

*MASTER
NEGATIVE
NO. 92-80509-1*

MICROFILMED 1992

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES/NEW YORK

as part of the
"Foundations of Western Civilization Preservation Project"

Funded by the
NATIONAL ENDOWMENT FOR THE HUMANITIES

Reproductions may not be made without permission from
Columbia University Library

COPYRIGHT STATEMENT

The copyright law of the United States -- Title 17, United States Code -- concerns the making of photocopies or other reproductions of copyrighted material...

Columbia University Library reserves the right to refuse to accept a copy order if, in its judgement, fulfillment of the order would involve violation of the copyright law.

AUTHOR:

ATHENAEUS

TITLE:

**ATHENAEI
DEIPNOSOPHISTE, E ...**

PLACE:

LIPSIAE

DATE:

1858-1867

Master Negative #

92-80509-1

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES
PRESERVATION DEPARTMENT

BIBLIOGRAPHIC MICROFORM TARGET

Original Material as Filmed - Existing Bibliographic Record

88At4
IE58

1858.

Athenaeus.

Athenaei Deipnosophistae, e recognitione
Augusti Meineke. Lipsiae, in aedibus B. G.
Teubneri, 1858-67.

4 v. (Bibliotheca scriptorum graecorum et
romanorum Teubneriana)

Contents.--v. 1. Lib. I-VI.--v. 2. Lib. VII-XII.
--v. 3. Lib. XIII-XV. Summaria et indices.--v. 4.
Analecta critica.

682346

Restrictions on Use:

TECHNICAL MICROFORM DATA

FILM SIZE: 35mm

REDUCTION RATIO: 11X

IMAGE PLACEMENT: IA IIA IB IIB

DATE FILMED: 4-3-92

INITIALS SA

FILMED BY: RESEARCH PUBLICATIONS, INC WOODBRIDGE, CT

BIBLIOGRAPHIC IRREGULARITIES

MAIN
ENTRY: Athanaeus
V. 4.

Bibliographic Irregularities in the Original Document

List volumes and pages affected; include name of institution if filming borrowed text.

_____ Page(s) missing/not available: _____

_____ Volumes(s) missing/not available: _____

_____ Illegible and/or damaged page(s): _____

_____ Page(s) or volumes(s) misnumbered: _____

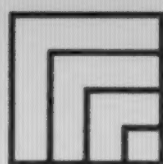
_____ Bound out of sequence: _____

_____ Page(s) or illustration(s) filmed from copy borrowed from: univ. of California, Berkeley
Title page, 1-131.

_____ Other: _____

VOLUME 1

FILMED IN WHOLE
OR PART FROM A
COPY BORROWED
FROM UNIVERSITY
OF CALIFORNIA,
BERKELEY

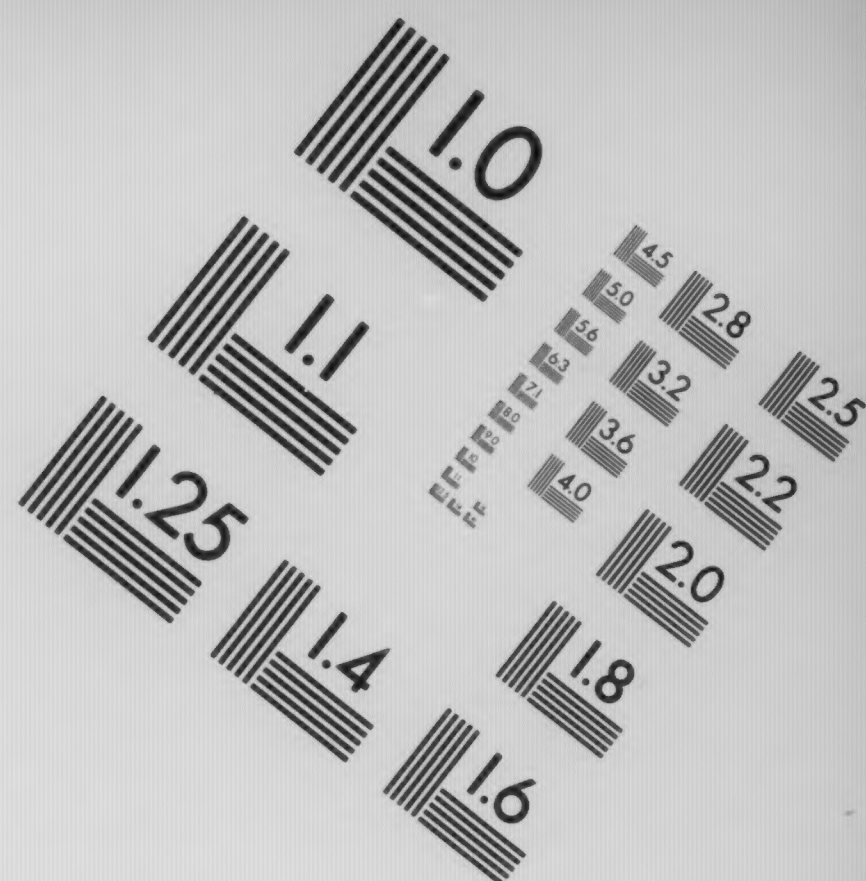
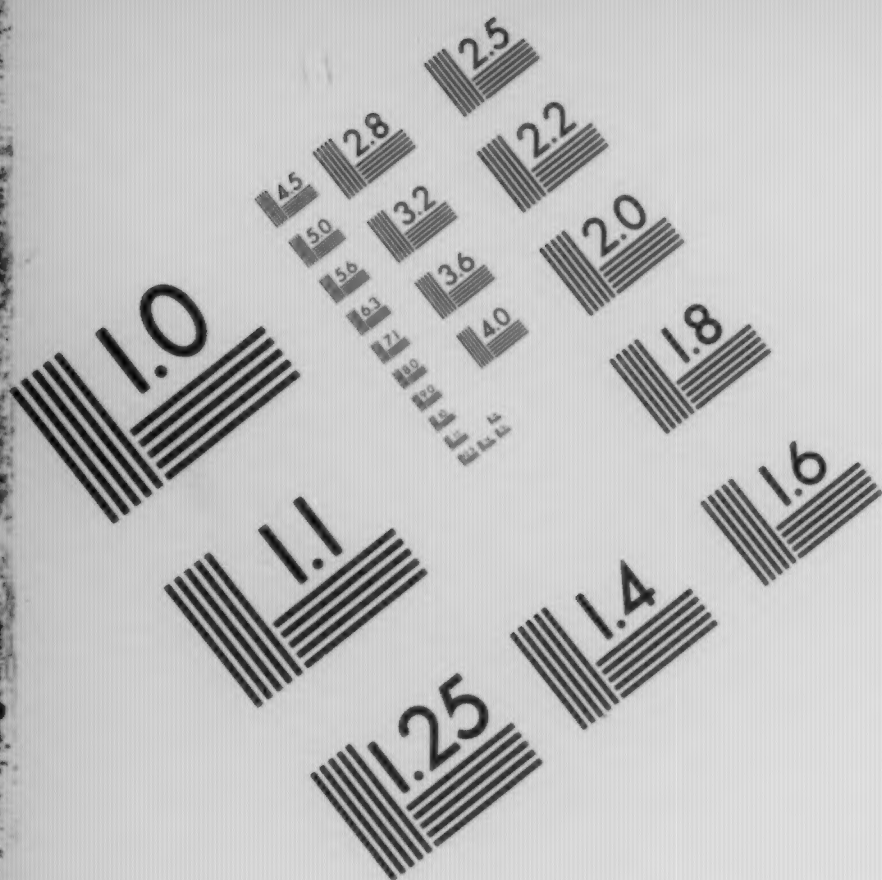

AIM

Association for Information and Image Management

1100 Wayne Avenue, Suite 1100
Silver Spring, Maryland 20910

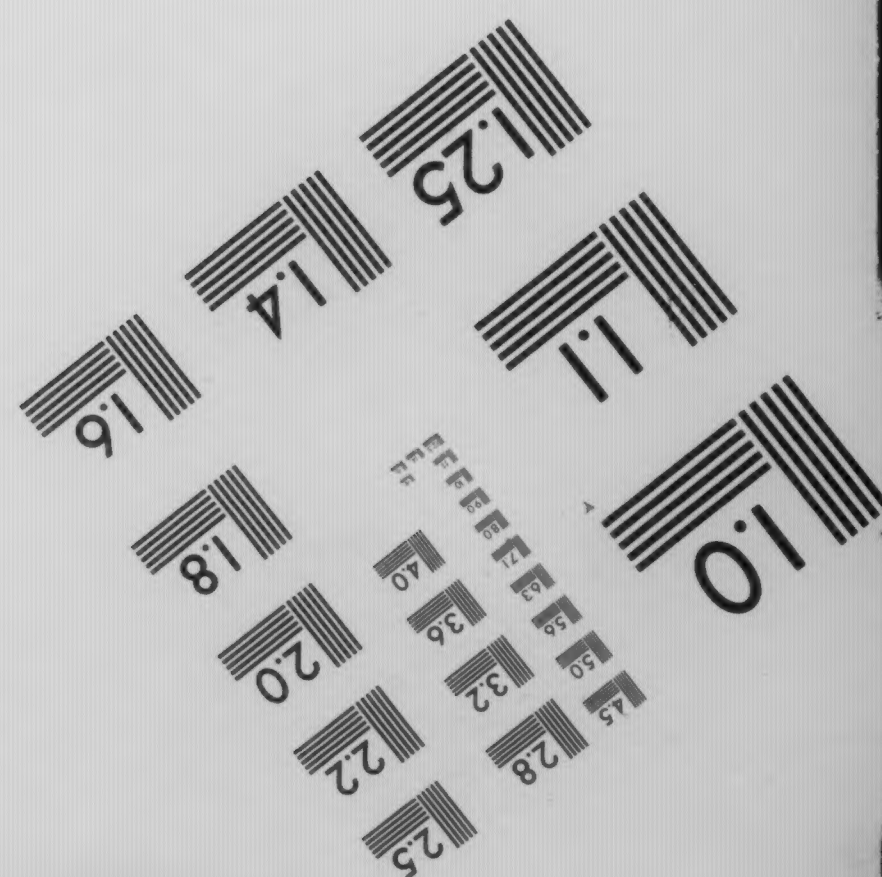
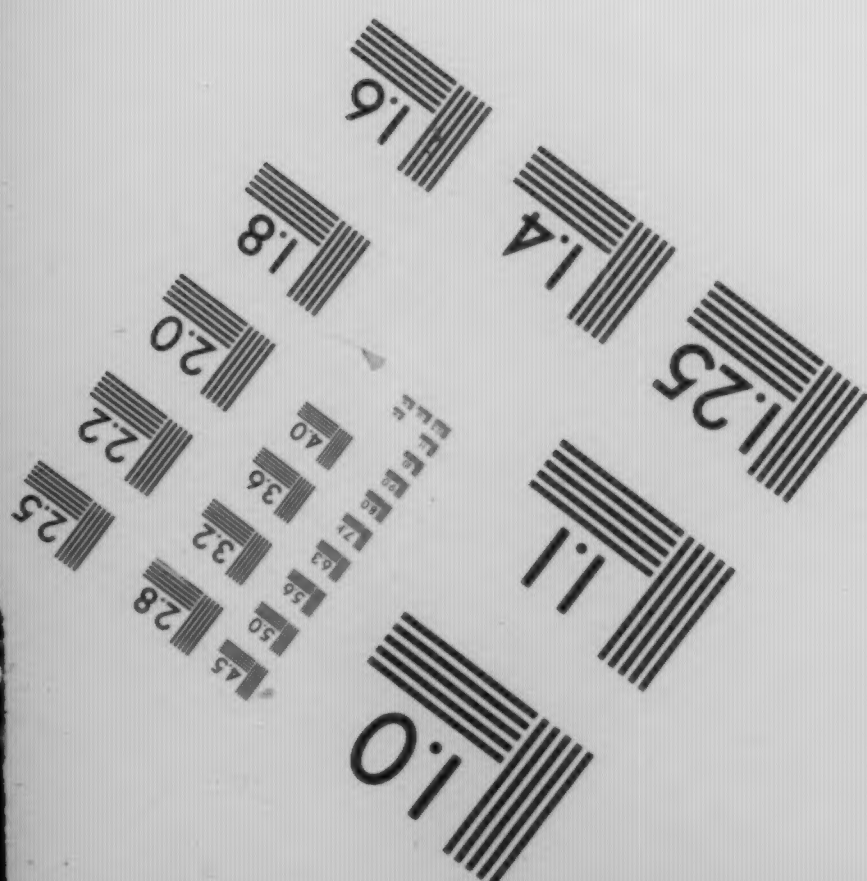
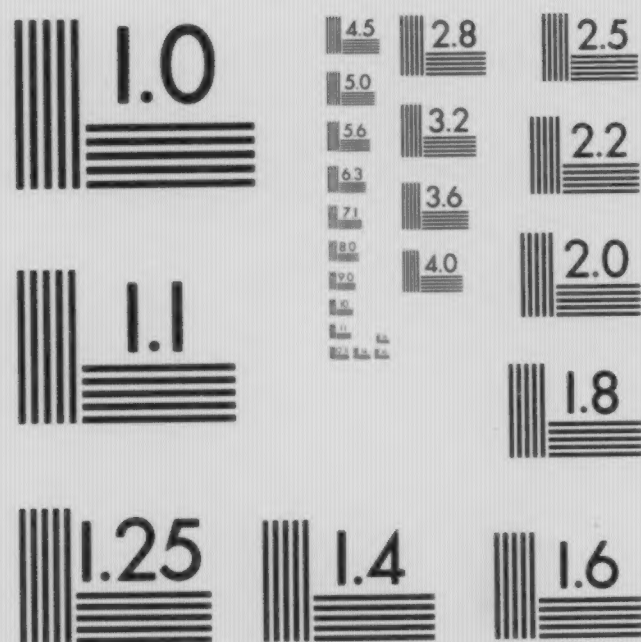
301/587-8202

Centimeter

Inches

MANUFACTURED TO AIM STANDARDS
BY APPLIED IMAGE, INC.

PERRY
LIBRARY
1909

Columbia University
in the City of New York

LIBRARY

From the library of
EDWARD DELAVAN PERRY
1854 — 1938

A.B. 1875, LL.D. 1904, Ph.D. Tübingen 1879
Jay Professor of Greek 1895-1931
Dean of the Faculty of Philosophy 1902-1909

Φιλόμουσος ἦν

ATHENAEI
DEIPNOSOPHISTAE

E RECOGNITIONE

AUGUSTI MEINEKE

VOL. I

CONTINENS LIB. I—VI

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

MDCCCLVIII

22A4
IE58
v.1

Reing

ABRILIO
VIRIDIVIU
YMASSLI

LIPSIAE TYPIS B. G. TEUBNERI.

12-18-46 71

ILLUSTRISSIMO

GEDANENSIS CIVITATIS GYMNASIO

BONARUM ARTIUM SEMINARIO FELICISSIMO

TERTIA SAECULARIA

AUSPICATO CELEBRANTI

EA QUA DECET OBSERVANTIA

CONGRATULATUR

AUGUSTUS MEINEKE

PRAEMONITUM

Editionum a B. G. TEUBNERO curatarum curandarumque cum hoc institutum sit, ut quidquid ad crisin scriptorum pertineat, in praefationibus quam fieri potest brevissime indicetur, in Athenaei opere edendo quibus de causis aliam rationem nobis sequendam putaverimus, intelligentes non latebit. itaque adnotationi singulare volumen destinavimus, in quo et emendationum nostrarum rationes reddemus, et si quid praeterea ad emendandum atque illustrandum hunc scriptorem felicius hora suggesserit, paulo accuratius explicabimus.

Scrib. Berolini

XI. m. Apr. a. MDCCCLVIII

A. Meineke

ΕΚ ΤΟΥ Α

1 Ἀθήναιος μὲν ὁ τῆς βίβλου πατήρ· ποιεῖται δὲ τὸν λόγον πρὸς Τιμοκράτην. δειπνοσοφιστὴς δὲ ταύτῃ τοῦνομα. ὑπόκειται δὲ τῷ λόγῳ Λαρήνσιος Ῥωμαῖος, ἀνὴρ τῇ τύχῃ περιφανής, τοὺς κατὰ πᾶσαν παιδείαν ἐμπειροτάτους ἐν τοῖς ἑαυτοῦ δαιτυμόνας ποιούμενος. 5 ἐν οἷς οὐκ ἔσθ' οὔτινος τῶν καλλίστων οὐκ ἐμνημόνευσεν. ἰχθῦς τε γὰρ τῇ βίβλῳ ἐνέθετο καὶ τὰς τούτων χρείας καὶ τὰς τῶν ὀνομάτων ἀναπτύξεις, καὶ λαχάνων γένη παντοῖα καὶ ζώων παντοδαπῶν, καὶ ἄνδρας ἱστορίας συγγεγραφότας καὶ ποιητὰς καὶ ὅλως σοφοὺς, καὶ 10 ὄργανα μουσικὰ καὶ σκωμμάτων εἶδη μυρία καὶ ἐκπωμάτων διαφοράς, καὶ πλούτους βασιλέων διηγῆσατο καὶ νηῶν μεγέθη, καὶ ὅσα ἄλλα οὐδ' ἂν εὐχερῶς ἀπομνημονεύσαιμι, ἢ ἐπιλίποι με ἡ ἡμέρα κατ' εἶδος διεξερχόμενον. καὶ ἔστιν ἡ τοῦ λόγου οἰκονομία μέλημα 15 τῆς τοῦ δείπνου πολυτελείας καὶ ἡ τῆς βίβλου διασκευῇ τῆς ἐν τῷ λόγῳ παρασκευῆς. τοιοῦτον ὁ θαυμαστός οὗτος τοῦ λόγου οἰκονόμος Ἀθήναιος ἡδιστον λόγῳ δειπνον εἰσηγεῖται, κρείττων τε αὐτὸς ἑαυτοῦ γινόμενος, ὥσπερ οἱ Ἀθήνησι ρήτορες, ὑπὸ τῆς ἐν τῷ 20 λέγειν θερμότητος πρὸς τὰ ἐπόμενα τῆς βίβλου βαθμηδὸν ὑπεράλλεται.

2. Οἱ δ' ἐν τῷ δείπνῳ δῆθεν ἐπιδημήσαντες δειπνοσοφισταὶ ἦσαν Μασούριος, νόμων ἐξηγητὴς καὶ πάσης παιδείας οὐ παρέργως ἐπιμέλειαν ποιούμενος, 25

ATHENAEUS. I.

1

Μόνος ποιητής, ἀνὴρ καὶ κατὰ τὴν ἄλλην παιδείαν οὐ-
 δεινὸς δεύτερος καὶ τὴν ἐγκύκλιον οὐ παρέργως ἐξηλω-
 κώς· ἕκαστον γὰρ ὧν ἐπεδείκνυτο ὡς μόνον τοῦτο
 ἡσκηκώς ἐφαίνετο, τοιαύτη πολυμαθεία ἐκ παιδὸς
 5 συνετράφη· ἰάμβων δὲ ἦν ποιητὴς οὐδενὸς δεύτερος,
 φησί, τῶν μετ' Ἀρχίλοχον ποιητῶν. παρῆν δὲ καὶ
 Πλούταρχος καὶ Λεωνίδης ὁ Ἡλείος καὶ Αἰμιλιανὸς ὁ
 Μαυρούσιος καὶ Ζώϊλος, γραμματικῶν οἱ χαριέστατοι. d
 φιλοσόφων δὲ παρῆσαν Ποντιανὸς καὶ Δημόκριτος οἱ
 10 Νικομηδεῖς, πολυμαθεία πάντας ὑπερηκοντικότες·
 Φιλάδελφος τε ὁ Πτολεμαεὺς, ἀνὴρ οὐ μόνον ἐν φιλο-
 σόφῳ θεωρία τεθραμμένος, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν ἄλλον
 βίον ἐξητασμένος. τῶν δὲ κυνικῶν εἰς ἦν, ὃν Κύνουλ-
 κον καλεῖ· ᾧ οὐ μόνον δύω κύνες ἀργοὶ ἔποντο ὡς
 15 τῷ Τηλεμάχῳ ἐκκλησιάζοντι, ἀλλὰ τῶν Ἀκταίωνος
 πολὺν πλείονες. ῥητόρων τε ἦν ἄγυρις τῶν κυνικῶν
 κατ' οὐδὲν ἀπολειπομένη· ὧν κατέτρεχε μετὰ καὶ τῶν
 ἄλλων ὅσοι τι ἐφθέγγοντο Οὐλπιανὸς ὁ Τύριος, ὃς
 διὰ τὰς συνεχεῖς ζητήσεις, ἃς ἀνὰ πᾶσαν ὥραν ποιεῖται
 20 ἐν ταῖς ἀγυαῖς, περιπάτοις, βιβλιοπωλείοις, βαλανεί- e
 οῖς, ἔσχεν ὄνομα τοῦ κυρίου διασημότερον Κεϊτούκει-
 τος. οὗτος ὁ ἀνὴρ νόμον εἶχε μηδενὸς ἀποτρῶγειν
 πρὶν εἰπεῖν· κεῖται ἢ οὐ κεῖται;· οἷον εἰ κεῖται ὥρα
 ἐπὶ τοῦ τῆς ἡμέρας μορίου, καὶ εἰ ὁ μέθυσος ἐπὶ ἀν-
 25 δρός, εἰ ἡ μήτρα κεῖται ἐπὶ τοῦ ἐδωδίου βρώματος,
 εἰ σύαγρος κεῖται τὸ σύνθετον ἐπὶ τοῦ συός. ἱατρῶν
 δὲ παρῆσαν Δάφνος Ἐφέσιος, ἱερὸς τὴν τέχνην καὶ κατὰ
 τὰ ἥθη, τῶν ἀκαδημαϊκῶν λόγων οὐ παρέργως ἀπτό-
 30 μενος· Γαληνὸς τε ὁ Περγαμηνός, ὃς τοσαῦτ' ἐκδέ-
 δωκε συγγράμματα φιλόσοφά τε καὶ ἱατρικὰ ὡς πάντας
 ὑπερβαλεῖν τοὺς πρὸ αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὴν ἐρμηνείαν f
 οὐδενὸς ὧν τῶν ἀρχαίων ἀδυνατώτερος· Ρουφῖνός τε

ὁ Νικαεὺς. μουσικὸς δὲ παρῆν Ἀλκείδης ὁ Ἀλεξαν-
 δρεὺς. καὶ ἦν ὁ κατάλογος οὗτος στρατιωτικὸς, φησί,
 μᾶλλον ἢ συμποτικὸς.

3. Δραματοῦργεῖ δὲ τὸν διάλογον ὁ Ἀθήναιος
 5 ζήλω πλατωνικῷ· οὕτως γοῦν ἄρχεται.

2

TIMOKRATES. ATHENAIOS.

Αὐτός, ὃ Ἀθήναιε, μετεληφώς τῆς καλῆς ἐκείνης
 συνουσίας τῶν νῦν ἐπικληθέντων δειπνοσοφιστῶν,
 ἦτις ἀνὰ τὴν πόλιν πολυθρόλυτος ἐγένετο, ἢ παρ'
 ἄλλου μαθὼν τοῖς ἐταίροις διεξήεις; ΑΘΗΝ. Αὐτός, 10
 ὃ Τιμόκρατες, μετασχών. TIM. Ἀρ' οὐν ἐθελήσεις
 καὶ ἡμῖν τῶν καλῶν ἐπικυλικείων λόγων μεταδοῦναι·
 (τοῖς δ' ἀπομαξαμένοισι θεοὶ διδόασιν ἄμεινον,
 b ὥς πού φησιν ὁ Κυρηναῖος ποιητής) ἢ παρ' ἄλλου τι-
 νὸς ἡμᾶς ἀναπνυθάνεσθαι δεῖ; 15

4. Εἶτα εἰσβάλλει μετ' ὀλίγον εἰς τὸν τοῦ Λαρην-
 σίου ἔπαινον, καὶ λέγει ὡς ὑπὸ φιλοτιμίας πολλοὺς
 τῶν ἀπὸ παιδείας συναθροίζων οὐ μόνοις τοῖς ἄλλοις
 ἀλλὰ καὶ λόγοις εἰστία, τὰ μὲν προβάλλων τῶν ἀξίων
 ζητήσεως τὰ δὲ ἀνευρίσκων, οὐκ ἀβασανίστως οὐδ' 20
 ἐκ τοῦ παρατυχόντος τὰς ζητήσεις ποιούμενος, ἀλλ'
 ὡς ἐνι μάλιστα μετὰ κριτικῆς τινος καὶ σωκρατικῆς
 c ἐπιστήμης, ὡς πάντας θαυμάζειν τῶν ζητήσεων τὴν
 τήρησιν. λέγει δ' αὐτὸν καὶ καθεσταμένον ἐπὶ τῶν
 ἱερῶν εἶναι καὶ θυσιῶν ὑπὸ τοῦ πάντ' ἀρίστου βασι- 25
 λέως Μάρκου, καὶ μὴ ἔλαττον τῶν πατρίων τὰ τῶν
 Ἑλλήνων μεταχειρίζεσθαι. καλεῖ δὲ αὐτὸν καὶ Ἀστε-
 ροπαῖόν τινα, ἐπ' ἴσης ἀμφοτέρων τῶν φωνῶν προῖ-
 στάμενον. λέγει δ' αὐτὸν καὶ ἔμπειρον εἶναι ἱεροῦρ-
 γῶν τῶν νομισθεισῶν ὑπὸ τε τοῦ τῆς πόλεως ἐπωνύ- 30
 μου Ῥωμύλου καὶ Πομπιλίου Νουμά, καὶ ἐπιστήμονα

νόμων πολιτικῶν. πάντα δὲ ταῦτα μόνον ἐξευρεῖν ἐκ παλαιῶν ψηφισμάτων καὶ δογμάτων τηρήσεως, ἔτι δὲ d νόμων συναγωγῆς, οὓς ἔτι διδάσκουσιν, ὥς τὰ Πινδάρου ὁ κωμωδιοποιὸς Εὐπολὶς φησιν, ἤδη κατασεσιγα- 3 σμένων ὑπὸ τῆς τῶν πολλῶν ἀφιλοκαλίας. ἦν δέ, φησί, καὶ βιβλίων κτήσις αὐτῷ ἀρχαίων ἐλληνικῶν τοσαύτη ὥς ὑπερβάλλειν πάντας τοὺς ἐπὶ συναγωγῇ τεθναμα- σμένους, Πολυκράτην τε τὸν Σάμιον καὶ Πεισίστρατον τὸν Ἀθηναίων τυραννήσαντα Εὐκλείδην τε τὸν καὶ 10 αὐτὸν Ἀθηναῖον καὶ Νικοκράτην τὸν Κύπριον, ἔτι δὲ τοὺς Περγάμου βασιλέας Εὐριπίδην τε τὸν ποιητὴν Ἀριστοτέλην τε τὸν φιλόσοφον καὶ τὸν τὰ τούτων διατηρήσαντα βιβλία Νηλέα· παρ' οὗ πάντα, φησί, b πριάμενος ὁ ἡμεδαπὸς βασιλεὺς Πτολεμαῖος, φιλάδελ- 15 φος δὲ ἐπὶ κλῆν, μετὰ τῶν Ἀθήνηθεν καὶ τῶν ἀπὸ Ῥόδου εἰς τὴν καλὴν Ἀλεξάνδρειαν μετήγαγε. διόπερ ἐκεῖνα τῶν Ἀντιφάνους ἐρεῖ τις εἰς αὐτὸν αἰεὶ δὲ πρὸς μούσαισι καὶ λόγοις πάρει, ὅπου τι σοφίας ἔργον ἐξετάζεται.

20 ἀγλαΐζεται δὲ καὶ μουσικᾶς ἐν αὐτῷ· οἷα παίζομεν φίλαν ἄνδρες ἀμφὶ θαμὰ τράπεζαν, κατὰ τὸν Θηβαῖον μελοποιόν. καὶ ἐπὶ τὰς ἐστιάσεις c δὲ παρακαλῶν, πατρίδα, φησί, τὴν Ῥώμην πᾶσιν ἀποφαίνει. τίς γὰρ τὰ οἶκοι ποθεῖ τούτῳ ξυνὼν ἀνα- 25 πεπταμένην ἔχοντι τοῖς φίλοις τὴν οἰκίαν; κατὰ γὰρ τὸν κωμικὸν Ἀπολλόδωρον, εἰς οἰκίαν ὅταν τις εἰσὶν φίλου, ἔστιν θεωρεῖν, Νικοφῶν, τὴν τοῦ φίλου εὐνοίαν εὐθύς εἰσιόντα τὰς θύρας. 30 ὁ θυρωρὸς ἱλαρὸς πρῶτόν ἐστιν, ἢ κύων ἔσθηνε καὶ προσῆλθ', ὑπαντήσας δέ τις

d δίφρον εὐθέως ἔθηκε, καὶ μὴ μὴδεις λέγη μὴδέν.

5. Τοιούτους ἔδει καὶ τοὺς λοιποὺς εἶναι πλείους· ὥς τοῖς γε μὴ τοῦτο ποιοῦσιν ἐρεῖ τις· τί μικρολογεῖς; πλεῖαί τοι οἶνον κλισίαι. δαίνυ δαῖτα γέρονσι θά- 5 λειαν· ἔοικέ τοι.· τοιοῦτος ἦν τῇ μεγαλοψυχίᾳ ὁ μέγας Ἀλέξανδρος. Κόνων δὲ τῇ περὶ Κνίδον ναυμαχίᾳ νικήσας Λακεδαιμονίους καὶ τειχίσας τὸν Πειραιᾶ, ἐκατόμβην τῷ ὄντι θύσας καὶ οὐ ψευδωνύμως, πάντας e Ἀθηναίους εἰστίασεν. Ἀλκιβιάδης δὲ ὀλύμπια νική- 10 σας ἄρματι πρῶτος καὶ δεύτερος καὶ τέταρτος, εἰς ἃς νίκας καὶ Εὐριπίδης ἔγραψεν ἐπινίκιον, θύσας ὀλυμ- πίῳ Διὶ τὴν πανήγυριν πᾶσαν εἰστίασε. τὸ αὐτὸ ἐποί- ησε καὶ Λεώφρων Ὀλυμπίασιν, ἐπινίκιον γράψαντος τοῦ Κείου Σιμωνίδου. Ἐμπεδοκλῆς δ' ὁ Ἀκραγαντί- 15 νος ἵπποις ὀλύμπια νικήσας, πνθαγορικὸς ὢν καὶ ἐμ- ψύχων ἀπεχόμενος, ἐκ σμύρνης καὶ λιβανωτοῦ καὶ τῶν πολυτελεστάτων ἀρωμάτων βοῦν ἀναπλάσας διένειμε f τοῖς εἰς τὴν πανήγυριν ἀπαντήσασιν. ὁ δὲ Χίος Ἴων 20 τραγωδίαν νικήσας Ἀθήνησιν ἐκάστῳ τῶν Ἀθηναίων

25 τοῦ γὰρ τις ἄλλου πρὸς θεῶν ἂν οὕνεκα εὗξαιτο πλουτεῖν εὐπορεῖν τε χρημάτων ἢ τοῦ δύνασθαι παραβηθεῖν τοῖς φίλοις, σπείρειν τε καρπὸν χάριτος, ἡδίστης θεῶν; 25 τοῦ μὲν πιεῖν γὰρ καὶ φαγεῖν τὰς ἡδονὰς ἔχομεν ὁμοίως· οὐχὶ τοῖς λαμπροῖσι δὲ δειπνοῖς τὸ πεινῆν πᾶνεται,

Ἀντιφάνης φησίν.

30 Ὅτι Ξενοκράτης ὁ Καλχηδόνιος καὶ Σπεύσιππος ὁ ἀκαδημαῖκός καὶ Ἀριστοτέλης συμποτικὸς νόμους ἔγραψαν.

Ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ Ἀκραγαντῖνος Γελλίας φιλόξενος 4
ὦν καὶ πάντας πολυωρῶν πεντακοσίοις ἱππεῦσιν ἐκ
Γέλας ποτὲ καταλύσασιν ὥς αὐτὸν χειμῶνος ὥρα ἔδω-
κεν ἐκάστῳ χιτῶνα καὶ ἱμάτιον.

5 6. Ὁ τρεχέδειπνος, φησὶ σοφιστής. Κλέαρχος
φησὶ Χάρμον τὸν Συρακόσιον εὐτρεπίσθαι στιχίδια
καὶ παροιμίας εἰς ἕκαστον τῶν ἐν τοῖς δείπνοις παρα-
τιθεμένων. εἰς μὲν τὸν ἰχθὺν

ἦκει λιπὼν Αἰγαῖον ἀλμυρὸν βάθος.

10 εἰς δὲ τοὺς κήρυκας

χαίρετε κήρυκες Διὸς ἄγγελοι.

εἰς δὲ τὴν χορδὴν

ἐλκτὰ κούδεν ὑγιές.

εἰς δὲ τὴν ὠνθυλευμένην τευθίδα

15 σοφὴ σοφὴ σύ.

εἰς δὲ τὸ ἐν τοῖς ἐψητοῖς ὥραϊον

οὐκ ἂπ' ἐμοῦ σκεδάσεις ὄχλον;

εἰς δὲ τὴν ἀποδεδαρμένην ἐγγέλυν

οὐ προκαλυπτομένα βοστρυχώδεα.

20 τοιοῦτους πολλούς φησὶ τῷ Λαερηνσίῳ παρεῖναι δεί-
πνῳ ὥσπερ συμβολὰς κομίζοντας τὰ ἀπὸ τῶν στρωμα-
τοδέσμων γράμματα. φησὶ δὲ καὶ ὅτι ὁ Χάρμος εἰς
ἕκαστον τῶν παρατιθεμένων ἔχων τι πρόχειρον, ὥς
προεῖρηται, ἐδόκει τοῖς Μεσσηνίοις πεπαιδευμένος εἶ-
25 ναι, ὥς καὶ Καλλιφάνης ὁ τοῦ Παραβρόκοντος κλη-
θεὶς, ἀρχὰς ποιημάτων πολλῶν ἐκγραψάμενος ἀνειλή-
φει μέχρι τριῶν καὶ τεσσάρων στίχων, πολυμαθείας
δόξαν προσποιούμενος. πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι διὰ στό-
ματος εἶχον τὰς ἐν τῷ σικελικῷ μυραίνας, τὰς πλωτὰς
30 ἐγγέλεις, τῶν παχυνικῶν θύννων τὰς ἡτριαίας, τοὺς
ἐν Μήλῳ ἐρίφους, τοὺς ἐν Σκιάθῳ κεστρέας· καὶ τῶν
ἀδόξων δὲ τὰς πελωρίδας κόγχας, τὰς ἐκ Λιπάρας

d μαινίδας, τὴν μαντινικὴν γογγυλίδα, τὰς ἐκ Θηβῶν
βουνιάδας, καὶ τὰ παρ' Ἀσκραίοις τεῦτλα. Κλεάνθης
δὲ ὁ Ταραντῖνος, ὥς φησὶ Κλέαρχος, πάντα παρὰ τοὺς
πότους ἔμμετρα ἔλεγε, καὶ Πάμφιλος δὲ ὁ Σικελός, ὥς
ταῦτα 5

ἔγχει πιεῖν μοι, καὶ τὸ πέρδικος σκέλος.

ἀμίδα δότω τις, ἢ πλακοῦντά τις δότω.

τὸν βίον, φησὶν, εὐσταθεῖς, οὐκ ἐγχειρογάστορες.
'γυργάθους ψηφισμάτων φέροντες' Ἀριστοφάνης
φησὶν. 10

7. Ὅτι Ἀρχέστρατος ὁ Συρακόσιος ἢ Γελῶς ἐν
e τῇ ὥς Χρύσιππος ἐπιγράφει Γαστρονομία, ὥς δὲ Λυγ-
κεὺς καὶ Καλλίμαχος Ἡδυπαθεία, ὥς δὲ Κλέαρχος
Δειπνολογία, ὥς δ' ἄλλοι Ὀψοποιία (ἐπικὸν δὲ τὸ
ποίημα, οὗ ἡ ἀρχὴ 15

ἱστορίας ἐπίδειγμα ποιούμενος Ἑλλάδι πάσῃ)

φησὶ

πρὸς δὲ μιᾷ πάντας δειπνεῖν ἀβρόδαιτι τραπέξῃ.

ἔστωσαν δ' ἢ τρεῖς ἢ τέσσαρες οἱ ξυνάπαντες,

ἢ τῶν πέντε γε μὴ πλείους· ἦδη γὰρ ἂν εἴη 20

μισθοφόρων ἀρπαξιβίων σκηνὴ στρατιωτῶν.

ἄγνοε δ' ὅτι οἱ ἐν τῷ Πλάτωνος συσσιτίῳ ὀκτὼ καὶ
εἴκοσι ἦσαν.

f οὔτοι δὲ πρὸς τὰ δείπνα τῶν ἐν τῇ πόλει

ἀφορῶσιν αἰεὶ καὶ πέτονται δεξιῶς 25

ἐπὶ ταῦτ' ἄκλητοι,

Ἀντιφάνης φησὶ καὶ ἐπάγει· οὓς ἐκ κοινοῦ ἔδει τρέ-
φειν τὸν δῆμον,

5 αἰεὶ θ' ὅπερ

ὀλυμπίασί φασι ταῖς μνίαις ποιεῖν, 30

βοῦν τοῖς ἀκλήτοις προκατακόπτειν πανταχοῦ.

8. Τὰ μὲν θέρεος τὰ δὲ γίνεται ἐν χειμῶνι, φησὶν

ὁ Συρακόσιος ποιητής. οὐχ ἅμα μὲν οὖν πάντα πα-
 ρασκευάζεσθαι δυνατόν, λέγεσθαι δὲ ῥάδιον. ὅτι
 δείπνων ἀναγραφὰς πεποιήνται ἄλλοι τε καὶ Τιμαχί-
 δας ὁ Ρόδιος δι' ἐπῶν ἐν ἑνδεκα βιβλίοις ἢ καὶ πλείοσι,
 καὶ Νουμήριος Ἡρακλεώτης ὁ Διεύχους τοῦ ἱατροῦ
 μαθητής, καὶ Ματρείας ὁ Πιταναῖος ὁ παρωδός, καὶ ὁ
 Ἡγήμων ὁ Θάσιος ὁ ἐπικληθεὶς φακῇ, ὃν τῇ ἀρχαίᾳ
 κωμωδίᾳ τινὲς ἐντάττουσιν. ὅτι Ἀρτεμίδωρος ὁ ψευ-
 δαριστοφάνειος ὁ ψαρτυτικὰς λέξεις συνήγαγε. τοῦ
 10 Φιλοξένου δὲ τοῦ Λευκαδίου δείπνου Πλάτων ὁ κω-
 μωδιοποιὸς μέμνηται

ἐγὼ δ' ἐνθάδ' ἐν τῇ ἐρημίᾳ
 τουτὶ διελθεῖν βούλομαι τὸ βιβλίον
 πρὸς ἑμαυτόν. Β. ἔστι δ', ἀντιβολῶ σε, τοῦτο τί;
 15 Α. Φιλοξένου καινὴ τις ὁ ψαρτυσία.
 Β. ἐπίδειξον αὐτὴν ἥτις ἐστίν. Α. ἄκουε δὴ.
 'ἄρξομαι ἐκ βολβοῖο, τελευτήσω δ' ἐπὶ θύννον.'
 Β. ἐπὶ θύννον; οὐκοῦν τῆς τελευταίας πολὺ
 κράτιστον ἐντανθὶ τετάχθαι τάξεως.
 20 Α. βολβούς μὲν σποδιᾷ δαμάσας καταχύσματι
 δεύσας
 ὥς πλείστους διάτρωγε· τὸ γὰρ δέμας ἀνδρὸς
 ἀνορθοῖ.
 καὶ τάδε μὲν δὴ ταῦτα· θαλάσσης δ' ἐς τέκν'
 25 ἄνειμι.'

εἶτα μετὰ μικρὸν
 οὐδὲ λοπὰς κακὸν ἐστίν· ἀτὰρ τὸ τάγηνον ἄμεινον
 [οἶμαι]
 καὶ μετ' ὀλίγα
 30 ὀρφῶν αἰολίαν συνόδοντά τε καρχαρίαν τε
 μὴ τέμνειν, μὴ σοι νέμεσις θεόθεν καταπνεύσῃ,
 ἀλλ' ὅλον ὀπτήσας παράθες, πολλὸν γὰρ ἄμεινον. d

πουλύποδος πλεκτὴ δ', ἂν πιλήσῃς κατὰ καιρόν,
 ἐφθῇ τῆς ὀπτῆς, ἢν ἢ μείζων, πολὺ κρείττων·
 ἢν ὀπταὶ δὲ δύ' ὥς', ἐφθῇ κλαίειν ἀγορεύω.
 τρίγλῃ δ' οὐκ ἐθέλει νεύρων ἐπιήρανος εἶναι·
 παρθένου Ἀρτέμιδος γὰρ ἔφν καὶ στύματα μισεῖ. 5
 σκορπίος αὖ Β. παῖσειέ γέ σου τὸν προκτὸν
 ὑπελθών.

9. Ἀπὸ τούτου τοῦ Φιλοξένου καὶ φιλοξένειοί
 e τινες πλακοῦντες ὠνομάσθησαν. περὶ τούτου Χρύσιπ-
 πὸς φησιν· ἐγὼ κατέχω τινὰ ὀψοφάγον ἐπὶ τοσοῦτον 10
 ἐκπεπτωκότα τοῦ μὴ ἐντρέπεσθαι τοὺς πλησίον ἐπὶ
 τοῖς γινομένοις ὥστε φανερώς ἐν τοῖς βαλανείοις τὴν
 τε χεῖρα συνεθίζειν πρὸς τὰ θερμά, καθιέντα εἰς ὕδωρ
 θερμόν, καὶ τὸ στόμα ἀναγαργαριζόμενον θερμῷ, ὅπως
 15 δηλονότι ἐν τοῖς θερμοῖς δυσκίνητος ἦ. ἔφασαν γὰρ
 αὐτὸν καὶ τοὺς ὀψοποιοῦντας ὑποποιεῖσθαι, ἵνα θερ-
 μότατα παρατιθῶσι, καὶ μόνος καταναλίσκη αὐτός,
 f τῶν λοιπῶν συνακολουθεῖν μὴ δυναμένων. τὰ δ'
 αὐτὰ καὶ περὶ τοῦ Κυθηρίου Φιλοξένου ἱστοροῦσι καὶ
 Ἀρχύτου καὶ ἄλλων πλειόνων, ὧν τις παρὰ Κρωβύλῳ 20
 τῷ κωμικῷ φησιν

ἐγὼ δὲ πρὸς τὰ θερμὰ ταῦθ' ὑπερβολῇ
 τοὺς δακτύλους δῆπουθεν ἰδαίους ἔχω,
 καὶ τὸν λάρυγγ' ἥδιστα πυριῷ τεμαχίους.
 Β. κάμινος, οὐκ ἄνθρωπος. 25

Κλέαρχος δὲ φησι Φιλόξενον προλουόμενον περιέρχε-
 6 σθαι τὰς οἰκίας, ἀκολουθούντων αὐτῷ παίδων καὶ φε-
 ρόντων ἔλαιον οἶνον γάρον ὄξος καὶ ἄλλα ἡδύσματα·
 ἔπειτα εἰσιόντα εἰς τὰς ἀλλοτρίας οἰκίας τὰ ἐψόμενα
 τοῖς ἄλλοις ἀρτύειν ἐμβάλλοντα ὧν ἐστὶ χρεία, εἶθ' 30
 οὕτως εἰς ἑαυτὸν κύψαντα εὐώχεσθαι. οὗτος εἰς Ἐφε-

σον καταπλεύσας, εὐρών τὴν ὀψοπωλίαν κενήν, ἐπύθε-
το τὴν αἰτίαν· καὶ μαθὼν ὅτι πᾶν εἰς γάμους συνηγόρα-
σται, λουσάμενος παρῆν ἄκλητος ὡς τὸν νυμφίον. καὶ
μετὰ τὸ δεῖπνον ἄσας ὑμέναιον οὐ ἡ ἀρχὴ ᾧ γάμεθεω
5 λαμπρότατ' πάντας ἐψυχάγωνησεν. ἦν δὲ διδυραμβο- b
ποιός. καὶ ὁ νυμφίος, Φιλόξενε (εἶπε) καὶ αὐριον ᾧδε
δειπνήσεις; καὶ ὁ Φιλόξενος, ἂν ὄψον (ἔφη) μὴ πω-
λῇ τις.

10 10. Θεόφιλος δὲ φησιν· οὐχ ὥσπερ Φιλόξενον τὸν
Ἑρῴτιδος· ἐκεῖνος γάρ, ὡς ἔοικεν, ἐπιμεμφόμενος τὴν
φύσιν εἰς τὴν ἀπόλαυσιν ἠῤῥατο ποτε γεράνου τὴν
φάρυγγα σχεῖν· ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἵππον ὅλως ἢ βοῦν
ἢ κάμηλον ἢ ἐλέφαντα δεῖ σπουδάζειν γενέσθαι. οὕτω
γὰρ αἱ ἐπιθυμίαι καὶ αἱ ἡδοναὶ πολλῷ μείζους καὶ
15 σφοδρότεραι· πρὸς γὰρ τὰς δυνάμεις ποιοῦνται τὰς
ἀπολαύσεις. Κλέαρχος δὲ Μελάνθιον φησι τοῦτ' εὐ- c
ξασθαι λέγων· Τιθωνοῦ Μελάνθιος ἔοικε βουλευσα-
σθαι βέλτιον. ὁ μὲν γὰρ ἀθανασίας ἐπιθυμήσας ἐν
θαλάμῳ κρέμαται πάντων ὑπὸ γήρως ἐστερημένος τῶν
20 ἡδέων, Μελάνθιος δὲ τῶν ἀπολαύσεων ἐρῶν ἠῤῥατο
τῆς μακράνυχενος ὄρνιθος τὸν τράχηλον ἔχειν, ἵν' ὅτι
πλεῖστον τοῖς ἡδέσιν ἐνδιατρίβῃ. ὁ αὐτός φησι Πί-
θυλλον τὸν τένθην καλούμενον οὐ περιγλωττίδα μό-
νον ὑμενίην φορεῖν ἀλλὰ καὶ προσελυτροῦν τὴν
25 γλῶτταν πρὸς τὰς ἀπολαύσεις· καὶ τέλος ἰχθὺν τρι- d
βων ἀπεκάθαιρεν αὐτήν. μόνος δ' οὗτος τῶν ἀπολαυ-
στικῶν καὶ δακτυλήθρας ἔχων ἐσθίειν λέγεται τὸ ὄψον,
ἵν' ὡς θερμότατον ὁ τρισάθλιος ἀναδιδῶ τῇ γλῶττι.
ἄλλοι δὲ φίλιχθον τὸν Φιλόξενον φασίν· Ἀριστοτέλης
30 δὲ φιλόδειπνον ἀπλῶς, ὃς καὶ γράφει πον ταῦτα· δη-
μηγοροῦντες ἐν τοῖς ὄχλοις κατατρίβουσιν ὅλην τὴν
ἡμέραν ἐν τοῖς θαύμασι, καὶ πρὸς τοὺς ἐκ τοῦ Φάσι-

δος ἢ Βορυσθένους καταπλέοντας, ἀνεγνωκότες οὐδὲν
πλὴν εἰ τὸ Φιλοξένου Δείπνον οὐδ' ὅλον.

e 11. Φανίας δὲ φησιν ὅτι Φιλόξενος ὁ Κυθήριος
ποιητής, περιπαθὴς ὢν τοῖς ὄψοις, δειπνῶν ποτε παρὰ
Διονυσίῳ, ὡς εἶδεν ἐκείνῳ μὲν μεγάλην τρεῖγλαν πα- 5
ρατεθεῖσαν ἑαυτῷ δὲ μικράν, ἀναλαβὼν αὐτήν εἰς
τὰς χεῖρας πρὸς τὸ οὖς προσήνεγκε. πυθομένου δὲ
τοῦ Διονυσίου τίνος ἔνεκεν τοῦτο ποιεῖ, εἶπεν ὁ Φιλό-
ξενος ὅτι γράφων τὴν Γαλάτειαν βούλοιτό τινα παρ'
ἐκείνης τῶν κατὰ Νηρέα πυθέσθαι, τὴν δὲ ἡρωτημέ- 10
f νην ἀποκεκρίσθαι διότι νεωτέρα οὐσα ἀλοίη· διὸ μὴ
παρακολουθεῖν· τὴν δὲ τῷ Διονυσίῳ παρατεθεῖσαν
πρεσβυτέραν οὐσαν εἰδέναι πάντα σαφῶς ἂ βούλεται
μαθεῖν. τὸν οὖν Διονύσιον γελάσαντα ἀποστεῖλαι αὐ-
τῷ τὴν τρεῖγλαν τὴν παρακειμένην αὐτῷ. συνεμέθυε 15
δὲ τῷ Φιλοξένῳ ἡδέως ὁ Διονύσιος. ἐπεὶ δὲ τὴν ἐρω-
μένην Γαλάτειαν ἐφωράθη διαφθεύων, εἰς τὰς λατο-
7 μίας ἐνεβλήθη· ἐν αἷς ποιῶν τὸν Κύκλωπα συνέθηκε
τὸν μῦθον εἰς τὸ περὶ αὐτὸν γενόμενον πάθος, τὸν
μὲν Διονύσιον Κύκλωπα ὑποστησάμενος, τὴν δ' αὐ- 20
λητρίδα Γαλάτειαν, ἑαυτὸν δ' Ὀδυσσεά.

12. Ἐγένετο δὲ κατὰ τοὺς Τιβερίου χρόνους ἀνὴρ
τις Ἀπίκιος πλουσιώτατος τρυφητής, ἀφ' οὗ πλακούν-
των γένη πολλὰ ἀπίκια ὀνομάζεται. οὗτος ἱκανὰς μυ-
ριάδας καταναλώσας εἰς τὴν γαστέρα ἐν Μιντούρναις 25
(πόλις δὲ Καμπανίας) διέτριβε τὰ πλεῖστα· καρίδας
b ἐσθίων πολυτελεῖς, αἱ γίνονται αὐτόθι ὑπὲρ γε τὰς ἐν
Σμύρνῃ μέγισται καὶ τοὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀστακούς.
ἀκούσας οὖν καὶ κατὰ Λιβύην γίνεσθαι ὑπερμεγέθεις,
ἐξέπλευσεν οὐδ' ἀναμείνας μίαν ἡμέραν. καὶ πολλὰ 30
κακοπαθήσας κατὰ τὸν πλοῦν, ὡς πλησίον ἦκε τῶν τό-
πων, πρὶν ἐξορμῆσαι τῆς νεῶς (πολλὴ δ' ἐγεγόνει

παρὰ Λίβυσι φήμη τῆς ἀφίξεως αὐτοῦ) προσπλεύσαν-
 τες ἄλιεῖς προσήνεγκαν αὐτῷ τὰς καλλίστας καρίδας.
 ὁ δ' ἰδὼν ἐπύθετο εἰ μὴ μείζους ἔχουσιν· εἰπόντων δὲ
 μὴ γίνεσθαι ὧν ἤνεγκαν, ὑπομνησθεὶς τῶν ἐν Μιν-
 3 τούρναις ἐκέλευσε τῷ κυβερνήτῃ τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐπὶ c
 Ἰταλίαν ἀναπλεῖν μηδὲ προσπελάσαντι τῇ γῇ. Ἀρι-
 στοῦξενος δ' ὁ Κυρηναῖος φιλόσοφος, ὁ ὄντως μετελθὼν
 τὴν πάτριον φιλοσοφίαν, ἀφ' οὗ καὶ κωλὴν τις καλεῖ-
 ται ἀριστοξένειος ἰδίως σκευαζόμενος, ὑπὸ τῆς ἀνυ-
 10 περβλήτου τρυφῆς καὶ τὰς ἐν τῷ κήπῳ γινομένας θρι-
 δακίνας οἰνομέλιτι ἐπότιζεν ἐσπέρας, καὶ ὑπὸ τὴν ἑω
 λαμβάνων χλωροὺς ἔχειν ἔλεγε πλακοῦντας ὑπὸ τῆς
 γῆς ἀναπεμπομένους αὐτῷ.

13. Τραϊανῷ δὲ τῷ αὐτοκράτορι ἐν Παρθίᾳ ὄντι d
 15 καὶ τῆς θαλάσσης ἀπέχοντι ἡμερῶν παμπόλλων ὁδὸν
 Ἀπίκιος ὅστρεα νεαρὰ διεπέμψατο ὑπὸ σοφίας αὐτοῦ
 τεθησαυρισμένα· καὶ οὐχ ὥς Νικομήδει τῷ Βιθυνῶν
 βασιλεῖ ἐπιθυμήσαντι ἀφύης (μακρὰν δὲ καὶ οὗτος ἦν
 τῆς θαλάσσης) μάγειρός τις μιμησάμενος τὸ ἰχθύδιον
 20 παρέθηκεν ὥς ἀφύας. ὁ γοῦν παρ' Εὐφροني τῷ κω-
 μικῷ μάγειρός φησιν

ἐγὼ μαθητὴς ἐγενόμην Σωτηρίδου,
 ὃς ἀπὸ θαλάττης Νικομήδει δώδεκα
 ὁδὸν ἀπέχοντι πρῶτος ἡμερῶν ποτε e
 25 ἀφύης ἐπιθυμήσαντι χειμῶνος μέσου
 παρέθηκε νῆ Δί', ὥστε πάντας ἀνακραγεῖν.
 Β. πῶς δὲ δυνατόν τοῦτ' ἐστί; Α. θήλειαν λαβὼν
 γογγυλίδα, ταύτην ἔτεμε λεπτὰ καὶ μακρά,
 τὴν ὄψιν αὐτῆς τῆς ἀφύης μιμούμενος,
 30 ἀποξέσας, ἔλαιον ἐπιχέας, ἄλας
 δοὺς μουσικῶς, μήκωνος ἐπιπάσας ἄνω
 κόκκους μελαίνης, τὸν ἀριθμὸν δὲ δώδεκα,

f περὶ τὴν Σκυθίαν ἔπαυσε τὴν ἐπιθυμίαν.
 καὶ Νικομήδης γογγυλίδα μασώμενος
 ἀφύης τότε ἔλεγε τοῖς φίλοις ἐγκώμιον.
 οὐδὲν ὁ μάγειρος τοῦ ποιητοῦ διαφέρει·
 ὁ νοῦς γὰρ ἐστὶν ἑκατέρῳ τούτων τέχνη. 5

14. Ὅτι περὶ Περικλέους φησὶν Ἀρχίλοχος ὁ Πά-
 ριος ποιητὴς ὡς ἀκλήτου ἐπεισπαίουτος εἰς τὰ συμπό-
 ρια, Μυκονίων δίκην. δοκοῦσι δ' οἱ Μυκόνιοι διὰ τὸ
 πένεσθαι καὶ λυπρὰν νῆσον οἰκεῖν ἐπὶ γλισχρότητι
 8 καὶ πλεονεξίᾳ διαβάλλεσθαι. τὸν γοῦν γλίσχρον Ἰσχό- 10
 μαχον Κρατῖνος Μυκόνιον καλεῖ· πῶς ἂν Ἰσχομάχου
 γερονὼς Μυκονίου φιλόδωρος ἂν εἴης;

Ἀγαθὸς πρὸς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐστιασόμενος ἦκον.
 κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων.

πολλὸν δὲ πίνων καὶ χαλίκρητον μέθυ, 15
 ... ὧν οὔτε τίμον ... εἰσήνεγκας
 οὔτε μὴν κληθεὶς ... ἤλθες, οἷα δὲ φίλος [φίλοις],
 b ἀλλὰ σ' ἡ γαστήρ νόον τε καὶ φρένας παρήγαγεν
 εἰς ἀναιδείην,
 Ἀρχίλοχος φησὶν. 20

Εὐβουλος ὁ κωμικός φησί που

εἰσὶν ἡμῖν τῶν κεκλημένων δύο
 ἐπὶ δεῖπνον ἄμαχοι, Φιλοκράτης καὶ Φιλοκράτης.
 ἓνα γὰρ ἐκεῖνον ὄντα δύο λογίζομαι
 25 μεγάλους ... μᾶλλον δὲ τρεῖς.
 ὃν φασὶ ποτε κληθέντ' ἐπὶ δεῖπνον πρὸς τινὸς
 εἰπόντος αὐτῷ τῶν φίλων, ὀπηνίκ' ἂν
 c εἴκοσι ποδῶν μετροῦντι τὸ στοιχεῖον ἦ,
 ἦκειν, ἔωθεν αὐτὸν εὐθύς ἡλίου
 μετρεῖν ἀνέχοντος· μακροτέρας δ' οὔσης ἔτι 30
 πλεῖν ἢ δυοῖν ποδοῖν παρεῖναι τῆς σκιᾶς·

ἔπειτα δὲ φάναι μικρὸν ὀψιαίτερον
δι' ἀσχολίαν ἦκειν, παρόνθ' ἅμ' ἡμέρα.

ἀσύμβολου δείπνου γὰρ ὅστις ὑστερεῖ,
τοῦτον ταχέως νόμιζε καὶ τάξιν λιπεῖν,
5 Ἄμφις φησὶν ὁ κωμικός. Χρύσιππος δὲ φησὶν
ἀσύμβολον κώθωνα μὴ παραλίμπανε.
κώθων δ' οὐ παραλειπτὸς ἀσύμβολος, ἀλλὰ δι- d
ωκτός.

Ἀντιφάνης δὲ φησὶ
10 βίος θεῶν γὰρ ἐστίν, ὅταν ἔχῃς ποθὲν
τάλλότρια δειπνεῖν μὴ προσέχων λογίσμασιν.
καὶ πάλιν
μακάριος ὁ βίος· δεῖ δ' αἰεὶ καινὸν πόρον
εὔρεῖν ἑμ', ὥς μάσημα ταῖς γνάθοις ἔχω.
15 ταῦτα οἰκοθὲν ἔχων εἰς τὸ συμπόσιον ἦλθον καὶ προ-
μελετήσας ἵνα καγῶ τὸ στεγανόμιον κομίζων παραγέ-
νωμαι. ἄκαπνα γὰρ αἰὲν ἀοιδοὶ θύομεν. e

Ὅτι τὸ μονοφαγεῖν ἐστὶν ἐν χρήσει τοῖς παλαιοῖς.
Ἀντιφάνης
20 μονοφαγεῖς ἤδη τι καὶ βλάπτεις ἑμέ.
Αμειψίας
ἔρρ' ἐς κόρακας μονοφάγε καὶ τοιχωρύχε.

Περὶ τοῦ τῶν ἡρώων καθ' Ὅμηρον βίου.

15. Ὅτι Ὅμηρος ὁρῶν τὴν σωφροσύνην οἰκαιοτά-
25 τὴν ἀρετὴν οὖσαν τοῖς νέοις καὶ πρώτην, ἔτι δὲ ἀρ-
μόττουσαν καὶ πάντων τῶν καλῶν χορηγὸν οὖσαν,
βουλόμενος ἐμφῦσαι πᾶσιν αὐτὴν ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἐφε-
ξῆς, ἵνα τὴν σχολὴν καὶ τὸν ζῆλον ἐν τοῖς καλοῖς ἔρ- f
ργοῖς ἀναλίσκωσι καὶ ὧσιν εὐεργετικοὶ καὶ κοινωνικοὶ

πρὸς ἀλλήλους, εὐτελῇ κατεσκεύασε πᾶσι τὸν βίον καὶ
αὐτάρκτη, λογιζόμενος τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰς ἡδονὰς
ἰσχυροτάτας γίνεσθαι περὶ ἐδωδὴν καὶ πόσιν, τοὺς δὲ
διαμεμενηκότας ἐν εὐτελείᾳ εὐτάκτους καὶ περὶ τὸν
ἄλλον βίον γίνεσθαι ἐγκρατεῖς. ἀπλὴν οὖν ἀπέδωκε 5
τὴν δίαιταν πᾶσι καὶ τὴν αὐτὴν ὁμοίως βασιλεῦσιν,
9 ἰδιώταις, νέοις, πρεσβύταις, ὅπτα παρατιθεῖς πᾶσι
κρέα, καὶ ταῦτα ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ βόεια, ἐν τε ἑορταῖς
καὶ γάμοις καὶ ἄλλῃ συνόδῳ, καὶ οὐ θορία καὶ
κανδύλῃν καὶ ἄμητας μελίπηκτά τε τοῖς βασιλεῦ- 10
σιν ἐξαίρετα παρατίθησιν Ὅμηρος, ἀλλ' ἀφ' ὧν εὖ
ἔξιν ἐμελλον τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν. Αἴαντα γοῦν
μετὰ τὴν μονομαχίαν νώτοισι βοῶν γέραιρεν ὁ Ἀγα-
μέμνων. καὶ Νέστορι δ' ἤδη ὄντι γηραιῷ καὶ Φοίνικι
δὲ κρέας ὅπτον δίδωσι, καὶ Ἀλκίνοῳ δὲ τῷ τὸν τρυφε- 15
ρὸν ἡρημένῳ βίον, ἀφιστῶν ἡμᾶς τῶν ἀτάκτων ἐπι-
b θυμιῶν. καὶ Μενέλαος δὲ τοὺς τῶν παίδων γάμους
ποιῶν Τηλεμάχῳ νῶτα βοῶς παρέθηκεν ὅπτα, τὰ ῥά
οἱ γέρας πάρεθσαν αὐτῷ. καὶ Νέστορ δὲ βόας θύει
Ποσειδῶνι παρὰ τῇ θαλάττῃ διὰ τῶν φιλτάτων καὶ 20
οἰκαιοτάτων τέκνων, βασιλεὺς ὢν καὶ πολλοὺς ἔχων
ὑπηκόους. ὁσιωτάτῃ γὰρ αὕτῃ ἡ θυσία θεοῖς καὶ προσ-
φιλεστέρα ἢ διὰ τῶν οἰκείων καὶ εὐνουστάτων ἀν-
δρῶν. καὶ τοὺς μνηστῆρας δὲ ὑβριστὰς ὄντας καὶ πρὸς
c ἡδονὰς ἀνειμένους οὔτε ἰχθυῖς ἐσθίουσας ποιεῖ οὔτε 25
ὄρνιθας οὔτε μελίπηκτα, περιελὼν παντὶ σθένει τὰς
μαγειρικὰς μαργανείας καὶ τὰ, ὥς ὁ Μένανδρός φησιν,
ὑποβινητιῶντα βρώματα, καὶ τὸ παρὰ πολλοῖς λασταν-
ροκάκκαβον καλούμενον βρώμα, ὥς φησι Χρύσιππος,
οὐ ἢ κατασκευὴ περιεργότερα. 30

16. Πρίαμος δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ καὶ ὄνειδίζει τοῖς
νίοις ἀναλίσκουσι τὰ μὴ νενομισμένα,

ἀρνῶν ἢ δ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες.
 Φιλόχορος δὲ ἱστορεῖ καὶ κεκωλύσθαι Ἀθήνησιν ἀπέ-
 κτου ἀρνὸς μηδὲνα γενέσθαι, ἐπιλιπούσης ποτὲ τῆς τῶν d
 ζώων τούτων γενέσεως. Ἑλλήσποντον δὲ Ὀμηρος
 5 ἰχθυόεντα προσαγορεύων καὶ τοὺς Φαίακας πλωτικω-
 τάτους ποιῶν καὶ ἐν τῇ Ἰθάκῃ εἰδὼς λιμένας πλείους
 καὶ νήσους προσεχεῖς πολλὰς, ἐν αἷς ἰχθυῶν ἐγένετο
 πληθὸς καὶ ἀγρίων ὀρνίθων, καὶ εἰς εὐδαιμονίαν δὲ
 καταριθμῶν τὸ τὴν θάλασσαν ἰχθυὺς παρέχειν, ὅμως
 10 τούτων οὐδὲν οὐδένα ποιεῖ προσφερόμενον. καὶ μὴν
 οὐδ' ὁπώραν παρατίθησιν τινι καίπερ οὖσαν πολλήν,
 καὶ ἡδιστα ταύτης μνημονεύων καὶ πάντα χρόνον πα- e
 ρασκευάζων ἀθάνατον. ὄγχνη γάρ, φησὶν, ἐπ' ὄγχνη
 καὶ τὰ ἐξῆς. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ στεφανουμένους οὐδὲ μυ-
 15 ρουμένους ποιεῖ, ὥσπερ οὐδὲ θυμῶντας, ἀλλὰ πάν-
 των τούτων ἀπολύων τοὺς ἀνθρώπους εἰς εὐτέλειαν
 καὶ αὐτάρκειαν ἐξαιρεῖται τοὺς πρὸ τοῦ. καὶ θεοῖς δὲ
 ἀπλήν ἀποδίδωσι δίαιταν νέκταρ καὶ ἀμβροσίαν. καὶ
 τοὺς ἀνθρώπους δὲ ποιεῖ τιμῶντας αὐτοὺς ἀπὸ τῆς f
 20 διαίτης, ἀφελὼν λιβανωτὸν καὶ σμύρναν καὶ στεφά-
 νους καὶ τὴν περὶ ταῦτα τρυφήν. καὶ τῆς ἀπλῆς δὲ
 ταύτης διαίτης οὐκ ἀπλήστως ἀπολαύοντας παρίστη-
 σιν, ἀλλ' ὥς οἱ κράτιστοι τῶν ἱατρῶν ἀφαιροῦσι τὰς
 πλησμονάς.

25 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 καὶ τὴν ἐπιθυμίαν πληρώσαντες οἱ μὲν ἐξώρμων ἐπὶ
 μελέτην ἀθλητικὴν, δίσκοισι τερπόμενοι καὶ αἰγανέαις, 10
 τῇ παιδιᾷ τὰ πρὸς σπουδὴν ἐκμελετῶντες· οἱ δὲ κι-
 θαρῶδων ἡκροῶντο τὰς ἥρωικὰς πράξεις ἐν μέλει καὶ
 30 ῥυθμῷ ποιούντων.

17. Διὸ οὐδὲν θαυμαστὸν τοὺς οὕτω τεθραμμέ-
 νους ἀφλεγμάντους εἶναι τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχὰς.

ἐνδεικνύμενος οὖν καὶ τὴν εὐταξίαν ὥς ὑγιεινὸν ἔστι
 καὶ εὖχρηστον καὶ κοινόν, τὸν σοφώτατον Νέστορα
 πεποίηκε Μαχάονι τῷ ἱατρῷ τετραμένῳ τὸν δεξιὸν
 ὤμον προσφέροντα οἶνον, ταῖς φλεγμοναῖς ἐναντιώτα-
 τον ὄντα (καὶ τοῦτον πράμνειον, ὃν ἴδμεν παχὺν καὶ 5
 b πολύτροφον), οὐ διψήσεως ἄκος ἀλλ' ἐμφορήσεως ἔνεκα·
 πεπωκότι γοῦν παρακελεύεται συνεχῶς τοῦτο ποιεῖν·
 'σὺ μὲν (φησὶ) καθήμενος πῖνε·' καὶ ἐπιξύνοντα τυρὸν
 αἰγείου, ἐπὶ δὲ κρόμνον ποτοῦ ὄψον, ἵνα πλείον πίνῃ,
 καίτοι ἀλλαχοῦ λέγων τὸν οἶνον ἐκλύειν τὴν ἰσχὺν καὶ 10
 ἀπογνιῶν. περὶ δὲ τοῦ Ἑκτορος Ἑκάβῃ, οἰομένη μέ-
 νειν αὐτὸν τὸ καταλειπόμενον τῆς ἡμέρας, παρακαλεῖ
 πιεῖν σπείδαντα, προτρεπομένη εἰς θυμηδίαν. ὃ δ'
 c ὑπερτίθεται πρὸς πρᾶξιν ἐξιῶν. καὶ ἡ μὲν ἀπερισπά-
 στως ἐπαινεῖ τὸν οἶνον, ὃ δὲ μετὰ ἄσθματος ἦκων 15
 ἀπωθεῖται· καὶ ἡ μὲν ἀξιοῖ σπείδαντα πιεῖν, ὃ δὲ καθ-
 ημαγμένος ἀσεβὲς ἡγεῖτο. οἶδε δὲ ὁ Ὀμηρος καὶ τὸ
 ὠφέλιμον καὶ τὸ σύμμετρον τοῦ οἶνου, οἷς τὸν χανδὸν
 ἔλκοντα αὐτὸν βλάπτεσθαι φησὶ. καὶ κράσεων δὲ γένη
 διάφορα ἐπίσταται· οὐκ ἂν γὰρ Ἀχιλλεὺς τὸ ζωρότε- 20
 ρον κεραίρειν διέστειλε, μὴ οὔσης τινὸς καθημερινῆς
 κράσεως. ἴσως οὖν οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὸν εὐδιαφόρη-
 τον ἄνευ στερεμνίου σιτίου μίγματος, ὃ τοῖς ἱατροῖς
 d διὰ τὴν τέχνην ἔστι δῆλον. τοῖς γοῦν καρδιακοῖς μετὰ
 οἶνου σιτωδὲς ἀναμίσγουσιν τι πρὸς κατοχὴν τῆς δυ- 25
 νάμεως. ἀλλ' ἐκεῖνος τῷ μὲν Μαχάονι μετ' ἀλφίτου
 καὶ τυροῦ δέδωκε τὸν οἶνον, τὸν δ' Ὀδυσσεύα ποιεῖ
 συνάπτοντα τὴν ἀπὸ τῶν σιτίων καὶ οἶνων ὠφέλειαν·
 ὅς δὲ κ' ἀνὴρ οἶνοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς.

τῷ δὲ κωθωνιζομένῳ δίδωσι τὸν ἡδύποτον, οὕτω κα- 30
 λέσας αὐτόν·

ἐν δὲ πίθοι οἶνοιο παλαιοῦ ἡδυπότοιο.

18. Ποιεῖ δὲ Ὅμηρος καὶ τὰς κόρας καὶ τὰς γυναικάς λουούσας τοὺς ξένους, ὥς οὔτε φλεγμονὴν οὔτε ἀκρασίαν τῶν εὖ βεβιωκότων καὶ σωφρόνως ἀποτμύνας. ἀρχαῖον δὲ τοῦτο ἔθος. λούουσι γοῦν καὶ αἱ Κωκάλου θυγατέρες, ὥς νενομισμένον, τὸν Μίνω παραγενόμενον εἰς Σικελίαν. τῆς μέθης δὲ κατατρέχων ὁ ποιητὴς τὸν τηλικούτον Κύκλωπα ὑπὸ μικροῦ σώματος διὰ ταύτην ἀπολλύμενον παρίστησι καὶ Εὐρυτίωνα τὸν κένταυρον· τοὺς τε παρὰ Κίρκῃ λέοντας ποιεῖ καὶ λύκους, ταῖς ἡδοναῖς ἐπακολουθήσαντας. τὸν δὲ Ὀδυσσεῖα σώζει τῷ Ἑρμοῦ λόγῳ πεισθέντα· διὸ καὶ ἀπαθῆς γίνεται. Ἐλπήνορα δὲ πάροιον ὄντα καὶ τρυφερόν κατακρημνίζει. καὶ Ἀντίνοος δὲ λέγων πρὸς Ὀδυσσεῖα· οἶνός σε τρώει μελιηδὴς· αὐτὸς οὐκ ἀπείχετο τοῦ πώματος· διὸ καὶ τρωθεὶς ἀπώλετο ἔτι κρατῶν τὸ ποτήριον. ποιεῖ δὲ καὶ τοὺς Ἕλληνας ἐν τῷ ἀπόπλῳ μεθύοντας, διὸ καὶ στασιάζοντας· ὅθεν καὶ ἀπόλλυνται. Ἰστορεῖ δὲ καὶ τὸν δεινότατον Αἰνείαν τῶν Τρώων ἐν τῷ βουλευέσθαι, διὰ τὴν ἐν τῇ μέθῃ παρορησίαν καὶ τὰς ἀπειλὰς ἃς Τρωσὶν ὑπέσχετο οἰνοποτάζων, ὑπομείναντα τὴν Ἀχιλλέως ὀργὴν καὶ μικροῦ παραπολλύμενον. καὶ Ἀγαμέμνων δὲ λέγει πού περὶ αὐτοῦ ἄλλ' ἐπεὶ ἀσάμην φρεσὶ λευγαλέῃσι πιθήσας, ἢ οἶνῳ μεθύων, ἢ μ' ἐβλαψαν θεοὶ αὐτοί, εἰς τὴν αὐτὴν τιθεὶς πλάστιγγα τὴν μέθην τῇ μανίᾳ (οὔτω δὲ τὰ ἔπη ταῦτα προηνέγκατο Διοσκουρίδης ὁ Ἰσοκράτους μαθητής). καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς δ' ὀνειδίζων τῷ Ἀγαμέμνονι φησιν· οἶνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων. ταῦτ' εἶπε τὸ θετταλὸν σόφισμα ἧτοι ὁ ἐκ Θετταλίας σοφιστής. παίζει δ' ἴσως πρὸς τὴν παροιμίαν ὁ Ἀθήναιος.

19. Ὅτι τροφαῖς ἐχρῶντο ἦρωες παρ' Ὀμήρῳ

πρῶτον μὲν τῷ καλουμένῳ ἀκρατίσματι, ὃ λέγει ἄριστον· οὐδ' ἅπαξ μέμνηται ἐν Ὀδυσσεΐᾳ Ὀδυσσεὺς καὶ δῖος ὕφορβος ἐντύνοντ' ἄριστον κειαμένῳ πῦρ, καὶ ἅπαξ ἐν Ἰλιάδι

ἔσσυμένως τε πένοντο καὶ ἐντύνοντο ἄριστον. λέγει δὲ τὸ πρῶτον ἐμβρομα, ὃ ἡμεῖς ἀκρατισμὸν καλοῦμεν, διὰ τὸ ἐν ἀκράτῳ βρέχειν καὶ προσέσθαι ψωμούς. ὥς Ἀντιφάνης

ἄριστον ἐν ὄσῳ [δ' ἐνδον] ὁ μάγειρος ποιεῖ, εἴτ' ἐπάγει

συνακρατίσασθαι; πῶς λέγεις; μετ' ἐμοῦ; καὶ Κάνθαρος οὐκοῦν ἀκρατισώμεθ' αὐτοῦ. Β. μηδαμῶς· Ἰσθμοὶ γὰρ ἀριστήσομεν.

Ἀριστομένης

ἀκρατιοῦμαι μικρόν· εἴθ' ἦξω πάλιν, ἄρτου δις ἢ τρις ἀποδακῶν.

Φιλήμων δὲ φησιν ὅτι τροφαῖς τέτταρσιν ἐχρῶντο οἱ παλαιοί, ἀκρατίσματι ἀρίστῳ ἐσπερίσματι δείπνῳ. τὸν μὲν οὖν ἀκρατισμὸν διανηστισμὸν ἔλεγον, τὸ δ' ἄριστον δορπηστὸν, τὸ δὲ δείπνον ἐπιδορπίδα. ἔστι δ' ἡ τάξις καὶ παρ' Αἰσχύλῳ τῶν ὀνομάτων ἐν οἷς ὁ Παλαμήδης πεποιήται λέγων· καὶ ταξιάρχας καὶ στρατάρχας καὶ ἑκατοντάρχας

ἔταξα. σῖτον δ' εἰδέναι διώρισα·

ἄριστα, δείπνα, δόρπα δ' αἰρεῖσθαι τρίτα.

τῆς δὲ τετάρτης τροφῆς οὕτως Ὅμηρος μέμνηται· σὺ δ' ἔρχεο δειελήσας. ὃ καλοῦσιν τινες δειλινόν, ὃ ἔστι μεταξὺ τοῦ ὕφ' ἡμῶν λεγομένου ἀρίστου καὶ δείπνου. καὶ ἄριστον μὲν ἔστι τὸ ὑπὸ τὴν ἕω λαμβανόμενον, δείπνον δὲ τὸ μεσημβρινόν, ὃ ἡμεῖς ἄριστον, δόρπον δὲ τὸ ἐσπερινόν. μήποτε δὲ καὶ συνωνυμεῖ τὸ ἄριστον

τῷ δείπνῳ. ἐπὶ γὰρ τῆς πρωινῆς που τροφῆς ἔφη· οἱ δ' ἄρα δείπνον ἔλοντο, ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήσσοντο. μετὰ γὰρ τὴν ἀνατολὴν εὐθὺς δειπνοποιησάμενοι προ- f
έρχονται εἰς τὴν μάχην.

5 20. Εὐωχοῦνται δὲ παρ' Ὀμήρῳ καθήμενοι. οἴονται δέ τινες καὶ ἐκάστῳ τῶν δαιτυμόνων κατ' ἄνδρα παρακεῖσθαι τράπεζαν. τῷ γοῦν Μέντῃ, φασίν, ἀφικομένῳ πρὸς Τηλέμαχον τῶν τραπεζῶν παρακειμένων ξεστὴ παρετέθη τράπεζα. οὐκ ἔστι δὲ τοῦτο ἐμφανῶς
10 τοῦ προκειμένου κατασκευαστικόν· δύναται γὰρ ἡ Ἀθηνᾶ ἀπὸ τῆς Τηλεμάχου τραπέζης δαίνυσθαι. παρ' ὅλην δὲ τὴν συνουσίαν παρέκειντο αἱ τράπεζαι πλήρεις, ὥς παρὰ πολλοῖς τῶν βαρβάρων ἔτι καὶ νῦν ἔθος 12
ἔστί, κατηρεφές παντοίων ἀγαθῶν, κατὰ Ἀνακρέοντα.
15 μετὰ δὲ τὴν ἀναχώρησιν αἱ δμῳαὶ ἀπὸ μὲν σίτου πολὺν ἤρεον καὶ τράπεζαν καὶ δέπα. ἰδιάζον δὲ τὸ παρὰ Μενελάῳ εἰσάγει συμπόσιον. δειπνήσαντας γὰρ ποιεῖ ὁμιλοῦντας, εἴτ' ἀπονιψαμένους ποιεῖ πάλιν δειπνοῦντας, καὶ δόρπου ἐξαῦτις μεμνημένους μετὰ τὸν
20 κλαυθμόν. τῷ δὲ μὴ αἰρεσθαι τὰς τραπέζας ἐναντιοῦσθαι δοκεῖ τὸ ἐν Ἰλιάδι

ἔσθων καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα. b
ἀναγνωστέον οὖν οὕτω

ἔσθων καὶ πίνων ἔτι, καὶ παρέκειτο τράπεζα·
25 ἢ τὸν καιρὸν αἰτιασθαι τὸν παρόντα δεῖ. πῶς γὰρ ἦν πρόπον τῷ Ἀχιλλεῖ πενθοῦντι παρακεῖσθαι τράπεζαν, καθάπερ τοῖς εὐωχομένοις, παρ' ὅλην τὴν συνουσίαν; παρετίθεντο δὲ οἱ μὲν ἄρτοι σὺν τοῖς κανοῖς, τὰ δὲ δείπνα κρέα μόνον ἦν ὀπτά. ἕωμόν δὲ οὐκ ἐποίει
30 Ὀμηρος θύων βοῦς,

οὐδ' ἦψεν κρέα
οὐδ' ἐγκέφαλον· ὥπτα δὲ καὶ τὰς κοιλίας. c

οὕτω σφόδρ' ἦν ἀρχαῖος·
Ἀντιφάνης φησί.

21. Καὶ τῶν κρεῶν δὲ μοῖραι ἐνέμοντο. ὅθεν εἰσας φησὶ τὰς δαῖτας, ἀπὸ τῆς ἰσότητος. τὰ γὰρ δείπνα δαῖτας ἔλεγον ἀπὸ τοῦ δατεῖσθαι, οὐ μόνον τῶν κρε- 5
ῶν διανεμομένων, ἀλλὰ καὶ τοῦ οἴνου·

ἤδη μὲν δαιτὸς κεκορήμεθα δαιτὸς εἰσης.
καὶ

χαῖρ' Ἀχιλεῦ, δαιτὸς μὲν εἰσης οὐκ ἐπιδευεῖς.
ἐκ τούτων δ' ἐπέισθη Ζηνόδοτος δαῖτα εἰσὴν τὴν ἀγα- 10
d θὴν λέγεσθαι. ἐπεὶ γὰρ ἡ τροφή τῷ ἀνθρώπῳ ἀγαθὸν ἀναγκαῖον ἦν, ἐπεκτείνας, φησίν, εἴρηκεν εἰσὴν. ἐπεὶ οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι, οἷς δὴ οὐ παρῆν ἄφθονος τροφή, ἄρτι φαινομένης, ἀθρόον ἐπ' αὐτὴν ἰόντες βία ἤρπα-
ζον καὶ ἀφηροῦντο τοὺς ἔχοντας· καὶ μετὰ τῆς ἀκο- 15
σμίας ἐγίνοντο καὶ φόνοι. ἐξ ὧν εἰκὸς λεχθῆναι καὶ τὴν ἀτασθαλίαν, ὅτι ἐν ταῖς θαλίαις τὰ πρῶτα ἐξημάρτανον οἱ ἄνθρωποι εἰς ἀλλήλους. ὥς δὲ παρεγένετο αὐ-
e τοῖς πολλῇ ἐκ τῆς Δήμητρος, διένεμον ἐκάστῳ ἴσῃν, καὶ οὕτως εἰς κόσμον ἦλθε τοῖς ἀνθρώποις τὰ δόρπα. 20
διὸ ἄρτου τε ἐπίνοια πέμματός τε εἰς ἴσον διαμεμοιραμένου, καὶ τοῖς διαπίνουσιν ἄλεις· καὶ γὰρ ταῦτα εἰς ἴσον χωροῦντα ἐγίνετο. ὥστε ἡ τροφή δαῖς ἐπὶ τῷ δαίεσθαι λέγεται, ὅ ἐστι διαμοιρᾶσθαι ἐπ' ἴσης· καὶ ὁ
τὰ κρέα ὀπτῶν δαιτρός, ἐπεὶ ἴσῃν ἐκάστῳ μοῖραν ἐδί- 25
δου. καὶ ἐπὶ μόνων ἀνθρώπων δαῖτας λέγει ὁ ποιη-
τῆς, ἐπὶ δὲ θηρίων οὐκ ἔτι. ἀγνοῶν δὲ ταύτης τῆς φωνῆς τὴν δύναμιν Ζηνόδοτος ἐν τῇ κατ' αὐτὸν ἐκ-
f δόσει γράφει

αὐτοὺς δ' ἐλώρια τεῦχε κύνεσσιν, 30
οἰωνοῖσί τε δαῖτα,
τὴν τῶν γυπῶν καὶ τῶν ἄλλων οἰωνῶν τροφήν οὕτω

καλῶν, μόνου ἀνθρώπου χωροῦντος τὸ ἴσον ἐκ τῆς πρόσθεν βίας. διὸ καὶ μόνου τούτου ἡ τροφή δαίς, 13 καὶ μοῖρα τὸ ἐκάστῳ διδόμενον. οὐκ ἔφερον δὲ οἴκαδε παρ' Ὀμήρῳ οἱ δαιτυμόνες τὰ λειπόμενα, ἀλλὰ κορεσθέντες κατέλιπον παρ' οἷς ἦν ἡ δαίς· καὶ ἡ ταμία λαβοῦσα εἶχεν, ἵνα, ἂν τις ἀφίκηται ξένος, ἔχοι δοῦναι αὐτῷ.

22. Καὶ ἰχθύσι δὲ Ὀμηρος ποιεῖ χρωμένους τοὺς τότε καὶ ὄρνισι. κατὰ γοῦν τὴν Θρινακίαν οἱ Ὀδυσσεώς ἐταῖροι θηρεύουσιν

ἰχθὺς ὄρνιθας τε φίλας θ' ὅτι χεῖρας ἵκοιτο
γναμptoῖς ἀγκίστροισιν.

οὐ γὰρ ἐν τῇ Θρινακίᾳ ἐκεχάλευτο τὰ ἀγκίστρα, ἀλλ' ἐπεφέροντο ἐν τῷ πλῶ δηλονότι· ὥστε ἦν αὐτοῖς θή- 15 ρας ἰχθύων ἐπιμέλεια καὶ τέχνη. εἰκάξει δὲ καὶ τοὺς ὑπὸ Σκύλλης ἀρπαζομένους Ὀδυσσεώς ἐταῖρους ἰχθύσι προμήκει ῥάβδῳ ἀλίσκομένοις καὶ θύραζε ῥιπτομένοις. οὕτω καὶ ταύτην τὴν τέχνην ἀκριβοῖ μᾶλλον τῶν τοιαῦτα προηγούμενως ἐκδεδωκότων ποιήματα ἢ συγγράμ- 20 ματα, Καϊκίλιον λέγω τὸν Ἀργεῖον καὶ Νουμήνιον τὸν Ἡρακλεώτην, Παγκράτην τὸν Ἀρχάδα, Ποσειδώνιον τὸν Κορίνθιον, καὶ τὸν ὀλίγῳ πρὸ ἡμῶν γενόμενον Ὀππιανὸν τὸν Κίλικα. τοσούτοις γὰρ ἐνετύχομεν ἐπο- 25 ποιοῖς ἀλιευτικὰ γεγραφόσι· καταλογάδην δὲ τῷ Σελεύκῳ τοῦ Ταρσεώς καὶ Λεωνίδῳ τοῦ Βυζαντίου. οὐ μνημονεύει δὲ τοιαύτης ἐδωδῆς ἐπὶ τῶν δειπνῶν ὡς οὐκ οἰκείας νομιζομένης τῆς τροφῆς τοῖς ἐν ἀξιώμασιν ἦρωσι κειμένοις, ὡς οὐδὲ τῆς τῶν νεογνῶν λερείων. οὐ μόνον δὲ ἰχθύσιν ἀλλὰ καὶ ὀστρεοῖς ἐχρῶντο, καί- 30 τοι τῆς τούτων ἐδωδῆς οὐ πολὺ ἐχούσης τὸ ὠφέλιμον καὶ ἡδύ, ἀλλὰ καὶ τῷ βυθῷ κατὰ βάθος κειμένων.

d καὶ οὐκ ἔστιν εἰς ταῦτα ἄλλη τινὶ τέχνῃ χρῆσασθαι ἢ δύντα κατὰ βυθοῦ.

ἡ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ ὃς ῥεῖα κυβιστᾷ,
ὃν καὶ λέγει πολλοὺς ἂν κορέσαι τήθεα διφῶντα.

23. Ἐκάστῳ δὲ τῶν δαιτυμόνων παρ' Ὀμήρῳ πα- 5 ράκειται πο[τήριον. Δημодόκῳ] γοῦν παρατίθεται κάνεον καὶ τράπεζα καὶ δέπας, πλεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι. ἐπιστέφονται δὲ ποτοῖο οἱ κρητῆρες, ἥτοι ὑπερχειλεῖς οἱ κρατῆρες ποιοῦνται, ὥστε διὰ τοῦ ποτοῦ ἐπιστεφανοῦσθαι. καὶ ταῦτα ἐπρασσον πρὸς οἴωνοῦ 10 e τιθέμενοι. κοῦροι δὲ διανέμουσι πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι. τὸ δὲ πᾶσιν, οὐ τοῖς ποτηρίοις, ἀλλὰ τοῖς ἀνδράσιν. Ἀλκίνοους γοῦν τῷ Ποντονόῳ φησὶ 'μέθυσον πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον.' καὶ ἐξῆς ἐπάγει

νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενος δεπάεσσιν. 15 εἰσὶ δὲ καὶ τοῖς ἀρίστοις κατὰ δεῖπνα τιμαί. Τυδείδης γοῦν καὶ κρέασι καὶ πλείοις δεπάεσσι τιμᾶται, καὶ Αἴ- 14 f ας νώτοισι διηνεκέεσσι γεραίρεται, καὶ οἱ βασιλεῖς δὲ τοῖς αὐτοῖς. 'νώτα βοός, τά ῥα οἱ γέρα πάροθυσαν αὐτῷ.' Μενελάῳ δηλονότι. καὶ Ἰδομενέα δὲ καὶ Ἀγαμέμνονα 20 πλείῳ δέπαϊ τιμᾷ. καὶ Σαρπηδῶν δὲ παρὰ Λυκίοις τοῖς αὐτοῖς τιμᾶται, καὶ ἔδρη καὶ κρέασιν. ἦν δέ τις αὐτοῖς καὶ διὰ τῆς προπόσεως ἀσπασμός. οἱ γοῦν θεοὶ χρυσέοις δεπάεσσι δειδέχατ' ἀλλήλους, ἥτοι ἐδεξιοῦν- 25 14 το, προπίνοντες ἑαυτοῖς ταῖς δεξιαῖς. καὶ τις δὲ δεῖ- 25 δεκτ' Ἀχιλλέα, ἀντὶ τοῦ ἐδεξιοῦτο, ὃ ἔστι προέπινεν αὐτῷ τῇ δεξιᾷ διδοὺς τὸ ποτήριον. ἐδωροῦντο δὲ καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῶν μοίρας οἷς ἐβούλοντο· ὡς Ὀδυσσεὺς νώτου ἀποπροταμών, οὐ αὐτῷ παρέθεντο, τῷ Δη- 30 μοδόκῳ.

24. Ἐχρῶντο δ' ἐν τοῖς συμποσίοις καὶ κιθαρωδοῖς καὶ ὀρχησταῖς· ὡς οἱ μνηστῆρες. καὶ παρὰ Με-

νελάω ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδός· δύω δὲ κυβιστητῆρες
 μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνεον. μολπῆς δὲ ἀντὶ τοῦ παι-
 διᾶς. σῶφρον δέ τι ἦν τὸ τῶν ἀοιδῶν γένος καὶ φιλο-
 σόφων διάθεσιν ἐπέχον. Ἀγαμέμνων γοῦν τὸν ἀοιδὸν ^b
 5 καταλείπει τῇ Κλυταιμνήστρᾳ φύλακα καὶ παραινε-
 τήρᾳ τινα. ὃς πρῶτον μὲν ἀρετὰς γυναικῶν διερχόμε-
 νος ἐνέβαλλέ τινα φιλοτιμίαν εἰς καλοκαγαθίαν, εἴτα
 διατριβὴν παρέχων ἠδεῖαν ἀπεπλάνα τὴν διάνοιαν
 φαύλων ἐπινοιῶν. διὸ Αἴγισθος οὐ πρότερον διέφθει-
 10 ρε τὴν γυναικᾶ πρὶν τὸν ἀοιδὸν ἀποκτεῖναι ἐν νῆ-
 σῳ ἐρήμῃ. τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ παρὰ τοῖς μνηστῆρσιν
 αἰδῶν ἀνάγκη, ὃς τοὺς ἐφεδρεύοντας τῇ Πηνελόπῃ
 ἐβδελύττετο. κοινῶς δὲ πού πάντας τοὺς ἀοιδούς αἰ- ^c
 δοίους τοῖς ἀνθρώποις εἶναι φησι,

15 τοῦνεκ' ἄρα σφέας
 οἶμας Μοῦσ' ἐδίδαξε φίλησέ τε φύλον ἀοιδῶν.
 ὁ δὲ παρὰ Φαίᾳξι Δημόδοκος ἄδει Ἄρεος καὶ Ἀφροδί-
 της συνουσίαν, οὐ διὰ τὸ ἀποδέχεσθαι τὸ τοιοῦτον πά-
 θος, ἀλλ' ἀποτρέπων αὐτοὺς παρανόμων ὀρέξεων, εἰ-
 20 δὼς ἐν τρυφερῷ τινι βίῳ τεθραμμένους, κἀντεῦθεν
 ὁμοιότατα τοῖς τρόποις αὐτῶν τὰ πρὸς ἀνάπαυσιν προσ-
 φέρων. καὶ τοῖς μνηστῆρσιν ἄδει πρὸς τὴν αὐτῶν ^d
 βουλὴν ὁ Φῆμιος νόστον Ἀχαιῶν. καὶ αἱ σειρήνες δὲ
 ἄδουσι τῷ Ὀδυσσεῖ τὰ μάλιστα αὐτὸν τέρποντα καὶ
 25 τὰ οἰκεῖα τῇ φιλοτιμίᾳ αὐτοῦ καὶ πολυμαθείᾳ λέγου-
 σαι. ἴσμεν γάρ φασι τὰ τ' ἄλλα καὶ ὅσσα γένηται
 ἐν χθονὶ πολυβοτείρῃ.

25. Ὀρχήσεις δ' εἰσὶ παρ' Ὀμήρῳ αἱ μὲν τινες
 τῶν κυβιστητῶν αἱ δὲ διὰ τῆς σφαίρας, ἧς τὴν εὐ-
 30 ρεσιν Ἀγαλλίς ἡ Κερκυραία γραμματικὴ Ναυσικάα
 ἀνατίθησιν ὡς πολίτιδι χαριζομένη, Δικαίαρχος δὲ
 Σικωνίοις, Ἰππασος δὲ Λακεδαιμονίοις ταύτην τε καὶ ^e

τὰ γυμνάσια πρῶτοις. ταύτην δὲ μόνην τῶν ἡρωίδων
 Ὀμηρος παράγει σφαιρίζουσιν. διαβόητοι δὲ ἐπὶ σφαι-
 ρικῇ Δημοτέλης ὁ Θεοκρίτου τοῦ Χίου σοφιστοῦ ἀδελ-
 φός, καὶ τὶς Χαιρεφάνης· ὃς ἀσελγεῖ τινι νέῳ παρακο-
 λουθῶν οὐ διελέγετο μὲν, ἐκώλυε δὲ πράττειν τὸν ³
 νεανίσκον. εἰπόντος δὲ ὅτι Ἐχαιρέφανες, ἐὰν πάντῃ
 ἀκολουθῶν, πάντα σοι ἔσται παρ' ἡμῶν, ἔγὼ δ' ἂν
 (ἔφη) σοὶ διαλεχθεῖν;· τί οὖν (εἶπε) παρακολου-
 10 θῆς;· χαίρω σε θεωρῶν (ἔφη), τὸ δὲ ἦθος οὐ δοκι-
 μάζω.

Ὅτι τὸ φούλλικλον καλούμενον, ἦν δὲ ὡς ἔοικε
 σφαιρίον τι, εὗρεν Ἀττικὸς Νεαπολίτης παιδοτρίβης,
 γυμνασίας ἕνεκα Πομπηίου Μάγνου. τὸ δὲ καλούμε-
 νον διὰ τῆς σφαίρας ἀρπαστὸν φαινίνδα ἐκαλεῖτο, ὃ
 ἐγὼ πάντων μάλιστα ἀσπάζομαι. ¹⁵

26. Πολὺ δὲ τὸ σύντονον καὶ καματηρὸν τῆς περὶ
 τὴν σφαιριστικὴν ἀμίλλης τό τε κατὰ τοὺς τραχηλι-
 σμούς ῥωμαλέον. Ἀντιφάνης

οἶμοι κακοδαίμων, τὸν τράχηλον ὡς ἔχω.

διηγεῖται δὲ τὴν φαινίνδα παιδιὰν οὕτως Ἀντιφάνης ²⁰
 15 σφαῖραν λαβὼν

τῷ μὲν διδοὺς ἔχαιρε, τὸν δ' ἔφενγ' ἄμα,
 τοῦ δ' ἐξέκρουσε, τὸν δ' ἀνέστησεν πάλιν,
 κλαγκταῖσι φωναῖς...

ἔξω, μακράν, παρ' αὐτόν, ὑπὲρ αὐτόν, κάτω, ²⁵
 ἄνω, βραχεῖαν ἀπόδος, ἐγκαταστρέφει.

ἐκαλεῖτο δὲ φαινίνδα ἀπὸ τῆς ἀφέσεως τῶν σφαιρι-
 ζόντων, ἢ ὅτι εὐρετὴς αὐτῆς, ὡς φησιν Ἰόβας ὁ Μαυ-
 ρούσιος, Φαινέστιος ὁ παιδοτρίβης. καὶ Ἀντιφάνης

^b φαινίνδα παίζω νῆστις ἐν Φαινεστίου. ³⁰
 ἐφρόντιζον δὲ εὐρυθυμίας οἱ σφαιρίζοντες. Δαμόξενος
 γοῦν φησί

νεανίας τις ἐσφαίριζεν εἰς
 ἐτῶν ἰσως [ἐκκαίδεκ' ἢ] ἑπτακαίδεκα,
 Κῶος· θεοὺς γὰρ φαίνεθ' ἢ νῆσος φέρειν.
 ὅς ἐπεὶ ποτ' ἐμβλέψει τοῖς καθημένοις,
 ἢ λαμβάνων τὴν σφαῖραν ἢ διδούς, ἅμα
 5 πάντες ἐβοῶμεν . . .
 ἢ τ' εὐρυθυμία τό τ' ἡθος ἢ τάξις θ' ὅση
 ἐν τῷ τι πράττειν ἢ λέγειν ἐφαίνεται.
 πέρας τι κάλλους, ἄνδρες· οὐτ' ἀκήκοα
 10 ἐμπροσθεν οὐθ' ἐόρακα τοιαύτην χάριν.
 κακὸν ἂν τι μεῖζον ἔλαβον, εἰ πλείω χρόνον
 ἔμεινα· καὶ νῦν δ' οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκῶ.
 ἐσφαίριζε δ' οὐκ ἀηδῶς καὶ Κτησίβιος ὁ Χαλκιδεὺς
 φιλόσοφος· καὶ πολλοὶ διὰ τὴν σφαιριστικὴν αὐτῷ συν-
 15 ἀπεδύοντο τῶν Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως φίλων. συν-
 ἔγραψε δὲ περὶ σφαιριστικῆς Τιμοκράτης ὁ Λάκων.
 27. Οἱ Φαίακες δὲ παρ' Ὀμήρῳ καὶ ἄνευ σφαί-
 ρας ὠρχοῦντο. καὶ ὠρχοῦνται πον ἀνὰ μέρος πνικῶς·
 τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ 'ταρφέ' ἀμειβόμενοι· ἄλλων ἐφε- d
 20 στῶτων καὶ ἐπικροτούντων τοῖς λιχανοῖς δακτύλοις,
 ὃ φησι ληκεῖν. οἶδε δὲ ὁ ποιητὴς καὶ τὴν πρὸς ῥῶδην
 ὄρχησιν. Δημοδόκου γοῦν ἄδοντος κοῦροι πρωθῆβαι
 ὠρχοῦντο. καὶ ἐν τῇ ὀπλοποιᾷ δὲ παιδὸς κιθαρίζον-
 τος ἄλλοι ἐναντίοι ἀλλήλοισι μολπῇ τε ὄρχηθμῳ τε
 25 ἔσκαιρον. ὑποσημαίνεται δὲ ἐν τούτοις ὁ ὑπορχημα-
 τικὸς τρόπος, ὃς ἠνθῆσεν ἐπὶ Ξενοδήμου καὶ Πινδά-
 ρου. καὶ ἐστὶν ἡ τοιαύτη ὄρχησις μίμησις τῶν ὑπὸ τῆς
 λέξεως ἐρμηνευομένων πραγμάτων· ἣν παρίστησι γι- e
 νομένην Ξενοφῶν ὁ καλὸς ἐν τῇ ἀναβάσει ἐν τῷ παρὰ
 30 Σεύθῃ τῷ Θρακὶ συμποσίῳ. φησὶ γοῦν· ἐπειδὴ σπον-
 δαὶ ἐγένοντο καὶ ἐπαιώνισαν, ἀνέστησαν πρῶτοι Θρα-
 κες καὶ πρὸς αὐλὸν ὠρχοῦντο σὺν ὀπλοῖς καὶ ἥλλοντο

ὑψηλά τε καὶ κούφως καὶ ταῖς μαχαίραις ἐχρῶντο· τέ-
 λος δ' ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον παίει, ὥς πᾶσι δοκεῖν πε-
 πληγῆναι τὸν ἄνδρα. ὃ δ' ἔπεσε τεχνικῶς πως, καὶ
 πάντες ἀνέκραγον. καὶ ὁ μὲν σκυλεύσας τὰ ὄπλα τοῦ
 f ἑτέρου ἐξήει ἄδων Σιτάλκαν, ἄλλοι δὲ τῶν Θρακῶν 5
 τὸν ἕτερον ἐξέφερον ὥς τεθνηκότα· ἣν δὲ οὐδὲν πε-
 πονθῶς. μετὰ τοῦτον Αἰνιᾶνες καὶ Μάγνητες ἀνέ-
 στησαν, οἱ ὠρχοῦντο τὴν καρπαίαν καλουμένην ἐν τοῖς
 ὀπλοῖς. ὁ δὲ τρόπος τῆς ὀρχήσεως ἦν, ὃ μὲν παραθέ-
 10 μενος τὰ ὄπλα σπείρει καὶ ξευγηλατεῖ πνικῶς μετα-
 στρεφόμενος ὥς φοβούμενος, ληστῆς δὲ προσέρχεται·
 ὃ δὲ ἐπ' αὐτῷ προΐδεται, ἀρπάσας τὰ ὄπλα μάχεται πρὸ
 τοῦ ξεύγους ἐν ῥυθμῳ πρὸς τὸν αὐλόν· καὶ τέλος ὁ
 16 ληστῆς δῆσας τὸν ἄνδρα τὸ ξεύγος ἀπάγει, ἐνίοτε δὲ
 καὶ ὁ ξευγηλάτης τὸν ληστήν· εἴτα παρὰ τοὺς βούς 15
 δῆσας ὀπίσω τῷ χεῖρε δεδεμένον ἐλαύνει· καὶ τις,
 φησί, τὸ περσικὸν ὠρχεῖτο καὶ κροτῶν τὰς πέλτας
 ὠκλαζε καὶ ἐξανίστατο· καὶ ταῦτα πάντα ῥυθμῳ πρὸς
 τὸν αὐλὸν ἐποίει. καὶ Ἀρκάδες δέ, φησὶν, ἀναστάντες
 ἐξοπλισάμενοι ἦσαν ἐν ῥυθμῳ πρὸς τὸν ἐνόπλιον 20
 ῥυθμὸν αὐλούμενοι καὶ ἐνωπλίσαντο καὶ ὠρχήσαντο.
 28. Ἐχρῶντο δὲ καὶ αὐλοῖς καὶ σύριγγιν ἥρωες.
 ὁ γοῦν Ἀγαμέμνων αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπὴν ἀκούει.
 b εἰς δὲ τὰ συμπόσια οὐ παρήγαγε· πλὴν ἐν τῇ ὀπλο-
 ποιᾷ γάμων γινομένων αὐλῶν μνημονεύει. τοῖς δὲ 25
 βαρβάροις ἀποδίδωσι τοὺς αὐλοὺς· παρὰ Τρωσὶ γοῦν
 ἦν αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπή. ἔσπενδον δὲ ἀπὸ τῶν
 δείπνων ἀναλύοντες καὶ τὰς σπονδὰς ἐποιοῦντο Ἑρμῇ
 καὶ οὐχ ὥς ὕστερον Διὶ τελείῳ. δοκεῖ γὰρ Ἑρμῆς
 ὕπνου προστάτης εἶναι. σπένδουσι δ' αὐτῷ καὶ ἐπὶ 30
 c ταῖς γλώσσαις ἐκ τῶν δείπνων ἀπιόντες. προσνέμου-
 ται δ' αὐτῷ αἱ γλώσσαι διὰ τὴν ἐρμηνείαν. οἶδε δ'

Ὅμηρος καὶ ποικίλας ἐδωδᾶς. λέγει γοῦν ἐδωδὴν παν-
τοίην καὶ ὅσα οἷα ἐδουσι διοτρεφέες βασιλῆες. οἶδε
δὲ καὶ πᾶσαν τὴν νῦν πολυτέλειαν. οἰκων μὲν οὖν
λαμπρότατος ὁ Μενελάου. τοιαύτην δὲ τινα ὑφίσταται
5 τῇ κατασκευῇ καὶ λαμπρότητι Πολύβιος Ἰβηρός τινος
βασιλέως οἰκίαν· ὃν καὶ ἐξηλωκέναι λέγει τὴν τῶν
Φαιάκων τρυφὴν, πλὴν τοῦ τοὺς κρατῆρας ἐν μέσῳ
τῆς οἰκίας ἐστάναι πλήρεις οἴνου κριθίνου ἀργυροῦς
ὄντας καὶ χρυσοῦς. Ὅμηρος δὲ τοπογραφῶν καὶ τὴν d
10 Καλυβοῦς οἰκίαν ἐκπλήττει τὸν Ἑρμῆν. ἀπολαυστι-
κὸς δὲ ἐστὶ παρ' αὐτῷ καὶ ὁ τῶν Φαιάκων βίος· αἰεὶ
γὰρ ἡμῖν δαίς τε φίλη κίθαρίς τε καὶ τὰ ἐξῆς. . . ἃ
ἔπη Ἑρατοσθένους οὕτω γεγράφθαι φησὶν
οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημι τέλος χαριέστερον εἶναι
15 ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κακότητος ἀπούσης,
δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ.
κακότητος ἀπούσης φάσκων τῆς ἀφροσύνης. ἀδύνα- e
τον γὰρ μὴ φρονίμους εἶναι Φαίακας, οἳ μάλα φίλοι
εἰσὶ θεοῖσιν, ὥς ἡ Ναυσικαὰ φησί.
20 29. Καὶ οἱ μνηστήρες δὲ παρ' αὐτῷ πεσσοῖσι προ-
πάροιθε θυράων ἐτέρποντο, οὐ παρὰ τοῦ Μεγαλοπο-
λίτου Διοδώρου ἢ Θεοδώρου μαθόντες τὴν πεττεῖαν,
οὐδὲ τοῦ Μυτιληναίου Λέοντος τοῦ ἀνέκαθεν Ἀθη-
ναίου, ὅς ἀήττητος ἦν κατὰ τὴν πεττευτικήν, ὥς φησι
25 Φανίας. Ἀπίων δὲ ὁ Ἀλεξανδρεὺς καὶ ἀκηκοέναι φησὶ f
παρὰ τοῦ Ἰθακησίου Κτήσωνος τὴν τῶν μνηστήρων
πεττεῖαν οἷα ἦν. ὁκτὼ γὰρ φησι καὶ ἑκατὸν ὄντες οἱ
μνηστήρες διετίθεσαν ψήφους ἐναντίας ἀλλήλαις, ἴσας
πρὸς ἴσας τὸν ἀριθμόν, ὅσοι περ ἦσαν καὶ αὐτοί. γί-
30 νεσθαι οὖν ἑκατέρωθεν τέσσαρας καὶ πεντήκοντα. τὸ
δ' ἀνὰ μέσον τούτων διαλιπεῖν ὀλίγον κενόν· ἐν δὲ
τῷ μεταίχμιῳ τούτῳ μίαν τιθέναι ψῆφον, ἣν καλεῖν

17 μὲν αὐτοὺς Πηνελόπην, σκοπὸν δὲ ποιεῖσθαι εἴ τις
βάλλοι ψήφῳ ἑτέρῳ· καὶ κληρουμένων τὸν λαχόντα
στοχάζεσθαι ταύτης. εἰ δὲ τις τύχοι καὶ ἐκκρούσειε
πρόσω τὴν Πηνελόπην, ἀποτίθεσθαι τὴν ἑαυτοῦ εἰς
τὴν τῆς βληθείσης καὶ ἐξωσμένης χώραν, ἐν ἣ πρότε- 5
ρον ἦν· καὶ πάλιν στάντα τὴν Πηνελόπην, ἐν ᾧ τὸ
δεύτερον ἐγένετο χωρίῳ, ἐντεῦθεν βαλεῖν [τὴν ἑαυ-
τοῦ]. εἰ δὲ τύχοι ἄνευ τοῦ μηδεμιᾶς τῶν ἄλλων ψαῦ-
σαι, νικᾶν καὶ ἐλπίδας ἔχειν πολλὰς γαμήσειν αὐτήν.
b τὸν δὲ Εὐρύμαχον πλείστας εἰληφέναι νίκας ταύτῃ τῇ 10
παιδιᾷ καὶ εὐελπιν εἶναι τῷ γάμῳ. οὕτω δὲ διὰ τὴν
τρυφὴν τὰς χεῖρας οἱ μνηστήρες ἔχουσιν ἀπαλὰς ὥς
μηδὲ τὸ τόξον ἐντεῖναι δύνασθαι. πολυτελεῖς δ' αὐτοῖς
καὶ οἱ διακονοῦμενοι.

δυνατωτάτῃ δὲ παρ' Ὀμήρῳ καὶ ἡ τῶν μύρων 15
εὐωδία·

οὐ καὶ κινυμένοιο Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ
ἔμπης εἰς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' αὐτμή.
καὶ στρωμνὰς δὲ οἶδε διαπρεπούσας. τοιαύτας γοῦν
c Ἀρήτῃ Ὀδυσσεὶ ὑποστρωννύειν κελεύει, καὶ Νέστωρ 20
αὐχεῖ πρὸς Τηλέμαχον πολλῶν τοιούτων εὐπορεῖν.
30. Τῶν δ' ἄλλων ποιητῶν ἐνιοὶ τὰς καθ' αὐτοὺς
πολυτελείας καὶ ῥαθυμίας ἀνέπεμπον ὥς οὔσας καὶ
κατὰ τὰ τρωικά. Αἰσχύλος γοῦν ἀπρεπῶς που παρ-
άγει μεθύοντας τοὺς Ἕλληνας, ὥς καὶ τὰς ἀμίδας 25
ἀλλήλοισι περικαταγνύναι. λέγει γοῦν

ὅδ' ἐστὶν ὅς ποτ' ἄμφ' ἐμοὶ βέλος
γελωτοποιόν, τὴν κάκοσμον οὐράνην,
ἔρριψεν οὐδ' ἡμαρτε· περὶ δ' ἐμῷ κάρῳ
πληγεῖς ἐνανάγησεν ὀστρακουμένη,
d χωρὶς μυρηρῶν τευχέων πνέουσ' ἐμοί.
καὶ Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀχαιῶν συνδείπνῳ

ἀλλ' ἀμφὶ θυμῷ τὴν κάκοσμον οὐράνην
ἔρριψεν οὐδ' ἤμαρτε· περὶ δ' ἐμῷ κάρῳ
κατάγνυνται τὸ τεῦχος οὐ μύρου πνέον.
ἔδειματούμην δ' οὐ φίλης ὁσμῆς ὕπο.

5 Εὐπολὶς δὲ τὸν πρῶτον εἰσηγησάμενον τὸ τῆς ἀμίδος
ὄνομα ἐπιπλήττει λέγων

A. μισῷ λακωνίζειν, ταγηνίζειν δὲ κἂν πριαίμην.

B. πολλὰς δ' οἶμαι νῦν βεβινῆσθαι . . .

A. ὅς δὲ πρῶτος ἐξεῦρεν τὸ πρῶτον πιπίνειν;

10 B. πολλὴν γε λακκοπροκτίαν ἡμῖν ἐπίστασ' εὐρών.

A. εἶεν, τίς εἶπεν Ἀμίδα παῖ' πρῶτος μεταξὺ πύ-
νων;

B. παλαμηδικόν γε τοῦτο τοῦξεύρημα καὶ σοφόν
σου.

15 παρ' Ὀμήρῳ δὲ οἱ ἀριστεῖς κοσμίως δειπνοῦσιν ἐν
Ἀγαμέμνονος. εἰ δ' ἐν Ὀδυσσεΐᾳ φιλονεικοῦσιν Ἀχιλ-
λεὺς καὶ Ὀδυσσεύς, καὶ Ἀγαμέμνων χαῖρε νόρῳ, ἀλλ'
ὠφέλιμοι αἱ φιλοτιμίαι, ζητούντων εἰ λόγῳ ἢ μάχῃ
αἰρεθῆναι δεῖ τὸ Ἴλιον. ἀλλ' οὐδ' ὅτε μνηστῆρας εἰσ- f
20 ἀγει μεθύοντας, οὐδὲ τότε τοιαύτην ἀκοσμίαν εἰσῆ-
γαγεν ὥς Σοφοκλῆς καὶ Αἰσχύλος πεποιήκασιν, ἀλλὰ
πόδα βόειον ἐπὶ τὸν Ὀδυσσεά ῥιπτούμενον.

31. Καθέζονται δ' ἐν τοῖς συνδείπνοις οἱ ἥρωες,
οὐ κατακέκλινται. τοῦτο δὲ καὶ παρ' Ἀλεξάνδρῳ τῷ
25 βασιλεῖ ἐνίοτε ἦν, ὥς φησι Δοῦρις. ἐστιῶν γοῦν ποτε
ἡγεμόνας εἰς ἑξακισχιλίους ἐκάθισεν ἐπὶ δίφρων ἀρ-
γυρῶν καὶ κλιντήρων, ἀλουργοῖς περιστρώσας ἱμα- 18
τίοις. Ἠγήσανδρος δὲ φησιν οὐδὲ ἔθος εἶναι ἐν Μα-
κεδονίᾳ κατακλίνεσθαι τινα ἐν δείπνῳ, εἰ μὴ τις ἔξω
30 λίνων ὕν κεντήσειεν· ἕως δὲ τότε καθήμενοι ἐδεί-
πνου. Κάσανδρος γοῦν πέντε καὶ τριάκοντα ὦν ἑτῶν
ἐδείπνει παρὰ τῷ πατρὶ καθήμενος, οὐ δυνάμενος τὸ

ἄθλον ἐκτελέσαι, καίπερ ἀνδρείος γεγονὼς καὶ κυνη-
γὸς ἀγαθός.

ἔς τὸ πρέπον δὲ Ὀμηρος ἀφορῶν τοὺς ἥρωας οὐ
παρήγαγεν ἄλλο τι δαινυμένους ἢ κρέα, καὶ ταῦτ'
αὐτοὺς ἑαυτοῖς σκευάζοντας. οὐ γὰρ ἔχει γέλωτα οὐδ' 5
b αἰσχύνην ὀψαρτύοντας αὐτοὺς καὶ ἔψοντας ὀρᾶν. ἐπε-
τήδενον γὰρ τὴν αὐτοδιακονίαν καὶ ἐκαλλωπίζοντο,
φησὶ Χρῦσιππος, τῇ ἐν τούτοις εὐστροφίᾳ. Ὀδυσσεὺς
γοῦν δαιτρεῦσαί τε καὶ πῦρ νηῆσαι οἷος οὐκ ἄλλος
δεξιὸς εἶναι φησί. καὶ ἐν Λιταῖς δὲ Πάτροκλος καὶ 10
Ἀχιλλεὺς πάντα εὐτρεπίζει. καὶ Μενελάου δὲ τελούν-
τος γάμους ὁ νυμφίος Μεγαπένθης οἶνοχοεῖ. νῦν δὲ ἐπὶ
τοσοῦτον ἐκπεπτώκαμεν ὥς κατακεῖσθαι δαινύμενοι.

32. Προσφάτως δὲ καὶ τὰ βαλανεῖα παρῆκται, τὴν
ἀρχὴν οὐδὲ ἔνδον τῆς πόλεως ἐώντων εἶναι αὐτά. ὦν 15
c τὸ βλαπτικὸν Ἀντιφάνης δηλοῖ

ἔς μακαρίαν τὸ λουτρόν, ὥς διέθηκέ με.

ἐφθὸν κομιδῇ πεποίηκεν, ἀποκναίσειεν ἂν

κἂν ὅστισοῦν μου λαβόμενος τοῦ δέρματος.

οὕτω στερεόν τι πρᾶγμα θερμόν ἐσθ' ὕδωρ.

Ἑρμιππος

μὰ τὸν Δί' οὐ μέντοι μεθύειν τὸν ἄνδρα χρὴ

τὸν ἀγαθὸν οὐδὲ θερμολουτεῖν, ἂ σὺ ποιεῖς.

ἠΰξῃται δὲ καὶ ἡ τῶν ὀψοποιῶν περιεργία καὶ ἡ τῷ
μυρεψῶν· ὥστ'

οὐδ' ἂν κολυμβῶν εἰς κολυμβήθραν μύρου

d ἀρκεῖσθαι τις ἂν δύναιτο, φησὶν Ἀλεξίς. ἀνθοῦσι δὲ
καὶ αἱ τῶν περὶ τὰ πέμματα δημιουργίαι καὶ αἱ περὶ
τὰς συνουσίας περιεργίαι, ὥστ' ἐπιτεχνᾶσθαι σπόγ-
γους ὑποτίθεσθαι· ἐπακτικὸν γὰρ εἶναι τὸ τοιοῦτον 30
πρὸς ἀφροδισίων πλῆθος. Θεόφραστος δ' οὕτω φησί
τινας ὀχευτικὰς δυνάμεις εἶναι ὥς καὶ μέχρι ἑβδομή-

κοντα συνουσιῶν ἐπιτελεῖν καὶ τὸ τελευταῖον αὐτοῖς αἶμα ἀποκρίνεσθαι. Φύλαρχος δὲ Σανδρόκνυττον φησὶ τὸν Ἰνδῶν βασιλέα Σελεύκῳ μεθ' ὧν ἐπεμψε δώρων ἀποστελεῖν τινὰς δυνάμεις στυτικὰς τοιαύτας, ὥς ^e
⁵ ὑπὸ τοὺς πόδας τιθεμένας τῶν συνουσιαζόντων οἷς μὲν ὁρμὰς ἐμποιεῖν ὀρνίθων δίκην, οὓς δὲ καταπαύειν. ἠϋξῆται δὲ νῦν καὶ ἡ τῆς μουσικῆς διαστροφή, καὶ ἡ περὶ τὰς ἐσθήσεις καὶ ὑποδέσεις ἐπήκμασε πολυτέλεια.

¹⁰ 33. Ὅμηρος δὲ τὴν τοῦ μύρου φύσιν εἰδὼς οὐκ εἰσήγαγε μύροις ἀλειφομένους τοὺς ἥρωας, πλὴν τὸν Πάριν ἐν οἷς φησὶ 'κάλλει στίλβων' ὥς καὶ Ἀφροδίτῃ κάλλει τὰ πρόσωπα καθαίρει. ἀλλ' οὐδὲ στεφανομένους εἰσάγει, καίτοι τῷ ἐκ τῆς μεταφορᾶς ὁμοιω- ^f
¹⁵ ματι σημαίνεται ὅτι ἦδει τὸν στέφανον. φησὶ γοῦν νῆσος τὴν πέρι πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωτο.

λεῖν καὶ

ὥφει.

πάντῃ γὰρ σε περὶ στέφανος πολέμοιο δέδηκε. αἰρεθροατηρητέον δὲ καὶ ὅτι ἐν μὲν Ὀδυσσεΐᾳ ἀπονιζομέ-
²⁰ ἀγει μὲς τὰς χεῖρας ποιεῖ πρὶν μεταλαβεῖν τροφῆς, ἐν γαγεν-άδι δὲ τοῦτο ποιοῦντας οὐκ ἔστιν εὐρεῖν. σχολα-
 πόδα ντων γὰρ βίος ὁ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ καὶ διὰ τὴν εἰρήνην
 θυφώντων· διὸ οἱ ἐνταῦθα ἐθεράπευον τὸ σῶμα διὰ
 οὐ κρυτῶν καὶ κατανιμμάτων. διὰ τοῦτο καὶ ἀστραγα- ¹⁹
²⁵ βᾶ λίζουσιν ἐν ταύτῃ τῇ πολιτείᾳ καὶ ὀρχοῦνται καὶ σφαι-
 ρίζουσιν. Ἡρόδοτος δὲ οὐ καλῶς εἶρηκεν ἐπὶ Ἄτυος
 διὰ λιμὸν εὐρεθῆναι τὰς παιδίας· πρεσβεύει γὰρ τοῖς
 χρόνοις τὰ ἥρωικά. οἱ δ' ἐν τῇ ἰλιακῇ πολιτείᾳ μονο-
 νοῦ βοῶσι

³⁰ κλυθ' ἀλαλά, πολέμου θύγατερ,
 ἐγγέων προοίμιον.

34. Ὅτι Ἀριστόνικον τὸν Καρύστιον τὸν Ἀλε-

ξάνδρου τοῦ βασιλέως συσφαιριστὴν Ἀθηναῖοι πολί-
 την ἐποίησαντο διὰ τὴν τέχνην καὶ ἀνδριάντα ἀνέ-
^b στησαν. τὰς γὰρ βαναύσους τέχνας Ἕλληνες ὕστερον
 περὶ πλείστου μᾶλλον ἐποιοῦντο ἢ τὰς κατὰ παιδείαν
 γινομένας ἐπινοίας. Ἔστιαί εἰς γοῦν καὶ Ὡρεῖται Θεο- ⁵
 δώρου τοῦ ψηφοκλέπτου ἐν θεάτρῳ χαλκῇν εἰκόνα
 ἀνέστησαν ψῆφον κρατοῦσαν, ὥς δ' αὐτῶς Μιλήσιοι
 Ἀρχελάου τοῦ κιθαριστοῦ. ἐν δὲ Θήβαις Πινδάρου
 μὲν οὐκ ἔστιν εἰκὼν, Κλέωνος δὲ τοῦ ᾠδοῦ, ἐφ' ἧς
 ἐπιγέγραπται

Πυθέα νιὸς ὅδ' ἐστὶ Κλέων Θηβαῖος ἀοιδός,

ὃς πλείστους θνητῶν ἀμφέθετο στεφάνους

^c κρατὸς ἐπὶ σφετέρου, καὶ οἱ κλέος οὐρανόμηκες.

χαῖρε Κλέων, Θήβας πατρίδ' ἐπευκλείσας.

ὑπὸ τούτου τὸν ἀνδριάντα, ὅτε Ἀλέξανδρος τὰς Θήβας ¹⁵
 κατέσκαπτε, φησὶ Πολέμων φεύγοντά τινα χρυσίον εἰς
 τὸ ἱμάτιον κοῖλον ὄν ἐνθέσθαι, καὶ συνοικιζομένης
 τῆς πόλεως ἐπανελθόντα εὐρεῖν τὸ χρυσίον μετὰ ἔτη
 τριάκοντα. Ἡρόδοτος δὲ ὁ λογόμιμος, ὥς φησιν Ἡγή-
 σανδρος, καὶ Ἀρχέλαος ὁ ὀρχηστὴς παρὰ Ἀντιόχῳ τῷ ²⁰
^d βασιλεῖ μάλιστα ἐτιμῶντο τῶν φίλων. ὁ δὲ πατὴρ αὐ-
 τοῦ Ἀντιόχου τοὺς Σωσιράτου τοῦ αὐλητοῦ νιεῖς σω-
 ματοφύλακας ἐπεποίητο.

35. Ἐθανμάζετο δὲ παρ' Ἑλλήσι καὶ Ῥωμαίοις
 Ματρέας ὁ πλάνος ὁ Ἀλεξανδρεὺς. ὃς ἔλεγε καὶ θη- ²⁵
 ρίον τρέφειν ὃ αὐτὸ ἐαυτὸ κατεσθίει, ὥς καὶ ζητεῖσθαι
 μέχρι νῦν τὸ Ματρέου θηρίον τί ἐστίν. ἐποίησε δ'
 οὗτος καὶ παρὰ τὰς Ἀριστοτέλους ἀπορίας καὶ ἀνεγί-
 νωσκε δημοσίᾳ διὰ τί ὁ ἥλιος δύνει μὲν κολουμβᾷ δ'
 οὐ, καὶ διὰ τί οἱ σπόγγοι συμπίνουσι μὲν συγκωθωνί- ³⁰
 ζονται δ' οὐ, καὶ τὰ τετράδραχμα καταλλάττεται μὲν
^e ὀργίζεται δ' οὐ. Ἀθηναῖοι δὲ Ποθεινῷ τῷ νευροσπά-

στη τὴν σκηνὴν ἔδωκαν, ἀφ' ἧς ἐνεθουσίῳ οἱ περὶ
Εὐριπίδην. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ Εὐρυκλείδην ἐν τῷ θεά-
τρῳ ἀνέστησαν μετὰ τῶν περὶ Αἰσχύλον. ἐθαυμάζετο
δὲ καὶ Ξενοφῶν ὁ θαυματοποιός, ὃς μαθητὴν κατέλιπε
5 Κρατισθένη τὸν Φλιάσιον· ὃς πῦρ τε αὐτόματον
ἐποίει ἀναφύεσθαι καὶ ἄλλα πολλὰ φάσματα ἐτεχνᾶτο,
ἀφ' ὧν ἐξίστα τῶν ἀνθρώπων τὴν διάνοιαν. τοιοῦτος
ἦν καὶ Νυμφόδωρος ὁ θαυματοποιός, ὃς προσκρούσας f
Ῥηγίνοις, ὥς φησι Δοῦρις, εἰς δειλίαν αὐτοὺς ἔσκωψε
10 πρῶτος. Εὐδίκος δὲ ὁ γελωτοποιὸς ἠὲδοκίμει μιμού-
μενος παλαιστὰς καὶ πύκτας, ὥς φησιν Ἀριστόξενος.
Στράτων δ' ὁ Ταραντῖνος ἐθαυμάζετο τοὺς διθυράμ-
βους μιμούμενος· τὰς δὲ κιθαρωδίας οἱ περὶ τὸν ἐξ
Ἰταλίας Οἰνῶνᾶν, ὃς καὶ κύκλωπα εἰσήγαγε τερετί- 20
15 ζοντα καὶ ναυαγὸν Ὀδυσσεῖα σολοικίζοντα, ὁ αὐτὸς
φησί. Διοπείδης δὲ ὁ Λοκρός, ὥς φησι Φανόδημος,
παραγενόμενος εἰς Θήβας καὶ ὑποζωννύμενος οἴνου
κύστεις μεστὰς καὶ γάλακτος καὶ ταύτας ἀποθλίβων
ἀνιμᾶν ἔλεγεν ἐκ τοῦ στόματος. τοιαῦτα ποίῳν ἠὲδο-
20 κίμει καὶ Νοήμων ὁ ἠθολόγος. ἔνδοξοι δ' ἦσαν καὶ
παρ' Ἀλεξάνδρῳ θαυματοποιοὶ Σκύμνος ὁ Ταραντί-
νος, Φιλιστίδης ὁ Συρακόσιος, Ἡράκλειτος ὁ Μυτιλη-
ναῖος. γερόνασι δὲ καὶ πλάνοι ἐνδοξοί, ὧν Κηφισό-
δωρος καὶ Πανταλέων. Φιλίππου δὲ τοῦ γελωτοποιοῦ b
25 Ξενοφῶν μνημονεύει.

36. Ὅρα, οἰκουμένης δῆμον τὴν Ῥώμην φησί. λέ-
γει δὲ καὶ ὅτι οὐκ ἂν τις σκοποῦ πόρρω τοξεύων λέγοι
τὴν Ῥώμην πόλιν ἐπιτομὴν τῆς οἰκουμένης· ἐν ἧ συν-
ιδεῖν ἔστιν ὄντως πάσας τὰς πόλεις ἰδρυμένας, καὶ
30 κατ' ἰδίαν δὲ τὰς πολλὰς, ὥς Ἀλεξανδρέων μὲν τὴν
χρυσήν, Ἀντιοχέων δὲ τὴν καλὴν, Νικομηδέων δὲ τὴν
περικαλλῆ, προσέτι τε

τὴν λαμπροτάτην πόλεων πασῶν ὁπόσας ὁ Ζεὺς
ἀναφαίνει,
c τὰς Ἀθήνας λέγω. ἐπιλείποι δ' ἂν με οὐχ ἡμέρα μία
ἐξαριθμούμενον τὰς ἐν τῇ Ῥωμαίων οὐρανοπόλει Ῥώ-
μη ἀριθμούμενας πόλεις, ἀλλὰ πᾶσαι αἱ κατὰ τὸν ἐνι- 5
αὐτὸν ἀριθμούμεναι, διὰ τὸ πλῆθος. καὶ γὰρ ὅλα ἔθνη
ἀθρόως αὐτόθι συνώκισται, ὥς τὸ Καππαδοκῶν καὶ
Σκυθῶν καὶ Ποντικῶν καὶ ἄλλων πλειόνων. οὗτοι
οὖν πάντες, ὁ σύμπας δῆμος τῆς οἰκουμένης, τὸν ἐφ'
ἡμῖν, φησί, φιλόσοφον ὀρχηστὴν Μέμφιν ἐκάλεσαν 10
ἀπαρχαῖζοντες τὴν διὰ τοῦ σώματος αὐτοῦ κίνησιν τῇ
τῶν πόλεων ἀρχαιοτέρᾳ καὶ βασιλικωτέρᾳ, περὶ ἧς
Βακχυλίδης φησί
d τὴν ἀχείμαντόν τε Μέμφιν καὶ δονακῶδεα Νεῖλον.
οὗτος τὴν πυθαγόρειον φιλοσοφίαν ἐπιδείκνυσιν ἥτις 15
ἐστί, μετὰ σιωπῆς πάνθ' ἡμῖν ἐμφανίζων σαφέστερον
ἢ οἱ τὰς τῶν λόγων τέχνας ἐπαγγελλόμενοι διδάσκειν.
37. Τῆς δὲ κατὰ τοῦτον ὀρχήσεως τῆς τραγικῆς
καλουμένης πρῶτος εἰσηγητὴς γέγονε Βάθυλλος Ἀλε-
ξανδρεὺς, ὃν φησι νομίμως ὀρχήσασθαι Σέλενκος. 20
τοῦτον τὸν Βάθυλλον φησὶν Ἀριστόνικος καὶ Πυλά-
e δην, οὗ ἐστὶ καὶ σύγγραμμα περὶ ὀρχήσεως, τὴν ἰτα-
λικὴν ὀρχησιν συστήσασθαι ἐκ τῆς κωμικῆς ἢ ἐκαλεῖτο
κόρδαξ, καὶ τῆς τραγικῆς ἢ ἐκαλεῖτο ἐμμέλεια, καὶ τῆς
σατυρικῆς ἢ ἐλέγετο σίκιννις (διὸ καὶ οἱ σάτυροι σι- 25
κιννισταί), ἧς εὐρετὴς Σίκιννός τις βάρβαρος. οἱ δὲ
φασιν ὅτι Κρῆς ἦν ὁ Σίκιννος. ἦν δὲ ἡ Πυλάδου ὀρ-
χησις ὀγκώδης παθητικὴ τε καὶ πολύκοπος, ἡ δὲ Βα-
θύλλειος ἱλαρωτέρα· καὶ γὰρ ὑπόρχημα τι τοῦτον δια-
τίθεσθαι. Σοφοκλῆς δὲ πρὸς τῷ καλὸς γεγενῆσθαι 30
f τὴν ὥραν ἣν καὶ ὀρχηστικὴν δεδιδαγμένος καὶ μουσι-
κὴν ἔτι παῖς ὧν παρὰ Λάμπρῳ. μετὰ γοῦν τὴν ἐν

Σαλαμῖνι ναυμαχίαν περὶ τρόπαιον γυμνὸς ἀληλιμμέ-
 νος ἐχόρευσε μετὰ λύρας· οἱ δὲ ἐν ἱματίῳ φασί. καὶ
 τὸν Θάμυριν διδάσκων αὐτὸς ἐκιδάρισεν· ἄκρως δὲ
 ἐσφαίρισεν, ὅτε τὴν Ναυσικάαν καθῆκε. τῆς δὲ Μέμ-
 φιδος ὀρχήσεως ἦρα καὶ Σωκράτης ὁ σοφός, καὶ πολ-
 λάκις καταλαμβανόμενος ὀρχούμενος, ὥς φησι Ξενο-
 φῶν, ἔλεγε τοῖς γνωρίμοις παντὸς εἶναι μέλους τὴν 21
 ὀρχησιν γυμνάσιον. ἔταττον γὰρ τὸ ὀρχεῖσθαι ἐπὶ τοῦ
 κινεῖσθαι καὶ ἐρεθίζεσθαι. Ἀνακρέων

10 καλλίκομοι κοῦραι Διὸς ὠρχήσαντ' ἐλαφρῶς.

Ἴων

ἐκ τῶν ἀέλπτων μᾶλλον ὠρχησεν φρένας.

38. Ἑρμιππος δέ φησι Θεόφραστον παραγίνε-
 σθαι εἰς τὸν περίπατον καθ' ὥραν λαμπρὸν καὶ ἐξη-
 σκημένον, εἴτα καθίσαντα διατίθεσθαι τὸν λόγον
 οὐδεμιᾶς ἀπεχόμενον κινήσεως οὐδὲ σχήματος ἐνός.
 καὶ ποτε ὀψοφάγον μιμούμενον ἐξείραντα τὴν γλῶσ- b
 σαν περιλείχειν τὰ χεῖλη.

ἔμελε δὲ αὐτοῖς καὶ τοῦ κοσμίως ἀναλαμβάνειν
 20 τὴν ἐσθῆτα καὶ τοὺς μὴ τοῦτο ποιοῦντας ἔσκωπτον.
 Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ· πάντα δυναμένου ὀξέως τε καὶ
 τορῶς διακονεῖν, ἀναβάλλεσθαι δ' οὐκ ἐπισταμένου
 ἐπιδέξι' ἐλευθερίως, οὐδ' ἁρμονίαν λόγων λαβόντα
 ὀρθῶς ὑμνῆσαι θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων εὐδαιμόνων
 25 βίον.' Σαπφῶ περὶ Ἀνδρομέδας σκώπτει c

τίς δ' ἀγροιώτης τοι θέλγει νόον,

οὐκ ἐπισταμένα τὰ βράκε' ἔλκην ἐπὶ τῶν σφύρων;

Φιλέταιρος

ἀμφὶ στέρνοις φᾶρος οὐ καθήσεις, τάλαν,

30 μῆδ' ἀγροίκως ἄνω γόνατος ἀμφέξει;

Ἑρμιππος δέ φησι Θεόκριτον τὸν Χίον ὡς ἀπαίδευτον
 μέμφεσθαι τὴν Ἀναξιμένους περιβολήν, Καλλίστρα-

τός τε ὁ ἀριστοφάνειος Ἀρίσταρχον ἐν συγγράμματι
 κακῶς εἶρηκεν ἐπὶ τῷ μὴ εὐρύθμως ἀμπέχεσθαι, φέ-
 ροντός τι καὶ τοῦ τοιούτου πρὸς παιδείας ἐξέτασιν.
 διὸ καὶ Ἀλεξίς φησιν

d ἐν γὰρ νομίζω τοῦτο τῶν ἀνελευθέρων 5
 εἶναι, τὸ βαδίζειν ἀρρύθμως ἐν ταῖς ὁδοῖς,
 ἐξὸν καλῶς. οὐ μῆτε πράττεται τέλος
 μηδεὶς γὰρ ἡμᾶς μῆτε τιμὴν δόντα δεῖ
 ἐτέρων λαβεῖν, φέρει δὲ τοῖς μὲν χρωμένοις
 δόξης τιν' ὄγκον, τοῖς δ' ὀρῶσιν ἡδονήν, 10
 κόσμον δὲ τῷ βίῳ, τὸ τοιοῦτον γέρας
 τίς οὐκ ἂν αὐτῷ κτῶτο φάσκων νοῦν ἔχειν;

39. Καὶ Αἰσχύλος δὲ οὐ μόνον ἐξεῦρε τὴν τῆς
 e στολῆς εὐπρέπειαν καὶ σεμνότητα, ἣν ζηλώσαντες οἱ
 ἱεροφάνται καὶ δαδοῦχοι ἀμφιέννυνται, ἀλλὰ καὶ πολ- 15
 λά σχήματα ὀρχηστικά αὐτὸς ἐξευρίσκων ἀνεδίδου τοῖς
 χορευταῖς. Χαμαιλέων γοῦν πρῶτον αὐτόν φησι σχη-
 ματίσαι τοὺς χοροὺς ὀρχηστοδιδασκάλοις οὐ χρησάμε-
 νον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τοῖς χοροῖς τὰ σχήματα ποιοῦντα
 τῶν ὀρχήσεων, καὶ ὅλως πᾶσαν τὴν τῆς τραγῳδίας 20
 οἰκονομίαν εἰς ἑαυτὸν περιστᾶν. ὑπεκρίνετο γοῦν
 μετὰ τοῦ εἰκότος τὰ δράματα. Ἀριστοφάνης γοῦν (παρὰ
 f δὲ τοῖς κωμικοῖς ἢ περὶ τῶν τραγικῶν ἀπόκειται πί-
 στις) ποιεῖ αὐτὸν Αἰσχύλον λέγοντα

τοῖσι χοροῖς αὐτὸς τὰ σχήματ' ἐποιοῦν. 25

καὶ πάλιν

τοὺς Φρύγας οἶδα θεωρῶν,

ὅτε τῷ Πριάμῳ συλλυσόμενοι τὸν παῖδ' ἦλθον

τεθνεῶτα,

πολλὰ τοιαντὶ καὶ τοιαντὶ καὶ δεῦρο σχηματί- 30

σαντας.

καὶ Τέλεσις δὲ ἢ Τελέστης ὁ ὀρχηστοδιδάσκαλος πολλὰ

ἐξεύρηκε σχήματα, ἄκρως ταῖς χερσὶ τὰ λεγόμενα δει-
κνυούσαις. Φίλλις ὁ Δῆλιος μουσικὸς τοὺς ἀρχαίους
φησὶ κιθαρωδούς κινήσεις ἀπὸ μὲν τοῦ προσώπου
μικρὰς φέρειν, ἀπὸ ποδῶν δὲ πλείους, ἐμβατηρίους
καὶ χορευτικάς. Ἀριστοκλῆς γοῦν φησιν ὅτι Τελέστης 22
ὁ Αἰσχύλου ὀρχηστὴς οὕτως ἦν τεχνίτης ὥστε ἐν τῷ
ὀρχεῖσθαι τοὺς ἐπὶ ἐπὶ Θήβας φανερά ποιῆσαι τὰ
πράγματα δι' ὀρχήσεως. φασὶ δὲ καὶ ὅτι οἱ ἀρχαῖοι
ποιηταὶ Θέσπις Πρατίνας Καρκίνος Φρόνιχος ὀρχη-
10 σταὶ ἐκαλοῦντο διὰ τὸ μὴ μόνον τὰ ἑαυτῶν δράματα
ἀναφέρειν εἰς ὀρχησιν τοῦ χοροῦ, ἀλλὰ καὶ ἔξω τῶν
ιδίων ποιημάτων διδάσκειν τοὺς βουλομένους ὀρχεῖ-
σθαι. μεθύων δὲ ἐποίει τὰς τραγωδίας Αἰσχύλος, ὥς
φησι Χαμαιλέων. Σοφοκλῆς γοῦν ὠνείδιζεν αὐτῷ ὅτι
15 εἰ καὶ τὰ δέοντα ποιεῖ, ἀλλ' οὐκ εἰδώς γε. b

40. Ὀρχήσεις δὲ ἐθνικαὶ αἶδε, λακωνικαὶ τροιζη-
νικαὶ ἐπιξεφύριοι κρητικαὶ ἰωνικαὶ μαντινικαί, ἃς
προκρίνει Ἀριστόξενος διὰ τὴν τῶν χειρῶν κίνησιν.
οὕτως δ' ἦν ἔνδοξον καὶ σοφὸν ἢ ὀρχησις ὥστε Πίν-
20 δαρος τὸν Ἀπόλλωνα ὀρχηστὴν καλεῖ
ὀρχήστ' ἀγλαΐας ἀνάσσω, εὐρυφάρετ' Ἀπολλων.
καὶ Ὅμηρος δὲ ἢ τῶν τις Ὀμηριδῶν ἐν τοῖς εἰς Ἀπόλ-
λωνα ὕμνοις φησὶν

Ἀπόλλων

25 φόρμιγγ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων χάριεν κιθάριζεν
καλὰ καὶ ὕψι βιβάς.
Εὐμηλος δὲ ὁ Κορίνθιος ἢ Ἀρκτῖνος τὸν Δία ὀρχού-
μενόν που παράγει λέγων
μέσσοισιν δ' ὠρχεῖτο πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
30 Θεόφραστος δὲ πρῶτόν φησιν Ἀνδρῶνα τὸν Καταναῖον
αὐλητὴν κινήσεις καὶ ῥυθμούς ποιῆσαι τῷ σώματι αὐ-
λοῦντα· ὅθεν σικελίζειν τὸ ὀρχεῖσθαι παρὰ τοῖς πα-

λαιοῖς· μεθ' ὃν Κλεόλαν τὸν Θηβαῖον. ὀρχησταὶ δὲ
ἐνδοξοὶ Βολβὸς μὲν παρὰ Κρατίνῳ καὶ Καλλίᾳ, Ζήνων
d δὲ ὁ Κρής ὁ πάνυ Ἀρταξέρξη προσφιλέστατος παρὰ
Κτησίᾳ. Ἀλέξανδρος δὲ ἐν τῇ πρὸς Φιλόξενον ἐπιστο-
λῇ μέμνηται Θεοδώρου καὶ Χρυσίππου. 5

41. Ὅτι τὸ μουσεῖον ὁ Φλιάσιος Τίμων ὁ σιλλο-
γράφος τάλαρόν ποῦ φησιν ἐπισκώπτων τοὺς ἐν αὐτῷ
τρεφομένους φιλοσόφους, ὅτι ὥσπερ ἐν πανάγρῳ τινὶ
σιτοῦνται καθάπερ οἱ πολυτιμώτατοι ὄρνιθες·

πολλοὶ μὲν βόσκονται ἐν Αἰγύπτῳ πολυφύλῳ 10
βιβλιακοὶ χαρακῖται ἀπείριτα δηριόωντες
Μουσέων ἐν ταλάρῳ.

e ἕως ἂν τῆς λογοδιαρροίας ἀπαλλαγῶσιν οὗτοι οἱ
τραπεζορήτορες, οἱ ὑπὸ γλωσσαλγίας ἐπιλελῆσθαι μοι
δοκοῦσι καὶ τοῦ πυθικοῦ χρησμοῦ, ὃν ἀναγράφει Χα- 15
μαιλέων

εἴκοσι τὰς πρὸ κυνὸς καὶ εἴκοσι τὰς μετέπειτα
οἴκῳ ἐνὶ σκιερῷ Διονύσῳ χρῆσθαι ἰητρῷ.

καὶ Μνησίθεος δὲ Ἀθηναῖος Διόνυσον ἰατρόν φησι
τὴν Πυθίαν χρῆσαι τιμᾶν Ἀθηναίοις. φησὶ δὲ καὶ 20
Ἀλκαῖος ὁ Μυτιληναῖος ποιητὴς
οἶνῳ πνεύμονα τέγγε· τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλ-
λεται·

f ἃ δ' ὥρα χαλεπά, πάντα δὲ δίψαις ὑπὸ καύματος.
καὶ ἀλλαχοῦ 25

πίνωμεν, τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται.

Εὐπολὶς τε τὸν Καλλίαν φησὶν ἀναγκάζεσθαι ὑπὸ
Πρωταγόρου πίνειν, ἵνα

πρὸ τοῦ κυνὸς τὸν πνεῦμον' ἐκλυτον φορῇ.

ἡμῖν δ' οὐ μόνον ὁ πνεῦμων ἀπεξήρανται, κινδυνεύει 30
δὲ καὶ ἡ καρδιά. καίτοι Ἀντιφάνης λέγει

τὸ δὲ ζῆν εἰπέ μοι

τί ἐστίν; Β. [ὅ τι ἐστίν;] τὸ πίνειν φῆμ' ἐγώ.
 ὁρᾷς παρὰ ρείθροισι χειμάρροισι ὅσα
 δένδρων αἰετὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν
 βρέχεται, μέγεθος καὶ κάλλος οἷα γίγνεται,
 5 τὰ δ' ἀντιτείνονθ' οἶονεὶ δίψαν τινὰ
 ἢ ξηρασίαν σχόντ' αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται.
 οὕτω τούτοις, φησί, κυνολογήσασιν ἐδόθη πιεῖν. εἴ-
 ρηται δὲ τὸ βρέχειν καὶ ἐπὶ τοῦ πίνειν. Ἀντιφάνης
 δεῖ γὰρ φαρόντας [φάρυγα] δαψιλῶς βρέχειν.
 10 Εὐβουλος

Σίκων ἐγὼ

βεβρεγμένος ἦκα καὶ κεκωθωνισμένος.

Β. πέπωκας οὗτος; Α. ναὶ μὰ Δία πέπωκ' ἐγὼ ἢ
 μενδαῖον.

15 42. Ὅτι τὸ ἀναπίπτειν κυρίως ἐπὶ ψυχῆς ἔστιν,
 οἷον ἀθυμεῖν ὀλιγωρεῖν. Θουκυδίδης πρώτη νικώ-
 μενοι ἐπ' ἐλάχιστον ἀναπίπτουσι. Κρατῖνος δ' ἐπὶ
 ἐρετῶν χρᾶται τῇ λέξει ῥοθίαζε κἀνάπιπτε. καὶ Ξε-
 νοφῶν ἐν οἰκονομικῷ διὰ τί ἄλυποι ἀλλήλοις εἰδὼν
 20 οἱ ἐρέται; ἢ ὅτι ἐν τάξει μὲν κάθηνται, ἐν τάξει δὲ
 προνεύουσιν, ἐν τάξει δὲ ἀναπίπτουσιν; ἀνακεῖσθαι
 δὲ φάμεν ἐπὶ ἀνδριάντος. ὅθεν τοὺς ἐπὶ κατακειμένων
 χρωμένους τῇ λέξει διέστυρον. Δίφιλος ἐγὼ δ' ἕως
 τινὸς μὲν ἀνεκείμεν. πρὸς ὃν δυσχεραίνων ὁ ἕτερός
 25 φησιν ἀνάκεισο. Φιλιππίδης καὶ δειπνῶν αἰετὴν ἀνα-
 κείμενος παρ' αὐτόν. καὶ ἐπάγει πότερον ἀνδριάν-
 τας εἰστία; κατακεῖσθαι δὲ λέγεται καὶ κατακεκλί-
 σθαι, ὥς ἐν Συμποσίοις Ξενοφῶν καὶ Πλάτων. Ἀλεξίς
 ὥς ἔστι κατακεῖσθαι πρὸ δειπνου συμφορά·
 30 οὔτε γὰρ ὕπνος δῆπουθεν οὐδέν' ἂν λάβοι
 οὔθ' ἂν λέγη τις οὐδαμῶς μάθοιμεν ἂν·
 ὁ νοῦς γὰρ ἔστι τῆς τραπέζης πλησίον.

23

d

ἔστι δὲ εὐρεῖν καὶ ἐπὶ τῆς ἐννοίας ταύτης σπανίως τὸ
 ἀνακεῖσθαι. σάτυρος παρὰ Σοφοκλεῖ τοῦτό φησιν ἐπι-
 καιόμενος τῷ Ἡρακλεῖ ἀνακειμένῳ μέσον εἰς τὸν ἀν-
 χέν' εἰσαλοίμην. Ἀριστοτέλης ἐν Τυρρηνῶν νομίμοις
 ὅς δὲ Τυρρηνοὶ δειπνοῦσι μετὰ τῶν γυναικῶν ἀνακεί- 5
 μενοι ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἱματίῳ. Θεόπομπος
 6 ἐπίνομεν μετὰ ταῦτα
 κατακείμενοι μαλακώτατ' ἐπὶ τρικλινίῳ,
 Τελαμῶνος οἰμῶζοντες ἀλλήλοις μέλη.
 Φιλωνίδης ἀνὰ κειμ', ὥς ὁρᾶτε, δεκάπαλαι. Εὐρι- 10
 πίδης Κύκλωπι
 ἀνέπεσε φάρυγος αἰθέρ' ἔξανεις βαρύν.
 Ἀλεξίς

μετὰ ταῦτ' ἀναπεσεῖν

ἐκέλενον αὐτὴν παρ' ἐμέ.

15

43. Ὅτι τὸ πάσασθαι ἐπὶ τοῦ ἀπογεύσασθαι τί-
 f θεται. φησὶ γοῦν Φοῖνιξ πρὸς Ἀχιλλέα οὐκ ἐθέλε-
 σκες ἄμ' ἄλλῳ ἐνὶ μεγάροισι πάσασθαι. καὶ ἀλλαχοῦ
 εὔθ' οἱ σπλάγχν' ἐπάσαντο. τῶν γὰρ σπλάγχνων
 ἀπογεύονται μόνον ὥς ἂν ὀλίγων πολὺς ὅμιλος. καὶ 20
 24 ὁ Πρίαμος δὲ πρὸς Ἀχιλλέα φησὶ νῦν δὴ καὶ σίτου
 πασάμην. οἰκεῖον γὰρ τοῦ τηνικάδε ἀτυχήσαντος
 ἀπογεύσασθαι μόνον· εἰς κόρον γὰρ ἐλθεῖν οὐκ εἶα
 τὸ πένθος. διὸ καὶ ὁ τὸ σύνολον οὐ γευσάμενος τρο-
 φῆς κεῖτ' ἄσιτος, ἄπαστος. ἐπὶ δὲ τῶν ἀποπληρουμέ- 25
 νων οὐδέποτε λέγει τὸ πάσασθαι, ἀλλ' ὅποσα δηλοῖ
 κόρον· αὐτὰρ ἐπεὶ σίτου τάρφθεν καὶ ἐδητύος ἐξ
 ἔρον ἔντο. οἱ δὲ νεώτεροι καὶ ἐπὶ τοῦ πληρωθῆναι
 b τιθέασιν τὸ πάσασθαι. Καλλίμαχος μύθου δὲ πασαι-
 μην ἥδιον. Ἐρατοσθένης

30

ὀπταλέα κρέα

ἐκ τέφρης ἐπάσαντο, τὰ τ' ἀγρώσσοντες ἔλοντο.

44. 'Ποτίκολλον ἄτε ξύλον παρὰ ξύλῳ' φησὶν ὁ
Θηβαῖος μελοποιός.

"Ετι περὶ τοῦ τῶν ἡρώων βίου.

"Οτι Σέλευκός φησι τὴν παρ' Ὀμήρῳ δαῖτα θά-
λειαν στοιχείων μεταθέσει δίαιταν εἶναι· τὸ δὲ ἀπὸ
τοῦ δαίσασθαι λέγειν βιαιότερόν ἐστι.

ὅτι Καρύστιος ὁ Περγαμηνὸς ἱστορεῖ τὰς Κερκυ-
ραίας γυναῖκας ἔτι καὶ νῦν σφαιριζούσας ἄδειν. σφαι-
ρίζουσι δὲ παρ' Ὀμήρῳ οὐ μόνον ἄνδρες, ἀλλὰ καὶ
10 γυναῖκες. καὶ δίσκοις δὲ καὶ ἀκοντίοις μετὰ τινος συμ-
μετρίας ἐχρῶντο·

δίσκοις τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἴντες. c
τὸ γὰρ τερπνὸν τὴν κακοπάθειαν κουφίζει. καὶ ἐπὶ
κυνηγεσίᾳ δὲ ἐξίσιν οἱ νέοι πρὸς μελέτην τῶν πολε-
15 μικῶν κινδύνων καὶ ἐπὶ θήρας παντοίας· ἀφ' ὧν
ῥωμαλεώτεροι καὶ ὑγιεινότεροι διετέλουν, ὥς ὅτε πυρ-
ρηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύνουσι καὶ ἀντίον ἰστάμενοι
ἀκοντίζουσιν. ἴσασι δὲ καὶ λουτρὰ ἄκη πόνων παν-
τοῖα, κόπον μὲν θαλάττῃ λύνοντες, ἢ μάλιστα τοῖς νεύ-
20 ροῖς ἐστὶ πρόσφορος· ἀναχαλῶντες δὲ ταῖς ἐμβάσεσι
τὰς τῶν μυῶν συντάσεις εἰτ' ἐπαλείφοντες λίπα, πρὸς d
τὸ μὴ ξηρανθέντος τοῦ ὕδατος ἀπεσκληρυμμένα γί-
νεσθαι τὰ σώματα. οἱ γοῦν ἀπὸ τῆς σκοπιῆς ἐπανελ-
θόντες ἰδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσῃ, κνήμας ἡδὲ
25 λόφον ἀμφί τε μηρούς. καὶ οὕτως ἀναψύξαντες ἐς
ἀσαμίνθους βάντες ἐνξέστας λούσαντο, καὶ ἀλειψάμε-
νοι λίπ' ἐλαίῳ δείπνῳ ἐφίζανέτην. ἔστι καὶ τρόπος
ἕτερος καμάτων λύσεως ἐκ τῶν κατὰ κεφαλῆς καταιο-
νήσεων·

30 θυμῆρες κεράσασα κατὰ κρατὸς τε καὶ ὤμων.
αἱ γὰρ ἐμβάσεις περικεχυμένου πανταχόθεν τοῖς πό- e

ροῖς τοῦ ὕδατος φράττουσι τὴν τῶν ἰδρώτων ἐκκρισιν,
καθάπερ ἂν εἴ τις ἡθμὸς εἰς ὕδωρ βληθῇ· διέξεισι
γὰρ οὐθέν, εἰ μὴ τις αὐτὸν μετεωρίσας τοῖς πόροις
ἀναψυχὴν καὶ διέξοδον εἰς τὸ ἔξω παράσχη, ὥς Ἀρι-
στοτέλης εἶρηκεν ἐν τοῖς φυσικοῖς προβλήμασι ζητῶν 5
διὰ τί οἱ ἰδρῶντες, ἐπὰν ἔλθωσιν εἰς θερμὸν ἢ ψυ-
χρὸν ὕδωρ, οὐκ ἔτι ἰδρῶσιν, ἕως ἂν πάλιν ἐπανεέλθω-
σιν ἀπὸ τῶν ἐμβάσεων.

45. Παρετίθετο δὲ τοῖς ἡρώσι δειπνοῦσι καὶ λά-
f χανα. ὅτι δὲ οἶδασι τὰς λαχανείας δῆλον ἐκ τῶν παρὰ 10
νείατον ὄρχον κοσμητῶν πρασιῶν. ἀλλὰ μὴν καὶ τοῖς
κακοχυμοτάτοις κρομύοις ἐχρῶντο· ἐπὶ δὲ κρόμνον
ποτῶ ὄψον· ἐπιμελουμένους δὲ αὐτοὺς εἰσάγει καὶ
25 τῶν ἀκροδρύων· ὄγχνη γὰρ ἐπ' ὄγχνη που γηράσκει,
σύκον δ' ἐπὶ σύκῳ· διὸ καὶ τῶν δένδρων τὰ μὲν καρ- 15
ποφόρα καλὰ προσαγορεύει· ἐνθα δένδρεα καλὰ πε-
φύκει, ὄγχναι καὶ ῥοιαί καὶ μηλέαι· τὰ δ' εἰς ξυλείαν
εὐθετα μακρά, τοῖς ἐπιθέτοις τὰς χρήσεις διαστέλλων·

ἐνθα δένδρεα μακρὰ πεφύκει,

κλήθρη τ' αἰγειρός τ', ἐλάτη τ' ἦν οὐρανομήκης. 20
ἀρχαιοτέρα δ' ἦν καὶ τῶν τρωικῶν ἢ τούτων χρήσις.
Τάνταλος γοῦν οὐδὲ θανὼν ἀπαλλάττεται τῆς τούτων
b ἐπιθυμίας· εἴπερ ὁ κολάζων αὐτὸν θεὸς προσείων,
καθάπερ οἱ τὰ ἄλογα τῶν ζώων τοῖς θαλλοῖς ἄγοντες,
τοὺς τοιούτους καρπούς, ἀποκρούεται αὐτὸν τῆς ἀπο- 25
λαύσεως, ὅτε τῆς ἐλπίδος ἐγγὺς ἔλθοι. καὶ Λαέρτην
δ' Ὀδυσσεὺς ἀναμνησκει ὧν ἔδωκεν αὐτῷ παιδὶ ὄντι
ἄγχνας μοι δῶκας τρισκαίδεκα· καὶ τὰ ἐξῆς.

46. "Οτι δὲ καὶ ἰχθυὺς ἡσθιον Σαρπηδῶν δῆλον
ποιεῖ ὁμοίῳ τὴν ἄλωσιν πανάγρου δικτύου θήρα. 30
καίτοι Εὐβουλος κατὰ τὴν κωμικὴν χάριν φησὶ παίζειν
c ἰχθὺν δ' Ὀμηρος ἐσθίουσιν· εἶρηκε ποῦ

τίνα τῶν Ἀχαιῶν; κρέα δὲ μόνον ὥπτων, ἐπεὶ
 ἔψοντά γ' οὐ πεποίηκεν αὐτῶν οὐδένα.
 ἀλλ' οὐδεμίαν ἄλλην ἑταίραν εἶδέ τις
 αὐτῶν, ἑαυτοὺς δ' ἔδεφον ἐνιαυτοὺς δέκα.
 5 πικρὰν στρατείαν δ' εἶδον, οἵτινες πόλιν
 βίᾳ λαβόντες εὐρυπρωκτότεροι πολὺ
 τῆς πόλεος ἀπεχώρησαν ἧς εἶλον τότε.
 οὐδὲ τὸν ἄερα δ' οἱ ἦρωες τοῖς ὄρνισιν εἶων ἐλεύθε-
 ρον, παγίδας καὶ νεφέλας ἐπὶ ταῖς κίχλαις καὶ πελει- d
 10 ἄσιν ἰστάντες. ἐγνυμνάζοντο δὲ πρὸς ὄρνεοθηρευτικήν,
 καὶ τὴν πελειάδα τῇ μηρίνθῳ κρεμάντες ἀπὸ νηὸς
 ἰστοῦ καὶ τοξεύοντες ἐκηβόλως εἰς αὐτήν, ὥς ἐν τῷ
 ἐπιταφίῳ δηλοῦται. παρέλιπε δὲ τὴν χρῆσιν τῶν λα-
 χάνων καὶ ἰχθύων καὶ τῶν ὄρνιθων διὰ τε τὴν λι-
 15 χνείαν καὶ προσέτι τὴν ἐν ταῖς σκευασίαις ἀπρέπειαν,
 ἐλάττω κεκρικῶς ἡρωικῶν καὶ θεῶν ἔργων. ὅτι δὲ
 καὶ ἐφθοῖς ἐχρῶντο κρέασιν ἐμφανίζει ἐν οἷς λέγει
 'ὥς δὲ λέβης ξεῖ, κνίσῃ μελδόμενος ἀπαλοτρεφέος σιά-
 λιοιο.' καὶ ὁ κατ' Ὀδυσσέως ἀφεθεῖς πούς βοὸς τού- e
 20 του σημεῖον· πόδα γὰρ βόειον οὐδεὶς ὅπτᾱ. καὶ τὸ
 'κρειῶν δὲ πίνακας παρέθηκεν αἰέρας παντοίων' οὐ
 μόνον τὴν τῶν κρεῶν ἐξαλλαγὴν δηλοῖ, ὥς ὄρνιθια
 χοίρεια ἐρίφεια βόεια λέγων, ἀλλὰ τὴν σκευασίαν
 ὥς ποικίλην ἔχοντα καὶ οὐ μονοειδῆ, ἀλλὰ περιττήν.
 25 ὥς ἀνακύπτειν τὰς σικελικὰς καὶ συβαριτικὰς καὶ ἰτα-
 λικὰς τραπέζας, ἥδη δὲ καὶ χίας. μαρτυροῦνται γὰρ f
 καὶ Χῖοι οὐκ ἔλαττον τῶν προειρημένων ἐπὶ ὄψαρτυ-
 τικῇ. Τιμοκλῆς

Χῖοι πολὺ

30 ἄριστ' ἀνευρήκασιν ὄψαρτυτικήν.
 κοιμῶνται δὲ μετὰ γυναικῶν παρ' Ὀμήρῳ οὐ μόνον
 οἱ νέοι, ἀλλὰ καὶ οἱ γέροντες Φοῖνιξ τε καὶ Νέστωρ.

μόνῳ Μενελάῳ οὐ συνέξενκται γυνὴ διὰ γυναῖκα γα-
 μετήν ἡρπασμένην τὴν στρατείαν πεποιημένῳ.

47. Παλαιὸν μὲν οἶνον, ἄνθεα δ' ὕμνων νεωτέ-
 ρων Πίνδαρος ἐπαινεῖ. Εὐβουλος δὲ φησιν
 ἄτοπὸν γε τὸν μὲν οἶνον εὐδοκιμεῖν αἰεὶ 5
 παρὰ ταῖς ἑταίραις τὸν παλαιόν, ἄνδρα δὲ
 μὴ τὸν παλαιόν, ἀλλὰ τὸν νεώτερον.
 26 τὸ αὐτὸ δὲ καὶ Ἀλεξίς σχεδὸν ἀπαράλλάκτως, τοῦ
 σφόδρα μόνου κειμένου ἀντὶ τοῦ αἰεὶ. ὄντως δὲ ὁ πα-
 λαιὸς οἶνος οὐ πρὸς ἡδονὴν μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς ὑγί- 10
 εἰαν προσφορώτερος. πέσσει τε γὰρ μᾶλλον τὰ σῖτα
 καὶ λεπτομερὴς ὢν εὐανάδοτός ἐστι, δύνάμιν τε τοῖς
 σώμασιν ἐμποιεῖ τὸ αἶμά τε ἐνερευθὲς καὶ εὐανάδοτον
 κατασκευάζει καὶ τοὺς ὕπνους ἀταράχους παρέχει.
 ἐπαινεῖ δὲ Ὅμηρος τὸν ἐπιδεχόμενον ἱκανὴν κραῖσιν, 15
 ὥς τὸν τοῦ Μάρωνος. ἐπιδέχεται δὲ πλείω κραῖσιν ὁ
 b παλαιὸς οἶνος διὰ τὸ μᾶλλον θερμὸς γίνεσθαι παλαι-
 ούμενος. ἐνιοὶ δὲ καὶ τὴν Διονύσου φυγὴν εἰς τὴν
 θάλασσαν οἰνοποιίαν σημαίνειν φασὶ πάλαι γνωρι-
 ζομένην. ἡδὺν γὰρ εἶναι τὸν οἶνον, παρεγγεομένης 20
 θαλάσσης. ἐπαινῶν δὲ Ὅμηρος τὸν μέλανα οἶνον πολ-
 λάκις αὐτὸν καὶ αἰθοπα καλεῖ. δυναμικώτατος γὰρ
 ἐστι καὶ μένων ἐν ταῖς ἔξεσι τῶν πινόντων πλείστον
 χρόνον. Θεόπομπος δὲ φησὶ παρὰ Χίοις πρώτοις γε-
 νέσθαι τὸν μέλανα οἶνον, καὶ τὸ φυτεύειν δὲ καὶ θερα- 25
 πεύειν ἀμπέλους Χίους πρώτους, μαθόντας παρ' Οἰ-
 c νοπίωνος τοῦ Διονύσου, ὃς καὶ συνώκισε τὴν νῆσον,
 τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις μεταδοῦναι. ὁ δὲ λευκὸς οἶνος
 ἀσθενὴς καὶ λεπτός. ὁ δὲ κιρκὸς πέττει ῥᾶον ξηραν-
 τικὸς ὢν. 30

48. Περὶ ἰταλικῶν οἶνων φησὶν ὁ παρὰ τούτῳ τῷ
 σοφιστῇ Γαληνός. ὁ φαλερῆνος οἶνος ἀπὸ ἐτῶν δέκα

ἐστὶ πότιμος καὶ ἀπὸ πεντεκαίδεκα μέχρι εἴκοσιν· ὁ
 δ' ὑπὲρ τοῦτον ἐκπίπτων τὸν χρόνον κεφαλαλγικὸς
 καὶ τοῦ νευρώδους καθάπτεται. εἶδη δ' αὐτοῦ δύο, ὁ
 αὐστηρὸς καὶ ὁ γλυκάζων. οὗτος δὲ τοιοῦτος γίνεται,
 5 ὅταν ὑπὸ τὸν τρυγητὸν νότοι πνεύσωσι, παρ' ὃ καὶ d
 μελάντερος γίνεται. ὁ δὲ μὴ οὕτω τρυγηθεὶς αὐστηρὸς
 τε καὶ τῷ χρώματι κιρρός. καὶ τοῦ ἀλβανοῦ δὲ οἴνου
 εἶδη δύο, ὃ μὲν γλυκάζων ὃ δ' ὀμφακίας. ἀμφότεροι
 δὲ ἀπὸ πεντεκαίδεκα ἐτῶν ἀκμάζουσι. συρρεντίνος δὲ
 10 ἀπὸ πέντε καὶ εἴκοσιν ἐτῶν ἄρχεται γίνεσθαι πότιμος.
 ὦν γὰρ ἀλιπῆς καὶ λίαν ψαφαρὸς μόλις πεπαίνεται·
 καὶ παλαιούμενος σχεδὸν μόνοις ἐστὶν ἐπιτήδειος τοῖς
 χρωμένοις διηνεκῶς. ὁ δὲ ῥηγίνος τοῦ συρρεντίνου e
 λιπαρώτερος ὦν χρήσιμος ἀπὸ ἐτῶν πεντεκαίδεκα. χρή-
 15 σιμος καὶ ὁ πρίβερος, λεπτομερέστερος ὦν τοῦ ῥηγί-
 νου ἥκιστα τε καθαπτόμενος κεφαλῆς. τούτῳ ἐμφε-
 ρῆς ὁ φορμιανός, ταχὺ δὲ ἀκμάζει καὶ λιπαρώτερός
 ἐστὶν αὐτοῦ. βράδιον δ' ἀκμάζει ὁ τριφολῖνος, ἔστι δὲ
 τοῦ συρρεντίνου γεωδέστερος. ὁ δὲ στατανὸς τῶν πρῶ-
 20 τῶν ἐστὶν οἴνων, ἐμφερῆς τῷ φαλερίνῳ, κουφότερος,
 οὐ πληκτικὸς. ὁ τιβουρτίνος λεπτὸς εὐδιάπνευστος
 ἀκμάζων ἀπὸ ἐτῶν δέκα· κρείττων δὲ γίνεται παλαι- f
 ούμενος. ὁ λαβικανὸς ἡδὺς καὶ λιπαρὸς τῇ γεύσει,
 μεταξὺ φαλερίνου καὶ ἀλβανοῦ· ἡ δὲ αὐτοῦ πόσις ἀπὸ
 25 ἐτῶν δέκα. ὁ γανρανὸς δὲ καὶ ὀλίγος καὶ κάλλιστος,
 προσέτι τε εὐτονος καὶ παχύς, πραινεστίνου δὲ καὶ
 τιβουρτίνου λιπαρώτερος. ὁ μαρσικὸς δὲ πάννυ αὐ-
 στηρὸς, εὐστόμαχος δέ. γίνεται δὲ καὶ περὶ τὴν Καμ-
 πανίας Κύμην ὁ καλούμενος οὐλβανός, κοῦφος πότι-
 30 μος ἀπὸ ἐτῶν πέντε. ὁ ἀγκωνιτανὸς χρηστὸς λιπαρὸς
 πόσ... ὁ βυξεντίνος ἐμφερῶς ἔχει τῷ ἀλβανῷ τῷ 27
 ὀμφακίᾳ· ἐστὶ δὲ δυνάμει καὶ εὐστόμαχος. ὁ ἐελίτερ-

νος δὲ ἡδὺς πινόμενος, εὐστόμαχος· ἴδιον δ' αὐτοῦ
 τὸ μὴ δοκεῖν ἀπαρέγκυτος εἶναι· ἐμφαίνει γὰρ ὥς ἐμ-
 μεμιγμένον αὐτῷ ἑτέρου. ὁ καληνὸς κοῦφος, τοῦ φα-
 λερίνου εὐστομαχώτερος. εὐγενὴς δὲ καὶ ὁ καίκουβος,
 πληκτικὸς εὐτονος· παλαιοῦται δὲ μετὰ ἱκανὰ ἔτη. ὁ 5
 φουνδανὸς εὐτονος πολύτροφος, κεφαλῆς καὶ στομά-
 χου ἄπτεται· διὸ οὐ πολὺς ἐν συμποσίοις πίνεται.
 b πάντων δὲ τούτων ὁ σαβῖνος κουφότερος, ἀπὸ ἐτῶν
 ἐπὶ ἐπιτήδειος πίνεσθαι μέχρι πεντεκαίδεκα. ὁ δὲ
 σιγνῖνος μέχρι ἐτῶν ἕξ χρήσιμος, παλαιωθεὶς δὲ πολὺ 10
 χρησιμώτερος. ὁ νομμεντανὸς ἀκμάζει ταχὺ καὶ ἀπὸ
 ἐτῶν πέντε πότιμός ἐστίν· ἔστι δ' οὔτε λίαν ἡδὺς οὔτε
 λεπτός. ὁ σπωλητῖνος οἶνος καὶ πινόμενος ἡδὺς καὶ
 τῷ χρώματι χρυσίζει. καπυανὸς κατὰ πολλὰ τῷ συρ-
 ρεντίνῳ παρεμφερῆς. ὁ βαρβῖνος λίαν αὐστηρὸς καὶ 15
 c αἰὲρ αὐτοῦ κρείττων γίνεται. εὐγενὴς καὶ ὁ κανκῖνος
 καὶ τῷ φαλερίνῳ ἐμφερῆς. ὁ βενεφρανὸς εὐστόμαχος
 καὶ κοῦφος. ὁ ἐν Νεαπόλει τρεβελλικὸς εὐκρατος τῇ
 δυνάμει, εὐστόμαχος εὐστομος. ὁ ἔρβουλος ἐν ἀρχῇ
 μὲν ἐστὶ μέλας, μετ' οὐ πολλὰ δὲ ἔτη λευκὸς γίνεται· 20
 ἔστι δὲ λίαν κοῦφος καὶ τρυφερός. ὁ μασσαλήτης
 καλός· ὀλίγος δὲ γίνεται, παχύς σαρκώδης. ταραντί-
 νος δὲ καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ κλίματος τούτου πάντες ἀπαλοί,
 d οὐ πληῆξιν, οὐ τόνον ἔχοντες, ἡδεῖς εὐστόμαχοι. ὁ δὲ
 μαμερτίνος ἔξω μὲν τῆς Ἰταλίας γίνεται· καὶ γινόμε- 25
 νος ἐν Σικελίᾳ καλεῖται ἰωτάλινος. ἡδὺς δ' ἐστὶ κοῦ-
 φος εὐτονος.

ὅτι παρ' Ἰνδοῖς τιμᾶται δαίμων, ὥς φησι Χάρης
 ὁ Μυτιληναῖος, ὃς καλεῖται Σοροάδειος· ἐρμηνεύεται
 δὲ ἐλλάδι φωνῇ οἰνοποιός. 30

49. Ὅτι Ἀντιφάνης πού ὁ χαρίεις τὰ ἐξ ἐκάστης
 πόλεως ἰδιώματα οὕτω καταλέγει

ἐξ Ἥλιδος μάγειρος, ἐξ Ἀργούς λέβης,
φλιάσιος οἶνος, ἐκ Κορίνθου στρώματα,
ἰχθὺς Σικυῶνος, Αἰγίου δ' αὐλητρίδες,
μύρον ἐξ Ἀθηνῶν, ἐγγέλεις βοιωταί,
5 τυρὸς σικελικός.

Ἑρμιππος δ' οὕτως

ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ἐξ οὗ ναυκληρεῖ Διόνυσος ἐπ' οἶνοπα πόντον
ὅσ' ἀγάθ' ἀνθρώποις δεῦρ' ἤγαγε νηὶ μελαίνῃ.
10 ἐκ μὲν Κυρήνης καυλὸν καὶ δέσμα βόειον,
ἐκ δ' Ἑλλησπόντου σκόμβρους καὶ πάντα ταρίχη,
ἐκ δ' αὖ Ἰταλίας χόνδρον καὶ πλευρὰ βόεια,
καὶ παρὰ Σιτάλκου ψώραν Λακεδαιμονίοισιν,
καὶ παρὰ Περδίκκου ψεύδη ναυσὶν πάνυ πολλαῖς.
15 αἱ δὲ Συράκουσαι σῦς καὶ τυρὸν παρέχουσιν.
καὶ Κερκυραίους ὁ Ποσειδῶν ἐξολέσειεν
ναυσὶν ἐπὶ γλαφυραῖς, ὅτι δόξα θυμὸν ἔχουσιν.
ταῦτα μὲν ἐντεῦθεν. ἐκ δ' Αἰγύπτου τὰ κρεμαστὰ
ἰστία καὶ βύβλους, ἀπὸ δ' αὖ Συρίας λιβανωτόν.
20 ἢ δὲ καλὴ Κρήτη κυπάριστον τοῖσι θεοῖσιν,
ἢ Λιβύη δ' ἐλέφαντα πολὺν παρέχει κατὰ πρᾶσιν,
ἢ Ρόδος ἀσταφίδας τε καὶ ἰσχάδας ἡδυονεῖρους.
αὐτὰρ ἀπ' Εὐβοίας ἀπίους καὶ ἱφια μῆλα·
ἀνδράποδ' ἐκ Φρυγίας, ἀπὸ δ' Ἀρκαδίας ἐπικού-
25 ρους.
αἱ Παρασαὶ δούλους καὶ στιγματίας παρέχουσιν.
τὰς δὲ Διὸς βαλάνους καὶ ἀμύγδαλα σιγαλόεντα 28
Παφλαγόνες παρέχουσι· τὰ γὰρ τ' ἀναθήματα
δαιτός·
30 Φοινίκη καρπὸν φοῖνικος καὶ σεμίδαλιν,
Καρχηδῶν δάπιδας καὶ ποικίλα προσκεφάλαια.
50. Πίνδαρος δ' ἐν τῇ εἰς Ἰέρωνα πυθικῇ ᾠδῇ

e

f

ἀπὸ Ταυγέτοιο μὲν λάκαιναν
ἐπὶ θηρσὶ κύνα τρέφειν πυκινώτατον ἔρπετόν.
σκύριαι δ' ἐς ἄμελξιν γλάρους
αἶγες ἐξοχώταται.

ὅπλα δ' ἀπ' Ἀργεος· ἄρμα
θηβαῖον· ἀλλ' ἀπὸ τᾶς ἀγλαοκάρπου
5 Σικελίας ὄχημα δαιδάλεον ματεύειν.

Κριτίας δὲ οὕτως

κόσσαβος ἐκ σικελῆς ἐστὶ χθονός, ἐκπρεπὲς ἔργον,
ὃν σκοπὸν ἐς λατάγων τόξα καθιστάμεθα.
10 εἶτα δ' ὄχος σικελὸς κάλλει δαπάνῃ τε κράτιστος.

Θεσσαλικὸς δὲ θρόνος, γυίων τρυφερωτάτῃ ἔδρα.
εὐναίου δὲ λέχους ἔξοχα κάλλος ἔχει

Μίλητός τε Χίος τ' ἑναλος πόλις Οἰνοπίωνος.

τυρσηνὴ δὲ κρατεῖ χρυσότυπος φιάλη

καὶ πᾶς χαλκὸς ὅτις κοσμεῖ δόμον ἐν τινὶ χρεῖα.

Φοῖνικες δ' εὖρον γράμματα λεξίλογα.

Θήβη δ' ἄρματόεντα δίφρον συνεπήξατο πρώτη,
φορτηγούς δ' ἀκάτους Κᾶρες ἁλὸς ταμίαι.

τὸν δὲ τροχοῦ γαίης τε καμίνου τ' ἔκγονον εὖρεν

κλεινότατον κέραμον, χρήσιμον οἰκονόμον,

ἢ τὸ καλὸν Μαραθῶνι καταστήσασα τροπαῖον.

καὶ ἐπαινεῖται ὄντως ὁ ἄττικος κέραμος. Εὐβουλος δὲ
φησι· κνίδια κεράμια, σικελικὰ βατάνια, μεγαρικὰ πι-

d θάκνια. Ἀντιφάνης δὲ· νᾶπυ κύπριον, καὶ σκαμω- 25
νίας ὀπὸν, κάρδαμον μιλῆσιον, κρόμμυον σαμοθρά-
κιον, καυλὸν ἐκ Καρχηδόνης καὶ σίλφιον, θύμον ὑμήτ-
τιον, ὀρίανον τενέδιον.

51. Ὅτι ὁ Περσῶν βασιλεὺς τὸν χαλυβώνιον μό-
νον οἶνον ἐπινεν, ὃν φησι Ποσειδώνιος καὶ Δαμα- 30
σκῶ τῆς Συρίας γίνεσθαι Περσῶν αὐτόθι καταφυτευ-

σάντων τὰς ἀμπέλους. ἐν δὲ Ἰσση τῇ κατὰ τὸν
Ἀδρίαν νήσῳ Ἀγαθαρχίδης φησὶν οἶνον γίνεσθαι ὃν
πᾶσι συγκρινόμενον καλλίῳ εὐρίσκεισθαι. χίου δὲ οἶ- e
νου καὶ θασίου μέμνηται Ἐπίλυκος· χῖος καὶ θάσιος
ἡθημένος· καὶ Ἀντίδοτος δὲ θάσιον ἔγχει.

ὃ γὰρ ἂν λαβὼν μου καταφάγη τὴν καρδίαν,
ὅταν πίω τοῦτ', εὐθὺς ὑγιῆς γίγνεται·

Ἀσκληπιὸς κατέβρεξε.

οἶνος λέσβιος, ὃν αὐτὸς ἐποίησεν ὁ Μάρων μοι δο-
10 κῶ φησὶ Κλέαρχος.

λεσβίου δὲ πώματος
οὐκ ἔστιν ἄλλος οἶνος ἡδίων πιεῖν·
φησὶν Ἀλεξίς.

θασίοις οἶναρίοις καὶ λεσβίοις
15 τῆς ἡμέρας τὸ λοιπὸν ὑποβρέχει μέρος
καὶ νωγαλίζει.

ὁ αὐτὸς

ἡδύς γ' ὁ Βρόμιός ἐστ' ἀτέλειαν λεσβίου
ποιῶν τὸν οἶνον εἰσάγουσιν ἐνθάδε·

20 ὃς ἂν εἰς ἑτέραν ληφθῇ δ' ἀποστέλλων πόλιν f
καὶ κύαθον, ἱερὰν ἐγγράφῳ τὴν οὐσίαν.

Ἐφιππος

φιλῶ γε πρᾶμνιον οἶνον λέσβιον.

πολλὴ δὲ λεσβία σταγὼν ἐκπίνεται [ἄγαν].

25 Ἀντιφάνης

ἔστιν ὅψον χρηστὸν ἐπαγωγὸν πάνυ,
οἶνός τε θάσιος καὶ μύρον καὶ στέμματα·
ἐν πλησμονῇ γὰρ Κύπρις, ἐν δὲ τοῖς κακῶς
πράττουσιν οὐκ ἔνεστιν Ἀφροδίτῃ βροτοῖς.

30 Εὐβουλος

θάσιον ἢ χῖον λαβὼν
ἢ λέσβιον γέροντα νεκταροσταγῇ.

μέμνηται δὲ οὗτος καὶ ψιδίου οἶνου
οἶνον γὰρ με ψίδιον γεύσας
ἡδὺν ἄκρατον, διψῶντα λαβὼν
ὅξει παίει πρὸς τὰ στήθη.

καὶ Ἀναξανδρίδης· χοῦς κεκραμένος ψιδίου.

29 52. Ὅτι Ἀριστοφάνους τὰς δευτέρας Θεσμοφο-
ριαζούσας Δημήτριος ὁ Τροιζήνιος Θεσμοφοριασάσας
ἐπιγράφει. ἐν ταύτῃ ὁ κωμικὸς μέμνηται πεπαρηθίου
οἶνου

οἶνον δὲ πίνειν οὐκ ἐάσω πρᾶμνιον,
οὐ χῖον, οὐχὶ θάσιον, οὐ πεπαρήθιον,
οὐδ' ἄλλον ὅστις ἐπεγερεῖ τὸν ἐμβολον.

Εὐβουλος

οὐ λευκάδιος γὰρ ἔστι καὶ μιλήσιος
οἰνίσκος οὐπω πότιμος.

Ἀρχεστράτου τοῦ δειπνολόγου

b εἶθ' ὁπότεν πλήρωμα Διὸς σωτήρος ἔλησθε,
ἥδη χρὴ γεραὸν πολὺν σφόδρα κρατὰ φοροῦντα
οἶνον ὑγρὰν χαίταν λευκῶ πεπυκασμένον ἄνθει
πίνειν, ἐκ Λέσβου περικύμονος ἐκγεγαῶτα. 20
τόν τ' ἀπὸ Φοινίκης ἱερᾶς τὸν βύβλιον αἰνῶ·
οὐ μέντοι κείνῳ γε παρεξισῶ αὐτόν. ἐὰν γὰρ
ἐξαίφνης αὐτοῦ γεύσῃ μὴ πρόσθεν ἐθισθεῖς,
εὐώδης μὲν σοι δόξει τοῦ λεσβίου εἶναι
c μᾶλλον· ἔχει γὰρ τοῦτο χρόνου διὰ μῆκος ἄπλατον. 25
πινόμενος δ' ἥσων πολλῶ. κείνος δὲ δοκῇσει
οὐκ οἶνῳ σοι ὅμοιον ἔχειν γέρας, ἀμβροσία δέ.
εἰ δέ τινες σκώπτουσιν ἀλαζονοχαυνοφλύαροι,
ὥς ἡδιστος ἔφν πάντων φοινίκιος οἶνος,
οὐ προσέχω τὸν νοῦν αὐτοῖς . . .

30 ἔστι δὲ καὶ θάσιος πίνειν γενναῖος, ἐὰν ἢ
πολλαῖς πρεσβεύων ἐτέων περικαλλέσιν ὥραις.

οἶδα δὲ καὶ ἄλλων πόλεων βοτρυοσταγῇ ἔρρη
εἰπεῖν αἰνῆσαι τε, καὶ οὐ με λέληθ' ὀνομῆναι·
ἀλλ' οὐδὲν τ' ἄλλ' ἐστὶν ἀπλῶς πρὸς λέσβιον οἶνον.
ἀλλὰ τινες χαίρουσιν ἐπαινοῦντες τὰ παρ' αὐτοῖς. d

5 53. Φοινικίου δὲ οἶνου μέμνηται καὶ Ἐφίππος
κάρυα ῥόας φοίνικας ἕτερα νώγαλα,
σταμνάριά τ' οἶνου μικρὰ τοῦ φοινικικοῦ.
καὶ πάλιν

φοινικίνου βῆκος τις ὑπανεώγγνυτο.
10 μνημονεύει αὐτοῦ καὶ Ξενοφῶν Ἀναβάσει. μενδαίου
δὲ Κρατῖνος

νῦν δ' ἦν ἴδῃ μενδαίου ἡβῶντ' ἀρτίως
οἰνίσκον, ἔπεται ἀκόλουθεῖ καὶ λέγει
'οἴμ' ὥς ἀπαλὸς καὶ λευκός· ἄρ' οἴσει τρία;

15 Ἐφίππος δὲ πού ποιεῖ τὸν Διόνυσον πλειόνων με- θ
μνημένον

μενδαίῳ μὲν ἐνουροῦσιν [μάκαρες] θεοὶ αὐτοὶ
στρώμασιν ἐν μαλακοῖς. μάγνητα δὲ μελιχόδωρον
καὶ θάσιον, τῷ δὲ μήλων ἐπιδέδρομεν ὄσμῃ,
20 τούτῳ ἐγὼ κρίνω πολὺ πάντων εἶναι ἀρίστῳ
τῶν ἄλλων οἶνων μετ' ἀμύμονα χῖον ἄλνυον.
ἔστι δὲ τις οἶνος, τὸν δὲ σαπρίαν καλέουσιν,
οὗ καὶ ἀπὸ στόματος στάμνων ὑπανοιγομενάων
ὄξει ἴων ὄξει δὲ ῥόδων ὄξει δ' ὑακίνθου,
25 ὄσμῃ θεσπεσία κατὰ πᾶν δ' ἔχει ὑπερεφές δῶ· f
ἀμβροσία καὶ νέκταρ ὁμοῦ τοῦτ' ἐστὶ τὸ νέκταρ.
τούτου χρή παρέχειν πίνειν ἐν δαιτὶ θαλεῖῃ
τοῖσιν ἐμοῖσι φίλοις, τοῖς δ' ἐχθροῖς ἐκ Πεπα-
ρήθου.

30 φησὶ δὲ Φανίας ὁ Ἐρέσιος Μενδαίους τοὺς βότρους ἐπὶ
τῇ ἀμπέλῳ ῥαίνειν τῷ ἐλατηρίῳ· διὸ γίνεσθαι τὸν οἶ-
νον μαλακόν.

54. Ὅτι Θεμιστοκλῆς ὑπὸ βασιλέως ἔλαβε δωρεὰν
τὴν Λάμψακον εἰς οἶνον, Μαγνησίαν δ' εἰς ἄρτον,
Μυοῦντα δ' εἰς ὄψον, Περικώτην δὲ καὶ τὴν Παλαί-
σκηψιν εἰς στρωμνὴν καὶ ἱματισμόν. ἐκέλευσε δὲ τού-
τῳ στολὴν φορεῖν βαρβαρικὴν, ὥς καὶ Δημαράτῳ, δούς 5
30 τὰ πρότερον ὑπάρχοντα, καὶ στολὴν γάμβριον προσθείς,
ἐφ' ᾧ τε μηκέτι ἑλληνικὸν ἱμάτιον περιβάλλεται. καὶ
Κῦρος δὲ ὁ μέγας Πυθάρχῳ τῷ Κυζικηνῷ φίλῳ ὄντι
ἐχαρίσατο ἐπὶ πόλεις, ὥς φησὶν ὁ Βαβυλώνιος Ἀγα-
θοκλῆς, Πήδασον Ὀλύμπιον Ἀκαμάντιον Τίον Σκῆ- 10
πτρα Ἀρτύψον Τορτύρην. ὁ δ' εἰς ὕβριν, φασί, καὶ
ἄνοιαν προελθὼν τυραννεῖν ἐπεχείρησε τῆς πατρίδος
στρατιὰν συναγαγών. καὶ οἱ Κυζικηνοὶ ἐξορμήσαντες
ἐπ' αὐτὸν ἐβοηδρόμουν, πρόκροσσοι φερόμενοι ἐπὶ
τὸν κίνδυνον. τιμᾶται δὲ παρὰ Λαμψακηνοῖς ὁ Πρία- 15
b πος ὁ αὐτός ὢν τῷ Διονύσῳ, ἐξ ἐπιθέτου καλούμενος
οὕτως, ὥς θρίαμβος καὶ διθύραμβος.

ὅτι Μυτιληναῖοι τὸν παρ' αὐτοῖς γλυκὺν οἶνον
πρόδρομον καλοῦσιν, ἄλλοι δὲ πρότροπον.

55. Θανμάζεται δὲ καὶ ὁ ἱκάριος οἶνος, ὥς Ἀμ- 20
φισ

ἐν Θουρίοις τοῦλαιον, ἐν Γέλα φακοί,
ἱκάριος οἶνος, ἰσχάδες κιμῶλια.

γίνεται δὲ ἐν Ἰκάρῳ, φησὶν Ἐπαρχίδης, ὁ πρᾶμνιος.
ἔστι δὲ οὗτος γένος τι οἶνου· καὶ ἔστιν οὗτος οὔτε γλυ- 25
c κὺς οὔτε παχύς, ἀλλ' αὐστηρὸς καὶ σκληρὸς καὶ δύ-
ναμιν ἔχων διαφέρουσιν· οἷον Ἀριστοφάνης οὐχ ἥδε-
σθαι Ἀθηναίους φησὶ λέγων τὸν Ἀθηναίων δῆμον
οὔτε ποιηταῖς ἥδεσθαι σκληροῖς καὶ ἀστεμφέσιν, οὔτε
πραμνίοις σκληροῖσιν οἶνοις, συνάγουσι τὰς ὀφρὺς τε 30
καὶ τὴν κοιλίαν, ἀλλ' ἀνθοσμία καὶ πέπονι νεκταρο-
σταγεῖ. εἶναι γὰρ ἐν Ἰκάρῳ φησὶ Σῆμος Πράμνον πέ-

τραν καὶ παρ' αὐτῇ ὄρος μέγα, ἀφ' οὗ τὸν πρᾶμνιον
οἶνον, ὃν καὶ φαρμακίτην τινὰς καλεῖν. ἐκαλεῖτο δὲ
ἡ Ἰκαρος πρότερον Ἰχθυόεσσα, διὰ τὸ ἐν αὐτῇ τῶν δ
ἰχθύων πλῆθος, ὡς καὶ Ἐχινάδες ἀπὸ τῶν ἐχίνων, καὶ
5 Σηπιάς ἄκρα ἀπὸ τῶν περὶ αὐτὴν σηπιῶν, καὶ Λα-
γοῦσαι νῆσοι ἀπὸ τῶν ἐν αὐταῖς λαγωῶν, καὶ ἔτεραι
Φυκοῦσαι καὶ Λοπαδοῦσαι ἀπὸ τῶν παραπλησίων.
προσαγορεύεται δέ, φησὶν Ἐπαρχίδης, ἡ ἄμπελος ἡ
τὸν ἰκάριον πρᾶμνιον φέρουσα ὑπὸ τῶν ξένων μὲν
10 ἱερά, ὑπὸ δὲ τῶν Οἰνοαίων διονυσιάς. Οἰνὴ δὲ πόλις
ἐν τῇ νήσῳ ἐστὶ. Δίδυμος δὲ πρᾶμνιον φησὶν οἶνον
ἀπὸ πρᾶμνίας ἀμπέλου οὕτω καλουμένης, οἱ δὲ ἰδίως ε
τὸν μέλανα, ξνιοὶ δὲ ἐν τῷ καθόλου τὸν πρὸς παραμο-
νὴν ἐπιτήδειον, οἷον ἐπαραμένιον ὄντα, οἱ δὲ τὸν
15 πρᾶμνον τὸ μένος, ἐπεὶ οἱ πίνοντες προσηνεῖς.

56. Ἐπαινέῃ Ἀμφίς καὶ τὸν ἐξ Ἀκάνθου πόλεως
οἶνον λέγων

ποδαπὸς εἶ; φράσον.

B. [ὁποδαπὸς εἶμ';] Ἀκάνθιος. A. εἶτα, πρὸς
20 θεῶν,
οἶνον πολίτης ὢν κρατίστου στρυφνὸς εἶ,
καὶ τοῦνομ' αὐτὸ τῆς πατρίδος ἐν τοῖς τρόποις
ἔχεις, τὰ δ' ἦδη τῶν πολιτῶν οὐκ ἔχεις;
κορινθίου οἶνου Ἀλεξίς μνημονεύει ὡς σκληροῦ f
25 οἶνος ξενικὸς παρῆν· ὁ γὰρ κορινθίος
βασανισμὸς ἐστὶ.

καὶ εὐβοϊκοῦ δὲ ἔπολιν πιῶν εὐβοϊκὸν οἶνον. Ἀρ-
χίλοχος τὸν Νάξιον τῷ νέκταρι παραβάλλει· ὃς καὶ
πού φησιν

30 ἐν δορὶ μὲν μοι μᾶζα μεμαγμένη, ἐν δορὶ δ' οἶνος
ἰσμαρικός. πίνω δ' ἐν δορὶ κεκλιμένος.

Στράττις δὲ τὸν σκιάδιον ἐπαινέῃ

οἶνος κοχύζει τοῖς ὁδοιπόροις πιεῖν
μέλας σκιάδιος, ἴσον ἴσῳ κεκραμένος.

31 Ἀχαιοὺς δὲ τὸν βίβλινον

ἐδεξιούτο βιβλίνου μ' ἐκπώματι.

καλεῖται δ' οὕτως ἀπὸ τινος χωρίου οὕτω προσαγο- 5
ρευομένου. φησὶ δὲ Φιλύλλιος ὅτι παρὲξ Λέσβιον,
χῖον σαπρόν, θάσιον, βίβλινον, μενδαῖον, ὥστε μη-
δένα κραιπαλᾶν. Ἐπίχαρμος δὲ ἀπὸ τινων ὁρῶν Βι-
βλίνων φησὶν αὐτὸν ὠνομάσθαι. Ἀρμενίδας δὲ τῆς
Θράκης φησὶν εἶναι χώραν τὴν Βιβλίαν, ἣν Ἀντισά- 10
ρην καὶ Οἰσύμην προσαγορευθῆναι. ἐπικικῶς δὲ ἡ
Θράκη ἐθανυμάζετο ὡς ἡδύνειος καὶ συνόλως τὰ πλη-
b σίον αὐτῆς χωρία.

νῆες δ' ἐκ Ἀήμνοιο παρῆστασαν οἶνον ἄγουνται.

Ἰππυς δὲ ὁ Ῥηγῖνος τὴν εἰλεὸν καλουμένην ἄμπελον 15
βιβλίαν φησὶ καλεῖσθαι· ἣν Πόλλιν τὸν Ἀργεῖον, ὃς
ἐβασίλευσε Συρακοσίων, πρῶτον εἰς Συρακούσας κο-
μίσαι ἐξ Ἰταλίας. εἴη ἂν οὖν ὁ παρὰ Σικελιώταις γλυ-
κὺς καλούμενος Πόλλιος ὁ βίβλινος οἶνος. ἐν τῷ χρη-
σμῷ, φησὶν, ὁ θεὸς ἡύτομάτισε 20

πῖν' οἶνον τρυγίαν, ἐπεὶ οὐκ Ἀνθηδόνα ναίεις,
c οὐδ' ἱερὰν Ὑπέραν, ὅθι κ' ἄτρυγον οἶνον ἐπινες.
ὠνομάζετο δὲ παρὰ Τροϊζηνίοις, ὡς φησὶν Ἀριστοτέ-
λης ἐν τῇ αὐτῶν πολιτείᾳ, ἄμπελος ἀνθηδονίας καὶ
ὑπεριάς ἀπὸ Ἀνθου τινὸς καὶ Ὑπέρου, ὡς καὶ ἄλ- 25
θηφιάς ἀπὸ Ἀλθηφίου τινός, ἐνὸς τῶν Ἀλφειοῦ ἀπο-
γόνων.

57. Ἀλκμᾶν δὲ πού ἄπυρον οἶνον καὶ ἄνθεος
ὅσδοντα φησὶ τὸν ἐκ πέντε λόφων, ὃς ἐστὶ τόπος
Σπάρτης ἀπέχων στάδια ἑπτὰ· καὶ τὸν ἐκ Δενθιά- 30
δων, ἐρύματός τινος, καὶ τὸν ἐκ Καρύστου, ὃς ἐστὶ
πλησίον Ἀρκαδίας, καὶ τὸν ἐξ Οἰνοῦντος, καὶ τὸν ἐξ

Ὀνόγλων καὶ Σταθμῶν. χωρία δὲ ταῦτα [τὰ καὶ] πλησίον Πιτάνης. φησὶ γοῦν ὀϊνον δ' οἰνουντιάδην d ἢ δένθιν ἢ καρύστιον ἢ ὄνογλιν ἢ σταθμίταν. ἄπυρον δὲ εἶπε τὸν οὐχ ἠψημένον· ἐχρῶντο γὰρ ἐφθοῖς 5 οἶνοις. Πολύβιος δὲ διάφορον οἶνον ἐν Καπύῃ φησὶ γίνεσθαι τὸν ἀναδενδρίτην καλούμενον, ᾧ μηδένα συγκρίνεσθαι. Ἀλκίφρων δ' ὁ Μαιάνδριος περὶ τὴν Ἐφεσίαν φησὶν εἶναι ὀρείαν κόμην, τὴν πρότερον μὲν καλουμένην Λητοῦς νῦν δὲ Λατώρειαν ἀπὸ Λατω- 10 ρείας Ἀμαζόνος· ἐν ἣ γίνεσθαι τὸν πρᾶμνιον οἶνον. e Τιμαχίδας δὲ ὁ Ῥόδιος ὑπόχυτόν τινα οἶνον ἐν Ῥόδῳ καλεῖ παραπλήσιον τῷ γλυκεῖ. καὶ γλύξιν δ' οἶνος καλεῖται ὁ τὸ ἔψημα ἔχων. Πολύζηλος δὲ αὐτίτην καλεῖ οἶνον. Πλάτων δ' ὁ κωμικὸς καπνίαν· κάλλιστος 15 δ' οὗτος γίνεται ἐν Βενεβεντῷ πόλει Ἰταλίας. ἀμφίας δ' οἶνος ὁ φαῦλος καλεῖται παρὰ Σωσικράτει. ἐχρῶντο δ' οἱ ἀρχαῖοι καὶ πώματί τινα ἐξ ἀρωμάτων κατασκευαζομένῳ, ὃ ἐκάλουν τριῖμα. Θεόφραστος δὲ ἐν τῇ περὶ φυτῶν ἱστορίᾳ φησὶν ἐν Ἡραίᾳ τῆς Ἀρκαδίας f 20 γίνεσθαι οἶνον ὃς τοὺς μὲν ἄνδρας πινόμενος ἐξίστησι, τὰς δὲ γυναῖκας τεκνούσας ποιεῖ. περὶ δὲ Κερυνίαν τῆς Ἀχαΐας ἀμπέλου τι γένος εἶναι ἀφ' ἧς τὸν οἶνον ἐξαμβλοῦν ποιεῖν τὰς γυναῖκας τὰς ἐγκύμονας· καὶ τῶν βοτρυῶν δέ, φησί, φάγωσιν, ἐξαμβλοῦσιν. ὁ δὲ 25 τροιζήνιος οἶνος ἀγόνους, φησί, ποιεῖ τοὺς πίνοντας. ἐν Θάσῳ δὲ λέγει ὡς αὐτοὶ ποιοῦσιν οἶνον τινα ὑπνωτικὸν καὶ ἕτερον ἀγρυπνεῖν ποιοῦντα τοὺς πίνοντας.

58. Περὶ δὲ τῆς τοῦ ἀνθοσμίου οἶνου σκευασίας Φανίας ὁ Ἐφέσιός φησι τάδε· γλεύκει παραχεῖται ἐπὶ 30 χοῦς πεντήκοντα εἰς θαλάσσης, καὶ γίνεται ἀνθο- 32 σμίας· καὶ πάλιν ἀνθοσμίας γίνεται ἐκ νέων ἀμπέλων ἰσχυρότερος ἢ ἐκ παλαιῶν. ἐξῆς τέ φησι τὰς

ὀμφακώδεις συμπατήσαντες ἀπέθεντο καὶ ἀνθοσμίας ἐγένετο. Θεόφραστος δ' ἐν Θάσῳ φησὶ τὸν ἐν τῷ 5 πρυτανείῳ διδόμενον θαυμαστὸν εἶναι τὴν ἡδονήν· ἡρτυμένος γὰρ ἐστίν· ἐμβάλλουσι γὰρ εἰς τὰ κεράμια σταῖς μέλιτι φυράσαντες, ὥστε τὴν ὀσμὴν ἀπ' αὐτοῦ, 5 τὴν δὲ γλυκύτητα ἀπὸ τοῦ σταιτὸς λαμβάνειν τὸν οἶ- 6 νον. καὶ ἐξῆς δὲ φησιν ἑάν τις κεράση σκληρὸν καὶ εὐοσμὸν μαλακῷ καὶ ἀόσμῳ, καθάπερ τὸν ἡρακλεώτην καὶ τὸν ἐρυθραῖον, τοῦ μὲν τὴν μαλακότητα τοῦ δὲ τὴν εὐοσμίαν παρεχομένου· μυρίνης δὲ οἶνος κεῖται 10 παρὰ Ποσειδίππῳ

διψηρὸς ἄτοπος ὁ μυρίνης ὁ τίμιος. καὶ ἐρμῆς δ' εἶδος πόσεως παρὰ Στράττιδι. Χαιρέας δὲ ἐν Βαβυλῶνι οἶνον φησι γίνεσθαι τὸν καλούμενον 15 νέκταρ.

ἦν ἄρ' ἔπος τόδ' ἀληθές, ὅτ' οὐ μόνον ὕδατος αἶσαν,

c ἀλλὰ τι καὶ λέσχης οἶνος ἔχειν ἐθέλει. οὐδὲν (γὰρ) ἀπόβλητον διονύσιον οὐδὲ γίγαρτον, ὁ Κεῖός φησι ποιητής.

59. Τῶν οἶνων ὁ μὲν λευκὸς ὁ δὲ κιρκὸς ὁ δὲ μέ- 20 λας. καὶ ὁ μὲν λευκὸς λεπτότατος τῇ φύσει οὐρητι- κὸς θερμὸς πεπτικός τε ὢν τὴν κεφαλὴν ποιεῖ διά- πυρον· ἀνωφερὴς γὰρ ὁ οἶνος. ὁ δὲ μέλας ὁ μὴ γλυ- κάζων τροφιμώτατος στυπτικός, ὁ δὲ γλυκάζων καὶ 25 τῶν λευκῶν καὶ τῶν κιρκῶν τροφιμώτατος. λεαίνει 25 γὰρ κατὰ τὴν πάροδον, καὶ παχύνων τὰ ὑγρά μᾶλλον d κεφαλὴν ἥττον παρενοχλεῖ. ὄντως γὰρ ἢ τοῦ γλυκέος οἶνου φύσις ἐγχρονίζει περὶ τὰ ὑποχόνδρια καὶ πτυέ- λου ἐστὶν ἀναγωγός, ὡς Διοκλῆς καὶ Πραξαγόρας ἱστοροῦσι. Μνησίθεος δ' ὁ Ἀθηναῖός φησιν ὁ μέλας 30 οἶνός ἐστι θρεπτικώτατος, ὁ δὲ λευκὸς οὐρητικώτατος

καὶ λεπτότατος, ὁ δὲ κερρὸς ξηρὸς καὶ τῶν σιτίων πε-
 πτικώτερος. οἱ δ' ἐπιμελέστερον τεθλαττωμένοι
 οἶνοι ἀκραίπαλοί τε εἰσι καὶ κοιλίας λύνουσιν ἐπιδά- e
 κνουσί τε τὸν στόμαχον ἐμφυσήσεις τε ἐνεργάζονται
 5 καὶ συγκατεργάζονται τὴν τροφήν. τοιοῦτος δ' ἐστὶν
 ὁ τε μύνδιος καὶ ὁ ἀπὸ Ἀλικαρνασσοῦ. ὁ γοῦν κυνικὸς
 Μένιππος ἀλμοπότιν τὴν Μύνδον φησὶν. ἱκανῶς δὲ
 καὶ ὁ κῶρος τεθαλάττωται. καὶ ὁ ῥόδιος δὲ ἐλάττονος
 μὲν κεκοινώνηκε θαλάσσης, ὁ δὲ πολὺς αὐτοῦ ἀχρεῖός
 10 ἐστίν. ὁ δὲ νησιώτης εἰς τε τοὺς πότους ἐστὶν εὖ πε-
 φυκῶς καὶ πρὸς τὴν καθημερινὴν χρῆσιν οὐκ ἀνοί-
 κειος. ὁ δὲ κνίδιος αἵματος γεννητικὸς τρόφιμος κοι-
 λίαν εὐλυτον κατασκευάζων, πλείων δὲ πινόμενος
 ἐκλύει τὸν στόμαχον. ὁ δὲ λέσβιος στῦψιν μικροτέραν f
 15 ἔχει καὶ μᾶλλον οὐρεῖται. χαριέστερος δ' ἐστὶν ὁ χῖος,
 καὶ τοῦ χίου ὁ καλούμενος ἀριούσιος. διαφοραὶ δὲ
 αὐτοῦ εἰσὶ τρεῖς· ὁ μὲν γὰρ αὐστηρὸς ἐστὶν ὁ δὲ γλυ-
 κάζων, ὁ δὲ μέσος τούτων τῇ γεύσει αὐτόκρατος κα-
 λεῖται. ὁ μὲν οὖν αὐστηρὸς εὐστομός ἐστι καὶ μᾶλλον
 20 οὐρεῖται, ὁ δὲ γλυκάζων τρόφιμος πλήσμιος κοιλίας
 μαλακτικός, ὁ δ' αὐτόκρατος τῇ χρεῖᾳ μέσος ἐστί. 33
 κοινῶς δ' ὁ χῖος πεπτικὸς τρόφιμος αἵματος χρηστοῦ
 γεννητικὸς προσηνέστατος πλήσμιος, διὰ τὸ παχὺς εἶ-
 ναι τῇ δυνάμει. τῶν δ' οἴνων χαριέστατος ὁ κατὰ τὴν
 25 Ἰταλίαν ἀλβανὸς καὶ ὁ φαλερνίτης. ὁ δὲ τούτων πε-
 παλαιωμένος καὶ κεχρονικῶς φαρμακώδης ὢν καροῖ
 λίαν ταχέως. ὁ δὲ ἀδριανὸς καλούμενος εὐπνους εὐα-
 νάδοτος ἄλυπος τὸ σύνολον. οἴνοποιητέον δὲ αὐτοὺς
 πρό τινος χρόνου καὶ εἰς ἀναπεπταμένον τόπον θε-
 30 τέον, εἰς τὸ διαπνεῦσαι τὸ παχὺ τῆς δυνάμεως αὐτῶν. b
 χαριέστατος δ' οἶνος εἰς παλαιώσιν ὁ κερκυραῖος. ὁ
 δὲ ζακύνθιος καὶ ὁ λευκάδιος διὰ τὸ γύψον λαβεῖν καὶ

κεφαλὴν ἀδικοῦσιν. ὁ δ' ἀπὸ Κιλικίας ἀβάτης καλού-
 μενος κοιλίας μόνον ἐστὶ μαλακτικός. κῶρ δὲ καὶ
 μυνδίῳ καὶ ἀλικαρνασίῳ καὶ παντὶ τῷ ἱκανῶς τεθα-
 λαττωμένῳ συνάδει τὰ σκληρὰ τῶν ὑδάτων, οἷα κρη-
 ναῖα καὶ ὄμβρια, ἐὰν ἢ διυλισμένα καὶ πλείονα χρόνον 5
 καθεσταμένα. χρήσιμοι δ' εἰσὶν οὗτοι Ἀθήνησι καὶ
 c Σικυῶνι· ἐν ταύταις γὰρ σκληρὰ τὰ ὕδατα. τοῖς δ'
 ἀθαλάσσοις τῶν οἴνων καὶ τοῖς παρέχουσιν ἱκανωτέ-
 ραν στῦψιν, ἔτι δὲ τῷ χίῳ καὶ λεσβίῳ, τὰ ἀποιότατα
 τῶν ὑδάτων εὐθετεῖ. 10

60. Ὡ γλῶσσα σιγήσασα τὸν πολὺν χρόνον,
 πῶς δῆτα τλήσει πρᾶγμ' ἐπεξελθεῖν τόδε;
 ἢ τῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἐμβριθέστερον,
 ὅφ' ἥς τὸ κρυφθὲν ἐκφανεῖς ἀνάκτορι,
 φησὶ Σοφοκλῆς. 15

αὐτὸς ἑμαυτοῦ Ἰόλεως τε καὶ Ἀλκείδης γενήσο-
 d μαι. ὅτι ὁ μαρεώτης οἶνος ὁ ἀλεξανδρεωτικὸς τὴν μὲν
 προσηγορίαν ἔχει ἀπὸ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κρήνης Μα-
 ρείας καὶ τῆς παρ' αὐτὴν πόλεως ὁμωνύμου, ἢ πρότε-
 ρον μὲν ἦν μεγίστη νῦν δὲ κώμης περιείληφε μέγεθος, 20
 τὴν προσηγορίαν λαβοῦσα ἀπὸ Μάρωνος ἐνὸς τῶν
 μετὰ Διονύσου τὰς στρατείας πεπονημένων. πολλὴ
 δὲ ἡ περὶ τὴν γῆν ταύτην ἄμπελος, ἥς καὶ ἡ σταφυλὴ
 πάννυ βρωθῆναι εὐστομος καὶ ὁ γινόμενος οἶνος κάλ-
 λιστος· λευκὸς τε γὰρ καὶ ἡδὺς εὐπνους εὐανάδοτος 25
 λεπτὸς κεφαλῆς οὐ καθικνούμενος διουρητικός. τού-
 e του δὲ καλλίων ὁ ταινιωτικὸς καλούμενος. ταινία δ'
 ἐστὶν ἐπιμήκης περὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους, ἀφ' ἥς οἱ
 γινόμενοι οἶνοι εἰσὶ μὲν ἡρέμα ὑπόχλωροι, ἐμφαίνον-
 τές τι ἐν αὐτοῖς λιπαρόν, ὃ κατὰ τὴν τοῦ ὕδατος κρᾶ- 30
 σιν ἀναλύεται κατὰ βραχὺ, ὥς καὶ τὸ μέλι τὸ ἀττικὸν
 ἀνακιρνάμενον. οὗτος ὁ ταινιωτικὸς πρὸς τῷ ἡδὺς

εἶναι ἔχει τι καὶ ἀρωματῶδες ἡρέμα ἐπιστῦφον. ἡ δὲ
περὶ τὸν Νεῖλον ἄμπελος πλείστη μὲν αὐτῇ, ὅσος καὶ
ὁ ποταμός. καὶ πολλὰ τῶν οἴνων αἱ ιδιότητες κατὰ f
τε τὰ χρώματα καὶ τὴν προσφορὰν. τούτους δ' ὑπερ-
5 βάλλει ὁ κατὰ Ἀντυλλαν πόλιν οὐ μακρὰν οὔσαν
Ἀλεξανδρείας, ἥς τοὺς φόρους οἱ τότε βασιλεῖς Αἰγύ-
πτιοί τε καὶ Πέρσαι ταῖς γαμεταῖς ἐδίδουσιν εἰς ζώ-
νας. ὁ δὲ κατὰ τὴν Θηβαίδα, καὶ μάλιστα ὁ κατὰ τὴν
Κόπτον πόλιν, οὕτως ἐστὶ λεπτὸς καὶ ταχέως πεπτικὸς
10 ὥς καὶ τοῖς πυρεταίνουσι διδόμενος μὴ βλάπτειν.

σαντὴν ἐπαινεῖς ὥσπερ Ἀστνδάμας, γύναι.

ἦν δὲ τραγικὸς ποιητὴς ὁ Ἀστνδάμας.

34

61. Ὅτι ὁ Θεόπομπος ὁ Χῖος τὴν ἄμπελον ἱστορεῖ
εὗρεθῆναι ἐν Ὀλυμπίᾳ παρὰ τὸν Ἀλφειόν· καὶ ὅτι
15 τῆς Ἠλείας τόπος ἐστὶν ἀπέχων ὀκτὼ στάδια, ἐν ᾧ οἱ
ἐγχώριοι κατακλείοντες τοῖς διονυσίοις χαλκοῦς λέ-
βητας τρεῖς κενοὺς παρόντων ἀποσφραγίζονται, καὶ
ὑστερον ἀνοίγοντες εὗρίσκουσιν οἶνον πεπληρωμέ-
νους. Ἑλλάνικος δὲ φησὶν ἐν τῇ Πλινθίνῃ πόλει Αἰ-
20 γύπτου πρώτη εὗρεθῆναι τὴν ἄμπελον. διὸ καὶ Δίων
ὁ ἐξ Ἀκαδημείας φιλοίνους φησὶ καὶ φιλοπότας τοὺς b
Αἰγυπτίους γενέσθαι, εὗρεθῆναι τε βοήθημα παρ'
αὐτοῖς ὥστε τοὺς διὰ πενίαν ἀποροῦντας οἶνον τὸν ἐκ
τῶν κριθῶν γενόμενον πίνειν, καὶ οὕτως ἡδεσθαι
25 τοὺς τοῦτον προσφερομένους ὥς καὶ ἄδειν καὶ ὀρχεῖ-
σθαι καὶ πάντα ποιεῖν ὅσα τοὺς ἐξοίνους γινομένους.
Ἀριστοτέλης δὲ φησὶν ὅτι οἱ μὲν ἀπ' οἶνου μεθυσθέν-
τες ἐπὶ πρόσωπον φέρονται, οἱ δὲ τὸν κριθίνον πεπω-
κότες ἐξυπτιάζονται τὴν κεφαλὴν· ὁ μὲν γὰρ οἶνος κα-
30 ρηβαρικός, ὁ δὲ κριθίνος καρωτικός.

62. Ὅτι δὲ φίλοινοι Αἰγύπτιοι σημεῖον καὶ τὸ c
παρὰ μόνοις αὐτοῖς ὥς νόμιμον ἐν τοῖς δείπνοις πρὸ

πάντων ἐδεσμάτων κράμβας ἔσθειν ἐφθάς, ἃς μέχρι
τοῦ δεῦρο παρασκευάζεσθαι. καὶ πολλοὶ εἰς τὰς κατα-
σκευαζομένας ἀμεθύστους προσλαμβάνουσι τὸ τῆς
κράμβης σπέρμα. καὶ ἐν ᾧ δ' ἂν ἀμπελῶνι κράμβαι
φύονται, ἀμαυρότερος ὁ οἶνος γίνεται. διὸ καὶ Συ- 5
βαρίται, φησὶ Τίμαιος, πρὸ τοῦ πίνειν κράμβας
ἥσθιον. Ἀλεξίς

ἐχθρὸς ὑπέπινες, εἴτα νυνὶ κραιπαλᾶς.

d κατανύστασον· παύσει γάρ. εἰτά σοι δότω
ῥάφανόν τις ἐφθῆν.

10

Εὐβουλος δὲ πού φησι

γύναι,

ῥάφανόν με νομίσας εἰς ἐμέ σου τὴν κραιπάλην
μέλλεις ἀφεῖναι πᾶσαν, ὥς ἐμοὶ δοκεῖς.

ὅτι δὲ τὴν κράμβην ῥάφανον ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ 15
Ἀπολλόδωρος δηλοῖ ὁ Καρύστιος

οἷδ' ὅτι καλοῦμεν ῥάφανον, ἡμεῖς δ' οἱ ξένοι
κράμβην· γυναιξὶ διαφέρειν οἶει δὲ τί;

Ἀναξανδρίδης

ἐὰν λούσησθε νῦν

20

e ῥάφανόν τε πολλὴν ἐντράγητε, παύσετε
τὸ βάρος, διασκεδάτε τὸ προσὸν νῦν νέφος
ἐπὶ τοῦ μετώπου.

Νικοχάρης

εἰς αὔριον δ' ἀντὶ ῥαφάνων ἐψήσομεν 25
βαλάνιον, ἵνα νῶν ἐξάγῃ τὴν κραιπάλην.

Ἀμφίς

οὐκ ἔστιν, ὥς ἔοικε, φάρμακον μέθης
οὐδὲν τοιοῦτον ὥς τὸ προσπεσεῖν ἄφνω
λύπην τιν'. οὕτως ἐξελαύνει γὰρ ταχὺ 30
σφόδρα, λῆρον ὥστε τὰς ῥαφάνους ὄντως δοκεῖν.
περὶ δὲ τῆς δυνάμεως ταύτης ἦν ἡ κράμβη ποιεῖ ἱστο-

ρεῖ καὶ Θεόφραστος, φεύγειν φάσκων καὶ ζῶσαν τὴν
ἄμπελον τῆς ῥαφάνου τὴν ὁδμήν.

ΕΚ ΤΟΥ Β

Τὸ πολὺ τῆς ἡμέρας προσεπιμετρεῖ τῷ ὕπνῳ. οὐκ 35
εἶων με οἱ λόγοι οὓς ἀπεμνημόνευσας, ὄντες ποικίλοι,
ὕπνῳ διδόναι σχολήν. οὐκ ἀπὸ σκοποῦ τοξεύειν.

ὅτι τὸν οἶνον ὁ Κολοφώνιος Νίκανδρος ὠνομά-
σθαι φησὶν ἀπὸ Οἰνέως

Οἰνεὺς δ' ἐν κοίλοισιν ἀποθλίψας δεπάεσσιν
οἶνον ἔκλησε.

φησὶ δὲ καὶ Μελανιππίδης ὁ Μήλιος ἑπώνυμον δέ-
σποτ' οἶνον Οἰνέως. Ἐκαταῖος δ' ὁ Μιλήσιος τὴν β
ἄμπελον ἐν Αἰτωλίᾳ λέγων εὐρεθῆναι φησὶ καὶ τάδε
Ὅρεσθεὺς ὁ Δευκαλίωνος ἦλθεν εἰς Αἰτωλίαν ἐπὶ
βασιλείᾳ, καὶ κύων αὐτῷ στέλεχος ἔτεκε· καὶ ὅς ἐκέ-
λευσεν αὐτὸ κατορυχθῆναι, καὶ ἐξ αὐτοῦ παῖδα Φύ-
τιον ἐκάλεσε. τούτου δ' Οἰνεὺς ἐγένετο, κληθεὶς ἀπὸ
τῶν ἀμπέλων· οἱ γὰρ παλαιοὶ (φησὶν) Ἕλληνες οἶνας
ἐκάλουν τὰς ἀμπέλους. Οἰνέως δ' ἐγένετο Αἰτωλός.

20 Πλάτων δ' ἐν Κρατύλῳ ἐτυμολογῶν τὸν οἶνον οἰόνουν
αὐτόν φησιν εἶναι, διὰ τὸ οἰήσεως ἡμῶν τὸν νοῦν ἐμ- c
πιπλᾶν. ἢ τάχα ἀπὸ τῆς ὀνήσεως κέκληται· παρετυ-
μολογῶν γὰρ Ὅμηρος τὴν φωνὴν ὧδέ πῶς φησιν ἔπει-
τα δὲ καὶ αὐτὸς ὀνήσεται, αἶ κε πίησθα. καὶ γὰρ τὰ
25 βρώματα ὀνείατα καλεῖν εἴωθεν ἀπὸ τοῦ ὀνίσκειν ἡμᾶς.

2. Οἶνόν τοι Μενέλαε θεοὶ ποίησαν ἄριστον
θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἀποσκεδάσαι μελεδῶνας,

ὁ τῶν Κυπρίων τοῦτό φησι ποιητής, ὅστις ἂν εἴη. Δίφι-
λος δ' ὁ κωμικός φησιν

d ὦ πᾶσι τοῖς φρονούσι προσφιλέστατε
Διόνυσε καὶ σοφώταθ', ὥς ἡδύς τις εἶ·
ὅς τὸν ταπεινὸν μέγα φρονεῖν ποιεῖς μόνος, 5
τὸν τὰς ὀφρῦς αἴροντα συμπεῖθεις γελᾶν,
τόν τ' ἄσθενῃ τολμᾶν τι, τὸν δειλὸν θρασύν.

ὁ δὲ Κυθήριος Φιλόξενος λέγει· εὐρρείτας οἶνος πάμ-
φωνος. Χαιρήμων δὲ ὁ τραγῳδὸς παρασκευάζειν φησὶ
τὸν οἶνον τοῖς χρωμένοις 10

γέλωτα σοφίαν ἀμαθίαν εὐβουλίαν.

e Ἴων δ' ὁ Χιὸς φησιν

ἄδαμον παῖδα ταυρωπὸν, νέον οὐ νέον,
ἡδιστον πρόπολον βαρυγδούπων ἐρώτων,
οἶνον ἀερσίνοον, 15
ἀνθρώπων πρῦτανιν.

36 Ὁ Μνησίθεος δ' ἔφη τὸν οἶνον τοὺς θεοὺς
θνητοῖς καταδειξαι τοῖς μὲν ὀρθῶς χρωμένοις
ἀγαθὸν μέγιστον, τοῖς δ' ἀτάκτως τοῦμπαλιν.
τροφὴν τε γὰρ δίδωσι τοῖς εὖ χρωμένοις 20
ἰσχύν τε ταῖς ψυχαῖσι καὶ τοῖς σώμασιν·
εἰς τὴν ἰατρικὴν τε χρησιμώτατον·
καὶ τοῖς ποτοῖς γὰρ φαρμάκοις κεράννυται
καὶ τοῖσιν ἐλκωθεῖσιν ὠφελίαν ἔχει.

ἐν ταῖς συνουσίαις τε ταῖς καθ' ἡμέραν 25
τοῖς μὲν μέτριον πίνουσι καὶ κεκραμένον
εὐθυμίαν· ἐὰν δ' ὑπερβάλῃς, ὕβριν·
ἐὰν δ' ἴσον ἴσῳ προσφέρῃ, μανίαν ποιεῖ·
ἐὰν δ' ἄκρατον, παράλυσιν τῶν σωμάτων.

διὸ καὶ καλεῖσθαι τὸν Διόνυσον πανταχοῦ ἱατρόν. ἢ 30
δὲ Πυθία εἰρηκέ τισι Διόνυσον ὑγιάτην καλεῖν.

3. Εὐβουλος δὲ ποιεῖ τὸν Διόνυσον λέγοντα

τρεῖς γὰρ μόνους κρατῆρας ἐγκεραννύω
 τοῖς εὖ φρονούσι· τὸν μὲν ὑγίειας ἕνα,
 ὃν πρῶτον ἐκπίνουσι· τὸν δὲ δεύτερον
 ἔρωτος ἡδονῆς τε· τὸν τρίτον δ' ὕπνου,
 5 ὃν ἐκπιόντες οἱ σοφοὶ κεκλημένοι
 οἴκαδε βαδίζουσ'· ὁ δὲ τέταρτος οὐκ ἔτι
 ἡμέτερός ἐστ' ἀλλ' ὕβριος· ὁ δὲ πέμπτος βοῆς·
 ἔκτος δὲ κῶμων· ἑβδομος δ' ὑπωπίων·
 ὁ δ' ὄγδοος κλητῆρος· ὁ δ' ἑνατος χολῆς·
 10 δέκατος δὲ μανίας, ὥστε καὶ βάλλειν ποιεῖ.
 πολὺς γὰρ εἰς ἓν μικρὸν ἀγγεῖον χυθεὶς
 ὑποσκελίζει ῥᾶστα τοὺς πεπωκότας.

Ἐπίχαρμος δ' ἔφη

15 ἐκ μὲν θυσίας θοίνα,
 ἐκ δὲ θοίνας πόσις ἐγένετο. Β. χάριεν, ὥς γ' ἐμὴν δ
 δοκεῖ.

Α. ἐκ δὲ πόσιος κῶμος, ἐκ κῶμου δ' ἐγένεθ' ὑανία·
 ἐκ δ' ὑανίας δίκαια [τε καὶ μάχα καὶ καταδίκαια],
 ἐκ δὲ καταδίκας πέδαι τε καὶ σφαλὸς καὶ ζαμῖα.

20 Πανύασις δ' ὁ ἐποποιὸς τὴν μὲν πρώτην πόσιν ἀπονέ-
 μει Χάρισιν Ὠραῖς καὶ Διονύσῳ, τὴν δὲ δευτέραν
 Ἀφροδίτῃ καὶ πάλιν Διονύσῳ, ὕβρει δὲ καὶ ἄτῃ τὴν
 τρίτην. Πανύασις φησὶ

25 πρῶται μὲν Χάριτες τ' ἔλαχον καὶ εὐφρονες Ὠραι
 μοῖραν καὶ Διόνυσος ἐρίβρομος, οἵπερ ἔτευξαν.
 τοῖς δ' ἐπὶ Κυπρογένεια θεὰ λάχε καὶ Διόνυσος.
 ἐνθα τε κάλλιστος πότος ἀνδράσι γίνεται οἴνου,
 εἴ τις μὲν πίνει καὶ ἀπότροπος οἴκαδ' ἀπέλθοι
 δαιτὸς ἀπὸ γλυκερῆς, οὐκ ἂν ποτε πῆματι κύρσῃ·
 30 ἀλλ' ὅτε τις μοίρης τριτάτης πρὸς μέτρον ἐλαύνει
 πίνων ἀβλεμέως, τότε δ' ὕβριος αἶσα καὶ ἄτης
 γίνεται ἀργαλέη, κακὰ δ' ἀνθρώποισιν ὀπάξει.

ἀλλὰ πέπον, μέτρον γὰρ ἔχεις γλυκεροῖο ποτοῖο,
 στεῖχε παρὰ μνηστὴν ἄλοχον, κοίμιζε δ' ἐταίρους·
 δαΐδια γὰρ τριτάτης μοίρης μελιθεός οἴνου
 πινομένης μή σ' ὕβρις ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἀέρῃ,
 5 ἐσθλοῖς δὲ ξενίοισι κακὴν ἐπιθῇσι τελευτήν.
 ἀλλὰ πιθοῦ καὶ παῦε πολὺν πότον.

καὶ ἐξῆς περὶ ἀμέτρου οἴνου

ἐκ γὰρ οἱ ἄτης τε καὶ ὕβριος αἶσα ὀπηδεῖ.

κατὰ γὰρ τὸν Εὐριπίδην

πληγὰς ὁ κῶμος λοιδόρον θ' ὕβριν φέρει.

10 ὅθεν τινὲς τὴν Διονύσου γένεσιν καὶ τὴν τῆς Ὑβριως
 κατὰ ταῦτ' ἀγενέσθαι φασίν.

4. Ἀλεξίς δὲ πού φησιν ὥς

15 ὁμοιότατος ἀνθρώπος οἴνω τὴν φύσιν
 τρόπον τιν' ἐστί. καὶ γὰρ οἴνον τὸν νέον
 πολλή' ἐστ' ἀνάγκη καὶ τὸν ἄνδρ' ἀποξέσαι
 πρῶτιστον ἀφυβρίσαι τ', ἀπανθήσαντα δὲ
 σκληρὸν γενέσθαι, παρακμάσαντα δ' ὦν λέγω
 τούτων ἀπάντων ἀπαρυθέντα τὴν ἄνω
 ταύτην ἄνοιαν ἐπιπολάζουσιν, τότε
 20 πότιμον γενέσθαι καὶ καταστῆναι πάλιν
 ἡδύν θ' ἅπασι τοῦπίλοιπον διατελεῖν.

κατὰ δὲ τὸν Κυρηνάιον ποιητὴν

25 οἴνός τοι πυρὶ ἴσον ἔχει μένος, εὐτ' ἂν ἐς ἄνδρας
 ἔλθῃ· κυμαίνει δ' οἷα λίβυσσαν ἄλλα
 βορρῆς ἢ νότος· τὰ δὲ καὶ κεκρυμμένα φαίνει
 βυσσόθεν, ἐκ δ' ἀνδρῶν πάντ' ἐτίναξε νόον.

ἀλλαχοῦ δὲ τοῦναντίον φησὶν Ἀλεξίς

οὐδέν γ' ἔοικ' ἀνθρώπος οἴνω τὴν φύσιν·
 ὁ μὲν ἀπογηράσκων ἀηδὴς γίνεται,
 30 οἴνον δὲ τὸν παλαιότατον σπουδάζομεν·
 ὁ μὲν δάκνει γὰρ, ὁ δ' ἱλαροὺς ἡμᾶς ποιεῖ.

Πανύασις δὲ λέγει

οἶνος γὰρ πυρὶ ἴσον ἐπιχθονίοισιν ὄνειαρ 37
ἐσθλὸν ἀλεξίκακον, πάσης συνοπηδὸν αἰοιδῆς.
ἐν μὲν γὰρ θαλῆς ἐρατῆς μέρος ἀγλαΐης τε,
ἐν δὲ χοροῖτυπίης, ἐν δ' ἱμερτῆς φιλότητος.
τῷ σε χορὴ παρὰ δαιτὶ δεδεγμένον εὐφροني θυμῷ
πίνειν, μηδὲ βορῆς κεκορημένον ἥντε παῖδα
ῆσθαι πλημύροντα λελασμένον εὐφροσυνάων.

καὶ πάλιν

οἶνος δὲ θνητοῖσι θεῶν πάρα δῶρον ἄριστον,
ἀγλαός· ὧ πάσαι μὲν ἐφαρμόζουσιν αἰοδαί, b
πάντες δ' ὀρχησμοί, πάσαι δ' ἐραταὶ φιλότητες.
πάσας δ' ἐκ κραδῆς ἀνίας ἀνδρῶν ἀλαπάξει
πινόμενος κατὰ μέτρον, ὑπὲρ μέτρον δὲ χερεῖων.

5. Τίμαιος δὲ ὁ Ταυρομενίτης ἐν Ἀκράγαντι οἰ-
κίαν τινὰ φησὶ καλεῖσθαι τριήρη ἐξ αἰτίας τοιαύτης.
νεανίσκους τινὰς ἐν αὐτῇ μεθυσκομένους ἐς τοσοῦτον
ἐλθεῖν μανίας ἐκθερμανθέντας ἀπὸ τῆς μέθης ὥς νο-
μίζειν ἐπὶ μὲν τριήρους πλεῖν, χειμᾶζεσθαι δὲ χαλεπῶς
κατὰ τὴν θάλασσαν· καὶ τοσοῦτον ἐκφρονας γενέσθαι c
ὥς τὰ ἀπὸ τῆς οἰκίας πάντα σκεύη καὶ στρώματα ῥί-
πτειν ὥς εἰς τὴν θάλασσαν, τὴν ναῦν διὰ τὸν χειμῶνα
ἀποφορτίζεσθαι δόξαν αὐτοῖς λέγειν τὸν κυβερνήτην.
συναθροισομένων οὖν πολλῶν καὶ τὰ ῥιπτόμενα διαρ-
παζόντων οὐδ' ὥς παύεσθαι τῆς μανίας τοὺς νεανί-
σκους. καὶ τῇ ἐπιούσῃ [τῶν ἡμερῶν] παραγενομένων
τῶν στρατηγῶν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐγκληθέντες οἱ νεανίσκοι d
ἔτι ναυτιῶντες ἀπεκρίναντο πυνθανομένων τῶν ἀρ-
χόντων ὑπὸ χειμῶνος ἐνοχλούμενοι ἠναγκάσθαι ἀπο-
φορτίσασθαι [τῇ θαλάσῃ] τὰ περιττὰ τῶν φορτίων.
30 θαυμαζόντων δὲ τῶν στρατηγῶν τὴν ἐκπληξιν τῶν
ἀνδρῶν εἰς τῶν νεανίσκων, καίτοι δοκῶν τῶν ἄλλων

πρεσβεύειν κατὰ τὴν ἡλικίαν ἐγὼ δ' (ἔφη), ἄνδρες
τρίτωνες, ὑπὸ τοῦ θεοῦ καταβαλὼν ἐμαυτὸν ὑπὸ τοὺς
θαλάμους ὥς ἐνὶ μάλιστα κατωτάτῳ ἐκείμην. συγγνόν-
τες οὖν τῇ αὐτῶν ἐκστάσει ἐπιτιμήσαντες μὴ πλείονος
e οἶνου ἐμφορεῖσθαι ἀφῆκαν. καὶ οἱ χάριν ἔχειν ὁμολο- 5
γῆσαντες, ἂν λιμένος (ἔφησαν) τύχωμεν ἀπαλλαγέντες
τοσοῦτου κλύδωνος, σωτῆρας ὑμᾶς [ἐπιφανῶς] μετὰ τῶν
θαλασσίων δαιμόνων ἐν τῇ πατρίδι ἰδρυσόμεθα ὥς
αἰσίως ἡμῖν ἐπιφανέντας. ἐντεῦθεν ἡ οἰκία τριήρης
ἐκλήθη. 10

6. Φιλόχορος δὲ φησιν ὅτι οἱ πίνοντες οὐ μόνον
ἐαυτοὺς ἐμφανίζουσιν οἷτινες εἰσὶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλ-
λων ἑκάστον ἀνακαλύπτουσι παρρησίαν ἄγοντες. ὅθεν
f 'οἶνος καὶ ἀλήθεια' λέγεται καὶ 'ἀνδρὸς δ' οἶνος ἐδειξε
νόον.' καὶ τὸ νικητήριον ἐν Διονύσου τρίπους. καὶ 15
γὰρ ἐκ τρίποδος λέγειν φάμεν τοὺς ἀληθεύοντας· δεῖ
δὲ νοεῖν τρίποδα τοῦ Διονύσου τὸν κρατῆρα. ἦν γὰρ
τὸ ἀρχαῖον δύο γένη τρίποδων, οὓς καλεῖσθαι λέβητας
συνέβαινε ἀμφοτέρους· ἐμπυριβήτης ὁ καὶ λοετρο-
χόος. Αἰσχύλος 20

τὸν μὲν τρίπους ἐδέξατ' οἰκεῖος λέβης,
αἰὲν φυλάσσω τὴν ὑπὲρ πυρὸς στάσιν.

38 ὁ δ' ἕτερος κρατῆρ καλούμενος. Ὅμηρος· ἔπτ' ἀπύρους
τρίποδας. ἐν τούτοις δὲ τὸν οἶνον ἐκίρνων· καὶ οὐ-
τός ἐστιν ὁ τῆς ἀληθείας [οἰκεῖος] τρίπους. διὸ Ἀπόλ- 25
λωνος μὲν οἰκεῖος διὰ τὴν ἐκ μαντικῆς ἀλήθειαν, Διο-
νύσου δὲ διὰ τὴν ἐν μέθῃ. Σῆμος δ' ὁ Δήλιός φησι
'τρίπους χαλκοῦς, οὐχ ὁ πυθικός, ἀλλ' ὃν νῦν λέβητα
καλοῦσιν. οὗτοι δ' ἦσαν οἱ μὲν ἄπυροι εἰς οὓς τὸν οἶ-
νον ἐξεκεράννουν, οἱ δὲ λοετροχόοι ἐν οἷς τὸ ὕδωρ 30
b ἐθέρμαινον, καὶ ἐμπυριβῆται. καὶ τούτων ἐνιοὶ ὠτώ-

εντες, τρίποδα δὲ τὴν ὑπόβασιν ἔχοντες τρίποδες ὠνομάζοντο.

φησί που Ἐφιππος

οἶνου σε πληῆθος πόλλ' ἀναγκάζει λαλεῖν.

5 Β. οὐκοῦν μεθύοντάς φασι τάληθ' ἢ λέγειν.

Ἀντιφάνης

κρύψαι, Φειδία,

ἅπαντα τᾶλλα τις δύναται ἂν πλὴν δυοῖν,

οἶνόν θ' ὑποπιὼν εἰς ἔρωτά τ' ἐμπεσών.

10 ἀμφοτέρω μὲν γὰρ ἀπὸ τῶν βλεμμάτων

καὶ τῶν λόγων ταῦθ', ὥστε τοὺς ἀρνούμενους

μάλιστα τούτους τοῦτο καταφανέως ποιεῖ.

7. Φιλόχορος δὲ φησιν Ἀμφικτύονα τὸν Ἀθηναίων βασιλέα, μαθόντα παρὰ Διονύσου τὴν τοῦ οἶνου
15 κρᾶσιν, πρῶτον κεράσαι. διὸ καὶ ὀρθοὺς γενέσθαι τοὺς ἀνθρώπους οὕτω πίνοντας πρότερον ὑπὸ τοῦ ἀκράτου καμπτομένους· καὶ διὰ τοῦτο ἰδρύνεσθαι βωμὸν ὀρθοῦ Διονύσου ἐν τῷ τῶν ὥρων ἱερῷ· αὐταὶ γὰρ καὶ τὸν τῆς ἀμπέλου καρπὸν ἐκτρέφουσι. πλησίον
20 δ' αὐτοῦ καὶ ταῖς νύμφαις βωμὸν ἔδειμεν, ὑπόμνημα δ τοῖς χρωμένοις τῆς κρᾶσεως ποιούμενος· καὶ γὰρ Διονύσου τροφοὶ αἱ νύμφαι λέγονται. καὶ θεσμὸν ἔθετο προσφέρεσθαι μετὰ τὰ σῖτα ἄκρατον μόνον ὅσον γεύσασθαι, δεῖγμα τῆς δυνάμεως τοῦ ἀγαθοῦ θεοῦ, τὸ δὲ
25 λοιπὸν ἤδη κεκραμένον ὅποσον ἕκαστος βούλεται· προσεπιλέγειν δὲ τούτῳ τὸ τοῦ Διὸς σωτήρος ὄνομα, διδαχῆς καὶ μνήμης ἕνεκα τῶν πινόντων, ὅτι οὕτω πίνοντες ἀσφαλῶς σωθήσονται. Πλάτων δ' ἐν δευτέρῳ νόμῳ τὴν τοῦ οἶνου χρῆσιν φησιν ὑγιείας ἕνεκα
30 ὑπάρχειν. ἀπὸ τοῦ κατὰ μέθην δὲ καταστήματος καὶ ε ταύτῳ παρεικάξουσι τὸν Διόνυσον καὶ παρδάλει διὰ τὸ πρὸς βίαν τρέπεσθαι τοὺς ἐξοινωθέντας. Ἀλκαῖος

ἄλλοτα μὲν μελιαδέος, ἄλλοτα δ'

ὄξυτέρῳ τριβόλων ἀρυτήμενοι.

εἰσὶ δ' οἱ καὶ θυμικοὶ γίνονται· τοιοῦτος δ' ὁ ταῦρος.

Εὐριπίδης

ταῦροι δ' ὑβρίζονται κείς κερας θυμούμενοι.

f διὰ δὲ τὸ μάχιμον καὶ θηριώδεις ἐνιοὶ γίνονται· ὅθεν καὶ τὸ παρδαλῶδες.

8. Καλῶς οὖν Ἀρίστων ὁ Κεῖός φησιν ἡδιστον ποτὸν εἶναι τὸν ἅμα μὲν γλυκύτητος ἅμα δ' εὐωδίας κοινωνοῦντα. διὸ καὶ τὸ καλούμενον νέκταρ κατα-
10 σκευάζειν τινὰς περὶ τὸν Ἀνδρίας Ὀλυμπον οἶνον καὶ κηρία συγκιρνάντας εἰς ταῦτα καὶ τὰ τῶν ἀνθῶν εὐ-
39 ὠδή. οἶδα δ' ὅτι Ἀναξανδρίδης τὸ νέκταρ οὐ ποτὸν ἀλλὰ τροφήν εἶναι λέγει θεῶν

πάννυ μάττων ἐσθίω

15

νέκταρ διαπίνω τ' ἀμβροσίαν, καὶ τῷ Διὶ

διακονῶ, καὶ σεμνὸς εἰμ' ἑκάστοτε

Ἥρα λαλῶν καὶ Κύπριδι παρακαθήμενος.

καὶ Ἀλκμάν δὲ φησι τὸ νέκταρ ἔδμεναι αὐτούς. καὶ
20 Σαπφῶ δὲ φησιν

ἀμβροσίας μὲν κρατὴρ ἐκέκρατο,

Ἐρμᾶς δ' ἐλὼν ἔρπιν θεοῖς ὠνοχόησεν.

b ὁ δ' Ὅμηρος θεῶν πῶμα τὸ νέκταρ οἶδεν. Ἴβυκος δὲ φησι τὴν ἀμβροσίαν τοῦ μέλιτος κατ' ἐπίτασιν δεκα-
πλασίαν ἔχειν γλυκύτητα, τὸ μέλι λέγων δέκατον εἶναι
25 μέρος τῆς ἀμβροσίας κατὰ τὴν ἡδονήν.

9. Οὐδεὶς φιλοπότης ἐστὶν ἄνθρωπος κακός.

ὁ γὰρ διμάτωρ Βρόμιος οὐ χαίρει συνῶν

ἀνδράσι πονηροῖς οὐδ' ἀπαιδεύτῳ βίῳ,

φησὶν Ἀλεξίς. καὶ ὅτι οἶνος φιλολόγους πάντας ποιεῖ
30 τοὺς πλεῖον πίνοντας αὐτόν. ὁ δὲ ποιήσας τὸ εἰς Κρα-

c τῖνον ἐπίγραμμα φησιν

οἶνός τοι χαρίεντι πέλει ταχὺς ἵππος ἀοιδῶ·
 ὕδωρ δὲ πίνων χρηστὸν οὐδὲν ἂν τέκοις.
 ταῦτ' ἔλεγεν, Διόνυσε, καὶ ἔπνεεν οὐχ ἑνὸς ἀσχοῦ
 Κρατῖνος ἀλλὰ παντὸς ὠδῶδει πίθου.

5 τοιγάρτοι στεφάνων δόμος ἔβρουεν, εἶχε δὲ πιττῶ
 μέτωπον οἶα καὶ σὺ κεκροκωμένον.

Πολέμων φησὶν ἐν Μουνυχίᾳ ἦρῶα Ἀκρατοπότην τι-
 μαῖσθαι, παρὰ δὲ Σπαρτιάταις Μάτιωνα καὶ Κεράωνα
 ἦρῶας ὑπὸ τινων μαγείρων ἰδρῦσθαι ἐν τοῖς φιδι-
 10 τίοις. τιμᾶται δὲ καὶ ἐν Ἀχαΐᾳ Δειπνεύς, ἀπὸ τῶν d
 δειπνῶν σχῶν τὴν προσηγορίαν. ἐκ τροφῆς ξηρᾶς οὐτ'
 ἂν σκώμματα γένοιτο οὐτ' αὐτοσχέδια ποιήματα· ὅλλὰ
 μὴν οὐδὲ κόμπος οὐδὲ ψυχῆς ἀλαξονεία. καλῶς οὖν ἐν
 τῷ πῇ ἔβαν εὐχῶλαι ἄς ἐν Ἀθήνῃς ἠγοράσθαι, ἔσθον-
 15 τες κρέα πολλὰ καὶ πίνοντες οἶνου κρατῆρας ἐπιστε-
 φέας· ἐπεσημῆνατο ὁ γραμματικὸς Ἀρίσταρχος πε-
 ριγράφειν τὸν στίχον, ὃς ἀπὸ κρεωφαγίας αὐχεῖν ποιεῖ e
 τοὺς Ἕλληνας. οὐ γὰρ ἀπὸ πάσης εὐθυμίας καὶ πλη-
 ρώσεως τὸ καυχᾶσθαι καὶ σκώπτειν καὶ γελοιάζειν,
 20 ἀπὸ δὲ τῆς ἀλλοιούσης τὴν γνώμην καὶ πρὸς τὸ ψευδὲς
 τρεπούσης, ἣ γίνεται κατὰ τὴν μέθην.

10. Διὸ Βακχυλίδης φησὶ

γλυκεῖ' ἀνάγκα
 σευομένα κυλίκων θάλησι θυμόν·
 25 Κύπριδος δ' ἐλπίς διακινύσσει φρένας
 ἀμμιγνυμένα διονυσίοισι δώροις·
 ἀνδράσι δ' ὑψοτάτῳ πέμπει μερίμνας. f
 αὐτὸς μὲν πόλεων κρήδεμνα λύει,
 πᾶσι δ' ἀνθρώποις μοναρχήσιν δοκεῖ.
 0 χρυσῷ δ' ἐλέφαντί τε μαρμαίροισιν οἴκοι·
 πυροφόροι δὲ κατ' αἰγλάεντα καρπὸν
 νῆες ἄγουσιν ἀπ' Αἰγύπτου, μέγιστον

πλοῦτον· ὥς πίνοντος ὀρμαίνει κέαρ.

40 Σοφοκλῆς δὲ φησὶ τὸ μεθύειν πημονῆς λυτήριον· οἱ
 δ' ἄλλοι ποιηταί φασὶ τὸν οἶνον εὐφρονα καρπὸν
 ἀρούρης· καὶ ὁ τῶν ποιητῶν δὲ βασιλεὺς τὸν Ὀδυσ-
 σέα παράγει λέγοντα ὃς δέ κ' ἀνὴρ οἶνοιο κορεσσά- 5
 μενος καὶ ἐδωδῆς πανημέριος πολεμίζῃ, θαρσαλέον νύ
 οἱ ἦτορ καὶ τὰ ἐξῆς.

11. Ὅτι Σιμωνίδης τὴν αὐτὴν ἀρχὴν τίθησιν οἶνου
 καὶ μουσικῆς. ἀπὸ μέθης καὶ ἡ τῆς τραγωδίας εὐρεσις
 b ἐν Ἰκαρίῳ τῆς Ἀττικῆς [εὐρέθη], καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τῆς 10
 τρύγης καιρὸν. ἀφ' οὗ δὴ καὶ τραγωδία τὸ πρῶτον
 ἐκλήθη ἡ κωμῳδία.

τὴν παυσίλυπον ἄμπελον δοῦναι βροτοῖς.

οἶνου δὲ μηκέτ' ὄντος οὐκ ἔστιν Κύπρις

οὐδ' ἄλλο τερπνὸν οὐδὲν ἀνθρώποις ἔτι, 15

Εὐριπίδης ἐν Βάκχαις φησὶ. καὶ Ἀστυδάμας δὲ φησὶ

θυητοῖσι τὴν ἀκεσφόρον

λύπης ἔφηνεν οἶνομήτορ' ἄμπελον.

c συνεχῶς μὲν (γὰρ) ἐμπιμπλάμενος ἀμελὴς γί-
 γνεται 20

ἄνθρωπος, ὑποπίνων δὲ πάνυ φροντιστικός,

Ἀντιφάνης φησὶν.

οὐδὲ μεθύω τὴν φρόνησιν, ἀλλὰ τοιοῦτον μόνον,

τὸ διορίζεσθαι βεβαίως τῷ στόματι τὰ γράμματα,

φησὶν Ἀλέξιος. Σέλευκος δὲ φησὶ τὸ παλαιὸν οὐκ εἶναι 25
 ἔθος οὐτ' οἶνον ἐπὶ πλεῖον οὐτ' ἄλλην ἡδυπάθειαν
 προσφέρεσθαι μὴ θεῶν ἕνεκα τοῦτο δρῶντας. διὸ καὶ
 θεοῖνας καὶ θαλίνας καὶ μέθας ὠνόμαζον· τὰς μὲν ὅτι
 διὰ θεοῦς οἰνοῦσθαι δεῖν ὑπελάμβανον, τὰς δ' ὅτι
 d θεῶν χάριν ἡλίζοντο καὶ συνήεσαν. τοῦτο γὰρ ἔστι τὸ 30
 δαῖτα θάλειαν. τὸ δὲ μεθύειν φησὶν Ἀριστοτέλης τὸ
 μετὰ τὸ θύειν αὐτῷ χρῆσθαι.

12. θεοῖσι μικρὰ θύοντας τέλη
τῶν βουθυτούντων ὄντας εὐσεβεστέρους,
Εὐριπίδης φησί. καὶ σημαίνει ὥδε τὸ τέλος τὴν θυ-
σίαν. καὶ Ὅμηρος

οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημι τέλος χαριέστερον εἶναι,
ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχη κατὰ δῆμον ἅπαντα.
τελετάς τε καλοῦμεν τὰς ἔτι μείζους καὶ μετὰ τινος
μυστικῆς παραδόσεως ἑορτὰς τῶν εἰς αὐτὰς δαπανη-
μάτων ἕνεκα. τελεῖν γὰρ τὸ δαπανᾶν, καὶ πολυτελεῖς
οἱ πολλὰ ἀναλίσκοντες καὶ εὐτελεῖς οἱ ὀλίγα. φησὶν
Ἄλεξις

τοὺς εὐτυχοῦντας ἐπιφανῶς
δεῖ ζῆν φανεράν τε τὴν δόσιν τὴν τοῦ θεοῦ
ποιεῖν· ὁ γὰρ θεὸς ὁ δεδωκὼς τὰ γὰθὰ
τούτους μὲν ὧν πεποίηκεν οἶεται χάριν τινὰ
ἔχειν ἐαυτῷ· τοὺς ἀποκρυπτομένους δὲ καὶ
πράττειν μετρίως φάσκοντας, ἀχαρίστους ὁρῶν
ἀνελευθέρως τε ζῶντας, ἐπὶ καιροῦ τινὸς
λαβὼν ἀφείλεθ' ὅσα δεδωκὼς ἦν πάλαι.

13. Τοσαῦτα οἰνολογήσαντος ἦτοι περὶ οἴνων εἰ-
πόντος. λαφύσσοντος οἴνων ὀνόματα. οὐ χαίρει τῷ
πώματι ἐκ πρώτης ἐθισθεὶς ἀνατροφῆς ὑδροποιεῖν.
ἡδιστον δ' ἐν δαιτὶ καὶ εἰλαπίνῃ τεθαλυῖν
τέρπεσθαι μύθοισιν, ἐπὶ δαιτὸς κορέσονται,
Ἡσίοδος ἐν τῇ Μελαμποδείᾳ φησὶν.

οὐ τινι ὑμῶν ἐπῆλθε περὶ ὕδατος εἰπεῖν τι [ἀφ'
ὧν καὶ ὁ οἶνος ἀφύεται], καίτοι Πινδάρου τοῦ μεγαλο-
φωνοτάτου ἄριστον πάντων εἶναι τὸ ὕδωρ φήσαντος.
Ὅμηρος μὲν οὖν ὁ θειότατος καὶ τροφιμώτατος αὐτὸ
οἶδεν ἐν οἷς αἰγείρων ὕδατοτροφέων ἄλσος λέγει. ἐπαι-
νεῖ δὲ καὶ τὸ διαυγὲς αὐτοῦ· κρῆναι πίσυρες ῥέον
ὕδατι λευκῷ. τὸ δὲ δὴ κοῦφον καὶ πλείονος τιμῆς

ἄξιον ἡμερτὸν καλεῖ. ἡμερτὸν γοῦν φησι τὸν Τιταρή-
σιον, ὃς τῷ Πηνειῷ συμμίσγεται. καὶ τοῦ ῥυπτικοῦ δὲ
ὕδατος μέμνηται· ὁ ἀποδεχόμενος καὶ Πραξαγόρας ὁ
Κῶος καλὸν εἶναι λέγει

καλὸν ὑπεκπρορέει μάλα περ ῥυπόωντα καθῆραι.
διαστέλλει δὲ καὶ γλυκὺ ὕδωρ ἀπὸ πλατέος, τὸν μὲν
Ἑλλήσποντον εἶναι λέγων πλατύν, ὑπὲρ δὲ θατέρου
φράζων· στήσαμεν νῆας ἀρχοῦ ὕδατος γλυκεροῦ.

14. Οἶδε δὲ καὶ τὴν χλιαροῦ φύσιν πρὸς τὰ τραύ-
ματα. τὸν γοῦν Εὐρύπυλον τραθέντα ἐκ τούτου κατ-
αίου· καίτοι εἰ ἐπισχεῖν ἔδει τὴν αἱμορραγίαν, τὸ
ψυχρὸν ἐπιτήδειον ἦν, συστρέφον καὶ συσφίγγον. εἰς
δὲ τὸ παρηγορῆσαι τὰς ὀδύνας τῷ θερμῷ ἐπαίου·
θέλγειν δυναμένῳ. ἔστι δὲ παρ' αὐτῷ τὸ λιαρὸν θερ-
μόν. ἐναργῶς δὲ τοῦτο δείκνυσιν ἐν τῷ περὶ τῶν
Σκαμάνδρου πηγῶν.

ἢ μὲν γὰρ (φησὶν) ὕδατι λιαρῷ ῥέει, ἀμφὶ δὲ κα-
πνὸς

γίνεται ἐξ αὐτῆς ὥσει πυρὸς αἰθομένοιο.
ἄρα δὲ τοῦτο λιαρὸν ἔστιν, ἀφ' οὗ πυρὸς ἀτμὶς καὶ κα-
πνὸς ἔμπυρος ἀναφέρεται; περὶ δὲ τῆς ἐτέρας πηγῆς
λέγει ὥς θερούς ῥέει εἰκυῖα χαλάζῃ ἢ χιόνι ψυχρῇ ἢ
ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ. εἰωθὼς δὲ λέγειν καὶ τοὺς νεο-
τρώτους θερμῷ περιρρεῖσθαι αἵματι ἐπὶ μὲν Ἀγαμέ-
μνονός φησιν

ὄφρα οἱ αἵμ' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς·
ἐπὶ δὲ τοῦ φεύγοντος μετὰ τὸ βληθῆναι ἐλάφου μετα-
φράζων φησὶν· ὄφρ' αἷμα λιαρὸν καὶ γούνατ' ὀρώρη.
Ἀθηναῖοι δὲ μετάκερας καλοῦσι τὸ χλιαρὸν, ὥς Ἐρα-
τοσθένης φησὶν. [ὑδαρῇ φησὶ καὶ μετάκερας.]

15. Τῶν δ' ἄλλων ὑδάτων τὰ μὲν ἐκ πετρῶν φε-
ρόμενα ὀνοφερά καλεῖ, ὥς ἀχρεῖα δηλονότι· τὰ δὲ

κρηναῖα καὶ διὰ πλείονος γῆς καὶ εὐκάρπου φερόμενα ε
τῶν ἄλλων προκρίνει, ὥς καὶ Ἡσίοδος

κρήνης ἀενάου καὶ ἀπορρύτου ἢ τ' ἀθόλωτος.

καὶ Πίνδαρος

5 μελιγαθὲς ἀμβρόσιον ὕδωρ

Τιλφώσας ἀπὸ καλλικρήνου.

κρήνη δ' ἐν Βοιωτίᾳ ἢ Τιλφώσσα· ἀφ' ἧς Ἀριστοφά-
νης φησὶ Τειρεσίαν πίνοντα διὰ γῆρας οὐχ ὑπομείναντα
τὴν ψυχρότητα ἀποθανεῖν. Θεόφραστος δέ φησιν ἐν

10 τῷ περὶ ὑδάτων τὸ Νεῖλον ὕδωρ πολυγονώτατον καὶ f
γλυκύτατον· διὸ καὶ λύειν τὰς κοιλίας τῶν πινόντων
μῖξιν ἔχον λιτρῶδη. ἐν δὲ τῷ περὶ φυτῶν ἐνιαχοῦ φη-
σιν ὕδωρ γίνεσθαι παιδογόνον, ὥς ἐν Θεσπιαῖς· ἐν
Πύρρᾳ δὲ ἄγονον. καὶ τῶν γλυκέων δέ φησιν ὑδάτων

15 ἐνια ἄγονα ἢ οὐ πολύγονα, ὥς τὸ ἐν Φέτᾳ καὶ τὸ ἐν
Πύρρᾳ. ἀνχημῶν δέ ποτε γενομένων περὶ τὸν Νεῖλον 42
ἐρρύη τὸ ὕδωρ ἰῶδες καὶ πολλοὶ τῶν Αἰγυπτίων ἀπώ-
λοντο. μεταβάλλειν τέ φησιν οὐ μόνον τὰ πικρὰ τῶν
υδάτων, ἀλλὰ καὶ τὸ ἄλυκόν καὶ ὅλους ποταμούς, καθὰ
20 τὸν ἐν Καρίᾳ, παρ' ᾧ Ζηνοποσειδῶνος ἱερὸν ἔστιν.
αἴτιον δὲ τὸ πολλοὺς κεραυνοὺς πίπτειν περὶ τὸν τόπον.

16. Ἄλλα δὲ τῶν ὑδάτων καὶ σωματώδη ἔστι καὶ
ἔχει ὥσπερ τι βάρος ἐν ἑαυτοῖς, ὥς τὸ ἐν Τροιζῇνι.
τοῦτο γὰρ καὶ τῶν γενομένων εὐθύς ποιεῖ πλήρες τὸ
25 στόμα. τὰ δὲ πρὸς τοῖς περὶ Πάγγαιον μετάλλοις τοῦ b
μὲν χειμῶνος τὴν κοτύλην ἄγουσαν ἔχει ἐνενήκοντα ἔξ,
θέρους δὲ τεσσαράκοντα ἔξ. συστέλλει δὲ αὐτὸ καὶ
πυκνοὶ μᾶλλον τὸ ψῦχος. διὸ καὶ ἐν τοῖς γνώμοσι ῥέον
οὐκ ἀναδίδωσι τὰς ὥρας ἐν τῷ χειμῶνι, ἀλλὰ περιτ-
30 τεύει, βραδυτέρας οὔσης τῆς ἐκροῆς διὰ τὸ πάχος. καὶ
ταῦτά περὶ Αἰγύπτου φησὶν, ὅπου μαλακώτερος ὁ αἶρ.
τὸ δὲ ἄλυκόν ὕδωρ γεωδέστερόν ἐστι καὶ πλείονος δεῖ-

ται κατεργασίας, ὥς καὶ τὸ θαλάσσιον, θερμότεραν ἔχον
τὴν φύσιν καὶ μὴ ὁμοίως πάσχον. μόνον δ' ἀτέραμνον
c τῶν ἄλυκῶν τὸ τῆς Ἀρεθούσης. χεῖρω δ' ἐστὶ τὰ βα-
ρυσταθμότερα καὶ τὰ σκληρότερα καὶ τὰ ψυχρότερα
διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας· δυσκατεργαστότερα γὰρ ἐστὶ τὰ 5
μὲν τῷ πολὺν τὸ γεῶδες ἔχειν, τὰ δὲ ψυχρότητος ὑπερ-
βολῇ. τὰ δὲ ταχὺ θερμαινόμενα κοῦφα καὶ ὑγιεινά. ἐν
Κραννῶνι δ' ἐστὶν ὕδωρ ἥσυχῃ θερμόν, ὃ διατηρεῖ
κραθέντα τὸν οἶνον ἐπὶ δύο καὶ τρεῖς ἡμέρας. τὰ δ'
ἐπίρρυντα καὶ ἔξ ὀχετοῦ ὥς ἐπίπαν βελτίω τῶν στασί- 10
μων, κοπτόμενά τε μαλακώτερα γίνονται. διὰ τοῦτο
d καὶ τὰ ἀπὸ τῆς χιόνος δοκεῖ χρηστὰ εἶναι· καὶ γὰρ
ἀνάγεται τὸ ποτιμώτερον καὶ τοῦτο κεκομμένον ἐστὶ
τῷ ἄερί· διὸ καὶ τῶν ὀμβρίων βελτίω· καὶ τὰ ἐκ κρυ-
στάλλου δὲ διὰ τὸ κουφότερα εἶναι· σημεῖον δ', ὅτι 15
καὶ ὁ κρύσταλλος αὐτὸς κουφότερος τοῦ ἄλλου ὕδατος.
τὰ δὲ ψυχρὰ σκληρὰ, διότι γεωδέστερα. τὸ δὲ σωμα-
τώδες καὶ θερμανθὲν θερμότερον καὶ ψυχθὲν ψυχρό-
τερόν ἐστι. κατὰ τὴν αὐτὴν δ' αἰτίαν καὶ τὰ ἐν τοῖς
ὄρεσι ποτιμώτερα τῶν ἐν τοῖς πεδίοις· ἥττον γὰρ μέ- 20
μικται τῷ γεῶδει. ποιεῖ δὲ τὸ γεῶδες καὶ τὰς ἐπιχροὰς
e τῶν ὑδάτων. τὸ γοῦν τῆς ἐν Βαβυλῶνι λίμνης ἐρυθρόν
γίνεται ἐπὶ τινὰς ἡμέρας· τὸ δὲ τοῦ Βορυσθένους κατὰ
τινας χρόνους ἰοβαφές, καίπερ ὄντος καθ' ὑπερβολὴν
λεπτοῦ· σημεῖον δέ, τοῦ Ὑπάνιος ἐπάνω γίνεται διὰ 25
κουφότητα τοῖς βορείοις.

17. Πολλαχοῦ δ' εἰσὶ κρήναι αἱ μὲν ποτιμώτεραι
καὶ οἰνωδέστεραι, ὥς ἢ περὶ Παφλαγονίαν, πρὸς ἣν
φασὶ τοὺς ἐγχωρίους ὑποπίνειν προσιόντας, ἀλμῶδεις
δ' ἅμα τῷ ὀξεῖ ἐν Σικανοῖς τῆς Σικελίας. ἐν τῇ Καρ- 30
f χηδονίῳ δὲ ἐπικρατεῖα κρήνη ἐστὶν ἢ τὸ ἐφιστάμενον
ἐλαίῳ ἐστὶν ὅμοιον, μελάντερον τὴν χροάν· ὃ ἀπο-

σφαιροῦντες χρωῶνται πρὸς τὰ πρόβατα καὶ τὰ κτήνη.
καὶ παρ' ἄλλοις δ' εἰσὶ λίπος ἔχουσαι τοιοῦτον ὥς ἢ ἐν
Ἀσία, ὑπὲρ ἧς Ἀλέξανδρος ἐπέστειλεν ὥς ἐλαίου κρή-
νην εὐρηκώς. καὶ τῶν θερμῶν δ' ἐκ φύσεως ὑδάτων
5 ἐνια γλυκέα ἐστίν, ὥς τὰ ἐν Αἰγαῖς τῆς Κιλικίας καὶ 43
περὶ Παγασάς, τὰ τ' ἐν τῇ τρωικῇ Λαρίσῃ, καὶ περὶ
Μαγνησίαν καὶ ἐν Μήλῳ καὶ Λιπάρᾳ· ἐν δὲ Προύσῃ
τῇ πρὸς τὸν μῦσιον Ὀλυμπον τὰ βασιλικά καλούμενα.
τὰ δ' ἐν Ἀσίᾳ περὶ Τράλλεις καὶ τὸν Χαρακωμήτην
10 ποταμόν, ἔτι δὲ Νῦσαν πόλιν, οὕτως ἐστὶ λιπαρὰ ὥς
μὴ δεῖσθαι τοὺς ἐναπολουμένους ἐλαίου. τοιαῦτα καὶ
τὰ ἐν Δασκύνῳ κώμῃ. τὰ δ' ἐν Καρούροις κατάξηρα
καὶ σφόδρα θερμά· τὰ δὲ περὶ Μηνὸς κώμην, ἣ ἐστὶ
Φρυγίας, τραχύτερά ἐστι καὶ λιτωδέστερα, ὥς καὶ τὰ
15 ἐν τῇ καλουμένῃ Λέοντος κώμῃ τῆς Φρυγίας. τὰ δὲ b
περὶ Δορύλαιον καὶ πινόμενά ἐστιν ἡδιστα· τὰ γὰρ
περὶ Βαῖας ἢ Βαῖτου λιμένα τῆς Ἰταλίας παντελῶς ἄποτα.

18. Σταθμήσας τὸ ἀπὸ τῆς ἐν Κορίνθῳ Πειρήνης
καλουμένης ὕδωρ κουφότερον πάντων εὐρον τῶν κατὰ
20 τὴν Ἑλλάδα. οὐ γὰρ Ἀντιφάνει τῷ κωμικῷ πεπίστευ-
κα λέγοντι κατὰ πολλὰ τὴν Ἀττικὴν διαφέρουσαν τῶν
ἄλλων καὶ ὕδωρ κάλλιστον ἔχειν. φησὶ γὰρ

οἷα δ' ἡ χώρα φέρει

διαφέροντα τῆς ἀπάσης, Ἰππόνικ', οἰκουμένης,
25 τὸ μέλι τοὺς ἄρτους τὰ σῦκα. Β. σῦκα μὲν νῆ τὸν c

Δία

πάνυ φέρει. Α. βοσκήματ' ἔρια μύρτα θύμα πυ-
ρούς ὕδωρ,

ὥστε καὶ γνοίην ἂν εὐθὺς ἄττικόν πίνων ὕδωρ.

30 τὸ ὕδωρ ποταμοῦ σῶμά φησὶ πον Εὐβουλος ὁ κωμω-
διοποιὸς εἰρηκέναι Χαιρήμονα τὸν τραγικόν·
ἐπεὶ δὲ σηκῶν περιβολὰς ἡμεῖψαμεν

ὕδωρ τε ποταμοῦ σῶμα διεπεράσαμεν.

καὶ ἡμῶν δὲ πᾶσα δύναμις ἐξ ὑδάτων ἄρδεται. ἐν
Τήνῳ κρήνη ἐστὶν ἧς τῷ ὕδατι οἶνος οὐ μίγνυνται.
Ἡρόδοτος δὲ ἐν τετάρτῃ τὸν Ὑπανὶν φησιν ἀπὸ μὲν
τῶν πηγῶν φερόμενον ἐπὶ πέντε ἡμέρας βραχὺν εἶναι 5
d καὶ γλυκύν, μετὰ δὲ ἄλλων τεσσάρων ἡμερῶν πλόον
πικρὸν γίνεσθαι, ἐκδιδούσης εἰς αὐτὸν κρήνης τινὸς
πικρᾶς. Θεόπομπος δὲ φησὶ περὶ τὸν Ἐριγῶνα ποτα-
μόν ὅξυν εἶναι ὕδωρ καὶ τοὺς πίνοντας αὐτὸ μεθύσκε-
σθαι καθὰ καὶ τοὺς τὸν οἶνον. 10

19. Ἀριστόβουλος δ' ὁ Κασανδρεὺς φησιν ἐν Μι-
λήτῳ κρήνην εἶναι Ἀχίλλειον καλουμένην, ἧς τὸ μὲν
ρεῦμα εἶναι γλυκύτατον, τὸ δ' ἐφεστηκὸς ἀλμυρόν·
ἀφ' ἧς οἱ Μιλήσιοι περιρράνασθαι φασι τὸν ἥρωα,
ὅτε ἀπέκτεινε Τράμβηλον τὸν τῶν Δελέγων βασιλέα. 15
e φασὶ δὲ καὶ ὅτι τὸ περὶ Καππαδοκίαν ὕδωρ πολὺ τε
ὄν καὶ κάλλιστον οὐ σήπεται ἀπόρρυσιν οὐκ ἔχον, πλὴν
εἰ μὴ ὑπὸ γῆν ῥέοι. Πτολεμαῖος δὲ ὁ βασιλεὺς ἐν
ἐβδόμῳ ὑπομνημάτων ἐπὶ Κορίνθου προάγουσί φησιν
ἡμῖν διὰ τῆς Κοντοπορίας καλουμένης κατὰ τὴν ἀκρώ- 20
ρειαν προσβαίνουσιν εἶναι κρήνην νᾶμα ἀνιῖσαν χιό-
νος ψυχρότερον· ἐξ ἧς πολλοὺς μὴ πίνειν ἀποπα-
γήσεσθαι προσδοκῶντας, αὐτὸς δὲ λέγει πεπωκέναι.
f Φύλαρχος δὲ φησιν ἐν Κλείτορι εἶναι κρήνην ἀφ' ἧς
τοὺς πίνοντας οὐκ ἀνέχεσθαι τὴν τοῦ οἴνου ὁδμήν. 25
Κλέαρχος φησὶ τὸ μὲν ὕδωρ ὥσπερ καὶ τὸ γάλα λευ-
κὸν λέγεσθαι, οἶνον δὲ καθάπερ καὶ τὸ νέκταρ ἐρυ-
θρόν, μέλι δὲ καὶ ἔλαιον χλωρόν, τὸ δ' ἐκ τῶν μύρων
θλιβόμενον μέλαν. Εὐβουλος εὐρετικούς φησὶ τὸ ὕδωρ
ποιεῖν τοὺς πίνοντας αὐτὸ μόνον, 30

τὸν δ' οἶνον ἡμῶν τῷ φρονεῖν ἐπισκοτεῖν.
τὰ αὐτὰ δ' ἱαμβεῖα καὶ Ὀφελίων φησί.

20. Τοιαῦτα ὥσπερ οἱ ῥήτορες πρὸς ὕδωρ εἰπων
καὶ βραχὺ ἀναπανσάμενος αὐτίς ἔφη, Ἄμφις ὁ κωμι- 44
κὸς πού φησιν

ἐνῆν ἄρ', ὥς ἔοικε, κἂν οἶνω λόγος·

5 ἐνιοὶ δ' ὕδωρ πίνοντες εἶς' ἀβέλτεροι.

Ἀντιφάνης δὲ

οἶνω [δὲ δεῖ] τὸν οἶνον ἐξελαύνειν,
σάλπιγγι τὴν σάλπιγγα, τῷ κήρυκι τὸν βοῶντα,
κόπῳ κόπον, ψόφῳ ψόφον, τριωβόλῳ δὲ πόρνην,
10 αὐθαδίαν αὐθαδία, Καλλίστρατον μαγεῖρῳ,
στάσιν στάσει, μάχῃ μάχην, ὑπωπίοις δὲ πύκτην,
πόνῳ πόνον, δίκη δίκην, γυναικὶ τὴν γυναῖκα. b
ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ ὕδατος ἔταττον οἱ παλαιοὶ τὸ ἄκρα-
τον. Σώφρων' ὕδωρ ἄκρατον ἐς τὰν κύλικα.

15 21. Ὅτι Φύλαρχος φησὶ Θεόδωρον τὸν Λαρισαῖον
ὕδροπότην γενέσθαι τὸν ἀλλοτρίως αἰεὶ ποτε πρὸς Ἀν-
τίγονον ἐσχηκότα τὸν βασιλέα. φησὶ δὲ καὶ τοὺς Ἰβη-
ρας πάντας ὑδροποτεῖν, καίτοι πλουσιωτάτους ἀνθρώ-
πων ὄντας. μονοσιτεῖν τε αὐτοὺς αἰεὶ λέγει διὰ μικρο-
20 λογίαν ἐσθῆτάς τε φορεῖν πολυτελεστάτας. Ἀριστοτέλης c
δ' ἢ Θεόφραστος Φιλῖνόν τινα ἱστορεῖ μήτε ποτῷ χρή-
σασθαι ποτε μήτε ἐδέσματι ἄλλῳ ἢ μόνῳ γάλακτι
πάντα τὸν βίον. Πύθερμος δὲ ἐν τοῖς Πειραιῶς τυραν-
νεύουσι καταγράφει καὶ Γλαύκωνα ὑδροπότην. Ἡγή-
25 σανδρος δ' ὁ Δελφὸς Ἀγχίμολον καὶ Μόσχον φησὶ
τοὺς ἐν Ἡλίδι σοφιστεύσαντας ὑδροποτεῖν πάντα τὸν
βίον, καὶ μόνῳ σῦκα προσφερομένους οὐδενὸς ἥττον
διακεῖσθαι σώμασιν ἐρρωμένους· τὸν δ' ἰδρῶτα αὐ-
τῶν δυσώδη οὕτως ἔχειν ὥς πάντας αὐτοὺς ἐκκλίνειν
30 ἐν τοῖς βαλανείοις. Μᾶτρις δ' ὁ Θηβαῖος ὃν ἐβίω χρό-
νον οὐδὲν ἐσιτεῖτο ἢ μυρρίνης ὀλίγον, οἶνου δὲ καὶ d
τῶν ἄλλων πάντων ἀπέχετο, πλὴν ὕδατος. ὑδροπότης

δ' ἦν καὶ Λάμπρος ὁ μουσικός· περὶ οὗ Φρύνιχός
φησι

λάρους θρηνεῖν, ἐν οἷσι Λάμπρος ἐναπέθνησκεν,
ἄνθρωπος ὢν ὑδατοπότης, μινυρὸς ὑπερσοφιστής,
μουσῶν σκελετός, ἀηδόνων ἡπίαλος, ὕμνος ἄδου. 5
Μάχων δ' ὁ κωμικός ὑδροπότου Μοσχίωνος μέμνηται.

22. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ μέθης φησὶν ὅτι
ἄλμυράς τινες προσφερόμενοι τροφὰς ἄδιψοι διέμει-
e ναν· ὃν ἦν Ἀρχωνίδης ὁ Ἀργεῖος. Μάγων δὲ ὁ Καρ-
χηδόσιος τρεῖς τὴν ἄνυδρον διήλθεν ἄλφιτα ξηρὰ σι- 10
τούμενος καὶ μὴ πίνων. Πολέμων δ' ὁ ἀκαδημαϊκὸς
ἀρξάμενος ἀπὸ τριάκοντα ἐτῶν ὑδροπότησε μέχρι θά-
νάτου, ὥς ἔφη Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος. Διοκλῆ τε
τὸν Πεπαρήθιον φησὶ Δημήτριος ὁ Σκήψιος μέχρι τέ-
λους ψυχρὸν ὕδωρ πεπωκέναι. αὐτὸς δὲ περὶ αὐτοῦ 15
μάρτυς ἀξιόχρεως Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ φάσκων χρό-
νον τινὰ ὕδωρ μόνον πεπωκέναι. καὶ Πυθέας γοῦν
f φησιν· ἀλλὰ τοὺς νῦν δημαγωγοὺς ὁρᾶτε, Δημοσθένη
καὶ Δημάδην, ὥς ἐναντίως τοῖς βίοις διάκεινται. ὁ
μὲν γὰρ ὑδροποτῶν καὶ μεριμνῶν τὰς νύκτας, ὥς φα- 20
σιν, ὁ δὲ πορνοβοσκῶν καὶ μεθυσκόμενος κατὰ τὴν
ἡμέραν ἐκάστην προγάστωρ ἡμῖν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις
ἀνακυκλεῖται. Εὐφορίων δὲ ὁ Χαλκιδεὺς οὕτω που
γράφει Ἀσσύρτας Λασιώνιος οὐδὲ προσεδεῖτο πο-
τοῦ καθάπερ οἱ ἄλλοι, οὐρον δὲ προῖετο καθάπερ 25
πάντες ἄνθρωποι. καὶ πολλοὶ διὰ φιλοτιμίαν ἐπεχεί-
ρησαν παρατηρῆσαι, καὶ ἀπέστησαν πρὸ τοῦ εὐρεῖν
45 τὸ πραττόμενον. θέρους γὰρ ὦρα καὶ τριακονθήμερον
προσεδρεύοντες, καὶ οὐδενὸς μὲν ὁρῶντες ἀπεχόμενον
ἄλμυροῦ τὴν κύστιν δ' αὐτοῦ ἔχοντα, συνεπείσθησαν 30
ἀληθεύειν. ἐχρῆτο δὲ καὶ τῷ ποτῷ, ἀλλ' οὐδὲν ἥττον
οὐ προσεδεῖτο τούτου.

μεταλλάξαι διάφορα βρώματα
ἔσθ' ἢ δὲ (φησὶν Ἀντιφάνης), καὶ τῶν πολλάκις
θρυλουμένων

διάμεστον ὄντα τὸ παραγεύσασθαι τινος
καινοῦ παρέσχε διπλασίαν τὴν ἡδονήν.

23. Ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ὡς φησιν ἐν τῇ πρώτῃ
Ἡρόδοτος, ὕδωρ ἀπὸ τοῦ Χοάσπεω πιεῖν ἄγεται τοῦ b
παρὰ Σοῦσα ῥέοντος· τοῦ μόνου πίνει ὁ βασιλεὺς.
τοῦ δὲ τοιούτου ὕδατος ἀπεψημένου πολλὰ κάρτα
10 ἅμαξαι τατράκνυλοι ἡμιόνειαι κομίζουσαι ἐν ἀγγείοις
ἀργυρέοισιν ἔπονται οἱ. Κτησίας δὲ ὁ Κνίδιος καὶ
ἱστορεῖ ὅπως ἔψεται τὸ βασιλικὸν τοῦτο ὕδωρ καὶ
ὅπως ἐναποτιθέμενον τοῖς ἀγγείοις συμφέρεται τῷ
βασιλεῖ, λέγων αὐτὸ καὶ ἐλαφρότατον καὶ ἡδιστον
15 εἶναι. καὶ ὁ τῆς Αἰγύπτου δὲ βασιλεὺς δεύτερος, ὁ
Φιλάδελφος ἐπὶ κλην, ἐκδοὺς τὴν ἐαυτοῦ θυγατέρα c
Βερενίκην Ἀντιόχῳ τῷ Συρίας βασιλεῖ ἐν ἐπιμελείᾳ
εἶχε πέμπειν αὐτῇ τὸ ἀπὸ τοῦ Νείλου ὕδωρ, ἵνα μό-
νον τούτου τοῦ ποταμοῦ ἢ παῖς πίνη, ὡς ἱστορεῖ Πο-
20 λύβιος. Ἡλιόδωρος δὲ φησὶ τὸν ἐπιφανῆ Ἀντίοχον,
ὃν διὰ τὰς πράξεις Πολύβιος ἐπιμανῆ καλεῖ, τὴν
κρήνην τὴν ἐν Ἀντιοχείᾳ κερᾶσαι οἴνω· καθάπερ καὶ
τὸν Φρύγα Μίδαν φησὶ Θεόπομπος, ὅτε ἐλείν τὸν Σει-
ληνὸν ὑπὸ μέθης ἠθέλησεν. ἔστι δὲ ἡ κρήνη, ὡς φησὶ
25 Βίων, μέση Μαίδων καὶ Παιόνων, Ἴννα καλουμένη.
Στάφυλος δὲ φησὶ τὴν τοῦ οἴνου πρὸς τὸ ὕδωρ κρᾶσιν
Μελάμποδα πρῶτον εὐρεῖν. φησὶ δὲ καὶ πεπτικώτε- d
ρον τοῦ οἴνου τὸ ὕδωρ Πλειστόνικος.

24. Ὅτι τοῖς προπίνουσιν ἐπιτεταμένως οὐκ οἴ-
30 κείως διατίθεται ὁ στόμαχος, ἀλλὰ μᾶλλον κακοῦται,
καὶ πολλάκις φθορὰν τῶν ληφθέντων παρασκευάζει.
δεῖ οὖν τὸν ὑγείας ἀντιποιούμενον καὶ συμμέτροις

γυμνασίοις χρᾶσθαι, διὰ τοὺς πολλοὺς ἰδρωτάς, καὶ
λουτροῖς, ὡς διαναί τε τὸ σῶμα καὶ μαλαχθῆναι· μετὰ
δὲ ταῦτα προπίνειν ὕδωρ ὡς χρηστότατον, ἐν μὲν χει-
μῶνι καὶ ἔαρι θερμὸν ὡς μάλιστα, ἐν δὲ τῷ θέρει ψυ-
6 χρόν, ὡς μὴ προεκλύειν τὸν στόμαχον· προπίνειν δὲ
σύμμετρον τῷ πλήθει, χάριν τοῦ προαναληφθῆναι
τοῦτο εἰς τὴν ἕξιν καὶ μὴ ἀκέραιον ἀναδίδοσθαι τὴν
ἀπὸ τοῦ οἴνου δύναμιν, μηδὲ τοῖς πέρασι τῶν ἀγγείων
προσπίπτουσιν ἐπιδάκνειν. ἐὰν δέ τις ἡμῶν τοῦτο
δυσκόλως ποιῇ, γλυκὺν ὕδαρῃ θερμὸν προλαμβάνετω, 10
μάλιστα δὲ τὸν καλούμενον πρότροπον, τὸν γλυκὺν
λέσβιον, ὄντα εὐστόμαχον. καὶ ὁ γλυκᾶζων δ' οἶνος
οὐ βαρύνει τὴν κεφαλὴν, ὡς Ἱπποκράτης ἐν τῷ περὶ
διαίτης φησὶν, ὃ τινὲς μὲν ἐπιγράφουσι περὶ ὀξέων
f νοσημάτων, οἱ δὲ περὶ πτισάνης, ἄλλοι δὲ πρὸς τὰς 15
κνιδίας γνώμας. λέγει δὲ ὁ γλυκὺς ἡσσόν ἐστι κα-
ρηβαρικὸς τοῦ οἰνώδεος καὶ ἡσσὸν φρενῶν ἀπτόμενος
καὶ διαχωρητικώτερος τοῦ ἐτέρου κατ' ἐντερον. οὐ
δεῖ δὲ προπίνειν καθὰ τοὺς Καρμανοὺς φησὶ Ποσει-
δώνιος· τούτους γὰρ φιλοφρονουμένους ἐν τοῖς συμ- 20
ποσίοις λύνει τὰς ἐπὶ τῷ προσώπῳ φλέβας καὶ τὸ κα-
ταρρέον αἷμα μιγνύντας τῷ πώματι προσφέρεισθαι,
τέλος φιλίας νομίζοντας τὸ γεύεσθαι τοῦ ἀλλήλων αἵ-
46 ματος. μετὰ δὲ τὴν προσφορὰν ταύτην συγχρίεσθαι
τὴν κεφαλὴν μύρῳ, μάλιστα μὲν ῥοδίνῳ, εἰ δὲ μή, μη- 25
λίνῳ, εἰς τὸ ἀποκρούεσθαι τι ἀπὸ τοῦ τόπου καὶ μὴ
βλάπτεσθαι ἀπὸ τῆς τῶν οἴνων ἀναθυμιάσεως· εἰ δὲ
μή, ἱρίνῳ ἢ ναρδίνῳ. οὐ κακῶς οὖν Ἀλεξίς φησιν
μύροις

ὑπαλείφεται τὰς ῥίνας· ὑγείας μέρος
μέγιστον ὁσμάς ἐγκεφάλῳ χρηστὰς ποιεῖν.

25. Ἐκκλίνειν δὲ δεῖ τὰ πάχη τῶν μύρων, ὕδωρ

τε πίνειν τὸ κατὰ πρόσοψιν λευκὸν καὶ διανγές, ὃ δὴ
καὶ κατὰ τὸν σταθμὸν ἐστὶ κοῦφον καὶ οὐδὲν ἐν αὐτῷ ^b
γεῶδες ἔχει. τὸ δὲ συμμέτρως θερμαινόμενον καὶ
ψυχόμενον ὕδωρ χρηστόν ἐστι καὶ εἰς χάλκεον ἢ ἀργύ-
⁵ ρεον ἄγγος ἐγγεόμενον οὐ ποιεῖ τὸ ἰῶδες. φησὶ δὲ
καὶ Ἰπποκράτης· ὕδωρ τὸ ταχέως θερμαινόμενον καὶ
ψυχόμενον αἰὲν κουφότερον. ^c μοχθηρὰ δ' ἐστὶ τὰ βρα-
δέως τὰ ὀσπρία τήκοντα. τοιαῦτα δὲ τὰ νιτρώδη καὶ
ἀλμυρά. ἐν δὲ τῷ περὶ ὑδάτων Ἰπποκράτης καλεῖ τὸ
¹⁰ χρηστὸν ὕδωρ πότιμον. τὰ δὲ τῶν ὑδάτων στάσιμα
χαλεπά, ὥς τὰ λιμναῖα καὶ τὰ ἐλώδη. ἐστὶ δὲ καὶ τῶν ^c
κρηναίων τὰ πλείστα σκληρότερα. Ἐρασίστρατος δὲ φη-
σιν ὥς δοκιμάζουσιν τινες τὰ ὕδατα σταθμῷ ἀνεξετά-
στως. ἰδοὺ γὰρ τοῦ ἐξ Ἀμφιαράου ὕδατος καὶ τοῦ ἐξ
¹⁵ Ἐρετρίας συμβαλλομένων, τοῦ μὲν φαύλου τοῦ δὲ
χρηστοῦ ὄντος, οὐδ' ἦτις ἐστὶ διαφορὰ κατὰ τὸν σταθ-
μὸν. Ἰπποκράτης δ' ἐν τῷ περὶ τόπων ἀριστερά φησιν
εἶναι τῶν ὑδάτων ὅσα ἐκ μετεώρων χωρίων ῥεῖ καὶ ἐκ
λόφων ξηρῶν. ταῦτα γὰρ λευκὰ καὶ γλυκέα καὶ τὸν
²⁰ οἶνον ὀλίγον φέρειν οἶά τέ ἐστι, τὸν τε χειμῶνα θερ-
μαίνεται, καὶ τὸ θέρος ψυχρὰ ἐστίν. ἐπαινεῖ δὲ μά- ^d
λιστα ὧν τὰ ρεύματα πρὸς ἀνατολὴν ἡλίου ἔρρωγε,
καὶ μάλιστα πρὸς τὰς θερινὰς. ἀνάγκη γὰρ λαμπρὰ
εἶναι καὶ εὐώδη καὶ κοῦφα. Διοκλῆς δὲ φησὶ τὸ ὕδωρ
²⁵ πεπτικὸν εἶναι καὶ ἄφυσον ψυκτικόν τε μετρίως ὀξυ-
δερκές τε καὶ ἥκιστα καρηβαρικὸν κινητικόν τε ψυχῆς
καὶ σώματος. Πραξαγόρας τε ταῦτά φησιν. ἐπαινεῖ δὲ τὸ
ὄμβριον. Εὐήνωρ δὲ τὰ λακκαῖα· χρηστόν τε εἶναι
φάσκει τὸ ἐξ Ἀμφιαράου συμβαλλόμενον τῷ ἐν Ἐρετρίᾳ.
³⁰ 26. Ὅτι δὲ τὸ ὕδωρ ὁμολογουμένως ἐστὶ τροφι-
μον δῆλον ἐκ τοῦ τρέφεσθαι τινα ἐξ αὐτοῦ μόνου τῶν ^e
ζῶων, ὥσπερ τοὺς τέττιγας. πολλὰ δὲ καὶ τῶν ἄλλων

ὕγρῶν ἐστὶ τρόφιμα, οἶον γάλα πτισάνη οἶνος. τὰ
γούν ὑποτίθια γάλακτι διοικεῖται. καὶ πολλὰ δὲ
ἔθνη γαλακτοποτοῦντα ξῆ. Δημόκριτον δὲ τὸν Ἀβδη-
ρίτην λόγος ἔχει διὰ γῆρας ἐξάξαι αὐτὸν διεγνωκῶτα
τοῦ ξῆν, καὶ ὑφαιροῦντα τῆς τροφῆς καθ' ἐκάστην ⁵
ἡμέραν, ἐπεὶ αἱ τῶν θεσμοφορίων ἡμέραι ἐνέστησαν,
δεηθεῖσάν τῶν οἰκείων γυναικῶν μὴ ἀποθανεῖν κατὰ
^f τὴν πανήγυριν, ὅπως ἐορτάσωσι, πεισθῆναι κελεύ-
σαντα μέλιτος ἀγγεῖον αὐτῷ πλησίον παρατεθῆναι,
καὶ διαξῆσαι ἡμέρας ἱκανὰς τὸν ἄνδρα τῇ ἀπὸ τοῦ μέ- ¹⁰
λιτος ἀναφορᾷ μόνῃ χρώμενον, καὶ μετὰ τὰς ἡμέρας
βασταχθέντος τοῦ μέλιτος ἀποθανεῖν. ἔχαιρε δὲ ὁ
Δημόκριτος αἰὲν τῷ μέλιτι· καὶ πρὸς τὸν πυθόμενον
πῶς ἂν ὑγιῶς τις διάγοι ἔφη, εἰ τὰ μὲν ἐντὸς μέλιτι
βρέχοι τὰ δ' ἐκτὸς ἐλαίῳ. καὶ τῶν πυθαγορικῶν δὲ ¹⁵
⁴⁷ τροφή ἦν ἄρτος μετὰ μέλιτος, ὥς φησιν Ἀριστόξενος,
τοὺς προσφερομένους αὐτὰ αἰὲν ἐπ' ἀρίστῳ λέγων ἀνό-
σους διατελεῖν. Λύκος δὲ πολυχρονίους φησὶν εἶναι
τοὺς Κυρνίους (οἰκοῦσι δ' οὗτοι περὶ Σαρδόνα) διὰ
τὸ μέλιτι αἰὲν χρῆσθαι· πλείστον δὲ τοῦτο γίνεται παρ' ²⁰
αὐτοῖς.

27. Ὅρα τὸ ἀνατιθεμένων πάντων τὴν ζήτησιν
ἦτοι ἀναβαλλομένων.

ὅτι τὸ ἄνηστις, ὃ νῆστις πλεονασμῷ τοῦ α, ὥς
στάχυς ἄσταχυς, παρὰ Κρατίνῳ κεῖται ²⁵
οὐ γὰρ τοι σύ γε πρῶτος [ἄκλητος] φοιτᾷς ἐπὶ
δεῖπνον ἄνηστις.

^b τὸ δὲ ὀξύπεινος παρὰ Διφίλῳ

τέρπομαι γυμνοὺς ὀρῶν

τοὺς ὀξύπείνους καὶ πρὸ τῶν καιρῶν αἰὲν ³⁰
πάντ' εἰδέναι σπεύδοντας.

καὶ Ἀντιφάνης

6*

ἐν νόσημα τοῦτ' ἔχει·
αἰὲ γὰρ ὀξύπεινός ἐστι. Β. θετταλὸν
λέγεις κομιδῇ τὸν ἄνδρα.

καὶ Εὐβουλος

5. Ζῆθον μὲν ἐλθόσθ' ἄγνόν ἐς Θήβης πέδοι
οἰκεῖν κελεύω· καὶ γὰρ ἀξιώτερος
πωλοῦσιν, ὥς ἔοικε, τοὺς ἄρτους ἐκεῖ,
σὺ δ' ὀξύπεινος· τὸν δὲ μουσικώτατον
κλεινὰς Ἀθήνας ἐκπερᾶν Ἀμφίονα,
10 οὗ ῥᾶστ' αἰὲ πεινώσι Κεκροπιδῶν κόροι
κάπτοντες αὖρας ἐλπίδας σιτούμενοι.

28. Ὁ δὲ μονοσιτῶν κεῖται παρ' Ἀλέξειδι
ἐπὰν ιδιώτην ἄνδρα μονοσιτοῦντ' ἴδῃς,
ἢ μὴ ποθοῦντ' ὥδ' αὖ ποιητὴν καὶ μέλη,
15 τὸν μὲν ιδιώτην τοῦ βίου τὸν ἥμισυν
ἀπολωλεκέναι νόμιζε, τὸν δὲ τῆς τέχνης
τὴν ἡμίσειαν· ζῶσι δ' ἀμφότεροι μόλις.

Πλάτων· οὐ μονοσιτῶν ἐκάστοτε, ἀλλὰ κἀντίοτε δει-
πνῶν δις τῆς ἡμέρας.

20 ὅτι νωγαλεύματα ἐκάλουν τὰ ἡδέα βρώματα.

Ἀραρῶς

τὰ κομψὰ μὲν δὴ ταῦτα νωγαλεύματα.

Ἀλεξίς

θασίοις οἶναρίοις . .

25 τῆς ἡμέρας τὸ λοιπὸν ὑποβρέχει μέρος
καὶ νωγαλίζει.

Ἀντιφάνης

βότρους ῥόας φοίνικας, ἕτερα νώγαλα.

ἀπόσιτον δ' εἴρηκε Φιλωνίδης. αὐτόσιτον δὲ Κρώβυ-
30 λος· παράσιτον αὐτόσιτον. ἀναρίστητον δ' εἶπεν Εὐ-
πολις. ἀναγκόσιτον δὲ Κράτης. καὶ Νικόστρατος δὲ
μειράκιον δὲ κατὰ τύχην

ὑποσκαφιόκαρτόν τι κεχλαμυδωμένον
κατάγεις ἀναγκόσιτον.

ἀριστόδειπνον δ' εἶπεν Ἀλεξίς

ἀφ' ὧν γένοιτ' ἂν συντόμως

ἀριστόδειπνον.

5

29. Μετὰ ταῦτα ἀναστάντες κατεκλίθημεν ὥς
ἕκαστος ἤθελεν, οὐ περιμείναντες ὀνομακλήτορα τὸν
τῶν δείπνων ταξίαρχον.

f ὅτι καὶ τρίκλινοι οἶκοι καὶ τετράκλινοι καὶ ἐπτά-
κλινοι καὶ ἐννεάκλινοι καὶ κατὰ τοὺς ἐξῆς ἀριθμοὺς 10
ἦσαν παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Ἀντιφάνης

συναγαγὼν

τρεις ὄντας εἰς τρίκλινον ὑμᾶς.

Φρόνιχος

ἐπτάκλινος οἶκος ἦν καλός,

15

εἴτ' ἐννεάκλινος ἕτερος οἶκος.

Εὐβουλος

θὲς ἐπτάκλινον. Β. ἐπτάκλινος οὐτοσί.

Α. καὶ πέντε κλίνας σικελικάς. Β. λέγ' ἄλλο τι.

Α. σικελικά προσκεφάλαια πέντε.

20

Ἀμφίς

48

οὐχ ὑποστρώσεις ποτὲ

τρίκλινον;

Ἀναξανδρίδης· τρίκλινον δ' εὐθέως συνήγετο καὶ συν-
αυλῖαι γέροντι.

25

ἀλλὰ ξενῶνας οἶγε καὶ ῥᾶνον δόμους,
στρώννυ τε κοίτας καὶ πυρὸς φλέξον μένος,
κρατῆρά τ' αἶρου καὶ τὸν ἡδιστον κέρα.

30. . . νῦν δὲ τὴν τῶν στρωμάτων σύνθεσιν
περιβολῇ χωρίζουσι καὶ ὑποβολῇ· φησὶ Πλάτων ὁ φι- 20
λόσοφος. ὁ δ' ὁμώνυμος αὐτῷ ποιητὴς φησι

καὶ τ' ἐν κλίναις ἐλεφαντόποσιν καὶ στρώμασι b
πορφυροβάπτοις
καὶ φοινικίσι σαρδιανικαῖσιν κοσμησάμενοι κα-
τάκεινται.

ἤκμασε δ' ἡ τῶν ποικίλων ὑφὴ μάλιστα ἐντέχνων περὶ
αὐτὰ γενομένων Ἀκεσᾶ καὶ Ἐλικῶνος τῶν Κυπρίων.
ὑφάνται δ' ἦσαν ἐνδοξοί· καὶ ἦν Ἐλικῶν υἱὸς Ἀκεσᾶ,
ὥς φησιν Ἱερώνυμος. ἐν Πυθοὶ γοῦν ἐπὶ τινος ἔργου
ἐπιγέγραπται

10 τεῦξ' Ἐλικῶν Ἀκεσᾶ Σαλαμίνιος, ᾧ ἐνὶ χερσὶν
πότνια θεσπεσίην Παλλὰς ἔτενξε χάριν.
τοιοῦτος ἦν καὶ Παθυμίας ὁ Αἰγύπτιος.

ὥς ἐγὼ σκιρτῶ πάλαι,
ὅπου ῥοδόπνοα στρώματ' ἐστὶ καὶ μύροις c
15 λοῦμαι ψακαστοῖς,
φησὶν Ἐφίππος. Ἀριστοφάνης
ὅστις ἐν ἡδυόμοις
στρώμασι παννυχίζων
τὴν δέσποιναν ἐρείδεις.

20 Σώφρων δὲ στρουθωτὰ ἐλίγματα φησιν ἐντετμημένα.
Ὅμηρος δὲ ὁ θαυμασιώτατος τῶν στρωμάτων τὰ μὲν
κατώτερα λίτα εἶναι φάσκει, ἥτοι λευκὰ καὶ μὴ βεβαμ-
μένα ἢ πεποικιλμένα, τὰ δὲ περιστρώματα ῥήγεα καλὰ
πορφύρεα.

25 31. Πρῶτοι δὲ Πέρσαι, ὥς φησιν Ἡρακλείδης, καὶ d
τούς λεγομένους στρώτας ἐφεύρον, ἵνα κόσμον ἔχη ἡ
στρώσις καὶ εὐάφειαν. τὸν οὖν Κρητὰ Τιμαγόραν ἢ
τὸν ἐκ Γόρτυνος, ὥς φησι Φανίας ὁ περιπατητικός,
Εντιμον, ὃς ζήλω Θεμιστοκλέους ἀνέβη ὥς βασιλέα,
30 τιμῶν Ἀρταξέρξης, σκηνὴν τε ἔδωκεν αὐτῷ διαφέρου-
σαν τὸ κάλλος καὶ τὸ μέγεθος καὶ κλίνην ἀργυρόποδα,
ἔπεμψε δὲ καὶ στρώματα πολυτελῆ καὶ τὸν ὑποστρώ-

σονται, φάσκων οὐκ ἐπίστασθαι τοὺς Ἕλληνας ὑπο-
στρωννύειν. καὶ ἐπὶ τὸ συγγενικὸν ἄριστον ἐκαλεῖτο
e ὁ Κρῆς οὗτος, τὸν βασιλέα ψυχαγωγήσας· ὅπερ οὐδενὶ
πρότερον τῶν Ἑλλήνων ἐγένετο, ἀλλ' οὐδ' ὕστερον.
αὕτη γὰρ ἡ τιμὴ τοῖς συγγενέσι διεφυλάττετο. Τιμα- 5
γόρα μὲν γὰρ τῷ Ἀθηναίῳ, τῷ προσκυνήσαντι βασιλέα
καὶ μάλιστα τιμηθέντι, τοῦτο οὐχ ὑπῆρξε· τῶν δὲ
παρατιθεμένων βασιλεῖ τούτῳ τινὰ ἀπὸ τῆς τραπέξης
ἀπέστελλεν. Ἀνταλκίδα δὲ τῷ Λάκωνι τὸν αὐτοῦ στέ-
φανον εἰς μύρον βάψας ἔπεμψε. τῷ δ' Ἐντίμῳ τοι- 10
αὐτὰ πολλὰ ἐποίει, καὶ ἐπὶ τὸ συγγενικὸν ἄριστον ἐκά-
f λει. ἐφ' ᾧ οἱ Πέρσαι χαλεπῶς ἔφερον, ὥς τῆς τε τιμῆς
δημευομένης καὶ στρατείας ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα πάλιν ἐσο-
μένης. ἔπεμψε δὲ καὶ κλίνην αὐτῷ ἀργυρόποδα καὶ
στρωμνὴν καὶ σκηνὴν οὐρανόροφον ἀνθινὴν καὶ θρό- 15
νον ἀργυροῦν καὶ ἐπίχρυσον σκιάδιον καὶ φιάλας λι-
θοκολλήτους χρυσᾶς, καὶ ἀργυρᾶς δὲ μεγάλας ἑκατὸν
καὶ κρατῆρας ἀργυροῦς καὶ παιδίσκας ἑκατὸν καὶ παῖ-
49 δας ἑκατόν, χρυσοῦς τε ἑξακισχιλίους, χωρὶς τῶν εἰς
τὰ ἐπιτήδεια καθ' ἡμέραν διδομένων. 20

32. Τράπεζαι ἐλεφαντόποδες τῶν ἐπιθημάτων ἐκ
τῆς καλουμένης σφενδάμνου πεποιημένων. Κρατῖνος
γανριῶσαι δ' ἀναμένουσιν ὧδ' ἐπηγλαῖσμέναι
μείρακες φαιδραὶ τράπεζαι τρισκελεῖς σφενδά-
μνιναι. 25

εἰπόντος τινὸς κυνικοῦ τρίποδα τὴν τράπεζαν
δυσχεραίνει ὁ παρὰ τῷ σοφιστῇ Οὐλπιανὸς καὶ λέγει,
τῆμερον ἐγὼ πράγματα ἔξω ἐξ ἀπραξίας. πόθεν γὰρ
τούτῳ ὁ τρίπους; εἰ μὴ τὴν Διογένηος βακτηρίαν σὺν
καὶ τῷ πόδε ἀριθμῶν οὗτος τρίποδα προσηγόρευσε, 30
b πάντων τραπέξας καλούντων τὰς παραθέσεις ταύτας.
ὅτι Ἡσίοδος ἐν Κήνκος γάμῳ (καὶ γὰρ γραμματι-

κῶν παῖδες ἀποξενῶσι τοῦ ποιητοῦ τὰ ἔπη ταῦτα, ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ ἀρχαῖα εἶναι) τρίποδας τὰς τραπέζας φησί. καὶ Ξενοφῶν δ' ὁ μουσικώτατος ἐν ἐβδόμῳ Ἀναβάσεως γράφει· τρίποδες εἰσηνέχθησαν πᾶσιν· οὗτοι δὲ ὅσον εἴκοσι κρεῶν μεστοὶ νενεμημένων. καὶ ἐπάγει

Ἀντιφάνης

ἐπεὶ δ' ὁ τρίπους ἦρθη κατὰ χειρῶν τ' εἴχομεν. c

Εὐβουλος

10 τρίποδες οὗτοι πέντε σοὶ
καὶ πέντε. B. πεντηκοστολόγος γενήσομαι.

Ἐπίχαρμος

τί δὲ τὰδ' ἐστί; B. δηλαδὴ τρίπους. A. τί μάν,
ἔχει πόδας

15 τέτορας; οὐκ ἔστι τρίπους, ἀλλ' [ἐστὶν] οἶμαι
τετράπους.

B. ἔστι δ' ὄνομ' αὐτῷ τρίπους, τέτοράς γε μὰν ἔχει
πόδας.

A. Οἰδίπους τοίνυν ποτ' ἦν, αἰνιγμὰ τοι νοεῖς.

20 Ἀριστοφάνης

τράπεζαν ἡμῖν εἰσφερε
τρεις πόδας ἔχουσιν, τέτταρας δὲ μὴ χέτω. d

B. καὶ πόθεν ἐγὼ τρίπουν τράπεζαν λήψομαι;

33. Ὅτι ἔθος ἦν ἐν τοῖς δείπνοις τῷ ἐστιάτορι κα-
25 τακλιθέντι προδίδουσθαι γραμματείδιον τι περιέχον
ἀναγραφὴν τῶν παρεσκευασμένων, ἐφ' ᾧ εἰδέναι ὅτι
μέλλοι ὅσον φέρειν ὁ μάγειρος.

ΔΑΜΑΣΚΗΝΑ. Δαμασκοῦ τῆς πόλεως ἐνδόξου
οὔσης καὶ μεγάλης πολλοὶ τῶν ἀρχαίων μέμνηται.
30 ἐπεὶ δὲ πλεῖστον ἐν τῇ τῶν Δαμασκηνῶν ἐστὶ χώρα
τὸ κοκκύμηλον καλούμενον καὶ κάλλιστα γεωργεῖται, ε
ιδίως καλεῖται τὸ ἀκρόδρον δαμασκηνόν, ὥς διάφο-

ρον τῶν κατὰ τὰς ἄλλας χώρας γινομένων. κοκκύμηλα
οὖν ἐστὶ ταῦτα· ὧν ἄλλος τε μέμνηται καὶ Ἰππῶναξ
στεφάνον εἶχον κοκκυμήλων καὶ μίνθης.

Ἄλεξις

καὶ μὴν ἐνύπνιον οἶομαι νικητικὸν 5
ἐορακέναι. B. λέγ' αὐτό. A. τὸν νοῦν πρόσεχε δὴ.
ἐν τῷ σταδίῳ τῶν ἀνταγωνιστῶν μέ τις
ἐδόκει στεφανοῦν γυμνὸς προσελθὼν...

f στεφάνῳ κυλιστῷ κοκκυμήλων. B. Ἡράκλεις.

πάλιν

10 ἐόρακας ἤδη πῶποτ' ἐσκευασμένον
ἥνυστρον ἢ σπλῆν' ὀπτὸν ὠνθυλευμένον,
ἢ κοκκυμήλων σπυρίδα πεπόνων;
τοιοῦτον ἔχει τὸ μέτωπον.

Νίκανδρος· μῆλον ὃ κόκκνυος καλέουσι. Κλέαρχος 15
δ' ὁ περιπατητικός φησι· Ροδίους καὶ Σικελιώτας βρά-
βυλα καλεῖν τὰ κοκκύμηλα, ὥς καὶ Θεόκριτος ὁ Συ-
ρακόσιος

50 ὄρπηκες βραβύλοισι καταβρίθοντες ἔραξε.

καὶ πάλιν· ὅσον μῆλον βραβύλοιο ἦδιον. ἐστὶ δὲ τοῦτο 20
τὸ ἀκρόδρον μικρότερον μὲν τῇ περιφορᾷ τῶν κοκ-
κυμήλων, τῇ δ' ἐδωδῇ τὸ αὐτό, πλὴν ὀλίγον δριμύτε-
ρον. Σέλευκος δ' ἐν γλώσσαις βράβυλά φησιν ἦλα
κοκκύμηλα μάδρνα τὰ αὐτὰ εἶναι· τὰ μὲν μάδρνα
οἶον μαλόδρνα, τὰ δὲ βράβυλα ὅτι εὐκοίλια καὶ τὴν 25
βορὰν ἐκβάλλοντα, ἦλα δὲ οἶον μῆλα, ὥς Δημήτριος ὁ
b Ἰξίων λέγει ἐν ἐτυμολογίᾳ. Θεόφραστος δὲ λέγει
· κοκκύμηλα καὶ σποδιάς· τοῦτο δ' ἐστὶν ὥσπερ ἄγρια
κοκκύμηλα. Ἀραρῶς δὲ κοκκυμηλέαν καλεῖ τὸ δέν-
δρον, κοκκύμηλον δὲ τὸ ἀκρόδρον. Δίφιλος δὲ ὁ Σί- 30
φνιος μέσως φησὶν εἶναι ταῦτα εὐχyla εὐφθαρτα
εὐέκκριτα ὀλιγότροφα.

34. ΚΕΡΑΣΙΑ. Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ φυτῶν
 ἴδιον δὲ τῇ φύσει δένδρον ὃ κέρασός ἐστι καὶ μεγέθει
 μέγα· καὶ γὰρ εἰς εἴκοσι καὶ τέσσαρας πήχεις αὐξεται.
 φύλλον δὲ ὅμοιον ἔχει τῷ τῆς μεσπίλης, σκληρὸν δὲ
 5 καὶ παχύτερον, φλοιὸν δ' ὅμοιον φιλύρα, ἄνθος δὲ
 λευκὸν ἀπὶ καὶ μεσπίλη ὅμοιον, ἐκ μικρῶν ἀνθῶν c
 συγκείμενον, κηριῶδες. ὃ δὲ καρπὸς ἐρυθρὸς ὅμοιος
 διосπύρῳ τὸ σχῆμα. τὸ δὲ μέγεθος ἡλίκον κύαμος,
 πλὴν τοῦ διосπύρου μὲν ὃ πυρὴν σκληρός, τοῦ δὲ κε-
 10 ράσου μαλακός· καὶ πάλιν κράταιγος· οἱ δὲ κραταί-
 γονα καλοῦσιν. ἔχει δὲ τὸ μὲν φύλλον τεταμένον ὅμοι-
 ον μεσπίλη, πλὴν μείζον ἐκείνος καὶ πλατύτερον ἢ
 προμηκέστερον, τὸν δὲ χαραγμὸν οὐκ ἔχει ὥσπερ ἐκεῖ-
 νο. γίνεται δὲ τὸ δένδρον οὔτε μέγα λίαν οὔτε παχύ·
 15 τὸ δὲ ξύλον ποικίλον, ξανθόν, ἰσχυρόν. φλοιὸν δ' ἔχει d
 λεῖον ὅμοιον μεσπίλη· μονόρριζον εἰς βάθος ὡς ἐπὶ
 πολὺ. καρπὸν δ' ἔχει στρογγύλον ἡλίκον ὃ κότινος·
 πεπαινόμενος δὲ ξανθός τέ ἐστι καὶ ἐπιμελαίνεται·
 ἔχει δὲ τὴν γεῦσιν καὶ τὸν χυλὸν μεσπίλου· διόπερ
 20 ἀγρία μεσπίλη δόξειε μᾶλλον εἶναι· ἐκ τούτων μοι
 δοκεῖ, φησὶν, ὁ φιλόσοφος τὸ νῦν κεράσιον καλούμενον
 ἐμφανίζειν.

35. Ἀσκληπιάδης δὲ ὁ Μυρλεανὸς χαμαικέρασόν
 τινα καλῶν δένδρον ἔφη οὕτως· ἐν τῇ Βιθυνῶν γῇ γί-
 25 νεται ἡ χαμαικέρασος, ἥς ἡ μὲν ρίζα ἐστὶν οὐ μεγάλη,
 ἀλλ' οὐδὲ τὸ δένδρον, ἀλλὰ τῇ ῥοδῇ ἴσον, ὃ δὲ καρπὸς e
 τὰ μὲν ἄλλα πάντα ὅμοιος, τοὺς δὲ πλείονι χρησαμέ-
 νους καθότι οἶνος βαρύνει τε καὶ ἀλγεῖν τὴν κεφαλὴν
 τίθησι· ταῦτα ὁ Ἀσκληπιάδης, φησί, μοι δοκεῖ λέγειν
 30 περὶ τῶν μιμαϊκύλων. τό τε γὰρ φέρουν αὐτὰ δένδρον
 τοιοῦτον καὶ ὁ πλεόν τῶν ἐπὶ τοῦ καρποῦ φαγῶν κε-
 φαλαλγῆς γίνεται. Ἀριστοφάνης

ἐν τοῖς ὄρεσιν δ' αὐτόματ' αὐτοῖς τὰ μιμαϊκὺλ'
 ἐφύετο πολλά.

Θεόπομπος

τρώγουσι μύρτα καὶ πέπον α μιμαϊκὺλα.

Κράτης

5

πάνν γὰρ ἐστὶν ὠρικὰ

f τὰ τιτθί' ὥσπερ μῆλον ἢ μιμαϊκὺλα.

Ἀμφίς

ὃ σνκάμινος σνκάμιν', ὄρας, φέρει,

ὃ πρῖνος ἀκύλους, ὃ κόμαρος μιμαϊκὺλα.

10

Θεόφραστος ἡ κόμαρος ἢ τὸ μιμαϊκὺλον φέρουσα τὸ
 ἐδώδιμον·

ὅτι Ἀγῆνα σατυρικόν τι δράμα ἀμφιβάλλεται εἴτε
 Πύθων ἐποίησεν ὁ Καταναῖος ἢ Βυζάντιος, ἢ καὶ αὐ-
 τὸς ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος.

15

φησὶν ὁ παρὰ τῷ ῥήτορι Λαρήνσιος, πολλὰ ὑμεῖς
 οἱ Γραικοὶ ἐξειδιοποιεῖσθε ὡς αὐτοὶ ἢ ὀνομάσαντες ἢ
 πρῶτοι εὐρόντες, ἀγνοεῖτε δὲ ὅτι Λεύκολλος ὁ Ῥωμαίων
 51 στρατηγὸς ὁ τὸν Μιθριδάτην καὶ Τιγράνην καταγω-
 νισάμενος πρῶτος διεκόμισεν εἰς Ἰταλίαν τὸ φυτὸν 20
 τοῦτο ἀπὸ Κερασούντος Ποντικῆς πόλεως. καὶ οὗτός
 ἐστὶν ὁ καὶ τὸν καρπὸν καλέσας κέρασον ὁμωνύμως τῇ
 πόλει, ὡς ἱστοροῦσιν οἱ ἡμέτεροι συγγραφεῖς. πρὸς δὲ
 Δάφνος τίς φησιν, ἀλλὰ μὴν παμπόλλοις ἐνιαυτοῖς
 25 πρεσβύτερος Λευκόλλου ἀνὴρ ἐλλόγιμος Δίφιλος ὁ Σί-
 φνιος, γεγυνώς κατὰ Λυσίμαχον τὸν βασιλέα, εἰς δὲ
 οὗτος τῶν Ἀλεξάνδρου διαδόχων, μνημονεύει τῶν κε-
 ρασίων λέγων· τὰ κεράσια εὐστόμαχα εὐχὺλ' ὀλιγό-
 30 τροφα, ἐκ ψυχροῦ δὲ λαμβανόμενα εὐστόμαχα. καλλίως
 δὲ τὰ ἐρυθρότερα καὶ τὰ μιλήσια· εἰσὶ γὰρ διουρητικά· 30
 36. ΣΤΚΑΜΙΝΑ. ὅτι πάντων ἀπλῶς οὕτω κα-
 λούντων αὐτὰ Ἀλεξανδρεῖς μόνοι μόρα ὀνομάζουσι.

συνάμινα δὲ οὐ τὰ ἀπὸ τῆς αἰγυπτίας συκῆς, ἃ τινες
 συνκόμορα λέγουσιν. ἅπερ οἱ ἐπιχώριοι ἐπὶ βραχὺ κνί-
 σάντες σιδηρίῳ ἑῶσιν ἐπὶ τοῦ φυτοῦ· καὶ ὑπὸ τοῦ
 ἀνέμου κινούμενα ἐντὸς ἡμερῶν τριῶν οὕτω πέποννα c
 5 καὶ εὐώδη γίνονται, μάλιστα δὲ ξεφύρων πνευσάντων,
 καὶ ἐδωδία ὥς τὸ ἐν αὐτοῖς ἡρέμα ψυχρὸν καὶ τοῖς
 πυρεταίνουσι μετὰ ῥοδίνου ἐλαίου καταπλαττόμενον
 ἐπὶ τοῦ στομάχου ἐπιτίθεσθαι καὶ οὐκ ὀλίγα παρηγο-
 ρεῖσθαι τοὺς νοσοῦντας. φέρει δὲ τὸν καρπὸν τοῦτον
 10 ἡ αἰγυπτία συνάμινος ἀπὸ τοῦ ξύλου καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν
 ἐπικαρπίων. μόρα δὲ τὰ συνάμινα καὶ παρ' Αἰσχύλῳ
 ἐν Φρυγίῳ ἐπὶ τοῦ Ἑκτορος

ἀνὴρ δ' ἐκείνος ἦν πεπαίτερος μόρων.

ἐν δὲ Κρήσσαις καὶ τὰ τῆς βάτου

15 λευκοῖς τε γὰρ μόροισι καὶ μελαγχίμοις d
 καὶ μιλτοπρέπτοις βρίθεται ταύτου χρόνου.

Σοφοκλῆς

πρῶτον μὲν ὄψει λευκὸν ἀνθοῦντα στάχυν,
 ἔπειτα φοινίξαντα, γογγύλον μόρον.

20 καὶ Νίκανδρος δὲ ἐν Γεωργικοῖς ἐμφανίζει καὶ ὅτι
 πρότερον τῶν ἄλλων ἀκροδρύων φαίνεται, μορέην τε
 καλεῖ τὸ δένδρον αἰεὶ ὥς καὶ οἱ Ἀλεξανδρεῖς·

καὶ μορέης, ἣ παισὶ πέλει μείλιγμα νέοισι

πρῶτον ἀπαγγέλλουσα βροτοῖς ἠδεῖαν ὁπώρην. u

25 37. Φανίας δ' ὁ Ἑρέσιος, ὁ Ἀριστοτέλους μαθη-
 τῆς, τὸν τῆς ἀγρίας συκαμίνου καρπὸν μόρον καλεῖ,
 ὄντα καὶ αὐτὸν γλυκύτατον καὶ ἡδιστον, ὅτε πεπαν-
 θεῖη. γράφει δὲ οὕτως· τὸ μόρον τὸ βατῶδες ξηραν-
 θεΐσης τῆς σφαίρας τῆς συκαμινώδους σπερματικᾶς
 30 ἔχει τὰς [συκαμινώδεις] διαγονὰς καθάπερ ὑποφαινού-
 σας καὶ διαφυὰς ἔχει ψαθυρὰς καὶ εὐχύμους. Παρ- f
 θένιος δὲ ἄβρυνά φησι συνάμινα, ἃ καλοῦσιν ἔνιοι

μόρα. Σαλαμίνιοι δὲ τὰ αὐτὰ ταῦτα βάτια· Δημή-
 τριος δὲ ὁ Ἰξίων τὰ αὐτὰ συνάμινα καὶ μόρα, οἶον αἰ-
 μόρροα καὶ σύκων ἀμείνω. Δίφιλος δὲ ὁ Σίφνιος
 ἱατρὸς γράφει οὕτως· τὰ δὲ συνάμινα, ἃ καὶ μόρα λέ-
 γεται, εὐχὺλα μὲν ἐστὶ μέσως, ὀλιγότροφα δὲ καὶ εὐ- 5
 στόμαχα καὶ εὐέκκριτα. ἰδίως δὲ τούτων τὰ ἔνωμα
 52 ἔλμινθας ἐκτινάσσει. Πύθερμος δὲ ἱστορεῖ, ὥς φησιν
 Ἡγήσανδρος, καθ' αὐτὸν τὰς συκαμίνους οὐκ ἐνεργεῖν
 καρπὸν ἐτῶν εἴκοσι, καὶ γενέσθαι ἐπιδημίαν ποδαγρι-
 κὴν τοσαύτην ὥστε μὴ μόνον ἄνδρας τῷ πάθει ἐνσχε- 10
 θῆναι, ἀλλὰ καὶ παῖδας καὶ κόρας καὶ εὐνούχους, ἔτι
 δὲ γυναῖκας. περιπεσεῖν δὲ οὕτω τὸ δεινὸν καὶ αἰπο-
 λίῳ, ὥς τὰ δύο μέρη τῶν προβάτων ἐνσχεθῆναι τῷ
 αὐτῷ πάθει.

38. ΚΑΡΤΑ. οἱ Ἀττικοὶ καὶ οἱ ἄλλοι συγγραφεῖς 15
 κοινῶς πάντα τὰ ἀκρόδρυα κάρνα λέγουσιν, Ἐπίχαρ-
 μος δὲ κατ' ἐξοχὴν ὥς ἡμεῖς· καπυρὰ τρώγων κάρν',
 b ἀμυγδάλας. Φιλύλλιος· ὡς κάρν' ἀμυγδάλαι. Ἡρα-
 κλέων δὲ φησιν ὁ Ἑφέσιος· κάρνα ἐκάλουν καὶ τὰς
 ἀμυγδάλας καὶ τὰ νῦν καστάνεια. τὸ δὲ δένδρον κα- 20
 ρύα παρὰ Σοφοκλεῖ· καρύαι μελίαι τε. Εὐβουλος
 φηγοῦς κάρνα καρύστια. καλεῖται δὲ τινα καὶ μο-
 στηνὰ κάρνα.

39. ΑΜΤΓΔΑΛΑΙ. ὅτι αἱ νάξια ἀμυγδάλαι διὰ
 μνήμης ἦσαν τοῖς παλαιοῖς· καὶ γίνονται ὄντως ἐν 25
 c Νάξῳ τῇ νήσῳ διάφοροι, ὥς ἑμαυτὸν, φησί, πείθω.
 Φρύνιχος

τοὺς δὲ γομφίους
 ἅπαντας ἐξέκοπεν, ὥστ'
 οὐκ ἂν δυναίμην ναξίαν
 ἀμυγδάλην κατάξαι.

διάφοροι δ' ἀμυγδάλαι γίνονται καὶ ἐν Κύπρῳ τῇ νήσῳ.

παρὰ γὰρ τὰς ἀλλαχόθεν καὶ ἐπιμήκεις εἰσὶ καὶ κατὰ
τὸ ἄκρον ἐπικαμπεῖς. Λάκωνας δὲ Σέλευκος ἐν Γλώσ-
σαις φησὶ καλεῖν τὰ μαλακὰ κάρνα μουκῆρους, Τηνίους
δὲ τὰ γλυκέα κάρνα. Ἀμερίας δὲ φησι μύκηρον τὴν
ἀμυγδάλην καλεῖσθαι. ἐπακτικώτατα δὲ πρὸς ποτὸν d
τὰ ἀμύγδαλα προσεσθιόμενα. Εὐπολις

δίδου μασᾶσθαι ναξίας ἀμυγδάλας

οἶνόν τε πίνειν ναξίων ἀπ' ἀμπέλων.

ἦν δέ τις ἄμπελος ναξία καλουμένη. Πλούταρχος δὲ ὁ
10 Χαιρωνεύς φησι παρὰ Δρούσῳ τῷ Τιβερίου Καίσαρος
νῖῳ ἱατρόν τινα ὑπερβάντα πάντας ἐν τῷ πίνειν φω-
ραθῆναι πρὸ τοῦ ποτοῦ προσεσθιόντα πικρὰς ἀμυγδά-
λας πέντε ἢ ἕξ· ὥσπερ κωλυθεῖς προσενέγκασθαι οὐδὲ e
πρὸς τὸ μικρότατον ἀντέσχε τοῦ ποτοῦ. αἴτιος οὖν ἦν
15 ἡ τῆς πικρότητος δύναμις ξηραντικὴ καὶ δάπανος
ὑγρῶν οὐσα. κληθῆναι δὲ ἀμυγδάλας φησὶν Ἡρωδιανὸς
ὁ Ἀλεξανδρεὺς παρὰ τὸ ἐν τῷ μετὰ τὸ χλωρὸν ὥσπερ εἰ
ἀμυγὰς ἔχειν πολλάς.

ὄνος βαδίζεις εἰς ἄχυρα τραγημάτων

20 φησὶ πού Φιλήμων. Ἐφηγοὶ Πανὸς ἄγαλμα φησὶ Νί-
κανδρος ἐν δευτέρῳ Γεωργικῶν.

ὅτι καὶ οὐδετέρως ἀμύγδαλα λέγεται. Δίφιλος
τρωγάλια μυρτίδες πλακοῦς ἀμύγδαλα. f

40. Ὅτι περὶ τῆς προφορᾶς τοῦ τόνου τῆς ἀμυγ-
25 δάλης Πάμφιλος μὲν ἄξιοι ἐπὶ τοῦ καρποῦ βαρύνειν
ὁμοίως τῷ ἀμυγδάλῳ· τὸ μέντοι δένδρον θέλει πε-
ρισπᾶν, ἀμυγδαλῇ καὶ ῥοδῇ. καὶ Ἀρχίλοχος ῥοδῆς τε
καλὸν ἄνθος. Ἀρίσταρχος δὲ καὶ τὸν καρπὸν καὶ τὸ 53
δένδρον ὁμοίως προφέρεται κατ' ὅξειαν τάσιν. Φιλό-
30 ξενος δ' ἀμφοτέρων περισπᾶ. Εὐπολις
ἀπολεῖς με, ναὶ μὰ τὴν ἀμυγδαλῇν.

Ἀριστοφάνης

ἄγε νῦν τὰς ἀμυγδαλὰς λαβὼν
τασθὶ κατάξον τῇ κεφαλῇ σαυτοῦ λίθῳ.

Φρύνιχος

ἀμυγδαλῇ τῆς βηχὸς ἀγαθὸν φάρμακον.

ἄλλοι δὲ ἀμυγδαλὰς ὡς καλὰς. Τρύφων δὲ ἐν ἀττικῇ 15
b προσωδία ἀμυγδάλην μὲν τὸν καρπὸν βαρέως, ὃν
ἡμεῖς οὐδετέρως ἀμύγδαλον λέγομεν, ἀμυγδαλῇ δὲ τὰ
δένδρα κτητικοῦ παρὰ τὸν καρπὸν ὄντος τοῦ χαρα-
κτηρος καὶ διὰ τοῦτο περισπωμένου. ὅτι Πάμφιλος ἐν
γλώσσαις μουκηροβάκταν φησὶ καλεῖσθαι τὸν καρπο- 10
κατάκτην ὑπὸ τῶν Λακώνων ἀντὶ τοῦ ἀμυγδαλοκατά-
κτην· μουκῆρους γὰρ Λάκωνες καλοῦσι τὰ ἀμύγδαλα.

41. Ὅτι ποντικῶν καλουμένων καρύων, ἃ λόπιμα
τινες ὀνομάζουσι, μνημονεύει Νίκανδρος. Ἐρμῶναξ
c δὲ καὶ Τιμαχίδας ἐν γλώσσαις Διὸς βάλανόν φησι 15
καλεῖσθαι τὸ ποντικὸν κάρυον.

Ἡρακλείδης δὲ ὁ Ταραντῖνος ζητεῖ πότερον προ-
παρατίθεσθαι δεῖ τὰ τραγήματα, καθάπερ ἐν τισι τόποις
τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα γίνεται, ἢ οὐ,
ἀλλὰ μετὰ τὸ δεῖπνον. ἐὰν μὲν οὖν μετὰ τὸ δεῖπνον, 20
συμβαίνει πλείονος τροφῆς παρενδυομένης ἐν τῇ κοι-
λίᾳ καὶ τοῖς ἐντέροις τὰ ἐπειςφερόμενα κάρνα χάριν
τῆς πρὸς τὸ πίνειν ὁρμῆς ἐμπλεκόμενα τοῖς σιτίοις
ἐμπνευματώσεις καὶ φθορὰς τῆς τροφῆς παρασκευά-
d ζειν, διὰ τὸ παρακολουθοῦν αὐτοῖς ἐπιπολαστικὸν φύ- 25
σει καὶ δυσκατέργαστον· ἐξ ὧν ἀπεψίαι γίνονται καὶ
κοιλίας καταφοραί.

42. Τὰ δὲ ἀμύγδαλα, φησὶ Διοκλῆς, τρόφιμα μὲν
ἐστί καὶ εὐκοίλια, θερμομαντικά δὲ διὰ τὸ ἔχειν κεγχρῶ-
δές τι. λυπεῖ δ' ἦττον τὰ χλωρὰ τῶν ξηρῶν καὶ τὰ 30
βεβρεγμένα τῶν ἀβρόχων καὶ τὰ πεφρυγμένα τῶν
ὠμῶν. τὰ δὲ ἡρακλεωτικά καλούμενα καὶ Διὸς βάλα-

νοι τρέφει μὲν οὐχ ὁμοίως τοῖς ἀμυγδαλοῖς, ἔχει δέ τι ^e
 κεγχρῶδες καὶ ἐπιπολαστικόν· πλείω δὲ βρωθέντα
 βαρύνει τὴν κεφαλὴν. ἦττον δ' ἐνοχλεῖ καὶ τούτων τὰ
 χλωρὰ τῶν ξηρῶν. τὰ δὲ περσικὰ κεφαλαλγικὰ μὲν
⁵ ἐστὶν οὐχ ἦττον τῶν Διὸς βαλάνων, τρέφει δὲ μᾶλλον.
 φάρυγγα τραχύνει καὶ στόμα· ὀπτηθέντα δὲ ἀλνπό-
 τερα γίνεται· διαχωρεῖ δὲ μάλιστα τῶν καρύων
 ἐσθιόμενα μετὰ μέλιτος. τὰ δὲ πλατέα φνσωδέστερά
 ἐστὶν, ἀλνπότερα δὲ τὰ ἐφθὰ τῶν ὠμῶν καὶ πεφρυγ-
¹⁰ μένων, τὰ δὲ πεφρυγμένα τῶν ὠμῶν. Φιλότιμος δὲ ἐν ^f
 τοῖς περὶ τροφῆς φησί· τὸ πλατὺ καὶ τὸ καλούμενον
 σαρδιανὸν δυσκατέργαστά ἐστὶν ὡμὰ πάντα καὶ δυσ-
 διάλυτα, κατεχόμενα ὑπὸ τοῦ φλέγματος ἐν τῇ κοι-
 λίᾳ καὶ στρυφνότητά ἔχοντα. τὸ δὲ ποντικὸν λιπαρὸν
¹⁵ καὶ δυσκατέργαστον. τὸ δὲ ἀμύγδαλον ἦττον δυσκατ-
 έργαστον· φαρόντες γοῦν πλείονα οὐκ ἐνοχλούμεθα·
 λιπαρώτερά τε φαίνεται καὶ ἀναδίδωσι χυμὸν γλυκὺν
 καὶ λιπαρόν· Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιος· τὰ κάρνα (φησί) ⁵⁴
 τὰ βασιλικὰ κεφαλαλγῇ ἐστὶ καὶ ἐπιπολαστικά. τούτων
²⁰ δὲ τὰ ἀπαλὰ ἔτι καὶ λελευκασμένα εὐχυλότερα καὶ
 κρείττονα ὑπάρχει, τὰ δ' ἐν τοῖς ἱπνοῖς φρυγόμενα
 ὀλιγότροφα. τὰ δὲ ἀμύγδαλά ἐστὶν οὐρητικὰ καὶ λε-
 πτυντικὰ καὶ καθαρτικὰ καὶ ὀλιγότροφα. τῶν μέντοι
 χλωρῶν κακοχύλων ὄντων καὶ ἀτροφωτέρων πολὺ μᾶλ-
²⁵ λον φνσωδέστερα καὶ ἐπιπολαστικώτερά ἐστὶ τὰ ξηρά.
 τὰ δὲ ἀπαλὰ καὶ πλήρη καὶ λελευκασμένα, γαλακτώδη ^b
 ὄντα, εὐχυλότερά ἐστι. τῶν δὲ ξηρῶν τὰ θάσια καὶ
 κύπρια ἀπαλὰ ὄντα εὐεκκριτώτερά ἐστι. τὰ δὲ πον-
 τικὰ κάρνα κεφαλαλγῇ, ἦττον δ' ἐπιπολαστικὰ τῶν
³⁰ βασιλικῶν.

43. Μνησίθεος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ἐδε-
 στῶν· τῶν εὐβοϊκῶν (φησί) καρύων ἢ καστάνων, ἀμ-

φοτέρως γὰρ καλεῖται, δύσπεπτος μὲν ἢ κατεργασία
 τῇ κοιλίᾳ καὶ φνσώδης ἢ πέψις γίνεται, παχύνει δὲ
 τὰς ἔξεις, ἐὰν τις αὐτῶν κρατήσῃ. τὰ δὲ ἀμύγδαλα καὶ
 τὰ ἡρακλεωτικὰ καὶ τὰ περσικὰ κάρνα καὶ τὰλλα τὰ
^c τοιαῦτα χεῖρῳ ἐστὶ τούτων. χρὴ δὲ μηδὲν ὅλως τῆς ⁵
 τοιαύτης ιδέας ἄπυρον ἐσθίειν ἔξω τῶν χλωρῶν ἀμυγ-
 δάλων, ἀλλὰ τὰ μὲν ἔψειν τὰ δὲ φρύγειν. τὰ μὲν γὰρ
 αὐτῶν ἐστὶ λιπαρὰ τῇ φύσει, καθάπερ ἀμυγδάλαι τε
 αἱ ξηραὶ καὶ Διὸς βάλανοι, τὰ δὲ σκληρὰ καὶ στρυφνὰ,
 καθάπερ αἱ τε φηγοὶ καὶ πᾶν τὸ τοιοῦτον γένος. τῶν ¹⁰
 οὖν λιπαρῶν ἀφαιρεῖται τὸ λίπος ἢ πύρωσις· ἐστὶ γὰρ
 τοῦτο τὸ χεῖριστον· τὰ δὲ σκληρὰ καὶ στρυφνὰ πεπαί-
 νεται, ἐὰν τις ὀλίγῳ καὶ μαλακῷ πυρὶ χρῆται· ὁ δὲ
 Δίφιλος τὰ κάστανα καὶ σαρδιανὰ βαλάνους καλεῖ,
 εἶναι λέγων αὐτὰς καὶ πολυτρόφους καὶ εὐχύλους, ¹⁵
^d δυσοικονομήτους δὲ διὰ τὸ ἐπιμένειν τῷ στομάχῳ· τὰς
 δὲ φρυγείσας ἀτροφωτέρας μὲν γίνεσθαι, εὐοικονομή-
 τους δέ· τὰς δὲ ἐσθιόμενας ἐμπνευματοῦν μὲν ἦττον,
 τρέφειν δὲ τούτων μᾶλλον.

λόπιμον κάρνον τε ²⁰

Εὐβοέες, βάλανον δὲ μετεξέτεροι καλέσαντο . .

Νίκανδρός φησιν ὁ Κολοφώνιος ἐν Γεωργικοῖς. Ἀμ-
 φίλοχος δὲ ἄμωτα καλεῖ τὰ καστάνεια· ὅπου δὲ γίνεται
 τὰ κάρνα τὰ σινωπικά, ταῦτα δένδρα ἐκάλουν ἄμωτα.

^e 44. ΕΡΕΒΙΝΘΟΙ. Κρώβυλος ²⁵

χλωρὸν ἐρέβινθόν τινα

ἐκοττάβιζον κενὸν ὅλως. τράγημα δὲ

ἐστὶν πιθήκου τοῦτο δήπου δυστυχοῦς.

Ὅμηρος

θρῶσκουσιν κύαμοι μελανόχροες ἢ ἐρέβινθοι. ³⁰

Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος ἐν παρωδίαις

πᾶρ πυρὶ χρὴ τοιαῦτα λέγειν χειμῶνος ἐν ὥρῃ,

ATHENAEUS. I.

7

ἐν κλίνῃ μαλακῇ κατακείμενον, ἔμπλεον ὄντα,
πίνοντα γλυκὺν οἶνον, ὑποτρῶγοντ' ἐρεβίνθους·
τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόσα τοι ἔτη ἔστι φέ-
ριστε;

πηλίκος ἦσθ' ὅθ' ὁ Μῆδος ἀφίκετο;

Σαπφῶ

χρῦσειοι ἐρεβίνθοι ἐπ' αἰόνων ἐφύοντο.

Θεόφραστος δ' ἐν φυτικοῖς τῶν ἐρεβίνθων τινὰς κα-
λεῖ κριούς. καὶ Σώφιλος

ὁ πατήρ ὁ ταύτης πολὺ μέγιστός ἐστι
κριὸς ἐρεβίνθος.

Φανίας δ' ἐν τοῖς περὶ φυτῶν φησί· τραγήματος ἔχει
χώραν ἀπαλὰ μὲν ὥχρος κύαμος ἐρεβίνθος, ξηρὰ δὲ
ἐφθὰ καὶ φρυκτὰ σχεδὸν τὰ πλεῖστα. Ἄλεξις

ἔστιν ἀνὴρ μοι πτωχός, κἀγὼ
γραῦς, καὶ θυγάτηρ καὶ παῖς υἱός
χῆδ' ἢ χρηστή, πένθ' οἱ πάντες.
τούτων οἱ τρεῖς μὲν δειπνοῦμεν,
δύο δ' αὐτοῖς συγκοινωνοῦμεν
μάξης μικρᾶς. φθόγγους δ' ἀλύρους
θρηνοῦμεν ἐπὰν μηδὲν ἔχωμεν·
χρῶμα δ' ἀσίτων ἡμῶν ὄντων
γίνεται ὥχρόν. τὰ μέρη δ' ἡμῶν
χῆ σύνταξις τοῦ βίου ἐστίν

κύαμος θέρμος [λάχανον]
γογγυλὶς ὥχρος λάθυρος φηγὸς
βολβὸς τέττιξ ἐρεβίνθος ἀχρὰς
τό τε θειοφανὲς μητρῶον ἐμοὶ
μελέδῃμ' ἰσχάς,
φρυγίας εὐρήματα Συκῆς.

Φερεκράτης

τακερούς ποιήσεις τοὺς ἐρεβίνθους εὐθέως.

πάλιν

τραγῶν ἐρεβίνθους ἀπεπνίγη πεφρυγμένους.
Δίφιλος δὲ φησιν· οἱ ἐρεβίνθοι δύσπεπτοι σμηκτικοὶ
οὐρητικοὶ πνευματικοί. κατὰ δὲ Διοκλέα ζυμωτικοὶ
τῆς σαρκός· κρεῖττους δ' οἱ λευκοὶ τῶν μελάνων καὶ
πυξοειδεῖς, καὶ οἱ μιλήσιοι τῶν λεγομένων κρείων, οἵ
τε χλωροὶ τῶν ξηρῶν καὶ οἱ ἀποβεβρεγμένοι τῶν ἀβρό-
χων. ὅτι Ποσειδῶνος εὖρεμα οἱ ἐρεβίνθοι.

45. ΘΕΡΜΟΙ. [Ἄλεξις] μὴ ὥρασι
μετὰ τῶν κακῶν ἵκοιθ' ὁ τοὺς θέρμους φαγῶν,
ἐν τῷ προθύρῳ τὰ λέμμαθ' ὅτι κατέλιπεν,
ἀλλ' οὐκ ἀπεπνίγη καταφαγῶν. μάλιστα δὲ ...
Κλεαίνετος μὲν οὐκ ἐδήδοκ' οἶδ' ὅτι
ὁ τραγικὸς αὐτούς· οὐδενὸς γὰρ πώποτε
ἀπέβαλεν ὄσπριον λέπος·
οὕτως ἐκεῖνός ἐστιν εὐχερὴς ἀνὴρ.

Λυκόφρων δ' ὁ Χαλκιδεὺς ἐν σατυρικῷ δράματι, ὃ ἐπὶ
καταμωκήσει ἔγραψεν εἰς Μενέδημον τὸν φιλόσοφον,
ἀφ' οὗ ἢ τῶν ἐρετρικῶν ὠνομάσθη αἵρεσις, διασκώ-
πτων τῶν φιλοσόφων τὰ δεῖπνά φησι
καὶ δημόκοινος ἐπεχόρευσε δαψιλῆς
θέρμος, πενήτων καὶ τρικλίνου συμπότης.

Δίφιλος

οὐκ ἔστιν οὐδὲν τέχνιον ἑξωλέστερον
τοῦ πορνοβοσκοῦ·

κατὰ τὴν ὁδὸν πωλεῖν περιπατῶν βούλομαι
ῥόδα ῥαφανίδας θερμοκνάμους στέμφυλα
ἀπλῶς ἅπαντα μᾶλλον ἢ ταύτας τρέφειν.

καὶ σημειῶσαι, φησί, τὸ θερμοκνάμους, ἐπεὶ καὶ νῦν
οὕτω λέγεται. Πολέμων δὲ φησι τοὺς Λακεδαιμονίους
τοὺς θέρμους λυσιλαΐδας καλεῖν. Θεόφραστος δὲ ἱστο-
ρεῖ ἐν αἰτίοις φυτικοῖς ὅτι θέρμος καὶ ὄροβος καὶ ἐρέ-

βινθος μόνα οὐ ζωοῦται τῶν χεδρόπων, διὰ τὴν δρι-
μύτητα καὶ πικρότητα. ὁ δ' ἐρέβινθος, φησί, μέλας
γίνεται διαφθειρόμενος. γίνεσθαι δὲ λέγει κάμπας ἐν
τοῖς ἐρεβίνθοις ὁ αὐτὸς ἐν τῷ τετάρτῳ τῆς αὐτῆς πραγ-
5 ματείας. Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιος τοὺς θέρμους φησὶν f
εἶναι σμηκτικούς καὶ πολυτρόφους, μάλιστα δὲ τοὺς
ἐπὶ πλεῖον ἀπεγλυκασμένους. διὸ καὶ Ζήνων ὁ Κι-
τιεὺς σκληρὸς ὢν καὶ πάνυ θυμικὸς πρὸς τοὺς γνωρί-
μους, ἐπεὶ πλεῖον τοῦ οἴνου σπάσας ἡδὺς ἐγένετο καὶ
10 μείλιχος, πρὸς τοὺς πυνθανομένους οὖν τοῦ τρόπου
τὴν διαφορὰν ἔλεγε τὸ αὐτὸ τοῖς θέρμοις πάσχειν· καὶ
γὰρ ἐκείνους πρὶν διαβραχῆναι πικροτάτους εἶναι, πο-
τισθέντας δὲ γλυκεῖς καὶ προσηνεστάτους. 56

46. ΦΑΣΗΛΟΙ. Λακεδαιμόνιοι ἐν τοῖς δείπνοις
15 τοῖς καλουμένοις κοπίσι διδόασι τραγήματα σὺν τε
ξηρὰ καὶ κνάμους καὶ φασήλους χλωρούς· ἱστορεῖ Πο-
λέμων. Ἐπίχαρμος

φασήλους φῶγε θᾶσσον, αἶ χ' ὁ Διόνυσος φιλῇ.

Δημήτριος

20 ἢ σῦκον ἢ φάσηλον ἢ τοιοῦτό τι.

47. ΕΛΛΑΙ. Εὐπόλις ἰσηπία δρυπεπεῖς τ' ἐλάαι.
ταύτας Ῥωμαῖοι δρύππας λέγουσι. Δίφιλος δὲ φησὶν b
ὁ Σίφνιος τὰς ἐλάας ὀλιγοτρόφους εἶναι καὶ κεφαλάλ-
γεῖς, τὰς δὲ μελαίνας καὶ κακοστομαχωτέρας καὶ βα-
25 ρύνειν τὴν κεφαλὴν, τὰς δὲ κολυμβάδας καλουμένας
εὐστομαχωτέρας εἶναι καὶ κοιλίας στατικής, τὰς δὲ
θλαστὰς μελαίνας εὐστομαχωτέρας εἶναι. μνημονεύει
τῶν θλαστῶν ἐλαῶν Ἀριστοφάνης ἰθλαστὰς ποιεῖν
ἐλάας· πάλιν

30 οὐ ταυτὸν ἐστὶν ἀλμάδες καὶ στέμφυλα.

καὶ μετ' ὀλίγα

θλαστὰς γὰρ εἶναι κρεῖττον ἐστὶν ἀλμάδος. c

Ἀρχέστρατος ἐν τῇ Γαστρονομίᾳ

ῥύσαι καὶ δρυπεπεῖς παρακείσθωσάν σοι ἐλαῖαι.

ὥστε Μαραθῶνος τὸ λοιπὸν ἐπ' ἀγαθῷ μεμνη-
μένοι

πάντες ἐμβαλοῦσιν αἰεὶ μάραθον εἰς τὰς ἀλμάδας, 5
φησὶν Ἑρμιππος. Φιλήμων φησὶν ἰπιτυρίδες καλοῦν-
ται αἰφαῦλαι ἐλάαι, στεμφυλίδες δὲ αἰ μέλαιναι. Καλ-
λίμαχος δ' ἐν τῇ Ἐκάλῃ γένῃ ἐλαῶν καταλέγει ἑρ-
d γέριμον πίτυρίν τε. ἔλεγον δὲ τὰς δρυπεπεῖς ἐλάας
καὶ ἰσχάδας καὶ γεργερίμους, ὥς φησι Δίδυμος. καὶ 10
χωρὶς δὲ τοῦ φάσκειν ἐλάας αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἔλεγον
μόνον δρυπεπεῖς. Τηλεκλείδης

ξυγγενέσθαι διὰ χρόνον μ' ἐλιπάρει

δρυπεπέσι μάζαις καὶ διασκανδικίσει.

Ἀθηναῖοι δὲ τὰς τετριμμένας ἐλάας στέμφυλα ἐκάλουν, 15
βρούτεα δὲ τὰ ὑφ' ἡμῶν στέμφυλα, τὰ ἐκπιέσματα τῆς
σταφυλῆς. παρὰ δὲ τοὺς βότρους γέγονεν ἡ φωνή.

48. ΡΑΦΑΝΙΔΕΣ. αὐταὶ κέκληνται διὰ τὸ ῥα-
e δίως φαίνεσθαι. καὶ ἐκτεταμένως δὲ καὶ κατὰ συστο-
λὴν λέγεται παρὰ Ἀττικοῖς. Κρατῖνος 20

ταῖς ῥαφανῖσι δοκεῖ, τοῖς δ' ἄλλοις οὐ λαχάνοις.

Εὐπόλις

ῥαφανῖδες ἄπλυτοι, σηπία.

ὅτι δὲ τὸ ἄπλυτοι ἐπὶ τῶν ῥαφανίδων ἀκούειν δεῖ, οὐκ
ἐπὶ τῶν σηπιῶν, δηλοῖ Ἀντιφάνης γράφων 25

νήττας, σχαδόνας, κάρυ' ἐντραγεῖν, ὥ', ἐγκρίδας,

ῥαφανίδας ἀπλύτους, γογγυλίδας, χόνδρον, μέλι.

ιδίως δ' οὕτως ἐκαλοῦντο ἄπλυτοι ῥαφανῖδες, ὥς καὶ
f θασίας ὠνόμαζον. Φερεκράτης

ῥαφανίς τ' ἄπλυτος ὑπάρχει 30

καὶ θερμὰ λουτρὰ καὶ ταρίχη πνικτὰ καὶ καρύκη.

ὑποκοριστικῶς δ' εἴρηκε Πλάτων ἐν Ὑπερβόλῳ φύλ

λιον ἢ ῥαφανίδιον. Θεόφραστος δ' ἐν τοῖς περὶ φυ-
τῶν γένει ῥαφανίδων φησὶν εἶναι πέντε, κορινθίαν
λειοθασίαν κλεωναίαν ἁμωρέαν βοιωτίαν. καλεῖσθαι
δὲ ὑπὸ τινῶν τὴν λειοθασίαν θρακίαν· γλυκυτάτην
δ' εἶναι τὴν βοιωτίαν καὶ τῷ σχήματι στρογγύλην.
ἀπλῶς δέ, φησὶν, ὧν ἐστὶ λεῖα τὰ φύλλα, γλυκύνεται
εἰσί. Καλλίας δ' ἐπὶ τῆς ῥαφανίδος εἴρηκε τὴν ῥάφα- 57
νον. περὶ γοῦν τῆς ἀρχαιότητος τῆς κωμωδίας διεξιὼν
φησιν

10 ἔτνος πῦρ γογγυλίδες ῥάφανοι δρυπεπεῖς ἐλατῆρες.
ὅτι δ' οὕτω τὰς ῥαφανίδας εἴρηκε δῆλον Ἀριστοφάνης
ποιεῖ περὶ τῆς τοιαύτης ἀρχαιότητος ἐν Δαναΐσι γρά-
φων καὶ αὐτὸς καὶ λέγων

ὁ χορὸς δ' ὠρχεῖτ' ἄν ἐναψάμενος δάπιδας καὶ
15 στροματόδεσμα,
διαμασχαλίσας αὐτὸν σχελίσιν καὶ φύσκαις καὶ
ῥαφανίσιν.

εὐτελὲς δὲ σφόδρα ἔδεσμα ἡ ῥαφανίς. Ἄμφις b
ὅστις ἀγοράζων ὄψον...

20 ἔξον ἀπολαύειν ἰχθύων ἀληθινῶν
ῥαφανίδας ἐπιθυμεῖ πρίασθαι μαίνεται.

49. ΚΩΝΟΙ. Μνησίθεος ὁ Ἀθηναῖος ἰατρός ἐν
τῷ περὶ ἐδεστῶν ὀστρακίδας καλεῖ τῶν κῶνων τοὺς
πυρῆνας, ἔτι δὲ κῶνους. Διοκλῆς δ' ὁ Καρύστιος πι-
25 τύνα κάρνα. ὁ δὲ Μύνδιος Ἀλέξανδρος πιτυῖνους
κῶνους. Θεόφραστος δὲ τὸ μὲν δένδρον πεύκην ὀνο-
μάζει, τὸν δὲ καρπὸν κῶνον. Ἰπποκράτης δὲ ἐν τῷ c
περὶ πτισάνης, ὃ ἐκ τοῦ ἡμίσους μὲν νοθεύεται, ὑπ'
ἐνίων δὲ καὶ ὅλον, κοκκάλους· οἱ πολλοὶ δὲ πυρῆνας,
30 ὡς καὶ Ἡρόδοτος, ὅταν περὶ τοῦ ποντικοῦ καρύου λέγῃ.
φησὶ γὰρ ὅτι πυρῆνα δ' ἔχει τοῦτο ἐπ' ἂν γένηται πέπον.
Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιός φησιν· οἱ στρόβιλοι πολύτροφοι

μὲν εἰσι, λεαντικοὶ δὲ ἀρτηρίας καὶ θώρακος καθαρ-
τικοὶ διὰ τὸ ἔχειν παρεμπεπλεγμένον τὸ ῥητινώδες.
Μνησίθεος δὲ φησὶ πιαίνειν αὐτοὺς τὸ σῶμα καὶ πρὸς
d εὐπεσίαν ἀλύπους εἶναι, ὑπάρχειν δὲ καὶ οὐρητικούς
καὶ οὐκ ἐφεκτικούς κοιλίας. 5

50. ΩΙΑ. Ἀναξαγόρας ἐν τοῖς Φυσικοῖς τὸ καλού-
μενόν φησιν ὄρνιθος γάλα τὸ ἐν τοῖς ῥοῖς εἶναι λευ-
κόν. Σαπφὼ δ' αὐτὸ τρισυλλάβως καλεῖ ὅτι φαῖσι δὴ
ποτα Λήδαν ὦιον εὖρην. καὶ πάλιν ὥϊα πολὺ λευ-
κότερον. ὥεα δ' ἔφη Ἐπίχαρμος ὥεα χανὸς κάλεκτο- 10
ρίδων πετεηνῶν. Σιμωνίδης ἐν δευτέρῳ ἰάμβων
οἶόν τε χηνὸς ὥεον μαιανδρίου.

e διὰ τεσσάρων δ' αὐτὰ προενήνεκται Ἀναξανδρίδης
ῥάρια εἰπών. καὶ Ἐφιππος
σταμνάριά τ' οἶνον μικρὰ τοῦ φοινικικοῦ, 15
ῥάρια, τοιαῦθ' ἔτερα πολλὰ παίγνια.

Ἄλεξις δὲ ἡμίτομά που ῥῶν λέγει. ῥῶ δὲ οὐ μόνον
ἀνεμιαῖα ἐκάλουν, ἀλλὰ καὶ ὑπηνέμια. Ἀριστοφάνης
τίκτει πρῶτον ὑπηνέμιον ῥῶν νύξ. ἐκάλουν δὲ καὶ
τὰ νῦν τῶν οἰκιῶν παρ' ἡμῖν καλούμενα ὑπερῶα ῥῶα 20
φησὶ Κλέαρχος ἐν Ἑρωτικοῖς, τὴν Ἑλένην φάσκων ἐν
τοιούτοις οἰκήμασι τρεφομένην δόξαν ἀπενέγκασθαι
f παρὰ πολλοῖς ὡς ἐξ ῥοῦ εἶη γεγεννημένη, οὐκ. ὁ εὖ δὲ
Νεοκλῆς ὁ Κροτωνιάτης ἔφη ἀπὸ τῆς σελήνης πεσεῖν
τὸ ῥῶν ἐξ οὗ τὴν Ἑλένην γεννηθῆναι· τὰς γὰρ σελη- 25
νίτιδας γυναικας ῥοτοκεῖν καὶ τοὺς ἐκεῖ γεννωμένους
πεντεκαιδεκαπλασίονας ἡμῶν εἶναι, ὡς Ἡρόδοτος ὁ
Ἡρακλεώτης ἱστορεῖ. Ἰβυκος δὲ ἐν πέμπτῳ μελῶν περὶ
Μολιονιδῶν φησὶ

58 τοὺς τε λευκίππους κόρους
τέκνα Μολιόνας κτάνον,
ἄλικας ἰσοκεφάλους ἐνιγνίους, 30

ἀμφοτέρους γεγαῶτας ἐν ὤφῳ
ἀργυρέῳ.

Ἔριππος

Ἰτρία τραγήμαθ' ἦκε πυραμοῦς ἄμης
5 ὧν ἐκατόμβη, πάντα ταῦτ' ἐχναύομεν.
ὧν δὲ ῥοφητῶν μνημονεύει Νικόμαχος
οὐσίδιον γὰρ καταλιπόντος τοῦ πατρὸς
οὕτω συνεστρόγγυλα ἀξέκοκκισα
ἐν μηνὶν ὀλίγοις, ὥσπερ ὥόν τις ῥοφῶν.

10 χηνείων δ' ὧν Ἔριφος

ὥὰ λευκά γε
καὶ μεγάλα· χήνει' ἐστίν, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖ·
οὗτος δὲ φησι ταῦτα τὴν Λήδαν τεκεῖν.

Ἐπαίνετος δὲ καὶ Ἡρακλείδης ὁ Συρακόσιος ἐν Ὀψαρ-
15 τυτικῷ τῶν ὧν φασὶ πρωτεύειν τὰ τῶν ταῶν, μεθ'
ἂ εἶναι τὰ χηναλωπέκεια, τρίτα καταλέγοντες τὰ ὀρνί-
θεια.

51. ΠΡΟΠΟΜΑ. τούτου φησὶ περιενεχθέντος ὁ
τῶν δείπνων ταμίας Οὐλπιανὸς ἔφη εἰ κεῖται παρὰ
20 τινι τὸ πρόπομα οὕτω καλούμενον ὥς νῦν ἡμεῖς φαμέν.
καὶ ζητούντων πάντων, αὐτός, ἔφη, ἐγὼ ἔρω. Φύλαρ-
χος ὁ Ἀθηναῖος ἢ Ναυκρατίτης ἐν οἷς ὁ λόγος ἐστίν
αὐτῷ περὶ Ζηλᾶ τοῦ Βιθυνῶν βασιλέως, ὃς ἐπὶ ξένια
καλέσας τοὺς τῶν Γαλατῶν ἡγεμόνας ἐπιβουλεύσας
25 αὐτοῖς καὶ αὐτὸς διεφθάρη, φησὶν οὕτως, εἰ μνήμης
εὐτυχῶ πρόπομά τι πρὸ τοῦ δείπνου περιεφέρετο καθ-
ὥς εἰώθει τὸ πρῶτον· καὶ ταῦτ' εἰπὼν ὁ Οὐλπιανὸς
ἦται πιεῖν ἐν ψυκτῇρι, ἀρέσκειν ἑαυτὸν φάσκων διὰ
τὸ ἐτοίμως ἀπεμνημονευκέναι. ἦν δὲ τῶν ἐν τοῖς προ-
30 πόμασι, φησί, παρασκευαζομένων ἄλλα τε καὶ δὴ καὶ
ταῦτα.

52. ΜΑΛΑΧΑΙ. Ἡσίοδος

οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ.
τοῦτο ἀττικόν. ἐγὼ δέ, φησὶν, ἐν πολλοῖς ἀντιγράφοις
εὔρον τοῦ Ἀντιφάνους Μίνως διὰ τοῦ ο γεγραμμένον
' τρώγοντες μολόχης ῥίζαν.' καὶ Ἐπίχαρμος 'πραῦτε-
ρος ἔγωγε μολόχας.' Φανίας δὲ ἐν τοῖς φυτικοῖς φησὶ 5
'τῆς ἡμέρου μαλάχης ὁ σπερματικὸς τύπος καλεῖται
ε πλακοῦς, ἐμπερὴς ὦν αὐτῷ· τὸ μὲν γὰρ κτενωδὲς ἀνά-
λογον καθάπερ ἡ τοῦ πλακοῦντος κρηπίς, κατὰ μέσον
δὲ τοῦ πλακουντικοῦ ὄγκου τὸ κέντρον ὀμφαλικόν. καὶ
περιληφθείσης τῆς κρηπίδος ὁμοιον γίνεται τοῖς θα- 10
λαττίοις περιγεγραμμένοις ἐχίνοις.' ὁ δὲ Σίφνιος Δί-
φιλος ἱστορεῖ ὥς ἡ μαλάχη ἐστὶν εὐχυλος, λεαντικὴ
ἄρτηρίας, τὰς ἐπιπολαίους ἀποκρίνουσα δριμύτητος.
ἐπιτήδειόν τε εἶναι φησὶν αὐτὴν τοῖς τῶν νεφρῶν καὶ
τῆς κύστεως ἐρεθισμοῖς, εὐέκκριτόν τε εἶναι μετρίως 15
f καὶ τρόφιμον, κρεῖττω δὲ τὴν ἀγρίαν τῆς κηπευομένης.
Ἐριππος δ' ὁ καλλιμάχειος καὶ εἰς τὴν καλουμένην
φησὶν ἄλιμον προσέτι τε ἄδιψον ἐμβάλλεσθαι τὴν μα-
λάχην, οὕσαν χρησιμωτάτην.

53. ΚΟΛΟΚΥΝΤΑΙ. Εὐθύδημος Ἀθηναῖος ἐν τῷ 20
περὶ λαχάνων σικύαν Ἰνδικὴν καλεῖ τὴν κολοκύν-
την διὰ τὸ κεκομίσθαι τὸ σπέρμα ἐκ τῆς Ἰνδικῆς. Με-
γαλοπολῖται δ' αὐτὴν σικυωνίαν ὀνομάζουσι. Θεόφρα-
στος δὲ τῶν κολοκυντῶν φησὶν οὐκ εἶναι ἐν μέρει
ιδέας, ἀλλ' εἶναι τὰς μὲν βελτίους τὰς δὲ χείρους. Μη- 25
59 νόδαρος δ' ὁ ἐρασιστράτειος, Ἰκεσίου φίλος 'τῶν κο-
λοκυντῶν (φησὶν) ἡ μὲν Ἰνδική, ἡ καὶ αὐτὴ καὶ σικύα,
ἡ δὲ κολοκύντη. καὶ ἡ μὲν Ἰνδικὴ κατὰ τὸ πλεῖστον
ἔψεται, ἡ δὲ κολοκύντη καὶ ὀπτᾶται.' ἄχρη δὲ τοῦ νῦν
λέγεσθαι παρὰ Κνιδίοις τὰς κολοκύντας Ἰνδικάς. Ἐλ- 30
λησπόντιοι δὲ σικύας μὲν τὰς μακρὰς καλοῦσι, κολο-
κύντας δὲ τὰς περιφερεῖς. Διοκλῆς δὲ κολοκύντας μὲν

καλλίστας γίνεσθαι περὶ Μαγνησίαν, προσέτι τε γογγύλην ὑπερμεγέθη γλυκεῖαν καὶ εὐστόμαχον, ἐν Ἀντιοχείᾳ δὲ σικνόν, ἐν δὲ Σμύρῃ καὶ Γαλατεία θρίδακα, πήγανον δ' ἐν Μύροις. Δίφιλος δέ φησιν ἡ δὲ b
 5 κολοκύντη ὀλιγότροφός ἐστι καὶ εὐφθαρτος καὶ ὑγραντική τῆς ἑξέως καὶ εὐέκκριτος, εὐχυλος. εὐστομαχωτέρα δ' ἐστὶν ἢ δι' ὕδατος καὶ ὄξους λαμβανομένη, εὐχυλοτέρα δὲ ἢ ἀρτυτή. λεπτυντικωτέρα δ' ἐστὶν ἢ μετὰ νάπυος, εὐπεπτοτέρα δὲ καὶ εὐεκκριτωτέρα ἢ κἀθ-
 10 εφθος. Μνησίθεος δέ φησιν ὅσα εὐφυῶς διάκειται πρὸς τὴν τοῦ πυρὸς κατεργασίαν, οἷον ὃ τε σικνὸς καὶ ἡ κολοκύντη καὶ μῆλα κυδώνια καὶ στρουθία καὶ εἴ τι τοιοῦτον, ταῦθ' ὅταν προσενεχθῇ πυρωθέντα, δίδωσι τῷ σώματι τροφήν οὐ πολλὴν μὲν ἄλυπον δὲ καὶ μᾶλ-
 15 λον ὑγρὰν. ἐστὶ δὲ καὶ ταῦτα τῆς κοιλίας ἐφεκτικὰ c
 πάντα. δεῖ δὲ αὐτὰ λαμβάνειν ἐφθὰ μᾶλλον. Ἀττικοὶ δὲ μόνως καλοῦσιν αὐτὴν κολοκύντην. Ἑρμιππος
 τὴν κεφαλὴν ἔχει

ὅσῃν κολοκύντην.

20 Φρύνιχος ὑποκοριστικῶς
 ἢ μαζίου τι μικρὸν ἢ κολοκυντίου.

Ἐπίχαρμος

ὑγιέστερός θην ἐστὶ κολοκύντας πολὺ.

54. Ἐπικράτης ὁ κωμωδιοποιὸς

25 τί Πλάτων

καὶ Σπεύσιππος καὶ Μενέδημος;
 πρὸς τίσι νυνὶ διατρίβουσιν;
 ποία φροντίς, ποῖος δὲ λόγος
 διερευνᾶται παρὰ τοῖσιν;

30 τάδε μοι πινυτῶς, εἴ τι κατειδῶς
 ἦκεις, λέξον πρὸς [τάς] γὰς.

B. ἀλλ' οἶδα λέγειν περὶ τῶνδε σαφῶς.

παναθηναίοις γὰρ ἰδὼν ἀγέλην
 μειρακίων [τῶν] ἐν γυμνασίοις
 Ἀκαδημείας

ἤκουσα λόγων ἀφάτων ἀτόπων.

περὶ γὰρ φύσεως ἀφοριζόμενοι

e διεχώριζον ζώων τε βίον

δένδρων τε φύσιν λαχάνων τε γένη.

καὶ ἐν τούτοις τὴν κολοκύντην

ἐξήταζον τίνος ἐστὶ γένους.

A. καὶ τί ποτ' ἄρ' ὠρίσαντο καὶ τίνος γένους

εἶναι τὸ φυτόν; δήλωσον, εἰ κάτοισθ' αὖτις.

B. πρῶτιστον μὲν πάντες ἀνανδεῖς

τότ' ἐπέστησαν καὶ κύψαντες

χρόνον οὐκ ὀλίγον διεφρόντιζον.

καὶ ἐξαίφνης ἔτι κυπτόντων

f καὶ ζητούντων τῶν μειρακίων

λάχανόν τις ἔφη στρογγύλον εἶναι,

ποῖαν δ' ἄλλος, δένδρον δ' ἕτερος.

ταῦτα δ' ἀκούων ἰατρός τις

Σικελᾶς ἀπὸ γὰς

κατέπαρδ' αὐτῶν ὥς ληρούντων.

A. ἢ που δεινῶς ὠργίσθησαν

χλευάζεσθαι τ' ἐβόησαν;

τὸ γὰρ ἐν λέσχαις ταῖςδε τοιαυτὶ

ποιεῖν ἀπρεπές.

B. οὐδ' ἐμέλησεν τοῖς μειρακίοις.

ὁ Πλάτων δὲ παρῶν καὶ μάλα πράως

οὐδὲν ὀρινθεῖς

ἐπέταξ' αὐτοῖς πάλιν . . .

ἀφορίζεσθαι τίνος ἐστὶ γένους·

οἱ δὲ διήρουν.

55. Ἀλεξίς ὁ χαρίεις πρόπομα ὅλον παρατίθησι
τοῖς διακρίνειν δυναμένοις

ἔλαθον γενόμενος οὐ τὸ πρᾶγμ' ἠβούλετο. 60
κατὰ χειρὸς ἐδόθη· τὴν τράπεζαν ἤκ' ἔχων,
ἐπ' ἧς ἐπέκειτ' οὐ τυρός, οὐδ' ἔλαων γένη,
οὐδὲ παρέχουσαι κνῖσαν ἡμῖν πλείονα
παροψίδες καὶ λῆρος, ἀλλὰ παρετέθη
ὑπερηφάνως ὅξουσα τῶν ὠρῶν λοπάς,
τὸ τοῦ πόλου τοῦ παντός ἡμισφαίριον.
ἅπαντ' ἐνῆν τάκει γὰρ ἐν ταύτῃ καλὰ,
ἰχθῦς, ἔριφοι, διέτρεχε τούτων σκορπίος,
ὑπέφαινεν ὦν ἡμίτομα τοὺς ἀστέρας.
ἐπεβάλομεν τὰς χεῖρας. ὁ μὲν ἐμοὶ λαλῶν
ἅμα καὶ διανεύων ἡσχολεῖτο, πᾶς δ' ἄγων
ἐπ' ἐμὲ κατήντα. τὸ πέρας οὐκ ἀνῆχ', ἕως
τὴν λοπάδ' ὀρύττων ἀποδέδειχα κόσκινον.

56. ΜΥΚΑΙ. Ἀριστίας

μύκαισι δ' ὠρέχθαι τὸ λάινον πέδον.

Πολίοχος

20 μεμαγμένην
μικρὰν μελαγχρῇ μᾶξαν ἡχυρωμένην
ἐκάτερος ἡμῶν εἶχε δις τῆς ἡμέρας
καὶ σῦκα βαιά· καὶ μύκης τις ἐνίот' ἄν
ὠπτᾶτο, καὶ κοχλίας γενομένου ψακαδίου
ἡγρεύετ' ἄν, καὶ λάχανα τῶν αὐτοχθόνων·
25 θλαστή τ' ἐλάα, καὶ πιεῖν οἰνάριον ἦν
ἀμφίβολον.

Ἀντιφάνης

30 τὸ δεῖπνόν ἐστι μᾶζα κεχαρακωμένη
ἀχύροις πρὸς εὐτέλειαν ἐξωπλισμένη,
καὶ βολβὸς εἰς τις καὶ παροψίδες τινές,
σόγχος τις ἢ μύκης τις ἢ τοιαῦθ' ἃ δὴ

d δίδωσιν ἡμῖν ὁ τόπος ἄθλι' ἀθλίους.
τοιοῦτος ὁ βίος, ἀπύρετος, φλέγμ' οὐκ ἔχων.

καὶ προελθὼν

οὐδεὶς χρέως παρόντος ἐσθίει θύμον,
οὐδ' οἱ δοκοῦντες πυθαγορίζειν . . 5
τίς γὰρ κάτοιδ' ἡμῶν τὸ μέλλον ὅ τι παθεῖν
πέπωθ' ἐκάστῳ τῶν φίλων; ταχὺ δὴ λαβὼν
ὅπτα μύκητας πρηνίνοὺς τουσδὶ δύο.

ὅτι Κηφισόδωρος ὁ Ἰσοκράτους μαθητὴς ἐν τοῖς κατὰ
c Ἀριστοτέλους, τέσσαρα δ' ἐστὶ ταῦτα βιβλία, ἐπιτιμᾷ 10
τῷ φιλοσόφῳ ὡς οὐ ποιήσαντι λόγου ἄξιον τῷ παροι-
μίας ἀθροῖσαι, Ἀντιφάνους ὅλον ποιήσαντος δρᾶμα
τὸ ἐπιγραφόμενον Παροιμίαι· ἐξ οὗ καὶ παρατίθεται
τάδε

ἔργω' ἂν εἰ τῶν ὑμετέρων φάγοιμί τι, 15
μύκητας ὠμούς· ἂν φαγεῖν δοκῶ
καὶ στρουφνὰ μῆλα, κεῖ τι πνίγει βρωμ' ἔτι.

57. Φύονται δὲ οἱ μύκητες γηγενεῖς καὶ εἰσὶν αὐ-
τῶν ἐδώδιμοι ὀλίγοι· οἱ γὰρ πολλοὶ ἀποπνίγουσιν. διὸ
f καὶ Ἐπίχαρμος παίζων ἔφη· οἶοναὶ μύκαις ἄρ' ἐξε- 20
σκληρότερες πνιξεῖσθε. Νίκανδρος δ' ἐν Γεωργικοῖς
καταλέγει καὶ τίνες αὐτῶν εἰσὶν οἱ θανάσιμοι λέγων
ἐχθρὰ δ' ἐλαίης

ῥοιῆς τε πρίνου τε δρυός τ' ἄπο πῆματα κεῖται,
οἰδαλέα ξύγκολλα βάρη πνιγόμεντα μυκήτων. 25

φησὶ δὲ καὶ ὅτι

61 συκῆς ὁπότε στέλεχος βαθὺ κόπρῳ
κακκρύψας ὑδάτεσσιν ἀειναέεσσι νοτίζοις,
φύσσονται πυθμέσιν ἀκήριοι· ὦν σὺ μύκητα
θρεπτὸν μή τι χαμηλὸν ἀπὸ ῥίζης προτάμοιο. 30
(τὰ δ' ἄλλ' οὐκ ἦν ἀναγνῶναι)
καὶ τε μύκητας ἀμανίτας τότε ἐφεύσαις,

φησὶν ὁ αὐτὸς Νίκανδρος ἐν τῷ αὐτῷ. Ἐπιππος
ἵν' ὥσπερ οἱ μύκητες ἀποπνίξαιμί σε.

Ἐπαρχίδης Εὐριπίδην φησὶ τὸν ποιητὴν ἐπιδημῆσαι
τῇ Ἰκάρῳ, καὶ γυναικὸς τινος μετὰ τέκνων κατὰ τοὺς b
ἀγρούς, δύο μὲν ἀρρένων τελείων μιᾶς δὲ παρθένου,
φαγούσης θαλασίμους μύκητας καὶ ἀποπνιγείσης μετὰ
τῶν τέκνων ποιῆσαι τουτὶ τὸ ἐπίγραμμα

ὦ τὸν ἀγήρατον πόλον αἰθέρος ἦλιν τέμνων,
ἄρ' εἶδες τοιόνδ' ὄμματι πρόσθε πάθος,

μητέρα παρθενικὴν τε κόρην δισσοὺς τε συναίμους
ἐν ταύτῳ φέγγει μοιραδίῳ φθιμένους;

Διοκλῆς ὁ Καρύστιος ἐν πρώτῳ Ὑγρινῶν φησὶν c
ἄγρια ἐψήματα, τεῦτλον μαλάχη λάπαθον ἀκαλήφη
ἀνδράφαξυς βολβοὶ ὕδνα μύκαι.

58. ΣΙΑ. Σπεύσιππος ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων φησὶ
σίον ἐν ὕδατι γίνεσθαι, σελίνῳ ἐλείῳ τὸ φύλλον ἐοι-
κόσ. διὸ καὶ Πτολεμαῖος ὁ δεύτερος εὐεργέτης Αἰγύ-
πτου βασιλεύσας παρ' Ὁμήρῳ ἀξιοῖ γράφειν
ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ σίου ἡδὲ σελίνου.

20 σία γὰρ μετὰ σελίνου φύεσθαι, ἀλλὰ μὴ ἴα.

59. Δίφιλος φησὶ τοὺς μύκητας εἶναι εὐστόμους
κοιλίας διαχωρητικούς θρεπτικούς, δυσπέπτους δὲ καὶ d
φυσώδεις. τοιούτους δὲ εἶναι τοὺς ἐκ Κέῳ τῆς νήσου.
πολλοὶ μέντοι καὶ κτείνουσι. δοκοῦσι δὲ οἰκεῖοι εἶναι
25 οἱ λεπτότατοι καὶ ἀπαλοὶ καὶ εὐθρυπτοὶ οἱ ἐπὶ πελέ-
αις καὶ πεύκαις γινόμενοι· ἀνοίκειοι δὲ οἱ μέλανες
καὶ πελιοὶ καὶ σκληροὶ καὶ οἱ μετὰ τὸ ἐψηθῆναι καὶ
τεθῆναι πησόμενοι· οὔτινες λαμβανόμενοι κτείνουσι.
βοηθοῦνται δ' ἀπὸ ὕδρομέλιτος πόσεως καὶ ὄξυμέλι-
30 τος, νίτρου καὶ ὄξους. μετὰ τὴν πόσιν δ' ἐμεῖν δεῖ.
διόπερ καὶ δεῖ μάλιστα σκευάζειν αὐτοὺς μετὰ ὄξους e
καὶ ὄξυμέλιτος ἢ μέλιτος ἢ ἁλῶν· οὕτω γὰρ αὐτῶν τὸ

πνιγῶδες ἀφαιρεῖται. Θεόφραστος δὲ ἐν τῷ περὶ φυ-
τῶν ἱστορίας γράφει ὑπόγεια δὲ τὰ τοιαῦτά ἐστι καὶ
ἐπίγεια, καθάπερ οὓς καλοῦσιν τινες πέξιας ἅμα τοῖς
μύκησι γινομένους. ἄρριζοι γὰρ καὶ αὐτοὶ τυγχάνου-
σιν. ὁ δὲ μύκης ἔχει προσφύσεως ἀρχὴν τὸν καυλὸν 5
εἰς μῆκος, καὶ ἀποτείνουσιν ἀπ' αὐτοῦ ῥίζαι. φησὶ
f δὲ καὶ ὅτι ἐν τῇ περὶ Ἡρακλέους στήλας θαλάσση,
ὅταν ὕδατα πλείω γένηται, μύκητες φύονται πρὸς τῇ
θαλάσση, οὓς καὶ ἀπολιθοῦσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου φησὶ.
καὶ Φανίας δὲ ἐν πρώτῳ περὶ φυτῶν τὰ δὲ οὐδὲ φύει 10
τὴν ἀνθίνην, οὐδὲ τῆς σπερματικῆς ἴχνης κορυνήσεως,
οὐδὲ σπερματώσεως, οἷον μύκης ὕδνον πτέρεις ἐλιξ.
ὁ αὐτὸς φησὶ πτέρεις, ἣν ἐνιοὶ βλάχον καλοῦσι. Θεό-
φραστος ἐν Φυτικοῖς λειόφλοια, καθάπερ ὕδνον μύκης
πέξιας γεράνειον. 15

62 60. ΤΑΝΑ. γίνεται καὶ ταῦτα αὐτόματα ἀπὸ
γῆς, μάλιστα περὶ τοὺς ἀμμώδεις τόπους. λέγει δὲ
περὶ αὐτῶν Θεόφραστος τὸ ὕδνον, ὃ καλοῦσιν τινες
γεράνειον, καὶ εἴ τι ἄλλο ὑπόγειον, καὶ πάλιν ἡ τῶν
ἐγγεοτόκων τούτων γένεσις ἅμα καὶ φύσις, οἷον τοῦ 20
τε ὕδνου καὶ τοῦ φυομένου περὶ Κυρήνην ὃ καλοῦσιν
μίσυ. δοκεῖ δ' ἡδὺ σφόδρα τοῦτ' εἶναι καὶ τὴν ὁσμὴν
ἔχειν κρεώδη, καὶ τὸ ἐν τῇ Θράκῃ δὲ γενόμενον ἴτον.
b περὶ δὲ τούτων ἰδιόν τι λέγεται· φασὶ γάρ, ὅταν ὕδατα
μετοπωρινὰ καὶ βρουνταὶ γίνωνται, σκληρὰ τότε γίνε- 25
σθαι, καὶ μᾶλλον ὅταν αἱ βρουνταί, ὥς ταύτης αἰτιωτέ-
ρας οὕσης. οὐ διετίζειν δὲ ἄλλ' ἐπέτειον εἶναι· τὴν δὲ
χρεῖαν καὶ τὴν ἀκμὴν ἔχειν τοῦ ἥρος. οὐ μὲν ἄλλ'
ἐνιοὶ γε ὥς σπερματικῆς οὕσης τῆς ἀρχῆς ὑπολαμβάν-
ουσιν. ἐν γοῦν τῷ αἰγιαλῷ τῶν Μυτιληναίων οὐ 30
φασὶ πρότερον εἶναι πρὶν ἢ γενομένης ἐπομβρίας τὸ
σπέρμα κατενεχθῆ ἀπὸ Τιαρῶν· τοῦτο δ' ἐστὶ χωρίον

ἐν ᾧ πολλὰ γίνεται. γίνεται δὲ ἐν τε τοῖς αἰγιαλοῖς
 μάλιστα καὶ ὅπου χώρα ὑπαμμος· καὶ γὰρ αἱ Τιάραι c
 τοιαῦται. φύεται δὲ καὶ περὶ Λάμψακον ἐν τῇ Ἀβαρ-
 νίδι καὶ ἐν Ἀλωπεκοννήσῳ καὶ τῇ Ἠλείῳ. Ἀνγκεὺς
 5 ὁ Σάμιος φησιν· ἀκαλήφην ἢ θάλασσα ἀνίησιν, ἢ δὲ
 γῇ ὕδνα· καὶ Μάτρων ὁ παρωδὸς ἐν τῷ Δείπῳ
 ὄστρεά τ' ἥνθεικεν Θέτιδος νηρηίδος ὕδνα.

Δίφιλος δὲ δύσπεπτά φησιν εἶναι τὰ ὕδνα, εὐχyla δὲ
 καὶ παραλεαντικά προσέτι δὲ διαχωρητικά, καὶ ἕνια
 10 αὐτῶν ὅμοια τοῖς μύκαις πνιγώδη εἶναι. Ἠγήσανδρος d
 δ' ὁ Δελφὸς ἐν Ἑλλησπόντῳ φησὶν οὔτε ὕδνον γίνε-
 σθαι οὔτε γλαυκίσκον οὔτε θύμον· διὸ Ναυσικλείδην
 εἰρηκέναι μήτε ἕαρ μήτε φίλους. ὕδνόφυλλον δὲ φησι
 Πάμφιλος ἐν γλώσσαις τὴν φρυομένην τῶν ὕδνων
 15 ὑπερθε πόαν, ἀφ' ἧς τὸ ὕδνον γινώσκεσθαι.

61. ΑΚΑΛΗΦΗ. λέγεται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς οὕ-
 τως καὶ τὸ βοτανῶδες καὶ κνησμοῦ αἴτιον. Ἀριστο-
 φάνης Φοινίσσαις· πρῶτον πάντων ἴφρυα φῦναι, εἰθ'
 ἐξῆς τὰς κραν' ἄς ἀκαλήφας.

20 62. Α' ΑΡΑΓΟΙ. οὗτοι καὶ ἔλειοι καὶ ὄρειοι
 καλοῦνται. ὧν οἱ κάλλιστοι οὐ σπείρονται, πάντων e
 ὄντες τ' ἐντὸς θεραπευτικοί. οἱ δὲ σπαρτοὶ καὶ σφό-
 δρα ὑπερμεγέθεις γίνονται. ἐν Λιβύῃ δὲ φασιν ἐν
 Γαιτουλίᾳ γίνεσθαι πάχος μὲν κυπρίου καλάμου, μῆ-
 25 κος δὲ ποδῶν δώδεκα· ἐν δὲ τῇ ὀρεινῇ καὶ παρωκεανί-
 τιδι πάχος μὲν μεγάλων ναρθήκων, μῆκος δὲ περὶ τοὺς
 εἴκοσι πήχεις. Κρατῖνος δὲ διὰ τοῦ φ' ἀσφάραγον ὀνο-
 μάζει. καὶ Θεόπομπος

κᾶπειτ' ἰδὼν ἀσφάραγον ἐν θάμνῳ τινί.

30 Ἰ. Αμειψίας

οὐ σχῖνος οὐδ' ἀσφάραγος οὐ δάφνης κλάδοι.

Δίφιλος δὲ φησιν ὡς ὁ τῆς κράμβης ἀσφάραγος λεγό-

μενος ἰδίως ὀρμενος εὐστομαχώτερός ἐστι καὶ εὐεκκρι-
 τώτερος, ὅψεων δὲ βλαπτικός. ἔστι δὲ δορμὺς καὶ
 οὐρητικός καὶ ἀδικεῖ νεφροὺς καὶ κύστιν. Ἀττικοὶ δ'
 εἰσὶν οἱ λέγοντες ὀρμενον τὸν ἀπὸ τῆς κράμβης ἐξην-
 5 θηκότα. Σοφοκλῆς Ἰχνευταῖς

κᾶξορμενίζει κοῦκ ἐπισχολάζεται
 βλάστη.

63 παρὰ τὸ ἐξορούειν καὶ βλαστάνειν. Ἀντιφάνης δὲ διὰ
 τοῦ π φησὶν ἀσπάραγον

ἀσπάραγος ἀγλαΐζει, ὥχρος ἐξήνθηκέ τις.

10 Ἀριστοφῶν· κάππαριν βληχῶ θύμον ἀσπάραγον πίτ-
 ταν ῥάμνον σφάκον πήγανον.

63. ΚΟΧΛΙΑΣ. Φιλύλλιος

οὐκ εἰμὶ τέττιξ οὐδὲ κοχλίας, ὦ γύναι.

καὶ πάλιν· μαινίδες . . σκόμβροι κοχλῖαι κορακῖνοι. 15
 Ἡσίοδος δὲ τὸν κοχλίαν φερέοικον καλεῖ. καὶ Ἀναξί-
 λας δὲ

b ἀπιστότερος εἶ τῶν κοχλιῶν πολλῷ πάνν,
 οἱ περιφέρουσ' ὑπ' ἀπιστίας τὰς οἰκίας.

Ἀχαιοὺς· ἢ τοσοῦσδ' Αἴτνη τρέφει κοχλίας κεράστας. 20
 προβάλλεται δὲ καὶ τοῖς συμποσίοις γρίφου τάξιν ἔχον
 περὶ τῶν κοχλιῶν οὕτως

ὑλογενὴς ἀνάκανθος ἀναίματος ὑγροκέλευθος.

Ἀριστοτέλης δὲ ἐν πέμπτῳ περὶ ζώων μορίων φησὶν
 'οἱ κοχλῖαι φαίνονται κύοντες ἐν τῷ μετοπώρῳ καὶ τοῦ 25
 ἕαρος· μόνοι τε οὗτοι τῶν ὀστρακοδέρμων συνδυαζό-
 30 μενοι ὥφθησαν.' Θεόφραστος δὲ ἐν τῷ περὶ φωλευ-
 ὄντων· οἱ κοχλῖαι (φησὶ) φωλεύουσι μὲν καὶ τοῦ χει-
 μῶνος, μᾶλλον δὲ τοῦ θέρους. διὸ καὶ πλεῖστοι φαί-
 νονται τοῖς μετοπωρινοῖς ὕδασι. ἢ δὲ φωλεία τοῦ 30
 θέρους καὶ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τῶν δένδρων.' λέγονται
 δὲ τινες τῶν κοχλιῶν καὶ σέσιλοι. Ἐπίχαρμος

τούτων ἀπάντων ἀκρίδας ἀνταλλάσσονται,
 κόγχων δὲ τὸν σέσιλον. Β. ἅπαρ' ἐς τὸν φθόρον.
 Ἀπελλᾶς δὲ Λακεδαιμονίους φησὶ σέμελον τὸν κοχλίαν d
 λέγειν. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν δευτέρῳ ἐτυμολογιῶν τῶν
 5 κοχλιῶν φησὶ τινὰς καλεῖσθαι κωλυσιδείπνους.

64. ΒΟΛΒΟΙ. τούτων Ἡρακλῆς ἐσθίειν παραι-
 τεῖται ἐν Ἀμαλθείᾳ Εὐβούλου λέγων
 θερμότερον ἢ κραυρότερον ἢ μέσως ἔχον,
 τοῦτ' ἐσθ' ἐκάστῳ μεῖζον ἢ Τροίαν ἐλεῖν.
 10 κἀγὼ γὰρ οὐ καυλοῖσιν οὐδὲ σιλφίῳ,
 οὐδ' ἱεροσύλοις καὶ πικραῖς παροψίσιν
 βολβοῖς τ' ἐμαυτὸν χορτάσων ἐλήλυθα.
 ἃ δ' εἰς τ' ἐδωδὴν πρῶτα καὶ ῥώμης ἀκμὴν
 καὶ πρὸς ὑγίειαν, πάντα ταῦτ' ἐδαινύμην, e
 15 κρέας βόειον ἐφθὸν ἀσόλοιον μέγα,
 ἀκροκώλιόν τε γεννικόν, ὅπτα δέλφακος
 ἀλίπαστα τρία.

Ἀλεξίς ἐμφανίζων τὴν τῶν βολβῶν πρὸς τὰ ἀφροδίσια
 δύναμιν φησὶ

20 πίνας κάραβον
 βολβούς κοχλίας κήρυκας ᾧ' ἀκροκώλια,
 τοιαῦτα· τούτων ἂν τις εὖροι φάρμακα
 ἐρῶν ἑταίρας ἕτερα χρησιμώτερα; f

Ξέναρχος
 25 φθίνει δόμος
 ἀσυστάτοισι δεσποτῶν κεχρημένος
 τύχαις, ἀλάστῳ τ' εἰσπέπαικε Πελοπιδῶν.
 ἄστυτος οἶκος, κοῦτε βυσσάχην θεᾶς
 Δηοῦς σύνοικος γηγενῆς βολβὸς φίλοις
 30 ἐφθὸς βοηθῶν δυνατός ἐστ' ἐπαρκέσαι,
 μάτην δὲ πόντου κυανέαις δίναις τραφεῖς
 φλεβὸς τροπωτῆρ πούλυπους ἀλούς βρόχων 64

πλεκταῖς ἀνάγκαις τῆς τροχηλάτου κόρης
 πίμπλησι λοπάδος στεροσώματος κύτος.
 Ἀρχέστρατος
 βολβῶν καὶ καυλῶν χαίρειν λέγω ὀξυβάφοισιν
 ταῖς τ' ἄλλαις πάσῃσι παροψίσι. 5

65. Ἡρακλείδης ὁ Ταραντῖνος ἐν Συμποσίῳ βολ-
 βὸς καὶ κοχλίας καὶ ῥὸν καὶ τὰ ὅμοια δοκεῖ σπέρματος
 εἶναι ποιητικά, οὐ διὰ τὸ πολύτροφα εἶναι, ἀλλὰ διὰ
 τὸ ὁμοειδεῖς ἔχειν τὰς πρῶτας φύσεις αὐτὰς τὰς δυνά-
 10 μεις τῷ σπέρματι. Δίφιλος οἱ βολβοὶ δύσπεπτοι μὲν
 εἰσι, πολύτροφοι δὲ καὶ εὐστόμαχοι, ἔτι δὲ σμηκτικοὶ
 καὶ ἀμβλυντικοὶ ὅψεως διεγερτικοὶ τ' ἀφροδισίων. ἡ
 δὲ παροιμία φησὶν

οὐδέν σ' ὀνήσει βολβὸς ἂν μὴ νεῦρ' ἔχῃς.
 διεγείρουσι δ' ὄντως αὐτῶν πρὸς ἀφροδίσια οἱ βασι- 15
 λικοὶ λεγόμενοι, οἱ καὶ κρείσσονες τῶν ἄλλων εἰσὶ,
 μεθ' οὓς οἱ πυρροί. οἱ δὲ λευκοὶ καὶ λιβυκοὶ σκιλλώ-
 δεις· χείρονες δὲ πάντων οἱ αἰγύπτιοι.

66. Αἱ δὲ βολβῖναι καλούμεναι εὐχυνλότεραι μὲν
 εἰσι τῶν βολβῶν, οὐ μὴν οὕτως εὐστόμαχοι, διὰ τὸ 20
 γλυκάζον ἔχειν παχύ τι· καὶ γε ἱκανῶς εἰσι διὰ τὴν
 πολλὴν σκληρότητα καὶ εὐέκκριτοι. μνημονεύει δὲ
 βολβίνης Μάτρων ἐν παρωδίαις

σόγκους δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
 μυελόεν βλάστημα, καρηκομόωντας ἀκάνθαις· 25
 βολβίνας θ', αἱ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰσὶν αἰδοί,
 ἃς ἐν χέρσῳ θρέψε Διὸς παῖς ἄσπετος ὄμβρος,
 λευκοτέρας χιόνος ἰδέειν ἀμύλοισιν ὁμοίας·
 τάων φυομένων ἠράσσατο πότνια γαστήρ.

d 67. Ὅτι Νίκανδρος μεγαρῆας βολβούς ἐπαινεῖ. 30
 Θεόφραστος δ' ἐν ἐβδόμῳ φυτικῶν ἐνιαχοῦ (φησὶν)
 οὕτω γλυκεῖς εἰσὶν οἱ βολβοὶ ὥστε καὶ ὠμούς ἐσθίε-

σθαι, ὥσπερ ἐν τῇ ταυρικῇ Χερρονήσῳ. τὰ αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ Φανίας. ἔστι δὲ καὶ γένος (φησὶ) βολβῶν (Θεόφραστος) ἐριοφόρων, ὃ φύεται ἐν αἰγιαλοῖς. ἔχει δὲ τὸ ἔριον ὑπὸ τοὺς πρώτους χιτῶνας, ὥστε ἀνὰ μέσον εἶναι τοῦ ἐδωδίου τοῦ ἐντὸς καὶ τοῦ ἔξω. ὑφαίνεται δ' ἐξ αὐτοῦ καὶ πόδεια καὶ ἄλλα ἱμάτια, ὥς καὶ Φανίας φησὶ τὸ δὲ ἐν Ἰνδοῖς τριχῶδες ἔστι. περὶ δὲ τῆς τῶν βολβῶν σκευασίας Φιλήμων φησὶ

τὸν βολβόν, εἰ βούλει, σκόπει
 10 ὅσα δαπανήσας εὐδοκιμεῖ, τυρὸν μέλι
 σήσαμον ἔλαιον κρόμμυον ὄξος σίλφιον.
 αὐτὸς δ' ἐφ' αὐτοῦ στὶν πονηρὸς καὶ πικρὸς.

Ἡρακλείδης δ' ὁ Ταραντίνος τοῦ συμποσίου περιγράφων τοὺς βολβούς φησὶ περιγράφειν δεῖ τὴν πολλὴν
 15 βρωσιν, καὶ μάλιστα τῶν ἐχόντων ὄλκιμόν τι καὶ γλίσχρον, οἷον ὧν βολβῶν ἀκροκωλίων κοχλιῶν καὶ τῶν ὁμοίων. ἐπιμένει γὰρ τῇ κοιλίᾳ πλείονας χρόνους καὶ ἐμπλεκόμενα παρακατέχει τὰ ὑγρά.

68. ΚΙΧΛΑΙ. καὶ τούτων ἦσαν καὶ ἄλλων ὀρνίθων ἀγέλαι ἐν τοῖς προπόμασι. Τηλεκλείδης
 20 ὅπται δὲ κίχλαι μετ' ἀμνητίσκων εἰς τὸν φάρυγ' εἰσεπέτοντο.

Συρακόσιοι δὲ τὰς κίχλας κιχήλας λέγουσιν. Ἐπίχαρμος τὰς τ' ἐλαιοφιλοφάγους κιχήλας. μέμνηται τούτων καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις. τρία δὲ γένη κιχλῶν Ἀριστοτέλης εἶναι ἱστορεῖ ὧν τὴν πρώτην καὶ 65 μεγίστην κίσση πάρισον εἶναι, ἣν καὶ καλεῖσθαι ἰξοφάγον, ἐπειδὴ ἰξὸν ἐσθίει. τὴν δὲ τῷ κοσσύφῳ ἴσην, ἣν ὀνομάζεσθαι τριχάδα. τὴν δὲ τρίτην ἐλαχίστην τῶν προειρημένων οὖσαν ἰλλάδα ὀνομάζεσθαι. οἱ δὲ 30 τυλάδα λέγουσιν, ὥς Ἀλέξανδρος ἱστορεῖ ὁ Μύνδιος ἣν καὶ συναγελαστικὴν εἶναι καὶ νεοττεύειν ὥς καὶ τὰς

χειλιδόνας. ὅτι τὸ εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον ἐπύλλιον, ἔπιγραφόμενον δὲ Ἐπικιχλίδες, ἔτυχε ταύτης τῆς προσηγορίας διὰ τὸ τὸν Ὅμηρον ἄδοντα αὐτὸ τοῖς παισὶ κίχλας δῶρον λαμβάνειν, ἱστορεῖ Μέναιχος ἐν τῷ περὶ τεχνιτῶν.

69. ΣΤΚΑΛΙΔΕΣ. Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιος ἱστορεῖ ἄτερος τῶν αἰγιθαλῶν ὑφ' ὧν μὲν ἐλαιὸς καλεῖται, ὑπὸ δὲ τινων πιρίας. συκαλὶς δ', ὅταν ἀκμάζη τὰ σῦκα. δύο δ' εἶναι γένη αὐτοῦ, συκαλίδα καὶ μελαγκόρυπον. Ἐπίχαρμος ἀγλαὰς συκαλλίδας. καὶ πάλιν ἦν δ' ἐρωδιοί [τε πολλοὶ] μακροκαμπυλαύχενες τέτρακές τε σπερματολόγοι καὶ γλααὶ συκαλλίδες. ἀλίσκονται δ' αὗται τῷ τῶν σῦκων καιρῷ. διὸ βέλτιον ὀνομάζονται ἂν δι' ἐνὸς λ. διὰ δὲ τὸ μέτρον Ἐπίχαρμος διὰ δυοῖν εἴρηκεν.

70. ΣΠΙΝΟΙ. Εὐβουλος ἀμφιδρομίων ὄντων, ἐν οἷς νομίζεται ὅπταιν τε τυροῦ χερρονησίτου τόμον, ἔψειν τ' ἐλαίῳ ῥάφανον ἡγλαῖσμένην, πνίγειν τε παχέων ἀρνίων στηθύνια, τίλλειν τε φάττας καὶ κίχλας ὁμοῦ σπίνοις, ὁμοῦ τε χναύειν μαινίσιν σηπίδια, πιλεῖν τε πολλὰς πλεκτάνας ἐπιστροφῶς, πίνειν τε πολλὰς κύλικας εὐζωρεστέρας.

71. ΚΟΨΙΧΟΙ. Νικόστρατος ἢ Φιλέταιρος τί οὖν ἀγοράσω; φράζε γάρ. Β. μὴ πολυτελεῶς ἀλλὰ καθαρείως· δασύποδα, εἰς περιτύχης, ἀγόρασον καὶ νητιῖα, ὅποσα σὺ βούλει, καὶ κίχλας καὶ κοψίχους, ὀρνιθάριά τε τῶν ἀγρίων τούτων συχνά. χάριεν γάρ.

Ἐν τῷ τῶν βρωμάτων καταλέγει

μέλι πέρδικες
φάτται νῆτται χῆνες ψᾶρες
κίττα κολοιδὸς κόψιχος ὄρνυξ
ὄρνις θήλεια.

5 πάντων ἡμᾶς λόγον ἀπαιτεῖς, καὶ οὐδ' ὅτιοῦν ἔξεστιν
εἰπεῖν ἀνυπεύθυνον. ὅτι τὸ στρουθάριον παρ' ἄλλοις
τε καὶ δὴ καὶ παρ' Εὐβούλῳ· περδίκια λαβὲ τέτταρ' ἢ
καὶ πέντε, δασύποδας τρεῖς, στρουθάρια θ' οἷον ἐν-
τραγεῖν, ἀκανθυλλίδας, βιττάκους, σπινία, κερχνῆδας,
10 τὰ τ' ἄλλ' ἅττ' ἂν ἐπιτύχῃς.

72. ΕΓΚΕΦΑΛΟΙ ΧΟΙΡΕΙΟΙ. τούτων ἡμᾶς ἐσθί- f
ειν οὐκ εἶων οἱ φιλόσοφοι, φάσκοντες τοὺς αὐτῶν
μεταλαμβάνοντας ἴσον καὶ κυάμων τρώγειν κεφαλῶν
τε οὐ τοκήων μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων βεβήλων.
15 οὐδένα γοῦν τῶν ἀρχαίων βεβρωκέναι διὰ τὸ τὰς αἰ-
σθήσεις ἀπάσας σχεδὸν ἐν αὐτῷ εἶναι. Ἀπολλόδωρος
δ' ὁ Ἀθηναῖος οὐδ' ὀνομάζειν τινὰ τῶν παλαιῶν φησὶν 66
ἐγκέφαλον· καὶ Σοφοκλέα γοῦν ἐν Τραχινίαις ποιή-
σαντα τὸν Ἡρακλέα ῥιπτοῦντα τὸν Λίχαν ἐς θάλασσαν
20 οὐκ ὀνομάσαι ἐγκέφαλον, ἀλλὰ λευκὸν μυελόν, ἐκκλί-
νοντα τὸ μὴ ὀνομαζόμενον·

κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει, μέσου
κρατὸς διασπαρέντος αἵματός θ' ὁμοῦ·
καίτοι τᾶλλα διαρρήδην ὀνομάσαντα. καὶ Εὐριπίδης
25 δὲ τὴν Ἑκάβην θρηνοῦσαν εἰσαγαγὼν τὸν Ἀστυάνα-
κτα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ῥιφέντα φησί
δύστηνε, κρατὸς ὥς σ' ἐκείρεν ἀθλίως
τείχη πατρῶα, Λοξίου πυργώματα, b
ὃν πόλλ' ἐκήπευσ' ἢ τεκοῦσα βόστρυχον,
30 φιλήμασιν τ' ἔδωκεν· ἐνθεν ἐκγελαῖ
ὀστέων ῥαγέντων φόνος, ἵν' αἰσχροῖα μὴ λέγω.
ἔχει δὲ ἐπιστάσιαν ἢ τῶν ποιημάτων τούτων ἐκδοχή.

καὶ γὰρ Φιλοκλῆς τε ἐγκέφαλον φησὶν· οὐδ' ἂν ἐγκέ-
φαλον ἐσθῶν λίποι· καὶ Ἀριστοφάνης· ἀπολέσαιμ' ἂν
ἐγκεφάλου θρίω δύο· καὶ ἄλλοι. λευκὸν οὖν ἂν εἴη
c μυελὸν εἰρηκῶς Σοφοκλῆς ποιητικῶς, Εὐριπίδης τε τὸ
τῆς προσόψεως εἰδεχθῆς καὶ αἰσχροὺς οὐχ αἰρούμενος 5
ἐναργῶς ἐμφανίσαι ἐδήλωσεν ὥς ἐβούλετο. ὅτι δ' ἱε-
ρὸν ἐνόμιζον τὴν κεφαλὴν δῆλον ἐκ τοῦ καὶ κατ' αὐ-
τῆς ὀμνύειν καὶ τοὺς γινομένους ἀπ' αὐτῆς παρμους
προσκυνεῖν ὥς ἱερούς. ἀλλὰ μὴν καὶ τὰς συγκαταθέ-
σεις βεβαιούμεν τῇ ταύτης ἐπινεύσει, ὥς καὶ ὁ Ὀμηρι- 10
κὸς Ζεὺς φησιν

εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ ἐπινεύσομαι.

73. Ὅτι εἰς τὸ πρόπομα καὶ ταῦτα ἐνεβάλλοντο,
d πέπερι φυλλὶς σμύρνα κύπειρον μύρον αἰγύπτιον.
Ἀντιφάνης 15

ἂν μὲν ἄρα πέπερί τις εἰσφέρει,
πριάμενος στρεβλοῦν· γράφουσι τοῦτον ὥς κα-
τάσκοπον.

πάλιν

νῦν δεῖ περιόντα πέπερι καὶ καρπὸν βλίτου 20
ζητεῖν.

Εὐβουλος

κόκκον λαβοῦσα κνίδιον ἢ τοῦ πεπέριος
τρίψας· ὁμοῦ σμύρνη διάπαττε τὴν ὁδόν.

Ῥοφελίων 25

λιβυκὸν πέπερι καὶ θυμίαμα, βιβλίον
Πλάτωνος ἐμβρόντητον.

e Νίκανδρος Θηριακοῖς

ἢ καὶ λεπτοθρίοιο πολύχνοα φύλλα κονύξης,
πολλάκι δ' ἢ πέπερι κόψας νέον ἢ ἀπὸ Μήδων 30
κάρδαμον.

Θεόφραστος ἐν φυτῶν ἱστορίᾳ· τὸ πέπερι καρπὸς μὲν

ἔστι, διττὸν δὲ αὐτοῦ τὸ γένος· τὸ μὲν στρογγύλον, ὥσπερ ὄροβος, κέλυφος ἔχον ὑπέρυθρον, τὸ δὲ πρόμη-
 κες, μέλαν, σπερμάτια μηκωνικὰ ἔχον. ἰσχυρότερον δὲ
 πολὺ τοῦτο θατέρον· θερμαντικὰ δὲ ἄμφω· διὸ καὶ πρὸς
 5 τὸ κώνειον βοηθεῖ ταῦτα. ἐν δὲ τῷ περὶ πνιγμοῦ f
 γράφει· ἢ δὲ τούτων ἀνάκτησις ὄξους ἐγχύσει καὶ πε-
 πέριδος ἢ κνίδης καρπῷ τριφθείσης. τοῦτο δ' ἡμᾶς
 τηρῆσαι δεῖ, ὅτι οὐδέτερον ὄνομα οὐδὲν ἔστι παρὰ τοῖς
 Ἕλλησιν εἰς ἰλῆγον εἰ μὴ μόνον τὸ μέλι. τὸ γὰρ πέ-
 10 περι καὶ κόμμι καὶ κοῖφι ξενικά.

74. ΕΛΑΙΟΝ. σαμιακοῦ ἐλαίου μνημονεύει Ἀν-
 τιφάνης ἢ Ἀλεξίς

οὐτοσὶ δέ σοι
 τοῦ λευκοτάτου πάντων ἐλαίου σαμιακοῦ
 15 ἔστιν μετρητής.
 καρικοῦ δὲ Ὠφελίων ἐλαίῳ καρικῷ ἀλείφεται. Ἀμύν- 67
 τας ἐν σταθμοῖς περσικοῖς φησι· φέρει τὰ ὄρη τέρμιν-
 θον καὶ σχῖνον καὶ κάρνα τὰ περσικά, ἀφ' ὧν ποιοῦσι
 τῷ βασιλεῖ ἔλαιον πολὺ. Κτησίας δ' ἐν Καρμανίᾳ φησὶ
 20 γίνεσθαι ἔλαιον ἀκάνθινον, ᾧ χρῆσθαι βασιλέα· ὅς καὶ
 καταλέγων ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν πόρων
 [τούτῳ] βιβλίῳ πάντα τὰ τῷ βασιλεῖ παρασκευαζόμενα
 ἐπὶ τὸ δεῖπνον οὔτε πεπέρεως μέμνηται οὔτε ὄξους,
 ὃ μόνον ἄριστόν ἐστι τῶν ἡδυσμάτων.
 25 ἀλλὰ μὴν οὐδὲ Δείνων ἐν τῇ περσικῇ πραγματείᾳ· ὅς
 γέ φησι καὶ ἄλλας ἀμμωνιακὸν ἀπ' Αἰγύπτου ἀναπέμ- b
 πεσθαι βασιλεῖ καὶ ὕδωρ ἐκ τοῦ Νείλου. ἐλαίου δὲ
 τοῦ ὠμοτριβοῦς καλουμένου μνημονεύει Θεόφραστος
 ἐν τῷ περὶ ὁδμῶν φάσκων αὐτὸ γίνεσθαι ἐκ τῶν φανύ-
 30 λων ἐλαίων καὶ ἐξ ἀμυγδάλων. τοῦ δὲ ἐν Θουρίοις
 γινομένου ἐλαίου ὡς διαφόρου μνημονεύει Ἀμφίς
 ἐν Θουρίοις τοῦλαιον, ἐν Γέλα φακῇ.

75. ΓΑΡΟΣ. Κρατῖνος

ὁ τάλαιρος ὑμῶν διάπλεως ἔσται γάρου.
 Φερεκράτης· ἀνεμολύνθη τὴν ὑπὴν τῷ γάρῳ. Σο-
 φροκλῆς Τριπτολέμῳ· τοῦ ταριχηροῦ γάρου. Πλάτων
 ἐν σαπρῷ γάρῳ 5

βάπτοντες ἀποπνίξουσί με.

ὅτι δ' ἀρσενικόν ἐστι τοῦνομα Αἰσχύλος δηλοῖ εἰπὼν
 καὶ τὸν ἰχθύων γάρου.

76. ΟΞΟΣ. τοῦτο μόνον Ἀττικοὶ τῶν ἡδυσμάτων
 ἦδος καλοῦσι. κάλλιστον δ' ὄξος εἶναί φησι Χρύσιπ- 10
 πος ὁ φιλόσοφος τό τε αἰγύπτιον καὶ τὸ κνίδιον. Ἀρι-
 d στοφάνης δὲ ἐν Πλούτῳ φησὶν ὄξει διέμενος σφητ-
 τίῳ. Δίδυμος δ' ἐξηγούμενος τὸ λαμβεῖόν φησιν ἴσως,
 διότι οἱ Σφήττιοι ὄξεις. μνημονεύει δέ που καὶ τοῦ
 ἐκ Κλεωνῶν ὄξους ὡς διαφόρου· ἐν δὲ Κλεωναῖς ὄξι- 15
 δες εἰσί. καὶ Δίφιλος

δειπνεῖ τε καταδύς πῶς δοκεῖς λακωνικῶς,
 ὄξους δὲ κοτύλην B. πάξ. A. τί πάξ; ὄξις μέτρον
 χωρεῖ τοσοῦτο τῶν Κλεωναίων.

Φιλωνίδης

20

τὰ καταχύσματα

αὐτοῖσιν ὄξος οὐκ ἔχει.

e ὁ δὲ Ταραντῖνος Ἡρακλείδης ἐν τῷ συμποσίῳ φησὶ
 τὸ ὄξος τινὰ τῶν ἐκτὸς συνιστάνει, παραπλησίως δὲ
 καὶ τὰ ἐν κοιλίᾳ, τὰ δ' ἐν τῷ ὄγκῳ διαλύει, διὰ τὸ δῆ- 25
 λον ὅτι διαφοροὺς ἐν ἡμῖν μίγνυσθαι χυμούς. ἔθau-
 μάζετο δὲ καὶ τὸ δεκελικὸν ὄξος. Ἀλεξίς

κοτύλας τέτταρας

ἀναγκάσας μεστὰς ἔμ' αὐτόθεν σπάσαι

ὄξους δεκελικοῦ δι' ἀγορᾶς μέσης ἄγεις. 30

λεκτέον δὲ ὀξύγαρον διὰ τοῦ ν, καὶ τὸ δεχόμενον αὐτὸ
 f ἀγγεῖον ὀξύβαφον· ἐπεὶ καὶ Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Θεο-

πόμπου αἰκίας εἶρηκεν· ἐγὼ δ' ὀξύμελι πίνω.' οὕτως
οὖν ἐροῦμεν καὶ ὀξυρόδινον.

77. Ὅτι ἀρτύματα εὔρηται παρὰ Σοφοκλεῖ· καὶ
βορᾶς ἀρτύματα.' καὶ παρ' Αἰσχύλῳ· διαβρέχεις τάρ-
5 τύματα.' καὶ Θεόπομπος δέ φησι· πολλοὶ μὲν ἀρτυμά-
των μέδιμνοι, πολλοὶ δὲ σάκκοι καὶ θύλακοι βιβλίων
καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων τῶν χρησίμων πρὸς τὸν βίον.
τὸ δὲ ῥῆμα κεῖται παρὰ Σοφοκλεῖ· ἐγὼ μάγειρος ἀρ- 68
τύσω σοφῶς.' Κρατῖνος

10 γλαῦκον οὐ πρὸς παντὸς [ἀνδρός] ἐστὶν ἀρτυῖσαι
καλῶς.

Εὐπολις

ὄψω πονηρῶ πολυτελῶς ἡρτυμένῳ.
ὅτι ἀρτύματα ταῦτα καταλέγει πού· Ἀντιφάνης
15 ἀστάφιδος ἁλῶν σιραίου σιλφίου τυροῦ θύμου
σησάμου νίτρου κυμίνου . . . ὀριγάνου
βοτανίων ὄξους ἐλαῶν εἰς ἀβυρτάκην χλόης
καππάριδος ῥῶν ταρίχους καρδάμων θρίων ὀπου.
ὅτι οἶδασιν οἱ παλαιοὶ τὸ αἰθιοπικὸν καλούμενον κύ- b
20 μινον. ὅτι εἶρηται ἀρσενικῶς ὁ θύμος καὶ ὁ ὀρίγανος.
Ἀναξανδρίδης
ἀσφάραγον σχῖνόν τε τεμῶν καὶ ὀρίγανον, ὅς δὴ
σεμνύνει τὸ τάριχον ὁμοῦ μιχθεὶς κοριάννῳ.

Ἰων

25 ἀντὰρ ὃ γ' ἐμμαπέως τὸν ὀρίγανον ἐν χερὶ κεύθει.
θηλυκῶς δὲ Πλάτων ἢ Κάνθαρος
ἢ ἔξ Ἀρκαδίας τοι δριμυτάτην ὀρίγανον.
οὐδετέρως δ' Ἐπίχαρμος καὶ Ἀμειψίας. τὸν δὲ θύμον
ἀρσενικῶς Νίκανδρος ἐν Μελισσουργικοῖς. c

30 78. Ὅτι τοὺς πέπονας Κρατῖνος μὲν σικνοὺς σπερ-
ματίας κέκληκεν ἐν Ὀδυσσεῦσι
πώποτ' εἰδές μοι

τὸν ἄνδρα, παῖδα Λαέρτα φίλον, ἐν Πάρῳ
σικνὸν μέγιστον σπερματίαν ὠνούμενον;

Πλάτων Λαῖῳ

οὐχ ὀρᾶς ὅτι

ὁ μὲν Λέαγρος, Γλαύκωνος ὦν μεγάλου γένους, s
ἀβελτεροκόκκυξ ἡλίθιος περιέρεχεται,
d σικνοῦ πέπονος εὐνουχίου κνήμας ἔχων;

Ἀναξίλας

τὰ δὲ σφύρ' ὥδει μᾶλλον ἢ σικνὸς πέπων.

Θεόπομπος

10

μαλθακωτέρα

πέπονος σικνοῦ μοι γέγονε.

Φανίας· βρωτὰ μὲν ἀπαλὰ τῷ ἐπικαρπίῳ σικνὸς καὶ
πέπων ἄνευ τοῦ σπέρματος, πεττόμενον δὲ τὸ περι-
κάρπιον μόνον. κολοκύντη δὲ ὠμὴ μὲν ἄβρωτος, ἐφθῇ 15
δὲ καὶ ὀπτὴ βρωτῇ. Διοκλῆς δ' ὁ Καρύστιος ἐν πρώ-
τῳ Ὑγιεινῶν φησὶν ἐψανά· ἄγρια εἶναι θρίδακα, ταύ-
e της κρατίστην τὴν μέλαιναν, κάρδαμον, ἀδριανόν,
σίναπν, κρόμμυνον, τούτου εἶδος ἀσκαλώνιον καὶ γή-
τειον, σκόροδον, φύσιγγες, σικνὸς πέπων, μήκων. καὶ 20
μετ' ὀλίγα· ὁ πέπων δ' ἐστὶν εὐκαρδιώτερος καὶ εὐ-
πεπτότερος. ἐφθὸς δ' ὁ σικνὸς ἀπαλός, ἄλυπος, οὐρη-
τικός. ὁ δὲ πέπων ἐψηθεὶς ἐν μελικράτῳ διαχωρητι-
κώτερος.' Σπεύσιππος δ' ἐν τοῖς Ὀμοίοις τὸν πέποννα
καλεῖ σικύαν· Διοκλῆς δὲ πέποννα ὀνομάσας οὐκ ἔτι 25
καλεῖ σικύαν· καὶ ὁ Σπεύσιππος δὲ σικύαν εἰπὼν
f πέποννα οὐκ ὀνομάζει. Δίφιλος δέ φησιν· ὁ πέπων εὐ-
χυλότερός ἐστι καὶ ἐπικρατητικός. κακοχυλότερος δέ,
ὀλιγότροφος δὲ καὶ εὐφθαρτος καὶ εὐεκκριτώτερος.'

79. ΘΡΙΔΑΞ. ταύτην Ἀττικοὶ θριδακίνην κα- 30
λοῦσιν. Ἐπίχαρμος· θριδακος ἀπολελεμμένος τὸν καν-
λόν.' θριδακινίδας δ' εἶρηκε Στράτις

πρασοκουρίδες, αἱ καταφύλλους
 ἀνὰ κήπους πεντήκοντα ποδῶν
 ἵχνεσι βαίνειτ' ἐφαπτόμεναι ποδοῖν
 σατυριδίων μακροκέρκων
 5 χορούς ἐλίσσουσai παρ' ὠκίμων
 πέταλα καὶ θριδακινίδων
 εὐόσμων τε σελίνων.

Θεόφραστος δέ φησι· τῆς θριδακίνης ἡ λευκὴ γλυκυ-
 τέρα καὶ ἀπαλωτέρα. γένη δ' αὐτῆς τρία, τὸ πλατύ-
 10 καυλον καὶ τὸ στρογγυλόκαυλον καὶ τρίτον τὸ λακω-
 νικόν. αὕτη δ' ἔχει τὸ μὲν φύλλον σκολυμῶδες, ὀρθὴ
 δὲ καὶ εὐανξῆς ἀπαράβλαστός ἐστιν ἐκ τοῦ καυλοῦ.
 τῶν δὲ πλατειῶν οὕτω τινὲς γίνονται πλατύκαυλοι, b
 ὥστ' ἐνίοις καὶ θύραις χοῆσθαι κηπουρικαῖς. τῶν δὲ
 15 καυλῶν φησὶ κολουσθέντων ἡδίοις τοὺς παλιμβλαστεῖς
 εἶναι.

80. Νίκανδρος δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν δευτέρῳ Γλωσ-
 σῶν βρένθιν λέγεσθαι φησὶ παρὰ Κυπρίοις θρίδακα,
 οὗ ὁ Ἄδωνις καταφυγὼν ὑπὸ τοῦ κάπρου διεφθάρη.

20 Ἄμφις τε ἐν Ἰαλέμῳ φησὶν
 ἐν ταῖς θριδακίναις ταῖς κάκιστ' ἀπολουμέναις,
 ἃς εἰ φάγοι τις ἐντὸς ἐξήκοντ' ἑτῶν,
 ὁπότε γυναικὸς λαμβάνοι κοινωνίαν,
 στρέφοιθ' ὅλην ἂν νύκτα μηδὲ ἐν πλέον
 25 ὧν βούλεται δρῶν, ἀντὶ τῆς ὑπουργίας
 τῇ χειρὶ τρίβων τὴν ἀναγκαίαν φύσιν.

καὶ Καλλίμαχος δέ φησιν ὅτι ἡ Ἀφροδίτη τὸν Ἄδωνιν
 ἐν θριδακίνῃ κρύψειεν, ἀλληγοροῦντων τῶν ποιητῶν
 ὅτι ἀσθενεῖς εἰσι πρὸς ἀφροδίδια οἱ συνεχῶς χρώμενοι
 30 θρίδαξι. καὶ Εὐβουλος δ' ἐν ἀστύτοις φησὶ
 μὴ μὴ παρατίθει μοι θριδακίνας, ὦ γύναι,
 ἐπὶ τὴν τράπεζαν, ἣ σεαντὴν αἰτιῶ. d

69

ἐν τῷ λαχάνῳ τούτῳ γάρ, ὥς λόγος, ποτὲ
 τὸν Ἄδωνιν ἀποθανόντα προύθηκεν Κύπρις·
 ὥστ' ἐστὶ νεκύων βρωμα.

Κρατῖνος δὲ φησὶ Φάωνος ἐρασθεῖσαν τὴν Ἀφροδίτην
 ἐν καλάῖς θριδακίναῖς αὐτὸν ἀποκρύψαι, Μαρσύας δ' 5
 ὁ νεώτερος ἐν χλόῃ κριθῶν. Ἰππώνακτα δὲ τετρακί-
 νην τὴν θρίδακα καλεῖν Πάμφιλος ἐν γλώσσαις φησί·
 e Κλείταρχος δὲ Φρύγας οὕτω καλεῖν. Λύκος δ' ὁ πυ-
 θαγόρειος τὴν ἐκ γενέσεώς φησι θρίδακα πλατύφυλλον
 τετανὴν ἄκαυλον ὑπὸ μὲν τῶν πυθαγορείων λέγεσθαι 10
 εὐνοῦχον, ὑπὸ δὲ τῶν γυναικῶν ἀστύτιδα· διουρητι-
 κοὺς γὰρ παρασκευάζει καὶ ἐκλύτους πρὸς τὰ ἀφρο-
 δίδια· ἐστὶ δὲ κρατίστη ἐσθίεσθαι.

81. Δίφιλος δέ φησιν ὥς ὁ τῆς θρίδακος καυλὸς
 πολύτροφός ἐστι καὶ δυσέκκριτος μᾶλλον τῶν φύλλων· 15
 ταῦτα δὲ πνευστικώτερα ἐστὶ καὶ τροφιμώτερα καὶ εὐ-
 εκκριτώτερα. κοινῶς μέντοι ἡ θρίδαξ εὐστόμαχος,
 f ψυκτικὴ, εὐκοίλιος, ὑπνωτικὴ, εὐχυλος, ἐφεκτικὴ τῆς
 πρὸς τὰ ἀφροδίδια ὁρμῆς. ἡ δὲ τρυφερώτερα θρίδαξ
 εὐστομαχωτέρα καὶ μᾶλλον ὕπνον ποιοῦσα. ἡ δὲ σκλη- 20
 ροτέρα καὶ ψαθυρὰ ἥττον ἐστὶ καὶ εὐστόμαχος καὶ εὐ-
 κοίλιος, ὕπνον τε ποιεῖ. ἡ δὲ μέλαινα θρίδαξ ψύχει
 μᾶλλον εὐκοίλιός τε ἐστὶ. καὶ αἱ μὲν θεριναὶ εὐχυλό-
 τεραι καὶ τροφιμώτεραι, αἱ δὲ φθινοπωριναὶ ἄτροφοι
 καὶ ἀχυλότεραι. ὁ δὲ καυλὸς τῆς θρίδακος ἄδιψος εἶναι 25
 δοκεῖ. θρίδαξ δ' ἐφομένη ὁμοίως τῷ ἀπὸ κράμβης
 ἀσπαράγῳ ἐν λοπάδι, ὥς Γλανκίας ἱστορεῖ, κρεῖττων
 70 τῶν ἄλλων ἐψητῶν λαχάνων. ἐν ἄλλοις δὲ Θεόφρα-
 στος ἐπίσπορά φησι καλεῖσθαι τευτλίον θριδακίνην
 εὐζωμον νᾶπυ λάπαθον κορίαννον ἄνηθον κάρδαμον. 30
 Δίφιλος δὲ κοινῶς φησὶν εἶναι πάντα τὰ λάχανα
 ἄτροφα καὶ λεπτυντικά καὶ κακόχυλα, ἔτι δὲ ἐπιπολα-

στικά καὶ δυσοικονόμητα. θερινῶν δὲ λαχάνων Ἐπίχαρμος μέμνηται.

82. ΚΙΝΑΡΑ. ταύτην Σοφοκλῆς ἐν Κολχίσι κυνάραν καλεῖ, ἐν δὲ Φοίνικι κύναρον

5 κύναρος ἄκανθα πάντα πληθύνει γύν. b

Ἐκαταῖος δ' ὁ Μιλήσιος ἐν Ἀσίας περιηγήσει, εἰ γνήσιον τοῦ συγγραφέως τὸ βιβλίον. Καλλίμαχος γὰρ b Νησιώτου αὐτὸ ἀναγράφει· ὅστις οὖν ἐστὶν ὁ ποιήσας, λέγει οὕτω· περὶ τὴν Ἰρκανίην θάλασσαν καλεομένην οὖρεα ὑψηλὰ καὶ δασέα ὕλησι, ἐπὶ δὲ τοῖσι οὖρεσι ἄκανθα κυνάρη. καὶ ἐξῆς Ἰάκχων πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα Χοράσμιοι οἰκέουσι, γῆν ἔχοντες καὶ πεδία καὶ οὖρεα· ἐν δὲ τοῖσι οὖρεσι δένδρεα ἐνὶ ἄγρια, ἄκανθα κυνάρη, ἰτέη, μυρίκη. καὶ περὶ τὸν Ἰνδὸν δέ f φησι ποταμὸν γίνεσθαι τὴν κυνάραν. καὶ Σκύλαξ δὲ ἡ Πολέμων γράφει· εἶναι μὲν τὴν γῆν ὑδρηλὴν κρήνησι καὶ ὀχετοῖσι, ἐν δὲ τοῖσι οὖρεσι πέφυκε κυνάρη c καὶ βοτάνη ἄλλη. καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς· ἐντεῦθεν δὲ ὄρος παρέτεινε τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἰνδοῦ ἐνθεν καὶ ἐνθεν 20 ὑψηλὸν τε καὶ δασὺ ἀγρίη ὕλη καὶ ἀκάνθη κυνάρη. Δίδυμος δ' ὁ γραμματικὸς ἐξηγούμενος παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ τὸ κύναρος ἄκανθα· μήποτε (φησὶ) τὴν κυνόσβατον λέγει, διὰ τὸ ἀκανθῶδες καὶ τραχὺ εἶναι τὸ φυτόν. καὶ γὰρ ἡ Πυθία ξυλίνην κύνα αὐτὸ εἶπεν· ὁ 25 γὰρ Λοκρὸς χρησμὸν λαβὼν ἐκεῖ πόλιν οἰκίζειν ὅπου ἂν d ὑπὸ ξυλίνης κυνὸς δηχθῇ, καταμυχθεὶς τὴν κνήμην ὑπὸ κυνοσβάτου ἔκτισε τὴν πόλιν. ἐστὶ δὲ ὁ κυνόσβατος μεταξὺ θάμνου καὶ δένδρου, ὥς φησι Θεόφραστος, καὶ τὸν καρπὸν ἔχει ἐρυθρὸν παραπλήσιον τῇ 30 ῥοιᾷ· ἔχει δὲ καὶ τὸ φύλλον ἀγνώδες.

83. Φανίας δ' ἐν πέμπτῳ περὶ φυτῶν κάκτον σικελικὴν τινα καλεῖ ἀκανθῶδες φυτόν, ὥς καὶ Θεό-

φραστος ἐν ἔκτῳ περὶ φυτῶν· ἡ δὲ κάκτος καλουμένη περὶ Σικελίαν μόνον, ἐν τῇ Ἑλλάδι δ' οὐκ ἐστὶ. ἀφίησι δ' εὐθὺς πρὸς τῆς ῥίζης καυλοὺς ἐπιγείους· τὸ δὲ φύλλον ἔχει πλατὺ καὶ ἀκανθῶδες· καυλοὺς δὲ e τοὺς καλουμένους κάκτους. ἐδώδιμοι δ' εἰσὶ περιλε- 5 πόμενοι καὶ μικρὸν ὑπόπικροι. καὶ ἀποθησαυρίζουσιν αὐτοὺς ἐν ἄλμῃ. ἕτερον δὲ καυλὸν ὀρθὸν ἀφίησιν, ὃν καλοῦσι πέρινα, καὶ τοῦτον ἐδώδιμον. τὸ δὲ περικάρπιον ἀφαιρεθέντων τῶν παππωδῶν ἐμφερὲς τῷ τοῦ 10 φοίνικος ἔγκεφάλῳ. ἐδώδιμον καὶ τοῦτο· καλοῦσι δ' αὐτὸ ἀσκάληρον. τίς δὲ τούτοις οὐχὶ πειθόμενος θαρρῶν ἂν εἴποι τὴν κάκτον εἶναι ταύτην τὴν ὑπὸ Ῥωμαίων μὲν καλουμένην κάρδον, οὐ μακρὰν ὄντων τῆς Σικελίας, περιφανῶς δ' ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων κινάραν f ὀνομαζομένην; ἀλλαγὴ γὰρ δύο γραμμάτων κάρδος καὶ 15 κάκτος ταυτὸν ἂν εἴη. σαφῶς δ' ἡμᾶς διδάσκει καὶ Ἐπίχαρμος μετὰ τῶν ἐδώδιμων λαχάνων καὶ τὴν κάκτον καταλέγων οὕτως

μήκων...

μάραθα, τραχέες τε κάκτοι, τοὶ σὺν ἄλλοις μὲν 20 φαγεῖν

ἐντὶ λαχάνοις εἰς τοπιον.

αἱ καὶ τις ἐκτρίψας καλῶς παρατιθῇ νιν, ἀδύς ἐστ', αὐτὸς δ' ἐπ' αὐτοῦ χαι- 25 ρέτω.

καὶ πάλιν

71 θρίδακας ἐλάταν σχῖνον... ῥαφανίδας κάκτους.

καὶ πάλιν

ὁ δὲ τις ἀγρόθεν ἔοικε μάραθα καὶ κάκτους φέρειν, ἴφνον λάπαθον ὁτόστυλλον σκόλυμον... 30

σερίδα δράκτυλον πτέριν κάκτον ὀνόπορδον.

καὶ Φιλητᾶς ὁ Κῶος

γηγύσαιτο δὲ νεβρὸς ἀπὸ ψυχὴν ὀλέσασα,
ὀξεῖης κάκτου τύμμα φυλαξαμένη.

84. Ἀλλὰ μὴν καὶ κινάραν ὠνόμασε παραπλησίως
ἡμῖν Σώπατρος ὁ Πάφιος, γεγυνώς τοῖς χρόνοις κατ'
5 Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου, ἐπιβιούς δὲ καὶ ἕως τοῦ b
δευτέρου τῆς Αἰγύπτου βασιλείας, ὡς αὐτὸς ἐμφανίζει
ἐν τινι τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ. Πτολεμαῖος δ' ὁ
εὐεργέτης βασιλεὺς Αἰγύπτου εἰς ὧν τῶν Ἀριστάρ-
χου τοῦ γραμματικοῦ μαθητῶν ἐν δευτέρῳ ὑπομνη-
10 μάτων γράφει οὕτως περὶ Βερενίκην τῆς Αἰβύης Αἴ-
θων ποταμός, ἐν ᾧ γίνεται ἰχθύς λάβραξ καὶ χρύσ-
οφρος καὶ ἐγγέλεων πλῆθος καὶ τῶν καλουμένων
βασιλικῶν, αἱ τῶν τε ἐκ Μακεδονίας καὶ τῆς Κωπαί-
δος λίμνης τὸ μέγεθος εἰσιν ἡμιόλια, πᾶν τε τὸ ῥεῖ- c
15 θρον αὐτοῦ ἰχθύων ποικίλων ἐστὶ πλήρες. πολλῆς δ' ἐν
τοῖς τόποις κινάρας φρυομένης οἱ τε συνακολουθούν-
τες ἡμῖν στρατιῶται πάντες θρεπόμενοι συνεχρῶντο
καὶ ἡμῖν προσέφερον ψιλούντες τῶν ἀκανθῶν. οἶδα δὲ
καὶ Κίναρον καλουμένην νῆσον, ἧς μνημονεύει Σῆμος.
20 85. ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ ΦΟΙΝΙΚΟΣ. Θεόφραστος περὶ φοί-
νικος τοῦ φυτοῦ εἰπὼν ἐπιφέρει ἢ μὲν οὖν ἀπὸ τῶν
καρπῶν φυτεία τοιαύτη τις ἢ δ' ἀπ' αὐτοῦ, ὅταν
ἀφέλῳσι τὸ ἄνω, ἐν ᾧ περ ὁ ἐγκέφαλος. καὶ Ξενοφῶν d
ἐν δευτέρῳ Ἀναβάσεως γράφει τάδε ἐνταῦθα καὶ τὸν
25 ἐγκέφαλον τοῦ φοίνικος πρῶτον ἔφαγον οἱ στρατιῶται
καὶ οἱ πολλοὶ ἐθαύμαζον τό τε εἶδος καὶ τὴν ιδιότητα
τῆς ἡδονῆς ἣν δὲ σφόδρα καὶ τοῦτο κεφαλαλγές. ὁ
δὲ φοῖνιξ, ὅταν ἐξαιρεθῇ ὁ ἐγκέφαλος, ὅλος ἐξηναί-
νεται. Νίκανδρος Γεωργικοῖς
30 σὺν καὶ φοῖνικος παραφνάδας ἐκκόπτοντες
ἐγκέφαλον φορέουσι νέοις ἀσπαστὸν ἔδεσμα.
Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιος ἱστορεῖ ὅτι τῶν φοινίκων ἐγκέ- e

φαλοι πλήσμιοι καὶ πολύτροφοι, ἔτι δὲ βαρεῖς καὶ δυσ-
οικονόμητοι διψώδεις τε καὶ στατικοὶ κοιλίας.

ἡμεῖς δέ, φησὶν οὗτος, ἔταῖρε Τιμόκρατες, δόξο-
μεν ἐγκέφαλον ἔχειν μέχρι τοῦ τέλους, εἰ καταπαύσο-
μεν ἐνταῦθα καὶ τήνδε τὴν συναγωγὴν. 5

ΕΚ ΤΟΤ Β ΒΙΒΛΙΟΥ.

86. Ἔργον, [ἐστὶν] εἰς τρίκλινον συγγενείας εἰ-
σπεσεῖν,

οὗ λαβὼν τὴν κύλικα πρῶτος ἄρχεται λόγου πατὴρ
καὶ παραινέσας πέπωκεν, εἴτα μήτηρ δευτέρα,
εἴτα τηθὶς παραλαλεῖ τις, εἴτα βαρύνωνος γέρον, 10
τηθίδος πατήρ, ἔπειτα γραῦς καλοῦσα φίλτατον.
ὁ δ' ἐπινεύει πᾶσι τούτοις,
φησὶ Μένανδρος. πάλιν

τῆς σκιᾶς τὴν πορφύραν
πρῶτον ἐνυφαίνουσ', εἴτα μετὰ τὴν πορφύραν 15
τοῦτ' ἔστιν οὔτε λευκὸν οὔτε πορφύρα,
ἀλλ' ὥσπερ ἀνγὴ τῆς κρόκης κεκραμένη.

Ἀντιφάνης

τί φῆς; [ἄρ'] ἐνθάδ' οἴσεις καταφαγεῖν
ἐπὶ τὴν θύραν; εἴθ' ὥσπερ οἱ πτωχοὶ χαμαὶ 20
ἐνθάδ' ἔδομαι ἄγῳ, καὶ τις ὕψεται;
ὁ αὐτὸς

εὐτρέπιζε [παῖ]
ψυκτῆρα, λεκάνην, τριπόδιον, ποτήριον,
χύτραν, θυῖαν, κάκκαβον, ζωμήρουσιν. 25

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΝΕΙΛΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ.

87. Θαλῆς ὁ Μιλήσιος, εἰς τῶν ἐπτὰ σοφῶν, φησὶ
διὰ τοὺς ἐτησίας γίνεσθαι τὴν ἀναπλήρωσιν τοῦ Νεί-
ATHENAEUS. I. 9

λον. πνεῖν γὰρ αὐτοὺς ἐναντίους τῷ ποταμῷ καὶ τὰ
στόματα κεῖσθαι κατὰ τὴν πνοὴν αὐτῶν· τὸν μὲν οὖν
ἄνεμον ἐξ ἐναντίας πνέοντα κωλύειν τὴν ἐπιρροὴν
αὐτῶν, τὸ δὲ κύμα προσπίπτειν ἀντίον τοῖς στόμασι
5 καὶ οὖριον ὃν ἀνακόπτειν τὸν ποταμὸν καὶ τὴν ἀνα-
πλήρωσιν οὕτω γίνεσθαι τοῦ Νείλου. Ἀναξαγόρας δὲ
ὁ φυσικός φησιν ἀπὸ χιόνος τηχομένης τὴν ἀναπλή- b
ρωσιν γίνεσθαι τοῦ Νείλου· ὡσαύτως δὲ καὶ Εὐριπί-
δης καὶ ἕτεροί τινες τῶν τραγωδιοποιῶν. καὶ Ἀναξα-
10 γόρας μὲν αὐτὴν τὴν γένεσιν λέγει τῆς ἀναπληρώσεως,
Εὐριπίδης δὲ καὶ τὸν τόπον ἀφορίζει, λέγων οὕτως ἐν
δράματι Ἀρχελάῳ

Δαναός, ὁ πεντήκοντα θυγατέρων πατήρ,
Νείλου λιπὼν κάλλιστον ἐκ γαίας ὕδωρ,
15 ὃς ἐκ μελαμβρότοιο πληροῦται θέρει
Αἰθιοπίδος γῆς, ἥνικ' ἂν τακῇ χιὼν,
τέθριπ' ἔχοντος ἡλίου κατὰ χθόνα.

καὶ ἐν Ἑλένῃ ὅμοιον τούτου

Νείλου μὲν αἶδε καλλιπάρθενοι ῥοαί,
20 ὃς ἀντὶ δίας ψακάδος Αἰγύπτου πέδον
λευκῆς τακείσης χιόνος ὑγραίνει γύας.

καὶ Αἰσχύλος

γένος μὲν αἰνεῖν ἐκμαθὼν ἐπίσταμαι
Αἰθιοπίδος γῆς, Νεῖλος ἐνθ' ἐπτάρροος
25 γ' ὅς κ' ἐκλύει πνευμάτων ἐπομβροῖα,
ἐν δ' ἡλῖος πυρὸς ἐκλάμψας χθονὶ
τήκει πετραίαν χιόνα· πᾶσα δ' εὐθαλῆς
Αἰγύπτου ἀγνοῦ νάματος πληρουμένη
φερέσβιον Διμήτρος ἀντέλλει στάχυν.

30 Καλλισθένης δ' ὁ ἱστοριογράφος πρὸς τὰ μικρῶ d
πρότερον εἰρημένα ὑπ' Ἀναξαγόρου τε καὶ Εὐριπίδου
ἀντεῖπεν· αὐτὸς δὲ τὴν αὐτοῦ γνώμην φησίν, ὑδάτων

πολλῶν καὶ λαβρῶν γινομένων κατὰ τὴν Αἰθιοπίαν
κατὰ τὰς τοῦ κυνὸς ἀνατολὰς ἕως τῆς ἐπιτολῆς ἄρκτου-
ρου, καθ' οὓς χρόνους καὶ οἱ ἐτησῖαι πνέουσιν ἄνεμοι·
τούτους γὰρ φησι τοὺς ἀνέμους μάλιστα τὰ νέφη φέ-
ρειν πρὸς τὴν Αἰθιοπίαν· ὧν καὶ προσπιπτόντων 5
πρὸς τὰ ὄρη καταρρήγνυσθαι πολὺ πλῆθος ὕδατος,
ἀφ' οὗ τὸν Νεῖλον ἀναβαίνειν. Δημόκριτος δὲ λέγει
περὶ τὰς χειμερινὰς τροπὰς τοὺς περὶ τὰς ἄρκτους
τόπους χιονίζεσθαι· περὶ τροπὰς δὲ θερινὰς μετα-
στάντος τοῦ ἡλίου τηχομένης τῆς χιόνος καὶ ἀνατμι- 10
ζομένης ὑπὸ τῆς τήξεως νέφη γίνεσθαι, διὰ τὸ τοὺς
ἐτησῖας ὑπολαμβάνοντας φέρειν πρὸς μεσημβρίαν. συν-
ωθουμένων δὲ τῶν νεφῶν ἐπὶ τὴν Αἰθιοπίαν καὶ τὴν
Λιβύην ὄμβρον γίνεσθαι πολύν, ὃν καταρρέοντα πλη-
ροῦν τὸν Νεῖλον. τὴν οὖν αἰτίαν τῆς ἀναπληρώσεως 15
ταύτην φησὶ Δημόκριτος.

e Εὐθυμένης δ' ὁ Μασσαλιώτης φησὶν αὐτὸς πε-
πλευκῶς τὴν ἕξω θάλασσαν ἐπιρρεῖν ὥς ἐπὶ τὴν Λι-
βύην, ἐστραμμένην δὲ εἶναι πρὸς βορέαν τε καὶ ἄρ-
κτους. καὶ τὸν μὲν ἄλλον χρόνον κενὴν εἶναι τὴν 20
θάλασσαν, τοῖς δ' ἐτησῖαις ἀνωθουμένην ὑπὸ πνευ-
μάτων πληροῦσθαι καὶ ῥεῖν ταῖς ἡμέραις ταύταις,
πανσαμένων δὲ τῶν ἐτησίων ἀναχωρεῖν. εἶναι δὲ αὐ-
τὴν καὶ γλυκεῖαν καὶ κήτη παραπλήσια τοῖς ἐν τῷ
Νεῖλῳ κροκοδείλοις καὶ τοῖς ἵπποποτάμοις ἔχειν. Οἱ- 25
νοπίδης δ' ὁ Χῖος λέγει τοῦ μὲν χειμῶνος τοῦ ποτα-
μοῦ ἀναξηραίνεσθαι τὰς πηγὰς, ἐν δὲ τῷ θέρει θερ-
μαινομένας ῥεῖν. τοῦ μὲν οὖν ἀναπληροῦσθαι τὴν
γινομένην ξηρασίαν τὸ αἷτιον τῶν οὐρανίων ὑδάτων
ἐπιγυνομένων τοῖς χειμῶσι συμβαίνειν... τότε ἐνδεῇ 30
γινόμενον μὴ συναναφέρειν· καὶ διὰ τοῦτο τοῦ χει-
μῶνος ἥσσανα αὐτὸν γίνεσθαι, τοῦ δὲ θέρους πλήρη.

Ἡρόδοτος δὲ τοῖς μὲν λοιποῖς ὑπεναντίως λέγει, πα- f
ραπλήρως δὲ Οἰνοπίδης· τὸν μὲν γὰρ ῥεῖν τοῦ Νεῖ-

ὁ κύαμος ἐν Αἰγύπτῳ φύεται μὲν ἐν ἔλεσι καὶ λί-
αντος καὶ ἄλλοις δ' ἀντοῖς ἔχειται μὲν ὁ μακρότατος εἰς

Ἡρόδοτος δὲ τοῖς μὲν λοιποῖς ὑπεναντίως λέγει, πα-
ραπλησίως δὲ Οἰνοπίδῃ. τὴν μὲν γὰρ ῥύσιν τοῦ Νεί-
λου φασὶ τοιούτην, ὥστε αἰὲν πληροῦν τὸν ποταμόν,
τὸν δὲ ἥλιον τοῦ χειμῶνος κατὰ τὴν Λιβύην ποιούμε-
νον τὴν πορείαν ἀναξηραίνειν τὸν Νεῖλον· περὶ τρο-
πὰς δὲ θερινὰς μεθιστάμενον πρὸς τὴν ἄρκτον ὑγραί-
νειν.

τὰ δὲ τοῦ Νείλου στόματα ταῦτα· πρὸς τὴν Ἀρα-
βίαν πηλουσιακόν, πρὸς Λιβύην κανωβικόν, τὰ δὲ
λοιπὰ βολβιτικὸν σεβεννυτικὸν μενδῆσιον σαῖτικὸν
ὀπουεπικόν.

ΕΚ ΤΟΤ Γ

Ὅτι Καλλίμαχος ὁ γραμματικὸς τὸ μέγα βιβλίον
ἶσον ἔλεγεν εἶναι τῷ μεγάλῳ κακῷ.

15 KIBΩΡΙΑ. Νίκανδρος ἐν Γεωργικοῖς
σπείρειας κύαμον αἰγύπτιον, ὅφρα θερείης
ἀνθέων μὲν στεφάνους ἀνύσης, τὰ δὲ πεπτηῶτα
ἀκμαίου καρποῖο κιβώρια δαινυμένοισιν
ἐς χέρας ἡμέτεροις πάλαι ποθέουσιν ὀρέξης,
20 ῥίξας δ' ἐν θοίνῃσιν ἀφεψήσας προτίθημι.

ῥίξας δὲ λέγει Νίκανδρος τὰ ὑπ' Ἀλεξανδρέων κολο-
κάσια καλούμενα· ὡς ὁ αὐτὸς

κύαμον λέψας κολοκάσιον ἐντμήξας τε.

ἔστι δ' ἐν Σικυῶνι κολοκασίας Ἀθηνᾶς ἱερόν. ἔστι δὲ
25 καὶ κιβώριον εἶδος ποτηρίου.

2. Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ φυτῶν οὕτω γράφει c

ὁ κύαμος ἐν Αἰγύπτῳ φύεται μὲν ἐν ἔλεσι καὶ λί-
μναις. κανλὸς δ' αὐτοῦ μῆκος μὲν ὁ μακρότατος εἰς
τέσσαρας πήχεις, πάχος δὲ δακτυλιαῖος· ὅμοιος καλά-
μῳ μακρῷ ἀγρονάτῳ· διαφύσεις δ' ἐνδοθεν ἔχει δι'
ὅλου διειλημμένας ὁμοίας τοῖς κηρίοις. ἐπὶ τούτῳ δ'
ἡ κωδύα καὶ τὸ ἄνθος διπλάσιον ἢ μήκωνος· χρωμα
δ' ὅμοιον ῥόδῳ κατακορές. παραφύεται δὲ φύλλα με-
d γάλα. ἡ δὲ ῥίζα παχυτέρα καλάμου τοῦ παχυτάτου
καὶ διαφύσεις ὁμοίας ἔχουσα τῷ κανλῷ. ἐσθίουσι δ'
αὐτὴν καὶ ἐφθὴν καὶ ὠμὴν καὶ ὀπτὴν· καὶ οἱ περὶ τὰ 10
ἔλη τούτῳ σίτῳ χρῶνται. γίνεται δὲ καὶ ἐν Συρίᾳ καὶ
κατὰ Κιλικίαν, ἀλλ' οὐκ ἐκπέττουσιν αἱ χῶραι· καὶ
περὶ Τορώνην τῆς Χαλκιδικῆς ἐν λίμνῃ τινὶ μετρία
τῷ μεγέθει, καὶ αὕτη πέττει καὶ τελεοκαρπεῖ. Δίφι-
73 λος δ' ὁ Σίφνιος φησιν ἡ τοῦ κυάμου τοῦ Αἰγυπτίου 15
ῥίζα, ἣτις λέγεται κολοκάσιον, εὐστομός τε ἔστι καὶ
τρόφιμος, δυσέκκριτος διὰ τὸ παραστύφειν· κρεῖττον
δ' ἔστι τὸ ἥκιστα ἐριῶδες. οἱ δὲ γινόμενοι (φησὶ)
κύαμοι ἐκ τῶν κιβωρίων χλωροὶ μὲν εἰσι δύσπεπτοι
ὀλιγότροφοι διαχωρητικοὶ πνευματικώτατοι, ξηραν- 20
θέντες δὲ ἥττον πνευματοῦσι· γίνεται δὲ ὅντως ἐκ
τῶν κιβωρίων καὶ ἄνθος στεφανωτικόν. καλοῦσι δ'
Αἰγύπτιοι μὲν αὐτὸ λωτόν, Ναυκρατῖται δὲ οἱ ἐμοί,
λέγει οὗτος ὁ Ἀθήναιος, μελίλωτον· ἀφ' οὗ καὶ μελι-
λώτινοι στέφανοι πάννυ εὐώδεις καὶ καύσωνος ὥρα 25
b ψυκτικώτατοι.

3. Φύλαρχος δὲ φησιν οὐδέποτε πρότερον ἐν οὐ-
δενὶ τόπῳ κυάμων αἰγυπτίων οὔτε σπαρέντων οὔτ'
εἰ σπείρειέ τις τικτομένων εἰ μὴ κατὰ Αἴγυπτον, ἐπὶ
τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου τοῦ Πύρρου παρὰ τὸν Θύα- 30
μιν ποταμὸν τῆς ἐν Ἠπείρῳ Θεσπρωτίας ἐν ἔλει τινὶ
συνέβη φυῆναι. δύο μὲν οὖν ἦνεγκέ πως ἔτη καρπὸν

ἐκτενώς καὶ ἠΐξῃσε· τοῦ δ' Ἀλεξάνδρου φυλακὴν ἐπιστήσαντος καὶ κωλύοντος οὐχ ὅτι λαμβάνειν τὸν βουλόμενον ἀλλὰ μηδὲ προσέρχεσθαι πρὸς τὸν τόπον, ^c ἀνεξηράνθη τὸ ἔλος, καὶ τὸ λοιπὸν οὐχ ὅτι τὸν προει-
⁵ ρημένον ἤνεγκε καρπὸν ἀλλ' οὐδὲ ὕδωρ εἴ ποτε ἔσχε φαίνεται. τὸ παραπλήσιον ἐγένετο καὶ ἐν Αἰδηψῷ. χωρὶς γὰρ τῶν ἄλλων ὑδάτων ναμάτιόν τι ἐφάνη ψυ-
 χρόν ὕδωρ προέμενον οὐ πόρρω τῆς θαλάσσης. τούτου πίνοντες οἱ ἀρρωστοῦντες τὰ μέγιστα ὠφελοῦντο· διὸ
¹⁰ πολλοὶ παρεγίνοντο καὶ μακρόθεν τῷ ὕδατι χρησόμε-
 νοι. οἱ οὖν τοῦ βασιλέως Ἀντιγόνου στρατηγοὶ βου- ^d
 λόμενοι οἰκονομικώτεροι εἶναι διάφορόν τι ἔταξαν δι-
 δόναι τοῖς πίνουσι, καὶ ἐκ τούτου ἀπεξηράνθη τὸ νᾶμα.
 καὶ ἐν Τρωάδι δὲ ἐξουσίαν εἶχον οἱ βουλόμενοι τὸν
¹⁵ πρὸ τοῦ χρόνον τὸν τραγασαῖον ἅλα λαμβάνειν, Λυσι-
 μάχου δὲ τέλος ἐπιβαλόντος ἠφανίσθη. θανυμάσαντος
 δὲ καὶ ἀφέντος τὸν τόπον ἀτελῇ πάλιν ἠΐξῃθη.

4. ΣΙΚΤΟΣ. παροιμία

τὸν σικυὸν τρώγουσα γύναι τὴν χλαῖναν ὕφαινε.

²⁰ Μάτρων ἐν παρῳδαίαις

καὶ σικυὸν εἶδον, γαίης ἐρικυδέος υἱόν,

κείμενον ἐν λαχάνοις· ὃ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο τρα- ^e
 πέζας.

Καλλίμαχος

²⁵ ὥς δ' ὅτ' ἀέξῃται σικυὸς δροσερῷ ἐνὶ χώρῳ.

Ἀττικοὶ μὲν οὖν αἰετρίσιν ἀεὶ τρισυλλάβως, Ἀλκαῖος δὲ ἑτάκῃ
 φησὶ τῶν σικύων ἀπὸ εὐθείας τῆς σίκυς, ὥς στάχυς
 στάχυς. Φρύνιχος δ' ἐντραγεῖν φησὶ σικύδιον
 ὑποκοριστικῶς.

⁷⁴ Ὑποκοριστικῶς εἶρηκε Φρύνιχος ἐν Μονοτρόπῳ
 ἑντραγεῖν σικύδιον.

5. Θεόφραστος δὲ φησι σικυῶν τρία εἶναι γέννη,
 λακωνικὸν σκυταλίαν βοιωτίον. καὶ τούτων τὸν μὲν ⁵
 λακωνικὸν ὑδρευόμενον βελτίῳ γίνεσθαι, τοὺς δ' ἄλ-
 λους αὐδρους. γίνονται δὲ (φησὶ) καὶ εὐχυλότεροι οἱ
 σικυοί, ἐὰν τὸ σπέρμα ἐν γάλακτι βραχὲν σπαρῇ ἢ ἐν
 μελικράτῳ. ἱστορεῖ δὲ ταῦτα ἐν φυτικοῖς αἰτίοις·
^b θάττον αὖξασθαι καὶ ἐν ὕδατι καὶ ἐν γάλακτι πρότε- ¹⁰
 ρον ἢ εἰς τὴν γῆν κατατεθῆναι βραχῇ. Εὐθύδημος δ'
 ἐν τῷ περὶ λαχάνων εἶδος σικυῶν εἶναι τοὺς προσα-
 γορευομένους δρακοντίας. ὠνομάσθαι δὲ σικυὸς φησι
 Δημήτριος ὁ Ἰξίων ἐν πρώτῃ Ἑτυμολογουμένων ἀπὸ
 τοῦ σεύεσθαι καὶ κίειν· ὀρμητικὸν γὰρ ὑπάρχειν. ¹⁵
 Ἡρακλείδης δ' ὁ Ταραντῖνος ἐν τῷ Συμποσίῳ ἡδύ-
 γεων καλεῖ τὸν σικυόν. Διοκλῆς δ' ὁ Καρύστιος τὸν
 σικυόν φησι μετὰ σίων ἐν πρώτοις λαμβανόμενον ἐνο-
 χλεῖν· φέρεσθαι γὰρ ἄνω καθάπερ τὴν ῥάφανον·
^c τελευταῖον δὲ λαμβανόμενον ἀλυπότερον εἶναι καὶ ²⁰
 εὐπεπτότερον· ἐφθὼν δὲ καὶ διουρητικὸν μετρίως
 ὑπάρχειν. Δίφιλος δὲ φησιν· ὁ σικυὸς ψυκτικὸς ὑπάρ-
 χων δυσσοικονόμητός ἐστι καὶ δυσυποβίβαστος, ἔτι δὲ
 φρικοποιὸς καὶ γεννητικὸς χολῆς ἀφροδισίων τε ἐφε-
 κτικός· αὖξονται δ' ἐν τοῖς κήποις οἱ σικυοὶ κατὰ τὰς ²⁵
 πανσελήνους καὶ φανεράν ἴσχουσι τὴν ἐπίδοσιν, καθ-
 ἄπερ καὶ οἱ θαλάττιοι ἐχίνοι.

6. ΣΥΚΑ. ἡ συκῇ, φησὶν ὁ Μάγνος (οὐδενὶ γὰρ
 ἂν τῶν περὶ σύκων λόγων παραχωρήσαιμι, καὶ ἀπὸ
^d κράδης κρέμασθαι δέη, φιλόσυκος γὰρ εἰμι δαιμονίως, ³⁰
 λέξω τὰ μοι προσπίπτοντα) ἡ συκῇ, ἄνδρες φίλοι, ἡγε-
 μῶν τοῦ καθαρείου βίου τοῖς ἀνθρώποις ἐνέμετο

δῆλον δὲ τοῦτο ἐκ τοῦ καλεῖν τοὺς Ἀθηναίους ἱερὰν
 μὲν συκὴν τὸν τόπον ἐν ᾧ πρῶτον εὐρέθη, τὸν δ' ἀπ'
 αὐτῆς καρπὸν ἡγητορίαν, διὰ τὸ πρῶτον εὐρεθῆναι
 τῆς ἡμέρου τροφῆς. τῶν δὲ σύκων ἐστὶ γένη πλείονα.
 ἁττικὸν μὲν, οὗ μνημονεύει Ἀντιφάνης ἐν Ὀμωνύμοις·

ἐπαινω δὲ τὴν χώραν τὴν Ἀττικὴν τάδε λέγει

οἶα δ' ἡ χώρα φέρει

διαφέροντα τῆς ἀπάσης, Ἰππόνικ', οἰκουμένης, θ
 τὸ μέλι, τοὺς ἄρτους, τὰ σῦκα. Β. σῦκα μὲν νῆ τὸν

10

Δία

πάνυ φέρει.

Ἰστρος δ' ἐν τοῖς Ἀττικοῖς οὐδ' ἐξάγεσθαι φησι τῆς
 Ἀττικῆς τὰς ἀπ' αὐτῶν γινομένας ἰσχάδας, ἵνα μόνοι
 ἀπολαύοιεν οἱ κατοικοῦντες· καὶ ἐπεὶ πολλοὶ ἐνεφανί-
 15 ζοντο διακλέπτοντες, οἱ τούτους μηνύοντες τοῖς δικα-
 σταῖς ἐκλήθησαν τότε πρῶτον συκοφάνται. Ἀλεξίς δ'
 ἐν Ποιητῇ φησὶν

ὁ συκοφάντης οὐ δικαίως τοῦνομα

ἐν τοῖσι μοχθηροῖσιν ἐστὶ κείμενον· f

20 ἔδει γὰρ ὅστις χρηστὸς ἦν ἡδύς τ' ἀνὴρ
 τὰ σῦκα προστεθέντα δηλοῦν τὸν τρόπον·
 νυνὶ δὲ πρὸς μοχθηρὸν ἡδὺ προστεθὲν
 ἀπορεῖν πεποίηκε διὰ τί τοῦθ' οὕτως ἔχει.

Φιλόμνηστος δ' ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ Σμινθίων
 25 φησὶν· ἐπεὶ καὶ ὁ συκοφάντης ἐντεῦθεν προσηγορεύθη,
 διὰ τὸ εἶναι τότε τὰ ἐπιζήμια καὶ τὰς εἰσφορὰς σῦκα
 καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον, ἀφ' ὧν τὰ κοινὰ διώκουν, καὶ
 τοὺς ταῦτα πράττοντας καὶ εἰσφαίνοντας ἐκάλουν, ὥς 75
 ἔοικε, συκοφάντας, αἰρούμενοι τοὺς ἀξιολογιστοτάτους
 80 τῶν πολιτῶν.

7. Λακωνικοῦ δὲ σύκου μνημονεύει ἐν Γεωργοῖς
 Ἀριστοφάνης ταδὶ λέγων

συκάς φυτεύω πάνυ τι πλὴν λακωνικῆς·
 τοῦτο γὰρ τὸ σῦκον ἐχθρόν ἐστι καὶ τυραννικόν·
 οὐ γὰρ ἦν ἂν μικρόν, εἰ μὴ μισόδημον ἦν σφόδρα.
 μικρόν δὲ αὐτὸ εἶπε διὰ τὸ μὴ μέγα εἶναι φυτόν. Ἀλε-
 5 ξίς δ' ἐν Ὀλυνθίῳ φρυγίων σύκων μνημονεύων φησὶ
 τό τε θειοφανὲς μητροῦν ἐμοὶ
 μελέδημ' ἰσχάς,
 φρυγίας εὐρήματα Συκῆς.

τῶν δὲ καλουμένων φιβάλεων σύκων πολλοὶ μὲν με-
 μνηνται τῶν κωμωδιοποιῶν, ἀτὰρ καὶ Φερεκράτης ἐν 10
 Κραπατάλοις

ὦ δαιμόνιε, πύρεττε μηδὲν φροντίδας,
 καὶ τῶν φιβάλεων τρῶγε σύκων τοῦ θέρους,
 κάμπιμπλάμενος κάθευδε τὰς μεσημβρίας·
 15 κατὰ σφακέλιζε καὶ πέπρησο καὶ βόα.

c Τηλεκλείδης δ' ἐν Ἀμφικτύοσι ὥς καλοὶ καὶ φιβά-
 λεω· καὶ τὰς μυρρίνας δὲ φιβαλέας λέγουσιν, ὥς
 Ἀπολλοφάνης ἐν Κρησί

πρώτιστα δὲ

τῶν μυρρινῶν ἐπὶ τὴν τράπεζαν βούλομαι, 20
 ἃς διαμασῶμ', ὅταν τι βουλευεῖν δέῃ,
 τασδὶ φιβάλεως πάνυ καλὰς στεφανωτρίδας.
 χελιδονείων δὲ σύκων μνημονεύει Ἐπιγένης ἐν Βακ-
 χείᾳ

εἴτ' ἔρχεται 25

d χελιδονείων μετ' ὀλίγον σκληρῶν ἀδρὸς
 πινακίσκος.

Ἀνδροτίων δὲ ἢ Φίλιππος ἢ Ἡγήμων ἐν τῷ Γεωργικῷ
 γένη σύκων τάδε ἀναγράφει οὕτως· ἐν μὲν οὖν τῷ
 πεδίῳ φυτεύειν χρὴ χελιδόνων ἐρινεῶν λευκερινεῶν 30
 φιβάλεων· ὁπωροβασιλίδας δὲ πανταχοῦ. ἔχει γὰρ τι
 χρήσιμον ἕκαστον τὸ γένος. ἐπὶ δὲ τὸ πλεῖστον αἱ κό-

λουροι καὶ φορμύνιοι καὶ δίφοροι καὶ μεγαρικά καὶ
λακωνικά συμφέρουσιν, ἐὰν ἔχωσιν ὕδωρ.

8. Τῶν δὲ ἐν Ῥόδῳ γινομένων σῦκων μνημονεύει ὁ
Λυγκεὺς ἐν ἐπιστολαῖς σύγκρισιν ποιούμενος τῶν
Ἀθηνησὶ γινομένων καλλίστων πρὸς τὰ ῥοδιακά. γρά-
φει δὲ οὕτως· τὰ δὲ ἐρινεὰ τοῖς λακωνικοῖς ὥστε συ-
κάμινά σῦκοις δοκεῖν ἐρίζειν. καὶ ταῦτ' οὐκ ἀπὸ δεί-
πνου καθάπερ ἐκεῖ διεστραμμένης ἤδη διὰ τὴν πλη-
σμονὴν τῆς γεύσεως, ἀλλ' ἀθίκτου τῆς ἐπιθυμίας οὔσης
πρὸ δείπνου παρατέθεικα. τῶν δ' ἐν τῇ καλῇ Ῥώμῃ
καλλιστρουθίων καλουμένων σῦκων εἰς ὃ Λυγκεὺς ἐγεύ-
σατο ὥσπερ ἐγώ, ὀξυωπέστερος ἂν ἐγεγόνει παρὰ πολὺ
τοῦ ὁμωνύμου· τοσαύτην ὑπεροχὴν ἔχει ταῦτα τὰ σῦκα
πρὸς τὰ ἐν τῇ πάσῃ οἰκουμένη γινόμενα. ἐπαινεῖται
δὲ καὶ ἄλλα σῦκων γένη κατὰ τὴν Ῥώμην γινομένων,
τά τε καλούμενα χία καὶ τὰ λιβιανά, ἔτι δὲ καὶ τὰ χαλ-
κιδικὰ ὀνομαζόμενα καὶ τὰ ἀφρικανὰ, ὥς καὶ Ἡρόδο-
τος ὁ Λύκιος μαρτυρεῖ ἐν τῷ περὶ σῦκων συγγράμματι.

9. Παρμένων ὁ Βυζάντιος ἐν τοῖς ἰάμβοις τὰ ἀπὸ
Κανῶν τῆς αἰολικῆς πόλεως ὥς διάφορα ἐπαινῶν
φησὶν

ἦλθον μακρὴν θάλασσαν οὐκ ἄγων σῦκα 76
καναῖα φόρτον . .

ὅτι δὲ καὶ τὰ ἀπὸ Καύνου τῆς Καρίας ἐπαινεῖται κοι-
νόν. ὀξαλείων δὲ σῦκων οὕτως καλουμένων μνημο-
νεύει Ἡρακλέων ὁ Ἐφέσιος καὶ Νίκανδρος ὁ Θυατει-
ρηνὸς παρατιθέμενοι Ἀπολλοδώρου τοῦ Καρυστίου ἐκ
δράματος Προικιζομένης ἢ ἱματιοπώλιδος τάδε

πλὴν τό γ' οἰνάριον πάννυ
ἦν ὀξὺ καὶ πονηρὸν ὥστ' ἦσχυνόμην.
τὰ λοιπὰ μὲν γὰρ ὀξαλείους χωρία
συκάς φέρει, τοῦμόν δὲ καὶ τὰς ἀμπέλους. b

τῶν δ' ἐν Πάρῳ τῇ νήσῳ (διάφορα γὰρ κἀνταῦθα γί-
νεται σῦκα τὰ καλούμενα παρὰ τοῖς Παρίοις αἰμώνια
ταῦτα ὄντα τοῖς λυδίοις καλουμένοις, ἅπερ διὰ τὸ
ἐρυθρῶδες καὶ τῆς προσηγορίας ταύτης ἔτυχεν) Ἀρχί-
λοχος μνημονεύει λέγων οὕτως

ἔα Πάρου

καὶ σῦκα κεῖνα καὶ θαλάσσιον βίον.

τὰ δὲ σῦκα ταῦτα τοσαύτην ἔχει παραλλαγὴν πρὸς τὰ
πολλαχοῦ γινόμενα ὥς τὸ τοῦ ἀγρίου σὺν κρέας πρὸς
τὰ ἄλλα τὰ μὴ τῶν ἀγρίων χοίρων κρέα. 10

10. Λευκερινεὸς δέ τι εἶδός ἐστι συκῆς, καὶ ἴσως
αὕτη ἐστὶν ἢ τὰ λευκὰ σῦκα φέρουσα. μνημονεύει δ'
αὐτῆς Ἑρμιππος ἐν ἰάμβοις οὕτως

τὰς λευκερινεῶς δὲ χωρὶς ἰσχάδας.

τῶν δ' ἐρινῶν συκῶν Εὐριπίδης ἐν Σκίρωνι 15
ἢ προσπηγνύναι

κράδαις ἐριναῖς.

καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Σφιγγί

ἀλλ' οὐχ ὁμοιά γ' ἐρινεοῖσιν οὐδαμῶς.

Σοφοκλῆς δ' ἐν Ἑλένης Γάμῳ τροπικῶς τῷ τοῦ δέν- 20
δρου ὀνόματι τὸν καρπὸν ἐκάλεσεν εἰπὼν

πέπων ἐρινὸς ἀχρεῖος ὢν

ἐς βρωσὶν ἄλλους ἐξερινάζεις λόγῳ.

πέπων δ' ἐρινὸς εἴρηκεν ἀντὶ τοῦ πέπον ἐρινόν. καὶ
Ἀλεξίς ἐν Λέβητι 25

καὶ τί δεῖ

λέγειν ἔθ' ἡμᾶς τοὺς τὰ σῦχ' ἐκάστοτε
ἐν τοῖς συρίχοις πωλοῦντας; οἱ κάτωθε μὲν
τὰ σκληρὰ καὶ μοχθηρὰ τῶν σῦκων αἰ-
τιθέασιν, ἐπιπολῆς δὲ πέπον καὶ καλὰ. 30
εἶθ' ὃ μὲν ἔδωκεν ὥς τοιαῦτ' ὠνούμενος
τιμὴν, ὃ δ' ἐγκάψας τὸ κέρμ' εἰς τὴν γνάθον

ἐρίν' ἀπέδοτο σῦκα πωλεῖν ὀμνύων.
τὸ δένδρον ἢ ἀγρία συκῇ, ἐξ ἧς τὰ ἐρίνα, ἐρινὸς κατὰ
τὸ ἄρρεν λέγεται. Στράτις Τρωίλῳ

ἐρινὸν οὖν τιν' αὐτῆς πλησίον
5 νενόηκας ὄντα;

καὶ Ὅμηρος

τῷ δ' ἐν ἐρινεὸς ἐστὶ μέγας φύλλοισι τεθηλώς.

Ἀμερίας δ' ἐρινάδας καλεῖσθαι τοὺς ὀλόνθους.

11. Ἑρμῶναξ δ' ἐν γλώσσαις κρητικαῖς σύκων
10 γέννη ἀναγράφει ἀμάδεα καὶ νικύλεα. Φιλήμων δ' ἐν f
ἀττικαῖς λέξεσι καλεῖσθαι φησί τινα σῦκα βασίλεια,
ἀφ' ὧν καλεῖσθαι καὶ τὰς βασιλίδας ἰσχάδας, προσι-
στορῶν ὅτι κόλυθρα καλεῖται τὰ πέπουνα σῦκα. Σέλευ-
κος δ' ἐν ταῖς γλώσσαις καὶ γλυκυσίδην τινὰ καλεῖ-
15 σθαι φησι σύκῳ τὴν μορφήν μάλιστα ἐοικυῖαν. φυλάτ-
τεσθαι δὲ τὰς γυναῖκας ἐσθίειν διὰ τὸ ποιεῖν ματαῖ-
σμούς· ὥς καὶ Πλάτων ὁ κωμωδιοποιὸς φησιν ἐν Κλε-
οφῶντι. τὰ δὲ χειμερινὰ σῦκα Πάμφιλος καλεῖσθαι 77
φησι κυδωναῖα ὑπὸ Ἀχαιῶν, τοῦτο λέγων Ἀριστοφά-
20 νην εἰρηκέειν ἐν λακωνικαῖς γλώσσαις. κοράκεων δὲ
σύκων εἶδος Ἑρμιππος ἐν Στρατιώταις παραδίδωσι
διὰ τούτων

τῶν φριβάλεων μάλιστ' ἂν ἢ τῶν κοράκεων.

Θεόφραστος δ' ἐν δευτέρῳ φυτῶν ἱστορίας συκῶν
25 φησί γένος τοιοῦτόν τι εἶναι οἶον ἢ [χαρίτιος] ἀράτειος
καλουμένη. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ περὶ τὴν τρωικὴν φησιν
Ἰδὴν γίνεσθαι συκὴν θαμνώδη, φύλλον ὅμοιον ἔχου-
σαν τῷ τῆς φιλύρας· φέρειν δὲ σῦκα ἐρυθρὰ ἡλίκαι b
ἐλαία τὸ μέγεθος, στρογγυλώτερα, εἶναι δὲ τὴν γεῦσιν
30 μεσπιλώδη. περὶ δὲ τῆς ἐν Κρήτῃ καλουμένης κυπρίας
συκῆς ὁ αὐτὸς Θεόφραστος ἐν τῷ τετάρτῳ τῆς φυτικῆς
ἱστορίας τάδε γράφει· ἢ ἐν Κρήτῃ καλουμένη κυπρία

συκῇ φέρει τὸν καρπὸν ἐκ τοῦ στελέχους καὶ τῶν πα-
χυτάτων ἀκρεμόνων, βλαστὸν δὲ τινα ἀφίησι μικρὸν
ἄφυλλον ὥσπερ ῥίζιον, πρὸς ᾧ ὁ καρπός. τὸ δὲ στέλε-
χος μέγα καὶ παρόμοιον τῇ λεύκῃ, φύλλον δὲ τῇ πτε-
c λέᾳ. πεπαίνει δὲ τέτταρας καρπούς, ὅσαιοι αὐτοῦ καὶ 5
αἱ βλαστήσεις. ἢ δὲ γλυκύτης προσεμφερῆς τῷ σύκῳ
καὶ τὰ ἔσωθεν τοῖς ἐρινοῖς· μέγεθος δὲ ἡλίκον κοκκῦ-
μηλον.

12. Τῶν δὲ προδρομῶν καλουμένων σύκων ὁ αὐ-
τὸς Θεόφραστος μνημονεύει ἐν τρίτῃ φυτικῶν αἰτίων 10
οὕτως· τῇ συκῇ ὅταν ἀῆρ ἐπιγένηται μαλακὸς καὶ
ὑγρὸς καὶ θερμὸς, ἐξεκαλέσατο τὴν βλάστησιν· ὅθεν
καὶ οἱ πρόδρομοι· καὶ προελθὼν τάδε λέγει· πάλιν δὲ
τοὺς προδρομούς αἱ μὲν φέρουσιν, ἢ τε λακωνικὴ καὶ
d ἢ λευκομφάλιος καὶ ἕτεραι πλείους, αἱ δ' οὐ φέρουσι. 15
Σέλευκος δ' ἐν γλώσσαις πρωτερικὴν φησι καλεῖ-
σθαι γένος τι συκῆς, ἣτις φέρει πρῶτον τὸν καρπόν. δι-
φόρου δὲ συκῆς μνημονεύει καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἐκ-
κλησιαζούσαις

ὑμᾶς δὲ τέως θρῶα λαβόντας

20

διφόρου συκῆς.

καὶ Ἀντιφάνης ἐν Σκληρίαις

ἔστιν παρ' αὐτὴν τὴν δίφορον συκὴν κάτω.

ὁ Θεόπομπος δὲ ἐν τῇ πεντηκοστῇ τετάρτῃ τῶν ἱστο-
ριῶν κατὰ τὴν Φιλίππου φησὶν ἀρχὴν περὶ τὴν Βισαλ- 25
e τίαν καὶ Ἀμφίπολιν καὶ Γραιστωνίαν τῆς Μακεδονίας
ἔαρος μέσου ὄντος τὰς μὲν συκᾶς σῦκα, τὰς δ' ἀμπέ-
λους βότρους, τὰς δ' ἐλαίας ἐν ᾧ χρόνῳ βρῦειν εἰκὸς
ἦν αὐτὰς ἐλαίας ἐνεγκεῖν, καὶ εὐτυχῆσαι πάντα Φί-
λιππον. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ περὶ φυτῶν ὁ Θεόφραστος 30
καὶ τὸν ἐρινεὸν εἶναι φησι δίφορον· οἱ δὲ καὶ τρίφο-
ρον, ὥσπερ ἐν Κέῳ.

13. Λέγει δὲ καὶ τὴν συκὴν, ἔαν ἐν σκίλλῃ φυτευ-
 θῇ, θᾶττον παραγίνεσθαι καὶ ὑπὸ σκωλήκων μὴ δια-
 φθείρεσθαι· καὶ πάντα δὲ τὰ ἐν σκίλλῃ φυτευθέντα
 καὶ θᾶττον αὐξάνεσθαι καὶ εὐβλαστῇ γίνεσθαι. πᾶ- f
 5 λιν δὲ ὁ Θεόφραστος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν αἰτίων ἡ
 Ἰνδική (φησὶ) συκὴ καλουμένη θαυμαστὴ οὖσα τῷ με-
 γέθει μικρὸν ἔχει τὸν καρπὸν καὶ ὀλίγον, ὥς ἂν εἰς
 τὴν βλάστησιν ἐξανάλισκονσα ἅπασαν τὴν τροφήν. ἐν
 δὲ τῷ δευτέρῳ τῆς φυτικῆς ἱστορίας ὁ φιλόσοφος φη-
 10 σιν ἔστι καὶ ἄλλο γένος συκῆς ἐν τε τῇ Ἑλλάδι καὶ
 περὶ Κιλικίαν καὶ Κύπρον ὀλονθοφόρον, ὃ τὸ μὲν σῦ-
 κον ἔμπροσθεν φέρει τοῦ θρίου, τὸν δὲ ὀλονθον ἐξό-
 πισθεν. αἱ δὲ ὅλως ἐκ τοῦ ἔνου βλαστοῦ καὶ οὐκ ἐκ
 τοῦ νέου. πρῶτον δὲ τοῦτο τῶν σύκων πέπονά τε καὶ
 15 γλυκὺν ἔχει καὶ οὐχ ὥσπερ τὸν παρ' ἡμῖν. γίνεται δὲ
 καὶ μείζων οὗτος πολὺ τῶν σύκων· ἡ δ' ὥρα μετὰ τὴν
 βλάστησιν οὐ πολὺ. οἶδα δὲ καὶ ἄλλα σύκων ὀνόματα 78
 λεγόμενα, βασίλεια συκοβασίλεια κισροκοιλιάδια καὶ
 ὑλάδια σαρκελάφεια λαπύρια πικρίδια δρακόντια λευ-
 20 κόφαια μελανόφαια κρήνεια μυλαῖκα ἀσκαλώνια.

14. Περὶ δὲ τῆς προσηγορίας τῶν σύκων λέγων
 Τρύφων ἐν δευτέρῳ φυτῶν ἱστορίας Λωρίωνά φησιν
 ἐν Γεωργικῷ ἱστορεῖν Συκέα ἕνα τινὰ τῶν Τιτάνων
 διωκόμενον ὑπὸ Διὸς τὴν μητέρα Γῆν ὑποδέξασθαι
 25 καὶ ἀνεῖναι τὸ φυτὸν εἰς διατριβὴν τῷ παιδί, ἀφ' οὗ b
 καὶ Συκέαν πόλιν εἶναι ἐν Κιλικίᾳ. Φερένικος δὲ ὁ
 ἐποποιός, Ἡρακλεώτης δὲ γένος, ἀπὸ Συκῆς τῆς Ὀξύ-
 λου θυγατρὸς προσαγορευθῆναι. Ὀξύλον γὰρ τὸν
 Ὀρείου Ἀμαδρυάδι τῇ ἀδελφῇ μιγέντα μετ' ἄλλων γεν-
 30 νῆσαι Καρύαν Βάλανον Κράνειαν Μορέαν Αἰγειρον
 Πτελέαν Ἀμπελον Συκὴν· καὶ τὰς Ἀμαδρυάδας

νύμφας καλεῖσθαι καὶ ἀπ' αὐτῶν πολλὰ τῶν δένδρων
 προσαγορεύεσθαι. ὅθεν καὶ τὸν Ἰππώνακτα φάναι

c συκὴν μέλαιναν, ἀμπέλου κασιγνήτην.
 Σωσίβιος δ' ὁ Λάκων ἀποδεικνὺς εὔρημα Διονύσου
 τὴν συκὴν διὰ τοῦτό φησι καὶ Λακεδαιμονίους συκίτην 5
 Διόνυσον τιμᾶν. Νάξιοι δέ, ὥς Ἀνδρίσκος ἔτι δ' Ἀγλα-
 οσθένης ἱστοροῦσι, μελίχιον καλεῖσθαι τὸν Διόνυ-
 σον διὰ τὴν τοῦ συκίνου καρποῦ παράδοσιν. διὸ καὶ
 πρόσωπον τοῦ θεοῦ παρὰ τοῖς Νάξιοις τὸ μὲν τοῦ
 βακχέως Διονύσου καλουμένου εἶναι ἀμπέλινον, τὸ 10
 δὲ τοῦ μελιχίου σύκινον. τὰ γὰρ σῦκα μελίχα κα-
 λεῖσθαι.

d 15. Ὅτι δὲ πάντων τῶν καλουμένων ξυλίνων καρ-
 πῶν ὠφελιμώτερά ἐστι τοῖς ἀνθρώποις τὰ σῦκα ἱκα-
 νῶς Ἡρόδοτος ὁ Λύκιος διὰ πολλῶν ἀποδείκνυσιν ἐν 15
 τῷ περὶ σύκων συγγράμματι, εὐτραφή τε λέγων γίνε-
 σθαι τὰ νεογνὰ τῶν παιδίων, ἐν τῷ χυλῷ τῶν σύκων
 εἰ διατρέφοιτο. Φερεκράτης δὲ ἡ ὁ πεποιηκὼς τοὺς
 Πέρσας φησὶν

ἦν δ' ἡμῶν σῦκόν τις ἰδὴ διὰ χρόνου νέον ποτέ, 20
 τῷ φθαλμῷ τούτῳ περιμάττομεν τῷ τῶν παιδίων.
 ὥς καὶ ἰάματος οὐ τοῦ τυχόντος τῶν σύκων ὑπαρχόν-
 25 των. ὁ δὲ θαυμασιώτατος καὶ μελίγηρος Ἡρόδοτος ἐν
 τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν καὶ μέγα ἀγαθὸν φησιν εἶναι
 τὰ σῦκα οὕτως λέγων· βασιλεῦ, σὺ δ' ἐπ' ἄνδρας 25
 τοιοῦτους παρασκευάζει στρατεύεσθαι, οἳ σκυτίνας
 μὲν ἀναξυρίδας, σκυτίνην δὲ τὴν ἄλλην ἐσθῆτα φορέ-
 ουσι, σιτέονταί τ' οὐχ ὅσα ἐθέλουσιν, ἀλλ' ὅσα ἔχουσι,
 χώρην ἔχοντες τραχείην· πρὸς δὲ οὐκ οἶνω διαχρέου-
 30 ται, ἀλλ' ὑδροποτεύουσιν· οὐ σῦκα ἔχουσι τρώγειν,
 οὐκ ἄλλο οὐδὲν ἀγαθόν. Πολύβιος δ' ὁ Μεγαλοπολί-
 της ἐν τῇ δωδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν Φίλιππος (φησὶν)

ὁ Περσέως πατήρ, ὅτε τὴν Ἀσίαν κατέτρεχεν, ἀπορῶν
τροφῶν τοῖς στρατιώταις παρὰ Μαγνήτων, ἐπεὶ σῖτον
οὐκ εἶχον, σῦκα ἔλαβε. διὸ καὶ Μυοῦντος κυριεύσας
τοῖς Μάγνησιν ἐχαρίσατο τὸ χωρίον ἀντὶ τῶν σῦκων.

καὶ Ἀνάνιος δ' ὁ ἱαμβοποιὸς ἔφη

εἴ τις κατεῖρξαι χρυσὸν ἐν δόμοις πολλὸν
καὶ σῦκα βαιὰ καὶ δὺ' ἢ τρεῖς ἀνθρώπους,
γνοίη κ' ὅσῳ τὰ σῦκα τοῦ χρυσοῦ κρέσσῳ.

16. Τόσαῦτα τοῦ Μάγνου συγκολογήσαντος Δά- 79

φνος ὁ ἱατρὸς ἔφη· Φιλότιμος ἐν τῷ τρίτῳ περὶ τροφῆς
τὰ ἀπαλὰ (φησὶ) σῦκα διαφορὰς μὲν ἔχει πλείους πρὸς
ἄλληλα καὶ τοῖς γένεσι καὶ τοῖς χρόνοις ἐν οἷς ἕκαστα
γίνεται καὶ ταῖς δυνάμεσιν, οὐ μὲν ἀλλὰ καθόλου
εἰπεῖν τὰ τε ὑγρὰ τὰ πεπεμμένα καὶ μάλιστα αὐτῶν
διαλύεται ταχέως καὶ κατεργάζεται μᾶλλον τῆς ἄλλης
ὁπώρας καὶ τὴν λοιπὴν τροφήν οὐ κωλύει κατεργάζε-
σθαι. δυνάμεις δ' ἔχει τῶν ὑγρῶν κολλῶδεις τε καὶ
γλυκείας ὑπονιτρώδεις τε, καὶ τὴν διαχώρησιν ἀθρου-
στέρα καὶ διακεχυμένην καὶ θάττω καὶ λίαν ἄλυπον
παρασκευάζει. χυλὸν δ' ἄλυκόν δριμύτητα ἔχοντα
ἀναδίδωσι μεθ' ἁλῶν ἐπιπινόμενα. διαλύεται μὲν οὖν
ταχέως, διότι πολλῶν καὶ μεγάλων ὄγκων εἰσενεχθέν-
των μετὰ μικρὸν χρόνον λαγαροὶ γινόμεθα καθ' ὑπερ-
βολήν. ἀδύνατον δ' ἦν τοῦτο συμβαίνειν διαμενόντων
καὶ μὴ ταχὺ διαλυομένων τῶν σῦκων. κατεργάζεται
δὲ μᾶλλον τῆς ἄλλης, οὐ μόνον ὅτι πολλαπλάσιον λαμ-
βάνοντες αὐτὴν τῆς λοιπῆς ὁπώρας ἀλύπως διάγομεν,
ἀλλ' οὐδὲ τὴν εἰωθυῖαν τροφήν ἴσην λαμβάνοντες τού-
των προχειρισθέντων οὐδὲν ἐνοχλούμεθα. δῆλον οὖν
ὥς εἰ κρατοῦμεν ἀμφοτέρων, ταῦτά τε πέττεται μᾶλ-
λον καὶ τὴν λοιπὴν οὐ κωλύει κατεργάζεσθαι τροφήν.
τὰς δὲ δυνάμεις ἔχει τὰς λεγομένας, τὴν μὲν κολλῶδη

τε καὶ τὴν ἄλυκὴν ἐκ τοῦ κολλᾶν τε καὶ ῥύπτειν τὰς
χειρας, τὴν δὲ γλυκεῖαν ἐν τῷ στόματι γινομένην ὀρω-
μεν. τὴν δὲ διαχώρησιν ἄνευ στρόφων τε καὶ ταραχῆς
καὶ πλείῳ καὶ θάττω καὶ μαλακωτέραν ὅτι παρασκευά-
ζει λόγου προσδεῖν οὐδὲν νομίζομεν. ἀλλοιοῦται δ'
οὐ λίαν, οὐ διὰ τὸ δύσπεπτον αὐτῶν, ἀλλ' ὅτι καταπί-
νομέν τε ταχέως οὐ λεάναντες καὶ τὴν διέξοδον διότι
ταχεῖαν ποιεῖται. χυμὸν δ' ἄλυκὸν ἀναδίδωσι, διότι
τὸ μὲν νιτρώδες ἀπεδείχθη τὰ σῦκα ἔχοντα, ἄλυκώτε-
ρον δὲ ποιήσει ἢ δριμὺν ἐκ τῶν ἐπιγινομένων. οἱ μὲν
γὰρ ἅλεις τὸν ἄλυκόν, τὸ δ' ὄξος καὶ τὸ θύμον τὸν δρι-
μὺν αὔξει χυμόν.

17. Ἡρακλείδης δ' ὁ Ταραντῖνος ἐν τῷ Συμπο-
σίῳ ζητεῖ πότερον ἐπιλαμβάνειν δεῖ μετὰ τὴν τῶν σῦ-
κων προσφορὰν θερμὸν ὕδωρ ἢ ψυχρόν. καὶ τοὺς μὲν
λέγοντας θερμὸν δεῖν ἐπιλαμβάνειν, προορῶντας τὸ
τοιούτο παρακελεύεσθαι, διότι καὶ τὰς χειρας ταχέως
τὸ θερμὸν ῥύπτει· διὸ πιθανὸν εἶναι καὶ ἐν κοιλίᾳ
συντόμως αὐτὰ τῷ θερμῷ διαλύεσθαι. καὶ ἐπὶ τῶν
ἐκτὸς δὲ σῦκων τὸ θερμὸν διαλύει τὴν συνέχειαν αὐ-
τῶν καὶ εἰς λεπτομερεῖς τόμους ἄγει, τὸ δὲ ψυχρὸν
συνίστησιν. οἱ δὲ ψυχρὸν λέγοντες προσφέρεσθαι ἢ
τοῦ ψυχροῦ φασὶ πόματος λῆψις τὰ ἐπὶ τοῦ στομάχου
καθήμενα τῷ βάρει καταφέρει· τὰ γὰρ σῦκα οὐκ ἀστεί-
ως διατίθῃσι τὸν στόμαχον, καυσώδη καὶ ἀτονώτερον
αὐτὸν ποιοῦντα· διόπερ τινὲς καὶ τὸν ἄκρατον συνε-
χῶς προσφέρονται. μετὰ δὲ ταῦτα ἐτοίμως καὶ τὰ ἐν
τῇ κοιλίᾳ προωθεῖ. δεῖ δὲ πλέονι καὶ ἀθρουστέρῳ
χρησθαι τῷ πόματι μετὰ τὴν τῶν σῦκων προσφορὰν,
ἐνεκα τοῦ μὴ ὑπομένειν αὐτὰ ἐν κοιλίᾳ, φέρεσθαι δὲ
εἰς τὰ κάτω μέρη τῶν ἐντέρων.

18. Ἄλλοι δὲ φασιν ὅτι μὴ δεῖ σῦκα προσφέρε-

σθαι μεσημβρίας· νοσώδη γὰρ εἶναι τότε, ὥς καὶ Φε-
ρεκράτης ἐν Κραπατάλοις εἶρηκεν, Ἀριστοφάνης δ'
ἐν Προαγῶνι

κάμνοντα δ' αὐτὸν τοῦ θέρους ἰδὼν ποτε
ἔτρωγ', ἵνα κάμνοι, σῦκα τῆς μεσημβρίας.
καὶ Εὐβουλος ἐν Σφιγγοκαρίωνι

νῆ τὸν Δί' ἡσθένουν γάρ, ὧ βέλτιστε σύ,
φαγοῦσα πρώην σῦκα τῆς μεσημβρίας.

Νικοφῶν δ' ἐν Σειρήσιν

ἔάν δέ γ' ἡμῶν σὺκά τις μεσημβρίας
τραγῶν καθεύδῃ χλωρά, πυρετὸς εὐθέως
ἦκει τρέχων οὐκ ἄξιός τριωβόλου·
καθ' οὗτος ἐπιπεσὼν ἐμεῖν ποιεῖ χολήν.

19. Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιός φησι τῶν σύκων εἶναι
15 τὰ μὲν ἀπαλὰ ὀλιγότροφα καὶ κακόχυλα, εὐέκκριτα δὲ
καὶ ἐπιπολαστικά, καὶ εὐοικονομητότερα δὲ τῶν ξηρῶν.
τὰ δὲ πρὸς τῷ χειμῶνι γινόμενα βία πεπαινόμενα χεί-
ρονα τυγχάνει· τὰ δ' ἐν τῇ ἀκμῇ τῶν ὥρῶν κρείττους,
ὥς ἂν κατὰ φύσιν πεπαινόμενα. τὰ δὲ πολὺν ὅπον
20 ἔχοντα καὶ τὰ σπάνυδρα δ' εὐστομαχώτερα μὲν, βαρύ-
τερα δέ. τὰ δὲ τραλλιανὰ ἀναλογεῖ τοῖς ῥοδίσι, τὰ
δὲ χῖα καὶ τᾶλλα πάντα τούτων εἶναι κακοχυλότερα.
Μνησίθεος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ἐδεστῶν φησὶν
' ὅσα δὲ ὠμὰ προσφέρεται τῶν τοιούτων, οἷον ἄπιοι
25 καὶ σῦκα καὶ μῆλα δελφικά καὶ τὰ τοιαῦτα, δεῖ φυλάτ-
τειν τὸν καιρὸν ἐν ᾧ τοὺς χυλοὺς τοὺς ἐν αὐτοῖς μήτε
ἀπέπτους μήτε σαπρούς μήτε κατεξηραμμένους λίσαν
ὑπὸ τῆς ὥρας ἔξει. Δημήτριος δ' ὁ Σκῆψιος ἐν τῷ
πεντεκαιδεκάτῳ τοῦ τρωικοῦ διακόσμου εὐφώνους
30 φησὶ γίνεσθαι τοὺς μὴ σύκων ἐσθίουσας. Ἡγησιάννα-
κτα γοῦν τὸν Ἀλεξανδρεῖα τὸν τὰς ἱστορίας γράψαντα
κατ' ἀρχὰς ὄντα πένητα καὶ τραγῶδόν φησι γενέσθαι

καὶ ὑποκριτικὸν καὶ εὐήχον, ὀκτωκαίδεκα ἔτη σύκων
e μὴ γευσάμενον. καὶ παροιμίας δὲ οἶδα περὶ σύκων
λεγομένας τοιάσδε

σῦκον μετ' ἰχθύν, ὅσπριον μετὰ κρέας.

σῦκα φίλ' ὀρνίθεσσι, φυτεύειν δ' οὐκ ἐθέλουσιν. 3

20. ΜΗΛΑ. ταῦτα Μνησίθεος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ
περὶ ἐδεστῶν μῆλα δελφικά καλεῖ. Δίφιλος δὲ φησι
τῶν μῆλων τὰ χλωρὰ καὶ μηδέπω πέποινα κακόχυλα
εἶναι καὶ κακοστόμαχα, ἐπιπολαστικά τε καὶ χολῆς γεν-
νητικά, νοσοποιὰ τε καὶ φρίκης παραίτια. τῶν δὲ πε- 10
f πόνων εὐχυλότερα μὲν εἶναι τὰ γλυκέα καὶ εὐεκκρι-
τώτερα διὰ τὸ στῦψιν μὴ ἔχειν, κακοχυλότερα δὲ εἶναι
τὰ ὀξεῖα καὶ στατικώτερα. τὰ δὲ τῆς γλυκύτητος ὑφει-
μένα, προσλαμβάνοντα δ' εὐστομεῖν, διὰ τὴν ποσὴν
στῦψιν, εὐστομαχώτερα. εἶναι δὲ αὐτῶν τὰ μὲν θερι- 15
νὰ κακοχυλότερα, τὰ δὲ φθινοπωρινὰ εὐχυλότερα. τὰ
δὲ καλούμενα ὀρβικλάτα μετὰ στύψεως ἡδείας ἔχοντα
81 καὶ γλυκύτητα εὐστόμαχα εἶναι. τὰ δὲ σητάνια λεγό-
μενα προσέτι δὲ πλατάνια, εὐχυλα μὲν καὶ εὐέκκριτα,
οὐκ εὐστόμαχα δέ. τὰ δὲ μορδιανὰ καλούμενα γίνεται 20
μὲν κάλλιστα ἐν Ἀπολλωνίᾳ τῇ Μορδίῳ λεγομένῃ,
ἀναλογεῖ δὲ τοῖς ὀρβικλάτοις. τὰ δὲ κυδώνια, ὧν ἔνια
καὶ στρουθία λέγεται, κοινῶς ἀπάντων ἐστὶ τῶν μῆ-
λων εὐστομαχώτερα, καὶ μάλιστα τὰ πέποινα. Γλαν-
κίδης δὲ φησιν ἄριστα τῶν ἀκροδρύων εἶναι μῆλα κυ- 25
b δώνια φαύλια στρουθία. Φιλότιμος δ' ἐν τῷ τρίτῳ
καὶ δεκάτῳ περὶ τροφῆς τὰ μῆλα (φησὶ) τὰ μὲν ἑαρινὰ
δυσπεπτότερα πολὺ τῶν ἀπίων καὶ τὰ ὠμὰ τῶν ὠμῶν
καὶ τὰ πέποινα τῶν πεπόνων. τὰς δὲ δυνάμεις ἔχει τῶν
ὑγρῶν τὰ μὲν ὀξεῖα καὶ μήπω πέποινα στρυφνοτέρας καὶ 30
ποσῶς ὀξείας, χυμὸν τε ἀναδίδωσιν εἰς τὸ σῶμα τὸν κα-
λούμενον ξυστικόν. καθόλου τε τὰ μῆλα τῶν ἀπίων

δυσπεπτότερα εἶναι, διότι τὰ μὲν ἐλάττω φαγόντες ἦ-
τον, τὰς δὲ πλείους προσαράμενοι μᾶλλον πέττομεν. ξυ-
στικός δὲ γίνεται χυμὸς ἐξ αὐτῶν ὁ λεγόμενος ὑπὸ Πρα- c
ξαγόρου, διότι τὰ μὴ κατεργαζόμενα παχυτέρους ἔξει
5 τοὺς χυμούς· ἀπεδείχθη δὲ καθόλου τὰ μῆλα δυσκατερ-
γαστότερα τῶν ἀπίων· καὶ ὅτι τὰ στρυφνὰ μᾶλλον ἔτι
παχυτέρους παρασκευάζειν εἴωθεν αὐτούς. τὰ δὲ χει-
μερινὰ τῶν μῆλων τὰ μὲν κυδώνια στρυφνοτέρους,
τὰ δὲ στρουθία τοὺς χυμούς ἐλάττους ἀναδίδωσι καὶ
10 στρυφνοτέρους ἦτιον, πέττεσθαι τε μᾶλλον δύναται.
Νίκανδρος δ' ὁ Θυατειρηνὸς τὰ κυδώνια μῆλα στρου- d
θία φησὶ καλεῖσθαι ἀγνοῶν. Γλαυκίδης γὰρ ἱστορεῖ
ἄριστα λέγων τῶν ἀκροδρύων εἶναι μῆλα κυδώνια
φάυλια στρουθία.

21. Κυδωνίων δὲ μῆλων μνημονεύει Στησίχορος
ἐν Ἑλένῃ οὕτως

πολλὰ μὲν κυδώνια μᾶλα ποτερρίπτουν ποτὶ
δίφρον ἄνακτι,

πολλὰ δὲ μύρσινα φύλλα

20 καὶ ῥοδίνους στεφάνους ἱὼν τε κορωνίδας οὐλας.
καὶ Ἀλκμάν. ἔτι δὲ Κάνθαρος ἐν Τηρεῖ
κυδωνίοις μήλοισιν ἴσα τὰ τιτθία.

καὶ Φιλήμων δ' ἐν Ἀγροίκῳ τὰ κυδώνια μῆλα στρου-
θία καλεῖ. Φύλαρχος δ' ἐν τῇ ἕκτῃ τῶν ἱστοριῶν τὰ e
25 κυδώνια φησὶ μῆλα τῇ εὐωδίᾳ καὶ τὰς τῶν θανασίμων
φαρμάκων δυνάμεις ἀπαμβλύνειν. τὸ γοῦν φαριακὸν
φάρμακον ἐμβληθὲν φησὶν εἰς ῥίσκον ἔτι ὀδωδότα ἀπὸ
τῆς τῶν μῆλων τούτων συνθέσεως ἐξίτηλον γενέσθαι
μὴ τηρῆσαν τὴν ἰδίαν δύναμιν. κερασθὲν γοῦν καὶ
30 δοθὲν πιεῖν τοῖς εἰς τοῦτο ἐνεδρευνθεῖσιν ἀπαθεῖς αὐ-
τοὺς διατηρῆσαι. ἐπιγνωσθῆναι δὲ τοῦτο ὕστερον ἐξ

ἀνακρίσεως τοῦ τὸ φάρμακον πωλήσαντος καὶ ἐπι-
γνόντος τὸ γενόμενον ἐκ τῆς τῶν μῆλων συνθέσεως.

f 22. Ἐρμῶναξ δ' ἐν κρητικαῖς γλώσσαις κοδύμαλα
καλεῖσθαι φησὶ τὰ κυδώνια μῆλα. Πολέμων δ' ἐν
πέμπτῳ τῶν πρὸς Τίμαιον ἀνθους γένος τὸ κοδύμα- 5
λον εἶναι τινὰς ἱστορεῖν. Ἀλκμάν δὲ τὸ στρουθίον
μῆλον, ὅταν λέγῃ· μεῖον ἢ κοδύμαλον. Ἀπολλόδωρος
δὲ καὶ Σωσίβιος τὸ κυδώνιον μῆλον ἀκούουσιν. ὅτι
82 δὲ διαφέρει τὸ κυδώνιον μῆλον τοῦ στρουθίου σαφῶς
εἶρηκεν ὁ Θεόφραστος ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς ἱστορίας. 10
διάφορα δὲ μῆλα γίνεται ἐν Σιδουῖντι, κώμη δ' ἐστὶν
αὕτη Κορίνθου, ὡς Εὐφορίων ἢ Ἀρχύτας ἐν Γεράνῳ
φησὶν

ῶριον οἶά τε μῆλον, ὃ τ' ἀργιλώδεσιν ὄχθαις
πορφυρόειν ἐλαχείῃ ἐνιτρέφεται Σιδόεντι. 15

μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Νίκανδρος ἐν Ἑτεροίουμέ-
νοις οὕτως

αὐτίχ' ὃ γ' ἢ Σιδόεντος ἢ Πλείστου ἀπὸ κήπων
μῆλα ταμὼν χυοάοντα τύπους ἐνεμάξατο Κάδμου.

b ὅτι δ' ἢ Σιδουῖς τῆς Κορίνθου ἐστὶ κώμη ὁ Ῥιανὸς 20
εἶρηκεν ἐν πρώτῃ Ἡρακλείας καὶ ὁ Ἀπολλόδωρος ὁ
Ἀθηναῖος ἐν πέμπτῳ περὶ νεῶν καταλόγου. Ἀντίγο-
νος δ' ὁ Καρύστιος ἐν Ἀντιπάτρῳ φησὶν

ἦχί μοι ὠραίων πολὺν φίλτερος ἦν ἄρα μῆλων
πορφυρέων, Ἐφύρη τὰ τ' ἀέξεται ἡνεμοέσση. 25

23. Φαυλίων δὲ μῆλων μνημονεύει Τηλεκλείδης
ἐν Ἀμφικτύοσιν οὕτως

ὦ τὰ μὲν κομφοὶ τὰ δὲ φαυλότεροι
φαυλίων μῆλων.

c καὶ Θεόπομπος ἐν Θησεῖ. Ἀνδροτίων δ' ἐν τῷ Γεωρ- 30
γικῷ τὰς μὲν μηλέας φησὶ φαυλίας καὶ στρουθίας· οὐ
γὰρ ἀπορρεῖ τὸ μῆλον ἀπὸ τοῦ μίσχου τῶν στρουθιῶν.

τὰς δὲ ἡρινὰς ἢ λακωνικάς ἢ σιδουντίας ἢ χνοωδίας.
 ἐγὼ δ', ἄνδρες φίλοι, πάντων μάλιστα τεθαύμακα τὰ
 κατὰ τὴν Ῥώμην πιπρασκόμενα μῆλα τὰ ματτιανὰ
 καλούμενα, ἅπερ κομίζεσθαι λέγεται ἀπὸ τινος κώμης
 ἰδρυμένης ἐπὶ τῶν πρὸς Ἀκυληΐαν Ἀλπεων. τούτων δ'
 οὐ πολὺ ἀπολείπεται τὰ ἐν Γάγγροις, πόλει παφλαγο-
 νικῇ. ὅτι δὲ καὶ τῶν μῆλων εὐρετής ἐστι Διόνυσος d
 μαρτυρεῖ Θεόκριτος ὁ Συρακόσιος οὕτωςί πως λέγων
 μᾶλα μὲν ἐν κόλποισι Διωνύσοιο φυλάσσω,
 10 κρατὶ δ' ἔχων λεύκαν, Ἡρακλέος ἱερὸν ἔρνος.
 Νεοπτόλεμος δ' ὁ Παριανὸς ἐν τῇ Διονυσιάδι καὶ αὐ-
 τὸς ἱστορεῖ ὡς ὑπὸ Διόνυσου εὐρεθέντων τῶν μῆλων,
 καθάπερ καὶ τῶν ἄλλων ἀκροδρῶν. ἐπιμηλὶς δὲ κα-
 λεῖται, φησὶ Πάμφιλος, τῶν ἀπίων τι γένος. ἐσπε-
 15 ρίδων δὲ μῆλα οὕτως καλεῖσθαι τινὰ φησι Τιμαχίδας e
 ἐν τῷ τετάρτῳ Δείπνων. καὶ ἐν Λακεδαιμόνι δὲ πα-
 ρατίθεσθαι τοῖς θεοῖς φησι Πάμφιλος ταῦτα· εὐοσμα
 δὲ εἶναι καὶ ἄβρωτα, καλεῖσθαι δ' ἐσπερίδων μῆλα.
 Ἀριστοκράτης γοῦν ἐν τετάρτῳ Λακωνικῶν ἔτι δὲ
 20 μῆλα καὶ (μηλέας) τὰς λεγομένας ἐσπερίδας.

24. ΠΕΡΣΙΚΑ. Θεόφραστος ἐν δευτέρῳ περὶ φυτῶν
 ἱστορίας λέγων περὶ ὧν ὁ καρπὸς οὐ φανερός γράφει
 καὶ τάδε· ἐπεὶ τῶν γε μειζόνων φανερά πάντων ἢ
 ἀρχή, καθάπερ ἀμυγδαλῆς καρπὸν βαλάνου τῶν ἄλλων
 25 ὅσα τοιαῦτα πλὴν τοῦ περσικοῦ, τούτου δ' ἥκιστα· καὶ f
 πάλιν ῥόας ἀπίου μηλέας. Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιος ἐν
 τῷ περὶ τῶν προσφερομένων τοῖς νοσοῦσι καὶ τοῖς
 ὑγιαίνουσι φησὶ· τὰ δὲ περσικά λεγόμενα μῆλα, ὑπό-
 τινων δὲ περσικά κοκκύμηλα, μέσως ἐστὶν εὐχyla,
 30 θρεπτικώτερα δὲ τῶν μῆλων. Φιλότιμος δ' ἐν τῷ
 τρίτῳ καὶ δεκάτῳ περὶ τροφῆς τὸ περσικόν φησι λιπα-
 ρώτερον καὶ κεγχρωδες εἶναι, χαυνότερον δ' ὑπάρχειν

83 καὶ πιεζόμενον πλεῖστον ἔλαιον ἀνιέναι. Ἀριστοφάνης
 δ' ὁ γραμματικὸς ἐν λακωνικαῖς γλώσσαις τὰ κοκκύ-
 μηλά φησι τοὺς Λάκωνας καλεῖν ὀξύμαλα περσικά, ἃ
 τινὲς ἄδρουα.

25. ΚΙΤΡΙΟΝ. περὶ τούτου πολλὴ ζήτησις ἐνέ- s
 πεσε τοῖς δειπνοσοφισταῖς, εἴ τις ἐστὶν αὐτοῦ μνήμη
 παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Μυρτίλος μὲν γὰρ ἔφασκεν,
 ὥσπερ εἰς αἶγας ἡμᾶς ἀγρίας ἀποπέμπων τοὺς ζητοῦν-
 τας, Ἠγήσανδρον τὸν Δελφὸν ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν
 αὐτοῦ μνημονεύειν, τῆς δὲ λέξεως τὰ νῦν οὐ μεμνη- 10
 b σθαι. πρὸς ὃν ἀντιλέγων ὁ Πλούταρχος, ἀλλὰ μὴν
 ἔγωγε, φησί, δισχυρίζομαι μὴδ' ὅλως τὸν Ἠγήσανδρον
 τοῦτ' εἰρηκέναι, δι' αὐτὸ τοῦτ' ἐξαναγνοὺς αὐτοῦ
 πάντα τὰ ὑπομνήματα, ἐπεὶ καὶ ἄλλος τις τῶν ἐταί-
 ρων τοῦτ' ἔχειν οὕτω διεβεβαιούτο, ὁρμώμενος ἐκ τι- 15
 νων σχολικῶν ὑπομνημάτων ἀνδρὸς οὐκ ἀδόξου· ὥστε
 ὦρα σοι, φίλε Μυρτίλε, ἄλλον ζητεῖν μάρτυρα. Αἰμι-
 λιανὸς δὲ ἔλεγεν Ἰόβαν τὸν Μαυρουσίῳ βασιλέα,
 ἄνδρα πολυμαθέστατον, ἐν τοῖς περὶ Λιβύης συγγράμ-
 μασι μνημονεύοντα τοῦ κιτρίου καλεῖσθαι φάσκειν 20
 c αὐτὸ παρὰ τοῖς Αἰβυσι μῆλον ἐσπερικόν, ἀφ' ὧν καὶ
 Ἡρακλέα κομίσαι εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ χρύσεια διὰ τὴν
 ἰδέαν λεγόμενα μῆλα. τὰ δὲ τῶν ἐσπερίδων λεγόμενα
 μῆλα ὅτι ἐς τοὺς Διὸς καὶ Ἡρας (ἱερῶν) λεγομένους γά-
 μους ἀνῆκεν ἢ γῇ Ἀσκληπιάδης εἴρηκεν ἐν ἐξηκοστῷ 25
 Αἰγυπτιακῶν. πρὸς τούτους ἀποβλέψας ὁ Δημόκριτος
 ἔφη, εἰ μὲν τι τούτων Ἰόβας ἱστορεῖ, χαιρέτω λιβυ-
 καῖσι βίβλοις, ἔτι τε ταῖς Ἀννωνος πλάναις. ἐγὼ δὲ
 τὸ μὲν ὄνομα οὐ φημι κεῖσθαι τοῦ κιτρίου παρὰ τοῖς
 παλαιοῖς τοῦτο, τὸ δὲ πρᾶγμα ὑπὸ τοῦ Ἑρεσίου Θεο- 30
 d φράστου οὕτως λεγόμενον ἐν ταῖς περὶ φυτῶν ἱστο-

ρίαις ἀναγκάζει με ἐπὶ τῶν κιτρίων ἀκούειν τὰ σημα-
νόμενα.

26. Φησὶ γὰρ ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ τετάρτῳ τῆς
περὶ φυτῶν ἱστορίας οὕτως ἢ δὲ Μηδία χώρα καὶ ἡ
Περσίς ἄλλα τε ἔχει πλείω καὶ τὸ μῆλον τὸ περσικὸν
ἢ μηδικὸν καλούμενον. ἔχει δὲ τὸ δένδρον τοῦτο φύλ-
λον μὲν ὁμοιον καὶ σχεδὸν ἴσον τῷ τῆς δάφνης, ἀν-
δράχνης καὶ καρύας, ἀκάνθας δ' οἷας ἄπιος ἢ ὀξύακαν-
θος, λείας δὲ καὶ ὀξείας σφόδρα καὶ ἰσχυράς. τὸ δὲ
10 μῆλον οὐκ ἐσθίεται μὲν, εὖοσμον δὲ πάνυ καὶ αὐτὸ καὶ
τὰ φύλλα τοῦ δένδρου· κἂν εἰς ἱμάτια τεθῇ τὸ μῆλον,
ἄκοπα διατηρεῖ. χρήσιμον δέ, ἐπειδὰν καὶ τύχη τις e
πεπωκὼς θανάσιμον φάρμακον· δοθὲν γὰρ ἐν οἴνῳ
διακόπτει τὴν κοιλίαν καὶ ἐξάγει τὸ φάρμακον. καὶ
15 πρὸς στόματος εὐωδίαν· ἐὰν γὰρ τις ἐψήσῃ ἐν ζυμῷ
ἢ ἐν ἄλλῳ τινὶ τὸ εἶσω τοῦ μῆλου, ἐκπιέσῃ τε εἰς τὸ
στόμα καὶ καταροφήσῃ, ποιεῖ τὴν ὁσμὴν ἡδεῖαν.
σπείρεται δὲ τοῦ ἥρος εἰς πρασιάς ἐξαιρεθὲν τὸ σπέρμα
διειργασμένας ἐπιμελῶς· εἴτ' ἄρδεται διὰ τετάρτης ἢ
20 πέμπτης ἡμέρας. ὅταν δὲ ἀδρὸν ἦ, διαφυτεύεται πάλ- f
λιν τοῦ ἔαρος εἰς χωρίον μαλακὸν καὶ ἔφυδρον καὶ οὐ
λίαν λεπτόν. φέρει δὲ τὰ μῆλα πᾶσαν ὥραν· τὰ μὲν
γὰρ ἀφήρηται, τὰ δ' ἀνθεῖ, τὰ δ' ἐκπέττει. τῶν δ'
ἀνθῶν ὅσα ἔχει καθάπερ ἡλακᾶτην ἐκ μέσου τιν' ἀνέ-
25 χουσιν, ταῦτά ἐστι γόνιμα· ὅσα δὲ μή, ἄγονα.· κἂν τῷ
πρώτῳ δὲ τῆς αὐτῆς πραγματείας τὰ περὶ τῆς ἡλακᾶ-
της καὶ τῶν γονίμων εἴρηκεν. ἐκ τούτων ἐγὼ κινού-
μενος, ὡς ἑταῖροι, ὧν φησιν ὁ Θεόφραστος περὶ χρόας,
περὶ ὁσμῆς, περὶ φύλλων, τὸ κιτρίον εἶναι λέγεσθαι
30 πεπίστευκα, καὶ μηδεὶς ὑμῶν θαυμαζέτω εἰ φησὶ μὴ
ἐσθίεσθαι αὐτό, ὅποτε γε καὶ μέχρι τῶν κατὰ τοὺς
πάππους ἡμῶν χρόνων οὐδεὶς ἥσθιεν, ἀλλ' ὥς τι μέ- 84

γα κειμήλιον ἀπετίθεντο ἐν ταῖς κιβωτοῖς μετὰ τῶν
ἱματίων.

27. Ὅτι δ' οὕτως ἐκ τῆς ἄνω χώρας ἐκείνης κατ-
έβη εἰς τοὺς Ἑλλήνας τὸ φυτὸν τοῦτο ἐστὶν εὖρεῖν
λεγόμενον καὶ παρὰ τοῖς τῆς κωμωδίας ποιηταῖς, οἳ καὶ s
περὶ μεγέθους αὐτῶν τι λέγοντες τῶν κιτρίων μνημο-
νεύειν φαίνονται. Ἀντιφάνης μὲν ἐν Βοιωτίᾳ

καὶ περὶ μὲν ὄψου γ' ἡλίθιον τὸ καὶ λέγειν
ὥσπερ πρὸς ἀπλήστους. ἀλλὰ ταυτὶ λάμβανε
b παρθένε τὰ μῆλα. B. καλὰ γε. A. καλὰ δῆτ' ὦ 10
θεοί·

νεωστὶ γὰρ τὸ σπέρμα τοῦτ' ἀφιγμένον
εἰς τὰς Ἀθήνας ἐστὶ παρὰ τοῦ βασιλέως.

B. παρ' Ἑσπερίδων ὥμην γε. A. νῆ τὴν Φωσ-
φόρον. 15

φασὶν τὰ χρυσᾶ μῆλα ταῦτ' εἶναι. B. τρία
μόνον ἐστίν. A. ὀλίγον τὸ καλὸν ἐστὶ πανταχοῦ
καὶ τίμιον.

Ἐριφος δ' ἐν Μελιβοίᾳ αὐτὰ ταῦτα τὰ λαμβεῖα προ-
θεῖς ὥς ἴδια τὰ τοῦ Ἀντιφάνους ἐπιφέρει 20

B. παρ' Ἑσπερίδων ὥμην γε. A. νῆ τὴν Ἀρτεμιν
c φασὶν τὰ χρυσᾶ μῆλα ταῦτ' εἶναι. B. τρία
μόνον ἐστίν. A. ὀλίγον τὸ καλὸν ἐστὶ πανταχοῦ
καὶ τίμιον. B. τούτων μὲν ὀβολὸν εἰ πολὺ
τίθημι· λογιῶμαι γάρ. A. αὐταὶ δὲ ῥόαι. 25

B. ὡς εὐγενεῖς. A. τὴν γὰρ Ἀφροδίτην ἐν Κύπρῳ
δένδρον φυτεῦσαι τοῦτό φασιν ἐν μόνον.

B. βέρβεια πολυτίμητε. κατὰ τρεῖς μόνας
καὶ τάσδ' ἐκόμισας; A. οὐ γὰρ εἶχον πλείονας.

28. Τούτοις εἰ τις ἀντιλέγειν ἔχει ὅτι μὴ τὸ νῦν 30
κιτρίον λεγόμενον σημαίνεται, σαφέστερα μαρτύρια
d παρατιθέσθω· καίτοι καὶ Φανίου τοῦ Ἐρεσίου ἐννοίαν

ἡμῖν διδόντος, μήποτε ἀπὸ τῆς κέδρου τὸ κεδρίον ὠνό-
μασται. καὶ γὰρ τὴν κέδρον φησὶν ἐν πέμπτῳ περὶ
φυτῶν ἀκάνθας ἔχειν περὶ τὰ φύλλα. ὅτι δὲ τὸ αὐτὸ
τοῦτο καὶ περὶ τὸ κιτρίον ἐστὶ παντὶ δῆλον. ὅτι δὲ καὶ
προλαμβανόμενον τὸ κιτρίον πάσης τροφῆς ξηρᾶς τε
καὶ ὑγρᾶς ἀντιφάρμακόν ἐστι παντὸς δηλητηρίου εὖ
οἶδα, μαθὼν παρὰ πολίτου ἐμοῦ πιστευθέντος τὴν τῆς
Αἰγύπτου ἀρχήν. οὗτος κατεδίκασέ τινας γενέσθαι
θηρίων βορὰν κακούργους εὐρεθέντας, καὶ ἔδει αὐ-
τοὺς ἀποσίτοις ζώοις παραβληθῆναι. εἰσιούσι δὲ αὐ-
τοῖς εἰς τὸ τοῖς λησταῖς εἰς τιμωρίαν ἀποδεδειγμένον
θέατρον κατὰ τὴν ὁδὸν κάπηλῖς τις γυνὴ κατ' ἔλεον
ἔδωκεν οὐ μετὰ χεῖρας εἶχεν ἐσθίουσα κιτρίον, καὶ λα-
βόντες ἔφαγον καὶ μετ' οὐ πολὺ παραβληθέντες πελω-
ρίοις καὶ ἀγριωτάτοις ζώοις ταῖς ἀσπίσι δηχθέντες
οὐδὲν ἔπαθον. ἀπορία δὲ κατέσχε τὸν ἄρχοντα. καὶ
τὸ τελευταῖον ἀνακρίνων τὸν αὐτοὺς φυλάττοντα στρα-
τιώτην, εἴ τι ἔφαγον ἢ ἐπιον, ὡς ἔμαθε κατὰ τὸ αὐτὸ
ἔξ ἀκεραίου τὸ κιτρίον δεδομένον, τῇ ἐπιούσῃ τῶν
ἡμερῶν τῷ μὲν πάλιν ἐκέλευσε δοθῆναι κιτρίου τῷ δ'
οὐ· καὶ ὁ μὲν φάγων δηχθεὶς οὐδὲν ἔπαθεν, ὁ δὲ πα-
ραυτίκα πληγὴς ἀπέθανε. δοκιμασθέντος οὖν διὰ
πολλῶν τοῦ τοιούτου εὐρέθη τὸ κιτρίον ἀντιφάρμακον
παντὸς δηλητηρίου φαρμάκου. ἐὰν δέ τις ἐν μέλιτι
ἀττικῷ ὅλον κιτρίον ὡς ἔχει φύσεως συνεψήσῃ μετὰ
τοῦ σπέρματος, διαλύεται μὲν ἐν τῷ μέλιτι, καὶ ὁ ἀπ'
αὐτοῦ λαμβάνων ἔωθεν δύο ἢ τρεῖς δακτύλους οὐδὲν
ὀτιοῦν ὑπὸ φαρμάκου πείσεται.

29. Τούτοις εἰ τις ἀπιστεῖ, μαθέτω καὶ παρὰ Θεο-
πόμπου τοῦ Χίου, ἀνδρὸς φιλαλήθους καὶ πολλὰ χρή-
ματα καταναλώσαντος εἰς τὴν περὶ τῆς ἱστορίας ἐξέτα-
σιν ἀκριβῆ. φησὶ γὰρ οὗτος ἐν τῇ ὀγδόῃ καὶ τριακοστῇ

τῶν ἱστοριῶν περὶ Κλεάρχου διηγούμενος τοῦ Ἡρα-
κλεωτῶν τῶν ἐν τῷ Πόντῳ τυράννου, ὡς βιαίως ἀνῆ-
ρει πολλοὺς καὶ ὡς τοῖς πλείστοις ἐδίδου κώνειον
πιεῖν· ἐπειδὴ οὖν (φησὶ) πάντες ἔγνωσαν τὴν τοῦ
φαρμάκου ταύτην φιλοτησίαν, οὐ προήεσαν τῶν οἰ-
κιῶν πρὶν φαγεῖν πῆγανον· τοῦτο γὰρ τοὺς προφα-
γόντας μηδὲν πάσχειν πίνοντας τὸ ἀκόνιτον· ὁ καὶ
κληθῆναι φησὶ διὰ τὸ φύεσθαι ἐν τόπῳ Ἀκόναις κα-
λουμένῳ ὅντι περὶ τὴν Ἡράκλειαν. ταῦτ' εἰπόντος
τοῦ Δημοκρίτου θαυμάζοντες οἱ πολλοὶ τὴν τοῦ κι-
τρίου δύναμιν ἀπήσθιον ὡς μὴ πρότερον φάγοντες ἢ
πιόντες τι. Πάμφιλος δ' ἐν ταῖς γλώσσαις Ῥωμαίους
φησὶν αὐτὸ κίτρον καλεῖν.

30. Ἐξῆς δὲ τοῖς προειρημένοις κατ' ἰδίαν ἐπεισ-
ενεχθέντων ἡμῖν πολλῶν ὀστρέων καὶ τῶν ἄλλων
ὀστρακοδέσμων σχεδὸν τὰ πλεῖστα αὐτῶν μνήμης ἤξι-
ωμένα παρ' Ἐπιχάρμῳ ἐν Ἡβας γάμῳ εὐρίσκω διὰ
τούτων

ἄγει δὲ παντοδαπὰ κογχύλια,
λεπάδας ἀσπέτους κραβύζους κεκιβάλους τη-
θύνια,
κτένια βαλάνους πορφύρας ὄστρεα συμμεμ-
κότα,
τὰ διελεῖν μὲν ἐντι χαλεπὰ καταφαγῆμεν δ' εὐμαρέα,
μύας ἀναρίτας τε κάρυκας τε καὶ σκιφύδρια,
τὰ γλυκέα μὲν ἐντ' ἐπέσθειν ἐμπαγῆμεν δ' ὀξέα,
τούς τε μακρογογγύλους σωλῆνας· ἃ μέλαινά τε
κόγχος, ἅπερ κογχόθηραν πᾶσιν ἐς τρισώνια
θάτεραι δὲ γάραι κόγχοι τε κάμαθίτιδες
ταὶ κακοδόκιμοι τε κῆγονοι, τὰς ἀνδροφυκτίδας
πάντες ἄνθρωποι καλέονθ', ἅμεις δὲ λεύκας τοὶ
θεοί.

31. ἐν δὲ Μούσαις γράφεται

ἀντὶ τοῦ

κόγχος, ἂν τέλλιν καλέομες ἔστι δ' ἄδιστον κρέας.
τὴν τελλίναν λεγομένην ἴσως δηλοῖ, ἣν Ῥωμαῖοι μίτλον
ὀνομάζουσι. μνημονεύων δ' αὐτῆς Ἀριστοφάνης ὁ
γραμματικὸς ἐν τῷ περὶ τῆς ἀχνυμένης σκυτάλης συγ-
γράμματι ὁμοίως φησὶν εἶναι τὰς λεπάδας ταῖς καλου-
μέναις τελλίναις. Καλλίας δ' ὁ Μυτιληναῖος ἐν τῷ
περὶ τῆς παρ' Ἀλκαίῳ λεπάδος παρὰ τῷ Ἀλκαίῳ φη-
σὶν εἶναι ῥοδὴν ἧς ἡ ἀρχὴ πέτρας καὶ πολιᾶς θαλάσ-
σας τέκνον, ἧς ἐπὶ τέλει γεγράφθαι ἕκ δὲ παίδων
χαύνοις φρένας ἅ θαλασσία λεπάς. ὁ δ' Ἀριστοφά-
νης γράφει ἀντὶ τοῦ λεπὰς χέλυς, καὶ φησὶν οὐκ εὖ
Δικαίαρχον ἐκδεξάμενον λέγειν τὰς λεπάδας· τὰ παι-
δάρια δέ, ἥνικ' ἂν εἰς τὸ στόμα λάβωσιν, αὐλεῖν ἐν
ταύταις καὶ παίζειν, καθάπερ καὶ παρ' ἡμῖν τὰ σπερ-
μολόγα τῶν παιδαρίων ταῖς καλουμέναις τελλίναις,
ὥς καὶ Σώπατρός φησιν ὁ φλυαγογράφος ἐν τῷ ἐπι-
γραφομένῳ δράματι Εὐβουλοθεόμβροτος

ἄλλ' ἴσχε· τελλίνης γὰρ ἐξαίφνης μέγας
ἀκοὰς μελωδὸς ἦχος εἰς ἐμὰς ἔβη.

πάλιν ὁ Ἐπίχαρμος ἐν Πύρρα καὶ Προμαθεῖ φησί

καὶ τελλίναν ἀναρίταν θᾶσαι δὴ καὶ λεπὰς ὄσσα.
παρὰ Σώφρονι δ' οἱ κόγχαι μελαινίδες λέγονται· με-
λαινίδες γὰρ τοὶ νησοῦντι ἐμὴν ἐκ τοῦ μικροῦ λιμένος.
ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ Ὀλιεὺς τὸν ἀγροιώταν χηράμ-
βας ὀνομάζει. καὶ Ἀρχιλόχος δὲ τῆς χηράμβης μέ-
μνηται, τοῦ δ' ἀναρίτου Ἴβυκος. καλεῖται δ' ὁ ἀναρί-
της καὶ ἀνάρις. κογχῶδες δὲ ὅν τὸ ὄστρεον προσέ-
χεται ταῖς πέτραις ὥσπερ αἱ λεπάδες. Ἡρώνας δ' ἐν
Συνεργαζομέναις

προσφὺς ὅκως τις χοιράδων ἀναρίτης.

Αἰσχύλος δ' ἐν Πέρσαις τινὰς νήσους νηριτοτρόφους
εἶρηκεν. Ὅμηρος δὲ τῶν τηθέων μέμνηται.

32. Διοκλῆς δ' ὁ Καρύστιος ἐν τοῖς Ὑγρινοῖς
κράτιστά φησιν εἶναι τῶν κογχυλίων πρὸς διαχώρησιν
καὶ οὔρησιν μύας ὄστρεα κτένας χήμας. Ἀρχιππος δ'
ἐν Ἰχθύσι

λεπάσιν ἐχίνοις ἐσχάrais βελόναις τε τοῖς κτεσίν τε.
ῥωμαλεώτερα δὲ τῶν κογχυλίων φησὶν εἶναι ὁ Διο-
κλῆς κόγχας πορφύρας κήρυκας. περὶ δὲ τῶν κηρύκων
ὁ Ἀρχιππος τάδε λέγει

κήρυξ θαλάσσης τρόφιμος υἱὸς πορφύρας.

Σπένσιππος δ' ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων παραπλήσια εἶναι
κήρυκας πορφύρας στραβήλους κόγχους. τῶν στρα-
βήλων μνημονεύει καὶ Σοφοκλῆς ἐν Καμικίοις οὕτως

ἄλιος στραβήλου τῆσδε, τέκνον, εἴ τινα

δυναίμεθ' εὐρεῖν.

ἔτι ὁ Σπένσιππος ἐξῆς πάλιν ἰδίᾳ καταριθμεῖται κόγ-
χους κτένας μῦς πίνας σωλήνας, καὶ ἐν ἄλλῳ μέρει
ὄστρεα λεπάδας. Ἀραρὼς δὲ Καμπυλίωνι φησιν

τὰ κομψὰ μὲν δὴ ταῦτα νωγαλεύματα,

κόγχαι τε καὶ σωλήνες, αἳ τε καμπύλαι

καρῖδες ἐξήλλοντο δελφίνων δίκην.

Σώφρων δ' ἐν μίμοις· τίνες δὲ ἐντί ποκα, φίλα, ταῖδε
ταὶ μακραι κόγχαι; Β. σωλήνές θην τοῦτοί γα, γλυ-
κύκρεον κογχύλιον, χηρᾶν γυναικῶν λίχνευμα. τῶν
δὲ πινῶν μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Ἀρχιλόχοις

ἢ μὲν δὴ πίνησι καὶ ὄστρείοισιν ὁμοίῃ.

Φιλύλλιος δ' ἢ Εὐνικὸς ἢ Ἀριστοφάνης ἐν Πόλεσι

πουλυπόδειον σηπιδάριον κάραβον ἀστακὸν
ὄστρειον

χήμας λεπάδας σωλήνας μῦς πίνας κτένας ἐκ
Μυτιλήνης,

αἶρετ' ἀνθρακίδας, τρίγλη σαργὸς κεστρεὺς πέ-
κη κορακῖνος.

Ἀγίας δὲ καὶ Δερκύλος ἐν Ἀργολικοῖς τοὺς στραβή-
λους ἀστραβήλους ὀνομάζουσι, μνημονεύοντες αὐτῶν
ὡς ἐπιτηδείων ὄντων εἰς τὸ σαλπίζειν.

33. Τὰς δὲ κόγχας ἔστιν εὐρεῖν λεγομένας καὶ
θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις
ἀνέχασκον εἰς ἕκαστος ἐμφερέστατα
ὀπτωμέναις κόγχαισιν ἐπὶ τῶν ἀνθράκων.

10 Τηλεκλείδης δ' ἐν Ἡσιόδοις κόγχη φησὶ διελεῖν. καὶ
Σώφρων γυναικεῖοις αἶ γὰρ μὰν κόγχαι ὥσπερ αἶ κ'
ἐξ ἐνὸς κελεύματος κεχάναντι ἀμὴν πᾶσαι, τὸ δὲ κρῆς
ἐκάστας ἐξέχει. ἀρσενικῶς δ' Αἰσχύλος ἐν Ποντίῳ
Γλαύκῳ κόγχαι μύες κῶστρεια. Ἀριστῶνυμος Θη-
15 σεῖ κόγχος ἦν βαπτῶν ἁλῶν. ὁμοίως καὶ παραπλη-
σίως δ' εἴρηκε καὶ Φρύνιχος Σατύροις. Ἰκέσιος δὲ ὁ
ἐρασιστράτειος τῶν χημῶν φησὶ τὰς μὲν τραχείας λέ-
γεσθαι τὰς δὲ βασιλικάς. καὶ τὰς μὲν τραχείας καὶ κα-
κοχύλους εἶναι, ὀλιγοτρόφους καὶ εὐεκκρίτους, χρῆ-
20 σθαι δὲ αὐταῖς καὶ δελείασι τοὺς πορφυρενομένους.
τῶν δὲ λείων κατὰ τὰ μεγέθη καὶ τὰς διαφορὰς εἶναι
κρατίστας. Ἠγήσανδρος δ' ἐν ὑπομνήμασι τὰς τρα-
χείας φησὶ κόγχας ὑπὸ μὲν Μακεδόνων κωρύκους κα-
λεῖσθαι, ὑπὸ δὲ Ἀθηναίων κριούς.

25 34. Τὰς δὲ λεπάδας ὁ Ἰκέσιος τῶν προειρημένων
εὐεκκρίτους μᾶλλον εἶναι, τὰ δ' ὄστρεα ἀτροφώτερά
τε τούτων καὶ πλήσμια εὐεκκριτώτερά τε τούτων. οἱ
δὲ κτένες τροφιμώτεροι μὲν εἰσι, κακοχυλότεροι δὲ
καὶ δυσεκκριτώτεροι. τῶν δὲ μυῶν οἱ μὲν ἐφέσιοι καὶ
30 οἱ τούτοις ὅμοροι τῇ εὐχυλίᾳ τῶν μὲν κτενῶν βελτί-
ονες τῶν δὲ χημῶν λειπόμενοι. οὐρητικώτεροι δὲ
μᾶλλον ἢ ἐπὶ τὴν κοιλίαν φερόμενοι. εἰσὶ δ' αὐτῶν

ἐνιοὶ καὶ σκιλλώδεις κακόχυλοί τε καὶ πρὸς τὴν γεῦσιν
ἀπειθεῖς. οἱ δ' ἐλάσσονες τούτων καὶ δασεῖς ἔξωθεν
οὐρητικώτεροι μὲν εἰσι καὶ εὐχυλότεροι τῶν σκιλλω-
δῶν, ἀτροφώτεροι δὲ διὰ τε τὸ μέγεθος καὶ τῷ γένει
ὄντες τοιοῦτοι. οἱ δὲ τῶν κηρύκων τράχηλοι εὐστόμα-
3 χοὶ τέ εἰσι καὶ ἀτροφώτεροι μυῶν τε καὶ χημῶν καὶ
κτενῶν, τοῖς δ' ἀσθενῇ τὸν στόμαχον ἔχουσι καὶ μὴ
ῥαδίως ἀποδιωθοῦσι τὴν τροφήν εἰς τὸ κύτος τῆς κοι-
λίας χρήσιμοι, δύσφθαρτοι ὄντες. τὰ γὰρ ὁμολογου-
μένως εὐπεπτα κατὰ τὸνναντίον ἀλλότρια τῆς διαθέ-
10 σεως ταύτης ἐστίν, εὐχερῶς διαφθειρόμενα διὰ τὸ
ἀπαλὰ καὶ εὐδιάλυτα εἶναι. ὅθεν αἱ μήκωνες αὐτῶν
πρὸς μὲν τὰς τῶν στομάχων εὐτονίας οὐκ εὐθετοῦσι,
πρὸς δὲ τὴν τῆς κοιλίας ἀσθένειαν χρήσιμοι. τροφι-
μώτεραι δὲ τούτων εἰσὶ καὶ ἀπολαυστικώτεραι αἱ τῆς
15 πορφύρας μήκωνες, πλὴν σκιλλωδέστεραι ὑπάρχουσι.
καὶ γὰρ ὅλον τὸ κογχύλιον τοιοῦτόν ἐστιν. ἴδιον δὲ
καὶ ταύταις καὶ τοῖς σωλῆσι παρέπεται τὸ ἐψομέναις
παχὺν ποιεῖν τὸν ζωμόν. ἐψόμενοι δὲ τὸ καθ' ἑαυτοὺς
20 καὶ οἱ τράχηλοι τῶν πορφυρῶν εὐθετοῦσι πρὸς τὰς
τῶν στομάχων διαθέσεις. μνημονεύει δ' αὐτῶν Πο-
σείδιππος ἐν Λοκρίσιν οὕτως

ᾧρα περαίνειν ἐγγέλεια καράβους
κόγχας ἐχίνους προσφάτους μηκώνια
πίνας τραχήλους μύας.

25 35. Αἱ βάλανοι δ' εἰ μείζονες, εὐέκκριτοι καὶ εὐ-
στομοὶ. τὰ δ' ὠτάρια, γίνεται δὲ ταῦτα καὶ τῇ κατὰ
τὴν Ἀλεξάνδρειαν λεγομένῃ Φάρῳ νήσῳ, τροφιμώτερα
85 τῶν προειρημένων ἀπάντων, οὐκ εὐέκκριτα δέ. Ἀν-
τίγονος δ' ὁ Καρύστιος ἐν τῷ περὶ λέξεως τὸ ὄστρεον
30 τοῦτο ὑπὸ Αἰολέων καλεῖσθαι οὕς Ἀφροδίτης. αἱ δὲ
φωλάδες πολυτροφώτεραι, βρωμώδεις δέ. τὰ δὲ τήθη

παραπλήσια τοῖς προειρημένοις καὶ πολυτροφώτερα.
 γίνεται δέ τινα καὶ ἄγρια λεγόμενα ὄστρεα· πολύτρο-
 φα δ' ἐστὶ καὶ βρωμώδη, προσέτι τε εὐτελῆ κατὰ τὴν
 γεῦσιν. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζώων ὄστρεα, ^b
⁵ φησί, πίνη ὄστρεον μῦς κτεῖς σωλὴν κόγχη λεπὰς τῇ-
 θος βάλανος. πορευτικά δὲ κήρυξ πορφύρα ἡδυπορ-
 φύρα ἐχίνος στράβηλος. ἔστι δ' ὁ μὲν κτεῖς τραχύ-
 στρακος ῥαβδωτός, τὸ δὲ τῆθος ἀρράβδωτον λειόστρα-
 κον, ἡ δὲ πίνη λεπτόστομον, τὸ δὲ ὄστρεον παχύστο-
¹⁰ μον δίδυρον δὲ καὶ λειόστρακον, λεπὰς δὲ μονόθυρον
 καὶ λειόστρακον, συμφυῆς δὲ μῦς, μονοφυῆς δὲ καὶ
 λειόστρακον σωλὴν καὶ βάλανος, κοινὸν δ' ἐξ ἀμφοῖν
 κόγχη. τὸ δ' ἐντὸς τῆς πίνης Ἐπαίνετος ἐν Ὁψαρ- ^c
 τυτικῷ καλεῖσθαι φησι μήκωνα. ἐν δὲ πέμπτῳ ζώων
¹⁵ μορίων ὁ Ἀριστοτέλης γίνονται, φησὶν, αἱ μὲν πορ-
 φύραι περὶ τὸ ἔαρ, οἱ δὲ κήρυκες λήγοντος τοῦ χειμῶ-
 νος. ὅλως δέ, φησί, τὰ ὄστρακόδεσμα ἐν τῷ ἔαρι φαίνε-
 ται ἔχοντα τὰ καλούμενα ῥά· κὰν τῷ μετοπώρῳ δὲ πλὴν
 τῶν ἐχίνων τῶν ἐδωδίμων. οὗτοι δὲ μάλιστα μὲν ἐν ταύ-
²⁰ ταις ταῖς ὥραις αἰετὶ ἰσχύουσι καὶ τὸ πλεον ἐν ταῖς παν-
 σελήνοις καὶ ταῖς ἀλειναῖς ἡμέραις, πλὴν τῶν ἐν τῷ
 εὐρίπῳ τῶν Πυρραίων· ἐκεῖνοι δ' ἀμείνουσι τοῦ χει- ^d
 μῶνος, καὶ εἰσὶ μικροὶ πλήρεις δὲ ῥῶν. κύνοντες δὲ
 φαίνονται καὶ οἱ κοχλῖαι πάντες ὁμοίως τὴν αὐτὴν
²⁵ ὥραν.

36. Προελθὼν δὲ πάλιν φησὶν ὁ φιλόσοφος· αἱ
 μὲν οὖν πορφύραι τοῦ ἔαρος συναθροίζονται εἰς τὸ
 αὐτὸ ποιοῦσι τὴν καλουμένην μελίκην, . . . ἀλλ' οὐχ
 οὕτω γλαφυρόν, ὥσπερ ἂν εἰ ἐκ λεπύρων ἐρεβίνθων
³⁰ λευκῶν πολλὰ συμπαγείη. ἔχει δὲ ἀνεωγμένον οὐδὲν
 τούτων· οὐδὲ γίνονται ἐκ τούτων αἱ πορφύραι, ἀλλὰ ^e
 φύονται αὐταὶ καὶ τὰλλα ὄστρακόδεσμα ἐξ ἰλύος καὶ

σήψεως. τοῦτο δὲ συμβαίνει ὥσπερ ἀποκάθαρμα καὶ
 ταύταις καὶ τοῖς κήρυξι· κηριάζουσι γὰρ καὶ οὗτοι.
 ἀφιαῖσι δ' ἀρχόμεναι κηριάζειν γλισχροῦτητα μυξώδη,
 ἐξ ὧν τὰ λεπυρώδη συνίσταται. ταῦτα μὲν οὖν ἅπαντα
 διαχεῖται, ἀφιαῖσι δ' ἰχώρα εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐν τούτῳ ⁵
 τῷ τόπῳ γίνεται ἐν τῇ γῇ συστάντα πορφύρια μικρά,
^f ἃ ἔχουσιν ἀλίσκονται αἱ πορφύραι. ἐὰν δὲ πρὶν ἐκτε-
 κεῖν ἀλῶσιν, ἐνίοτε ἐν ταῖς φορμίσιν, εἰς δὲ τοῦτο συν-
 ιοῦσαι ἐκτίκτουσι, καὶ γίνεται οἶονεὶ βότρυς. ἔστι δὲ
 τῶν πορφυρῶν γένη πλείονα· καὶ ἔνιαι μὲν μεγάλαι, ¹⁰
 οἶον αἱ περὶ τὸ Σίγειον καὶ τὸ Λέκτον, αἱ δὲ μικραὶ,
⁸⁹ οἶον ἐν τῷ εὐρίπῳ καὶ περὶ Καρίαν. καὶ αἱ μὲν ἐν τοῖς
 κόλποις μεγάλαι καὶ τραχεῖαι· καὶ τὸ ἄνθος αἱ μὲν
 πλείσται μέλαν ἔχουσιν, ἔνιαι δ' ἐρυθρὸν μικρῶν. γί-
 νονται δ' ἔνιαι τῶν μεγάλων καὶ μναῖαι. αἱ δ' ἐν ¹⁵
 τοῖς αἰγιαλοῖς καὶ περὶ τὰς ἀκτὰς τὸ μὲν μέγεθος εἰσι
 μικραὶ, τὸ δὲ ἄνθος ἐρυθρὸν ἔχουσιν. ἔτι δ' ἐν μὲν
 τοῖς προσβορείοις μέλαιναι, ἐν δὲ τοῖς νοτίοις ἐρυθραὶ
 ὥς ἐπὶ τὸ πλείστον.

37. Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τοῖς περὶ ²⁰
 Σώφρονος προθεῖς τὸ ἱλιχνοτέρα τῶν πορφυρῶν φη-
 σὶν ὅτι παροιμία ἐστὶ καὶ λέγει ὥς μὲν τινὲς ἐπὶ τοῦ
^b βάμματος· οὐ γὰρ ἂν προσψεύσῃ ἔλκει ἐφ' ἑαυτὸ καὶ
 τοῖς προσπαραπεθεμένοις ἐμποιεῖ χρώματος ἀνγὴν·
 ἄλλοι δ' ἐπὶ τοῦ ζώου. ἀλίσκονται δέ, φησὶν ὁ Ἀρι- ²⁵
 στοτέλης, τοῦ ἔαρος· ὑπὸ κύνα δ' οὐχ ἀλίσκονται. οὐ
 γὰρ νέμονται ἀλλὰ κρύπτουσιν ἑαυτὰς καὶ φωλεύουσι.
 τὸ δὲ ἄνθος ἔχουσιν ἀνὰ μέσον τοῦ μήκωνος καὶ τοῦ
 τραχήλου. ἔχουσι δὲ καὶ αὐταὶ καὶ ὁ κήρυξ τὰ ἐπικα-
 λύμματα, κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ τὰ ἄλλα τὰ στρομβώδη ἐκ ³⁰
 γενετῆς πάντα. νέμονται δ' ἐξείροντα τὴν καλουμέ-
^c νην γλαῦτταν ὑπὸ τὸ κάλυμμα. τὸ δὲ μέγεθος τῆς γλώσ-

σης ἔχει ἡ πορφύρα μείζον δακτύλον, ὥς νέμεται καὶ διατρυνπᾶ καὶ τὰ κογχύλια καὶ τὸ ἐαυτῆς ὄστρακον. μακρόβια δ' ἐστὶ καὶ ἡ πορφύρα καὶ ὁ κήρυξ καὶ ξῆ περὶ ἔτη ἕξ. φανερά δὲ ἡ αὐξησις ἐκ τῆς ἐν τῷ ὄστρά-
 5 κῶ ἑλικος. αἱ δὲ κόγχαι καὶ χῆμαι καὶ σωλῆνες καὶ κτένες ἐν τοῖς ἀμμώδεσι λαμβάνουσι τὴν σύστασιν.

38. αἱ δὲ πῖναι ὀρθαὶ φύονται ἐκ τοῦ βυθοῦ, ἔχουσί τε ἐν αὐταῖς τὸν πινοφύλακα αἱ μὲν καρίδιον d αἱ δὲ καρκίνιον, οὗ στερόμεναι θᾶπτον διαφθείρονται. τοῦτο δὲ Πάμφιλος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ ὀνο-
 10 μάτων συμπεφυκέναι φησὶν αὐταῖς. Χρύσιππος δ' ὁ Σολεὺς ἐν τῷ πέμπτῳ περὶ τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἡδονῆς ἡ πίνη, φησί, καὶ ὁ πινοτήρης συνεργὰ ἀλλήλοις, κατ' ἰδίαν οὐ δυνάμενα συμμένειν. ἡ μὲν οὖν πίνη
 15 ὄστρεόν ἐστιν, ὁ δὲ πινοτήρης καρκίνος μικρός. καὶ ἡ πίνη διαστήσασα τὸ ὄστρακον ἡσυχάζει τηροῦσα τὰ e ἐπεισιόντα ἰχθύδια, ὁ δὲ πινοτήρης παρεστώς, ὅταν εἰσέλθῃ τι, δάκνει αὐτὴν ὥσπερ σημαίνων, ἡ δὲ δη-
 χθεῖσα συμμύει. καὶ οὕτως τὸ ἀποληφθὲν ἔνδον κατε-
 20 σθίουσι κοινῇ. φασὶ δὲ τινες καὶ συγγενναῖσθαι αὐτὰ αὐτοῖς καὶ ὥς ἂν ἕξ ἐνὸς σπέρματος γίνεσθαι. πάλιν δὲ ὁ Ἀριστοτέλης φησὶ πάντα δὲ τὰ ὄστρακώδη γίνε-
 ται καὶ ἐν τῇ ἰλύϊ· ἐν μὲν τῇ βορβορώδει τὰ ὄστρεα, ἐν δὲ τῇ ἀμμώδει κόγχαι καὶ τὰ ῥηθέντα, περὶ δὲ τὰς
 25 σήραγγας τῶν πετρῶν τήθεα καὶ βάλανοι καὶ τὰ ἐπι-
 πολάζοντα, οἷον λεπάδες καὶ νηρίται.

39. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον γίνεται τοῖς ὄστρακο- f δέρμοις καὶ τὰ μὴ ἔχοντα ὄστρακον, καθάπερ αἱ τε κνίδαι καὶ οἱ σπόγγοι ἐν ταῖς σήραγξι τῶν πετρῶν. ἐστὶ δὲ τῶν κνιδῶν δύο γένη· αἱ μὲν γὰρ ἐν τοῖς κοί-
 30 λοις οὐκ ἀπολύονται τῶν πετρῶν, αἱ δὲ ἐν τοῖς λείοις καὶ πλαταμώδεσιν ἀπολνόμεναι μεταχωροῦσι. τὰς δὲ

90 κνίδας ὁ Εὐπόλις ἐν Αὐτολύκῳ ἀκαλήφας ὀνομάζει, ἐτι δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Φοινίσσαις οὕτως ἔχε τὸν πρῶ-
 τον πάντων ἴφρυα φύναι, εἰθ' ἐξῆς τὰς κραναὰς ἀκαλή-
 φας. καὶ ἐν Σφηξί. Φερεκράτης δ' ἐν Αὐτομόλοις
 'κἂν ἀκαλήφαις τὸν ἴσον χρόνον ἐστεφανῶσθαι.' Δί- 5
 φίλος δ' ὁ Σίφνιος ἱατρὸς ἡ δὲ ἀκαλήφη, φησὶν, ἐστὶν εὐκοίλιος οὐρητικὴ εὐστόμαχος· κνησμὸν δὲ ποιεῖ τοῖς
 συνάχουσιν, ἐπειδὴν μὴ προαλείφονται. ὄντως γὰρ
 ἀνιᾶ τοὺς θηρεύοντας αὐτήν· ὑφ' ὧν κατὰ παραφθο-
 10 ρὰν νῦν ἀκαλήφη ὀνομάζεται· τάχα δὲ ἴσως διὰ ταύ-
 την καὶ ἡ βοτάνη. κατ' εὐφημισμὸν γὰρ τῆς ἀντιφρά-
 σεως ὠνόμασται· οὐ γὰρ πραεῖά ἐστι καὶ ἀπαλὴ τῇ
 ἀφῇ, τραχεῖα δὲ καὶ ἀηδής. τῆς μέντοι θαλασσίας ἀκα-
 λήφης μνημονεύει καὶ Φιλιππίδης ἐν Ἀμφιαράῳ οὕτως
 ὄστρεϊ ἀκαλήφας καὶ λεπάδας παρέθηκέ μοι. 15

τὸ δ' ἐν Λυσιστράτῃ Ἀριστοφάνους πέπαικται
 ἄλλ' ὧς τηθῶν ἀνδρειοτάτη καὶ μητριδίῳ ἀκαλη-
 φῶν,

ἐπεὶ τήθεα τὰ ὄστρεα. μέμικται γὰρ κωμωδικῶς
 πρὸς τὴν τήθην καὶ μητέρα. 20

c 40. Καὶ περὶ τῶν ἄλλων ὄστρέων ὁ Δίφιλος τάδε
 φησὶν· χημῶν δὲ τῶν τραχειῶν αἱ μικραὶ καὶ λεπτὴν
 ἔχουσιν τὴν σάρκα ὄστρεα λέγονται καὶ εὐστόμαχοί
 εἰσι καὶ εὐέκκριτοι· αἱ δὲ λεῖαι, βασιλικαὶ δὲ πρὸς τι-
 νων καλούμεναι πελώριαί τε λεγόμεναι, τρόφιμοι δυσ- 25
 ἐκκριτοι εὐχυλοι εὐστόμαχοι, καὶ μάλιστα αἱ μείζους.
 τελλῖναι γίνονται μὲν ἐν Κανώβῳ πολλαὶ καὶ ὑπὸ τὴν
 τοῦ Νείλου ἀνάβασιν πληθύνουσιν. ὧν λεπτότεραι μὲν
 d εἰσιν αἱ βασιλικαὶ διαχωρητικαὶ τε καὶ κοῦφαι, ἐτι δὲ
 καὶ τρόφιμοι, αἱ δὲ ποτάμια γλυκύτεραι. οἱ δὲ μύες 30
 μέσως εἰσὶ τρόφιμοι διαχωρητικοὶ οὐρητικοί· κράτι-
 στοὶ δὲ οἱ ἐφέσιοι καὶ τούτων οἱ φθινοπωρινοί. αἱ δὲ

μυῖσκαί τῶν μυῶν οὖσαι μικρότεραι γλυκεῖαί τε καὶ
 εὐχυλοί εἰσι, προσέτι τε καὶ τρόφιμοι. οἱ δὲ σωλῆνες
 μὲν πρὸς τινῶν καλούμενοι, πρὸς τινῶν δὲ καὶ αὐλοί
 καὶ δόνακες καὶ ὄνυχες, πολύχυλοι καὶ κακόχυλοι, κολ-
 5 λώδεις. καὶ οἱ μὲν ἄρρενες αὐτῶν ῥαβδωτοὶ εἰσι καὶ
 οὐ μονοχρώματοι· εἰσὶ δὲ τοῖς λιθιώσι καὶ ἄλλοις δυσ-
 ουροῦσιν εὐθετοί. οἱ δὲ θήλειες μονοχρώματοί τε εἰσι ^e
 καὶ γλυκύτεροι. λαμβάνονται δὲ ἐφθοὶ καὶ τηγανιστοί·
 κρεῖττονες δ' εἰσὶν οἱ μέχρι τοῦ χανεῖν ἐπ' ἀνθράκων
 10 ὀπτώμενοι· σωληνισταὶ δ' ἐκαλοῦντο οἱ συνάγοντες
 τὰ ὄστρεα ταῦτα, ὡς ἱστορεῖ Φανίας ὁ Ἐρέσιος ἐν τῷ
 ἐπιγραφομένῳ τυράννων ἀναίρεσις ἐκ τιμωρίας· γρά-
 φων οὕτως· Φιλόξενος ὁ καλούμενος σωληνιστῆς ἐκ
 δημαγωγῶ τυράννος ἀνεφάνη, ζῶν τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς
 15 ἁλιευόμενος καὶ σωληνοθήρας ὦν· ἀφορμῆς δὲ λαβό- ^f
 μένος καὶ ἐμπορευσάμενος βίον ἐκτήσατο. — 'τῶν
 δὲ κτενῶν ἀπαλώτεροι μὲν εἰσὶν οἱ λευκοί· ἄβρωμοι
 γὰρ καὶ εὐκοίλιοι. τῶν δὲ μελάνων καὶ πυρρῶν οἱ μεί-
 ζονες καὶ εὐσαρκοὶ εὐστομοὶ. κοινῶς δὲ πάντες εὐστό-
 20 μαχοὶ εὐπεπτοὶ εὐκοίλιοι λαμβανόμενοι μετὰ κυμίνου
 καὶ πεπέρεως· μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Ἀρχιππος
 ἐν Ἰχθύσιν

λεπάσιν ἐχίνοις ἐσχάραις βελόναις τε τοῖς κτεσίν τε.
 'αἱ δὲ βάλανοι καλούμεναι ἀπὸ τῆς πρὸς τὰς δρυῖ- ^g
 25 νας ὁμοιότητος διαφέρουσι παρὰ τοὺς τόπους. αἱ μὲν
 γὰρ αἰγύπτιαί γλυκεῖαι ἀπαλαὶ εὐστομοὶ θρεπτικαὶ
 πολύχυλοι οὐρητικαὶ εὐκοίλιοι, αἱ δὲ ἄλλαι ἄλυσκώτε-
 ραι. τὰ δὲ ὠτία δύσπεπτα, τρόφιμα δὲ μᾶλλον τηγα-
 νιζόμενα. αἱ δὲ φωλάδες εὐστομοὶ, βρωμώδεις δὲ καὶ
 30 κακόχυλοι.'

41. 'ἐχῖνοι δὲ ἀπαλοὶ μὲν εὐχυλοὶ βρωμώδεις
 πλήσμιοι εὐφθαρτοί, μετὰ δὲ ὀξύμέλιτος λαμβανόμενοι

καὶ σελίνου καὶ ἡδυόσμου εὐστόμαχοι γλυκεῖς τε καὶ
^b εὐκοίλιοι. προσηνέστεροι δ' αὐτῶν οἱ ἐρυθροὶ καὶ οἱ
 μήλινοι καὶ οἱ παχύτατοι καὶ οἱ ἐν τῷ ξύεσθαι τὴν
 σάρκα γαλακτώδες ἀνιέντες. οἱ δὲ περὶ τὴν Κεφαλ-
 ληνίαν γινόμενοι καὶ περὶ τὴν Ἰκαρίαν καὶ τὸν Ἀδρίαν, ⁵
 τινὲς αὐτῶν καὶ ὑπόπικροί εἰσιν· οἱ δ' ἐπὶ τοῦ σκο-
 πέλου τῆς Σικελίας κοιλίας λυτικοί.' Ἀριστοτέλης δέ
 φησι τῶν ἐχίνων πλείω γένη εἶναι· ἐν μὲν τὸ ἐσθιό-
 μενον ἐν ᾧ τὰ καλούμενά ἐστιν ῥά, ἄλλα δὲ δύο, τό-
 τε τῶν σπαταγγῶν καὶ τὸ τῶν καλουμένων βρουσῶν. ¹⁰
 μνημονεύει δὲ καὶ τῶν σπαταγγῶν ὁ Σώφρων, καὶ
 Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκάσιν οὕτως

^c δάπτοντα, μιστύλλοντα, διαλείχοντά μου
 τὸν κάτω σπατάγγην.

καὶ Ἐπίχαρμος δὲ ἐν Ἡβας γάμῳ περὶ τῶν ἐχίνων ¹⁵
 φησί

καρκίνοι θ' ἰκόν τ' ἐχῖνοι τοὶ καθ' ἄλμυρὰν ἄλλα
 νεῖν μὲν οὐκ ἴσαντι, πεζᾷ δ' ἐμπορεύονται μόνοι.
 Δημήτριος δ' ὁ Σκήψιος ἐν ἔκτῳ καὶ εἰκοστῷ τοῦ
 τρωικοῦ διακόσμου Λάκωνά φησί τινα κληθέντα ἐπὶ ²⁰
 θοῖναν παρατεθέντων ἐπὶ τὴν τράπεζαν θαλαττίων
 ἐχίνων ἐπιλαβέσθαι ἐνός, οὐκ εἰδότα τὴν χρῆσιν τοῦ
^d ἐδέσματος, ἀλλ' οὐδὲ προσέχοντα τοῖς συνδειπνοῦσι
 πῶς ἀναλίσκουσιν· ἐνθέντα δὲ εἰς τὸ στόμα σὺν τῷ
 κελύφει βρύκειν τοῖς ὁδοῦσι τὸν ἐχίνον. δυσχρηστοῦ- ²⁵
 μενον οὖν τῇ βρώσει καὶ οὐ συνιέντα τὴν ἀντιτυπίαν
 τῆς τραχύτητος εἰπεῖν· ὦ φάγημα μικρόν, οὔτε μὴ νῦν
 σε ἀφέω μαλθακισθεὶς οὐτ' αὐτίς ἔτι λάβοιμι.' ὅτι δὲ
 οἱ ἐχῖνοι, λέγω δὲ τοὺς χειρσαίους, οὐ καὶ τοὺς θαλατ-
 τίους, καὶ ἑαυτῶν εἰσι φυλακτικοὶ πρὸς τοὺς θηρῶν- ³⁰
 τας προβαλλόμενοι τὰς ἀκάνθας ὥσπερ τι χαράκωμα,
 Ἴων ὁ Χῖος μαρτυρεῖ ἐν Φοίνικι ἢ Καίνει λέγων οὕτως

ἀλλ' ἐν τε χέρσῳ τοὺς λεοντας ἦνευσα
ἢ τὰς ἐχίνου μᾶλλον οἰζυράς τέχνας·
ὅς εὐτ' ἂν ἄλλων κρεισσόνων ὁρμὴν μάθῃ,
στρόβιλος ἀμφάκανθον εἰλίξας δέμας
5 κεῖται δακεῖν τε καὶ θιγεῖν ἀμήχανος.

42. τῶν δὲ λεπάδων, φησὶν ὁ Δίφιλος, τινὲς μὲν
εἰσι μικραὶ τινὲς δὲ καὶ ὀστρεοὶς εἰκνύται. εἰσὶ δὲ
σκληραὶ καὶ ὀλιγόχυλοι καὶ οὐκ ἄγαν δριμεῖαι, εὐστο-
μοι δὲ καὶ εὐκατέργαστοι, ἐφθαλ δὲ ποσῶς εὐστομοι.
10 αἱ δὲ πῖναι οὐρητικαὶ τρόφιμοι δύσπεπτοι δυσανά-
δοτοι. εἰκόνασι δ' αὐταῖς καὶ οἱ κήρυκες, ὧν οἱ μὲν
τράχηλοι εὐστόμαχοι, δυσκατέργαστοι δέ· διὸ τοῖς
ἀσθενούσι τὸν στόμαχον οἰκτεῖται· δυσέκκριτοί τε καὶ
μέσῳ τρόφιμοι. τούτων δ' αἱ μήκωνες λεγόμεναι πρὸς
15 τοῖς πνυθμέσιν ἀπαλαὶ εὐφθαρτοί, διὸ τοῖς τὴν γαστέ-
ρα ἀσθενούσιν οἰκτεῖται. αἱ δὲ πορφύραι μεταξὺ πίνης
εἰσὶ καὶ κήρυκος· ὧν οἱ μὲν τράχηλοι πολύχυλοι εὐ-
στομοι, τὸ δὲ λοιπὸν αὐτῶν ἀλυκὸν καὶ γλυκὺ καὶ
εὐανάδοτον εἰς ἐπίκρασιν τ' ἐπιτήδειον. τὰ δὲ ὄστρεα
20 γεννᾶται μὲν καὶ ἐν ποταμοῖς καὶ ἐν λίμναις καὶ ἐν
θαλάσσῃ. κράτιστα δὲ τὰ θαλάττια, ὅταν λίμνη ἢ πο-
ταμὸς παρακένηται· γίνεται γὰρ εὐχύλα καὶ μείζονα
καὶ γλυκύτερα. τὰ δὲ πρὸς ἡόσι καὶ πέτραις ἰλύος καὶ
ὑδατος ἀμιγῇ μικρὰ σκληρὰ δηκτικά. τὰ δὲ ἔαρινά
25 ὄστρεα καὶ τὰ κατὰ τὴν τοῦ θέρους ἀρχὴν κρείσσονα,
πλήρη θαλασσίζοντα μετὰ γλυκύτητος εὐστόμαχα εὐ-
έκκριτα. τὰ δὲ συνεψόμενα μαλάχῃ ἢ λαπάθῳ ἢ ἰχθύ-
σιν, ἢ καθ' αὐτά, τρόφιμα καὶ εὐκοίλια.

43. Μνησίθεος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ἐδε-
30 στῶν φησιν· ὄστρεα καὶ κόγχαι καὶ μύες καὶ τὰ ὅμοια
τὴν μὲν σάρκα δυσκατέργαστά ἐστι διὰ τὴν ὑγρότητα
τὴν ἐν αὐτοῖς ἀλυκὴν. διόπερ ὥμᾳ μὲν ἐσθιόμενα κοι-

λίας ἐστὶν ὑπακτικὰ διὰ τὴν ἀλυκότητα, τὰ δὲ ἐψόμενα
ἀφίησιν ἥτοι πᾶσαν ἢ τὴν πλείστην ἄλμην εἰς τὴν συν-
έψουσιν αὐτὴν ὑγρότητα. διόπερ αἱ μὲν ὑγρότητες
ἐν αἷς ἂν ἐψηθῇ τι τῶν ὀστρέων ταρακτικαὶ καὶ ὑπα-
κτικαὶ κοιλίας εἰσὶν, αἱ δὲ σάρκες τῶν ἐψομένων ὀστρέ-
5 ων ψόφους ποιοῦσιν ἐστερημέναι τῶν ὑγρῶν. τὰ δὲ
ὀπτὰ τῶν ὀστρέων, εἴαν τις αὐτὰ καλῶς ὀπτήσῃ, ἀλυ-
ποτάτην ἔχει διάθεσιν· πεπύρωται γάρ. διὸ οὐχ ὁμοί-
ως τοῖς ὥμοις ἐστὶ δύσπεπτα καὶ τὰς ὑγρότητας ἐν αὐ-
τοῖς ἔχει κατεξηραμμένας, δι' ὧν ἐκλυτος ἢ κοιλία
10 γίνεται. τροφήν τε δίδωσιν ὑγρὰν τε καὶ δύσπεπτον
ἅπαν ὄστρεον, καὶ πρὸς τὰς οὐρήσεις ἐστὶν οὐκ εὖοδα.
ἀκαλήφη δὲ καὶ ἐχίνων ὥα καὶ τὰ τοιαῦτα τροφήν μὲν
δίδωσιν ὑγρὰν καὶ μικράν, τῆς δὲ κοιλίας ἐστὶ λυτικά
καὶ οὐρήσεως κινητικά. 15

44. Νίκανδρος δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν Γεωργικοῖς
τάδε τῶν ὀστρέων καταλέγει

ἢ καὶ ὄστρεα τόσσα βυθοὺς ἄτε βόσκεται ἄλμης,
νηρῖται στρόμβοι τε πελωριάδες τε μύες τε,
γλίσχραι τ'· ἀλλὰ σύνες τὸ καὶ αὐτῆς φωλεὰ πίνης. 20
καὶ Ἀρχέστρατος δ' ἐν Γαστρονομίᾳ φησὶ
τοὺς μῦς Αἶνος ἔχει μεγάλους, ὄστρεα δ' Ἀβυδος,
τὰς ἄρκτους Πάριον, τοὺς δὲ κτένας ἢ Μυτιλήνη·
πλείστους δ' Ἀμβρακία παρέχει, καὶ ἅπλατα μετ'
αὐτῶν . . . 25

Μεσσήνη δὲ πελωριάδας στενοπορθμίδι κόγχας·
κὰν Ἐφέσῳ λήψῃ τὰς λείας οὐ τι πονηράς·

30 τήθεα Καλχηδών, τοὺς κήρυκας δ' ἐπιτρίψαι
ὁ Ζεὺς, τοὺς τε θαλασσογενεῖς καὶ τοὺς ἀγοραίους,
πλὴν ἐνὸς ἀνθρώπου· κείνος δέ μοι ἐστὶν ἐταῖρος, 30
Λέσβον ἐριστάφυλον ναίων, Ἀγάθων δὲ καλεῖται.

καὶ Φιλύλλιος δὲ ἢ ὅστις ἐστὶν ὁ ποιήσας τὰς Πόλεις
φησὶ

χήμας λεπάδας σωλήνας μῦς πίνας κτένας ἐκ
Μυτιλήνης.

ἡ ὄστρεα δὲ μόνως οὕτως ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι. Κρατῖνος
Ἀρχιλόχοις ἔπινῃσι καὶ ὄστρεοῖσιν ὁμοίῃ. καὶ Ἐπί- f
χαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ ὄστρεα συμμεμυκότα. ὄστρε-
ον δὲ ὡς ὄρνεον Πλάτων ἐν Φαίδρῳ ὄστρέου τρόπον
φησὶ δεδεσμευμένοι. καὶ ἐν Τιμαίῳ τὸ τῶν ὀστρέων
10 γένος συμπάντων. ἐν δὲ τῷ τῆς Πολιτείας δεκάτῳ
ὄστρεα εἶπε συμπεφυκέναι ὄστρεά τε καὶ φυκία.
αἱ δὲ πελωρίδες ὠνομάσθησαν παρὰ τὸ πελώριον. με-
ξον γὰρ ἐστὶ χήμης καὶ παρηλλαγμένον. Ἀριστοτέλης 93
δέ φησι καὶ ἐν ἄμμῳ αὐτὰς γίνεσθαι. τῶν δὲ χημῶν
15 μνημονεύει Ἴων ὁ Χῖος ἐν Ἐπιδημίαις. καὶ ἴσως οὕ-
τως ὠνόμασται τὰ κογχύλια παρὰ τὸ κεχηνέναι.

45. Περὶ δὲ τῶν κατὰ τὴν Ἰνδικὴν γινομένων
ὀστρέων, οὐ γὰρ ἄκαιρον καὶ τούτων μνησθῆναι διὰ
τὴν τῶν μαργαριτῶν χρῆσιν, Θεόφραστος μὲν ἐν τῷ
20 περὶ λίθων γράφει οὕτως τῶν θαυμαζομένων δὲ λί-
θων ἐστὶ καὶ ὁ μαργαρίτης καλούμενος, διαφανὴς μὲν
τῇ φύσει· ποιοῦσι δ' ἐξ αὐτοῦ τοὺς πολυτελεῖς ὄρμους.
γίνεται δὲ ἐν ὀστρέῳ τινὶ παραπλησίῳ ταῖς πίναις,
πλὴν ἐλάττονι. μέγεθος δὲ ἡλίκον ἰχθύος ὀφθαλμὸς b
25 εὐμεγέθης. Ἀνδροσθένης δ' ἐν τῷ τῆς Ἰνδικῆς πε-
ρίπλῳ γράφει οὕτως τῶν δὲ στρόμβων καὶ χοιρίνων
καὶ τῶν λοιπῶν κογχυλίων ποικίλαι αἱ ἰδέαι καὶ πολὺ
διάφοροι τῶν παρ' ἡμῖν. γίνονται δὲ πορφύραι καὶ
ὀστρέων πολὺ πλῆθος τῶν λοιπῶν· ἐν δὲ ἰδίῳ, ὃ κα-
30 λοῦσιν ἐκεῖνοι βέρβερι, ἐξ οὗ ἡ μαργαρίτις λίθος γί-
νεται. αὕτη δ' ἐστὶ πολυτελής κατὰ τὴν Ἀσίαν, καὶ
πωλεῖται περὶ Πέρσας τε καὶ τοὺς ἄνω τόπους πρὸς

χρυσίον. ἐστὶ δ' ἡ μὲν τοῦ ὀστρέου ὄψις παραπλησία
τῷ κτενί, οὐ διέγλυπται δέ, ἀλλὰ λεῖον τὸ ὄστρακον
c ἔχει καὶ δασύ. οὐδὲ ὥτα ἔχει δύο ὥσπερ ὁ κτεῖς, ἀλλὰ
ἓν. ἡ δὲ λίθος γίνεται ἐν τῇ σαρκὶ τοῦ ὀστρέου, ὥσ-
περ ἐν τοῖς ὑείοις ἢ χάλαζα. καὶ ἐστὶν ἡ μὲν χρυσοει- 5
δὴς σφόδρα, ὥστε μὴ ῥαδίως διαγνῶναι ὅταν παρα-
τεθῇ παρὰ τὸ χρυσίον, ἡ δὲ ἀργυροειδὴς, ἡ δὲ τελέως
λευκὴ ὁμοία τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν ἰχθύων. Χάρης δ'
ὁ Μυτιληναῖος ἐν ἐβδόμῃ τῶν περὶ Ἀλέξανδρον ἱστο-
ριῶν φησὶ· θηρεύεται δὲ κατὰ τὴν ἰνδικὴν θάλασσαν, 10
ὡσαύτως δὲ καὶ κατὰ τὴν ἀρμενίαν καὶ περσικὴν καὶ
d σουσιανὴν καὶ βαβυλωνίαν, παρόμοιον ὀστρέῳ· τὸ δ'
ἐστὶν ἄδρον καὶ πρόμηκες, ἔχον ἐν αὐτῷ σάρκα καὶ
μεγάλην καὶ λευκὴν, εὐώδη σφόδρα. ἐξ ὧν ἐξαιροῦν-
τες ὅσα λευκὰ προσαγορεύουσι μὲν μαργαρίτας, κατα- 15
σκευάζουσι δ' ἐξ αὐτῶν ὀρμίσκους τε καὶ ψέλια περὶ
τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, περὶ ἃ σπουνδάζουσι καὶ
Πέρσαι καὶ Μῆδοι καὶ πάντες Ἀσιανοὶ πολὺ μᾶλλον
τῶν ἐκ χρυσίου γεγεννημένων.

46. Ἰσίδωρος δ' ὁ Χαρακηνὸς ἐν τῷ τῆς Παρθίας 20
e περιηγητικῷ κατὰ τὸ περσικὸν πέλαγος νῆσόν φησιν
εἶναι τινα ἐνθα πλείστην μαργαρίτιν εὐρίσκεσθαι.
διόπερ σχεδίας καλαμῖνας πέριξ εἶναι τῆς νήσου, ἐξ
ὧν καθαλλομένους εἰς τὴν θάλασσαν ἐπ' ὀργυῖας εἴ-
κοσιν ἀναφέρειν διπλοῦς κόγχους. φασὶ δ' ὅταν βρον- 25
ταὶ συνεχεῖς ὦσι καὶ ὄμβρων ἐκχύσεις, τότε μᾶλλον
τὴν πῖναν κύειν, καὶ πλείστην γίνεσθαι μαργαρίτιν
καὶ εὐμεγέθη. τοῦ δὲ χειμῶνος εἰς τὰς ἐμβυθίους θα-
f λάμας δύνειν εἰώθασιν αἱ πῖναι· θέρους δὲ τὰς μὲν
νύκτας κεχίνασι διανηχόμεναι, ἡμέρας δὲ μύουσιν. 30
ὅσαι δ' ἂν πέτραις ἢ σπιλάσι προσφυνῶσι ῥιζοβολοῦσι,
κάνταῦθα ἐνοῦσαι τὴν μαργαρίτιν γεννώσι. ζωογο-

νοῦνται δὲ καὶ τρέφονται διὰ τοῦ προσπεφυκότος τῇ
 σαρκὶ μέρους. τοῦτο δὲ συμπέφυκε τῷ τοῦ κόγχου
 στόματι, χηλὰς ἔχον καὶ νομὴν εἰσφέρον. ὃ δὲ ἔστιν
 εἰκοὶς καρκίνω μικρῷ, καλούμενον πινοφύλαξ. διή-
 5 κει δ' ἐκ τούτου ἡ σὰρξ μέχρι μέσου τοῦ κόγχου οἶονεἰ
 ῥίζα, παρ' ἣν ἡ μαργαρίτις γεννωμένη αὖξεται διὰ
 τοῦ στερεοῦ τῆς κόγχης καὶ τρέφεται ὅσον ἂν ἡ προσ-
 πεφυκυῖα χρόνον. ἐπειδὴν δὲ παρὰ τὴν ἔκφυσιν 94
 ὑποδυομένη ἡ σὰρξ καὶ μαλακῶς ἐντέμνουσα χωρίση
 10 τὴν μαργαρίτιν ἀπὸ τοῦ κόγχου, ἀμπέχουσα μὲν οὐκέτι
 τρέφει, λειοτέραν δ' αὐτὴν καὶ διανυγεστέραν ποιεῖ καὶ
 καθαρωτέραν. ἡ μὲν οὖν ἐμβύθιος πῖνα διανυγεστά-
 την ποιεῖ καὶ καθαρωτάτην καὶ μεγάλην γεννᾷ μαρ-
 γαρίτιν, ἡ δὲ ἐπιπολάζουσα καὶ ἀνωφερὴς διὰ τὸ ὑπὸ
 15 τοῦ ἡλίου ἀκτινοβολεῖσθαι δύσχρους καὶ ἥσων. κιν-
 δυνεύουσι δ' οἱ θηρῶντες τοὺς μαργαρίτας, ὅταν εἰς
 κεχηνότα κόγχον κατ' εὐθὺ ἐκτείνωσι τὴν χεῖρά· μύει b
 γὰρ τότε, καὶ πολλάκις οἱ δάκτυλοι αὐτῶν ἀποπρίον-
 ται· ἐνιοὶ δὲ καὶ παραχρῆμα ἀποθνήσκουσιν. ὅσοι δ'
 20 ἂν ἐκ πλαγίου ὑποθέντες τὴν χεῖρα τύχωσι, ῥαδίως
 τοὺς κόγχους ἀπὸ τοῦ λίθου ἀποσπῶσιν. μαράγδων
 δὲ μνημονεύει Μένανδρος ἐν Παιδίῳ

μάραγδον εἶναι ταῦτ' ἔδει καὶ σάρδια.

ἄνευ δὲ τοῦ σ λεκτέον. παρὰ γὰρ τὸ μαρμαίρειν ὠνό-
 25 μασται τῷ διανγῆς ὑπάρχειν.

47. Μετὰ ταῦτα περιηνέχθησαν πίνακες ἔχοντες c
 τῶν ἐξ ὕδατος κρεῶν πολλά, πόδας καὶ κεφαλὰς καὶ
 ὠτία καὶ σιαγόνας, ἔτι δὲ καὶ χορδὰς καὶ κοιλίας καὶ
 γλώσσας, ὥσπερ ἔθος ἐστὶν ἐν τοῖς κατὰ τὴν Ἀλεξάν-
 30 δρειαν λεγομένοις ἐφθοπωλίοις. εἴρηται γάρ, Οὐλ-
 πιανέ, καὶ τὸ ἐφθοπώλιον παρὰ Ποσειδίππῳ ἐν Παι-
 δίῳ. καὶ πάλιν ζητούντων τοὺς ὀνομάσαντάς τι τούτων

ὃ μὲν τις ἔλεγε, τῶν ἐδωδίων κοιλίων μνημονεύει
 d Ἀριστοφάνης ἐν Ἰππεῦσι· φήσω σε ἀδεκατεύτους κοι-
 λίας πωλεῖν. καὶ ἐξῆς

τί μ' ὦγάθ' οὐ πλύνειν ἔῃς τὰς κοιλίας
 πωλεῖν τε τοὺς ἀλλᾶντας, ἀλλὰ καταγελαῖ. 5

καὶ πάλιν

ἐγὼ δέ γ' ἥνυστρον βοὸς καὶ κοιλίαν ὑείαν
 καταβροχθίσας, κατ' ἐκπιὼν τὸν ζωμὸν ἀναπό-
 νιπτος

λαρυγγίῳ τοὺς ῥήτορας καὶ Νικίαν ταράξω. 10

καὶ πάλιν

e ἡ δ' Ὀβριμοπάτρα γ' ἐφθὼν ἐκ ζωμοῦ κρέας
 καὶ χόλικος ἥνυστρον τε καὶ γαστρὸς τόμον.

σισαγόνας δὲ Κρατῖνος Πλούτοις· περὶ σισαγόνας βοείας
 μαχόμενος. καὶ Σοφοκλῆς Ἀμύκῳ· σισαγόνας τε δὴ 15
 μαλθακὰς τίθησι. Πλάτων δ' ἐν Τιμαίῳ γράφει· καὶ
 τὰς σισαγόνας ἄκρας αὐτοῖς συνέδησεν ὑπὸ τὴν φύσιν
 τοῦ προσώπου. καὶ Ξενοφῶν ἐν τῷ περὶ ἱππικῆς
 f· σισαγόνα μικρὰν συνεσταλμένην. οἱ δὲ διὰ τοῦ υ
 στοιχείου ἐκφέροντες κατ' ἀναλογίαν λέγουσιν ἀπὸ 20
 τοῦ ὕος. χορδῶν τε μέμνηται Ἐπίχαρμος, ἃς ὀρύας
 ὀνομάζει, ἐπιγράψας τι καὶ τῶν δραμάτων Ὀρύαν.
 Ἀριστοφάνης δ' ἐν Νεφέλαις· ἔκ μου χορδὴν τοῖς
 φροντισταῖς παραθέντων. Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ

ὥς λεπτός, ἡ δ' ὅς, ἔσθ' ὁ τῆς χορδῆς τόμος. 25

καὶ Εὐπολὶς ἐν Αἰξίν. Ἀλεξίς δ' ἐν Λευκαδίᾳ ἢ Δρα-
 95 πέταις· χορδαρίου τόμος ἦκε καὶ περικομμά τι. Ἀν-
 τιφάνης ἐν Γάμοις· ἐκτεμὼν χορδῆς μεσαῖον.

48. ποδῶν δὲ καὶ ὠτίων ἔτι δὲ ῥύγχους Ἀλεξίς
 ἐν Κρατεῦᾳ ἢ Φαρμακοπώλῃ· τὸ δὲ μαρτύριον ὀλίγον 30
 ὕστερον ἐκθήσομαι, πολλὰ ἔχον τῶν ζητουμένων ὀνο-
 μάτων. Θεόφιλος Παγκρατιαστῇ

- ἐφθῶν μὲν σχεδὸν
 τρεῖς μνᾶς. B. λέγ' ἄλλο. A. ῥυγχίον, κωλῆν,
 πόδας
 τέτταρας ὕειους. B. Ἡράκλεις. A. βοὸς δὲ τρεῖς. b
 5 Ἀναξίλας Μαγείροις
 τῶν Αἰσχύλου πολὺ μᾶλλον εἶναί μοι δοκεῖ
 ἰχθύδι' ὀπτᾶν. B. τί σὺ λέγεις; ἰχθύδια;
 συσσίτιον μέλλεις νοσηλεύειν; ὅσον
 ἀκροκώλι' ἔψειν ῥύγχη, πόδας.
 10 Ἀναξίλας δ' ἐν Κίρκῃ
 δεινὸν μὲν γὰρ ἔχονθ' ὕος
 ῥύγχος, ᾧ φίλε Κινησία.
 καὶ ἐν Καλυψοῖ
 ῥύγχος φορῶν ὕειον ἡσθόμην τότε. e
 15 Ὠτάρια δ' ὠνόμασε καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Σατυρία.
 Ἀξιόνικος δ' ἐν Χαλκιδικῷ φησι
 ζωμὸν ποιῶ
 θερμὸν ἰχθὺν ἐπαναπλάττων, ἡμίβρωτα λεί-
 ψανα
 20 συντιθεῖς, οἷνῳ διαίνων, ἔντερ' ἄλλ' καὶ σιλφίῳ
 σφενδονῶν, ἀλλᾶντα τέμνων, παραφέρων χορδῆς
 τόμον,
 ῥύγχος εἰς ὄξος πιέζων· ὥστε πάντας ὁμολογεῖν
 τῶν γάμων κρείττω γεγονέναι τὴν ἑωλον ἡμέραν.
 25 Ἀριστοφάνης Προαγῶνι d
 ἐγευσάμην χορδῆς ὁ δύστηνος τέκνων.
 πῶς εἰσίδω ῥύγχος περικεκαυμένον;
 Φερεκράτης Λήροις
 ὥς οὐχὶ τουτὶ ῥύγχος ἀτεχνῶς ἔσθ' ὕος.
 30 καὶ τόπος δέ τις οὕτω καλεῖται Ῥύγχος περὶ Στράτον
 τῆς Αἰτωλίας, ὧς φησι Πολύβιος ἐν ἑκτῇ τῶν ἱστο-
 ριῶν. Στησίχορος τέ φησιν ἐν Συοθήρᾳ· κρύψαι δὲ

- ῥύγχος ἄκρον γᾶς ὑπένερθεν.' ὅτι δὲ κυρίως λέγεται
 e ῥύγχος ἐπὶ τῶν συνῶν προεῖρηται. ὅτι δὲ καὶ ἐπ' ἄλλων
 ζώων Ἀρχιππος Ἀμφιτρύωνι δευτέρῳ κατὰ παιδιὰν
 εἶπε καὶ ἐπὶ τοῦ προσώπου οὕτως
 καὶ ταῦτ' ἔχων τὸ ῥύγχος οὕτως μακρόν. 5
 καὶ Ἀραρὼς Ἀδώνιδι
 ὁ γὰρ θεὸς τὸ ῥύγχος ὥς ἡμᾶς στρέφει.
 49. Ἀκροκωλίων δὲ μέμνηται Ἀριστοφάνης Αἰο-
 λοσίκωνι
 καὶ μὴν τὸ δεῖν' ἀκροκώλια γέ σοι τέτταρα 10
 f ἥψησα τακερά.
 καὶ ἐν Γηρυτάδῃ· ἀκροκώλι' ἄρτοι κάραβοι.' Ἀντι-
 φάνης Κορινθία
 ἔπειτα κἀκροκώλιον
 ὕειον Ἀφροδίτῃ, γελοῖον. B. ἀγνοεῖς· 15
 ἐν τῇ Κύπρῳ δ' οὕτω φιληθεῖ ταῖς ὕσιν,
 ᾧ δέσποθ', ὥστε σκατοφαγεῖν ἀπεῖρξε τὸ
 ζῶον . . . τοὺς δὲ βοῦς ἠνάγκασεν.
 ὅτι δ' οὕτως Ἀφροδίτῃ ὕς θύεται μαρτυρεῖ Καλλίμα-
 96 χος ἢ Ζηνόδοτος ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασι γράφων 20
 ὥδε· Ἀργεῖοι Ἀφροδίτῃ ὕν θύουσι, καὶ ἡ ἑορτὴ κα-
 λεῖται ὕστήρια. Φερεκράτης δ' ἐν Μεταλλεῦσι
 σχελίδες δ' ὀλόκνημοι πλησίον τακερώταται
 ἐπὶ πινακίσκοις καὶ δῖεφθ' ἀκροκώλια.
 Ἀλεξίς Κυβευταῖς 25
 ἡριστηκότων
 σχεδόν τι δ' ἡμῶν ἔξ ἀκροκωλίου τινός.
 καὶ Παννυχίδι ἢ Ἐρίθοις
 ἡμίопτα μὲν
 τὰ κρεαδί' ἐστί, τὸ περίκομ' ἀπόλλυται, 30
 b ὁ γόγγρος ἐφθός, τὰ δ' ἀκροκώλι' οὐδέπω.

τῶν δ' ἐφθῶν ποδῶν μνημονεύει Φερεκράτης ἐν Δου-
λοδιδασκάλῳ

ἕως παρασκευάζεται τὸ δεῖπνον εἶπαθ' ἡμῖν.

B. καὶ δῆθ' ὑπάρχει τέμαχος ἐγ-
5 χέλειον ὑμῖν, τευθίς, ἄρ-
νειον κρέας, φύσκης τόμος,
ποὺς ἐφθός, ἥπαρ, πλευρόν, ὀρ-
νίθεια πλήθει πολλά, τυ-
ρὸς ἐν μέλιτι, μερὶς κρεῶν.

10 Ἀντιφάνης Παρασίτω

σκέλη καπύρ'. B. ἀστεῖόν γε νῆ τὴν Ἑστίαν!
ἄριστον. A. ἐφθός τυρὸς ἐπεδόνει πολὺς.

Ἐκφαντίδης δ' ἐν Σατύροις

15 πόδας τ', ἐπεὶ δέοι, πριάμενον καταφαγεῖν
ἐφθόνους ὕος.

γλώσσης δὲ μέμνηται Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς
διὰ τούτων

ἄλῃς ἀφύης μοι· παρατέταμαι γὰρ τὰ λιπαρὰ
20 κάπτων.

ἀλλὰ φέρεθ' ἡπάτιον, ἢ καπριδίου νέου
κόλλοπά τιν'· εἰ δὲ μή, πλευρόν ἢ γλωτταν ἢ
σπλῆνά γ' ἢ νῆστιν ἢ δέλφακος ὀπωρινῆς
ἡτριάαν φέρετε δεῦρο μετὰ κολλάβων
25 χλιαρῶν.

50. Τοσούτων λεχθέντων καὶ περὶ τούτων οὐδὲ d
τῶν ἱατρῶν οἱ παρόντες ἀσύμβολοι μετελήφασιν. ἔφη
γὰρ ὁ Διονυσιοκλῆς, Μνησίθεος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ
περὶ ἐδεστίων ἔφη· κεφαλὴ καὶ πόδες ὕος οὐ πολὺ τὸ
30 τρόφιμον καὶ λιπαρὸν ἐν ἑαυτοῖς ἔχουσι.' καὶ ὁ Λεω-
νίδης, Δῆμων ἐν τετάρτῳ Ἀττίδος Ἀφείδαντα, φησί,
βασιλεύοντα Ἀθηνῶν Θυμόλτης ὁ νεώτερος ἀδελφὸς

νόθος ὧν ἀποκτείνας αὐτὸς ἐβασίλευσεν. ἐφ' οὗ Μέ-
λανθος Μεσσήνιος ἐκπεσὼν τῆς πατρίδος ἐπήρετο τὴν
e Πυθίαν ὅπου κατοικήσει. ἢ δ' ἔφη, ἐνθ' ἂν ξενίοις
πρῶτον τιμηθῇ, τοὺς πόδας αὐτῷ καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπὶ
τῷ δείπνῳ παραθέντων. καὶ τοῦτ' ἐγένετο αὐτῷ ἐν 5
Ἑλευσίνι· τῶν ἱερειῶν γὰρ τότε πάτριόν τινα ἐορτὴν
ἐπιτελουσῶν καὶ πάντα τὰ κρέα κατηναλωκυῶν, τῶν
δὲ ποδῶν καὶ τῆς κεφαλῆς ὑπολοίπων ὄντων, ταῦτα
τῷ Μελάνθῳ ἀπέστειλαν.

51. ΜΗΤΡΑ ἐξῆς ἐπεισηνέχθη, μητρόπολις τις ὥς 10
ἀληθῶς οὕσα καὶ μήτηρ τῶν Ἰπποκράτους νύων, οὓς
f εἰς ὑωδίαν κωμωδουμένους οἶδα. εἰς ἣν ἀποβλέψας ὁ
Οὐλπιανός, ἄγε δὴ, ἔφη, ἄνδρες φίλοι, παρὰ τίνι κεῖται
ἢ μήτρα; ἱκανῶς γὰρ γεραστρίσμεθα, καὶ καιρὸς ἤδη
ἐστὶ καὶ λέγειν ἡμᾶς. τοῖς δὲ κυνικοῖς τοῦτο παρακε- 15
λεύομαι σιωπᾶν κεχορτασμένοις ἀφειδῶς, πλὴν εἰ μὴ
καὶ τῶν σιαγόνων καὶ τῶν κεφαλῶν κατατρῶξαι βού-
λονται καὶ τὰ ὅσῃ, ὧν οὐδεὶς φθόνος αὐτοῖς ἀπολαύ-
ειν ὥς κυσί· τοῦτο γὰρ εἰσι καὶ εὗχονται καλεῖσθαι.

97' νόμος δὲ λείψαν' ἐκβάλλειν κυσὶν' ἐν Κρήσσαις ὁ Εὐ- 20
ριπίδης ἔφη. πάντα γὰρ ἐσθίειν καὶ πίνειν θέλουσιν,
ἐπὶ νοῦν οὐ λαμβάνοντες ὅπερ ὁ θεὸς Πλάτων ἔφη ἐν
Πρωταγόρᾳ· τὸ περὶ ποιήσεως διαλέγεσθαι ὁμοιότατον
εἶναι τοῖς συμποσίοις τοῖς τῶν φαύλων καὶ ἀγοραίων
ἀνθρώπων. καὶ γὰρ οὗτοι διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἀλλή- 25
λοις δι' αὐτῶν συνεῖναι ἐν τῷ πότῳ μηδὲ διὰ τῆς ἑαυ-
τῶν φωνῆς καὶ λόγων τῶν ἑαυτῶν ὑπὸ ἀπαιδευσίας
τιμίας ποιοῦσι τὰς ἀνλητρίδας, πολλοῦ μισθούμενοι
b ἀλλοτρίαν φωνήν, τὴν τῶν αὐλῶν, καὶ διὰ τῆς ἐκείνων
φωνῆς ἀλλήλοις ξύνεισιν. ὅπου δὲ καλοὶ κάγαθοι 30
ξυμπόται καὶ πεπαιδευμένοι εἰσὶν, οὐκ ἂν ἴδοις οὔτ'
ἀνλητρίδας οὔτε ὀρχηστρίδας οὔτε ψαλτρίδας, ἀλλ' αὐ-

τοὺς ἑαυτοῖς ἱκανοὺς ὄντας ξυνεῖναι ἄνευ τῶν λήρων
 τε καὶ παιδιῶν τούτων διὰ τῆς ἑαυτῶν φωνῆς, λέγον-
 τὰς τε καὶ ἀκούοντας ἐν μέρει ἑαυτῶν κοσμίως, καὶ
 πάνυ πολὺν οἶνον πίωσι. τοῦτο δ' ὑμεῖς ποιεῖτε, ὡ
 5 Κύνουлке· πίνοντες, μᾶλλον δ' ἐμπίνοντες, ἀνλητρί-
 δων καὶ ὀρχηστρίδων δίκην ἐμποδίζετε τὴν διὰ τῶν
 λόγων ἡδονήν, ζῶντες, κατὰ τὸν αὐτὸν Πλάτωνα, ὡς
 ἐν τῷ Φιλήβῳ φησίν, οὐκ ἀνθρώπου βίον, ἀλλὰ τινος
 πλεύμονος ἢ τῶν ὅσα θαλάττια μετ' ὀστρέων ἐμψύχων
 10 ἐστὶ σωμαίων.

52. καὶ ὁ Κύνουλκος ὀργισθεὶς, γάστρων, ἔφη,
 καὶ κοιλιόδαιμον ἄνθρωπε, οὐδὲν ἄλλο σὺ οἶσθα, οὐ
 λόγους διεξοδικοὺς εἰπεῖν, οὐχ ἱστορίας μνησθῆναι,
 οὐ τῆς ἐν λόγοις χάριτος ἀπάρξασθαί ποτε, ἀλλὰ τὸν
 15 χρόνον ἅπαντα περὶ ταῦτα κατετρίβης ζητῶν· κεῖται;
 οὐ κεῖται; εἴρηται; οὐκ εἴρηται;· ἐξονυχίζεις τε πάντα
 τὰ προσπίπτοντα τοῖς συνδιαλεγομένοις, τὰς ἀκάνθας
 συνάγων

ὡς ἂν· ἐχινόποδας καὶ ἀνὰ τροχηεῖαν ὄνωνιν
 20 ἀεὶ διατρίβων, ἀνθέων τῶν ἡδίστων μηδὲν συναθροί-
 ζων. ἢ οὐ σὺ εἰ ὁ καὶ τὴν ὑπὸ Ῥωμαίων καλουμένην
 στρήναν, κατὰ τινὰ πατρίαν παράδοσιν λεγομένην καὶ
 διδομένην τοῖς φίλοις, ἐπινομίδα καλῶν; καὶ εἰ μὲν
 τὴν Πλάτωνος ζηλώσας, μαθεῖν βουλόμεθα, εἰ δὲ πα-
 25 ρά τινι οὕτως εὐρὼν λεγομένην, ἐμφάνισον τὸν εἰ-
 πόντα. ἐγὼ γὰρ οἶδα ἐπινομίδα καλουμένην καὶ μέρος
 τι τριήρους, ὡς Ἀπολλώνιος ἐν τριηρικῷ παρατέθει-
 ται. οὐ σὺ εἰ ὁ καὶ τὸν καινὸν καὶ οὐδέπω ἐν χρειᾷ
 30 γενόμενον φαινόλην, εἴρηται γάρ, ὡ βέλτιστε, καὶ ὁ
 φαινόλης, εἰπὼν;· παῖ Λεῦκε, δός μοι τὸν ἄχρηστον
 φαινόλην.· εἰς βαλανεῖον δέ ποτε πορευόμενος οὐκ
 ἔφησεν πρὸς τὸν πυνθανόμενον· ποῖ δή;· ἀπολούμενος,

ἦν δ' ἐγὼ, ἐπείγομαι.· ἀκείνης σοι τῆς ἡμέρας ὁ κα-
 λὸς κανυσῖνος ὑπὸ λωποδυτῶν ἀνηρπάσθη, ὡς γέλωτα
 πάμπολυν ἐν τῷ βαλανεῖῳ γενέσθαι, ἀχρήστου ζητου-
 μένου φαινόλου. ἄλλοτε δέ, ὡ ἑταῖροι φίλτατοι, πρὸς
 γὰρ ὑμᾶς εἰρήσεται τάληθῃ, προσέπταισε λίθῳ καὶ τὴν
 5 κνήμην ἔλυσε· θεραπευθεὶς οὖν προήει καὶ πρὸς τοὺς
 πυνθανομένους τί τοῦτο Οὐλπιανέ; ὑπώπιον ἔλεγε.
 ἀγῶ, ξυνῆν γὰρ αὐτῷ, τότε τὸν γέλωτα φέρειν οὐ δυ-
 νάμενος, παρὰ τινι τῶν φίλων ἱατρῷ ὑπαλειψάμενος
 τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς παχεῖ φαρμάκῳ, πρὸς τοὺς
 10 πυνθανομένους τί δὲ σύ; πρόσκομμα ἔφασκον.

53. Τῆς δ' αὐτῆς ταύτης σοφίας καὶ ἑτερός ἐστι
 ζηλωτής, Πομπηϊανὸς ὁ Φιλαδελφεύς, ἄνθρωπος οὐκ
 98 ἀπάνουργος, ὀνοματοθήρας δὲ καὶ αὐτός. ὅστις πρὸς
 τὸν οἰκέτην διαλεγόμενος μεγάλη τῇ φωνῇ καλέσας τοῦ-
 15 νομα, Στρομβιχίδη, ἔφη, κόμιξέ μοι ἐπὶ τὸ γυμνάσιον
 τὰς βλαύτας τὰς ἀφορήτους καὶ τὴν ἐφεστρίδα τὴν ἄχρη-
 στον. ἐγὼ γὰρ ὑποδησάμενος τὸν πῶγωνα προσαγο-
 ρεύσω τοὺς ἑταῖρους· ὅπτος γὰρ ἐστὶ μοι τάριχος. κό-
 μιξε δὲ τοῦ ἐλαίου τὴν λήκνυθον· πρότερον γὰρ συν-
 20 τριβησόμεθον, ἔπειθ' οὕτως ἀπολούμεθον.· ὁ δ' αὐτός
 οὗτος σοφιστὴς Φεβρουαρίῳ μηνί, ὡς Ῥωμαῖοι λέγουσι
 (τὸν δὲ μῆνα τοῦτον κληθῆναι φησιν ὁ Μαυρούσιος
 Ἰόβας ἀπὸ τῶν κατουδαίων φόβων κατ' ἀναίρεσιν τῶν
 25 δειμάτων, ἐν ᾧ τοῦ χειμῶνός ἐστι τὸ ἀκμαιότατον, καὶ
 ἔθος τότε τοῖς κατοιχομένοις τὰς χοὰς ἐπιφέρειν πολ-
 λαῖς ἡμέραις), πρὸς τινὰ τῶν φίλων, οὐκ εἰδὲς με,
 ἔφη, πολλῶν ἡμερῶν διὰ τὰ καύματα. τῆς δὲ τῶν
 παναθηναίων ἑορτῆς ἐπιτελουμένης, δι' ἧς τὰ δικα-
 30 στήρια οὐ συνάγεται, ἔφη, γενέθλιός ἐστι τῆς ἀλέκτο-
 ρος Ἀθηνᾶς καὶ ἄδικος ἢ τῆτες ἡμέρα. ἐκάλεσε δέ ποτε
 καὶ τὸν ἐκ Δελφῶν ἐπανελθόντα ἡμῶν ἑταῖρον οὐδὲν

αὐτῷ χρήσαντος τοῦ θεοῦ ἄχρηστον. δεῖξιν δέ ποτε ^c
λόγων δημοσία ποιούμενος καὶ ἐγκώμιον διεξερχόμε-
νος τῆς βασιλευούσης πόλεως ἔφη, θαυμαστὴ δ' ἡ Ῥω-
μαίων ἀρχὴ ἢ ἀνυπόστατος.

⁵ 54. τοιοῦτοί τινές εἰσιν, ὧς ἑταῖροι, οἱ Οὐλπιά-
νειοι σοφισταί, οἱ καὶ τὸ μιλιάριον καλούμενον ὑπὸ
Ῥωμαίων τὸ εἰς τὴν τοῦ θερμοῦ ὕδατος κατεργασίαν
κατασκευαζόμενον ἱππολέβητα ὀνομάζοντες, πολλῶν
ὀνομάτων ποιηταὶ καὶ πολλοῖς παρασάγγαις ὑπερδρα-
¹⁰ μόντες τὸν Σικελιώτην Διονύσιον, ὃς τὴν μὲν παρθέ- ^d
νον ἐκάλει μένανδρον, ὅτι μένει τὸν ἄνδρα, καὶ τὸν
στῦλον μενεκράτην, ὅτι μένει καὶ κρατεῖ, βαλλάντιον
δὲ τὸ ἀκόντιον, ὅτι ἐναντίον βάλλεται, καὶ τὰς τῶν
μυῶν διεκδύσεις μυστήρια ἐκάλει, ὅτι τοὺς μῦς τηρεῖ.
¹⁵ Ἀθανίς δ' ἐν πρώτῳ Σικελικῶν τὸν αὐτὸν φησι Διο-
νύσιον καὶ τὸν βοῦν γαρόταν καλεῖν, καὶ τὸν χοῖρον
ἱακχον. τοιοῦτος ἦν καὶ Ἀλέξαρχος ὁ Κασάνδρου τοῦ
Μακεδονίας βασιλεύσαντος ἀδελφός, ὁ τὴν Οὐρανόπο-
λιν καλουμένην κτίσας. ἱστορεῖ δὲ περὶ αὐτοῦ Ἡρα- ^e
²⁰ κλείδης ὁ Λέμβος ἐν τῇ τριακοστῇ ἐβδόμῃ τῶν ἱστο-
ριῶν λέγων οὕτως Ἀλέξαρχος ὁ τὴν Οὐρανόπολιν
κτίσας διαλέκτους ἰδίᾳς εἰσήνεγκεν ὁρθροβόαν μὲν
τὸν ἄλεκτρούνα καλῶν καὶ βροτοκέρτην τὸν κουρέα,
καὶ τὴν δραχμὴν ἀργυρίδα, τὴν δὲ χοίνικα ἡμεροτρο-
²⁵ φίδα καὶ τὸν κήρυκα ἀπύτην. καὶ τοῖς Κασανδρέων
δὲ ἄρχουσι τοιαῦτά ποτ' ἐπέστειλεν Ἀλέξαρχος ὁ
μάρμων πρόμοις γαθεῖν. τοὺς ἡλιοκρεῖς οἶων οἶδα λι-
ποῦσα θεωτῶν ἔργων κρατήτορας μορσίμῳ τύχᾳ κεκυ-
ρωμένας θεοῦ πόγαις χυτλώσαντες αὐτοὺς καὶ φύλα- ^f
³⁰ κας ὀριγενεῖς. τί δὲ ἡ ἐπιστολὴ αὕτη δηλοῖ νομίζω
ἢ γὰρ μὴδὲ τὸν Πύθιον ἂν γινώσκειν. κατὰ γὰρ τὸν Ἀν-
τιφάνους Κλεοφάνη

τόδε τυραννεῖν ἐστίν . .

ἢ τί ποτε τὸ σπουδαῖον; ἀκολουθεῖν ἐρεῖς
ἐν τῷ Λυκείῳ μετὰ σοφιστῶν νῆ Δία
λεπτῶν ἀσείτων συγκίνων, λέγονθ' ὅτι
⁹⁹ τὸ πρᾶγμα τοῦτ' οὐκ ἐστίν, εἴπερ γίγνεται. ⁵
οὐδ' ἐστὶ γὰρ πῶ γιγνόμενον ὃ γίγνεται,
οὔτ' εἰ πρότερον ἦν, ἐστὶν ὅγε νῦν γίγνεται.
ἐστὶν γὰρ οὐκ ὄν οὐδέν. ὃ δὲ μὴ γέγονέ πω,
οὐκ ἐστίν, ὥσπερ γέγονεν ὃ γε μὴ γέγονέ πω.
ἐκ τοῦ γὰρ εἶναι γέγονεν· εἰ δ' οὐκ ἦν ὅθεν, ¹⁰
πῶς ἐγένετ' ἐξ οὐκ ὄντος; οὐχ οἶόν τε γάρ.
εἰ δ' αὐτόθεν που γέγονεν, οὐκ ἐστὶ
κεῖποι δὲ πῶ τις εἴη, πόθεν γενήσεται τὸ οὐκ ὄν,
εἰς οὐκ ὄν· εἰς οὐκ ὄν γὰρ οὐ δύνησεται.
^b ταντὶ δ' ὃ τι ἐστὶν οὐδ' ἂν ἀπόλλων μάθοι. ¹⁵

55. Οἶδα δ' ὅτι καὶ Σιμωνίδης που ὁ ποιητὴς ἀρί-
σταρχον εἶπε τὸν Δία, καὶ Αἰσχύλος τὸν Ἀιδην ἀγῆ-
σίλαον, Νίκανδρος δὲ ὁ Κολοφώνιος ἰοχέαιραν τὴν
ἀσπίδα τὸ ζῶον. διὰ ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ὁ θαυμα-
σιώτατος Πλάτων ἐν τῷ Πολιτικῷ εἰπὼν ξηροβατικά ²⁰
τινα ζῶα καὶ ἀθροβατικά ἄλλα, ξηροτροφικὸν τε καὶ
ὑγροτροφικὸν καὶ ἀερονομικόν, ἐπὶ ζώων χερσαίων
^c καὶ ἐνύγρων καὶ ἐναερίων, ἐπιλέγει, ὥσπερ παρακε-
λευόμενος τούτοις τοῖς ὀνοματοποιοῖς φυλάττεσθαι τὴν
καινότητα, γράφων καὶ κατὰ λέξιν τάδε ἢ καὶ διαφν- ²⁵
λάξης τὸ μὴ σπουδάζειν ἐπὶ τοῖς ὀνόμασι, πλουσιώτε-
ρος καὶ εἰς γῆρας ἀναφανήσκει φρονήσεως. οἶδα δὲ καὶ
Ἡρόδην τὸν Ἀττικὸν ῥήτορα ὀνομάζοντα τροχοπέδην
τὸ διαβαλλόμενον ξύλον διὰ τῶν τροχῶν, ὅτε κατάν-
τεις τόπους ὁκούμενος ἐπορεύετο, καίτοι Σιμαρίστου ³⁰
ἐν τοῖς Συνωνύμοις ἐποχέα τὸ ξύλον τοῦτο ἐπονομά-

ζοντος. καὶ Σοφοκλῆς δὲ πού ὁ ποιητὴς τὸν φύλακα
μοχλὸν ἐπωνόμασεν ἐν τούτοις d

θάρσει, μέγας σοὶ τοῦδ' ἐγὼ φόβου μοχλός.

κὰν ἄλλοις δὲ τὴν ἄγκυραν ἰσχάδα κέκληκε διὰ τὸ κατ-
5 ἔχειν τὴν ναῦν

ναῦται δὲ μηρύσαντο νηὸς ἰσχάδα.

καὶ Δημάδης δὲ ὁ ῥήτωρ ἔλεγε τὴν μὲν Αἰγιναν εἶναι
λήμην τοῦ Πειραιῶς, τὴν δὲ Σάμον ἀπορρωγα τῆς πό-
λεως, ἔαρ δὲ τοῦ δήμου τοὺς ἐφήβους, τὸ δὲ τεῖχος
10 ἐσθῆτα τῆς πόλεως, τὸν δὲ σαλπικτὴν κοινὸν Ἀθη-
ναίων ἀλέκτορα. ὁ δ' ὀνοματοθήρας οὗτος σοφιστῆς e
ἀκάθαρτον ἔφη γυναῖκα ἧς ἐπεσχημένα ἦν τὰ γυναι-
κεῖα. πόθεν δέ σοι ὦ Οὐλπιανὲ καὶ κεχορτασμένος
εἰπεῖν ἐπῆλθε, δέον τῷ κορεσθῆναι χρήσασθαι;

15 56. Πρὸς ταῦτα ὁ Οὐλπιανὸς πῶς ἠδέως γελάσας,
ἀλλὰ μὴ βάνξε, εἶπεν, ὦ ἐταῖρε, μηδὲ ἀγριαίνου τὴν
κυνικὴν προβαλλόμενος λύσσαν, τῶν ὑπὸ κύνα οὐσῶν
ἡμερῶν, δέον αἰκάλλειν μᾶλλον καὶ προσσαίνειν τοῖς
συνδείπνοις, μὴ καὶ τινα Κυνοφόντιν ἐορτὴν ποιησώ-
20 μεθα ἀντὶ τῆς παρ' Ἀργείοις ἐπιτελουμένης. χορτα- f
σθῆναι εἴρηται ὦ δαιμόνιε ἀνδρῶν παρὰ μὲν Κρατίνῳ
ἐν Ὀδυσσεύσιν οὕτως

ἦσθε πανημέριοι χορταζόμενοι γάλα λευκόν.

καὶ Μένανδρος δὲ ἐν Τροφωνίῳ ἔφη χορτασθεῖς. Ἀρι-
25 στοφάνης δ' ἐν Γηρυτάδῃ

θεράπευε καὶ χόρταζε τῶν μονωδιῶν.

Σοφοκλῆς δ' ἐν Τυροῖ

σίτοισι παγχόρτοισιν ἐξενίζομεν.

Εὐβουλος δ' ἐν Δόλωνι

30 ἐγὼ κεχόρτασμαι μὲν ἄνδρες οὐ κακῶς,
ἀλλ' εἰμὶ πλήρης, ὥστε καὶ μόλις πάννυ
ὑπεδησάμην ἅπαντα δρωὶν τὰς ἐμβάδας.

100

Σώφιλος δ' ἐν Φιλάρχῳ

γαστρισμὸς ἔσται δασιλῆς· τὰ προοίμια

ὀρῶ . . . χορτασθήσομαι.

νὴ τὸν Διόνυσον, ἄνδρες, ἤδη στρηνιῶ.

καὶ Ἀμφίς ἐν Οὐρανῷ

εἰς τὴν ἐσπέραν χορτάζομεν

ἅπασιν ἀγαθοῖς.

b ταῦτα μὲν οὖν, ὦ Κύνουлке, εἰπεῖν προχείρως ἔχω σοὶ
τὰ νῦν, αὖριον δὲ ἢ ἐννηφι, τὴν γὰρ εἰς τρίτην Ἡσίο-
δος εἴρηκεν οὕτως, πληγαῖς σε χορτάσω, εἴαν περ μὴ 10
εἴπῃς ὁ κοιλιοδαίμων παρὰ τίνι κεῖται. σιωπήσαντος
δ' ἐκείνου, ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦτο αὐτός σοι ὦ κύον ἐρῶ,
ὅτι Εὐπόλις τοὺς κόλακας ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι
οὕτω κέκληκε· τὸ δὲ μαρτύριον ἀναβαλοῦμαι, ἔστ'
ἂν ἀποδῶ σοὶ τὰς πληγὰς. 15

57. Ἡσθέντων οὖν ἐπὶ τοῖς πεπαιγμένοις ἀπάν-
των, ἀλλὰ μὴν, ἔφη ὁ Οὐλπιανός, καὶ τὸν περὶ τῆς
c μήτρας λόγον ἀποδώσω. Ἀλεξίς γὰρ ἐν τῷ Ποντικῷ
ἐπιγραφομένῳ δράματι Καλλιμέδοντα τὸν ῥήτορα, Κά-
ραβον δὲ ἐπικαλούμενον, κωμῳδῶν (ἦν δ' οὗτος εἰς 20
τῶν κατὰ Δημοσθένη τὸν ῥήτορα πολιτευομένων)
φησὶν

ὑπὲρ πάτρας μὲν πᾶς τις ἀποθνήσκειν θέλει,

ὑπὲρ δὲ μήτρας Καλλιμέδων ὁ Κάραβος

ἐφθῆς ἔσως προσεῖτ' ἂν ἄλλως ἀποθανεῖν. 25

ἦν δὲ ὁ Καλλιμέδων καὶ ἐπὶ ὀψοφαγία διαβόητος. μνη-
d μονεύει τῆς μήτρας καὶ Ἀντιφάνης ἐν Φιλομήτορι
οὕτως

ἔμμητρον ἂν ἢ τὸ ξύλον, βλάστην ἔχει·

Μητρόπολις ἔστιν, οὐχὶ Πατρόπολις [πόλις]· 30

μήτραν τινὲς πωλοῦσιν, ἡδιστον κρέας·

Μητρᾶς ὁ Χιός ἐστι τῷ δήμῳ φίλος.

Εὐφρων δ' ἐν Παραδιδομένη

οὐμὸς διδάσκαλος δὲ μήτραν σκευάσας
παρέθηκε Καλλιμέδοντι κάσθιον· ἅμα
ἐποίησε πηδᾶν, ὅθεν ἐκλήθη Κάραβος.

5 Διώξιππος δ' ἐν Ἀντιπορνοβοσκῷ

οἶων δ' ἐπιθυμει βρωμάτων, ὥς μουσικῶν·
ἦνυστρα μήτρας χόλικας.

ἐν δὲ Ἱστοριογράφῳ

τὴν στοὰν διεξέπαιεν Ἀμφικλῆς μήτρας δύο
10 κρεμαμένας δείξας, ἐκεῖνον πέμπε, φησ', ἐὰν ἴδῃς.

Εὐβουλος δ' ἐν Δευκαλίῳ

ἡπάτια νῆστις πλεύμονες μήτρα.

58. Ὁ Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος, ὁ Θεοφράστου γνώ-
ριμος, καὶ τὴν σὺν ὁπῷ χρῆσιν αὐτῆς οἶδεν. ἀναγρά-
13 φων γοῦν τὸ Πτολεμαίου συμπόσιόν φησιν οὕτως 'μή- f
τρας τινὸς περιφερομένης ἐν ὄξει καὶ ὁπῷ.' τοῦ δὲ
ὁποῦ μέμνηται Ἀντιφάνης ἐν Δυσέρωσι περὶ Κυρή-
νης τὸν λόγον ποιούμενος

ἐκεῖσε διαπλέω

20 ὅθεν διεσπᾶσθμεν, ἐρωᾶσθαι λέγων
ἅπασιν, ἵπποις B. σιλφίῳ A. συνωρίσιν

B. κανλῷ A. κέλησι B. μασπέτοις A. πυρετοῖς B. ὁποῖς.

τῆς δὲ διαφορᾶς τῆς περὶ τὴν ἐκτομίδα μνημονεύει 101

Ἴππαρχος ὁ τὴν Αἰγυπτιακὴν Ἰλιάδα συνθεὶς ἐν τούτοις
25 ἀλλὰ λοπᾶς μ' εὐφραιν' ἢ μήτρας καλὰ πρόσωπα
ἐκβολάδος, δέλφαξ τ' ἐν κλιβάνῳ ἡδέα ὄζων.

Σώπατρος δ' ἐν μὲν Ἱππολύτῳ φησὶν

ἀλλ' οἶα μήτρα καλλίκαρπος ἐκβολὰς
δίεφθα λευκαμθεῖσα τυροῦται δέμας.

30 ἐν δὲ Φυσιολόγῳ

μήτρας ὑείας οὐκ ἀφεψηθεὶς τόμος,
τὴν δηξίθυμον ἐντὸς ὀξάλμην ἔχων.

b

ἐν δὲ Σίλφαις

μήτρας ὑείας ἐφθὸν ὥς φάγῃς τόμον,
δριμεῖαν ὠθῶν πηγανῖτιν εἰς χολήν.

59. Οἱ μέντοι ἀρχαῖοι πάντες πρὸ τοῦ δειπνεῖν οὐ
παρέφερον οὔτε μήτρας οὔτε θρίδακας οὔτ' ἄλλο τι 5
τῶν τοιούτων, ὥσπερ νῦν γίνεται. Ἀρχέστρατος γοῦν
ὁ ὑποδαίδαλος μετὰ τὸ δεῖπνον καὶ τὰς προπόσεις καὶ
τὸ μύροις χρήσασθαι φησιν

αἰεὶ δὲ στεφάνοισι κᾶρα παρὰ δαῖτα πυκάζου
c' παντοδαποῖς, οἷς ἂν γαίης πέδον ὄλβιον ἀνθῇ, 10
καὶ στακτοῖσι μύροις ἀγαθοῖς χαίτην θεράπευε,
καὶ σμύρναν λίβανόν τε πυρὸς μαλακὴν ἐπὶ
τέφραν

βάλλε πανημέριος, Συρίης εὐώδεα καρπόν.

ἐμπίνοντι δέ σοι φερέτω τοιόνδε τράγημα, 15
γαστέρα καὶ μήτραν ἐφθὴν ὑός, ἐν τε κυμίνῳ
ἐν τ' ὄξει δριμεῖ καὶ σιλφίῳ ἐμβεβαῶσαν,
ὀρνίθων τ' ὀπτῶν ἀπαλὸν γένος, ὥς ἂν ὑπάρχη
d ὦρη. τῶν δὲ Συρακοσίων τούτων ἀμέλησον,
οἱ πίνουσι μόνον βατράχων τρόπον οὐδὲν ἔδοντες. 20
ἀλλὰ σὺ μὴ πείθου κείνοις, ἃ δ' ἐγὼ λέγω ἔσθθε
βρωτά. τὰ δ' ἄλλα γ' ἐκεῖνα τραγήματα πάντα
πέφυκεν

πτωχείας παράδειγμα κακῆς, ἐφθοί τ' ἐρέβινθοι
καὶ κύαμοι καὶ μῆλα καὶ ἰσχάδες. ἀλλὰ πλα- 25
κοῦντα

e αἶνει Ἀθήνησιν γεγενημένον· εἰ δὲ μή, ἂν που
αὐτὸν ἔχῃς ἐτέρωθε, μέλι ζήτησον ἀπελθὼν
ἀττικόν, ὥς τοῦτ' ἔστιν ὃ ποιεῖ κείνον ὑβριστήν.
οὔτω τοι δεῖ ζῆν τὸν ἐλεύθερον, ἢ κατὰ τῆς γῆς 30
καὶ κατὰ τοῦ βαράθρου καὶ ταρτάρου ἐς τὸν
ὄλεθρον

ἦκειν καὶ κατορωρύχθαι σταδίου ἀναρίθμους.
 Λυγκεὺς δὲ διαγράφων τὸ Λαμίας τῆς αὐλητρίδος δεῖ-
 πνον, ὅτε ὑπεδέχετο Δημήτριον τὸν πολιορκητὴν, εὐ-
 θέως τοὺς εἰσελθόντας ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἐσθίουσας ποιεῖ
 5 ἰχθῦς παντοίους καὶ κρέα. ὁμοίως καὶ τὸ Ἀντιγόνου
 τοῦ βασιλέως δεῖπνον διατιθεῖς ἐπιτελοῦντος ἀφρο-
 δίσια καὶ τὸ Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως ἰχθῦς πρῶτον
 παρατίθησι καὶ κρέα.

60. Θανμάζειν δ' ἐστὶν ἄξιον τοῦ τὰς καλὰς ὑπο-
 10 θήκας παραδιδόντος ἡμῖν Ἀρχεστράτου, ὃς Ἐπικούρω
 τῷ σοφῷ τῆς ἡδονῆς καθηγεμῶν γενόμενος κατὰ τὸν
 ἀσκραῖον ποιητὴν γνωμικῶς καὶ ἡμῖν συμβουλεύει
 τίσι μὲν μὴ πείθεσθαι, αὐτῷ δὲ προσέχειν τὸν νοῦν·
 καὶ ἐσθίειν παρακελεύεται τὰ καὶ τά, οὐδὲν ἀποδέων
 15 τοῦ παρὰ Δαμοξένῳ τῷ κωμωδιοποιῷ μαγείρου, ὃς ἐν
 Συντρόφοις φησὶν

Ἐπικούρου δέ με

102

ὁρᾷς μαθητὴν ὄντα τοῦ σοφοῦ, παρ' ᾧ
 ἐν δὴ ἔτεσιν καὶ μηνσὶν οὐχ ὅλοις δέκα
 20 τάλαντ' ἐγὼ σοι κατεπύκνωσα τέτταρα.
 B. τοῦτο δὲ τί ἐστίν, εἰπέ μοι. A. καθήγισα.
 B. μάγειρος ἦν κἀκεῖνος, ᾧ γῆ καὶ θεοί.
 A. ποῖος μάγειρος; ἡ φύσις πάσης τέχνης
 ἀρχέγονόν ἐστ'. B. ἀρχέγονον, ὦλιτήριε.
 25 οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πονεῖν σοφώτερον,
 ἦν τ' εὐχερὲς τὸ πρᾶγμα τοῦ λόγου τριβὴν
 ἔχοντι τούτου· πολλὰ γὰρ συμβάλλεται.
 διόπερ μάγειρον ὅταν ἴδῃς ἀγράμματος
 μὴ Δημόκριτόν τε πάντα διανεγνωκότα
 30 [μᾶλλον δὲ κατέχοντα, καταγέλα ὥς κενοῦ]
 καὶ τὸν Ἐπικούρου κανόνα, μινθώσας ἄφες·
 ὥς ἐκ διατριβῆς τοῦτο δεῖ γὰρ εἶδέναι

τίν' ἔχει διαφορὰν πρῶτον, ᾧ βέλτιστε σύ,
 γλαυκίσκος ἐν χειμῶνι καὶ θέρει, πάλιν
 c ποῖος περὶ δύσιν πλειάδος συνειδέναι
 ἰχθῦς ὑπὸ τροπᾶς τ' ἐστὶ χρησιμώτατος.
 αἱ μεταβολαὶ γὰρ αἷ τε κινήσεις κακὸν
 5 ἡλίβατον ἀνθρώποισιν ἀλλοιῶματα
 ἐν ταῖς τροφαῖς ποιοῦσι· μανθάνεις; τὸ δὲ
 ληφθὲν καθ' ὥραν ἀποδίδωσι τὴν χάριν.
 τίς παρακολουθεῖ ταῦτα; τοιγαροῦν στρόφοι
 καὶ πνευμάτια γιγνόμενα τὸν κεκλημένον
 10 ἀσχημονεῖν ποιοῦσι. παρὰ δ' ἐμοὶ τρέφει
 d τὸ προσφερόμενον βρώμα, καὶ λεπτύνεται
 ὀρθῶς τε διαπνεῖ. τοιγαροῦν εἰς τοὺς πόρους
 ὁ χυμὸς ὁμαλῶς πανταχοῦ συνίσταται.
 15 χυμὸς λέγεις Δημόκριτος οὐδὲν πρᾶγμα τὰ
 γιγνόμενα ποιεῖ τὸν φαγόντ' ἀρθριτικόν.
 B. καὶ τῆς ἱατρικῆς τι μετέχειν μοι δοκεῖς.
 A. καὶ πᾶς ὁ φύσεως ἐντός. ἡ δ' ἀπειρία
 e τῶν νῦν μαγείρων κατανόει πρὸς τῶν θεῶν
 οἷα ἔστιν. ἄλμην ὅταν ἴδῃς ἐξ ἰχθύων
 20 ὑπεναντίων αὐτοῖσι ποιοῦντας μίαν,
 καὶ σήσαμ' ἐπιτρέβοντας εἰς ταύτην, λαβὼν
 ἕκαστον αὐτῶν κατὰ μέρος προσπαρδέτω.
 B. ὥς μοι κεχάρισαι. A. τί γὰρ ἂν εὖ γένοιτ' ἔτι
 τῆς ιδιότητος πρὸς ἑτέραν μεμιγμένης
 25 καὶ συμπλεκομένης οὐχὶ συμφώνους ἀφάς;
 f τὸ ταῦτα διορᾶν ἐστὶν εὐψύχου τέχνης,
 οὐ τὸ διανίξιν λοπάδας οὐδ' ὄξιν καπνοῦ.
 ἐγὼ γὰρ εἰς τοῦπτάνιον οὐκ εἰσέρχομαι.
 B. ἀλλὰ τί; A. θεωρῶ πλησίον καθήμενος,
 30 πονοῦσι δ' ἑτέροισιν λέγω τὰς αἰτίας
 καὶ τὰποβαῖνον· ὅξυν τὸ περίκομ', ἄφες.

Β. ἁρμονικός, οὐ μάγειρος. Α. ἐπίτεινον τὸ πῦρ·
 ὁμαλιζέτω τοῖς τάχεσιν· ἡ πρώτη λοπὰς
 ζεῖ ταῖς ἐφεξῆς οὐχὶ συμφώνως. νοεῖς 103
 τὸν τύπον; Β. Ἄπολλον. καὶ τί φαίνεται τέχνη.
 5 Α. εἴτ' οὐδὲν εἰκῇ παρατίθημι, μανθάνεις;
 βρωμ', ἀλλὰ μίξας πάντα κατὰ συμφωνίαν.
 Β. πῶς; Α. ἔστιν αὐτοῖς ἃ διὰ τεττάρων ἔχει
 κοινωνίαν, διὰ πέντε, διὰ πασῶν πάλιν,
 ταῦτα προσάγω πρὸς αὐτὰ τὰ διαστήματα
 10 καὶ ταῖς ἐπιφοραῖς εὐθὺς οἰκείως πλέκω·
 ἔσθ' ὅτε δ' ἐφεστὼς παρακελεύομαι· πόθεν
 ἄπτει; τί τούτῳ μινγύνειν μέλλεις; ὅρα,
 διάφωνον ἔλκεις· οὐχ ὑπερβήσει σοφόν;
 Ἐπίκουρος οὕτω κατεπύκνου τὴν ἡδονήν·
 15 ἐμασᾷτ' ἐπιμελῶς, εἶδε τάγαθὸν μόνος
 ἐκεῖνος οἷόν ἐστιν· οἱ δ' ἐν τῇ στοᾷ
 ζητοῦσι συνεχῶς οἷόν ἐστ' οὐκ εἰδότες.
 οὐκοῦν ὃ γ' οὐκ ἔχουσιν, ἀγνοοῦσι δέ,
 οὐδ' ἂν ἐτέρῳ δοίησαν. Β. οὕτω συνδοκεῖ·
 20 ἀφῶμεν οὖν τὰ λοιπά. δῆλα δὴ πάλαι.
 61. Καὶ Βάτων δ' ἐν Συνεξαπατῶντι δυσχεραί-
 νοντα ποιήσας μαιρακίου πατέρα, ὥς διαφθαρέντος
 κατὰ τὴν δίαιταν ὑπὸ τοῦ παιδαγωγοῦ, φησὶν c
 ἀπολώλεκας τὸ μαιράκιόν μου παραλαβών,
 25 ἀκάθαρτε, καὶ πέπεικας ἐλθεῖν εἰς βίον
 ἀλλότριον αὐτοῦ, καὶ πότους ἐωθινοὺς
 πίνει διὰ σὲ νῦν πρότερον οὐκ εἰθισμένον.
 Β. εἴτ' εἰ μεμάθηκε, δέσποτα, ζῆν, ἐγκαλεῖς;
 Α. ζῆν δὲ τὸ τοιοῦτον; Β. ὥς λέγουσιν οἱ σοφοί.
 30 ὁ γοῦν Ἐπίκουρός φησιν εἶναι τάγαθὸν
 τὴν ἡδονὴν δῆπουθεν· οὐκ ἔστιν δ' ἔχειν
 ταύτην ἐτέρωθεν, ἐκ δὲ τοῦ ζῆν δὴ καλῶς d

εὔσως ἅπαντας ἢ τυχὸν δώσεις ἐμοί.
 Α. ἐόρακας οὖν φιλόσοφον εἰπέ μοί τινα
 μεθύοντ' ἐπὶ τούτοις θ' οἷς λέγεις κηλούμενον;
 Β. ἅπαντας. οἱ γοῦν τὰς ὀφρῦς ἐπηρκότες
 καὶ τὸν φρόνιμον ζητοῦντες ἐν τοῖς περιπάτοις 5
 καὶ ταῖς διατριβαῖς ὥσπερ ἀποδεδρακότα,
 οὕτως ἐπὰν γλαυκίσκος αὐτοῖς παρατεθῇ,
 ἴσασιν οὐ δεῖ πρῶτον ἄψασθαι τόπον,
 e καὶ τὴν κεφαλὴν ζητοῦσιν ὥσπερ πράγματος,
 ὥστ' ἐκπεπληχθαι πάντας. 19
 62. Καὶ παρ' Ἀντιφάνει δὲ ἐν Στρατιώτῃ ἢ Τύ-
 χωνι παραινέσεις εἰσφέρων ἄνθρωπος τοιοῦτός ἐστιν,
 ὅς φησιν
 ὅστις ἄνθρωπος δὲ φύς
 ἀσφαλές τι κτῆμ' ὑπάρχειν τῷ βίῳ λογίζεται, 15
 πλεῖστον ἡμάρτηκεν. ἢ γὰρ εἰσφορὰ τις ἤρπασεν
 τᾶνδοθεν πάντ', ἢ δίκη τις περιπεσὼν ἀπώλετο,
 f ἢ στρατηγῆσας προσῶφλεν, ἢ χορηγὸς αἰρεθεῖς
 ἱμάτια χρυσᾶ παρασχὼν τῷ χορῷ ῥάκος φορεῖ,
 ἢ τριηραρχῶν ἀπήγξατ', ἢ πλέων ἤλωκέ ποι, 20
 ἢ βαδίζων ἢ καθεύδων κατακέκοφθ' ὑπ' οἰκε-
 τῶν.
 οὐ βέβαιον οὐδὲν ἐστι, πλὴν ὅς' ἂν καθ' ἡμέραν
 εἰς ἑαυτὸν ἡδέως τις εἰσαναλίσκων τύχῃ.
 104 οὐδὲ ταῦτα σφόδρα τι· καὶ γὰρ τὴν τράπεζαν 25
 ἀρπάσαι
 κειμένην ἂν τις προσελθὼν· ἀλλ' ὅταν τὴν ἐν-
 θεσιν
 ἐντὸς ἤδη τῶν ὀδόντων τυγχάνῃς κατεσπακῶς,
 τοῦτ' ἐν ἀσφαλεῖ νόμιζε τῶν ὑπαρχόντων μόνον. 30
 τὰ αὐτὰ εἰρηκε καὶ ἐν Ὑδρίᾳ.
 63. Εἰς ταῦτ' οὖν τις ἀποβλέπων, ἄνδρες φίλοι,

εικότως ἂν ἐπαινέσειε τὸν καλὸν Χρύσιππον, κατι- b
δόντα ἀκριβῶς τὴν Ἐπικούρου φύσιν καὶ εἰπόντα μη-
τρόπολιν εἶναι τῆς φιλοσοφίας αὐτοῦ τὴν Ἀρχεστράτου
γαστρολογίαν, ἣν πάντες οἱ τῶν φιλοσόφων γαστρί-
5 μαργοὶ Θεόγνιν τινα αὐτῶν εἶναι λέγουσι, τὴν καλὴν
ταύτην ἐποποιίαν. πρὸς οὓς καὶ Θεόγνητος ἐν Φά-
σματι ἢ Φιλαργύρῳ φησὶν ἐκ τούτων

ἄνθρωπ', ἀπολεῖς με. τῶν γὰρ ἐκ τῆς ποικίλης
στοᾶς λογαρίων ἀναπεπλησμένος νοσεῖς.
10 'ἄλλότριόν ἐσθ' ὁ πλοῦτος ἀνθρώπων, πάχνη· c
σοφία δ' ἴδιον, κρύσταλλος. οὐδεὶς πώποτε
ταύτην λαβὼν ἀπώλεσ'. ὦ τάλας ἐγώ,
οἷόν μ' ὁ δαίμων φιλοσόφῳ συνώκισεν.
ἐπαρίστερ' ἔμαθες, ὦ πόνηρε, γράμματα·
15 ἀνατέτροφέν σου τὸν βίον τὰ βιβλία·
πεφιλοσόφηκας γῇ τε κούραν ῥ' λαλῶν,
οἷς οὐδέν ἐστιν ἐπιμελὲς τῶν σῶν λόγων.

64. Ἔτι τοῦ Οὐλπιανοῦ διαλεγομένου παῖδες
ἐπεισῆλθον φέροντες ἐπὶ δίσκων καράβους μεῖζονας
20 Καλλιμέδοντος τοῦ ῥήτορος, ὃς διὰ τὸ φιληδεῖν τῷ d
βρώματι Κάραβος ἐπεκλήθη. Ἀλεξίς μὲν οὖν αὐτὸν ἐν
Δορκίδι ἢ Ποπυζούσῃ φίλιχθιν εἶναι κοινῶς παρα-
δίδωσι, καθάπερ καὶ ἄλλοι τῶν κωμωδιοποιῶν, λέγων
οὕτως

25 τοῖς ἰχθυοπώλαις ἐστὶν ἐψηφισμένον,
ὥς φασι, χαλκῇν Καλλιμέδοντος εἰκόνα
στήσαι παναθηναίοισιν ἐν τοῖς ἰχθύσιν,
ἔχουσιν ὅπτον κάραβον ἐν τῇ δεξιᾷ,
ὥς αὐτὸν ὄντ' αὐτοῖσι τῆς τέχνης μόνον
30 σωτήρα, τοὺς ἄλλους δὲ πάντας ζημίαν. e

περισπούδαστος δὲ ἦν πολλοῖς ἢ τοῦ καράβου βρωῶσις,
ὥς ἐστι δεῖξαι διὰ πολλῶν τῆς κωμωδίας μερῶν· ἀρ-

κέσει δὲ τὰ νῦν Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Θεσμοφοριαζού-
σαις οὕτως λέγων

ἰχθὺς ἐώνηταί τις ἢ σηπίδιον
ἢ τῶν πλατειῶν καρίδων ἢ πουλύπους;
ἢ νῆστις ὅπτατ' ἢ γαλεὸς ἢ τευθίδες;
5 B. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'. A. οὐδὲ βατίς; B. οὐ
φημ' ἐγώ.

f A. οὐδὲ χόρι', οὐδὲ πνός, οὐδ' ἦπαρ κάπρου,
οὐδὲ σχαδόνες, οὐδ' ἡτριάτον δέλφακος;
οὐδ' ἐγχέλειον, οὐδὲ κάραβον μέγαν 10
γυναιξὶ κοπιώσαισιν ἐπεκουρήσατε;
πλατείας δὲ καρίδας ἂν εἴη λέγων τοὺς ἄστακούς κα-
λουμένους, ὧν μνημονεύει Φιλύλλιος ἐν Πόλεσι. καὶ
Ἀρχέστρατος γὰρ ἐν τῷ διαβοήτῳ ποιήματι οὐδ' ὅλως
πou κάραβον ὀνομάζων ἄστακὸν προσαγορεύει, ὥσπερ 15
κάν τούτοις

105 ἀλλὰ παρεῖς λῆρον πολὺν ἄστακὸν ὦνου
τὸν τὰς χεῖρας ἔχοντα μακρὰς ἄλλως τε βαρείας,
τοὺς δὲ πόδας μικρούς, βραδέως δ' ἐπὶ γαῖαν
ὀρούει. 20
εἰσὶ δὲ πλεῖστοι μὲν πάντων ἀρετῇ τε κράτιστοι
ἐν Λιπάραις, πολλοὺς δὲ καὶ Ἑλλήσποντος
ἀθροίζει.

καὶ Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ τὸν προειρημένον
ἄστακὸν ὑπὸ τοῦ Ἀρχεστράτου δηλοῖ ὅτι κάραβός ἐστι 25
λέγων οὕτως

b ἐντὶ δ' ἄστακοὶ κολύβδαιναί τε χῶς τὰ πόδι' ἔχει
μικρὰ τὰς χεῖρας δὲ μακρὰς, κάραβος δὲ τῶννυμα.

65. Ἴδιον δ' ἐστὶ γένος καράβων τε καὶ ἄστακῶν
ἄλλο, ἔτι δὲ καρίδων. τὸν δ' ἄστακὸν οἱ Ἀττικοὶ διὰ 30
τοῦ ο ὀστακὸν λέγουσι, καθάπερ καὶ ὀσταφίδας. Ἐπί-
χαρμος δὲ ἐν Γᾶ καὶ Θαλάσσᾳ φησὶ· κάστακοὶ γαμ-

ψώνυχοι.' Σπεύσιππος δὲ ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων παρα-
 πλήσιά φησιν εἶναι τῶν μαλακοστράκων κόρακον
 ἄστακὸν νύμφην ἄρκτον καρκίνον πάγουρον. Διοκλῆς
 δ' ὁ Καρύστιός φησι 'καρῖδες καρκίνοι κάραβοι ἄστα-
 5 κοὶ εὖστομα καὶ διουρητικά.' κολύβδαιναν δ' εἴρηκεν
 'Επίχαρμος ἐν τοῖς προεκκειμένοις, ὥς μὲν Νίκανδρός
 φησι, τὸ θαλάσσιον αἰδοῖον, ὥς δ' ὁ Ἡρακλείδης ἐν
 Ὀψαρτυτικῷ, τὴν καρῖδα. Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ
 ζώων μορίων 'τῶν μαλακοστράκων ὀχεύονται' φησὶ
 10 'κάραβοι ἄστακοὶ καρῖδες καὶ τὰ τοιαῦτα, ὥσπερ καὶ
 τὰ ὀπισθοουρητικά τῶν τετραπόδων. ὀχεύονται δὲ τοῦ
 ἔαρος ἀρχομένου πρὸς τῇ γῇ (ἤδη γὰρ ὥπται ἡ ὀχεία
 πάντων τῶν τοιούτων), ἐνιαχοῦ δὲ ὅταν τὰ σῦκα ἄρ-
 χηται πεπαίνεσθαι. γίνονται δ' οἱ μὲν κάραβοι ἐν
 15 τοῖς τραχέσι καὶ πετρώδεσιν, οἱ δ' ἄστακοὶ ἐν τοῖς δ
 λείοις, ἐν δὲ τοῖς πηλώδεσιν οὐδέτεροι. διὸ καὶ ἐν
 Ἑλλησπόντῳ μὲν καὶ περὶ Θάσον ἄστακοὶ γίνονται,
 περὶ δὲ τὸ Σίγειον καὶ τὸν Ἄθω κάραβοι. εἰσὶ δ' οἱ
 κάραβοι μακρόβιοι πάντες.' Θεόφραστος δ' ἐν τῷ
 20 περὶ τῶν φωλευόντων τοὺς ἄστακοὺς καὶ καράβους
 καὶ καρῖδας ἐκδύεσθαι φησι τὸ γῆρας.

66. Περὶ δὲ τῶν καρῖδων ὅτι καὶ πόλις ἦν Καρί-
 δες περὶ Χίον τὴν νῆσον Ἐφορος ἐν τῇ πρώτῃ ἱστορεῖ,
 κτίσαι φάσκων αὐτὴν τοὺς διασωθέντας ἐκ τοῦ ἐπὶ
 25 Δευκαλίωνος γενομένου κατακλυσμοῦ μετὰ Μάκαρος, e
 καὶ μέχρι νῦν τὸν τόπον καλεῖσθαι Καρίδας. ὁ δὲ
 ὀψοδαίδαλος Ἀρχέστρατος παραινεῖ τάδε

ἦν δέ ποτ' εἰς Ἴασον Καρῶν πόλιν εἰσαφίκηαι,
 καρῖδ' εὐμεγέθη λήψει, σπανία δὲ πρίασθαι·
 30 ἐν δὲ Μακεδονίᾳ τε καὶ Ἀμβρακίᾳ μάλα πολλά.
 ἐκτεταμένως δ' εἴρηκε καρῖδα Ἀραρῶς μὲν ἐν Καμ-
 πυλίῳ

αἷ τε καμπύλαι
 καρῖδες ἐξήλλοντο δελφίνων δίκην
 εἰς σχοινόπλεκτον ἄγγος.
 f καὶ Εὐβουλος ἐν Ὀρθάνῃ
 καρῖδα καθῆκα κάτῳ κἀνέσπασ' αὐθις. 5
 Ἀναξανδρίδης Λυκούργῳ
 καὶ συμπαίξει καριδαρίοις
 μετὰ περκιδίων καὶ θραττιδίων,
 καὶ ψητταρίοις μετὰ κωθαρίων,
 καὶ σκινδαρίοις μετὰ κωβιδίων. 10
 ὁ δ' αὐτὸς κἀν Πανδάρῳ φησὶν
 106 οὐκ ἐπικεκυφὼς ὀρθὸς ὦ βέλτιστ' ἔσει·
 αὕτη δὲ καριδοῖ τὸ σῶμα καμπύλῃ
 ἄγκυρά τ' ἐστὶν ἀντικρυς τοῦ σώματος.
 ἐν δὲ Κερκίῳ 15
 ἐρυθρότερον καρῖδος ὀπτῆς σ' ἀποφανῶ.
 Εὐβουλος Τιτθαῖς 'καρῖδὰς τε τῶν κυφῶν.' καὶ
 Ὠφελίων Καλλαίσχωρ
 κυρταὶ δ' ὁμοῦ καρῖδες ἐν ξηρῷ πέδῳ.
 καὶ ἐν Ἰαλέμῳ 20
 ὠρχοῦντο δ' ὡς καρῖδες ἀνθρώκων ἐπι
 πηδῶσι κυρταί.
 b συνεσταλμένως δ' εἴρηκεν Εὐπόλις ἐν Αἰξίν οὕτως
 πλὴν

ἅπαξ ποτ' ἐν Φαίακος ἔφαγον καρῖδας. 25
 καὶ ἐν Δήμοις
 ἔχων τὸ πρόσωπον καρῖδος μασθλητίνης.

67. Ὀνομάσθησαν δὲ καρῖδες ἀπὸ τοῦ κάρα· τὸ
 πλεῖστον γὰρ μέρος τοῦ σώματος ἡ κεφαλὴ ἀπηνέγκα-
 το. καρῖδες δὲ βραχέως οἱ Ἀττικοὶ ἀναλόγως· παρὰ 30
 γὰρ τὸ κάρη γέγονε, διὰ τὸ μείζονι κεχρησθαι κεφαλῇ.
 ὥς οὖν παρὰ τὸ γραφή γραφίς καὶ βολή βολίς, οὕτω

καὶ παρὰ τὸ κάρη καρίς. ταθείσης δὲ τῆς παρατελευ-
ταίας ἐτάθη καὶ τὸ τέλος, καὶ ὁμοίως λέγεται τῷ ψη-
φίς καὶ κρηπίς καὶ τευθίς.

περὶ δὲ τῶν ὀστρακοδέρμων τούτων Δίφιλος μὲν
5 ὁ Σίφνιος οὕτω γράφει· τῶν δ' ὀστρακοδέρμων κα-
ρίς ἀστακὸς κάραβος καρκίνος λέων τοῦ αὐτοῦ γένους
ὄντα διαφέρουσι. μείζων δ' ἐστὶν ὁ λέων τοῦ ἀστα-
κοῦ. οἱ δὲ κάραβοι καὶ γραψαῖοι λέγονται· τῶν καρ- d
κίνων δ' εἰσὶ σαρκωδέστεροι. ὁ δὲ καρκίνος βαρὺς
10 καὶ δύσπεπτος. Μνησίδεος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ
ἐδεστών· κάραβοι (φησὶ) καὶ καρκίνοι καὶ καριῖδες
καὶ τὰ ὅμοια δύσπεπτα μὲν πάντα, τῶν δ' ἄλλων
ἰχθύων εὐπεπτότερα πολλῶ. πρέπει δ' αὐτοῖς ὀπιᾶ-
σθαι μᾶλλον ἢ ἔψεσθαι. κουρίδας δὲ τὰς καριῖδας
15 εἶρηκε Σώφρων ἐν γυναικείοις οὕτως· ἶδε καλᾶν κου-
ρίδων, ἶδε καμμάρων, ἶδε φίλα· θαῖσαι μὰν ὥς ἐρυ-
θραί τ' ἐντὶ καὶ λειοτριχιῶσαι. Ἐπιχάρμος δ' ἐν Γᾶ e
καὶ Θαλάσσᾳ· κουρίδες τε φοινίκιαι. ἐν δὲ Λόγῳ καὶ
Λογίνῃ διὰ τοῦ ω εἶρηκεν· ἀφύας τε κωρίδας τε
20 καμπύλας. Σιμωνίδης δέ

θύννοισι τευθίς, κωβιοῖσι κωρίδες.

68. Ἐξῆς εἰσεκομίσθη ταγηνιστὰ ἥπατα περιειλη-
μένα τῷ καλουμένῳ ἐπίπλῳ, ὃν Φιλέταιρος ἐν Τηρεῖ
ἐπίπλοιον εἶρηκεν. εἰς ἃ ἀποβλέψας ὁ Κύνουλκος,
25 λέγε ἡμῖν, ἔφη, ὦ σοφὲ Οὐλπιανέ, εἴ που κεῖται οὐ-
τως τὸ ἥπαρ ἐντετυλιγμένον. καὶ ὅς, ἐὰν πρότερον f
δείξης σὺ παρὰ τίνι ὁ ἐπίπλους εἶρηται ἐπὶ τοῦ λίπους
καὶ τοῦ ὑμένος. ἀντικορυσσομένων οὖν τούτων ὁ
Μυρτίλος ἔφη, ὁ μὲν ἐπίπλους παρ' Ἐπιχάρμῳ ἐν
30 Βάκχαις· καὶ τὸν ἄρτον ἐπικαλύψας ἐπιπλόῳ. καὶ
ἐν Θεαροῖς· ὁσφύος τε πέρι κάπιπλόου. καὶ ὁ Χῖος 107
δὲ Ἴων ἐν ταῖς Ἐπιδημίαις ἔφη· τῷ ἐπιπλόῳ ἐπικα-

λύψας. ἀπέχεις, φίλη κεφαλὴ Οὐλπιανέ, τὸν ἐπί-
πλουν, ἵν' ἤδη ποτὲ αὐτῷ ἐντυλιχθεὶς κατακαυθῇς
καὶ πάντας ἡμᾶς ζητήσεων ἀπαλλάξῃς. τό τε μαρτύ-
ριον τοῦ οὕτω διεσκευασμένου ἥπατος δίκαιος εἰ σὺ
ἀπομνημονεῦσαι, προειρημένου σοι πάλαι, ὅτε περὶ 5
τῶν ὠτίων καὶ ποδῶν ἐξητοῦμεν, Ἀλεξίς ἐν Κρατεύᾳ
ἢ Φαρμακοπώλῃ εἶρηκε. πᾶσα δ' ἡ ἐκλογὴ χρησίμη
οὔσα εἰς πολλά· ἐπεὶ τὰ νῦν διὰ μνήμης οὐ κρατεῖς,
b αὐτὸς ἐγὼ διεξελεύσομαι. φησὶ δ' οὕτως ὁ κωμικός

πρῶτον μὲν [οὖν] ὄστρεια παρὰ Νηρεῖ τινα 10

ἰδὼν γέροντα φυκί' ἡμφιεσμένα

ἔλαβον ἐχίνους τ'· ἔστι γὰρ προοίμιον

δείπνου χαριέντως ταῦτα πεπρυτανευμένου.

τούτων δ' ἀπολυθεὶς, κειμένων ἰχθυοδίων

μικρῶν τρεμόντων τῷ δέει τί πείσεται, 15

θαρρεῖν κελεύσας ἐνεκ' ἐμοῦ ταῦτ', οὐδὲ ἐν

φήσας ἀδικήσειν, ἐπριάμην γλαῦκον μέγαν.

c ἔπειτα νάρκην ἔλαβον, ἐνθυμούμενος

ὅτι δεῖ γυναικὸς ἐπιφερούσης δακτύλους

ἀπαλοὺς ὑπ' ἀκάνθης μηδὲ ἐν τούτων παθεῖν. 20

ἐπὶ τὸ τάγηνον φυκίδας, ψήττας τινάς,

καριῖδα, φύκην, κωβιόν, πέρκην, σπάρον,

ἐποίησά τ' αὐτὸ ποικιλώτερον ταῷ.

κρεᾶδι' ἄττα, ποδάρια, φύγχη τινά,

ὠτάρι' ὕει, ἡπάτιον ἐγκεκαλυμμένον· 25

αἰσχύνεται γὰρ πελιτνὸν ὃν τῷ χρώματι.

τούτοις μάγειρος οὐ πρόσσεισ', οὐκ ὄψεται·

οἰμῶξεται γὰρ νῆ Δί'. ἀλλ' ἐγὼ σοφῶς

ταῦτ' οἰκονομήσω καὶ γλαφυρῶς καὶ ποικίλως 30

οὕτω, ποιῶ γὰρ τοῦψον αὐτός, ὥστε τοὺς

δειπνοῦντας εἰς τὰ λοπάδι' ἐμβάλλειν ποιῶ

ἐνίοτε τοὺς ὀδόντας ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.

τὰς σκευασίας πάντων δὲ καὶ τὰς διαθέσεις
τούτων ἔτοιμός εἰμι δεικνύειν λέγειν
προῖκα προδιδάσκειν, ἂν θέλῃ τις μανθάνειν. e

70. Ὅτι δ' ἔθος τῷ ἐπίπλῳ περικαλύπτεσθαι τὰ
5 ἡπάτια Ἠγήσανδρος ὁ Δελφὸς ἐν ὑπομνήμασί φησι,
Μετάνειραν τὴν ἑταίραν ὥς ἐν τοῖς κεκαλυμμένοις
ἡπατίοις αὐτὴ πνευμόνιον ἔλαβε, καὶ ὥς περιελούσα
τὸ στέαρ εἶδεν, ἀνέκραγεν

ἀπόλωλα, πέπλων μ' ὤλεσαν περιπτυχαί.

10 μήποτε δὲ καὶ Κρώβυλος ὁ κωμωδιοποιὸς αἰσχυρόμε-
νον εἶπε τὸ τοιοῦτον ἦπαρ, ὥσπερ καὶ Ἀλεξίς, ἐν Ψευδ-
υποβολιμαίῳ λέγων οὕτως

καὶ πλεκτάνην στιφρὰν σφόδρ', ἐν τούτοις τέ που f
αἰσχυρόμενον ἦπαρ καπρίσκου σκατοφάγον.

15 ἡπάτιον δ' εἶρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς καὶ
Ἀλκαῖος ἐν Παλαίστρᾳ Εὐβουλὸς τ' ἐν Δευκαλίωνι.
δασυντέον δὲ λέγοντας τὸ ἦπαρ. καὶ γὰρ ἡ συναλοι-
φὴ ἐστὶ παρ' Ἀρχιλόχῳ διὰ δασέος. φησὶ γάρ
χολὴν γὰρ οὐκ ἔχεις ἐφ' ἥπατι.

20 ἔστι δὲ καὶ ἰχθύς τις ἥπατος καλούμενος, ὃν φησιν ὁ 108
αὐτὸς Εὐβουλὸς ἐν Λάκωσιν ἢ Ἀθήνῃ οὐκ ἔχειν χολὴν
οὐκ ὦρον σύ με

χολὴν ἔχειν, ὥς δ' ἡπάτῳ μοι διελέγου.

ἐγὼ δέ γ' εἰμὶ τῶν μελαμπύγων ἔτι.

25 Ἠγήσανδρος δ' ἐν ὑπομνήμασιν ἐν ταῖς κεφαλαῖς φησὶ
τὸν ἥπατον δύο λίθους ἔχειν τῇ μὲν αὐγῇ καὶ τῷ χρώ-
ματι παραπλησίους τοῖς ὀστρείοις, τῷ δὲ σχήματι ῥομ-
βοειδεῖς.

71. Ταγηνιστῶν δ' ἰχθύων μνημονεύει Ἀλεξίς
30 ἐν Δημητρίῳ, καθάπερ καὶ τῷ προκειμένῳ δράματι.
Εὐβουλὸς Ὀρθάνῃ

παῖσα δ' εὐμορφος γυνὴ b

ἐρῶσα φοιτᾷ τηγάνων τε σύντροφα
τριβαλλοποπανόθρεπτα μειρακύλλια·
ὁμοῦ δὲ τευθὶς καὶ φαληρικὴ κόρη
σπλάγχνοισιν ἀρνείοισι συμμεμιγμένη
πηδᾷ χορεύει, πῶλος ὥς ἀπὸ ζυγοῦ. 5

ῥιπὶς δ' ἐγείρει φύλακας Ἠφαίστου κύνας,
θερμὴν παροξύνουσα τηγάνου πνοήν·
ὁσμὴ δὲ πρὸς μυκτῆρας ἡρεθισμένη
c ἄσσει· μεμαγμένη δὲ Δήμητρος κόρη
κοίλῃν φάραγγα δακτύλου πιάσματι 10
σύρει τριήρους ἐμβολὰς μιμουμένη,
δείπνου πρόδρομον ἄριστον.

ἥσθιον δὲ καὶ ταγηνιστὰς σηπίας. Νικόστρατος ἢ Φι-
λέταιρος ἐν Ἀντύλλῳ φησὶν
οὔ ποτ' αὐθις ἂν . . . 15

σηπίαν ἀπὸ τηγάνου
τολμήσαιμι φαγεῖν μόνος.

Ἠγήμων δ' ἐν Φιλίννῃ καὶ γόνον ἐκ ταγήνου ἐσθίον-
τας ποιεῖ ἐν τούτοις

μᾶλλὰ ταχέως ἰὼν πρίω μοι πουλύπουν 20
καὶ δὸς καταφαγεῖν, καπὸ τηγάνου γόνον.

d 72. Ἐπὶ τούτοις οὐχ ἡσθεῖς ὁ Οὐλπιανὸς ἀνιαθεῖς
δὲ ἀποβλέψας ὥς ἡμᾶς καὶ τὰ ἐξ Ὀρθάνου Εὐβούλου
ἱαμβεῖα εἰπὼν

ὥς εὖ νεναυάγηκεν ἐπὶ τοῦ τηγάνου 25
ὁ θεοῖσιν ἐχθρὸς

Μυρτίλος· ὅτι γὰρ οὐδὲν τούτων πριάμενός ποτε ἔφα-
γεν εὖ οἶδα τῶν τινὸς οἴκετῶν αὐτοῦ εἰπόντος μοί
ποτε τὰ ἐκ Πορνοβοσκῷ Εὐβούλου ἱαμβεῖα τάδε 30
τρέφει με Θετταλὸς τις ἄνθρωπος βαρὺς,
πλουτῶν, φιλάργυρος δὲ κάλιτήριος,
e ὀψοφάγος, ὀψωνῶν δὲ μέχρι τριωβόλου.

ἐπεὶ δὲ πεπαιδευμένος ἦν ὁ νεανίσκος, καὶ οὐχὶ παρὰ
τῷ Μυρτίλῳ γε ἀλλὰ παρ' ἄλλῳ τινί, ὥς ἐπυνθανό-
μην αὐτοῦ πῶς εἰς τὸν Μυρτίλον ἐνέπεσεν, ἔφη μοι
τὰ ἐκ Νεοττίδος Ἀντιφάνους τάδε

5 παῖς ὦν μετ' ἀδελφῆς εἰς Ἀθήνας ἐνθάδε
ἀφικόμην ἀχθεὶς ὑπὸ τινος ἐμπορίου,
Σύρος τὸ γένος ὦν. περιτυχὼν δ' ἡμῖν ὁδὸν
κηρυττομένοις ὀβολοστάτης ὦν ἐπρίατο,
ἄνθρωπος ἀνυπέρβλητος εἰς πονηρίαν,
10 τοιοῦτος οἷος μηδὲν εἰς τὴν οἰκίαν
μηδ' ὦν ὁ Πυθαγόρας ἐκεῖνος ἥσθιεν
ὁ τρὶς μακαρίτης εἰσφέρειν ἔξω θύμου.

73. Ἔτι τοῦ Οὐλπιανοῦ τοιαῦτά τινα παίζοντος
ὁ Κύνουλκος ἀνέκραγεν, ἄρτου δεῖ, καὶ οὐ τοῦ Μεσ-
15 σαπίων βασιλέως λέγω τῶν ἐν Ἰαπυγίᾳ, περὶ οὗ καὶ
σύγγραμμα ἔστι Πολέμωνι. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ
Θουκυδίδης ἐν ἐβδόμῃ καὶ Δημήτριος ὁ κωμωδιοποιὸς
ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Σικελίᾳ διὰ τούτων
κάκειθεν εἰς τὴν Ἰταλίαν ἀνέμω νότῳ 109
20 διεβάλομεν τὸ πέλαγος εἰς Μεσσαπίους·
Ἄρτος δ' ἀναλαβὼν ἐξένισεν ἡμᾶς καλῶς.
ξένος χαρίεις γὰρ ἦν ἐκεῖνος καὶ μέγας
καὶ λαμπρός.

οὐ τούτου οὖν τοῦ Ἄρτου ὁ νῦν καιρὸς ἦν, ἀλλὰ τῶν
25 εὐρημένων ὑπὸ τῆς σιτοῦς καλουμένης Δήμητρος καὶ
ἱμαλίδος· οὕτως γὰρ ἡ θεὸς παρὰ Συρακοσίοις τιμᾶ-
ται, ὥς ὁ αὐτὸς Πολέμων ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ τοῦ Μο-
ρύχου. ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τῶν πρὸς Τίμαιον ἐν Σκώλῳ
φησὶ τῷ βοιωτικῷ Μεγαλάρτου καὶ Μεγαλομάζου b
30 ἀγάλματα ἰδρῦσθαι. ἐπεὶ δὲ ἤδη ἄρτοι εἰσεκομίζοντο
καὶ πλῆθος ἐπ' αὐτοῖς παντοδαπῶν βρωμάτων, ἀπο-
βλέψας εἰς αὐτὰ ἔφη

τοῖς ἄρτοις ὅσας

ἰστᾶσι παγίδας οἱ ταλαίπωροι βροτοί,
φησὶν Ἀλεξίς ἐν τῇ εἰς τὸ φρέαρ. ἡμεῖς οὖν εἰπωμέν
τι καὶ περὶ ἄρτων.

74. Προφθάσας δ' αὐτὸν ὁ Ποντιανὸς ἔφη, Τρύ- 5
φων ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς φυτικοῖς ἐπιγγραφομένοις
ἄρτων ἐκτίθεται γένη, εἴ τι καὶ γὰρ μέμνημαι, ζυμίτην
c ἄξυμον σεμιδαλίτην χονδρίτην συγκομιστὸν (τοῦτον
δ' εἰναί φησι καὶ διαχωρητικώτερον τοῦ καθαροῦ) τὸν
ἐξ ὀλυρῶν τὸν ἐκ τιφῶν τὸν ἐκ μελινῶν. γίνεται δέ, 10
φησὶν, ὁ χονδρίτης ἐκ τῶν ζειῶν· ἐκ γὰρ κριθῆς χόν-
δρον μὴ γίνεσθαι. παρὰ δὲ τὰς ὀπτήσεις ὀνομάζεσθαι
ἱπνίτην, οὗ μνημονεύειν Τιμοκλέα ἐν Ψευδολησταῖς
οὕτως

καταμαθὼν δὲ κειμένην 15
θερμὴν σκάφην θερμῶν ἱπνιτῶν ἥσθιον.
ἐσχαρίτην. τούτου μνημονεύει Ἀντίδοτος ἐν Πρωτο-
χόρῳ

λαβόντα θερμοὺς ἐσχαρίτας, πῶς γὰρ οὐ;
d τούτους ἀνελίττοντα βάπτειν εἰς γλυκύν. 20
καὶ Κρώβυλος ἐν Ἀπαγχομένῳ
καὶ σκάφην λαβὼν τινα
τῶν ἐσχαριτῶν τῶν καθαρῶν.

Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ πρὸς Διαγόραν ἐπιστολῇ
συγκρίνων τὰ Ἀθήνησι γινόμενα τῶν ἐδωδίων πρὸς 25
τὰ ἐν Ρόδῳ φησὶν ἔτι δὲ σεμνυνομένων παρ' ἐκείνοις
τῶν ἀγοραίων ἄρτων, ἀρχομένου μὲν τοῦ δείπνου καὶ
μεσοῦντος οὐδὲν λειπομένους ἐπιφέρουσιν, ἀπειρηκό-
e των δὲ καὶ πεπληρωμένων ἡδίστην ἐπιδάγουσι δια-
τριβὴν τὸν διάχρηστον ἐσχαρίτην καλούμενον, ὃς οὐ- 30
τω κέκραται τοῖς μειλίγμασι καὶ τῇ μαλακότητι, καὶ
τοιαύτην ἐνθρυπτόμενος ἔχει πρὸς τὸν γλυκύν συναυ-

λίαν ὥστε ὁμοῦ προσβιαζόμενος θαυμαστόν τι συν-
τελεῖ· καθάπερ γὰρ ἀνανήφειν πολλάκις γίνεται τὸν
μεθύοντα, τὸν αὐτὸν τρόπον ὑπὸ τῆς ἡδονῆς ἀναπει-
νῇ γίνεται τὸν ἐσθίουντα· ἀταβυρίτην. Σώπατρος
5 ἐν Κνιδίᾳ

ἀταβυρίτης δ' ἄρτος ἦν πλησίγναθος.

ἀχαῖνας. τούτου τοῦ ἄρτου μνημονεύει Σῆμος ἐν
ὀγδόῳ Δηλιάδος λέγων ταῖς θεσμοφόροις γίνεσθαι. f
εἰσὶ δὲ ἄρτοι μεγάλοι, καὶ ἐορτὴ καλεῖται μεγαλάρ-
10 τια, ἐπιλεγόντων τῶν φερόντων

ἀχαῖνην στέατος ἐμπλεων τράγον.

κριβανίτην. τούτου μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Γή-
ρα· ποιεῖ δὲ λέγουσαν ἀρτόπωλιν διηροπασμένων αὐ-
τῆς τῶν ἄρτων ὑπὸ τῶν τὸ γῆρας ἀποβαλόντων

15 τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα; B. θερμούς, ὦ τέκνον.

A. ἀλλ' ἢ παραφρονεῖς; B. κριβανίτας, ὦ τέκνον.

ἐγκρυφίαν. τούτου μνημονεύει Νικόστρατος ἐν Ἱερο- 110
φάντῃ καὶ ὁ ὀψοδαίδαλος Ἀρχέστρατος, οὗ κατὰ και-
ρὸν τὸ μαρτύριον παραθήσομαι. δίπυρον. Εὐβουλος
20 ἐν Γανυμήδει· διπύρους τε θερμούς· οἱ δίπυροι δ'
εἰσὶν τινες ἄρτοι τρυφῶντες. Ἀλκαῖος Γανυμήδει. λά-
γανον. τοῦτο ἐλαφρόν τ' ἐστὶ καὶ ἄτροφον, καὶ μᾶλ-
λον αὐτοῦ ἔτι ἢ ἐπανθρακίς καλουμένη. μνημονεύει
δὲ τοῦ μὲν Ἀριστοφάνης ἐν Ἐκκλησιαζούσαις φάσκων
25 'λάγανα πέττεται,' τῆς δ' ἐπανθρακίδος Διοκλῆς ὁ
Καρύστιος ἐν πρώτῃ Ὑγρινῶν οὕτως λέγων· ἢ δ' b
ἐπανθρακίς ἐστὶ τῶν λαγάνων ἀπαλωτέρα. ἔοικε δὲ
καὶ οὗτος ἐπ' ἀνθράκων γίνεσθαι, ὥσπερ καὶ ὁ παρ'
'Αττικοῖς ἐγκρυφίας· ὃν καὶ Ἀλεξανδρεῖς τῷ Κρόνῳ
30 ἀφιερροῦντες προτιθέασιν ἐσθίειν τῷ βουλομένῳ ἐν τῷ
τοῦ Κρόνου ἱερῷ.

75. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ καὶ Μούσαις
(τοῦτο δὲ τὸ δράμα διασκευὴ ἐστὶ τοῦ προκειμένου)
ἄρτων ἐκτίθεται γένῃ· κριβανίτην ὁμῶρον σταιτίτην
ἐγκρίδα ἀλειφατίτην ἡμιάρτιον· ὧν καὶ Σώφρων ἐν
c γυναικείοις μίμοις μνημονεύει λέγων οὕτως· δεῖπνον 5
ταῖς θεαῖς κριβανίτας καὶ ὁμῶρους καὶ ἡμιάρτιον
'Ἐκάτα.' οἶδα δ', ἄνδρες φίλοι, ὅτι Ἀττικοὶ μὲν διὰ
τοῦ ρ στοιχείου λέγουσι καὶ κρίβανον καὶ κριβανίτην,
'Ἡρόδοτος δ' ἐν δευτέρᾳ τῶν ἱστοριῶν ἔφη· κλιβάνῳ
διαφανεί· καὶ ὁ Σώφρων δ' ἔφη· τίς σταιτίτας ἢ κλι- 10
βανίτας ἢ ἡμιάρτια πέσσει;· ὁ δ' αὐτὸς μνημονεύει
καὶ πλακίτα τινὸς ἄρτου ἐν γυναικείοις· εἰς νύκτα μ'
ἐστιάσειν ἄρτῳ πλακίτα· καὶ τυρῶντος δ' ἄρτου μνη-
μονεύει ὁ Σώφρων ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Πενθερᾷ οὔ-
d τως· συμβουλεύω τ' ἐμφαγεῖν· ἄρτον γάρ τις τυρῶντα 15
τοῖς παιδίοις ἱάλε· Νίκανδρος δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν
ταῖς γλώσσαις τὸν ἄξυμον ἄρτον καλεῖ δάρατον. Πλά-
των δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Νυκτὶ μακρᾷ τοὺς μεγά-
λους ἄρτους καὶ ῥυπαροὺς κιλικίους ὀνομάζει διὰ
τούτων

καὶ δ' ἦκεν ἄρτους πριάμενος.

B. μὴ τῶν καθαρύλλων, ἀλλὰ μεγάλους κιλικίους;
ἐν δὲ τῷ Μενέλεω ἐπιγραφομένῳ ἀγελαίους τινὰς
e ἄρτους καλεῖ. αὐτοπύρου δ' ἄρτου μνημονεύει Ἀλεξίς
ἐν Κυπρίῳ 25

τὸν δ' αὐτόπυρον ἄρτον ἀρτίως φαγών.

Φρόνιχος δ' ἐν Ποαστρίαις αὐτοπυρίτας αὐτοὺς κα-
λῶν φησιν

αὐτοπυρίταισί τ' ἄρτοις καὶ λιπῶσι στεμφύλοις.
ὀρίνδου δ' ἄρτου μέμνηται Σοφοκλῆς ἐν Τριπτολέμῳ, 30
ἦτοι τοῦ ἐξ ὀρύξης γινομένου ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν Αἰθιοπία

γινόμενου σπέρματος, ὃ ἐστὶν ὁμοιον σησάμῳ. κολλά- f
βους δ' ἄρτους ὁ Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς
λαμβάνετε κόλλαβον ἕκαστος.
καὶ πάλιν

5 ἡ δέλφακος ὀπωρινῆς
ἡτριαίαν φέρετε δεῦρο μετὰ κολλάβων
χλιερῶν.

γίνονται δ' οἱ ἄρτοι οὗτοι ἐκ νέου πυροῦ, ὥς Φιλύλ-
λιος ἐν Αὔγῃ παρίστησιν

10 αὐτὸς φέρων πάρειμι πυρῶν ἐκγόνους τριμήνων,
γαλακτοχρῶτας κολλάβους θερμούς.
μακωνίδων δ' ἄρτων μνημονεύει Ἀλκμᾶν ἐν τῷ πέμ-
πτῳ οὕτως

κλῖναι μὲν ἐπὶ καὶ τόσαι τράπεσσαι · 111
15 μακωνίδων ἄρτων ἐπιστέφοισαι
λίνῳ τε σασάμῳ τε κῆν πελίχναις
παίδεσσι χρυσοκόλλα.

(ἐστὶ βρωμάτιον διὰ μέλιτος καὶ λίνου.) τῆς δὲ κολλύ-
ρας καλουμένου ἄρτου Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ

20 κολλύραν μεγάλην καὶ κόνδυλον ὄψον ἐπ' αὐτῇ.
καὶ ἐν Ὀλκάσι

καὶ κολλύραν τοῖσι περῶσιν διὰ τοῦ Μαραθῶνι
τροπαίου.

76. Ὁ δὲ ὀβελίας ἄρτος κέκληται ἥτοι ὅτι ὀβολοῦ b
25 πιπράσκειται, ὥς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἥ ὅτι ἐν ὀβελίσκοις
ὥπτᾱτο. Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς
εἶτ' ἄρτον ὀπτῶν τυγχάνει τις ὀβελίαν.

Φερεκράτης Ἐπιλήσμονι

ὦλεν ὀβελίαν σποδεῖν, ἄρτου δὲ μὴ προτιμᾶν.

30 ἐκαλοῦντο δὲ καὶ ὀβελιαφόροι οἱ ἐν ταῖς πομπαῖς πα-
ραφέροντες αὐτοὺς ἐπὶ τῶν ὤμων. Σωκράτης ἐν ἑκτῷ
Ἐπικλήσεων τὸν ὀβελίαν φησὶν ἄρτον Διόνυσον εὐ-

ρεῖν ἐν ταῖς στρατείαις. ἐννίτας ἄρτος, ὁ προσαγο-
ρευόμενος λεκιθίτας, ὥς φησιν Εὐκράτης. πανός, ἄρ- c
τος, Μεσσήπιοι. καὶ τὴν πλησμονὴν πανίαν, καὶ πά-
νια τὰ πλήσμια, Βλαῖσος ἐν Μεσοτρίβᾳ καὶ Δεινόλο-
χος ἐν Τηλέφῳ Ῥίνθων τε ἐν Ἀμφιτρούωνι. καὶ Ῥω- 5
μαῖοι δὲ πᾶνα τὸν ἄρτον καλοῦσι. ναστὸς ἄρτος ζυμί-
της καλεῖται μέγας, ὥς φησι Πολέμαρχος καὶ Ἀρτεμί-
δώρος. Ἡρακλέων δὲ πλακοῦντος εἶδος. Νικόστρατος
δ' ἐν Κλίνῃ

ναστὸς τὸ μέγεθος τηλικούτος, δέσποτα, 10
λευκός· τὸ δὲ πάχος ὑπερέκυπτε τοῦ κανοῦ.

d ὁσμὴ δέ, τοῦπίβλημ' ἐπεὶ περιηρέθη,
ἄνω' βάδιζε καὶ μέλιτι μεμιγμένη
ἀτμὴς τις εἰς τὰς ῥίνας· ἔτι γὰρ θερμὸς ἦν.

κνηστὸς ἄρτος ποιὸς παρὰ Ἰωσιν, Ἀρτεμίδωρος ὁ Ἐφέ- 15
σιός φησιν ἐν ἰωνικοῖς ὑπομνήμασι. θρόνος ἄρτου
ὄνομα, Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἐν δευτέρῳ Ἑλληνικῶν
γράφων οὕτως· ὁ δὲ Κόδρος τόμον ἄρτου τὸν καλού-
μενον θρόνον λαμβάνει καὶ κρέας καὶ τῷ πρεσβυτάτῳ
νέμουσι. βᾶκχυλος δ' ἐστὶν ἄρτος σποδίτης παρ' 20
Ἡλείοις καλούμενος, ὥς Νίκανδρος ἐν δευτέρῳ Γλωσ-
e σῶν ἱστορεῖ. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Δίφιλος ἐν
Διαμαρτανούσῃ οὕτως

ἄρτους σποδίτας κρησερίτας περιφέρειν.

ἄρτου δ' εἰδός ἐστι καὶ ὁ ἀποπυρίας καλούμενος, ἐπ' 25
ἀνθράκων δ' ὀπτᾶται. καλεῖται δ' οὗτος ὑπὸ τινων
ζυμίτης. Κρατῖνος Μαλθακοῖς· πρῶτον ἀποπυρίαν
ἔχω ζυμίταν μὰ Δι' οὐ πλέον γναφάλλων.

77. Ἀρχέστρατος δ' ἐν τῇ Γαστρονομίᾳ περὶ ἀλ-
φίτων καὶ ἄρτων οὕτως ἐκτίθεται 30

f πρῶτα μὲν οὖν δώρων μεμνήσομαι ἡνκόμοιο

Δήμητρος, φίλε Μόσχε· σὺ δ' ἐν φρεσὶ βάλλεο
σῆσιν.

ἔστι γὰρ οὖν τὰ κράτιστα λαβεῖν βέλτιστά τε
πάντων,

5 εὐκάρπου κριθῆς καθαρῶς ἡσκημένα πάντα,
ἐν Λέσβῳ κλεινῆς τ' Ἐρέσου περικύμονι μαστῶ,
λευκότερ' αἰθερίας χιόνος. θεοὶ εἴπερ ἔδουσιν
ἄλφιτ', ἐκεῖθεν ἰὼν Ἑρμῆς αὐτοῖς ἀγοράζει. 112

ἔστι δὲ καὶ Θήβαις ταῖς ἐπταπύλοις ἐπιεικῇ
10 καὶ Θάσῳ ἐν τ' ἄλλαις πόλεσιν τισιν, ἀλλὰ γί-
γαρτα

φαινούνται πρὸς ἐκεῖνα. σαφεῖτάδ' ἐπίστασο δόξη.
στρογγυλοδίνητος δὲ τετριμμένος εὖ κατὰ χεῖρα
κόλλιξ θεσσαλικός σοι ὑπαρχέτω, ὃν καλέουσι
15 κεῖνοι κριμνατίαν, οἳ δ' ἄλλοι χόνδρινον ἄρτον. b
εἶτα τὸν ἐν Τεγέᾳ σεμιδάλεος υἱὸν ἐπαινῶ,
ἐγκρυφίαν. τὸν δ' εἰς ἀγορὰν ποιεύμενον ἄρτον
αἱ κλειναὶ παρέχουσι βροτοῖς κάλλιστον Ἀθῆναι.
ἐν δὲ φερεσταφύλοις Ἐρυθραῖς ἐκ κλιβάνου
20 ἔλθων

λευκὸς ἄβραῖς θάλλων ὥραις τέρψει παρὰ δεῖ-
πνον.

ταῦτ' εἰπὼν ὁ τένθης Ἀρχέστρατος καὶ τὸν τῶν ἄρτων
ποιητὴν ἔχειν συμβουλεύει Φοῖνικα ἢ Λυδόν· ἡγνόει c
25 γὰρ τοὺς ἀπὸ τῆς Καππαδοκίας ἀρτοποιοὺς ἀρίστους
ὄντας. λέγει δ' οὕτως

ἔστω δὴ σοι ἀνὴρ Φοῖνιξ ἢ Λυδὸς ἐν οἴκῳ,
ὅστις ἐπιστήμων ἔσται σίτοιο κατ' ἡμᾶρ
παντοίας ιδέας τεύχειν, ὥς ἂν σὺ κελεύῃς.

30 78. τῶν δ' ἀττικῶν ἄρτων ὥς διαφόρων μνημο-
νεύει καὶ Ἀντιφάνης ἐν Ὀμφάλῃ οὕτως
πῶς γὰρ ἂν τις εὐγενὴς γεγώς

d δύναιτ' ἂν ἐξελθεῖν ποτ' ἐκ τῆσδε στέγης,
ὄρῳ μὲν ἄρτους λευκοσωμάτους ἱπνὸν
καταμπέχοντας ἐν πυκναῖς διεξόδοις,
ὄρῳ δὲ μορφήν κριβάνοις ἡλλαγμένους,
μίμημα χειρὸς ἀττικῆς, οὓς δημόταις 5
Θεαρίων ἔδειξεν.

οὗτός ἐστι Θεαρίων ὁ ἀρτοποιὸς οὗ μνημονεύει Πλά-
των ἐν Γοργίᾳ συγκαταλέγων αὐτῷ καὶ Μίδαικον,
οὕτως γράφων· οἵτινες ἀγαθοὶ γεγόνασιν ἢ εἰσὶ σω-
μάτων θεραπευταί, ἔλεγές μοι πάνυ σπουδάζων· Θεα- 10
ρίων ὁ ἀρτοκόπος καὶ Μίδαικος ὁ τὴν ὀψοποιίαν συγ-
e γεγραφὼς τὴν σικελικὴν καὶ Σάραμβος ὁ κάπηλος, ὅτι
οὗτοι θαυμάσιοι γεγόνασιν σωμάτων θεραπευταί, ὃ μὲν
ἄρτους θαυμαστοὺς παρασκευάζων, ὃ δὲ ὄψον, ὃ δὲ
οἶνον· καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ καὶ Αἰολοσί- 15
κωνι διὰ τούτων

ἦκω Θεαρίωνος ἀρτοπώλιον
λιπών, ἵν' ἔσθι κριβάνων ἐδώλια.

κυπρίων δ' ἄρτων μνημονεύει Εὐβουλος ὥς διαφό- 20
ρων ἐν Ὀρθάνῃ διὰ τούτων

f δεινὸν μὲν ἰδόντα παριππεῦσαι
κυπρίους ἄρτους·
μαγνητὶς γὰρ λίθος ὥς ἔλκει
τοὺς πεινῶντας.

τῶν δὲ κολλικίων ἄρτων, οἳ αὐτοὶ δ' εἰσὶ τοῖς κολλά- 25
βοις, Ἐφιππος ἐν Ἀρτέμιδι μνημονεύει οὕτως
παρ' Ἀλεξάνδρου δ' ἐκ Θετταλίας
κόλλικα φαγὼν κριβανὸς ἄρτων.

Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἀχαρνέυσιν
ὦ χαῖρε κολλικοφάγε Βοιωτίδιον. 30

113 79. Τούτων οὕτως λεχθέντων ἔφη τις τῶν παρόν-
των γραμματικῶν Ἀρριανὸς ὄνομα, ταῦτα σιτία κρο-

νικά ἐστιν, ὡς ἑταῖροι. ἡμεῖς γὰρ οὐτ' ἀλφίτοισι χαί-
 ρομεν, πλήρης γὰρ ἄρτων ἢ πόλις, οὔτε τῷ τῶν ἄρ-
 των τούτων καταλόγῳ. ἐπεὶ δὲ παγκάλῳ Χρυσίππου
 τοῦ Τυανέως συγγράμματι ἐνέτυχον ἐπιγραφομένῳ
 Ἄρτοποικῷ καὶ πείραν ἔσχον τῶν αὐτόθι ὀνομασθέν-
 των παρὰ πολλοῖς τῶν φίλων, ἐρχομαι καὶ αὐτὸς λέ-
 ξων τι περὶ ἄρτων. ὁ ἀρτοποικίος ἄρτος καλούμενος
 κλιβανικίου καὶ φουρναικίου διαφέρει. ἐὰν δ' ἐκ σκλη-
 ρᾶς ζύμης ἐργάξῃ αὐτόν, ἔσται καὶ λαμπρὸς καὶ εὖ-
 10 βρωτος πρὸς ξηροφαγίαν· εἰ δ' ἐξ ἀνειμένης, ἔσται
 μὲν ἐλαφρὸς, οὐ λαμπρὸς δέ. κλιβανίκιος δὲ καὶ φουρ-
 νάκιος χαίρουσιν ἀπαλωτέρα τῇ ζύμῃ. παρὰ δὲ τοῖς
 Ἕλλησι καλεῖται τις ἄρτος ἀπαλός, ἀρτυνόμενος γά-
 λακτι ὀλίγῳ καὶ ἐλαίῳ καὶ ἁλσὶν ἀρκετοῖς. δεῖ δὲ τὴν
 15 ματερίαν ἀνειμένην εἶναι. οὗτος δὲ ὁ ἄρτος λέγεται
 καππαδόκιος, ἐπειδὴ ἐν Καππαδοκίᾳ κατὰ τὸ πλεῖ-
 στον ἀπαλὸς ἄρτος γίνεται. τὸν δὲ τοιοῦτον ἄρτον οἱ
 Σύροι λαχμὰν προσαγορεύουσι, καὶ ἔστιν οὗτος ἐν
 Συρίᾳ χρηστότατος γινόμενος, διὰ τὸ θερμότατος
 20 τρώγεσθαι, καὶ ἔστιν ἀνθὲι παραπλήσιος. ὁ δὲ βωλη-
 τίνος καλούμενος ἄρτος πλάττεται μὲν ὡς βωλήτης,
 καὶ ἀλείφεται ἢ μάκτρα ὑποπασσομένης μήκωνος, ἐφ'
 ἣ ἐπιτίθεται ἢ ματερία, καὶ ἐν τῷ ζυμοῦσθαι οὐ κολ-
 λᾶται τῇ καρδόπῳ. ἐπειδὴ δ' ἐμβληθῇ εἰς τὸν φούρ-
 25 νον, ὑποπάσσειται τῷ κεράμῳ χόνδρος τις, καὶ τότε
 ἐπιτίθεται ὁ ἄρτος καὶ ἔλκει χρῶμα κάλλιστον, ὅμοιον
 τῷ φουμῳσῳ τυρῷ. ὁ δὲ στρεπτικίος ἄρτος συνανα-
 λαμβάνεται γάλακτι ὀλίγῳ καὶ προσβάλλεται πέπερι
 καὶ ἔλαιον ὀλίγον· εἰ δὲ μή, στέαρ. εἰς δὲ τὸ καλούμε-
 30 νον ἀρτολάγανον ἐμβάλλεται οἰνάριον ὀλίγον καὶ πέ-
 περι γάλα τε καὶ ἔλαιον ὀλίγον ἢ στέαρ. εἰς δὲ τὰ

καπυρίδια καλούμενα τράκτα μίξεις ὥσπερ καὶ εἰς
 ἄρτον.

80. Ταῦτ' ἐκθεμένου τὰριστάρχεια δόγματα τοῦ
 Ῥωμαίων μεγαλοσοφιστοῦ ὁ Κύνουλκος ἔφη, Δάματερ
 σοφίας. οὐκ ἐτὸς ἄρα ψαμμακοσίους ἔχει μαθητὰς ὁ
 5 θανμάσιος Βλεψίας καὶ πλοῦτον ἀπηνέγκατο τοσοῦτον
 ἐκ τῆς καλῆς ταύτης σοφίας ὑπὲρ Γοργίαν καὶ Πρω-
 ταγόραν. ὅθεν ὁκνῶ μὰ τὰς θεὰς εἰπεῖν πότερον αὐ-
 τὸς οὐ βλέπει, ἢ οἱ ἐαυτοὺς μαθητὰς αὐτῷ παραδι-
 δόντες πάντες ἕνα ἔχουσιν ὀφθαλμόν, ὥς μόλις διὰ
 10 τὸ πλῆθος ὁρᾶν. μακαρίους οὖν αὐτούς, μᾶλλον δὲ
 μακαρίτας εἶναί φημι τοιαύτας δεῖξεις τῶν διδασκά-
 λων ποιουμένων. πρὸς δὲ ὃν ὁ Μάγνος, φιλοτράπεζος ὢν
 καὶ τὸν γραμματικὸν τοῦτον ὑπερεπαινῶν διὰ τὴν
 15 ἐκτένειαν, ἔφη

f οὔτοι ἀνιπτόποδες χαμαιευνάδες ἀερίοικοι,
 κατὰ τὸν κωμικὸν Εὐβουλον, ἀνόσιοι λάρυγγες, ἀλ-
 λοτρίων κτεάνων παραδειπνίδες, οὐ χῶ προπάτωρ
 ὑμῶν Διογένης, πλακοῦντά ποτε ἐσθίων ἐν δείπνῳ
 λάβρως, πρὸς τὸν πυνθανόμενον ἔλεγεν ἄρτον
 20 ἐσθίειν καλῶς πεποιημένον; ὑμεῖς δ' ὡς λοπαδάγχαι,
 κατὰ τὸν αὐτὸν ποιητὴν Εὐβουλον, λευκῶν ὑπογα-
 στριδίων, ἐτέροις οὐ παραχωροῦντες φθέγγεσθαι τὰς
 114 ἡσυχίας οὐκ ἄγετε ἕως ἄν τις ὑμῖν ὡς κυνιδίοις ἄρ-
 των ἢ ὀστέων προσρίψῃ, πόθεν ὑμῖν εἰδέναι ὅτι καὶ
 25 κύβοι, οὐχ οὕς ἀεὶ μεταχειρίζεσθε, ἄρτοι εἰσὶ τετρά-
 γωνοι, ἡδυσμένοι ἀνήθῳ τυρῷ καὶ ἐλαίῳ, ὥς φησιν
 Ἡρακλείδης ἐν Ὀψαρτυτικῷ. παρεῖδε δὲ τοῦτον ὁ Βλε-
 ψίας, ὥσπερ καὶ τὸν θάργηλον, ὃν τινες καλοῦσι
 θαλύσιον (Κράτης δ' ἐν δευτέρᾳ Ἀττικῇ διαλέκτῳ
 30 θάργηλον καλεῖσθαι τὸν ἐκ τῆς συγκομιδῆς πρῶτον
 γινόμενον ἄρτον), καὶ τὸν σησαμίτην. οὐχ ἑώρακε δὲ

οὐδὲ τὸν ἀνάστατον καλούμενον, ὃς ταῖς ἀρρηφόροις γίνεται. ἔστι δὲ καὶ ὁ πυραμοῦς, ἄρτος διὰ σησάμων ^b πεττόμενος καὶ τάχα ὁ αὐτὸς τῷ σησαμίτῃ ὦν. μνημονεύει δὲ πάντων τούτων Τρύφων ἐν πρώτῳ φυτ-
⁵ κῶν, καθάπερ καὶ τῶν διαγόνων ὀνομαζομένων· οὗτοι δ' εἰσὶν ἄρτοι θεοῖς πεττόμενοι ἐν Αἰτωλίας. δράμικες δὲ καὶ ἄραξις παρ' Ἀθαμασιν ἄρτοι τινὲς οὕτω κα-
 λοῦνται.

81. καὶ οἱ γλωσσογράφοι δὲ ἄρτων ὀνόματα κα-
¹⁰ ταλέγουσι. Σέλευκος μὲν δράμιν ὑπὸ Μακεδόνων οὕ-
 τως καλούμενον, δάρατον δ' ὑπὸ Θετταλῶν. ἐντίταν
 δὲ φησιν ἄρτον εἶναι λεκιθίτην, ἐρικίταν δὲ καλεῖ-
 σθαι τὸν ἐξ ἐρηριγμένου καὶ ἀσήστου πυροῦ γιγνόμε- ^c
 νον καὶ χονδρώδους. Ἀμερίας δὲ καλεῖ ξηροπυρίταν
¹⁵ τὸν αὐτόπυρον ἄρτον· ὁμοίως δὲ καὶ Τιμαχίδας. Νί-
 κανδρος δὲ διαγόνας φησὶν ἄρτους ὑπ' Αἰτωλῶν κα-
 λεῖσθαι τοὺς τοῖς θεοῖς γινομένους. Αἰγύπτιοι δὲ τὸν
 ὑποξίζοντα ἄρτον κυλλάστιν καλοῦσιν. μνημονεύει δ'
 αὐτοῦ Ἀριστοφάνης ἐν Δαναῖσι
²⁰ καὶ τὸν κυλλάστιν φθέγγου καὶ τὸν Πετόσιριν.
 μνημονεύουσιν αὐτοῦ καὶ Ἐκαταῖος καὶ Ἡρόδοτος καὶ
 ὁ Φανόδημος ἐν ἐβδόμῃ Ἀτθίδος. ὁ δὲ Θυατειρηνὸς
 Νίκανδρος τὸν ἐκ τῆς κριθῆς ἄρτον γινόμενον ὑπὸ ^d
 τῶν Αἰγυπτίων κυλλάστιν φησὶ καλεῖσθαι. τοὺς δὲ
²⁵ ὄνπαρους ἄρτους φαιούς ὠνόμασεν Ἀλεξίς ἐν Κυπρίῳ
 οὕτως

ἔπειτα πῶς ἦλθες; *B.* μόλις
 ὀπτωμένους κατέλαβον. *B.* ἐξόλοι'. ἀτὰρ
 πόσους φέρεις; *A.* ἐκκαίδεκ'. *B.* οἶσε δεῦρο δῆ.
³⁰ *A.* λευκοὺς μὲν ὀκτώ, τῶν δὲ φαιῶν τοὺς ἴσους.
 βλῆμα δὲ φησι καλεῖσθαι τὸν ἐντεθρυμμένον ἄρτον
 καὶ θερμὸν Σέλευκος. Φιλῆμων δ' ἐν πρώτῳ παντο-

δαπῶν χρηστηρίων πυρνόν φησι καλεῖσθαι τὸν ἐκ
^e πυρῶν ἀσήστων γινόμενον ἄρτον καὶ πάντα ἐν ἑαυτῷ
 ἔχοντα. βλωμιαίους δὲ ἄρτους ὀνομάζεσθαι λέγει τοὺς
 ἔχοντας ἐντομάς, οὓς Ῥωμαῖοι κοδράτους λέγουσι·
 βραττίμην τε καλεῖσθαι τὸν πιτυρίτην ἄρτον, ὃν εὐ- ⁵
 κονον [τεύκονον] ὀνομάζουσιν Ἀμερίας καὶ Τιμαχί-
 δας. Φιλητᾶς δ' ἐν τοῖς Ἀτάκτοις σπολέα καλεῖσθαι
 τιν' ἄρτον, ὃν ὑπὸ τῶν συγγενῶν μόνον κατανα-
 λίσκεσθαι.

82. καὶ μάζας δ' ἔστιν εὐρεῖν ἀναγεγραμμένας ¹⁰
 παρὰ τε τῷ Τρύφωνι καὶ παρ' ἄλλοις πλείοσιν. παρ'
^f Ἀθηναίοις μὲν φυστήν τὴν μὴ ἄγαν τετριμμένην, ἔτι
 δὲ καρδαμάλην καὶ βήρηκα καὶ τολύπας καὶ ἀχίλ-
 λειον· καὶ ἴσως αὕτη ἐστὶν ἡ ἐξ ἀχιλλείων κριθῶν γι-
 νομένη· θριδακίνας τε καὶ οἰνοῦτταν καὶ μελιτοῦτταν ¹⁵
 καὶ κρίνον, καλούμενον καὶ σχῆμά τι χορικῆς ὀρχή-
 σεως παρ' Ἀπολλοφάνει ἐν Δαλίδι. αἱ δὲ παρ'
 Ἀλκμᾶνι θριδακίσκαι λεγόμεναι αἱ αὐταί εἰσι ταῖς
 ἀττικαῖς θριδακίναῖς. λέγει δ' οὕτως ὁ Ἀλκμᾶν

θριδακίσκας τε καὶ κριβανωτάς. ²⁰

115 Σωσίβιος δ' ἐν τρίτῳ περὶ Ἀλκμᾶνος κρίβανά φησι
 λέγεσθαι πλακοῦντάς τινας τῷ σχήματι μαστοειδεῖς.
 ὑγίεια δὲ καλεῖται ἡ διδομένη ἐν ταῖς θυσίαις μᾶζα,
 ἵνα ἀπογεύσωνται. καὶ Ἡσίοδος δὲ μᾶζάν τιν' ἀμολ-
 γαίαν καλεῖ ²⁵

μᾶζά τ' ἀμολγάη γάλα τ' αἰγῶν σβεννυμενάων,
 τὴν ποιμενικὴν λέγων ἀκμαίαν· ἀμολγὸς γὰρ τὸ
 ἀκμαιότατον. παραιτητέον δὲ καταλέγειν, οὐδὲ γὰρ οὕ-
 τως εὐτυχῶς μνήμης ἔχω, ἃ ἐξέθετο πόπανα καὶ πέμ-
 ματα Ἀριστομένης ὁ Ἀθηναῖος ἐν τρίτῳ τῶν πρὸς ³⁰
^b τὰς ἱερουργίας. ἐγνωμεν δὲ καὶ ἡμεῖς τὸν ἄνδρα τοῦ-
 τον νεώτεροι πρεσβύτερον. ὑποκριτῆς δ' ἦν ἀρχαίως

κωμωδίας, ἀπελεύθερος τοῦ μουσικωτάτου βασιλέως Ἀδριανοῦ, καλούμενος ὑπ' αὐτοῦ Ἀττικοπέρδιξ. καὶ ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη, ὁ δ' ἀπελεύθερος παρὰ τίνι κεῖται; εἰπόντος δέ τινος καὶ δρᾶμα ἐπιγράφεσθαι Φρυνίχου
 5 Ἀπελευθέρους, Μένανδρον δ' ἐν Ῥαπιζομένη καὶ ἀπελευθέραν εἰρηκέναι, καὶ ἐπισυνάπτοντος πάλιν ἔφη, τίνι δὲ διαφέρει ἐξελευθέρου; ταῦτα μὲν οὖν ἔδοξε κατὰ τὸ παρὸν ἀναβαλέσθαι.

83. καὶ ὁ Γαληνὸς μελλόντων ἡμῶν ἐφάπτεσθαι
 10 τῶν ἄρτων, οὐ πρότερον, ἔφη, δειπνήσομεν, ἕως ἂν καὶ παρ' ἡμῶν ἀκούσῃτε ὅσα εἰρήκασι περὶ ἄρτων ἢ περμμάτων ἔτι δὲ ἀλφίτων Ἀσκληπιαδῶν παῖδες. Δίφιλος μὲν ὁ Σίφνιος ἐν τῷ περὶ τῶν προσφερομένων τοῖς νοσοῦσι καὶ τοῖς ὑγιαίνουσιν ἄρτοι (φησὶν) οἱ
 15 ἐκ πυρῶν κριθίνων εἰσὶ πολυτροφώτεροι καὶ εὐοικονομητότεροι καὶ τὸ ὅλον κρείττονες· εἰδ' οἱ σεμιδαλῖται· μεθ' οὓς οἱ ἀλευρίται· εἰδ' οἱ συγκομιστοί, ἐξ ἀσήστων ἀλεύρων γινόμενοι. οὗτοι γὰρ πολυτροφώτε-
 20 ροὶ εἶναι δοκοῦσι. Φιλιστίων δ' ὁ Λοκρὸς τῶν χονδριτῶν τοὺς σεμιδαλίτας πρὸς ἰσχύν φησι μᾶλλον πεφυκέναι· μεθ' οὓς τοὺς χονδρίτας τίθησιν, εἴτα τοὺς ἀλευρίτας. οἱ δὲ ἐκ γυρέως ἄρτοι γινόμενοι κακοχυλότεροί τε εἰσὶ καὶ ὀλιγοτροφώτεροι. πάντες δ' οἱ θερμοὶ ἄρτοι τῶν ἐψυγμένων εὐοικονομητότεροι πολυ-
 25 τροφώτεροί τε καὶ εὐχυλότεροι, ἔτι δὲ πνευματικοὶ καὶ εὐανάδοτοι. οἱ δ' ἐψυγμένοι πλήσμιοι, δυσοικονόμητοι. οἱ δὲ τελείως παλαιοὶ καὶ κατεψυγμένοι ἀτροφώτεροι στατικοὶ τε κοιλίας καὶ κακόχυλοι. ὁ δ' ἐγκρυφίας ἄρτος βαρὺς δυσοικονόμητός τε διὰ τὸ
 30 ἀνωμάλως ὀπτᾶσθαι. ὁ δὲ ἰπνίτης καὶ καμινίτης δύσπεπτοι καὶ δυσοικονόμητοι. ὁ δ' ἐσχαρίτης καὶ ἀπὸ τηγάνου διὰ τὴν τοῦ ἐλαίου ἐπίμιξιν εὐεκκριτώτερος,

διὰ δὲ τὸ κνισὸν κακοστομαχώτερος [γάρ]. ὁ δὲ κλιβανίτης πάσαις ταῖς ἀρεταῖς περιττεύει· εὐχυλος γὰρ καὶ εὐστόμαχος καὶ εὐπεπτος καὶ πρὸς ἀνάδοσιν ῥᾶστος· οὔτε γὰρ ἰστάνει κοιλίαν οὔτε παρατείνει. Ἀνδρέας δὲ ὁ ἱατρὸς ἄρτους τινάς φησιν ἐν Συρίᾳ γίνε-
 5 σθαι ἐκ συκαμίνων, ὧν τοὺς φαγόντας τριχορρνεῖν. Μνησίθεος δὲ φησι τὸν ἄρτον τῆς μάξης εὐπεπτότερον εἶναι καὶ τοὺς ἐκ τῆς τίφης μᾶλλον ἱκανῶς τρέφειν· πέττεσθαι γὰρ αὐτοὺς καὶ οὐ μετὰ πολλοῦ πόνου. τὸν δ' ἐκ τῶν ξειῶν ἄρτον ἄδην φησὶν ἐσθιόμενον βαρὺν
 10 εἶναι καὶ δύσπεπτον· διὸ οὐχ ὑγιαίνειν τοὺς αὐτὸν ἐσθιόντας. εἰδέναι δὲ ὑμᾶς δεῖ ὅτι τὰ μὴ πυρωθέντα ἢ τριφθέντα σιτία φύσας καὶ βάρη καὶ στρόφους καὶ κεφαλαλγίας ποιεῖ.

84. Μετὰ τὰς τοσαύτας διαλέξεις ἔδοξεν ἤδη ποτὲ
 15 καὶ δειπνεῖν. καὶ περιενεχθέντος τοῦ καλουμένου ὠραίου ὁ Λεωνίδης ἔφη, Εὐθύδημος ὁ Ἀθηναῖος, ἄνδρες φίλοι, ἐν τῷ περὶ ταρίχων Ἡσίοδόν φησι περὶ πάντων τῶν ταριχευομένων τάδ' εἰρηκέναι

ἄμφακες μὲν πρῶτον στόμα καὶ κριταιαντα καὶ
 20 ἰωὴν

b γναθμῶν ἠνδάξαντο δυσείμονες ἰχθυβολῆες, οἷς ὁ ταριχόπλεως ἄδε βόσπορος, οἱ πιθόγαστροι τμήγοντες τετράγωνα ταρίχια τεκταίνονται.
 25 ναὶ μὴν οὐκ ἀκλεῆς θνητοῖς γένος ὄξυρρύγχου, ὃν καὶ ὅλον καὶ τμητὸν ἅλεις τρηχεῖς ἐκόμισσαν. θύννων δ' ὠραίων Βυζάντιον ἐπλετο μήτηρ, καὶ σκόμβρων κυβίων τε καὶ εὐχόρτου λιβι-
 c βάττεω.

καὶ Πάριον κολιῶν κυδνὴ τροφὸς ἔσκε πολίχνη. 30
 Ἴόνιον δ' ἀνὰ κύμα φηγῶν Γαδειρόθεν ἄξει
 Βρέττιος ἢ Καμπανὸς ἢ ἐξ ἀγαθοῦ Τάραντος

ὀρκύνοιο τρίγωνα, τὰ τ' ἐν στάμνοισι τεθέντα
 ἀμφαλλάξ δειπνοῖσιν ἐνὶ πρώτοισιν ὀπηδεῖ.
 ταῦτα τὰ ἔπη ἐμοὶ μὲν δοκεῖ τινος μαγείρου εἶναι
 μᾶλλον ἢ τοῦ μουσικωτάτου Ἡσιόδου. πόθεν γὰρ εἰδέ- d
 5 ναι δύναται Πάριον ἢ Βυζάντιον, ἔτι δὲ Τάραντα καὶ
 Βρεττίους καὶ Καμπανούς πολλοῖς ἔτεσι τούτων πρε-
 σβύτερος ὢν; δοκεῖ οὖν ἐμοὶ αὐτοῦ τοῦ Εὐθύδημου
 εἶναι τὰ ποιήματα. καὶ ὁ Διονυσιοκλῆς ἔφη, ὅτου μὲν
 ἔστι τὰ ποιήματα, ὃ ἀγαθὲ Λεωνίδῃ, ὑμῶν ἔστι κρί-
 10 νειν τῶν δοκιμωτάτων γραμματικῶν· ἀλλ' ἐπεὶ περὶ
 ταρίχων ἔστιν ὁ λόγος, περὶ ὧν οἶδα καὶ παροιμίαν
 μνήμης ἡξιωμένην ὑπὸ τοῦ Σολέως Κλεάρχου
 σαπρὸς τάριχος τὴν ὀρίανον φιλεῖ, e
 ἔρχομαι καὶ λέξων τι περὶ αὐτῶν τὰ τῆς τέχνης.
 15 85. Διοκλῆς μὲν ὁ Καρύστιος ἐν τοῖς Ὑγρινοῖς
 ἐπιγραφομένοις τῶν ταρίχων φησὶ τῶν ἀπιμέλων κρά-
 τιστα εἶναι τὰ ὠραῖα, τῶν δὲ πίωνων τὰ θύννεια. Ἰκέ-
 σιος δ' ἱστορεῖ οὐκ εἶναι εὐεκκρίτους κοιλίας οὔτε
 πηλαμύδας οὔτε τὰ ὠραῖα, τὰ δὲ νεώτερα τῶν θυν-
 20 νείων τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν ἔχειν τοῖς κυβίοις, μεγά-
 λην τε εἶναι διαφορὰν πρὸς πάντα τὰ ὠραῖα λεγό-
 μενα. ὁμοίως δὲ λέγει καὶ τῶν Βυζαντίων ὠραίων,
 πρὸς τὰ ἀφ' ἐτέρων τόπων λαμβανόμενα, καὶ οὐ μόν-
 25 ον τῶν θυννείων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀλισκο- f
 μένων ἐν Βυζαντίῳ. τούτοις προσέθηκεν ὁ Ἐφέσιος
 Δάφνος, Ἀρχέστρατος μὲν ὁ περιπλεύσας τὴν οἰκου-
 μένην γαστρὸς ἕνεκα καὶ τῶν ὑπὸ γαστέρα φησὶ
 καὶ σικελοῦ θύννου τέμαχος . . .
 τμηθὲν ὅτ' ἐν βίκοισι ταριχεύεσθαι ἔμελλεν.
 30 σαπέροδ' ἐνέπω κλαίειν μακρά, ποντικῷ ὄψῳ, 117
 καὶ τοῖς κεῖνον ἐπαινοῦσιν. παῦροι γὰρ ἴσασιν
 ἀνθρώπων ὃ τι φαῦλον ἔφνυ καὶ κεδνὸν ἔδεσμα.

ἀλλὰ τριταῖον ἔχειν σκόμβρον, πρὶν ἐς ἄλμυρον
 ὕδωρ
 ἐλθεῖν, ἀμφορέως ἐντὸς νέον ἡμιτάριχον.
 b ἂν δ' ἀφίκη κλεινοῦ Βυζαντίου εἰς πόλιν ἀγνήν,
 ὠραίου φάγε μοι τέμαχος πάλιν· ἔστι γὰρ 5
 ἔσθλόν
 καὶ μαλακόν.
 παρέλιπεν ὁ τένθης Ἀρχέστρατος συγκαταλέξαι ἡμῖν
 καὶ τὸ παρὰ Κράτῃ τῷ κωμωδιοποιῷ ἐν Σαμίοις λε-
 γόμενον ἐλεφάντινον τάριχος, περὶ οὗ φησιν 10
 σκυτίνη ποτ' ἐν χύτρῃ τάριχος ἐλεφάντινον
 ἦψε ποντιάς χελώνη πευκίνοισι κύμασιν,
 καρκίνοι ποδάνεμοί τε καὶ τανύπτεροι λύκοι
 ὑσοριμαχεῖν ἄνδρες οὐρανοῦ καττύματα.
 c παῖ' ἐκεῖνον, ἄρχ' ἐκεῖνον. ἐν Κέῳ τίς ἡμέρα; 15
 ὅτι δὲ διαβόητον ἦν τὸ τοῦ Κράτῃτος ἐλεφάντινον τά-
 ριχος μαρτυρεῖ Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις
 διὰ τούτων
 ἢ μέγα τι χρῆμ' ἔστιν ἢ τρυγωδοποιομουσική,
 ἥνικα Κράτῃτί τε τάριχος ἐλεφάντινον 20
 λαμπρὸν ἐκόμιζεν ἀπόνως παραβεβλημένον,
 ἄλλα τε τοιαῦθ' ἕτερα μυρί' ἐκιχλίζετο.
 86. Ὁμοτάριχον δὲ τινα κέκληκεν Ἀλεξίς ἐν Ἀπε-
 γλανκωμένῳ. ὁ δ' αὐτὸς ποιητὴς ἐν Πονήρῃ περὶ
 d σκευασίας ταρίχων μάγειρόν τινα παράγει λέγοντα 25
 τάδε
 ὅμως δὲ λογίσασθαι πρὸς ἑμαυτὸν βούλομαι
 καθεζόμενος ἐνταῦθα τὴν ὀψωνίαν,
 ὁμοῦ τε συντάξαι τί πρῶτον οἰστέον
 ἡδυντέον τε πῶς ἕκαστόν ἐστί μοι. 30
 τάριχός ἐστι πρῶτον ὠραῖον τοδί.
 διωβόλου τοῦτ' ἔστι. πλυτέον εὖ μάλα.

εἴτ' εἰς λοπάδιον, ὑποπάσας ἡδύσματα,
ἐνθὲς τὸ τέμαχος, λευκὸν οἶνον ἐπιχέας,
ἐπεσκέδασα τοῦλαιον· εἶθ' ἔψων ποιῶ
μυελόν, ἀφείλόν τ' ἐπιγανώσας σιλφίῳ.

5 ἐν δὲ τῷ Ἀπεγλανκωμένῳ σύμβολας τις ἀπαιτούμενός
φησι

παρ' ἐμοῦ δ', ἐὰν μὴ καθ' ἐν ἑκαστον πάντα δῶς,
χαλκοῦ μέρος δωδέκατον οὐκ ἂν ἀπολάβοις.

B. δίκαιος ὁ λόγος. A. ἀβάκιον, ψῆφον. λέγε.

10 B. ἔστ' ὠμοτάριχος πέντε χαλκῶν. A. λέγ' ἕτερον.

B. μῦς ἐπὶ χαλκῶν. A. οὐδὲν ἀσεβεῖς οὐδέπω. f

λέγε. B. τῶν ἐχίνων ὀβολός. A. ἀγνεύεις ἔτι.

B. ἄρ' ἦν μετὰ ταῦθ' ἡ ῥάφανος ἦν ἐβοᾶτε;

A. ναί.

15 χρηστὴ γὰρ ἦν. B. ἔδωκα ταύτης δὴ ὀβολούς.

A. τί γὰρ ἐβοᾶμεν; B. τὸ κύβιον τριωβόλου.

A. ὀνεῖν κεχειρωῶν γε οὐκ ἐπράξατ' οὐδὲ ἐν. 118

B. οὐκ οἶσθας ὧ μακάριε τὴν ἀγοράν, ὅτι
κατεδηδόκασι τὰ λάχαν' αἱ τρωξαλλίδες.

20 A. διὰ τοῦτο τὸ τάριχος τέθεικας διπλασίον;

B. ὁ ταριχοπώλης ἐστίν· ἐλθὼν πυνθάνου.

γόγγρος δέκ' ὀβολῶν. A. οὐχὶ πολλοῦ. λέγ'
ἕτερον.

25 B. τὸν ὀπτὸν ἰχθὺν ἐπριάμην δραχμῆς. A. παπαῖ,
ὥσπερ πυρετὸς ἀνῆκεν, εἴτ' ἐπέτεινε αὐ.

B. πρόσθε τὸν οἶνον, ὃν μεθυόντων προσέλαβον
ὑμῶν, χάας τρεῖς· δέκ' ὀβολῶν ὁ χούς.

87. Ἰκέσιος δ' ἐν δευτέρῳ περὶ ὕλης πηλαμύδας
κύβια εἶναί φησι μεγάλα. κυβίων δὲ μνημονεύει Πο- b
30 σείδιππος ἐν Μεταφερομένῳ. Εὐθύδημος ἐν τῷ περὶ
ταρίχων τὸν δελκανὸν φησιν ἰχθὺν ὀνομάζεσθαι ἀπὸ
Δέλκωνος τοῦ ποταμοῦ, ἀφ' οὗπερ καὶ ἀλίσκεσθαι

καὶ ταριχευόμενον εὐστομαχώτατον εἶναι. Δωρίων δ'
ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τὸν [λεπτινὸν] λεβίαν ὀνομάζων
φησὶ λέγειν τινὰς ὡς ὁ αὐτός ἐστι τῷ δελκανῷ, τὸν τε
κορακῖνον ὑπὸ πολλῶν λέγεσθαι σαπέρδην καὶ εἶναι
κράτιστον τὸν ἐκ τῆς Μαιώτιδος λίμνης. θανυμαστοὺς 5
c δὲ εἶναι λέγει καὶ τοὺς περὶ Ἀβδηρα ἀλισκομένους
κεστρεῖς, μεθ' οὓς τοὺς περὶ Σινώπην, καὶ ταριχευο-
μένους εὐστομάχους ὑπάρχειν. τοὺς δὲ προσαγορευο-
μένους φησὶ μύλλους ὑπὸ μὲν τινῶν καλεῖσθαι ἀγνω-
τίδια, ὑπὸ δὲ τινῶν πλατιστάκους, ὄντας τοὺς αὐτούς, 10
καθάπερ καὶ τὸν χελλαρίην· καὶ γὰρ καὶ τοῦτον ἔνα
ὄντα ἰχθὺν πολλῶν ὀνομασιῶν τετυχηκέναι· καλεῖ-
σθαι γὰρ καὶ βάκχον καὶ ὀνίσκον καὶ χελλαρίην. οἱ
μὲν οὖν μείζονες αὐτῶν ὀνομάζονται πλατίστακοι, οἱ
δὲ μέσην ἔχοντες ἡλικίαν μύλλοι, οἱ δὲ βαιοὶ τοῖς με- 15
γέθεσιν ἀγνωτίδια. μνημονεύει δὲ τῶν μύλλων καὶ
d Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκάσι

σκόμβροι κολίαι λεβίαι μύλλοι σαπέρδαι θυν-
νίδες.

88. Ἐπὶ τούτοις σιωπήσαντος τοῦ Διονυσιοκλέους 20
ὁ γραμματικὸς ἔφη Ὀἶρος, ἀλλὰ μὴν καὶ Ἀντιφάνης
ὁ ποιητὴς ἐν Δευκαλίῳ ταρίχων τῶνδε μέμνηται
τάριχος ἀντακαῖον εἴ τις βούлет' ἢ
γαδειρικόν, βυζαντίας δὲ θυννίδος
εὐφραίνεται ὀσμάϊς. 25

καὶ ἐν Παρασίτῳ

τάριχος ἀντακαῖον ἐν μέσῳ
πῖον ὀλόλευκον θερμόν.

e Νικόστρατός τε ἢ Φιλέταιρος ἐν Ἀντύλλῳ
βυζάντιόν τε τέμαχος ἐπιβακχευσάτω, 30
γαδειρικόν θ' ὑπογάστριον παρεισίστω.
καὶ προελθὼν

ἀλλ' ἐπριάμην παρ' ἀνδρός, ὃ γῆ καὶ θεοί,
 ταριχοπώλου πάνυ καλοῦ τε κάγαθοῦ
 τίλτον μέγιστον ἄξιον δραχμῆς δυοῖν
 ὀβολοῖν, ὃν οὐκ ἂν καταφάγοιμεν ἡμερῶν
 5 τριῶν κατεσθίοντες ὄντες δώδεκα·
 ὑπερμέγεθες γάρ ἐστιν.
 ἐπὶ τούτοις ὁ Οὐλπιανὸς ἀποβλέψας εἰς τὸν Πλούταρχον
 ἔφη, μήποτ' οὕτις ἐν τούτοις, ὃ οὗτος, τοὺς παρ'
 ὑμῖν τοῖς Ἀλεξανδρεῦσι κατέλεξε μενδησίους, ὧν
 10 οὐδ' ἂν μαινόμενος κύων γεύσαιο ἂν ποτε, ἢ τῶν
 καλῶν σου ἡμινῆρων, ἢ τῶν ταριχηρῶν σιλούρων. καὶ 119
 ὁ Πλούταρχος, ὁ μὲν ἡμίνηρος, ἔφη, τί διαφέρει τοῦ
 προκαταλελεγμένου ἡμιταρίχου, οὗ ὁ καλὸς ὑμῶν Ἀρ-
 χέστρατος μέμνηται; ἀλλ' ὅμως ὠνόμασεν ἡμίνηρον ὁ
 15 Πάφιος Σώπατρος ἐν Μυστάκου θητίῳ οὕτως
 ἐδέξατ' ἀντακαῖον, ὃν τρέφει μέγας
 Ἴστρος, Σκύθαισιν ἡμίνηρον ἡδονήν.
 καὶ τὸν μενδῆσιον οὕτως ὁ αὐτὸς καταλέγει
 μενδῆσιός θ' ὠραίος ἀκρόπαστος εὖ
 20 ξανθαῖσιν ὀπτὸς κέφαλος ἀκτῖσιν πυρός.
 ταῦτα δὲ τὰ βρώματα ὅτι πολλῷ ἡδίω ἐστὶ τῶν παρὰ
 σοὶ περισπουδάστων κόττα καὶ λέπιδι οἱ πειραθέντες b
 ἴσασι. λέγε οὖν ἡμῖν καὶ σὺ εἰ καὶ ἀρσενικῶς ὁ τάρι-
 χος λέγεται παρ' Ἀττικοῖς· παρὰ γὰρ Ἐπιχάρμῳ οἱ-
 25 δαμεν.
 89. ὃν ζητοῦντα προφθάσας ὁ Μυρτίλος ἔφη,
 Κρατῖνος μὲν ἐν Διονυσιαλεξάνδρῳ
 ἐν σαργανίσιν ἄξω ταρίχους ποντικούς.
 Πλάτων Διὶ κακουμένῳ
 30 ὥς ἄττ' ἔχω ταῦτ' ἐς ταρίχους ἀπολέσω.
 Ἀριστοφάνης Δαιταλευσίην
 οὐκ αἰσχυνοῦμαι τὸν τάριχον τουτονὶ c

πλύνων ἅπασιν ὅσα σύνοιδ' αὐτῷ κακά.
 Κράτης Θηρίοις
 καὶ τῶν ῥαφάνων ἔψειν χρή,
 ἰχθῦς τ' ὀπτᾶν τοὺς τε ταρίχους,
 ἡμῶν δ' ἀπὸ χειρᾶς ἔχεσθαι. 5
 ἰδίως δ' ἐσχημάτισται παρ' Ἑρμίπῳ ἐν Ἀρτοπώλῃσι
 καὶ τάριχος πύονα.
 Σοφοκλῆς τ' ἐν Φινεῖ
 νεκρός, τάριχος εἰσορᾶν αἰγύπτιος.
 ὑποκοριστικῶς δ' εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ 10
 d ἀγόρασόν τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον.
 καὶ Κηφισόδωρος ἐν Ῥί
 κρεάδιόν τι φαῦλον ἢ ταρίχιον.
 Φερεκράτης ἐν Αὐτομόλοις
 ἢ γυνὴ δ' ἡμῶν ἐκάστῳ λέκιθον ἔψουσ' ἢ φακὴν 15
 ἀναμένει καὶ σμικρὸν ὀπτῶς ὀρφανὸν ταρίχιον.
 καὶ Ἐπίχαρμος δ' ἀρσενικῶς εἴρηκεν ὁ τάριχος. Ἡρό-
 δοτος δ' ἐν ἐνάτῃ οὕτως· οἱ τάριχοι ἐπὶ τῷ πυρὶ κεί-
 e μενοι ἐπάλλοντο καὶ ἥσπαιρον· καὶ αἱ παροιμίαι δὲ
 κατὰ τὸ ἄρρεν λέγουσι 20
 τάριχος ὀπτὸς εὐθύς ἂν ἴδῃ τὸ πῦρ.
 σαπρὸς τάριχος τὴν ὀρίγανον φιλεῖ.
 οὐκ ἂν πάθοι τάριχος ὧν περ ἄξιος.
 Ἀττικοὶ δὲ οὐδετέρως λέγουσι, καὶ γίνεται ἡ γενικὴ
 τοῦ ταρίχους. Χιωνίδης Πτωχοῖς 25
 ἄρ' ἂν φάγοιτ' ἂν καὶ ταρίχους; ὃ θεοί.
 ἢ δὲ δοτικὴ ταρίχει ὥς ξίφει
 ἐπὶ τῷ ταρίχει τῷδε τοίνυν κόπτετον
 Μένανδρος Ἐπιτρέπουσιν, καὶ ἐπὶ αἰτιατικῆς
 30 ἐπέπασα
 f ἐπὶ τὸ τάριχος ἄλας, ἐὰν οὕτω τύχῃ.
 ὅτε δὲ ἀρσενικόν ἐστιν, ἡ γενικὴ οὐκέτι ἔξει τὸ σ.

90. Τοσαύτην δ' Ἀθηναῖοι σπουδὴν ἐποιοῦντο περὶ τὸ τάριχος ὥς καὶ πολίτας ἀναγράφαι τοὺς Χαιρεφίλου τοῦ ταριχοπώλου υἱούς, ὥς φησὶν Ἀλεξίς ἐν Ἐπιδαυρίῳ οὕτως

5 τοὺς Χαιρεφίλου δ' υἱεῖς Ἀθηναίους ὅτι εἰσήγαγεν τάριχος, οὓς καὶ Τιμοκλῆς 120 ἰδὼν ἐπὶ τῶν ἵππων δύο σκόμβρους ἔφη ἐν τοῖς σατύροις εἶναι.

μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Ὑπερίδης ὁ ῥήτωρ. Εὐθύ-
10 νου δὲ τοῦ ταριχοπώλου μέμνηται Ἀντιφάνης ἐν Κου-
ρίδι οὕτως

ἐλθὼν τε πρὸς τὸν τεμαχοπώλην περίμενε,
παρ' οὗ φέρειν εἴωθα· κἂν οὕτω τύχη,
Εὐθυνοσ . . . ἀπολοπίζων αὐτόθι
15 χρηστόν τι περιμένων κέλευσόν μοι τεμεῖν.
Φειδίππου δέ, καὶ γὰρ οὗτος ταριχοπώλης, Ἀλεξίς ἐν b
Ἰππίσκῳ κἂν Σωράκοις

Φείδιππος ἑτερός τις ταριχηγὸς ξένος.

91. Ἐσθιόντων δ' ἡμῶν τὸ τάριχος καὶ πολλῶν
20 ὁρμὴν ἔχόντων ἐπὶ τὸ πιεῖν ὁ Δάφνος ἔφη ἀνατείνας
τῷ χεῖρσι, Ἡρακλείδης ὁ Ταραντίνος, ἄνδρες φίλοι,
ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Συμποσίῳ φησὶ ἡπυτιέον σύμ-
μετρον τροφήν πρὸ τοῦ πίνειν, καὶ μάλιστα τὰς εἰδι-
σμένας προπαρατίθεσθαι περιφοράς. ἐκ διαστήματος c
25 γὰρ εἰσφερομένους ἐναλλάττειν τὰ ἀπὸ τοῦ οἴνου προσ-
καθίζοντα τῷ στομάχῳ καὶ δηγμῶν αἷτια καθιστά-
μενα. οἴονται δέ τινες ταῦτ' εἶναι καὶ κακοστόμαχα,
λέγω δὴ λαχάνων καὶ ταρίχων γένη δηκτικὸν τι
κεκτημένα, εὐθετεῖν δὲ τὰ κολλώδη καὶ ἐπιστύφοντα
30 βρώματα, ἀγνοοῦντες ὅτι πολλὰ τῶν τὰς ἐκκρίσεις
ποιούντων εὐλύτους ἐκ τῶν ἐναντίων εὐστόμαχα καθ-
έστηκεν, ἐν οἷς ἐστὶ καὶ τὸ σίσαρον καλούμενον, οὗ

μνημονεύει Ἐπίχαρμος ἐν Ἀγρωστίνῳ ἐν Γα καὶ Θα-
d λάσσῃ καὶ Διοκλῆς ἐν πρώτῳ Ὑγιεινῶν, ἀσπάραγος,
τεῦτλον τὸ λευκόν, τὸ γὰρ μέλαν καθεκτικόν ἐστὶν
ἐκκρίσεων, κόγχαι, σωλῆνες, μύες θαλάττιοι, χῆμαι,
κτένες, τάριχος τέλειος καὶ μὴ βρωμώδης καὶ ἰχθύων 5
εὐχύλων γένη. προπαρατίθεσθαι δ' ἐστὶν ὠφέλιμον
τὴν λεγομένην φυλλίδα καὶ τευτλίον, ἔτι δὲ τάριχος,
εἰς τὰς ὁρμὰς εἰς ταῦτα . . . μὴ ὁμοίως τῶν πολυ-
τρόφων ἀπολαύειν. τὰς δὲ ἀθρόους ἐν ἀρχῇ πόσεις
ἐκκλιτέον· δύσκλητοι γὰρ εἰς τὴν πλείονα τῶν ὑγρῶν 10
προσφορὰν. Μακεδόνες δ', ὥς φησὶν Ἐφιππος ὁ
e Ὀλύνθιος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου καὶ Ἡφαιστιώ-
νος ταφῆς, οὐκ ἠπίσταντο πίνειν εὐτάκτως, ἀλλ' εὐ-
θέως ἐχρῶντο μεγάλαις προπόσεσιν, ὥστε μεθύειν
ἔτι παρακειμένων τῶν πρώτων τραπεζῶν καὶ μὴ δύ- 15
νασθαι τῶν σιτίων ἀπολαύειν.

92. Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιός φησι τὰ ταρίχη τὰ ἐκ
τῶν θαλασσίων καὶ λιμναίων καὶ ποταμίων γινόμενα
ἐστὶν ὀλιγότροφα ὀλιγόχυλα καυσώδη εὐκόλεια ἐρεθι-
στικά ὀρέξεως. κράτιστα δὲ τῶν μὲν ἀπιόνων κύβια 20
καὶ ὠραῖα καὶ τὰ τούτοις ὅμοια γένη, τῶν δὲ πιόνων
τὰ θύννεια καὶ κορδύλη. τὰ δὲ παλαιὰ κρείσσονα καὶ
δριμύτερα, καὶ μάλιστα τὰ βυζάντια. τὸ δὲ θύννειον,
φησί, γίνεται ἐκ τῆς μείζονος πηλαμύδος, ὧν τὸ μι-
κρὸν ἀναλογεῖ τῷ κυβίῳ, ἐξ οὗ γένους ἐστὶ καὶ τὸ 25
ὠραῖον. ἡ δὲ σάρδα προσέοικε τῷ κολίᾳ μεγέθει. ὁ δὲ
121 σκόμβρος κοῦφος καὶ ταχέως ἀποχωρῶν τοῦ στομάχου.
ὁ κολίας δὲ σκιλλωδέστερος, δηκτικώτερος καὶ κακο-
χυλότερος, τρόφιμος, κρείσσων δὲ ὁ ἀμυκλανὸς καὶ
ἰσπανός, ὁ σαξιτανὸς λεγόμενος· λεπτότερος γὰρ καὶ 30
γλυκύτερος. Στράβων δ' ἐν τρίτῳ Γεωγραφικῶν
πρὸς ταῖς Ἡρακλέους φησὶ νήσοις κατὰ Καρχηδόνα

τὴν Καινὴν πόλιν εἶναι Σαξιτανίαν, ἐξ ἧς καὶ τὰ τα-
ρίχη ἐπωνύμως λέγεσθαι, καὶ ἄλλην Σκομβροαρίαν,
ἀπὸ τῶν ἀλισκομένων σκόμβρων, ἐξ ὧν τὸ ἄριστον
σκευάζεσθαι γάρων. οἱ δὲ λεγόμενοι μελανδρούαι, ὧν ^b
καὶ Ἐπίχαρμος μνημονεύει ἐν Αὐτομόλῳ Ὀδυσσεὺς οὐ-
τως ἔστι ποτιφόριμον τὸ τέμαχος ἧς ὑπομελανδρουῶδες.
μέλανδρους δὲ τῶν μεγίστων θύννων εἰδός ἐστιν, ὡς
Πάμφιλος ἐν τοῖς περὶ ὀνομάτων παρίστησι, καὶ ἔστι
τὰ τεμάχη αὐτοῦ λιπαρώτερα.

10 93. Τὸ δὲ ὠμοτάριχον (φησὶν ὁ Δίφιλος) κήτημα
τινὲς λέγουσι, καὶ ἔστι βαρὺ καὶ γλοιῶδες, προσέτι δὲ
καὶ δύσπεπτον. ὁ δὲ ποτάμιος κορακῖνος, ὃν πέλτην
τινὲς καλοῦσιν, ὁ ἀπὸ τοῦ Νείλου, ὃν οἱ κατὰ τὴν
Ἀλεξάνδρειαν ἰδίως ἡμίνηρον ὀνομάζουσιν, ὑποπίμε- ^c
15 λος μὲν ἐστὶ καὶ ἥμιστα κακόχυλος, σαρκώδης τρώφι-
μος εὐπεπτος εὐανάδοτος, κατὰ πάντα τοῦ μύλλου
κρείσσων. τὰ μέντοι τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ταρίχων ὧν
πάντα δύσπεπτα δύσφθαρτα, μᾶλλον δὲ τὰ τῶν λιπα-
ρωτέρων καὶ μειζόνων· σκληρότερα γὰρ μένει καὶ
20 ἀδιαίρετα. γίνεται δὲ εὐστόμα μεθ' ἁλῶν σβεσθέντα
καὶ ἐποπτηθέντα. πάντας δὲ χρὴ τοὺς ταρίχους πλύ-
νειν, ἅχρὶ ἂν τὸ ὕδωρ ἄνοσμον καὶ γλυκὺ γένηται.
ὁ δ' ἐκ θαλάττης ἐψόμενος τάριχος γλυκύτερος γίνε- ^d
ται, θερμοὶ τε οἱ τάριχοι ἡδιόνες εἰσίν. Μνησίθεος δ'
25 ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ἐδεστών· οἱ ἄλυκοι (φησὶ) καὶ
γλυκεῖς χυμοὶ πάντες ὑπάγουσι τὰς κοιλίας· οἱ δ'
ὀξεῖς καὶ δριμεῖς λύουσι τὴν οὕρησιν· οἱ δὲ πικροὶ
μᾶλλον μὲν εἰσιν οὕρητικοί, λύουσι δ' αὐτῶν ἐνιοὶ
καὶ τὰς κοιλίας· οἱ δὲ στρυφνοὶ τὰς ἐκκρίσεις . . .
30 Ξενοφῶν δὲ ὁ μουσικώτατος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἰέ-
ρωνι ἢ τυραννικῷ διαβάλλων τὰ τοιαῦτα βρώματά
φησι· τί γάρ, ἔφη ὁ Ἰέρων, τὰ πολλὰ ταῦτα μηχανή-

^e ματα κατανενοήκατε, ἃ παρατίθεται τοῖς τυράννοις,
ὀξέα καὶ δριμεῖα καὶ στρυφνὰ καὶ τὰ τούτων ἀδελφά;
πάννυ μὲν οὖν, ἔφη ὁ Σιμωνίδης, καὶ πάννυ γέ μοι δο-
κοῦντα παρὰ φύσιν εἶναι ταῦτα ἀνθρώπων. ἄλλο τι
οἶει, ἔφη ὁ Ἰέρων, ταῦτα τὰ ἐδέσματα εἶναι ἢ μὴ διὰ ⁵
κακῆς καὶ ἀσθενούσης ψυχῆς ἐπιθυμήματα; ἐπεὶ οἷ γε
ἡδέως ἔσθοντες καὶ σύ που οἶσθα ὅτι οὐδὲν προσδέ-
ονται τούτων τῶν σοφισμάτων.

94. Ἐπὶ τούτοις λεχθεῖσιν ὁ Κύνουλκος πιεῖν
ἤτησε δηκόκταν, δεῖν λέγων ἁλμυροὺς λόγους γλυκέ- ¹⁰
^f σιν ἀποκλύζεσθαι νάμασι. πρὸς ὃν ὁ Οὐλπιανὸς σχε-
τλιάσας καὶ τύψας τῇ χειρὶ τὸ προσκεφάλαιον ἔφη,
μέχρι πότε βαρβαρίζοντες οὐ παύεσθε; ἢ ἕως ἂν
καταλιπὼν τὸ συμπόσιον οἴχωμαι, πέττειν ὑμῶν τοὺς
λόγους οὐ δυνάμενος; καὶ ὅς, ἐν Ῥώμῃ τῇ βασιλευού- ¹⁵
σῃ διατρίβων τὰ νῦν ὧς λῶσθ' ἐπιχωρίῳ κέχρημαι κατὰ
τὴν συνήθειαν φωνῇ. καὶ γὰρ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις
ποιηταῖς καὶ συγγραφεῦσι τοῖς σφόδρα ἐλληνίζουσιν
ἐστὶν εὐρεῖν καὶ περσικὰ ὀνόματα κείμενα, διὰ τὴν
122 τῆς χρήσεως συνήθειαν, ὡς τοὺς παρασάγγας καὶ τοὺς ²⁰
ἀγγάρους καὶ τὴν σχοῖνον ἢ τὸν σχοῖνον· μέτρον δ'
ἐστὶ τοῦτο ὁδοῦ μέχρι νῦν οὕτω παρὰ πολλοῖς καλού-
μενον. μακεδονίζοντάς τ' οἶδα πολλοὺς τῶν Ἀττικῶν
διὰ τὴν ἐπιμιξίαν. βέλτιον δ' ἦν μοι

αἶμα ταύρειον πιεῖν· ²⁵

ὁ Θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἰρετώτερος·
ἢ εἰς σὲ ἐμπεσεῖν. οὐ γὰρ ἂν εἴποιμι ταύρειον ὕδωρ
πιεῖν, ὅπερ σὺ οὐκ οἶσθα τί ἐστίν. οὐδὲ γὰρ ἐπίστα-
σαι ὅτι καὶ παρὰ τοῖς ἀρίστοις τῶν ποιητῶν καὶ συγ-
^b γραφέων εἰρηταί τινα καὶ φαῦλα. Κηφισόδωρος γοῦν ³⁰
ὁ Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος μαθητῆς ἐν τῷ τρίτῳ τῶν
πρὸς Ἀριστοτέλην λέγει ὅτι εὖροι τις ἂν ὑπὸ τῶν ἄλ-

λων ποιητῶν ἢ καὶ σοφιστῶν ἐν ἧ δύο γοῦν πονηρῶς
εἰρημένα, οἷα παρὰ μὲν Ἀρχιλόχῳ τὸ πάντ' ἄνδρ'
ἀποσκολύπτειν, Θεοδώρῳ δὲ τὸ κελεύειν μὲν πλέον
ἔχειν, ἐπαινεῖν δὲ τὸ ἴσον, Εὐριπίδῃ τε τὸ τὴν γλῶτ-
5 ταν ὁμωμοκέναι φάναι, καὶ Σοφοκλεῖ τὸ ἐν Αἰθίοψιν
εἰρημένον

τοιαῦτά τοί σοι πρὸς χάριν τε κοῦ βία
λέγω, σὺ δ' αὐτὸς ὥσπερ οἱ σοφοὶ τὰ μὲν
δίκαι' ἐπαίνει, τοῦ δὲ κερδαίνειν ἔχου.
10 καὶ ἀλλαχοῦ δ' ὁ αὐτὸς ἔφη μηδὲν εἶναι ῥῆμα σὺν κέρ-
δει κακόν· Ὀμήρῳ δὲ τὸ τὴν Ἥραν ἐπιβουλεύσαι τῷ
Διὶ καὶ τὸν Ἄρη μοιχεύειν. ἔφ' οἷς πάντες κατηγο-
ροῦσιν αὐτῶν.

95. εἰ οὖν κἀγὼ τι ἥμαρτον, ὧ καλλίστων ὀνο-
5 μάτων καὶ ῥημάτων θηρεντά, μὴ χαλέπαινε. κατὰ γὰρ
τὸν Μιλήσιον Τιμόθεον τὸν ποιητὴν

οὐκ αἰίδω τὰ παλαιά·
καινὰ γὰρ θάμα κρείσσω.
νέος ὁ Ζεὺς βασιλεύει·
20 τὸ πάλαι δ' ἦν Κρόνος ἄρχων.
ἀπίτω μοῦσα παλαιά.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀλκήστιδι ἔφη

ἐπὶ τὸ καινουργεῖν φέρου,
οὕτως ἐκείνως, τοῦτο γιννώσκων ὅτι
25 ἐν καινὸν ἐγχείρημα, καὶν τολμηρὸν ἦ,
πολλῶν παλαιῶν ἐστὶ χρησιμώτερον.

ὅτι δὲ καὶ οἱ ἄρχαοι οἶδασι τὸ οὕτω λεγόμενον ὕδωρ, e
ἵνα μὴ πάλιν ἀγανακτήσης δηκόκταν μου λέγοντος,
δείξω. κατὰ γὰρ τὸν Φερεκράτους Ψευδηρακλέα

30 εἴποι τις ἂν τῶν πάννυ δοκησιδεξίων,
ἐγὼ δ' ἂν ἀντεῖποιμι, μὴ πολυπραγμόνει·
ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι, πρόσεχε τὸν νοῦν κἀκροῶ.

ἀλλὰ μὴ φθονήσης, ἔφη ὁ Οὐλπιανός, δέομαι, μηδὲ
τοῦ ταυρείου ὕδατος ὁποῖόν ἐστι δηλῶσαι. τῶν γὰρ
τοιούτων φωνῶν ἐγὼ διψῶ. καὶ ὁ Κύνουλκος, ἀλλὰ
f προπίνω σοι, ἔφη, φιλοτησίαν, διψᾷς γὰρ λόγων, παρ'
Ἀλέξιδος λαβὼν ἐκ Πυθαγοριζούσης

ὕδατος ἀπέφθου κύαθον· ἂν δ' ὠμὸν πῖνῃ,
βαρὺ καὶ κοπῶδες.

τὸ δὲ ταύρειον ὕδωρ ὠνόμασεν, ὧ φίλε, Σοφοκλῆς ἐν
Αἰγεί, ἀπὸ τοῦ περὶ Τροίξηννα ποταμοῦ Ταύρου, παρ'
ὧ καὶ κρήνη τις Ὑόεσσα καλεῖται. 10

123 96. Ἐπίστανται δ' οἱ παλαιοὶ καὶ τὸ πάννυ ψυχρὸν
ὕδωρ ἐν ταῖς προπόσεσιν. ἀλλ' οὐκ ἐρῶ, ἐὰν μὴ καὶ
σύ με διδάξης εἰ ἐπινον θερμὸν ὕδωρ ἐν ταῖς εὐωχίαις
οἱ ἄρχαοι. εἰ γὰρ οἱ κρατῆρες ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος
τῆς ὀνομασίας ἔτυχον, οὗτοί τε κερασθέντες παρέ-
15 κειντο πλήρεις, οὐ ξέον τὸ ποτὸν παρεῖχον λεβήτων
τρόπον ὑποκαιόμενοι. ὅτι γὰρ οἶδασι θερμὸν ὕδωρ
Εὐπόλις μὲν ἐν Δήμοις παρίστησι

τὸ χαλκίον

θερμαίνεθ' ἡμῖν καὶ θύη πέττειν τινὰ
κέλευ', ἵνα σπλάγχνοισι συγγενώμεθα. 20

b Ἀντιφάνης δ' ἐν Ὀμφάλῃ

ἐν χύτρῃ δέ μοι

ὅπως ὕδωρ ἔψοντα μηδέν' ὄψομαι.

οὐ γὰρ κακὸν ἔχω μηδ' ἔχοιμ'. ἐὰν δ' ἄρα
στρέφῃ με περὶ τὴν γαστέρ' ἢ τὸν ὀμφαλόν,
παρὰ Φερετάτου δακτύλιός ἐστί μοι δραχμῆς.

ἐν δ' Ἀλειπτρίᾳ, φέρεται τὸ δράμα καὶ ὡς Ἀλέξιδος,
ἐὰν δὲ τοῦργαστήριον ποιῇτε περιβόητον,

c] κατασκεδῶ, νῆ τὴν φίλην Δήμητρα, τὴν μεγίστην 30
ἀρύταιναν ὑμῶν ἐκ μέσου βάψασα τοῦ λέβητος

ξέοντος ὕδατος· εἰ δὲ μή, μηδέποθ' ὕδωρ πίοιμι
ἐλευθέριον.

Πλάτων δ' ἐν τετάρτῳ Πολιτείας· — ἐπιθυμία ἐν τῇ
ψυχῇ εἴη. οἷον δίψα ἐστὶ δίψα ἅρᾳ γε θερμοῦ ποτοῦ
ἢ ψυχροῦ, ἢ πολλοῦ ἢ ὀλίγου, ἢ καὶ ἐνὶ λόγῳ ποιοῦ
5 τινος πώματος; ἢ ἂν μὲν τις θερμότης τῷ δίψει
προσῇ, τὴν τοῦ ψυχροῦ ἐπιθυμίαν προσπαρέχοι ἄν, ἂν
δὲ ψυχρότης, τὴν τοῦ θερμοῦ, ἂν δὲ διὰ πλήθους παρ- d
ουσίαν πολλὴ ἢ δίψα ἢ, τὴν τοῦ πολλοῦ παρῆξεται,
10 ἂν δὲ ὀλίγη, τὴν τοῦ ὀλίγου; αὐτὸ δὲ τὸ διψῆν οὐ μὴ
ποτε ἄλλον γένηται ἐπιθυμία ἢ οὐπερ πέφυκεν, αὐτοῦ
πώματος, καὶ αὐτὸ πεινῆν, βρώματος; Σῆμος δ' ὁ
Δήλιος ἐν δευτέρῳ Νησιάδος ἐν Κιμῳλῳ τῇ νήσῳ
φησὶ ψυχρεῖα κατεσκευάσθαι θέρους ὀρυκτά, ἔνθα χλιε-
15 ροῦ ὕδατος πλήρη κεράμια καταθέντες κομίζονται χιό-
νος οὐδὲν διάφορα. τὸ δὲ χλιαρὸν ὕδωρ Ἀθηναῖοι
μετάκερας καλοῦσιν, ὡς Σώφιλος ἐν Ἀνδροκλεῖ. Ἀλε- e
ξίς δ' ἐν Λοκροῖς

αἱ δὲ παῖδες παρέχου
20 ἢ μὲν τὸ θερμὸν ἢ δ' ἑτέρα τὸ μετάκερας.
καὶ Φιλήμων ἐν Κορινθίᾳ. Ἀμφίς δ' ἐν Βαλανείῳ
ἀνεβόησ' ὕδωρ ἐνεγκεῖν θερμόν, ἄλλος μετάκερας.
97. Μέλλοντος δὲ τοῦ κυνικοῦ τούτοις ἐπισωρεύ-
ειν τινὰ ὁ Ποντιανὸς ἔφη, οἶδασιν, ὧ φίλτατοι ἀν-
25 δρῶν, οἱ ἀρχαῖοι καὶ τὴν τοῦ πάνυ ψυχροῦ πόσιν.
Ἀλεξίς γοῦν ἐν Παρασίτῳ φησί

καὶ γὰρ βούλομαι
ὕδατός σε γεῦσαι· πρᾶγμα δ' ἐστὶ μοι μέγα
φρέατος ἔνδον ψυχρότερον Ἀραρότος. f
30 ὀνομάζει δὲ καὶ Ἑρμιππος ἐν Κέρκωψι φρεατιαῖον
ὕδωρ οὕτως. ὅτι δὲ καὶ χιόνας ἐπινον ἐν Μανδραγο-
ριζομένῃ ἔφη Ἀλεξίς

εἴτ' οὐ περίεργόν ἐστιν ἄνθρωπος φυτὸν
ὑπεναντιωτάτοις τε πλείστοις χρώμενον;
ἔρῳμεν ἀλλοτριῶν, παρορῳμεν συγγενεῖς,
24 ἔχοντες οὐδὲν εὐποροῦμεν τοῖς πέλας,
ἔράνους φέροντες οὐ φέρομεν ἄλλ' ἢ κακῶς. 5
τακτῆς τροφῆς δὲ τῆς καθ' ἡμέραν πάλιν
γλιχόμεθα τὴν μὲν μᾶζαν ἵνα λευκὴ παρῇ,
ζωμὸν δὲ ταύτῃ μέλανα μηχανώμεθα,
τὸ καλὸν δὲ χρῶμα δευσοποιῶ χρῶζομεν.
καὶ χιόνα μὲν πίνειν παρασκευάζομεν, 10
τὸ δ' ὄψον ἂν μὴ θερμὸν ἢ, διασύρομεν.
καὶ τὸν μὲν ὀξύνη οἶνον ἐκπυτίζομεν,
ἐπὶ ταῖς ἀβυρτάκαισι δ' ἐκβακχεύομεν.
b οὐκοῦν τὸ πολλοῖς τῶν σοφῶν εἰρημένον,
τὸ μὴ γενέσθαι μὲν κράτιστόν ἐστ' αἰεὶ, 15
ἐπὶ γένηται δ', ὡς τάχιστ' ἔχειν τέλος.
Δεξικράτης δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ὑφ' ἐαυτῶν πλα-
νώμενοι φησὶν
εἰ δὲ μεθύω καὶ χιόνα πίνω καὶ μύρον
ἐπίσταμ' ὅτι κράτιστον Αἴγυπτος ποιεῖ. 20
Εὐθυκλῆς δ' ἐν Ἀσώτοις ἢ Ἐπιστολῇ
πρῶτος μὲν οἶδεν εἰ χιών ἐστ' ὦνία·
πρῶτον δ' ἐκεῖνον σχαδὸνα δεῖ πάντως φαγεῖν.
c οἶδε δὲ καὶ ὁ καλὸς Ξενοφῶν ἐν Ἀπομνημονεύμασι τὴν
διὰ χιόνος πόσιν. Χάρης δ' ὁ Μυτιληναῖος ἐν ταῖς 25
περὶ Ἀλέξανδρον ἱστορίαις καὶ ὅπως δεῖ χιόνα διαφυ-
λάττεσθαι εἴρηκε, διηγούμενος περὶ τῆς πολιορκίας
τῆς ἐν Ἰνδοῖς πόλεως Πέτρας, ὁρύξαι φάσκων τὸν
Ἀλέξανδρον ὁρύγματα τριάκοντα συχνά, ἃ πληρώ-
σαντα χιόνος παρεμβαλεῖν δρυὸς κλάδους. οὕτω γὰρ 30
παραμενεῖν πλείω χρόνον τὴν χιόνα.

98. Ὅτι δὲ καὶ τὸν οἶνον ἐψυχον ὑπὲρ τοῦ ψυχρό-
τερον αὐτὸν πίνειν Στράτις φησὶν ἐν Ψυχασταῖς

οἶνον γὰρ πιεῖν d
οὐδ' ἂν εἷς δεῖξαιτο θερμόν, ἀλλὰ πᾶν τούναντίον
5 ψυχόμενον ἐν τῷ φρέατι καὶ χιόνι μεμιγμένον.
καὶ ὁ Λύσιππος ἐν Βάκχαις

Ἑρμῶν, τί ἔστι; πῶς ἔχομεν; B. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
ὁ πατήρ ἄνωθεν ἐς τὸ φρέαρ, ἔμοι δοκεῖν,
ὥσπερ τὸν οἶνον τοῦ θέρους καθεικέναι.

10 Δίφιλος δ' ἐν Μνηματίῳ φησί· ψῦξον τὸν οἶνον, Δω-
ρί. Πρωταγορίδης δ' ἐν δευτέρῳ τῶν κωμικῶν ἱστο-
ριῶν τὸν Ἀντιόχου τοῦ βασιλέως κατὰ τὸν ποταμὸν e
διηγούμενος πλοῦν λέγει τι καὶ περὶ ἐπιτεχνήσεως
ψυχρῶν ὑδάτων ἐν τούτοις· τὴν γὰρ ἡμέραν ἀνηλιά-
15 ζοντες αὐτὸ τῆς νυκτὸς ἀπηθοῦντες τὸ παχύτατον τὸ
λοιπὸν ἐξαίθριάζουσιν ἐν ὑδρίαις κεραμέαις ἐπὶ τῶν
μετεωροτάτων μερῶν τῆς οἰκήσεως, δι' ὅλης τε τῆς
νυκτὸς δύο παῖδες ὕδατι τὰ τεύχη καταρραίνουσιν.
ὄρθρου δὲ καθαιροῦντες καὶ τὴν ὑποστάθμην πάλιν
20 ὑποσπῶντες λεπτὸν τε ποιοῦντες αὐτὸ καὶ πρὸς ὑγι-
ειαν οἶον ἄριστον, ἐν ἀχύροις τιθέασιν τὰς ὑδρίας, εἶθ' f
οὕτως χρῶνται, χιόνος οὐδ' ἠντινοῦν χρεῖαν ἔχοντες.
λακκαίου δὲ ὕδατος μνημονεύει Ἀναξίλας ἐν Αὐλητῇ
οὕτως

25 ὕδατός τε λακκαίου B. παρ' ἔμοῦ τουτί γέ σοι
νόμιζ' ὑπάρχειν.

καὶ πάλιν

125

ἴσως τὸ λακκαῖόν γ' ὕδωρ ἀπόλωλέ σοι

Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Γελῶος καὶ τοῦ λάκκου αὐτοῦ,
30 ὥσπερ ἡμεῖς λέγομεν, μνημονεύει ἐν Ἀπολιπούσῃ οὕ-
τως

ἀγωνιῶσα τόν τε τοῦ λάκκου κάδον

λύσασα καὶ τὸν τοῦ φρέατος, εὐτρεπεῖς
τὰς ἱμονιάς πεποίηκα.

99. Τούτων ὁ Μυρτίλος ἀκούσας ἔφη, ἐγὼ δ' ὦν
φιλοτάριχος, ὧ ἑταῖροι, χιόνος πιεῖν βούλομαι, κατὰ
Σιμωνίδην. καὶ ὁ Οὐλπιανός, κεῖται μὲν ὁ φιλοτάρι- 5
χος, ἔφη, παρ' Ἀντιφάνει ἐν Ὀμφάλῃ οὕτως
b οὐ φιλοτάριχος οὐδαμῶς εἰμ' ὧ κόρη.
Ἄλεξις δ' ἐν Γυναικοκρατίᾳ καὶ ζωμοτάριχόν τινα κέ-
κληκεν ἐν τούτοις

ὁ δὲ Κίλιξ ὅδ' Ἰπποκλῆς, 10

ὁ ζωμοτάριχος ὑποκριτής.

τὸ δὲ κατὰ Σιμωνίδην τί ἐστὶν οὐκ οἶδα. οὐ γὰρ μέ-
λει σοι, ἔφη ὁ Μυρτίλος, ἱστορίας, ὧ γάστρων. κνισο-
λοιχὸς γὰρ τις εἶ καὶ κατὰ τὸν Σάμιον ποιητὴν Ἄσιον
c τὸν παλαιὸν ἐκεῖνον καὶ κνισοκόλαξ. Καλλίστρατος ἐν 15
ἐβδόμῳ Συμμίκτων φησὶν ὡς ἐστιώμενος παρὰ τισι
Σιμωνίδης ὁ ποιητὴς κραταιοῦ καύματος ὥρα καὶ τῶν
οἰνοχόων τοῖς ἄλλοις μισγόντων εἰς τὸ ποτὸν χιόνος,
αὐτῷ δὲ οὐ, ἀπεσχεδίασε τόδε τὸ ἐπίγραμμα

τῇ ῥά ποτ' Οὐλύμποιο περὶ πλευρὰς ἐκάλυψεν 20

ὄξυς ἀπὸ Θρήκης ὀρνύμενος βορέης,

ἀνδρῶν δ' ἀχλαίνων ἔδακε φρένας, αὐτὰρ ἐθάφθη

d ζωὴ Πιερίην γῆν ἐπιεσσαμένη,

ἐν τις ἔμοι καὶ τῆς χεέτω μέρος. οὐ γὰρ ἔοικεν

θερμὴν βαστάζειν ἀνδρὶ φίλῳ πρόποσιν. 25

πιόντος οὖν αὐτοῦ πάλιν ἐξήτει ὁ Οὐλπιανός ποῦ κεῖ-
ται ὁ κνισολοιχὸς καὶ τίνα ἐστὶ τὰ τοῦ Ἀσίου ἔπη τὰ
περὶ τοῦ κνισοκόλακος. τὰ μὲν οὖν τοῦ Ἀσίου, ἔφη
ὁ Μυρτίλος, ἔπη ταῦτ' ἐστι

χωλὸς στιγματίης πολυγῆραος ἴσος ἀλήτη 30

ἦλθεν ὁ κνισοκόλαξ, εὖτε Μέλῃς ἐγάμει,

ἄκλητος ζωμοῦ κεχρημένος· ἐν δὲ μέσοισιν

ATHENAEUS. I.

15

ἤρως εἰσθήκει βορβόρου ἑξαναδύς. e
ὁ δὲ κνισολοιχὸς ἔστι παρὰ μὲν Σωφίλῳ ἐν Φιλάρχῳ
οὕτως

ὀψοφάγος εἰ καὶ κνισολοιχός,
ἐν δὲ τοῖς ἐπιγραφομένοις Συντρέχουσι κνισολοιχίαν
εἵρηκεν ἐν τούτοις

ὁ πορνοβοσκὸς γάρ μ' ὑπὸ κνισολοιχίας
χορδὴν τιν' αἵματῖτιν αὐτῷ σκευάσαι
ἐκέλευσε ταυτηνί με.

10 τοῦ κνισολοιχοῦ δὲ καὶ Ἀντιφάνης μνημονεύει ἐν f
Βομβυλίῳ. ὅτι δ' ἐπινον καὶ γλυκὺν οἶνον μεταξὺ
ἐσθίοντες Ἀλεξίς φησιν ἐν Δρωπίδῃ

εἰσῆλθεν ἡ ταίρα φέρουσα τὸν γλυκὺν
ἐν ἀργυρῷ ποτηρίῳ πετάχνῳ τινὶ
15 ἀστειοτάτῳ τὴν ὄψιν, οὔτε τρυβλίῳ
οὔτε φιάλῃ· μετεῖχε δ' ἀμφοῖν τοῖν ῥυθμοῖν.

100. Ἐξῆς ἐπεισηνέχθη πλακοῦς ἐκ γάλακτος
ἰτριῶν τε καὶ μέλιτος, ὃν Ῥωμαῖοι λίβον καλοῦσι. καὶ 126
ὁ Κύνουλκος ἔφη, ἐμπίπλασο Οὐλπιανὲ χθωροδλάφου
πατρίον, ὃς παρ' οὐδενὶ τῶν παλαιῶν μὰ τὴν Δήμη-
20 τρα γέγραπται, πλὴν εἰ μὴ ἄρα παρὰ τοῖς τὰ φοινικι-
κὰ συγγεγραφόσι, Σανχωνιαίδωνι καὶ Μωχῷ τοῖς σοῖς
πολίταις. καὶ ὁ Οὐλπιανός, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν, ἔφη, ὦ κυ-
νάμνιαι, μελιπήκτων ἄλις, ἡδέως δ' ἂν χόνδρου φά-
25 γοιμι τῶν ὀστρακίδων ἢ τῶν κοκκάλων ἀφθόνως ἔχον-
τος. καὶ κομισθέντος, δότε, ἔφη, μυστίλῃν· οὐ γὰρ ἂν
εἴποιμι μύστρον, παρ' οὐδενὶ τῶν πρὸ ἡμῶν εἰρημέ-
νον. ἐπιλήσμων εἰ, ἔφη, ὦ θαυμάσιε, ὁ Αἰμιλιανός. b
οὐ σὺ μέντοι τὸν Κολοφώνιον Νίκανδρον αἰεὶ τεθαύ-
30 μακας τὸν ἐποποιὸν ὥς φιλάρχαιον καὶ πολυμαθῆ;
καὶ ὥς τὸ πέπερι ὀνομάσαντα παρέθου; οὗτος τοίνυν
αὐτὸς ἐν τῷ προτέρῳ τῶν Γεωργικῶν ἐμφανίζων τὴν

τοῦ χόνδρου χρῆσιν καὶ μύστρον ὠνόμασε διὰ τούτων
ἀλλ' ὅπότε ἡ ἐρίφοιο νεοσφάγος ἦ καὶ ἄρνος
ἢ αὐτοῦ ὄρνιθος ἐφοπλίζηαι ἐδωδὴν,
χίδρα μὲν ἐκτρίψειας, ὑποστρώσας δ' ἐνὶ κοίλοις
c ἄγγεσιν, εὐώδει δὲ μιγῇ ἅμα φῦρσον ἐλαίῳ. 5
ζωμὸν δὲ βρομέοντα καταντλάς . . .

πνίγε δὲ πῶμα
ἀμφιβαλὼν· φωκτὸν γὰρ ἀνοιδαίνει βαρὺν κρῖ-
μνον.

ἡρέμα δὲ χλιάον κοίλοις ἐξαίνυσο μύστροις. 10
διὰ τούτων, ὦ θαυμασιώτατε, ὑπογράφει ὁ Νίκανδρος
τὴν χρείαν τοῦ τε χόνδρου καὶ τῆς ἐπιτισμένης κριθῆς,
d ἐπιχεῖν κελεύων ἄρνος ἢ ἐρίφου ζωμὸν ἢ ὄρνιθος. τὰ
μὲν οὖν χίδρα, φησὶν, ἐκτριψον μὲν ἐν θυτῇ, μίξας δ'
ἐλαιον αὐτοῖς ἀναφύρασον ἥνικ' ἂν ἔψηται. τὸν ἐκ τῆς 15
τοιᾶσδε σκευῆς ἀναβρομοῦντα ζωμὸν πυκνότερον τῇ
ζωμηρούσει καταμίγνυε, μὴδ' ἕτερον ἐπερχέων ἀλλ'
αὐτὸν ἐπ' αὐτοῦ ἀρνούμενος, πρὸς τὸ μηδὲν ὑπερξέσαι
τοῦ πιμελεστέρου. διὸ καὶ φησι, κατάπνιγε τὸ ὑπερ-
ξέον ἐπιθεῖς πῶμα· τὸ γὰρ κρῖμνον οὕτω φωκτὸν γι- 20
νόμενον διοιδεῖ. τελευταῖον δὲ πράως χλιαρὸν γενό-
μενον κοίλοις προσφέρει τοῖς μύστροις. ἀλλὰ μὴν καὶ
Ἰππόλοχος ὁ Μακεδὼν ἐν τῇ πρὸς Λυγκέα ἐπιστολῇ,
e δι' ἧς ἐμφανίζει μακεδονικὸν τι δεῖπνον πολυτελείᾳ
τὰ πάντα πανταχοῦ γενόμενα ὑπερβάλλον, μνημονεύει 25
ὥς ἐκάστῳ τῶν δειπνούντων δοθέντων μύστρον χρυ-
σῶν. ἐπεὶ δὲ φιλάρχαιος εἶναι θέλεις καὶ οὐδὲν φῆς
φθέρξασθαι ὃ μὴ τῆς ἀττικῆς ἐστὶ φωνῆς, ὦ φίλτατε,
τί ἐστὶν ὃ λέγει Νικοφῶν ὁ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας
ποιητῆς ἐν τοῖς Χειρογράφτοισιν; ἐγὼ γὰρ καὶ τοῦτον 30
εὐρίσκω μνημονεύοντα τῶν μύστρον ὅταν λέγῃ
μεμβραδοπώλαις, ἀχραδοπώλαις,

ἰσχαδοπώλαις, διφθεροπώλαις,
ἀλφιτοπώλαις, μυστριοπώλαις,
βιβλιοπώλαις, κοσκινοπώλαις,
ἐγκριδοπώλαις, σπερματοπώλαις.

5 τίνες γὰρ ἂν εἶεν οἱ μυστριοπῶλαι ἢ οἱ τὰ μύστρα πω-
λοῦντες; μαθὼν οὖν ἐκ τούτων, ὦ καλέ μου Συραττι-
κέ, τὴν τοῦ μύστρου χρῆσιν ἐμποροῦ τοῦ χόνδρου, ἵνα
μὴ λέγῃς ἄδικος εἰμὶ καὶ ὀλιγοδρανέω.

101. τεθαύμακα δὲ καὶ πῶς οὐκ ἐξήγησας, ὁ δὲ
10 χόνδρος πόθεν; μεγαρόθεν ἢ θετταλικός; ὅθεν καὶ 127
Μυρτίλος ἐστίν. καὶ ὁ Οὐλπιανός, παύομαι, ἔφη,
ἐσθίων, ἕως ἂν με διδάξῃς παρὰ τίσιν εἴρηνται οὗτοι
οἱ χόνδροι. καὶ ὁ Αἰμιλιανὸς ἔφη, ἀλλ' οὐ φθονήσω
σοι. ὁρῶν γὰρ λαμπροτάτην δείπνου παρασκευὴν βού-
15 λομαί σε δίκην ἀλεκτρονόου ἐμφορηθέντα τοῦ χόνδρου
κορύξασθαι καὶ διδάσκειν ἡμᾶς περὶ ὧν μέλλομεν
ἐδεσμάτων μεταλαμβάνειν. καὶ ὅς δυσχεράνας ἔφη,
πόθεν σοι καὶ τὰ ἐδέσματα; μὴ γὰρ ἀναπαύσασθαί
ἐστι ζητοῦντα αἰεὶ τι πρὸς τοὺς ὀψιμαθεῖς τούτους σο- b
20 φιστάς. ἀλλὰ μὴν, ἔφη, καὶ περὶ τούτου σοι τὸν λό-
γον, ὁ Αἰμιλιανός, ἀποδώσω. λέξω δὲ πρῶτον περὶ τοῦ
χόνδρου Ἀντιφάνους παρατιθέμενος ἐξ Ἀντείας τάδε

ἐν ταῖς σπυρίσι δὲ τί ποτ' ἐνεστι, φίλτατε;

B. ἐν ταῖς τρισὶν μὲν χόνδρος ἀγαθὸς μεγαρικός.

25 A. οὐ θετταλικὸν τὸν χρηστὸν εἶναί φασι δέ;

B. . . . τῆς δὲ Φοινίκης . . .

σεμίδαλις, ἐκ πολλῆς σφόδρ' ἐξηττημένη.

τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο δράμα φέρεται καὶ ὡς Ἀλέξιδος ἐν c
ὀλίγοις σφόδρα διαλλάττον. ἐν δὲ Πονήρῳ πάλιν ὁ
30 Ἀλέξις

καὶ χόνδρος ἔνδον ἐστὶ θετταλικὸς πολὺς.

f

χόνδρον δὲ εἴρηκε τὸ ῥόφημα Ἀριστοφάνης ἐν Δαιτα-
λεῦσιν οὕτως

ἢ χόνδρον ἔψων εἶτα μυῖαν ἐμβαλὼν
ἐδίδου ῥοφεῖν ἄν.

καὶ σεμιδάλεως δὲ μέμνηται, καὶ εἰ μὴ τὰ μαρτύρια 5
κρατῶ, Στράττις ἐν Ἀνθρωπορραίστῃ καὶ Ἀλέξις ἐν
d Ἰσοστασίῳ. τὴν γενικὴν δὲ σεμιδάλιδος εἴρηκεν ὁ
Στράττις ἐν τῷ αὐτῷ δράματι οὕτω τῶν δὲ διδύμων
ἐκγόνων σεμιδάλιδος. τὰ δὲ ἐδέσματα ὠνόμασεν Ἀν-
τιφάνης ἐν Διδύμοις οὕτωςί 10

ἀπέλαυσα πολλῶν καὶ καλῶν ἐδεσμάτων,
πιῶν τε προπόσεις τρεῖς ἴσως ἢ τέτταρας
ἐστρηνίων πως, καταβεβρωκὼς σιτία
ἴσως ἐλεφάντων τεττάρων.

ἐχέτω τέλος καὶ ἥδε ἡ βίβλος ἐπὶ τοῖς λόγοις τοῖς περὶ 15
e τῶν ἐδεσμάτων ἔχουσα τὴν καταστροφήν. ἀρχὴν γὰρ
τοῦ δείπνου ἀπὸ τῶν ἐξῆς ποιησόμεθα. οὐ πρότερόν
γε, ὦ Ἀθηναίε, πρὶν ἡμῖν διελθεῖν καὶ τὸ τοῦ Ἰππο-
λόχου τὸ μακεδονικὸν συμπόσιον. ἀλλ' εἰ τοῦτό σοι
φίλον, ὦ Τιμόκρατες, οὕτω παρασκευαζώμεθα. 20

Δ

128 1. Ἰππόλοχος ὁ Μακεδὼν, ἑταῖρε Τιμόκρατες, τοῖς
χρονοῖς μὲν γέγονε κατὰ Λυγκέα καὶ Δοῦριν τοὺς Σα-
μίους, Θεοφράστου δὲ τοῦ Ἐρεσίου μαθητάς, συνθή-
κας δ' εἶχε ταύτας πρὸς τὸν Λυγκέα, ὡς ἐκ τῶν αὐτοῦ
μαθεῖν ἐστὶν ἐπιστολῶν, πάντως αὐτῷ δηλοῦν εἴ τι 25

συμπεριενεχθείη δείπνῳ πολυτελεῖ, τὰ ὅμοια κάκει-
 νου ἀντιπροπίνοντος αὐτῷ. ἑκατέρων οὖν σῶζονται
 δειπνητικάι τινες ἐπιστολαί· *Λυγκέως* μὲν τὸ *Λαμίας*, ^b
 τῆς Ἀττικῆς αὐλητρίδος, ἐμφανίζοντος δεῖπνον Ἀθή-
 5 νησι γενόμενον *Δημητρίῳ* τῷ βασιλεῖ, ἐπὶ κλῆν δὲ *Πο-
 λιορκτητῇ*· ἐρωμένη δ' ἦν ἡ *Λάμια* τοῦ *Δημητρίου*·
 τοῦ δ' Ἰππολόχου τοὺς *Καράνου* τοῦ *Μακεδόνο*ς ἐμ-
 φανίζοντος γάμους. καὶ ἄλλαις δὲ περιετύχομεν τοῦ
Λυγκέως ἐπιστολαῖς πρὸς τὸν αὐτὸν γεγραμμέναις
 10 Ἰππόλοχον δηλούσαις τό τε Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως
 δεῖπνον, Ἀφροδίσια ἐπιτελοῦντος Ἀθήνησι, καὶ τὸ
Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως. δώσομεν δέ σοι ἡμεῖς καὶ
 αὐτὰς τὰς ἐπιστολάς. ἐπεὶ δὲ ἡ τοῦ Ἰππολόχου σπα- ^c
 νίως εὐρίσκεται, ἐπιδραμοῦμαί σοι τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμ-
 15 μένα διατριβῆς ἔνεκα νῦν καὶ ψυχαγωγίας.

2. Ἐν Μακεδονίᾳ, ὡς ἔφην, τοῦ *Καράνου* γάμους
 ἐστιῶντος οἱ μὲν συγκεκλημένοι ἄνδρες ἦσαν εἰκοσιν·
 οἷς καὶ κατακλιθεῖσιν εὐθέως ἐδόθησαν φιάλαι ἀργυ-
 ραῖ ἑκάστῳ μία δωρεάν· προεστεφανώκει δὲ καὶ ἑκα-
 20 στον πρὶν εἰσελθεῖν στλεγγίδι χρυσῇ, πέντε χρυσῶν
 ἑκάστη δ' ἦν τὸ τίμημα. ἐπεὶ δ' ἐξέπιον τὰς φιάλας, ^d
 ἐν χαλκῷ πίνακι τῶν Κορινθίων κατασκευασμάτων
 ἄρτος ἑκάστῳ ἰσόπλατος ἐδόθη ὄρνεις τε καὶ νῆσσαι,
 προσέτι δὲ καὶ φάτται καὶ χῆν καὶ τοιαύτη τις ἄλλη
 25 ἀφθονία σεσωρευμένη, καὶ ἕκαστος λαβὼν [σὺν] αὐτῷ
 πίνακι τοῖς κατόπιν διεδίδου παισίν. ἄλλα δ' ἐσθίειν
 περιεφέρετο πολλὰ καὶ ποικίλα. καὶ μετὰ ταῦτα ἀργυ-
 ροὺς πίναξ ἕτερος, ἐφ' ᾧ πάλιν ἄρτος μέγας καὶ χῆνες
 καὶ λαγωοὶ καὶ ἔριφοι, καὶ ἕτεροι ἄρτοι πεπονημένοι
 30 καὶ περιστεραὶ καὶ τρυγόνες πέρδικές τε καὶ ὅσον ἄλλο
 πτηνῶν πλήθος ἦν. ἐπεδώκαμεν οὖν (φησί) καὶ ταῦ- ^e
 τα τοῖς δούλοις, καὶ ὡς ἄδην εἴχομεν βρώσεως, ἔχε-

νιψάμεθα. καὶ στέφανοι εἰσηνέχθησαν πολλοὶ παντο-
 दाπῶν ἀνθέων, ἐπὶ πᾶσι τε χρυσαῖ στλεγγίδες ὀλκῆν
 129 ἶσαι τῷ πρώτῳ στεφάνῳ· ἐπὶ δὲ τούτοις εἰπὼν ὁ Ἰπ-
 πόλοχος ὡς *Πρωτέας*, ἀπόγονος ἐκείνου *Πρωτέου*, *Λα-
 νίκης* υἱοῦ, ἣτις ἐγεγόνει τροφὸς Ἀλεξάνδρου τοῦ βα- ⁵
 σιλέως, ἐπὶ πλεῖστον ἦν πολυπότης, ὡς καὶ ὁ πάππος
 αὐτοῦ *Πρωτέας* ὁ συγγενόμενος Ἀλεξάνδρῳ, καὶ ὅτι
 πᾶσι προύπιεν, ἐξῆς γράφει καὶ ταῦτα

3. Ἦδη δὲ ἡμῶν ἡδέως ἀπηλλοτριωμένων τοῦ
 σωφρονεῖν ἐπεισβάλλουσιν αὐλητρίδες καὶ μουσουργοὶ ¹⁰
 καὶ σαμβυκίστριαί τινες *Ρόδιαι*, ἐμοὶ μὲν γυμναὶ
 δοκῶ, πλήν ἐλεγόν τινες αὐτὰς ἔχειν χιτῶνας· ἀπαρ-
 ξάμεναί τε ἀπῆλθον. καὶ ἐπεισῆλθον ἄλλαι φέρουσαι
^b ληκύθους μύρου ἑκάστη δύο συνδεδεμένας ἱμάντι χρυ-
 σῷ, τὴν μὲν ἀργυρᾶν τὴν δὲ χρυσῇν, κοτυλιαίας, καὶ ¹⁵
 ἑκάστῳ προσέδωκαν. ἔπειτ' εἰσφέρεται πλοῦτος ἀντὶ
 δεῖπνον, πίναξ ἀργυροῦς ἐπὶ πάχος οὐκ ὀλίγον περι-
 χρυσος, ὅσος δέξασθαι μέγεθος χοίρου τινὸς ὀπτοῦ καὶ
 σφόδρα μεγάλου, ὃς ὕπτιος ἐπέκειτο τὴν γαστέρα δει-
 20 κνὺς ἄνω πλήρη οὔσαν πολλῶν ἀγκυθῶν· ἦσαν γὰρ ἐν
 αὐτῷ συνωπτημέναι κίχλαι καὶ μῆτραι καὶ συκαλλί-
^c δων πλήθος ἄπειρον καὶ ῥῶν ἐπικεχυμένοι λέκιθοι
 καὶ ὄστρεα καὶ κτένες, ἃ καὶ ἑκάστῳ πεπυρωμένα αὐ-
 τοῖς πίναξιν ἐδόθη. μετὰ δὲ ταῦτα πιόντες ἐλάβομεν
 ἕκαστος ἔριφον ζέοντα, ἐφ' ἑτέρῳ πάλιν πίνακι τοι- ²⁵
 οῦτῳ, σὺν μύστροις χρυσοῖς. ὁρῶν οὖν τὴν δυσχω-
 ρίαν ὁ *Κάρανος* κελεύει σπυρίδας ἡμῖν καὶ ἄρτοφόρα
 διὰ ἱμάντων ἐλεφαντίνων πεπλεγμένα δοθῆναι, ἐφ'
 οἷς ἡσθέντες ἀνεκροταλίσσαμεν τὸν νυμφίον, ὡς καὶ
 τῶν δοθέντων ἡμῖν ἀνασεσωσμένων. ἔπειτα στέφανοι ³⁰
 πάλιν καὶ διλήκνυθον μύρου χρυσοῦν καὶ ἀργυροῦν
^d ἰσόσταθμον τοῖς προτέροις. ἡσυχίας δὲ γενομένης

ἐπεισβάλλουσιν ἡμῖν οἱ κὰν τοῖς χύτροις τοῖς Ἀθήνησι
λειτουργήσαντες. μεθ' οὓς εἰσῆλθον ἰθύφαλλοι καὶ
σκληροπαῖχται, καὶ τινες καὶ θαυματουργοὶ γυναικες,
εἰς ξίφη κυβιστῶσαι καὶ πῦρ ἐκ τοῦ στόματος ἐκριπί-
5 ζουσαι γυμναί.'

4. Ἐπεὶ δὲ καὶ τούτων ἀπηλλάγημεν, ἐκλαμβά-
νει πάλιν ἡμᾶς θερμός τις καὶ ζωρότερος πότος, οἶνων
ὄντων ἡμῖν θασίων καὶ μενδαίων καὶ λεσβίων, χρυ-
σίδων πᾶνυ μεγάλων ἐκάστῳ προσενεχθεισῶν. καὶ
10 μετὰ τὸν πότον ὑελούς πίναξ δίπηχὺς πον τὴν διάμε-
τρον ἐν θήκῃ κατακείμενος ἀργυρᾷ πλήρης ἰχθύων e
ὀπτῶν πάντα γένη συνηθροισμένων, ἅπασί τε προσ-
εδόθη καὶ ἀργυροῦν ἀροτόφορον ἄρτων καππαδοκίων.
ὧν τὰ μὲν ἐφάγομεν, τὰ δὲ τοῖς θεράπουσιν ἐπεδώκα-
15 μεν. καὶ νιψάμενοι τὰς χεῖρας ἐστεφανούμεθα, καὶ
πάλιν στλεγγίδας ἐλάβομεν χρυσᾶς διπλασίους τῶν
πρότερον καὶ ἄλλο διλήκνυθον μύρον. ἡσυχίας δὲ γε-
νομένης ἐξαλλόμενος τῆς κλίνης ὁ Πρωτέας αἰτεῖ σκύ-
φον χοαῖον, καὶ πληρώσας οἶνου θασίου ὀλίγον τ' f
20 ἐπιρράνας ὕδατος ἐξέπιεν ἐπειπῶν

ὁ πλεῖστα πίνων πλεῖστα κεῦφρανθήσεται.
καὶ ὁ Κάρανος ἔφη, ἐπεὶ πρῶτος ἔπιες, ἔχε πρῶτος καὶ
τὸν σκύφον δῶρον· τοῦτο δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ὅσοι ἂν
πίωσιν ἔσται γέρας. ἐφ' οἷς λεχθεῖσιν 'οἱ δ' ἐννέα
25 πάντες ἀνέστην' ἀρπάζοντες κάλλος ἄλλον φθάνοντες.
εἰς δὲ τῶν συνδειπνούντων ἡμῖν ἄθλιος οὐ δυνάμενος
πιεῖν ἀνακαθίσας ἐκλαιεν, ἄσχυρος γενόμενος, καὶ ὁ
Κάρανος αὐτῷ χαρίζεται κενὸν τὸ ἐκπωμα. ἐπὶ τού- 130
τοις χορὸς εἰσῆλθεν ἀνθρώπων ἑκατὸν ἑμμελῶς ἁδόν-
30 των γαμικὸν ὕμνον, μεθ' οὓς ὀρχηστρίδες διεσκενα-
σμέναι τρόπον Νηρηίδων, αἱ δὲ Νυμφῶν.'

5. Τοῦ πότου δὲ προϊόντος καὶ τῆς ὥρας ὑπο-

σκιαζούσης ἀναπεταννύουσι τὸν οἶκον, ἐν ᾧ κύκλῳ
ὀθόναις διείληπτο πάντα λευκαῖς, καὶ ἀναπετασθει-
σῶν δᾶδες ἐφάνησαν λάθρα κατὰ μηχανὰς σχασθέν-
των τῶν φραγμάτων καὶ ἔρωτες καὶ ἀρτέμιδες καὶ
πᾶνες καὶ ἔρμαϊ καὶ τοιαῦτα πολλὰ εἶδωλα, ἀργυροῖς 5
δαδουχοῦντα λαμπτήρσι. θαυμαζόντων δ' ἡμῶν τὴν
τεχνιτείαν ἐρυμάνθιοι τῷ ὄντι σύαγροι κατὰ πινάκων
b τετραγώνων χρυσομίτρων σιβύναις ἀργυραῖς διαπε-
περονημένοι περιεφέροντο ἐκάστῳ. καὶ τὸ θαυμάσιον
ὅτι παρειμένοι καὶ καρηβαροῦντες ὑπὸ τῆς μέθης, 10
ὁπότε τι τῶν ἀγομένων θεασαίμεθα, πάντες ἐξενή-
φομεν, ὀρθοὶ τὸ δὴ λεγόμενον ἀνιστάμενοι. ἔνατιον
οὖν οἱ παῖδες εἰς τὰς εὐτυχεῖς σπυρίδας, ἕως ἐσάλπισε
τὸ εἰωθὸς τοῦ τελευταίου δείπνου σημεῖον· οὕτω γὰρ
τὸ μακεδονικὸν οἶσθα ἔθος ἐν ταῖς πολυανθρώποις 15
c εὐωχίαις γινόμενον. καὶ ὁ Κάρανος ἄρξας πότου μι-
κροῖς ἐκπώμασι περισοβεῖν ἐκέλευε τοῖς παισίν. ἐπί-
νομεν οὖν εὐμαρῶς, ὥσπερ ἀντίδοτον ἐκ τῆς προτέ-
ρας ἀκρατοποσίας λαμβάνοντες. ἐν τούτῳ δὲ ὁ γελω-
τοποιὸς εἰσῆλθε Μανδρογένης, ἐκείνου Στράτωνος 20
τοῦ Ἀττικοῦ, ὧς φασιν, ἀπόγονος, καὶ πολλοὺς κατ-
έρρηξεν ἡμῶν γέλωτας· καὶ μετὰ ταῦτα ὠρχεῖτο
μετὰ τῆς γυναικὸς ἔτη ἥδη οὔσης ὑπὲρ τὰ ὀγδοήκοντα.
καὶ τελευταῖαι ἐπεισῆλθον ἐπιδορπίαί τράπεζαι, τρα-
γῆματά τ' ἐν πλεκτοῖς ἐλεφαντίνοις ἐπεδόθη πᾶσι καὶ 25
πλακούντων ἕκαστα γένη, κρητικῶν καὶ τῶν σῶν,
d ἑταῖρε Λυγκεῦ, σαμιακῶν καὶ ἀττικῶν αὐταῖς ταῖς
ιδίαις τῶν πεμμάτων θήκαις. μετὰ δὲ ταῦτ' ἐξανα-
στάντες ἀπηλλαττόμεθα νήφοντες νῆ τοὺς θεοὺς διὰ
τὸν φόβον τοῦ πλούτου ὃν ἐλάβομεν. σὺ δὲ [μόνον] 30
ἐν Ἀθήναις μένων εὐδαιμονίζεις τὰς Θεοφράστου θέ-
σεις ἀκούων, θύμα καὶ εὐζῶμα καὶ τοὺς καλοὺς

ἐσθίων στρεπτοὺς λήναια καὶ χύτρους θεωρῶν, ἡμεῖς
δ' ἐκ τοῦ Καράνου δείπνου πλοῦτον ἀντὶ μερίδων
εὐωχηθέντες νῦν ζητοῦμεν οἱ μὲν οἰκίας οἱ δὲ ἀγροὺς
οἱ δὲ ἀνδράποδ' ὠνήσασθαι.

5 6. Εἰς ταῦτ', ὃ ἑταῖρε Τιμόκρατες, ἀποβλέπων ε
τίνι συγκρίναι ἔχεις τῶν Ἑλληνικῶν δείπνων τὸ προ-
κείμενον τοῦτο συμπόσιον; ὅποτε καὶ Ἀντιφάνης ὁ
κωμωδιοποιὸς ἐν Οἰνομάῳ ἢ Πέλοπι διαπαίζων ἔφη

τί δ' ἂν Ἕλληνες μικροτράπεζοι,
10 φυλλοτρῶγες δράσειαν; ὅπου
τέτταρα λήψει κρέα μικρ' ὀβολοῦ.
παρὰ δ' ἡμετέροις προγόνοισιν ὅλους
βοῦς ὥπτων, ὕς, ἐλάφους, ἄρνας·
τὸ τελευταῖον δ' ὁ μάγειρος ὅλον
15 τέρας ὀπτήσας, μεγάλῳ βασιλεῖ
θερμὴν παρέθηκε κάμηλον.

ὁ Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἀχαρνέῃσι καὶ αὐτὸς τῶν βαρ-
βάρων ἐμφανίζων τὴν μεγαλειότητά φησιν
εἴτ' ἐξένιξε, παρετίθει θ' ἡμῖν ὅλους
20 ἐκ κριβάνου βοῦς. B. καὶ τίς εἶδε πώποτε 131
βοῦς κριβανίτας; τῶν ἀλαζονευμάτων.

A. καὶ ναὶ μὰ Δί' ὄρνιν τριπλάσιον Κλεωνύμου
παρέθηκεν ἡμῖν, ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ φέναξ.

Ἀναξανδρίδης δ' ἐν Πρωτεσιλάῳ διασύρων τὸ τῶν
25 Ἰφικράτους γάμων συμπόσιον, ὅτε ἤγρετο τὴν Κότυος
τοῦ Θρακῶν βασιλέως θυγατέρα, φησί

7. Κἂν ταῦτα ποιῆς ὥσπερ φράζω,
λαμπροῖς δείπνοις δεξόμεθ' ὑμᾶς,
οὐδὲν ὁμοίοις τοῖς Ἰφικράτους
30 τοῖς ἐν Θράκῃ· καίτοι φασὶν
βουβαύκαλα ταῦτα γενέσθαι·
κατὰ τὴν ἀγορὰν μὲν ὑπεστρωσθαι

f

c

d

b

στρώμαθ' ἀλουργῇ μέχρη τῆς ἄκρας·
δειπνεῖν δ' ἄνδρας βουτυροφάγας
ἀνχμηροκόμας μυριοπληθεῖς·
τοὺς δὲ λέβητας χαλκοῦς εἶναι
μείζους λάκκων δωδεκακλίνων·

5

αὐτὸν δὲ Κότυν περιεζῶσθαι
ζωμόν τε φέρειν ἐν χοῖ χρυσῇ,
καὶ γενόμενον τῶν κρατήρων
πρότερον μεθύειν τῶν πινόντων.
αὐλεῖν δ' αὐτοῖς Ἀντιγενείδαν,
Ἀργᾶν δ' ἄδειν καὶ κιθαρίζειν
Κηφισόδοτον τὸν Ἀχαρνῆθεν·
μέλπειν δ' ὠδαῖς

10

τοτὲ μὲν Σπάρτην τὴν εὐρύχορον,
τοτὲ δ' αὖ Θήβας τὰς ἐπταπύλους,
τάς θ' ἁρμονίας μεταβάλλειν.

15

φερνᾶς τε λαβεῖν δύο μὲν ξανθῶν
ἵππων ἀγέλας αἰγῶν τ' ἀγέλην
χρυσοῦν τε σάκος φιάλην τε λεπαστήν,
χιόνος τε πρόχουν κέγχρων τε σιρόν
βολβῶν τε χύτραν δωδεκάπηχυν,
καὶ πουλυπόδων ἐπατόμβην.

20

ταῦτα μὲν οὕτως φασὶ ποιῆσαι
Κότυν ἐν Θράκῃ γάμον Ἰφικράτει.
τούτων δ' ἔσται πολὺ σεμνότερον
καὶ λαμπρότερον παρὰ δεσποσύνοις
τοῖς ἡμετέροις. τί γὰρ ἐκλείπει
δόμος ἡμέτερος; ποίων ἀγαθῶν;
οὐ σμύρνης [γὰρ] συρίας ὀδμαὶ
λιβάνου τε πνυαί; τερενοχρῶτες
μαζῶν ὄψεις ἄρτων ἀμύλων
πουλυποδείων χολίκων δημοῦ

25

30

φνυσκῶν ζωμοῦ τεύτλων θρίων
 λεκίδου σκοροδίων ἀφύης σκόμβρων
 ἐνθρυμματίδων πτισάνης ἀθάρης
 5 κυάμων λαθύρων ὥχρων δολίχων
 μέλιτος τυροῦ χορίων πυρῶν
 καρύων χόνδρου;
 κάραβοι ὅπτοι, τευθίδες ὅπται,
 κεστρεὺς ἐφθός, σηπίαι ἐφθαί,
 μύραιν' ἐφθή, κωβιοὶ ἐφθοί,
 10 θυννίδες ὅπται, φνκίδες ἐφθαί,
 βάτραχοι πέρκαί
 συνόδοντες ὄνοι βατίδες ψῆτται
 γαλεὸς κόκκυξ θρίσσαι νάρκαι
 ῥίνης τεμάχη σχαδόνες βότρυνες
 15 σῦκα πλακοῦντες μῆλα κράνειαι
 ῥόαι ἔρπυλλος μήκων ἀχράδες
 κνηκος ἐλαῖαι στέμφυλ' ἄμητες
 πράσα γήτειον κρόμμυα φυστή
 βολβοὶ καυλοὶ σίλφιον ὄξος
 20 μάρραθ' ὥα φακῇ τέττιγες ὅποι
 κάρδαμα σήσαμα κήρυκες ἄλεις
 πίνναι λεπάδες μύες ὄστρεια
 κτένες ὄρκυνες· καὶ πρὸς τούτοις
 ὀρνιθαρίων ἄφατον πλῆθος,
 25 νητῶν φαττῶν· χῆνες στρουθοὶ
 κίχλαι κόρυδοι κίτται κύκνοι
 πελεκᾶν κίγκλοι . . γέρανος θ',
 ἢ τουτουὶ τοῦ χάσκοντος
 διατειναμένη διὰ τοῦ πρῶκτου
 30 καὶ τῶν πλευρῶν
 διακόψειεν τὸ μέτωπον.
 οἶνοι δέ γέ σοι λευκὸς . .

γλυκὺς αὐθιγενὴς ἡδὺς καπνίας.

8. Λυγκεὺς δ' ἐν Κενταύρῳ διαπαίζων τὰ ἀττικά
 δεῖπνά φησι

μάγειρ', ὁ θύων ἐστὶν ὁ δειπνίζων τέ με
 Ῥόδιος, ἐγὼ δ' ὁ κεκλημένος Περίνθιος. 5
 οὐδέτερος ἡμῶν ἡδεῖται τοῖς ἀττικοῖς
 δείπνοις. B. ἀηδία γάρ ἐστὶν ἀττική;
 132 A. ὥσπερ ξενική. παρέθηκε πίνακα γὰρ μέγαν,
 ἔχοντα μικροὺς πέντε πινακίσκους ἐν οἷ.
 τούτων ὁ μὲν ἔχει σκόροδον, ὁ δ' ἐχίνους δύο, 10
 ὁ δὲ θρυμματίδα γλυκεῖαν, ὁ δὲ κόγχας δέκα,
 ὁ δ' ἀντακαίου μικρόν. ἐν ὅσῳ δ' ἐσθίω,
 ἕτερος ἐκεῖν', ἐν ὅσῳ δ' ἐκεῖνος, τοῦτ' ἐγὼ
 ἡφάνισα. βούλομαι δέ γ', ὦ βέλτιστε σύ,
 15 κακεῖνο καὶ τοῦτ', ἀλλ' ἀδύνατα βούλομαι· 15
 οὔτε στόματα γὰρ οὔτε χεῖλη πέντ' ἔχω.
 ὅψιν μὲν οὖν ἔχει τὰ τοιαῦτα ποικίλην,
 ἀλλ' οὐδὲν ἐστὶ τοῦτο πρὸς τὴν γαστέρα·
 κατέπασα γὰρ τὸ χεῖλος, οὐκ ἐνέπλησα δέ.
 τί οὖν; ἔχεις ὄστρεια; B. πολλά. A. πίνακά μοι 20
 τούτων παραθήσεις αὐτὸν ἐφ' ἑαυτοῦ μέγαν.
 ἔχεις ἐχίνους; B. ἕτερος ἐστὶ σοι πίναξ·
 αὐτὸς γὰρ αὐτὸν ἐπριάμην ὀκτὼ ὀβολῶν.
 A. ὁψάριον αὐτὸ τοῦτο παραθήσεις μόνον,
 25 ἵνα ταῦτά πάντες, μὴ τὸ μὲν ἐγὼ τὸ δ' ἕτερος. 25
 c Δρομέας δ' ὁ παράσιτος ἐρωτήσαντός τινος αὐτόν, ὥς
 φησιν ὁ Δελφὸς Ἡγήσανδρος, πότερον ἐν ἄστει γίνε-
 ται βελτίῳ δεῖπνῳ ἢ ἐν Χαλκίδι, τὸ προοίμιον, εἶπε,
 τῶν ἐν Χαλκίδι δεῖπνων χαριέστερον εἶναι τῆς ἐν
 ἄστει παρασκευῆς· τὸ πλῆθος τῶν ὀστρέων καὶ τὴν 30
 ποικιλίαν προοίμιον εἰπὼν δεῖπνον.

9. Δίφιλος δ' ἐν Ἀπολιπούσῃ μάγειρόν τινα παρ-

άγων ποιεῖ τάδε λέγοντα

πόσοι τὸ πλῆθος εἰσιν οἱ κεκλημένοι
εἰς τοὺς γάμους, βέλτιστε, καὶ πότερ' Ἀττικοὶ d
ἅπαντες ἢ καὶ τοῦμπορίου τινές; B. τί δαὶ
5 τοῦτ' ἐστὶ πρὸς σὲ τὸν μάγειρον; A. τῆς τέχνης
ἡγεμονία τίς ἐστὶν ταύτης, ὦ πάτερ,
τὸ τῶν ἐδομένων τὰ στόματα προειδέναι.
οἶον Ῥοδίους κέκληκας· εἰσιοῦσι δὸς
εὐθύς ἀπὸ θερμοῦ τὴν μεγάλην αὐτοῖς σπάσαι
10 ἀποξέσας σίλουρον ἢ λεβίαν, ἐφ' ᾧ
χαριεῖ πολὺ μᾶλλον ἢ μυρίνην προσεγγέας.
B. ἀστεῖον ὁ σιλουρισμός. A. ἂν Βυζαντίους, e
ἀψινθίῳ σπόδησον ὅσα γ' ἂν παρατιθῆς,
κάθαλα ποιήσας πάντα κάσχοροδισμένα.
15 διὰ γὰρ τὸ πλῆθος τῶν παρ' αὐτοῖς ἰχθυῶν
πάντες βλιχανώδεις εἰσὶ καὶ μεστοὶ λάπης.

Μένανδρος δ' ἐν Τροφωνίῳ

ξένου τὸ δεῖπνόν ἐστὶν ὑποδοχῆς. B. τίνος;
ποδαποῦ; διαφέρει τῷ μαγείρῳ τοῦτο γάρ·
20 οἶον τὰ νησιωτικὰ ταυτὶ ξενύδρια
ἐν προσφάτοις ἰχθυυδίοις τετραμμένα
καὶ παντοδαποῖς, τοῖς ἀλμίοις μὲν οὐ πάνν
ἀλίσκετ', ἀλλ' οὕτως παρέργως ἅπτεται·
τὰς δ' ὀνθυλεύσεις καὶ τὰ κεκαρνευμένα
25 μᾶλλον προσεδέξατ'. Ἀρκαδικὸς τοῦναντίον
ἀθάλαττος ἐν τοῖς λοπαδίοις ἀλίσκεται·
Ἰωνικὸς πλούταξ, ὑποστάσεις ποιῶ,
κάνδανλον, ὑποβινητιῶντα βρώματα.
10. Ἐχρῶντο γὰρ οἱ παλαιοὶ καὶ τοῖς εἰς ἀναστό-
30 μωσιν βρώμασιν, ὥσπερ ταῖς ἀλμάσιν ἐλάαις, ἃς κο- 133
λυμβάδας καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης γοῦν ἐν Γῆρα φησὶν
ὦ πρεσβῦτα, πότερα φιλεῖς τὰς δρυπεπεῖς ἐταίρας,

ἢ τὰς ὑποπαρθένους ἀλμάδας ὥς ἐλάας
στιφράς;

Φιλήμων δ' ἐν Μετιόντι ἢ Ζωμίῳ

ἰχθυὺς τί σοι
ἐφαίνεθ' ἐφθός; B. μικρὸς ἦν· ἀκήκοας; 5
ἄλμη τε λευκὴ καὶ παχεῖ· ὑπερβολῇ,
b κούχλ' λοπάδος προσῶξεν οὐδ' ἡδυσμάτων.
ἐβόων ἅπαντες ὥς ἀγαθὴν ἄλμην ποιεῖς.
ἥσθιον δὲ καὶ τέττιγας καὶ κερκώπας ἀναστομώσεως
χάριν. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρῳ 10
πρὸς θεῶν, ἔραμαι τέττιγα φαγεῖν
καὶ κερκώπην θηρευσάμενη
καλάμῳ λεπτῷ.
ἐστὶ δ' ἡ κερκώπη ζῶον ὅμοιον τέττιγι καὶ τιγονίῳ, ὥς
Σπεύσιππος παρίστησιν ἐν τετάρτῳ Ὅμοίων. μνημο- 15
νεύει αὐτῶν Ἐπίλνκος ἐν Κωραλίσκῳ. Ἀλέξις ἐν
Θράσωνί φησι

c σοῦ δ' ἐγὼ λαλιστέραν
οὐπώποτ' εἶδον οὔτε κερκώπην, γύναι,
οὐ κίτταν, οὐ χελιδόν', οὐ . . . 20
οὐ τρυγόν', οὐ τέττιγα.

Νικόστρατος δ' ἐν Ἀβρα

πίναξ ὁ πρῶτος τῶν μεγάλων ἡγήσεται,
ἔχων ἐχίνον, ὠμοτάριχον, κάππαριν,
θρυμματίδα, τέμαχος, βολβὸν ἐν ὑποτρίμματι. 25
11. Ὅτι δ' ἥσθιον διὰ τὴν ἀναστόμωσιν καὶ τὰς
δι' ὄξους καὶ νάπυος γογγυλίδας σαφῶς παρίστησι
d Νίκανδρος ἐν δευτέρῳ Γεωργικῶν λέγων οὕτως
γογγυλίδος δισσή γὰρ ἰδὲ ῥαφάνοιο γενέθλη,
μακρὴ τε στιφρὴ τε, φαίνεται ἐν πρασιῇσιν. 30
καὶ τὰς μὲν θ' αὔηνον ἀποπλύνας βορέησιν
προσφιλέας χειμῶνι καὶ οἰκουροῖσιν ἀεργοῖς·

θερμοῖς δ' ἰκμανθεῖσαι ἀναξώουσ' ὑδάτεσσιν.
 τμῆγε δὲ γογγυλίδος ῥίζας καὶ ἀκαρφέα φλοιὸν
 ἦκα καθηράμενος λεπτοργέας, ἥελίῳ δὲ
 αὐήνας ἐπὶ τυτθόν, ὅτ' ἐν ζεστῷ ἀποβάπτων e
 5 ὕδατι δοιμείῃ πολέας ἐμβάπτισον ἄλμῃ,
 ἄλλοτε δ' αὖ λευκὸν γλεῦκος συστάμνισον ὄξει,
 ἴσον ἴσῳ, τὰς δ' ἐντὸς ἐπιστύψας ἄλλ' κρύψαις.
 πολλάκι δ' ἀσταφίδας προχέαις τριπτῆρι λεήνας
 σπέρματά τ' ἐνδάκνοντα σινήπυος. εἰν ἐνὶ δὲ τρυῆ
 10 ὄξεος ἰκμάζουσα καὶ ὠμοτέρην ἐπὶ κόρσῃν
 ὠριον ἁλμαῖν ἀνύσαι κεχρηόσι δαίτης.

Δίφιλος δ' ἢ Σώσιππος ἐν Ἀπολιπούσῃ f
 ἔστιν ἐνδον ὄξος ὀξύ σοι;

B. ὑπολαμβάνω, παιδάριον, ὁπὸν εἰλήφαμεν.
 15 ἄριστα τούτοις πάντα πιέσω καὶ πυκνά.
 ἢ φυλλὰς ἢ δοιμεία περιοισθήσεται·
 τῶν πρεσβυτέρων γὰρ ταῦτα τῶν ἡδυσμάτων
 ἀναστομοὶ τάχιστα τᾶσθητήρια,
 τό τε νωκαρῶδες καὶ κατημβλυμένον
 20 ἐσκέδασε κάποιήσεν ἡδέως φαγεῖν.

12. Ἄλεξις δ' ἐν Ταραντίνοις ἐν τοῖς συμποσίοις 134
 φησὶ τοὺς Ἀττικοὺς καὶ ὀρχεῖσθαι ὑποπιόντας
 τοῦτο γὰρ νῦν ἔστι σοι

ἐν ταῖς Ἀθήναις ταῖς καλαῖς ἐπιχώριον·
 25 ἅπαντες ὀρχοῦντ' εὐθύς, ἂν οἴνου μόνον
 ὀσμὴν ἴδωσι. B. συμφορὰν λέγεις ἄκραν.
 A. φαίης ἂν εἰς συμπόσιον εἰσελθὼν ἄφνω.
 καὶ τοῖς μὲν ἀγενελοῖς ἴσως ἔπεστί τις
 χάρις· ἀλλ' ἐπὰν δὴ τὸν γόητα Θεόδοτον
 30 τὸν παραμασύντην εἰσίδω τὸν ἀνόσιον
 βαυκιζόμενον τὰ λευκά τ' ἀναβάλλονθ' ἅμα, b
 ἡδιστ' ἂν ἀναπήξαιμ' ἐπὶ τοῦ ξύλου λαβών.

μήποτε δὲ καὶ Ἀντιφάνης ἐν Καρσί κατὰ τὸ ἀττικὸν
 ἔθος τῆς ὀρχήσεως κωμῶδεῖ τινα τῶν σοφῶν ὥς παρὰ
 δεῖπνον ὀρχούμενον λέγων οὕτως

οὐχ ὀρᾷς ὀρχούμενον
 ταῖς χερσὶ τὸν βᾶκηλον; οὐδ' αἰσχύνεται 5
 ὁ τὸν Ἡράκλειτον πᾶσιν ἐξηγούμενος,
 ὁ τὴν Θεοδέκτου μόνος ἀνευρηκὼς τέχνην,
 ὁ τὰ κεφάλαια συγγράφων Εὐριπίδῃ.
 ε τούτοις οὐδ' ἀναρμόστως ἂν τις ἐπενέγκαι τὰ Ἐρίφῳ
 τῷ κωμικῷ ἐν Αἰόλῳ εἰρημένα τάδε 10
 λόγος γὰρ ἔστ' ἀρχαῖος οὐ κακῶς ἔχων·
 οἶνον λέγουσι τοὺς γέροντας, ὦ πάτερ,
 πείθειν χορεύειν κοῦκ ἐθέλοντας.
 Ἄλεξις δ' ἐν τῷ ἐπιγγραφομένῳ Ἰσοστάσιόν φησιν
 ἀπὸ συμβολῶν ἔπινον ὀρχεῖσθαι μόνον 15
 βλέποντες, ἄλλο δ' οὐδέν, ὅψων ὀνόματα
 d καὶ σιτίων ἔχοντες, Ὅψων Κάραβος
 καὶ Κωβιὸς Σεμίδαλις.

13. Ἀττικὸν δὲ δεῖπνον οὐκ ἀχαρίτως διαγράφει
 Μάτρων ὁ παρωδός, ὅπερ διὰ τὸ σπάνιον οὐκ ἂν 20
 ὀκνήσαιμι ὑμῖν, ἄνδρες φίλοι, ὁ Πλούταρχος ἔφη,
 ἀπομνημονεῦσαι

δεῖπνα μοι ἐννεπε Μοῦσα πολύτροφα καὶ μάλα
 πολλά,

ἃ Ξενοκλῆς ῥήτωρ ἐν Ἀθήναις δείπνισεν ἡμᾶς· 25
 ἦλθον γὰρ κα̑κεισε, πολὺς δέ μοι ἔσπετο λιμός.
 οὐ δὴ καλλίστους ἄρτους ἴδον ἡδὲ μεγίστους,
 λευκοτέρους χιόνος, ἔσθειν δ' ἀμύλοισιν ὁμοίους,
 τάων καὶ βορέης ἡράσσατο πεσσομενάων. . .
 αὐτὸς δὲ Ξενοκλῆς ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν, 30
 στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, σχεδόθεν δέ οἱ ἦν πα-
 ράσιτος

Χαιρεφόων, πεινῶντι λάρῳ ὄρνιθι ἐοικώς,
 νήστης, ἀλλοτρίων εὖ εἰδὼς δειπνοσυνάων. f
 τῷ δὲ μάγειροι μὲν φόρεον πλησάν τε τραπέζας,
 οἷς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς ὀπτανιάων,
 5 ἡμὲν ἐπισπεῦσαι δείπνου χρόνον ἢ δ' ἀναμεῖναι.
 ἐνθ' ἄλλοι πάντες λαχάνοις ἐπὶ χειρὰς ἱαλλον·
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, ἀλλ' ἥσθιον εἶδατα πάντα,
 βολβούς ἀσπάραγόν τε καὶ ὄστρεα μυελόεντα, 135
 ὠμοτάριχον ἐὼν χαίρειν, φοινίκιον ὄψον.
 10 αὐτὰρ ἐχίνους ῥῖψα καρηκομόωντας ἀκάνθαις·
 οἱ δὲ κυλινδόμενοι καναχήν ἔχον ἐν ποσὶ παίδων
 ἐν καθαρχῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἡϊόνος κλύζεσκεν·
 πολλὰς δ' ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους εἵλκον
ἀκάνθας.
 15 ἢ δὲ φαληρικὴ ἦλθ' ἀφύη, Τρίτωνος ἐταίρη,
 ἅντα παρειάων σχομένη ὄνυπαρὰ κρήδεμνα . . .
 τοὺς δ' ὁ Κύκλωψ ἐφίλει . . . b
 καὶ ἐν οὐρεσιν ἐξεπεφύκει.
 πίνας ἦλθε φέρων κατὰ δώματα ἡχήμεντα,
 20 ἃς κατὰ φνυκώτριχος πέτρης λευκὸν τρέφει ὕδωρ.
 ψῆττά τε χονδροφυῆς καὶ τρίγλη μιτοπάρηος.
 τῇ δ' ἐγὼ ἐν πρώτοις ἐπέχον κρατερώνυχια χεῖρα,
 οὐδ' ἐφθην τρώσας μιν, ἄασε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.
 ὥς δὲ ἶδον Στρατοκλῆ, κρατερὸν μήστρωρα φόβοιο,
 25 τρίγλης ἱπποδάμοιο κάρη μετὰ χερσὶν ἔχοντα, c
 ἄψ δ' ἐλόμην χάρμη, λαιμὸν δ' ἄπληστον ἄμυνξα.
 ἦλθε δὲ Νηρῆος θυγάτηρ, Θέτις ἀργυρόπεζα,
 σπηπὶν εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα·
 ἢ μόνη ἰχθύς οὔσα τὸ λευκὸν καὶ μέλαν οἶδεν.
 30 καὶ Τιτυὸν εἶδον λίμνης ἐρικυδέα γόγγρον,
 κείμενον ἐν λοπάδεσσ'· ὃ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο
τραπέζας.

τῷ δὲ μετ' ἰχθία βαῖνε θεὰ λευκώλενος ἰχθύς,
d ἔρχεσθαι, ἢ Διὸς εὖχετ' ἐν ἀγκοίνῃσι μιγῆναι
 ἐν κοιτῶν, ὅθεν ἐγγέλεων γένος ἀγροτεράων,
 παμμεγέθης, ἣν οὐ κε δὴ ἀνέρες ἀθλητῆρες,
 5 οἷοι ἄρ' Ἀστυάναξ τε καὶ Ἀντήνωρ ἐγένοντο, 5
 ῥηιδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὔδεος ὀχλίσσειαν·
 τρισπίθαμοι γὰρ ταί γε καὶ ἐννεαπήχεες ἦσαν
 εὖρος, ἀτὰρ μῆκος γε γενέσθην ἐννεόργυιοι.
 πολλὰ δ' ἄναντα κάταντα κατὰ στέγος ἦλθ' ὁ
μάγειρος, 10
 σείων ὀψοφόρους πίνακας κατὰ δεξιὸν ὦμον.
e τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα χύτραι ἔποντο·
 αὐτὰρ ἀπ' Εὐβοίας λοπάδες τόσαι ἐστιχόωντο.
 Ἴρις δ' ἄγγελος ἦλθε ποδῆνεμος, ὠκέα τευθίς,
 15 πέρκη τ' ἀνθεσίχρως καὶ ὁ δημοτικὸς μελάνουρος, 15
 ὃς καὶ θνητὸς ἐὼν ἔπετ' ἰχθύσιν ἀθανάτοισιν.
 οἷη δ' αὖ θύννου κεφαλὴ θαλαμηιάδαο
 νόσφιν ἀφειστήκει, κεχολωμένη εἵνεκα τευχέων
 αἰρομένων· τὸ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν.
f ῥίνη δ' ἦν φιλέουσι περισσῶς τέκτονες ἄνδρες, 20
 τρηχεῖ', ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὐ γὰρ ἔγωγε
 ἦς σαρκὸς δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.
 ὀπταλέος δ' εἰσῆλθε πελώριος ἱππότης κεστρεὺς·
 οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δυνώδεκα σαργοὶ ἔποντο.
 κυανόχρως δ' ἀμίας ἐπὶ τοῖς μέγας, ὅς τε θα- 25
λάσσης

136 πάσης βένθεα οἶδε, Ποσειδάωνος ὑποδυμῶς·
 καριδὲς δ' αἰ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰσὶν αἰδοί,
 αἰ δὴ γῆραι κυφαὶ ἔσαν, χρησταὶ δὲ πάσασθαι·
 χρύσοφρος, ὃς κάλλιστος ἐν ἄλλοις ἴσταται ἰχθύς, 30
 κάραβος, ἀστακὸς αὖτε, λιλαίετο θωρήσσεσθαι
16*

ἐν μακάρων δείπνοις. τοῖς δαιτυμόνες χερ'
 ἐφέντες
 ἐν στόμασιν ἔθεσαν καὶ ἀπήγαγον ἄλλυδις ἄλλον.
 τῶν δ' ἄρ' ἔλοψ κρείων δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
 οὐ πλῆρης περ ἐὼν κρατερῶς παλάμη ἐπορέχθην, ^b
 5 γεύσασθ' ἱμείρων· τὸ δέ γ' ἀμβροσίη μοι ἔδοξεν,
 οἷην δαίνυνται μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔόντες.
 μύραιναν δ' ἐπέθηκε φέρων τὸ κάλυμμα τρα-
 πέξης,
 10 ζώνην θ', ἣν φορέεσκεν ἀγαλλομένη περὶ δειρήν,
 εἰς λέχος ἥνικ' ἔβαινε Δρακοντιάδῃ μεγαθύμῳ.
 σάνδαλα δ' αὖ παρέθηκεν ἀειγενῇ ἀθανατάων,
 βούγλωσσόν θ' ὃς ἔναιεν ἐν ἄλμῃ μορμυρούσῃ, ^c
 κίχλας δ' ἐξείης ἡβήτορας ὑψιπετέεις
 15 καὶ πέτρας καταβοσκομένας, ὑάδας θ' ὑδατει-
 νούς.
 ἐν δ' ἀναμῖξ φάγροι τε καὶ ἵππουροι γλάνιές τε,
 μόρμυρος ἅντα δ' ἔην, γαλήη, σπάρος· οὐς ὁ
 μάγειρος
 20 σίζοντας παρέθηκε φέρων, κνίσωσε δὲ δῶμα.
 τῶν δ' ἔλεγεν δαίνυσθαι· ἐμοὶ δέ γε θηλυτεράων
 εἶναι βρώματ' ἔδοξεν. ἔπειθ' ὠρμαινον ἐπ' ἄλλα. ^d
 κεῖτο δέ τις βατάνη, ἥς οὐδεὶς ἦπτετο δειπνῶν,
 ἐν καθαρῷ, ὅθι περ λοπάδων διεφαίνετο χῶρος.
 25 ἐξῆς κόσσυφος ἦλθε μόνος γεύσασθαι ἔτοιμος·
 οὐ μὲν οὐδ' ἄρ' ἄθικτος ἔην, πόθεν δὲ καὶ
 ἄλλοι.
 κωλῆν δ' ὥς εἶδον, ὥς ἔτρεμον· ἐν δὲ σίναπυ
 κεῖτ' ἀγχοῦ γλυκὺ πνεῖον ἃ χρυσὸς ὦν ἀπερύκων.
 30 γευσάμενος δ' ἔκλαιον, ὅτ' αὖριον οὐκ ἔτι ταῦτα
 ὄψομαι, ἀλλὰ με τυρῷ δεῖ καὶ μάζῃ ὀτρυνῇ . . .
 νηδὺς δ' οὐχ ὑπέμεινε, βιάζετο γὰρ φαδέεσσι· ^e

δάμνα μιν ζωμός τε μέλας ἀκροκώλιά θ' ἐφθά.
 παῖς δέ τις ἐκ Σαλαμῖνος ἄγε τρισκαίδεκα νήσας,
 λίμνης ἐξ ἱερῆς, μάλα πίνοντας· ἃς ὁ μάγειρος
 θῆκε φέρων ἴν' Ἀθηναίων κατέκειντο φάλαγ-
 γες . . . ⁵
 Χαιρεφώων δ' ἐνόησεν ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
 ὄρνιθας γνῶναι καὶ ἐναίσιμα σιτίζεσθαι . . .
 f ἦσθιε δ' ὥστε λέων, παλάμη δ' ἔχε τὸ σκέλος
 αὐτοῦ,
 ὄφρα οἱ οἴκαδ' ἰόντι πάλιν ποτιδόρπιον εἴη. ¹⁰
 χόνδρος δ' ἡδυπρόσωπος, ὃν Ἥφαιστος κάμεν
 ἔψων,
 ἀττικῷ ἐν κεράμῳ πέττων τρισκαίδεκα μῆνας.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δόρποιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἔντο,
 χεῖρας νιψαμένοισιν ἀπ' ὠκεανοῖο ῥοάων ¹⁵
 ὠραῖος παῖς ἦλθε φέρων μύρον ἱρινον ἡδύ·
 137 ἄλλος δ' αὖ στεφάνους ἐπὶ δεξιὰ πᾶσιν ἔδωκεν,
 οἱ ῥόδον ἀμφεπλέκοντο, διάνδιχα κοσμηθέντες.
 κρητὴρ δὲ Βρομίου ἐκεράννυτο, πίνετο δ' οἶνος
 λέσβιος, οὗ δὴ πλεῖστον ἀνὴρ ὑπὲρ ἄνδρα πε- ²⁰
 πώκει.
 δεύτεραι αὖτε τράπεζαι ἐφωπλίζοντο γέμουσαι·
 b ἐν δ' αὐταῖσιν ἐπὶν ἄπιοι καὶ πίονα μῆλα,
 ῥοαί τε σταφυλαί τε θεοῦ Βρομίοιο τιθῆναι,
 πρόσφατος ἦν θ' ἀμάμαξυν ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν. ²⁵
 τῶν δ' ἐγὼ οὐδενὸς ἦσθον ἀπλῶς, μεστὸς δ'
 ἀνεκείμην.
 ὥς δὲ ἶδον ξανθὸν γλυκερὸν μέγαν ἔγκυκλον,
 ἄνδρες,
 Δῆμητρος παῖδ' ὀπτὸν ἐπεισελθόντα πλακοῦντα, ³⁰
 c πῶς ἂν ἔπειτα πλακοῦντος ἐγὼ θείου ἀπεχοί-
 μην; . . .

οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν χεῖρες, δέκα δὲ στόματ' εἶεν,
 γαστήρ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη.
 πόρνοι δ' εἰσῆλθον, κοῦραι δ' οὐ θαυματοποιοί,
 ἃς Στρατοκλῆς ἤλαυνε ποδῶκεας ὄρνιθας ὧς.

5 14. Ἄλεξις δ' ἐν Συντρέχουσιν ἐπισκώπτων τὰ
 ἀττικά δειπνά φησιν

ἔγωγε δύο λαβεῖν μαγείρους βούλομαι
 οὓς ἂν σοφωτάτους δύνωμ' ἐν τῇ πόλει.
 μέλλοντα δειπνίζειν γὰρ ἄνδρα Θετταλὸν
 οὐκ ἀττικηρῶς οὐδ' ἀπηκριβωμένως
 10 λιμῶ παρελθεῖν ἃ δει καθ' ἐν

ἕκαστον αὐτοῖς παρατιθέντα μεγαλείως δέ.
 εὐτράπεζοι δ' εἰσὶν ὄντως οἱ Θετταλοί, καθὰ καὶ Ἐρι-
 φός φησιν ἐν Πελταστῇ οὕτως

15 τὰδ' οὐ Κόρινθος οὐδὲ Λαῖς, ὧ Σύρε,
 οὐδ' εὐτραπέζων Θετταλῶν ξένων τροφαί,
 ὧν οὐκ ἄμοιρος ἦδε χεὶρ ἐγίγνετο.

ὁ δὲ τοὺς εἰς Χιωνίδην ἀναφερομένους Πτωχοὺς ποιή- e
 σας τοὺς Ἀθηναίους φησὶν, ὅταν τοῖς Διοσκούροις ἐν
 20 πρυτανείῳ ἄριστον προτιθῶνται, ἐπὶ τῶν τραπεζῶν
 τιθέναι τυρὸν καὶ φυστὴν δρυπεπεῖς τ' ἐλάας καὶ
 πράσα, ὑπόμνησιν ποιουμένους τῆς ἀρχαίας ἀγωγῆς.
 Σόλων δὲ τοῖς ἐν πρυτανείῳ σιτουμένοις μᾶζαν παρέ-
 χειν κελεύει, ἄρτον δὲ ταῖς ἐορταῖς προσπαρατιθέναι,
 25 μιμούμενος τὸν Ὅμηρον. καὶ γὰρ ἐκεῖνος τοὺς ἀριστεῖς
 συνάγων πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα φύρετο δ' ἄλφιτα
 φησὶν. Χρύσιππός τ' ἐν τετάρτῳ περὶ τοῦ καλοῦ καὶ f
 τῆς ἡδονῆς φησὶν ἐν Ἀθήναις δὲ ἱστοροῦσιν οὐ πάνυ
 ἀρχαίων δυοῖν γινομένων δειπνῶν, ἐν Λυκείῳ τε καὶ
 30 Ἀκαδημείᾳ, τοῦ μὲν εἰς τὴν Ἀκαδήμειαν εἰσενέγκαν-
 τος ὀψοποιοῦ λοπάδα πρὸς ἑτέραν τινὰ χρεῖαν τὸν κέ-
 ραμον κατᾶξαι πάντα τοὺς ἱεροποιούς, ὥς μακρόθεν

οὐκ ἀστείας παρεισδύσεως γινομένης, δέοντος ἀπέ-
 χεσθαι τούτων τῶν μακρόθεν· τὸν δ' ἐν τῷ Λυκείῳ
 κρέας ταριχηρὸν εἰς τάριχος διασκευάσαντα μαστιγω-
 138 θῆναι ὥς παρασοφισζόμενον πονηρῶς. Πλάτων δ' ἐν
 δευτέρῳ Πολιτείας οὕτως ἐστιᾷ τοὺς αὐτοῦ νεοπολί- 5
 τας γράφων ἄνευ ὄψου, ἔφη, ὥς ἔοικας, ποιεῖς τοὺς
 ἄνδρας ἐστιωμένους. ἀληθῆ, ἦν δ' ἐγώ, λέγεις· ἐπε-
 λαθόμεν ὅτι καὶ ὄψον ἔξουσιν, ἅλας τε δηλονότι καὶ
 ἐλάας καὶ τυρὸν καὶ βολβούς, καὶ λάχανά γε, οἷα δὴ ἐν
 ἀγροῖς ἐψήματα, ἐψήσονται. καὶ τραγήματά που παρα- 10
 θήσομεν αὐτοῖς τῶν τε σύκων καὶ ἐρεβίνθων καὶ κνᾶ-
 μων, καὶ μύρτα καὶ φηγούς σποδιοῦσι πρὸς τὸ πῦρ
 μετρίως ὑποπίνοντες. καὶ οὕτω διάγοντες τὸν βίον
 b ἐν εἰρήνῃ μεθ' ὑγιείας, ὥς εἰκός, γηραιοὶ τελευτῶντες
 ἄλλον τοιοῦτον βίον τοῖς ἐκγόνοις παραδώσουσιν. 15

15. ἔξης δὲ λεκτέον καὶ περὶ τῶν λακωνικῶν
 συμποσίων. Ἡρόδοτος μὲν οὖν ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν ἱστο-
 ριῶν περὶ τῆς Μαρδονίου παρασκευῆς λέγων καὶ μνη-
 μονεύσας λακωνικῶν συμποσίων φησὶ Ἐέρξης φεύγων
 ἐκ τῆς Ἑλλάδος Μαρδονίῳ τὴν παρασκευὴν κατέλιπε 20
 τὴν αὐτοῦ. Πανσανίαν οὖν ἰδόντα τὴν τοῦ Μαρδονίου
 c παρασκευὴν χρυσῶ καὶ ἀργύρῳ καὶ παραπετάσμασι
 ποικίλοις κατεσκευασμένην κελεῦσαι τοὺς ἀρτοποιούς
 καὶ ὀψοποιούς κατὰ ταῦτα καθὼς Μαρδονίῳ δειπνον
 παρασκευάσαι. ποιησάντων δὲ τούτων τὰ κελευσθέντα 25
 τὸν Πανσανίαν ἰδόντα κλῖνας χρυσᾶς καὶ ἀργυρᾶς
 ἐστρωμένας καὶ τραπέζας ἀργυρᾶς καὶ παρασκευὴν
 μεγαλοπρεπῆ δειπνου, ἐκπλαγέντα τὰ προκείμενα,
 κελεῦσαι ἐπὶ γέλῳ τοῖς ἑαυτοῦ διακόνοις παρασκευά-
 σαι λακωνικὸν δειπνον. καὶ παρασκευασθέντος γελά- 30
 σας ὁ Πανσανίας μετεπέμψατο τῶν Ἑλλήνων τοὺς
 d στρατηγούς, καὶ ἐλθόντων ἐπιδείξας ἑκατέρου τῶν

δείπνων τὴν παρασκευὴν εἶπεν· ἄνδρες Ἕλληνες, συν-
 ἡγαγον ὑμᾶς βουλόμενος ἐπιδείξαι τοῦ Μήδων ἡγε-
 μόνος τὴν ἀφροσύνην, ὃς τοιαύτην δίαιταν ἔχων ἤλ-
 θεν ὥς ἡμᾶς οὕτω ταλαίπωρον ἔχοντας· φασὶ δέ τινες
 5 καὶ ἄνδρα Συβαρίτην ἐπιδημήσαντα τῇ Σπάρτῃ καὶ
 συνεστιαθέντα ἐν τοῖς φιδιτίοις εἰπεῖν· εἰκότως ἄν-
 δρειότατοί εἰσιν ἀπάντων οἱ Λακεδαιμόνιοι· ἔλοιτο
 γὰρ ἂν τις εὖ φρονῶν μυριάκις ἀποθανεῖν ἢ οὕτως
 εὐτελοῦς διαίτης μεταλαβεῖν.

16. Πολέμων δ' ἐν τῷ παρὰ Ξενοφῶντι κανάθρῳ e
 τοῦ παρὰ Λάκῳσι καλουμένου δείπνου κοπίδος μνη-
 μονεύοντα Κρατῖνόν [φησιν] ἐν Πλούτοις λέγειν
 ἄρ' ἀληθῶς τοῖς ξένοισιν ἔστιν, ὥς λέγουσ', ἐκεῖ
 πᾶσι τοῖς ἐλθοῦσιν ἐν τῇ κοπίδι θοινᾶσθαι καλῶς,
 15 ἐν δὲ ταῖς λέσχαισι φύσκει προσπεπατταλευμέναι
 κατακρέμονται τοῖσι πρεσβευταῖσιν ἀποδάκνειν
 ὁδάξ;

καὶ Εὐπόλις ἐν Εἰλωσι

καὶ γένηται τοῖσδε σάμερον κοπίς.

20 δεῖπνον δ' ἔστιν ἰδίως ἔχον ἢ κοπίς, καθάπερ καὶ τὸ
 καλούμενον αἶκλον... ἐπὴν δὲ κοπίζωσι, πρῶτον μὲν δὴ
 σκηναὶ ποιοῦνται παρὰ τὸν θεόν, ἐν δὲ ταύταις στι-
 βάδας ἐξ ὕλης, ἐπὶ δὲ τούτων δάπιδας ὑποστρωνύ-
 ουσιν, ἐφ' αἷς τοὺς κατακλιθέντας εὐωχοῦσιν, οὐ μόν-
 25 ον τοὺς ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς ἀφικνουμένους, ἀλλὰ καὶ
 τοὺς ἐπιδημήσαντας τῶν ξένων. θύουσιν δ' ἐν ταῖς
 κοπίσιν αἶγας, ἄλλο δ' οὐδὲν ἱερεῖον, καὶ τῶν κρεῶν 139
 διδόασιν μοίρας πᾶσι καὶ τὸν καλούμενον φυσίκιλλον,
 ὃς ἔστιν ἀρτίσκος ἐγκρίδι παραπλήσιος, γογγυλώτερος
 30 δὲ τὴν ἰδέαν. διδόασιν τῶν συνόντων ἑκάστῳ τυρὸν
 χλωρὸν καὶ γαστροὺς καὶ φύσκης τόμον καὶ τραγήματα
 σὺν τε ξηρὰ καὶ κυάμους καὶ φασήλους χλωρούς. κο-

πίξει δὲ καὶ τῶν ἄλλων Σπαρτιατῶν ὁ βουλόμενος. ἐν
 δὲ τῇ πόλει κοπίδας ἄγουσι καὶ τοῖς τιθηνιδίοις κα-
 λουμένοις ὑπὲρ τῶν παίδων. κομίζουσι γὰρ αἱ τιτθαὶ
 τὰ ἄρρενα παῖδιά κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον εἰς ἄγρὸν
 b καὶ πρὸς τὴν κορυθαλίαν καλουμένην Ἀρτεμιν, ἧς τὸ 5
 ἱερὸν παρὰ τὴν καλουμένην Τιάσσάν ἔστιν ἐν τοῖς
 πρὸς τὴν Κλήταν μέρεσι, τὰς κοπίδας παραπλησίως
 ταῖς λελεγμέναις ἐπιτελοῦσι· θύουσιν δὲ καὶ τοὺς γα-
 λαθηνοὺς ὀρθαγορίσκους καὶ παρατιθέασιν ἐν τῇ
 θοίνῃ τοὺς ἱπνίτας ἄρτους. αἶκλον δ' ὑπὸ μὲν τῶν 10
 ἄλλων Δωριέων καλεῖται τὸ δεῖπνον. Ἐπίχαρμος γοῦν
 ἐν Ἐλπίδι φησὶν· ἐκάλεσε γὰρ τοί τις ἐπ' αἶκλον ἐκῶν,
 τὸ δὲ ἐκῶν ὥχεο τρέχων· τὰ αὐτὰ εἶρηκε καὶ ἐν Πε-
 c ριάλλῳ. ἐν δὲ τῇ Λακεδαίμονι τοῖς εἰσιούσιν εἰς τὸ
 φιδίτιον μετὰ δεῖπνον τὸ καλούμενον αἶκλον εἰσφέ- 15
 ρουσιν ἄρτους ἐν ἄρριχίδι καὶ κρέας ἑκάστῳ. καὶ τῷ
 νέμοντι τὰς μοίρας ἀκολουθῶν ὁ διάκονος κηρύττει τὸ
 αἶκλον προστιθεὶς τοῦ πέμψαντος τὴν ὀνομασίαν.

17. ταῦτα μὲν ὁ Πολέμων. πρὸς δὲ ἀντιλέγων
 Δίδυμος ὁ γραμματικὸς (καλεῖ δὲ τοῦτον ὁ Δημήτριος 20
 ὁ Τροιζήνιος βιβλιολάθαν, διὰ τὸ πλῆθος ὧν ἐκδέδωκε
 συγγραμμάτων· ἔστι γὰρ τρισχίλια πρὸς τοῖς πεντα-
 d κοσίοις) φησὶ τάδε· Πολυκράτης ἐν τοῖς Λακωνικοῖς
 ἱστορεῖ ὅτι τὴν μὲν τῶν ὑακινθίων θυσίαν οἱ Λάκω-
 νες ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας συντελοῦσι, καὶ διὰ τὸ πένθος τὸ 25
 γενόμενον περὶ τὸν Ὑακινθον οὔτε στεφανοῦνται ἐπὶ
 τοῖς δείπνοις οὔτε ἄρτον εἰσφέρουσιν οὔτε πέμματα
 καὶ τὰ τούτοις ἀκόλουθα διδόασιν· καὶ τὸν εἰς τὸν θεὸν
 παιᾶνα οὐκ ἄδουσιν, οὐδ' ἄλλο τι τοιοῦτον εἰσάγουσιν
 οὐδέν, καθάπερ ἐν ταῖς ἄλλαις θυσίαις ποιοῦσιν, ἀλλὰ 30
 μετ' εὐταξίας πολλῆς δειπνήσαντες ἀπέρχονται. τῇ δὲ
 e μέσῃ τῶν τριῶν ἡμερῶν γίνεται θεᾶ ποικίλῃ καὶ παν-

ήγνυρις ἀξιόλογος καὶ μεγάλη. παῖδες τε γὰρ κιθαρί-
 ζουσιν ἐν χιτῶσιν ἀνεξωσμένοι καὶ πρὸς αὐλὸν ἄδον-
 τες πάσας ἅμα τῷ πλήκτρῳ τὰς χορδὰς ἐπιτρέχοντες
 ἐν ὀρθῷ μὲν ἀναπαίστῳ μετ' ὀξέος δὲ τόνου τὸν
 5 θεὸν ἄδουσιν, ἄλλοι δ' ἐφ' ἵππων κεκοσμημένοι τὸ
 θέατρον διεξέρχονται, χοροὶ τε νεανίσκων παμπληθεῖς
 εἰσέρχονται καὶ τῶν ἐπιχωρίων τινὰ ποιημάτων ἄδου-
 σιν, ὀρχησθαί τε ἐν τούτοις ἀναμειγμένοι τὴν κίνη-
 σιν ἀρχαϊκὴν ὑπὸ τὸν αὐλὸν καὶ τὴν ᾠδὴν ποιοῦνται. f
 10 τῶν δὲ παρθένων αἱ μὲν ἐπὶ καννάθρων, καμαρωτῶν
 ξυλίνων ἁρμάτων, φέρονται πολυτελῶς κατεσκευα-
 σμένων, αἱ δ' ἐφ' ἀμίλλαις ἁρμάτων ἐξευγμένων πομ-
 πεύουσιν· ἅπασα δ' ἐν κινήσει καὶ χαρᾷ τῆς θεωρίας
 ἡ πόλις καθέστηκεν, ἱερεῖά τε παμπληθῆ θύουσι τὴν
 15 ἡμέραν ταύτην καὶ δειπνίζουσιν οἱ πολῖται πάντας
 τοὺς γνωρίμους καὶ τοὺς δούλους τοὺς ἰδίους· οὐδεὶς
 δ' ἀπολείπει τὴν θυσίαν, ἀλλὰ κενοῦσθαι συμβαίνει
 τὴν πόλιν πρὸς τὴν θεάν. τῆς δὲ κοπίδος μνημονεύει
 καὶ Ἀριστοφάνης ἢ Φιλύλλιος ἐν ταῖς Πόλεσιν, Ἐπί- 140
 20 λυκός τ' ἐν Κωραλίσκῳ λέγων οὕτως
 ποττὰν κοπίδ' οἶῶ σῶμαι
 ἐν Ἀμυκλαῖον. πάρα γέλλωσιν
 βάρακες πολλοὶ κᾶρτοι
 καὶ δωμός [τις] μάλα ἀδύς,
 25 διαρρήδην λέγων μάζας ἐν ταῖς κοπίσι παρατίθεσθαι
 (τοῦτο γὰρ οἱ βάρακες δηλοῦσιν, οὐχὶ τολύπας, ὥς φησι
 Λυκόφρων, ἢ τὰ προφυράματα τῶν μαζῶν, ὡς Ἐρα-
 τοσθένης) καὶ ἄρτους δὲ καὶ ζωμόν τινα καθηδυμέ-
 νον περιττῶς. τίς δ' ἐστὶν ἡ κοπίς σαφῶς ἐκτίθεται
 30 Μόλπις ἐν τῇ Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ γράφων οὕτως
 'ποιοῦσι δὲ καὶ τὰς καλουμένας κοπίδας. ἐστὶ δ' ἡ b
 κοπίς δειπνον, μᾶζα ἄρτος κρέας λάχανον ὠμόν

ζωμός σῦκον τράγημα θέρμος· ἀλλὰ μὴν οὐδ' ὀρ-
 θαγορίσκοι λέγονται, ὥς φησιν ὁ Πολέμων, οἱ γαλα-
 θηνοὶ χοῖροι, ἀλλ' ὀρθραγορίσκοι, ἐπεὶ πρὸς τὸν ὀρ-
 θρον πιπράσκονται, ὥς Περσαῖος ἱστορεῖ ἐν τῇ λα-
 κωνικῇ πολιτείᾳ καὶ Διοσκουρίδης ἐν δευτέρῳ πολι- 5
 τείας καὶ Ἀριστοκλῆς ἐν τῷ προτέρῳ καὶ οὗτος τῆς
 c Λακωνίων πολιτείας. ἔτι φησὶν ὁ Πολέμων καὶ τὸ δεῖ-
 πνον ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων [μόνων] αἵκλον προσα-
 γορεύεσθαι, παραπλησίως ἀπάντων Δωριέων οὕτως
 αὐτὸ καλούντων. Ἀλκμὰν μὲν γὰρ οὕτω φησί 10

κῆπλ τᾶ μύλα ὀυφῆται κῆπλ ταῖς συναικλίαις,
 οὕτω τὰ συνδείπνια καλῶν. καὶ πάλιν 'αἵκλον' Ἀλ-
 κμᾶων ἁρμόξατο· αἵκλον δ' οὐ λέγουσιν οἱ Λάκωνες
 τὴν μετὰ τὸ δεῖπνον μοῖραν, ἀλλ' οὐδὲ τὰ διδόμενα
 τοῖς φιδιτίοις μετὰ τὸ δεῖπνον (ἄρτος γὰρ ἐστὶ καὶ 15
 κρέας), ἀλλ' ἐπαικλα μὲν λέγεται ταῦτα, ὄντα οἶον
 ἐπιχορηγήματα τοῦ συντεταγμένου τοῖς φιδίταις αἰ-
 d κλου· παρὰ γὰρ τοῦτο οἶμαι τὴν φωνὴν πεποιῆσθαι.
 καὶ ἐστὶν ἡ παρασκευὴ τῶν λεγομένων ἐπαίκλων οὐχ
 ἀπλῆ, καθάπερ ὁ Πολέμων ὑπείληφεν, ἀλλὰ διττῇ. 20
 ἦν μὲν γὰρ τοῖς παισὶ παρέχουσι, πάνυ τις εὐκόλος
 ἐστὶ καὶ εὐτελής. ἄλφριτα γὰρ ἐστὶν ἐλαίῳ δεδευμένα,
 ἃ φησι Νικοκλῆς ὁ Λάκων κάπτειν αὐτοὺς μετὰ τὸ
 δεῖπνον ἐν φύλλοις δάφνης, παρ' ὃ καὶ καμματίδας μὲν
 προσαγορεύεσθαι τὰ φύλλα, αὐτὰ δὲ τὰ ψαιστὰ κάμ- 25
 e ματα. ὅτι δὲ ἔθος ἦν τοῖς πάλαι καὶ φύλλα δάφνης
 τραγηματίζεσθαι Καλλίας ἢ Διοκλῆς ἐν τοῖς Κύκλωψί
 φησιν οὕτως

φυλλὰς ἡ δειπνων κατάλυσις ἦδε καθάπερ σχη-
 μάτων. 30

ἦν δ' εἰς τὰ τῶν ἀνδρῶν φιδίτια κομίζουσι, σκευοποι-
 εῖται ἐκ τινων ζώων ὠρισμένων, παραχορηγοῦντος

αὐτὰ τοῖς φιδίταις ἐνὸς τῶν εὐπορούντων, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ πλειόνων. ὁ δὲ Μόλπις καὶ ματτύνην φησὶ προσ-
αγορεύεσθαι τὰ ἔπαικλα.

18. περὶ δὲ τῶν ἐπαίκλων Περσαῖος ἐν τῇ Λα-
κωνικῇ πολιτείᾳ οὕτως γράφει· καὶ εὐθύς τοὺς μὲν
εὐπόρους ζημιοῖ εἰς ἔπαικλα· ταῦτα δ' ἐστὶ μετὰ δεῖ- f
πνον τραγήματα· τοῖς δ' ἀπόροις ἐπιτάττει κάλαμον
ἢ στιβάδα ἢ φύλλα δάφνης φέρειν, ὅπως ἔχῃσι τὰ
ἔπαικλα κάπτειν μετὰ δεῖπνον· γίνεται γὰρ ἄλφιστα
10 ἐλαίῳ ἐρρασμένα. τὸ δ' ὅλον ὥσπερ πολίτευμά τι τοῦ-
το δὴ συνίσταται μικρόν. καὶ γὰρ ὄντινα δεῖ πρῶτον
κατακεῖσθαι ἢ δεύτερον, ἢ ἐπὶ τοῦ σκιμποδίου καθῆ-
σθαι, πάντα τοιαῦτα ποιοῦσιν εἰς ἔπαικλα· τὰ ὅμοια
ἱστορεῖ καὶ Διοσκουρίδης. περὶ δὲ τῶν καμματίδων 141
15 καὶ τῶν καμμάτων Νικοκλῆς οὕτως γράφει· διακού-
σας δὲ πάντων ὁ ἔφορος ἦτοι ἀπέλυσεν ἢ κατεδίκασεν.
ὁ δὲ νικήσας ἐξημίωνεν ἐλαφρῶς ἦτοι κάμμασιν ἢ καμ-
ματίσιν. ἔστι δὲ τὰ μὲν κάμματα ψαιστὰ, αἱ δὲ καμ-
ματίδες αἷς κάπτουσι τὰ ψαιστὰ.

20 19. περὶ δὲ τοῦ τῶν φιδιτίων δεῖπνον Δικαίαρ-
χος τάδε ἱστορεῖ ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Τριπολιτικῷ
τὸ δεῖπνον πρῶτον μὲν ἐκάστῳ χωρὶς παρατιθέμενον
καὶ πρὸς ἕτερον κοινωνίαν οὐδεμίαν ἔχον· εἴτα μᾶζαν b
μὲν ὅσῃν ἂν ἕκαστος ἢ βουλόμενος, καὶ πιεῖν πάλιν
25 ὅταν ἢ θυμὸς ἐκάστῳ κώθων παρακείμενός ἐστιν.
ὅψον δὲ ταυτὸν αἰεὶ ποτε πᾶσιν ἐστίν, ὕειον κρέας
ἐφθόν, ἐνίοτε δ' οὐδ' ὅτιμενοῦν πλήν ὅψον τι μικρόν
ἔχον σταθμὸν ὡς τέταρτον μάλιστα, καὶ παρὰ τοῦτο
ἕτερον οὐδὲν πλήν ὅ γε ἀπὸ τούτων ζωμός, ἱκανὸς ὢν
30 παρὰ πᾶν τὸ δεῖπνον ἅπαντας αὐτοὺς παραπέμπειν,
κἂν ἄρα ἐλάα τις ἢ τυρὸς ἢ σῦκον. ἀλλὰ κἂν τι λάβω-
σιν ἐπιδόσιμον, ἰχθὺν ἢ λαγὼν ἢ φάτταν ἢ τι τοιοῦ-

c τον. εἴτ' ὁξέως ἤδη δεδειπνηκόσιν ὕστερα περιφέρει-
ται ταῦτα τὰ ἔπαικλα καλούμενα. συμφέρει δ' ἕκα-
στος εἰς τὸ φιδίτιον ἄλφίτων μὲν ὡς τρία μάλιστα
ἡμιμέδιμνα ἄττικά, οἴνου δὲ χόας ἑνδεκά τινας ἢ δώ-
δεκα, παρὰ δὲ ταῦτα τυροῦ σταθμὸν τινα καὶ σῦκων, 5
ἔτι δὲ εἰς ὀψωνίαν περὶ δέκα τινὰς αἰγινάλους ὀβο-
λούς· Σφαῖρος δ' ἐν τρίτῳ Λακωνικῆς πολιτείας
γράφει· φέρουσι δὲ καὶ ἔπαικλα αὐτοῖς οἱ φιδίται·
καὶ τῶν μὲν ἀγρευομένων ὑφ' αὐτῶν ἐνίοτε οἱ πολ-
d λοί, οὐ μὴν ἄλλ' οἳ γε πλούσιοι καὶ ἄρτον καὶ ὦν ἂν 10
ὦρα ἐκ τῶν ἀγρῶν ὅσον εἰς αὐτὴν τὴν συνουσίαν,
νομίζοντες καὶ τὸ πλείονα τῶν ἱκανῶν παρασκευάζειν
περιττὸν εἶναι, μὴ μέλλοντά γε προσφέρεισθαι· Μόλ-
πις δὲ φησὶ· μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον εἴωθεν αἰεὶ τι παρὰ
τινος κομίζεσθαι, ἐνίοτε δὲ καὶ παρὰ πλειόνων, παρ' 15
αὐτοῖς κατ' οἶκον ἡρτυμένη ματτύνη, ὃ καλοῦσιν ἔπαι-
κλον. τῶν δὲ κομιζομένων οὐδεὶς οὐδὲν ἀγοράσας εἴω-
θε φέρειν· οὔτε γὰρ ἡδονῆς οὔτ' ἀκραςίας γαστροῦς
οὔνεκεν κομίζουσιν, ἀλλὰ τῆς αὐτῶν ἀρετῆς ἀπόδειξιν
e τῆς κατὰ τὴν θήραν ποιούμενοι. πολλοὶ δὲ καὶ ποί- 20
μνι· αὐτῶν τρέφοντες ἀφθόνως μεταδιδόασιν τῶν ἐκ-
γόνων. ἔστι δ' ἡ ματτύνη φάτται χῆνες τρυγόνες κί-
χλαι κόσσυφοι λαγὼ ἄρνες ἔριφοι. οἱ δὲ μάγειροι ση-
μαίνουσι τοὺς αἰεὶ τι κομίζοντας εἰς μέσον, ἵνα πάντες
ἴδωσι τὴν τῆς θήρας φιλοπονίαν καὶ τὴν εἰς αὐτοὺς 25
ἐκτένειαν· Δημήτριος δ' ὁ Σκήψιος ἐν τῷ πρώτῳ
τοῦ τρωικοῦ διακόσμου τὴν τῶν καρνείων φησὶν ἐορ-
τὴν παρὰ Λακεδαιμονίοις μίμημα εἶναι στρατιωτικῆς
ἀγωγῆς. τόπους μὲν· ἄρ εἶναι ἐννέα τῷ ἀριθμῷ, σκιά-
f δες δὲ οὗτοι καλοῦνται, σκηναῖς ἔχοντες παραπλήσιόν 30
τι· καὶ ἐννέα καθ' ἕκαστον ἄνδρες δειπνοῦσι, πάντα
τε ἀπὸ προστάγματος κηρύσσεται. ἔχει τε ἐκάστη σκιάς

φρατρίας τρεῖς, καὶ γίνεται ἡ τῶν καρνείων ἐορτὴ ἐπὶ ἡμέρας ἑννέα.

20. τὴν δὲ τῆς διαίτης τῆς τοιαύτης σκληρότητα ὕστερον καταλύσαντες οἱ Λάκωνες ἐξώκειλαν εἰς τρυ-
 5 φήν. Φύλαρχος γοῦν ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ καὶ εἰκο-
 στῇ τῶν ἱστοριῶν τάδε γράφει περὶ αὐτῶν Ἰακεδαι-
 μόνιοι εἰς μὲν τὰ φιδίτια οὐκ ἤρχοντο κατὰ τὸ πάτριον
 ἔθος· ὅτε δὲ καὶ παραγένοιοντο, μικρὰ συμπεριεν- 142
 εχθεῖσι νόμου χάριν παρεσκευάζετο καὶ ἄλλα αὐτοῖς
 10 στρωμαί τε τοῖς μεγέθεσιν οὕτως ἐξησκημένοι πολυ-
 τελῶς καὶ τῇ ποικιλίᾳ διαφόρως ὥστε τῶν ξένων ἐνί-
 ους τῶν παραληφθέντων ὀκνεῖν τὸν ἀγκῶνα ἐπὶ τὰ
 προσκεφάλαια ἐρεῖδειν. οἱ δὲ πρότερον ἐπὶ τοῦ κλιντη-
 ρίου ψιλοῦ διακαρτεροῦντες τῆς κλίνης παρ' ὅλην τὴν
 15 συνουσίαν ὅτε τὸν ἀγκῶνα ἅπαξ ἐρεῖδειαν, εἰς τὴν
 προειρημένην τρυφὴν ἦλθον, ποτηρίων τ' ἐκθέσεις
 πολλῶν καὶ βρωμάτων παντοδαπῶς πεποιημένων πα-
 ραθέσεις, ἔτι δὲ μύρων ἐξηλλαγμένων, ὥς δ' αὐτως b
 οἴνων καὶ τραγημάτων. καὶ τούτων ἤρξαν οἱ μικρὸν
 20 πρὸ Κλεομένους βασιλεύσαντες Ἀρεὺς καὶ Ἀκρότα-
 τος, αὐλικὴν ἐξουσίαν ζηλώσαντες· οὓς τοσοῦτον αὐ-
 θις ὑπερῆραν τινες τῶν ιδιωτῶν τῶν ἐν Σπάρτῃ γινο-
 μένων κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον τῇ πολυτελείᾳ τῇ καθ'
 αὐτοὺς ὥστε δοκεῖν τὸν Ἀρεῖα καὶ τὸν Ἀκρότατον εὐ-
 25 τελείᾳ πάντας ὑπερβεβληκέναι τοὺς ἀφελεστάτους τῶν
 πρότερον.

21. Κλεομένης δὲ πολὺ διενέγκας τῷ [τε] συνιδεῖν
 πράγματα καίτοι νέος ὢν καὶ κατὰ τὴν δίαιταν ἀφε-
 λέστατος γέγονεν. ἤδη γὰρ τηλικούτων πραγμάτων c
 30 ἡγούμενος ἔμφασιν τοῖς παραλαμβανομένοις πρὸς τὴν
 θυσίαν ἐποίει, διότι τὰ παρ' ἐκείνοις τῶν παρ' αὐτὸν
 οὐδὲν καταδεέστερα εἶη παρασκευαζόμενα. πολλῶν

δὲ πρεσβειῶν παραγινομένων πρὸς αὐτόν, οὐδέποτε
 ἐνωρίστερον τοῦ κατειθισμένου συνῆγε καιροῦ, πεντα-
 κλίνου τε διεστρώννυτο οὐδέποτε πλεῖον· ὅτε δὲ μὴ
 παρεῖη πρεσβεία, τρίκλινον. καὶ πρόσταγμα οὐκ ἐγί-
 νετο δι' ἐδεάτρου τίς εἴσεται καὶ κατακλιθήσεται πρῶ- 5
 d τος, ἀλλ' ὁ πρεσβύτατος ἡγεῖτο ἐπὶ τὰς κλῖνας, εἰ μὴ
 τιν' αὐτὸς προσκαλέσαιτο. κατελαμβάνετο δὲ ἐπὶ τὸ
 πολὺ μετ' ἀδελφοῦ κατακείμενος ἢ μετὰ τινος τῶν
 ἡλικιωτῶν. ἐπὶ τε τῷ τρίποδι ψυκτῆρ χαλκοῦς ἐπέ-
 κειτο καὶ κάδος καὶ σκαφίον ἀργυροῦν δύο κοτύλας 10
 χωροῦν καὶ κύαθος, ἢ δ' ἐπίχυσις χαλκῇ. πιεῖν δὲ οὐ
 προσεφέρετο, εἰ μὴ τις αἰτήσκειν· ἐδίδοτο δὲ κύαθος
 εἰς πρὸ τοῦ δεῖπνου· τὸ δὲ πολὺ πρῶτον· καὶ ὅτε
 προσνεύσειεν ἐκεῖνος, οὕτως ἦτουν καὶ οἱ λοιποί. τὰ
 δὲ παρατιθέμενα ἐπὶ μὲν τραπεζίου ἦν τοῦ τυχόντος, 15
 e τὰ δὲ λοιπὰ ὥστε μήθ' ὑπεραίρειν μήτ' ἐλλείπειν, ἀλλ'
 ἱκανὰ ἅπασι γίνεσθαι καὶ μὴ προσδεῖσθαι τοὺς παρ-
 όντας. οὕτε γὰρ οὕτως ὦρετο δεῖν, ὥσπερ ἐν τοῖς
 φιδιτίοις, δέχεσθαι ζωμῷ καὶ κρεαδίοις ἀφελῶς οὕτε
 πάλιν οὕτως ὑπερτείνειν, ὥς εἰς τὸ μηδὲν δαπανᾶν, 20
 ὑπερβάλλοντα τὸ σύμμετρον τῆς διαίτης. τὸ μὲν γὰρ
 ἀνελεύθερον ἐνόμιζε τὸ δ' ὑπερήφανον. ὁ δ' οἶνος
 ἦν μικρῷ βελτίων, ὅτε παρείησάν τινες. ἐπεὶ δὲ δει-
 πνήσειαν, ἐσιώπων πάντες. ὁ δὲ παῖς ἐφεισθήκει κε-
 f κραμένον ἔχων τὸ ποτὸν καὶ τῷ αἰτοῦντι προσέφερε. 25
 τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον οὐ πλεῖον
 ἐδίδοτο δύο κύαθων, καὶ τοῦτο προσνεύσαντι προσ-
 εφέρετο. ἀκρόαμα δὲ οὐδὲν οὐδέποτε παρεπορεύετο,
 διετέλει δ' αὐτὸς προσομιλῶν πρὸς ἕκαστον καὶ πάν-
 τας ἐκκαλούμενος εἰς τὸ τὰ μὲν ἀκούειν τὰ δὲ λέγειν 30
 αὐτοὺς, ὥστε τεθηρευμένους ἀποτρέχειν ἅπαντας.

διακωμωδῶν δ' Ἀντιφάνης τὰ λακωνικὰ δεῖπνα

ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Ἀρχων φησὶν οὕτως

ἐν Λακεδαιμόνι

143

γέγονας, ἐκείνων τῶν νόμων μεθεκτέον
ἐστίν. βάδιζ' ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὰ φιδίτια·
5 ἀπόλαυε τοῦ ζωμοῦ, ῥόφει, τοὺς βύστακας
μὴ καταφρόνει, μὴδ' ἕτερόν ἐπιζήτει καλόν,
ἐν τοῖς δ' ἐκείνων ἔθεσιν ἴσθ' ἀρχαῖκός.

22. περὶ δὲ τῶν κρητικῶν συσσιτίων Δωσιάδας
ἱστορῶν ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν Κρητικῶν γράφει οὕτως
10 οἱ δὲ Λύκτιοι συνάγουσι μὲν τὰ κοινὰ συσσίτια οὕ-
τως. ἕκαστος τῶν γινομένων καρπῶν ἀναφέρει τὴν
δεκάτην εἰς τὴν ἐταιρίαν· καὶ τὰς τῆς πόλεως προσό- b
δους [ἄς] διανέμουσιν οἱ προεσθηκότες τῆς πόλεως εἰς
τοὺς ἐκάστων οἴκους. τῶν δὲ δούλων ἕκαστος αἰγι-
15 ναῖον φέρει στατήρα κατὰ κεφαλὴν. διήρηνται δ' οἱ
πολῖται πάντες καθ' ἐταιρίας, καλοῦσι δὲ ταύτας ἀν-
δρεῖα. τὴν τ' ἐπιμέλειαν ἔχει τοῦ συσσιτίου γυνή,
τρεις ἢ τέσσαρας τῶν δημοτικῶν προσειληφνῦα πρὸς
τὰς ὑπηρεσίας. ἕκαστῳ δ' αὐτῶν ἀκολουθοῦσι δύο
20 θεράποντες ξυλοφόροι· καλοῦσι δ' αὐτοὺς καλοφό-
ρους. εἰσὶ δὲ πανταχοῦ κατὰ τὴν Κρήτην οἴκοι δύο
ταῖς συσσιτίαις, ὧν τὸν μὲν καλοῦσιν ἀνδρεῖον, τὸν c
δ' ἄλλον, ἐν ᾧ τοὺς ξένους κοιμίζουσι, κοιμητήριον
προσαγορεύουσι. κατὰ δὲ τὸν συσσιτικὸν οἶκον πρῶ-
25 τον μὲν κεῖνται δύο τράπεζαι ξενικαὶ καλούμεναι, αἷς
προσκαθίζουσι τῶν ξένων οἱ παρόντες· ἐξῆς δ' εἰσὶν
αἱ τῶν ἄλλων. παρατίθεται δὲ τῶν παρόντων ἴσον
μέρος ἕκαστῳ· τοῖς δὲ νεωτέροις ἡμισυ δίδεται κρέως,
τῶν δ' ἄλλων οὐδενὸς ἄπτονται. εἴτα ποτήριον ἐν
30 ἐκάστῃ τραπέζῃ παρατίθεται κεκραμένον ὕδαρου·
τοῦτο κοινῇ πάντες πίνουσιν οἱ κατὰ τὴν κοινὴν τρά-
πεζαν· καὶ δειπνήσασιν ἄλλο παρατίθεται. τοῖς δὲ d

παισὶ κοινὸς κέκραται κρατῆρ. τοῖς δὲ πρεσβυτέροις,
ἐὰν βούλωνται πλεῖον πιεῖν, ἐξουσία δέδοται. ἀπὸ δὲ
τῆς τραπέξης τὰ βέλτιστα τῶν παρακειμένων ἢ προε-
στηκυῖα τῆς συσσιτίας γυνὴ φανερώς ἀφαιροῦσα πα- 5
ρατίθῃσι τοῖς κατὰ τὸν πόλεμον ἢ κατὰ σύνεσιν δεδο-
ξασμένοις. ἀπὸ δὲ τοῦ δεῖπνου πρῶτον μὲν εἰώθασι
βουλευέσθαι περὶ τῶν κοινῶν, εἴτα μετὰ ταῦτα μέ-
μνηνται τῶν κατὰ πόλεμον πράξεων καὶ τοὺς γενομέ-
νους ἄνδρας ἀγαθοὺς ἐπαινοῦσι, προτρεπόμενοι τοὺς
νεωτέρους εἰς ἀνδραγαθίαν. Πυργίων δ' ἐν τρίτῳ 10
e Κρητικῶν νομίμων ἐν τοῖς συσσιτίοις (φησὶν) οἱ
Κρητῆς καθήμενοι συσσιτοῦσι. [καὶ ὅτι ἀβαμβά-
κεντα τοῖς ὀρφανοῖς παρατίθεται,] καὶ ὅτι οἱ νεώ-
τατοι αὐτῶν ἐφeskάσι διακονοῦντες, καὶ ὅτι μετ'
εὐφημίας σπείσαντες τοῖς θεοῖς μερίζουσι τῶν πα- 15
ρατιθεμένων ἅπασιν, ἀπονέμουσι δὲ καὶ τοῖς υἱοῖς
κατὰ τὸν θάκον τὸν τοῦ πατρὸς ὑφιζάνουσιν ἐξ
ἡμισείας τῶν τοῖς ἀνδράσι παρατιθεμένων. τοὺς δ'
ὀρφανούς ἰσομερεῖς εἶναι· παρατίθεται δ' αὐτοῖς
f ἀβαμβάκεντα τῇ κράσει καθ' ἕκαστα τῶν νενομισμέ- 20
νων. ἦσαν δὲ καὶ ξενικοὶ θᾶκοι καὶ τράπεζα τρίτη δε-
ξιᾶς εἰσιόντων εἰς τὰ ἀνδρεῖα, ἣν ξενίου τε Διὸς ξε-
νίαν τε προσηγόρευον.

23. Ἡρόδοτος δὲ συγκρίνων τὰ τῶν Ἑλλήνων
συμπόσια πρὸς τὰ παρὰ Πέρσαις φησὶν ἡμέρην δὲ 25
Πέρσαις ἀπασέων μάλιστα ἐκείνην τιμᾶν νομίζουσι τῇ
ἕκαστος ἐγένετο. ἐν ταύτῃ δὲ πλέω δαῖτα τῶν ἄλλων
δικαιεῦσι προτίθεσθαι. ἐν τῇ οἱ εὐδαίμονες αὐτῶν
βοῦν καὶ ὄνον καὶ ἵππον καὶ κάμηλον προτιθέαται,
144 ὅλους ὅπτους ἐν καμίνοις· οἱ δὲ πένητες αὐτῶν τὰ 30
λεπτὰ τῶν προβάτων προτιθέαται. σίτοισί τε ὀλίγοισι
χρέονται, ἐπιφορήμασι δὲ πολλοῖσι καὶ οὐκ ἁλέσι. καὶ

ATHENAEUS. I.

17

διὰ τοῦτό φασι Πέρσαι τοὺς Ἕλληνας σιτεομένους πει-
 νῶντας παύεσθαι, ὅτι σφίσιν ἀπὸ δείπνου παραφο-
 ρέεται οὐδὲν λόγου ἄξιον· εἰ δέ τι παραφέροιτο,
 ἐσθίοντας ἂν οὐ παύεσθαι. οἶνω δὲ κάρτα προσκέα-
 5 ται· καὶ σφιν οὐκ ἐμέσαι ἔξεστιν, οὐκ οὐρήσαι ἀντίον
 ἄλλον. ταῦτα μὲν οὖν οὕτω φυλάσσεται. μεθυσκόμε-
 νοι δὲ εἰώθασι βουλευέσθαι τὰ σπουδαιότατα τῶν
 πρηγμάτων. τὸ δ' ἂν ἄδη σφίσι βουλευομένοισι, b
 τοῦτο τῇ ὑστεραίῃ νήφουσι προτιθεῖ ὁ στεγέαρχος ἐν
 10 τοῦ ἂν ἐόντες βουλευόμενοι. καὶ ἦν μὲν ἄδη καὶ νή-
 φουσι, χρέονται αὐτῷ· εἰ δὲ μή, μετιεῖσι. τὰ δ' ἂν
 νήφοντες προβουλεύονται, μεθυσκόμενοι ἐπιδιαγι-
 νώσκουσι.

24. περὶ δὲ τῆς τρυφῆς τῶν ἐν Πέρσαις βασι-
 15 λέων Ξενοφῶν ἐν Ἀγησίλαῳ γράφει οὕτως· τῷ μὲν
 γὰρ Πέρσῃ πᾶσαν γῆν περιέρχονται μαστεύοντες τί
 ἂν ἡδέως πίοι· μυρίοι δὲ τεχνῶνται τί ἂν ἡδέως φά-
 γοι. ὅπως γε μὴν καταδάσθαι οὐδ' ἂν εἴποι τις ὅσα c
 πραγματεύονται. Ἀγησίλαος δὲ διὰ τὸ φιλόπονος εἴ-
 20 ναι πᾶν μὲν τὸ παρὸν ἡδέως ἔπινε, πᾶν δὲ τὸ συντυ-
 χὸν ἡδέως ἥσθιεν· εἰς δὲ τὸ ἀσμένως κοιμηθῆναι πᾶς
 τόπος ἱκανὸς ἦν αὐτῷ. ἐν δὲ τῷ Ἰέρωνι ἐπιγραφομέ-
 νῳ λέγων περὶ τῶν τοῖς τυράννοις παρασκευαζομένων
 καὶ τῶν τοῖς ἰδιώταις εἰς τροφάς φησιν οὕτως· καὶ
 25 οἶδά γε, ἔφη, ὦ Σιμωνίδη, ὅτι τούτῳ κρίνουσιν οἱ
 πλεῖστοι ἡδιον ἡμᾶς καὶ πίνειν καὶ ἐσθίειν τῶν ἰδιω-
 τῶν, ὅτι δοκοῦσι καὶ αὐτοὶ ἡδιον ἂν δειπνῆσαι τὸ
 ἡμῖν παρατιθέμενον δείπνον ἢ τούτοις. τὸ γὰρ τὰ d
 εἰωθότα ὑπερβάλλον, τοῦτο παρέχει τὰς ἡδονάς. διὸ
 30 καὶ πάντες ἄνθρωποι ἡδέως προσδέχονται τὰς ἐορτάς,
 πλὴν οὐχ οἱ τύραννοι. ἔκπλεω γὰρ αὐτοῖς ἀεὶ παρε-
 σκευασμένοι οὐδεμίαν ἐν ταῖς ἐορταῖς ἐπίδοσιν ἔχου-

σιν αὐτῶν αἱ τράπεζαι· ὥστε ταύτῃ πρῶτον τῇ εὐφρο-
 σύνῃ τῆς ἐλπίδος μειονεκτοῦσι τῶν ἰδιωτῶν. ἔπειτα,
 ἔφη, ἐκεῖνο εὖ οἶδα ὅτι καὶ σὺ ἔμπειρος εἶ, ὅτι ὅσῳ
 ἂν τις πλείω παραθῇται τὰ περιττὰ τῶν ἱκανῶν, το-
 e σούτῳ καὶ θάσσον μᾶλλον κόρος ἐμπίπτει τῆς ἐδωδῆς. 5
 ὥστε καὶ τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς μειονεκτεῖ ὁ παρατι-
 θέμενος πολλὰ τῶν μετρίως διαιτωμένων. ἀλλὰ ναὶ
 μὰ Δία, ἔφη ὁ Σιμωνίδης, ὅσον ἂν χρόνον ἡ ψυχὴ
 προσίηται, τοῦτον πολὺ μᾶλλον ἡδονται οἱ ταῖς πολυ-
 τελεστέραις παρασκευαῖς τρεφόμενοι τῶν τὰ εὐτελέ- 10
 στατα παρατιθεμένων.

25. Θεόφραστος δ' ἐν τῷ πρὸς Κάσανδρον περὶ
 βασιλείας (εἰ γνήσιον τὸ σύγγραμμα· πολλοὶ γὰρ αὐτό
 φασιν εἶναι Σωσιβίου, εἰς ὃν Καλλίμαχος ὁ ποιητῆς
 ἐπίνικον ἐλεγειακὸν ἐποίησε) τοὺς Περσῶν φησὶ βα- 15
 f σιλεῖς ὑπὸ τρυφῆς προκηρύττειν τοῖς ἐφευρίσκουσιν
 τινα καινὴν ἡδονὴν ἀργυρίου πλήθος. Θεόπομπος δ'
 ἐν τῇ τριακοστῇ καὶ πέμπτῃ τῶν ἱστοριῶν τὸν Παφλα-
 γόνων φησὶ βασιλέα Θῦν ἑκατὸν πάντα παρατίθεσθαι
 δειπνοῦντα ἐπὶ τὴν τράπεζαν, ἀπὸ βοῶν ἀρξάμενον· 20
 καὶ ἀναχθέντα αἰχμάλωτον ὡς βασιλέα καὶ ἐν φυλακῇ
 ὄντα πάλιν τὰ αὐτὰ παρατίθεσθαι ζῶντα λαμπρῶς.
 διὸ καὶ ἀκούσαντα Ἀρταξέρξην εἰπεῖν ὅτι οὕτως αὐ-
 145 τῷ δοκοίη ζῆν ὡς ταχέως ἀπολούμενος. ὁ δ' αὐτὸς
 Θεόπομπος ἐν τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τῶν Φιλιππικῶν 25
 ὅταν (φησὶ) βασιλεὺς εἰς τινὰς ἀφίκηται τῶν ἀρχο-
 μένων, εἰς τὸ δείπνον αὐτοῦ δαπανᾶσθαι εἴκοσι τά-
 λαντα, ποτὲ δὲ καὶ τριάκοντα. οἱ δὲ καὶ πολὺ πλείω
 δαπανῶσιν. ἐκάστῃς γὰρ τῶν πόλεων κατὰ τὸ μέγε-
 θος ὥσπερ ὁ φόρος καὶ τὸ δείπνον ἐκ παλαιοῦ τεταγ- 30
 μένον ἐστίν.

26. Ἡρακλείδης δ' ὁ Κυμαῖος ὁ τὰ Περσικὰ συγ-

γράφας ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν ἐπιγραφομένων Παρα-
 σκευαστικῶν· καὶ οἱ θεραπεύοντες (φησί) τοὺς Περ- b
 σῶν βασιλεῖς δειπνοῦντας ἅπαντες λελουμένοι διακο-
 νοῦσιν ἐσθῆτας καλὰς ἔχοντες, καὶ διατρίβουσι σχεδὸν
 5 τὸ ἡμισυ τῆς ἡμέρας περὶ τὸ δεῖπνον. τῶν δὲ τοῦ βα-
 σιλέως συνδείπνων οἱ μὲν ἔξω δειπνοῦσιν, οὓς καὶ
 ὁρᾶν ἔξεστι παντὶ τῷ βουλομένῳ, οἱ δὲ εἴσω μετὰ βα-
 σιλέως. καὶ οὗτοι δὲ οὐ συνδειπνοῦσιν αὐτῷ, ἀλλ'
 ἔστιν οἰκήματα δύο καταντικρὺ ἀλλήλων, ἐν ᾧ ὁ βασι-
 10 λεὺς τὸ ἄριστον ποιεῖται καὶ ἐν ᾧ οἱ σύνδειπνοι. καὶ
 ὁ βασιλεὺς ἐκείνους ὁρᾷ διὰ τοῦ παρακαλύμματος τοῦ
 ἐπὶ τῇ θύρᾳ· ἐκεῖνοι δ' αὐτὸν οὐχ ὁρῶσιν· ἐνίστε c
 μέντοι, ἐπειδὴν ἐορτὴ ἦ, ἐν ἐνὶ οἰκήματι ἅπαντες δει-
 πνοῦσιν ἐν ᾧ καὶ ὁ βασιλεὺς, ἐν τῷ μεγάλῳ οἴκῳ.
 15 ὅταν δὲ ὁ βασιλεὺς πότον ποιῇται, ποιεῖ δὲ πολλάκις,
 συμπόται αὐτῷ εἰσιν ὥς μάλιστα δώδεκα. καὶ ὅταν
 δειπνήσωσιν, ὅ τε βασιλεὺς αὐτὸς καθ' αὐτὸν καὶ οἱ
 σύνδειπνοι, καλεῖ τοὺς συμπότας τούτους τις τῶν εὐ-
 νούχων. καὶ ὅταν εἰσέλθωσι, συμπίνουσι μετ' αὐτοῦ
 20 οὐ τὸν αὐτὸν οἶνον κακεῖνοι, καὶ οἱ μὲν χαμαὶ καθή-
 μενοι ὃ δ' ἐπὶ κλίνης χρυσόποδος κατακείμενος· καὶ d
 ὑπερμεθυσθέντες ἀπέρχονται. τὰ δὲ πλεῖστα ὁ βασι-
 λεὺς μόνος ἀριστᾷ καὶ δειπνεῖ. ἐνίστε δὲ καὶ ἡ γυνὴ
 αὐτῷ συνδειπνεῖ καὶ τῶν υἱῶν ἐνιοι. καὶ παρὰ τὸ δεῖ-
 25 πνον ἄδουσί τε καὶ ψάλλουσιν αἱ παλλακαὶ αὐτῷ, καὶ
 μία μὲν ἐξάρχει, αἱ δ' ἄλλαι ἀθρόως ἄδουσι. τὸ δὲ
 δεῖπνον, φησί, τοῦ βασιλέως καλούμενον ἀκούσαντι
 μὲν δόξει μεγαλοπρεπὲς εἶναι, ἐξεταζόμενον δὲ φανεῖ-
 ται οἰκονομικῶς καὶ ἀκριβῶς συντεταγμένον καὶ τοῖς
 30 ἄλλοις Πέρσαις τοῖς ἐν δυναστείᾳ οὖσι κατὰ τὸν αὐ-
 τὸν τρόπον. ἔστι μὲν γὰρ τῷ βασιλεῖ χίλια ἱερεῖα τῆς e
 ἡμέρας κατακοπτόμενα. τούτων δ' εἰσὶ καὶ ἵπποι καὶ

κάμηλοι καὶ βόες καὶ ὄνοι καὶ ἔλαφοι καὶ τὰ πλεῖστα πρό-
 βατα· πολλοὶ δὲ καὶ ὄρνιθες ἀναλίσκονται, οἳ τε στρου-
 θοὶ οἱ ἀράβιοι (ἔστι δὲ τὸ ζῶον μέγα) καὶ χῆνες καὶ
 ἀλεκτρονίδες. καὶ μέτρια μὲν αὐτῶν παρατίθεται ἐκά-
 στῷ τῶν συνδείπνων τοῦ βασιλέως καὶ ἀποφέρεται 5
 ἕκαστος αὐτῶν ὅ τι ἂν καταλίπηται ἐπὶ τῷ ἀρίστῳ. τὰ
 δὲ πλεῖστα τούτων τῶν ἱερείων καὶ τῶν σιτίων οὓς
 f τρέφει βασιλεὺς τῶν τε δορυφόρων καὶ τῶν πελτα-
 στῶν, τούτοις ἐκφέρεται εἰς τὴν αὐλήν· οὗ ἦν ἰδεῖν
 ἅπαντα μερίδας ποιήσαντες τῶν κρεῶν καὶ τῶν ἄρτων 10
 ἴσας διαιροῦνται. ὥσπερ δὲ οἱ μισθοφόροι ἐν τῇ Ἑλλάδι
 μισθὸν ἀργύριον λαμβάνουσιν, οὕτως οὗτοι τὰ σιτία
 παρὰ τοῦ βασιλέως εἰς ὑπόλογον λαμβάνουσιν. οὕτω
 δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις Πέρσαις τοῖς ἐν δυναστείᾳ
 οὖσιν ἀθρόα πάντα τὰ σιτία ἐπὶ τὴν τράπεζαν παρα- 15
 τίθεται· ἐπειδὴν δὲ οἱ σύνδειπνοι δειπνήσωσι, τῶν
 ἀπὸ τῆς τραπέζης καταλειπομένων (καταλείπεται δὲ
 τὰ πλεῖστα κρέα καὶ ἄρτοι) ὁ τῆς τραπέζης ἐπιμελού-
 μενος δίδωσιν ἐκάστῳ τῶν οἰκετῶν· καὶ ταῦτα λαβὼν
 146 τὴν καθ' ἡμέραν ἔχει τροφήν. παρὰ γὰρ τὸν βασιλέα 20
 φοιτῶσιν οἱ ἐντιμότατοι τῶν συνδείπνων ἐπὶ τὸ ἄρι-
 στον μόνον, διὰ τὸ παρητῆσθαι, ἵνα μὴ δις πορεύων-
 ται, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τοὺς συνδείπνους ὑποδέχωνται.

27. Ἡρόδοτος δὲ φησιν ἐν τῇ ἐβδόμῃ ὥς οἱ ὑπο-
 δεχόμενοι Ἑλλήνων τὸν βασιλέα καὶ δειπνίζοντες Ξέρ- 25
 ξην ἐς πᾶν κακοῦ ἀφίκοντο οὕτως ὥστε ἐκ τῶν οἴκων
 ἀνάστατοι ἐγένοντο· ὅκου Θασίοισι ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ
 ἡπείρῳ πολίων τῶν σφετέρων δεξαμένοις τὴν Ξέρξεω
 στρατιὰν καὶ δειπνίσασι τετρακόσια τάλαντα ἀργυρίου
 b Ἀντίπατρος τῶν ἀστῶν ἀνὴρ ἐδαπάνησε. καὶ γὰρ ἐκ- 30
 πώματα ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ κρατῆρας παρετίθεντο,
 καὶ ταῦτα μετὰ τὸ δεῖπνον.. εἰ δὲ Ξέρξης δις ἐσιτέετο,

μεταλαμβάνων καὶ ἄριστον, ἀνάστατοι ἂν ἐγεγόνεσαν αἱ πόλεις. καὶ ἐν τῇ ἐνάτῃ δὲ τῶν ἱστοριῶν φησι βασιλῆιον δεῖπνον βασιλεὺς προτίθεται. τοῦτο δὲ παρασκευάζεται ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐν ἡμέρῃ τῇ ἐγένετο ὁ βασιλεὺς. οὐνομα δὲ τῷ δεῖπνῳ περσιστὶ μὲν τυκτά, 5 ἐλληνιστὶ δὲ τέλειον. τότε καὶ τὴν κεφαλὴν σμᾶται μούνον καὶ Πέρσαις δωρέεται. ὁ δὲ μέγας Ἀλέξανδρος δειπνῶν ἐκάστοτε μετὰ τῶν φίλων, ὡς ἱστορεῖ Ἐφίππος ὁ Ὀλύνθιος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου καὶ 10 Ἡφαιστίωνος μεταλλαγῆς, ἀνήλυσκε τῆς ἡμέρας μνᾶς ἑκατὸν, δειπνούντων ἰσως ἐξήκοντα ἢ ἐβδομήκοντα φίλων. ὁ δὲ Περσῶν βασιλεὺς, ὡς φησι Κτησίας καὶ Δεῖνων ἐν τοῖς Περσικοῖς, ἐδείπνει μετὰ ἀνδρῶν μυρίων πεντακισχιλίων, καὶ ἀνηλίσκετο εἰς τὸ δεῖπνον 15 τάλαντα τετρακόσια. γίνεταί δὲ ταῦτα ἰταλικοῦ νομίσματος ἐν μυριάσι διακοσίαις τεσσαράκοντα. αὐταὶ δὲ εἰς μυρίους πεντακισχιλίους μεριζόμεναι ἑκάστῳ ἀνδρὶ γίνονται ἀνὰ ἑκατὸν ἐξήκοντα ἰταλικοῦ νομίσματος. ὥστ' εἰς ἴσον καθίστασθαι τῷ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀναλώματι· ἑκατὸν γὰρ μνᾶς ἀνήλυσκεν, ὡς ὁ 20 Ἐφίππος ἱστόρησεν.

Μένανδρος δ' ἐν Μέθῃ τοῦ μεγίστου δεῖπνου δαπάνημα τάλαντον τίθησι λέγων οὕτως
 εἴτ' οὐχ ὅμοια πράττομεν καὶ θύομεν;
 25 ὅπου γε τοῖς θεοῖς μὲν ἡγορασμένον
 δραχμῶν ἄγω προβάτιον ἀγαπητὸν δέκα,
 αὐλητρίδας δὲ καὶ μύρον καὶ ψαλτρίας
 τυρὸν θάσιον μενδαῖον ἐγγέλεις μέλι
 μικροῦ ταλάντου, γίνεταί τὸ κατὰ λόγον.
 30 ὥς γὰρ ὑπερβολῆς τινος ἀναλώματος τάλαντον ὠνόμασε. καὶ ἐν Δυσκόλῳ δέ φησιν οὕτως
 ὥς θύουσι δ' οἱ τοιχωρύχοι

κοίτας φέροντες σταμνία τ' οὐχὶ τῶν θεῶν
 ἔνεκ' ἀλλ' ἑαυτῶν. ὁ λιβανωτὸς εὐσεβὲς
 f καὶ τὸ πόπανον· τοῦτ' ἔλαβεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὸ πῦρ
 ἅπαν ἐπιτεθέν. οἱ δὲ τὴν ὁσφὺν ἄκραν
 καὶ τὴν χολὴν ὅσα τ' ἄβρωτα τοῖς θεοῖς 5
 ἐπιθέντες αὐτοὶ τᾶλλα καταπίνουσι.

28. Φιλόξενος δ' ὁ Κυθήριος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ, εἶπερ τούτου καὶ ὁ κωμωδιοποιὸς Πλάτων ἐν τῷ Φάωνι ἐμνήσθη, καὶ μὴ τοῦ Λευκαδίου Φιλοξένου, τοιαύτην ἐκτίθεται παρασκευὴν δεῖπνου 10
 ἐς δ' ἔφερον διπλοὶ παῖδες λιπαρῶπα τράπεζαν
 147 ἅμμ', ἐτέραν δ' ἑτεροί, ἄλλοι δ' ἐτέραν μέχρη
 οὐ πλήρωσαν οἶκον.

ταὶ δὲ πρὸς ὑψηλύνους ἔστιλβον αὐγὰς
 εὐστεφάνοις λακάναις παροψίδι τ' ὀξυβάφων 15
 πλήρεις, σὺν τε χλιδόωσαι
 παντοδαποῖσι τέχνας εὐρήμασι πρὸς βιοτάν, ψυχᾶς
 δελεασματίοισιν.
 . . πάρφερον ἐν κανέοις μάξας χιονοχροάας. ἄλλοι δ' . . . 20

ἐπεὶ πρῶτα παρῆλθ' οὐ κάκκαβος, ὃ φιλότας,
 ἀλλ' ἄλλοπλατεῖς τὸ μέγιστον
 πάντ' ἔπαθεν λιπαρόν τ' ἐς ἐγγέλεά τινες ἄριστον,
 γογγροιτοιωνητεμῶν πλήρες θεοτερπές. ἐπ' αὐτῷ δ' 25

ἄλλο παρῆλθε τόσον, βάτις δ' ἐνέης ἰσόκνυκλος.
 b μικρὰ δὲ κακκαβί' ἦς, ἔχοντα τὸ μὲν γαλεοῦ τι
 νάρκιον ἄλλο παρῆς ἑτερον πίον ἀπὸ τευθιάδων
 καὶ 30
 σηπιοπουλυποδείων τῶν ἀπαλοπλοκάμων. θερμὸς μετὰ ταῦτα παρῆλθεν

ἰσοτράπεζος ὅλος νῆστις συνόδων
 πυρρός, ἔπειτα βαθμούς ἀτμίζων· ἐπὶ τῷ δ' ἐπί-
 πυσται
 τευθίδες, ὦ φίλε, καὶ ξανθαὶ μέλι καρίδες αἱ
 κυφαὶ παρῆλθον,
 5 θρυμματίδες δ' ἐπὶ ταύταις εὐπέταλοι χλωραὶ
 θ' ἡδυφάρυγγες
 πύρρων τε στεγανὰ φυστὰ μέγαθος κακκάβου c
 γλυκνου ὄξιος...
 10 ὀμφαλὸς θοίνας καλεῖται παρὰ γ' ἐμὴν καὶ τίν,
 σάφ' οἶδα.
 ἐς τὰδε ναὶ μὰ θεοὺς ὑπερμέγεθες τέμαχος θυ-
 νου μόλεν ὅπτον ἐκείθεν
 θερμόν, ὅθεν γλυφίσιν τετμημένον εὐθύς ἐπ'
 15 αὐτὰς
 τὰς ὑπογαστρίδας διανεκέως ἐπάμυνε
 ..π' ἐμὴν τε μέλοι καὶ τίν, μάλα κεν κεχαροίμεθ'.
 ἀλλ' οὐθὲν ἐλλίπομεν θοίνα παρέης ὅτ' ἐπαλλάξ-
 αι δύνατ' ἐπικρατέως ἔγωγ' ἔτι κοῦ κε λέγοι τις.
 20 πάντα παρῆς ἐτύμως ἄμμιν· παρέπαισε δὲ θερ-
 μόν
 σπλάγχχνον. ἔπειτα δὲ νῆστις δέλφακος οἴκετι- d
 καὶ καὶ
 νῶτος ἐσῆλθε καὶ ὀσφὺς καὶ μινυρίγματα θερμά.
 25 καὶ κεφάλαιον ὅλον διάπτυχες ἐφθὸν ἀπερπεν-
 θηνὸς ἀλεκτοτρόφου πνικτᾶς ἐρίφου παρέ-
 θηκεν,
 εἶτα δίεφθ' ἀκροκώλια, σχελίδας τε μετ' αὐτῶν
 λευκοφορινοχρόους, ῥύγχη κεφάλαια πόδος τε
 30 χναυμάτιόν τε σεσιλφωμένον.
 ἐφθά τ' ἔπειτά κρέ', ὅπτά τ' ἄλλ' ἐρίφων τε καὶ
 ἄρνων

ἀθυπέρωμα καρὸς χορδὰ γλυκίστα
 μιξεριφαρνογενῆς, ἂν δὴ φιλέοντι θεοί· τοῦτ',
 e ὦ φιλότας, ἔσθois κε. λαγῶα δ' ἔπειτ'
 ἀλεκτρονούνων τε νεοσσοί,
 περδίκων φασσῶν τε χύδαν ἥδη παρεβάλλετο 5
 θερμὰ πολλά,
 καὶ μαλακοπτυχέων ἄρτων. ὁμοσύρυγα δὲ ξαν-
 θόν τ' ἐπεισῆλθεν μέλι καὶ γάλα σύμπακ-
 ον, τό κε τυρὸν ἅπας τις
 ἤμεν ἔφασχ' ἀπαλόν, κήγῶν ἐφάμαν. ὅτε δ' ἥδη 10
 βρωτύος ἡδὲ ποτάτος ἐς κόρον ἤμεν ἑταῖροι,
 τῆνα μὲν ἐξαπάειρον δμῶες, ἔπειτα δὲ παῖδες
 νίπτρ' ἔδοσαν κατὰ χειρῶν.

29. Σωκράτης δὲ ὁ Ρόδιος ἐν τρίτῳ ἐμφυλίου πο-
 λέμου τὸ Κλεοπάτρας ἀναγράφων συμπόσιον, τῆς τε- 15
 f λευταίας Αἰγύπτου βασιλευσάσης, γημαμένης δ' Ἀν-
 τωνίῳ τῷ Ῥωμαίων στρατηγῷ ἐν Κιλικίᾳ, φησὶν οὕ-
 τως· ἀπαντήσασα τῷ Ἀντωνίῳ ἡ Κλεοπάτρα ἐν Κιλι-
 κίᾳ παρεσκεύασεν αὐτῷ βασιλικὸν συμπόσιον, ἐν ᾧ
 πάντα χρύσεια καὶ λιθοκόλλητα περιττῶς ἐξεργασμένα 20
 ταῖς τέχναις· ἦσαν δὲ (φησὶ) καὶ οἱ τοῖχοι ἀλουργέσι
 καὶ διαχρύσοις ἐμπεπετασμένοι ὕφεσι. καὶ δώδεκα
 τρίκλινα διαστρώσασα ἐκάλεσε τὸν Ἀντώνιον μεθ' ὧν
 148 ἐβούλετο ἡ Κλεοπάτρα. τοῦ δὲ τῇ πολυτελείᾳ τῆς
 ὥψεως ἐκπλαγέντος ὑπομειδιάσασα ταῦτ' ἔφη πάντα 25
 δωρεῖσθαι αὐτῷ, καὶ εἰς αὖριον παρεκάλει συνδει-
 πνῆσαι πάλιν, ἥκοντα μετὰ τῶν φίλων καὶ τῶν ἡγε-
 μόνων· ὅτε καὶ πολλῷ κρεῖττον διακοσμήσασα τὸ
 συμπόσιον ἐποίησε φανῆναι τὰ πρῶτα μικρά, καὶ πάλιν
 καὶ ταῦτα ἐδωρήσατο. τῶν δ' ἡγεμόνων ἐφ' ἧ 30
 ἕκαστος κατέκειτο κλίνῃ καὶ τὰ κυλικεῖα, καθὼς ταῖς
 στρωμναῖς ἐμεμέριστο, ἐκάστῳ φέρειν ἐπέτρεψε. καὶ

κατὰ τὴν ἄφοδον τοῖς μὲν ἐν ἀξιώμασι φορεῖα σὺν τοῖς
κομίζουσι, τοῖς πλείοσι δὲ καταργύροις σκευαῖς κεκο-
σμημένους ἵππους, πᾶσι δὲ λαμπηροφόρους παῖδας
Αἰθίοπας παρέσκησε. τῇ δὲ τετάρτῃ τῶν ἡμερῶν τα-
5 λαντιαίους εἰς ῥόδα μισθοὺς διέδωκε, καὶ κατεστρώθη
ἐπὶ πηχναῖα βάθῃ τὰ ἐδάφη τῶν ἀνδρῶν ἐμπεπετα-
σμένων δικτύων τοῖς κάλυξιν. ἱστορεῖ δὲ καὶ αὐτὸν
τὸν Ἀντώνιον ἐν Ἀθήναις μετὰ ταῦτα διατρίψαντα
περίοπτον ὑπὲρ τὸ θέατρον κατασκευάσαντα σχεδίαν
10 χλωρᾷ πεπυκασμένην ὕλῃ, ὥσπερ ἐπὶ τῶν βακχικῶν
ἄντρων γίνεται, ταύτης τύμπανα καὶ νεβρίδας καὶ
παντοδάπ' ἄλλ' ἀθύρματα διονυσιακὰ ἐξαρτήσαντα
μετὰ τῶν φίλων ἐξ ἐωθινοῦ κατακλινόμενον μεθύ-
σκεσθαι, λειτουργούντων αὐτῷ τῶν ἐξ Ἰταλίας μετα-
15 πεμφθέντων ἀκροαμάτων, συνηθροισμένων ἐπὶ τὴν
θέαν τῶν Πανελλήνων. μετέβαινε δ' ἐνίοτε, φησί,
καὶ ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν, ἀπὸ τῶν τεγῶν λαμπάσι δα-
δουχομένης πάσης τῆς Ἀθηναίων πόλεως. καὶ ἔκτοτ'
ἐκέλευσεν ἑαυτὸν Διόνυσον ἀνακηρύττεσθαι κατὰ τὰς
20 πόλεις ἀπάσας. καὶ Γαῖος δὲ ὁ αὐτοκράτωρ, ὁ Καλί-
γουλα προσαγορευθεὶς διὰ τὸ ἐν στρατοπέδῳ γεννη-
θῆναι, οὐ μόνον ὠνομάζετο νέος Διόνυσος, ἀλλὰ καὶ
τὴν διονυσιακὴν πᾶσαν ἐνδύνων στολὴν προῆει καὶ
οὕτως ἐσκευασμένος ἐδίκαζεν.

25 30. εἰς ταῦτα ἔστιν ἀποβλέποντα τὰ ὑπὲρ ἡμᾶς
ἀγαπᾶν τὴν ἐλληνικὴν πενίαν, λαμβάνοντα πρὸ
ὀφθαλμῶν καὶ τὰ παρὰ Θηβαίοις δεῖπνα, περὶ ὧν
Κλείταρχος ἐν τῇ πρώτῃ τῶν περὶ Ἀλέξανδρον ἱστο-
ριῶν διηγούμενος, καὶ ὅτι ὁ πᾶς αὐτῶν πλοῦτος ἡ-
30 ρέθη μετὰ τὴν ὑπ' Ἀλεξάνδρου τῆς πόλεως κατασκα-
φὴν ἐν ταλάντοις τετρακοσίοις τεσσαράκοντά φησιν,
ὅτι τε μικρόψυχοι ἦσαν καὶ τὰ περὶ τὴν τροφήν λίχνοι,

παρασκευάζοντες ἐν τοῖς δείπνοις θρία καὶ ἐψητοὺς
καὶ ἀφύας καὶ ἐγκρασιχόλους καὶ ἀλλᾶντας καὶ σχελί-
δας καὶ ἔντος, οἷσι Μαροδόνιον εἰστίασε μετὰ τῶν ἄλ-
λων πεντήκοντα Περσῶν Ἀτταγῖνος ὁ Φρύωνος, ὃν
φησιν Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἐνάτῃ μεγάλως πλούτῳ παρε-
5 σκευάσθαι. ἡγοῦμαι δ' ὅτι οὐκ ἂν περιεγέροντο, οὐδ'
ἂν ἐδέησε τοῖς Ἑλλησι περὶ Πλάταιαν παρατάττεσθαι
ἀπολωλόσιν ἤδη ὑπὸ τῶν τοιούτων τροφῶν.

31. ἀρκαδικὸν δὲ δεῖπνον διαγράφων ὁ Μιλήσιος
Ἑκαταῖος ἐν τῇ τρίτῃ τῶν γενεαλογιῶν μάζας φησὶν
10 εἶναι καὶ ὕεια κρέα. Ἀρμόδιος δ' ὁ Λεπρεάτης ἐν τῷ
περὶ τῶν κατὰ Φιγάλειαν νομίμων ὁ κατασταθεὶς
(φησί) παρὰ Φιγαλεῦσι σίταρχος ἔφερε τῆς ἡμέρας οἴ-
νου τρεῖς χόας καὶ ἀλφίτων μέδιμνον καὶ τυροῦ πεν-
τάμουν καὶ τᾶλλα τὰ πρὸς τὴν ἄρτυσιν τῶν ἱερῶν
15 149 ἀρμόττοντα. ἡ δὲ πόλις παρεῖχεν ἑκατέρῳ τῶν χορῶν
τρία πρόβατα καὶ μάγειρον ὑδριαφόρον τε καὶ τραπέ-
ζας καὶ βάθρα πρὸς τὴν καθέδραν, καὶ τὴν τοιαύτην
ἅπασαν παρασκευὴν, πλὴν τῶν περὶ τὸν μάγειρον
σκευῶν, ἃ ὁ χορηγός. τὸ δὲ δεῖπνον ἦν τοιοῦτον· τυ-
20 ρὸς καὶ φυστὴ μάζα νόμου χάριν ἐπὶ χαλκῶν κανῶν
τῶν παρὰ τισὶ καλουμένων μαζονόμων, ἀπὸ τῆς χρείας
εἰληφότων τὴν ἐπωνυμίαν· ὁμοῦ δὲ τῇ μάξῃ καὶ τῷ
τυρῷ σπλάγχνον καὶ ἄλλες προσφαγεῖν. καθαγισάντων
b δὲ ταῦτα ἐν κεραμέᾳ κοτταβίδι πιεῖν ἑκάστῳ μικρόν,
25 καὶ ὁ προσφέρων ἀνείπεν εὐδειπνίας· εἶτα δ' εἰς τὸ
κοινὸν ζωμὸς καὶ περίκομμα, πρόσχερα δ' ἑκάστῳ δύο
κρέα. ἐνόμιζον δ' ἐν ἅπασιν τοῖς δείπνοις, μάλιστα δὲ
τοῖς λεγομένοις μαζῶσι, τοῦτο γὰρ ἔτι καὶ νῦν ἡ διο-
νυσιακὴ σύνοδος ἔχει τοῦνομα, τοῖς ἐσθίουσι τῶν νέων
30 ἀνδρικώτερον ζωμόν τ' ἐγχεῖν πλείω καὶ μάζας καὶ
ἄρτους παραβάλλειν. γενναῖος γὰρ ὁ τοιοῦτος ἐκρί-

νετο καὶ ἀνδρώδης ὑπάρχειν. θαυμαστὸν γὰρ ἦν καὶ ^c
 περιβόητον παρ' αὐτοῖς ἢ πολυφαγία. μετὰ δὲ τὸ
 δεῖπνον σπονδὰς ἐποιοῦντο, οὐκ ἀπονιψάμενοι τὰς
 χεῖρας ἀλλ' ἀποματιτόμενοι τοῖς ψωμοῖς, καὶ τὴν ἀπο-
⁵ μαγδαλίαν ἕκαστος ἀπέφερε, τοῦτο ποιοῦντες ἔνεκα
 τῶν ἐν ταῖς ἀμφόδοις γινομένων νυκτερινῶν φόβων.
 ἀπὸ δὲ τῶν σπονδῶν παιὰν ᾄδεται. ὅταν δὲ τοῖς ἡρώσι
 θύωσι, βουθυσία μεγάλη γίνεται καὶ ἐστιῶνται πάν-
 τες μετὰ τῶν δούλων· οἱ δὲ παῖδες ἐν ταῖς ἐστιάσεσι
¹⁰ μετὰ τῶν πατέρων ἐπὶ λίθων καθήμενοι γυμνοὶ συν- ^d
 δειπνοῦσιν. Θεόπομπος δ' ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ τεσσαρα-
 κοστῇ τῶν Φιλιππικῶν· οἱ Ἀρχάδες (φησὶν) ἐν ταῖς
 ἐστιάσεσιν ὑποδέχονται τοὺς δεσπότας καὶ τοὺς δού-
 λους, καὶ μίαν πᾶσι τράπεζαν παρασκευάζουσι καὶ τὰ
¹⁵ σιτία πᾶσιν εἰς τὸ μέσον παρατιθέασι καὶ κρατῆρα
 τὸν αὐτὸν πᾶσι κιρνᾷσι.

32. παρὰ δὲ Ναυκρατίταις, ὥς φησιν Ἑρμείας
 ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν περὶ τοῦ γρυνείου Ἀπόλλωνος, ἐν
 τῷ πρυτανείῳ δειπνοῦσι γενεθλίοις Ἑστίας πρυτανί-
²⁰ τιδος καὶ διονυσίοις, ἔτι δὲ τῇ τοῦ κωμαίου Ἀπόλλω-
 νος πανηγύρει, εἰσιόντες πάντες ἐν στολαῖς λευκαῖς, ^e
 ἃς μέχρι καὶ νῦν καλοῦσι πρυτανικὰς ἐσθῆτας. καὶ
 κατακλιθέντες ἐπανίστανται εἰς γόνατα, τοῦ ἱεροκῆ-
 ρυκος τὰς πατρίους εὐχὰς καταλέγοντος συσπένδου-
²⁵ τες. μετὰ δὲ ταῦτα κατακλιθέντες λαμβάνουσιν ἕκα-
 στος οἶνου κοτύλας δύο, πλὴν τῶν ἱερέων τοῦ τε πυ-
 θίου Ἀπόλλωνος καὶ τοῦ Διονύσου· τούτων γὰρ ἕκα-
 τέρῳ διπλοῦς ὁ οἶνος μετὰ καὶ τῶν ἄλλων μερίδων
 δίδοται. ἔπειτα ἕκαστῳ παρατίθεται ἄρτος καθαρὸς
³⁰ εἰς πλάτος πεποιημένος, ἐφ' ᾧ ἐπίκειται ἄρτος ἕτερος, ^f
 ὃν κριβανίτην καλοῦσι, καὶ κρέας ὕειον καὶ λεκάριον
 πτισάνης ἢ λαχάνου τοῦ κατὰ καιρὸν γινομένου, ᾧ

τε δύο καὶ τυροῦ τροφαλὶς σὺν καὶ τε ξηρὰ καὶ πλακοῦς
 καὶ στέφανος. καὶ ὅς ἂν ἔξω τι τούτων ἱεροποιὸς πα-
 ρασκευάσῃ ὑπὸ τῶν τιμούχων ζημιοῦται. ἀλλὰ μὴν
 οὐδὲ τοῖς σιτουμένοις ἐν πρυτανείῳ ἔξωθεν προσεισ-
 φέρειν τι βρώσιμον ἔξεστι, μόνον δὲ ταῦτα κατανα- ⁵
 λίσκουσι, τὰ ὑπολειπόμενα τοῖς οἰκέταις μεταδιδόν-
¹⁵⁰ τες. ταῖς δ' ἄλλαις ἡμέραις πάσαις τοῦ ἐνιαυτοῦ ἔξε-
 στι τῶν σιτουμένων τῷ βουλομένῳ ἀνελθόντι εἰς τὸ
 πρυτανεῖον δειπνεῖν οἴκοθεν παρασκευάσαντα αὐτῷ
 λάχανόν τι ἢ τῶν ὀσπρίων καὶ τάριχος ἢ ἰχθύν, κρέως ¹⁰
 δὲ χοιρείου βραχύτατον, καὶ τούτων μεταλαμβάνων
 κοτύλην οἶνου. γυναικὶ δὲ οὐκ ἔξεστιν εἰσιέναι εἰς τὸ
 πρυτανεῖον ἢ μόνη τῇ αὐλητρίδι. οὐκ εἰσφέρεται δὲ
 οὐδ' ἄμῃς εἰς τὸ πρυτανεῖον. ἐὰν δέ τις Ναυκρατιτῶν
 γάμους ἐστιά, ὥς ἐν τῷ γαμικῷ νόμῳ γέγραπται, ἀπελ- ¹⁵
^b ρηται ᾧ καὶ μελίπηκτα δίδοσθαι. τίς δὲ ἢ τούτων
 αἰτία Οὐλπιανὸς ἡμᾶς διδάσκειν δίκαιος.

33. Αὐγκεὺς δ' ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς προκρίνων
 τὰ αἰγυπτιακὰ δεῖπνα τῶν περσικῶν· Αἰγυπτίων ἐπι-
 στρατευσάντων (φησὶν) ἐπὶ Ὄχον τὸν Περσῶν βασι- ²⁰
 λέα καὶ νικηθέντων, ἐπεὶ ἐγένετο αἰχμάλωτος ὁ τῶν
 Αἰγυπτίων βασιλεὺς, ὁ Ὄχος αὐτὸν φιλανθρώπως
 ἄγων ἐκάλεσε καὶ ἐπὶ δεῖπνον. τῆς οὖν παρασκευῆς
 γενομένης λαμπρᾶς ὁ Αἰγύπτιος κατεγέλα ὥς εὐτελῶς
^c τοῦ Πέρσου διαιτωμένου. εἰ δὲ θέλεις, ἔφη, εἰδέναι, ²⁵
 ᾧ βασιλεῦ, πῶς δεῖ σιτεῖσθαι τοὺς εὐδαίμονας βασι-
 λέας, ἐπίτρεψον τοῖς ἑμοῖς ποτε γενομένοις μαγείροις
 παρασκευάσαι σοι αἰγύπτιον δεῖπνον. καὶ κελεύσαν-
 τος ἐπεὶ παρεσκευάσθη, ἡσθεὶς ὁ Ὄχος τῷ δείπνῳ,
 κακὸν κακῶς σε, ἔφη, ᾧ Αἰγύπτιε, ἀπολέσειαν οἱ ³⁰
 θεοί, ὅστις δεῖπνα τοιαῦτα καταλιπὼν ἐπεθύμησας
 θοίνης εὐτελεστέρας. τίνα δ' ἦν τὰ αἰγύπτια δεῖπνα

Πρωταγορίδης ἐν τῷ πρώτῳ περὶ δαφνικῶν ἀγώνων διδάσκει ἡμᾶς λέγων οὕτως· τρίτη δ' ἐστὶν ἰδέα δειπνῶν αἰγυπτιακή, τραπεζῶν μὲν οὐ παρατιθεμένων, δ πινάκων δὲ περιφερομένων.

5 34. Παρὰ δὲ Γαλάταις φησὶ Φύλαρχος ἐν τῇ ἑκτῇ ἐν ταῖς τραπέζαις ἄρτους πολλοὺς κατακεκλασμένους παρατίθεσθαι χύδην καὶ κρέα ἐκ τῶν λεβήτων, ὧν οὐδεις γένεται ἢν μὴ πρότερον θεάσῃται τὸν βασιλέα, εἰ ἦψατο τῶν παρακειμένων. ἐν δὲ τῇ τρίτῃ ὁ αὐτὸς Φύ-
10 λαρχος Ἀριάμνην φησὶ τὸν Γαλάτην πλουσιώτατον ὄντα ἐπαγγεῖλασθαι ἐστιᾶσαι Γαλάτας πάντας ἐνιαυ-
τὸν καὶ τοῦτο συντελέσαι ποιήσαντα οὕτως. κατὰ τό- e
πους τῆς χώρας τὰς ἐπικαιροτάτους τῶν ὁδῶν διέλαβε
σταθμοῖς, ἐπὶ τε τούτοις ἐκ χαράκων καὶ τῶν καλά-
15 μων τῶν τε οἰσυνῶν ἐπεβάλλετο σκηνὰς χωρούσας
ἀνὰ τετρακοσίους ἄνδρας καὶ πλείους ἔτι, καθὼς ἂν
ἐκποιῶσιν οἱ τόποι τό τ' ἀπὸ τῶν πόλεων δέξασθαι
καὶ τῶν κωμῶν μέλλον ἐπιρρεῖν πλῆθος. ἐνταῦθα δὲ
λέβητας ἐπέστησε κρεῶν παντοδαπῶν μεγάλους, οὓς
20 πρὸ ἐνιαυτοῦ καὶ πρὸ τοῦ μέλλειν . . . μεταπεμψά-
μενος τεχνίτας ἐξ ἄλλων πόλεων ἐχαλκεύσατο. θύ- f
ματα δὲ καταβάλλεσθαι ταύρων καὶ συῶν καὶ προβά-
των τε καὶ τῶν λοιπῶν κτηνῶν ἐκάστης ἡμέρας πολλά.
πίθους τε οἴνου παρεσκευάσθαι καὶ πλῆθος ἀλφίτων
25 πεφυραμένων. καὶ οὐ μόνον, φησὶν, οἱ παραγινόμε-
νοι τῶν Γαλατῶν ἀπὸ τῶν κωμῶν καὶ τῶν πόλεων
ἀπέλανον, ἀλλὰ καὶ οἱ παριόντες ξένοι ὑπὸ τῶν ἐφε-
στηκότων παίδων οὐκ ἠφίεντο, ἕως ἂν μεταλάβωσι
τῶν παρασκευασθέντων.

30 35. Θρακίων δὲ δειπνῶν μνημονεύει Ξενοφῶν ἐν
ἑβδόμῃ Ἀναβάσεως τὸ παρὰ Σεύθῃ διαγράφων συμ-
πόσιον ἐν τούτοις· ἐπειδὴ δ' εἰσῆλθον ἐπὶ τὸ δεῖπνον 151

πάντες, τὸ δὲ δεῖπνον ἦν καθημένοις κύκλῳ, ἔπειτα
δὲ τρίποδες εἰσηνέχθησαν πᾶσιν. οὗτοι δὲ ὅσον εἴκοσι
κρεῶν μεστοὶ νενεμημένων καὶ ἄρτοι ζύμητες μεγάλοι
προσπεπερονημένοι ἦσαν πρὸς τοῖς κρέασι. μάλιστα
δὲ τραπέζαι κατὰ τοὺς ξένους ἀεὶ ἐτίθεντο . . νόμος 5
γὰρ ἦν. καὶ πρῶτος τοῦτ' ἐποίει Σεύθης· ἀνελόμε-
νος τοὺς παρ' αὐτῷ κειμένους ἄρτους διέκλα κατὰ
μικρὰ καὶ διερρίπτει οἷς αὐτῷ ἐδόκει, καὶ τὰ κρέα
ὡσαύτως, ὅσον μόνον γεύσασθαι ἑαυτῷ καταλιπών.
b καὶ οἱ ἄλλοι δὲ κατὰ τὰ αὐτὰ ἐποιοῦν, καθ' οὓς καὶ 10
αἱ τραπέζαι ἔκειντο. Ἀρκὰς δέ τις, Ἀρύστας ὄνομα,
φαγεῖν δεινός, τὸ μὲν διαρριπτεῖν εἷα χαίρειν, λα-
βὼν δ' εἰς τὴν χεῖρα ὅσον τριχοίνικον ἄρτον καὶ κρέα
θέμενος ἐπὶ τὰ γόνατα ἐδείπνει. κέρατα δ' οἴνου πε-
ριέφερον καὶ πάντες ἐδέχοντο. ὁ δὲ Ἀρύστας, ἐπεὶ 15
παρ' αὐτὸν φέρων τὸ κέρας ὁ οἰνοχόος ἦν, εἶπεν, ἰδὼν
τὸν Ξενοφῶντα οὐκ ἔτι δειπνοῦντα, ἐκείνῳ, ἔφη,
c δός· σχολάζει γὰρ ἤδη, ἐγὼ δ' οὐπω. ἐνταῦθα μὲν δὴ
γέλως ἐγένετο. ἐπεὶ δὲ προυχώρει ὁ πότος, εἰσῆλθεν
ἀνὴρ Θραξ ἵππον ἔχων λευκόν, καὶ λαβὼν κέρας με- 20
στόν, προπίνω σοι, ὦ Σεύθῃ, ἔφη, καὶ τὸν ἵππον δω-
ροῦμαι, ἔφ' οὗ καὶ διώκων ὃν ἂν θέλῃς αἰρήσεις, καὶ
ἀποχωρῶν οὐ μὴ δείσῃς τὸν πολέμιον. ἄλλος παῖδ'
εἰσαγαγὼν οὕτως ἐδωρήσατο προπίνων καὶ ἄλλος ἱμά-
τια τῇ γυναικί· καὶ Τιμασίῳ προπίνων φιάλην τε 25
ἀργυρᾶν καὶ κοπίδ' ἀξίαν δέκα μνῶν. Γνήσιππος δέ
τις Ἀθηναῖος ἀναστὰς εἶπεν ὅτι ἀρχαῖος εἴη νόμος
d κάλλιστος τοὺς μὲν ἔχοντας διδόναι τῷ βασιλεῖ τιμῆς
ἕνεκα, τοῖς δὲ μὴ ἔχουσι διδόναι τὸν βασιλέα. Ξενο-
φῶν δὲ ἀνέστη θαρσαλέως καὶ δεξάμενος τὸ κέρας 30
εἶπεν, ἐγὼ σοι, ὦ Σεύθῃ, δίδωμι ἑμαυτὸν καὶ τοὺς
ἐμοὺς τούτους ἐταίρους φίλους εἶναι πιστοὺς καὶ οὐ-

δένα ἄκοντα. καὶ νῦν πάρεισιν οὐδὲν προσαιτοῦντες, ἀλλὰ καὶ πονεῖν ὑπὲρ σοῦ καὶ προκινδυνεύειν βουλό-
μενοι. καὶ ὁ Σεύθης ἀναστὰς συνέπιε καὶ συγκατε-
σκεδάσατο μετ' αὐτοῦ τὸ κέρας. μετὰ δὲ ταῦτα εἰσῆλ-
5 θον κέρασί τε οἷσις σημαίνουσιν αὐλοῦντες καὶ σάλ-
πιγξιν ὠμοβοτῖναις θυθμούς τε καὶ οἶονεὶ μαγάδι σαλ-
πίζοντες.

36. Ποσειδώνιος δὲ ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς ἐν ταῖς ἱστο-
ρίαις αἷς συνέθηκεν οὐκ ἀλλοτριῶς ἥς προήρητο φι-
10 λοσοφίας πολλὰ παρὰ πολλοῖς ἔθιμα καὶ νόμιμα ἀνα-
γράφων· Κελτοὶ (φησὶ) τὰς τροφὰς προτίθενται χόρ-
τον ὑποβάλλοντες καὶ ἐπὶ τραπεζῶν ξυλίνων μικρὸν
ἀπὸ τῆς γῆς ἐπηρμένων. ἡ τροφή δ' ἐστὶν ἄρτοι μὲν
ὀλίγοι, κρέα δὲ πολλὰ ἐν ὕδατι καὶ ὅπτα ἐπ' ἀνθρώ-
15 κων ἢ ὀβελίσκων. προσφέρονται δὲ ταῦτα καθαρείως 152
μὲν λεοντωδῶς δὲ ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις αἶροντες
ὅλα μέλη καὶ ἀποδάκνοντες· ἐὰν δὲ ἦ τι δυσαπόσπα-
στον, μαχαιρίῳ μικρῷ παρατέμνοντες, ὃ τοῖς κολεοῖς
ἐν ἰδίᾳ θήκῃ παράκειται. προσφέρονται δὲ καὶ ἰχθῦς
20 οἳ τε παρὰ τοὺς ποταμούς οἰκοῦντες καὶ παρὰ τὴν ἐν-
τὸς καὶ τὴν ἔξω θάλασσαν, καὶ τούτους δὲ ὀπιούς
μεθ' ἁλῶν καὶ ὕδους καὶ κυμίνου· τοῦτο δὲ καὶ εἰς τὸ
ποτὸν ἐμβάλλουσιν. ἐλαίῳ δ' οὐ χρῶνται διὰ σπάνιν,
καὶ διὰ τὸ ἀσύνηδες ἀηδὲς αὐτοῖς φαίνεται. ὅταν δὲ
25 πλείονες συνδαιπνῶσι, κάθηνται μὲν ἐν κύκλῳ, μέσος b
δ' ὁ κράτιστος ὡς ἂν κορυφαῖος χοροῦ, διαφέρων
τῶν ἄλλων ἢ κατὰ τὴν πολεμικὴν εὐχειρίαν ἢ κατὰ
τὸ γένος ἢ κατὰ πλοῦτον. ὁ δ' ὑποδεχόμενος παρ'
αὐτόν, ἐφεξῆς δ' ἐκατέρωθε κατ' ἀξίαν ἥς ἔχουσιν
30 ὑπεροχῆς. καὶ οἱ μὲν τοὺς θυρεοὺς ὀπλοφοροῦντες ἐκ
τῶν ὀπίσω παρεστᾶσιν, οἱ δὲ δορυφόροι κατὰ τὴν ἀν-
τικρὺ καθήμενοι κύκλῳ καθάπερ οἱ δεσπότες συνευω-

χοῦνται. τὸ δὲ ποτὸν οἱ διακονοῦντες ἐν ἀγγείοις πε-
c ριφέρουσιν ἐοικόσι μὲν ἀμβίκοις ἢ κεραμέοις ἢ ἀργυ-
ροῖς· καὶ γὰρ τοὺς πίνακας, ἐφ' ὧν τὰς τροφὰς προ-
τίθενται, τοιούτους ἔχουσιν· οἱ δὲ χαλκοῦς, οἱ δὲ κά-
νεα ξύλινα καὶ πλεκτά. τὸ δὲ πινόμενόν ἐστὶ παρὰ 5
μὲν τοῖς πλουτοῦσιν οἶνος ἐξ Ἰταλίας καὶ τῆς Μασσα-
λιητῶν χώρας παρακομιζόμενος, ἄκρατος δ' οὔτος,
ἐνίοτε δὲ καὶ ὀλίγον ὕδωρ παραμίγνυται, παρὰ δὲ
τοῖς ὑποδεεστέροις ζύθος πύρινον μετὰ μέλιτος ἐσκενα-
σμένον, παρὰ δὲ τοῖς πολλοῖς καθ' αὐτό· καλεῖται 10
δὲ κόρμα. ἀπορροφοῦσι δὲ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ποτηρίου
d κατὰ μικρόν, οὐ πλεῖον κυάθου· πυκνότερον δὲ τοῦτο
ποιοῦσι. περιφέρει δὲ ὁ παῖς ἐπὶ τὰ δεξιὰ καὶ τὰ λαιὰ.
οὕτως διακονοῦνται· καὶ τοὺς θεοὺς προσκυνοῦσιν
ἐπὶ τὰ δεξιὰ στρεφόμενοι. 15

37. Ἐτι δὲ ὁ Ποσειδώνιος διηγούμενος καὶ τὸν
Λουερνίου τοῦ Βιτύνιτος πατρὸς πλοῦτον, τοῦ ὑπὸ
Ῥωμαίων καθαιρεθέντος, φησὶ δημαγωγοῦντα αὐτὸν
τοὺς ὄχλους ἐν ἄρματι φέρεσθαι διὰ τῶν πεδίων καὶ
σπεῖρειν χρυσὸν καὶ ἄργυρον ταῖς ἀκολουθούσαις τῶν 20
Κελτῶν μυριάσι, φράγμα τε ποιεῖν δωδεκαστάδιον
e τετράγωνον, ἐν ᾧ πληροῦν μεγάλους ληνοὺς πολυτε-
λοῦς πόματος παρασκευάζειν τε τοσοῦτο βρωμάτων
πληθὺς ὥστε ἐφ' ἡμέρας πλείονας ἐξεῖναι τοῖς βουλο-
μένοις εἰσερχομένοις τῶν παρασκευασθέντων ἀπο- 25
λαύειν ἀδιαλείπτως διακονουμένοις. ἀφορίσαντος δ'
αὐτοῦ προθεσμίαν ποτὲ τῆς θοίνης ἀφυστερήσαντά
τινα τῶν βαρβάρων ποιητὴν ἀφικέσθαι, καὶ συναν-
τήσαντα μετὰ ᾠδῆς ὑμνεῖν αὐτοῦ τὴν ὑπεροχὴν, ἐαν-
τὸν δ' ἀποθρηνεῖν ὅτι ὑστέρηκε, τὸν δὲ τερφθέντα 30
θυλάκιον αἰτῆσαι χρυσίου καὶ ῥῖψαι αὐτῷ παρατρέ-
f χοντι, ἀνελόμενον δ' ἐκεῖνον πάλιν ὑμνεῖν λέγοντα

διότι τὰ ἴχνη τῆς γῆς ἐφ' ἧς ἀρματηλατεῖ χρυσὸν καὶ εὐεργεσίας ἀνθρώποις φέρει. ταῦτα μὲν οὖν ἐν τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ ἰστορήσεν.

38. Ἐν δὲ τῇ πέμπτῃ περὶ Πάρθων διηγούμενός φησιν ὁ δὲ καλούμενος φίλος τραπέζης μὲν οὐ κοι-
 νωνεῖ, χαμαὶ δ' ὑποκαθήμενος ἐφ' ὑψηλῆς κλίνης
 κατακειμένῳ τῷ βασιλεῖ τὸ παραβληθὲν ὑπ' αὐτοῦ
 κυνιστὶ σιτεῖται, καὶ πολλάκις διὰ τὴν τυχούσαν αἰ-
 τίαν ἀποσπασθεὶς τοῦ χαμαιπετοῦς δείπνου ῥάβδοις 153
 καὶ ἱμάσιν ἀστραγαλωτοῖς μαστιγοῦται, καὶ γενόμενος
 αἰμόφυρτος τὸν τιμωρησάμενον ὡς εὐεργέτην ἐπὶ τὸ
 ἔδαφος πρηγῆς προσπεσὼν προσκυνεῖ. ἐν δὲ τῇ ἐκ-
 καιδεκάτῃ περὶ Σελεύκου διηγούμενος τοῦ βασιλέως
 ὡς εἰς Μηδίαν ἀνελθὼν καὶ πολεμῶν Ἀρσάκει ἡχμα-
 λωτίσθη ὑπὸ τοῦ βαρβάρου, καὶ ὡς πολὺν χρόνον
 παρὰ τῷ Ἀρσάκει διέτριψεν ἀγόμενος βασιλικῶς,
 γράφει καὶ ταῦτα παρὰ Πάρθοις ἐν τοῖς δείπνοις ὁ
 βασιλεὺς τὴν τε κλίνην, ἐφ' ἧς μόνος κατέκειτο, με-
 τεωροτέραν τῶν ἄλλων καὶ κεχωρισμένην εἶχε καὶ
 τὴν τράπεζαν μόνῳ καθάπερ ἡρῶ πλήρη βαρβαρικῶν
 20 θοινημάτων παρακειμένην. ἱστορῶν δὲ καὶ περὶ
 Ἡρακλέωνος τοῦ Βεροιαίου, ὅς ὑπὸ τοῦ Γρυποῦ κα-
 λουμένου Ἀντιόχου τοῦ βασιλέως προαχθεὶς μικροῦ
 δεῖν τῆς βασιλείας ἐξέβαλε τὸν εὐεργέτην, γράφει ἐν
 25 τῇ τετάρτῃ τῶν ἱστοριῶν τάδε· ἐποιεῖτό τε τῶν στρα-
 τιωτῶν τὰς κατακλίσεις ἐπὶ τοῦ ἔδαφους ἐν ὑπαίθρῳ
 ἀνὰ χιλίους δειπνίζων. τὸ δὲ δείπνον ἦν ἄρτος μέγας
 καὶ κρέας, τὸ δὲ ποτὸν κεκραμένος οἶνος οἷος δῆποτε
 30 ὕδατι ψυχρῷ. διηκόνουν δὲ ἄνδρες μαχαιροφόροι καὶ
 σιωπὴ ἦν εὐτακτος. ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ἐν τῇ Ῥωμαίων
 (φησὶ) πόλει, ὅταν εὐωχῶνται ἐν τῷ τοῦ Ἡρακλέους
 ἱερῷ, δειπνίζοντος τοῦ κατὰ καιρὸν θριαμβεύοντος

καὶ ἡ παρασκευὴ τῆς εὐωχίας ἡρακλεωτικὴ ἐστί. διοι-
 νοχοεῖται μὲν γὰρ οἶνόμελι, τὰ δὲ βρώματα ἄρτοι με-
 γάλοι καὶ καπνιστὰ ἐφθὰ κρέα καὶ τῶν προσφάτως
 d καθιερωθέντων ὅπτα δαψιλῇ. παρὰ δὲ Τυρρηνοῖς δις
 τῆς ἡμέρας τράπεζαι πολυτελεῖς παρασκευάζονται, 5
 ἀνθιναί τε στρωμναὶ καὶ ἐκπώματα ἀργυρᾷ παντο-
 दाπά, καὶ δούλων πλῆθος εὐπρεπῶν παρέστηκεν
 ἐσθήσεσι πολυτελέσι κεκοσμημένων. Τίμαιος δ' ἐν
 τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν καὶ τὰς θεραπαίνας φησὶ παρ'
 αὐτοῖς μέχρι οὗ ἂν ἀνέξηθῶσι γυμνὰς διακονεῖσθαι. 10

39. Μεγασθένης δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Ἰνδικῶν
 τοῖς Ἰνδοῖς φησὶν ἐν τῷ δείπνῳ παρατίθεσθαι ἐκά-
 e στω τράπεζαν, ταύτην δ' εἶναι ὁμοίαν ταῖς ἐγγυθῆ-
 καῖς, καὶ ἐπιτίθεσθαι ἐπ' αὐτῇ τρύβλιον χρυσοῦν,
 εἰς ὃ ἐμβάλλειν αὐτοὺς πρῶτον μὲν τὴν ὄρυζαν ἐφθῆν 15
 ὡς ἂν τις ἐψῆσειε χόνδρον, ἔπειτα ὅσα πολλὰ κεχει-
 ρουργημένα ταῖς Ἰνδικαῖς σκευασίαις. Γερμανοὶ δέ,
 ὡς ἱστορεῖ Ποσειδώνιος ἐν τῇ τριακοστῇ, ἄριστον
 προσφέρονται κρέα μεληδὸν ὠπτημένα καὶ ἐπιπίνουσι
 γάλα καὶ τὸν οἶνον ἄκρατον. Καμπανῶν δὲ τινες 20
 παρὰ τὰ συμπόσια μονομαχοῦσι. Νικόλαος δ' ὁ Δα-
 f μασκηνός, εἰς τῶν ἀπὸ τοῦ περιπάτου φιλοσόφων, ἐν
 τῇ δεκάτῃ πρὸς ταῖς ἑκατὸν τῶν ἱστοριῶν Ῥωμαίους
 ἱστορεῖ παρὰ τὸ δείπνον συμβάλλειν μονομαχίας γρά-
 φων οὕτως· τὰς τῶν μονομάχων θέας οὐ μόνον ἐν πα- 25
 νηγύρεσι καὶ θεάτροις ἐποιοῦντο Ῥωμαῖοι παρὰ
 Τυρρηνῶν παραλαβόντες τὸ ἔθος, ἀλλὰ καὶ ταῖς
 ἐστιάσεσιν. ἐκάλουν γοῦν τινες πολλάκις ἐπὶ δείπνον
 τοὺς φίλους ἐπὶ τε ἄλλοις καὶ ὅπως ἂν δύο ἢ τρία
 ζεύγη ἴδοιεν μονομάχων, ὅτε καὶ κορεσθέντες δείπνου 30
 καὶ μέθης εἰσεκάλουν τοὺς μονομάχους. καὶ ὁ μὲν
 ἅμα ἐσφάττετο, αὐτοὶ δ' ἐκρότουν ἐπὶ τούτῳ ἡδόμε-

νοι. ἤδη δέ τις κὰν ταῖς διαθήκαις γέγραφε γυναῖκας 154
εὐπρεπεστάτας μονομαχῆσαι ἄς ἐκέκτητο, ἕτερος δὲ
παῖδας ἀνήβους ἐρωμένους ἑαυτοῦ. ἀλλὰ γὰρ οὐκ
ἠνέσχετο ὁ δῆμος τὴν παρανομίαν ταύτην, ἀλλ' ἄκυ-
ρον τὴν διαθήκην ἐποίησεν. Ἐρατοσθένης δ' ἐν
πρώτῳ Ὀλυμπιονικῶν τοὺς Τυρρηνοὺς φησι πρὸς αὐ-
λὸν πυκτεύειν.

40. Ποσειδώνιος δ' ἐν τρίτῃ καὶ τριακοστῇ τῶν
ἱστοριῶν Κελτοὶ (φησὶν) ἐνίοτε παρὰ τὸ δεῖπνον μο-
10 νομαχοῦσιν. ἐν γὰρ τοῖς ὅπλοις ἀγεσθέντες σκιαμα-
χοῦσι καὶ πρὸς ἀλλήλους ἀκροχειρίζονται, ποτὲ δὲ καὶ b
μέχρι τραύματος προΐασι, καὶ ἐκ τούτου ἐρεθισθέν-
τες, ἐὰν μὴ ἐπισχῶσιν οἱ παρόντες, καὶ ἕως ἀναιρέ-
σεως ἔρχονται. τὸ δὲ παλαιὸν φησὶν ὅτι παρατεθέν-
15 των κωλήνων τὸ μηρίον ὁ κράτιστος ἐλάμβανεν, εἰ δέ
τις ἕτερος ἀντιποιήσαιο, συνίσταντο μονομαχῆσόντες
μέχρι θανάτου. ἄλλοι δ' ἐν θεάτρῳ λαβόντες ἀργύ-
ριον ἢ χρυσίον, οἱ δὲ οἴνου κεραμίων ἀριθμὸν τινα,
καὶ πιστωσάμενοι τὴν δόσιν καὶ τοῖς ἀναγκαίοις ἢ φί-
20 λοις διαδωρησάμενοι, ὕπτιοι ἐκταθέντες ἐπὶ θυρεῶν c
κεῖνται, καὶ παραστάς τις ξίφει τὸν λαιμὸν ἀποκόπτει.
Εὐφορίων δ' ὁ Χαλκιδεὺς ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασιν
οὕτω γράφει· παρὰ δὲ τοῖς Ῥωμαίοις προτίθεσθαι
πέντε μνᾶς τοῖς ὑπομένειν βουλομένοις τὴν κεφαλὴν
25 ἀποκοπῆναι πελέκει, ὥστε τοὺς κληρονόμους κομίσασ-
θαι τὸ ἄθλον· καὶ πολλάκις ἀπογραφομένους πλεί-
ους δικαιολογεῖσθαι καθ' ὃ δικαιότατός ἐστιν ἕκαστος
αὐτῶν ἀποτυμπανισθῆναι.

41. Ἐρμιππος δ' ἐν πρώτῳ περὶ νομοθετῶν τῶν d
30 μονομαχοῦντων εὐρετὰς ἀποφαίνει Μαντινεῖς, Δημώ-
νακτος ἐνὸς τῶν πολιτῶν συμβουλευσάντος· καὶ ζη-
λωτὰς τούτου γενέσθαι Κυρηναίους. Ἐφορος δ' ἐν

ἕκτῃ ἱστοριῶν ἤσκουν (φησὶ) τὰ πολεμικὰ οἱ Μαντι-
νεῖς καὶ Ἀρκάδες, τὴν τε στολὴν τὴν πολεμικὴν καὶ
τὴν ὅπλισιν τὴν ἀρχαίαν, ὥς εὐρόντων ἐκείνων, ἔτι
καὶ νῦν μαντινικὴν ἀποκαλοῦσι. πρὸς δὲ τούτοις καὶ
ὅπλομαχίας μαθήσεις ἐν Μαντινείᾳ πρῶτον εὐρέθη- 5
e σαν, Δημέου τὸ τέχνημα καταδείξαντος. ὅτι δὲ ἀρ-
χαῖον ἦν τὸ περὶ τοὺς μονομάχους καὶ Ἀριστοφάνης
εἶρηκεν ἐν Φοινίσσαις οὕτως

ἔς Οἰδίπου δὲ παῖδε διπτύχῳ κόρῳ
Ἄρης κατέσκηψ', ἔς τε μονομάχου πάλης 10
ἀγῶνα νῦν ἐστᾶσιν.

ἔοικε δὲ πεποιῆσθαι τὸ ὄνομα οὐκ ἐκ τοῦ μάχη,
ἀλλ' ἐκ ῥήματος τοῦ μάχεσθαι μᾶλλον συγκεῖσθαι.
ὁπότε γὰρ τὸ μάχη συντιθέμενον τὸ τέλος εἰς ὅς τρέ-
πει, ὥς ἐν τῷ σύμμαχος, πρωτόμαχος, ἐπίμαχος, ἀν- 15
f τίμαχος, φιλόμαχον γένος ἐκ Περσέως παρὰ Πινδάρῳ,
τηνικαῦτα προπαροξύνεται· ὁπότε δὲ παροξύνεται,
τὸ μάχεσθαι ῥῆμα περιέχει, ὥς ἐν τῷ πυγμάχος, ναυ-
μάχος, αὐτόν σε πυλαμάχε πρῶτον· παρὰ Στρησιχόρῳ,
ὅπλομάχος, τειχομάχος, πυργομάχος. 20

ὁ δὲ κωμωδιοποιὸς Ποσειδίππος ἐν Πορνοβοσκῷ
φησὶν

ὁ μὴ πεπλευκὼς οὐδὲν εἶδεν κακόν·
155 τῶν μονομαχοῦντων ἐσμέν ἀθλιώτεροι.
ὅτι δὲ καὶ οἱ ἑνδοξοὶ καὶ οἱ ἡγεμόνες ἐμονομάχουν καὶ 25
ἐκ προκλήσεως τοῦτ' ἐποίουν ἐν ἄλλοις εἰρήκαμεν.
Δίλλος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν ἱστοριῶν φη-
σὶν ὥς Κάσανδρος ἐκ Βοιωτίας ἐπανιών καὶ θάψας
τὸν βασιλέα καὶ τὴν βασίλισσαν ἐν Αἰγαῖς καὶ μετ'
αὐτῶν τὴν Κύνναν τὴν Εὐρυδίκης μητέρα καὶ τοῖς 30
ἄλλοις τιμήσας οἷς προσήκει, καὶ μονομαχίας ἀγῶνα
ἔθηκεν, εἰς ὃν κατέβησαν τέτταρες τῶν στρατιωτῶν.

42. Δημήτριος δ' ὁ Σκήψιος ἐν τῷ δωδεκάτῳ τοῦ
 τρωικοῦ διακόσιμου 'παρ' Ἀντιόχῳ (φησί) τῷ βασιλεῖ b
 τῷ μεγάλῳ προσαγορευθέντι ἐν τῷ δείπνῳ πρὸς ὅπλα
 ὠρχοῦντο οὐ μόνον οἱ βασιλέως φίλοι ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 5 ὁ βασιλεύς. ἐπεὶ δὲ καὶ εἰς Ἡγησιάνακτα τὸν Ἀλε-
 ξανδρεῖα ἀπὸ Τρωάδος τὸν τὰς ἱστορίας γράψαντα ἢ
 τῆς ὀρχήσεως τάξις ἐγένετο, ἀναστὰς εἶπε, πότερον
 ᾧ βασιλεῦ κακῶς ὀρχούμενον ἐμὲ θεάσασθαι βούλει
 ἢ καλῶς ἀπαγγέλλοντός μου ἴδια ποιήματα θέλεις
 10 ἀκροάσασθαι; κελευσθεὶς οὖν λέγειν οὕτως ἦσε τὸν
 βασιλέα ὥστ' ἐράνου τε ἀξιώθῃναι καὶ τῶν φίλων εἰς
 γενέσθαι. Δοῦρις δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ τῶν ἱστοριῶν c
 ἑπτακαιδεκάτῃ Πολυσπέρχοντά φησιν, εἰ μεθυσθεῖη,
 καίτοι πρεσβύτερον ὄντα ὀρχεῖσθαι, οὐδενὸς Μακε-
 15 δόνων ὄντα δεύτερον οὔτε κατὰ τὴν στρατηγίαν οὔτε
 κατὰ τὴν ἀξίωσιν, καὶ ἐνδυνόμενον αὐτὸν κροκωτὸν
 καὶ ὑποδούμενον σικυώνια διατελεῖν ὀρχούμενον.
 Ἀγαθαρχίδης δ' ὁ Κνίδιος ἐν ὀγδόῃ Ἀσιατικῶν ἱστο-
 ρεῖ ὡς οἱ ἑστικῶντες Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου τῶν
 20 φίλων τὸ μέλλον παρατεθήσεσθαι τῶν τραγημάτων
 περιεχρύσουν· ὅτε δὲ θέλοιεν ἀναλίσκειν, περιελόν- d
 τες τὸν χρυσὸν ἅμα τοῖς ἄλλοις ἐξέβαλλον, ἵνα τῆς
 πολυτελείας οἱ μὲν φίλοι θεαταὶ γένοιντο οἱ δ' οἰκέται
 κύριοι. ἐπιλελησμένοι δ' ἦσαν οὗτοι, ὡς καὶ Δοῦρις
 25 ἱστορεῖ, ὅτι καὶ Φίλιππος ὁ τοῦ Ἀλεξάνδρου πατὴρ
 ποτήριον χρυσοῦν ὀλκὴν ἄγον πεντήκοντα δραχμὰς
 κεκτημένος, τοῦτο ἐλάμβανε κοιμώμενος ἀεὶ καὶ πρὸς
 κεφαλὴν αὐτοῦ κατετίθετο. Σέλευκος δὲ Θρακῶν
 φησί τινας ἐν τοῖς συμποσίοις ἀγχόνῃν παίζειν βρό- e
 30 χον ἀρτήσαντας ἐκ τινος ὕψους στρογγύλον, πρὸς ὃν
 κατὰ κάθετον προστίθεται λίθον εὐπερίτρεπτον τοῖς
 ἐπιβαίνουσι. διαλαγχάνειν οὖν αὐτοὺς καὶ τὸν λα-

χόντα ἔχοντα δρεπάνιον ἐπιβαίνειν τῷ λίθῳ καὶ τὸν
 τράχηλον εἰς τὸν βρόχον ἐντιθέναι, παρερχόμενον δ'
 ἄλλον ἐγείρειν τὸν λίθον, καὶ ὁ κρεμώμενος ὑποτρέ-
 χοντος τοῦ λίθου, ἐὰν μὴ ταχὺ φθάσας ἀποτέμῃ τῷ
 δρεπάνῳ, τέθνηκε, καὶ οἱ ἄλλοι γελῶσι παιδιὰν ἔχον- 5
 τες τὸν ἐκείνου θάνατον.

f 43. Ταῦτ' εἰπεῖν εἶχον, ἄνδρες φίλοι καὶ συμπό-
 ται τῶν Ἑλλήνων πολὺ πρῶτοι, περὶ ἀρχαίων συμπο-
 σίων ἐπιστάμενος. ἀκριβῶς δ' ὁ σοφὸς Πλάτων ἐν
 τῷ πρώτῳ Νόμῳ περὶ συμποσίων διηγεῖται λέγων 10
 τάδε 'καὶ οὗτ' ἂν ἐπ' ἀγρῶν ἰδοῖς οὗτ' ἐν ἄστεσιν,
 ὅσων Σπαρτιάταις μέλει, συμπύσια, οὐδ' ὁπόσα τού-
 τοις ξυνεπόμενα πάσας ἡδονὰς κινεῖ κατὰ δύναμιν.
 156 οὐδ' ἔστιν ὅστις ἀπαντῶν κωμάζοντί τινι μετὰ μέθης
 οὐκ ἂν τὴν μεγίστην δίκην εὐθύς ἐπιθεῖη, καὶ οὗτ' 15
 ἂν διονύσια πρόφασιν ἔχοντ' αὐτὸν ῥύσαιτο, ὥσπερ
 ἐν ἀμάξαις εἶδον παρ' ὑμῖν ἐγώ, καὶ ἐν Τάραντι δὲ
 παρὰ τοῖς ἡμετέροις ἀποίκοις πᾶσαν τὴν πόλιν ἐθεα-
 σάμην περὶ τὰ διονύσια μεθύουσαν. ἐν Λακεδαιμόνι
 οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοιοῦτον.' 20

44. καὶ ὁ Κύνουλκος, ἄλλ' ὡς ὄφελον, ἔφη, τὴν
 θράκιον ταύτην παίξας παιδιὰν διεφθάρης· ἀνέτει-
 νες γὰρ ἡμᾶς ὥσπερ νηστείαν ἄγοντας καὶ περιμένον-
 25 τας τὸ ἀνατέλλον ἄστρον, οὗ φασὶ μὴ φανέντος οἱ τὴν
 χρηστὴν ταύτην φιλοσοφίαν εὐρόντες νόμιμον εἶναι 25
 μηδενὸς γεύεσθαι. ἐγὼ δ' ὁ τάλας, κατὰ τὸν κωμῶ-
 διοποιὸν Δίφριλον,

κεστρεὺς ἂν εἶην ἔνεκα νηστείας ἄκρας.
 ἐπελάθεσθε δὲ καὶ ὑμεῖς τῶν τοῦ ποιητοῦ καλῶν, ὅς ἔφη
 οὐ μὲν γὰρ τι χέρειον ἐν ὥρῃ δεῖπνον ἐλέσθαι. 30
 καὶ ὁ καλὸς δ' Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ ἔφη
 ἄλλ' ἔστιν, ὦ πάτερ, κομιδῇ μεσημβρία,

ἥνίκα γε τοὺς νεωτέρους δειπνεῖν χρεῶν. c
 ἔμοι τε πολλῷ ἦν ἄμεινον κατὰ τὸ Παρμενίσκου τῶν
 κυνικῶν συμπόσιον δειπνεῖν ἢ ἐνθάδε πάντα ὥσπερ
 τοὺς πυρέσσοντας περιφερόμενα ὁρᾶν. γελασάντων
 δ' ἡμῶν ἔφη τις, ἀλλ' ὦ λῶστέ ἀνδρῶν μὴ φθονήσης
 ἡμῖν τὸ παρμενίσκειον ἐκεῖνο διελθεῖν συμπόσιον.
 καὶ ὃς μετέωρον αὐτὸν παραναστήσας ἔφη, ὅμνυμι δ'
 ὑμῖν, ἄνδρες, κατὰ τὸν ἡδὺν Ἀντιφάνη, ὃς ἐν τῇ
 Παρεκδιδομένῃ ἔφη
 10 ὅμνυμι δ' ὑμῖν, ἄνδρες, αὐτὸν τὸν θεόν,
 ἐξ οὗ τὸ μεθύειν πᾶσιν ἡμῖν γίγνεται,
 ἢ μὴν ἐλέσθαι τοῦτον ἂν ζῆν τὸν βίον d
 ἢ τὴν Σελεύκου τοῦ βασιλέως ὑπεροχὴν.
 ῥοφεῖν φακῆν ἐσθ' ἡδὺ μὴ δεδοικότα,
 15 μαλακῶς καθεύδειν ἄθλιον δεδοικότα.
 45. ἀλλ' ὃ γε Παρμενίσκος οὕτως ὑπήρξατο Παρ-
 μενίσκος Μόλπιδι χαίρειν. πλεονάζων ἐν ταῖς προσ-
 φωνήσεσι πρὸς σε περὶ τῶν ἐπιφανῶν κλήσεων ἀγω-
 νιστῶ μὴ ποτε εἰς πληθώραν ἐμπεσὼν μεμψιμοιρήσης.
 20 διὸ καὶ μεταδοῦναί σοι βούλομαι τοῦ παρὰ Κέβητι τῷ
 Κυζικηνῷ δείπνου. προπιῶν δ' ὑσώπου τὴν ὥραν e
 ἐπάναγε ἐπὶ τὴν ἐστίαν· διονυσίων γὰρ ὄντων
 Ἀθήνησι παρελήφθην πρὸς αὐτόν. κατέλαβον δὲ κυ-
 νικοὺς μὲν ἀνακειμένους ἕξ, ἕνα δὲ κύνουλκον Καρ-
 25 νεῖον τὸν μεγαρικόν. τοῦ δείπνου δὲ χρονίζοντος λό-
 γος ἐγένετο ποῖον τῶν ὑδάτων ἡδιστόν ἐστιν. καὶ
 τῶν μὲν ἐγκωμιαζόντων τὸ ἀπὸ τῆς Λέρνης, ἄλλων δὲ
 τὸ ἀπὸ τῆς Πειρήνης, ὁ Καρνεῖος κατὰ Φιλόξενον
 εἶπε τὸ κατὰ χειρῶν. καὶ τῆς τραπέζης παρατεθείσης
 30 ἐδειπνοῦμεν, καὶ τὴν μὲν ἐξηντλοῦμεν φακῆν, ἢ δ'
 ἐπεισέρρει. εἶτα πάλιν φακοὶ προσηνέχθησαν ὅξει βε- f
 βρεγμένοι, καὶ ὁ Διτρέφης δραξάμενος ἔφη

Ζεῦ, μὴ λάθοι σε τῶνδ' ὃς αἴτιος φακῶν.
 καὶ ἄλλος ἕξῃς ἀνεβόησε
 φακὸς σε δαίμων καὶ φακὴ τύχη λάβοι.
 ἔμοι δὲ κατὰ τὸν κωμικὸν Δίφιλον, φησὶ δ' οὗτος ἐν
 Πελιάσι 5
 τὸ δειπνάριον ἀνθηρὸν ἦν, γλαφυρὸν σφόδρα,
 φακῆς κατ' ἄνδρα τρύβλιον μεστὸν μέγα.
 157 B. πρῶτιστον οὐκ ἀνθηρόν. A. ἐπὶ ταύτῃ φέρων
 εἰς τὸ μέσον ἐπεχόρευσε σαπέρδης μέγας
 ὑπὸ τι δυσώδης οὗτος ηρος ἀνθίαν, 10
 ὃν πολλὰ ταῖς κίχλαις ἤδη λέγει.
 γέλωτος οὖν ἐπιρραγέντος παρῆν ἡ θεατροτορύνῃ Μέ-
 λισσα καὶ ἡ κυνάμυια Νίκιον· αὐταὶ δ' ἦσαν τῶν οὐκ
 ἀσῆμων ἐταιριδῶν. ἀποβλέψασαι οὖν αὐταὶ εἰς τὰ
 παρακείμενα καὶ θαυμάσασαι ἐγέλων. καὶ ἡ Νίκιον 15
 ἔφη, οὐδεὶς ὑμῶν, ἄνδρες γενειοσυλλεκτάδαι, ἰχθὺν
 ἐσθίει; ἢ καθάπερ ὁ πρόγονος ὑμῶν Μελέαγρος ὁ Γα-
 δαρεὺς ἐν ταῖς Χάρισιν ἐπιγγραφομέναις ἔφη τὸν
 Ὀμηρον Σύρον ὄντα τὸ γένος κατὰ τὰ πάτρια ἰχθύων
 ἀπεχομένους ποιῆσαι τοὺς Ἀχαιοὺς, δαψιλείας πολ- 20
 λῆς οὔσης κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον; ἢ μόνον ἀνέγνωτε
 συγγραμμάτων αὐτοῦ τὸ περιέχον λεκίδου καὶ φακῆς
 σύγκρισιν; ὁρῶ γὰρ πολλὴν παρ' ὑμῖν τῆς φακῆς τὴν
 σκευήν. εἰς ἣν ἀποβλέπουσα συμβουλεύσαιμ' ἂν ὑμῖν
 κατὰ τὸν σωκρατικὸν Ἀντισθένην ἐξάγειν ἑαυτοὺς 25
 30 τοῦ βίου τοιαῦτα σιτουμένους. πρὸς ἣν ὁ Καρνεῖος
 ἔφη, Εὐξίθεος ὁ πυθαγορικός, ὦ Νίκιον, ὥς φησι
 Κλέαρχος ὁ περιπατητικός ἐν δευτέρῳ βίῳ, ἔλεγεν
 ἐνδεδέσθαι τῷ σώματι καὶ τῷ τῆδε βίῳ τὰς ἀπάντων
 ψυχὰς τιμωρίας χάριν, καὶ διείπασθαι τὸν θεὸν ὥς, 30
 εἰ μὴ μενοῦσιν ἐπὶ τούτοις ἕως ἂν ἐκὼν αὐτοὺς λύσῃ,
 πλέοσι καὶ μείζοσιν ἐμπεσοῦνται τότε λύμαις. διὸ

πάντας εὐλαβουμένους τὴν τῶν κυρίων ἀνάτασιν φο-
βείσθαι τοῦ ζῆν ἐκόντας ἐκβῆναι μόνον τε τὸν ἐν τῷ d
γῆρα θάνατον ἀσπασίως προΐστασθαι, πεπεισμένους
τὴν ἀπόλυσιν τῆς ψυχῆς μετὰ τῆς τῶν κυρίων γίγνε-
e σθαι γνώμης. τούτοις τοῖς δόγμασιν ἡμεῖς πειθό-
μεθα. ὑμῖν δὲ φθόνος οὐδὲ εἰς ἐλέσθαι ἐν τι τῶν
τριῶν ἔχειν κακῶν. οὐ γὰρ ἐπίστασθε, ὧ ταλαίπω-
ροι, ὅτι αἱ βαρεῖαι αὐταὶ τροφαὶ φράττουσι τὸ ἡγεμο-
νικὸν καὶ οὐκ ἔωσι τὴν φρόνησιν ἐν αὐτῇ εἶναι.

10 46. Θεόπομπος γοῦν ἐν πέμπτῳ Φιλιππικῶν φησί
‘τὸ γὰρ ἐσθίειν πολλὰ καὶ κρέα φαγεῖν τοὺς μὲν λογι-
σμοὺς ἐξαιρεῖ καὶ τὰς ψυχὰς ποιεῖται βραδυτέρας, ὁρ- e
γῆς δὲ καὶ σκληρότητος καὶ πολλῆς σκαιότητος ἐμπίμ-
πλησι.’ καὶ ὁ θαυμάσιος δὲ Ξενοφῶν φησὶν ὡς ἡδὺ
15 μὲν μᾶζαν καὶ κάρδαμα φαγεῖν πεινῶντι, ἡδὺ δὲ
ὑδωρ ἀρυσάμενον ἐκ ποταμοῦ διψῶντα πιεῖν. Σω-
κράτης δὲ καὶ πολλάκις κατελαμβάνετο διαπεριπατῶν
ἐσπέρας βαθείας πρὸ τῆς οἰκίας, καὶ πρὸς τοὺς πυν-
θανομένους τί τηνικάδε; ἔλεγεν ὅψον συνάγειν πρὸς
20 τὸ δεῖπνον. ἡμῖν δὲ αὐτάρκης μερὶς ἦν ἂν παρ’ ὑμῶν f
λάβωμεν, καὶ οὐ χαλεπαίνομεν ὥς ἔλαττον φερόμενοι,
καθάπερ ὁ παρ’ Ἀντικλείδῃ Ἡρακλῆς. φησὶ γὰρ οὗ-
τος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Νόστων ‘μετὰ τὸ συντελέσαι
τοὺς ἄθλους Ἡρακλέα Εὐρουσθέως θυσίαν τινὰ ἐπιτε-
25 λούντος συμπαραληφθέντα καὶ τῶν τοῦ Εὐρουσθέως
νύων τὰς μερίδας ἐκάστῳ παρατιθέντων, τῷ δ’ Ἡρα-
κλεῖ ταπεινοτέραν [παραθέντων], ὁ Ἡρακλῆς ἀτιμάζε-
σθαι ὑπολαβὼν ἀπέκτεινε τρεῖς τῶν παίδων Περιμή- 158
δην Εὐρύβιον Εὐρύπυλον.’ οὐ τοιοῦτοι οὖν τὸν θυ-
30 μὸν ἡμεῖς, εἰ καὶ πάντα Ἡρακλέους ζηλωταί.

47. Τραγικὸν (γὰρ) ἡ φακῇ ‘σθ’, ἥς φασὶν Ἀγά-
θαρχὸν ποτε

γεγραφέναι ῥοφούντ’ Ὀρέστην τῆς νόσου πε-
παυμένον,

φησὶ Σώφιλος ὁ κωμωδιοποιός. στωικὸν δὲ δόγμα
ἐστὶν ὅτι τε πάντα εὖ ποιήσῃ ὁ σοφὸς καὶ φακῇν φρο-
νίμως ἀρτύσει. διὸ καὶ Τίμων ὁ Φλιάσιος ἔφη ‘καὶ
b Ζηνώνειόν γε φακῇν ἔψειν ὅς μὴ φρονίμως μεμάθη-
κεν.’ ὥς οὐκ ἄλλως δυναμένης ἐψηθῆναι φακῆς, εἰ
μὴ κατὰ τὴν Ζηνώνειον ὑφήγησιν, ὅς ἔφη

εἰς δὲ φακῇν ἔμβαλλε δυωδέκατον κοριάννου.
καὶ Κράτης δ’ ὁ Θηβαῖος ἔλεγε

μὴ πρὸ φακῆς λοπάδ’ αὖξων

εἰς στάσιν ἄμμε βάλῃς.

Χρύσιππος δὲ ἐν τῷ περὶ τοῦ καλοῦ γνώμας τινὰς
ἡμῖν εἰσφέρων φησὶ

μή μοί ποτ’ ἐλαίαν ἔσθι’ ἀκαλήφην ἔχων.

χειμῶνος ὥρα βολβοφακῇν βαβαὶ βαβαί.

βολβοφακῇ δ’ ἴσον ἀμβροσίῃ ψύχους κρυόεντος.

c ὁ χαρίεις τε Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ ἔφη
πτισάνην διδάσκεις αὐτὸν ἔψειν ἢ φακῇν;

καὶ ἐν Ἀμφιαράῳ

ὅστις φακῇν ἡδιστον ὅψων λοιδορεῖς.

Ἐπίχαρμος δ’ ἐν Διονύσοις

χύτρα δὲ φακέας ἤψετο.

Ἀντιφάνης δ’ Ὀμοίαις

εὖ δ’ ἐγίγνεθ’ ὅτι φακῇν

ἔψειν μ’ ἐδίδασκε τῶν ἐπιχωρίων τις εἷς.

οἶδα δὲ καὶ τὴν Ὀδυσσέως τοῦ φρονιμωτάτου καὶ συν-
ετωτάτου ἀδελφὴν Φακῇν καλουμένην, ἣν ἄλλοι τι-
d νες Καλλιστῶ ὀνομάζουσιν, ὡς ἱστορεῖν Μνασέαν τὸν
Πατρεά ἐν τρίτῳ Εὐρώπιακῶν φησὶ Λυσίμαχος ἐν 30
τρίτῳ Νόστων.

48. Ἐπὶ τούτοις γελάσαντος πάνυ ἐκλαμπρον τοῦ

Πλουτάρχου οὐκ ἐνέγκας ὁ κύων παροραθεῖσαν τὴν
 περὶ τῆς φακῆς πολυμαθίαν, ἀλλ' ὑμεῖς γε, ἔφη, οἱ
 ἀπὸ τῆς καλῆς Ἀλεξανδρείας, ὦ Πλούταρχε, σύντρο-
 φοί ἐστε τῷ φακίνῳ βρώματι καὶ πᾶσα ὑμῶν ἡ πόλις
 5 πλήρης ἐστὶ φακίνων· ὦν καὶ Σώπατρος ὁ φάκιος
 παρωδὸς μέμνηται ἐν δράματι Βακχίδι λέγων οὕτως
 οὐκ ἂν δυναίμην εἰσορῶν χαλκήλατον
 μέγαν κολοσσὸν φάκινον ἄρτον ἐσθίειν.
 ἐπεὶ τί δεῖ βροτοῖσι, κατὰ τὸν σὸν Εὐριπίδην, γραμ-
 10 ματικώτατε, πλὴν δυοῖν μόνον,
 Δῆμητρος ἀκτῆς πώματός θ' ὑδρηχόου;
 ἅπερ πάρεστι καὶ πέφυχ' ἡμᾶς τρέφειν.
 ὦν οὐκ ἀπαρκεῖ πλησμονή· τρυφῇ γέ τοι
 ἄλλων ἐδεστών μηχανὰς θηρεύομεν.
 15 κἂν ἄλλοις δέ φησιν ὁ σκηνικὸς οὗτος φιλόσοφος
 ἀρκεῖ μετρία βιοτά μοι σώφρονος τραπέζης,
 τὸ δ' ἄκαιρον ἅπαν τόδ' ὑπερβάλλον τε μὴ f
 προσείμαν.

καὶ ὁ Σωκράτης δ' ἔλεγε τῶν ἄλλων ἀνθρώπων δια-
 20 φέρειν, καθ' ὅσον οἱ μὲν ζῶσιν ἴν' ἐσθίωσιν, αὐτὸς
 δ' ἐσθίει ἵνα ζῇ. Διογένης τε πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας
 αὐτῷ ἀποτριβομένῳ ἔλεγεν, εἰθ' ἡδυνάμην καὶ τὴν
 γαστέρα τρίψας τῆς πείνης καὶ τῆς ἐνδείας παύσασθαι.
 Εὐριπίδης δ' ἐν Ἰκέτισι περὶ τοῦ Καпанέως φησί
 25 Καπανεὺς ὅδ' ἐστίν, ὃς βίος μὲν ἦν πολὺς, 159
 ἥκιστα δ' ὄλβῳ γαῦρος ἦν, φρόνημα δὲ
 οὐδέν τι μεῖζον εἶχεν ἢ πένης ἀνὴρ,
 ψέγων τραπέζαις εἴ τις ἐξογκοῖτ' ἄγαν,
 τάρκου ἑπαινῶν· οὐ γὰρ ἐν γαστρὸς βορᾷ
 30 τὸ χρηστὸν εἶναι, μέτρια δ' ἐξαρκεῖν ἔφη.
 49. Οὐκ ἦν γὰρ τοιοῦτος, ὥς ἔοικεν, ὁ Καπανεὺς
 οἶον ὁ καλὸς Χρύσιππος διαγράφει ἐν τῷ περὶ τῶν μὴ

δι' αὐτὰ αἰρετῶν λέγων ὧδε ἐπὶ τοσοῦτον τινὲς ἐκ-
 b πίπτουσι πρὸς τὸ ἀργύριον ὥστε ἱστορῆσθαι πρὸς τῇ
 τελευτῇ τινὰ μὲν καταπιόντα οὐκ ὀλίγους χρυσοῦς
 ἀποθανεῖν, τὸν δὲ ἕτερον ῥαψάμενον εἰς τινὰ χιτῶνα
 καὶ ἐνδύντ' αὐτὸν ἐπισκῆψαι τοῖς οἰκείοις θάψαι οὐ-
 5 τως, μήτε καύσαντας μήτε θεραπεύσαντας. οὗτοι γὰρ
 καὶ οἱ τοιοῦτοι μονονουχὶ βοῶντες ἀποθνήσκουσιν
 ὃ χρυσὸν δεξίωμα κάλλιστον βροτοῖς,
 ὥς οὔτε μήτηρ ἡδονὰς τοιάσδ' ἔχει,
 οὐ παῖδες ἐν δόμοισιν, οὐ φίλος πατήρ,
 οἷας σὺ χοῖ σε δώμασιν κεκτημένοι.
 c εἰ δ' ἡ Κύπρις τοιοῦτον ὀφθαλμοῖς ὄρᾳ,
 οὐ θαῦμ' ἔρωτας μυρίους αὐτὴν ἔχειν.
 τοιαύτη τις ἦν ἡ φιλοχρηματία παρὰ τοῖς τότε· περὶ
 ἧς Ἀνάχαρσις, πυνθανομένου τινὸς πρὸς τί οἱ Ἕλλη- 15
 νες χρῶνται τῷ ἀργυρίῳ, εἶπε πρὸς τὸ ἀριθμεῖν.
 Διογένης δ' ἐν τῇ ἑαυτοῦ πολιτείᾳ νόμισμα εἶναι νο-
 μοθετεῖ ἀστραγάλους. καλῶς γὰρ καὶ ταῦτα ὁ Εὐριπί-
 δης εἶρηκε

μὴ πλοῦτον εἴπης· οὐχὶ θαυμάζω θεὸν 20
 ὃν χῶς κάκιστος ῥαδίως ἐκτήσατο.

d Χρύσιππος δ' ἐν τῇ εἰσαγωγῇ τῇ εἰς τὴν περὶ ἀγαθῶν
 καὶ κακῶν πραγματείαν νεανίσκον φησί τινὰ ἐκ τῆς
 Ἰωνίας σφόδρα πλούσιον ἐπιδημῆσαι ταῖς Ἀθήναις
 πορφυρίδα ἡμφιεσμένον ἔχουσαν χρυσᾶ κράσπεδα. 25
 πυνθανομένου δὲ τινος αὐτοῦ ποδαπὸς ἐστὶν ἀποκρί-
 νασθαι ὅτι πλούσιος. μήποτε τοῦ αὐτοῦ μνημονεύει
 καὶ Ἀλεξίς ἐν Θηβαίοις λέγων ὧδε

ἔστιν δὲ ποδαπὸς τὸ γένος οὗτος; B. πλούσιος·
 τούτους δὲ πάντες φασὶν εὐγενεστάτους, 30
 ἐπεὶ πένητας εὐπάτριδας οὐδεὶς ὄρᾳ.

e 50. Ταῦτ' εἰπὼν ὁ Κύνουλκος, ἐπεὶ μὴ ἐκροταλί-

σθη, θυμωθεῖς, ἀλλ' ἐπειδὴ οὗτοι, ἔφη, ὦ συμπο-
σίαρχε, ὑπὸ λογοδιαρροίας ἐνοχλούμενοι μὴ πεινώσιν,
ἢ τὰ περὶ τῆς φακῆς λεχθέντα χλευάζουσιν ἐν νῶ
ἔχοντες τὰ εἰρημένα Φερεκράτει ἐν Κοριαννοῦ

5 φέρε δὴ κατακλινῶ· σὺ δὲ τράπεξαν εἰσφερε
καὶ κύλικα κἀντραγεῖν, ἵν' ἡδίων πίω.

B. ἰδοὺ κύλιξ σοι καὶ τράπεξα καὶ φακοί.

A. μή μοι φακούς μὰ τὸν Δι'· οὐ γὰρ ἡδομαι.

ἦν γὰρ τράγη τις, τοῦ στόματος ὅξει κακόν. f

10 ἐπεὶ οὖν διὰ τοῦτο φυλάττονται οἱ σοφοὶ οὗτοι τοὺς
φακούς, ἀλλ' ἡμῖν γε ποιήσων δοθῆναι ἄρτον, μεθ'
ὧν μηδὲν τῶν πολυτελῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν πολυθρύλη-
τον ἔχης φακῆν, ἢ τὸν καλούμενον κόγχον. γελασάν-
των δὲ πάντων καὶ ἐπὶ τῷ κόγχῳ μάλιστα, ἀπαίδευ-
15 τοί ἐστε, ἔφη, ἄνδρες δαιτυμόνες, οὐκ ἀναγινώσκον-
τες βιβλία ἢ μόνον παιδεύει τοὺς γε ἐπιθυμοῦντας τῶν 160
καλῶν· λέγω δὲ τὰ Τίμωνος τοῦ πυρρωνείου τῶν σίλ-
λων. οὗτος γὰρ ἐστὶν ὃς καὶ τοῦ κόγχου μνημονεύει
ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν σίλλων λέγων οὕτως

20 οὔτε μοι ἢ τεῖη μᾶζ' ἀνδάνει οὔτε καρύκη
ἢ Λυδῶν, λιτῇ δὲ καὶ ἀναλέη ἐνὶ κόγχῳ
Ἑλλήνων ἢ πᾶσα περισσοτρυφήτος οἰζύς.

διαφόρων γὰρ οὐσῶν καὶ τῶν ἐκ Τέω μαζῶν (ὥς καὶ
τῶν ἐξ Ἑρετρίας, ὡς Σώπατρος ἐν Βακχίδος μνη-

25 στήρσι· φησὶ γὰρ

Ἑρέτριαν ὠρμήθημεν εἰς λευκάλφειτον)

καὶ τῶν λυδίων καρυκῶν, προκρίνει ἀμφοτέρων ὁ Τί-
μων τὸν κόγχον. b

51. Πρὸς ταῦτα ὁ καλὸς ἡμῶν ἐστιάτωρ Λαρήν-
30 σιος καὶ αὐτὸς ἔφη, ὦ ἄνδρες κύνες [οἱ], κατὰ τὴν
Στράττιδος τοῦ κωμωδιοποιοῦ Ἰοκάστην, ἣτις ἐν ταῖς
ἐπιγραφομέναις Φοινίσσαις φησί

παραινέσαι δὲ σφῶν τι βούλομαι σοφόν·

ὅταν φακῆν ἔψητε, μὴ πιχεῖν μύρον.

καὶ ὁ Σώπατρος δέ, οὗ τὰ νῦν μέμνησαι, ἐν Νεκυία
c μνημονεύει οὕτως

Ἴθακος Ὀδυσσεὺς τοῦπὶ τῇ φακῇ μύρον 5

πάρεστι· θάρσει θυμέ.

Κλέαρχος δὲ ὁ ἀπὸ τοῦ περιπάτου ἐν τοῖς περὶ παροι-
μιῶν ὡς παροιμίαν ἀναγράφει τοῦπὶ τῇ φακῇ μύρον,
ἣς μέμνηται καὶ ὁ ἐμὸς προπάτωρ Ἰάκχων ὁ Μενίπ-
πειος ἐπικαλούμενος· καὶ οἱ πολλοὶ τῶν γραμματικῶν 10
τῶν ῥωμαϊκῶν οὐχ ὁμιλήσαντες πολλοῖς ἑλληνικοῖς
ποιηταῖς καὶ συγγραφεῦσιν οὐκ ἴσασιν ὅθεν εἴλη-
φεν ὁ Ἰάκχων τὸ ἱαμβεῖον. σὺ δέ μοι δοκεῖς ὦ Κύ-
d νουλκε (τούτῳ γὰρ χαίρεις τῷ ὀνόματι οὐ λέγων ὃ ἐκ
γενετῆς σε ἢ μήτηρ κέκληκε) κατὰ τὸν σὸν Τίμωνα 15
εἶναί μοι καλὸς τε μέγας τε, οὐκ ἐπιστάμενος ὅτι κόγ-
χος παρὰ προτέρῳ μνήμης τετύχηκεν Ἐπιχάρμῳ ἐν
τε Ἑορτῇ καὶ Νάσοις Ἀντιφάνει τε τῷ κωμικῷ, ὃς
ὑποκοριστικώτερον αὐτὸν ὠνόμασεν ἐν Γάμῳ οὕτως

κογχίον τε μικρὸν ἀλλὰντός τε προστετμημένον. 20

ἐξῆς ἀρπάσας τὸν λόγον ὁ Μάγνος, ὁ μὲν πάντ' ἄρι-
e στος, ἔφη, Λαρήνσιος ὀξέως καὶ καλῶς ἀπήντησε τῷ
γάστριδι κυνὶ περὶ τοῦ κόγχου. ἐγὼ δὲ κατὰ τοὺς τοῦ
Παφίου Σωπάτρου Γαλάτας,

παρ' οἷς ἔθος ἐστίν, ἥνικ' ἂν προτέρημα τι 25

ἐν τοῖς πολέμοις λάβωσι, θύειν τοῖς θεοῖς
τοὺς αἰχμαλώτους, τοὺς Γαλάτας μιμούμενος
καὶ γὰρ κατακαύσειν ἠϋξάμην τοῖς δαίμοσιν
διαλεκτικούς τρεῖς τῶν παρεγγεγραμμένων.

καὶ μὴν φιλοσοφεῖν φιλολογεῖν τ' ἀκηκοὺς 30
f ὑμᾶς ἐπιμελῶς καρτερεῖν θ' αἰρουμένους,
τὴν πείραν ὑμῖν λήψομαι τῶν δογμάτων,

πρόσθεν καπνίζων· εἴτ' ἔαν ὀπταμένων
 ἴδω τιν' ὑμῶν συσπάσαντα τὸ σκέλος,
 ξηλωνικῶ πραθήσεθ' οὗτος κυρίῳ
 ἐπ' ἐξαγωγῇ, τὴν φρόνησιν ἀγνοῶν.

5 52. μετὰ παρησίας γὰρ ἔρῳ πρὸς αὐτούς· εἰ
 αὐτάρκειαν ἀσπάξῃ, φιλόσοφε, τί οὐ τοὺς πυθαγορι-
 κούς ἐκείνους ζηλοῖς, περὶ ὧν φησὶν Ἀντιφάνης μὲν 161
 ἐν Μνήμασι τάδε

10 τῶν πυθαγοριστῶν δ' ἔτυχον ἄθλιοί τινες
 ἐν τῇ χαράδρᾳ τρώγοντες ἄλιμα καὶ κακὰ
 τοιαῦτα συλλέγοντες ἐν τῷ κωρύκῳ.

κὰν τῷ κυρίῳ Κωρύκῳ δ' ἐπιγραφομένῳ φησί
 πρῶτον μὲν ὥσπερ πυθαγορίζων ἐσθίει
 ἔμψυχον οὐδέν, τῆς δὲ πλείστης τοῦβολοῦ
 15 μάζης μελαγχρῇ μερίδα λαμβάνων λέπει.

"Ἀλεξίς δ' ἐν Ταραντίνοις

οἱ πυθαγορίζοντες γάρ, ὥς ἀκούομεν,
 οὔτ' ὄψον ἐσθίουσιν οὔτ' ἄλλ' οὐδὲ ἐν
 ἔμψυχον, οἶνόν τ' οὐχὶ πίνουσιν μόνοι.

20 B. Ἐπιχαρίδης μέντοι κύνας κατεσθίει,
 τῶν πυθαγορείων εἷς. A. ἀποκτείνας μὲν οὖν·
 οὐκ ἔτι γάρ ἐστ' ἔμψυχον.

προελθὼν τέ φησι

πυθαγορισμοὶ καὶ λόγοι

25 λεπτοὶ διεσμιλευμένοι τε φροντίδες
 τρέφουσ' ἐκείνους. τὰ δὲ καθ' ἡμέραν τάδε,
 ἄρτος καθαρὸς εἰς ἑκατέρῳ, ποτήριον
 ὕδατος· τοσαῦτα ταῦτα. B. δεσμωτηρίου
 λέγεις δίαιταν. πάντες οὕτως οἱ σοφοὶ
 30 διάγουσι καὶ τοιαῦτα κακοπαθοῦσί που;
 A. τρυφῶσιν οὗτοι πρὸς ἑτέρους. ἄρ' οἶσθ' ὅτι
 Μελανιππίδης ἐταῖρός ἐστι καὶ Φάων

καὶ Φυρόμαχος καὶ Φᾶνος, οἱ δι' ἡμέρας
 δειπνοῦσι πέμπτης ἀλφίτων κοτύλην μίαν;

καὶ ἐν Πυθαγοριζούσῃ

ἡ δ' ἐστίασις ἰσχάδες καὶ στέμφυλα
 d καὶ τυρὸς ἔσται· ταῦτα γὰρ θύειν νόμος 5
 τοῖς πυθαγορείοις. B. νῆ Δί', ἱερεῖον μὲν οὖν
 ὁποῖον ἂν κάλλιστον, ὃ βέλτιστ', ἔχῃς.

καὶ μετ' ὀλίγα

ἔδει θ' ὑπομεῖναι μικροσιτίαν ῥύπον
 ῥῖγος σιωπῇν στυγνότητ' ἀλουσίαν. 10

53. Τούτων δ' ὑμεῖς, ὦ φιλόσοφοι, οὐδὲν ἀσκεῖτε,
 ἀλλὰ καὶ τὸ πάντων χαλεπώτατον λαλεῖτε περὶ ὧν οὐκ
 οἶδατε, καὶ ὥς κοσμίως ἐσθιόντες ποιεῖτε τὴν ἐνθεσιν
 κατὰ τὸν ἥδιστον Ἀντιφάνη· οὗτος γὰρ ἐν Δραπετα-
 e γωγῷ λέγει 15

κοσμίως ποιῶν τὴν ἐνθεσιν

μικρὰν μὲν ἐκ τοῦ πρόσθε, μεστὴν δ' ἐνδοθεν
 τὴν χεῖρα, καθάπερ αἱ γυναῖκες, κατέφαγεν
 πάμπολλα καὶ ταχύτατα·

ἔξδ' οὐ κατὰ τὸν αὐτὸν τοῦτον ποιητὴν ἐν Θομβυκίῳ 20
 λέγοντα δραχμῆς ὠνήσασθαι τὰς προσφόρους ὑμῖν
 τροφάς,

σκορόδια, τυρόν, κρόμμυα, κάππαριν, [θύμον,]
 ἅπαντα ταῦτ' ἐστὶν δραχμῆς.

Ἀριστοφῶν δ' ἐν Πυθαγοριστῇ

25 πρὸς τῶν θεῶν οἴομεθα τοὺς πάλαι ποτὲ
 τοὺς πυθαγοριστὰς γινομένους οὕτω ῥυπᾶν
 ἐκόντας, ἢ φορεῖν τρίβωνας ἡδέως;
 οὐκ ἔστι τούτων οὐδέν, ὥς ἔμοι δοκεῖ·
 f ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης, οὐκ ἔχοντες οὐδὲ ἐν, 30
 τῆς εὐτελείας πρόφασιν εὐρόντες καλὴν
 ὄρους ἔπηξαν τοῖς πένησι χρησίμους.

ἐπεὶ παράθες αὐτοῖσιν ἰχθῦς ἢ κρέας,
καὶ μὴ κατεσθίωσι καὶ τοὺς δακτύλους,
ἐθέλω κρέμασθαι δεκάκις.

οὐκ ἄκαιρον δ' ἐστὶ μνημονεῦσαι καὶ τοῦ εἰς ὑμᾶς 162
ποιηθέντος ἐπιγράμματος, ὅπερ παρέθετο ὁ Δελφὸς
Ἡγήσανδρος ἐν ἔκτῳ ὑπομνημάτων

ὄφρουνασπασίδαι, ρινεγκαταπηξιγένειοι,
σακκογενειοτρόφοι καὶ λοπαδαρπαγῆδαι,
εἵματα νωπερίβαλλοι, ἀνηλιποκαιβλεπέλαιοι,
10 νυκτιλαθραιοφάγοι, νυκτιπαταιπλάριοι,
μειρακιεξαπάται καὶ συλλαβοπενσιλαληταί,
δοξοματαιόσοφοι, ζηταρετησιάδαι. b

54. Ἀρχέστρατος δ' ὁ Γελῶς ἐν τῇ Γαστρολογίᾳ,
ἣν μόνην ὑμεῖς ῥαψωδίαν οἱ σοφοὶ ἀσπάζεσθε,
15 μόνον τοῦτο πυθαγορίζοντες τὸ σιωπᾶν, δι' ἀσθένειαν
λόγων τοῦτο ποιοῦντες· ἐτι δὲ τὴν Σφοδρίου
τοῦ κυνικοῦ τέχνην ἐρωτικὴν καὶ τὰς Πρωταγορίδου
ἀκροάσεις ἐρωτικὰς, Περσαίου τε τοῦ καλοῦ φιλοσό-
φου συμποτικὸν διαλόγον συντεθέντας ἐκ τῶν
20 Στίλπωνος καὶ Ζήνωνος ἀπομνημονευμάτων, ἐν οἷς
ζητεῖ ὅπως ἂν μὴ κατακοιμηθῶσιν οἱ συμπόται, καὶ c
πῶς ταῖς ἐπιχύσεσι χρηστὸν πηνίκα τε εἰσακτέον τοὺς
ὥραίους καὶ τὰς ὥρας εἰς τὸ συμπόσιον, καὶ πότε
αὐτοὺς προσδεκτέον ὠραζομένους καὶ πότε παραπεμ-
25 πτέον ὥς ὑπερορῶντας, καὶ περὶ προσοψημάτων καὶ
περὶ ἄρτων καὶ περὶ τῶν ἄλλων ὅσα τε περιεργότερον
περὶ φίλημάτων εἴρηκεν ὁ Σωφρονίσκου φιλοσοφῶν,
ὃς περὶ ταῦτα τὴν διάνοιαν αἰεὶ στρέφων, πιστευθεὶς,
ὥς φησιν Ἑρμιππος, ὑπ' Ἀντιγόνοῦ τὸν Ἀκροκόριν- d
30 θον, κωθωνιζόμενος ἐξέπεσε καὶ αὐτῆς τῆς Κορίνθου
καταστρατηγηθεὶς ὑπὸ τοῦ Σικυνωνίου Ἀράτου, ὁ πρό-
τερον ἐν τοῖς διαλόγοις πρὸς Ζήνωνα διαμιλλώμενος,

ὥς ὁ σοφὸς πάντως ἂν εἴη καὶ στρατηγὸς ἀγαθός, μόνον
τοῦτο διὰ τῶν ἔργων διαβεβαιωσάμενος ὁ καλὸς
τοῦ Ζήνωνος οἰκιτιεύς. χαριέντως γὰρ [ἔφη] Βίων ὁ
Βορουθενίτης, θεασάμενος αὐτοῦ χαλκῆν εἰκόνα ἐφ'
ἧς ἐπεγέγραπτο Περσαῖον Ζήνωνος Κιτιᾶ, 5
πεπλανηθεὶς εἶπε τὸν ἐπιγράψαντα· δεῖν γὰρ οὕτως
εἶναι Περσαῖον Ζήνωνος οἰκιτιέα. ἦν γὰρ
ὄντως οἰκέτης γεγονὼς τοῦ Ζήνωνος, ὥς Νικίας ὁ Νι-
καεὺς ἱστορεῖ ἐν τῇ περὶ τῶν φιλοσόφων ἱστορίᾳ καὶ
Σωτίων ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν ταῖς διαδοχαῖς. δύο δὲ 10
συγγράμμασι τοῦ Περσαίου ἀπηντήκαμεν τῆς σοφῆς
ταύτης πραγματείας τοιοῦτον ἔχουσι τουπίγραμμα
συμποτικῶν διαλόγων.

55. Κτησίβιος δ' ὁ Χαλκιδεὺς ὁ Μενεδήμου γνώ-
ριμος, ὥς φησιν Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος ἐν τοῖς βίοις, 15
f ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τινος τί περιέγονεν ἐκ φιλοσοφίας
αὐτῶ; ἔφη, ἀσύμβολος δειπνεῖν. διὸ καὶ ὁ Τίμων που
πρὸς αὐτὸν ἔφη

δειπνομανές, νεκροῦ ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ'
ἀκύλιστον. 20

ἦν δ' εὖστοχος ὁ Κτησίβιος καὶ χαρίεις περὶ τὸ γε-
163 λοῖον (διὸ καὶ πάντες αὐτὸν ἐπὶ τὰ συμπόσια παρε-
κάλουν), οὐχ ὥσπερ σύ, κυνικέ, ὁ μηδέποτε ταῖς χά-
ρισιν ἀλλ' οὐδὲ ταῖς μούσαις θύσας. φυγοῦσα γοῦν
σε καὶ τοὺς σοὶ παραπλησίους ἡ ἀρετὴ ἡδονῇ παρα- 25
κάθηται, ὥς φησι Μνασάλης ὁ Σικυνώσιος ἐν ἐπι-
γράμμασιν

ἄδ' ἐγὼ ἅ τλάμων ἀρετὰ παρὰ τᾶδε κάθημαι

ἀδονᾶ, αἰσχίστως κειραμένα πλοκάμους,

θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένα, εἴπερ ἅπασιν 30

ἅ κακόφρων τέρψις κρέσσον ἐμοῦ κέκριται.

b Βάτων δ' ὁ κωμικὸς ἐν Ἀνδροφόνῳ φησί

τῶν φιλοσόφων τοὺς σῶφρονας ἐνταυθὶ καλῶ,
 τοὺς ἀγαθὸν αὐτοῖς οὐ διδόντας οὐδὲ ἔν,
 τοὺς τὸν φρόνιμον ζητοῦντας ἐν τοῖς περιπάτοις
 καὶ ταῖς διατριβαῖς ὥσπερ ἀποδεδρακότα.
 5 ἄνθρωπ' ἀλάστωρ, διὰ τί συμβολὰς ἔχων
 νήφεις; τί τηλικούτον ἀδικεῖς τοὺς θεούς;
 τί τὰργύριον, ἄνθρωπε, τιμιώτερον
 σαντοῦ τέθεικας ἢ πέφυκε τῇ φύσει;
 ἀλυσιτελὴς εἰ τῇ πόλει πίνων ὕδωρ
 10 τὸν γὰρ γεωργὸν καὶ τὸν ἔμπορον κακοῖς.
 ἐγὼ δὲ τὰς προσόδους μεθύων καλὰς ποιῶ.
 ἔπειθ' ἔωθεν περιάγεις τὴν λήκυθον
 καταμανθάνων τοῦλαιον, ὥστε περιφέρειν
 ὠρολόγιον δόξει τις, οὐχὶ λήκυθον.
 15 56. Ἀρχέστρατος δ', ὃ Κύνουлке, ὃν ἀντὶ τοῦ
 Ὀμήρου προσκυνεῖς διὰ τὴν γαστέρα, ἥς οὐ λαμνυώ-
 τερον οὐδέν' ὁ Τίμων σου φησί, περὶ τοῦ κυνὸς τοῦ d
 θαλαττίου ἱστορῶν γράφει καὶ ταῦτα
 ἀλλ' οὐ πολλοὶ ἴσασι βροτῶν τόδε θείον ἔδυσμα,
 20 οὐδ' ἔσθειν ἐθέλουσιν ὅσοι κεφαττελεβώδη
 ψυχὴν κέκτηνται θνητῶν εἰσὶν τ' ἀπόπληκτοι,
 ὥς ἀνθρωποφάγου τοῦ θηρίου ὄντος. ἅπας δὲ
 ἰχθὺς σάρκα φιλεῖ βροτέην, ἃν πού περικύρσῃ·
 ὥστε πρέπει καθαρῶς ὅπόσοι τάδε μωρολογοῦσιν
 25 τοῖς λαχάνοις προσάγειν καὶ πρὸς Διόδωρον
 ἰόντας
 τὸν σοφὸν ἐγκρατέως μετ' ἐκείνου πυθαγορίζειν. e
 ἦν δ' ὁ Διόδωρος οὗτος τὸ μὲν γένος Ἀσπένδιος, πυ-
 θαγορικὸς δὲ δόξας εἶναι ὑμῶν τῶν κυνικῶν τρόπον
 30 ἔξη, κομῶν καὶ ῥυπῶν καὶ ἀνυποδητῶν. ὅθεν καὶ πυ-
 θαγορικὸν τὸ τῆς κόμης ἔδοξαν εἶναί τινες, ἀπὸ τοῦ
 Διόδωρου προαχθέν, ὥς φησιν Ἑρμιππος. Τίμαιος δ'

c

ὁ Ταυρομενίτης ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν ἱστοριῶν περὶ αὐτοῦ
 γράφει οὕτως· Διόδωρος τοῦ τὸ γένος Ἀσπενδίου τὴν
 ἐξηλλαγμένην εἰσαγαγόντος κατασκευὴν καὶ τοῖς πυ-
 f θαγορείοις πεπλησιακέναι προσποιηθέντος· πρὸς δὲ
 ἐπιστέλλων ὁ Στρατόνικος ἐκέλευσε τὸν ἀπαίροντα τὸ 5
 ῥηθὲν ἀπαγγεῖλαι

τῷ περὶ θηροπέπλου μανίας
 ὕβρεως τε περιστάσιμον στοὰν ἔχοντι
 Πυθαγόρου πελάτα.

Σωσικράτης δ' ἐν τρίτῃ φιλοσόφων διαδοχῇ βαθεῖ 10
 πώγωνι χρῆσασθαι τὸν Διόδωρον ἱστορεῖ καὶ τρίβωνα
 ἀναλαβεῖν κόμην τε φορῆσαι, κατὰ τινὰ τύπον τὴν
 ἐπιτήδευσιν ταύτην εἰσαγαγόντα, τῶν πρὸ αὐτοῦ
 164 πυθαγορικῶν λαμπρᾷ τε ἐσθῇτι ἀμφιεννυμένων καὶ
 λουτροῖς καὶ ἀλείμμασι κουρᾷ τε τῇ συνήθει χρωμέ- 15
 νων.

57. εἰ δ' ὑμεῖς ὄντως, ὃ φιλόσοφοι, τὴν αὐτάρ-
 κειαν ἀσπάξεσθε καὶ τὰ τῶν δεῖπνων εὐτελεῖ, τί ἐν-
 ταῦθα παραγίνεσθε μὴδὲ κληθέντες; ἢ ὥς εἰς ἀσώτιον
 μαγειρικὰ σκεύη καταλέγειν μαθησόμενοι; ἢ ὥς τὸν 20
 Διογένηος Κεφαλίου ἀποστοματιοῦντες; κατὰ γὰρ
 τὸν Σοφοκλέους Κηδάλιονα ἐστὲ

μαστιγῆαι κέντρωνες ἀλλοτριόφάγοι.

ὅτι δ' ὑμεῖς οἱ φιλόσοφοι περὶ τὰ δεῖπνα ἀεὶ τὸν νοῦν
 ἔχετε, δεῖον ὑμᾶς ἐπιφαγεῖν τι αἰτῆσαι ἢ ἐπεσθίειν τι 25
 b τῶν κυνικῶν βρωμάτων (οὐδὲ γὰρ χαριτογλωσσεῖν
 ἡμᾶς θέμις), δῆλον ἐξ ὧν καὶ Ἀλεξίς ἐν τῷ ἐπιγραφο-
 μένῳ Λίνῳ ἱστορεῖ. ὑποτίθεται δὲ τὸν Ἡρακλέα παρὰ
 τῷ Λίνῳ παιδευόμενον, καὶ κελευσθέντα ἀπὸ βιβλίων
 πολλῶν παρακειμένων λαβόντα ἐντυχεῖν. ἐκεῖνος δ' 30
 ὀψαρτυτικὸν λαβὼν βιβλίον ἐν χεροῖν περισπυδά-
 στως ἐκράτει. λέγει δ' οὕτως ὁ Λίνος

βιβλίον
 έντεϋθεν ὅ τι βούλει προσελθών, παῖ, λαβέ,
 ἐπειτ' ἀναγνώσει, πάννυ γε διασκοπῶν c
 ἀπὸ τῶν ἐπιγραμμάτων ἀτρέμα τε καὶ σχολῇ.
 5 Ὀρφεὺς ἐνεστίν, Ἡσίοδος, τραγωδία,
 Ἐπίχαρμος, Ὀμηρος, Χοιρίλος, συγγράμματα
 παντοδαπά. δηλώσεις γὰρ οὕτω τὴν φύσιν
 ἐπὶ τί μάλισθ' ὥρμηκε. HP. τουτὶ λαμβάνω.
 ΑΙΝ. δεῖξον τί ἐστὶ πρῶτον. HP. ὁψαρτυσία,
 10 ὥς φησι τοῦ πίγραμματος. ΑΙΝ. φιλόσοφος τις εἶ,
 εὐδηλον, ὅς παρεῖς τοσαῦτα γράμματα
 Σίμου τέχνην ἔλαβες. HP. ὁ Σίμος δ' ἐστὶ τίς; d
 ΑΙΝ. μάλ' εὐφυνὴς ἄνθρωπος. ἐπὶ τραγωδίαν
 ὥρμηκε νῦν, καὶ τῶν μὲν ὑποκριτῶν πολὺ
 15 κράτιστός ἐστιν ὁψοποιός, ὥς δοκεῖ
 τοῖς χρωμένοις, τῶν δ' ὁψοποιῶν ὑποκριτής.
 βούλιμός ἐσθ' ἄνθρωπος. HP. ὅ τι βούλει λέγε.
 πεινῶ γάρ, εὖ τοῦτ' ἔσθι.
 58. Ταῦτα τοῦ Μάγνου ἐξῆς καταδραμόντος ἀπο-
 20 βλέψας ὁ Κύνουλκος εἰς τοὺς παρόντας τῶν φιλοσό-
 φων ἔφη
 εἶδες τὴν θασίαν ἄλμην οἷ' ἄττα βαῦζει; e
 ὥς εὖ καὶ ταχέως ἀπετίσατο καὶ παραχρῆμα.
 οὐ μέντοι παρὰ κωφὸν ὁ τυφλὸς εἰκοι λαλῆσαι,
 25 ὥς ὁ Κρατῖνος ἐν τοῖς Ἀρχιλόχοις ἔφη. ἐπιλανθανό-
 μενος γὰρ ἐν οἷς ποιεῖται δικαστηρίοις τῶν καλῶν
 ἰάμβων αὐτοῦ τὰς ἐπιδείξεις, ὑπὸ τῆς ἐμφύτου γα-
 στριμαργίας καὶ ἡδυλογίας κολάβρους ἀναγινώσκει καὶ
 μέλη πάραυτα κᾶκρότητα κύμβαλα.
 30 καὶ μετὰ τὰς καλὰς ταύτας ἀμουσολογίας περιέρχεται f
 τὰς οἰκίας, ἐξετάζων ὅπου δεῖπνα λαμπρὰ παρασκευά-

ζεται, ὑπὲρ τὸν Ἀθηναῖον Χαιρεφῶντα ἐκείνον, περὶ
 οὗ φησιν Ἀλεξίς ἐν Φυγάδι
 αἰεὶ γ' ὁ Χαιρεφῶν τιν' εὐρίσκει τέχνην,
 καὶ νῦν πορίζεται γε τὰ δεῖπν' ἀσύμβολα.
 ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ κέραμος μισθώσιμος 5
 ὁ τοῖς μαγείροις, εὐθύς ἐξ ἑωθινοῦ
 ἔστηκεν ἐλθών· κἂν ἴδῃ μισθούμενον
 165 εἰς ἐστίασιν, τοῦ μαγείρου πυθόμενος
 τὸν ἐστιῶντα, τῆς θύρας χασμωμένης
 ἂν ἐπιλάβηται, πρῶτος εἰσελήλυθεν. 10
 οὐκ ὀκνεῖ δ' ἀνὴρ οὗτος, καθάπερ καὶ ὁ καλὸς Μά-
 γνος, καὶ ὑπερορίους ἀποδημίας ποιεῖσθαι τῆς γα-
 στρὸς χάριν, ὥς ὁ αὐτὸς Ἀλεξίς εἶρηκεν ἐν Συναπο-
 θνήσκουσιν
 ἐπὶ δεῖπνον εἰς Κόρινθον ἐλθὼν Χαιρεφῶν 15
 ἄκλητος, ἥδη γὰρ πέτεται διαπόντιος·
 οὕτω τι τᾶλλότρε' ἐσθίειν ἐστὶ γλυκύ.
 b καὶ Θεόπομπος δ' ἐν Ὀδυσσεῖ ἔφη
 Εὐριπίδου τᾶρ' ἐστὶν οὐ κακῶς ἔχον,
 τᾶλλότρια δειπνεῖν τὸν καλῶς εὐδαίμονα. 20
 59. Γελασάντων οὖν πάντων ἐπὶ τούτοις ὁ Οὐλ-
 πιανὸς ἔφη, πόθεν δὲ καὶ ἡ ἡδυλογία τοῖς ἡδονικοῖς
 τούτοις ἀμαρτολόγοις; πρὸς δὲ ὃν ὁ Κύνουλκος, ἀλλ' ὦ
 χοιρίον εὐάρτυτον, Φρύνιχος ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν τῷ
 Ἐφιάλτῃ μνημονεύει τοῦ ἡδυλόγου διὰ τούτων 25
 ἐστὶν δ' αὐτοὺς γε φυλάττεσθαι τῶν νῦν χαλε-
 πώτατον ἔργον·
 c ἔχουσι γὰρ τι κέντρον ἐν τοῖς δακτύλοις,
 μισάνθρωπον ἄνθος ἥβης·
 εἶθ' ἡδυλογοῦσιν ἅπασιν αἰεὶ κατὰ τὴν ἀγορὰν 30
 περιόντες,

ἐπὶ τοῖσι βάρθοις δ' ὅταν ὦσιν, ἐκεῖ τούτοις οἷς
 ἡδυλογούσιν
 μεγάλας ἀμυχὰς καταμύξαντες καὶ συγκύψαντες
 ἅπαντες

5 γελῶσι.

τὸ δὲ χαριτογλωσσεῖν Αἰσχύλος εἴρηκεν ἐν Προμηθεῖ
 δεσμώτῃ

γνώσει δὲ τὰδ' ὥς ἔτυμ', οὐδὲ μάτην
 χαριτογλωσσεῖν ἐνι μοι.

10 πάλιν τε εἰπόντος τοῦ Οὐλπιανοῦ, τίνα δ' ἐστίν, ἄν-
 δρες φίλοι, τὰ μαγειρικὰ σκεύη; τούτων γὰρ ἐμνημό-
 νευσαν ἐν τοῖς ἀρκαδικοῖς δείπνοις μνήμης ἡξιωμένων.
 καὶ τὸ ἀσώτιον ποῦ κεῖται; ἀσώτους μὲν γὰρ οἶδα δια-
 βοήτους· ἓνα μὲν οὐ μνημονεύει Ἀλέξις ἐν Κνιδίᾳ

15 Διόδωρος οὐπίτριπτος ἐν ἔτεσιν δύο
 σφαῖραν ἀπέδειξε τὴν πατρῴαν οὐσίαν·
 οὕτως ἰταμῶς ἅπαντα κατεμασῆσατο.

ἐν δὲ Φαίδρῳ φησί

σχολῇ γε νῆ τὸν ἥλιον, σχολῇ λέγεις,
 20 ἐπεὶ Χαρίδης ὁ μικρὸς ἐν πένθ' ἡμέραις
 σφαῖραν ἐποίησε τὴν πατρῴαν οὐσίαν·
 οὕτω συνεστρόγγυλεν ἰταμῶς καὶ ταχύ.

60. Καὶ Κτήσιππος δ' ὁ Χαβρίου υἱὸς εἰς τοσοῦτον
 ἦλθεν ἀσωτίας ὥς καὶ τοῦ μνήματος τοῦ πατρὸς, εἰς
 25 ὃ οἱ Ἀθηναῖοι χιλίας ἀνάλωσαν δραχμὰς, τοὺς λίθους
 πωλῆσαι εἰς τὰς ἡδυπαθείας. Δίφιλος γοῦν ἐν τοῖς
 Ἐναγίζουσί φησιν

εἰ μὴ συνήθης Φαιδίμῳ γ' ἐτύγγανεν
 ὁ Χαβρίου Κτήσιππος, εἰσηγησάμην
 30 νόμον τιν' οὐκ ἄχρηστον, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ,
 ὥστ' ἐπιτελεσθῆναί ποτ' αὐτῷ τοῦ πατρὸς
 τὸ μνήμα· κατ' ἐνιαυτὸν ἓνα λίθον

d

e

f

ἀμαξιαῖον. καὶ σφόδρ' εὐτελὲς λέγω.

Τιμοκλῆς δ' ἐν Δημοσатурοῖς φησὶν

οὐδ' ὁ Χαβρίου Κτήσιππος ἔτι τρεῖς κείρεται,
 166 ἐν ταῖς γυναιξὶ λαμπρός, οὐκ ἐν ἀνδράσιν.

καὶ Μένανδρος δ' ἐν Ὀργῇ περὶ αὐτοῦ τάδε λέγει

καίτοι νέος ποτ' ἐγενόμην ἀγῶ, γύναι·

ἀλλ' οὐκ ἐλούμην πεντάκις τῆς ἡμέρας

τότ', ἀλλὰ νῦν· οὐδὲ χλανίδ' εἶχον, ἀλλὰ νῦν·

οὐδὲ μύρον εἶχον, ἀλλὰ νῦν· καὶ βάψομαι

καὶ παρατιλοῦμαι νῆ Δία καὶ γενήσομαι

Κτήσιππος, οὐκ ἄνθρωπος, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ,

b καὶ ὥς ἐκεῖνος κατέδομαι καὶ τοὺς λίθους

ἀπαξάπαντας, οὐ γὰρ οὖν τὴν γῆν μόνην.

τάχ' οὖν διὰ τὴν πολλὴν ταύτην ἀσωτίαν καὶ κιναι-

δίαν τοῦνομα αὐτοῦ παρέλιπε Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ 15·

ἀτελειῶν. χρῆν δὲ τοὺς τὰ πατρῶα κατεδηδοκότας

κατὰ τὸν Μενάνδρου Ναύκληρον οὕτως κολάζεσθαι.

φησὶ γάρ

ὦ φιλτάτῃ γῇ μῆτερ, ὥς σεμνὸν σφόδρ' εἶ

τοῖς νοῦν ἔχουσι κτῆμα πολλοῦ τ' ἄξιον.

ὥς δῆτ' ἐχρῆν, εἴ τις πατρῶαν παραλαβὼν

γῆν καταφάγοι, πλεῖν τοῦτον ἤδη διὰ τέλους

καὶ μηδ' ἐπιβαίνειν γῆς, ἵν' οὕτως ἦσθετο

οἶον παραλαβὼν ἀγαθὸν οὐκ ἐφείσατο.

61. Πυθοδήλου δέ τινος ἀσώτου μνημονεύει Ἀξιώ- 25

νικος ἐν Τυρρηνῷ οὕτως

ὁ Πυθόδηλος οὐτοσί

ὁ Βαλλίων προσέρχεται ἐπικαλούμενος,

μεθύουσά τ' ἐξόπισθεν ἢ σοφωτάτῃ

ἀποτυμπανισχὰς κατὰ πόδας πορεύεται.

d Πολύενκτον δ' Ἀναξανδρίδης ἐν Τηρεῖ κωμωδῶν

ὄρνις κεκλήσει (φησί). Β. διὰ τί, πρὸς τῆς Ἑστίας;

5

10

20

30

πότερον καταφαγὼν τὴν πατρῶαν οὐσίαν
ὥσπερ Πολύευκτος ὁ καλός; Α. οὐ δῆτ', ἀλλ' ὅτι
ἄρρην ὑπὸ θηλειῶν κατεκόπη.

Θεόπομπος δ' ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν Φιλιππικῶν, ἀφ' ἧς
5 τινες τὸ τελευταῖον μέρος χωρίζαντες ἐν ᾧ ἐστὶ τὰ
περὶ τῶν Ἀθήνησι δημαγωγῶν, Εὐβουλὸν φησι τὸν
δημαγωγὸν ἄσωτον γενέσθαι. τῇ λέξει δὲ ταύτῃ ἐχρή- e
σατο 'καὶ τοσοῦτον ἄσωτία καὶ πλεονεξία διενήνοχε
τοῦ δήμου τοῦ Ταραντίνων, ὅσον ὃ μὲν περὶ τὰς ἐστιά-
10 σεις εἶχε μόνον ἀκρατῶς, ὃ δὲ τῶν Ἀθηναίων καὶ τὰς
προσόδους καταμισθοφορῶν διατετέλεκε. Καλλίστρα-
τος δὲ (φησὶν) ὁ Καλλικράτους δημαγωγὸς καὶ αὐτὸς
πρὸς μὲν τὰς ἡδονὰς ἦν ἀκρατής, τῶν δὲ πολιτικῶν
πραγμάτων ἦν ἐπιμελής.' περὶ δὲ τῶν Ταραντίνων
15 ἱστορῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ πεντηκοστῇ τῶν ἱστοριῶν γρά-
φει οὕτως 'ἡ πόλις ἡ τῶν Ταραντίνων σχεδὸν καθ'
ἕκαστον μῆνα βουθυτεῖ καὶ δημοσίᾳ ἐστιάσεις ποιεῖ- f
ται, τὸ δὲ τῶν ιδιωτῶν πλῆθος αἰεὶ περὶ συνουσίας
καὶ πότους ἐστί. λέγουσι δὲ καὶ τινὰ τοιοῦτον λόγον
20 οἱ Ταραντῖνοι, τοὺς μὲν ἄλλους ἀνθρώπους διὰ τὸ φι-
λοπονεῖσθαι καὶ περὶ τὰς ἐργασίας διατρίβειν παρα-
σκευάζεσθαι ξῆν, αὐτοὺς δὲ διὰ τὰς συνουσίας καὶ τὰς
ἡδονὰς οὐ μέλλειν, ἀλλ' ἤδη βιώναι.'

62. Περὶ δὲ τῆς ἄσωτίας καὶ τοῦ βίου Φιλίππου
25 καὶ τῶν ἐταῖρων αὐτοῦ ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ ἐνάτῃ τῶν
ἱστοριῶν ὁ Θεόπομπος τάδε γράφει 'Φίλιππος ἐπεὶ 167
ἐγκρατὴς πολλῶν ἐγένετο χρημάτων, οὐκ ἀνάλωσεν
αὐτὰ ταχέως, ἀλλ' ἐξέβαλε καὶ ἔρριψε πάντων ἀν-
θρώπων κάκιστος ὢν οἰκονόμος οὐ μόνον αὐτὸς ἀλλὰ
30 καὶ οἱ περὶ αὐτόν. ἀπλῶς γὰρ οὐδεὶς αὐτῶν ἠπίστατο
ξῆν ὀρθῶς οὐδὲ σωφρόνως οἰκεῖν οἰκίαν. τούτου δ'
αὐτὸς αἷτιος ἦν ἄπληστος καὶ πολυτελής ὢν, προχεί-

ρως ἅπαντα ποιῶν καὶ κτῶμενος καὶ διδούς. στρα-
τιώτης γὰρ ὢν λογίζεσθαι τὰ προσιόντα καὶ τὰ ναλι-
σκόμενα δι' ἀσχολίαν οὐκ ἠδύνατο. ἔπειτα δ' οἱ ἐταῖ- b
ροι αὐτοῦ ἐκ πολλῶν τόπων ἦσαν συνερρυνήκοτες, οἳ
μὲν γὰρ ἐξ αὐτῆς τῆς χώρας, οἳ δ' ἐκ Θετταλίας, οἳ δ' 5
ἐκ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος, οὐκ ἀριστίνδην ἐξειλεγμένοι,
ἀλλ' εἴ τις ἦν ἐν τοῖς Ἑλλησιν ἢ τοῖς βαρβάροις λά-
σταυρος ἢ βδελυρὸς ἢ θρασὺς τὸν τρόπον, οὔτοι σχε-
δὸν ἅπαντες εἰς Μακεδονίαν ἀθροισθέντες ἐταῖροι
Φιλίππου προσηγορεύοντο. εἰ δὲ μὴ καὶ τοιοῦτός τις 10
ἐληλύθει, ὑπὸ τοῦ βίου καὶ τῆς διαίτης τῆς μακεδони-
κῆς ταχέως ἐκείνοις ὅμοιος ἐγίνετο. τὰ μὲν γὰρ οἱ πό- c
λεμοι καὶ αἱ στρατεῖαι, [τὰ δὲ] καὶ αἱ πολυτέλειαι θρα-
σεῖς αὐτοὺς εἶναι προετρέποντο καὶ ξῆν μὴ κοσμίως
ἀλλ' ἄσώτως καὶ τοῖς λησταῖς παραπλησίως.' 15

63. Δουῖρις δ' ἐν ἐβδόμῃ Μακεδονικῶν περὶ Πα-
σικύπρου λέγων τοῦ ἐν Κύπρῳ βασιλέως ὅτι ἄσωτος
ἦν, γράφει καὶ τάδε 'Ἀλέξανδρος μετὰ τὴν Τύρου πο-
λιορκίαν Πυνταγόραν ἀποστέλλων ἄλλας τε δωρεὰς
ἔδωκε καὶ χωρίον ὃ ἠτήσατο. πρότερον δὲ τοῦτο Πα- 20
σίκυρος ὁ βασιλεύων ἀπέδοτο δι' ἄσωτίαν πεντή-
κοντα ταλάντων Πυμάτῳ τῷ Κιτιεῖ, ἅμα τὸ χωρίον
d καὶ τὴν αὐτοῦ βασιλείαν· καὶ λαβὼν τὰ χρήματα κατε-
γήρασεν ἐν Ἀμαθοῦντι.' τοιοῦτος ἐγένετο καὶ Αἰθίοψ
ὁ Κορίνθιος, ὃς φησι Δημήτριος ὁ Σκήψιος, οὗ μνη- 25
μονεῖ Ἀρχίλοχος. ὑπὸ φιληδονίας γὰρ καὶ ἀκρασίας
καὶ οὗτος, μετ' Ἀρχίου πλέων εἰς Σικελίαν, ὅτ' ἐμελλε
κτίζειν Συρακούσας, τῷ ἑαυτοῦ συσσίτῳ μελιτούττης
ἀπέδοτο τὸν κλῆρον, ὃν ἐν Συρακούσαις λαχὼν ἐμελ-
λεν ἔξειν. 30

64. Εἰς τοσοῦτον δ' ἄσωτίας ἐληλύθει καὶ Δημή-
e τριος ὁ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως ἀπόγονος, ὃς φησιν

Ἠγήσανδρος, ὥστε Ἀρισταγόραν μὲν ἔχειν τὴν Κορινθίαν ἐρωμένην, ζῆν δὲ πολυτελῶς. ἀνακαλεσαμένων δ' αὐτὸν τῶν Ἀρεοπαγιτῶν καὶ κελευόντων βέλτιον ζῆν, ἀλλὰ καὶ νῦν, εἶπεν, ἔλευθερίως ζῶ. καὶ γὰρ ἑταί-
 5 ραν ἔχω τὴν καλλίστην καὶ ἀδικῶ οὐδένα καὶ πίνω χῆον οἶνον, καὶ τὰλλ' ἀρκούντως παρασκευάζομαι, τῶν ἰδίων μου προσόδων εἰς ταῦτ' ἐκποιουσῶν, οὐ καθά-
 περ ὑμῶν ἐνιοι δεκαζόμενος ζῶ καὶ μοιχεύων. καὶ f
 τῶν τὰ τοιαῦτα πραττόντων καὶ ἐπ' ὀνόματος τινὰς
 10 κατέλεξε. ταῦτα δ' ἀκούσας Ἀντίγονος ὁ βασιλεὺς θεσμοθέτην αὐτὸν κατέστησε. τοῖς δὲ Παναθηναίοις ἱππαρχος ὢν ἰκρίον ἔστησε πρὸς τοῖς ἐρμαῖς Ἀριστα-
 γόρα μετεωρότερον τῶν ἐρμῶν. Ἐλευσίνι τε μυστη-
 ρίων ὄντων ἔθηκεν αὐτῇ θρόνον παρὰ τὸ ἀνάκτορον,
 15 οἰμώξεσθαι φήσας τοὺς κωλύσοντας.

65. Ὅτι δὲ τοὺς ἄσώτους καὶ τοὺς μὴ ἐκ τινος 168
 περιουσίας ζῶντας τὸ παλαιὸν ἀνεκαλοῦντο οἱ ἀρεο-
 παγῖται καὶ ἐκόλαζον ἱστορήσαν Φανόδημος καὶ Φιλό-
 χορος ἄλλοι τε πλείους. Μενέδημον γοῦν καὶ Ἀσκλη-
 20 πιάδην τοὺς φιλοσόφους, νέους ὄντας καὶ πενομένους μεταπεμψάμενοι ἠρώτησαν πῶς ὅλας τὰς ἡμέρας τοῖς φιλοσόφοις σχολάζοντες, κεκτημένοι δὲ μηδέν, εὐ-
 εκτοῦσιν οὕτω τοῖς σώμασι· καὶ οἱ ἐκέλευσαν μετα-
 πεμφθῆναι τινὰ τῶν μυλωθρῶν. ἐλθόντος δ' ἐκείνου
 25 καὶ εἰπόντος ὅτι νυκτὸς ἐκάστης κατιόντες εἰς τὸν μυ-
 λῶνα καὶ ἀλοῦντες δύο δραχμὰς ἀμφοτέρω λαμβά-
 νουσι, θαυμάσαντες οἱ ἀρεοπαγῖται διακοσίαις δραχ-
 μαῖς ἐτίμησαν αὐτούς. καὶ Δημόκριτον δ' Ἀβδηρίται
 δημοσίᾳ κρίνοντες ὡς κατεφθαρκότα τὰ πατρῷα, ἐπει-
 30 δὴ ἀναγνοὺς αὐτοῖς τὸν μέγαν διάκοσμον καὶ τὰ περὶ
 τῶν ἐν ᾧδου εἶπεν εἰς ταῦτα ἀνηλωκέναι, ἀφείδη.

66. οἱ δὲ μὴ οὕτως ἄσωτοι κατὰ τὸν Ἄμφιν

πίνουσ' ἐκάστης ἡμέρας δι' ἡμέρας,
 c διασειόμενοι τοὺς κροτάφους ὑπὸ τοῦ ἀκράτου καὶ
 κατὰ τὸν Δίφιλον κεφαλὰς ἔχοντες τρεῖς ὥσπερ ἀρε-
 μίσιον, πολέμιοι τῆς οὐσίας ὑπάρχοντες, ὡς Σάτυρος
 ἐν τοῖς περὶ χαρακτήρων εἶρηκε, κατατρέχοντες τὸν 5
 ἀγρόν, διαρπάζοντες τὴν οἰκίαν, λαφυροπωλοῦντες τὰ
 ὑπάρχοντα, σκοποῦντες οὐ τί δεδαπάνηται ἀλλὰ τί
 δαπανηθήσεται, οὐδὲ τί περιέσται ἀλλὰ τί οὐ περιέ-
 σται, ἐν τῇ νεότητι τὰ τοῦ γήρως ἐφόδια προκατανα-
 d λίσκοντες, χαίροντες τῇ ἑταίρᾳ οὐ τοῖς ἑταίροις, καὶ 10
 τῷ οἴνῳ οὐ τοῖς συμπόταις. Ἀγαθαρχίδης δ' ὁ Κνί-
 διος ἐν τῇ ὀγδῷ πρὸς ταῖς εἴκοσι τῶν Εὐρώπιακῶν
 Ἰγνώσιππον (φησὶν) ἄσωτον γενόμενον ἐν τῇ Σπάρτῃ
 ἐκώλυον οἱ ἔφοροι συναναστρέφειν τοῖς νέοις. παρὰ
 δὲ Ῥωμαίοις μνημονεύεται, ὡς φησι Ποσειδώνιος ἐν 15
 τῇ ἐνάτῃ καὶ τεσσαρακοστῇ τῶν ἱστοριῶν, Ἀπίκιόν
 τινα ἐπὶ ἄσωτιᾳ πάντας ἀνθρώπους ὑπερηκοντικέναι.
 οὗτος δ' ἐστὶν Ἀπίκιος ὁ καὶ τῆς φυγῆς αἷτιος γενό-
 e μενος Ῥουτιλίῳ τῷ τὴν Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν ἐκδεδω-
 κότι τῇ Ἑλλήνων φωνῇ. περὶ δὲ Ἀπικίου τοῦ καὶ αὐ- 20
 τοῦ ἐπὶ ἄσωτιᾳ διαβοήτου ἐν τοῖς πρώτοις εἰρήκαμεν.

67. Διογένης δ' ὁ Βαβυλώνιος ἐν τοῖς περὶ εὐγε-
 νείας τὸν Φωκίανος υἱὸν (φησὶ) Φῶκον οὐκ ἦν ὃς
 οὐκ ἐμίσει Ἀθηναίων. καὶ ὁπότε ἀπαντήσεί τις αὐ-
 τῷ, ἔλεγεν· ὦ καταισχύνας τὸ γένος. πάντα γὰρ ἀνά- 25
 λωσε τὰ πατρῷα εἰς ἄσωτιαν, καὶ μετὰ ταῦτα ἐκολά-
 f κευε τὸν ἐπὶ τῆς Μουνυχίας· ἐφ' ᾧ πάλιν ὑπὸ πάντων
 ἐπερραπίζετο. ἐπιδόσεων δὲ ποτε γενομένων παρελ-
 θὼν καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἔφη, ἐπιδίδωμι κἀγώ.
 καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ὁμοθυμαδὸν ἀνεβόησαν, εἰς ἀκολα- 30
 σίαν. ἦν δ' ὁ Φῶκος καὶ φιλοπότης. νικήσαντος γοῦν
 αὐτοῦ ἵπποις παναθήναια, ὡς ὁ πατήρ εἰστία τοὺς

ἑταίρους, συνελθόντων εἰς τὸ δεῖπνον λαμπρὰ μὲν ἦν
ἢ παρασκευὴ καὶ τοῖς εἰσιούσι προσεφέροντο ποδονι-
πτῆρες οἴνου δι' ἄρωμάτων. οὗς ἰδὼν ὁ πατήρ καλέ-
σας τὸν Φῶκον, οὐ παύσεις, ἔφη, τὸν ἑταῖρον δια- 169
5 φθείροντά σου τὴν νίκην;

οἶδα δὲ καὶ ἄλλους ἀσώτους πολλούς, περὶ ὧν
ὑμῖν καταλείπω ζητεῖν, πλὴν Καλλίου τοῦ Ἰππονίκου,
ὃν καὶ οἱ τῶν παίδων ἴσασι παιδαγωγοί. περὶ δὲ τῶν
ἄλλων ὧν φθάνω προβεβληκῶς εἴ τι λέγειν ἔχετε,
10 ἀναπεπταμένας ἔχω τῶν ὧτων τὰς πύλας. ὥστε λέ-
γετε, ἐπιζητῶ γάρ. καὶ Μάγνος εἶρηκε τὸ ἐπεσθίειν
καὶ τὸ ἐπιφαγεῖν.

καὶ ὁ Αἰμιλιανὸς ἔφη, τὸ μὲν ἀσώτιον ἔχεις παρὰ
Στράτιδι ἐν Χρυσίππῳ λέγοντι οὕτως
15 εἰ μὴδὲ χέσαι γ' αὐτῷ σχολὴ γενήσεται, b
μὴδ' εἰς ἀσώτιον τραπέσθαι, μὴδ' ἐὰν
αὐτῷ ξυναντᾷ τις, λαλῆσαι μὴδὲ ἔν.

68. μαγειρικὰ δὲ σκευὴ καταριθμεῖται Ἀνάξιπ-
πος ἐν Κιθαρωδῷ οὕτως
20 ξωμήρουσιν φέρ', οἷσ' ὀβελίσκους δώδεκα,
κρεάγραν, θυῖαν, τυροκνήστιν παιδικήν,
στελεόν, σκαφίδας τρεῖς, δορίδα, κοπίδας τέτ-
ταρας.

οὐ μὴ πρότερον οἴσεις, θεοῖσιν ἐχθρὸς σύ,
25 τὸ λεβήτιον· τὰκ τοῦ νίτρου. πάλιν ὑστερεῖς; c
καὶ τὴν κύβηλιν τὴν ταγηνιστηρίαν.

τὴν χύτραν δ' Ἀριστοφάνης ἐν Σκηνᾷ καταλαμβα-
νούσαις κακκάβην εἶρηκεν οὕτως

τὴν κακκάβην γὰρ καὶ τοῦ διδασκάλου.
30 κὰν Δαιταλεῦσι· κᾶγειν ἐκεῖθεν κακκάβην. Ἀντι-
φάνης δ' ἐν Φιλοθηβαίῳ
πάντ' ἐστὶν ἡμῖν· ἢ τε γὰρ συνώνυμος

τῆς ἔνδον οὔσης ἔρχετο Βοιωτίας
τμηθεῖσα κοίλοις ἐν βυθοῖσι κακκάβης
d χλιαίνεται, αἶρεθ', ἔψεται, παφλάζεται.
βατάνιον δ' εἶρηκεν Ἀντιφάνης ἐν Εὐθυδίκῳ
ἔπειτα πουλύπους τετμημένος 5
ἐν βατανίοισιν ἐφθός.

Ἀλεξίς ἐν Ἀσκληπιοκλείδῃ
οὕτως δ' ὁψοποιεῖν εὐφυνῶς
περὶ τὴν Σικελίαν αὐτὸς ἔμαθον ὥστε τοὺς
δειπνοῦντας εἰς τὰ βατάνι' ἐμβαλεῖν ποιῶ 10
ἐνίοτε τοὺς ὀδόντας ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.

πατάνιον δὲ διὰ τοῦ π' Ἀντιφάνης ἐν Γάμῳ
e πατάνια σεῦτλον σίλφιον χύτρας λύχνους
κορίαννα κρόμυ' ἄλας ἔλαιον τρύβλιον.

Φιλέταιρος Οἰνοπίωνι 15
ὁ μάγειρος οὗτος Πατανίων προσελθέτω.
καὶ πάλιν

πλείους Στρατονίκου τοὺς μαθητὰς μοι δοκεῖ
ἔξιν Πατανίων.

ἐν δὲ Παρασίτῳ ὁ Ἀντιφάνης καὶ τάδε εἶρηκεν 20
ἄλλος ἐπὶ τούτῳ μέγας

ἥξει τις ἰσοτράπεζος εὐγενής. B. τίνα
λέγεις; A. Καρύστου θρέμμα, γηγενής, ξέων.
B. εἴτ' οὐκ ἂν εἴποις; ὕπαγε. A. κάκκαβον λέγω·
f σὺ δ' ἴσως ἂν εἴποις λοπάδ'. B. ἐμοὶ δὲ τοῦνομα 25
οἶε διαφέρειν, εἴτε κάκκαβόν τινες
χαίρουσιν ὀνομάζοντες εἴτε σίττυβον;
πλὴν ὅτι λέγεις ἀγγεῖον οἶδα.

Εὐβουλος δ' ἐν Ἰωνί καὶ βατάνια καὶ πατάνια λέγει
ἐν τούτοις 30

τρύβλια δὲ καὶ βατάνια καὶ κακκάβια καὶ
λοπάδια καὶ πατάνια πυκινὰ ταρφέα,

κούδ' ἂν λέγων λέξαιμι.

69. ἡδυσμάτων δὲ κατάλογον Ἀλεξίς ἐποίησατο 170
ἐν Λέβητι οὕτως

μὴ [μὴ] προφάσεις ἐνταῦθά μοι μὴδ' οὐκ ἔχω.

5 B. ἀλλὰ λέγ' ὅτου δεῖ λήψομαι γὰρ πάντ' ἐγώ.

A. ὀρθῶς. τὸ πρῶτον μὲν λάβ' ἐλθὼν σήσαμα.

B. ἀλλ' ἔστιν ἔνδον. A. ἀσταφίδα κεκομμένην,
μάραθρον, ἄνηθον, νᾶπυ, κανλόν, σίλφιον,
κορίαννον αὔον, ῥοῦν, κύμινον, κάππαριν,
10 ὀρίγανον, σκορόδια, γήτειον, θύμον,
σφάκον, σίραιον, σέσελι, πήγανον, πράσον.

ἐν δὲ Παννυχίδι ἢ Ἐρίθοις μάγειρον τάδε ποιεῖ λέ-
γοντα

κύκλω δεήσει περιτρέχειν με καὶ βοᾶν,
15 ἂν του δέωμαι. δεῖπνον αἰτήσεις με σὺ
ἤδη παρελθὼν· οὐκ ἔχων δὲ τυγχάνω
οὐκ ὄξος, οὐκ ἄνηθον, οὐκ ὀρίγανον,
οὐ θρόιον, οὐκ ἔλαιον, οὐκ ἀμυγδάλας,
οὐ σκόροδον, οὐ σίραιον, οὐχὶ γήθιον,
20 οὐ βολβόν, οὐ πῦρ, οὐ κύμινον, οὐχ ἄλας,
οὐκ ῥόν, οὐ ξύλ', οὐ σκάφην, οὐ τήγανον,
οὐχ ἱμονιάν, οὐ λάκκον εἶδον, οὐ φρέαρ,
οὐ στάμνος ἐστί· διακενῆς δ' ἔστηκ' ἐγὼ
ἔχων μάχαιραν προσέτι περιεζωσμένος.

25 καὶ Πονήρα

τῆς ὀριγάνου

πρώτιστον ὑποθεῖς εἰς λοπάδα νεανικήν,

τὸ τρίμ' ἐπιπολῆς εὐρύθμως διειμένον

ὄξει σιραίῳ χρωματίσας καὶ σιλφίῳ

30 πυκνῷ πατάξας.

ἐπεσθίειν δ' εἴρηκε Τηλεκλείδης Πρυτάνεσιν οὕτως d
' τυρίον ἐπεσθίοντα.' ἐπιφαγεῖν δ' Εὐπόλις Ταξιάρχους

ἐπιφαγεῖν

μηδὲν ἄλλ' ἢ κρόμμυον λέποντα καὶ τρεῖς ἁλ-
μάδας.

καὶ Ἀριστοφάνης Πλούτῳ

πρὸ τοῦ δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἅπαντ' ἐπήσθιεν. 5

70. Τῶν δὲ μαγείρων διάφοροί τινες ἦσαν οἱ κα-
λούμενοι τραπεξοποιοί. εἰς ὃ δὲ οὔτοι παρελαμβά-
νοντο σαφῶς παρίστησιν Ἀντιφάνης ἐν Μετοίκῳ

προσέλαβον ἐλθὼν τουτονὶ

e τραπεξοποιόν, ὃς πλυνεῖ σκεύη, λύχνους 10
ἐτοιμάσει, σπονδὰς ποιήσει, τὰλλ' ὅσα
τούτῳ προσήκει.

ζητητέον δὲ εἰ καὶ ὁ τραπεξοκόμος ὁ αὐτός ἐστι τῷ
τραπεξοποιῷ. Ἰόβας γὰρ ὁ βασιλεὺς ἐν ταῖς Ὀμοιό-
τησι τὸν αὐτὸν εἶναί φησι τραπεξοκόμον καὶ τὸν ὑπὸ 15
Ῥωμαίων καλούμενον στρούκτωρα, παρατιθέμενος ἐκ
δράματος Ἀλεξάνδρου ᾧ ἐπιγραφὴ Πότος

εἰς αὐριὸν με δεῖ λαβεῖν ἀνλητρίδα·

τραπεξοποιὸν δημιουργὸν λήψομαι.

ἐπὶ τοῦτ' ἀπέστειλ' ἐξ ἀγροῦ μ' ὁ δεσπότης. 20

ἐκάλουν δὲ τραπεξοποιὸν τὸν τραπεζῶν ἐπιμελητὴν
καὶ τῆς ἄλλης εὐκοσμίας. Φιλήμων Παρεισιόντι

περὶ τοῦ πτάνιον οὐ γίννεθ' ἢ σκευωρία·

τραπεξοποιός ἐστ' ἐπὶ τοῦ διακονεῖν.

ἔλεγον δὲ καὶ ἐπιτραπεζώματα τὰ ἐπιτιθέμενα τῇ 25
τραπέξῃ βρώματα. Πλάτων Μενελάῳ

171 ὥς ὀλίγα λοιπὰ τῶν ἐπιτραπεζωμάτων.

ἐκάλουν δὲ καὶ ἀγοραστὴν τὸν τὰ ὄψα ὠνούμενον, νῦν
δ' ὀψωνάτωρα, ὥς Ξενοφῶν ἐν πρώτῳ Ἀπομνημο-
νευμάτων οὕτως λέγων· διάκονον δ' ἂν καὶ ἀγορα- 30
στὴν τὸν τοιοῦτον ἐθέλοιμεν προῖκα λαβεῖν;· παρὰ δὲ
Μενάνδρῳ ἐστὶ κοινότερον ἐν Φανίῳ

φειδωλὸς ἦν καὶ μέτριος ἀγοραστής.
ὁψώνην δ' εἶρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς διὰ
τούτων

ὥς οὐψώνης διατρίβειν
ἡμῶν τ' ἄριστον ἔοικεν.

παροψωνεῖν δ' ἔφη Κρατῖνος ἐν Κλεοβουλίναις οὕτως,
παραγοράζειν δ' Ἀλεξίς ἐν Δρωπίδῃ. εἰλέατροι δὲ
καλοῦνται, ὥς φησι Πάμφιλος, οἱ ἐπὶ τὴν βασιλικὴν
καλοῦντες τράπεζαν, παρὰ τὸν ἑλεόν. Ἀρτεμίδωρος δ'
αὐτοὺς δειπνοκλήτορας ὀνομάζει.

71. Ἐκάλουν δέ, φησί, καὶ τοὺς προγεύστας
ἐδεάτρος, ὅτι προήσθιον τῶν βασιλέων πρὸς ἀσφά-
λειαν. νῦν δὲ ὁ ἐδεάτρος ἐπιστάτης γέρονε τῆς ὅλης
διακονίας. ἦν δ' ἐπιφανὴς καὶ ἐντιμος ἡ χρεία. Χά-
ρης γοῦν ἐν τῇ τρίτῃ τῶν ἱστοριῶν Πτολεμαῖόν φησι
τὸν σωτήρα ἐδεάτρον ἀποδειχθῆναι Ἀλεξάνδρου. μή-
ποτε δὲ καὶ ὃν νῦν καλοῦσι Ῥωμαῖοι προγεύστην
τότε οἱ Ἕλληνες προτένθην ὀνόμαζον, ὥς Ἀριστοφά-
νης ἐν προτέραις Νεφέλαις διὰ τούτων

πῶς οὐ δέχονται δῆτα τῇ νομηνίᾳ
ἀρχαὶ τὰ πρυτανεῖ', ἀλλ' ἐνη τε καὶ νέα;
Β. ὅπερ οἱ προτένθαι γὰρ δοκοῦσί μοι παθεῖν,
ἴν' ὥς τάχιστα τὰ πρυτανεῖ' ὑφελοίατο,
διὰ τοῦτο προυτένθενσαν ἡμέρα μιᾷ.

μνημονεύει αὐτῶν καὶ Φερεκράτης ἐν Ἀγρίοις
μὴ θαυμάσης,
τῶν γὰρ προτενθῶν ἔσμεν· ἀλλ' οὐκ οἶσθα σύ.
καὶ Φιλύλλιος ἐν Ἡρακλεῖ

βούλεσθε δῆτ' ἐγὼ φράσω τίς εἴμ' ἐγώ;
ἢ τῶν προτενθῶν Δορπία καλουμένη.
εὐρίσκω δὲ καὶ ψήφισμα ἐπὶ Κηφισοδώρου ἄρχοντος
Ἀθήνησι γενόμενον, ἐν ᾧ ὥσπερ τι σύστημα οἱ προ-

ε τένθαι εἰσί, καθάπερ καὶ οἱ παράσιτοι ὀνομαζόμενοι,
ἔχον οὕτως ὦκος εἶπεν· ὅπως ἂν ἡ βουλὴ ἄγῃ
τὰ πατούρια μετὰ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων κατὰ τὰ πά-
τρια, ἐψηφίσθαι τῇ βουλῇ ἀφείσθαι τοὺς βουλευτὰς
τὰς ἡμέρας, ὥσπερ καὶ αἱ ἄλλαι βουλαὶ αἱ ἀφεται, 5
ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς οἱ προτένθαι ἄγουσι πέντε ἡμέρας.
ὅτι δ' εἶχον οἱ ἀρχαῖοι καὶ τοὺς προγεύστας καλουμέ-
νους Ξενοφῶν ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἰέρωνι ἢ Τυραν-
νικῷ φησιν· ὁ τύραννος οὔτε σιτίοις καὶ ποτοῖς πι-
στεύων διάγει, ἀλλὰ καὶ τούτων ἀντὶ τοῦ ἀπάρχεσθαι 10
f τοῖς θεοῖς τοῖς διακονοῦσι πρῶτον κελεύουσιν ἀπο-
γεύεσθαι, διὰ τὸ ἀπιστεῖν μὴ καὶ ἐν τούτοις κακὸν τι
φάγωσιν ἢ πίωσιν. Ἀναξίλας δ' ἐν Καλυψοῖ φησὶν
172 παραγεύσεται σοι πρῶτον ἢ γραῦς τοῦ ποτοῦ.

72. Τοὺς δὲ τὰ πέμματα προσέτι τε τοὺς ποιοῦν- 15
τας τοὺς πλακοῦντας οἱ πρότερον δημιουργοὺς ἐκά-
λουν. Μένανδρος Ψευδηρακλεῖ καταμεινόμενος τοὺς
μαγείρους ὥς ἐπιχειροῦντας καὶ οἷς μὴ δεῖ φησὶν
μάγειρ', ἀηδὴς μοι δοκεῖς εἶναι σφόδρα.
πόσας τραπέζας μέλλομεν ποιεῖν τρίτον 20
ἤδη μ' ἐρωτᾷς. χοιρίδιον ἐν θύομεν,
ὀκτὼ ποιήσοντας τραπέζας δ' ἢ μίαν,
b τί σοι διαφέρει τοῦτο; παράθες σημίαν.
οὐκ ἔστι κανδύλους ποιεῖν οὐδ' οἷα σὺ
εἴωθας εἰς ταυτὸν καρυκεύειν, μέλι 25
σεμίδαλιν ᾧ· πάντα γὰρ τὰναντία
νῦν ἔστιν· ὁ μάγειρος γὰρ ἐγχύτους ποιεῖ,
πλακοῦντας ὅπτα, χόνδρον ἔψει καὶ φέρει
μετὰ τὸ τάριχος, εἶτα θροῖον καὶ βότρους·
ἢ δημιουργὸς δ' ἀντιπαρατεταγμένη 30
κρεᾶδι' ὅπτα καὶ κίχλας τραγήματα.
ἔπειθ' ὁ δειπνῶν μὲν τραγηματίζεται,
20*

μυρισάμενος δὲ καὶ στεφανωσάμενος πάλιν c
 δειπνεῖ μελίπηκτα τὰς κίχλας.
 ὅτι δὲ ἐκεχώριστο τὰ τῆς ὑπουργίας πεμμάτων μὲν
 προνοουσῶν τῶν δημιουργῶν, ὄψαρτυτικῆς δὲ τῶν
 5 μαγείρων, Ἀντιφάνης διεσάφησεν ἐν Χρυσίδι οὕτως
 τέτταρες δ' ἀνλητρίδες
 ἔχουσι μισθὸν καὶ μάγειροι δώδεκα
 καὶ δημιουργοὶ μέλιτος αἰτοῦσαι σκάφας.
 Μένανδρος Δημιουργῶ
 10 τί τοῦτο, παῖ; διακονικῶς γὰρ νῆ Δία
 προελήλυθας. Β. ναί· πλάττομεν γὰρ πέμματα, d
 τὴν νύκτα τ' ἡγρυπνήκαμεν· καὶ νῦν ἔτι
 ἀποίητα πάμπολλ' ἐστὶν ἡμῖν.
 πεμμάτων δὲ πρῶτόν φησι μνημονεῦσαι Πανύασιν
 15 Σέλευκος ἐν οἷς περὶ τῆς παρ' Αἰγυπτίοις ἀνθρωπο-
 θυσίας διηγεῖται, πολλὰ μὲν ἐπιθεῖναι λέγων πέμ-
 ματα, πολλὰς δὲ νοσάδας ὄρνες, προτέρου Στησι-
 χόρου ἢ Ἰβύκου ἐν Ἀθλοῖς ἐπιγραφομένοις εἰρηκότος
 φέρεσθαι τῇ παρθένῳ δῶρα
 20 σασαμίδας χόνδρον τε καὶ ἐγκρίδας, e
 ἄλλα τε πέμματα καὶ μέλι χλωρόν.
 ὅτι δὲ τὸ ποίημα τοῦτο Στησιχόρου ἐστὶν ἱκανώτατος
 μάρτυς Σιμωνίδης ὁ ποιητής, ὃς περὶ τοῦ Μελεάγρου
 τὸν λόγον ποιούμενός φησιν
 25 ὃς δουρὶ πάντας νίκησε νέους,
 δινάεντα βαλὼν Ἀναυρον ὕπερ πολυβότρου ἐξ
 Ἰωλκοῦ.
 οὕτω γὰρ Ὀμηρος ἡδὲ Στασίχορος ἄεισε λαοῖς.
 ὁ γὰρ Στησιχόρος οὕτως εἶρηκεν ἐν τῷ προκειμένῳ f
 30 ἄσματι τοῖς Ἀθλοῖς
 θρώσκων μὲν γὰρ Ἀμφιάραος,
 ἄκοντι δὲ νίκησεν Μελεάγρος.

73. Οὐκ ἄγνοῶ δὲ καὶ περὶ Δηλίων ἃ Ἀπολλόδω-
 ρος ὁ Ἀθηναῖος εἶρηκεν, ὅτι μαγείρων καὶ τραπεζο-
 ποιῶν παρείχοντο χρεῖας τοῖς παραγινομένοις πρὸς
 τὰς ἱερουργίας, καὶ ὅτι ἦν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν πράξεων
 173 ὀνόματα Μάριδες καὶ Γογγύλοι, ἐπειδὴ τὰς μάζας, 5
 φησὶν Ἀριστοφάνης, ἐν ταῖς θοίναις δι' ἡμέρας τρι-
 βοντες παρείχον ὥσπερ γυναιξὶ γογγύλας μεμαγμέ-
 νας. καλοῦνται δὲ καὶ μέχρι νῦν τινες αὐτῶν Χοίρα-
 κοι καὶ Ἀμνοὶ καὶ Ἀρτυσίλεω καὶ Σήσαμοι καὶ Ἀρτυ-
 σίτραγοι καὶ Νεωκόροι καὶ Ἰχθυόλοιοι, τῶν δὲ γυν- 10
 ναικῶν Κυμινάνθαι, κοινῇ δὲ πάντες Ἐλεοδύται,
 διὰ τὸ τοῖς ἔλεοις ὑποδύεσθαι διακονοῦντες ἐν ταῖς
 θοίναις. ἐλεὸς δ' ἐστὶν ἡ μαγειρικὴ τράπεζα. Ὀμηρος
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὥπτησε καὶ εἰν ἔλεοῖσιν ἔθηκεν.
 b ὅθεν καὶ Πολυκράτων ὁ Κρίθωνος Ῥηναῖος δίκην 15
 γραφόμενος οὐ Δηλίους αὐτοὺς ὀνομάζει, ἀλλὰ τὸ
 κοινὸν τῶν Ἐλεοδυτῶν ἐπητιάσατο. καὶ ὁ τῶν Ἀμ-
 φικτυόνων δὲ νόμος κελεύει ὕδωρ παρέχειν ἔλεοδύ-
 τας, τοὺς τραπεζοποιούς καὶ τοὺς τοιούτους διακόνους
 σημαίνων. Κρίτων δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Φιλοπράγ- 20
 μوني παρασίτους τοῦ θεοῦ καλεῖ τοὺς Δηλίους διὰ
 τούτων
 Φοίνικα, μεγάλου κύριον βαλλαντίου,
 ναύκληρον ἐν τῷ λιμένι ποιήσας ἄπλουν,
 c κάφ' ὄρμον ὥσαι ναῦς ἀναγκάσας δύο, 25
 εἰς Δῆλον ἐλθεῖν ἡθέλησ' ἐκ Πειραιῶς,
 πάντων ἀκούων διότι παρασίτῳ τόπος
 οὗτος τρία μόνος ἀγαθὰ κεκτήσθαι δοκεῖ,
 εὖοφον ἀγοράν, παντοδαπὸν πλουτοῦντ' ὄχλον,
 αὐτοὺς παρασίτους τοῦ θεοῦ τοὺς Δηλίους. 30
 74. Ἀχαιὸς δ' ὁ Ἐρετριεὺς ἐν Ἀλκμαίωνι τῷ σα-
 τυρικῷ κάρυκοποιούς καλεῖ τοὺς Δελφοὺς διὰ τούτων

καρυκοποιούς προσβλέπων βδελύττομαι. d
 παρόσον τὰ ἱερεῖα περιτέμνοντες δῆλον ὥς ἐμαγεί-
 ρεον αὐτὰ καὶ ἐκαρύκεον. εἰς ταῦτα δὲ ἀποβλέπων
 καὶ Ἀριστοφάνης ἔφη
 5 ἄλλ' ὦ Δελφῶν πλείστας ἀκονῶν
 Φοῖβε μαχαίρας,
 καὶ προδιδάσκων τοὺς σοὺς προπόλους.
 κὰν τοῖς ἐξῆς δ' ὁ Ἀχαιὸς φησιν
 τίς ὑποκεκρυμμένος μένει,
 10 σαραβικῶν κοπίδων συνομώνυμε;
 ἐπισκώπτουσι γὰρ οἱ σάτυροι τοὺς Δελφοὺς ὥς περὶ e
 τὰς θυσίας καὶ τὰς θοίνας διατρίβοντας. Σῆμος δ' ἐν
 τετάρτῳ Δηλιάδος Δελφοῖς (φησὶ) παραγινομένοις
 εἰς Δῆλον παρεῖχον Δῆλιοι ἄλας καὶ ὄξος καὶ ἔλαιον
 15 καὶ ξύλα καὶ στρώματα. Ἀριστοτέλης δ' ἢ Θεόφρα-
 στος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι περὶ Μαγνήτων λέγων τῶν
 ἐπὶ τοῦ Μαιάνδρου ποταμοῦ ὅτι Δελφῶν εἰσιν ἄποι-
 κοι, τοσαύτας ἐπιτελοῦντας αὐτοὺς ποιεῖ χρεῖας τοῖς
 παραγιννομένοις τῶν ξένων λέγων οὕτως Ἰωνεῖς
 20 οἱ ἐπὶ τῷ Μαιάνδρῳ ποταμῷ κατοικοῦντες ἱεροὶ τοῦ f
 θεοῦ, Δελφῶν ἄποικοι, παρέχουσι τοῖς ἐπιδημοῦσι
 στέγην ἄλας ἔλαιον ὄξος, ἔτι λύχνον κλίνας στρώ-
 ματα τραπέζας. Δημήτριος δ' ὁ Σκήψιος ἐν ἐκκαι-
 δεκάτῳ τρωικοῦ διακόσμου ἐν τῇ Λακωνικῇ φησὶν
 25 ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς καλουμένης ὑακινθίδος ἰδρῦσθαι
 ἥρωας Μάττιωνα καὶ Κεράωνα ὑπὸ τῶν ἐν τοῖς φιδι-
 τίοις ποιούντων τε τὰς μάζας καὶ κεραννύντων τὸν 174
 οἶνον διακόνων. ὁ δ' αὐτὸς ἰστορεῖ κὰν τῷ τετάρτῳ
 καὶ εἰκοστῷ τῆς αὐτῆς πραγματείας Δαίτην ἥρωα τι-
 30 μώμενον παρὰ τοῖς Τρωσίν, οὗ μνημονεύειν Μίμνε-
 ρον. κὰν Κύπρῳ δὲ φησι τιμᾶσθαι Ἡγήσανδρος ὁ
 Δελφὸς Δία εἰλαπιναστήν τε καὶ σπλαγχνοτόμον.

75. Πολλῶν δὲ τοιούτων ἔτι λεγομένων ἐκ τῶν
 γειτόνων τις ἐξηκούσθῃ ὑδραύλεως ἤχος πάνυ τι
 ἡδὺς καὶ τερπνός, ὥς πάντας ἡμᾶς ἐπιστραφῆναι
 b θελχθέντας ὑπὸ τῆς ἐμμελείας. καὶ ὁ Οὐλπιανὸς ἀπο-
 βλέψας πρὸς τὸν μουσικὸν Ἀλκείδην, ἀκούεις, ἔφη, 5
 μουσικώτατε ἀνδρῶν, τῆς καλῆς ταύτης εὐφωνίας,
 ἣτις ἡμᾶς ἐπέστρεψε πάντας κατακηληθέντας ὑπὸ τῆς
 μουσικῆς; καὶ οὐχ ὥς παρ' ὑμῖν τοῖς Ἀλεξανδρεῦσι
 πολὺς ὁ μόνανλος ἀλγηδόνα μᾶλλον τοῖς ἀκούουσι παρ-
 ἔχων ἢ τινα τέρψιν μουσικὴν. καὶ ὁ Ἀλκείδης ἔφη, 10
 ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ ὄργανον τοῦτο, ἡ ὑδραυλὶς, εἴτε τῶν
 ἐντατῶν αὐτὸ θέλεις εἴτε τῶν ἐμπνευστῶν, Ἀλεξαν-
 δρέως ἐστὶν ἡμεδαποῦ εὔρημα, κουρέως τὴν τέχνην.
 c Κτησίβιος δ' αὐτῷ τούνομα. ἰστορεῖ δὲ τοῦτο Ἀρι-
 στοκλῆς ἐν τῷ περὶ χορῶν οὐτως ὅτι πῶς λέγων ζητεῖται 15
 πότερα τῶν ἐμπνευστῶν ἐστὶν ὄργάνων ἡ ὑδραυλὶς
 ἢ τῶν ἐντατῶν. Ἀριστόξενος μὲν οὖν τοῦτο οὐκ οἶδε.
 λέγεται δὲ Πλάτωνα μικρὰν τινα ἔννοιαν δοῦναι τοῦ
 κατασκευάσματος νυκτερινὸν ποιήσαντα ὠρολόγιον
 εἰκοτὸς τῷ ὑδραυλικῷ, οἷον κλεψύδραν μεγάλην λίαν. 20
 καὶ τὸ ὑδραυλικὸν δὲ ὄργανον δοκεῖ κατὰ κλεψύδραν
 εἶναι. ἐντατὸν οὖν καὶ καθαρτὸν οὐκ ἂν νομισθεῖη,
 d ἐμπνευστὸν δ' ἂν ἴσως ῥηθεῖη διὰ τὸ ἐμπνεῖσθαι τὸ
 ὄργανον ὑπὸ τοῦ ὕδατος. κατεστραμμένοι γάρ εἰσιν
 οἱ αὐλοὶ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἀρασσομένου τοῦ ὕδατος 25
 ὑπὸ τινος νεανίσκου, ἔτι δὲ δικνουμένων ἀξινῶν διὰ
 τοῦ ὄργανου, ἐμπνέονται οἱ αὐλοὶ καὶ ἤχον ἀποτε-
 λοῦσι προσηνῆ. εἶκε δὲ τὸ ὄργανον βωμῷ στρογγύλῳ.
 καὶ φασὶ τοῦτο εὔρησθαι ὑπὸ Κτησιβίου κουρέως, ἐν-
 ταῦθα οἰκοῦντος ἐν τῇ Ἀσπενδίᾳ ἐπὶ τοῦ δευτέρου 30
 e Εὐεργέτου, διαπρέψαι τέ φασὶ μεγάλως. τουτονὶ οὖν
 καὶ τὴν αὐτοῦ διδάξαι γυναῖκα Θαίδα. Τρύφων δ'

ἐν τρίτῳ περὶ ὀνομασιῶν, ἔστι δὲ τὸ σύγγραμμα περὶ

77. Πόσῳ δὲ κρεῖττον, ὦ Οὐλπιανὲ σοφώτατε, τὸ

ἐν τρίτῳ περὶ ὀνομασιῶν, ἔστι δὲ τὸ σύγγραμμα περὶ
αὐλῶν καὶ ὀργάνων, συγγράψαι φησὶ περὶ τῆς ὑδραύ-
λεως Κτησίβιον τὸν μηχανικόν. ἐγὼ δὲ οὐκ οἶδα εἰ
περὶ τὸ ὄνομα σφάλλεται. ὁ μέντοι Ἀριστόξενος προ-
κρίνει τὰ ἐντατὰ καὶ καθαπτὰ τῶν ὀργάνων τῶν ἐμ-
πνευστῶν, ῥάονα εἶναι φάσκων τὰ ἐμπνευστά· πολ-
λοὺς γὰρ μὴ διδαχθέντας αὐλεῖν τε καὶ συρίζειν,
ὥσπερ τοὺς ποιμένας.

76. Καὶ τοσαῦτα μὲν ἔχω σοι ἐγὼ λέγειν περὶ τοῦ
10 ὑδραυλικοῦ ὀργάνου, Οὐλπιανέ. γιγγραῖνοισι γὰρ οἱ f
Φοίνικες, ὥς φησιν ὁ Ξενοφῶν, ἐχρῶντο αὐλοῖς σπι-
θαμιαίοις τὸ μέγεθος, ὅξυν καὶ γοερὸν φθεγγομένοις.
τούτοις δὲ καὶ οἱ Κᾶρες χρῶνται ἐν τοῖς θρήνοις, εἰ
μὴ ἄρα καὶ ἡ Καρία Φοινίκη ἐκαλεῖτο, ὥς παρὰ Κο-
15 ρίνῃ καὶ Βακχυλίδῃ ἔστιν εὐρεῖν. ὀνομάζονται δὲ οἱ
αὐλοὶ γίγγροι ὑπὸ τῶν Φοινίκων ἀπὸ τῶν περὶ Ἀδω-
νιν θρήνων· τὸν γὰρ Ἀδωνιν Γίγγρην καλεῖτε ὑμεῖς
οἱ Φοίνικες, ὥς ἱστορεῖ Δημοκλείδης. μνημονεύει τῶν
γίγγρων αὐλῶν Ἀντιφάνης ἐν Ἰατρῷ καὶ Μένανδρος 175
20 ἐν Καρίνῃ, Ἄμφις τ' ἐν Διθυράμβῳ λέγων οὕτως

ἐγὼ δὲ τὸν γίγγραντα τὸν σοφώτατον.

B. τίς δ' ἔσθ' ὁ γίγγρας; A. καινὸν ἐξεύρημά τι
ἡμέτερον, ὃ θεάτρῳ μὲν οὐδεπώποτε
ἔδειξ', Ἀθήνησιν δὲ κατακεχρημένον
25 ἐν συμποσίοις ἤδη στί. B. διὰ τί δ' οὐκ ἄγεις
εἰς τὸν ὄχλον αὐτό; A. διότι φυλὴν περιμένω
σφόδρα φιλονεικοῦσαν λαχεῖν τιν'. οἶδα γὰρ b
ὅτι πάντα . . . ἀνατριαινῶσει κρότος.

καὶ Ἀξιόνικος ἐν Φιλευριπίδῃ

30 οὕτω γὰρ ἐπὶ τοῖς μέλεσι τοῖς Εὐριπίδου
ἄμφω νοσοῦσιν, ὥστε τὰλλ' αὐτοῖς δοκεῖν
εἶναι μέλη γιγγραντὰ καὶ κακὸν μέγα.

77. Πόσῳ δὲ κρεῖττον, ὦ Οὐλπιανέ σοφώτατε, τὸ
ὑδραυλικὸν τοῦτο ὄργανον τοῦ καλουμένου νάβλα, ὃν
e φησι Σώπατρος ὁ παρωδὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δρά-
ματι Πύλαι Φοινίκων εἶναι καὶ τοῦτον εὕρημα. λέγει
δ' οὕτως 5

οὔτε τοῦ σιδωνίου νάβλα . .

λαρυγγόφωνος ἐκκεχόρδωται τύπος.

καὶ ἐν Μυστακοῦ δὲ θητίῳ φησί

νάβλας ἐν ἄρθροις γραμματῶν οὐκ εὐμελής,

ᾧ λωτὸς ἐν πλευροῖσιν ἄψυχος παγείς 10

ἐμπνουν ἀνίει μοῦσαν. ἐγρέτω δέ τις

d τὸν ἡδονῆς μελωδὸν εὐάζων χορόν.

Φιλήμων ἐν Μοιχῷ

ἔδει παρεῖναι, Παρμένων, αὐλητρίδ' ἡ

νάβλαν τιν'. B. ὁ δὲ νάβλας τί ἐστι [δέσποτα;] 15

A. [νάβλας ὅ τι ἔστ'] οὐκ οἶδας, ἐμβρόντητε σύ;

B. μὰ Δία. A. τί φῆς; οὐκ οἶσθα νάβλαν; οὐδὲν
οὖν

οἶσθ' ἀγαθόν· [οὐκοῦν] οὐδὲ σαμβυκίστριαν;

καὶ τὸ τρίγωνον δὲ καλούμενον ὄργανον Ἰόβας ἐν τε- 20
τάρτῳ θεατρικῆς ἱστορίας Σύρων εὕρημά φησιν εἶναι,
ὥς καὶ τὸν καλούμενον λυροφοίνικα σαμβύκην. τοῦτο
e δὲ τὸ ὄργανον Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἐν πρώτῳ Ὄρων
εὕρημα εἶναι λέγει Ἰβύκου τοῦ Πηγίνου ποιητοῦ, ὥς
καὶ Ἀνακρέοντος τὸ βάρβιτον. ἐπεὶ δὲ ἡμῶν τῶν Ἀλε- 25
ξανδρέων κατατρέχεις ὥς ἀμούσων καὶ τὸν μόνανλον
συνεχῶς ὀνομάζεις. ἐπιχωριάζοντα παρ' ἡμῖν, ἄκουε
καὶ περὶ αὐτοῦ ἃ νῦν ἔχω σοι λέγειν ἐν προχείρῳ.

78. Ἰόβας μὲν γὰρ ἐν τῷ προειρημένῳ συγγράμ-
ματι Αἰγυπτίους φησὶ λέγειν τὸν μόνανλον Ὀσίριδος 30
εἶναι εὕρημα, καθάπερ καὶ τὸν καλούμενον φώτιγγα
πλαγίανλον, οὗ καὶ αὐτοῦ παραστήσομαι μνημονεύ-

οντα ἐλλόγιμον ἄνδρα. ἐπιχωριάξει γὰρ καὶ ὁ φῶτιγξ f
αὐλὸς παρ' ἡμῖν. τοῦ δὲ μοναύλου μνημονεύει Σοφο-
κλῆς μὲν ἐν Θαμύρᾳ οὕτως

οἴχωκε γὰρ κροτητὰ πηκτίδων μέλη,
5 λύρα μοναύλοις τε χειμωντεως
ναος στέρημα κωμασάσης.

Ἄραρως δ' ἐν Πανὸς γοναῖς
ἀρπάσας μόνανλον εὐθύς πῶς δοκεῖς
κούφως ἀνήλλετο.

10 Ἀναξανδρίδης δ' ἐν Θησαυρῷ 176
ἀναλαβὼν μόνανλον ἡῦλον τὸν ὑμέναιον.
καὶ ἐν Φιαληφόρῳ
τὸν [ἐμὸν] μόνανλον ποῖ τέτροφας; οὗτος Σύρε.
B. ποῖον μόνανλον; A. τὸν κάλαμον.

15 Σώπατρος Βακχίδι
καὶ τὸ μόνανλον μέλος ἤχησεν.

Πρωταγορίδης δ' ὁ Κυζικηνὸς ἐν δευτέρῳ περὶ τῶν
ἐπὶ Δάφνῃ πανηγύρεων φησι 'παντὸς δ' ὀργάνου κα-
ταμίτου ἥπται, κροτάλων, ὑπὸ φανοῦ, πανδούρου, b
20 τῷ τε ἡδεῖ μοναύλῳ τὰς ἡδίστας ἀρμονίας ἀναμινυρί-
ζει.' Ποσειδώνιος δ' ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς φιλόσοφος ἐν
τῇ τρίτῃ τῶν ἱστοριῶν διηγούμενος περὶ τοῦ Ἀπαμέων
πρὸς Λαρισαίους πολέμου γράφει τάδε 'παραζωνίδια
καὶ λογχάρι' ἀνειληφότες ἰῶ καὶ ῥύπῳ κεκρυμμένα,
25 πετάσια δ' ἐπιτεθειμένοι καὶ προσκόπια, σκιὰν μὲν
ποιοῦντα καταπνεῖσθαι δ' οὐ κωλύοντα τοὺς τραχή-
λους, ὄνους δ' ἐφελκόμενοι γέμοντας οἴνου καὶ βρω-
μάτων παντοδαπῶν, οἷς παρέκειτο φωτίγγια καὶ μο- c
ναύλια, κώμων οὐ πολέμων ὄργανα.' Ἴδε ἀπέχεις,
30 καλὲ Οὐλπιανέ, καὶ τὸν τῆς φώτιγγος μνημονεύοντα.
οὐκ ἄγνοῶ δὲ ὅτι Ἀμερίας ὁ Μακεδὼν ἐν ταῖς Γλώσ-
σαις τιτύρινόν φησι καλεῖσθαι τὸν μόνανλον. ὅτι δὲ

ὁ μόνανλος ἦν ὁ νῦν καλούμενος καλαμαύλης σαφῶς
παρίστησιν Ἡδύλος ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν οὕτως δὲ
λέγων

τοῦτο Θέων ὁ μόνανλος ὑπ' ἡρίον ὁ γλυκὺς οἰκεῖ
αὐλητῆς, μίμων κῆν θυμέλῃσι χάρις. 5

d τυφλὸς ὑπαὶ γήρως οἴχωκε, Σκιρπάλου υἱός,
νήπιον ὄντ' ἐκάλει Σκίρπαλος Εὐπάλαμον,
αἰεῖδεν αὐτοῦ τὰ γενέθλια· τοῦτο γὰρ εἶχεν,
πᾶν μαρπᾶν ἡδυσμα σημανέων.
ἡῦλει δὲ Γλαύκης μεμεθυμένα παίγνια Μου- 10
σέων

καὶ τὸν ἐν ἀκρήτοις Βάτταλον ἡδυπότην,
ἢ καὶ Κώταλον, ἢ καὶ Πάκαλον. ἀλλὰ Θέωνα
τὸν καλαμανλήτην εἶπατε, χαῖρε Θέων.

ὥσπερ οὖν τοὺς τῷ καλάμῳ αὐλοῦντας καλαμαύλας 15
e λέγουσι νῦν, οὕτω καὶ ῥαπαύλας, ὥς φησιν Ἀμερίας
ὁ Μακεδὼν ἐν ταῖς Γλώσσαις, τοὺς τῇ καλάμῳ αὐ-
λοῦντας.

79. Γινώσκειν δὲ βούλομαι σε, ἀνδρῶν λῶσ τε
Οὐλπιανέ, ὅτι Ἀλεξανδρέων μουσικώτεροι ἄλλοι γε- 20
νέσθαι οὐχ ἰστόρηται. καὶ οὐ λέγω περὶ κιθαρωδίαν
μόνην, ἧς καὶ ὁ εὐτελέστατος παρ' ἡμῖν ἰδιώτης προσ-
έτι δὲ καὶ ἀναλφάβητος οὕτως ἐστὶ συνήθης ὥς τάχι-
στα ἐλέγχειν τὰ περὶ τὰς κρούσεις ἀμαρτήματα γινό-
f μενα· ἀλλὰ καὶ περὶ αὐλοῦς εἰσι μουσικώτατοι, οὐ 25
μόνον τοὺς παρθενίους καλουμένους καὶ παιδικούς
ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀνδρείους, οἵτινες καλοῦνται τέλειοί τε
καὶ ὑπερτέλειοι, καὶ τοὺς κιθαριστηρίους δὲ καὶ τοὺς
δακτυλικούς. τοὺς γὰρ ἐλύμους αὐλοῦς, ὧν μνημο-
νεύει Σοφοκλῆς ἐν Νιόβῃ τε καὶ Τυμπανισταῖς, οὐκ 30
ἄλλους τινὰς εἶναι ἀκούομεν ἢ τοὺς φρυγίους, ὧν καὶ
αὐτῶν ἐμπείρως ἔχουσιν Ἀλεξανδρεῖς. οἶδασι δὲ καὶ

τοὺς διόπους, ἔτι τε μεσοκόπους καὶ τοὺς καλουμένους ὑποτρήτους. τῶν δ' ἐλύμων αὐλῶν μνημονεύει καὶ Καλλίας ἐν Πεδήταις. Ἰόβας δὲ τούτους Φρυγῶν 177 εἶναι εὖρημα, ὀνομάζεσθαι δὲ καὶ σκυταλίας κατ' ἐμφέρειαν τοῦ πάχους. χρῆσθαι δ' αὐτοῖς καὶ Κυπρίους φησὶ Κρατῖνος ὁ νεώτερος ἐν Θηραμένει. οἶδαμεν δὲ καὶ τοὺς ἡμιόπους καλουμένους, περὶ ὧν φησὶν Ἀνακρέων

τίς ἐρασμίην
10 τρέψας θυμὸν ἐς ἥβην τερένων ἡμιόπων ὑπ' αὐλῶν

ὀρχεῖται;
εἰσὶ δ' οἱ αὐλοὶ οὗτοι ἐλάσσονες τῶν τελείων. Αἰσχύλος γοῦν κατὰ μεταφορὰν ἐν Ἰξίονί φησι 182

15 τὸν δ' ἡμιόπον καὶ τὸν ἐλάσσῳ
ταχέως ὁ μέγας καταπίνει.

εἰσὶ δ' οἱ αὐτοὶ τοῖς παιδικοῖς καλουμένοις, οἷς οὐκ οὔσιν ἐναγωνίοις πρὸς τὰς εὐωχίας χρῶνται. διὸ καὶ τέρενας αὐτοὺς κέκληκεν ὁ Ἀνακρέων.

20 80. Οἶδα δὲ καὶ ἄλλα γένη αὐλῶν τραγικῶν τε καὶ λυσιπιδῶν καὶ κιθαριστηρίων, ὧν μνημονεύουσιν Ἐφορός τ' ἐν τοῖς εὐρήμασι καὶ Εὐφράνωρ ὁ πυθαγορικὸς ἐν τῷ περὶ αὐλῶν, ἔτι δὲ καὶ Ἀλεξίων καὶ αὐτὸς ἐν τῷ περὶ αὐλῶν. ὁ δὲ καλάμιнос αὐλὸς τιτύ- d

25 ρινος καλεῖται παρὰ τοῖς ἐν Ἰταλίᾳ Δωριεῦσιν, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἱστορεῖ ὁ ἀριστοφάνειος ἐν δευτέρῳ περὶ Δωρίδος. ὁ δὲ μάγαδις καλούμενος αὐλός, ὁ καὶ πλαγιομάγαδις ὀνομαζόμενος, ἐν ταύτῳ ὀξύνη καὶ βαρὺν φθόγγον ἐπιδείκνυται, ὡς Ἀναξανδριδῆς ἐν 30 Ὀπλομάχῳ φησί

μάγαδις λαλήσω μικρὸν ἅμα σοι καὶ μέγα.
οἱ δὲ καλούμενοι λῶτινοι αὐλοὶ οὗτοί εἰσιν οἱ ὑπὸ Ἀλε-

e ξανδρέων καλούμενοι φῶτιγγες. κατασκευάζονται δ' ἐκ τοῦ καλουμένου λωτοῦ, ξύλον δ' ἐστὶ τοῦτο γινόμενον ἐν Λιβύῃ. Θηβαίων δ' εὖρημά φησιν εἶναι Ἰόβας τὸν ἐκ νεβροῦ κώλων κατασκευαζόμενον αὐλόν. ὁ δὲ Τρύφων φησὶ καὶ τοὺς καλουμένους ἐλεφαντίνους αὐλοὺς 5 παρὰ Φοίνικιν ἀνατρεθῆναι. οἶδα δὲ ὅτι καὶ μάγαδις ὄργανόν ἐστιν ἐντατόν, καθάπερ καὶ κιθάρα, λύρα, βάρβιτον. Εὐφορίων δὲ ὁ ἐποποιὸς ἐν τῷ περὶ Ἰσθμίων 'οἱ νῦν (φησὶ) καλούμενοι ναβλισταὶ καὶ πανδουρισταὶ καὶ σαμβυκισταὶ καινῷ μὲν οὐδενὶ χρῶνται ὄργανῳ. 10 f τὸν γὰρ βάρωμον καὶ βάρβιτον, ὧν Σαπφὼ καὶ Ἀνακρέων μνημονεύουσι, καὶ τὴν μάγαδιν καὶ τὰ τρίγωνα καὶ τὰς συμβύκας ἀρχαῖα εἶναι. ἐν γοῦν Μυτιλήνῃ μίαν τῶν Μουσῶν πεποιῆσθαι ὑπὸ Λεσβοῦ Ἰδὸς ἔχουσαν σαμβύκην.' Ἀριστόξενος δ' ἐκφύλα ὄργα 15 καλεῖ φοίνικας καὶ πηκτίδας καὶ μαγάδιδας σαμβύκας τε καὶ τρίγωνα καὶ κλεψιάμβους καὶ σκινδαψοὺς καὶ τὸ ἐννεάχορδον καλούμενον. Πλάτων δ' ἐν τρίτῳ Πολιτείας φησὶν 'οὐκ ἄρα, ἣν δ' ἐγώ, πολυχορδίας γε οὐδὲ παναρμονίου ἡμῖν δεήσει ἐν ταῖς ᾠδαῖς τε καὶ 20 μέλεσιν. οὐ μοι, ἔφη, φαίνεται. τριγώνων ἄρα καὶ 183 πηκτίδων καὶ πάντων ὀργάνων ὅσα πολύχορδα καὶ παναρμονία.'

81. Ἔστι δ' ὁ σκινδαψὸς τετράχορδον ὄργανον, ὡς ὁ παρῳδός φησι Μάτρων ἐν τούτοις 25 οὐδ' ἀπὸ πασσαλόφιν κρέμασαν, ὅθι περ τετάνυστο

σκινδαψὸς τετράχορδος ἀνηλακάτοιο γυναικός.
μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Θεόπομπος ὁ Κολοφώνιος ἐποποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀρματίῳ 30 b σκινδαψὸν λυρόεντα μέγαν χεῖρεσσι τινάσσων ὀξύινον, προμάλοιο τετυγμένον αἰζήεντος.

τοὺς διόπους, ἔτι τε μεσοκόπους καὶ τοὺς καλουμένους ὑποτρήτους. τῶν δ' ἐλύμων αὐλῶν μνημονεύει καὶ Καλλίας ἐν Πεδήταις. Ἰόβας δὲ τούτους Φρυγῶν 177 εἶναι εὖρημα, ὀνομάζεσθαι δὲ καὶ σκυταλίας κατ' ἐμφέρειαν τοῦ πάχους. χρησθαι δ' αὐτοῖς καὶ Κυπρίους φησὶ Κρατῖνος ὁ νεώτερος ἐν Θηραμένει. οἶδαμεν δὲ καὶ τοὺς ἡμιόπους καλουμένους, περὶ ὧν φησὶν Ἀνακρέων

τίς ἐρασμῖην
10 τρέψας θυμὸν ἐς ἥβην τερένων ἡμιόπων ὑπ' αὐλῶν

ὀρχεῖται;
εἰσὶ δ' οἱ αὐλοὶ οὗτοι ἐλάσσονες τῶν τελείων. Αἰσχύ-
λος γοῦν κατὰ μεταφορὰν ἐν Ἰξίονί φησι 182

15 τὸν δ' ἡμιόπον καὶ τὸν ἐλάσσῳ
ταχέως ὁ μέγας καταπίνει.

εἰσὶ δ' οἱ αὐτοὶ τοῖς παιδικοῖς καλουμένοις, οἷς οὐκ οὔσιν ἐναγωνίοις πρὸς τὰς εὐωχίας χρῶνται. διὸ καὶ τέρενας αὐτοὺς κέκληκεν ὁ Ἀνακρέων.

20 80. Οἶδα δὲ καὶ ἄλλα γένη αὐλῶν τραγικῶν τε καὶ λυσιγῶν καὶ κιθαριστηρίων, ὧν μνημονεύουσιν Ἐφορός τ' ἐν τοῖς εὐρήμασι καὶ Εὐφράνωρ ὁ πυθαγορικὸς ἐν τῷ περὶ αὐλῶν, ἔτι δὲ καὶ Ἀλεξίων καὶ αὐτὸς ἐν τῷ περὶ αὐλῶν. ὁ δὲ καλάμιнос αὐλὸς τιτύ- d

25 ρινος καλεῖται παρὰ τοῖς ἐν Ἰταλίᾳ Δωριεῦσιν, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἱστορεῖ ὁ ἀριστοφάνειος ἐν δευτέρῳ περὶ Δωρίδος. ὁ δὲ μάγαδις καλούμενος αὐλός, ὁ καὶ πλαγιομάγαδις ὀνομαζόμενος, ἐν ταύτῳ ὀξὺν καὶ βαρὺν φθόγγον ἐπιδείκνυται, ὡς Ἀναξανδρίδης ἐν
30 Ὀπλομάχῳ φησί

μάγαδις λαλήσω μικρὸν ἅμα σοι καὶ μέγα.
οἱ δὲ καλούμενοι λῶτινοι αὐλοὶ οὗτοί εἰσιν οἱ ὑπὸ Ἀλε-

e ξανδρέων καλούμενοι φῶτιγγες. κατασκευάζονται δ' ἐκ τοῦ καλουμένου λωτοῦ, ξύλον δ' ἐστὶ τοῦτο γινόμενον ἐν Λιβύῃ. Θηβαίων δ' εὖρημά φησιν εἶναι Ἰόβας τὸν ἐκ νεβροῦ κώλων κατασκευαζόμενον αὐλόν. ὁ δὲ Τρύφων φησὶ καὶ τοὺς καλουμένους ἐλεφαντίνους αὐλοὺς 5 παρὰ Φοίνιξιν ἀνατρηθῆναι. οἶδα δὲ ὅτι καὶ μάγαδις ὄργανόν ἐστιν ἐντατόν, καθάπερ καὶ κιθάρα, λύρα, βάρβιτον. Εὐφορίων δὲ ὁ ἐποποιὸς ἐν τῷ περὶ Ἰσθμίων 'οἱ νῦν (φησὶ) καλούμενοι ναβλισταὶ καὶ πανδουρισταὶ καὶ σαμβυκισταὶ καινῷ μὲν οὐδενὶ χρῶνται ὀργάνῳ. 10 f τὸν γὰρ βάρωμον καὶ βάρβιτον, ὧν Σαπφὼ καὶ Ἀνακρέων μνημονεύουσι, καὶ τὴν μάγαδιν καὶ τὰ τρίγωνα καὶ τὰς συμβύκας ἀρχαῖα εἶναι. ἐν γοῦν Μυτιλήνῃ μίαν τῶν Μουσῶν πεποιῆσθαι ὑπὸ Λεσβοθέμιδος ἔχουσαν σαμβύκην.' Ἀριστόξενος δ' ἐκφυλα ὄργανα 15 καλεῖ φοίνικας καὶ πηκτίδας καὶ μαγάδιδας σαμβύκας τε καὶ τρίγωνα καὶ κλεψιάμβους καὶ σκινδαφούς καὶ τὸ ἐννεάχορδον καλούμενον. Πλάτων δ' ἐν τρίτῳ Πολιτείας φησὶν 'οὐκ ἄρα, ἦν δ' ἐγώ, πολυχορδίας γε οὐδὲ παναρμονίου ἡμῖν δεήσει ἐν ταῖς ᾠδαῖς τε καὶ 20 μέλεσιν. οὐ μοι, ἔφη, φαίνεται. τριγώνων ἄρα καὶ 183 πηκτίδων καὶ πάντων ὀργάνων ὅσα πολύχορδα καὶ παναρμόνια.'

81. Ἔστι δ' ὁ σκινδαψὸς τετράχορδον ὄργανον, ὡς ὁ παρῳδός φησι Μάτρων ἐν τούτοις 25 οὐδ' ἀπὸ πασσαλόφιν κρέμασαν, ὅθι περ τετάνυστο

σκινδαψὸς τετράχορδος ἀνηλακάτοιο γυναικός. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Θεόπομπος ὁ Κολοφώνιος ἐποποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀρματίῳ 30

b σκινδαψὸν λυρόεντα μέγαν χεῖρεσσι τινάσσων ὀξύινον, προμάλοιο τετυγμένον αἰζήεντος.

καὶ Ἀναξίλας ἐν Λυροποιῶ

ἐγὼ δὲ βαρβίτους τριχόρδους πηκτίδας
κιθάρας λύρας σκινδαψὸν ἐξήρτην ἄν.

Σώπατρος δ' ὁ παρωδὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Μύσται
5 δίχορδον εἶναί φησι τὴν πηκτίδα λέγων οὕτως

πηκτὶς δὲ μούσῃ γανυριῶσα βαρβάρω
δίχορδος εἰς τὴν χεῖρά πως κατεστάθη.

τῶν δὲ παριαμβίδων Ἐπίχαρμος ἐν Περιάλλῳ μνημο-
νεύει οὕτως

10 Σεμέλα δὲ χορεύει·
καὶ ὑπαλίσφιν σοφὸς κιθάρα παριαμβίδας· ἃ
δὲ γεγάθει

πυκινῶν κρεγμῶν ἀκροαζομένα.

τὸ δὲ ψαλτήριον, ὡς φησιν Ἰόβας, Ἀλέξανδρος ὁ Κυ-
15 θήριος συνεπλήρωσε χορδαῖς, καὶ ἐγγηράσας τῇ Ἐφε-
σίῳ πόλει ὡς σοφώτατον τῆς ἐαυτοῦ τέχνης τουτὶ τὸ
εὔρημα ἀνέθηκεν ἐν Ἀρτέμιδος. μνημονεύει δ' ὁ Ἰό-
βας καὶ τοῦ λυροφοίνικος καὶ τοῦ ἐπιγονείου, ὃ νῦν
εἰς ψαλτήριον ὄρθιον μετασχηματισθὲν διασώζει τὴν
20 τοῦ χρησαμένου προσηγορίαν. ἦν δ' ὁ Ἐπίγονος φύ-
σει μὲν Ἀμβρακιώτης, δημοποίητος δὲ Σικυώνιος,
μουσικώτατος δ' ὢν κατὰ χεῖρα δίχα πλήκτρον ἔψαλλε.
πάντων οὖν τούτων τῶν προειρημένων ὀργάνων καὶ
αὐλῶν ἐμπείρως ἔχουσι καὶ τεχνικῶς Ἀλεξανδρεῖς,
25 καὶ ἐν οἷς ἄν μου θέλῃς ἀποπειραθῆναι, ἐπιδείξομαί
σοι ἐγὼ αὐτός, πολλῶν ἄλλων μουσικωτέρων μου ἐν
τῇ πατρίδι ὑπαρχόντων.

82. Ἀλέξανδρος δ' ὁ πολίτης μου, οὗτος δ' οὐ
πρὸ πολλοῦ τετελεύτηκε, δημοσίᾳ ἐπιδειξάμενος ἐν
30 τῷ τριγῶνι ἐπικαλουμένῳ ὀργάνῳ οὕτως ἐποίησε
πάντας Ῥωμαίους μουσομανεῖν ὡς τοὺς πολλοὺς καὶ
ἀπομνημονεύειν αὐτοῦ τὰ κρούσματα. μνημονεύει δὲ

τοῦ τριγῶνου τούτου καὶ Σοφοκλῆς μὲν ἐν Μυσοῖς
οὕτως

πολὺς δὲ φρὺξ τριγῶνος ἀντίσπαστά τε
λυδῆς ἐφυμνεῖ πηκτίδος συγχορδία,

καὶ ἐν Θαμύρᾳ· Ἀριστοφάνης δ' ἐν Δαιταλεῦσι καὶ 5
f Θεόπομπος ἐν Πηνελόπῃ, Εὐπολὶς δ' ἐν Βάπταις
φησὶν

ὅς καλῶς μὲν τυμπανίζει
καὶ διαψάλλει τριγῶνοις.

τοῦ δὲ καλουμένου πανδούρου Εὐφορίων μὲν, ὡς 10
προείρηται, καὶ Πρωταγορίδης ἐν δευτέρῳ περὶ τῶν
ἐπὶ Δάφνῃ πανηγύρεων. Πυθαγόρας δὲ ὁ γεγραφώς
184 περὶ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης τοὺς Τρωγλοδύτας φησὶ
κατασκευάζειν τὴν πανδούραν ἐκ τῆς ἐν τῇ θαλάσῃ
φυομένης δάφνης. Τυρρηνῶν δ' ἐστὶν εὔρημα κέρατά 15
τε καὶ σάλπιγγες. Μητρόδωρος δ' ὁ Χῖος ἐν Τρωι-
κοῖς σύριγγα μὲν φησιν εὔρειν Μαρσύαν καὶ αὐλὸν ἐν
Κελαιναῖς, τῶν πρότερον ἐνὶ καλάμῳ συριζόντων.
Εὐφορίων δ' ὁ ἐποποιὸς ἐν τῷ περὶ μελοποιῶν τὴν
μὲν μονοκάλαμον σύριγγα Ἐρμῇ εὔρειν, τινὰς δ' 20
ἱστορεῖν Σεύθην καὶ Ῥωνάκην τοὺς Μαιδούς, τὴν δὲ
πολυκάλαμον Σειληνόν, Μαρσύαν δὲ τὴν κηρόδετον.

83. Ταῦτα ἔχεις παρ' ἡμῶν τῶν Ἀλεξανδρέων,
b Οὐλπιανὲ ὀνοματοθήρα, τῶν περὶ τοὺς μοναύλους
ἐσπουδακότων. οὐ γὰρ οἶδας ἱστοροῦντα Μενεκλέα 25
τὸν Βαρκαῖον συγγραφέα ἔτι τε Ἀνδρῶνα ἐν τοῖς
Χρονικοῖς τὸν Ἀλεξανδρέα ὅτι Ἀλεξανδρεῖς εἰσιν οἱ
παιδεύσαντες πάντας τοὺς Ἕλληνας καὶ τοὺς βαρβά-
ρους, ἐκλιπούσης ἤδη τῆς ἐγκυκλίου παιδείας διὰ
τὰς γενομένας συνεχεῖς κινήσεις ἐν τοῖς κατὰ τοὺς 30
Ἀλεξάνδρου διαδόχους χρόνοις. ἐγένετο οὖν ἀνανέω-
σις πάλιν παιδείας ἀπάσης κατὰ τὸν ἑβδομον βασι-

λεύσαντα Αἰγύπτου βασιλέα Πτολεμαῖον, τὸν κυρίως c
 ὑπὸ τῶν Ἀλεξανδρέων καλούμενον κακεργέτην. οὗ-
 τος γὰρ πολλοὺς τῶν Ἀλεξανδρέων ἀποσφάξας, οὐκ
 ὀλίγους δὲ καὶ φυγαδεύσας τῶν κατὰ τὸν ἀδελφὸν αὐ-
 5 τοῦ ἐφηβησάντων, ἐποίησε πλήρεις τὰς τε νήσους καὶ
 πόλεις ἀνδρῶν γραμματικῶν φιλοσόφων γεωμε-
 τρῶν μουσικῶν ζωγράφων παιδοτριβῶν τε καὶ ἰα-
 τρῶν καὶ ἄλλων πολλῶν τεχνιτῶν, οἱ διὰ τὸ πένεσθαι
 διδάσκοντες ἃ ἠπίσταντο πολλοὺς κατεσκεύασαν ἄν-
 10 δρας ἐλλογίμους.

84. Ἐμελε δὲ τοῖς πάλαι πᾶσιν Ἑλλήσι μουσικῆς·
 διόπερ καὶ ἡ ἀνλητική περισπούδαστος ἦν. Χαμαι- d
 λέων γοῦν ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Προ-
 τρεπτικῷ Λακεδαιμονίους φησὶ καὶ Θηβαίους πάντας
 15 αὐλεῖν μανθάνειν, Ἡρακλεώτας τε τοὺς ἐν τῷ Πόντῳ
 καθ' ἑαυτὸν ἔτι, Ἀθηναίων τε τοὺς ἐπιφανεστάτους
 Καλλιάν τε τὸν Ἰππονίκου καὶ Κριτίαν τὸν Καλλαί-
 σχρου. Δοῦρις δ' ἐν τῷ περὶ Εὐριπίδου καὶ Σοφοκλέ-
 20 ους Ἀλκιβιάδην φησὶ μαθεῖν τὴν ἀνλητικὴν οὐ παρὰ
 τοῦ τυχόντος, ἀλλὰ Προνόμου τοῦ μεγίστην ἐσχηκό-
 τος δόξαν. Ἀριστόξενος δὲ καὶ Ἐπαμινώνδαν τὸν Θη- e
 βαῖον αὐλεῖν μαθεῖν παρὰ Ὀλυμπιοδώρῳ καὶ Ὀρθα-
 γόρῳ. καὶ τῶν Πυθαγορικῶν δὲ πολλοὶ τὴν ἀνλητικὴν
 ἥσκησαν, ὥς Εὐφράνῳρ τε καὶ Ἀρχύτας Φιλόλαός τε
 25 ἄλλοι τε οὐκ ὀλίγοι. ὁ δ' Εὐφράνῳρ καὶ σύγγραμμα
 περὶ αὐλῶν κατέλιπεν· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Ἀρχύτας. ἐμ-
 φανίζει δὲ καὶ ὁ Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Δαιταλεῦσι τὴν
 περὶ τὸ πρᾶγμα τοῦτο σπουδὴν, ὅταν λέγῃ

ὅστις αὐλοῖς καὶ λύραισι κατατέθρουμαι χρώ-
 30 μενος,

εἰτά με σκάπτειν κελεύεις;
 Φρύνιχος Ἐφιάλτη

f

οὐ τουτουὶ μέντοι σὺ κιθαρίζειν ποτὲ
 αὐλεῖν τ' ἐδίδαξας;
 καὶ τὴν Ἀθηνᾶν δέ φησιν Ἐπίχαρμος ἐν Μούσαις
 ἐπαυλῆσαι τοῖς Διοσκόροις τὸν ἐνόπλιον. Ἴων δ' ἐν
 Φοίνικι ἢ Καινεῖ ἀλέκτορα τὸν αὐλὸν καλεῖ ἐν τούτοις 5
 ἐπὶ δ' αὐλὸς ἀλέκτωρ λύδιον ὕμνον ἀχέων.
 185 ἐν δὲ Φρουροῖς τὸν ἀλεκτρονόνα ἰδαῖον εἶρηκε σύ-
 ριγγα διὰ τούτων
 ῥοθεῖ δέ τοι σῦριγξ ἰδαῖος ἀλέκτωρ.
 ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ Φοίνικι ὁ αὐτὸς Ἴων φησὶν 10
 ἔκτυπον αἶων βαρὺν αὐλὸν τρέχοντι ῥυθμῷ,
 οὔτω λέγων τῷ φρυγίῳ. βαρὺς γὰρ οὗτος· παρ' ὃ καὶ
 τὸ κέρας αὐτῷ προσάπτουσιν, ἀναλογοῦν τῷ τῶν σαλ-
 πίγγων κώδωνι.
 Ἐπὶ τούτοις τέλος ἔχέτω καὶ ἡδε ἡ βίβλος, ἑταῖρε 15
 Τιμόκρατες, ἱκανὸν εἰληφύϊα μῆκος.

185 1. Ἄλλ' ἐπεὶ πολὺς οὕτως λόγος συμποσίων προ-
 διήνυται, ὃ Τιμόκρατες, ἐν τοῖς πρὸ τούτων, παρε-
 λίπομεν δὲ αὐτῶν τὰ χρησιμώτατα καὶ οὐ βαροῦντα
 τὴν ψυχὴν, ὠφελοῦντα δὲ καὶ τρέφοντα κατὰ πανδαι- 20
 σίαν, ἅπερ ὁ θεὸς Ὀμηρος παρεισῆγαγε, μνημονεύσω
 καὶ τὰ περὶ τούτων λεχθέντα ὑπὸ τοῦ πάντ' ἀρίστου
 Μασουρίου. ἡμεῖς γὰρ κατὰ τὸν καλὸν Ἀγάθωνα
 τὸ μὲν πάρεργον ἔργον ὥς ποιούμεθα,
 b τὸ δ' ἔργον ὥς πάρεργον ἐκπονούμεθα. 25

φησὶ δ' οὖν ὁ ποιητὴς περὶ τοῦ Μενελάου τὸν λόγον
ποιούμενος

τὸν δ' εὖρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἔτησιν
υἱέος ἡδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.

5 ὥς νερόμισται ἄγειν συμπόσια περὶ τοὺς γάμους, τῶν
τε γαμηλίων θεῶν ἔνεκα καὶ τῆς οἴονεϊ μαρτυρίας. τὸ
δὲ πρὸς τοὺς ξένους συμπόσιον ὁ τῆς Λυκίας βασιλεὺς
διδάσκει οἶον εἶναι δεῖ, τὸν Βελλεροφόντην μεγαλο-
πρεπῶς δεξάμενος

10 ἐννῆμαρ ξείνισσε καὶ ἐννέα βοῦς ἱέρευσσε.

2. Δοκεῖ γὰρ ἔχειν πρὸς φιλίαν τι ὁ οἶνος ἔλκυ-
στικόν, παραθερμαίνων τὴν ψυχὴν καὶ διαχέων. διό-
περ οὐδὲ πρότερον ἡρώτων οἵτινες εἶεν ἀλλ' ὕστερον,
ὥς τὴν ξενίαν αὐτὴν τιμῶντες ἀλλ' οὐ τοὺς ἐν μέρει
15 καὶ καθ' ἑκάστον ἡμῶν. τῶν δὲ νῦν δείπνων προνο-
οῦντες οἱ νομοθέται τὰ τε φυλετικά δείπνα καὶ τὰ δη-
μοτικά προσέταξαν, ἔτι δὲ τοὺς θιάσους καὶ τὰ φρα-
τρικά καὶ πάλιν ὀργεωνικά καλούμενα. πολλῶν γοῦν 186
εἰσὶ φιλοσόφων ἐν ᾧσιν ἐστὶ σύνοδοι, τῶν μὲν διογενι-
20 στῶν τῶν δὲ ἀντιπατριστῶν λεγομένων τῶν δὲ πα-
ναιτιαστῶν. κατέλιπε δὲ καὶ Θεόφραστος εἰς τὴν τοι-
αύτην σύνοδον χρήματα, μὰ Δί' οὐχ ἵν' ἀκολασταί-
νωσι συνιόντες, ἀλλ' ἵνα τοὺς κατὰ τὸ συμπόσιον λό-
γους σωφρόνως καὶ πεπαιδευμένως διεξάγωσι. συνε-
25 δείπνου δ' ὁσημέραι οἱ περὶ πρύτανιν σώφρονα καὶ
σωτήρια τῶν πόλεων σύνδειπνα. πρὸς γοῦν τοιοῦτο
συμπόσιον φησὶν ὁ Δημοσθένης ἀνευηρέχθαι τὴν Ἑλα-
τείας κατάληψιν· ἑσπέρα μὲν γὰρ ἦν, ἥκε δὲ ἀγγέλ-
30 λων τις ὥς τοὺς πρυτάνεις ὥς Ἑλάτεια κατεῖληπται.
καὶ τοῖς φιλοσόφοις δὲ ἐπιμελὲς ἦν συνάγουσι τοὺς
νέους μετ' αὐτῶν πρὸς τινα τεταγμένον νόμον εὐώ-
χεῖσθαι. τοῦ γοῦν Ξενοκράτους ἐν Ἀκαδημείᾳ καὶ

πάλιν Ἀριστοτέλους συμποτικοὶ τινες ἦσαν νόμοι. τὰ
δ' ἐν Σπάρτῃ φιδίτια καὶ παρὰ τοῖς Κρησὶν ἀνδρεῖα
μετὰ πάσης ἐπιμελείας αἱ πόλεις συνῆγον. διὸ καὶ τις
οὐ κακῶς ἔφη

οὐ χρὴ συμποσίῳ φίλους ἀπέχεσθαι ἐταίρους 5

c δηρόν· ἀνάμνησις δὲ πέλει χαριεστάτη αὕτη.

Ἀντίπατρος δ' ὁ φιλόσοφος συμπόσιον ποτε συνάγων
συνέταξε τοῖς ἐρχομένοις ὥς περὶ σοφισμάτων ἐροῦσιν.
Ἀρχεσίλαον δὲ φασιν εἰς συμπόσιον παρακληθέντα καὶ
συγκατακλιθέντα ἐνὶ τῶν βορῶς ἐσθιόντων, αὐτὸν δὲ 10
μηδενὸς ἀπολαῦσαι δυνάμενον, ἐπεὶ τις αὐτῷ τῶν
παρόντων ἐξέτεινε, φάναι

εὖ σοι γένοιτο, Τηλέφῳ δ' ἀγῶ νοῶ·

ἔτυχε δ' ὁ κατοψοφάγων Τήλεφος καλούμενος. ὁ δὲ
d Βίων, ἐπεὶ τις τῶν παρόντων ὀψοφάγων ἀπέσυρεν 15
ἅμα τῷ παρατεθῆναι τὸ ἐπάνω τοῦ ἰχθύος, στρέψας
τὸν ἰχθύν καὶ αὐτὸς ἀπέσυρεν ἐπιλέγων

Ἴνῳ δὲ τὰπὶ θάτερον ἐξειργάζετο.

Σωκράτης δ' ἰδὼν τινα ἀμέτρως τῇ ἐποψήσει χρώμε-
νον, ᾧ παρόντες, ἔφη, τίς ὑμῶν τῷ μὲν ἄρτι ὥς ὄψω 20
χρῆται, τῷ δ' ὄψω ὥς ἄρτι;

3. Ἡμεῖς δὲ νῦν περὶ τῶν ὁμηρικῶν συμποσίων
λέξομεν. ἀφορίζει γὰρ αὐτῶν ὁ ποιητὴς χρόνους πρό-
e σωπα αἰτίας. τοῦτο δὲ ὀρθῶς ἀπεμάξατο ὁ Ξενοφῶν
καὶ Πλάτων, οἱ κατ' ἀρχὰς τῶν συγγραμμάτων ἐκτί- 25
θενται τὴν αἰτίαν τοῦ συμποσίου καὶ τίνες οἱ παρόν-
τες. Ἐπίκουρος δὲ οὐ τόπον, οὐ χρόνον ἀφορίζει, οὐ
προλέγει οὐδέν. δεῖ οὖν μαντεύσασθαι πῶς ποτ' ἄν-
θρωπος ἐξαπίνης ἔχων κύλικα προβάλλει ζητήματα
καθάπερ ἐν διατριβῇ λέγων. [Ἀριστοτέλης δὲ ἄλου- 30
τον καὶ κονιορτοῦ ἦκειν πλήρη τινὰ ἐπὶ τὸ συμπόσιον
φησίν.] ἔπειθ' ὁ μὲν Ὀμηρος ἐκδιδάσκει τίνας κλη-

τέον, εἰπὼν ὥς τοὺς ἀρίστους τε καὶ ἐντίμους χρὴ f
καλεῖν.

κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν.
οὐχ ὄν τρόπον Ἡσίοδος· οὗτος γὰρ ἀξιοῖ καὶ τοὺς γεί-
5 τονας.

μάλιστα καλεῖν ὅστις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
τοῦτο γὰρ ὥς ἀληθῶς βοιωτικῆς ἐστὶν ἀναισθησίας
συμπόσιον καὶ τῇ μισανθρωποτάτῃ τῶν παροιμιῶν
ἀρμόττον

10 τηλοῦ φίλοι ναίοντες οὐκ εἰσὶν φίλοι. 187
πῶς γὰρ οὐκ ἄλογον τόπῳ τὴν φιλίαν καὶ οὐ τρόπῳ
κρίνεσθαι; τοιγαροῦν παρ' Ὀμήρῳ μετὰ τὸ πιεῖν
τοῖς δ' ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο
μητίν.

15 παρὰ δὲ τοῖς οὐ τὰ σώφρονα συμπόσια συνάγουσι
τοῖς δ' ὁ κόλαξ πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο
μῶκον.

ἔτι δὲ ὁ μὲν Ὀμηρος ἡλικίαις εἰσάγει διαφέροντας καὶ
ταῖς προαιρέσεσι τοὺς κεκλημένους, Νέστορα καὶ Αἴ-
20 αντα καὶ Ὀδυσσεά, τὸ μὲν καθόλου σύμπαντας τῆς b
ἀρετῆς ἀντεχομένους, εἶδει δὲ διαφόροις ὁδοῖς ὥρμη-
κότας ἐπ' αὐτήν. ὁ δ' Ἐπίκουρος ἅπαντας εἰσήγαγε
προφήτας ἀτόμων, καὶ ταῦτ' ἔχων παραδείγματα τὴν
τε τοῦ ποιητοῦ τῶν συμποσίων ποικιλίαν καὶ τὴν
25 Πλάτωνός τε καὶ Ξενοφώντος χάριν. ὦν ὁ μὲν Πλά-
των τὸν μὲν Ἐρυξίμαχον ἱατρόν, τὸν δ' Ἀριστοφάνη
ποιητὴν, ἄλλον δ' ἀπ' ἄλλης προαιρέσεως σπουδάζον-
τας εἰσήγαγε, Ξενοφῶν δὲ καὶ τινὰς ἰδιώτας συνανέ- 177
μιξε. πολλῷ τοίνυν κάλλιον Ὀμηρος ἐποίησε καὶ διά- b
30 φορα παρατιθέμενος συμπόσια. πᾶν γὰρ ἐξ ἀντιπαρα-
βολῆς ὁράται μᾶλλον. ἐστὶ γὰρ αὐτῷ τὸ μὲν τῶν μνη-
στήρων οἶον ἂν γένοιτο νεανίσκων μέθαις καὶ ἔρωσιν

ἀνακειμένων, τὸ δὲ τῶν Φαιάκων εὐσταθέστερον μὲν
τούτων, φιλήδονον δέ. τούτοις δ' ἀντέθηκε τὰ μὲν
ἐπὶ στρατιᾶς, τὰ δὲ πολιτικώτερον τελούμενα σωφρό-
νως. καὶ πάλιν αὖ διεῖλε τὰ μὲν δημοθoinίαν ἔχοντα,
τὰ δ' οἰκείων σύνοδον. Ἐπίκουρος δὲ συμπόσιον φι- 5
λοσόφων μόνον πεποιήται.

c 4. Ἐδίδαξε δ' Ὀμηρος καὶ οὓς οὐ δεῖ καλεῖν, ἀλλ'
αὐτομάτους ἰέναι προπόντως, ἐξ ἑνὸς τῶν ἀναγκαίων
δεικνὺς τὴν τῶν ὁμοίων παρουσίαν

αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος. 10
δῆλον γὰρ ὥς οὔτε ἀδελφὸν οὔτε γονέας οὔτε γυναῖκα
κλητέον οὐτ' εἴ τις ἰσοτίμως τινὰς τούτοις ἄγει· καὶ
γὰρ ἂν ψυχρὸν εἴη καὶ ἄφιλον. καίτοι τινὲς στίχον
προσέγραψαν τὴν αἰτίαν προστιθέντες

ἦδε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὥς ἐπονείτο, 15
ὥσπερ δέον ὃν εἰπεῖν αἰτίαν δι' ἣν ἀδελφὸς αὐτό-
d ματος ἂν ἦκοι πρὸς δεῖπνον, πιθανῆς τῆς αἰτίας ἀπο-
διδομένης. 'πότερον γάρ, φησὶν, ὥς οὐκ ἦδει τὸν
ἀδελφὸν ἐστιῶντα; καὶ πῶς οὐ γελοῖον, ὅποτε περι-
φανῆς ἦν ἡ βουθυσία καὶ πᾶσι γνώριμος; πῶς δ' ἂν 20
ἦλθεν, εἰ μὴ ἦδει; ἢ νῆ Δία περισπώμενον, φησὶν,
αὐτὸν εἰδὼς συνεγνωμόνει τῷ μὴ κεκληκέναι καὶ συμ-
περιφερόμενος ἦλθεν αὐτόματος; ὥσπερ ὁ φήσας
ἄκλητον ἦκειν, ἵνα μὴ πρῶτας ὑποβλέπωσιν ἀλλήλους
ὁ μὲν αἰδούμενος ὁ δὲ μεμφόμενος. ἀλλὰ γελοῖον ἦν 25
e ἐπιλαθέσθαι τὸν Ἀγαμέμνονα τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ ταῦτα
δι' ἐκείνον οὐ μόνον εἰς τὸ παρὸν θύοντα, ἀλλὰ καὶ
τὸν πόλεμον ἀναδεδεγμένον καὶ κεκληκότα τοὺς μήτε
γένει προσήκοντας μήτε πατρίδι προσφκειωμένους.
Ἀθηνοκλῆς δ' ὁ Κυζικηνὸς μᾶλλον Ἀριστάρχου κατα- 30
κούων τῶν ὁμηρικῶν ἐπῶν εὐπαιδευτότερον ἡμῖν φησι
τοῦτον Ὀμηρον καταλιπεῖν, ὥς τῆς ἀνάγκης ὁ Μενέ-

λεως οἰκειότερως ἔχειν. Δημήτριος δ' ὁ Φαληρεὺς
ἐπαρίστερον τὴν τοῦ στίχου παράληψιν ὑπειπὼν καὶ f
τῆς ποιήσεως ἀλλότριον τοῦ

ἦδε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὥς ἐπονείτο,
5 μικρολογίαν ἐμβάλλει τοῖς ἡθεσιν. 'οἶμαι γάρ, φησὶν,
ἕκαστον τῶν χαριέντων ἀνθρώπων ἔχειν καὶ οἰκεῖον
καὶ φίλον, πρὸς ὃν ἂν ἔλθοι θυσίας οὔσης τὸν κα- 188
λοῦντα μὴ περιμείνας.'

5. Πλάτων δ' ἐν τῷ συμποσίῳ περὶ τῶν αὐτῶν
10 λέγει οὕτως 'ἵνα καὶ τὴν παροιμίαν, φησί, διαφθεί-
ρωμεν μεταβάλλοντες, ὥς ἄρα καὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτας
ἱασιν αὐτόματοι ἀγαθοί. Ὅμηρος μὲν γὰρ κινδυνεύει
οὐ μόνον διαφθεῖραι, ἀλλὰ καὶ ὑβρίσαι εἰς αὐτήν·
ποιήσας γὰρ τὸν Ἀγαμέμνονα ἀγαθὸν τὰ πολεμικά,
15 τὸν Μενέλαον δὲ μαλθακὸν αἰχμητήν, θυσίαν ποιου-
μένου τοῦ Ἀγαμέμνονος ἄκλητον ἐποίησεν ἐλθόντα
τὸν χείρονα ἐπὶ τὴν τοῦ ἀμείνονος δίαίταν.' Βακχυν- b
λίδης δὲ περὶ Ἡρακλέους λέγων ὥς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τοῦ
Κήρυκος οἶκον φησὶν

20 ἔσθη δ' ἐπὶ λάινον οὐδόν,
τοὶ δὲ θοίνας ἐντυον, ὧδέ τ' ἔφα·
αὐτόματοι δ' ἀγαθῶν
δαῖτας εὐόχθους ἐπέρχονται δίκαιοι
φῶτες.

25 αἱ δὲ παροιμίαι ἢ μὲν φησὶν
αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτας ἱασιν,
ἢ δέ

αὐτόματοι ἀγαθοὶ δειλῶν ἐπὶ δαῖτας ἱασιν.
οὐ δεόντως γοῦν Πλάτων τὸν Μενέλεων ἐνόμισεν εἶναι
30 δειλόν, ὃν ἀρηίφιλον Ὅμηρος λέγει καὶ μόνον ὑπὲρ c
Πατρόκλου ἀριστεύσαντα, καὶ τῷ Ἑκτορι πρὸ πάντων
πρόθυμον μονομαχεῖν, καίπερ ὄντα τῇ ῥώμῃ κατα-

δεέστερον, ἐφ' οὗ μόνου τῶν στρατευσαμένων εἴρηκεν
ἐν δ' αὐτὸς κίεν ἥσι προθυμίῃσι πεποιθώς.

εἰ δὲ ὁ ἐχθρὸς ὁ βλασφημῶν αὐτὸν εἴρηκε μαλθακὸν
αἰχμητήν, καὶ διὰ τοῦτο Πλάτων τῷ ὄντι μαλθακὸν
αὐτὸν ὑπολαμβάνει, οὐκ ἂν φθάνοι καὶ τὸν Ἀγαμέ- 5
μνονα τιθεὶς ἐν τοῖς φαύλοις, ὃν αὐτὸς φησὶν εἶναι
d ἀγαθόν, εἶπερ εἰς αὐτὸν εἴρηται τοῦτο τὸ ἔπος
οἰνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλά-
φοιο.

οὐ γὰρ εἴ τι λέγεται παρ' Ὀμήρῳ, τοῦθ' Ὅμηρος λέγει. 10
πᾶς γὰρ ἂν εἴη μαλθακὸς Μενέλαος ὁ τὸν Ἑκτορα
μόνος ἀπείρξας τοῦ Πατρόκλου καὶ Εὐφορβον ἀπο-
κτείνας τε καὶ σκυλεύσας ἐν μέσοις τοῖς Τρωσὶ; τὸ δὲ
e μὴδὲ τὸν στίχον ὃν ἡτιᾶτο τελείως κατανοῆσαι ἄτοπον,
δι' οὗ βοήν ἀγαθὸς Μενέλαος λέγεται. τοῖς γὰρ ἀν- 15
δρειοτάτοις Ὅμηρος εἶωθεν ἐπιφωνεῖν, καλούντων
τῶν παλαιῶν τὸν πόλεμον βοήν.

6. πάντα δ' ὦν ἀκριβῆς Ὅμηρος καὶ τὸ μικρὸν
τοῦτο οὐ παρέλιπε, τὸ δεῖν θεραπεύσαντα τὸ σωματίον
καὶ λουσάμενον ἰέναι πρὸς τὸ δεῖπνον. ἐπὶ γοῦν τοῦ 20
Ὀδυσσεύος εἶπε πρὸ τῆς παρὰ Φαίᾳξι θοίνης
αὐτόδιον δ' ἄρα μιν ταμίη λούσασθαι ἄνωγεν.

f ἐπὶ δὲ τῶν περὶ Τηλέμαχον

ἔς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας λούσαντο.
ἀπρεπὲς γὰρ ἦν, φησὶν Ἀριστοτέλης, ἡκεῖν εἰς τὸ συμ- 25
πόσιον σὺν ἰδρωτί πολλῷ καὶ κονιορτῷ. δεῖ γὰρ τὸν
χαριέντα μῆτε ῥυπᾶν μῆτε αὐχμεῖν μῆτε βορβόρῳ χαί-
ρειν καθ' Ἡράκλειτον. δεῖ δὲ καὶ τὸν πρῶτον εἰς ἀλ-
λοτρίαν οἰκίαν ἐρχόμενον ἐπὶ δεῖπνον μὴ γαστρισό-
179 μενον εὐθύς ἐπὶ τὸ συμπόσιον χωρεῖν, ἀλλά τι δοῦναι 30
πρότερον τῷ φιλοθεάμονι καὶ κατανοῆσαι τὴν οἰκίαν.
οὐδὲ γὰρ τοῦτο παρέλιπεν ὁ ποιητής

αὐτοὶ δ' εἰσῆλθον θεῖον δόμον, οἳ δὲ ἰδόντες
 θαύμαζον κατὰ δῶμα διοτρεφέος βασιλῆος.
 ὥστε γὰρ ἡελίου αἴγλη πέλεν ἢ σελήνης
 δῶμα καθ' ὑπερεφές Μενελάου κυδαλίμοιο.
 5 καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Σφηξί ποιεῖ τὸν ἄγριον γέροντα
 καὶ φιλοδικαστὴν καταρρυθμιζόμενον εἰς βίον ἡμερον
 ὑπὸ τοῦ παιδός
 παῦ', ἀλλὰ δευρὶ κατακλινεῖς προσμάνθανε
 ξυμποτικὸς εἶναι καὶ ξυνουσιαστικός.
 10 διδάξας τε αὐτὸν ὥς δεῖ κατακλίνεσθαι φησὶν
 ἔπειτ' ἐπαίνεσόν τι τῶν χαλκωμάτων,
 ὀροφὴν θέασαι, κρεκάδι' αὐλῆς θαύμασον.
 7. καὶ πρὸ τοῦ θοινᾶσθαι δὲ ἃ δεῖ ποιεῖν ἡμᾶς
 διδάσκει πάλιν Ὀμηρος, ἀπαρχὰς τῶν βρωμάτων νέ-
 15 μιν τοῖς θεοῖς. οἳ γοῦν περὶ τὸν Ὀδυσσεά, καίπερ
 ὄντες ἐν τῷ τοῦ Κύκλωπος σπηλαίῳ
 ἐνθάδε πῦρ κείαντες ἐθύσαμεν, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ
 τυρῶν αἰνύμενοι φάγομεν.
 καὶ ὁ Ἀχιλλεύς, καίπερ ἐπειγομένων τῶν πρέσβων,
 20 ὥς ἐν μέσαις νυξὶν ἡκόντων, ὅμως
 θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει
 Πάτροκλον, ὃν ἑταῖρον· ὃ δ' ἐν πυρὶ βάλλε
 θυηλάς·
 καὶ σπονδοποιεῖται γε τοὺς δαιτυμόνας·
 25 κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·
 νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν. d
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείδαντο.
 ἄπερ καὶ Πλάτων φυλάττει κατὰ τὸ συμπόσιον. μετὰ
 γὰρ τὸ δειπνῆσαι σπονδὰς τέ φησι ποιῆσαι καὶ τὸν
 30 θεὸν παιωνίσαντας τοῖς νομιζομένοις γέρασι [τρέ-
 πεσθαι πρὸς τὸν πότον.] παραπλησίως δὲ καὶ Ξενο-
 φῶν. παρὰ δ' Ἐπικούρῳ οὐ σπονδὴ, οὐκ ἀπαρχή

θεοῖς, ἀλλ' ὥσπερ Σιμωνίδης ἔφη περὶ τῆς ἀκόσμου
 γυναικός

ἄθυστα δ' ἱρὰ πολλάκις κατεσθίει.

e 8. Τὴν γὰρ σύμμετρον κρᾶσιν τοῦ οἴνου ὑπὸ Ἀμ-
 φικτύονος βασιλεύσαντος διδαχθῆναι φασιν Ἀθηναί- 5
 οὺς, καὶ διὰ τοῦτο ἱερὸν Διονύσου ὀρθοῦ ἰδρύσασθαι.
 τότε γὰρ ὀρθός ἐστι τῷ ὄντι καὶ οὐ σφαλερός, ὅταν
 συμμέτρως καὶ κεκραμένως πίνηται.

οἶνος γὰρ ἀνώγει

ἡλεός, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ μάλ' ἀεῖσαι, 10
 καί θ' ἀπαλὸν γελάσαι καὶ τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆ-

κεν,

f καί τι ἔπος προέηκεν ὅπερ τ' ἄρρητον ἄμεινον.
 τὸν γὰρ οἶνον Ὀμηρος οὐκ ἡλεὸν ὥσπερ ἡλίθιον καλεῖ
 καὶ ματαιοποιόν, οὐδὲ κελεύει σκυθρωπὸν εἶναι μήτε 15
 ἄδοντα μήτε γελῶντα μήτ' ἐρρύθμως ποτὲ καὶ πρὸς
 ὀρχησιν τρεπόμενον· οὐχ οὕτως ἀγροῖκος οὐδ' ἐπαρί-
 στερός ἐστιν, ἀλλ' ἥδει τούτων ἐκάστου καὶ ποσότητος
 καὶ ποιότητος διαφοράν. ὅθεν οὐκ εἶπεν ὥς ἄρα τὸν
 180 πολύφρονα ὁ οἶνος ποιεῖ ἄσαι, ἀλλὰ μάλ' ἀεῖσαι, του- 20
 τέστιν ἀμέτρως καὶ ἐπὶ πλεῖον, ὥστε προσοχλεῖν· οὐδ'
 ἔτι γελάσαι μὰ Δί' οὐδ' ὀρχήσασθαι· κοινὸν δ' ἐπ'
 ἀμφοτέρων λαβὼν τὸ ἀπαλὸν τὴν ἄνανδρον εἰς τοῦτο
 πρόπτωσιν ἐπιστομίζει·

καί θ' ἀπαλὸν γελάσαι καὶ τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκεν. 25
 παρὰ δὲ τῷ Πλάτῳ τούτων οὐδὲν ἔμμετρον, ἀλλὰ
 πίνουσι μὲν τοσοῦτον ὥστε μηδὲ τοῖς ἰδίῳις ποσὶν
 ἴστασθαι. ὅρα γὰρ τὸν ἐπίκωμον Ἀλκιβιάδην ὥς ἀσχη-
 μονεῖ· οἳ δ' ἄλλοι τὸν ὀκτακότυλον ψυκτῆρα πίνουσι,
 b προφάσεως λαβόμενοι, ἐπεὶ περ αὐτοὺς προείλκυσε 30
 Ἀλκιβιάδης οὐχ ὥσπερ οἱ παρ' Ὀμήρῳ
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείδαν τ' ἐπιὸν θ' ὅσον ἤθελε θυμός.

τούτων οὖν ἃ μὲν καθάπαξ περιγραπτέον, οἷς δὲ συμ-
μέτρως χρηστέον, ὥσπερ ἀναθήμασί τισι μικρὸν προσ-
αποβλέψαντας, καθάπερ Ὅμηρος εἴρηκε

μολπή τ' ὄρχηστὺς τε· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα
δαιτός.

9. τὸ δ' ὅλον τὸ πρὸς τὰ τοιαῦτα νενευκὸς τοῖς
μνηστῆρσι καὶ τοῖς Φαίαξιν ἐνειμεν, ἀλλ' οὐχὶ Νέ-
στορι οὐδὲ Μενελάῳ· οὐ ἐν τῇ γαμοποιίᾳ μὴ συνέντες c
οἱ περὶ Ἀρίσταρχον ὅτι συνεχοῦς οὔσης τῆς ἐστιάσεως
10 καὶ τῶν ἀκμαίων ἡμερῶν παρεληλυθυῖων, ἐν αἷς πα-
ρείληπτο μὲν ἡ γαμουμένη πρὸς τοῦ νυμφίου, πέρας
δ' εἶχεν ὁ τοῦ Μεγαπένθους γάμος, αὐτοὶ δὲ μονάζον-
τες διητῶντο ὅ τε Μενέλαος καὶ ἡ Ἑλένη, μὴ συνέντες
ἀλλ' ἐξαπατηθέντες ὑπὸ τοῦ πρώτου ἔπους

15 τὸν δ' εὖρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἔτησιν.
προσυνῆψαν τοιούτους τινὰς στίχους
ὥς οἱ μὲν δαίνυντο καθ' ὑπερεφές μέγα δῶμα d
γείτονες ἡδὲ ἔται Μενελάου κυδαλίμοιο,
τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς
20 φορμίζων· δοιῶ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνενον κατὰ μέσους.

μετενεγκόντες ἐκ τῆς Ὀπλοποιίας σὺν αὐτῷ γε τῷ περὶ
τὴν λέξιν ἀμαρτήματι. οὐ γὰρ ἐξάρχοντες οἱ κυβιστη-
τῆρες, ἀλλ' ἐξάρχοντος τοῦ ῥόδου πάντως ὠρχοῦντο.
25 τὸ γὰρ ἐξάρχειν τῆς φόρμιγγος ἴδιον. διόπερ ὁ μὲν
Ἡσίοδος φησιν ἐν τῇ Ἀσπίδι· θεαὶ δ' ἐξῆρχον ἀοιδῆς e
μοῦσαι περίδες· καὶ ὁ Ἀρχίλοχος

αὐτὸς ἐξάρχων πρὸς αὐλὸν λέσβιον παιήονα.
καλεῖ δὲ Στησίχορος μὲν τὴν μοῦσαν ἀρχεσίμολπον,
30 Πίνδαρος δ' ἀγησίχορα τὰ προοίμια. Διόδωρος δ' ὁ
Ἀριστοφάνειος ὅλον τὸν γάμον περιέγραψε, τοπάζων
πρώτας ἡμέρας εἶναι, καὶ τὸ λῆγον αὐτῶν ἔτι δὲ καὶ

τὸ ἔωλον τῆς συμποσίας οὐκ ἐπιλογιζόμενος. ἔπειτα
κελεύει γράφειν· δοιῶ δὲ κυβιστητῆρε καθ' αὐτοὺς·
ἐν τῷ δασεῖ γράμματι, σολοικίζειν ἀναγκάζων. τὸ μὲν
γὰρ κατ' αὐτοὺς κατὰ σφᾶς ἐστὶν αὐτοὺς, τὸ δὲ λέγειν
ἑαυτοὺς σόλοικον.

10. ἀλλ' ὅπερ εἶπον, ἡ τῶν ἀκροαμάτων εἰς τὸ
σῶφρον τοῦτο συμπόσιον εἰσαγωγή παρὲγγραφός
ἐστὶν ἐκ τοῦ κρητικοῦ χοροῦ μετεννεγμένη, περὶ οὗ
181 φησὶν ἐν Ὀπλοποιίᾳ

ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις, 10
τῷ ἱκελον, οἷόν ποτ' ἐνὶ Κνωσσῷ εὐρείῃ
Δαίδαλος ἤσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.
ἐνθα μὲν ἡίθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
ὠρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχουσαι.

τούτοις γὰρ ἐπιβάλλει 15
πολλὸς δ' ἡμερόεντα χορὸν περιστάθ' ὅμιλος
τερπόμενος· δοιῶ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνενον κατὰ μέσους.
τοῖς μὲν οὖν Κρησὶν ἢ τε ὄρχησις ἐπιχώριος καὶ τὸ
κυβιστᾶν. διό φησι πρὸς τὸν Κρητὰ Μηριόνην 20
Μηριόνη, τάχα κέν σε καὶ ὄρχηστήν περ ἔοντα
ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερές, εἴ σ' ἔβαλόν
περ.

ὅθεν καὶ κρητικὰ καλοῦσι τὰ ὑπορχήματα
κρητὰ μὲν καλέουσι τρόπον· 25
τὸ δ' ὄργανον μολοσσόν.

c· οἱ δὲ λακωνισταὶ λεγόμενοι (φησὶν ὁ Τίμαιος) ἐν
τετραγώνοις χοροῖς ἦδον· καθόλου δὲ διάφορος ἦν ἡ
μουσικὴ παρὰ τοῖς Ἑλλήσι, τῶν μὲν Ἀθηναίων τοὺς
διονυσιακοὺς χοροὺς καὶ τοὺς κυκλίους προτιμώντων, 30
Συρακοσίων δὲ τοὺς ἱαμβιστάς, ἄλλων δ' ἄλλο τι.

ὁ δ' Ἀρίσταρχος οὐ μόνον εἰς τὸ τοῦ Μενελάου

συμπόσιον ἐμβαλὼν οὐς οὐ προσῆκε στίχους καὶ τῆς
Λακῶνων παιδείας ἀλλότριον ἐποίησε καὶ τῆς τοῦ βα-
σιλέως σωφροσύνης, ἀλλὰ καὶ τοῦ κρητικοῦ χοροῦ
τὸν ῥῶδον ἐξεῖλεν, ἐπιτεμὼν τὰ ποιήματα τὸν τρόπον d
5 τοῦτον

πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιίσταθ' ὅμιλος
τερπόμενος· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνεον κατὰ μέσους.

ὥστ' ἀνίατον γίνεσθαι παντάπασιν τὸ ἐξάρχοντες, μη-
10 κέτι δυναμένης τῆς ἐπὶ τὸν ῥῶδον ἀναφορᾶς σῶζεσθαι.

11. διότι δὲ οὐ πιθανὸν ἀκρόαμα παρὰ τῷ Με-
νελάῳ τυγχάνειν δῆλον ἐκ τοῦ δι' ὁμιλίας ὅλον τὸ
συμπόσιον περαίνεσθαι τῆς πρὸς ἀλλήλους, ὄνομα δὲ e
μηδὲν εἰρησθαι τοῦ ῥῶδου μηδὲ ῥῶδην ἣν ἦδε, μηδὲ
15 προσέχειν τοὺς περὶ Τηλέμαχον αὐτῷ, καθάπερ δ' ἐν
σιωπῇ τινὶ καὶ ἡρεμία κατανοεῖν μᾶλλον τὸν οἶκον·
καίτοι γε πῶς οὐκ ἀπίθανον τοὺς τῶν φρονιμωτάτων
υἱέας Ὀδυσσεύς καὶ Νέστορος ἐπαριστέρους εἰσάγε-
σθαι, ὥστε τρόπον ἀγροίκων τινῶν μὴ προσέχειν τοῖς
20 παρεσκευασμένοις ἀκροάμασιν; ὁ γοῦν Ὀδυσσεὺς προσ-
έχει τοῖς τῶν Φαιάκων ἀσματοποιοῖς

αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν, θαύμαζε δὲ θυμῷ· f
καίπερ ἔχων πολλὰ τὰ περιέλκοντα καὶ δυνάμενος
25 εἰπεῖν

κῆδεά μοι καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶν ἥπερ αἰοδαί.
πῶς οὖν οὐκ ἂν ἀβέλετερος εἴη ὁ Τηλέμαχος ῥῶδου παρ-
όντος καὶ κυβιστητῆρος προσκύπτων πρὸς τὸν Πει-
σίστρατον καὶ τῶν σκευῶν διατιθέμενος; ἀλλ' Ὀμηρος
30 ὥσπερ ἀγαθὸς ζωγράφος πάντα ὅμοιον τῷ πατρὶ τὸν 182
Τηλέμαχον παρίστησι. πεποίηκε γοῦν ἀμφοτέρους,

τὸν μὲν τῷ Ἀλκινόῳ τὸν δὲ τῷ Μενελάῳ, διὰ δακρύων
γνωριζομένους.

12. ἐν δὲ τῷ Ἐπικούρου συμποσίῳ κολάκων
ἐστὶν ἄγυρις ἀλλήλους ἐπαινούντων, τὸ δὲ Πλάτωνος
πληρὲς ἐστὶ μυκτηριστῶν ἀλλήλους τωθαζόντων· τὸν 5
γὰρ περὶ Ἀλκιβιάδου λόγον σιωπῶ. παρὰ δ' Ὀμήρῳ
κεκρότηται τὰ σῶφρονα συμπόσια. καὶ ποτὲ μὲν ἐπῆ-
νεσέ τις φήσας πρὸς τὸν Μενέλαον ὥς οὐ τολμῶ λέγειν
b ἅντα σέθεν, τοῦ νῶϊ θεοῦ ὥς τερπόμεθ' αὐδῇ,
ὃ δ' ἐπελάβετό τινος τῶν οὐκ ὀρθῶς λεγομένων ἢ γι- 10
γνομένων

καὶ νῦν, εἴ τί που ἐστί, πῖθοιό μοι· οὐ γὰρ ἔγωγε
τέρπομ' ὀδυρόμενος μεταδόρπιος.

ὃ δὲ πάλιν

Τηλέμαχε, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων. 15
187 οὔτε γὰρ κόλακα πρέπον ἐστὶν εἶναι οὔτε μυκτηρι-
c στήν. πάλιν Ἐπίκουρος ἐν τῷ Συμποσίῳ ζητεῖ περὶ
δυσπεψίας, ὥστ' οἰωνίσασθαι· εἶθ' ἐξῆς περὶ πυρε-
τῶν. τὴν μὲν γὰρ ἐπιτρέχουσαν τῇ λέξει ἀρουνθμίαν
τί δεῖ καὶ λέγειν; Πλάτων δὲ (τὸν μὲν ὑπὸ τῆς λυγγὸς 20
ὀχλούμενον καὶ θεραπευόμενον ἀνακογχυλιασμοῖς ὕδα-
τος, ἐν δὲ ταῖς ὑποθήκαις τοῦ κάρφους, ἵνα τὴν ῥίνα
κινήσας πτάρῃ, παρήμι· κωμῶδεῖν γὰρ ἠθέλε καὶ
διασύρειν) χλευάζει τε τὰ ἰσόκωλα τὰ Ἀγάθωνος καὶ
τὰ ἀντίθετα, καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην δὲ παράγει λέγοντα 25
ὅτι πασχητιᾶ. ἀλλ' ὅμως τοιαῦτα γράφοντες τὸν Ὀμη-
d ρον ἐκβάλλουσι τῶν πόλεων. ἀλλ' οὔτ' ἐκ θύμβρας,
ἔφη Δημοχάρης, λόγχῃ οὔτ' ἐκ τοιούτων λόγων ἀνὴρ
ἀγαθὸς γίνεται. οὐ μόνον δ' Ἀλκιβιάδην διασύρει,
ἀλλὰ καὶ Χαρμίδην καὶ Εὐθύδημον καὶ ἄλλους πολ- 30
λοὺς τῶν νέων. τοῦτο δὲ κωμωδοῦντός ἐστι τὴν Ἀθη-
ναίων πόλιν, τὸ τῆς Ἑλλάδος μουσεῖον, ἣν ὁ μὲν Πίν-

δαρος Ἑλλάδος ἔρεισμα ἔφη, Θουκυδίδης δ' ἐν τῷ εἰς
 Εὐριπίδην ἐπιγράμματι Ἑλλάδος Ἑλλάδα, ὃ δὲ Πύ-
 θιος ἐστὶν καὶ πρυτανεῖον τῶν Ἑλλήνων. διότι τοί-
 νην κατέψευσται τῶν νεανίσκων πάρεστι σκοπεῖν ἐξ
 5 αὐτοῦ τοῦ Πλάτωνος. τὸν μὲν γὰρ Ἀλκιβιάδην φησὶν
 ἐν τῷ ὁμωνύμῳ διαλόγῳ παρακμάσαντα τότε πρῶτον
 ἄρξασθαι Σωκράτει λαλεῖν, ὅτε πάντες αὐτὸν κατέλι-
 πον οἱ τοῦ σώματος ἐπιθυμηταί. λέγει γὰρ ταῦτα κατ'
 ἀρχὰς τοῦ διαλόγου. τὰ δ' ἐν τῷ Χαρμίδῃ ἐναντιώ-
 10 ματα ἐξ αὐτοῦ τοῦ διαλόγου ὁ βουλόμενος εἴσεται.
 ποιεῖ γὰρ αὐτὸν ἀσυμφώνως ποτὲ μὲν σκοτοδινιῶντα
 καὶ μεθυσκόμενον τῷ τοῦ παιδὸς ἔρωτι καὶ γινόμενον f
 ἔξεδρον καὶ καθάπερ νεβρὸν ὑποπεπτωκότα λέοντος
 ἀλκῇ, ἅμα δὲ καταφρονεῖν φησὶ τῆς ὥρας αὐτοῦ.

15 13. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ Ξενοφῶντος Συμπόσιον,
 καίπερ ἐπαινούμενον, οὐκ ἐλάττους ἔχει τούτων ἐπι-
 λήψεις. Καλλίας μὲν γὰρ συνάγει τὸ συμπόσιον, ἐπει-
 δήπερ τὰ παιδικὰ αὐτοῦ Ἀντόλυκος παναθήναια παγ-
 κράτιον ἐστεφανώθη. καὶ εὐθύς οἱ κατακλιθέντες τῷ
 20 παιδί προσέχουσι τὸν νοῦν, καὶ ταῦτα τοῦ πατρὸς πα-
 ρακαθημένου. ὥσπερ γάρ, ὅταν φέγγος ἐν νυκτὶ 188
 παρῇ, πάντων προσάγεται τὰ ὄμματα, οὕτω καὶ τὸ Ἀν-
 τολύκου κάλλος πάντων ἐφέλκεται τὰς ὄψεις ἐφ' ἑαυ-
 τό. ἔπειτα τῶν παρόντων οὐδεὶς ἦν ὃς οὐκ ἔπασχέ τι
 25 τὴν ψυχὴν ὑπ' ἐκείνου· οἱ μὲν γε σιωπηλότεροι ἐρί-
 γνοντο, οἱ δὲ καὶ ἐσχηματίζοντό πως. ἀλλ' οὐχ' Ὀμη-
 ρος τοιοῦτόν τι εἰπεῖν ἐπεχείρησε καίπερ τῆς Ἑλένης
 παρουσίας, περὶ ἧς τοῦ κάλλους τίς τῶν ἐναντίων αὐτῇ
 τοιαῦτ' εἶπεν ὑπὸ τῆς ἀληθείας ἐκνικώμενος

30 οὐ νέμεσις Τρωῶας καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς b
 τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
 αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆς εἰς ὧπα ἔοικεν.

εἶτα φησὶν

ἀλλὰ καὶ ὡς τοίηπερ ἐοῦσ' ἐν νηυσὶ νεέσθω.
 τὰ δὲ μειράκια τὰ ὡς τὸν Μενέλαον παραγενόμενα, ὁ
 Νέστορος υἱὸς καὶ ὁ Τηλέμαχος, ἐν οἴνῳ ὄντες καὶ ἐν
 γαμικῷ συμποσίῳ διατρίβοντες καὶ τῆς Ἑλένης παρα- 5
 c καθημένης, ὡς πρόπον ἐστὶν ἡσυχίαν ἄγοντες πρὸς τὸ
 περιβόητον ἐκκεκωφωμένοι κάλλος. ὁ δὲ Σωκράτης
 τίνος χάριν τῶν ἀνλητρίδων ἀνεχόμενος καὶ τοῦ ὄρ-
 χουμένου παιδὸς καὶ κιθαρίζοντος, ἔτι δὲ καὶ τῆς κυ-
 βιστώσης γυναικὸς ἀπρεπῶς, τὸ μῦθον ἀπείπατο; οὐ- 10
 δεὶς γὰρ ἂν αὐτοῦ ἀγელαστὶ ἠνέσχετο κατὰ νοῦν ἔχων
 ταῦτα τὰ ἔπη

τοὺς ὠχρῶντας, τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις,
 ὧν ὁ κακοδαίμων Σωκράτης καὶ Χαιρεφῶν.

καὶ μὴν ἀσύμφωνα καὶ τὰ μετὰ ταῦτα τῇ ἀνδτηρότητι. 15
 d ὁ γὰρ δὴ Κριτόβουλος, μειράκιον ἀστεῖον, γέροντα καὶ
 διδάσκαλον αὐτοῦ τὸν Σωκράτη σκώπτει πολὺ τῶν
 σειληνῶν αἰσχίονα λέγων εἶναι. ὁ δὲ αὐτῷ διαμορ-
 φοσκοπεῖται καὶ κριτὰς ἐλόμενος τὸν τε παῖδα καὶ τὴν
 ὄρχηστρίδα προτίθησι νικητήρια φιλήματα τῶν κρι- 20
 τῶν. τίς οὖν τῶν νέων ἐντυχὼν τούτοις οὐκ ἐπιτρι-
 βήσεται μᾶλλον ἢ περ εἰς ἀρετὴν προαχθεῖ;

14. παρὰ δ' Ὀμήρῳ ἐν τῷ τοῦ Μενελάου συμ-
 ποσίῳ προβάλλουσιν ἀλλήλοις ὥσπερ ἐν διατριβῇ ζη-
 τήματα, καὶ πολιτικῶς ὁμιλοῦντες τέρπουσιν ἀλλήλους 25
 e καὶ ἡμᾶς. ὁ γοῦν Μενέλαος παραγενομένων ἐκ τοῦ
 λουτρῶνος τῶν περὶ τὸν Τηλέμαχον καὶ τῶν περὶ τὴν
 ἔδωδὴν παρατεθέντων παρακαλεῖ μεταλαμβάνειν λέ-
 γων τάδε

σίτου δ' ἄπτεσθον καὶ χαίρετον, ἀντάρ ἔπειτα 30
 δείπνου πασσαμένῳ εἰρησόμεθ' οἵτινες ἐστόν.

ἔπειτα προσεπιδίδωσι τῶν παρακειμένων αὐτῷ φι-
λανθρωπενόμενος

ὥς φάτο, καὶ σφιν νῶτα βοὸς παρὰ πλοῖνα θῆκεν
ὅπτ' ἐν χερσὶν ἐλὼν, τὰ ῥά οἱ γέρα πάρθεσαν f
αὐτῷ.

5 φαγόντες δ' ἐκεῖνοι μετὰ σιωπῆς, ὥς πρέπει νέοις,
ἀλλήλοισι ὁμιλοῦσιν ἡρέμα προσκύναντες, οὐ περὶ ἐδε-
σμάτων, φησὶν, οὐδὲ περὶ θεραπαινῶν τοῦ κεκληκό-
τος, ὑφ' ὧν ἐλούσαντο, περὶ δὲ τῶν κτημάτων τοῦ
10 ὑποδεξαμένου

Ζηνὸς που τοιαῦτα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται.
βέλτιον γὰρ οὕτως φησὶν ὁ Σέλευκος γράφεσθαι. Ἀρί-
σταρχος δὲ οὐ δεόντως γράφει

Ζηνὸς που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἐνδοθεν αὐλή. 189
15 οὐ γὰρ τῆς οἰκίας τὸ κάλλος μόνον ἀποθαυμάζουσι.
πῶς γὰρ ἤλεκτρον καὶ ἄργυρος καὶ ἐλέφας ἐν τοῖς τοί-
χοις ἦν; ἀλλὰ τὰ μὲν περὶ τοῦ οἴκου εἰρήκασιν, ὥς
ἔστι δῶματα ἡχέεντα. τοιαῦτα γὰρ δὴ τὰ ὑπόροφα
καὶ μεγάλα. περὶ δὲ τῶν σκευῶν τό

20 χρυσοῦ τ' ἤλεκτρον τε καὶ ἄργύρου ἡδ' ἐλέφαν-
τος.

οἷς εἰκότως ἐπιφέρεται

Ζηνὸς που τοιαῦτα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται,
ὅσσα τὰδ' ἄσπετα πολλά, σέβας μ' ἔχει εἰσορό- b
ωντα.

25 οὐκ ἔστι δ' ἀκόλουθον τῷ

Ζηνὸς που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἐνδοθεν αὐλή
ἐπιφέρειν

ὅσσα τὰδ' ἄσπετα πολλά·

30 σόλοικον ὃν τῷ ἀσυνήθει τῆς ἀναγνώσεως.

15. ἔτι τοίνυν οὐδ' ἡ αὐλή ἀρμόττει ἐπὶ τοῦ
οἴκου. ὁ γὰρ διαπνεόμενος τόπος αὐλή λέγεται. καὶ

διαυλωνίζειν φαμέν τὸ δεχόμενον ἐξ ἑκατέρου πνεῦμα
c χωρίον. ἔτι δὲ αὐλὸς μὲν τὸ ὄργανον ᾧ διέρχεται τὸ
πνεῦμα, καὶ πᾶν τὸ διατεταμένον εἰς εὐθύτητα σχῆμα
αὐλὸν καλοῦμεν, ὥσπερ τὸ στάδιον καὶ τὸν κρουνὸν
τοῦ αἵματος

5 αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθε.

καὶ τὴν περικεφαλαίαν, ὅταν ἐκ τοῦ μέσου πρὸς ὀρθὸν
ἀνατείνῃ, αὐλῶπιν. λέγονται δὲ Ἀθήνησι καὶ ἱεροί
τινες αὐλῶνες, ὧν μέμνηται Φιλόχορος ἐν τῇ ἐνάτῃ.
καλοῦσι δ' ἀρσενικῶς τοὺς αὐλῶνας, ὥσπερ Θουκυ- 10
δίδης ἐν τῇ τετάρτῃ καὶ πάντες οἱ καταλογάδην συγ-
d γραφεῖς, οἱ δὲ ποιηταὶ θηλυκῶς. Καρκίνος μὲν
Ἀχιλλεῖ

βαθεῖαν εἰς αὐλῶνα περὶδρομον στρατοῦ.

καὶ Σοφοκλῆς Σκύθαις

15 κρημνοὺς τε καὶ σήραγγας ἡδ' ἐπακτίας
αὐλῶνας.

ἐκδεκτέον οὖν καὶ τὸ παρ' Ἐρατοσθένει ἐν τῷ Ἐρμῇ
θηλυκῶς εἰρησθαι· βαθὺς διαφύεται αὐλῶν' ἀντὶ τοῦ
βαθεῖα, καθάπερ λέγεται θῆλυς ἔερση. πᾶν οὖν τὸ 20
e τοιοῦτον αὐλή τε καὶ αὐλῶν λέγεται. νῦν δὲ τὰ βασι-
λεια λέγουσιν αὐλὰς· ὥσπερ Μένανδρος
αὐλὰς θεραπεύειν καὶ σατράπας.

καὶ Δίφιλος

αὐλὰς θεραπεύειν δ' ἐστίν, ὥς ἔμοι δοκεῖ, 25
ἢ φρυγάδος ἢ πεινῶντος ἢ μαστιγίου.

ἦτοι διὰ τὸ μεγάλους ἔχειν τοὺς πρὸ τῶν οἴκων ὑπαι-
θρίους τόπους, ἢ τῷ παραυλίζεσθαι καὶ παρακοιμᾶ-
σθαι τοὺς δορυφόρους τοῖς βασιλείοις. Ὅμηρος δὲ τὴν
αὐλὴν ἀεὶ τάττει ἐπὶ τῶν ὑπαίθρων τόπων, ἐνθα ἦν 30
f ὁ τοῦ ἐρχείου Ζηνὸς βωμός. ὁ μέντοι γε Πηλεὺς κατα-
λαμβάνεται

αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχε δὲ χρύσειον ἄλειςον,
σπένδων αἶθοπα οἶνον ἐπ' αἰθόμενοις ἱεροῖσι·
ὁ δὲ Πρίαμος
αὐλῆς ἐν χόρτοις κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς προστάττει τοῖς περὶ τὸν Φῆμιον
ἄλλ' ἐξελθόντες μεγάρων εὐ ναιεταόντων
ἐκ φόνου εἰς αὐλήν.

ὅτι δὲ ὁμοῦ τὸν τε οἶκον καὶ τὰ κτήματα ἐπήνεσεν ὁ
Τηλέμαχος ἐμφανίζει ὁ Μενέλαος

10 τέκνα φίλ', ἦτοι Ζηνὶ βροτῶν οὐκ ἂν τις ἐρίξοι·
ἀθάνατοι γὰρ τοῦ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν.

16. ἀλλὰ γὰρ ἐπανιτέον ἐπὶ τὸ συμπόσιον, ἐν ᾧ
Ὅμηρος ἐπιδεξίως ἀφορμὴν εὔρε λόγων, ὥστε κτῆσιν
συγκρίναι φίλον. οὐ γὰρ ὡς πρόβλημα προτείνει, ἀλλ'
15 ἐπιχαρίτως παρενείρας ὁ Μενέλαος, ἐπειδὴ ἤκουσε
τῶν ἐπαίνων, τὸ μὲν εἶναι πλούσιος οὐκ ἀρνεῖται·
κάνταῦθα δὲ περιελὼν τὸν φθόνον, πολλὰ γάρ, φησί,
παθὼν ἔχειν αὐτόν. οὐ μέντοι γε ἄξιοι ἑαυτὸν θεοῖς
συγκρίνειν

20 ἀθάνατοι γὰρ τοῦ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν.
ἐνδειξάμενος δὲ φιλάδελφον ἦθος καὶ μετ' ἀνάγκης
φῆσας ξῆν τε καὶ πλουτεῖν ἀντιπαρέθηκε τὸν τῆς φι-
λίας λόγον

ὣν ὄφελον τριτάτην περ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν
25 ναίειν, οἱ δ' ἄνδρες σοοὶ ἔμμεναι, οἱ τότε ὄλοντο·
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ ἐκάς Ἀργεὸς ἱπποβότοιο.

τίς ἂν οὖν τῶν ἐκγόνων ἐκείνων τῶν ὑπὲρ τοῦ τοιού-
του τεθνηκότων οὐκ ἂν ἀνταξίαν δόξειε τὴν ἐπὶ τῇ
στερήσει τοῦ πατρὸς λύπην τῇ τοῦ πατρὸς εὐχαρίστῳ
30 μνήμῃ διορθουμένην; ὅπως δὲ μὴ δόξη κοινὸς εἶναι
πρὸς πάντας τοὺς παραπλησίως αὐτῷ τὴν εὐνοίαν ἐν-
δεδειγμένους, ἐπήνεγκε

τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
d ὥς ἐνός, ὅστε μοι ὕπνον ἀπεχθαίρει καὶ ἐδωδήν.
ἵνα δὲ μὴ φαίνεται μηδενὸς τῶν ἐκείνου παραμελῶν,
ἐμνήσθη κατ' ὄνομα

ὀδύρονται νῦ πον αὐτὸν 5

Λαέρτης θ' ὁ γέρων καὶ ἑχέφρων Πηνελόπεια,
Τηλέμαχος θ', ὃν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ.
τοῦ δὲ δακρύσαντος πρὸς τὴν μνήμην ὁ μὲν ἐφίστησι,
κὰν τοσοῦτ' τῆς Ἑλένης ἐπεισόδῳ, κακείνης ἐκ τῆς
e ὁμοιότητος τεκμηραμένης (πάννυ γὰρ αἱ γυναῖκες διὰ 10
τὸ παρατηρεῖσθαι τὴν ἀλλήλων σωφροσύνην δειναὶ
τὰς ὁμοιότητας τῶν παίδων πρὸς τοὺς γονεάς ἐλέγξαι)
παρεμβάλλοντός τινα λόγον καὶ τοῦ Πεισιστράτου,
χρὴ γὰρ καὶ τοῦτον μὴ παρεῖναι δορυφορήματος τρό-
πον, καὶ διαλεχθέντος εὐσχημόνως περὶ τῆς αἰδοῦς 15
τοῦ Τηλεμάχου, πάλιν ἐπιβάλλει ὁ Μενέλαος περὶ τῆς
τοῦ Ὀδυσσεὺς φιλίας, ὅτι μετὰ μόνου καταγερᾶναι
μάλιστα ἂν ἤθελεν ἐκείνου.

f 17. κατὰ δὲ τὸ εἰκὸς οἱ μὲν δακρύουσιν, ἡ δ'
Ἑλένη, Διὸς οὔσα θυγάτηρ καὶ παρὰ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ 20
σοφῶν μεμαθηκυῖα πολλοὺς λόγους, εἰς τὸν οἶνον ἐμ-
βάλλει πανακὲς τῷ ὄντι φάρμακον καὶ ἄρχεται διηγεί-
σθαι τὰ περὶ τοῦ Ὀδυσσεὺς, μεταξὺ ταλασιουργίας
ἀπτομένη, οὐ δι' ἀρέσκειαν τοῦτο πράττουσα, ἀλλ'
191 οἴκοθεν ἔχουσα τὴν τοιαύτην αἴρεσιν. ἡ γοῦν Ἀφρο- 25
δίτη ἐρχομένη πρὸς αὐτὴν μετὰ τὸ μονομάχιον εἰκά-
ζεται

γρηὶ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενεὶ προσέειπεν
εἰροκόμῳ, ἥ οἱ Λακεδαιμόνι ναιεταούσῃ
ἥσκειν εἴρια καλά.

ἐμφανίζεται δ' αὐτῆς οὐ παρέργως τὸ φίλεργον κακ
τούτων

τῇ δ' ἄρ' ἄμ' Ἀδρήστη κλισίην εὖτυκτον ἔθηκεν·
Ἀλκίππη δὲ τάπητα φέρειν μαλακοῦ ἐρίοιο,
Φυλῶ δ' ἀργύρεον τάλαρον φέρει, τὸν οἱ ἔδωκεν ἔ
Ἀλκάνδρη, Πολύβοιο δάμαρ.

5 τὸν ῥά οἱ ἀμφίπολος Φυλῶ παρέθηκε φέρουσα,
νῆματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
ἡλακάτη τετάνυστο, ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα.

ἔοικε δὲ καὶ αὐτὴ τὴν ἑαυτῆς καλλιτεχνίαν συνορᾶν.

τῷ γοῦν Τηλεμάχῳ πέπλον τινὰ δωρουμένη φησὶ
10 δῶρόν τοι καὶ ἐγώ, τέκνον φίλε, τοῦτο δίδωμι, c
μνημ' Ἑλένης χειρῶν, πολυηράτου ἐς γάμου
ῶρην,

σῇ δ' ἀλόχῳ φορέειν.

αὕτη δ' ἡ φιλεργία τὴν σωφροσύνην αὐτῆς καταμηνύει·
15 οὐ χλιδῶσα γὰρ οὐδὲ θρυπτομένη διὰ τὸ κάλλος εἰσά-
γεται. εὐρίσκεται γοῦν περὶ ἱστὸν ὑφαίνουσα καὶ ποι-
κίλλουσα·

τὴν δ' εὖρ' ἐν μεγάρῳ· ἡ δὲ μέγαν ἱστὸν ὑφαινε,
δίπλακα μαρμαρέην· πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέ- d
θλους

20 Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
οὓς ἔθεν εἵνεκ' ἐπασχον ὑπ' Ἀρης παλαμάων.

18. διδάσκει δ' ἡμᾶς Ὅμηρος ὅτι δεῖ καὶ τοὺς κε-
κλημένους ἐφ' ἐστίασιν παρακαλεῖν ἀπανίστασθαι
25 τοὺς κεκληκότας. ὁ μὲν Τηλέμαχος τὸν Μενέλαον
ἀλλ' ἄγετ', εἰς εὐνὴν τράπεθ' ἡμέας, ὄφρα καὶ ἡδὴ
ὑπνῶ ὑπὸ γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες.

ἡ δὲ προσποιουμένη Μέντωρ εἶναι Ἀθηνᾶ πρὸς τὸν
Νέστορα

30 ἀλλ' ἄγε, τάμνετε μὲν γλώσσας, κεράσασθε δὲ e
οἶνον,

ὄφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν

σπεύσαντες κοίτοιο μεδώμεθα· τοῖο γὰρ ὦρῃ.
ἐν δὲ ταῖς τῶν θεῶν ἐορταῖς οὐδ' ὅσιον εἶναι δοκεῖ
πλείω χρόνον παραμένειν. γνωμικῶς γοῦν φησὶ παρὰ
τῷ Ὁμήρῳ ἡ Ἀθηνᾶ

ἡδὴ γὰρ φάος οἴχεθ' ὑπὸ ζόφον, οὐδὲ ἔοικεν 5

δητὰ θεῶν ἐν δαιτὶ θαλασσεμέν, ἀλλὰ νέεσθαι.

καὶ νῦν δὴ νόμος ἐκ θυσιῶν τινῶν πρὸ ἡλίου δύνον-
f τος ἀπιέναι. καὶ παρ' Αἰγυπτίοις δὲ τὸ παλαιὸν σω-
φρονικῶς διεξήγετο τὸ τῶν συμποσίων γένος, καθά-
περ εἴρηκεν Ἀπολλώνιος ὁ περὶ τούτων γεγραφώς. 10
καθήμενοι μὲν γὰρ ἐδειπνοῦν, τροφῇ τῇ λιτοτάτῃ καὶ
ὑγιεινοτάτῃ χρώμενοι καὶ οἶνω τοσούτῳ ὅσος ἱκανὸς ἂν
γένοιτο πρὸς εὐθυμίαν, ἣν ὁ Πίνδαρος αἰτεῖται παρὰ
τοῦ Διός

τί δ' ἐρδων φίλος 15

σοί τε καρτεροβρόντα Κρονίδα, φίλος δὲ μοίσαις
εὐθυμῖα τε μέλων εἴην,
τοῦτ' αἰτημὶ σε.

192 τὸ δὲ Πλάτωνος συμπόσιον οὐ συνέδριόν ἐστιν, οὐ
βουλευτήριον, οὐ λέσχη φιλοσόφων. Σωκράτης γὰρ 20
οὐδὲ τοῦ συμποσίου ἀποστῆναι θέλει, καίτοι Ἐρυξι-
μάχου καὶ Φαίδρου καὶ ἄλλων τινῶν ἀποστάντων,
ἀλλ' ἐργήγορε μετ' Ἀγάθωνος καὶ Ἀριστοφάνους καὶ
πίνει ἐξ ἀργυροῦ φρέατος· καλῶς γὰρ τις τὰ μεγάλα
ποτήρια οὕτως ὠνόμασε. πίνει τ' ἐκ τῆς φιάλης ἐπι- 25
δέξια. φησὶ δὲ καὶ μετὰ τοῦτο τοὺς μὲν δύο νυστάζειν,
καταδαρθεῖν δὲ πρότερον τὸν Ἀριστοφάνη, ἡδὴ δὲ
b ἡμέρας ὑποφαινούσης τὸν Ἀγάθωνα· καὶ τὸν Σω-
κράτη κατακοιμήσαντα ἐκείνους ἀναστάντ' ἀπιέναι
εἰς τὸ Λύκειον, ἐξόν, φησὶν ὁ Ἡρόδικος, εἰς τοὺς 30
Ὅμηρου Λαιστρυγόνας,

ἐνθα κ' ἄνπνος ἀνὴρ δοιοὺς ἐξήρατο μισθούς.

19. Πᾶσα δὲ συμποσίῳ συναγωγὴ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τὴν αἰτίαν εἰς θεὸν ἀνέφερε, καὶ στεφάνοις ἐχρῶντο τοῖς οἰκείοις τῶν θεῶν καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς. καὶ δοῦλος οὐδεὶς ἦν ὁ διακονήσων, ἀλλ' οἱ νέοι τῶν ἐλευθέρων ὠνοχόουν, ὡς ὁ τοῦ Μενελάου υἱός, καίτοι νυμφίος ὑπάρχων καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς γάμοις. παρὰ δὲ τῇ καλῇ Σαπφοῖ καὶ ὁ Ἑρμῆς οἰνοχοεῖ τοῖς θεοῖς. καὶ τᾶλλα δὲ πάντα παρεσκεύαζον τοῖς δειπνοῦσιν ἐλεύθεροι. καὶ οἱ δειπνήσαντες ἀπελύοντο φωτὸς ὄντος.

10 ἐν ἐνίοις δὲ καὶ τῶν Περσικῶν συμποσίων ἐγίνοντό τινες καὶ βουλαί, καθάπερ ἐν τῷ τοῦ Ἀγαμέμνονος κατὰ τὴν στρατείαν. τὸ δὲ τοῦ Ἀλκινόου συμπόσιον, πρὸς ὃ ἀποτέταται τοῦ Ὀδυσσεύος ὁ λόγος

οὐ γὰρ ἐγωγέ τί φημι τέλος χαριέστερον εἶναι ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχη κατὰ δῆμον ἅπαντα, δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ, ξένου ὑποδοχὴν ἔχει, ὄντων καὶ αὐτῶν τῶν Φαίακων τρυφερῶν. ὅπερ συμβάλλων τις πρὸς τὰ τῶν φιλοσόφων συμπόσια κοσμιώτερον ἂν εὔροι, καίτοι τοῦτο

20 περιέχον καὶ ἱλαρότητα καὶ παιδιὰν εὐσχήμονα. μετὰ γὰρ τὸν ἀγῶνα τὸν γυμνικὸν ἄδει ὁ ᾠδός· ἄμφ' Ἀρεος φιλότῃτα μῦθόν τινα χλεύη κεκραμένον καὶ εἰς τὴν μνησθηροφορίαν ὑποθήκας ὑποτιθέμενον τῷ Ὀδυσσεῖ, ὡς τοῦ Ἡφαίστου καὶ τοῦ κυλλοποδίωνος τὸν ἀνδρειό-
e
25 τατον Ἄρη καταγωνισαμένον.

20. ἐκαθέζοντο δὲ καὶ δειπνοῦντες οἱ τότε. πολλοῦ γοῦν ὁ Ὀμηρὸς φησιν

ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.

ὁ γὰρ θρόνος αὐτὸ μόνον ἐλευθέριος ἐστὶ καθέδρα
30 σὺν ὑποποδίῳ, ὅπερ θρῆνυν καλοῦντες ἐντεῦθεν αὐτὸν ὠνόμασαν θρόνον τοῦ θρῆσασθαι χάριν, ὅπερ ἐπὶ τοῦ καθέζεσθαι τάσσουσιν, ὡς Φιλητᾶς

θρήσασθαι πλατάνῳ λασίῃ ὕπο.

f ὁ δὲ κλισμὸς περιττοτέρως κεκόσμηται ἀνακλίσσει. τούτων δ' εὐτελέστερος ἦν ὁ δίφρος. τῷ γοῦν Ὀδυσσεῖ ἐπαίτη εἶναι δοκοῦντι· δίφρον ἀεικέλιον, φησί, καταθεὶς ὀλίγην τε τράπεζαν.

οἱ δὲ κρατῆρες αὐτοῖς, ὥσπερ ἔχει καὶ τοῦνομα, κεκραμένοι παρειστήκεσαν, ἐξ ὧν οἱ κοῦροι διακονοῦμενοι τοῖς μὲν ἐντιμοτάτοις αἰὲ πληρὲς παρεῖχον τὸ ποτήριον, τοῖς δ' ἄλλοις ἐξ ἴσου διένεμον. ὁ γοῦν Ἀγαμέμνων πρὸς τὸν Ἰδομενέα φησί

193 σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ

ἔστηχ', ὥσπερ ἐμοί, πιέειν ὅτε θυμὸς ἀνώγοι. προέπινον δ' ἀλλήλοις οὐχ ὥσπερ ἡμεῖς, τοῦτο γὰρ προεκπιεῖν ἐστίν, ἀλλὰ μεστὸν τὸν σκύφον.

πλησάμενος δ' οἶνοιο δέπας δείδεκτ' Ἀχιλῆα. ὁσάκις δὲ καὶ τροφὰς ἐλάμβανον προειρήκαμεν ἤδη· ὅτι δὴ τρεῖς ἦσαν διὰ τὸ ταῦτο ποτὲ μὲν ἄριστον ποτὲ δὲ δεῖπνον ὀνομάζεσθαι. γελοῖοι γὰρ εἰσιν οἱ φάσκοντες ὅτι καὶ τέσσαρας ἐλάμβανον, ἐπεὶ ὁ ποιητὴς ἔφη
b 'σὺ δ' ἔρχεο δειλιήσας,' οὐ νοοῦντες ὅτι λέγει τὸν
20 δειλινὸν διατρίψας χρόνον. ὅμως δὲ οὐδεὶς δείξει παρὰ τῷ ποιητῇ τρεῖς τινα λαμβάνοντα τροφάς. διαμαρτάνουσι δὲ πολλοὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ἐφεξῆς τιθέντες τούτους τοὺς στίχους

σῖτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα,

εἶδατὰ πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.

δαιτρός δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν αἰείρας.

εἰ γὰρ εἶδατα παρέθηκεν ἡ ταμίη, δῆλον ὡς κρεάτων λείψανα τυγχάνοντα τὸν δαιτρὸν οὐκ ἔδει παρεισφέρειν. διόπερ τὸ δίστιχον ἀπαρκεῖ. ἀπαλλαγέντων δὲ
30 τῶν δειπνούντων αἰτράπεξαι ἐβαστάζοντο, ὥσπερ παρὰ τοῖς μνηστῆρσι καὶ τοῖς Φαίαξιν, ἐφ' ὧν καὶ λέγει

ἀμφίπολοι δ' ἀπεκόσμεον ἔντεα δαιτός·
 δῆλον ὥς τὰ ἀγγεῖα. καὶ γὰρ τῶν ὀπλων τὰ σκεπα-
 στικά, θώρακα καὶ κνημίδας καὶ τὰ τούτοις ἐμφορῇ,
 λέγουσιν ἔντη, καθάπερ ἀγγεῖα τῶν τοῦ σώματος με-
 ρῶν ὄντα. τῶν δὲ ἡρώϊκων οἰκῶν τοὺς μελίζοντας Ὀμη-
 ρος μέγαλα καλεῖ καὶ δώματα καὶ κλισίας, οἱ δὲ νῦν
 ξενῶνας καὶ ἀνδρῶνας ὀνομάζουσι.

21. τί οὖν ὀνομάσομεν, ἄνδρες φίλοι, τὸ συμπό-
 σιον, ὅπερ Ἀντίοχος ὁ ἐπιφανὴς μὲν κληθεῖς, ἐπι-
 10 μανὴς δ' ἐκ τῶν πράξεων ὀνομασθεῖς; βασιλεὺς δ' ἦν δ
 οὗτος τῶν συριακῶν τῶν ἀπὸ Σελεύκου εἰς· περὶ οὗ
 φησὶ Πολύβιος τάδε, ὥς ἀποδιδράσκων ἐκ τῆς αὐλῆς
 ἐνίοτε τοὺς θεραπεύοντας οὗ τύχοι τῆς πόλεως ἀλύων
 ἐφαίνεται δεύτερος καὶ τρίτος· μάλιστα δὲ πρὸς τοῖς
 15 ἀργυροκοπέοις εὐρίσκετο καὶ χρυσοχοεῖοις, εὐρησιλο-
 γῶν καὶ φιλοτεχνῶν πρὸς τοὺς τορευτὰς καὶ τοὺς ἄλ-
 λους τεχνίτας. ἔπειτα καὶ μετὰ δημοτῶν ἀνθρώπων
 συγκαταβαίνων ὁμίλει ὧς τύχοι, καὶ μετὰ τῶν παρε-
 πιδημούντων συνέπινε τῶν εὐτελεσμάτων. ὅτε δὲ
 20 τῶν νεωτέρων αἰσθοιτό τινας συνευωχουμένους, οὐ-
 δεμίαν ἔμφασιν ποιήσας παρῇν ἐπικωμάζων μετὰ κε-
 ραμίου καὶ συμφωνίας, ὥστε τοὺς πολλοὺς διὰ τὸ πα-
 ράδοξον ἀφισταμένους φεύγειν. πολλάκις δὲ καὶ τὴν
 βασιλικὴν ἀποθέμενος ἐσθῆτα τήβενναν ἀναλαβὼν
 25 περιῆει κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀρχαιρεσιάζων, καὶ τοὺς μὲν
 δεξιούμενος τοὺς δὲ καὶ περιπτύσσων παρεκάλει φέ-
 ρειν αὐτῷ τὴν ψῆφον, ποτὲ μὲν ὥς ἀγορανόμος γένη-
 ται ποτὲ δὲ ὥς δήμαρχος. τυχὼν δὲ τῆς ἀρχῆς καὶ κα-
 θίσας ἐπὶ τὸν ἐλεφάντινον δίφρον κατὰ τὸ παρὰ Ῥω-
 30 μαίοις ἔθος διήκουε τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν γενομένων
 συναλλαγμάτων καὶ διέκρινε μετὰ πολλῆς σπουδῆς καὶ
 προθυμίας. ἐξ ὧν εἰς ἀπορίαν ἦγε τῶν ἀνθρώπων

τοὺς ἐπεικεῖς· οἱ μὲν γὰρ ἀφελῇ τινα αὐτὸν εἶναι
 ὑπελάμβανον οἱ δὲ μαινόμενον. καὶ γὰρ περὶ τὰς δω-
 194 ρεᾶς ἦν παραπλήσιος. ἐδίδου γὰρ τοῖς μὲν ἀστραγά-
 λους δορκαδεῖους τοῖς δὲ φοινικοβαλάνους ἄλλοις δὲ
 χρυσίον. καὶ ἐξ ἀπαντήσεως δέ τισι συντυγχάνων, οὓς
 μὴ ἐοράκει ποτέ, ἐδίδου δωρεᾶς ἀπροσδοκῆτους. ἐν
 δὲ ταῖς πρὸς τὰς πόλεις θυσίαις καὶ ταῖς πρὸς τοὺς
 θεοὺς τιμαῖς πάντας ὑπερέβαλλε τοὺς βεβασιλευκό-
 τας. τοῦτο δ' ἂν τις τεκμήραιτο ἐκ τε τοῦ παρ' Ἀθη-
 ναίοις ὀλυμπιείου καὶ τῶν περὶ τὸν ἐν Δήλῳ βωμὸν 10
 ἀνδριάντων. ἐλούετο δὲ καὶ τοῖς δημοσίοις βαλανεί-
 οῖς, ὅτε δημοτῶν ἦν τὰ βαλανεῖα πεπληρωμένα, κε-
 11 ραμίων εἰσφερομένων αὐτῷ μύρων τῶν πολυτελεστά-
 των. ὅτε καὶ τινος εἰπόντος, μακάριοί ἐστε ὑμεῖς οἱ
 βασιλεῖς οἱ καὶ τούτοις χρώμενοι καὶ ὁδωδότες ἡδύ, 15
 μὴδὲν τὸν ἄνθρωπον προσειπῶν, ὅπου κεῖνος τῇ ἐξῆς
 ἐλούετο, ἐπείσελθων ἐποίησεν αὐτοῦ καταχυθῆναι τῆς
 κεφαλῆς μέγιστον κεράμιον πολυτελεστάτου μύρου
 τῆς στακτῆς καλουμένης, ὥς πάντας ἀναστάντας κυ-
 λίσσθαι λουομένους τῷ μύρῳ καὶ διὰ τὴν γλισχρότητα 20
 c καταπίπτοντας γέλωτα παρέχειν, καθάπερ καὶ αὐτὸν
 τὸν βασιλέα.

22. ὁ δ' αὐτὸς οὗτος βασιλεὺς ἀκούσας τοὺς ἐν
 τῇ Μακεδονίᾳ συντετελεσμένους ἀγῶνας ὑπὸ Αἰμι-
 λίου Παύλου τοῦ Ῥωμαίων στρατηγοῦ βουλόμενος τῇ 25
 μεγαλουργίᾳ [δωρεᾶ] ὑπερᾶραι τὸν Παῦλον ἐξέπεμψε
 πρέσβεις καὶ θεωροὺς εἰς τὰς πόλεις καταγγελοῦντας
 τοὺς ἐσομένους ἀγῶνας ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Δάφνης· ὥς
 πολλὴν γενέσθαι τῶν Ἑλλήνων σπουδὴν εἰς τὴν ὥς
 αὐτὸν ἄφιξιν. ἀρχὴν δ' ἐποίησατο τῆς πανηγύρεως 30
 τὴν πομπεῖαν οὕτως ἐπιτελεσθεῖσαν. καθηγοῦντό τι-
 d νες Ῥωμαϊκὸν ἔχοντες καθοπλισμὸν ἐν θώραξιν ἄλυ-

σιδωτοῖς ἄνδρες ἀκμάζοντες ταῖς ἡλικίαις πεντακισ-
 χίλιοι, μεθ' οὓς Μυσοὶ πεντακισχίλιοι συνεχεῖς ἦσαν.
 Κίλικες δ' εἰς τὸν τῶν εὐζώνων τρόπον καθωπλισμέ-
 νοι τρισχίλιοι χρυσοῦς ἔχοντες στεφάνους. ἐπὶ δὲ τού-
 5 τοῖς Θράκες τρισχίλιοι καὶ Γαλάται πεντακισχίλιοι.
 τούτοις ἐπέβαλλον Μακεδόνες δισμύριοι καὶ χαλκά-
 σπιδες πεντακισχίλιοι, ἄλλοι δὲ ἀργυράσπιδες. οἷς
 ἐπηκολούθει μονομάχων ζεύγη διακόσια τεσσαράκοντα.
 τούτων κατόπιν ἦσαν ἱππεῖς νισαῖοι μὲν χίλιοι πολι-
 10 τικοὶ δὲ τρισχίλιοι, ὧν οἱ μὲν πλείους ἦσαν χρυσοφά-
 λαροι καὶ χρυσοστέφανοι οἱ δ' ἄλλοι ἀργυροφάλαροι.
 μετὰ δὲ τούτους ἦσαν οἱ λεγόμενοι ἑταῖροι ἱππεῖς· οὗ-
 τοι δὲ ἦσαν εἰς χιλίους πάντες χρυσοφάλαροι. τούτοις
 συνεχὲς ἦν τὸ τῶν φίλων σύνταγμα ἴσον καὶ κατὰ τὸ
 15 πλῆθος καὶ κατὰ τὸν κόσμον, ἐπὶ δὲ τούτοις ἐπίλεκτοι
 χίλιοι. οἷς ἐπηκολούθει τὸ καλούμενον ἄγλημα, κράτι-
 στον εἶναι δοκοῦν σύστημα τῶν ἱππέων, περὶ χιλίους. f
 τελευταία δ' ἦν ἡ κατάφρακτος ἵππος, οἰκείως τῇ
 προσηγορίᾳ τῶν ἱππων καὶ τῶν ἀνδρῶν ἐσκεπασμέ-
 20 νων τοῖς ὅπλοις· ἦσαν δὲ καὶ αὐτοὶ χίλιοι καὶ πεντα-
 κόσιοι. πάντες δ' οἱ προειρημένοι εἶχον πορφυρᾶς
 ἐφαπτίδας, πολλοὶ δὲ καὶ διαχρύσους καὶ ζωωτάς.
 ἐπὶ δὲ τούτοις ἑξιππα μὲν ἦν ἑκατόν, τέθριππα δὲ
 τεσσαράκοντα· ἔπειτα ἐλεφάντων ἄρμα καὶ συνωρίς·
 25 καθ' ἓνα δὲ εἶποντο ἐλέφαντες διεσκευασμένοι τριά-
 κοντα καὶ ἑξ.

23. 'τὴν δ' ἄλλην πομπὴν λέγειν ἐστὶ δυσέφι-
 κτον· ὥς ἐν κεφαλαίῳ δὲ λεκτέον. ἔφηβοι μὲν γὰρ
 ἐπόμεπυσαν εἰς ὀκτακοσίους χρυσοῦς ἔχοντες στεφά-
 195 νους, βόες δ' εὐτρεφεῖς περὶ χιλίους, θεωρία δὲ βραχὺ
 30 λείπουσαι τριακοσίων, ἐλεφάντων δὲ ὀδόντες ὀκτακό-
 σιοι. τὸ δὲ τῶν ἀγαλμάτων πλῆθος οὐ δυνατόν ἐξη-

γῆσασθαι· πάντων γὰρ τῶν παρ' ἀνθρώποις λεγομέ-
 νων ἢ νομιζομένων θεῶν ἢ δαιμόνων, προσέτι δὲ
 ἡρώων, εἰδωλα διήγετο, τὰ μὲν κεχρυσωμένα τὰ δ'
 ἡμφιεσμένα στολαῖς διαχρύσοις. καὶ πᾶσι τούτοις οἱ
 προσήκοντες μῦθοι κατὰ τὰς παραδεδομένας ἱστορίας 5
 b ἐν διασκευαῖς πολυτελέσι παρέκειντο. εἶπετο δ' αὐ-
 τοῖς καὶ νυκτὸς εἰδωλον καὶ ἡμέρας γῆς τε καὶ οὐρα-
 νοῦ καὶ ἡοῦς καὶ μεσημβρίας. τὸ δὲ τῶν χρυσωμάτων
 καὶ ἀργυρωμάτων πλῆθος οὕτως ἂν τις ὑπονοήσειεν
 ὅσον ἦν· ἐνὸς γὰρ τῶν φίλων, Διονυσίου τοῦ ἐπιστο- 10
 λιαγράφου, χίλιοι παῖδες ἐπόμεπυσαν, ἀργυρώματ'
 ἔχοντες ὧν οὐδὲν ἐλάττον· ὀλκὴν εἶχε δραχμῶν χιλίων.
 βασιλικοὶ δὲ παῖδες παρῆλθον ἑξακόσιοι χρυσώματ'
 ἔχοντες. ἔπειτα γυναῖκες ἐκ χρυσῶν καλπίδων μύροις
 c ἑρραῖνον εἰς διακοσίας. ταύταις δ' ἑξῆς ἐπόμεπυσον 15
 ἐν χρυσόποσι μὲν φορείοις ὀγδοήκοντα γυναῖκες ἀρ-
 γυρόποσι δὲ πεντακόσiai καθήμεναι, πολυτελῶς διε-
 σκευασμένοι. καὶ τῆς μὲν πομπῆς τὰ ἐπιφανέστατα
 ταῦτα ἦν.

24. 'ἐπιτελεσθέντων δὲ τῶν ἀγώνων καὶ μονο- 20
 μαχιῶν καὶ κυνηγεσίων, κατὰ τριάκονθ' ἡμέρας ἐν
 αἷς τὰς θεάς συνετέλει πέντε μὲν τὰς πρώτας ἐν τῷ
 γυμνασίῳ πάντες ἐκ χρυσῶν ὀλκίων ἡλείφοντο κρο-
 κίνῳ μύρῳ· ἦν δὲ ταῦτα πεντεκαίδεκα, καὶ κιννα-
 d μωμίνου τὰ ἴσα καὶ ναρδίνου. παραπλησίως δὲ καὶ 25
 ταῖς ἑξῆς εἰσεφέρετο τήλινον ἀμαράκινον ἱρινον,
 πάντα διαφέροντα ταῖς εὐωδίαις. ἔστρωτο δὲ εἰς εὐω-
 χίαν ποτὲ μὲν χίλια τρίκλινα ποτὲ δὲ χίλια πεντακόσια
 μετὰ τῆς πολυτελεστάτης διασκευῆς. ὁ δὲ χειρισμὸς
 ἐγίνετο τῶν πραγμάτων δι' αὐτοῦ τοῦ βασιλέως. ἱπ- 30
 πον γὰρ ἔχων εὐτελῆ παρέτρεχε παρὰ τὴν πομπὴν
 τοὺς μὲν προάγειν κελεύων τοὺς δ' ἐπέχειν. κατὰ δὲ

τοὺς πότους αὐτοὺς ἐπὶ τὰς εἰσόδους ἐφιστάμενος οὓς ὁ
 μὲν εἰσῆγεν οὓς δ' ἀνέκλινε. καὶ τοὺς διακόνους δὲ
 τοὺς τὰς παραθέσεις φέροντας αὐτοὺς εἰσῆγαγε. καὶ
 περιπορευόμενος οὐ μὲν προσεκάθιζεν οὐ δὲ προσ-
 5 ἀνέπιπτε. καὶ ποτὲ μὲν ἀποθέμενος μεταξὺ τὸν ψωμὸν
 ποτὲ δὲ τὸ ποτήριον ἀνεπήδα καὶ μετανίστατο, καὶ
 περιῆει τὸν πότον προπόσεις λαμβάνων ὁρθὸς ἄλλοτε
 παρ' ἄλλοις, ἅμα δὲ καὶ τοῖς ἀκροάμασι προσπαίζων.
 προΐουσης δ' ἐπὶ πολὺ τῆς συνουσίας καὶ πολλῶν ἤδη
 10 κεχωρισμένων, ὑπὸ τῶν μίμων ὁ βασιλεὺς εἰσεφέρετο ἱ
 ὅλος κεκαλυμμένος καὶ εἰς τὴν γῆν ἐτίθετο, ὥς εἰς ὧν
 δῆτα τῶν μίμων· καὶ τῆς συμφωνίας προκαλουμένης
 ἀναπηδήσας ὠρχεῖτο καὶ ὑπεκρίνετο μετὰ τῶν γελω-
 τοποιῶν, ὥστε πάντας αἰσχυνομένους φεύγειν. ταῦτα
 15 δὲ πάντα συνετελέσθη ἐξ ὧν τὰ μὲν ἐκ τῆς Αἰγύπτου
 ἐνοσφίσατο παρασπονδήσας τὸν Φιλομήτορα βασιλέα
 παιδίσκον ὄντα, τὰ δὲ καὶ τῶν φίλων συμβαλλομέ-
 νων. ἱεροσυλήκει δὲ καὶ τὰ πλεῖστα τῶν ἱερῶν.

25. Θαυμασάντων δὲ τῶν δαιτυμόνων τὴν τε τοῦ 196
 20 βασιλέως διάνοιαν, ὥς οὐκ ἐπιφανὴς ἀλλ' ὄντως ἐπι-
 μανὴς ὑπῆρχε, προσέθηκεν ὁ Μασούριος περὶ τῆς ἐν
 Ἀλεξανδρείᾳ γεγενημένης ὑπὸ τοῦ πάντ' ἀρίστου
 Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου καὶ βασιλέως πομπῆς
 Καλλίξενον τὸν Ῥόδιον ἱστοροῦντα ἐν τῷ τετάρτῳ
 25 περὶ Ἀλεξανδρείας, ὅς φησι· πρὸ δὲ τοῦ ἄρξασθαι τὴν
 κατασκευασθεῖσαν σκηνὴν ἐν τῷ τῆς ἄκρας περιβόλῳ
 χωρὶς τῆς τῶν στρατιωτῶν καὶ τεχνιτῶν καὶ παρεπι-
 δήμων ὑποδοχῆς ἐξηγήσομαι. καλὴ γὰρ εἰς ὑπερβο-
 λὴν ἀξία τε ἀκοῆς ἐγενήθη. τὸ μὲν οὖν μέγεθος αὐ-
 30 τῆς ἑκατὸν τριάκοντα κλίνας ἐπιδεχόμενον κύκλῳ,
 διασκευὴν δ' εἶχε τοιαύτην. κίονες διεστάθησαν ξύ-
 λινοι, πέντε μὲν κατὰ πλευρὰν ἑκάστην τοῦ μήκους,

πεντηκονταπήχεις πρὸς ὕψος, ἐνὶ δὲ ἐλάττους κατὰ
 πλάτος· ἐφ' ὧν ἐπιστύλιον καθηρμόσθη τετράγωνον,
 ὑπερεῖδον τὴν σύμπασαν τοῦ συμποσίου στέγην. αὕτη
 δ' ἐνεπετάσθη κατὰ μέσον οὐρανίσκῳ κοκκινοβαφεῖ
 c περιλεύκῳ, καθ' ἑκάτερον δὲ μέρος εἶχε δοκοὺς μεσο- 5
 λεύκοις ἐμπετάσμασι πυργωτοῖς κατειλημένας, ἐν αἷς
 φατνώματα γραπτὰ κατὰ μέσον ἐτέτατο. τῶν δὲ κιό-
 νων οἱ μὲν τέσσαρες ὁμοίωοντο φοῖνιξιν, οἱ δ' ἀνὰ μέ-
 σον θυρῶν εἶχον φαντασίαν. τούτων δ' ἐκτὸς περι-
 στυλος ἐπεποιήτο σῦριγξ ταῖς τρισὶ πλευραῖς καμα- 10
 ρωτὴν ἔχουσα στέγην, ἐν ἣ τὴν τῶν κατακειμένων
 ἀκολουθίαν ἐστάναι συνέβαινεν. ἥς τὸ μὲν ἐντὸς αὐ-
 λαίαις περιείχετο φοινικίναις, ἐπὶ δὲ τῶν ἀνὰ μέσον
 χωρῶν δοραὶ θηρίων παράδοξοι καὶ τῇ ποικιλίᾳ καὶ
 d τοῖς μεγέθεσιν ἐκρέμαντο. τὸ δὲ περιέχον αὐτὴν ὕπαι- 15
 θρον μυρρίναις καὶ δάφναις ἄλλοις τ' ἐπιτηδεύοις
 ἔρνεσιν ἐγγρόνει συνηρεφές. τὸ δ' ἔδαφος πᾶν ἄνθεσι
 κατεπέπαστο παντοίοις. ἡ γὰρ Αἴγυπτος καὶ διὰ τὴν
 τοῦ περιέχοντος ἀέρος εὐκрасίαν καὶ διὰ τοὺς κηπεύ-
 οντας τὰ σπανίως καὶ καθ' ὥραν ἐνεστηκυῖαν ἐν ἐτέ- 20
 ροις φνόμενα τόποις ἄφθονα γεννᾷ καὶ διὰ παντός,
 καὶ οὔτε ῥόδον οὔτε λευκόιον οὔτ' ἄλλο ῥαδίως ἄνθος
 ἐκλιπεῖν οὐδὲν οὐδέ ποτ' εἶωθεν. διὸ δὴ καὶ κατὰ μέ-
 σον χειμῶνα τῆς ὑποδοχῆς τότε γεννηθείσης, παράδο-
 e ξος ἢ φαντασία [τότε] τοῖς ξένοις κατέστη. τὰ γὰρ εἰς 25
 μίαν εὐρεθῆναι στεφάνωσιν οὐκ ἂν δυνηθέντα ἐν
 ἄλλῃ πόλει ῥαδίως, ταῦτα καὶ τῷ πλήθει τῶν κατα-
 κειμένων ἐχορηγεῖτο εἰς τοὺς στεφάνους ἀφθόνως καὶ
 εἰς τὸ τῆς σκηνῆς ἔδαφος κατεπέπαστο χύδην, θείου
 τινὸς ὡς ἀληθῶς ἀποτελοῦντα λειμῶνος πρόσοψιν.' 30

26. διέκειτο δὲ ἐπὶ μὲν τῶν τῆς σκηνῆς παρα-
 στάδων ζῶα μαρμαρίνα τῶν πρώτων τεχνιτῶν ἑκατόν.

ἐν δὲ ταῖς ἀνὰ μέσον χώραις πίνακες τῶν σικυωνικῶν
 ζωγράφων, ἐναλλάξ δ' ἐπίλεκτοι εἰκασίαι παντοῖαι
 καὶ χιτῶνες χρυσοῦφεις ἐφαπτίδες τε κάλλισται, τινὲς f
 μὲν εἰκόνας ἔχουσιν τῶν βασιλέων ἐνυφασμένους αἱ δὲ
 5 μυθικὰς διαθέσεις. ὑπεράνω δὲ τούτων θυρεοὶ πε-
 ριέκκιντο ἐναλλάξ ἀργυροὶ τε καὶ χρυσοί. ἐν δὲ ταῖς
 ἐπάνω τούτων χώραις οὖσαις ὀκταπήχεσιν ἄντρα κατ-
 εσκευάστο, κατὰ μὲν τὸ μῆκος τῆς σκηνῆς ἕξ ἐν ἑκα-
 τέρα πλευρᾷ, κατὰ πλάτος δὲ τέτταρα· συμπόσιά τε
 10 ἀντία ἀλλήλων ἐν αὐτοῖς τραγικῶν τε καὶ κωμικῶν
 καὶ σατυρικῶν ζῶων ἀληθινὸν ἔχοντων ἱματισμόν, οἷς 197
 παρέκειτο καὶ ποτήρια χρυσᾷ. κατὰ μέσον δὲ τῶν ἄν-
 τρων νύμφαι ἐλείφθησαν, ἐν αἷς ἔκειντο δελφικοὶ
 χρυσοὶ τρίποδες ὑποστήματ' ἔχοντες. κατὰ δὲ τὸν
 15 ὑψηλότατον τόπον τῆς ὀροφῆς ἀετοὶ κατὰ πρόσωπον
 ἦσαν ἀλλήλων χρυσοί, πεντεκαίδεκαπήχεις τὸ μέγε-
 θος. ἔκειντο δὲ κλῖναι χρυσαῖ σφιγγόποδες ἐν ταῖς
 δυσὶ πλευραῖς ἑκατόν· ἡ γὰρ κατὰ πρόσωπον ὅψις
 ἀφείτ' ἀναπεπταμένη. ταύταις δ' ἀμφίταποι ἄλουρ-
 20 γεῖς ὑπέστρωντο τῆς πρώτης ἐρέας, καὶ περιστρώματα b
 ποικίλα διαπρεπῆ ταῖς τέχναις ἐπῆν. ψιλαὶ δὲ περσι-
 καὶ τὴν ἀνὰ μέσον τῶν ποδῶν χώραν ἐκάλυπτον,
 ἀκριβῆ τὴν εὐγραμμίαν τῶν ἐνυφασμένων ἔχουσιν
 ζωδίων. παρετέθησαν δὲ καὶ τρίποδες τοῖς κατακει-
 25 μένοις χρυσοὶ διακόσιοι τὸν ἀριθμόν, ὥστ' εἶναι δύο
 κατὰ κλίνην, ἐπ' ἀργυρῶν διέδρων. ἐκ δὲ τῶν ὀπι-
 σθεν πρὸς τὴν ἄποψιν ἑκατόν ἀργυραῖ λεκάναι καὶ
 καταχύσεις ἴσαι παρέκειντο. ἐπεπήγει δὲ τοῦ συμπο- c
 σίου καταντικρὺ καὶ ἑτέρα κλίνη πρὸς τὴν τῶν κυλι-
 30 κείων καὶ ποτηρίων τῶν τε λοιπῶν τῶν πρὸς τὴν χρῆ-
 σιν ἀνηκόντων κατασκευασμάτων ἑκθεσιν· ἃ δὲ πάντα
 χρυσᾷ τε ἦν καὶ διάλιθα, θαυμαστὰ ταῖς τέχναις.

τούτων δὲ τὴν μὲν κατὰ μέρος κατασκευὴν καὶ τὰ γένη
 μακρὸν ἐπεφαίνετό μοι δηλοῦν· τὸ δὲ τοῦ σταδίου
 πλήθος εἰς μύρια τέλαντ' ἀργυρίου τὴν σύμπασαν
 εἶχε κατασκευὴν.

27. ἡμεῖς δὲ ἐπειδὴ τὰ κατὰ τὴν σκηνὴν διελη- 5
 λύθαμεν, ποιησόμεθα καὶ τῆς πομπῆς ἐξήγησιν. ἦγετο
 d γὰρ διὰ τοῦ κατὰ τὴν πόλιν σταδίου. πρώτη δ' ἐβά-
 διζεν ἑωσφόρου· καὶ γὰρ ἀρχὴν εἶχεν ἡ πομπὴ καθ'
 ὃν ὁ προειρημένος ἀστήρ φαίνεται χρόνον. ἐπειθ' ἡ
 τοῖς τῶν βασιλέων γονεῦσι κατωνομασμένη. μετὰ δὲ 10
 ταύτας αἱ τῶν θεῶν ἀπάντων, οἰκείαν ἔχουσιν τῆς
 περὶ ἑκάστων αὐτῶν ἱστορίας κατασκευὴν. τὴν δὲ τε-
 λευταίαν ἐσπέρου συνέβαινε εἶναι, τῆς ὥρας εἰς
 τοῦτο συναγούσης τὸν καιρὸν. τὰ δὲ κατὰ μέρος αὐ-
 τῶν εἴ τις εἰδέναι βούλεται, τὰς τῶν πεντετηρίδων 15
 e γραφὰς λαμβάνων ἐπισκοπεῖτω. τῆς δὲ διονυσιακῆς
 πομπῆς πρῶτοι μὲν προήεσαν οἱ τὸν ὄχλον ἀνείργον-
 τες σειληνοὶ πορφυρᾷς χλαμύδας, οἱ δὲ φοινικίδας
 ἡμφιεσμένοι. τούτοις δ' ἐπηκολούθουν σάτυροι καθ'
 ἕκαστον τοῦ σταδίου μέρος εἴκοσι, λαμπάδας φέρον- 20
 τες κισσίνας διαχρύσους. μεθ' οὓς νῆκαι χρυσᾷς ἔχου-
 σαι πτέρυγας. ἔφερον δ' αὐταὶ θυμιατήρια ἐξαπήχη,
 κισσίνοις χρυσοῖς κλωσὶ διακεκοσμημένα, ζωτοῦς
 ἐνδεδυκυῖαι χιτῶνας, αὐταὶ δὲ πολὺν κόσμον χρυ-
 f σοῦν περικείμεναι. μετὰ δὲ ταύτας εἶπετο βωμὸς ἐξά- 25
 πηγυς διπλοῦς, κισσίνῃ φυλλάδι διαχρύσῳ πεφυκα-
 σμένος, ἔχων ἀμπέλινον χρυσοῦν στέφανον, μεσολεύ-
 κοις μίτραις κατειλημένον. ἐπηκολούθουν δ' αὐτῷ
 παῖδες ἐν χιτῶσι πορφυροῖς λιβανωτὸν καὶ σμύρναν
 ἔτι δὲ κρόκον ἐπὶ χρυσῶν μαζονόμων φέροντες ἑκατόν 30
 εἴκοσι. μεθ' οὓς σάτυροι τεσσαράκοντα ἐστεφανωμέ-
 νοι κισσίνοις χρυσοῖς στεφάνοις, τὰ δὲ σώματα οἱ μὲν

ἐκέχριντο ὀστρεῖω, τινὲς δὲ μίλτω καὶ χρώμασιν ἐτέ- 198
ροις. ἔφερον δὲ καὶ οὗτοι στέφανον χρυσοῦν ἐξ ἁμ-
πέλου καὶ κισσοῦ εἰργασμένον. μεθ' οὓς σειληνοὶ δύο
ἐν πορφυραῖς χλαμύσι καὶ κρηπίσι λευκαῖς. εἶχε δ'
αὐτῶν ὃ μὲν πέτασον καὶ κηρύκειον χρυσοῦν ὃ δὲ
σάλπιγγα. μέσος δὲ τούτων ἐβάδιζεν ἀνὴρ μείζων τε-
τράπηχυς ἐν τραγικῇ διαθέσει καὶ προσώπῳ, φέρων
χρυσοῦν Ἀμαλθείας κέρας, ὃς προσηγορεύετο ἐνιαυ-
τός. ὃ γυνὴ περικαλλεστάτη κατὰ τὸ μέγεθος εἶπετο
10 πολλῶ χρυσῶ καὶ διαπρεπεῖ κεκοσμημένη, φέρουσα
τῇ μὲν μιᾷ τῶν χειρῶν στέφανον περσαίας τῇ δ' ἐτέρα
ῥάβδον φοίνικος· ἐκαλεῖτο δὲ αὕτη πεντετηρίς. ταύτη
δ' ἐπηκολούθουν ὦραι τέσσαρες διεσκευασμέναι καὶ
ἐκάστη φέρουσα τοὺς ἰδίους καρπούς. ἐχόμενα τού-
15 των θυμιατήρια δύο κίσσινα ἐκ χρυσοῦ ἐξαπήχη καὶ
βωμὸς ἀνὰ μέσον τούτων τετράγωνος χρυσοῦ. καὶ πάλ-
ιν σάτυροι στεφάνους ἔχοντες κισσίνους χρυσοῦς,
φοινικίδας περιβεβλημένοι· ἔφερον δ' οἱ μὲν οἶνο-
χόην χρυσῇν οἱ δὲ καρχήσιον. μεθ' οὓς ἐπορεύετο
20 Φιλίσκος ὁ ποιητῆς ἱερεὺς ὦν Διονύσου καὶ πάντες οἱ
περὶ τὸν Διόνυσον τεχνῖται. τούτων δ' ἐφεξῆς ἐφέ-
ροντο δελφικοὶ τρίποδες, ἅθλα τοῖς τῶν ἀθλητῶν χο-
ρηγοῖς, ὃ μὲν παιδίσκων ἐννέα πηχῶν τὸ ὕψος, ὃ δὲ
πηχῶν δώδεκα ὁ τῶν ἀνδρῶν.

25 28. μετὰ τούτους τετράκυκλος πηχῶν τεσσαρεσ-
καῖδεκα, ὅκτω δὲ τὸ πλάτος, ἦγετο ὑπὸ ἀνδρῶν ὀγ-
δοήκοντα καὶ ἑκατόν, ἐπὶ δὲ ταύτης ἐπὶ ἄγαλμα Διο-
νύσου δεκάπηχυ σπένδον ἐκ καρχησίου χρυσοῦ, χι-
τῶνα πορφυροῦν ἔχον διάπεζον καὶ ἐπ' αὐτοῦ κροκω-
30 τὸν διαφανῇ· περιεβέβλητο δὲ ἱμάτιον πορφυροῦν
χρυσοποίκιλον. προέκειτο δὲ αὐτοῦ κρατὴρ λακωνικὸς δ
χρυσοῦς μετρητῶν πεντεκαῖδεκα καὶ τρίπους χρυσοῦς,

ἐφ' οὗ θυμιατήριον χρυσοῦν καὶ φιάλαι δύο χρυσαῖ
κασίας μεστὰ καὶ κρόκου. περιέκειτο δ' αὐτῷ καὶ
σκιάς ἐκ κισσοῦ καὶ ἁμπέλου καὶ τῆς λοιπῆς ὀπώρας
κεκοσμημένη· προσήρτηντο δὲ καὶ στέφανοι καὶ ται-
νίαι καὶ θύρσοι καὶ τύμπανα καὶ μίτραι πρόσωπά τε 5
σατυρικά καὶ κωμικά καὶ τραγικά. τῇ δὲ τετρακύκλῳ
...ἱερεῖς καὶ ἱέρειαι καὶ πέρσεις τελεταὶ καὶ θίασοι παν-
τοδαποὶ καὶ τὰ λίβνα φέρουσαι. μετὰ δὲ ταῦτα μακέ-
ται αἱ καλούμεναι μιμαλλόνες καὶ βασσάραι καὶ λυδαί,
κατακεχυμέναι τὰς τρίχας καὶ ἐστεφανωμέναι τινὲς 10
μὲν ὄφεισιν αἱ δὲ μίλαξι καὶ ἁμπέλῳ καὶ κισσῷ· κατ-
εἶχον δὲ ταῖς χερσὶν αἱ μὲν ἐγχειρίδια αἱ δὲ ὄφεις.
μετὰ δὲ ταύτας ἦγετο τετράκυκλος πηχῶν ὅκτω πλά-
τος ὑπὸ ἀνδρῶν ἐξήκοντα, ἐφ' ἧς ἄγαλμα Νύσης ὀκτά-
f πηχυ καθήμενον, ἐνδεδυκὸς μὲν θάψινον χιτῶνα χρυ- 15
σοποίκιλον, ἱμάτιον δὲ ἡμφίεστο λακωνικόν. ἀνίστατο
δὲ τοῦτο μηχανικῶς οὐδενὸς τὰς χεῖρας προσάγοντος,
καὶ σπεῖσαν ἐκ χρυσῆς φιάλης γάλα πάλιν ἐκάθητο.
εἶχε δὲ ἐν τῇ ἀριστερᾷ θύρσον ἐστεμμένον μίτραις.
αὕτη δ' ἐστεφάνωτο [στεφάνῳ] κισσίνῳ χρυσῶ καὶ 20
βότρυσι διαλίθοις πολυτελέσιν. εἶχε δὲ σκιάδα, καὶ
ἐπὶ τῶν γωνιῶν τῆς τετρακύκλου κατεπεπήγεσαν λαμ-
199 πάδες διάχρυσοι τέτταρες. ἐξῆς εἶλκετο ἄλλη τετρά-
κυκλος μῆκος πηχῶν εἴκοσι, πλάτος ἐκκαῖδεκα, ὑπὸ
ἀνδρῶν τριακοσίων· ἐφ' ἧς κατεσκεύαστο ληνὸς πη- 25
χῶν εἴκοσι τεσσάρων, πλάτος πεντεκαῖδεκα, πλήρης
σταφυλῆς. ἐπάτουν δὲ ἐξήκοντα σάτυροι πρὸς αὐλὸν
ἄδοντες μέλος ἐπιλήνιον· ἐφειστήκει δ' αὐτοῖς σειλη-
νός· καὶ δι' ὅλης τῆς ὁδοῦ τὸ γλεῦκος ἔρρει. ἐξῆς ἐφέ-
ρετο τετράκυκλος μῆκος πηχῶν εἴκοσι πέντε, πλάτος 30
τεσσαρεσκαῖδεκα· ἦγετο δὲ ὑπὸ ἀνδρῶν ἑξακοσίων·
ἐφ' ἧς ἦν ἄσκὸς τρισχιλίους ἔχων μετρητάς, ἐκ παρ-

δαλῶν [δερμάτων] ἐρραμμένος· ἔρρει δὲ καὶ οὗτος κατὰ ἡ μικρὸν ἀνιέμενος κατὰ πᾶσαν τὴν ὁδόν. ἠκολούθουν δ' αὐτῷ σάτυροι καὶ σειληνοὶ ἑκατὸν εἴκοσιν ἑστεφανωμένοι, φέροντες οἱ μὲν οἶνοχόας οἱ δὲ φιάλας οἱ δὲ
5 θηρικλείους μεγάλας, πάντα χρυσᾶ.

29. ἔχομένως ἦγετο κρατὴρ ἀργυροῦς ἑξακοσίους χωρῶν μετρητὰς ἐπὶ τετρακύκλου ἐλκόμενος ὑπὸ ἀνδρῶν ἑξακοσίων. εἶχε δὲ ὑπὸ τὰ χεῖλη καὶ τὰ ὦτα καὶ ὑπὸ τὴν βάσιν ζῶα τετορευμένα, καὶ διὰ μέσου ἑστε-
10 φάνωτο στεφάνῳ χρυσῷ διαλίθῳ. ἐξῆς ἐφέρετο κυλικεῖα ἀργυρᾷ δωδεκαπήχη δύο, ὕψος πηχῶν ἑξ. ταῦτα δ' εἶχεν ἄνω τε ἀκρωτήρια καὶ ἐν ταῖς γάστραις κύκλῳ, καὶ ἐπὶ τῶν ποδῶν ζῶα τριημιπήχη καὶ πηχυαῖα πλήθει πολλά. καὶ λουτήρες μεγάλοι δέκα καὶ κρατῆ-
15 ρες ἑκαίδεκα, ὧν οἱ μέλζους ἐχώρουν μετρητὰς τριάκοντα οἱ δ' ἐλάχιστοι πέντε. εἶτα λέβητες ἑξ, βανωτοὶ εἴκοσι τέσσαρες ἐπ' ἐγγυθήκαις πέντε καὶ ληνοὶ ἀργυραὶ δύο, ἐφ' ὧν ἦσαν βῖκοι εἴκοσι τέσσαρες, τράπεζά τε ὀλάργυρος δωδεκάπηχυς, καὶ ἄλλαι ἑξαπήχεις
20 τριάκοντα. πρὸς δὲ τούτοις τρίποδες τέσσαρες, ὧν εἷς μὲν εἶχε τὴν περίμετρον πηχῶν ἑκαίδεκα, κατάργυρος ὧν ὅλος, οἱ δὲ τρεῖς ἐλάττονες ὄντες διάλιθοι κατὰ μέσον ὑπῆρχον. μετὰ τούτους ἐφέροντο δελφικοὶ τρίποδες ἀργυροὶ ὀγδοήκοντα τὸν ἀριθμόν, ἐλάτ-
25 τους τῶν προειρημένων, ὧν αἱ γωνίαι . . . τετραμέτροι ὑδρίαι εἴκοσι καὶ ἑξ, ἀμφορεῖς παναθηναῖκοι ἑκαίδεκα, ψυκτῆρες ἑκατὸν ἐξήκοντα· τούτων ὁ μέγιστος ἦν μετρητῶν ἑξ, ὁ δὲ ἐλάχιστος δύο. ταῦτα μὲν οὖν ἦν ἅπαντα ἀργυρᾶ.

30. ἔχόμενοι δὲ τούτων ἐπόμεπουν οἱ τὰ χρυσώματα φέροντες, κρατῆρας λακωνικοὺς τέτταρας ἔχοντας στεφάνους ἀμπελίνους . . . τετραμέτροι. ἕτεροι

κορινθιουργεῖς δύο (οὗτοι δ' εἶχον ἄνωθεν καθήμενα περιφανῇ τετορευμένα ζῶα καὶ ἐν τῷ τραχήλῳ καὶ ἐν ταῖς γάστραις πρόστυπα ἐπιμελῶς πεποιημένα· ἐχώ-
ρει δ' ἕκαστος μετρητὰς ὀκτώ) ἐπ' ἐγγυθήκαις. καὶ
f ληνὸς ἐν ᾗ ἦσαν βῖκοι δέκα· ὀλκεῖα δύο ἑκάτερον χω-
5 ροῦν μετρητὰς πέντε· κώθωνες διμέτροι δύο· ψυκτῆρες εἴκοσι δύο, ὧν ὁ μέγιστος ἐχώρει μετρητὰς τριάκοντα ὁ δ' ἐλάχιστος μετρητήν. ἐπόμεπυσαν δὲ τρίποδες χρυσοὶ μεγάλοι τέτταρες· καὶ χρυσωματοθήκη χρυσῇ διάλιθος πηχῶν δέκα ὕψος, ἔχουσα βα-
10 σμούς ἑξ, ἐν οἷς καὶ ζῶα τετραπάλαιστα ἐπιμελῶς πεποιημένα πολλὰ τὸν ἀριθμόν· καὶ κυλικεῖα δύο, καὶ ὑάλινα διάχρυσα δύο· ἐγγυθῆκαι χρυσαῖ τετραπήχεις
200 δύο, ἄλλαι ἐλάττους τρεῖς, ὑδρίαι δέκα, βωμὸς τρί-
πηχυς, μαζονόμια εἴκοσι πέντε. μετὰ δὲ ταῦτα ἐπο-
15 ρεύοντο παῖδες χίλιοι καὶ ἑξακόσιοι ἐνδεδυκότες χιτῶνας λευκοῦς, ἑστεφανωμένοι οἱ μὲν κισσῷ οἱ δὲ πίτυϊ· ὧν διακόσιοι μὲν καὶ πεντήκοντα χοεῖς εἶχον χρυσοῦς, τετρακόσιοι δ' ἀργυροῦς, ἕτεροι δὲ τριακόσιοι καὶ εἴ-
κοσι ψυκτῆρες ἔφερον χρυσᾶ, οἱ δ' ἀργυρᾶ. μεθ' οὓς
20 ἄλλοι παῖδες ἔφερον κεράμια πρὸς τὴν τοῦ γλυκισμοῦ χρεῖαν· ὧν εἴκοσι μὲν ἦν χρυσᾶ, πεντήκοντα δ' ἀργυ-
b ρᾶ, τριακόσια δὲ κεκηρογραφημένα χρώμασι παντοί-
οις. καὶ κερασθέντων ἐν ταῖς ὑδρίαις καὶ πίθοις πάν-
τες κοσμίως ἐγλυκάνθησαν οἱ ἐν τῷ σταδίῳ.

31. Ἐξῆς τούτοις καταλέγει τετραπήχεις τραπέ-
ζας, ἐφ' ὧν πολλὰ θεᾶς ἄξια πολυτελῶς κατεσκευα-
σμένα περιήγετο θεάματα. ἐν οἷς καὶ ὁ τῆς Σεμέλης
θάλαμος, ἐν ᾧ ἔχουσι χιτῶνας τινὲς διαχρύσους καὶ
λιθοκολλήτους τῶν πολυτιμῶν. οὐκ ἄξιον δ' ἦν πα-
30 ραλιπεῖν τήνδε τὴν τετράκυκλον, μῆκος οὖσαν πηχῶν
c εἴκοσι δύο, πλάτος τεσσαρεσκαίδεκα, ὑπὸ ἀνδρῶν

ἐλκομένην πεντακοσίων· ἐφ' ἧς ἄντρον ἦν βαθὺ καθ' ὑπερβολὴν κισσῶ καὶ μίλτῳ. ἐκ τούτου περιστρεφὰ καὶ φάσσαι καὶ τρυγόνες καθ' ὅλην ἐξίπταντο τὴν ὁδόν, λημνίσκοις τοὺς πόδας δεδεμέναι πρὸς τὸ ῥαδίως ὑπὸ τῶν θεωμένων ἀρπάζεσθαι. ἀνέβλυζον δὲ ἐξ αὐτοῦ καὶ κρουνοὶ δύο, ὃ μὲν γάλακτος ὃ δὲ οἴνου. πᾶσαι δ' αἱ περὶ αὐτὸν νύμφαι στεφάνους εἶχον χρυσοῦς· ὃ δὲ Ἑρμῆς καὶ κηρύκειον χρυσοῦν, ἐσθῆτας δὲ πολυτελεῖς. ἐπὶ δὲ ἄλλης τετρακύκλου, ἣ περιεῖχε τὴν ἐξ Ἰνδῶν 10 κάθοδον Διονύσου, Διόνυσος ἦν δωδεκάπηγυς, ἐπ' ἃ ἐλέφαντος κατακείμενος, ἡμφιεσμένος πορφυρίδα καὶ στέφανον κισσοῦ καὶ ἀμπέλου χρυσοῦν ἔχων· εἶχε δ' ἐν ταῖς χερσὶ θυρσόλογχον χρυσοῦν, ὑπεδέδετο δ' ἐμβάδας χρυσογραφεῖς. προεκάθητο δ' αὐτοῦ ἐπὶ τῷ 15 τραχήλῳ τοῦ ἐλέφαντος σατυρίσκος πεντάπηγυς, ἐστεφανωμένος πίτυος στεφάνῳ χρυσῷ, τῇ δεξιᾷ αἰγείῳ κέρατι χρυσῷ σημαίνων. ὃ δὲ ἐλέφας σκευὴν εἶχε χρυσὴν καὶ περὶ τῷ τραχήλῳ κίσσινον χρυσοῦν στέφανον. ἡκολούθουν δὲ τούτῳ παιδίσκαι πεντακόσiai κεκοσμη- 20 μέναι χιτῶσι πορφυροῖς, χρυσῷ διεζωσμέναι. ἐστεφάνωντο δὲ αἱ μὲν ἡγούμεναι ἑκατὸν εἴκοσι χρυσοῖς πιτυῖνοις στεφάνοις, ἡκολούθουν δὲ αὐταῖς σάτυροι ἑκατὸν εἴκοσι, πανοπλίας οἱ μὲν ἀργυρᾶς οἱ δὲ χαλκᾶς ἔχοντες. μετὰ δὲ τούτους ἐπορεύοντο ὄνων ἱλαὶ πέντε, 25 ἐφ' ὧν ἦσαν σειληνοὶ καὶ σάτυροι ἐστεφανωμένοι. τῶν δὲ ὄνων οἱ μὲν χρυσᾶς οἱ δ' ἀργυρᾶς προμετωπίδας καὶ σκευασίας εἶχον.

32. μετὰ δὲ τούτους ἐλεφάντων ἄρματα ἀφείθη 30 εἴκοσι τέσσαρα καὶ συνωρίδες τράγων ἐξήκοντα, κώλων δεκαδύο, ὀρύγων ἑπτὰ, βουβάλων πεντεκαίδεκα, στρουθῶν συνωρίδες ὀκτώ, ὀνελάφων ἑπτὰ, καὶ συνωρίδες τέσσαρες ὄνων ἀγρίων, ἄρματα τέσσαρα. ἐπὶ δὲ

πάντων τούτων ἀναβεβήκει παιδάρια χιτῶνας ἔχοντα ἡνιοχικοὺς καὶ πετάσους. παρὰ ἀναβεβήκει δὲ παιδισκάρια διεσκευασμένα πελταρίοις καὶ θυρσολόγχοις, κεκοσμημένα ἱματίοις καὶ χρυσίοις. ἐστεφάνωτο δὲ τὰ μὲν ἡνιοχοῦντα παιδάρια πίτυϊ, τὰ δὲ παιδισκάρια 5 κισσῷ. ἐπῆσαν δὲ καὶ συνωρίδες καμήλων ἐξ ἑκατέρου 201 μέρους τρεῖς, αἷς ἐπηκολούθουν ἀπῆναι ὑφ' ἡμιόνων ἀγόμεναι. αὗται δ' εἶχον σκηναὶς βαρβαρικός, ἐφ' ὧν ἐκάθηντο γυναῖκες Ἰνδαὶ καὶ ἑτεραι, κεκοσμημέναι ὡς αἰχμαλῶτοι. κάμηλοι δ' αἱ μὲν ἔφερον λιβανωτοῦ 10 μνᾶς τριακοσίας, σμύρνης τριακοσίας, κρόκου καὶ κασίας καὶ κινναμώμου καὶ ἰριδος καὶ τῶν λοιπῶν ἀρωμάτων διακοσίας. ἐχόμενοι τούτων ἦσαν Αἰθίοπες δωροφόροι, ὧν οἱ μὲν ἔφερον ὀδόντας ἐξακοσίους, ἑτε- 15 ροὶ δ' ἐβένου κορμούς δισχιλίους, ἄλλοι χρυσοῦς καὶ 15 ἀργυροῦς κρατῆρας ἐξήκοντα καὶ ψήγματα χρυσίου. μεθ' οὓς ἐπόμπευσαν κυνηγοὶ δύο ἔχοντες σιβύνας ἐπιχρύσους. ἦγοντο δὲ καὶ κύνες δισχίλιοι τετρακόσιοι, οἱ μὲν Ἰνδοί, οἱ λοιποὶ δὲ ὕρκανοι καὶ 20 μολοσσοὶ καὶ ἐτέρων γενῶν. ἐξῆς ἄνδρες ἑκατὸν 20 πεντήκοντα φέροντες δένδρα ἐξ ὧν ἀνήρτητο θηρία παντοδαπὰ καὶ ὄρνεα. εἴτ' ἐφέροντο ἐν ἀγγεί- οἱς ψιττακοὶ καὶ ταῦ καὶ μελεαγρίδες καὶ φασια- νοὶ ὄρνιθες καὶ ἄλλοι αἰθιοπικοὶ πλήθει πολλοί. εἰπὼν δὲ καὶ ἄλλα πλεῖστα καὶ καταλέξας ζώων ἀγέλας 25 ἐπιφέρει· πρόβατα αἰθιοπικὰ ἑκατὸν τριάκοντα, ἀρά- 30 βια τριακόσια, εὐβοϊκὰ εἴκοσιν, ὀλόλευκοὶ βόες Ἰνδικοὶ εἴκοσιν ἑξ, αἰθιοπικοὶ ὀκτώ, ἄρκτος μὲν λευκὴ μεγάλη μία, παρδάλεις τεσσαρεσκαίδεκα, πάνθηρες ἑκκαίδεκα, λυγκία τέσσαρα, ἄρκηλοι τρεῖς, καμηλοπάρδαλις μία, 30 ῥινόκερως αἰθιοπικὸς εἷς.

33. ἐξῆς ἐπὶ τετρακύκλου Διόνυσος περὶ τὸν τῆς

Ῥέας βωμόν καταπεφευγώς, ὅτε ὑπὸ Ἥρας ἐδιώκετο, στέφανον ἔχων χρυσοῦν, Πριάπου αὐτῷ παρεστῶτος ἐστεφανωμένου [στεφάνῳ] χρυσῷ κισσίνῳ. τὸ δὲ τῆς Ἥρας ἄγαλμα στεφάνην εἶχε χρυσῇν. Ἀλεξάνδρου δὲ d καὶ Πτολεμαίου ἀγάλματα ἐστεφανωμένα στεφάνοις κισσίνοις ἐκ χρυσοῦ. τὸ δὲ τῆς Ἀρετῆς ἄγαλμα τὸ παρεστὸς τῷ Πτολεμαίῳ στέφανον εἶχεν ἐλαίας χρυσοῦν. καὶ Πρίαπος δ' αὐτοῖς συμπαρήν ἔχων στέφανον κισσινον ἐκ χρυσοῦ. Κόρινθος δ' ἡ πόλις παρεστῶσα τῷ 10 Πτολεμαίῳ ἐστεφάνωτο διαδήματι χρυσῷ. παρέκειντο δὲ πᾶσι τούτοις κυλικεῖον μεστὸν χρυσωμάτων κρατῆρ τε χρυσοῦς μετρητῶν πέντε. τῇ δὲ τετρακύκλῳ ταύτῃ ἠκολούθουν γυναῖκες ἔχουσαι ἱμάτια πολυτελῆ καὶ e κόσμον· προσηγορεύοντο δὲ πόλεις, αἱ τ' ἀπ' Ἰωνίας 15 καὶ λοιπαὶ Ἑλληνίδες, ὅσαι τὴν Ἀσίαν καὶ τὰς νήσους κατοικοῦσαι ὑπὸ τοὺς Πέρσας ἐτάχθησαν· ἐφόρουσαν δὲ πᾶσαι στέφανους χρυσοῦς. ἐφέρετο καὶ ἐπ' ἄλλων τετρακύκλων θύρσος ἐνενηκοντάπηχυς χρυσοῦς καὶ λόγχη ἀργυρᾷ ἐξηκοντάπηχυς, καὶ ἐν ἄλλῃ φαλλὸς 20 χρυσοῦς πηχῶν ἑκατὸν εἰκοσι, διαγεγραμμένος καὶ διαδεδεμένος στέμμασι διαχρύσοις, ἔχων ἐπ' ἄκρου ἀστέρα χρυσοῦν, οὗ ἦν ἡ περίμετρος πηχῶν ἑξή.

πολλῶν οὖν καὶ ποικίλων εἰρημένων ἐν ταῖς πομπαῖς ταύταις μόνα ἐξελεξάμεθα ἐν οἷς ἦν χρυσὸς καὶ f 25 ἀργυρὸς. καὶ γὰρ διαθέσεις πολλὰ ἀκοῆς ἦσαν ἄξια καὶ θηρίων πλήθη καὶ ἵππων καὶ λέοντες παμμεγέθεις εἴκοσι καὶ τέσσαρες. ἦσαν δὲ καὶ ἄλλαι τετράκυκλοι οὐ μόνον εἰκόνας βασιλέων φέρουσαι ἀλλὰ καὶ θεῶν πολλαί. μεθ' αὖς χορὸς ἐπόμπευσεν ἀνδρῶν ἑξα- 30 κοσίων, ἐν οἷς κιθαρισταὶ συνεφώνουν τριακόσιοι ἐπιχρύσους ἔχοντες ὅλας κιθάρας καὶ στέφανους χρυσοῦς. μεθ' οὓς ταῦροι διῆλθον δισχίλιοι ὁμοιοχρῶ- 202

ματοι χρυσοκέρῳ, προμετωπίδας χρυσᾶς καὶ ἀνὰ μέσον στέφανους ὄρμους τε καὶ αἰγίδας πρὸ τῶν στηθῶν ἔχοντες· ἦν δ' ἅπαντα ταῦτα χρυσᾶ.

34. καὶ μετὰ ταῦτα Διὸς ἦγετο πομπὴ καὶ ἄλλων παμπόλλων θεῶν καὶ ἐπὶ πᾶσιν Ἀλεξάνδρου, ὅς ἐφ' 5 ἄρματος ἐλεφάντων ἀληθινῶν ἐφέρετο χρυσοῦς, Νίκην καὶ Ἀθηνᾶν ἐξ ἑκατέρου μέρους ἔχων. ἐπόμπευσαν δὲ καὶ θρόνοι πολλοὶ ἐξ ἐλέφαντος καὶ χρυσοῦ b κατεσκευασμένοι· ὧν ἐφ' ἑνὸς ἔκειτο στεφάνη χρυσῇ, ἐπ' ἄλλου δίκερας χρυσοῦν, ἐπ' ἄλλου δ' ἦν στέφανος 10 χρυσοῦς, καὶ ἐπ' ἄλλου δὲ κέρας ὁλόχρυσον. ἐπὶ δὲ τὸν Πτολεμαίου τοῦ σωτῆρος θρόνον στέφανος ἐπέκειτο ἐκ μυρίων κατεσκευασμένος χρυσῶν. ἐπόμπευσε δὲ καὶ θυμιατήρια χρυσᾷ τριακόσια καὶ πεντήκοντα, καὶ βωμοὶ δὲ ἐπίχρυσοι ἐστεφανωμένοι χρυσοῖς στεφάνοις, 15 ὧν ἐνὶ παρεπεπήγεσαν δᾶδες χρυσαὶ δεκαπήχεις τέσσαρες. ἐπόμπευσαν δὲ καὶ ἐσχάραι ἐπίχρυσοι δώδεκα, ὧν ἡ μὲν δωδεκάπηχυς τῇ περιμέτρῳ τεσσαρακοντάπηχυς ὕψει, ἡ δὲ πηχῶν πεντεκαίδεκα. ἐπόμπευσαν δὲ καὶ δελφικοὶ τρίποδες χρυσοὶ ἐννέα, ἐκ πηχῶν τεσ- 20 σάρων· ἄλλοι ὀκτώ, πηχῶν ἑξή· ἄλλος πηχῶν τριάκοντα, ἐφ' οὗ ἦν ξῶα χρυσᾷ πενταπήχη καὶ στέφανος κύκλῳ χρυσοῦς ἀμπέλινος. παρῆλθον δὲ καὶ φοίνικες ἐπίχρυσοι ὀκταπήχεις ἐπτά, καὶ κηρύκειον ἐπίχρυσον πηχῶν τεσσαράκοντα πέντε, καὶ κεραινὸς ἐπίχρυσος 25 πηχῶν τεσσαράκοντα, ναὸς τε ἐπίχρυσος, οὗ ἡ περίμετρος πηχῶν τεσσαράκοντα· δίκερας πρὸς τούτοις ὀκτάπηχυ. πολὺ δὲ καὶ ξῶων πλῆθος ἐπιχρύσων συνεπόμπευεν, ὧν ἦν τὰ πολλὰ δωδεκαπήχη· καὶ θηρία d ὑπεράγοντα τοῖς μεγέθεσι καὶ αἰετοὶ πηχῶν εἴκοσι. 30 στέφανοί τ' ἐπίχρυσοι ἐπόμπευσαν τρισχίλιοι διακόσιοι, ἕτερός τε μυστικὸς χρυσοῦς λίθοις πολυτελέσι

κεκοσμημένος ὀγδοηκοντάπηχυς· οὗτος δὲ περιετίθετο
 τῷ τοῦ Βερενικείου θυρώματι, αἰγίς τε ὁμοίως χρυσῇ.
 ἐπόμπευσαν δὲ καὶ στεφάναι χρυσαῖ πάνυ πολλὰ ἄς
 ἔφερον παιδίσκαι πολυτελῶς κεκοσμημέναι, ὧν μία
 5 δίπηχυς εἰς ὕψος, τὴν δὲ περίμετρον ἔχουσα ἐκκαίδε-
 κα πηχῶν. ἐπόμπευσε δὲ καὶ θώραξ χρυσοῦς πηχῶν θ
 δώδεκα καὶ ἕτερος ἀργυροῦς πηχῶν ὀκτωκαίδεκα, . . .
 ἐννέα, ἔχων ἐφ' ἑαυτὸν κεραυνοὺς χρυσοῦς δεκαπή-
 χεις δύο καὶ στέφανον δρυὸς διάλιθον· ἀσπίδες χρυ-
 10 σαῖ εἴκοσι, πανοπλῖαι χρυσαῖ ἐξήκοντα τέσσαρες, κνη-
 μίδες χρυσαῖ τριπήχεις δύο, λεκάναι χρυσαῖ δώδεκα,
 φιάλαι πολλὰ πάνυ τὸν ἀριθμὸν, οἶνοχόαι τριάκοντα,
 ἐξάλειπτρα μεγάλα δέκα, ὑδρίαι δώδεκα, μαζονόμια
 πεντήκοντα, τράπεζαι διάφοροι, κυλικεῖα χρυσωμά-
 15 των πέντε, κέρας ὀλόχρυσον πηχῶν τριάκοντα. ταῦτα f
 δὲ τὰ χρυσώματα ἐκτὸς ἦν τῶν ἐν τῇ τοῦ Διονύσου
 πομπῇ διενεχθέντων. εἴτ' ἀργυρωμάτων ἅμαξαι τε-
 τρακόσiai καὶ χρυσωμάτων εἴκοσι, ἀρωμάτων δὲ ὀκτα-
 κόσiai.

20 35. Ἐπὶ δὲ πᾶσιν ἐπόμπευσαν αἱ δυνάμεις αἱ
 ἱππικαὶ καὶ πεζικαί, πᾶσαι καθωπλισμέναι θαυμασίως.
 πεζοὶ μὲν ἐς πέντε μυριάδας καὶ ἑπτακισχιλίους καὶ
 ἑξακοσίους, ἱππεῖς δὲ δισμύριοι τρισχίλιοι διακόσιοι. 203
 πάντες δ' οὗτοι ἐπόμπευσαν, τὴν ἀρμόζουσαν ἑκάστῳ
 25 ἡμφιεσμένοι στολὴν καὶ τὰς προσηκούσας ἔχοντες πα-
 νοπλίας. ἐκτὸς δ' ὧν πάντες οὗτοι εἶχον πανοπλιῶν
 καὶ ἄλλαι πλείσται ἦσαν ἀποκείμεναι, ὧν οὐδὲ τὸν
 ἀριθμὸν ἀναγράψαι ῥάδιον. κατέλεξε δ' αὐτὸν ὁ
 Καλλιξένος. ἔστεφανώθησαν δ' ἐν τῷ ἀγῶνι καὶ στε-
 30 φάνοις χρυσοῖς εἰκόσι· Πτολεμαῖος δὲ ὁ πρῶτος καὶ
 Βερενίκη εἴκοσι τρισὶν ἐφ' ἀρμάτων χρυσῶν καὶ τε-
 μένεσιν ἐν Δωδώνῃ. καὶ ἐγένετο τὸ δαπάνημα τοῦ

b νομίσματος τάλαντα δισχίλια διακόσια τριάκοντα ἐν-
 νέα, μναῖ πεντήκοντα, καὶ ταῦτ' ἡριθμήθη πάντα
 παρὰ τοῖς οἰκονόμοις, διὰ τὴν τῶν στεφανούντων προ-
 θυμίαν, πρὸ τοῦ τὰς θεᾶς παρελθεῖν. ὁ δὲ Φιλάδελ-
 φος Πτολεμαῖος, υἱὸς αὐτῶν, εἰκόσι χρυσαῖς, δυσὶ μὲν 5
 ἐφ' ἀρμάτων χρυσῶν, ἐπὶ δὲ κιόνων ἐξαπήχει μιᾷ,
 πενταπήχεσι πέντε, τετραπήχεσιν ἑξ.

36. Ποία οὖν, ἄνδρες δαιτυμόνες, βασιλεία οὕτως
 γέγονε πολύχρυσος; οὐ γὰρ τὰ ἐκ Περσῶν καὶ Βαβυ-
 c λῶνος λαβοῦσα χρήματα, ἢ μέταλλα ἐργαζομένη, ἢ Πα- 10
 κτωλὸν ἔχουσα χρυσοῦν ψῆγμα καταφέρουσα. μόνος
 γὰρ ὡς ἀληθῶς ὁ χρυσορροῶς καλούμενος Νεῖλος μετὰ
 τροφῶν ἀφθόνων καὶ χρυσὸν ἀκίβδηλον καταφέρει,
 ἀκινδύνως γεωργούμενον, ὡς πᾶσιν ἐξαρκεῖν ἀνθρώ-
 15 ποις, δίκην Τριπτολέμου πεμπόμενον εἰς πᾶσαν γῆν. 15
 διόπερ αὐτὸν καὶ ὁ Βυζάντιος ποιητὴς Παρμένων ἐπι-
 καλούμενος, αἰγύπτιε Ζεῦ, φησί, Νεῖλε. πολλῶν δ' ὁ
 Φιλάδελφος βασιλέων πλούτῳ διέφερε, καὶ περὶ πάντα
 ἐσπουδάκει τὰ κατασκευάσματα φιλοτίμως, ὥστε καὶ
 d πλοίων πλήθει πάντας ὑπερέβαλλε. τὰ γοῦν μέγιστα 20
 τῶν πλοίων ἦν παρ' αὐτῷ, τριακοντήρεις δύο, εἰκο-
 σήρης μία, τέσσαρες τρισκαιδεκῆρεις, δωδεκῆρεις δύο,
 ἐνδεκῆρεις τέσσαρες καὶ δεκά, ἐννήρεις τριάκοντα, ἐπτή-
 ρεις τριάκοντα ἑπτὰ, ἐξήρεις πέντε, πεντήρεις ἑπτα-
 καίδεκα· τὰ δ' ἀπὸ τετρήρους μέχρι τριηρημιολίας 25
 διπλάσια τούτων. τὰ δ' εἰς τὰς νήσους πεμπόμενα καὶ
 τὰς ἄλλας πόλεις ὧν ἦρχε καὶ τὴν Λιβύην πλείονα ἦν
 e τῶν τετρακισχιλίων. περὶ δὲ βιβλίων πλήθους καὶ
 βιβλιοθηκῶν κατασκευῆς καὶ τῆς εἰς τὸ Μουσεῖον
 συναγωγῆς τί δεῖ καὶ λέγειν πᾶσι τούτων ὄντων κατὰ 30
 μνήμην;

37. Ἐπεὶ δὲ περὶ νεῶν κατασκευῆς εἰρήκαμεν,

φέρ' εἰπώμεν, ἀκοῆς γάρ ἐστιν ἄξια, καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ
 Φιλοπάτορος βασιλέως κατεσκευασμένα σκάφη. περὶ
 ὧν ὁ αὐτὸς Καλλίξενος ἱστορεῖ ἐν τῷ πρώτῳ περὶ
 Ἀλεξανδρείας οὕτως λέγων· τὴν τεσσαρακοντῆρη
 5 ναῦν κατεσκεύασεν ὁ Φιλοπάτωρ, τὸ μῆκος ἔχουσαν
 διακοσίων ὀγδοήκοντα πηχῶν, ὅκτω δὲ καὶ τριάκοντα f
 ἀπὸ παρόδου ἐπὶ πάροδον, ὕψος δὲ ἕως ἀκροστολίου
 τεσσαράκοντα ὅκτω πηχῶν. ἀπὸ δὲ τῶν πρυμνητικῶν
 ἀφλάστων ἐπὶ τὸ πρὸς τῇ θαλάσῃ μέρος αὐτῆς τρεῖς
 10 πρὸς τοῖς πεντήκοντα πήχεις. πηδάλια δ' εἶχε τέττα-
 ρα τριακονταπήχη, κώπας δὲ θρανιτικὰς ὅκτω καὶ
 τριάκοντα πηχῶν τὰς μεγίστας, αἱ διὰ τὸ μόλυβδον 204
 ἔχειν ἐν τοῖς ἐγχειριδίοις καὶ γεγενῆσθαι λίαν εἶσω βα-
 ρεῖαι κατὰ τὴν ζύγῳσιν εὐήρεις ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς
 15 χρείας. δίπρωρος δ' ἐγεγόνει καὶ δίπρυμνος, καὶ ἔμ-
 βολὰ εἶχεν ἐπτά· τούτων ἓν μὲν ἡγούμενον, τὰ δ'
 ὑποστέλλοντα, τινὰ δὲ κατὰ τὰς ἐπωτίδας. ὑποζώ-
 ματα δὲ ἐλάμβανε δώδεκα· ἑξακοσίων δ' ἦν ἕκαστον
 πηχῶν. εὐρυθμος δ' ἦν καθ' ὑπερβολὴν· θαυμαστός
 20 δ' ἦν καὶ ὁ ἄλλος κόσμος τῆς νεῶς. ζῶα μὲν γὰρ εἶχεν
 οὐκ ἐλάττω δώδεκα πηχῶν κατὰ πρύμναν τε καὶ πρῶ-
 ραν, καὶ πᾶς τόπος αὐτῆς κηρογραφία κατεπεποιήκιλ- b
 το, τὸ δ' ἔγκωπον ἅπαν μέχρι τῆς τρόπεως κισσίνην
 φυλλάδα καὶ θύρσους εἶχε περίξ. πολὺς δ' ἦν καὶ ὁ
 25 τῶν ὄπλων κόσμος. ἀνεπλήρου δὲ τὰ προσδεόμενα
 τῆς νεῶς μέρη. γενομένης δὲ ἀναπείρας ἐδέξατο ἐρέ-
 τας πλείους τῶν τετρακισχιλίων, εἰς δὲ τὰς ὑπηρεσίας
 τετρακοσίους, εἰς δὲ τὸ κατάστρωμα ἐπιβάτας τρισχι-
 λίους, ἀποδέοντας ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα, καὶ χωρὶς
 30 ὑπὸ τὰ ζύγια πλῆθος ἀνθρώπων ἕτερον ἐπισιτισμοῦ c
 τε οὐκ ὀλίγον. καθειλκύνθη δὲ τὴν μὲν ἀρχὴν ἀπὸ
 ἐσχαρίου τινός, ὃ φασὶ παγῆναι πεντήκοντα πλοίων

πεντηρικῶν ξυλεία, ὑπὸ δὲ ὄχλου μετὰ βοῆς καὶ σαλ-
 πίγγων κατήγετο. ὕστερον δὲ τῶν ἀπὸ Φοινίκης τις
 ἐπενόησε τὴν καθολικὴν, τάφρον ὑποστησάμενος ἴσθμ
 τῇ νηὶ κατὰ μῆκος, ἣν πλησίον τοῦ λιμένος ὥρυξε.
 ταύτῃ δὲ τοὺς θεμελίους κατακοδόμησε λίθῳ στερεῷ 5
 πρὸς πέντε πήχεις τὸ βάθος, καὶ διὰ τούτων φάλαγγας
 ἐπικαρσίας κατὰ πλάτος τῆς τάφρου διώσας συνεχεῖς,
 d τετράπηχυν εἰς βάθος τόπον ἀπολιπούσας. καὶ ποιή-
 σας εἴδρουν ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἐνέπλησεν αὐτῆς πάντα
 τὸν ὀρυχθέντα τόπον, εἰς ὃν ῥαδίως ἀπὸ τῶν τυχόν- 10
 των ἀνδρῶν εἰσῆγαγε τὴν ναῦν. . . τὸ ἀνοιχθὲν κατ'
 ἀρχὰς ἐμφράξαντας μετεξαντλήσαι πάλιν τὴν θάλασ-
 σαν ὀργάνοις. τούτου δὲ γενομένου ἐδρασθῆναι τὸ
 πλοῖον ἀσφαλεῶς ἐπὶ τῶν προειρημένων φαλάγγων.

38. Κατεσκεύασε δ' ὁ Φιλοπάτωρ καὶ ποτάμιον 15
 πλοῖον, τὴν θαλαμηγὸν καλουμένην, τὸ μῆκος ἔχουσαν
 ἡμισταδίου, τὸ δ' εὖρος ἢ πλατύτατον τριάκοντα πη-
 e χῶν· τὸ δὲ ὕψος σὺν τῷ τῆς σκηνῆς ἀναστήματι μι-
 κρὸν ἀπέδει τεσσαράκοντα πηχῶν. τὸ δὲ σχῆμ' αὐτῆς
 οὔτε ταῖς μακραῖς ναυσὶν οὔτε ταῖς στρογγύλαις ἐοί- 20
 κός, ἀλλὰ παρηλλαγμένον τε καὶ πρὸς τὴν χρεῖαν τοῦ
 ποταμοῦ τὸ βάθος. κάτωθεν μὲν γὰρ ἀλιτενῆς καὶ
 πλατεῖα, τῷ δ' ὄγκῳ μετέωρος· τὰ δ' ἐπὶ τῶν ἄκρων
 αὐτῆς μέρη, καὶ μάλιστα τὰ κατὰ πρῶραν, παρέτεινεν
 ἐφ' ἱκανόν, τῆς ἀνακλάσεως εὐγράμμου φαινομένης. 25
 δίπρωρος δ' ἐγεγόνει καὶ δίπρυμνος, καὶ πρὸς ὕψος
 f ἀνέτεινε, διὰ τὸ μετέωρον ἄγαν ἴστασθαι πολλάκις ἐν
 τῷ ποταμῷ τὸ κύμα. κατεσκεύαστο δ' αὐτῆς κατὰ μὲν
 μέσον τὸ κύτος τὰ συμπόσια καὶ οἱ κοιτῶνες καὶ τὰ
 λοιπὰ τὰ πρὸς τὴν διαγωγὴν χρηστήρια. περίξ δὲ τῆς 30
 νεῶς περίπατοι κατὰ τὰς τρεῖς πλευρὰς ἐγεγόνεσαν
 διπλοῖ. ὧν ἡ μὲν περίμετρος ἦν πέντε πλέθρων οὐκ

ἐλάττων, ἡ δὲ διάθεσις τοῦ μὲν καταγείου περιστύλω
 παραπλήσιος τοῦ δ' ὑπερώου κορυπτήσαντος καὶ 205

λω, καὶ κοιτῶν πεντάκλινος. καὶ τὰ μὲν ἄχρη τῆς πρώ-
 τας στένης κατεσκευασμένα τοιαῦτ' ἦν.

ἐλάττων, ἡ δὲ διάθεσις τοῦ μὲν καταγείου περιστύλῳ
 παραπλήσιος, τοῦ δ' ὑπερφίου κρύπτῃ φραγμοῖς καὶ 205
 θυρίσι περιεχομένη πάντοθεν. πρώτη δ' εἰσιόντι κατὰ
 πρύμναν ἐτέτακτο προστάς ἐξ ἐναντίου μὲν ἀναπε-
 5 πταμένη, κύκλῳ δὲ περίπτερος· ἥς ἐν τῷ καταντικρὺ
 τῆς πρῶρας μέρει προπύλαιον κατεσκεύαστο, δι' ἐλέ-
 φαντος καὶ τῆς πολυτελεστάτης ὕλης γεγονός. τοῦτο
 δὲ διελθοῦσιν ὥσανει προσκῆνιον ἐπεποίητο τῇ δια-
 θέσει, κατὰ στεγον ἄνω. πάλιν ὁμοίως κατὰ μὲν τὴν
 10 μέσῃν πλευρὰν προστάς ἐτέρα παρέκειτο ὀπισθεν, καὶ
 τετράθυρος ἔφερεν εἰς αὐτὴν πυλῶν. ἐξ ἀριστερῶν δὲ b
 καὶ δεξιῶν θυρίδες ὑπέκειντο εὐαύγειαν παρέχουσai.
 συνῆπτο δὲ τούτοις ὁ μέγιστος οἶκος· περίπτερος δ'
 ἦν εἰκοσι κλίνας ἐπιδεχόμενος. κατεσκευάσθη δ' αὐ-
 15 τοῦ τὰ μὲν πλεῖστα ἀπὸ κέδρου σχιστῆς καὶ κυπαρίσ-
 σου μιλησίας, αἱ δὲ τῆς περιστάσεως θύραι τὸν ἀριθ-
 μὸν εἰκοσιν οὔσαι θυῖναις κατεκεκόλληντο σανίσιν,
 ἐλεφαντίνους ἔχουσai τοὺς κόσμους. ἡ δ' ἐνήλωσις ἡ
 κατὰ πρόσωπον αὐτῶν καὶ τὰ ῥόπτρα ἐξ ἐρυθροῦ γε-
 20 γονότα χαλκοῦ τὴν χρύσῳσιν ἐκ πυρὸς εἰλήφει. τῶν
 δὲ κιόνων τὰ μὲν σώματα ἦν κυπαρίσσινα, αἱ δὲ κε- c
 φαλαὶ κορινθιουργεῖς ἐλέφαντι καὶ χρυσῷ διακεκο-
 σμημέναι. τὸ δὲ ἐπιστύλιον ἐκ χρυσοῦ τὸ ὅλον, ἐφ'
 οὐ διάζωσμα ἐφήρμοστο περιφανῇ ζῳδία ἔχον ἐλεφάν-
 25 τινὰ μείζονα πηχυαίων, τῇ μὲν τέχνῃ μέτρια τῇ χορη-
 γίᾳ δ' ἀξιοθαύμαστα. ἐπέκειτο δὲ καὶ στέγη καλὴ τῷ
 συμποσίῳ τετράγωνος κυπαρίσση· γλυπτοὶ δ' αὐ-
 τῆς ἦσαν οἱ κόσμοι, χρυσῇν ἔχοντες τὴν ἐπιφάνειαν.
 παρέκειτο δὲ τῷ συμποσίῳ τούτῳ καὶ κοιτῶν ἐπτάκλι-
 30 νος, ᾧ συνῆπτο στενὴ σῦριγξ κατὰ πλάτος τοῦ κύτους d
 χωρίζουσα τὴν γυναικωνῖτιν. ἐν δὲ ταύτῃ συμπόσιον
 ἐννεάκλινον ἦν παραπλήσιον τῇ πολυτελείᾳ τῷ μεγά-

λῳ, καὶ κοιτῶν πεντάκλινος. καὶ τὰ μὲν ἄχρι τῆς πρῶ-
 τῆς στέγης κατεσκευασμένα τοιαῦτ' ἦν.

39. ἀναβάντι δὲ τὰς παρακειμένας πλησίον τῷ
 προειρημένῳ κοιτῶνι κλίμακας οἶκος ἦν ἄλλος πεντά-
 κλινος ὁρόφωμα ῥομβωτὸν ἔχων, καὶ πλησίον αὐτοῦ e
 ναὸς Ἀφροδίτης θολοειδῆς, ἐν ᾧ μαρμαρίνον ἄγαλμα
 τῆς θεοῦ. κατεναντίον δὲ τούτου ἄλλο συμπόσιον πο-
 λυτελὲς περίπτερον· οἱ γὰρ κίονες αὐτοῦ ἐκ λίθων
 Ἰνδικῶν συνέκειντο. παρὰ δὲ καὶ τούτῳ τῷ συμποσίῳ
 κοιτῶνες ἀκόλουθον τὴν κατασκευὴν τοῖς προδεδηλω- 10
 μένοις ἔχοντες. προάγοντι δὲ ἐπὶ τὴν πρῶραν οἶκος
 ὑπέκειτο βακχικὸς τρισκαιδεκάκλινος περίπτερος ἐπί-
 χρυσον ἔχων τὸ γεῖσον ἕως τοῦ περιτρέχοντος ἐπιστυ-
 λίου· στέγη δὲ τῆς τοῦ θεοῦ διαθέσεως οἰκεία. ἐν δὲ
 f τούτῳ κατὰ μὲν τὴν δεξιὰν πλευρὰν ἄντρον κατε- 15
 σκεύαστο, οὐ χρῶμα μὲν ἦν ἔχον τὴν πετροποιίαν ἐκ
 λίθων ἀληθινῶν καὶ χρυσοῦ δεδημιουργημένον· ἴδρυ-
 το δ' ἐν αὐτῷ τῆς τῶν βασιλέων συγγενείας ἀγάλματα
 εἰκονικὰ λίθου λυχνέως. ἐπιτερπὲς δ' ἱκανῶς καὶ
 ἄλλο συμπόσιον ἦν ἐπὶ τῇ τοῦ μεγίστου οἴκου στέγῃ 20
 κείμενον, σκηνηὴς ἔχον τάξιν· ὥστε τῇ μὲν οὐκ ἐπῆν...
 διατόναια δὲ τοξοειδῇ διὰ ποσοῦ τινος ἐνετέτατο δια-
 206 στήματος, ἐφ' ὧν αὐλαῖαι κατὰ τὸν ἀνάπλουν ἀλουργ-
 εῖς ἐνεπετάννυντο. μετὰ δὲ τοῦτο αἶθριον ἐξεδέχετο
 τὴν ἐπάνω τῆς ὑποκειμένης προστάδος τάξιν κατέχον, 25
 ᾧ κλίμαξ τε ἐλικτὴ φέρουσα πρὸς τὸν κρυπτὸν περι-
 πατον παρέκειτο καὶ συμπόσιον ἐννεάκλινον τῇ δια-
 θέσει τῆς κατασκευῆς αἰγύπτιον. οἱ γὰρ γεγονότες
 αὐτόθι κίονες ἀνήγοντο στρογγύλοι διαλλάττοντες
 τοῖς σπονδύλοις, τοῦ μὲν μέλανος τοῦ δὲ λευκοῦ παρ- 30
 b ἀλλήλα τιθεμένων. εἰσὶ δ' αὐτῶν καὶ αἱ κεφαλαὶ τῷ
 σχήματι περιφερεῖς, ὧν ἡ μὲν ὅλη περιγραφὴ παρα-

πλησία ῥόδοις ἐπὶ μικρὸν ἀναπεπταμένοις ἐστίν, περὶ δὲ τὸν προσαγορευόμενον κάλαθον οὐχ ἔλικες, καθάπερ ἐπὶ τῶν ἐλληνικῶν, καὶ φύλλα τραχέα περὶκείται, λωτῶν δὲ ποταμίων κάλυκες καὶ φοινίκων ἀρτιβλάστων καρπός· ἐστὶ δ' ὅτε καὶ πλειόνων ἄλλων ἀνθέων γέγλυπται γένη. τὸ δ' ὑπὸ τὴν ῥίζαν, ὃ δὴ τῷ συνάπτουσι πρὸς τὴν κεφαλὴν ἐπίκειται σπονδύλω, κιβωρίων ἀνθεσι καὶ φύλλοις ὥσανεὶ καταπεπλεγμένοις ὁμοίαν εἶχε τὴν διάθεσιν. τοὺς μὲν οὖν κίονας οὕτως
 10 Αἰγύπτιοι κατασκευάζουσι, καὶ τοὺς τοίχους δὲ λευκαῖς τε καὶ μελαίναις διαποικίλλουσι πλινθίσιν, ἐνίοτε δὲ καὶ τοῖς ἀπὸ τῆς ἀλαβαστίτιδος προσαγορευομένης πέτρας. πολλὰ δὲ καὶ ἕτερα κατὰ μέσον τῆς νεῶς τὸ κύτος ἐν κοίλῃ καὶ κατὰ πᾶν αὐτῆς μέρος οἰκήματα ἦν. ὃ δὲ ἰστός ἦν αὐτῆς ἐβδομήκοντα πηχῶν βύσσινον ἔχων ἰστίον ἀλουργεῖ παρασεῖρω κεκοσμημένον. πᾶς δ' ὁ τοῦ βασιλέως τοῦ Φιλαδέλφου πλου-
 15 τος φυλαχθεὶς κατελύθη ὑπὸ τοῦ τελευταίου Πτολεμαίου, τοῦ καὶ τὸν Γαβινιακὸν συστησαμένου πόλεμον, οὐκ ἀνδρὸς γενομένου ἀλλ' αὐλητοῦ καὶ μάγου.

40. Περὶ δὲ τῆς ὑπὸ Ἰέρωνος τοῦ Συρακοσίου κατασκευασθείσης νεῶς, ἧς καὶ Ἀρχιμήδης ἦν ὁ γεωμέτρης ἐπόπτης, οὐκ ἄξιον εἶναι κρίνω σιωπῆσαι, σύγγραμμα ἐκδόντος Μοσχίωνος τινός, ᾧ οὐ παρέργως
 25 ἐνέτυχον ὑπογυῖως. γράφει οὖν ὁ Μοσχίων οὕτως· Διοκλείδης μὲν ὁ Ἀβδηρίτης θαυμάζεται ἐπὶ τῇ πρὸς τὴν Ῥοδίων πόλιν ὑπὸ Δημητρίου προσαχθείσῃ τοῖς τείχεσιν ἐλεπόλει, Τίμαιος δ' ἐπὶ τῇ πυρᾷ τῇ κατασκευασθείσῃ Διονυσίῳ τῷ Σικελίας τυράννῳ, καὶ Ἰε-
 30 ρώννυμος ἐπὶ τῇ κατασκευῇ τῆς ἀρμαμάξης ἣ συνέβαινε κατακομισθῆναι τὸ Ἀλεξάνδρου σῶμα, Πολύκλειτος δ' ἐπὶ τῷ λυχνίῳ τῷ κατασκευασθέντι τῷ

Πέρσῃ· ὃ δ' Ἰέρων ὁ τῶν Συρακοσίων βασιλεύς, ὃ πάντα Ῥωμαίοις φίλος, ἐσπουδάκει μὲν καὶ περὶ ἱερῶν καὶ γυμνασίων κατασκευάς, ἦν δὲ καὶ περὶ ναυπηγίας φιλότιμος, πλοῖα σιτηγὰ κατασκευαζόμενος, ὧν ἐνὸς
 f τῆς κατασκευῆς μνησθήσομαι. εἰς ὕλην μὲν ξύλων
 5 ἐκ τῆς Αἰτνης παρεσκεύαστο ἐξήκοντα τριηρικῶν σκαφῶν πλήθος ἐξεργάσασθαι δυναμένην. ὥς δὲ ταῦτα ἡτοιμάσατο, γόμφους τε καὶ ἐγκοίλια καὶ σταμῖνας καὶ τὴν εἰς τὴν ἄλλην χρεῖαν ὕλην τὴν μὲν ἐξ Ἰταλίας τὴν δ' ἐξ Σικελίας, εἰς δὲ σχοινία λευκέαν μὲν ἐξ Ἰβη-
 10 ρίας, κάρναβιν δὲ καὶ πίτταν ἐκ τοῦ Ῥοδανοῦ ποταμοῦ, καὶ τὰλλα πάντα τὰ χρειώδη πολλαχόθεν συνήγαγε. συνήγαγε δὲ καὶ ναυπηγούς καὶ τοὺς ἄλλους τεχνίτας, καὶ καταστήσας ἐκ πάντων Ἀρχίαν τὸν Κορίνθιον ἀρχιτέκτονα παρεκάλεσε προθύμως ἐπιλαβέ-
 15 207 σθαι τῆς κατασκευῆς, προσκαρτερῶν καὶ αὐτὸς τὰς ἡμέρας. τὸ μὲν οὖν ἡμίση τοῦ παντός [τῆς νεῶς] ἐν μηνσὶν ἔξ ἐξεργάσατο, καὶ ταῖς ἐκ μολίβου ποιηθείσαις κεραμίσιν ἀεὶ καθ' ὃ ναυπηγηθεῖν μέρος περιελαμβάνετο, ὥς ἂν τριακοσίων ὄντων τῶν τὴν ὕλην ἐργαζο-
 20 μένων τεχνιτῶν, χωρὶς τῶν ὑπηρετούντων. τοῦτο μὲν οὖν τὸ μέρος εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν προσετέτακτο, τὴν λοιπὴν κατασκευὴν ἴν' ἐκεῖ λαμβάνη. ὥς δὲ περὶ τὸν καθελκυσμὸν αὐτοῦ τὸν εἰς τὴν θάλασσαν πολλὴ ζήτησις ἦν, Ἀρχιμήδης ὁ μηχανικὸς μόνος αὐτὸ
 25 κατήγαγε δι' ὀλίγων σωμαίων. κατασκευάσας γὰρ ἔλικά τὸ τηλικούτον σκάφος εἰς τὴν θάλασσαν κατήγαγε. πρῶτος δ' Ἀρχιμήδης εὗρε τὴν τῆς ἔλικος κατασκευὴν. ὥς δὲ καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς νεῶς ἐν ἄλλοις ἔξ μηνσὶ κατεσκευάσθη καὶ τοῖς χαλκοῖς ἤλοις
 30 πᾶσα περιελήφθη, ὧν οἱ πολλοὶ δεκάμυθοι ἦσαν οἱ δ' ἄλλοι τούτων ἡμιόλιοι· διὰ τρυπάνων δ' ἦσαν οὗτοι

ἡρμοσμένοι τὰς σταμῖνας συνέχοντες· μολυβδύναις δὲ κεραμίσιν ἀπεστεγανοῦντο πρὸς τὸ ξύλον, ὑποτιθεμένων ὀθονίων μετὰ πίττης· ὥς οὖν τὴν ἐκτὸς ἐπιφάνειαν ἐξεργάσατο, τὴν ἐντὸς διασκευὴν ἐξεπο-
νεῖτο.

41. ἦν δ' ἡ ναὺς τῇ μὲν κατασκευῇ εἰκοσῆρης, c
τριπάροδος δέ, τὴν μὲν κατωτάτῳ ἔχουσα ἐπὶ τὸν γό-
μον, ἐφ' ἣν διὰ κλιμάκων πυκνῶν ἡ κατάβασις ἐγί-
νετο· ἡ δ' ἑτέρα τοῖς εἰς τὰς διαίτας βουλομένοις
10 εἰσιέναι μεμηχάνητο· μεθ' ἣν ἡ τελευταία τοῖς ἐν τοῖς
ὄπλοις τεταγμένοις. ἦσαν δὲ τῆς μέσης παρόδου παρ'
ἐκάτερον τῶν τοίχων δίαται τετράκλινοι τοῖς ἀν-
δράσι, τριάκοντα τὸ πλῆθος. ἡ δὲ ναυκληρικὴ δίαται
κλινῶν μὲν ἦν πεντεκαίδεκα, θαλάμους δὲ τρεῖς εἶχε
15 τρικλίνοὺς, ὧν ἦν τὸ κατὰ τὴν πρύμναν ὀπτάνιον.
ταῦτα δὲ πάντα δάπεδον εἶχεν ἐν ἀβακίσκοις συγκεί-
μενον ἐκ παντοίων λίθων, ἐν οἷς ἦν κατεσκευασμένος
πᾶς ὁ περὶ τὴν Ἰλιάδα μῦθος θαυμασίως· ταῖς τε d
κατασκευαῖς καὶ ταῖς ὀροφαῖς καὶ θυρώμασι δὲ πάντα
ἦν ταῦτα πεπονημένα. κατὰ δὲ τὴν ἀνωτάτῳ πάροδον
20 γυμνάσιον ἦν καὶ περίπατοι σύμμετρον ἔχοντες τὴν
κατασκευὴν τῷ τοῦ πλοίου μεγέθει, ἐν οἷς κῆποι παν-
τοῖοι θαυμασίως ἦσαν περιβάλλοντες ταῖς φυτεῖαις
διὰ κεραμίδων μολυβδινῶν κατεστεγανωμένων. ἔτι
25 δὲ σκηναὶ κιττοῦ λευκοῦ καὶ ἀμπέλων, ὧν αἱ ῥίζαι
τὴν τροφήν ἐν πίθοις εἶχον γῆς πεπληρωμένοις, τὴν
αὐτὴν ἄρδουσιν λαμβάνουσαι καθάπερ καὶ οἱ κῆποι.
αὗται δὲ αἱ σκηναὶ συνεσκίαζον τοὺς περιπάτους. ἐξῆς e
δὲ τούτων ἀφροδίσιον κατεσκεύαστο τρίκλινον, δά-
30 πεδον ἔχον ἐκ λίθων ἀχατῶν τε καὶ ἄλλων χαριεστά-
των, ὅσοι κατὰ τὴν νῆσον ἦσαν· τοὺς τοίχους δ' εἶχε
καὶ τὴν ὀροφήν κυπαρίττου, τὰς δὲ θύρας ἐλέφαντος

καὶ θύου· γραφαῖς δὲ καὶ ἀγάλμασιν, ἔτι δὲ ποτη-
ρίων κατασκευαῖς ὑπερβαλλόντως κατεσκεύαστο.

42. τούτου δ' ἐφεξῆς σχολαστήριον ὑπῆρχε πεν-
τάκλινον, ἐκ πύξου τοὺς τοίχους καὶ τὰ θυρώματα
κατεσκευασμένον, βιβλιοθήκην ἔχον ἐν αὐτῷ, κατὰ 5
f δὲ τὴν ὀροφήν πόλον ἐκ τοῦ κατὰ τὴν Ἀχραδίνην
ἀπομεμιμημένου ἡλιοτροπίου. ἦν δὲ καὶ βαλανεῖον
τρίκλινον πυρίας χαλκᾶς ἔχον τρεῖς καὶ λουτήρα πέντε
μετρητὰς δεχόμενον ποικίλον τοῦ ταυρομενίτου λί-
θου. κατεσκεύαστο δὲ καὶ οἰκήματα πλείω τοῖς ἐπιβά- 10
ταις καὶ τοῖς τὰς ἀντλίας φυλάττουσι. χωρὶς δὲ τούτων
ἱππῶνες ἦσαν ἐκατέρου τῶν τοίχων δέκα. κατὰ δὲ
τούτους ἡ τροφή τοῖς ἵπποις ἔκειτο καὶ τῶν ἀναβατῶν
καὶ τῶν παιδων τὰ σκεύη. ἦν δὲ καὶ ὑδροθήκη κατὰ
208 τὴν πρῶραν κλειστὴ δισχιλίους μετρητὰς δεχομένη, 15
ἐκ σανίδων καὶ πίττης καὶ ὀθονίων κατεσκευασμένη.
παρὰ δὲ ταύτην κατεσκεύαστο διὰ μολυβδῶματος καὶ
σανίδων κλειστὸν ἰχθυοτροφεῖον· τοῦτο δ' ἦν πλη-
ρες θαλάττης, ἐν ᾧ πολλοὶ ἰχθύες εὖ ἐτρέφοντο.
ὑπῆρχον δὲ καὶ τῶν τοίχων ἐκατέρωθεν τρόποι προεω- 20
σμένοι διάστημα σύμμετρον ἔχοντες· ἐφ' ὧν κατ-
εσκευασμένοι ἦσαν ξυλοθήκαι καὶ κρίβανοι καὶ ὀπτά-
νια καὶ μύλοι καὶ πλείους ἕτεραι διακονίαι. ἄτλαν-
b τές τε περιέτρεχον τὴν ναῦν ἐκτὸς ἐξαπήχεις, οἱ τοὺς
ὄγκους ὑπειλήφεσαν τοὺς ἀνωτάτῳ καὶ τὸ τρίγλυφον, 25
πάντες ἐν διαστήματι βεβῶτες. ἡ δὲ ναὺς πᾶσα οἰ-
κείαις γραφαῖς ἐπεπόνητο.

43. Πύργοι τε ἦσαν ἐν αὐτῇ ὀκτὼ σύμμετροι τὸ
μέγεθος τοῖς τῆς νεὸς ὄγκοις· δύο μὲν κατὰ πρύμναν,
οἱ δ' ἴσοι κατὰ πρῶραν, οἱ λοιποὶ δὲ κατὰ μέσην 30
ναῦν. τούτων δ' ἐκάστῳ παρεδέδεντο κεραῖαι δύο,
ἐφ' ὧν κατεσκεύαστο φατνώματα, δι' ὧν ἠφίεντο λί-

θοι πρὸς τοὺς ὑποπλέοντας τῶν πολεμίων. ἐπὶ δὲ τῶν
 πύργων ἕκαστον ἀνέβαινον τέτταρες μὲν καθωπλι-
 σμένοι νεανίσκοι, δύο δὲ τοξόται. πᾶν δὲ τὸ ἐντὸς
 τῶν πύργων λίθων καὶ βελῶν πλήρες ἦν. τεῖχος δὲ
 5 ἐπάλξεις ἔχον καὶ καταστρώματα διὰ νεῶς ἐπὶ κιλλι-
 βάντων κατεσκεύαστο· ἐφ' οὗ λιθοβόλος ἐφειστήκει,
 τριτάλαντον λίθον ἄφ' αὐτοῦ ἀφίεις καὶ δωδεκάπηχυ
 βέλος. τοῦτο δὲ τὸ μηχανήμα κατεσκεύασεν Ἀρχιμή-
 δης. ἐκάτερον δὲ τῶν βελῶν ἔβαλλεν ἐπὶ στάδιον.
 10 μετὰ δὲ ταῦτα παρατηρήματα ἐκ τρόπων παχέων συγ-
 κείμενα διὰ ἀλύσεων χαλκῶν κρεμάμενα. τριῶν τε
 ἰστῶν ὑπαρχόντων ἐξ ἑκάστου κεραῖαι λιθοφόροι ἐξήρ-
 τηντο δύο, ἐξ ὧν ἄρπαγές τε καὶ πλίνθοι μολίβου
 πρὸς τοὺς ἐπιτιθεμένους ἤφιετο. ἦν δὲ καὶ χάραξ
 15 κύκλῳ τῆς νεῶς σιδήρου πρὸς τοὺς ἐπιχειροῦντας
 ἀναβαίνειν, κόρακές τε σιδηροὶ κύκλῳ τῆς νεῶς, οἱ
 δι' ὀργάνων ἀφιέμενοι τὰ τῶν ἐναντίων ἐκράτουν
 σκάφη καὶ παρεβάλλον εἰς πληγὴν. ἐκατέρῳ δὲ τῶν
 τοίχων ἐξήκοντα νεανίσκοι πανοπλίας ἔχοντες ἐφει-
 20 στήκεσαν, καὶ τούτοις ἴσοι περὶ τε τοὺς ἰστούς καὶ
 τὰς λιθοφόρους κεραίας. ἦσαν δὲ καὶ κατὰ τοὺς ἰστούς
 ἐν τοῖς καρχησίοις οὔσι χαλκοῖς ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου
 τρεῖς ἄνδρες, εἰδ' ἐξῆς καθ' ἓνα λειπόμενοι. τούτοις δ'
 ἐν πλεκτοῖς γυργάθοις διὰ τροχιλίων εἰς τὰ θωράκια
 25 λίθοι παρεβάλλοντο καὶ βέλη διὰ τῶν παίδων. ἄγκυ-
 ραι δὲ ἦσαν ξύλιναι μὲν τέτταρες σιδηραὶ δ' ὀκτώ.
 τῶν δὲ ἰστῶν ὁ μὲν δεύτερος καὶ τρίτος εὐρέθησαν·
 δυσχερῶς δὲ ὁ πρῶτος ἐν τοῖς ὄρεσι τῆς Βρεττίας εὐ-
 ρέθη ὑπὸ συβώτου ἀνδρός· κατήγαγε δ' αὐτὸν ἐπὶ
 30 θάλατταν Φιλέας ὁ Ταυρομενίτης μηχανικός. ἡ δὲ ἀν-
 τλία καίπερ βάθος ὑπερβάλλον ἔχουσα δι' ἐνὸς ἀν-
 δρός ἐξηντλεῖτο διὰ κοχλίου, Ἀρχιμήδους ἐξευρόντος.
 ὄνομα δ' ἦν τῇ νηὶ Συρακοσία, ὅτε δ' αὐτὴν ἐξέπεμ-

πεν ὁ Ἰέρων, Ἀλεξάνδρειαν αὐτὴν μετωνόμασεν.
 ἐφόλκια δ' ἦσαν αὐτῇ τὸ μὲν πρῶτον κέρκουρος, τρισ-
 χίλια τάλαντα δέχεσθαι δυνάμενος· πᾶς δ' ἦν οὗ-
 5 τος ἐπίκωπος. μεθ' οὗ χίλια πεντακόσια βαστάζουσai
 ἀλιάδες τε καὶ σκάφαι πλείους. ὄχλος δ' ἦν οὐκ ἐλάτ-
 των μετὰ τοὺς προειρημένους, ἄλλοι τ' ἑξακόσιοι
 παρὰ τὴν πρῶραν ἐπιτηροῦντες τὰ παραγγελλόμενα.
 20 τῶν δὲ κατὰ ναῦν ἀδικημάτων δικαστήριον καθει-
 στήκει ναύκληρος κυβερνήτης καὶ προρεὺς, οἵπερ
 ἐδίκαζον κατὰ τοὺς Συρακοσίων νόμους. 10

44. σίτου δὲ ἐνεβάλλοντο εἰς τὴν ναῦν μυριά-
 44. δες ἑξ, ταρίχων δὲ σικελικῶν κεράμια μύρια, ἑρεῶν
 τάλαντα δισμύρια, καὶ ἑτέρα δὲ φορτία δισμύρια.
 χωρὶς δὲ τούτων ὁ ἐπισιτισμὸς ἦν τῶν ἐμπλεόντων.
 ὁ δ' Ἰέρων, ἐπεὶ πάντας τοὺς λιμένας ἤκουε τοὺς μὲν 15
 15 ὥς οὐ δυνατοὶ εἰσι τὴν ναῦν δέχεσθαι, τοὺς δὲ καὶ
 ἐπικινδύνους ὑπάρχειν, διέγνω δῶρον αὐτὴν ἀπο-
 στείλαι Πτολεμαίῳ τῷ βασιλεῖ εἰς Ἀλεξάνδρειαν· καὶ
 γὰρ ἦν σπάνις σίτου κατὰ τὴν Αἴγυπτον. καὶ οὕτως
 ἐποίησε, καὶ ἡ ναὺς κατήχθη εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, 20
 20 ἔνθα καὶ ἐνεωλκήθη. ὁ δ' Ἰέρων καὶ Ἀρχιμήδων τὸν
 τῶν ἐπιγραμμάτων ποιητὴν γράψαντα εἰς τὴν ναῦν
 ἐπίγραμμα χιλίοις πυρῶν μεδίμνοις, οὓς καὶ παρ-
 25 ἐμψεν ἰδίῳις δαπανήμασιν εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἐτίμησεν.
 25 ἔχει δ' οὕτως τὸ ἐπίγραμμα 25

c τίς τόδε σέλμα πέλωρον ἐπὶ χθονὸς εἷσατο; ποῖος
 κοῖρανος ἀκαμάτοις πείσμασιν ἠγάγετο;
 πῶς δὲ κατὰ δρυόχων ἐπάγη σανίς; ἢ τίνι γόμφοι
 τμηθέντες πελέκει τοῦτ' ἐκάμοντο κύτος,
 ἢ κορυφαῖς Αἴτνας παρισούμενον, ἢ τινι νάσων, 30
 30 ἃς Αἰγαῖον ὕδωρ Κυκλάδας ἐνδέδεται,
 τοίχοις ἀμφοτέρωθεν ἰσοπλατές; ἢ ὅα Γίγαντες

τοῦτο πρὸς οὐρανίας ἔξεσαν ἀτραπιτούς·
 ἄστρον γὰρ ψαύει καρχήσια, καὶ τριελίκτους
 θώρακας μεγάλων ἐντὸς ἔχει νεφέων,
 πείσμασι δ' ἀγκύρας ἀπερείδεται, οἷσιν Ἀβύδου
 5 Ἐέρξης καὶ Σηστοῦ δισσὸν ἔδησε πόρον.
 μανύει στιβαρᾶς κατ' ἐπωπίδος ἀρτιχάρακτον
 γράμμα τίς ἐκ χέρσου τάνδ' ἐκύλισε τρόπιν·
 φατὶ γὰρ ὡς Ἰέρων Ἱεροκλέος Ἑλλάδι πάσα
 καὶ νάσοις καρπὸν πίονα δωροφορῶν,
 10 Σικελίας σκαπτοῦχος ὁ δωρικός. ἀλλὰ Πόσειδον
 σῶξε κατὰ γλαυκῶν σέλμα τόδε ῥοθίων.
 παρέλιπον δ' ἐκὼν ἐγὼ τὴν Ἀντιγόνου ἱερὰν τριήρη,
 ἣ ἐνίκησε τοὺς Πτολεμαίου στρατηγούς περὶ Λεύκολ-
 λαν τῆς Κώας, ὅπου δὴ καὶ τῷ Ἀπόλλωνι αὐτὴν ἀνέθη-
 15 κεν· ἥτις οὐδὲ τὸ τρίτον, τάχα δὲ οὐδὲ τὸ τέταρτον
 εἶχε τῆς Συρακοσίας ἢ Ἀλεξανδρίδος ταύτης νεώς.
 45. Τοσαῦτ' οὖν καὶ περὶ τοῦ τῶν νεῶν καταλό-
 γου οὐκ ἀπὸ Βοιωτῶν ἀρξάμενοι κατελέξαμεν, ἀλλ' ἔ
 ἀπὸ πανηγυρικῶν πομπῶν. καὶ ἐπεὶ τὸν καλὸν Οὐλ-
 20 πιανὸν οἶδα πάλιν προβαλοῦντα ἡμῖν, τίς αὕτη ἢ
 παρὰ τῷ Καλλιζένῳ ἐγγυθήκη, φάμεν αὐτῷ ὅτι καὶ
 λόγος τις εἰς Λυσίαν ἀναφέρεται τὸν ῥήτορα περὶ ἐγ-
 γυθήκης ἐπιγραφόμενος, οὗ ἡ ἀρχή· εἰ μὲν δίκαιον
 ἔλεγεν ἢ μέτριον, ἄνδρες δικασταί, Λυσιμένης· ἐν ᾧ
 25 προελθὼν φησιν· οὐκ ἂν ἐσπούδαζον περὶ αὐτῆς τῆς
 ἐγγυθήκης δικαιολογεῖσθαι, ἢ οὐκ ἔστιν ἄξια τριά-
 κοντα δραχμῶν· ὅτι δὲ χαλκῇ ἦν ἢ ἐγγυθήκη ἐξῆς
 φησὶ· πέρυσσι δ' ἐπισκευάσαι αὐτὴν βουλόμενος ἐξέ-
 30 δωκα εἰς τὸ χαλκεῖον· ἔστι γὰρ συνθετὴ καὶ σατύρων
 ἔχει πρόσωπα καὶ βουκεφάλια... ἄλλο ἔτι μέγεθος
 ταυτό. ὁ γὰρ αὐτὸς τεχνίτης πολλὰ σκεύη ταῦτα καὶ
 ὅμοια ἐργάζεται· ἐν τούτοις ὁ Λυσίας εἰπὼν ὅτι καὶ

χαλκῇ ἦν ἢ ἐγγυθήκη, σαφῶς παρίστησιν, ὡς καὶ ὁ
 Καλλιζένος εἶρηκε, λεβήτων αὐτὰς ὑποθήματα εἶναι.
 b οὕτως γὰρ καὶ Πολέμων ὁ περιηγητὴς εἶπεν ἐν τρίτῳ
 τῶν πρὸς Ἀδαίου καὶ Ἀντίγονον, ἐξηγούμενος διάθε-
 σιν ἐν Φλιοῦντι κατὰ τὴν πολεμάρχειον στοὰν γε- 5
 γραμμένην ὑπὸ Σίλλακος τοῦ Ῥηγίνου, οὗ μνημονεύ-
 ουσιν Ἐπίχαρμος καὶ Σιμωνίδης, λέγων οὕτως· ἐγγυ-
 θήκη καὶ ἐπ' αὐτῆς κύπελλον· Ἡγήσανδρος δ' ὁ Δελ-
 φὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ ὑπομνήματι ἀνδριάντων καὶ
 ἀγαλμάτων Γλαύκου φησὶ τοῦ Χίου τὸ ἐν Δελφοῖς 10
 ὑπόστημα, οἷον ἐγγυθήκην τινὰ σιδηρᾶν, ἀνάθημα
 Ἀλυάττου· οὗ ὁ Ἡρόδοτος μνημονεύει ὑποκρητηρίδιον
 c αὐτὸ καλῶν. καὶ ὁ μὲν Ἡγήσανδρος ταῦτα λέγει, εἶ-
 δομεν δ' αὐτὸ καὶ ἡμεῖς ἀνακείμενον ἐν Δελφοῖς, ὡς
 ἀληθῶς θεᾶς ἄξιον, διὰ τὰ ἐν αὐτῷ ἐντετορευμένα 15
 ξωδάρια καὶ ἄλλα τινὰ ζωύφια καὶ φυτάρια, ἐπιτίθε-
 σθαι ἐπ' αὐτῷ δυνάμενα καὶ κρατῆρας καὶ ἄλλα
 σκεύη. ἢ δ' ὑπ' Ἀλεξανδρέων καλουμένη ἀγροθήκη
 τρίγωνός ἐστι, κατὰ μέσον κοίλη, δέχεσθαι δυναμένη
 ἐντιθέμενον κεράμιον. ἔχουσι δὲ ταύτην οἱ μὲν πένη- 20
 τες ξυλίνην, οἱ δὲ πλούσιοι χαλκῇν ἢ ἀργυρᾶν.

46. Εἰπόντες οὖν περὶ ἐγγυθήκης ἐξῆς πάλιν μνη-
 σθησόμεθα φιλοδείπνων βασιλέων. ὁ γὰρ τῷ προει-
 d ρημένῳ Ἀντιόχῳ ὁμώνυμος βασιλεὺς, Δημητρίου δ'
 υἱός, ὡς ἱστορεῖ Ποσειδώνιος, ὑποδοχὰς ποιούμενος 25
 καθ' ἡμέραν ὀχλικὰς, χωρὶς τῶν ἀναλισκομένων σω-
 ρεύματα ἐκάστῳ ἀποφέρειν ἐδίδου τῶν ἐστιατόρων
 ὀλομελῇ κρέα χερσαίων τε καὶ πτηνῶν καὶ θαλαττίων
 ζώων ἀδιαίρετα ἐσκευασμένα, ἅμαξαν πληρῶσαι δυ-
 νάμενα· καὶ μετὰ ταῦτα μελιπήκτων καὶ στεφάνων 30
 ἐκ σμύρνης καὶ λιβανωτοῦ σὺν ἀνδρομήκεσι λη-
 μνίσκων πιλήμασι χρουσοῖς πλήθη. καὶ ἄλλος δ' Ἀν-

τίοχος βασιλεὺς ἐπιτελῶν τοὺς ἐν Δάφνῃ ἀγῶνας e
ἐποιήσατο καὶ αὐτὸς ὑποδοχὰς λαμπράς, ὥς ὁ αὐτός
φησι Ποσειδώνιος. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον ἀναδόσεις
ἐποιήσατο κατ' ἄνδρα ὀλομελῶν βρωμάτων· μετὰ δὲ
καὶ ζώντων χηνῶν λαγωῶν καὶ δορκάδων. ἀνεδίδοντο
δὲ καὶ χρυσοὶ στέφανοι τοῖς δειπνοῦσι καὶ ἀργυρω-
μάτων πλήθος καὶ θεραπόντων καὶ ἵππων καὶ καμή-
λων. καὶ ἔδει ἀναβάντα ἐπὶ τὴν κάμηλον πιεῖν ἑκα-
στον καὶ λαβεῖν τὴν κάμηλον καὶ τὸν παρεστῶτα
10 παῖδα. καὶ οἱ κατὰ τὴν Συρίαν δὲ πάντες (φησὶ)
διὰ τὴν τῆς χώρας εὐβοσίαν ἀπὸ τῆς περὶ τὰναγκαῖα f
κακοπαθείας συνόδους ἔνεμον πλείους, ἵνα εὐωχοῦντο
συνεχῶς, τοῖς μὲν γυμνασίοις ὡς βαλανείοις χρῶμενοι,
ἀλειφόμενοι [δὲ] ἐλαίῳ πολυτελεῖ καὶ μύροις· τοῖς δὲ
15 γραμματείοις (οὕτως γὰρ ἐκάλουν τὰ κοινὰ τῶν συν-
δείπνων) ὡς οἰκητηρίοις ἐνδiciaτῶμενοι, καὶ τὸ πλεῖον
μέρος τῆς ἡμέρας γαστριζόμενοι ἐν αὐτοῖς οἴνοις καὶ
βρώμασιν, ὥστε καὶ προσαποφέρειν πολλά, καὶ καταυ-
λούμενοι πρὸς χελωνίδος πολυκρότου ψόφους, ὥστε
20 τὰς πόλεις ὅλας τοῖς τοιούτοις κελεύδοις συνηχεῖσθαι.

47. Ἐπαινῶ δέ γε, ὦ ἄνδρες φίλοι, τὸ γενόμενον 211
παρ' Ἀλεξάνδρῳ τῷ βασιλεῖ τῆς Συρίας συμπόσιον.
ὁ δ' Ἀλέξανδρος οὗτος ὢν Ἀντιόχου τοῦ ἐπιφανοῦς
υἱὸς ὑποβληθεὶς, δι' ὃ εἶχον μῖσος πάντες ἄνθρωποι
25 εἰς Δημήτριον· περὶ οὗ ἱστορήσεν ὁ ἐταῖρος ἡμῶν
Ἀθήναιος ἐν τοῖς περὶ τῶν ἐν Συρίᾳ βασιλευσάντων.
τὸ οὖν συμπόσιον τοῦτο τοιόνδε τι ἐγένετο. Διογένης
ὁ Ἐπικούρειος ἔξιν ἔχων ἱκανὴν ἐν οἷς μετεχειρίζετο
λόγοις, τὸ μὲν γένος ἦν ἐκ Σελευκείας τῆς ἐν Βαβυ-
30 λῶνι, ἀναδοχῆς δ' ἐτύγχανε παρὰ τοῦ βασιλέως, καί- b
τοι τοῖς ἀπὸ τῆς στοᾶς λόγοις χαίροντος. ἐπολυώρει
οὖν αὐτὸν ὁ Ἀλέξανδρος, καίπερ ὄντα τῷ βίῳ φαῦ-

λον, ἔτι δὲ βλάσφημον καὶ βάσκανον ἔνεκά τε τοῦ γε-
λοίου μηδὲ τῶν βασιλέων ἀπεχόμενον· καὶ αἰτησαμέ-
νῳ αὐτῷ φιλοσοφίας ἀλλοτρίαν αἰτησιν, ὅπως πορ-
φυροῦν τε χιτωνίσκον φορῇ καὶ χρυσοῦν στέφανον
ἔχοντα πρόσωπον ἀρετῆς κατὰ μέσον, ἧς ἱερεὺς ἡξίου 5
προσαγορεύεσθαι, συνεχώρησε καὶ τὸν στέφανον προσ-
c χαρισάμενος. ἅπερ ὁ Διογένης ἐρασθεὶς τινος λυσιφ-
δοῦ γυναικὸς ἐχαρίσατο αὐτῇ. ἀκούσας δ' ὁ Ἀλέξαν-
δρος καὶ συναγαγὼν φιλοσόφων καὶ ἐπισήμων ἀνδρῶν
συμπόσιον ἐκάλεσε καὶ τὸν Διογένη· καὶ παραγενό- 10
μενον ἡξίου κατακλίνεσθαι ἔχοντα τὸν στέφανον καὶ
τὴν ἐσθῆτα. ἄκαιρον δ' εἶναι εἰπόντος, νεύσας εἰσα-
γαγεῖν ἐκέλευσε τὰ ἀκούσματα, ἐν οἷς καὶ ἡ λυσιφδοὺς
εἰσῆλθεν ἐστεφανωμένη τὸν τῆς ἀρετῆς στέφανον καὶ
ἐνδύσα τὴν πορφυρᾶν ἐσθῆτα. γέλωτος οὖν πολλοῦ 15
καταρραγέντος ἔμενεν ὁ φιλόσοφος καὶ τὴν λυσιφδοὺν
d ἐπαινῶν οὐκ ἐπαύσατο. τοῦτον τὸν Διογένη ὁ μετα-
λαβὼν τὴν βασιλείαν Ἀντίοχος, οὐκ ἐνέγκας αὐτοῦ
τὴν κακολογίαν ἀποσφαγῆναι ἐκέλευσεν. ὁ δ' Ἀλέ-
ξανδρος προσηνὴς ἦν ἐν πᾶσι καὶ φιλόλογος ἐν ταῖς 20
ὁμιλίαις, καὶ οὐχ ὁμοίως Ἀθηνίῳ τῷ περιπατητικῷ
φιλοσόφῳ, τῷ καὶ διατριβῆς προστάντι φιλοσόφῳ
Ἀθήνησί τε καὶ ἐν Μεσσήνῃ, ἔτι δὲ καὶ ἐν Λαρίσῃ
τῆς Θετταλίας, καὶ μετὰ ταῦτα τῆς Ἀθηναίων πόλεως
τυραννήσαντι. περὶ οὗ καθ' ἑκάστα ἱστορεῖ Ποσει- 25
δώνιος ὁ Ἀπαμεύς. ἅπερ εἰ καὶ μακρότερά ἐστιν,
e ἐκθήσομαι, ἵν' ἐπιμελῶς πάντας ἐξετάζωμεν τοὺς φά-
σκοντας εἶναι φιλοσόφους, καὶ μὴ τοῖς τριβωνίοις καὶ
τοῖς ἀκάργοις πώγωσι πιστεύωμεν. κατὰ γὰρ τὸν
Ἀγάθωνα 30

εἰ μὲν φράσω τάληθές, οὐχί σ' εὐφρανῶ·
εἰ δ' εὐφρανῶ τί σ', οὐχί τάληθές φράσω.

ἀλλὰ φίλη φασὶν ἢ ἀλήθεια, ἐκθήσομαι τὰ περὶ τὸν ἄνδρα ὡς ἐγένετο.

48. Ἐν τῇ Ἑρμυνέως τοῦ περιπατητικοῦ σχολῇ διέτριβέ τις Ἀθηνίων προσκαρτερῶν τοῖς λόγοις· ὅστις Αἰγυπτίαν ὠνησάμενος θεράπαιναν ἐπεπλέκετο αὐτῇ. ταύτης οὖν εἴτ' ἐξ αὐτοῦ τεκούσης εἴτ' ἐξ ἄλλου τινός, ὁμώνυμος Ἀθηνίῳ τῷ δεσπότῃ παρετρέφετο. γράμματα δὲ μαθὼν καὶ πρεσβύτην γενόμενον τὸν δεσπότην μετὰ τῆς μητρὸς ἐχειραγῶγει, καὶ ἀποθανόντα κληρονομήσας παρέγγραφος Ἀθηναίων πολίτης ἐγένετο. γήμας τε παιδισκάριον εὖμορφον μετὰ τούτου πρὸς τὸ σοφιστεῦν ὥρμησε μειράκια σχολαστικά θηρεύων. καὶ σοφιστεύσας ἐν Μεσσήνῃ καὶ Λαρίσῃ τῇ Θετταλικῇ καὶ πολλὰ ἐργασάμενος χρήματα ἐπανῆλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας. καὶ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων πρεσβευτής, ὅτε εἰς Μιθριδάτην τὰ πράγματα μετέρρει, ὑποδραμῶν τὸν βασιλέα τῶν φίλων εἰς ἐγένετο, μεγίστης τυχῶν προαγωγῆς. διόπερ μετεώριζε τοὺς Ἀθηναίους δι' ἐπιστολῶν ὡς τὰ μέγιστα παρὰ τῷ Καππαδόκῃ δυνάμενος, ὥστε μὴ μόνον τῶν ἐπιφερομένων ὀφλημάτων ἀπολυθέντας ἐν ὁμονοίᾳ ζῆν, ἀλλὰ καὶ τὴν δημοκρατίαν ἀνακτησαμένους καὶ δωρεῶν μεγάλων τυχεῖν ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ. ταῦτα οἱ Ἀθηναῖοι διεκόμπουν τὴν Ῥωμαίων ἡγεμονίαν κα-
25 ταλελύσθαι πεπιστευκότες.

ἤδη οὖν τῆς Ἀσίας μεταβεβλημένης ὁ Ἀθηνίων ἐπανῆγεν εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ ὑπὸ χειμῶνος ἐνοχληθεὶς εἰς τὴν Καρυστίαν κατηνέχθη. τοῦτο μαθόντες οἱ Κεκροπίδαι ἐπεμψαν ἐπὶ τὴν ἀνακομιδὴν αὐτοῦ ναῦς μακρὰς καὶ φορεῖον ἀργυρόπουν. ἀλλ' εἵσεισιν ἤδη, καὶ σχεδὸν τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πόλεως ἐπὶ τὴν ἐκδοχὴν αὐτοῦ ἐξεκέχυτο· συνέτρεχον δὲ πολλοὶ καὶ

ἄλλοι θεαταὶ τὸ παράδοξον τῆς τύχης θαυμάζοντες, εἰ ὁ παρέγγραφος Ἀθηνίων εἰς Ἀθήνας ἐπ' ἀργυρόποδος κατακομίζεται φορείου καὶ πορφυρῶν στρωμάτων, ὁ μὴδέποτε ἐπὶ τοῦ τρίβωνος ἐορακῶς πορφύραν πρότερον, οὐδενὸς οὐδὲ Ῥωμαίων ἐν τοσαύτῃ φαντασίᾳ καταχλιδῶντος τῆς Ἀττικῆς. συνέτρεχον οὖν πρὸς τὴν θέαν ταύτην ἄνδρες γυναῖκες παῖδες [γέροντες] τὰ κάλλιστα προσδοκῶντες παρὰ Μιθριδάτου, ὅποτε Ἀθηνίων ὁ πένης καὶ τὰς ἐρανικὰς ποιησάμενος ἀκροάσεις διὰ τὸν βασιλέα σιληπορδῶν διὰ τῆς χώρας καὶ πόλεως πομπεύει. ὑπήντησαν δ' αὐτῷ καὶ οἱ περὶ τὸν Διόνυσον τεχνῖται, τὸν ἄγγελον τοῦ νέου Διονύσου καλοῦντες ἐπὶ τὴν κοινὴν ἐστίαν καὶ τὰς περὶ ταύτην εὐχὰς τε καὶ σπονδὰς. ὁ δὲ πρότερον ἐκ μισθωτῆς οἰκίας ἐξιὼν εἰς τὴν Διέως οἰκίαν τοῦ τότε πλουτοῦντος ἀνθρώπου ταῖς ἐκ Δήλου προσόδοις εἰσηνέχθη κεκοσμημένην στρωματῖς τε καὶ γραφαῖς καὶ ἀνδριᾶσι καὶ ἀργυρωμάτων ἐκθέσει. ἀφ' ἧς ἐξήει χλανίδα λαμπρὰν ἐπισύρων καὶ περικείμενος δακτύλιον χρυσοῦ ἐγγεγλυμμένην ἔχοντα τὴν Μιθριδάτου εἰκόνα· προε-
20 πόμπευον δ' αὐτοῦ καὶ ἐφείποντο θεράποντες πολλοί. ἐν δὲ τῷ τεμένει τῶν τεχνιτῶν θυσίαι τ' ἐπετελοῦντο ἐπὶ τῇ Ἀθηνίωνος παρουσίᾳ καὶ μετὰ κήρυκος προαναφωνήσεως σπονδαί. καὶ τῇ ὑστεραίᾳ πολλοὶ μὲν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐλθόντες ἀνέμενον αὐτοῦ τὴν πρόοδον, πλήρης δ' ἦν καὶ ὁ Κεραμεικὸς ἀστῶν καὶ ξένων καὶ αὐτόκλητος εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν ὄχλων συνδρομή. ὁ δὲ μόλις προῆλθε δορυφορούμενος ὑπὸ τῶν εὐδοκί-
f μείν παρὰ τῷ δήμῳ θελόντων, ἐκάστου σπεύδοντος καὶ προσάψασθαι τῆς ἐσθῆτος.
30

50. ἀναβάς οὖν ἐπὶ τὸ βῆμα τὸ πρὸ τῆς Ἀττάλου στοᾶς ὠκοδομημένον τοῖς Ῥωμαίων στρατηγοῖς,

στάς ἐπὶ τούτου καὶ περιβλέψας κυκληθὼν τὸ πλῆθος, ἔπειτ' ἀναβλέψας ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἔφη, τὰ πράγματα με βιάζεται καὶ τὸ τῆς πατρίδος συμφέρον ἀπαγγέλλειν ἃ οἶδα. τὸ δὲ μέγεθος τῶν μελλόντων λέγεσθαι διὰ τὸ παράδοξον τῆς περιστάσεως ἐμποδίζει με. ἀθρόως δ' ἐπιβοησάντων αὐτῷ τῶν περιεστώτων θαρρεῖν καὶ λέγειν· λέγω τοίνυν, ἔφη, τὰ μηδέποτε ἐλπισθέντα μηδ' ἐν ὀνείρῳ φαντασθέντα. βασιλεὺς Μιθριδάτης κρατεῖ μὲν Βιθυνίας καὶ τῆς ἄνω Καππαδοκίας, κρατεῖ δὲ τῆς συνεχοῦς Ἀσίας ἀπάσης ἄχρι Παμφυλίας καὶ Κιλικίας. καὶ βασιλεῖς μὲν αὐτὸν Ἀρμενίων καὶ Περσῶν δορυφοροῦσι, δυναστεύει δὲ τῶν περὶ τὴν Μαιῶτιν καὶ τὸν ὅλον Πόντον κατωκισμένων ἐθνῶν ἐν περιμέτρῳ τρισμυρίων σταδίων. Ῥωμαίων δὲ στρατηγὸς μὲν Παμφυλίας Κόιντος Ὀπίπιος παραδοθεὶς ἀκολουθεῖ δέσμιος, Μάνιος δὲ Ἀκύλλιος ὁ ὑπατενκῶς, ὁ τὸν ἀπὸ Σικελίας καταγαγὼν θρίαμβον, συνδέτην ἔχων ἀλύσει μακρᾷ Βαστάρνην πεντάπηχυν πεζὸς ὑπὸ ἱππέως ἔλκεται. τῶν δ' ἄλλων Ῥωμαίων οἱ μὲν θεῶν ἀγάλμασι προσπεπτόκασιν, . . . οἱ δὲ λοιποὶ μεταμφιεσάμενοι τετράγωνα ἱμάτια τὰς ἐξ ἀρχῆς πατρίδας πάλιν ὀνομάζουσι. πᾶσα δὲ πόλις ταῖς ὑπὲρ ἄνθρωπον τιμαῖς ὑπαντῶσα κατακαλεῖται θεὸν τὸν βασιλέα· χρησμοὶ δὲ πάντοθεν τὸ κράτος τῆς οἰκουμένης θεσπιζοῦσι. διὸ καὶ πρὸς τὴν Θράκην καὶ τὴν Μακεδονίαν μεγάλα πέμπεται στρατόπεδα, καὶ τὰ τῆς Εὐρώπης ἅπαντα μέρη ἀθρόα εἰς αὐτὸν μεταβέβληται. πάρεισι γὰρ πρὸς αὐτὸν πρέσβεις οὐ μόνον ἐκ τῶν Ἰταλικῶν ἐθνῶν, ἀλλὰ καὶ παρὰ Καρχηδονίων, συμμαχεῖν ἀξιοῦντες ἐπὶ τὴν τῆς Ῥώμης ἀναίρεσιν.

51. μικρὸν δ' ἐπισχὼν ἐπὶ τούτοις καὶ ἑάσας τοὺς

πολλοὺς συλλαλῆσαι περὶ τῶν παραδόξως προηγγελμένων, τρίψας τὸ μέτωπον· τί οὖν (εἶπε) συμβουλεύω; μὴ ἀνέχεσθαι τῆς ἀναρχίας, ἣν ἡ Ῥωμαίων σύγκλητος ἐπισχεθῆναι πεποίηκεν, ἕως ἂν αὐτὴ δοκιμάσῃ περὶ τοῦ πῶς ἡμᾶς πολιτεύεσθαι δεῖ. καὶ μὴ περιίδωμεν τὰ ἱερὰ κεκλεισμένα, αὐχμῶντα δὲ τὰ γυμνάσια, τὸ θέατρον ἀνεκκλησίαστον, ἄφωνα δὲ τὰ δικαστήρια, καὶ τὴν θεῶν χρησμοῖς καθωσιωμένην πύκν' ἀφηρημένην τοῦ δήμου. μὴ περιίδωμεν δέ, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν ἱερὰν τοῦ Ἰάκχου φωνὴν κατασεσιγασμένην, καὶ τὸ σεμνὸν ἀνάκτορον τοῖν θεοῖν κεκλεισμένον, καὶ τῶν φιλοσόφων τὰς διατριβὰς ἀφώνους. πολλῶν οὖν καὶ ἄλλων τοιούτων λεχθέντων ὑπὸ τοῦ οἰκότριβος συλλαλήσαντες αὐτοῖς οἱ ὄχλοι καὶ συνδραμόντες εἰς τὸ θέατρον εἴλοντο τὸν Ἀθηνίωνα στρατηγὸν ἐπὶ τῶν ὀπλων. καὶ παρελθὼν ὁ περιπατητικὸς εἰς τὴν ὀρχήστραν ἴσα βαίνων Πυθοκλεῖ εὐχαρίστησέ τε τοῖς Ἀθηναίοις καὶ ἔφη διότι· νῦν ὑμεῖς ἑαυτῶν στρατηγεῖτε, προέστηκα δ' ἐγώ. καὶ ἂν συνεπισχύσητε, τοσοῦτον δυνήσομαι ὅσον κοινῇ πάντες ὑμεῖς. ταῦτ' εἰπὼν συγκατέστησεν ἑαυτῷ τοὺς ἄλλους ἄρχοντας ὧν ἡβούλετο ὑποβαλὼν τὰ ὀνόματα.

52. καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας τύραννον αὐτὸν ἀναδείξας ὁ φιλόσοφος καὶ τὸ τῶν πυθαγορικῶν ἀναδείξας δόγμα περὶ τῆς ἐπιβουλῆς καὶ τί ἡβούλετο αὐτοῖς ἡ φιλοσοφία ἣν ὁ καλὸς Πυθαγόρας εἰσηγήσατο, καθάπερ ἰστόρησε Θεόπομπος ἐν ὀγδόῃ Φιλιππικῶν καὶ Ἑρμιππος ὁ Καλλιμάχειος, εὐθέως καὶ οὗτος τοὺς μὲν εὐφρονοῦντας τῶν πολιτῶν παρὰ τὰ Ἀριστοτέλους καὶ Θεοφράστου δόγματα, ὥς ἀληθῆ εἶναι τὴν παροιμίαν τὴν λέγουσαν μὴ παιδὶ μάχαιραν, ἐκποδῶν εὐθύς ἐποίησατο, φύλακας δ' ἐπὶ τὰς πύλας κατέστη-

σεν, ὥς νύκτωρ πολλοὺς τῶν Ἀθηναίων εὐλαβουμένους τὸ μέλλον κατὰ τῶν τειχῶν αὐτοὺς καθιμήσαντας φεύγειν. καὶ ὁ Ἀθηνίων ἱππέας ἐπαποστείλας οὓς μὲν ἐφόνευσεν οὓς δὲ καὶ δεδεμένους κατήγαγε δορυφό-
 5 ρους ἔχων πολλοὺς τῶν φρακτικῶν καλουμένων. συν-
 ἄγων δὲ καὶ ἐκκλησίας πολλάκις τὰ Ῥωμαίων φρο-
 νεῖν προσεποιεῖτο· καὶ πολλοῖς αἰτίας ἐπιφέρων ὥς b
 διαπεμπομένοις πρὸς τοὺς φυγάδας καὶ νεωτερίζου-
 σιν, ἐφόνευσεν αὐτούς· καὶ τὰς πύλας, τριάκοντα κα-
 10 ταστήσας ἐφ' ἐκάστης, οὗτ' εἰσιέναι τὸν βουλούμενον
 οὗτ' ἐξιέναι εἶα. ἀνελάμβανε δὲ καὶ τὰς οὐσίας πολ-
 λῶν καὶ τοσαῦτα χρήματα συνήθροισεν ὥς καὶ φρέατα
 πληρῶσαι πλείονα. ἐξαπέστειλε δὲ καὶ ἐπὶ τὴν χώραν
 ὥσπερ ὁδοιδόκους τῶν ἀποχωρούντων, οἵτινες αὐτοὺς
 15 ἀνῆγον ὥς αὐτόν· καὶ ἀκρίτους ἀπώλλυε προβασα-
 νίσας καὶ στρεβλώσας. πολλοῖς δὲ καὶ προδοσίας δί- c
 κας ἐπῆγεν, ὥς τοῖς φυγάσι περὶ καθόδου συνεργού-
 σιν· ὧν οἱ μὲν διὰ τὸν φόβον πρὸ τῆς κρίσεως ἔφευ-
 γον, οἱ δ' ἐν τοῖς δικαστηρίοις κατεδικάζοντο, αὐτοῦ
 20 τὰς ψήφους φέροντος. ἐνείργασατο δ' ἐν τῇ πόλει καὶ
 τῶν πρὸς τὸ ξῆν ἀναγκαίων ἐνδειαν, κριθΐδια καὶ
 πυρροὺς ὀλίγους διαμετρῶν. ἐξέπεμπε δὲ καὶ ἐπὶ τῆς
 χώρας ὀπλίτας τοὺς θηρεύοντας εἴ τις τῶν ἀνακε-
 χωρηκότων ἐντός ἐστι τῶν ὄρων, ἢ τῶν Ἀθηναίων τις d
 25 εἰς τὴν ὑπερόριον ἀποδημεῖ· καὶ τὸν ληφθέντ' ἀπε-
 τυμπάνιζεν, ὧν ἐνίους καὶ προκατανάλισκε ταῖς βα-
 σάνοις. ἐκήρυσσε τε δύντος τοῦ ἡλίου πάντας οἴκου-
 ρεῖν καὶ [μηδὲ] μετὰ λυχνοφόρου μηδένα φοιτᾶν.

53. καὶ οὐ μόνον τὰ τῶν πολιτῶν διήρπαξεν,
 30 ἀλλ' ἤδη καὶ τὰ τῶν ξένων, ἐκτείνας τὰς χεῖρας καὶ
 ἐπὶ τὰ εἰς Δῆλον τοῦ θεοῦ χρήματα. ἐκπέμψας γοῦν
 εἰς τὴν νῆσον Ἀπελλικῶντα τὸν Τήιον, πολίτην δὲ

Ἀθηναίων γενόμενον, ποικιλώτατόν τινα καὶ ἀψίκο-
 ρον ζήσαντα βίον· ὅτε μὲν γὰρ . . . ἐφιλοσόφει καὶ τὰ
 e περιπατητικὰ καὶ τὴν Ἀριστοτέλους βιβλιοθήκην καὶ
 ἄλλας συνηγόραζε συχνάς· ἦν γὰρ πολυχρήματος· τὰ
 τ' ἐκ τοῦ μητροῦ τῶν παλαιῶν αὐτόγραφα ψηφί- 5
 σματα ὑφαιρούμενος ἐκτᾶτο καὶ ἐκ τῶν ἄλλων πόλεων
 εἴ τι παλαιὸν εἶη καὶ ἀπόθετον. ἐφ' οἷς φωραθεὶς ἐν
 ταῖς Ἀθήναις ἐκινδύνευσεν ἄν, εἰ μὴ ἔφυγεν. καὶ
 μετ' οὐ πολὺ πάλιν κατηῆλθε, θεραπεύσας πολλούς·
 καὶ συναπεγράφετο τῷ Ἀθηνίῳ, ὥς ἂν ἀπὸ τῆς αὐ- 10
 τῆς δὴ αἰρέσεως ὦντι. Ἀθηνίων δ' ἐπιλαθόμενος τῶν
 f δογμάτων τῶν τοῦ περιπάτου χοίνικα κριθῶν εἰς τέσ-
 σαρὰς ἡμέρας διεμέτρει τοῖς ἀνοήτοις Ἀθηναίοις,
 ἀλεκτορίδων τροφήν καὶ οὐκ ἀνθρώπων αὐτοῖς δι-
 δούς. Ἀπελλικῶν δὲ μετὰ δυνάμεως ἐξορμήσας εἰς 15
 Δῆλον καὶ πανηγυρικῶς μᾶλλον ἢ στρατιωτικῶς ἀνα-
 στρεφόμενος, καὶ προφυλακὴν ἀμελεστέραν πρὸς τὴν
 Δῆλον μερίσας, μάλιστα δὲ τὰ ἐξόπισθε τῆς νήσου
 ἑάσας ἀφύλακτα καὶ οὐδὲ χάρακα βαλόμενος ἐκοιμᾶτο.
 τοῦτο δὲ ἐπιγνοὺς ὁ Ὀρόβιος, στρατηγὸς Ῥωμαίων 20
 215 φυλάσσαν τὴν Δῆλον, φυλάξας ἀσέλγηνον νύκτα καὶ
 ἐκβιβάσας τοὺς ἑαυτοῦ στρατιώτας, κοιμωμένοις καὶ
 μεθύουσιν ἐπιπεσὼν κατέκοψε τοὺς Ἀθηναίους καὶ
 τοὺς μετ' αὐτῶν συστρατευομένους ὥς βοσκήματα
 ἑξακοσίους τὸν ἀριθμὸν, ἐξώγρησε δὲ καὶ περὶ τετρα- 25
 κοσίους. καὶ ὁ καλὸς στρατηγὸς Ἀπελλικῶν ἔλαθε
 φυγῶν ἐκ Δῆλου. πολλοὺς δὲ καὶ συμφυγόντας κατι-
 δὼν ὁ Ὀρόβιος εἰς ἐπαύλεις συγκατέφλεξεν αὐταῖς
 οἰκίαις καὶ πάντ' αὐτῶν τὰ πολιορκητικὰ ὄργανα σὺν
 b τῇ ἐλεπόλει, ἣν εἰς Δῆλον ἐλθὼν κατεσκευάκει. στή- 30
 σας οὖν τρόπαιον ἐπὶ τῶν τόπων ὁ Ὀρόβιος καὶ βω-
 μὸν ἐπέγραψε

τούσδε θανόντας ἔχει ξείνους τάφος, οἱ περὶ Δῆλον
μαρνάμενοι ψυχὰς ὤλεσαν ἐν πελάγει,
τὴν ἱερὰν ὅτε νῆσον Ἀθηναῖοι κεραίζον
κοινὸν ἄρη βασιλεῖ Καππαδόκων θέμενοι.

5 54. Καὶ Ταρσοῦ δὲ ἐπικούρειος φιλόσοφος ἐτυ-
ράννησε Λυσίας ὄνομα. ὃς ὑπὸ τῆς πατρίδος στεφα-
νηφόρος αἰρεθεὶς, τοῦτ' ἔστιν ἱερεὺς Ἡρακλέους, οὐκ
ἀπετίθετο τὴν ἀρχήν, ἀλλ' ἐξ ἱματίου τύραννος ἦν,
πορφυροῦν μὲν μεσόλευκον χιτῶνα ἐνδεδυκώς, χλα-
10 μύδα δὲ ἐφεστρίδα περιβεβλημένος πολυτελῆ καὶ ὑπο-
δούμενος λευκὰς λακωνικάς, στέφανον δάφνης χρυ-
σῆς ἐστεμμένος, καὶ διανέμων τὰ τῶν πλουσίων τοῖς
πένησι, πολλοὺς φονεύων τῶν οὐ διδόντων.

55. Τοιοῦτοί εἰσιν οἱ ἀπὸ φιλοσοφίας στρατηγοί.
15 περὶ ὧν Δημοχάρης ἔλεγεν, ὥσπερ ἐκθύμβρας οὐδεὶς
ἂν δύναίτο κατασκευάσαι λόγῃν, οὐδ' ἐκ Σωκράτους
στρατιώτην ἄμεμπτον. ὁ γὰρ Πλάτων φησὶ τρεῖς
στρατείας στρατεύσασθαι Σωκράτη, τὴν μὲν εἰς Πο-
τίδαιαν, τὴν δὲ εἰς Ἀμφίπολιν, τὴν δὲ εἰς Βοιωτοὺς,
20 ὅτε καὶ συνέβη τὴν ἐπὶ Δηλῷ μάχην γενέσθαι. μη-
δενὸς δὲ τοῦθ' ἱστορηκότος αὐτὸς καὶ ἀριστείων φη-
σὶν αὐτὸν τετυχηκέναι ἀπάντων τῶν Ἀθηναίων φυ-
γόντων, πολλῶν δὲ καὶ ἀπολομένων. πάντα δὲ ταῦτα
ἐψευδολόγηται. ἡ μὲν γὰρ ἐπ' Ἀμφίπολιν στρατεία
25 γέγονεν ἐπὶ Ἀλκαίου ἄρχοντος Κλέωνος ἡγούμενου ἐξ
ἐπιλέκτων ἀνδρῶν, ὡς φησι Θουκυδίδης. τούτων οὖν
τῶν ἐπιλέκτων ἀνάγκη εἶναι καὶ Σωκράτην, ὃ πλὴν
τρίβωνος καὶ βακτηρίας οὐδὲν ἦν. τίς οὖν εἶπεν ἱστο-
ριογράφος ἢ ποιητής; ἢ ποῦ Θουκυδίδης τὸν Σωκρά-
30 τὴν παρενέχρωσε τὸν Πλάτωνος στρατιώτην; τί γὰρ
ἀσπίδι ξύνθημα καὶ βακτηρία; πότε δὲ καὶ εἰς Ποτί-
δαιαν ἐστρατεύσατο, ὡς ἐν τῷ Χαρμίδῃ εἴρηκεν ὁ

Πλάτων, φάσκων αὐτὸν καὶ τῶν ἀριστείων τότε Ἀλ-
κιβιάδῃ παραχωρῆσαι; τοῦτο οὔτε Θουκυδίδου ἀλλ'
οὐδ' Ἰσοκράτους εἰρηκότος ἐν τῷ περὶ τοῦ ζεύγους.
ποιᾶς δὲ καὶ μάχης γενομένης ἔλαβε τὰ ἀριστεῖα Σω-
κράτης; καὶ τί πράξας ἐπιφανὲς καὶ διάσημον; καθό- 5
λου μάχης μηδεμιᾶς συμπεσούσης, ὡς ἱστόρηκε Θου-
κυδίδης. οὐκ ἀρκεσθεὶς δὲ ταύτῃ τῇ τερατολογίᾳ ὁ
Πλάτων ἐπάγει καὶ τὴν ἐπὶ Δηλῷ γενομένην, μάλ-
λον δὲ πεπλασμένην ἀνδραγαθίαν. εἰ γὰρ καὶ τὸ Δῆ-
λιον ἡγήκει Σωκράτης, ὡς ἱστορεῖ Ἡρόδικος ὁ Κρατή- 10
τειος ἐν τοῖς πρὸς τὸν Φίλοσωκράτην, ἅμα τοῖς πολ-
λοῖς ἀσχημόνως ἂν ἔφυγε, Παγώνδου δύο τέλη περι-
πέμψαντος τῶν ἱππέων ἐκ τοῦ ἀφανοῦς περὶ τὸν λό-
216 φον. τότε γὰρ οἱ μὲν πρὸς τὸ Δῆλιον τῶν Ἀθηναίων
ἔφυγον, οἱ δ' ἐπὶ θάλατταν, ἄλλοι δ' ἐπὶ Ὠρωπόν, οἱ 15
δ' ἐπὶ Πάρνηθα τὸ ὄρος. Βοιωτοὶ δ' ἐφεπόμενοι ἔκτει-
νον, καὶ μάλιστα οἱ ἱππεῖς οἳ τε αὐτῶν καὶ Λοκρῶν.
τοιούτου οὖν κυδοιμοῦ καὶ φόβου καταλαβόντος τοὺς
Ἀθηναίους μόνος Σωκράτης, βρενθυόμενος καὶ τῷ-
φθαλμῷ παραβάλλων, εἰστήκει ἀναστέλλων τὸ Βοιω- 20
τῶν καὶ Λοκρῶν ἱππικόν; καὶ ταύτης τῆς ἀνδρείας
αὐτοῦ οὐ Θουκυδίδης μέμνηται, οὐκ ἄλλος οὐδεὶς
[οὔτε ἱστοριογράφος οὔτε] ποιητής. πῶς δὲ καὶ τῶν
b ἀριστείων Ἀλκιβιάδῃ παραχωρεῖ, τῷ μὴδ' ὅλως κεκοι-
νωνηκότι ταύτης τῆς στρατείας; ἐν δὲ τῷ Κρίτωνι ὁ 25
τῇ Μνημοσύνῃ φίλος Πλάτων οὐδὲ ποιήσασθαι ποτε
ἀποδημίαν τὸν Σωκράτη ἔξω τῆς εἰς Ἰσθμὸν πορείας
εἴρηκε. καὶ Ἀντισθένης δ' ὁ σωκρατικὸς περὶ τῶν ἀρι-
στείων τὰ αὐτὰ τῷ Πλάτωνι ἱστορεῖ. οὐκ ἔστι δ' ἔτυ-
μος λόγος οὗτος. χαρίζεται γὰρ καὶ ὁ κύων οὗτος 30
πολλὰ τῷ Σωκράτει. ὅθεν οὐδετέρῳ αὐτῶν δεῖ πιστεύ-
ειν, σκοπὸν ἔχοντας Θουκυδίδην. ὁ γὰρ Ἀντισθένης

καὶ προσεπάγει τῇ ψευδογραφίᾳ λέγων οὕτως· ἡμεῖς δὲ ἀκούομεν κὰν τῇ πρὸς Βοιωτοὺς μάχῃ τὰριστεῖά σε λαβεῖν. Εὐφῆμει, ὦ ξένε· Ἀλκιβιάδου τὸ γέρας, οὐκ ἐμόν. Σοῦ γε δόντος, ὡς ἡμεῖς ἀκούομεν. ὁ δὲ Πλάτωνος Σωκράτης εἰς Ποτίδαιαν λέγει παρεῖναι καὶ τῶν ἀριστείων Ἀλκιβιάδῃ παρακεχωρηκέναι. προτερεῖ δὲ κατὰ πάντας τοὺς ἱστορικοὺς τῆς ἐπὶ Δῆλιον στρατείας ἢ περὶ Ποτίδαιαν. ἥς Φορμίων ἐστρατήγει.

56. Πάντ' οὖν ψεύδονται οἱ φιλόσοφοι καὶ πολλὰ παρὰ τοὺς χρόνους γράφοντες οὐκ αἰσθάνονται. καθάπερ οὐδ' ὁ καλὸς Ξενοφῶν, ὃς ἐν τῷ συμποσίῳ ὑποτίθεται Καλλιᾶν τὸν Ἰππονίκου Αὐτολύκου τοῦ Λύκωνος ἐρωῶντα καὶ νενικηκότος αὐτοῦ παγκράτιον ἐστίασιν ποιούμενον καὶ σὺν τοῖς ἄλλοις δαιτυμόσι παρόντα αὐτόν, τὸν ἴσως μηδὲ γεννηθέντα ἢ περὶ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν ὑπάρχοντα. ἔστι δ' οὗτος ὁ καιρὸς καθ' ὃν Ἀριστίων ἄρχων ἦν. ἐπὶ τούτου γὰρ Εὐπόλις τὸν Αὐτόλυκον διδάξας διὰ Δημοστράτου χλευάζει τὴν νίκην τοῦ Αὐτολύκου. πάλιν ὁ Ξενοφῶν ποιεῖ τὸν Σωκράτη λέγοντα ἐν τῷ Συμποσίῳ ταυτί· καίτοι Πausanias γε, ὁ Ἀγάθωνος τοῦ ποιητοῦ ἐραστής, ἀπολογούμενος ὑπὲρ τῶν ἀκρασίᾳ συγκαλινδουμένων, εἶρηκεν ὡς καὶ στρατεύμα αλκιμώτατον ἂν γένοιτο ἐκ παιδικῶν καὶ ἐραστῶν. τούτους γὰρ ἂν ἔφη οἶεσθαι μάλιστα ἂν αἰδεῖσθαι ἀλλήλους ἀπολιπεῖν· θαυμαστὰ λέγων, εἰ γε οἱ ψόγου τε ἀφροντιστεῖν καὶ ἀναισχυντεῖν πρὸς ἀλλήλους ἐθιζόμενοι, οὗτοι μάλιστα αἰσχύνονται αἰσχρόν τι ποιεῖν. ὅτι μὲν οὖν τούτων οὐδὲν εἶρηκε Πausanias ἔξεστι μαθεῖν ἐκ τοῦ Πλάτωνος συμποσίου. Πausanias γὰρ οὐκ οἶδα σύγγραμμα, οὐδ' εἰσῆκται παρ' ἄλλῳ λαλῶν οὗτος περὶ χρήσεως ἐραστῶν καὶ παιδικῶν ἢ παρὰ Πλάτωνι· πλὴν εἴτε

κατέψευσται τοῦτο Ξενοφῶν εἴτ' ἄλλως γεγραμμένῳ τῷ Πλάτωνος ἐνέτυχε Συμποσίῳ, παρείσθω· τὸ δὲ κατὰ τοὺς χρόνους ἀστόχημα λεκτέον. Ἀριστίων, ἐφ' οὗ τὸ συμπόσιον ὑπόκειται συνηγμένον, πρὸ τεσσαρῶν ἐτῶν Εὐφῆμου πρότερος ἦρξε, καθ' ὃν Πλάτων τὰ Ἀγάθωνος νικητήρια γέγραπεν, ἐν οἷς Πausanias τὰ περὶ τῶν ἐρωτικῶν διεξέρχεται. θαυμαστὸν οὖν καὶ τερατῶδες εἰ τὰ μήπω ῥηθέντα, μετὰ δὲ τέτταρα ἔτη ἐπιχειρηθέντα παρ' Ἀγάθωνι, Σωκράτης παρὰ Καλλιᾶ δειπνῶν εὐθύνει οὐ δεόντως ῥηθέντα.

57. Ὅλως δὲ λῆρός ἐστι τῷ Πλάτωνι τὸ συμπόσιον. ὅτε γὰρ Ἀγάθων ἐνίκα, Πλάτων ἦν τεσσαρεσκαίδεκα ἐτῶν. ὁ μὲν γὰρ ἐπὶ ἄρχοντος Εὐφῆμου στεφανοῦται ληναίοις, Πλάτων δὲ γεννᾶται ἐπὶ Ἀπολλοδώρου τοῦ μετ' Εὐθύδημον ἄρξαντος· δύο δὲ καὶ ὀγδοήκοντα βιώσας ἔτη μετήλλαξεν ἐπὶ Θεοφίλου τοῦ μετὰ Καλλίμαχον, ὃς ἐστὶν ὀγδοηκοστὸς καὶ δεύτερος. ἀπὸ δὲ Ἀπολλοδώρου καὶ τῆς Πλάτωνος γενέσεως τεσσαρεσκαίδεκάτος ἐστὶν ἄρχων Εὐφημος, ἐφ' οὗ τὰ ἐπινίκια Ἀγάθωνος ἐστιῶνται. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Πλάτων δηλοῖ τὴν συνουσίαν ταύτην πρὸ πολλοῦ γεγονέναι, λέγων οὕτως ἐν τῷ συμποσίῳ· εἰ νεωστὶ ἤγει τὴν συνουσίαν γεγονέναι, ὥστε καμὲ παραγενέσθαι. Ἐγὼ γάρ· ἔφη. Πόθεν, ἦν δ' ἐγώ, ὦ Γλαύκων; οὐκ οἶσθ' ὅτι πολλῶν ἐτῶν Ἀγάθων οὐκ ἐπιδεδήμηκε; καὶ προελθὼν φησιν· ἀλλ' εἰπέ μοι, πότ' ἐγένετο ἡ συνουσία αὕτη; Καρῶ εἶπον ὅτι παίδων ἔτι ὄντων ἡμῶν, ὅτε τῇ τραγωδίᾳ ἐνίκησεν ὁ Ἀγάθων. ὅτι δὲ πολλὰ ὁ Πλάτων παρὰ τοὺς χρόνους ἀμαρτάνει δῆλόν ἐστιν ἐκ πολλῶν. κατὰ γὰρ τὸν εἰπόντα ποιητὴν ὅτι κεν ἐπ' ἀκαιρίμαν γλῶτταν ἔλθῃ τοῦτο μὴ διακρίνας γράφει. οὐ γὰρ ἀγράφως τι ἔλεγεν, ἀλλὰ πάνυ ἐσκεμμένως.

58. ὥς ἐν τῷ Γοργία γράφων φησὶν ἄθλιος ἄρα d
 οὗτος ὁ Ἀρχελάος ἐστὶ κατὰ τὸν σὸν λόγον. Εἶπερ γε,
 ὦ φίλε, ἄδικος. εἴτα ῥητῶς εἰπὼν ὥς κατέχοντος τὴν
 Μακεδόνων ἀρχὴν Ἀρχελάου προβάς γράφει τάδε
 5 ἔκαστος Περικλέα τοῦτον νεωστὶ τετελευτηκότα. εἰ δὲ
 νεωστὶ τετελεύτηκε Περικλῆς, Ἀρχελάος οὐπω κύριός
 ἐστὶ τῆς ἀρχῆς· εἰ δ' οὗτος βασιλεύει, πρὸ πολλοῦ
 πάνυ χρόνου ἀπέθανε Περικλῆς. Περδίκκας τοίνυν
 πρὸ Ἀρχελάου βασιλεύει, ὥς μὲν ὁ Ἀκάνθιος φησι
 10 Νικομήδης ἔτη τεσσαράκοντα ἔν· Θεόπομπος δὲ τριά- e
 κοντα πέντε, Ἀναξιμένης τεσσαράκοντα, Ἰερώνυμος
 εἴκοσιν ὀκτώ, Μαρσύας δὲ καὶ Φιλόχορος εἴκοσι τρία.
 τούτων οὖν διαφόρως ἱστορουμένων λάβωμεν τὸν
 ἐλάχιστον ἀριθμὸν τὰ εἴκοσι τρία ἔτη. Περικλῆς δ'
 15 ἀποθνήσκει κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τοῦ Πελοποννησια-
 κοῦ πολέμου, ἄρχοντας Ἐπαμείνωνος, ἐφ' οὗ τελευτᾷ
 [Ἀλέξανδρος, καὶ τὴν βασιλείαν Περδίκκας διαδέχε-
 ται, ὃς ἐβασίλευεν ἕως Καλλίου, ἐφ' οὗ τελευτᾷ] Περ-
 δίκκας καὶ τὴν βασιλείαν Ἀρχελάος διαδέχεται. πῶς
 20 οὖν νεωστὶ κατὰ Πλάτωνα τελευτᾷ Περικλῆς; ἐν δὲ
 τῷ αὐτῷ Γοργία ὁ Πλάτων τὸν Σωκράτη ποιεῖ λέ-
 γοντα ἔκαστος πέρυσσι βουλευεῖν λαχόν, ἐπειδὴ ἡ φυλὴ f
 ἐπρυτάνευε καὶ ἔδει με ἐπιψηφίζεῖν, γέλωτα παρεῖχον
 καὶ οὐκ ἠδυνάμην ἐπιψηφίσαι. τοῦτο ὁ Σωκράτης
 25 οὐ κατὰ ἀδυναμίαν ἐποίησεν, ἀλλὰ μᾶλλον κατὰ ἀν-
 δραγαθίαν· οὐ γὰρ ἠβούλετο λύειν δημοκρατίας νό-
 μους. παρίστησι δὲ τοῦτο σαφῶς ὁ Ξενοφῶν ἐν πρῶ-
 τῷ Ἑλληνικῶν ἐκτιθεὶς οὕτως τῶν δὲ πρυτάνεων τινῶν
 οὐ φασκόντων προθήσειν τὴν διαψήφισιν παρὰ τοὺς
 30 νόμους, αὐτὸς Καλλίξενος ἀναβάς κατηγορεῖ αὐτῶν. 218
 οἱ δ' ἐβόων καλεῖν τοὺς οὐ φάσκοντας. οἱ δὲ πρυτάνεις

φοβηθέντες ὁμολόγουν ἅπαντες προθήσειν, πλὴν
 Σωκράτους τοῦ Σωφρονίσκου. οὗτος δὲ οὐκ ἔφη,
 ἀλλὰ κατὰ τοὺς νόμους πάντα ποιήσειν. οὗτός ἐστιν
 ὁ διαψηφισμὸς ὁ γενόμενος κατὰ τῶν περὶ Ἐρασινίδην
 στρατηγῶν, ὅτι τοὺς ἐν Ἀργινούσαις ἐν τῇ ναυμαχίᾳ 5
 ἀπολομένους οὐκ ἀνείλυντο. ἐγένετο δὲ ἡ ναυμαχία
 ἐπὶ ἄρχοντος Καλλίου, τῆς Περικλέους τελευτῆς ὕστε-
 ρον ἔτεσιν εἴκοσι καὶ τέτταρσιν.
 b 59. Ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ ἐν τῷ Πρωταγόρᾳ διάλογος,
 μετὰ τὴν Ἰππονίκου τελευτὴν γενόμενος, παρειληφό- 10
 τος ἤδη τὴν οὐσίαν Καλλίου, τοῦ Πρωταγόρου [μέ-
 μνηται] παραγεγονότος τὸ δεύτερον οὐ πολλαῖς πρό-
 τερον ἡμέραις. ὁ δ' Ἰππόνικος ἐπὶ μὲν Εὐθυδήμου
 ἄρχοντος στρατηγῶν παρατέτακται μετὰ Νικίου πρὸς
 Ταναγραίους καὶ τοὺς παραβοηθοῦντας Βοιωτῶν, καὶ 15
 τῇ μάχῃ νενίκηκε. τέθνηκε δὲ πρὸ τῆς ἐπ' Ἀλκαίου
 διδασκαλίας τῶν Εὐπόλιδος Κολάκων οὐ πολλῷ χρό-
 νῳ κατὰ τὸ εἶκος. πρόσφατον γὰρ τινα τοῦ Καλλίου
 τὴν παράληψιν τῆς οὐσίας ἐμφαίνει τὸ δράμα. ἐν οὖν
 c τούτῳ τῷ δράματι Εὐπόλις τὸν Πρωταγόραν ὥς ἐπι- 20
 δημοῦντα εἰσάγει, Ἀμειψίας δ' ἐν τῷ Κόννῳ, δύο
 πρότερον ἔτεσι διδαχθέντι, οὐ καταριθμεῖ αὐτὸν ἐν
 τῷ τῶν φροντιστῶν χορῷ. δῆλον οὖν ὥς μεταξὺ τού-
 των τῶν χρόνων παραγέγονεν. ὁ δὲ Πλάτων καὶ τὸν
 Ἥλειον Ἰππίαν συμπαρόντα ποιεῖ ἐν τῷ Πρωταγόρᾳ 25
 μετὰ τινῶν ἰδίων πολιτῶν· οὓς οὐκ εἶκος ἐν Ἀθήναις
 d ἀσφαλῶς διατρίβειν πρὸ τοῦ τὰς ἐνιαυσίας ἐπὶ Ἰσάρ-
 χου ἐλαφηβολιῶνος συντελεσθῆναι σπονδάς. ὁ δὲ
 τὸν διάλογον ὑφίσταται γινόμενον περὶ τοὺς καιροὺς
 τούτους, καθ' οὓς αἱ σπονδαὶ προσφάτως ἐγεγόνεσαν· 30
 λέγει γοῦν· εἰ γὰρ εἴεν ἄνθρωποι ἄγριοι, οἷους πέρυσσι
 Φερεκράτης ὁ ποιητὴς ἐδίδαξεν ἐπὶ ληναίῳ. ἐδι-

δάχθησαν δὲ οἱ Ἄγριοι ἐπ' Ἀριστίωνος ἄρχοντος, ἀφ' οὗ ἐστὶν ἄρχων Ἀστυφίλος πέμπτος ὢν ἀπὸ Ἰσάρχου, καθ' ὃν αἱ σπονδαὶ ἐγένοντο. Ἰσαρχος γάρ, εἴτ' Ἀμεινίας, μεθ' ὃν Ἀλκαῖος, εἴτ' Ἀριστίων, εἴτ' Ἀστυφί-
 5 λος. παρὰ τὴν ἱστορίαν οὖν ὁ Πλάτων ἐν τῷ διαλόγῳ εἰς τὰς Ἀθήνας παράγει πολεμίους ὄντας τοὺς περὶ τὸν Ἰππίαν, μὴ τῆς ἐκεχειρίας αὐτῆς μενούσης.

60. Κὰν ἄλλοις δ' ὁ Πλάτων φησὶ Χαιρεφῶντα ἐρωτῆσαι τὴν Πυθίαν εἰ τις εἴη Σωκράτους σοφώτε-
 10 ρος· καὶ τὴν ἀνελεῖν, μηδέν. κὰν τούτοις δὲ μὴ συμφωνῶν Ξενοφῶν φησὶ· Χαιρεφῶντος γὰρ ποτε ἐπερωτήσαντος ἐν Δελφοῖς ὑπὲρ ἐμοῦ ἀνείλεν ὁ Ἀπόλλων πολλῶν παρόντων, μηδέν. εἶναι ἀνθρώπων ἐμοῦ μήτε δικαιοτέρον μήτε σωφρονέστερον. πῶς οὖν εὐλόγον
 15 ἢ πιθανὸν Σωκράτῃ τὸν ὁμολογοῦντα μηδὲν ἐπίστασθαι σοφώτατον ἀπάντων ὑπὸ τοῦ πάντα ἐπισταμένου θεοῦ ἀναρρηθῆναι; εἰ γὰρ τοῦτό ἐστι σοφία, τὸ μηδὲν εἰδέναι, τὸ πάντα εἰδέναι φανλότης ἂν εἴη. τίς δ' ἦν χρεῖα τῷ Χαιρεφῶντι παρενοχλεῖν τὸν θεὸν περὶ Σω-
 20 κράτους πυνθανόμενον; αὐτὸς γὰρ ἦν ἀξιόπιστος ὑπὲρ αὐτοῦ λέγων ὡς οὐκ ἔστι σοφός. βλάξ γάρ τις ἦν τοιαῦτ' ἐρωτῶν τὸν θεόν, ὥσανεὶ καὶ τοιαῦτά τινα, τῶν ἀττικῶν ἐρίων εἰ ἄλλ' ἐστὶ μαλακώτερα, ἢ τῶν ἐν Βάκτροις καμῆλων εἰ εἰσὶ τινες δυνατώτεροι,
 25 ἢ εἰ Σωκράτους ἐστὶ τις σιμότερος. τοὺς γὰρ τὰ τοιαῦτα πυνθανομένους εὐστόχως ἐπιροαπίζει ὁ θεός· ὡς καὶ τὸν πυνθόμενον, εἴτ' Αἰσωπός ἐστιν ὁ λογοποιὸς ἢ ἄλλος τις,

πῶς ἂν πλουτήσαιμι, Διὸς καὶ Αἰητοῦς υἱέ;
 30 χλευάζων ἀπεκρίνατο

εἰ τὸ μέσον κτήσαιο Κορίνθου καὶ Σικυῶνος.

61. Ἀλλὰ μὲν οὐδὲν ὢν ὁ Πλάτων εἶρηκε περὶ

b Σωκράτους τῶν κωμικῶν τις εἶρηκεν, οὐθ' ὅτι μαίας βλοσυρᾶς υἱὸς ἦν οὐθ' ὅτι Ξανθίππη χαλεπὴ ἦν γυνή, ἣτις καὶ νιπτήρας αὐτοῦ κατέχει τῆς κεφαλῆς, οὐθ' ὡς Ἀλκιβιάδης συνεκοιμήθη ὑπὸ τὴν αὐτὴν γενόμενος
 5 χλαῖναν. καίτοι ἀναγκαῖον ἦν τοῦτο ἐκκωδωνισθῆναι ὑπὸ Ἀριστοφάνους τοῦ καὶ ἐν τῷ συμποσίῳ κατὰ Πλάτωνα· οὐ γὰρ ἂν ἐσίγησε τοῦτ' Ἀριστοφάνης ὡς τοὺς νέους διαφθείροντος. Ἀσπασία μέντοι, ἡ σοφὴ τοῦ
 c Σωκράτους διδάσκαλος τῶν ῥητορικῶν λόγων, ἐν τοῖς φερομένοις ὡς αὐτῆς ἔπεσιν, ἄπερ Ἡρόδικος ὁ Κρα-
 10 τήτειος παρέθετο, φησὶν οὕτως

Σώκρατες, οὐκ ἔλαθές με πόθῳ δηχθεὶς φρένα τὴν σὴν

παιδὸς Δεινομάχης καὶ Κλεινίου. ἀλλ' ὑπάκου-
 15 σον,

εἰ βούλει σοι ἔχειν εὖ παιδικά· μηδ' ἀπιθήσης ἀγγέλῳ, ἀλλὰ πιθοῦ· καὶ σοι πολὺ βέλτιον ἔσται.

καγὼ ὅπως ἤκουσα χαρᾶς ὑπο σῶμα λιπαίνω
 20 ἰδρῶτι, βλεφάρων δὲ γόος πέσεν οὐκ ἐθελήτως. στέλλου, πλησάμενος θυμὸν μούσης κατόχοιο, ἢ τόνδ' αἰρήσεις ῥόδῃς δεινοῖσι πόθοισιν. ἀμφοῖν γὰρ φιλίας ἢδ' ἀρχή· τῇδε καθέξεις αὐτόν, προσβάλλων ἀκοαῖς ὀπτήρια θυμοῦ.

κυνηγεῖ οὖν ὁ καλὸς Σωκράτης ἐρωτοδιδάσκαλον
 25 ἔχων τὴν Μιλησίαν, ἀλλ' οὐκ αὐτὸς θηρεύεται, ὡς ὁ Πλάτων ἔφη, λινοστατούμενος ὑπὸ Ἀλκιβιάδου. καὶ μὴν οὐ διαλείπει γε κλαίων, ὡς ἂν οἶμαι δυσήμερων. ἰδοῦσα γὰρ αὐτὸν ἐν οἴῳ ἦν καταστήματι Ἀσπασία
 30 φησὶν

τίπτε δεδάκρυσαι, φίλε Σώκρατες; ἢ σ' ἀνα-
 κινεῖ

στερνοῖς ἐνναίων σκηπτὸς πόθος ὄμμασι θραυσθεῖς

παιδὸς ἀνικῆτου; τὸν ἐγὼ τιθασὸν σοι ὑπέστην ποιῆσαι.

5 ὅτι δὲ οὕτως ἦρα τοῦ Ἀλκιβιάδου δῆλον ποιεῖ Πλάτων ἐν τῷ Πρωταγόρᾳ, καίτοι μικρὸν ἀπολείποντος τῶν τριάκοντα ἐτῶν. λέγει δ' οὕτως· πόθεν, ὦ Σώκρατες, φαίνεται; ἢ δηλαδὴ ἀπὸ κυνηγεσίου τοῦ περὶ τὴν Ἀλκιβιάδου ὥραν; καὶ μὴν μοι καὶ πρόφην ἰδόντι καλὸς
10 ἐφαίνετο ὁ ἀνὴρ ἔτι· ἀνὴρ μέντοι, ὦ Σώκρατες, ὥς γ' ἐν ἡμῖν αὐτοῖς εἰρησθαι, καὶ πώγωνος ἤδη ὑποπιμπλάμενος. Εἶτα τί δὴ τοῦτ'; οὐ σὺ μέντοι Ὀμήρου 220 ἐπαινέτης εἶ, ὃς ἔφη χαριεστάτην ἦβην εἶναι τοῦ ὑπηνήτου, ἣν νῦν Ἀλκιβιάδης αὐτὸς ἔχει.

15 62. Πεφύκασι δ' οἱ πλεῖστοι τῶν φιλοσόφων τῶν κωμικῶν κακῆγοροι μᾶλλον εἶναι, εἴ γε καὶ Αἰσχίνης ὁ σωκρατικὸς ἐν μὲν τῷ Τηλαύγει Κριτόβουλον τὸν Κρίτωνος ἐπ' ἀμαθία καὶ ὀυπαρότητι βίου κωμῶδει, τὸν δὲ Τηλαύγην αὐτὸν ἱματίου μὲν φορήσεως καθ' ἡμέραν ἡμιωβόλιον κναφεῖ τελοῦντα μισθόν, κωδίῳ
20 δὲ ἔξωσμένον καὶ τὰ ὑποδήματα σπαρτίοις ἐνημμένον σαπροῖς· καὶ Τελέσαντα τὸν ῥήτορα οὐ μετρίως διαγελά. ἐν δὲ τῇ Ἀσπασίᾳ Ἰππόνικον μὲν τὸν Καλλίου κοάλεμον προσαγορεύει, τὰς δ' ἐκ τῆς Ἰωνίας γυναῖ-
25 κας συλλήβδην μοιχάδας καὶ κερδαλέας. ὁ δὲ Καλλίας αὐτοῦ περιέχει τὴν τοῦ Καλλίου πρὸς τὸν πατέρα διαφορὰν καὶ τὴν Προδίκου καὶ Ἀναξαγόρου τῶν σοφιστῶν διαμώκησιν. λέγει γὰρ ὥς ὁ μὲν Πρόδικος Θηραμένην μαθητὴν ἀπετέλεσεν, ὁ δ' ἕτερος Φιλόξε-
30 νον τὸν Ἐρύξιδος καὶ Ἀριφράδην τὸν ἀδελφὸν Ἀριγνώτου τοῦ κιθαρωδοῦ, θέλων ἀπὸ τῆς τῶν δηλωθέντων μοχθηρίας καὶ περὶ τὰ φαῦλα λιχνείας ἐμφα-

νίσαι τὴν τῶν παιδευσάντων διδασκαλίαν. ἐν δὲ τῷ Ἀξιόχῳ πικρῶς Ἀλκιβιάδου κατατρέχει ὥς οἰνόφλυγος καὶ περὶ τὰς ἀλλοτρίας γυναῖκας σπουδάζοντος.

63. Ἀντισθένης δ' ἐν θατέρῳ τῶν Κύρων κακο-
λογῶν Ἀλκιβιάδην καὶ παράνομον εἶναι λέγει καὶ εἰς 5
γυναῖκας καὶ εἰς τὴν ἄλλην δίαιταν. συνεῖναι γὰρ φησιν αὐτὸν καὶ μητρὶ καὶ θυγατρὶ καὶ ἀδελφῇ, ὥς
d Πέρσας. ὁ δὲ πολιτικὸς αὐτοῦ διάλογος ἀπάντων κα-
ταδρομὴν περιέχει τῶν Ἀθήνησι δημαγωγῶν, ὁ δ' Ἀρχέλαος Γοργίου τοῦ ῥήτορος, ἢ δ' Ἀσπασία τῶν 10
Περικλέους υἱῶν Ξανθίππου καὶ Παράλου διαβολήν. τούτων γὰρ τὸν μὲν Ἀρχεστράτου φησὶν εἶναι συμ-
βιωτὴν, τοῦ παραπλήσια ταῖς ἐπὶ τῶν μιαιφάνων οἰκημά-
των ἐργαζομένου, τὸν δ' Εὐφήμου συνήθη καὶ γνώ-
ριμον τοῦ φορτικὰ σκώπτοντος καὶ ψυχρὰ τοὺς συναν- 15
τῶντας. καὶ Πλάτωνα δὲ μετονομάσας Σάθωνα ἀσυρῶς καὶ φορτικῶς, τὸν ταύτην ἔχοντα τὴν ἐπιγραφὴν
e διάλογον ἐξέδωκε κατ' αὐτοῦ. τούτοις γὰρ τοῖς ἀν-
δράσιν οὐδεὶς ἀγαθὸς σύμβουλος εἶναι δοκεῖ, οὐ στρα-
τηγὸς νόμιμος, οὐ σοφιστὴς ἀξιόλογος, οὐ ποιητὴς 20
ὠφέλιμος, οὐ δῆμος εὐλόγιστος· ἀλλὰ Σωκράτης, ὁ μετὰ τῶν Ἀσπασίας ἀνλητρίδων ἐπὶ τῶν ἐργαστηρίων
συνδιατρίβων, καὶ Πίστωνι τῷ θωρακοποιῷ διαλεγό-
μενος, καὶ Θεοδότῃ διδάσκων τὴν ἐταίραν ὥς δεῖ
τοὺς ἐραστὰς παλεύειν, ὥς Ξενοφῶν παρίστησιν ἐν 25
δευτέρῳ Ἀπομνημονευμάτων. τοιαῦτα γὰρ ποιεῖ αὐ-
f τὸν παραγγέλματα τῇ Θεοδότῃ λέγοντα, ἃ οὔτε Νικῶ
ἢ Σαμία ἢ Καλλιστράτῃ ἢ Λεσβία ἢ Φιλαινίδι ἢ Λευ-
καδία ἀλλ' οὐδὲ ὁ Ἀθηναῖος Πυθόνικος συνεοράκασι
πόθων θέλγητρα· οὗτοι γὰρ περὶ ταῦτα ἡσχόληντο 30
περιττῶς. ἐπιλείποι δ' ἂν μ' ὁ πᾶς χρόνος, εἰ ἐκτί-
θεσθαι βουληθείην τὰς σεμνὰς τῶν φιλοσόφων μέμ-

ψεις. κατὰ γὰρ αὐτὸν δὴ τὸν Πλάτωνα ἐπιρρεῖ δὴ ὄχλος μοι τοιούτων γοργόνων καὶ πηγάσων καὶ ἄλλων 221 ἀμηχάνων πλήθει τε καὶ ἀτοπία τερατολόγων τινῶν φύσεων. διόπερ κατασιωπήσομαι.

5 64. Τοσαῦτα τοῦ Μασουρίου εἰπόντος καὶ ὑπὸ πάντων θαυμασθέντος διὰ σοφίαν ὁ Οὐλπιανὸς σιωπῆς γενομένης ἔφη, δοκεῖτέ μοι, ἄνδρες δαιτυμόνες, σφοδροῖς κατηντλησθαι λόγοις παρὰ προσδοκίαν βεβαπτίσθαι τε τῷ ἀκράτῳ·

10 ἀνὴρ γὰρ ἔλκων οἶνον ὥς ὕδωρ ἵππος σκυθιστὶ φωνεῖ κούδὲ κάππα γιγνώσκων ...

κεῖται δ' ἄναυδος ἐν πίθῳ κολυμβήσας,

κάθυπνος ὥς μήκωνα φάρμακον πίνων,

φησὶν ὁ Βυζάντιος Παρμένων. ἢ ἀπολελείθωσθε ὑπὸ

15 τῶν προειρημένων γοργόνων; περὶ ὧν ὥς ὄντως γεγονάσιν τινα ζῶα ἀπολιθώσεως ἀνθρώποις αἷτια ἱστορεῖ Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιος ἐν δευτέρῳ κτηνῶν ἱστορίας οὕτως· τὴν γοργόνα τὸ ζῶον καλοῦσιν οἱ ἐν Λιβύῃ νομάδες, ὅπου καὶ γίνεται, κατωβλέπα. ἔστι δὲ

20 ὥς οἱ μὲν πλεῖστοι λέγουσιν, ἐκ τῆς δορᾶς σημειούμενοι, προβάτῳ ἄγρίῳ ὅμοιον, ὥς δ' ἐνιοὶ φασὶ μόσχῳ. ἔχειν δὲ λέγουσιν αὐτὸ τοιαύτην ἀναπνοὴν ὥστε πάντα τὸν ἐντυχόντα τῷ ζῷῳ διαφθείρειν. φέρειν δὲ χαίτην c ἀπὸ τοῦ μετώπου καθειμένην ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς,

25 ἣν ὁπόταν μόγῃς διασεισάμενη διὰ τὴν βαρύτητα ἐμβλέψῃ, κτείνει τὸν ὑπ' αὐτῆς θεωρηθέντα, οὐ τῷ πνεύματι ἀλλὰ τῇ γιγνομένη ἀπὸ τῶν ὀμμάτων φύσεως φορᾶ, καὶ νεκρὸν ποιεῖ. ἐγνώσθη δὲ οὕτως. τῶν

μετὰ Μαρίου τινὲς ἐπὶ Ἰογόρθαν στρατευσαμένων 30 ἰδόντες τὴν γοργόνα δόξαντές τε διὰ τὸ κάτω νενευκέναι βραδέως τε κινεῖσθαι ἄγριον εἶναι πρόβατον, ὥρμησαν ἐπ' αὐτὸ ὥς κατεργασόμενοι οἷς εἶχον ξί-

d φεσι. τὸ δὲ πτοηθὲν διασεισάμενόν τε τὴν τοῖς ὄμμασιν ἐπικειμένην χαίτην παραχρῆμα ἐποίησε τοὺς ὀρμήσαντας ἐπ' αὐτὸ νεκρούς. πάλιν δὲ καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ ποιησάντων ἐτέρων νεκρῶν τε γενηθέντων, αἰεὶ τῶν προσφερομένων ἀπολλυμένων, ἱστορήσαντες τινὲς 5 παρὰ τῶν ἐπιχωρίων τὴν τοῦ ζῶου φύσιν μακρόθεν ἐνεδρεύσαντες αὐτὸ ἱππεῖς τινὲς νομάδες Μαρίου κελεύσαντος κατηκόντισαν, ἥκόν τε φέροντες πρὸς τὸν e στρατηγὸν τὸ θηρίον.· τοῦτο μὲν οὖν ὥς ἦν ἄρα τοιοῦτο ἢ δορὰ ἢ τε Μαρίου στρατεία μηνύει. ἐκεῖνο 10 μέντοι τὸ λεγόμενον ὑπὸ τοῦ ἱστοριογράφου οὐκ ἔτι πιστόν, ὥς εἰσὶ τινες κατὰ τὴν Λιβύην ὀπισθονόμοι καλούμενοι βόες, διὰ τὸ μὴ ἔμπροσθεν αὐτοὺς πορευομένους νέμεσθαι, ἀλλ' εἰς τοῦπίσω ὑποχωροῦντας τοῦτο ποιεῖν· εἶναι γὰρ αὐτοῖς ἐμπόδιον πρὸς τὴν τοῦ 15 κατὰ φύσιν νομὴν τὰ κέρατα οὐκ ἄνω ἀνακεκυφότα καθάπερ τὰ τῶν λοιπῶν ζῴων, ἀλλὰ κάτω νενευκότα καὶ ἐπισκοτοῦντα τοῖς ὄμμασι. τοῦτο γὰρ ἄπιστόν ἐστιν, οὐδενὸς ἐτέρου ἐπιμαρτυροῦντος ἱστορικοῦ.

f 65. Ταῦτα τοῦ Οὐλπιανοῦ εἰπόντος ἐπιμαρτυρῶν 20 ὁ Λαρήνσιος καὶ συγκατατιθέμενος τῷ λόγῳ ἔφη τὸν Μάριον τῶν ζῴων τούτων δορᾶς εἰς τὴν Ῥώμην ἀναπεπομφέναι, ἃς μηδένα εἰκάσαι δεδυνῆσθαι τίνος εἰσί, διὰ τὸ παράδοξον τῆς ὀψεως· ἀνατεθεῖσθαι τε τὰς δορᾶς ταύτας ἐν τῷ τοῦ Ἡρακλέους ἱερῷ, ἐν ᾧ οἱ 25 τοὺς θριάμβους κατὰγοντες στρατηγοὶ ἐστιῶσι τοὺς πολίτας, καθάπερ πολλοὶ τῶν ἡμεδαπῶν ποιηταὶ καὶ 222 συγγραφεῖς εἰρήκασιν. ὑμεῖς οὖν, ᾧ γραμματικοί, κατὰ τὸν Βαβυλώνιον Ἡρόδικον, μηδὲν τῶν τοιούτων ἱστοροῦντες 30

φεύγετ' Ἀριστάρχαιοι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης

Ἑλλάδα, τῆς ξουθῆς δειλότεροι κεμάδος,
γωνιοβόμβυκες, μονοσύλλαβοι, οἷσι μέμηλεν
τὸ σφῖν καὶ τὸ σφῶν καὶ τὸ μῖν ἡδὲ τὸ νῖν.
τοῦθ' ὑμῖν εἴη δυσπέμφελον· Ἡροδίκῃ δὲ
Ἑλλὰς ἀεὶ μίμνοι καὶ θεόπαις Βαβυλῶν.
κατὰ γὰρ τὸν κωμωδιοποιὸν Ἀναξανδρίδην
ἡδονὴν ἔχει,
ὅταν τις εὖρη καινὸν ἐνθύμημά τι,
δηλοῦν ἅπασιν· οἱ δ' ἑαυτοῖσιν σοφοὶ
10 πρῶτον μὲν οὐκ ἔχουσι τῆς τέχνης κριτὴν·
εἶτα φθονοῦνται. χρεὶ γὰρ εἰς ὄχλον φέρειν,
ἅπανθ' ὅσ' ἂν τις καινότητ' ἔχειν δοκῇ.
ἐπὶ τούτοις τοῖς λόγοις ἀναχωροῦντες οἱ πολλοὶ λελη-
θότως διέλυσαν τὴν συνουσίαν.

ς

15 1. Ἐπειδὴ ἀπαιτεῖς συνεχῶς ἀπαντῶν, ἐταῖρε Τι-222
μόκρατες, τὰ παρὰ τοῖς δειπνοσοφισταῖς λεγόμενα,
καινά τινα νομίζων ἡμᾶς εὐρίσκειν, ὑπομνήσομέν σε
τὰ παρ' Ἀντιφάνει λεγόμενα ἐν Ποιήσει τόνδε τὸν
τρόπον

20 μακάριόν ἐστιν ἡ τραγωδία
ποίημα κατὰ πάντ'· εἴ γε πρῶτον οἱ λόγοι
ὑπὸ τῶν θεατῶν εἰσιν ἐγνωρισμένοι,
πρὶν καὶ τιν' εἰπεῖν, ὥς ὑπομνήσαι μόνον
δεῖ τὸν ποιητὴν. Οἰδίπουν γὰρ ἂν μόνον
25 φῶ, τᾶλλα πάντ' ἴσασιν· ὁ πατήρ Λαίος,

μήτηρ Ἰοκάστη, θυγατέρες, παῖδες τίνες,
τί πείσεθ' οὗτος, τί πεποίηκεν. ἂν πάλιν
εἴπῃ τις Ἀλκμέωνα, καὶ τὰ παιδία
πάντ' εὐθύς εἴρηχ', ὅτι μανεῖς ἀπέκτονεν
τὴν μητέρ', ἀγανακτῶν δ' Ἀδραστος εὐθέως
ἤξει, πάλιν τ' ἄπεισι.
ἔπειθ', ὅταν μηδὲν δύνωντ' εἰπεῖν ἔτι,
κομιδῇ δ' ἀπειρήκωσιν ἐν τοῖς δράμασιν,
αἴρουσιν ὥσπερ δάκτυλον τὴν μηχανήν,
καὶ τοῖς θεωμένοισιν ἀποχρώντως ἔχει.
223 ἡμῖν δὲ ταῦτ' οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ πάντα δεῖ
εὐρεῖν, ὀνόματα καινά, τὰ διωκημένα
πρότερον, τὰ νῦν παρόντα, τὴν καταστροφὴν,
τὴν εἰσβολήν. ἂν ἐν τι τούτων παραλίπη
Χρέμης τις ἢ Φεῖδων τις ἐκσυρίττεται·
15 Πηλεῖ δὲ πάντ' ἔξεστι καὶ Τεύκρῳ ποιεῖν.

Δίφιλος δ' ἐν Ἑλενηφοροῦσιν

ὦ τόνδ' ἐποπτεύουσα καὶ κεκτημένη
Βραυρῶνος ἱεροῦ θεοφιλέστατον τόπον,
b Ἀητοῦς Διὸς τε τοξόδαμνε παρθένε,
ὥς οἱ τραγωδοὶ φασίν, οἷς ἐξουσία
ἔστιν λέγειν ἅπαντα καὶ ποιεῖν μόνοις.

2. Τιμοκλῆς δ' ὁ κωμωδιοποιὸς κατὰ πολλὰ χρη-
σίμην εἶναι λέγων τῷ βίῳ τὴν τραγωδίαν φησὶν ἐν
Διονυσιαξούσαις
25

ὦ τᾶν, ἄκουσον ἦν τί σοι μέλλω λέγειν.
ἄνθρωπός ἐστι ζῶον ἐπίπονον φύσει,
καὶ πολλὰ λυπῆρ' ὁ βίος ἐν ἑαυτῷ φέρει.
παραψυχὰς οὖν φροντίδων ἀνεύρετο
c ταύτας· ὁ γὰρ νοῦς τῶν ἰδίων λήθην λαβὼν
πρὸς ἄλλοτρίῳ τε ψυχαγωγηθεὶς πάθει,
μεθ' ἡδονῆς ἀπῆλθε παιδευθεὶς θ' ἅμα.
30

τοὺς γὰρ τραγωδοὺς πρῶτον, εἰ βούλει, σκόπει,
ὥς ὠφελούσι πάντας. ὁ μὲν ὦν γὰρ πένης
πτωχότερον αὐτοῦ καταμαθὼν τὸν Τήλεφον
γενόμενον ἤδη τὴν πενίαν ῥᾶον φέρει·
5 ὁ νοσῶν δὲ μανικῶς Ἀλκμέων' ἐσκέψατο·
ὀφθαλμιαῖ τις, εἰσὶ Φινεῖδαι τυφλοί.
τέθνηκέ τῳ παῖς, ἡ Νιόβη κεκούρικεν. d
χωλός τις ἐστὶ, τὸν Φιλοκτήτην ὄρα.
γέρων τις ἀτυχεῖ, κατέμαθεν τὸν Οἰνέα.
10 ἅπαντα γὰρ τὰ μείζον' ἢ πέπονθέ τις
ἀτυχήματ' ἄλλοις γεγονότ' ἐννοούμενος
τὰς αὐτὸς αὐτοῦ συμφορὰς ῥᾶον φέρει.

3. Καὶ ἡμεῖς οὖν, ὦ Τιμόκρατες, ἀποδίδομέν σοι
τὰ τῶν δειπνοσοφιστῶν λείψανα, καὶ οὐ δίδομεν, ὥς
15 ὁ Κοθωκίδης φησὶ ῥήτωρ Δημοσθένην χλευάζων, ὃς
Φιλίππου Ἀθηναίοις Ἀλόννησον διδόντος συνεβού- e
λευε μὴ λαμβάνειν εἰ δίδωσιν ἀλλὰ μὴ ἀποδίδωσιν.
ὅπερ Ἀντιφάνης ἐν Νεοττίδι παιδιὰν θέμενος ἐρε-
σχηλεῖ τόνδε τὸν τρόπον

20 ὁ δεσπότης δὲ πάντα τὰ παρὰ τοῦ πατρὸς
ἀπέλαβεν, ὅσαπερ ἔλαβεν. B. ἡγάπησεν ἂν
τὸ ῥῆμα τοῦτο παραλαβὼν Δημοσθένης.

Ἄλεξις δ' ἐν Στρατιώτῃ

ἀπόλαβε. B. τουτὶ δ' ἐστὶ τί; A. ὁ παρ' ὑμῶν
25 ἐγὼ

παιδάριον ἔλαβον ἀποφέρων ἤκω πάλιν.

B. πῶς; οὐκ ἀρέσκει σοι τρέφειν; A. οὐκ ἐστὶ f
γὰρ

ἡμέτερον. B. οὐδ' ἡμέτερον. A. ἀλλ' ἐδώκατε
30 ὑμεῖς ἐμοὶ τοῦτ'. B. οὐκ ἐδώκαμεν. A. τί δαί;

B. ἀπεδώκαμεν. A. τὸ μὴ προσῆκον ἐμοὶ λαβεῖν;
καὶ ἐν Ἀδελφοῖς

ἐγὼ δέδωκα γὰρ τί ταύταις; εἰπέ μοι.

B. οὐκ ἀλλ' ἀπέδωκας ἐνέχυρον δήπου λαβὼν.

224 Ἀναξίλας δ' ἐν Εὐανδρίᾳ

καὶ τὰς παλαιστράς σοι μὰ τὴν γῆν μὴ σύ γε

δῶς, ἀλλ' ἀπόδος. B. καὶ δὴ φέρουσ' ἐξέρχομαι. 5

Τιμοκλῆς δ' ἐν Ἡρώσειν

οὐκοῦν κελεύεις νῦν με πάντα μᾶλλον ἢ

τὰ προσόντα φράζειν; B. πάνν γε. A. δρᾶσω
τοῦτό σοι.

B. καὶ πρῶτα μὲν σοι παύσεται Δημοσθένης 10

ὀργιζόμενος. A. ὁ ποῖος; B. ὁποῖος; ὁ Βριαρεύς,

ὁ τοὺς καταπέλτας τὰς τε λόγχας ἐσθίων,

μισθῶν λόγους ἄνθρωπος, οὐδεπώποτε

ἀντίθετον εἰπὼν οὐδὲν ἀλλ' Ἄρη βλέπων.

b κατὰ τοὺς οὖν προειρημένους ποιητὰς καὶ αὐτοὶ τὰ 15
ἐπόμενα τοῖς προειρημένοις ἀποδιδόντες καὶ οὐ δι-
δόντες τὰκόλουθα λέξομεν.

4. Ἐπεισῆλθον οὖν ἡμῖν παῖδες πλῆθος ὅσον
ἰχθύων φέροντες θαλασσίων λιμναίων τε ἐπὶ πινά-
κων ἀργυρῶν, ὥστε θαυμάσαι μετὰ τοῦ πλούτου καὶ 20
τὴν πολυτέλειαν. μονονουχὶ γὰρ καὶ τὰς νηρηίδας
c ὠψωνήκει. καὶ τις τῶν παρασίτων καὶ κολάκων ἔφη
τὸν Ποσειδῶ πέμπειν τῷ Νεπτουνίῳ ἡμῶν τοὺς
ἰχθύς, οὐ διὰ τῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ ἴσον ἴσῳ τὸν ἰχθύν
πωλούντων, ἀλλὰ τοὺς μὲν ἐξ Ἀντίου κεκομίσθαι, 25
ἐτέρους δ' ἐκ Ταρρακίνων καὶ τῶν καταντικρὺ νήσων
Ποντίων, ἄλλους δ' ἐκ Πύργων· πόλις δ' αὕτη τυρ-
ρηνική. οἱ γὰρ ἐν τῇ Ῥώμῃ ἰχθυοπῶλαι οὐδ' ὀλίγον
ἀποδέουσι τῶν κατὰ τὴν Ἀττικὴν ποτε κωμωδηθέν-
των, περὶ ὧν Ἀντιφάνης μὲν ἐν Νεανίσκοις φησὶν 30
ἐγὼ τέως μὲν ῥόμην τὰς γοργόνας
εἶναι τι λογοποίημα· πρὸς ἀγορὰν δ' ὅταν

ἔλθω, πεπίστευκ'· ἐμβλέπων γὰρ αὐτόθι
τοῖς ἰχθυοπώλαις λίθινος εὐθύς γίγνομαι·
ὥστ' ἐξ ἀνάγκης ἔστ' ἀποστραφέντι μοι
λαλεῖν πρὸς αὐτούς. ἂν ἴδω γὰρ ἡλίκον
ἰχθὺν ὅσου τιμῶσι, πῆγνυμαι σαφῶς.

5. Ἀμφίς δ' ἐν Πλάνῳ

πρὸς τοὺς στρατηγούς ῥᾶόν ἐστι μυρίαῖς
μοίραις προσελθόντ' ἀξιωθῆναι λόγου,
λαβεῖν τ' ἀποκρισιν ὧν ἂν ἐπερωτᾷ τις, ἢ
πρὸς τοὺς καταράτους ἰχθυοπώλας ἐν ἀγορᾷ.
οὓς ἂν ἐπερωτήσῃ τις, ἢ λαβὼν τι τῶν
παρακειμένων ἐκνυψεν ὥσπερ Τήλεφος
πρῶτον σιωπῇ (καὶ δικαίως τοῦτό γε·
ἅπαντες ἀνδροφόνοι γὰρ εἰσιν ἐνὶ λόγῳ)
ὥσεὶ δὲ προσέχων οὐδὲν οὐδ' ἀκηκοῶς
ἐκρουσε πουλύπουν τιν'· ὃ δ' ἐπρήσθη ..

.. . . . κούλαλῶν ὅλα

τὰ ῥήματ' ἀλλὰ συλλαβὴν ἀφελῶν, τάρων
βολῶν γένοιτ' ἂν· ἢ δὲ κέστρα; κτὼ βολῶν.
τοιαῦτ' ἀκοῦσαι δεῖ τὸν ὀψωνοῦντά τι.

Ἀλεξίς Ἀπεγλανκωμένῳ

τοὺς μὲν στρατηγούς τὰς ὀφρῦς ἐπ' ἂν ἴδω
ἀνεσπακότας, δεινὸν μὲν ἡγοῦμαι ποιεῖν,
οὐ πάννυ τι θαυμάζω δὲ προτετιμημένους
ὑπὸ τῆς πόλεως μεῖζόν τι τῶν ἄλλων φρονεῖν.
τοὺς δ' ἰχθυοπώλας τοὺς κάκιστ' ἀπολουμένους
ἐπ' ἂν ἴδω κάτω βλέποντας, τὰς δ' ὀφρῦς
ἔχοντας ἐπ' ἂν τῆς κορυφῆς, ἀποπνίγομαι.
ἐὰν δ' ἐρωτήσῃς, πόσου τοὺς κεστρέας
πωλεῖς δὴ ὄντας; δέκ' ὀβολῶν, φησὶν. βαρύ.
ὀκτὼ λάβοις ἂν. εἶπερ ὦνεῖ τὸν ἕτερον. 225
ὦ τᾶν λαβὲ καὶ μὴ παῖζε· τοσουδί. παράτρεχε.

d

e

f

225

ταῦτ' οὐχὶ πικρότερόν ἐστιν αὐτῆς τῆς χολῆς;

6. Δίφιλος Πολυπράγμονι

ῥῆμην ἐγὼ τοὺς ἰχθυοπώλας τὸ πρότερον
εἶναι πονηροὺς τοὺς Ἀθήνησιν μόνους.
τόδε δ', ὡς ἔοικε, τὸ γένος ὥσπερ θηρίον
ἐπίβουλόν ἐστι τῇ φύσει καὶ πανταχοῦ.
ἐνταῦθα γοῦν ἔστιν τις ὑπερηκοντικῶς,
κόμην τρέφων μὲν πρῶτον ἱερὰν τοῦ θεοῦ,
ὡς φησὶν· οὐ διὰ τοῦτο δ', ἀλλ' ἐστιγμένος
πρὸ τοῦ μετώπου παραπέτασμά αὐτὴν ἔχει.
οὗτος ἀποκρίνεται, ἂν ἐρωτήσῃς πόσου
ὁ λάβραξ, δέκ' ὀβολῶν· οὐχὶ προσθεῖς ὅπο-
δαπῶν.

ἔπειτ' ἐὰν τὰργύριον αὐτῷ καταβάλλῃς,
ἐπράξατ' αἰγιναῖον· ἂν δ' αὐτὸν δέῃ
κέρματ' ἀποδοῦναι, προσαπέδωκεν ἄττικά,
κατ' ἀμφοτέρωθεν δὲ τὴν καταλλαγὴν ἔχει.

Ξέναρχος Πορφύρῳ

οἱ μὲν ποιηταὶ (φησὶ) λῆρός εἰσιν· οὐδὲ ἐν
καινὸν γὰρ εὐρίσκουσιν, ἀλλὰ μεταφέρει
ἕκαστος αὐτῶν ταῦτ' ἄνω τε καὶ κάτω.
τῶν δ' ἰχθυοπωλῶν φιλοσοφώτερον γένος
οὐκ ἔστιν οὐδὲν οὐδὲ μᾶλλον ἀνόσιον.
ἐπεὶ γὰρ αὐτοῖς οὐκ ἔτ' ἔστ' ἐξουσία
θαίνειν, ἀπείρηται δὲ τοῦτο τῷ νόμῳ,
εἰς τις θεοῖσιν ἐχθρὸς ἄνθρωπος πάννυ
ξηραιομένους ὡς εἶδε τοὺς ἰχθῦς, μάχην
ἐποίησ' ἐν αὐτοῖς ἐξεπίτηδες εὐ πάννυ,
ἦσαν δὲ πληγαί· καιρίαν δ' εἰληφέναι
δόξας καταπίπτει καὶ λιποψυχεῖν δοκῶν
ἔκειτο μετὰ τῶν ἰχθύων. βοᾷ δέ τις
ὑδωρ ὑδωρ· ὃ δ' εὐθύς ἐξάρας πρόχουν

b

c

d

5

10

15

20

25

30

τῶν ὁμοτέχνων τις τοῦ μὲν ἀκαρῇ παντελῶς
κατέχεε, κατὰ τῶν ἰχθύων δ' ἀπαξάπαν.
εἰποῖς γ' ἂν αὐτοὺς ἀρτίως ἡλωκέναι.

7. Ὅτι δὲ καὶ νεκροὺς πωλοῦσι τοὺς ἰχθύς καὶ
5 σεσηπότας ἐπισημαίνεται ὁ Ἀντιφάνης ἐν Μοιχοῖς διὰ
τούτων

οὐκ ἔστιν οὐδὲν θηρίον τῶν ἰχθύων
ἀτυχέστερον. τῷ μὴ γὰρ ἀποχρῆν ἀποθανεῖν
αὐτοῖς ἀλοῦσιν, εἴτα κατεδηδεσμένοις
10 εὐθὺς ταφῆναι, παραδοθέντες ἄθλιοι
τοῖς ἰχθυοπώλαις τοῖς κακῶς ἀπολουμένοις
σήπονθ' ἔωλοι κείμενοι δὴ ἡμέρας
ἢ τρεῖς. μόλις δ' ἐάν ποτ' ὠνητὴν τυφλὸν
λάβωσ', ἔδωκαν τῶν νεκρῶν ἀναίρεσιν
15 τούτῳ. κομίσας δ' ἐξέβαλεν οἴκαδε,
τὴν πείραν ἐν τῇ θινὶ τῆς ὁσμῆς λαβών.

ἐν δὲ Φιλοθηβαίῳ φησὶν

οὐ δεινὸν ἔστι προσφάτους μὲν ἂν τύχη
πωλῶν τις ἰχθύς, συναγαρόντα τὰς ὀφρυς
20 τοῦτον σκυθρωπάζοντά θ' ἡμῖν προσλαλεῖν,
ἐὰν σαπροὺς κομιδῇ δέ, παίζειν καὶ γελᾶν;
τοῦναντίον γὰρ πᾶν ἔδει τούτους ποιεῖν·
τὸν μὲν γελᾶν, τὸν δ' ἕτερον οἰμῶζειν μακρά.

ὅτι δὲ καὶ παμπόλλου πιπράσκουσιν Ἀλεξίς ἐν Πυ-
25 λαίαις φησί

νῆ τὴν Ἀθηνᾶν, ἀλλ' ἐγὼ τεθαύμακα 22
τοὺς ἰχθυοπώλας πῶς ποτ' οὐχὶ πλούσιοι
ἅπαντές εἰσι, λαμβάνοντες βασιλικοὺς
φόρους. B. φόρους μόνον; οὐχὶ δεκατεύουσι γὰρ
30 τὰς οὐσίας ἐν ταῖς πόλεσι καθήμενοι,
ὅλας δ' ἀφαιροῦνται καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

8. κἂν τῷ Λέβητι δέ φησιν ὁ αὐτὸς ποιητής

οὐ γέγονε κρείττων νομοθέτης τοῦ πλουσίου
Ἀριστονίκου. τίθησι γὰρ νυνὶ νόμον,
τῶν ἰχθυοπωλῶν ὅστις ἂν πωλῶν τινὶ
ἰχθὺν ὑποτιμήσας ἀποδῶτ' ἐλάττονος
ἥς εἶπε τιμῆς, εἰς τὸ δεσμωτήριον
5 εὐθὺς ἀπάγεσθαι τοῦτον, ἵνα δεδοικότες
τῆς ἀξίας ἀγαπῶσιν ἢ τῆς ἐσπέρας
σαπροὺς ἅπαντας ἀποφέρωσιν οἴκαδε.
κἂνταῦθα καὶ γραῦς καὶ γέρον καὶ παιδίον
10 πεμφθεῖς ἅπαντες ἀγοράσουσι κατὰ τρόπον.

καὶ προελθὼν δέ φησιν

οὐ γέγονε μετὰ Σόλωνα κρείττων οὐδὲ εἰς
Ἀριστονίκου νομοθέτης· τὰ τ' ἄλλα γὰρ
c νενομοθέτηκε πολλὰ καὶ παντοῖα δὴ,
νυνὶ τε καινὸν εἰσφέρει νόμον τινὰ 15
χρυσοῦν, τὸ μὴ πωλεῖν καθημένους ἔτι
τοὺς ἰχθυοπώλας, διὰ τέλους δ' ἐστηκότας·
εἴτ' εἰς νέωτά φησι γράψειν κρεμαμένους·
καὶ θᾶττον ἀποπέμψουσιν τοὺς ὠνούμενους
ἀπὸ μηχανῆς πωλοῦντες ὥσπερ οἱ θεοί. 20

9. ἐμφανίζει δ' αὐτῶν καὶ τὸ σκαιὸν ἔτι δὲ μισάν-
θρωπον Ἀντιφάνης ἐν Μισοπονήρῳ πρὸς τοὺς ἐν τῷ
d βίῳ κακίστους τὴν σύγκρισιν αὐτῶν ποιούμενος διὰ
τούτων

εἴτ' οὐ σοφοὶ δῆτ' εἰσὶν οἱ Σκύθαι σφόδρα; 25
οἱ γενομένοισιν εὐθέως τοῖς παιδίοις
διδόασιν ἵππων καὶ βοῶν πίνειν γάλα,
ἀλλ' οὐχὶ τιτθὰς εἰσάγουσι βασκάνους,
καὶ παιδαγωγοὺς αὐθις, ὧν μείζω [βλάβην
οὐκ ἂν λέγοι τις, μετὰ] γε μαίας νῆ Δία. 30
αὗται δ' ὑπερβάλλουσιν, μετὰ γε νῆ Δία
τοὺς μητραγυρτοῦντάς γε· πολὺ γὰρ αὖ γένος

μιαρώτατον τοῦτ' ἐστίν, εἰ μὴ νῆ Δία
τοὺς ἰχθυοπώλας τις βούλεται λέγειν
μετά γε τοὺς τραπεζίτας· ἔθνος
τούτου γὰρ οὐδέν ἐστιν ἐξωλέστερον.

5 10. οὐκ ἀπιθάνως δὲ καὶ Δίφιλος ἐν Ἐμπόρῳ
περὶ τοῦ παμπόλλου πιπράσκεσθαι τοὺς ἰχθύς λέγει
ὥδε

οὐ πώποτ' ἰχθύς οἶδα τιμιωτέρους
ιδῶν. Πόσειδον, εἰ δεκάτην ἐλάμβανες
10 αὐτῶν ἀπὸ τῆς τιμῆς ἐκάστης ἡμέρας,
πολὺ τῶν θεῶν ἂν ἦσθα πλουσιώτατος.
ὅμως δὲ τούτων εἴ με προσγελάσειέ τις,

15 ἐδίδουν στενάξας ὅποσον αἰτήσεέ με.
γόγγρον μὲν, ὥσπερ ὁ Πρίαμος τὸν Ἑκτορα,
ὅσον εἴλκυσεν, τοσοῦτο καταθεις ἐπριάμην.

"Αλεξίς δ' ἐν Ἑλληνίδι

αἰεὶ δὲ καὶ ζῶντ' ἐστὶ καὶ τεθνηκότα
ἐν γῇ θαλάττῃ τ' ὀλέθροι' ἡμῖν θηρία.
ἂν ἀνατραπῇ γὰρ πλοῖον, εἴθ', ὥς γίγνεται,
20 ληφθῇ νέων τις, καταπεπώκασ' εὐθέως.
αὐτοί τ' ἐπ' ἂν ληφθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀλιέων,
τεθνεῶτες ἐπιτρίβουσι τοὺς ὠνούμενους.
τῆς οὐσίας γὰρ εἰσιν ἡμῶν ὦνιοι,
ὁ πριάμενός τε πτωχὸς εὐθύς ἀποτρέχει.

25 ἐξ ὀνόματος δ' ἰχθυοπώλου μνημονεύει Ἑρμαίου Αἰ-
γυπτίου Ἀρχιππος ἐν Ἰχθύσιν οὕτως

Αἰγύπτιος μιαρώτατος τῶν ἰχθύων κάπηλος
Ἑρμαῖος, ὃς βία δέρων ρίνας γαλεούς τε πωλεῖ
καὶ τοὺς λάβρακας ἐντερεύων, ὥς λέγουσιν ἡμῖν.
30 καὶ "Αλεξίς δ' ἐν Ἐπικλήρῳ Μικίωνος ἰχθυοπώλου b
τινὸς μνημονεύει.

11. εἰκότως οὖν καὶ οἱ ἀλιεῖς ἐπὶ τῇ τέχνῃ μέγα

φρονοῦσι μᾶλλον ἢ οἱ ἄριστοι τῶν στρατηγῶν. παρά-
γει γοῦν τινα τούτων Ἀναξανδρίδης ἐν Ὀδυσσεῖ περὶ
τῆς ἀλιευτικῆς τέχνης τάδε λέγοντα

τῶν ζωγράφων μὲν ἡ καλὴ χειρουργία
ἐν τοῖς πίναξι κρεμαμένη θαυμάζεται·

5 αὕτη δὲ σεμνῶς ἐκ λοπάδος ἀρπάζεται,
ἀπὸ τοῦ ταγήνου τ' εὐθέως ἀφανίζεται.
ἐπὶ τίνα δ' ἤτ' ἄλλην τέχνην, ὧς χρηστὲ σύ,
τὰ στόματα τῶν νεωτέρων κατακάετ', ἢ
ὠθισμός ἐστι δακτύλων τοιουτοσὶ.

10 ἢ πνιγμός, ἂν μὴ ταχὺ δύνηται καταπιεῖν;
ἀλλ' οὖν μόνη γὰρ τὰς συνουσίας ποιεῖ
εὖοπος ἀγορά. τίς δὲ συνδειπνεῖ βροτῶν

φρυκτοὺς καταλαβὼν ἢ κορακίνοὺς ὠνίους
ἢ μαινίδ'; ὠραῖον δὲ μειρακύλλιον

15 ποίαις ἐπ' ὠδαῖς ἢ λόγοις ἀλίσκεται
τίσιν, φράσον γάρ, ἂν τις ἀφέλῃ τὴν τέχνην
τὴν τῶν ἀλιέων; ἦδε γὰρ δαμάζεται,
ἐφθοῖς προσώποις ἰχθύων χειρουμένη,
ἄγρουσ' ὑπ' αὐτὰ τὰ σώματ' ἀρίστου πύλας,
20 ἀσύμβολον κλίνειν ἀναγκάζει φύσιν.

12. πρὸς δὲ τοὺς περιέργως ὠψωνοῦντας τάδε
φησὶν Ἀλεξίς ἐν Ἐπικλήρῳ

ὅστις ἀγοράζει πτωχὸς ὦν ὄψον πολὺ,
25 ἀπορούμενός τε τᾶλλα πρὸς τοῦτ' εὐπορεῖ,
τῆς νυκτὸς οὗτος τοὺς ἀπαντῶντας ποιεῖ
γυμνοὺς ἅπαντας. δεῖ δ' ἐπ' ἂν τις ἐκδυθῇ
τηρεῖν ἕωθεν εὐθύς ἐν τοῖς ἰχθύσιν,
ὃν ἂν δ' ἴδῃ πρῶτον πέννητα καὶ νέον
παρὰ Μικίωνος ἐγγέλεις ὠνούμενον,
30 ἀπάγειν λαβόμενον εἰς τὸ δεσμωτήριον.

26*

Δίφιλος δ' ἐν Ἐμπόρῳ καὶ νόμον εἶναι φησι παρὰ
Κορινθίοις τινὰ τοιοῦτον

νόμιμον τοῦτ' ἐστὶ βέλτιστ' ἐνθαδὶ
Κορινθίοισιν, ἂν τιν' ὁψωνοῦντ' ἀεὶ
5 λαμπρῶς ὀρῶμεν, τοῦτον ἀνακρίνειν πόθεν
ξῆ καὶ τί ποιῶν· καὶ μὲν οὐσίαν ἔχη
ἥς αἱ πρόσοδοι λύουσι τὰναλώματα,
ἐὰν ἀπολαπείν τοῦτον ἤδη τὸν βίον·
ἐὰν δ' ὑπὲρ τὴν οὐσίαν δαπανῶν τύχη,
10 ἀπείπον αὐτῷ τοῦτο μὴ ποιεῖν ἔτι.
ὅς ἂν δὲ μὴ πίθῃτ', ἐπέβαλον ζημίαν.
ἐὰν δὲ μὴδ' ὅτιοῦν ἔχων ξῆ πολυτελεῶς,
τῷ δημίῳ παρέδωκαν αὐτόν. Β. Ἡράκλεις.
Α. οὐκ ἐνδέχεται γὰρ ξῆν ἄνευ κακοῦ τινος
15 τοῦτον· συνιεῖς; ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει
ἢ λωποδυτεῖν τὰς νύκτας ἢ τοιχωρυχεῖν,
ἢ τῶν ποιούντων ταῦτα κοινωνεῖν τισίν,
ἢ συγκοφαντεῖν κατ' ἀγορὰν ἢ μαρτυρεῖν
ψευδῆ. τὸ τοιοῦτον ἐκκαθαίρομεν γένος.
20 Β. ὀρθῶς γε νῆ Δί', ἀλλὰ δὴ τί τοῦτ' ἐμοί;
Α. ὀρῶμεν ὁψωνοῦνθ' ἐκάστης ἡμέρας
οὐχὶ μετρίως βέλτιστέ σ' ἀλλ' ὑπερηφάνως.
οὐκ ἔστιν ἰχθυηρὸν ὑπὸ σοῦ μεταλαβεῖν·
συνῆχας ἡμῶν εἰς τὰ λάχανα τὴν πόλιν.
25 περὶ τῶν σελίνων μαχόμεθ' ὥσπερ ἰσθμίοις·
λαγῶς τις εἰσελήλυθ', εὐθὺς ἤρπασας·
πέρδικα δ' ἢ κίχλην γε νῆ Δί' οὐκ ἔτι
ἔστιν δι' ὑμᾶς οὐδὲ πετομένην ἰδεῖν·
τὸν ξενικὸν οἶνον ἐπιτετίμηκας πολὺ.
30 τὸ δὲ ἔθος τοῦτο καὶ Ἀθήνησιν εἶναι ἀξιοῖ Σώφιλος
ἐν Ἀνδροκλεῖ, ὁψονόμους ἀξίων αἰρεῖσθαι ὑπὸ τῆς
βουλῆς δὴ ἢ καὶ τρεῖς. Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος καὶ c

τέχνην ὁψωνητικὴν συνέγραψε πρὸς τινὰ δυσώνην,
διδάσκων αὐτὸν τίνα δεῖ λέγοντα πρὸς τοὺς ἀνδρο-
φόνους ἰχθυοπώλας λυσιτελεῶς ἔτι δὲ ἀλύπως ὠνεῖ-
σθαι ἃ βούλεται.

13. ἐκ τούτων πάλιν τῶν λεχθέντων τὰς ἀκάνθας 5
ἀναλεξάμενος Οὐλπιανός, εἰ ἔχομεν, ἔφη, δεῖξαι ἀρ-
γυροῖς σκευέσιν ἐν τοῖς δείπνοις χρωμένους τοὺς ἀρ-
χαίους, καὶ εἰ ὁ πίναξ ἑλληνικὸν ὄνομα. Ὀμήρου γὰρ
εἰπόντος ἐν Ὀδυσσεΐᾳ

τοῖσιν δ' αὖ πίνακας κρειῶν παρέθηκε συ- 10
βώτης,

d Ἀριστοφάνης ὁ Βυζάντιος νεώτερόν φησιν εἶναι τὸ
ἐπὶ πινάκων παρατιθέναι τὰ ὄψα, ἀγνοῶν ὅτι καὶ
ἄλλοις εἴρηκεν ὁ ποιητής

δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν αἰέρας. 15
ζητῶ δὲ καὶ εἰ δούλων πλῆθος τινὲς ἐκέκτηντο ὥσπερ
καὶ οἱ νῦν, καὶ εἰ τὸ τήγανον εἴρηται καὶ μὴ μόνως
τάγηνον, μὴ πάντα πίνωμεν ἢ καὶ ἐσθίωμεν ὥσπερ
οἱ διὰ τὴν γαστέρα παράσιτοι ὀνομαζόμενοι ἢ κό-
λακες. 20

e 14. πρὸς ὃν Αἰμιλιανὸς ἀπεκρίνατο, πίνακα μὲν
ἔχεις τὸ σκεῦος ὀνομασμένον καὶ παρὰ Μεταγένοι τῷ
κωμικῷ ἐν Θουριοπέρσαις· τήγανον δ' ὧ βέλτιστε
εἴρηκεν ἐν μὲν Ἀήροις Φερεκράτης οὕτως

ἀπὸ τηγάνου τ' ἔφασκεν ἀφύας ἂν φαγεῖν. 25
καὶ ἐν Πέρσαις ὁ αὐτός

ἐπὶ τηγάνοις καθίσανθ' ὑφάπτειν τοῦ φλέω.

f Φιλωνίδης δ' ἐν Κοθόρνοις

ὑποδέχεσθαι καὶ βατίσι καὶ τηγάνοις·

καὶ πάλιν ὁσφρομένην τῶν τηγάνων. Εὐβουλος δ' 30
ἐν Ὀρθάνῃ

ρίπις δ' ἐγείρει φύλακας Ἡφαίστου κύνας

θερμὴν παροξύνουσα τηγάνου πνοήν·
καὶ πάλιν

πᾶσα δ' εὖμορφος γυνή
ἐρῶσα φοιτᾷ τηγάνῳ τε συντρυφᾷ.
καὶ ἐν Τιτᾷσι

229

προσγελῶσά τε
λοπὰς παφλάζει βαρβάρῳ λαλήματι·
πηδῶσι δ' ἰχθυῖς ἐν μέσοισι τηγάνοις.
τοῦ δὲ ῥήματος μέμνηται Φρύνιχος ἐν Τραγωδοῖς
ἡδὺ δ' ἀποτηγανίζειν ἄνευ συμβολῶν.
καὶ Φερεκράτης ἐν Μυρμηκανθρώποις φησί· σὺ δ'
ἀποτηγανίζεις. Ἠγήσανδρος δ' ὁ Δελφὸς Συρακο-
σίους φησὶ τὴν μὲν λοπάδα τήγανον καλεῖν, τὸ δὲ
τήγανον ξηροτήγανον. διὸ καὶ Θεοδωρίδαν φάναι ἐν
τινὶ ποιηματίῳ

τηγάνῳ εὖ ἤψησεν ἐν ἐψητῇρι κόλυμβον,
τὴν λοπάδα τήγανον προσαγορεύων. χωρὶς δὲ τοῦ τ
στοιχείου Ἴωνες ἤγανον λέγουσιν, ὡς Ἀνακρέων· χεῖ-
ρά τ' ἐν ἡγάνῳ βαλεῖν.

15. εἰς ἐπίστασιν δέ με ἄγει, καλὲ Οὐλπιανέ,
περὶ τῆς τῶν ἀργυρωμάτων χρήσεως τὸ Ἀλέξιδος ἐν
Φυγάδι εἰρημένον

ὅπου γάρ ἐστιν ὁ κέραμος μισθώσιμος
ὁ τοῖς μαγείροις.

μέχρι γὰρ τῶν μακεδονικῶν χρόνων κεραμέοις σκεύε-
σιν οἱ δειπνοῦντες διηκονοῦντο, ὥς φησιν ὁ ἐμὸς
Ἰόβας. μεταβαλόντων δ' ἐπὶ τὸ πολυτελέστερον Ῥω-
μαίων τὴν δίαιταν, κατὰ μίμησιν ἐκδιαιτηθεῖσα Κλεο-
πάτρα, ἢ τὴν Αἰγύπτου καταλύσασα βασιλείαν, τοῦ-
νομα οὐ δύναμένη ἀλλάξει, ἀργυροῦν καὶ χρυσοῦν
ἀπεκάλει κέραμον αὐτό, κέραμά τ' ἀπεδίδοτο τὰ
ἀποφόρητα τοῖς δειπνοῦσι· καὶ τοῦτ' ἦν τὸ πολυτελέ-

στατον. εἰς τε τὸν ῥωσσικὸν εὐανθέστατον ὄντα κέ-
ραμον πέντε μνᾶς ἡμερησίας ἀνήλίσκεν ἡ Κλεοπάτρα.
Πτολεμαῖος δ' ὁ βασιλεὺς ἐν ὀγδόῳ ὑπομνημάτων
περὶ Μασσανάσσου τὸν λόγον ποιούμενος τοῦ Λιβύων
βασιλέως φησὶ τάδε· δεῖπνα ῥωμαϊκῶς ἦν κατεσκευα-
σμένα, κεράμῳ παντὶ χορηγούμενα ἀργυρῷ. τὰς δὲ
τῶν δευτέρων τραπέζας ἐκόσμιε τοῖς ἰταλικοῖς ἐθι-
σμοῖς· τὰ δὲ κανίσκια ἦν ἅπαντα χρυσᾷ, γεγονότα
πρὸς τὰ πλεκόμενα ταῖς σχοίνοις· μουσικοῖς τε ἐχρῆτο
ἐλληνικοῖς.

10

16. Ἀριστοφάνης δ' ὁ κωμωδιοποιός, ὃν φησιν
Ἠλιόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τοῖς περὶ ἀκροπόλεως (πεν-
τεκαίδεκα δ' ἐστὶ ταῦτα βιβλία) Ναυκρατίτην εἶναι
γένος, ἐν τῷ Πλούτῳ τῷ δράματι κατὰ τὴν τοῦ Ὀμω-
νύμου θεοῦ ἐπιφάνειαν τοὺς ἰχθυηροὺς φησὶ πίνακας
ἀργυροῦς ἀναφανῆναι, καθάπερ καὶ τὰ ἄλλ' ἅπαντα,
λέγων ὥδι

ὄξις δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον καὶ χύτρα
χαλκῇ γέγονε· τοὺς δὲ πινακίσκους τοὺς σα-
προὺς

20

τοὺς ἰχθυηροὺς ἀργυροῦς πάρεσθ' ὄραν.
ὁ δ' ἱπνὸς γέγον' [ἡμῖν] ἐξαπίνης ἐλεφάντινος.

Πλάτων δ' ἐν Πρέσβεσι

κατ' ἔλαβον Ἐπικράτης τε καὶ Φορμίσιος
παρὰ τοῦ βασιλέως πλεῖστα δωροδοκήματα,
ὀξύβαφα χρυσᾷ καὶ πινακίσκους ἀργυροῦς.

25

Σώφρων δ' ἐν γυναικείοις μίμοις φησὶ· τῶν δὲ χαλ-
κωμάτων καὶ τῶν ἀργυρωμάτων ἐγάργαιρεν ἅ οἰκία.

17. Φιλιππίδης δ' ἐν Ἀργυρίου ἀφανισμῷ ὥς
φορτικοῦ μέμνηται τοῦ τοιούτου καὶ σπανίου, ξη-
λουμένου δὲ ὑπὸ τινων νεοπλούτων μετοίκων
ἄλλ' ἔλεος ἐμπέπτωκέ τις μοι τῶν ὅλων,

30

ὅταν ἀπορουμένους μὲν ἀνθρώπους ἴδω
 ἐλευθέρους, μαστιγίας δ' ἐπ' ἀργυροῦ
 πίνακος ἄγοντος μνᾶν τάριχος ἐνίστε
 δυοῖν ὀβολοῖν ἔσθοντας ἢ τριωβόλου,
 5 καὶ κάππαριν χαλκῶν τριῶν ἐν τρυβλίῳ b
 ἄγοντι πεντήκοντα δραχμὰς ἀργυρῶ.
 πρότερον δὲ φιάλην ἣν ἀνακειμένην ἰδεῖν
 ἐργῶδες. B. ἀμέλει τοῦτο μὲν καὶ νῦν ἔτι·
 ἂν γὰρ ἀναθῇ τις, εὐθὺς ἕτερος ἤρπασεν.
 10 Ἄλεξις δ' ἐν Ἰππίσκῳ νεανίσκον παράγων ἐρώντα καὶ
 ἐπιδεικνύμενον τὸν πλοῦτον τῇ ἐρωμένῃ ταῦτα ποιεῖ
 λέγοντα
 τοῖς παισὶ τ' εἶπα, δύο γὰρ ἦγον οἰκοθεν,
 τὰκπώματ' εἰς τὸ φανερόν ἐκνενιτρομένα
 15 θεῖναι. κύαθος δ' ἦν ἀργυροῦς, τὰκπώματα c
 ἦγεν δύο δραχμὰς, κυμβίον δὲ τέτταρας
 [ἰσως ἑτέρας], ψυκτηρίδιον δὲ δέκ' ὀβολοὺς
 Φιλιππίδου λεπτότερον· ἀλλὰ ταῦθ' ὅλως
 πρὸς ἀλαζονείαν οὐ κακῶς νενοημέν' ἦν.
 20 οἶδα δὲ καὶ γὰρ τινὰ πολίτην ἡμέτερον πτωχαλα-
 ζόνα, ὃς δραχμῆς ἔχων τὰ πάντ' ἀργυρώματα ἐβόα
 καλῶν τὸν οἰκέτην ἕνα ὄντα καὶ μόνον, ὀνόμασι δὲ
 χρώμενον ψαμμακοσίοις, παῖ Στρομβιχίδῃ, μὴ τῶν d
 χειμερινῶν ἀργυρωμάτων ἡμῖν παραθῆς, ἀλλὰ τῶν
 25 θερινῶν. τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ παρὰ Νικοστράτῳ. ἐν
 τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Βασιλεῖς. ἀλαζῶν δ' ἐστὶ
 στρατιώτης, περὶ οὗ λέγει
 λοιπὴ τις ὀξίς ἐστι καὶ ψυκτήριον
 τῆς εὐπαρύφου λεπτότερον.
 30 ἐξήλαυνον γὰρ τινες τὸν ἄργυρον καὶ τότε εἰς ὑμένοσ
 ἰδέαν.
 18. καὶ Ἀντιφάνης δ' ἐν Λημνίαις φησί

e παρετέθη τρίπους
 πλακοῦντα χρηστόν, ὃ πολυτίμητοι θεοί,
 ἔχων, ἐν ἀργυρῷ τε τρυβλίῳ μέλι.
 καὶ Σώπατρος δ' ὁ παρωδὸς ἐν Ὀρέστη
 σαπρὸν σίλουρον ἀργυροῦς πίναξ ἔχων. 5
 ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Φακῇ φησὶν
 ἀλλ' ἀμφὶ δειπνοῖς ὀξίδ' ἀργυρᾶν ἔχει
 δρακοντομίμοις ὀργάνων τορεύμασιν,
 οἷαν ποτ' ἔσχε καὶ Θίβρων ὁ Ταντάλου
 μαλακὸς ταλάντοις ἐκταλαντωθεὶς ἀνὴρ. 10
 f Θεόπομπος δ' ὁ Χῖος ἐν ταῖς πρὸς Ἀλέξανδρον συμ-
 βουλαῖς περὶ Θεοκρίτου τοῦ πολίτου τὸν λόγον ποιού-
 μενός φησιν· ἐξ ἀργυρωμάτων δὲ καὶ χρυσῶν πίνει
 καὶ τοῖς σκεύεσι χρῆται τοῖς ἐπὶ τῆς τραπέξης ἑτέροις
 τοιούτοις, ὁ πρότερον οὐχ ὅπως ἐξ ἀργυρωμάτων οὐκ 15
 ἔχων πίνειν, ἀλλ' οὐδὲ χαλκῶν, ἀλλ' ἐκ κεραμέων,
 καὶ τούτων ἐνίστε κολοβῶν. Δίφιλος δ' ἐν Ζωγράφῳ
 ἄριστον ἐπεχόρευσεν ἐκλελεγμένον
 231 εἴ τι νέον ἢ ποθεινόν, ὁστρέων γένῃ
 παντοδαπά, λοπάδων παρατεταγμένη φάλαγξ 20
 ὀπτῶν ἐπῆγε σωρὸν ἀπὸ τοῦ τηγάνου,
 τριμμάτια τούτοις ἐν θυταῖς ἀργυραῖς.
 Φιλήμων Ἰατρῷ· καὶ γύλιόν τιν' ἀργυρωμάτων. Μέ-
 νανδρος Ἐαυτὸν τιμωρομένῳ
 λουτρὸν θεραπαίνας [στρώματ'] ἀργυρώματα. 25
 καὶ ἐν Ὑμνίδι
 ἀλλὰ τὰργυρώματα
 ἦκω λαβεῖν βουλόμενος.
 b Ἀυσίας δ' ἐν τῷ περὶ τοῦ χρυσοῦ τρίποδος, εἰ γνήσιος
 ὁ λόγος· ἀργυρώματά τε ἢ χρυσώματα ἔτι ἦν διδόναι. 30
 οἱ δ' ἐλληνίζοντες λέγειν δεῖν φασὶν ἀργυροῦν κόσμον
 καὶ χρυσοῦν κόσμον.

19. Τοσαῦτα εἰπόντος τοῦ Αἰμιλιανοῦ ὁ Ποντια-
νὸς ἔφη, σπάνιος γὰρ ὄντως ἦν τὸ παλαιὸν παρὰ τοῖς
Ἕλλησιν ὁ μὲν χρυσὸς καὶ πάνυ, ὁ δ' ἄργυρος ὀλίγος
ἦν ὁ ἐν τοῖς μετάλλοις. διὸ καὶ Φίλιππον τὸν τοῦ με-
5 γάλου βασιλέως Ἀλεξάνδρου πατέρα φησὶ Δουῖρις ὁ
Σάμιος φιάλιον χρυσοῦν κεκτημένον αἰετὸς τοῦτ' ἔχειν
κεῖμενον ὑπὸ τοῦ προσκεφαλαίου. καὶ τὴν Ἀτρείως δὲ
χρυσῇν ἄρνα, περὶ ἣν γεγόνασιν ἡλίου τε ἐκλείψεις
καὶ βασιλέων μεταβολαὶ ἔτι τε τῆς τραγωδίας ἢ πολ-
10 λή, φιάλην ἀργυρᾶν φησι γεγονέναι Ἡρόδωρος ὁ Ἡρα-
κλεώτης, ἔχουσαν ἐν μέσῳ ἄρνα χρυσῇν. Ἀναξιμένης
δ' ὁ Λαμψακηνὸς ἐν ταῖς πρώταις ἐπιγραφομέναις
ἱστορίαις τὸν Ἐριφύλης ὄρμον διαβόητον γενέσθαι διὰ
τὸ σπάνιον εἶναι τότε χρυσίον παρὰ τοῖς Ἕλλησι. καὶ
15 γὰρ ἀργυροῦν ποτήριον ἦν ἰδεῖν τότε παρὰδοξον.
μετὰ δὲ τὴν Δελφῶν ὑπὸ Φωκέων κατάληψιν πάντα
τὰ τοιαῦτα δαψίλειαν εἴληφεν. ἐκ ποτηρίων δὲ χαλ-
κῶν ἔπινον οἱ σφόδρα δοκοῦντες πλουτεῖν καὶ τὰς
θήκας τούτων ὠνόμαζον χαλκοθήκας. Ἡρόδοτος τέ
20 φησι τοὺς Αἰγυπτίων ἱερεῖς χαλκοῖς ποτηρίοις πίνειν,
τοῖς τε βασιλεῦσιν αὐτῶν θύουσί ποτε κοινῇ οὐχ εὐ-
ρεθῆναι φησι δοθῆναι φιάλας ἀργυρᾶς. Ψαμμήτιχον
γούν νεώτερον ὄντα τῶν ἄλλων βασιλέων χαλκῇ φιά-
λῃ σπεῖσαι τῶν ἄλλων ἀργυραῖς σπενδόντων. συλη-
25 θέντος γοῦν τοῦ πυθικοῦ ἱεροῦ ὑπὸ τῶν Φωκιῶν
τυράννων ἐπέλαμψε παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ὁ χρυσός, εἰς-
εκώμασε δὲ καὶ ὁ ἄργυρος. ὕστερον δὲ τοῦ μεγίστου
Ἀλεξάνδρου τοὺς ἐκ τῆς Ἀσίας θησαυροὺς ἀνελομέ-
νου ὄντως ἀνέτειλεν ὁ κατὰ Πίνδαρον εὐρυσθενὴς
30 πλοῦτος.

20. Καὶ τὰ ἐν Δελφοῖς δὲ ἀναθήματα τὰ ἀργυρᾶ
καὶ τὰ χρυσᾶ ὑπὸ πρώτου Γύγου τοῦ Λυδῶν βασι-

λέως ἀνετέθη· καὶ πρὸ τῆς τούτου βασιλείας ἀνάρ-
γυρος ἔτι δὲ ἄχρυσος ἦν ὁ Πύθιος, ὡς Φανίας τέ φη-
σιν ὁ Ἐρέσιος καὶ Θεόπομπος ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ τῶν
1 Φιλιππικῶν. ἱστοροῦσι γὰρ οὗτοι κοσμηθῆναι τὸ πυ-
θικὸν ἱερὸν ὑπὸ τε τοῦ Γύγου καὶ τοῦ μετὰ τοῦτον
Κροίσου, μεθ' οὓς ὑπὸ τε Γέλωνος καὶ Ἰέρωνος τῶν
Σικελιωτῶν, τοῦ μὲν τρίποδα καὶ νίκην χρυσοῦ πε-
ποιημένα ἀναθέντος καθ' οὓς χρόνους Ξέρξης ἐπε-
στράτευε τῇ Ἑλλάδι, τοῦ δ' Ἰέρωνος τὰ ὅμοια. λέγει
δ' οὕτως ὁ Θεόπομπος· ἦν γὰρ τὸ παλαιὸν τὸ ἱερὸν
10 κεκοσμημένον χαλκοῖς ἀναθήμασιν, οὐκ ἀνδριᾶσιν
ἀλλὰ λέβησι καὶ τρίποσι χαλκοῦ πεποιημένοις. Λακε-
232 δαιμόνιοι οὖν χρυσῶσαι βουλόμενοι τὸ πρόσωπον τοῦ
ἐν Ἀμύνκλαις Ἀπόλλωνος καὶ οὐχ εὐρίσκοντες ἐν τῇ
Ἑλλάδι χρυσίον, πέμψαντες εἰς θεοῦ ἐπηρώτων τὸν
15 θεὸν παρ' οὗ χρυσίον πρίαιντο. ὁ δ' αὐτοῖς ἀνείλε
παρὰ Κροίσου τὸν Λυδὸν πορευθέντας ὠνεῖσθαι παρ'
ἐκείνου. καὶ οἱ πορευθέντες παρὰ Κροίσου ὠνήσαντο.
Ἰέρων δ' ὁ Συρακόσιος βουλόμενος ἀναθεῖναι τῷ θεῷ
τὸν τρίποδα καὶ τὴν νίκην ἐξ ἀπέφθου χρυσοῦ ἐπὶ
20 πολὺν χρόνον ἀπορῶν χρυσίου ὕστερον ἐπεμψε τοὺς
ἀναζητήσοντας εἰς τὴν Ἑλλάδα· οἵτινες μόλις ποτὲ
εἰς Κόρινθον ἀφικόμενοι καὶ ἐξιχνεύσαντες εὖρον
παρὰ Ἀρχιτέλει τῷ Κορινθίῳ, ὃς πολλῷ χρόνῳ συνω-
νούμενος κατὰ μικρὸν θησαυροὺς εἶχεν οὐκ ὀλίγους.
25 ἀπέδοτο γοῦν τοῖς παρὰ τοῦ Ἰέρωνος ὅσον ἠβούλοντο,
καὶ μετὰ ταῦτα πληρώσας καὶ τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα ὅσον
ἠδύνατο χωρῆσαι ἐπέδωκεν αὐτοῖς. ἀνθ' ὧν Ἰέρων
πλοῖον σίτου καὶ ἄλλα πολλὰ δῶρα ἐπεμψεν ἐκ Σικε-
30 λίας.

21. Ἱστορεῖ τὰ αὐτὰ καὶ Φανίας ἐν τῷ περὶ τῶν
ἐν Σικελίᾳ τυράννων, ὡς χαλκῶν ὄντων τῶν παλαιῶν

ἀναθημάτων καὶ τριπόδων καὶ λεβήτων καὶ ἐργχει-
ρίων, ὧν ἕφ' ἐνὸς καὶ ἐπιγεγράφθαι φησὶν

θάησαί μ'· ἔτεδον γὰρ ἐν Ἰλίου εὐρείῃ πύργῳ
ἦν, ὅτε καλλικόμῳ μαρνάμεθ' ἄμφ' Ἑλένη,

καὶ μ' Ἀντηνορίδης ἐφόρει κρείων Ἑλικάων·

νῦν δέ με Λητοῖδου θεῖον ἔχει δάπεδον.

ἐπὶ δὲ τρίποδος, ὅς ἦν εἷς τῶν ἐπὶ Πατρόκλῳ ἄθλων δ
τεθέντων

χάλκεός εἰμι τρίπους· Πυθοῖ δ' ἀνάκειμαι ἄγαλμα,

καὶ μ' ἐπὶ Πατρόκλῳ θῆκεν πόδας ὦκὺς Ἀχιλλεύς·

Τυδείδης δ' ἀνέθηκε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,

νικήσας ἵπποισι παρὰ πλατὺν Ἑλλήσποντον.

22. Ἐφορος δὲ ἡ Δημόφιλος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐν τῇ
τριακοστῇ τῶν ἱστοριῶν περὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ e

λέγων φησὶν· Ὀνόμαρχος δὲ καὶ Φάυλλος καὶ Φάλαι-

κος οὐ μόνον ἅπαντα τὰ τοῦ θεοῦ ἐξεκόμισαν, ἀλλὰ

τὸ τελευταῖον αἱ γυναῖκες αὐτῶν τὸν τε τῆς Ἐριφύλης

κόσμον ἔλαβον, ὃν Ἀλκμαίων εἰς Δελφοὺς ἀνέθηκε

κελεύσαντος τοῦ θεοῦ, καὶ τὸν τῆς Ἑλένης ὄρμον Με-

20 νελάου ἀναθέντος. ἑκατέρῳ γὰρ ὁ θεὸς ἔχρησεν·

Ἀλκμαίῳ μὲν πυνθανομένῳ πῶς ἂν τῆς μανίας

ἀπαλλαγείη,

τιμῆν μ' αἰτεῖς δῶρον, μανίαν ἀποπαῦσαι.

καὶ σὺ φέρειν τιμῆν ἐμοὶ γέρας, ὃ ποτε μήτηρ f

25 Ἀμφιάραον ἔκρουψ' ὑπὸ γῆν αὐτοῖσι σὺν ἵπποις·

Μενελάῳ δὲ πῶς ἂν τὸν Ἀλέξανδρον τιμωρήσαιο,

πάγχρυσον φέρε κόσμον ἑλὼν ἀπὸ σῆς ἀλόχοιο

δειρῆς, ὃν ποτε Κύπρις ἔδωχ' Ἑλένῃ μέγα

χάρμα.

30 ὥς σοι Ἀλέξανδρος τίσιν ἐχθίστην ἀποδώσει.

συνέβη δὲ ταῖς γυναῖξιν ἔριν ἐμπεσεῖν περὶ τοῦ κό- 233

σμου τούτου ποτέρα πότερον λήψεται. καὶ διακλη-

ρουμένων ἢ μὲν σκυθρωπὴ οὔσα κατὰ τὸν βίον καὶ
σεμνότητος πλήρης τὸν Ἐριφύλης ὄρμον, ἢ δὲ ὥρα
διαφέρουσα καὶ μάχλος οὔσα τὸν τῆς Ἑλένης εἴληφε.
καὶ αὕτη μὲν ἐρασθεῖσα νεανίσκου τινὸς Ἡπειρώτου
συνεξεδήμησεν, ἢ δὲ τῷ ἀνδρὶ θάνατον ἐβούλευσεν. 5

23. Πλάτων δὲ ὁ θεῖος καὶ Λυκοῦργος ὁ Λάκων
οὐδ' εἶων ἐνεπιδημεῖν ταῖς ἰδίαις πολιτείαις οὔτε τῶν
ἄλλων πολυτελῶν οὐδέν, ἀλλ' οὐδὲ τὸν ἄργυρον οὐδὲ
b τὸν χρυσόν, τῶν μεταλλευομένων τὸν σίδηρον καὶ τὸν
χαλκὸν ἀρκεῖν νομίζοντες, ἐκεῖνα δ' ἐκβάλλοντες ὡς 10
λυμαινόμενα τὰς ὑγαινούσας τῶν πόλεων. Ζήνων δὲ
ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς πάντα τᾶλλα πλὴν τοῦ νομίμως αὐ-
τοῖς καὶ καλῶς χρῆσθαι νομίσας ἀδιάφορα τὴν μὲν
εὐχὴν αὐτῶν καὶ φυγὴν ἀπειπών, τὴν χρῆσιν δὲ τῶν
λιτῶν καὶ ἀπερίττων προηγουμένως ποιεῖσθαι προσ- 15
τάσσων, ὅπως ἀδεῇ καὶ ἀθαύμαστον πρὸς τᾶλλα τὴν
διάθεσιν τῆς ψυχῆς ἔχοντες οἱ ἄνθρωποι, ὅσα μήτε
c καλὰ ἔστι μήτ' αἰσχρά, τοῖς μὲν κατὰ φύσιν ὡς ἐπὶ
πολὺ χρῶνται, τῶν δ' ἐναντίων μηδὲν ὅλως δεδοι-
κότες λόγῳ καὶ μὴ φόβῳ τούτων ἀπέχωνται. οὐδέν 20
γὰρ ἢ φύσις ἐκβέβληκεν ἐκ τοῦ κόσμου τῶν εἰρημέ-
νων, ἀλλ' ἐποίησεν ὑπογείους αὐτῶν φλέβας πολὺπο-
νον καὶ χαλεπὴν ἐχούσας ἐργασίαν, ὅπως οἱ περὶ ταῦ-
τα σπουδάζοντες ὀδυνώμενοι μετίωσι τὴν κτῆσιν, καὶ
οὐχ οἱ μεταλλεύοντες μόνοι ἀλλὰ καὶ οἱ τὰ μεταλλευ- 25
θέντα συναγείροντες μυρίοις μόχθοις θηρεύωσι τὴν
περίβλεπτον ταύτην πολυκτησίαν. δείγματος μὲν οὖν
d χάριν . . . ἐπείπερ ἐπιπόλαιον αὐτῶν ἔστι τὸ γένος, εἴ
γ' ἐν ταῖς ἐσχατιαῖς τῆς οἰκουμένης καὶ ποτάμια τὰ
τυχόντα ψήγματα χρυσοῦ καταφέρει, καὶ ταῦτα γυ- 30
ναῖκες καὶ ἄνδρες ἀσθενεῖς τὰ σώματα σὺν ταῖς ἄμ-
μοις ὑποψήχοντες διστάσι καὶ πλύναντες ἄγουσιν ἐπὶ

τὴν χώνην, ὥς παρὰ τοῖς Ἑλσητίοις φησὶν ὁ ἐμὸς Ποσειδώνιος καὶ ἄλλοις τισὶ τῶν Κελτῶν. καὶ τὰ τε πά-
 λαι μὲν Ῥίπαια καλούμενα ὄρη, εἶθ' ὕστερον Ὀλβια
 προσαγορευθέντα, νῦν δὲ Ἀλπια, ἔστι δὲ τῆς Γαλα-
 5 τίας, αὐτομάτως ὕλης ἐμπρησθείσης ἀργύρῳ διεργύη.
 τὸ μέντοι γε πολὺ τούτου βαθείαις καὶ κακοπάθοις
 μεταλλείαις εὐρίσκεται, κατὰ τὸν Φαληγεῖα Δημήτριον,
 ἐλπίζούσης τῆς πλεονεξίας ἀνάξιν ἐκ τῶν μυχῶν τῆς
 γῆς αὐτὸν τὸν Πλούτωνα. χαριεντιζόμενος γοῦν φη-
 10 σιν ὅτι ἑπολλάκις καταναλώσαντες τὰ φανερά τῶν
 ἀδήλων ἔνεκα ἃ μὲν ἐμελλον οὐκ ἔλαβον, ἃ δ' εἶχον
 ἀπέβαλον, ὥσπερ αἰνίγματος τρόπον ἀτυχοῦντες.

24. Λακεδαιμόνιοι δ' ὑπὸ τῶν ἐθῶν κωλυόμενοι
 εἰσφέρειν εἰς τὴν Σπάρτην, ὥς ὁ αὐτὸς ἱστορεῖ Ποσει-
 15 δώνιος, καὶ κτᾶσθαι ἄργυρον καὶ χρυσὸν ἐκτῶντο μὲν
 οὐδὲν ἥτιον, παρακατετίθεντο δὲ τοῖς ὁμόροις Ἀρκά-
 σιν· εἶτα πολεμίους αὐτοὺς ἔσχον ἀντὶ φίλων, ὅπως
 ἀνυπεύθυνον τὸ ἄπιστον διὰ τὴν ἐχθρὰν γένηται. τῷ
 μὲν οὖν ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνι τὸν πρότερον ἐν τῇ
 20 Λακεδαίμονι χρυσὸν καὶ ἄργυρον ἱστοροῦσιν ἀνατε-
 θῆναι, δημοσίᾳ δὲ εἰς τὴν πόλιν Λύσανδρον εἰσαγα-
 γόντα πολλῶν κακῶν αἴτιον γενέσθαι. Γύλιππον
 γοῦν τὸν Συρακοσίους ἐλευθερώσαντα ἀποθανεῖν 234
 ἀποκαρτερήσαντα λόγος, καταγνωσθέντα ὑπὸ τῶν
 25 ἐφόρων νοσφισάμενον ἐκ τοῦ λυσανδρείου χρημάτων.
 τοῦ δὲ ἀνατιθεμένου θεῷ καὶ συγχωρουμένου δήμῳ
 καθάπερ κοσμήματος καὶ κτήματος οὐ ῥάδιον ἦν τὸν
 θνητὸν ὀλίγωρον γενέσθαι.

25. Τῶν δὲ Γαλατῶν οἱ Κορδισταὶ καλούμενοι
 30 χρυσὸν μὲν οὐκ εἰσάγουσιν εἰς τὴν αὐτῶν χώραν, λη-
 ζόμενοι δὲ τὴν ἀλλοτρίαν καὶ ἀδικοῦντες οὐ παραλεί-
 πουσιν. τὸ δ' ἔθνος αὐτῶν ἐστὶ μὲν λείψανον τῶν μετὰ b

Βρέννου στρατευσαμένων ἐπὶ τὸ δελφικὸν μαντεῖον
 Γαλατῶν, Βαθάνατος δέ τις ἡγεμὼν αὐτοὺς διώκισεν
 ἐπὶ τοὺς περὶ τὸν Ἰστρον τόπους, ἀφ' οὗ καὶ τὴν ὁδὸν
 δι' ἧς ἐνόστησαν Βαθανατεῖαν καλοῦσι καὶ τοὺς ἀπο-
 γόνους τοὺς ἐκείνου Βαθανάτους ἔτι καὶ νῦν προσά- 5
 γορεύουσιν. ἀφωσιώκασιν δὲ οὗτοι τὸν χρυσὸν καὶ οὐκ
 εἰσφέρουσιν εἰς τὰς πατρίδας, δι' ὃν πολλὰ καὶ δεινὰ
 ἔπαθον· ἀργύρῳ δὲ χρῶνται καὶ τούτου χάριν πολλὰ
 καὶ δεινὰ ποιοῦσι. καίτοι γε ἐχρῆν οὐχὶ τὸ γένος τοῦ
 c συληθέντος ἀλλὰ τὴν ἱεροσυλήσασαν ἀσέβειαν ἐξορί- 10
 σαι· εἰ δὲ μηδὲ τὸν ἄργυρον εἰσέφερον εἰς τὴν χώραν,
 ἢ περὶ τὸν χαλκὸν ἂν καὶ σίδηρον ἐπλημμέλουν ἢ καί,
 εἰ μηδὲ ταῦτ' ἦν παρ' αὐτοῖς, περὶ τῶν βρωτῶν καὶ
 ποτῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀναγκαίων ὀπλομανοῦντες ἂν
 διετέλουν.

26. Τοσαῦτα καὶ τοῦ Ποντιανοῦ εἰπόντος — ἐφι-
 λοτιμήσαντο γὰρ οἱ πολλοὶ τὰς τοῦ Οὐλπιανοῦ ἀπο-
 λύσασθαι προτάσεις· ὧν τὰς ὑπολειπομένας διελόμε-
 d νοι ὁ μὲν Πλούταρχος ἔφη, τὸ δὲ τοῦ παρασίτου
 ὄνομα πάλαι μὲν ἦν σεμνὸν καὶ ἱερὸν. Πολέμων γοῦν 20
 ὁ εἶτε Σάμιος ἢ Σικυνώνιος εἶτ' Ἀθηναῖος ὀνομαζόμε-
 νος χαίρει, ὥς ὁ Μοψεάτης Ἡρακλείδης λέγει κατα-
 ριθμούμενος αὐτὸν καὶ ἀπ' ἄλλων πόλεων (ἐπεκαλεῖτο
 δὲ καὶ στηλοκόπας, ὥς Ἡρόδικος ὁ κρατήτειος εἶρηκε),
 γράψας περὶ παρασίτων φησὶν οὕτως· τὸ τοῦ παρασί- 25
 του ὄνομα νῦν μὲν ἄδοξόν ἐστι, παρὰ δὲ τοῖς ἀρχαί-
 οῖς εὐρίσκομεν τὸν παράσιτον ἱερὸν τι χρῆμα καὶ τῷ
 e συνθοίνῳ παρόμοιον. ἐν Κυνοσάργει μὲν οὖν ἐν τῷ
 ἡρακλείῳ στήλῃ τίς ἐστίν, ἐν ἣ ψήφισμα μὲν Ἀλκι-
 βιάδου, γραμματεὺς δὲ Στέφανος Θουκυδίδου, λέγε- 30
 ται δ' ἐν αὐτῷ περὶ τῆς προσηγορίας οὕτως· τὰ δὲ
 ἐπιμήνια θυέτω ὁ ἱερεὺς μετὰ τῶν παρασίτων. οἱ δὲ

παράσιτοι ἔδων ἐκ τῶν νόθων καὶ τῶν τούτων παίδων κατὰ τὰ πάτρια. ὅς δ' ἂν μὴ θέλῃ παρασιτεῖν, εἰσαγέτω καὶ περὶ τούτων εἰς τὸ δικαστήριον. ἐν δὲ τοῖς κύρβεσι τοῖς περὶ τῶν δηλιαστῶν οὕτως γέγραπται ἵ καὶ τὸ κήρυκε ἐκ τοῦ γένους τῶν κηρύκων τοῦ τῆς μυστηριώτιδος. τούτους δὲ παρασιτεῖν ἐν τῷ Διφίλῳ ἐνιαυτόν. ἐν δὲ Παλληνίδι τοῖς ἀναθήμασιν ἐπιγέγραπται τάδε ἄρχοντες καὶ παράσιτοι ἀνέθεσαν οἱ ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος στεφανωθέντες χρυσῷ στεφάνῳ ἐπὶ Διφίλης ἱερείας. ἵ παράσιτοι Ἐπίλυκος [Ἀνκο]στράτου Γαργήτιος, Περικλῆς Περικλείτου Πιτθεύς, Χαρίνος Δημοχάρους Γαργήτιος. κὰν τοῖς τοῦ βασιλέως δὲ νόμοις γέγραπται ἵ θύειν τῷ Ἀπόλλωνι τοὺς Ἀχαρνέων παρασίτους. Κλέαρχος δ' ὁ Σολεύς, εἰς δ' οὗτος τῶν Ἀριστοτέλους ἐστὶ μαθητῶν, ἐν τῷ πρώτῳ τῶν βίων τάδε γράφει ἵ ἐτι δὲ παράσιτον νῦν μὲν τὸν ἔτοιμον, τότε δὲ τὸν εἰς τὸ συμβιοῦν κατειλεγμένον. ἐν γοῦν τοῖς παλαιοῖς νόμοις αἱ πλεῖσται τῶν πόλεων ἐτι καὶ τήμερον ταῖς ἐντιμοτάταις ἀρχαῖς συγκαταλέγουσι παρασίτους. Κλειδήμος δ' ἐν τῇ Ἀτθίδι φησί ἵ καὶ παράσιτοι δ' ἠρέθησαν τῷ Ἡρακλεῖ. καὶ Θεμίσων δ' ἐν Παλληνίδι ἐπιμελεῖσθαι δὲ τὸν βασιλέα τὸν αἰὲν βασιλεύοντα καὶ τοὺς παρασίτους οὓς ἂν ἐκ τῶν δήμων προαιρῶνται καὶ τοὺς γέροντας καὶ τὰς γυναῖκας τὰς πρωτοπόσεις.

27. ἔχεις δὲ κὰν τούτων, καλέ μου Οὐλπιανέ, ^b ζητεῖν τίνες αἱ πρωτοπόσεις γυναῖκες. ἀλλὰ μὴν, περὶ γὰρ τῶν παρασίτων ὁ λόγος, κὰν τῷ ἀνακείῳ ἐπὶ τινος στήλης γέγραπται ἵ τοῖν δὲ βοοῖν τοῖν ἡγεμόνοι τοῖν ³⁰ ἐξαιρουμένοι τοὺς μὲν τρίτον μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα, τὰ δὲ δύο μέρη τὸ μὲν ἕτερον τῷ ἱερεῖ, τὸ δὲ τοῖς παρασίτοις. Κράτης δ' ἐν δευτέρῳ ἀττικῆς διαλέκτου

φησί ἵ καὶ ὁ παράσιτος νῦν ἐπ' ἀδόξου μὲν κεῖται πράγματος, πρότερον δ' ἐκαλοῦντο παράσιτοι οἱ ἐπὶ τὴν τοῦ ἱεροῦ σίτου ἐκλογὴν αἰρούμενοι, καὶ ἦν ἀρχεῖόν ^c τι παρασίτων. διὸ καὶ ἐν τῷ τοῦ βασιλέως νόμῳ γέγραπται ταυτί ἵ ἐπιμελεῖσθαι δὲ τὸν βασιλεύοντα τῶν ⁵ τε ἀρχόντων, ὅπως ἂν καθιστῶνται, καὶ τοὺς παρασίτους ἐκ τῶν δήμων αἰρῶνται κατὰ τὰ γεγραμμένα. τοὺς δὲ παρασίτους ἐκ τῆς βουκολίας ἐκλέγειν ἐκ τοῦ μέρους τοῦ ἐαρτῶν ἕκαστον ἐκτέα κριθῶν, δαίνυσθαι τε τοὺς ὄντας Ἀθηναίους ἐν τῷ ἱερῷ κατὰ τὰ πάτρια. ¹⁰ τὸν δ' ἐκτέα παρέχειν εἰς τὰ ἀρχεῖα τῷ Ἀπόλλωνι τοὺς Ἀχαρνέων παρασίτους ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς τῶν κριθῶν. ^d ὅτι δὲ καὶ ἀρχεῖον ἦν αὐτῶν ἐν τῷ αὐτῷ νόμῳ τάδε γέγραπται ἵ εἰς τὴν ἐπισκευὴν τοῦ νεώ, τοῦ ἀρχείου τοῦ παρασιτείου καὶ τῆς οἰκίας τῆς ἱερᾶς διδόναι τὸ ¹⁵ ἀργύριον, ὁπόσου ἂν οἱ τῶν ἱερέων ἐπισκευασταὶ μισθώσωσιν. ἐκ τούτου δηλὸν ἐστὶν ὅτι ἐν τῷ τὰς ἀπαρχὰς ἐτίθεσαν τοῦ ἱεροῦ σίτου οἱ παράσιτοι, τοῦτο παρασίτειον προσηγορεύετο. ταῦτά ἱστορεῖ καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Τετραπόλει μνημονεύων ²⁰ τῶν καταλεγόμενων τῷ Ἡρακλεῖ παρασίτων, καὶ Διόδωρος ὁ Σινωπεὺς κωμωδιοποιὸς ἐν Ἐπικλήρῳ, οὗ τὸ μαρτύριον ὀλίγον ὕστερον παραθήσομαι. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Μεθωναίων πολιτείᾳ ἵ παράσιτοι (φησί) τοῖς μὲν ἄρχουσι δύο καθ' ἕκαστον ἦσαν, τοῖς δὲ πολεμάρο- ²⁵ χοις εἰς. τεταγμένα δ' ἐλάμβανον παρ' ἄλλων τέ τινων καὶ τῶν ἀλίων ὄψον.

28. τὸν δὲ νῦν λεγόμενον παράσιτον Καρύστιος ὁ Περγαμηνὸς ἐν τῷ περὶ διδασκαλιῶν εὐρεθῆναι φησιν ὑπὸ πρώτου Ἀλέξιδος, ἐκλαθόμενος ὅτι Ἐπί- ³⁰ χαρμος ἐν Ἐλπίδι ἢ Πλούτῳ παρὰ πότον αὐτὸν εἰσήγαγεν οὕτως δὲ λέγων

ἀλλ' ἄλλος ὃδ' ἔστηχ' ὥδε τοῦδε κατὰ πόδας,
 τὸν ῥαδίως λαψῇ τυ, καίτοι νῦν γὰρ θῆν
 εὖωνον ἀεὶ σῖτον. ἀλλ' ἔμπας ὃδε
 ἄμυστιν ὥσπερ κύλικα πίνει τὸν βίον.
 5 καὶ αὐτὸν ποιεῖ τὸν παράσιτον λέγοντα τοιάδε πρὸς
 τὸν πυνθανόμενον

συνδειπνέω τῷ λῶντι, καλέσαι δεῖ μόνον,
 καὶ τῷ γὰρ μήχι λῶντι, κωῦδὲν δεῖ καλεῖν.
 10 τήναι δὲ χαρίεις τ' εἰμὶ καὶ ποιέω πολὺν
 γέλωτα καὶ τὸν ἐστιῶντ' ἐπαινέω.

καὶ κά τις ἀντίον τι λῆ τήνῳ λέγειν,
 τήνῳ κυδάζομαί τε κάπ' ὦν ἠχθόμαν.
 κῆπειτα πολλὰ καταφαγὼν πόλλ' ἐμπιῶν
 ἄπειμι. λύχνον δ' οὐχ ὁ παῖς μοι συμφέρει,

15 ἔρω δ' ὀλισθράζων τε καὶ κατὰ σκότος
 ἔρημος. αἶκα δ' ἐντύχω τοῖς περιπόλοις,
 τοῦθ' οἶον ἀγαθὸν ἐπιλέγω τοῖς θεοῖς ὅτι
 οὐ λῶντι παίων ἀλλὰ μαστιγῶν τί με.

ἐπεὶ δέ χ' εἴκω οἴκαδὶς καταφθαρεῖς,
 20 ἄστροφος εὖδω· καὶ τὰ μὲν πρῶτ' οὐ κοῶ,
 ἄς κά μ' ἄκρατος οἶνος ἀμφέπη φρένας.

29. καὶ ἄλλα δὲ τοιαῦτα ἐπιλέγει ὁ τοῦ Ἐπιχάρ-
 μου παράσιτος. ὁ δὲ παρὰ τῷ Διφίλῳ τάδε φησὶν

ὅταν με καλέσῃ πλούσιος δεῖπνον ποιῶν,
 25 οὐ κατανοῶ τὰ τρίγλυφ' οὐδὲ τὰς στέγας,
 οὐδὲ δοκιμάζω τοὺς κορινθίους κάδους,
 ἀτενὲς δὲ τηρῶ τοῦ μαγείρου τὸν καπνόν.
 καὶ μὲν σφοδρὸς φερόμενος εἰς ὀρθὸν τρέχῃ,
 γέγηθα καὶ χαίρω τε καὶ πτερύττομαι·

30 αὖ δὲ πλάγιος καὶ λεπτός, εὐθέως νοῶ
 ὅτι τοῦτό μοι τὸ δεῖπνον ἀλλ' οὐδ' αἰμ' ἔχει.

πρῶτος δ' Ὀμηρος, ὥς τινες φασίν, εἰσήγαγε παρὰ-

236

b

c

σιτον, τὸν Ποδῆν εἶναι λέγων φίλον εἰλαπιναστήν
 τοῦ Ἑκτορος·

ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Ποδῆς, υἱὸς Ἡετίωνος,
 d ἀφνειὸς τ' ἀγαθὸς τε· μάλιστα δέ μιν τίεν Ἑκτωρ
 δῆμον, ἐπεὶ οἱ ἑταῖρος ἦν φίλος εἰλαπιναστής. 5
 τὸν γὰρ ἐν εἰλαπίνῃ φίλον εἶρηκε τὸν ἐν τῷ δειπνεῖν.
 διὸ καὶ ποιεῖ αὐτὸν ὑπὸ Μενελάου τιτρωσκόμενον
 κατὰ τὴν γαστέρα, φησὶν ὁ Σκῆψιος Δημήτριος· ὥς
 καὶ Πάνδαρον διὰ τὸ ἐπιωρκεκέναι κατὰ τῆς γλώττης.
 e τιτρώσκει δ' αὐτὸν Σπαρτιάτης ἄνθρωπος τὴν αὐτάρ- 10
 κειαν ἐξηλωκώς.

30. οἱ δ' ἀρχαῖοι ποιηταὶ τοὺς παρασίτους κόλα-
 κας ἐκάλουν, ἀφ' ὧν καὶ Εὐπόλις τῷ δράματι τὴν
 ἐπιγραφὴν ἐποίησατο, τὸν χορὸν τῶν κολάκων ποιή-
 σας τάδε λέγοντα

15

ἀλλὰ δίαίταν ἦν ἔχουσ' οἱ κόλακες πρὸς ὑμᾶς
 λέξομεν· ἀλλ' ἀκούσαθ' ὥς ἐσμέν ἅπαντα κομποὶ
 ἄνδρες· ὅτοισι πρῶτα μὲν παῖς ἀκόλουθός ἐστιν
 ἀλλότριος τὰ πολλὰ, μικρὸν δὲ τὸ κάμνον αὐτοῦ.
 ἱματίῳ δέ μοι δὴ ἔστων χαρίεντε τούτῳ, 20
 οἶν μεταλαμβάνων ἀεὶ θάτερον ἐξελαύνω
 εἰς ἀγοράν. ἐκεῖ δ' ἐπειδὰν κατίδω τιν' ἄνδρα
 ἠλίθιον, πλουτοῦντα δ', εὐθύς περὶ τοῦτον εἰμί.
 f καὶν τι τύχῃ λέγων ὁ πλούταξ, πάννυ τοῦτ'
 ἐπαινῶ 25

καὶ καταπλήττομαι δοκῶν τοῖσι λόγοισι χαίρειν.
 εἴτ' ἐπὶ δεῖπνον ἐρχόμεσθ' ἄλλυδις ἄλλος ἡμῶν
 μᾶζαν ἐπ' ἀλλόφυλον, οὐ δεῖ χαρίεντα πολλὰ
 τὸν κόλακ' εὐθέως λέγειν, ἢ κφέρεται θύραζε.
 237 οἶδα δ' Ἀκέστορ' αὐτὸ τὸν στιγματίαν παθόντα· 30
 σκῶμμα γὰρ εἶπ' ἀσελγές, εἴτ' αὐτὸν ὁ παῖς
 θύραζε

27*

ἐξαγαγὼν ἔχοντα κλοιὸν παρέδωκεν Οἴνει.

31. τοῦ δὲ ὀνόματος τοῦ παρασίτου μνημονεύει
Ἀραρῶς ἐν Ὑμεναίῳ διὰ τούτων

οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰ παράσιτος, φίλτατε·

5 ὁ δ' Ἰσχόμαχος ὁδὸν τρέφων σε τυγχάνει.

πολὺ δ' ἐστὶ τοῦνομα παρὰ τοῖς νεωτέροις. τὸ δὲ ῥῆμα
παρὰ Πλάτῳ τῷ φιλοσόφῳ ἐν Λάχῃ. φησὶ γάρ ^b
καὶ ἡμῖν τὰ μειράκια παρασιτεῖ. παρασίτων δ' εἶναι
φησι γένη δύο Ἀλεξίς ἐν Κυβερνήτῃ διὰ τούτων

10 Π. δὴ ἐστὶ, Ναυσίνικε, παρασίτων γένη,
ἐν μὲν τὸ κοινὸν καὶ κεκωμωδημένον,
οἱ μέλανες ἡμεῖς. Ν. θάτερον ζητῶ γένος,
Π. σεμνοπαράσιτον ἐκ μέσου καλούμενον,
σατράπας παρασίτους καὶ στρατηγούς ἐπιφα-
15 νεῖς,

ὑποκρινόμενον εὖ τοῖς βίοις, ὁφρὺς ἔχον ^c
χιλιοταλάντους ἀνακυλῖόν τ' οὐσίας.
νοεῖς τό τε γένος καὶ τὸ πρᾶγμα; Ν. καὶ μάλα.

Π. τούτων δ' ἑκατέρου τῶν γενῶν ὁ μὲν τύπος
20 τῆς ἐργασίας εἰς ἐστὶ κολακείας ἁγῶν,
ὥσπερ ἐπὶ τῶν βίων δὲ τοὺς μὲν ἢ τύχη
ἡμῶν μεγάλοις προσένειμε τοὺς δ' ἐλάττωσιν·
εἰθ' οἱ μὲν εὐποροῦμεν οἱ δ' ἀλύομεν. ^d
ἄρα γε διδάσκω, Ναυσίνικ', οὐκ ἀστόχως;

25 Ν. ἀλλ' ἂν σ' ἐπαινῶ, μᾶλλον αἰτήσεις μέ τι.

32. χαρακτηρίζει δ' οὐκ ἀρρύθμως τὸν παράσι-
τον ὁποῖός τις ἐστὶ Τιμοκλῆς ἐν Δρακοντίῳ οὕτως

30 ἔπειτ' ἐγὼ παράσιτον ἐπιτρέψω τινὶ
κακῶς λέγειν; ἥκιστα γ'· οὐδὲν ἐστὶ γὰρ
ἐν τοῖς τοιούτοις χρησιμώτερον γένος.
εἰ δ' ἐστὶ τὸ φιλέταιρον ἐν τι τῶν καλῶν,
ἀνὴρ παράσιτος τοῦτο ποιεῖ διὰ τέλους. ^e

ἐρᾶς, συνεργαστῆς ἀπροφάσιτος γίνεται.

πράττεις τι, πράξει συμπαρῶν ὅτι ἂν δέη,
δίκαια ταῦτα τῷ τρέφοντι νενομικῶς.

ἐπαινέτης θαυμαστὸς οἶος τῶν φίλων.

χαίρουσι δείπνων ἡδοναῖς ἀσυμβόλοις· ⁵

τίς δ' οὐχὶ θνητῶν; ἢ τίς ἥρως ἢ θεὸς

ἀποδοκιμάζει τὴν τοιαύτην διατριβήν;

ἵνα μὴ δὲ πολλὰ μακρολογῶ δι' ἡμέρας,

^f τεκμήριόν τι παμμέγεθες οἶμαί γ' ἐρεῖν,

ὁ τῶν παρασίτων ὡς τετίμηται βίος. ¹⁰

γέρα γὰρ αὐτοῖς ταῦτα τοῖς τῶλύμπια.

νικῶσι δίδοται χρηστότητος οὐνεκα

σίτησις. οὐ γὰρ μὴ τίθενται συμβολαί,

πρυτανεῖα ταῦτα πάντα προσαγορευτέα.

33. καὶ Ἀντιφάνης δ' ἐν Διδύμοις φησὶν ¹⁵
ὁ γὰρ παράσιτός ἐστιν, ἂν ὀρθῶς σκοπῆς,
κοινωνὸς ἀμφοῖν, τῆς τύχης καὶ τοῦ βίου.
οὐδεὶς γὰρ ἄσιτος εὖχετ' ἀτυχεῖν τοὺς φίλους,
τοῦναντίον δὲ πάντας εὐτυχεῖν αἰεί.

20 ἐστὶν πολυτελής τῷ βίῳ τις, οὐ φθανεῖ,

μετέχειν δὲ τούτων εὖχετ' αὐτῷ συμπαρῶν.

κάστιν φίλος γενναῖος ἀσφαλῆς θ' ἅμα,

οὐ μάχιμος, οὐ πάροξυς, οὐχὶ βάσκανος,

ὀργὴν ἐνεργεῖν ἀγαθός· ἂν σκώπτῃς γελαῖ, ²⁵

ἐρωτικὸς γελοῖος ἱλαρὸς τῷ τρόπῳ·

πάλιν στρατιώτης ἀγαθὸς εἰς ὑπερβολήν,

ἂν ἢ τὸ σιτάρχημα δείπνον εὐτρεπές.

34. καὶ Ἀριστοφῶν δ' ἐν Ἰατρῷ φησι
βούλομαι δ' αὐτῷ προειπεῖν οἶός εἰμι τοὺς τρό-
30 πους.

ἂν τις ἐστιᾶ, πάρειμι πρῶτος, ὥστ' ἤδη πάλαι

... ζωμὸς καλοῦμαι. δεῖ τιν' ἄρασθαι μέσον

τῶν παροινούντων, παλαιστὴν νόμισον Ἀργεῖόν c
μ' ὄρα·

προσβαλεῖν πρὸς οἰκίαν δεῖ, κριός· ἀναβῆναι
τι πρὸς

κλιμάκιον Καπανεύς, ὑπομένειν πληγὰς ἄκμων, 6
κονδύλους πλάττειν δὲ Τελαμών, τοὺς καλοὺς
πειρᾶν καπνός.

κἂν Πυθαγοριστῇ δέ φησι

πρὸς μὲν τὸ πεινῆν ἐσθλὲν τε μηδὲ ἐν
νόμιζ' ὄρα· Τιθύμαλλον ἢ Φιλιππίδην.
ὕδωρ δὲ πίνειν βάτραχος, ἀπολαῦσαι θύμων d
λαχάνων τε κάμπη, πρὸς τὸ μὴ λοῦσθαι ῥύπος,
ὑπαίθριος χειμῶνα διάγειν κόψιχος,
πνίγος ὑπομεῖναι καὶ μεσημβρίας λαλεῖν
τέττιξ, ἐλαίῳ μήτε χρῆσθαι μήθ' ὄρα·
κονιορτός, ἀνυπόδητος ὄρθρου περιπατεῖν
γέρανός, καθεύδειν μηδὲ μικρὸν νυκτερίς.

35. Ἀντιφάνης δ' ἐν Προγόνοις

τὸν τρόπον μὲν οἶσθ' ἄ μου
ὅτι τυφρός οὐκ ἔνεστιν, ἀλλὰ τοῖς φίλοις e
τοιουτοσί τίς εἰμι, τύπτεσθαι μύδρος,
τύπτειν κεραυνός, ἐκτυφλοῦν τιν' ἀστραπή,
φέρειν τιν' ἄρας ἄνεμος, ἀποπνίξαι βρόχος,
θύρας μοχλεύειν σεισμός, εἰσπηδᾶν ἀκρίς,
δειπνεῖν ἄκλητος μυῖα, μὴ ἔλθειν φρέαρ,
ἄγχειν φονεύειν μαρτυρεῖν ὅς' ἂν μόνον
τύχη τις εἰπών, ταῦτ' ἀπρόσκεπτος ποιεῖν
ἅπαντα. καὶ καλοῦσί μ' οἱ νεώτεροι
διὰ ταῦτα πάντα σκηπτόν. ἀλλ' οὐδὲν μέλει f
τῶν σκωμμάτων μοι· τῶν φίλων γὰρ ὦν φίλος
ἔργοισι χρηστός, οὐ λόγοις ἔφυν μόνον.

Δίφιλος δ' ἐν Παρασίτῳ μελλόντων γίνεσθαι γάμων
τὸν παράσιτον ποιεῖ λέγοντα τάδε

ἄγνοεῖς ἐν ταῖς ἀραις
ὅ τι ἔστιν, εἴ τις μὴ φράσει' ὀρθῶς ὁδόν
239 ἢ πῦρ ἐναύσει', ἢ διαφθείρει' ὕδωρ, 5
ἢ δειπνιεῖν μέλλοντα κωλύσαι τινά.

Εὐβουλος δ' ἐν Οἰδίποδι

ὁ πρῶτος εὐρὼν τὰλλότρια δειπνεῖν ἀνὴρ
δημοτικὸς ἦν τις, ὡς ἔοικε, τοὺς τρόπους.
ὅστις δ' ἐπὶ δεῖπνον ἢ φίλον τιν' ἢ ξένον 10
καλέσας ἔπειτα συμβολὰς ἐπράξατο,
φυγὰς γένοιτο μηδὲν οἰκοθεν λαβών.

36. Διόδωρος δ' ὁ Σινωπεὺς ἐν Ἐπικλήρῳ περὶ
τοῦ παρασιτεῖν καὶ αὐτὸς οὐκ ἀγλαφύρως τάδε φησί

b βούλομαι δεῖξαι σαφῶς 15
ὡς σεμνόν ἐστι τοῦτο καὶ νενομισμένον
καὶ τῶν θεῶν εὖρημα, τὰς δ' ἄλλας τέχνας
οὐδεὶς θεῶν κατέδειξεν, ἀλλ' ἄνδρες σοφοί.
τὸ γὰρ παρασιτεῖν εὖρεν ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος,
ὁ τῶν θεῶν μέγιστος ὁμολογουμένως. 20
οὗτος γὰρ εἰς τὰς οἰκίας εἰσέρχεται
οὐχὶ διακρίνας τὴν πενιχρὰν ἢ πλουσίαν,
οὐ δ' ἂν καλῶς ἐστρωμένην κλίνην ἴδῃ
παρακειμένην τε τὴν τράπεζαν πάνθ' ἃ δεῖ
c ἔχουσιν, ἤδη κατακλιθεὶς [μάλα] κοσμίως, 25
ἀριστίσας ἑαυτὸν ἐντραγῶν πιῶν
ἀπέρχεται οἴκαδ', οὐ καταβαλὼν συμβολάς.
κἀγὼ ποιῶ νῦν τοῦτ'· ἐπὰν κλίνας ἴδῃ
ἐστρωμένας καὶ τὰς τραπέζας εὐτρεπεῖς
καὶ τὴν θύραν ἀνεωγμένην, εἰσέρχομαι 30
ἐνθάδε σιωπῇ καὶ ποιήσας εὐσταλῇ
ἑμαυτόν, ὥστε μὴ νοχλεῖν τὸν συμπότην,

πάντων ἀπολαύσας τῶν παρατεθέντων πιῶν
 ἀπέρχομ' οἴκαδ', ὥσπερ ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος. d
 ὅτι δ' ἦν τὸ πρᾶγμ' ἐνδοξον ἀεὶ καὶ καλὸν
 ἐκεῖθεν ἂν γνοίῃ τις ἔτι σαφέστερον.
 5 τὸν Ἡρακλέα τιμῶσα λαμπρῶς ἡ πόλις
 ἐν ἅπασι τοῖς δήμοις θυσίας ποιουμένη,
 εἰς τὰς θυσίας ταύτας παρ᾽ αἰτίους τῷ θεῷ
 οὐπώποτ' ἀπεκλήρωσεν, οὐδὲ παρέλαβεν
 εἰς ταῦτα τοὺς τυχόντας, ἀλλὰ κατέλεγεν
 10 ἐκ τῶν πολιτῶν δώδεκ' ἄνδρας ἐπιμελῶς
 ἐκλεξαμένη τοὺς ἐκ δὴ δ' ἀστῶν γεγονότας,
 ἔχοντας οὐσίας, καλῶς βεβιωκότας.
 εἶθ' ὕστερον τὸν Ἡρακλέα μιμούμενοι
 τῶν εὐπόρων τινὲς παρασίτους ἐλόμενοι
 15 τρέφειν, παρεκάλουν οὐχὶ τοὺς χαριεστάτους
 ἐκλεγόμενοι, τοὺς δὲ κολακεύειν δυναμένους
 καὶ πάντ' ἐπαινεῖν· οἷς ἐπεὶ μὲν προσερεύγοι
 ῥαφανίδας ἢ σαπρὸν σίλουρον καταφαγῶν,
 ἴα καὶ ῥόδ' ἔφασαν αὐτὸν ἡριστηκέναι·
 20 ἐπεὶ δ' ἀποπάρδοι μετὰ τινος κατακείμενος
 τούτων, προσάγων τὴν ῥῖν' ἐδείτ' αὐτοῦ φράσαι, f
 πόθεν τὸ θυμίαμα τοῦτο λαμβάνεις;
 διὰ τοὺς τοιούτους τοὺς ἀσελγῶς χρωμένους
 τὸ τίμιον καὶ τὸ καλὸν αἰσχρὸν ἔστι νῦν.
 25 37. καὶ Ἀξιόνικος δ' ἐν Χαλκιδικῇ φησιν
 ὅτε τοῦ παρασιτεῖν πρῶτον ἡράσθην μετὰ
 Φιλοξένου τῆς Πτερνοκοπίδος νέος ἔτ' ὢν,
 πληγὰς ὑπέμενον κονδύλων καὶ τρυβλίων
 ὁστῶν τε τὸ μέγεθος τοσαύτας, ὥστε με
 30 ἐνίοτε τοῦλάχιστον ὀκτὼ τραύματα
 ἔχειν. ἐλυσιτέλει γάρ· ἦττων εἰμὶ γὰρ
 τῆς ἡδονῆς. ἔπειτα καὶ τρόπον τινὰ

240

τὸ πρᾶγμά μοι λυσιτελὲς εἶναι νενόμικα.
 οἶον φίλερὶς τίς ἐστὶ καὶ μάχεται τί μοι,
 μετεβαλόμεν πρὸς τοῦτον, ὅσα τ' εἴρηκέ με
 κακῶς ὁμολογῶν εὐθέως οὐ βλάπτομαι.
 5 πονηρὸς ὢν τε χρηστὸς εἶναι φησί τις,
 ἐγκωμιάζων τοῦτον ἀπέλαβον χάριν.
 b γλάνκου βέβρωκὸς τέμαχος ἐφθὸν τήμερον
 αὔριον ἔωλον τοῦτ' ἔχων οὐκ ἄχθομαι.
 τοιοῦτος ὁ τρόπος ἐστὶν ἡ φύσις τέ μου.
 Ἀντίδοτος δ' ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Πρωτοχόρῳ παρὰ- 10
 γει τινὰ παραπλήσιον τοῖς ἐν τῇ Κλαυδιείῳ νῦν σο-
 φιστεύουσιν, ὧν οὐδὲ μεμνήσθαι καλόν, τοιαῦτα περὶ
 παρασιτικῆς τέχνης λέγοντα
 κατὰ τὴν στάσιν δὴ στάντες ἀκροάσασθέ μου.
 πρὶν ἐγγραφῆναι καὶ λαβεῖν τὸ χλαμύδιον, 15
 c περὶ τοῦ παρασιτεῖν εἴ τις ἐμπέσοι λόγος,
 τὸ τεχνίον ἀεὶ τοῦτό μοι κατεπίνετο,
 καὶ παιδομαθῆς πρὸς αὐτὸ τὴν διάνοιαν ἦν.
 38. παράσιτοι δ' ἐπ' ὀνόματος ἐγένοντο Τιθύ-
 μαλλος μὲν, οὗ μνημονεύει Ἀλεξίς ἐν Μιλησίᾳ καὶ ἐν 20
 Ὀδυσσεὶ ὑφαίνονται, ἐν δὲ Ὀλυνθίοις φησὶν
 ὁ δὲ σὸς πένης ἔστ', ὃ γλυκεῖα· τοῦτο δὲ
 δέδοιχ' ὁ θάνατος τὸ γένος, ὥς φασιν, μόνον.
 d ὁ γοῦν Τιθύμαλλος ἀθάνατος περιέρχεται.
 Δρόμων δ' ἐν Ψαλτρίᾳ 25
 ὑπερησχυνόμην
 μέλλων ἀσύμβολος πάλιν δειπνεῖν· πάννυ
 αἰσχρὸν γάρ. B. ἀμέλει, τὸν Τιθύμαλλον γοῦν
 αἰ
 ἐρυθρότερον κόκκου περιπατοῦντ' ἔσθ' ὀρᾶν· 30
 οὕτως ἐρυθρίᾳ συμβολὰς οὐ κατατιθείς.
 Τιμοκλῆς Κενταύρῳ ἢ Δεξαμενῷ

Τιθύμαλλον αὐτὸν καὶ παράσιτον ἀποκαλῶν.
ἐν δὲ Καννίοις

ἤδη προσενήνεκται. τί μέλλεις; σπεύδετε,
ὦ τᾶν. ὁ γὰρ Τιθύμαλλος οὕτως ἀνεβίω
κομιδῇ τεθνηκώς, τῶν ἂν' ὀκτὼ τοῦ βολοῦ
θέρμους μαλάξας. οὐκ ἀπεκαρτέρησε γὰρ
ἐκεῖνος, ἀλλ' ἐκαρτέρησ', ὦ φίλτατε,
πεινῶν.

ἐν δ' Ἐπιστολαῖς
οἴμοι κακοδαίμων, ὥς ἐρῶ. μὰ τοὺς θεούς,
Τιθύμαλλος οὐδεπώποτ' ἠράσθη φαγεῖν
οὕτω σφόδρ', οὐδὲ Κόρυδος ἱμάτιον λαβεῖν,
οὐ Νεῖλος ἄλφιτ', οὐ Κόρυδος ἀσύμβολος
κινεῖν ὀδόντας.

15 Ἀντιφάνης Τυρρηνῶ
ἀρετὴ τὸ προῖκα τοῖς φίλοις ὑπηρετεῖν.
Β. λέγεις ἔσσεσθαι τὸν Τιθύμαλλον πλούσιον.
εἰσπράζεται γὰρ μισθὸν ἐκ τοῦ σοῦ λόγου,
παρ' οἷς ἐδείπνει προῖκα συλλέξει συχνήν.
20 39. ἦν δὲ καὶ ὁ Κόρυδος τῶν δι' ὀνόματος παρα-241
σίτων. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Τιμοκλῆς ἐν Ἐπιχαιρε-
κάκῳ οὕτως

ἀγορὰν ἰδεῖν εὖοψον εὐπόρουντι μὲν
ἡδιστον, ἂν δ' ἀπορῇ τις, ἀθλιώτατον.
25 ὁ γοῦν Κόρυδος ἄκλητος, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ,
γενόμενος ὠψώνει παρ' αὐτὸν οἶκαδε.
ἦν δὲ τὸ πάθος γελοῖον, οἶμαι, τέτταρας
χαλκοῦς ἔχων ἄνθρωπος, ἐγγέλεις ὀρῶν
θύνην νάρκας καράβους· ἡμῶδία.

30 καὶ ταῦτα πάντα μὲν περιελθὼν ἤρετο
ὁπόσον, πυθόμενος δ' ἀπέτρεχ' εἰς τὰς μεμ-
βράδας.

Ἀλεξίς Δημητρίῳ ἢ Φιλεταίρῳ

ἀλλ' αἰσχύνομαι

τὸν Κόρυδον, εἰ δόξω συναριστᾶν τισιν
οὕτω προχείρως· οὐκ ἀπαρνούμαι δ' ὅμως.
οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνος, ἂν καλῇ τις.

ἐν δὲ Τιτθῇ

ὁ Κόρυδος οὗτος, ὁ τὰ γελοῖ' εἰθισμένος
λέγειν, Βλεπαῖος βούλετ' εἶναι, νοῦν γ' ἔχων·
πλουτεῖ γὰρ ὁ Βλεπαῖος.

Κρατῖνος δ' ὁ νεώτερος ἐν Τιτᾷσι

Κόρυδον τὸν χαλκοτύπον πεφύλαξο,
εἰ μὴ σοὶ νομιεῖς αὐτὸν μηδὲν καταλείψειν,
μηδ' ὄψον κοινῇ μετὰ τούτου πώποτε δαίσῃ,
τοῦ Κορύδου, προλέγω σοι· ἔχει γὰρ χεῖρα κρα-
ταιάν,

χαλκῇν, ἀκάματον, πολὺ κρείττω τοῦ πυρὸς
αὐτοῦ.

d ὅτι δὲ γελοῖα ἔλεγεν ὁ Κόρυδος καὶ ἐπὶ τούτοις γελα-
σθαι ἤθελεν ὁ αὐτὸς Ἀλεξίς ἐν Ποιηταῖς φησι
πάννυ τι βούλομαι

οὕτω γελασθαι καὶ γελοῖ' αἰεὶ λέγειν
μετὰ τὸν Κόρυδον μάλιστ' Ἀθηναίων πολὺ.

ἀναγράφει δὲ αὐτοῦ τὰ ἀπομνημονεύματα Λυγκεὺς ὁ
Σάμιος, Εὐκράτην αὐτὸν καλεῖσθαι κυρίως φάσκων.
γράφει δ' οὕτως Ἐυκράτης ὁ Κόρυδος πίνων παρὰ
25 τινι σαθρᾷ οὔσης τῆς οἰκίας, ἐνταῦθα, φησί, δειπνεῖν
δεῖ ὑποστήσαντα τὴν ἀριστερὰν χεῖρα ὥσπερ αἱ Κα-
ρνατίδες.

40. Φιλόξενος δ' ἡ Πτερνοκοπίς ἐμπεσόντος λό-
γου ὅτι αἱ κίχλαι τίμιαί εἰσι, καὶ τοῦ Κορύδου παρόν-
30 τος, ὅς ἐδόκει πεπορνεῦσθαι, ἀλλ' ἐγώ, ἔφη, μνημο-
νεύω ὅτε ὁ Κόρυδος ὀβολοῦ ἦν. ἦν δὲ καὶ ὁ Φιλόξενος

τῶν παρασίτων, ὥς Ἀξιόνικος εἶρηκεν ἐν τῷ Χαλκιδικῷ. πρόκειται δὲ τὸ μαρτύριον. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Μένανδρος ἐν Κεκρυφάλῳ αὐτὸ μόνον Πτερνοκοπίδα αὐτὸν καλῶν. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Μάχων ὁ κωμωδιοποιὸς ὁ Κορίνθιος μὲν ἢ Σικυνώνιος γενόμενος, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ τῇ ἐμῇ κατα-
βιὸς καὶ διδάσκαλος γενόμενος τῶν κατὰ κωμωδίαν μερῶν Ἀριστοφάνους τοῦ γραμματικοῦ· ὃς καὶ ἀπέθανεν ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἐπιγέγραπται αὐτοῦ
τῷ μνήματι

τῷ κωμωδογράφῳ κούφη κόνι τὸν φιλάγωνα
κισσὸν ὑπὲρ τύμβου ζῶντα Μάχωνι φέροις.
οὐ γὰρ ἔχεις κηφῆνα παλίμπλυτον, ἀλλ' ἄρα τέχνης
ἄξιον ἀρχαίης λείψανον ἡμφίεσας.

τοῦτο δ' ὁ πρέσβυς ἐρεῖ· Κέκροπος πόλι, καὶ παρὰ
Νείλῳ

ἔστιν ὅτ' ἐν Μούσαις δορυμὸν πέφυκε θύμον.
ἐν τούτοις δηλοῖ σαφῶς ὅτι Ἀλεξανδρεὺς ἦν γένος.
ὁ δ' οὖν Μάχων τοῦ Κορύδου μνημονεύει ἐν τούτοις
τὸν Κόρυδον ἠρώτησαν Εὐκράτην τινὲς
τῶν συμπαρόντων πῶς κέχρητ' αὐτῷ ποτε
Πτολεμαῖος. οὐκ οἶδ', εἶπεν, οὐδέπω σαφῶς.
πεπότικε μὲν γὰρ ὥσπερ ἰατρός μ', ἔφη,
ἂν δεῖ φαγεῖν δὲ σιτί' οὐ δέδωκέ πω.

Λυγκεὺς δ' ἐν δευτέρῳ περὶ Μενάνδρου· ἐπὶ γελοίοις
(φησί) δόξαν εἰληφότες Εὐκλείδης ὁ Σμικρίνου καὶ
Φιλόξενος ἢ Πτερνοκοπίς· ὧν ὁ μὲν Εὐκλείδης ἀπο-
φθεγγόμενος οὐκ ἀνάξια βιβλίου καὶ μνήμης ἐν τοῖς
ὅλοις ἦν ἀηδὴς καὶ ψυχρός, ὁ δὲ Φιλόξενος οὐδὲν
ἐπὶ κεφαλαίου περιττὸν λέγων, ὅτι λαλήσειεν ἢ πι-
κρανθεὶς πρὸς τινα τῶν συζώντων διηγῆσαιτο, πᾶν
ἐπαφροδισίας καὶ χάριτος ἦν μεστόν. καὶ οὕτω γε

συνέβη τὸν μὲν Εὐκλείδην κατὰ τὸν βίον [οὐ πάνυ
σπουδάζεσθαι], τὸν δὲ Φιλόξενον ὑπὸ πάντων φιλεῖ-
σθαι καὶ τιμᾶσθαι.

41. Μοσχίωνος δέ τινος παρασίτου μνημονεύων
Ἀλεξίς ἐν Τροφωνίῳ παραμασήτην αὐτὸν ἐν τούτοις
καλεῖ

εἶθ' ὁ Μοσχίων

ὁ παραμασήτης ἐν βροτοῖς ἀνδόμενος.

ἐν δὲ τῷ Παγκρατιαστῇ Ἀλεξίς τρεχεδείπνους κατα-
λέγων φησί

πρῶτον μὲν ἦν σοι Καλλιμέδων ὁ Κάραβος,
ἔπειτα Κόρυδος, Κωβίων, Κυρηβίων,
ὁ Σκόμβρος, ἢ Σεμίδαλις. Β. Ἡράκλεις φίλε·
ἀγοράσματ', οὐ συμπόσιον εἶρηκας, γύναι.

Κυρηβίων δ' ἐπεκαλεῖτο Ἐπικράτης ὁ Αἰσχίνου τοῦ
ῥήτορος κηδεστής, ὥς φησι Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ
τῆς παραπροσβείας. τῶν δὲ τοιούτων ἐπιθέτων, ἃ ἐπὶ
χλεύῃ Ἀθηναῖοι παίζοντες ἔλεγον, μνημονεύει Ἀνα-
ξανδρίδης ἐν Ὀδυσσεῖ οὕτως

ὑμεῖς γὰρ ἀλλήλους ἀεὶ χλευάζετε, οἶδ' ἀκριβῶς·
ἂν μὲν γὰρ ἢ τις εὐπρεπής, ἱερὸν γάμον καλεῖτε·
ἐὰν δὲ μικρὸν παντελῶς ἀνθρώπιον, σταλαγμόν·
λαμπρός τις ἐξελέλυθ', [εὐθύς] ὅλολος οὗτός ἐστι·
λιπαρὸς περιπατεῖ Δημοκλῆς, ζωμὸς κατωνόμα-
σται·

χαίρει τις αὐχμῶν ἢ ὀυπῶν, κονιορτὸς ἀναπέ-
φηνεν·

ὅπισθεν ἀκολουθεῖ κόλαξ τῷ, λέμβος ἐπικέκληται·
τὰ πόλλ' ἄδειπνος περιπατεῖ, κεστρεῖνός ἐστι
νῆστις·

εἰς τοὺς καλοὺς δ' ἂν τις βλέπῃ, καινὸς θεα-
τροποιός·

ὑφείλετ' ἄρνα ποιμένος παίζων, Ἀτρεὺς ἐκλήθη·
ἐὰν δὲ κριόν, Φρίξος· ἂν δὲ κωδάριον, Ἰάσων.

42. Χαιρεφῶντος δὲ τοῦ παρασίτου μέμνηται μὲν
κἂν τοῖς πρὸ τούτων· ἀτὰρ δὴ καὶ Μένανδρος αὐτοῦ 243
μνημονεύει ἐν Κεκρυφάλῳ. κἂν τῇ Ὀργῇ δέ φησι
διαφέρει Χαιρεφῶντος οὐδὲ γρῦ
ἄνθρωπος, ὅστις ἐστίν, ὃς κληθεῖς ποτε
εἰς ἐστίασιν δωδεκάποδος, ὄρθριος
πρὸς τὴν σελήνην ἔτρεχε τὴν σκιὰν ἰδών,
ὥς ὑστερίζων, καὶ παρῆν ἅμ' ἡμέρα.

ἐν δὲ Μέθῃ

ἐμὲ γὰρ ἐπέτριψεν ὁ
κομψότατος ἀνδρῶν Χαιρεφῶν, ἱερὸν γάμον
φάσκων ποιήσῃν δευτέραν μετ' εἰκάδα
καθ' αὐτόν, ἵνα τῇ τετράδι δειπνῇ παρ' ἑτέροις.
15 τὰ τῆς θεοῦ γὰρ πανταχῶς ἔχειν καλῶς.
μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἀνδρογύνῳ ἢ Κρητί. Τι-
μοκλῆς δ' ἐν Ἐπιστολαῖς καὶ ὥς Δημοτίωνι τῷ ἀσώ-
τῳ παρασιτοῦντος αὐτοῦ μνημονεύει

20 ὁ Δημοτίων δὲ παραμενεῖν αὐτῷ δοκῶν
τὰργύριον οὐκ ἐφείδεν, ἀλλὰ παρέτρεφεν
τὸν βουλόμενον. ὁ Χαιρεφῶν μὲν παντελῶς
οἴκαδε βαδίζειν ὦεν, ὃ ταλάντατος.
καὶ μὴν ἔτι γε τοῦτ' ἐστὶν ἄξιον μόνον,
25 τὸν παραμασήτην λαμβάνει δίκρουν ξύλον·
οὔτ' εὐρυθμός γάρ ἐστιν οὔτ' ἀχρήματος.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Σκύθῃ

ἐπὶ κῶμον, εἰ δοκεῖ,
ἴωμεν ὥσπερ ἔχομεν. Β. οὐκοῦν δᾶδα καὶ
30 στεφάνους λαβόντες. Χαιρεφῶν οὕτως*
μεμάθηκε κωμάζειν ἄδειπνος.

Τιμόθεος Κυναρίῳ

d πειρώμεθ' ὑποδύντ' ἐς τὸ δεῖπνον ἀπιέναι.
εἰς ἐπτάκλινον δ' ἐστίν, ὥς ἔφραξέ μοι·
ἂν μὴ παράβυστός που γένηται Χαιρεφῶν.

43. Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Καρύστιος ἐν Ἱερείᾳ
καινόν γέ φασι Χαιρεφῶντ' ἐν τοῖς γάμοις 5
ὥς τὸν Ὀφέλαν ἄκκλητον εἰσδεδυκέναι.
σπυρίδα λαβὼν γὰρ καὶ στέφανον, ὥς ἦν σκότος,
φάσκων παρὰ τῆς νύμφης ὁ τὰς ὄρνις φέρων
ἦκειν, δεδείπνηχ', ὥς ἔοικεν, εἰσπεσών.

ἐν δὲ Σφαττομένη

καλῶ δ' Ἀρη Νίκη τ' ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς,
καλῶ δὲ Χαιρεφῶντα· κἂν γὰρ μὴ καλῶ,
ἄκκλητος ἦξει.

Μάχων δ' ὁ κωμικός φησιν

ὁδὸν μακρὰν ἐλθόντος ἐπὶ δεῖπνόν ποτε 15
τοῦ Χαιρεφῶντος εἰς γάμους ἐξ ἄστεος
εἰπεῖν λέγουσι τὸν ποιητὴν Δίφιλον,
εἰς τὰς σεαυτοῦ, Χαιρεφῶν, διαγόνας
ἔγκοπον ἥλους ἐκατέρω γὰρ τέτταρας,
f ἵνα μὴ παρασείων καὶ μακρὰν ἐκάστοτε 20
ὁδὸν βαδίζων τὰς γνάθους διαστρέφῃς.

καὶ πάλιν

ὁ Χαιρεφῶν κρεάδι' ὠψώνει ποτέ,
καὶ τοῦ μαγείρου, φασίν, ὅστωδες σφόδρα
αὐτῷ τι προσκόπτοντος ἀπὸ τύχης κρέας, 25
εἶπεν, μάγειρε, μὴ προσίστα τοῦτό μοι
τούστουν· ὃ δ' εἶπεν, ἀλλὰ μὴν ἐστὶ γλυκύν·
244 [καὶ μὴν τὸ πρὸς ὅστουν φασὶ κρέας εἶναι γλυκύν.]
ὁ Χαιρεφῶν δέ, καὶ μάλ', ὃ βέλτιστ', ἔφη,
γλυκὺ μὲν, προσιστάμενον δὲ λυπεῖ πανταχῇ. 30
τοῦ Χαιρεφῶντος καὶ σύγγραμμα ἀναγράφει Καλλί-
μαχος ἐν τῷ τῶν παντοδαπῶν πίνακι γράφων οὕτως

‘δεῖπνα ὅσοι ἔγραψαν. Χαιρεφῶν Κυρηβίωνι.’ εἶθ’
ἐξῆς τὴν ἀρχὴν ὑπέθηκεν ‘ἐπειδὴ μοι πολλάκις ἐπέ-
στειλας. στίχων τοι.’ καὶ ὁ Κυρηβίων δ’ ὅτι παράσι-
τος προεΐρηται.

5 44. καὶ Ἀρχεφῶντος δὲ τοῦ παρασίτου μνημο- b
νεύων ὁ Μάχων φησί

κληθεὶς ἐπὶ δεῖπνον ὁ παράσιτος Ἀρχεφῶν
ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως, ἥνίκα
κατέπλευσεν εἰς Αἴγυπτον ἐκ τῆς Ἀττικῆς,
10 ὅψου πετραίου παρατεθέντος ποικίλου
ἐπὶ τῆς τραπέζης καράβων τ’ ἀληθινῶν,
ἐπὶ πᾶσι λοπάδος τ’ εἰσενεχθείσης ἀδράς,
ἐν ἧ τεμαχιστοὶ τρεῖς ἐνῆσαν κωβιοί,
οὓς κατεπλάγησαν πάντες οἱ κεκλημένοι,
15 τῶν μὲν σκάρων ἀπέλανε τῶν τριγλῶν θ’ ἅμα
καὶ φυνκίδων ἐπὶ πλεῖον Ἀρχεφῶν πάνυ,
ἄνθρωπος ὑπὸ τῶν μαινίδων καὶ μεμβράδων
φαληρικῆς ἀφύης τε διασεσαγμένος,
τῶν κωβιῶν δ’ ἀπέσχετ’ ἐγκρατέστατα.
20 πάνυ δὲ παραδόξου γενομένου τοῦ πράγματος,
καὶ τοῦ βασιλέως πυθομένου τάλκηνόρος
μὴ παρεόρακεν Ἀρχεφῶν τοὺς κωβιούς,
ὁ κυρτὸς εἶπε, πάνυ μὲν οὖν τούναντίον,
Πτολεμαῖ’, ἐόρακε πρῶτος, ἀλλ’ οὐχ ἄπτεται,
25 τοῦψον δὲ σέβεται τοῦτο καὶ δέδοικέ πως·
οὐδ’ ἐστὶν αὐτῷ πάτριον ὄντ’ ἀσύμβολον
ἰχθὺν ἔχοντ’ ἄψηφον ἀδικεῖν οὐδένα.

45. Ἀλεξίς δ’ ἐν Πυραύνῳ Στράτιον τὸν παράσι-
τον εἰσάγει δυσχεραίνοντα τῷ τρέφοντι καὶ λέγοντα
30 τάδε

ἔμοι παρασιτεῖν κρεῖττον ἢν τῷ Πηγάσῳ
ἢ τοῖς Βορεάδαις ἢ εἴ τι θάττον ἔτι τρέχει,

ἢ Δημέα Λάχητος ἐτεοβουτάδῃ.
πέτεται γάρ, οὐχ οἷον βαδίζει τὰς ὁδούς.

καὶ μετ’ ὀλίγα

Στρατίε, φιλεῖς δὴ πού με; B. μᾶλλον τοῦ πα-
τρός· 5

ὁ μὲν γὰρ οὐ τρέφει μέ, σὺ δὲ λαμπρῶς τρέφεις.

A. εὖχει τ’ ἀεί με ζῆν; B. ἅπασι τοῖς θεοῖς·

ἂν γὰρ πάθῃς τι, πῶς ἐγὼ βιώσομαι;

f Ἀξιόνικος δ’ ὁ κωμικὸς ἐν τῷ Τυρρηνῷ Γρυλλίωνος
τοῦ παρασίτου ἐν τούτοις μνημονεύει 10

οἶνος οὐκ ἔνεστιν*

αὐτοῖς πρὸς ἐταίρους πρόφασιν ἐπὶ κῶμον τινάς,
ὅπερ ποιεῖν εἶωθε Γρυλλίων ἀεί.

Ἀριστόδημος δ’ ἐν δευτέρῳ γελοίων ἀπομνημονευμά-
των παρασίτους ἀναγράφει Ἀντιόχου μὲν τοῦ βασι- 15
λέως Σώστρατον, Δημητρίου δὲ τοῦ πολιορκητοῦ
Εὐαγόραν τὸν κυρτόν, Σελεύκον δὲ Φορμίωνα. Αὐγ-
245 κένος δ’ ὁ Σάμιος ἐν τοῖς Ἀποφθέγμασι Σιλανὸς (φη-
σιν) ὁ Ἀθηναῖος Γρυλλίωνος παρασιτοῦντος Μενάν-
δρῳ τῷ σατράπῃ, εὐπαρύφου δὲ καὶ μετὰ θεραπείας 20
περιπατοῦντος, ἐρωτηθεὶς τίς ἐστὶν οὗτος, Μενάνδρου,
ἔφησεν, ἀξία γνάθος. Χαιρεφῶν δ’ ἔφησεν ὁ παράσι-
τος εἰς γάμον ἄκλητος εἰσελθὼν καὶ κατακλιθεὶς ἔσχα-
τος, τῶν γυναικονόμων ἀριθμούντων τοὺς κεκλημέ-
νους καὶ κελευόντων αὐτὸν ἀποτρέχειν ὡς παρὰ τὸν 25
νόμον ἐπὶ τοῖς τριάκοντα ἐπόντος, ἀριθμεῖτε δὴ, ἔφη,
πάλιν, ἀπ’ ἐμοῦ ἀρξάμενοι.

b 46. ὅτι δ’ ἦν ἔθος τοὺς γυναικονόμους ἐφορᾶν
τὰ συμπόσια καὶ ἐξετάζειν τῶν κεκλημένων τὸν ἀριθ-
μὸν εἰ ὁ κατὰ νόμον ἐστί, Τιμοκλῆς ἐν Φιλοδικαστῇ 30
φησὶν οὕτως

ἀνοίγετ’ ἤδη τὰς θύρας, ἵνα πρὸς τὸ φῶς

ᾧμεν καταφανεῖς μᾶλλον, ἐφοδεύων ἔαν
βούληθ' ὁ γυναικονόμος τὸν ἀριθμὸν λαμβάνειν,
κατὰ τὸν νόμον τὸν καινὸν ὅπερ εἶωθε δρᾶν,
τῶν ἐστιωμένων. ἔδει δὲ τοῦμπαλιν
τὰς τῶν ἀδείπνων ἐξετάζειν οἰκίας.

Μένανδρος δ' ἐν Κεκρυφάλῳ

παρὰ τοῖς γυναικονόμοις δὲ τοὺς ἐν τοῖς γάμοις
διακονοῦντας ἀπογεγράφθαι πνθόμενος
πάντας μαγείρους κατὰ νόμον καινόν τινα,
ἵνα πυνθάνωνται τοὺς κεκλημένους ἔαν
πλείους τις ᾧν ἔξεστιν ἐστιῶν τύχη,
έλθῶν.

καὶ Φιλόχορος δ' ἐν ἑβδόμῃ Ἀτθίδος ὁ γυναικονό-
μοι' φησὶ 'μετὰ τῶν ἀρεοπαγιτῶν ἐσκόπουν τὰς ἐν
ταῖς οἰκίαις συνόδους ἐν τε τοῖς γάμοις καὶ ταῖς ἄλ-
λαις θυσίαις.'

47. τοῦ δὲ Κορύδου ἀποφθέγματα τάδε ἀναγρά-
φει ὁ Λυγκεύς. 'Κορύδῳ συμπινούσης τινὸς ἐταίρας
ἢ ὄνομα ἦν Γνώμη, καὶ τοῦ οἰναρίου ὑπολιπόντος,
εἰσφέρειν ἐκέλευσεν ἕκαστον δὴ ὀβολούς, Γνώμην
δὲ συμβάλλεσθαι ὅ τι δοκεῖ τῷ δήμῳ. Πολύκτορος δὲ
τοῦ κιθαρωδοῦ φακῆν ῥοφούντος καὶ λίθον μασησα-
μένου, ᾧ ταλαίπωρε, ἔφη, καὶ ἡ φακῆ σε βάλλει.' μή-
ποτε τούτου καὶ Μάχων μνημονεύει. φησὶ γάρ

κακὸς τις, ὡς ἔοικε, κιθαρωδὸς σφόδρα
τὴν οἰκίαν μέλλων ἀνοικοδομεῖν φίλον
αὐτοῦ λίθους ἤτησεν· ἀποδώσω δ' ἐγὼ
αὐτῶν πολὺ πλείους, φησὶν, ἐκ τῆς δείξεως.

ἔλεγοντος δὲ τινος τῷ Κορύδῳ ὡς τῆς αὐτοῦ γυναικὸς
ἐνίοτε καὶ τράχηλον καὶ τοὺς τιτθοὺς καὶ τὸν ὀμφαλὸν
φιλεῖ, πονηρόν, ἔφη, τοῦτ' ἦδη. καὶ γὰρ ὁ Ἡρακλῆς
ἀπὸ τῆς ὀμφάλης ἐπὶ τὴν Ἥβην μεταβέβηκε. Φυρο-

μάχου δ' ἐμβαψαμένου εἰς φακῆν καὶ τὸ τρύβλιον
ἀνατρέψαντος, ζημιωθῆναι αὐτὸν ἔφη δίκαιον, ὅτι
οὐκ ἐπιστάμενος δειπνεῖν ἀπεγράψατο. παρὰ Πτολε-
μαίῳ δὲ ματτύης περιφερομένης καὶ κατ' ἐκεῖνον ἀεὶ
λειπούσης, Πτολεμαῖε, ἔφη, πότερον ἐγὼ μεθύω, ἢ
δοκεῖ μοι ταῦτα περιφέρεσθαι; Χαιρεφῶντος δὲ τοῦ
παρασίτου φήσαντος οὐ δύνασθαι τὸν οἶνον φέρειν,
οὐδὲ γὰρ τὸ εἰς τὸν οἶνον, ἔφη. τοῦ δὲ Χαιρεφῶντος
γυμνοῦ ἐν τινι δείπνῳ διαναστάντος, ᾧ Χαιρεφῶν,
εἶπεν, ὥσπερ τὰς ληκύθους ὁρᾷ σε μέχρι πόσου με-
στὸς εἶ. καθ' ὃν δὲ καιρὸν Δημοσθένους παρ' Ἀρπά-
λου τὴν κύλικα εἰλήφει, οὗτος, ἔφη, τοὺς ἄλλους
ἀκρατοκώθωνας καλῶν αὐτὸς τὴν μεγάλην ἔσπακεν.
εἰωθότος δ' αὐτοῦ ῥυπαροὺς ἄρτους ἐπὶ τὰ δείπνα
φέρεισθαι, ἐνεγκαμένου τινὸς ἐτι μελαντέρους, οὐκ
ἄρτους ἔφη αὐτὸν ἐνηνοχέειν, ἀλλ' ἄρτων σκιάς.

48. Φιλόξενος δ' ὁ παράσιτος, Πτερνοκοπίς δ'
ἐπίκλην, παρὰ Πύθωνι ἀριστῶν, παρακειμένων ἐλαῶν
καὶ μετὰ μικρὸν προσενεχθείσης λοπάδος ἰχθύων,
πατάξας τὸ τρύβλιον ἔφη· μᾶστιξεν δ' ἐλάαν. ἐν δει-
πνῳ δὲ τοῦ καλέσαντος αὐτὸν μέλανας ἄρτους παρα-
τιθέντος, μὴ πολλούς, εἶπε, παρατίθει, μὴ σκότος
ποιήσης. τὸν δ' ὑπὸ τῆς γραδὸς τρεφόμενον παράσι-
τον Πανσίμαχος ἔλεγε τούναντίον πάσχειν τῇ γραΐᾳ
συνόντα· αὐτὸν γὰρ ἐν γαστρὶ λαμβάνειν αἰεὶ. περὶ
τούτου καὶ Μάχων γράφει οὕτως

τὸν ὑδροπότην [δὲ] Μοσχίωνα λεγόμενον
ιδόντα φασὶν ἐν λυκείῳ μετὰ τινων
παρασίτον ὑπὸ γραδὸς τρεφόμενον πλουσίας
ὁ δεῖνα, παράδοξόν γε ποιεῖς πρᾶγμ', ὅτι
ἡ γραῦς ποιεῖ σ' ἐν γαστρὶ λαμβάνειν αἰεὶ.

28*

ὁ δ' αὐτὸς παράσιτον ἀκούσας ὑπὸ γραίας τρεφόμενον c
συγγινόμενόν τε αὐτῇ ἐκάστης ἡμέρας,

νῦν πάντα, φασί, γίγνεθ'· ἢ μὲν οὐ κύνει,

ἐν γαστρὶ δ' οὗτος λαμβάνει καθ' ἡμέραν.

5 Πτολεμαῖος δ' ὁ τοῦ Ἀγησάρχου, Μεγαλοπολίτης γέ-
νος, ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν περὶ τὸν Φιλοπάτορα ἱστοριῶν
συμπότας φησὶ τῷ βασιλεῖ συνάγεσθαι ἐξ ἀπάσης τῆς
πόλεως, οὓς προσαγορεύεσθαι γελοιαστάς.

49. Ποσειδώνιος δ' ὁ Ἀπαμενὺς ἐν τῇ εἰκοστῇ καὶ
10 τρίτῃ τῶν ἱστοριῶν Ἑλτοὶ (φησὶ) περιάγονται μεθ'
αὐτῶν καὶ πολεμοῦντες συμβιωτὰς οὓς καλοῦσι παρα- d
σίτους. οὗτοι δὲ ἐγκώμια αὐτῶν καὶ πρὸς ἀθρόους
λέγουσιν ἀνθρώπους συνεστῶτας, καὶ πρὸς ἕκαστον
τῶν κατὰ μέρος ἐκείνων ἀκροωμένων. τὰ δὲ ἀκού-
15 σματα αὐτῶν εἰσιν οἱ καλούμενοι Βάρδοι· ποιηταὶ δὲ
οὗτοι τυγχάνουσι μετ' ὥδης ἐπαίνους λέγοντες. ἐν
δὲ τῇ τετάρτῃ καὶ τριακοστῇ ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς
Ἀπολλωνίου τινὰ ἀναγράφει, παράσιτον γεγονότα
Ἀντιόχου τοῦ Γρυποῦ ἐπικαλουμένου, τοῦ τῆς Συρίας
20 βασιλέως. Ἀριστόδημος δ' ἱστορεῖ Βίθυν τὸν Λυσι-
μάχου τοῦ βασιλέως παράσιτον, ἐπεὶ αὐτοῦ εἰς τὸ e
ἱμάτιον ὁ Λυσίμαχος ἐνέβαλε ξύλινον σκορπίον, ἐκτα-
ραχθέντα ἀναπηδήσαι, εἶτα γνόντα τὸ γεγεννημένον,
κἀγὼ σέ, φησὶν, ἐκφοβήσω, βασιλεῦ· δὸς μοι τάλαν-
25 τον. ἦν δ' ὁ Λυσίμαχος μικρολογώτατος. Ἀγαθαρχί-
δης δ' ὁ Κνίδιος ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ τῶν Εὐ-
ρωπιακῶν Ἀριστομάχου τοῦ Ἀργείων τυράννου πα-
ράσιτον γενέσθαι φησὶν Ἀνθεμόκριτον τὸν παγκρα-
τιαστήν.

30 50. κοινῇ δὲ περὶ παρασίτων εἰρήκασι Τιμοκλῆς f
μὲν ἐν Πύκτῃ ἐπισιτίους καλῶν αὐτοὺς ἐν τοῖσδε
εὐρήσεις δὲ τῶν ἐπισιτίων

τούτων τινάς, οἱ δειπνοῦσιν ἐσφυνδωμένοι
τ' ἀλλότρι', εἰαυτοὺς ἀντὶ κωρύκων δέρειν
παρέχοντες ἀθληταῖσιν.

Φερεκράτης δὲ Γραυσί

σὺ δ' οὐδὲ θάττον Σμικυθίων ἐπισιτιεῖ; 5

B. τίς δ' οὗτος ὑμῖν ἔστι; A. τοῦτον πανταχοῦ
ἄγω λαρυγγικόν τιν' ἐπὶ μισθῷ ξένον.

ἐπισίτιοι γὰρ καλοῦνται οἱ ἐπὶ τροφαῖς ὑπουργοῦντες.

247 Πλάτων ἐν τετάρτῳ Πολιτείας 'καὶ ταῦτ' ἐπισίτιοι
καὶ οὐδὲ μισθὸν πρὸς τοῖς σιτίοις ὥσπερ οἱ ἄλλοι λα- 10
βόντες.' Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς

ἦν γὰρ ἐν' ἄνδρ' ἄδικον σὺ διώκης,

ἀντιμαρτυροῦσι

δώδεκα τοῖς ἑτέροις ἐπίσιτοι.

Εὐβουλος δ' ἐν Δαιδάλῳ

ἐθέλει δ' ἄνευ μισθοῦ παρ' αὐτοῖς καταμένειν 15
ἐπισίτιος.

51. Δίφιλος δ' ἐν Συνωρίδι, εταίρας δ' ὄνομα ἢ
Συνωρίς, Εὐριπίδου μνησθεῖς, κύβος δὲ τις οὕτως
b καλεῖται Εὐριπίδης, παίζων καὶ πρὸς τὸ τοῦ ποιητοῦ 20
ὄνομα ἅμα καὶ περὶ παρασίτων τάδε λέγει

ἄριστ' ἀπαλλάττεις ἐπὶ τούτου τοῦ κύβου.

B. ἀστεῖος εἶ. δραχμὴν ὑπόθες. A. κεῖται πάλαι.

πῶς ἂν βάλοιμ' Εὐριπίδην; B. οὐκ ἂν ποτε

Εὐριπίδης γυναῖκα σώσει'. οὐχ ὁρᾷς 25

ἐν ταῖς τραγωδίαισιν αὐτὰς ὥς στυγεῖ;

τοὺς δὲ παρασίτους ἡγάπα. λέγει γέ τοι

c 'ἀνὴρ γὰρ ὅστις εὖ βίον κεκτημένος

μὴ τοῦλάχιστον τρεῖς ἀσυμβόλους τρέφει,

ὅλοιτο, νόστου μὴ ποτ' εἰς πάτραν τυχών.' 30

A. πόθεν ἐστὶ ταῦτα, πρὸς θεῶν; B. τί δέ σοι
μέλει;

οὐ γὰρ τὸ δράμα, τὸν δὲ νοῦν σκοπούμεθα.
 ἐν δὲ τῇ διασκευῇ τοῦ αὐτοῦ δράματος περὶ ὀργιζο-
 μένου παρασίτου λέγων φησὶν
 ὀργίζεται; παράσιτος ὢν ὀργίζεται;
 οὐκ ἄλλ' ἀλείψας τὴν τράπεζαν τῇ χολῇ
 ὥσπερ τὰ παιδί' αὐτὸν ἀπογαλακτιεῖ.

καὶ ἐξῆς

τότε φάγοις, παράσιθ'. Β. ὦρα
 ὡς διασέσυρκε τὴν τέχνην. Α. οὐκ οἶσθ' ὅτι
 μετὰ τὸν κιθαρωδὸν ὁ παράσιτος κρίνεται;
 10 καὶ τῷ δὲ ἐπιγραφομένῳ Παρασίτῳ δράματί φησιν
 οὐ δεῖ παρασιτεῖν ὄντα δυσάρεστον σφόδρα.

52. Μένανδρος δ' ἐν τῇ Ὀργῇ περὶ φίλου λέγων
 οὐχ ὑπακούοντος γάμων δείπνῳ φησὶν

15 τοῦθ' ἐταῖρός ἐστιν ὄντως· οὐκ ἐρωτᾷ πηνίκα
 δεῖπνόν ἐστιν, ὥσπερ ἕτεροι, καὶ τί δειπνεῖν
 κωλύει

τοὺς παρόντας, εἴτα δειπνον ἕτερον εἰς τρίτην
 βλέπει,

20 εἴτα περιδειπνον πάλιν.

καὶ Ἀλέξης ἐν Ὀρέστη Νικόστρατός τ' ἐν Πλούτῳ Μέ-
 ναυδρός τ' ἐν Μέθῃ καὶ Νομοθέτῃ, Φιλωνίδης δ' ἐν
 Κοθόρνοις οὕτως

ἐγὼ δ' ἀπόσιτος ὢν τοιαῦτ' οὐκ ἀνέχομαι.

25 τῷ δὲ παράσιτος ὁμοιά ἐστιν ὀνόματα ἐπίσιτος, περὶ
 οὗ προεῖρηται, καὶ οἰκόσιτος σιτόκουρός τε καὶ αὐτό-
 σιτος, ἔτι δὲ κακόσιτος καὶ ὀλιγόσιτος. μνημονεύει
 δὲ τοῦ μὲν ἐπίσιτου Κράτης Τόλμαις

ποιμαίνει δ' ἐπίσιτον

30 δίγῳντ' ἐν Μεγαβύζου,
 δέξεταί τ' ἐπὶ μισθῷ
 σῖτον.

οἰκοσίτου δ' Ἀναξανδρίδης ἐν Κυνηγέταις

f υἱὸς γὰρ οἰκόσιτος ἡδὺ γίγνεται.

καλεῖται δ' οἰκόσιτος ὁ μὴ μισθοῦ ἀλλὰ προῖκα τῇ πό-
 λει ὑπηρετῶν. Ἀντιφάνης Σκύθῃ

ταχὺ γὰρ γίγνεται

κακκκλησιαστὴς οἰκόσιτος.

Μένανδρος Δακτυλίῳ

οἰκόσιτον νυμφίον

οὐδὲν δεόμενον προικὸς ἐξευρήκαμεν.

καὶ ἐν Κιθαριστῇ

οὐκ οἰκοσίτους τοὺς ἀκροατὰς λαμβάνεις.

248 ἰδίῳ δ' ἐν Συναριστώσῃς ἔφη

ἀστεῖον τὸ μὴ

συνάγειν γυναῖκας μηδὲ δειπνίζειν ὄχλον,

ἀλλ' οἰκοσίτους τοὺς γάμους πεποιηκέναι.

σιτοκούρου δ' Ἀλέξης μνημονεύει ἐν Παννυχίδι ἢ Ἐρί-
 θοις· ἔσει περιπατῶν σιτόκουρος. Μένανδρος δὲ τὸν
 ἄχρηστον καὶ μάτην τρεφόμενον σιτόκουρον ἐν Θρα-
 συλέοντι οὕτως

b ὀκηρός, πάντα μέλλων, σιτόκουρος ὁμολογῶν 20
 παρατρέφεσθαι.

καὶ ἐν Πωλουμένοις

τάλας, ἔστηκας ἔτι πρὸς ταῖς θύραις

τὸ φορτίον θείς; σιτόκουρον ἄθλιον

ἄχρηστον εἰς τὴν οἰκίαν εἰλήφαμεν.

αὐτόσιτον δ' εἶρηκε Κρώβυλος ἐν Ἀπαγχομένῳ
 παράσιτον αὐτόσιτον. αὐτὸν γοῦν τρέφων
 τὰ πλεῖστα συνερανιστὸς εἰ τῷ δεσπότη.

κακοσίτου δὲ μέμνηται Εὐβουλος ἐν Γανυμήδει

c ὕπνος αὐτὸν ὄντα κακόσιτον τρέφει.

ὀλιγοσίτου δὲ μέμνηται Φρύνιχος ἐν Μονοτρόπῳ

ὁ δ' ὀλιγόσιτος Ἡρακλῆς ἐκεῖ τί δρᾷ;

καὶ Φερεκράτης ἢ Στράτις ἐν Ἀγαθοῖς
ὥς ὀλιγόσιτος ἦσθ' ἄρ', ὃς κατεσθίεις
τῆς ἡμέρας μακρᾶς τριήρους σιτία.

53. τοσαῦτα τοῦ Πλουτάρχου εἰπόντος περὶ πα-
5 ρασίτων διαδεξάμενος τὸν λόγον ὁ Δημόκριτος, ἀλλὰ
μὴν καὶ αὐτός, ἔφη, τὸ ποτίκολλον ἄτε ξύλον παρὰ
ξύλῳ, ὥς ὁ Θηβαῖος εἶρηκε ποιητῆς, περὶ κολάκων ἐρῶ
τι. πράττει γὰρ πάντων ὁ κόλαξ ἄριστα, ὁ καλὸς εἶπε d
Μένανδρος. οὐ μακρὰν δ' ἐστὶν ὁ κόλαξ τοῦ τῶν πα-
10 ρασίτων ὀνόματος. Κλείσοφον γοῦν τὸν ὑπὸ πάντων
κόλακα Φιλίππου τοῦ τῶν Μακεδόνων βασιλέως ἀνα-
γραφόμενον, Ἀθηναῖος δ' ἦν γένος, ὥς φησι Σάτυ-
ρος ὁ περιπατητικὸς ἐν τῷ Φιλίππου βίῳ, Λυγκεὺς ὁ
Σάμιος ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασι παρὰσίτον ὀνομάζει
15 λέγων οὕτως· Κλείσοφος ὁ Φιλίππου παρὰσίτος, ἐπι-
τιμῶντος αὐτῷ τοῦ Φιλίππου διότι αἰεὶ αἰτεῖ, ἴν', ἔφη,
μὴ ἐπιλανθάνωμαι. τοῦ δὲ Φιλίππου δόντος αὐτῷ
ἵππον τραυματίαν ἀπέδοτο. καὶ μετὰ χρόνον ἐπερω- e
τηθεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως ποῦ ἐστίν, ἐκ τοῦ τραύματος,
20 ἔφη, κείνου πέπραται. σκώπτοντος δ' αὐτὸν τοῦ Φι-
λίππου καὶ εὐημεροῦντος, εἶτ' οὐκ ἐγώ σε, ἔφη, θρέ-
ψω; καὶ ὁ Δελφὸς δὲ Ἠγήσανδρος ἐν τοῖς ὑπομνή-
μασι περὶ τοῦ Κλεισόφου τάδε ἱστορεῖ· Φιλίππου τοῦ
βασιλέως εἰπόντος διότι γράμματα αὐτῷ ἐκομίσθη
25 παρὰ Κότνος τοῦ βασιλέως, Κλείσοφος παρὼν ἔφη,
εὖ γε νῆ τοὺς θεούς. τοῦ δὲ Φιλίππου εἰπόντος, τί δὲ
σὺ οἶδας ὑπὲρ ὧν γέγραπται; νῆ τὸν Δία τὸν μέγι- f
στον, εἶπεν, ἄκρως γέ μοι ἐπετίμησας.

54. Σάτυρος δ' ἐν τῷ τοῦ Φιλίππου βίῳ ὅτε
30 (φησὶ) Φίλιππος τὸν ὀφθαλμὸν ἐξεκόπη, συμπροῆλθεν
αὐτῷ καὶ ὁ Κλείσοφος τελαμωνισθεὶς τὸν αὐτὸν
ὀφθαλμόν. καὶ πάλιν ὅτε τὸ σκέλος ἐπηρώθη, σκάζων

συνεξώδενε τῷ βασιλεῖ. καὶ εἴ ποτε δριμύ προσφέ-
ροίτο τῶν ἐδεσμάτων ὁ Φίλιππος, αὐτὸς συνέστρεψε
τὴν ὄψιν ὥς συνδαινύμενος. ἐν δὲ τῇ Ἀράβων χώρᾳ
249 οὐχ ὥς ἐν κολακείᾳ τοῦτ' ἐποιοῦν, ἀλλὰ κατὰ τι νό-
μιμον, βασιλέως παθόντος τὶ τῶν μελῶν συνυποκρί- 5
νεσθαι τὸ ὅμοιον πάθος, ἐπεὶ καὶ γελοῖον νομίζουσιν
ἀποθανόντι μὲν αὐτῷ σπουδάζειν συγκατορύττεσθαι,
πρωθέντι δὲ μὴ χαρίζεσθαι τὴν ἴσην δόξαν τοῦ πά-
θους. Νικόλαος δ' ὁ Δαμασκηνός, εἰς δ' ἦν τῶν ἐκ
τοῦ περιπάτου, ἐν τῇ πολυβίβλῳ ἱστορίᾳ, ἑκατὸν γὰρ 10
καὶ τεσσαράκοντά εἰσι πρὸς ταῖς τέσσαρσι, τῇ ἑκκαι-
b δεκάτῃ καὶ ἑκατοστῇ φησὶν Ἀδιάτομον τὸν τῶν Σω-
τιανῶν βασιλέα, ἔθνος δὲ τοῦτο κελτικόν, ἑξακοσίους
ἔχειν λογάδας περὶ αὐτόν, οὓς καλεῖσθαι ὑπὸ Γαλατῶν
τῇ πατρίῳ γλώττῃ σιλοδούρους, τοῦτο δ' ἐστὶν ἑλλη- 15
νιστὶ εὐχωλιμαῖοι. τούτους δ' οἱ βασιλεῖς ἔχουσι συ-
ζῶντας καὶ συναποθνήσκοντας, ταύτην ἐκείνων εὐχὴν
ποιουμένων· ἀνθ' ἧς συνδυναστεύουσί τε αὐτῷ τὴν
αὐτὴν ἐσθῆτα καὶ δίαιταν ἔχοντες, καὶ συναποθνή-
σκουσι κατὰ πᾶσαν ἀνάγκην, εἴτ' ἐν νόσῳ τελευτήσῃ 20
βασιλεὺς εἴτε πολέμῳ εἴτ' ἄλλως πως. καὶ οὐδεὶς
εἰπεῖν ἔχει τινὰ ἀποδειλιάσαντα τούτων τὸν θάνατον,
ὅταν ἦκη βασιλεῖ, ἢ διεκδύντα.

c 55. Φίλιππον δὲ φησι Θεόπομπος ἐν τῇ τετάρτῃ
καὶ τεσσαρακοστῇ τῶν ἱστοριῶν Θρασυδαῖον τὸν Θετ- 25
ταλὸν καταστῆσαι τῶν ὁμοεθνῶν τύραννον, μικρὸν
μὲν ὄντα τὴν γνώμην, κόλακα δὲ μέγιστον. ἀλλ' οὐκ
Ἀρκαδίων ὁ Ἀχαιὸς κόλαξ ἦν, περὶ οὗ ὁ αὐτὸς ἱστορεῖ
Θεόπομπος καὶ Δοῦρις ἐν πέμπτῃ Μακεδονικῶν. οὗ-
τος δὲ ὁ Ἀρκαδίων μισῶν τὸν Φίλιππον ἐκούσιον ἐκ 30
τῆς πατρίδος φυγὴν ἔφυγεν. ἦν δ' εὐφρέστατος καὶ
πλείους ἀποφάσεις αὐτοῦ μνημονεύονται. ἔτυχε δ'

οὐν ποτ' ἐν Δελφοῖς ἐπιδημοῦντος Φιλίππου παρεῖναι
καὶ τὸν Ἀρκαδίωνα· ὃν θεασάμενος ὁ Μακεδὼν καὶ δ
προσκαλεσάμενος, μέχρι τίνος φεύξῃ, φησὶν, Ἀρκα-
δίων; καὶ ὅς

5 ἔς τ' ἂν (φησὶ) τοὺς ἀφίκωμαι οἱ οὐκ ἴσασι Φί-
λιππον.

Φύλαρχος δ' ἐν τῇ πρώτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν,
γελάσαντα τὸν Φίλιππον ἐπὶ τούτῳ καλέσαι τε ἐπὶ
δεῖπνον τὸν Ἀρκαδίωνα καὶ οὕτω τὴν ἔχθραν διαλύ-
10 σασθαι. περὶ δὲ Νικησίου τοῦ Ἀλεξάνδρου κόλακος
Ἠγήσανδρος τὰδ' ἱστορεῖ Ἀλεξάνδρου δάκνεσθαι
φήσαντος ὑπὸ μυιῶν καὶ προθύμως αὐτὰς ἀποσοβοῦν- e
τος, τῶν κολάκων εἰς Νικησίας παρῶν, ἥπου τῶν ἄλ-
λων μυιῶν, εἶπεν, αὐταὶ πολὺ κρατήσουσι τοῦ σοῦ
15 γευσάμεναι αἵματος· ὁ δ' αὐτός φησι καὶ Χειρίσοφον
τὸν Διονυσίου κόλακα ἰδόντα Διονύσιον γελῶντα μετὰ
τινῶν γνωρίμων, ἀπεῖχε δ' ἀπ' αὐτῶν πλείω τόπον,
ὥς μὴ συνακούειν, συγγελᾶν. ἐπεὶ δ' ὁ Διονύσιος
ἠρώτησεν αὐτὸν διὰ τίνα αἰτίαν οὐ συνακούων τῶν
20 λεγομένων γελᾷ, ὑμῖν, φησί, πιστεύω, διότι τὸ ῥηθὲν
γελοῖόν ἐστιν.

56. πλείστους δ' εἶχε καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Διονύ-
σιος τοὺς κολακεύοντας, οὓς καὶ προσηγόρευον οἱ f
πολλοὶ διονυσοκόλακας. οὗτοι δὲ προσεποιοῦντο μήτε
25 ὄξυν ὀρᾶν παρὰ τὸ δεῖπνον, ἐπεὶ ὁ Διονύσιος οὐκ ἦν ὄξυ-
ώπης, ἔψανόν τε τῶν παρακειμένων ὥς οὐχ ὀρῶντες, ἕως
ὁ Διονύσιος αὐτῶν τὰς χεῖρας πρὸς τὰ λεκάρια προσ-
ῆγεν. ἀποπτύοντος δὲ τοῦ Διονυσίου πολλάκις παρεῖ-
χον τὰ πρόσωπα καταπτύεσθαι· καὶ ἀπολείχοντες τὸν 250
30 σίαλον ἔτι δὲ τὸν ἕμετον αὐτοῦ μέλιτος ἔλεγον εἶναι
γλυκύτερον. Τίμαιος δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ
τῶν ἱστοριῶν Δημοκλέα φησὶ τὸν Διονυσίου τοῦ νεω-

τέρου κόλακα, ἔθους ὄντος κατὰ Σικελίαν θυσίας ποι-
εῖσθαι κατὰ τὰς οἰκίας ταῖς νύμφαις καὶ περὶ τὰ ἀγάλ-
ματα παννυχίζειν μεθυσκομένους ὀρχεῖσθαι τε περὶ
τὰς θεάς, ὁ Δημοκλῆς ἑάσας τὰς νύμφας καὶ εἰπὼν
οὐ δεῖν προσέχειν ἀψύχοις θεοῖς ἐλθὼν ὠρχεῖτο πρὸς 5
τὸν Διονύσιον. ἔπειτα πρεσβεύσας ποτὲ μεθ' ἑτέρων
b [ὥς τὸν Διονύσιον] καὶ πάντων κομιζομένων ἐπὶ τριή-
ρους, κατηγορούμενος ὑπὸ τῶν ἄλλων ὅτι στασιάξοι
κατὰ τὴν ἀποδημίαν καὶ βλάπτοι τοῦ Διονυσίου τὰς
κοινὰς πράξεις, καὶ σφόδρα τοῦ Διονυσίου ὀργισθέν- 10
τος, ἔφησε τὴν διαφορὰν γενέσθαι αὐτῷ πρὸς τοὺς
συμπρέσβεις ὅτι μετὰ τὸ δεῖπνον ἐκεῖνοι μὲν τῶν
Φρυγίου καὶ Σησιχόρου ἔτι δὲ Πινδάρου παιᾶνα
τῶν αὐτῶν τινες ἀνειληφότες ἦδον, αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν
βουλομένων τοὺς ὑπὸ τοῦ Διονυσίου πεποιημένους 15
c διεπεραίνειτο. καὶ τούτου σαφῆ τὸν ἔλεγχον παρῆεν
ἐπηγγείλατο· τοὺς μὲν γὰρ αὐτοῦ κατηγοροῦντες οὐδὲ
τὸν ἀριθμὸν τῶν ᾠσμάτων κατέχειν, αὐτὸς δ' ἔτοιμος
εἶναι πάντας ἐφεξῆς ᾄδειν. λήξαντος δὲ τῆς ὀργῆς
τοῦ Διονυσίου πάλιν ὁ Δημοκλῆς ἔφη, χαρίσαιο δ' ἂν 20
μοί τι, Διονύσιε, κελεύσας τινὲ τῶν ἐπισταμένων
διδάξαι με τὸν πεποιημένον εἰς τὸν Ἀσκληπιὸν παιᾶ-
να· ἀκούω γὰρ σε πεπραγματεῦσθαι περὶ τοῦτον. πα-
d ρακεκλημένων δέ ποτε τῶν φίλων ὑπὸ τοῦ Διονυσίου
ἐπὶ τὸ δεῖπνον εἰσιῶν ὁ Διονύσιος εἰς τὸν οἶκον, 25
γράμματα ἡμῖν, ἔφη, ἄνδρες φίλοι, ἐπέμφθη παρὰ
τῶν ἡγεμόνων τῶν εἰς Νέαν πόλιν ἀποσταλέντων.
καὶ ὁ Δημοκλῆς ὑπολαβὼν ἔφη, εὖ γε νῆ τοὺς θεοὺς
ἐποίησαν, ἔφη, Διονύσιε. καὶ κεῖνος προσβλέψας αὐτῷ,
τί δ' οἶδας, ἔφη, σὺ πότερα κατὰ γνώμην ἐστὶν ἢ τοῦ- 30
ναντίον ἃ γεγράφασιν; καὶ ὁ Δημοκλῆς, εὖ γε νῆ τοὺς
θεοὺς ἐπιτετίμηκας, ἔφη, Διονύσιε. καὶ Σάτυρον δὲ

τινα ἀναγράφει ὁ Τίμαιος κόλακα ἀμφοτέρων τῶν Διονυσίων.

57. Ἡγήσανδρος δ' ἱστορεῖ καὶ Ἰέρωνα τὸν τύραννον ἀμβλύτερον κατὰ τὰς ὄψεις γενέσθαι καὶ τοὺς e
 5 συνδειπνοῦντας τῶν φίλων ἔχειν ἐπίτηδες διαμαρτάνοντας τῶν ἐδεσμάτων, ἵν' ὑπ' αὐτοῦ χειραγωγῶνται καὶ δοκῇ τῶν ἄλλων ὀξυδερκέστερος εἶναι. Εὐκλείδην δέ φησιν Ἡγήσανδρος τὸν σεῦτλον ἐπικαλούμενον, παράσιτος δ' ἦν καὶ οὗτος, παραθέντος τινὸς αὐτῷ
 10 πλείους σόγκους ἐν δείπνῳ, ὁ Καπανεύς, ἔφη, ὁ ὑπὸ τοῦ Εὐριπίδου εἰσαγόμενος ἐν ταῖς Ἰκέτισιν ὑπερ-
 αστεῖος ἦν

μισῶν τραπέζας ὅστις ἐξογκοῖτ' ἄγαν. f

οἱ δὲ δημαγωγοῦντες, φησὶν, Ἀθήνησι κατὰ τὸν χρε-
 15 μωνίδειον πόλεμον κολακεύοντες τοὺς Ἀθηναίους τὰλλα μὲν ἔφασκον πάντα εἶναι κοινὰ τῶν Ἑλλήνων, τὴν δ' ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ἀνθρώπους φέρουσαν ὁδὸν Ἀθηναίους εἰδέναι μόνους. Σάτυρος δ' ἐν τοῖς βίοις Ἀνάξαρχόν φησι τὸν εὐδαιμονικὸν φιλόσοφον ἓνα τῶν
 20 Ἀλεξάνδρου γενέσθαι κολάκων, καὶ συνοδεύοντα τῷ βασιλεῖ, ἐπεὶ ἐγένετό ποτε βροντὴ ἰσχυρὰ καὶ ἐξαίσιος ὥς πάντας πτῆξαι, εἰπεῖν, μή τι σὺ τὸ τοιοῦτον ἐποίη-
 σας, Ἀλέξανδρε, ὁ τοῦ Διός; τὸν δὲ γελάσαντα εἰπεῖν, οὐ γὰρ φοβερὸς βούλομαι εἶναι, καθάπερ σὺ με δι-
 25 δάσκεις, ὁ τὰς τῶν σατραπῶν καὶ βασιλέων κελεύων με δειπνοῦντα προσφέρεισθαι κεφαλὰς. Ἀριστόβουλος δέ φησιν ὁ Κασανδρεὺς Διώξιππον τὸν Ἀθηναῖον παγκρατιαστὴν τρωθέντος ποτὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ αἵματος ῥέοντος εἰπεῖν

30 ἰχθὼρ οἷόσπερ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν.

58. Ἐπικράτης δ' ὁ Ἀθηναῖος πρὸς βασιλέα πρεσβεύσας, ὥς φησιν Ἡγήσανδρος, καὶ πολλὰ δῶρα παρ'

b ἐκείνου λαβὼν, οὐκ ἡσχύνετο κολακεύων οὕτως φανε-
 ρῶς καὶ τολμηρῶς τὸν βασιλέα, ὥς καὶ εἰπεῖν δεῖν κατ' ἐνιαυτὸν οὐκ ἑννέα ἄρχοντας, ἀλλ' ἑννέα πρέσβεις αἰρεῖσθαι πρὸς βασιλέα. θαυμάζω δ' ἔγωγε τῶν Ἀθη-
 ναίων πῶς τοῦτον μὲν ἄκριτον εἶσαν, Δημάδην δὲ 5
 δέκα ταλάντοις ἐξημίωσαν ὅτι θεὸν εἰσηγήσατο Ἀλέ-
 ξανδρον, καὶ Τιμαγόραν δ' ἀπέκτειναν ὅτι πρεσβεύων ὥς βασιλέα προσεκύννησεν αὐτόν. Τίμων δ' ὁ Φλιά-
 σιος ἐν τῷ τρίτῳ τῶν σίλλων Ἀρίστωνά φησι τὸν
 c Χῖον, Ζήνωνος δὲ τοῦ Κιτιέως γνώριμον, κόλακα γε- 10
 νέσθαι Περσαίου τοῦ φιλοσόφου, ὅτι ἦν ἐταῖρος Ἀντι-
 γόνου τοῦ βασιλέως. Φύλαρχος δ' ἐν ἑκτῷ ἱστοριῶν Νικησίαν φησὶ τὸν Ἀλεξάνδρου κόλακα θεασάμενον τὸν βασιλέα σπαρασσόμενον ὑφ' οὗ εἰλήφει φαρμάκου εἰπεῖν, ὦ βασιλεῦ, τί δεῖ ποιεῖν ἡμᾶς, ὅτε καὶ ὑμεῖς 15
 οἱ θεοὶ τοιαῦτα πάσχετε; καὶ τὸν Ἀλέξανδρον μόλις ἀναβλέψαντα, ποῖοι θεοί; φῆσαι· φοβοῦμαι μὴ τοῖς θεοῖσιν ἐχθροί. ἐν δὲ τῇ ὀγδόῃ καὶ εἰκοστῇ ὁ αὐτὸς
 d Φύλαρχος Ἀντιγόνου τοῦ κληθέντος Ἐπιτρόπου, τοῦ
 τοὺς Λακεδαιμονίους ἐλόντος, κόλακα γενέσθαι Ἀπολ- 20
 λοφάνη τινὰ τὸν εἰπόντα τὴν Ἀντιγόνου τύχην Ἀλε-
 ξανδρίζειν.

59. Εὐφαντος δ' ἐν τετάρτῃ ἱστοριῶν Πτολεμαίου φησὶ τοῦ τρίτου βασιλεύσαντος Αἰγύπτου κόλακα γε-
 νέσθαι Καλλικράτην, ὃς οὕτω δεινὸς ἦν ὥς μὴ μόνον 25
 Ὀδυσσεὺς εἰκόνα ἐν τῇ σφραγίδι περιφέρειν, ἀλλὰ καὶ τοῖς τέκνοις ὀνόματα θέσθαι Τηλέγονον καὶ Ἀντί-
 κλειαν. Πολύβιος δ' ἐν τῇ τρισκαιδεκάτῃ τῶν ἱστο-
 ριῶν Φιλίππου τοῦ καταλυθέντος ὑπὸ Ῥωμαίων κό-
 λακα γενέσθαι Ἡρακλείδην τὸν Ταραντῖνον, τὸν καὶ 30
 τὴν βασιλείαν αὐτοῦ πᾶσαν ἀνατρέψαντα· ἐν δὲ τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ Ἀγαθοκλέους, τοῦ Οἰνάνθης υἱοῦ,

ἑταίρου δὲ τοῦ Φιλοπάτορος βασιλέως, Φίλωνα. Ἰερωνύμου δὲ τοῦ Συρακοσίων τυράννου Θράσωνα τὸν κάρχαρον ἐπικαλούμενον Βάτων ὁ Σινωπεὺς ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ τῆς τοῦ Ἰερωνύμου τυραννίδος, προσφέρει-
 5 σθαι φάσκων αὐτὸν ἐκάστοτε πολὺν ἄκρατον. τοῦτον δ' ἐποίησεν ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τοῦ Ἰερωνύμου ἕτερος f κόλαξ Σῶσις ὄνομα· καὶ αὐτὸν δὲ τὸν Ἰερώνυμον ἀνέ-
 πεισε διάδημά τε ἀναλαβεῖν καὶ τὴν πορφύραν καὶ τὴν ἄλλην πᾶσαν διασκευὴν ἣν ἐφόρει Διονύσιος ὁ
 10 τύραννος. Ἀγαθαρχίδης δ' ἐν τῇ τριακοστῇ τῶν ἱστο-
 ριῶν Ἀίρησιππος (φησὶν) ὁ Σπαρτιάτης ἄνθρωπος οὐ μετρίως φαῦλος οὐδὲ δοκῶν χρηστὸς εἶναι, πιθανὸν δ' ἔχων ἐν κολακείᾳ λόγον καὶ θεραπεῦσαι τοὺς εὐ-
 πόρους μέχρι τῆς τύχης δεινός· τοιοῦτος ἦν καὶ Ἡρα-
 15 κλείδης ὁ Μαρωνίτης ὁ Σεύθου τοῦ Θρακῶν βασι- 252
 λέως κόλαξ, οὗ μνημονεύει Ξενοφῶν ἐν ἐβδόμῃ Ἀνα-
 βάσεως.

60. Θεόπομπος δ' ἐν ὀκτωκαιδεκάτῃ ἱστοριῶν περὶ Νικοστράτου Ἀργείου λέγων ὥς ἐκολάκευε τὸν
 20 Περσῶν βασιλέα γράφει καὶ ταῦτα Ἰνικόστρατον δὲ τὸν Ἀργεῖον πῶς οὐ χρὴ φαῦλον νομίζειν; ὅς προστά-
 τῆς γενόμενος τῆς Ἀργείων πόλεως καὶ παραλαβὼν καὶ γένος καὶ χρήματα καὶ πολλὴν οὐσίαν παρὰ τῶν
 προγόνων, ἅπαντας ὑπερεβάλετο τῇ κολακείᾳ καὶ ταῖς
 25 θεραπαίαις οὐ μόνον τοὺς τότε στρατείας μετασχόντας ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐμπροσθεν γενομένους. πρῶτον μὲν b
 γὰρ οὕτως ἠγάπησε τὴν παρὰ τοῦ βαρβάρου τιμὴν ὥστε βουλόμενος ἀρέσκειν καὶ πιστεῦεσθαι μᾶλλον
 ἀνεκόμισε πρὸς βασιλέα τὸν υἱόν· ὁ τῶν ἄλλων οὐδεὶς
 30 πώποτε φανήσεται ποιήσας. ἔπειτα καθ' ἐκάστην ἡμέ-
 ραν, ὁπότε μέλλοι δειπνεῖν, τράπεζαν παρετίθει χω-
 ρὶς ὀνομάζων τῷ δαίμονι τῷ βασιλέως, ἐμπλήσας σίτου

καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδεύων, ἀκούων μὲν τοῦτο ποιεῖν καὶ τῶν Περσῶν τοὺς περὶ τὰς θύρας διατρίβοντας, c οἰόμενος δὲ διὰ τῆς θεραπαίας ταύτης χρηματιεῖσθαι μᾶλλον παρὰ τοῦ βασιλέως. ἦν γὰρ αἰσχροκερδὴς καὶ χρημάτων ὥς οὐκ οἶδ' εἴ τις ἕτερος ἦτιων. Ἀττάλου 5
 δὲ τοῦ βασιλέως ἐγένετο κόλαξ καὶ διδάσκαλος Λυσί-
 μαχος, ὃν Καλλίμαχος μὲν Θεοδώρειον ἀναγράφει, Ἑρμιππος δ' ἐν τοῖς Θεοφράστου μαθηταῖς καταλέγει. οὗτος δ' ὁ ἀνὴρ καὶ περὶ τῆς Ἀττάλου παιδείας συγ-
 γέγραφε βίβλους πᾶσαν κολακείαν ἐμφαινούσας. Πο- 10
 λύβιος δ' ἐν ὀγδῷ ἱστοριῶν Ἰκάρος (φησὶν) ὁ Γα-
 λάτης ὢν τᾶλλα ἀνὴρ ἀγαθός, ὑπὸ Σωστράτου τοῦ
 d κόλακος διεστρέφετο, ὅς ἦν Χαλκηδόνιος γένος.

61. Λικινίου δὲ Κράσσου τοῦ ἐπὶ Πάρθους στρα-
 τεύσαντος κόλακά φησι γενέσθαι Νικόλαος ἐν τῇ τεσ- 15
 σαρεσκαιδεκάτῃ πρὸς ταῖς ἑκατὸν Ἀνδρόμαχον τὸν
 Καρρηνόν, ὃ τὸν Κράσσον πάντα ἀνακοινοῦμενον προδοθῆναι Πάρθοις ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἀπολέσθαι. οὐκ
 ἀτιμώρητος δ' ὑπὸ τοῦ δαιμονίου παρείθη ὁ Ἀνδρό-
 μαχος. μισθὸν γὰρ λαβὼν τῆς πράξεως τὸ τυραννεῖν 20
 Καρρῶν τῆς πατρίδος, διὰ τὴν ὠμότητα καὶ βίαν ὑπὸ
 e τῶν Καρρηνῶν πανοικία ἐνεπρήσθη. Ποσειδώνιος δ'
 ὁ Ἀπαμεύς, ὕστερον δὲ Ῥόδιος χρηματίσας, ἐν τῇ τε-
 τάρτῃ τῶν ἱστοριῶν Ἰέρακά φησι τὸν Ἀντιοχέα πρότε-
 ρον λυσιπδοῖς ὑπαυλοῦντα ὕστερον γενέσθαι κόλακα 25
 δεινὸν Πτολεμαίου τοῦ ἐβδόμου βασιλέως τοῦ καὶ
 εὐεργέτου ἐπικληθέντος καὶ τὰ μέγιστα δυνηθέντα παρ' αὐτῷ, καθάπερ καὶ παρὰ τῷ Φιλομήτορι, ὕστερον
 ὑπ' αὐτοῦ διαφθαρῆναι. Μιθριδάτου δ' ἀναγράφει
 f κόλακα Σωσίπατρον ἄνθρωπον γόητα Νικόλαος ὁ πε- 30
 ριπατητικός. Θεόπομπος δ' ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν Ἑλληνι-

κῶν Σισύφου φησὶ τοῦ Φαρσαλίου κόλακα καὶ ὑπε-
ρέτην γενέσθαι Ἀθηναίων τὸν Ἐρετρίεα.

62. διαβόητος δὲ ἐγένετο ἐπὶ κολακείᾳ καὶ ὁ τῶν
Ἀθηναίων δῆμος. Δημοχάρης γοῦν ὁ Δημοσθένους
τοῦ ῥήτορος ἀνεψιὸς ἐν τῇ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν διη-
γούμενος περὶ ἧς ἐποιοῦντο οἱ Ἀθηναῖοι κολακείας
πρὸς τὸν πολιορκητὴν Δημήτριον, καὶ ὅτι τοῦτ' οὐκ 253
ἦν ἐκείνῳ βουλομένῳ, γράφει οὕτως· ἐλύπει μὲν καὶ
τούτων ἕνια αὐτόν, ὥς ἔοικεν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἄλλα
γε παντελῶς αἰσχροῖα καὶ ταπεινά, Λεαίνης μὲν καὶ
10 Λαμίας Ἀφροδίτης ἱερά, καὶ Βουρίχου καὶ Ἀδειμάν-
του καὶ Ὀξυθέμιδος τῶν κολάκων αὐτοῦ καὶ βωμοὶ
καὶ ἡρῶα καὶ σπονδαί. τούτων ἑκάστῳ καὶ παιᾶνες
ἤδοντο, ὥστε καὶ αὐτὸν τὸν Δημήτριον θαυμάζειν
15 ἐπὶ τοῖς γινομένοις καὶ λέγειν ὅτι οὐδεὶς ἐπ' αὐτοῦ
Ἀθηναίων γέγονε μέγας καὶ ἀδρός τὴν ψυχὴν· καὶ b
Θηβαῖοι δὲ κολακεύοντες τὸν Δημήτριον, ὥς φησι
Πολέμων ἐν τῷ περὶ τῆς ποικίλης στοᾶς τῆς ἐν Σι-
κυῶνι, ἰδρύναντο ναὸν Ἀφροδίτης Λαμίας. ἐρωμένη
20 δ' ἦν αὕτη τοῦ Δημητρίου, καθάπερ καὶ ἡ Λέαινα.
τί οὖν παράδοξον οἱ Ἀθηναῖοι οἱ τῶν κολάκων κόλα-
κες ἐποίησαν εἰς αὐτὸν τὸν Δημήτριον παιᾶνας καὶ
προσόδια ᾄδοντες; φησὶ γοῦν ὁ Δημοχάρης ἐν τῇ πρῶ-
τῇ καὶ εἰκοστῇ γράφων· ἐπανελθόντα δὲ τὸν Δημή-
25 τριον ἀπὸ τῆς Λευκάδος καὶ Κερκύρας εἰς τὰς Ἀθήνας c
οἱ Ἀθηναῖοι ἐδέχοντο οὐ μόνον θυμιῶντες καὶ στεφα-
νοῦντες καὶ οἰνοχοοῦντες, ἀλλὰ καὶ προσόδια καὶ χοροὶ
καὶ ἰθύφαλλοι μετ' ὀρχήσεως καὶ ᾠδῆς ἀπῆντων αὐ-
τῷ, καὶ ἐφιστάμενοι κατὰ τὰς ὁδοὺς ἤδον ὀρχοῦμε-
30 νοι καὶ ἐπάδοντες ὥς εἴη μόνος θεὸς ἀληθινός, οἱ δ'
ἄλλοι καθεύδουσιν ἢ ἀποδημοῦσιν ἢ οὐκ εἰσὶ, γεγο-
νὼς δ' εἴη ἐκ Ποσειδῶνος καὶ Ἀφροδίτης, τῷ δὲ κάλ-

λει διάφορος καὶ τῇ πρὸς πάντας φιланθρωπία κοι-
d νός. δεόμενοι δ' αὐτοῦ ἱκέτευον, φησί, καὶ προσηύ-
χοντο.

63. ὁ μὲν οὖν Δημοχάρης τοσαῦτα εἶρηκε περὶ
τῆς Ἀθηναίων κολακείας· Δοῦρις δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ 5
δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν καὶ αὐτὸν τὸν ἰθύ-
φαλλον . . .

ὥς οἱ μέγιστοι τῶν θεῶν καὶ φίλτατοι
τῇ πόλει πάρεσιν.

ἐνταῦθα [γὰρ Δήμητρα καὶ] Δημήτριον 10
ᾄμα παρῆγ' ὁ καιρός.

χῆ μὲν τὰ σεμνὰ τῆς Κόρης μυστήρια
ἔρχεθ' ἵνα ποιήσῃ,

ὃ δ' ἱλαρός, ὥσπερ τὸν θεὸν δεῖ, καὶ καλὸς 15
καὶ γελῶν πάρεστι.

σεμνὸν ὅθι φαίνεθ', οἱ φίλοι πάντες κύκλω,
ἐν μέσοισι δ' αὐτός,

e ὁμοιος ὥσπερ οἱ φίλοι μὲν ἀστέρες,
ἥλιος δ' ἐκεῖνος.

ὦ τοῦ κρατίστου παῖ Ποσειδῶνος θεοῦ 20
χαῖρε κάφροδίτης.

ἄλλοι μὲν ἢ μακρὰν γὰρ ἀπέχουσιν θεοί,
ἢ οὐκ ἔχουσιν ὦτα,

ἢ οὐκ εἰσὶν, ἢ οὐ προσέχουσιν ἡμῖν οὐδὲ ἔν· 25
σὲ δὲ παρόνθ' ὀρώμεν,

οὐ ξύλινον οὐδὲ λίθινον ἀλλ' ἀληθινόν.
εὐχόμεσθα δὴ σοι·

πρῶτον μὲν εἰρήνην ποίησον φίλτατε·
κύριος γὰρ εἶ σύ.

τὴν δ' οὐχὶ Θηβῶν, ἀλλ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος 30
σφίγγα περικρατοῦσαν,

Αἰτωλόν, ὅστις ἐπὶ πέτρᾳ καθήμενος

ὥσπερ ἡ παλαιά
τὰ σώμαθ' ἡμῶν πάντ' ἀναρπάσας φέρει,
κοῦκ ἔχω μάχεσθαι,
(αἰτωλικὸν γὰρ ἀρπάσαι τὰ τῶν πέλας,
νῦν δὲ καὶ τὰ πόρρω)
μάλιστα μὲν δὴ κόλασον αὐτός· εἰ δὲ μή,
Οἰδίπουν τιν' εὐρέ,
τὴν σφίγγα ταύτην ὅστις ἢ κατακρημνιῖ,
ἢ σπῖλον ποιήσει.
64. ταῦτ' ἦδον οἱ μαραθωνομάχαι οὐ δημοσίᾳ
μόνον ἀλλὰ καὶ κατ' οἰκίαν, οἱ τὸν προσκυνήσαντα τὸν
Περσῶν βασιλέα ἀποκτείναντες, οἱ τὰς ἀναρίθμους
μυριάδας τῶν βαρβάρων φονεύσαντες. Ἄλεξις γοῦν
ἐν Φαρμακοπώλῃ ἢ Κρατεύᾳ προπίνοντά τινα εἶδα-
15 γαγῶν ἐνὶ τῶν συμποτῶν καὶ λέγοντα ποιεῖ τάδε
παῖ τὴν μεγάλην δὸς ἐπιχέας
φιλίας κυάθους τῶν συμπαρόντων τέτταρας,
τοὺς τρεῖς δ' ἔρωτος προσαποδώσεις ὕστερον·
ἐν' Ἀντιγόνη τοῦ βασιλέως νίκης. Β. καλῶς.
20 Α. καὶ τοῦ νεανίσκου κύαθον Διμητρίου.
φέρει τὸν τρίτον
Φίλας Ἀφροδίτης. χαίρει' ἄνδρες συμπόται,
ὅσων ἀγαθῶν τὴν κύλικα μεστήν πίομαι.
65. τοιοῦτοι τότε ἐγένοντο οἱ Ἀθηναῖοι, κολα-
25 κείας, θηρίου χαλεπωτάτου, λύσαν ἐμβαλούσης αὐ-
τῶν τῇ πόλει, ἣν ὁ μὲν πύθιος ἐστίαν τῆς Ἑλλάδος
ἀνεκῆρυξε, πρυτανεῖον δὲ Ἑλλάδος ὁ δυσμενέστατος
Θεόπομπος, ὁ φήσας ἐν ἄλλοις πλήρεις εἶναι τὰς Ἀθή-
νας διονυσοκολάκων καὶ ναυτῶν καὶ λωποδυτῶν, ἔτι
30 δὲ ψευδομαρτύρων καὶ συκοφαντῶν καὶ ψευδοκλητή-
ρων. οὓς ἐγὼ πείθομαι ὡς ἐπομβρίαν ἢ τι δεινὸν ἐκ
θεοῦ τὴν προειρημένην πᾶσαν εἰσηγήσασθαι κολα-

κείαν. περὶ ἧς καλῶς ὁ Διογένης ἔλεγε πολὺ κρεῖττον
εἶναι ἐς κόρακας ἀπελθεῖν ἢ ἐς κόλακας, οἱ ζῶντας
ἔτι τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνδρῶν κατεσθίουσι. φησὶ γοῦν
καὶ Ἀναξίλας

οἱ κόλακές εἰσι τῶν ἐχόντων οὐσίας
σκώληκες. εἰς οὖν ἄκακον ἀνθρώπου τρόπον
εἰσδύς ἕκαστος ἐσθίει καθήμενος,
ἕως ἂν ὥσπερ πυρὸν ἀποδείξῃ κενόν.
d ἐπειθ' ὁ μὲν λέμμ' ἐστίν, ὁ δ' ἔτερον δάκνει.
Πλάτων δ' ἐν Φαίδρῳ φησὶ 'κόλακι, δεινῷ θηρίῳ καὶ
βλάβῃ μεγάλη, ὅμως ἐπέμιξεν ἡ φύσις ἡδονὴν τινα
οὐκ ἄμουςον.' Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ κολακείας
φησὶν ὡς Μύρτις [μύστης] ὁ Ἀργεῖος Κλεώνυμον τὸν
χορευτὴν ἅμα καὶ κόλακα, προσκαθίζοντα πολλάκις
αὐτῷ καὶ τοῖς συνδικάζουσι, βουλόμενον δὲ καὶ μετὰ
τῶν κατὰ τὴν πόλιν ἐνδόξων ὁρᾶσθαι, λαβόμενος τοῦ
ὥτὸς καὶ ἔλκων αὐτὸν ἐκ τοῦ συνεδρίου πολλῶν παρ-
e όντων εἶπεν, οὐ χορεύσεις ἐνθάδε οὐδ' ἁμῶν ἀκούσῃ.
Δίφιλος δ' ἐν Γάμῳ φησὶν

ὁ γὰρ κόλαξ
καὶ στρατηγὸν καὶ δυνάστην καὶ φίλους καὶ τὰς
πόλεις
ἀνατρέπει λόγῳ κακούργῳ μικρὸν ἡδύνας χρό-
νον.

νῦν δὲ καὶ καχεξία τις ὑποδέδυκε τοὺς ὄχλους,
αἱ κρίσεις θ' ἡμῶν νοσοῦσι, καὶ τὸ πρὸς χάριν
πολύ.

διὸ καὶ Θετταλοὶ καλῶς ποιήσαντες κατέσκαψαν τὴν
f καλουμένην πόλιν Κολάκειαν, ἣν Μηλιεῖς ἐνέμοντο,
ὡς φησι Θεόπομπος ἐν τῇ τριακοστῇ.

66. κόλακας δ' εἶναί φησι Φύλαρχος καὶ τοὺς ἐν
Λήμνῳ κατοικοῦντας Ἀθηναίων ἐν τῇ τρισκαιδεκάτῃ

τῶν ἱστοριῶν. χάριν γὰρ ἀποδιδόντας τοῖς Σελεύκου καὶ Ἀντιόχου ἀπογόνους, ἐπεὶ αὐτοὺς ὁ Σέλευκος πικρῶς ἐπιστατουμένους ὑπὸ Λυσιμάχου οὐ μόνον ἐξέλ- 255
λετο ἀλλὰ καὶ τὰς πόλεις αὐτοῖς ἀπέδωκεν ἀμφοτέρως, οἱ Λημνόθεν Ἀθηναῖοι οὐ μόνον ναοὺς κατεσκεύασαν τοῦ Σελεύκου ἀλλὰ καὶ τοῦ υἱοῦ Ἀντιόχου, καὶ τὸν ἐπιχεόμενον κύαθον ἐν ταῖς συνουσίαις Σελεύκου σωτήρος καλοῦσι.

ταύτην δὲ τὴν κολακείαν τινὲς ἐκτρεπόμενοι τοῦ νομα ἀρέσκειν προσαγορεύουσιν, ὡς καὶ Ἀναξανδρί- 10
δης ἐν Σαμία

τὸ γὰρ κολακεύειν νῦν ἀρέσκειν ὄνομ' ἔχει. οὐκ ἐπίστανται δὲ οἱ τὴν κολακείαν μεταχειριζόμενοι ὡς ἔστιν αὕτη ἡ τέχνη ὀλιγοχρόνιος. Ἄλεξις γοῦν 15
φησὶν ἐν Ψευδομένῳ

κόλακος δὲ βίος μικρὸν χρόνον ἀνθεῖ· οὐδεὶς γὰρ χαίρει πολιοκροτάφῳ παρασίτῳ. Κλέαρχος δ' ὁ Σολεὺς ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἑρωτικῶν 'κόλαξ μὲν οὐδεὶς (φησὶ) διαρκεῖ πρὸς φιλίαν. κατα- 20
ναλίσκει γὰρ ὁ χρόνος τὸ τοῦ προσποιήματος αὐτῶν ψεῦδος. ὁ δ' ἐραστὴς κόλαξ ἐστὶ φιλίας δι' ὧραν ἢ κάλλος.' τῶν δὲ Δημητρίου τοῦ βασιλέως κολάκων οἱ περὶ Ἀδείμαντον τὸν Λαμψακηνὸν νεῶν κατασκευα-
σάμενοι καὶ ἀγάλματα ἰδρυσάμενοι Θριῆσιν, ὠνόμασαν 25
Φίλας Ἀφροδίτης καὶ τὸν τόπον Φιλαῖον ἐκάλεσαν ἀπὸ τῆς Δημητρίου μητρὸς Φίλας, ὡς φησι Διονύσιος ὁ τοῦ Τρύφωνος ἐν τῷ δεκάτῳ περὶ ὀνομάτων.

67. Κλέαρχος δ' ὁ Σολεὺς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Γεργιθίῳ καὶ πόθεν ἡ ἀρχὴ τοῦ ὀνόματος τῶν κολά- 30
κων παρῆλθε διηγείται, καὶ αὐτὸν τὸν Γεργίθιον ὑποτιθέμενος, ἀφ' οὗ τὸ βιβλίον ἔχει τὴν ἐπιγραφὴν, ἓνα γεγονότα τῶν Ἀλεξάνδρου κολάκων. διηγείται d

δὲ οὕτως τὴν κολακείαν ταπεινὰ ποιεῖν τὰ ἥδη τῶν κολάκων καταφρονητικῶν ὄντων τῶν περὶ αὐτοὺς. σημεῖον δὲ τὸ πᾶν ὑπομένειν εἰδότας οἷα τολμῶσι. τὰ δὲ τῶν κολακευομένων ἐμφυσσωμένων τῇ κολακείᾳ, χαύνους καὶ κενοὺς ποιοῦντα, πάντων ἐν ὑπεροχῇ 5
παρ' αὐτοῖς ὑπολαμβάνεσθαι κατασκευάζεσθαι. ἔξῃς τε διηγούμενος περὶ τινος μειρακίου Παφίου μὲν τὸ γένος βασιλέως δὲ τὴν τύχην, 'τοῦτο (φησὶ) τὸ μει-
e ράκιον (οὐ λέγων αὐτοῦ τοῦνομα) κατέκειτο δι' ὑπε-
βάλλουσαν τρυφὴν ἐπὶ ἀργυρόποδος κλίνης ὑπε- 10
στρωμένης σαρδιανῇ ψιλοτάπιδι τῶν πάνυ πολυτε-
λῶν. ἐπεβέβλητο δ' αὐτῷ πορφυροῦν ἀμφίταπον ἀμοργίνῳ καλύμματι περιειλημμένον. προσκεφάλαια δ' εἶχε τρία μὲν ὑπὸ τῇ κεφαλῇ βύσσινά παραλουργῇ, δι' ὧν ἡμύνετο τὸ καῦμα, δύο δ' ὑπὸ τοῖς ποσὶν ὑσγι- 15
νοβαφῇ τῶν δωρικῶν καλουμένων· ἐφ' ὧν κατέκειτ' ἐν λευκῇ χλαμύδι.'

f 68. 'παραδεδεγμένοι δ' εἰσὶ πάντες οἱ κατὰ τὴν Κύπρον μόναρχοι τὸ τῶν εὐγενῶν κολάκων γένος ὡς χρήσιμον. πάνυ γὰρ τὸ κτῆμα τυραννικόν ἐστι. καὶ 20
τούτων οἷον ἀρεοπαγιτῶν τινων οὔτε τὸ πλῆθος οὔτε τὰς ὄψεις ἔξω τῶν ἐπιφανεστάτων οἶδεν οὐδεὶς. διη-
ρημένων δὲ διχῇ κατὰ συγγένειαν τῶν ἐν τῇ Σαλαμῖνι κολάκων, ἀφ' ὧν εἰσὶν οἱ κατὰ τὴν ἄλλην Κύπρον κόλακες, τοὺς μὲν γεργίνους τοὺς δὲ προμάλαγγας 25
προσαγορεύουσιν. ὧν οἱ μὲν γεργῖνοι συναναμιγνύ-
256 μενοι τοῖς κατὰ τὴν πόλιν ἐν τε τοῖς ἐργαστηρίοις καὶ ταῖς ἀγοραῖς ὠτακουστοῦσι, κατασκόπων ἔχοντες τάξιν, ὃ τι δ' ἂν ἀκούσωσιν ἀναφέρουσιν ἐκάστης ἡμέρας πρὸς τοὺς καλουμένους ἀνακτας. οἱ δὲ προ- 30
μάλαγγες ζητοῦσιν ἀντὶ τῶν ὑπὸ τῶν γεργίνων προσ-
αγγελθέντων ὅτι ἂν ἄξιον εἶναι ζητήσεως δόξῃ, ὄντες

τινὲς ἐρευνηταί. καὶ τούτων οὕτως ἔντεχνος καὶ πι-
 θανὴ πρὸς ἅπαντας ἢ ἔντευξις ὥστ' ἔμοιγε δοκεῖ, κα-
 θάπερ καὶ αὐτοὶ φασί, παρ' ἐκείνων εἰς τοὺς ἔξω τό- b
 πους διαδεδόσθαι τὸ σπέρμα τῶν ἐλλογίμων κολάκων.
 5 καὶ γὰρ οὐχ οἶον μετρίως ἐπὶ τῷ πράγματι σεμνύνον-
 ται διὰ τὸ τετιμῆσθαι παρὰ τοῖς βασιλεῦσιν, ἀλλὰ καὶ
 λέγουσιν ὅτι τῶν Γεργίνων τις, ἀπόγονος ὦν τῶν
 Τρώων ἐκείνων οὗς Τεῦκρος ἀπὸ τῶν αἰχμαλώτων
 κατακτησάμενος εἰς Κύπρον ἔχων ἀπώκισεν, οὗτος
 10 διὰ τῆς παραλίας μετ' ὀλίγων στείλας ἐπὶ τῆς Αἰολί-
 δος κατὰ πύστιν ἄμα καὶ οἰκισμὸν τῆς τῶν προγόνων
 χώρας πόλιν οἰκίσειε περὶ τὴν τρωικὴν Ἰδην, συμπα- c
 ραλαβὼν τινὰς τῶν Μυσῶν· ἢ πάλαι μὲν ἀπὸ τοῦ γέ-
 νους Γέργινα, νῦν δὲ Γέργιθα κέκληται. τούτου γάρ,
 15 ὡς ἔοικε, τοῦ στόλου τινὲς ἀποσπασθέντες ἐν τῇ Κυ-
 μαίᾳ κατέσχον, ἐκ Κύπρου τὸ γένος ὄντες, ἀλλ' οὐκ
 ἐκ τῆς θετταλικῆς Τρίκκης, καθάπερ τινὲς εἰρήκασιν,
 ὦν ἰατρεῦσαι τὴν ἄγνοιαν οὐδ' Ἀσκληπιάδαις τοῦτό
 γε νομίζω δεδόσθαι.

20 69. 'γερόνασι δὲ παρ' ἡμῖν καὶ ἐπὶ Γλοῦ τοῦ
 Καρὸς καὶ γυναιῖκες ὑπὸ τὰς ἀνάσας αἱ προσαγορευ-
 θεῖσαι κολακίδες. ἀφ' ὧν ὑπολιπεῖς τινὲς εἰς τὸ d
 πέραν ἀφικόμεναι μετάπεμπτοι πρὸς τε τὰς Ἀρταβά-
 ξου καὶ τὰς Μέντορος γυναικας κλιμακίδες μετωνο-
 25 μάσθησαν ἀπὸ τοιαύτης πράξεως· ταῖς μεταπεμψαμέ-
 ναις ἀρεσκευόμεναι κλίμακα κατεσκεύαζον ἐξ ἑαυτῶν
 οὕτως ὥστ' ἐπὶ τοῖς νώτοις αὐτῶν τὴν ἀνάβασιν γί-
 γνεσθαι καὶ τὴν κατάβασιν ταῖς ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν
 ὀχουμέναις. εἰς τοῦτο τρυφῆς, ἵνα μὴ ἀθλιότητος
 30 εἴπω, προηγάροντο τεχνώμεναι τὰς ἀφρονεστάτας.
 τοιγαροῦν αὐταὶ μὲν ἐκ τῶν λίαν μαλακῶν ὑπὸ τῆς
 τύχης μεταβιβάσθαι σκληρῶς ἐβίωσαν ἐπὶ γήρως, e

αἱ δὲ τῶν παρ' ἡμῖν ταῦτα διαδεξάμεναι ἐκπεσοῦσαι
 τῆς ἐξουσίας κατήσαν εἰς Μακεδονίαν, καὶ τὰς τῶν
 ἐκεῖ κυρίας τε καὶ βασιλίδας ὃν τρόπον ταῖς ὁμιλίαις
 διέθεσαν οὐδὲ λέγειν καλόν, πλὴν ὅτι μαγεύομεναι
 καὶ μαγεύουσαι ταυροπόλοι καὶ τριοδίτιδες αὐταὶ 5
 πρὸς ἀλήθειαν ἐγένοντο, πλήρεις πάντων ἀποκαθαρ-
 μάτων. τοσούτων ἔοικε καὶ τοιούτων ἢ κολακεία κα-
 f κῶν αἰτία γενέσθαι τοῖς διὰ τοῦ κολακεύεσθαι προσ-
 δεξαμένοις αὐτήν.

70. προελθὼν δὲ πάλιν ὁ Κλέαρχος καὶ τάδε 10
 φησὶν· ἄλλ' ἤδη καὶ τῇ τούτων χρεῖᾳ μέμψαιτ' ἂν τις
 τὸ μειράκιον, ὥσπερ εἶπον. οἱ μὲν γὰρ παῖδες μικρὸν
 ἄπωθεν τῆς κλίνης ἐν χιτωνίσκοις ἔστασαν, τριῶν δ'
 ὄντων ἀνδρῶν δι' οὓς δὴ νῦν ὁ πᾶς λόγος ἐνέστηκε,
 καὶ τούτων ὄντων ἐπωνύμων παρ' ἡμῖν, ὁ μὲν εἰς ἐπὶ 15
 τῆς κλίνης πρὸς ποδῶν καθῆστο, τοὺς τοῦ μειρακίου
 πόδας ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ γόνασι λεπτῷ ληδίῳ συνημφια-
 257 κῶς. ὁ δὲ ἐποίει δῆπου καὶ μὴ λέγοντος οὐκ ἄδηλον.
 καλεῖται δ' οὗτος ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων παράβυστος,
 διὰ τὸ καὶ τῶν μὴ παραδεχομένων ὅμως τεχνικώτατα 20
 κολακεύων παρεμπίπτειν ἐς τὰς ὁμιλίας. ἄτερος δ'
 ἦν ἐπὶ τινος δίφρου κειμένου παρ' αὐτὴν τὴν κλίνην,
 καὶ τοῦ νεανίσκου τὴν χεῖρα παρεικότος ἐκκρεμάμε-
 νος, ταύτῃ καὶ προσπεπτωκὼς κατέψηχέ τε καὶ τῶν
 δακτύλων ἕκαστον ἐν μέρει διαλαμβάνων εἰλκέ τε καὶ 25
 ἐξέτεινεν· ὥστε τὸν πρῶτον αὐτὸν ἐπονομάσαντα
 b σικύαν εὐστόχως εἰρηκέναι δοκεῖν. ὁ δὲ τρίτος ὁ θῆρ
 ὁ γενναιότατος, ὅσπερ ἦν τῆς ὑπηρεσίας πρωταγωνι-
 στής, προσεστηκὼς αὐτῷ κατὰ κεφαλὴν μετεῖχε τῶν
 βυσσίνων προσκεφαλαίων, ἀποκεκλιμένος εἰς αὐτὰ 30
 πάνυ φιλικῶς. καὶ τῇ μὲν ἀριστερᾷ τὸ τοῦ μειρακίου
 τριχωμάτιον ἐπικοσμῶν, τῇ δεξιᾷ δὲ φωκαϊκὸν ψῦγ-

μά τι διακινῶν ὥς αἰωρῶν ἡδὺς ἦν, ἀλλ' οὐκ ἀπο-
 σοβῶν. διό μοι δοκεῖ ἂν αὐτῷ δαίμων τις ἐλευθέριος
 νεμεσήσας ἐφείναι τῷ μειρακίῳ μυῖαν, οὐκ ἄλλην ἢ
 'κείνην, ἧς καὶ τὴν Ἀθηνᾶν φησιν Ὅμηρος ἐνεῖναι τῷ ^c
 5 Μενελάῳ τὸ θάρσος, οὕτως ἦν ἐρρωμένη καὶ ἄφοβος
 τὴν ψυχὴν. δηχθέντος δὲ τοῦ μειρακίου τηλικούτου
 ἀνέκραγεν ἄνθρωπος ὑπὲρ ἐκείνου καὶ οὕτως ἡγα-
 νάκτησεν ὥστε διὰ τὴν πρὸς μίαν ἐχθραν ἀπάσας ἐκ
 τῆς οἰκίας ἤλαυνεν. ὅθεν καὶ φανερὸς ἐγένετο πρὸς
 10 τούτῳ τεταχῶς ἑαυτόν.

71. ἀλλ' οὐ Λεύκων τοιοῦτος ἦν ὁ Ποντικὸς τύ-
 ραννος, ὃς ἐπεὶ συχνοὺς τῶν φίλων ἤσθετο σεσυλη-
 μένους ὑπὸ τῶν τινος περὶ αὐτὸν κολάκων, συνειδὼς
 τὸν ἄνθρωπον διαβάλλοντά τινα τῶν λοιπῶν φίλων, ^d
 15 ἀπέκτεινα ἂν, εἶπε, σὲ νῆ τοὺς θεοὺς, εἰ μὴ πονηρῶν
 ἀνδρῶν ἢ τυραννὶς ἐδεῖτο. Ἀντιφάνης δ' ὁ κωμω-
 διοποιὸς ἐν Στρατιώτῃ τὰ ὅμοια λέγει περὶ τῆς τῶν
 ἐν Κύπρῳ βασιλέων τρυφῆς. ποιεῖ δέ τινα ἀναπνυ-
 θανόμενον στρατιώτου τάδε

20 ἐν Κύπρῳ φῆς, εἰπέ μοι, διήγετε
 πολὺν χρόνον; B. τὸν πάνθ' ἕως ἦν ὁ πόλεμος.
 A. ἐν τίνι τόπῳ μάλιστα; λέγε γάρ. B. ἐν Πάφῳ·
 οὐ πρᾶγμα τρυφερόν διαφερόντως ἦν ἰδεῖν ^e
 ἄλλως τ' ἄπιστον. A. ποῖον; B. ἐρριπίζετο
 25 ὑπὸ τῶν περιστερῶν, ὑπ' ἄλλου δ' οὐδενός,
 δειπνῶν ὁ βασιλεύς. A. πῶς; ἐάσας τᾶλλα γὰρ
 ἐρήσομαι σε τοῦτο. πῶς; B. ἡλείφετο
 ἐκ τῆς Συρίας ἤκοντι τοιούτῳ μύρῳ
 καρποῦ σύχνη οἷον φασὶ τὰς περιστερὰς
 30 τρώγειν. διὰ τὴν ὁσμὴν δὲ τούτου πετόμεναι
 παρῆσαν οἷαί τ' ἦσαν ἐπικαθιζάνειν ^f
 ἐπὶ τὴν κεφαλὴν· παῖδες δὲ παρακαθήμενοι

ἐσόβουν. ἐπαίρουσαι δὲ μικρὸν οὐ πολὺ
 τοῦ μήτ' ἐκεῖσε μήτε δεῦρο παντελῶς,
 οὕτως ἀνερριπίζον, ὥστε σύμμετρον
 αὐτῷ τὸ πνεῦμα, μὴ περίσκληρον ποιεῖν.

258 72. εἴη οὖν ἂν ὁ τοῦ προειρημένου μειρακίου ^ς
 κόλαξ μαλακοκόλαξ, ὥς φησιν ὁ Κλέαρχος. πρὸς γὰρ
 τῷ τοιούτῳ κολακεύειν καὶ τὸ σχῆμα τῶν κολακευο-
 μένων ἐπακολουθοῦν ἀποπλάττεται, παραγκωνίζων
 καὶ σπαργανῶν ἑαυτὸν τοῖς τριβωναρίοις, ὅθεν αὐτὸν
 οἱ μὲν παραγκωνιστήν, οἱ δὲ σχηματοθήκην καλοῦσι. ¹⁰
 κατ' ἀλήθειαν γὰρ ὁ κόλαξ ἔοικεν εἶναι τῷ Πρωτεῖ ὁ
 αὐτός. γίνεται γοῦν παντοδαπὸς οὐ μόνον κατὰ τὴν
 μορφὴν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς λόγους· οὕτω ποικιλό-
 φωνός τις ἐστίν. Ἀνδροκύδης δ' ὁ ἰατρὸς ἔλεγε τὴν
^b κολακείαν ἔχειν τὴν ἐπωνυμίαν ἀπὸ τοῦ προσκολλᾶ- ¹⁵
 σθαι ταῖς ὁμιλίαις. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ διὰ τὴν εὐχέρειαν,
 ὅτι πάντα ὑποδύεται, ὥς δὴ τις ὑποστατικὸς νωταγω-
 γῶν τῷ τῆς ψυχῆς ἡθελί, καὶ οὐ βαρυνόμενος οὐδενὶ
 τῶν αἰσχυρῶν.

οὐκ ἂν διαμάρτοι δέ τις τὸν τοῦ μειρακίου τού- ²⁰
 του τοῦ Κυπρίου βίον ὑγρὸν ὀνομάζων. οὗ πολλοὺς
 καὶ διδασκάλους φησὶν εἶναι Ἀθήνησιν Ἀλεξίς ἐν
 Πυραύνῳ λέγων οὕτως

^c πείραν ἐπεθύμουν θατέρου βίου λαβεῖν,
 ὃν πάντες εἰώθασιν ὀνομάζειν ὑγρόν. ²⁵
 τρεῖς ἐν Κεραμεικῷ περιπατήσας ἡμέρας
 διδασκάλους ἐξεῦρον οὗ λέγω βίου
 ἰσως τριάκοντ' ἀφ' ἐνὸς ἐργαστηρίου.
 καὶ Κρώβυλος ἐν Ἀπολιπούσῃ

πάννυ γ' ἢ τοῦ βίου ³⁰
 ὑγρότης μέ σου τέθλιφε. τὴν ἀσωτίαν
 ὑγρότητα γὰρ νῦν προσαγορεύουσιν τινες.

73. Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀημιναῖς τέχνην τινὰ ὑπο-
τίθεται τὴν κολακείαν εἶναι ἐν οἷς λέγει d
εἰτ' ἔστιν ἢ γένοιτ' ἂν ἡδίων τέχνη
ἢ πρόσδοδος ἄλλη τοῦ κολακεύειν εὐφυνῶς;
5 ὁ ζωγράφος πονεῖ τι καὶ πικραίνεται,
ὁ γεωργὸς ἐν ὅσοις ἐστὶ κινδύνοις πάλιν·
5 πρόσσεστι πᾶσιν ἐπιμέλεια καὶ πόνος·
ἡμῖν δὲ μετὰ γέλωτος ὁ βίος καὶ τρυφῆς.
οὐ γὰρ τὸ μέγιστον ἔργον ἐστὶ παιδιά,
10 ἄδρὸν γελάσαι, σκῶπαί τιν', ἐμπιεῖν πολύν,
οὐχ ἡδύ; ἐμοὶ μὲν μετὰ τὸ πλουτεῖν δεύτερον.
κεχαρακτήριξε δὲ ὥς ἐνι μάλιστα ἐπιμελῶς τὸν κό-
λακα Μένανδρος ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι, ὥς καὶ
τὸν παράσιτον Δίφιλος ἐν Τελεσίᾳ. Ἀλεξίς δ' ἐν Κα-
15 ταψευδομένῳ λέγοντά τινα κόλακα τοιαῦτα παρεισά-
γων φησὶν

εὐδαίμων ἐγώ, μὰ τὸν Δία
τὸν ὀλύμπιον καὶ τὴν Ἀθηνᾶν, οὐχ ὅτι f
ἐν τοῖς γάμοισιν, ἄνδρες, εὐωχῆσομαι,
20 ἀλλ' ὅτι διαρραγήσομ', ἂν θεὸς θέλῃ.
τούτου δέ μοι γένοιτο τοῦ θανάτου τυχεῖν.
δοκεῖ δέ μοι οὗτος, ἄνδρες φίλοι, ὁ καλὸς γάστρις
οὐκ ἂν ὠκνηκέναι εἰπεῖν καὶ τὰ ἐξ Ὀμφάλης Ἰωνος
τοῦ τραγωδιοποιῶ
25 ἐνιαυσίαν γὰρ δεῖ με τὴν ὀρτὴν ἄγειν.
[οἶον καθημερινήν]

74. Ἰππίας δ' ὁ Ἐρυθραῖος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν
περὶ τῆς πατρίδος ἱστοριῶν διηγούμενος ὥς ἡ Κνω-
ποῦ βασιλεία ὑπὸ τῶν ἐκείνου κολάκων κατελύθη,
30 φησὶ καὶ ταῦτα· Κνωπῷ μαντενομένῳ περὶ σωτηρίας 259
ὁ θεὸς ἔχρησε θύειν Ἐρμῇ δολίῳ. καὶ μετὰ ταῦθ'
ὁρμήσαντος αὐτοῦ εἰς Δελφοὺς οἱ τὴν βασιλείαν αὐ-

τοῦ καταλῦσαι βουλόμενοι, ἵν' ὀλιγαρχίαν καταστή-
σονται· ἦσαν δ' οὗτοι Ὀρτύγης καὶ Ἴρος καὶ Ἐσχα-
ρος, οἱ ἐκαλοῦντο διὰ τὸ περὶ τὰς θεραπείας εἶναι
τῶν ἐπιφανῶν πρόσκυνες καὶ κόλακες. συμπλέοντες
οὖν τῷ Κνωπῷ, ὥς ἦδη πόρρω τῆς γῆς ἦσαν, δῆσαν- 5
τες τὸν Κνωπὸν ἔρριψαν εἰς τὸ πέλαγος, καὶ κατ-
αχθέντες εἰς Χίον καὶ δύναμιν παρὰ τῶν ἐκεῖ τυράν-
νων λαβόντες Ἀμφίκλου καὶ Πολυτέκνου νυκτὸς κατ-
έπλευσαν εἰς τὰς Ἐρυθράς. κατὰ τὸ αὐτὸ καὶ τὸ τοῦ
Κνωποῦ σῶμα ἐξεβράσθη ταῖς Ἐρυθραῖς κατὰ τὴν 10
ἀκτὴν, ἣ νῦν Λεόποδον καλεῖται. τῆς δὲ γυναικὸς τοῦ
Κνωποῦ Κλεονίκης περὶ τὴν τοῦ σώματος κηδείαν
γινομένης, ἣν δ' ἑορτὴ καὶ πανηγυρὶς ἀγομένη Ἀρτέ-
μιδι στροφαία, ἐξαίφνης ἀκούεται σάλπιγγος βοή·
καὶ καταληφθέντος τοῦ ἄστεος ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ὀρ- 15
τύγην, πολλοὶ μὲν ἀναιροῦνται τῶν τοῦ Κνωποῦ φί-
λων, καὶ ἡ Κλεονίκη μαθοῦσα φεύγει εἰς Κολοφῶνα.

75. οἱ δὲ περὶ τὸν Ὀρτύγην τύραννοι ἔχοντες
τὴν ἐκ Χίου δύναμιν τοὺς ἐνισταμένους αὐτῶν τοῖς
πράγμασι διέφθειρον, καὶ τοὺς νόμους καταλύσαντες 20
αὐτοὶ διεῖπον τὰ κατὰ τὴν πόλιν, ἐντὸς τείχους οὐ-
δένα δεχόμενοι τῶν δημοτῶν. ἔξω δὲ πρὸ τῶν πυλῶν
δικαστήριον κατασκευάσαντες τὰς κρίσεις ἐποιοῦντο,
ἄλουργὰ μὲν ἀμπεχόμενοι περιβόλαια καὶ χιτῶνας ἐν-
δεδυκότες περιπορφύρους. ὑπεδέδεντο δὲ καὶ πολυ- 25
σχιδῇ σανδάλια τοῦ θέρους, τοῦ δὲ χειμῶνος ἐν γυναι-
d κείοις ὑποδήμασι διετέλουν περιπατοῦντες, κόμας τε
ἔτρεφον καὶ πλοκαμῖδας ἔχειν ἤσκουν, διειλημμένοι
τὰς κεφαλὰς διαδήμασι μηλίνοις καὶ πορφυροῖς. εἶχον
δὲ καὶ κόσμον ὀλόχρυσον ὁμοίως ταῖς γυναιξίν. ἡνάγ- 30
καζόν τε τῶν πολιτῶν τοὺς μὲν διφροφορεῖν τοὺς δὲ
ῥαβδουχεῖν τοὺς δὲ τὰς ὁδοὺς ἀνακαθαίρειν. καὶ

τῶν μὲν τοὺς υἱεῖς εἰς τὰς κοινὰς συνουσίας μετε-
πέμποντο, τοῖς δὲ τὰς ἰδίας γυναῖκας καὶ τὰς θυγα-
τέρας ἄγειν παρήγγελλον· τοὺς δ' ἀπειθοῦντας ταῖς
ἐσχάταις τιμωρίαις περιέβαλλον. εἰ δέ τις τῶν ἐκ τῆς
5 ἑταιρίας αὐτῶν ἀποθάνοι, συνάγοντες τοὺς πολίτας e
μετὰ γυναικῶν καὶ τέκνων ἠνάγκαζον θρηνεῖν τοὺς
ἀποθανόντας καὶ στερνοτυπεῖσθαι μετὰ βίας καὶ βοᾶν
ὅξυ καὶ μέγα ταῖς φωναῖς, ἐφεστηκότος μαστιγοφό-
ρου τοῦ ταῦτα ποιεῖν ἀναγκάζοντος, ἕως Ἰππότης ὁ
10 Κνωποῦ ἀδελφὸς μετὰ δυνάμεως ἐπελθὼν ταῖς Ἐρυ-
θραῖς ἐορτῆς οὔσης τῶν Ἐρυθραίων προσβοηθούντων
ἐπῆλθε τοῖς τυράννοις καὶ πολλοὺς ἀποκτείνας τῶν
περὶ αὐτοὺς Ὀρτύγην μὲν φεύγοντα συνεκέντησε καὶ f
τοὺς μετὰ τούτου, τὰς δὲ γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ
15 τέκνα δεινῶς αἰκισάμενος τὴν πατρίδα ἡλευθέρωσεν.

76. ἐκ τούτων οὖν ἀπάντων ἔστι συνιδεῖν, ἄν-
δρες φίλοι, ὅσων κακῶν αἰτία γίνεται κολακεία τῷ
βίῳ. καὶ Θεόπομπος γὰρ ἐν τῇ ἐννεακαιδεκάτῃ τῶν
Φιλιππικῶν φησὶν Ἀγαθοκλέα δοῦλον γενόμενον καὶ
20 τῶν ἐκ Θετταλίας πενεστῶν Φίλιππος, μέγα παρ' 260
αὐτῷ δυνάμενον διὰ τὴν κολακείαν, καὶ ὅτι ἐν τοῖς
συμποσίοις συνὼν αὐτῷ ὠρχεῖτο καὶ γέλωτα παρε-
σκεύαζεν, ἀπέστειλε διαφθεροῦντα Περραιβοὺς καὶ
τῶν ἐκεῖ πραγμάτων ἐπιμελησόμενον. τοιούτους δ'
25 εἶχεν αἰεὶ περὶ αὐτὸν ἀνθρώπους ὁ Μακεδὼν, οἷς διὰ
φιλοποσίαν καὶ βωμολοχίαν πλείω χρόνον ὥς τὰ
πολλὰ συνδιέτριβε καὶ συνήδρευε περὶ τῶν μεγίστων
βουλευόμενος. ἱστορεῖ δὲ περὶ αὐτοῦ καὶ τάδε Ἠγή-
σανδρος ὁ Δελφός, ὥς τοῖς Ἀθηήνησιν εἰς τὸ Διομέων
30 Ἡράκλειον ἀθροισμένοις τοῖς τὰ γέλοια λέγουσιν b
ἀπέστελλεν ἱκανὸν κερμάτιον καὶ προσέτασσε τισιν
ἀναγράφοντας τὰ λεγόμενα ὑπ' αὐτῶν ἀποστέλλειν

πρὸς αὐτόν. Θεόπομπος δ' ἐν ἕκτῃ καὶ εἰκοστῇ ἱστο-
ριῶν τοὺς Θεσσαλοὺς (φησὶν) εἰδὼς ὁ Φίλιππος ἀκο-
λάστους ὄντας καὶ περὶ τὸν βίον ἀσελγεῖς, συνουσίας
αὐτῶν κατεσκεύαζε καὶ πάντα τρόπον ἀρέσκειν αὐ-
τοῖς ἐπειρᾶτο· καὶ γὰρ ὀρχούμενος καὶ κωμάζων καὶ 5
πᾶσαν ἀκολασίαν ὑπομένων. ἦν δὲ καὶ φύσει βωμο-
λόχος καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν μεθυσκόμενος καὶ
c χαίρων τῶν ἐπιτηδευμάτων τοῖς πρὸς ταῦτα συντεί-
νουσι καὶ τῶν ἀνθρώπων τοῖς εὐφυνέσι καλουμένοις
καὶ τοῖς τὰ γέλοια λέγουσι καὶ ποιοῦσι, πλείους τε 10
τῶν Θετταλῶν τῶν αὐτῷ πλησιασάντων ἤρει μᾶλλον
ἐν ταῖς συνουσίαις ἢ ταῖς δωρεαῖς· τὰ παραπλήσια
ἐποίει καὶ ὁ Σικελιώτης Διονύσιος, ὥς Εὐβουλος ὁ
κωμωδιοποιὸς παρίστησιν ἐν τῷ τοῦ τυράννου ὁμω-
νύμῳ δράματι 15

ἀλλ' ἔστι τοῖς σεμνοῖς μὲν αὐθαδέστερος,
d τοῖσι δὲ κόλαξι πᾶσι τοῖς σκώπτουσί τε
ἑαυτὸν εὐόργητος· ἡγεῖται δὲ δὴ
τούτους μόνους ἡλευθέρους, καὶ δοῦλος ἦ.

77. ἀλλὰ μὴν καὶ τοὺς ἀποβάλλοντας τὰς οὐσίας 20
εἰς μέθας καὶ κύβους καὶ τὴν τοιαύτην ἀκολασίαν οὐ
μόνον ὁ Διονύσιος ἀνελάμβανεν, ἀλλὰ καὶ ὁ Φίλιπ-
πος. ἱστορεῖ δὲ περὶ ἑκατέρου Θεόπομπος ἐν μὲν τῇ
ἐνάτῃ καὶ τεσσαρακοστῇ γράφων οὕτως· Φίλιππος
τοὺς μὲν κοσμίους τὰ ἥθη καὶ τοὺς τῶν ἰδίων ἐπιμε- 25
λουμένους ἀπεδοκίμαζε, τοὺς δὲ πολυτελεῖς καὶ ζῶν-
e τας ἐν κύβοις καὶ πότοις ἐπαινῶν ἐτίμα. τοιγαροῦν
οὐ μόνον αὐτοὺς τοιαῦτ' ἔχειν παρεσκεύαζεν ἀλλὰ καὶ
τῆς ἄλλης ἀδικίας καὶ βδελυρίας ἀθλητὰς ἐποίησε.
τί γὰρ τῶν αἰσχυρῶν ἢ δεινῶν αὐτοῖς οὐ προσῆν; ἢ τί 30
τῶν καλῶν καὶ σπουδαίων οὐκ ἀπῆν; οὐχ οἱ μὲν ξυ-
ρούμενοι καὶ λεαινόμενοι διετέλουν ἄνδρες ὄντες, οἱ

δ' ἀλλήλοις ἐτόλμων ἐπανίστασθαι πώγωνας ἔχουσι; καὶ περιήγοντο μὲν δύο καὶ τρεῖς ἐταιρουμένους, αὐτοὶ δὲ τὰς αὐτὰς ἐκείνοις χρήσεις ἐτέροις παρείχον. ὅθεν δικαίως ἂν τις αὐτοὺς οὐχ ἐταίρους ἀλλ' ἐταί- f
 5 ρας ὑπέλαβεν, οὐδὲ στρατιώτας ἀλλὰ χαμαιτύπας προσηγόρευσεν. ἀνδροφόνοι γὰρ τὴν φύσιν ὄντες ἀνδρόπορνοι τὸν τρόπον ἦσαν. πρὸς δὲ τούτοις ἀντὶ μὲν τοῦ νήφειν τὸ μεθύειν ἡγάπων, ἀντὶ δὲ τοῦ κο-
 10 σμῖως ζῆν ἀρπάζειν καὶ φονεύειν ἐξήλουν. καὶ τὸ μὲν ἀληθεύειν καὶ ταῖς ὁμολογίαις ἐμμένειν οὐκ οἰκεῖον αὐτῶν ἐνόμιζον, τὸ δ' ἐπιорκεῖν καὶ φενακίζειν ἐν τῷ σεμνοτάτῳ ὑπελάμβανον. καὶ τῶν μὲν ὑπαρχόντων 261
 ἡμέλουν, τῶν δὲ ἀπόντων ἐπεθύμουν. καὶ ταῦτα μέ-
 15 ρος τί τῆς Εὐρώπης ἔχοντες; οἶομαι γὰρ τοὺς ἐταί-
 ρους οὐ πλείονας ὄντας κατ' ἐκείνου τὸν χρόνον ὀκτα-
 κοσίων οὐκ ἐλάττω καρπίζεσθαι γῆν ἢ μυρίους τῶν Ἑλλήνων τοὺς τὴν ἀρίστην καὶ πλείστην χώραν κε-
 κτημένους.' καὶ περὶ Διονυσίου δὲ τὰ παραπλήσια
 ἱστορεῖ ἐν τῇ πρώτῃ πρὸς ταῖς εἴκοσι Διονύσιος ὁ
 20 Σικελίας τύραννος τοὺς ἀποβάλλοντας τὰς οὐσίας εἰς μέθας καὶ κύβους καὶ τὴν τοιαύτην ἀκολασίαν ...
 ἡβούλετο γὰρ ἅπαντας εἶναι διεφθαρμένους καὶ φανύ- b
 λους· οὓς καὶ εὖ περιεῖπε.

78. καὶ Δημήτριος ὁ πολιορκητὴς φιλόγελως
 25 ἦν, ὥς ἱστορεῖ Φύλαρχος ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν ἱστο-
 ριῶν. ἐν δὲ τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ γράφει ὥς πε-
 ριεώρα Δημήτριος τοὺς κολακεύοντας αὐτὸν ἐν τοῖς
 συμποσίοις καὶ ἐπιχεομένους Δημητρίου μὲν μό-
 νου βασιλέως, Πτολεμαίου δὲ ναυάρχου, Λυσιμάχου
 30 δὲ γαζοφύλακος, Σελεύκου δ' ἐλεφαντάρχου. καὶ
 ταῦτ' αὐτῷ οὐ τὸ τυχὸν συνῆγε μῖσος. Ἡρόδοτος
 δὲ φησιν Ἀμασιν Αἰγυπτίων βασιλέα παιγνιήμονα c

έόντα σκώπτειν τοὺς συμπότας, καὶ ὅτε δὲ ἰδιώ-
 της, φησὶν, ἦν, φιλοπότης ὑπῆρχε καὶ φιλοσκώμ-
 μων καὶ οὐ κατεσπουδασμένος ἀνὴρ. Νικόλαος δ' ἐν
 τῇ ἐβδόμῃ καὶ ἑκατοστῇ τῶν ἱστοριῶν Σύλλαν φησὶ
 τὸν Ῥωμαίων στρατηγὸν οὕτω χαίρειν μίμοις καὶ γε- 5
 λωτοποιοῖς, φιλόγελων γενόμενον, ὥς καὶ πολλὰ γῆς
 μέτρα αὐτοῖς χαρίζεσθαι τῆς δημοσίας. ἐμφανίζουσι
 δ' αὐτοῦ τὸ περὶ ταῦτα ἱλαρὸν αἰ ὑπ' αὐτοῦ γραφεῖ-
 σαι σατυρικά καὶ κωμωδία τῇ πατρίᾳ φωνῇ.

d 79. Τιρυνθίους δὲ φησι Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ 10
 κωμωδίας φιλόγελως ὄντας, ἀχρείους δὲ πρὸς τὰ
 σπουδαιότερα τῶν πραγμάτων, καταφυγεῖν ἐπὶ τὸ ἐν
 Δελφοῖς μαντεῖον ἀπαλλαγῆναι βουλομένους τοῦ πά-
 θους, καὶ τὸν θεὸν ἀνελεῖν αὐτοῖς, ἦν θύοντες τῷ
 Ποσειδῶνι ταῦρον ἀγελαστὶ τοῦτον ἐμβάλωσιν εἰς τὴν 15
 θάλατταν, παύσεσθαι. οἱ δὲ δεδιότες μὴ διαμάρτωσι
 τοῦ λογίου τοὺς παῖδας ἐκώλυσαν παρεῖναι τῇ θυσίᾳ.
 μαθὼν οὖν εἰς καὶ συγκαταμιχθεὶς, ἐπέπερ ἐβόων
 e ἀπελαύνοντες αὐτόν, τί δῆτ'; ἔφη, δεδοίκατε μὴ τὸ
 σφάγιον ὑμῶν ἀνατρέψω; γελασάντων δὲ ἔμαθον 20
 ἔργῳ τὸν θεὸν δείξαντα ὥς ἄρα τὸ πολυχρόνιον ἦθος
 ἀμήχανόν ἐστι θεραπευθῆναι. Σωσικράτης δ' ἐν
 πρώτῳ Κρητικῶν ἰδιὸν τί φησι περὶ τοὺς Φαιστίους
 ὑπάρχειν. δοκοῦσι γὰρ ἀσκεῖν ἐκ παιδαρίων εὐθύς
 τὸ γέλοια λέγειν· διὸ καὶ συμβέβηκεν αὐτοὺς ἀπο- 25
 φθέγγεσθαι πολλάκις εὐκαίρως διὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς συν-
 ἡθειαν. ὥστε πάντας τοὺς κατὰ Κρήτην τούτοις ἀνα-
 τιθέναι τὸ γέλοιο.

f 80. τῇ δ' ἀλαζονείᾳ μετὰ τὴν κολακείαν χώραν
 δίδωσιν Ἀναξανδρίδης ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Φαρμακο- 30
 μάντει λέγων οὕτως

ὅτι εἴμ' ἀλαζών, τοῦτ' ἐπιτιμᾶς; ἀλλὰ τί;

νικᾷ γὰρ αὕτη τας τέχνας πάσας πολὺ
μετὰ τὴν κολακείαν. ἦδε μὲν γὰρ διαφέρει.
ψωμοκόλακος δὲ μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυ-
τάδῃ οὕτως

ψίδυρός τε καλοῦ καὶ ψωμοκόλαξ.
καὶ Σαννυρίων Ἰοῖ

φθείρεσθ' ἐπίτριπτοι ψωμοκόλακες.

Φιλήμων Ἀνανεομένην ἔψωμοκόλαξ δ' ἔσθ' οὗτος. 262
Φιλιππίδης δ' ἐν Ἀνανεώσει

10 ψωμοκολακεύων καὶ παρεισιῶν αἰεί.
κυρίως δ' ὁ κόλαξ ἐπὶ τούτου κεῖται. κόλον γὰρ ἡ
τροφή, ὅθεν καὶ ὁ βουκόλος καὶ ὁ δύσκολος, ὅς ἐστι
δυσάρεστος καὶ σικχός, κοιλία τε ἡ τὴν τροφήν δε-
χομένη. ψωμοκόλαφον δ' εἴρηκε Δίφιλος ἐν Θησεῖ
15 οὕτως

σὲ μὲν καλοῦσι ψωμοκόλαφον δραπέτην.

81. τοσαῦτα τοῦ Δημοκρίτου εἰπόντος καὶ πιεῖν
αἰτήσαντος ἐν τῷ σαβρίᾳ βομβυλιῷ, ὁ Οὐλπιανὸς 1
ἔφη, καὶ τίς ὁ σαβρίας οὗτος; καὶ μέλλοντος ἀπεραν-
20 τολογίας πολλὰς διεξιέναι παρεφάνη πλῆθος οἰκετῶν
τὰ πρὸς τὴν ἐδωδὴν εἰσκομίζοντες. περὶ ὧν πάλιν ὁ
Δημόκριτος κατὰ τὸ ἀκόλουθον ἔφη, αἰεὶ ποτε ἐγώ,
ἄνδρες φίλοι, τεθαύμακα τὸ τῶν δούλων γένος ὥς
ἐστὶν ἐγκρατὲς τοσαύταις ἐγκαλινδούμενον λιχνείαις.
25 ταύτας γὰρ ὑπερορῶσιν οὐ μόνον διὰ φόβον, ἀλλὰ
καὶ κατὰ διδασκαλίαν, οὐ τὴν ἐν Δουλοδιδασκάλῳ
Φερεκράτους, ἀλλὰ ἐθισθέντες· οὐχ ὥς ἀπειρημένου 3
τοῦ τοιούτου, καθάπερ ἐν Κῳ τῇ νήσῳ ὅταν τῇ Ἡρᾷ
θύωσιν. φησὶ γὰρ Μακαρεὺς ἐν τῇ τρίτῃ Κῳακῶν
30 ὅτι ὁπόταν τῇ Ἡρᾷ θύωσιν οἱ Κῳοὶ οὔτε εἴδωσιν
εἰς τὸ ἱερὸν δοῦλος οὔτε γεύεταιί τινος τῶν παρε-
σκευασμένων. καὶ Ἀντιφάνης δ' ἐν Δυσπράτῳ φησὶν

ὁρᾷν τε κείμενα
ἄμητας ἡμιβρωτάς ὀρνίθειά τε,
ὧν οὐδὲ λειφθέντων θέμις δούλῳ φαγεῖν,
ὥς φασιν αἱ γυναῖκες.
d Ἐπικράτης δ' ἐν Δυσπράτῳ ἀγανακτοῦντα ποιεῖ τινα 5
τῶν οἰκετῶν καὶ λέγοντα

τί γὰρ

ἔχθιον ἢ παῖ παῖ καλεῖσθαι παρὰ πότον,
καὶ ταῦτ' ἀγενεῖω μερακυλλίῳ τινί,
ἢ τὴν ἀμίδα φέρειν, ὁρᾷν τε κείμενα 10
ἄμητας ἡμιβρωτάς ὀρνίθειά τε,
ὧν οὐδὲ λειφθέντων θέμις δούλῳ φαγεῖν,
ὥς φασιν αἱ γυναῖκες. ὁ δὲ χολᾷν ποιεῖ,
γάστριν καλοῦσι καὶ λάμυρον ὅς ἂν φάγη
ἡμῶν τι τούτων. 15

e ἐκ τῆς παραθέσεως τῶν ἱαμβείων δῆλός ἐστιν ὁ Ἐπι-
κράτης τὰ τοῦ Ἀντιφάνους μετενεγκῶν.

82. Διευχίδας δ' ἐν τοῖς Μεγαρικοῖς [κατὰ] τὰς
καλουμένας (φησὶν) Ἀραιὰς (μεταξὺ δὲ τῆς Κνίδου
καὶ τῆς Σύμης εἰσὶ) γενομένης διαφορᾶς τοῖς συνεξ- 20
ορμήσασιν τῷ Τριόπᾳ μετὰ τὸν ἐκείνου θάνατον, καὶ
τῶν μὲν εἰς τὸ Δώτιον ἀναχωρησάντων . . . οἱ μὲν
μετὰ Φόρβαντος μέναντες εἰς Ἰηλυσὸν ἦλθον, οἱ δὲ
μετὰ Περιέργου τὴν Καμειρίδα κατέσχον. τότε λέγε-
ται καταράσασθαι τὸν Περιέργον τῷ Φόρβαντι, καὶ 25
f διὰ τοῦτο τὰς νήσους Ἀραιὰς κληθῆναι. ναυαγήσας
δ' ὁ Φόρβας καὶ Παρθενία ἡ τοῦ Φόρβαντος καὶ τοῦ
Περιέργου ἀδελφὴ διενήξαντο εἰς Ἰηλυσὸν περὶ τὸν
καλούμενον τόπον Σχεδίαν. καὶ αὐτοῖς περιτυχὼν
Θαμνεὺς, ὅς ἐτύγχανε κατὰ τὴν Σχεδίαν κυνηγετῶν, 30
ἤγεν ὥς ξενίσων εἰς οἶκον καὶ τὸν οἰκέτην ἀπέστειλεν
ἀπαγγελοῦντα τῇ γυναικὶ τὰπιτήδεια παρασκευάζειν

ὥς ἄξοντος αὐτοῦ ξένους. ἔλθων δ' εἰς οἶκον, ὥς 263
οὐδὲν εὗρε παρσκευασμένον, αὐτὸς ἐπιβαλὼν τὸν
σῖτον ἐπὶ τὸν ἀλετῶνα καὶ τᾶλλα τὰκόλουθα, ἔπειτα
ἀλέσας ἐξένισεν αὐτούς. καὶ ὁ Φόρβας οὕτως ἐπὶ τῷ
ξενισμῷ ἦσθη ὥς καὶ τὸν βίον τελευτῶν ἐπέσκηψε
τοῖς φίλοις δι' ἐλευθέρων τοὺς ἐναγισμοὺς ἐπιτελεῖν
αὐτῷ, καὶ τὸ ἔθος διαμένει ἐν τῇ θυσίᾳ τοῦ Φόρβαν-
τος. ἐλεύθεροι γὰρ εἰσιν οἱ διακονοῦντες, δούλῳ δὲ
προσελθεῖν οὐκ ἔστιν ὅσιον.

83. Ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτ' ἐστὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Οὐλπια-
νοῦ προβεβλημένων [καὶ] τὸ περὶ τοὺς οἰκέτας, φέρ' ἢ
εἰπωμέν τι καὶ ἡμεῖς ἀναπεμπασάμενοι περὶ αὐτῶν
ἐξ ὧν πάλαι τυγχάνομεν ἀνεγνωκότες. Φερεκράτης
μὲν γὰρ ἐν Ἀγρίοις φησὶν

οὐ γὰρ ἦν τότε οὔτε μάνης οὔτε σηκίς οὐδενὶ
δοῦλος, ἀλλ' αὐτὰς ἔδει μοχθεῖν ἅπαντ' ἐν οἰκίᾳ.
εἶτα πρὸς τούτοις ἦλουν ὄρθραι τὰ σιτία,
ὥστε τὴν κόμην ὑπηχεῖν θιγγανουσῶν τὰς μύλας.

καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Ἀγρίῳ φησὶν

οὐκ ἔστι δούλων ὧς γὰρ οὐδαμοῦ πόλις
τύχη δὲ πάντα μεταφέρει τὰ σώματα.
πολλοὶ δὲ νῦν μὲν εἰσιν οὐκ ἐλεύθεροι,
εἰς αὖριον δὲ Σουνιῆς, εἴτ' εἰς τρίτην
ἀγορᾶν κέχρηται. τὸν γὰρ οἶακα στρέφει
δαίμων ἐκάστῳ.

84. Ποσειδώνιος δὲ φησιν ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς ἐν τῇ
τῶν ἱστοριῶν ἐνδεκάτῃ πολλοὺς τινὰς ἑαυτῶν οὐ δυ-
ναμένους προΐστασθαι διὰ τὸ τῆς διανοίας ἀσθενὲς
ἐπιδοῦναι ἑαυτοὺς εἰς τὴν τῶν συνετωτέρων ὑπηρε-
σίαν, ὅπως παρ' ἐκείνων τυγχάνοντες τῆς εἰς τὰναγ-
καῖα ἐπιμελείας αὐτοὶ πάλιν ἀποδιδῶσιν ἐκείνοις δι'
αὐτῶν ἅπερ ἂν ὦσιν ὑπηρετεῖν δυνατοί. καὶ τούτῳ

τῷ τρόπῳ Μαριανδυνοὶ μὲν Ἡρακλεώταις ὑπετάγη-
σαν, διὰ τέλους ὑποσχόμενοι θητεύσειν παρέχουσιν
αὐτοῖς τὰ δέοντα, προσδιαστειλάμενοι μηδενὸς αὐτῶν
ἔσεσθαι πρᾶσιν ἔξω τῆς Ἡρακλεωτῶν χώρας, ἀλλ' ἐν
αὐτῇ μενεῖν τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ. τάχ' οὖν διὰ τοῦτο καὶ 5
Εὐφορίων ὁ ἐποποιὸς τοὺς Μαριανδυνοὺς δωροφό-
ρους κέκληκεν

δωροφόροι καλεοίαθ' ὑποφρίσσοντες ἄνακτας.
λέγει δὲ καὶ Καλλίστρατος ὁ ἀριστοφάνειος ὅτι τοὺς
Μαριανδυνοὺς ὠνόμαζον μὲν δωροφόρους, ἀφαιροῦν- 10
τες τὸ πικρὸν τῆς ἀπὸ τῶν οἰκετῶν προσηγορίας, καθ-
άπερ Σπαρτιᾶται μὲν ἐποίησαν ἐπὶ τῶν εἰλώτων,
Θετταλοὶ δ' ἐπὶ τῶν πενεστῶν, Κρηῖτες δ' ἐπὶ τῶν
κλαρωτῶν. καλοῦσι δὲ οἱ Κρηῖτες τοὺς μὲν κατὰ πό-
λιν οἰκέτας χρυσωνήτους, ἀφαιρώτας δὲ τοὺς κατ' 15
ἀγρόν, ἐγχωρίους μὲν ὄντας, δουλωθέντας δὲ κατὰ
πόλεμον. διὰ τὸ κληρωθῆναι δὲ κλαρώτας. ὁ Ἐφο-
ρος δ' ἐν τρίτῃ ἱστοριῶν κλαρώτας (φησὶ) Κρηῖτες
καλοῦσι τοὺς δούλους ἀπὸ τοῦ γενομένου περὶ αὐτῶν
κλήρου. τούτοις δ' εἰσὶ νενομισμένοι τινὲς ἑορταὶ ἐν 20
Κυδωνίᾳ, ἐν αἷς οὐκ εἰσίσαι εἰς τὴν πόλιν ἐλεύθε-
ροι, ἀλλ' οἱ δούλοι πάντων κρατοῦσι καὶ κύριοι μα-
στιγοῦν εἰσὶ τοὺς ἐλευθέρους. Σωσικράτης δ' ἐν
δευτέρῳ Κρητικῶν τὴν μὲν κοινὴν (φησὶ) δουλείαν
οἱ Κρηῖτες καλοῦσι μνοίαν, τὴν δ' ἰδίαν ἀφαιρώτας, 25
τοὺς δ' ὑπηκόους περιοίκους. τὰ παραπλήσια ἱστο-
ρεῖ καὶ Λωσιάδας ἐν τετάρτῳ Κρητικῶν.

85. Θετταλῶν δὲ λεγόντων πενέστας τοὺς μὴ
όντ' αὖ δούλους, διὰ πολέμου δ' ἡλωκότες, Θεόπομπος
ὁ κωμικὸς ἀποχρησάμενος τῇ φωνῇ φησὶ 30

δεσπότου πενέστου ῥυσὰ βουλευτήρια.

Φιλοκράτης δ' ἐν δευτέρῳ Θετταλικῶν, εἰ γνήσια τὰ

συγγράμματα, καλεῖσθαι φησι τοὺς πενέστας καὶ
θετταλοικέτας. Ἀρχέμαχος δ' ἐν τῇ τρίτῃ Εὐβοϊκῶν
Ῥοιωτῶν (φησὶ) τῶν τὴν Ἀρναίαν κατοικισάντων οἱ
μὴ ἀπάραντες εἰς τὴν Βοιωτίαν ἀλλ' ἐμφιλοχωρή-
σαντες παρέδωκαν ἑαυτοὺς τοῖς Θετταλοῖς δουλεύειν
καθ' ὁμολογίας, ἐφ' ᾧ οὔτε ἐξάξουσιν αὐτοὺς ἐκ τῆς
χώρας οὔτε ἀποκτενοῦσιν, αὐτοὶ δὲ τὴν χώραν αὐτοῖς
ἐργαζόμενοι τὰς συντάξεις ἀποδώσουσιν. οὗτοι οὖν
οἱ κατὰ τὰς ὁμολογίας καταμείναντες καὶ παραδόντες
ἑαυτοὺς ἐκλήθησαν τότε μὲν μενέσται νῦν δὲ πενέ-
σται. καὶ πολλοὶ τῶν κυρίων ἑαυτῶν εἰσὶν εὐπορώ-
τεροι. καὶ Εὐριπίδης δ' ἐν Φοῖξω λάλειας αὐτοὺς
ὀνομάζει διὰ τούτων

λάτρεις πενέστης ἄμους ἀρχαίων δόμων.

86. Τίμαιος δ' ὁ Ταυρομενίτης ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν
ἱστοριῶν οὐκ ἦν (φησὶ) πάτριον τοῖς Ἑλλήσιν ὑπὸ
ἀργυρωνήτων τὸ παλαιὸν διακονεῖσθαι, γράφων οὕ-
τως "καθόλου δὲ ἡτιῶντο τὸν Ἀριστοτέλη διημαρτη-
κέναι τῶν λοκριῶν ἔθων. οὐδὲ γὰρ κεκτηῖσθαι νό-
μον εἶναι τοῖς Λοκροῖς, ὁμοίως δὲ οὐδὲ Φωκεῦσιν,
οὔτε θεραπαίνας οὔτε οἰκέτας, πλὴν ἐγγὺς τῶν χρό-
νων. ἀλλὰ πρώτη τῇ Φιλομήλου γυναικὶ τοῦ καταλα-
βόντος Δελφούς δύο θεραπαίνας ἀκολουθῆσαι. παρα-
πλησίως δὲ καὶ Μνάσωνα τὸν τοῦ Ἀριστοτέλους ἐταῖ-
ρον χιλίους οἰκέτας κτησάμενον διαβληθῆναι παρὰ
τοῖς Φωκεῦσιν, ὡς τοσούτους τῶν πολιτῶν τὴν ἀναγ-
καίαν τροφήν ἀφηρημένον. εἰθίσθαι γὰρ ἐν ταῖς οἰ-
κειακαῖς διακονεῖν τοὺς νεωτέρους τοῖς πρεσβυτέροις."

87. Πλάτων δ' ἐν ἑκτῷ Νόμῳ φησὶ "τὰ τῶν οἰ-
κετῶν χαλεπὰ πάντη. σχεδὸν γὰρ πάντων Ἑλλήνων
ἢ Λακεδαιμονίων εἰλωτεία πλείστην ἀπορίαν παρὰ
σχοιτ' ἂν καὶ ἔριν, τοῖς μὲν ὡς εὖ τοῖς δ' ὡς οὐκ εὖ

γεγονυῖα ἔστιν. ἐλάττω δὲ ἡ Ἡρακλεωτῶν δουλεία
τῆς τῶν Μαριανδυνῶν καταδουλώσεως ἔριν ἂν ἔχοι,
τὸ Θετταλῶν δ' αὖ πενεστικὸν ἔθνος. εἰς ἃ καὶ πάν-
τα ἀποβλέψαντας ἡμᾶς τί χρεὶ ποιεῖν περὶ κτήσεως
οἰκετῶν; οὐ γὰρ ὑγιὲς οὐδὲν ψυχῆς δούλης. οὐ δεῖ
γὰρ οὐδὲν ὑγιὲς πιστεύειν αὐτοῖς τὸν νοῦν κεκτημέ-
νον. ὁ δὲ σοφώτατος τῶν ποιητῶν φησὶν

ἡμῖν γὰρ τε νόου ἀπαμείρεται εὐρύοπα Ζεὺς
ἀνδρῶν οὕς ἂν δὴ κατὰ δούλιον ἡμᾶρ ἔλῃσιν.

χαλεπὸν οὖν τὸ κτῆμα ἔργῳ πολλάκις ἐπιδέδεικται 10
περὶ τε τὰς Μεσσηνίων συχνὰς ἀποστάσεις καὶ περὶ
τὰς τῶν ἐκ μιᾶς φωνῆς πολλοὺς οἰκέτας κτωμένων
πόλεις, ὅσα κακὰ συμβαίνει. καὶ ἔτι τὰ τῶν λεγομέ-
νων περιδύνων περὶ τὴν Ἰταλίαν παντοδαπῶν κλο-
πῶν ἔργα καὶ παθήματα. πρὸς ἃ τις ἅπαντα βλέψας 15
διαπορήσειε τί χρεὶ δρᾶν περὶ ἀπάντων τῶν τοιούτων.
265 δύο δὲ λείπεσθον μηχαναί, μὴ πατριώτας ἀλλήλων
εἶναι τοὺς μέλλοντας δουλεύσειν ἀσυμφώνους τε ὅτι
μάλιστα εἰς δύναμιν, τρέφειν δ' αὐτοὺς ὀρθῶς μὴ
μόνον ἐκείνων ἕνεκα, πλεον δ' ἑαυτῶν προτιμῶντας, 20
ὑβρίζειν τε ἥκιστα εἰς αὐτούς. κολάζειν δ' ἐν δίκῃ
δούλους δεῖ καὶ μὴ νοθετοῦντας ὡς ἐλευθέρους
θρύπτεσθαι ποιεῖν. τὴν δὲ οἰκέτου πρόσρησιν χρεὶ
σχεδὸν ἐπίταξιν πᾶσαν γίγνεσθαι, μὴ προσπαίζοντας
μηδαμῇ μηδαμῶς οἰκέταις μήτ' οὖν θηλείαις μήτ' 25
ἄρρεσιν. ἃ δὴ πρὸς δούλους φιλοῦσι πολλοὶ σφόδρα
ἀνοήτως θρύπτοντες χαλεπώτερον ἀπεργάζεσθαι τὸν
βίον ἐκείνοις τε ἄρχεσθαι καὶ ἑαυτοῖς ἄρχειν."

88. πρῶτους δ' ἐγὼ τῶν Ἑλλήνων οἶδα ἀργυρω-
νήτοις δούλοις χρησάμενους Χίους, ὡς ἱστορεῖ Θεό- 30
πομπος ἐν τῇ ἐβδόμῃ καὶ δεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν. Χῆοι
πρῶτοι τῶν Ἑλλήνων μετὰ Θετταλοῦς καὶ Λακεδαι-

μονίους ἐχρήσαντο δούλοις, τὴν μέντοι κτῆσιν αὐτῶν οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκείνοις. . . Λακεδαιμόνιοι μὲν γὰρ καὶ Θετταλοὶ φανήσονται κατασκευασάμενοι τὴν δουλείαν ἐκ τῶν Ἑλλήνων τῶν οἰκούντων πρότερον ^c τὴν χώραν ἣν ἐκείνοι νῦν ἔχουσιν, οἱ μὲν Ἀχαιῶν Θετταλοὶ δὲ Περγραιβῶν καὶ Μαγνητῶν, καὶ προσηγόρευσαν τοὺς καταδουλωθέντας οἱ μὲν εἰλωτας οἱ δὲ πενέστας. Χῖοι δὲ βαρβάρους κέκτηνται τοὺς οἰκέτας καὶ τιμὴν αὐτῶν καταβάλλοντες. ὁ μὲν οὖν ¹⁰ Θεόπομπος ταῦθ' ἱστορήσεν. ἐγὼ δὲ τοῖς Χίοις ἡγοῦμαι διὰ τοῦτο νεμεσῆσαι τὸ δαιμόνιον· χρόνοις γὰρ ὕστερον ἐξεπολεμήθησαν διὰ δούλους. Νυμφόδωρος γοῦν ὁ Συρακόσιος ἐν τῷ τῆς Ἀσίας Περίπλῳ τὰδ' ἱστορεῖ περὶ αὐτῶν τῶν Χίων οἱ δοῦλοι ἀποδιδράσκουσιν αὐτοὺς καὶ εἰς τὰ ὄρη ὁρμώμενοι τὰς ἀγροικίας αὐτῶν κακοποιοῦσι πολλοὶ συναθροισθέντες. ἡ γὰρ νῆσός ἐστι τραχεῖα καὶ κατάδενδρος. μικρὸν δὲ πρὸ ἡμῶν οἰκέτην τινὰ μυθολογοῦσιν αὐτοὶ οἱ Χῖοι ἀποδράντα ἐν τοῖς ὄρεσι τὰς διατριβὰς ποιεῖσθαι, ²⁰ ἀνδρεῖον δὲ τινὰ ὄντα καὶ τὰ πολέμια ἐπιτυχῇ τῶν δραπέτῶν ἀφηγεῖσθαι ὥς ἂν βασιλέα στρατεύματος. καὶ πολλάκις τῶν Χίων ἐπιστρατευσάντων ἐπ' αὐτὸν καὶ οὐδὲν ἀνύσαι δυναμένων, ἐπεὶ αὐτοὺς ἑώρα μάτην ἀπολλυμένους ὁ Δρίμακος, τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα ²⁵ τῷ δραπέτῃ, λέγει πρὸς αὐτοὺς τάδε, ὑμῖν ὦ Χῖοί τε καὶ κύριοι τὸ μὲν γινόμενον πρᾶγμα παρὰ τῶν οἰκείων οὐδέποτε μὴ παύσεται. πῶς γὰρ, ὅποτε κατὰ χρησμὸν γίνεται θεοῦ δόντος; ἀλλ' ἐὰν ἐμοὶ σπείσησθε καὶ ἔατε ἡμᾶς ἡσυχίαν ἄγειν, ἐγὼ ὑμῖν ἔσομαι ³⁰ πολλῶν ἀγαθῶν ἀρχηγός.

89. ὁ σπείσαμένων οὖν τῶν Χίων πρὸς αὐτὸν καὶ ἀνοχὰς ποιησαμένων χρόνον τινὰ κατασκευάζεται

μέτρα καὶ σταθμὰ καὶ σφραγίδα ἰδίαν. καὶ δείξας ^f τοῖς Χίοις εἶπε διότι λήψομαι ὅ τι ἂν παρὰ τινος ὑμῶν λαμβάνω τούτοις τοῖς μέτροις καὶ σταθμοῖς, καὶ λαβὼν τὰ ἱκανὰ ταύτῃ τῇ σφραγίδι τὰ ταμιεῖα σφραγισάμενος καταλείψω. τοὺς δ' ἀποδιδράσκοντας ὑμῶν δούλους ἀνακρίνας τὴν αἰτίαν, ἐὰν μὲν μοι δοκῶσιν ἀνήκεστόν τι παθόντες ἀποδεδρακέναι, ἔξω μετ' ἐμαυτοῦ, ἐὰν δὲ μηδὲν λέγωσι δίκαιον, ἀπο- ²⁶⁶ πέμψω πρὸς τοὺς δεσπότας. ὁρῶντες οὖν οἱ λοιποὶ οἰκείται τοὺς Χίους ἡδέως τὸ πρᾶγμα προσδεξαμένους ¹⁰ πολλῷ ἔλαττον ἀπεδίδρασκον, φοβούμενοι τὴν ἐκείνου κρίσιν. καὶ οἱ ὄντες δὲ μετ' αὐτοῦ δραπέται πολὺ μᾶλλον ἐφοβοῦντο ἐκείνον ἢ τοὺς ἰδίους αὐτῶν δεσπότας καὶ πάντ' αὐτῷ τὰ δέοντ' ἐποιοῦν πειθαρχοῦντες ὥς ἂν στρατηγῷ. ἐτιμωρεῖτό τε γὰρ τοὺς ¹⁵ ἀτακτοῦντας καὶ οὐδενὶ ἐπέτρεπε συλᾶν ἀγρὸν οὐδ' ἄλλο ἀδικεῖν οὐδὲ ἔν ἄνευ τῆς αὐτοῦ γνώμης. ἐλάμβανε δὲ ταῖς ἐορταῖς ἐπιπορευόμενος ἐκ τῶν ἀγρῶν οἶνον καὶ ἱερεῖα τὰ καλῶς ἔχοντα, ὅσα δ' ἂν αὐτοῖς δοίησαν οἱ κύριοι· καὶ εἴ τιν' αἰσθοίτο ἐπιβουλεύοντα ²⁰ αὐτῷ ἢ ἐνέδρας κατασκευάζοντα, ἐτιμωρεῖτο.

90. εἴτ' ἐκήρυξε γὰρ ἡ πόλις χρήματα δώσειν πολλὰ τῷ αὐτὸν λαβόντι ἢ τὴν κεφαλὴν κομίσαντι, οὗτος ὁ Δρίμακος πρεσβύτερος γενόμενος, καλέσας τὸν ἐρώμενον τὸν ἑαυτοῦ εἰς τινὰ τόπον λέγει αὐτῷ ²⁵ ὅτι ἐγὼ σε πάντων ἀνθρώπων ἡγάπησα μάλιστα, καὶ σὺ μοι εἰ καὶ παῖς καὶ υἱὸς καὶ τᾶλλα πάντα. ἐμοὶ μὲν οὖν χρόνος ἱκανὸς βεβίωται, σὺ δὲ νέος εἶ καὶ ἀκμὴν ἔχεις τοῦ ζῆν. τί οὖν ἐστίν; ἄνδρα σε δεῖ γενέσθαι καλὸν καγαθόν. ἐπεὶ γὰρ ἡ πόλις τῶν Χίων ³⁰ δίδωσι τῷ ἐμὲ ἀποκτείναντι χρήματα πολλὰ καὶ ἐλευθερίαν ὑπισχνεῖται, δεῖ σε ἀφελόντα μου τὴν κεφα-

λὴν εἰς Χίον ἀπενεγκεῖν καὶ λαβόντα παρὰ τῆς πόλεως
τὰ χρήματα εὐδαιμονεῖν. ἀντιλέγοντος δὲ τοῦ νεα-
νίσκου πείθει αὐτὸν τοῦτο ποιῆσαι. καὶ ὃς ἀφελόμε-
νος αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν λαμβάνει παρὰ τῶν Χίων τὰ d
• 5 ἐπικηρυχθέντα χρήματα, καὶ θάψας τὸ σῶμα τοῦ
δραπέτου εἰς τὴν ἰδίαν ἐχώρησεν. καὶ οἱ Χίοι πάλιν
ὑπὸ τῶν οἰκετῶν ἀδικούμενοι καὶ διαρπαζόμενοι
μνησθέντες τῆς τοῦ τετελευτηκότος ἐπιεικείας ἡρώων
ιδρύσαντο κατὰ τὴν χώραν καὶ ἐπωνόμασαν ἡρώος
10 εὐμενοῦς. καὶ αὐτῷ ἔτι καὶ νῦν οἱ δραπέται ἀποφέ-
ρουσιν ἀπαρχὰς πάντων ὧν ἂν ἀφέλωνται. φασὶ δὲ
καὶ καθ' ὕπνους ἐπιφαινόμενον πολλοῖς τῶν Χίων
προσημαίνειν οἰκετῶν ἐπιβουλάς. καὶ οἷς ἂν ἐπιφανῇ,
οὗτοι θύουσιν αὐτῷ ἐλθόντες ἐπὶ τὸν τόπον οὗ τὸ e
15 ἡρώον ἐστίν αὐτοῦ.

91. Ὁ μὲν οὖν Νυμφόδωρος ταῦτα ἰστόρησεν. ἐν
πολλοῖς δὲ ἀντιγράφοις ἐξ ὀνόματος αὐτὸν καλούμε-
νον οὐχ εὗρον. οὐδένα δὲ ὑμῶν ἀγνοεῖν οἶμαι οὐδὲ
ἂ ὁ καλὸς Ἡρόδοτος ἰστόρησε περὶ Πανιωνίου τοῦ
20 Χίου καὶ ὧν ἐκεῖνος ἔπαθε δικαίως ἐλευθέρων παί-
δων ἐκτομὰς ποιησάμενος καὶ τούτους ἀποδόμενος.
Νικόλαος δ' ὁ περιπατητικὸς καὶ Ποσειδώνιος ὁ
στρωικὸς ἐν ταῖς ἱστορίαις ἑκάτερος τοὺς Χίους φησὶν
ἐξανδραποδισθέντας ὑπὸ Μιθριδάτου τοῦ Καππά-
25 δοκος παραδοθῆναι τοῖς ἰδίοις δούλοις δεδεμένους, f
ἵν' εἰς τὴν Κόλχων γῆν κατοικισθῶσιν. οὕτως αὐτοῖς
ἀληθῶς τὸ δαιμόνιον ἐμήνισε πρώτοις χρησαμένοις
ὠνητοῖς ἀνδραπόδοις τῶν πολιτῶν αὐτουργῶν ὄντων
κατὰ τὰς διακονίας. μήποτ' οὖν διὰ ταῦτα καὶ ἡ παρ-
30 ομιλία 'Χίος δεσπότην ὠνήσατο' ἢ κέχρηται Εὐπολὶς
ἐν Φίλοις.

92. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ τῆς τῶν δούλων προνοοῦν-

τες τύχης ἐνομοθέτησαν καὶ ὑπὲρ δούλων γραφὰς
ὑβρεως εἶναι. Ὑπερείδης γοῦν ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ
267 Μαντιθέου αἰκίας φησὶν ἔθεσαν οὐ μόνον ὑπὲρ τῶν
ἐλευθέρων, ἀλλὰ καὶ ἐάν τις εἰς δούλου σῶμα ὑβρί-
ση, γραφὰς εἶναι κατὰ τοῦ ὑβρίσαντος. τὰ ὅμοια 5
εἴρηκε καὶ Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος πρῶ-
τῳ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου. Μαλακὸς
δ' ἐν τοῖς Σιφνίων Ὁροις ἱστορεῖ ὡς τὴν Ἐφεσον
δοῦλοι τῶν Σαμίων ὥκισαν χίλιοι τὸν ἀριθμὸν ὄντες,
οἳ καὶ τὸ πρῶτον ἀποστάντες εἰς τὸ ἐν τῇ νήσῳ ὄρος 10
κακὰ πολλὰ ἐποιοῦν τοὺς Σαμίους. ἔτει δὲ ἕκτῳ μετὰ
b ταῦτα ἐκ μαντείας οἱ Σάμιοι ἐσπείσαντο τοῖς οἰκέταις
ἐπὶ συνθήκαις, καὶ ἀθῶοι ἐξελθόντες τῆς νήσου ἐκ-
πλεύσαντες κατέσχον τὴν Ἐφεσον καὶ οἱ Ἐφέσιοι ἐκ
τούτων ἐγένοντο. 15

93. διαφέρειν δὲ φησὶ Χρύσιππος δοῦλον οἰκέ-
του, γράφων ἐν δευτέρῳ περὶ ὁμονοίας, διὰ τὸ τοὺς
ἀπελευθέρους μὲν δούλους ἔτι εἶναι, οἰκέτας δὲ τοὺς
μὴ τῆς κτήσεως ἀφειμένους. ὁ γὰρ οἰκέτης (φησὶ)
c δοῦλος ἐν κτήσει κατατεταγμένος. καλοῦνται δ' οἱ 20
δοῦλοι, ὡς μὲν Κλείταρχος φησὶν ἐν ταῖς Γλώσσαις,
ἄζοι καὶ θεράποντες καὶ ἀκόλουθοι καὶ διάκονοι καὶ
ὑπηρέται, ἔτι δ' ἐπάμονες καὶ λάτρεις. Ἀμερίας δὲ
ἐρκίτας φησὶ καλεῖσθαι τοὺς κατὰ τοὺς ἀγροὺς οἰκέ-
τας. Ἐρμῶναξ δὲ ἐν Κρητικαῖς γλώσσαις μνῶτας τοὺς 25
εὐγενεῖς οἰκέτας, Σέλευκος δ' ἄζους τὰς θεραπαίνας
καὶ τοὺς θεράποντας, ἀποφράσῃν δὲ τὴν δούλην καὶ
βολίξην, σίνδρωνα δὲ τὸν δουλέκδουλον, ἀμφίπολον
δὲ τὴν περὶ τὴν δέσποιναν θεράπαιναν, πρόπολον δὲ
d τὴν προπορευομένην. Πρόξενος δ' ἐν δευτέρῳ Λα- 30
κωνικῆς πολιτείας ἐπικαλεῖσθαι φησὶ χαλκίδας παρὰ

Λακεδαιμονίοις τὰς θεραπαίνας. Ἴων δ' ὁ Χίτος ἐν
 Λαέρτῃ τὸν οἰκέτην ἐπὶ δούλου τέθεικεν εἰπὼν
 ἴθι μοι δόμον, οἰκέτα, κληῖσον ὑπόπτερος,
 μή τις ἔλθῃ βροτῶν.

5 Ἀχαιὸς δ' ἐν Ὀμφάλῃ περὶ τοῦ σατύρου λέγων φη-
 σὶν ὥς εὐδουλος ὥς εὖοικος ἦν ἰδίως λέγων ὥς
 χρηστὸς ἐς τοὺς δούλους ἐστὶ καὶ τοὺς οἰκέτας. ὅτι δὲ
 οἰκέτης ἐστὶν ὁ κατὰ τὴν οἰκίαν διατρίβων καὶ ἐλεύ- e
 θερος ἦ, κοινόν.

10 94. οἱ δὲ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ποιηταὶ περὶ
 τοῦ ἀρχαίου βίου διαλεγόμενοι ὅτι οὐκ ἦν τότε δού-
 λων χρεία, τοιάδ' ἐκτίθενται. Κρατῖνος μὲν ἐν
 Πλούτοις

οἷς δὴ βασιλεὺς Κρόνος ἦν τὸ παλαιόν,
 15 ὅτε τοῖς ἄρτοις ἡστραγάλιζον, μᾶζαι δ' ἐν ταῖσι
 παλαίστραις
 αἰγίναται κατεβέβληντο δρυπεπεῖς βώλοις τε
 κομῶσαι.

Κράτης δ' ἐν Θηρίοις

20 ἔπειτα δούλον οὐδὲ εἷς κεκτήσεται οὐδὲ δούλην,
 ἀλλ' αὐτὸς αὐτῷ δῆτ' ἀνὴρ γέρον διακονήσῃ;
 B. οὐ δῆθ'· ὁδοιποροῦντα γὰρ τὰ πάντ' ἐγὼ f
 ποιήσω.

A. τί δῆτα τοῦτ' αὐτοῖς πλεόν; B. πρόσκεισιν
 αὖθ' ἕκαστον

25 τῶν σκευαρίων, ὅταν καλῇ τις. παρατίθου
 τράπεζα.

αὕτη παρασκεύαζε σαντήν. μάττε θυλακίσκε.
 ἔγχει κύαθε. ποῦσθ' ἢ κύλιξ; διάνιξ' ἰοῦσα
 σαντήν.

30 ἀνάβαινε μᾶζα. τὴν χύτραν χρῆν ἐξεραῖν τὰ
 τεῦτλα.

ἰχθὺν βάδιζ'. ἀλλ' οὐδέπω πλὴ θάτερό' ὀπτός εἰμι.
 οὐκουν μεταστρέψας σεαυτὸν ἄλσι πάσεις ἀλεί-
 φων;

268 ἐξῆς δὲ μετὰ ταῦτα ὁ τὸν ἐναντίον τούτῳ παραλαμ-
 βάνων λόγον φησὶν

ἀλλ' ἀντίθες τοι· ἐγὼ γὰρ αὐτὰ τᾶμπαλιν
 τὰ θερμὰ λουτρὰ πρῶτον ἄξω τοῖς ἐμοῖς
 ἐπὶ κιόνων ὥσπερ διὰ τοῦ παιωνίου
 ἐπὶ τῆς θαλάττης, ὥσθ' ἕκαστῳ ρεύσεται
 εἰς τὴν πύελον, ἐρεῖ δὲ θῦδωρ ἀνέχετε.
 10 ἔπειτ' ἀλάβαστος εὐθέως ἥξει μύρου
 αὐτόματος ὁ σπόγγος τε καὶ τὰ σάνδαλα.

b 95. βέλτιον δὲ τούτων Τηλεκλείδης Ἀμφικτύοσι
 λέξω τοίνυν βίον ἐξ ἀρχῆς ὃν ἐγὼ θνητοῖσι
 παρεῖχον.

15 εἰρήνη μὲν πρῶτον ἀπάντων ἦν ὥσπερ ὕδωρ
 κατὰ χειρός.

ἡ γῆ δ' ἔφερε οὐ δέος οὐδὲ πόνους, ἀλλ' αὐτό-
 ματ' ἦν τὰ δέοντα.

οἶνω γὰρ ἅπασ' ἔρρει χαράδρα, μᾶζαι δ' ἄρτοις 20
 ἐμάχοντο

περὶ τοῖς στόμασιν τῶν ἀνθρώπων ἱκετεύου-
 σαι καταπίνειν,

εἴ τι φιλοῖεν τὰς λευκοτάτας. οἱ δ' ἰχθύες οἷ-
 καδ' ἰόντες

c 25 ἐξοπτῶντες σφᾶς αὐτοὺς ἂν παρέκειντ' ἐπὶ ταῖσι
 τραπέζαις.

ζωμοῦ δ' ἔρρει παρὰ τὰς κλίνας ποταμὸς κρέα
 θερμὰ κυλίνδων·

ὑποτριμματίων δ' ὄχετοἱ τούτων τοῖς βουλομέ- 30
 νοισι παρήσαν·

ὥστ' ἀφθονία τὴν ἐνθεσιν ἦν ἄρδονθ' ἀπαλὴν
καταπίνειν.

λεκανίσκαισιν δ' ἂν ψαιστὰ παρῆν ἡδυσματίοις
κατάπαστα.

5 ὅπται δὲ κίχλαι μετ' ἀμητίσκων εἰς τὴν φάρυγ'
εἰσεπέτοντο.

τῶν δὲ πλακούντων ὥστιζομένων περὶ τὴν γνά- d
θον ἦν ἀλαλητός.

μήτρας δὲ τόμοις καὶ χναυματίοις οἱ παῖδες ἂν
ἤστραγάλιζον.

10 οἱ δ' ἄνθρωποι πόνες ἦσαν τότε καὶ μέγα χοῆ-
μα γιγάντων.

96. πρὸς τῆς Δήμητρος ἡμῖν, ὦ ἐταῖροι, εἰ ταῦτα
οὕτως ἐγίνετο, χρεῖα τίς ἡμῖν ἦν οἰκετῶν; ἀλλὰ γὰρ
15 αὐτουργοὺς εἶναι ἐθίζοντες ἡμᾶς οἱ ἀρχαῖοι διὰ τῶν
ποιημάτων ἐπαίδευσον εὐωχοῦντες λόγοις. ἐγὼ δ'
ἐπειδὴ ὥσπερ λαμπάδιον κατασείδαντος τοῦ θαυμα-
σιωτάτου Κρατίνου τὰ προκείμενα ἔπη καὶ ὅσοι μετ' e
αὐτὸν γενόμενοι μιμησάμενοι ἐπεξεργάσαντο, ἐχρη-
20 σάμην τῇ τάξει τῶν δραμάτων ὥς ἐδιδάχθη· καὶ εἰ
μὴ ἐνοχλῶ τι ὑμῖν (τῶν γὰρ κυνικῶν φροντίς οὐδὲ ἡ
σμικροτάτη), ἀπομνημονεύσω κατὰ τὴν τάξιν καὶ τὰ
τοῖς ἄλλοις εἰρημένα ποιηταῖς. ὧν εἷς ἐστὶν ὁ ἀττικώ-
τατος Φερεκράτης, ὃς ἐν μὲν τοῖς Μεταλλεῦσί φησιν
25 πλούτῳ δ' ἐκεῖν' ἦν πάντα συμπεφυρμένα,
ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς πάντα τρόπον εἰργασμένα.
ποταμοὶ μὲν ἀθάρης καὶ μέλανος ζωμοῦ πλέω
διὰ τῶν στενωπῶν πομφολυγοῦντες ἔρρεον f
αὐταῖσι μυστίλαισι καὶ ναστῶν τρύφη,
30 ὥστ' εὐμαρῇ γε καὐτομάτην τὴν ἐνθεσιν
χωρεῖν λιπαρὰν κατὰ τοῦ λάρυγγος τοῖς νεκροῖς.
φύσκει δὲ καὶ ζέοντες ἀλλάντων τόμοι

παρὰ τοῖς ποταμοῖσιν ἐξεκέχυντ' ἀντ' ὀστράκων.

καὶ μὴν παρῆν τεμάχη μὲν ἐξωπτημένα
καταχυσματίοισι παντοδαποῖσιν εὐπρεπῇ,
[τευτόλοισί τ' ἐγγέλεια συγκεκαλυμμένα,]

269 σχελίδες δ' ὀλόκνημοι πλησίον τακερώταται 5
ἐπὶ πινακίσκοις καὶ δῖεφθ' ἀκροκώλια
ἡδιστον ἀπατμίζοντα, καὶ χόλικες βοός,
καὶ πλευρὰ δελφάκει' ἐπεξανθισμένα
χναυρότατα παρέκειτ' ἐπ' ἀμύλοις καθήμενα.

παρῆν δὲ χόνδρος γάλατι κατανενιμμένος 10
ἐν καταχύτλοις λεκάναισι καὶ πύου τόμοι.
B. οἴμ' ὥς ἀπολεῖς μ' ἐνταῦθα διατρίβουσ' ἔτι,
παρὸν κολυμβᾶν ὥς ἔχειτ' εἰς τὸν τάρταρον.

b A. τί δῆτα λέξεις τὰπίλοιπ' ἥνπερ πύθη; . . .
ὅπται κίχλαι δ' ἐπὶ τοῖσδ' ἀνάβραστ' ἡρτυμέναι 15
περὶ τὸ στόμ' ἐπέτοντ' ἀντιβολοῦσαι καταπιεῖν,
ὑπὸ μυρρίναισι κἀνεμώναις κεχυμένοι.

τὰ δὲ μῆλ' ἐκρέματο τὰ καλὰ τῶν καλῶν ἰδεῖν
ὑπὲρ κεφαλῆς ἐξ οὐδενὸς πεφυκότα.

κόραι δ' ἐν ἀμπεχόναις τριχάπτοις ἀρτίως 20
ἡβυλλιώσαι καὶ τὰ ῥόδα κεκαρμέναι
πλήρεις κύλικας οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου
c ἦντλουν διὰ χώνης τοῖσι βουλομένοις πιεῖν.
καὶ τῶνδ' ἕκαστον εἰ φάγοι τις ἢ πίοι,
διπλάσι' ἐγίγνετ' εὐθύς ἐξ ἀρχῆς πάλιν. 25

97. κὰν τοῖς Πέρσαις δέ φησι
τίς δ' ἔσθ' ἡμῖν τῶν σῶν ἀροτῶν ἢ ξυγοποιῶν
ἔτι χρεῖα,
ἢ δρεπανουργῶν ἢ χαλκοτύπων ἢ σπέρματος ἢ
χαρακισμοῦ; 30
αὐτόματοι γὰρ διὰ τῶν τριόδων ποταμοὶ λιπα-
ροῖς ἐπιπάστοις

ζωμοῦ μέλανος καὶ ἀχιλλείοις μάζαις κοχυδοῦν- d
τες ἐπιβλύξ

ἀπὸ τῶν πηγῶν τῶν τοῦ Πλούτου ρεύσονται
σφῶν ἀρύτεσθαι.

5 ὁ Ζεὺς δ' ὕων οἶνω καπνία κατὰ τοῦ κεράμου
βαλανεύσει,

ἀπὸ τῶν δὲ τεγῶν ὀχετοὶ βοτρυῶν μετὰ ναστί-
σκων πολυτύρων

ὀχετεύσονται, θερμῷ σὺν ἔτνει καὶ λειριοπολφ-
ανεμώναις.

10 τὰ δὲ δὴ δένδρη τὰν τοῖς ὄρεσιν χορδαῖς
ὀπταῖς ἐριφείοις

φυλλοροήσει καὶ τευθιδίοις ἀπαλοῖς κίχλαις τ' e
ἀναβράστοις.

15 98. τί δεῖ πρὸς τούτοις ἔτι παρατίθεσθαι τὰ ἐκ
Ταγηνιστῶν τοῦ χαρίεντος Ἀριστοφάνους; πάντες
γὰρ τῆς καταχήνης αὐτοῦ πλήρεις ἐστέ. τῶν δὲ Με-
ταγένους ἐκ Θουριοπερσῶν μνημονεύσας καταπαύσω
τὸν λόγον, μακρὰ χάλρειν εἰπὼν ταῖς Νικοφῶντος

20 Σειρήσιν, ἐν αἷς τάδε γέγραπται

νιφέτω μὲν ἀλφίτοις,

ψακαζέτω δ' ἄρτοισιν, ὕέτω δ' ἔτνει,

ζωμὸς διὰ τῶν ὁδῶν κυλινδέτω κρέα,

πλακοῦς ἑαυτὸν ἐσθίειν κελευέτω.

25 ἀλλ' ὅ γε Μεταγένης τάδε φησὶν

ὁ μὲν ποταμὸς ὁ Κραῖθις ἡμῖν καταφέρει

μάζας μεγίστας αὐτομάτους μεμαγμένας,

ὁ δ' ἕτερος *) ὥθει κῦμα ναστῶν καὶ κρεῶν

ἐφθῶν τε βατίδων εἰλυομένων αὐτόσε.

30 τὰ δὲ μικρὰ ταυτὶ ποτάμι' ἐνμεντευθενὶ

*) ὁ Σύβαρις καλούμενος ποταμὸς

ρεῖ τευθίσιν ὀπταῖς καὶ φάγροις καὶ καράβοις,
ἐντευθενὶ δ' ἀλλᾶσι καὶ περικόμμασιν,

270 τηδὶ δ' ἀφύαισι, τηδε δ' αὖ ταγηνίαις.

τεμάχη δ' ἄνωθεν αὐτόματα πεπνιγμένα

εἰς τὸ στόμ' ἄττει, τὰ δὲ παρ' αὐτῶ τῶ πόδε . . . 5

ἄμυλοι δὲ περινάουσιν ἡμῖν ἐν κύκλῳ.

οἶδα δ' ὅτι καὶ οἱ Θουριοπέρσαι καὶ τὸ τοῦ Νικοφῶν-
τος δρᾶμα ἀδίδακτά ἐστι, διόπερ καὶ τελευταίων αὐ-
τῶν ἐμνήσθην.

99. Ταῦτα τοῦ Δημοκρίτου σαφῶς καὶ τορῶς 10
διεξελθόντος ἐπήνουν μὲν οἱ δαιταλεῖς, ὁ δὲ Κύνουλ-
b κος ἔφη, ἄνδρες σύσσιτοι, σφόδρα με λιμώττοντα οὐκ
ἠδῶς ὁ Δημόκριτος εἰστίασε ποταμοὺς διαπερανά-
μενος ἀμβροσίας καὶ νέκταρος, ὕφ' ὧν ἀρδευθεὶς τὴν
ψυχὴν πάνυ πειναλέος γεγέννημαι, λόγους αὐτὸ μόνον 15
καταβροχθίσας. ὥστε ἤδη πανσάμενοί ποτε τῆς το-
σαύτης ἀπεραντολογίας κατὰ τὸν Παιανιέα ῥήτορα
τοιούτων τινῶν μεταλάβωμεν ἢ μήτ' ἰσχὺν ἐντίθησι
μήτ' ἀποθνήσκειν ἑᾶ·

ἐν κενῇ γὰρ γαστρὶ τῶν καλῶν ἔρωσ 20

c οὐκ ἔστι· πεινώσιν γὰρ ἡ Κύπρις πικρά,
Ἀχαιοὺς φησιν ἐν Αἰθῶνι σατυρικῷ. παρ' οὗ ὁ σοφὸς
Εὐριπίδης λαβὼν ἔφη

ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινώντι δ' οὔ.

πρὸς οὗ ὁ Οὐλπιανὸς αἰεὶ ποτε διαπολεμῶν ἔφη 25

πλήρης μὲν λαχάνων ἀγορή, πλήρης δὲ καὶ
ἄρτων.

σὺν δέ, ὦ κύον, αἰεὶ λιμώττεις καὶ οὐκ ἑᾶς ἡμᾶς λόγων
καλῶν καὶ ἀφθόνων μεταλαμβάνειν, μᾶλλον δὲ σιτεῖ-
σθαι. τροφή γὰρ ψυχῆς λόγοι καλοί. καὶ ἅμα στρα- 30
d φεῖς πρὸς τὸν οἰκέτην, Λεῦκε, ἔφη, κἂν ἐκφατνίσματά
τινα ἄρτων ἔχῃς, δὸς τοῖς κυσίν. καὶ ὁ Κύνουλκος,

εἰ μὲν εἰς ἀκροάσεις λόγων, ἔφη, παρεκεκλήμην, ἡπιστάμην ἢ κειν ἀγορᾶς πληθυνούσης· οὕτως γὰρ τις τῶν σοφῶν τὴν τῶν δείξεων ὥραν ἐκάλει, καὶ αὐτὸν οἱ πολλοὶ διὰ τοῦτο Πληθαγόραν ὠνόμαζον·

5 εἰ δὲ λουσάμενοι λογάρια δειπνοῦμεν, μακρὰς τίθῃμι συμβολὰς ἀκροώμενος, κατὰ τὸν Μένανδρον. διὸ παραχωρῶ σοι, ὦ γάστρων, τῆς τοιαύτης ἐμφορεῖσθαι σιτήσεως·

πεινῶντι γὰρ ἀνδρὶ μᾶζα τιμιωτέρα
10 χρυσοῦ τε καλέφαντος
κατὰ τὸν τοῦ Ἐρετριέως Ἀχαιοῦ Κύννον.

100. καὶ ἅμα ταῦτα λέγων οἷός τ' ἦν ἀπανίστασθαι. ἐπιστραφεὶς δὲ καὶ θεασάμενος πλῆθος ἰχθύων καὶ ἄλλων παντοδαπῶν ὄψων παρασκευὴν εἰσκυ-
15 κλουμένην τύψας τῇ χειρὶ τὸ προσκεφάλαιον ἀνέκραγεν

τέτλαθι δὴ πενίη καὶ ἀνάσχεο μωρολογούντων·
ὄψων γὰρ πλῆθος σε δαμᾷ καὶ λιμὸς ἀτερπής.
ἐγὼ γὰρ ἤδη ὑπὸ τῆς ἐνδείας οὐ διθυράμβους φθέγγομαι κατὰ τὸν Σωκράτην, ἀλλ' ἤδη καὶ ἔπη. λιμῶ-
20 δες γὰρ ὄντως ἡ ῥαψωδία. κατὰ γὰρ Ἀμειψίαν, ὃς ἐν Σφενδόνη ἔφη περὶ σοῦ μαντευσάμενος ὦ Λαρήνσιε, κούδεις σοῦσιν τῶν πλουτούντων μὰ τὸν
Ἥφαιστον προσόμοιος,
25 καλλιτράπεζος καὶ βουλόμενος λιπαρὸν ψωμὸν 271
καταπίνειν.

Ὅρῳ γὰρ θαῦμ' ἄπιστον, ἰχθύων γένη
περὶ τὴν ἄκραν παίζοντα, κωβιοὺς σπάρους
ψήττας ἐρυθίνους κεστρέας πέρκας ὄνους
30 θύννους μελανούρους σηπίας ἀύλωπίας
τρίγλας ἐλεδώνας σκορπίους,

φησὶν Ἠνίοχος ἐν Πολυπράγμονι. δεῖ οὖν καμὲ κατὰ τὸν κωμικὸν Μεταγένην ἐπειπόντα

εἰς οἶωνός ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ δείπνου τετλάναι.

b 101. Σιωπήσαντος δ' αὐτοῦ ὁ Μασούριος ἔφη, 5
ἀλλ' ἐπειδὴ ὑπολείπεται τινα περὶ τοῦ ἀμφὶ τοὺς οἰκέτας λόγον, συμβαλοῦμαι τι καὶ αὐτὸς μέλος εἰς ἔρωτα τῷ σοφῷ καὶ φιλιάτῳ Δημοκρίτῳ. Φίλιππος ὁ Θεαγγελεὺς ἐν τῷ περὶ Καρῶν καὶ Λελέγων συγ-
γράμματι καταλέξας τοὺς Λακεδαιμονίων εἰλωτας καὶ 10
τοὺς θειταλικοὺς πενέστας, καὶ Κᾶράς φησι τοῖς Λέ-
λεξιν ὥς οἰκέταις χρήσασθαι πάλαι τε καὶ νῦν. Φύ-
λαρχος δ' ἐν ἕκτῃ ἱστοριῶν καὶ Βυζαντίους φησὶν
c οὕτω Βιθύνων δεσπόσαι ὥς Λακεδαιμονίους τῶν
εἰλωτῶν. περὶ δὲ τῶν παρὰ Λακεδαιμονίοις ἐπευνά- 15
κτων καλουμένων, δοῦλοι δ' εἰσὶ καὶ οὗτοι, σαφῶς
ἐκτίθεται Θεόπομπος διὰ τῆς δευτέρας καὶ τριακο-
στῆς τῶν ἱστοριῶν λέγων οὕτως· ἀποθανόντων πολ-
λῶν Λακεδαιμονίων ἐν τῷ πρὸς Μεσσηνίους πολέμῳ
οἱ περιλειφθέντες εὐλαβηθέντες μὴ καταφανεῖς γέ- 20
νωνται τοῖς ἐχθροῖς ἐρημωθέντες ἀνεβίβασαν τῶν
εἰλωτῶν ἐφ' ἐκάστην στιβάδα τῶν τετελευτηκότων
d τινάς· οὓς καὶ πολίτας ὕστερον ποιήσαντες πρόσηγό-
ρευσαν ἐπευνάκτους, ὅτι κατετάχθησαν ἀντὶ τῶν
τετελευτηκότων εἰς τὰς στιβάδας· ὁ δ' αὐτὸς ἱστο- 25
ρεῖ καὶ τῇ τριακοστῇ καὶ τρίτῃ τῶν ἱστοριῶν παρὰ
Σικωνίοις κατωνακοφόρους καλεῖσθαι δούλους τι-
νάς, παραπλησίους ὄντας τοῖς ἐπευνάκτοις. τὰ παρα-
πλήσια ἱστορεῖ καὶ Μέναιχμος ἐν τοῖς Σικωνιακοῖς
κατωνακοφόρους καλεῖσθαι δούλους τινάς, παραπλη- 30
σίους ὄντας τοῖς ἐπευνάκτοις. ἔτι Θεόπομπος ἐν τῇ

·δευτέρῃ τῶν Φιλιππικῶν Ἀρδιαίους φησὶ κεκτηῖσθαι προσπελατῶν, ὥσπερ εἰλώτων, τριάκοντα μυριάδας. ^e

102. οἱ δὲ μόθακες καλούμενοι παρὰ Λακεδαιμονίοις ἐλεύθεροι μὲν εἰσιν, οὐ μὴν Λακεδαιμόνιοι. ⁵ λέγει δὲ περὶ αὐτῶν Φύλαρχος ἐν τῇ πέμπτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν οὕτως· εἰσὶ δ' οἱ μόθακες σύντροφοι τῶν Λακεδαιμονίων. ἕκαστος γὰρ τῶν πολιτικῶν παίδων, ὥς ἂν καὶ τὰ ἴδια ἐκποιῶσιν, οἱ μὲν ἓνα οἱ δὲ δύο τινὲς δὲ πλείους ποιοῦνται συντρόφους ¹⁰ αὐτῶν. εἰσὶν οὖν οἱ μόθακες ἐλεύθεροι μὲν, οὐ μὴν Λακεδαιμόνιοί γε, μετέχουσι δὲ τῆς παιδείας πάσης. ^f τούτων ἓνα φασὶ γενέσθαι καὶ Λύσανδρον τὸν καταναυμαχῆσαντα τοὺς Ἀθηναίους, πολίτην γενόμενον δι' ἀνδραγαθίαν. Μύρων δ' ὁ Πριηνεὺς ἐν δευτέρῃ ¹⁵ Μεσσηνιακῶν· πολλάκις (φησὶν) ἡλευθέρωσαν Λακεδαιμόνιοι δούλους, καὶ οὓς μὲν ἀφέτας ἐκάλεσαν, οὓς δὲ ἀδεσπότους, οὓς δὲ ἐρυκτῆρας, δεσποσιονάτας δ' ἄλλους, οὓς εἰς τοὺς στόλους κατέτασσον· ἄλλους δὲ νεοδαμῶδεις, ἐτέρους ὄντας τῶν εἰλώτων. ²⁰ Θεόπομπος δ' ἐν ἐβδόμῃ Ἑλληνικῶν περὶ τῶν εἰλώτων λέγων ὅτι καὶ ἐλεᾶται καλοῦνται γράφει οὕτως 272· τὸ δὲ τῶν εἰλώτων ἔθνος παντάπασιν ὡμῶς διοικεῖται καὶ πικρῶς· εἰσὶ γὰρ οὗτοι καταδεδουλωμένοι πολὺν ἤδη χρόνον ὑπὸ τῶν Σπαρτιατῶν, οἱ μὲν αὐτῶν ²⁵ ἐκ Μεσσήνης ὄντες οἱ δ' ἐλεᾶται κατοικοῦντες πρότερον τὸ καλούμενον Ἑλος τῆς Λακωνικῆς.

103. Τίμαιος δ' ὁ Ταυρομενίτης ἐκλαθόμενος αὐτοῦ, ἐλέγχει δ' αὐτὸν εἰς τοῦτο Πολύβιος ὁ Μεγαλοπολίτης διὰ τῆς δωδεκάτης τῶν ἱστοριῶν, οὐκ εἶναι ³⁰ ἔφη σύνηθες τοῖς Ἑλλήσι δούλους κτᾶσθαι· αὐτὸς ^b εἰπὼν ὁ Ἐπιτίμαιος, οὕτως δ' αὐτὸν καλεῖ Ἰστρος ὁ Καλλιμάχειος ἐν ταῖς πρὸς αὐτὸν ἀντιγραφαῖς, εἰπὼν

γὰρ ὅτι Μνάσων ὁ Φωκεὺς πλείους ἐκέκτητο δούλους τῶν χιλίων, καὶ τῇ τρίτῃ δὲ τῶν ἱστοριῶν ὁ Ἐπιτίμαιος ἔφη οὕτως εὐδαιμονῆσαι τὴν Κορινθίων πόλιν ὥς κτήσασθαι δούλων μυριάδας ἕξ καὶ τεσσαράκοντα. ⁵ δι' ἃς ἡγοῦμαι καὶ τὴν Πυθίαν αὐτοὺς κεκληκέναι ⁵ χοινικομέτρως. Κτησικλῆς δ' ἐν τρίτῃ Χρονικῶν ... ^c καὶ δεκάτῃ πρὸς ταῖς ἑκατὸν φησιν Ὀλυμπιάδι Ἀθηνησιν ἐξετασμὸν γενέσθαι ὑπὸ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως τῶν κατοικούντων τὴν Ἀττικὴν καὶ εὐρεθῆναι Ἀθηναίους μὲν δισμυρίους πρὸς τοῖς χιλίοις, μετοίκους ¹⁰ δὲ μυρίους, οἰκετῶν δὲ μυριάδας τεσσαράκοντα. Νικίας δ' ὁ Νικηράτου, ὥς ὁ καλὸς ἔφη Ξενοφῶν ἐν τῷ περὶ πόρων, χιλίους ἔχων οἰκέτας ἐμίσθωσεν αὐτοὺς εἰς τὰ ἀργυρεῖα Σωσία τῷ Θρακὶ ἔφ' ᾧ ὀβολὸν ¹⁵ ἕκαστον τελεῖν τῆς ἡμέρας. Ἀριστοτέλης δ' ἐν Αἰγι- ¹⁵ νητῶν πολιτεία καὶ παρὰ τούτοις φησὶ γενέσθαι ἑπτὰ καὶ τεσσαράκοντα μυριάδας δούλων. Ἀγαθαρχίδης δ' ὁ Κυνίδιος ἐν τῇ ὀγδόῃ καὶ τριακοστῇ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Λαρδανεῖς φησὶ δούλους κεκτηῖσθαι τὸν μὲν ²⁰ χιλίους τὸν δὲ καὶ πλείους. τούτων δ' ἕκαστον ἐν μὲν ²⁰ εἰρήνῃ γεωργεῖν, ἐν πολέμῳ δὲ λοχίζεσθαι ἡγεμόνα νέμοντας τὸν ἴδιον δεσπότην.

104. Πρὸς ταῦτ' ἀπαντήσας ὁ Λαρῆνσιος ἔφη, ἀλλὰ Ῥωμαίων ἕκαστος, οἶδας δ' ἀκριβῶς ταῦτα, ὡς ^e καλὲ Μασούριε, πλείστους ὅσους κεκτημένος οἰκέτας. ²⁵ καὶ γὰρ μυρίους καὶ δισμυρίους καὶ ἔτι πλείους δὲ πάμπολλοι κέκτηνται, οὐκ ἐπὶ προσόδοις δὲ ὥσπερ ὁ τῶν Ἑλλήνων ξάπλουτος Νικίας, ἀλλ' οἱ πλείους τῶν Ῥωμαίων συμπροϊόντας ἔχουσι τοὺς πλείστους. καὶ αἱ πολλαὶ δὲ αὐταὶ Ἀττικαὶ μυριάδες τῶν οἰκετῶν ³⁰ δεδεμέναι εἰργάζοντο τὰ μέταλλα. Ποσειδώνιος γοῦν, οὗ συνεχῶς μέμνησαι, ὁ φιλόσοφος καὶ ἀποστάντας

φησὶν αὐτοὺς καταφονεῦσαι μὲν τοὺς ἐπὶ τῶν μετάλλων φύλακας, καταλαβέσθαι δὲ τὴν ἐπὶ Σουνίῳ ἀκρό- f
πολιν καὶ ἐπὶ πολὺν χρόνον πορθῆσαι τὴν Ἀττικὴν. οὗτος δ' ἦν ὁ καιρὸς, ὅτε καὶ ἐν Σικελίᾳ ἡ δευτέρα
5 τῶν δούλων ἐπανάστασις ἐγένετο· πολλὰ δὲ αὐταὶ ἐγένοντο καὶ ἀπώλοντο οἰκετῶν ὑπὲρ τὰς ἑκατὸν μυ-
ριάδας. σύγγραμμά τε ἐκδέδωκε περὶ τῶν δουλικῶν πολέμων Καικίλιος ὁ ῥήτωρ ὁ ἀπὸ Καλῆς ἀκτῆς, καὶ
Σπάρτακος δὲ ὁ μονομάχος ἐκ Καπύης πόλεως ἰταλι-
10 κῆς ἀποδρᾶς κατὰ τὰ μυθριδατικὰ πολὺ πλῆθος ἀπο-
στήσας οἰκετῶν, ἦν δὲ καὶ αὐτὸς οἰκέτης Θραξ τὸ γένος, κατέδραμε πᾶσαν Ἰταλίαν χρόνον οὐκ ὀλίγον
πολλῶν δούλων καθ' ἑκάστην ἡμέραν συρρεόντων 273
ὥς αὐτόν. καὶ εἰ μὴ ἀπέθανεν ἐν τῇ πρὸς Λικίνιον
15 Κράσσον παρατάξει, οὐ τὸν τυχόντα ἂν ἰδρῶτα τοῖς ἡμεδαποῖς παρεσχέκει, ὥς ὁ κατὰ τὴν Σικελίαν Εὐνους.

105. Σώφρονες δ' ἦσαν καὶ πάντ' ἄριστοι οἱ ἀρ-
χαῖοι Ῥωμαῖοι. Σκιπίων γοῦν ὁ ἀφρικανὸς ἐπὶ κλην
20 ἐκπεμπόμενος ὑπὸ τῆς συγκλήτου ἐπὶ τὸ καταστήσα-
σθαι τὰς κατὰ τὴν οἰκουμένην βασιλείας, ἵνα τοῖς προσήκουσιν ἐγχειρισθῶσι, πέντε μόνους ἐπήγετο οἰ-
κέτας, ὥς ἱστορεῖ Πολύβιος καὶ Ποσειδώνιος. καὶ ἐνὸς b
ἀποθανόντος κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν ἐπέστειλε τοῖς οἰ-
25 κείοις ἄλλον ἀντ' ἐκείνου πριαμένους πέμψαι αὐτῷ. Ἰούλιος δὲ Καῖσαρ, ὁ πρῶτος πάντων ἀνθρώπων πε-
ραιωθεὶς ἐπὶ τὰς Βρεττανίδας νήσους μετὰ χιλίων σκαφῶν, τρεῖς οἰκέτας τοὺς πάντας συνεπήγετο, ὥς
Κόττας ἱστορεῖ ὁ τότε ὑποστρατηγῶν αὐτῷ ἐν τῷ περὶ
30 τῆς Ῥωμαίων πολιτείας συγγράμματι, ὃ τῇ πατρίῳ ἡμῶν γέγραπται φωνῇ. ἀλλ' οὐ Σμινδυρίδης ὁ Συ-
βαρίτης τοιοῦτος, ὃς Ἕλληνες, ὃς ἐπὶ τὸν Ἀγαρίστης

e τῆς Κλεισθένους θυγατρὸς ἐξορμῶν γάμον ὑπὸ χλι-
δῆς καὶ τρυφῆς χιλίους συνεπήγετο οἰκέτας, ἅλιεις
καὶ ὀρνιθευτὰς καὶ μαγείρους. οὗτος δ' ὁ ἀνὴρ καὶ
ἐνδείξασθαι βουλόμενος ὥς εὐδαιμόνως ἔζη, ὥς ἱστο-
ρεῖ Χαμαιλέων ὁ Ποντικὸς ἐν τῷ περὶ ἡδονῆς (τὸ δ' 5
αὐτὸ βιβλίον καὶ ὥς Θεοφράστου φέρεται) οὐκ ἔφη
τὸν ἥλιον ἐτῶν εἴκοσιν οὐτ' ἀνατέλλοντα οὔτε δυνάμε-
νον ἑορακέναι. καὶ τοῦτ' ἦν αὐτῷ μέγα καὶ θαυμα-
στὸν πρὸς εὐδαιμονίαν. οὗτος, ὥς ἔοικε, πρῶτ' μὲν
ἐκάθευδεν ὅψ' δ' ἡγείρετο, κατ' ἀμφοτέρωθεν δυστυχῶν. 10
d ὁ δὲ Ποντικὸς Ἑστιάτος καλῶς ἐκαυχᾶτο μήτε ἀνατέλ-
λοντα μήτε καταδυόμενον ποτὲ τὸν ἥλιον ἑορακέναι,
διὰ τὸ παιδεῖα παντὶ καιρῷ προσέχειν, ὥς ὁ Νικαεὺς
Νικίας ἱστορεῖ ἐν ταῖς Διαδοχαῖς.

106. τί οὖν; οὐκ εἶχε καὶ Σκιπίων καὶ ὁ Καῖσαρ 15
οἰκέτας; εἶχον, ἀλλ' ἐφύλασσαν τοὺς πατρίους νόμους
καὶ κεκολασμένως ἔζων τηροῦντες τὰ τῆς πολιτείας
ἔθνη. συνετῶν γάρ ἐστιν ἀνδρῶν ἐμμένειν τοῖς πα-
λαιοῖς ζηλώμασι, δι' ὧν στρατευόμενοι κατεστρέ-
φοντο τοὺς ἄλλους, καὶ λαμβάνοντες ἅμα τοῖς δορια- 20
e λώτοις καὶ εἴ τι χρήσιμον καὶ καλὸν ὑπῆρχε παρ'
ἐκείνοις εἰς μίμησιν. ὅπερ ἐν τοῖς πάλαι χρόνοις
ἐποιοῦν οἱ Ῥωμαῖοι. διαφυλάττοντες γὰρ ἅμα καὶ τὰ
πάτρια μετήγον παρὰ τῶν χειρωθέντων εἴ τι λείπα-
νον καλῆς ἀσκήσεως εὗρισκον, τὰ ἄχρηστα ἐκείνοις 25
ἑῶντες, ὅπως μὴδ' εἰς ἀνάκτησιν ὧν ἀπέβαλον ἐλθεῖν
ποτὲ δυνηθῶσι. παρὰ γοῦν τῶν Ἑλλήνων μηχανὰς
καὶ ὄργανα πολιορκητικὰ μαθόντες, τούτοις αὐτῶν
περιεγέροντο, Φοινίκων τε τὰ ναυτικὰ εὐρόντων,
f τούτοις αὐτοὺς κατεναυμάχησαν. ἔλαβον δὲ καὶ παρὰ 30
Τυρροηνῶν τὴν σταδίαν μάχην φαλαγγηδὸν ἐπιόντων,
καὶ παρὰ Σαννιτῶν δὲ ἑμαθον θυρεοῦ χρήσιν, παρὰ

δὲ Ἰβήρων γαίσιον. καὶ ἄλλα δὲ παρ' ἄλλων μαθόν-
τες ἄμεινον ἐπεξειργάσαντο. μιμησάμενοί τε κατὰ
πάντα τὴν Λακεδαιμονίων πολιτείαν διετήρησαν αὐ-
τὴν μᾶλλον ἢ ἐκεῖνοι. νῦν δὲ τὴν ἐκλογὴν τῶν χρη-
σίων ποιούμενοι παρὰ τῶν ἐναντίων συναποφέρου-
ται καὶ τὰ μοχθηρὰ ζηλώματα.

107. πάτριος μὲν γὰρ ἦν αὐτοῖς, ὥς φησι Ποσει- 274
δάιος, καρτερία καὶ λιτὴ δίαίτα καὶ τῶν ἄλλων τῶν
ὑπὸ τὴν κτῆσιν ἀφελῆς καὶ ἀπερίεργος χρῆσις, ἔτι δὲ
10 εὐσέβεια θαυμαστὴ περὶ τὸ δαιμόνιον, δικαιοσύνη τε
καὶ πολλὴ τοῦ πλημμελεῖν εὐλάβεια πρὸς πάντας ἀν-
θρώπους, μετὰ τῆς κατὰ γεωργίαν ἀσκήσεως. τοῦτο
δ' ἔστιν ἐκ τῶν πατρίων θυσιῶν ὧν ἐπιτελοῦμεν
ἰδεῖν. ὁδοὺς τε γὰρ πορευόμεθα τεταγμένους καὶ ὠρι-
15 σμένους καὶ τεταγμένα φέρομεν καὶ λέγομεν ἐν ταῖς
εὐχαῖς καὶ δοῶμεν ἐν ταῖς ἱερουργίαις, ἀφελῇ τε b
ταῦτα καὶ λιτά, καὶ οὐδὲν πλέον τῶν κατὰ φύσιν οὔτε
ἡμφιεσμένοι καὶ περὶ τὰ σώματα ἔχοντες οὔτε ἀπαρ-
χόμενοι, ἐσθῆτάς τε ἔχομεν καὶ ὑποδέσεις εὐτελεῖς
20 πῖλους τε ταῖς κεφαλαῖς περικείμεθα προβατείων δερ-
μάτων δασεῖς, κεράμια δὲ καὶ χαλκᾶ τὰ διακονήματα
κομίζομεν, κἂν τούτοις βρωτὰ καὶ ποτὰ πάντων ἀπε-
ριεργότατα, ἄτοπον ἡγούμενοι τοῖς μὲν θεοῖς πέμπειν
κατὰ τὰ πάτρια, αὐτοῖς δὲ χορηγεῖν κατὰ τὰ ἐπεΐσα-
25 κτα. καίτοι γε τὰ μὲν εἰς ἡμᾶς δαπανώμενα τῇ χρεῖα
μετρεῖται, τὰ δ' εἰς τοὺς θεοὺς ἀπαρχαί τινές εἰσι. c

108. Μούκιος γοῦν Σκευόλας τρίτος ἐν Ῥώμῃ τὸν
Φάννιον ἐτήρει νόμον αὐτὸς καὶ Αἴλιος Τουβέρων καὶ
Ῥουτίλιος Ροῦφος ὁ τὴν πάτριον ἱστορίαν γεγραφώς.
30 ἐκέλευε δ' ὁ νόμος τριῶν μὲν πλείονας τῶν ἔξω τῆς
οἰκίας μὴ ὑποδέχεσθαι, κατ' ἀγορὰν δὲ τῶν πέντε.
τοῦτο δὲ τρις τοῦ μηνὸς ἐγίνετο. ὠψωνεῖν δὲ πλείο-

νος τῶν δυοῖν δραχμῶν καὶ ἡμίους οὐκ ἐπέτρεπε.
κρέως δὲ καπνιστοῦ πεντεκαίδεκα τάλαντα δαπανᾶν
εἰς τὸν ἐνιαυτὸν ἐπεχώρει, καὶ ὅσα γῇ φέρει λάχανα
d καὶ ὀσπρίων ἐσθήματα. σμικρᾶς δὲ πάνυ τῆς δαπάνης
ὑπαρχούσης, διὰ τὸ τοὺς παρανομοῦντας καὶ ἀφειδῶς 5
ἀναλίσκοντας ἀνατετιμηκέναι τὰ ὄνια, πρὸς τὸ ἐλευ-
θεριώτερον νομίμως προήρχοντο. ὁ μὲν γὰρ Τουβέ-
ρων παρὰ τῶν ἐν τοῖς ἰδίοις ἀγροῖς ὄρνιθας ὠνεῖτο
δραχμιαίους, ὁ δὲ Ῥουτίλιος παρὰ τῶν ἀλιευόντων
αὐτοῦ δούλων τριωβόλου τὴν μνᾶν τοῦ ὄψου, καὶ μά- 10
λιστα τοῦ θουριανοῦ καλουμένου. μέρος δ' ἔστί τοῦτο
θαλασσίον κυνὸς οὕτω καλούμενον. ὁ δὲ Μούκιος
e παρὰ τῶν εὐχρηστουμένων ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν
τύπον ἐποιεῖτο τὴν διατίμησιν. ἐκ τοσούτων οὖν μυ-
ριάδων ἀνθρώπων οὗτοι μόνοι τὸν νόμον ἐνόρκως 15
ἐτήρουν καὶ δῶρον οὐδὲ τὸ μικρότατον ἐδέχοντο· αὐ-
τοὶ δ' ἄλλοις ἐδίδοσαν καὶ φίλοις τοῖς ἀπὸ παιδείας
ὀρμωμένοις μεγάλα. καὶ γὰρ ἀντείχοντο τῶν ἐκ τῆς
στοᾶς δογμάτων.

109. τῆς δὲ πολυτελείας τῆς νῦν ἀκμαζούσης 20
πρῶτος ἡγεμὼν ἐγένετο Λεύκολλος, ὁ καταναυμαχῆ-
f σας Μιθριδάτην, ὥς Νικόλαος ὁ περιπατητικὸς ἱστο-
ρεῖ. ἀφικόμενος γὰρ εἰς τὴν Ῥώμην μετὰ τὴν ἥτταν
τὴν Μιθριδάτου ἔτι δὲ τὴν Τιγράνου τοῦ Ἀρμενίου
καὶ θριαμβεύσας, λόγον τε ἀποδοὺς τῶν τοῦ πολέμου 25
πράξεων, ὠκείλεν εἰς πολυτελῆ δίαιταν ἐκ τῆς πα-
λαιᾶς σωφροσύνης, καὶ πρῶτος τρυφῆς εἰσηγητῆς
Ῥωμαίοις ἐγένετο, καρπασάμενος δυοῖν βασιλέων
τῶν προειρημένων πλοῦτον. Κάτων δ' ἐκεῖνος, ὥς
Πολύβιος ἱστορεῖ ἐν τῇ πρώτῃ καὶ τριακοστῇ τῶν 30
ἱστοριῶν, ἐδυσχέραινε καὶ ἐκεκράγει, ὅτι τινὲς τὰς
275 ξενικὰς τρυφὰς εἰσῆγαγον εἰς τὴν Ῥώμην, τριακοσίων

μὲν δραχμῶν κεράμιον ταρίχων ποντικῶν ὠνησάμε-
 νοι, καὶ μειράκια δ' εὖμορφα ὑπερβαλλούσης ἀγρῶν
 τιμῆς. πρότερον δὲ οὕτως ὀλιγοδεεῖς ἦσαν οἱ τὴν Ἰτα-
 λίαν κατοικοῦντες ὥστε καὶ καθ' ἡμᾶς ἔτι, φησὶν ὁ
 5 Ποσειδώνιος, οἱ σφόδρα εὐκαιρούμενοι τοῖς βίοις
 ἦγον τοὺς υἱοὺς ὕδωρ μὲν ὥς τὸ πολὺ πίνοντας,
 ἐσθλόντας δ' ὅτι ἂν τύχῃ. καὶ πολλάκις, φησί, πα-
 τὴρ ἢ μήτηρ υἱὸν ἡρώτα πότερον ἀπλούς ἢ κάρυα βού-
 λεται δειπνῆσαι· καὶ τούτων τι φάγων ἤρκεϊτο καὶ
 10 ἐκοιμᾶτο. νῦν δέ, ὥς ὁ Θεόπομπος ἱστορεῖ ἐν τῇ b
 πρώτῃ τῶν Φιλιππικῶν, οὐδεὶς ἐστὶ καὶ τῶν μετρίως
 εὐπορουμένων ὅστις οὐ πολυτελεῖ μὲν τράπεζαν πα-
 ρατίθεται, μαγείρους δὲ καὶ θεραπεῖαν ἄλλην πολλὴν
 κέκτηται καὶ πλείω δαπανᾷ τὰ καθ' ἡμέραν ἢ πρότε-
 15 ρον ἐν ταῖς ἐορταῖς καὶ ταῖς θυσίαις ἀνήλυσκον.

Ἐπεὶ δὲ εἰς ἱκανὸν μῆκος προὔβη τὰ τῶν ἀπομνη-
 μονευθέντων, αὐτοῦ καταπαύσωμεν τὸν λόγον.

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES

0021142122

88At4

IE58

v.1

Athenaeus.

Athenaei Deipnosophistae ...

FEB 25 '47

BINDER

R-106

10877444

Deipnosophistae Athenaei

VOLUME 2

PERRY
LIBRARY
1888

Columbia University
in the City of New York

LIBRARY

From the library of
EDWARD DELAVAN PERRY
1854 — 1938

A.B. 1875, LL.D. 1904, Ph.D. Tübingen 1879

Jay Professor of Greek 1895-1931

Dean of the Faculty of Philosophy 1902-1909

Φιλόμουσος ἦν

ATTIENA EI

ATHENAEI
DEIPNOSOPHISTAE

E RECOGNITIONE

AUGUSTI MEINEKE

VOL. II

CONTINENS LIB. VII—XII

LIPSIÆ
IN AEDIBUS E. G. TEUBNERI
MDCCCLVII

28A+4
IE58
v. 2

Play

ALBANY
UNIVERSITY
LIBRARY
LIPSIÆ TYPIS B. G. TEUBNERI.

12-18-46 141

Z

275 Ἐπιτελουμένου δὲ ἤδη τοῦ δείπνου, τῶν φαγη-
σίων ἑορτὴν συντελεῖσθαι νομίσαντες οἱ κυνικοὶ πάν-
των μᾶλλον ἡψφράινοντο, καὶ ὁ Κύνουλκος ἔφη, ἕως
ἡμεῖς δειπνοῦμεν, ὦ Οὐλπιανέ, λόγοις γὰρ ἐστιᾶ,
προβάλλω σοι παρὰ τίνι εἴρηται φαγήσια ἑορτὴ καὶ 5
φαγησιπόσια. καὶ ὅς ἀπορηθεὶς ἐπισχεῖν τε κελεύσας
τοὺς παῖδας τὴν περιφορὰν, καίτοι ἤδη οὔσης ἐσπέ-
ρας, οὐ συμπεριφέρομαι, ὦ σοφώτατε. ὥστε λέγειν
b σοὶ καιρός, ἵνα μᾶλλον καὶ δειπνήσης ἡδίων. καὶ ὅς,
εἰ χάριν ὁμολογήσεις μαθῶν, λέξω. ὁμολογήσαντος 10
δ' ἔφη, Κλέαρχος Ἀριστοτέλους μαθητῆς, Σολεὺς δὲ
τὸ γένος, ἐν τῷ προτέρῳ περὶ γρίφων, κρατῶ γὰρ καὶ
τῆς λέξεως διὰ τὸ σφόδρα μοι εἶναι προσφιλεῖ, οὐ-
τωσί πως εἴρηκε φαγήσια, οἱ δὲ φαγησιπόσια προσ-
αγορεύουσι τὴν ἑορτὴν. ἐξέλιπε δὲ αὕτη, καθάπερ ἡ 15
τῶν ῥαψωδῶν, ἣν ἤγον κατὰ τὴν τῶν Διονυσίων, ἐν
ἣ παριόντες ἕκαστοι τῷ θεῷ οἶον τιμὴν ἀπετέλουν
τὴν ῥαψωδίαν. ταῦτ' εἶπεν ὁ Κλέαρχος. εἰ δ' ἀπι-
στεῖς, ὦ ἑταῖρε, καὶ τὸ βιβλίον κεκτημένος οὐ φθο-
276 νήσω σοί· ἀφ' οὗ πολλὰ ἐκμαθῶν εὐπορήσεις προ- 20
βλημάτων. καὶ γὰρ Καλλίαν ἱστορεῖ τὸν Ἀθηναῖον
γραμματικὴν συνθεῖναι τραγωδίαν, ἀφ' ἧς ποιῆσαι
τὰ μέλη καὶ τὴν διάθεσιν Εὐριπίδην ἐν Μηδείᾳ καὶ
Σοφοκλέα τὸν Οἰδίπουν.

2. θαυμασάντων δὲ πάντων τὸ εὐπαίδευτον τοῦ 25
ATHENAEUS II. 1

Κυνούλκον ὁ Πλούταρχος, κατὰ τὸ ὅμοιον, ἔφη, καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ ἐμῇ λαγυνοφόρια ἑορτὴ τις ἦγετο, περὶ ἧς ἱστορεῖ Ἑρατοσθένης ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ συγγράμματι Ἀρσινόῃ. λέγει δὲ οὕτως "τοῦ Πτολε-
 5 μαίου κτίζοντος ἑορτὴν καὶ θυσιῶν παντοδαπῶν γένη καὶ μάλιστα περὶ τὸν Διόνυσον, ἡρώτησεν Ἀρσινόη τὸν φέροντα τοὺς θαλλοὺς τίνα νῦν ἡμέραν ἄγει καὶ τίς ἐστὶν ἑορτὴ. τοῦ δ' εἰπόντος, καλεῖται μὲν λαγυνοφόρια, καὶ τὰ κομισθέντα αὐτοῖς δειπνοῦσι κατα-
 10 κλιθέντες ἐπὶ στιβάδων καὶ ἐξ ἰδίας ἕκαστος λαγύρου παρ' αὐτῶν φέροντες πίνουσιν. ὥς δ' οὗτος ἀπεχώρησεν, ἐμβλέψασα πρὸς ἡμᾶς, συνοικία γ', ἔφη, ταῦτα ὀυπαρά. ἀνάγκη γὰρ τὴν σύνοδον γίνε-
 σθαι παμμιγοῦς ὄχλου, θοίνην ἔωλον καὶ οὐδαμῶς
 15 εὐπρεπῇ παρατιθεμένων. εἰ δὲ τὸ γένος τῆς ἑορτῆς ἤρεσκεν, οὐκ ἂν ἐκοπίασε δῆπου τὰ αὐτὰ ταῦτα παρασκευάζουσα ἢ βασιλεία καθάπερ ἐν τοῖς χουσί. εὐωχοῦνται μὲν γὰρ κατ' ἰδίαν, παρέχει δὲ ταῦτα ὁ καλέσας ἐπὶ τὴν ἐστίαν."

3. τῶν δὲ παρόντων γραμματικῶν τις ἀποβλέψας εἰς τὴν τοῦ δειπνοῦ παρασκευὴν ἔφη, εἴτα πῶς δειπνήσομεν τοσαῦτα δειπνα; ἴσως διὰ νυκτός, ὥς ὁ χα-
 ρίεις Ἀριστοφάνης ἐν Αἰολοσίκωνι εἶπεν, οὕτως λέ-
 γων οἶονε δι' ὅλης νυκτός· ὥς καὶ τὸ ὁμηρικὸν ἔχει

25 κείτ' ἐντοσθ' ἄντροιο τανυσσάμενος διὰ μήλων, ἀντὶ διὰ πάντων τῶν μήλων, τὸ μέγεθος αὐτοῦ ἐμφανίζον. πρὸς οὗν ὁ ἱατρὸς ἔφη Δάφνος, ὠφελιμώτερά ἐστι, φίλτατε, τῷ παντὶ σώματι τὰ νυκτερινὰ δειπνα. τὸ γὰρ τῆς σελήνης ἄστρον πρὸς τὰς τῆς τρο-
 30 φῆς ἀρμόττει πέψεις σηπτικὸν ὑπάρχον· κατὰ σῆψιν δ' ἡ πέψις. εὐσηπτότερα γοῦν τὰ νύκτωρ θνόμενα τῶν ἱερείων καὶ τῶν ξύλων τὰ πρὸς τὸ σελήνιον κο-
 30

πτόμενα, καὶ τῶν καρπῶν δὲ οἱ πλείστοι πρὸς τὸ σελήνιον πεπαίνονται.

4. πολλῶν δὲ ὄντων καὶ διαφόρων τῶν παρεσκευασμένων καὶ αἰὲ παρασκευαζομένων ἰχθύων με-
 γέθει τε καὶ ποικιλίᾳ ὁ Μυρτίλος ἔφη, εἰκότως, ἂν-
 5 δρες φίλοι, πάντων τῶν προσοψημάτων ὄψων καλουμένων, ἐξενίκησεν ὁ ἰχθύς διὰ τὴν ἐξαίρετον ἐδωδὴν
 ἴ μόνος οὕτως καλεῖσθαι, διὰ τοὺς ἐπιμανῶς ἐσχηκό-
 τας πρὸς ταύτην τὴν ἐδωδὴν. λέγομεν γοῦν ὀψοφά-
 γους οὐ τοὺς βόεια ἐσθίοντας, οἷος ἦν Ἡρακλῆς, ὅς
 10 τοῖς βοείοις κρέασιν ἐπήσθιε σῦκα χλωρά· οὐδὲ τὸν φιλόσुकον, οἷος ἦν Πλάτων ὁ φιλόσοφος, ὥς ἱστορεῖ Φανόκριτος ἐν τῷ περὶ Εὐδόξου (ἱστορεῖ δ' ὅτι καὶ Ἀρκεσίλας φιλόβοτρους ἦν), ἀλλὰ τοὺς περὶ τὴν ἰχθυο-
 πωλίαν ἀναστρεφομένους. φιλόμηλοι δ' ἦσαν Φίλιπ-
 15 πός τε ὁ Μακεδὼν καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀλέξανδρος, ὥς
 277 Δωρόθεός φησιν ἐν τῇ ἕκτῃ τῶν περὶ Ἀλέξανδρον ἱστοριῶν. Χάρης δ' ὁ Μυτιληναῖος ἱστορεῖ ὥς κάλ-
 λιστα μῆλα εὐρῶν ὁ Ἀλέξανδρος περὶ τὴν Βαβυλω-
 νίαν χώραν τούτων τε πληρώσας τὰ σκάφη μελομα-
 20 χίαν ἀπὸ τῶν νεῶν ἐποιήσατο, ὥς τὴν θεᾶν ἡδίστην γενέσθαι. οὐκ ἄγνοῶ δὲ ὅτι ὄψον κυρίως καλεῖται πᾶν τὸ πυρὶ κατασκευαζόμενον εἰς ἐδωδὴν. ἦτοι γὰρ ἐψόν ἐστιν ἢ παρὰ τὸ ὠπτῆσθαι ὠνόμασται.

5. πολλῶν οὖν ὄντων τῶν ἰχθύων, οὓς κατὰ τὰς
 25 ἐκάστας ὥρας ἐνδαινύμεθα, ὧ θυμασιώτατε Τιμόκρατες· κατὰ γὰρ τὸν Σοφοκλέα

b χορὸς δ' ἀναύδων ἰχθύων ἐπερρόθει,
 σαίνοντες οὐραίοισι

οὐ τὴν κεκτημένην, ἀλλὰ τὰς λοπάδας· καὶ κατὰ τὰς
 30 Ἀχαιοῦ δὲ Μοῖρας

πολὺς δ' ὅμιλος ποντίου κύκλου σοβῶν,

ἐνάλιος θεωρία,
 χραίνοντες οὐραίοισιν εὐδίαν ἄλός.
 ἀπομνημονεύσω δέ σοι ἃ περὶ ἐκάστου ἔλεξαν οἱ δει-
 πνοσοφισταί. πάντες γὰρ συνεισήνεγκαν εἰς αὐτοὺς
 5 τὰς ἐκ βιβλίων συμβολάς, ὧν τὰ ὀνόματα διὰ τὸ πλη- c
 θος παραλείψω.

[ὅστις ἀγοράζων ὄψον,
 ἐξὸν ἀπολαύειν ἰχθύων ἀληθινῶν,
 ῥαφανίδας ἐπιθυμεῖ πρίασθαι μαίνεται,
 10 φησὶν Ἀμφίς ἐν Λευκαδίᾳ.] ἵνα δὲ εὐμνημόνευτά σοι
 γένηται τὰ λεχθέντα, κατὰ στοιχεῖον τάξω τὰ ὀνό-
 ματα. καὶ δὴ Σοφοκλέους εἰπόντος ἐν Αἴαντι μαστι-
 γοφόρῳ τοὺς ἰχθύς ἐλλοὺς,
 ἐφῆκεν ἐλλοῖς ἰχθύσιν διαφθοράν,
 15 ἐξήτησέ τις εἰ καὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ τις τῶ ὀνόματι κέ-
 ρηται. πρὸς ὃν ὁ Ζωῖλος ἔφη, ἐγὼ δὲ οὐκ ὦν ὀφο-
 φαγίστατος (οὕτω γὰρ Ξενοφῶν ὠνόμασεν ἐν Ἀπο- d
 μνημονεύμασι γράφων οὕτως ὀφοφαγίστατός τε καὶ
 βλακίστατός ἐστιν) οἶδα ὅτι ὁ τὴν Τιτανομαχίαν
 20 ποιήσας, εἴτ' Εὐμηλός ἐστιν ὁ Κορίνθιος ἢ Ἀρκτῖνος
 ἢ ὅστις δῆποτε χαίρει ὀνομαζόμενος, ἐν τῷ δευτέρῳ
 οὕτως εἶρηκεν

ἐν δ' αὐτῇ πλωτοὶ χρυσώπιδες ἰχθύες ἐλλοὶ
 νήχοντες παίζουσι δι' ὕδατος ἀμβροσίοιο.
 25 ἔχαιρε δ' ὁ Σοφοκλῆς τῷ ἐπικῷ κύκλῳ, ὥς καὶ ὅλα c
 δράματα ποιῆσαι κατακολουθῶν τῇ ἐν τούτῳ μυθο-
 ποιίᾳ.

6. παρατεθεισῶν οὖν ἀμειῶν ἔφη τις, ταύτας
 Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ τὰ μὲν βραγχία ἔχειν καλυπτὰ,
 30 εἶναι δὲ καρχαρόδοντας καὶ τῶν συναγελαζομένων
 καὶ σαρκοφάγων, χολήν τε ἔχειν ἰσομήκη τῷ ἐντέρῳ
 καὶ σπλῆνα ὁμοίως. λέγεται δὲ ὡς θηρευθεῖσαι

προσανάλλονται καὶ ἀποτρώγουσαι τὴν ὀρμὴν ἐκ-
 f φεύγουσιν. μνημονεύει δ' αὐτῶν Ἀρχιππος ἐν Ἰχθύσι
 λέγων οὕτως

ὅτε δ' ἦσθες ἀμίας παχείας.
 καὶ Ἐπίχαρμος δ' ἐν Σειρῇσι 5
 πρῶτ' ἄτενές ἀπ' αὐτοῦ ἀφύας ἀποπυρίζομες
 στρογγύλας καὶ δελφακίνας ὅπτα κρέα καὶ πω-
 λύπους·
 καὶ γλυκύν γ' ἐπ' ὧν ἐπίομες οἶνον. B. οἶμοι μοι
 10 τάλας.
 περὶ σᾶμά με καλοῦσα κατίσκα λέγοι, φοῦ τῶν
 κακῶν.

278 A. ὁ καὶ παρὰ τρίγλας τε καὶ πάχηα κᾶμιαί δύο
 διατετμαμέναι μέσαι, φάσσαι τε τοσσαῦται παρῇν,
 15 σκορπίοι τε.

Ἀριστοτέλης δὲ παρετυμολογῶν αὐτῆς τοῦνομά φη-
 σιν ὠνομάσθαι παρὰ τὸ ἅμα ἰέναι ταῖς παραπλησίαις·
 ἔστι γὰρ συναγελαστική. Ἰκέσιος δ' ἐν τοῖς περὶ ὕλης
 εὐχύλους μὲν αὐτὰς εἶναι καὶ ἀπαλὰς, πρὸς δὲ τὰς
 20 ἐκκρίσεις μέσας, ἦσσαν δὲ τροφίμους.

7. ὁ δὲ ὀποδαίδαλος Ἀρχέστρατος ἐν τῇ Γαστρο-
 λογίᾳ (οὕτως γὰρ ἐπιγράφεσθαι φησι Λυκόφρων ἐν
 b τοῖς περὶ κωμῳδίας, ὡς τὴν Κλεοστράτου τοῦ Τενε-
 δίου Ἀστρολογίαν) περὶ τῆς ἀμίας φησὶν οὕτως
 τὴν δ' ἀμίαν φθινοπώρου, ὅταν πλειὰς καταδύνη, 25
 πάντα τρόπον σκεύαζε. τί σοι τάδε μυθολογεῖς;
 οὐ γὰρ μὴ σὺ διαφθείρης γ', οὐδ' ἂν ἐπιθυμῇς.
 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ τοῦτο δαήμεναι, ὧ φίλε Μόσχε,
 ὄντινα χρή σε τρόπον κείνην διαθεῖναι ἄριστα·
 c ἐν συκῆς φύλλοις καὶ ὀριγάνῳ οὐ μάλα πολλῇ· 30
 μὴ τυρόν, μὴ λῆρον. ἀπλῶς δ' οὕτως θεραπεύσας
 ἐν συκῆς φύλλοις σχολίῳ κατάδησον ἄνωθεν.

εἶθ' ὑπὸ θερμὴν ὥσον ἔσω σποδόν, ἐν φρεσὶ καιρὸν
 γινώσκων, ὅπότε ἔστ' ὀπτῇ, καὶ μὴ κατακαύσης.
 ἔστω δ' αὐτῇ σοι Βυζαντίου ἐξ ἐρατεινοῦ,
 εἴπερ ἔχειν ἀγαθὴν ἐθέλεις. καὶ ἐγγὺς ἀλῶ που
 5 τοῦδε τόπου, κεδνὴν λήψει. τηλοῦ δὲ θαλάσσης
 ἑλλησποντιάδος χείρων· καὶ κλεινὸν ἀμείψης d
 αἰγαίου πελάγους ἔναλον πόρον, οὐκ ἔθ' ὁμοία
 γίγνεται, ἀλλὰ καταισχύνει τὸν πρόσθεν ἔπαινον.

8. οὗτος ὁ Ἀρχέστρατος ὑπὸ φιληδονίας γῆν πᾶ-
 10 σαν καὶ θάλασσαν περιῆλθεν ἀκριβῶς, ἐμοὶ δοκεῖ, τὰ
 πρὸς γαστέρα ἐπιμελῶς ἐξετάσαι βουλευθεῖς, καὶ ὥσ-
 περ οἱ τὰς περιηγήσεις καὶ τοὺς περίπλους ποιησάμε-
 νοι μετ' ἀκριβείας ἐθέλει πάντ' ἐκτίθεσθαι, ὅπου
 ἐστὶν ἕκαστον κάλλιστον βρωτόν τε ποτόν τε. τοῦτο
 15 γὰρ αὐτὸς ἐν τῷ προοιμίῳ ἐπαγγέλλεται τῶν καλῶν e
 τούτων ὑποθηκῶν ὧν πρὸς τοὺς ἐταίρους ποιεῖται
 Μόσχον τε καὶ Κλέανδρον, ὥσπερ ὑποτιθέμενος αὐ-
 τοῖς κατὰ τὴν Πυθίαν ζητεῖν

ἵππον θεσσαλικήν, λακεδαιμονίην τε γυναῖκα,
 20 ἄνδρας δ' οἳ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς Ἀρεθούσης.
 Χρῦσιππος δ' αὐτὸν ὁ ὄντως φιλόσοφος καὶ περὶ πάντ'
 ἀνὴρ ἀρχηγὸν Ἐπικούρῳ φησὶ γενέσθαι καὶ τοῖς τὰ
 τούτου ἐπισταμένοις τῆς πάντα διαλυμνημένης ἡδο- f
 νῆς. καὶ γὰρ οὐκ ἐγκαλυπτόμενος ὁ Ἐπίκουρος λέγει,
 25 ἀλλὰ μεγάλη τῇ φωνῇ· οὐ γὰρ ἔγωγε δύναμαι νοῆσαι
 τὰγαθὸν ἀφελῶν μὲν τὴν διὰ χυλῶν, ἀφελῶν δὲ τὴν
 δι' ἀφροδισίων ἡδονήν· οἴεται γὰρ οὗτος ὁ σοφὸς
 καὶ τὸν ἀσώτων βίον ἀνεπίληπτον εἶναι, εἴπερ αὐτῷ
 προσγένοιτο τὸ ἀδεὲς καὶ ἴλεων. διὸ καὶ οἱ τῆς κω-
 30 μωδίας ποιηταὶ κατατρέχοντές που τῆς ἡδονῆς καὶ
 ἀκρασίας ἐπικούρους καὶ βοηθοὺς βοῶσιν.

9. Βάτων μὲν ἐν Συνεξαπακτῶντι δυσχεραίνοντα 279

ποιήσας πατέρα τῷ τοῦ νιόυ παιδαγωγῷ καὶ λέ-
 γοντα

ἀπολώλεκας τὸ μειράκιόν μου παραλαβών,
 ἀκάθαρτε, καὶ πέπειακας ἐλθεῖν εἰς βίον
 ἀλλότριον αὐτοῦ, καὶ πότους ἐωθινούς 5
 πίνει διὰ σὲ νῦν πρότερον οὐκ εἰδισμένον.

B. εἴτ' εἰ μεμάθηκε, δέσποτα, ζῆν ἐγκαλεῖς;

A. ζῆν δὲ τὸ τοιοῦτον; B. ὥς λέγουσιν οἱ σοφοί.

ὁ γοῦν Ἐπίκουρος φησὶν εἶναι τὰγαθὸν
 τὴν ἡδονὴν δῆπουθεν· οὐκ ἔστιν δ' ἔχειν 10

b ταύτην ἐτέρωθεν· ἐκ δὲ τοῦ ζῆν παγκάλως
 εὖσως ἅπαντας ἢ τυχὸν δώσεις ἐμοί.

A. ἐόρακας οὖν φιλόσοφον εἶπέ μοι τινα
 μεθύοντ' ἐπὶ τούτοις θ' οἷς λέγεις κηλούμενον;

B. ἅπαντας. οἱ γὰρ τὰς ὀφρῦς ἐπηρκότες 15

καὶ τὸν φρόνιμον ζητοῦντες ἐν τοῖς περιπάτοις
 καὶ ταῖς διατριβαῖς ὥσπερ ἀποδεδρακότα

οὕτως, ἐπὶ γλαυκίσκος αὐτοῖς παρατεθῇ,

ἴσασιν οὐ δεῖ πρῶτον ἄψασθαι τόπου

c καὶ τὴν κεφαλὴν ζητοῦσιν ὥσπερ πράγματος, 20
 ὥστ' ἐκπεπληχθαι πάντας.

καὶ ἐν τῷ Ἀνδροφόνῳ δὲ ἐπιγραφομένῳ ὁ αὐτὸς Βά-
 των διαπαίξας τινὰ τῶν ἐπεικῶν φιλοσόφων ἐπιφέρει

ἔξον γυναῖκ' ἔχοντα κατακεῖσθαι καλὴν

καὶ λεσβίου χυτρίδε λαμβάνειν δύο· 25

ὁ φρόνιμός ἐστι τοῦτο, τοῦτο τὰγαθόν.

Ἐπίκουρος ἔλεγε ταῦθ' ἂν νῦν ἐγὼ λέγω.

εἰ τοῦτον ἔζων πάντες ὃν ἐγὼ ζῶ βίον,

d οὐτ' ἄτοπος ἦν ἂν οὔτε μοιχὸς οὐδὲ εἷς. 30

Ἡγήσιππος δ' ἐν Φιλεταίοις

Ἐπίκουρος ὁ σοφὸς ἀξιόσαντός τινος

εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν ὅτι ποτ' ἔστι τὰγαθόν,

ὁ διὰ τέλους ζητοῦσιν, εἶπεν ἡδονήν.
 εὖ γ', ὡς κράτιστ' ἀνθρώπου καὶ σοφώτατε·
 τοῦ γὰρ μασᾶσθαι κρείττον οὐκ ἔστι οὐδὲ ἐν
 ἀγαθόν· πρόσσεστιν ἡδονῇ γὰρ τὰ γαθόν.

5 10. ἀσπάζονται δὲ οὐ μόνον οἱ ἐπικούρειοι τὴν
 ἡδονήν, ἀλλὰ καὶ οἱ κυρηναῖκοι καὶ μνησιστράτειοι
 δὲ καλούμενοι. καὶ γὰρ οὗτοι ζῆν μὲν ἡδέως χαίρου- e
 σιν, ὡς φησι Ποσειδώνιος. οὐ μακρὰν δὲ τούτων ἦν
 καὶ Σπεύσιππος ὁ Πλάτωνος ἀκουστικῆς καὶ συγγενῆς.
 10 Διονύσιος γοῦν ὁ τύραννος ἐν ταῖς πρὸς αὐτὸν ἐπι-
 στολαῖς καὶ τὰ τῆς φιληδονίας αὐτοῦ διεξερχόμενος,
 ἔτι δὲ τῆς φιλαργυρίας, ἐρανίζεσθαι τε παρὰ πολλῶν
 αὐτὸν διελέγχων ὀνειδίζει καὶ τὸν Λασθενείας τῆς
 Ἀρκαδικῆς ἐταίρας ἔρωτα, ἐπὶ πᾶσί τε λέγει τάδε
 15 'σὺ τισὶ φιλαργυρίαν ὀνειδίζεις, αὐτὸς μὴδὲν ἔλλε-
 λοιπῶς αἰσχροκερδίας; τί γὰρ οὐ πεποίηκας; οὐχ f
 ὑπὲρ ὧν Ἑρμείας ὥφειλεν αὐτὸς ἐκτετικῶς ἔρανον
 συνάγειν ἐπιχειρεῖς;

11. περὶ δὲ τοῦ Ἐπικούρου Τίμων ἐν τρίτῃ σίλ-
 20 λων φησί
 γαστρὶ χαριζόμενος, τῆς οὐ λαμυρώτερον οὐδέν.
 ταύτης γὰρ ἔνεκεν ὁ ἀνὴρ καὶ τῆς ἄλλης τῆς κατὰ
 σάρκα ἡδονῆς ἐκολάκευε καὶ Ἰδομενέα καὶ Μητρόδω-
 ρον. καὶ αὐτὸς δὲ πού ὁ Μητρόδωρος οὐκ ἀποκρυ-
 25 πτόμενος τὰς καλὰς ταύτας θέσεις φησί· περὶ γαστέ- 280
 ρα γάρ, ὡς φυσιολόγε Τιμόκρατες, περὶ γαστέρα ὁ
 κατὰ φύσιν βαδίζων λόγος τὴν ἅπασαν ἔχει σπουδὴν.
 Ἐπίκουρος γὰρ ἦν ὁ τούτων διδάσκαλος, ὃς καὶ βοῶν
 ἔλεγεν· ἀρχὴ καὶ ῥίζα παντὸς ἀγαθοῦ ἡ τῆς γαστροῦς
 30 ἡδονή, καὶ τὰ σοφὰ καὶ τὰ περιττὰ εἰς ταύτην ἔχει
 τὴν ἀναφοράν.· κἂν τῷ περὶ τέλους δὲ φησιν οὕτω
 πως· οὐ γὰρ ἔγωγε δύναμαι νοῆσαι τὰ γαθὸν ἀφαιρῶν

μὲν τὰς διὰ χυλῶν ἡδονάς, ἀφαιρῶν δὲ τὰς δι' ἀφρο-
 δισίων, ἀφαιρῶν δὲ τὰς δι' ἀκροαμάτων, ἀφαιρῶν
 b δὲ τὰς διὰ μορφῆς κατ' ὄψιν ἡδείας κινήσεις.· καὶ
 προελθὼν φησι λέγειν· τιμητέον τὸ καλὸν καὶ τὰς
 ἀρετὰς καὶ τὰ τοιουτότροπα, ἐὰν ἡδονὴν παρασκευά- 5
 ζῃ· ἐὰν δὲ μὴ παρασκευάζῃ, χαίρειν ἑατέον.

12. πρότερος δὲ τοῦ Ἐπικούρου Σοφοκλῆς ὁ τρα-
 γωδιοποιὸς ἐν Ἀντιγόνη περὶ τῆς ἡδονῆς τοιαῦτ' εἴ-
 ρηκεν

τὰς γὰρ ἡδονὰς 10
 ὅταν προδῶσιν ἄνδρες, οὐ τίθημι' ἐγὼ
 ζῆν τοῦτον, ἀλλ' ἐμψυχον ἡγοῦμαι νεκρόν.
 c πλούτει τε γὰρ κατ' οἶκον, εἰ βούλει, μέγα,
 καὶ ζῇ τύραννον σχῆμι' ἔχων, ἐὰν δ' ἀπῇ
 τούτων τὸ χαίρειν, τᾶλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς 15
 οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν.

Φιλέταιρος Κυναγίδι

τί δεῖ γὰρ ὄντα θνητόν, ἱκετεύω, ποιεῖν,
 πλὴν ἡδέως ζῆν τὸν βίον καθ' ἡμέραν,
 ἐὰν ἔχη τις ὁπόθεν; ἀλλὰ δεῖ σκοπεῖν 20
 τοῦτ' αὐτό, τὰνθρώπει' ὁρῶντα πράγματα,
 d εἰς αὔριον δὲ μὴδὲ φροντίζειν ὅτι
 ἔσται. περίεργόν ἐστιν ἀποκεῖσθαι πάννυ
 ἔωλον ἐνδον τὰργύριον.

καὶ ἐν Οἰνοπίωνι δὲ ὁ αὐτὸς φησι

θνητῶν δ' ὅσοι 25
 ζῶσιν κακῶς, ἔχοντες ἄφθονον βίον,
 ἐγὼ μὲν αὐτοὺς ἀθλίους εἶναι λέγω.
 οὐ γὰρ θανῶν δήπουθ' ἂν ἔγχελιν φάγοις,
 οὐδ' ἐν νεκροῖσι πέττεται γαμήλιος. 30

13. Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Καρύστιος ἐν Γραμματει-
 διοποιῷ

ὦ πάντες ἄνθρωποι, τί τὸ ξῆν ἡδέως
 παρέντες ἐπιμελείσθε τοῦ κακῶς ποιεῖν
 πολεμοῦντες ἀλλήλους; πότερα πρὸς τῶν θεῶν
 ἐπιστατεῖ τις τοῦ βίου νυνὶ τύχη
 5 ἄγροικος ἡμῶν οὐδὲ παιδείαν ὅλως
 εἰδυῖα, τί τὸ κακὸν ποτ' ἢ τί τὰγαθὸν
 ἔστ' ἀγνοοῦσα παντελῶς, εἰκῇ τέ πως
 ἡμᾶς κυλίνδουσ' ὄντιν' ἂν τύχη τρόπον;
 οἶμαί γε. πῶς γὰρ μᾶλλον ἂν προείλετο
 10 Ἑλλην ἀληθῶς οὐσα λεπομένους ὁρᾶν
 αὐτοὺς ὑφ' αὐτῶν καὶ καταπίπτοντας νεκρούς, ἢ
 ἔξον ἱλαροὺς παίζοντας ὑποπεπωκότας
 αὐλουμένους ὠδί; λέγ' αὐτή, γλυκυτάτη,
 ἔλεγχ' ἄγροικον οὐσαν ἡμῶν τὴν τύχην.

15 καὶ προελθὼν

οὐ τοῦτο τὸ ξῆν ἐστὶ τὸν καλούμενον
 θεῶν ἀληθῶς βίον; ὅσῳ δ' ἡδίονα
 τὰ πράγματ' ἐν ταῖς πόλεσιν ἦν ἂν ἢ τὰ νῦν,
 εἰ μεταβαλόντες τὸν βίον διήγομεν·
 20 πίνειν Ἀθηναίους ἅπαντας, τοὺς μέχρι
 ἑτῶν τριάκοντ' ἐξιέναι, τοὺς δ' ἱππέας
 ἐπὶ κῶμον εἰς Κόρινθον ἡμέρας δέκα
 στεφάνους ἔχοντας καὶ μύρον πρὸ ἡμέρας,
 τοὺς τὴν ῥάφανον πωλοῦντας ἔψειν Μεγαρέων,
 25 εἰς τὸ βαλανεῖον ἀπιέναι τοὺς συμμάχους,
 κεραννύναι τὸν οἶνον Εὐβοῆς· τρυφῇ
 καὶ βίος ἀληθῶς. ἀλλ' ἀπαιδεύτῳ τύχη
 δουλεύομεν.

14. φιλήδονον δ' οἱ ποιηταὶ καὶ τὸν ἀρχαῖόν φασὶ
 30 γενέσθαι Τάνταλον. ὁ γοῦν τὴν τῶν Ἀτρειδῶν ποιή-
 σας κάθοδον ἀφικόμενον αὐτὸν λέγει πρὸς τοὺς θεοὺς
 καὶ συνδιατρέβοντα ἐξουσίας τυχεῖν παρὰ τοῦ Διὸς

e

281

b

αἰτήσασθαι ὅτου ἐπιθυμεῖ. τὸν δὲ πρὸς τὰς ἀπολαύ-
 σεις ἀπλήστως διακείμενον ὑπὲρ αὐτῶν τε τούτων
 μνείαν ποιήσασθαι καὶ τοῦ ξῆν τὸν αὐτὸν τρόπον
 τοῖς θεοῖς. ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντα τὸν Δία τὴν μὲν
 εὐχὴν ἀποτελέσαι διὰ τὴν ὑπόσχεσιν, ὅπως δὲ μηδὲν
 5 ἀπολαύῃ τῶν παρακειμένων ἀλλὰ διατελῇ ταραττό-
 μενος, ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἐξήρτησεν αὐτῷ πέτρον, δι'
 ὃν οὐ δύναται τῶν παρακειμένων τυχεῖν οὐδενός.
 καὶ τῶν στωικῶν δέ τινες συνεφήψαντο ταύτης τῆς
 ἡδονῆς. Ἐρατοσθένης γοῦν ὁ Κυρηναῖος μαθητὴς
 10 γενόμενος Ἀρίστωνος τοῦ Χίου, ὃς ἦν εἷς τῶν ἀπὸ
 τῆς στοᾶς, ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀρίστωνι παρεμφαί-
 νει τὸν διδάσκαλον ὡς ὕστερον ὁρμήσαντα ἐπὶ τρυ-
 15 φῇν λέγων ὥδε ἥδη δέ ποτε καὶ τοῦτον πεφώρακα
 τὸν τῆς ἡδονῆς καὶ ἀρετῆς μεσότοιχον διορύττοντα
 καὶ ἀναφαινόμενον παρὰ τῇ ἡδονῇ. καὶ Ἀπολλοφά-
 νης δέ, γνώριμος δὲ ἦν καὶ οὗτος τοῦ Ἀρίστωνος, ἐν
 τῷ Ἀρίστωνι, καὶ αὐτὸς οὕτως ἐπιγράψας τὸ σύγ-
 γραμμα, ἐμφανίζει τὴν τοῦ διδασκάλου φιληδονίαν.
 περὶ δὲ Διονυσίου τοῦ Ἡρακλεώτου τί δεῖ καὶ λέγειν;
 20 ὃς ἄντικρυς ἀποδὺς τὸν τῆς ἀρετῆς χιτῶνα ἀνθινὰ
 μετημφιάσατο καὶ Μεταθέμενος καλούμενος ἔχαιρε,
 25 καίτοι γηραιὸς ἀποστάς τῶν τῆς στοᾶς λόγων καὶ ἐπὶ
 τὸν Ἐπίκουρον μεταπηδήσας. περὶ οὗ οὐκ ἀχαρίτως
 ὁ Τίμων ἔφη

ἡνίκ' ἐχοῖν δύνειν, νῦν ἄρχεται ἡδύνεσθαι.

ῶρη ἐρᾶν, ῶρη δὲ γαμεῖν, ῶρη δὲ πεπαῦσθαι.

15. Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ τρίτῳ περὶ
 Σώφρονος τῷ εἰς τοὺς ἀνδρείους μίμους, προθεῖς τό
 30 ἑκαταπυγοτέραν τ' ἀλφηστᾶν φησὶν ἰχθυῖς τινὲς οἱ
 ἀλφησταί, τὸ μὲν ὅλον κιρροειδεῖς, πορφυρίζοντες δὲ
 κατὰ τινα μέρη. φασὶ δ' αὐτοὺς ἀλίσκεσθαι σύνδυο

25

καὶ φαίνεσθαι τὸν ἕτερον ἐπὶ τῷ ἑτέρῳ κατ' οὐρανὸν
ἐπόμενον. ἀπὸ τοῦ οὖν κατὰ τὴν πυγὴν θατέρῳ τὸν
ἕτερον ἀκολουθεῖν τῶν ἀρχαίων τινὲς τοὺς ἀκρατεῖς
καὶ καταφερεῖς οὕτω καλοῦσιν.' Ἀριστοτέλης δ' ἐν
5 τῷ περὶ ζώων μονάκανθον εἶναι καὶ κισρὸν τὸν ἀλ-
φηστικόν. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Νουμήνιος ὁ
Ἡρακλεώτης ἐν Ἀλιευτικῷ οὕτως 282
φυκίδας ἀλφηστήν τε καὶ ἐν χοιρῆσιν ἐρύθρον
σκορπίον.

10 καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ
 μύες ἅμ' ἀλφηστὰί τε κορακίνοι τε κοριοειδέες.
 μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Μίδαικος ἐν Ὀψαρτυτικῷ.

16. ΑΝΘΙΑΣ, κάλλιχθvs. τούτου μέμνηται Ἐπί-
 χαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ
 15 καὶ σκιφίας χρόμιός θ', ὃς ἐν τῷ ἦρι καττὸν b
 Ἀνάνιον

ἰχθύων πάντων ἄριστος, ἀνθίας δὲ χεῖματι.
λέγει δὲ Ἀνάγιος οὕτως

20 ἔαρι μὲν χρόμιος ἄριστος, ἀνθίας δὲ χειμῶνι.
τῶν καλῶν δ' ὅψων ἄριστον καρὶς ἐκ συκῆς
φύλλου.

ἡδὺν δ' ἐσθίειν χιμαίρης φθινοπωρισμῷ κρείας·
δέλφакος δ', ὅταν τραπέωσι καὶ πατέωσιν,
ἐσθίειν.

25 καὶ κυνῶν αὐτῆμος ὥρη καὶ λαγῶν κάλωπήκων·
ὄϊος αὐτ' ὅταν θέρος τ' ἢ κήχεται βαβράζωσιν.
εἶτα δ' ἐστὶν ἐκ θαλάσσης θύννος οὐ κακὸν
βοῶμα,

30 ἀλλὰ πᾶσιν ἰχθύεσσιν ἐμπροπὴς ἐν μυτιωτῷ.
βοῦς δὲ πιανθείς, δοκέω μὲν, καὶ μεσέων νυ- c
κτιῶν ἡδύς

κατήχησης.

τῶν τοῦ Ἀνανίου πλεόνων ἐμνημόνευσα νομίζων
καὶ τούτων ὑποθήκας τοῖς λάρνοις ταύτας ἐκτεθή-
σεσθαι.

17. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζώων ἡθῶν ὅπου
 ἂν ἀνθίας ἦ (φησὶν) οὐκ ἔστι θηρίον. ὃ σήμερις χρώ- 5
 μενοι οἱ σπογγεῖς κατακολυμβῶσι, καλοῦντες αὐτὸν
 ἱερὸν ἰχθύν. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Δωρίων ἐν
 τῷ περὶ ἰχθύων τὸν δ' ἀνθίαν τινὲς καὶ κάλλιχθυν
 d καλοῦσιν, ἔτι δὲ καλλιῶνυμον καὶ ἔλοπα. Ἰκέσιος δ'
 ἐν τοῖς περὶ ὕλης ὑπὸ μὲν τινῶν λύκον ὑπὸ δ' ἄλλων 10
 καλλιῶνυμον. εἶναι δ' αὐτὸν χονδρώδη καὶ εὐχυλον
 καὶ εὐέκκριτον, οὐκ εὐστόμαχον δέ. Ἀριστοτέλης δὲ
 καὶ καρχαρόδοντα εἶναι τὸν κάλλιχθυν σαρκοφάγον
 τε καὶ συναγελαζόμενον. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Μούσαις
 τὸν μὲν ἔλοπα καταριθμεῖται, τὸν δὲ κάλλιχθυν ἢ 15
 καλλιῶνυμον ὡς τὸν αὐτὸν ὄντα σεσίγηκεν. λέγει δὲ
 περὶ τοῦ ἔλοπος οὕτως

τόν τε πολυτίματον ἔλοπα, ὃ δ' αὐτὸς χαλκὸς
ὦνιος,

ἓνα μόνον, καὶ κῆνον ὃ Ζεὺς ἔλαβε κῆκελήσατο κατθέμεν αὐτῷ τέ οἱ καὶ τᾷ δάμαρτι θωτέρω.

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων διαφέρειν φησὶν ἀν-
θίαν καὶ κάλλιχθιν, ἔτι δὲ καλλιώνυμον καὶ ἔλοπα.

18. τί δ' ἐστὶν ὁ καλούμενος ἱερὸς ἰχθύς; ὁ μὲν τὴν Τελχινιακὴν ἱστορίαν συνθεῖς, εἴτ' Ἐπιμενίδης ἐστὶν ὁ Κρής ἢ Τηλεκλείδης εἴτ' ἄλλος τις, ἱεροῦς φησὶν εἶναι ἰχθύας δελφῖνας καὶ πομπίλους. ἔστι δ' ὁ πομπίλος ζῶον ἐρωτικόν, ὡς ἂν καὶ αὐτὸς γεγωνῶς ἐκ τοῦ οὐρανίου αἵματος ἅμα τῇ Ἀφροδίτῃ. Νίκανδρος δ' ἐν δευτέρῳ Οἰταϊκῶν φησι

πομπίλος, ὃς ναύτησιν ἀδημονέουσι κελεύθους
μηνύει φιλέρωσι καὶ ἄφθογγός περ αὐύνων.

Ἀλέξανδρος δ' ὁ Αἰτωλὸς ἐν Κίρκῃ, εἰ γνήσιον τὸ 283
ποιημάτιον,

πηδαλίῳ ἄκρῳ ἐπὶ πομπίλος ἀνιοχεύων
ἦστ' ἀκάτω κατόπισθε θεοῖς ὑπο πομπίλος
ἰχθύς.

Παγκράτης δ' ὁ Ἀρκὰς ἐν τοῖς θαλασσίοις ἔργοις ἐπι-
γραφομένοις προειπών

πομπίλος ὃν καλέουσιν ἀλίπλοοι ἱερὸν ἰχθύν,
διηγεῖται ὡς οὐ μόνον τῷ Ποσειδῶνι ὁ πομπίλος ἐστὶ
10 διὰ τιμῆς, ἀλλ' ὅτι καὶ τοῖς τὴν Σαμοθράκην κατέ-
χουσι θεοῖς. ἀλιέα γοῦν τινὰ πρεσβύτην τῷ ἰχθυὶ b
τούτῳ κόλασιν ὑποσχεῖν ἐτι τοῦ χρυσοῦ γένους κατ'
ἀνθρώπους ὄντος. ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ Ἐπωπεὺς καὶ
ἐξ Ἰκάρου ἦν τῆς νήσου. καὶ τοῦτον οὖν ἅμα τῷ νίῳ
15 ἀλιεύοντα καὶ οὐκ εὐτυχήσαντα ἄλλων ἰχθύων ἐν τῇ
ἄγρῃ ἢ πομπίλων οὐκ ἀποσχέσθαι τῆς τούτων ἐδω-
δῆς, ἀλλὰ πάντας μετὰ τοῦ νίῳ καταθιοινηθῆναι καὶ
μετ' οὐ πολὺ δίκας ἐκτίσαι τῆς δυσσεβείας· κῆτος
γὰρ ἐπελθὼν τῇ νηὶ τὸν Ἐπωπέα ἐν ὄψει τοῦ παιδὸς
20 καταπιεῖν. ἰστορεῖ δ' ὁ Παγκράτης ὡς καὶ πολέμιός c
ἐστὶν ὁ πομπίλος τῷ δελφίνι καὶ ὅτι οὐδ' οὗτος ἀτι-
μώρητος ἐκφεύγει πομπίλου φαγῶν. ἀχρεῖος γοῦν
γίνεται καὶ σφαδάζων, ἐπειδὰν φάγη, καὶ ἐπὶ τοὺς
αἰγιαλοὺς ἐκκυμανθεὶς βορὰ γίνεται αἰθυίαις τε καὶ
25 λάροις· ἐνίοτε δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ταῖς κητείαις παρε-
δρευόντων ἀνδρῶν παρανομεῖται. μνημονεύει τῶν
πομπίλων καὶ Τιμαχίδας ὁ Ῥόδιος ἐν τῷ ἐνάτῳ τοῦ
Δείπνου

κωβιοὶ εἰνάλιοι καὶ πομπίλοι ἱεροὶ ἰχθύς,

30 Ἥριυνά τε ἢ ὁ πεποιηκὼς τὸ εἰς αὐτὴν ἀναφερόμενον d
ποιημάτιον, -

πομπίλε, ναύτησιν πέμπων πλόον εὐπλοον ἰχθύ,

πομπεύσας πρύμναθεν ἐμὰν ἀδείαν ἐταίραν.

19. Ἀπολλώνιος δ' ὁ Ῥόδιος ἢ Ναυκρατίτης ἐν
Ναυκράτεως κτίσει τὸν πομπίλον φησὶν ἄνθρωπον
πρότερον ὄντα μεταβαλεῖν εἰς ἰχθύν διὰ τινὰ Ἀπόλ-
e λωνος ἔρωτα. τὴν γὰρ Σαμίων πόλιν παραρρεῖν πο- 5
ταμὸν Ἰμβρασον,

τῷ ῥά ποτ' Ὠκυρόην νύμφην, περικαλλέα
κούρην,

Χησιᾶς εὐπατέρεια τέκεν φιλότῃ μιγείσα,

Ὠκυρόην, ἢ κάλλος ἀπείριτον ὥπασαν Ὠραι. 10

ταύτης οὖν ἐρασθέντα Ἀπόλλωνα ἐπιχειρῆσαι ἀρπά-
σαι. διαπεραιωθεῖσαν δ' εἰς Μίλητον κατὰ τινὰ Ἀρ-
τέμιδος ἐορτὴν καὶ μέλλουσαν ἀρπάζεσθαι εὐλαβη-
θεῖσαν, Πομπίλον τινὰ θαλασσοργὸν ἄνθρωπον
f καδικετεύσαι ὄντα πατρῶον φίλον, ὅπως αὐτὴν εἰς 15
τὴν πατρίδα διασώσῃ, λέγουσαν τάδε

πατὴρ ἐμοῖο φίλου συμφράδμου θυμὸν ἀέξων,

Πομπίλε, δυσκελάδου δεδαῶς θοὰ βένθεα πόν-
του,

σῶξέ με·

καὶ τὸν εἰς τὴν ἀκτὴν διαγαγόντα αὐτὴν διαπεραι-
οῦν, ἐπιφανέντα δὲ τὸν Ἀπόλλωνα τὴν τε κόρην
ἀρπάσαι καὶ τὴν ναῦν ἀπολιθώσαντα τὸν Πομπίλον
εἰς τὸν ὁμώνυμον ἰχθύν μεταμορφῶσαι ποιῆσαί τε
τὸν 25

284 πομπίλον ὠκυάλων νηῶν αἰήονα φρουρόν.

20. Θεόκριτος δ' ὁ Συρακόσιος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ
Βερενίκη τὸν λεῦκον ὀνομαζόμενον ἰχθύν ἱερὸν καλεῖ
διὰ τούτων

καὶ τις ἀνὴρ αἰτεῖται ἐπαγροσύνην τε καὶ ὄλβον, 30

ἐξ ἁλὸς ᾧ ζωή, τὰ δὲ δίκτυα κείνῳ ἄροτρα,

σφάζων ἀκρόνυχος ταύτῃ θεῷ ἱερὸν ἰχθύν,

ὃν λεῦκον καλέουσιν, ὃ γὰρ φιερώτατος ἄλλων,
καὶ κε λίνα στήσαιο καὶ ἐξερύσαιο θαλάσσης b
ἐμπλεα.

Λιονύσιος δ' ὁ ἐπικαλούμενος Ἰαμβος ἐν τῷ περὶ
5 διαλέκτων γράφει οὕτως ἄκηκόαμεν γοῦν ἁλιέως
Ἑρετρικοῦ τὸν ἱερὸν ἰχθύν καὶ ἄλλων πολλῶν ἁλιέων
καλούντων τὸν πομπίλον. ἔστι δὲ πελάγιος καὶ παρὰ
τὰς ναῦς πυκνὰ φαίνεται, ὅμοιως πηλαμύδι, ποικίλος.
τὸν δ' οὖν ἰχθύν τις παρὰ τῷ ποιητῇ ἔλκει

10 ἀκτῇ ἐπὶ προβλήτι καθήμενος ἱερὸν ἰχθύν· c
εἰ μὴ ἄλλος τίς ἐστιν οὕτω καλούμενος ἱερὸς ἰχθύς.
Καλλίμαχος δ' ἐν Γαλατεία τὸν χρύσοφρον
ἢ μᾶλλον χρύσειον ἐπ' ὀφρύσιν ἱερὸν ἰχθύν,
ἢ πέρκας ὅσα τ' ἄλλα φέρει βυθὸς ἄσπετος
15 ἄλμης.

ἐν δὲ τοῖς ἐπιγράμμασιν ὁ αὐτὸς ποιητὴς φησιν ἱερὸς
δέ τοι, ἱερὸς ὕκης. ἄλλοι δ' ἀκούουσιν ἱερὸν ἰχθύν
τὸν ἄνετον, ὥς καὶ ἱερὸν βοῦν τὸν ἄνετον· οἱ δὲ τὸν
μέγαν ὥς ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο. τινὲς δὲ τὸν ἱμέ- d
20 νον πρὸς τὸν ῥοῦν.

21. Κλείταρχος δ' ἐν ἐβδόμῃ Γλωσσῶν ὅτι ναυ-
τικοὶ (φησὶ) πομπίλον ἱερὸν ἰχθύν προσαγορεύουσι
διὰ τὸ ἐκ πελάγους προπέμπειν τὰς ναῦς ἕως εἰς λι-
μένας· διὸ καὶ πομπίλον καλεῖσθαι, χρύσοφρον ὄντα.

25 καὶ Ἑρατοσθένους δ' ἐν Ἑρμῇ φησὶν

ἄγρης μοῖραν ἔλειπον, ἔτι ζῶοντας λούλους,
ἢ γενειῆτιν τρίγλην, ἢ περκαῖδα κίχλην,
ἢ δρομίην χρύσειον ἐπ' ὀφρύσιν ἱερὸν ἰχθύν.

ἐκ ταύτης ἡμῶν τῆς ὀψολογίας ὁ καλὸς Οὐλπιανὸς e
30 ζητεῖτω κατὰ τί Ἀρχέστρατος ἐν ταῖς καλαῖς ὑποθή-
καις περὶ τῶν ἐν βοσπόρῳ ταρίχων εἰπῶν

βοσπόρου ἐκπλεύσαντα τὰ λευκότατ', ἀλλὰ
προσέστω

μηδὲν ἐκεῖ στερεᾶς σαρκὸς μαιώτιδι λίμνῃ
ἰχθύος αὐξηθέντος, ὃν ἐν μέτρῳ οὐ θέμις εἰπεῖν.
τίς οὗτός ἐστιν ὃν φησιν οὐ θεμιτὸν εἶναι ἐμμέτρως 5
εἰπεῖν;

f 22. ΑΦΤΑΙ. καὶ ἐνικῶς δὲ ἀφύην λέγουσιν. Ἀρι-
στάννυμος Ἡλίῳ ριγῶντι ὥστ' οὗτ' ἀφύη νῦν ἐστὶν
ἀπλῶς. τῆς δ' ἀφύης ἐστὶ γένη πλείω. καὶ ἡ μὲν
ἀφροῖτις λεγομένη οὐ γίνεται ἀπὸ γόνου, ὥς φησιν 10
Ἀριστοτέλης, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐπιπολάζοντος τῇ θαλάσῃ
ἀφροῦ, ὅταν ὄμβρων γενομένων πολλῶν σύστασις
γένηται. ἑτέρα δ' ἐστὶν ἀφύη ἢ κωβίτις λεγομένη.
γίνεται δ' αὕτη ἐκ τῶν μικρῶν καὶ φάυλων τῶν ἐν
τῇ ἄμμῳ διαγενομένων κωβιδίων. καὶ ἐξ αὐτῆς δὲ 15
285 ταύτης τῆς ἀφύης ἀπογεννῶνται ἑτεραι, αἵτινες ἐγ-
κρασίχολοι καλοῦνται. γίνεται δὲ καὶ ἄλλη ἀφύη ὁ
γόνος τῶν μαινίδων, καὶ ἄλλη δὲ ἐκ τῆς μεμβράδος,
καὶ ἔτι ἄλλη ἐκ τῶν μικρῶν κεστρέων τῶν ἐκ τῆς ἄμ-
μου καὶ τῆς ἰλύος γινομένων. πάντων δὲ τούτων ἡ 20
ἀφροῖτις ἀρίστη. Λωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων κω-
βίτην τινὰ ἐψητὸν λέγει καὶ τὸν ἐξ ἀθερίνης· ἰχθυ-
δίου δ' ὄνομα ἀθερίνη. εἶναι δὲ φησι καὶ τριγλίτιν
ἀφύην. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ ἐν μεμβράσιν καὶ
b καμμάροις τὰς ἀφύας καταριθμεῖται, διαστέλλων τὸν 25
λεγόμενον γόνον. Ἰκέσιος δὲ φησι τῆς ἀφύης ἡ μὲν
λευκὴ καὶ λίαν λεπτὴ καὶ ἀφρώδης, ἣν καλοῦσιν
ἐνιοὶ καὶ κωβίτιν, ἡ δὲ ῥυπαρωτέρα ταύτης καὶ ἄδρο-
τέρα. διαφέρει δ' ἡ καθαρὰ καὶ λεπτὴ. Ἀρχέστρα-
τος δ' ὁ ὀψοδαίδαλός φησι 30

τὴν ἀφύην μίνθου πᾶσαν πλην τὴν ἐν Ἀθήναις·
τὸν γόνον ἐξαυδῶ, τὸν ἀφρόν καλέουσιν Ἴωνες.

καὶ λαβὲ πρόσφατον αὐτὸν ἐν ἐνκόλποιο Φα-

πολλὰ τῶν Ἀθήνησι γινομένων πρὸς τὰ ἐν τῇ Ρόδῳ

καὶ λαβὲ πρόσφατον αὐτὸν ἐν εὐκόλποιο Φα-
λήρου

ἀγκῶσιν ληφθένθ' ἱεροῖς. κὰν τῇ περικλύστῳ ^c
ἔστὶ Ρόδῳ γενναῖος, ἐὰν ἐπιχώριος ἔλθῃ.

ἂν δέ που ἱμείρης αὐτοῦ γεύσασθαι, ὁμοῦ χρὴ
κνίδας ὀψωνεῖν, τὰς ἀμφικόμους ἀκαλήφας·
εἰς ταὐτὸν μίξας δ' αὐτὰς ἐπὶ τηγάνου ὅπτα,
εὐώδη τρίψας ἄνθη λαχάνων ἐν ἐλαίῳ.

23. Κλέαρχος δ' ὁ περιπατητικὸς ἐν τοῖς περὶ
¹⁰ παροιμιῶν περὶ τῆς ἀφύης φησὶ διὰ τὸ μικροῦ δεῖ-
σθαι πυρὸς ἐν τοῖς τηγάνοις οἱ περὶ Ἀρχέστρατον ^d
ἐπιβάλλοντες κελεύουσιν ἐπὶ θερμὸν τήγανον σίζου-
σαν ἀφαιρεῖν. ἅμα δ' ἤπται καὶ σίξει καθάπερ τοῦ-
λαιον εὐθύς. διὸ λέγεται, εἶδε πῦρ ἀφύη. Χρύσιπ-
¹⁵ πος δ' ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ περὶ τῶν δι' αὐτὰ αἰρετῶν
τὴν ἀφύην (φησὶ) τὴν μὲν ἐν Ἀθήναις διὰ τὴν δαψί-
λειαν ὑπερορῶσι καὶ πτωχικὸν εἶναι φασιν ὄψον, ἐν
ἐτέραις δὲ πόλεσιν ὑπερθαναμάζουσιν πολὺ χεῖρῳ γινο-
μένην. εἰδ' οἱ μὲν (φησὶν) ἐνταῦθα τοὺς ἀδριατικοὺς
²⁰ ὄρνιθας τρέφειν σπεύδουσιν ἀχρειοτέρους ὄντας, ὅτι
τῶν παρ' ἡμῖν πολὺ ἐλάττους εἰσὶν· ἐκεῖνοι δὲ τὰ-
ναντία μεταπέμπονται τοὺς ἐνθάδε. ἐπὶ τοῦ ἐνικοῦ ^c
Ἑρμιππος Δημόταις

νῦν δ' οὐδ' ἀφύην κινεῖν δοκεῖς.

²⁵ Καλλίας Κύνκλωψι

πρὸς τῆς ἀφύης τῆς ἡδίστης.

Ἀριστάννυμος Ἠλίῳ ῥιγῶντι

ὥστ' οὐτ' ἀφύη νῦν ἐστὶν ἀπλῶς.

ἀφύδια δ' Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς

³⁰ μηδὲ τὰ φαληρικὰ τὰ μικρὰ τάδ' ἀφύδια.

24. Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ πρὸς Διαγόραν
ἐπιστολῇ ἐπαινῶν τὰς ῥοδιακὰς ἀφύας κἀντιτιθεῖς

πολλὰ τῶν Ἀθήνησι γινομένων πρὸς τὰ ἐν τῇ Ρόδῳ
^f φησὶ ταῖς μὲν φαληρικαῖς ἀφύαις τὰς αἰνεάτιδας κα-
λουμένας ἀφύας, τῷ δὲ γλαυκίσκῳ τὸν ἔλοπα καὶ τὸν
ὄρπον ἀντιπαρατιθεῖσα· πρὸς δὲ τὰς ἐλευσινιακὰς
ψήττας καὶ σκόμβρους, καὶ εἴ τις ἄλλος παρ' αὐτοῖς ⁵
ἰχθὺς ἐπάνω τῇ δόξῃ τοῦ Κέκροπος γέγονεν, ἀντι-
γεννήσασα τὸν ἀλώπεκα καλούμενον. ὁ δὲ τὴν ἡδυ-
πάθειαν γράψας παρακελεύεται τῷ μὴ δυναμένῳ τιμῇ
κατεργάσασθαι τὴν ἐπιθυμίαν, ἀδικίᾳ κτήσασθαι τὴν
²⁸⁶ ὀψοφαγίαν. Ἀρχέστρατον λέγει τὸν τένθην ὁ Λυγ- ¹⁰
κεὺς, ὅς ἐν τῷ πολυθρυλήτῳ ποιήματι περὶ τοῦ γα-
λεοῦ λέγει οὕτως

ἐν δὲ Ρόδῳ γαλεὸν τὸν ἀλώπεκα, κὰν ἀποθνή-
σκειν

μέλλης, ἂν μὴ σοι πωλεῖν θέλῃ, ἄρπασον αὐτόν· ¹⁵
ὃν καλέουσι Συρακόσιοι κύνα πίονα. κᾶτα
ὕστερον ἤδη πάσῃ ὃ τί σοι πεπρωμένον ἐστίν.

25. ΛΧΑΡΝΟΣ. Καλλίας Κύνκλωψι

^b κίθαρος ὀπτὸς καὶ βατὶς θύννου τε κεφάλαιον
τοδί, ²⁰

ἐγγέλεια κᾶραβοι λινεὺς ἄχαρνος οὐτοσί.

26. ΒΑΤΙΣ ΒΑΤΡΑΧΟΣ ΒΑΤΟΣ. τῆς μὲν οὖν βατί-
δος καὶ τοῦ βατράχου μνημονεύει Ἀριστοτέλης ἐν
τοῖς περὶ ζώων, καταριθμῶν αὐτὰ ἐν τοῖς σελάχεσιν.
Εὐπολις δ' ἐν Κόλαξί φησι ²⁵

παρὰ τῷδε [Καλλία] πολλὴ θυμηδία,
ἵνα πάρα μὲν κᾶραβοι καὶ βατίδες καὶ λαγῶ,
καὶ γυναῖκες εἰλίποδες.

καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ

ἦν δὲ νάρκαι καὶ βατίδες, ἦν δὲ ζύγαιναί, πρή- ³⁰
στιες,

^c κᾶμίαι τε καὶ βάτοι ῥῖναι τε τραχυδέρμονες.

ἐν δὲ Μεγαρίδι

τὰς πλευρὰς οἶόν περ βατίς,
τὰν δ' ὀπισθίαν ἔχησθ' ἀτενὲς οἶόν περ βάτος,
τὰν δὲ κεφαλὰν ὀστέων οἶόν περ ἔλαφος, οὐ
βατίς,

τὰν δὲ λαπάραν σκορπίος παῖς ἐπιθαλάττιός
τε οὔ.

Σαννυρίων δ' ἐν Γέλωτι

ὦ βατίδες, ὦ γλαύκων κάρα.

10 Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων σελάχῃ φη-
σὶν εἶναι βάτον τρυγὸνα βοῦν λάμιαν αἰτὸν νάρκην
βάτραχον καὶ πάντα τὰ γαλεοειδῆ. Σώφρων δ' ἐν
μίμοις ἀνδρείοις βότιν καλεῖ τινα ἰχθύν ἐν τούτοις d
'κέστραι βότιν κάπτουσαι.' καὶ μήποτε βοτάνην τινὰ

15 λέγει. περὶ δὲ τοῦ βατράχου συμβουλεύει ὁ σοφώ-
τατος Ἀρχέστρατος ἐν ταῖς γνώμας τάδε
βάτραχον ἐνθ' ἂν ἴδῃς ὀψώνει καὶ γαστρίον
αὐτοῦ

σκεύασον.

20 περὶ δὲ τῆς βατίδος

καὶ βατίδ' ἐφθῆν ἔσθῃ μέσον χειμῶνος ἐν ὥρῃ·
καὶ ταύτῃ τυρὸν καὶ σίλφιον· ἅττα τε σάρκα
μὴ πείραν ἔχει πόντου τέκνα, τῷδε τρόπῳ χρὴ e
σκευάζειν. ἤδη σοὶ ἐγὼ τάδε δεύτερον αὐδῶ.

25 Ἐφιππος δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Φιλύρᾳ δράματι
(ἑταίρας δ' ὄνομα ἢ Φιλύρα)·

πότερον ἐγὼ

τὴν βατίδα τεμάχῃ κατατεμὼν ἔψω; B. τί φῆς;

A. ἢ σικελικῶς ὀπτὴν ποιήσω; B. σικελικῶς.

30 27. ΒΩΚΕΣ. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ
ζωικῷ ἢ περὶ ἰχθύων ὕψιόγραπτα (φησὶ) λέγεται f

βῶξ, σκολιόγραπτα δὲ κολίας.' Ἐπίχαρμος δ' ἐν
Ἦβας γάμῳ

ἔτι δὲ ποττούτοισι βῶκες σμαρίδες ἀφύαι κάμμαροι.
Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ βόηκας αὐτοὺς καλεῖ ἐν
τούτοις

ἢ λευκὴν συνόδοντα βόηκας τε τριγκούς τε.

Σπεύσιππος δὲ καὶ οἱ ἄλλοι Ἀττικοὶ βόακας. Ἀρι-
στοφάνης Σκηνὰς καταλαμβανούσαις

287 ἄλλ' ἔχουσα γαστέρα

μεστὴν βοάκων ἀπεβάδιζον οἴκαδε.

ὠνομάσθη δὲ παρὰ τὴν βοήν. διὸ καὶ Ἑρμοῦ ἱερὸν
εἶναι λόγος τὸν ἰχθύν, ὥς τὸν κίθαρον Ἀπόλλωνος.

Φερεκράτης δ' ἐν Μυρμηκανθρώποις εἰπὼν

ἀλλὰ φωνὴν οὐκ ἔχειν

ἰχθύν γε φασὶ τὸ παράπαν,

ἐπιφέρει

νῆ τὰ θεῶ,

οὐκ ἔστιν ἰχθύς ἄλλος οὐδὲ εἷς βόαξ.

Ἀριστοφάνης δ' ὁ Βυζάντιος κακῶς φησὶν ἡμᾶς λέ-
γειν τὸν ἰχθύν βῶκα, δέον βόωπα· ἐπεὶ μικρὸς ὑπάρ- 20
χων μεγάλους ὥπας ἔχει. εἴη ἂν οὖν ὁ βόωψ, βοὸς
b ὀφθαλμοὺς ἔχων.· πρὸς ὃν λεκτέον, εἰ τοῦτον κα-
κῶς ὀνομάζομεν, διὰ τί κορακῖνον φάμεν καὶ οὐ κορο-
κῖνον; ὠνομάσθη γὰρ ἀπὸ τοῦ τὰς κόρας κινεῖν. τί
δ' οὐχὶ καὶ σείουρον λέγομεν ἀλλὰ σίλουρον; ὠνόμα- 25
σται γὰρ καὶ οὗτος ἀπὸ τοῦ σείειν συνεχῶς τὴν οὐράν.

28. ΒΕΜΒΡΑΔΕΣ. Φρύνιχος Τραγωδοῖς

ὦ χρυσοκέφαλοι βεμβράδες θαλάσσιαι.

Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἦβας γάμῳ βαμβραδόντας αὐτὰς
καλεῖ

βαμβραδόνες τε καὶ κίχλαι, λαγοὶ δράκοντές τ'
ἄλκιμοι.

καὶ Σώφρων ἐν ἀνδρείοις βαμβραδόνι ῥαφίδι. Nou- c
μήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ

ἢ βαιῇ καρίδι καὶ εἴ ποτε βεμβράδι, κείνη
ζωὴ ἐπ' ἀγρώστοιο, τάδε σκέψαιο δέλετρα.

5 Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων φησί· βεμβράδ' ἀπο-
κεφαλίσας, εἴαν ἢ ἀδροτέρα, καὶ ἀποπλύνας ἀλλ' λεπτῷ
καὶ ὕδατι ἔψε τὸν αὐτὸν τρόπον τῇ τριγλίτιδι. γί-
νεται δὲ (φησὶν) ἐκ μόνης τῆς βεμβράδος σκευασία
τις ἢ προσαγορευομένη βεμβραφύη· ὧν μνημονεύει
10 Ἀριστῶννυμος ἐν Ἠλίῳ ῥιγῶντι

ὅ γέ τοι Σικελὸς ταῖς μεμβραφύαις προσέοικεν d
ὁ καρκινοβήτης.

Ἀττικοὶ δ' ὅμως βεμβράδας λέγουσιν. Ἀριστομένης
Γόησι· βεμβράδας φέρων ὀβολοῦ. Ἀριστῶννυμος
15 Ἠλίῳ ῥιγῶντι

ὥστ' οὐτ' ἀφύη νῦν ἐστὶν ἀπλῶς οὐτ' αὖ βεμ-
βράς κακοδαίμων.

Ἀριστοφάνης Γῆρα

ταῖς πολιοῦχρωσι βεμβράσιν τεθραμμένη.

20 Πλάτων Πρόεβειν Ἡράκλεις, τῶν βεμβράδων. ἐν
δὲ ταῖς Εὐπόλιδος Αἰξίν ἐστιν εὑρεῖν καὶ διὰ τοῦ μ
γραφόμενον. Ἀντιφάνης δ' ἐν Κνοιθιδεῖ e

ἄτοπά γε κηρύττουσιν ἐν τοῖς ἰχθύσιν

κηρύγμαθ', οὐ καὶ νῦν τις ἐκεκράγει μέγα

25 μέλιτος γλυκντέρας μεμβράδας φάσκων ἔχειν.

εἰ τοῦτο τοιοῦτ' ἐστίν, οὐδὲν κωλύει

τοὺς μελιτοπώλας αὖ λέγειν βοᾶν θ' ὅτι

πωλοῦσι τὸ μέλι σαπρότερον τῶν μεμβράδων.

καὶ Ἀλέξιος δ' ἐν Χορηγίδι διὰ τοῦ μ εἰρηκεν

30 ὅς τοῖσι τετραδισταῖς παρέθηκεν ἐστιῶν f

πρώην λέκιθον καὶ μεμβράδας καὶ στέμφυλα.

ἐν δὲ Πρωτοχόρῳ

ἐπιπονώτερον

ἔργον μὰ τὸν Διόνυσον οὐκ εἴληφ' ἐγώ,
ἀφ' οὗ παρασιτῶ. μεμβράδας μοι κρεῖττον ἦν
ἔχειν μετ' ἀττικιστὶ δυναμένου λαλεῖν.
ὀνησιφόρον ἦν τοῦτο. 5

288 29. ΒΑΕΝΝΟΣ. τούτου μέμνηται Σώφρων ἐν τῷ
ἐπιγραφομένῳ Ωλιεύς τὸν ἀγροιώταν· βλέννω θηλα-
μόνι. ἔστι δὲ κωβιῶ τὴν ιδέαν παραπλήσιος. Ἐπί-
χαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ ΒΑΙΟΝΑΣ τινὰς ἰχθύς καλεῖ
ἐν τούτοις 10

ἄγε δὲ τρίγλας τε κυφὰς καὶ χαρίστους βαίοντας.
καὶ παρ' Ἀττικοῖς δὲ παροιμία ἐστὶ· μή μοι βαίων·
κακὸς ἰχθύς.

30. ΒΟΥΓΛΩΣΣΟΣ. ὁ πυθαγορικὸς δὲ δι' ἐγκρά-
τειαν Ἀρχέστρατός φησιν 15

b εἴτα λαβεῖν ψῆτταν μεγάλην καὶ τὴν ὑπότρηχυν
βούγλωσσον ταύτην θέρεος κατὰ Χαλκίδα κε-
δνήν.

Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ· βούγλωσσοί τε καὶ κί-
θαρος ἐνῆς. τῶν δὲ βουγλώσσω διαλλάττοντές 20
εἰσιν οἱ κυνόγλωσσοι· περὶ ὧν καὶ αὐτῶν Ἐπίχαρμός
φησιν

αἰολίαι πλωτές τε κυνόγλωσσοί τ', ἐνῆν δὲ
σκιαθίδες.

Ἀττικοὶ δὲ ψῆτταν αὐτὴν καλοῦσιν. 25

c 31. ΓΟΥΓΓΡΟΙ. τούτους Ἰκέσιος σκληροτέρους τῶν
ἐγγέλεων εἶναι φησι καὶ ἀραιοσαρκοτέρους τε καὶ
ἀτροφωτέρους εὐχυλίᾳ τε πολὺν λειπομένους, εὐστο-
μάχους δὲ εἶναι. Νίκανδρος δὲ ὁ ἐποποιὸς ἐν τρίτῳ
Γλωσσῶν καλεῖσθαι φησὶν αὐτοὺς καὶ γρύλλους. 30
Εὐδοξος δ' ἐν ἔκτῳ γῆς Περιόδου γόγγρους φησὶ
πολλοὺς ἀνδραχθεῖς ἐν Σικυῶνι ἀλίσκεσθαι· ὧν

ένίους εἶναι καὶ ἀμαξιάλους. Φιλήμων δὲ τῆς κωμω-
δίας ὁ ποιητὴς καὶ αὐτὸς μνημονεύων τῶν ἐν Σι-
κυνῶνι διαφόρων γόγγρων, ποιεῖ τινα μάγειρον ἐπὶ δ
τέχνῃ τῇ ἑαυτοῦ σεμνυνόμενον καὶ λέγοντα ἐν τῷ
ἐπιγραφομένῳ Στρατιώτῃ τάδε

32. ὥς ἡμερός μ' ὑπῆλθε γῇ τε κούρανῳ

λέξαι μολόντι τοῦψον ὥς ἐσκεύασα.

νῆ τὴν Ἀθηνᾶν, ἡδύ γ' ἔστ' εὐήμερεϊν

ἐν ἅπασιν. ἰχθυὺς ἀπαλὸς οἷος γέγονέ μοι,

οἷον παρατέθεικ', οὐ πεφαρμακευμένον

τυροῖσιν οὐδ' ἄνωθεν ἐξηνθισμένον·

ἀλλ' οἷος ἦν ζῶν, κῶπτος ὦν τοιοῦτος ἦν.

οὕτως ἀπαλὸν ἔδωκα καὶ πρᾶον τὸ πῦρ

ὀπτῶν τὸν ἰχθύν. οὐδὲ πιστευθήσομαι.

15 ὅμοιον ἐγένετ' ὄρνις ὁπόταν ἀρπάσῃ

τοῦ καταπιεῖν μεῖζόν τι· περιτρέχει κύκλῳ

τηροῦσα τοῦτο, καταπιεῖν ἐσπούδακεν,

ἕτεραι διώκουσιν δὲ ταύτην. ταυτὸν ἦν.

τὴν ἡδονὴν ὁ πρῶτος αὐτῶν καταμαθὼν

20 τῆς λοπάδος ἀνεπήδησε κᾶφευγεν κύκλῳ

τὴν λοπάδ' ἔχων, ἄλλοι δ' ἐδίωκον κατὰ πόδας.

ἐξῆν ὀλολύζειν· οἱ μὲν ἡρπασάν τι γάρ,

οἱ δ' οὐδέν, οἱ δὲ πάντα. καίτοι παρέλαβον

ἰχθυὺς ποταμίους ἐσθίοντας βόρβορον.

25 εἰ δ' ἔλαβον ἀρτίως σκάρου, ἢ κ' τῆς Ἀττικῆς

γλανκίσκον, ὦ Ζεῦ σῶτερ, ἢ ξ' Ἀργούς κάπρον,

ἢ κ' τῆς Σικυνῶνος τῆς φίλης ὃν τοῖς θεοῖς 289

φέρει Ποσειδῶν γόγγρον εἰς τὸν οὐρανόν,

ἅπαντες οἱ φαγόντες ἐγένοντ' ἄν θεοί.

30 ἀθανασίαν εὗρηκα· τοὺς ἤδη νεκροὺς

... ὅταν ὀσφρανθῶσι, ποιῶ ξὺν πάλιν.

33. ταῦτα νῆ τὴν Ἀθηνᾶν οὐδ' ἄν Μενεκράτης

ἂν ὁ Συρακόσιος ἐξωγκώσατο ὁ Ζεὺς ἐπικαλούμενος,

ὃς ἐφρόνει μέγα ὥς μόνος αἷτιος τοῦ ξὺν τοῖς ἀνθρώ-

ποις γινόμενος διὰ τῆς αὐτοῦ ἰατρικῆς. τοὺς γοῦν

b θεραπευομένους ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἱερὰς καλουμένας

νόσους συγγράφεσθαι ἠνάγκαζεν ὅτι ὑπακούονται 5

αὐτῷ δοῦλοι περισωθέντες. καὶ ἠκολούθουν ὁ μὲν

τις Ἡρακλέους σκευὴν ἔχων καὶ καλούμενος Ἡρακλῆς,

(Νικόστρατος δ' ἦν οὗτος ὁ Ἀργεῖος, ἱερὰν νόσον

θεραπευθεῖς. μνημονεύει δ' αὐτῶν Ἐπιππος ἐν

Πελαστικῇ λέγων ὥδε 10

οὐ Μενεκράτης μὲν ἔφασκεν εἶναι Ζεὺς θεός,

Νικόστρατος δ' Ἀργεῖος ἕτερος Ἡρακλῆς·)

ἄλλος δὲ τις ὥς Ἐρμῆς χλαμύδ' ἔχων καὶ κηρύκειον,

c πρὸς δὲ τούτοις πετρά· ὥς ὁ Ζελεΐτης Νικαγόρας ὁ

καὶ τῆς πατρίδος τυραννήσας, ὥς ἱστορεῖ Βάτων ἐν 15

τοῖς περὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ τυράννων. Ἡγήσανδρος δὲ

φησιν ὅτι καὶ Ἀστυκρέοντα θεραπευθέντα ὑπ' αὐτοῦ

Ἀπόλλωνα ἐκάλεσε. καὶ ἄλλος δ' αὐτῷ τῶν περισω-

θέντων Ἀσκληπιοῦ στολὴν ἀναλαβὼν συμπεριεφθεί-

ρετο. αὐτὸς δ' ὁ Ζεὺς πορφύραν ἡμφιεσμένος καὶ 20

στέφανον χρυσοῦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχων καὶ σκῆ-

πτρον κρατῶν κρηπίδας τε ὑποδεδεμένος περιῆει

d μετὰ τοῦ θείου χοροῦ. καὶ ἐπιστέλλων Φιλίππῳ τῷ

βασιλεῖ οὕτως ἔγραψεν

34. Μενεκράτης Ζεὺς Φιλίππῳ χαίρειν. σὺ μὲν 25

Μακεδονίας βασιλεύεις, ἐγὼ δὲ ἰατρικῆς. καὶ σὺ μὲν

ὑγιαίνοντας δύνασαι, ὅταν βουληθῇς, ἀπολλύναι,

ἐγὼ δὲ τοὺς νοσοῦντας σῶζειν, καὶ τοὺς εὐρώστους

ἀνόσους, οἱ ἂν ἐμοὶ πεύθονται, παρέχειν μέχρι γή-

ρως ζῶντας. τοιγαροῦν σὲ μὲν Μακεδόνες δορυφο- 30

ροῦσιν, ἐμὲ δὲ καὶ οἱ αἰεὶ μέλλοντες ἔσεσθαι. Ζεὺς

e γὰρ ἐγὼ αὐτοῖς βίον παρέχω. πρὸς ὃν ὥς μελαγχο-

λῶντα ἐπέστελλεν ὁ Φίλιππος Φίλιππος Μενεκράτει
 ὑγιαίνειν. παραπλησίως δ' ἐπέστελλε καὶ Ἀρχιδά-
 μῳ τῷ Λακεδαιμονίων βασιλεῖ καὶ τοῖς ἄλλοις ὅσοις
 ἔγραφεν, οὐκ ἀπεχόμενος τοῦ Διός. καλέσας δ' αὐ-
 5 τόν ποτε ἐπὶ δεῖπνον ὁ Φίλιππος μετὰ τῶν ιδίων
 θεῶν συγκατέκλινε πάντας ἐπὶ τῆς μέσης κλίνης
 ὑψηλότατα καὶ ἱεροπρεπέστατα κεκοσμημένης, καὶ
 τράπεζαν παραθείς, ἐφ' ἧς βωμὸς ἔκειτο καὶ τῶν ἀπὸ
 γῆς πάντων ἀπαρχαί. καὶ ὁπότε τοῖς ἄλλοις παρεφέ- f
 10 ρετο τὰ ἐδώδιμα, τοῖς ἀμφὶ Μενεκράτην ἐθυμίων καὶ
 ἔσπενδον οἱ παῖδες. καὶ τέλος ὁ καινὸς Ζεὺς μετὰ
 τῶν ὑπηκόων γελῶμενος θεῶν ἔφυγεν ἐκ τοῦ συμ-
 ποσίου, ὡς Ἡγήσανδρος ἱστορεῖ. μνημονεύει δὲ τοῦ
 Μενεκράτους καὶ Ἀλεξίς ἐν Μίνῳ.

15 35. καὶ Θεμίσων δ' ὁ Κύπριος, τὰ Ἀντιόχου τοῦ
 βασιλέως παιδικά, ὡς φησι Πύθερμος ὁ Ἐφέσιος ἐν
 τῇ ὀγδόῃ τῶν ἱστοριῶν, οὐ μόνον ἐν ταῖς πανηγύρε-
 σιν ἀνεκηρύττετο Θεμίσων Μακεδῶν Ἀντιόχου βα-
 σιλέως Ἡρακλῆς, ἔθνον δὲ αὐτῷ πάντες οἱ ἐγχώριοι 290
 20 ἐπιλέγοντες Ἡρακλεῖ Θεμίσωνι, καὶ παρῆν αὐτὸς
 ὁπότε τις τῶν ἐνδόξων θύοι, καὶ ἀνέκειτο στρωμνὴν.
 καθ' αὐτὸν ἔχων, ἡμφιεσμένος λεοντῆν. ἐφόρει δὲ
 καὶ τόξα σκυθικὰ καὶ ῥόπαλον ἐκράτει. ὁ δ' οὖν Με-
 νεκράτης τοιοῦτος ὢν ὁποῖος εἴρηται οὐδὲν παραπλή-
 25 σιόν ποτε ἐξωγκώσατο οἶον ὁ προειρημένος μάγειρος
 ἀθανασίαν ἠΐρηκα. τοὺς ἤδη νεκροὺς
 . . . ὅταν ὀσφρανθῶσι, ποιῶ ζῆν πάλιν.

36. ἀλαξονικὸν δ' ἐστὶ πᾶν τὸ τῶν μαγείρων b
 φῦλον, ὡς καὶ Ἡγήσιππος ἐν Ἀδελφοῖς παρίστησι.
 30 παράγει δὲ μάγειρον λέγοντα
 βέλτιστε, πολλοῖς πολλὰ περὶ μαγειρικῆς
 εἰρημέν' ἐστίν· ἢ λέγων φαίνου τί μοι

καινὸν παρὰ τοὺς ἔμπροσθεν ἢ μὴ κόπτε με.

B. οὐκ ἀλλὰ τὸ πέρας τῆς μαγειρικῆς, Σύρε,
 εὐρηκέναι πάντων νόμιζε μόνον ἐμέ.

οὐ γὰρ παρέργως ἔμαθον ἐν ἔτεσιν δυσὶν
 5 ἔχων περίζωμ', ἀλλ' ἅπαντα τὸν βίον

c ζητῶν κατὰ μέρη τὴν τέχνην ἐξήτακα,
 εἶδη λαχάνων ὅσ' ἐστί, βεμβράδων τρόπους,
 φακῆς γένη παντοδαπά. τὸ πέρας σοι λέγω·

ὅταν ἐν περιδείπνῳ τυγχάνω διακονῶν,

ἐπὰν τάχιστ' ἔλθωσιν ἐκ τῆς ἐκφορᾶς

τὰ βάπτ' ἔχοντες, τοῦπίθημα τῆς χύτρας

ἀφελὼν ἐποίησα τοὺς δακρύνοντας γελᾶν·

τοιοῦτος ἐνδοθέν τις ἐν τῷ σώματι

διέδραμε γαργαλισμός, ὡς ὄντων γάμων.

A. φακὴν παρατιθείς, εἰπέ μοι, καὶ βεμβράδας; 15

B. τὰ πάρεργά μου ταῦτ' ἐστίν. ἂν δὲ δὴ λάβω

d τὰ δέοντα καὶ τοῦπτάνιον ἀρμόσωμ' ἅπαξ,

ὅπερ ἐπὶ τῶν ἔμπροσθε σειρήνων, Σύρε,

ἐγένετο, καὶ νῦν ταὐτὸ τοῦτ' ὄψει πάλιν.

ὑπὸ τῆς γὰρ ὁσμῆς οὐδὲ εἰς δυνήσεται

ἀπλῶς διελθεῖν τὸν στενωπὸν τουτονί

ὁ δὲ παριὼν πᾶς εὐθέως πρὸς τὴν θύραν

ἐστήξεται ἀχανής, προσπεπατταλευμένος,

ἄφωνος ἄχρι ἂν τῶν φίλων βεβυσμένος

τὴν ῥῖν' ἑτερός τις προσδραμὼν ἀποσπάσῃ. 25

A. μέγας εἶ τεχνίτης. B. ἀγνοεῖς πρὸς ὃν λαλεῖς·

e πολλοὺς ἐγὼ σφόδρ' οἶδα τῶν κεκλημένων,

οἳ καταβεβρώκασ' ἔνεκ' ἐμοῦ τὰς οὐσίας.

πρὸς τῶν θεῶν τί διαφέρειν οὗτος ὑμῖν δοκεῖ τῶν

παρὰ Πινδάρῳ κηληδόνων, αἳ κατὰ τὸν αὐτὸν τρό- 30

πον ταῖς σειρήσι τοὺς ἀκρωμένους ἐποιοῦν ἐπιλαν-

θανομένους τῶν τροφῶν διὰ τὴν ἡδονὴν ἀφαναίνεσθαι;

37. Νικόμαχος δ' ἐν Εἰλειθυία καὶ αὐτὸς παράγει τινὰ μάγειρον ὑπερβάλλοντα τοὺς περὶ τὸν Διό-
5 νυσον τεχνίτας. λέγει δ' οὖν οὗτος πρὸς τὸν μισθω-
σάμενον

ὑποδεικνύεις μὲν ἦθος ἀστεῖον πάννυ
καὶ πρᾶον, ὀλίγωρον δὲ πεποίηκας τι. B. πῶς;
A. ἐν τῇ τέχνῃ τίνες ἐσμέν οὐκ ἐξήτακας.
10 ἢ πρότερον ἐπύθου τῶν ἀκριβῶς εἰδόντων
οὕτω τ' ἐμισθώσω με; B. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὐ.
A. ἢ μὴν ἴσως ὅσον μαγείρου διαφέρει
μάγειρος οὐκ οἶσθ'. B. εἴσομαι δέ γ', ἂν λέγῃς· 291

A. τὸ γὰρ παραλαβόντ' ὄψον ἡγορασμένον,
15 πάτερ, ἀποδοῦναι σκευάσαντα μουσικῶς
διακόνου' σι' οὐ τοῦ τυχόντος. B. Ἡράκλεις·
A. ὁ μάγειρός ἐσθ' ὁ τέλειος ἑτέρα διάθεσις.
πολλὰς τέχνας λάβοις ἂν ἐνδόξους πάννυ,
ὧν τὸν μαθεῖν βουλούμενον ὀρθῶς οὐκ ἐνι
20 ταύταις προσελθεῖν εὐθύς, ἀλλ' ἐμπροσθε δεῖ...
ζωγραφίας ἡφθαι. κατὰ ταῦτά καὶ μαγειρικῆς
πρότερον μαθεῖν δεῖ τινὰ τέχνης ἑτέρας τέχνας,
ὧν εἰδέναι σοι κρεῖττον ἦν μοι πρὶν λαλεῖν·
γεωμετρικὴν ἱατρικὴν ἀστρολογικὴν.

25 τῶν ἰχθύων γὰρ τὰς δυνάμεις καὶ τὰς τύχας
ἐντεῦθεν εἶδει, παρακολουθήσεις χρόνοις,
πότ' ἄωρός ἐσθ' ἕκαστος ἢ πόθ' ὠριμος.
τῶν ἡδονῶν γὰρ μεγάλα τὰ διαστήματα·
ἐνίοτε κρεῖττων γίνεται θύννου βόαξ.

30 B. ἔστω. γεωμετρικῇ δὲ καὶ σοὶ πρᾶγμα τί;
A. τοῦ πτάνιον ἡμεῖς σφαῖραν εἶναι τιθέμεθα.
τοῦτο διελέσθαι καὶ τόπον λαβόνθ' ἕνα

c μερίσαι κατ' εἶδος τῆς τέχνης ἐπιδέξια,
ἐκεῖθεν ἐνταῦθ' ἐστὶ μετενηνεγμένα.

B. οὗτος, πέπεισμαι· καὶ τὰ λοιπὰ μὴ λάλει.

A. περὶ τῆς ἱατρικῆς δέ. τῶν γὰρ βρωμάτων
πνευματικὰ καὶ δύσπεπτα καὶ τιμωρίαν
ἔχοντ' ἐνὶ ἔσθιν, οὐ τροφήν. δειπνῶν δὲ πᾶς
τὰλλότρια γίγνεται ὀξύχειρ οὐκ ἐγκρατής.

τοῖς δὲ τοιούτοις βρώμασιν τὰ φάρμακα
εὗρητ' ἐκεῖθεν, μεταφορὰ δ' ἐστὶν τέχνης.

d ἤδη τὸ μετὰ νοῦ καὶ τὸ συμμέτρως ἔχον. . .

παρὰ τακτικῆς, ἕκαστα ποῦ τεθήσεται·

ἀριθμῶ τὸ πλῆθος εἰδέναι, ἀριθμητικῆς.

οὐδεὶς ἑτερός σοι πρὸς ἐμὲ καὶ γραφήσεται.

B. μικρὰ διάκουσον ἐν μέρει κάμου. A. λέγε.

B. σὺ μὴδὲν ἐνόχλει μήτε στυγνὸν μήτ' ἐμέ,
ἀπραγμόνως δὲ διαγενοῦ τὴν ἡμέραν.

38. ὁ δὲ παρὰ τῷ νεωτέρῳ Φιλήμονι μάγειρος
διδασκαλικός τις εἶναι θέλει τοιαῦτά τινα λαλῶν

ἑάσαθ' οὕτως ὥς ἔχει. τὸ πῦρ μόνον

c ποιεῖτε τοῖς ὀπτοῖσι μήτ' ἀνειμένον·

τὸ γὰρ τοιοῦτ' οὐκ ὀπτόν ἀλλ' ἐφθὸν ποιεῖ·

μήτ' ὀξύ· κατακάει γὰρ ὅσ' ἂν ἔξω λάβῃ

τοῦτο πάλιν, εἰς τὴν σάρκα δ' οὐκ ἐνδύεται.

μάγειρός ἐστιν οὐκ ἂν ζωμήρουσιν

ἔχων τις ἔλθῃ καὶ μάχαιραν πρὸς τινα,

οὐδ' ἂν τις εἰς τὰς λοπάδας ἰχθύος ἐμβάλλῃ,

f ἀλλ' ἔστι τις φρόνησις ἐν τῷ πράγματι.

39. ὁ δὲ παρὰ Διφίλῳ ἐν τῷ Ζωγράφῳ καὶ πρὸς
οὗς ἐκμισθοῦν αὐτὸν δεῖ διδάσκει λέγων οὕτως

οὐ μὴ παραλάβω σ' οὐδαμοῦ, Δράκων, ἐγὼ

ἐπ' ἔργον, οὐ μὴ διατελεῖς τὴν ἡμέραν

τραπεξοποιῶν ἐν ἀγαθοῖς πολλοῖς χύδην.

οὐ γὰρ βαδίζω πρότερον, ἂν μὴ δοκιμάσω
 τίς ἔσθ' ὁ θύων, ἢ πόθεν συνίσταται
 τὸ δεῖπνον, ἢ κέκληκεν ἀνθρώπους τίνας.
 ἔστιν δ' ἀπάντων τῶν γενῶν μοι διαγραφή,
 εἰς ποῖα μισθοῦν ἢ φυλάττεσθαι με δεῖ.
 οἶον τὸ κατὰ τοῦμπόριον, εἰ βούλει, γένος
 ναύκληρος ἀποθύει τις εὐχήν, ἀποβαλὼν
 τὸν ἴστων ἢ πηδάλια συντρίψας νεῶς,
 ἢ φορτί' ἐξέρριψ' ὑπέραντλος γενόμενος,
 ἀφῆκα τὸν τοιοῦτον· οὐδὲν ἡδέως
 ποιεῖ γὰρ οὗτος ἄλλ' ὅσον νόμου χάριν,
 ὁμοῦ δὲ ταῖς σπονδαῖσι διαλογίζεται
 τοῖς συμπλέουσιν ὅποσον ἐπιβάλλει μέρος
 τιθεῖς, τὰ δ' αὐτοῦ σπλάγχν' ἕκαστος ἔσθιει.
 ἄλλ' ἕτερος εἰσπέπλευκεν ἐκ Βυζαντίου
 τριταῖος ἀπαθῆς εὐπορηκῶς, περιχαρῆς
 εἰς δέκ' ἐπὶ τῇ μνᾷ γεγονέναι καὶ δώδεκα,
 λαλῶν τὰ ναῦλα καὶ δάνει' ἐρυγγάνων,
 ἀφροδίσι' ὑπὸ κόλλοψι μαστροποῖς ποιῶν,
 ὑπὸ τοῦτον ὑπέκνυψ' εὐθύς ἐκβεβηκότα.
 τὴν δεξιὰν ἐνέβαλον, ἐμνήσθην Διὸς
 σωτῆρος, ἐμπέπηγα τῷ διακονεῖν.
 τοιοῦτος ὁ τρόπος. μειράκιον ἐρῶν πάλιν
 τὰ πατρῶα βρύνει καὶ σπαθᾶ· πορεύομαι.
 ἀπὸ συμβολῶν συνάγοντα νῆ Δί' ἕτερά που
 ἐνέβαλεν εἰς τὸν κέραμον ἀνασεσυρμένα,
 τὰ κράσπεδ' ἀποθλίβοντα, καὶ κεκραγότα
 ὀψάριον ἀγοραῖον ποιεῖν τίς βούλεται;
 ἐῷ βοᾶν. πληγὰς γὰρ ἐνὶ προσλαμβάνειν
 ἐλθόντα καὶ τὴν νύχθ' ὅλην διακονεῖν.
 τὸ μισθάριον γὰρ ἂν ἀπαιτῆς, ἀμίδα μοι
 ἐνεγκε πρῶτον, φησὶν. ὅξος ἢ φακῇ

292

οὐκ εἶχε. πάλιν ἤτησας, οἰμῶξει μακρὰ
 πρῶτος μαγείρων, φησὶν. ἕτερα μυρία
 τοιαῦτα καταλέξαιμ' ἂν. οἱ δὲ νῦν σ' ἄγω,
 πορνείον ἐστι, πολυτελῶς ἀδώνια
 ἄγους' ἐταίρα μεθ' ἐτέρων πορνῶν χύδην.
 σπαντὸν ἀποσάξεις τόν τε κόλπον ἀποτρέχων.

40. καὶ παρ' Ἀρχεδίκῳ δ' ἐν Θησαυρῷ ἄλλος
 σοφιστῆς μαγειρικὸς τάδε λέγει

πρῶτον ὠμῶν κειμένων
 τῶν ἰχθύων πάρεισιν οἱ κεκλημένοι.
 δίδου κατὰ χειρός. τοῦψον οὐκ οἴσεις λαβών;
 τὰς λοπάδας ἐπιθεῖς ἐπὶ τὸ πῦρ τοὺς ἀνθρακας
 ἔρραν' ἐλαίῳ πάντα καὶ ποιῶ φλόγα.
 ἐν ᾧ τὸ λάχανον αἶ τε τῶν παροψίδων
 τὸν ἄνδρα δριμύτητες εὐφραίνουσίν μου,
 ἐφθὸν τὸν ἰχθὺν ἀποδίδωμ', ἔχοντα τοὺς
 χυμοὺς ἐν αὐτῷ τὴν τε τῆς ἄλμης ἀκμὴν,
 εἰς ἣν ἂν ἐμβάψαιτο πᾶς ἐλεύθερος.
 ἐλαδίου κοτύλης τε παραναλωμένης
 σέσωκ' ἐμοὶ τρίκλινα πεντήκοντ' ἔσως.

Φιλοστέφανος δ' ἐν Δηλίῳ καὶ ὀνόματα ἐνδόξων μα-
 γείρων ἐν τοῖσδε καταλέγει

293 εἰδὼς σε πάντων διαφέροντα τῇ τέχνῃ
 τῇ τ' ὀξύτητι μετὰ Θίβρωνα, Δαίδαλε,
 τὸν ἐξ Ἀθηνῶν, τὸν καλούμενον πέρας,
 δούς μισθὸν ὃν μ' ἤτησας ἦκω δεῦρ' ἄγων.

41. Σωτάδης δ', οὐχ ὁ τῶν ἰωνικῶν ἀσμάτων
 ποιητῆς ὁ Μαρωνίτης ἄλλ' ὁ τῆς μέσης κωμωδίας,
 ποιεῖ καὶ αὐτὸς ἐν Ἐγκλειομέναις, οὕτω γὰρ ἐπιγρά-
 φει τὸ δρᾶμα, τοιάδε μάγειρον λέγοντα

καρῖδας ἔλαβον πρῶτον, ἀπεταγήνισα
 ταύτας ἀπάσας. γαλεὸς εἴληπται μέγας,

ὥπτησα τὰ μέσα, τὴν δὲ λοιπὴν γρυμέαν
 ἔψω ποιήσας τριῖμα συκαμίνινον.
 γλαύκου φέρω κεφάλαια παμμεγέθη δύο·
 ἐν λοπάδι μεγάλη ταῦτα, λιτῶς προσαγαγῶν
 5 χλόην κύμινον ἄλας ὕδωρ ἐλάδιον.
 λάβρακα μετὰ ταῦτ' ἐπριάμην καλὸν σφόδρα·
 ἔσται δι' ἄλμης λιπαρὸς ἐφθὸς ἐν χλόῃ.
 ἀποδοὺς ὅσ' ἐστὶν ἀπ' ὀβελίσκων ὀπιανά,
 τρίγλας καλὰς ἡγόρασα καὶ κίχλας καλὰς,
 10 ἔρριψα ταύτας ἐπὶ τὸν ἄνθραχ' ὥς ἔχει,
 ἄλμῃ τε λιπαρᾷ παρατίθην' ὀρίγανον.
 ταύταις προσέλαβον σηπίας καὶ τευθίδας·
 ἀστεῖον ἐφθῇ τευθὶς ὠνθυλευμένη
 καὶ πετρύγι' ἀπαλῶς σηπίας ὥπτημένα.
 15 τριμμάτιον ᾠκείωσα τούτοις ἀνθινὸν
 παντοδαπὸν. ἔψητὸν δὲ μετὰ ταύτας τινά·
 ὀξυλίπαρον τούτοις ἔδωκα χυμίον.
 γόγγρον ἐπὶ τούτοις ἐπριάμην παχὺν σφόδρα,
 κατέπνιξ' ἐν ἄλμῃ τοῦτον εὐανθεστέρεα.
 20 κωβίδι' ἄττα καὶ πετραῖα δὴ τινα
 ἰχθύδια, τούτων ἀποκνίσας τὰ κρανία
 ἐμόλυν' ἀλεύρω [ταῦτα] τοιούτῳ τινί,
 πέμπω τε ταῖς καρῖσι τὴν αὐτὴν ὁδόν.
 αἰμίαν τε χήραν, θηρίον καλὸν σφόδρα,
 25 θρίοισι ταύτην ἄλις ἐλαδίῳ διεῖς
 ἐσπαργάνωσα περιπάσας ὀρίγανον,
 ἐνέκρουσά θ' ὥσπερ δαλὸν εἰς πολλὴν τέφραν.
 ἀφύην θ' ἅμ' αὐτῇ παρέλαβον φαληρικὴν.
 εἷς κύαθος ἐνταῦθ' ὕδατος ἐπιχυθεὶς πολὺ·
 30 τεμῶν δὲ λεπτὴν τῆς χλόης καὶ πλείονα,
 κἂν ἢ δικότυλος λήκυθος, καταστρέφω.
 τί λοιπόν; οὐδὲν ἄλλο. τοῦτ' ἔσθ' ἢ τέχνη,

οὐκ ἐξ ἀπογραφῆς οὐδὲ δι' ὑπομνημάτων.

42. καὶ μαγείρων μὲν ἄλις· τοῦ δὲ γόγγρου
 1 περὶ λεκτέον. Ἀρχέστρατος μὲν γὰρ ἐν τῇ Γαστρονο-
 μίᾳ καὶ ὁπόθεν ἕκαστον μέρος αὐτοῦ δεῖ συνωνεῖσθαι
 διηγεῖται οὕτως

γόγγρου μὲν γὰρ ἔχεις κεφαλὴν φίλῃ ἐν Σικυῶνι,
 πίονος ἰσχυροῦ μεγάλου, καὶ πάντα τὰ κοῖλα·
 εἶτα χρόνον πολὺν ἔψε χλόῃ περίπαστον ἐν ἄλμῃ·
 294 ἐξῆς τε περὶ τῶν κατ' Ἰταλίαν τόπων διεξιὼν πάλιν
 ὁ καλὸς οὗτος περιηγητὴς φησι
 καὶ γόγγρος σπουνδαῖος ἀλίσκεται, ὥστε τοσοῦτον
 τῶν ἄλλων πάντων ὧσων κρατεῖ οὗτος ὅσον περ
 θύννος ὁ πιότατος τῶν φαυλοτάτων κορακίνων.
 Ἄλεξις ἐν Ἐπιτὰ ἐπὶ Θήβαις
 γόγγρου δ' ὁμοῦ σωρευτὰ πιμελῆς μέλη
 ὑπεργέμοντα.

ἢ Ἀρχέδικος δ' ἐν Θησαυρῷ παράγει τινὰ μάγειρον λέ-
 γοντα περὶ ὧν ὠψώνηκεν αὐτός

δραχμῶν τριῶν γλαυκίσκον,
 γόγγρου κεφαλὴν καὶ τὰ πρῶτα τεμάχια
 20 δραχμῶν πάλιν πέντ'. ὦ τάλαιπώρου βίου.
 δραχμῆς τραχήλους. ἀλλὰ νῆ τὸν ἥλιον,
 κάμοι τράχηλον ἕτερον εἴ ποθεν λαβεῖν
 ἦν καὶ πρίασθαι δυνατόν, ὃν ἔχω τοῦτον ἄν,
 25 πρὶν εἰσενεγκεῖν ταῦτα δεῦρ', ἀπηγξάμην.
 οὐδεὶς δεδιηκόνηκεν ἐπιπονώτερον.
 ἅμα μὲν πρίασθαι πολλὰ καὶ πολλοῦ σφόδρα,
 ἅμα δ' εἴ τι χρηστὸν ἀγοράσαιμ' ἀπωλλύμην,
 'κατέδοντ' ἐκεῖνοι τοῦτο' πρὸς ἑμαυτὸν λέγῃ.
 διαπυτιοῦσ' οἶνον δὲ τοιοῦτον χαμαί.
 30 οἶμοι.

43. ΓΑΛΕΟΙ. Ἰκέσιος ἐν τοῖς περὶ ὕλης τῶν γα-

λεῶν βελτίονας εἶναι καὶ ἀπαλωτέρους τοὺς ἀστερίας
καλουμένους. Ἀριστοτέλης δὲ εἶδη αὐτῶν φησὶν εἶναι d
πλείω, ἀκανθίαν λεῖον ποικίλον σκύμνον ἀλωπεκίαν
ρίνην. Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τὸν ἀλωπεκίαν
5 μίαν ἔχειν φησὶ λοφιᾶν πρὸς τῷ οὐραίῳ, ἐπὶ δὲ τῆς
ῥάχεως οὐδαμῶς. ὁ δ' Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ ζῴων
μορίων καὶ κεντρίνην φησὶ τινα γαλεὸν εἶναι καὶ νω-
τιδανόν. Ἐπαίνετος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ ἐπινωτιδέα
καλεῖ, χείρουνα δ' εἶναι τὸν κεντρίνην καὶ δυσώδη.
10 γνωρίζεσθαι δ' ἐκ τοῦ πρὸς τῇ πρώτῃ λοφιᾷ ἔχειν
κέντρον, τῶν ὁμοειδῶν οὐκ ἔχόντων· οὔτε δὲ στέαρ
οὔτε πιμελὴν ἔχειν τοὺς ἰχθύς τούτους διὰ τὸ χον- e
δρώδεις εἶναι. ἰδίως δὲ ὁ ἀκανθίας τὴν καρδίαν ἔχει
πεντάγωνον. τίκτει δ' ὁ γαλεὸς τὰ πλεῖστα τρία, καὶ
15 εἰσδέχεται τὰ γεννηθέντα εἰς τὸ στόμα καὶ πάλιν
ἀφίησι, μάλιστα δ' ὁ ποικίλος καὶ ὁ ἀλωπεκίας· οἱ
δὲ λοιποὶ οὐκ ἔτι διὰ τὴν τραχύτητα.

44. Ἀρχέστρατος δὲ ὁ τὸν αὐτὸν Σαρδανα-
πάλλῃ ζήσας βίον περὶ τοῦ ἐν Ῥόδῳ γαλεοῦ λέγων
20 τὸν αὐτὸν εἶναι ἡγεῖται τῷ παρὰ Ῥωμαίοις μετ' αὐ-
λῶν καὶ στεφάνων εἰς τὰ δεῖπνα περιφερομένῳ, ἔσπε- f
φανωμένων καὶ τῶν φερόντων αὐτόν, καλούμενόν τε
ἀκκιπήσιον. ἀλλ' οὗτος μὲν μικρὸς καὶ μακρορυγχό-
τερός ἐστι καὶ τῷ σχήματι τρίγωνος ἐκείνων μᾶλλον·
25 τούτων δ' ὁ εὐτελέστατος καὶ μικρότατος οὐχ ἥττον
ἀττικῶν χιλίων πιπράσκειται. Ἀπίων δ' ὁ γραμματι-
κὸς ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀπικίου τρυφῆς τὸν ἔλοπα καλού-
μενον τοῦτόν φησιν εἶναι τὸν ἀκκιπήσιον. ἀλλ' ὅ γε
Ἀρχέστρατος περὶ τοῦ ῥοδιακοῦ γαλεοῦ λέγων τοῖς
30 ἑταίροις πατρικῶς πως συμβουλεύων φησὶν

ἐν δὲ Ῥόδῳ γαλεὸν τὸν ἀλώπεκα· καὶ ἀπο- 295
θνήσκειν

μέλλης, ἂν μὴ σοὶ πωλεῖν θέλῃ, ἄρπασον αὐτόν·
ὃν καλέουσι Συρακόσιοι κύνα πίονα· κατὰ
ὑστερον ἤδη πάσχ' ὅ τί σοι πεπρωμένον ἐστίν.
τούτων τῶν ἐπῶν μνησθεὶς καὶ Λυγκεὺς ὁ Σάμιος ἐν
τῇ πρὸς Διαγόραν ἐπιστολῇ φησὶ καὶ δικαίως παρα- 5
κελεύεσθαι τὸν ποιητὴν τῷ μὴ δυναμένῳ τιμὴν ἀριθ-
μῆσαι ἀδικία κτήσασθαι τὴν ἐπιθυμίαν. καὶ γὰρ
b τὸν Θησέα φησὶ γεγονότα καλόν, ὑπολαμβάνω, τοῦ
Τληπολέμου τὸν ἰχθὺν τοῦτον αὐτῷ παρασχόντος,
παρεσχηκέναι. Τιμοκλῆς δ' ἐν Δακτυλίῳ φησὶ 10
γαλεοὺς καὶ βατίδας ὅσα τε τῶν γενῶν
ἐν ὀξύλιπάρῳ τρίμματι σκευάζεται.

45. ΓΛΑΥΚΟΣ. Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ
σκορπίοι τε ποικίλοι σαῦροί τε, γλαῦκοι πίονες.
Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ 15
ὑκην ἢ κάλλιχθιν ἢ χρόμιν; ἄλλοτε δ' ὀρφόν,
c ἢ γλαῦκον περόντα κατὰ μνία σιγαλόεντα.
τὴν δὲ τοῦ γλαύκου κεφαλὴν ἐπαινῶν ὁ Ἀρχέστρατος
φησιν
ἀλλὰ μοι ὀψώνει γλαύκου κεφαλὴν ἐν Ὀλύνθῳ 20
καὶ Μεγάροις. σεμνὸς γὰρ ἀλίσκεται ἐν τε-
νάγεσσι.

καὶ Ἀντιφάνης δ' ἐν Προβατεῖ φησὶν
βοιώται μὲν ἐγγέλεις, μῦς ποντικοί,
γλαῦκοι μεγαρικοί, μαινίδες καρύστιαι, 25
d φάγροι δ' ἐρετρικοί, σκύριοι δὲ κάραβοι.
ὁ δ' αὐτὸς ἐν Φιλώτιδι καὶ ταῦτα λέγει
οὐκοῦν τὸ μὲν γλαυκίδιον ὥσπερ ἄλλοτε
ἔψειν ἐν ἄλμῃ φημί. B. τὸ δὲ λαβράκιον;
A. ὁπταῖν ὄλον. B. τὸν γαλεόν; A. ἐν ὑποτρίμματι 30
ζέσαι. B. τὸ δ' ἐγγέλειον; A. ἄλες ὀρίγανον

- ὕδωρ. B. ὁ γόγγρος; A. ταῦτόν. B. ἡ βατίς; A.
 χλόη.
 B. πρόσεστι θύννου τέμαχος. A. ὀπτήσεις. B.
 κρέας
 5 ἐρίφειον; A. ὀπτόν. B. θάτερον; A. τάναντία.
 B. ὁ σπλήν; A. σεσάχθω. B. νῆστις;
 46. Εὐβουλος Καμπυλίῳνι e
 τήν τ' εὐπρόσωπον λοπάδα τοῦδε τοῦ θαλαττίου
 γλαύκου φέρουσιν εὐγενέστερον
 10 λάβρακά θ' ἐφθὸν ἄλμη μίαν.
 Ἀναξανδρίδης Νηρεὶ
 ὁ πρῶτος εὐρῶν πολυτελὲς τμητὸν μέγα
 γλαύκου πρόσωπον τοῦ τ' ἀμύμονος δέμας
 θύννου τὰ τ' ἄλλα βρώματ' ἐξ ὕγρας ἁλός,
 15 Νηρεὺς κατοικεῖ πάντα τόνδε τὸν τόπον.
 Ἀμφίς ἐν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις
 γλαῦκοι δ' ὅλοι, ῥαχιστὰ κρανίων μέρη
 εὐσαρκα.
 καὶ ἐν Φιλεταίρῳ
 20 ἔχειν καθαρείως ἐγγελύδιόν τι καὶ
 γλανκινιδίου κεφάλαια καὶ λαβρακίου
 τεμάχια.
 Ἀντιφάνης δ' ἐν Κύκλωπι ὑπερακοντίζων τὸν τέν-
 θην Ἀρχέστρατόν φησιν
 25 ἔστω δ' ἡμῖν κέστρεὺς τμητός,
 νάρκη πυικτή, πέρκη σχιστή,
 τευθὶς σακτὴ, συνόδων ὀπτός,
 γλαύκου προτομή, γόγγρου κεφαλή,
 βατράχου γαστήρ, θύννου λαγόνες,
 30 βατίδος νῶτον, κέστρας ὀσφύς,
 ψήττας κίσχος, μαινίς, καρὶς,
 τρίγλη, φυκίς·

- τῶν τοιούτων μηδὲν ἀπέστω.
 296 47. Ναυσικράτης Ναυκλήροις
 δύο μὲν (φησὶν) ἀπαλοὶ καὶ καλοὶ
 [ἐπώνυμοι] τοῦ ναυτίλοισι πολλάκις
 ἤδη φανέντος πελαγίοις ἐν ἀγκάλαις, 5
 ὃν καὶ τὰ θνητῶν φασὶν ἀγγέλλειν πάθη.
 B. γλαῦκον λέγεις. A. ἔγνωκας.
 τὸν δὲ Γλαῦκον τὸν θαλάττιον δαίμονα Θεόλυτος μὲν
 ὁ Μηθυμναῖος ἐν τοῖς Βακχικοῖς ἐπεσὶν ἐρασθέντα
 φησὶν Ἀριάδνης, ὅτ' ἐν Δία τῇ νήσῳ ὑπὸ Διονύσου 10
 ἡρπάσθη, καὶ βιαζόμενον ὑπὸ Διονύσου ἀμπελίνῳ
 b δεσμῷ ἐνδεσθῆναι, καὶ δεσθέντα ἀφεσθῆναι εἰπόντα
 Ἀνθηδῶν νύ τις ἐστὶν ἐπὶ πλευροῖο θαλάσσης
 ἀντίον Εὐβοίης σχεδὸν εὐρίποιο ῥοάων·
 ἐνθεν ἐγὼ γένος εἰμί· πατήρ δέ με γείνατο 15
 Κωπεύς.
 Προμαθίδας δ' ὁ Ἡρακλεώτης ἐν ἡμιάμβοις Πολύβου
 τοῦ Ἑρμοῦ καὶ Εὐβοίας τῆς Λαοῦμνου γενεαλογεῖ τὸν
 Γλαῦκον. Μνασέας δ' ἐν τρίτῳ τῶν Εὐρωπιακῶν
 Ἀνθηδόνοσ καὶ Ἀλκυνόνης αὐτὸν γενεαλογεῖ. ναυτι- 20
 c κὸν δὲ αὐτὸν καὶ κολυμβητὴν ἀραθὸν γενόμενον πόν-
 τιον καλεῖσθαι· ἀρπάσαντα δὲ Σύμην τὴν Ἰηλύσου καὶ
 Δωτίδος θυγατέρα ἀποπλεῦσαι εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ τὴν
 ἐγγυὲς τῆς Καρίας νήσον ἔρημον κατοικίσαντα ἀπὸ τῆς
 γυναικὸς Σύμην αὐτὴν προσαγορεῦσαι. Εὐάνθης δ' ὁ 25
 ἐποποιὸς ἐν τῷ εἰς τὸν Γλαῦκον ὕμνῳ Ποσειδῶνος
 αὐτὸν υἱὸν εἶναι καὶ ναίδος νύμφης, μιγῆναί τε
 Ἀριάδνῃ ἐν Δία τῇ νήσῳ ἐρασθέντα, ὅτε ὑπὸ Θησέως
 κατελείφθη. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Δηλίων πολιτείᾳ
 ἐν Δήλῳ κατοικήσαντα μετὰ τῶν νηρηίδων τοῖς θε- 30
 d λουσι μαντεύεσθαι. Πόσσις δ' ὁ Μάγνης ἐν τρίτῳ
 Ἀμαξονίδος τῆς Ἀργούσ φησὶ δημιουργὸν γενέσθαι

τὸν Γλαῦκον, καὶ κυβερνῶντα αὐτήν, ὅτε Ἰάσων μετὰ
τῶν Τυρρηνῶν ἐμάχετο, μόνον ἄτρωτον γενέσθαι ἐν
τῇ ναυμαχίᾳ· κατὰ δὲ Διὸς βούλησιν ἐν τῷ τῆς θα-
λάττης βυθῷ ἀφανισθῆναι, καὶ οὕτως γενέσθαι θα-
λάττιον δαίμονα ὑπὸ μόνου τε Ἰάσονος θεωρηθῆναι.
Νικάνωρ δὲ ὁ Κυρηναῖος ἐν Μετονομασίαις τὸν Με-
λικέρτην φησὶ Γλαῦκον μετονομασθῆναι.

48. Ἰστορεῖ δὲ περὶ αὐτοῦ καὶ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέ-
ξανδρος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀλιεῖ ὡς ὅτι γευσάμε-
νος βοτάνης κατεποντώθη,

ἣν Ἡελίῳ φαέθοντι
ἐν μακάρων νήσοισι λιτὴ φύει εἶαρι γαῖα,
Ἡέλιος δ' ἵπποις θυμήρεα δόρπον ὀπάξει
ῥῆλαι ναιετάουσιν, ἵνα δρόμον ἐκτελέσωσιν
ἄτρωτοι καὶ μή τιν' ἔλῃ μεσσηγὺς ἀνίη.

15 Αἰσχυρίων δ' ὁ Σάμιος ἐν τινι τῶν ἰάμβων Ὑδνης
φησὶ τῆς Σκύλλου τοῦ Σκιωναίου κατακολυμβητοῦ
θυγατρὸς τὸν θαλάσσιον Γλαῦκον ἐρασθῆναι. ἰδίως
δὲ καὶ περὶ τῆς βοτάνης λέγει, ἣν φαργὼν ἀθάνατος
20 ἐγένετο·

καὶ θεῶν [βρωμα]

ἄγρωστιν εὖρες, ἣν Κρόνος κατέσπειρεν.

Νικάνδρος δ' ἐν τρίτῳ Εὐρωπίας Νηρέως ἐρώμενον
τὸν Γλαῦκον ἰστορεῖ γενέσθαι. ὁ δ' αὐτὸς Νικάνδρος
25 ἐν πρώτῳ Αἰτωλικῶν τὴν μαντικὴν φησὶν Ἀπόλλωνα
ὑπὸ Γλαύκου διδαχθῆναι· θηρῶντα δὲ περὶ τὴν 297
Ὀρείην, ὅρος δὲ τοῦθ' ὑπάρχειν ὑψηλὸν ἐν Αἰτωλίᾳ,
λαγῶν θηρᾶσαι, ὃν λιποθυμοῦντα ὑπὸ τῆς διώξεως
ἀπαγαγεῖν ἐπὶ κρήνῃ τινί, καὶ τῇ παρακειμένῃ πόᾳ
30 ἤδη ἀποψυχόμενον ἀπομάσσειν. ἀναξωπυρήσαντος δὲ
τοῦ λαγῶ τῇ βοτάνῃ ἐπιγνόντα τῆς βοτάνης τὴν δύ-
ναμιν ἀπογεύσασθαι, καὶ ἐνθεον γενόμενον ἐπιγενο-

μένου χειμῶνος κατὰ Διὸς βούλησιν εἰς τὴν θάλασ-
σαν αὐτὸν ἐκρῖναι. Ἡδύλος δ' ὁ Σάμιος ἢ Ἀθηναῖος
b Μελικέρτου φησὶν ἐρασθέντα τὸν Γλαῦκον ἑαυτὸν
κρῖναι εἰς τὴν θάλασσαν. Ἡδύλη δὲ τοῦ ποιητοῦ τού-
του μήτηρ, Μοσχίνης δὲ θυγάτηρ τῆς Ἀττικῆς ἰάμ- 5
βων ποιητρίδας, ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Σκύλλῃ ἰστορεῖ
τὸν Γλαῦκον ἐρασθέντα Σκύλλης ἐλθεῖν αὐτῆς εἰς τὸ
ἄντρον

ἢ κόγχου δώρημα φέροντ' ἐρυθραίης ἀπὸ πέτρης,
ἢ τοὺς ἀλκυνόνων παῖδας ἔτ' ἀπτερόγους, 10
τῇ νύμφῃ δυσπείστῳ ἀθύρματα. δάκρυ δ' ἐκείνου
καὶ Σειρὴν γείτων παρθένος ᾤκτίσατο·
c ἀκτὴν γὰρ κείνην ἀπενήχετο καὶ τὰ σύνεγγυς
Αἴτνης.

49. ΓΝΑΦΕΥΣ. Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τὸ ἐκ 15
τῆς ἐφήσεως τοῦ γναφέως ὕγρον φησὶ πάντα σπῖλον
καθαίρειν. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Ἐπαίνετος ἐν
Ὀφαρτυτικῷ.

50. ΕΓΧΕΛΑΥΣ. τῶν θαλασσίων ἐγγέλεων μνη-
μονεύει Ἐπίχαρμος ἐν Μούσαις. Δωρίων δ' ἐν τῷ 20
περὶ ἰχθύων, μνημονεύων καὶ τῶν ἀπὸ τῆς Κωπαῖ-
δος, τὰς κωπαῖδας ἐπαινεῖ· γίνονται δ' αὐταὶ ὑπερ-
d μεγέθεις. φησὶ γοῦν Ἀγαθαρχίδης ἐν ἕκτῃ Εὐρω-
πιακῶν τὰς ὑπερφυεῖς τῶν κωπαίδων ἐγγέλεων
ἱερείων τρόπον στεφανοῦντας καὶ κατευχομένους 25
οὐλὰς τ' ἐπιβάλλοντας θύειν τοῖς θεοῖς τοὺς Βοιω-
τούς· καὶ πρὸς τὸν ξένον τὸν διαποροῦντα τὸ τοῦ
ἔθους παράδοξον καὶ πυνθανόμενον, ἐν μόνον εἰδέ-
ναι φῆσαι τὸν Βοιωτὸν, φάσκειν τε ὅτι δεῖ τηρεῖν τὰ
προγονικὰ νόμιμα, καὶ ὅτι μὴ καθήκει τοῖς ἄλλοις 30
ὑπὲρ αὐτῶν ἀπολογίζεσθαι. οὐ γὰρ δὲ θαυμάζειν εἰ
ἱερείων τρόπον ἐγγέλεις θύονται, ὅποτε καὶ Ἀντί-

γονος ὁ Καρύστιος ἐν τῷ περὶ λέξεως τοὺς ἀλιέας λέγει θυσίαν ἐπιτελοῦντας τῷ Ποσειδῶνι ὑπὸ τὴν τῶν θύννων ὥραν, ὅταν εὐαγρήσωσι, θύειν τῷ θεῷ τὸν πρῶτον ἀλόντα θύννον, καὶ τὴν θυσίαν ταύτην καλεῖσθαι θυνναία.

51. καὶ τάριχοι δὲ παρὰ Φασηλίταις ἀποθύνονται. Ἡρόπυθος γοῦν ἐν Ὄροις Κολοφωνίων περὶ τῆς κτίσεως ἱστορῶν τῆς Φασήλιδος φησὶν ὅτι Λάκιος ὁ τὴν ἀποικίαν στείλας μισθὸν ἔδωκε τοῦ τόπου Κυλάβρα ποιμένι νέμοντι πρόβατα ταρίχους, ἐκείνου τοῦτο αἰτήσαντος. προθέντος γὰρ αὐτῷ τοῦ Λακίου λαβεῖν τοῦ χωρίου ἢ ἄλφιστα ἢ ἄλητα ἢ ταρίχους, εἴλετο ὁ Κυλάβρας τοὺς ταρίχους. καὶ διὰ τοῦτο οἱ Φασηλίται ἀνὰ πᾶν ἔτος τῷ Κυλάβρᾳ ἔτι καὶ νῦν τάριχον θύουσι.

15 Φιλοστέφανος δ' ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεων οὕτως γράφει Ἰάκιον τὸν Ἀργεῖον τῶν σὺν Μόψῳ ἀφικομένων, ὃν τινὲς μὲν Αἰνδίου εἶναι λέγουσιν, ἀδελφὸν δὲ Ἀντιφήμου τοῦ Γέλαν οἰκίσαντος, εἰς τὴν Φασήλιδα ὑπὸ Μόψου μετ' ἀνδρῶν πεμφθέντα 298

20 κατὰ τινα λόγον Μαντοῦς τῆς Μόψου μητρὸς, ὅτε αἰ πρόμναι τῶν ἰδίων νηῶν συνέβαλον καὶ συνεθραύσθησαν κατὰ Χελιδονίας, τῶν μετὰ τοῦ Λακίου διὰ τὸ ὑστερεῖν αὐτῶν νυκτὸς προσβαλόντων. ἀγοράσαι δ' αὐτὸν τὴν γῆν λέγεται οὐ ἢ πόλις νῦν ἐστὶ, καθὰ ἢ Μαντῶ προεῖπε, παρὰ Κυλάβρα τινὸς δόντα τάριχον· τοῦτον γὰρ ἐλέσθαι λαβεῖν αὐτὸν ἀφ' ὧν ἦγον. ὅθεν κατ' ἐνιαυτὸν τοὺς Φασηλίτας τῷ Κυλάβρᾳ θύειν τάριχον, τιμῶντας ὡς ἦρωα.

52. περὶ δὲ τῶν ἐγγέλων Ἰκέσιός φησιν ἐν τοῖς περὶ ὕλης ὡς αἱ ἐγγέλεις εὐχυλότεραι πάντων εἰσὶν ἰχθύων, b καὶ ὅτι εὐστομαχίᾳ διαφέρουσι τῶν πλείστων· πλήσμαι γὰρ εἰσι καὶ πολύτροφοι. ἐν δὲ τοῖς ταρίχεσι

τὰς μακεδονικὰς ἐγγέλεις κατατάττει. Ἀριστοτέλης δὲ χαίρειν φησὶ τὰς ἐγγέλεις καθαρωτάτῳ ὕδατι. ὅθεν τοὺς ἐγγελοτρόφους καθαρὸν αὐταῖς ἐπιχεῖν· πνίγεσθαι γὰρ ἐν τῷ θολερῷ. διὸ καὶ οἱ θηρεύοντες θολουσι τὸ ὕδωρ, ἵν' ἀποπνίγονται. λεπτὰ γὰρ ἔχου- 5 σαι τὰ βραγχία ἀντίκα ὑπὸ τοῦ θολου τοὺς πόρους ἐπιπωματίζονται. ὅθεν καὶ τοῖς χειμῶσιν ὑπὸ τῶν πνευμάτων ταραττομένου τοῦ ὕδατος ἀποπνίγονται. ὀχεύονται δὲ συμπλεκόμεναι, κατ' ἀφιάσι γλοιῶδες ἐξ αὐτῶν, ὃ γενόμενον ἐν τῇ ἰλύι ζωογονεῖται. λέ- 10 γουσι δὲ οἱ ἐγγελοτρόφοι καὶ ὡς νυκτὸς μὲν νέμονται ἡμέρας δὲ ἐν τῇ ἰλύι ἀκινητίζουσι, ζῶσί τε τὸ ἐπὶ πολὺ ἐπὶ ὀκτὼ ἔτη. ἐν ἄλλοις δὲ πάλιν Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ γίνεσθαι αὐτάς οὔτε ὥοτοκούσας οὔτε ζωοτοκούσας, ἀλλ' οὐδὲ ἐξ ὀχείας, ἀλλ' ἐν τῷ βορβόρῳ καὶ τῇ ἰλύι 15 σήψεως γινομένης· καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν καλουμένων τῆς γῆς ἐντέρων λέγεται. διὸ καὶ Ὅμηρον τῆς τῶν ἰχθύων φύσεως χωρίζοντα τάδε εἰπεῖν

τείροντ' ἐγγέλυσ τε καὶ ἰχθύες οἱ κατὰ δίνας.

53. Ἐπικούρειος δὲ τις εἰκαδιστῆς τῶν συνδει- 20 πνούντων ἡμῖν ἐγγέλυσ παρατεθείσης, πάρεστιν, ἔφη, ἢ τῶν δειπνῶν Ἑλένη· ἐγὼ οὖν Πάρις ἔσομαι. καὶ χεῖρας μήπω τινὸς ἐκτετακότος ἐπ' αὐτὴν ἐπιβαλὼν ἐψίλωσε τὸ πλευρὸν ἀγαγὼν εἰς ἄκανθαν. ὁ δ' αὐτὸς οὗτος πλακοῦντός ποτε θερμοῦ παρατεθέντος 25 καὶ πάντων ἀπεχομένων ἐπιφωνήσας

τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἰμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν, προπετῶς ἐπιβαλὼν καὶ καταπιὼν φλεγόμενος ἐξεφέρετο. καὶ ὁ Κύνουλκος ἔφη, ἀποφέρεται ἐκ τῆς βρογχοπαρατάξεως ὁ λάρος. καὶ περὶ τῆς ἐγγέλυσ δ' Ἀρ- 30 χέστρατος οὕτως ἱστορεῖ

ἐγγελυν αἰνῶ μὲν πᾶσαν, πολὺ δ' ἐστὶ κρατίστη

Ῥηγίου ἀντιπέραν πορθμῷ ληφθεῖσα θαλάσσης.
 ἔνθα σὺ τῶν ἄλλων πάντων, Μεσσήνιε, θνητῶν ἰ
 βρωμα τιθεῖς τοιόνδε διὰ στόματος πλεονεκτεῖς.
 οὐ μὲν ἀλλὰ κλέος γ' ἀρετῆς μέγα κάρτα φέρουσιν
 5 κωπαῖαι καὶ στρυμόναι· μεγάλαι τε γάρ εἰσιν
 καὶ τὸ πάχος θαυμασταί. ὅμως δ' οἶμαι βασιλεύει
 πάντων τῶν περὶ δαῖτα καὶ ἡδονῇ ἡγεμονεύει 299
 ἔρχελυς, ἥ φύσει ἐστὶν ἀπήρινος μόνος ἰχθύς.

54. Ὀμήρου δὲ εἰπόντος 'τείροντ' ἔγγέλνές τε
 10 καὶ ἰχθύες' ἀκολουθῶς ἐποίησε καὶ Ἀρχίλοχος
 πολλὰς δὲ τυφλὰς ἐγγέλνυας ἐδέξω.

οἱ δ' Ἀττικοί, καθὼς Τρύφων φησί, τὰς ἐνικὰς χρή-
 σεις ἐπιστάμενοι διὰ τοῦ υ, τὰς πληθυντικὰς οὐκ ἔτι
 ἀκολουθῶς ἐπιφέρουσιν. ὁ γοῦν Ἀριστοφάνης ἐν μὲν
 15 Ἀχαρνεῦσι

σκέψασθε (φησί) παῖδες τὴν κρατίστην ἔρχελυν.
 καὶ ἐν Ἀημιναῖς 'ἔρχελυν βοιωτίαν.' τὴν δ' εὐθείαν ἡ
 ἐν Δαιταλεῦσι 'καὶ λείος ὥσπερ ἔρχελυς.' καὶ Κρατῖ-
 νος ἐν Πλούτοις

20 θύννος ὁρφῶς γλαῦκος ἔρχελυς κύων.
 τὰς μέντοι πληθυντικὰς οὐκ ἔθ' ὁμοίως τῷ ποιητῇ.
 Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσιν

ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγγέλεις θηρώμενοι πέπονθας.
 καὶ δευτέραις Νεφέλαις

25 τὰς εἰκοῦς τῶν ἐγγέλεων τὰς ἑμὰς μιμούμενοι.
 ἐν Σφηξί δὲ ἡ δοτικὴ οὐ χαίρω δὲ βατίσιν οὐδ' ἐγγέ-
 λειν. Στράτις δ' ἐν Ποταμίῳς ἔφη 'ἐγγέλεων ἀνε-
 ψιός.' Σιμωνίδης δ' ἐν ἰάμβοις ὥσπερ ἔρχελυς κατὰ ἑ
 γλοιοῦ. καὶ τὴν αἰτιατικὴν

30 ἐρωδιὸς γὰρ ἔρχελυν μαιανδρίην
 τρίορχον εὐρὼν ἐσθίωντ' ἀφείλετο.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν τοῖς περὶ ζώων μορίων διὰ τοῦ ι

ἔρχελις εἶρηκεν. ὅταν δ' Ἀριστοφάνης ἐν Ἰππεῦσι
 λέγῃ

ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγγέλεις θηρώμενοι πέπονθας·
 ὅταν μὲν ἡ λίμνη καταστῇ, λαμβάνουσιν οὐδέν,
 d εἰάν δ' ἄνω τε καὶ κάτω τὸν βόρβορον κυκῶσιν, 5
 αἰρουῦσι· καὶ σὺ λαμβάνεις, ἣν τὴν πόλιν τα-
 ράττης,

σαφῶς δηλοῖ ὅτι ἡ ἔρχελυς ἐκ τῆς ἰλύος λαμβάνεται.
 ἔνθεν καὶ τοῦνομα εἰς λυς ἐπερατώθη. καὶ ὁ ποιητῆς
 οὖν θέλων δηλῶσαι τὸ εἰς βάθος τοῦ ποταμοῦ καιό- 10
 μενον οὕτως ἔφη 'τείροντ' ἔγγέλνές τε καὶ ἰχθύες'.
 εἰδικώτερον δὲ καὶ κατ' ἐξαίρετον ἐγγέλνυες, ἵνα καὶ
 τὸ βάθος τοῦ κεκαυμένου ὕδατος δηλώσῃ.

e 55. Ἀντιφάνης δ' ἐν Λύκωνι κωμῶδων τοὺς Αἰ-
 γυπτίους φησί 15

καὶ τὰλλα δεινούς φασὶ τοὺς Αἰγυπτίους
 εἶναι τὸ νομίσαι τ' ἰσόθεον τὴν ἔρχελυν.
 πολὺ τῶν θεῶν γὰρ ἐστὶ τιμιωτέρα.
 τῶν μὲν γὰρ εὐξάμενοισιν ἔσθ' ἡμῖν τυχεῖν,
 τούτων δὲ δραχμὰς τοῦλάχιστον δώδεκα 20
 ἢ πλέον ἀναλώσασιν ὁσφρέσθαι μόνον.
 οὕτως ἅγιόν τι παντελῶς τὸ θηρίον.

Ἀναξανδρίδης δ' ἐν Πόλεσι πρὸς τοὺς Αἰγυπτίους
 f ἀποτεῖ νόμενος τὸν λόγον φησὶν

οὐκ ἂν δυναίμην συμμαχεῖν ὑμῖν ἐγώ· 25
 οὐθ' οἱ τρόποι γὰρ ὁμοιοῦσ' οὐθ' οἱ νόμοι
 ἡμῶν, ἀπ' ἀλλήλων δὲ διέχουσιν πολὺ.
 βοῦν προσκυνεῖς, ἐγὼ δὲ θύω τοῖς θεοῖς.
 τὴν ἔρχελυν μέγιστον ἡγεί δαίμονα,
 ἡμεῖς δὲ τῶν ὄψων μέγιστον παρὰ πολὺ. 30
 οὐκ ἐσθίεις ὕει', ἐγὼ δέ γ' ἡδομαι
 300 μάλιστα τούτοις. κύνα σέβεις, τύπτω δ' ἐγώ,

τοῦτον κατεσθίουσαν ἥνικ' ἂν λάβω.
 τοὺς ἱερέας ἐνθάδε μὲν ὀλοκλήρους νόμος
 εἶναι, παρ' ὑμῖν δ', ὥς ἔοικ', ἀπηργμένους.
 τὸν αἰέλουρον κακὸν ἔχοντ' ἔαν ἴδῃς,
 5 κλάεις, ἐγὼ δ' ἥδιστ' ἀποκτείνας δέρω.
 δύναται παρ' ὑμῖν μυγαλῇ, παρ' ἐμοὶ δέ γ' οὔ.

Τιμοκλῆς δ' ἐν Αἴγυπτίοις

πῶς ἂν μὲν οὖν σώσειεν ἱβίς ἢ κύων;
 ὅπου γὰρ εἰς τοὺς ὁμολογουμένους θεοὺς
 10 ἀσεβοῦντες οὐ διδόασιν εὐθέως δίκην,
 τίν' αἰελοῦρου βωμὸς ἐπιτρίψειν ἄν;

56. ὅτι δ' ἥσθιον τὰς ἐγγέλεις καὶ μετὰ τεύτλων
 ἐντυλίξαντες πολὺ μὲν ἔστι καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις
 κωμικοῖς, καὶ Εὐβουλος δέ φησιν ἐν Ἠχοῖ

15 νύμφα ἀπειρόγαμος τεύτλῳ περὶ σῶμα καλυπτὰ
 λευκόχρως παρέσται
 ἔγγελυς, ὦ μέγα μοι μέγα σοι φῶς ἐναργές.

καὶ ἐν Ἰωνί

μετὰ ταῦτα θύννων μεγαλόπλουτ' ἐπεισέπλει
 20 ὑπογάστρι' ὀπτῶν, αἵ τε λιπαροσώματα
 βοιωτῖαι παρῆσαν ἐγγέλεις θεαὶ
 τεῦτλ' ἀμπεχόμεναι.

καὶ ἐν Μηδείᾳ

25 κωπᾶδος· ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεάν.
 ὅτι δὲ καὶ αἱ στρυμόνιαι ἐγγέλεις δι' ὀνόματος ἦσαν
 φησὶν ἐν Θαμύρᾳ Ἀντιφάνης

καὶ σοῦ γ' ἐπώνυμός τις ἐν φήμας βροτῶν
 Θρήκην κατάρδων ποταμὸς ὠνομασμένος
 30 Στρυμῶν, μεγίστας ἐγγέλεις κεκτημένος.

καὶ περὶ τὸν Εὐλέα δὲ ποταμόν, οὗ μνημονεύει Ἀντί-
 μαχος ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις Δέλτοις οὕτως

ἐλθὼν Εὐλλῆος πηγὰς ἐπὶ δινήεντος,
 Δημήτριος ὁ Σκήψιος ἐν ἐκκαιδεκάτῳ τοῦ τρωικοῦ
 διακόσμου ἐγγέλεις φησὶ διαφόρους γίνεσθαι.

57. ΕΛΟΨ. προείρηται μὲν τινα περὶ αὐτοῦ·
 ἀλλὰ καὶ Ἀρχέστρατός φησι τάδε περὶ αὐτοῦ
 5 τὸν δ' ἔλοπ' ἔσθε μάλιστα Συρακούσiais ἐνὶ
 κλειναῖς,

τόν γε κρατιστεύονθ'. οὗτος γὰρ αὖ ἐστὶν ἐκεῖ-
 θεν

τὴν ἀρχὴν γεγονῶς θ' ἦν καὶ ἡ περὶ νήσους,
 10 ἡ περὶ τὴν ἄλλην που ἁλῶ γῆν, ἡ περὶ Κρήτην,
 λεπτὸς καὶ στερεὸς καὶ κυματοπλήξ ἀφικνεῖται.

58. ΕΡΥΘΡΙΝΟΣ. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζώων
 καὶ Σπένσιππος παραπλήσια φησιν εἶναι φάγρον
 ἐρυθρίνον ἥπατον. τὰ παραπλήσια εἴρηκε καὶ Δω-
 15 ρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων. Κυρηναῖοι δ' ὕκην τὸν
 ἐρυθρίνον καλοῦσιν, ὥς Κλείταρχος φησιν ἐν γλώσ-
 σiais.

59. ΕΓΚΡΑΣΙΧΟΛΟΙ. καὶ τούτων μέμνηται Ἀρι-
 στοτέλης ὥς μικρῶν ἰχθυοδίων ἐν τῷ περὶ ζωικῶν.
 20 Δωρίων δὲ ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τῶν ἐγκρασιχόλων ἐν
 τοῖς ἐψητοῖς μέμνηται εἰπὼν οὕτως· ἐψητοὺς εἶναι
 μὲν δεῖ ἐγκρασιχόλους ἢ ἱώπας ἢ ἀθερίνας ἢ κωβιοὺς
 ἢ τριγλίδας μικράς, σηπίδια τε καὶ τευθίδια καὶ καρ-
 κίνια.

301 60. ΕΨΗΤΟΣ. ἐπὶ τῶν λεπτῶν ἰχθυοδίων. Ἀρι-
 στοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ· οὐχ ἐψητῶν λοπάς ἐστίν.
 Ἄρχιππος Ἰχθύσι

καὶ τὴν μὲν ἀφύην καταπέπωκεν ἐντυχῶν
 ἐψητὸς

Εὐπολις Αἰξίν

ὦ Χάριτες, αἵσι μέλουσιν ἐψητοί.

Εὐβουλος ἐν Προσουσίᾳ ἢ Κύκνῳ
 ἀγαπῶν τε καὶ ἐψητὸν ἐν τεύτλοις ἕνα
 διὰ δωδεκάτης ἐψόμενον ἡμέρας ἴδῃ.
 Ἄλεξις ἐν Ἀπεγλανκωμένῳ
 καὶ γὰρ ἐψητοί τινες
 παρῆσαν ἡμῖν δαιδάλεοί πως.
 τὰ γὰρ καλὰ πάντα Δαιδάλου καλοῦσιν ἔργα. καὶ b
 πάλιν
 τῶν οὖν κορακίνων πείραν οὐχὶ λαμβάνεις,
 οὐδὲ τριχίδων, οὐδ' οἷον ἐψητῶν τινῶν;
 πληθυντικῶς δὲ λέγουσιν ἐψητοὺς κατὰ τὸ πλεῖστον.
 Ἀριστοφάνης Δράμασιν ἢ Νιόβῳ
 οὐδὲν μὰ Δί' ἐρῶ λοπάδος ἐψητῶν.
 Μένανδρος Περιινθία
 τὸ παιδίον δ' εἰσῆλθεν ἐψητοὺς φέρον.
 ἐνικῶς δὲ Νικόστρατος ἐν Ἡσιόδῳ
 βεμβράδ' ἀφύην ἐψητόν.
 Ποσειδίππος Ἀποκλειομένη
 ἐψητὸν ἀγοράζειν τινά.
 ἐν δὲ τῇ ἐμῇ Ναυκράτει ἐψητοὺς καλοῦσιν ἰχθύδια c
 ἀπολειπόμενα ἐν ταῖς διώρυξιν, ὅταν ὁ Νεῖλος ὑπο-
 παύηται τῆς πληρώσεως.
 61. ΗΠΑΤΟΣ ἢ ΛΕΒΙΑΣ. Διοκλῆς τοῦτόν φησι
 τῶν πετράων εἶναι. Σπεύσιππος δ' ὅμοιον φάργῳ
 τὸν ἥπατον. ἔστι δὲ μονήρης, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης,
 σαρκόφαγός τε καὶ καρχαρόδους, τὴν χοιρὰν μὲν μέ-
 λας, ὀφθαλμοὺς δὲ μείζονας ἢ καθ' αὐτὸν ἔχων, καρ-
 διάν τρίγωνον λευκήν. Ἀρχέστρατος δ' ὁ τῶν δει-
 πνων λοχαγός φησιν
 καὶ λεβίαν λαβέ, Μόσχε, τὸν ἥπατον ἐν περι- d
 κλύστῳ
 Δήλῳ καὶ Τήνῳ.

62. ΗΛΑΚΑΤΗΝΕΣ. Μνησίμαχος Ἱπποτρόφῳ
 σκόμβρος

θύννος κωβιὸς ἡλακατῆνες.
 εἰσὶ δὲ κητώδεις, ἐπιτήδειοι εἰς ταριχείαν. Μέναν-
 δρος κόλωσί φησι
 κωβιὸς ἡλακατῆνες
 κυνὸς οὐραῖον.

Μνασέας δ' ὁ Πατρεὺς φησιν ἰχθύος δὲ γίνεται καὶ
 ἡσυχίας τῆς ἀδελφῆς γαλῇ καὶ μύραινα καὶ ἡλακατῆν.
 63. ΘΥΝΝΟΣ. τοῦτόν φησιν Ἀριστοτέλης εἰσπλεῖν 10
 εἰς τὸν Πόντον ἐχόμενον τῆς γῆς· ἐν τῷ δεξιῷ ὀφθαλ-
 μῷ βλέπειν, τῷ γὰρ εὐωνύμῳ ἀμβλυωπεῖν. ἔχει δ'
 ὑπὸ τὰ πτερύγια τὸν λεγόμενον οἷστρον. χαίρει δὲ
 ἀλέᾳ· διὸ καὶ πρὸς τὴν ἄμμον πρόσεισι. γίνεται δὲ
 ἐδώδιμος, ὅταν τοῦ οἷστρου παύσῃται. μίσγεται δὲ 15
 μετὰ τὴν φωλείαν, ὥς φησι Θεόφραστος. καὶ ἕως μὲν
 ἂν ἔχῃ μικρὰ τὰ κυήματα, δυσάλωτος, ὅταν δὲ μείζω
 γέννηται, διὰ τὸν οἷστρον ἀλίσκεται. φωλεύει δ' ὁ
 θύννος καίτοι πολυαίματος ὢν. Ἀρχέστρατος δέ
 φησιν 20

ἀμφὶ δὲ τὴν Ιερὰν τε καὶ εὐρύχορον Σάμον ὅψει
 θύννον ἀλίσκόμενον σπουδῇ μέγαν, ὃν καλέου-
 σιν

ὄρκυν', ἄλλοι δ' αὖ κῆτος. τούτου δὲ θεοῖς χρη-
 ὀψωνεῖν ἃ πρόπει ταχέως, καὶ μὴ περὶ τιμῆς ... 25
 302 ἔστι δὲ γενναῖος Βυζαντίῳ ἐν τε Καρύστῳ,
 ἐν Σικελῶν τε κλυτῇ νήσῳ Κεφαλοιδίς ἀμείνους
 πολλῷ τῶνδε τρέφει θύννους καὶ Τυνδαρίς
 ἀκτὴ.

ἂν δέ ποτ' Ἰταλίας Ιερᾶς Ἱππώνιον ἔλθῃς, 30
 ἐρπετὸν εἰς ὕδατος στεφάνους· πολὺ δὲ πολὺ
 πάντων

ἐνταῦθ' εἰσὶν ἄριστοι ἔχουσί τε τέρατα νίκης.
οἱ δ' ἐπὶ τῶνδε τόπων πεπλανημένοι εἰσὶν ἐκεῖ-
θεν

πολλὰ περάσαντες πελάγη βρυχίου διὰ πόντου,
ὥστ' αὐτοὺς ἡμεῖς θηρεύομεν ὄντας ἀώρους. ^b

64. ὠνομάσθη δὲ θύννος ἀπὸ τοῦ θύνειν τε καὶ
ὄρμᾶν. ὀρμητικὸς γὰρ ὁ ἰχθύς διὰ τὸ ἔχειν κατὰ τινα
ᾧραν οἴστρον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ὑφ' οὗ φησιν ὁ Ἀρι-
στοτέλης αὐτὸν ἐξελαύνεσθαι γράφων οὕτως· οἱ δὲ
10 θύννοι καὶ οἱ ξιφίαι οἴστρον περὶ κυνὸς ἐπιτολήν.
ἔχουσι γὰρ ἀμφοτέρωθεν τῆνικαὐτὰ παρὰ τὰ πτερύγια
οἶονεὶ σκολήκιον τὸν καλούμενον οἴστρον, ὅμοιον μὲν ^c
σκορπίῳ, μέγεθος δ' ἡλίκον ἀράχνης. τοῦτο δὲ ποιεῖ
αὐτοὺς ἐξάλλεσθαι οὐκ ἔλαττον τοῦ δελφίνος· καὶ
15 τοῖς πλοίοις πολλάκις ἐμπίπτουσι· καὶ Θεοδορίδας
δέ φησι

θύννοι τε διοιστρήσουσι Γαδείρων ὁρόμον.

Πολύβιος δ' ὁ Μεγαλοπολίτης ἐν τετάρτῃ καὶ τρια-
κοστῇ τῶν ἱστοριῶν περὶ τῆς ἐν Ἰβηρίᾳ Λυσιτανίας
20 χώρας διαλεγόμενός φησιν ὅτι βάλανοί εἰσι κατὰ βά-
θος ἐν τῇ αὐτόθι θαλάττῃ πεφυτευμένοι, ὧν τὸν
καρπὸν σιτουμένους τοὺς θύννους πιαίνεσθαι. διόπερ ^d
οὐκ ἂν ἁμάρτοι τις λέγων ὅς εἰναι θαλαττίους τοὺς
θύννους. εἰσὶ γὰρ οἱ θύννοι οἶον ὅς ἀπὸ τῶν βαλά-
25 νων ἀνξανόμενοι.

65. ἐπαινεῖται δὲ τοῦ ἰχθύος τούτου τὰ ὑπογά-
στρια, ὡς καὶ Εὐβουλός φησιν ἐν Ἰωνί

μετὰ ταῦτα θύννων μεγαλόπλουτ' ἐπεισέπλει
ὑπογάστρι' ὀπτῶν.

30 Ἀριστοφάνης Δημνίαις

οὐκ ἔγγελυν βοιωτίαν, οὐ γλαῦκον, οὐχὶ θύννου
ὑπογάστριον.

Στράτις Ἀταλάντῃ

ὑπογάστριον θύννου τι κάκροκώλιον

^c δραχμῆς ὕειον.

ἐν δὲ Μακεδόσιν ὑπογάστριά θ' ἡδέα θύννων. Ἐρι-
φος Μελιβοία ⁵

ταῦτα γὰρ οἱ πένητες οὐκ ἔχοντες ἀγοράσαι,
ὑπογάστριον θύννακος, οὐδὲ κρανίου
λάβρακος, οὐδὲ γόγγρον, οὐδὲ σηπίας·
ἃς οὐδὲ μάκαρας ὑπερορᾶν οἶμαι θεούς.

ὅταν δὲ καὶ Θεόπομπος ἐν Καλλαίσχρῳ λέγῃ ¹⁰
ἰχθύων δὲ δὴ

ὑπογάστρι' ὦ Δάματρο,

^f παρατηρητέον ὅτι ἐπὶ ἰχθύων μὲν ὑπογάστριον λέ-
γουσι, σπανίως δ' ἐπὶ χοίρων καὶ τῶν ἄλλων ζώων.
ἄδηλον δ' ἐπὶ τίνων ἔταξε τὸ ὑπογάστριον Ἀντιφά- ¹⁵
νης ἐν τῷ Ποντικῷ, ὅταν λέγῃ

ὅστις ὠψώνηκ' ἴσως

τούτους μεγαλείως ταῖς κάκιστ' ἀπολουμέναις
ὑπογάστρι' ἐλθὼν, ὅσα Ποσειδῶν ἀπολέσαι·
τάττειν τε γεννικῶς παρασκευάζεται ²⁰
πλευρὰν μετ' αὐτῶν.

Ἄλεξις δὲ ἐν Ὀδυσσεὶ ὑφαίνοντι καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ
θύννου ἐπαινῶν φησι

καὶ τοὺς ἀλιέας εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ·
ἀπελευθέρων ὀψάρια θηρεύουσί μοι, ²⁵

303 τριχίδια καὶ σηπίδια καὶ φρυκτοὺς τινας.

B. οὗτος πρότερον κεφαλαῖον εἰ θύννου λάβοι,
ἐνόμιζεν ἐγγέλεια καὶ θύννους ἔχειν.

ἐπήνουν δὲ τῶν θύννων καὶ τὰς κλεῖδας καλουμένας,
ὡς Ἀριστοφῶν ἐν Πειρίθῳ ³⁰

καὶ μὴν διέφθαρχαί γε τοῦτον παντελῶς·

^b κλεῖδες μὲν ὀπταὶ δύο παρσκευασμέναι.

B. αἷς τὰς θύρας κλείουσι; A. τοῦ θύννου μὲν οὖν.

B. σεμνὸν τὸ βρῶμα. A. καὶ τρίτη λακωνική.

66. Ἀντίγονος δ' ὁ Καρύστιος ἐν τῷ περὶ λέξεως
τῷ Ποσειδῶνι φησι θύννον θύεσθαι, καθάπερ προεί-
παμεν. Ἡρακλέων δ' ὁ Ἐφέσιος τὸν ὄρκυνόν φησι
λέγειν τοὺς Ἀττικούς. Σώστρατος δ' ἐν δευτέρῳ περὶ
ζῴων τὴν πηλαμύδα θυννίδα καλεῖσθαι λέγει, μείζω
δὲ γινομένην θύννον, ἔτι δὲ μείζονα ὄρκυνον, ὑπερ-
βαλλόντως δὲ αὐξανόμενον γίνεσθαι κῆτος. μνημο-
νεύει δὲ τοῦ θύννου καὶ Αἰσχύλος λέγων

σφύρας δέχεσθαι κάπιχαλκεύειν μύδρος,
ὃς ἀστενακτὶ θύννος ὥς ἠνέσχετο
ἄνανδος.

15 καὶ ἀλλαχοῦ

τὸ σκαιὸν ὄμμα παραβαλὼν θύννου δίκην.
ὥς τοῦ θύννου τῷ σκαιῷ ὀφθαλμῷ οὐ βλέποντος, ὥς
Ἀριστοτέλης εἰρηκεν. Μένανδρος Ἀλιεῦσι
καὶ θάλαττα βορβορώδης, ἣ τρέφει θύννον
μέγαν.

20 καὶ παρὰ Σώφρονι ὁ θυννοθήρας ἐστίν. οὓς ἐνιοὶ
θύννους καλοῦσιν, Ἀθηναῖοι δὲ θυννίδας.

67. ΘΥΝΝΙΣ. τοῦ ἄρρενος ταύτην φησὶ διαφέρειν
ὁ Ἀριστοτέλης τῷ ἔχειν ὑπὸ τῇ γαστρὶ πτερύγιον, ὃ δ
25 καλεῖσθαι ἀθέρα. ἐν δὲ τῷ περὶ ζῴων μορίων διστὰς
αὐτὴν τοῦ θύννου φησὶ τοῦ θέρους τίκτειν περὶ τὸν
ἐκατομβαιῶνα θυλακοειδές, ἐν ᾧ πολλὰ γίνεσθαι
μικρὰ φά. καὶ Σπεύσιππος δ' ἐν δευτέρῳ Ὀμοίων
διίστησιν αὐτὰς τῶν θύννων καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Μού-
30 σαις. Κρατῖνος δ' ἐν Πλούτοις φησὶν

ἐγὼ γάρ εἰμι θυννὶς ἢ μελαιναὶς ἢ
καὶ θύννος ὀρφῶς γλαῦκος ἔγχελυς κύων.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων ἀγελαῖον καὶ ἐκτο-
e πιστικὸν εἶναι τὴν θυννίδα. Ἀρχέστρατος δ' ὁ κίμ-
βιξ φησὶ

καὶ θύννης οὐραῖον ἔχειν, τὴν θυννίδα φωνῶ
τὴν μεγάλην, ἥς μητρόπολις Βυζάντιόν ἐστιν. 5
εἶτα τεμὼν αὐτὴν ὀρθῶς ὀπτησον ἅπασαν,
ἀλσὶ μόνον λεπτοῖσι πάσας καὶ ἐλαίῳ ἀλείψας.
θερμά τ' ἔχειν τεμάχη βάπτων δοριμεῖαν ἐς ἄλ-
μην.

κἂν ξηρὰν ἐθέλῃς ἔσθειν, γενναῖα πέλονται, 10
ἀθανάτοισι θεοῖσι φυὴν καὶ εἶδος ὁμοῖα.

f ἂν δ' ὅξει ῥάνας παραθῇς, ἀπόλωλεν ἐκείνη.
καὶ Ἀντιφάνης δ' ἐν Παιδεραστῇ

τῆς τε βελτίστης μεσαῖον θυννάδος βυζαντίας
τέμαχος ἐν τεύτλου λακιστοῖς κρύπτεται στεγά- 15
σμάσιν.

τῆς θυννίδος τὸ οὐραῖον ἐπαινεῖ καὶ Ἀντιφάνης ἐν
Κουρίδι οὕτως

ὁ δ' ἐν ἀγρῷ τρεφόμενος
θαλάττιον μὲν οὗτος οὐδὲν ἐσθίει, 20
304 πλὴν τῶν παρὰ γῆν, γόγγρον τιν' ἢ νάρκην
τιν' ἢ

θύννης τὰ πρὸς τῆς B. ποῖα; A. τὰ κάτωθεν
λέγω.

B. τούτους φάγοις ἄν; Γ. τοὺς γὰρ ἄλλους νε- 25
νόμικα

ἀνθρωποφάγους ἰχθύς. B. τὸ δεῖνα δ' ἐσθίεις
τουτὶ κακόνωτα πλοῖα. Γ. κωπᾶδας λέγεις.

B. ἀγρίως γε. [παρὰ] λίμνην γὰρ γεωργῶν τυγ- 30
χάνω.

τὰ δ' ἐγγέλεια γράψομαι λιποταξίου.
κομιδῇ γὰρ οὐκ ἦν οὐδαμοῦ.

τούτων τῶν λαμβείων ἓν ἐστιν εὐρεῖν καὶ ἐν Ἀκ-
στρίᾳ καὶ ἐν Ἀγροίκῳ ἢ Βουταλίῳ. Ἰππῶναξ δέ, ^b
ὃν Λυσανίας ἐν τοῖς περὶ λαμβοποιῶν παρατίθεται,
φησὶν

5 ὃ μὲν γὰρ αὐτῶν ἡσυχῇ τε καὶ ῥύβδην
θυρνίδα τε καὶ μυσσωτὸν ἡμέρας πάσας
δαινύμενος, ὥσπερ Λαμψακηνὸς εὐνοῦχος,
κατέφαγε δὴ τὸν κλῆρον· ὥστε χρὴ σκάπτειν
πέτρας ὁρείας σῦκα μέτρια τρώγων

10 καὶ κριθινὸν κόλλιχα δούλιον χόρτον.
μνημονεύει δὲ τῶν θυρνίδων καὶ Στράτις ἐν Καλ-
λιπιδῇ.

68. ΙΠΠΟΤΡΟΙ. Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ ζώων
μορίων τοὺς ἵππους φησὶν ὅτι τίκτειν, καὶ ταῦτα
15 ἐξ ἐλαχίστων μέγιστα γίνεσθαι, ὥς καὶ τὰ τῆς σμυ-
ραίνης· τίκτειν δ' ἕαρος. Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ
ἰχθύων κορύφαιναν καλεῖσθαι φησὶ τὸν ἵππουρον.
Ἰκέσιος δ' ἵππουρεῖς αὐτοὺς προσαγορεύει. μνημο-
νεύει δ' αὐτῶν Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ

20 κῶξυρυγχοὶ ῥαφίδες ἵππουροὶ τε καὶ χρουσό-
φρουες.

Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ τὴν φύσιν τοῦ ἰχθύος
διηγούμενος συνεχές φησιν αὐτὸν ἐξάλλεσθαι, διὸ ^d
καὶ ἄρνευτὴν ὀνομάζεσθαι. λέγει δὲ οὕτω περὶ αὐτοῦ

25 ἢ μέγαν συνόδοντα ἢ ἄρνευτὴν ἵππουρον.

Ἀρχέστρατος δέ φησιν

ἵππουρος δὲ καρύστιός ἐστιν ἄριστος·

ἄλλως τ' εὖοπον σφόδρα χωρίον ἐστὶ Κάρυστος.

Ἐπαίνετος δ' ἐν Ὀφαρτυτικῷ κορύφαιναν αὐτόν φη-
30 σιν ὀνομάζεσθαι.

69. ΙΠΠΟΣ. μήποτε τούτους ἱππίδια καλεῖ Ἐπί- ^e
χαρμος ὅταν λέγῃ

κορακῖνοι δὲ κοριοειδέες

πίονες, χίππιδια λεῖα, ψύχει ἀπαλοκουρίδες.

Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ

ἢ σκάρον ἢ κῶθον τροφίην καὶ ἀναιδέα λίην,

χάννους τ' ἐγγέλνās τε καὶ εἰναλίην πυτίνην, ⁵

ἢ μύας ἢ ἵππους ἢ γλαύκην κορύδυλιν.

μνημονεύει αὐτοῦ καὶ Ἀντίμαχος ὁ Κολοφώνιος ἐν
τῇ Θηβαίδι λέγων οὕτως

ἢ ὕκην ἢ ἵππον ἢ ὃν κίχλην καλέουσιν.

70. ΙΟΥΛΙΔΕΣ. περὶ τούτων Δωρίων ἐν τῷ περὶ ¹⁰
ἰχθύων φησὶν Ἰουλίδας ἔπειν μὲν ἐν ἄλμῃ, ὅπταν δ'
ἐπὶ τηγάνου. Νουμήνιος δέ

κεῖνο δὲ δὴ σκέπτοιο, τό κεν καὶ ἰουλίδα μάργον

πολλὸν ἀποτρωπῶτο καὶ ἰοβόλον σκολόπενδραν.

ἰούλους δ' ὁ αὐτὸς ὀνομάζει τὰ ἔντερα τῆς γῆς διὰ ¹⁵
τούτων

305 καὶ δὲ σύ γε μνήσαιο δελείατος ὅτι παρ' ἄκρα

δήεις αἰγριαλοῖο γεώλοφα, τοὶ μὲν ἰουλοι

κέκληνται μέλανες γαιηφάγοι, ἔντερα γαίης.

ἢ καὶ ἐρπίλλας δολιχήποδας, ὅπποτε πέτραι ²⁰

ἀμμώδεις κλύζονται ἐπ' ἄκρῃ κύματος ἀγῇ·

ἔνθεν ὀρύξασθαι θέμεναί τ' εἰς ἄγρος ἀολλεῖς.

71. ΚΙΧΛΑΙ καὶ ΚΟΣΣΥΦΟΙ. διὰ τοῦ ἡ Ἀττικοὶ

^b κίχλην λέγουσι. καὶ ὁ λόγος οὕτως ἔχει. τὰ γὰρ εἰς

λα λήγοντα θηλυκὰ πρὸ τοῦ λ ἕτερον λ ἔχει, σκύλλα ²⁵

σκίλλα κόλλα βδέλλα ἄμιλλα ἄμαλλα· τὰ δὲ εἰς λη

οὐκ ἔτι, ὁμίχλη φύτλη γενέθλη αἶγλη τρώγλη. ὁμοίως

οὖν καὶ τρίγλη. Κρατῖνος

τρίγλην εἰ μὲν ἐδηδοκοίῃ ὕ τένθου τινὸς ἀνδρός.

Διοκλῆς δ' ἐν πρώτῳ Ὑγρινῶν οἱ δὲ πετραῖοι (φησὶ) ³⁰

καλούμενοι μαλακόσαρκοι, κόσσυφοι κίχλαι πέρκα

κωβιοὶ φυνκίδες ἀλφηστικός. Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευ-
τικῷ

γλαύκους ἢ ὀρφῶν ἔναλον γένος ἢ μελάγχρων c
κόσσυφον ἢ κίχλας ἀλειιδέας.

5 Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ
βαμβραδόνες τε καὶ κίχλαι λαγοὶ δράκοντες τ'
ἄλκιμοι.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζῳικῶν καὶ τὰ μὲν μελα-
νόστικτα ὥσπερ κόσσυφος, τὰ δὲ ποικιλόστικτα ὥσπερ
10 κίχλη. Παγκράτης δ' ὁ Ἀρκὰς ἐν Ἔργοις θαλαττίοις
τὴν κίχλην πολλοῖς ὀνόμασι φησι καλεῖσθαι
οἷς ἤδη κίχλην οἰνώδεα, τὴν καλαμῆς
σαῦρον κικλήσκουσι καὶ αἰολίην, ὀρφίσκον, d
πιότατον κεφαλῇ.

15 Νίκανδρος δ' ἐν τετάρτῳ Ἐτεροιοιμένων φησὶν
ἢ σκάρον ἢ κίχλην πολυώνυμον.

72. ΚΑΠΡΟΣ καὶ ΚΡΕΜΤΣ. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ
περὶ ζῳῶν φησὶ τὰ δὲ ἀνόδοντα καὶ λεία ὡς ῥαφίς.
καὶ τὰ μὲν λιθοκέφαλα ὡς κρέμυς, τὰ δὲ σκληρότατα
20 τραχύδεσμα ὡς κάπρος. καὶ τὰ μὲν δίραβδα ὥσπερ
σεσερίνος, τὰ δὲ πολύραβδα καὶ ἐρυθρόγραμμα ὡς
σάλπη. τοῦ δὲ κάπρου μνημονεύει καὶ Δωρίων καὶ e
Ἐπαίνετος. Ἀρχέστρατος δέ φησιν

25 αὐτὰρ ἐς Ἀμβρακίαν ἐλθὼν εὐδαίμονα χώραν,
τὸν κάπρον ἂν ἐσίδης ὦνοῦ καὶ μὴ κατάλειπε,
κἂν ἰσόχρυσος ἔη, μὴ σοι νέμεσις καταπνεύσῃ
δεινὴ ἀπ' ἀθανάτων. τὸ γὰρ ἔστιν νέκταρος
ἄνθος.

τούτου δ' οὐ θέμις ἐστὶ φαγεῖν θνητοῖσιν ἅπα-
30 σιν,

οὐδ' ἐσιδεῖν ὅσσοισιν, ὅσοι μὴ πλεκτὸν ὕφασμα f
σχοίνου ἐλειοτρόφου κοῖλον χεῖρεσσιν ἔχοντες

εἰώθασι δονεῖν ψήφους αἰθῶνι λογισμῷ.

ἄρθρων μηλείων ἐπὶ γῆν δωρήματα βάλλων.

73. ΚΙΘΑΡΟΣ. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζῳῶν ἢ
περὶ ἰχθύων ὁ κίθαρος (φησὶ) καρχαρόδους μονήρης
φρυκοφάγος τὴν γλῶτταν ἀπολελυμένος καρδίαν 5
λευκὴν ἔχων καὶ πλατεῖαν. Φερεκράτης Δουλοδι-
δασκάλῳ

306 κίθαρος γεγενῆσθαι κἀγοράζειν κίθαρος ὦν.

B. ἀγαθόν γ' ὁ κίθαρος καὶ πρὸς Ἀπόλλωνος
πάνυ 10

ἐκεῖνο θράττει μ', ὅτι λέγουσιν, ὦ γαθή,
ἔνεστιν ἐν κιθάρῳ τι κακόν.

Ἐπίχαρμος Ἡβας γάμῳ

ἦν δ' ὑαινίδες τε βούγλωσσοί τε καὶ κίθαρος
ἐνῆς. 15

ὅτι δὲ διὰ τὸ ὄνομα ἱερὸς εἶναι νενόμισται τοῦ Ἀπόλ-
λωνος εἶρηκεν Ἀπολλόδωρος. Καλλίας δὲ ἢ Διοκλῆς
Κύκλωσι

κίθαρος ὁπτός καὶ βατὶς θύννου τε κεφάλαιον
τοδί. 20

ὁ δ' Ἀρχέστρατος ἐν τῇ Ἠδυπαθείᾳ

b κίθαρον δὲ κελεύω,

ἂν μὲν λευκὸς ἔῃ [χροιὴν] στερεός τε πεφύκη,
ἔψειν εἰς ἄλμην καθαρὰν καὶ φύλλα καθέντα·
ἂν δ' ἢ πυρρὸς ἰδεῖν καὶ μὴ λίαν μέγας, ὅπταν 25
ὀρθῇ κεντήσαντα δέμας νεοθῆγι μαχαίρᾳ,
καὶ πολλῷ τυρῷ καὶ ἐλαίῳ τοῦτον ἄλειψε·
χαίρει γὰρ δαπανῶντας ὀρῶν, ἔστιν δ' ἀκό-
λαστος.

74. ΚΟΡΑΥΛΟΣ. τοῦτον Ἀριστοτέλης φησὶν ἀμ- 30
c φίβιον εἶναι καὶ τελευτᾶν ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἀνανθέντα.
Νουμήνιος δὲ ἐν Ἀλιευτικῷ κούρυνλον αὐτὸν καλεῖ

τοῖσί κεν ἄρμενα πάντα, παροπλίσσαιο δὲ μῦρα,
κούρυνλον ἢ πειρήνα ἢ εἰναλίην ἔρπιλλαν.
μέμνηται δὲ καὶ κορδυλίδος ἐν τούτοις
ἢ μύας ἢ ἵππους ἢ γλαύκην κορύδυνιν.

5 75. ΚΑΜΜΟΡΟΙ. Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ
ἔτι δὲ ποτιτούτοις βῶκες σμαρίδες ἀφύαι κάμ-
μοροι.

καὶ Σώφρων δ' ἐν γυναικείοις μίμοις αὐτῶν μέμνη-
ται. ἔστι δὲ καρίδων γένος, καὶ ὑπὸ Ῥωμαίων οὕτως d
καλοῦνται.

76. ΚΑΡΧΑΡΙΑΙ. Νουμήνιος ὁ Ἡρακλεώτης ἐν
τῷ Ἀλιευτικῷ φησὶν

ἄλλοτε καρχαρίην, ὅτε δὲ ῥόθιον ψαμαθίδα.
Σώφρων Θυννοθήρα ἅ δὲ γαστήρ ὑμέων καρχαρίας,
15 ὅκκα τινὸς δῆσθε. Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος ἐν Γλώσ-
σαις τὸν καρχαρίαν καλεῖσθαι φησι καὶ λάμιαν καὶ
σκύλλαν.

77. ΚΕΣΤΡΕΤΣ. Ἰκέσιός φησι τῶν δὲ καλουμέ-
νων λευκίσκων πλεονά ἐστιν εἶδη. λέγονται γὰρ οἱ e
20 μὲν κέφαλοι, οἱ δὲ κεστρεῖς, ἄλλοι δὲ χελλῶνες, οἱ δὲ
μυξῖνοι. ἄριστοι δ' εἰσὶν οἱ κέφαλοι καὶ πρὸς τὴν
γεῦσιν καὶ πρὸς τὴν εὐχυλίαν. δεῦτεροι δ' εἰσὶ τού-
των οἱ λεγόμενοι κεστρεῖς, ἥσσονες δ' οἱ μυξῖνοι.
καταδεέστεροι δὲ πάντων οἱ χελλῶνες οἱ λεγόμενοι
25 βάκχοι. εὐχυλοι δ' εἰσὶ σφόδρα καὶ οὐ πολὺτροφοί
καὶ εὐέκκριτοι. Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τῶν
κεστρέων τὸν μὲν θαλάττιον ἐκτίθεται, τὸν δὲ ποτά-
μιον οὐ δοκιμάζει, εἶδη δὲ τοῦ θαλαττίου κέφαλον
καὶ νῆστιν. τὸν δὲ κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ κεστρέως f
30 ἐχίνον σφόνδυλον ὀνομάζει. διαφέρειν τέ φησι κε-
φάλου κεφαλῖνον, ὃν καὶ βλεψίαν καλεῖσθαι. Ἀρι-
στοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ μορίων ἄρχονται δὲ (φησὶ)

κύειν τῶν κεστρέων οἱ μὲν χελλῶνες Ποσειδεῶνος
μηνὸς καὶ ὁ σαργὸς καὶ ὁ μύξος καλούμενος καὶ ὁ κέ-
φαλος. κύουσι δὲ τριάκοντα ἡμέρας. ἐνιοὶ δὲ τῶν
κεστρέων οὐ γίνονται ἐκ συνδυασμοῦ, ἀλλὰ φύονται
307 ἐκ τῆς ἰλῦος καὶ τῆς ἄμμου. ἐν δ' ἄλλοις φησὶν ὁ 5
Ἀριστοτέλης ὁ κεστρεὺς καρχαρόδους ὧν οὐκ ἀλλη-
λοφαγεῖ, ἅτε δὴ οὐδ' ὅλως σαρκοφαγῶν. ἔστι δὲ ὁ
μὲν τις κέφαλος ὁ δὲ χελλῶν ὁ δὲ φεραῖος. καὶ ὁ μὲν
χελλῶν πρὸς τῇ γῇ νέμεται, ὁ δὲ φεραῖος οὐ. καὶ
τροφῇ χρῆται ὁ μὲν φεραῖος τῇ ἀφ' αὐτοῦ γενομένη 10
μύξῃ, ὁ δὲ χελλῶν ἄμμῳ καὶ ἰλύι. λέγεται δὲ καὶ ὅτι
τὸν γόνον τῶν κεστρέων οὐδὲν τῶν θηρίων κατε-
σθίει, ἐπεὶ οἱ κεστρεῖς οὐδένα τῶν ἰχθύων. Εὐθύ-
b δημος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ταρίχων εἶδη κε-
στρέων εἶναι κέφαλον καὶ σφηνέα καὶ δακτυλέα. καὶ 15
κεφάλους μὲν λέγεσθαι διὰ τὸ βαρυτέραν τὴν κεφα-
λὴν ἔχειν, σφηνέας δὲ ὅτι λαγαροὶ καὶ τετράγωνοι.
τὰ δὲ τῶν δακτυλέων τὸ πλάτος ἔχει ἔλασσον τῶν
δυοῖν δακτύλων. θαυμαστοὶ δ' εἰσὶ τῶν κεστρέων
οἱ περὶ Ἀβδηρα ἀλίσκόμενοι, ὥς καὶ Ἀρχέστρατος 20
εἶρηκε, δεῦτεροι δὲ οἱ ἐκ Σινώπης.

78. καλοῦνται δὲ οἱ κεστρεῖς ὑπὸ τινων πλωῖτες,
ὥς φησι Πολέμων ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ ποτα-
μῶν. καὶ Ἐπίχαρμος δ' ἐν Μούσαις οὕτως αὐτοὺς
ὀνομάζει

c αἰολίαι πλωῖτές τε κυνόγλωσσοί τ', ἐνῆν δὲ 25
σκιαθίδες.

Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ περὶ ζώων ἡθῶν καὶ βίων φη-
σὶν ὅτι ζῶσιν οἱ κεστρεῖς, καὶ ἀφαιρεθῶσι τὰς κέρ-
κους. ἀπεσθίεται δ' ὁ μὲν κεστρεὺς ὑπὸ λάβρακος, 30
ὁ δὲ γόγγρος ὑπὸ μυραίνης. ἡ δὲ λεγομένη παροι-
μία κεστρεὺς νηστεύει ἐπὶ τῶν δικαιοπραγούντων

ἀκούεται, ἐπειδὴ οὐ σαρκοφαγεῖ ὁ κεστρεύς. Ἀναξί-
λας ἐν Μονοτρόπῳ Μάτωνα τὸν σοφιστὴν ἐπὶ γασ-
στριμαργίᾳ διαβάλλων φησί

τοῦ κεστρέως κατεδήδοκεν τὸ κρανίον
ἀναρπάσας Μάτων, ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι.

ὁ δὲ καλὸς Ἀρχέστρατός φησι
κεστρέα δ' Αἰγίνης ἐξ ἀμφιρύντης ἀγόραζε,
ἀνδράσι τ' ἀστείοισιν ὁμιλήσεις.

Διοκλῆς Θαλάττῃ ἄλλεται δ' ὑφ' ἡδονῆς κεστρεύς.
79. ὅτι δὲ εἶδος κεστρέων οἱ νήστες Ἀρχιππος
Ἡρακλεῖ γαμοῦντί φησι νήστες κεστρέας, κεφάλους.
Ἀντιφάνης Λάμπωνι
κεστρεῖς ἔχων ἄλλ' οὐ στρατιώτας τυγχάνεις
νήστες.

15 Ἀλεξίς Φρυγί
ἐγὼ δὲ κεστρεύς νῆστις οἴκαδ' ἀποτρέχω.

Ἀμειψίας Ἀποκοτταβίζουσιν
ἐγὼ δ' ἰὼν πειράσομαι

εἰς τὴν ἀγορὰν ἔργον λαβεῖν. Β. ἦτιον γὰρ οὖν
20 νῆστις καθάπερ κεστρεύς ἀκολουθήσεις ἐμοί.

Εὐφρων Αἰσχρᾷ
Μίδας δὲ κεστρεύς ἐστι νῆστις περιπατεῖ.

Φιλήμων Συναποθυήσκουσιν
ἡγόρασα νῆστιν κεστρέ' ὅπτιον οὐ μέγαν.

25 Ἀριστοφάνης Γηρυτιάδῃ
ἄρ' ἔνδον ἀνδρῶν κεστρέων ἀποικία;
ὥς μὲν γὰρ εἰσι νήστιδες γινώσκετε.

Ἀναξανδρίδης Ὀδυσσεῖ
τὰ πόλλ' ἄδειπνος περιπατεῖ, κεστρεῖνός ἐστι
30 νῆστις.

Εὐβουλος Ναυσικάᾳ
ὅς νῦν τετάρτην ἡμέραν βαπτίζεται,

νῆστιν πονηροῦ κεστρέως τρίβων βίον.

80. τούτων ποτὲ λεχθέντων ἐπὶ τῷ καλῷ τούτῳ
ὄψω τῶν κυνικῶν τις ἐσπέριος ἐλθὼν ἔφη, ἄνδρες
φίλοι, μὴ καὶ ἡμεῖς νηστείαν ἄγομεν θεσμοφορίων
τὴν μέσην, ὅτι δίκην κεστρέων νηστεύομεν. ὥς γὰρ
ὁ Δίφιλος φησιν ἐν Αἰμυνίαις
οὔτοι δεδαιπνήκασιν· ὁ δὲ τάλας ἐγὼ
308 κεστρεύς ἂν εἶην ἔνεκα νηστείας ἄκρας.

ὑπολαβὼν δὲ Μυρτίλος

καὶ στήτ' ἐφεξῆς,

ἔφη, κατὰ τὸν Θεοπόμπου Ἡδυχάρην,

κεστρέων νῆστις χορός,

λαχάνοισιν ὥσπερ χῆνες ἐξενισμένοι.

οὐ πρότερον γὰρ τινος μεταλήψεσθε, ἕως ἂν ἡ ὑμεῖς
ἢ ὁ συμμαθητὴς ὑμῶν Οὐλπιανὸς εἴπητε διὰ τί νῆστις
μόνος τῶν ἰχθύων ὁ κεστρεύς καλεῖται. καὶ ὁ Οὐλ-
πιανὸς ἔφη ὅτι οὐδὲν δέλεαρ ἐσθίει ἔμψυχον, καὶ
ἀνελκυσθεὶς δὲ οὐ δελεάζεται οὔτε σαρκὶ οὔτ' ἄλλῳ
b τινὶ ἐμψύχῳ, ὥς Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ, φάσκων ὅτι μὴ
νῆστις ὦν φαῦλός ἐστι, καὶ ὅτι, ἐὰν φοβηθῇ, κρύπτει
20 τὴν κεφαλὴν, ὥς τὸ πᾶν κρύπτων σῶμα. Πλάτων τε
ἐν Ἑορταῖς φησιν

ἐξιόντι γὰρ

ἄλιεὺς ἀπήντησεν φέρον μοι κεστρέας·

ἰχθῦς ἀσίτους τοὺς πονηροὺς ἡγέ μοι.

σὺ δέ μοι εἰπέ, ὦ Θετταλὸν πάλαισμα Μυρτίλε, διότι
οἱ ἰχθύες ὑπὸ τῶν ποιητῶν ἔλλοπες καλοῦνται. καὶ
ὅς, ἦτοι διὰ τὸ ἄφωνοι εἶναι· βούλονται γὰρ κατὰ
c τὴν ἀναλογίαν ἔλλοπές τινες εἶναι διὰ τὸ εἰργεσθαι
φωνῆς. ἐστὶ γὰρ τὸ μὲν ἔλλεσθαι εἰργεσθαι, ἢ δὲ ὄψ
30 φωνή. καὶ γὰρ τοῦτ' ἀγνοεῖς, ἔλλοψ τις ὦν. ἐγὼ δέ,

κατὰ τὸν σοφὸν Ἐπίχαρμον, μηδὲν ἀποκριναμένου
τοῦ κυνός,

τὰ πρὸ τοῦ δὴ ἄνδρες ἔλεγον, εἰς ἐγὼν ἀποχρέω·
καὶ φημί, ἔλλοπες διὰ τὸ εἶναι λεπιδωτοί. λέξω δὲ καὶ
5 μὴ προβληθέντος διὰ τί οἱ πυθαγορικοὶ τῶν μὲν ἄλ-
λων ἐμψύχων μετρίως ἄπτονται, τινὰ δὲ καὶ θύοντες,
ἰχθύων μόνων οὐ γέγονται τὸ παράπαν· ἢ διὰ τὴν
ἐχεμυθίαν; ὅσιον γὰρ ἡγοῦνται τὴν σιωπὴν. ἐπεὶ d
οὖν καὶ ὑμεῖς, ὦ Μολοττικοὶ κύνες, πάντα μὲν σιω-
10 πᾶτε πυθαγορίζετε δ' οὐ, ἡμεῖς μὲν ἄλλους ἰχθυολο-
γῆσομεν.

81. ΚΟΡΑΚΙΝΟΣ. οἱ μὲν θαλάττιοι (φησὶν Ἰκέ-
σιος) ὀλιγότροφοι καὶ εὐέκκριτοι, εὐχυλία δὲ μέσοι.
Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζώων μορίων συμβαίνειν
15 μὲν φησι σχεδὸν πᾶσι τοῖς ἰχθύσι ταχεῖαν γίνεσθαι
τὴν αὖξησιν, οὐχ ἥκιστα δὲ κορακίνῳ. τίκτει δὲ πρὸς
τῇ γῇ καὶ τοῖς βρυώδεσι καὶ δασέσι. Σπένσιππος δ'
ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων ἐμφερεῖς φησὶν εἶναι μελάνουρον e
καὶ κορακῖνον. Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ φησι

20 ῥηιδίως ἔλκοιτο καὶ αἰολίην κορακῖνον.
μήποτ' οὖν καὶ οἱ παρ' Ἐπιχάρμῳ αἰολίαί λεγόμενοι
ἐν Μούσαις κορακῖνοί εἰσιν. φησὶ γάρ

αἰολίαί πλωτές τε κυνόγλωσσοί τε.

ἐν δὲ Ἡβας γάμῳ καὶ τῶν αἰολιῶν μνημονεύει ὡς
25 διαφορῶν

μύες [ἄμ'] ἀλφησταί τε κορακῖνοί τε κοριοειδέες,
αἰολίαί πλωτές τε κυνόγλωσσοί τε.

Εὐθύδημος δ' ἐν τῷ περὶ ταρίχων τὸν κορακῖνόν
φησιν ὑπὸ πολλῶν σαπέρδην προσαγορεύεσθαι.

30 ὁμοίως δ' εἴρηκε καὶ Ἡρακλέων ὁ Ἐφέσιος, ἔτι δὲ f
Φιλότιμος ἐν Ὁψαρτυτικῷ. ὅτι δὲ καὶ πλατίστακος
καλεῖται ὁ σαπέρδης, καθάπερ καὶ ὁ κορακῖνος, Παρ-

μένων φησὶν ὁ Ῥόδιος ἐν πρώτῳ μαγειρικῆς διδασκα-
λίας. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Τελμησσεῦσι ἑμελινοπτε-
ρύγων ἔφη ἑκορακίνων. ὑποκοριστικῶς δὲ ὠνόμα-
σεν αὐτοὺς Φερεκράτης ἐν Ἐπιλήσμονι

309 τοῖς σοῖσι συνὼν κορακινιδίοις
καὶ μαινιδίοις.

Ἄμφις δ' ἐν Ἰαλέμῳ

ὅστις κορακῖνον ἐσθίει θαλάττιον

γλαύκον παρόντος, οὗτος οὐκ ἔχει φρένας.

οἱ δὲ νειλῶται κορακῖνοι ὅτι γλυκεῖς καὶ εὐσαρκοὶ ἔτι 10
δὲ ἡδεῖς, οἱ πεπειραμένοι ἴσασιν. ὠνομάσθησαν δὲ
διὰ τὸ διηνεκῶς τὰς κόρας κινεῖν καὶ οὐδέποτε παύε-
σθαι. καλοῦσι δ' αὐτοὺς οἱ Ἀλεξανδρεῖς πλάτακας,
ἀπὸ τοῦ περιέχοντος.

82. ΚΤΗΡΙΝΟΣ. τῶν σαρκοφάγων καὶ οὗτος, ὡς 15
b Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ, καὶ συναγελαστικῶν. τὴν δὲ
γλῶττιαν οὐχ ὑπὸ τῷ στόματι, ἀλλ' ὑπὸ τὸ στόμα κέ-
κτηται. Δωρίων δ' αὐτὸν ἐν τοῖς λιμναίοις καὶ ποτα-
μίοις καταλέγων γράφει οὕτως ἑλεπιδωτόν, ὃν κα-
λοῦσιν τινες κυρῖνον. 20

83. ΚΩΒΙΟΙ. πολύχυλοι, ὡς φησὶν Ἰκέσιος, εὐ-
στομία διαφέροντες εὐέκκριτοι ὀλιγότροφοι καὶ κακό-
χυμοι. διαφέρουσι δὲ εὐστομία οἱ λευκότεροι τῶν
μελάνων. ἢ δὲ τῶν χλωρῶν κωβιῶν σὰρξ χαννοτέρα
ἐστὶ καὶ ἀλιπεστέρα· καὶ χυλὸν ἐλάττονα καὶ λεπτό- 25
c τερον ἐναφιάσι· τροφιμώτεροι δ' εἰσὶ διὰ τὸ μέγεθος.
Διοκλῆς φησὶ τοὺς πετραίους αὐτῶν μαλακοσάρκους
εἶναι. Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ κώθους αὐτοὺς
καλεῖ

ἢ σκάρου ἢ κῶθον τροφίην καὶ ἀναιδέα λίην. 30
καὶ Σώφρων ἐν τῷ Ἀγροιώτῃ κῶθωνοπλύνται φησί,
καὶ τὸν τοῦ θυνοθήρα δὲ υἱὸν ἴσως ἀπὸ τούτου Κω-

θωνίαν προσηγόρευσε. Σικελιῶται δ' εἰσὶν οἱ τὸν
κωβιὸν κώθωνα καλοῦντες, ὡς Νίκανδρός φησιν ὁ
Κολοφώνιος ἐν ταῖς Γλώσσαις καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν
τοῖς περὶ Σώφρονος. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ d
κωβιοὺς ὀνομάζει

τρογόνες τ' ὀπισθόκεντροι καὶ μάλ' ἄνδροι κω-
βιοί.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Τίμωνι ἐπαινῶν τοὺς κωβιοὺς καὶ
ὀπόθεν εἰσὶ κάλλιστοι δηλοῖ διὰ τούτων

10 ἤκω πολυτελῶς ἀγοράσας εἰς τοὺς γάμους,
λιβανωτὸν ὀβολοῦ τοῖς θεοῖς καὶ ταῖς θεαῖς
πάσαισι, τοῖς δ' ἤρωσι τὰ ψαῖστ' ἀπονέμων.
ἡμῖν δὲ τοῖς θνητοῖς ἐπριάμην κωβιοὺς.
ὡς προσβαλεῖν δ' ἐκέλευσα τὸν τοιχωρῦχον,
15 τὸν ἰχθυοπώλην, προστίθηναι, φησί, σοὶ
τὸν δῆμον αὐτῶν· εἰσὶ γὰρ φαληριοί.
ἄλλοι δ' ἐπώλουν, ὡς ἔοικ', ὀτρυνικούς.

Μένανδρος Ἐφεσίῳ

τῶν ἰχθυοπωλῶν ἀρτίως τις τεττάρων
20 δραχμῶν ἐτίμα κωβιοὺς. B. [πολλοῦ] σφόδρα.
ποταμίων δὲ κωβίων μνημονεύει Δωρίων ἐν τῷ περὶ
ἰχθύων.

84. ΚΟΚΚΥΓΕΣ. Ἐπίχαρμος

κάγλαοὶ κόκκυγες, οὓς παρσχίζομες
25 πάντας, ὅπτι' ἄντες δὲ χάδύνοντες αὐτοὺς χναύομες. f
καὶ Δωρίων δὲ φησι δεῖν αὐτοὺς ὅπτι' ἄν παρσχίσαν-
τας κατὰ ῥάχιν καὶ παρηδύνειν χλόη τυρῶ ῥοὶ σιλφίῳ
ἀλλ' ἐλαίῳ· στρέφοντα δὲ ἀλείφειν καὶ ὑποπάσσειν ἀλλ'
ὀλίγῳ, ἀφελόντα δὲ ὄξει ῥᾶναι. ἐρυθρὸν δ' αὐτὸν
30 καλεῖ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος Νουμήριος οὕτως
ἄλλοτ' ἐρυθρὸν
κόκκυγ' ἢ ὀλίγας πεμφηρίδας, ἄλλοτε σαῦρον.

310 85. ΚΥΩΝ ΚΑΡΧΑΡΙΑΣ. περὶ τούτων φησὶν Ἀρ-
χέστρατος ὁ τῶν ὀψοφάγων Ἡσίοδος ἢ Θεόγνις. ἦν
δὲ καὶ ὁ Θεόγνις περὶ ἡδυπάθειαν, ὡς αὐτὸς περὶ
αὐτοῦ φησὶ διὰ τούτων

τῆμος δ' ἥελιος μὲν ἐν αἰθέρι μώνυχας ἵππους 5
ἄρτι παραγγέλλοι μέσσαντον ἡμᾶρ ἔχων,
δείπνου δὲ λήγοιμεν ὅσου τινὰ θυμὸς ἀνώγοι,
παντοίων ἀγαθῶν γαστρὶ χαριζόμενοι.

b χέρνιβα δ' αἶψα θύραζε φέροι στεφανώματα δ'
εἶσω 10

εὐειδῆς ῥαδινῆς χερσὶ Λάκαινα κόρη.
οὐδὲ τὸ παιδεραστεῖν ἀπαναίνεται ὁ σοφὸς οὗτος.
λέγει γοῦν

εἰ θεῖης Ἀκάδημε ἐφίμερον ὕμνον αἰεῖδεν,
ἄθλον δ' ἐν μέσῳ παῖς καλὸς ἄνθος ἔχων 15
σοὶ τ' εἶη καὶ ἐμοὶ σοφίης πέρι δηριόωσιν,
γνοίης χ' ὅσσον ὄνων κρέσσονες ἡμίονοι.

ὁ δ' οὖν Ἀρχέστρατος ἐν ταῖς καλαῖς ταύταις ὑπο-

c θήκαις παραινεῖ

ἐν δὲ Τορωναίων ἄσται τοῦ καρχαρία χρῆ 20
τοῦ κυνὸς ὀψωνεῖν ὑπογράφτρια κοῖλα κάτῳθεν.
εἶτα κυμίνῳ ταῦτα πάσας ἀλλ' μὴ συχνῶ ὅπτα·
ἄλλο δ' ἐκεῖσε, φίλη κεφαλὴ, μηδὲν προσ-
ενέγκης,

εἰ μὴ γλανκὸν ἔλαιον. ἐπειδὰν δ' ὅπτα γένηται 25
ἤδη, τριμμάτιόν τε φέρειν καὶ ἐκεῖνα μετ'
αὐτοῦ.

ὅσσα δ' ἂν ἐν λοπάδος κοίλῃς πλευρώμασιν
ἔψης,

d μῆθ' ὕδατος πηγὴν . . μῆτ' οἰνινον ὄξος 30
συμμίξης, ἀλλ' αὐτὸ μόνον κατάχευον ἔλαιον
αὐχμηρὸν τε κύμινον, ὁμοῦ δ' εὐώδεα φύλλα.

ἔψε δ' ἐπ' ἀνθρακίῃς φλόγα τούτοις μὴ προσ-
ενεγκών,

καὶ κίνει πυκινῶς, μὴ προσκαυθέντα λάθῃ σε.

ἀλλ' οὐ πολλοὶ ἴσασι βροτῶν τόδε θεῖον ἔδεσμα,

οὐδ' ἔσθειν ἐθέλουσιν ὅσοι κεφαττελεβώδη 5

ψυχὴν κέκτηνται θνητῶν εἰσὶν τ' ἀπόπληκτοι,

ὥς ἀνθρωποφάγου τοῦ θηρίου ὄντος. ἅπας δὲ

ἰχθὺς σάρκα φιλεῖ βροτέην, ἂν που περικύρσῃ.

τούτου τοῦ ἰχθύος μέρος ἐστὶ καὶ ὁ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων

10 καλούμενος θυρσίων, ἥδιστος ὦν καὶ τρυφερώτατος.

86. ΛΑΒΡΑΚΕΣ. οὗτοι, ὥς Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ,

μονήρεις εἰσὶ καὶ σαρκοφάγοι. γλῶσσαν δ' ἔχουσιν

ὀστώδη καὶ προσπεφυκυῖαν, καρδίαν τρίγωνον. ἐν

δὲ πέμπτῳ ζώων μορίῳν τίττειν αὐτούς, καθάπερ f

15 τοὺς κεστρεῖς καὶ χρυσόφρουας, μάλιστα οὐ ἂν ποταμοὶ

ῥέωσι. τίκτουσι δὲ χειμῶνος καὶ τίκτουσι δῖς. Ἰκέσιος

δέ φησιν ὅτι οἱ λάβρακες εὐχυλοὶ εἰσι καὶ οὐ πολύ-

τροφοί, πρὸς δὲ τὴν ἔκκρισιν ἥσσουνες, εὐστομία δὲ

πρῶτοι κρίνονται. ὠνομάσθη δ' ὁ ἰχθὺς παρὰ τὴν

20 λαβρότητα. λέγεται δὲ ὅτι καὶ συνέσει τῶν ἄλλων

ἰχθύων διαφέρει, ἐπινοητικὸς ὦν τοῦ διασώζειν ἑαυ-

τόν. διὸ καὶ ὁ κωμωδιοποιὸς Ἀριστοφάνης φησί

λάβραξ ὁ πάντων ἰχθύων σοφώτατος. 311

Ἀλκαῖος δ' ὁ μελοποιὸς μετέωρόν φησιν αὐτὸν νήχε-

25 σθαι. ὁ δὲ σοφὸς Ἀρχέστρατος

λάμβανε δ' ἐκ Γαίσωνος, ὅταν Μίλητον ἴκηαι,

κεστρεῖα τὸν κέφαλον καὶ τὸν θεόπαιδα λάβρακα.

εἰσὶ γὰρ ἐνθάδ' ἄριστοι· ὁ γὰρ τόπος ἐστὶ τοι-

οὔτος.

30 πιότεροι δ' ἕτεροι πολλοὶ Καλυδῶνί τε κλεινῇ.

Ἀμβρακίᾳ τ' ἐνὶ πλουτοφόρῳ Βολβῇ τ' ἐνὶ

λίμνῃ.

b ἀλλ' οὐκ εὐώδη γαστρὸς κέκτηνται ἀλοιφήν,
οὐδ' οὕτω δριμεῖαν. ἐκεῖνοι δ' εἰσὶν, ἑταῖρε,
τὴν ἀρετὴν θαυμαστοί. ὅλους δ' αὐτοὺς ἄλε-
πίστους

ὀπτήσας μαλακῶς χρηστοὺς προσένεγκε δίχ' 5
ἄλμης.

μηδὲ προσέλθῃ σοι περὶ τοῦψον τοῦτο πονοῦντι

μήτε Συρακόσιος μηδεὶς μήτ' Ἰταλιώτης.

οὐ γὰρ ἐπίστανται χρηστοὺς σκευαζέμεν ἰχθὺς,

c ἀλλὰ διαφθείρουσι κακῶς τυροῦντες ἅπαντα 10

ὅξει τε ῥαίνοντες ὑγρῷ καὶ σιλφίου ἄλμῃ.

τῶν δ' αὖ πετράϊων ἰχθύδια τρισκαταράτων

πάντων εἰσὶν ἄριστοι ἐπισταμένως διαθεῖναι,

καὶ πολλὰς ιδέας κομψῶς παρὰ δαιτὶ δύνανται

ὀφαρίων τεύχειν γλίσχρων ἡδυσματολήρων. 15

87. καὶ Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἰππεῦσι μνημονεύει
ὥς διαφόρων γινομένων τῶν περὶ τὴν Μίλητον λα-
d βράκων, ὅταν οὕτως λέγῃ

ἀλλ' οὐ λάβρακας καταφαγὼν μιλησίους κλονή-
σεις. 20

ἐν δὲ Ἀημνίαις

οὐ κρανίον λάβρακος, οὐχὶ κάραβον πρίασθαι.

ὥς διαφόρου ὄντος τοῦ τῶν λαβράκων ἐγκεφάλου,

καθάπερ καὶ τοῦ τῶν γλαύκων. καὶ Εὐβουλος δ' ἐν

Τιτθαῖς φησί 25

μὴ πολυτελῶς ἀλλὰ καθαρείως, ὅ τι ἂν ἦ,

ὀσίας ἔνεκα, σηπίδι' ἢ τευθίδια,

πλεκτάνια μικρὰ πουλύποδος, νῆστίν τινα,

μήτραν, χόρια, πῦον, λάβρακος κρανίον

εὐμέγεθες. 30

ὁ δὲ Γαῖσων, οὐ Ἀρχέστρατος μνημονεύει, ἡ Γαῖσω-
e νὺς λίμνη ἐστί, μεταξὺ Πριήνης καὶ Μιλήτου ἡνω-

ATHENAEUS. II.

5

μένη τῇ θαλάττῃ, ὥς Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἱστορεῖ ἐν

καὶ ἡ γαλεὸς καὶ λειόβατος καὶ ἔγχελυς.

μένη τῇ θαλάττῃ, ὥς Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἱστορεῖ ἐν τῇ ἕκτῃ τῶν Ἑλληνικῶν. Ἐφορος δ' ἐν τῇ πέμπτῃ ποταμὸν εἶναι φησι τὸν Γαίσιωνα περὶ Προϊήνην, ὃν εἰσρεῖν εἰς λίμνην. Ἀρχιππος ἐν Ἰχθύσι μνημονεύων τῶν λαβράκων φησὶν

Αἰγύπτιος μιαιώτατος τῶν ἰχθύων κάπηλος,
Ἐρμαῖος, ὃς βία δέρων ῥίνας γαλεοὺς τε πωλεῖ
καὶ τοὺς λάβρακας ἐντερεύων.

88. ΛΑΤΟΣ. τοῦτον κατὰ τὴν Ἰταλίαν κράτιστον
10 εἶναι φησιν Ἀρχέστρατος λέγων οὕτως
τὸν δὲ λάτον τὸν κλεινὸν ἐν Ἰταλίῃ πολυδένδρον
ὁ σκυλλαῖος ἔχει πορθμὸς, θανυμαστὸν ἔδεσμα.
οἱ δ' ἐν τῷ Νείλῳ ποταμῷ γινόμενοι λάτοι τὸ μέγεθος
εὐρίσκονται καὶ ὑπὲρ διακοσίας λίτρας ἔχοντες. ὁ δὲ
15 ἰχθύς οὗτος λευκότερος ὢν καὶ ἡδιστός ἐστι πάντα
τρόπον σκευαζόμενος, παραπλήσιος ὢν τῷ κατὰ τὸν
Ἰστρον γινομένῳ γλάνιδι. φέρει δὲ ὁ Νεῖλος καὶ ἄλλα
γέννη πολλὰ ἰχθύων, καὶ πάντα ἡδιστα, μάλιστα δὲ τὰ
20 τῶν κορακίνων. πολλὰ γὰρ καὶ τούτων γέννη. φέρει
δὲ καὶ τοὺς μαιώτας καλουμένους, ὧν μνημονεύει
Ἀρχιππος ἐν Ἰχθύσι διὰ τούτων

τοὺς μαιώτας καὶ σαπέρδας καὶ γλάνιδας.
εἰσὶ δὲ πολλοὶ περὶ τὸν Πόντον, φέροντες τὴν ὀνομα-
σίαν ἀπὸ τῆς λίμνης τῆς Μαιώτιδος. νειλῶοι δ' εἰσὶν
25 ἰχθύες, εἴ γέ τι μνημονεύειν δύναμαι πολυετῇ τὴν
ἀποδημίαν ἔχων, νάρκη μὲν ἢ ἡδίστη χοῖρος σῆμος ἢ
φάγρος ὀξύρουγχος ἀλλάβης σίλουρος συνοδοντὶς
ἐλέωτρις ἔρχελυς θρίσσα ἄβραμιν τύφλη λεπιδωτὸς
φῦσα κεστρεύς. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι οὐκ ὀλίγοι.

30 89. ΛΕΙΟΒΑΤΟΣ. οὗτος καλεῖται καὶ ῥίνη. ἔστι
δὲ λευκόσαρκος, ὥς Ἐπαίνετος ἐν Ὀψαρτυτικῷ. Πλά-
των Σοφισταῖς

κἂν ἢ γαλεὸς κἂν λειόβατος κἂν ἔρχελυς.

90. ΜΥΡΑΙΝΑΙ. Θεόφραστος ἐν τῷ [πέμπτῳ] περὶ
τῶν ἐν τῷ ξηρῷ διαιτωμένων ἔρχελύν φησι καὶ μύ-
ραιναι πολὺν χρόνον δύνασθαι ἔξω τοῦ ὑγροῦ ζῆν,
διὰ τὸ μικρὰ ἔχειν βραγχία καὶ ὀλίγον δέχεσθαι τὸ
5 ὑγρὸν. τροφίμους δ' αὐτὰς εἶναι φησιν ὁ Ἰκέσιος
ἦττον τῶν ἔρχελεων, ἀλλὰ καὶ τῶν γόγγρων. Ἀριστο-
τέλης δὲ ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων ἐκ μικροῦ φησιν
αὐτὴν ταχεῖαν τὴν αὖξησιν λαμβάνειν, καὶ εἶναι καρ-
χαρόδουν τίκτειν τε πᾶσαν ὥραν μικρὰ ὥα. Ἐπί- 10
χαρμος δ' ἐν Μούσαις χωρὶς τοῦ σ μυραίνας αὐτὰς
καλεῖ οὕτως λέγων

οὔτε γόγγρων τις παχέων οὔτε μυραίνων ἀπῆς.
ὁμοίως δὲ καὶ Σώφρων. Πλάτων δ' ἢ Κάνθαρος ἐν
Συμμαχίᾳ σὺν τῷ σ 15

βατὶς τε καὶ σμύραινα προσέτιν.

d Δωρίων δὲ ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τὴν ποταμίαν φησὶ
μύραιναι χν ἔχειν μίαν ἄκανθαν μόνην ὁμοίαν τῷ ὀνί-
σκῳ τῷ καλουμένῳ γαλλαρία. Ἀνδρέας δ' ἐν τῷ περὶ
δακέτων τῶν μυραίνων φησὶ δακούσας ἀναιρεῖν τὰς
20 ἔξ ἑχέως, εἶναι δ' αὐτὰς ἦττον περιφερεῖς καὶ ποικί-
λας. Νίκανδρος δὲ ἐν Θηριακῷ

μυραίνης δ' ἔκπαγλον, ἐπεὶ μογεροὺς ἀλιῆας
πολλάκις ἐκβρύξασα κατεπρήνιξεν ἐπάκτρων
εἰς ἄλλα φυζηθέντας ἐχετλίου ἔξαναδύσα· 25

εἰ ἔτυμον κείνην γε σὺν οὐλοβόροις ἐχέεσσι

e θόρυνσθαι προλιποῦσαν ἁλὸς νόμον ἡπεύροισιν.
Ἀνδρέας δ' ἐν τῷ περὶ τῶν ψευδῶς πεπιστευμένων
ψεῦδός φησιν εἶναι τὸ μύραιναι ἔχει μίγνυσθαι
προερχομένην ἐπὶ τὸ τεναγῶδες· οὐδὲ γὰρ ἐπὶ τενα- 30
γους ἔχεις νέμεσθαι φιληδοῦντας ἀμμώδεσιν ἐρη-

μίαϊς. Σώστρατος δὲ ἐν τοῖς περὶ ζώων, ἔστι δὲ ταῦτα δύο βιβλία, συγκατατίθεται τῇ μίξει.

91. ΜΥΡΟΣ. ὁ δὲ μῦρος, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ ζώων μορίων, διαφέρει τῆς σφυραίνης. ἡ μὲν γὰρ ποικίλον καὶ ἀσθενέστερον, ὁ δὲ μῦρος λειό-
 5 χρωσ καὶ ἰσχυρὸς καὶ τὸ χρώμα ὅμοιον ἔχει ἰνγγι ὀδόντας τε ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν. Δωρίων δὲ τὸν μῦ-
 ρον φησὶ τὰς διὰ σαρκὸς ἀκάνθας οὐκ ἔχειν, ἀλλ' ὅλον εἶναι χρήσιμον καὶ ἀπαλὸν ὑπερβολῇ. εἶναι δὲ
 10 αὐτῶν γένη δύο· εἰσὶ γὰρ οἱ μὲν μέλανες οἱ δ' ὑπο-
 πυρρίζοντες, κρείσσονες δ' εἰσὶν οἱ μελανίζοντες. Ἀρ-
 χέστρατος δ' ὁ ἡδονικὸς φιλόσοφος φησιν

Ἰταλίας δὲ μεταξὺ κατὰ στενοκύμονα πορθμὸν 313
 ἡ πλωτὴ μύραινα καλουμένη ἂν ποτε ληφθῇ,
 15 ὠνοῦ· τοῦτο γὰρ ἔστιν ἐκεῖ θαυμαστὸν ἔδεσμα.

92. ΜΑΙΝΙΔΕΣ. ταύτας δὲ φησιν Ἰκέσιος εὐχυλο-
 τέρας εἶναι τῶν κωβιῶν, λείπεσθαι δ' εὐστομία καὶ
 τῷ πρὸς τὴν ἐκκρισιν τῆς κοιλίας συνεργεῖν. Σπεύ-
 σιππος δὲ ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων ὁμοιά φησιν εἶναι τῇ
 20 μαινίδι βόακα καὶ σμαρίδας, ὧν μνημονεύειν καὶ
 Ἐπίχαρμον ἐν Γᾷ καὶ Θαλάσσει οὕτως

ὄκχ' ὀρῇ βῶκας τε πολλοὺς καὶ σμαρίδας.
 Ἐπαίνετος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ φησὶ σμαρίδα, ἣν ἔτι
 καλοῦσι κυνὸς εὐνά. Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀγροίκῳ
 25 Βονταλίῳνι Ἐκάτης βρώματα καλεῖ τὰς μαινίδας, διὰ
 τὴν βραχύτητα, λέγων οὕτως

τοὺς γὰρ μεγάλους τούτους ἅπαντας νερόμικα
 ἀνθρωποφάγους ἰχθύς. Β. τί φῆς ὦ φίλτατε;
 ἀνθρωποφάγους; πῶς; Γ. οὐς ἂν ἄνθρωπος
 30 φάγοι

δῆλον ὅτι ταῦτα δ' ἔστιν Ἐκάτης βρώματα,
 ἃ φησιν οὗτος, μαινίδας καὶ τριγλίδας.

καλοῦνται δὲ τινες καὶ λευκομαινίδες, ἃς ἐνιοὶ βόα-
 κας ὀνομάζουσι. Πολίοχος Κορινθιαστῇ

ὅπως σε πείσῃ μηδὲ εἷς, πρὸς τῶν θεῶν,
 τοὺς βόακας, ἂν ποτ' ἔλθῃ, λευκομαινίδας καλεῖν.

93. ΜΕΛΑΝΟΤΡΟΣ. περὶ τούτου φησὶ Νουμήνιος 5
 ἐν Ἀλιευτικῷ

d σκορπίον ἢ πέρκαισι καθηγητὴν μελάνουρον.
 Ἰκέσιος δὲ αὐτὸν σαργῷ φησὶ παραπλήσιον εἶναι, κα-
 ταδεέστερον δὲ τῇ εὐχυλία καὶ τῇ εὐστομία, μικρῶς
 δὲ παραστύφειν καὶ εἶναι τρόφιμον. μνημονεύει δ' 10
 αὐτοῦ Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ

ἦν δὲ σαργίνοι τε μελάνουροί τε.

Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ περὶ ζωικῶν γράφει οὕτως ὁρ-
 ροπυρόστικτοι δὲ τῶν ἰχθύων μελάνουρος καὶ σαργός,
 πολύγραμμοί τε καὶ μελανόγραμμοι. ὅμοιον δ' εἶναι 15
 e τῷ μελανούρῳ φησὶ Σπένσιππος ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων
 τὸν καλούμενον ψύρον, ὃν Νουμήνιος καλεῖ ψόρον
 οὕτως

ἡ ψόρον ἡ σάλπας ἡ αἰγιαλῆα δράκοντα.

94. ΜΟΡΜΤΡΟΣ. τροφιμώτατος, ὥς φησιν Ἰκέσιος. 20
 Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ μύρμας αὐτοὺς ὀνομά-
 ζει, εἰ μὴ διάφοροι τὴν φύσιν εἰσὶ. γράφει δ' οὕτως
 καὶ χελιδόνες τε μύρμαι θ' οἷ τε κολιᾶν μέζονες
 ἐντί.

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων μορμύλους αὐτοὺς 25
 f καλεῖ. Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ ὀψωνητικῇ τέχνῃ,
 ἣν προσεφώνησέ τινα τῶν ἐταίρων δυσώνη, φησὶν
 οὐκ ἄχρηστον δὲ πρὸς τοὺς ἀτενίζοντας καὶ μὴ συγ-
 καθιέντας τῇ τιμῇ καὶ τὸ κακῶς λέγειν παρεστηκότα
 τοὺς ἰχθύας, ἐπαγόμενον Ἀρχέστρατον τὸν γράψαντα 30
 τὴν Ἠδυπάθειαν, ἣ τῶν ἄλλων τινὰ ποιητῶν, καὶ
 λέγοντα τὸ μέτρον

μόρμυρος αἰγιαλεὺς κακὸς ἰχθύς, οὐδέ ποτ'
ἔσθλός.

καί 'τὴν ἀμίαν ὠνοῦ φθινοπώρου,' νῦν δ' ἐστὶν ἔαρ. 314
κεστρέα τὸν θαυμαστόν, ὅταν χειμῶν ἀφίκηται.
5 νῦν δ' ἐστὶ θέρος. καὶ πολλὰ τῶν τοιούτων. ἀποσο-
βήσεις γὰρ πολλοὺς τῶν ὠνουμένων καὶ προσεστηκό-
των. τοῦτο δὲ ποιῶν ἀναγκάσεις τὸ σοὶ δοκοῦν λα-
βεῖν αὐτόν.'

95. ΝΑΡΚΗ. Πλάτων ἢ Κάνθαρος ἐν Συμμαχίᾳ
10 νάρκη γὰρ ἐφθῆ βρωμα χάριεν γίγνεται.
ὁ δὲ φιλόσοφος Πλάτων ἐν Μένωνί φησι 'τῇ θαλατ-
τίᾳ νάρκη. καὶ γὰρ αὕτη τὸν πλησιάζοντα ναρκᾶν
ποιεῖ.' ἢ δὲ κλησὶς αὐτῆς καὶ παρ' Ὀμήρῳ 'νάρκησε ἡ
δὲ χεὶρ ἐπὶ καρπῷ.' Μένανδρος δὲ ἐν Φανίῳ διὰ τοῦ
15 α ἔφη

ὑπελήλυθέν τέ μου

νάρκα τις ὅλον τὸ δέρμα,
μηδενὸς τῶν παλαιῶν οὕτω κεχρομένου. Ἰκέσιος δέ
φησιν ἀτροφωτέραν καὶ ἀχυλοτέραν αὐτὴν εἶναι,
20 ἔχειν τε χονδρῶδές τι διακεχυμένον, εὐστόμαχον
πάνυ. Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ τῶν φωλευόντων
διὰ τὸ ψυχὸς φησι τὴν νάρκην κατὰ γῆς δύεσθαι. ἐν
δὲ τῷ περὶ τῶν δακέτων καὶ βλητικῶν διαπέμπεσθαι c
φησι τὴν νάρκην τὴν ἀφ' αὐτῆς δύναμιν καὶ διὰ τῶν
25 ξύλων καὶ διὰ τῶν τριοδόντων, ποιούσαν ναρκᾶν τοὺς
ἐν χεροῖν ἔχοντας. εἶρηκε δὲ τὴν αἰτίαν Κλέαρχος ὁ
Σολεὺς ἐν τῷ περὶ νάρκης. ἅπερ μακρότερα ὄντα ἐπι-
λέλησμαι, ὑμᾶς δὲ ἐπὶ τὸ σύγγραμμα ἀναπέμπω. ἔστι
δ' ἡ νάρκη, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης, τῶν σελαχωδῶν
30 καὶ τῶν σκυμνοτοκούντων. θηρεύει δ' εἰς τροφήν
ἑαυτῆς τὰ ἰχθύδια προσεπιτομένη καὶ ναρκᾶν καὶ ἀκι-
νητίζειν ποιούσα. Δίφιλος δ' ὁ Λαοδικεὺς ἐν τῷ περὶ d

τῶν Νικάνδρου Θηριακῶν μὴ πᾶν τὸ ζῷον φησι τὴν
νάρκαν ἐμποιεῖν, μέρος δέ τι αὐτῆς, διὰ πείρας πολ-
λῆς φάσκων ἐληλυθέναι. ὁ δ' Ἀρχέστρατός φησι
καὶ νάρκην ἐφθῆν ἐν ἐλαίῳ ἢ δὲ καὶ οἴνῳ,
καὶ χλόη εὐώδει καὶ βαιῶ ξύσματι τυροῦ. 5

"Ἀλέξιος ἐν Γαλατείᾳ
νάρκην μὲν οὖν, ὥς φασιν, ὠνθυλευμένην
ὀπτᾶν ὅλην.

ἐν δὲ Δημητρίῳ
ἔπειτα νάρκην ἔλαβον, ἐνθυμούμενος 10
ὅτι δεῖ γυναικὸς ἐπιφερούσης δακτύλους
ἀπαλοὺς ὑπ' ἀκάνθης μηδὲ ἐν τούτους παθεῖν.

96. ΞΙΦΙΑΣ. τοῦτον Ἀριστοτέλης φησὶν ἔχειν τοῦ
ρύγχους τὸ μὲν ὑποκάτω μικρόν, τὸ δὲ καθύπερθε
ὀστῶδες μέγα, ἴσον τῷ ὅλῳ αὐτοῦ μεγέθει· τοῦτο δὲ 15
καλεῖσθαι ξίφος· ὀδόντας δ' οὐκ ἔχειν τὸν ἰχθύν.
'Αρχέστρατος δέ φησιν

ἀλλὰ λαβὲ ξιφίου τέμαχος Βυζάντιον ἐλθὼν,
οὐραίου τ' αὐτὸν τὸν σφόνδυλον. ἔστι δὲ κεδνὸς
f κᾶν πορθμῷ πρὸς ἄκραισι Πελωριάδος προ- 20
χοαῖσι.

τίς οὕτως τακτικὸς ἀκριβὴς ἢ τίς οὕτως κριτὴς ὄψων,
ὥς ὁ ἐκ Γέλας μᾶλλον δὲ Καταγέλας οὗτος ποιητής;
ὅς ἀκριβῶς οὕτως διὰ λιχνείαν καὶ τὸν πορθμὸν διέ-
πλευσε καὶ τῶν μερῶν ἐκάστου τῶν ἰχθύων τὰς ποιό- 25
τητας καὶ τοὺς χυμοὺς [διὰ τὴν λιχνείαν] ἐξήτασεν,
ὥς τινα πραγματείαν βιωφελῇ καταβαλλόμενος.

315 97. ΟΡΦΩΣ. καλεῖται δὲ καὶ ὀρφός, ὥς Πάμφι-
λος. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν πέμπτῳ ζῶων μορίων ταχεῖαν
λέγων γίνεσθαι τοῖς ἰχθύσι τὴν αὔξησιν, καὶ ὀρφός, 30
φησὶν, ἐκ μικροῦ γίνεται μέγας ταχέως. ἔστι δὲ καὶ
σαρκοφάγος καὶ καρχαρόδους, ἔτι δὲ καὶ μονήρης.

ἴδιον δ' ἐν αὐτῷ ἐστι τὸ τοὺς θορικοὺς πόρους μὴ
εὐρίσκεισθαι καὶ τὸ δύνασθαι πολὺν χρόνον ξῆν μετὰ
τὴν ἀνατομὴν. ἐστι δὲ καὶ τῶν φωλευόντων ἐν ταῖς
χειμεριωτάταις ἡμέραις· χαίρει τε πρόσγειος μᾶλλον
5 ὧν ἢ πελάγιος. ξῆ δ' οὐ πλέον δύο ἐτῶν. μνημο-
νεύων δ' αὐτοῦ Νουμήνιος φησι

τοῖσί κεν εὐμαρέως θαλάμης ἄπο μακρὸν αἰέροις
σκορπίον ἢ ὄρφον περιτροχέα· τῶν γὰρ ἐρᾷ
κρῆς . . .

10 καὶ πάλιν

γλαύκους ἢ ὄρφων ξναλον γένος ἢ μελάγχρουν
κόσσυφον.

Δωρίων δὲ τὸν νέον φησὶν ὄρφων ὑπ' ἐνίων καλεῖ-
σθαι ὄρφακίνην. Ἀρχιππος δ' ἐν Ἰχθύσιν

15 ἱερὺς γὰρ ἦλθ' αὐτοῖσιν ὄρφως τοῦ θεοῦ.

Κρατῖνος δ' ἐν Ὀδυσσεῦσι τέμαχος ὄρφω χλιαρόν.
Πλάτων Κλεοφῶντι

σὲ γάρ, γραῦ, συγκατῶκισεν σαπρὰν
ὄρφῳσι σελαχίοις τε καὶ φάγροις βοράν.

20 Ἀριστοφάνης Σφηξίν

ἦν μὲν ὠνῆται τις ὄρφως, μεμβράδας δὲ μὴ θέλῃ.
τὴν μέντοι ἐνικὴν εὐθεῖαν ὀξυτόνως προφέρονται
Ἀττικοί. Ἀρχιππος Ἰχθύσιν ὡς πρόκειται. τὴν δὲ
γενικὴν Κρατῖνος Ὀδυσσεῦσι τέμαχος ὄρφω χλιαρόν.

25 98. ΟΡΚΤΝΟΣ. Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τοὺς
ὀρκύνους ἐκ τῆς περὶ Ἡρακλέους στήλας θαλάσσης
περαιουμένους εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ἔρχεσθαι θάλασσαν·
διὸ καὶ πλείστους ἀλίσκεισθαι ἐν τῷ ἰβηρικῷ καὶ τυρ- d
ρηνικῷ πελάγει, κἀντεῦθεν κατὰ τὴν ἄλλην θάλασσαν
30 διασκίδνασθαι. Ἰκέσιος δὲ τοὺς μὲν ἐν Γαδεύροις
ἀλίσκομένους πιμελεστέρους εἶναι, μετὰ δὲ τούτους
τοὺς ἐν Σικελίᾳ, τοὺς δὲ πόρρω Ἡρακλείων στηλῶν

ἀλιπεῖς διὰ τὸ πλείονα τόπον ἐκνενηχθαι. ἐν Γαδεύ-
ροις μὲν οὖν τὰ κλειδία καθ' αὐτὰ ταριχεύεται, ὥς
καὶ τῶν ἀντακαίων αἱ γνάθοι καὶ οὐρανίσκοι καὶ οἱ
λεγόμενοι μελανδρύαι ἐξ αὐτῶν ταριχεύονται. Ἰκέ-
e σιος δὲ φησι τὰ ὑπογάστρια αὐτῶν λιπαρὰ ὑπάρχοντα
τῇ εὐστομίᾳ πολὺ διαλλάσσειν τῶν ἄλλων μερῶν, τὰ
δὲ κλειδία [μέρη] εὐστομώτερα εἶναι τούτων.

99. ΟΝΟΣ καὶ ΟΝΙΣΚΟΣ. ὄνος, φησὶν Ἀριστοτέ-
λης ἐν τῷ περὶ ζωικῶν, ἔχει στόμα ἀνερωγὸς ὁμοίως
τοῖς γαλεοῖς καὶ οὐ συναγελαστικός. καὶ μόνος οὗτος 10
ἰχθύων τὴν καρδίαν ἐν τῇ κοιλίᾳ ἔχει καὶ ἐν τῷ ἐγκε-
φάλῳ λίθους ἐμφερεῖς μύλαις. φωλεύει δὲ μόνος ἐν
ταῖς ὑπὸ κύνᾳ θερμοτάταις ἡμέραις, τῶν ἄλλων ταῖς
f χειμεριωτάταις φωλευόντων. μνημονεύει δ' αὐτῶν
Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ

μεγαλοχάσμονάς τε χάννας κῆκτραπελογάστροας
ὄνους.

διαφέρει δ' ὄνος ὀνίσκου, ὥς φησι Δωρίων ἐν τῷ
περὶ ἰχθύων γράφῳ οὕτως ὄνος, ὃν καλοῦσιν τινες
γάδον. γαλλερίας, ὃν καλοῦσιν τινες ὀνίσκου τε καὶ 20
μυξίνον. Εὐθύδημος δὲ ἐν τῷ περὶ ταρίχων οἱ μὲν
βάκχον (φησὶ) καλοῦσιν οἱ δὲ γελλαρίην οἱ δὲ ὀνί-
σκον. Ἀρχέστρατος δὲ φησι

316 τὸν δ' ὄνον Ἀνθηδών, τὸν καλλαρίαν καλέου-
σιν,

ἐκτρέφει εὐμεγέθη, σομφὴν δὲ τρέφει τινὰ
σάρκα

κᾶλλως οὐχ ἠδεῖαν ἔμοιγ', ἄλλοι δὲ νιν αἰνώς
αἰνοῦσιν· χαίρει γὰρ ὃ μὲν τούτοις ὃ δ' ἐκείνοις.

100. ΠΟΤΛΤΠΟΤΣ, πουλύποδος. οὕτως φασὶν οἱ 30
Ἀττικοὶ ὡς καὶ Ὀμηρος

ὥς δ' ὅτε πουλύποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο.

ἀνάλογον· παρὰ τὸ πούς γὰρ γέγονεν. τὴν δὲ αἰτια-
τικήν πουλύπουν φασὶν ὡς Ἀλκίνουν καὶ Οἰδίπουν.
καὶ τρίπουν δὲ λέβητα Αἰσχύλος εἰρηκεν ἐν Ἀθάμαντι b
ἀπὸ ἀπλοῦ τοῦ πούς, ὡς νοῦς. τὸ δὲ πώλυπον λέγειν
5 αἰολικόν· Ἀττικοὶ γὰρ πουλύπουν λέγουσιν. Ἀρι-
στοφάνης Δαιδάλω

καὶ ταῦτ' ἔχοντα πουλύπους καὶ σηπίας.

καὶ πάλιν τὸν πουλύπουν μοι ἔθηκε· καὶ πάλιν

πληγαὶ λέγονται πουλύπου πιλουμένου.

10 Ἀλκαῖος Ἀδελφαῖς μοιχευομέναις

ἡλίδιον εἶναι νοῦν τε πουλύποδος ἔχειν.

Ἀμειψίας Κατεσθίοντι

δεῖ μὲν, ὡς εἰκε, πολλῶν πουλύπων.

Πλάτων Παιδίῳ

15 ὥσπερ τοὺς πουλύποδας πρώτιστα σέ. c

Ἀλκαῖος

ἔδω δ' ἔμεινεν [ὡς] πουλύπους.

οἱ δὲ πουλύποδα προφέρονται ἀνάλογον τῷ πούς πο-
δός ποδί πόδα. Εὐπολὶς Δήμοις

20 ἀνὴρ πολίτης πουλύπους ἐς τοὺς τρόπους.

101. Διοκλῆς δ' ἐν πρώτῳ Ὑγιεινῶν τὰ δὲ μα-
λάχια (φησί) πρὸς ἡδονὴν καὶ πρὸς τὰ ἀφροδίσια·
μάλιστα δὲ οἱ πουλύποδες· ἱστορεῖ δ' Ἀριστοτέλης
τὸν πουλύποδα ἔχειν πόδας ὀκτώ, ὧν τοὺς μὲν ἄνω

25 δύο καὶ κάτω ἐλαχίστους, τοὺς δ' ἐν μέσῳ μεγίστους·
ἔχειν δὲ καὶ κοτυληδόνας δύο, αἷς τὴν τροφήν προσ-
άγεσθαι· τοὺς δ' ὀφθαλμοὺς ἐπάνω τῶν δύο ποδῶν· d

τὸ δὲ στόμα καὶ τοὺς ὀδόντας ἐν μέσοις τοῖς ποσίν.
ἀναπτυχθεῖς δὲ ἐγκέφαλον ἔχει διμερῆ. ἔχει δὲ καὶ

30 τὸν λεγόμενον θόλον, οὐ μέλανα καθάπερ σηπία, ἀλλ'
ὑπέρυθρον, ἐν τῷ λεγομένῳ μήκωνι. ὁ δὲ μήκων
κεῖται ἐπάνω τῆς κοιλίας οἷον κύνστις. σπλάγχνον

δ' οὐκ ἔχει ἀναλογοῦν. τροφῇ δὲ χρῆται ἔστιν ὅτε
καὶ τοῖς τῶν κογχυλίων σαρκιδίοις, τὰ ὅστρακα ἐκτὸς
e τῶν θαλαμῶν ῥίπτων· ὅθεν διαγινώσκουσιν οἱ θη-
ρεῖοντες. ὀχεύει δὲ συμπλεκόμενος καὶ πολὺν χρόνον
πλησιάζει διὰ τὸ ἄναιμος εἶναι. τίκτει δὲ διὰ τοῦ 5
λεγομένου φυνσητήρος, ὅς ἐστι πόρος τῷ σώματι. καὶ
τίκτει ὡς βοτρυνδόν.

102. λέγουσι δὲ καὶ ὡς, ἂν ἀπορήσῃ τροφῆς, ἀν-
τὸν κατεσθίει. ὧν εἷς ἐστὶ καὶ ὁ κομφοδιοποιὸς Φε-
ρεκράτης. οὗτος γὰρ ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις φησὶν 10
Ἀγρίοις

ἐνθρύσκοισιν καὶ βρακάνοις

καὶ στραβήλοισι ξῆν· ὁπόταν δ'

ἤδη πεινώσι σφόδρα,

ὥσπερ τοὺς πουλύποδας

f . . . νύκτωρ περιτρώ-
γειν αὐτῶν τοὺς δακτύλους.

καὶ Δίφιλος ἐν Ἐμπόρῳ

πουλύπους ἔχων ἀπάσας ὀλομελεῖς τὰς πλε-
κτάνας 20

οὐ περιβεβρωκὼς ἑαυτόν, ἔστιν [ἐνδον], φιλτάτη.
τοῦτο δ' ἐστὶ ψεῦδος. ὑπὸ γὰρ τῶν γόγγρων διωκό-
μενος τοὺς πόδας ἀδικεῖται. λέγεται δ' ὡς, ἂν τις
ταῖς θαλάμαις αὐτοῦ ἄλλας ὑποσπείρῃ, εὐθέως ἐξέρ-
χεται. ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι φεύγων διὰ τὸν φόβον 25
μεταβάλλει τὰς χροῖας καὶ ἐξομοιοῦται τοῖς τόποις ἐν
317 οἷς κρύπτεται, ὡς καὶ ὁ Μεγαρεὺς Θεογνὶς φησιν
ἐν ταῖς ἐλεγείαις

πουλύπου ὀργὴν ἴσχε πολυπλόκου, ὅς ποτὶ πέτρῃ,

τῇ προσομιλήσῃ, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη. 30

ὁμοίως ἱστορεῖ καὶ Κλέαρχος ἐν δευτέρῳ περὶ παροι-
μιῶν παρατιθέμενος τάδε τὰ ἔπη, οὐ δηλῶν ὅτου ἐστί

πουλύποδος μοι τέκνον ἔχων νόον, Ἀμφίλοχ' ἥρως,

τοῖσιν ἐφαρμόζειν, τῶν κεν κατὰ δῆμον ἱκῆαι. b

103. περὶ δὲ Τροίξῃνα τὸ παλαιόν φησιν ὁ αὐτὸς
 5 Κλέαρχος οὔτε τὸν ἱερὸν καλούμενον πουλύπουν οὔτε
 τὸν κωπηλάτην πουλύπουν νόμιμον ἦν θηρεῦειν, ἀλλ'
 ἀπείπον τούτων τε καὶ τῆς θαλαττίας χελώνης μὴ
 ἄπτεσθαι. ὁ δὲ πουλύπους ἐστὶ συντηκτικὸς καὶ λίαν
 ἀνόητος. πρὸς γὰρ τὴν χεῖρα τῶν διωκόντων βαδίζει
 10 καὶ διωκόμενος ἔστιν ὅτε οὐχ' ὑποχωρεῖ. συντήκονται
 δ' αὐτῶν αἱ θήλειαι μετὰ τὸν τόκον καὶ παρίενται·
 διὸ καὶ ὁραδίως ἀλίσκονται. ἐωράθησαν δέ ποτε καὶ
 ἐπὶ τὸ ξηρὸν ἐξιόντες, μάλιστα δὲ πρὸς τὰ τραχέα τῶν c
 χωρίων· φεύγουσι γὰρ τὰ λεῖα. καὶ χαίρουσι δὲ τῶν
 15 φυτῶν καὶ ταῖς ἐλαίαις καὶ πολλάκις εὐρίσκονται ταῖς
 πλεκτάναις περιειληφότες τὸ στέλεχος. ἐφωράθησαν
 δὲ καὶ συκέαις προσπεφυκυῖαις τῇ θαλάττῃ προσπλε-
 κόμενοι καὶ τῶν σύκων ἐσθίουντες, ὥς φησι Κλέαρχος
 ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν τῷ ὕδατι. ἔστι δὲ δαίμα τὸ ἥδε-
 20 σθαι αὐτοὺς τῇ ἐλαίᾳ καὶ τοῦτο· ἐάν τις κλάδον τοῦ
 φυτοῦ τούτου καθῇ εἰς τὴν θάλασσαν καθ' ἣν εἰσι
 πουλύποδες καὶ μικρὸν ἐπίσχη, ἀπονητὶ ἀνέλκει τῷ d
 κλάδῳ περιπλεκόμενους ὅσους ἐθέλει. ἔχουσι δὲ τὰ
 μὲν ἄλλα μέρη ἰσχυρότατα, τὸν δὲ τράχηλον ἀσθενῆ.

25 104. λέγεται δ' αὐτῶν τὸν ἄρρενα ἔλκειν αἰδοιῶ-
 δές τι ἐν μιᾷ τῶν πλεκτανῶν, ἐν ἣ αἱ δύο μεγάλαι
 κοτυληδόνες εἰσίν. εἶναι δὲ τοῦτο νευρῶδες μέχρι εἰς
 μέσσην τὴν πλεκτάνην ἅπαν προσπεφυκός. ἐν δὲ πέμ-
 πτῳ μορίῳ φησὶν Ἀριστοτέλης· πουλύπους ὀχεύει
 30 τοῦ χειμῶνος καὶ τίκτει τῷ ἔαρι. φωλεύει δὲ περὶ δύο
 μῆνας. ἔστι δὲ πολύγονον τὸ ζῶον. διαφέρει δ' ὁ e
 ἄρρην τῆς θηλείας τῷ τε τὴν κεφαλὴν ἔχειν προμη-

κεστέραν καὶ τὸ καλούμενον ὑπὸ τῶν ἀλιέων αἰ-
 δοῖον ἔχειν ἐν τῇ πλεκτάνῃ. ἐπράζει δὲ ὅταν τέκη·
 διὸ καὶ χεῖριστοί εἰσι κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον. ἀπο-
 τίκτει δ' ὁ μὲν πουλύπους ἢ εἰς θαλάμας ἢ εἰς κερά-
 μιον ἢ τι ἄλλο τοιοῦτο κοῖλον. καὶ μεθ' ἡμέρας πεν- 5
 τήκοντα ἐκ τῶν ὥων πουλυπόδια ἐξέρπει ὥσπερ τὰ
 φαλάγγια πολλὰ τὸ πλῆθος. ὁ δὲ θῆλυς πουλύπους
 ὅτε μὲν ἐπὶ τοῖς ὥοις, ὅτε δ' ἐπὶ τῷ στόματι προ-
f κάθηται τῆς θαλάμης, τὴν πλεκτάνην ἐπέχων. Θεό-
 φραστος δὲ ἐν τῷ περὶ τῶν μεταβαλλόντων τὰς χροῶς 10
 τὸν πουλύποδά φησι τοῖς πετρώδεσι μάλιστα μνίοις
 συνεξομοιοῦσθαι, τοῦτο ποιοῦντα φόβῳ καὶ φυλακῆς
 χάριν. ἐν δὲ τῷ περὶ τῶν ἐν τῷ ξηρῷ διατριβόντων
 ζῶων οὐδέχουσθαι φησι τοὺς πουλύποδας τὴν θάλατ-
 ταν. ἐν δὲ τῷ περὶ τῶν κατὰ τόπους διαφορῶν ὁ 15
 Θεόφραστος πουλύποδας οὐ γίνεσθαι φησι περὶ Ἑλ-
 λήσποντον. ψυχρὰ γὰρ ἡ θάλασσα αὕτη καὶ ἥττον
 ἀλμυρὰ, ταῦτα δ' ἀμφοτέρω πολέμια πουλύποδι.

105. ὁ δὲ ναυτίλος καλούμενος (φησὶν Ἀριστο-
 τέλης) πουλύπους μὲν οὐκ ἔστιν, ἐμφερὴς δὲ κατὰ 20
 τὰς πλεκτάνας. ἔχει δὲ τὸ νῶτον ὀστρακόδεσμον. ἀνα-
 315 δύνει δὲ ἐκ τοῦ βυθοῦ ἐφ' ἑαυτὸν ἔχων τὸ ὄστρακον,
 ἵνα μὴ τὴν θάλατταν ἔλκη· ἐπαναστραφεὶς δ' ἐπι-
 πλεῖ, ἄνω ποιήσας δύο τῶν πλεκτανῶν, αἱ μεταξὺ αὐ-
 τῶν λεπτὸν ὑμένα ἔχουσι διαπεφυκότες, ὥς καὶ τῶν 25
 ὀρνίθων οἱ πόδες ὀρῶνται μεταξὺ τῶν δακτύλων
 δευράτινον ὑμένα ἔχοντες· ἄλλας δὲ δύο πλεκτάνας
 καθίστησιν εἰς τὴν θάλασσαν ἀντὶ πηδαλίων. ὅταν δέ
 τι προσιὸν ἴδῃ, δαίνας συστέλλει τοὺς πόδας καὶ πλη-
 ρώσας αὐτὸν τῆς θαλάσσης κατὰ βυθοῦ ὥς τάχος χω- 30
b ρεῖ. ἐν δὲ τῷ περὶ ζωικῶν καὶ ἰχθύων· πουλύπους
 (φησὶ) τίς ὁ μὲν τρεψίχρως ὁ δὲ ναυτίλος.

106. εἰς τὸν ναυτίλον τοῦτον φέρεται τι Καλλι-
 μάχου τοῦ Κυρηναίου ἐπίγραμμα οὕτως ἔχον
 κόγχος ἐγώ, Ζεφυρίτι, παλαιότερος, ἀλλὰ σὺ νῦν με,
 Κύπρι, Σεληναίης ἄνθεμα πρῶτον ἔχεις,
 5 ναυτίλον, ὃς πελάγεσσιν ἐπέπλεον, εἰ μὲν αἴται,
 τείνας οἰκείων λαῖφος ἀπὸ προτόνων·
 εἰ δὲ γαληναίη λιπαρὴ θεός, οὗλος ἐρέσσων
 ποσσίν. ἴδ' ὥς τῶργω τοῦνομα συμφέρεται. c
 ἔκ τ' ἔπεσον παρὰ θῖνας Ἰουλίδας, ὅφρα γένωμαι
 10 σοί τι περίσκεπτον παίγνιον, Ἀρσινόη,
 μηδέ μοι ἐν θαλάμησιν ἔθ' ὥς πάρος (εἰμὶ γὰρ
 ἄπνους)
 τίκτηται νοτερῆς ὤεον ἀλκυόνης.
 Κλεινίου ἀλλὰ θυγατρὶ δίδου χάριν· οἶδε γὰρ ἐσθλὰ
 15 ῥέξειν, καὶ Σμύρνης ἐστὶν ἀπ' αἰολίδος.
 ἔγραψε δὲ καὶ Ποσειδίππος εἰς τὴν ἐν τῷ Ζεφυρίῳ d
 τιμωμένην ταύτην Ἀφροδίτην τόδε τὸ ἐπίγραμμα
 τοῦτο καὶ ἐν πόντῳ καὶ ἐπὶ χθονὶ τῆς φιλαδέλφου
 Κύπριδος ἱλάσκεσθ' ἱερὸν Ἀρσινόης,
 20 ἣν ἄρα κοιρανέουσιν ἐπὶ ξεφυρίτιδος ἀκτῆς
 σῶστρον ὃ ναύαρχος θήκατο Καλλικράτης.
 ἥ δὲ καὶ εὐπλοῖην δώσῃ καὶ χεῖματι μέσσω
 τὸ πλατὺ λισσομένοις ἐκλιπανεῖ πέλαγος.
 τοῦ πουλύποδος μνημονεύει καὶ ὁ τραγικὸς Ἴων ἐν
 25 Φοίνικι λέγων
 καὶ τὸν πετραῖον πλεκτάναις ἀναίμοσιν
 στυγῶ μεταλλακτῆρα πουλύπουν χροός.
 107. εἶδη δ' ἐστὶ πουλυπόδων ἐλεδώνη πουλυ-
 ποδίνη βολβοτίνη ὁσμύλος, ὥς Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ
 30 καὶ Σπένσιππος. ἐν δὲ τῷ περὶ ζωικῶν Ἀριστοτέλης
 μαλάκιά φησιν εἶναι πουλύποδας ὁσμύλην ἐλεδώνην
 σηπίαν τευθίδα. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ

πώλυποι τε σηπίαι τε καὶ ποταναὶ τευθίδες,
 χά δυσώδης βολβιτὶς γραῖαί τ' ἐριθακώδεες.
 f Ἀρχέστρατος δέ φησι
 πουλύποιν ἐν τε Θάσῳ καὶ Καρίᾳ εἶσιν ἄριστοι·
 καὶ Κέρκυρα τρέφει μεγάλους πολλοὺς τε τὸ 5
 πλῆθος.
 Δωριεῖς δ' αὐτὸν διὰ τοῦ ω καλοῦσι πώλυπον, ὥς
 Ἐπίχαρμος. καὶ Σιμωνίδης δ' ἔφη ἰπώλυπον διζή-
 μενος. Ἀττικοὶ δὲ πουλύπουν. ἔστι δὲ τῶν σελα-
 χωδῶν· τὰ χονδρώδη δ' οὕτω λέγεται 10
 πουλύποδες γαλεοὶ τε κύνες.
 μαλάκια δὲ καλεῖται τὰ τευθιδώδη. σελάχια δὲ τὰ
 τῶν ἐρίων φῦλα.
 319 108. ΠΑΓΟΤΡΟΙ. τούτων μέμνηται Τιμοκλῆς ἡ
 Ξέναρχος ἐν Πορφύρᾳ οὕτως 15
 εἶθ' ἁλιεὺς ὦν ἄκρος
 σοφίαν παγούροις μὲν θεοῖς ἐχθροῖσι καὶ
 ἰχθυοῖσι εὗρηκα παντοδαπὰς τέχνας,
 γέροντα βούγλωττον δὲ μὴ ταχέως πάνυ
 συναρπάσομαι; καλὸν γ' ἂν εἴη. 20
 109. ΠΗΛΑΜΤΣ. Φρόνιχος ἐν Μούσαις μνημο-
 νεύει. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν πέμπτῳ ζώων μορίων αἰ
 πηλαμύδες (φησὶ) καὶ οἱ θύννοι τίκτουσιν ἐν τῷ
 Πόντῳ, ἄλλοθι δὲ οὐ· μνημονεύει αὐτῶν καὶ Σο-
 φοκλῆς ἐν Ποιμέσιν 25
 B ἐνθ' ἡ πάροιχος πηλαμὺς χειμάζεται
 πάραυλος Ἑλλησποντὶς ὠραία θέρους
 τῷ Βοσπορίτῃ· τῇδε γὰρ θαμίζεται.
 110. ΠΕΡΚΑΙ. τούτων μέμνηται Διοκλῆς καὶ
 Σπένσιππος ἐν δευτέρῳ Ὀμοίων παραπλησίως εἶναι 30
 λέγων πέρκην χάννην φνκίδα. Ἐπίχαρμος δέ φησι

κομαρίδας τε καὶ κύνας κέστρας τε πέρκας τ'
αἰόλας.

Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ

ἄλλοτε δ' αὖ πέρκας, ὅτε δὲ στροφάδας περὶ
πέτρην

φυκίδας ἀλφηστήν τε καὶ ἐν χοιρῇσιν ἐρυθρόν
σκορπίον.

ΦΤΚΙΣ. καὶ ταύτης Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ
μέμνηται καὶ Σπεύσιππος ἐν δευτέρῳ τῶν Ὁμοίων
10 καὶ Νουμήνιος, ὧν τὰ μαρτύρια πρόκειται. Ἀριστο-
τέλης ἐν τῷ περὶ ζωικῶν ἀκανθοστεφῇ φησὶν εἶναι
καὶ ποικιλόχροα φυκίδα. τῶν δὲ γραμμοποικίλων
πλαγίαις τε ταῖς ῥάβδοις κεχρημένων πέρκη. καὶ
παροιμία δέ ἐστιν ἔπεται πέρκη μελανούρω.

111. ΡΑΦΙΔΕΣ. καὶ τούτων μέμνηται Ἐπίχαρμος
λέγων

κῶξ' ὕρουγχοι ῥαφίδες ἵππουροί τε.

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων βελόνην, φησὶν, ἣν
καλοῦσι ῥαφίδα. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν πέμπτῳ ζῳῶν
20 μορίων βελόνην αὐτὴν καλεῖ. ἐν δὲ τῷ περὶ ζωικῶν
ἢ ἰχθύων ῥαφίδα αὐτὴν ὀνομάσας ἀνόδουν φησὶν
αὐτὴν εἶναι. καὶ Σπεύσιππος αὐτὴν βελόνην καλεῖ.

112. ΡΙΝΗ. Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων ἐν
Σμύρῃ φησὶ τὰς ῥίνας διαφόρους γίνεσθαι, καὶ
25 πάντα δὲ τὰ σελαχώδη τὸν σφυρηναῖκόν κόλπον ἔχειν
διαφέροντα. Ἀρχέστρατος δὲ φησὶ

καὶ σελάχη μέντοι κλεινὴ Μίλητος ἄριστα
ἐκτρέφει· ἀλλὰ γε χρὴ ῥίνης λόγον ἢ πλατυ-
νώτου

30 λειοβάτου ποιεῖσθαι. ὁμῶς κροκόδειλον ἂν
ὀπτὸν

δαισαίμην ἀπ' ἱπποῦ, τερπνὸν παίδεσθαι Ἰώνων.

113. ΣΚΑΡΟΣ. τοῦτον Ἀριστοτέλης φησὶν καρχα-
ρόδοντα εἶναι καὶ μονήρη καὶ σαρκοφάγον, ἔχειν τε
στόμα μικρὸν καὶ γλῶτταν οὐ λίαν προσπεφυκυῖαν,
καρδίαν τρίγωνον παράλευκον τρίλοβον, ἔχειν τε χο-
λὴν καὶ σπλῆνα μέλανα, τῶν δὲ βραγχίων τὸ μὲν δι-
πλοῦν τὸ δὲ ἀπλοῦν. μόνος δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἰχθύων
μηρυκάζει. χαίρει δὲ τῇ τῶν φυκίων τροφῇ· διὸ καὶ
τούτοις θηρεύεται. ἀκμάζει δὲ θέρους. Ἐπίχαρμος δ'
ἐν Ἡβας γάμῳ φησὶν

ἀλιεύομεν σπάρους 10

καὶ σκάρους, τῶν οὐδὲ τὸ σκῶρ θεμιτὸν ἐκβα-
λεῖν θεοῖς.

120 Σέλευκος δ' ὁ Ταρσεὺς ἐν τῷ Ἀλιευτικῷ μόνον φησὶ
τῶν ἰχθύων τὸν σκάρον καθεύδειν· ὅθεν οὐδὲ νύ-
κτωρ ποτὲ ἀλῶναι. τοῦτο δὲ ἴσως διὰ φόβον αὐτῷ 15
συμβαίνει. Ἀρχέστρατος δ' ἐν τῇ Γαστρονομίᾳ

καὶ σκάρον ἐξ Ἐφέσου ζήτει, χειμῶνι δὲ τρίγλην

ἔσθι' ἐνὶ ψαφαρῇ ληφθεῖσαν Τειχιόεσση

Μιλήτου κόμῃ, Καρῶν πέλας ἀγκυλοκώλων.

κὰν ἄλλω δὲ μέρει φησὶ

καὶ σκάρον ἐν παράλῳ Καλχηδόνι τὸν μέγαν
ὄπτα 20

πλύνας εὖ· χρηστὸν δὲ καὶ ἐν Βυζαντίῳ ὄψει,

καὶ μέγεθος κυκλῖα ἴσον ἀσπίδι νῶτα φοροῦντα.

τοῦτον ὅλον θεράπευε τρόπον τοιόνδε· λαβὼν 25
νιν,

ἡνίκ' ἂν εὖ τυρῷ καὶ ἐλαίῳ πάντα πυκασθῇ,

κρίβανον ἐς θερμὸν κρέμασον κᾶπειτα κατόπτα.

πάσσειν δ' ἄλσιν κυμινοτρίβοις καὶ γλαυκῷ ἐλαίῳ,

ἐκ χειρὸς κατακρουνίζων θεοδέγμονα πηγῇ. 30

Νίκανδρος δ' ὁ Θυατειρηνὸς δύο γένη φησὶν εἶναι
σκάρων καὶ καλεῖσθαι τὸν μὲν ὀνίαν τὸν δὲ αἰόλον.

114. ΣΠΑΡΟΣ. τοῦτον Ἰκέσιος εὐχυλότερον μὲν εἶναι μαινίδος καὶ ἄλλων δὲ πλειόνων τροφιμώτερον. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ
 αὐτὸς ὁ Ποτιδὰν ἄγων γανύλοισιν ἐν φοινικικοῖς
 5 εἶκε καλλίστους ἄδητα τήγανος ἀγεμῶν σπάρους καὶ σκάρους, τῶν οὐδὲ τὸ σκῶρ θεμιτὸν ἐκβαλεῖν θεοῖς.

Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ
 ἢ σπάρων ἢ ὕκας ἀγεληίδας.
 10 μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων.
 115. ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Διοκλῆς ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς Πλείσταρχον Ὑγιεινῶν τῶν μὲν νεαρῶν φησὶν ἰχθύων ξηροτέρους εἶναι τὰς σάρκας σκορπίους κόκκυνγας ψήττας σαργούς τραχύρους, τὰς δὲ τρίγλας ἥτιον
 15 τούτων ξηροσάρκους. οἱ γὰρ πετραῖοι μαλακοσαρκότεροί εἰσιν. Ἰκέσιος δὲ φησὶ τῶν σκορπίων ὃ μὲν ἐστὶ πελάγιος ὃ δὲ τεναγώδης. καὶ ὁ μὲν πελάγιος πυρρὸς ὁ δ' ἕτερος μελανίζων. διαφέρει δὲ τῇ γεύσει καὶ
 20 τοῦ τροφίμῳ ὁ πελάγιος. εἰσὶ δὲ οἱ σκορπίοι σμηκτικοὶ εὐέκκριτοι πολύχυλοι πολύτροφοι. χονδρῶδεις γὰρ εἰσι. τίκτει δ' ὁ σκορπίος δῖς, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ ζῶων μορίων. Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ

φυκίδας ἀλφησιτὴν τε καὶ ἐν χοιρήσιν ἐρυθρὸν
 25 σκορπίον ἢ πέρκαϊσι καθηγητὴν μελάνουρον.
 ὅτι δὲ καὶ πληκτικὸς ἐστὶν Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ ἰχθύων ἢ ζωικῶν. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Μούσαις ποικίλον εἶναί φησι τὸν σκορπίον

σκορπίοι τε ποικίλοι γλαῦκοί τε σαῦροι πiones.
 30 μονήρης δ' ἐστὶ καὶ φυκοφάγος. ἐν δὲ πέμπτῳ ζῶων μορίων ὁ Ἀριστοτέλης σκορπίους καὶ σκορπίδας ἐν διαφόροις τόποις ὀνομάζει. ἄδηλον δὲ εἰ τοὺς αὐτοὺς

λέγει· ὅτι καὶ σκόρπαιναν καὶ σκορπίους πολλάκις ἡμεῖς ἐφάγομεν καὶ ὅτι διάφοροι καὶ οἱ χυμοὶ καὶ αἱ χροαὶ εἰσὶν οὐδεὶς ἀγνοεῖ. ὁ δ' ὁψαρτυτῆς Ἀρχέστρατος ἐν τοῖς χρυσοῖς ἔπεσι λέγει
 321 ἐν δὲ Θάσῳ τὸν σκορπίον ὠνοῦ, ἐὰν ἦ 5 μὴ μείζων πυγόνος· μεγάλου δ' ἀπὸ χεῖρας ἵαλλε.

116. ΣΚΟΜΒΡΟΣ. Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ. Ἰκέσιος φησὶ τοὺς σκόμβρους ἐλαχίστους μὲν εἶναι κατὰ τὸ μέγεθος, τροφιμωτέρους δὲ τῶν κολιῶν καὶ εὐχυλοτέρους, οὐ μὴν εὐεκκριτωτέρους. μνημονεύει αὐτῶν οὕτως καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ
 καὶ χελιδόνες τε μύρμαι θ' οἷ τε κολιᾶν μέζονες
 ἐντὶ καὶ σκόμβρων, ἀτὰρ τῶν θυρνίδων γὰ
 μήονες. 15

117. ΣΑΡΓΟΙ. οὗτοι, ὥς φησιν Ἰκέσιος, στύφουσι
 b μᾶλλον καὶ τῶν μελανούρων εἰσὶ τροφιμώτεροι. Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ πανοῦργον εἶναί φησι περὶ τὰς θήρας τὸν σαργόν
 κόσσυφον ἢ κίχλας ἀλιειδέας, ἄλλοτε δ' ἄλλη 20 σαργὸν ἐπικέλδοντα, λινοπληγέστατον ἰχθύν. Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ μορίων τίκτειν αὐτόν φησι δῖς, ἕαρος εἴτα μετοπώρου. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ

αἱ δὲ λῆς, σαργοὶ τε χαλκίδες τε καὶ τοὶ πόντιοι. 25
 c ὥς διαφόρους δὲ τοὺς σαργίνους ἐν τοῖσδε καταλέγει ἦν δὲ σαργῖνοί τε μελάνουροί τε καὶ ταὶ φίνταται ταινίαι, λεπταὶ μὲν ἀδεΐαι δέ.

ὁμοίως δὲ καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων φησὶ σαργίνους διὰ τοῦτ' αὐτοὺς καλῶν καὶ χαλκίδας. ὁ δὲ 30 σοφὸς Ἀρχέστρατος φησιν
 ἡνίκα δ' ἂν δύνοντος ἐν οὐρανῷ Ὠρίωνος

μήτηρ οἰνοφόρου βότρουος χαίτην ἀποβάλλη,
τῆμος ἔχειν ὅπτον σαργὸν τυρῶ κατάπαστον,
εὐμεγέθη θερμὸν δοιμεῖ δεδαῖγμένον ὄξει·
σκληρὸς γὰρ φύσει ἐστίν. ἅπαντα δέ μοι θερά-
πενε

τὸν στερεὸν τοιῷδε τρόπῳ μεμνημένος ἰχθύν. d
τὸν δ' ἀγαθὸν μαλακὸν τε φύσει καὶ πίονα
σάρκα

ἄλσι μόνον λεπτοῖσι πάσας καὶ ἐλαίῳ ἀλείψας.
τὴν ἀρετὴν γὰρ ἔχει τῆς τέρψιος αὐτὸς ἐν αὐτῷ.
118. ΣΑΛΙΗ. Ἐπίχαρμος Ἦρας γάμος
ἄονες φάγροι τε λάβρακές τε καὶ ται πίονες
σκατοφάγοι σάλπαι βδελυχραί, ἁδέαι δ' ἐν τῷ
θέρει.

15 Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων ἅπαξ τίκτειν e
φησὶν αὐτὴν τοῦ μετοπώρου, ἔστι δὲ πολύγραμμος
καὶ ἐρυθρόγραμμος, ἔτι δὲ καρχαρόδους καὶ μονήρης.
λέγεσθαι δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἀλιέων φησὶν ὡς καὶ κολο-
κύντη θηρεύεται χαίρουσα τῷ βρώματι. Ἀρχέστρατος
20 δὲ φησι

σάλπην δὲ κακὸν μὲν ἔγωγε
ἰχθύν εἰς αἰεὶ κρίνω· βρωτὴ δὲ μάλιστα
ἐστὶ θεριζομένου σίτου. λαβὲ δ' ἐν Μυτιλήνῃ
αὐτήν.

25 Παγκράτης δ' ἐν Ἔργοις θαλασσίοις
σάλπαι τ' ἰσομήκεες ἰχθῦς, f
ὥς τε βόας πορκῆες ἀλίζωροι καλέουσιν,
οὐνεκα γαστέρι φῦκος αἰεὶ ἀλέουσιν ὁδοῦσιν.
ἐστὶ δὲ ποικίλος ὁ ἰχθύς. ὅθεν καὶ τὸν Λοκρὸν ἢ Κο-
30 λοφώνιον Μνασέαυ συνταξάμενον τὰ ἐπιγραφόμενα
παίγνια διὰ τὸ ποικίλον τῆς συναγωγῆς σάλπην οἱ
συνήθεις προσηγόρευον. Νυμφόδωρος δὲ ὁ Συρακό-

322 σιος ἐν τῷ τῆς Ἀσίας Περίπλῳ Λεσβίαν φησὶ γενέ-
σθαι Σάλπην τὴν τὰ παίγνια συνθεῖσαν. Ἀλκιμος δ'
ἐν τοῖς Σικελικοῖς ἐν Μεσσήνῃ φησὶ τῇ κατὰ τὴν
νῆσον Βότρου γενέσθαι εὐρετὴν τῶν παραπλησίων
παιγνίων τοῖς προσαγορευομένοις Σάλπης. Ἀρχιπ- 5
πος δὲ ἐν Ἰχθύσιν ἀρσενικῶς εἶπεν ὁ σάλπης

ἐκῆρουξεν βόας,
σάλπης δ' ἐσάλπιγξ', ἔπτ' ὀβολοὺς μισθὸν φέρων.
γίνεται δ' ὅμοιος ἰχθύς ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ ὁ κα-
λούμενος στρωματεύς, ῥάβδους ἔχων δι' ὅλου τοῦ 10
σώματος τεταμένας χρουσιζούσας, ὡς ἱστορεῖ Φίλων
ἐν τῷ Μεταλλικῷ.

b 119. ΣΥΝΟΔΟΝΤΕΣ καὶ ΣΥΝΑΓΡΙΣ. καὶ τούτων
Ἐπίχαρμος μέμνηται

συναγρίδας μαζοὺς τε συνόδοντάς τ' ἐρυθρο- 15
ποικίλους.

καὶ Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ διὰ τοῦ υ λέγων
φησὶν

ἢ λευκὴν συνόδοντα βόηκας τε τρικκοὺς τε.

καὶ πάλιν

τοῖσί κε θηρήσαιο φαγεῖν λεληημένος ἰχθύς,
ἢ μέγαν συνόδοντα ἢ ἀρνευτὴν ἱππουρον.

σινόδοντα δὲ αὐτὸν λέγει διὰ τοῦ ἰῶτα Δωρίων, ἔτι

c δὲ Ἀρχέστρατος ἐν τούτοις
αὐτὰρ τὸν σινόδοντα μένων ζήτει παχὺν εἶναι· 25
ἐκ πορθμοῦ δὲ λαβεῖν πειρῶ καὶ τοῦτον, ἑταῖρε.
ταῦτα δὲ πάντα κυρῶ φράζων καὶ πρὸς σέ,
Κλέανδρε.

Ἀντιφάνης δὲ ἐν Ἀρχιστράτῃ

τίς δ' ἐγγέλειον ἂν φάγοι,
ἢ κρανίου σινόδοντος;

120. ΣΑΤΡΟΣ. τούτου μνημονεύει Ἀλεξίς ἐν
Λεύκῃ· μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ λέγων

ἐπίστασαι τὸν σαῦρον ὥς δεῖ σκευάσαι;
B. ἀλλ' ἂν διδάσκης. A. ἐξελὼν τὰ βραγχία
πλύνας, περικόψας τὰς ἀκάνθας τὰς κύκλῳ,
παράσχισον χρηστῶς, διαπτύξας θ' ὅλον
τῷ σιλφίῳ μᾶστιξον εὖ τε καὶ καλῶς,
τυρῶ τε δάξον ἀλσί τ' ἢ δ' ὀριγάνῳ.

Ἐφιππος δ' ἐν Κύδωνι πολλῶν καὶ ἄλλων ἰχθύων
κατάλογον ποιούμενος καὶ τοῦ σαύρου μνημονεύει
διὰ τούτων

θύννου τεμάχη γλάνιδος γαλεοῦ
ρίνης γόγγρου, κέφαλος πέρκη
σαῦρος φυκὶς βροίγκος τρίγλη
κόκκυξ φάγρος μύλλος λεβίας
σπάρος αἰολίας θρίττα χελιδῶν
καρὶς τευθὶς ψήττα δρακαινὶς
πουλυπόδειον σηπία ὀρφῶς
κωβιδὸς ἀφύαι βελόναι κεστρεῖς.

20 Μνησίμαχος δ' ἐν Ἱπποτρόφῳ
τῶν καρχαριῶν
νάρκη βάτραχος πέρκη σαῦρος
τριχίας φυκὶς βροίγκος τρίγλη
κόκκυξ.

25 ΣΚΕΠΙΝΟΣ. τούτου μνημονεύων Δωρίων ἐν τῷ
περὶ ἰχθύων καλεῖσθαι φησὶν αὐτὸν ἄτταγῖνον.

121. ΣΚΙΑΙΝΑ. Ἐπίχαρμος Ἦβας γάμῳ
αἰολίαι πλωτές τε κυνόγλωσσοί τ', ἐνῆν δὲ σκια-
θίδες.

30 Νουμήνιος δὲ σκιαδέα αὐτὸν καλεῖ ἐν τούτοις
τοῖσι κε θηρήσαιο λαβὼν λεληγμένος ἰχθύν,
ἢ μέγαν συνόδοντα ἢ ἄρνευτήν ἱππουρον,

ἢ φάγρον λοφίην, ὅτε δ' ἀγρόμενον σκιαδῆα.

ΣΤΑΓΡΙΔΕΣ. τούτων μνημονεύει Ἐπίχαρμος ἐν
323 Ἦβας γάμῳ καὶ ἐν Γᾶ καὶ Θαλάσσῃ.

122. ΣΦΤΡΑΙΝΑΙ. ταύτας φησὶν Ἰκέσιος τροφι-
μωτέρας εἶναι τῶν γόγγρων, ἀπειθεῖς δὲ τὴν γεῦσιν
καὶ ἀστόμους, εὐχυλία δὲ μέσους. ὁ δὲ Δωρίων σφύ-
ραιναι, φησὶν, ἣν καλοῦσι κέστραν. Ἐπίχαρμος δὲ
ἐν Μούσαις κέστραν ὀνομάσας οὐκ ἔτι σφυραίνας
ὀνομάζει, ὥς ταυτὸν οὔσας,

χαλκίδας τε καὶ κύνας κέστρας τε πέρκας τ' αἰόλας.

καὶ Σώφρων ἐν ἀνδρείοις 'κέστραι βότιν κάπτουσαι.'
Σπεύσιππος δὲ ἐν δευτέρῳ Ὀμοίων ὥς παραπλήσια
ἐκτίθεται κέστραν βελόνην σαυρίδα. καὶ οἱ Ἀττικοὶ
δὲ ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ τὴν σφύραιναι καλοῦσι κέστραν,
σπανίως δὲ τῷ τῆς σφυραίνης ὀνόματι ἐχρήσαντο.
Στράτις γοῦν ἐν Μακεδόσιν ἐρομένου τινὸς Ἀττικοῦ,
ὥς ἀγνοοῦντος τὸ ὄνομα, καὶ λέγοντος
ἢ σφύραινα δ' ἐστὶ τίς;

φησὶν ὁ ἕτερος

κέστραν μὲν ὕμμες ὠττικοὶ κικλήσκετε.

Ἀντιφάνης ἐν Εὐθυδίκῳ

πάνυ συχνή

σφύραινα. B. κέστραν ἀττικιστὶ δεῖ λέγειν.

Νικοφῶν δ' ἐν Πανδώρα 'κέστραι τε καὶ λάβρακες.'
Ἐπίχαρμος Ἦβας γάμῳ 'κέστρας τε πέρκας τ' αἰόλας.'

123. ΣΗΠΙΑ. Ἀριστοφάνης Δαναῖσι
καὶ ταῦτ' ἔχοντα σηπίας καὶ πουλύπους.

ὥς αἰτίας ἢ παραλήγουσα παροξύνεται, ὥς Φιλήμων
ἱστορεῖ, ὁμοίως καὶ ταῦτα, παιδία, ταινία, οἰκία. τὴν
σηπίαν δὲ Ἀριστοτέλης φησὶ πόδας ἔχειν ὀκτώ, ὧν
τοὺς ὑποκάτω δύο μεγίστους, προβοσκίδας δύο, καὶ

μεταξὺ αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ στόμα. ἔχει δὲ καὶ ὀδόντας δύο, τὸν μὲν ἄνω τὸν δὲ κάτω, καὶ τὸ λεγόμενον ὄστρακον ἐν τῷ νώτῳ. ἐν δὲ τῇ μύτιδι ὁ θολός d ἔστιν· αὕτη δὲ κεῖται παρ' αὐτὸ τὸ στόμα, κύστεως 5 τρόπον ἐπέχουσα. ἔστι δ' ἡ κοιλία πλακώδης καὶ λεία, ὁμοία τοῖς τῶν βοῶν ἡνύστροις. τρέφονται δὲ αἱ μικραὶ σπηλῖαι τοῖς λεπτοῖς ἰχθυοῖς, ἀποτείνουσιν τὰς προβοσκίδας ὥσπερ ὀρμιάς, καὶ ταύταις θηρεύουσιν. λέγεται δὲ ὡς, ὅταν ὁ χειμὼν γένηται, τῶν πε- 10 τριδίων ὥσπερ ἀγκύραις ταῖς προβοσκίδι λαμβανόμεναι ὀρμοῦσι. διωκομένη τε ἡ σπηλία τὸν θολὸν ἀφίησι καὶ ἐν αὐτῷ κρύπτεται, ἐμφήνασα φεύγειν εἰς τοῦμ- e προσθεν. λέγεται δὲ ὡς καὶ θηρευθείσης τῆς θηλείας τριόδοντι οἱ ἄρρενες ἐπαρῆγουσιν ἀνθέλκοντες αὐ- 15 τήν· ἂν δ' οἱ ἄρρενες ἁλῶσιν, αἱ θήλειαι φεύγουσιν. οὐ διετίζει δ' ἡ σπηλία, καθάπερ οὐδ' ὁ πουλύπους. ἐν δὲ πέμπτῳ ζώων μορίων αἱ σπηλῖαι (φησί) καὶ αἱ τευθίδες νέουσιν ἅμα καὶ συνεπόμεναι τὰ στόματα καὶ τὰς πλεκτάνας ἐφαρμόττουσαι καταντικρὺ ἀλλή- 20 λαις· ἐφαρμόττουσι δὲ καὶ τὸν μυκτῆρα εἰς τὸν μυκτῆρα. τῶν τε μαλακίων τίκτουσι πρῶται τοῦ ἔαρος αἱ σπηλῖαι, καὶ κύνουσι πᾶσαν ὥραν, καὶ κνύσκονται i πεντεκαίδεκα ἡμέραις. ὅταν δὲ τέκωσι τὰ ῥά, ὁ ἄρρην παρακολουθῶν καταφυσᾷ καὶ στιφρᾷ. βαδίζουσι δὲ 25 κατὰ ζυγά. καὶ ἔστιν ὁ ἄρρην τῆς θηλείας ποικιλώτερός τε καὶ μελάντερος τὸ νῶτον.

124. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ φησί

πώλυπές τε σπηλῖαι τε καὶ ποταναὶ τευθίδες.

τοῦτο δὲ σημειωτέον πρὸς Σπεύσιππον λέγοντα εἶναι 30 ὅμοια σπηλίαν καὶ τευθίδα. Ἰππώνακτος δ' ἐν τοῖς 324 ἰάμβοις εἰπόντος 'σπηλῆς ὑπόσφαγμα' οἱ ἐξηγησάμενοι ἀπέδωκαν τὸ τῆς σπηλίας μέλαν. ἔστι δὲ τὸ

ὑπόσφαγμα, ὡς Ἑρασίστρατός φησιν ἐν Ὀψαρτυτικῷ, ὑπότριμμα. γράφει δ' οὕτως ὑπόσφαγμα δ' εἶναι κρέασιν ὀπτοῖς ἐκ τοῦ αἵματος τεταραγμένου μέλιτι τυρῷ ἀλλ' κυμίνῃ σιλφίῳ ἐξ ἐφθοῖς. καὶ Γλαῦκος δ' ὁ Δοκρὸς ἐν Ὀψαρτυτικῷ οὕτως γράφει ὑπόσφαγμα 5 δ' αἶμα ἐφθὸν καὶ σίλφιον καὶ ἔψημα, ἢ μέλι καὶ ὄξος b καὶ γάλα καὶ τυρὸς καὶ φύλλα εὐώδη τετμημένα. ὁ δὲ πολυμαθέστατος Ἀρχέστρατός φησι

σπηλῖαι Ἀβδήροις τε Μαρωνεία τ' ἐνὶ μέσση.

Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις 10

ἰχθῦς ἐώνηται τις ἡ σπηλίδιον·

καὶ ἐν Δαναΐσιν

ὀσμύλια καὶ μαινίδια καὶ σπηλίδια.

Θεόπομπος Ἀφροδίτῃ

ἀλλ' ἐντραγε 15

τὴν σπηλίαν τὴνδ' λαβοῦσα καὶ τοδὶ

τὸ πουλυπόδειον.

περὶ δὲ ἐψήσεως σπηλιδίων Ἀλεξίς ἐν Πονήρῳ παρὰ γει μάγειρον τάδε λέγοντα

σπηλίας τόσας 20

δραχμῆς μιᾶς τρεῖς. τῶν δὲ τὰς μὲν πλεκτάνας καὶ τὰ περυγία συντεμῶν ἐφθὰς ποιῶ.

τὸ δ' ἄλλο σῶμα κατατεμῶν πολλοὺς κύβους

σμήσας τε λεπτοῖς ἁλσί, δειπνούντων ἅμα

ἐπὶ τὸ τάγηνον σίζον ἐπισείων φέρω. 25

125. ΤΡΙΓΛΗ, κίχλη, διὰ τοῦ η. τὰ γὰρ εἰς λα λήγοντα θηλυκὰ ἕτερον αἰτεῖ λάμβδα, σκύλλα Τελέ- d σιλλα. ὅσα δὲ ἐπιπλοκὴν ἔχει τοῦ γ εἰς η λήγει, τρώ- γλη αἶγλη ξεύγλη. τὴν δὲ τρίγλην φησὶν Ἀριστοτέλης 30 τρεῖς τίκτειν τοῦ ἔτους ἐν πέμπτῳ ζώων μορίων, τε- 30 κμαίρεσθαι λέγων τοὺς ἁλιεῖς τοῦτο ἐκ τοῦ γόνου τρεῖς φαινομένου περὶ τινὰς τόπους. μήποτ' οὖν ἐντεῦθεν

ἔστι καὶ τὸ τῆς ὀνομασίας, ὡς ἀμύαι, ὅτι οὐ κατὰ μίαν
 φέρονται ἀλλ' ἀγεληδόν, σκάρος δὲ ἀπὸ τοῦ σκαίρειν
 καὶ καρίς, ἀφύαι δ' ὡς ἂν ἀφνεῖς οὔσαι τουτέστι
 δυσφνεῖς· θύω, θύννος, ὁ ὀρμητικός, διὰ τὸ κατὰ
 5 τὴν τοῦ κυνὸς ἐπιτολὴν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
 οἴστρου ἐξελαύνεσθαι. ἔστι δὲ καρχαρόδους συναγε-
 e λαστική παντόστικτος, ἔτι δὲ σαρχοφάγος. τὸ δὲ τρί-
 τον τεκοῦσα ἄγονός ἐστι· γίνεταί γάρ τινα σκολήκια
 αὐτῇ ἐν τῇ ὑστέρα, ἃ τὸν γόνον τὸν γινόμενον κατε-
 10 σθίει. ἀπὸ δὲ τοῦ συμβεβηκότος Ἐπίχαρμος ὀνομάζει
 αὐτὰς κυφὰς ἐν Ἡβας γάμῳ διὰ τούτων

ἄγε δὴ τρίγλας τε κυφὰς καὶ χαρίστους βαίονας.
 Σώφρων δ' ἐν τοῖς ἀνδρείοις τριγόλας τινὰς ἐν τού-
 τοις ὀνομάζει 'τριγόλα ὁμφαλοτόμῳ' καὶ 'τριγόλαν
 15 τὸν εὐδιαῖον.' ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ Παιδικὰ ποιφύ-
 ξεις φησί 'τριγλάς μὲν γένηον, τριγόλα δ' ὀπισθίδια.'
 καὶ τοῖς γυναικείοις δ' ἔφη 'τριγλαν γενεᾷτιν.' Διο-
 κλῆς δ' ἐν τοῖς πρὸς Πλείσταρχον σκληρόσαρκον
 εἶναί φησι τὴν τρίγλαν. Σπεύσιππος δ' ἐμπερὶ φη-
 20 σιν εἶναι κόκκυγα χελιδόνα τρίγλαν. ὅθεν Τρύφων
 φησὶν ἐν τοῖς περὶ ζώων τὸν τριγόλαν τινὰς οἶεσθαι
 κόκκυγα εἶναι διὰ τε τὸ ἐμπερὲς καὶ τὴν τῶν ὀπι- 325
 σθίων ξηρότητα, ἣν σεσημείωται ὁ Σώφρων λέγων
 'τριγλάς μὲν γε πίονας, τριγόλα δ' ὀπίσθια.'

25 126. Πλάτων δ' ἐν Φάωνί φησι

τρίγλη δ' οὐκ ἐθέλει νεύρων ἐπιήρανος εἶναι·
 παρθένου Ἀρτέμιδος γὰρ ἔφν καὶ στύματα μισεῖ.
 τῇ δὲ Ἑκάτῃ ἀποδίδεται ἡ τρίγλη διὰ τὴν τῆς ὀνομα-
 σίας κοινότητα. τριοδίτις γὰρ καὶ τρίγληνος· καὶ
 30 ταῖς τριακάσι δὲ αὐτῇ τὰ δεῖπνα φέρουσι. κατὰ τὸ
 παραπλήσιον δ' οἰκειοῦσιν Ἀπόλλωνι μὲν κίθαρον,
 Ἑρμῇ δὲ βόακα, Διονύσῳ δὲ κιττόν, καὶ Ἀφροδίτῃ b

φαλαρίδα, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ὀρνισι, κατὰ συνέμ-
 φασιν τοῦ φαλλοῦ. καὶ τὴν νῆτταν δὲ καλουμένην
 Ποσειδῶνί τινες οἰκειοῦσι. καὶ τὸν θαλάττιον γόνον,
 ὃν ἡμεῖς μὲν ἀφύην, ἄλλοι δὲ ἀφρύην ὀνομάζουσιν,
 οἱ δὲ ἀφρόν· προσφιλέστατον δ' εἶναι καὶ τοῦτον 5
 Ἀφροδίτῃ διὰ τὸ καὶ αὐτὴν ἐξ ἀφροῦ γεννηθῆναι.
 Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τοῖς περὶ θεῶν τῇ Ἑκάτῃ φησί
 θύεσθαι τρίγλην διὰ τὴν τοῦ ὀνόματος οἰκειότητα·
 c τρίμορφος γὰρ ἡ θεός. Μελάνθιος δ' ἐν τῷ περὶ τῶν
 ἐν Ἐλευσίνι μυστηρίων καὶ τρίγλην καὶ μαινίδα, ὅτι 10
 καὶ θαλάττιος ἡ Ἑκάτη. Ἠγήσανδρος δ' ὁ Δελφὸς
 τρίγλην παραφέρεισθαι ἐν τοῖς ἀρτεμισίοις διὰ τὸ δο-
 κεῖν τοὺς θαλαττίους λαγῶς θανασίμους ὄντας θη-
 ρεύειν ἐπιμελῶς καὶ καταναλίσκειν. διόπερ ὡς ἐπ'
 ὠφελείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦτο ποιοῦσα τῇ κυνηγε- 15
 τικῇ θεῷ ἡ κυνηγέτις ἀνάκειται. γενεᾷτιν δ' ἔφη
 τὴν τρίγλην Σώφρων, ἐπεὶ αἱ τὸ γένειον ἔχουσαι
 ἡδιονές εἰσι μᾶλλον τῶν ἄλλων. Ἀθήνησι δὲ καὶ
 d τόπος τις Τρίγλα καλεῖται, καὶ αὐτόθι ἐστὶν ἀνάθημα
 τῇ Ἑκάτῃ τριγλανθίνῃ. διὸ καὶ Χαρικλείδης ἐν Ἀλύ- 20
 σει φησί

δέσποιν' Ἑκάτα τριοδίτι,
 τρίμορφε τριπρόσωπε,
 τρίγλαις κηλευμένα.

127. ἐὰν δ' ἐναποπνιγῇ τρίγλη ζῶσα ἐν οἴνῳ καὶ 25
 τοῦτο ἀνὴρ πῖη, ἀφροδισιάζειν οὐ δυνήσεται, ὡς
 Τερψικλῆς ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ ἀφροδισίων. καὶ γυνὴ
 δὲ πῖη τοῦ αὐτοῦ οἴνου, οὐ κυτσκεται. ὁμοίως δὲ οὐδὲ
 ὄρνις. ὁ δὲ πολυίστωρ Ἀρχέστρατος ἐπαινέσας τὰς
 κατὰ Τειχιοῦντα τῆς Μιλησίας τρίγλας ἐξῆς φησί 30
 e καὶ Θάσῳ ὁψώνει τρίγλην, κοῦ χείρουα λήψει
 ταύτης· ἐν δὲ Τέῳ χείρω, κεδνὴ δὲ καὶ αὐτή·

ἐν δ' Ἐρυθραῖς ἀγαθὴ θηρεύεται αἰγιαλῖτις.

Κρατῖνος δ' ἐν Τροφωνίῳ φησὶν

οὐδ' αἰζωνίδ' ἐρυθρόχρων ἐσθίειν ἔτι τρίγλην,
οὐδὲ τρυγόνος, οὐδὲ δεινοῦ φυῆν μελανούρου.

5 Ναυσικράτης δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐπαινεῖ τὰς αἰζωνι-
κὰς τρίγλας ἐν Ναυκλήροις λέγων οὕτως

μετ' αὐτῶν δ' εἰσὶν ἐκπρεπεῖς φύσιν

αἱ ξανθοχρῶτες, ἃς κλύδων αἰζωνικὸς

πασῶν ἀρίστας ἐν τόποις μαιεύεται·

10 αἷς καὶ θεὰν τιμῶσι φωσφόρον κόρην,
δείπνων ὅταν πέμπωσι δῶρα ναντίλοι.

B. τρίγλας λέγεις.

128. ΤΑΙΝΙΑΙ. καὶ τούτων Ἐπίχαρμος μέμνηται
καὶ ταὶ φύνταται

15 ταινίαι, λεπταὶ μὲν ἀδεῖται δὲ κωλίγου πυρός.

Μίθαικος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ ταινίαν (φησὶν) ἐκκοι-
λιάξας, τὰν κεφαλὰν ἀποταμών, ἀποπλύνας καὶ τα-
μῶν τεμάχεια κατὰ χειρὸς τυρὸν καὶ ἔλαιον· πλεῖσται δὲ 326
γίνονται καὶ κάλλισται κατὰ τὸν πρὸς τῇ Ἀλεξαν-

20 δρεῖα Κάνωπον καὶ ἐν Σελευκείᾳ τῇ πρὸς Ἀντιοχείᾳ.

ὅταν δ' Εὐπόλις ἐν Προσπαλτίοις λέγῃ

μήτηρ τις αὐτῷ Θραττα ταινιόπῳλις ἦν,

ἐπὶ τῶν ὑφασμάτων λέγει καὶ τῶν ζωνῶν, αἷς αἱ γυ-
ναῖκες περιδέονται.

25 129. ΤΡΑΧΟΤΡΟΙ. τούτων ὡς ξηροτέρων μέμνη-
ται Διοκλῆς. Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ φησιν

ἀκονίας κίρκλους τε καὶ ἔλλοπίνην τρήχουρον.

ΤΑΤΛΩΠΙΑΣ. περὶ τούτου Ἀρχέστρατος ἱστορεῖ b

καὶ νεαροῦ μεγάλου τ' αὐλώπια ἐν θέρει ὠνοῦ

30 κρανίου, ἃν φαέθων πυμάτην ἀψίδα διφρεύῃ·
καὶ παράθες θερμὸν ταχέως καὶ τρεῖς μετ'

αὐτοῦ.

ὅπτα δ' ἄμφ' ὀβελίσκον ἑλὼν ὑπογάστριον
αὐτοῦ.

130. ΤΕΤΘΙΣ. Ἀριστοτέλης εἶναί φησι καὶ ταύ-
την τῶν συναγελαζομένων, ἔχειν τε τὰ πλεῖστα τῆς
c σηπίας, τὸν τῶν ποδῶν ἀριθμὸν, τὰς προβοσκίδας. 5
τῶν δὲ ταύτης ποδῶν οἱ μὲν κάτω μικροὶ εἰσιν οἱ δ'
ἄνω μείζους· καὶ τῶν προβοσκίδων ἡ δεξιὰ παχυτέρα
καὶ τὸ ὅλον σωματίον τρυφερόν καὶ ὑπομηκέστερον.
ἔχει δὲ καὶ θολὸν ἐν τῇ μύτιδι οὐ μέλανα ἀλλ' ὠχρόν,
καὶ τὸ ὄστρακον μικρὸν λίαν καὶ χονδρῶδες. 10

ΤΕΤΘΟΣ. ὁ δὲ τεῦθος μόνῳ τούτῳ διαφέρει, τῷ
μεγέθει· γίνεται δὲ καὶ τριῶν σπιθαμῶν. τὸ δὲ χρῶ-
μά ἐστιν ὑπέρυθρος, καὶ τῶν ὀδόντων τὸν μὲν κάτω
d ἐλάττωνα ἔχει τὸν δὲ ἄνω μείζονα, ἄμφω δὲ μέλανας
καὶ ὁμοίους ῥύγχει ἰέρακος. ἀναπτυνχθεῖς δὲ κοιλίσαν 15
ἔχει ὁμοίαν ταῖς ὑδαῖς. ἐν δὲ πέμπτῳ μορίῳν βρα-
χύβια φησιν εἶναι τὸν τεῦθον καὶ τὴν σηπίαν. Ἀρ-
χέστρατος δὲ ὁ πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν διὰ γαστρι-
μαργίαν περιπολήσας φησὶ

τευθίδες ἐν Δίῳ τῷ περικῷ παρὰ χεῦμα 20

Βαφύρα. καὶ ἐν Ἀμβρακίᾳ παμπληθέας ὄψει.

Ἄλεξις δ' ἐν Ἐρετρικῷ τάδε ποιεῖ λέγοντα μάγειρον
τευθίδες σπίναι βατὶς δῆμος ἀφύαι

e κρεαδί' ἐντερίδια· τὰς μὲν τευθίδας,
τὰ πτερύγι' αὐτῶν συντεμών, στεατίου 25
μικρὸν παραμύξας, περιπάσας ἡδύσμασιν
λεπτοῖσι χλωροῖς, ὠνθύλευσα.

καὶ πέμμα δέ τι τευθίδα ὀνομάζειν Ἰατροκλέα ἐν
Ἀρτοποιικῷ φησὶ Πάμφιλος.

131. ΤΕΣ. Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ 30

ἦν δ' ὑαινίδες τε βούγλωσσοί τε καὶ κίθαρος
ἐνῆς.

λέγει δέ τινας καὶ ὕας διὰ τούτων
χαλκίδες θ' ὕες τε ἰέρακές τε χῶ πίων κύων.
εἰ μὴ ἄρα οὔτοι οἱ αὐτοὶ εἰσι τῷ κάπρῳ. Νουμήνιος δ'
δ' ἐν τῷ Ἀλιευτικῷ ἀντικρὺς ὕαινάν τινα κατα-
5 ριθμεῖται ἐν τούτοις

κανθαρίδα προφανεῖσαν ὕαινάν τε τρίγλην τε.
καὶ Διονύσιος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ τῆς ὑαίνης μνημο-
νεύει. Ἀρχέστρατος δ' ὁ ὀψοδαίδαλος
ἐν δ' Αἰνῶ καὶ τῷ Πόντῳ τὴν ὕν ἀγόραζε,
10 ἣν καλέουσι τινες θνητῶν ψαμμίτιν ὀρυκτὴν.
τούτου τὴν κεφαλὴν ἔψειν, μηδὲν προσενεγκῶν
ἡδυσμ', ἀλλ' ἐς ὕδωρ μόνον ἐνθῆεις καὶ θαμὰ
κινῶν
ὕσσωπον παράθες τρίψας, καὶν ἄλλο τι χρήξης,
15 δοριμὺ διεῖς ὄξος· κατ' ἐμβαπτ' εὖ καὶ ἐπέιγρον 327
οὔτως ὥς πνίγεσθαι ὑπὸ σπουδῆς καταπίνων.
τὴν λοφίαν δ' ὁπτᾶν αὐτῆς καὶ τᾶλλα τὰ
πλεῖστα.

μήποτ' οὖν καὶ ὁ Νουμήνιος ἐν τῷ Ἀλιευτικῷ τὴν
20 ὕν ψαμαθίδα καλεῖ, ἐπὶ λέγει
ἄλλοτε καρχαρίην, ὅτε δὲ ῥόθιον ψαμαθίδα.

132. ΤΚΑΙ. τὸν ὕκην Καλλίμαχος ἐν ἐπιγράμ-
μασιν ἱερὸν ἰχθύν καλεῖ διὰ τούτων· θεὸς δέ οἱ ἱερὸς
ὕκης. Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ
25 ἦ σπάρρον ἦ ὕκας ἀγεληίδας ἦ ἐπὶ φάγρον
πέτρη ἀλωόμενον.

Τίμαιος δ' ἐν τῇ τρισκαιδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν περὶ
τοῦ σικελικοῦ πολυχνίου, λέγων δὲ τῶν Ἰκάρων, δια-
λεγόμενος προσαγορευθῆναι φησι τὸ πολίχνιον διὰ
30 τὸ τοὺς πρῶτους τῶν ἀνθρώπων ἐλθόντας ἐπὶ τὸν
τόπον ἰχθύς εὗρεῖν τοὺς καλουμένους ὕκας, καὶ τού-
τους ἐγκύνους· δι' οὓς οἰωνισαμένους Ἰκαρον ὀνομά-

σαι τὸ χωρίον. Ζηνόδοτος δὲ φησι Κυρηναίους τὸν
ὕκην καλεῖν ἐρυθρίνον. Ἑρμιππος δ' ὁ Σμυρναῖος
c ἐν τοῖς περὶ Ἰππώνακτος ὕκην ἀκούει τὴν Ιουλίδα·
εἶναι δ' αὐτὴν δυσθήρατον. διὸ καὶ Φιλητᾶν φάναι
οὐδ' ὕκης ἰχθύς ἐσχατος ἐξέφυγεν. 5

133. ΦΑΓΡΟΣ. Σπεύσιππος ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων
παραπλήσιά φησιν εἶναι φάγρον ἐρυθρίνον ἥπατον.
ἐμνημόνευσε δ' αὐτοῦ καὶ Νουμήνιος ἐν τοῖς προκει-
μένοις. Ἀριστοτέλης δὲ σαρκοφάγον φησὶν αὐτὸν
εἶναι καὶ μονήρη καρδίαν τε ἔχειν τρίγωνον ἀκμά- 10
ζειν τε ἔαρος. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ φησὶν
ἀόνες φάγροι τε καὶ λάβρακες.

d μνημονεύει δὲ αὐτῶν καὶ Μεταγένης ἐν Θουριοπέρ-
σαις. Ἀμειψίας δ' ἐν Κόννῳ
ὀρφῶσι σελαχίοις τε καὶ φάγροις βορά. 15
Ἰκέσιος δὲ φησι· φάγροι καὶ χρομῖς καὶ ἀνθίας καὶ
ἀκαρυᾶνες καὶ ὀρφοὶ καὶ συνόδοντες καὶ συναγρίδες
τῷ μὲν γένει παραπλήσιοι ὑπάρχουσι, γλυκεῖς τε γὰρ
καὶ παραστύφοντες καὶ τρώφιμοι, κατὰ λόγον δὲ καὶ
δυσέκκριτοι, τροφιμώτεροι δ' αὐτῶν οἱ σαρκώδεις 20
καὶ γεωδέστεροι ἐλάττονά τε πιμελὴν ἔχοντες. Ἀρ-
χέστρατος δὲ φησι σειρίου ἀνατέλλοντος δεῖν τὸν
φάγρον ἐσθίειν

Δήλῳ τ' Εἰρετρία τε κατ' εὐλιμένους ἀλὸς
οἴκους. 25

c τὴν κεφαλὴν δ' αὐτοῦ μόνον ὠνοῦ καὶ μετ'
ἐκείνης
οὐραῖον· τὰ δὲ λοιπὰ δόμον σὸν μηδ' ἐσενέγκης.
μνημονεύει τοῦ φάγρου καὶ Στράτις ἐν Αἰμνομέδῳ
πολλοὺς δὴ μεγάλους τε φάγρους ἐγκάψας. 30
καὶ ἐν Φιλοκτήτῃ
κατ' εἰς ἀγορὰν ἐλθόντες ἀδρούς

ὀψωνοῦσιν μεγάλους τε φάγρους
καὶ κωπάδων ἀπαλῶν τεμάχη
στρογγυλοπλεύρων.

ἔστι δὲ καὶ γένος λίθου φάγρος. ἡ γὰρ ἀκόνη κατὰ
5 Κρητὰς φάγρος, ὡς φησι Σιμίας.

134. ΧΑΝΝΑΙ. Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γαμῶ
μεγαλοχάσμονας τε χάννας κῆκτραπιλογάστορας
ὄνους.

Νουμήνιος ἐν Ἀλιευτικῷ

10 χάννους τ' ἐγγέλνᾳς τε καὶ ἐννοχίην πύτιου.
μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων.
Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζωικῶν ποικιλερυθρομέ-
λαιναν αὐτὴν ὀνομάζει καὶ ποικιλόγραμμον. διὰ τὰ
μελαίναις γραμμαῖς πεποικίλθαι.

15 135. ΧΡΟΜΙΣ. καὶ τούτου μνημονεύει Ἐπίχαρμος 32
μὸς λέγων

καὶ σκιφίας χρομιάς θ' ὅς ἐν τῷ ἡρι καττον
Ἀνάνιον

ἰχθύων πάντων ἄριστος.

20 Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ

ὑκην ἢ κάλλιχθιν ἢ χρομίν, ἄλλοτε δ' ὀρθῶν.
καὶ Ἀρχέστρατος

τὸν χρομίν ἐν Πέλλῃ λήπει μέγαν, ἔστι δὲ πίων
ἂν θέρος ἦ, καὶ ἐν Ἀμβρακίᾳ.

25 136. ΧΡΥΣΟΦΥΣ. Ἀρχιππος ἐν ἰχθύσιν

ἱερεὺς Ἀφροδίτης χρύσοφους Κυθηρίας.

τούς δ' ἰχθύς τούτους φησὶν Ἰκέσιος καὶ τῇ γλυκύτητι ἢ
καὶ τῇ ἄλλῃ εὐστομίᾳ πάντων εἶναι ἄριστους. εἰσὶ

δὲ καὶ τροφιμώτατοι. τίκτουσι δέ, ὡς φησιν Ἀριστο-
30 τέλης, ὁμοίως τοῖς κροστῶσιν, οὗ ἂν ποταμοὶ ῥέωσιν.
μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Μούσαις καὶ

Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων. Εὐπολις δ' ἐν Κόλαξί
φησι

δραχμῶν ἑκατὸν ἰχθύς ἐώνημαι μόνον
ὀκτὼ λάβρακας, χρυσόφους δὲ δώδεκα.

ὁ δὲ σοφὸς Ἀρχέστρατος ἐν ταῖς ὑποθήκαις λέγει 5
χρυσόφουν ἐξ Ἐφέσου τὸν πίων μὴ παράλειπε,
ὃν κεῖνοι καλέουσιν ἰωνίσκον· λαβὲ δ' αὐτόν
c θρέμμα Σελινούντος σεμνοῦ, πλῦνον δὲ νιν
ὀρθῶς,

εἰθ' ὅλον ὀπτήσας παράθες κἂν ἡ δεκάπηχυς. 10

137. ΧΑΛΚΙΔΕΣ καὶ τὰ ὅμοια, θρίσσαι τριχίδες
ἐρίτιμοι. Ἰκέσιός φησιν αἱ λεγόμεναι χαλκίδες καὶ
οἱ τράγοι καὶ αἱ ῥαφίδες καὶ αἱ θρίσσαι ἀχυρώδεις
καὶ ἀλιπεῖς καὶ ἄχυλοι. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ
χαλκίδες θ' ὕες τε ἱέρακες τε χῶ πίων κύων. 15

d Δωρίων δὲ χαλκιδικὰς αὐτὰς ὀνομάζει. Νουμήνιος
δέ φησι

σὺ δ' ἂν καὶ χαλκίδ' ἐκείνην

αὐτῶς ἀμπεύραις καὶ ὀλίγην μαινίδα.

διαφέρει δὲ τῆς χαλκίδος ὁ χαλκεύς, οὗ μνημονεύει 20
Ἡρακλείδης ἐν Ὀψαρτυτικῷ καὶ Εὐθύδημος ἐν τῷ
περὶ ταρίχων, λέγων αὐτοὺς γίνεσθαι ἐν τῇ Κυζικη-
νῶν χώρα περιφερεῖς τε εἶναι καὶ κυκλοειδεῖς.
ΘΡΙΣΣΩΝ δὲ μέμνηται Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζώων
e καὶ ἰχθύων ἐν τούτοις ἴκνιμα θρίσσα ἐγκρασίχολος 25
μεμβρὰς κορακῖνος ἐρυθρίνος τριχίς. ΤΡΙΧΙΑΔΩΝ δὲ
Εὐπολις ἐν Κόλαξιν

ἐκεῖνος ἦν φειδωλός, ὅς ἐπὶ τοῦ βίου

πρὸ τοῦ πολέμου μὲν τριχίδας ὠψώνησ' ἄπαξ,
ὅτε τὰν Σάμῳ δ' ἦν, ἡμιωβολίου κρέα. 30

Ἀριστοφάνης ἐν Ἰππεῦσι

αἱ τριχίδες εἰ γενοίαθ' ἑκατὸν τοῦβολοῦ.

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων καὶ τῆς ποταμίας μέ-

ἄλυσιν ἀπέβαπτον ἢ καὶ θασίαν ἐκάλουν ἄλυσιν ὡς

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων καὶ τῆς ποταμίας μέ-
μνηται θρίσσης καὶ τὴν τριχίδα τριχίαν ὀνομάζει.

Νικοχάρης Δημνίαις

τριχίας δὲ καὶ τὰς προημνάδας τὰς θυννίδας

ἐπὶ δεῖπνον ἡκούσας ὑπερπληθεῖς.

(προημνάδας δὲ τὰς θυννίδας ἔλεγον. Πλάτων Εὐ-
ρώπη

ἀλιευόμενός ποτ' αὐτὸν εἶλον ἀνδράχνη

μετὰ προημνάδων, κᾶπειτ' ἀφῆχ', ὅτι ἦν βόαξ.)

10 ὁμοίως δὲ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ ζώων μορίων,
ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ ζωικῷ τριχίδα. τῶν δὲ λεγο-
μένων ἐστὶν ὅτι ἡδεταὶ ὀρχήσει καὶ ᾠδῇ καὶ ἀκούσας
ἀναπηδᾷ ἐκ τῆς θαλάσσης. τῶν δ' ΕΡΙΤΙΜΩΝ μέ-
μνηται Δωρίων, λέγων κατὰ τὸ αὐτὸ ποιεῖν ταῖς χαλ-
15 κίσιν, ἡδεῖς δ' εἶναι τὰς ἐν ὑποτρίμματι. Ἐπαίνετος
δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων φησί 'γαλῆν σμαρίδα ἦν ἐνιοὶ
καλοῦσι κυνὸς εἶναί, χαλκίδας ἄς καλοῦσι καὶ σαρ-
δίνους ἐριτίμους, ἰέρακα χελιδόνα.' Ἀριστοτέλης δ' 329
ἐν πέμπτῳ μορίων σαργίνους αὐτὰς καλεῖ. Καλλι-
20 μαχος δ' ἐν ἐθνικαῖς ὀνομασίαις γράφει οὕτως 'ἐγ-
κρασίχολος ἐρίτιμος Καλχηδόνιοι. τριχίδια χαλκὶς
ἱκταρ ἀθερίνη . . .' ἐν ἄλλῳ δὲ μέρει καταλέγων
ἰχθύων ὀνομασίας φησὶν 'ὄξαινα ὀσμύλιον Θούριοι.
ἰώπες ἐρίτιμοι Ἀθηναῖοι.' τῶν δὲ ἰώπων μνημονεύει

25 Νίκανδρος ἐν δευτέρῳ Οἰταῖκων

ὥς δ' ὁπότ' ἀμφ' ἀγέλησι νεηγενέεσσιν ἰώπων

ἢ φάγροι ἢ σκῶπες ἀρείονες ἢ καὶ ὀρφός.

Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ὀλκάσιν

ὦ κακοδαίμων ὅστις ἐν ἄλμῃ πρῶτος τριχίδων
ἀπεβάρφθη.

30

τοὺς γὰρ εἰς τὸ ἀπανθρακίζειν ἐπιτηδεῖους ἰχθῦς εἰς

ἄλμην ἀπέβαπτον, ἣν καὶ θασίαν ἐκάλουν ἄλμην. ὥς
καὶ ἐν Σφηξίν ὁ αὐτὸς φησι ποιητῆς

καὶ γὰρ πρότερον δις ἀνθρακίδων ἄλμην πιών.

138. ΘΡΑΙΤΤΑΙ. ἐπεὶ δ' ἐνταῦθα τοῦ λόγου ἐσμὲν
προδιειλέγμεθά τε περὶ θρίσσων, φέρε εἰπώμεν τίνες 5
εἶσιν αἱ παρὰ Ἀρχίππῳ ἐν Ἰχθύσι τῷ δράματι θραῖτ-
ται. κατὰ τὰς συγγραφὰς γὰρ τῶν ἰχθύων καὶ Ἀθη-
c ναίων ταυτὶ πεποίηκεν 'ἀποδοῦναι δ' ὅσα ἔχομεν
ἀλλήλων· ἡμᾶς μὲν τὰς θράττας, καὶ ἀθερίνην τὴν
αὐλητρίδα, καὶ σηπίαν τὴν θύρσου, καὶ τοὺς τρι- 10
γλίας, καὶ Εὐκλείδην τὸν ἄρξαντα, καὶ ἀναγυρουν-
τόθεν τοὺς κορακίωνας, καὶ κωβιοῦ τοῦ σαλαμινίου
τόκον, καὶ βάτραχον τὸν πάρεδρον τὸν ἐξ Ὀρεοῦ.' ἐν
τούτοις ἂν τις ζητήσῃ ποίας θράττας παρὰ τοῖς
ἰχθύσιν εἶναι συμβέβηκεν, ἄς ἀποδοῦναι τοῖς ἀν- 15
θρώποις συντίθενται. ἐπεὶ οὖν ἰδίᾳ μοι συγγέγρα-
πταί τι περὶ τούτου, αὐτὰ τὰ καιριώτατα νῦν λέξω.
d ἰχθύδιον οὖν ἐστὶν ἀληθῶς ἢ θράττα θαλάττιον. καὶ
μνημονεύει αὐτοῦ Μνησίμαχος ἐν Ἰπποτρόφῳ· ποιη-
τῆς δ' ἐστὶν οὗτος τῆς μέσης κωμωδίας. λέγει δ' 20
οὕτως

μύλλος λεβίας σπάρους αἰολίας

θράττα χελιδὼν καρὶς τευθίς.

Δωρόθεος δ' ὁ Ἀσκαλωνίτης ἐν τῷ ὀγδόῳ πρὸς τοῖς
ἐκατὸν τῆς λέξεων συναγωγῆς θέτταν γράφει, ἥτοι 25
ἡμαρτημένῳ περιτυχὼν τῷ δράματι ἢ διὰ τὸ ἄηθες
τοῦ ὀνόματος αὐτὸς διορθώσας ἐξήνεγκεν. ὅλως δ'
οὐδ' ἔστι τὸ τῆς θράττης ὄνομα παρ' οὐδενὶ τῶν
e Ἀττικῶν. ὅτι δὲ θράτταν ἔλεγον τὸ θαλάττιον ἰχθύ-
διον καὶ Ἀναξανδριδῆς παρίστησιν ἐν Λυκούργῳ 30
λέγων οὕτως

καὶ συμπαίξειν κορακινιδίοις

μετὰ περκιδίων καὶ θραυτιδίων.

καὶ Ἀντιφάνης ἐν Τυρρηνῶ

δήμου δ' Ἀλαιοῦς ἐστίν. Β. ἐν γὰρ τοῦτό μοι
ἐτι λοιπόν ἐστι, καὶ κακῶς ἀκούσομαι.

5 Α. τί δῆτα τοῦτο; Β. θραῦτταν ἢ ψῆτταν τιν' ἢ
μύραιναν ἢ κακόν τί μοι δώσει μέγα
θαλάττιον.

139. ΨΗΤΤΑΙ. ταύτας Διοκλῆς ἐν τοῖς ξηροτέροις
καταριθμεῖται. Σπένσιππος δ' ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων f
10 παραπλήσιά φησιν εἶναι ψῆτταν βούγλωσσον ται-
νίαν. Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζώων μορίων γρά-
φει ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἰχθύων οἱ πλεῖστοι ἅπαξ
τίκτουσιν, οἷον οἱ χυτοὶ οἱ τῷ δικτύῳ περιεχόμενοι,
χρόμις ψῆττα θύννος πηλαμὺς κεστρεὺς χαλκίδες
15 καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐν δὲ τῷ περὶ ζωικῶν σελάχῃ 330
(φησί) βοῦς τρυγῶν νάρκη βατὶς βάτραχος βούγλωτ-
τος ψῆττα μῦς. Δωρίων δὲ ἐν τῷ περὶ ἰχθύων γρά-
φει τῶν δὲ πλατέων βούγλωττον ψῆτταν ἔσχαρον,
ὃν καλοῦσι καὶ κόριν. βουγλώσσους δ' ὀνομάζει καὶ
20 Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ

ὑαινίδες τε βούγλωσσοί τε καὶ κίθαρος.

Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν ἐπιστολαῖς τὰς καλλίστας
γίνεσθαί φησι ψήττας περὶ Ἐλευσίνα τῆς Ἀττικῆς.
Ἀρχέστρατος δὲ φησιν

25 εἶτα λαβεῖν ψῆτταν μεγάλην καὶ τὴν ὑπότρηχυν
βούγλωσσον . . . περὶ Χαλκίδα κεδνήν. b

Ῥωμαῖοι δὲ καλοῦσι τὴν ψῆτταν ῥόμβον, καὶ ἔστι τὸ
ὄνομα ἑλληνικόν. Ναυσικράτης ἐν Ναυκλήροις προ-
ειπὼν δὲ περὶ γλαύκου τοῦ ἰχθύος ἐπιφέρει

30 αἱ ξανθοχρῶτες, ἃς κλύδων αἰζωνικὸς
πασῶν ἀρίστας ἐντόποις μαιεύεται,
αἷς καὶ θεὰν τιμῶσι φωσφόρον κόριν,

δείπνων ὅταν πέμπωσι δῶρα ναυτίλοι.

Β. τρίγλας λέγεις.

Α. γαλακτοχρῶτα σικελὸς ὃν πήγνυσ' ὄχλος.

Β. ῥόμβος.

140. πεπληρωκότες τὴν περὶ ἰχθύων γενομένην 5
c τοῖς δειπνοσοφισταῖς ἀδολεσχίαν, ὧς Τιμόκρατες, αὐ-
τοῦ τὸν λόγον καταπαύσαντες, εἰ μή τι καὶ ἄλλων σοι
δεῖ βρωμάτων, παραθήσομέν σοι καὶ ἃ Εὐβουλος
εἴρηκεν ἐν Λάκωσιν ἢ Ἀήδῃ

πρὸς τούτοισιν δὲ παρέσται σοι 10

θύννου τέμαχος, κρέα δελφακίων,
χορδαί τ' ἐρίφων, ἥπαρ τε κάπρου,
κριοῦ τ' ὄρχεις, χόλικές τε βοός,
κρανία τ' ἀρνῶν, νῆστis τ' ἐρίφου,
γαστήρ τε λαγῶ, φύσκη, χορδή, 15
πνεύμων, ἀλλὰς τε.

ἐμπορηθεῖς οὖν καὶ τούτων ἔασον ἡμᾶς καὶ τοῦ σω-
ματίου ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι, ἵνα δυνηθῇς τὰ μετὰ
ταῦτα εὐλόγως σιτεῖσθαι.

330 1. Τὴν κατὰ τὴν Λυσιτανίαν (χώρα δ' ἐστὶν αὕτη 20
τῆς Ἰβηρίας, ἣν νῦν Ῥωμαῖοι Σπανίαν ὀνομάζουσι)
διηγούμενος εὐδαιμονίαν Πολύβιος ὁ Μεγαλοπολίτης,
ἀνδρῶν ἄριστε Τιμόκρατες, ἐν τῇ τετάρτῃ καὶ τρια-
331 κοστῇ τῶν ἱστοριῶν φησὶν ὡς αὐτόθι διὰ τὴν τοῦ
ἀέρος εὐκρασίαν καὶ τὰ ζῶα πολύγωνα καὶ οἱ ἄνθρω- 25

ποι, καὶ οἱ ἐν τῇ χώρᾳ καρποὶ οὐδέποτε φθείρονται.
 ῥόδα μὲν γὰρ αὐτόθι καὶ λευκόια καὶ ἀσπάραγοι καὶ
 τὰ παραπλήσια τούτοις οὐ πλεῖον διαλείπει μηνῶν
 τριῶν. τὸ δὲ θαλάττιον ὄψον καὶ κατὰ τὸ πλῆθος καὶ
 5 κατὰ τὴν χρηστότητα καὶ κατὰ τὸ κάλλος μεγάλην
 ἔχει διαφορὰν πρὸς τὸ γινόμενον ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς
 θαλάττῃ. καὶ ὁ μὲν τῶν κριθῶν σίκλος [μέδιμνος]
 ἐστὶ δραχμῆς, ὁ δὲ τῶν πυρῶν ἐννέα ὀβολῶν ἄλεξαν-
 δρινῶν· τοῦ δ' οἴνου δραχμῆς ὁ μετροητής, καὶ ἔριφος ^b
 10 ὁ μέτριος ὀβολοῦ καὶ λαγώς. τῶν δ' ἄρνων τριῶβο-
 λον καὶ τετρώβολον ἡ τιμή, ὅς δὲ πίων ἑκατὸν μνᾶς
 ἄγων πέντε δραχμῶν, καὶ πρόβατον δυοῖν, τάλαντον
 δὲ σύκων τριῶν ὀβολῶν, μόσχος δραχμῶν πέντε, καὶ
 βοῦς ζύγιμος δέκα. τὰ δὲ τῶν ἀγρίων ζώων κρέα
 15 σχεδὸν οὐδὲ κατηξιούτο τιμῆς, ἀλλ' ἐν ἐπιδόσει καὶ
 χάριτι τὴν ἀλλαγὴν ποιοῦνται τούτων. ἡμῖν δὲ ὁ
 καλὸς Λαρήνσιος τὴν Ῥώμην Λυσιτανίαν ἑκάστοτε
 παρέχων ἐμπίπλησι παντοίων ἀγαθῶν ὁσημέραι, μετὰ
 τοῦ ἡδέος καὶ μεγαλοφρόνως φιλοτιμούμενος, οὐδὲν ^c
 20 φερομένους οἴκοθεν ἢ λογάρια.

2. πολλῶν δὲ λεχθέντων ἐπὶ τοῖς ἰχθύσι λόγων
 δῆλος μὲν ἦν ἀχθόμενος ὁ Κύνουλκος. καὶ ὁ καλὸς
 Δημόκριτος αὐτὸν προφθάσας ἔφη, ἀλλὰ μὴν, ἄνδρες
 ἰχθύς, κατὰ τὸν Ἀρχιππον, παρελίπετε (δεῖ γὰρ καὶ
 25 ἡμᾶς μικρὰ προσοψωνῆσαι) τοὺς τε ὀρυκτοὺς ἰχθύς
 καλουμένους, οἳ ἐν Ἡρακλείᾳ γίνονται καὶ περὶ
 Τίον τοῦ Πόντου, τὴν Μιλησίαν ἀποικίαν, ἱστοροῦν-
 τος περὶ αὐτῶν Θεοφράστου. ὁ δ' αὐτὸς οὗτος φιλό-
 σοφος καὶ περὶ τῶν πηγνυμένων διὰ χειμῶνος τῷ
 30 κρυστάλλῳ ἱστόρησεν, οἳ οὐ πρότερον αἰσθάνονται
 οὐδὲ κινοῦνται πρὶν ἂν εἰς τὰς λοπάδας ἐμβληθέντες
 ἔψωνται. ἴδιον δὲ παρὰ τούτους συμβαίνει τὸ περὶ ^d

τοὺς ἐν Παφλαγονίᾳ ὀρυκτοὺς καλουμένους ἰχθύς
 γινόμενον. ὀρύττεσθαι γὰρ κατὰ βάθος πλεον ἐς
 τοὺς τόπους, οὔτε ποταμῶν ἐπιχύσεις ἔχοντας οὔθ'
 ἐτέρων ναμάτων, καὶ εὐρίσκεσθαι ἐν αὐτοῖς ἰχθύς
 ζῶντας. ⁵

3. Μνασέας δ' ὁ Πατρεὺς ἐν τῷ Περίπλῳ τοὺς
 ἐν τῷ Κλείτορι ποταμῷ φησὶν ἰχθύς φθέγγεσθαι,
 καίτοι μόνους εἰρηκότος Ἀριστοτέλους φθέγγεσθαι
 σκάρου καὶ τὸν ποτάμιον χοῖρον. Φιλοστέφανος δὲ
 6 ὁ Κυρηναῖος μὲν γένος Καλλιμάχου δὲ γνώριμος, ἐν ¹⁰
 τῷ περὶ τῶν παραδόξων ποταμῶν ἐν Ἀροανίῳ φησὶ
 τῷ ποταμῷ διὰ Φενεοῦ ῥέοντι ἰχθύς εἶναι φθέγγο-
 μένους ὁμοίως κίχλαις· καλεῖσθαι δ' αὐτοὺς ποικι-
 λίας. Νυμφόδωρος δ' ὁ Συρακόσιος ἐν τοῖς Περί-
 πλοις ἐν τῷ Ἐλώρῳ ποταμῷ λάβρακας εἶναί φησι καὶ ¹⁵
 ἐγγέλεις μεγάλας οὕτω τιθασοὺς ὥς ἐκ τῶν χειρῶν
 δέχεσθαι τῶν προσφερόντων ἄρτους. ἐγὼ δὲ ἐν τῇ
 κατὰ Χαλκίδα Ἀρεθούσῃ τεθέαμαι, ἴδως δὲ καὶ ὑμῶν
 οἱ πλείστοι, κεστρεῖς χειροήθεις καὶ ἐγγέλεις ἐνώτια
 20 ἐχούσας ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ, λαμβανούσας τε καὶ λαμ-
 βάνοντας παρὰ τῶν προσφερόντων τροφάς, τὰ τ' ἀπὸ
 τῶν ἱερείων σπλάγχνα καὶ τυροὺς χλωρούς. Σῆμος
 δ' ἐν ἑκτῷ Δηλιάδος Ἀθηναίοις (φησὶ) θυομένοις
 ἐν Δήλῳ τὴν χέρνιβα βάψας ὁ παῖς προσήνεγκε, κὰν
 τῇ φιάλῃ μετὰ τοῦ ὕδατος ἰχθύς κατέχεεν. εἰπεῖν ²⁵
 οὖν αὐτοῖς τοὺς τῶν Δηλίων μάντις ὥς κυριεύσουσι
 τῆς θαλάσσης.

332 4. Πολύβιος δ' ἐν τῇ τετάρτῃ καὶ τριακοστῇ τῶν
 ἱστοριῶν μετὰ τὴν Πυρήνην φησὶν ἕως τοῦ Νάρβω-
 νος ποταμοῦ πεδῖον εἶναι, δι' οὗ φέρεσθαι ποταμοὺς ³⁰
 Ἰλλέβεριν καὶ Ῥόσκυνον, ῥέοντας παρὰ πόλεις ὁμω-
 νύμους κατοικουμένας ὑπὸ Κελτῶν. ἐν οὖν τῷ πεδίῳ

τούτῳ εἶναι τοὺς λεγομένους ἰχθυὺς ὀρυκτούς. εἶναι τε τὸ πεδίον λεπτόγειον καὶ πολλὴν ἄγρωστιν ἔχον πεφυκυῖαν. ὑπὸ δὲ ταύτην διάμμου τῆς γῆς οὕσης ἐπὶ δύο καὶ τρεῖς πήχεις ὑπορρεῖν τὸ πλαζόμενον ἀπὸ
 5 τῶν ποταμῶν ὕδαρ· μεθ' οὗ ἰχθυὺς κατὰ τὰς παρεκ-
 χύσεις ὑποτρέχοντες ὑπὸ τὴν γῆν χάριν τῆς τροφῆς (φιληδοῦσι γὰρ τῇ τῆς ἀγρώστεως ῥίξῃ) πεποιήκασι πᾶν τὸ πεδίον πλήρες ἰχθύων ὑπογείων, οὓς ἀνορύττοντες λαμβάνουσιν. ἐν Ἰνδοῖς δὲ φησι Θεόφραστος
 10 τοὺς ἰχθυὺς ἐκ τῶν ποταμῶν εἰς τὴν γῆν ἐξιόντας καὶ πηδῶντας πάλιν εἰς τὸ ὕδαρ ἀπιέναι καθάπερ τοὺς βατράχους, ὁμοίους ὄντας τὴν ιδέαν τοῖς μαξινοῖς καλουμένοις ἰχθύσιν.

5. οὐκ ἔλαθε δέ με οὐδὲ Κλέαρχος ὁ ἀπὸ τοῦ πε-
 15 ριπάτου, ὃς εἴρηκε καὶ περὶ τοῦ ἐξωκοίτου καλουμέ-
 νου ἰχθύος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ περὶ τῶν ἐνύδρων. εἴρηκε γάρ, κρατεῖν δ' οἶμαι καὶ τῆς λέξεως οὕτως ἐχούσης· ἐξώκοιτος ἰχθύς, ὃν ἐνιοὶ καλοῦσιν ἄδωνιν, τοῦνομα μὲν εἴληφε διὰ τὸ πολλάκις τὰς ἀναπαύσεις
 20 ἔξω τοῦ ὕγρου ποιεῖσθαι. ἔστι δὲ ὑπόπυρρος, καὶ ἀπὸ τῶν βραγχίων ἐκατέρωθεν τοῦ σώματος μέχρι τῆς κέρκου μίαν ἔχει διηνεκῇ λευκὴν ῥάβδον. ἔστι δὲ στρογγύλος, ἀλλ' οὐ πλατὺς ὢν κατὰ τὸ μέγεθος ἴσος ἐστὶ τοῖς παραιγιαλίταις κεστρινίσκοις· οὗτοι δ'
 25 εἰσὶν ὀκταδάκτυλοι μάλιστα τὸ μῆκος. τὸ δὲ σύνολον δ
 ὁμοιότατός ἐστι τῷ καλουμένῳ τράγῳ ἰχθυδίῳ, πλὴν τοῦ ὑπὸ τὸν στόμαχον μέλανος, ὃ καλοῦσι τοῦ τράγου πώγωνα. ἔστι δὲ ὁ ἐξώκοιτος τῶν πετράϊων καὶ βιοτεύει περὶ τοὺς πετρώδεις τόπους. καὶ ὅταν ἦ γα-
 30 λήνῃ, συνεξορούσας τῷ κύματι κεῖται ἐπὶ τῶν πετρί-
 δίων πολὺν χρόνον ἀναπανόμενος ἐν τῷ ξηρῷ, καὶ μεταστρέφει μὲν ἑαυτὸν πρὸς τὸν ἥλιον· ὅταν δ' ἰκα-

νῶς αὐτῷ τὰ πρὸς τὴν ἀνάπausιν ἔχη, προσκυλινδεῖται τῷ ὕγρῳ, μέχρι οὗ ἂν πάλιν ὑπολάβῃ αὐτὸν τὸ
 e κύμα κατενέγκῃ μετὰ τῆς ἀναρροίας εἰς τὴν θάλασσαν. ὅταν δ' ἐργηγορῶς ἐν τῷ ξηρῷ τύχῃ, φυλάττεται τῶν ὀρνίθων τοὺς παρενδιαστὰς καλουμένους, ὧν
 5 ἔστι κηρύλος τροχίλος καὶ ὁ τῇ κρεκὶ προσεμφερῆς ἐλώριος. οὗτοι γὰρ ἐν ταῖς εὐδαίαις παρὰ τὸ ξηρὸν νεμόμενοι πολλάκις αὐτῷ περιπίπτουσιν. οὓς ὅταν προῖδηται, φεύγει πηδῶν καὶ ἀσπαίρων, ἕως ἂν εἰς τὸ ὕδαρ ἀποκυβήσῃ.
 10

6. ἔτι ὁ αὐτὸς Κλέαρχος καὶ ταῦτά φησι, σαφέστερον τοῦ Κυρηναίου Φιλοστεφάνου, οὗ πρότερον
 f ἐμνήσθην· ἐπεὶ τινες τῶν ἰχθύων οὐκ ἔχοντες βρόγχον φθέγγονται. τοιοῦτοι δ' εἰσὶν οἱ περὶ Κλείτορα
 τῆς Ἀρκαδίας ἐν τῷ Λάδωνι καλουμένῳ ποταμῷ.
 15 φθέγγονται γὰρ καὶ πολὺν ἤχον ἀποτελοῦσι. Νικόλαος δ' ὁ Δαμασκηνὸς ἐν τῇ τετάρτῃ πρὸς ταῖς ἑκατὸν τῶν ἱστοριῶν· περὶ Ἀπάμειαν (φησὶ) τὴν φρυγιακὴν κατὰ τὰ μιθριδατικὰ σεισμῶν γενομένων ἀνε-
 φάνησαν περὶ τὴν χώραν αὐτῶν λίμναι τε αἱ πρότε-
 20 ρον οὐκ οὔσαι καὶ ποταμοὶ καὶ ἄλλαι πηγαὶ ὑπὸ τῆς κινήσεως ἀνοιχθεῖσαι, πολλαὶ δὲ καὶ ἠφανίσθησαν. τοσοῦτόν τε ἄλλο ἀνέβλυσεν αὐτῶν ἐν τῇ γῇ πικρὸν τε καὶ γλαυκὸν ὕδαρ, πλείστον ὅσον ἀπεχούσης τῶν
 25 τόπων τῆς θαλάσσης, ὥστε ὀστρέων πλησθῆναι τὸν
 333 πλησίον τόπον ἅπαντα καὶ ἰχθύων τῶν τε ἄλλων ὅσα τρέφει ἡ θάλασσα. οἶδα δὲ καὶ πολλαχοῦ ὕσαντα τὸν θεὸν ἰχθύσι. Φανίας γοῦν ἐν δευτέρῳ πρυτανέων ἐρεσίῳ ἐν Χερρονήσῳ φησὶν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ὕσαι
 τὸν θεὸν ἰχθύας. καὶ Φύλαρχος δ' ἐν τετάρτῃ ἑώρα-
 30 κέναι τινὰς πολλαχοῦ τὸν θεὸν ὕσαντα ἰχθύσι, πολ-
 λάκις δὲ καὶ γυρίνοις, τοῦ αὐτοῦ συμβαίνοντος καὶ ἐπὶ

βατράχων. Ἡρακλείδης γοῦν ὁ Λέμβος ἐν τῇ εἰκοστῇ
 πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν περὶ τὴν Παιονίαν καὶ Δαρδα-
 νίαν βατράχους (φησὶν) ὕσεν ὁ θεός, καὶ τοσοῦτον
 αὐτῶν ἐγένετο τὸ πλῆθος ὥς τὰς οἰκίας καὶ τὰς ὁδοὺς
 5 πλήρεις εἶναι. τὰς μὲν οὖν πρώτας ἡμέρας κτείνου-
 ρες τούτους καὶ συγκλείοντες τὰς οἰκίας διεκαρτέ-
 ρουν· ὥς δ' οὐδὲν ἦννον, ἀλλὰ τὰ τε σκευὴ ἐπληροῦ-
 το καὶ μετὰ τῶν ἐδεσμάτων εὐρίσκοντο συνεψόμενοι
 καὶ συνοπτάμενοι οἱ βάτραχοι, καὶ πρὸς τούτοις οὔτε
 10 τοῖς ὕδασι νῆν χρῆσθαι οὔτε τοὺς πόδας ἐπὶ τὴν γῆν θεί-
 ναι συσσεσθρευμένων αὐτῶν, ἐνοχλούμενοι δὲ καὶ ὑπὸ
 τῆς τῶν τετελευτηκότων ὁσμῆς ἐφυγον τὴν χώραν.

7. οἶδα δὲ καὶ Ποσειδῶνιον τὸν ἀπὸ τῆς στοᾶς
 εἰπόντα περὶ πλῆθους ἰχθύων τάδε· ὅτε Τρύφων ὁ
 15 Ἀπαμενὺς ὁ τὴν τῶν Σύρων βασιλείαν ἀρπάσας ἐπο-
 λεμείτο ὑπὸ Σαρπηδόνοιο τοῦ Δημητρίου στρατηγοῦ
 περὶ Πτολεμαίδα πόλιν, καὶ ὥς ὁ Σαρπηδὼν λειφθεὶς
 ἀνεχώρησεν εἰς τὴν μεσόγαιαν μετὰ τῶν ιδίων στρα-
 τιωτῶν, οἱ δὲ τοῦ Τρύφωνος ὠδεύον κατὰ τὸ πλησία-
 20 λον νικήσαντες τὴν μάχην, ἐξαίφνης πελάγιον κύμα
 ἐξαρθεὶν μετέωρον εἰς ὕψος ἐξαΐσιον ἐπῆλθε τῇ γῇ καὶ
 πάντας αὐτοὺς ἐπέκλυσε διέφθειρέ τε ὑποβρυχίους,
 ἰχθύων τε πολὺν σωρὸν ἀναχωροῦν τὸ κύμα μετὰ
 τῶν νεκρῶν κατέλιπε. καὶ οἱ περὶ τὸν Σαρπηδόνα
 25 ἀκούσαντες τὴν συμφορὰν ἐπελθόντες τοῖς μὲν τῶν
 πολεμίων σώμασιν ἐφήσθησαν, ἰχθύων δὲ ἀφθονίαν
 ἀπηνέγκαντο, καὶ ἔθυσαν Ποσειδῶνι τροπαίῳ πρὸς
 τοῖς προαστείοις τῆς πόλεως.

8. οὐ κατασιωπήσομαι δὲ οὐδὲ τοὺς ἐν Λυκίᾳ
 30 ἰχθυομάντις ἄνδρας, περὶ ὧν ἱστορεῖ Πολύχαρμος ἐν
 δευτέρῳ Λυκιακῶν γραφῶν οὕτως· ὅταν γὰρ δὴ ἔλ-
 θωσι πρὸς τὴν θάλασσαν, οὐ τὸ ἄλλος ἐστὶ πρὸς τῷ

αἰγιαλῷ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐν ᾧ ἐστὶν ἡ δῖνα ἐπὶ τῆς
 ἀμάθου, παραγίνονται ἔχοντες οἱ μαντευόμενοι ὀβε-
 e λίσκους δύο ξυλίνους, ἔχοντας ἐφ' ἑκατέρῳ σάρκας
 ὀπτὰς ἀριθμῷ δέκα. καὶ ὁ μὲν ἱερεὺς κἀθίηται πρὸς
 τῷ ἄλσει σιωπῇ, ὁ δὲ μαντευόμενος ἐμβάλλει τοὺς
 ὀβελίσκους εἰς τὴν δῖναν καὶ ἀποθεωρεῖ τὸ γινόμε-
 νον. μετὰ δὲ τὴν ἐμβολὴν τῶν ὀβελίσκων πληροῦται
 θαλάσσης ἡ δῖνα καὶ παραγίνεται ἰχθύων πλῆθος το-
 σοῦτον καὶ τοιοῦτον ὥστ' ἐκπλήττεσθαι τὸ ἄόρατον
 τοῦ πράγματος, τῷ δὲ μεγέθει ὥστε καὶ εὐλαβηθῆ-
 ναι. ὅταν δὲ ἀπαγγείλῃ τὰ εἶδη τῶν ἰχθύων ὁ προ-
 f φήτης, οὕτως τὸν χρησμὸν λαμβάνει παρὰ τοῦ ἱερέως
 ὁ μαντευόμενος περὶ ὧν ἠΰξατο. φαίνονται δὲ ὀρφοί,
 γλαῦκοι, ἐνίοτε δὲ φάλαιναι ἢ πρίστεις, πολλοὶ δὲ
 καὶ ἀνόρατοι ἰχθύς καὶ ξένοι τῇ ὄψει. Ἀρτεμίδωρος
 15 δ' ἐν τῷ δεκάτῳ τῶν γεωγραφουμένων λέγεσθαι φη-
 σιν ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων πηγῇ ἀναδίδοσθαι γλυκέος
 ὕδατος, ὅθεν συμβαίνειν δίνας γίνεσθαι· γίνεσθαι
 δὲ καὶ ἰχθύας ἐν τῷ δινάζοντι τόπῳ μεγάλους. τού-
 τοις δὲ οἱ θυσιάζοντες ἐμβάλλουσιν ἀπαρχὰς τῶν θυ-
 20 σιαζομένων ἐπὶ ξυλίνων ὀβελίσκων ἀναπείροντες
 334 κρέα ἐφθὰ καὶ ὀπτὰ καὶ μάζας καὶ ἄρτους. ὀνομάζε-
 ται δὲ ὁ λιμὴν καὶ ὁ τόπος οὗτος Δῖνος.

9. οἶδα δὲ καὶ Φύλαρχον εἰρηκότα πού περὶ με-
 γάλων ἰχθύων καὶ τῶν συμπεμφθέντων αὐτοῖς σύ-
 25 κων χλωρῶν, ὅτι αἰνιττόμενος Πάτροκλος ὁ Πτολε-
 μαίου στρατηγὸς Ἀντιγόνῳ τῷ βασιλεῖ ἔπεμπε, ὥς
 Δαρείῳ Σκύθαι ἐπερχομένῳ αὐτῶν τῇ χώρᾳ. ἔπεμ-
 ψαν γὰρ οὗτοι μὲν, ὥς φησιν Ἡρόδοτος, ὄρνιν καὶ
 οἰστόν καὶ βάτραχον· ἀλλ' ὁ γε Πάτροκλος, ὥς διὰ
 30 τῆς τρίτης τῶν ἱστοριῶν φησὶν ὁ Φύλαρχος, πεμ-
 φθέντων τῶν προειρημένων σύκων καὶ ἰχθύων. ἐτύγ-

χανε δὲ κωθωνιζόμενος ὁ βασιλεύς, καὶ ὥς πάντες ὁ
διηποροῦντο ἐπὶ τοῖς δώροις, ὁ Ἀντίγονος γελάσας
πρὸς τοὺς φίλους ἔφη γινώσκειν τί βούλεται τὰ ξέ-
νια· ἢ γὰρ θαλαττοκρατεῖν ἡμᾶς φησὶ Πάτροκλος ἢ
τῶν σύκων τρώγειν.

10. οὐ λανθάνει δέ με καὶ ὅτι κοινῶς πάντες οἱ
ἰχθύες καμασῆνες ὑπὸ Ἐμπεδοκλέους ἐλέχθησαν τοῦ
φυσικοῦ οὕτως

πῶς καὶ δένδρεα μακρὰ καὶ εἰνάλιοι καμασῆνες.
καὶ ὅτι ὁ τὰ Κύπρια ποιήσας ἔπη, εἴτε Κύπριός τις
ἐστὶν ἢ Στασίνοσ, ἢ ὅστις δὴ ποτε χαίρει ὀνομαζόμε-
νος, τὴν Νέμεσιν ποιεῖ διωκομένην ὑπὸ Διὸς καὶ εἰς
ἰχθὺν μεταμορφουμένην διὰ τούτων

τοῖς δὲ μετὰ τριτάτην Ἑλένην τέκε, θαῦμα βρο-
τοῖσιν·

τὴν ποτε καλλίκομος Νέμεσις φιλότῃ μιγεῖσα
Ζηνὶ θεῶν βασιλῇ τέκε κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης.
φεῦγε γὰρ οὐδ' ἔθελεν μιχθήμεναι ἐν φιλότῃ
πατρὶ Διὶ Κρονίῳ· ἐτείρετο γὰρ φρένας αἰδοῖ.
καὶ Νέμεσις κατὰ γῆν τε καὶ ἀτρύγετον μέλαν

ὔδωρ
φεῦγε, Ζεὺς δ' ἐδίωκε· λαβεῖν δ' ἐλιλαίετο
θυμῷ·

ἄλλοτε μὲν κατὰ κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
ἰχθυεῖ εἰδομένη πόντον πολὺν ἐξορόθυενεν,
ἄλλοτ' ἀν' ὠκεανὸν ποταμὸν καὶ πείρατα γαίης,
ἄλλοτ' ἀν' ἡπειρον πολυβώλακα. γίγνεται δ'
αἰεὶ

θηρὶ ὅσ' ἡπειρος αἰνὰ τρέφει, ὄφρα φύγοι τιν.

11. οἶδα δὲ καὶ τὰ περὶ τὴν ἀπόπυριν καλουμέ-
νην περὶ τὴν Βόλβην λίμνην, περὶ ἧς Ἡγήσανδρος
ἐν τοῖς ὑπομνήμασί φησιν οὕτως· περὶ Ἀπολλωνίαν

τὴν Χαλκιδικὴν δύο ποταμοὶ ῥέουσιν, Ἀμμίτης καὶ
Ὀλυνθιακός. ἐμβάλλουσι δὲ ἀμφοτέρω εἰς τὴν Βόλ-
βην λίμνην. ἐπὶ δὲ τοῦ Ὀλυνθιακοῦ μνημεῖόν ἐστιν
Ὀλύνθου τοῦ Ἡρακλέους καὶ Βόλβης υἱοῦ. κατὰ δὲ
τὸν ἀνθεστηριῶνα καὶ ἐλαφηβολιῶνα λέγουσιν οἱ
ἐπιχώριοι διότι πέμπει ἡ Βόλβη τὴν ἀπόπυριν Ὀλύν-
θῳ, καὶ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἀπέραντον πλήθος
ἰχθύων ἐκ τῆς λίμνης εἰς τὸν Ὀλυνθιακὸν ἀναβαίνειν
ποταμόν. ἔστι δὲ βραχὺς ὥστε μόλις κρύπτειν τὸ
σφυρόν· ἀλλ' οὐδὲν ἥτιον τοσοῦτον ἔρχεται πλήθος
ἰχθύων ὥστε τοὺς περιοίκους ἅπαντας ἱκανὸν εἰς τὴν
ἑαυτῶν χρεῖαν συντιθέναι τάριχος. θαυμαστὸν δὲ
ἐστὶ τὸ μὴ παραλλάττειν τὸ τοῦ Ὀλύνθου μνημεῖον.
πρότερον μὲν οὖν φασι τοὺς κατὰ τὴν Ἀπολλωνίαν
ἐλαφηβολιῶνος τὰ νόμιμα συντελεῖν τοῖς τελευτή-
σασιν, νῦν δὲ ἀνθεστηριῶνος. διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰ-
τίαν μόνοις τούτοις τοῖς μηνὶ τοὺς ἰχθύς τὴν ἀνάβα-
σιν ποιῆσθαι, ἐν οἷς τοὺς τετελευτηκότας εἰώθασιν
τιμᾶν.

12. Καὶ ταῦτα μὲν ταύτῃ, ἄνδρες ἰχθύες. ὑμεῖς
γὰρ πάντα συναθροίσαντες βορὰν ἡμᾶς τοῖς ἰχθύσι
παραβεβλήκατε, καὶ οὐκ ἐκείνους ἡμῖν, τοσαῦτα εἰ-
πόντες ἃ οὐδὲ Ἰχθύας ὁ μεγαρικός φιλόσοφος, οὐδ'
Ἰχθύων, ὄνομα δὲ καὶ τοῦτο κύριον, οὗ μνημονεύει
Τηλεκλείδης ἐν Ἀμφικτύοσι. δι' ὑμᾶς δὲ καὶ τῷ
παιδὶ παρακελεύσομαι κατὰ τοὺς Φερεκράτους Μυρ-
μηκανθρώπους

μηδέ ποτ' ἰχθύν, ὧ Δευκαλίων, μηδ' ἦν αἰτῶ,
παραθῆς μοι.

καὶ γὰρ ἐν Δήλῳ φησὶ Σῆμος ὁ Δήλιος ἐν δευτέρῳ
Δηλιάδος, ὅταν θύωσι τῇ Βριζοῖ· αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ ἐν

ὑπὸ μάντις· βρίζειν δὲ οἱ ἄρχαοι λέγουσι τὸ καθ-
εὔδειν·

ἐνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν ἡῶ διάν. b
ταύτῃ οὖν ὅταν θύωσιν αἱ Δηλιάδες, προσφέρουσιν
5 αὐτῇ σκάφας πάντων πλήρεις ἀγαθῶν, πλὴν ἰχθύων,
διὰ τὸ εὐχεσθαι ταύτῃ περὶ τε πάντων καὶ ὑπὲρ τῆς
τῶν πλοίων σωτηρίας.

13. Χρύσιππον δ', ἄνδρες φίλοι, τὸν τῆς στοᾶς
ἡγεμόνα κατὰ πολλὰ θαυμάζων ἐτι μᾶλλον ἐπαινώ,
10 τὸν πολυθρύλητον ἐπὶ τῇ ὀψολογίᾳ Ἀρχέστρατον αἰί-
ποτε μετὰ Φιλαινίδος κατατάττοντά, εἰς ἣν ἀναφέρε-
ται τὸ περὶ ἀφροδισίων ἀκόλαστον σύγγραμμα, ὅπερ
φησὶ ποιῆσαι Αἰσχυρίων ὁ Σάμιος ἱαμβοποιὸς Πολυ-
κράτης τὸν σοφιστὴν ἐπὶ διαβολῇ τῆς ἀνθρώπου σω- c
15 φρονεστάτης γενομένης· ἔχει δὲ οὕτως τὰ ἱαμβεῖα

ἐγὼ Φιλαινίς, ἥ' πίβωτος ἀνθρώποις,
ἐνταῦθα γήρᾳ τῷ μακρῷ κεκοίμημαι.
μή μ', ὧ μάταιε ναῦτα, τὴν ἄκραν κάμπτων
χλεύην τε ποιεῦ καὶ γέλωτα καὶ λᾶσθην.
20 οὐ γὰρ μὰ τὸν Ζεῦν, οὐ μὰ τοὺς κάτω κούρους,
οὐκ ἦν ἐς ἄνδρας μάχλος οὐδὲ δημώδης·
Πολυκράτης δὲ τὴν γονὴν Ἀθηναῖος, d
λόγων τι παιπάλημα καὶ κακὴ γλῶσσα,
ἔγραψεν ἄσ' ἔγραψ'· ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδα.

25 ἀλλ' οὖν γε ὁ θαυμασιώτατος Χρύσιππος ἐν τῷ
πέμπτῳ περὶ τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἡδονῆς φησὶ· καὶ βι-
βλία τὰ τε Φιλαινίδος καὶ τὴν τοῦ Ἀρχεστράτου Γασ-
τρονομίαν, καὶ δυνάμεις ἐρωτικὰς καὶ συνουσιαστι-
κὰς, ὁμοίως δὲ καὶ τὰς θεραπαίνας ἐμπείρους τοιῶνδε
30 κινήσεων τε καὶ σχημάτων καὶ περὶ τὴν τούτων μελέ-
την γινομένης· καὶ πάλιν· ἐκμανθάνειν τ' αὐτοὺς e
τὰ τοιαῦτα καὶ κτᾶσθαι τὰ περὶ τούτων γεγραμμένα

Φιλαινίδι καὶ Ἀρχεστράτῳ καὶ τοῖς τὰ ὅμοια γράψασι·
κἂν τῷ ἐβδόμῳ δέ φησι· καθάπερ γὰρ οὐκ ἐκμανθά-
νειν τὰ Φιλαινίδος καὶ τὴν Ἀρχεστράτου Γαστρονο-
μίαν ἔστιν ὥς φέροντά τι πρὸς τὸ ζῆν ἄμεινον·

14. ὑμεῖς δὲ πολλάκις τοῦ Ἀρχεστράτου τούτου 5
μνημονεύσαντες ἀκολασίας ἐπληρώσατε τὸ συμπό-
σιον. τί γὰρ τῶν ἐπιτρεῖσθαι δυναμένων παρέλιπεν ὁ
καλὸς οὗτος ἐποποιὸς καὶ μόνος ζηλώσας τὸν Σαρδα-
ναπάλλου τοῦ Ἀνακυνδαράξεω βίου, ὃν ἀδιανοητότε-
ρον εἶναι κατὰ τὴν προσηγορίαν τοῦ πατρὸς Ἀριστο- 10
τέλῃς ἔφη. ἐφ' οὗ τοῦ τάφου ἐπιγεγράφθαι φησὶ
Χρύσιππος τάδε

336 εὔ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφυς σὸν θυμὸν ἄεξε,
τερπόμενος θαλίῃσι· θανόντι τοι οὔτις ὄνησις.
καὶ γὰρ ἐγὼ σποδὸς εἰμι Νίνου μεγάλης βασι- 15
λεύσας.

κεῖν' ἔχω ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα καὶ σὺν
ἔρωτι

τέρπν' ἔπαθον· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια πάντα 20
λέλυνται.

ἦδε σοφὴ βιότοιο παραίνεσις, οὐδέ ποτ' αὐτῆς
λήσειαι. ἐκτῆσθω δ' ὁ θέλων τὸν ἀπείρουα
χρυσόν.

καὶ ἐπὶ τῶν Φαιάκων δὲ ὁ ποιητὴς ἔφη

αἰεὶ δ' ἡμῖν δαίς τε φίλη κίθαρίς τε χοροί τε, 25
εἵματά τ' ἐξημοιβά, λόετρά τε θερμὰ καὶ εὐναί.
καὶ ἄλλος δὲ τίς φησι τῷ Σαρδαναπάλλῳ παραπλήσιος
ὑποτιθέμενος καὶ οὗτος τοῖς μὴ σωφρονοῦσι τοιάδε
πᾶσιν δὲ θνητοῖς βούλομαι παραινέσαι
τοῦφήμερον ζῆν ἡδέως· ὁ γὰρ θανὼν 30
τὸ μηδὲν ἔστι καὶ σκιά κατὰ χθονός.
μικροῦ δὲ βιότου ζῶντ' ἐπαυρέσθαι χρεών.

καὶ Ἀμφίς δὲ ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Ἰαλέμῳ φησὶν
 ὅστις δὲ θνητὸς γενόμενος μὴ τῷ βίῳ
 ζητεῖ τι τερπνὸν προσφέρειν, τὰ δ' ἄλλ' ἔα,
 μάταιός ἐστιν ἐν γ' ἔμοι καὶ τοῖς σοφοῖς
 5 κριταῖς ἅπασιν ἐκ θεῶν τε δυστυχῆς.
 καὶ ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ δὲ Γυναικοκρατίᾳ τὰ ὅμοια
 λέγει
 πῖνε παῖξε· θνητὸς ὁ βίος, ὀλίγος οὐπὶ γῇ χρό-
 νος·
 10 ὁ θάνατος δ' ἀθάνατός ἐστιν, ἂν ἅπαξ τις ἀπο-
 θάνῃ.
 καὶ Βακχίδας δέ τις τὸν αὐτὸν Σαρδαναπάλλῳ ζήσας δ
 βίον ἀποθανὼν ἐπὶ τοῦ τάφου ἐπιγεγραμμένον ἔχει
 πῖνεν φαγὲν καὶ πάντα τὰ ψυχᾷ δόμεν.
 15 καὶ γὰρ ἔστακ' ἀντὶ Βακχίδα λίθος.
 15. Ἀλεξίς δ' ἐν Ἀσωτοδιδασκάλῳ, φησὶ Σωτίων
 ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ τῶν Τίμωνος σίλλων· ἐγὼ
 γὰρ οὐκ ἀπήντησα τῷ δράματι· πλείονα [γὰρ] τῆς μέσης
 καλουμένης κωμωδίας ἀναγνοὺς δράματα τῶν ὀκτακο-
 20 σίων καὶ τούτων ἐκλογὰς ποιησάμενος οὐ περιέτυχον
 τῷ Ἀσωτοδιδασκάλῳ, ἀλλ' οὐδ' ἀναγραφῆς ἀξιο-
 θέντι σύνοιδα. οὔτε γὰρ Καλλίμαχος οὔτε Ἀριστο- e
 φάνης αὐτὸ ἀνέγραψαν, ἀλλ' οὐδ' οἱ τὰς ἐν Περιγάρῳ
 ἀναγραφὰς ποιησάμενοι. ὁ δὲ Σωτίων φησὶν ἐν τῷ
 25 δράματι Ξανθίαν τινὰ οἰκέτην πεποιῆσθαι προτρεπό-
 μενον ἐπὶ ἡδυπάθειαν ὁμοδούλους ἑαυτοῦ καὶ λέγοντα
 τί ταῦτα ληρεῖς φληναφῶν ἄνω κάτω
 Λύκειον, Ἀκαδήμειαν, Ὠιδείου πύλας,
 λήρους σοφιστῶν; οὐδὲ ἐν τούτων καλόν.
 30 πίνωμεν, ἐμπίνωμεν, ὦ Σίκων, [Σίκων],
 χαίρωμεν, ἕως ἔνεστι τὴν ψυχὴν τρέφειν.
 τύρβαζε, Μανῆ. γαστρὸς οὐδὲν ἥδιον.

αὕτη πατήρ σοι καὶ πάλιν μήτηρ μόνη.
 ἄρεται δὲ πρεσβεῖαί τε καὶ στρατηγίαι
 κόμποι κενοὶ ψοφοῦσιν ἀντ' ὄνειράτων.
 ψύξει σ' ὁ δαίμων τῷ πεπρωμένῳ χρόνῳ·
 5 ἔξεις δ' ὅς' ἂν φάγῃς τε καὶ πίῃς μόνα·
 σποδὸς δὲ τὰλλα, Περικλέης Κόδρος Κίμων.
 16. κρεῖττον δ' ἂν εἶχε, φησὶν ὁ Χρύσιππος, εἰ
 μετελήφθη τὰ ἐπὶ τοῦ Σαρδαναπάλλου οὕτως
 337 εὖ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφυε σὸν θυμὸν ἄεξε,
 τερπόμενος μύθοισι· φαγόντι τοι οὔτις ὄνησις. 10
 καὶ γὰρ ἐγὼ κακὸς εἰμι φαγὼν ὥς πλεῖστα καὶ
 ἡσθεῖς.
 ταῦτ' ἔχω ὅσσ' ἔμαθον καὶ ἐφρόντισα καὶ μετὰ
 τούτων
 15 ἔσθλ' ἔπαθον· τὰ δὲ λοιπὰ καὶ ἡδέα πάντα λέ-
 λειπται.
 παγκάλως δὲ καὶ ὁ Τίμων ἔφη
 πάντων μὲν πρῶτιστα κακῶν ἐπιθυμίη ἐστίν.
 17. Κλέαρχος δὲ ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν καὶ δι-
 b δάσκαλον τὸν Ἀρχεστράτου γενέσθαι φησὶ Τερψίωνα, 20
 ὃν καὶ πρῶτον Γαστρολογίαν γράψαντα διακελεύε-
 σθαι τοῖς μαθηταῖς τίνων ἀφεκτέον. ἀπεσχεδιακέναι
 τε τὸν Τερψίωνα καὶ περὶ τῆς χελώνης τάδε
 ἢ χορὴ χελώνης ἢ φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν.
 ἄλλοι δ' οὕτως λέγουσιν 25
 ἢ δεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν.
 18. πόθεν δ' ὑμῖν, ὦ σοφώτατοι, ἐπῆλθε καὶ ὁ
 ὀψολόγος Δωρίων ὥς καὶ συγγραφεὺς τις γενόμε-
 νος; ὃν ἐγὼ κρουματοποιὸν οἶδα ὀνομαζόμενον καὶ
 c φίλιχθιν, συγγραφέα δὲ οὐ. ὥς μὲν οὖν κρουματο- 30
 ποιῶ μνημονεύει Μάχων ὁ κωμωδιοποιὸς οὕτως
 ὁ κρουματοποιὸς Δωρίων ποτ' εἰς Μύλων

ἐλθὼν κατάλυσιν οὐδαμοῦ μισθωσίμην
 δυνάμενος εὐρεῖν, ἐν τεμένει καθίσας τινί,
 ὃ πρὸ τῶν πυλῶν ἦν κατὰ τύχην ἰδρυμένον,
 ἰδὼν τ' ἐκεῖ θύοντα τὸν νεωκόρον
 5 ' πρὸς τῆς Ἀθηνᾶς καὶ θεῶν τίνος φράσον
 ἔστιν ὁ νεὸς βέλτιστε (φησὶν) οὐτοσί;
 ὃ δ' εἶπεν αὐτῷ Ζηνοποσειδῶνος, ξένε.
 ὁ Δωρίων δέ πῶς ἂν οὖν ἐνταῦθ' (ἔφη) d
 δύναιτο καταγωγεῖον ἐξευρεῖν τις οὐ
 10 καὶ τοὺς θεοὺς φάσκουσιν οἰκεῖν σύνδυο;
 Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος, ὁ Θεοφράστου μὲν μαθητῆς
 Δούριδος δὲ ἀδελφὸς τοῦ τὰς ἱστορίας γράψαντος καὶ
 τυραννήσαντος τῆς πατρίδος, ἐν τοῖς ἀποφθέγμασι
 ' Δωρίωνι τῷ ἀύλητῇ φάσκοντός τινος ἀγαθὸν ἰχθὺν
 15 εἶναι βατίδα, ὥσπερ ἂν εἴ τις, ἔφη, ἐφθὸν τρίβωνα
 ἐσθίοι. ἐπαινοῦντος δ' ἄλλου τὰ τῶν θύννων ὑπογά-
 στρια, καὶ μάλα, ἔφη· δεῖ μέντοι γε ἐσθίειν αὐτὰ e
 ὥσπερ ἐγὼ ἐσθίω. εἰπόντος δὲ πῶς; ἡδέως, ἔφη. τοὺς
 δὲ καράβους ἔφη τρία ἔχειν, διατριβὴν καὶ εὐωχίαν
 20 καὶ θεωρίαν. ἐν Κύπρῳ δὲ παρὰ Νικοκρέοντι δει-
 πνῶν ἐπήνεσε ποτήριόν τι. καὶ ὁ Νικοκρέων ἔφη, εἰ
 βούλῃ ὁ αὐτὸς τεχνίτης ποιήσει σοι ἕτερον. σοί γε,
 ἔφη, ἐμοὶ δὲ τοῦτο δός· οὐκ ἀνοήτως γε τοῦτο φήσας
 ὁ ἀύλητής. λόγος γὰρ παλαιὸς ὡς ὅτι
 25 ἀνδρὶ μὲν ἀύλητῇρι θεοὶ νόον οὐκ ἐνέφυσαν,
 ἀλλ' ἅμα τῷ φυχῇν χῶ νόος ἐκπέταται. f
 19. Ἠγήσανδρος δ' ἐν τοῖς ὑπομνήμασι τάδε φησὶ
 περὶ αὐτοῦ Δωρίων ὁ ὀψοφάγος, τοῦ παιδὸς οὐκ ἀγο-
 ράσαντος ἰχθύος, μαστιγῶν αὐτὸν ἐκέλευε τῶν ἀρί-
 30 στων ἰχθύων ὀνόματα λέγειν. τοῦ δὲ παιδὸς ὀρφὸν
 καὶ γλανκίσκον καὶ γόγγρον καὶ τοιούτους ἑτέρους 338
 καταριθμοῦντος, ἰχθύων σε, φησὶν, ἐκέλευον ὀνό-

ματα λέγειν, οὐ θεῶν. ὁ αὐτὸς Δωρίων καταγελῶν
 τοῦ ἐν τῷ Τιμοθέου Ναυπλίῳ χειμῶνος ἔφασκεν ἐν
 κακκάβῃ ξεύσας μείζονα ἑορακέναι χειμῶνα. Ἀριστό-
 δημος δὲ ἐν δευτέρῳ γελοίων ἀπομνημονευμάτων
 φησὶ Δωρίωνος τοῦ κρουματοποιοῦ κυλλόποδος ὅν- 5
 τος ἀπώλετο ἐν συμποσίῳ τοῦ χωλοῦ ποδὸς τὸ βλαυ-
 τίον. καὶ ὅς, οὐδέν, ἔφη, πλεῖον καταράσομαι τῷ
 h κλέψαντι ἢ ἀρμόσαι αὐτῷ τὸ σανδάλιον. ὅτι δ' ἦν ὁ
 Δωρίων οὗτος ἐπὶ ὀψοφαγία διαβόητος φανερόν ἐξ
 ὧν λέγει Μνησίμαχος ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Φιλίππῳ 10
 δράματι

οὐκ ἀλλὰ καὶ τῆς νυκτὸς ἔσται Δωρίων
 ἔνδον παρ' ἡμῖν λοπαδοφυσητής.

20. οἶδα δὲ καὶ ἃ ὁ Ἑρμιονεὺς Λᾶσος ἐπαιξε
 περὶ ἰχθύων, ἅπερ Χαμαιλέων ἀνέγραψεν ὁ Ἡρα- 15
 κλεώτης ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ τοῦ Λάσου συγγράμματι
 λέγων ὥδε· τὸν Λᾶσὸν φασὶ τὸν ὠμὸν ἰχθὺν ὀπτὸν
 εἶναι φάσκειν· θαυμαζόντων δὲ πολλῶν ἐπιχειρεῖν
 λέγειν ὡς ὃ ἔστιν ἀκοῦσαι, τοῦτο ἔστιν ἀκουστόν, καὶ
 c ὃ ἔστι νοῆσαι, τοῦτό ἐστι νοητόν· ὡσαύτως οὖν καὶ 20
 ὃ ἔστιν ἰδεῖν, τοῦτο εἶναι ὀπτόν· ὥστ' ἐπειδὴ τὸν
 ἰχθὺν ἦν ἰδεῖν, ὀπτὸν αὐτὸν εἶναι. καὶ παίζων δέ
 ποτε ἰχθὺν παρὰ τινων ἀλιέων ὑφείλετο καὶ λαβῶν
 ἔδωκε τινι τῶν παρεστῶτων. ὀρκίζοντος δὲ ὥμοσε
 μήτ' αὐτὸς ἔχειν τὸν ἰχθὺν μήτ' ἄλλῳ συνειδέναι λα- 25
 βόντι, διὰ τὸ λαβεῖν μὲν αὐτὸς ἔχειν δὲ ἕτερον, ὃν
 ἐδίδαξεν ἀπομόσαι πάλιν ὅτι οὗτ' αὐτὸς ἔλαβεν οὗτ'
 ἄλλον ἔχοντ' οἶδεν· εἰλήφει μὲν γὰρ ὁ Λᾶσος, εἶχε δὲ
 d αὐτός. τοιαῦτα δὲ καὶ Ἐπίχαρμος παίζει, ὥσπερ ἐν
 Λόγῳ καὶ Λογίνῳ

ὁ Ζεὺς μ' ἐκάλεσε Πέλοπι φέρανον ἐστιῶν.

B. ἡ παμπόνηρον ὄψον, ὧ τᾶν, ὁ γέρανός.

A. ἀλλ' οὔτι γέρανον, ἀλλὰ Φέρανόν τοι λέγω.
21. "Αλεξίς δ' ἐν Δημητρίῳ Φάυλλον τινα κωμ-
ωδεῖ ὡς φίλιχθον ἐν τούτοις

πρότερον μὲν εἰ πνεύσειε βορρᾶς ἢ νότος
5 ἐν τῇ θαλάττῃ λαμπρός, ἰχθύς οὐκ ἐνῆν
οὔδενι φαγεῖν· νυνὶ δὲ πρὸς τοῖς πνεύμασιν
τούτοις Φάυλλος προσγέγονε χειμῶν τρίτος. e
ἐπὰν γὰρ ἐκνεφίας καταιγίσας τύχη
εἰς τὴν ἀγοράν, τοῦτον πριάμενος οἴχεται
10 φέρον ἅπαν τὸ ληφθέν· ὥστε γίνεται
ἐν τοῖς λαχάνοις τὸ λοιπὸν ἡμῖν ἡ μάχη.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀλιευομένη φιληδοῦντάς τινας κα-
ταλέγων ἰχθύσι φησί

τὰς σηπίας δὸς πρώτον. Ἡράκλεις ἄναξ,
15 ἅπαντα τεθολώκασιν. οὐ βαλεῖς πάλιν
εἰς τὴν θάλατταν καὶ πλυνεῖς; μὴ φῶσί σε,
Δωριάς, ἀλούτους σηπίας εἰληφέναι.

τὸν κάραβον δὲ τόνδε πρὸς τὰς μαινίδας
ἀπόδος. παχύς γε νῆ Δί'. ὦ Ζεῦ, τίς ποτε,
20 ὦ Καλλιμέδων, σὲ κατέδεται; τίς τῶν φίλων;
οὔδεις ὅς ἂν μὴ κατατιθῇ τὰς συμβολάς.
ὕμᾱς δ' ἔταξα δεῦρο πρὸς τὰ δεξιά,
τρίγλας, ἔδεσμα τοῦ καλοῦ Καλλισθένους·
κατεσθίει γοῦν ἐπὶ μιᾷ τὴν οὔσιαν.

25 καὶ τὸν Σινώπης γόγγρον ἤδη παχυτέρας
ἔχοντ' ἀκάνθας τουτονὶ τίς λήψεται
πρῶτος προσελθὼν; Μισγόλας γὰρ οὐ πάνυ
τούτων ἐδεστής. ἀλλὰ κίθαρος οὔτοσί,
ὃν ἂν ἴδῃ, τὰς χεῖρας οὐκ ἀφέξεται.

30 καὶ μὴν ἀληθῶς τοῖς κιθαρωδοῖς ὡς σφύδρα
ἅπασιν οὔτος ἐπιπεφυκῶς λανθάνει.
ἀνδρῶν τ' ἄριστον κωβιὸν πηδῶντ' ἔτι

e

f

339

b πρὸς Πυθιονίκην τὴν καλὴν πέμψαι με δεῖ·
ἄδρὸς γὰρ ἐστίν. ἀλλ' ὅμως οὐ γεύσεται,
ἐπὶ τὸ τάριχός ἐστιν ὠρηκνῖα γάρ.
ἀφύας δὲ λεπτὰς τάσδε καὶ τὴν τρυγὸνα
χωρὶς Θεανοῖ δεῦρ' ἔθηκ' ἀντιρρόπους. 5

22. πιθανώτατ' ἐπὶ τούτοις ὁ Ἀντιφάνης καὶ τὸν
Μισγόλαν κεκωμώδηκεν ὡς ἐσπουδακότα περὶ κι-
θαρωδούς καὶ κιθαριστὰς ὠραίους. φησὶ γὰρ ὁ ῥήτωρ
Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου λόγῳ περὶ αὐτοῦ τάδε
Ἰ Μισγόλας ἐστὶ Ναυκράτους, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Κολ- 10
λυτεύς, ἀνὴρ τὰ μὲν ἄλλα καλὸς κἀγαθός, καὶ οὐδα-
μῇ ἂν τις αὐτὸν μέμψαιτο· περὶ δὲ τὸ πρᾶγμα τοῦτο
c δαιμονίως ἐσπουδακῶς καὶ αἰεὶ τινας εἰσθῶς ἔχειν
περὶ αὐτὸν κιθαρωδούς ἢ κιθαριστάς. ταυτὶ δὲ λέγω
οὐ τοῦ φορτικοῦ ἔνεκα, ἀλλ' ἵνα γνωρίσητε αὐτὸν 15
ὅστις ἐστίν.' καὶ Τιμοκλῆς δ' ἐν Σαπφοῖ φησὶν

ὁ Μισγόλας οὐ προσιέναι σοι φαίνεται,
ἀνθοῦσι τοῖς νέοισιν ἡρεθισμένος.

"Αλεξίς δὲ ἐν Ἀγωνίδι ἢ Ἰππίσκῳ

ὦ μῆτερ, ἱκετεύω σε, μὴ πῖσειέ μοι 20
τὸν Μισγόλαν· οὐ γὰρ κιθαρωδός εἰμ' ἐγώ.

d 23. Πυθιονίκην δὲ φησι φιληδεῖν ταρίχῳ, ἐπεὶ
ἐραστὰς εἶχε τοὺς Χαιρεφίλου τοῦ ταριχοπώλου υἱούς,
ὡς Τιμοκλῆς ἐν Ἰκαρίοις φησὶν· Ἄνυτος δ' ὁ παχὺς πρὸς
Πυθιονίκην ὅταν ἐλθὼν φάγῃ τί. καλεῖ γὰρ αὐτόν, 25
ὡς φασιν, ὁπότεν Χαιρεφίλου τοὺς δύο σκόμβρους
ξενίσῃ μεγάλ' ἡδομένη.' καὶ πάλιν

ἢ Πυθιονίκη δ' ἀσμένως σε δέξεται,
καὶ σοῦ κατέδεται τυχὸν ἴσως ἂ νῦν ἔχεις
λαβὼν παρ' ἡμῶν δῶρ· ἄπληστός ἐστι γάρ. 30
e ὅμως δὲ δοῦναί σοι κέλευσον σαργάνας
αὐτήν· ταρίχους εὐπόρως γὰρ τυγχάνει

ἔχουσα καὶ σύνεστι σαπέρδαις δυσὶν,
καὶ ταῦτ' ἀνάλοις καὶ πλατυρρύγχοις τισίν.
πρὸ τούτων δ' ἦν ἐραστὴς αὐτῆς Κωβιὸς τις ὄνομα.

24. περὶ δὲ Καλλιμέδοντος τοῦ Καράβου ὅτι καὶ
φίλιχθους ἦν καὶ διάστροφος τοὺς ὀφθαλμοὺς Τιμο- f
κλῆς ἐν Πολυπράγμονι

εἶθ' ὁ Καλλιμέδων ἄφνω
ὁ Κάραβος προσῆλθεν. ἐμβλέπων δέ μοι,
ὥς γοῦν ἐδόκει, πρὸς ἕτερον ἄνθρωπόν τινα
ἐλάλει. συνιείς δ' οὐδὲν εἰκότως ἐγὼ
10 ὦν ἔλεγεν ἐπένευον διακενῆς, τῷ δ' ἄρα
βλέπουσι χωρὶς καὶ δοκοῦσιν αἱ κόραι. 340

Ἄλεξις δ' ἐν Κρατεύᾳ ἢ Φαρμακοπώλῃ
τῷ Καλλιμέδοντι γὰρ θεραπεύω τὰς κόρας
15 ἤδη τετάρτην ἡμέραν. B. ἦσαν κόραι
θυγατέρες αὐτῷ; B. τὰς μὲν οὖν τῶν ὁμμάτων,
ἃς οὐδ' ὁ Μελάμπους, ὃς μόνος τὰς Προιτίδας
ἔπαυσε μαινομένας, καταστήσειεν ἄν. b

ὁμοίως αὐτὸν σκώπτει κὰν τοῖς ἐπιγραφομένοις Συν-
20 τρέχουσιν. εἰς δὲ ὀψοφαγίαν ἐν μὲν Φαίδωνι ἢ Φαι-
δρία οὕτως

ἀγορανομήσεις, ἂν θεοὶ θέλωσι, σύ,
ἵνα Καλλιμέδοντ' εἰς τοῦτον, εἰ φιλεῖς τί με,
παύσης καταιγίζοντα δι' ὅλης ἡμέρας.

25 B. ἔργον τυράννων, οὐκ ἀγορανόμων λέγεις.
μάχιμος γὰρ ἀνὴρ, χρήσιμος δὲ τῇ πόλει.

τὰ αὐτὰ λαμβεῖα φέρεται κὰν τῇ ἐπιγραφομένῃ εἰς τὸ c
φρέαρ. ἐν δὲ Μανδραγοριζομένῃ

εἰ τινὰς μᾶλλον φιλῶ
30 ξένους ἑτέρους ὑμῶν, γενοίμην ἔγχελυς,
ἵνα Καλλιμέδων ὁ Κάραβος πρίαιτό με.

ἐν δὲ Κρατεύᾳ

καὶ Καλλιμέδων μετ' Ὀρφέως ὁ Κάραβος.
Ἀντιφάνης δ' ἐν Γοργύθῳ
ἥτιόν τ' ἀποσταίην ἂν ὦν προειλόμην
ἢ Καλλιμέδων γλαύκου πρόοιτ' ἂν κρανίον.

d Εὐβουλος δ' ἐν Ἀνασωζομένοις 5
ἕτεροι δὲ τοῖς θεοῖσι συμπεπλεγμένοι
μετὰ Καράβου σύνεισιν, ὃς μόνος βροτῶν
δύναται καταπιεῖν ἐκ ζεόντων λοπαδίων
ἄθρους τεμαχίτας, ὥστ' ἐνεῖναι μηδὲ ἓν.

Θεόφιλος δὲ ἐν Ἰατρῷ ἅμα σκώπτων αὐτοῦ καὶ τὸ ἐν 10
λόγοις ψυχρόν

πᾶς δὲ φιλοτίμως πρὸς αὐτὸν τῶν νεανίσκων . .
ἔγχέλειον παρατέθηκε. τῷ πατρὶ
e τευθὶς ἦν χρηστή. πατρίδιον, πῶς ἔχεις πρὸς
κάραβον; 15
ψυχρός ἐστιν, ἄπαγε, φησί· ῥητόρων οὐ γεύο-
μαι.

Φιλήμονος δὲ Μετιόντι εἰπόντος
Ἀγύρριος δὲ παρατεθέντος καράβου,
ὥς εἶδεν αὐτόν, χαῖρε πάππα φίλτατε
20 εἶπας, τί ἐποίει; τὸν πατέρα κατήσθιεν.

Ἡρόδικος δ' ὁ κρατήτειος ἐν τοῖς συμμίκτοις ὑπο-
μνήμασι τοῦ Καλλιμέδοντος υἱὸν ἀπέδειξεν ὄντα τὸν
Ἀγύρριον.

25. γερόνασι δὲ καὶ οἷδε ὀψοφάγοι. Ἀνταγόρας 25
f μὲν ὁ ποιητὴς οὐκ εἶα τὸν παῖδα ἀλεῖψαι τὸν ἰχθύν,
ἀλλὰ λουῖσαι, ὥς φησιν Ἡγήσανδρος. ἐν δὲ στρατο-
πέδῳ ἔψοντι, φησὶν, αὐτῷ γόγγρων λοπάδα καὶ πε-
ριεξωσμένῳ Ἀντίγονος ὁ βασιλεὺς παραστάς, ἄρά γε,
εἶπεν, ὦ Ἀνταγόρα, τὸν Ὀμηρον οἶει τὰς τοῦ Ἀγα- 30
μέμνονος πράξεις ἀναγράψαι γόγγρους ἔψοντα; κἀ-
κείνον οὐ φαύλως λόγος εἰπεῖν, σὺ δὲ οἶει, φησί, τὸν

Ἀγαμέμνονα τὰς πράξεις ἐκείνας ἐργάσασθαι πολυ-
πραγμονοῦντα τίς ἐν τῷ στρατοπέδῳ γόγγρους ἔψει;
ὄρνιν δ' ἔψων ποτὲ ὁ Ἀνταγόρας οὐκ ἔφη βαδιεῖσθαι
εἰς τὸ βαλανεῖον, εὐλαβούμενος μή ποτε οἱ παῖδες
5 τὸν ζωμὸν ἐκροφήσωσι. Φιλοκύνους δ' εἰπόντος ὅτι
ἢ μήτηρ τηρήσει, ἐγὼ οὖν, εἶπε, τῇ μητρὶ ὀρνίθειον 341
ζωμὸν πιστεύσω; καὶ Ἀνδροκύδης δ' ὁ Κυζικηνὸς
ζωγράφος φίλιχθυς ὢν, ὥς ἱστορεῖ Πολέμων, ἐπὶ
τοσοῦτον ἦλθεν ἡδυπαθείας ὥς καὶ τοὺς περὶ τὴν
10 Σκύλλαν ἰχθύς κατὰ σπουδὴν γράφει.

26. περὶ δὲ Φιλοξένου τοῦ Κυθηρίου διθυραμ-
βοποιου Μάχων ὁ κωμωδιοποιὸς τάδε γράφει
ὑπερβολῇ λέγουσι τὸν Φιλόξενον,
τῶν διθυράμβων τὸν ποιητὴν, γεγονέναι
15 ὀψοφάγον. εἶτα πουλύποδα πηχῶν δυοῖν
ἐν ταῖς Συρακούσαις ποτ' αὐτὸν ἀγοράσαι,
καὶ σκευάσαντα καταφαγεῖν ὅλον σχεδὸν
πλήν τῆς κεφαλῆς. ἄλόντα δ' ὑπὸ δυσπεψίας
κακῶς σφόδρα σχεῖν· εἶτα δ' ἱατροῦ τινὸς
20 πρὸς αὐτὸν εἰσελθόντος, ὃς φάυλως πάνυ
ὀρῶν φερόμενον αὐτὸν εἶπεν, εἰ τί σοι
ἀνοικονόμητόν ἐστι, διατίθου ταχύ,
Φιλόξεν'· ἀποθανεῖ γὰρ ὥρας ἐβδόμης.
κακείνος εἶπε, τέλος ἔχει τὰ πάντα μοι,
25 ἱατρέ, φησί, καὶ δεδιώκηται πάλαι.
τοὺς διθυράμβους σὺν θεοῖς καταλιμπάνω
ἡνδρωμένους καὶ πάντας ἐστεφανωμένους,
οὓς ἀνατίθῃμι ταῖς ἑμαυτοῦ συντροφίαις
Μούσαις... Ἀφροδίτην καὶ Διόνυσον ἐπιτρόπους.
30 ταῦθ' αἱ διαθήκαι διασαφοῦσιν. ἄλλ' ἐπεὶ
ὁ Τιμοθέου Χάρων σχολάζειν οὐκ ἔα
οὐκ τῆς Νιόβης, χωρεῖν δὲ πορθμὸν ἀναβοᾷ,

d καλεῖ δὲ μοῖρα νύχιος, ἧς κλύειν χρεῶν,
ἴν' ἔχων ἀποτρέχω πάντα τὰμαντοῦ κάτω,
τοῦ πουλύποδός μοι τὸ κατάλοιπον ἀπόδοτε.

κὰν ἄλλῳ δὲ μέρει φησί
Φιλόξενός ποθ', ὥς λέγουσ', ὁ Κυθήριος 5
ἠϋξάτο τριῶν ἔχειν λάρυγγα πήχεων,
ὅπως καταπίνω, φησὶν, ὅτι πλείστον χρόνον
καὶ πάνθ' ἅμα μοι τὰ βρώμαθ' ἡδονὴν ποιῇ.

e καὶ Διογένης δὲ ὁ κύων ὦμὸν πουλύποδα καταφά-
γῶν ἐπιθεμένης αὐτῷ τῆς γαστροῦς ἀπέθανε. περὶ δὲ 10
τοῦ Φιλοξένου καὶ ὁ παρωδὸς Σώπατρος λέγων φησί
δισσαῖς γὰρ ἐν μέσαισιν ἰχθύων φοραῖς
ἦσται τὸν Αἴτνης ἐς μέσον λεύσσων σκοπόν.

27. καὶ Ὑπερείδης δὲ ὁ ῥήτωρ ὀψοφάγος ἦν, ὥς
φησι Τιμοκλῆς ὁ κωμικὸς ἐν Δηλίῳ, διηγούμενος τοὺς 15
f παρὰ Ἀρπάλου δωροδοκήσαντας. γράφει δ' οὕτως

Δημοσθένης τάλαντα πεντήκοντ' ἔχει.

B. μακάριος, εἶπερ μεταδίδωσι μηδενί.

A. καὶ Μοιροκλῆς εἴληφε χρυσίον πολὺ.

B. ἀνόητος ὁ διδούς, εὐτυχὴς δ' ὁ λαμβάνων. 20

A. εἴληφε καὶ Δήμων τι καὶ Καλλισθένης.

B. πένητες ἦσαν, ὥστε συγγνώμην ἔχω.

A. ὅ τ' ἐν λόγοισι δεινὸς Ὑπερείδης ἔχει.

342 B. τοὺς ἰχθυοπώλας οὗτος ἡμῶν πλουτιεῖ,
ὀψοφάγος ὥστε τοὺς λάρους εἶναι Σύρους. 25

καὶ ἐν Ἰκαρίοις δὲ ὁ αὐτὸς ποιητὴς φησι
τόν τ' ἰχθυόρρουν ποταμὸν Ὑπερείδην πέρα,
ὃς ἠπίαις φωναῖσιν ἔμφρονος λόγου
κόμπους παφλάζων ἠπίοις πυκνώμασιν
πρὸς πᾶν . . . δύσας ἔχει 30
μισθωτὸς ἄρδει πεδιά τοῦ δεδωκότος.

Φιλέταιρος δ' ἐν Ἀσκληπιῷ τὸν Ὑπερείδην πρὸς τῷ

ὀψοφαγεῖν καὶ κυβεύειν αὐτόν φησι, καθάπερ καὶ ὁ
Καλλίαν τὸν ῥήτορα Ἀξιόνικος ἐν Φιλευριπίδῃ

ἄλλον δ' ἰχθύν

μεγέθει πῖσυνόν τινα τοῖσδε τόποις
ἤκει κομίσας

γλαυκός τις ἐν πόντῳ γαλεοῦς

σίτον ὀψοφάγων λίχνων τ' ἀνδρῶν

ἀγάπημα φέρω κατ' ὤμων.

τίνα τῷδ' ἐνέπω τὴν σκευασίαν;

10 πότερον χλωρῷ τρίμματι βρέξας,

ἢ τῆς ἀγρίας

ἄλμης νάμασι σῶμα λιπάνας

πυρὶ παμφλέκτῳ παραδώσω;

ἔφα τις ὡς [ἐν] ἄλμῃ

15 θερμῇ τοῦτο φάγοι γ' ἐφθὸν ἀνὴρ Μοσχίων φί-
λαυλος.

βοᾶς δ' ὄνειδος ἰδιον, ὦ Καλλία,

εἰ σὺ μὲν ἀμφίτε σῦκα καὶ ἀμφὶ ταρίχι' ἀγάλλει,

τοῦδ' ἐν ἄλμῃ παρεόντος οὐ γεύει χαρίεντος ὄψου.

20 τὰ μὲν σῦκα ὡς ἂν συκοφάντην λαιδορῶν, τὰ δὲ τα-
ρίχη μήποτε καὶ ὡς αἰσχροποιοῦντος. καὶ ὁ Ἑρμιππος
δέ φησιν ἐν τρίτῳ περὶ τῶν Ἰσοκράτους μαθητῶν
ἔωθινόν τὸν Ὑπερείδην ποιεῖσθαι νῦν τοὺς περιπά-
τους ἐν τοῖς ἰχθύσιν.

2 28. Τίμαιος δ' ὁ Ταυρομενίτης καὶ Ἀριστοτέλῃ
τὸν φιλόσοφον ὀψοφάγον φησὶ γεγονέναι. καὶ Μά-
των δ' ὁ σοφιστὴς ὀψοφάγος ἦν. δηλοῖ δὲ τοῦτ' Ἀν-
τιφάνης ἐν Κιθαροδῳ, οὗ ἡ ἀρχὴ 'οὐ ψεῦδος οὐδὲν
φησιν,

30 ὀφθαλμὸν ὠρυττέν τις ὥσπερ ἰχθύος

Μάτων προσελθών.

Ἀναξίλας δ' ἐν Μονοτρόπῳ

τοῦ κεστρέως κατεδήδοκεν τὸ κρανίον

ἀναρπάσας Μάτων· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι.

ὑπερβολὴ γαστριμαργίας τὸ καὶ ἀρπάζειν ἐσθίοντα,
e καὶ ταῦτα κρανίον κεστρέως, εἰ μὴ ἄρα οἱ περὶ ταῦτα
δεινοὶ ἴσασιν ἐνόν τι χρήσιμον ἐν κεστρέως κρανίῳ, 5
ὅπερ ἐστὶ τῆς Ἀρχεστράτου λιχνείας ἐμφανίσαι ἡμῖν.

29. Ἀντιφάνης δ' ἐν Πλουσίοις κατάλογον ποιεῖ-
ται ὀψοφάγων ἐν τούτοις

Εὐθυνοσ δ' ἔχων

σανδάλια καὶ σφραγίδα καὶ μεμυρισμένος

ἔλογίζετο τῶν πραγμάτων οὐκ οἶδ' ὅ τι·

f Φοινικίδης δὲ Ταυρέας θ' ὁ φίλτατος,

ἄνδρες παλαιοὶ ὀψοφάγοι τοιοῦτοί τινες,

οἵοι καταβροχθίζειν ἐν ἀγορᾷ τὰ τεμάχη,

ὁρῶντες ἐξέθνησκον ἐπὶ τῷ πράγματι,

ἔφερόν τε δεινῶς τὴν ἀνοψίαν πάνυ.

κύκλους δὲ συναγείροντες ἔλεγον τοιαδί,

ὡς οὐ βιωτόν ἐστιν οὐδ' ἀνασχετόν

τῆς μὲν θαλάττης ἀντιποιεῖσθαι τινας

343 ὑμῶν ἀναλίσκειν τε πολλὰ χρήματα,

ὄψου δὲ [δεῦρο] μηδὲν εἰσπλεῖν μηδὲ γρῦ.

τί οὖν ὄφελος τῶν νησιάρχων ἐστί; δεῖ

νόμῳ κατακλεῖσαι τοῦτο, παραπομπὴν ποιεῖν

τῶν ἰχθύων. νυνδὲ Μάτων συνήρπακεν

τοὺς ἀλιέας, καὶ Διογείτων νῆ Δία

ἅπαντας ἀναπέπεικεν ὡς αὐτὸν φέρειν,

κοῦ δημοτικόν γε τοῦτο δρᾷ τοιαῦτα φλῶν.

γάμοι δ' ἐκείνοις καὶ πότοι νεανικοὶ

ἦσαν.

h Εὐφρων δὲ ἐν Μούσαις

Φοινικίδης δ' ὡς εἶδεν ἐν πλήθει νέων

μεστὴν ζέουσαν λοπάδα νηρείων τέκνων,

ἐπίσχετ' ὀργῇ χεῖρας ἡρεθισμένος·
 τίς φησιν εἶναι δεινὸς ἐκ κοινοῦ φαγεῖν;
 τίς ἐκ μέσου τὰ θερμὰ δεινὸς ἀρπάσαι;
 ποῦ Κόρυδος ἢ Φυρόμαχος ἢ Νείλου βία;
 5 ἔτω πρὸς ἡμᾶς, καὶ τάχ' οὐδὲν ἂν λάβοι.

30. τῆς αὐτῆς ιδέας καὶ Μελάνθιος ἦν ὁ τῆς c
 τραγωδίας ποιητής. ἔγραψε δὲ καὶ ἐλεγεία. κωμω-
 δοῦσι δ' αὐτὸν ἐπ' ὀψοφαγία Λεύκων ἐν Φράτερσιν,
 Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ, Φερεκράτης ἐν Πετάλῃ. ἐν
 10 δὲ τοῖς Ἰχθύσιν Ἀρχιππος τῷ δράματι ὡς ὀψοφάγον
 δήσας παραδίδωσι τοῖς ἰχθύσιν ἀντιβρωθησόμενον.
 ἀλλὰ μὴν καὶ Ἀρίστιππος ὁ στωικατικὸς ὀψοφάγος
 ἦν· ὅστις καὶ ὑπὸ Πλάτωνος ποτε ὀνειδιζόμενος ἐπὶ
 τῇ ὀψοφαγίᾳ, ὡς φησι Σωτίων καὶ Ἡγήσανδρος.
 15 γράφει δὲ οὕτως ὁ Δελφός· Ἀρίστιππος, Πλάτωνος d
 ἐπιτιμήσαντος αὐτῷ διότι πολλοὺς ἰχθῦς ἡγόρασε,
 δυοῖν ὀβολοῖν ἔφησεν ἐωνῆσθαι. τοῦ δὲ Πλάτωνος
 εἰπόντος ὅτι καὶ αὐτὸς ἂν ἡγόρασα τοσούτου, ὁρᾷς
 οὖν, εἶπεν, ὦ Πλάτων, ὅτι οὐκ ἐγὼ ὀψοφάγος, ἀλλὰ
 20 σὺ φιλάργυρος. Ἀντιφάνης δ' ἐν Αὐλητριίδι ἢ Δι-
 δύμαις Φοινικίδην τινὰ ἐπ' ὀψοφαγία κωμωδῶν
 φησὶν

ὁ μὲν Μενέλεως ἐπολέμησ' ἔτη δέκα
 τοῖς Τρωσὶ διὰ γυναῖκα τὴν ὄψιν καλήν,
 25 Φοινικίδης δὲ Ταυρέα δι' ἔγχελυν.

31. Δημοσθένης δὲ ὁ ῥήτωρ Φιλοκράτην, ἐπειδὴ e
 ἐκ τοῦ προδοτικοῦ χρυσίου πόρνας καὶ ἰχθῦς ἡγόρα-
 ζεν, εἰς ἀσέλγειαν καὶ ὀψοφαγίαν λαιδορεῖ. Διοκλῆς
 δὲ ὁ ὀψοφάγος, ὡς φησιν Ἡγήσανδρος, πνυθόμενου
 30 τινὸς αὐτοῦ πότερος χρησιότερος ἰχθύς, γόγγρος ἢ
 λάβραξ, ὁ μὲν ἐφθός, ἔφη, ὁ δὲ ὀπτός. ὀψοφάγος δ'
 ἦν καὶ Λεοντεὺς ὁ Ἀργεῖος τραγωδός, Ἀθηνίωνος μὲν

μαθητῆς οἰκέτης δὲ γενόμενος Ἰόβα τοῦ Μαυρουσίω
 βασιλέως, ὡς φησιν Ἀμάραντος ἐν τοῖς περὶ σκηνῆς,
 f γεγραφέναι φάσκων εἰς αὐτὸν τόδε τοῦ πίγραμμα
 τὸν Ἰόβαν, ὅτε κακῶς τὴν Ὑψιπύλην ὑπεκρίνατο

μή με Λεοντῆος τραγικοῦ κιναρηφάγου ἦθος 5
 λεύσσω· Ὑψιπύλης ἐς κακὸν ἦτορ ὄρα.

ἡμην γάρ ποτ' ἐγὼ Βάκχῳ φίλος, οὐδέ τιν' ὥδε
 γῆρυν χρυσολόβοις οὐάσιν ἡγάσατο.

νῦν δέ με χυτρόποδες κέραμοι καὶ ξηρὰ τάγηννα

344 χήρωσαν φωνῆς γαστρὶ χαριζόμενον. 10

32. Φόρουσκον δὲ φησιν Ἡγήσανδρος τὸν ἰχθυο-
 φάγον οὐ δυνηθέντα ὅσον ἠθέλεν ἀφελεῖν τοῦ ἰχθύος,
 ἀλλ' ἀκολουθήσαντος αὐτῷ πλείονος εἰπεῖν

τὰ δ' ἀντιτείνοντ' αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται,
 καὶ ὅλον τὸν ἰχθὺν ἀναλῶσαι. Βίων δὲ προαρπάσαν- 15
 τὸς τινος τὰ ἐπάνω τοῦ ἰχθύος στρέψας καὶ αὐτὸς καὶ
 δαψιλῶς φαγὼν ἐπεῖπεν

Ἴνῳ δὲ τὰ πλὴν θάτερον ἐξειργάζετο.

b Θεόκριτος δ' ὁ Χῖος τελευτησάσης τῆς γυναικὸς Διο-
 κλεῖ τῷ ὀψοφάγῳ, ἐπειδὴ ποιῶν αὐτῇ τὸ περιδειπνον 20
 πάλιν ὀψοφάγει κλαίων ἅμα, παῦσαι, φησί, κλαίων,
 ὦ πόνηρε· οὐδὲν γὰρ πλέον ὀψοφαγῶν ποιήσεις. τοῦ
 δ' αὐτοῦ καὶ τὸν ἄγρὸν καταβεβρωκότος εἰς ὀψοφα-
 γίαν, ἐπειδὴ θερμόν ποτε καταβροχθίσας ἰχθὺν ἔφησε
 τὸν οὐρανὸν κατακεκαῦσθαι, λοιπόν, ἔφησεν, ἐστίν, 25
 ὁ Θεόκριτος, σοὶ καὶ τὴν θάλασσαν ἐκπιεῖν, καὶ ἔσῃ
 τρία τὰ μέγιστα ἡφανικῶς, γῆν καὶ θάλασσαν καὶ
 c οὐρανόν. Κλέαρχος δὲ ἐν τοῖς περὶ βίων φίλιχθύν
 τινὰ ἀναγράφων φησὶν οὕτως· Τέχνων ὁ παλαιὸς αὐ-
 λητής, Χάρμου τοῦ αὐλητοῦ τελευτήσαντος (ἦν δὲ 30
 φίλιχθυσ) ἀποπυρίδας ἐπὶ τοῦ μνήματος ἐνήγιξεν
 αὐτῷ. καὶ Ἀλεξίς δ' ὁ ποιητής ἦν ὀψοφάγος, ὡς ὁ

Σάμιός φησι Λυγκεύς· καὶ σκωπτόμενος ὑπὸ τινων
σπερμολόγων εἰς ὀψοφαγίαν, ἐρομένων τε ἐκείνων τί
ἂν ἥδιστα φάγοι, ὃ Ἄλεξις, σπερμολόγους, ἔφη, πε-
φρυγμένους.

- 5 33. Νότιππον δὲ τὸν τραγωδιοποιὸν [ὄν] Ἑρ-
μιππος ἐν ταῖς Μοίραις φησὶν
εἰ δ' ἦν τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων τῶν νῦν τοι- d
ούδε μάχεσθαι,
καὶ βατὶς αὐτῶν ἡγεῖτ' ὀπτὴ μεγάλη καὶ πλευ-
10 ρὸν ὕειον,
τοὺς μὲν ἄρ' ἄλλους οἰκουρεῖν χρῆν, πέμπειν
δὲ Νότιππον ἐν' ὄντα.
εἷς γὰρ μόνος ὢν κατεβρόχθισεν ἂν τὴν Πελο-
πόννησον ἅπασαν.
15 ὅτι δὲ οὗτος ἦν ὁ ποιητὴς σαφῶς παρίστησι Τηλε-
κλείδης ἐν Ἡσιόδοις. Μυννίσκος ὁ τραγικὸς ὑποκρι-
τῆς κωμωδεῖται ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Σύρφακι ὡς ὀψο-
φάγος οὕτως
ὁδὲ μὲν ἀναγυράσιος ὀρφῶς ἐστί σοι. e
20 B. οἶδ', ὧ φίλος Μυννίσκος ἔσθ' ὁ Χαλκιδεύς.
A. καλῶς λέγεις.
καὶ Λάμπωνα δὲ τὸν μάντιν ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις κωμω-
δοῦσι Καλλίας Πεδήταις καὶ Λύσιππος Βάκχαις.
Κρατῖνος δ' ἐν Δραπέτισιν εἰπὼν περὶ αὐτοῦ
25 Λάμπωνα, τὸν οὐ βροτῶν
ψῆφος δύναται φλεγυρὰ
δείπνου φίλων ἀπείργειν,
ἐπιφέρει
νῦν δ' αὖθις ἐρυγγάνει·
30 βρύνει γὰρ ἅπαν τὸ παρόν,
τρίγλη δὲ καὶ μάχοιτο.

34. Ἡδύλος δ' ἐν ἐπιγράμμασιν ὀψοφάγους κατα-
λέγων Φαίδωνος μὲν τινος ἐν τούτοις μέμνηται

- Φαίδων δέ τε φυνκίδ' ἐνείκαι
χορδὰς θ' ὁ ψάλτης· ἔστι γὰρ ὀψοφάγος.
Ἄγιδος δ' ἐν τούτοις 5
ἐφθὸς ὁ κάλλιχθυσ· νῦν ἔμβαλε τὴν βαλανάγραν,
345 ἔλθῃ μὴ Πρωτεὺς Ἄγρις ὁ τῶν λοπάδων.
γίγνεθ' ὕδωρ καὶ πῦρ καὶ ὃ βούλεται. ἀλλ' ἀπό-
κλειε . . .
ἦξει γὰρ τοιαῦτα μεταπλασθεῖς τυχὸν ὡς Ζεὺς 10
χρυσορόης ἐπὶ τήνδ' Ἀκρισίου λοπάδα.
καὶ γυναικα δέ τινα Κλειῶ ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις σκώπτων
φησὶν
ὀψοφάγει Κλειοῖ· καταμύομεν· ἦν δὲ θελήσης,
b ἔσθε μόνῃ. δραχμῆς ἔστιν ὁ γόγγρος ἅπας. 15
θῆς μόνον ἢ ζώνην ἢ ἐνώτιον ἢ τι τοιοῦτον
σύσσημον. τὸ δ' ὄρᾱν μὴ μόνον οὐ λέγομεν.
ἡμετέρῃ σὺ Μέδουσα· ἑλθούμεθα πάντα πάλαι
που
οὐ Γοργοῦς, γόγγρου δ' οἱ μέλεοι λοπάδι. 20
35. Ἀριστόδημος δ' ἐν τοῖς γελοίοις ἀπομνημο-
νεύμασιν Εὐφράνορά φησι τὸν ὀψοφάγον ἀκούσαντα
c ὅτι ἄλλος ἰχθυοφάγος ἀπέθανε θερμὸν ἰχθύος τέμα-
χος καταπιὼν ἀναφωνῆσαι, ἱερόσυλος ὁ θάνατος.
Κίνδων δὲ ὁ ὀψοφάγος καὶ Δημύλος, ὀψοφάγος δὲ καὶ 25
οὗτος, γλαύκου παρατεθέντος, ἄλλου δ' οὐδενός, ὁ
μὲν τὸν ὀφθαλμὸν κατελάβετο, καὶ ὁ Δημύλος ἐπὶ
τὸν ἐκείνου ὀφθαλμὸν ἐπιβαλὼν ἐβιάζετο φωνῶν,
ἄφες καὶ ἀφήσω. ἐν δείπνῳ δέ ποτε καλῆς λοπάδος
ὄψου παρατεθείσης ὁ Δημύλος οὐκ ἔχων ὅπως αὐτὴν 30
μόνος καταφάγῃ ἐνέπτυσεν εἰς αὐτήν. Ζήνων δ' ὁ
Κιτιεὺς ὁ τῆς στοᾶς κτίστης πρὸς τὸν ὀψοφάγον, ὧ

συνέξη ἐπὶ πλείονα χρόνον, καθά φησιν Ἀντίγονος ὁ d
 Καρύστιος ἐν τῷ Ζήνωνος βίῳ, μεγάλου τινὸς κατὰ
 τύχην ἰχθύος παρατεθέντος, ἄλλου δ' οὐδενὸς παρε-
 σκευασμένου, λαβὼν ὅλον ὁ Ζήνων ἀπὸ τοῦ πίνακος
 5 οἶος ἦν κατεσθίειν. τοῦ δ' ἐμβλέψαντος αὐτῷ, τί
 οὖν, ἔφη, τοὺς συζωντάς σοι οἶει πιάσχειν, εἰ σὺ μίαν
 ἡμέραν μὴ δεδύνησαι ἐνεργεῖν ὀψοφαγίαν; Ἴστρος δέ
 φησι Χοιρίλον τὸν ποιητὴν παρ' Ἀρχελάου τέσσαρας
 μῶας ἐφ' ἡμέρας λαμβάνοντα, ταύτας καταναλίσκειν
 10 εἰς ὀψοφαγίαν γενόμενον ὀψοφάγον. οὐκ ἄγνοῶ δέ
 καὶ τοὺς ἰχθυοφάγους παῖδας, ὧν Κλέαρχος μνημο-
 νεύει ἐν τῷ περὶ θινῶν φάσκων Ψαμμίτιχον τὸν Αἰ-
 γυπτίων βασιλέα παῖδας θρέψαι ἰχθυοφάγους, τὰς
 πηγὰς τοῦ Νείλου βουλόμενον εὑρεῖν· καὶ ἄλλους δέ
 15 ἀδίψους ἀσκῆσαι τοὺς ἐρευνησομένους τὰς ἐν Λιβύῃ
 ψάμμους, ὧν ὀλίγοι διεσώθησαν. οἶδα δέ καὶ τοὺς
 περὶ Μόσσυνον τῆς Θράκης βοῦς, οἳ ἰχθῦς ἐσθίουσι,
 παραβαλλομένους αὐτοῖς εἰς τὰς φάτνας. Φοινικίδης
 δέ τοὺς ἰχθῦς παρατιθεῖς τοῖς τὰς συμβολὰς δεδω-
 20 κόσι, τὴν μὲν θάλασσαν ἔλεγε κοινήν εἶναι, τοὺς δ'
 ἐν αὐτῇ ἰχθῦς τῶν ὠνησαμένων.

36. εἴρηται δέ καὶ ὁ ὀψοφάγος, ὃ ἑταῖροι, καὶ τὸ f
 ὀψοφαγεῖν. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις δευτέραις
 οὐδ' ὀψοφαγεῖν οὐδὲ κιχλίζειν.

25 Κηφισόδωρος Ἴτι

οὐδ' ὀψοφάγος οὐδ' ἀδολέσχης.

Μάχων Ἐπιστολῇ

ὀψοφάγος εἰμί. τοῦτο δ' ἐστὶ τῆς τέχνης

θεμέλιος ἡμῖν. προσπεπονθέναι τι δεῖ

30 τὸν μὴ τὰ παραδοθέντα λυμανούμενον.

πεφροντικῶς αὐτοῦ γὰρ οὐκ ἔστι κακός.

ἔπειτ' ἐπ' ἂν ἢ καθαρὰ τὰ σθητήρια,

346

οὐκ ἂν διαμάρτοις. ἔψε καὶ γεύου πυκνά.
 ἄλας οὐκ ἔχει· προσένεγκ'. ἔτ' ἐπιδεῖται τινος
 ἑτέρου· πάλιν γεύου σὺ μέχρι ἂν ἡδὺς ἦ.
 ὥσπερ λύραν ἐπίτειν', ἕως ἂν ἀρμόσῃ.
 εἴθ' ὁπότεν ἦδη πάντα συμφωνεῖν δοκῇ,
 5 εἶσαγε διὰ πασῶν νικολαίδας μυκόνιος.

b πρὸς τούτοις τοῖς ὀψοφάγοις, ἄνδρες ἑταῖροι, οἶδα καὶ
 τὸν παρ' Ἠλείοις τιμώμενον ὀψοφάγον Ἀπόλλωνα.
 μνημονεύει δὲ αὐτοῦ Πολέμων ἐν τῇ πρὸς Ἀτταλον
 ἐπιστολῇ. οἶδα δέ καὶ τὴν ἐν τῇ Πισάτιδι γραφὴν 10
 ἀνακειμένην ἐν τῷ τῆς Ἀλφειώσας Ἀρτέμιδος ἱερῷ·
 c Κλεάνθους δ' ἐστὶ τοῦ Κορινθίου· ἐν ᾗ Ποσειδῶν
 πεποιήται θύννον τῷ Διὶ προσφέρων ὠδίνοντι, ὥς
 ἱστορεῖ Δημήτριος ἐν ὀγδόῃ τοῦ Τρωικοῦ διακόσμου.

37. καὶ τοσαῦτα μὲν, ἔφη ὁ Δημόκριτος, καὶ αὐ- 15
 τὸς ὑμῖν προσοψωνήσας, οὐκ ὀψοφαγήσων, παρῆλθον,
 διὰ τὸν πάντ' ἄριστον Οὐλπιανόν, ὃς διὰ τὰ Σύρων
 πάτρια καὶ ἡμᾶς τῶν ἰχθύων ἀπεστέρησεν, ἕτερόν
 ἑτέρων ἀεὶ παρεισφέρων. καίτοι γε Ἀντίπατρος ὁ
 Ταρσεὺς ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς ἐν τετάρτῳ περὶ δεισιδαι- 20
 d μονίας λέγεσθαί φησι πρὸς τινων ὅτι Γάτις ἢ τῶν
 Σύρων βασίλισσα οὕτως ἦν ὀψοφάγος ὥστε κηρῦξαι
 ἄτερ Γάτιδος μηδένα ἰχθὺν ἐσθίειν· ὑπ' ἀγνοίας δέ
 τοὺς πολλοὺς αὐτὴν μὲν Ἀτεργάτιν ὀνομάζειν, ἰχθύων
 δὲ ἀπέχεσθαι. Μνασέας δὲ ἐν δευτέρῳ περὶ Ἀσίας 25
 φησὶν οὕτως· ἐμοὶ μὲν ἢ Ἀτεργάτις δοκεῖ χαλεπὴ βα-
 σίλισσα γεγονέναι καὶ τῶν λαῶν σκληρῶς ἐπεστατη-
 κέναι, ὥστε καὶ ἀπονομίσαι αὐτοῖς ἰχθὺν μὴ ἐσθίειν,
 ἀλλὰ πρὸς αὐτὴν ἀναφέρειν, διὰ τὸ ἀρέσκειν αὐτῇ τὸ
 e βρωμα. καὶ διὰ τόδε νόμιμον ἔτι διαμένειν, ἐπ' ἂν 30
 εὖ ξωνται τῇ θεῷ, ἰχθῦς ἀργυροῦς ἢ χρυσοῦς ἀνατι-
 θέναι· τοὺς δὲ ἱερεῖς πᾶσαν ἡμέραν τῇ θεῷ ἀληθι-

νοὺς ἰχθῦς ἐπὶ τὴν τράπεζαν ὀψοποιησαμένους παρα-
τιθέναι, ἐφθούς τε ὁμοίως καὶ ὀπτούς, οὓς δὴ αὐτοὶ
καταναλίσκουσιν οἱ τῆς θεοῦ ἱερεῖς. καὶ μικρὸν
προελθὼν πάλιν φησὶν ἡ δέ γε Ἀτεργάτις, ὥσπερ
5 Ἐάνθος λέγει ὁ Λυδός, ὑπὸ Μόξου τοῦ Λυδοῦ ἀλοῦσα
κατεποντίσθη μετὰ Ἰχθύος τοῦ υἱοῦ ἐν τῇ περὶ Ἀσκά-
λωνα λίμνῃ διὰ τὴν ὕβριν, καὶ ὑπὸ τῶν ἰχθύων
κατεβρώθη.

38. τάχα δὲ καὶ ὑμεῖς, ἄνδρες φίλοι, ἐκόντες f
10 παρελίπετε ὡς ἱερὸν τινα ἰχθύν τὸν παρ' Ἐφίππῳ τῷ
κωμωδιοποιῷ, ὃν φησι τῷ Γηρυόνη σκευάζεσθαι ἐν
τῷ ὁμωνύμῳ δράματι διὰ τούτων λέγων

τούτῳ δ' ὁπότεν ναέται χώρας
ἰχθύν τιν' ἔλωσ' οὐχ ἡμέριον,
15 τῆς περικλύστου δ' ἀλίας Κρήτης
μείζω μεγέθει, λοπὰς ἐστ' αὐτῷ
δυνατὴ τούτους χωρεῖν ἑκατόν.
καὶ περιοίκους εἶναι ταύτης
Σίνδους Λυκίους Μυγδονιώτας
20 Κραναοὺς Παφίους. τούτους δ' ὕλην
κόπτειν, ὁπότεν βασιλεὺς ἔψῃ
τὸν μέγαν ἰχθύν, καὶ προσάγοντας
καθ' ὅσον πόλεως ἔστηκεν ὄρος
τούσδ' ὑποκάειν, λίμνην δ' ἐπάγειν
25 ὕδατος μεστήν ἐς τὴν ἅλμην,
τοὺς δ' ἄλλας αὐτῷ ζεύγῃ προσάγειν
μηνῶν ὀκτὼ συνεχῶς ἑκατόν.
περιπλεῖν δ' ἐπὶ τοῖς ἄμβωσιν ἄνω
πέντε κέλητας πεντασκάλμους,
30 περιαγγέλλειν τ' οὐχ ὑποκάειν
Λυκίων πρυτάνεις. B. ψυχρὸν τουτί.
παύου φυσῶν, Μακεδῶν ἄρχων.

347

b

σβέννυ Κελτούς, μὴ προσκαύσης.
οὐκ ἄγνοῶ δ' ὅτι τὰ αὐτὰ ταῦτα εἴρηκεν ὁ Ἐφίππος
c κὰν Πελταστῇ τῷ δράματι, ἐν ᾧ καὶ ταῦτα ἐκείνοις
ὑποτέτακται

τοιαῦθ' ὕθλων δειπνεῖ καὶ ξῆ
5 θαυμαζόμενος μετὰ μειρακίων,
οὐ γιννώσκων ψήφων ἀριθμούς,
σεμνὸς σεμνῶς χλανίδ' ἔλκων.

εἰς τίνα δὲ ταῦτ' ἀποτεινόμενος ὁ Ἐφίππος εἴρηκεν
ᾧρα σοὶ ζητεῖν, ᾧ καλὲ Οὐλπιανέ, καὶ διδάσκειν 10
ἡμᾶς, καὶ τῶν εἰρημένων τούτων

εἰ τί σοι ψελλὸν τε καὶ δυσεύρετον,
ἐπαναδίπλαζε, καὶ σαφῶς ἐκμάνθανε.
σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι,
κατὰ τὸν Αἰσχύλου Προμηθεά. 15

d 39. καὶ ὁ Κύνουλκος ἀνεβόησε, καὶ τίν' ἂν τῶν
μεγάλων οὗτος οὐκ ἰχθύων, ἀλλὰ ζητήσεων ἐπὶ νοῦν
λάβοι; ὃς τὰς ἀκάνθας αἰὲ ἐκλέγει ἐψητῶν τε καὶ
ἀθερινῶν καὶ εἴ τι τούτων ἀτυχέστερόν ἐστιν ἰχθύ-
διον, τὰ μεγάλα τεμάχῃ παραπεμπόμενος. καθάπερ 20
γάρ

ἐν ταῖς γεννικαῖς εὐωχίαις
(φησὶν ἐν Ἰξίονι Εὐβουλος)

ἀμύλων παρόντων ἐσθίουσ' ἐκάστοτε
ἄνηθα καὶ σέλινα καὶ φλυαρίας
καὶ κάρδαμ' ἐσκευασμένα, 25

οὕτω μοι δοκεῖ καὶ ὁ λεβητοχάρων Οὐλπιανός, κατὰ
e τὸν ἐμὸν Μεγαλοπολίτην Κερκιδᾶν, μηδὲν μὲν ἐσθί-
ειν τῶν ἀνδρὶ προσηκόντων, τηρεῖν δὲ τοὺς ἐσθίον-
τας εἰ παρεῖδον ἢ ἄκανθαν ἢ τῶν τραγανῶν τι ἢ 30
χονδρῶδες τῶν παρατεθέντων, οὐδ' ἐπὶ νοῦν βαλλό-
μενος τὰ τοῦ καλοῦ καὶ λαμπροῦ Αἰσχύλου, ὃς τὰς

9*

αὐτοῦ τραγωδίας τεμάχη εἶναι ἔλεγε τῶν Ὀμήρου
μεγάλων δείπνων. φιλόσοφος δὲ ἦν τῶν πάντων ὁ Αἰ-
σχύλος, ὃς καὶ ἡττηθεὶς ἀδίκως ποτέ, ὡς Θεόφραστος
ἢ Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ ἡδονῆς εἴρηκεν, ἔφη χρόνον
5 τὰς τραγωδίας ἀνατιθέναι, εἰδὼς ὅτι κομίζεται τὴν ἰ
προσήκουσαν τιμὴν.

40. πόθεν δὲ καὶ εἰδέναι δύναται ἅπερ εἶπε
Στρατόνικος ὁ κιθαριστῆς εἰς Πρόπιν τὸν Ῥόδιον κι-
θαρωδόν; Κλέαρχος γὰρ ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν φη-
10 σὶν ὡς ὁ Στρατόνικος θεασάμενος τὸν Πρόπιν, ὄντα
τῷ μὲν μεγέθει μέγαν τῇ δὲ τέχνῃ κακὸν καὶ ἐλάτ-
τονα τοῦ σώματος, ἐπερωτώντων αὐτὸν ποῖός τις
ἐστίν, εἶπεν· οὐδεὶς κακὸς μέγας ἰχθύς, ἀνισσόμενος 34S
ὅτι πρῶτον μὲν οὐδεὶς ἐστίν, εἶθ' ὅτι κακός, καὶ πρὸς
15 τούτοις μέγας μὲν ἰχθύς δὲ διὰ τὴν ἀφωνίαν. Θεό-
φραστος δ' ἐν τῷ περὶ γελοίου λεχθῆναι μὲν φησι
τὴν παροιμίαν ὑπὸ τοῦ Στρατονίου, ἀλλ' εἰς Σιμ-
μύκαν τὸν ὑποκριτὴν, διελόντος τὴν παροιμίαν· οὐ-
δεὶς μέγας σαπρὸς ἰχθύς. Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ναξίων
20 πολιτείᾳ περὶ τῆς παροιμίας οὕτω γράφει· τῶν παρὰ
Ναξίοις εὐπόρων οἱ μὲν πολλοὶ τὸ ἄστυ ὥκουν, οἱ δὲ b
ἄλλοι διεσπαρμένοι κατὰ κώμας. ἐν οὖν δὴ τινι τῶν
κωμῶν, ἢ ὄνομα ἦν Λησιτάδαι, Τελεσταγόρας ὥκει,
πλούσιός τε σφόδρα καὶ εὐδοκιμῶν καὶ τιμώμενος
25 παρὰ τῷ δήμῳ τοῖς τ' ἄλλοις ἅπασιν καὶ τοῖς καθ'
ἡμέραν πεμπομένοις. καὶ ὅτε καταβάντες ἐκ τῆς πό-
λεως δυσωνοῦντό τι τῶν πωλουμένων, ἔθος ἦν τοῖς
πωλοῦσι λέγειν ὅτι μᾶλλον ἂν προέλοιντο Τελεστα-
γόρα δοῦναι ἢ τοσούτου ἀποδόσθαι. νεανίσκοι οὖν
30 τινὲς ὠνούμενοι μέγαν ἰχθύν, εἰπόντος τοῦ ἀλιέως c
τὰ αὐτά, λυπηθέντες τῷ πολλάκις ἀκούειν, ὑποπιόν-
τες ἐκώμασαν πρὸς αὐτόν. δεξαμένου δὲ τοῦ Τελε-

σταγόρου φιλοφρόνως αὐτοὺς οἱ νεανίσκοι αὐτόν τε
ὑβρίσαν καὶ δύο θυγατέρας αὐτοῦ ἐπιγάμους. ἐφ'
οἷς ἀγανακτήσαντες οἱ Νάξιοι καὶ τὰ ὅπλα ἀναλαβόν-
τες ἐπῆλθον τοῖς νεανίσκοις· καὶ μεγίστη τότε στάσις
ἐγένετο, προστατοῦντος τῶν Ναξίων Λυγδάμιδος, ὃς 5
ἀπὸ ταύτης τῆς στρατηγίας τύραννος ἀνεφάνη τῆς
πατρίδος.

d 41. οὐκ ἄκαιρον δὲ εἶναι νομίζω [εἰπεῖν] ἔτι καὶ
αὐτός, ἐπειδήπερ ἐμνήσθην τοῦ κιθαριστοῦ Στρατο-
νίκου, λέξαι τι περὶ τῆς εὐστοχίας αὐτοῦ τῶν ἀπο- 10
κρίσεων. διδάσκων γὰρ κιθαριστάς, ἐπειδὴ ἐν τῷ
διδασκαλείῳ εἶχεν ἐννέα μὲν εἰκόνας τῶν Μουσῶν,
τοῦ δὲ Ἀπόλλωνος μίαν, μαθητὰς δὲ δύο, πυνθανο-
μένου τινὸς πόσους ἔχοι μαθητάς, ἔφη, σὺν τοῖς θεοῖς
δώδεκα. εἰς Μύλασα δ' ἐπιδημήσας καὶ κατιδὼν 15
ναοὺς μὲν πολλοὺς, ἀνθρώπους δὲ ὀλίγους, στὰς ἐν
μέσῃ τῇ ἀγορᾷ ἔφη, ἀκούετε ναοί. Μάχων δὲ αὐτοῦ
e ἀναγράφει τάδε ἀπομνημονεύματα

Στρατόνικος ἀπεδήμησεν εἰς Πέλλαν ποτὲ
παρὰ πλειόνων ἔμπροσθε τοῦτ' ἀκηκοώς, 20
ὡς σπληνικοὺς εἶωθεν ἢ πόλις ποιεῖν
ἐν τῷ βαλανείῳ· καταμαθὼν οὖν πλείονας
γυμναζομένους τῶν μειρακίσκων παρὰ τὸ πῦρ
κομψῶς τό τε χρῶμα καὶ τὸ σῶμ' ἡσκηκότας,
διαμαρτάνειν ἔφασκε τοὺς εἰρηκότας 25
αὐτῷ· καταμαθὼν δ', ἡνίκ' ἐξῆει πάλιν,
τῆς κοιλίας τὸν σπλῆν' ἔχοντα διπλάσιον . . .
καθήμενος γὰρ ἐνθάδ' οὗτος φαίνεται
τά θ' ἱμάτια τῶν εἰσιόντων λαμβάνων
τηρεῖν ἅμα καὶ τοὺς σπλῆνας εὐθέως, ἵνα 30
μηδ' ἡτισοῦν τοῖς ἐνδον ἢ στενοχωρία.

ψάλτης κακὸς Στρατόνικον ἐστιῶν ποτὲ

ἐπεδείκνυτ' αὐτῷ τὴν τέχνην παρὰ τὸν πότον.
 οὔσης δὲ λαμπρᾶς καὶ φιλοτίμου τῆς δοχῆς,
 ψαλλόμενος ὁ Στρατόνικος, οὐκ ἔχων δ' ὅτῳ
 διαλέξεθ' ἑτέρῳ, συγκατέθλα τὸ ποτήριον.
 5 ἦτησε μείζον. καὶ κινάθους πολλοὺς λαβὼν, 349
 τῷ θ' ἠλίῳ τὴν κύλικα δείξας, συντόμως
 πιῶν καθεῦθε, τᾶλλ' ἐπιτρέψας τῇ τύχῃ.
 ἐπὶ κῶμον ἐλθόντων δὲ τῷ ψάλτῃ τινῶν
 ἑτέρων κατὰ τύχην, ὡς ἔοικε, γνωρίμων,
 10 ἔξοινος ὁ Στρατόνικος ἐγένετ' εὐθέως.
 προσπυνθανομένων δ' ὅτι πολὺν πίνων ἀεὶ
 οἶνον ἐμεθύσθη συντόμως, ἀπεκρίνατο,
 ὁ γὰρ ἐπίβουλος κἀναγῆς ψάλτης, ἔφη,
 ὡς βοῦν ἐπὶ φάτνῃ δειπνίσας ἀπέκτονεν.
 15 Στρατόνικος εἰς Ἀβδηρ' ἀποδημήσας ποτὲ b
 ἐπὶ τὸν ἀγῶνα τὸν τιθέμενον αὐτόθι,
 ὁρῶν ἕκαστον τῶν πολιτῶν κατ' ἰδίαν
 κεκτημένον κήρυκα, κηρύττοντά τε
 ἕκαστον αὐτῶν ὅτε θέλοι νομηνίαν,
 20 σχεδόν τε τοὺς κήρυκας ἐν τῷ χωρίῳ
 ὄντας πολὺ πλείους κατὰ λόγον τῶν δημοτῶν,
 ἐπ' ἄκρων ἐβάδιζε τῶν ὀνύχων ἐν τῇ πόλει
 σχέδην, δεδορκῶς ἀτενὲς εἰς τὴν γῆν κάτω.
 25 πυνθανομένου δὲ τῶν ξένων αὐτοῦ τινὸς
 τὸ πάθος τὸ γεγονὸς ἐξαπίνης περὶ τοὺς πόδας, c
 τοῦτ' εἶπε, τοῖς ὅλοις μὲν ἔρρωμαι, ξένε,
 καὶ τῶν κολάκων πολὺ θάττον ἐπὶ δειπνον
 τρέχω.
 ἀγωνιῶ δὲ καὶ δέδοικα παντελῶς
 30 μὴ ποτ' ἐπιβὰς κήρυκι τὸν πόδ' ἀναπαρῶ.
 αὐλεῖν ἐπὶ τοῖς ἱεροῖσιν αὐλητοῦ κακοῦ
 μέλλοντος ὁ Στρατόνικος, εὐφήμει μέχρι

σπείσαντες εὐξώμεσθ' ἄν, ἡσί, τοῖς θεοῖς.

Κλέων τις ἦν κιθαρωδός, ὃς ἐκαλεῖτο Βοῦς,
 δεινῶς ἀπάδων τῇ λύρᾳ τ' οὐ χρώμενος.
 5 τούτου διακούσας ὁ Στρατόνικος εἶφ' ὅτι
 ὄνος λύρας ἐλέγετο, νῦν δὲ βοῦς λύρας. 5

Στρατόνικος ὁ κιθαρωδὸς ὡς Βηρισάδην
 ἐπλευσεν εἰς τὸν Πόντον, ὄντα βασιλέα.
 πολλοῦ χρόνου δ' ἤδη γεγονότος ἀποτρέχειν
 ἠβούλετο Στρατόνικος εἰς τὴν Ἑλλάδα.
 ὡς δ' αὐτόν, ὡς ἔοικεν, οὐ προσίετο,
 10 τοῦτ' ἀποκριθῆναί φασι τῷ Βηρισάδῃ,
 σὺ γὰρ διανοεῖ, φησὶν, αὐτοῦ καταμένειν;
 ἐν τῇ Κορίνθῳ παρεπεδήμησέν ποτε

Στρατόνικος ὁ κιθαρωδός. εἶτα γράδιον
 ἐνέβλεπεν αὐτῷ κοῦκ ἀφίστατ' οὐδαμοῦ.
 15 κᾶθ' ὁ Στρατόνικος, πρὸς θεῶν, μήτερ, φράσον
 τί ἔσθ' ὃ βούλει, καὶ τί μ' εἰσβλέπεις αἰεὶ;
 διηπόρησα, φησὶν, εἰ μήτηρ δέκα
 σὲ μῆνας εἶχε κἀκράτει τῆς κοιλίας,
 πόλις δ' ἔχουσά σ' ἡμέραν ἀλγεῖ μίαν. 20

ἡ Νικοκρέοντος εἰσιούσ' Ἀξιοθέα
 γυνὴ μετὰ παιδίσκης ἄβρας εἰς τὸν πότον
 ἀπεψόφησε, κᾶτα τῷ σικυωνίῳ
 25 ἀμυγδάλην ἐπιβᾶσα συνέτριψεν τύχῃ.
 Στρατόνικος εἶπεν, οὐχ ὅμοιος ὁ ψόφος.
 ὑπὸ νύκτα τῆς φωνῆς δὲ ταύτης οὔνεκα
 ἐν τῷ πελάγει διέλυσε τὴν παρρησίαν.

ἐπιδεικνυμένου πόθ', ὡς ἔοικεν, ἐν Ἐφέσῳ
 ἀφνοῦς κιθαρωδοῦ τὸν μαθητὴν τοῖς φίλοις,
 30 παρῶν κατὰ τύχην ὁ Στρατόνικος τοῦτ' ἔφη,
 ὃς αὐτὸς αὐτὸν οὐ κιθαρίζει . . .
 ἄλλους κιθαρίζων . . .

42. Κλέαρχος δ' ἐν δευτέρῳ περὶ φιλίας, Στρα-
τόνικος, φησὶν, ὁ κιθαριστὴς ἀναπαύεσθαι μέλλων
ἐκέλευεν ἄελ τὸν παῖδα προσφέρειν αὐτῷ πιεῖν, οὐχ
ὅτι διψῶ, φησὶν, ἵνα δὲ μὴ διψήσω. ἐν δὲ Βυζαντίῳ
5 κιθαρωδοῦ τὸ μὲν προοίμιον ᾄσαντος εὔ, ἐν δὲ τοῖς 350
λοιποῖς ἀποτυγχάνοντος, ἀναστὰς ἐκήρυξεν, ὃς ἂν
καταμηνύσῃ τὸν τὸ προοίμιον ᾄσαντα κιθαρωδόν,
λήψεται χιλίας δραχμὰς. ἐρωτηθεὶς δ' ὑπὸ τινος
τίνες εἰσὶν οἱ μοχθηρότατοι, τῶν ἐν Παμφυλίᾳ Φα-
10 σήλιτας μὲν ἔφησε μοχθηροτάτους εἶναι, Σιδήτας δὲ
τῶν ἐν τῇ οἰκουμένῃ. πάλιν δ' ἐπερωτηθεὶς, ὡς φη-
σιν Ἡγήσανδρος, πότερα Βοιωτοὶ βαρβαρώτεροι τυγ-
χάνουσιν ὄντες ἢ Θετταλοί, Ἠλείους ἔφησεν. ἀνα-
στήσας δὲ ποτε καὶ τρόπαιον ἐν τῇ διατριβῇ ἐπέγραψε b
15 ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΚΑΚΩΣ ΚΙΘΑΡΙΖΟΝΤΩΝ. ἐρωτηθεὶς δὲ ὑπὸ
τινος τίνα τῶν πλοίων ἀσφαλέστατά ἐστι, τὰ μακρὰ ἢ
τὰ στρογγύλα, τὰ νενεωλκημένα, εἶπεν. ἐν Ῥόδῳ δ'
ἐπίδειξιν ποιούμενος, ὡς οὐδεὶς ἐπεσημύνατο, κατα-
λιπὼν τὸ θέατρον ἐξῆλθεν εἰπὼν, ὅπου τὸ ἀδάπανον
20 οὐ ποιεῖτε, πῶς ἐγὼ ἐλπίζω παρ' ὑμῶν ἔρανον λήψε-
σθαι; γυμνικοὺς δὲ ἀγῶνας, ἔφη, διατιθέτωσαν
Ἠλεῖοι, Κορίνθιοι δὲ θυμελικούς, Ἀθηναῖοι δὲ σκη-
νικούς. εἰ δέ τις τούτων πλημμελοίῃ, μαστιγούσθω c
σαν Λακεδαιμόνιοι· ἐπισκώπτων τὰς παρ' αὐτοῖς
25 ἀγομένας μαστιγώσεις, ὡς φησι Χαρικλῆς ἐν τῷ
πρώτῳ περὶ τοῦ ἀστικοῦ ἀγῶνος. Πτολεμαίου δὲ τοῦ
βασιλέως περὶ κιθαριστικῆς πρὸς αὐτὸν διαλεγόμε-
νου φιλονεικότερον, ἕτερόν ἐστιν, εἶπεν, ὦ βασιλεῦ,
σκῆπτρον, ἕτερον δὲ πλῆκτρον· ὡς φησι Καπίτων ὁ
30 ἐποποιὸς ἐν τετάρτῳ τῶν πρὸς Φιλόπαππον ὑπομνη-
μάτων. παρακληθεὶς δὲ ἀκοῦσαί ποτε κιθαρωδοῦ d
μετὰ τὴν ἀκρόασιν ἔφη

τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνέ-
νευσε.

καὶ τινος εἰπόντος τὸ ποῖον; ἔφη, κακῶς μὲν κιθαρί-
ζειν ἔδωκεν, ἄδειν δὲ καλῶς ἀνένευσεν. δοκοῦ δὲ
ποτε καταπεσούσης καὶ ἀποκτεινάσης ἓνα τῶν πονη- 5
ρῶν, ἄνδρες, ἔφη, δοκῶ, εἰσὶ θεοί· εἰ δὲ μὴ εἰσι, δο-
κοὶ εἰσὶν.

43. ἀναγράφει δὲ καὶ τάδε μετὰ τὰ προειρημένα
τοῦ Στρατονίκου ἀπομνημονευμάτων οὕτως. Στρα-
e τόνικος πρὸς τὸν Χρυσογόνου πατέρα λέγοντα ὅτι 10
πάντα αὐτῷ ὑπάρχει οἰκεῖα· αὐτὸς μὲν γὰρ ἐργολά-
βος εἶναι, τῶν δὲ υἱῶν ὁ μὲν διδάξει ὁ δὲ αὐλήσει,
προσδεῖ γέ, ἔφη ὁ Στρατόνικος, ἔτι ἐνός. εἰπόντος
δὲ τίνος; θεατοῦ, ἔφη, οἰκείου. ἐρομένου δὲ τινος
ὅ τι τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν περινοστεῖ, ἀλλ' οὐκ ἐν μιᾷ 15
πόλει διαμένει, παρὰ τῶν Μουσῶν ἔφη εἰληφέναι
τέλος τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας, παρ' ὧν πράττεσθαι
μισθὸν ἀμουσίας. τὸν Φάωνα δὲ ἔφη αὐλεῖν οὐχ Ἀρ-
f μονίαν ἀλλὰ τὸν Κάδμον. προσποιούμενου δὲ εἶναι
Φάωνος αὐλητικοῦ καλεῖσθαι φάσκοντος Μεγαροῖ χο- 20
ρόν, ληρεῖς, ἔφη· ἐκεῖ μὲν γὰρ οὐκ ἔχεις, ἀλλ' ἔχει.
μάλιστα δὲ θαυμάζειν ἔφη τὴν τοῦ σοφιστοῦ Σατύ-
ρου μητέρα, ὅτι ὃν οὐδεμία πόλις ἐνεγκεῖν οἷα τε δέκα
ἡμέρας, ἐκείνη δέκα μῆνας ἤνεγκε. πυνθανόμενος δ'
ἐν Ἰλίου ἐπιδημεῖν αὐτὸν ἐν τοῖς Ἰλιείois, ἀεὶ, ἔφησεν, 25
35 Ἰλίου κακά. Μυννακοῦ δ' αὐτῷ περὶ μουσικῆς διαμ-
φισβητοῦντος, οὐ προσέχειν αὐτῷ ἔφη, ὅτι ἀνώτερον
τοῦ σφυροῦ λέγει. τὸν δὲ φαῦλον ἱατρὸν ἀπαυθημε-
ρίζειν ἔφη ποιεῖν εἰς Αἶδου τοὺς θεραπευομένους.
ἀπαντήσας δὲ τινι τῶν γνωρίμων, ὡς εἶδεν ἐσπογ- 30
ρισμένα τὰ ὑποδήματα καλῶς, συνηχθέσθῃ ὡς πρᾶτ-
τοντι κακῶς, νομίζων οὐκ ἂν οὕτως ἐσπογρίσθαι κα-

λῶς, εἰ μὴ αὐτὸς ἐσπόγγισεν. ἐν Τειχοῦντι δὲ τῆς Μιλήτου μιγάδων οἰκούντων, ὡς ἑώρα πάντας τοὺς τάφους ξενικοὺς ὄντας, ἀπίωμεν, ἔφη, παῖ· ἐνταῦθα γὰρ οἱ ξένοι εἰκόασιν ἀποθνήσκειν, τῶν δ' ἄστῶν οὐ-
 5 δείς. Ζήθου δὲ τοῦ κιθαριστοῦ διεξιόντος περὶ μου-
 σικῆς, μόνῳ δὴ οὐκ ἔφη προσήκειν περὶ μουσικῆς
 λαλεῖν, ὅς γ', ἔφη, τὸ ἀμουσώτατον τῶν ὀνομάτων
 εἶλου, εἰ σεαυτὸν ἀντ' Ἀμφίονος Ζήθου καλεῖς. Μα-
 κεδόνα δὲ τινα κιθαρίζειν διδάσκων ἐκπικρανθεὶς
 10 ἐπὶ τῷ μηδὲν αὐτὸν ποιεῖν τῶν δεόντων, εἰς Μακε-
 δονίαν, ἔφη.

44. πρὸς βαλανείῳ ψυχρῷ καὶ φανύλῳ κεκοσμη-
 μένον ἰδὼν ἡρώον λαμπρῶς, ὡς ἐξῆλθε λελουμένος c
 κακῶς, οὐ θαυμάζω, ἔφη, ὅτι πολλοὶ ἀνάκεινται πί-
 15 νακες· ἕκαστον γὰρ τῶν λουομένων ὡς σωθέντα
 ἀνατιθέναι. ἐν Αἴνῳ δὲ ἔφη τοὺς μὲν ὀκτὼ μῆνας
 εἶναι ψῦχος, τοὺς δὲ τέτταρας χειμῶνα. τοὺς δὲ Πον-
 τικοὺς ἐκ τοῦ πολλοῦ ἦκειν πόντου· ὥσπερ ἐκ τοῦ
 ὀλέθρου. τοὺς δὲ Ῥοδίους ἐκάλει λευκοὺς Κυρηναί-
 20 οὺς καὶ μνηστήρων πόλιν, τὴν δ' Ἡράκλειαν ἀνδρο-
 κόρινθον, καὶ τὸ Βυζάντιον μασχάλην τῆς Ἑλλάδος,
 τοὺς δὲ Λευκαδίους ἐώλους Κορινθίους, τοὺς δ' Ἀμ- d
 βρακιώτας μεμβρακιώτας. ἐκ τῆς δ' Ἡρακλείας ὡς
 ἐξῆι τὰς πύλας καὶ περιεσκόπει, ἐρομένου τινὸς τί
 25 περισκοπεῖ, αἰσχύνεσθαι ἔφη μὴ ὀφθῇ, ὥσπερ ἐκ
 πορνείου ἐξιὼν. ἰδὼν δ' ἐν τῷ κύφῳ δεδεμένους
 δύο, ὡς μικροπολιτικόν, ἔφη, τὸ μὴ δύνασθαι συμ-
 πληρῶσαι. πρὸς δὲ ἀρμονικόν τινα κηπουρὸν ὄντα
 πρότερον ἀμφισβητοῦντ' αὐτῷ περὶ ἀρμονίας ἔφη
 30 ἄρδοι τίς ἦν ἕκαστος εἰδείη τέχνην.

ἐν Μαρωνείᾳ δὲ συμπίνων τισὶν ἐθέλειν ἔφη γινῶναι e
 κατὰ τίνα τόπον ἐστὶ τῆς πόλεως, εἴαν κατακαλύψαν-

τες ἄγωσιν. εἶθ' ὡς ἦγον καὶ ἡρώτων, κατὰ τὸ κα-
 πηλεῖον, ἔφη. ὅτι καπηλεῖα ἐδόκει εἶναι ἡ Μαρωνεία.
 τὸν δὲ Τηλεφάνην, ἐπεὶ ἀναφυσᾶν ἤρχετο, παρακα-
 τακείμενος, ἄνω, ἔφη, ὡς οἱ ἐρυγγάνοντες. τοῦ δὲ
 βαλανέως ἐν Καρδίᾳ ῥύμμα γῆν μοχθηρὰν καὶ ὕδωρ 5
 ἄλμυρόν παρέχοντος, πολιορκεῖσθαι ἔφη κατὰ γῆν
 καὶ κατὰ θάλατταν.

45. νικήσας δ' ἐν Σικυῶνι τοὺς ἀνταγωνιστὰς
 f ἀνέθηκεν εἰς τὸ Ἀσκληπιεῖον τρόπαιον ἐπιγράψας
 ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΟΣ ΑΠΟ ΤΩΝ ΚΑΚΩΣ ΚΙΘΑΡΙΖΟΝΤΩΝ. 10
 ἄσαντος δὲ τινος ἤρετο τίνος τὸ μέλος. εἰπόντος δ'
 ὅτι Καρκίνου, πολὺ γε μᾶλλον, ἔφη, ἢ ἀνθρώπου. ἐν
 Μαρωνείᾳ δ' ἔφη οὐ γίνεσθαι ἔαρ, ἀλλ' ἀλέαν. ἐν
 Φασήλιδι δὲ πρὸς τὸν παῖδα διαμφισβητοῦντος τοῦ
 βαλανέως περὶ τοῦ ἀργυρίου· ἦν γὰρ νόμος πλείονος 15
 352 λούειν τοὺς ξένους· ὧ μισαρέ, ἔφη, παῖ, παρὰ χαλ-
 κοῦν με μικροῦ Φασηλίτην ἐποίησις. πρὸς δὲ τὸν
 ἐπαινοῦντα ἵνα λάβῃ τί, αὐτὸς ἔφη μείζων εἶναι πτω-
 χός. ἐν μικρᾷ δὲ πόλει διδάσκων ἔφη, αὕτη οὐ πόλις
 ἐστίν, ἀλλὰ μόλις. ἐν Πέλλῃ δὲ πρὸς φρέαρ προσελ- 20
 θὼν ἡρώτησεν εἰ πότιμόν ἐστιν. εἰπόντων δὲ τῶν
 ἱμῶντων, ἡμεῖς γε τοῦτο πίνομεν· οὐκ ἄρ', ἔφη, πό-
 τιμόν ἐστιν. ἐτύγχανον δὲ οἱ ἄνθρωποι χλωροὶ ὄντες.
 ἐπακούσας δὲ τῆς Ὠδίνος τῆς Τιμοθέου, εἰ δ' ἐργο-
 λάβον, ἔφη, ἐτικτε καὶ μὴ θεόν, ποίας ἂν ἠφίει φω- 25
 b νάς; Πολυτίδου δὲ σεμνυνομένου ὡς ἐνίκησε Τιμό-
 θεον ὁ μαθητὴς αὐτοῦ Φιλωτᾶς, θαυμάζειν ἔφη, εἰ
 ἄγνοεῖ ὅτι αὐτὸς μὲν ψηφίσματα ποιεῖ, Τιμόθεος δὲ
 νόμους. πρὸς Ἀρειον δὲ τὸν ψάλτην ὀχλοῦντά τι αὐ-
 τόν, ψάλλ' ἐς κόρακας, ἔφη. ἐν Σικυῶνι δὲ πρὸς 30
 νακοδέψην γεγεννημένον, ἐπεὶ ἐλοιδορεῖτό τι αὐτῷ
 καὶ κακόδαιμον ἔφη, νακόδαιμον ἔφη. τοὺς δὲ Ῥο-

δίους ὁ αὐτὸς Στρατόνικος σπαταλῶνας καὶ θερμο-
πότας θεωρῶν ἔφη αὐτοὺς λευκοὺς εἶναι Κυρηναί-
ους. καὶ αὐτὴν δὲ τὴν Ῥόδον ἐκάλει μνηστήρων
πόλιν, χρώματι μὲν [εἰς ἄστωτιαν] διαλάττειν ἐκείνων c
ἡγούμενος αὐτούς, ὁμοιότητι δ' εἰς καταφέρειαν ἡδο-
νῆς [τὴν πόλιν μνηστήρων] εἰκάζων.

46. ζηλωτῆς δὲ τῶν εὐτραπέλων λόγων τούτων
ἐγένετο ὁ Στρατόνικος Σιμωνίδου τοῦ ποιητοῦ, ὡς
φησιν Ἐφορος ἐν δευτέρῳ περὶ εὐρημάτων, φάσκων
καὶ Φιλόξενον τὸν Κυθήριον περὶ τὰ ὅμοια ἐσπουδα-
κέναι. Φανίας δ' ὁ περιπατητικὸς ἐν δευτέρῳ περὶ
ποιητῶν Στρατόνικος (φησὶν) ὁ Ἀθηναῖος δοκεῖ τὴν
πολυχορδίαν εἰς τὴν ψιλὴν κιθάρισιν πρῶτος εἰσε-
νεγκεῖν, καὶ πρῶτος μαθητὰς τῶν ἁρμονικῶν ἔλαβε
καὶ διάγραμμα συνεστήσατο. ἦν δὲ καὶ ἐν τῷ γελοίῳ d
οὐκ ἀπίθανος. φησὶ δὲ καὶ τελευτῆσαι αὐτὸν διὰ τὴν
ἐν τῷ γελοίῳ παρρησίαν ὑπὸ Νικοκλέους τοῦ Κυ-
πρίων βασιλέως φάρμακον πίνοντα, διὰ τὸ σκώπτειν
αὐτοῦ τοὺς υἱούς.

47. τοῦ δ' Ἀριστοτέλους τεθαύμακα, ὃν πολυ-
θρόνλητον πεποιήκασιν οἱ σοφοὶ οὗτοι, καλέ μου Δη-
μόκριτε, καὶ εἰ τῶν λόγων αὐτοῦ πρεσβεύεις, ὡς καὶ
τῶν ἄλλων φιλοσόφων τε καὶ ῥητόρων, τῆς ἀκριβείας,
• πότε μαθὼν ἢ παρὰ τίνος ἀνελθόντος ἐκ τοῦ βυθοῦ
Πρωτέως ἢ Νηρέως, τί ποιοῦσιν οἱ ἰχθύες, ἢ πῶς e
κοιμῶνται, ἢ πῶς διαιτῶνται. τοιαῦτα γὰρ συνέγρα-
ψεν, ὡς εἶναι κατὰ τὸν κωμωδιοποιὸν θαύματα μω-
ροῖς. φησὶ γὰρ ὅτι κήρυκες μὲν καὶ πάντα τὰ ὀστρα-
κόδεσμα ἀνόχευτον αὐτῶν ἐστὶ τὸ γένος, καὶ ὅτι ἢ
πορφύρα καὶ ὁ κήρυξ μακρόβια. ζῆν γὰρ τὴν πορφύ-
ραν ἔτη ἕξ, πόθεν αὐτῷ εἰδέναι; καὶ ὅτι ἐπὶ πλείστον
30 χρόνον ἐν ὀχείᾳ γίνεται ἢ ἐχιδνα· καὶ ὅτι μέγιστόν

ἰ ἐστὶν ἢ φάττα, δεύτερον δὲ ἢ οἰνάς, ἐλάχιστον δὲ ἢ
τρογῶν. πόθεν δ' ὅτι ὁ μὲν ἄρρην ἵππος ζῆ ἔτη πέντε
καὶ τριάκοντα, ἢ δὲ θήλεια πλείω τῶν τεσσαράκοντα;
βιῶναι φήσας τινὰ καὶ ἐβδομήκοντα πέντε. ἱστορεῖ
δὲ ὅτι καὶ ἐκ τῆς τῶν φθειρῶν ὀχείας αἱ κόνιδες γεν- 5
νῶνται, καὶ ὅτι ἐκ τοῦ σκώληκος μεταβάλλοντος γί-
νεται κάμπη, ἐξ ἧς βομβυλιός, ἀφ' οὗ ὁ νεκύδαλλος
ὀνομαζόμενος. ἀλλὰ μὴν καὶ τὰς μελίσσας βιοῦν φησὶ
μέχρι ἑτῶν ἕξ, τινὰς δὲ καὶ ἑπτὰ. οὐκ ὠφθαί δέ φη-
353 σιν οὔτε μελίσσαν οὔτε κηφήνα ὀχεύοντας, ὅθεν οὐκ 10
εἶναι διιδεῖν πότερα αὐτῶν ἄρρενα ἢ θήλεα. πόθεν
δὲ ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἥσσονες μελισσῶν; αἰεὶ γὰρ αὐταὶ
τὴν ἰσότητά τοῦ βίου τηροῦσιν, οὐ μεταβαλλόμεναι
ἀλλ' ἀγείρουσαι καὶ ἀδιδάκτως ποιοῦσαι· οἱ δ' ἄν-
θρωποι ἥσσονες μελισσῶν καὶ πλήρεις οἰήσεως, ὡς 15
ἐκεῖναι μέλιτος· πόθεν διετήρησεν; ἐν δὲ τῷ περὶ
μακροβιότητός φησιν ὅτι ὠπταί τις μυῖα ἔτη ἕξ ἢ ἑπτὰ
ζήσασα. τίς γὰρ τούτων ἢ ἀπόδειξις;

48. ποῦ δὲ εἶδεν ἐκ κέρατος ἐλάφου κισσὸν ἀνα-
φύντα; γλαῦκες δέ, φησί, καὶ κόρακες ἡμέρας ἀδυ- 20
b νατοῦσι βλέπειν· διὸ νύκτωρ τὴν τροφήν ἑαυτοῖς
θηρεύουσι, καὶ οὐ πᾶσαν νύκτα, ἀλλὰ τὴν ἀρχέσπε-
ρον. καὶ τὰς ιδέας δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν οὐκ ἐμ-
φερεῖς εἶναι. τοῖς μὲν γὰρ γλαυκαί, τοῖς δὲ μέλαιναι,
τοῖς δὲ χαροποί. ἀνθρώποις δ' ὅτι πάντοτε ὁ ὀφθαλ- 25
μός, ἡθῶν τε διαφορὰς εἶναι περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς
λέγει· τοὺς μὲν γὰρ αἰγωποὺς τῶν ἀνθρώπων πρὸς
ὀξύτητα μὲν ὥσεως εὖ πεφυκέναι, τὰ δ' ἡθῆ βελτί-
στους εἶναι. καὶ τῶν ἄλλων τοὺς μὲν ἐκτὸς ἔχειν τοὺς
c ὀφθαλμοὺς, τοὺς δὲ ἐντὸς, ἄλλους δὲ μέσως. καὶ τοὺς 30
μὲν ἐντὸς ὀξυωπεστάτους εἶναι, τοὺς δὲ ἐκτὸς κακοη-
θεστάτους· οἱ δὲ μέσως, φησὶν, ἔχοντες ἐπιεικεῖς.

εἶναι δέ τινας καὶ σκαρδαμυκτικούς, τοὺς δ' ἀτενεῖς, τοὺς δὲ μέσους· ἀναιδεῖς δ' εἶναι τοὺς σκαρδαμυκτικούς, ἀβεβαίους δ' εἶναι τοὺς ἀτενεῖς· τοὺς δὲ μέσους βελτίστων ἡθῶν. μόνον τε ἄνθρωπον τῶν ζώων 5 τὴν καρδίαν ἔχειν ἐν τοῖς ἀριστεροῖς μέρεσι, τὰ δ' ἄλλα ζῶα ἐν τῷ μέσῳ. καὶ τοὺς ἄρρενας τῶν θηλειῶν πλείονας ὀδόντας ἔχειν. τετηρηῆσθαι δὲ φησι τοῦτο καὶ ἐπὶ προβάτου καὶ ἐπὶ σὺς καὶ ἐπὶ αἰγός. τῶν δὲ ἰχθύων οὐδένα γεννᾶσθαι ὄρχεις ἔχοντα. μαστοὺς δὲ d 10 οὐτ' ἰχθὺν ἔχειν οὔτε ὄρνιθας. δελφίνα δὲ μόνον οὐκ ἔχειν χολήν. ἐνιοὶ δέ, φησὶν, ἐπὶ μὲν τῷ ἥπατι οὐκ ἔχουσι χολήν, ἀλλὰ πρὸς τοῖς ἐντέροις, ὡς ἔλῳψ καὶ συναργὶς καὶ σμύραινα καὶ ξιφίας καὶ χελιδών. ἡ δὲ ἀμία παρ' ὅλον τὸ ἔντερον παρατεταμένην ἔχει τὴν 15 χολήν· ἰέραξ δὲ καὶ ἰκτίνος πρὸς τῷ ἥπατι καὶ τοῖς ἐντέροις· ὁ δὲ αἰγοκέφαλος πρὸς τῷ ἥπατι καὶ τῇ κοιλίᾳ· περιστερὰ δὲ καὶ ὄρνυξ καὶ χελιδών οἱ μὲν πρὸς τοῖς ἐντέροις, οἱ δὲ πρὸς τῇ κοιλίᾳ.

49. τὰ δὲ μαλακόδερμά φησι καὶ τὰ ὀστρακό- e 20 δερμα καὶ τὰ σελαχώδη καὶ τὰ ἔντομα πλείονα χρόνον ὀχεύειν. δελφίνα δὲ καὶ τινες τῶν ἰχθύων παρακατακλινομένους ὀχεύειν, καὶ εἶναι τῶν μὲν δελφίνων βραδείαν τὴν μίξιν, τῶν δὲ ἰχθύων ταχεῖαν. ἔτι ὁ λέων, φησί, στερέμνια ἔχει τὰ ὀστᾶ καὶ κοπτομένων 25 αὐτῶν ὥσπερ ἐκ τῶν λίθων πῦρ ἐκλάμπει. δελφίς δὲ ὀστᾶ μὲν ἔχει καὶ οὐκ ἄκανθαν, τὰ δὲ σελάχη καὶ χόνδρον καὶ ἄκανθαν. τῶν δὲ ζώων τὰ μὲν εἶναι χερσαῖα, τὰ δὲ ἐνυδρὰ, τὰ δὲ πυριγενῆ. εἶναι δὲ τινα καὶ ἐφήμερα καλούμενα, ἃ μίαν μόνην ἡμέραν ζῇν. f 30 τὰ δὲ ἀμφίβια εἶναι, ὡς τὸν ποτάμιον ἵππον καὶ κροκόδειλον καὶ ἐνυδριν. πάντα τε τὰ ζῶα δύο ἡγεμόνας ἔχειν πόδας, καρκίνου δὲ τέσσαρας. ὅσα δ' ἐναιμά

ἔστι, φησί, τῶν ζώων, ἡ ἄποδά ἐστὶν ἡ δίποδα ἡ τετράποδα· ὅσα δὲ τῶν τεσσάρων πλείονας ἔχει πόδας ἄναιμά ἐστι. διὸ καὶ πάντα τὰ κινούμενα τέτταρσι σημείοις κινεῖται· ἄνθρωπος μὲν δύο ποσὶ καὶ χερσὶ δύο, ὄρνις δὲ δύο ποσὶ καὶ δύο πτέρυξιν, ἔρχελυς καὶ 354 γόγγρος δύο πτερυγίοις καὶ δύο καμπαῖς. ἔτι τῶν ζώων τὰ μὲν ἔχει χεῖρας, ὡς ἄνθρωπος· τὰ δὲ δοκεῖ, ὡς πίθηκος. οὐδὲν γὰρ τῶν ἀλόγων ζώων δίδωσι καὶ λαμβάνει, πρὸς ἅπερ αἱ χεῖρες ὄργανα δέδονται. πάλιν τῶν ζώων τὰ μὲν ἄρθρα ἔχει, ὡς ἄνθρωπος, ὄνος, 10 βοῦς, τὰ δὲ ἄναρθρά ἐστὶν, οἶον ὄφεις, ὄστρεα, πλεύμονες. πολλὰ τε τῶν ζώων οὐ κατὰ πᾶσαν ὥραν φαίνεται, οἶον τὰ φωλεύοντα. καὶ ὅσα δὲ μὴ φωλεύει, οὐκ αἰὲν φαίνεται, οἶον χελιδόνες καὶ πελαργοί.

50. πολλὰ δὲ ἔχων ἔτι λέγειν περὶ ὧν ἐλήρησεν 15 h ὁ φαρμακοπώλης παύομαι, καίτοι εἰδὼς καὶ Ἐπίκουρον τὸν φιλαληθέστατον ταῦτ' εἰπόντα περὶ αὐτοῦ ἐν τῇ περὶ ἐπιτηδευμάτων ἐπιστολῇ, ὅτι καταφαγὼν τὰ πατρῶα ἐπὶ στρατείαν ὥρμησε, καὶ ὅτι ἐν ταύτῃ κακῶς πράττων ἐπὶ τὸ φαρμακοπωλεῖν ἦλθεν· εἴτα 20 ἀναπεπταμένου τοῦ Πλάτωνος περιπάτου, φησί, παραβαλὼν ἑαυτὸν προσεκάθισε τοῖς λόγοις, οὐκ ὦν ἀφυῆς. καὶ κατὰ μικρὸν εἰς τὴν θεωρουμένην ἐξῆλθεν. οἶδα δὲ ὅτι ταῦτα μόνος Ἐπίκουρος εἴρηκε κατ' 25 αὐτοῦ, οὔτε δ' Εὐβουλίδης, ἀλλ' οὐδὲ Κηφισόδωρος 30 τοιοῦτόν τι ἐτόλμησεν εἰπεῖν κατὰ τοῦ Σταγειρίτου, καίτοι καὶ συγγράμματα ἐκδόντες κατὰ τὰνδρός. ἐν δὲ τῇ αὐτῇ ἐπιστολῇ ὁ Ἐπίκουρος καὶ Πρωταγόραν φησὶ τὸν σοφιστὴν ἐκ φορμοφόρου καὶ ξυλοφόρου πρῶτον μὲν γενέσθαι γραφέα Δημοκρίτου· θαυμα- 30 σθέντα δ' ὑπ' ἐκείνου ἐπὶ ξύλων τινῶν ἰδίᾳ συνθέσει ἀπὸ ταύτης τῆς ἀρχῆς ἀναληφθῆναι ὑπ' αὐτοῦ,

καὶ διδάσκειν ἐν κώμῃ τινὶ γράμματα, ἀφ' ὧν ἐπὶ τὸ
σοφιστεύειν ὁρμῆσαι. καὶ γὰρ δέ, ἄνδρες συνδαιταλεῖς, d
ἀπὸ τῶν πολλῶν τούτων λόγων τὴν ὁρμὴν ἔχω ἐπὶ
τὸ ἤδη γαστρίζεσθαι. εἰπόντος οὖν τινος ἔτι παρα-
5 σκευάζεσθαι τοὺς μαγείρους διὰ τὴν πολλὴν τῶν
λόγων ἐστίασιν, ἵνα μὴ ψυχρὰ παρατιθῶσιν (οὐδεὶς
γὰρ ἂν φάγοι ψυχρῶν), ὁ Κύνουλκος ἔφη, κατὰ τὸν
'Αλέξιδος τοῦ κωμωδιοποιοῦ Μίλκωνα, ἐγώ, φησί,
κἂν μὴ παραθῶσι θερμά. τὰγαθὸν Πλάτων
10 ἀπανταχοῦ φησ' ἀγαθὸν εἶναι. μανθάνεις;
τὸ δ' ἡδὺ πάντως ἡδύ, κακεὶ κἀνθάδε.

οὐκ ἀχαρίτως δὲ καὶ Σφαῖρον, τὸν συσχολάσαντα e
μὲν Χρυσίππῳ παρὰ Κλεάνθει, μετὰπεμπτον δὲ γε-
νόμενον εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὑπὸ τοῦ βασιλέως Πτολε-
15 μαίου, κηρίνων ποτὲ ἐν τῷ δείπνῳ παρατεθεισῶν
ὀρνίθων, ἐκτείναντα τὰς χεῖρας ἐπισχεθῆναι ὑπὸ τοῦ
βασιλέως, ὡς ψεύδει συγκατατιθέμενον. τὸν δ' εὐ-
στόχως ἀποφύνασθαι εἰπόντα οὐ τούτῳ συγκατατί-
θεσθαι, ὅτι εἰσὶν ὄρνεις, ἀλλ' ὅτι εὐλογόν ἐστι ταύ-
20 τας ὄρνεις εἶναι. διαφέρειν δὲ τὴν καταληπτικὴν
φαντασίαν τοῦ εὐλόγου· τὴν μὲν γὰρ ἀδιάψευστον f
εἶναι, τὸ δ' εὐλογον ἄλλως ἀποβαίνειν. καὶ ἡμῖν οὖν
κατὰ τὴν καταληπτικὴν φαντασίαν καὶ τῶν κηρίνων
περιενεχθήτω, ἵνα κἂν κατὰ τὴν ὄψιν πλανᾶσθαι δυ-
25 νώμεθα, ἵνα μὴ πάντα λαλῶμεν.

51. Καὶ μελλόντων ἤδη δειπνεῖν ἐπισχεῖν ἐκέ- 355
λευσεν ὁ Δάφνος, ἐπειπὼν τὸ ἐκ Μαμμακύθου Ἀρι-
σταγόρου ἢ Ἀνρῶν Μεταγένους ἱαμβεῖον

ὥσπερ ἐπειδὴν δειπνῶμέν πον, τότε πλείστα
λαλοῦμεν ἅπαντες.
30 καὶ γὰρ φημι ἐνδεῶς εἰρησθαι τὸν περὶ ἰχθύων λόγον,
πολλὰ εἰρηκότων καὶ Ἀσκληπιαδῶν παίδων, Φιλοτί-

μου λέγω ἐν τοῖς περὶ τροφῆς καὶ Μνησιθέου τοῦ
'Αθηναίου, ἐτι δὲ Διφίλου τοῦ Σιφνίου. οὗτος γὰρ
ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ περὶ τῶν προσφερομένων τοῖς
νοσοῦσι καὶ τοῖς ὑγιαίνουσι φησὶν ὅτι τῶν θαλασ-
b σίων ἰχθύων οἱ μὲν πετραῖοι εἰσὶν εὐφθαρτοὶ εὐχυλοὶ 5
σμηκτικοὶ κοῦφοι ὀλιγότροφοι, οἱ δὲ πελάγιοι δυσ-
φθαρτότεροι πολύτροφοι δυσοικονόμητοι. καὶ τῶν
πετραίων ὁ φυνὴν καὶ ἡ φυνὴς ἀπαλώτατα ἰχθύδια
ὄντα ἄβρωμα καὶ εὐφθαρτά ἐστιν, ἡ δὲ πέριχ τοῦτοις
προσφοικυῖα κατὰ τότους ὀλίγῳ διαλλάττει. οἱ δὲ 10
κωβιοὶ ἀναλογοῦσι τῇ πέριχ· ὧν οἱ μικροὶ καὶ οἱ
λευκοὶ ἀπαλοὶ εἰσὶν ἄβρωμοι εὐχυλοὶ εὐπεπτοὶ· οἱ
c δὲ χλωροὶ, καλοῦνται δὲ καυλίνοι, ξηροὶ εἰσὶ καὶ ἀλι-
πεῖς. αἱ δὲ χάνναι ἀπαλόσαρκοι, σκληρότεροι δὲ τῆς
πέριχ. ὁ δὲ σκάρος ἀπαλόσαρκος ψαθυρὸς γλυκὺς 15
κοῦφος εὐπεπτος εὐανάδοτος εὐκοίλιος. τούτων δ'
ὁ πρόσφατος ὑποπτος, ἐπειδὴ τοὺς θαλαττίους λαγῶς
θηρεύοντες σιτοῦνται· διὸ καὶ τὰ ἐντὸς χολέρας
ποιητικὰ ἔχει. ἡ δὲ καλουμένη κηρὶς ἀπαλόσαρκος
εὐκοίλιος εὐστόμαχος· ὁ δὲ χυλὸς αὐτῆς παχύνει καὶ 20
d σμῆχει. ὀρφὸς ἢ ὀρφῶς εὐχυλος πολύχυλος γλίσχρος
δύσφθατος πολύτροφος οὐρητικός. τὰ δὲ πρὸς τῇ
κεφαλῇ αὐτοῦ γλίσχρα εὐπεπτα, τὰ δὲ σαρκώδη
δύσπεπτα βαρύτερα· ἀπαλώτερον δὲ τὸ οὐραῖον·
φλέγματος δ' ἐστὶ δραστικός ὁ ἰχθύς καὶ δύσπεπτος. 25
αἱ δὲ σφύραιναι τῶν γόγγρων εἰσὶ τροφιμώτεραι. ἡ
δὲ λιμναία ἔγχελυς τῆς θαλασσίας ἐστὶν εὐστομωτέρα
καὶ πολυτροφωτέρα. τῷ δὲ μελανούρῳ ἀναλογεῖ ὁ
χρύσοφρος. σκορπίοι δὲ οἱ πελάγιοι καὶ κίρροι τρο-
e φιμώτεροι τῶν τεναγῶδων τῶν ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς τῶν 30
μεγάλων.

ATHENAEUS. II.

10

52. Ἰσπάρως δὲ δριμύς ἀπαλόσαρκος ἄβρωμος
 εὐστόμαχος οὐρητικὸς οὐκ ἄπεπτος, ταγηνιστὸς δὲ
 δύσπεπτος. τρίγλη εὐστόμαχος παραστυφουσα σκλη-
 ρόσαρκος δύσφθαρτος ἐφεκτικὴ κοιλίας, καὶ μάλιστα
 ἢ ἐξ ἀνθρώκων· ἢ δὲ ἀπὸ τηγάνου βαρεῖα καὶ δύσ-
 πεπτος, κοινῶς δὲ πᾶσα αἵματος ἐκκριτικὴ. συνόδους
 καὶ χάραξ τοῦ μὲν αὐτοῦ γένους εἰσί, διαφέρει δ' ὁ
 χάραξ. φάγρος γίνεται μὲν καὶ ποτάμιος, καλλίων δ' ἴ
 ἐστὶν ὁ θαλάττιος. καπρίσκος καλεῖται μὲν καὶ μῦς,
 10 βρωμώδης δ' ἐστὶ καὶ σκληρὸς, κιθάρον δ' ἐστὶ δύσ-
 πεπτότερος· δέρμα δὲ ἔχει εὐστομον. ῥαφίς ἢ βε-
 λόνη, καλεῖται δὲ καὶ ἀβλεννής, δύσπεπτος ὑγρὸς εὐ-
 κοίλιος. θρίσσα καὶ τὰ ὁμογενῆ, χαλκίς καὶ ἐρίτιμος,
 εὐανάδοτος. κεστρεὺς δὲ γίνεται μὲν καὶ θαλάσσιος
 15 καὶ λιμναῖος καὶ ποτάμιος. οὗτος δέ, φησί, καλεῖται
 καὶ ὀξύρυγχος· κορακῖνος δ' ὁ ἐκ τοῦ Νείλου. ἦτ- 356
 των δ' ὁ μέλας τοῦ λευκοῦ καὶ ὁ ἐφθὸς τοῦ ὀπτοῦ·
 οὗτος γὰρ καὶ εὐστόμαχος καὶ εὐκοίλιος. σάλπη
 σκληρὰ ἄστομος. κρείσσων δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἢ
 20 ἐν τῷ φθινοπώρῳ γινομένη· ὑγρὸν τι γὰρ καὶ λευ-
 κόν, ἔτι δὲ καὶ ἄβρωμον ἀνίσιν. ὁ γρύλλος ὅμοιος
 μὲν ἐστὶν ἐγγέλει, ἄστομος δέ. ὁ δὲ ἰέραξ σκληροσαρ-
 κότερος μὲν κόκκυγος, τοῖς δ' ἄλλοις ὅμοιος· καὶ ὁ
 κόραξ ἰέρακος σκληρότερος. οὐρανοσκόπος δὲ καὶ ὁ
 25 ἄγνος καλούμενος ἢ καὶ καλλιάνυμος, βαρεῖς. βῶξ b
 δὲ ἐφθὸς εὐπεπτος, εὐανάδοτον ὑγρὸν ἀνιεύς, εὐκοί-
 λιος· ὁ δ' ἀπ' ἀνθρώκων γλυκύτερος καὶ ἀπαλότε-
 ρος. βάκχος εὐχυλος πολύχυλος εὐτροφος. τράγος
 οὐκ εὐχυλος ἄπεπτος βρωμώδης. ψῆτται βούγλωσσοι
 30 εὐτροφοὶ καὶ ἡδεῖαι. τούτοις ἀναλογεῖ καὶ ὁ ῥόμβος.
 λευκίσκοι κέφαλοι κεστρεῖς μυξῖνοι χελλῶνες ὅμοιοί
 εἰσι κατὰ τὴν προσφορὰν, τοῦ δὲ κεφάλου κατα-

δεέστερός ἐστὶν ὁ κεστρεὺς, ἥσων δὲ ὁ μυξῖνος, τε-
 λευταῖος ὁ χελλῶν.

53. Ἰθυννίς δὲ καὶ ἰθύννος βαρεῖς καὶ πολύτρο-
 φοί. ὁ δὲ καλούμενος ἀκαρνὰν γλυκὺς ἐστὶ καὶ παρα-
 5 στυφών, τρόφιμος δὲ καὶ εὐέκκριτος. ἢ δὲ ἀφύη βα-
 ρεῖά ἐστὶ καὶ δύσπεπτος· ὧν ἢ λευκὴ καλεῖται κω-
 βίτις. καὶ ὁ ἐψητὸς δέ, τὸ μικρὸν ἰχθύδιον, τοῦ αὐτοῦ
 γένους ἐστὶ. τῶν δὲ σελαχίων ὁ μὲν βοῦς κρεώδης,
 ὁ δὲ γαλεὸς κρείσσων ὁ ἀστερίας λεγόμενος· ὁ δὲ
 ἀλωπεκίας ὅμοιός ἐστὶ τῇ γεύσει τῷ χερσαίῳ ζῳῷ, διὸ 10
 καὶ τούνοματος ἔτυχε. καὶ ἢ βατίς δὲ εὐστομος, ἢ δὲ
 ἀστερία βατίς ἀπαλωτέρα καὶ εὐχυλος· ὁ δὲ λειόβατος
 δυσκοιλιώτερος καὶ βρωμώδης. ἢ δὲ νάρκη δύσ-
 15 πεπτος οὖσα τὰ μὲν κατὰ τὴν κεφαλὴν ἀπαλά τε καὶ
 εὐστόμαχα ἔχει ἔτι δὲ εὐπεπτα, τὰ δ' ἄλλα οὐ. κρεῖτ- 15
 τונες δὲ εἰσιν αἱ μικραί, καὶ μάλιστα αἱ λιτῶς ἐψό-
 μεναι. ἢ δὲ ῥίνη καὶ αὐτὴ τῶν σελαχίων οὖσα εὐπε-
 πτός ἐστὶ καὶ κούφη· ἢ δὲ μεῖζων καὶ τροφιμωτέρα.
 κοινῶς δὲ πάντα τὰ σελάχια φυσώδη ἐστὶ καὶ κρεώδη
 καὶ δυσκατέργαστα, πλεοναζόμενά τε τὰς ὕψεις ἀμ- 20
 βλύνει. ἢ δὲ σηπία καὶ ἐσομένη μὲν ἀπαλὴ καὶ εὐστο-
 μος καὶ εὐπεπτος, ἔτι δ' εὐκοίλιος· ὁ δ' ἀπ' αὐτῆς χυλὸς
 λεπτυντικός ἐστὶν αἵματος καὶ κινητικὸς τῆς δι' αἵμορ-
 25 ροῖδων ἐκκρίσεως. τευθίς δὲ εὐπεπτοτέρα καὶ τρό-
 φιμος, καὶ μᾶλλον ἢ μικρά· ἢ δὲ ἐφθὴ σκληροτέρα 25
 ἐστὶ καὶ οὐκ εὐστομος. ὁ δὲ πῶλυψ συνεργεῖ μὲν
 ἀφροδισίοις, σκληρὸς δὲ ἐστὶ καὶ δύσπεπτος, ὁ δὲ
 μεῖζων τροφιμώτερος. παρυγραίνει δὲ καὶ κοιλίαν
 ἐψόμενος ἐπὶ πλεῖον καὶ τὸν στόμαχον ἴστησιν. ἐμ-
 30 φανίζει δὲ καὶ Ἀλεξίς ἐν Παμφίλῃ τοῦ πουλύποδος 30
 τὸ χρήσιμον λέγων ὧδε

ἐρῶντι δέ, Κτήσων, τί μᾶλλον συμφέρει

ὧν νῦν φέρων πάρειμι, κήρυκας κτένας
 βολβοὺς μέγαν τε πουλύπουν ἰχθύς θ' ἄδρους. ἢ
 ἢ δὲ πηλαμὺς πολύτροφος μὲν ἐστὶ καὶ βαρεῖα, οὐρη-
 τικὴ δὲ καὶ δύσπεπτος· ταριχευθεῖσα δὲ κυβίω
 5 ὁμοίως εὐκοίλιος καὶ λεπτυντικὴ. ἢ δὲ μείζων συνο-
 δοντὶς καλεῖται. ἀναλογῶν μέντοι ὁ χελιδονίας τῇ
 πηλαμύδι σκληρότερός ἐστιν. ἢ δὲ χελιδὼν ἢ τῷ
 πουλύπῳ εἰκνύα ἔχει τὸ ἀφ' αὐτῆς ὑγρὸν εὐχρῶν
 ποιοῦν καὶ κινεῖν αἷμα. ὁ δὲ ὄρκυνος βορβορώδης· 357
 10 καὶ ὁ μείζων προσέοικε τῷ χελιδονία κατὰ τὴν σκλη-
 ρότητα· τὰ δὲ ὑπογάστρια αὐτοῦ καὶ ἡ κλεῖς εὐστομα
 καὶ ἀπαλά. οἱ δὲ κοστὰ λεγόμενοι ταριχευθέντες
 εἰσὶ μέσοι. ξανθίας δ' ἐπὶ ποσὸν βρωμώδης ἐστὶ καὶ
 ἀπαλώτερος τοῦ ὄρκυνου. ταῦτα μὲν οὖν ὁ Δίφιλος
 15 εἶρηκεν.

54. ὁ δὲ Ἀθηναῖος Μνησίθεος ἐν τῷ περὶ ἐδεστών
 τῶν μείζονων φησὶν ἰχθύων γένος ὑφ' ὧν μὲν κα-
 λεῖσθαι τμητόν, ὑπ' ἄλλων δὲ πελάγιον, οἷον χρυσό-
 φρους καὶ γλαύκους καὶ φάγρους. εἰσὶ δὲ δυσκατέρ-
 20 γαστοι· κατεργασθέντες δὲ πολλαπλασίαν τροφήν
 παρέχουσι. τὸ δὲ τῶν λεπιδωτῶν γένος, οἷον θύν-
 νων σκόμβρων θυννίδων γόγγρων καὶ τῶν τοιούτων
 συμβαίνει τούτοις καὶ ἀγελαίοις εἶναι. τὰ μὲν οὖν
 μήτε καθ' αὐτὰ φαινόμενα μήτ' ἐν ταῖς ἀγέλαις ἐκ-
 25 φερόμενα μᾶλλον ἐστὶν εὐπεπτα, οἷον γόγγροι καὶ
 καρχαρία καὶ τὰ τοιαῦτα. τὰ δὲ ἀγελαῖα γένη τῶν
 ἰχθύων τούτων τὴν μὲν ἐδωδὴν ἠδεῖαν ἔχει (πίονα
 γὰρ ἐστὶ) βαρεῖαν δὲ καὶ δυσκατέργαστον. διὸ καὶ
 ταριχεύεσθαι δύναται μάλιστα καὶ ἐστὶ τῶν ταριχη-
 30 ρῶν βέλτιστα γένη ταῦτα. χρήσιμοι δ' εἰσὶν ὅποιοι·
 τήκεται γὰρ τὸ πιμελώδες αὐτῶν. τὰ δὲ καλούμενα
 δαρτὰ τὸ μὲν ὅλον ἐστὶν ὅσα τραχείαν ἔχει τὴν ἐπί-

φυσὶν τοῦ δέρματος, οὐ λεπίσιν, ἀλλ' οἷον ἔχουσιν αἰ-
 βατίδες καὶ ῥῖναι. ταῦτα δὲ πάντα ἐστὶ μὲν εὐθρου-
 πτα, οὐκ εὐώδη δέ, καὶ τροφὰς ἐμποιεῖ τοῖς σώμασιν
 ὑγρὰς, ὑπάγει δὲ καὶ τὰς κοιλίας μάλιστα πάντων
 τῶν ἐφομένων ἰχθύων. τὰ δὲ ὀπτώμενα χείρωνα. τὸ 5
 δὲ τῶν μαλακίων γένος, οἷα πουλυπόδων τε καὶ ση-
 πιῶν καὶ τῶν τοιούτων, τὴν μὲν σάρκα δύσπεπτον
 d ἔχει· διὸ καὶ πρὸς ἀφροδισιασμοὺς ἀρμόττουσιν. αὐ-
 τοὶ μὲν γὰρ εἰσι πνευματώδεις, ὁ δὲ τῶν ἀφροδισια-
 σμῶν καιρὸς πνευματώδους προσδεῖται διαθέσεως. 10
 βελτίω δὲ ταῦτα γίνεται ἐψηθέντα. τὰς γὰρ ὑγρότη-
 τας ἔχει πονηράς· ἰδεῖν γοῦν ἐστὶν οἷας ἀφίησι πλυ-
 νόμενα. ταύτας οὖν ἢ ἐψησις ἐκκαλεῖται τῆς σαρκός.
 μαλακῆς γὰρ τῆς πυρώσεως καὶ μεθ' ὑγροῦ διδομέ-
 νης οἶονεῖ πλύσις τις αὐτῶν γίνεται. τὰ δ' ὀπτώμενα 15
 καταξηραίνει τὰς ὑγρότητας· ἔτι δὲ καὶ τῆς σαρκός
 e αὐτῶν φύσει σκληρᾶς οὔσης κατὰ λόγον οὕτως ἔχει
 γίνεσθαι αὐτά.

55. ἀφύαι δὲ καὶ μεμβράδες καὶ τριχίδες καὶ
 τᾶλλα ὅσων συγκατεσθίομεν τὰς ἀκάνθας, ταῦτα 20
 πάντα τὴν πέψιν φυσώδη ποιεῖ, τὴν δὲ τροφήν δίδω-
 σιν ὑγρὰν. τῆς οὖν πέψεως οὐχ ὁμαλιζούσης, ἀλλὰ
 τῶν μὲν σαρκῶν ἄγαν ταχὺ πεττομένων, τῆς δὲ ἀκάν-
 θης σχολῇ διαλυομένης· καὶ γὰρ ἅμα αἱ ἀφύαι καθ'
 αὐτὰς ἀκανθώδεις· ἐμπόδισμός αὐτῶν ἐκατέρου γί- 25
 νεται περὶ τὴν κατεργασίαν, εἴτα φύσαι μὲν ἀπὸ τῆς
 πέψεως, ὑγρασίαι δὲ ἀπὸ τῆς τροφῆς συμβαίνουσι.
 f βελτίω δ' ἐστὶν ἐψόμενα, τῆς δὲ κοιλίας ἐστὶν ἄνω-
 μάως ὑπακτικά. τὰ δὲ καλούμενα πετραῖα, κωβιοὶ
 καὶ σκορπιοὶ καὶ ψῆτται καὶ τὰ ὅμοια, τοῖς τε σώμα- 30
 σιν ἡμῶν ξηρὰν τε δίδωσι τροφήν, εὖογκα δ' ἐστὶ
 καὶ τροφίμα καὶ πέττεται ταχέως καὶ οὐκ ἐγκαταλεί-

πει περιττώματα πολλά, πνευμάτων τε οὐκ ἔστι περιποιητικά. γίνεται δ' εὐπεπτότερον ἅπαν ὄψον ταῖς σκευασίαις ἀπλῶς ἀρτυθέν· τὰ δὲ πετραῖα καὶ τῇ ἡδονῇ [διαφέρει] ἀπλῶς σκευασθέντα. τούτοις δ' ὁμοίον ἔστι γένος τὸ καλούμενον μαλακόσαρκον, κίχλαι καὶ κόσσυφοι καὶ τὰ ὅμοια. ἔστι δὲ ὑγρότερα μὲν ταῦτα ἐκείνων, πρὸς δὲ τὰς ἀναλήψεις ἀπόλαυσιν 358 ἔχει πλείω. τῆς μὲν κοιλίας καὶ τῆς οὐρήσεως ὑπακτικώτερα ταῦτ' ἐστὶν ἐκείνων, διὰ τὸ καὶ τὰς σάρκας ὑγροτέρας καὶ πλείους ἔχειν τῶν προειρημένων. 10 χορὴ δὲ εἴαν μὲν τὴν κοιλίαν βούληται τις ὑπάγειν, ἔφοντα διδόναι· μετρίως δὲ ἐχούσης, ὀπιτηθέντα γίνεται τρόφιμα. πρὸς δὲ τὰς οὐρήσεις ἀμφοτέρως σκευασθέντα χρήσιμα.

15 56. οἱ δὲ τόποι τῆς θαλάσσης, ὅπου ποταμοὶ καὶ λίμναι συμβάλλουσιν, ἔτι δὲ τενάγῃ μεγάλα καὶ κόλποι θαλάττης εἰσὶν, ἐνταῦθα μὲν πάντες οἱ ἰχθύες εἰσὶν ὑγρότεροι καὶ μᾶλλον πίονες ὑπάρχουσι· καὶ ἔσθιέσθαι μὲν εἰσιν ἡδίους, πρὸς δὲ τὴν πέψιν καὶ 20 τροφήν γίνονται χείρους. ἐν δὲ τοῖς αἰγιαλοῖς τοῖς κειμένοις πρὸς τὰ πελάγη καὶ λίαν ἀναπεπταμένοις σκληροὶ καὶ λεπτοὶ καὶ κυματοπληγῆς εἰσιν οἱ πλείους. περὶ δὲ τοὺς ἀγχιβαθεῖς, ἐν οἷς μὴ λίαν ἐγκείται 25 μέγαρα πνεύματα, πρὸς δὲ τούτοις εἴ που καὶ πόλεις σύνεγγυς εἰσιν, ἐνταῦθα δ' ἐστὶ τὰ πλείστα γένη τῶν ἰχθύων ὁμαλῶς ἄριστα καὶ πρὸς ἡδονὴν καὶ πρὸς εὐπεψίαν καὶ πρὸς τὴν τροφήν τοῦ σώματος. δύσπεπτοι δὲ καὶ βαρύντατοι τῶν θαλασσίων εἰσὶν οἱ μετα- 30 εκβαίνοντες ἐκ τῆς θαλάσσης εἰς τε ποταμοὺς καὶ λίμνας, οἷον κεστρεὺς καὶ συλλήβδην τῶν ἰχθύων ὅσοι δύνανται βιοτεύειν ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ὕδασι. τῶν δὲ τελείως ἐν τοῖς ποταμοῖς καὶ λίμναις βιοτευ-

όντων ἀμείνους εἰσὶν οἱ ποτάμιοι· σῆψις γὰρ ὕδατος τὸ λιμναῖόν ἐστι. καὶ τῶν ποταμίων δὲ αὐτῶν βέλτιστοὶ εἰσιν οἱ ἐν τοῖς ὀξυτάτοις τῶν ποταμῶν ὄντες, οἳ τε πυροῦντες· οὗτοι γὰρ οὐ γίνονται, εἴαν μὴ ποταμὸς ὀξὺς ᾗ καὶ ψυχρός, διαφέρουσι δὲ τῶν ποταμίων ἰχθύων εὐπεψία.

d 57. ταῦτα καὶ παρ' ἡμῶν ἔχετε, ἄνδρες φίλοι, ὁψωνησάντων κατὰ δύναμιν τὴν ἐαυτῶν ὑγιεινῶς. κατὰ γὰρ τὸν Ἀντιφάνους Παράσιτον

ἐγὼ περὶ τὴν ὁψωνίαν μὲν οὐ πάννυ 10 ἔσπούδακ', οὐδ' αὖ συνέτεμον λίαν πάννυ, ὥς ἂν τις ἄλλως ἐξενεχθεῖσιν ὅπου τοῦ διαλάβοι κραιπάλην ἑλληνικῶς.

ἀλλὰ μὴν οὐδὲ οὕτως εἰμὶ φίλιχθυς ὥς ὁ παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ ἐν Βουταλίῳ, ὅπερ δρᾶμα τῶν Ἀγροίκων 15 ἐστὶν [ἐνός] διασκευή. φησὶ γὰρ

e A. καὶ μὴν ἐστιάσω τήμερον ὑμᾶς ἐγὼ· σὺ δ' ἀγοράσεις ἡμῖν λαβών, Πίστ', ἀργύριον. Π. ἄλλως γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι 20 χρηστῶς ἀγοράζειν. A. φράζε δή, Φιλούμενον, ὄψω τίني χαίρεις; Φ. πᾶσι. A. καθ' ἕκαστον λέγε, ἰχθὺν τίν' ἡδέως φάγοις ἄν; Φ. εἰς ἀγρὸν ἦλθεν φέρον ποτ' ἰχθυοπώλης μαινίδας καὶ τριγλίδας, καὶ νῆ Δί' ἤρεσαν σφόδρα ἡμῖν ἄπασιν. A. εἴτα καὶ νῦν, εἰπέ μοι, 25 τούτων φάγοις ἄν; Φ. κἂν τις ἄλλος μικρὸς ᾗ. τοὺς γὰρ μεγάλους τούτους ἅπαντας νενόμικα ἀνθρωποφάγους ἰχθύς. A. τί φῆς ὦ φίλτατε; ἀνθρωποφάγους; πῶς; Π. ὧν ἂν ἄνθρωπος 30 φάγοι

δῆλον ὅτι· ταῦτα δ' ἐστὶν Ἑλένης βρώματα, ἃ φησιν οὗτος, μαινίδας καὶ τριγλίδας.

ἐν δὲ τῷ Ἀγροίκῳ Ἐκάτης βρώματα ἔφη τὰς μαινίδας
εἶναι καὶ τὰς τριγλίδας. ἐκφανλίζων δὲ καὶ Ἐπιπ-
πος τοὺς μικροὺς τῶν ἰχθύων ἐν Φιλύρᾳ φησί

παππία, βούλει δραμῶν

5 εἰς τὴν ἀγορὰν κᾶτ' ἀγοράσαι μοι; B. φράζε τί. 359

A. ἰχθύς φρονοῦντας, ὦ πάτερ, μὴ μοι βρέφη.

B. οὐκ οἶσθ' ὅτι τὸ τὰργύριόν ἐστ' ἰσάργυρον;

58. ἡδιστος δ' ἐστὶ καὶ ὁ παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ
ἐν τοῖς Ὀβελιαφόροις νεανίσκος κατασμικρύνων
10 ἅπαντα τὰ περὶ τὴν ὄψωνίαν καὶ λέγων ὧδε

ἄλλ' ἀγόρασον εὐτελῶς·

ἅπαν γὰρ ἱκανόν ἐστι. B. φράζε δέσποτα.

A. μὴ πολυτελῶς ἀλλὰ καθαρείως, ὅ τι ἂν ἦ,

ὁσίας ἔνεκ' ἀρκεῖ· τευθίδια, σηπίδια·

15 καὶν κάραβός τις ἢ λαβεῖν, εἰς ἀρκέσει

ἢ δὴ ἐπὶ τὴν τράπεζαν· ἐγχελύδια

Θήβηθεν ἐνίος· ἔρχεται. τούτων λαβέ.

ἄλεκτρονόνιον, φάττιον, περδίκιον,

τοιαῦτα. δασύπους ἂν ἐσέλθῃ τις, φέρε.

20 B. ὡς μικρολόγος εἶ. A. σὺ δέ γε λίαν πολυτελής.

πάντως κρέ' ἡμῖν ἐστι. B. πότερ' ἐπεμψέ τις;

A. οὐκ ἀλλ' ἔθυσεν ἡ γυνή. B. τὸ μοσχίον

τὸ τῆς κορώνης αὐρίον δειπνήσομεν.

ὁ δὲ παρὰ Μνησιμάχῳ ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι Δύσ- c
25 κολος φιλάργυρος ὢν σφόδρα πρὸς τὸν ἀσωτενόμε-
νον νεανίσκον φησὶν

ἄλλ' ἀντιβολῶ σ' ἐπίταττέ μοι μὴ πόλλ' ἄγαν,

μηδ' ἄγρια λίαν μηδ' ἐπηργυρωμένα,

μέτρια δέ, τῷ θεῷ σεαυτοῦ. B. πῶς ἔτι

30 μετριώτερ', ὦ δαιμόνι; A. ὅπως; σύντεμνε καὶ

ἐπεξαπάτα με. τοὺς μὲν ἰχθύς μοι κάλει

ἰχθύδι· ὄψον δ' ἂν λέγῃς ἕτερον, κάλει

ὄψάριον. ἡδίων γὰρ ἀπολοῦμαι πολὺ.

59. ἐπεὶ δὲ κατὰ θεὸν ἐν τοῖς προκειμένοις, φίλ-
τατε Οὐλπιανέ, ἢ ὑμεῖς γραμματικῶν παῖδες, εἵπατέ
μοι τί νιν ἐννοία ὁ Ἐπιππος ἐν τοῖς προειρημένοις ἔφη
τὸ μοσχίον

τὸ τῆς κορώνης αὐρίον δειπνήσομεν.

ἐγὼ γὰρ οἶμαι ἱστορίαν τινὰ εἶναι καὶ ποθῶ μαθεῖν.

καὶ ὁ Πλούταρχος ἔφη ῥοδιακὴν εἶναι λεγομένην

ἱστορίαν, ἣν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀποστοματίζειν οὐ

ο δύνασθαι τῷ πάνυ πρὸ πολλοῦ ἐντετυχημέναι τῷ 10

ταῦτα περιέχοντι βιβλίῳ. οἶδα δὲ Φοίνικα τὸν Κο-

λοφώνιον λαμβοποιὸν μνημονεύοντά τινων ἀνδρῶν

ὡς ἀγειρόντων τῇ κορώνῃ καὶ λέγοντα ταῦτα

ἔσθλοι κορώνῃ χῖδρα πρόσδοτε κριθέων

τῇ παιδί τὰ πόλλωνος, ἢ λέκος πυρῶν,

ἢ τ' ἄρτον, ἢ τ' ἡμαιθον, ἢ ὅ τι τις χορήξει·

δότη ὦγαθοί τι τῶν ἑκάστος ἐν χερσὶν

ἔχει κορώνῃ· χᾶλα λήψεται χόνδρον.

f φιλεῖ γὰρ αὕτη πάγχυ πάντα δαίνυσθαι.

ὁ νῦν ἄλας δοὺς αὐτῇ κηρίον δώσει.

ὦ παῖ, θύρην ἄγκλινε. πλοῦτος ἤκουσεν . . .

καὶ τῇ κορώνῃ παρθένος φέροι σῦκα.

θεοί, γένοιτο πάντ' ἄμεμπτος ἡ κούρη,

κάφνειον ἄνδρα κῶνομαστὸν ἐξεύροι·

καὶ τῷ γέροντι πατρὶ κοῦρον ἐς χεῖρας,

καὶ μητρὶ κούρην ἐς τὰ γούνα κατθεῖη,

360 θάλος τρέφειν γυναιῖκα τοῖς κασιγνήτοις.

ἐγὼ δ', ὅκοι πόδες φέρουσιν, ἰφθίμους

ἀμείβομαι μούσαισι, πρὸς θύραις ἄδων

καὶ δόντι καὶ μὴ δόντι πλεῦνα τῶν αἰτέων.

καὶ ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ ἱάμβου φησὶν

ἄλλ' ὦγαθοί πορέξαθ' ὦν μυχὸς πλουτεῖ.

δὸς ὦνα δός τι καὶ σὺ πότνα μοι νύμφη.

ἄνοι' ἄνοιε τὸν θύραν γελιδόνη.

δὸς ὦνα δός τι καὶ σὺ πότνα μοι νύμφη.
νόμος κορώνη χεῖρα δοῦν ἐπαιτούση.
τοσαῦτ' αἰίδω. δός τι καὶ καταχρήσει.

κορωνιστὰ δὲ ἐκαλοῦντο οἱ τῇ κορώνῃ ἀγείροντες, ἢ
ὥς φησι Πάμφιλος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ ὀνο-
μάτων· καὶ τὰ ἀδόμενα δὲ ὑπ' αὐτῶν κορωνίσματα
καλεῖται, ὡς ἱστορεῖ Ἀγνοκλῆς ὁ Ῥόδιος ἐν Κορω-
νισταῖς.

60. καὶ χελιδονίζειν δὲ καλεῖται παρὰ Ῥοδίοις
ἀγερός τις ἄλλος, περὶ οὗ Θεόγνις φησιν ἐν δευτέρῳ
περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ θυσιῶν γράφων οὕτως· εἶδος δέ τι
τοῦ ἀγείρειν χελιδονίζειν οἱ Ῥόδιοι καλοῦσιν, ὃ γίνε-
ται τῷ βοηδρομιῶνι μηνί. χελιδονίζειν δὲ λέγεται διὰ
τὸ εἰωθὸς ἐπιφωνεῖσθαι

15 ἦλθ' ἦλθε χελιδών,
καλὰς ὥρας ἄγουσα,
καλοὺς ἐνιαυτούς,
ἐπὶ γαστέρα λευκά,
ἐπὶ νῶτα μέλαινα.
20 παλάθαν σὺ προκύνκλει
ἐκ πίνος οἴκου,
οἴνου τε δέπαστρον,
τυρῶν τε κάνυστρον·
καὶ πυρῶν ἅ χελιδών
25 καὶ λεκιθίταν

οὐκ ἀπωθεῖται. πότερ' ἀπίωμες, ἢ λαβώμεθα;
εἰ μὲν τι δώσεις· εἰ δὲ μή, οὐκ ἐάσομες.
ἢ τὰν θύραν φέρωμες ἢ θύπερθυρον,
ἢ τὰν γυναικα τὰν ἔσω καθημέναν·
30 μικρὰ μὲν ἐστί, ῥαδίως νῦν οἴσομες.
ἂν δὴ φέρῃς τι, μέγα δὴ τι φέροις.

ἄνοιγ' ἄνοιγε τὰν θύραν χελιδόνι.
οὐ γὰρ γέροντές ἐσμεν, ἀλλὰ παιδία.

τὸν δὲ ἀγερόν τοῦτον κατέδειξε πρῶτος Κλεόβουλος
ὁ Λίνδιος ἐν Λίνδῳ χρείας γενομένης συλλογῆς χρη-
μάτων.

61. ἐπεὶ δὲ ῥοδιακῶν ἱστοριῶν ἐμνήσθημεν,
ἰχθυολογήσω καὶ αὐτὸς ὑμῖν ἔρχομαι περὶ τῆς καλῆς
Ῥόδου, ἣν εὐιχθὺν εἶναί φησιν ὁ ἡδιστος Λυγκεύς.
e Ἐρξίας οὖν ὁ Ῥόδιος ἐν τοῖς περὶ τῆς πατρίδος προ-
ειπὼν τινα περὶ τῶν κατοικησάντων τὴν νῆσον Φοι-
νίκων φησὶν ὡς· οἱ περὶ Φάλανθον ἐν τῇ Ἰαλυσῷ
πόλιν ἔχοντες ἰσχυροτάτην τὴν Ἀχαΐαν καλουμένην,
καὶ λιμένος ἐγκρατεῖς ὄντες χρόνον πολὺν ἀντεῖχον
Ἰφίκλῳ πολιορκοῦντι. ἦν γὰρ αὐτοῖς καὶ θέσφατον
ἐν χρησμῷ τινι λελεγμένον ἔξειν τὴν χώραν, ἕως ἂν
κόρακες λευκοὶ γένωνται καὶ ἐν τοῖς κρατῆρσιν ἰχθύες
φρανῶσιν. ἐλπίζοντες οὖν τοῦτ' οὐδέποτε ἔσεσθαι καὶ
τὰ πρὸς τὸν πόλεμον ῥαθυμοτέρως διείπον. ὁ δ' Ἰφι-
f κλος πνυθόμενος παρὰ τινος τὰ τῶν Φοινίκων λόγια
καὶ ἐνεδρεύσας τοῦ Φαλάνθου πιστόν τινα πορευό-
μενον ἐφ' ὕδωρ, ᾧ ὄνομα ἦν Λάρκας, καὶ πίστεις
πρὸς αὐτὸν ποιησάμενος, θηρεύσας ἰχθύδια ἐκ τῆς
κρήνης καὶ ἐμβαλὼν εἰς ὕδρεϊον ἔδωκε τῷ Λάρκα καὶ
ἐκέλευσε φέροντα τὸ ὕδωρ τοῦτο ἐκχεῖν εἰς τὸν κρα-
τῆρα ὅθεν τῷ Φαλάνθῳ ὠνοχοεῖτο. καὶ ὁ μὲν ἐποίησε
ταῦτα· ὁ δὲ Ἰφίκλος κόρακας θηρεύσας καὶ ἀλείψας
361 γύψῳ ἀφῆκε. Φάλανθος δ' ἰδὼν τοὺς κόρακας ἐπο-
ρεύετο καὶ ἐπὶ τὸν κρατῆρα. ὡς δὲ καὶ τοὺς ἰχθύς
εἶδεν, ὑπέλαβε τὴν χώραν οὐκ ἔτι αὐτῶν εἶναι, καὶ
ἐπεκηρυκέυσάτο πρὸς τὸν Ἰφίκλον ὑπόσπονδος ὑπ-
εξελθεῖν ἀξιῶν μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ. συγκαταθεμένου
δὲ τοῦ Ἰφίκλου ἐπιτεχνᾶται ὁ Φάλανθος τοιόνδε τι.

καταβαλὼν ἱερεῖα καὶ τὰς κοιλίας ἐκκαθάρας ἐν ταύ-
ταις ἐπειρᾶτο ἐξάγειν χρυσίον καὶ ἀργύριον. αἰσθό-
μενος δὲ ὁ Ἰφικλος διεκώλυσε. προσφέροντός τε τοῦ
Φαλάνθου τὸν ὄρκον ὃν ὤμοσεν, ἐάσειν ἐξάγεσθαι ὅ
5 τι κατὰ γαστρός αἰρῶνται, ἀντισοφίζεται, πλοῖα αὐ-
τοῖς διδόνς ἵνα ἀποκομισθῶσι, παραλύσας τὰ πηδάλια
καὶ τὰς κώπας καὶ τὰ ἰστία, ὁμόσαι φήσας πλοῖα
παρέξειν, ἄλλο δὲ οὐδέν. ἐν ἀπορίᾳ δὲ οἱ Φοίνικες
ἐχόμενοι πολλὰ μὲν τῶν χρημάτων κατώρυσσον, ἐπι-
10 σημαίνοντες τοὺς τόπους, ἵν' ὕστερόν ποτε ἀνέλων-
ται ἀφικόμενοι, πολλὰ δὲ τῷ Ἰφίκλῳ κατέλειπον.
ἀπαλλαγέντων οὖν τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐκ τῆς χώρας
τῶν Φοινίκων κατέσχον τὰ πράγματα οἱ Ἕλληνες.
15 τὰ δ' αὐτὰ ἱστορήσας καὶ Πολύζηλος ἐν τοῖς Ῥοδιακοῖς
τὰ περὶ ἰχθύων (φησὶ) καὶ τῶν κοράκων μόνοι ἤδε-
σαν ὁ Φάκας καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ Δορκία. αὕτη
δ' ἐρασθεῖσα τοῦ Ἰφίκλου καὶ συνθεμένη περὶ γάμου
διὰ τῆς τροφῆς, ἔπεισε τὸν φέροντα τὸ ὕδωρ ἰχθύς
ἀγαγεῖν καὶ ἐμβαλεῖν εἰς τὸν κρατῆρα, καὶ αὕτη δὲ
20 τοὺς κόρακας λευκάνασα ἀφῆκεν.

62. Κρεόφυλος δ' ἐν τοῖς Ἐφεσίων Ὄροις οἱ τὴν
Ἐφeson (φησὶ) κτίζοντες πολλὰ ταλαιπωρηθέντες
ἀπορίῃ τόπου τὸ τελευταῖον πέμψαντες ἐς θεοῦ ἡρώ- d
τευν ὅκου τὸ πόλισμα θέωνται. ὁ δ' αὐτοῖσι ἔχρησε
25 ἐνταῦθα οἰκίζειν πόλιν τῇ ἂν ἰχθύς δείξῃ καὶ ὅς
ἄγριος ὑπηγήσεται. λέγεται ὦν ὅκου νῦν ἡ κρήνη
ἐστὶ ἡ Ὑπέλαιος καλουμένη καὶ ὁ ἱερὸς λιμὴν ἀλιέας
ἀριστοποιέσθαι, καὶ τῶν ἰχθύων τινὰ ἀποθορόντα
σὺν ἀνθρακιῇ ἐσπεσέειν ἐς φορυτόν, καὶ ἀφθῆναι
30 ὑπ' αὐτοῦ λόχμην ἐν τῇ ἔτυχε ὅς ἄγριος ἑὼν ὅς ὑπὸ
τοῦ πυρὸς θορυβηθεὶς ἐπέδραμε τοῦ ὄρεος ἐπὶ πολὺ,
τὸ δὲ καλέεται Τρηχεῖα, καὶ πίπτει ἀκοντισθεὶς ὅκου e

καὶ νῦν ἔστι ὁ τῆς Ἀθηναίης ναός. καὶ διαβάντες οἱ
Ἐφεσίοι ἐκ τῆς νήσου, ἔτεα εἴκοσι ἐν οἰκήσαντες τῷ
εἰκοστῷ δευτέρῳ κτίζουσι Τρηχεῖαν καὶ τὰ ἐπὶ Κό-
ρησσαν, καὶ ἱερὸν Ἀρτέμιδος ἐπὶ τῇ ἀγορῇ ἰδρύσαντο
Ἀπόλλωνός τε τοῦ Πυθίου ἐπ' τῷ λιμένι.

63. τοιούτων οὖν ἔτι πολλῶν λεγομένων, τότε
ἐξάκουστος ἐγένετο κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν αὐλῶν τε
βόμβος καὶ κυμβάλων ἤχος ἔτι τε τυμπάνων κτύπος
f μετὰ ῥόδῃς ἅμα γινόμενος. ἔτυχε δὲ οὕσα ἐορτὴ τὰ
παρίλια μὲν πάλαι καλούμενα νῦν δὲ ῥωμαῖα, τῇ 10
τῆς πόλεως Τύχῃ ναοῦ καθιδρυμένου ὑπὸ τοῦ πάντ'
ἀρίστου καὶ μουσικωτάτου βασιλέως Ἀδριανοῦ. ἐκεί-
νην τὴν ἡμέραν κατ' ἐνιαυτὸν ἐπίσημον ἄγουσι πάν-
τες οἱ τὴν Ῥώμην κατοικοῦντες καὶ οἱ ἐνεπιδημοῦντες
τῇ πόλει. ὁ οὖν Οὐλπιανός, ἄνδρες, ἔφη, τί τοῦτο; 15
362 εἰλαπίνῃ ἢ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστί.
καὶ τινος εἰπόντος ὅτι βαλλίζουσιν οἱ κατὰ τὴν πόλιν
ἅπαντες τῇ θεῷ, ὧ λῶσθε, ὁ Οὐλπιανὸς γελάσας ἔφη,
καὶ τίς Ἑλλήνων τοῦτο βαλλισμὸν ἐκάλεσε; δέον
εἰρηκέναι κωμάζουσιν, ἢ χορεύουσιν, ἢ τι ἄλλο τῶν 20
εἰρημένων. σὺ δὲ ἡμῖν ἐκ τῆς Συβούρας ὄνομα προιά-
μενος

ἀπώλεσας τὸν οἶνον ἐπιχέας ὕδωρ.

καὶ ὁ Μυρτίλος ἔφη, ἀλλὰ μὴν καὶ ἐλληνικώτερον
b ἀποδείξω σοὶ τὸ ὄνομα, ὧ φιλεπιτιμητά. πάντας γὰρ 25
ἐπιστομίζειν πειρώμενος οὐδενὸς μὲν ἀμαθίαν κατ-
έγνωσ, σπαντὸν δ' ἀποφαίνεις κενώτερον λεβηρίδος.
Ἐπίχαρμος, ὧ θαυμασιώτατε, ἐν τοῖς Θεαροῖς μέ-
μνηται τοῦ βαλλισμοῦ, καὶ οὐ μακρὰν ἐστὶ τῆς Σικε-
λίας ἢ Ἰταλίας. ἐν οὖν τῷ δράματι οἱ θεωροὶ καθο- 30
ρῶντες τὰ ἐν Πυθοῖ ἀναθήματα καὶ περὶ ἐκάστου
λέγοντες φασὶ καὶ τάδε

λέβητες χάλκεοι,
κρατῆρες, ὀδελοί. B. τοῖς γὰρ μὰν ὑπωδέλοις
καὶ λωτε βαλλίζοντες οἱ ὅσον χοῆμα εἶη.
καὶ Σώφρων δ' ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Νυμφοπόνῳ c
5 φησί· κῆπειτα λαβὼν προῆχε, τοὶ δ' ἐβάλλισον.· καὶ
πάλιν· βαλλίζοντες τὸν θάλαμον σκάτους ἐνέπλησαν.
ἀλλὰ μὴν καὶ Ἀλεξίς ἐν Κουρίδι φησί
καὶ γὰρ ἐπὶ κῶμον . . ἀνθρώπων ὁρῶ
πλῆθος προσιὸν ὡς τῶν καλῶν τε κἀγαθῶν
10 ἐνθάδε συνόντων. B. μὴ γένοιτό μοι μόνῳ
νύκτωρ ἀπαντῆσαι καλῶς πεπραγόσιν
ὑμῖν περὶ τὸν βαλλισμὸν· οὐ γὰρ ἂν ποτε
θοῖμάτιον ἀπενέγκαιμι μὴ φύσας πτερά. d
οἶδα δὲ καὶ ἀλλαχόθι τοῦνομα καὶ ἀναπεμπασάμενος
15 ἐξοίσω.
64. σὺ δὲ ἡμῖν δίκαιος εἰ λέγειν, ὃ καὶ τῶν ὁμη-
ρικῶν μεμνημένος τούτων
τίς δαίς, τίς δὲ ὅμιλος ὃδ' ἐπλετο; τίπτε δέ σε
χρεῶν;
20 εἰλαπίνη ἢ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ'
ἐστίν·
τίμι διαφέρει ἀλλήλων. ἐπεὶ δὲ σιγᾶς, ἐγὼ ἐρῶ. κατὰ
γὰρ τὸν Συρακόσιον ποιητὴν
τὰ πρὸ τοῦ δὴ ἄνδρες ἔλεγον, εἰς ἐγῶν ἀπο-
25 χρέω.
τὰς θυσίας καὶ τὰς λαμπροτέρας παρασκευὰς ἐκάλουν e
οἱ παλαιοὶ εἰλαπίνας καὶ τοὺς τούτων μετέχοντας εἰ-
λαπιναστάς. ἔρανοι δὲ εἰσιν αἱ ἀπὸ τῶν συμβαλλο-
μένων συναγωγαί, ἀπὸ τοῦ συνεῶν καὶ συμφέρειν
30 ἕκαστον. καλεῖται δὲ ὁ αὐτὸς καὶ ἔρανος καὶ θίασος
καὶ οἱ συνιόντες ἐρανισταὶ καὶ συνθιασῶται. καλεῖ-

ται δὲ καὶ ὁ τῷ Διονύσῳ παρεπόμενος ὄχλος θίασος,
ὡς Εὐριπίδης φησὶν

ὁρῶ δὲ θιάσους τρεῖς γυναικείων χορῶν.
τοὺς μὲν οὖν θιάσους ἀπὸ τοῦ θεοῦ προσηγόρευον.
f καὶ γὰρ αὐτοὺς τοὺς θεοὺς οἱ Λάκωνες· σινοὺς φασί. 5
τὰς δ' εἰλαπίνας ἀπὸ τῆς ἐν αὐταῖς παρασκευῆς γινο-
μένης καὶ δαπάνης. λαφύττειν γὰρ καὶ λαπάζειν τὸ
ἐκκενοῦν καὶ ἀναλίσκειν. ὅθεν καὶ ἐπὶ τοῦ πορθεῖν
τὸ ἀλαπάζειν οἱ ποιηταὶ τάττουσι, καὶ τὰ διαρπαζό-
μενα κατὰ τὴν λάφυριν λάφυρα. τὰς δὲ τοιαύτας 10
εὐωχίας Αἰσχύλος καὶ Εὐριπίδης εἰλαπίνας ἀπὸ τοῦ
363 λελαπάχθαι. λάπτειν δὲ τὸ τὴν τροφήν ἐκπέττειν
καὶ κενούμενον λαγαρὸν γίνεσθαι. ὅθεν ἀπὸ μὲν
τοῦ λαγαροῦ ἢ λαγῶν, ὥσπερ καὶ λάγανον, ἀπὸ δὲ
τοῦ λαπάττειν λαπάρα. λαφύττειν δὲ ἐστὶ τὸ δαψι- 15
λῶς καὶ ἐπὶ πολὺ λαπάττειν καὶ ἐκκενοῦν. τὸ δὲ δα-
πανᾶν ἀπὸ τοῦ δάπτειν λέγεται. καὶ τοῦτο δὲ τοῦ
δαψιλοῦς ἔχεται· διόπερ ἐπὶ τῶν ἀπλήστως καὶ θη-
ριαδῶς ἐσθιόντων τὸ δάψαι καὶ δαρδάψαι. Ὅμηρος
ἀλλ' ἄρα τὸν γε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν. 20
b τὰς δ' εὐωχίας ἐκάλουν οὐκ ἀπὸ τῆς ὀχῆς, ἣ ἐστὶ
τροφή, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κατὰ ταῦτα εὖ ἔχειν. εἰς αὖς δὴ
συνιόντες οἱ τὸ θεῖον τιμῶντες καὶ εἰς εὐφροσύνην
καὶ ἄνεσιν αὐτοὺς μεθιέντες τὸ μὲν ποτὸν μέθυ, τὸν
δὲ τοῦτο δωρησάμενον θεὸν μεθυμναῖον καὶ λυαῖον 25
καὶ εὖιον καὶ ἰήιον προσηγόρευον, ὥσπερ καὶ τὸν μὴ
σκυθρωπὸν καὶ σύννουν ἱλαρόν. διὸ καὶ τὸ δαιμό-
νιον ἱλεων ἡξίου γίνεσθαι ἐπιφωνοῦντες ἰὴ ἰή. ὅθεν
καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ τοῦτο ἔπραττον ἱερὸν ὠνόμαζον.
c ὅτι δὲ τὸν αὐτὸν ἱλεων καὶ ἱλαρὸν ἔλεγον δῆλοῖ 30
Ἐπιππος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Ἐμπολή· περὶ
ἐταίρας δὲ τινος λέγει

ἔπειτα δ' εἰσιόντ', ἔαν λυπούμενος
 τύχη τις ἡμῶν, ἐκολάκευσεν ἡδέως,
 ἐφίλησεν, οὐχὶ συμπιέσασα τὸ στόμα
 ὥσπερ πολέμιος ἀλλὰ τοῖσι στρουθίοις
 5 χανοῦσ' ὁμοίως· ἦσε, παρεμυθήσατο,
 ἐποίησέ θ' ἱλαρόν, εὐθέως τ' ἀφείλε πᾶν
 αὐτοῦ τὸ λυποῦν ἀπέδειξεν ἵλεων.

65. οἱ δ' ἀρχαῖοι καὶ τοὺς θεοὺς ἀνθρωποειδεῖς d
 ὑποστηδόμενοι καὶ τὰ περὶ τὰς ἐορτὰς διέταξαν.
 10 ὁρῶντες γὰρ ὡς τῆς μὲν ἐπὶ τὰς ἀπολαύσεις ὁρμῆς
 οὐχ οἷόν τε τοὺς ἀνθρώπους ἀποστήσαι, χρήσιμον δὲ
 καὶ συμφέρον τοῖς τοιούτοις εὐτάκτως καὶ κοσμίως
 ἐθίζειν χρῆσθαι, χρόνον ἀφορίσαντες καὶ τοῖς θεοῖς
 προθύσαντες οὕτω μεθῆκαν αὐτοὺς εἰς ἄνεσιν, ἵν'
 15 ἕκαστος ἡγούμενος ἦκειν τοὺς θεοὺς ἐπὶ τὰς ἀπαρχὰς
 καὶ τὰς σπονδὰς μετὰ αἰδοῦς τὴν συνουσίαν ποιῇται.
 Ὀμηρος γοῦν φησὶν ἦλθε δ' Ἀθήνη ἱρῶν ἀντήσου- c
 σα· καὶ ὁ Ποσειδῶν

Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἐόντας
 20 ἀντιόων ταύρων τε καὶ ἀρνειῶν ἐκατόμβης.
 καὶ ὁ Ζεὺς

χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα θεοί θ' ἅμα πάντες ἔποντο.
 καὶ ἄνθρωπος δέ που παρῇ πρεσβύτερος καὶ τῇ
 προαιρέσει σπουδαῖος, αἰδοῦνται λέγειν τι τῶν ἀσχη-
 25 μόνων ἢ καὶ πράττειν, ὡς καὶ Ἐπίχαρμός πού φησιν
 ἀλλὰ καὶ σιγῇν ἀγαθὸν ὅκα παρέοντι κάρρονες. f
 ὑπολαμβάνοντες οὖν τοὺς θεοὺς πλησίον αὐτῶν
 εἶναι τὰς ἐορτὰς κοσμίως καὶ σωφρόνως διῆγον. ὅθεν
 οὔτε κατακλίνεσθαι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἔθος, ἀλλὰ
 30 δαίνυνθ' ἐξόμενοι, οὔτ' εἰς μέθην πίνειν, ἀλλ' ἐπεὶ
 ἔσπειςάν τ' ἐπιόν θ' ὅσον ἦθελε θυμός, ἔβαν οἰκόνδε
 ἕκαστος.

66. οἱ δὲ νῦν προσποιούμενοι θεοῖς θύειν *καὶ
 συγκαλοῦντες ἐπὶ τὴν θυσίαν τοὺς φίλους καὶ τοὺς
 364 οἰκειοτάτους καταρῶνται μὲν τοῖς τέκνοις, λοιδο-
 ροῦνται δὲ ταῖς γυναιξί, καλαβρίζουσι τοὺς οἰκέτας,
 ἀπειλοῦσι τοῖς πολλοῖς, μονονουχὶ τὸ τοῦ Ὀμήρου 5
 λέγοντες

νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν
 Ἄρηα,

ἐπὶ νοῦν οὐ λαμβάνοντες τὰ εἰρημένα ὑπὸ τοῦ τὸν
 Χείρωνα πεποιηκότος, εἴτε Φερεκράτης ἐστὶν εἴτε 10
 Νικόμαχος ὁ ῥυθμικὸς ἢ ὅστις δὴ ποτε,

μηδὲ σύ γ' ἄνδρα φίλον καλέσας ἐπὶ δαῖτα θά-
 λειαν

b ἄχθου ὁρῶν παρεόντα· κακὸς γὰρ ἀνὴρ τόδε
 ῥέζει. 15

ἀλλὰ μάλ' εὐκηλος τέρπου φρένα τέρπε τ' ἐκεῖ-
 νον.

νῦν δὲ τούτων μὲν οὐδ' ὅλως μέμνηνται, τὰ δὲ ἐξῆς
 αὐτῶν ἐκμανθάνουσιν, ἅπερ πάντα ἐκ τῶν εἰς Ἡσίο-
 δον ἀναφερομένων μεγάλων Ἑοίων [καὶ μεγάλων 20
 Ἑργων] πεπαρώδηται

ἡμῶν δ' ἦν τινὰ τις καλέσῃ θύων ἐπὶ δεῖπνον,
 ἄχθόμεθ' ἦν ἔλθῃ καὶ ὑποβλέπομεν παρεόντα,
 χῶτι τάχιστα θύραξ' ἐξελθεῖν βουλόμεθ' αὐτόν.
 c εἴτα γνούς πως τοῦθ' ὑποδεῖται, κατὰ τις εἶπε 25
 τῶν ξυμπινόντων ἥδη σύ; τί οὐχ ὑποπίνεις;
 οὐχ ὑπολύσεις αὐτόν; ὃ δ' ἄχθεται αὐτὸς ὁ
 θύων

τῷ κατακωλύοντι καὶ εὐθύς ἔλεξ' ἐλεγεία
 ἡμῶν μὴτ' ἀέκοντα μένειν κατέρυκε παρ' ἡμῖν 30
 μῆθ' εὐδοντ' ἐπέγειρε Σιμωνίδῃ. οὐ γὰρ ἐπ'
 οἶνοις

• τοιαυτὶ λέγομεν δειπνίζοντες φίλον ἄνδρα;
 ἔτι δὲ καὶ ταῦτα προστίθεμεν
 μηδὲ πολυξείνου δαιτὸς δυσπέμφελον εἶναι d
 ἐκ κοινοῦ· πλείστη τε χάρις δαπάνη τ' ὀλιγίστη.
 5 67. καὶ θύοντες μὲν τοῖς θεοῖς ὀλίγιστα εἰς τὰς
 θυσίας καὶ τὰ τυχόντα δαπανῶμεν, ὥσπερ ὁ καλὸς
 Μένανδρος ἐν τῇ Μέθῃ παρίστησιν
 εἴτ' οὐχ ὅμοια πράττομεν καὶ θύομεν;
 ὅπου γε τοῖς θεοῖς μὲν ἡγορασμένον
 10 δραχμῶν ἄγω προβάτιον ἀραπητὸν δέκα,
 αὐλητρίδας δὲ καὶ μύρον καὶ ψαλτρίας
 μενδαῖον ἐγγέλεις θάσον τυρὸν μέλι
 μικροῦ ταλάντου, γίγνεται τὸ κατὰ λόγον, e
 δραχμῶν μὲν ἀγαθὸν ἄξιον λαβεῖν δέκα
 15 ἡμᾶς, ἐὰν καὶ καλλιερηθῇ τοῖς θεοῖς,
 τούτων δὲ πρὸς ταῦτ' ἀντανελεῖν τὴν ζημίαν.
 πῶς οὐχὶ τὸ κακὸν τῶν ἱερῶν διπλάζεται;
 ἐγὼ μὲν οὖν ὦν γε θεὸς οὐκ εἴασα τὴν
 ὁσφὺν ἂν ἐπὶ τὸν βωμὸν ἐπιθεῖναί ποτε,
 20 εἰ μὴ καθήριζεν τις ἅμα τὴν ἐγγελυν,
 ἵνα Καλλιμέδων ἀπέθανεν εἰς τῶν συγγενῶν.
 68. ὀνομάζουσι δ' οἱ ἀρχαῖοι καὶ ἐπιδόσιμά τινα f
 δεῖπνα, ἅπερ Ἀλεξανδρεῖς λέγουσιν ἐξ ἐπιδομάτων.
 Ἀλεξίς γοῦν ἐν τῇ εἰς τὸ φρέαρ φησί
 25 νυνὶ τέ μοι
 ὁ δεσπότης προὔπεμψεν οἶνον κεράμιον
 τῶν ἐνδοθεν κομιοῦντ' ἐκεῖθεν. B. μανθάνω.
 ἐπιδόσιμον παρὰ τᾶλλα τοῦτ' ἔσται. A. φιλῶ
 αἰσθητικὴν γραῦν.
 30 καὶ Κρώβυλος ἐν Ψευδυποβολιμαίῳ 365
 Λάχης. B. ἐγὼ δὲ πρὸς σέ. A. πρόαγε. B. ποῖ;
 A. ὅποι μ' ἐρωτᾷς; ὡς Φιλουμένην, παρ' ἧ

τάπιδόσιμ' ἡμῖν ἐστίν. B. ἧς ἐχθρὸς πιεῖν
 κυάθους ἀκράτου μ' ἐβιάσω σὺ δώδεκα;
 οἶδασι δὲ οἱ ἀρχαῖοι καὶ τὰ νῦν καλούμενα ἀπὸ σπυ-
 ρίδος δεῖπνα. ἐμφανίζει δὲ Φερεκράτης περὶ τούτων
 ἐν Ἐπιλήσμονι ἢ Θαλάττῃ οὕτως 5
 συσκευασάμενος δεῖπνον ἐς τὸ σπυρίδιον
 ἐβάδιζεν ὡς πρὸς Ὠφελίαν.
 τοῦτο δὲ σαφῶς δηλοῖ τὸ ἀπὸ σπυρίδος δεῖπνον, ὅταν
 b τις αὐτὸς αὐτῷ σκευάσας δεῖπνον καὶ συνθεῖς εἰς
 σπυρίδα παρὰ τινα δειπνήσων ἴῃ. σύνδειπνον εἶρη- 10
 κεν ἐπὶ συμποσίου Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Μικίνου φό-
 νου. φησὶ γὰρ ἐκεῖνον ἐπὶ τὸ σύνδειπνον κεκλημέ-
 νον. καὶ Πλάτων δέ φησι 'τοῖς τὸ σύνδειπνον ποιη-
 σαμένοις' καὶ Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ
 ἐν τοῖσι συνδείπνοις ἐπαινῶν Αἰσχύλον. 15
 διόπερ τινὲς καὶ τὸ Σοφοκλέους δράμα κατὰ τὸ οὐ-
 δέτερον ἐπιγράφειν ἄξιόυσι Σύνδειπνον. καλοῦσι δέ
 τινα καὶ συναγώγισμα δεῖπνα, ὡς Ἀλεξίς ἐν Φιλο-
 κάλῳ ἢ Νύμφαις
 c κατάκεισο, κακείνας κάλει. 20
 συναγώγιμον ποιῶμεν. ἀλλ' εὖ οἶδ' ὅτι
 κυμνοπρίστης ὁ τρόπος ἐστὶ σου πάλαι.
 καὶ Ἐφιππος ἐν Γηρυόνη
 καὶ συναγώγιμον
 25 συμπόσιον ἐπιπληροῦσιν. 25
 ἔλεγον δὲ συνάγειν καὶ τὸ μετ' ἀλλήλων πίνειν καὶ
 συναγώγιον τὸ συμπόσιον. Μένανδρος ἐν Ἐμπιμπρα-
 μένῃ
 καὶ νῦν ὑπὲρ τούτων συνάγουσι κατὰ μόνας.
 εἰθ' ἐξῆς ἔφη
 d ἐπλήρωσέν τε τὸ συναγώγιον. 30
 μήποτε δὲ τοῦτ' ἔστι τὸ ἀπὸ συμβολῶν καλούμενον.

τίνες δ' εἰσὶν αἱ συμβολαὶ αὐτὸς Ἀλεξίς ἐν Μανδραγοριζομένῃ σημαίνει διὰ τούτων

ἥξω φέρουσα συμβολὰς τοίνυν ἅμα.

B. πῶς συμβολάς; A. τὰς ταινίας οἱ Χαλκιδεῖς

καὶ τοὺς ἀλαβάστους συμβολὰς καλοῦσι, γραῦ.

5 Ἀργεῖοι δ', ὡς ἐν τοῖς ὑπομνήμασί φησιν Ἡγήσανδρος, γράφει δ' οὕτως τὴν συμβολὴν τὴν εἰς τὰ συμπόσια ὑπὸ τῶν πινόντων εἰσφερομένην Ἀργεῖοι χῶν καλοῦσι, τὴν δὲ μερίδα αἶσαν.

10 69. οὐκ ἀνάρμοστον δὲ καὶ τούτου τοῦ συγγράμματος τέλος εἰληφότος, ἐταῖρε Τιμόκρατες, αὐτοῦ καταπαῦσαι τὸν λόγον, μὴ καὶ ἡμᾶς τις οἰηθῇ κατὰ τὸν Ἐμπεδοκλέα ἰχθύς ποτὲ γεγονέναι. φησὶ γὰρ ὁ φυσικός

15 ἥδη γὰρ ποτ' ἐγὼ γενόμεν κούρη τε κόρος τε, ἀμνός τ' οἰωνός τε καὶ ἐξ ἁλὸς ἔμπορος ἰχθύς.

Δόρπου δ' ἐξαῦτις μνησώμεθα, χερσὶ δ' ἐφ' 366
ὑδωρ

χευάντων· μῦθοι δὲ καὶ ἡῶθέν περ ἔδονται
20 ἐμοί τε καὶ σοί, ὦ Τιμόκρατες. περιενεχθέντων γὰρ κωλήνων καὶ τινος εἰπόντος εἰ τακεροὶ εἰσι, παρὰ τίνι κεῖται τὸ τακερόν; ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη. καὶ σίναπυ δὲ τίς εἴρηκε τὸ νᾶπυ; ὁρῶ γὰρ ἐν παροψίσι περιφερόμενον μετὰ τῶν κωλεῶν. οἶδα γὰρ καὶ οὕτως λε-
25 γόμενον κωλεόν ἀρσενικῶς, καὶ οὐχ ὥς οἱ ἡμεδαποὶ

Ἀθηναῖοι μόνως θηλυκῶς. Ἐπίχαρμος γοῦν ἐν Με-
b γαρίδι φησὶν ὀρύα, τυρίδιον, κωλεοί, σφονδύλοι, τῶν δὲ βρωμάτων οὐδὲ ἐν. καὶ ἐν Κύκλωπι

χορδαί τε ἀδὺ ναι μὰ Δία χῶ κωλεός.

μάθετε δὲ καὶ τοῦτο παρ' ἐμοῦ, ὦ σοφώτατοι, ὅτι νῦν 5
ὁ Ἐπίχαρμος καὶ χορδὴν ὠνόμασεν, αἰεὶ ποτε ὀρύαν καλῶν. καὶ ἄλλας δὲ ἡδυσμένους ὁρῶ ἐν ἄλλαις παροψίσι. ἀνηδύντων δὲ ἁλῶν πλήρεις οἱ κυνικοί, παρ' οἷς κατὰ τὸν Ἀντιφάνην, λέγει δ' ἐν Κωρύκῳ τίς ἄλλος κύων,

τῶν θαλαττίων δ' αἰεὶ

c ὄψων ἐν ἔχομεν, διὰ τέλους δὲ τοῦθ', ἄλλας.

. . . ἐπὶ δὲ τούτοις πίνομεν

οἰνάριον, εἶδος νῆ Δία σκιᾶς τρόπον.

B. πῶς εἶδος; A. οἶον τοῖς παροῦσι συμφέρει 15
ἀπαξάπασιν ὀξυβάφῳ ποτηρίῳ.

ὁρῶ δὲ καὶ μετ' ὄξους ἀναμειγμένον γάρον. οἶδα δὲ ὅτι νῦν τινὲς τῶν Ποντικῶν ἰδίᾳ καθ' αὐτὸ κατασκευάζονται ὀξύγαρον.

2. πρὸς ταῦτα ἀπαντήσας ὁ Ζώϊλος ἔφη, Ἀριστο- 20
φάνης, ὦ οὔτος, ἐν Λημνίαις τὸ τακερόν ἔταξεν ἐπὶ τοῦ τρυφεροῦ λέγων οὕτως

d Ἀἴμνος κυάμους τρέφουσα τακεροὺς καὶ καλοὺς.
καὶ Φερεκράτης Κραπατάλοις

τακεροὺς ποιῆσαι τοὺς ἐρεβίνθους αὐτόθι. 25

σίνηπυ δ' ὠνόμασε Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος ἐν μὲν Θηριακοῖς οὕτως

ἢ μὴν καὶ σικύην χαλκήρεα ἢ σίνηπυ.

ἐν δὲ τοῖς Γεωργικοῖς

σπέρματά τ' ἐνδάκνοντα σινήπυος. 30

καὶ πάλιν

κάρδαμ' ἀνάρρινον τε μελάμφυλλον τε σίνηπυ.

Κράτης δ' ἐν τοῖς περὶ τῆς ἀττικῆς λέξεως Ἀριστοφάνη παριστᾷ λέγοντα

κᾶβλεπε σίναπυ καὶ τὰ πρόσωπ' ἀνέσπασεν, 367
καθὰ φησι Σέλευκος ἐν τοῖς περὶ ἑλληνισμοῦ. ἔστι δ'
5 ὁ στίχος ἐξ Ἰππέων καὶ ἔχει οὕτως 'κᾶβλεψε νᾶπυ.'
οὐδεὶς δ' Ἀττικῶν σίναπυ ἔφη. ἔχει δὲ ἐκάτερον
λόγον. νᾶπυ μὲν γὰρ οἶον νᾶφν, ὅτι ἐστέρηται φύ-
σεως. ἀφνὲς γὰρ καὶ μικρόν, ὥπερ καὶ ἡ ἀφνὴ.
σίναπυ δὲ ὅτι σίνεταί τοὺς ὥπας ἐν τῇ ὁδῷ, ὥς καὶ
10 τὸ κρόμμυνον ὅτι τὰς κόρας μύομεν. Ξέναρχος δὲ ὁ
κωμωδιοποιὸς ἐν Σκύθαις ἔφη

τουτὶ τὸ κακὸν οὐκ ἔστ' ἔτι

κακόν· τὸ θυγάτριον δέ μου σεσινάπικεν
διὰ τῆς ξένης. b

15 ἄλῶν δὲ καὶ ὄξους μέμνηται ὁ καλὸς Ἀριστοφάνης ἐν
τοῖς περὶ Σθενέλου τοῦ τραγικοῦ λέγων
καὶ πῶς ἐγὼ Σθενέλου φάγοιμ' ἂν ῥήματα;
B. εἰς ὄξος ἐμβαπτόμενος ἢ λεπτοὺς ἄλας.

3. ἡμεῖς μὲν οὖν σοι τοσαῦτα, καλὲ ἄνθρωπε, ζη-
20 τοῦντι συνεισευπορήσαμεν. σὺ δ' ἡμῖν ἀποκρίνα-
σθαι δίκαιος εἰ παρὰ τίνι ἐπὶ τοῦ ἀγγείου ἢ παροψὶς
κεῖται. ἐπὶ μὲν γὰρ ὄψου παρεσκευασμένου ποικίλου
καὶ εἶδους τινὸς τοιούτου Πλάτωνα οἶδα εἰρηκότα ἐν c
Ἑορταῖς οὕτως

25 ὁπόθεν ἔσοιτο μᾶζα καὶ παροψίδες.
ἐν δὲ Εὐρώπῃ πάλιν ἐπὶ παροψήματος διὰ πλειόνων
εἴρηκεν, ἐν οἷς ἔστι καὶ τάδε

γυνὴ καθεύδουσ' ἐστὶν ἀργόν. B. μανθάνω.

A. ἐργηγορυίας δ' εἰδὶν αἱ παροψίδες
30 αὐταὶ μόνον κρείττους πολὺν χρῆμ' εἰς ἡδονὴν
ηταλλαβεῖν. οὐ γὰρ τινες παροψίδες
εἰς' ἀντιβολῶ σε; d

κὰν τοῖς δ' ἐξῆς δίδεισιν ὥπερ ἐπὶ παροψήματος λέ-
γων τῶν παροψίδων. ἐν δὲ Φάωνι

τὰ δ' ἀλλότρι' ἔσθ' ὅμοια ταῖς παροψίδιν·
βραχὺ γὰρ τι τέρψαντ' ἐξανάλωται ταχύ.

Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ

5 πάσαις γυναιξὶν ἐξ ἐνός γέ του τρόπου
ὥπερ παροψὶς μοιχὸς ἐσκευασμένος.

4. σιωπῶντος οὖν τοῦ Οὐλπιανοῦ, ἀλλ' ἐγώ,
φησὶν ὁ Λεωνίδης, εἰπεῖν εἰμὶ δίκαιος, πολλὰ ἤδη
σιωπήσας· 10

c πολλοῖς δ' ἀντιλέγειν μὲν
(κατὰ τὸν Πάριον Εὐήνον)

ἔθος περὶ παντὸς ὁμοίως,

ὁρθῶς δ' ἀντιλέγειν οὐκ ἔτι τοῦτ' ἐν ἔθει.

καὶ πρὸς μὲν τούτους ἀρκεῖ λόγος εἰς ὁ παλαιός, 15
σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ' ἔστω ἐμοὶ δὲ τάδε.

τοὺς ξυνετοὺς δ' ἂν τις πείσειε τάχιστα λέγων εὖ,
οἷπερ καὶ ῥάστης εἰσὶ διδασκαλίας.

5. ἐπὶ τοῦ σκεύους οὖν εἴρηκεν, ὃ φιλότης
f Μυρτίλε, προήρπασα γὰρ σου τὸν λόγον, Ἀντιφάνης 20
Βοιωτίῳ

καλέσας τε παρατίθησιν ἐν παροψίδι.

καὶ Ἀλεξίς ἐν Ἡσιόνη

ὥς εἶδε τὴν τράπεζαν ἀνθρώπους δύο

φέροντας εἶσω ποικίλων παροψίδων 25

κόσμου βρύουσας, οὐκ ἔτ' εἰς ἐμὲ βλέπων.

καὶ ὁ τὰ εἰς Μάγνητα ἀναφερόμενα ποιήσας ἐν Διο-
νύσῳ πρώτῳ

καὶ ταῦτα μὲν μοι τῶν κακῶν παροψίδες.

368 Ἀχαιοὺς δ' ἐν Αἰθῶνι σατυρικῶ

κεκερματίσθω δ' ἄλλα μοι παροψίδων

κάθεφθα καὶ κνισηρὰ παραφλογίσματα. 30

Σωτάδης δ' ὁ κωμικὸς Παραλυτρονμένω
 παροψὶς εἶναι φαίνομαι τῷ Κρωβύλῳ·
 τοῦψον μασᾶται, παρακατεσθίει δ' ἐμέ.
 ἀμφιβόλως δ' εἴρηται τὸ παρὰ τῷ Ξενοφῶντι ἐν
 5 πρώτῳ Παιδείας. φησὶ γὰρ ὁ φιλόσοφος 'προσῆγεν
 αὐτῷ παροψίδας καὶ παντοδαπὰ ἐμβάμματα καὶ βρώ-
 ματα.' καὶ παρὰ τῷ τὸν Χείρωνα δὲ πεποιηκότι τὸν b
 εἰς Φερεκράτην ἀναφερόμενον ἐπὶ ἡδύσματος ἢ παρο-
 ψὶς κεῖται, καὶ οὐχ, ὥς Δίδυμος ἐν τῷ περὶ παρεφθο-
 10 ρυίας λέξεως, ἐπὶ τοῦ ἀγγείου. φησὶ γάρ
 νῆ τὸν Δί' . . . ὥσπερ αἱ παροψίδες
 τὴν αἰτίαν ἔχουσ' ἀπὸ τῶν ἡδυσμάτων,
 οὓς ὁ καλὸς οὗτος ἀξιοὶ τοῦ μηδενός.
 Νικοφῶν Σειρήσιν
 15 ἄλλος μαχέσθω περὶ ἔδρας παροψίδι.
 Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ
 πάσαις γυναιξὶν ἐξ ἑνός γέ του τρόπου
 ὥσπερ παροψὶς μοιχὸς ἐσκευασμένος.
 Πλάτων Ἑορταῖς
 20 ὁπόθεν ἔδοιτο μᾶζα καὶ παροψίδες.
 περὶ βολβῶν δ' ἀρτύσεως καὶ σκευασίας τὸν λόγον
 ποιεῖται. οἱ δ' Ἀττικοί, ὡς Συρατικὴ Οὐλπιανέ, καὶ
 ἔμβαμμα λέγουσιν. ὥς Θεόπομπος ἐν Εἰρήνῃ
 ὁ μὲν ἄρτος ἡδύ, τὸ δὲ φενακίζειν προσὸν
 25 ἔμβαμμα τοῖς ἄρτοις πονηρὸν γίγνεται.
 6. καὶ κωλῆνα δὲ λέγουσι καὶ κωλῆν. Εὐπολὶς
 Αὐτολύκῳ
 σκέλη δὲ καὶ κωλῆνες εὐθύτου ῥίφου.
 Εὐριπίδης Σκίρωνι 'οὐδὲ κωλῆνες νεβρῶν.' ἀπὸ δὲ
 30 τοῦ κωλέα συνηρημένον ἐστίν, ὥς συκέα συκῇ, λεον-
 τέα λεοντῇ, κωλέα κωλῇ. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ δευ-
 τέρῳ

οἴμοι δὲ κωλῆς, ἣν ἐγὼ κατήσθιον.
 καὶ ἐν Δαιταλεῦσιν
 e καὶ δελφακίων ἀπαλῶν κωλαῖ καὶ χναυμάτια
 πτερόεντα.
 ἐν δὲ Πελαργοῖς
 5 κεφαλᾶς τ' ἄρνων, κωλᾶς ἐρίφων.
 Πλάτων Γρύψιν 'ἰχθῦς κωλᾶς φύσκας.' Ἀμειψίας
 Κόννῳ
 δίδοται μάλισθ' ἱερῶσυνα,
 κωλῇ, τὸ πλευρόν, ἡμίκραιρ' ἀριστερά.
 10 Ξενοφῶν Κυνηγετικῷ 'κωλῆν σαρκώδη, λαγόνας
 ὑγρᾶς.' καὶ Ξενοφάνης δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν τοῖς
 ἐλεγείοις φησὶ
 πέμψας γὰρ κωλῆν ἐρίφου σκέλος ἦραο πῖον
 f ταύρου λαρινοῦ, τίμιον ἀνδρὶ λαχεῖν,
 15 τοῦ κλέος Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφίξεται οὐδ' ἀπολήξει,
 ἔς τ' ἂν αἰοιδᾶν ἢ κλέος ἑλλαδικῶν.
 7. ἐξῆς δὲ τούτων πολλῶν καὶ παντοδαπῶν ἐπι-
 φερομένων ἡμεῖς ἐπισημανοῦμεθα τὰ μνήμης ἄξια.
 καὶ γὰρ ὀρνίθων πλῆθος ἦν αἰεὶ καὶ χηνῶν, ἐτι δὲ 20
 τῶν νεοσσῶν ὀρνίθων, οὓς πίπους τινὲς καλοῦσι, καὶ
 χοίρων καὶ τῶν περισπουδάστων φασιανικῶν ὀρνί-
 369 θων. περὶ λαχάνων οὖν πρότερον ἐκθέμενός σοι
 καὶ περὶ τῶν ἄλλων μετὰ ταῦτα διηγῆσομαι.
 8. ΓΟΓΓΥΛΙΔΕΣ. τάντας Ἀπόλλας ἐν τῷ περὶ 25
 τῶν ἐν Πελοποννήσῳ πόλεων ὑπὸ Λακεδαιμονίων
 γαστέρας φησὶ καλεῖσθαι. Νίκανδρος δ' ὁ Κολοφώ-
 νιος ἐν ταῖς Γλώσσαις παρὰ Βοιωτοῖς γάστρας ὀνο-
 μάζεσθαι τὰς κράμβας, τὰς δὲ γογγυλίδας ξακελτίδας·
 Ἀμερίας δὲ καὶ Τιμαχίδας τὰς κολοκύντας ξακελτίδας 30
 καλεῖσθαι. Σπενύσιππος δ' ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων 'ῥα-
 b φανὶς (φησὶ) γογγυλὶς ῥάφους ἀνάσρινον ὅμοια.' τὴν

δὲ ῥάφυν Γλαῦκος ἐν Ὀψαρτυτικῷ διὰ τοῦ π ψιλῶς
καλεῖ ῥάπυν. τούτοις δ' οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ὅμοιον εἰ
μὴ ἢ νῦν προσαγορευομένη βουνιάς. Θεόφραστος δὲ
βουνιάδα μὲν οὐκ ὀνομάζει, ἄρρενα δὲ καλεῖ τινα
5 γογγυλίδα, καὶ ἴσως αὕτη ἐστὶν ἡ βουνιάς. Νίκαν-
δρος δ' ἐν τοῖς Γεωργικοῖς τῆς βουνιάδος μνημονεύει
γογγυλίδας· σπείροις δὲ κυλινδρωτῆς ἐφ' ἄλως,
ὅφρ' ἀνίσαι πλαθάνοισι χαμηλότεραι θαλέθωσι· c
βουνιάς ἄλλ' εἴσω ῥάφανος κείσθω λαθαρῶκοί.
10 γογγυλίδος δισσή γὰρ ἰδ' ἐκ ῥαφάνοιο γενέθλη
μακρὴ τε στιφυρὴ τε φαίνεται ἐν πρασιῇσιν.
κηφισιακῶν δὲ γογγυλίδων μνημονεύει Κράτης ἐν
Ῥήτορσιν οὕτως

κηφισιακαῖσι γογγυλίσιν ὅμοια πάννυ.

15 Θεόφραστος δὲ γογγυλίδων φησὶν εἶναι γένη δύο,
ἄρρεν καὶ θῆλυ. γίνεσθαι δ' ἄμφω ἐκ τοῦ αὐτοῦ
σπέρματος. Ποσειδώνιος δ' ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς ἐν τῇ
εἰκοστῇ ἐβδόμῃ τῶν ἱστοριῶν περὶ τὴν Δαλματίαν d
φησὶ γίνεσθαι γογγυλίδας ἀκηπεύτους καὶ ἀγρίους
20 σταφυλίνους. Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιος ἰατρός· ἡ γογ-
γυλὶς (φησὶ) λεπτυντικὴ ἐστὶ καὶ δοιμεῖα καὶ δύσπε-
πτος, ἔτι δὲ πνευματωτικὴ. κρείττων δὲ ἡ βουνιάς
καθέστηκε· γλυκυτέρα γὰρ ἐστὶ καὶ πεπτικώτερα
πρὸς τῷ εὐστόμαχος εἶναι καὶ τρώφιος. ἡ δὲ ὀπτω-
25 μένη, φησὶ, γογγυλὶς μᾶλλον πέττεται, περιττότερον
δὲ λεπτύνει. ταύτης μνημονεύει Εὐβουλος ἐν Ἀγ-
κυλίῳ οὕτως

ὀπτήσιμον γογγυλίδα ταυτηνὶ φέρω.

καὶ Ἀλεξίς ἐν Θεοφορήτῳ

30 λαλῶ Πτολεμαίῳ γογγυλίδος ὀπτῶν τόμους.

ἡ δὲ ταριχευομένη γογγυλὶς λεπτυντικώτερα ἐστὶ τῆς

e

ἐφθῆς καὶ μάλιστα ἢ διὰ νάπυος γινομένη, ὥς φησιν
ὁ Δίφιλος.

9. ΚΡΑΜΒΗ. Εὐδήμος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ
λαχάνων κράμβης φησὶν εἶναι γένη τρία, τῆς τε κα-
λουμένης ἄλμυρίδος καὶ λειοφύλλου καὶ σελινουσίης· 5
f τῇ δ' ἡδονῇ πρώτην κεκρίσθαι τὴν ἄλμυρίδα. φύεται
δ' ἐν Ἐρετρίᾳ καὶ Κύμῃ καὶ Ῥόδῳ, ἔτι δὲ Κνίδῳ καὶ
Ἐφέσῳ· ἡ δὲ λειοφύλλος ἀνὰ πᾶσαν, φησὶ, χώραν
γίγνεται. ἡ δὲ σελινουσία τὴν ὀνομασίαν ἔχει διὰ
τὴν οὐλότητα· ἐμφερὴς γὰρ ἐστὶ σελίνῳ καὶ κατὰ 10
τὴν ἄλλην πύκνωσιν. Θεόφραστος δὲ οὕτως γράφει
τῆς δὲ ῥαφάνου (λέγω δὲ τὴν κράμβην) ἡ μὲν ἐστὶν
οὐλόφυλλος ἡ δὲ ἀγρία. Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιος φησι
κράμβη δὲ καλλίστη γίνεται καὶ γλυκεῖα ἐν Κύμῃ·
ἐν δὲ Ἀλεξανδρείᾳ πικρά. τὸ δ' ἐκ Ῥόδου φερόμενον 15
σπέρμα εἰς Ἀλεξανδρείαν ἐπὶ ἐνιαυτὸν γλυκεῖαν
ποιεῖ τὴν κράμβην, μεθ' ὃν χρόνον πάλιν ἐπιχωριά-
ζει. Νίκανδρος δ' ἐν Γεωργικοῖς

370 λείη μὲν κράμβη, ὅτε δ' ἀγρία ἐμπίπτουσα
σπειρομένη, πολύφυλλος ἐνήβησε πρασιῇσιν 20
ἡ οὐλή, καὶ τύριος ὁ θαμνῆτις πετάλοισιν,
ἡ ἐπιφοινίσσουσα καὶ αὐχμηρῇσιν ὁμοίῃ
βατραχέῃ κύμη τε κακόχροος, ἡ μὲν ἔοικε
πέλμασιν, οἷσι πέδιλα παλίμβολα κασσύνουσιν·
ἢ μάντιν λαχάνοισι παλαιογόνοι ἐνέπουσιν. 25

μήποτε δὲ ὁ Νίκανδρος μάντιν κέκληκε τὴν κράμβην
ἱερὰν οὖσαν, ἐπεὶ καὶ παρ' Ἰππώνακτι ἐν τοῖς ἰάμ-
b βοις ἐστὶ τι λεγόμενον τοιοῦτον

ὃ δ' ἐξολισθὼν ἰκέτευε τὴν κράμβην

τὴν ἐπτάφυλλον, ἣ θύεσκε Πανδώρῃ 30

θαργηλίοισιν ἔγχυτον πρὸ φαρμάκου.

καὶ Ἀνάνιος δὲ φησι

καὶ σὲ πολλὸν ἀνθρώπων
 ἐγὼ φιλέω μάλιστα, ναὶ μὰ τὴν κράμβην.
 καὶ Τηλεκλείδης Πρυτάνεσι 'ναὶ μὰ τὰς κράμβας'
 ἔφη. καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Γᾶ καὶ Θαλάσσῃ 'ναὶ μὰ τὰν
 5 κράμβαν.' Εὐπολὶς Βάπταις 'ναὶ μὰ τὴν κράμβην.'
 ἐδόκει δὲ ἰωνικὸς εἶναι ὁ ὄρκος. καὶ οὐ παράδοξον
 εἰ κατὰ τῆς κράμβης τινὲς ὦμνον, ὅποτε καὶ Ζήνων
 ὁ Κιτιεὺς ὁ τῆς στοᾶς κτίστῳ μιμούμενος τὸν κατὰ
 τῆς κυνὸς ὄρκον Σωκράτους καὶ αὐτὸς ὦμνε τὴν
 10 κάππαριν, ὥς Ἐμπεδὸς φησὶν ἐν Ἀπομνημονεύμασιν.

10. Ἀθήνησι δὲ καὶ ταῖς τετοκυῖαις κράμβῃ
 παρσκευάζετο ὥς τι ἀντιφάρμακον εἰς τροφήν.
 Ἐφιππος γοῦν ἐν Γηρυόνη φησὶν

ἔπειτα πῶς
 15 οὐ στέφανος οὐδεὶς ἐστὶ πρόσθε τῶν θυρῶν,
 οὐ κνῖσα κρούει ῥινὸς ὑπεροχὰς ἄκρας
 ἀμφιδρομίων ὄντων; ἐν οἷς νομίζεται
 ὀπτᾶν τε τυροῦ χερρονησίτου τόμους,
 ἔψειν τ' ἐλαίῳ ῥάφανον ἡγλαῖσμένην,
 20 πνίγειν τε παχέων ἄρνιων στηθύνια,
 τίλλειν τε φάττας καὶ κίχλας ὁμοῦ σπίνοις,
 χναύειν τε κοινῇ τευθίσιν σηπίδια,
 πιλεῖν τε πολλὰς πλεκτάνας ἐπιστροφῶς,
 πίνειν τε πολλὰς κύλικας εὐζωρεστέρας.

25 Ἀντιφάνης δ' ἐν Παρασίτῳ ὥς εὐτελοῦς βρώματος
 τῆς κράμβης μέμνηται ἐν τούτοις

οἷα δ' ἔστ' οἷσθ' ὦ γύναι,
 [ἄρ]τοι σκόροδα τυρὸς πλακοῦντες, πράγματα
 ἐλευθέρι', οὐ τάριχος οὐδ' ἡδύσμασιν
 30 ἄρνεια καταπεπασμέν', οὐδὲ θρυμμάτις
 τεταραγμένα καὶ λοπάδες ἀνθρώπων φθορά.
 καὶ μὴν ῥαφάνους γ' ἔψουσι λιπαράς, ὦ θεοί,

ἔτνος θ' ἅμ' αὐταῖς πίσινον.

Δίφιλος δ' ἐν Ἀπλήστῳ

ἦκει φερόμεν' αὐτόματα πάντα τὰγαθά,
 5 ῥάφανος λιπαρά, σπλαγχνίδια πολλά, σαρκία
 ἀπαλώτατ', οὐδὲν μὰ Δία τοῖς ἐμοῖς βλίτοις
 [καὶ τοῖσι σοῖς] ὅμοια πράγματ', οὐδὲ ταῖς
 θλασταῖς ἐλάαις.

Ἀλκαῖος Παλαίστρα ἥδη δ' ἦψε χύτραν ῥαφάνων.
 Πολύζηλος δ' ἐν Μουσῶν γοναῖς κράμβας αὐτὰς ὀνο-
 μάζων φησὶν ὑψιπέταλοι τε κράμβαι συχναί. 10

11. ΣΕΥΤΛΑ. τούτων φησὶν ὁ Θεόφραστος εὐ-
 371 χυλότερον εἶναι τὸ λευκὸν τοῦ μέλανος καὶ ὀλιγο-
 σπερμότερον, καὶ καλεῖσθαι σικελικόν. ἡ δὲ σευτλὶς
 ἕτερον, φησί, τοῦ τεύτλου ἐστί. διὸ καὶ Δίφιλος ὁ
 κωμωδιοποιὸς ἐν Ἡρῳ δράματι ἐπιτιμᾷ τινι ὥς κα- 15
 κῶς λέγοντι καὶ τὰ τεύτλα τευτλίδας καλῶν. Εὐδή-
 μος δ' ἐν τῷ περὶ λαχάνων τέσσαρα γένη φησὶν εἶναι
 τεύτλων, σπαστὸν καυλωτὸν λευκὸν πάνδημον·
 τοῦτο δ' εἶναι τῇ χροῇ φαιόν. Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιος
 τὸ σευτλίον φησὶν εὐχυλότερον εἶναι τῆς κράμβης 20
 καὶ θρεπτικώτερον μετρίως· ἐκζεστόν δὲ καὶ λαμβαν-
 ὸν μετὰ νάπυος λεπτυντικώτερον εἶναι καὶ
 ἐλμίνθων φθαρτικόν. εὐκοιλιώτερον δὲ τὸ λευκόν,
 τὸ δὲ μέλαν οὐρητικώτερον. ὑπάρχειν δὲ αὐτῶν καὶ
 τὰς ῥίζας εὐστομωτέρας καὶ πολυτροφωτέρας. 25

12. ΣΤΑΦΥΛΙΝΟΣ. 'οὗτος δριμύς ἐστὶ (φησὶν ὁ
 Δίφιλος) ἱκανῶς δὲ θρεπτικὸς καὶ εὐστόμαχος μέσως,
 διαχωρητικὸς τε καὶ πνευματώδης, δύσπεπτος, οὐρη-
 τικὸς, ἱκανῶς διεγερτικὸς πρὸς ἀφροδίσεια· διὸ καὶ
 ὑπ' ἐνίων φίλτρον καλεῖται.' Νουμήνιος δ' ἐν 30
 Ἀλιευτικῷ φησί

φύλλων δ' ὅσσ' ἄσπαρτα τά τ' ἐρρίζωται ἀρούραις

χείματος ἥδ' ὅποτεν πολυάνθεμον εἶαρ ἵκηται, c
αὐχμηρὴν σκόλυμόν τε καὶ ἀγριάδα σταφυλῖνον,
ῥάφιν τ' ἐμπεδον καὶ καυλίδα δ' ἀγροιώτιν.

Νίκανδρος δ' ἐν δευτέρῳ Γεωργικῶν φησὶν

5 ἐν δέ τε καὶ μαράθου καυλὸς βαθύς, ἐν δέ τε
ρίζαι

πετραίου, σὺν δ' αὐτὸς ἐπαυχμήεις σταφυλῖνος,
σφυρνείον σόγκος τε κυνόγλωσσός τε σέρις τε·
σὺν καὶ ἄρου δριμεῖα καταψήχοιο πέτηλα,
10 ἥδ' ὅπερ ὄρνιθος κλέεται γάλα.

μνημονεύει τοῦ σταφυλῖνου καὶ Θεόφραστος. Φανίας
δ' ἐν πέμπτῳ περὶ φυτῶν γράφει οὕτως· κατὰ δὲ τὴν d
αὐτοῦ τοῦ σπέρματος φύσιν ὁ καλούμενος σῆψ καὶ τὸ
τοῦ σταφυλῖνου σπέρμα· κὰν τῷ πρώτῳ δέ φησι
15 'πετασώδη τὴν τῶν σπερμάτων ἀπείληψε φύσιν ἄν-
νησον μάραθον σταφυλῖνος καυκαλὶς κώνειον κόριον
σκιάς, ἣν ἐνιοὶ μυηφόνον.' ἐπεὶ δὲ ἄρου ἐμνημόνευ-
σεν ὁ Νίκανδρος, προσαποδοτέον ὅτι καὶ Φανίας ἐν
τῷ προειρημένῳ βιβλίῳ γράφει οὕτως· δρακόντιον,
20 ὃ ἐνιοὶ ἄρου ἀρωνία· τὸν δὲ σταφυλῖνον Διοκλῆς
ἐν πρώτῳ Ὑγρινῶν ἀσταφυλῖνον καλεῖ. τὸ δὲ καρῶ- e
τὸν καλούμενον, μέγας δ' ἐστὶ καὶ εὐανξῆς σταφυλῖ-
νος, εὐχυλότερόν ἐστι τοῦ σταφυλῖνου, καὶ μᾶλλον
θερμαντικώτερον, οὐρητικώτερον, εὐστόμαχον, εὐοι-
25 κονόμητον, ὥς ὁ Δίφιλος ἱστορεῖ.

13. ΚΕΦΑΛΩΤΟΝ. τοῦτο καὶ πράσιον καλεῖσθαι
φησιν ὁ αὐτὸς Δίφιλος καὶ εὐχυλότερον εἶναι τοῦ
καρτοῦ. εἶναι δὲ καὶ αὐτὸ μέσως λεπτυντικὸν θρε-
πτικόν τε καὶ πνευματῶδες. Ἐπαίνετος δ' ἐν Ὀψαρ-
30 τυτικῷ τὰ κεφαλῶτὰ καλεῖσθαι φησι γηθυλλίδας.
τοῦτο δὲ τὸ ὄνομα μνήμης εὐρίσκω τετυχηκὸς παρὰ
μὲν Εὐβούλῳ ἐν Πορνοβοσκῷ οὕτως f

οὐκ ἂν δυναίμην ἐμφαγεῖν ἄρτον τινά·
παρὰ Γναθαινίῳ γὰρ ἄρτι κατέφαγον,
ἔψουσαν αὐτὴν καταλαβὼν γηθυλλίδας.

οἱ δὲ τὸ γήθιον καλούμενον τοῦτό φασιν εἶναι, οὐ
μνημονεύει Φρύνιχος ἐν Κρόνῳ. ὅπερ ἐξηγούμενος 5
δραῖμα Δίδυμος ὁμοιά φησιν εἶναι τὰ γήθια τοῖς λε-
γομένοις ἀμπελοπράσοις, τὰ δ' αὐτὰ καὶ γηθυλλίδας
λέγεσθαι. μνημονεύει τῶν γηθυλλίδων καὶ Ἐπίχαρ-
μος ἐν Φιλοκτῆτῃ οὕτως
372 ἐν δὲ σκορόδιον καὶ δύω γαθυλλίδες.

καὶ Ἀριστοφάνης Αἰολοσίκωνι δευτέρῳ

τῶν δὲ γηθύων

ρίζας ἐχούσας σκοροδομίμητον φύσιν.

Πολέμων δ' ὁ περιηγητὴς ἐν τῷ περὶ Σαμοθράκης
καὶ κιττήσαι φησι τῆς γηθυλλίδος τὴν Λητώ, γράφων 15
οὕτως· διατέτακται παρὰ Δελφοῖς τῇ θυσίᾳ τῶν θεο-
ξενίων, ὅς ἂν κομίσῃ γηθυλλίδα μεγίστην τῇ Λητοῖ,
λαμβάνειν μοῖραν ἀπὸ τῆς τραπέξης. εὐρακά τε καὶ
αὐτὸς οὐκ ἐλάττω γηθυλλίδα γογγυλίδος καὶ τῆς
b στρογγύλης ῥαφανίδος. ἱστοροῦσι δὲ τὴν Λητὴν κύ- 20
ουσαν τὸν Ἀπόλλωνα κιττήσαι γηθυλλίδος· διὸ δὴ
τῆς τιμῆς τετυχηκέναι ταύτης.

14. ΚΟΛΟΚΤΝΤΗ. χειμῶνος δὲ ὥρα ποτὲ κολο-
κυντῶν ἡμῖν περιενεχθεισῶν πάντες ἐθαυμάζομεν,
νεαρὰς εἶναι νομίζοντες, καὶ ὑπεμιμνησκόμεθα ὧν 25
ἐν Ὠραῖς ὁ χαρίεις Ἀριστοφάνης εἶπεν ἐπαινῶν τὰς
καλὰς Ἀθήνας ἐν τούτοις

Α. ὅψει δὲ χειμῶνος μέσου σικνοὺς βότρους ὁπώραν,
στεφάνους ἴων [κρίνων ῥόδων], κονιορτὸν ἐκτυ-
φλοῦντα. 30

c αὐτὸς δ' ἀνὴρ πωλεῖ κίχλας ἀπίους σχαδόνας
ἐλάας

πῦον χόρια χελιδόνια τέττιγας ἐμβρούεα.
 ὑριχοὺς δ' ἰδοὺς ἂν νιφομένους σύκων ὁμοῦ τε
 μύρτων·

ἔπειτα κολοκύντας ὁμοῦ ταῖς γογγυλίσιν ἀρου-
 σιν.

ὥστ' οὐκ ἔτ' οὐδεὶς οἶδ' ὀπηνίκ' ἐστὶ τούνιαυ-
 τοῦ.

B. μέγιστον εἶπας ἀγαθόν, εἶπερ ἔστι δι' ἐνιαυ-
 τοῦ

10 ὅτου τις ἐπιθυμεῖ λαβεῖν. Γ. κακὸν μὲν οὖν
 μέγιστον.

εἰ μὴ γὰρ ἦν, οὐκ ἂν ἐπεθύμουν οὐδ' ἂν ἐδα-
 πανῶντο.

ἐγὼ δὲ τοῦτ' ὀλίγον χρόνον φήνας ἀφειλόμην ἂν.
 15 A. κᾶγωγε ταῖς ἄλλαις πόλεσι δρω ταῦτα πλὴν
 Ἀθηνῶν.

τούτοις δ' ὑπάρχει ταῦτ', ἐπειδὴ τοὺς θεοὺς δ
 σέβουσιν.

Γ. ἀπέλαυσαν ἄρα σέβοντες ὑμᾶς ὥς σὺ φής.
 20 A. τιητί;

Γ. Αἴγυπτον αὐτῶν τὴν πόλιν πεποίηκας ἀντ'
 Ἀθηνῶν.

ἐθαυμάζομεν οὖν τὰς κολοκύντας μηνὶ ἰανουαρίῳ
 ἐσθίουσας· χλωραὶ τε γὰρ ἦσαν καὶ τὸ ἴδιον ἀπεδίδο-
 25 σαν τοῦ χυμοῦ. ἐτύγχανον δὲ οὖσαι τῶν συντεθει-
 μένων ὑπὸ τῶν τὰ τοιαῦτα μαγγανεύειν εἰδόντων
 ὀψαρτυτῶν. ἐξήτει οὖν ὁ Λαρήνσιος εἰ καὶ τὴν χρῆσιν
 ταύτην ἠπίσταντο οἱ ἀρχαῖοι. καὶ ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη, e
 Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Γεωρ-
 30 ρικῶν μνημονεύει ταύτης τῆς χρήσεως, σικύας ὀνο-
 μάζων τὰς κολοκύντας. οὕτως γὰρ ἐκαλοῦντο, ὥς
 πρότερον εἰρήκαμεν. λέγει δ' οὕτως

αὐτας μὲν σικύας τμήγων ἀνὰ κλώσμασιν εἴραις,
 ἥερι δὲ ξήρανον, ἐπεγκρεμάσαιο δὲ καπνῷ,
 χεῖμασιν ὄφρ' ἂν δμῶες ἄλις περιχανδέα χύ-
 τρον

f πλήσαντες ῥοφέωσιν ἀεργέες· ἐνθα τε μέτρῳ 5
 ὄσπρια πανσπερμηδὸν ἐπεγχεύησιν ἀλετρίς.
 τῇ ἐνὶ μὲν σικύης ὄρμους βάλλον ἐκπλύναντες,
 ἐν δὲ μύκην σειράς τε πάλαι λαχάνοισι πλα-
 κείσας,

οὐλοτέροις κανυλοῖς τε μιγήμεναι εὐφραορίζη. 10

373 15. OPNEIS. ἐπεὶ δὲ καὶ ὄρνεις ἐπῆσαν ταῖς κο-
 λοκύνταις καὶ ἄλλοις κνιστοῖς λαχάνοις (οὕτως δ'
 εἴρηκεν Ἀντιφάνης ἐν Δηλῷ τὰ συγκοπτὰ λάχανα
 'κνίστ' ἢ στέμφυλα) ὁ Μυρτίλος ἔφη, ἀλλὰ μὲν καὶ
 ὄρνιθας καὶ ὄρνίθια νῦν μόνως ἢ συνήθεια καλεῖ 15
 τὰς θηλείας, ὧν ὁρῶ περιφερομένων πλῆθος· (καὶ
 Χρῦσιππος δ' ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ πέμπτῳ περὶ τοῦ
 καλοῦ καὶ τῆς ἡδονῆς γράφει οὕτως· καθάπερ τινὲς
 τὰς λευκὰς ὄρνιθας τῶν μελαινῶν ἡδίους εἶναι μᾶλ-
 20 λον'), ἀλεκτρούνας δὲ καὶ ἀλέκτορας τοὺς ἄρρενας,
 τῶν ἀρχαίων δὲ τὸ ὄρνις καὶ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς
 λεγόντων ἐπ' ἄλλων ὀρνέων, οὐ περὶ τούτου τοῦ
 εἰδικοῦ· περὶ οὗ φησὶν ἡ συνήθεια ὄρνιθας ὠνήσα-
 σθαι. Ὀμηρος μὲν οὖν φησὶν

ὄρνιθες δέ τε πολλοὶ ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο. 25

καὶ ἀλλαχόθι θηλυκῶς ὄρνιθι λιγυρῇ. καὶ
 ὥς δ' ὄρνις ἀπτῇσι νεοσσοῖσι προφέρῃσιν
 μᾶστακ', ἐπεὶ κε λάβῃσι, κακῶς δὲ τέ οἱ πέλει
 αὐτῇ.

c Μένανδρος δ' ἐν Ἐπικλήρῳ πρώτῃ σαφῶς τὸ ἐπὶ τῆς 30
 συνηθείας φησὶν ἐμφανίζων οὕτως· ἀλεκτροῶν τις

ἐκεκράγει μέγα. οὐ σοβήσεται ἔξω, φησί, τὰς ὄρνιθας
ἀφ' ἡμῶν; καὶ πάλιν

αὕτη ποτ' ἐξεσόβησε τὰς ὄρνις μόλις.

ὄρνιθια δ' εἶρηκε Κρατῖνος ἐν Νεμέσει οὕτως· τὰλλα
5 πάντ' ὄρνιθια. ἐπὶ δὲ τοῦ ἀρσενικοῦ οὐ μόνον ὄρ-
νιν ἀλλὰ καὶ ὄρνιθα. ὁ αὐτὸς Κρατῖνος ἐν τῷ αὐτῷ d
δράματι φησιν ὄρνιθα φοινικόπτερον καὶ πάλιν
ὄρνιθα τοίνυν δεῖ σε γίγνεσθαι μέγαν.

καὶ Σοφοκλῆς Ἀντηνορίδαις

10 ὄρνιθα καὶ κήρυκα καὶ διάκονον.

Αἰσχύλος Καβεῖροις

ὄρνιθα δ' οὐ ποιῶ σε τῆς ἐμῆς ὁδοῦ.

Ξενοφῶν δ' ἐν δευτέρῳ Παιδείας ἐπὶ μὲν τοὺς ὄρ-
νιθας τῷ ἰσχυροτάτῳ χειμῶνι. Μένανδρος Αἰδύμαις
15 ὄρνις φέρων ἐλήλυθα. καὶ ἐξῆς ὄρνιθας ἀποστέλλει
φησίν. ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πληθυντικοῦ ὄρνις λέγουσι
πρόκειται τὸ Μενάνδρειον μαρτύριον· ἀλλὰ καὶ Ἀλ- e
κμάν πού φησι

λ-τ-αν αὖσαν δ' ἀπρακτα νεάνιδες

20 ὥστ' ὄρνις ἰέρακος ὑπερπταμένω.

καὶ Εὐπολῖς ἐν Δήμοις

οὐ δεινὸν οὖν κριοῦς ἐμ' ἐκγεννᾶν τέκνα,
ὄρνις δ' ὁμοίους τοὺς νεοττοὺς τῷ πατρί;

16. τὸν δ' ἀλεκτρούνα ἐκ τῶν ἐναντίων οἱ ἀρ-
25 χαῖτοι καὶ θηλυκῶς εἰρήκασι. Κρατῖνος Νεμέσει
Λήδα, σὸν ἔργον· δεῖ σ' ὅπως εὐσχήμονος
ἀλεκτρούνος μηδὲν διοίσεις τοὺς τρόπους
ἐπὶ τῷδ' ἐπώζουσ', ὥς ἂν ἐκλέψῃς καλὸν
ἡμῖν τι καὶ θαυμαστὸν ἐκ τοῦδ' ὄρνεον. f

30 Στράτις Ψυχασταῖς

αἱ δ' ἀλεκτρούνες ἅπασαι
καὶ τὰ χοιρίδια τέθνηκε

καὶ τὰ μικρὰ ὄρνιθια.

Ἀναξανδρίδης Τηρεῖ

ὀχενομένους δὲ τοὺς κάρους

καὶ τὰς ἀλεκτρούνας θεωροῦσ' ἄσμενοι.

ἐπεὶ δὲ τοῦ κωμικοῦ τούτου ἐμνήσθην καὶ οἶδα τὸ 5
δράμα τὸν Τηρέα αὐτοῦ μὴ κεκριμένον ἐν τοῖς πρώ-
374 τοις, ἐκθήσομαι ὑμῖν, ἄνδρες φίλοι, εἰς κρίσιν ἃ
εἶρηκε περὶ αὐτοῦ Χαμαιλέων ὁ Ἡρακλεώτης ἐν ἑκτῷ
περὶ κωμωδίας γράφων ὥδε· Ἀναξανδρίδης διδά-
σκων ποτὲ διθύραμβον Ἀθήνησιν εἰσῆλθεν ἐφ' ἱπ- 10
που καὶ ἀπήγγειλέ τι τῶν ἐκ τοῦ ἄσματος. ἦν δὲ τὴν
ὄψιν καλὸς καὶ μέγας καὶ κόμην ἔτρεφε καὶ ἐφόρει
ἀλουργίδα καὶ κράσπεδα χρυσᾶ. πικρὸς δ' ὢν τὸ
ἦθος ἐποίει τι τοιοῦτον περὶ τὰς κωμωδίας. ὅτε γὰρ
b μὴ νικῶν, λαμβάνων ἔδωκεν εἰς τὸν λιβανωτὸν κα- 15
τατεμεῖν, καὶ οὐ μετεσκεύαζεν ὥσπερ οἱ πολλοί. καὶ
πολλὰ ἔχοντα κομψῶς τῶν δραμάτων ἠφάνιζε, δυσκο-
λαίνων τοῖς θεαταῖς διὰ τὸ γῆρας. [λέγεται δ' εἶναι
τὸ γένος Ῥόδιος ἐκ Καμείρου.] θαυμάζω οὖν πῶς ὁ
Τηρεὺς περιεσώθη μὴ τυχὼν νίκης καὶ ἄλλα δράματα 20
τῶν ὁμοίων τοῦ αὐτοῦ. καὶ Θεόπομπος δ' ἐν Εἰρήνῃ
ἐπὶ τῆς θηλείας ἔταξε τὸν ἀλεκτρούνα λέγων οὕτως

ἄχθομαι δ' ἀπολωλεκῶς

ἀλεκτρούνα τίκτουςαν ᾧ πάγκαλα.

c καὶ Ἀριστοφάνης Αἰδάλῳ

ᾧδὸν μέγιστον τέτοκεν ὥς ἀλεκτροῶν.

καὶ πάλιν

πολλαὶ τῶν ἀλεκτρούνων βία

ὑπηνέμια τίκτουςιν ᾧ πολλάκις.

ἐν δὲ Νεφέλαις διδάσκων τὸν πρεσβύτην περὶ ὀνό- 30
ματος διαφορᾶς φησί

νῦν δὲ πῶς με χρὴ καλεῖν;

12*

Β. ἀλεκτρούαιναν, τὸν δ' ἕτερον ἀλέκτορα.
λέγεται δὲ καὶ ἀλεκτορὶς καὶ ἀλέκτωρ. Σιμωνίδης δ
'ἡμερόφων' ἀλέκτωρ' ἔφη. Κρατῖνος Ὡραις
ὥσπερ ὁ περσικὸς ὦραν πᾶσαν καναχῶν ὀλό-
5 φωνος ἀλέκτωρ.

εἴρηται δ' οὕτως, ἐπειδὴ καὶ ἐκ τοῦ λέκτρον ἡμᾶς
διεγείρει. οἱ δὲ Δωριεῖς λέγοντες ὄρνιξ τὴν γενικὴν
διὰ τοῦ χ λέγουσιν ὄρνιχος. Ἀλκμᾶν δὲ διὰ τοῦ σ
τὴν εὐθείαν ἐκφέρει ἀλιπόρφυρος εἶαρος ὄρνις.' καὶ
10 τὴν γενικὴν οἶδα δ' ὄρνιχων νόμῳ πάντων.'

17. ΔΕΛΦΑΞ. Ἐπίχαρμος τὸν ἄρρενα χοῖρον οὕ-
τως καλεῖ ἐν Ὀδυσσεὶ Ἀὐτομόλῳ

δέλφακά τε τῶν γειτόνων
τοῖς ἐλευσίνοις φυλάσσων δαιμονίως ἀπώλεσα,
15 οὐχ ἐκῶν· καὶ ταῦτα δὴ με συμβολατεύειν ἔφη
τοῖς Ἀχαιοῖσιν, προδιδόμεν τ' ὤμνέ με τὸν
δέλφακα.

καὶ Ἀναξίλας δ' ἐν Κίρκῃ καὶ ἀρσενικῶς εἴρηκε τὸν
δέλφακα καὶ ἐπὶ τοῦ τελείου τέθεικε τοῦνομα εἰπὼν
20 τοὺς μὲν ὀρειονόμους ὑμῶν ποιήσει δέλφακας ἢ
ἡλιβάτους·

τοὺς δὲ πάνθηρας· ἄλλους ἀγρώστας λύκους
[καὶ] λέοντας.

ἐπὶ δὲ τῶν θηλειῶν τοῦνομα τάττει Ἀριστοφάνης
25 Ταγηνισταῖς

ἢ δέλφακος ὀπωρινῆς ἡτριαλάν.

καὶ ἐν Ἀχαρνέουσιν

νέα γὰρ ἐστίν· ἀλλὰ δελφακουμένα

ἔξει μέγαν τε καὶ παχεῖαν κήρουθραν.

30 ἀλλ' αἱ τράφεν λῆς, ἅδε τοι χοῖρος καλὰ. 375

καὶ Εὐπόλις ἐν Χρυσῷ γένει. καὶ Ἰππῶναξ δ' ἔφη
'ὥς ἐφεστὶν δέλφαξ.' κυρίως δ' αἱ θήλειαι οὕτως

λεχθεῖεν ἂν αἱ δελφύας ἔχουσαι. οὕτως δὲ αἱ μῆτραι
καλοῦνται καὶ οἱ ἀδελφοὶ ἐνθεν ἐτυμολογοῦνται.
περὶ δὲ τῆς ἡλικίας τοῦ ζώου Κρατῖνός φησιν ἐν Ἀρ-
χιλόχοις

ἤδη δέλφακες, χοῖροι δὲ τοῖσιν ἄλλοις.

Ἀριστοφάνης δ' ὁ γραμματικὸς ἐν τῷ περὶ ἡλικιῶν
φησὶ τῶν δὲ συῶν τὰ μὲν ἤδη συμπεπηγότα δέλφα-
b κες, τὰ δ' ἀπαλὰ καὶ ἐνικμα χοῖροι.' ἐνθεν τὸ ὁμη-
ρικὸν σαφὲς γίνεται

τά τε δμῶεσσι πάρεστιν 10

χοῖρε', ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρες ἔδουσιν.
Πλάτων δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Ποιητῇ ἀρσενικῶς ἔφη
'τὸν δέλφακα ἀπῆγε σιγῇ.' ἦν δὲ καὶ παλαιὸς νόμος,
ὥς φησιν Ἀνδροτίων, τῆς ἐπιγονῆς ἕνεκα τῶν θρεμ-
μάτων, μὴ σφάττειν πρόβατον ἄπεκτον ἢ ἄτοκον· 15
c διὸ τὰ ἤδη τέλεια ἦσθιον. ἀτὰρ σιάλους γε σύας
μνηστῆρες ἔδουσιν.' καὶ νῦν δὲ τὴν τῆς Ἀθηνᾶς
ἰέρειαν οὐ θύειν ἁμνὴν οὐδὲ τυροῦ γεύεσθαι. καὶ
κατὰ χρόνον δέ τινα ἐκλιπόντων τῶν βοῶν φησὶν ὁ
Φιλόχορος νομοθετηθῆναι διὰ τὴν σπάνιν ἀπέχεσθαι 20
αὐτοὺς τῶν ζώων, συναγαγεῖν βουλομένους καὶ πλη-
θῦσαι τῷ μὴ καταθύεσθαι. χοῖρον δὲ Ἴωνες καλοῦσι
τὴν θήλειαν, ὥς Ἰππῶναξ ἐν *

σπονδῇ τε καὶ σπλάγχνοισιν ἀγρίης χοῖρου.

d καὶ Σοφοκλῆς ἐπὶ Ταιναρίοις

τοιγὰρ ἰώδη φυλάξαι χοῖρον ὥστε δεσμίαν.

Πτολεμαῖος δ' ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺς ἐν τῷ ἐνάτῳ
τῶν ἀπομνημονευμάτων 'εἰς Ἀσσον (φησὶν) ἐπιδη-
μήσαντί μοι οἱ Ἀσσιοὶ παρέστησαν χοῖρον ἔχοντα τὸ
μὲν ὕψος δύο καὶ ἡμίσεως πήχεων, ὅλον δ' ἄρτιον 30
πρὸς τὸ μήκος, τῇ χοιρᾷ χιόνινον. ἔφασάν τε τὸν βα-
σιλέα Εὐμένην τὰ τοιαῦτα ἐπιμελῶς ὠνεῖσθαι παρ'

αὐτῶν, διδόντα τοῦ ἐνὸς δραχμᾶς τετρακισχιλίας.

Αἰσχύλος δέ φησιν

ἐγὼ δὲ χοῖρον καὶ μάλ' εὐθηλούμενον
τόνδ' ἐν ῥοθοῦντι κριβάνῳ θήσω. τί γὰρ
ὄψον γένοιτ' ἂν ἀνδρὶ τοῦδε βέλτερον;

καὶ πάλιν

λευκός, τί δ' οὐχί; καὶ καλῶς ἠφρευμένος
ὁ χοῖρος. ἔψου, μηδὲ λυπηθῆς πυρί.

καὶ ἔτι

10 θύσας δὲ χοῖρον τόνδε τῆς αὐτῆς ὑός,
ἢ πολλά μ' ἐν δόμοισιν εἰργασται κακά,
δονοῦσα καὶ τρέπουσα τύρβ' ἄνω κάτω.

ταῦτα δὲ παρέθετο Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ Αἰσχύλου. f

18. περὶ δὲ ὑῶν ὅτι ἱερὸν ἐστὶ τὸ ζῶον παρὰ
15 Κρησὶν Ἀγαθοκλῆς ὁ Βαβυλώνιος ἐν πρώτῳ περὶ Κυ-
ζίκου φησὶν οὕτως· μυθεύουσι ἐν Κρήτῃ γενέσθαι
τὴν Διὸς τέκνωσιν ἐπὶ τῆς Δίκτης, ἐν τῇ καὶ ἀπόρ-
ρητος γίνεται θυσίη. λέγεται γὰρ ὡς ἄρα Διὶ θηλήν 376
ἐπέσχε ὕς, καὶ τῷ σφετέρῳ γρυσμῷ περιοιχνεύσα τὸν
20 κινυξηθμόν τοῦ βρέφους ἀνεπαίστιον τοῖσι παριούσι
ἐτίθει. διὸ πάντες τὸ ζῷον τοῦτο περίσεπτον ἠγεῦν-
ται, καὶ ὑὸς (φησὶ) τῶν κρεῶν [οὐκ ἂν] δαΐσαιντο.
Πραῖσιοι δὲ καὶ ἱρὰ ῥέξουσι ὑί, καὶ αὕτη προτελὴς
αὐτοῖσι θυσίη νενόμισται. τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ καὶ
25 Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἐν δευτέρῳ περὶ τελετῆς. πε-
ταλίδων συῶν μνημονεύει Ἀχαιὸς ὁ Ἐρετριεὺς ἐν
Αἰθῶνι σατυρικῷ λέγων οὕτως

πεταλίδων δέ τοι συῶν

μορφαῖς ταῖσδε πόλλ' ἐπαίον.

30 πεταλίδας δ' αὐτὰς εἰρηκε, μεταφέρων ἀπὸ τῶν
μόσχων. οὗτοι γὰρ πέτηλοι λέγονται ἀπὸ τῶν κερά-
των, ὅταν αὐτὰ ἐκπέταλα ἔχωσι. παραπλησίως δὲ τῷ

Ἀχαιῶ καὶ Ἐρατοσθένους ἐν Ἀντερινύι τοὺς σύας λα-
ρινοὺς προσηγόρευσε, μεταγαγὼν καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν
λαρινῶν βοῶν, οἳ οὕτως ἐκλήθησαν ἦτοι ἀπὸ τοῦ
λαρινεύεσθαι (ὅπερ ἐστὶ σιτίζεσθαι. Σώφρων· βόες
δὲ λαρινεύονται), ἢ ἀπὸ τινος κώμης ἠπειρωτικῆς
c Λαρίνης, ἢ ἀπὸ τοῦ βουκολοῦντος αὐτάς· Λαρίνος δ'
οὗτος ἐκαλεῖτο.

19. εἰσαχθέντος δὲ ἡμῖν ποτὲ καὶ δέλφακος, οὗ
τὸ μὲν ἡμῖν κραμβαλέον ἦν ἐπιμελῶς πεποιημένον,
τὸ δὲ τι ἡμῖν ὡς ἂν ἐξ ὕδατος ἠψημένον τακερῶς, 10
καὶ πάντων θαυμαζόντων τοῦ μαγείρου τὴν σοφίαν,
μέγα φρονῶν ἐκείνος ἐπὶ τῇ τέχνῃ ἔφη, ἀλλὰ μὴν
οὐδὲ τὴν σφαγὴν ἔχει τις ὑμῶν ἐπιδεῖξαι ὅπου ἐγέ-
νετο, ἢ πῶς αὐτοῦ ἡ γαστήρ πεπλήρωται παντοίων
ἀγαθῶν. καὶ γὰρ κίχλας ἐν ἑαυτῷ ἔχει καὶ ἄλλα ὀρ- 15
νίθια, ὑπογαστρίων τε μέρη χοιρείων καὶ μήτρας
d τόμους, καὶ τῶν ῥῶν τὰ χρυσᾶ, ἔτι δὲ ὀρνίθων γα-
στέρας

αὐταῖσι μήτραις καὶ καλῶν ζωμῶν πλέας,
καὶ τὰ ἐκ σαρκῶν εἰς λεπτὰ κατακνιζόμενα καὶ μετὰ 20
πεπερίδων συμπλαττόμενα· ἰσίκια γὰρ ὀνομάζειν
αἰδοῦμαι τὸν Οὐλπιανόν, καίπερ αὐτὸν εἰδὼς ἠδέως
αὐτοῖς χρώμενον. πλὴν ὁ ἐμός γε συγγραφεὺς Πά-
ξαμος τῶν ἰσικίων μέμνηται, καὶ οὐ μοι φροντὶς ἀτ-
τικῶν χρήσεων. ὑμεῖς οὖν ἐπιδείξατε πῶς τε ὁ χοῖ- 25
ρος ἐσφάγη καὶ πῶς ἐξ ἡμισείας μὲν ἐστὶν ὀπτός,
e ἐφθός δὲ κατὰ θάτερα. ἔτ' οὖν ἡμῶν ἀναζητούντων,
ὁ μάγειρος ἔφη, ἀλλ' ἢ νομίζετέ με ἔλαττον πεπαι-
δεῦσθαι τῶν ἀρχαίων ἐκείνων μαγείρων, περὶ ὧν οἱ
κωμωδιοποιοὶ λέγουσι; Ποσειδίππος μὲν ἐν Χορευ- 30
ούσαις· μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ λέγων πρὸς τοὺς μαθητὰς
τάδε

20. μαθητὰ Λεύκων οἳ τε συνδιάκονοι
 ὑμεῖς· ἅπας γὰρ ἐστὶν οἰκεῖος τόπος
 ὑπὲρ τέχνης λαλεῖν τι. τῶν ἡδυσμάτων
 πάντων κράτιστόν ἐστιν ἐν μαγειρικῇ
 5 ἀλαζονεία. τὸ καθ' ὅλου δὲ τῶν τεχνῶν
 ὅψει σχεδὸν τι [πάντα] τοῦθ' ἡγούμενον.
 ξυναγὸς οὗτος, ὅστις ἂν θώρακ' ἔχη
 φολιθωτὸν ἢ δράκοντα σεσιδηρωμένον,
 ἐφάνη Βριάρεως, ἂν τύχη δ' ἐστὶν λαγώς.
 10 ὁ μάγειρις ἂν μὲν ὑποδιακόνους ἔχων
 πρὸς τὸν ἰδιώτην καὶ μαθητὰς εἰσὶν,
 κυμνοπρίστας πάντας ἢ λιμοὺς καλῶν,
 377 ἔπτηξ' ἕκαστος εὐθύς. ἂν δ' ἀληθινὸν
 σαυτὸν παραβάλλῃς, καὶ πρὸς ἐκδαρεῖς ἄπει.
 15 ὅπερ οὖν ὑπεθέμην, τῷ κενῷ χώραν δίδου,
 καὶ τὰ στόμια γίγνωσκε τῶν κεκλημένων.
 ὥσπερ γὰρ εἰς τὰμπόρια, τῆς τέχνης πέρας
 τοῦτ' ἐστὶν, ἂν εὖ προσδράμῃς πρὸς τὸ στόμα.
 διακονοῦμεν νῦν γάμους. τὸ θυμὰ βοῦς·
 20 ὁ διδοὺς ἐπιφανής, ἐπιφανής ὁ λαμβάνων·
 τούτων γυναικὲς εἰς' ἰέρειαι τῇ θεῷ·
 κορύβαντες, αὐλοί, παννυχίδες, ἀναστροφή.
 ἱππόδρομος οὗτός ἐστί σοι μαγειρικῆς.
 μέμνησο καὶ σὺ τοῦτο.

25 καὶ περὶ ἑτέρου δὲ μαγείρου, ὄνομα δὲ ἐστὶ Σεύθης,
 ὁ αὐτός φησι ποιητὴς οὕτως

ἰδιώτης μέγας
 αὐτοῖς ὁ Σεύθης. οἶσθα δ', ὦ βέλτισθ', ὅτι
 ἀγαθοῦ στρατηγοῦ διαφέρειν οὐδὲν δοκεῖ.
 30 οἱ πολέμιοι πάρεσιν· ὁ βαθὺς τῇ φύσει
 στρατηγὸς ἔστηκεν, τὸ πρᾶγμ' ἐδέξατο.
 πολέμιός ἐστι πᾶς ὁ συμπίνων ὄχλος.

κινεῖ γὰρ ἀθρόως οὗτος, εἰσελήλυθεν,
 ἐκ πεντεκαίδεχ' ἡμερῶν προηλπικῶς
 τὸ δεῖπνον, ὀρμῆς μεστός, ἐκκεκαυμένος,
 5 τηρῶν πότ' ἐπὶ τὰς χεῖρας οἷσει τις. νόει
 ὄχλου τοιούτου θάχϊαν ἡθροισμένην.

d 21. ὁ δ' ἐν τοῖς Εὐφρονος Συνεφήβοις μάγειρος
 ἀκούσατε οἷα παραινεῖ

ὅταν ἐρανισταῖς, Καρίων, διακονῆς,
 οὐκ ἔστι παίζειν οὐδ' ἄ μεμάθηκας ποιεῖν.
 ἐχθρὸς κεκινδύνευκας. οὐδεὶς εἶχέ σοι
 10 κωβιὸς ὅλως γὰρ ἦπαρ, ἀλλ' ἦσαν κενοί·
 ὁ κέφαλος ἡλλοίωτο. δεῖ δέ, Καρίων,
 ὅταν μὲν ἔλθῃς εἰς τοιοῦτον συρφετόν,
 Δρόμωνα καὶ Κέρδωνα καὶ Σωτηρίδην,
 15 μισθὸν διδόντας ὅσον ἂν αἰτήσῃς, ἀπλῶς
 εἶναι δίκαιον· οἱ δὲ νῦν βαδίζομεν,
 εἰς τοὺς γάμους, ἀνδροφόνον. ἂν τοῦτ' αἰσθάνῃ,
 ἐμὸς εἰ μαθητὴς καὶ μάγειρος οὐ κακός.
 ὁ καιρὸς εὐκτός· ὦφελοῦ. φιλάργυρος
 20 ὁ γέρων, ὁ μισθὸς μικρός· εἴ σε λήψομαι
 νῦν μὴ κατεσθίοντα καὶ τοὺς ἄνθρακας,
 ἀπόλωλας. εἴσω, πάραγε· καὶ γὰρ οὕτοσί
 προσέρχεθ' ὁ γέρων. ὥς δὲ καὶ γλίσχρον βλέπει.

f 22. μέγας δ' ἐστὶ σοφιστὴς καὶ οὐδὲν ἥττων τῶν
 ἱατρῶν εἰς ἀλαζονείαν καὶ ὁ παρὰ Σωσιπάτρῳ μάγει-
 25 ρος ἐν Καταψευδομένῳ λέγων ὧδε

οὐ παντελῶς εὐκαταφρόνητος ἡ τέχνη,
 ἂν κατανοήσῃς, ἐστὶν ἡμῶν, Δημύλε.
 ἀλλὰ πέπλυται τὸ πρᾶγμα, καὶ πάντες σχεδὸν
 30 εἶναι μάγειροί φασιν, οὐδὲν εἰδότες.
 ὑπὸ τῶν τοιούτων δ' ἡ τέχνη λυμαίνεται.
 378 ἐπεὶ, μάγειρον ἂν λάβῃς ἀληθινόν,

ἐκ παιδὸς ὀρθῶς εἰς τὸ πρᾶγμ' εἰσηγμένον,
καὶ τὰς δυνάμεις κατέχοντα καὶ τὰ μαθήματα
ἅπαντ' ἐφεξῆς εἰδόθ', ἕτερόν σοι τυχὸν
φανήσεται τὸ πρᾶγμα. *τρεῖς ἡμεῖς μόνοι*
5 *ἔσμεν ἔτι λοιποί, Βοιδίων καὶ Χαριάδης*
ἐγὼ τε. τοῖς λοιποῖς δὲ προσπέρδου. Β. τί φής;
Α. ἔρω. τὸ διδασκαλεῖον ἡμεῖς σώζομεν
τὸ Σίκωνος. οὗτος τῆς τέχνης ἀρχηγὸς ἦν, *b*
περὶ φύσεως κατεῖχε πάντας τοὺς λόγους.
10 *ἐδίδασκεν ἡμᾶς πρῶτον ἀστρολογεῖν. Β. βαβαί.*
Α. ἔπειτα μετὰ ταῦτ' εὐθύς ἀρχιτεκτονεῖν,
ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἔλεγε τὰ στρατηγικά.
πρὸ τῆς τέχνης ἔσπευδε ταῦθ' ἡμᾶς μαθεῖν.
Β. ἄρα σύ με κόπτειν οἶος εἶ γε, φίλτατε;
15 *Α. οὐκ ἄλλ' ἐν ὅσῳ προσέρχετ' ἐξ ἀγορᾶς ὁ παῖς,*
μικρὰ διακινήσω σε περὶ τοῦ πράγματος, *c*
ἵνα τῷ λαλεῖν λάβωμεν εὐκαιρον χρόνον.
Β. Ἀπολλὸν ἐργῶδές γ'. Α. ἄκουσον ὦγαθέ.
δεῖ τὸν μάγειρον εἰδέναι πρῶτιστα μὲν
20 *περὶ τῶν μετεώρων τάς τε τῶν ἀστρῶν δύσεις*
καὶ τὰς ἐπιτολάς καὶ τὸν ἥλιον πότε
ἐπὶ τὴν μακρὰν τε καὶ βραχεῖαν ἡμέραν
ἐπάνεισι, καὶ ποίοισιν ἐστὶ ζῳδίαις.
τὰ γὰρ ὅσα πάντα καὶ τὰ βρώματα σχεδὸν
25 *ἐν τῇ περιφορᾷ τῆς ὅλης συντάξεως* *d*
ἐτέραν ἐν ἐτέροις λαμβάνει τὴν ἡδονήν.
ὁ μὲν οὖν κατέχων τὰ τοιαῦτα τὴν ὥραν ἰδὼν
τούτων, ἐκάστοις ὡς προσήκει χρήσεται,
ὁ δ' ἀγνοῶν ταῦτ' εἰκότως τυντλάζεται.
30 *πάλιν τὸ περὶ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἴσως*
ἐθαύμασας τί τῇ τέχνῃ συμβάλλεται.
Β. ἐγὼ δ' ἐθαύμασ'; Α. ἀλλ' ὅμως ἐγὼ φράσω.

τοῦ πτάνιον ὀρθῶς καταβαλέσθαι καὶ τὸ φῶς
λαβεῖν ὅσον δεῖ καὶ τὸ πνεῦμ' ἰδεῖν πόθεν
ἐστίν, μεγάλην χρεῖαν τιν' εἰς τὸ πρᾶγμ' ἔχει.
ὁ καπνὸς φερόμενος δεῦρο καὶ κεῖ διαφορὰν
εἴωθε τοῖς ὄψοισιν ἐμποιεῖν τινά. *5*
τί οὖν; ἔτι σοι δίδειμι τὰ στρατηγικά . . .
ἔγωγε τὸν μάγειρον. ἡ τάξις σοφὸν
ἅπανταχοῦ μὲν ἐστὶ καὶ πάση τέχνῃ,
f *ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς δ' ὥσπερ ἡγεῖται σχεδόν.*
10 *τὸ γὰρ παραθεῖναι καὶ φελεῖν τεταγμένως*
ἕκαστα, καὶ τὸν καιρὸν ἐπὶ τούτοις ἰδεῖν,
πότε δεῖ πυκνότερον ἐπαγαγεῖν καὶ πότε βάδην,
καὶ πῶς ἔχουσι πρὸς τὸ δεῖπνον, καὶ πότε
εὐκαιρον αὐτῶν ἐστὶ τῶν ὄψων τὰ μὲν
15 *θερμὰ παραθεῖναι, τὰ δ' ἐπανέντα, τὰ δὲ μέσως*
τὰ δ' ὅλως ἀποψύξαντα, ταῦτα πάντα δὴ
ἐν τοῖς στρατηγικοῖσιν ἐξετάζεται
379 *μαθήμασιν. τίς δὴ τι . . . Β. παραδείξας ἐμοὶ*
τὰ δεόντ' ἀπελθὼν αὐτὸς ἡσυχίαν ἄγε.
23. καὶ ὁ παρὰ τῷ Ἀλέξιδι δὲ ἐν Μιλησίοις μά- 20
γειρος οὐ μακρὰν τούτου ἐστὶ λέγων τοιάδε
οὐκ ἴστε ταῖς πλείσταισι τῶν τεχνῶν ὅτι
οὐχ ἀρχιτέκτων κύριος τῆς ἡδονῆς
μόνος καθέστηκεν, ἀλλὰ καὶ τῶν χρωμένων
συμβάλλεται τις, ἂν καλῶς χρωῖνται, μερίς; 25
Β. ποῖόν τι; δεῖ γὰρ καὶ μὲν τὸν ξένον μαθεῖν.
Α. τὸν ὄψοποιὸν σκευάσαι χρηστῶς μόνον
δεῖ τοῦτον, ἄλλο δ' οὐδέν. ἂν μὲν οὖν τύχη
ὁ ταῦτα μέλλων ἐσθίειν τε καὶ κρινεῖν
εἰς καιρὸν ἐλθὼν, ὠφέλησε τὴν τέχνην· 30
ἂν δ' ὕστερίῃ τῆς τεταγμένης ἀκμῆς,
ὥστ' ἢ προοπτήσαντα χλιαίνειν πάλιν,

ἢ μὴ προοπτήσαντα συντελεῖν ταχύ,
 ἀπεστέρησε τῆς τέχνης τὴν ἡδονήν.
 εἰς τοὺς σοφιστὰς τὸν μάγειρον ἐγγράφω·
 ἐστήκαθ' ὑμεῖς· κάεται δέ μοι τὸ πῦρ·
 5 ἤδη πυκνοὶ δ' ἄττουσιν Ἡφαίστου κύνες·
 κούφως πρὸς αἶθραν, οἷς τὸ γίγνεσθαι θ' ἅμα
 καὶ τὴν τελευτὴν τοῦ βίου συνῆψέ τις
 μόνοις ἀνάγκης θεσμός οὐχ ὁρώμενος.

24. Εὐφρων δέ, οὗ καὶ πρὸ βραχέος ἐμνήσθην,
 10 ἄνδρες δικασταί, δικαστὰς γὰρ ὑμᾶς οὐκ ὀκνήσαιμ'
 ἂν καλεῖν ἀναμένων τὴν ὑμετέραν τῶν αἰσθητηρίων
 κρίσιν, ἐν τοῖς Ἀδελφοῖς τῷ δράματι ποιήσας τινὰ
 μάγειρον πολυμαθῆ καὶ εὐπαίδευτον, μνημονεύοντά d
 τε τῶν πρὸ αὐτοῦ τεχνιτῶν καὶ τίνα ἕκαστος εἶχεν
 15 ἰδίαν ἀρετὴν καὶ ἐν τίνι ἐπλεονέκτει, ὅμως οὐδενὸς
 ἐμνήσθη τοιούτου ὧν ἐγὼ ὑμῖν πολλάκις τυγχάνω
 παρασκευάζων. λέγει δ' οὖν οὕτως

πολλῶν μαθητῶν γενομένων ἐμοί, Λύκε,
 διὰ τὸ νοεῖν αἰεὶ τι καὶ ψυχὴν ἔχειν,
 20 ἅπει γεροντὸς μάγειρος ἐκ τῆς οἰκίας
 ἐν οὐδ' ὅλοις δέκα μηνσί, πολὺ νεώτατος.
 Ἄγρις Ῥόδιος ὥπτηκεν ἰχθὺν μόνος ἄκρως·
 Νηρεὺς δ' ὁ Χῖος γόγγρον ἤψε τοῖς θεοῖς·
 25 θοῖον τὸ λευκὸν οὐξ Ἀθηνῶν Χαριάδης·
 ἀλλᾶντας Ἀφθόνητος, Εὐθυνοσ φακῆν·
 ζωμὸς μέλας ἐγένετο πρῶτον Λαμπρία·
 ἀπὸ συμβολῶν συνάγουσιν ἀρίστων πόρους . . .
 οὗτοι μετ' ἐκείνους τοὺς σοφιστὰς τοὺς πάλαι
 γεγόνασιν ἡμῶν ἐπὶ δεύτεροι σοφοί.
 30 ἐγὼ δ' ὁρῶν τὰ πολλὰ προκατειλημμένα f
 εὖρον τὸ κλέπτειν πρῶτος, ὥστε μηδένα
 μισεῖν με διὰ τοῦτ', ἀλλὰ πάντας λαμβάνειν.

ὑπ' ἐμοῦ δ' ὁρῶν σὺ τοῦτο προκατειλημμένον,
 ἴδιον ἐφεύρηκας τι, καὶ τοῦτ' ἐστὶ σόν.
 πέμπτην ἔθουον ἡμέραν οἱ Τήνιοι,
 380 πολιοὶ γέροντες πλοῦν πολὺν πεπλευκότες,
 λεπτὸν ἔριφον καὶ μικρόν. οὐκ ἦν ἐκφορὰ 5
 Λύκῳ κρεῶν τότε οὐδὲ τῷ διδασκάλῳ.
 ἐτέρους πορίσασθαι δὴ ἔριφους ἠνάγκασας·
 τὸ γὰρ ἦπαρ αὐτῶν πολλάκις σκοπούμενων
 καθεὶς κάτω τὴν χεῖρα τὴν μίαν λαθὼν
 10 ἔριψας εἰς τὸν λάκκον ἰταμῶς τὸν νεφρόν.
 πολὺν ἐποίησας θόρυβον. οὐκ ἔχει νεφρόν,
 b ἔλεγον. ἔκλυτον οἱ παρόντες ἀποβολῇ,
 ἔθυσαν ἕτερον. τοῦ δὲ δευτέρου πάλιν
 τὴν καρδίαν εἰδόν σε καταπίνοντ' ἐγώ.
 πάλαι μέγας εἶ, γίγνωσκε· τοῦ γὰρ μὴ χανεῖν 15
 λύκον διὰ κενῆς σὺ μόνος εὖρηκας τέχνην.
 χορδῆς ὀβελίσκους ἡμέρας ζητουμένους
 δὴ ἔχθες ὤμους εἰς τὸ πῦρ ἀπέσβεσας.
 καὶ πρὸς τὸ δίχορδον ἑτερέτιζες. ἡσθόμην.
 c ἐκεῖνο δρᾶμα, τοῦτο δ' ἐστὶ παίγνιον. 20

25. μή τις οὖν τούτων τῶν δευτέρων ἐπὶ σο-
 φῶν ὀνομασθέντων τοιούτον τι ἐπενόησε περὶ τοῦ
 χοίρου, πῶς καὶ τὰ ἐντὸς πεπλήρωται, καὶ τὸ μὲν
 ὀπταλέον ἐστὶν αὐτοῦ τὸ δ' ἐφθόν, αὐτὸς δ' ἐστὶν
 ἄσφακτος. δεομένων οὖν ἡμῶν καὶ λιπαρούντων 25
 δεικνύναι τὴν σοφίαν, οὐκ ἐρῶ, φησί, τῆτες, μὰ τοὺς
 ἐν Μαραθῶνι κινδυνεύσαντας καὶ προσέτι τοὺς ἐν
 Σαλαμῖνι ναυμαχήσαντας. ἔδοξεν οὖν πᾶσι διὰ τὸν
 d τηλικόνδε ὄρκον μὴ βιάζεσθαι τὸν ἄνθρωπον, ἐπ'
 ἄλλο δέ τι τῶν παραφερομένων τὰς χεῖρας ἐπιβάλ- 30
 λειν. καὶ ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη, μὰ τοὺς ἐν Ἀρτεμισίῳ
 κινδυνεύσαντας, οὐδεὶς τινος γεύσεται, πρὶν λεχθῇ-

ναι ποῦ κεῖται τὸ παραφέρειν. τὰ γὰρ γεύματα ἐγὼ οἶδα μόνος. καὶ ὁ Μάγνος ἔφη, Ἀριστοφάνης ἐν Προαγῶνι

τί οὐκ ἐκέλευσας παραφέρειν τὰ ποτήρια;

5 Σώφρων δ' ἐν γυναικείοις κατὰ κοινότερον κέχρηται ὁ λέγων 'παράφερε, Κοικόα, τὸν σκύφον μεστόν.' καὶ Πλάτων δ' ἐν Λάκωσιν ἔφη 'πλήσας παραφερέτω.'

Ἄλεξις Παμφίλῃ

παρέθηκε τὴν τράπεζαν, εἴτα παραφέρων

10 ἀγαθῶν ἀμάξας.

περὶ δὲ τῶν γευμάτων, ἃ σπαντῶ προὔπιες, ὦρα σοι λέγειν, Οὐλπιανέ. τὸ γὰρ γεῦσαι ἔχομεν παρ' Εὐπό-
λιδι ἐν Αἰξί

τοῦδε νῦν γεῦσαι λαβών.

15 καὶ ὁ Οὐλπιανός, Ἐφιππος, ἔφη, ἐν Πελταστῇ
ἐνθ' ὄνων ἱππων τε στάσεις,

καὶ γεύματ' οἴνων.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Διδύμοις

οἶνογευστεῖ, περιπατεῖ

20 ἐν τοῖς στεφάνοις.

26. ἐπὶ τούτοις ὁ μάγειρος ἔφη, λέξω τοίνυν
κἀγὼ οὐκ ἀρχαίαν ἐπίνοιαν, ἀλλ' εὗρεσιν ἐμήν, ἵνα
μὴ ὁ ἀύλητὴς πληγὰς λάβῃ· ὁ γὰρ Εὐβουλος ἐν Λά-
κωσιν ἢ Αἰθῶρα ἔφη

ἀλλ' ἠκούσαμεν 381

25 καὶ τοῦτο, νῆ τὴν Ἑστίαν, οἴκοι ποδ' ὥς
ὅς' ἂν ὁ μάγειρος ἑξαμάρτη, τύπτεται,
ὥς φασιν, ἀύλητὴς παρ' ὑμῖν.

Φιλύλλιος τε ἢ ὁ ποιήσας τὰς Πόλεις φησὶν

30 ὅτι ἂν τύχῃ

μάγειρος ἀδικήσας, τὸν ἀύλητὴν λαβεῖν
πληγὰς.

περὶ ἡμιόπτου καὶ ἡμιέφθου καὶ ἀσφάκτου γεμιστοῦ
χοίρου. ὁ μὲν χοῖρος ἐσφάγη ὑπὸ τὸν ὦμον σφαγὴν
b βραχεῖαν (καὶ ἐπέδειξεν). ἔπειτα ἀπορρεύσαντος
τοῦ πολλοῦ αἵματος πάντα τὰ ἐντοσθίδια μετὰ τῆς
ἐξαιρέσεως (εἴρηται γὰρ καὶ ἡ ἐξαίρεσις, ὥ στωμν-
5 λῆθραι δαιταλεῖς) διακλύσας ἐπιμελῶς οἶνω πολ-
λάκις ἐκρέμασα ἐκ ποδῶν. εἴτα πάλιν οἶνω διέβρεξα,
καὶ προεψήσας μετὰ πολλοῦ πεπέρεως τὰ προειρη-
μένα χναυμάτια ἔβυσα διὰ τοῦ στόματος, πολλὸν ἐπι-
χέας ζωμὸν εὖ πάνυ πεποιημένον. καὶ μετὰ ταῦτα 10
περιέπλασα τοῦ χοίρου τὴν ἡμίσειαν, ὥς ὁρᾶτε, ἀλ-
φίτοις πολλοῖς κριθῆς, ἀναδεύσας αὐτὰ οἶνω καὶ
c ἐλαίῳ. ἔπειτ' ἐνέθηκα κριβάνῳ, ὑποθεῖς τράπεζαν
χαλκῇν, ἐστάθηνσά τε τῷ πυρί, ὥς μήτε κατακαῦσαι
μήτ' ὤμὸν ἀφελεῖν. καὶ τῆς φορίνης ἥδη γενομένης 15
κράμβαλέας, ἥκασα καὶ τᾶλλο μέρος ἠψῆσθαι, ἀπο-
βαλὼν τ' αὐτοῦ τὰ ἄλφιστα οὕτω φέρων ὑμῖν παρέ-
θηκα.

27. τὴν δ' ἐξαίρεσιν, ὥ καλέ μιν Οὐλπιανέ, Διο-
νύσιος ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν τοῖς Ὀμωνύμοις τῷ δρά- 20
ματι οὕτως εἴρηκε, ποιήσας τινὰ μάγειρον πρὸς τοὺς
μαθητὰς διαλεγόμενον

d ἄγε δὴ Δρόμων νῦν εἴ τι κομψὸν ἢ σοφὸν
ἢ γλαφυρὸν οἶσθα τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων,
φανερόν ποίησον τοῦτο τῷ διδασκάλῳ. 25
νῦν τὴν ἀπόδειξιν τῆς τέχνης αἰτῶ σ' ἐγώ.
εἰς πολεμίαν ἄγω σε· θαρρῶν κατὰτρεχε.
ἀριθμῶ διδόασι τὰ κρέα καὶ τηροῦσί σε.
τακερὰ ποιήσας ταῦτα καὶ ξέσας σφόδρα,
τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, ὥς λέγω σοι, σύγχεον. 30
ἰχθὺς ἀδρὸς πάρεστι· τάντός ἐστι σά.
κἂν τέμαχος ἐκκλίνῃς τι, καὶ τοῦτ' ἐστὶ σόν,

ἕως ἂν ἔνδον ὦμεν· ὅταν ἔξω δ', ἐμόν. e
 ἐξαιρέσεις καὶ τὰλλα τὰκόλουθ', ὅσα
 οὐτ' ἀριθμὸν οὐτ' ἔλεγχον ἐφ' ἑαυτῶν ἔχει,
 περικόμματος δὲ τάξιν ἢ θέσιν φέρει,
 5 εἰς αὖριον σὲ καμὲ ταῦτ' εὐφρανάτω.
 λαφυροπώλῃ παντάπασι μεταδίδου,
 τὴν πάροδον ἴν' ἔχῃς τῶν θυρῶν εὐνουστέραν.
 τί δεῖ λέγειν με πολλὰ πρὸς συνειδότα;
 ἐμὸς εἰ μαθητής, σὸς δ' ἐγὼ διδάσκαλος.
 10 μέμνησο τῶνδε καὶ βάδιζε δεῦρ' ἅμα.
 28. πάντων οὖν ἡμῶν ἐπαινεσάντων τὸν μάγει- f
 ρον ἐπὶ τε τῷ ἐτοίμῳ τῶν λεγομένων καὶ τῇ τῆς
 τέχνης περιεργίᾳ, ὁ καλὸς ἡμῶν ἐστιάτωρ Λαρήνσιος,
 καὶ πόσῳ κάλλιον, ἔφη, τὰ τοιαῦτα ἐκμανθάνειν τοὺς
 15 μαγείρους ἢ ἅπερ παρὰ τινι τῶν πολιτῶν ἡμῶν, ὃς
 ὑπὸ πλούτου καὶ τρυφῆς τοὺς τοῦ θαυμασιωτάτου
 Πλάτωνος διαλόγους ἠνάγκαζεν ἐκμανθάνοντας τοὺς
 μαγείρους, φέροντάς τε τὰς λοπάδας ἅμα λέγειν, εἰς
 δύο τρεῖς· ὁ δὲ δὴ τέταρτος ἡμῖν, ὦ φίλε Τίμαιε, 382
 20 ποῦ τῶν χθὲς μὲν δαιτυμόνων τὰ νῦν δ' ἐστιατόρων;
 ἔπειτ' ἄλλος ἀπεκρίνατο, ἀσθένειά τις αὐτῷ ξυνέ-
 πεσεν, ὦ Σώκρατες. διεξήρχοντό τε τοῦ διαλόγου τὰ
 πολλὰ τὸν τρόπον τοῦτον, ὥς ἄχθεσθαι μὲν τοὺς
 εὐωχουμένους, ὑβρίζεσθαι δὲ τὸν πάνσοφον ἐκείνου
 25 ἄνθρωπον ὀσημέραι, καὶ διὰ τοῦτο πολλοὺς τῶν κα-
 θαρείων ἐξόμνυσθαι τὰς παρ' ἐκείνῳ ἐστιάσεις. οἱ
 δὲ ἡμέτεροι οὗτοι ἅμα ἴσως ταῦτ' ἐκμανθάνοντες οὐκ
 ὀλίγην ἡμῖν θυμηδίαν παρέχουσι. καὶ ὁ παῖς ἐπὶ τῇ b
 μαγειρικῇ σοφίᾳ ἐπαινεθείς, τί τοιοῦτον εὐρήκασιν,
 30 ἔφη, ἢ εἰρήκασιν οἱ πρὸ ἐμοῦ; ἢ ἐπὶ μετρίοις ἐμαντὸν
 ἄγω, οὐ μεγαλυνχούμενος ἐπ' ἐμαντῷ; καίτοι καὶ ὁ
 πρῶτος τῶν τὸν Ὀλυμπίασιν ἀγῶνα ἀναδησαμένων

Κόροιβος ὁ Ἡλείος μάγειρος ἦν, καὶ οὐχ οὕτως ὠγ-
 κύλλετο ἐπὶ τῇ τέχνῃ ὥς ὁ παρὰ Στράτωνι μάγειρος
 ἐν τῷ Φοινικίδῃ. περὶ οὗ τοιαῦτα λέγει ὁ μεμισθω-
 μένος

29. 'σφίγγ' ἄρρεν' οὐ μάγειρόν εἰς τὴν οἰκίαν 5
 εἶληφ'· ἀπλῶς γὰρ οὐδὲ ἐν μὰ τοὺς θεοὺς
 ὅσ' ἂν λέγῃ συνίημι· καινὰ ῥήματα
 πεπορισμένος γὰρ ἐστίν. ὥς εἰσῆλθε γάρ,
 εὐθύς μ' ἐπηρώτησε προσβλέψας μέγα,
 'πόσους κέκληκας μέροπας ἐπὶ δεῖπνον; λέγε.' 10
 ἐγὼ κέκληκα μέροπας ἐπὶ δεῖπνον; χολᾶς.
 τοὺς δὲ μέροπας τούτους με γινώσκειν δοκεῖς;
 οὐδεῖς παρέσται. τοῦτο γὰρ νῆ τὸν Δία
 15 ἔτι κατάλοιπον, μέροπας ἐπὶ δεῖπνον καλεῖν.
 'οὐδ' ἄρα παρέσται δαιτυμῶν οὐδεῖς ὅλως;' 15
 οὐκ οἶομαί γε Δαιτυμῶν. ἐλογιζόμην,
 ἥξει Φιλῖνος, Μοσχίων, Νικήρατος,
 ὁ δεῖν', ὁ δεῖνα· κατ' ὄνομ' ἀνελογιζόμην·
 οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς οὐδὲ εἷς μοι Δαιτυμῶν.
 οὐδεῖς παρέσται, φημί. 'τί λέγεις; οὐδὲ εἷς;' 20
 σφόδρ' ἠγανάκτησ', ὥσπερ ἠδίκημένος,
 εἰ μὴ κέκληκα Δαιτυμόνα. καινὸν πάνυ.
 'οὐδ' ἄρα θύεις ἐρυσίχθον;' οὐκ ἔφην ἐγώ.
 'βοῦν δ' εὐρυμέτωπον;' οὐ θύω βοῦν, ἄθλιε.
 'μῆλα θυσιάζεις ἄρα;' μὰ Δί', ἐγὼ μὲν οὐ, 25
 οὐδέτερον αὐτῶν, προβάτιον δ'. 'οὐκουν (ἔφη)
 τὰ μῆλα πρόβατα;' μῆλα πρόβατ'; οὐ μανθάνω,
 [οὐδ' οἶδα] τούτων οὐδὲν οὐδὲ βούλομαι.
 ἀγροικότερός εἰμ', ὥσθ' ἀπλῶς μοι διαλέγον.
 30 'Ὅμηρον οὐκ οἶδας λέγοντα;' καὶ μάλα 30
 ἐξῆν ὁ βούλοιτ', ὦ μάγειρ', αὐτῷ λέγειν.
 ἀλλὰ τί πρὸς ἡμᾶς τοῦτο πρὸς τῆς Ἑστίας;

'κατ' ἐκείνον ἤδη πρόσεχε καὶ τὰ λοιπά μοι.
 ὁμηρικῶς γὰρ διανοεῖ μ' ἀπολλύναι;
 'οὔτω λαλεῖν εἶωθα.' μὴ τοίνυν λάλει
 οὔτω παρ' ἔμοιγ' ὦν. ἀλλὰ διὰ τὰς τέτταρας
 5 δραχμὰς ἀποβάλω (φησὶ) τὴν προαίρεσιν; 383
 τὰς οὐλοχύτας φέρε δεῦρο. τοῦτο δ' ἐστὶ τί;
 'κριθαί.' τί οὖν, ἀπόπληκτε, περιπλοκάς λέγεις;
 'πηγὸς πάρεστι;' πηγὸς; οὐχὶ λαικάσει,
 ἐρεῖς σαφέστερόν θ' ὃ βούλει μοι λέγειν;
 10 'ἀτάσθαλός γ' εἴ πρέσβυ (φησὶν), ἅλας φέρε.
 τοῦτ' ἐστὶ πηγὸς; ἀλλὰ δεῖξον χέρσιβα.
 παρῇν. ἔθυσεν, ἔλεγεν ἄλλα ῥήματα
 τοιαῦθ' ἃ μὰ τὴν γῆν οὐδὲ εἰς ἤκουσεν ἄν,
 μίστυλλα μοίρας δίπτυχ' ὀβελούς, ὥστε με
 15 τῶν τοῦ Φιλητᾶ λαμβάνοντα βιβλίων
 σκοπεῖν ἕκαστον τί δύναται τῶν ῥημάτων.
 πλὴν ἰκέτευον αὐτὸν ἤδη μεταβαλεῖν,
 ἀνθρωπίνως λαλεῖν τε. τὸν δ' οὐκ ἂν τάχα
 ἐπεισεν ἢ πειθῶ μὰ τὴν γῆν οἶδ' ὅτι.
 20 30. περίεργον δ' ἐστὶν ὡς ἀληθῶς τὸ πολὺ τῶν
 μαγείρων γένος περὶ τε τὰς ἱστορίας καὶ τὰ ὀνόματα.
 λέγουσι γοῦν αὐτῶν οἱ λογιώτατοι 'γόνυ κνήμης ἔργ-
 γιον' καὶ 'περιῆλθον Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην.' ἐπιτι- c
 μῶντες δέ τιμι φασὶ μὴ δεῖν τὸν Οἰνέα Πηλέα ποι-
 25 εῖν. ἐγὼ δὲ ἕνα τῶν ἀρχαίων μαγείρων τεθαύμακα
 πείρα τῆς τέχνης ἧς εἰσηγήσατο ἀπολαύσας. παρὰ γὰρ
 δ' αὐτὸν Ἀλεξίς ἐν Λέβητι λέγοντα τάδε

30
 ἐψεν μούδοκει
 πνικτόν τι ὄψον δελφάκειον. B. ἡδύ γε.
 A. ἔπειτα προσκέκαυκα. B. μηδὲν φροντίσης.
 ἰάσιμον γὰρ τὸ πάθος ἐστί. A. τῷ τρόπῳ;
 B. ὅξος λαβὼν ἦν εἰς λεκάνην τιν' ἐγχέας d

ψυχρόν, ξυνίης; εἴτα θερμὴν τὴν χύτραν
 εἰς τοῦξος ἐνθῆς. διάπυρος γὰρ οὐσ' ἔτι
 ἔλξει δι' αὐτῆς νοτίδα, καὶ ζυμουμένη
 ὥσπερ κίσηρις λήψεται διεξόδους
 5 σομφάς, δι' ὧν τὴν ὑγρασίαν ἐκδέξεται,
 τὰ κρεᾶδι' ἔσται τ' οὐκ ἀπεξηραμμένα,
 ἔγχυλα δ' ἀτρεμεῖ καὶ δροσώδη τὴν σχέσιν.
 A. Ἀπολλων, ὡς ἱατρικῶς. ὦ Γλαυκία,
 ταυτὶ ποιήσω; B. καὶ παρατίθει γ' αὐτὰ παῖ,
 10 ὅταν παρατιθῆς, μανθάνεις; ἐψυγμένα.
 ἀτμός γὰρ οὕτως οὐχὶ προσπηθήσεται
 ταῖς ῥισίν, ἀλλ' ἄνω βαδίζει καταφυγών.
 A. πολλῷ γ' ἀμείνων, ὡς ἔοικας, ἦσθ' ἄρα
 λογογράφος ἢ μάγειρος. B. ὃ λέγεις οὐ λέγεις,
 15 τέχνην δ' ὀνειδίζεις.

31. καὶ μαγείρων μὲν ἄλις, ἄνδρες δαιταλεῖς,
 f μὴ καὶ τις αὐτῶν τὰ ἐκ Δυσκόλου Μενάνδρου βρεν-
 θυόμενος λαρυγγίση τάδε

οὐδὲ εἰς
 μάγειρον ἀδικήσας ἀθῶος διέφυγεν.
 20 ἱεροπρεπὴς πῶς ἐστὶν ἡμῶν ἡ τέχνη.
 ἐγὼ δ' ὑμῖν κατὰ τὸν ἡδιστον Δίφιλον
 παρατίθην' ὀλοσχερῇ
 ἄρ' ἐς μέσον συμπτυκτὸν ὠνθυλευμένον,
 25 χοιρίδια περιφόρινα κρομβώσας ὅλα.
 δούρειον ἐπάγω χῆνα τῷ φυσήματι.

384 32. ΧΗΝ. περιενεχθέντων δὲ τούτων καὶ ἄλλων
 χηνῶν περιττῶς ἐσκενασμένων, ἔφη τις, οἱ χῆνες
 σιτεντοί. καὶ ὁ Οὐλπιανός, ὁ δὲ σιτευτὸς χῆν παρὰ
 τίνι; πρὸς ὃν ὁ Πλούταρχος, Θεόπομπος μὲν ἔφη ὁ
 30 Χῖος ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς κὰν τῇ τρισκαιδεκάτῃ δὲ
 τῶν Φιλιππικῶν, Ἀγησιλάῳ τῷ Λάκωνι εἰς Αἴγυπτον

ἀφικομένῳ πέμψαι τοὺς Αἰγυπτίους χῆνας καὶ μό-
σχους σιτευτούς. καὶ Ἐπιγένης δ' ὁ κωμωδιοποιὸς
ἐν Βάκχαις φησὶν

ἀλλ' εἴ τις ὥσπερ χῆνα σιτευτὸν λαβὼν
ἔτρεφέ με.

καὶ Ἀρχέστρατος ἐν τῷ πολυθρυλήτῳ ποιήματι
καὶ σιτευτοῦ χηνὸς ὁμοῦ σκεύαζε νεοττόν,
ὅπτιον ἀπλῶς καὶ τόνδε.

σὺ δὲ ἡμῖν, ὦ Οὐλπιανέ, δίκαιος εἰ λέγειν, ὁ περὶ
πάντων πάντας ἀπαιτῶν, ποῦ μνήμης ἡξίωται παρὰ
τοῖς ἀρχαίοις τὰ πολυτελῆ ταῦτα τῶν χηνῶν ἦπατα.
ὅτι γὰρ χηνοβοσκούς οἶδασι μάρτυς Κρατῖνος ἐν Διο-
νυσιαλεξάνδρῳ λέγων 'χηνοβοσκοί, βουκόλοι.' Ὅμη-
ρος δὲ καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς εἶρηκεν 'αἰετὸς
ἀργὴν χῆνα φέρων' καὶ

ὥς ὅδε χῆν' ἦρπαξ' ἀτιταλλομένην ἐνὶ οἴκῳ.
καί

χῆνές μοι κατὰ οἶκον εἰκόσι πυρὸν ἔδουσιν
ἐξ ὕδατος.

χηνείων δ' ἠπάτων, περισπούδαστα δὲ ταῦτα κατὰ
τὴν Ῥώμην, μνημονεύει Εὐβουλος ἐν Στεφανοπώλισι
λέγων οὕτως

εἰ μὴ σὺ χηνὸς ἦπαρ ἢ ψυχὴν ἔχεις.

33. ἦσαν δὲ καὶ ἡμίκραιραι πολλαὶ δελφάκων.
μνημονεύει δ' αὐτῶν Κρώβυλος ἐν Ψευδυποβολι-
μαίῳ

εἰσῆλθεν ἡμίκραιρα τακερὰ δέλφακος.
ταύτης μὰ τὸν Δι' οὐχὶ κατέλιπον δ' ἐγὼ
οὐδέν.

μετὰ δὲ ταῦτα ὁ καλούμενος κρεοκάκκαβος. κρέα δ'
ἐστὶ ταῦτα συγκεκομμένα μεθ' αἵματος καὶ λίπους
ἐν ζωμῷ γεγλυκασμένῳ. λέγειν δὲ οὕτως Ἀριστοφά-

νης φησὶν ὁ γραμματικὸς Ἀχαιοὺς, ὁ Μυρτίλος ἔφη.
Ἀντικλείδης δ' ἐν ἑβδομηκοστῷ ὀγδόῳ Νόστιων ἐν
δείπνῳ (φησί) μελλόντων Χίων ὑπ' Ἐρυθραίων ἐξ
ἐπιβουλῆς ἀναιρεῖσθαι μαθὼν τις τὸ μέλλον γίγνε-
σθαι ἔφη

ὦ Χῖοι· πολλὴ γὰρ Ἐρυθραίους ἔχει ὕβρις·
φεύγετε δειπνήσαντες ὑὸς κρέα, μηδὲ μένειν
βοῦν.

ἀναβραστῶν δὲ κρεῶν μνημονεύει Ἀριστομένης Γόη-
σιν οὕτως . . . καὶ ὄρχεις ἥσδιον, οὓς καὶ νε-
φροὺς ἐκάλουν. Φιλιππίδης ἐν τῇ Ἀνανεώσει Γνα-
θαίνης τῆς ἐταίρας τὸ γαστρίμαργον ἐμφανίζων λέγει

ἔπειτ' ἐπὶ τούτοις πᾶσιν ἦκ' ὄρχεις φέρων
πολλούς. τὰ μὲν οὖν γύναια τᾶλλ' ἡκίζετο,
ἢ δ' ἀνδροφόνος Γνάθαιν' ἀναγελάσας ἅμα
καλοὶ γε, φησὶν, οἱ νεφροί, νῆ τὴν φίλην
Δήμητρα. καὶ δὴ ἀρπάσασα κατέπιεν,
ὥσθ' ὑπίους ὑπὸ τοῦ γέλωτος καταπεσεῖν.

34. εἰπόντος δὲ καὶ ἄλλου ἡδιστον γεγονέναι καὶ
τὸν μετ' ὀξυλιπάρου ἀλεκτρούνα, ὁ φιλεπιτιμητῆς
Οὐλπιανός, κατακείμενος μόνος, ὀλίγα δ' ἐσθίων καὶ
τηρῶν τοὺς λέγοντας, ἔφη, ὀξυλίπαρον δὲ τί ἔστι;
πλὴν εἰ μὴ καὶ κόττανα ἡμᾶς καὶ λέπιδιν, τὰ πάτρια
μου νόμιμα βρώματα, ὀνομάζειν μέλλετε. καὶ ὁ Τι-
μοκλῆς, ἔφη, ὁ κωμικὸς ἐν Δακτυλίῳ μέμνηται τοῦ
ὀξυλιπάρου λέγων οὕτως

γαλεοὺς καὶ βατίδας ὅσα τε τῶν γενῶν
ἐν ὀξυλιπάρῳ τρίμματι σκευάζεται.

ἀκρολιπάρους δὲ τινὰς ἀνθρώπους κέκληκεν Ἀλεξίς
ἐν Πονήρῳ οὕτως

ἀκρολίπαροι, τὸ δ' ἄλλο σῶμ' ὑπόξυλον.

παρατεθέντος δὲ ποτε καὶ ἰχθύος μεγάλου ἐν ὀξάλμῃ,

καὶ εἰπόντος τινὸς ἡδιστον εἶναι ὀψάριον πᾶν τὸ ἐν
ὀξάλμῃ παρατιθέμενον, συναγαγὼν τὰς ὀφρυῖς ὁ τὰς
ἀκάνθας ἀγείρων Οὐλπιανός, ποῦ κεῖται, ἔφη, ὀξάλ-
μη; ὀψάριον γὰρ παρ' οὐδενὶ τῶν ζώντων λεγόμενον
οἶδα. οἱ μὲν οὖν πολλοὶ μακρὰν χαίρειν εἰπόντες
αὐτῷ ἐδείπνου, τοῦ Κυνούλκου τὰ ἐξ Αὐρῶν Μετα-
γένους ἀναφωνήσαντος

ἀλλ' ὦγαθὲ δειπνῶμεν πρῶτον, κἄπειτά με c
πάντ' ἐπερώτα,
10 ὅ τι ἂν βούλῃ· νῦν γὰρ πεινῶν δεινῶς πῶς εἰμ'
ἐπιλήσμων.

καὶ ὁ Μυρτίλος ἡδέως πῶς συναπογραφόμενος αὐτῷ,
ἵνα μηδενὸς μεταλαμβάνῃ ἀλλὰ πάντα λαλῇ, ἔφη,
Κρατῖνος ἐν Ὀδυσσεύσιν εἶρηκε τὴν ὀξάλμην διὰ
15 τούτων

ἀνθ' ὧν πάντας ἐλὼν ὑμᾶς ἐρίηρας ἐταίρους,
φρύξας ἐψήσας κἄπανθρακίσας ὀπτήσας
εἰς ἄλμην τε καὶ ὀξάλμην, κἄτ' ἐς σκοροδάλμην d
χλιερὸν ἐμβάπτων, ὅς ἂν ὀπτότατός μοι ἀπάντων
20 ὑμῶν φαίνεται κατατρῶξομαι, ὧ στρατιῶται.

καὶ Ἀριστοφάνης Σφηξίν

ἀποφυσήσας

εἰς ὀξάλμην ἔμβαλε θερμὴν.

35. ὀψάριον δὲ τῶν μὲν ζώντων ἡμεῖς λέγομεν.
25 ἀτὰρ καὶ Πλάτων ἐπὶ τοῦ ἰχθύος ἐν Πεισάνδρῳ
ἤδη φαγὼν τι πῶποθ', οἷα γίνεταί, e
ὀψάριον ἔκαμες καὶ προσέστη τοῦτό σοι;
B. ἔρωγε πέρυσι κάραβον φαγών.

Φερεκράτης Αὐτομόλοις 'τοῦψάριον τουτὶ παρέθηκε
30 τις ἡμῖν.' Φιλήμων Θησανρῷ
οὐκ ἔστ' ἀληθὲς παραλογίσασθ', οὐδ' ἔχειν
ὀψάρια χρηστά.

Μένανδρος Καρχηδονίῳ

ἐπιθυμιάσας τῷ βορέᾳ λιβανίδιον
ὀψάριον οὐδὲν ἔλαβον. ἐψήσω φακῆν.

f καὶ ἐν Ἐφεσίῳ

ἐπ' ἀρίστῳ λαβὼν

ὀψάριον,
εἴτ' ἐπιφέρει
τῶν ἰχθυοπωλῶν ἀρτίως τις τεττάρων
δραχμῶν ἐπώλει κωβιούς.

Ἀναξίλας Ῥακίνθῳ ἢ Πορνοβοσκῷ
ἐγὼ δ' ἰὼν ὀψάριον ὑμῖν ἀγοράσω.

καὶ μετ' ὀλίγα

σκεύαζε παῖ τοῦψάριον ἡμῖν.

τὸ δὲ ἐν Ἀναγύρῳ Ἀριστοφάνους

εἰ μὴ παραμυθεῖ μ' ὀψαρίοις ἐκάστοτε

ἀντὶ τοῦ προσοψήμασιν ἀκούομεν. καὶ γὰρ Ἀλέξις ἐν
386 Παννυχίδι περιθεὶς μαγείρῳ τὸν λόγον φησὶ

θερμοτέροις χαίρεις ἀεὶ

τοῖς ὀψαρίοις, ἢ τὸ μέσον, ἢ κατωτέρῳ;

B. κατωτέρῳ. A. τί λέγεις σύ; ποδαπὸς οὐτοσὶ 20

ἄνθρωπος; οὐκ ἐπίστασαι ζῆν. ψυχρὰ σοι

ἅπαντα παραθῶ; B. μηδαμῶς. A. ζέοντα δέ;

B. Ἀπολλων. A. οὐκοῦν τὸ μέσον ἔστω δηλαδή.

τοῦθ' ἕτερος οὐδεὶς τῶν ὁμοτέχνων μου ποιεῖ.

B. οὐκ οἶομ', οὐδ' ἄλλ' οὐδὲν ὧν σὺ νῦν ποιεῖς. 25

A. ἐγὼ δὲ πρῶτος. τοῖς γὰρ ἐστιωμένοις

τὸν καιρὸν ἀποδίδωμι τῆς συγκράσεως.

B. οὐ πρὸς θεῶν ἔμ' ἔθυσας ἀλλὰ τὸν ἔριφον.

μὴ κόπτ' ἔμ', ἀλλὰ τὰ κρέα. B. παῖδες, παρά-
γετε. 30

ὀπτάνιον ἔστιν; B. ἔστι. A. καὶ κάπνην
ἔχει;

B. δῆλον ὅτι. A. μή μοι δῆλον. B. ἀλλ' ἔχει
κάπνην.

A. ἔχει κακόν, εἰ τύφουσιν. B. ἀπολεῖ μ' οὐτοσί. c

36. ταῦτά σοι παρ' ἡμῶν τῶν ζώντων, ὀλβιο-
5 γάστορ Οὐλπιανέ, ἀπεμνημόνευσα. καὶ σὺ γάρ, ὥς
ἔοικε, μετ' ἐμοῦ κατὰ τὸν Ἀλεξιν οὐδενὸς ἐμψύχου
μεταλαμβάνεις, ὅς φησιν ἐν Ἀτθίδι τάδε

ὁ πρῶτος εἰπὼν ὅτι σοφιστὴς οὐδὲ εἰς
ἐμψυχον οὐδὲν ἐσθίει σοφός τις ἦν.
10 ἐγὼ γὰρ ἦκω νῦν ἀγοράσας οὐδὲ ἐν
ἐμψυχον. ἰχθὺς ἐπριάμην τεθνηκότας d
μεγάλους· κρεῖδι' ἄρνός ἐστι πίονος
οὐ ζῶντος· οὐχ οἷόν τε γάρ. τί ἄλλο; καὶ
ἡπάτιον ὁπτιὸν προσέλαβον. τούτων ἕαν
15 δείξῃ τις ἢ φωνήν τι ἢ ψυχὴν ἔχον,
ἀδικεῖν ὁμολογῶ καὶ παραβαίνειν τὸν νόμον.

ἐπὶ τούτοις οὖν ἔασον ἡμᾶς δειπνεῖν. ἰδοὺ γάρ, ἕως
πρὸς σὲ διαλέγομαι, καὶ οἱ φασιανικοὶ παραπεπλεύ-
κασιν, ὑπεριδόντες ἡμᾶς διὰ τὴν ἄκαιρόν σου γλωσσ-
20 αργίαν. ἀλλ' ἦν ἐμοὶ εἵπης, ἔφη ὁ Οὐλπιανός, δι- e
δάσκαλε Μυρτίλε, ὁ ὀλβιογάστωρ σοι πόθεν, καὶ εἰ
φασιανικῶν τις ὀρνίθων μέμνηται τῶν παλαιῶν, ἐγὼ
σοι ἦρι μάλ' οὐκ ἐφ' Ἑλλήσποντον πλεύσας, ἀλλ' εἰς
τὴν ἀγορὰν πορευθεὶς ὠνήσομαι φασιανικόν, ὃν συγ-
25 κατέδομαί σοι.

37. καὶ ὁ Μυρτίλος, ἐπὶ ταύταις, ἔφη, ταῖς συν-
θήκαις λέγω. τοῦ μὲν ὀλβιογάστωρος Ἀμφίς μέμνη-
ται ἐν Γυναικομανίᾳ οὕτως λέγων

Εὐρύβατε κνισολοιχέ. . .

30 οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ὀλβιογάστωρ εἶ σύ.
φασιανικοῦ δὲ ὀρνίθος ὁ ἡδιστος Ἀριστοφάνης ἐν f
δράματι Ὀρνισιν. Ἀττικοὶ δὲ εἰσι δύο πρεσβῦται ὑπὸ

ἀπραγμοσύνης πόλιν ζητοῦντες ἐν ἣ κατοικήσουσιν
ἀπράγμονα· καὶ αὐτοῖς ἀρέσκει ὁ βίος ὁ μετ' ὀρνί-
θων. ἔρχονται οὖν ὥς τοὺς ὀρνίθους, καὶ αἰφνίδιον
αὐτοῖς ἐπιπτάντος ἐνὸς τῶν ὀρνίθων ἀγρίου τὴν
ὄψιν δείσαντες ἑαυτοὺς παραμυθούμενοι λέγουσι τά 5
τ' ἄλλα καὶ τάδε

387 ὁδὶ δὲ δὴ τίς ἐστὶν ὄρνις; οὐκ ἐρεῖς;

B. Ἐπικεχοδῶς ἔγωγε φασιανικός.

καὶ τὸ ἐν Νεφέλαις δ' ἐπὶ τῶν ὀρνίθων ἔγωγε ἀκούω
καὶ οὐκ ἐπὶ ἵππων ὥς πολλοί 10

τοὺς φασιανούς, οὓς τρέφει Λεωγόρας.

δύναται γὰρ ὁ Λεωγόρας καὶ ἵππους τρέφειν καὶ
ὄρνεις φασιανούς. κωμῶδεται γὰρ ὁ Λεωγόρας ὥς
γαστρίμαργος ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Περιαλγεῖ. Μνη-
σίμαχος δ' ἐν Φιλίππῳ (εἰς δὲ καὶ οὗτός ἐστι τῶν τῆς 15
μέσης κωμωδίας ποιητῶν) φησί

καὶ τὸ λεγόμενον

b σπανιώτατον πάρεστιν ὀρνίθων γάλα
καὶ φασιανὸς ἀποτετιλμένος καλῶς.

Θεόφραστος δὲ ὁ Ἐρέσιος Ἀριστοτέλους μαθητὴς 20
ἐν τρίτῃ περὶ ζῶων μνημονεύων αὐτῶν οὕτως ἰπὼς
λέγει· ἔστι δὲ καὶ τοῖς ὄρνισι τοιαύτη διαφορά. τὰ
μὲν γὰρ βαρέα καὶ μὴ πτητικά, καθάπερ ἄτταγὴν
πέρδιξ ἀλεκτρονῶν φασιανός, εὐθύς βαδιστικά καὶ
δασέα· καὶ Ἀριστοτέλης ἐν ὀγδόῃ ζῶων ἱστορίας 25
γράφει τάδε· εἰσὶ δὲ τῶν ὀρνίθων οἱ μὲν κονιστικοί,
οἱ δὲ λοῦνται, οἱ δὲ οὔτε κονιστικοὶ οὔτε λοῦνται.
c ὅσοι δὲ μὴ πτητικοί, ἀλλ' ἐπίγειοι, κονιστικοί, οἷον
ἀλεκτορὶς πέρδιξ ἄτταγὴν φασιανὸς κορυδαλλός·
μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Σπένυσιππος ἐν δευτέρῳ 30
Ὀμοίων. φασιανὸν δὲ οὗτοι κεκλήκασιν αὐτὸν καὶ
οὐ φασιανικόν.

38. Ἀγαθαρχίδης δὲ ὁ Κνίδιος ἐν τῇ τετάρτῃ καὶ
 τριακοστῇ τῶν Εὐρώπιακῶν περὶ τοῦ Φάσιδος ποτα-
 μοῦ τὸν λόγον ποιούμενος γράφει καὶ ταῦτα· πλήθος
 δ' ὄρνιθων τῶν καλουμένων φασιανῶν φοιτᾷ τροφῆς
 5 χάριν πρὸς τὰς ἐκβολὰς τῶν στομάτων. Καλλίξενος
 δ' ὁ Ῥόδιος ἐν τετάρτῃ περὶ Ἀλεξανδρείας, διαγρά- d
 φων τὴν γενομένην πομπὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Πτολε-
 μαίου τοῦ φιλαδέλφου καλουμένου βασιλέως, ὡς
 μέγα θαῦμα περὶ τῶν ὄρνιθων τούτων οὕτως γράφει
 10 ἔϊτα ἐφέροντο ἐν ἀγγείοις ψιττακοὶ καὶ ταῦ καὶ με-
 λεαγρίδες καὶ φασιανοὶ καὶ ὄρνιθες αἰθιοπικοὶ πλή-
 θει πολλοί. Ἀρτεμίδωρος δὲ ὁ Ἀριστοφάνειος ἐν
 ταῖς ἐπιγραφομέναις ὀφαρτυτικαῖς γλώσσαις καὶ
 Πάμφιλος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ ὀνομάτων καὶ
 15 γλωσσῶν Ἐπαίνετον παρατίθεται λέγοντα ἐν τῷ
 ὀφαρτυτικῷ ὅτι ὁ φασιανὸς ὄρνις τατύρας καλεῖται.
 Πτολεμαῖος δ' ὁ Εὐεργέτης ἐν δευτέρῳ ὑπομνημάτων
 τέταρόν φησιν ὀνομάζεσθαι τὸν φασιανὸν ὄρνιν. το-
 σαῦτά σοι περὶ τῶν φασιανικῶν ὄρνιθων ἔχω λέγειν·
 20 οὓς ἐγὼ διὰ σὲ ὥσπερ οἱ πυρέσσοντες παραφερομέ-
 νους εἶδον. σὺ δὲ κατὰ τὰς συνθήκας ἂν μὴ αὖριον
 ἀποδῶς τὰ ὁμολογημένα, οὐκ ἐξαπατήσεως δημοσίᾳ
 σε γράψομαι, ἀλλὰ τὸν Φᾶσιν οἰκῆσοντα ἀποπέμψω,
 ὡς Πολέμων ὁ περιηγητὴς Ἰστρὸν τὸν Καλλιμάχειον f
 25 συγγραφέα εἰς τὸν ὁμώνυμον κατεπόντου ποταμόν.

39. ΑΤΤΑΓΑΣ. Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς

ἄτταγᾶς ἥδιστον ἔψειν ἐν ἐπινικίοις κρέας.

Ἀλέξανδρος δ' ὁ Μύνδιος φησιν ὅτι μικρῷ μὲν μεί-
 ζων ἐστὶ πέρδικος, ὅλος δὲ κατάγραφος τὰ περὶ τὸ
 30 νῶτον, κεραμεοῦς τὴν χροάν, ὑποπυρρίζων μάλλον.
 θηρεύεται δ' ὑπὸ τῶν κυνηγῶν διὰ τὸ βάρος καὶ τὴν
 τῶν πτερῶν βραχύτητα. ἐστὶ δὲ κονιστικὸς πολὺ- 388

τεκνὸς τε καὶ σπερμολόγος. Σωκράτης δ' ἐν τῷ περὶ
 ὄρων καὶ τόπων καὶ πυρὸς καὶ λίθων ἐκ τῆς Λυδίας
 μετακομισθέντες (φησὶν) εἰς Αἴγυπτον οἱ ἄτταγαὶ
 καὶ ἀφεθέντες εἰς τὰς ὕλας ἕως μὲν τινὸς ὄρνυγος
 φωνὴν ἀφίσταν, ἐπεὶ δὲ τοῦ ποταμοῦ κοίλου ῥυέντος 5
 λιμὸς ἐγένετο καὶ πολλοὶ τῶν κατὰ τὴν χώραν ἀπώλ-
 λυντο, οὐ διέλιπον σαφέστερον τῶν παίδων τῶν τρα-
 νοτάτων ἕως νῦν λέγοντες, τοῖς τοῖς κακούργοις
 κακά. συλληφθέντες δὲ οὐ μόνον οὐ τιθασεύονται,
 b ἀλλ' οὐδὲ φωνὴν ἔτι ἀφίσταν. ἐὰν δὲ ἀφεθῶσι, φω- 10
 νήεντες πάλιν γίνονται. μνημονεύει αὐτῶν Ἰππῶ-
 ναξ οὕτως

οὐδ' ἄτταγᾶς τε καὶ λαγῶς διατρῶγων,
 καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὀρνισιν, ἐν δ' Ἀχαρνέσιν καὶ
 ὡς πλεονάζοντων αὐτῶν ἐν τῇ Μεγαρικῇ. περισπῶσι 15
 δ' οἱ Ἀττικοὶ παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον τοῦνομα. τὰ γὰρ
 εἰς ας λήγοντα ἐκτεταμένον ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ὅτε
 ἔχει τὸ α παραλήγον, βαρύνοντά ἐστιν, οἷον ἀκάμας
 σακάδας ἀδάμας. λεκτέον δὲ καὶ ἄτταγαὶ καὶ οὐχὶ
 ἄτταγῆνες. 20

40. ΠΟΡΦΥΡΙΩΝ. ὅτι καὶ τούτου Ἀριστοφάνης
 μνημονεύει δῆλον. Πολέμων δ' ἐν πέμπτῳ τῶν πρὸς
 Ἀντίγονον καὶ Ἀδαῖον πορφυρίωνά φησι τὸν ὄρνιν
 διαιτώμενον κατὰ τὰς οἰκίας τὰς ὑπάνδρους τῶν γυ-
 ναικῶν τηρεῖν πικρῶς, καὶ τοιαύτην ἔχειν αἰσθησιν 25
 ἐπὶ τῆς μοιχευομένης, ὥσθ' ὅταν τοῦθ' ὑπονοήσῃ,
 προσημαίνει τῷ δεσπότῃ, ἀγχόνῃ τὸ ζῆν περιγράψας.
 οὐ πρότερόν τε, φησί, τροφῆς μεταλαμβάνει, εἰ μὴ
 περιπατήσῃ τόπον τινὰ ἐξευρῶν ἑαυτῷ ἐπιτήδειον·
 μεθ' ὃν κονισάμενος λούεται, εἴτα τρέφεται. Ἀριστο- 30
 τέλης δὲ σχιδανόποδά φησιν αὐτὸν εἶναι, ἔχειν τε
 d χρῶμα κυάνεον, σκέλη μακρά, ῥύγχος ἡργμένον ἐκ

τῆς κεφαλῆς φοινικοῦν, μέγεθος ἀλεκτρονόου, στόμα-
χον δ' ἔχει λεπτόν· διὸ τῶν λαμβανομένων εἰς τὸν
πόδα ταμιεύεται μικρὰς τὰς ψωμίδας, κάπτων δὲ
πίνει, πενταδάκτυλός τε ὦν τὸν μέσον ἔχει μέγιστον.
5 Ἀλέξανδρος δ' ὁ Μύνδιος ἐν δευτέρῳ περὶ τῆς τῶν
πτηνῶν ἱστορίας λίβυν εἶναί φησι τὸν ὄρνιν καὶ τῶν
κατὰ τὴν Λιβύην θεῶν ἱερόν.

ΠΟΡΦΥΡΙΣ. Καλλίμαχος ἐν τῷ περὶ ὀρνίθων διε-
στάναι φησὶ πορφυρίωνα πορφυρίδος, ἰδίᾳ ἐκάτερον
10 καταριθμούμενος· τὴν τροφήν τε λαμβάνειν τὸν
πορφυρίωνα ἐν σκότῳ καταδύομενον, ἵνα μὴ τις αὐ-
τὸν θεάσῃται. ἐχθραίνει γὰρ τοὺς προσιόντας αὐτοῦ
τῇ τροφῇ. τῆς δὲ πορφυρίδος καὶ Ἀριστοφάνης ἐν
Ὀρνισι μνημονεύει. Ἴβυκος δὲ τινὰς λαθιπορφυρί-
15 δας ὀνομάζει διὰ τούτων· τοῦ μὲν πετάλοισιν ἐπ'
ἀκροτάτοις ξανθοῖσι ποικίλαι πανέλοπες, αἰολόδει-
ροι λαθιπορφυρίδες, καὶ ἀλκύνες τανυσίπτεροι.
ἐν ἄλλοις δὲ φησιν

αἰεὶ μ', ὦ φίλε θυμέ, τανύπτερος ὥς ὅκα πορ-
20 φυρίς.

41. ΠΕΡΔΙΞ. τούτων πολλοὶ μὲν μέμνηνται, ὥς
καὶ Ἀριστοφάνης. τοῦ δὲ ὀνόματος αὐτῶν ἐνιοὶ συ-
στέλλουσι τὴν μέσσην συλλαβήν, ὥς Ἀρχίλοχος
πτώσσουσιν ὥστε πέρδικα.

25 οὕτω καὶ ὄρνυγα καὶ χοίνικα, πολὺν δὲ ἔστι τὸ ἐκτει-
νόμενον παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. Σοφοκλῆς Καμικίοις
ὄρνιθος ἦν δ' ἐπώνυμος

πέρδικος ἐν κλεινοῖς Ἀθηναίων πάγοις.

Φερεκράτης ἢ ὁ πεποιηκὼς τὸν Χείρωνα

30 ἔξεισιν ἄκων δεῦρο πέρδικος τρόπον.

Φρύνιχος Τραγωδοῖς

389

τὸν Κλεόμβροτόν τε τοῦ

Πέρδικος υἱόν.

τὸ δὲ ζῶον ἐπὶ λαγνείας συμβολικῶς παρείληπται.

Νικοφῶν ἐν Χειρογράφῳ

τοὺς ἐψητοὺς καὶ τοὺς πέρδικας ἐκείνους. 5

Ἐπίχαρμος δ' ἐν Κωμασταῖς βραχέως

σηπίας τ' ἄγον νεούσας πέρδικας τε πετομένους.

φησὶ δ' Ἀριστοτέλης περὶ τοῦ ζώου τάδε· ὁ πέρδιξ
ἐστὶ μὲν χερσαῖος σχιδανόπους. ζῇ δὲ ἔτη πεντεκαί-
δεκα, ἢ δὲ θήλεια καὶ πλείονα. πολυχρονιώτερα γὰρ 10
ἐν τοῖς ὄρνισι τῶν ἀρρένων τὰ θήλεια. ἐπράζει δὲ καὶ
ἐκτρέφει, καθάπερ ἡ ἀλεκτορίς. ὅταν δὲ γνῶ ὅτι
θηρεύεται, προελθὼν τῆς νεοττιᾶς κυλινδεῖται παρὰ
τὰ σκέλη τοῦ θηρεύοντος, ἐλπίδα ἐμποιῶν τοῦ συλ-
ληφθῆσθαι, ἔξαπατᾷ τε, ἕως ἂν ἀποπτῶσιν οἱ νεοτ- 15
τοί· εἶτα καὶ αὐτὸς ἐξίπταται.

42. ἔστι δὲ τὸ ζῶον κακότηδες καὶ πανοῦργον,
ἔτι δὲ ἀφροδισιαστικόν. διὸ καὶ τὰ ῥα τῆς θηλείας
συντρίβει, ἵνα ἀπολαύῃ τῶν ἀφροδισίων. ὅθεν ἡ
θήλεια γιγνώσκουσα ἀποδιδράσκουσα τίκτει. 20
αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ Καλλίμαχος ἐν τῷ περὶ ὀρνέων. μά-
χονται δὲ καὶ οἱ χῆροι αὐτῶν πρὸς ἀλλήλους καὶ ὁ
ἡττηθεὶς ὀχεύεται ὑπὸ τοῦ νικήσαντος. Ἀριστοτέλης
δὲ φησιν ὅτι τὸν ἡττηθέντα πάντες ἐν μέρει ὀχεύου-
σιν. ὀχεύουσι δὲ καὶ οἱ τιθασοὶ τοὺς ἀγρίους. ἐπει- 25
δὲν δὲ κρατηθῇ τις ὑπὸ τοῦ δευτέρου, οὗτος λάθρα
ὀχεύεται ὑπὸ τοῦ κρατιστεύσαντος. γίνεται δὲ τοῦτο
κατὰ τινὰ ὥραν τοῦ ἔτους, ὥς καὶ ὁ Μύνδιος φησιν
Ἀλέξανδρος. νεοττεύουσι δὲ ἐπὶ γῆς οἱ ἄρρενες καὶ
αἱ θήλειαι διελόμενοι ἕκαστοι οἶκον. ἐπὶ δὲ τὸν θη- 30
ρεύοντα πέρδικα ὠθεῖται ὁ τῶν ἀγρίων ἡγεμὼν μα-
χόμενος· ἀλόντος δὲ τούτου ἕτερος ἔρχεται μαχού-

μενος. καὶ ὁπότε μὲν ἄρσιν ἢ ὁ θηρεύων, τοῦτο d
 ποιῇ, ὅταν δὲ θήλεια ἢ ἡ θηρεύουσα, ἄδει ἕως ἂν
 ἀντάσῃ ὁ ἡγεμὼν αὐτῇ· καὶ οἱ ἄλλοι ἀθροισθέντες
 ἀποδιώκουσιν ἀπὸ τῆς θηλείας, ὅτι ἐκείνη ἀλλ' οὐχ
 5 ἑαυτοῖς προσέχει. ὅθεν πολλάκις διὰ ταῦτα σιγῇ
 προσέρχεται, ὅπως μὴ ἄλλος ἀκούσας τῆς φωνῆς ἔλθῃ
 μαχόμενος αὐτῷ. ἐνίοτε δὲ ἡ θήλεια τὸν ἄρσιν
 προσιόντα κατασιγάζει. πολλάκις τε ἐπιδάσκει ἐξέ-
 σταται, ὅταν προσερχόμενον ἐπαισθάνηται τὸν ἄρ-
 10 σιν τῇ θηρευούσῃ, ὑπομένει τε ὀρεσθῆναι, ἵνα αὐ-
 τὸν ἀποσπάσῃ τῆς θηρευούσης. ἐπὶ τοσοῦτον δὲ e
 ἐπτόνεται περὶ τὴν ὀχείαν οἱ πέρδικες καὶ οἱ ὄρνυγες
 ὥς εἰς τοὺς θηρεύοντας ἐμπίπτειν, καθίζοντας ἐπὶ
 τῶν κεράμων. φασὶ δὲ καὶ τοὺς ἀγομένους θήλεις
 15 πέρδικας ἐπὶ θήραν, ὁπότεν ἴδωσιν ἢ ὀσφρῶνται τῶν
 ἀρσίνων κατ' ἀνεμὸν στάντων ἢ περιπετομένων, ἐγ-
 κύνους γίνεσθαι, τινὲς δὲ καὶ παραντίκα τίκτειν.
 πέτονται τε περὶ τὸν τῆς ὀχείας καιρὸν χάσκοντες
 καὶ τὴν γλῶσσαν ἔξω ἔχοντες οἱ τε θήλεις καὶ οἱ ἄρ-
 20 σινες. Κλέαρχος δὲ ἐν τῷ περὶ τοῦ Πανικοῦ ὅτι f
 στρουθοὶ (φησὶ) χοῖ πέρδικες, ἔτι δὲ οἱ ἀλεκτρούνες
 καὶ οἱ ὄρνυγες προΐενται τὴν γονὴν οὐ μόνον ἰδόντες
 τὰς θηλείας, ἀλλὰ καὶ ἀκούσασιν αὐτῶν τὴν φωνήν.
 τούτου δὲ αἴτιον ἢ τῇ ψυχῇ γινομένη φαντασία περὶ
 25 τῶν πλησιασῶν. φανερώτατον δὲ γίνεται περὶ τὰς
 ὀχείας, ὅταν ἐξ ἐναντίας αὐτοῖς θῆς κάτοπτρον. προσ-
 τρέχοντες γὰρ διὰ τὴν ἐμφασιν ἀλίσκονται τε καὶ
 προΐενται τὸ σπέρμα, πλὴν τῶν ἀλεκτρονύων. τού-
 τους δὲ ἢ τῆς ἐμφάσεως αἰσθησις εἰς μάχην προά-
 30 γεται μόνον. ταῦτα μὲν ὁ Κλέαρχος.

43. καλοῦνται δὲ οἱ πέρδικες ὑπ' ἐνίων κακκά-
 βαι, ὥς καὶ ὑπ' Ἀλκμᾶνος λέγοντος οὕτως

390

ἐπεὶ γὰρ δὴ καὶ μέλος Ἀλκμᾶν

εὔρε γεγλωσσομένον

κακκαβίδων στόμα συνθέμενος.

σαφῶς ἐμφανίζων ὅτι παρὰ τῶν περδίκων ἄδειν
 ἐμάνθανε. διὸ καὶ Χαμαιλέων ὁ Ποντικός ἐφη τὴν 5
 εὔρεσιν τῆς μουσικῆς τοῖς ἀρχαίοις ἐπινοηθῆναι ἀπὸ
 τῶν ἐν ταῖς ἐρημίαις ἄδόντων ὀρνίθων· ὧν κατὰ
 μέλησιν λαβεῖν στάσιν τὴν μουσικὴν. οὐ πάντες δ'
 οἱ πέρδικες, φασί, κακκαβίζουσιν. Θεόφραστος γοῦν
 ἐν τῷ περὶ ἐτεροφωνίας τῶν ὁμογενῶν ὅτι Ἀθήνησι 10
 (φησὶν) ἐπὶ τάδε πέρδικες τοῦ Κορυδαλλοῦ πρὸς τὸ
 ἄστν κακκαβίζουσιν, οἱ δ' ἐπέκεινα τιτυβίζουσιν.
 Βάσιλις δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ἰνδικῶν ὅτι μικροὶ
 (φησὶν) ἄνδρες, οἱ τοῖς γεράνοις διαπολεμοῦντες,
 πέρδιξιν ὀχήματι χρῶνται. Μενεκλῆς δ' ἐν τῇ 15
 πρώτῃ τῆς Συναγωγῆς ὅτι Πυγμαῖοι (φησὶ) τοῖς πέρ-
 διξι καὶ τοῖς γεράνοις πολεμοῦσι. τῶν δὲ περδίκων
 ἐστὶν ἕτερον γένος ἐν Ἰταλίᾳ, ἀμαυρὸν τῇ πτερώσει
 καὶ μικρότερον τῇ ἔξει, τὸ ῥύγχος οὐχὶ κινναβάρινον
 ἔχον. οἱ δὲ περὶ τὴν Κίρραν πέρδικες ἄβρωτον 20
 ἔχουσι τὸ κρέας διὰ τὰς νομάς. οἱ δὲ περὶ τὴν Βοιω-
 τίαν ἢ οὐ διαβαίνουν εἰς τὴν Ἀττικὴν, ἢ διαβαί-
 νοντες τῇ φωνῇ διάδηλοι γίνονται, καθάπερ προει-
 ρήκαμεν. τοὺς δὲ περὶ Παφλαγονίαν γιγνομένους
 πέρδικας φησὶ Θεόφραστος δύο ἔχειν καρδίας. οἱ δὲ 25
 ἐν Σκιάθῳ τῇ νήσῳ κοχλίας ἐσθίουσι. τίκτουσι δὲ
 ἐνίοτε καὶ πεντεκαίδεκα καὶ ἑκκαίδεκα. πέτονται δὲ
 ἐπὶ βραχύ, ὥς φησὶ Ξενοφῶν ἐν πρώτῳ Ἀναβάσεως
 γράφων οὕτως· τὰς δὲ ὠτίδας ἂν τις ταχὺ ἀνιστῇ,
 ἔστι λαμβάνειν. πέτονται τε γὰρ βραχύ, ὥσπερ οἱ 30
 d πέρδικες, καὶ ταχὺ ἀπαγορεύουσι. τὰ δὲ κρέα αὐτῶν
 ἡδέα ἐστίν.

44. ἀληθῇ λέγειν φησὶ τὸν Ξενοφῶντα ὁ Πλού-
ταρχος περὶ τῶν ὠτίδων· φέρεσθαι γὰρ πάμπολλα
τὰ ζῶα ταῦτα εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἀπὸ τῆς παρακει-
μένης Λιβύης, τῆς θήρας αὐτῶν τοιαύτης γινομένης.
5 μιμητικὸν δέ ἐστι τὸ ζῶον τοῦτο, ὁ ὦτος, μάλιστα ὧν
ἂν ἴδῃ ποιοῦντα ἄνθρωπον. ποιεῖ δ' οὖν ταῦτά ὅσα
ἂν ἴδῃ τοὺς κυνηγοῦντας πράττοντας. οἱ δὲ στάντες
αὐτῶν καταντικρὺ ὑπαλείφονται φαρμάκῳ τοὺς
ὀφθαλμούς, παρασκευάσαντες ἄλλα φάρμακα κολλη-
10 τικά ὀφθαλμῶν καὶ βλεφάρων, ἅπερ οὐ πόρρω ἐαν-
τῶν ἐν λεκανίσκαις βραχείαις τιθέασιν. οἱ οὖν ὦτοι
θεώμενοι τοὺς ὑπαλειφομένους τὸ αὐτὸ καὶ αὐτοὶ
ποιοῦσιν ἐκ τῶν λεκανίδων λαμβάνοντες, καὶ ταχέως
ἀλίσκονται. γράφει δὲ περὶ αὐτῶν Ἀριστοτέλης οὕ-
15 τως· ὅτι ἐστι μὲν τῶν ἐκτοπιζόντων καὶ σχιδανοπό-
δων καὶ τριδακτύλων, μέγεθος ἀλεκτρονόου μεγά-
λου, χρῶμα ὄρνυρος, κεφαλὴ προμήκης, ῥύγχος ὀξύ,
τράχηλος λεπτός, ὀφθαλμοὶ μεγάλοι, γλῶσσα ὀστώ-
δης, πρόλοβον δ' οὐκ ἔχει. Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Μύν- f
20 διος καὶ προσαγορεύεσθαι φησιν αὐτὸν λαγωδίαν.
φασὶ δ' αὐτὸν καὶ τὴν τροφὴν ἀναμνησκᾶσθαι, ἥδε-
σθαι τε ἵππῳ. εἰ γοῦν τις δορὰν ἵππων περιθοῖτο,
θηρεύσει ὅσους ἂν θέλῃ· προσίασι γάρ. ἐν ἄλλοις
δὲ πάλιν φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης ὁ ὦτός ἐστι μὲν παρό-
25 μοιος τῇ γλαυκί, οὐκ ἐστι δὲ νυκτερινός. ἔχει τε
περὶ τὰ ὦτα πτερύγια· διὸ καὶ ὦτος καλεῖται· μέγε-
θος περιστερᾶς, μιμητὴς ἀνθρώπων. ἀντορχούμενος
γοῦν ἀλίσκεται. ἀνθρωποειδὴς δὲ ἐστι τὴν μορφὴν,
καὶ πάντων μιμητὴς ὅσα ἂν ἄνθρωπος ποιῇ. διόπερ 391
30 καὶ τοὺς ἐξαπατωμένους ῥαδίως ἐκ τοῦ τυχόντος οἱ
κωμικοὶ ὦτους καλοῦσιν. ἐν γοῦν τῇ θήρᾳ αὐτῶν ὁ
ἐπιτηδειότατος σιὰς κατὰ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ τὰ

ζῶα βλέποντα εἰς τὸν ὀρχούμενον νευροσπαστεῖται.
ἄλλος δέ τις ὀπισθεν σιὰς καὶ λαθῶν συλλαμβάνει
τῇ περὶ τὴν μίμησιν ἡδονῇ κατεχομένους.

45. τὸ δ' αὐτὸ ποιεῖν λέγουσι καὶ τοὺς σκῶπας·
καὶ γὰρ τούτους ὀρχήσει λόγος ἀλίσκεσθαι. μνημο- 5
νεύει δ' αὐτῶν Ὅμηρος. γένος τε ὀρχήσεως ἀπ' αὐ-
τῶν καλεῖται σκῶψ, λαβὼν τοῦνομα ἀπὸ τῆς περὶ τὸ
b ζῶον ἐν τῇ κινήσει ποικιλίας. χαίρουσι δὲ οἱ σκῶπες
καὶ ὁμοιότητι καὶ ἀπ' αὐτῶν ἡμεῖς σκώπτειν καλοῦ-
μεν τὸ συνεικάζειν καὶ καταστοχάζεσθαι τῶν σκω- 10
πτομένων, διὰ τὸ τὴν ἐκείνων ἐπιτηδεύειν προαίρε-
σιν. πάντα δὲ τὰ τῶν ζῶων εὐγλωττα καὶ διηρθρω-
μένα ἐστὶ τὴν φωνὴν καὶ μιμεῖται τοὺς τῶν ἀνθρώ-
πων καὶ τῶν ἄλλων ὀρνίθων ἤχους, ὥσπερ ψιττακὸς
καὶ κίττα. ὁ δὲ σκῶψ, ὥς φησιν Ἀλέξανδρος ὁ Μύν- 15
διος, μικρότερός ἐστι γλαυκὸς καὶ ἐπὶ μολυβδοφανεῖ
τῷ χρώματι ὑπόλευκα στίγματα ἔχει, δύο τε ἀπὸ τῶν
ὀφρύων παρ' ἐκάτερον κρόταφον ἀναφέρει πτερά.
c Καλλίμαχος δὲ φησι δύο γένη εἶναι σκωπῶν, καὶ τοὺς
μὲν φθέγγεσθαι, τοὺς δὲ οὐ. διὸ καὶ καλεῖσθαι τοὺς 20
μὲν σκῶπας αὐτῶν, τοὺς δ' αἰίσκωπας· εἰσὶ δὲ γλαυ-
κοί. ὁ δὲ Μύνδιος Ἀλέξανδρός φησι τοὺς παρ' Ὀμή-
ρῳ χωρὶς τοῦ σ κῶπας εἶναι, καὶ Ἀριστοτέλῃ οὕτως
αὐτοὺς ὠνομακέναι. φαίνεσθαι τε τούτους αἰεὶ καὶ
μὴ ἐσθίεσθαι. τοὺς δ' ἐν τῷ φθινοπώρῳ φαινομέ- 25
νους δύο ἡμέραις ἢ μιᾷ, τούτους εἶναι ἐδωδίμους.
διαφέρουσι δὲ τῶν αἰίσκωπων τῷ τάχει, καὶ εἰσὶ πα-
d ραπλήσιοι τρυγόνι καὶ φάττῃ. καὶ Σπένσιππος δ' ἐν
δευτέρῳ Ὀμοίων χωρὶς τοῦ σ κῶπας αὐτοὺς ὀνομάζει.
Ἐπίχαρμος· σκῶπας ἔποπας γλαυκάς, καὶ Μητρό- 30
δωρος δ' ἐν τῷ περὶ συνηθείας ἀντορχομένους φη-
σὶν ἀλίσκεσθαι τοὺς σκῶπας.

46. Ἐπεὶ δ' ἐν τῷ περὶ τῶν περδίκων λόγῳ ἐμνήσθημεν ὅτι εἰσὶν ὀχευτικώτατοι, προσιστορήσθω ὅτι καὶ ἀλεκτρονῶν ἀφροδισιαστικὸν τὸ ὄρνεον. Ἀριστοτέλης γοῦν φησὶν ὅτι τῶν ἀνατιθεμένων ἐν τοῖς
 5 ἱεροῖς ἀλεκτρονῶν τὸν ἀνατεθέντα οἱ προόντες ὀχεύουσι μέχρι ἂν ἄλλος ἀνατεθῇ· εἰ δὲ μὴ ἀνατεθείη, μάχονται πρὸς ἀλλήλους, καὶ ὁ ἡττήσας τὸν
 ἡττηθέντα διὰ παντὸς ὀχεύει. ἱστορεῖται δὲ ὅτι καὶ ἀλεκτρονῶν εἰσιῶν οἵανδ' ἢ ποτε θύραν ἐπικλίνει τὸν
 10 λόφον, καὶ ὅτι τῆς ὀχείας ἐτέρῳ δίχα μάχης οὐ παραχωρεῖ. ὁ δὲ Θεόφραστος τοὺς ἀγρίους φησὶν ὀχευτικωτέρους εἶναι τῶν ἡμέρων. λέγει δὲ καὶ τοὺς ἄρρενας εὐθὺς ἐξ εὐνῆς ἐθέλειν πλησιάζειν, τὰς δὲ θηλείας προβαινούσης μᾶλλον τῆς ἡμέρας. καὶ οἱ
 15 στρουθοὶ δὲ εἰσὶν ὀχευτικοί· διὸ καὶ Τερψικλῆς τοὺς ἐμφαγόντας φησὶ στρουθῶν ἐπικαταφόρους πρὸς ἀφροδίσια γίνεσθαι. μήποτ' οὖν καὶ ἡ Σαπφὼ ἀπὸ τῆς ἱστορίας τὴν Ἀφροδίτην ἐπ' αὐτῶν φησὶν ὀχεύσθαι· καὶ γὰρ ὀχευτικὸν τὸ ζῶον καὶ πολύγονον.
 20 τίκει γοῦν ὁ στρουθός, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης, καὶ μέχρι ὀκτώ. Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Μύνδιος δύο γένη φησὶν εἶναι τῶν στρουθῶν, τὸ μὲν ἡμερον, τὸ δὲ ἄγριον· τὰς δὲ θηλείας αὐτῶν ἀσθενεστέρας τὰ τ' ἄλλα εἶναι καὶ τὸ ῥύγχος κερατοειδὲς μᾶλλον τὴν χροάν, τὸ δὲ
 25 πρόσωπον οὔτε λίαν λευκὸν ἐχούσας οὔτε μέλαν. Ἀριστοτέλης δὲ φησὶ τοὺς ἄρρενας τῷ χειμῶνι ἀφανίζεσθαι, διαμένειν δὲ τὰς θηλείας, τεκμαιρόμενος
 ἐκ τῆς χροῆς τὴν πιθανότητα· ἀλλάττεσθαι γὰρ ὥς τῶν κοσσύφων καὶ φαλαγίδων, ἀπολευκαιομένων
 30 κατὰ καιροῦς. Ἡλεῖοι δὲ καλοῦσι τοὺς στρουθοὺς δειρήτας, ὥς Νίκανδρός φησιν ὁ Κολοφώνιος ἐν τρίτῳ Γλωσσῶν.

47. ΟΡΤΥΓΕΣ. καθόλου ἐπὶ τῶν εἰς υἷ ληγόντων ὀνομάτων ἐξήτληται τί δὴ ποτε τῷ αὐτῷ οὐ χρωῖται ἐπὶ γενικῆς συμφώνῳ τῆς τελευταίας συλλαβῆς τυπωτικῷ. λέγω δὲ ὄνυξ καὶ ὄρτυξ. τὰ δὲ εἰς ξ ἄρσενικά ἀπλᾶ δισσύλλαβα, ὅταν τῷ υ παρεδρεύηται, ⁵
 ἔχη δὲ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἄρχον ἐν τι τῶν ἀμεταβόλων ἢ δι' ὧν ἡ πρώτη συζυγία τῶν βαρυτόνων λέγεται, διὰ τοῦ κ ἐπὶ γενικῆς κλίνεται, κήρυκος, πέλυκος, Ἔρυκος, Βέβρυκος· ὅσα δὲ μὴ τοῦτον ἔχει τὸν χαρακτήρα, διὰ τοῦ γ, ὄρτυγος, κόκκυγος. ση- ¹⁰
 μειῶδες δὲ τὸ ὄνυχος. καθόλου τε τῇ πληθυντικῇ εὐθείᾳ ἐπομένη ἢ ἐνικῇ γενικῇ χρῆται τῷ αὐτῷ συμφώνῳ τῆς τελευταίας τυπωτικῷ, κἂν ἄνευ συμφώνου λέγεται, ὁμοίως. Ἀριστοτέλης δὲ φησιν ὁ ὄρτυξ ἐστὶ
¹⁵ μὲν τῶν ἐκτοπιζόντων καὶ σχιδανοπόδων, νεοττιᾶν δ' οὐ ποιεῖ, ἀλλὰ κονίστραν· καὶ ταύτην σκεπάζει φρυγάνοις διὰ τοὺς ἰέρακας, ἐν ᾗ ἐπράζει. Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Μύνδιος ἐν δευτέρῳ περὶ ζώων ὁ θῆλυς (φησὶν) ὄρτυξ λεπτοτράχηλός ἐστι τοῦ ἄρρενος οὐκ ἔχων τὰ ὑπὸ τῷ γενεῖω μέλανα. ἀνατμηθεὶς δὲ πρό- ²⁰
 λοβον οὐχ ὁρᾶται μέγαν ἔχων, καρδίαν δ' ἔχει μεγάλην, καὶ ταύτην τρίλοβον. ἔχει δὲ καὶ ἥπαρ καὶ τὴν χολὴν ἐν τοῖς ἐντέροις κεκολλημένην, σπλῆνα μικρὸν
²⁵ καὶ δυσθεώρητον, ὄρχεις δὲ ὑπὸ τῷ ἥπατι, ὥς ἀλεκτρονέες. περὶ δὲ τῆς γενέσεως αὐτῶν Φανόδημος ἐν δευτέρῳ Ἀτιδίδος φησὶν ὥς κατεῖδεν Ἐρυσίχθων Δῆλον τὴν νῆσον τὴν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων καλουμένην Ὀρτυγίαν, παρὰ τὸ τὰς ἀγέλας τῶν ζώων τούτων φε-
 ρομένας ἐκ τοῦ πελάγους ἰσάνειν εἰς τὴν νῆσον, διὰ τὸ εὐορμον εἶναι. Εὐδοξος δ' ὁ Κνίδιος ἐν πρώτῳ ³⁰
 γῆς περιόδου τοὺς Φοίνικας λέγει θύειν τῷ Ἡρακλεῖ ὄρτυγας διὰ τὸ τὸν Ἡρακλέα τὸν Ἀστερίας καὶ Διὸς

πορευόμενον εἰς Λιβύην ἀναιρεθῆναι μὲν ὑπὸ Τυφῶνος, Ἰολάου δ' αὐτῷ προσενέγκαντος ὄρνυγα καὶ προσαγαγόντος ὁσφρανθέντ' ἀναβιῶναι. ἔχαιρε γάρ, φησί, καὶ περιῶν τῷ ζῳῷ τούτῳ.

5 48. ὑποκοριστικῶς δὲ Εὐπόλις ἐν Πόλεσιν αὐτοὺς κέκληκεν ὄρνυγιά λέγων οὕτως

ὄρνυγας ἔθρεψας σύ τινας ἤδη πώποτε;

Β. ἔγωγε μίκρ' ἄττ' ὄρνυγιά. κᾶπειτα τί;

Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀγροίκῳ ὄρνυγιον εἶρηκεν οὕτως

10 ὥς δὴ σύ τι

ποιεῖν δυνάμενος ὄρνυγιον ψυχὴν ἔχων.

Πρατίνας δ' ἐν Δυμαῖναις ἢ Καρυάτισιν ἀδύφωνον ἰ

ιδίως καλεῖ τὸν ὄρνυγα, πλὴν εἰ μὴ τι παρὰ τοῖς

Φλιασίοις ἢ τοῖς Λάκωσι φωνήεντες, ὥς καὶ οἱ πέρ-

15 δικες. καὶ ἡ σίαλις δὲ ἀπὸ τούτου ἂν εἴη, φησὶν ὁ

Δίδυμος, ὠνομασμένη. σχεδὸν γὰρ τὰ πλεῖστα τῶν

ὀρνέων ἀπὸ τῆς φωνῆς ἔχει τὴν ὀνομασίαν. ἡ δὲ ὀρ-

τυγομήτρα καλουμένη, ἣς μνημονεύει Κρατῖνος ἐν

Χείρωσι λέγων ἰθακησία ὀρτυγομήτρα, λέγει δὲ 393

20 περὶ αὐτῆς ὁ Μύνδιος Ἀλέξανδρος ὅτι ἐστὶ τὸ μέγε-

θος ἡλίκη τρυγῶν, σκέλη δὲ μακρά, δυσθαλῆς καὶ

δειλή. περὶ δὲ τῆς τῶν ὀρνύγων θήρας ιδίως ἱστορεῖ

Κλέαρχος ὁ Σολεὺς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ περὶ τῶν ἐν

τῇ Πλάτωνος πολιτεία μαθηματικῶς εἰρημένων γρά-

25 φων οὕτως ὅτι ὄρνυγες περὶ τὸν τῆς ὀχείας καιρὸν,

ἐὰν κάτοπτρον ἐξ ἐναντίας τις αὐτῶν καὶ πρὸ τούτου

βρόχον θῇ, τρέχοντες πρὸς τὸν ἐμφαινόμενον ἐν τῷ

κατόπτρῳ ἐμπίπτουσιν εἰς τὸν βρόχον. καὶ περὶ τῶν

κολοιῶν δὲ καλουμένων τὰ ὅμοια ἱστορεῖ ἐν τούτοις

30 καὶ τοῖς κολοιοῖς δὲ διὰ τὴν φυσικὴν φιλοστοργίαν... ὅ

καὶ γὰρ τοσοῦτον πανουργία διαφέροντες ὅμως, ὅταν

ἐλαίου κρατὴρ τεθῇ πλήρης, οἱ σιάντες αὐτῶν ἐπὶ τὸ

χεῖλος καὶ καταβλέψαντες ἐπὶ τὸν ἐμφαινόμενον κατ-
αράττουσι. διόπερ ἐλαιοβρόχων γενομένων ἢ τῶν
πτερῶν αὐτοῖς συγκόλλησις αἰτία γίνεται τῆς ἀλώ-
σεως. τὴν μέσσην δὲ τοῦ ὀνόματος συλλαβὴν ἐκτεί-
νουσιν Ἀττικοί, ὥς δοίδυκα καὶ κήρυκα, ὥς ὁ Ἰξίων 5

φησὶ Δημήτριος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀλεξανδρέων δια-

6 λέκτου. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Εἰρήνῃ συνεσταλμένως

ἔφη διὰ τὸ μέτρον ὄρνυγες οἰκογενεῖς. τῶν δὲ κα-

λουμένων χεννίων, μικρὸν δ' ἐστὶν ὄρνυγιον, μνη-

μονεύει Κλεομένης ἐν τῇ πρὸς Ἀλέξανδρον ἐπιστολῇ 10

γράφων οὕτως ὅτι φαληρίδας ταριχηρὰς μυρίας, τυλά-

δας πεντακισχιλίας, χέννια ταριχηρὰ μύρια. καὶ

Ἰππαρχος ἐν τῇ Αἰγυπτία Ἰλιάδι

οὐδέ μοι Αἰγυπτίων βίος ἤρεσεν οἶον ἔχουσιν,

γέννια τίλλοντες καλκατιάδει σαλέοντα. 15

49. Οὐκ ἀπελείποντο δὲ ἡμῶν τοῦ συμποσίου

d πολλάκις οὐδὲ κύκνοι. περὶ ὧν φησιν ὁ Ἀριστοτέλης

ὁ κύκνος εὐτεκνός ἐστι καὶ μάχιμος. ἀλληλοκτονεῖ

γούν ὁ μάχιμος. μάχεται δὲ καὶ τῷ ἀετῷ, αὐτὸς μά-

χης μὴ προαρξάμενος. εἰσὶ δ' ὠδικοί, καὶ μάλιστα 20

περὶ τὰς τελευτάς. διαίρουσι δὲ καὶ τὸ πέλαγος ἄδον-

τες. ἐστὶ δὲ τῶν στεγανοπόδων καὶ ποιηφάγων. ὁ

δὲ Μύνδιος φησιν Ἀλέξανδρος πολλοῖς τελευτῶσι

παρακολουθήσας οὐκ ἀκοῦσαι ἄδόντων. ὁ δὲ τὰ Κε-

φαλίωνος ἐπιγραφόμενα Τρωικὰ συνθεῖς Ἡγησιάνναξ 25

e ὁ Ἀλεξανδρεὺς καὶ τὸν Ἀχιλλεῖ μονομαχήσαντα Κύ-

κνον φησὶ τραφῆναι ἐν Λευκόφρουι πρὸς τοῦ ὁμωνύ-

μου ὄρνιθος. Βοῖος δ' ἐν Ὀρνιθογονίᾳ ἢ Βοιώ, ὥς

φησὶ Φιλόχορος, ὑπὸ Ἀρεῶς τὸν Κύκνον ὀρνιθωθῆ-

ναι, καὶ παραγενόμενον ἐπὶ τὸν Σύβαριν ποταμὸν 30

πλησιάσαι γεράνῳ. λέγει δὲ καὶ ἐντίθεσθαι αὐτὸν τῇ

νεοττιᾷ πόαν τὴν λεγομένην λυγαίαν. καὶ περὶ τῆς

γεράνου δέ φησιν ὁ Βοῖος ὅτι ἦν τις παρὰ τοῖς Πυγμαίοις γυνή διάσημος ὄνομα Γεράνα. αὕτη κατὰ θεὸν τιμωμένη πρὸς τῶν πολιτῶν αὐτὴ τοὺς ὄντως θεοὺς ταπεινῶς ἤγε, μάλιστα δὲ Ἦραν τε καὶ Ἄρτε-
 5 μιν. ἀγανακτήσασα οὖν ἡ Ἦρα εἰς ἀπρεπῇ ὕψιν τὴν ὄρνιν μετεμόρφωσε, πολέμιόν τε καὶ στυγητὴν κατέστησε τοῖς τιμήσασιν αὐτὴν Πυγμαίοις. γενέσθαι δὲ λέγει ἐξ αὐτῆς καὶ Νικοδάμαντος τὴν χειρσαίαν χελώνην. καθόλου δὲ ὁ ποιήσας ταῦτα τὰ ἔπη πάντα
 10 τὰ ὄρνεα ἀνθρώπους ἱστορεῖ πρότερον γεγονέναι.

50. ΦΑΣΣΑΙ. Ἀριστοτέλης φησὶ περιστερῶν μὲν εἶναι ἓν γένος εἶδη δὲ πέντε, γράφων οὕτως· περιστέρα, οἰνάς, φάψ, φάσσα, τρυγών. ἐν δὲ πέμπτῳ 394
 περὶ ζώων μορίων τὴν φάβα οὐκ ὀνομάζει, καίτοι
 15 Αἰσχύλου ἐν τῷ τραγικῷ Πρωτεῖ οὕτω μνημονεύοντος τοῦ ὄρνιθος

σιτουμένην δύστηνον ἀθλίαν φάβα,
 μέσακτα πλευρὰ πρὸς πτύοις πεπλεγμένην.

κὰν Φιλοκτήτῃ δὲ κατὰ γενικὴν κλίσιν φαβῶν εἶρη-
 20 κεν. ἡ μὲν οὖν οἰνάς (φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης) μεῖζων ἐστὶ τῆς περιστερᾶς, χρώμα δ' ἔχει οἰνωπόν, ἡ δὲ φάψ μέσον περιστερᾶς καὶ οἰνάδος, ἡ δὲ φάσσα ἀλέκτορος τὸ μέγεθος, χρώμα δὲ σποδιόν, ἡ δὲ τρυγῶν πάντων ἐλάττων, χρώμα δὲ τεφρόν. αὕτη δὲ θέρους
 25 φαίνεται, τὸν δὲ χειμῶνα φωλεύει. ἡ δὲ φάψ καὶ ἡ περιστέρα αἰεὶ φαίνονται, ἡ δ' οἰνάς φθινοπώρῃ μόνῃ. πολυχρονιωτέρα δὲ εἶναι λέγεται τούτων ἡ φάσσα· καὶ γὰρ τριάκοντα καὶ τεσσαράκοντα ζῇ ἔτη. οὐκ ἀπολείπουνσι δ' ἕως θανάτου οὔτε οἱ ἄρρενες τὰς
 30 θηλείας οὔτε αἱ θήλειαι τοὺς ἄρρενας, ἀλλὰ καὶ τελευτήσαντος χηρεύει ὁ ὑπολειπόμενος. τὸ δ' αὐτὸ ποιοῦσι καὶ κόρακες καὶ κορῶναι καὶ κολιοί· ἐπράζει

δ' ἐκ διαδοχῆς πᾶν τὸ περιστεροειδὲς γένος, καὶ γε-
 νομένων τῶν νεοττῶν ὁ ἄρρην ἐμπτύει αὐτοῖς, ὥς μὴ
 c βασκανθῶσι. τίκτει δὲ ᾧ δύο, ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἄρρεν ποιεῖ τὸ δὲ δεύτερον θῆλυ. τίκτουνσι δὲ πᾶσαν ὥραν τοῦ ἔτους· διὸ δὴ καὶ δεκάκις τοῦ ἐνιαυτοῦ
 5 τιθέασιν· ἐν Αἰγύπτῳ δὲ δωδεκάκις. τεκοῦσα γὰρ τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ συλλαμβάνει. ἔτι ἐν τῷ αὐτῷ φησὶν Ἀριστοτέλης ὅτι περιστέρα ἕτερον πελειᾶς δ' ἕτερον, καὶ ὅτι ἡ πελειᾶς ἔλαττον καὶ τιθασὸν γίνε-
 10 ται, περιστέρα δὲ καὶ μέλαν καὶ μικρὸν καὶ ἐρυθρό-
 πουν καὶ τραχύπουν· διὸ οὐδεὶς τρέφει. ἴδιον δὲ λέγει τῆς περιστερᾶς τὸ κυνεῖν αὐτὰς ὅταν μέλλωσιν
 d ἀναβαίνειν, ἢ οὐκ ἀνέχεσθαι τὰς θηλείας. ὁ δὲ πρεσβύτερος, φησί, καὶ προαναβαίνει μὴ κύσας· οἱ δὲ
 νεώτεροι αἰεὶ τοῦτο ποιήσαντες ὀχεύουσιν. καὶ αἱ
 15 θήλειαι δ' ἀλλήλας ἀναβαίνουνσιν, ὅταν ἄρρην μὴ παρῇ, κυνήσασαι· καὶ οὐδὲν προῖέμεναι εἰς ἀλλήλας τίκτουνσι ᾧ, ἐξ ὧν οὐ γίνεται νεοττός. οἱ δὲ Δω-
 ριεῖς τὴν πελειάδα ἀντὶ περιστερᾶς τιθέασιν, ὥς Σώ-
 20 φρων ἐν γυναικείοις. Καλλίμαχος δ' ἐν τῷ περὶ
 ὀρνέων ὥς διαφόρους ἐκτίθεται φάσσαν πυραλλίδα περιστερὰν τρυγόνα.

51. Ὁ δὲ Μύνδιος Ἀλέξανδρος οὐ πίνειν φησὶ
 e τὴν φάσσαν ἀνακύπτουσαν, ὥς τὴν τρυγόνα, καὶ τοῦ χειμῶνος μὴ φθέγγεσθαι εἰ μὴ εὐδίας γενομένης.
 25 λέγεται δὲ ὅτι, ἡ οἰνάς ἐὰν φαγοῦσα τὸ τῆς ἰξίας σπέρμα ἐπὶ τινος ἀφοδεύσῃ δένδρου, ἰδίαν ἰξίαν φύεσθαι. Δαῖμαχος δ' ἐν τοῖς Ἰνδικοῖς ἱστορεῖ περιστερὰς μηλίνας γίνεσθαι ἐν Ἰνδοῖς. Χάρων δ' ὁ Λαμψακηνὸς ἐν τοῖς Περσικοῖς περὶ Μαρδονίου ἱστορῶν
 30 καὶ τοῦ διαφθαρέντος στρατοῦ Περσικοῦ περὶ τὸν Ἄθω γράφει καὶ ταῦτα· καὶ λευκαὶ περιστερὰι τότε

πρώτον εἰς Ἑλληνας ἐφάνησαν, πρότερον οὐ γιγνώ-
μεναι. ὁ δ' Ἀριστοτέλης φησὶν ὥς αἱ περιστερὰ
γιγνομένων τῶν νεοτῶν τῆς ἀλμυριζούσης γῆς δια- f
μασησάμεναι ἐμπτύουσιν αὐτοῖς διοιγνῦσαι τὸ στόμα,
διὰ τούτου παρασκευάζουσαι αὐτοὺς πρὸς τὴν τρο-
φήν. τῆς δὲ Σικελίας ἐν Ἑρυνίαι καὶρός τις ἐστὶν ὃν
καλοῦσιν ἀναγῶγια, ἐν ᾧ φασὶ τὴν θεὸν εἰς Λιβύην
ἀνάγεσθαι. τότε οὖν αἱ περὶ τὸν τόπον περιστερὰ
ἀφανεῖς γίνονται ὥς δὴ τῇ θεῷ συναποδημοῦσαι.
10 καὶ μεθ' ἡμέρας ἑννέα ἐν τοῖς λεγομένοις καταγω-
γίοις μιᾶς προπετασθείσης ἐκ τοῦ πελάγους περιστε- 395
ρᾶς καὶ εἰς τὸν νεῶν εἰσπτάσης παραγίνονται καὶ αἱ
λοιπαί. ὅσοι οὖν τότε περιουσίας εὖ ἤκουσι τῶν πε-
ριοίκων εὐωχοῦνται, οἱ δὲ λοιποὶ κροταλίζουσι μετὰ
13 χαρᾶς. ὅξει δὲ πᾶς ὁ τόπος τότε βούτυρον, ᾧ δὴ
τεκμηρίῳ χρῶνται τῆς θείας ἐπανόδου. Αὐτοκράτης
δ' ἐν τοῖς Ἀχαιοῖς καὶ τὸν Δία ἱστορεῖ μεταβαλεῖν
τὴν μορφήν εἰς περιστερὰν, ἐρασθέντα παρθένου
Φθίας ὄνομα ἐν Αἰγίῳ. Ἀττικοὶ δὲ ἀρσενικῶς περι-
20 στερόν καλοῦσιν. Ἀλέξιος Συντρέχουσιν
λευκὸς Ἀφροδίτης εἰμὶ γὰρ περιστερός. b
ὁ δὲ Διόνυσος οἶδε τὸ μεθύσαι μόνον.
εἰ δὲ νέον ἢ παλαιόν, οὐ πεφρόντικεν.
ἐν δὲ Ῥοδίῳ ἢ Ποπυζούσῃ θηλυκῶς εἴρηκε καὶ ὅτι
25 αἱ σικελικαὶ διάφοροί εἰσι

περιστερὰς
ἐνδον τρέφω τῶν σικελικῶν τούτων πάνυ
κομψάς.

Φερεκράτης ἐν Γραυσί φησιν
30 ἀπόπεμψον ἀγγελοῦντα τὸν περιστερόν.
ἐν δὲ Πετάλῃ
ἀλλ' ὧ περιστέριον ὅμοιον Κλεισθένει c

πέτον, κόμισον δέ μ' ἐς Κύθηρα καὶ Κύπρον.
Νίκανδρος δ' ἐν δευτέρῳ Γεωργικῶν τῶν σικελικῶν
μνημονεύων πελειάδων φησί

καὶ τε σύ γε θρέψαιο δρακοντιάδας διτοκεύσας
ἢ σικελὰς μεγάρουσι πελειάδας· οὐδέ φιν ἄρπαι, s
οὐδέ φιν ὀστράκεοι νωμήσιμοι ἐξενέπονται.

52. ΝΗΤΤΑΙ. τούτων, ὥς φησιν Ἀλέξανδρος ὁ
Μύνδιος, ὁ ἄρρην μείζων καὶ ποικιλώτερος. τὸ δὲ
λεγόμενον γλαυκίον διὰ τὴν τῶν ὀμμάτων χροάν μι-
d κρῶ ἐλαττόν ἐστι νήττης. τῶν δὲ βοσκάδων καλου- 10
μένων ὁ μὲν ἄρρην κατάγραφος. ἐστὶ δὲ ἥττον νήτ-
της. ἔχουσι δὲ οἱ ἄρρηνες σιμά τε καὶ ἐλάττονα τῇ
συμμετρίας τὰ ῥύγχη. ἢ δὲ μικρὰ κολυμβίς πάντων
ἐλαχίστη τῶν ἐνύδρων, ὀυπαρομέλαινα τὴν χροίαν
καὶ τὸ ῥύγχος ὅξυ ἔχει σκέπον τε τὰ ὄμματα, τὰ δὲ 15
πολλὰ καταδύεται. ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλο γένος βοσκάδων,
μείζον μὲν νήττης ἐλαττον δὲ χηναλώπεκος. αἱ δὲ
λεγόμεναι φασκάδες μικρῶ μείζονες οὔσαι τῶν μι-
κρῶν κολυμβίδων τὰ λοιπὰ νήτταις εἰσὶ παραπλήσιοι.
e ἢ δὲ λεγομένη οὐρία οὐ πολὺ λείπεται νήττης, τῷ 20
χρώματι δὲ ὀυπαροκέραμός ἐστι, τὸ δὲ ῥύγχος μα-
κρόν τε καὶ στενὸν ἔχει. ἢ δὲ φαλαρίς καὶ αὐτὴ στε-
νὸν ἔχουσα τὸ ῥύγχος, στρογγυλωτέρα τὴν ὄψιν οὔσα,
ἐντεφρος τὴν γαστέρα, μικρῶ μελαντέρα τὸ νῶτον.
τῆς δὲ νήττης καὶ κολυμβάδος, ἀφ' ὧν καὶ τὸ νήχε- 25
σθαι καὶ κολυμβᾶν εἴρηται, μνημονεύει μετὰ καὶ ἄλ-
λων λιμναίων πολλῶν Ἀριστοφάνης ἐν Ἀχαρνέσιν
διὰ τούτων

νάσσας κολιοῦς ἄτταγᾶς φαλαρίδας

f τροχίλους κολύμβους. 30
μνημονεύει αὐτῶν καὶ Καλλίμαχος ἐν τῷ περὶ ὀρ-
νέων.

53. παρήσαν δὲ πολλάκις ἡμῖν καὶ οἱ καλούμενοι
 παραστᾶται, ὧν μνημονεύει Ἐπαίνετος ἐν Ὀψαρτυ-
 τικῷ καὶ Σιμάριστος ἐν τρίτῳ συνωνύμων καὶ τετάρ-
 τῷ. εἰσὶ δ' οἱ ὄρχεις οὕτω καλούμενοι. συγκεκλι-
 5 σωμένων δέ τινων κρεῶν ζωμῷ καὶ παραφερομένων,
 ἐπεὶ τις ἔφη, τῶν πνικτῶν κρεαδίων δός, ὃ τῶν ὀνο-
 μάτων Δαίδαλος Οὐλπιανός, αὐτὸς ἐγώ, φησὶν, ἀπο- 396
 πνιγῆσομαι, εἰ μὴ εἴπῃς ὅπου καὶ σὺ εὗρες τὰ τοιαῦτα
 κρεάδια. οὐ μὴ γὰρ ὀνομάσω πρὶν μαθεῖν. ὃ δέ,
 10 Στράτις εἶπεν, ἔφη, ἐν Μακεδόσιν ἢ Κινησίᾳ
 πνικτόν τι τοίνυν ἔστω σοι συχνὸν τοιοῦτον.
 καὶ Εὐβουλος Κατακολλωμένῳ
 καὶ πνικτὰ σικελὰ πατανίων σωρεύματα.
 Ἀριστοφάνης τ' εἶρηκεν ἐν Σφηξίν
 15 ἐν λοπάδι πεπνιγμένον.
 Κρατῖνος δ' ἐν Δηλιάσι
 τῷ δ' ὑποτρίψας τι μέρος πνίξον καθαρύλ- b
 λως.
 Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀγροίκῳ
 20 καὶ πρῶτα μὲν
 αἶρω ποθεινὴν μᾶζαν, ἣν φερέσβιος
 Δηῶ βροτοῖσι χάσμα δωρεῖται φίλον·
 ἔπειτα πνικτὰ τακερὰ μηκάδων μέλη,
 χλόην καταμπέχοντα, σάρκα νεογενῆ.
 25 B. τί λέγεις; A. τραγωδίαν περαίνω Σοφοκλέους.
 54. ΓΑΛΑΘΗΝΩΝ δὲ χοίρων ποτὲ περιενεχθέν-
 των, καὶ περὶ τούτων ἐξήτησαν οἱ δαιταλεῖς εἰ τὸ c
 ὄνομα εἴρηται. καί τις ἔφη, Φερεκράτης Δουλοδιδα-
 σκάλῳ
 30 γαλαθὴν' ἐκλεπτον οὐ τέλεα.
 ἐν δὲ Ἀντομόλοις .
 οὐ γαλαθηνὸν ἄρ' ὕν θύειν μέλλεις;

Ἀλκαῖος Παλαίστρα
 ὁδὶ γὰρ αὐτὸς ἔστιν· εἴ τι γρύξομαι
 ὧν σοι λέγω πλέον τι γαλαθηνῷ μυός.
 Ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ πρώτῃ φησὶν ὅτι ἐν Βαβυλῶνι ἐπὶ
 τοῦ χρυσοῦ βωμοῦ οὐκ ἔξεστι θύειν ὅτι μὴ γαλαθηνὰ 5
 μούνα. Ἀντιφάνης Φιλεταίρῳ
 d κομψός γε μικρὸς κρωμακίσκος οὐτοσὶ
 γαλαθηνός.
 Ἡνίοχος Πολυεύκτῳ
 ὃ βοῦς ὃ χαλκοῦς ἦν ἂν ἐφθὸς δεκάπαλαι, 10
 ὃ δ' ἴσως γαλαθηνὸν τέθυκε τὸν χοῖρον λαβών.
 καὶ Ἀνακρέων δέ φησιν
 οἷά τε νεβρὸν
 νεοθηλέα γαλαθηνόν, ὅς τ' ἐν ὕλῃ κεροέσσης
 ἀπολειφθεὶς ἀπὸ μητρὸς ἐπτοήθη. 15
 Κράτης Γεῖτοσι
 νῦν μὲν γὰρ ἡμῖν . . παιδικῶν ἄλις
 ὅκως περ ἄρνων ἔστι γαλαθηνῶν τε καὶ
 χοίρων.
 e Σιμωνίδης δ' ἐπὶ τοῦ Περσέως τὴν Δανάην ποιεῖ 20
 λέγουσαν
 ᾧ τέκος, οἶον ἔχω πόνον·
 σὺ δ' ἄωτεις γαλαθηνῷ τ' ἤτορι κνώσσεις.
 καὶ ἐν ἄλλοις ἐπ' Ἀρχεμόρου εἶρηκεν
 Ἰοστεφάνου γλυκεῖαν ἐδάκρυσαν 25
 ψυχὰν ἀποπνέοντα γαλαθηνὸν τέκος.
 Κλέαρχος δ' ἐν τοῖς περὶ βίων εἰς τοῦτό φησιν ὠμό-
 τητος Φάλαριν τὸν τύραννον ἐλάσαι ὥς γαλαθηνὰ
 θοινᾶσθαι βρέφη. θῆσθαι δ' ἐστὶ τὸ θηλάζειν τὸ
 γάλα. Ὅμηρος 30
 f Ἐκτωρ γὰρ θνητός τε γυναῖκά τε θήσατο μαζόν.
 διὰ τὸ ἐντίθεσθαι τὰς θηλὰς εἰς τὰ στόματα τὰ

βρέφη. καὶ ὁ τιτθὸς ἐνθένδε διὰ τὸ ἐντίθεσθαι τὰς
θηλάς.

νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνούς.

55. περιενεχθεισῶν δέ ποτε καὶ δορκάδων ὁ 397

Ἐλεατικὸς Παλαμήδης ὀνοματολόγος ἔφη, οὐκ ἄχαρι
κρέας τὸ τῶν δορκάωνων. πρὸς ὃν ὁ Μυρτίλος ἔφη,
μόνως δορκάδες λέγονται, δόρκωνες δὲ οὐ. Ξενοφῶν
Ἀναβάσεως πρῶτῳ ἐνήσαν δὲ καὶ ὠτίδες καὶ δορ-
κάδες.

10 56. ΤΑΩΣ. ὅτι σπάνιος οὗτος ὁ ὄρνις δηλοῖ Ἀν-
τιφάνης ἐν Στρατιώτῃ ἢ Τύχωνι λέγων οὕτως

τῶν ταῶν μὲν ὡς ἅπαξ τις ξεῦγος ἦγὰρ ἐν μόνον,
σπάνιον ὃν τὸ χρῆμα, πλείους δ' εἰσὶ νῦν τῶν
ὀρτύγων.

15 καὶ Εὐβουλος ἐν Φοίνικι

καὶ γὰρ ὁ ταῶς διὰ τὸ σπάνιον θαυμάζεται. b

ὁ ταῶς (φησὶν Ἀριστοτέλης) σχιδανόπους ἐστὶ καὶ
ποιολόγος, καὶ τίκτει τριετὴς γενόμενος, ἐν οἷς χρό-
νοις καὶ τὴν ποικιλίαν τῶν πτερῶν λαμβάνει. ἐπρά-
20 ζει δὲ πρὸς ἡμέρας τριάκοντα. τίκτει δὲ ἅπαξ τοῦ
ἔτους ᾧ δώδεκα· ταῦτα δὲ οὐκ εἰς ἅπαξ, ἀλλὰ παρ'
ἡμέρας δύο· αἱ δὲ πρωτοτόκοι ὀκτώ. τίκτει δὲ καὶ
ὑπηνέμια ᾧ ὡς ἡ ἀλεκτορίς, οὐ πλείω δὲ τῶν δύο.
ἐκλέπει δὲ καὶ ἐπράζει καθάπερ ἡ ἀλεκτορίς. Ἐὐ-

25 πολὺς δ' ἐν Ἀστρατεύτοις φησὶ περὶ αὐτοῦ οὕτως

μή ποτε θρέψω παρὰ Φερσεφόνῃ c

τοιόνδε ταῶν,

ὅς τοὺς εὐδοντας ἐγείρει.

Ἀντιφῶντι δὲ τῷ ῥήτορι λόγος μὲν γέγραπται ἔχων
30 ἐπίγραμμα περὶ ταῶν, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ οὐδεμία
μνεῖα τοῦ ὀνόματος γίνεται, ὄρνεις δὲ ποικίλους πολ-
λάκις ἐν αὐτῷ ὀνομάζει, φάσκων τούτους τρέφειν

Δῆμον τὸν Πυριλάμπους, καὶ πολλοὺς παραγίνεσθαι
κατὰ πόθον τῆς τῶν ὀρνίθων θείας ἐκ τε Λακεδαιμό-
νος καὶ Θετταλίας καὶ σπουδὴν ποιεῖσθαι τῶν ὥων
μεταλαβεῖν. περὶ δὲ τῆς ιδέας αὐτῶν λέγων γράφει
d εἰ τις ἐθέλοι καταβαλεῖν εἰς πόλιν τοὺς ὀρνίθας, 5
οἰχήσονται ἀναπτόμενοι. ἐὰν δὲ τῶν πτερύγων ἀπο-
τέμῃ, τὸ κάλλος ἀφαιρήσεται. τὰ πτερὰ γὰρ αὐτῶν
τὸ κάλλος ἐστίν, ἀλλ' οὐ τὸ σῶμα. ὅτι δὲ καὶ περι-
σπούδαστος ἦν αὐτῶν ἡ θεὰ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ πάλιν
φησὶν ἀλλὰ τὰς μὲν νομηνίας ὁ βουλούμενος εἰσῆει, 10
τὰς δ' ἄλλας ἡμέρας εἰ τις ἔλθοι βουλούμενος θεάσα-
σθαι, οὐκ ἐστὶν ὅστις ἔτυχε. καὶ ταῦτα οὐκ ἐχθρὸς
οὐδὲ πρῶην, ἀλλ' ἔτη πλεόν ἢ τριάκοντα ἐστίν.

e 57. ταῶς δὲ λέγουσιν Ἀθηναῖοι, ὡς φησι Τρύ-
φων, τὴν τελευταίαν συλλαβὴν περισπῶντες καὶ δα- 15
σύνοντες. καὶ ἀναγινώσκουσι μὲν οὕτως παρ' Εὐ-
πόλιδι ἐν Ἀστρατεύτοις, πρόκειται δὲ τὸ μαρτύριον,
καὶ ἐν Ὀρνισιν Ἀριστοφάνους

Τηρεὺς γὰρ εἰ σύ; πότερον ὄρνις ἢ ταῶς.

καὶ πάλιν

ὄρνις δῆτα. τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δὴ πού ταῶς;
λέγουσι δὲ καὶ τὴν δοτικὴν ταῶνι, ὡς ἐν τῷ αὐτῷ
Ἀριστοφάνης. ἀμήχανον δὲ παρ' Ἀττικοῖς καὶ Ἰωσιν
ἐν τοῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ὀνόμασι τὴν τελευτῶσαν
f ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένην δασύνεσθαι. πάντως γὰρ 25
εἶναι ψιλὴν αὐτὴν παρηκολούθηκεν, οἷον νεῶς, λεῶς,
Τυνδάρεως, Μενέλεως, λιπόνεως, εὐνεως, Νείλεως,
πρᾶος, νῖος, Κεῖος, Χῖος, διός, χρεῖος, πλεῖος, λειός,
λαιός, βαιός, φαιός, πηός, γός, θοός, ῥός, ζωός.
φίλαρχος γὰρ οὕσα καὶ ἡγεμονικὴ τὴν φύσιν ἢ δασύ- 30
της τοῖς τελευταίοις μέρεσι τῶν ὀνομάτων οὐδαμῶς
398 ἐγκαθεύργνυται. ὠνόμασται δὲ ταῶς ἀπὸ τῆς τά-

σεως τῶν πτερῶν. Σέλευκος δ' ἐν τῷ πέμπτῳ περὶ ἑλληνισμοῦ τὰς παραλόγως δὲ οἱ Ἀττικοὶ καὶ δασύνουσι καὶ περισπῶσι. τοῖς δὲ πρώτοις τῶν φωνηέντων κατὰ τὰς ἀπλᾶς τῶν ὀνομάτων ἐκφορὰς συνεκφέρεσθαι ἐθέλει, καὶ ἐνταυθοῖ προάπτουσα, καὶ τάχιον ἐκθέουσα δι' ἐπιπολῆς ἐστὶ τῶν λέξεων. τεκμαιρόμενοι οὖν Ἀθηναῖοι καὶ διὰ τῆς τάξεως τὴν ἐνοῦσαν τῇ προσῳδίᾳ φύσιν, οὐκ ἐπὶ τῶν φωνηέντων τιθέασιν ὥσπερ τὰς ἄλλας, πρὸ δὲ τούτων τάσσουσιν.

10 οἶμαι δὲ καὶ διὰ τοῦ Ἡστοιχείου τυπώσασθαι τοὺς παλαιοὺς τὴν δασείαν. διόπερ καὶ Ῥωμαῖοι πρὸ πάντων τῶν δασυνομένων ὀνομάτων τὸ Ἡ προγράφουσι, τὸ ἡγεμονικὸν αὐτῆς διασημαίνοντες. εἰ δὲ τοιαύτη ἢ δασύτης, μήποτε ἀλόγως κατὰ τὴν τελευτῶσαν συλλαβὴν ὁ τὰς πρὸς τῶν Ἀττικῶν προσπνεῖται.

58. πολλῶν οὖν καὶ ἄλλων ἐν τῷ συμποσίῳ περὶ ἐκάστου τῶν εἰσκομιζομένων ῥηθέντων, ἀλλὰ καὶ γῶ, φησὶν ὁ Λαρήνσιος, κατὰ τὸν πάντ' ἄριστον Οὐλπιανόν, προτείνω τι καὶ αὐτὸς ὑμῖν· ζητήσεις γὰρ σιτούμεθα· τὸν τέτρακα τί νομίζετε; καὶ τινος εἰπόντος, εἶδος ὄρνέου (ἔθος δὲ γραμματικῶν παισὶ περὶ πάντων τῶν προβαλλομένων λέγειν, εἶδος φυτοῦ, εἶδος ὄρνέου, εἶδος λίθου) ὁ Λαρήνσιος ἔφη, καὶ αὐτός, ἀνδρῶν λῶσθε, ὅτι ὁ χαρίεις Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Ὀρνισὶ μνημονεύει ἐν τούτοις οἶδα πορφυρίωνι καὶ πελεκᾶντι καὶ πελεκίνῳ καὶ φλέξιδι καὶ τέτρακι καὶ ταῶνι. ζητῶ δ' ἐγὼ παρ' ὑμῶν μαθεῖν εἰ καὶ παρ' ἄλλῳ τινὶ αὐτοῦ τις γίνεται μνήμη. Ἀλέξανδρος γὰρ ὁ Μύνδιος ἐν δευτέρῳ περὶ πτηνῶν ζώων οὐ τοῦ ὄρνιθος τοῦ με-
30 γάλου μνημονεύει, ἀλλὰ τινος τῶν σμικροτάτων. λέγει γὰρ οὕτως· τέτραξ, τὸ μέγεθος ἴσος σπερμολόγῳ, τὸ χρῶμα κεραμεοῦς, ὅν παραῖς στιγμαῖς καὶ μεγάλαις

γραμμαῖς ποικίλος, καρποφάγος. ὅταν ὠοτοκῇ δέ, τετράζει τῇ φωνῇ. καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας Γάμῳ λαμβάνοντι γὰρ ὄρνυγας στρουθοῦς τε κορυδάλλας τε φοινικείμονας, 5 τέτραγας τε σπερματολόγους καὶ γλαῖς συκαλίδας.

καὶ ἐν ἄλλοις δὲ φησιν

ἦν δ' ἐρωδιοὶ τε πολλοὶ μακροκαμπυλαύχενες, 10 τέτραγες τε σπερματολόγοι.

ἐπεὶ δὲ ὑμεῖς οὐδὲν ἔχετε, σιωπᾶτε γάρ, ἐγὼ καὶ τὸ ὄρνεον ὑμῖν ἐπιδείξω. ἐπιτροπεύων γὰρ ἐν Μυσίᾳ τοῦ κυρίου αὐτοκράτορος καὶ προῖστάμενος τῶν τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης πραγμάτων τεθέαμαι ἐπὶ τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ τοῦ ὄρνεου. καὶ μαθὼν οὕτω καλούμενον παρὰ τοῖς Μυσοῖς καὶ Παίοσιν ὑπεμνήσθην ἐκ τῶν παρ' Ἀριστοφάνει εἰρημένων τὸν ὄρνιθα. νομίζων δὲ καὶ παρὰ τῷ πολυμαθεστάτῳ Ἀριστοτέλει μνήμης ἡξιῶσθαι τὸ ζῶον ἐν τῇ πολυτάλαντῳ πραγματείᾳ (ὅτι α-
κόσια γὰρ εἰληφέναι τάλαντα παρ' Ἀλεξάνδρου τὸν 20 Σταγειριώτην λόγος ἔχει εἰς τὴν περὶ τῶν ζώων ἱστορίαν) ὥς οὐδὲν εὖρον περὶ αὐτοῦ λεγόμενον, ἔχαιρον ἔχων ἐχεγγνώτατον μάρτυρα τὸν χαρίεντ' Ἀριστοφάνη. ἅμα δὲ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ εἰσῆλθέ τις φέρον ἐν τῷ ταλάρῳ τὸν τέτρακα. ἦν δὲ τὸ μὲν μέγεθος 25 ὑπὲρ ἀλεκτρούνα τὸν μέγιστον, τὸ δὲ εἶδος πορφυρίωνι παραπλήσιος· καὶ ἀπὸ τῶν ὠτων ἐκατέρωθεν εἶχε κρεμάμενα, ὥσπερ οἱ ἀλεκτρούνες, τὰ κάλλαια· 399 βαρεῖα δ' ἦν ἡ φωνή. θαυμάσαντων οὖν ἡμῶν τὸ εὐανθὲς τοῦ ὄρνιθος μετ' οὐ πολὺ καὶ ἐσκευασμένος 30· παρηνέχθη, καὶ τὰ κρέα αὐτοῦ ἦν παραπλήσια τοῖς

τῆς μεγάλης στρουθοῦ, ἣν καὶ αὐτὴν πολλάκις κατε-
δαισάμεθα.

59. ΨΥΤΑΙ. ὁ τὴν τῶν Ἀτρείδων κάθοδον πεποιη-
κὼς ἐν τῷ τρίτῳ φησὶν

5 Ἴσον δ' Ἑρμιονεὺς ποσὶ καρπαλίμοισι μετασπῶν
ψύας ἔγχεϊ νύξε.

Σιμάριστος δ' ἐν τρίτῳ Συνωνύμων οὕτως γράφει
ῥοσφύος αἱ ἐκ πλαγίων σάρκες ἐπανεστηκυῖαι ψύαι. b
τὰ δὲ ἐκατέρωθεν κοιλώματα λέγουσι κύβους, γαλ-
10 λίας. Κλέαρχος δ' ἐν δευτέρῳ περὶ σκελετῶν οὕτως
φησὶ σάρκες μυωταὶ καθ' ἐκάτερον μέρος, ἃς οἱ μὲν
ψύας οἱ δὲ ἀλώπεκας οἱ δὲ νεφρομήτρας καλοῦσι.
μνημονεύει δὲ τῶν ψυῶν καὶ Ἱπποκράτης ὁ ἱερώτα-
τος. ὠνομάσθησαν δ' οὕτως διὰ τὸ ῥαδίως ἀποψᾶ-
15 σθαι, ἢ οἷόν τις οὖσα ἐπιψάνουσα σὰρξ καὶ ἐπιπολῆς
τοῖς ὀστέοις ὑπάρχουσα, μνημονεύει αὐτῶν καὶ Εὐ-
φρων ὁ κωμικὸς ἐν Θεωροῖς

λοβὸς τίς ἐστι καὶ ψύαι καλούμεναι.

ταύτας ἐπιτεμὼν πρὶν θεωρῆσαι μαθῶν —

20 60. ΟΥΘΑΡ. Τηλεκλείδης Στεροῖς

ὥς οὖσα θῆλυς εἰκότως οὐθαρ φορῶ.

Ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν ἱστοριῶν φησὶν . . .

σπανίως δ' ἐστὶν εὐρεῖν τὸ οὐθαρ ἐπὶ τῶν ἄλλων
ζώων λεγόμενον· ὑπογάστριον δὲ μόνον ὥς ἐπὶ τῶν

25 ἰχθύων λέγεται. Στράτις Ἀταλάντῃ

ὑπογάστριον θύννου τι κάκροκώλιον.

Θεόπομπος Καλλαίσχωρ

ἰχθύων δὲ δὴ

ὑπογάστρι' ὦ Δάματερ.

30 ἐν δὲ Σειρήσιν ὑπήτρια καλεῖ τὰ ὑπογάστρια λέγων
οὕτως

θύννων τε λευκῶν σικελικῶν ὑπήτρια.

61. ΛΑΓΩΣ. περὶ τούτου ὁ μὲν ὀψοδαίδαλος Ἀρ-
χέστρατος οὕτως φησὶ

τοῦ δὲ λαγῶ πολλοὶ τε τρόποι πολλαὶ τε θέσεις σοι
σκευασίας εἰσὶν. κεῖνος δ' οὖν ἐστὶν ἄριστος,
ἂν πεινῶσι μεταξὺ φέρης κρέας ὅπτον ἐκάστω, b
e θερμόν, ἀπλῶς ἀλίπαστον, ἀφαρπάζων ὀβελί-
σκου

μικρὸν ἐνωμότερον. μὴ λυπεῖτω δέ σ' ὀρώντα
ἰχῶρα στάζοντα κρεῶν, ἀλλ' ἐσθιε λάβρως.

αἱ δ' ἄλλαι περίεργοι ἔμοιγ' εἰσὶν διὰ παντός 10
σκευασίαι, γλοιῶν καταχύσματα, καὶ κατάτυρα
καὶ κατέλαια λίαν, ὥσπερ γαλῇ ὀψοποιούντων.

Ναυσικράτης δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Περσίδι σπανίως,
f φησὶν, ἐστὶν εὐρεῖν δασύποδα περὶ τὴν Ἀττικὴν.
λέγει δ' ὧδε 15

ἐν τῇ γὰρ Ἀττικῇ τίς εἶδε πώποτε

λέοντας ἢ τοιοῦτον ἕτερον θηρίον;

οὐ δασύποδ' εὐρεῖν ἐστὶν οὐχὶ ῥάδιον.

Ἀλκαῖος δ' ἐν Καλλιστοῖ καὶ ὥς πολλῶν ὄντων ἐμ-
φανίζει διὰ τούτων 20

κορίαννον εἰς τί λεπτόν; B. ἵνα τοὺς δασύποδας,
οὓς ἂν λάβωμεν, ἁλσὶ διαπάττειν ἔχῃς.

400 62. Τρύφων δὲ φησὶ τὸν λαγῶν ἐπ' αἰτιατικῆς
ἐν Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης ὀξύτόνως καὶ μετὰ τοῦ ν
λέγει 25

λύσᾱς ἴσως ἂν τὸν λαγῶν ξυναρπάσειεν ὑμῶν.

καὶ ἐν Δαιταλεῦσιν

ἀπόλωλα· τίλλων τὸν λαγῶν ὀφθήσομαι.

Ξενοφῶν δ' ἐν Κυνηγετικῷ χωρὶς τοῦ ν λαγῶ καὶ
περισπωμένως. ἐπεὶ τὸ καθ' ἡμᾶς ἐστὶ λαγός. ὥσπερ 30
δὲ ναὸν λεγόντων ἡμῶν ἐκεῖνοί φασι νεῶν καὶ λαὸν
λεῶν, οὕτω λαγὸν ὀνομαζόντων ἐκεῖνοι λαγῶν ἐροῦσι.

τῇ δὲ τὸν λαγὸν ἐνικῇ αἰτιατικῇ ἀκόλουθός ἐστιν ἢ b
παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀμύκῳ σατυρικῷ πληθυντικῇ
ὀνομαστικῇ

γέρανοι χελῶναι γλαῦκες ἰκτῖνοι λαγοί.

5 τῇ δὲ λαγῶν ἢ διὰ τοῦ ω παραπλησίως προσαγορευο-
μένη λαγὼ παρ' Εὐπόλιδι ἐν Κόλαξιν ἵνα πάρα μὲν
βατίδες καὶ λαγὼ καὶ γυναιῖκες εἰλίποδες. εἰσὶ δ' οἱ
καὶ ταῦτ' ἀλόγως κατὰ τὴν τελευτῶσαν συλλαβὴν
περισπωμένως προφέρονται. δεῖ δὲ ὀξυτονεῖν τὴν
10 λέξιν, ἐπειδὴ τὰ εἰς os λήγοντα τῶν ὀνομάτων ὁμό-
τουά ἐστι, καὶ μεταληφθῇ εἰς τὸ ω παρ' Ἀττικοῖς. c
ναὸς νεῶς, κάλος κάλως. οὕτως δ' ἐχρήσατο τῷ ὀνό-
ματι καὶ Ἐπίχαρμος καὶ Ἡρόδοτος, καὶ ὁ τοὺς Εἰλωτας
ποιήσας. εἰτά ἐστι τὸ μὲν ἱακὸν λαγός

15 λαγὸν ταράξας πῖθι τὸν θαλάσσιον.

τὸ δὲ λαγὼς ἄττικόν. λέγουσι δὲ καὶ Ἀττικοὶ λαγός,
ὥς ὁ Σοφοκλῆς

γέρανοι κορῶναι γλαῦκες ἰκτῖνοι λαγοί.

τὸ μέντοι ἢ πτωκα λαγῶν εἰ μὲν ἐστιν ἰωνικόν,
20 πλεονάζει τὸ ω, εἰ δ' ἄττικόν, τὸ ο. λαγῶα δὲ λέγε- d
ται κρέα.

63. Ἠγήσανδρος δ' ὁ Δελφὸς ἐν ὑπομνήμασι
κατὰ τὴν Ἀντιγόνην τοῦ Γονατᾶ φησὶ βασιλείαν το-
σοῦτον πλῆθος γενέσθαι λαγῶν ἐν Ἀστυπαλαίᾳ, ὥς
25 τοὺς Ἀστυπαλαίους περὶ αὐτῶν μαντεύσασθαι. καὶ
τὴν Πυθίαν εἰπεῖν κύνας τρέφειν καὶ κυνηγετεῖν·
ἀλῶναι τε ἐν ἐνιαυτῷ πλείους τῶν ἑξακισχιλίων. ἐγέν-
ετο δὲ τὸ πλῆθος τοῦτο Ἀναφαίου τινὸς ἐμβαλόντος
δύο λαγῶν εἰς τὴν νῆσον, ὥς καὶ πρότερον Ἀστυ-
30 παλαίᾳ τινὸς ἀφέντος δύο πέρδικας εἰς τὴν Ἀνά-
φην τοσοῦτον πλῆθος ἐγένετο περδίκων ἐν τῇ Ἀνάφῃ e
ὥς κινδυνεῦσαι ἀναστάτους γενέσθαι τοὺς κατοι-

κοῦντας. κατ' ἀρχὰς δὲ ἢ μὲν Ἀστυπαλαία οὐκ εἶχε
λαγὼς ἀλλὰ πέρδικας. πολύγονον δὲ ἐστι τὸ ζῷον ὁ
λαγὼς, ὥς Ξενοφῶν εἰρηκεν ἐν τῷ Κυνηγετικῷ. καὶ
Ἡρόδοτος δ' οὕτως φησὶ τοῦτο μὲν ὅτι ὁ λαγὼς ὑπὸ
πάντων θηρεύεται, καὶ θηρίου καὶ ὄρνιθος καὶ ἀν- 5
θρώπου, οὕτω δὲ τι πολύγονόν ἐστιν, ἐπικυῖσκει τε
μόνον πάντων θηρίων· καὶ τὸ μὲν δασὺ τῶν τέκνων
ἐν τῇ γαστρὶ, τὸ δὲ ψιλόν, τὸ δὲ ἄρτι ἐν τῇσι μήτρησι
f πλάσσεται, τὸ δ' ἐπαναιρέεται. Πολύβιος δ' ἐν τῇ
δωδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν γίνεσθαι φησὶ παρόμοιον 10
τῷ λαγῷ ζῷον τὸν κουνίκλον καλούμενον, γράφων
οὕτως ὁ δὲ κουνίκλος καλούμενος πόρρωθεν μὲν
ὁρώμενος εἶναι δοκεῖ λαγὼς μικρός, ὅταν δ' εἰς τὰς
χεῖρας λάβῃ τις, μεγάλην ἔχει διαφορὰν καὶ κατὰ τὴν
ἐπιφάνειαν καὶ κατὰ τὴν βρωσιν. γίνεται δὲ τὸ 15
401 πλεῖον κατὰ γῆς. μνημονεύει δὲ αὐτῶν καὶ Ποσει-
δώνιος ὁ φιλόσοφος ἐν τῇ ἱστορίᾳ. καὶ ἡμεῖς εἰδομεν
πολλοὺς κατὰ τὸν ἀπὸ Δικαιορχείας πλοῦν ἐπὶ Νέαν
πόλιν. νῆσος γάρ ἐστιν οὐ μακρὰν τῆς γῆς κατὰ τὰ
τελευταῖα μέρη τῆς Δικαιορχείας, ὑπ' ὀλίγων μὲν 20
κατοικουμένη, πολλοὺς δὲ ἔχουσα τοὺς κουνίκλους
τούτους. καλοῦνται δὲ τινες καὶ χελιδονίαι λαγωί.
μνημονεύει δὲ αὐτῶν Δίφιλος ἢ Καλλιάρχης ἐν
Ἀγνοίᾳ οὕτως

τί τοῦτο; ποδαπὸς οὗτος; 25

B. χελιδόνειος ὁ δασύπους, γλυκεῖα δ' ἢ μίμαρυς.
Θεόπομπος δ' ἐν τῇ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν περὶ τὴν
b Βισαλτίαν φησὶ λαγῶν γίνεσθαι δύο ἥπατα ἔχοντας.

64. ΣΤΟΣ δὲ ἀγρίου ἐπείσενεχθέντος, ὅς κατ'
οὐδὲν ἦν ἐλάττων τοῦ καλοῦ γραφομένου καλυδῶ- 30
νίου, προβάλλω, τίς ἔφη, σοὶ ζητεῖν, φροντιστὰ καὶ
λογιστὰ Οὐλπιανέ, τίς ἰστόρηκε τὸν καλυδώνιον σὺν

θήλειάν τε γεγονέναι καὶ λευκὸν τὴν χροάν. ὃ δ' οὐ
σφόδρα φροντίσας καὶ τὸ προβληθὲν ἀποδιοπομπη-
σάμενος, ἀλλ' ὑμεῖς γε, ἔφη, ἄνδρες γάστρωνες, εἰ
μὴ κόρον ἤδη ἔχετε τοσούτων ἐμπλησθέντες, ὑπερ-
5 βάλλειν μοι δοκεῖτε πάντας τοὺς ἐπὶ πολυφαγία δια-
βοήτους γενομένους· καὶ τίνες εἰσὶν οὗτοι ζητεῖτε.
προφέρεσθαι δίκαιόν ἐστιν ὑμᾶς σὺν τῷ σ σὺς ἐτυ-
μώτερον· παρὰ τὸ σεύεσθαι γὰρ καὶ ὀρμητικῶς ἔχειν
τὸ ζῶον εἴρηται. τέτριπται δὲ καὶ τὸ λέγειν χωρὶς
10 τοῦ κατ' ἀρχὰς σ ὕς. οἱ δὲ σὺν εἰρησθαι οἶονεῖ θῦν,
τὸν εἰς θυσίαν εὐθετοῦντα. νῦν δέ, εἰ δοκεῖ, ἀπο-
κρίνασθέ μοι, τίς μνημονεύει κατὰ τὸ σύνθετον
ὁμοίως ἡμῖν σὺν ἀγροῦ ἐπὶ τοῦ σὺς τοῦ ἀγρίου; Σο-
φοκλῆς μὲν γὰρ ἐν Ἀχιλλέως Ἑρασταῖς ἐπὶ κυνὸς
15 ἔταξε τοῦνομα ἀπὸ τοῦ σὺς ἀγρεύειν λέγων

σὺ δ' ὦ σὺαγρε, πηλιωτικὸν τρέφος.
παρ' Ἡροδότῳ δὲ ὄνομα κύριον Σὺαγρος Λάκων γέ-
νος, ὁ πρὸς Γέλωνα τὸν Συρακόσιον πρεσβεύσας περὶ
τῆς πρὸς τοὺς Μήδους συμμαχίας, ἐν τῇ ἐβδόμῃ. καὶ
20 Αἰτωλῶν δὲ οἶδα στρατηγὸν Σὺαγρον, οὗ μνημονεύει
Φύλαρχος ἐν τετάρτῃ ἱστοριῶν. καὶ ὁ Δημόκριτος
ἔφη, αἰέ ποτε σὺ, ὦ Οὐλπιανέ, οὐδενὸς μεταλαμβά-
νειν εἴωθας τῶν παρασκευαζομένων πρὶν μαθεῖν εἰ
ἢ χοῆσις μὴ εἴη τῶν ὀνομάτων παλαιά. κινδυνεύεις
25 οὖν ποτὲ διὰ ταύτας τὰς φροντίδας, ὥσπερ ὁ Κῶος
Φιλητᾶς ζητῶν τὸν καλούμενον ψευδολόγον τῶν λό-
γων, ὁμοίως ἐκείνῳ διαλυθῆναι. ἰσχνὸς γὰρ πάνυ
τὸ σῶμα διὰ τὰς ζητήσεις γενόμενος ἀπέθανεν, ὥς τὸ
πρὸ τοῦ μνημείου αὐτοῦ ἐπίγραμμα δηλοῖ
30 ξεῖνε, Φιλητᾶς εἰμί. λόγων ὁ ψευδόμενός με
ᾤλεσε καὶ νυκτῶν φροντίδες ἐσπέριοι.
65. ἵν' οὖν μὴ καὶ σὺ ζητῶν τὸν σὺαγρον ἀφαν-

ανθῆς, μάθε ὅτι Ἀντιφάνης μὲν ἐν Ἀρπαζομένῃ οὕ-
τως ὠνόμασε

ἰ λαβὼν ἐπανήξω σὺαγρον εἰς τὴν οἰκίαν
τῆς νυκτὸς αὐτῆς καὶ λέοντα καὶ λύκον.

Διονύσιος δὲ ὁ τύραννος ἐν τῷ Ἀδώνιδι
5 νυμφῶν ὑπὸ σπήλυγγα τὴν αὐτόστεγον
σὺαγρον ἐκβόλειον εὐθηρον κλύειν,
ὃ πλεῖστ' ἀπαρχὰς ἀκροθινιάζομαι.

Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ πρὸς Ἀπολλόδωρον ἐπι-
402 στολῇ γράφει οὕτως ἵνα τὰ μὲν αἴγεια τοῖς παισὶ, 10
τὰ δὲ σὺαγρεια μετὰ τῶν φίλων αὐτὸς ἔχῃς· καὶ
Ἰππόλοχος δὲ ὁ Μακεδὼν, οὗ ἐμνημονεύσαμεν ἐν
τοῖς πρὸ τούτων, ἐν τῇ πρὸς τὸν προειρημένον Λυγ-
κέα ἐπιστολῇ ἐμνήσθη σὺαγρων πολλῶν. ἐπεὶ δὲ σὺ
καὶ τὸ προβληθὲν σοι ἀποπροσπεποιήσαι περὶ τῆς 15
χροάς τοῦ καλυδωνίου σὺός, εἴ τις αὐτὸν ἱστορεῖ
λευκὸν τὴν χροάν γεγονότα, ἐροῦμεν ἡμεῖς τὸν εἰ-
πόντα. τὸ δὲ μαρτύριον ἀνίχνευσον σὺ. πάλαι γὰρ
τυγχάνω ἀνεγνωκὼς τοὺς Κλεομένους τοῦ Ῥηγίνου
b διθυράμβους, ὧν ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Μελεάγρῳ 20
τοῦτο ἱστόρηται. οὐκ ἄγνωσθ' ὅτι οἱ περὶ τὴν Σικε-
λίαν κατοικοῦντες ἀσχέδωρον καλοῦσι τὸν σὺαγρον.
Αἰσχύλος γοῦν ἐν Φορκίσι παρεικάζων τὸν Περσέα
τῷ ἀγρίῳ τούτῳ σὺι φησὶν

ἔδν δ' ἐς ἄντρον ἀσχέδωρος ὤς.

καὶ Σκληρίας (εἷς δ' ἐστὶν οὗτος τῆς ἰταλικῆς καλου-
μένης κωμωδίας ποιητῆς, γένος Ταραντίνος) ἐν Με-
λεάγρῳ φησὶν

ἔνθ' οὔτε ποιμὴν ἀξιοῖ φέρβειν βοτὰ
οὔτ' ἀσχέδωρος νεμόμενος καπρώζεται.

c ὅτι δὲ Αἰσχύλος διατρέψας ἐν Σικελίᾳ πολλὰς κέχρη-
ται φωναῖς σικελικαῖς οὐδὲν θαυμαστόν.

66. περιεφέροντο καὶ ἔριφοι πολλάκις ποικίλως
 ἐσκευασμένοι, ἄλλοι δὲ καὶ πολὺ τοῦ ὀποῦ ἔχοντες,
 οἵτινες οὐ τὴν τυχοῦσαν ἡδονὴν παρεῖχον ἡμῖν. καὶ
 γὰρ τὸ τῆς αἰγὸς κρέας τροφιμώτατόν ἐστι. Κλειτό-
 5 μαχος γοῦν ὁ Καρχηδόσιος, οὐδενὸς δεύτερος τῶν
 ἀπὸ τῆς νέας ἀκαδημείας κατὰ τὴν θεωρίαν ὢν, Θη-
 βαῖόν τινα ἀθλητὴν ὑπερβαλεῖν ἰσχύϊ φησὶ τοὺς καθ'
 ἑαυτόν, κρέασιν αἰγείοις χρώμενον. εὐτονοὶ γὰρ καὶ d
 γλίσχροι χυμοὶ καὶ πολὺν χρόνον ὑπομένειν ἐν τοῖς
 10 ὄγκοις δυνάμενοι. ἐσκώπτετο δ' ὁ ἀθλητὴς διὰ τὴν
 ἀπὸ τῶν ἰδρώτων δυσωδίαν. τὰ δ' ὕγια καὶ ἄρνεια
 κρέα ἀδιαπόνητα ταῖς ἔξεσιν ὑπάρχοντα ῥᾶστα φθεί-
 ρεται διὰ τὴν πιμελήν. τὰ δὲ παρὰ τοῖς κωμωδιοποι-
 οῖς λεγόμενα δεῖπνα ἡδίστην ἀκοὴν παρέχει τοῖς ὥσι
 15 μᾶλλον ἢ τῇ φάρυγγι· ὥσπερ τὰ παρ' Ἀντιφάνει μὲν
 ἐν Ἀκιστρῷ

κρέας δὲ τίνος ἡδιστ' ἂν ἐσθίοις; (φησί)

B. τίνος;

εἰς εὐτέλειαν τῶν προβάτων μὲν οἷς ἐνι
 20 μήτ' ἔρια μήτε τυρὸς, ἄρνός, φίλτατε.
 τῶν δ' αἰγίων κατὰ ταῦθ' ἃ μὴ τυρὸν ποιεῖ,
 ἔριφον. διὰ τὴν ἐπικαρπίαν γὰρ τῶν ἀδρῶν
 ταῦτ' ἐσθίων τα φαῦλ' ἀνέχομαι.

ἐν δὲ Κύκλωπι φησι

25 τῶν χειρσαίων δ' ὑμῖν ἥξει
 παρ' ἐμοῦ ταυτί·
 βοῦς ἀγελαῖος, τράγος ἡλιβάτας,
 αἰξ οὐρανία, κριὸς τομίας,
 κάπρος ἐκτομίας, ὕς οὐ τομίας,
 30 δέλφαξ, δασύπους, ἔριφοι . .
 τυρὸς χλωρός, τυρὸς ξηρός,
 τυρὸς κοπτός, τυρὸς ξυστός,

τυρὸς τμητός, τυρὸς πηκτός.

67. Μνησίμαχος δ' ἐν Ἱπποτρόφῳ τοιαῦτα παρα-
 σκευάζει

f βαῖν' ἐκ θαλάμων κυπαρισσορόφων,
 5 ἔξω Μάνη· στεῖχ' εἰς ἀγορὰν
 πρὸς τοὺς ἐρμᾶς,
 οὐ προσφοιτῶς· οἱ φύλαρχοι,
 τοὺς τε μαθητὰς τοὺς ὠραίους,
 οὓς ἀναβαίνειν ἐπὶ τοὺς ἵππους
 μελετᾷ Φεῖδων καὶ καταβαίνειν·
 10 οἷσθ' οὓς φράζω.

τούτοις τοίνυν ἄγγελλ' ὅτι ἡ
 ψυχρὸν τοῦψον, τὸ ποτὸν θερμόν,
 ξηρὸν φύραμ', ἄρτοι ξηροί·
 403 σπλάγχν' ὀπτᾶται, χναῦμ' ἥρπασται,
 15 κρέας ἐξ ἄλμης ἐξήρηται,
 τόμος ἀλλᾶντος, τόμος ἡνύστρου,
 χορδῆς ἕτερος, φύσκης ἕτερος
 διαλαιμοτομεῖθ' ὑπὸ τῶν ἔνδον·
 κρατὴρ ἐξερροίβδητ' οἶνον·
 20 πρόποσις χωρεῖ· λέπεται κόρδαξ·
 ἀκολασταίνει νοῦς μεिरακίων·
 πάντως δ' ἔνδον τὰ κάτωθεν ἄνω.
 μέμνησ' ἃ λέγω, πρόσεχ' οἷς φράζω.
 25 χάσκεις οὗτος;

βλέψον δευρί, πῶς αὐτὰ φράσεις.
 αὐτίκ' ἐρῶ σοι πάλιν ἐξ ἀρχῆς·
 ἦκειν ἤδη καὶ μὴ μέλλειν
 b τῷ τε μαγείρῳ μὴ λυμαίνεσθ',
 30 ὥς τῶν ὄψων ἐφθῶν ὄντων,
 ὀπτῶν ὄντων, ψυχρῶν ὄντων,
 καθ' ἕκαστα λέγων. βολβός, ἐλάα,

σκόροδον, κανλός, κολοκύντη, ἔνθος,
 θρίον, φυλλάς, θύννου τεμάχη,
 γλάνιδος, γαλεῶ, ῥίνης, γόγγρου·
 ψοξίνος ὅλος, κορακίνος ὅλος,
 5 μεμβράς, σκόμβρος,
 θυννίς, κωβίος, ἡλακατήνες,
 κυνὸς οὐραῖον τῶν καρχαριῶν,
 νάρκη, βάτραχος, πέρκη, σαῦρος,
 τριχίας, φυκίς, βρίγκος, τρίγλη,
 10 κόκκυξ, τρυγών, σμύραινα, φάγρος,
 μύλλος, λεβίας, σπάρος, αἰολίας,
 θραῖτα, χελιδών, καρίς, τευθίς,
 ψήττα, δρακαινίς,
 πουλυπόδειον, σηπία, ὀρφώς,
 15 κάραβος, ἔσχαρος, ἀφύαι, βελόναι,
 κεστρεύς, σκορπίος, ἔρχελυς, ἄρκτοι,
 κρέα τ' ἄλλα· τὸ πλῆθος ἀμύθητον·
 χηνός, χοίρου, βοός, ἄρνός, οἰός,
 κάπρου, αἰγός, ἀλεκτρονόμος, νήττης,
 20 κίττης, πέριδικος, ἀλωπεκίου.
 καὶ μετὰ δεῖπνον θαυμαστὸν ὅς' ἔστ'
 ἀγαθῶν πλήθη.
 πᾶς δὲ κατ' οἴκους μάττει πέττει,
 τίλλει κόπτει, τέμνει δεύει,
 25 χαίρει παίζει, δειπνεῖ πίνει,
 πηδᾷ σκιρτᾷ, λορδοῖ κεντεῖ [βινεῖ].
 σεμναὶ δ' αὐλῶν ἀγαναὶ φωναί,
 μολπὰ κλαγγὰ θράττει [νεῖται] πνεῖται.
 κούραν κασίας
 30 ἀπὸ γᾶς ἀγίας ἀλίας Συρίας
 ὀσμὴ σεμνὴ μυκτῆρα δονεῖ
 λιβάνου, μάρου, σμύρνης, καλάμου,

στύρακος, βάρου,
 λίνδου, κίνδου, κίσθου, μίνθου.
 τοιάδε δόμους ὁμίχλη κατέχει
 πάντων ἀγαθῶν ἀνάμεστος.

68. ἐπὶ τούτοις λεγομένοις παρηνέχθη ἡ ῥοδουν- 5
 τία καλουμένη λοπάς· περὶ ἧς ἐξετραγώδησεν ὁ σο-
 φὸς ἐκείνος μάγειρος πρὶν καὶ ἐπιδεῖξαι ὅ τι φέροι,
 διεχλεύασέ τε τοὺς πάνυ μαγείρους λεγομένους, ὧν
 καὶ μνημονεύων ἔφη, τί τοιοῦτον ἐξεῦρεν ὁ παρὰ
 Ἀναξίππῳ τῷ κωμικῷ μάγειρος ὃς ἐν τῷ Ἐγκαλυ- 10
 πτομένῳ τοιάδε ὠγκώσατο;

Σόφων Ἀκαρναν καὶ Ῥόδιος Δαμόξενος
 ἐγένονθ' ἐαυτῶν συμμαθηταὶ τῆς τέχνης,
 ἐδίδασκε δ' αὐτοὺς Σικελιώτης Λάβδακος.
 οὗτοι τὰ μὲν παλαιὰ καὶ θρυλούμενα 15
 ἀρτύματ' ἐξήλειψαν ἐκ τῶν βιβλίων
 καὶ τὴν θυτᾶν ἠφάνισαν ἐκ τοῦ μέσου,
 οἶον λέγω κύμινον ὅξος σίλφιον
 τυρὸν κορίαννον, οἷς ὁ Κρόνος ἀρτύμασιν
 ἐχρᾶτο, πάντ' ἀφείλον εἶναι θ' ὑπέλαβον 20
 τὸν τοῖς τοιοῦτοις παντοπώλην χρώμενον.
 αὐτοὶ δ' ἔλαιον καὶ λοπάδα καινὴν, πάτερ,
 πῦρ τ' ὅξυν καὶ μὴ πολλάκις φυσώμενον
 ἐποίουν· ἀπὸ τούτου πᾶν τὸ δεῖπνον εὐτρεπές.
 οὕτῳ τε πρῶτοι δάκρυα καὶ πταρμόν πολὺν 25
 ἀπὸ τῆς τραπέξης καὶ σίαλον ἀπήγαγον,
 τῶν τ' ἐσθιόντων ἀνεκάθηραν τοὺς πόρους.
 ὁ μὲν οὖν Ῥόδιος πιὼν τιν' ἄλμην ἀπέθανεν,
 παρὰ τὴν φύσιν γὰρ τὸ ποτὸν ἦν, μάλ' εἰκότως.
 30 ὁ Σόφων δὲ πᾶσαν τὴν Ἰωνίαν ἔχει,
 ἕμὸς γενόμενος, ὧ πάτερ, διδάσκαλος.
 καὶ τὸς φιλοσοφῶ καταλιπεῖν συγγράμματα

σπεύδων ἑμαυτοῦ καινὰ τῆς τέχνης. B. παπαῖ·
ἐμὲ κατακόψεις, οὐχ ὃ θύειν μέλλομεν.

A. τὸν ὄρθρον ἐν ταῖς χερσὶν ὄψει βιβλία
ἔχοντα καὶ ζητοῦντα τὰ κατὰ τὴν τέχνην,
οὐδὲν Διοδώρου διαφέρONT' Ἀσπενδίου.

γεύσω δ' ἐὰν βούλῃ σε τῶν εὗρημένων.
οὐ ταῦτ' ἀ προσάγω πᾶσιν ἀεὶ βρώματα.

τεταγμέν' εὐθύς ἐστὶ μοι πρὸς τὸν βίον·
ἕτερον ἐστὶ τοῖς ἐρωῶσι καὶ τοῖς φιλοσόφοις
καὶ τοῖς τελώναις. μειράκιον ἐρωμένην
ἔχον πατρῶαν οὐσίαν κατεσθίει·

τούτῳ παρέσθηκα σηπίας καὶ τευθίδας
καὶ τῶν πετραίων ἰχθύων τῶν ποικίλων
ἐμβαμματαίοις γλαφυροῖσι κεχορηγημένα·

ὁ γὰρ τοιοῦτός ἐστιν οὐ δειπνητικός,
πρὸς τῷ φιλεῖν δὲ τὴν διάνοιάν ἐστ' ἔχων.
τῷ φιλοσόφῳ παρέσθηκα κωλέαν πόδας·
ἀδηφάγον τὸ ζῶον εἰς ὑπερβολὴν

ἐστίν· τελώνη γλαῦκον ἔγχελυν σπάρων,
ὅταν ἐγγὺς ἦ δ' ὁ σταυρός, ἀρτύω φακὴν
καὶ τὸ περιδείπνον τοῦ βίου λαμπρὸν ποιῶ.

τὰ τῶν γερόντων στόματα διαφορὰν ἔχει,
νωθρότερα πολλῷ δ' ἐστὶν ἢ τὰ τῶν νέων·
σίναπυ τούτοις παρατίθημι καὶ ποιῶ

χυλοὺς ἐχομένους δριμύτητος, τὴν φύσιν
ἵνα διεγείρας πνευματῷ τὸν αἶρα.

ἰδὼν τὸ πρόσωπον γνώσομαι οὐ ζητεῖ φαγεῖν
ἕκαστος ὑμῶν.

69. καὶ ὁ παρὰ Διονυσίῳ δὲ ἐν Θεσμοφόρῳ μά-
γειρος, ἄνδρες δαιταλεῖς (οὐ χεῖρον γὰρ καὶ τούτου
μνησθῆναι), τί φησι;

σφόδρα μοι κεχάρισαι Σιμία νῆ τοὺς θεούς,

ταυτὶ προείπας. τὸν μάγειρον εἰδέναι
πολὺ δεῖ γὰρ ἀεὶ πρότερον οἷς μέλλει ποιεῖν
τὸ δεῖπνον ἢ τὸ δεῖπνον ἐγχειρεῖν ποιεῖν.

ἂν μὲν γὰρ ἐν τις τοῦτ' ἐπιβλέψῃ μόνον
τοῦτον ποιῆσαι κατὰ τρόπον πῶς δεῖ, τίνα
τρόπον παραθεῖναι δ' ἢ πότ' ἢ πῶς σκευάσαι
δεῖ, μὴ προῖδηται τοῦτο μηδὲ φροντίσῃ,
οὐκ ἐτι μάγειρος ὀψοποιὸς δ' ἐστὶ πον.

οὐ ταῦτ' δ' ἐστὶ τοῦτο· πολὺ διήλλαχεν,
[πολύ·] στρατηγὸς πᾶς καλεῖθ' ὅς ἂν λάβῃ
δύναμιν, ὁ μέντοι δυνάμενος κἂν πράγμασιν
ἀναστραφῆναι καὶ διαβλέψαι τί πον
στρατηγὸς ἐστίν, ἡγεμῶν δὲ θάτερον.

οὕτως ἐφ' ἡμῶν σκευάσαι μὲν ἢ τεμεῖν
ἡδύσμαθ' ἐψῆσαι τε καὶ φυσᾶν τὸ πῦρ
ὁ τυχὼν δύναται ἂν. ὀψοποιὸς οὖν μόνον
ἐστὶν ὁ τοιοῦτος, ὁ δὲ μάγειρος ἄλλο τι.

συνιδεῖν τόπον, ὥραν, τὸν καλοῦντα, τὸν πάλιν
δειπνοῦντα, πότε δεῖ καὶ τίν' ἰχθύν ἀγοράσαι
[οὐ τοῦ τυχόντος]· πάντα μὲν λήψει σχεδὸν
ἀεὶ γὰρ, οὐκ ἀεὶ δὲ τὴν τούτων χάριν
ἔξεις ὁμοίαν οὐδ' ἴσην τὴν ἡδονήν.

Ἀρχέστρατος γέγραφέ τι καὶ δοξάζεται
παρὰ τισιν οὕτως ὡς λέγων τι χρήσιμον,
τὰ πολλὰ δ' ἡγνόηκε κοῦδὲ ἐν λέγει.

μὴ πάντ' ἄκουε μηδὲ πάντα μάνθανε,
τῶν βιαίων ἐσθ' ἔνεκα τὰ γεγραμμένα.
[κενὰ μᾶλλον ἢ ὅτε ἦν οὐδέπω γεγραμμένα.]

οὐδ' ἐστὶν εἰπεῖν περὶ μαγειρικῆς, ἐπεὶ
εἶπ' ἀρτίως . . .

ὄρον γὰρ οὐκ ἔσχηκεν, οὐδ' ὁ κύριος
αὐτῇ δ' ἑαυτῆς ἐστὶ δεσπότης. ἐὰν δ'

εὖ μὲν σὺ χρήσῃ τῇ τέχνῃ, τὸν τῆς τέχνης
καιρὸν δ' ἀπολέσῃς, προσαπόλωλεν ἡ τέχνη.

B. ἄνθρωπε, μέγας εἶ. A. τουτονὶ δ' ὃν ἀρτίως

ἔφης ἔχοντα πείραν ἥκειν πολυτελῶν d
5 πολλῶν τε δείπνων, ἐπιλαθέσθαι Σιμῖα
πάντων ποιήσω, θοῖον ἂν δείξω μόνον
παραθῶ τε δείπνον ὅσον αὖρας ἀττικῆς,
ἐξ ἀντλίας ἤκοντα καὶ γέμοντ' ἔτι
φορτηγικῶν μοι βρωμάτων ἀγωνίαις,
10 εἰ μὴ ποιήσω νυστάσαι παροψίδι.

70. πρὸς ταῦτ' Αἰμιλιανὸς ἔφη
βέλτιστε πολλοῖς πολλὰ περὶ μαγειρικῆς
εἰρημέν' ἐστί,

κατὰ τοὺς Ἠγησίππου Ἀδελφούς· σὺ οὖν ἡ δοῶν τι
15 φαίνου καινὸν παρὰ τοὺς ἔμπροσθεν ἢ μὴ κόπτε με, e
καὶ δείξον ὃ φέρεις καὶ λέγε τί ἐστί. καὶ ὅς, κατα-
φρονεῖς ὅτι μάγειρός εἰμι ἴσως· ὅσον δ' ἀπὸ ταύτης τῆς
τέχνης εἰργασμ' ἐγώ, κατὰ τὸν κωμικὸν Δημήτριον,
ὅς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀρεοπαγίτῃ ταῦτ' εἰρηκεν

20 ὅσον ἀπὸ ταύτης τῆς τέχνης εἰργασμ' ἐγώ
οὐδεὶς ὑποκριτῆς ἐσθ' ὅλως εἰργασμένος.
καπνιζομένη τυραννὶς αὕτη 'σθ' ἡ τέχνη.
ἄβυστακοποιὸς παρὰ Σέλευκον ἐγενόμην·
παρ' Ἀγαθοκλεῖ δὲ πρῶτος εἰσῆνεγκ' ἐγώ
25 τῷ Σικελιώτῃ τὴν τυραννικὴν φακῆν.
τὸ μέγιστον οὐκ εἰρηκα· Λαχάρους τινός,
ὅτ' ἦν ὁ λιμός, ἐστιῶντος τοὺς φίλους,
ἀνάληψιν ἐποίησ' εἰσενέγκας κάππαριν.

ἡ γυμνὴν ἐποίησεν Ἀθηναῖν Λαχάρης οὐδὲν ἐνοχλοῦ-
30 σαν· σὲ δ' ἐνοχλοῦντα νῦν ἐγώ, ὁ Αἰμιλιανὸς ἔφη, 406
εἰ μὴ δείξεις ὃ τι φέρεις. καὶ ὅς μολὶς ἔφη, ῥοδωνιὰν
καλῶ μὲν τὴν λοπάδα ταύτην ἐγώ· ἐσκεύασται δ'

οὕτως, ἵνα καὶ ἡδυσμα στεφανωτικὸν μὴ μόνον ἐπὶ
τῆς κεφαλῆς λαβὼν σχῆς, ἀλλὰ καὶ ἔνδον σεαυτοῦ,
καὶ πανδαισίᾳ τὸ σωματίον πᾶν ἐστιάσῃς. ῥόδα τὰ
εὐοσμότατα ἐν Ἰγδῇ τρίψας ἐπέβαλον ἐγκεφάλους
ὀρνίθων τε καὶ χοίρων ἐφθούς σφόδρα ἐξινιασθέν- 5
τας καὶ τῶν ῥῶν τὰ χρυσᾶ, μεθ' ἃ ἔλαιον γάρον πέ-
περι οἶνον. καὶ ταῦτα διατρίψας ἐπιμελῶς ἐνέβαλον
b. εἰς λοπάδα καινὴν, ἀπαλον καὶ συνεχὲς διδοὺς τὸ
πῦρ. καὶ ἅμα λέγων ἀναπετάσας τὴν λοπάδα τοσαύ-
την εὐωδίαν παρέσχε τῷ συμποσίῳ, ὥς ἀληθῶς τινα 10
τῶν παρόντων εἰπεῖν

τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ
ἔμπης ἐς γαῖαν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' ἀντμή.
τοσαύτη διεχύθη ἀπὸ τῶν ῥόδων εὐωδία.

71. μετὰ ταῦτα περιενεχθεισῶν ὀρνίθων τε 15
ὀπτῶν φακῆς τε καὶ πισῶν αὐταῖς χύτραις, ἔτι δὲ
c τῶν τοιούτων, περὶ ὧν Φανίας ὁ Ἐρέσιος ἐν τοῖς περὶ
φυτῶν τάδε γράφει· πᾶσα γὰρ χεδροπώδης ἡμερος
φύσις ἐνσπέρματος ἢ μὲν ἐψήσεως ἕνεκα σπείρεται,
οἶον ὁ κύαμος, πισός· ἐτηρὸν γὰρ ἐκ τούτων ἔψημα 20
γίνεται· τὰ δὲ πάλιν αὐτίς λεκιθώδη, καθάπερ ἄρα-
κος· τὸ δὲ φακῆς, οἶον ἀφάκη, φακός· τὸ δὲ χόρτου
ἕνεκα τῶν τετραπόδων ζῴων, οἶον ὄροβος μὲν ἀρο-
τήρων βοῶν, ἀφάκη δὲ προβάτων· πισοῦ δὲ τοῦ
ὀσπρίου μνημονεύει καὶ Εὐπόλις ἐν Χρυσῷ γένει. 25
Ἡλιόδωρος δ' ὁ περιηγητὴς ἐν πρώτῳ περὶ ἀκροπό-
λεως τῆς τῶν πυρῶν (φησὶν) ἐψήσεως ἐπινοηθείσης
d οἱ μὲν παλαιοὶ πύανον οἱ δὲ νῦν ὀλόπυρον προσαγο-
ρεύουσιν· τοιούτων ἔτι πολλῶν λεγομένων ὁ Δημό-
κριτος ἔφη, ἀλλὰ καὶ τῆς φακῆς ἐάσατε ἡμᾶς μετα- 30
λαβεῖν, ἢ αὐτῆς γε τῆς χύτρας, μὴ καὶ λίθοις τις
ὑμῶν βεβλήσεται, κατὰ τὸν Θάσιον Ἠγήμονα. καὶ ὁ

Οὐλπιανὸς ἔφη, τίς δ' αὕτη ἡ λιθίνη βαλλητύς;
 Ἐλευσῖνι γὰρ τῇ ἐμῇ οἰδά τινα πανήγυριν ἀγομένην
 καὶ καλουμένην βαλλητύν· περὶ ἧς οὐκ ἂν τι εἴποιμι
 μὴ παρ' ἐκάστου μισθὸν λαβών. ἀλλ' ἔγωγε, φησὶν
 5 ὁ Δημόκριτος, οὐκ ὦν λαβάργυρος ὠρολογητῆς κατὰ e
 τὸν Τίμωνος Πρόδειπνον, λέξω τὰ περὶ τοῦ Ἡγή-
 μονος.

72. Χαμαιλέων ὁ Ποντικός ἐν ἔκτῳ περὶ τῆς ἀρ-
 χαίας κωμωδίας Ἡγήμων (φησὶν) ὁ Θάσιος ὁ τὰς
 10 κωμωδίας γράψας Φακῇ ἐπεκαλεῖτο, καὶ ἐποίησεν ἐν
 τινι τῶν κωμωδιῶν

ταῦτά μοι ὁρμαίνοντι παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη
 χρυσὴν ῥάβδον ἔχουσα, καὶ ἤλασεν εἰπέ τε
 μῦθον

15 ὁ δεινὰ παθοῦσα Φακῇ βδελυρῇ, χῶρει 'ς τὸν f
 ἀγῶνα.

καὶ τότε ἐγὼ θάρσῃσα.

εἰσῆλθε δέ ποτε καὶ εἰς τὸ θέατρον διδάσκων κωμω-
 δίαν λίθων ἔχων πλήρες τὸ ἱμάτιον, οὓς βάλλων εἰς
 20 τὴν ὀρχήστραν διαπορεῖν ἐποίησε τοὺς θεατάς. καὶ
 ὀλίγον διαλιπὼν εἶπε

λίθοι μὲν οἶδε. βαλλέτω δ' εἴ τις θέλει.

407

φακῇ δὲ κἂν χειμῶνι κἂν θέρει καλόν.

εὐδοκίμει δ' ἀνὴρ μάλιστα ἐν ταῖς κωμωδίαις, καὶ
 25 περιβόητος ἦν λέγων τὰ ἔπη πανούργως καὶ ὑποκρι-
 τικῶς, καὶ διὰ ταῦτα σφόδρα παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις
 εὐδοκίμει. ἐν δὲ τῇ Γιγαντομαχίᾳ οὕτω σφόδρα τοὺς
 Ἀθηναίους ἐκῆλησεν, ὥς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πλεῖστα
 αὐτοὺς γελάσαι, καίτοι ἀγγελθέντων αὐτοῖς ἐν τῷ
 30 θεάτρῳ τῶν γενομένων περὶ Σικελίαν ἀτυχημάτων.
 οὐδεὶς δ' ἀπέστη, καίτοι σχεδὸν πᾶσι τῶν οἰκείων
 ἀπολωλότων. ἔκλαιον οὖν ἐγκαλυψάμενοι, οὐκ ἀνέ- b

στησαν δ', ἵνα μὴ γένωνται διαφανεῖς τοῖς ἀπὸ τῶν
 ἄλλων πόλεων θεωροῦσιν ἀχθόμενοι τῇ συμφορᾷ·
 διέμειναν δ' ἀκροώμενοι, καίτοι καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἡγή-
 μονος, ὥς ἤκουσε, σιωπᾶν διεγνωκότος. καθ' ὃν δὲ
 χρόνον θαλασσοκρατοῦντες Ἀθηναῖοι ἀνῆγον εἰς 5
 ἄστυ τὰς νησιωτικὰς δίκας, γραψάμενός τις καὶ τὸν
 Ἡγήμονα δίκην ἤγαγεν εἰς τὰς Ἀθήνας. ὁ δὲ παρα-
 γενόμενος καὶ συναγαγὼν τοὺς περὶ τὸν Διόνυσον
 c τεχνίτας προσῆλθε μετ' αὐτῶν, Ἀλκιβιάδην βοηθεῖν
 ἀξιῶν. ὁ δὲ θαρρεῖν παρακελευσάμενος εἰπὼν τε 10
 πᾶσιν ἔπεσθαι, ἤκεν εἰς τὸ μητροῶν, ὅπου τῶν δι-
 κῶν ἦσαν αἱ γραφαί, καὶ βρέξας τὸν δάκτυλον ἐκ τοῦ
 στόματος διήλειψε τὴν δίκην τοῦ Ἡγήμονος. ἀγα-
 νακτοῦντες δὲ ὁ τε γραμματεὺς καὶ ὁ ἄρχων τὰς ἡσυ-
 χίας ἤγαγον δι' Ἀλκιβιάδην, φυγόντος δι' εὐλάβειαν 15
 καὶ τοῦ τὴν δίκην γραψάμενου.

73. αὕτη παρ' ἡμῶν, Οὐλπιανέ, ἡ βαλλητύς. σὺ
 δ', ὅταν βουλευθῇς, ἐρεῖς περὶ τῆς Ἐλευσῖνι. καὶ ὁ
 d Οὐλπιανός, ἀλλὰ με ἀνέμνησας, καλὲ Δημόκριτε,
 μνησθεῖς χύτρας, ποθοῦντα μαθεῖν πολλάκις τίς ἢ 20
 Τηλεμάχου καλουμένη χύτρα καὶ τίς ὁ Τηλέμαχος.
 καὶ ὁ Δημόκριτος ἔφη, Τιμοκλῆς ὁ τῆς κωμωδίας
 ποιητῆς (ἦν δὲ καὶ τραγωδίας) ἐν μὲν δράματι Ἀθήνη
 φησί

μετὰ τοῦτον αὐτῷ Τηλέμαχος συνετύγγανεν, 25
 καὶ τοῦτον ἀσπασάμενος ἠδέως πάνυ
 ἔπειτα ἠρώσόν μοι σὺ, φησί, τὰς χύτρας,
 ἐν αἷσιν ἔψεις τοὺς κυάμους. καὶ ταῦτά τε
 e εἶρητο καὶ παριόντα Φείδιππον πάλιν
 τὸν Χαιρεφίλου πόρρωθεν ἀπιδὼν τὸν παχὺν 30
 ἐπόπυσ', εἴτ' ἐκέλευσε πέμπειν σαργάνας.

ὅτι δὲ καὶ τῶν δῆμων Ἀχαρνεύς ὁ Τηλέμαχος ὁ αὐτὸς ποιητῆς φησιν ἐν Διονύσῳ οὕτως

ὁ δ' Ἀχαρνικὸς Τηλέμαχος ἔτι δημηγορεῖ;

B. οὐκ ἄλλ' ἔοικε τοῖς νεωνήτοις Σύροις.

5 A. πῶς; ἢ τί πράττων; βούλομαι γὰρ εἰδέναι.

B. θάργηλον ἀγκάλη χύτραν φέρει.

ἐν δ' Ἰκαρίοις σατύροις φησὶν

ὥστ' ἔχειν οὐδέν· παρ' ἡμῖν νυκτερεύσας δ' ἀθλίως

10 πρῶτα μὲν σκληρῶς καθεῦδον, εἴτα Θούδιππος βδέων

παντελῶς ἐπνιξεν ἡμᾶς, εἴθ' ὁ λιμὸς ἥπτετο.

ἐφερόμην δὲ πρὸς Δίωνα τὸν διάπυρον· ἀλλὰ γὰρ οὐδ' ἐκεῖνος οὐδὲν εἶχε. πρὸς δὲ τὸν χρηστὸν

15 δραμῶν

Τηλέμαχον Ἀχαρνέα σωρόν τε κυάμων κατα-
λαβών,

ἀρπάσας τούτων ἐνέτραγον. ὁ δ' ὄνος ἡμᾶς ὡς ὁρᾷ

20 . . . ὁ Κηφισόδωρος περὶ τὸ βῆμ' ἐπέρ-
δετο.

ἐκ τούτων δῆλόν ἐστιν ὅτι ὁ Τηλέμαχος κυάμων 408
χύτρας ἀεὶ σιτούμενος ἤγε πυνέψια πορδὴν ἐορτήν.

74. ἔττους δὲ κυάμινον μνημονεύει Ἡνίοχος ὁ
25 κωμικὸς ἐν Τροχίλῳ λέγων οὕτως

πρὸς ἑμαυτὸν ἐνθυμούμενος, νῆ τοὺς θεούς,

ὅσῳ διαφέρει σῦκα καρδάμων. σὺ δὲ

Παύσωνι φῆς τὸ δεῖνα προσλελαληκέναι.

B. καὶ πρᾶγμά γ' ἡρώτα με δυστράπελον πάνν

30 ἔχον τε πολλὰς φροντίδων διεξόδους.

A. λέγ' αὐτό, καὶ γὰρ οὐκ ἀγέλοιόν ἐστ' ἴσως. b

B. ἔττος κυάμινον δι' ὅτι τὴν μὲν γαστέρα

φυσᾶ, τὸ δὲ πῦρ οὐ; A. χάριεν οἷς γιννώσκεται

τὸ πρᾶγμα τοῦ Παύσωνος. ὥς δ' ἀεὶ ποτε

περὶ τοὺς κυάμους ἔσθ' οὗτος ὁ σοφιστής.

75. τέλος τοιούτων (οὖν) πολλάκις λεγομένων
ὔδωρ ἐφέρετο κατὰ χειρῶν. καὶ πάλιν ὁ Οὐλπιανὸς 5
ἐξήτει εἰ τὸ χέρνιβον εἴρηται, καθάπερ ἡμεῖς λέγομεν
ἐν τῇ συνηθείᾳ. καὶ τις αὐτῷ ἀπήντησε λέγων τὸ ἐν
Ἰλιάδι

c ἦ ῥα, καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὦτρυν' ὁ γεραιός,
χερσὶν ὔδωρ ἐπιχεῦσαι ἀκήρατον· ἢ δὲ παρέστη 10
χέρνιβον ἀμφίπολος πρόχοόν θ' ἅμα χερσὶν
ἔχουσα.

Ἀττικοὶ δὲ χερνίβιον λέγουσιν, ὡς Αυσίας ἐν τῷ κατὰ

Ἀλκιβιάδου λέγων οὕτως 'τοῖς χρυσοῖς χερνιβίοις καὶ

d θυμιατηρίοις.' χειρόνιπτρον δ' Εὐπόλις ἐν Δήμοις 15
κἂν τις τύχη πρῶτος δραμῶν, εἴληφε χειρόνι-
πτρον·

ἀνὴρ δ' ὅταν τις ἀγαθὸς ἢ καὶ χρήσιμος πολίτης,
νικᾷ τε [πάντα] χρηστὸς ὢν, οὐκ ἔστι χειρό-
νιπτρον. 20

Ἐπίχαρμος δ' ἐν Θεαροῖς εἴρηκε χειρόνιβα διὰ τούτων
κιθάραι, τρίποδες, ἄρματα, τράπεζαι, χαλκία,
χειρόνιβα, λοιβάσια, λέβητες χάλκεοι.

e ἢ πλείων δὲ χρῆσις κατὰ χειρὸς ὔδωρ εἴωθε λέγειν,
ὡς Εὐπόλις ἐν Χρυσῷ γένει καὶ Ἀμειψίας Σφενδόνη 25
Ἀλκαῖός τε ἐν Ἱερῷ γάμῳ. πλεῖστον δ' ἐστὶ τοῦτο.

Φιλύλλιος δὲ ἐν Αὐγῇ κατὰ χειρῶν εἴρηκεν οὕτως
καὶ δὴ δεδειπνήκασιν αἱ γυναῖκες· ἀλλ' ἀφαι-
ρεῖν

ᾧρα 'στὶν ἤδη τὰς τραπέζας, εἴτα παρακορῆσαι, 30
ἔπειτα κατὰ χειρῶν ἐκάστη καὶ μύρον τι δοῦναι.

Μένανδρος Ὑδρία

οἱ δὲ κατὰ χειρῶν λαβόντες περιμένουσι φίλτατοι. f
 76. Ἀριστοφάνης δ' ὁ γραμματικὸς ἐν τοῖς πρὸς
 τοὺς Καλλιμάχου πίνακας χλευάζει τοὺς οὐκ εἰδότες
 τὴν διαφορὰν τοῦ τε κατὰ χειρὸς καὶ τοῦ ἀπονίψα-
 5 σθαι. παρὰ γὰρ τοῖς παλαιοῖς τὸ μὲν πρὸ ἀρίστου καὶ
 δείπνου λέγεσθαι κατὰ χειρὸς, τὸ δὲ μετὰ τοῦτ' ἀπο-
 νίψασθαι. ἔοικε δ' ὁ γραμματικὸς τοῦτο πεφυλαχέ-
 ναι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. ἐπεὶ τοι Ὅμηρος πῇ μὲν φησὶ 409
 νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν,
 10 πῇ δέ
 τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
 σῖτον δὲ δμῳαὶ παρενήνεον ἐν κανέοισι.
 καὶ Σώφρων ἐν γυναικείοις ἑτάλαιναι Καικόα, κατὰ
 χειρὸς δοῦσα ἀπόδος πόχ' ἀμῦν τὰν τράπεζαν. παρὰ
 15 μέντοι τοῖς τραγικοῖς καὶ τοῖς κωμικοῖς παροξυτόνως
 ἀνέγνωσται χερνίβα. παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἡρακλεῖ
 εἰς χερνίβ' ὥς βάψειεν Ἀλκμήνης γόνος. b
 ἀλλὰ καὶ παρ' Εὐπόλιδι ἐν Αἰξίν
 αὐτοῦ τὴν χερνίβα παύσεις.
 20 ἔστι δὲ ὕδωρ, εἰς ὃ ἀπέβαπτον δαλόν, ἐκ τοῦ βωμοῦ
 λαμβάνοντες ἐφ' οὗ τὴν θυσίαν ἐπετέλουν· καὶ τούτῳ
 περιρραίνοντες τοὺς παρόντας ἡγνίζον. χρὴ μέντοι
 προπαροξυτόνως προσφέρεσθαι. τὰ γὰρ τοιαῦτα ὀημα-
 τικὰ σύνθετα εἰς ψ λήγοντα γεγονότα παρὰ τὸν πα-
 25 ρακείμενον τὴν παραλήγουσαν τοῦ παρακειμένου
 φυλάσσουσιν, ἃν τε ἔχη τοῦτον διὰ τῶν δύο μ μ λε-
 γόμενον, βαρύνεται, λέλειμμαι αἰγίλιψ, τέτριμμαι
 οἰκότριψ, κέκλεμμαι βοόκληψ παρὰ Σοφοκλεῖ Ἑρμῆς,
 βέβλεμμαι κατῶβλεψ παρὰ Ἀρχελάῳ τῷ Χερρουν-
 30 σίτῃ ἐν τοῖς Ἰδιοφυέσιν. ἐν δὲ τοῖς πλαγίοις τὰ τοι-
 αῦτα ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς φυλάττει τὴν τάσιν.
 Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἡρώσι χερνύβιον εἰρηκεν.

77. ἐχρῶντο δὲ εἰς τὰς χεῖρας ἀποπλύνοντες αὐ-
 τὰς καὶ σμήματι ἀπορρύψεως χάριν, ὥς παρίστησιν
 Ἀντιφάνης ἐν Κωρύκῳ
 d ἐν ὅσῳ δ' ἀκροῶμαι σου κέλευσόν μοί τινα
 φέρειν ἀπονίψασθαι. B. δότω τίς δεῦρ' ὕδωρ 5
 καὶ σμήμα.
 ἔτι δὲ καὶ εὐώδεσι τὰς χεῖρας κατεχρίοντο τὰς ἀπο-
 μαρδαλίας ἀτιμάσαντες, ἃς Λακεδαιμόνιοι ἐκάλουν
 κυνάδας, ὥς φησὶ Πολέμων ἐν τῇ περὶ ὀνομάτων
 ἀδόξων ἐπιστολῇ. περὶ δὲ τοῦ εὐώδεσι χρίεσθαι τὰς 10
 χεῖρας Ἐπιγένης ἢ Ἀντιφάνης φησὶν ἐν Ἀργυρίου
 ἀφανισμῷ οὕτως
 καὶ τότε περιπατήσεις, ἀπονίψει κατὰ τρόπον
 e τὰς χεῖρας εὐώδη λαβὼν τὴν γῆν.
 καὶ Φιλόξενος δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ φησὶν 15
 ἔπειτα δὲ παῖδες νίπτρ' ἔδοσαν κατὰ
 χειρῶν
 σμήμασιν ἰρινομήκτοις χλιεροθαλπὲς ὕδωρ
 ἐπεγχεόντες
 τόσσον ὅσον [τις] ἔχορξ', ἐκτρίμματα τ' . . . 20
 λαμπρὰ
 σινδονυφῇ, δίδοσαν [δὲ] χρίματά τ' ἀμβρο-
 σίοδμα
 καὶ στεφάνους ἰοθαλέας.
 Δρόμων δ' ἐν Ψαλτρίᾳ 25
 ἐπεὶ δὲ θᾶττον ἤμεν ἡριστηκότες,
 ἢ παῖς περιεῖλε τὰς τραπέζας, νίμματα
 f ἐπέχει τις, ἀπενιζόμεθα, τοὺς στεφάνους πάλιν
 τοὺς ἰρίνους λαβόντες ἐστεφανούμεθα.
 78. ἐκάλουν δ' ἀπόνιπτρον τὸ ἀπόνιμμα τῶν 30
 χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν. Ἀριστοφάνης
 ὥσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἐσπέρας.
 16*

ἴσως δὲ καὶ τὴν λεκάνην οὕτως ἔλεγον, ἐν ᾧ τρόπον
καὶ χειρόνιπτρον. ἰδίως δὲ καλεῖται παρ' Ἀθηναίοις
ἀπόνιμα ἐπὶ τῶν εἰς τιμὴν τοῖς νεκροῖς γινομένων
καὶ ἐπὶ τῶν τοὺς ἐναγεῖς καθαιρόντων, ὡς καὶ Κλεί-
5 δημος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἐξηγητικῷ. προθεῖς γὰρ 410
περὶ ἐναγισμῶν γράφει τάδε ὄρουσαι βόθυνον πρὸς
ἐσπέραν τοῦ σήματος. ἔπειτα παρὰ τὸν βόθυνον
πρὸς ἐσπέραν βλέπε, ὕδωρ κατάχεε, λέγων τάδε
'ὕμιν ἀπόνιμα οἷς χρή καὶ οἷς θέμις.' ἔπειτα αὐθις
10 μύρον κατάχεε.' παρέθετο ταῦτα καὶ Δωρόθεος,
φάσκων καὶ ἐν τοῖς τῶν θυγατριδῶν πατρίοις τάδε
γεγράφθαι περὶ τῆς τῶν ἱκετῶν καθάρσεως ἔπειτ'
ἀπονιψάμενος αὐτὸς καὶ οἱ ἄλλοι οἱ σπλαγχνεύοντες b
ὕδωρ λαβὼν κάθαιρε, ἀπόνιζε τὸ αἷμα τοῦ καθαιρο-
15 μένου, καὶ μετὰ τὸ ἀπόνιμα ἀνακινήσας εἰς ταυτὸ
ἔρχεε.'

79. χειρόμακτρον δὲ καλεῖται ᾧ τὰς χεῖρας ἀπε-
μάττοντο ὠμολίνῳ, ὅπερ ἐν τοῖς προκειμένοις Φιλό-
ξενος ὁ Κυθήριος ὠνόμασεν ἔκτριμμα. Ἀριστοφάνης
20 Ταγηνισταῖς

φέρει παῖ ταχέως κατὰ χειρὸς ὕδωρ,
παράπεμπε τὸ χειρόμακτρον.

(σημειωτέον δὲ ὅτι καὶ μετὰ τὸ δειπνῆσαι κατὰ χει-
ρὸς ἔλεγον, οὐχ ὡς Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός φη-
25 σιν, ὅτι πρὶν φαγεῖν οἱ Ἀττικοὶ κατὰ χειρὸς ἔλεγον, c
μετὰ δὲ τὸ δειπνῆσαι τὸ νίψασθαι) Σοφοκλῆς Οἰ-
νομάῳ

σκυθιστὶ χειρόμακτρον ἐκκεκαρμένος.
καὶ Ἡρόδοτος ἐν δευτέρῳ. Ξενοφῶν δ' ἐν πρώτῳ
30 Παιδείας γράφει ὅταν δὲ τούτων τινὸς θίγῃς, εὐθὺς
ἀποκαθαίρεις τὴν χεῖρα εἰς τὰ χειρόμακτρα, ὡς πάνν
ἀχθόμενος ὅτι κατάπλεά σοι ἀπ' αὐτῶν ἐγένετο.'

Πολέμων δ' ἐν ἑκτῷ τῶν πρὸς Ἀντίγονον καὶ Ἀδαῖον
d περὶ τῆς διαφορᾶς λέγει τοῦ κατὰ χειρὸς πρὸς τὸ
νίψασθαι. Δημόνικος δ' ἐν τῷ Ἀχελῷ τὸ πρὸ τοῦ
δεῖπνου . . . κατὰ χειρὸς φησι διὰ τούτων

ἐσπουνδάκει δ' ἕκαστος, ὡς ἂν ἐστιῶν 5

ἅμα τ' ὀξύπεινον ἄνδρα καὶ Βοιωτίον.

τὸ γοῦν κατὰ χειρὸς περιέγραψ' εἰπας ὅτι
μετὰ δεῖπνον αὐτῷ τοῦτο γίνεται λαβεῖν.

ὠμολίνου δὲ μέμνηται Κρατῖνος ἐν Ἀρχιλόχοις ὠμο-
λίνοις κόμη βρύουσ' ἀτιμίας πλέως.' Σαπφὴ δ' ὅταν 10
λέγῃ ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν μελῶν πρὸς τὴν Ἀφροδίτην

e χειρόμακτρα δὲ καγγόνων

πορφυρᾷ . . .

καὶ ταῦτα μὲν ἀτιμάσεις,

ἔπεμψ' ἀπὸ Φωκίας

δῶρα τίμια καγγόνων, 15

κόσμον λέγει κεφαλῆς τὰ χειρόμακτρα. ὡς καὶ Ἐκα-
ταῖος δηλοῖ ἢ ὁ γεγραφὼς τὰς περιηγήσεις ἐν τῇ Ἀσίᾳ
ἐπιγραφομένη ἑρμαῖκες δ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχουσι
χειρόμακτρα.' Ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ δευτέρῳ φησί· μετὰ 20
δὲ ταῦτα ἔλεγον τοῦτον τὸν βασιλέα ζῶν καταβῆναι
κάτω εἰς ὃν οἱ Ἕλληνες Αἰδὴν νομίζουσι, καὶ κεῖθι
συγκυβεῦν τῇ Δήμητρι, καὶ τὰ μὲν νικᾶν αὐτὴν
f τὰ δὲ ἐσσοῦσθαι ὑπ' αὐτῆς· καὶ μιν πάλιν ἀναφικέ-
σθαι δῶραν ἔχοντα παρ' αὐτῆς χειρόμακτρον χρύσειον.' 25

80. τὸν δὲ τῷ χερνίβῳ θάναντα παῖδα διδόντα
κατὰ χειρὸς Ἡρακλεῖ ὕδωρ, ὃν ἀπέκτεινεν ὁ Ἡρακλῆς
κονδύλῳ, Ἑλλάνικος μὲν ἐν ταῖς ἱστορίαις Ἀρχίαν
φησὶ καλεῖσθαι, δι' ὃν καὶ ἐξεχώρησε Καλυδῶνος·
ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τῆς Φορωνίδος Χερσίαν αὐτὸν ὀνο- 30
μάζει, Ἡρόδοτος δ' ἐν ἑπτακαιδεκάτῃ τοῦ καθ'
411 Ἡρακλέα λόγου Εὐνομον. καὶ Κύαθον δὲ τὸν Πύ-

λητος μὲν υἱὸν ἀδελφὸν δὲ Ἀντιμάχου ἀπέκτεινεν
ἄκων Ἡρακλῆς οἰνοχοοῦντα αὐτῷ, ὥς Νίκανδρος
ἱστορεῖ ἐν δευτέρῳ Οἰταλκῶν· ὃ καὶ ἀνεῖσθαι φησι
τέμενος ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους ἐν Προσχίῳ, ὃ μέχρι νῦν
5 προσαγορεύεσθαι Οἰνοχόου.

ἡμεῖς δ' ἐνταῦθα καταπαύσαντες τὸν λόγον ἀρ-
χὴν ποιησόμεθα τῶν ἐξῆς ἀπὸ τῆς τοῦ Ἡρακλέους
ἀδηφαγίας.

I

Ἄλλ' ὥσπερ δείπνου γλαφυροῦ ποικίλην εὐω- 411
10 χίαν

τὸν ποιητὴν δεῖ παρέχειν τοῖς θεαταῖς τὸν
σοφόν,

ἵν' ἀπίῃ τις τοῦτο φαγὼν καὶ πιὼν ὥπερ λαβὼν
χαίρει τις, καὶ σκευασία μὴ μί' ἢ τῆς μουσικῆς,

15 Ἀστυδάμας ὁ τραγικὸς ἐν Ἡρακλεῖ σατυρικῷ, ἑταῖρε,
φησί, Τιμόκρατες. φέρε εἰπώμεν ἐνταῦθα τοῖς προ-
ειρημένοις τάκολουθα, ὅτι ἦν καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἀδη-
φάγος. ἀποφαίνονται δὲ τοῦτο σχεδὸν πάντες ποιηταὶ
καὶ συγγραφεῖς. Ἐπίχαρμος μὲν ἐν Βουσίριδι λέγων

20 πρῶτον μὲν αἰ' κ' ἔσθοντ' ἰδοὺς νιν, ἀποθάνοις. b
βρέμει μὲν ὁ φάρυγξ ἐνδοθ', ἀραβεῖ δ' ἄ γνάθος,
ψοφεῖ δ' ὁ γόμφιος, τέτριγε δ' ὁ κυνόδων,
σίζει δὲ ταῖς ῥίνεσσι, κινεῖ δ' οὐᾶτα.

Ἴων δ' ἐν Ὀμφάλῃ ἐμφανίσας αὐτοῦ τὴν ἀδηφαγίαν
25 ἐπιφέρει

ὑπὸ δὲ τῆς βουλιμίας
κατέπινε καὶ τὰ κᾶλα καὶ τοὺς ἄνθρακας.
c παρὰ Πινδάρου δὲ τοῦτ' εἴληφεν εἰπόντος
δοιὰ βοῶν

θερμὰν ἐς ἀνθρακιὰν τρέψας πυρπολέων τε 5
σώματα. καὶ τότε' ἐγὼ σαρκῶν τ' ἐνοπᾶν
[ἄιον] ἢ δ' ὀστέων στεναγμὸν βαρύν.

ἦν ἰδόντα διακρίναι πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος.

τοιούτον οὖν αὐτὸν ὑποστησάμενοι ταῖς ἀδηφαγίαις
καὶ τῶν ὀρνέων ἀποδεδώκασιν αὐτῷ τὸν λάρον τὸν 10
προσαγορευόμενον βουφάγον.

2. εἰσάγεται δὲ ὁ Ἡρακλῆς καὶ Λεπρεῖ περὶ πο-
412 λυφαγίας ἐρίζων ἐκείνου προκαλεσαμένου, καὶ
νενίκηκε. Ζηνόδοτος δ' ἐν δευτέρῳ Ἐπιτομῶν Καύ-
κωνός φησι τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἀστυδαμείας τῆς 15
Φόρβαντος γενέσθαι τὸν Λεπρέα, ὃν τὸν Ἡρακλέα
κελεῦσαι δεθῆναι, ὅτε Αὐγέαν τὸν μισθὸν ἀπῆτει.
Ἡρακλῆς δὲ ἐκτελέσας τοὺς ἄθλους ἔρχεται ἐπὶ Καύ-
κωνος καὶ δεηθείσης Ἀστυδαμείας διαλύεται πρὸς
τὸν Λεπρέα. καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Λεπρεὺς Ἡρακλεῖ 20
ἐρίζει δίσκῳ καὶ ὕδατος ἀντλήσει καὶ ὅστις ἀναλώσει
θαῖττον ταῦρον, καὶ λείπεται πάντα. εἴτα θωρηχθεὶς
b προκαλεῖται Ἡρακλέα καὶ θνήσκει ἐν τῇ μάχῃ. Μᾶ-
τρεις δ' ἐν τῷ τοῦ Ἡρακλέους ἐγκωμίῳ καὶ εἰς πολυ-
ποσίαν φησὶ τὸν Ἡρακλέα προκληθῆναι ὑπὸ τοῦ Λε- 25
πρέως, ὃν καὶ πάλιν νικηθῆναι. τὰ αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ ὁ
Χίος ῥήτωρ Καύκαλος ὁ Θεοπόμπου τοῦ ἱστοριογράφου
ἀδελφός, ἐν τῷ τοῦ Ἡρακλέους ἐγκωμίῳ.

3. καὶ τὸν Ὀδυσσεά δὲ Ὀμηρος πολυφάγον καὶ
λαίμαργον παραδίδωσιν, ὅταν λέγῃ 30
c ἄλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι ἐάσατε κηδόμενόν περ.
οὐ γάρ τι στυγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο

ἐπλετο, ἢ τ' ἐκέλευσεν ἔο μνήσασθαι ἀνάγκη
καὶ μάλα τειρόμενον καὶ ἐνιπλησθῆναι ἀνώγει.
ὑπερβάλλουσα γὰρ ἐν τούτοις φαίνεται αὐτοῦ λαι-
μαργία μετὰ τοῦ μηδὲ ἐν δέοντι τὰ περὶ τῆς γαστροῦς
γνωμολογεῖν. ἐχρῆν γάρ, εἰ καὶ ἐλίμωττε, διακαρ-
τερεῖν ἢ μετριάζειν τὰ περὶ τὴν τροφήν. τὸ δὲ τελευ-
ταῖον καὶ τὴν τελειοτάτην αὐτοῦ παρίστησι λαιμαρ-
γίαν καὶ γαστριμαργίαν

ὥς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσίν· ἢ δὲ μάλ' αἰεὶ
ἐσθιέμεναι κέλεται καὶ πινέμεν, ἐκ δέ με πάντων
ληθάνει ὅσ' ἔπαθον καὶ ἐνιπλησθῆναι ἀνώγει.
ταῦτα γὰρ οὐδὲ ἐκεῖνος ὁ Σαρδανάπαλλος εἰπεῖν ποτ'
ἂν ἐτόλμησε. γέρον τε ὦν ἥσθιεν ἀρπαλέως κρέα τ'
ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.

4. Θεαγένης δ' ὁ Θάσιος ἀθλητῆς ταῦρον μόνος
κατέφαγεν, ὥς Ποσειδίππος φησιν ἐν ἐπιγράμμασιν
καὶ περὶ συνθεσίης ἔφαγόν ποτε μῆνιον βοῦν·
πάτρη γὰρ βρώμην οὐκ ἂν ἐπέσχε Θάσος
Θευγένει, ἄσσα φαγὼν ἔτ' ἐπήτεον· οὐνεκεν οὕτω
χάλκεος ἐστήκω χεῖρα προῖσχύμενος.

Μίλων δ' ὁ Κροτωνιάτης, ὥς φησιν ὁ Ἱεραπολίτης
Θεόδωρος ἐν τοῖς περὶ ἀγώνων, ἥσθιε μνᾶς κρεῶν
εἴκοσι καὶ τοσαύτας ἄρτων οἴνου τε τρεῖς χόας ἐπι-
νευ. ἐν δὲ Ὀλυμπίᾳ ταῦρον ἀναθέμενος τοῖς ὅμοις
τετραετῇ καὶ τοῦτον περιενέγκας τὸ στάδιον μετὰ
ταῦτα δαιτρεύσας μόνος αὐτὸν κατέφαγεν ἐν μιᾷ
ἡμέρᾳ. Τίτορμος τε ὁ Αἰτωλὸς διηριστήσατο αὐτῷ
βοῦν, ὥς ἱστορεῖ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος. Φύλαρχος
δὲ φησιν ἐν τῇ τρίτῃ τῶν ἱστοριῶν τὸν Μίλωνα ταῦ-
ρον καταφαγεῖν κατακλιθέντα πρὸ τοῦ βωμοῦ τοῦ
Διός· διὸ καὶ ποιῆσαι εἰς αὐτὸν Δωριέα τὸν ποιητὴν
τάδε

τοῖος ἔην Μίλων, ὅτ' ἀπὸ χθονὸς ἤρατο βροῖθος,
τετραετῇ δαμάλην, ἐν Διὸς εἰλαπίναις,
413 ὅμοις δὲ κτήνος τὸ πελώριον ὥς νέον ἄρνα
ἤνεγκεν δι' ὅλης κοῦφα πανηγύρεως.
καὶ θάμβος μὲν, ἀτὰρ τοῦδε πλέον ἦνυσε θαῦμα
πρόσθεν Πισαίου, ξεῖνε, θυηπολίου.
ὃν γὰρ ἐπόμεπυσεν βοῦν ἄζυγον, εἰς κρέα τόνδε
κόψας, πάντα κατ' οὖν μοῦνος ἐδαίσατό νιν.

Ἀστυάναξ δ' ὁ Μιλήσιος, τρεῖς ὀλύμπια νικήσας κατὰ
τὸ ἐξῆς παγκράτιον, κληθεὶς ποτε ἐπὶ δεῖπνον ὑπὸ
Ἀριοβαρζάνου τοῦ Πέρσου καὶ ἀφικόμενος ὑπέσχετο
φαγεῖν πάντα τὰ πᾶσι παρασκευασθέντα, καὶ κατέ-
φαγε. τοῦ Πέρσου δ' αὐτὸν ἀξιώσαντος, ὥς ὁ Θεό-
δωρος ἱστορεῖ, ἄξιόν τι ποιῆσαι τῶν κατὰ τὴν ἰσχύν,
φακὸν τῆς κλίνης περίχαλκον ὄντα κλάσας ἐξέτεινε
μαλάξας. τελευτήσαντος δ' αὐτοῦ καὶ κατακαυθέντος
οὐκ ἐχώρησε μία ὑδρία τὰ ὀστέα, μόλις δὲ δύο. καὶ
τὰ τοῖς ἐννέα ἀνδράσι παρεσκευασμένα παρὰ τῷ
Ἀριοβαρζάνῃ εἰς τὸ δεῖπνον μόνον καταφαγεῖν.

5. καὶ οὐδὲν παράδοξον τούτους τοὺς ἀνδρας
ἀδηφάγους γενέσθαι· πάντες γὰρ οἱ ἀθλοῦντες μετὰ
τῶν γυμνασμάτων καὶ ἐσθίειν πολλὰ διδάσκονται.
διὸ καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ πρώτῳ Ἀντολύκῳ λέγει

κακῶν γὰρ ὄντων μυρίων καθ' Ἑλλάδα
οὐδὲν κάκιόν ἐστιν ἀθλητῶν γένους.
οἱ πρῶτα μὲν ζῆν οὔτε μανθάνουσιν εὖ
οὔτ' ἂν δύναιτο. πῶς γὰρ, ὅστις ἔστ' ἀνὴρ
γνάθου τε δοῦλος νηδύος θ' ἡσθημένος,
κτῆσαιτ' ἂν ὄλβον εἰς ὑπερβολὴν πατρός;
οὐδ' αὖ πένεσθαι καὶ ξυνηρετμεῖν τύχαις
οἷοί τ'. ἔθη γὰρ οὐκ ἐθισθέντες καλὰ
σκληρῶς διαλλάσσουσιν εἰς τὰμήχανον.

λαμπροὶ δ' ἐν ἡβῃ καὶ πόλεως ἀγάλματα
 φοιτῶσ'· ὅταν δὲ προσπέσῃ γῆρας πικρὸν,
 τρίβωνες ἐκβαλόντες οἴχονται κρόκας.
 ἐμεμψάμην δὲ καὶ τὸν Ἑλλήνων νόμον,
 οἳ τῶνδ' ἕκατι σύλλογον ποιούμενοι
 τιμῶσ' ἀχρεῖους ἡδονὰς δαιτὸς χάριν.
 τί γὰρ παλαίσας εὖ, τί δ' ὠκύπους ἀνὴρ,
 ἢ δίσκον ἄρας, ἢ γνάθον παίσας καλῶς,
 πόλει πατρῶα στέφανον ἤρκεσεν λαβών;
 10 πότερα μαχοῦνται πολεμίοισιν ἐν χεροῖν
 δίσκους ἔχοντες, ἢ δίχ' ἀσπίδων χερὶ
 θείνοντες ἐκβαλοῦσι πολεμίους πάτρας;
 οὐδεὶς σιδήρου ταῦτα μωραίνει πέλας
 στάς. ἀνδρας οὖν ἐχρῆν σοφούς τε καὶ ἀγαθοὺς
 15 φύλλοις στέφεσθαι, χῶστις ἡγείται πόλει
 κάλλιστα σῶφρων καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ,
 ὅστις τε μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακά,
 μάχας τ' ἀφαιρῶν καὶ στάσεις. τοιαῦτα γὰρ
 πόλει τε πάσῃ πᾶσί θ' Ἑλλήσιν καλά.
 20 6. ταῦτ' εἰληφεν ὁ Εὐριπίδης ἐκ τῶν τοῦ Κολο-
 φωνίου ἐλεγείων Ξενοφάνους οὕτως εἰρηκότος
 ἀλλ' εἰ μὲν ταχυτῆτι ποδῶν νίκην τις ἄροιτο,
 ἢ πενταθλεύων, ἐνθα Διὸς τέμενος
 παρ Πίσαιο ῥοῆς ἐν Ὀλυμπίῃ, εἴτε παλαίων,
 25 ἢ καὶ πυκτοσύνην ἀλγινόεσσαν ἔχων,
 εἴτε τὸ δεινὸν ἄεθλον ὃ παγκράτιον καλέουσιν,
 ἀστοῖσιν κ' εἴη κυδρότερος προσορᾶν,
 καὶ κε προεδρίην φανερὴν ἐν ἀγῶσιν ἄροιτο,
 καὶ κεν σῖτ' εἴη δημοσίων κτεάνων
 30 ἐκ πόλεως καὶ δῶρον ὃ οἱ κειμήλιον εἴη·
 εἴτε καὶ ἵπποισιν ταῦτά χ' ἅπαντα λάχοι,
 οὐκ ἐὼν ἄξιος ὥσπερ ἐγώ. ῥώμης γὰρ ἀμείνων

e

f

414

ἀνδρῶν ἢ δ' ἵππων ἡμετέρη σοφίῃ.
 ἀλλ' εἰκὴ μάλα τοῦτο νομίζεται, οὐδὲ δίκαιον
 προκρίνειν ῥώμην τῆς ἀγαθῆς σοφίης.
 οὔτε γὰρ εἰ πύκτης ἀγαθὸς λαοῖσι μετεῖη,
 οὔτ' εἰ πενταθλεῖν, οὔτε παλαισμοσύνην,
 5 οὐδὲ μὲν εἰ ταχυτῆτι ποδῶν, τό περ ἔστι πρότιμον
 ῥώμης ὅσς' ἀνδρῶν ἔργ' ἐν ἀγῶνι πέλει,
 τούνεκεν ἂν δὴ μᾶλλον ἐν εὐνομίῃ πόλις εἴη.
 c σμικρὸν δ' ἂν τι πόλει χάρμα γένοιτ' ἐπὶ τῷ
 εἰ τις ἀεθλεύων νικῶ Πίσαιο παρ' ὄχθας.
 οὐ γὰρ πιαίνει ταῦτα μυχοὺς πόλεως.
 πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ὁ Ξενοφάνης κατὰ τὴν ἑαυτοῦ σο-
 φίαν ἐπαγωνίζεται, διαβάλλων ὥς ἄχρηστον καὶ
 ἀλυσιτελὲς τὸ τῆς ἀθλήσεως εἶδος. καὶ ὁ Ἀχαιοὺς δὲ ὁ
 Ἑρετριεὺς περὶ τῆς εὐεξίας τῶν ἀθλητῶν διηγούμε-
 15 νός φησι
 d γυμνοὶ γὰρ ὦθουν φαιδίμους βραχίονας
 ἡβῃ σφοιγῶντες ἐμπορεύονται, νέω
 στίλβοντες ἀνθει καρτερὰς ἐπωμίδας·
 ἄδην δ' ἐλαίου στέρνα καὶ ποδῶν κύτος
 20 χορίουσιν, ὥς ἔχοντες οἰκοθεν τρυφήν.
 7. Ἡρακλείδης δ' ἐν τῷ Ξενίζοντι Ἑλένην φησί
 τινα γυναῖκα πλεῖστα βεβρωκέναι. Ποσειδίππος δὲ
 ἐν ἐπιγράμμασι Φυρόμαχον, εἰς ὃν καὶ τόδ' ἐπέγραψε
 Φυρόμαχον τὸν πάντα φαγεῖν βορὸν, οἷα κορώνην
 25 παννυχικὴν, αὕτη ῥωγὰς ἔχει κάπετος,
 χλαίνης ἐν τρύχει πελληνίδος. ἀλλὰ σὺ τούτου
 καὶ χοῖε στήλην, Ἀττικέ, καὶ στεφάνου,
 εἰ ποτέ σοι προκύων συνεκώμασεν. ἦλθε δ' ἀμαυρὰ
 βλέψας ἐκ πελίων νωδὸς ἐπισκυνίων,
 30 ὁ τριχιδιφθερίας μονολήκνυθος. ἐκ γὰρ ἀγώνων
 τῶν τότε ληναϊκῶν ἦλθε ὑπὸ καλλιόπην.

10

20

25

30

Ἀμάραντος δὲ ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ σκηνῆς ^f
 Ἡρόδωρόν φησι τὸν Μεγαρέα σαλπικτὴν γενέσθαι
 τὸ μὲν μέγεθος πηχῶν τριῶν καὶ ἡμίους, εἶναι δὲ
 καὶ τὰς πλευρὰς ἰσχυρόν· ἐσθίειν δὲ ἄρτων μὲν χοί-
⁵ νικας ἕξ, κρεῶν δὲ λίτρας εἴκοσιν οἷων ἂν εὐρήκη,
 πίνειν δὲ χόας δύο, καὶ σαλπίζειν ἅμα σάλπιγξι δυσί.
 κοιμᾶσθαι δὲ ἔθος εἶχεν ἐπὶ λεοντῆς μόνῃς. ἐσήμαινε
 δὲ σαλπίζων μέγιστον. Ἄργος γοῦν πολιορκούντος
 Δημητρίου τοῦ Ἀντιγόνοιο, οὐ δυναμένων τῶν ⁴¹⁵
¹⁰ στρατιωτῶν τὴν ἐλέπολιν προσαγαγεῖν τοῖς τείχεσι
 διὰ τὸ βάρος, ταῖς δύο σάλπιγξι σημαίνων, ὑπὸ τῆς
 ἀδρότης τοῦ ἤχου τοὺς στρατιώτας ἠνάγκασε προ-
 θυμηθέντας προσαγαγεῖν τὴν μηχανήν. ἐνίκησε δὲ
 τὴν περίοδον δεκάκις καὶ ἐδείπνει καθήμενος, ὥς
¹⁵ ἱστορεῖ Νέστωρ ἐν τοῖς θεατρικοῖς ὑπομνήμασι. καὶ
 γυνὴ δὲ ἐσάλλπισεν Ἀγλαΐς ἢ Μεγακλέους ἐν τῇ
 πρώτῃ ἀχθείῃ μεγάλῃ πομπῇ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὸ
 πομπικόν, περιθέτην ἔχουσα καὶ λόφον ἐπὶ τῆς κε-
 φαλῆς, ὥς δηλοῖ Ποσειδίππος ἐν ἐπιγράμμασιν. ^b
²⁰ ἦσθι δὲ καὶ αὐτὴ λίτρας μὲν κρεῶν δώδεκα, ἄρτων
 δὲ χοίνικας τέσσαρας, καὶ ἐπινεν οἴνου χόα.

8. Λιτυέρσας δὲ ἦν μὲν υἱὸς Μίδου νόθος, Κε-
 λαινῶν δὲ τῶν ἐν Φρυγίᾳ βασιλεὺς, ἄγριος ἰδέσθαι
 καὶ ἀνήμερος ἄνθρωπος, ἀδηφάγος δ' ἰσχυρῶς. λέγει
²⁵ δὲ περὶ αὐτοῦ Σωσίθεος ὁ τραγωδιοποιὸς ἐν δράματι
 Δάφνιδι ἢ Λιτυέρσᾳ οὕτως

ἐσθι μὲν ἄρτους τρεῖς ὅλους κανθηλίους
 τρεῖς τῆς βραχείας ἡμέρας, πίνει δ' ἓνα
 καλῶν μετρητῆν τὸν δεκάμφορον πίθον. ^c

³⁰ τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ παρὰ Φερεκράτει ἢ Στράττιδι ἐν
 Ἀγαθοῖς, περὶ οὗ φησὶν
 ἐγὼ κατεσθίω μόλις τῆς ἡμέρας

πένθ' ἡμιμέδιμν', εἰς βιάζωμαι. *B.* μόλις;
 ὥς ὀλιγόσιτος ἦσθ' ἄρ', ὅς κατεσθίεις
 τῆς ἡμέρας μακρὰς τριήρους σιτία.

Ξάνθος δὲ ἐν τοῖς Λυδιακοῖς Κάμβλητά φησι τὸν
 βασιλεύσαντα Λυδῶν πολυφάγον γενέσθαι καὶ πο- ⁵
 λυπότην, ἔτι δὲ γαστρίμαργον. τοῦτον οὖν ποτὲ
 νυκτὸς τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα κατακρεουργήσαντα κα-
^d ταφαγεῖν, ἔπειτα πρῶτ' εὐρόντα τὴν χεῖρα τῆς γυναι-
 κὸς ἐνοῦσαν ἐν τῷ στόματι ἑαυτὸν ἀποσφάξαι περι-
 βοήτου τῆς πράξεως γενομένης. περὶ δὲ Θυὸς τοῦ ¹⁰
 Παφλαγόνων βασιλέως ὅτι καὶ αὐτὸς ἦν πολυφάγος
 προειρήκαμεν, παραθέμενοι Θεόπομπον ἱστοροῦντα
 ἐν τῇ πέμπτῃ καὶ τριακοστῇ. Ἀρχίλοχος δ' ἐν τετρα-
 μέτροις Χαρίλαν εἰς τὰ ὅμοια διαβέβληκεν, ὥς οἱ
^e κωμωδιοποιοὶ Κλεώνυμον καὶ Πείσανδρον. περὶ δὲ ¹⁵
 Χαιρίππου φησὶ Φοινικίδης ἐν Φυλάρχῳ οὕτως

τρίτον δὲ πρὸς τούτοις τὸν σοφώτατον
 Χαίριππον. οὗτος, ὥσπερ οἶδας, ἐσθίει
 μέχρι ἂν διδῶ τις ἢ λάθῃ διαρραγείς.
 τοιοῦτ' ἔχει ταμιεῖον ὥσπερ οἰκίας. ²⁰

9. Νικόλαος δ' ὁ περιπατητικὸς ἐν τῇ τρίτῃ πρὸς
 ταῖς ἑκατὸν τῶν ἱστοριῶν Μιθριδάτην φησὶ τὸν Πον-
 τικὸν βασιλέα προθέντ' ἄγωνά πολυφαγίας καὶ πο-
 λυποσίας, ἦν δὲ τὸ ἄθλον τάλαντον ἀργυρίου, ἀμφο-
 τερα νικῆσαι. τοῦ μέντοι ἄθλου ἐκστῆναι τῷ μετ' ²⁵
^f αὐτὸν κριθέντι Καλαμόδρῳ τῷ Κυζικηνῷ ἀθλητῇ.
 καὶ Τιμοκρέων δ' ὁ Ῥόδιος ποιητῆς καὶ ἀθλητῆς πέντ-
 αθλος ἄθην ἐφαγε καὶ ἐπιεν, ὥς τὸ ἐπὶ τοῦ τάφου
 αὐτοῦ ἐπίγραμμα δηλοῖ

πολλὰ πιὼν καὶ πολλὰ φαγὼν καὶ πολλὰ κάκ' ³⁰
 εἰπὼν

ἀνθρώπους κεῖμαι Τιμοκρέων Ῥόδιος.

Θρασύμαχος δ' ὁ Καλχηδόνιος ἐν τινι τῶν προσι- 416
 μίων τὸν Τιμοκρέοντά φησιν ὡς μέγαν βασιλέα ἀφι-
 κόμενον καὶ ξενιζόμενον παρ' αὐτῷ πολλὰ ἐμπορεῖ-
 σθαι. πνυθόμενου δὲ τοῦ βασιλέως ὅ τι ἀπὸ τούτων
 5 ἐργάζοιτο, εἶπε Περσῶν ἀναριθμήτους συγκόψειν.
 καὶ τῇ ὑστεραίᾳ πολλοὺς καθ' ἓνα νικήσας μετὰ
 τοῦτο ἐχειρονόμησε. πνυθανομένου δὲ τὴν πρόφασιν
 ἀπολείπεσθαι ἔφη τοσαύτας, εἰ προσίοι τις, πληγὰς.
 Κλέαρχος δ' ἐν πέμπτῳ βίῳ Καντιβάρι φησὶ τῷ b
 10 Πέρσῃ, ὁπότε κοπιάσειε τὰς σιαγόνας ἐσθίων, κεχη-
 νότι καθάπερ εἰς ἄψυχον ἀγγεῖον εἰσαντλεῖν τὴν
 τροφήν τοὺς οἰκείους. Ἑλλάνικος δὲ ἐν πρώτῳ Δευ-
 καλιωνείας Ἐρυσίχθονά φησι τὸν Μυρμιδόνος, ὅτι
 ἦν ἄπληστος βορᾶς, Αἰθῶνα κληθῆναι. Πολέμων δ'
 15 ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς Τίμαιον παρὰ Σικελιώταις φησὶν
 ἀδηφαγίας ἱερὸν εἶναι καὶ σιτοῦς Δήμητρος ἄγαλμα,
 οὗ πλησίον ἰδρῦσθαι καὶ ἱμαλίδος, καθάπερ ἐν Δελ-
 φοῖς ἐρμούχου, ἐν δὲ Σκώλῳ τῷ βοιωτιακῷ μεγαλάρ- c
 του καὶ μεγαλομάζου.
 20 10. καὶ Ἀλκμᾶν δὲ ὁ ποιητὴς ἑαυτὸν ἀδηφάγον
 εἶναι παραδίδωσιν ἐν τῷ τρίτῳ διὰ τούτων
 καὶ ποκά τοι δώσω τρίποδος κύτος,
 ὃ κ' ἐνιλεα γείρης.
 ἀλλ' ἔτι νῦν γ' ἄπυρος, τάχα δὲ πλέος
 25 ἔτνεος, οἷον ὁ παμφάγος Ἀλκμᾶν
 ἠράσθη χλιερὸν πέδα τὰς τροπὰς
 ἐσθειν· οὗ τι γὰρ ἦν τετυγμένον,
 ἀλλὰ τὰ κοινὰ γὰρ ὥσπερ ὁ δᾶμος d
 ζατεύει.
 30 καὶ τῷ πέμπτῳ δὲ ἐμφανίζει αὐτοῦ τὸ ἀδηφάγον λέ-
 γων οὕτως
 ὦρας δ' ἔσθηκε τρεῖς, θέρος

καὶ χεῖμα κῶπῳραν τρίταν
 καὶ τέτρατον τὸ ἦρ, ὅκα
 σάλλει μὲν, ἐσθίεν δ' ἄδαν
 οὐκ ἔστιν.
 Ἀναξίλας δὲ ὁ κωμικὸς περὶ Κτησίου τινὸς διαλεγό- 5
 μενος ἐν Χρυσοχόῳ δράματί φησιν
 ἦδη σχεδὸν τι πάντα σοι πλὴν Κτησίου.
 e δειπνου γὰρ οὗτος, ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί,
 ἀρχὴν, τελευτὴν δ' οὐκ ἐπίσταται μόνος.
 καὶ Πλουσίοις 10
 διαρραγῆτω χᾶτερος δειπνῶν τις εὔ,
 μὴ Κτησίας μόνος. B. τί γὰρ σε κωλύει;
 A. δειπνου γὰρ οὗτος, ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί,
 ἀρχὴν, τελευτὴν δ' ἔμαθεν οὐδεπώποτε.
 καὶ Χάρισι δὲ Κραναόντινα συγκαταλέγει οὕτως αὐτῷ 15
 οὐκ ἐτὸς ἐρωτῶσίν με προσιόντες τινές,
 ὄντως ὁ Κραναὸς Κτησίου κατεσθίει
 ἔλαττον, ἢ δειπνοῦσιν ἀμφοτέρωθεν συχνά;
 f Φιλέταιρος δ' ἐν Ἀταλάντῃ
 καὶ δῆ, τροχάξω στάδια πλείω Σωτάδου, 20
 τὸν Ταυρέαν δὲ τοῖς πόνοις ὑπερβαλῶ,
 τὸν Κτησίαν δὲ τῷ φαγεῖν ὑπερδραμῶ.
 Ἀνάξιππος Κεραυνῷ
 ὁρῶ γὰρ ἐκ παλαιστρας τῶν φίλων
 25 προσιόντα μοι Δάμιππον. B. ἦ τοῦτον λέγεις
 417 τὸν πέτρινον; τοῦτον οἱ δίφιλοι καλοῦσί σοι
 νυνὶ δι' ἀνδρείαν κεραυνόν; A. εἰκότως·
 ἀβάτους ποιεῖν γὰρ τὰς τραπέζας οἶμαι
 αὐτὸν κατασκήπτουτα ταύταις τῇ γνάθῳ.
 ἐν τούτοις ἐδήλωσεν ὁ κωμικὸς διότι καὶ τὸ δράμα 30
 Κεραυνὸν ἀπ' αὐτοῦ ἐπιγέγραφε. Θεόφιλος δ' ἐν
 Ἐπιδαυρίῳ

αὐτῶν τὴν τοιαύτην κατάστασιν ἀπένευσαν εἰς τοὺς Ἀχαιοὺς.

12. καὶ Φαρσάλιοι δὲ κωμωδοῦνται ὥς πολυφάγοι. Μνησίμαχος γοῦν ἐν Φιλίππῳ φησί

τῶν Φαρσαλίων
ἦκει τις, ἵνα καὶ τὰς τραπέζας καταφάγη; c
B. οὐδεὶς πάρεστιν. A. εὖ γε δρωῖντες. ἄρά που
ὀπτήν κατεσθίουσι πόλιν ἀχαικὴν;

ὅτι δὲ καὶ πάντες Θετταλοὶ ὥς πολυφάγοι διεβάλλοντο
10 Κράτης φησὶν ἐν Λαμίας

ἔπη τριπλήχη Θετταλικῶς τετμημένα.
τοῦτο δ' εἶπεν ὥς τῶν Θετταλῶν μεγάλα κρέα τε-
μνόντων. Φιλέταιρος δ' ἐν Λαμπαδηφόροις
καὶ χειροβαρὲς σαρκὸς ὑείας

15 Θετταλότμητον κρέας.
ἔλεγον δὲ καὶ Θετταλικὴν ἐνθεσιν τὴν μεγάλην. Ἑρ-
μιππος Μοίραις

ὁ Ζεὺς δὲ τούτων οὐδὲν ἐνθυμούμενος d
μύων ξυνέπλαττε Θετταλικὴν τὴν ἐνθεσιν.
20 ταῦτα δὲ καπανικὰ εἶρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς

τί πρὸς τὰ Λυδῶν δεῖπνα καὶ τὰ Θετταλῶν;

B. τὰ Θετταλῶν μὲν πολὺ καπανικώτερα.

οἶον τὰ ἀμαξιαῖα. Θετταλοὶ γὰρ τὰς ἀπήνας καπάνας

25 ἔλεγον. Ξέναρχος Σκύθαις
ἑπτὰ δὲ καπάνας ἔτρεφον εἰς Ὀλύμπια. e
B. τί λέγεις; καπάνας; πῶς; A. καπάνας Θετταλοὶ
πάντες καλοῦσι τὰς ἀπήνας. B. μανθάνω.

13. Αἰγυπτίους δ' Ἐκαταῖος ἀρτοφάγους φησὶν
30 εἶναι κυλλήστιας ἐσθίουσας, τὰς δὲ κριθὰς εἰς ποτὸν
καταλέοντας. διὰ ταῦτα καὶ Ἀλεξίνος ἐν τῷ περὶ αὐ-
ταρκείας ἔφη μετρία τροφῇ κεχρησθαι τὸν Βόκχοριν

καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ Νεόχαβιν. καὶ Πυθαγόρας δ'
ὁ Σάμιος μετρία τροφῇ ἐχρῆτο, ὥς ἱστορεῖ Λύκων ὁ
f Ἰασεὺς ἐν τῷ περὶ Πυθαγόρου. οὐκ ἀπείχετο δὲ ἐμ-
ψύχων, ὥς Ἀριστόξενος εἶρηκεν. Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ
ἀριθμητικὸς καὶ θῦσαι φησιν αὐτὸν ἐκατόμβην ἐπὶ s
τῷ εὐρηκέναι ὅτι τριγώνου ὀρθογωνίου ἢ τὴν ὀρθὴν
γωνίαν ὑποτείνουσα ἴσον δύναται ταῖς περιεχούσαις.

ἡνίκα Πυθαγόρης τὸ περικλεὲς εὔρετο γράμμα,
κλεινὸς ἐφ' ᾧ κλεινὴν ἤγαγε βουθυσίην.

419 ἦν δὲ καὶ ὀλιγοπότης ὁ Πυθαγόρας καὶ εὐτελέστατα 10
διεβίω, ὥς καὶ πολλάκις μέλιτι μόνῳ ἀρκεῖσθαι. τὰ
παραπλήσια δ' ἱστορεῖται καὶ περὶ Ἀριστείδου καὶ
Ἑπαμινώνδου καὶ Φωκίωνος καὶ Φορμίωνος τῶν
στρατηγῶν. Μάνιος δὲ Κούριος ὁ Ῥωμαίων στρα-
τηγὸς ἐπὶ γογγυλίσι διεβίω πάντα τὸν χρόνον· καὶ 15
Σαννιτῶν αὐτῷ πολὺ χρυσίον προσπεμπόντων οὐκ
ἔφη δεῖσθαι χρυσίου ἕως ἂν τοιαῦτα δειπνῇ. ἱστορεῖ
δὲ ταῦτα Μεγακλῆς ἐν τῷ περὶ ἐνδόξων ἀνδρῶν.

14. τῶν δείπνων δὲ πολλοὶ τὰ μέτρια ἀσπάζον-
f ται, ὥς Ἀλεξίς ἐν Φιλούσῃ παραδίδωσιν 20
ἀλλ' ἔγωγέ τοι τὰ δέοντ' ἔχων
τὰ περιττὰ μισῶ, τοῖς ὑπερβάλλουσι γὰρ
τέρψις μὲν οὐκ ἔνεστι, πολυτέλεια δέ.

καὶ ἐν Ψευδομένῳ

τὰ περιττὰ μισῶ, τοῖς ὑπερβάλλουσι γὰρ 25
δαπάνη πρόσεστιν, ἡδονὴ δ' οὐδ' ἥτισοῦν.

ἐν δὲ Συντρόφοις

ὥς ἡδὺ πᾶν τὸ μέτριον. οὐθ' ὑπεργέμων
c ἀπέρχομαι νῦν οὔτε κενός, ἀλλ' ἡδέως
ἔχων ἑμάντοῦ. Μνησίθεος γὰρ φησι δεῖν 30
φεύγειν ἀπάντων τὰς ὑπερβολὰς αἰεί.

Ἀρίστων δ' ὁ [Κεῖρος] φιλόσοφος ἐν ἐρωτικῶν ὁμοίων

δευτέρῳ Πολέμωνά φησι τὸν ἀκαδημιακὸν παραινεῖν τοῖς ἐπὶ δεῖπνον πορευομένοις φροντίζειν ὅπως ἡδὺν πότον ποιῶνται μὴ μόνον εἰς τὸ παρὸν ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν αὔριον. Τιμόθεος δ' ὁ Κόνωνος ἐκ τῶν πολυτε-
 5 λῶν καὶ στρατηγικῶν δείπνων παραληφθεὶς ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος εἰς τὸ ἐν Ἀκαδημείᾳ συμπόσιον καὶ ἐστια-
 θεὶς ἀφελῶς καὶ μουσικῶς ἔφη ὡς οἱ παρὰ Πλάτωνι δειπνοῦντες καὶ τῇ ὑστεραίᾳ καλῶς γίνονται. ὁ δ' Ἡγήσανδρος ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν ἔφη ὡς καὶ τῇ
 10 ὑστεραίᾳ ὁ Τιμόθεος ἀπαντήσας τῷ Πλάτωνι εἶπεν ὑμεῖς, ὦ Πλάτων, εὐδειπνεῖτε μᾶλλον εἰς τὴν ὑστε-
 ραίαν ἢ εἰς τὴν παροῦσαν ἡμέραν. Πύρρων δ' ὁ Ἡλείος, τῶν γνωρίμων τινὸς αὐτὸν ὑποδεξαμένου πολυτελῶς, ὡς ὁ αὐτὸς ἱστορεῖ εἰς τὸ λοιπὸν, εἶπεν,
 15 οὐχ ἥξω πρὸς σέ, ἂν οὕτως ὑποδέχη· ἵνα μήτ' ἐγὼ
 σε ἀηδῶς ὁρῶ καταδαπανώμενον οὐκ ἀναγκαιῶς μήτε
 σὺ θλιβόμενος κακοπαθῆς. μᾶλλον γὰρ ἡμᾶς τῇ μεθ'
 ἑαυτῶν συνουσίᾳ προσήκόν ἐστιν εὐεργετεῖν ἢ τῷ
 πλήθει τῶν παρατιθεμένων, ὧν οἱ διακονοῦντες τὰ
 20 πλείστα δαπανῶσι.

15. Ἀντίγονος δ' ὁ Καρύστιος ἐν τῷ Μενεδήμου βίῳ τὴν διάταξιν διηγούμενος τοῦ παρὰ τῷ φιλοσό-
 φῳ συμποσίου φησὶν ὅτι ἥριστά μὲν δεύτερος ἢ τρίτος
 καθ' αὐτόν· καὶ ἔδει καὶ τοὺς λοιποὺς παρεῖναι δε-
 25 δειπνηκότας. ἦν γὰρ τὸ τοῦ Μενεδήμου τοιοῦτον ἄριστον. μετὰ δὲ ταῦτα εἰσεκάλουν τοὺς παραγενο-
 μένους· ὧν, ὡς ἔοικεν, ὅτε προτερήσειαν ἐνιοὶ τῆς
 ὥρας, ἀνακάμπτοντες παρὰ τὰς θύρας ἀνεπυνθά-
 νοντο τῶν ἐξιόντων παίδων τί τὸ παρακείμενον εἶη
 30 καὶ πῶς ἔχοι τῆς τοῦ χρόνου συμμετρίας τὸ ἄριστον.
 ὅτε μὲν οὖν ἀκούσειαν λάχανον ἢ τάριχος, ἀνεχώ-
 ρουν· ὅτε δ' ὅτι κρεάδιον, εἰσῆεσαν εἰς τὸν ἐπὶ τοῦτο

120 παρεσκευασμένον οἶκον. ἦν δὲ τοῦ μὲν θέρους ἡτοι-
 μασμένη ψίαθος ἐφ' ἐκάστης κλίνης, τοῦ δὲ χειμῶ-
 νος κῶδιον· προσκεφάλαιον δὲ αὐτὸν φέρειν ἕκαστον
 ἔδει. τὸ δὲ περιαγόμενον ποτήριον οὐ μείζον ἦν κο-
 τυλιαίου. τράγημα δὲ θέρμος μὲν ἢ κύαμος συνεχῶς, 5
 ποτὲ δὲ καὶ τῶν ὠραίων εἰσεφέρετό τι, τοῦ μὲν θέ-
 ρους ἄπιος ἢ ῥόα, τοῦ δὲ ἔαρος ὠχροί, κατὰ δὲ τὴν
 χειμερινὴν ὥραν ἰσχάδες. μαρτυρεῖ δὲ καὶ περὶ τού-
 των Λυκόφρων ὁ Χαλκιδεὺς γράψας σατύρους Με-
 νέδημον, ἐν οἷς φησὶν ὁ σειληνὸς πρὸς τοὺς σατύρους 10

b παῖδες κρατίστου πατρὸς ἐξωλέστατοι,
 ἐγὼ μὲν ὑμῖν, ὡς ὁρᾶτε, στρηνιῶ.
 δεῖπνον γὰρ οὐτ' ἐν Καρίᾳ, μὰ τοὺς θεοὺς,
 οὐτ' ἐν Ρόδῳ τοιοῦτον οὐτ' ἐν Λυδίᾳ
 κατέχω δεδειπνηκῶς. Ἀπολλὼν ὡς καλόν.

15

καὶ προελθὼν

ἀλλὰ κυλίκιον

ὑδαρὲς ὁ παῖς περιῆγε τοῦ πεντωβόλου
 ἀτρέμα παρεξεστηκός· ὅ τ' ἀλιτήριος
 καὶ δημόκοινος ἐπεχόρευε δαψιλῆς
 θέρμος, πενήτων καὶ τρικλίνου συμπότης.

20

c ἐξῆς δὲ φησὶν ὅτι ζητήσεις ἦσαν παρὰ πότον
 τράγημα γὰρ

ὁ σωφρονιστὴς πᾶσιν ἐν μέσῳ λόγος.

ἱστορεῖ δὲ καὶ ὅτι πολλάκις συνόντας αὐτοὺς ἐπὶ 25
 πλεῖον ὁ ὄρνις κατελάμβανε τὴν ἔω καλῶν, τοῖσι δ'
 οὐδέπω κόρος.

16. Ἀρκεσίλαος δ' ἐστιῶν τινάς, καὶ ἐλλιπόντων
 τῶν ἄρτων νεύσαντος τοῦ παιδὸς ὡς οὐκ ἔτ' εἰσὶν,
 ἀνακαγγάσας καὶ τὴν χεῖρα συγκροτήσας· οἷόν τι, ἔφη, 30
 τὸ συμπόσιόν ἐστιν ἡμῶν, ἄνδρες φίλοι. ἄρτους ἐπι-
 d λελήσμεθ' ἀρκοῦντας πρίασθαι. τρέχε δὴ παῖ· καὶ

τοῦτ' ἔλεγεν αὐτὸς γελῶν· καὶ τῶν παρόντων δ' ἄθρους ἐξεχύθη γέλως, καὶ διαγωγὴ πλείων ἐνέπεσε καὶ διατριβή, ὥστε ἡδυσμα γενέσθαι τῷ συμποσίῳ τὴν τῶν ἄρτων ἐνδειαν. ἄλλοτε δὲ ὁ Ἀρκεσίλαος
 5 Ἀπελλῇ τῷ γνωρίμῳ προστάξας καθυλίσαι τὸν οἶνον, ἐπειδὴ διὰ τὴν ἀπειρίαν ἐκείνος τὰ μὲν ἐτάραττε τὰ δὲ ἐξέχει, καὶ πολὺ θολώτερος ἐφαίνετο ὁ οἶνος, ὑπο-
 μειδιάσας ἔφη ἔγὼ δὲ καθυλίσαι προσέταξα ἀνθρώ-
 πῳ μηδὲν ἑορακότι ἀγαθόν, ὥσπερ οὐδ' ἐγώ. ἀνά-
 10 στηθι οὖν σύ, Ἀρίδικε· σὺ δὲ ἀπελθὼν τὰ ἐκτὰ τρύπα.' ταῦτα δ' οὕτως εὐφραине καὶ ἐξιλάρου τοὺς e
 παρόντας, ὥς εὐθυμίας πληροῦσθαι.

17. οἱ δὲ νῦν συνάγοντες τὰ δείπνα καὶ μάλιστα οἱ ἀπὸ τῆς καλῆς Ἀλεξανδρείας βοῶσι, κεκράγασι,
 15 βλασφημοῦσι τὸν οἰνοχόον, τὸν διάκονον, τὸν μάγει-
 ρον, κλάουσι δ' οἱ παῖδες τυπτόμενοι κονδύλοις ἄλ-
 λος ἄλλοθεν. καὶ οὐχ οἶον οἱ κεκλημένοι μετὰ πάσης ἀηδίας δειπνοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τύχη θυσία τις οὔσα, παρακαλυψάμενος ὁ θεὸς οἰλήσεται, καταλιπὼν οὐ
 20 μόνον τὸν οἶκον ἀλλὰ καὶ τὴν πόλιν ἅπασαν. γελοῖον f
 γὰρ ἐστὶν αὐτὸν εὐφημίαν κηρύξαντα καταρᾶσθαι τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς τέκνοις. καὶ τοῖς δειπνοῦσι δ' ἂν εἴποι ὁ τοιοῦτος

νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δείπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρῃα.
 25 τῷ γὰρ τοιούτῳ ὁ οἶκος

ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,

ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων. 421

τούτων λεχθέντων ἔφη τις τῶν παρόντων, παραιτη-
 τέον εἰς ταῦτ' ἀποβλέποντας ἐστὶ τὸ γαστρίζεσθαι.
 30 ἀτελὲς γὰρ δεῖπνον οὐ ποιεῖ παροινίαν, ὥς Ἄμφις φησὶν ἐν Πανί, οὐδὲ ὕβρεις καὶ προπηλακισμούς, ὥς Ἄλεξις ἐν Ὀδυσσεῖ ὑφαίνοντι μαρτυρεῖ διὰ τούτων

φιλεῖ γὰρ ἡ μακρὰ συνουσία καὶ τὰ συμπόσια τὰ πολλὰ καὶ καθ' ἡμέραν
 ποιεῖν

σκῶψιν. ἡ σκῶψις δὲ λυπεῖ πλεῖον ἢ τέρπει
 πολὺ. 5

b τοῦ κακῶς λέγειν γὰρ ἀρχὴ γίγνεται. ἂν δ' εἴπῃς
 ἅπαξ,

εὐθὺς ἀντήκουσας. ἤδη λοιδορεῖσθαι λείπεται.
 εἶτα τύπτεσθαι δέδεικται καὶ παροινεῖν. ταῦτα
 γὰρ 10

κατὰ φύσιν πέφυκεν οὕτως· καὶ τί μάντεώς
 σε δεῖ;

18. καὶ Μνησίμαχος δὲ ἐν Φιλίππῳ διὰ τὸν ὑπερ-
 βάλλοντα κόρον ἐν τοῖς δείπνοις παράγει τι συμπό-
 15 σιον, πολέμου παρασκευὴν ἐπαγγελλόμενον καὶ ὥς e
 ἀληθῶς κατὰ τὸν χαριέστατον Ξενοφῶντα πολέμου
 ἐργαστήριον. λέγει δ' οὕτως

ἄρ' οἶσθ' ὅτι πρὸς ἄνδρας ἐστὶ σοι μάχη,

οἱ τὰ ξίφη δειπνοῦμεν ἡκονημένα,

ὄψον δὲ δᾶδας ἡμμένας καταπίνομεν; 20

ἐντεῦθεν εὐθὺς ἐπιφέρει τραγήματα

ἡμῖν ὁ παῖς μετὰ δείπνον ἀκίδας κρητικὰς

ὥσπερ ἐρεβίνθους δορατίων τε λείψανα

κατεαγόντ', ἀσπίδας δὲ προσκεφάλαια καὶ

θώρακας ἔχομεν, πρὸς ποδῶν δὲ σφενδόνας 25

καὶ τόξα, καταπέλταισι δ' ἐστεφανώμεθα.

d καὶ Κολοφώνιος δὲ Φοῖνιξ φησὶν

Νίνου κάδοι μάχαιρα, καὶ κύλιξ αἰχμή,

κύμβῃ δὲ τόξα, δῆιοι δὲ κρητῆρες,

ἵπποι δ' ἄκρητος, κάλαλή μύρον χεῖτε. 30

ἐν δὲ τῷ Παρασίτῳ Ἄλεξις περὶ πολυφάγου τινὸς
 διαλεγόμενός φησι

καλοῦσι δ' αὐτὸν πάντες οἱ νεώτεροι
 παράσιτον ὑποκόρισμα· τῷ δ' οὐδὲν μέλει.
 δειπνεῖ δ' ἄφωνος Τήλεφος, νεύων μόνον
 πρὸς τοὺς ἐπερωτῶντάς τι, ὥστε πολλάκις
 αὐτὸν ὁ κεκληκὼς τοῖς Σαμόθραξιν εὐχεται
 λῆξαι πνέοντα καὶ γαληνίσαι ποτέ.
 χειμῶν ὁ μειρακίσκος ἐστὶ τοῖς φίλοις.
 Δίφιλος δ' ἐν Ἡρακλεῖ περὶ τινος τῶν ὁμοίων δια-
 λεγόμενος διέξεισιν
 10 ἐμὲ μὲν οὖν ὀρᾷς πεπωκότα
 ἤδη τ' ἀκροθώρακ' ὄντα κεῦθυμούμενον,
 τονδὶ δὲ ναστὸν Ἀστίωνος μείζονα
 ἤδη σχεδὸν δωδέκατον ἡριστηκότα.
 διὸ καλῶς ἔλεγεν ὁ Βορυσθενίτης Βίων οὐ δεῖν ἀπὸ
 15 τῆς τραπέζης τὰς ἡδονὰς πορίζεσθαι ἀλλ' ἀπὸ τοῦ
 φρονεῖν. ὁ δ' Εὐριπίδης φησί
 φάυλῃ διαίτῃ προσβαλὼν ἥσθη στόμα,
 ὥς τῆς ἀπὸ τῶν προσφορῶν τέρψεως περὶ τὸ στόμα
 μᾶλλον γινομένης. Αἰσχύλος τ' ἐν Φινεῖ
 20 καὶ ψευδόδειπνα πολλὰ μαργώσης γνάθου
 ἐρρυσίαζον στόματος ἐν πρώτῃ χαρᾷ.
 ἐν Σθενεβοίᾳ δ' ὁ Εὐριπίδης περὶ εὐτελείας λέγων
 βίος δὲ πορφυρέων θαλάσσιος
 οὐκ εὐτράπεζος, ἀλλ' ἐπάκτιοι φάτναι.
 25 ὕγρα δὲ μήτηρ οὐ πεδοστιβῆς τροφὸς
 θάλασσα· τήνδ' ἀροῦμεν, ἐκ ταύτης βίος
 βρόχοισι καὶ πέδαισιν οἴκαδ' ἔρχεται.
 19. μέγα γὰρ ἀνθρώποις κακὸν ἢ γαστήρ, περὶ
 ἧς φησὶν Ἀλεξίς ἐν Συναποθνήσκουσι
 30 μάθοις δ' ἂν οἶον ἀνθρώποις κακὸν
 ἔστιν ἢ γαστήρ, διδάσκει δ' οἷ' ἀναγκάζει θ'
 ὅσα.

εἴ τις ἀφέλοι τοῦτ' ἀφ' ἡμῶν τὸ μέρος ἀπὸ
 τοῦ σώματος,
 οὔτ' ἂν ἀδικοῖτ' οὐδὲν οὐδεὶς οὔθ' ὑβρίζοι τᾶν
 ἐκῶν.
 νῦν δὲ διὰ ταύτην ἅπαντα γίνεται τὰ δυσχερῆ. 5
 Δίφιλος δ' ἐν Παρασίτῳ
 εὖ γ' ὁ κατάχρυσος εἶπε τοῦτ' Εὐριπίδης
 'νικᾷ δὲ χρεῖα μ' ἢ ταλαιπωρός τέ μου
 γαστήρ.' ταλαιπωρότερον οὐδὲν ἐστὶ γὰρ
 τῆς γαστρός, εἰς ἣν βρωτὸν ἐμβαλεῖς [ἅπαν], 10
 ἀλλ' οὐχ ἕτερον εἰς ἄγγος. ἐν πήρᾳ φέροις
 ἄρτους ἂν ἀλλ' οὐ ζωμόν, ἢ διαφθερεῖς.
 εἰς σπυρίδα μάζας ἐμβαλεῖς ἀλλ' οὐ φακῆν.
 οἰνάριον εἰς λάγνυνον ἀλλ' οὐ κάραβον.
 εἰς τὴν θεοῖς ἐχθρὰν δὲ ταύτην εἰσφορεῖν 15
 πάντ' ἔσθ' ἑαυτοῖς μηδὲν ὁμολογούμενα.
 κοῦ προστίθῃμι τᾶλλα, διότι πανταχοῦ
 διὰ τὴν τάλαιναν πάντα ταύτην γίνεται.
 καὶ Κράτης δ' ὁ κυνικός, ὡς φησὶ Σωσικράτης ἐν
 ταῖς Διαδοχαῖς, ἐπερράπισε Δημήτριον τὸν Φαληρεά 20
 δ ὅν τῇ πήρᾳ τῶν ἄρτων καὶ λάγνυνον πέμψαντα οἶ-
 νου· εἶθε γάρ, ἔφη, τὰς κρήνας καὶ ἄρτους ἦν φέ-
 ρειν. Στίλπων δ' οὐ κατεπλάγη τὴν ἐγκράτειαν
 καταφαγὼν σκόροδα καὶ κατακοιμηθεὶς ἐν τῷ τῆς
 μητρὸς τῶν θεῶν ἱερῷ. ἀπείρητο δὲ τῷ τούτων τι 25
 φαγόντι μηδὲ εἰσιέναι. ἐπιστάσης δὲ αὐτῷ τῆς θεοῦ
 κατὰ τοὺς ὕπνους καὶ εἰπούσης ὅτι 'φιλόσοφος ὢν
 ὦ Στίλπων παραβαίνεις τὰ νόμιμα;' καὶ τὸν δοκεῖν
 ἀποκρίνασθαι [κατὰ τοὺς ὕπνους] 'σὺ δέ μοι πάρεχ'
 ἔσθίειν, καὶ σκορόδοις οὐ χρήσομαι.' 30
 e 20. ἐπὶ τούτοις ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη· ἐπεὶ δεδείπνα-
 μεν — εἴρηκε δὲ οὕτως Ἀλεξίς ἐν Κουρίδι· ἐπεὶ πά-

λαι δεδείπναμεν.' Εὐβουλος Προκρίδι 'ἡμεῖς δ' οὐ-
δέπω δεδείπναμεν.' καὶ πάλιν 'ὄν χοῖν δεδειπνάναι
πάλαι.' καὶ Ἀντιφάνης ἐν Λεωνίδῃ

ἀλλὰ πρὶν δεδειπνάναι

5 ἡμᾶς παρέσται.

καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Προαγῶνι

ὦρα βαδίζειν μούστῃ πρὸς τὸν δεσπότην,
ἥδη γὰρ αὐτοὺς οἶμαι δεδειπνάναι.

καὶ ἐν Δαναΐδιν

10 ἥδη παροινεῖς εἰς με πρὶν δεδειπνάναι.

καὶ Πλάτων Σοφισταῖς καὶ Ἐπικράτης ὁ Ἀμβρακιώ-
της, μέσης δ' ἐστὶ κωμωδίας ποιητής, ἐν Ἀμαξόσιν
δεδειπνάναι γὰρ ἄνδρες εὐκαίρως πάννυ
δοκοῦσί μοι.

15 καὶ ἡρίσταμεν δ' εἶρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ταγην-
ισταῖς

ὑποπεπώκαμεν [μέν], ὦνδρες, καὶ καλῶς ἡρί-
σταμεν.

καὶ Ἑρμιππος ἐν Στρατιώταις 'ἡριστάναι [καὶ παρι- 423
20 στάναι] τουτί.' Θεόπομπος Καλλαίσχωρ

ἡρίσταμεν, δεῖ γὰρ συνάπτειν τὸν λόγον.

καταριστᾶν δὲ εἶρηκεν ἐν τῷ Πολιτικῷ Ἀντιφῶν οὐ-
τως 'ὅτι δὴ τὰ πράγματα τὰ ἑαυτοῦ ἢ τὰ τῶν φίλων
κατηρίσθηκεν.' παραδεδειπνημένος δ' εἶρηκεν Ἀμφίς

25 ἐν Πλάνῳ 'παραδεδειπνημένος, παῖδες, πάλαι.'

21. τοῖς οὖν θεοῖς, κατὰ τὸν Πλάτωνα ὃς ἐν
Φιλήβῳ φησὶν, εὐχόμενοι κεραννύμεν, εἴτε Διόνυ- 11
σος εἴθ' Ἥφαιστος εἴθ' ὅστις θεῶν ταύτην τὴν τιμὴν
εἴληχε τῆς συγκράσεως. καθάπερ γὰρ ἡμῖν οἰνοχόοις
30 τισὶ παρεστᾶσι κρῆναι. καὶ μέλιτος μὲν ἂν ἀπεικάζοι
τις τὴν τῆς ἡδονῆς, τὴν δὲ τῆς φρονήσεως νηφαντι-
κὴν καὶ ἄοινον αὐστηροῦ τινὸς καὶ ὑγιεινοῦ ὕδατος.

ἃς προθυμητέον ὥς κάλλιστα συμμιγνύναι.' ὦρα
οὖν πίνειν ἡμῖν ἐστί, καὶ τῶν παίδων τις ἐκ τοῦ κυ-
λικείου τῶν ποτηρίων παραφερέτω· ὁρῶ γὰρ

πλήθος καλῶν καὶ ποικίλων ἐκπωμάτων.

c δοθέντος οὖν ποτηρίου μεγάλου ἔφη, ἀλλ' ἀκρατέ- 5
στερόν μοι ὦ παῖ τῷ κυάθῳ πληρῶν ἔγχει εἰς τὴν
κύλικα, μὴ κατὰ τὸν κωμωδιοποιὸν Ἀντιφάνην, ὃς
ἐν Διδύμοις φησί

τὸ ποτήριόν μοι τὸ μέγα προσφέρει λαβών.

ἐπεχεάμην ἄκρατον. ἔγχει, παιδίον, 10
κυάθους θεῶν τε καὶ θεαινῶν μυρίους,
ἔπειτ' ἐπὶ τούτοις πᾶσι τῆς σεμνῆς θεᾶς
καὶ τοῦ γλυκυτάτου βασιλέως διμοιρίαν.

ἔμοι οὖν ὦ παῖ ξωρότερον κέραιρε. οὐπω γὰρ λέγο-
d μεν περὶ ἀριθμοῦ κυάθων (δείξω δ' ὅτι καὶ ὁ κύα- 15
θος εἴρηται καὶ τὸ ἀκρατέστερον) καὶ περὶ οἰνοχόων.

22. πρότερον δέ μοι λέξεται περὶ τοῦ ξωρότερον.

Ἀντιφάνης Μειλανίωνι

τοῦτον ἐγὼ κρίνω μετανιπτρίδα τῆς ὑγιείας

πίνειν ξωροτέρῳ χρώμενον οἰνοχόῳ. 20

ἐν δὲ Λάμπωνι

ὁ δεῖν' Ἰᾶπυξ, κέρασον εὐζωρέστερον.

Ἐφιππος Ἐφήβοις

φιάλην ἑκατέρω

e ἔδωκε κεράσας ξωρότερον ὁμηρικῶς. 25
τινὲς δὲ καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ 'ξωρότερον δὲ κέραιρε'
οὐκ ἄκρατον σημαίνειν φασὶν ἀλλὰ θερμόν, ἀπὸ τοῦ
ζωτικοῦ καὶ τῆς ζέσεως. ἐταίρων γὰρ παρόντων νέον
ἐξ ὑπαρχῆς κεράννυσθαι κρατῆρα ἄτοπον. ἄλλοι δὲ
τὸ εὐκρατον ὥσπερ τὸ δεξιτερόν ἀντὶ τοῦ δεξιοῦ. 30
τινὲς δὲ ἐπεὶ οἱ ἐνιαυτοὶ ὦροι λέγονται καὶ τὸ ξα ὅτι

μέγεθος ἢ πλήθος σημαίνει, ζωρὸν τὸν πολυετῆ λέγε-
σθαι. Δίφιλος δὲ ἐν Παιδερασταῖς φησὶν

ἔγχεον σὺ δὴ πιεῖν.

εὐζωρότερόν γε νῆ Δί' ὧ παῖ δός· τὸ γὰρ
5 ὑδαρὲς ἅπαν τοῦτ' ἐστὶ τῇ ψυχῇ κακόν.

Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ μέθης ζωρότερόν φησιν
εἶναι τὸ κεκραμένον παρατιθέμενος Ἐμπεδοκλέους
τάδε

αἶψα δὲ θνητὰ φύοντο τὰ πρὶν μάθον ἀθάνατ' 424
10 εἶναι,

ζωρά τε τὰ πρὶν ἄκρητα, διαλλάσσοντα κελεύ-
θους.

23. κύαθον δ' ἐπὶ τοῦ ἀντλητῆρος Πλάτων εἴρη-
κεν ἐν Φάωνι οὕτως

15 τῷ στόματι τὸν κύαθον ὧδ' εἰληφότες.

καὶ ἐν Πρέσβεσι

κύαθους ὅσους ἐκλέπτεθ' ἐκάστοτε.

"Αρχιππος Ἰχθύσι

κύαθον ἐπριάμην παρὰ Δαισίου.

20 τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ ἐν Εἰρήνῃ Ἀριστοφάνους
ὑπωπιασμέναι

ἀπαξάπασαι καὶ κύαθους προσκειμέναι.

τὰ γὰρ ὑπώπια τοῖς κύαθοις περιθλώμενα ἀμαυροῦ-
ται. μνημονεύει τοῦ κύαθου καὶ Ξενοφῶν ἐν πρώτῳ
25 Παιδείας καὶ Κρατῖνος, ἔτι δ' Ἀριστοφάνης πολλα-
χοῦ, καὶ Εὐβουλος ἐν Ὁρθάνῃ. Φερεκράτης δ' ἐν
Λήροις ἀργυροῦν κύαθον ὠνόμασε. Τίμων δ' ἐν δευ-
τέρῳ σίλλων ἀρυσαίνας κέκληκε τοὺς κύαθους φά-
σκων οὕτως· ἀπληστοίνους τ' ἀρυσαίνας· ἀπὸ τοῦ
30 ἀρύσασθαι ὀνομάσας. καλοῦνται δὲ καὶ ἀρυστῆρες
καὶ ἀρύστιχοι. Σιμωνίδης

ἔδωκεν οὐδεὶς οὐδ' ἀρυστῆρα τρυγός.

Ἀριστοφάνης δ' ἐν Σφηξίν

ἐγὼ γὰρ εἶχον τούσδε τοὺς ἀρυστίχους.

Φρύνιχος Ποαστρίαις κύλικ' ἀρύστιχον· ἐνθεν καὶ
ἡ ἀρύταινα. ἔλεγον δὲ καὶ ἔφηβον τὸ τοιοῦτον
σκεῦος, ὡς Ζηνοφάνης ἐν τῷ Συγγενικῷ. Πολύβιος
δ' ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν ἱστοριῶν καὶ ποταμόν τινα ἀνα-
d γράφει Κύαθον καλούμενον περὶ Ἀρσινόην πόλιν
Αἰτωλίας.

24. τῷ δὲ ἀκρατέστερον Ὑπερείδης κέχρηται ἐν
τῷ κατὰ Δημοσθένους γράφων οὕτως· εἰ μὲν τις 10
ἀκρατέστερον ἔπινεν, ἐλύπει σέ· τούτῳ ὁμοίον ἐστὶ
τὸ ἀνιηρέστερον καὶ τὸ ἐν Ἠλιάσιν Αἰσχύλου· ἀφθο-
νέστερον λίβα· καὶ Ἐπίχαρμος δ' ἐν Πύρρῳ εὐω-
νέστερον ἔφη. καὶ ἐν τῷ κατὰ Δημάδου δὲ ὁ Ὑπε-
ρείδης εἴρηκε ῥαδιεστέραν τὴν πόλιν· τῷ δὲ κεραν- 15
νύειν κέχρηται Πλάτων μὲν ἐν Φιλήβῳ· τοῖς δὲ θεοῖς
ὧ Πρώταρχε εὐχόμενοι κεραννύωμεν· καὶ Ἀλκαῖος
ἐν Ἱερῷ γάμῳ· κεραννύουσιν ἀφανίζουσί τε· Ὑπε-
e ρεΐδης Δηλιακῷ· καὶ τὸν κρατῆρα τὸν πανιώνιον κοινῇ
οἱ Ἕλληνες κεραννύουσιν· ὠνοχόουν τε παρὰ τοῖς 20
ἀρχαίοις οἱ εὐγενέστατοι παῖδες, ὡς ὁ τοῦ Μενελάου
υἱός

ὠνοχόει δ' υἱὸς Μενελάου κυδαλίμοιο.

καὶ Εὐριπίδης ὁ ποιητὴς ἐν παισὶν ὠνοχόησε. Θεό-
φραστος γρῦν ἐν τῷ περὶ μέθης φησὶ· πυνθάνομαι 25
δ' ἔρωγε καὶ Εὐριπίδην τὸν ποιητὴν οἰνοχοεῖν Ἀθή-
νῃσι τοῖς ὀρχησταῖς καλουμένοις. ὠρχοῦντο δ' οὗτοι
περὶ τὸν τοῦ Ἀπόλλωνος νεῶν τοῦ Δηλίου, τῶν πρώ-
των ὄντες Ἀθηναίων, καὶ ἐνεδύοντο ἱμάτια τῶν θη-
ραϊκῶν. ὁ δὲ Ἀπόλλων οὗτός ἐστιν ὧ τὰ θαργήλια 30
ἄγουσι. καὶ διασώζεται Φλυῆσιν ἐν τῷ δαφνηφορείῳ
γραφῇ περὶ τούτων· τὰ αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ Ἱερώνυμος

ὁ Ρόδιος, Ἀριστοτέλους ὦν μαθητής, καὶ οὗτος ἐν τῷ
περὶ μέθης. Σαπφώ τε ἡ καλὴ πολλαχοῦ Λάριχον
τὸν ἀδελφὸν ἐπαινεῖ ὡς οἰνοχοοῦντα ἐν τῷ πρυτα- 425
νεῖω τοῖς Μυτιληναίοις. καὶ παρὰ Ῥωμαίοις δὲ οἱ
εὐγενέστατοι τῶν παίδων τὴν λειτουργίαν ταύτην
ἐκτελοῦσιν ἐν ταῖς δημοτελέσι τῶν θυσιῶν, πάντα
τοὺς Αἰολεῖς μιμούμενοι, ὡς καὶ κατὰ τοὺς τόνους
τῆς φωνῆς.

25. τοσαύτη δ' ἦν ἡ τῶν παλαιότερων τρυφὴ περὶ
10 τὰς πολυτελείας, ὥστε μὴ μόνον οἰνοχόους ἔχειν ἀλλὰ
καὶ οἰνόπτας. ἀρχὴ γοῦν ἐστὶν οἱ οἰνόπται παρὰ
Ἀθηναίοις, ἧς μνημονεύει ἐν ταῖς Πόλεσιν Εὐπόλις
ἐν τούτοις

οὓς δ' οὐκ ἂν εἴλεσθ' οὐδ' ἂν οἰνόπτας πρὸ τοῦ, b
15 νυνὶ στρατηγούς [ἔχομεν]. ὦ πόλις πόλις,
ὡς εὐτυχὴς εἶ μᾶλλον ἢ καλῶς φρονεῖς.

οἱ δὲ οἰνόπται οὗτοι ἐφεώρων τὰ ἐν τοῖς δείπνοις εἰ
κατ' ἴσον πίνουσιν οἱ συνόντες. καὶ ἦν ἡ ἀρχὴ εὐτε-
λῆς, ὡς ὁ ῥήτωρ φησὶ Φιλῖνος ἐν τῇ Κροκωνιδῶν
20 διαδικασίᾳ. καὶ ὅτι τρεῖς ἦσαν οἱ οἰνόπται, οἵτινες
καὶ παρεῖχον τοῖς δειπνοῦσι λύχνους καὶ θρυαλλίδας.
ἐκάλουν δὲ τινες τούτους καὶ ὀφθαλμούς. παρὰ δὲ e
Ἐφεσίοις οἱ οἰνοχοοῦντες ἦθαι τῇ τοῦ Ποσειδῶνος
ἐορτῇ ταῦροι ἐκαλοῦντο, ὡς Ἀμερίας φησὶν. Ἑλλησ-
25 πόντιοι δὲ ἐπεγχύτην ὀνομάζουσι τὸν οἰνοχόον, καὶ
τὴν κρεανομίαν κρεοδαισίαν, ὡς φησὶ Δημήτριος ὁ
Σκῆψιος ἐν ἑκτῷ καὶ εἰκοστῷ τοῦ τρωικοῦ δια-
κόσμου. τοῖς δὲ θεοῖς οἰνοχοοῦσαν τινὲς ἱστοροῦσι
τὴν Ἀρμονίαν, ὡς Καπίτων ἱστορεῖ ὁ ἐποποιός, Ἀλε-
30 ξανδρεὺς δὲ γένος, ἐν δευτέρῳ Ἑρωτικῶν. Ἀλκαῖος
δὲ καὶ τὸν Ἑρμῆν εἰσάγει αὐτῶν οἰνοχόον, ὡς καὶ
Σαπφὼ λέγουσα

d κάδδ' ἀμβροσίας μὲν κρατῆρ ἐκέκρατο,
Ἑρμᾶς δὲ ἐλὼν ὄλπιν θεοῖς οἰνοχόησε.

26. οἱ δὲ παλαιοὶ τοὺς πρὸς ταῖς ὑπηρεσίαις ταύ-
ταις κήρυκας ἐκάλουν. Ὅμηρος
κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστν φέρον θεῶν ὄρκια πιστά, 5
ἄρνε δύω καὶ οἶνον εὐφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
ἀσκηῶ ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν
κήρυξ Ἰδαῖος ἥδ' ἐ χρύσεια κύπελλα.

καὶ πάλιν

e ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ 10
ὄρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον
μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας
ἔχευαν.

Κλείδημος δὲ τοὺς μαγείρους κήρυκας φησὶ καλεῖ-
σθαι. καὶ τὴν Ἥβην δὲ τινες ἀνέπλασαν οἰνοχοοῦσαν 15
αὐτοῖς, ἴσως διὰ τὸ ἡβητήρια καλεῖσθαι τὰ συμπόσια.
Κλεινοῦς δὲ τῆς οἰνοχόου Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως
ἐπὶ κλην δὲ φιλαδέλφου μνημονεύει Πτολεμαῖος ὁ
f τοῦ Ἀγησάρχου ἐν τῇ τρίτῃ τῶν περὶ φιλοπάτορα
ἱστοριῶν. Πολύβιος δὲ ἐν τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τῶν 20
ἱστοριῶν καὶ ἀνδριάντας αὐτῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐστά-
ναι φησὶ κατὰ πολλὰ μέρη τῆς πόλεως μονοχίτωνας,
ῥυτὸν κρατοῦντας ἐν ταῖς χερσίν.

27. ἐπὶ τούτοις τοῖς λόγοις ἐκπίνων τὸ ποτήριον
ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη 25

426 τήνδ' ἐγὼ
μεστὴν ἅπαξ ἐπονομάσας προπίομαι
συγγενέσι πίστωμα φιλίας.

πρὸς ὃν ἔτι πίνοντα τῶν παρόντων τις προσέθηκε τὰ
λειπόμενα ἱαμβεῖα 30

πιὼν ἐρῶ
τὰ λοιπά· πνίγομαι γάρ. B. ἀλλ' ἐπιρρόφει.

καὶ ὁ Οὐλπιανὸς ἐκπιὼν ἔφη, ταῦτα μὲν Κλέαρχος ἐν
Κιθαρωδῶ. ἐγὼ δὲ κατὰ τοὺς Ἀμφιδος Ἐρίθους
παρακελεύομαι

ὁ παῖς σοβείτω τοῖς ποτηρίοις συχνούς.

5 καί

πίμπλη σὺ μὲν ἐμοί, σοὶ δ' ἐγὼ δώσω πιεῖν·

ἀμυγδαλῇ μὲν παιζέτω παρ' ἀμυγδαλῇν.

ταῦτα δ' ἔφη Ξέναρχος ἐν Διδύμοις. αἰτούντων οὖν
τῶν μὲν πλεον οἴνου τῶν δὲ ἴσον ἴσῳ φασκόντων
10 κίρνασθαι, καὶ εἰπόντος τινὸς Ἀρχιππον εἰρηκέναι ἐν
δευτέρῳ Ἀμφιτρούωνι

τίς ἐκέρασε σφῶν ὦ κακόδαιμον ἴσον ἴσῳ;

καὶ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ

τὸν δ' ἴσον ἴσῳ φέροντ' ἐγὼγ' ἐκτῆκομαι·

15 ἔδοξε πᾶσι λέγειν περὶ τῶν κράσεων τῶν παρὰ τοῖς
ἀρχαίοις.

28. καί τινος εἰπόντος ὅτι Μένανδρος ἐν Ἡρῳ
ἔφη

χοῦς κεκραμένου

20 οἴνου· λαβὼν ἐκπιθι τοῦτον

ὁ Δημόκριτος ἔφη, Ἡσίοδος μὲν ὦ ἐταῖροι παραινεῖ
τρὶς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἴμεν οἴνου.

διὸ καὶ Ἀναξίλας ἐν Νηρεῖ ἔφη

καίτοι πολὺ γ' ἔσθ' ἥδιον. οὐ γὰρ ἂν ποτε

25 ἔπινον ἂν τρί' ὕδατος, οἴνου δ' ἐν μόνον.

Ἀλεξίς δ' ἐν Τιτθῇ ἔτι σωφρονικώτερον κίρναναι
παρακελεύεται

ἰδοὺ πάρεστιν οἶνος· οὐκουν ἐγχείω,

Κρίτων, πολύν; B. βέλτιον ἓνα καὶ τέτταρας.

30 B. ὕδαρῃ λέγεις. ὅμως δὲ ταύτην ἐκπιὼν

λέγε τι καὶ διατριβὴν γε τῷ πότῳ
ποιῶμεν.

καὶ Διοκλῆς ἐν Μελίσσαις

πῶς δὲ καὶ κεκραμένον

πίνειν τὸν οἶνον δεῖμε; B. τέτταρα καὶ δύο.

ἢ δ' οὖν κρᾶσις αὕτη παρὰ τὸ ἔθος οὔσα ἐπέμνησε
τάχα καὶ τὴν θρυλουμένην παροιμίαν

ἢ πέντε πίνειν ἢ τρί' ἢ μὴ τέτταρα.

e ἢ γὰρ δύο πρὸς πέντε πίνειν φασὶ δεῖν ἢ ἓνα πρὸς
τρεις. περὶ δὲ ταύτης τῆς κράσεως Ἰων ὁ ποιητὴς ἐν
τῷ περὶ Χίου φησὶν ὅτι εὐρῶν ὁ μάντις Παλαμήδης
ἐμαντεύσατο πλοῦν ἔσεσθαι τοῖς Ἑλλήσι πίνουσι 10
τρεις πρὸς ἓνα κυάθους. οἱ δ' ἐπιτεταμένως χρώμε-
νοι τῷ ποτῷ δύο οἴνου ἔπινον πρὸς πέντε ὕδατος.
Νικοχάρης γοῦν ἐν Ἀμυμώνῃ πρὸς τοῦνομα παί-
ζων ἔφη

f Οἰνόμαος οὔτος, χαῖρε πέντε καὶ δύο·

κἀγὼ τε καὶ σὺ συμπόται γενοίμεθ' ἄν.

τὰ παραπλήσια εἴρηκε καὶ ἐν Αἰμυνίαις. Ἀμειψίας δ'
ἐν Ἀποκοιταβίζουσιν

ἐγὼ δὲ (Διόνυσος) πᾶσιν (ὕμῃν) εἰμὶ πέντε καὶ
δύο.

Εὐπολὶς Αἰξί

Διόνυσε χαῖρε, μὴ τι πέντε καὶ δύο;

Ἑρμιππος Θεοῖς

ἔπειθ', ὅταν πεινώμεθ' ἢ διψώμεθα,

εὐχόμεθα πρὸς τοῦτ' οἶνος ὦ κέρας γενοῦ.

427 κἄς τοῦ καπύλου γὰρ φέρω παίζων ἅμα,

κεῦθ' ὅς γε γέννηται τοῦτο πέντε καὶ δύο.

29. παρὰ δὲ Ἀνακρέοντι εἰς οἴνου πρὸς δύο
ὕδατος

ἄγε δὴ φέρε' ἡμῖν ὦ παῖ

κελέβην, ὅπως ἄμυστιν

προπίω, τὰ μὲν δέκ' ἐγχείας

ATHENAEUS. II.

18

ὕδατος τὰ πέντε δ' οἴνου

λιὰ καλούμενα μέλη τῶν ἀρχαίων ποιητῶν πλήρη

ὕδατος τὰ πέντε δ' οἶνου
κυνάθους, ὥς ἀνυβρισι
ἀνὰ δηῦτε βασσαρήσω.

καὶ προελθὼν τὴν ἀκρατοποσίαν σκυθικὴν καλεῖ
5 πόσιν

ἄγε δηῦτε μηκέθ' οὕτω
πατάγω τε κάλαλητῶ
σκυθικὴν πόσιν παρ' οἶνω
μελετώμεν, ἀλλὰ καλοῖς

10 ὑποπίνοντες ἐν ὕμνοις.

καὶ Λακεδαιμόνιοι δ', ὥς φησιν Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἕκτη,
Κλεομένη τὸν βασιλέα Σκύθαις ὁμιλήσαντα καὶ ἀκρα-
τοπότην γενόμενον ἐκ τῆς μέθης φασὶ μανῆναι. καὶ
αὐτοὶ δ' οἱ Λάκωνες, ὅταν βούλωνται ἀκρατέστερον
15 πίνειν, ἐπισκυθίσαι λέγουσι. Χαμαιλέων γοῦν ὁ Ἡρα-
κλεώτης ἐν τῷ περὶ μέθης περὶ τούτων οὕτως γράφει
'ἐπεὶ καὶ Κλεομένη τὸν Σπαρτιάτην φασὶν οἱ Λάκω-
νες μανῆναι, διὰ τὸ Σκύθαις ὁμιλήσαντα μαθεῖν
ἀκρατοποτεῖν. ὅθεν ὅταν βούλωνται πιεῖν ἀκρατέ-
20 στερον 'ἐπισκύθισον' λέγουσιν.' Ἀχαιοὶ δ' ἐν Αἴ-
θωνι σατυρικῶ τοὺς σατύρους ποιεῖ δυσχεραίνοντας
ἐπὶ τῷ ὕδαρῃ πίνειν καὶ λέγοντας

μῶν ἀχελῶος ἐγκεκραμένος πολὺς;

B. ἀλλ' οὐδὲ λείξαι τοῦδε τῷ γένει θέμις.

25 A. καλῶς μὲν οὖν ἂν ἐγχείαις Σκύθη πιεῖν.

30. ἦσαν δ' αἱ τῶν ἀκρατοποσιῶν ἐπιχύσεις, ὥς
φησι Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ μέθης, οὐ παλαιαί· d
ἀλλ' ἦν ἀπ' ἀρχῆς τὸ μὲν σπένδειν ἀποδεδομένον τοῖς
θεοῖς, ὁ δὲ κότταβος τοῖς ἐρωμένοις. ἐχρῶντο γὰρ
30 ἐπιμελῶς τῷ κοτταβίζειν, ὄντος τοῦ παιγνίου σικε-
λικοῦ, καθάπερ καὶ ὁ Ἀνακρέων ὁ Τῆιος πεποίηκε
'σικελὸν κότταβον ἀγκύλη παῖζων.' διὸ καὶ τὰ σκο-

λιὰ καλούμενα μέλη τῶν ἀρχαίων ποιητῶν πλήρη
ἐστί. λέγω δ' οἶον καὶ Πίνδαρος πεποίηκε

χάριτάς τ' ἀφροδισίων ἐρώτων,

ὄφρα σὺν Χιμάρῳ μεθύων

Ἀγάθωνί τε καλῶ κότταβον.

e τοῖς δὲ τετελευτηκόσι τῶν φίλων ἀπένεμον τὰ πί-
πτοντα τῆς τροφῆς ἀπὸ τῶν τραπεζῶν. διὸ καὶ Εὐ-
ριπίδης περὶ τῆς Σθενεβοίας φησὶν, ἐπειδὴ νομίζει
τὸν Βελλεροφόντην τεθνάναι

πεσὼν δέ νιν λέληθεν οὐδὲν ἐκ χειρός,

ἀλλ' εὐθύς αὐδ' ἄ τῷ κορινθίῳ ξένῳ.

31. οὐκ ἐμέθυον δ' οἱ πάλαι. ἀλλὰ καὶ Πιπτακὸς
Περιάνδρῳ τῷ Κορινθίῳ παρήνει μὴ μεθύσκεσθαι
f μὴδὲ κωμάζειν, ἵν', ἔφη, μὴ γνωσθῆς οἷος ὢν τυγ-
χάνεις, ἀλλ' οὐχ οἷος προσποιῇ. 'κάτοπτρον' γὰρ 15
'εἶδους χαλκός ἐστ' οἶνος δὲ νοῦ.' διὸ καὶ καλῶς οἱ
παροιμιαζόμενοι λέγουσι τὸν οἶνον οὐκ ἔχειν πηδάλια.
Ξενοφῶν γοῦν ὁ Γρύλλου, παρὰ Διονυσίῳ ποτὲ τῷ
Σικελιώτῃ πίνειν ἀναγκάζοντος τοῦ οἰνοχόου, προσ-
αγορεύσας ὀνομαστὶ τὸν τύραννον, τί δή, ἔφη, ὦ Διο- 20
428 νύσιε, οὐχὶ καὶ ὁ ὄψοποιὸς ἀγαθὸς ὢν καὶ ποικίλος
ἀναγκάζει ἡμᾶς εὐωχομένους ἐσθίειν καὶ μὴ βου-
λομένους, ἀλλὰ κοσμίως ἡμῖν παρατίθῃσι τὴν τρά-
πεζαν σιγῶν; καὶ ὁ Σοφοκλῆς δὲ ἐν . . . σατυρικῷ
φησὶν ὡς ἄρα

τὸ πρὸς βίαν

πίνειν ἴσον πέφυκε τῷ διψῇν κακὸν.

ὅθεν εἴρηται καὶ τό

οἶνος ἄνωγε γέροντα καὶ οὐκ ἐθέλοντα χορεύειν.

Σθένελός τε ὁ ποιητῆς οὐ κακῶς εἴρηκεν 30

οἶνος καὶ φρονέοντας ἐς ἀφροσύνας ἀναβάλλει.

b ὁ δὲ Φωκυλίδης ἔφη

χοῇ δ' ἐν συμποσίῳ κυλίκων περινισομενάων

χοῇ δ' ἐν συμποσίῳ κυλίκων περινισομενάων
ἡδέα κωτίλλοντα καθήμενον οἴνοποτάζειν.
ἔτι δὲ καὶ νῦν τοῦτο παραμένει παρ' ἐνίοις τῶν Ἑλ-
λήνων. ἐπεὶ δὲ τρυφᾶν ἤρξαντο καὶ χλιδῶσι, κατερ-
5 ρύησαν ἀπὸ τῶν δίφρων ἐπὶ τὰς κλίνας, καὶ λαβόν-
τες σύμμαχον τὴν ἀνάπαυσιν καὶ ῥαστώνην ἀνειμέ-
νως ἤδη καὶ ἀτάκτως ἐχρῶντο τῇ μέθῃ, χορηγούσης
οἶμαι τῆς παρασκευῆς εἰς τὰς ἡδονάς.

32. διὸ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς Ἑοίαις εἶπεν
10 οἶα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάριμα καὶ ἄχθος. c
ὅστις ἄδην πίνει, οἶνος δὲ οἱ ἐπλετο μάργος,
σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέει γλῶσσαν τε νόον τε
δεσμοῖς ἀφράστοισι· φιλεῖ δὲ ἐμαλθακὸς ὕπνος.
καὶ Θεόγνις δὲ φησιν

15 ἦξω δ' ὥς οἶνος χαριέστατος ἀνδρὶ πεπόσθαι,
οὔτε τι νήφων εἴμ' οὔτε λήην μεθύων.
ὅς δ' ἂν ὑπερβάλλῃ πόσιος μέτρον, οὐκ ἔτ' ἐκείνος
τῆς αὐτοῦ γλώσσης καρτερὸς οὐδὲ νόον· d
μυθεῖται δ' ἀπάλαμνα, τὰ νήφοσι γίγνεται αἰσχρά·
20 αἰδεῖται δ', ἔρδων οὐδέν, ὅταν μεθύῃ,
τὸ πρὶν ἐὼν σώφρων, τότε νήπιος. ἀλλὰ σὺ ταῦτα
γινώσκων μὴ πῖν' οἶνον ὑπερβολάδην.
πρὶν μεθύειν ἄρξῃ δ', ἀπανίστασο, μὴ σε βιάσθω
γαστήρ ὥστε κακὸν λάτριν ἐφημέριον.

25 Ἀνάχαρσις τε ὁ σοφὸς ἐπιδεικνύμενος τὴν τῆς ἀμπέ-
λου δύναμιν τῷ τῶν Σκυθῶν βασιλεῖ καὶ τὰ κλήματα e
αὐτῆς δεικνὺς ἔλεγεν ὥς, εἰ μὴ καθ' ἕκαστον ἔτος
ἔτεμνον οἱ Ἕλληνες τὴν ἀμπελον, ἤδη καὶ ἐν Σκυ-
θαῖς ἦν.

30 33. οὐ καλῶς δὲ οἱ πλάττοντες καὶ γράφοντες
τὸν Διόνυσον, ἔτι δὲ οἱ ἄγοντες ἐπὶ τῆς ἀμάξης διὰ
μέσης τῆς ἀγορᾶς οἰνωμένον. ἐπιδείκνυνται γὰρ τοῖς

θεαταῖς ὅτι καὶ τοῦ θεοῦ κρείττων ἐστὶν ὁ οἶνος.
καίτοι γ' οὐδ' ἂν, οἶμαι, ἄνθρωπος σπουδαῖος τοῦθ'
ὑπομείνειεν. εἰ δ' ὅτι κατέδειξεν ἡμῖν τὸν οἶνον,
διὰ τοῦτο ποιῶσιν αὐτὸν οὕτως διακείμενον, δῆλον
ὅτι καὶ τὴν Δήμητρα θερίζουσιν ἢ ἐσθίουσαν ποιή- 5
f σουσιν. ἐπεὶ καὶ τὸν Αἰσχύλον ἐγὼ φαίην ἂν τοῦτο
διαμαρτάνειν· πρῶτος γὰρ ἐκείνος καὶ οὐχ ὥς ἐνιοί
φασιν Εὐριπίδης παρήγαγε τὴν τῶν μεθύοντων
ὄψιν εἰς τραγῳδίαν. ἐν γὰρ τοῖς Καβείροις εἰσάγει
τοὺς περὶ τὸν Ἰάσονα μεθύοντας. ἃ δ' αὐτὸς ὁ τρα- 10
γῳδιοποιὸς ἐποίει, ταῦτα τοῖς ἥρωσι περιέθηκε· με-
θύων γοῦν ἔγραφε τὰς τραγῳδίας. διὸ καὶ Σοφοκλῆς
αὐτῷ μεμφόμενος ἔλεγεν ὅτι, ὦ Αἰσχύλε, εἰ καὶ τὰ
δέοντα ποιεῖς, ἀλλ' οὐκ οὐκ εἰδώς γε ποιεῖς· ὥς ἴστο-
129 ρεῖ Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ Αἰσχύλου. ἀγνοοῦσί τε οἱ 15
λέγοντες πρῶτον Ἐπίχαρμον ἐπὶ τὴν σκηνὴν παρα-
γαγεῖν μεθύοντα, μεθ' ὃν Κράτητα ἐν Γείτοσι. καὶ
Ἀλκαῖος δὲ ὁ μελοποιὸς καὶ Ἀριστοφάνης ὁ κωμωδιο-
ποιὸς μεθύοντες ἔγραφον τὰ ποιήματα, πολλοὶ τε καὶ
ἄλλοι μεθυσκόμενοι λαμπρότερον ἐν τῷ πολέμῳ ἤγω- 20
νίσαντο. παρὰ δὲ Λοκροῖς τοῖς ἐπιζεφυρίοις εἴ τις
ἄκρατον ἔπιε μὴ προστάξαντος ἰατροῦ θεραπείας
ἔνεκα, θάνατος ἦν ἢ ζημία, Ζαλεύκου τὸν νόμον
θέντος. παρὰ δὲ Μασσαλιήταις ἄλλος νόμος, τὰς
γυναικάς ὑδροποτεῖν. ἐν δὲ Μιλήτῳ ἔτι καὶ νῦν φησὶ 25
b Θεόφραστος τοῦτ' εἶναι τὸ νόμιμον. παρὰ δὲ Ῥωμαί-
οις οὔτε οἰκέτης οἶνον ἔπινεν οὔτε γυνὴ ἐλευθέρα
οὔτε τῶν ἐλευθέρων οἱ ἔφηβοι μέχρι τριάκοντα ἐτῶν.
ἄτοπος δὲ ὁ Ἀνακρέων ὁ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ποίησιν
ἐξαργήσας μέθης. τῇ γὰρ μαλακίᾳ καὶ τῇ τρυφῇ ἐπι- 30
δοὺς ἑαυτὸν ἐν τοῖς ποιήμασι διαβέβληται, οὐκ εἰδό-

των τῶν πολλῶν ὅτι νήφων ἐν τῷ γράφειν καὶ ἀγα-
θὸς ὢν προσποιεῖται μεθύειν οὐκ οὔσης ἀνάγκης.

34. οἱ δὲ ἀγνοοῦντες τὴν τοῦ οἴνου δύναμιν τὸν
Διόνυσον φάσκουσι μανιῶν εἶναι αἷτιον τοῖς ἀνθρώ-
ποις, βλασφημοῦντες οὐ μετρίως. ὅθεν ὁ Μελανιπ-
πίδης ἔφη

πάντες δ' ἀπεστύγεον ὕδωρ
τὸ πρὶν ἐόντες αἰδρίες οἶνον.
τάχα δὴ τάχα τοὶ μὲν ἀπ' ὧν ὄλοντο,
τοὶ δὲ παράπληκτον χέον ὁμφάν.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ μέθης φησὶν· εἰ ὁ οἶνος
μετρίως ἀφειψηθεῖη, πινόμενος ἥττον μεθύσκει. τὴν
γὰρ δύναμιν ἀφειψηθέντος αὐτοῦ ἀσθενεστέραν γί-
γνεσθαι. μεθύσκονται δέ, φησὶν, οἱ γεραίτεροι τά-
χιστα, δι' ὀλιγότητα καὶ ἀσθένειαν τοῦ περὶ αὐτοὺς
ἐννυπάρχοντος φύσει θερμοῦ. καὶ οἱ παντελῶς δὲ
νέοι τάχιον μεθύσκονται, διὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐννυπάρ-
χοντος θερμοῦ· τῷ γὰρ ἐκ τοῦ οἴνου προσγινόμενῳ
κρατοῦνται ῥαδίως. μεθύσκονται δὲ καὶ τοῖς ἀλόγοις
ζῴοις ὅς μὲν σταφυλῆς στεμφύλων χορτασθέντες,
καὶ τὸ τῶν κοράκων καὶ τῶν κυνῶν γένος τὴν οἰνοῦτ-
ταν καλουμένην φαγόντα βοτάνην, πίθηκος δὲ καὶ
ἐλέφας πίνοντες οἶνον. διὸ καὶ τὰς θήρας ποιοῦνται
τῶν πιθήκων καὶ τῶν κοράκων μεθυσθέντων τῶν
μὲν οἶνω τῶν δὲ τῇ οἰνούττῃ.

τὸ δ' ἐνδελεχῶς μεθύειν
(φησὶ Κρώβυλος ἐν Ἀπολιπούσῃ)

τίν' ἡδονὴν ἔχει
ἀποστεροῦντα ζῶνθ' ἑαυτὸν τοῦ φρονεῖν,
ὃ μέγιστον ἡμῶν ἀγαθὸν ἔσχευ ἡ φύσις;
καὶ Ἀλεξίς δὲ ἐν τῇ τοῦ Φρυγίου διασκευῇ φησὶν
εἰ τοῦ μεθύσκεσθαι πρότερον τὸ κραιπαλᾶν

παρεγίγνεθ' ἡμῖν, οὐδ' ἂν εἰς οἶνόν ποτε
προσίετο πλείω τοῦ μετρίου. νυνὶ δὲ τὴν
τιμωρίαν οὐ προσδοκῶντες τῆς μέθης
ἤξειν προχείρως τοὺς ἀκράτους πίνομεν.

τὸν δὲ σαμαγόρειον οἶνον καλούμενον φησὶν ὁ Ἀρι-
στοτέλης ἀπὸ τριῶν κοτυλῶν κερασθεῖσῶν μεθύσκειν
ὑπὲρ τεσσαράκοντα ἀνδρας.

35. ταῦτ' εἰπὼν ὁ Δημόκριτος καὶ πινὼν ἔφη,
τούτοις εἴ τις ἀντιλέγειν ἔχει, παρίτω. ἀκούσεται
γὰρ κατὰ τὸν Εὐήνον

σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ' ἔστω ἐμοὶ δὲ τάδε.
ἐγὼ δ' ἐπεὶ παρεξέβην περὶ τῶν ἀρχαίων κράσεων
διαλεγόμενος, ἐπαναλήψομαι τὸν λόγον, τὰ ὑπὸ
Ἀλκαίου τοῦ μελοποιοῦ λεχθέντα ἐπὶ νοῦν βαλλό-
μενος. φησὶ γὰρ πού οὗτος

ἔγχεε κίρναϊς ἓνα καὶ δύο.

ἐν τούτοις γὰρ τινες οὐ τὴν κρᾶσιν οἶονται λέγειν
αὐτόν, ἀλλὰ σωφρονικὸν ὄντα καθ' ἓνα κύαθον
ἄκρατον πίνειν, καὶ πάλιν κατὰ δύο. τοῦτο δὲ ὁ
Ποντικὸς Χαμαιλέων ἐνδέδεκται τῆς Ἀλκαίου φιλο-
νίας ἀπειρῶς ἔχων. κατὰ γὰρ πᾶσαν ὥραν καὶ περί-
στασιν πίνων ὁ ποιητὴς οὗτος εὐρίσκεται. χειμῶνος
μὲν ἐν τούτοις

ὕει μὲν ὁ Ζεὺς, ἐκ δ' ὄρανῳ μέγας
χειμῶν, πεπάγασιν δ' ὑδάτων ῥοαί.
κάββαλλε τὸν χειμῶν', ἐπὶ μὲν τιθεῖς
πῦρ, ἐν δὲ κίρναϊς οἶνον ἀφειδέως
μελιχρόν, αὐτὰρ ἀμφὶ κόρσα
μαλθακὸν ἀμφι[βαλὼν] γνάφαλλον.

θέρους δὲ
τέγγε πνεύμονας οἶνω· τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλ-
λεται·

ἅ δ' ὦρα χαλεπά, πάντα δὲ δίψαισ' ὑπὸ καύ-
ματος.

τοῦ δὲ ἕαρος

ἥρος ἀνθεμόεντος ἐπῆιον ἐρχομένοιο.

καὶ προελθὼν

ἐν δὲ κίρνατε τῷ μελιαδέος ὅτι τάχιστα
κρατῆρα.

ἐν δὲ τοῖς συμπτώμασιν

οὐ χοῆ κακοῖσι θυμὸν ἐπιτρέπειν.

10

προκόψομεν γὰρ οὐδὲν ἀσάμενοι,

ὦ Βυκλί. φάρμακον δ' ἄριστον,

οἶνον ἐνειακαμένοις μεθύσθην.

ἐν δὲ ταῖς εὐφροσύναις

νῦν χοῆ μεθύσθην καὶ τινα πρὸς βίαν

15

πώνην, ἐπειδὴ κάτθανε Μυρσίλος.

καὶ καθόλου δὲ συμβουλεύων φησὶν

μηδὲν ἄλλο φυτεύσης πρότερον δένδριον ἀμ-
πέλω.

πῶς οὖν ἔμελλεν ὁ ἐπὶ τοσοῦτον φιλοπότης νηφάλιος

20

εἶναι καὶ καθ' ἓνα καὶ δύο κυάθους πίνειν; αὐτὸ

γούν τὸ ποιημάτιον, φησὶ Σέλευκος, ἀντιμαρτυρεῖ

τοῖς οὕτως ἐκδεχομένοις. φησὶ γὰρ

πίνωμεν· τί τὰ λύχνην ἀμμένομεν; δάκτυλος δ
ἀμέρα.

25

κάδδ' ἄειρε κυλίχναις μεγάλαις αἰ τὰ ποικίλαις.

οἶνον γὰρ Σεμέλας καὶ Διὸς υἱὸς λαθικαδέα

ἀνθρώποισιν ἔδωκ'. ἔγχεε κίρναίς ἓνα καὶ δύο

πλέαις κακκεφαλαῖς· ἅ δ' ἑτέρα τὰν ἑτέραν κύλιξ

ὠθεῖτω.

30

ἓνα πρὸς δύο ῥητῶς κίρνάναι κελεύων.

36. ὁ δ' Ἀνακρέων ἔτι ζωρότερον, ἐν οἷς φησὶ

καθαρῇ δ' ἐν κελέβῃ πέντε τε καὶ τρεῖς ἀναχεῖσθω.

Φιλέταιρος δ' ἐν Τηρεὶ δύο ὕδατος πρὸς τρεῖς ἀκρά-
του. λέγει δὲ οὕτως

πεπωκέναι δοκεῖ τὸν κατὰ δύο

e καὶ τρεῖς ἀκράτου.

Φερεκράτης δ' ἐν Κοριαννοὶ δύο ὕδατος πρὸς τέσσα- 5
ρας οἶνου, λέγων ὧδε

ἄποτ' ἔστ', ὦ Γλύκη.

B. ὕδαρῇ νέχεέ σοι; A. παντάπασιν μὲν οὖν
ὕδωρ.

B. τί εἰργάσω; πῶς ὦ κατάρατε δ' ἐνέχεας; 10

Γ. δὴ ὕδατος, ὦ μάμμη. B. τί δ' οἶνου; Γ. τέτ-
ταρας.

B. ἔρρ' ἐς κόρακας· βατράχοισιν οἶνοχοεῖν σε δεῖ.

f Ἐφιππος δ' ἐν Κίρκῃ τρεῖς πρὸς τέτταρας

οἶνον πίοις ἂν ἀσφαλέστερον πολὺν 15

ὕδαρῇ. B. μὰ τὴν γῆν, ἀλλὰ τρία καὶ τέτταρα.

A. οὕτως ἄκρατον, εἰπέ μοι, πῖει; τί φῆς;

37. ἴσον ἴσῳ δὲ Τιμοκλῆς ἐν Κονισάλῳ

πατάξω τ' ἴσον ἴσῳ ποτηρίοις

μεγάλοις, ἅπασαν τὴν ἀλήθειαν φράσαι. 20

431 καὶ Ἀλεξίς ἐν Δορκίδι ἢ Ποπυζούσῃ

τρεῖς φιλοτησίας ἐγὼ

μεστὰς προπίνων ἴσον ἴσῳ κεκραμένους.

καὶ Ξέναρχος ἢ Τιμοκλῆς ἐν Πορφύρῳ

μὰ τὸν Διόνυσον, ὃν σὺ κάπτεις ἴσον ἴσῳ. 25

Σώφιλος δ' ἐν Ἐγχειριδίῳ

συνεχῶς ἄκρατος ἐδίδοτ' ἴσον ἴσῳ. πάλιν

τὴν μείζον' ἤτουν.

Ἀλεξίς Τοκιστῇ ἢ Καταψευδομένῳ

μὴ παντελῶς αὐτῷ δίδου 30

b

ὕδαρῇ. κατανοεῖς; ἴσον ἴσῳ μικροῦ. B. καλῶς.

Γ. ἡδὺ γε τὸ πῶμα. ποδαπὸς ὁ βρόμιος, Τρύφη;

ΤΡ. θάσιος. Γ. ὅμοιον καὶ δίκαιον τοὺς ξένους
 πίνειν ξενικόν, τοὺς δ' ἐγγενεῖς ἐπιχώριον.
 ἐν δὲ Ὑποβολιμαίῳ

ἀπνευστί τ' ἐκπιῶν

5 ὥς ἂν τις ἥδιστ' ἴσον ἴσῳ κεκραμένον.

Μένανδρος Ἀδελφοῖς

ὀκτώ τις ὑποχεῖν ἀνεβόα καὶ δώδεκα

κυνάθους, ἕως κατέσειε φιλοτιμούμενον.

κατασελεῖν δὲ ἔλεγον ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς πότοις προπι-
 10 νόντων, τὴν μεταφορὰν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν τοὺς
 καρποὺς κατασειόντων. Ἀλεξίς δ' ἐν Ἀποκοπτομένῃ
 οὐ συμποσίαρχος ἦν γάρ, ἀλλὰ δῆμιος,
 ὁ Χαιρέας κυνάθους προπίνων εἴκοσιν.

38. Διόδωρος δ' ὁ Σινωπεὺς ἐν Ἀὐλητρίδι
 15 ἐπὶ κυνάθους πίνῃ τις, ὧ Κρίτων, δέκα,
 αἰὲ παρ' ἑκάστου ἐνδελεχῶς τὸ ποτήριον,
 πίνει τὸ λοιπόν, τοὺς λογισμοὺς δ' ἐξεμεῖ.
 ταῦτα σκόπει πρὸς σαντόν.

οὐκ ἀγλαφύρως δὲ Λύσανδρος ὁ Σπαρτιάτης, ὥς φη-
 20 σιν Ἡγήσανδρος ἐν ὑπομνήμασι, τὸν οἶνον ὕδαρῇ
 πωλούντων τῶν καπήλων ἐν τῷ στρατοπέδῳ, κεκρα-
 μένον ἐκέλευσεν αὐτὸν πωλεῖν, ἵν' αὐτὸν ἀκρατέστε-
 ρον ὦνοῦντο. τὸ παραπλήσιον καὶ Ἀλεξίς εἶρηκεν ἐν
 Αἰσώπῳ οὕτως

25 κομψόν γε τοῦτ' ἐστὶν παρ' ὑμῖν, ὦ Σόλων,
 ἐν ταῖς Ἀθήναις δεξιῶς θ' εὐρημένον.

Β. τὸ ποῖον; Α. ἐν τοῖς συμποσίοις οὐ πίνετε
 ἄκρατον. Β. οὐ γὰρ ῥάδιον. πωλοῦσθε γὰρ
 ἐν ταῖς ἀμάξαις εὐθέως κεκραμένον,

30 οὐχ ἵνα τι κερδαίνωσι, τῶν δ' ὦνουμένων
 προνοοῦμενοι τοῦ τὰς κεφαλὰς ὑγιεῖς ἔχειν
 ἐκ κραιπάλης. τοῦτ' ἐστ' ὁρᾶς, ἑλληνικὸς

πότος, μετρίοισι χρωμένους ποτηρίοις
 λαλεῖν τι καὶ ληρεῖν πρὸς αὐτοὺς ἡδέως.

f τὸ μὲν γὰρ ἕτερον λουτρόν ἐστιν, οὐ πότος,
 ψυκτῆρι πίνειν καὶ κάδοις· θάνατος μὲν οὖν.

39. πίνειν δ' εἰς μέθην (φησὶν ἐν ἑκτῷ Νόμων 5
 Πλάτων) οὔτε ἄλλοθί που πρέπει, πλὴν ἐν ταῖς τοῦ
 τὸν οἶνον δόντος θεοῦ ἐορταῖς, οὐδ' ἀσφαλές, οὐτ'
 οὖν περὶ γάμους ἐσπουδακότα, ἐν οἷς ἔμφρονα εἶναι
 πρέπει μάλιστα νύμφην καὶ νυμφίον, μεταβολὴν βίου
 οὐ μικρὰν μεταλλάττοντας, ἅμα δὲ καὶ τὸ γεννώμε- 10
 νον ὅπως ὅτι μάλιστα ἐξ ἐμφρόνων αἰὲ γίγνηται.
 432 σχεδὸν γὰρ ἄδηλον ὁποῖα νύξ ἢ φῶς αὐτὸ γεννήσει.
 κὰν τῷ πρώτῳ δὲ τῶν Νόμων φησί· μέθης δὲ αὐτῆς
 ὥσπερ Λυδοὶ χρῶνται καὶ Πέρσαι καὶ Καρχηδόνιοι
 καὶ Κελτοὶ καὶ Ἰβηρες καὶ Θρᾶκες καὶ τὰ τοιαῦτα 15
 γένη, καθάπερ ὑμεῖς, ὦ Λακεδαιμόνιοι, τὸ παράπαν
 ἀπέχεσθε. Σκύθαι δὲ καὶ Θρᾶκες ἀκράτῳ παντάπασι
 χρώμενοι, γυναῖκές τε καὶ πάντες αὐτοί, καὶ κατὰ
 τῶν ἱματίων καταχεόμενοι, καλὸν καὶ εὐδαιμον ἐπι-
 τήδευμα ἐπιτηδεύειν νενομίκασι. Πέρσαι δὲ καὶ 20
 b σφόδρα μὲν χρῶνται καὶ ταῖς ἄλλαις τρυφαῖς, ἃς
 ὑμεῖς ἀποβάλλετε, ἐν τάξει δὲ μᾶλλον τούτων.

40. ἐπινον οἱ πολλοὶ καὶ ἄλφιστα ἐπιβάλλοντες
 τῷ οἴνῳ, ὥς ὁ Δελφὸς Ἡγήσανδρος φησὶν. Ἐπίνικος
 γοῦν, Μνησιπτολέμου ἀνάγνωσιν ποιησαμένου τῶν 25
 ἱστοριῶν, ἐν αἷς ἐγέγραπτο ὥς Σέλευκος ἐπηλφίτωσε,
 γράφων δράμα Μνησιπτόλεμον καὶ κωμῳδῶν αὐτὸν
 καὶ περὶ τῆς πόσεως ταῖς ἐκείνου χρώμενος φωναῖς,
 ἐποίησε λέγοντα

c ἐπαλφίτουντα τοῦ θέρους ποτὲ
 ἰδὼν Σέλευκον ἡδέως τὸν βασιλέα,
 ἔγραψα καὶ παρέδειξα τοῖς πολλοῖς ὅτι

καὶ τὸ τυχὸν ἢ πραγμάτιον ἢ σφύδρ' εὐτελές,
 σεμνὸν δύναται τοῦθ' ἢ δύναμις ἢ μὴ ποιεῖν.
 γέροντα θάσιον τὸν τε γῆς ἀπ' ἀτθίδος
 ἐσμὸν μελίσσης τῆς ἀκραχόλου γλυκύν,
 5 συγκυρκανήσας ἐν σκύφῳ χυτῆς λίθου,
 Δῆμητρος ἀκτῇ πᾶν γεφυρώσας ὑγρόν,
 κατησίμωσε πῶμα καύματος λύσιν.
 ὁ δ' αὐτὸς ἱστορεῖ καὶ Θηράσι ταῖς νήσοις ἐπιπάττον-
 τας λέκιθον ἀντὶ ἀλφίτου πίνειν, καὶ λέγεσθαι ταύ- d
 10 τὴν τὴν πόσιν καλλίονα τῆς ἐξ ἀλφίτων.
 41. προπόσεις δὲ τὰς γινομένας ἐν τοῖς συμπο-
 σίοις Λακεδαιμονίοις οὐκ ἦν ἔθος ποιεῖν, οὐδὲ φιλο-
 τησίας διὰ τούτων πρὸς ἀλλήλους ποιεῖσθαι. δηλοῖ
 δὲ ταῦτα Κριτίας ἐν τοῖς ἐλεγείοις
 15 καὶ τόδ' ἔθος Σπάρτῃ μελέτημά τε κείμενόν ἐστιν,
 πίνειν τὴν αὐτὴν οἰνοφόρον κύλικα,
 μηδ' ἀποδωρεῖσθαι προπόσεις ὀνομαστὶ λέγοντα,
 μηδ' ἐπὶ δεξιτερὰν χεῖρα κύκλῳ θιάσων . . . e
 ἄγγε' ἃ λυδὴ χεῖρ εὖρ' ἀσιατογενῆς
 20 καὶ προπόσεις ὀρέγειν ἐπιδέξια, καὶ προκαλεῖσθαι
 ἔξονομακλήδην ᾧ προπιεῖν ἐθέλει.
 εἴτ' ἀπὸ τοιούτων πόσεων γλώσσας τε λύουσιν
 εἰς αἰσχροὺς μύθους, σῶμά τ' ἀμανρότερον
 τεύχουσιν· πρὸς δ' ὅμματ' ἀχλὺς ἀμβλωπὸς ἐφίξει·
 25 λῆστις δ' ἐκτῇκει μνημοσύνην πρᾶπίδων·
 νοῦς δὲ παρέσφαλται· δμῶες δ' ἀκόλαστον ἔχουσιν f
 ἦθος· ἐπείσπιπται δ' οἰκοτριβῆς δαπάνη.
 οἱ Λακεδαιμονίων δὲ κόροι πίνουνσι τοσοῦτον,
 ὥστε φρέν' εἰς ἰλαρὰν ἐλπίδα πάντας ἄγειν,
 30 εἰς τε φιλοφροσύνην γλώσσαν μέτριόν τε γέλωτα.
 τοιαύτη δὲ πόσις σώματί τ' ὠφέλιμος
 γνώμη τε κτήσῃ τε· καλῶς δ' εἰς ἔργ' Ἀφροδίτης

433 πρὸς θ' ὕπνον ἤροσται, τὸν καμάτων λιμένα,
 πρὸς τὴν τερπνοτάτην τε θεῶν θνητοῖς ὑγίειαν,
 καὶ τὴν εὐσεβίης γείτονα σωφροσύνην.
 ἐξῆς τε πάλιν φησὶν
 αἱ γὰρ ὑπὲρ τὸ μέτρον κυλίκων προπόσεις παρα- 5
 χοῆμα
 τέρψασαι λυποῦσ' εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον.
 ἢ Λακεδαιμονίων δὲ δίκαιθ' ὁμαλῶς διάκειται,
 b ἐσθλὴν καὶ πίνειν σύμμετρα πρὸς τὸ φρονεῖν
 καὶ τὸ πονεῖν εἶναι δυνατούς· οὐκ ἔστ' ἀπότακτος 10
 ἡμέρα οἰνώσαι σῶμ' ἀμέτροισι πότοις.
 42. φίλοινος δέ ἐστιν ὁ πρὸς οἶνον ἔτοιμος. φι-
 λοπότης δὲ ὁ πρὸς πότους. κωθωνιστής δὲ ὁ μέχρι
 μέθης. πλεῖστον δὲ ἔπιδε τῶν μὲν ἡρώων Νέστωρ ὁ
 τριγέρων. φανερώς γὰρ αὐτὸς προσέκειτο τῶν ἄλλων 15
 μᾶλλον τῷ οἴνῳ, καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος αὐτοῦ, ὃν ὥς
 πολυπότην ἐπιπλήσσει ὁ Ἀχιλλεύς. ὁ δὲ Νέστωρ καὶ
 c τῆς μεγίστης μάχης ἐνεστηκυίας οὐκ ἀπέχεται καὶ τοῦ
 πίνειν. φησὶ γοῦν Ὅμηρος
 Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ, πίνοντά περ ἔμψης. 20
 καὶ μόνου δὲ τούτου τῶν ἡρώων τὸ ποτήριον ἡρμή-
 νευκεν, ὥς τὴν Ἀχιλλέως ἀσπίδα. ἐστρατεύετο γὰρ
 μετ' αὐτοῦ, καθάπερ καὶ τῆς ἀσπίδος ἐκείνης, ἧς
 φησὶν ὁ Ἑκτωρ καὶ μέχρι οὐρανοῦ ἦκειν τὸ κλέος.
 οὐκ ἂν ἀμάρτοι δέ τις καὶ τὸ ποτήριον αὐτοῦ λέγων 25
 φιάλην Ἀρεῶς κατὰ τὸν Ἀντιφάνους Καινέα, ἐν ᾧ
 λέγεται οὕτως
 εἰ τῇ δῆλος φιάλην Ἀρεῶς,
 κατὰ Τιμόθεον, ξυστόν τε βέλος.
 d ἀλλὰ μὲν καὶ διὰ τὴν φιλοποσίαν ὁ Νέστωρ καὶ παρ' 30
 Ἀχιλλέως λαμβάνει δῶρον φιάλην ἐν τῷ ἐπὶ Πατρό-
 κλῳ ἐπιτελουμένῳ ἀγῶνι, οὐχ ὅτι καὶ οὐχὶ τῷ νικη-

θέντι ἔδωκε δέπας ὁ Ἀχιλλεύς. τοῖς γὰρ φιλοπόταις οὐ παρέπεται τὸ νικᾶν διὰ τὸ ῥάθυμον ἢ ὅτι διὰ δίψαν μάλιστα λείπονται οἱ πύκται, διὰ τὸ βαρεῖσθαι τὰς χεῖρας ἀνατείνοντες. ὁ δὲ Εὐμηλος λαμβάνει θώρακα, δραμῶν ἄθλον ἐπισφαλῶς καὶ ἀμυχθεῖς, ἀσφαλείας ὄπλον.

43. τῆς δὲ δίψης οὐδέν ἐστι πολυποθητότερον. ^e διόπερ καὶ τὸ Ἄργος πολυδίψιον ὁ ποιητὴς ἔφη, τὸ πολυπόθητον διὰ τὸν χρόνον. τὸ δίψος γὰρ πᾶσιν ¹⁰ ἰσχυρὰν ἐπιθυμίαν ἐμποιεῖ τῆς περιττῆς ἀπολαύσεως. διὸ καὶ ὁ Σοφοκλῆς φησί

διψῶντι γάρ τοι πάντα προσφέρων σοφὰ
οὐκ ἂν πλέον τέρεφαιας ἢ πιεῖν διδούς.

καὶ ὁ Ἀρχίλοχος

¹⁵ μάχης δὲ τῆς σῆς, ὥστε διψέων πιεῖν,
ὥς ἐρέω.

καὶ τῶν τραγικῶν δέ τις ἔφη

ἰσχεῖν κελεύω χεῖρα διψῶσαν φόνου.

καὶ Ἀνακρέων

²⁰ φίλη γὰρ εἰ ξένοις·

ἔασον δέ με διψῶντα πιεῖν.

καὶ Ξενοφῶν δὲ ἐν τῷ πέμπτῳ τῆς Παιδείας ποιεῖ τὸν Κῦρον τάδε λέγοντα· ἐγὼ ὑμῖν διψῶ χαρίσασθαι.

Πλάτων δ' ἐν τῇ Πολιτείᾳ ὅταν οἶμαι δημοκρατου- ²⁵ μένη πόλις ἐλευθερίας διψήσασα κακῶν οἰνοχόων προστατούντων τύχῃ, καὶ πορρωτέρω τοῦ δέοντος ἀκράτου μεθυσθῇ.

44. ἔπινε δὲ καὶ Πρωτέας ὁ Μακεδῶν πλεῖστον, ⁴³⁴ ὥς φησιν Ἐπιππος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου καὶ ³⁰ Ἡφαιστίωνος ταφῆς· καὶ εὐρώστῳ τῷ σώματι διῆγε, καίτοι τῷ πιεῖν ἐγγεγυμνασμένος ὢν. Ἀλέξανδρος γοῦν αἰτήσας ποτὲ ποτήριον δίχουν καὶ πιάων προὔπτε

τῷ Πρωτέᾳ. καὶ ὅς λαβὼν καὶ πολλὰ ὑμνήσας τὸν βασιλέα ἔπιεν ὥς ὑπὸ πάντων κροταλισθῆναι. καὶ μετ' ὀλίγον τὸ αὐτὸ ποτήριον αἰτήσας ὁ Πρωτέας καὶ ^b πάλιν πιάων προὔπτε τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος λαβὼν ἔσπασε μὲν γενναίως, οὐ μὲν ὑπήνεγκεν, ἀλλ' ⁵ ἀπέκλινεν ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον, ἀφείς τῶν χειρῶν τὸ ποτήριον. καὶ ἐκ τούτου νοσήσας ἀπέθανε, τοῦ Διονύσου, φησί, μηνίσαντος αὐτῷ, διότι τὴν πατρίδα αὐτοῦ τὰς Θήβας ἐπολιόρκησεν. ἔπινε δὲ ὁ Ἀλέξανδρος πλεῖστον, ὥς καὶ ἀπὸ τῆς μέθης συνεχῶς ¹⁰ κοιμᾶσθαι δύο ἡμέρας καὶ δύο νύκτας. δηλοῦται δὲ τοῦτο ἐν ταῖς ἐφημερίσιν αὐτοῦ, ἃς ἀνέγραψαν Εὐμένης τε ὁ Καρδιανὸς καὶ Διόδωτος ὁ Ἐρυθραῖος. Μένανδρος δ' ἐν Κόλακί φησι

^c κοτύλας χωροῦν δέκα ¹⁵
ἐν Καππαδοκίᾳ κόνδου χροσοῦν, Στρουθία,
τρὶς ἐξέπιον εἰς ὦν. B. Ἀλεξάνδρου πλέον
τοῦ βασιλέως πέπωκας. A. οὐκ ἔλαττον οὔ,
μὰ τὴν Ἀθηναῖν. B. μέγα γε.

Νικοβούλῃ δὲ ἢ ὁ ἀναθεὶς ταύτῃ τὰ συγγράμματα ²⁰ φησὶν ὅτι παρὰ Μηδεῖᾳ τῷ Θεσσαλῷ δειπνῶν ὁ Ἀλέξανδρος εἴκοσιν οὔσιν ἐν τῷ συμποσίῳ πᾶσι προὔπτε, παρὰ πάντων τὰ ἴσα λαμβάνων, καὶ ἀναστὰς τοῦ συμποσίου μετ' οὐ πολὺ ἀνεπαύετο. Καλλισθένους δὲ ^d ὁ σοφιστῆς, ὥς Λυγκεὺς ὁ Σάμιός φησιν ἐν τοῖς ἀπο- ²⁵ μνημονεύμασι καὶ Ἀριστόβουλος καὶ Χάρης ἐν ταῖς ἱστορίαις, ἐν τῷ συμποσίῳ τοῦ Ἀλεξάνδρου τῆς τοῦ ἀκράτου κύλικος εἰς αὐτὸν ἐλθούσης, ὥς διωθεῖτο, εἰπόντος τινὸς αὐτῷ, διὰ τί οὐ πίνεις; οὐδὲν δέομαι, ἔφη, Ἀλεξάνδρου πιάων τοῦ Ἀσκληπιοῦ δεῖσθαι. ³⁰

45. Δαρεῖος δὲ ὁ τοὺς μάγους ἀνελὼν ἐπιγεγραμ-
μένον εἶχεν ἐπὶ τοῦ μνήματος ἡδυπάμην καὶ οἰ-

νον πίνειν πολὺν καὶ τοῦτον φέρειν καλῶς.
 Κτησίας δὲ παρ' Ἰνδοῖς φησὶν οὐκ εἶναι τῷ βασιλεῖ ο
 μεθύσθῃναι. παρὰ δὲ Πέρσαις τῷ βασιλεῖ ἐφίεται
 μεθύσκεσθαι μιᾷ ἡμέρᾳ, ἐν ᾗ θύουσι τῷ Μίθρῳ.
 5 γράφει δὲ οὕτως περὶ τούτου Δοῦρις ἐν τῇ ἐβδόμῃ
 τῶν ἱστοριῶν ἐν μόνῃ τῶν ἐορτῶν τῶν ἀγομένων
 ὑπὸ Περσῶν τῷ Μίθρῳ βασιλεὺς μεθύσκεται καὶ τὸ
 περσικὸν ὀρχεῖται· τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς κατὰ τὴν
 Ἀσίαν, ἀλλὰ πάντες ἀπέχονται κατὰ τὴν ἡμέραν ταύ-
 10 τὴν τῆς ὀρχήσεως. Πέρσαι γὰρ ὥσπερ ἰππεύειν οὕτω
 καὶ ὀρχεῖσθαι μανθάνουσι· καὶ νομίζουσι τὴν ἐκ τῆς
 ἐργασίας ταύτης κίνησιν ἐμμελῆ τινὰ λαμβάνειν
 γυμνασίαν τῆς τοῦ σώματος ῥώμης· εἰς τοσοῦ-
 τον δὲ Ἀλέξανδρος ἐμέθυεν, ὥς φησι Καρύστιος
 15 ὁ Περγαμηνὸς ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασιν, ὡς καὶ ἐπὶ
 ὄνων ἄρματος κωμάζειν. ἐποιοῦν δὲ τοῦτο, φησί, καὶ
 οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς. μήποτ' οὖν διὰ τοῦτο οὐδὲ
 πρὸς τὰ ἀφροδίδια εἶχεν ὀρμὴν. ἐξυδαροῦσθαι γὰρ
 φησιν ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς φυσικοῖς προβλήμασι
 20 τῶν τοιούτων τὴν γονὴν. Ἱερώνυμος τε ἐν ταῖς Ἐπι-
 στολαῖς Θεόφραστον φησι λέγειν ὅτι Ἀλέξανδρος οὐκ 435
 εὖ διέκειτο πρὸς τὰ ἀφροδίδια. Ὀλυμπιάδος γοῦν
 καὶ παρανακλινάσης αὐτῷ Καλλιξέναν τὴν θετταλὴν
 ἑταίραν περικαλλεστάτην οὖσαν, συνειδότος τοῦτο
 25 καὶ τοῦ Φιλίππου (εὐλαβοῦντο γὰρ μὴ γύννις εἶη)
 πολλάκις ἦται αὐτὴ τὸν Ἀλέξανδρον συγγενέσθαι.
 46. καὶ Φίλιππος ὁ τοῦ Ἀλεξάνδρου πατὴρ φιλο-
 πότης ἦν, ὡς ἱστορεῖ Θεόπομπος ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ εἰκο-
 στῇ τῶν ἱστοριῶν. κὰν ἄλλω δὲ μέρει τῆς ἱστορίας b
 30 γράφει 'Φίλιππος ἦν τὰ μὲν φύσει μανικὸς καὶ προ-
 πετῆς ἐπὶ τῶν κινδύνων, τὰ δὲ διὰ μέθην. ἦν γὰρ
 πολυπότης καὶ πολλάκις μεθύων ἐξεβοήθει.' ἐν δὲ

τῇ τρίτῃ καὶ πεντηκοστῇ περὶ τῶν ἐν Χαιρωνείᾳ γε-
 νομένων εἰπὼν καὶ ὡς ἐπὶ δεῖπνον ἐκάλεσε τοὺς πα-
 ραγενομένους τῶν Ἀθηναίων πρέσβεις, φησὶν ὁ δὲ
 Φίλιππος ἀποχωρησάντων ἐκείνων εὐθέως μετε-
 πέμπετό τινας τῶν ἐταιρῶν, καλεῖν τ' ἐκέλευε τὰς 5
 αὐλητρίδας καὶ Ἀριστόνικον τὸν κιθαρωδὸν καὶ Δω-
 ρίωνα τὸν αὐλητὴν καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς εἰδισμένους
 αὐτῷ συμπίνειν. περιήγετο γὰρ πανταχοῦ τοὺς τοι-
 ούτους ὁ Φίλιππος, καὶ κατασκευασάμενος ἦν ὄργανα
 πολλὰ συμποσίου καὶ συνουσίας. ὧν γὰρ φιλοπότης 10
 καὶ τὸν τρόπον ἀκόλαστος καὶ βωμολόχους εἶχε περὶ
 αὐτὸν συχνούς, καὶ τῶν περὶ τὴν μουσικὴν ὄντων
 καὶ τῶν τὰ γελοῖα λεγόντων. πινὼν δὲ τὴν νύκτα πα-
 σαν καὶ μεθύσθεις πολὺ καὶ πατάξας, ἀφείς ἅπαντας
 τοὺς ἄλλους ἀπαλλάττεσθαι, ἤδη πρὸς ἡμέραν ἐκώ- 15
 47. Φιλοπότας δὲ καὶ μεθύσους καταλέγει Θεό-
 πομπος, Διονύσιον τὸν νεώτερον Σικελίας τύραννον,
 ὃν καὶ τὰς ὄψεις ὑπὸ τοῦ οἴνου διαφθαρεῖναι. Ἀρι-
 20 στοτέλης δ' ἐν τῇ Συρακοσίῳ πολιτείᾳ καὶ συνεχῶς 25
 φησὶν αὐτὸν εἶσθ' ὅτε ἐπὶ ἡμέρας ἐνενήκοντα μεθύ-
 ει· διὸ καὶ ἀμβλυωπότερον γενέσθαι τὰς ὄψεις.
 Θεόφραστος δὲ φησι καὶ τοὺς ἐταίρους αὐτοῦ τοὺς
 κολακεύοντας τὴν τυραννίδα προσποιεῖσθαι μὴ βλέ-
 πειν καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Διονυσίου χειραγωγεῖσθαι, 30
 καὶ μήτε τὰ παρατιθέμενα τῶν ἐδεσμάτων μήτε τὰς
 κύλικας ὁρᾶν. διὸ κληθῆναι Διονυσοκόλακας. ἔπινε

δὲ πλείστον καὶ Νυσαῖος ὁ τυραννήσας Συρακοσίων
καὶ Ἀπολλοκράτης· Διονυσίου δὲ τοῦ προτέρου οὐ- f
τοι υἱοί, ὡς ὁ Θεόπομπος ἱστορεῖ ἐν τῇ τετραρακοστῇ
κάν τῇ ἐξῆς τῶν ἱστοριῶν. γράφει δὲ οὕτως περὶ τοῦ
5 Νυσαίου· Νυσαῖος ὁ τυραννήσας ὕστερον Συρακο-
σίων, ὥσπερ ἐπὶ θανάτῳ συνειλημμένος καὶ προει-
δὼς ὅτι μῆνας ὀλίγους ἤμελλε βιώσεσθαι, γαστριζό-
μενος καὶ μεθύων διῆγεν· ἐν δὲ τῇ τριακοστῇ ἐνάτῃ
φησὶν Ἀπολλοκράτης ὁ Διονυσίου τοῦ τυράννου
10 υἱὸς ἀκόλαστος ἦν καὶ φιλοπότης· καὶ τῶν κολα- 436
κευόντων τινὲς αὐτὸν παρεσκεύαζον ὥς ἐνι μάλιστα
ἀλλοτριώτατα πρὸς τὸν πατέρα διακεῖσθαι· καὶ Ἰπ-
παρίνουν δὲ τὸν τοῦ Διονυσίου φησὶν ὑπὸ μέθης πα-
ροινούντα ἀποσφαγῆναι. περὶ δὲ τοῦ Νυσαίου καὶ
15 τάδε γράφει· Νυσαῖος, ὁ Διονυσίου τοῦ προτέρου
υἱός, κύριος τῶν ἐν Συρακούσαις γενόμενος πραγ-
μάτων κατεσκευάσατο τέθριππον καὶ τὴν ἐσθῆτα
τὴν ποικίλην ἀνέλαβεν, ἔτι δὲ καὶ τὴν ὀψοφαγίαν
καὶ τὴν οἶνοφλυγίαν καὶ τὴν τῶν παίδων καὶ τὴν b
20 τῶν γυναικῶν ὕβριν καὶ τὴν τῶν ἄλλων ὅσα συν-
τελεῖν τούτοις πέφυκε καὶ τὴν δίαιταν διῆγεν
οὕτως· ἐν δὲ τῇ τεσσαρακοστῇ πέμπτῃ ὁ αὐτὸς
περὶ Τιμόλαου λέγων τοῦ Θηβαίου φησὶν· οὐκ
ὀλίγων γὰρ ἤδη γενομένων ἀσελγῶν περὶ τὸν
25 βίον τὸν καθ' ἡμέραν καὶ τοὺς πότους οὐδένα νο-
μίζω τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις ὄντων οὐτ' ἀκρατέστε-
ρον οὔτε λιχνότερον οὔτε δοῦλον γεγονέναι μᾶλλον
τῶν ἡδονῶν εἰ μὴ, ὥσπερ εἶπον, Τιμόλαον· ἐν δὲ
τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ περὶ Χαριδήμου τοῦ Ὁρείτου
30 διηγούμενος, ὃν Ἀθηναῖοι πολίτην ἐποίησαντο, φησί c
τὴν τε γὰρ δίαιταν ἐωρᾶτο τὴν καθ' ἡμέραν ἀσελγῇ
καὶ τοιαύτην ποιούμενος ὥστε πίνειν καὶ μεθύειν

αἰεί, καὶ γυναικας ἐλευθέρας ἐτόλμα διαφθεῖρειν, καὶ
εἰς τοσοῦτον προῆλθεν ἀκρασίας, ὥστε μειράκιόν τι
παρὰ τῆς βουλῆς τῆς τῶν Ὀλυνθίων αἰτεῖν ἐπεχεί-
ρησεν, ὃ τὴν μὲν ὄψιν ἦν εὖειδὲς καὶ χάριεν, ἐτύγ-
χανε δὲ μετὰ Δέρδου τοῦ Μακεδόνοιο αἰχμάλωτον 5
γεγεννημένον·

48. ἔπινε δὲ πλείστον καὶ Ἀρκαδίων (ἄδηλον δ'
d εἰ ὁ Φιλίππῳ διεχθρεύσας), ὡς τὸ ἐπίγραμμα δηλοῖ
ὅπερ ἀνέγραψε Πολέμων ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ πόλεις
ἐπιγραμμάτων

10

τοῦ πολυκώθωνος τοῦτ' ἠρίον Ἀρκαδίωνος
ἄστεος ὠρθώσαν τὰδε παρ' ἀτραπιτῷ
νύκτες Δόρκων καὶ Χαρυύλος. ἔφθιτο δ' ὠνήρ,
ἄνθρωπ', εὐχανδεῖς ζωροποτῶν κύλικας.

Ἐρασίξενον δὲ τίνα πεπωκέναι πλείστον φησι τὸ ἐπ' 15
αὐτῷ ἐπίγραμμα

e τὸν βαθὺν οἶνοπότην Ἐρασίξενον ἢ δις ἐφεξῆς
ἀκρήτου προποθεῖς ὥχετ' ἔχουσα κύλιξ.

ἔνιπε δὲ πλείστον καὶ Ἀλκέτας ὁ Μακεδών, ὡς φησιν
Ἀριστος ὁ Σαλαμίνιος, καὶ Διότιμος ὁ Ἀθηναῖος. 20
οὗτος δὲ καὶ χώνη ἐπεκαλεῖτο· ἐντιθέμενος γὰρ τῷ
στόματι χώνην ἀπαύστως ἔπινεν ἐπιχεομένου οἴνου,
ὅθεν καὶ χώνη ἐπεκλήθη, ὡς φησι Πολέμων. Κλεο-
μένης δ' ὁ Λακεδαιμόνιος ὅτι καὶ ἀκρατοπότης ἦν
προείρηται· ὅτι δὲ διὰ μέθην ἑαυτὸν καὶ μαχαίρα 25
κατέτεμεν Ἡρόδοτος ἱστόρησε. καὶ Ἀλκαῖος δὲ ὁ
ποιητὴς φιλοπότης ἦν, ὡς προεῖπον. Βάτων δ' ὁ
Σινωπεὺς ἐν τοῖς περὶ Ἰωνος τοῦ ποιητοῦ φιλοπότην
φησὶ γενέσθαι καὶ ἐρωτικώτατον τὸν Ἴωνα. καὶ αὐ-
τὸς δὲ ἐν τοῖς ἐλεγείοις ἐρᾶν μὲν ὁμολογεῖ Χρυσίλλης 30
τῆς Κορινθίας, Τελέου δὲ θυγατρὸς, ἧς καὶ Περι-
κλέα τὸν Ὀλύμπιον ἐρᾶν φησὶ Τηλεκλείδης ἐν Ἡσιό-

δοις. Ξέναρχος δ' ὁ Ῥόδιος διὰ τὴν πολυποσίαν με-

καὶ τοῦ πότου πανσαμένους τοὺς μὲν σπασμένους

δοις. Ξέναρχος δ' ὁ Ῥόδιος διὰ τὴν πολυποσίαν με-
τρητῆς ἐπεκαλεῖτο· μνημονεύει δὲ αὐτοῦ Εὐφορίων
ὁ ἐποποιὸς ἐν Χιλιάσι.

49. Χάρης δ' ὁ Μυτιληναῖος ἐν ταῖς περὶ Ἀλέξαν-
δρον ἱστορίαις περὶ Καλάνου εἰπὼν τοῦ Ἰνδοῦ φιλο- 437
σόφου ὅτι οἴψας ἑαυτὸν εἰς πυρὰν νενημένην ἀπέ-
θανε, φησὶν ὅτι καὶ ἐπὶ τῷ μνήματι αὐτοῦ διέθηκεν
Ἀλέξανδρος γυμνικὸν ἀγῶνα καὶ μουσικὸν ἐγκωμίων.
ἔθηκε δὲ (φησὶ) καὶ διὰ τὴν φιλοινίαν τῶν Ἰνδῶν
10 καὶ ἀκρατοποσίας ἀγῶνα. καὶ ἦν ἄθλον τῷ μὲν πρῶ-
τῷ τάλαντον, τῷ δὲ δευτέρῳ τριάκοντα μναῖ, καὶ τῷ
τρίτῳ δέκα. τῶν οὖν πιόντων τὸν οἶνον παραχοῆμα
μὲν ἐτελεύτησαν ὑπὸ τοῦ ψύχους τριάκοντα καὶ
πέντε, μικρὸν δὲ διαλιπόντες ἐν ταῖς σκηναῖς ἕξ. ὁ δὲ
15 πλεῖστον πιών καὶ νικήσας ἔπινε μὲν ἀκράτου χόας b
τέσσαρας καὶ τὸ τάλαντον ἔλαβεν, ἐβίωσε δὲ ἡμέρας
τέσσαρας, ἐκαλεῖτο δὲ Πρόμαχος. Τίμαιος δὲ φησιν
ὡς Διονύσιος ὁ τύραννος τῇ τῶν χοῶν ἑορτῇ τῷ
πρώτῳ ἐκπιόντι χόα ἄθλον ἔθηκε στέφανον χρυσοῦν·
20 καὶ ὅτι πρῶτος ἐξέπινε Ξενοκράτης ὁ φιλόσοφος, καὶ
λαβὼν τὸν χρυσοῦν στέφανον καὶ ἀναλύνων τῷ Ἑρμῇ
τῷ ἰδρυμένῳ ἐπὶ τῆς αὐλῆς ἐπέθηκεν, ὥπερ εἰώθει
καὶ τοὺς ἀνθινοὺς ἐκάστοτε ἐπιτιθέναι στεφάνους,
ἐσπέρας ἀπαλλασσόμενος ὡς αὐτόν. καὶ ἐπὶ τούτῳ
25 ἐθαυμάσθη. τὴν δὲ τῶν χοῶν ἑορτὴν τὴν Ἀθηνησιν
ἐπιτελουμένην Φανόδημος φησὶ [κτίσαι] Δημοφῶντα c
τὸν βασιλέα βουλόμενον ὑποδέξασθαι παραγενόμενον
τὸν Ὀρέστην Ἀθήναζε. πρὸς δὲ τὰ ἱερὰ οὐ θέλων
αὐτὸν προσιέναι οὐδ' ὁμόσπονδον γενέσθαι μήπω
30 δικασθέντα, ἐκέλευσε συγκλεισθῆναι τε τὰ ἱερὰ καὶ
χόα οἶνου ἐκάστῳ παρατεθῆναι, τῷ πρώτῳ ἐκπιόντι
εἰπὼν ἄθλον δοθήσεσθαι πλακοῦντα. παρήγγειλέ τε

καὶ τοῦ πότου πανσαμένους τοὺς μὲν στεφάνους οἷς
ἐστεφάνωντο πρὸς τὰ ἱερὰ μὴ τιθέναι, διὰ τὸ ὁμο-
d ρόφους γενέσθαι τῷ Ὀρέστη, περὶ δὲ τὸν χόα τὸν
ἑαυτοῦ ἕκαστον περιθεῖναι καὶ τῇ ἱερείᾳ ἀποφέρειν
τοὺς στεφάνους πρὸς τὸ ἐν Αἴμναις τέμενος, ἔπειτα 5
θύειν ἐν τῷ ἱερῷ τὰ ἐπίλοιπα. καὶ ἔκτοτε τὴν ἑορτὴν
κληθῆναι χόας. τῇ δὲ ἑορτῇ τῶν χοῶν ἔθος ἐστὶν
Ἀθήνησι πέμπεσθαι δῶρά τε καὶ τοὺς μισθοὺς τοῖς
σοφισταῖς, οἵπερ καὶ αὐτοὶ συνεκάλουν ἐπὶ ξένια
τοὺς γνωρίμους, ὥς φησιν Εὐβουλίδης ὁ διαλεκτικὸς 10
ἐν δράματι Κωμασταῖς οὕτως

σοφιστιᾶς, κάκιστε, καὶ χοῶν δέει
e τῶν μισθοδώρων, σῦκα δειπνῶν ἐν τρυφῇ.

50. Ἀντίγονος δὲ ὁ Καρύστιος ἐν τῷ περὶ τοῦ
Διονυσίου βίου τοῦ Ἡρακλεώτου τοῦ ἐπικληθέντος 15
Μεταθεμένου φησὶ τὸν Διονύσιον τοῖς οἰκέταις συν-
εορτάζοντα ἐν τῇ τῶν χοῶν ἑορτῇ καὶ μὴ δυνάμενον
διὰ γῆρας χρῆσθαι ἢ παρειλήφεσαν ἐταίρα ὑποστρέ-
ψαντα εἰπεῖν πρὸς τοὺς συνδειπνοῦντας

οὐ δύναμαι τανύσαι, λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος. 20
ἦν δὲ ὁ Διονύσιος ἔτι ἐκ νέου, ὥς φησι Νικίας ὁ Νι-
καεὺς ἐν ταῖς Διαδοχαῖς, πρὸς τὰ ἀφροδίσια ἐκμανῆς
f καὶ πρὸς τὰς δημοσίας εἰσῆει παιδίσκας ἀδιαφόρως.
καὶ ποτε πορευόμενος μετὰ τινων γνωρίμων ὡς ἐγέ-
νετο κατὰ τὸ παιδισκεῖον, εἰς ὃ τῇ προτεραίᾳ παρε- 25
ληλυθὼς ὥφειλε χαλκοῦς ἕξ ἔχων τότε κατὰ τύχην
ἐκτείνας τὴν χεῖρα πάντων ὁρώντων ἀπεδίδου. Ἀνά-
χαρσις δ' ὁ Σκύθης, παρὰ Περιάνδρῳ τεθέντος ἄθλου
περὶ τοῦ πίνειν, ἤτησε τὸ νικητήριον πρῶτος με-
438 θυσθεὶς τῶν συμπαρόντων, ὡς ὄντος τέλους τούτου 30
καὶ τῆς ἐν τῷ πότῳ νίκης ὥσπερ καὶ τῆς ἐν τῷ τρέ-
χειν. Λακύνδης δὲ καὶ Τίμων οἱ φιλόσοφοι κληθέντες

πρός τινα τῶν γνωρίμων ἐπὶ δύο ἡμέρας, καὶ βουλό-
μενοι συμπεριφέρεσθαι τοῖς παροῦσιν, ἔπινον προ-
θυμότερον. τῇ μὲν οὖν πρώτῃ τῶν ἡμερῶν ὁ Λακύ-
δης ἀπῆει πρότερος ἐπιπολάσαντος αὐτῷ τοῦ ποτοῦ.
καὶ ὁ Τίμων ὁρῶν αὐτὸν ἀπιόντα ἔφη

ἡράμεθα μέγα κῦδος, ἐπέφνομεν Ἐκτορα δίον.
τῇ δ' ὕστεραία προαπιόντος τοῦ Τίμωνος, διὰ τὸ μὴ
δυνηθῆναι ἐκπιεῖν τὴν προποθεῖσαν αὐτῷ κύλικα, ὁ
Λακύδης ἰδὼν αὐτὸν ἐπανάγοντα εἶπε

δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσι.

51. Μυκερίνον δὲ τὸν Αἰγύπτιον ὁ Ἡρόδοτος
ἱστορεῖ διὰ τῆς δευτέρας ἀκούσαντα παρὰ τῶν μάν-
τεων ὅτι ὀλιγοχρόνιός ἐστι, λύχνα ποιησάμενον πολλὰ
ὁπότε γένοιτο νύξ, πίνειν καὶ εὐπαθεῖν οὔτε ἡμέρας
οὔτε νυκτὸς ἀνιέντα· καὶ εἰς τὰ ἔλεα δὲ καὶ τὰ ἄλσεα
νεμόμενον, ἔτι δὲ ὅπου πύθοιτο ἡβητήρια εἶναι, με-
θύσκεσθαι. καὶ Ἀμασιν δὲ τὸν καὶ αὐτὸν Αἰγυπτίων
βασιλέα Ἡρόδοτος πολλὰ πεπωκέναι φησί. Ἑρμείας
δ' ὁ Μηθυμναῖος ἐν τρίτῃ Σικελικῶν φιλοπότην φησί
γενέσθαι Νικοτέλη τὸν Κορίνθιον. Φανίας δὲ ὁ Ἐρέ-
σιος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Τυράννων ἀναίρεσις ἐκ
τιμωρίας Σκόπαν φησί τὸν Κρέοντος μὲν υἱόν, Σκόπα
δὲ τοῦ παλαιοῦ υἱοῦν, φιλοποτοῦντα διατελέσαι καὶ
τὴν ἐπάνοδον τὴν ἀπὸ τῶν συμποσίων ποιεῖσθαι ἐπὶ
θρόνου καθήμενον, καὶ ὑπὸ τεσσάρων βασταζόμενον
οὕτως οἴκαδε ἀπιέναι. Φύλαρχος δὲ ἐν τῇ ἕκτῃ τῶν
ἱστοριῶν Ἀντίοχόν φησι τὸν βασιλέα φίλοινον γενό-
μενον μεθύσκεσθαι τε καὶ κοιμᾶσθαι ἐπὶ πλέον, εἰδ' ὅ-
τε ἑσπέρας πάλιν ἀφυπνιζόμενον ἐπιπίνειν. ἐχρημάτιζε
τε, φησί, νήφων μὲν βραχέα τελέως, μεθύων δὲ τὰ
πολλὰ. διὸ περὶ αὐτὸν δύο ἦσαν οἱ διοικούντες τὴν
βασιλείαν, Ἀριστος καὶ Θεμίσων, Κύπριοι μὲν γέ-

νος καὶ ἀδελφοί, ἐρώμενοι δὲ ἀμφοτέρω τοῦ Ἀντι-
όχου.

52. πολυπότης δὲ ἦν καὶ Ἀντίοχος ὁ βασιλεὺς
ὁ κληθεὶς ἐπιφανής, ὁ ὀμηρεύσας παρὰ Ῥωμαίοις,
ὃν ἱστορεῖ Πτολεμαῖος ὁ εὐεργέτης ἐν τῷ πρώτῳ τῶν
ὑπομνημάτων καὶ τῷ πέμπτῳ, φάσκων αὐτὸν εἰς
τοὺς νεανικοὺς κώμους καὶ μέθας τραπέντα πολλὰ
ἀναλίσκειν. καὶ τὰ περιλειπούμενα δὲ τῶν χρημάτων
μεθ' ἡμέραν κωμάζων ὅτε μὲν ἐξέχει, ἄλλοτε δὲ ἐν
ταῖς δημοσίαις ὁδοῖς ἱστάμενος ἔλεγε, τίτις ἢ τύχη δί-
δωσι λαβέτω. καὶ ῥίψας τὸ ἀργύριον ᾤχετο. πολ-
λάκις δὲ καὶ πλεκτὸν στέφανον ῥόδων ἔχων ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς καὶ χρυσοῦφῃ τήβενναν φορῶν μόνος ἐρέμ-
βετο, λίθους ὑπὸ μάλης ἔχων, οἷς ἔβαλλε τῶν ἰδιωτῶν
τοὺς ἀκολουθοῦντας αὐτῷ. ἐλούετό τε καὶ εἰς τοὺς
κοινοὺς λουτρῶνας μύροις ἀλειφόμενος. ὅτε καὶ
ποτε συνιδῶν τις αὐτὸν ἰδιώτης ἔφη, μακάριος εἶ,
ὦ βασιλεῦ, πολυτελὲς ὅζεις. καὶ ὅς ἡσθεῖς, ἐγὼ σε,
φησὶν, ὑπέροκρον τούτου ποιήσω. καὶ κατὰ τῆς κε-
φαλῆς αὐτοῦ ὑδρίσκην ὑπὲρ δύο χόας ἔχουσιν πα-
χέος μύρου καταχυθῆναι ἐκέλευσεν, ὥς καὶ τὸ πλῆθος
τῶν ἀγοραιοτέρων εἰς τὸ ἐκχυθὲν συγκυλισθῆναι.
ὀλίσθου τε γενομένου αὐτός τε ὁ Ἀντίοχος ἔπεσε
καχάζων καὶ οἱ πλείστοι τῶν λουομένων τὸ αὐτὸ
ἔπασχον. Πολύβιος δ' ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν
ἱστοριῶν καλεῖ αὐτὸν ἐπιμανῆ, καὶ οὐκ ἐπιφανῆ,
διὰ τὰς πράξεις. οὐ μόνον γὰρ μετὰ δημοτῶν ἀν-
θρώπων κατέβαινε εἰς ὁμιλίας, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῶν
παρεπιδημούντων ξένων καὶ τῶν εὐτελεστάτων συν-
έπινεν. εἰ δὲ καὶ τῶν νεωτέρων, φησί, συναισθητό
τινας εὐωχομένους ὅπουδῆποτε, παρῆν μετὰ κερα-
μίου καὶ συμφωνίας, ὥστε τοὺς πολλοὺς διὰ τὸ πα-

ράδοξον ἀνισταμένους φεύγειν. πολλάκις δὲ καὶ τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα ἀποβαλὼν τήβενναν ἀναλαβὼν ^b περιήει τὴν ἀγοράν.

53. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ καὶ τριακοστῇ ὁ αὐτὸς Πολύβιος φησι συντελοῦντα αὐτὸν ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ ἀγῶνας συγκαλέσαι πάντας Ἕλληνας καὶ τῶν βουλομένων τοὺς πολλοὺς ἐπὶ τὴν θέαν. καὶ πλείστων παραγινομένων ἐν τοῖς γυμνασίοις πάντας ἐκ χρυσῶν ὀλκείων ἤλειψε κροκίνῳ μύρῳ καὶ κινναμωμίνῳ ¹⁰ καὶ ναρδίνῳ καὶ ἀμαρακίνῳ καὶ ἰρίνῳ. καὶ συγκαλὼν αὐτοὺς εἰς εὐωχίαν ποτὲ μὲν χίλια τρίκλινα ποτὲ δὲ χίλια πεντακόσια συνεπλήρου μετὰ πολυτελεστάτης ^c κατασκευῆς. καὶ ὁ χειρισμὸς τῆς διακονίας δι' αὐτοῦ ἐγίνετο. κατὰ γὰρ τὰς εἰσόδους ἐφιστάμενος οὓς μὲν ¹⁵ εἰσῆγεν οὓς δ' ἀνέκλινεν. καὶ τοὺς διακόνους δὲ τοὺς τὰς παραθέσεις εἰσφέροντας αὐτὸς εἰσῆγεν. καὶ περιπορευόμενος οὗ μὲν προσεκάθιζεν οὗ δὲ προσανέπιπτε. καὶ ποτὲ μὲν ἀποθέμενος μεταξὺ τὸν ψωμὸν ποτὲ δὲ τὸ ποτήριον ἀνεπήδα καὶ μετανίστατο, ²⁰ καὶ περιήει τὸν πότον προπόσεις λαμβάνων ὀρθὸς ἄλλοτε παρ' ἄλλοις, ἅμα δὲ τοῖς ἀκροάμασι προσπαίζων, καὶ ὑπὸ τῶν μίμων εἰσεφέρετο ὅλος συγκεκαλυμμένος καὶ ἐτίθετο εἰς τὴν γῆν ὥς εἰς ὧν τῶν μίμων· καὶ τῆς συμφωνίας προκαλουμένης ὁ βασι- ²⁵ λεὺς ἀναπηδήσας ὠρχεῖτο καὶ προσέπαιζε τοῖς μίμοις, ὥστε πάντας αἰσχύνεσθαι. τοιαῦτα ἀπεργάζεται τοὺς ταλαιπώρους ἢ πρὸς τῇ μέθῃ ἀπαιδευσία. φιλοπότης δ' ἦν καὶ ὁ ὁμώνυμος αὐτῷ Ἀντίοχος ἐν Μηδίᾳ πρὸς Ἀρσάκην πολεμήσας, ὡς ἱστορεῖ Ποσειδώνιος ὁ Ἀπα- ^e ³⁰ μεὺς ἐν τῇ ἐκκαιδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν. ἀναιρεθέντος γοῦν αὐτοῦ τὸν Ἀρσάκην θάπτοντα αὐτὸν λέγειν ἔσφηλέ σε Ἀντίοχε θράσος καὶ μέθη. ἤλπιζες γὰρ

ἐν μεγάλοις ποτηρίοις τὴν Ἀρσάκου βασιλείαν ἐκπιεῖν.

54. Ἀντίοχος δὲ ὁ μέγας ἐπικαλούμενος, ὃν Ῥωμαῖοι καθεῖλον, ὡς ἱστορεῖ Πολύβιος ἐν τῇ εἰκοστῇ, παρελθὼν εἰς Χαλκίδα τῆς Εὐβοίας συνετέλει γά- ⁵ μους, πεντήκοντα μὲν ἔτη γεγονώς, καὶ δύο τὰ μέ- ⁵ ριστα τῶν ἔργων ἀνειληφώς, τὴν τε τῶν Ἑλλήνων ἐλευθέρωσιν, ὡς αὐτὸς ἐπηγγέλλετο, καὶ τὸν πρὸς ^f Ῥωμαίους πόλεμον. ἐρασθεὶς γοῦν παρθένου Χαλκιδικῆς, κατὰ τὸν τοῦ πολέμου καιρὸν ἐφιλοτιμήσατο γῆμαι αὐτὴν οἰνοπότης ὧν καὶ μέθαις χαίρων. ἦν δ' ¹⁰ αὕτη Κλεοπτολέμου μὲν θυγάτηρ ἐνὸς τῶν ἐπιφανῶν, κάλλει δὲ πάσας ὑπερβάλλουσα. καὶ τοὺς γάμους συντελῶν ἐν τῇ Χαλκίδι, αὐτόθι διέτριψε τὸν χειμῶνα τῶν ἐνεστώτων οὐδ' ἠντινοῦν ποιοῦμενος πρόνοιαν. ἔθετο δὲ καὶ τῇ παιδί ὄνομα Εὐβοίαν. ¹⁵ ἠττηθεὶς οὖν τῷ πολέμῳ ἔφυγεν εἰς Ἐφεσον μετὰ τῆς νεογάμου. ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ὁ αὐτὸς Πολύβιος ἱστορεῖ Ἀγρωνα τὸν Ἰλλυριῶν βασιλέα ἡσθέντα ἐπὶ ⁴⁴⁰ τῷ νενικηκέναι τοὺς μέγα φρονοῦντας Αἰτωλοὺς, πολυπότην ὄντα καὶ εἰς μέθας καὶ εὐωχίας τραπέντα, ²⁰ πλευρίτιδι ληφθέντα ἀποθανεῖν. ἐν δὲ τῇ ἐνάτῃ καὶ εἰκοστῇ ὁ αὐτὸς Γενθίωνά φησι τὸν τῶν Ἰλλυριῶν βασιλέα διὰ τὴν πολυποσίαν πολλὰ ποιεῖν ἀσελγῆ κατὰ τὸν βίον, νύκτωρ τε αἰεὶ καὶ μεθ' ἡμέραν με- ²⁵ θύοντα. ἀποκτείναντα δὲ καὶ Πλεύρατον τὸν ἀδελ- ²⁵ φόν, γαμεῖν μέλλοντα τὴν Μενουνίου θυγατέρα, αὐτὸν γῆμαι τὴν παῖδα καὶ ὁμῶς χρῆσθαι τοῖς ἀρχο- ^b ³⁰ μένοις. καὶ Δημήτριον δὲ φησι τὸν ἐκ τῆς Ῥώμης τὴν ὁμηρείαν διαφυγόντα ἐν τῇ τρίτῃ καὶ τριακοστῇ βασιλεύσαντα Σύρων πολυπότην ὄντα τὸ πλεῖστον ³⁰ τῆς ἡμέρας μεθύσκεσθαι. Ὀροφέρην τε ὀλίγον χρόνον Καππαδοκίας βασιλεύσαντα καὶ παριδόντα τὰς

πατρίους ἀγωγὰς φησιν ἐν τῇ τριακοστῇ δευτέρᾳ εἰσ-
αγαγεῖν τὴν ἱακὴν καὶ τεχνητὴν ἀσωτίαν.

55. διόπερ ὁ θειότατος Πλάτων καλῶς νομοθετεῖ
ἐν τῷ δευτέρῳ τοὺς παῖδας μέχρι ἐτῶν ὀκτωκαίδεκα
τὸ παράπαν οἴνου μὴ γεύεσθαι· οὐ γὰρ χρὴ πῦρ ἐπὶ c
πῦρ ὀχετεύειν· οἴνου δὲ μετρίου γεύεσθαι μέχρι
τριακόντα ἐτῶν, μέθης δὲ καὶ πολυοινίας τὸ παρά-
παν τὸν νέον ἀπέχεσθαι· τετταράκοντα δὲ ἐπιβαί-
νοντα ἐτῶν ἐν τοῖς συσσιτίοις εὐωχηθέντα καλεῖν
10 τοὺς τε ἄλλους θεοὺς καὶ δὴ Διόνυσον παρακαλεῖν
εἰς τὴν τῶν πρεσβυτῶν τελετὴν ἅμα καὶ παιδεῖαν, ἣν
τοῖς ἀνθρώποις ἐπίκουρον τῆς τοῦ γήρως ἀνστηρότη-
τος ἐδώρησατο τὸν οἶνον φάρμακον, ὥστε ἀνηβᾶν
ἡμᾶς καὶ δυσθυμίας λήθην γίνεσθαι· καὶ ἐξῆς δέ
15 φησι λόγος καὶ φήμη ὑπορρεῖ ὡς ὁ θεὸς οὗτος ὑπὸ d
τῆς μητρυῖας Ἥρας διεφορήθη τῆς ψυχῆς τὴν γνώ-
μην· διὸ τὰς τε βακχείας καὶ τὴν μανικὴν πᾶσαν
ἐμβάλλει χορείαν τιμωρούμενος· ὅθεν καὶ τὸν οἶνον
ἐπὶ τοῦτ' αὐτὸ δεδώρηται.

20 56. Φάλαικος δ' ἐν τοῖς ἐπιγράμμασι γυναικᾶ
τινα ἀναγράφει πολυπότιν Κλεῶ ὄνομα
χρυσῷ τὸν κροκόεντα περιζώσασα χιτῶνα
τόνδε Διωνύσῳ δῶρον ἔδωκε Κλεῶ,
οὐνεκα συμποσίοισι μετέπρεπεν· ἴσα δὲ πίνειν
25 οὔτις οἱ ἀνδρῶν ἤρισεν οὐδαμὰ πω. e
ὅτι δὲ φίλοινον τὸ τῶν γυναικῶν γένος κοινόν. οὐκ
ἀχαρίτως δὲ καὶ ὁ Ξέναρχος ἐν τῷ Πεντάθλῳ γυναικᾶ
τινα εἰσάγει φρικτότατον ὄρκον ὁμνύουσαν τόνδε
ἐμοὶ γένοιτο σοῦ ζώσης, τέκνον,
30 ἔλευθέριον πιούσαν οἶνον ἀποθανεῖν.
παρὰ Ῥωμαίοις δέ, ὡς φησι Πολύβιος ἐν τῇ ἕκτῃ,
ἀπείρῃται γυναιξὶ πίνειν οἶνον. τὸν δὲ καλούμενον

πάσσον πίνουνσι. τοῦτο δὲ ποιεῖται μὲν ἐκ τῆς ἀστα-
f φίδος, καὶ ἔστι παραπλήσιος πινόμενος τῷ αἰγοςθε-
νίτῃ τῷ γλυκεῖ καὶ τῷ κρητικῷ. διὸ πρὸς τὸ κατ-
επεῖγον τοῦ δίψους χρῶνται αὐτῷ. λαθεῖν δὲ ἔστιν
ἀδύνατον τὴν γυναῖκα πιούσαν οἶνον. πρῶτον μὲν 5
γὰρ οὐδ' ἔχει οἶνον κυρείαν ἢ γυνή· πρὸς δὲ τούτοις
φιλεῖν δεῖ τοὺς συγγενεῖς τοὺς ἑαυτῆς καὶ τοὺς τοῦ
ἀνδρὸς ἕως ἑξανεψίων, καὶ τοῦτο ποιεῖν καθ' ἡμέραν
ὁπόταν ἴδῃ πρῶτον. λοιπόν, ἀδήλου τῆς ἐντυχίας
οὔσης τίσιν ἀπαντήσῃ, φυλάσσεται· τὸ γὰρ πρᾶγμα, 10
441 καὶν γεύσῃται μόνον, οὐ προσδεῖ διαβολῆς. Ἄλκι-
μος δ' ὁ Σικελιώτης ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ τῶν βίβλων
Ἰταλικῇ πάσας φησὶ τὰς ἐν Ἰταλίᾳ γυναῖκας μὴ πί-
νειν οἶνον ἀπὸ ταύτης τῆς αἰτίας. Ἡρακλῆς περὶ τὴν
Κροτωνιάτιν γενόμενος, ἐπεὶ πρὸς τινα οἰκίαν οὔσαν 15
παρὰ τὴν ὁδὸν διψῶν ἀφίκετο, προσελθὼν ἤτει πιεῖν
ἐντεῦθεν. ἔτυχε δ' ἡ γυνὴ τοῦ τὴν οἰκίαν κεκτημέ-
νου πίθον οἴνου λαθραίως ὑποίξασα· καὶ πρὸς μὲν
τὸν ἄνδρα δεινὸν ἔφη ποιήσῃν αὐτόν, εἰ ξένου χάριν
τὸν πίθον τοῦτον ἀνοίξειεν, ὕδωρ δ' ἐκέλευσεν αὐ- 20
b τὸν προσενεγκεῖν. Ἡρακλῆς δ' ἐπὶ θύραις ἐστὼς καὶ
ἀκούσας ταῦτα τὸν μὲν ἄνδρα αὐτῆς σφόδρα ἐπήνε-
σεν· ὃν καὶ ἐκέλευσεν αὐτὸν παρελθόντα εἶσω σκο-
πεῖν τὸν πίθον. καὶ ὃς εἰσελθὼν λίθινον εὔρε τὸν
πίθον γερονότα. τούτου δὲ τὸ σημεῖον ἔτι καὶ νῦν 25
ἐστὶν ἐν ταῖς ἐπιχωρίαις γυναιξὶ πάσαις, ἐν αἰσχροῖ
κείσθαι τὸ πίνειν οἶνον, διὰ τὴν προκειμένην αἰτίαν.

57. οἶαι δ' εἰσὶ παρὰ τοῖς Ἑλλησι μεθύουσαι αἱ
γυναῖκες παραδίδωσιν Ἀντιφάνης μὲν ἐν τῇ Ἀκοντι-
ζομένῃ οὕτω 30

c γείτων ἐστὶ τις
κάπηλος· οὗτος εὐθύς, ὅταν ἔλθῃ ποτὲ

διψῶσα, μόνος οἶδ' ὥς γέ μοι κεράννυται,
οὔθ' ὕδαρες οὔτ' ἄκρατον. B. οἶδ' ἐγὼ ποτε
πιούσα.

καὶ ἐν Μύστιδι (γυναῖκες δ' εἰσὶν αἱ διαλεγόμεναι)
5 βούλει καὶ σύ, φιλτάτη, πιεῖν;

B. καλῶς ἔχει μοι. Γ. τοιγαροῦν [έμοι] φέρε·
μέχοι γὰρ τριῶν δεῖν φασὶ τιμᾶν τοὺς θεούς.

"Αλεξίς δ' Ὀρχηστρίδι

10 γυναιξὶ δ' ἀρκεῖ πάντ', ἐὰν οἶνος παρῇ
πίνειν διαρκῆς. B. ἀλλὰ μὴν, νῆ τῷ θεῷ,
ἔσται γ' ὅσον ἂν βουλώμεθ', ἔσται καὶ μάλα
ἡδύς γ', ὀδόντας οὐκ ἔχων, ἥδη σαπρός,
λέγων, γέρων τε δαιμονίως. A. ἀσπάζομαι
γραῦν σφίγγρα.

15 [πρὸς ἐμὲ ὡς αἰνίγματα λέγει καὶ τὰ λοιπά.] ἐν δὲ Δίς
πενθοῦντι Ζωπύρας τινὸς μνημονεύων φησὶ καὶ 'Ζω-
πύρα οἰνηρὸν ἀγγεῖον.' Ἀντιφάνης Βάκχαις
ἐπεὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστι, κακοδαίμων σφόδρα
ὅστις γαμεῖ γυναῖκα, πλὴν ἐν τοῖς Σκύθαις·
20 ἐκεῖ μόνον γὰρ οὐχὶ φύτε' ἄμπελος.

Ξέναρχος Πεντάθλῳ

ὄρκον δ' ἐγὼ γυναικὸς εἰς οἶνον γράφω.

58. Πλάτων Φάωνι διηγούμενος ὅσα διὰ τὸν οἶνον
συμβαίνει ταῖς γυναιξὶ φησὶν

25 εἶεν γυναῖκες . . . ὥς ὑμῖν πάλαι
οἶνον γενέσθαι τὴν ἄνοιαν εὖχομαι.
ὑμῖν γὰρ οὐδέν, καθάπερ ἡ παροιμία,
ἐν τῷ καπῆλῳ νοῦς ἐνεῖναι μοι δοκεῖ.
εἰ γὰρ Φάωνα δεῖσθ' ἰδεῖν, προτέλεια δεῖ
30 ὑμᾶς ποιῆσαι πολλὰ πρότερον τοιαδί.
πρῶτα μὲν ἐμοὶ γὰρ κουροτρόφῳ προθύεται
πλακοῦς ἐνόρχης, ἄμυλος ἐγκύμων, κίχλαι

ἐκκαίδεχ' ὁλόκληροι μέλιτι μεμιγμένοι,
λαγῶα δώδεκ' ἐπισέλινα. τᾶλλα δὲ
ἥδη τὰ μετὰ ταῦτ' εὐτελῆ' στ'. ἄκουε δὴ.
βολβῶν μὲν Ὀρθάνη τρί' ἡμιεκτέα,
5 Κονισάλῳ δὲ καὶ παραστάταιν δυοῖν
μύρτων πινακίσκος χειρὶ παρατετιλμένων,
442 λύχνων γὰρ ὁσμάς οὐ φιλοῦσι δαίμονες·
πύργης τετάρτης κυσὶ τε καὶ κυνηγέταις,
Λόρδωνι δραχμῇ, Κυβδάσῳ τριώβολον,
ἥρῳ Κέλητι δέρμα καὶ θυλήματα.
10 ταῦτ' ἐστὶ τὰναλώματ'. εἰ μὲν οὖν τάδε
προσοίσειτ', εἰσέλθοιτ' ἄν· εἰ δὲ μή, μάτην
ἔξεστιν ὑμῖν διὰ κενῆς βινητιᾶν.

Ἀξιόνικος δ' ἐν Φιλίννῃ φησὶ

γυναικὶ δὴ πίστευε μὴ πίνειν ὕδωρ.

15 59. καὶ ὅλα δὲ ἔθνη περὶ μέθας διατρίβοντα μνή-
b μης ἡξίωται. Βαίτων γοῦν ὁ Ἀλεξάνδρου βηματιστῆς
ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Σταθμοὶ τῆς Ἀλεξάνδρου πο-
ρείας καὶ Ἀμύντας ἐν τοῖς Σταθμοῖς τὸ τῶν Ταπύ-
ρων ἔθνος φησὶν οὕτω φίλοινον εἶναι ὥς καὶ ἀλείμ- 20
ματι ἄλλῳ μηδενὶ χρῆσθαι ἢ τῷ οἴνῳ. τὰ δ' αὐτὰ
ἱστορεῖ καὶ Κτησίας ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν
φόρων. οὗτος δὲ καὶ δικαιοτάτους αὐτοὺς λέγει εἶναι.
Ἀρμόδιος δὲ ὁ Λεπρεάτης ἐν τῷ περὶ τῶν παρὰ Φι-
γαλεῦσι νομίμων φιλοπότας φησὶ γενέσθαι Φιγαλεῖς, 25
Μεσσηνίοις ἀστυγείτονας ὄντας, καὶ ἀποδημεῖν ἐθι-
c σθέντας. Φύλαρχος ἐν ἔκτῃ Βυζαντίους οἰνόφυλγας
ὄντας ἐν τοῖς καπηλείοις οἰκεῖν, ἐκμισθώσαντας τοὺς
ἑαυτῶν θαλάμους μετὰ τῶν γυναικῶν τοῖς ξένοις,
πολεμίας σάλπιγγος οὐδ' ἐν ὕπνοις ὑπομένοντας 30
ἀκοῦσαι. διὸ καὶ πολεμουμένων ποτὲ αὐτῶν καὶ οὐ
προσκαρτερούντων τοῖς τείχεσι Λεωνίδης ὁ στρατηγὸς

ἐκέλευσε τὰ καπηλεία ἐπὶ τῶν τειχῶν σκηνοπηγεῖν,
καὶ μόλις ποτὲ ἐπάνσαντο λιποτακτοῦντες, ὥς φησι
Δάμων ἐν τῷ περὶ Βυζαντίου. Μένανδρος δ' ἐν Ἀρ-
ρηφόρῳ ἢ Ἀνλητρίδι

πάντας μεθύουσιν τοὺς ἐμπόρους
ποιεῖ τὸ Βυζάντιον. ὅλην ἐπίνομεν
τὴν νύκτα διὰ σὲ καὶ σφόδρ' ἄκρατόν μοι δοκῶ.
ἀνίσταμαι γοῦν τέτταρας κεφαλὰς ἔχων.

κωμωδοῦνται δὲ ὡς μέθυσοι Ἀργεῖοι μὲν καὶ Τιρύν-
θιοι ὑπ' Ἐπίππου ἐν Βουσίριδι. ποιεῖ δὲ τὸν Ἡρα-
κλέα λέγοντα

οὐκ οἶσθ' ἄ μ' ὄντα, πρὸς θεῶν, Τιρύνθιον
Ἀργεῖον, οἷ μεθύοντες ἄει τὰς μάχας
πάσας μάχονται. Β. τοιγαροῦν φεύγουσ' ἄει.

Μιλησίους δ' Εὐβουλος ἐν Κατακολλωμένῳ ὑβριστὰς
εἶναί φησι μεθυσθέντας. Πολέμων δὲ ἐν τῷ περὶ τῶν
κατὰ πόλεις ἐπιγραμμάτων περὶ Ἡλείων λέγων παρα-
τίθεται τόδε τὸ ἐπίγραμμα

Ἥλις καὶ μεθύει καὶ ψεύδεται. οἷος ἐκάστου
οἶκος, τοίη δὴ καὶ ξυνάπασα πόλις.

60. Θεόπομπος δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ περὶ
Χαλκιδέων ἱστορῶν τῶν ἐν Θράκῃ φησὶν ἑτύγχανον
γὰρ τῶν μὲν βελτίστων ἐπιτηδευμάτων ὑπερορῶντες,
ἐπὶ δὲ τοὺς πότους καὶ ῥαθυμίαν καὶ πολλὴν ἀκολα-
σίαν ὥρμηκότες. ἐπεικῶς [τὸ] δ' εἰσὶ πάντες οἱ
Θράκες πολυπόται. διὸ καὶ Καλλίμαχος ἔφη

καὶ γὰρ ὁ θρηκίην μὲν ἀπέστρυγε χανδὸν ἄμυστιν
οἶνοποτεῖν, ὀλίγῳ δ' ἦδετο κισσυβίῳ.

ἐν δὲ τῇ πεντηκοστῇ ὁ Θεόπομπος περὶ Μηθυμναίων
τάδε λέγει καὶ τὰ μὲν ἐπιτήδεια προσφερομένους
πολυτελῶς μετὰ τοῦ κατακεῖσθαι καὶ πίνειν, ἔργον
δ' οὐδὲν ἄξιον τῶν ἀναλωμάτων ποιοῦντας. ἐπαυσε

443 οὖν αὐτοὺς τούτων Κλεομένης ὁ τύραννος, ὁ καὶ τὰς
μαστροποὺς τὰς εἰθισμένας προαγωγεύειν τὰς ἐλευ-
θέρας γυναῖκας τρεῖς ἢ τέτταρας τὰς ἐπιφανεστάτας
πορευομένας ἐνδήσας εἰς σάκκους καταποντίσαι τισὶ
προστάξας. καὶ Ἑρμιππος δὲ ἐν τοῖς περὶ τῶν ἐπὶ 5
σοφῶν Περίανδρον τὸ αὐτὸ ποιῆσαι. ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ
τῶν Φίλιππικῶν Ἰλλυριοὶ (φησὶ) δειπνοῦσι καθήμε-
νοι καὶ πίνουνσιν. ἄγουσι δὲ καὶ τὰς γυναῖκας εἰς τὰς
συνουσίας καὶ καλὸν αὐταῖς προπίνειν οἷς ἂν τύχῃσι
τῶν παρόντων. ἐκ δὲ τῶν συμποσίων αὐταὶ τοὺς ἄν- 10
δρας ἀπάγουσι. καὶ κακόβιοι δὲ πάντες εἰσὶ καὶ ζών-
νυνται τὰς κοιλίας ζώναις πλατεῖαις, ὅταν πίνωσι.
καὶ τοῦτο μὲν πρῶτον μετρίως ποιοῦσιν· ἐπειδὴ δὲ
σφοδρότερον πίνωσι, μᾶλλον ἄει συνάγουσι τὴν ζώ-
νην. Ἀριαῖοι δὲ (φησὶ) κέκτηνται προσπελατῶν 15
ὥσπερ εἰλώτων τριάκοντα μυριάδας. καθ' ἑκάστην
δὲ ἡμέραν μεθύουσι καὶ ποιοῦνται συνουσίας καὶ
διάκεινται πρὸς ἐδωδὴν καὶ πόσιν ἀκρατέστερον. διὸ
καὶ Κελτοὶ πολεμοῦντες αὐτοῖς καὶ εἰδότες αὐτῶν
τὴν ἀκρασίαν παρήγγειλαν ἅπασιν τοῖς στρατιώταις 20
δεῖπνον ὡς λαμπρότατον παρασκευάσαντας κατὰ
σκηνὴν, ἐμβαλεῖν εἰς τὰ σιτία πόαν τινὰ φαρμακώδη,
δυναμένην διακόπτειν τὰς κοιλίας καὶ διακαθαίρειν.
γενομένου δὲ τούτου οἱ μὲν αὐτῶν καταληφθέντες
ὑπὸ τῶν Κελτῶν ἀπώλοντο, οἱ δὲ καὶ εἰς τοὺς ποτα- 25
μοὺς αὐτοὺς ἔρριψαν ἀκράτορες τῶν γαστέρων γενό-
μενοι.

61. τοιαῦτα πολλὰ ἐφεξῆς καταλέξαντος τοῦ Δη-
μοκρίτου ὁ Ποντιανὸς ἔφη πάντων τούτων εἶναι τῶν
δεινῶν μητρόπολιν τὸν οἶνον, δι' ὃν καὶ τὰς μέθας 30
καὶ τὰς μανίας, ἔτι δὲ καὶ τὰς παροινίας γίνεσθαι·
οὗ τοὺς ἐκπαθῶς μεταλαμβάνοντας οὐ κακῶς ὁ χαλ-

καὶ ἐπιχαλούμενος Διονύσιος ἐν τοῖς ἐλεγείοις κυ-

τοὺς ἄρχοντας δὴ, ἂν μὴ πάνυ πρᾶοι ᾧσι καὶ πολλὴν

κοῦς ἐπικαλούμενος Διονύσιος ἐν τοῖς ἐλεγείοις κυ-
λίκων ἐρέτας ἔφη

καὶ τινες οἶνον ἄγοντες ἐν εἰρεσίῃ Διονύσου,
συμποσίου ναῦται καὶ κυλίκων ἐρέται,

5 . . . περὶ τοῦδε· τὸ γὰρ φίλον οὐκ ἀπόλωλεν.

Ἄλεξις δ' ἐν Κουρίδι περὶ τινος πλέον πiónτος δια-
λεγόμενός φησιν

ὁ μὲν οὖν ἐμὸς υἱός, οἶον ὑμεῖς ἀρτίως

εἶδετε, τοιοῦτος γέγονεν, Οἰνοπίων τις ἢ

10 Μάρων τις ἢ Κάπηλος ἢ τις Τιμοκλῆς·

μεθύει γὰρ οὐδὲν ἥττον. ὁ δ' ἕτερος, τί ἂν

τύχοιμ' ὀνομάσας; βῶλος, ἄροτρον, γηγενῆς

ἄνθρωπος.

χαλεπὸν οὖν ἐστίν, ἄνδρες φίλοι, τὸ μεθύειν· καὶ

15 καλῶς πρὸς τοὺς οὕτω λάπτοντας τὸν οἶνον ὁ αὐτὸς

Ἄλεξις ἐν Ὀπώρα (ἐταίρας δὲ ὄνομα τὸ δράμα ἔχει)

φησὶν

οἶνον πολὺν

οὐ κεκραμένον σὺ πίνεις μεστὸς ὦν κοῦκ ἐξεμεῖς.

20 κὰν Δακτυλίῳ

εἴτ' οὐχ ἀπάντων ἐστὶ τὸ μεθύειν κακὸν

μέγιστον ἀνθρώποισι καὶ βλαβερώτατον;

κὰν Ἐπιτρόπῳ δ' ἔφη

πολὺς γὰρ οἶνος πόλλ' ἁμαρτάνειν ποιεῖ.

25 Κρώβυλός τ' ἐν Ἀπολιπούσῃ

τὸ γὰρ ἐνδελεχῶς μεθύειν τίν' ἡδονὴν ἔχει

ἀποστεροῦντα ζῶνθ' ἑαυτὸν τοῦ φρονεῖν,

ὃ μέγιστον ἡμῶν ἀγαθὸν ἔσχευ ἢ φύσις;

οὐ χρὴ οὖν μεθύειν. καὶ γὰρ δημοκρατουμένη πόλις

30 (φησὶν ὁ Πλάτων ἐν ὀγδόῃ Πολιτείας) ἐλευθερίας

διψήσασα ἦν κακῶν οἰνοχόων προστατούντων τύχη, 444

καὶ πορρωτέρω τοῦ δέοντος ἀκράτου αὐτῆς μεθυσθῆ,

τοὺς ἄρχοντας δὴ, ἂν μὴ πάνυ πρᾶοι ᾧσι καὶ πολλὴν
παρέχωσι τὴν ἐλευθερίαν, κολάζει αἰτιωμένη ὥς μια-

ρούς τε καὶ ὀλιγαρχικούς, τοὺς δὲ κατηκόους τῶν
ἀρχόντων προπηλακίζει. ἐν δὲ τῷ τῶν Νόμων ἔκτῳ

φησί 'τὴν πόλιν εἶναι δεῖ δίκην κεκραμένην κρατῆ- 5
ρος, οὗ μαινόμενος μὲν ὁ οἶνος ἐγκεχυμένος ξεῖ, κο-

λαζόμενος δὲ ὑπὸ νήφοντος ἐτέρου θεοῦ καλὴν κοι-
b νωνίαν λαβὼν ἀγαθὸν πῶμα καὶ μέτριον ἀπεργάζεται.'

62. τὸ γὰρ παροινεῖν ἐκ τοῦ μεθύειν γίνεται. διὸ
καὶ Ἀντιφάνης ἐν Ἀρκάδι φησὶν 10

οὔτε γὰρ νήφοντα δεῖ

οὐδαμοῦ, πάτερ, παροινεῖν, οὔθ' ὅταν πίνειν

δέῃ,

νοῦν ἔχειν. ὅστις δὲ μείζον ἢ κατ' ἄνθρωπον

φρονεῖ, 15

[μικρῷ πεποιθὼς ἀθλίῳ νομίσματι,]

εἰς ἄφοδον ἐλθὼν ὁμοιον πᾶσιν αὐτὸν ὄψεται,

c ἂν σκοπῇ τὰ τῶν ἱατρῶν τοῦ βίου τεκμήρια,

τὰς φλέβας θ' ὅποι φέρονται, τὰς ἄνω καὶ τὰς

κάτω 20

τεταμένας, δι' ὧν ὁ θνητὸς πᾶς κυβερνᾶται

βίος.

ἐν δὲ Αἰόλῳ διαβάλλων ὅσα δεινὰ πράττουσιν οἱ
πλέον πίνοντες φησί

Μακαρεὺς ἔρωτι τῶν ὁμοσπόρων μιᾶς 25

πληγὴς τέως μὲν ἐπεκράτει τῆς συμφορᾶς,

κατεῖχέ θ' αὐτόν· εἴτα παραλαβὼν ποτε

οἶνον στρατηγόν, ὃς μόνος θνητοῖς ἄγει

τὴν τόλμαν εἰς τὸ πρόσθε τῆς εὐβουλίας,

νύκτωρ ἀναστὰς ἔτυχεν ὧν ἠβούλετο. 30

καλῶς οὖν ἄρα καὶ Ἀριστοφάνης Ἀφροδίτης γάλα τὸν
οἶνον ἔφη εἰπῶν

ἡδύς γε πίνειν οἶνος Ἀφροδίτης γάλα.
ὃν πολὺν σπῶντες ἔνιοι παρανόμων ἀφροδισίων ὄρε-
ξιν λαμβάνουσιν.

63. Ἠγήσανδρος δ' ὁ Δελφὸς καὶ ἐξοίνους τινὰς
κέκληκε λέγων οὕτως Κομηῶν καὶ Ροδοφῶν τῶν ἐν
Ῥόδῳ πολιτευσαμένων ὄντες ἦσαν ἐξοινοί. καὶ ὁ
Κομηῶν εἰς κυβευτὴν σκώπτων τὸν Ροδοφῶντα
ἔλεγεν

ὦ γέρον, ἡ μάλα δὴ σε νέοι τείρουσι κυβευταί. ο
10 Ῥοδοφῶν τε ἐκείνῳ τὴν περὶ τὰς γυναῖκας σπουδὴν
καὶ τὴν ἀκρασίαν ὠνείδιζεν οὐδεμιᾶς ἀπεχόμενος λοι-
δορίας. Θεόπομπος δ' ἐν τῇ ἐκκαιδεκάτῃ τῶν ἱστο-
ριῶν περὶ ἄλλου Ῥοδίου διαλεγόμενός φησι τοῦ
Ἠγησιλόχου τὰ μὲν ἀχρείου γεγονότος ὑπὸ οἴνοφλυ-
15 γίας καὶ κύβων, καὶ παντάπασιν οὐκ ἔχοντος ἰδίωμα
παρὰ τοῖς Ῥοδίοις, ἀλλὰ διαβεβλημένου διὰ τὴν ἀσω-
τίαν τὴν τοῦ βίου καὶ παρὰ τοῖς ἐταίροις καὶ παρὰ
τοῖς ἄλλοις πολίταις. εἶθ' ἐξῆς λέγων περὶ τῆς ὀλι-
γαρχίας, ἣν κατεστήσατο μετὰ τῶν φίλων, ἐπιφέρει
20 καὶ πολλὰς μὲν γυναῖκας εὐγενεῖς καὶ τῶν πρώτων
ἀνθρώπων ἡσχυναν, οὐκ ὀλίγους δὲ παῖδας καὶ νεα-
νίσκους διέφθειραν· εἰς τοῦτο δὲ προέβησαν ἀσελ-
γείας ὥστε καὶ κυβεύειν ἠξίωσαν πρὸς ἀλλήλους περὶ
τῶν γυναικῶν τῶν ἐλευθέρων, καὶ διωμολογοῦντο
25 τοὺς ἐλάττω τοῖς ἀστραγάλοις βάλλοντας ἦντινα χορὴ
τῶν πολιτῶν τῷ νικῶντι εἰς συνουσίαν ἀγαγεῖν,
οὐδεμίαν ὑπεξαίρουμένοι πρόφασιν, ἀλλ' ὅπως δὴ 445
ἕκαστος ἦν δυνατός, πείθων ἢ βιαζόμενος, οὕτω προσ-
τάττοντες ἄγειν. καὶ ταύτην τὴν κυβείαν ἐπαιζον
30 μὲν καὶ τῶν ἄλλων Ῥοδίων τινές, ἐπιφανέστατα δὲ
καὶ πλειστάκις αὐτὸς ὁ Ἠγησιλόχος, ὁ προστατεῖν
τῆς πόλεως ἀξιῶν. Ἀνθέας δὲ ὁ Λίνδιος, συγγενῆς

δὲ εἶναι φάσκων Κλεοβούλου τοῦ σοφοῦ, ὥς φησι
Φιλόμνηστος ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ Σμινθίων, πρε-
σβύτερος καὶ εὐδαίμων ἄνθρωπος εὐφυῆς τε περὶ
b ποίησιν ὧν πάντα τὸν βίον ἐδιονυσίαζεν, ἐσθῆτά τε
διονυσιακὴν φορῶν καὶ πολλοὺς τρέφων συμβάκ- 5
χους, ἐξῆγέ τε κῶμον αἰετὶ μεθ' ἡμέραν καὶ νύκτωρ.
καὶ πρῶτος εὗρε τὴν διὰ τῶν συνθέτων ὀνομάτων
ποίησιν, ἣ Ἀσωπόδωρος ὁ Φλιάσιος ὕστερον ἐχρή-
σατο ἐν τοῖς καταλογάδην λάμβοις. οὗτος δὲ καὶ κω-
μωδίας ἐποίει καὶ ἄλλα πολλὰ ἐν τούτῳ τῷ τρόπῳ 10
τῶν ποιημάτων, ἃ ἐξῆρχε τοῖς μεθ' αὐτοῦ φαλλο-
φοροῦσι.

64. τούτων ἀκούσας ὁ Οὐλπιανός, ὁ δὲ πάροι-
c νος, ἔφη, καλέ μου Ποντιανέ, παρὰ τίνι κεῖται; καὶ
ὅς ἔφη 15

ἀπολεῖς μ' ἐρωτῶν (κατὰ τὸν καλὸν Ἀγάθωνα)
καὶ σὺ χῶ νέος τρόπος,

ἐν οὐ πρόποντι τοῖς λόγοισι χρώμενος.

ἐπεὶ δὲ πάντων ἡμᾶς εὐθύνας σοι διδόναι κέκριται,
'Αντιφάνης ἐν Λυδῷ εἴρηκε 20

Κολχίς ἄνθρωπος πάροινος.

σὺ δὲ παροινῶν καὶ μεθύων οὐδέπω κόρον ἔχεις, οὐδ'
ἐπὶ νοῦν λαμβάνεις ὅτι ὑπὸ μέθης ἀπέθανεν Εὐμέ-
d νης ὁ Περγαμηνός, ὁ Φιλεταίρου τοῦ Περγάμου βα-
σιλεύσαντος ἀδελφιδοῦς, ὥς ἱστορεῖ Κτησικλῆς ἐν 25
τρίτῳ Χρόνῳ. ἀλλ' οὐ Περσεὺς ὁ ὑπὸ Ῥωμαίων
καθαιρεθείς· κατ' οὐδὲν γὰρ τὸν πατέρα Φίλιππον
ἐμιμήσατο. οὔτε γὰρ περὶ γυναῖκας ἐσπουδάκει οὔτε
φίλοινος ἦν, [ἀλλὰ] καὶ οὐ μόνον αὐτὸς μέτριον ἔπινε
δειπνῶν ἀλλὰ καὶ οἱ συνόντες αὐτῷ φίλοι, ὥς ἱστο- 30
ρεῖ Πολύβιος ἐν τῇ ἑκτῇ καὶ εἰκοστῇ. σὺ δέ, ὦ Οὐλ-
πιανέ, ἀρρυθμοπότης μὲν εἶ, κατὰ τὸν Φλιάσιον Τί-

μωνα. οὕτως γὰρ ἐκεῖνος ὠνόμασε τοὺς τὸν πολὺν
 σπῶντας οἶνον ἄκρατον ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν σίλλων e
 ἢ βαρὺν βουπλήγα τομώτερον ἢ Ἀνκόοργος,
 ὅς ῥα διωνύσου ἀρρυθμοπότας ἐπέκοπτεν,
 5 ἐκ δὲ ῥυτὰ ῥίπτασκεν ἀπληστοίνους τ' ἀρυσάνας.

οὐ ποτικὸς δέ. ὠνόμασε δὲ ποτικὸν Ἀλκαῖος Γανυ-
 μήδει οὕτως. ὅτι δὲ τὸ μεθύειν καὶ τὰς ὕψεις ἡμῶν
 πλανᾷ σαφῶς ἔδειξεν Ἀνάχαρσις δι' ὧν εἶρηκε, δη- f
 λῶσας ὅτι ψευδεῖς δόξαι τοῖς μεθύουσι γίνονται.
 10 συμπότης γὰρ τις ἰδὼν αὐτοῦ τὴν γυναῖκα ἐν τῷ
 συμποσίῳ ἔφη, ὦ Ἀνάχαρσι, γυναῖκα γεγάμηκας
 αἰσχράν. καὶ ὅς ἔφη, πάνυ γε κάμοι δοκεῖ· ἀλλὰ μοι
 ἔγχεον, ὦ παῖ, ποτήριον ἀκρατέστερον, ὅπως αὐτὴν
 καλὴν ποιήσω.

15 65. μετὰ ταῦτα ὁ Οὐλπιανὸς προπιῶν τινι τῶν
 ἐταίρων ἔφη, ἀλλὰ κατὰ τὸν Ἀντιφάνην, ὦ φιλότης,
 ὅς ἐν Ἀγροίοις φησὶν

ὄλην μύσας ἔκπινε. B. μέγα τὸ φορτίον. 446

A. οὐχ ὅστις αὐτῆς ἐστὶν ἐμπείρως ἔχων.

20 πῖθι οὖν, ὦ ἐταῖρε. καί

μὴ μεστὰς αἶ

ἔλκωμεν,

(ὁ αὐτός φησιν Ἀντιφάνης ἐν τῷ Τραυματίᾳ)

ἀλλὰ καὶ λογισμὸς εἰς μέσον

25 παραξάτω τις καὶ τι καὶ μελίσκιον,
 στροφὴ λόγων παρελθέτω τις. ἡδύ τοι
 ἐστὶν μεταβολὴ παντὸς ἔργου πλὴν ἐνός.
 . . . παραδίδου δ' ἐξῆς ἐμοὶ
 τὸν ἀρκεσίγνιον, ὥς ἔφασκ' Εὐριπίδης.

30 A. Εὐριπίδης γὰρ τοῦτ' ἔφασκεν; B. ἀλλὰ τίς; b

A. Φιλόξενος δῆπουθεν. B. οὐδὲν διαφέρει,
 ὦ τᾶν· ἐλέγχεις μ' ἔνεκα συλλαβῆς μιᾶς.

καὶ ὅς, τὸ δὲ πῖθι τίς εἶρηκεν; ἀπεσκοτώθης φίλ-
 τάτε, ἔφη ὁ Οὐλπιανός, σπάσας οἶνου τοσοῦτον. παρὰ
 Κρατίνῳ ἔχεις ἐν Ὀδυσσεῦσι
 τῇ νῦν τόδε πῖθι λαβὼν ἥδη καὶ τοῦνομά μ'
 εὐθύς ἐρώτα. 5

καὶ Ἀντιφάνης ἐν Μύστιδι

c σὺ δ' ἀλλὰ πῖθι. B. τοῦτο μὲν σοι πείσομαι·
 καὶ γὰρ ἐπαγωγόν, ὦ θεοί, τὸ σχῆμά πως
 τῆς κύλικός ἐστιν ἄξιόν τε τοῦ κλέους
 τοῦ τῆς ἐορτῆς. οὐ μὲν ἤμεν ἄρτι γὰρ 10
 ἐξ ὀξυβαφίων κεραμέων ἐπίνομεν.
 τούτῳ δέ, τέκνον, πολλὰ καγάθ' οἱ θεοὶ
 τῷ δημιουργῷ δοῖεν, ὅς ἐποίησέ σε,
 τῆς συμμετρίας καὶ τῆς ἀφελείας οὔνεκα.

d καὶ Δίφιλος ἐν Βαλανείῳ 15

ἔγχεον μεστήν· τὸ θυητὸν περικάλυπτε τῷ θεῷ.
 πῖθι. ταῦτα γὰρ παρ' ἡμῖν Διὸς ἐταιρείου,
 πάτερ.

Ἀμειψίας Σφενδόνη

λαγὸν ταράξας πῖθι τὸν θαλάσσιον. 20

Μένανδρος Ἀνλητρίδι

ἐλλέβορον ἥδη πώποτ' ἐπιες Σωσία;

B. ἄπαξ. A. πάλιν νῦν πῖθι· μαίνει γὰρ κακῶς.

66. πίομαι δὲ ἄνευ τοῦ υ λεκτέον, ἐκτείνοντας
 δὲ τὸ ι. οὕτω γὰρ ἔχει καὶ τὸ ὁμηρικόν 25
 πίομεν' ἐκ βοτάνης.

καὶ Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσι

e κοῦποτ' ἐκ ταύτου μεθ' ἡμῶν πίνεται ποτηρίου.
 καὶ ἐν ἄλλοις

πικρότατον οἶνον τήμερον πίνει τάχα. 30

[ὥς ἀπὸ τοῦ πιοῦμαι.] ἐνίοτε δὲ καὶ συστέλλουσι τὸ ι.
 ὥς Πλάτων ἐν Ταῖς ἀφ' ἱερῶν

οὐδ' ὅστις αὐτῆς ἐκπίεται τὰ χρήματα.
καὶ ἐν Σύρφακι 'καὶ πίεσθ' ὕδωρ πολὺ.' πίε δὲ ἀεὶ
συνεσταλμένως. Μένανδρος ἐν Ἐγχειριδίῳ
πίε. B. πιεῖν ἀναγκάσω

5 τὴν ἱερόσυλον προῶτα.
καὶ 'τῇ πίε.' καὶ [πίνε. καὶ] σὺ οὖν, ὦ ἑταῖρε, κατὰ ἱ
τὸν Ἀλεξιν, ὃς ἐν Διδύμοις φησί
τούτῳ πρόπιθ', ἵνα καὐτὸς ἄλλῳ,
καὶ γένηται ἢ παρ' Ἀνακρέοντι καλουμένη ἐπίστιος.

10 φησὶ γὰρ ὁ μελοποιός
μηδ' ὥστε κῦμα πόντιον
λάλαξε τῇ πολυκρότῃ
σὺν Γαστροδῶρῃ καταχύδην
πίνουσα τὴν ἐπίστιον.

15 τοῦτο δ' ἡμεῖς ἀνίσωμα φαμέν.

67. σὺ δὲ πινὼν μὴ φοβηθῆς ὥς εἰς τοῦπίσω μέλ-
λων καταπεσεῖσθαι. τοῦτο γὰρ παθεῖν οὐ δύνανται
οἱ τὸν κατὰ Σιμωνίδην πίνοντες οἶνον ἀμύντορα
δυσφροσυνάων. ἀλλ', ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ
20 περὶ μέθης, εἰς τὰ νῶτα καταπίπτουσιν οἱ τὸν κρι-
θινον πεπωκότες, ὃν πῖνον καλοῦσι, λέγων οὕτως
'πλήν ἰδιὸν τι συμβαίνει περὶ τὰς τῶν κριθῶν, τὸ
καλούμενον πῖνον. ὑπὸ μὲν γὰρ τῶν λοιπῶν τε καὶ b
μεθυστικῶν οἱ μεθυσθέντες ἐπὶ πάντα τὰ μέρη πί-
25 πτουσιν. καὶ γὰρ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ καὶ πρη-
νεῖς καὶ ὕπτιοι. μόνοι δὲ οἱ τῷ πίνῳ μεθυσθέντες εἰς
τοῦπίσω καὶ ὕπτιοι κλίνονται.' τὸν δὲ κριθινον οἶνον
καὶ βρῦτον τινὲς καλοῦσιν. ὥς Σοφοκλῆς ἐν Τρι-
πτολέμῳ

30 βρῦτον δὲ τὸν χερσαῖον οὐ δυεῖν.
καὶ Ἀρχίλοχος
ὥσπερ παρ' ἀνλῶ βρῦτον ἢ Θρηῖξ ἀνήρ

447

ἢ Φρὺξ ἔβρουξε, κύβδα δ' ἦν πονευμένη.
c μνημονεύει τοῦ πώματος Αἰσχύλος ἐν Λυκούργῳ
καὶ τῶνδ' ἔπινε βρῦτον ἰσχυαίνων χρόνῳ,
κᾶσεμνοκόμπει τοῦτ' ἐν ἀνδρείᾳ στέγῃ.

Ἑλλάνικος δ' ἐν Κτίσεσι καὶ ἐκ ῥιζῶν, φησί, κατα- 5
σκευάζεται τὸ βρῦτον, γράφων ὥδε 'πίνουσι δὲ βρῦ-
τον ἐκ τῶν ῥιζέων, καθάπερ οἱ Θρήκες ἐκ τῶν κρι-
θέων.' Ἐκαταῖος δὲ ἐν δευτέρῳ περιηγήσεως εἰπὼν
περὶ Αἰγυπτίων ὡς ἀρτοφάγοι εἰσὶν, ἐπιφέρει 'τὰς
κριθὰς εἰς τὸ πῶμα καταλέουσι.' ἐν δὲ τῇ τῆς Εὐ- 10
ρώπης περιόδῳ Παϊονίας φησι πίνειν 'βρῦτον ἀπὸ τῶν
d κριθέων καὶ παραβίην ἀπὸ κέγχρου καὶ κονύζης
ἀλείφονται δὲ (φησὶν) ἐλαίῳ ἀπὸ γάλακτος.' καὶ
ταῦτα μὲν ταύτη.

68. τῷ δ' ἡμετέρῳ χορῷ οἶνος φίλος ὦν, θυρ- 15
σοφόροις μέγα πρεσβεύων Διόνυσος, φησὶν Ἴων ὁ
Χίος ἐν τοῖς ἐλεγείοις,

αὕτη γὰρ πρόφασις παντοδαπῶν λογίων
ἐν τε Πανελλήνων ἀγοραῖς θαλίαις τε ἀνάκτων,
ἐξ οὗ βοτρυνέσσ' οἶνὰς ὑποχθόνιον 20
e πτόρθον ἀνασχομένη θαλερῷ ἐπτύξατο πήχει
αἰθέρος· ὀφθαλμῶν δ' ἐξέθορον πυκινοὶ
παῖδες φωνήεντες, ὅταν πέσῃ ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
πρὶν δὲ σιωπῶσιν. πανσάμενοι δὲ βοῆς
νέκταρ ἀμέλγονται ποτὸν ὄλβιον ἀνθρώποισιν, 25
ξυνὸν τοῦ χαίρειν φάρμακον αὐτοφνές,
τοῦ θαλῆαι φίλα τέκνα φιλοφροσύναι τε χοροὶ τε·
f τῶν ἀγαθῶν βασιλεὺς οἶνος ἔδειξε φύσιν.
τῷ σὺ πάτερ Διόνυσε φιλοστεφάνοισιν ἀρέσκων
ἀνδράσιν, εὐθύμων συμποσίων πρύτανι, 30
χαίρε. δίδου δ' αἰῶνα καλῶν ἐπιήρανον ἔργων,
πίνειν καὶ παίζειν καὶ τὰ δίκαια φρονεῖν.

Ἄμφις δ' ἐν Φιλαδέλφοις ἐπαινῶν τὸν τῶν φιλοπο-
τῶν φησὶ βίον

κατὰ πόλλ' ἐπαινῶ μᾶλλον ἡμῶν τὸν βίον 44S
τὸν τῶν φιλοποτῶν ἥπερ ὑμῶν τῶν μόνον
ἐν τῷ μετώπῳ νοῦν ἔχειν εἰωθότων.
ἡ μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ συντετάσθαι διὰ τέλους
φρόνησις οὕσα διὰ τὸ λεπτῶς καὶ πυκνῶς
πάντ' ἐξετάζειν δέδιεν ἐπὶ τὰ πράγματα
ὁρμᾶν προχείρως, ἡ δὲ διὰ τὸ μὴ σαφῶς
10 τί ποτ' ἀφ' ἐκάστου πράγματος συμβήσεται
διαλελογίσθαι δρᾶ τι καὶ νεανικὸν
καὶ θερμόν. b

69. μέλλοντος δέ τι τούτοις προστιθέναι τοῦ
Οὐλπιανοῦ ὁ Αἰμιλιανὸς ἔφη, ὦρα ἡμῖν, ἄνδρες φί-
15 λοι, ζητεῖν τι καὶ περὶ γρίφων, ἵνα καὶ βραχὺ δια-
στησώμεθ' ἀπὸ τῶν ποτηρίων, οὐ κατὰ τὴν Καλλίου
τοῦ Ἀθηναίου ἐπιγραφομένην γραμματικὴν τραγω-
δίαν· ἀλλ' ἡμεῖς ζητήσωμεν πρότερον μὲν τίς ὁ ὄρος
τοῦ γρίφου, τίνα δὲ Κλεοβουλίνη ἢ Λινδία προὔβαλ-
20 λεν ἐν τοῖς αἰνίγμασιν· ἱκανῶς γὰρ εἴρηκε περὶ αὐ-
τῶν ὁ ἐταῖρος ἡμῶν Διότιμος ὁ Ὀλυμπηνός. ἀλλὰ c
πῶς οἱ κωμωδιοποιοὶ αὐτῶν μέμνηνται καὶ τίνα κό-
λασιν ὑπέμενον οἱ μὴ λύσαντες. καὶ ὁ Λαρήνσιος ἔφη,
ὁ μὲν Σολεὺς Κλέαρχος οὕτως ὀρίζεται· γρίφος πρό-
25 βλημὰ ἐστὶ παιστικόν, προστακτικὸν τοῦ διὰ ζητή-
σεως εὐρεῖν τῇ διανοίᾳ τὸ προβληθέν, τιμῆς ἢ ἐπι-
ζημίου χάριν εἰρημένον. ἐν δὲ τῷ περὶ γρίφων ὁ
αὐτὸς Κλέαρχος φησιν ἐπὶ εἶδη εἶναι γρίφων. ἐν
γράμματι μὲν, οἷον ἐροῦμεν ἀπὸ τοῦ ἄλφα ὡς ὄνομα
30 τι ἰχθύος ἢ φυτοῦ. ὁμοίως δὲ καὶ ἔχειν τι κελεύη
τῶν γραμμάτων ἢ μὴ ἔχειν· καθάπερ οἱ ἄσιγμοι κα- d
λούμενοι τῶν γρίφων· ὅθεν καὶ Πίνδαρος πρὸς τὸ σ

ἐποίησεν ᾠδὴν, οἷονεὶ γρίφου τινὸς ἐν μελοποιίᾳ
προβληθέντος. ἐν συλλαβῇ δὲ λέγονται γρίφοι, οἷον
ἐροῦμεν ἔμμετρον ὅτιδήποτε οὐ ἡγεῖται βα οἷον
βασιλεύς· ἢ ὧν ἔχει τελευτὴν τὸ νὰξ ὡς Καλλιᾶναξ·
ἢ ὧν τὸν λέοντα καθηγείσθαι οἷον Λεωνίδης, ἢ ἔμ- 5
παλιν τελικὸν εἶναι οἷον Θρασυλέων. ἐν ὀνόματι
δέ, οἷον ἐροῦμεν ὀνόματα ἀπλᾶ ἢ σύνθετα δισύλλαβα,
e οὐ μορφὴ τις ἐμφαίνεται τραγικὴ ἢ πάλιν ταπεινὴ·
ἢ ἄθεα ὀνόματα οἷον Κλεώνυμος, ἢ θεοφόρα οἷον
Διονύσιος. καὶ τοῦτο ἦτοι ἐξ ἑνὸς θεοῦ ἢ πλεόνων 10
οἷον Ἑρμαφρόδιτος, ἢ ἀπὸ Διὸς ἄρχεσθαι Διοκλῆς,
ἢ Ἑρμοῦ Ἑρμόδωρος, ἢ λήγειν εἰ τύχοι εἰς νικος . . .
οἱ δὲ μὴ εἰπόντες οἷς προσετάττετο ἔπινον τὸ ποτή-
ριον. καὶ ὁ μὲν Κλέαρχος οὕτως ὠρίσατο. τί δ'
ἐστὶ τοῦτο τὸ ποτήριον, καλέ μιν Οὐλπιανέ, ζήτει. 15

70. περὶ δὲ τῶν γρίφων Ἀντιφάνης μὲν ἐν Κνοι-
θιδεῖ ἢ Γάστρωνί φησιν

f ἐγὼ πρότερον μὲν τοὺς κελεύοντας λέγειν
γρίφους παρὰ πότον ᾠόμεν ληρεῖν σαφῶς
λέγοντας οὐδέν· ὁπότε προστάξειέ τις 20
εἰπεῖν ἐφεξῆς ὅ τι φέρων τις μὴ φέρει,
ἐγέλων νομίζων λῆρον· οὐκ ἂν γενόμενον
οὐδέποτε γ' ᾠμεν πρᾶγμα παντελῶς λέγειν,
449 ἐνέδρας δ' ἔνεκα. νυνὶ δὲ τοῦτ' ἐγνωνχ' ὅτι
ἀληθὲς ἦν. φέρομεν γὰρ ἄνθρωποι δέκα 25
ἔρανον τιν', οὐ φέρει δὲ τούτων τὴν φορὰν
οὐδεὶς. σαφῶς οὖν ὅ τι φέρων τις μὴ φέρει
τοῦτ' ἐστίν, ἦν θ' ὁ γρίφος ἐνταῦθα ῥέπων.
καὶ τοῦτο μὲν δὴ καστὶ συγγνώμην ἔχον·
ἀλλ' οἷα λογοποιοῦσιν ἐν τῷ πράγματι 30
οἱ τὰργύριον μὴ κατατιθέντες ὡς σφόδρα . . .
b Φίλιππος. ἄρ' ἦν εὐτυχὴς τις νῆ Δία.

ἐν δὲ Ἀφροδίσει

πότερ', ὅταν μέλλω λέγειν σοι τὴν χύτραν, χύ-
τραν λέγω,

ἢ τροχοῦ ῥύμαισι τευκτὸν κοιλοσώματος κύτος
πλαστὸν ἐκ γαίας, ἐν ἄλλῃ μητρὸς ὀπηθὲν στέγῃ,
νεογενοῦς ποιμένης δ' ἐν αὐτῇ πνικτὰ γαλατο-
θρέμμουνα,

τακεροχρῶτ' εἶδη κύουσιν; B. Ἡράκλεις ἀπο-
κτενεῖς

ἄρά μ', εἰ μὴ γνωρίμως μοι πάνυ φράσεις κρεῶν
χύτραν.

A. εὖ λέγεις. ξουθῆς μελίσσης νάμασιν δὲ συμ-
μιγῇ

μηκάδων αἰγῶν ἀπόρρουν θρόμβον; ἐγκαθει-
μένον

εἰς πλατὺ στέγαστρον ἀγνῆς παρθένου Διοῦς
κόρης

λεπτοσυνθέτοις τρυφῶντα μυρίοις καλύμμασιν;
ἢ σαφῶς πλακοῦντα φράξω σοι; B. πλακοῦντα
βούλομαι.

A. βρομιάδος δ' ἰδρῶτα πηγῆς; B. οἶνον εἰπέ
συντεμών.

A. λιβάδα νυμφαίαν δροσώδη; B. παραλιπῶν
ὑδωρ φάθι.

A. κασιόπνουν δ' αὔραν δι' αἰθέρας; B. σμύρ-
ναν εἰπέ, μὴ μακράν.

A. μηδὲ τοιοῦτ' ἄλλο μηδέν; B. μὴ ἀλλὰ τοῦμ-
παλιν λέγε,

ὅτι δοκεῖ τοῦτ' ἔργον εἶναι μεῖζον, ὥς φασίν
τινες,

αὐτὸ μὲν μηδέν, παρ' αὐτὸ δ' ἄλλα συστρέφειν
πυκνά.

71. καὶ Ἀλεξίς δ' ἐν Ὑπνῷ τοιοῦτους γρίφους
προβάλλει

οὐ θνητὸς οὐδ' ἀθάνατος, ἀλλ' ἔχων τινὰ
σύγκρασιν, ὥστε μήτ' ἐν ἀνθρώπου μέρει
μήτ' ἐν θεοῦ ξῆν, ἀλλὰ φύεσθαι τ' αἰὲν
καὶνῶς φθίνειν τε τὴν παρουσίαν πάλιν,
ἀόρατος ὄψιν, γνώριμος δ' ἅπασιν ὢν.

B. παίζουσα χαίρεις ὥ γύναι μ' αἰνίγμασιν.

A. καὶ μὴν ἀπλᾶ γε καὶ σαφῇ λέγω μαθεῖν.

B. τίς οὖν τοσαύτην παῖς ἔχων ἔσται φύσιν;

A. ὕπνος, βροτείων ὥ κόρη παυστήρ πόνων.

Εὐβουλος δ' ἐν Σφιγγοκαρίωνι τοιοῦτους γρίφους
προβάλλει, αὐτὸς καὶ ἐπιλύων αὐτούς.

ἔστι λαλῶν ἄγλωσσος, ὁμώνυμος ἄρρενι θῆλυς,
οἰκείων ἀνέμων ταμίας, δασὺς ἄλλοτε λεῖος,
ἄξύνετα ξυνετοῖσι λέγων, νόμον ἐκ νόμου ἔλκων·
ἐν δ' ἐστὶν καὶ πολλὰ, καὶ ἂν τρώσῃ τις ἄτρω-
τος.

τί ἐστὶ τοῦτο; B. τί ἀπορεῖς; Καλλίστρατος.

A. πρωκτὸς μὲν οὖν οὗτος. B. σὺ δὴ ληρεῖς
ἔχων.

A. οὗτος γὰρ αὐτός ἐστιν ἄγλωττος λάλος,
ἐν ὄνομα πολλοῖς, τρωτὸς οὐ τρωτός, δασὺς
λεῖος. τί βούλει; πνευμάτων πολλῶν φύλαξ.

ἄττελεβόφθαλμος, μὴ πρόστομος, ἀμφικέ-
φαλλος,

αἰχμητής, παίδων ἀγόνων γόνον ἐξαφανίζων.
ἰχνεύμων αἰγύπτιος.

τῶν γὰρ κροκοδείλων οὗτος ὥα λαμβάνων,
πρὶν θηριοῦσθαι τὸν γόνον, καταγνύει,
ἔπειτ' ἀφανίζει. διότι δ' ἔστ' ἀμφίστομος,
κεντεῖ κάτωθεν, τοῖς δὲ χεῖλεσιν δάκνει.

οἶδ' ἐγὼ ὅς νεός ὢν ἐστίν βαρύς, ἂν δὲ γέρον ᾗ,
 ἄπτερος ὢν κούφως πέταται καὶ γῆν ἀφανίζει.
 πάππος ἀπ' ἀκάνθης· οὗτος γάρ
 νέος μὲν ὢν ἔστηκεν ἐν τῷ σπέρματι·
 5 ὅταν δ' ἀποβάλῃ τοῦτο, πέτεται κοῦφος ὢν
 δῆπουθεν ὑπὸ τῶν παιδίων φνσώμενος.
 ἔστιν ἄγαλμα βεβηκὸς ἄνω, τὰ κάτω δὲ κεχηνός,
 εἰς πόδας ἐκ κεφαλῆς τετρημένον ὅξυ διαπρό,
 ἀνθρώπους τίκτον κατὰ τὴν πυγὴν ἐν' ἑκάστου·
 10 ὢν οἱ μὲν μοίρας ἔλαχον βίου οἱ δὲ πλανῶνται.
 αὐτὸ δ' ἑκάστος ἔχων αὐτόν, καλέω δὲ φυλάτ-
 τειν.
 ταῦτα δ' ὅτι κληρωτικὸν σημαίνει ὑμεῖς διακρίνατε, c
 ἵνα μὴ πάντα παρὰ τοῦ Εὐβούλου λαμβάνωμεν.
 15 72. Ἀντιφάνης δ' ἐν τῷ Προβλήματί φησιν
 ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον ἀνὴρ πολλοῖς περιβάλ-
 λειν
 οἰηθεὶς μεγάλη δαπάνη μίαν εἵλκυσε πέρκην,
 κατ' αὐτὴν ψευσθεὶς ἄλλην κεστρεὺς ἴσον αὐτὴν
 20 ἦγεν. βουλομένη δ' ἔπεται πέρκη μελανούρω.
 B. κεστρεὺς, ἀνὴρ, μελάνουρος, οὐκ οἶδ' ὅ τι
 λέγεις.
 οὐδὲν λέγεις γάρ. A. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς φράσω.
 ἔστι τις ὅς τὰ μὲν ὄντα διδοὺς οὐκ οἶδε δεδωκὼς d
 25 οἷσι δέδωκ', οὐδ' αὐτὸς ἔχων ὢν οὐδὲν ἐδεῖτο.
 B. διδοὺς τις οὐκ ἔδωκεν οὐδ' ἔχων ἔχει;
 οὐκ οἶδα τούτων οὐδέν. A. οὐκοῦν ταῦτα καὶ
 ὁ γριῖφος ἔλεγεν. ὅσα γὰρ οἶσθ' οὐκ οἶσθα νῦν,
 οὐδ' ὅσα δέδωκας, οὐδ' ὅς' ἀντ' αὐτῶν ἔχεις.
 30 τοιοῦτο τοῦτ' ἦν. B. τοιγαροῦν κἀγὼ τινα
 εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς βούλομαι γριῖφον. A. λέγε.
 B. πίνη καὶ τρίγλη φωνὰς ἰχθῦ δύο ἔχουσαι

e

πολλ' ἐλάλουν. περὶ ὧν δὲ πρὸς ὧν τ' ὦντο
 λέγειν τι
 οὐκ ἐλάλουν· οὐδὲν γὰρ ἐμάνθανεν, ὥστε πρὸς
 ὧν μὲν
 ἦν αὐταῖς ὁ λόγος, πρὸς δ' αὐτὰς πολλὰ λα- 5
 λούσας
 αὐτὰς ἀμφοτέρως ἢ Δημήτηρ ἐπιτρίψαι.
 73. ἐν δὲ Σαπφοῖ ὁ Ἀντιφάνης αὐτὴν τὴν ποιή-
 τριαν προβάλλουσιν ποιεῖ γριῖφους τόνδε τὸν τρόπον,
 ἐπιλνομένου τινὸς οὕτως. ἡ μὲν γὰρ φησιν 10
 ἔστι φύσις θήλεια βρέφη σῶζουσ' ὑπὸ κόλποις
 αὐτῆς. ὄντα δ' ἄφωνα βοὴν ἴσθησι γεγωνόν
 καὶ κατὰ πόντιον οἶδμα καὶ ἠπείρου διὰ πάσης
 οἷς ἐθέλει θνητῶν· τοῖς δ' οὐδὲ παροῦσιν
 ἀκούειν 15
 ἔξεστιν· κωφὴν δ' ἀκοῆς αἰσθησιν ἔχουσιν.
 ταῦτά τις ἐπιλνομένου φησιν
 ἡ μὲν φύσις γὰρ ἦν λέγεις ἐστὶν πόλις,
 βρέφη δ' ἐν αὐτῇ διατρέφει τοὺς ῥήτορας.
 οὗτοι κεκραγότες δὲ τὰ διαπόντια 20
 τὰκ τῆς Ἀσίας καὶ τὰπὸ Θράκης λήμματα
 451 ἔλκουσι δεῦρο. νεμομένων δὲ πλησίον
 αὐτῶν κάθεται λοιδορουμένων τ' αἰεὶ
 ὁ δῆμος, οὐδὲν οὔτ' ἀκούων οὔθ' ὁρῶν.
 Σ. [οὐδὲν λέγεις·] πῶς γὰρ γένοιτ' ἂν, ὦ πάτερ, 25
 ῥήτωρ ἄφωνος; B. ἦν ἀλῶ τρεῖς παρανόμων·
 Σ. [παίξεις ἔχων.] B. καὶ μὴν ἀκριβῶς ῥόμην
 ἐγνωκέναι τὸ ῥηθέν. ἀλλὰ δὴ λέγε.
 ἔπειτα ποιεῖ τὴν Σαπφῶ διαλνομένην τὸν γριῖφον
 οὕτως 30
 θήλεια μὲν νῦν ἐστι φύσις ἐπιστολή,
 βρέφη δ' ἐν αὐτῇ περιφέρει τὰ γράμματα·

b

e

ἄφωνα δ' ὄντα ταῦτα τοῖς πόρρῳ λαλεῖ
οἷς βούλεθ'· ἕτερος δ' ἂν τύχη τις πλησίον
ἔστως ἀναγινώσκοντος οὐκ ἀκούσεται.

74. Δίφιλος δ' ἐν Θησεῖ τρεῖς ποτε κόρας Σαμίας
ῥησὶν ἄδωνίοισι γριφεύειν παρὰ πότον. προβαλεῖν
δ' αὐταῖσι τὸν γρίφον τί πάντων ἰσχυρότατον; καὶ
τὴν μὲν εἰπεῖν ὁ σίδηρος, καὶ φέρειν τούτου λόγον
τὴν ἀπόδειξιν, διότι τούτῳ πάντ' ὀρύσσουσιν τε καὶ
τέμνουσι καὶ χρωῶντ' εἰς ἅπαντα. εὐδοκιμοῦσαι δ',
ἐπάγειν τὴν δευτέραν, φάσκειν τε τὸν χαλκὸν πολὺ
κρείττω φέρειν ἰσχύν· ἐπεὶ τοῦτον κατεργαζόμενον
καὶ τὸν σίδηρον τὸν σφοδρὸν κάμπτειν, μαλάσσειν,
ὅτι ἂν χρήζη ποιεῖν. τὴν δὲ τρίτην ἀποφῆναι πέος
ἰσχυρότατον πάντων· διδάσκειν δ' ὅτι καὶ τὸν χαλ-
κὸν στένοντα πυγίζουσι τούτῳ. Ἀχαιοὺς δ' ὁ Ἑρε-
τριεύς, γλαφυρὸς ὢν ποιητὴς περὶ τὴν σύνθεσιν,
ἔσθ' ὅτε καὶ μελαίνει τὴν φράσιν καὶ πολλὰ αἰνιγμα-
τωδῶς ἐκφέρει, ὥσπερ ἐν Ἰριδι σατυρικῇ. λέγει γάρ
λιθάργυρος δ'
ὅλην παρηωρεῖτο χροίματος πλέα
τὸν σπαρτιάτην γραπτὸν ἐν διπλῷ ξύλῳ
κύρβιν.

τὸν γὰρ λευκὸν ἱμάντα βουληθεὶς εἰπεῖν, ἐξ οὗ ἡ ἀρ-
γυρᾶ λήκυθος ἐξήρτητο, σπαρτιάτην γραπτὸν ἔφη
κύρβιν ἀντὶ τοῦ σπαρτιάτην σκυτάλην. ὅτι δὲ λευκῷ
ἱμάντι περιειλοῦντες τὴν σκυτάλην οἱ Λάκωνες ἔγρα-
φον ἃ ἠβούλοντο εἶρηκεν ἱκανῶς Ἀπολλώνιος ὁ Ρό-
διος ἐν τῷ περὶ Ἀρχιλόχου. καὶ Στησίχορος δ' ἐν
Ἑλένῃ λιθαργύρεον ποδονιπτῆρα ἔφη. Ἴων δ' ἐν Φοί-
νικι ἢ Καινεί δρυὸς ἰδρωῖτα εἶρηκε τὸν ἱζὸν ἐν τούτοις
δρυὸς μ' ἰδρῶς
καὶ θαμνομήκης ῥάβδος ἢ τ' αἰγυπτία

b

d

βόσκει λινουλκὸς χλαῖνα, θήραγρος πέδη.

75. Θεοδέκτην δὲ τὸν Φασηλίτην ρησὶν Ἑρμιπ-
πος ἐν τοῖς περὶ τῶν Ἰσοκράτους μαθητῶν ἱκανώτα-
τον γεγονέναι ἀνευρεῖν τὸν προβληθέντα γρίφον καὶ
αὐτὸν προβαλεῖν ἑτέροις ἐπιδεξίως, οἷον τὸν περὶ
τῆς σκιᾶς. ἔφη γὰρ εἶναι τινα φύσιν ἢ περὶ τὴν γέ-
νεσιν καὶ φθίσιν ἐστὶ μέγιστη, περὶ δὲ τὴν ἀκμὴν
ἐλαχίστη. λέγει δ' οὕτως

τίς φύσις οὐθ' ὅσα γαῖα φέρει τροφὸς οὐθ' ὅσα
πόντος,

10

οὔτε βροτοῖσιν ἔχει γνίων αὕξησιν ὁμοίαν.
ἀλλ' ἐν μὲν γενέσει πρωτοσπόρῳ ἐστὶ μέγιστη,
ἐν δὲ μέσαις ἀκμαῖς μικρά, γήρα δὲ πρὸς αὐτῷ
μορφῇ καὶ μεγέθει μείζων πάλιν ἐστὶν ἁπάντων.
κὰν τῷ Οἰδίποδι δὲ τῇ τραγωδίᾳ τὴν νύκτα καὶ τὴν
ἡμέραν εἶρηκεν αἰνιττόμενος

εἰσὶ κασίγνηται δισσαί, ὧν ἡ μία τίκτει

452 τὴν ἑτέραν, αὐτὴ δὲ τεκοῦσ' ὑπὸ τῆσδε τεκνοῦται.
τοιούτῳ τι καὶ Καλλισθένης ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς ρη-
σὶν, ὡς Ἀρκάδων πολιορκούντων Κρωμμον (πολί-
χνιον δ' ἐστὶν ἰδρυμένον πλησίον Μεγάλης πόλεως)
Ἰππόδαμος ὁ Λάκων εἰς ὧν τῶν πολιορκουμένων
διεκελεύετο τῷ παρὰ Λακεδαιμονίων πρὸς αὐτοὺς
ἦκοντι κήρυκι, δηλῶν ἐν αἰνιγμῷ τὴν περὶ αὐτοὺς
κατάστασιν, ἀπαγγέλλειν τῇ μητρὶ λύεσθαι τὸ γύ-
ναιον δέχ' ἡμερῶν τὸ ἐν Ἀπολλωνείῳ δεδεμένον,
ὡς οὐκ ἔτι λύσιμον ἐσόμενον, εἰς αὐταὶ παρέλθωσι.
καὶ διὰ ταύτης τῆς γνώμης ἐμήνυε σαφῶς τὸ μήνυμα.
αὕτη γὰρ ἐστὶν ἐν τῷ Ἀπολλωνείῳ παρὰ τὸν τοῦ
Ἀπόλλωνος θρόνον διὰ γραφῆς ἀπομεμιμημένος Λι-
μός, ἔχων γυναικὸς μορφὴν. φανερὸν οὖν ἐγένετο
παῖσιν ὅτι δέκα ἡμέρας ἔτι καρτερῆσαι δύνανται οἱ

πολιορκούμενοι διὰ τὸν λιμόν. συνέντες οὖν οἱ Λάκωνες τὸ λεχθὲν ἐβοήθησαν κατὰ τάχος τοῖς ἐν τῇ Κρῳμνῳ.

76. πολλοὶ δὲ γρίφων καὶ τοιοῦτοί τινές εἰσιν οἶον
 5 ἄνδρ' εἶδον πυρὶ χαλκὸν ἐπ' ἀνέρι κολλήσαντα
 οὕτω συγκόλλως ὥστε σύναιμα ποιεῖν. c
 τοῦτο δὲ σημαίνει σικύας προσβολήν. καὶ τὸ Πανάρκους δ' ἐστὶ τοιοῦτον, ὥς φησι Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ γρίφων, ὅτι βάλοι ξύλῳ τε καὶ οὐ ξύλῳ καθημένην
 10 ὄρνιθα καὶ οὐκ ὄρνιθα ἀνὴρ τε καὶ οὐκ ἀνὴρ λίθῳ τε καὶ οὐ λίθῳ. τούτων γὰρ ἐστὶ τὸ μὲν νάρθηξ, τὸ δὲ νυκτερίς, τὸ δὲ εὐνούχος, τὸ δὲ κίσηρις. καὶ Πλάτων δ' ἐν πέμπτῳ Πολιτείας μνημονεύει τοὺς τῶν τεχνυδρίων φιλοσόφους τοῖς ἐν ταῖς ἐστιάσεσιν ἔφη ἐπαμ-
 15 φροτερίζουσιν εἰοικέναι καὶ τῷ τῶν παιδῶν αἰνίγματι d
 τῷ περὶ τοῦ εὐνούχου τῆς βολῆς πέρι τῆς νυκτερίδος, ὃ καὶ ἀφ' οὗ αὐτὸν αὐτὴν αἰνίττονται βαλεῖν.

77. καὶ τὰ Πυθαγόρου δὲ αἰνίγματα τοιαῦτά ἐστιν, ὥς φησι Δημήτριος ὁ Βυζάντιος ἐν τετάρτῳ
 20 περὶ ποιημάτων. 'καρδίαν μὴ ἐσθίειν' ἀντὶ τοῦ ἁλυσίαν ἀσκεῖν. 'πῦρ μαχαίρα μὴ σκαλεῦειν' ἀντὶ τοῦ τεθυμωμένον ἄνδρα μὴ ἐριδαίνειν. πῦρ γὰρ ὁ θυμός, ἡ δὲ ἔρις μάχαιρα. 'ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν' ἀντὶ τοῦ
 πᾶσαν πλεονεξίαν φεύγειν καὶ στυγεῖν, ζητεῖν δὲ τὸ e
 25 ἴσον. 'λεωφόρους ὁδοὺς μὴ στείχειν' ἀντὶ τοῦ γνώμη τῶν πολλῶν μὴ ἀκολουθεῖν· εἰκὴ γὰρ ἕκαστος ὅτι ἂν δόξῃ ἀποκρίνεται. τὴν δ' εὐθείαν ἄγειν ἡγεμόνι χρώμενον τῷ νῷ. 'μὴ καθῆσθαι ἐπὶ χοίνικα' ἀντὶ τοῦ μὴ σκοπεῖν τὰ ἐφ' ἡμέραν, ἀλλὰ τὴν ἐπιούσαν αἰεῖ . . .
 30 προσδέχεσθαι. ὅρια γὰρ καὶ πέρας ζωῆς ὁ θάνατος· τοῦτον οὖν οὐκ ἔα μετὰ λύπης καὶ φροντίδος προσ-
 ἰεσθαι.

78. τῷ δὲ Θεοδέκτει παραπλησίως ἔπαιξε γρίφους
 f καὶ Δρομέας ὁ Κῶος, ὥς φησι Κλέαρχος· καὶ Ἀρι-
 στώνυμος ὁ φιλοκιθαριστής, ἔτι δὲ Κλέων ὁ μίμαν-
 λος ἐπικαλούμενος, ὅσπερ καὶ τῶν ἰταλικῶν μίμων
 ἄριστος γέγονεν αὐτοπρόσωπος ὑποκριτής. καὶ γὰρ 5
 Νυμφοδώρου περιῆν ἐν τῷ μνημονευομένῳ μίμῳ.
 τούτου δὲ καὶ Ἰσχόμαχος ὁ κήρυξ ἐγένετο ζηλωτής, ὃς
 ἐν τοῖς κύκλοις ἐποιεῖτο τὰς μιμήσεις· ὥς δ' εὐδο-
 κίμει, μεταβὰς ἐν τοῖς θαύμασιν ὑπεκρίνετο μίμους.
 τοιοῦτοι δ' ἦσαν οὓς ἐποιοῦν γρίφους, οἶον ἀγροίκου 10
 453 τινὸς ὑπερπλησθέντος καὶ κακῶς ἔχοντος, ὥς ἡρώτα
 αὐτὸν ὁ ἰατρὸς μὴ εἰς ἔμετον ἐδείπνησεν, οὐκ ἔρωγε,
 εἰπεῖν, ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν. καὶ πτωχῆς τινὸς τὴν
 γαστέρα πονούσης, ἐπεὶ ὁ ἰατρὸς ἐπυνθάνετο μὴ ἐν
 γαστρὶ ἔχει, πῶς γε, εἶπε, τριταία μὴ βεβρωκυῖα; 15
 τῶν Ἀριστωννυ . . . ὧν δ' ἦν εὐπαρύφων λόγων. καὶ
 ὁ Σωσιφάνης ὁ ποιητής εἰς Κηφισοκλέα τὸν ὑποκρι-
 τὴν εἶπε λοιδορῶν αὐτὸν ὥς εἰς εὐρύστομον, 'ἐνέ-
 βαλλον γὰρ ἂν σου, φησὶν, εἰς τὰ ἰσχία λίθον, εἰ μὴ
 b καταρραίνειν ἐμελλον τοὺς περιεστηκότας.' ἀρχαίό- 20
 τatos δ' ἐστὶ λογικὸς γρίφος καὶ τῆς τοῦ γριφεύειν
 φύσεως οἰκειότατος

τί πάντες οὐκ ἐπιστάμενοι διδάσκομεν;

καί

τί ταυτὸν ἐστὶν οὐδαμοῦ καὶ πανταχοῦ;

25

καὶ πρὸς τοῦτοις

τί ταυτὸν ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς καὶ ἐν θαλάττῃ;
 τοῦτο δ' ἐστὶν ὁμωνυμία, καὶ γὰρ ἄρκτος καὶ ὄφεις
 καὶ αἰτὸς καὶ κύων ἐστὶν ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν γῇ καὶ ἐν
 θαλάττῃ. τὸ δὲ χρόνον σημαίνει, ἅμα γὰρ παρὰ πᾶ- 30
 c σιν ὁ αὐτὸς καὶ οὐδαμοῦ διὰ τὸ μὴ ἐν ἐνὶ τόπῳ τὴν

ATHENAEUS. II.

21

σπίαν ἔχειν. τὸ δὲ προάνον ἐστὶ ψυχὰς ἔχειν· τοῦτο

ὁῦσιν οὕτως, ἦν δὲ κατὰ τὰς παρανομασίας ὁμοίως

φύσιν ἔχειν. τὸ δὲ προάγον ἐστὶ ψυχὰς ἔχειν· τοῦτο γὰρ οὐδεὶς ἡμῶν ἐπιστάμενος διδάσκει τὸν πλησίον.

79. ὁ δὲ Ἀθηναῖος Καλλιᾶς, ἐζητοῦμεν γὰρ ἔτι πρότερον περὶ αὐτοῦ, μικρὸν ἔμπροσθεν γενόμενος τοῖς χρόνοις Στράτιδος, ἐποίησε τὴν καλουμένην γραμματικὴν τραγωδίαν, οὕτω διατάξας. πρόλογος μὲν αὐτῆς ἐστὶν ἐκ τῶν στοιχείων, ὃν χρὴ λέγειν διαιροῦντας κατὰ τὰς παραγραφάς, καὶ τὴν τελευτὴν καταστροφικῶς ποιουμένους

10 ἔστ' ἄλφα, βῆτα, γάμμα, δέλτα, θεοῦ πάρ' εἰ, δ ζῆτ', ἦτα, θῆτ', ἰῶτα, κάππα, λάβδα, μῦ, νῦ, ξῦ, τὸ οὐ, πῖ, ῥῶ, τὸ σάν, ταῦ, ὕ παρόν, φῖ, χῖ τε τῷ ψῖ εἰς τὸ ὦ.

ὁ χορὸς δὲ γυναικῶν ἐκ τῶν σύνδυο πεποιημένος 15 αὐτῷ ἐστὶν ἑαμετρος ἅμα καὶ μεμελοπεποιημένος τόνδε τὸν τρόπον, βῆτα ἄλφα βα, βῆτα εἰ βε, βῆτα ἦτα βη, βῆτα ἰῶτα βι, βῆτα οὐ βο, βῆτα ὕ βυ, βῆτα ὦ βω. καὶ πάλιν ἐν ἀντιστροφῇ τοῦ μέλους καὶ τοῦ μέτρου, γάμμα ἄλφα, γάμμα εἰ, γάμμα ἦτα, γάμμα 20 ἰῶτα, γάμμα οὐ, γάμμα ὕ, γάμμα ὦ. καὶ ἐπὶ τῶν ε λοιπῶν συλλαβῶν ὁμοίως ἐκάστων τό τε μέτρον καὶ τὸ μέλος ἐν ἀντιστρόφοις ἔχουσι παῖσαι ταυτόν. ὥστε τὸν Εὐριπίδην μὴ μόνον ὑπονοεῖσθαι τὴν Μήδειαν ἐντεῦθεν πεποιηκέναι παῖσαν, ἀλλὰ καὶ τὸ μέλος αὐτὸ 25 μετεννηνοχότα φανερόν εἶναι. τὸν δὲ Σοφοκλέα διελεῖν φασὶν ἀποτολμῆσαι τὸ ποίημα τῷ μέτρῳ τοῦτ' ἀκούσαντα, καὶ ποιῆσαι ἐν τῷ Οἰδίποδι οὕτως

ἐγὼ οὐτ' ἑμαυτὸν οὔτε σ' ἄλγυνῶ. τί ταῦτ' ἄλλως ἐλέγχεις;

30 διόπερ οἱ λοιποὶ τὰς ἀντιστρόφους ἀπὸ τούτου παρεδέχοντο πάντες, ὥς ἔοικεν, εἰς τὰς τραγωδίας. καὶ ἰ μετὰ τὸν χορὸν εἰσάγει πάλιν ἐκ τῶν φωνηέντων

ῥῆσιν οὕτως, ἣν δεῖ κατὰ τὰς παραγραφὰς ὁμοίως τοῖς πρόσθεν λέγοντα διαιρεῖν, ἵν' ἡ τοῦ ποιήσαντος ὑπόκρισις σώζηται κατὰ τὴν δύναμιν·

Α. ἄλφα μόνον, ὦ γυναῖκες, εἰ τε δεύτερον μόνον λέγειν χρὴ; Χ. καὶ τρίτον μόνον γ' ἔρεῖς. 5

Α. ἦτ' ἄρα φήσω. Χ. τό τε τέταρτον αὖ μόνον ἰῶτα, πέμπτου οὐ, τό θ' ἕκτον ὕ λέγειν μόνον· τὸ λοιπὸν δὲ φώνησον τὸ ὦ τῶν ἑπτὰ φωνῶν, ἑπτὰ δ' ἐν μέτροις μόνον.

454 καὶ τοῦτο λέξας· εἶτα δὴ σαυτῇ λάλει. 10

80. δεδήλωκε δὲ καὶ διὰ τῶν ἱαμβείων γράμμα πρῶτος οὗτος ἀκολαστότερον μὲν κατὰ τὴν διάνοιαν. πεφρασμένον δὲ τὸν τρόπον τοῦτον

κύω γάρ, ὦ γυναῖκες, ἀλλ' αἰδοῖ, φίλα, 15 ἐν γράμμασι σφῶν τούνομ' ἔξερω βρέφους. ὀρθὴ μακρὰ γραμμὴ ἔστιν, ἐκ δ' αὐτῆς μέσης μικρὰ παρεστῶς· ἐκατέρωθεν ὑπτία, ἔπειτα κύκλος πόδας ἔχων βραχεῖς δύο.

ὅθεν ὕστερον, ὥς ἂν ὑπονοήσῃ τις, Μαιάνδριος 20 μὲν ὁ συγγραφεὺς μικρὸν διὰ τῆς ἐρμηνείας τῇ μὴ μῆσει παρεγκλίνας συνέγραψεν ἐν τῷ Παραγγέλματι φορτικώτερον τοῦ ῥηθέντος, Εὐριπίδης δὲ τὴν ἐν τῷ Θησεί τὴν ἐγγράμματον ἔοικε ποιῆσαι ῥῆσιν. βοτῆρ δ' ἐστὶν ἀγράμματος αὐτόθι δηλῶν τούνομα τοῦ Θησέως ἐπιγεγραμμένον οὕτως 25

ἐγὼ πέφυκα γραμμάτων μὲν οὐκ ἴδρις, μορφὰς δὲ λέξω καὶ σαφῇ τεκμήρια. κύκλος τις ὥς τόρνοισιν ἐκμετρούμενος, οὗτος δ' ἔχει σημεῖον ἐν μέσῳ σαφές. 30 τὸ δεύτερον δὲ πρῶτα μὲν γραμμαὶ δύο, ταύτας διείργει δ' ἐν μέσαις ἄλλη μία. τρίτον δὲ βόστρυχός τις ὥς εἰλιγμένος.

τὸ δ' αὖ τέταρτον ἦν μὲν εἰς ὀρθὸν μία,
 λοξαὶ δ' ἐπ' αὐτῆς τρεῖς κατεστηριγμέναι
 εἰσίν. τὸ πέμπτον δ' οὐκ ἐν εὐμαρεῖ φράσαι·
 γραμμαὶ γάρ εἰσιν ἐκ διεστώτων δύο,
 αὗται δὲ συντρέχουσιν εἰς μίαν βάσιν.
 τὸ λοιπὸν δὲ τῷ τρίτῳ προσεμφερές.
 τὸ δ' αὐτὸ πεποίηκε καὶ Ἀγάθων ὁ τραγωδιοποιὸς ἐν
 τῷ Τηλέφῳ. ἀγράμματος γάρ τις κἀνταῦθα δηλοῖ τὴν
 τοῦ Θησέως ἐπιγραφὴν οὕτως
 γραφῆς ὁ πρῶτος ἦν μεσόμφαλος κύκλος·
 ὀρθοὶ τε κανόνες ἐξυγωμένοι δύο,
 σκυθικῶ τε τόξῳ τὸ τρίτον ἦν προσεμφερές.
 ἔπειτα τριόδους πλάγιος ἦν προσκειμένος,
 εἴφ' ἐνός τε κανόνος ὑπτιωμένοι δύο.
 ὅπερ δὲ τὸ τρίτον καὶ τελευταῖον πάλιν.
 καὶ Θεοδέκτης δ' ὁ Φασηλίτης ἄγροικόν τινα ἀγράμ-
 ματον παράγει, καὶ τοῦτον τὸ τοῦ Θησέως ὄνομα δια-
 σημαίνοντα
 γραφῆς ὁ πρῶτος ἦν μεσόμφαλος κύκλος.
 ἔπειτα δισσοὶ κανόνες ἰσόμετροι πάνυ,
 τούτους δὲ πλάγιος διὰ μέσον συνδεῖ κανών,
 τρίτον δ' ἐλικτῶ βοστρύχῳ προσεμφερές.
 ἔπειτα τριόδους πλάγιος ὥς ἐφαίνετο,
 πέμπται δ' ἄνωθεν ἰσόμετροι ῥάβδοι δύο,
 αὗται δὲ συντείνουσιν εἰς βάσιν μίαν.
 ἕκτον δ' ὅπερ καὶ πρόσθεν εἴφ', ὁ βόστρυχος.
 καὶ Σοφοκλῆς δὲ τούτῳ παραπλήσιον ἐποίησεν ἐν
 Ἀμφιαράῳ σατυρικῶ τὰ γράμματα παράγων ὀρχού-
 μενον.
 81. Νεοπτόλεμος δ' ὁ Παριανὸς ἐν τῷ περὶ ἐπι-
 γραμμάτων ἐν Καλχηδόνι φησὶν ἐπὶ τοῦ Θρασυμάχου

τοῦ σοφιστοῦ μνήματος ἐπιγεγράφθαι τόδε τὸ ἐπί-
 γραμμα

τοῦνομα θῆτα ρῶ ἄλφα σάν υἱ μῦ ἄλφα χι οὐ
 σάν.

πατρὶς Καλχηδών. ἡ δὲ τέχνη σοφίη.
 τὸ δὲ Καστορίωνος τοῦ Σολέως, ὡς ὁ Κλέαρχος φη-
 σιν, εἰς τὸν Πᾶνα ποίημα τοιοῦτόν ἐστι· τῶν ποδῶν
 455 ἕκαστος ὅλοις ὀνόμασι περιειλημμένος πάντας
 ὁμοίως ἡγεμονικούς καὶ ἀκολουθητικούς ἔχει τοὺς
 πόδας, οἶον
 σὲ τὸν βολαῖς νιφοκτύποις δυσχείμερον
 ναίονθ' ἔδραν, θηροφόνε Πᾶν, χθόν' Ἀρκάδων,
 κλήσω γραφῇ τῇδ' ἐν σοφῇ πάγκλειτ' ἔπη
 συνθεῖς, ἄναξ, δύσγνωστα μὴ σοφῶ κλύειν,
 μωσοπόλε θῆρ, κηρόχυτον ὃς μείλιγμ' ἰεῖς.
 καὶ τὰ λοιπὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. τούτων δ' ἕκαστον
 τῶν ποδῶν ὡς ἂν τῇ τάξει θῆς τὸ αὐτὸ μέτρον ἀπο-
 δώσει, οὕτως
 σὲ τὸν βολαῖς νιφοκτύποις δυσχείμερον.
 νιφοκτύποις σὲ τὸν βολαῖς δυσχείμερον.
 b καὶ ὅτι τῶν ποδῶν ἕκαστος ἐστὶν ἐνδεκαγράμματος.
 ἐστὶ δὲ καὶ μὴ τοῦτον τὸν τρόπον, ἀλλ' ἐτέρως ποιῆ-
 σαι, ὥστε πλείω πρὸς τὴν χρῆσιν ἐκ τοῦ ἐνὸς ἔχειν
 οὕτω λέγοντας
 μέτρον φράσον μοι τῶν ποδῶν μέτρον λαβών.
 λαβών μέτρον μοι τῶν ποδῶν μέτρον φράσον.
 οὐ βούλομαι γὰρ τῶν ποδῶν μέτρον λαβεῖν.
 λαβεῖν μέτρον γὰρ τῶν ποδῶν οὐ βούλομαι.
 82. Πίνδαρος δὲ πρὸς τὴν ἀσιγμοποιηθεῖσαν
 c ὠδὴν, ὡς ὁ αὐτὸς φησὶ Κλέαρχος, οἶονεὶ γρίφου 30
 τινὸς ἐν μελοποιίᾳ προβληθέντος, ὡς πολλῶν τούτῳ

προσκρουόντων διὰ τὸ ἀδύνατον εἶναι ἀποσχέσθαι
τοῦ σίγματος καὶ διὰ τὸ μὴ δοκιμάζειν ἐποίησε
πρὶν μὲν εἶπε σχοινοτένεια τ' αἰοιδὰ
καὶ τὸν σὺν κίβδηλον ἀνθρώποις.

5 ταῦτα σημειώσασθαι' ἂν τις πρὸς τοὺς νοθεύοντας Λά-
σου τοῦ Ἑρμιονέως τὴν ἄσιγμον ᾠδὴν, ἣτις ἐπιγρά-
φεται Κένταυροι. καὶ ὁ εἰς τὴν Δήμητρα δὲ τὴν ἐν
Ἑρμιόνη ποιηθεὶς τῷ Λάσῳ ὕμνος ἄσιγμός ἐστιν, ὥς d
φησιν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός ἐν τρίτῳ περὶ μουσι-
10 κῆς. οὗ ἐστιν ἀρχή

Δάματρα μέλπω κόραν τε Κλυμένοιο ἄλοχον.

83. ἐστιν εὐπορῆσαι καὶ ἄλλων γρίφων

ἐν φανερά γεγόμεαν, πάτραν δέ μου ἄλμυρον ὕδωρ
ἀμφὶς ἔχει. μάτηρ δ' ἔστ' ἀριθμοῖο πάις.

15 φανερά μὲν οὖν λέγει τῇ Δήλῳ, ἣτις ὑπὸ θαλάσσης
περιέχεται. μήτηρ δ' ἡ Λητώ, ἣτις Κοίου ἐστὶ θυ-
γάτηρ. Μακεδόνες δὲ τὸν ἀριθμὸν κοῖον προσαγο- e
ρεύουσι. καὶ ἐπὶ τῆς πτισάνης

κριθῆς ἀφλοίου χυλὸν ὀργάσας πίε.

20 πεποιήται δὲ τῆς πτισάνης τοῦνομα ἀπὸ τοῦ πτίσσειν
καὶ ἀνεῖν. καὶ ἐπὶ τοῦ κοχλίου. φέρεται δὲ τοῦτο
καὶ ἐν τοῖς Τεύκρου Ὀρισμοῖς

ζῶον ἄπουν ἀνάκανθον ἀνόστεον ὀστρακόνωτον,
ὄμματά τ' ἐκκύπτοντα προμήκεα κείδκύποντα.

25 Ἀντιφάνης δ' ἐν Αὐτοῦ ἐρῶντί φησι

τροφαλίδας τε λιπαροσάρχους. μανθάνεις; τυ- I
ρὸν λέγω.

Ἀναξανδρίδης δὲ Αἰσχρᾷ

30 ἀρτίως διηροτάμηκε, καὶ τὰ μὲν διανεκῇ
σώματος μέρη δαμάζειτ' ἐν πυρικτίτοισι γᾶς.
Τιμόθεος ἔφη ποτ', ἄνδρες, τὴν χύτραν οἶμαι
λέγων.

Τιμοκλῆς δ' ἐν Ἡρώσιν

ὥς δ' ἦν ἡομένη

βίου τιθήνη, πολεμία λιμοῦ, φύλαξ
φιλίας, ἱατρὸς ἐκλύτου βουλιμίας,

456 τράπεζα. B. περιέργως γε νῆ τὸν οὐρανόν, 5
ἐξὸν φράσαι τράπεζα συντόμως.

Πλάτων δ' ἐν τῷ Ἀδωνίδι χρησμὸν δοθῆναι λέγων
Κινύρα ὑπὲρ Ἀδωνίδος τοῦ υἱοῦ φησὶν

ὦ Κινύρα, βασιλεῦ Κυπρίων ἀνδρῶν δασυ-
πρώκτων, 10

παῖς σοι κάλλιστος μὲν ἔφν θαυμαστότατός τε
πάντων ἀνθρώπων, δύο δ' αὐτὸν δαίμον' ὀλεῖ-
τον,

ἢ μὲν ἐλαυνομένη λαθροῖσις ἐρετμοῖς, ὃ δ' ἐλαύ-
νων. 15

b λέγει δὲ Ἀφροδίτην καὶ Διόνυσον· ἀμφοτέρω γὰρ
ἦρων τοῦ Ἀδωνίδος. καὶ τὸ τῆς σφιγγὸς δὲ αἰνιγμα
Ἀσκληπιάδης ἐν τοῖς Τραγωδουμένοις τοιοῦτον εἶναί
φησιν

ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπον, οὗ μία φωνή, 20
καὶ τρίπον, ἀλλάσσει δὲ φύσιν μόνον ὅσσ' ἐπὶ
γαῖαν

ἐρπετὰ κινεῖται καὶ ἀν' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον.
ἀλλ' ὁπόταν πλείστοισιν ἐρειδόμενον ποσὶ βαίνει,
ἐνθα τάχος γυίοισιν ἀφανρότατον πέλει αὐτοῦ. 25

c 84. γριφώδη δ' ἐστὶ καὶ Σιμωνίδῃ ταῦτα πεποιη-
μένα, ὥς φησι Χαμαιλέων ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῷ περὶ
Σιμωνίδου

μειξονόμου τε πατὴρ ἐρίφου καὶ σχέτλιος ἰχθύς
πλησίον ἡρείσαντο καρήατα· παῖδα δὲ νυκτὸς 30
δεξάμενοι βλεφάροισι Διωνύσοιο ἄνακτος
βουφόνον οὐκ ἐθέλουσι τιθηνεῖσθαι θεράποντα.

φασί δ' οἱ μὲν ἐπὶ τινος τῶν ἀρχαίων ἀναθημάτων
ἐν Χαλκίδι τοῦτ' ἐπιγεγράφθαι, πεποιῆσθαι δ' ἐν
αὐτῷ τράγον καὶ δελφῖνα, περὶ ὧν εἶναι τὸν λόγον
τοῦτον. οἱ δὲ εἰς ἐπιτόνιον ψαλτήριον δελφῖνα καὶ d
5 τράγον εἰργασμένον εἰρῆσθαι· καὶ εἶναι τὸν βουφό-
νον καὶ τὸν Διονύσου θεράποντα τὸν διθύραμβον. οἱ
δὲ φασιν ἐν Ἰουλίδι τὸν τῷ Διονύσῳ θυόμενον βοῦν
ὑπὸ τινος τῶν νεανίσκων παῖεσθαι πελέκει. πλησίον
δὲ τῆς ἐορτῆς οὔσης εἰς χαλκεῖον δοθῆναι τὸν πέλε-
10 κυν· τὸν οὖν Σιμωνίδην ἔτι νέον ὄντα βαδίσαι πρὸς
τὸν χαλκέα κομιούμενον αὐτόν. ἰδόντα δὲ καὶ τὸν
τεχνίτην κοιμώμενον καὶ τὸν ἄσκον καὶ τὸν καρκίνον
εἰκῇ κείμενον καὶ ἐπαλλήλως ἔχοντα τὰ ἔμπροσθεν,
οὕτως ἐλθόντα εἰπεῖν πρὸς τοὺς συνήθεις τὸ προει- e
15 ρημένον πρόβλημα. τὸν μὲν γὰρ τοῦ ἐρίφου πατέρα
τὸν ἄσκον εἶναι, σκέτλιον δὲ ἰχθύν τὸν καρκίνον,
νυκτὸς δὲ παῖδα τὸν ὕπνον, βουφόνον δὲ καὶ Διονύ-
σου θεράποντα τὸν πέλεκυν. πεποιήκε δὲ καὶ ἕτερον
ὁ Σιμωνίδης ἐπίγραμμα, ὃ παρέχει τοῖς ἀπείροις τῆς
20 ἱστορίας ἀπορίαν

φημὶ τὸν οὐκ ἐθέλοντα φέρειν τέττιγος ἄεθλον

τῷ Πανοπηιάδῃ δώσειν μέγα δαῖπνον Ἐπειῷ.

λέγεται δὲ ἐν τῇ Καρθαίᾳ διατρίβοντα αὐτὸν διδά- f
σκειν τοὺς χορούς. εἶναι δὲ τὸ χορηγεῖον ἄνω πρὸς

25 Ἀπόλλωνος ἱερῷ οὐ μακρὰν τῆς θαλάσσης. ὑδρεύε-
σθαι οὖν καὶ τοὺς ἄλλους καὶ τοὺς περὶ τὸν Σιμωνί-
δην κάτωθεν, ἔνθα ἦν ἡ κρήνη. ἀνακομίζοντος δ'
αὐτοῖς τὸ ὕδωρ ὄνον, ὃν ἐκάλουν Ἐπειόν, διὰ τὸ μυ-
θολογεῖσθαι τοῦτο δρᾶν ἐκεῖνον, καὶ ἀναγεγράφθαι
30 ἐν τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερῷ τὸν τρωικὸν μῦθον, ἐν ᾧ
ὁ Ἐπειὸς ὑδροφορεῖ τοῖς Ἀτρεΐδαις, ὥς καὶ Στησίχο-
ρὸς φησιν ὥκτειρε γὰρ αὐτὸν ὕδωρ ἀεὶ φορέοντα 457

Διὸς κούρα βασιλεῦσιν. ὑπαρχόντων οὖν τούτων
ταχθῆναί φασι τῷ μὴ παραγενομένῳ τῶν χορευτῶν
εἰς τὴν ὠρισμένην ὥραν, παρέχειν τῷ ὄντι χοίνικα
κριθῶν. τοῦτο οὖν καὶ τῷ ποιητῇ λέγεσθαι· καὶ
εἶναι τὸν μὲν οὐ φέροντ' τὸ τοῦ τέττιγος ἄεθλον τὸν 5 a
οὐκ ἐθέλοντα ἄδειν, Πανοπηιάδην δὲ τὸν ὄνον, μέγα
δαῖπνον τὴν χοίνικα τῶν κριθῶν.

85. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ Θεόγνιδος τοῦ ποιητοῦ

b ἥδη γὰρ με κέκληκε θαλάσσιος οἶκαδε νεκρός,

τεθνηκὼς ζωῷ φθεγγόμενος στόματι. 10

σημαίνει γὰρ κόχλον. τοιοῦτον δ' ἐστὶ καὶ τὸ ῥήματα
λέγειν ἀνθρώπων ὀνόμασιν ὅμοια. οἶον

λαβὼν ἀριστόνικον ἐν μάχῃ κράτος.

καὶ τὸ περιφερόμενον

πέντ' ἄνδρες δέκα νανσὶ κατέδραμον εἰς ἓνα 15

χώρον,

ἐν δὲ λίθοις ἐμάχοντο, λίθον δ' οὐκ ἦν ἀνε-
λέσθαι·

c δίψῃ δ' ἐξώλλυντο, ὕδωρ δ' ὑπερεῖχε γενείου.

86. τίνα δὲ κόλασιν ὑπέμενον Ἀθήνησιν οἱ μὴ 20

λύσαντες τὸν προταθέντα γρίφον, εἰ γε ἔπινον φιάλην
[ἄλμη] κεκερασμένην, ὥς καὶ ὁ Κλέαρχος προεῖπεν ἐν τῷ

ὄρῳ; καὶ τῷ πρώτῳ δὲ περὶ παροιμιῶν γράφει οὕτως
τῶν γρίφων ἡ ζήτησις οὐκ ἀλλοτρία φιλοσοφίας ἐστί.

καὶ οἱ παλαιοὶ τὴν τῆς παιδείας ἀπόδειξιν ἐν τούτοις 25

d ἐποιοῦντο. προέβαλλον γὰρ παρὰ τοὺς πότους, οὐχ
ὥσπερ οἱ νῦν ἐρωτῶντες ἀλλήλους, τίς τῶν ἀφρο-
δισιαστικῶν συνδυασμῶν, ἢ τίς ἢ ποῖος ἰχθὺς ἡδιστος
ἢ τίς ἀκμαιότατος, ἔτι δὲ τίς μετ' ἀρκτοῦρον ἢ μετὰ
πλειάδα ἢ τίς μετὰ κύνα μάλιστα βρωτός. καὶ ἐπὶ 30
τούτοις ἄθλα μὲν τοῖς νικῶσι φιλήματα, μίσους ἄξια
τοῖς ἐλευθέραν αἰσθησιν ἔχουσι, ζημίαν δὲ τοῖς ἡττη-

θεῖσι τάττουσιν ἄκρατον πιεῖν, ὃν ἥδιον τῆς ὑγιείας
 πίνουσιν. κομιδῇ γάρ ἐστι ταῦτά γε τινὸς τοῖς Φι-
 λαινίδος καὶ τοῖς Ἀρχεστράτου συγγράμμασιν ἐνφ-
 κηκότος, ἔτι δὲ περὶ τὰς καλουμένας γαστρολογίας
 5 ἐσπουδακότος· ἀλλὰ μᾶλλον τὰς τοιαύτας, τῷ πρώτῳ
 ἔπος ἢ ἱαμβεῖον εἰπόντι τὸ ἐχόμενον ἕκαστον λέγειν,
 καὶ τῷ κεφάλαιον εἰπόντι ἀντειπεῖν τὸ ἐτέρου ποιη-
 τοῦ τινός, εἰ τὴν αὐτὴν εἶπε γνώμην· ἔτι δὲ λέγειν
 ἕκαστον ἱαμβεῖον. πρὸς τε τούτοις ἕκαστον εἰπεῖν
 10 ὅσων ἂν προσταχθῇ συλλαβῶν ἑμμετρον· καὶ ὅς' ἀπὸ
 τῆς τῶν γραμμάτων καὶ συλλαβῶν ἔχεται θεωρίας.
 ὁμοίως δὲ τοῖς εἰρημένοις ἡγεμόνος ἑκάστου λέγειν
 ὄνομα τῶν ἐπὶ Τροίαν ἢ τῶν Τρώων· καὶ πόλεως
 ὄνομα τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ λέγειν ἀπὸ τοῦ δοθέντος γράμ-
 15 ματος, τὸν δ' ἐχόμενον τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ, καὶ τοὺς
 λοιποὺς ἐναλλάξαι, ἂν τε ἑλληνίδος ἂν τε βαρβάρου
 τάξῃ τις. ὥστε τὴν παιδιὰν μὴ ἄσκεπτον οὖσαν μή-
 νυμα γίνεσθαι τῆς ἑκάστου πρὸς παιδείαν οἰκειό-
 τητος. ἐφ' οἷς ἄθλον ἐτίθεσαν στέφανον καὶ εὐφη-
 20 μίαν, οἷς μάλιστα γλυκαίνεται τὸ φιλεῖν ἀλλήλους.

87. ταῦτα μὲν οὖν Κλέαρχος εἶρηκε. καὶ ἃ προ- 458
 βάλλειν δεῖ τοιαῦτά τινα εἶναι ἡγοῦμαι. στίχον εἰ-
 πεῖν ὁμηρικὸν ἀπὸ τοῦ ἄλφα ἀρχόμενον καὶ εἰς τὸ
 αὐτὸ στοιχεῖον καταλήγοντα

25 ἀρχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 ἀλλ' ἄγε νῦν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα.
 ἀσπίδας εὐκύνκλους λαισήϊά τε πτερόεντα.

καὶ πάλιν ὁμοίως ἱαμβεῖα

ἀγαθὸς ἀνὴρ λέγοιτ' ἂν ὁ φέρων τὰγαθὰ.
 30 ἀγαθὸς ἂν εἴη χῶ φέρων καλῶς κακὰ.

ὁμηρικοὶ ἀπὸ τοῦ ε ἐπὶ τὸ ε

εὔρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε.

b

ἐν πόλει ὑμετέρῃ, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἑμελλον ἔγωγε.
 ὁμοίως καὶ ἱαμβεῖα
 εὐκαταφρόνητός ἐστι πενία, Δερκύλε.
 ἐπὶ τοῖς παροῦσι τὸν βίον, παῖ, διάπλεκε.

Ὀμήρου ἀπὸ η εἰς η

ἢ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦς' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 c ἢ δ' ἐν γούνασι πίπτε Διῶνῃς δι' Ἀφροδίτῃ.

ἱαμβοι

ἢ τῶν φίλων σοι πίστις ἔστω κεκριμένη.

ἀπὸ τοῦ ι ἐπὶ τὸ ι Ὀμήρου

Ἰλίου ἑξαπολοῖατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι.

Ἰππόλοχος δέ μ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημι γενέ-
 σθαι.

ἀπὸ τοῦ σ εἰς τὸ σ

συνπάντων Δαναῶν, οὐδ' ἦν Ἀγαμέμνονα 15
 εἶπης.

σοφός ἐστιν ὁ φέρων τὰπὸ τῆς τύχης καλῶς.

d ἀπὸ τοῦ ω εἰς τὸ ω

ὥς δ' ὅτ' ἀπ' οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν
 εἶσω.

20

ὠρθωμένην πρὸς πάντα τὴν ψυχὴν ἔχε.

προβάλλειν δὲ δεῖ καὶ στίχους ἀσίγμους οἷον

πάντ' ἐθέλω δόμεναι καὶ ἔτ' οἰκόθεν ἄλλ' ἐπι-
 θεῖναι.

καὶ πάλιν στίχους ὁμηρικοὺς ἀπὸ τῆς πρώτης συλ- 25
 λαβῆς καὶ τῆς ἐσχάτης δηλοῦντας ὄνομα. οἷον

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δύο καὶ δέκα νῆας.

e Φυλείδης ὃν τίκτε Διὶ φίλος ἱππότη Φυλεύς.

ἰητῆρ δ' ἀγαθὸς Ποδαλείριος ἡδὲ Μαχάων.

εἰσὶ καὶ ἄλλοι στίχοι ὁμηρικοὶ δηλοῦντες σκευῶν 30
 ὀνόματα ἀπὸ τῆς πρώτης καὶ ἐσχάτης συλλαβῆς,
 οἷον

ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός.
ὄλμος.

μυθεῖται κατὰ μοῖραν ἅπερ κ' οἶοιτο καὶ ἄλλος.
μύλος.

5 λυγρὸς ἐὼν μή που τι κακὸν καὶ μείζον ἐπάυρη.
λύρη.

ἄλλοι στίχοι δηλοῦντες ἀπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους
τῶν ἐδωδίων τί

ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος.

10 ἄρτος.

μή τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρεο μηδὲ μετάλλα.

μῆλα.

88. ἐπεὶ δὲ ἱκανὴν παράβασιν πεποιήμεθα περὶ
τῶν γρίφων, λεκτέον ἤδη καὶ τίνα κόλασιν ὑπέμενον
15 οἱ μὴ λύσαντες τὸν προταθέντα γρίφον. ἔπινον οὗτοι
ἄλμην παραμισγομένην τῷ αὐτῶν ποτῷ, καὶ ἔδει
προσενέγκασθαι τὸ ποτήριον ἀπνευστί, ὥς Ἀντιφά-
νης δηλοῖ ἐν Γανυμήδει διὰ τούτων

459

οἶμοι περιπλοκάς

20 λίαν ἐρωτᾷς. B. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς φράσω·
τῆς ἀρπαγῆς τοῦ παιδὸς εἰ ξύννοισθ' αὖτις,
ταχέως λέγειν χρὴ πρὶν κρέμασθαι. A. πότερά

μοι

γρίφον προβάλλεις τοῦτον εἰπεῖν, δέσποτα,
25 τῆς ἀρπαγῆς τοῦ παιδὸς εἰ ξύννοιδά τι;
ἢ τί δύναται τὸ ῥηθέν; B. ἔξω τις δότω
ἱμάντα ταχέως. A. ποῖον; B. οὐκ ἔγνωσ' ἴσως·

A. ἔπειτα τοῦτο ζημιοῖς με; μηδαμῶς·

ἄλμης δ' ἐχοῖν τι παραφέρειν ποτήριον.

30 B. οἶσθ' οὖν ὅπως δεῖ τοῦτό σ' ἐκπιεῖν; A. ἐγὼ
κομιδῇ γε. B. πῶς; A. ἐνέχυρον ἀποφέροντά

σου.

B. οὐκ ἀλλ' ὀπίσω τῷ χεῖρε ποιήσαντα δεῖ
ἔλκειν ἀπνευστί.

89. τοσαῦτα καὶ περὶ τῶν γρίφων εἰπόντων τῶν
δειπνοσοφιστῶν, ἐπειδὴ καὶ ἡμᾶς ἐσπέρα καταλαμ-
βάνει ἀναπεμπαζομένους τὰ εἰρημένα, τὸν περὶ τῶν
ἐκπωμάτων λόγον εἰς αὖριον ἀναβαλόμεθα. κατὰ
γὰρ τὸν Μεταγένους Φιλοθύτην

c κατ' ἐπεισόδιον μεταβάλλω τὸν λόγον, ὥς ἂν
πολλαῖσι παροψίσιν καὶ καιναῖς εὐωχῆσω τὸ θέα-
τρον,

10

περὶ τῶν ἐκπωμάτων τὸν λόγον ἐξῆς ποιούμενος.

459 Ἄγε δὴ, τίς ἀρχὴ τῶν λόγων γενήσεται;

κατὰ τὸν κωμωδιοποιὸν Κηφισόδωρον, ἑταῖρε Τιμό-
κρατες. συναχθέντων γὰρ ἡμῶν καθ' ὥραν μετὰ
σπουδῆς διὰ τὰ ἐκπώματα, ὁ Οὐλπιανός, ἔτι καθη-
15 μένων ἀπάντων, πρὶν καὶ τίνα λεχθῆναι, ἔφη, παρὰ
μὲν τῷ Ἀδράστῳ, ἄνδρες φίλοι, καθίσαντες οἱ ἀρι-
στεῖς δειπνοῦσιν, ὁ δὲ Πολύιδος ἱερὰ θύων ἐν ὁδῷ
παραπορευόμενον τὸν Πετεῶ κατέσχε, καὶ κατακλί-
νας ἐν τῇ πόρᾳ θαλλίαν τε κατακλάσας ἀντὶ τραπέζης
20 παρέθηκε τῶν τυθέντων. καὶ τῷ Αὐτολύκῳ ἐλθόντι
460 Ἰθάκης ἐς πίονα δῆμον ἢ τροφός, καθημένῳ δῆλον
ὅτι (οὕτως γὰρ ἐδείπνουν οἱ τότε), τὸν Ὀδυσσεά, φη-
σὶν ὁ ποιητής,

παῖδα νέον γεγαῶτα κιχήσατο θυγατέρος ἧς,

25

τόν δ' αὖ οἱ Εὐρύκλεια φίλοις ἐπὶ γούνασι θῆκε

3. ἄξιον δὲ εἶναι νομίζω ζητῆσαι ἡμᾶς πρὸς τοῦ

τόν ῥά οἱ Εὐρύκλεια φίλοις ἐπὶ γούνασι θῆκε
 πανομένῳ δόρποιο,
 ἐκάθισεν ἐπὶ τῶν γονάτων καὶ οὐχὶ παρὰ τοῖς γόνα-
 σιν ἔστησεν. ἡμεῖς δ' οὖν μὴ διατρίβωμεν ἀλλ' ἤδη
 5 κατακλινώμεθα, ἵν' ἡμῖν ὁ Πλούταρχος περὶ ὧν
 ἐπαγγέλλεται ποτηρίων ἀποδοὺς τὸν λόγον καὶ τὰς b
 κύλικας πλήρεις ἅπασι προπῆ.

2. ποτήρια δὲ πρῶτον οἶδα ὀνομάσαντα τὸν
 Ἀμόργιον ποιητὴν Σιμωνίδην ἐν ἰάμβοις οὕτως
 10 ἀπὸ τράπεζαν εἶλε καὶ ποτήρια.

καὶ ὁ τὴν Ἀλκμαιωνίδα δὲ ποιήσας φησὶν
 νέκυς δὲ χαμαιστρώτου ἐπὶ κλίνας
 εὐρείης στιβάδος, προέθηκ' αὐτοῖσι θάλειαν
 15 δαῖτα ποτήριά τε στεφάνους τ' ἐπὶ κρασὶν
 ἔθηκεν.

ἄπερ ὠνομάσθη ἀπὸ τῆς πόσεως, ὥς τὸ ἔκπωμα οἱ
 Ἀττικοί· ἐπεὶ ὑδροποτεῖν καὶ οἶνοποτεῖν λέγουσιν. c
 Ἀριστοφάνης ἐν Ἰππεῦσιν

γαμφηλαῖσι δράκοντα κοάλεμον αἵματοπώτην.

20 κὰν τῷ αὐτῷ δὲ ἔφη
 πολλῷ γ' ὁ Βάκισ διεχοῖτο τῷ ποτηρίῳ.

καὶ Φερεκράτης ἐν Τυραννίδι
 κρείττων μί' ἐστὶ χιλίων ποτηρίων.

ὁ δὲ Ἀνακρέων ἔφη
 25 οἶνοπότης δὲ πεποίημαι.

ἔστι δὲ τὸ ῥῆμα καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ· οἶνοποτάζων
 γὰρ εἶρηκε. καὶ Σαπφῶ δ' ἐν τῷ δευτέρῳ ἔφη· πολλὰ d
 δ' ἀνὰριθμα ποτήρια καλαίφεις· καὶ Ἀλκαῖος· ἐκ δὲ
 ποτηρίων πώνης Διγνομένη παρίσδων· τιμᾶται δὲ
 30 καὶ ἐν Ἀχαΐᾳ Δημήτηρ ποτηριοφόρος κατὰ τὴν Ἀν-
 θέων χώραν, ὥς Ἀντοκράτης ἱστορεῖ ἐν δευτέρῳ
 Ἀχαϊκῶν.

3. ἄξιον δὲ εἶναι νομίζω ζητῆσαι ὑμᾶς πρὸ τοῦ
 καταλόγου τῶν ποτηρίων, ὧν πληρεῖς ἔστι τὸ κυλι-
 κεῖον τοδί· εἴρηται γὰρ οὕτως ἢ τῶν ποτηρίων
 σκευοθήκη. παρὰ Ἀριστοφάνει μὲν ἐν Γεωργοῖς
 5 ὥσπερ κυλικείου τοῦθόνιον προπέπταται. 5
 ἔστι καὶ παρ' Ἀναξανδρίδῃ ἐν Μελιλώτῳ. Εὐβουλος
 δ' ἐν Ἀήδᾳ

ὥσπερ εἰ σπονδὴν διδοὺς
 τὰν τῷ κυλικεῖῳ συντέτριφε ποτήρια.
 κὰν Ψαλτρίᾳ δὲ ἔφη

τὰ κυλικεῖα δὲ
 ἐξεῦρεν ἡμῖν.
 ἐν δὲ Σεμέλῃ ἢ Διονύσῳ
 Ἐρμῆς ὁ Μαΐας λίθινος, ὃν προσεύγμασιν
 ἐν τῷ κυλικεῖῳ λαμπρὸν ἐκτετριμμένον. 15

f Κρατῖνος δ' ὁ νεώτερος ἐν Χείρωνι

πολλοστῷ δ' ἔτει
 ἐκ τῶν πολεμίων οἴκαδ' ἦκων, συγγενεῖς
 καὶ φράτερας καὶ δημότας εὐρὼν μόλις,
 εἰς τὸ κυλικεῖον ἐνεγράφη. Ζεὺς ἔστι μοι 20
 ἔρκεϊος, ἔστι φρατέριος, τὰ τέλη τελῶ.

4. ἄξιον δὲ ἔστι ζητῆσαι εἰ οἱ ἀρχαῖοι μεγάλοις
 ἐπινον ποτηρίοις. Δικαίαρχος μὲν γὰρ ὁ Μεσσήνιος
 461 ὁ Ἀριστοτέλους μαθητὴς ἐν τῷ περὶ Ἀλκαίου μι-
 κροῖς φησὶν αὐτοὺς ἐκπώμασι κεχοῖσθαι καὶ ὑδαρέ- 25
 στερον πεπώκηναι. Χαμαιλέων δὲ ὁ Ἡρακλεώτης ἐν
 τῷ περὶ μέθης, εἰ γε τῆς φωνῆς μνημονεύω, φησὶν
 εἰ δὲ οἱ ταῖς ἐξουσίαις χρώμενοι καὶ τῷ πλουτεῖν
 προτιμῶσι τὴν μέθην ταύτην, οὐδὲν θαυμαστόν.
 οὐκ ἔχοντες γὰρ ἑτέραν ἡδονὴν ταύτης καλλίῳ οὐδὲ 30
 μᾶλλον εὐχερῇ καταφεύγουσιν εἰκότως ἐπὶ τὸν οἶνον.
 ὅθεν δὴ καὶ τὰ μεγάλα τῶν ἐκπωμαμάτων ἐπιχώρια

γένονε τοῖς δυνάσταις. οὐδὲ γὰρ παλαιὸν οὐδὲ τοῦτό b

ἀνλακισμέναν ἀρῶν, ἀλλὰ σκύφον ματεύων, κυλικη-

γέγονε τοῖς δυνάσταις. οὐδὲ γὰρ παλαιὸν οὐδὲ τοῦτό ^b
 γέ ἐστι παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν, ἀλλὰ νεωστὶ εὐρέθη πεμ-
 φθὲν ἐκ τῶν βαρβάρων. ἐκεῖνοι γὰρ ἀπεστερημένοι
 τῆς παιδείας ὁρμῶσιν ἐπὶ τὸν πολὺν οἶνον καὶ πορί-
 ζονται τροφὰς περιέργους καὶ παντοίας. ἐν δὲ τοῖς
 περὶ τὴν Ἑλλάδα τόποις οὗτ' ἐν γραφαῖς οὗτ' ... ἐπὶ
 τῶν πρότερον εὐρήσομεν ποτήριον εὐμέγεθες εἰρ-
 γασμένον πλὴν τῶν ἐπὶ τοῖς ἡρωικοῖς. τὸ γὰρ οὗτον
 ὀνομαζόμενον μόνοις τοῖς ἡρώσιν ἀπεδίδοσαν. ὃ καὶ
 10 δόξει τισὶν ἔχειν ἀπορίαν, εἰ μὴ τις ἄρα φήσῃε, διὰ
 τὴν ὀξύτητα τῆς ἐπιφανείας τῶν δαιμόνων καταδει- ^c
 χθῆναι τοῦτο. χαλεποὺς γὰρ καὶ πλήκτας τοὺς ἡρώας
 νομίζουσι, καὶ μᾶλλον νύκτωρ ἢ μεθ' ἡμέραν. ὅπως
 οὖν μὴ διὰ τὸν τρόπον ἀλλὰ διὰ τὴν μέθην φαίνων-
 15 ται τοιοῦτοι, δημιουργοῦσιν αὐτοὺς πίνοντας ἐκπώ-
 μασι μεγάλοις. καὶ μοι δοκοῦσι λέγειν οὐ κακῶς οἱ
 φάσκοντες τὸ μέγα ποτήριον φρέαρ ἀργυροῦν εἶναι.
 ἐν τούτοις ἀγνοεῖν ἔοικεν ὁ Χαμαιλέον ὅτι οὐκ ἔστι
 μικρὸν τὸ παρ' Ὀμήρῳ διδόμενον τῷ Κύκλωπι ὑπ'
 20 Ὀδυσσεὺς κισσύβιον. οὐ γὰρ ἂν τρεῖς πιῶν οὕτως ^d
 κατηνέχθη ὑπὸ μέθης τηλικούτος ὢν. ἦν οὖν καὶ τότε
 μεγάλα ποτήρια, εἰ μὴ αἰτιάσεται τις τὴν δύναμιν
 τοῦ οἶνου, ἦν αὐτὸς Ὀμηρος ἐξηγήσατο, ἢ τὸ ἄηθες
 τῆς πόσεως τοῦ Κύκλωπος, ἐπεὶ τὰ πολλὰ ἐγαλακτο-
 25 πότει. ἢ τάχα καὶ βαρβαρικὸν ἦν τὸ ἐκπωμα, εἴπερ
 μέγα ἦν, ἐκ τῆς Κικόνων εἰλημμένον λείας. τί οὖν
 ἔχομεν λέγειν περὶ τοῦ Νέστορος ποτηρίου, ὃ μόλις
 ἂν νέος βαστάσαι ἴσχυσε, Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ
 ἄειρε, περὶ οὗ καὶ αὐτοῦ διδάξει τι ἡμᾶς ὁ Πλούταρχ- ^e
 30 ρος. ὦρα οὖν κατακλίνεσθαι.

5. καὶ κατακλιθέντων, ἀλλὰ μὴν, ὁ Πλούταρχος
 ἔφη, κατὰ τὸν Φλιάσιον ποιητὴν Πρατίναν, οὐ γὰρ

ἀνλακισμέναν ἀρῶν, ἀλλὰ σκύφον ματεύων, κυλικη-
 γορήσων ἔρχομαι, οὐ τῶν Κυλικράνων εἰς ὑπάρχων,
 οὐς χλευάζων Ἑρμιππος ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν τοῖς Ἰάμ-
 βοις φησὶν

εἰς τὸ Κυλικράνων βαδίζων σπληνόπεδον ἀφι- ⁵
 κόμην.

εἶδον οὖν τὴν Ἡράκλειαν καὶ μάλ' ὠραίαν πόλιν.
 Ἡρακλεῶται δ' εἰσὶν οὗτοι οἱ ὑπὸ τῇ Οἰτῇ κατοι-
 10 κοῦντες, ὥς φησι Νίκανδρος ὁ Θυατειρηνός, ὀνομα-
 σθῆναι φάσκων αὐτοὺς ἀπὸ τινος Κύλικος γένος ¹⁰
 Λυδοῦ, ἐνὸς τῶν Ἡρακλεῖ συστρατευσαμένων. μνη-
 μονεύει δὲ αὐτῶν καὶ Σκυθῖνος ὁ Τήσιος ἐν τῇ ἐπι-
 γραφομένῃ ἱστορίῃ λέγων οὕτως Ἡρακλέης λαβὼν
 Εὐρυτον καὶ τὸν υἱὸν ἔκτεινε φόρους πρήσσοντας
 παρ' Εὐβοέων, Κυλικρῆνας δ' ἐξεπόρθησε ληιζομέ- ¹⁵
 462 νους, καὶ αὐτόθι πόλιν ἐδείματο Ἡράκλειαν τὴν
 Τρηκινίδα καλεομένην. Πολέμων δὲ ἐν τῷ πρώτῳ
 τῶν πρὸς Ἀδαῖον καὶ Ἀντίγονόν φησιν οὕτως τῆς δ'
 Ἡρακλείας τῆς ὑπὸ τὴν Οἰτὴν καὶ Τραχίνα τῶν οἰκη-
 20 τῶν μεθ' Ἡρακλέους τινὲς ἀφικόμενοι ἐκ Λυδίας ²⁰
 Κυλικρᾶνες, οἱ δ' Ἀθαμᾶνες, ἀφ' ὧν οἱ τόποι δια-
 μένουσιν· οἷς οὐδὲ τῆς πολιτείας μετέδοσαν οἱ Ἡρα-
 κλεῶται, συνοίκους ἄλλοφύλους ὑπολαβόντες. Κυ-
 λικρᾶνες δὲ λέγονται, ὅτι τοὺς ὤμους ἐγκεχαραγμένοι
 κύλικας ἦσαν. ²⁵

6. οἶδα δὲ καὶ Ἑλλάνικον ἐν ἐθνῶν ὀνομασίαις
^b λέγοντα ὅτι Λιβύων τῶν νομάδων τινὲς οὐδὲν ἄλλο
 κέκτηνται ἢ κύλικα καὶ μάχαιραν καὶ ὑδρίαν, καὶ ὅτι
 οἰκίας ἔχουσιν ἐξ ἀνθερίκου πεποιημένας μικράς,
 ὅσον σκιᾶς ἕνεκα, ἃς καὶ περιφέρουσιν ὅπου ἂν πο- ³⁰
 ρεύωνται. πολλοῖς δὲ καὶ ὁ ἐν Ἰλλυριοῖς τόπος δια-
 βόητός ἐστιν ὁ καλούμενος Κύλικες, παρ' ᾧ ἐστὶ τὸ

Κάδμου καὶ Ἀρμονίας μνημεῖον, ὥς ἱστορεῖ Φύλαρχος
 ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν. καὶ Πολέ-
 μων δὲ ἐν τῷ περὶ τοῦ Μορύχου ἐν Συρακούσαις
 φησὶν ἐπ' ἄκρᾳ τῇ νήσῳ πρὸς τῷ τῆς Ὀλυμπίας ἱερῷ
 5 ἐκτὸς τοῦ τείχους ἐσχάραν τινὰ εἶναι, ἀφ' ἧς, φησί, ^c
 τὴν κύλικα ναυστολοῦσιν ἀναπλέοντες μέχρι τοῦ
 γενέσθαι τὴν ἐπὶ τοῦ νεῶ τῆς Ἀθηνᾶς ἀόρατον
 ἀσπίδα· καὶ οὕτως ἀφιαῖσιν εἰς τὴν θάλασσαν κερα-
 μέαν κύλικα, καθέντες εἰς αὐτὴν ἄνθεα καὶ κηρία
 10 καὶ λιβανωτὸν ἄτμητον καὶ ἄλλ' ἄττα μετὰ τούτων
 ἀρώματα.

7. ὁρῶν οὖν ὑμῶν καὶ αὐτὸς τὸ συμπόσιον, κατὰ
 τὸν Κολοφώνιον Ξενοφάνη, πλήρες ὃν πάσης θυμη-
 δίας,

15 νῦν γὰρ δὴ ξάπεδον καθαρὸν καὶ χεῖρες ἀπάντων
 καὶ κύλικες· πλεκτοὺς δ' ἀμφιτιθεῖς στεφάνους, ^d
 ἄλλος δ' εὐῶδες μύρον ἐν φιάλῃ παρατείνει·
 κρητῆρ δ' ἔστηκεν μεστὸς εὐφροσύνης·
 ἄλλος δ' οἶνος ἕτοιμος, ὅς οὔποτε φησὶ προδώσειν,
 20 μείλιχος ἐν κεράμοις, ἄνθεος ὁσδόμενος·
 ἐν δὲ μέσοις ἀγνὴν ὁδμὴν λιβανωτὸς ἴησιν.
 ψυχρὸν δ' ἔστιν ὕδωρ καὶ γλυκὺ καὶ καθαρὸν.
 πάρευνται δ' ἄρτοι ξανθοὶ γεραρὴ τε τράπεζα ^e
 τυροῦ καὶ μέλιτος πίονος ἀχθομένη·
 25 βωμὸς δ' ἄνθεσιν ἂν τὸ μέσον πάντῃ πεπύκασται,
 μολπὴ δ' ἀμφὶς ἔχει δώματα καὶ θαλίη.
 χορὴ δὲ πρῶτον μὲν θεὸν ὑμνεῖν εὐφρονας ἀνδρας
 εὐφήμοις μύθοις καὶ καθαροῖσι λόγοις,
 σπείσαντάς τε καὶ εὐξαμένους τὰ δίκαια δύνασθαι
 30 πρήσσειν· ταῦτα γὰρ ὧν ἔστι προχειρότερον, ^f
 οὐχ ὕβρις· πίνειν δ' ὁπόσον κεν ἔχων ἀφίκοιο
 οἴκαδ' ἄνευ προπόλου μὴ πᾶν γηραλέος.

ἀνδρῶν δ' αἰνεῖν τοῦτον ὃς ἐσθλὰ πίων ἀναφαίνει,
 ὧν ἡ μνημοσύνη, καὶ τὸν ὃς ἀμφ' ἀρετῆς
 οὔτι μάχας διέπει Τιτῆνων οὐδὲ Γιγάντων,
 οὐδὲ τὰ Κενταύρων, πλάσματα τῶν προτέρων,
 ἢ στάσιος σφεδανάς· τοῖς οὐδὲν χρηστὸν ἔνεστιν. ⁵
 463 θεῶν δὲ προμηθεῖην αἰὲν ἔχειν ἀγαθόν.
 8. καὶ ὁ χαρίεις δ' Ἀνακρέων φησὶν
 οὐ φιλέω ὃς κρητῆρι παρὰ πλέῳ οἰνοποτάζων
 νείκεα καὶ πόλεμον δακρυόεντα λέγει,
 ἀλλ' ὅστις Μουσέων τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' Ἀφροδίτης ¹⁰
 συμμίσγων ἐρατῆς μνήσεται εὐφροσύνης.

καὶ Ἴων δ' ὁ Χιὼς φησιν

^b χαιρέτω ἡμέτερος βασιλεὺς σωτήρ τε πατήρ τε.
 ἡμῖν δὲ κρητῆρ' οἰνοχόοι θέραπες
 κινδάντων προχύταισιν ἐν ἀργυρέοις· ὁ δὲ χρυσὸς ¹⁵
 οἶνον ἔχων χειρῶν νιζέτω εἰς ἔδαφος.
 σπένδοντες δ' ἀγνῶς Ἡρακλεί τ' Ἀλκμήνῃ τε
 Προκλεί Περσείδαις τ' ἐκ Διὸς ἀρχόμενοι
^c πίνωμεν παίζωμεν· ἴτω διὰ νυκτὸς αἰοιδή,
 ὀρχεῖσθω τίς. ἐκὼν δ' ἄρχε φιλοφροσύνης. ²⁰
 ὄντινα δ' εὐειδῆς μίμνει θήλεια πάρευνος,
 κείνος τῶν ἄλλων ἀδρότερον πιέτω.
 ἐποιοῦντο δὲ καὶ οἱ ἐπτὰ καλούμενοι σοφοὶ συμποτι-
 κάς ὁμιλίας. παραμυθεῖται γὰρ ὁ οἶνος καὶ τὴν τοῦ
 γήρως δυσθυμίαν, φησὶ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ ²⁵
 μέθης.

9. διόπερ συνιοῦσι καὶ ἡμῖν ἐπὶ τὰς διονυσιακάς
 ταύτας λαλιάς οὐδὲ εἰς ἂν εὐλόγως φθονήσαι νοῦν
 ἔχων, κατὰ τοὺς Ἀλέξιδος Ταραντίνους,

οἱ τῶν πέλας ³⁰
^d οὐδὲν ἀδικοῦμεν οὐδέν'. ἄρ' ἂν γ' οἴσθ' ὅτι
 τὸ καλούμενον ζῆν τοῦτο διατριβῆς χάριν

ὄνομ' ἐστὶν ὑποκόρισμα τῆς ἀνθρωπίνης
μοίρας; ἐγὼ γὰρ εἰ μὲν εὖ τις ἢ κακῶς
φήσει με κρίνειν, οὐκ ἔχοιμ' ἄν σοι φράσαι.
ἔγνωκα δ' οὖν οὕτως ἐπισκοπούμενος,
εἶναι μανιώδη πάντα τὰνθρώπων ὅλως,
ἀποδημίας δὲ τυγχάνειν ἡμᾶς ἀεὶ
τοὺς ζῶντας, ὥσπερ εἰς πανήγυριν τινα
ἀφειμένους ἐκ τοῦ θανάτου καὶ τοῦ σκότους
εἰς τὴν διατριβὴν εἰς τὸ φῶς τε τοῦθ' ὃ δὴ
ὁρῶμεν. ὅς δ' ἂν πλεῖστα γελάσῃ καὶ πίῃ,
καὶ τῆς ἀφροδίτης ἀντιλάβηται τὸν χρόνον
τοῦτον ὃν ἀφεῖται, κἂν τύχῃ ῥάνου τινός,
πανηγυρίσας ἥδιστ' ἀπῆλθεν οἴκαδε.

καὶ κατὰ τὴν καλὴν οὖν Σαπφώ

15 ἐλθὲ Κύπρι

χρυσέαισιν ἐν κυλίκεσσιν ἄβροῖς
συμμεμιγμένον θαλίαισι νέκταρ
οἶνοχοοῦσα

τοῖσδε τοῖς ἑμοῖς ἐτάροις τε καὶ σοῖς.

20 10. πρὸς οὓς λεκτέον ὅτι τρόποι εἰσὶ πόσεων κατὰ
πόλεις ἴδιοι, ὡς Κριτίας παρίστησιν ἐν τῇ Λακεδαι-
μονίων Πολιτείᾳ διὰ τούτων ὃ μὲν Χίος καὶ Θάσιος
ἐκ μεγάλων κυλίκων ἐπιδέξια, ὃ δ' Ἀττικὸς ἐκ μι-
κρῶν ἐπιδέξια, ὃ δὲ Θετταλικὸς ἐκπώματα προπίνει
25 ὅτῳ ἂν βούλωνται μεγάλα. Λακεδαιμόνιοι δὲ τὴν
παρ' αὐτῷ ἕκαστος πίνει, ὃ δὲ παῖς ὁ οἶνοχόος [ἐπι-
χεῖ] ὅσον ἂν ἀποπίῃ. τοῦ δ' ἐπιδέξια πίνειν μνημο-
νεύει καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Ἀγροίκοις οὕτως

τίνα δὴ παρεσκευασμένοι 464

30 πίνειν τρόπον νῦν ἐστὲ; λέγετε. τίνα τρόπον;

B. ἡμεῖς τοιοῦτον οἶον ἂν καὶ σοὶ δοκῇ.

A. βούλεσθε δῆτ' οὖν τὸν ἐπιδέξι', ὦ πάτερ,

λέγειν ἐπὶ τῷ πίνουντι; B. τὸν ἐπιδέξια

λέγειν, Ἀπολλων, ὥσπερ εἰ τεθνηκότι;

11. παραιτητέον δ' ἡμῖν τὰ κεράμεα ποτήρια.
καὶ γὰρ Κτησίας 'παρὰ Πέρσαις' φησὶν ὃν ἂν βασι-
λεὺς ἀτιμάσῃ, κεραμέοις χρῆται.' Χοιρίλος δ' ὁ ἐπο-
ποιός φησιν

b χερσὶν ὄλβον ἔχω κύλικος τρύφος ἀμφὶς ἐαγός,
ἀνδρῶν δαιτυμόνων ναυάγιον, οἷά τε πολλὰ

πνεῦμα Διωνύσοιο πρὸς ὕβριος ἐκβαλεν ἀκτᾶς.

ἐγὼ δὲ εὖ οἶδα ὅτι ἥδιστα πολλάκις ἐστὶ τὰ κεράμεα
ἐκπώματα, ὡς καὶ τὰ παρ' ἡμῖν ἐκ τῆς Κόπτου κατα-
γόμενα· μετὰ γὰρ ἀρωμάτων συμφυραθείσης τῆς
c γῆς ὁπταῖται. καὶ Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ περὶ μέθης
'αἱ ῥοδιακαὶ (φησὶ) προσαγορευόμεναι χυτρίδες διὰ
τε τὴν ἡδονὴν εἰς τὰς μέθας παρεισφέρονται καὶ διὰ
15 τὸ θερμαινόμενας τὸν οἶνον ἥττον ποιεῖν μεθύσκειν.
σμύρνης γὰρ καὶ σχοίνου καὶ τῶν τοιούτων ἐτέρων
εἰς τὸ ὕδωρ ἐμβληθέντων ἔφονται, καὶ παραχεόντων
εἰς τὸν οἶνον ἥττον μεθύσκουσιν.' κἂν ἄλλῳ δὲ μέρει
φησὶν 'αἱ ῥοδιακαὶ χυτρίδες γίνονται σμύρνης σχοί-
20 νου ἄνθους κρόκου βαλσάμου ἀμώμου κινναμώμου
συνεψηθέντων· ἀφ' ὧν τὸ γινόμενον τῷ οἶνῳ παρα-
d χυθὲν οὕτω μέθας ἴστησιν ὥστε καὶ τῶν ἀφροδισίων
παραλύειν τὰ πνεύματα πέττον.'

12. οὐ δεῖ οὖν ἡμᾶς ἐκμανῶς πίνειν ἀποβλέπον-
25 τας εἰς τὸ πλῆθος τῶν καλῶν τούτων καὶ παντοδα-
πῶν κατὰ τὰς τέχνας ἐκπωμάτων. τὴν δὲ μανίαν τοὺς
πολλοὺς φησιν ὁ Χρύσιππος ἐν τῇ εἰσαγωγῇ τῆς περὶ
ἀγαθῶν καὶ κακῶν πραγματείας τοῖς πλείστοις προσ-
ἀπτεσθαι. καλεῖσθαι γοῦν τὴν μὲν γυναικομανίαν,
30 τὴν δὲ ὀρτυγομανίαν. τινὲς δὲ καὶ δοξομανεῖς κα-
λοῦσι τοὺς φιλοδόξους, καθάπερ τοὺς φιλογύνους

γυναικομανεῖς, καὶ τοὺς φιλόρνιθας ὀρνιθομανεῖς, e
τὸ αὐτὸ σημαινόντων τῶν ὀνομάτων τούτων. ὥστε
καὶ τὰ λοιπὰ μὴ ἀλλοτρίως καλεῖσθαι τὸν τρόπον
τοῦτον. καὶ γὰρ ὁ φίλοψος καὶ ὁ ὀψοφάγος οἶον ὀψο-
5 μανῆς ἐστὶ, καὶ ὁ φίλοινος οἶνομανῆς, καὶ ὡσαύτως
ἐπὶ τῶν ὁμοίων, οὐκ ἀλλοτρίως τῆς μανίας κειμένης
ἐν αὐτοῖς, ὥς ἀμαρτάνουσι μανικῶς καὶ τῆς ἀληθείας
ἐπὶ πλεῖον ἀπαρτωμένοις.

13. ἡμεῖς οὖν, ὥς καὶ παρ' Ἀθηναίοις ἐγίνετο,
10 ἅμα ἀκροώμενοι τῶν γελωτοποιῶν τούτων καὶ μίμων,
ἔτι δὲ τῶν ἄλλων τεχνιτῶν, ὑποπίνωμεν. λέγει δὲ f
περὶ τούτων ὁ Φιλόχορος οὕτως· Ἀθηναῖοι τοῖς διο-
νυσιακοῖς ἀγῶσι τὸ μὲν πρῶτον ἡριστηκότες καὶ πε-
πωκότες ἐβάδιζον ἐπὶ τὴν θέαν καὶ ἐστεφανωμένοι
15 ἐθεώρουν, παρὰ δὲ τὸν ἀγῶνα πάντα οἶνος αὐτοῖς
ῶνοχοεῖτο καὶ τραγήματα παρεφέρετο, καὶ τοῖς χοροῖς
εἰσιούσιν ἐνέχεον πίνειν, καὶ διηγωνισμένοις ὅτ' ἐξε-
πορεύοντο ἐνέχεον πάλιν· μαρτυρεῖν δὲ τούτοις καὶ
Φερεκράτη τὸν κωμικόν, ὅτι μέχρι τῆς καθ' ἑαυτὸν
20 ἡλικίας οὐκ ἀσίτους εἶναι τοὺς θεωροῦντας. Φανό-
δημος δὲ πρὸς τῷ ἱερῷ φησὶ τοῦ ἐν Λίμναις Διονύ- 465
σου τὸ γλεῦκος φέροντας τοὺς Ἀθηναίους ἐκ τῶν
πίθων τῷ θεῷ κιρνάναι, εἴτ' αὐτοὺς προσφέρεσθαι·
ὅθεν καὶ Λιμναῖον κληθῆναι τὸν Διόνυσον, ὅτι
25 μιχθὲν τὸ γλεῦκος τῷ ὕδατι τότε πρῶτον ἐπόθη κε-
κραμένον. διόπερ ὀνομασθῆναι τὰς πηγὰς νύμφας
καὶ τιθήνας τοῦ Διονύσου, ὅτι τὸν οἶνον ἀνξάνει τὸ
ὕδωρ κιρνάμενον. ἡσθέντες οὖν τῇ κράσει ἐν ῥοδαῖς
ἔμελλον τὸν Διόνυσον, χορεύοντες καὶ ἀνακαλοῦντες
30 εὐανθῇ καὶ διθύραμβον καὶ βακχευτὰν καὶ βρόμιον.
καὶ Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ μέθης φησὶν ὅτι τοῦ b
Διονύσου τροφοὶ αἱ νύμφαι κατ' ἀλήθειαν. αἱ γὰρ

ἄμπελοι πλεῖστον ὕγρὸν χέουσι τεμνόμεναι καὶ κατὰ
φύσιν δακρύνουσι. διόπερ καὶ Εὐριπίδης ἓνα τῶν
τοῦ ἡλίου ἱππων φησὶν εἶναι

βακχίου φιλανθέμου

Αἶθοπα πεπαίνοντ' ὀρχάτους ὀπωρινούς· 5

ἐξ οὗ βροτοὶ καλοῦσιν οἶνον αἶθοπα.

καὶ Ὀδυσσεὺς ὥπασε

μελιηδέα οἶνον ἐρυθρόν,

c ἐν δέπας ἐμπλήσας, ὕδατος δ' ἀνὰ εἴκοσι μέτρα
χεῦ· ὁδμή δ' ἠδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὁδῶδει. 10

Τιμόθεος δ' ἐν Κύκλωπι

ἔχευε δ' ἐν μὲν δέπας κίσσινον μελαίνας

σταγόνος ἀμβρότας ἀφρῶ βρυάζον·

εἴκοσιν δὲ μέτρ' ἀνέχευεν, ἔμισγε δ' αἶμα

βακχίου νεορρύτοις δακρύνουσι νυμφῶν. 15

14. οἶδα δέ τινας, ἄνδρες διασῶται, καὶ μέγα
φρονήσαντας οὐχ οὕτως ἐπὶ πλούτῳ ὥς ἐπὶ τῷ κεκτῆ-
σθαι πολλὰ ἐκπώματα ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ. ὧν εἰς
d ἐστὶ καὶ Πυθέας ὁ Ἀρκὰς ἐκ Φιγαλείας, ὃς καὶ ἀπο-
θνήσκων οὐκ ὥκνησεν ἐπιθέσθαι τοῖς οἰκείοις ἐπι- 20
γράψαι αὐτοῦ τῷ μνήματι τάδε

Πυθέα μνήμα τόδ' ἔστ', ἀγαθοῦ καὶ σώφρονος ἀν-
δρός,

ὃς κυλίκων ἔσχευε πλήθος ἀπειρέσιον

ἀργυρέῳ χρυσοῦ τε καὶ ἡλέκτροιο φαινοῦ, 25

τῶν προτέρων πάντων πλείονα πασάμενος.

τοῦτο δ' ἵστορεῖ Ἀρμόδιος ὁ Λεπρεάτης ἐν τῷ περὶ
e τῶν κατὰ Φιγάλειαν Νομίμων. Ξενοφῶν δ' ἐν ὀγδόῳ
Παιδείας περὶ Περσῶν λέγων γράφει καὶ ταῦτα· καὶ
μὴν ἐκπώματα ἦν μὲν ὥς πλεῖστα ἔχωσι, τούτῳ καλ- 30
λωπίζονται, ἦν δ' ἐξ ἀδίκων φανερώς ἢ μεμηχανη-
μένα, οὐδὲν αἰσχύνονται. πολὺ γὰρ ἡῦξεται ἐν αὐ-

τοῖς ἢ ἀδικία τε καὶ αἰσχροκέρδεια. ὁ δὲ Οἰδίπους
δι' ἐκπώματα τοῖς υἱοῖς κατηράσατο, ὥς ὁ τὴν κυκλι-
κὴν Θηβαίδα πεποιηκώς φησιν, ὅτι αὐτῷ παρέθηκαν
ἐκπώμα ὃ ἀπηγορεύκει, λέγων οὕτως

5 αὐτὰρ ὁ διογενὴς ἦρως ξανθὸς Πολυνείκης
πρῶτα μὲν Οἰδιπόδῃ καλὴν παρέθηκε τράπεζαν
ἀργυρέην Κάδμοιο θεόφρονος· αὐτὰρ ἔπειτα
χρύσειον ἔμπλησεν καλὸν δέπας ἡδέος οἴνου.
αὐτὰρ ὃ γ' ὥς φράσθη παρακείμενα πατρὸς ἑοῖο
10 τιμήεντα γέρα, μέγα οἱ κακὸν ἔμπεσε θυμῷ,
αἶψα δὲ παισὶν ἑοῖσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἐπαρὰς 466
ἀργαλέας ἤρατο· θεῶν δ' οὐ λάνθαν' ἐρινύν·
ὥς οὐ οἱ πατρώϊ' ἐν ἡθείῃ φιλότῃ
δάσσαντ', ἀμφοτέροισι δ' αἰὲ πόλεμοι τε μάχαι

15 τε . . .
15. Καικίλιος δ' ὁ ῥήτωρ ὁ ἀπὸ Καλῆς ἀκτῆς ἐν
τῷ περὶ ἱστορίας Ἀγαθοκλέα φησὶ τὸν τύραννον ἐκ-
πώματα χρυσᾶ ἐπιδεικνύντα τοῖς ἐταίροις φάσκειν ἐξ
ῶν ἐκεράμευσε κατεσκευακέναι ταῦτα. ὁ δὲ παρὰ
20 Σοφοκλεῖ ἐν τοῖς Λαρισαίοις Ἀκρίσιος καὶ αὐτὸς ἐκ- b
πώματα ὅσα πλεῖστα εἶχεν, ὥς φησιν ὁ τραγικός
πολὺν δ' ἀγῶνα πάγξενον κηρύσσεται,
χαλκηλάτους λέβητας ἐκτιθεὶς φέρειν
καὶ κοῖλα χρυσόκολλα καὶ πανάργυρα
25 ἐκπώματ', εἰς ἀριθμὸν ἐξήκοντα δῖς.

Ποσειδώνιος δ' ἐν τῇ εἰκοστῇ ἔκτῃ τῶν ἱστοριῶν Λυ-
σίμαχόν φησι τὸν Βαβυλώνιον καλέσαντα ἐπὶ δεῖπνον
Ἰμερον, τὸν τυραννήσαντα οὐ μόνον Βαβυλωνίων
ἀλλὰ καὶ Σελευκέων, μετὰ τριακοσίων, μετὰ τὸ τὰς
30 τραπέζας ἀρθῆναι τετράμνου ἐκάστῳ τῶν τριακο- c
σίων ἐκπώμα δοῦναι ἀργυροῦν καὶ σπονδοποιησάμε-
νον προπιεῖν ἅμα πᾶσι. καὶ ἀποφέρεσθαι ἔδωκε τὰ

ποτήρια. Ἀντικλείδης δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ ἐκκαι-
δεκάτῳ Νόστων περὶ Γρᾶ διηγούμενος, τοῦ τὴν
ἀποικίαν εἰς Λέσβον στείλαντος σὺν ἄλλοις βασιλεῦσι,
καὶ ὅτι χρησμὸς ἦν αὐτοῖς δηλώσας καθεῖναι δια-
πλέοντας τῷ Ποσειδῶνι εἰς τὸ πέλαγος παρθένον, 5
γράφει καὶ ταῦτα· μυθολογοῦσι δὲ περὶ τῶν ἐν Μη-
θύμνῃ τινὲς περὶ τῆς ἀφεθείσης εἰς τὴν θάλασσαν
παρθένον, καὶ φασιν ἐρασθέντα αὐτῆς τῶν ἡγεμό-
d νων τινά, ᾧ ἦν τοῦνομα Ἐναλος, ἐκκολυμβῆσαι βου-
λόμενον ἀνασῶσαι τὴν παιδίσκη. τότε μὲν οὖν ὑπὸ 10
κύματος αὐτοῦς ἀμφοτέρους κρυφθέντας ἀφανεῖς γε-
νέσθαι, χρόνῳ δ' ὕστερον ἤδη τῆς Μηθύμνης οἴκου-
μένης παραγενέσθαι τὸν Ἐναλον καὶ διηγείσθαι τὸν
τρόπον . . . καὶ ὅτι ἡ μὲν παρθένος παρὰ ταῖς νηρησὶ
διέτριβεν, αὐτὸς δὲ τὰς τοῦ Ποσειδῶνος ἔβοσκεν ἱπ- 15
781 πους· καὶ ποτε [καὶ] κύματος ἐπιφερομένου μεγάλου
c συγκολυμβήσαντα αὐτὸν ἐκβῆναι, ἔχοντα κύπελλον
χρυσοῦ οὕτω θαυμασίον, ὥς τὸν παρ' αὐτοῖς αὐτῷ
παραβαλλόμενον οὐδὲν διάφορον εἶναι χαλκοῦ.

16. τιμιώτατον δ' ἦν πάλαι τὸ τῶν ἐκπωμάτων 20
κτῆμα. Ἀχιλλεὺς γοῦν ὥς ἐξαίρετόν τι εἶχεν ἀνάθημα
δέπας, οὐδέ τις ἄλλος οὐτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ'
αὐτοῦ οὔτε τρω σπένδεσκε θεῶν ὅτε μὴ Διί. καὶ ὁ
Πρίαμος δὲ τὸν υἱὸν λυτρούμενος τοῖς ἐπισημοτάτοις
κειμηλίοις καὶ δέπας δίδωσι περικαλλές. αὐτὸς γε 25
μὴν ὁ Ζεὺς τῆς Ἡρακλέους γενέσεως ἄξιον ἡγείται
δῶρον Ἀλκμήνῃ δοθῆναι ποτήριον, ὅπερ Ἀμφιτρύωνι
εἰκασθεὶς δίδωσιν,

d ἃ δ' ὑποδεξαμένα θαήσατο χρύσειον αἶψα πο-
τήριον. 30

τὸν δὲ Ἥλιον ὁ Στησίχορος ποτηρίῳ διαπλεῖν φησὶ
τὸν ὠκεανόν, ᾧ καὶ τὸν Ἡρακλέα περαιωθῆναι ἐπὶ

τάς Γηρυόνη βόας ὀρμῶντα. οἶδαμεν δὲ καὶ τὸ Βα-
 θυκλέους τοῦ Ἀρκάδος ποτήριον, ὃ σοφίας ἄθλον ὁ
 Βαθυκλῆς τῷ κριθέντι ἀρίστῳ τῶν καλουμένων σο-
 φῶν ἀπέλιπε. τὸ δὲ Νέστορος ποτήριον πολλοὶ κερα-
 5 μεύουσι. πλεῖστοι γὰρ περὶ αὐτοῦ συνεγράψαντο.
 καὶ θεοφιλὲς δὲ τὸ ποτήριον· χρυσέοις γοῦν δεπάσ-
 σιν ἀλλήλους δεξιοῦνται. ἐλευθέριον δὲ φησι καὶ
 ἐμμελὲς ἐν οἴνῳ διάγειν μὴ κωιδωνιζόμενον μηδὲ
 θρακίῳ νόμῳ ἄμυστιν οἴνοποιεῖν, ἀλλὰ τῷ πωματι
 10 φάρμακον ὑγείας ἐγκιρνάναι τὸν λόγον.

17. ὅτι διὰ σπουδῆς εἶχον οἱ ἀρχαῖοι ἐγκόλαπτον e
 ἱστορίαν ἔχειν ἐν ἐκπώμασιν. ἐν ταύτῃ δὲ τῇ τέχνῃ
 εὐδοκίμησαν Κίμων καὶ Ἀθηνοκλῆς. ἐχρῶντο δὲ καὶ
 λιθοκολλήτοις ἐκπώμασι. Μένανδρος δὲ πού φησι

15 καὶ ποτήριον τορνευτὸν καὶ τορευτά. Ἀντιφάνης

ἄλλοι δὲ καὶ δὴ βακχίου παλαιγενοῦς
 ἀφρῶ σκιασθέν χρυσοκόλλητον δέπας
 μεστὸν κύκλῳ χορεῦον ἔλκουσι γνάθοιν
 ὀλκοῖς ἀπαύστοις, παντελῶς ἐστραμμένον
 20 τᾶνω κάτω δεικνύντες.

φησὶ πρὸς τινα Νικόμαχος

ὦ χαῖρε χρυσοκλαῦστα καὶ χρυσοῦς ἐμῶν.

Φιλιππίδης

25 τὰ ποτήρι' ἂν ἴδῃς τὰ παρεσκευασμένα,
 ἅπαντα χρυσᾶ, Τρόφιμε, νῆ τὸν οὐρανόν,
 ὑπερήφαν'. ἐγώ γε μὲν γὰρ ἐξέστην ἰδὼν.
 κρατῆρες ἀργυροί, κάδοι μείζους ἐμοῦ.

ὅτι Παρμενίων συγκεφαλαιούμενος ἐν ταῖς πρὸς
 Ἀλέξανδρον ἐπιστολαῖς τὰ περσικὰ λάφυρα ἵπο-
 30 ρίων (φησὶ) χρυσῶν σταθμός, τάλαντα βαβυλώνια 782
 οἷ' μναῖ νβ'. ποτηρίων λιθοκολλήτων σταθμός, τάλ-
 λαντα βαβυλώνια νς' μναῖ λδ'.

18. ἔθος δ' ἦν πρότερον ἐν τῷ ποτηρίῳ ὕδωρ
 ἐμβάλλεσθαι, μεθ' ὃ τὸν οἶνον. Ξενοφάνης
 οὐδέ κεν ἐν κύλικι πρότερον κεράσειέ τις οἶνον
 ἐρχέας, ἀλλ' ὕδωρ, καὶ καθύπερθε μέθυ.

Ἀνακρέων

φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον ὦ παῖ,
 φέρε δ' ἀνθεμεῦντας ἡμῖν
 στεφάνους· ἐνείκον, ὥς δὴ
 πρὸς ἔρωτα πυκταλίζω.

πρὸ δὲ τούτων Ἡσίοδος

κρήνης τ' ἀενάου καὶ ἀπορρύτου, ἥ τ' ἀδόλωτος,
 τρεῖς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἱέμεν
 οἶνον.

Θεόφραστος ἔπει καὶ τὰ περὶ τὴν κραῖσιν ἐναντίως
 b εἶχε τὸ παλαιὸν τῷ νῦν παρ' Ἑλλήσιν ὑπάρχοντι. οὐ 15
 γὰρ τὸ ὕδωρ ἐπὶ τὸν οἶνον ἐπέχεον, ἀλλ' ἐπὶ τὸ ὕδωρ
 τὸν οἶνον, ὅπως ἐν τῷ πίνειν ὑδαρέστερον χρῶντο
 τῷ ποτῷ, καὶ τούτου ποιησάμενοι τὴν ἀπόλαυσιν
 ἦττον ὀρέγοντο τοῦ λοιποῦ. καὶ τὸ πλεῖστον δὲ εἰς
 τοὺς κοττάβους κατανήλισκον. 20

19. ἔνδοξοι δὲ τορευταὶ Ἀθηνοκλῆς. Κράτης,
 Στρατόνικος, Μυρμηκίδης ὁ Μιλήσιος, Καλλικράτης
 ὁ Λάκων, καὶ Μῦς, οὗ εἶδομεν σκύφον Ἡρακλεωτι-
 κόν, τεχνικῶς ἔχοντα Ἰλίου ἐντετορευμένην πόρθη-
 σιν, ἔχοντα ἐπίγραμμα τόδε 25

γραμμα Παρρασίοιο, τέχνη Μυός. ἐμὴ δὲ εἰκὼν
 Ἰλίου αἰπεινᾶς, ἣν ἔλεν Αἰακίδας.

c 20. ὅτι κλεινοὶ λέγονται παρὰ Κρησὶν οἱ ἐρώμε-
 νοι. σπουδὴ δὲ αὐτοῖς παῖδας ἀρπάζειν· καὶ τοῖς κα-
 30 λοῖς παρ' αὐτοῖς ἄδοξόν ἐστιν ἐραστοῦ μὴ τυχεῖν. 30
 καλοῦνται δὲ οἱ ἀρπασθέντες παρασταθέντες. διδόασι
 δὲ τῷ ἀρπασθέντι στολὴν καὶ βούν καὶ ποτήριον. ἦν

προῖεσθαι. καὶ οἱ πολλοὶ ἐπὶ τούτῳ μᾶλλον ἐφοδόνουν

καὶ πρεσβύτεροι γενόμενοι φέρουσιν, ἵνα δῆλοι ὥσι
κλεινοὶ γενόμενοι.

21. ὁρᾷς δ', ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι, τότε
πλουτοῦσι, διαπράττουσι, νικῶσιν δίκας,
εὐδαιμονοῦσιν, ὠφελοῦσι τοὺς φίλους.
αὖξει γὰρ καὶ τρέφει μεγαλύνει τε τὴν ψυχὴν ἢ ἐν
τοῖς πότοις διατριβὴ ἀναξωπυροῦσα καὶ ἀνεγείρουσα
μετὰ φρονήσεως τὸν ἐκάστου νοῦν, ὥς φησιν ὁ Πίν-
δαρος
10 ἀνίκ' ἀνθρώπων καματώδεες οἴχονται μέριμναι
στηθέων ἔξω, πελάγει δ' ἐν πολυχρύσοιο πλού-
του
πάντες ἴσα νέομεν ψευδῇ πρὸς ἀκτάν·
ὅς μὲν ἀχρήμων, ἀφνεὸς τότε, τοὶ δ' αὖ πλου-
15 τέοντες.

εἴτ' ἐπάγει
ἀέξονται φρένας ἀμπελίνοις τόξοις δαμέντες.
22. ΑΓΚΤΛΗ. ποτήριον πρὸς τὴν τῶν κοττάβων
παιδιὰν χρήσιμον. Κρατῖνος
20 πιεῖν δὲ θάνατος οἶνον, ἂν ὕδωρ ἐπῇ.
ἀλλ' ἴσον ἴσῳ μάλιστ' ἀκράτου δύο χάας
πίνουσ' ἀπ' ἀγκύλης ἐπονομάξουσ' ἅμα
ἴησι λάταγας τῷ κορινθίῳ πέει.
καὶ Βακχυλίδης
25 εὐτε τὴν ἀπ' ἀγκύλης ἴησι τοῖς νεανίαις,
λευκὸν ἀντεῖνασα πῆχυν.

ἐντεῦθεν νοοῦμεν τοὺς παρ' Αἰσχύλῳ ἀγκυλητοὺς
κοττάβους. λέγονται δὲ καὶ θόρατα ἀγκυλητὰ καὶ
μεσάγκυλα, ἀλλ' ἀπὸ ἀγκύλης ἦτοι τῆς δεξιᾶς χειρός.
30 καὶ ἡ κύλιξ δὲ ἡ ἀγκύλη, διὰ τὸ ἀπαγκυλοῦν τὴν
δεξιὰν χεῖρα ἐν τῇ προέσει. ἦν γὰρ τοῖς παλαιοῖς
πεφροντισμένον καλῶς καὶ εὐσχημόνως κότταβον

προῖεσθαι. καὶ οἱ πολλοὶ ἐπὶ τούτῳ μᾶλλον ἐφρόνουν
μέγα ἢ ἐπὶ τῷ εὐ ἀκοντίζειν. ὠνομάσθη οὖν ἀπὸ τοῦ
τῆς χειρὸς σχηματισμοῦ, ὃν ποιοῦμενοι εὐρύθμως
ἐρρίπτουν εἰς τὸ κοττάβιον. καὶ οἴκους δὲ ἐπιτη-
1 δείους κατεσκεύαζον εἰς ταύτην τὴν παιδιάν.

23. ὅτι παρὰ Τιμαχίδᾳ ΑΙΑΚΙΣ ἡ κύλιξ καλεῖται.
ΑΚΑΤΟΣ, ποτήριον ἐοικὸς πλοῖῳ. Ἐπικράτης
κατάβαλλε τὰκάτια καὶ κυμβία
αἴρου τὰ μείζω, κεῦθ' τοῦ καρχησίου
ἀνελκε τὴν γραῦν, τὴν νέαν τ' ἐπουρίδας
10 πλήρωσον, εὐτρεπῇ τε τὸν κοντὸν ποιού,
καὶ τοὺς κάλως ἔκλυε καὶ χάλα πόδα.

783 ΑΩΤΟΝ. παρὰ Κυπρίοις τὸ ἔκπωμα, ὥς Πάμφι-
λος. Φιλητᾶς δὲ ποτήριον οὗς οὐκ ἔχον.

ΑΡΟΚΛΟΝ. ἡ φιάλη παρὰ τῷ Κολοφωνίῳ Νικάν- 15
δρῳ.

24. ΑΛΕΙΣΟΝ καὶ ΔΕΠΑΣ τὸ αὐτό. Ὅμηρος ἐν
Ὀδυσσεΐᾳ περὶ Πεισιστράτου ἐν δ' οἶνον ἔχευε χρυ-
σεῖῳ δέπαϊ. εἴτα παρακατιῶν τὸ αὐτό
τούνεκα σοὶ δώσω χρύσειον ἄλειςον.

καὶ ἐξῆς τὸ αὐτὸ πάλιν
δῶκε δὲ Τηλεμάχῳ καλὸν δέπας.
φησὶν οὖν Ἀσκληπιάδης ὁ Μυρλεανός ὅτι μοι
φιαλῶδες εἶναι τὸ δέπας. σπένδουσι γὰρ ἐν αὐτῷ.
b λέγει γοῦν Ὅμηρος δέπας, δι' οὗ Διὶ μόνῳ σπέν- 25
δεσκεν Ἀχιλλεύς. καλεῖται δὲ δέπας ἦτοι ὅτι δίδοται
πᾶσι τοῖς σπένδειν βουλομένοις εἴτε καὶ τοῖς πίνειν,
ἢ ὅτι δύο ὥπας εἶχε· ταῦτα δὲ ἂν εἴη τὰ ὦτα. τὸ δὲ
ἄλειςον, ἦτοι ἀπὸ τοῦ ἄραν λείον εἶναι, ἢ ὅτι ἀλίζεται
ἐν αὐτῷ τὸ ὑγρόν. ὅτι δὲ δύο ὦτα εἶχε δῆλον
30 ἦτοι ὁ καλὸν ἄλειςον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλε
χρύσειον ἄμφωτον.

ἀμφικύπελλον δὲ λέγων αὐτό, οὐδὲν ἄλλο σημαίνει ἢ
ὅτι ἦν ἀμφικυρτόν. Σειληνὸς δὲ ἀμφικύπελλον φησι
τὸ μὴ ἔχον ὦτα. ἄλλοι δὲ τὴν ἀμφὶ ἀντὶ τῆς περι-
εῖναι, ἢν' ἡ περίποτον, τὸ πανταχόθεν πίνειν ἐπιτή-
5 δειον. Παρθένιος δὲ διὰ τὸ περικεκυρτωῖσθαι τὰ
ὠτάρια. κυρτὸν γὰρ εἶναι τὸ κυρτόν. Ἀνίκητος δὲ τὸ c
μὲν κύπελλον φησι φιάλην εἶναι, τὸ δὲ ἀμφικύπελ-
λον ὑπερφιάλον, τὸ ὑπερήφανον καὶ καλόν. εἰ μὴ
ἄρα τὸ ποικίλον τῇ κατασκευῇ ἄλειςον θέλει τις
10 ἀκούειν, ἔξω λειότητος ὄν. Πείσανδρος δὲ φησιν
Ἡρακλέα Τελαμῶνι τῆς ἐπὶ Ἴλιον στρατείας ἀριστεῖον
ἄλειςον δοῦναι.

25. ὅτι ἐστὶ ποτήριον ΑΜΑΛΘΕΙΑΣ ΚΕΡΑΣ καὶ
ΕΝΙΑΤΤΟΣ καλούμενον.

15 ΑΜΦΩΤΙΣ. ξύλινον ποτήριον, ᾧ χρῆσθαι τοὺς d
ἀγροίκους Φιλητᾶς φησὶ τοὺς ἀμέλγοντας εἰς αὐτὸ
καὶ οὕτω πίνοντας.

ΑΜΤΣΤΙΣ. καλεῖται μὲν οὕτω πόσις τις, ἣν ἔστιν
ἀπνευστὶ πίνειν μὴ μύσαντα. καλοῦσι δὲ οὕτω καὶ
20 τὰ ποτήρια ἀφ' ὧν ἔστι πιεῖν εὐμαρῶς. καὶ τὸ ῥῆμα
δὲ ἐξημύστισε φασί, τὸ ἐφ' ἑν πνεῦμα πιεῖν. ὡς ὁ
κωμικὸς Πλάτων

λύσσασα δ' ἄρτι στάμνον εὐώδους ποτοῦ
ἵησιν εὐθύς κύλικος εἰς κοῖλον κύτος·
25 ἔπειτ' ἄκρατον κοῦ τεταργανωμένον
ἔπινε κάξημύστισεν.

ἔπινον δὲ τὴν ἄμυστιν μετὰ μέλους μεμετρημένου e
πρὸς ὠκύτητα χρόνου. ὡς Ἀμειψίας

30 σὺ δ' ἄδε πρὸς τήνδ', ἐκπίομαι δ' ἐγὼ τέως.
B. αὖλει σὺ, καὶ σὺ τὴν ἄμυστιν λάμβανε.
οὐ χρὴ πόλλ' ἔχειν θνητὸν ἄνθρωπον [ὄντ'],

ΒΗΣΣΑ. ποτήριον παρ' Ἀλεξανδρεῦσι πλατύτερον

ἀλλ' ἐρᾶν κάσθιειν·
σὺ δὲ κάρτ' ἀφειδής.

26. ΑΝΤΙΓΟΝΙΣ. ἐκπῶμα, ἀπὸ τοῦ βασιλέως Ἀν-
τιγόνου, ὡς ἀπὸ Σελεύκου σελευκὶς καὶ ἀπὸ Πρου-
σίου προουσίς.

f ΑΝΑΦΑΙΑ. ἡ θερμοποτὶς παρὰ Κρησίν.

ΑΡΤΒΑΛΛΟΣ. ποτήριον κάτωθεν εὐρύτερον, ἄνω
δὲ συνηγμένον, ὡς τὰ συσπαστὰ βαλλάντια, ἃ καὶ
αὐτὰ διὰ τὴν ὁμοιότητα ἀρυβάλλους τινὲς καλοῦσιν.
Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσι

κατασπένδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυβάλλω
ἀμβροσίαν.

οὐ πόρρω δὲ ἐστὶ τοῦ ἀρυστίχου ὁ ἀρύβαλλος, ἀπὸ
τοῦ ἀρύτειν καὶ βάλλειν. λέγουσι δὲ καὶ πρόχουν
ἄρυστιν. Σοφοκλῆς

784 [κακῇ] κακῶς σὺ πρὸς θεῶν ὀλουμένη,
ἢ τὰς ἀρύστεις ᾧδ' ἔχουσ' ἐκώμασας.
ἐστὶ δὲ καὶ πόλις Ἰώνων Ἄρυστις.

ΑΡΓΤΡΙΣ. εἶδος ποτηρίου, οὐ μόνον ἐξ ἀργύρου.
Ἀναξίλας καὶ πίνειν ἐξ ἀργυρίδων χρυσῶν.

27. ΒΑΤΙΑΚΙΟΝ, λαβρῶνιος, τραγέλαφος, πρίστις,
ποτηρίων ὀνόματα. περσικὴ δὲ φιάλη ἡ βατιάκη.
Ἀλεξάνδρου δὲ τοῦ βασιλέως ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ταῖς
πρὸς τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ σατράπας φέρεται τις ἐπιστολὴ
ἐν ἣ ταῦτα γέγραπται βατιάκαι ἀργυραὶ κατάχρυσοι 25
τρεῖς. κόνδυα ἀργυρᾷ ροσ'. τούτων ἐπίχρυσα λγ'.
b τισιγίτης ἀργυροῦς εἷς. μύστροι ἀργυροὶ κατάχρυσοι
λβ'. λαχανοθήκη ἀργυρᾷ μία. οἰνοφόρον βαρβαρικὸν
ἀργυροῦν ποικίλον ἑν. ἄλλα ποτήρια παντοδαπὰ
μικρὰ καθ'. ἄλλα ποτήρια μικρά, ῥυτὰ καὶ βάτια 30
καὶ λυκιουργεῖς ἐπίχρυσοι καὶ θυμιατήρια καὶ τρύ-
βλια.'

e παλαιόν, ὥτα συντεθλασμένον σφοδρῶς.

ΒΗΣΣΑ. ποτήριον παρ' Ἀλεξανδρεῦσι πλατύτερον ἐκ τῶν κάτω μερῶν, ἐστενωμένον ἄνωθεν.

28. ΒΑΤΚΑΛΙΣ. ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ αὕτη, ὡς Σώπατρος ὁ παρωδός· βαυκαλὶς ἢ τετρακότυλος· καὶ
5 πάλιν

ναῦμα μελισσῶν ἡδὺ μὲν ὄρθρου
καταβαυκαλίσαι τοῖς ὑπὸ πολλῆς
κραιπαλοβόσκου δίψης κατόχοις.

κατασκευάζουσι δέ, φησὶν, οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὴν
10 ὕαλον μεταρρυθμίζοντες πολλὰς καὶ ποικίλαις ιδέαις ποτηρίων, παντὸς τοῦ πανταχόθεν κατακομιζομένου κεράμου τὴν ιδέαν μιμούμενοι. Λύσιππον τὸν ἀνδριαντοποιόν φασὶ Κασάνδρῳ χαριζόμενον, ὅτε συνώκισε τὴν Κασάνδρειαν, φιλοδοξοῦντι καὶ βουλο-
15 μένῳ ἰδιὸν τινα εὐρέσθαι κέραμον, διὰ τὸ πολὺν ἐξάγεσθαι τὸν μενδαῖον οἶνον ἐκ τῆς πόλεως, φιλοτιμηθῆναι, καὶ πολλὰ καὶ παντοδαπὰ γένη παραθέμενον κεραμίων ἐξ ἐκάστου ἀποπλασάμενον ἰδιὸν ποιῆσαι πλάσμα.

29. ΒΙΚΟΣ. Ξενοφῶν Ἀναβάσεως πρώτῳ Ἐκῦρος
20 ἔπεμπε βίκους οἶνου ἡμιδεεῖς· ἔστι δὲ φιαλῶδες ποτήριον, κατὰ τὸν Παριανὸν Πολυδεύκην.

ΒΟΜΒΤΑΙΟΣ. θηρίκλειον ῥοδιακόν, οὗ περὶ τῆς ιδέας Σωκράτης φησὶν· οἱ μὲν ἐκ φιάλης πίνοντες
25 ὅσον θέλουσι τάχιστ' ἀπαλλαγῆσονται, οἱ δὲ ἐκ βομβυλίου κατὰ μικρὸν στάζοντες... ἔστι δὲ καὶ ζῶόν τι.

ΒΡΟΜΙΑΔΕΣ. ἔκπωμα ὅμοιον τοῖς μακροτέροις τῶν σκύφων.

30. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΝ ΕΚΠΩΜΑ. τὸ γράμματα ἔχον
30 ἐγκεχαραγμένα. Ἄλεξις
τὴν ὥψιν εἶπω τοῦ ποτηρίου γέ σοι
πρώτιστον. ἦν γὰρ στρογγύλον, μικρὸν πάνυ, 466

c παλαιόν, ὥτα συντεθλασμένον σφόδρα, ἔχον κύκλῳ τε γράμματ'. B. ἄρα γ' ἐνδεκα
χρυσᾷ Διὸς σωτήρος; A. οὐκ ἄλλου μὲν οὖν.

τοιούτον εἶδομεν ποτήριον γραμματικὸν ἀνακείμενον ἐν Καπύῃ τῆς Καμπανίας τῇ Ἀρτέμιδι ἀργυροῦν, ἐκ
τῶν ὁμηρικῶν ἐπῶν κατεσκευασμένον καὶ ἐντετυπω-
μένα ἔχον τὰ ἔπη χρυσοῖς γράμμασιν, ὡς τὸ Νέστορος
ὄν. Ἀχαιὸς δ' ὁ τραγικὸς ἐν Ὀμφάλῃ καὶ αὐτὸς περὶ
γραμματικοῦ ποτηρίου ποιεῖ τοὺς σατύρους τάδε λέ-
γοντας

f ὁ δὲ σκύφος με τοῦ θεοῦ καλεῖ πάλαι,
τὸ γράμμα φαίνων δέλτ' ἰῶτα καὶ τρίτον
ὦ νῦν τό τ' ὦ πάρεστιν, οὗ κἀπουσίαν
ἐκ τοῦπέκεινα σὰν τό τ' οὗ κηρύσσετον.

ἐν τούτοις λείπει τὸ ὦ στοιχεῖον, ἐπεὶ πάντες οἱ ἀρ-
15 χαῖτοι τῷ οὗ ἀπεχρῶντο οὐ μόνον ἐφ' ἧς νῦν τάττεται
167 δυνάμεως, ἀλλὰ καὶ ὅτε τὴν δίφθογγον διασημαί-
νει, διὰ τοῦ οὗ μόνου γράφουσι. παραπλησίως δὲ
καὶ τὸ εἰ γράφουσιν, ὅταν καὶ καθ' αὐτὸ μόνον ἐκ-
φωνῇται καὶ ὅταν συζευγνυμένου τοῦ ἰῶτα. κὰν τοῖς
20 προκειμένοις οὖν οἱ σάτυροι τοῦ Διονύσου τὴν τελευ-
ταίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ ο μόνου, ὡς βραχέος ἐγκε-
χαραγμένον, ἐδήλωσαν ὅτι συνυπακούεσθαι δεῖ καὶ
τὸ υ, ἢν' ἢ Διονύσου. τὸ δὲ σὰν ἀντὶ τοῦ σίγμα δω-
ρικῶς εἰρήκασιν. οἱ γὰρ μουσικοί, καθάπερ πολλάκις
25 Ἀριστόξενός φησι, τὸ σίγμα λέγειν παρητοῦντο διὰ
b τὸ σκληρόστομον εἶναι καὶ ἀνεπιτήδειον αὐλῷ· τὸ δὲ
ῥῶ διὰ τὸ εὐκόλον πολλάκις παραλαμβάνουσι. καὶ
τοὺς ἵππους τοὺς τὸ C ἐγκεχαραγμένον ἔχοντας σαμ-
φόρας καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις
οὔτ' αὐτὸς οὔθ' ὁ ζύγιος οὔθ' ὁ σαμφόρας.
καὶ Πίνδαρος δέ φησι

ποῖν μὲν εἶοπε σγοινοτένεια τ' αἰοιδά

Νικοστράτῳ τινὶ ἄνακτον παρὶν σπείδῃ

πρὶν μὲν εἶρπε σχοινοτένεια τ' αἰοιδά
καὶ τὸ σὰν κίβδηλον ἀπὸ στομάτων.
μνημονεύει δὲ τοῦ γραμματικοῦ ἐκπώματος ὡς οὕτως
καλουμένου Εὐβουλος ἐν Νεοττίδι οὕτως
μισῶ κάκιστον γραμματικὸν ἐκπωμ' αἰεί.
ἀτὰρ ὡς ὅμοιον οὐμὸς υἱὸς ὥχετο
ἔχων φιάλιον τῷδε. Β. πολλὰ γίγνεται
ὅμοια.

31. ΓΥΑΛΑΣ. Φιλητᾶς ἐν Ἀτάκτοις Μεγαρέας
οὕτω φησὶ καλεῖν τὰ ποτήρια γυάλας. Παρθένιος δ'
ὁ τοῦ Διονυσίου ἐν πρώτῳ περὶ τῶν παρὰ τοῖς ἱστο-
ρικοῖς λέξεων ζητουμένων φησὶ γυάλας, ποτηρίου
εἶδος, ὡς Μαρσύας γράφει ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἡρακλέους,
οὕτως ὅταν εἰσὶν ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν πόλιν, συναντᾷ
οἴνου πλήρη γυάλαν ἔχοντά τινα, τὸν δὲ λαβόντα
σπένδειν.

32. ΔΕΙΝΟΣ. [ὅτι καὶ τοῦτο ποτηρίου ὄνομα] Διο-
νύσιος ὁ Σινωπεὺς ἐν Σωζούσῃ καταλέγων ὀνόματα
ποτηρίων μνημονεύει καὶ τούτου λέγων οὕτως
ὅσα δ' ἐστὶν εἶδη θηρικλείων τῶν καλῶν,
κοτύλαι, δικότυλοι, τρικότυλοι, δεινὸς μέγας
χωρῶν μετρητήν, κυμβίον, σκύφοι, ῥυτά.
Β. ποτήρι' ἢ γραῦς ἄλλο δ' οὐδὲ ἐν βλέπει.

Κλεάνθης δ' ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ περὶ μεταλήψεως ἀπὸ
τῶν κατασκευασάντων φησὶν ὀνομασθῆναι τὴν τε
θηρίκλειον κύλικα καὶ τὴν δεινιάδα. Σέλευκος δ'
εἰπὼν ἐκπώματος εἶναι γένος τὸν δεινὸν παρατίθεται
Στράτιδος ἐκ Μηδείας

οἶσθ' ὃ προσέοικεν, ὦ Κρέων, τὸ βρέγμα σου;
ἐγὼ δ' αὖ δεινὸν περὶ κάτω τετραμμένον.
Ἀρχέδικος δὲ ἐν Διαμαρτάνοντι παράγων οἰκέτην
τινὰ περὶ ἐταιρίδων διαλεγόμενόν φησι

Νικοστράτην τιν' ἤγαγον πρῶην σφόδρα
γρυπὴν, Σκοτοδείνην ἐπικαλουμένην, ὅτι
δεινὸν ποτ' ἤρεν ἀργυροῦν ἐν τῷ σκότῳ.

Β. δεινον; . . . δεινόν, ὦ θεοί.

ἔστι καὶ γένος ὀρχήσεως, ὡς Ἀπολλοφάνης ἐν Δαλίδι
παρίστησιν οὕτως ὅτι δεινός [τι δεινός] καὶ καλαθίσκος
[οὗτος]. Τελέσιλλα δὲ ἢ Ἀργεία καὶ τὴν ἄλω καλεῖ
δεινον. Κυρηναῖοι δὲ τὸν ποδονιπτῆρα δεινον ὀνο-
μάζουσιν, ὡς Φιλητᾶς φησὶν ἐν Ἀτάκτοις.

33. ΔΕΠΑΣΤΡΑ Σειληνὸς καὶ Κλείταρχος ἐν
Γλώσσαις παρὰ Κλειτορίοις τὰ ποτήρια καλεῖσθαι.
Ἀντίμαχος δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν πέμπτῳ Θηβαῖδος φησὶ
πάντα μάλ' ὅσσ' Ἀδρηστος ἐποιχομένους ἐκέ-
λευσεν

ῥεξέμεν· ἐν μὲν ὕδωρ, ἐν δ' ἀσκηθὲς μέλι χεῦαν
ἀργυρέῳ κρητῆρι, περιφραδέως κερόωντες·
νῶμῃσαν δὲ δέπαστρα θοῶς βασιλεῦσιν Ἀχαιῶν
ἐν σχερῷ ἐστηῶσι, καὶ ἐς λοιβὴν χέον εἶθαρ
χρυσείῃ προχόῳ.

καὶ πάλιν

ἄλλοι δὲ κρητῆρα πανάργυρον ἠδὲ δέπαστρα
οἰσόντων χρύσεια, τὰ τ' ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι
κεῖνται.

καὶ τοῖς ἐξῆς δὲ φησι

καὶ χρύσεια δέπαστρα καὶ ἀσκηθὲς κελέβειον
ἐμπλειον μέλιτος, τό ῥά οἱ προφερέστερον εἶη.

34. ΔΑΚΤΥΛΩΤΟΝ. ἐκπωμα οὕτως καλούμενον
παρὰ Ἰωνι ἐν Ἀγαμέμνονι
οἶσει δὲ δῶρον ἄξιον δραμήματος,
ἐκπωμα δακτυλωτόν, ἄχραντον πυρί,
Πελίου μὲν ἄθλον Κάστορος δ' ἔργον ποδῶν.
Ἐπιγένης μὲν οὖν ἀκούει τὸ ἄμφωτον ποτήριον, εἰς

ὃ οἶόν τε τοὺς δακτύλους διείρειν ἐκατέρωθεν, ἄλλοι δὲ τὸ ἐν κύκλῳ τύπους ἔχον οἶον δακτύλους, ἢ τὸ ἔχον ἑξοχάς, οἷα τὰ σιδόνια ποτήρια, ἢ τὸ λεῖον. ἄχραντον δὲ πυρὶ παρὰ τὸ ὁμηρικόν ἄπυρον κατέθηκε λέβητα. τὸ ἐπιτήδειον εἰς ψυχρῶν ὑδάτων ὑποδοχὴν ἢ τὸ πρὸς ψυχροποσίαν εὐθετον. τινὲς δὲ τὸ κέρας. περὶ δὲ τὴν Μολοσσίδα οἱ βόες ὑπερφυῇ ἱστοροῦνται κέρατα ἔχειν· περὶ ὧν τῆς κατασκευῆς Θεόπομπος ἱστορεῖ. ἐξ ὧν πιθανὸν καὶ αὐτὸν ἐσχηκέναι. πλησίον δὲ τῆς Μολοσσίας ἡ Ἰωλκός, ἐν ἣ ὁ ἐπὶ Πελίας ἀγὼν ἐτέθη. βέλτιον δὲ λέγειν, φησὶν ὁ Δίδυμος ἐν τῷ τοῦ δράματος ἐξηγητικῷ, ὅτι παρήκουσεν Ὀμήρου λέγοντος

πέμπτω δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκεν. ἔδοξε γὰρ ἔκπωμα εἶναι· ἐστὶ δὲ χαλκίον ἐκπέταλον λεβητῶδες, ἐπιτηδείως ἔχον πρὸς ὑδάτων ψυχρῶν ὑποδοχάς. δακτυλωτὸν δ' οἶον κύκλῳ τὴν φιάλην κοιλότητα ἔχουσιν ἐνδοθεν οἶον δακτύλων, ἢ ἐπεὶ περιείληπται τοῖς τῶν πινόντων δακτύλοις. τινὲς δὲ ἀπύρωτον φιάλην τὸ κέρας· οὐ γὰρ γίνεται διὰ πυρός. λέγοι δ' ἂν ἴσως κατὰ μεταφορὰν ἔκπωμα τὴν φιάλην. Φιλήμων δ' ἐν τοῖς Ἀττικοῖς ὀνόμασιν ἢ Γλώσσαις προθεῖς 'καλπίς' φησὶ 'δακτυλωτὸν ἔκπωμα καὶ τὸ ἄμφωτον, εἰς ὃ ἐστὶν οἶόν τε τοὺς δακτύλους ἐκατέρωθεν διείρειν. οἱ δὲ τὸ ἔχον κύκλῳ δακτυλοειδεῖς τύπους τινάς.'

35. ΕΛΕΦΑΣ. οὕτως ἐκαλεῖτο ποτήριόν τι, ὡς Λαμόξενός φησιν ἐν Αὐτὸν πενθοῦντι
εἰ δ' οὐχ ἱκανὸν σοι, τὸν ἐλέφανθ' ἦκει φέρων ὁ παῖς. Β. τί δ' ἐστὶ τοῦτο, πρὸς θεῶν; Α. ὅντων δίκρουνον, ἡλίκον τι τρεῖς χωροῦν χόας, Ἄλκωνος ἔργον. προὔπιεν δέ μοι ποτε

ἐν Κυψέλοις Ἀδαῖος.

μνημονεύει τοῦ ποτηρίου τούτου καὶ Ἐπίνικος ἐν Ἰποβαλλομέναις, οὗ τὸ μαρτύριον παρέξομαι ἐν τῷ περὶ τοῦ ὅντος λόγῳ.

36. ΕΦΗΒΟΣ. τὸ καλούμενον ποτήριον ἐμβασι-
κοῖταν οὕτως φησὶ καλεῖσθαι Φιλήμων ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ Ἀττικῶν ὀνομάτων ἢ Γλωσσῶν. Στέφανος δ' ὁ κωμικὸς ἐν Φιλολάκωνι φησὶ

τούτῳ προέπιεν ὁ βασιλεὺς κώμην τινά.

Β. καινόν τι νῦν τουτὶ γέγονε ποτήριον.

Α. κώμη μὲν οὖν τίς ἐστὶ περὶ τὴν Θουρίαν.

Β. εἰς τὰς ῥοδιακὰς ὁλος ἀπηνέχθη ἐγὼ καὶ τοὺς ἐφήβους, Σωσία, τοὺς δυσχερεῖς.

37. ΗΔΥΠΟΤΙΔΕΣ. ταύτας φησὶν ὁ Σάμιος Λυγκεὺς Ῥοδίους ἀντιδημιουργήσασθαι πρὸς τὰς Ἀθη-
νησι θηρικλείους, Ἀθηναίων μὲν αὐτὰς τοῖς πλουσίοις διὰ τὰ βάρη χαλκευσαμένων τὸν ὄνυμον τοῦτον, Ῥοδίων δὲ διὰ τὴν ἐλαφρότητα τῶν ποτηρίων καὶ τοῖς πένησι τοῦ καλλωπισμοῦ τούτου μεταδιδόν-
των. μνημονεύει δὲ αὐτῶν καὶ Ἐπιγένης ἐν Ἡρώινῃ
διὰ τούτων

ψυκτῆρα, κύαθον, κυμβία, ὅντα τέτταρα,
ἡδυποτίδας τρεῖς, ἡθμὸν ἀργυροῦν.

Σῆμος δ' ἐν πέμπτῃ Δηλιάδος ἀνακεῖσθαι φησιν ἐν Δήλῳ χρυσῆν ἡδυποτίδα Ἐχενίκης ἐπιχωρίας γυναι-
κός, ἧς μνημονεύει καὶ ἐν τῇ ὀγδόῃ. Κρατῖνος δ' ὁ νεώτερός φησὶ

παρ' Ἀρχεφώντος ἡδυποτίδας δώδεκα.

38. ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ. Πείσανδρος ἐν δευτέρῳ Ἡρα-
κλείας τὸ δέπας ἐν ᾧ διέπλευσεν ὁ Ἡρακλῆς τὸν
Ὠκεανὸν εἶναι μὲν φησιν Ἡλίου, λαβεῖν δ' αὐτὸ παρ' Ὠκεανοῦ Ἡρακλέα. μήποτε δέ, ἐπεὶ μεγάλοις

ἔχαιρε ποτηρίοις ὁ ἥρως, διὰ τὸ μέγεθος παίζοντες οἱ
 ποιηταὶ καὶ συγγραφεῖς πλεῖν αὐτὸν ἐν ποτηρίῳ
 ἐμυθολόγησαν. Πανύασις δ' ἐν πρώτῳ Ἡρακλείας
 παρὰ Νηρέως φησὶ τὴν τοῦ ἡλίου φιάλην κομίσαι-
 5 σθαι τὸν Ἡρακλέα καὶ διαπλεῦσαι εἰς Ἐρύθειαν. ὅτι
 δὲ εἷς ἦν ὁ Ἡρακλῆς τῶν πλεῖστον πινόντων προεί-
 πομεν. ὅτι δὲ καὶ ὁ ἥλιος ἐπὶ ποτηρίου διεκομίζετο e
 ἐπὶ τὴν δύσιν Στῆσίχορος μὲν οὕτως φησὶν

Ἄελιος δ' Ὑπεριονίδας δέπας ἐσκατέβαινε
 10 χρύσειον, ὅφρα δι' ὠκεανοῖο περάσας
 ἀφίκοιθ' ἱερᾶς ποτὶ βένθεα νυκτὸς ἐρεμνᾶς
 ποτὶ ματέρα κουριδίαν τ' ἄλοχον
 παῖδας τε φίλους. ὃ δ' ἐς ἄλσος ἔβα δάφναισι
 κατὰ σκιον

15 ποσσὶ παῖς Διός.
 καὶ Ἀντίμαχος δ' οὕτως λέγει
 τότε δὴ χρυσέῳ ἐν δέπαϊ

Ἥελιον πόμπευεν ἀγκαλυμένη Ἐρύθεια.
 καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἡλιάσιν
 20 ἐνθ' ἐπὶ δυσμαῖς ἴσου
 πατρὸς Ἡφαιστοτοκῆς
 δέπας, ἐν τῷ διαβάλλει
 πολὺν οἶδματόεντα φέρει δρόμου
 πόρον οὐδ' εἰς μελανίππου
 25 προφυγῶν ἱερᾶς νυκτὸς ἀμολγόν.

39. Μίμνερμος δὲ Ναννοῖ ἐν εὐνῇ φησι χρυσῇ 470
 κατεσκευασμένη πρὸς τὴν χρεῖαν ταύτην ὑπὸ Ἡφαί-
 στου τὸν Ἥλιον καθεύδοντα περαιούσθαι πρὸς τὰς
 ἀνατολάς, αἰνισσόμενος τὸ κοῖλον τοῦ ποτηρίου.
 30 λέγει δ' οὕτως

Ἥελιος μὲν γὰρ ἔλαχεν πόνον ἥματα πάντα,
 οὐδέ ποτ' ἄμπαυσις γίγνεται οὐδεμία

ἵπποισιν τε καὶ αὐτῷ, ἐπὴν ῥοδοδάκτυλος ἥως
 ὠκεανὸν προλιποῦσ' οὐρανὸν εἰσαναβῇ.
 b τὸν μὲν γὰρ διὰ κῦμα φέρει πολυήρατος εὐνῇ
 κοιίλῃ Ἡφαίστου χερσὶν ἐληλαμένη
 χρυσοῦ τιμήεντος ὑπόπτερος ἄκρον ἐφ' ὕδωρ 5
 εὖδονθ' ἀρπαλέως, χώρον ἀφ' Ἐσπερίδων
 γαῖαν ἐς Αἰθιοπῶν, ἵνα δὴ θοὸν ἄρμα καὶ ἵπποι
 ἐστᾶσ', ὅφρ' ἥως ἡριγένεια μόλῃ.
 ἐνθ' ἐπέβη σφετέρων ὀχέων Ὑπερίονος υἱός.

Θεόλυτος δ' ἐν δευτέρῳ Ὄρων ἐπὶ λέβητός φησιν 10
 c αὐτὸν διαπλεῦσαι, τοῦτο πρώτου εἰπόντος τοῦ τὴν
 Τιτανομαχίαν ποιήσαντος. Φερεκύδης δ' ἐν τῇ τρίτῃ
 τῶν ἱστοριῶν προειπὼν περὶ τοῦ Ὠκεανοῦ ἐπιφέρει
 ὁ δ' Ἡρακλῆς ἔλκεται ἐπ' αὐτὸν τὸ τόξον ὡς βαλὼν,
 καὶ ὁ Ἥλιος παύσασθαι κελεύει, ὃ δὲ δείσας παύεται. 15
 Ἥλιος δὲ ἀντὶ τούτου δίδωσιν αὐτῷ τὸ δέπας τὸ χρύ-
 σεον, ὃ αὐτὸν ἐφόρει σὺν ταῖς ἵπποις, ἐπὴν δύῃ, διὰ
 τοῦ Ὠκεανοῦ τὴν νύκτα πρὸς ἑῶν, ἵν' ἀνίσχει ὁ
 ἥλιος. ἔπειτα πορεύεται ὁ Ἡρακλῆς ἐν τῷ δέπαϊ τού-
 d τῳ ἐς τὴν Ἐρύθειαν. καὶ ὅτε δὲ ἦν ἐν τῷ πελάγει, 20
 Ὠκεανὸς πειρώμενος αὐτοῦ κυμαίνει τὸ δέπας φαν-
 ταζόμενος. ὃ δὲ τοξεύειν αὐτὸν μέλλει, καὶ αὐτὸν
 δείσας Ὠκεανὸς παύσασθαι κελεύει.

40. ΗΘΑΝΙΟΝ. Ἑλλάνικος ἐν Αἰγυπτιακοῖς οὕτως
 γράφει Αἰγυπτίων ἐν τοῖς οἴκοις κεῖται φιάλη χαλκῇ 25
 καὶ κύαθος χαλκοῦς καὶ ἡθάνιον χαλκοῦν.

ΗΜΙΤΟΜΟΣ. ἔκπωμά τι παρ' Ἀττικοῖς ἀπὸ τοῦ
 σχήματος ὀνομασθέν, φησὶ Πάμφιλος ἐν Γλώσ-
 σαις.

e 41. ΘΗΡΙΚΛΕΙΟΣ. ἡ κύλιξ αὕτη ἐγκάθεται περὶ 30
 τὰς λαρόνας ἱκανῶς βαθυνομένη ὥτ' ἔχει βραχέα
 ὡς ἂν κύλιξ οὔσα. καὶ μήποτε Ἀλεξίς ἐν Ἡσιόνη

θηρικλείῳ ποιεῖ τὸν Ἡρακλέα πίνοντα, ὅταν οὕτως
λέγῃ

γενόμενος (φησὶ) δ' ἔννοους μόλις
ἤτησε κύλικα, καὶ λαβὼν ἐξῆς πυκνὰς
5 ἔλκει, καταντλεῖ, κατὰ τε τὴν παροιμίαν
ἀεὶ ποτ' εὖ μὲν ἀσκός εὖ δὲ θύλακος
ἄνθρωπός ἐστιν.

ὅτι δὲ κύλιξ ἐστὶν ἡ θηρίκλειος σαφῶς παρίστησι
Θεόφραστος ἐν τῇ περὶ φυτῶν ἱστορίᾳ. διηγούμενος f
10 γὰρ περὶ τῆς τερμίνθου φησὶ 'τορνεύεσθαι δὲ ἐξ αὐ-
τῆς καὶ κύλικας θηρικλείους, ὥστε μηδένα διαγνώ-
ναι πρὸς τὰς κεραμέας.' κατασκευάσαι δὲ λέγεται τὴν
κύλικα ταύτην Θηρικλῆς ὁ Κορίνθιος κεραμεύς, ἀφ'
οὗ καὶ τοῦνομα ἔχει, γεγονώς τοῖς χρόνοις κατὰ τὸν
15 κωμικὸν Ἀριστοφάνη. μνημονεύει δὲ τῆς κύλικος
Θεόπομπος μὲν ἐν Νεμέᾳ οὕτως

χώρει σὺ δεῦρο, Θηρικλέους πιστὸν τέκνον,
γενναῖον εἶδος, ὄνομά σοι τί θώμεθα;
ἀφ' εἰ κάτοπτρον φύσεος; ἦν πλήρες δοθῆς, 471
οὐδέν ποτ' ἄλλο. δεῦρο δὴ, γεμίσω σ' ἐγώ.
20 γραῦ Θεολύτη, γραῦ. Θ. τί με καλεῖς σύ,
φίλτατε;

Α. ἴν' ἀσπάσωμαι. δεῦρο παρ' ἐμὲ Θεολύτη,
παρὰ τὸν νέον ξύνδουλον· οὕτως καλῶς.
25 Θ. Σπίνθηρ τάλαν πειρᾷς με; Α. ναὶ τοιοῦτό τι.
φιλοτησίαν δὲ τήνδε σοι προπίομαι.
δέξαι· πιοῦσα δ' ὅποσον ἂν σοι θυμὸς ἦ,
παράδος τὸ πρῶτον.

Κλεάνθης δ' ἐν τῷ περὶ μεταλήψεως συγγράμματι b
30 φησὶ 'τὰ τοίνυν εὐρήματα καὶ ὅσα τοιαῦτα ἔτι καὶ τὰ
λοιπά ἐστιν, οἷον θηρίκλειος δεινιάς ἐφικρατὶς·
ταῦτα γὰρ πρότερον συνιστορεῖν τοὺς εὐρόντας. φαί-

νεται δ' ἔτι καὶ νῦν, εἰ δὲ μὴ ποιεῖ τοῦτο, μεταβε-
βληκὸς ἂν εἴη μικρὸν τοῦνομα. ἀλλὰ καθάπερ εἴρη-
ται, οὐκ ἔστι πιστεῦσαι τῷ τυχόντι.' ἄλλοι δὲ ἱστο-
ροῦσι θηρίκλειον ὀνομασθῆναι τὸ ποτήριον διὰ τὸ
μορφὰς θηρίων αὐτῷ ἐντετυπῶσθαι. Πάμφιλος δὲ ὁ 5
c Ἀλεξανδρεὺς ἀπὸ τοῦ τὸν Διόνυσον τοὺς θῆρας κλο-
νεῖν σπένδοντα ταῖς κύλιξι ταύταις κατ' αὐτῶν.

42. μνημονεύει τοῦ ἐκπώματος καὶ Ἀντιφάνης ἐν
Ὁμοίοις οὕτως

ὥς δ' ἐδείπνησαν, συνάψαι βούλομαι γὰρ τὰν 10
μέσῳ,

καὶ Διὸς σωτήρος ἦλθε θηρίκλειον ὄργανον
τῆς τρυφερᾶς ἀπὸ Λέσβου σεμνοπότου σταγόνος
πληρὲς ἀφρίζον, ἕκαστος δεξιτερᾷ δ' ἔλαβεν.

καὶ Εὐβουλος ἐν μὲν Δόλωνι 15

διένιψα δ' οὐδὲν σκεῦος οὐδεπώποτε·
καθαρώτερον γὰρ τὸν κέραμον εἰργαζόμεν
ἢ Θηρικλῆς τὰς κύλικας, ἥνικ' ἦν νέος.

ἐν δὲ Κυβευταῖς

ἄρτι μὲν μάλ' ἀνδρικὴν 20
τῶν θηρικλείων, ὑπεραφρίζουσιν παρὰ,
κωθωνόχειλον, ψηφοπεριβομβήτριαν,
μέλαιναν, εὐκύκλωτον, ὄξυπύνδακα,
στίλβουσιν, ἀντανγοῦσαν, ἐκνευμένην,
25 κισσῷ κάρᾳ βρούουσιν, ἐπικαλούμενοι
εἰλκον Διὸς σωτήρος.

e Ἀραρὼς δ' ἡ Εὐβουλος ἐν Καμπυλίῳ
ὦ γαῖα κεραμί, τίς σε Θηρικλῆς ποτὲ
ἔτευξε, κοίλης λαγόνος εὐρύνας βάθος;
ἢ που κατειδὼς τὴν γυναικείαν φύσιν,
30 ὥς οὐχὶ μικροῖς ἤδεται ποτηρίοις.

Ἀλέξιος δ' ἐν Ἰππεῖ

καὶ θηρίκλειός τις κύλιξ στέφανον κύκλω
ἔχουσα χρυσοῦν· οὐ γὰρ ἐπίτηκτόν τινα.
καὶ ἐν Ἰππίσκῳ

μεστὴν ἀκράτου θηρίκλειον ἔσπασεν
κοίλην ὑπερθύουσαν.

43. Τίμαιος δ' ἐν τῇ ὀγδόῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστο-
ριῶν θηρικλείαν καλεῖ τὴν κύλικα γράφων οὕτως
Ἰππολύξενός τις τῶν ἐκ Ταυρομενίου μεθεστηκότων
ταχθεῖς ἐπὶ τὴν πρεσβείαν ἑτερά τε δῶρα παρὰ τοῦ
10 Νικοδήμου καὶ κύλικα θηρικλείαν λαβὼν ἐπανῆκεν.
Ἀδαῖος δ' ἐν τοῖς περὶ διαθέσεως τὸ αὐτὸ ὑπολαμ-
βάνει θηρίκλειον εἶναι καὶ καρχήσιον. ὅτι δὲ δια-
φέρει σαφῶς παρίστησι Καλλίξενος ἐν τοῖς περὶ Ἀλε-
ξανδρείας φάσκων τινὰς ἔχοντας θηρικλείους πομ- 472
15 πύειν, τοὺς δὲ καρχήσια. ὁποῖον δ' ἐστὶ τὸ καρχή-
σιον ἐν τοῖς ἐξῆς λεχθήσεται. καλεῖται δέ τις
καὶ θηρίκλειος κρατὴρ, οὗ μνημονεύει Ἀλεξίς ἐν
Κύκνῳ

20 παιδρὸς δὲ κρατὴρ θηρίκλειος ἐν μέσῳ
ἔσθηκε, λευκοῦ νέκταρος παλαιγενοῦς
πλήρης ἀφρίζων, ὃν λαβὼν ἐγὼ κενόν,
τρίψας, ποιήσας λαμπρόν, ἀσφαλῆ βάσιν
στήσας, ἀνάψας καρπίμοις κισσοῦ κλάδοις
ἔστεψα.

25 θηλυκῶς δὲ τὴν θηρίκλειον εἶπε Μένανδρος ἐν Θεο-
φορουμένῃ

μέσῳ μεθύων [τὴν] θηρίκλειον ἔσπασεν.

καὶ ἐν Μηναγύρτῃ

[μεστὴν] προπίνων θηρίκλειον τρικότυλον.

30 καὶ Διώξιππος ἐν Φιλαργύρῳ

τῆς θηρικλείου τῆς μεγάλης χρεῖα ἴστί μοι.

B. εὖ οἶδα. A. καὶ τῶν ῥοδιακῶν. ἥκιστα γὰρ

ἐκ τῶν τοιούτων, Αἰσχέα, ποτηρίων
εἴωθα πίνειν.

Πολέμων δ' ἐν πρώτῃ περὶ τῆς Ἀθήνησιν ἀκροπό-
c λεως οὐδετέρως ὠνόμασεν εἰπὼν τὰ χρυσᾶ θηρίκλεια
ὑπόξυλα Νεοπτόλεμος ἀνέθηκεν.

44. Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Γελῶς ἐν Φιλαδέλφοις ἢ
Ἀποκαρτεροῦντί φησιν

ἑφεξῆς στρώματ', ἀργυρώματα,
θηρίκλεια καὶ τορευτὰ πολυτελῆ ποτήρια
ἑτερα.

Ἀριστοφῶν δ' ἐν Φιλωνίδῃ

τοιγαροῦν ἐμοὶ μὲν ἀρτίως ὁ δεσπότης
δι' ἀρετὴν τῶν θηρικλείων εὐκύκλωτον ἀσπίδα,
ὑπεραφρίζουσαν, τρυφῶσαν, ἴσον ἴσῳ κεκρα-
μένην,

d προσφέρων ἔδωκεν, οἶμαι, χρηστότητος οὐνεκα.
εἴτ' ἐλευθέραν ἀφῆκε βαπτίσας ἐρρωμένως.

Θεόφιλος δὲ ἐν Βοιωτίᾳ

τετρακότυλον δὲ κύλικα κεραμέαν τινὰ
τῶν θηρικλείων πῶς δοκεῖς κεραννύει
καλῶς ἀφρῶ ζέουσας . . . οὐδ' ἂν Αὐτοκλῆς
οὕτως μὰ τὴν γῆν εὐρύθμως τῇ δεξιᾷ
ἄρας ἐνώμα.

e ἐν δὲ Προιτίσι

καὶ κύλικα θηρίκλειον εἰσφέρει [τινὰ]

πλέον ἢ κοτύλας χωροῦσαν ἔπ' ἀγαθῆς τύχης.

ΙΣΘΜΙΟΝ. Πάμφιλος ἐν τοῖς περὶ ὀνομάτων Κυ-
πρίους τὶ ποτήριον οὕτως καλεῖν.

45. ΚΑΔΟΣ. Σιμμίας ποτήριον παρατιθέμενος
Ἀνακρέοντος

ἡρίστησα μὲν ἱτρίου λεπτὸν ἀποκλᾶς,
οἴνου δ' ἐξέπιον κάδον.

Ἐπιγένης δὲ ἐν Μνηματίῳ φησί

κρατῆρες, κάδοι,

ὀλκεῖα, κρουνεῖ'. B. ἔστι γὰρ κρουνεῖα; A. ναί. f

λουτήρι'. ἀλλὰ τί καθ' ἑκάστων δεῖ λέγειν;

5 ὅψει γὰρ αὐτός. B. βασιλέως υἱὸν λέγεις

... ἀφίχθαι. A. δηλαδὴ Πιζώδαρον.

Ἡδύλος ἐπιγράμμασι

πίνωμεν· καὶ γὰρ τι νέον, παῖ, κάρτα παρ' οἶνον

εὔροιμ' ἂν λεπτὸν καὶ τι μελιχρὸν ἔπος. 473

10 ἀλλὰ κάδοις χίου με κατάβρεχε καὶ λέγε· παῖζε

Ἡδύλε. μισῶ ζῆν ἐς κενὸν οὐ μεθύων.

καὶ ἐν ἄλλῳ

ἐξ ἡοῦς εἰς νύκτα καὶ ἐκ νυκτὸς πάλι Σωκλῆς

εἰς ἡοῦν πίνει τετραχόοισι κάδοις·

15 εἴτ' ἐξαίφνης πού τυχόν οἴχεται. ἀλλὰ παρ' οἶνον

Σικελίδου παίζει πούλν μελιχρότερον,

ἔστι δὲ δὴ πολὺ τι στιβαρώτερος. ὥς δ' ἐπιλάμπει h

ἡ χάρις. ὥστε φίλει καὶ γράφε καὶ μέθυε.

Κλείταρχος δ' ἐν ταῖς Γλώσσαις τὸ κεράμιόν φησιν

20 Ἰωνας κάδον καλεῖν. Ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ τρίτῃ φοινι-

κηίου φησὶν οἶνου κάδον.

46. ΚΑΔΙΣΚΟΣ. Φιλήμων ἐν τῷ προειρημένῳ

συγγράμματι ποτηρίου εἶδος. ἀγγεῖον δ' ἔστιν ἐν ᾧ

τοὺς κτησίους Δίας ἐγκαθιδρύνουσιν, ὥς Ἀντικλείδης

25 φησὶν ἐν τῷ Ἐξηγητικῷ γράφων οὕτως· Διὸς κτησίον c

σημεῖα ἰδρύνεσθαι χρὴ ὧδε. καδίσκον καινὸν δῖωτον

ἐπιθηματοῦντα, στέψαντα τὰ ὦτα ἐρίῳ λευκῷ καὶ ἐκ

τοῦ ὤμου τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐκ τοῦ μετώπου τοῦ κρο-

κίου καὶ ἐσθεῖναι ὅ τι ἂν εὖρης καὶ εἰσχεῖαι ἀμβρο-

30 σίαν. ἡ δ' ἀμβροσία ὕδωρ ἀκραιφνές, ἔλαιον, παγ-

καρπία. ἅπερ ἔμβαλε. μνημονεύει τοῦ καδίσκου καὶ

Στράτις ὁ κωμικὸς ἐν Αἰμυνομέδῃ λέγων οὕτως

Ἐρμῆς, ὃν ἔλκονσ' οἱ μὲν ἐκ προχοιδίου,

οἱ δ' ἐκ καδίσκου σ' ἴσον ἴσῳ κεκραμένον.

d 47. ΚΑΝΘΑΡΟΣ. ὅτι μὲν πλοίου ὄνομα κοινόν,

ὅτι δὲ καὶ ποτήριόν τι οὕτω καλεῖται Ἀμειψίας ἐν

Ἀποκοιταβίζουσί φησιν

ἡ Μανία φέρ' ὀξύβαφα καὶ κανθάρους. 5

Ἀλεξίς δ' ἐν Κρατεύῃ (ὁ δὲ λόγος περὶ τινος ἐν καπη-

λείῳ πίνοντος)

εἶθ' ὁρῶ τὸν Ἐρμαῖσκον τῶν ἀδρῶν τούτων τινὰ

κάνθαρον καταστρέφοντα, πλησίον δὲ κείμενον 10

στρωματέα καὶ γύλιον αὐτοῦ.

e Εὐβουλος δ' ἐν Παμφίλῳ πολλάκις μεμνημένος τοῦ

ὀνόματός φησιν

ἐγὼ δέ, καὶ γὰρ ἔτυχεν ὃν καταντικρὺ

τῆς οἰκίας καινὸν καπηλεῖον μέγα, 15

ἐνταῦθ' ἐπετήρουν τὴν τροφὸν τῆς παρθένου,

κεράσαι κελεύσας τὸν κάπηλόν μοι χόα

ὀβολοῦ, παραθεῖναι θ' ὥς μέγιστον κάνθαρον.

καὶ πάλιν

ὁ δὲ κάνθαρος πάλαι [δὴ κενὸς ὥς] ξηραίνεται. 20

f καὶ ἔτι

ἅμα δὲ λαβοῦσ' ἠφάνικε πηλίκον τινὰ

οἴεσθε μέγεθος, Ἀρεσία, μέγαν πάννυ,

καὶ ξηρὸν ἐποίησ' εὐθέως τὸν κάνθαρον.

Ξέναρχος δ' ἐν Πριάπῳ φησὶ τάδε 25

σὺ δὲ μηκέτ' ἔγχει, παιδάριον, εἰς τὰργυροῦν·

εἰς τὸ βαθὺ δ' ἐπανάγωμεν. εἰς τὸν κάνθαρον,

474 παιδάριον, ἔγχει. B. νῆ Δί' εἰς τὸν κάνθαρον.

Ἐπιγένης Ἡρώδη

ἄλλ' οὐδὲ κεραμεύουσι νῦν τοὺς κανθάρους. 30

ὦ τάλαν, ἐκείνους τοὺς ἀδρούς, ταπεινὰ δὲ

καὶ γλαφυρὰ πάντες [κανθαρίδι,] ὥσπερεῖ

αὐτὰ τὰ ποτήρι', οὐ τὸν οἶνον πίομενοι.

48. Σωσικράτης Φιλαδέλφοις

λεπτὴ δὲ κυρτοῖς ἐγγελῶσα κύμασιν

αὔρα, κόρη Σκείρωνος, ἡσύχῳ ποδὶ

5 προσῆγε πρῶως καὶ μαλακῶς τὸν κύνθαρον. b

Φρύνιχος Κωμασταῖς

εἶτα κεραμεύων ἄν οἴκοι σωφρόνως Χαιρέ-
στρατος

ἐκατὸν ἄν τῆς ἡμέρας ἐκλαινεν οἶνου κανθάρους.

ο Νικόστρατος Διαβόλῳ

ἢ ναῦς δὲ πότερ' εἰκόσορός ἐστιν ἢ κύκνος

ἢ κύνθαρος; τουτὶ γὰρ ἄν πύθωμ' ὅ τι,

αὐτὸς περὶ τὰ πάντ'. B. ἀμέλει κυκνοκάν-
θαρος.

15 [ἐξ ἀμφοτέρων τούτων κεκεραμευμένος.] Μένανδρος
δὲ Ναυκλήρῳ

ἦκει λιπὼν Αἰγαῖον ἄλμυρόν βάθος

Θεόφιλος ἡμῖν, ὦ Στράτων. ὥς εἰς καλὸν c

τὸν υἱὸν εὐτυχοῦντα καὶ σεσωσμένον

20 πρῶτος λέγω σοι τὸν τε χρυσοῦν κύνθαρον.

B. ποῖον; A. τὸ πλοῖον.

καὶ μετ' ὀλίγα

τὴν ναῦν σεσῶσθαί μοι λέγεις; B. ἔγωγε μὴν

τὴν ναῦν ἐκείνην, ἣν ἐποίησε Καλλικλῆς

25 ὁ Καλύμνιος, Εὐφράνωρ δ' ἐκυβέρνα Θούριος.

Πολέμων δ' ἐν τοῖς πρὸς Ἀντίγονον περὶ ξωγράφων

φησὶν Ἀθήνησιν ἐν τῷ τοῦ Πειρίθου γάμῳ πεποίη-

κεν Ἴππυς τὴν μὲν οἰνοχόην καὶ τὸ κύπελλον λίθινα, d

χρυσῷ τὰ χεῖλη περιτεραμνίσας, τὰς δὲ κλισίας ἐλα-

30 τῖνας χαμᾶζε ποικίλοις στρώμασι κεκοσμημένας, ἐκ-

πώματα δὲ κεραμέους κανθάρους, καὶ τὸν λύχνον

ὁμοίως ἐκ τῆς ὀροφῆς ἐξηρτημένον ἀνακεχυμένας

ἔχοντα τὰς φλόγας.' ὅτι δὲ καὶ ἀπὸ Κανθάρου
κεραμέως ὠνομάσθη τὸ ἔκπωμά φησι Φιλέταιρος ἐν
'Αχιλλεῖ

e Πηλεὺς; ὁ Πηλεὺς δ' ἐστὶν ὄνομα κεραμέως,
ξηροῦ λυχνοποιοῦ Κανθάρου πενιχροῦ πάνυ, 5
ἀλλ' οὐ τυράννου μὰ Δία.

ὅτι δὲ καὶ γυναικεῖον κοσμάριόν ἐστι κύνθαρος Ἀντι-
φάνης εἶρηκεν ἐν Βοιωτίᾳ.

49. ΚΑΡΧΗΣΙΟΝ. Καλλιξενος ὁ Ῥόδιος ἐν τοῖς
περὶ Ἀλεξανδρείας φησὶν ὅτι ποτήριόν ἐστιν ἐπίμη- 10
κες, συνηγμένον εἰς μέσον ἐπεικῶς, ὥτα ἔχον μέχρι
τοῦ πυθμένος καθήκοντα. ἐστὶ δὲ ἱκανῶς ἐπίμηκες
f τὸ ποτήριον τὸ καρχήσιον, καὶ τάχα διὰ τὸ ἀνατετά-
σθαι οὕτως ὠνόμασται. ἀρχαιοτάτον δ' ἐστὶ ποτήριον
τὸ καρχήσιον, εἰ γὰρ ὁ Ζεὺς ὁμιλήσας Ἀλκμήνῃ ἔδωκε 15
δῶρον αὐτὸ τῆς μίξεως, ὥς Φερεκύδης ἐν τῇ δευτέρᾳ
ἱστορεῖ καὶ Ἡρόδωρος ὁ Ἡρακλεώτης. Ἀσκληπιάδης
δ' ὁ Μυρλεανὸς κεκλησθαί φησιν αὐτὸ ἀπὸ τινος τῶν
ἐν τῇ νηὶ κατασκευασμάτων. τοῦ γὰρ ἱστοῦ τὸ μὲν
κατωτάτῳ πτέρνα καλεῖται, ἣ ἐμπίπτει εἰς τὸν ληνόν, 20
τὸ δ' οἶον εἰς μέσον τράχηλος, τὸ δὲ πρὸς τῷ τέλει
475 καρχήσιον. ἔχει δὲ τοῦτο κεραίας ἄνω συννενοῦσας
ἐφ' ἐκάτερα τὰ μέρη, καὶ ἐπικείται τὸ λεγόμενον αὐτῷ
θωράκιον, τετράγωνον πάντῃ πλὴν τῆς βάσεως καὶ
τῆς κορυφῆς· αὗται δὲ προὔχουσι μικρὸν ἐπ' εὐθείας 25
ἐξωτέρῳ. ἐπὶ δὲ τοῦ θωρακίου εἰς ὕψος ἀνήκουσα
καὶ ὀξεῖα γιγνομένη ἐστὶν ἡ λεγομένη ἡλακάτη. μνη-
μονεύει δὲ τῶν καρχησίων καὶ Σαπφῶ ἐν τούτοις
κῆνοι δ' ἄρα πάντες καρχησί' ἦχον
κᾶλειβον, ἀράσαντο δὲ πάμπαν
ἐσλὰ τῷ γαμβρῷ.
Σοφοκλῆς δὲ Τυροῖ

προσδοτῆναι μέσῃν
 τράπεζαν ἀμφὶ σίτα καὶ καρχήσια.
 πρὸς τὴν τράπεζαν φάσκων προσεληλυθέναι τοὺς ἡ
 δράκοντας καὶ γενέσθαι περὶ τὰ σιτία καὶ τὰ καρχή-
 5 σια. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς ἀρχαίοις ἐπὶ τῶν τραπεζῶν
 κεκραμένα τιθέναι ποτήρια, καθὰ καὶ Ὅμηρος ποιεῖ.
 ὠνομάσθη δὲ τὸ καρχήσιον διὰ τὸ τραχύσματα ἔχειν
 κερχοειδῆ, καὶ εἰρηται κατὰ ἐναλλαγὴν τοῦ εἰ πρὸς
 τὸ ἄλφα ἀντὶ τοῦ κερχήσιον· διὸ καὶ Ὅμηρος τοὺς
 10 ὑπὸ δίψους κρατουμένους καρχαλέους εἶπεν. Χάρων
 δ' ὁ Λαμψακηνὸς ἐν τοῖς Ὀδείοις παρὰ Λακεδαιμονίοις
 φησὶν ἔτι καὶ εἰς αὐτὸν δείκνυσθαι τὸ δέπας τὸ δο-
 15 θέν' Ἀλκμήνῃ ὑπὸ Διός, ὅτε Ἀμφιτρύωνι εἰκάσθη.

ΚΑΛΠΙΟΝ. ποτηρίου τι γένος Ἐρυθραίου, ὥς
 15 φησι Πάμφιλος. οἶμαι δ' αὐτὸ οἶόν ἐστι τὸ σκάφιον.

50. ΚΕΛΕΒΗ. τούτου τοῦ ἐκπώματος Ἀνακρέων
 μνημονεύει

ἄγε δὴ φέρε' ἡμῖν ὦ παῖ
 κελέβην, ὅπως ἄμυστιν
 20 προπίω, τὰ μὲν δέκ' ἐγγέας
 ὕδατος τὰ πέντε δ' οἶνου
 κυάθους.

ἄδηλον δὲ ποῖον εἶδος ἐστὶ ποτηρίου· ἢ πᾶν ποτή-
 ριον κελέβη καλεῖται ἀπὸ τοῦ χέειν εἰς αὐτὸ τὴν λοι-
 25 βὴν ἢ τὸ λείβειν; τοῦτο δ' ἐπὶ τοῦ ὕγρου συνήθως
 ἔταττον, ἀφ' οὗ λέγεται καὶ ὁ λέβης. Σειληνὸς δὲ καὶ
 Κλείταρχος τοὺς Αἰολεῖς φασὶν οὕτω καλεῖν τὸ ποτή-
 ριον. Πάμφιλος δὲ τὸ ποτήριον θερμοποτίδα καλου-
 μένην τὴν κελέβην εἶναι. Νίκανδρος δ' ὁ Κολοφώ-
 30 νιος ἐν ταῖς Γλώσσαις ποιμενικὸν ἀγγεῖον μελιτηρὸν
 τὴν κελέβην εἶναι. καὶ γὰρ Ἀντίμαχος ὁ Κολοφώνιος
 ἐν πέμπτῳ Θηβαῖδος φησὶ

κῆρυκας δ' ἄρα τοῖσι φέρειν μέλανος οἴνοιο
 ἀσκὸν ἐνίπλειον κελέβειόν θ' ὅτι φέριστον
 e οἷσιν ἐνὶ μεγάροις κεῖται μέλιτος πεπληθός.
 καὶ πάλιν

ἀτὰρ ἀμφίδετον κελέβειον ἐλόντες ἡ
 ἔμπλειον μέλιτος, τό ῥά οἱ προφερέστερον ἦεν.
 ἀλλαχοῦ δέ φησι

καὶ χρύσεια δέπαστρα καὶ ἀσκηθῆς κελέβειον
 ἔμπλειον μέλιτος, τό ῥά οἱ προφερέστερον εἶη.
 σαφῶς γὰρ νῦν κελέβειον ἀντὶ ἀγγείου τινὸς τέθεικε, 10
 προειπὼν ποτήρια δέπαστρα. Θεόκριτος δ' ὁ Συρα-
 κόσιος ἐν ταῖς Φαρμακευτρίαις φησὶ

στέψον τὰν κελέβαν φοινικέῳ οἶδ' ἀώτῳ.

f καὶ Εὐφορίων

ἢ ποθεν ποταμῶν κελέβη ἀποήφυσας ὕδωρ. 15
 Ἀνακρέων

ὠνοχόει δ' ἀμφίπολος μελιχρὸν
 οἶνον τρικύαθον κελέβην ἔχουσα.

Διονύσιος δ' ὁ λεπτὸς ἐξηγούμενος Θεοδωρίδα τὸ εἰς
 τὸν Ἐρωτα μέλος τὴν κελέβην φησὶ τίθεσθαι ἐπὶ τοῦ 20
 ὀρθοῦ ποτηρίου, οἶον προυσιάδος καὶ θηρικλείου.

176 51. ΚΕΡΑΣ. τοὺς πρώτους λέγεται τοῖς κέρασι
 τῶν βοῶν πίνειν. ἀφ' οὗ τὸν Διόνυσον κερατοφυῆ
 πλάττεσθαι, ἔτι δὲ ταῦρον καλεῖσθαι ὑπὸ πολλῶν
 ποιητῶν. ἐγὼ δὲ Κυζίκῳ καὶ ταυρόμορφος ἴδρυται. 25
 ὅτι δὲ τοῖς κέρασιν ἔπινον δῆλον ἐκ τοῦ καὶ μέχρι
 νῦν λέγεσθαι ὅταν συμμίσγῳσι τῷ οἴνῳ τὸ ὕδωρ,
 κεράσαι φάσκοντες. καὶ τὸ ἀγγεῖον δ' ἐν ᾧ κιρνᾶται
 ὁ οἶνος κρατήρ, ἀπὸ τοῦ συγκιρνᾶσθαι ἐν αὐτῷ τὸ
 ὕδωρ, ἀπὸ τοῦ κέρατος, οἶον κρατήρ, ἀπὸ τοῦ εἰς 30
 b τὸ κέρας ἐγγεῖσθαι τὸ πόμα. διαμένει δ' ἔτι καὶ νῦν
 ἢ τῶν κεράτων κατασκευή. καλοῦσι γοῦν ἔνιοι ταῦτα

ῥυτά. καὶ τῶν ποιητῶν δὲ πολλοὶ παράγουσι πίνον-
τας τοὺς ἀρχαίους κέρασι. Πίνδαρος μὲν ἐπὶ τῶν
κενταύρων λέγων

ἀνδροδάμαντα δ' ἐπεὶ φῆρες δάεν ῥιπὰν μελιη-
δέος οἶνου,

ἔσσυμένως ἀπὸ μὲν λευκὸν γάλα χερσὶ τραπεζᾶν
ᾧθεον, αὐτόματοι δ' ἐξ ἀργυρέων κεράων πί-
νοντες ἐπλάζοντο.

καὶ Ξενοφῶν δ' ἐν τῇ ἐβδόμῃ τῆς Ἀναβάσεως διη-
γούμενος τὸ παρὰ τῷ Θρακὶ Σεύθῃ συμπόσιον γρά-
φει οὕτως· ἐπεὶ δὲ Ξενοφῶν σὺν τοῖς μετ' αὐτοῦ
εἰσῆλθε πρὸς τὸν Σεύθην, ἡσπάζοντο μὲν πρῶτον
ἀλλήλους καὶ κατὰ τὸν θράκιον νόμον κέρατα οἶνου
προὔπινον. ἐν δὲ τῇ ἕκτῃ περὶ Παφλαγόνων διη-
γούμενός φησι· κατακείμενοι δ' ἐν στιβάσιν ἐδεί-
πνουν καὶ ἔπινον κερατίνοις ποτηρίοις. Αἰσχύλος
δ' ἐν Περραιβίσι τοὺς Περραιβοὺς παρίστησιν ἀντὶ
ποτηρίων τοῖς κέρασι χρωμένους διὰ τούτων

ἀργυρηλάτοις
κέρασι χρυσᾷ στόμια προσβεβλημένοις.
καὶ Σοφοκλῆς Πανδώρα

καὶ πλήρες ἐκπιῶν τι χρύσειον κέρας
τρίψει τένοντα μαλθακῆς ὑπ' ὠλένης.

Ἑρμιππος Μοίραις

οἶσθ' ἄ νυν ὅ μοι ποιήσον; τήνδε νῦν μή μοι
δίδου,

ἐκ δὲ τοῦ κέρατος αὐτῷ μοι δὸς πιεῖν ἅπαξ μόνον.
Λυκοῦργος δ' ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Δημάδου Φίλιπ-
πόν φησι τὸν βασιλέα προπίνειν κέρατι τούτοις οἷς
ἐφιλοφρονεῖτο. τοὺς δὲ Παιόνων βασιλεῖς φησὶ Θεό-
πομπος ἐν δευτέρῃ Φιλιππικῶν τῶν βοῶν τῶν παρ'
αὐτοῖς γινομένων μεγάλα κέρατα φυόντων, ὥς χωρεῖν

τρεις καὶ τέτταρας χόας, ἐκπώματα ποιεῖν ἐξ αὐτῶν,
τὰ χεῖλη περιαργυροῦντας καὶ χρυσοῦντας. καὶ Φιλόξε-
νος δ' ὁ Κυθήριος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ φησὶν
πίνετο νεκτάρειον πῶμ' ἐν χρυσέαις προτομαῖς
γναμπτῶν κεράτων.

... ἔβρεχον [δὲ] κατὰ μικρόν.

Ἀθηναῖοι δὲ καὶ ἀργυρᾷ ποιοῦντες κέρατα ἔπινον ἐξ
αὐτῶν. ἔστι γοῦν τοῦτο εὐρεῖν ἐν τοῖς δημοπρα-
τοῖς ἀναγεγραμμένον οὕτως ἐκ στήλης ἀνακειμένης
ἐν ἀκροπόλει ἢ τὰ ἀναθήματα περιέχει κέρας ἐκπώμα
ἀργυροῦν καὶ περισκελὶς, προσέτι ...

52. ΚΕΡΝΟΣ. ἀργεῖον κεραμεοῦν ἔχον ἐν αὐτῷ
πολλοὺς κοτυλίσκους κεκολλημένους, ἐν οἷς εἰσὶ μῆ-
κωνες λευκοί, πυροί, κριθαί, πισοί, λάθυροι, ὠχροί,
φακοί. ὁ δὲ βαστάσας αὐτό, οἶον λικνοφορήσας, τού-
των γεύεται, ὥς ἱστορεῖ Ἀμμώνιος ἐν τρίτῃ περὶ
βωμῶν καὶ θυσιῶν.

53. ΚΙΣΣΤΒΙΟΝ. τὸ μόνωτον ποτήριον Φιλήμων.
Νεοπτόλεμος δ' ὁ Παριανὸς ἐν τρίτῳ Γλωσσῶν τὸ
κίσσινον ποτήριον σημαίνειν παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἀν-
δρομέδῃ

177

πᾶς δὲ ποιμένων ἔρρει λεῶς,

ὃ μὲν γάλακτος κίσσινον φέρων σκύφος,
πόνων ἀναψυκτῆρ', ὃ δ' ἀμπέλων γάνος.

τὸ γὰρ κισσύβιον, φησί, λέγεται ἐπὶ συνόδου ἀγροί-
κις, ἐνθα προσήκει μάλιστα τὸ ξύλινον ποτήριον.
Κλείταρχος δὲ φησιν Αἰολεῖς τὸν σκύφον κισσύβιον
καλεῖν. Μαρσύας δὲ κύπελλον καὶ τὸ ξύλινον ποτή-
ριον. Εὐμολπος δὲ γένος τι ποτηρίου, ἴσως, φησί,
κατ' ἀρχὰς ἐκ κισσίνου κατασκευασθὲν ξύλου. Νί-
κανδρος δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Αἰτωλι-
κῶν γράφει· ἐν τῇ ἱεροποιίᾳ τοῦ Διδυμαίου Διὸς

24 *

κισσοῦ σπονδοποιεῖνται πετάλοισι, ὅθεν τὰ ἀρχαῖα
ἐκπώματα κισσύβια φωνέεται. Ὀμηρος

κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο.

Ἀσκληπιάδης δ' ὁ Μυρλεανὸς ἐν τῷ περὶ τῆς νεστο-
ρίδος ἔσχύφει (φησὶ) καὶ κισσυβίῳ τῶν μὲν ἐν ἄστει
καὶ μετρίων οὐδεὶς ἔχρητο, συμβῶται δὲ καὶ νομεῖς
καὶ οἱ ἐν ἀγρῷ, Πολύφημος μὲν τῷ κισσυβίῳ, θατέρῳ
δὲ Εὐμαιοῦ. Καλλιμάχος δ' εἰκε διαμαρτάνειν ἐν
τῇ συγχύσει τῶν ὀνομάτων λέγων ἐπὶ τοῦ οἰκείου
10 ξένου τοῦ παρὰ τῷ Ἀθηναίῳ Πόλλιδι συνεστιαθέντος
αὐτῷ

καὶ γὰρ ὁ θρηικίην μὲν ἀνήνατο χανδὸν ἄμυστιν
ζωροποιεῖν, ὀλίγῳ δ' ἦδετο κισσυβίῳ.

τῷ μὲν ἐγὼ τόδ' ἔλεξα περιστείχοντος ἀλείσου

15 τὸ τρίτον.

ὁ γὰρ λέγων ἀλείσου τὸ αὐτὸ καὶ κισσύβιον τὴν
ἀκριβῆ θέσιν τῶν ὀνομάτων οὐ διαφυλάττει. εἰκά-
σειε δ' ἂν τις τὸ κισσύβιον τὸ πρῶτον ὑπὸ ποιμένων
ἐργασθῆναι ἐκ κισσίνου ξύλου. ἄλλοι δὲ ἐτυμολογοῦ-
20 σιν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ χεῖσθαι, τὸ δ' ἐστὶ χωρεῖν οὐδὸς
δ' ἀμφοτέρους ὅδε χεῖσεται. καὶ ἡ τοῦ ὄφεως κατά-
δυσις χεῖρ, ἡ καταδεχομένη τὸ ζῶον. καὶ κήθιον τὸ
χήτιον, τὸ χωροῦν τοὺς ἀστραγάλους. Διονύσιος δ'
ὁ Σάμιος ἐν τοῖς περὶ τοῦ κύκλου τὸ ὀμηρικὸν κισ-
25 σύβιον κυμβίον ἔφη γράφων οὕτως· καὶ αὐτὸν Ὀδυσ-
σεὺς ὁρῶν ταῦτα ποιοῦντα πληρώσας τοῦ οἴνου κυμ-
βίον δίδωσι πιεῖν.

54. ΚΙΒΩΡΙΟΝ. Ἠγήσανδρος ὁ Δελφὸς Εὐφο-
ρίωνά φησι τὸν ποιητὴν παρὰ Πρυτάνιδι δειπνοῦντα,
30 καὶ ἐπιδεικνυμένου τοῦ Πρυτάνιδος κιβώριά τινα
δοκοῦντα πεποιῆσθαι πολυτελῶς, τοῦ κώθωνος εὖ
μάλα προβεβηκότος λαβὼν ἐν τῶν κιβωρίων ὥς ἔξοι-

νῶν καὶ μεθύων ἐνεούρησε. Δίδυμος δέ φησι ποτη-
ρίου εἶδος εἶναι, καὶ τάχ' ἂν εἴη τὰ λεγόμενα σκυ-
φία, διὰ τὸ κάτωθεν εἰς στενὸν συνῆχθαι, ὥς τὰ
αἰγύπτια κιβώρια.

55. ΚΟΝΔΥ. ποτήριον ἀσιατικόν. Μένανδρος
Κόλακι

κοτύλας χωροῦν δέκα

ἐν Καππαδοκίᾳ κόνδυ χρυσοῦν, Στρουθία.

Ἰππαρχος Ἀνασωζομένοις

προσέχεις τι τούτῳ τῷ στρατιώτῃ; τί δ' ἐδίδου; 10

ἀργύριον οὗτος οὐδαμόθεν, εὖ οἶδ' ἐγώ,

ἀλλ' ἢ δαπίδιον ἐν ἀγαπητὸν ποικίλον,

Πέρσας ἔχον καὶ γρυῖπας ἐξώλεις τινας

478 τῶν περσικῶν Β. ἐς κόρακας ὦ μαστιγία,

καὶ κόνδυ καὶ ψυκτήριον καὶ κυμβίον. 15

Νικόμαχος δ' ἐν πρώτῳ περὶ ἐορτῶν αἰγυπτίων φησὶ

τὸ δὲ κόνδυ ἐστὶ μὲν περσικόν, τὴν δὲ ἀρχὴν ἣν

Ἑρμιππος ἀστρολογικὸς ὥς ὁ κόσμος ἐξ οὗ τῶν θεῶν

τὰ θαύματα καὶ τὰ καρπώσιμα γίνεσθαι ἐπὶ γῆς· διὸ

ἐκ τούτου σπένδεσθαι. Παγκράτης δ' ἐν πρώτῳ 20

Βογχορηίδος

αὐτὰρ ὁ γε σπείσας ἐκ κόνδυος ἀργυρέοιο

b νέκταρ ἐπ' ἀλλοδαπὴν οἶμον ἔβαινε πόδα.

ΚΟΝΩΝΕΙΟΣ. Ἰστρὸς ὁ Καλλιμάχειος ἐν πρώτῳ
Πτολεμαίδος τῆς ἐν Αἰγύπτῳ πόλεως γράφει οὕτως 25
κυλίκων κονωνείων ξεῦγος καὶ θηρικλείων χρυσο-
κλύστων ξεῦγος.

56. ΚΟΤΥΛΟΣ. τὰ μόνωτα ποτήρια κότυλοι, ὧν
καὶ Ἀλκαῖος μνημονεύει. Διόδωρος δ' ἐν τῷ πρὸς
Λυκόφρονα παρὰ Σικυωνίοις καὶ Ταραντίνοις ἐπι- 30
πολάζειν φησὶ τὸ ἔκπωμα, εἶναι δὲ αὐτὸ λουτηρίῳ
ἐοικὸς βαθεῖ. ἔχει δὲ καὶ οὗς ἐνιαχῇ. μνημονεύει δὲ

αὐτοῦ καὶ Ἰων ὁ Χίος κότυλον οἴνου πλέων λέγων. c
Ἑρμιππος δ' ἐν Θεοῖς

τόν τε κότυλον πρῶτον ἤνεγκ' ἐνέχυρον τῶν
γειτόνων.

5 καὶ Πλάτων ἐν Διὶ κακουμένῳ τὸν κότυλον φέρει
φησὶ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις. Εὐβουλος
δὲ ἐν Ὀδυσσεῖ ἢ Πανόπταις

ὁ δ' ἱερεὺς εὐηγορῶν
ἐν μέσοις αὐτοῖσιν ἐστὼς τὴν καλὴν σκευὴν ἔχων
10 οἶνον ἐξέσπενδε κοτύλῳ.

Πάμφιλος δὲ ποτηρίου φησὶν εἶναι γένος, ἴδιον δ'
εἶναι Διονύσου. Πολέμων δ' ἐν τῷ περὶ τοῦ Δίου
κωδίου φησὶ μετὰ δὲ ταῦτα τὴν τελετὴν ποιεῖ, καὶ
αἶρεῖ τὰκ τῆς θαλάμης καὶ νέμει ὅσοι ἂν ᾧσι τὸ κέρ- d
15 νος περιενηνοχότες. τοῦτο δ' ἐστὶν ἀγγεῖον κερα-
μεοῦν, ἔχον ἐν αὐτῷ πολλοὺς κοτυλίσκους κεκολλη-
μένους· ἐνὶ δ' ἐν αὐτοῖς ὄρμινοι, μήκωνες λευκοί,
πυροί, κριθαί, πισοί, λάθυροι, ὦχροι, φακοί, κύαμοι,
ξειαί, βρόμος, παλάθιον, μέλι, ἔλαιον, οἶνος, γάλα,
20 ὄϊον ἔριον ἄπλυτον. ὁ δὲ τοῦτο βαστάσας, οἶον λικνο-
φορήσας τούτων γεύεται.

57. ΚΟΤΤΛΗ. Ἀριστοφάνης Κωκάλῳ ἄλλαι ὑπο-
πρεσβύτεραι γρᾶες θασίου μέλανος μεστὸν κερα-
μευομέναις κοτύλαις μεγάλαις ἔρχεον ἐς σφέτερον
25 δέμας οὐδένα κόσμον. ἔρωτι βιαζόμεναι μέλανος
οἴνου ἀκράτου. Σειληνὸς καὶ Κλείταρχος ἔτι δὲ Ζη- e
νόδοτος τὴν κύλικα

πάντη δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρυτον ἔρρεεν αἶμα.
καί

30 πολλὰ μεταξὺ πέλει κοτύλης καὶ χεῖλεος ἄκρου.
Σιμάριστος δὲ τὸ λεπτὸν ποτήριον οὕτω καλεῖσθαι.
Διόδωρος δὲ τὸν παρὰ τισι κότυλον κοτύλην ὠνομα-

κέναι τὸν ποιητὴν 'πύρνον καὶ κοτύλην.' ὃν κύλικα
μὲν οὐκ εἶναι, οὐ γὰρ ἔχειν ὦτα, παραπλήσιον δ'
ὑπάρχειν λουτηρίῳ βαθεῖ ποτηρίου δὲ εἶδος εἶναι.
f δύνασθαι δὲ καὶ τὸν παρὰ τοῖς Αἰτωλοῖς καὶ τισι τῶν
Ἰώνων λεγόμενον κότυλον, ὃν ὅμοιον ὄντα τῶν προ- 5
ειρημένων ἐν οὓς ἔχειν. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Κράτης
ἐν Παιδιαῖς καὶ Ἑρμιππος ἐν Θεοῖς. Ἀθηναῖοι δὲ
μέτρον τι καλοῦσι κοτύλην. Θουκυδίδης 'ἐδίδοσαν
μὲν αὐτῶν ἐκάστῳ ἐπὶ ὀκτὼ μῆνας κοτύλην ὕδατος
καὶ δύο κοτύλας σίτου.' Ἀριστοφάνης Προαγῶνι 10
ὁ δ' ἀλφίτων γε πριάμενος τρεῖς χοίνικας
κοτύλης δεούσας εἴκοσ' ἀπολογίζεται.

479 Ἀπολλόδωρος δὲ ποτηρίου τι γένος ὑψηλὸν καὶ ἔγ-
κοilon. πᾶν δὲ τὸ κοῖλον κοτύλην, φησὶν, ἐκάλουν
οἱ παλαιοί, ὥς καὶ τὸ τῶν χειρῶν κοῖλον. ὅθεν καὶ 15
κοτυλήρυτον αἶμα τὸ ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν ἀρυ-
σθῆναι δυνάμενον. καὶ ἐγκοτύλη δὲ τις παιδιὰ κα-
λεῖται, ἐν ἣ κοιλάναντες τὰς χεῖρας δέχονται τὰ γό-
νατα τῶν νενικηκότων οἱ νενικημένοι καὶ βαστάζου-
σιν αὐτούς. Διόδωρος δὲ ἐν ἰταλικαῖς γλώσσαις καὶ 20
Ἡρακλέων, ὥς φησι Πάμφιλος, τὴν κοτύλην καλεῖ-
σθαι καὶ ἡμίαν, παρατιθέμενος Ἐπιχάρμου
καὶ πιεῖν ὕδωρ διπλάσιον χλιαρὸν ἡμίνας δύο.

b καὶ Σώφρονος 'κατάστρεψον, τέκνον, τὰν ἡμίαν.'
κοτυλίσκην δ' εἴρηκε Φερεκράτης ἐν Κοριαννοῖ τὴν 25
κοτυλίσκην μηδαμῶς. Ἀριστοφάνης ἐν Ἀχαρνεῦσι
κοτυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀποκεκρουμένον.

κοτύλη δὲ καλεῖται καὶ ἡ τοῦ ἰσχύου κοιλότης, καὶ αἱ
τοῦ πουλύποδος ἐν ταῖς πλεκτάναις ἐπιφύσεις παρα-
γώγως κοτυληδόνες. καὶ τὰ κύμβαλα δ' Αἰσχύλος 30
ἐν Ἡδωνοῖς κοτύλας εἴρηκεν

ὁ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀτοβεῖ.

Μαρσύας δέ φησι τὸ ἐν τῷ ἰσχύῳ ὁστοῦν καλεῖσθαι ^c
 ἄλεισον καὶ κύλικα. κοτυλίσκος δὲ καλεῖται ὁ ἱερὸς
 τοῦ Διονύσου κρατηρίσκος, καὶ οἷς χρῶνται οἱ μῦσαι,
 ὡς Νίκανδρός φησιν ὁ Θυατειρηνός, παρατιθέμενος
 5 τὸ ἐκ Νεφελῶν Ἀριστοφάνους 'μηδὲ στέψω κοτυ-
 λίσκον.' Σιμμίας δὲ ἀποδίδωσι τὴν κοτύλην ἄλεισον.

58. ΚΟΤΤΑΒΙΣ. Ἀρμόδιος ὁ Λεπρεάτης ἐν τῷ
 περὶ τῶν κατὰ Φιγάλειαν νομίμων διεξιῶν περὶ τῶν
 ἐπιχωρίων δείπνων γράφει καὶ ταῦτα 'καθαγισάντων
 10 ταῦτα ἐν κεραμέα κοτταβίδι πιεῖν ἐκάστῳ μικρόν, καὶ
 ὁ προσφέρων ἀνεῖπεν εὐδειπνίας.' Ἡγήσανδρος δ' ὁ ^d
 Δελφὸς ἐν ὑπομνήμασιν ὧν ἀρχή 'ἐν τῇ ἀρίστη πο-
 λιτείᾳ,' φησὶν 'ὁ καλούμενος κότταβος παρῆλθεν εἰς
 τὰ συμπόσια, τῶν περὶ Σικελίαν, ὡς φησι Δικαίαρ-
 15 χος, πρῶτον εἰσαγαγόντων. τοσαύτη δὲ ἐγένετο
 σπουδὴ περὶ τὸ ἐπιτήδευμα ὥστε εἰς τὰ συμπόσια
 παραιοφέρειν ἄθλα κοττάβια καλούμενα. εἴτα κύλι-
 κες αἱ πρὸς τὸ πρᾶγμα χρήσιμαί μάλιστα εἶναι δο-
 κοῦσαι κατεσκευάζοντο καλούμεναι κοτταβίδες. πρὸς
 20 δὲ τούτοις οἵκοι κατεσκευάζοντο κυκλοτερεῖς, ἵνα ^e
 πάντες εἰς τὸ μέσον τοῦ κοττάβου τεθέντος ἐξ ἀπο-
 στήματος ἴσου καὶ τόπων ὁμοίων ἀγωνίζονται περὶ
 τῆς νίκης. οὐ γὰρ μόνον ἐφιλοτιμοῦντο βάλλειν ἐπὶ
 τὸν σκοπόν, ἀλλὰ καὶ καλῶς ἕκαστα αὐτῶν. ἔδει γὰρ
 25 εἰς τὸν ἀριστερόν ἀγκῶνα ἐρείσαντα καὶ τῇ δεξιᾷ
 κυκλώσαντα ὑγρῶς ἀφεῖναι τὴν λάταγα· οὕτως γὰρ
 ἐκάλουν τὸ ἐκπίπτειν ἐκ τῆς κύλικος ὑγρόν· ὥστε
 ἔνιοι μείζον ἐφρόνουν ἐπὶ τῷ καλῶς κοτταβίζειν τῶν
 ἐπὶ τῷ ἀκοντίζειν μέγα φρονούντων.'

30 59. ΚΡΑΤΑΝΙΟΝ. μήποτε τὸ νῦν καλούμενον κρά-
 νειον ἐκπωμα οὕτως ὠνόμαζον οἱ ἀρχαῖοι. Πολέμων
 γοῦν ἢ ὅστις ἐστὶν ὁ ποιήσας τὸν ἐπιγραφόμενον

Ἑλλαδικόν, περὶ τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ λέγων Μεταπον-
 τίνων ναοῦ γράφει καὶ ταῦτα 'ναὸς Μεταποντίνων,
 ἐν ᾧ φιάλαι ἀργυραὶ ἑκατὸν τριάκοντα δύο, οἶνοχόαι
 480 ἀργυραὶ δύο, ἀποθυστάνιον ἀργυροῦν, φιάλαι τρεῖς
 ἐπίχρυσοι. ναὸς Βυζαντίων, ἐν ᾧ τρίτων κυπαρίσ- ⁵
 σινος ἔχων κρατάνιον ἀργυροῦν, σειρὴν ἀργυρᾶ, καρ-
 χήσια δύο ἀργυρᾶ, κύλιξ ἀργυρᾶ, οἶνοχόη χρυσεῇ,
 κέρατα δύο. ἐν δὲ τῷ ναῷ τῆς Ἥρας τῷ παλαιῷ
 φιάλαι ἀργυραὶ τριάκοντα, κρατάνια ἀργυρᾶ δύο,
 χύτρος ἀργυροῦς, ἀποθυστάνιον χρυσοῦν, κρα- ¹⁰
 τὴρ χρυσοῦς, Κυρηναίων ἀνάθημα, βατιάκιον ἀρ-
 γυροῦν.'

ΚΡΟΤΝΕΙΑ. Ἐπιγένης Μνηματίῳ

κρατῆρες, κάδοι,

ὀλκεῖα, κρουνεῖ'. Β. ἔστι γὰρ κρουνεῖα; Α. ναί. ¹⁵

^b ΚΥΑΘΙΣ. κοτυλῶδες ἀγγεῖον. Σώφρων ἐν τῷ
 ἐπιγραφομένῳ μίμῳ Γυναῖκες αἱ τὰν θεὸν φαντὶ ἔλε-
 ξαν ὑποκατάρκονται δ' ἐν κυαθίδι τρικτὺς ἀλεξιφαρ-
 μάκων.'

60. ΚΥΑΙΞ. Φερεκράτης Δουλοδιδασκάλῳ ²⁰

νυνὶ δ' ἀπονίζων τὴν κύλικα δὸς ἐμπιεῖν

ἐργχει τ' ἐπιθεῖς τὸν ἡθμόν.

ταῦτα δ' ἐστὶ κεράμεα ποτήρια καὶ λέγεται ἀπὸ τοῦ
 κυλίεσθαι τῷ τροχῷ· ἀφ' ὧν καλεῖται τό τε κυλι-
 κεῖον ἐν ᾧ τίθεται τόπων τὰ ποτήρια καὶ ἀργυρᾶ ²⁵
 τυγχάνη ὄντα, καὶ τὸ κυλικηγορεῖν ὅταν ἐπὶ τῇ
 κύλικί τις ἀγορεύῃ. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ τὴν ἱατρικὴν
^c πνξίδα καλοῦσι κυλικίδα διὰ τὸ τῷ τόρῳ κεκυλί-
 σθαι. ἐγένοντο δ' ἐπίσημοι κύλικες αἱ τε ἀργεῖαι καὶ
 αἱ ἀττικάι. καὶ τῶν μὲν ἀττικῶν μνημονεύει Πίν- ³⁰
 δαρος ἐν τοῖσδε

ὦ Θρασύβουλ', ἐρατᾶν ὄχημ' ἀοιδᾶν

τοῦτό τοι πέμπω μεταδόρπιον. ἐν ξυνῶ κεν εἴη
 συμπόταισιν τε γλυκερόν
 καὶ Διωνύσοιο καρπῶ καὶ κυλίκεσσιν ἀθη-
 ναίαισι κέντρον.

5 αἱ δὲ ἀργεῖαι δοκοῦσι καὶ τὸν τύπον ἔχειν διάφορον
 πρὸς τὰς ἀττικάς. φοξαι γοῦν ἦσαν τὸ χεῖλος, ὡς d
 Σιμωνίδης φησὶν ὁ Ἀμόργιος

αὕτη δὲ φοξίχειλος [ἀργεῖη κύλιξ].

ἢ εἰς ὅξυν ἀνηγμένη, οἷοί εἰσιν οἱ ἄμβικες καλούμενοι.

10 τὸ γὰρ φοξὸν ἐπὶ τούτου τάττουσι, καθότι Ὅμηρος
 ἐπὶ τοῦ Θερσίτου 'φοξὸς ἔην κεφαλὴν.' καὶ ἔστιν
 οἶον φανοξός, ὁ πρὸς τὰ φάη ὅξυν ὁρώμενος.

61. διάφοροι δὲ κύλικες γίνονται καὶ ἐν τῇ τοῦ
 συσσίτου ἡμῶν Ἀθηναίου πατρίδι Ναυκράτει. εἰσὶ e
 15 γὰρ φιαλώδεις μὲν, οὐ κατὰ τὸρνον δ' ἀλλ' ὥσπερ
 δακτύλῳ πεποιημένοι, καὶ ἔχουσιν ὦτα τέσσαρα,
 πυθμένα εἰς πλάτος ἐκτεταμένον, καὶ βάπτονται εἰς
 τὸ δοκεῖν εἶναι ἀργυραῖ. πολλοὶ δ' ἐν τῇ Ναυκράτει
 κεραμεῖς, ἀφ' ὧν καὶ ἡ πλησίον τῶν κεραμεῖων πύλη
 20 κεραμικὴ καλεῖται. ἐπαινοῦνται δὲ καὶ αἱ χῆαι κύλι-
 κες, ὧν μνημονεύει Ἑρμιππος ἐν Στρατιώταις
 χῆα δὲ κύλιξ ὑψοῦ κρέμαται
 περὶ πασσαλόφιν.

Γλαύκων δ' ἐν ταῖς γλώσσαις Κυπρίους φησὶ τὴν f
 25 κοτύλην κύλικα καλεῖν. Ἑρμῶναξ δ' ἐν συνωνύμοις
 οὕτως γράφει 'ἄλειςον ποτήριον κύπελλον ἄμφωτις
 σκύφος κύλιξ κώθων καρχήσιον φιάλη.' Ἀχαιὸς δ'
 ὁ Ἑρετριεύς ἐν Ἀλκμαίῳ ἀντὶ τοῦ κύλικες παρα-
 γώγως κυλιχνίδας εἶρηκε διὰ τούτων

30 ἀλλ' ὡς τάχιστα μέλανα δεῦρ' ἀμνὸν φέρειν
 κοινόν τε χρὴ κρατῆρα καὶ κυλιχνίδας.
 καὶ Ἀλκαῖος

481 πίνωμεν· τί τὰ λύχνη ἀμμένομεν; δάκτυλος
 ἄμερα.

κάδδ' ἄειρε κυλίχναις μεγάλαις, ὧ ἔτα, ποικίλαις.
 οἶνον γὰρ Σεμέλας καὶ Διὸς υἱὸς λαθικαδέα
 ἀνθρώποισιν ἔδωκ'. ἔγχεε κίρναις ἓνα καὶ δύο 5
 πλέαις.

καὶ ἐν τῷ δεκάτῳ

λάταγες ποτέονται κυλιχνῶν ἀπὸ τηῶν.

ὡς διαφόρων γινομένων καὶ ἐν Τέτῳ κυλίκων.

62. Φερεκράτης Κοριαννοῖ

10

ἐκ τοῦ βαλανείου γὰρ δῖεφθος ἔρχομαι,
 ξηρὰν ἔχουσα τὴν φάρυγα. B. δώσω πιεῖν.

A. γλίσχρόν γε μούστῃ τὸ σίαλον νῆ τῷ θεῷ.

b B. τί λάβω κόρη σοι; τὴν κοτυλίσκη; A. μη-
 15 δαμῶς

μικρὰν γε. κινεῖται γὰρ εὐθύς μοι χολή,
 ἐξ οὐπερ ἔπιον ἐκ τοιαύτης φάρμακον.

εἰς τὴν ἐμὴν νυν ἔγχεον τὴν μείζονα.

ὅτι δὲ μεγάλοις ποτηρίοις αἱ γυναῖκες ἔχρῳντο ὁ αὐ-
 τὸς εἶρηκε Φερεκράτης ἐν Τυραννίδι διὰ τούτων 20

εἴτ' ἐκεραμεύσαντο τοῖς μὲν ἀνδράσιν ποτήρια
 πλατέα, τοίχους οὐκ ἔχοντ' ἀλλ' αὐτὸ τοῦδα-
 φος μόνον,

c κούχλῃ χωροῦντ' οὐδὲ κόγχην, ἐμφερῇ γευστη-
 25 ρίοις·

σφίσι δέ γ' αὐταῖσιν βαθείας κύλικας ὥσπερ
 ὀλκάδας

οἶναγωγούς περιφερεῖς λεπτάς μέσας γαστρο-
 ἰδας,

οὐκ ἀβούλως, ἀλλὰ πόρρωθεν κατεσκευασμένοι 30
 αὐτῷ, ὅπως ἀνεκλογίστως πλεῖστος οἶνος ἐκποθῇ.

d εἴθ' ὅταν τὸν οἶνον αὐτὰς αἰτιώμεθ' ἐκπιεῖν,

λοιδοροῦνται κῶμνύουσι μὴ ἔκπιεῖν ἀλλ' ἡμίαν.

πῶς κύαθον μὴ κεκτημένος ἀλλὰ κυμβίον μόνον.

λοιδοροῦνται κῶμνύουσι μὴ 'κπιεῖν ἀλλ' ἥμίαν.
ἥ δὲ κρείττων ἢ μί' ἐστὶ χιλίων ποτηρίων.

63. ΚΥΜΒΙΑ. 'τὰ κοῖλα ποτήρια καὶ μικρά' Σι-
μάριστος. Δωρόθεος δέ 'γένος ποτηρίων βαθέων τὰ
5 κυμβία καὶ ὀρθῶν, πυθμένα μὴ ἔχοντων μηδὲ ὦτα.'
Πτολεμαῖος δὲ ὁ τοῦ Ἀριστονίκου τὰ κυφά. Νίκαν-
δρος δ' ὁ Θυατειρηνὸς τὸ χωρὶς ὠτίων ποτήριον ὠνο-
μακέναι Θεόπομπον ἐν Μήδῳ. Φιλήμων Φάσματι
ἔπιεν ἢ Ρόδη

10 κυμβίον ἀκράτου, κατασέσειχ' ἡμᾶς κάτω. e
Διονύσιος δ' ὁ Σάμιος ἐν ἑκτῷ περὶ τοῦ κύκλου τὸ
αὐτὸ οἶεται εἶναι κισσύβιον καὶ κυμβίον. φησὶ γὰρ
ὡς Ὀδυσσεὺς πληρώσας κυμβίον ἀκράτου ὠρεξε τῷ
κύκλωπι. οὐκ ἔστι δὲ μικρὸν τὸ διδόμενον αὐτῷ
15 κισσύβιον παρ' Ὀμήρῳ· οὐ γὰρ ἂν τρεῖς πιῶν μέ-
ριστος ὦν τὸ σῶμα ταχέως ἂν ὑπὸ τῆς μέθης κατη-
νέχθη. τοῦ κυμβίου μνημονεύει καὶ Δημοσθένης ἐν
τῷ κατὰ Μειδίου, ἀκολουθεῖν αὐτῷ φάσκων ῥυτὰ
καὶ κυμβία. καὶ ἐν τῷ κατὰ Εὐέργου καὶ Μνησιβού- f
20 λου. φησὶ δὲ Δίδυμος ὁ γραμματικὸς ἐπίμηκες εἶναι
τὸ ποτήριον καὶ στενὸν τῷ σχήματι, παρόμοιον πλοῖῳ.
καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Ἀγροίοις

μεγάλ' ἴσως ποτήρια
προπινόμενα καὶ μέστ' ἀκράτου κυμβία
25 ἐκάρωσεν ὑμᾶς. B. ἀνακεχαίτικεν μὲν οὖν.
Ἄλεξις Ἰππεῖ

τά τε κυμβία
ἀρ' ἦν πρόσωπ' ἔχοντα χρυσᾶ παρθένων; 482
B. νῆ τὸν Δί', ἦν γάρ. A. ὦ τάλαιν' ἐγὼ κακῶν.
30 64. Ἐρατοσθένης δ' ἐν τῇ πρὸς Ἀγῆτορα τὸν Λά-
κωνα ἐπιστολῇ ὡς κυανῶδες ἀγγεῖον τὸ κυμβίον πα-
ραδίδωσι γράφων οὕτως 'θαυμάζουσι δ' οἱ αὐτοὶ καὶ

πῶς κύαθον μὴ κεκτημένος ἀλλὰ κυμβίον μόνον,
φιάλην προσεκέκτητο. δοκεῖ δὲ μοι τὸ μὲν τῆς τῶν
ἀνθρώπων χρείας ἔνεκα, τὸ δὲ τῆς τῶν θεῶν τιμῆς
εἰς τὴν κτῆσιν παρειληφέναι. κυνάθῳ μὲν οὖν οὐδὲν
ἔχρῳντο τότε οὐδὲ κοτύλῃ· κρατῆρα γὰρ ἴστασαν s
b τοῖς θεοῖς οὐκ ἀργυροῦν οὐδὲ λιθοκόλλητον ἀλλὰ τῆς
κωλιάδος γῆς. τοῦτον δ' ὁσάκις ἐπιπληρώσαιεν, ἀπο-
σπείσαντες τοῖς θεοῖς ἐκ τῆς φιάλης ὠνοχόουν ἐφε-
ξῆς τὸν νεοκράτα βάπτοντες τῷ κυμβίῳ, καθὰ καὶ
νῦν παρ' ἡμῖν ποιοῦσιν ἐν τοῖς φιδιτίοις. εἰ δέ ποτε 10
πλεῖον πιεῖν βουληθεῖεν, προσπαρετίθεσαν τοὺς
καλουμένους κοτύλους, κάλλιστα καὶ εὐποτώτατα
ἐκπωμάτων. ἦσαν δὲ καὶ οὗτοι τῆς αὐτῆς κεραμείας.
ὅταν δ' Ἐφίππος ἐν Ἐφήβοις λέγῃ

c οὐ κύλικας ἐπὶ τὰ δεῖπνα Χαιρήμων φέρει, 15
οὐ κυμβίοισι πεπολέμηκ' Εὐριπίδης·
οὐ τὸν τραγικὸν λέγει ποιητὴν ἀλλὰ τινα ὁμώνυμον
αὐτῷ, ἥτοι φίλοινόν τινα ἢ αἰτίαν ἔχοντα οὐ χρηστήν,
ὡς φησιν Ἀντίοχος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν
τῇ μέσῃ κωμῳδίᾳ κωμωδουμένων ποιητῶν. τὸ γὰρ 20
ἐπάγεσθαι κατὰ τὰς ἐστιάσεις κυμβία καὶ δοκεῖν τού-
τοις διαμάχεσθαι εἰς ἑκάτερα τείνει. μνημονεύει δ'
αὐτοῦ καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Νηρηίδι

d δὸς δὲ τὸν χόα 25
αὐτῷ σὺ Κῶμε καὶ τὸ κυμβίον φέρων,
Εὐριπίδης τις τήμερον γενήσεται.
καὶ Ἐφίππος ἐν Ὀμοίοις ἢ ἐν Ὀβελιαφόροις
Διονυσίου δὲ δράματ' ἐκμαθεῖν δεοί,
καὶ Δημοφῶντος ἅττ' ἐποίησεν εἰς Κότυν,
ῥήσεις τε κατὰ δεῖπνον Θεόδωρός μοι λέγοι, 30
Λάχητί τ' οἰκήσαιμι τὴν ἐξῆς θύραν,
κυμβία τε παρέχοιμ' ἐστιῶν Εὐριπίδη.

ὅτι δὲ καὶ πλοῖον ἢ κύμβη Σοφοκλῆς ἐν Ἀνδρομέδῃ φησὶν

ἵπποισιν ἢ κύμβαισι ναυστολεῖς χθόνα;
'κύμβα ποτήριον Παφίοις' Ἀπολλόδωρος.

5 65. ΚΤΠΕΛΛΟΝ. τοῦτο πότερόν ἐστι ταυτὸν τῷ ἁλείσῳ καὶ τῷ δέπαϊ, ἢ ὀνόματι μόνον διαλλάσσει;

τοὺς μὲν ἄρα χρυσέοισι κυπέλλοις υἷες Ἀχαιῶν δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδόν.

ἢ διάφορος ἦν ὁ τύπος, καὶ οὐχ ὥσπερ τὸ δέπας καὶ
10 τὸ ἅλεισον ἀμφικύπελλον οὕτω δὲ καὶ τοῦτο, κυφὸν δὲ μόνον; ἀπὸ γὰρ τῆς κυφότητος τὸ κύπελλον ὥσπερ καὶ τὸ ἀμφικύπελλον· ἢ ὅτι παραπλήσιον ἦν ταῖς
πέλλαις, συνηγμένον μᾶλλον εἰς τὴν κυφότητα· ἢ ἀμφικύπελλα οἷον ἀμφίκυρτα ἀπὸ τῶν ὠτων, διὰ τὸ
15 τοιαῦτα εἶναι τῇ κατασκευῇ. φησὶ γὰρ καὶ ὁ ποιητὴς 'χρύσειον ἄμφωτον.' Ἀντίμαχος δ' ἐν πέμπτῳ Θηβαῖδος

παῖσιν δ' ἡγεμόνεσσιν ἐποιχόμενοι κήρυκες
χρύσεια καλὰ κύπελλα τετυγμένα νομήσαντο.

20 Σειληνὸς δὲ φησὶ κύπελλα ἐκπώματα σκύφοις ὅμοια, ὥς καὶ Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος· κύπελλα δ' ἐνείμει 483
συβώτης. Εὐμόλπος δὲ ποτηρίου γένος ἀπὸ τοῦ κυφὸν εἶναι. Σιμάριστος δὲ τὸ δῖωτον ποτήριον Κυπρίους, τὸ δὲ δῖωτον καὶ τετράωτον Κοῖτας. Φιλη-
25 τὰς δὲ Συρακοσίους κύπελλα καλεῖν τὰ τῆς μάξης καὶ τῶν ἄρτων ἐπὶ τῆς τραπέξης καταλείμματα.

ΚΤΜΒΗ. Φιλήμων ἐν ταῖς Ἀττικαῖς φωναῖς κύλικος εἶδος. Ἀπολλόδωρος δ' ἐν τῷ περὶ ἐτυμολογιῶν Παφίους τὸ ποτήριον καλεῖν κύμβαν.

30 66. ΚΩΘΩΝ. Λακωνικὸν ποτήριον, οὗ μνημονεύει Ἡρόδοτος ἐν πρώτῳ Κύρου παιδείας. Κριτίας δὲ ἐν Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ γράφει οὕτως· χωρὶς δὲ τού-

των τὰ σμικρότατα ἐς τὴν δίαιταν, ὑποδήματα ἄριστα λακωνικά, ἱμάτια φορεῖν ἡδίστα καὶ χρησιμώτατα· κώθων λακωνικός, ἐκπώμα ἐπιτηδειότατον εἰς στρατείαν καὶ εὐφορώτατον ἐν γυλίῳ. τοῦ δὲ ἔνεκα; στρατιωτικὸν πολλάκις ἀνάγκη ὕδωρ πίνειν
5 οὐ καθαρὸν. πρῶτον μὲν οὖν τῷ μὴ λίαν κατάδηλον εἶναι τὸ πῶμα, εἴτα ἄμβωνας ὁ κώθων ἔχων ὑπολείπει τὸ οὐ καθαρὸν ἐν αὐτῷ. καὶ Πολέμων δ' ἐν τῇ . .
τῶν πρὸς Ἀδαῖον καὶ Ἀντίγονον, ὅτι κεραμέοις ἀργείοις ἐχρῶντο οἱ Λακεδαιμόνιοι γράφει οὕτως· ἀλλὰ
10 μὴν ὅτι ἀρχαῖκόν ἦν τὸ τοιοῦτον δὲ τῆς ἀγωγῆς γένος, ὃ καὶ νῦν ὁράται παρὰ τισι τῶν Ἑλλήνων· ἐν Ἀργεὶ μὲν ἐν ταῖς δημοσίαις θοίναις, ἐν Λακεδαίμονι δὲ κατὰ τὰς ἐορτάς ἐν τε τοῖς ἐπινικίοις καὶ τοῖς γάμοις τῶν παρθένων πίνουσιν ἐκ κεραμέων ποτηρίων, ἐν
15 δὲ τοῖς ἄλλοις συμποσίοις καὶ φιδιτίοις ἐν πιθάκναις. μνημονεύει αὐτοῦ καὶ Ἀρχίλοχος ἐν ἐλεγείοις ὥς ποτηρίου οὕτως

ἀλλ' ἄγε σὺν κώθωνι θοῆς διὰ σέλματα νηὸς
φοῖτα, καὶ κοίλων πώματ' ἄφελκε κάδων,
20 ἄργει δ' οἶνον ἐρυθρὸν ἀπὸ τρυγός· οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς νήφειν ἐν φυλακῇ τῇδε δυνησόμεθα.
ὥς τῆς κύλικος λεγομένης κώθωνος. Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσιν

εἰς τὰς ἱππαγωγούς εἰσεπήδων ἀνδρικῶς,
25 πριάμενοι κώθωνας, οἳ δὲ καὶ σκόροδα καὶ κρόμυα.

Ἡνίοχος Γοργόσι

πιεῖν πιεῖν τις ἔγχει, πυριγενῇ
λαβὼν βραχύωτον κυκλοτερῇ παχύστομον
30 κώθωνα παῖδα φάρυγος.

Θεόπομπος Στρατιώτισιν

ἀπὸ γὰρ οὗ κώθωνος ἐκ στρεψάνου γένος

πλείονι χρῆσαι τῷ λουτρῷ καὶ εἰς τὴν πύελον κατα-

ἐγὼ γὰρ ἂν κώθωνος ἐκ στρεψαύχενος
πίοιμι τὸν τράχηλον ἀνακεκλασμένη;

"Αλεξίς Ἐρίθοις

εἴτα τετρακότυλον ἐπεσόβει κώθωναί μοι,
παλαιὸν οἴκων κτῆμα.

ἀπὸ δὲ τοῦ ποτηρίου τούτου καὶ ἀκρατοκώθωνας κα-
λοῦσι τοὺς πλεον ἄκρατον σπῶντας, ὡς Ὑπερείδης ἐν
τῷ κατὰ Δημοσθένους. Καλλιξένος δ' ἐν τετάρτῳ
περὶ Ἀλεξανδρείας ἀναγράφων τὴν τοῦ Φιλαδέλφου
πομπὴν καὶ καταλέγων πολλὰ ἐκπώματα γράφει καὶ
τάδε κώθωνες διμέτρητοι δύο.

67. περὶ δὲ τοῦ κωθωνίζεσθαι καὶ ὅτι χρήσιμός
ἐστι διὰ χρόνου ὁ κωθωνισμὸς Μνησίθεος ὁ Ἀθη-
ναῖος ἱατρὸς ἐν τῇ περὶ κωθωνισμοῦ ἐπιστολῇ φησὶν
οὕτως συμβαίνει τοὺς μὲν πολὺν ἄκρατον ἐν ταῖς
συνουσίαις πίνοντας μεγάλα βλάπτεσθαι καὶ τὸ σῶμα
καὶ τὴν ψυχὴν. τὸ μέντοι κωθωνίζεσθαι διὰ τινων
ἡμερῶν δοκεῖ μοι ποιεῖν τινα καὶ τοῦ σώματος κά-
θαρσιν καὶ τῆς ψυχῆς ἄνεσιν. γίνονται γὰρ τινες
ἡμῖν ἐκ τῶν καθ' ἡμέραν συμποσίων ἐπιπόλαιοι δρι-
μύτητες. ταύταις οὖν ἐστὶ τῶν μὲν πόρων οἰκειότατος
ὁ διὰ τῆς οὐρήσεως, τῶν δὲ καθάρσεων ἢ διὰ τῶν
κωθωνισμῶν πρέπει μάλιστα. κατανίξεται γὰρ τὸ
σῶμα τοῖς οἴνοις· ὑγρὸν γὰρ καὶ θερμὸν ὁ οἶνος. τὸ
δὲ ἀφ' ἡμῶν διηθούμενον οὐρόν ἐστι δριμύ. τὰ γοῦν
ἱμάτια τούτῳ χρώμενοι ῥύμματι πλύνουσιν οἱ γνα-
φεῖς. τρία δὲ παραφύλαττε ὅταν κωθωνίζῃ· μὴ πο-
νηρὸν οἶνον πίνειν, μὴδὲ ἄκρατον, μὴδὲ τραγηματί-
ζεσθαι ἐν τοῖς κωθωνισμοῖς. ὅταν δὲ ἱκανῶς ἔχῃς
ἤδη, μὴ κοιμῶ πρὶν ἂν ἐμέσῃς πλεον ἢ ἔλαττον.
εἴτα ἂν μὲν ἐμέσῃς ἱκανῶς, ἀναπαύου μικρὸν περι-
χεάμενος· ἂν δὲ μὴ δυνηθῇς ἱκανῶς κενῶσαι σαυτὸν,

πλείονι χρῆσαι τῷ λουτρῷ καὶ εἰς τὴν πύελον κατα-
κλίθητι σφόδρα εἰς θερμὸν ὕδωρ. Πολέμων δ' ἐν
πέμπτῳ τῶν πρὸς Ἀδαῖον καὶ Ἀντίγονόν φησι Διό-
νυσος τέλειος, καθήμενος ἐπὶ πέτρας· ἐξ εὐωνύμων
δ' αὐτοῦ σάτυρος φαλακρός, ἐν τῇ δεξιᾷ κώθωνα
μόνωτον ῥαβδωτὸν κρατῶν.

68. ΛΑΒΡΩΝΙΑ. ἐκπώματος περσικοῦ εἶδος ἀπὸ
τῆς ἐν τῷ πίνειν λαβρότητος ὠνομασμένον. πλατὺ
δ' ἐστὶ τῇ κατασκευῇ καὶ μέγα· ἔχει δὲ καὶ ὠτα με-
γάλα. Μένανδρος Ἀλιεῖ

εὐποροῦμεν, οὐδὲ μετρίως· ἐκ Κυτῖνδων χρυσίου,
περσικαὶ στολαὶ δ' ἐκείναι πορφυρᾷ τε στρώ-
ματα.

ἔνδον ἔστ', ἄνδρες, ποτηρίδια . . τορεύματα,
κάκτυπωμάτων πρόσωπα, τραγέλαφοι, λα-
βρώνια.

ἐν δὲ Φιλαδέλφοις

ἤδη δ' ἐπίχυσις, διάλιθοι λαβρώνιοι,
Πέρσαι δ' ἔχοντες μυιοσόβας ἐστήκεσαν.

Ἰππαρχος δ' ἐν Θαῖδι

ὁ λαβρώνιος δ' ἔσθ' οὗτος ὄρνις; Β. Ἡράκλεις,
ποτήριον χρυσοῦς διακοσίους ἄγον.

Α. ὦ περιβοήτου, φιλτάτη, λαβρωνίου.

Δίφιλος Τιθραύστη καὶ ἄλλα γένη καταλέγων ποτη-
ρίων φησὶ

πρίστις τραγέλαφος βατιάκη λαβρώνιος.

Β. ἀνδραπόδι' ἤδη ταῦθ', ὄρας; Α. ἥκιστα γε·
ἐκπωμάτων δ' ὀνόματα, πρὸς τῆς Ἑστίας.

ὁ λαβρώνιος χρυσῶν δέ, παῖδες, εἰκοσιν.

Δίδυμος δὲ ὅμοιον εἶναί φησιν αὐτὸν βομβυλιῷ ἢ
βατιακίῳ.

69. ΛΑΚΑΙΝΑΙ. κυλίκων εἶδος οὕτως λεγόμενον
ATHENAEUS. II. 25

ἀπὸ τοῦ κωθωνισμοῦ, ὡς τὰ ἀπτικὰ σκεύη, ἢ ἀπὸ τοῦ

σπόνγγος, λεκάνη, πτερόν, λεπαστὴ πᾶντι πυκνῇ.

ἢ ἀπὸ τοῦ κεράμου, ὥς τὰ ἀττικά σκεύη, ἢ ἀπὸ τοῦ
σχήματος ἐπιχωριάσαντος ἐκεῖ, ὥσπερ αἱ θηρίκλειαι
λέγονται. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι

συβαρίτιδάς τ' εὐωχίας καὶ χῖον ἐκ λακαινᾶν.

5 [κύλικων μέθυ ἡδέως καὶ φίλως.]

70. ΛΕΠΑΣΤΗ. οἱ μὲν ὀξύνουσιν τὴν τελευταίαν
ὥς καλή, οἱ δὲ παροξύνουσιν ὥς μεγάλη. τοῦτο δὲ
τὸ ποτήριον ὠνομάσθη ἀπὸ τῶν εἰς τὰς μέθας καὶ 485
τὰς ἀσωτίας πολλὰ ἀναλίσκόντων, οὓς λαφύκτας κα-
10 λούμεν. κύλικες δ' ἦσαν μεγάλαι. Ἀριστοφάνης Εὐ-
ρήνῃ

τί δῆτ', ἐπειδὴν ἐκπίης οἴνου κύλικά λεπαστήν;
ἀφ' ἧς ἐστὶ λάψαι, τουτέστιν ἀθρόως πιεῖν, κατεναν-
τίον τῷ λεγομένῳ βομβυλιῷ. φησὶ γάρ που ὁ αὐτός

15 τὸ δ' αἶμα λέλαφας τοῦμόν, ὦναξ δέσποτα.

οἶον ἄθρουν μ' ἐξέπιες. ἐν δὲ Γηρυτάδῃ ἦν δὲ τὸ
πρῶγμ' ἐορτή. περιέφερε δ' ἐν κύκλῳ λεπαστήν ἡμῖν ^b
ταχὺ προσφέρων παῖς ἐνέχει τε σφόδρα κυανοβενθῇ.
τὸ βάθος παρίστησιν ὁ κωμικὸς τοῦ ποτηρίου. Ἀντι-

20 φάνης δ' ἐν Ἀσκληπιῷ

τὴν δὲ γραῦν τὴν ἀσθενοῦσαν πάνυ πάλαι τὴν
βρυτικήν,

ῥίξιον τρίψας τι μικρὸν δελεάσας τε γεννικῇ
τὸ μέγεθος κοίλῃ λεπαστῇ, τοῦτ' ἐποίησ' ἐκ-
25 πιεῖν.

Φιλύλλιος Αὖγῃ

πάντα γὰρ ἦν

μέστ' ἀνδρῶν καὶ μειρακίων

πινόντων, ὁμοῦ δὲ λάλων

30 γραδίων, μεγάλαισιν οἶ-

νου χαίροντα λεπασταῖς.

Θεόπομπος Παμφίλῃ

c σπόγγος, λεκάνη, πτερόν, λεπαστὴ πάνυ πυκνή,
ἦν ἐκπιούσ' ἄκρατον ἀγαθοῦ δαίμονος
τέττιξ κελαδεῖ.

καὶ ἐν Μήδῳ

ὥς ποτ' ἐκήλησεν Καλλίστρατος νῆας Ἀχαιῶν 5

κέρμα φίλον διαδούς, ὅτε συμμαχίαν ἐρέεινεν·

οἶον δ' οὐ κήλησε δέμας λεπτὸν Ῥαδάμανθυν

Λύσανδρον κώθωνι πρὶν αὐτῷ δῶκε λεπαστήν.

d Ἀμερίας δέ φησι τὴν οἰνοχόην λεπαστὴν καλεῖσθαι.

Ἀριστοφάνης δὲ καὶ Ἀπολλόδωρος γένος εἶναι κύλι- 10

κος. Φερεκράτης Κραπατάλοις τῶν θεατῶν δ' ὅστις

ἂν διψῇ, λεπαστὴν λαψάμενος μεστὴν ἐκχαρυβδίσει.

Νίκανδρος δ' ὁ Κολοφώνιος φησι Δόλοπας οὕτω

καλεῖν τὴν κύλικά. Λυκόφρων δ' ἐν τῷ ἐνάτῳ περὶ

κωμωδίας παραθέμενος τὸ Φερεκράτους καὶ αὐτὸς 15

e εἶναί φησι γένος κύλικος τὴν λεπαστήν. Μόσχος δ'

ἐν ἐξηγήσει ῥοδιακῶν λέξεων κεραμεοῦν ἀγγεῖον φη-

σιν αὐτὸ εἶναι, εἰκόδς ταῖς λεγομέναις πτωματίσιν,

ἐκπεταλώτερον δέ. Ἀρτεμίδωρος δὲ ὁ Ἀριστοφάνειος

ποτήριον ποιόν. Ἀπολλοφάνης δὲ Κρησί 20

καὶ λεπαστά μ' ἀδύοιμος εὐφρανεῖ δι' ἀμέρας.

Θεόπομπος Παμφίλῃ

λεπαστὴ μάλα συχνή,

f ἦν ἐκπιούσ' ἄκρατον ἀγαθοῦ δαίμονος

περίστατον βοῶσα τὴν κώμην ποιεῖ. 25

Νίκανδρος δ' ὁ Θυατειρηνὸς κύλιξ φησὶ μείζων, πα-

ρατιθέμενος Τηλεκλείδου ἐκ Πρυτάνεων

καὶ μελιχρὸν οἶνον εἵλκεν ἐξ ἡδύπνου λεπαστῆς.

486 Ἑρμιππος Μοίραις

ἦν ἐγὼ πάθω τι τήνδε τὴν λεπαστὴν ἐκπιών, 30

τῷ Διονύσῳ πάντα τὰμαντοῦ δίδωμι χρήματα.

71. ΛΟΙΒΑΣΙΟΝ. κύλιξ, ὥς φησι Κλέαρχος καὶ

25*

Νίκανδρος ὁ Θυατειρηνός, ὃ τὸ ἔλαιον ἐπισπένδουσι

πρώτῳ περὶ ἀκοροπόμενης. ἀννοεῖ δ' ὁ νοσηματικὸς

Νίκανδρος ὁ Θυατειρηνός, ὃ τὸ ἔλαιον ἐπισπένδουσι τοῖς ἱεροῖς· σπονδεῖον δὲ ὃ τὸν οἶνον· καλεῖσθαι λέγων λειβίδας καὶ τὰ σπονδεῖα ὑπὸ Ἀντιμάχου τοῦ Κολοφωνίου.

5 ΛΕΣΒΙΟΝ. ὅτι ποτηρίου εἶδος Ἡδύλος παρίσθην ἐν ἐπιγράμμασιν οὕτως λέγων

ἢ διαπινομένη Καλλίστιον ἀνδράσι, θαῦμα, ^b
κοῦ ψευδές, νῆστις τρεῖς χόας ἐξέπιεν·
ἧς τόδε σοί, Παφίη, ξωροῖς μέτροισι θυῶεν
10 κεῖται πορφυρέης λέσβιον ἐξ ὑέλου.

ἦν σώου πάντως· ὥς καὶ πάντων ἀπ' ἐκείνης
σοὶ τοῖχοι γλυκερῶν σῦλα φέρωσι πόθων.

ΛΟΥΤΗΡΙΟΝ. Ἐπιγένης Μνηματίῳ ἐν τῷ τῶν ποτηρίων καταλόγῳ φησί

15 κρατῆρες, κάδοι,
ὀλκεῖα, κρουναί'. Β. ἔστι γὰρ κρουναία; Α. ναί. ^c
λουτήρι'. ἀλλὰ τί καθ' ἕκαστα δεῖ λέγειν;
ὅψει γὰρ αὐτός.

72. ΛΤΚΙΟΤΡΓΕΙΣ. φιάλαι τινὲς οὕτω καλοῦνται
20 ἀπὸ Λύκωνος τοῦ κατεσκευασμένου, ὥς καὶ κονώνειοι αἱ ὑπὸ Κόνωνος ποιηθεῖσαι. μνημονεύει [τοῦ Λύκωνος] Δημοσθένους ἐν τῷ περὶ τοῦ Στεφάνου, καὶ τῷ πρὸς Τιμόθεον ὑπὲρ χρέως, λέγων οὕτως 'φιάλας λυκιουργεῖς δύο.' [ἐν δὲ τῷ πρὸς Τιμόθεον
25 γράφει 'δίδωσιν ἀποθεῖναι τῷ Φορμίωνι μετὰ τῶν χρημάτων καὶ ἄλλας φιάλας λυκιουργεῖς δύο.' Ἡρό- ^d
δοτος δ' ἐν ἐβδόμῃ, προβόλους δύο λυκιουργέας, ὅτι ἀκόντια ἔστι πρὸς λύκων θήραν ἐπιτήδεια, ἐν Λυκίᾳ εἰργασμένα.] ὅπερ ἐξηγούμενος Δίδυμος ὁ γραμμα-
30 τικὸς τὰς ὑπὸ Λυκίου φησὶ κατεσκευασμένας. ἦν δὲ οὗτος τὸ γένος Βοιωτίας ἐξ Ἐλευθερῶν, υἱὸς Μύρωνος τοῦ ἀνδριαντοποιοῦ, ὥς Πολέμων φησὶν ἐν

πρώτῳ περὶ ἀκροπόλεως. ἀγνοεῖ δ' ὁ γραμματικὸς ὅτι τὸν τοιοῦτον σχηματισμὸν ἀπὸ κυρίων ὀνομάτων οὐκ ἂν τις εὔροι γινόμενον ἀλλ' ἀπὸ πόλεων ἢ ^e
ἐθνῶν. Ἀριστοφάνης τε γὰρ ἐν Εἰρήνῃ φησί

τὸ δὲ πλοῖον ἔσται ναξιουργῆς κἀνθαρος. ⁵

Κριτίας δ' ἐν τῇ Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ 'κλίνη μι-
λησιουργῆς καὶ δίφρος μιλησιουργῆς. κλίνη χιου-
ργῆς καὶ τράπεζα ῥηνειουργῆς.' Ἡρόδοτος τε ἐν τῇ
ἐβδόμῃ φησὶ 'προβόλους δύο λυκοεργέας.' μήποτ'
οὖν καὶ παρὰ τῷ Ἡροδότῳ, ὥς καὶ παρὰ τῷ Δημο- ¹⁰
σθένει, γραπτέον λυκιεργέας, ἵν' ἀκούηται τὰ ἐν
Λυκίᾳ εἰργασμένα.

73. ΜΕΛΗ. οὕτω καλεῖται τινα ποτήρια, ὧν
μνημονεύει Ἀνάξιππος ἐν Φρέατι λέγων οὕτως

15 σὺ δὲ τὴν μέλην, Συρίσκε, ταυτηνὶ λαβὼν
ἔνεγκον ἐπὶ τὸ μνημ' ἐκείνης, μανθάνεις;
καὶ κατάχεον.

ΜΕΤΑΝΙΠΤΡΟΝ. ἢ μετὰ τὸ δεῖπνον, ἐπὴν ἀπο-
νύψονται, διδομένη κύλιξ. Ἀντιφάνης Λαμπάδι

δαίμονος ²⁰
ἀγαθοῦ μετάνιπτρον, ἐντραγεῖν, σπονδὴ, κρό-
τος.

487 Δίφιλος Σαπφοῖ

Ἀρχίλοχε, δέξαι τήνδε τὴν μετάνιπτρίδα
μεστὴν Διὸς σωτήρος ἀγαθοῦ δαίμονος. ²⁵

ἔνιοι δὲ τὴν μετὰ τὸ νύψασθαι πόσιν, ὥς Σέλευκος
ἐν Γλώσσαις. Καλλίας δ' ἐν Κύκλωσι

καὶ δέξαι τὴνδὲ μετάνιπτρίδα τῆς ὑγείας.

Φιλέταιρος Ἀσκληπιῷ

ἐνέσεισε μεστὴν ἴσον ἴσῳ μετάνιπτρίδα ³⁰
μεγάλῃν, ὑπειπὼν τῆς ὑγείας τοῦνομα.

Φιλόξενος δ' ὁ διθυραμβοποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ

Δείπνω μετὰ τὸ ἀπονίψασθαι τὰς χεῖρας προπίνων
τινὶ φησι

σὺ δὲ τάνδε βακχίαν b
εὐδροσον πλήρῃ μετανιπτρίδα δέξαι.
5 πραύ τί τοι βρόμιος γάνος τόδε δοὺς ἐπὶ τέρψιν
πάντας ἄγει.

Ἀντιφάνης Λαμπάδι
τράπεζα, φυστή, μαινίς, ἀμία, δαίμονος
ἀγαθοῦ μετάνιπτρον.

10 Νικόστρατος Ἀντερῶση
μετανιπτρίδ' αὐτῷ τῆς ὑγείας ἔγχεον.

74. ΜΑΣΤΟΣ. Ἀπολλόδωρος ὁ Κυρηναῖος, ὡς
Πάμφιλός φησι, Παφίους τὸ ποτήριον οὕτως καλεῖν.
ΜΑΘΑΛΙΔΕΣ. Βλαῖσος ἐν Σατούρνῳ φησὶν c
ἐπὶ μαθαλίδας

15 ἐπίχε' ἀμὲν τῷ γλυκυντάτῳ.
Πάμφιλος δὲ φησι 'μήποτε ἐκπώματός ἐστιν εἶδος, ἢ
μέτρον οἶον κύαθος.' Διόδωρος δὲ κύλικά ἀποδί-
δωσι.

20 75. ΜΑΝΗΣ. ποτηρίου εἶδος. Νίκων Κιθαρωδῷ
καὶ πάνυ τις εὐκαίρως 'προπίνω' φησὶ 'σοί
πατριῶτα.' μάνην δ' εἶχε κεραμεοῦν ἄδρῶν,
χωροῦντα κοτύλας πέντ' ἴσως. ἐδεξάμην.

παρέθετο τὰ λαμβεῖα καὶ Δίδυμος καὶ Πάμφιλος. κα-
25 λείται δὲ μάνης καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ κοττάβου ἐφεστηκός, d
ἐφ' οὗ τὰς λάταγας ἐν παιδιᾷ ἔπεμπον· ὅπερ ὁ Σο-
φοκλῆς ἐν Σαλμωνεῖ χάλκειον ἔφη κάρα λέγων οὕτως

τάδ' ἐστὶ κνισμὸς καὶ φιλημάτων ψόφος,
τῷ καλλικοσσαβοῦντι νικητήρια
30 τίθημι καὶ βαλόντι χάλκειον κάρα.

Ἀντιφάνης Ἀφροδίτης γοναῖς
ἐγὼ 'πιδείξω καθ' ὄν. ὅς ἂν τὸν κότταβον

ἄφεις ἐπὶ τὴν πλάστιγγα ποιήσῃ πεσεῖν
B. πλάστιγγα ποίαν; A. τοῦτο τοῦπικείμενον
ἄνω τὸ μικρόν. B. τὸ πινακίσκιον λέγεις;
A. τοῦτ' ἐστὶ πλάστιγξ. οὗτος ὁ κρατῶν γίγνεται.
B. πῶς δ' εἴσεται τις τοῦτ'; A. ἐὰν θίγῃ μόνον 5
αὐτῆς, ἐπὶ τὸν μάνην πεσεῖται καὶ ψόφος
ἔσται πάνυ πολὺς. B. πρὸς θεῶν, τῷ κοττάβῳ
πρόσεστι καὶ μάνης τις ὥσπερ οἰκέτης;

Ἑρμιππος Μοίραις

ῥάβδον δ' ὄψει (φησὶ) τὴν κοτταβικὴν 10
ἐν τοῖς ἀχύροισι κυλινδομένην,
μάνης δ' οὐδὲν λατάγων αἰεῖ·
τὴν δὲ τάλαιναν πλάστιγγ' ἂν ἰδοῖς
f παρὰ τὸν στροφέα τῆς κηπαίας
ἐν τοῖσι κορήμασιν οὔσαν. 15

76. ΝΕΣΤΟΡΙΣ. περὶ τῆς ιδέας τοῦ Νέστορος πο-
τηρίου φησὶν ὁ ποιητής

παρ δὲ δέπας περικάλλες, ὃ οἰκοθεν ἦγ' ὁ γε-
ραιός,

χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον· οὐατα δ' αὐτοῦ 20
τέσσαρ' ἔσαν, ῥοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον
χρύσειαι νεμέθοντο· δύω δ' ὑπὸ πνυθμένες ἦσαν.

488 ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέξης
πλεῖον ἐόν· Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν.

ἐν τούτοις ζητεῖται πρῶτον μὲν τί ποτ' ἐστὶ τὸ χρυ- 25
σείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἔπειτα τί τὸ οὐατα δ' αὐ-
τοῦ τέσσαρ' ἔσαν. τὰ γὰρ ἄλλα ποτήρια φησὶν ὁ
Μυρλεανὸς Ἀσκληπιάδης ἐν τῷ περὶ τῆς νεστορίδος
δύο ὥτα ἔχειν. πελειάδας δὲ πῶς ἂν τις ὑπόθοιτο
νεμομένας περὶ ἕκαστον τῶν ὥτων; πῶς δὲ καὶ λέγει 30
δύο πνυθμένας εἶναι τοῦ ποτηρίου; ἰδίως δὲ καὶ τοῦτο
b λέγεται ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι μογοῦντες ἐβάσταζον τὸ πο-

τήριον, Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν. ταῦτα προθέμενος ὁ Ἀσκληπιάδης ζητεῖ περὶ τῶν ἡλῶν, πῶς πεπαρμένους αὐτοὺς δεῖ δέχεσθαι. οἱ μὲν οὖν λέγουσιν ἔξωθεν δεῖν ἐμπείρεσθαι τοὺς χρυσοῦς ἡλους τῷ ἀργυρῷ ἐκπώματι κατὰ τὸν τῆς ἐμπαιστικῆς τέχνης [τρόπον], ὥς καὶ ἐπὶ τοῦ Ἀχιλλέως σκήπτρου ὥς φάτο χωόμενος, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ, χρυσείοις ἡλοισι πεπαρμένον.

ἐμφαίνεται γὰρ ὡς τῶν ἡλῶν ἐμπεπερονημένων, καθάπερ ἐπὶ τῶν ῥοπάλων. καὶ ἐπὶ τοῦ ξίφους τοῦ Ἀγαμέμνονος

ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δέ οἱ ἡλοι χρύσειοι πάμφαινον· ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν ἀργύρεον.

Ἀπελλῆς μὲν οὖν ὁ τορευτὴς ἐπεδείκνυε, φησὶν, ἡμῖν ἐν τισι κορινθιακοῖς ἔργοις τὴν τῶν ἡλῶν θέσιν. ἐξοχὴ δ' ἦν ὀλίγη τοῖς κολαπτῆρσιν ἐπηρμένη καὶ οἶονεὶ κεφαλίδας ἡλῶν ἀποτελοῦσα. πεπάρθαι δὲ λέγεται τοὺς ἡλους ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ, οὐχ ὅτι ἔξωθεν πρόσκεινται καὶ πεπαρμένοι εἰσὶν, ἀλλ' ὅτι ἐμπεπαρμένοις ἐοίκασιν, ἔξω τε ὀλίγῳ προὔχουσι, μετέωροι δὲ τῆς ἄλλης ἐπιφανείας ὄντες.

77. καὶ περὶ τῶν ὠτων οὕτως διορίζονται, ὅτι εἶχε μὲν δύο ὠτα ἄνω, καθότι καὶ τᾶλλα ποτήρια, ἀλλὰ δὲ δύο κατὰ τὸ κύρωμα μέσον ἐξ ἀμφοῖν τοῖν μεροῖν μικρά, παρόμοια ταῖς κορινθιακαῖς ὑδρίαις. ὁ δὲ Ἀπελλῆς ἐντέχνως ἄγαν ὑπέδειξε τὴν τῶν τεσσάρων ὠτων σχέσιν ἔχουσιν ὧδε. ἐκ μιᾶς οἶονεὶ ῥίξης, ἥτις τῷ πυθμένι προσκυρεῖ, καθ' ἑκάτερον τὸ οὖς διασχιδεῖς εἰσὶ ῥάβδοι ἐπ' ἀμφοῖν, οὐ πολὺ ἀπ' ἀλλήλων διεστῶσαι διάστημα. αὗται μέχρι τοῦ χείλους διήκουσαι τοῦ ποτηρίου, καὶ μικρὸν ἔτι μετ-

εωριζόμεναι, κατὰ μὲν τὴν ἀπόστασιν τοῦ ἀγγείου φυλάττουσι τὴν διάσχισιν, κατὰ δὲ τὸ ἀπολήγον πρὸς τὴν τοῦ χείλους ἔρεισιν πάλιν συμφυεῖς. καὶ γίνεται τὸν τρόπον τοῦτον τέτταρα ὠτα. τοῦτο δὲ οὐκ ἐπὶ πάντων, ἀλλ' ἐπ' ἐνίων ποτηρίων τὸ εἶδος τῆς κατασκευῆς θεωρεῖται, μάλιστα δὲ τῶν λεγομένων σελευκίδων. τὸ δὲ περὶ τῶν δυοῖν πυθμένοιιν ζητούμενον, πῶς λέγεται τὸ δύω δ' ὑπὸ πυθμένεσ ἦσαν, διαλύουσιν οὕτως τινές. τῶν ποτηρίων τινὰ μὲν ἕνα πυθμένα ἔχειν τὸν φυσικὸν καὶ συγκεχαλκευμένον τῷ ὀλῳ ποτηρίῳ, καθότι τὰ λεγόμενα κυμβία καὶ τὰς φιάλας καὶ εἴ τι φιαλῶδές ἐστι τὴν ἰδέαν· τινὰ δὲ δύο, ὥσπερ τὰ ῥοσκύφια καὶ τὰ κανθάρια καὶ τὰς σελευκίδας καὶ καρχήσια καὶ τὰ τούτοις ὅμοια· ἕνα μὲν γὰρ εἶναι πυθμένα τὸν κατὰ τὸ κύτος συγκεχαλκευμένον ὀλῳ τῷ ἀγγείῳ, ἕτερον δὲ τὸν προσθετόν, ἀπὸ ὀξέος ἀρχόμενον, καταλήγοντα δ' εἰς πλατύτερον, ἐφ' οὗ ἴσταται τὸ ποτήριον. καὶ τὸ τοῦ Νέστορος οὖν δέπας φασὶν εἶναι τοιοῦτον. δύναται δὲ καὶ δύο πυθμένας ὑποτίθεσθαι, τὸν μὲν οἶον τοῦ ποτηρίου φέροντα τὸν ὅλον ὄγκον, καὶ κατὰ μείζονα κυκλοειδῆ περιγραφὴν ἔξαρσιν ἔχοντα τοῦ ὕψους σύμμετρον, τὸν δὲ κατ' ἐλάττω κύκλον συνεχόμενον ἐν κύκλῳ μείζονι, καθ' ὅσον συννεύειν συμβέβηκεν εἰς ὃξὺ τὸν φυσικὸν τοῦ ποτηρίου πυθμένα, ὥστε ὑπὸ δυοῖν πυθμένοιιν φέρεσθαι τὸ ἐκπώμα. Διονύσιος δὲ ὁ Θράξ ἐν Ῥόδῳ λέγεται τὴν νεστορίδα κατασκευάσαι τῶν μαθητῶν αὐτῷ συνενεγκάντων τὰ ῥογύριον. ὅπερ Προμαθίδας ὁ Ἡρακλεώτης, ἐξηγούμενος τὴν κατὰ τὸν Διονύσιον διάταξιν, φησὶ σκύφον εἶναι παρακειμένως ἔχοντα τὰ ὠτα καθάπερ αἱ διπρῶροι τῶν νεῶν, περὶ δὲ τὰ ὠτα τὰς περιστεράς.

ὥσπερ εἰ δέ τινα ῥοπάλια δύο ὑποκείσθαι τῷ ποτηρίῳ
πλάγια διὰ μήκους· ταῦτα δ' εἶναι τοὺς δύο πυθμέ-
νας. ὁποῖόν τι καὶ νῦν ἔστιν ἰδεῖν ἐν Καπύῃ πόλει
τῆς Καμπανίας ἀνακείμενον τῇ Ἀρτέμίδι ποτήριον,
ὅπερ λέγουσιν ἐκεῖνοι Νέστορος γεγονέναι· ἔστι δὲ
ἀργύρεον χρυσοῖς γράμμασιν ἐντετυπωμένα ἔχον τὰ
Ὀμηρικὰ ἔπη.

78. ἔγὼ δὲ (φησὶν ὁ Μυρλεανὸς) τάδε λέγω περὶ
τοῦ ποτηρίου. οἱ παλαιοὶ καὶ τὰ περὶ τὴν ἡμέραν
τροφὴν πρῶτοι διαταξάμενοι τοῖς ἀνθρώποις, πειθό-
μενοι τὸν κόσμον εἶναι σφαιροειδῆ, λαμβάνοντες ἐκ
τε τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης σχήματος ἐναργεῖς τὰς
φαντασίας, καὶ τὰ περὶ τὴν αἰδίων τροφήν τῷ περιέ-
χοντι κατὰ τὴν ἰδέαν τοῦ σχήματος ἀφομοιοῦν εἶναι
δίκαιον ἐνόμιζον. διὸ τὴν τράπεζαν κυκλοειδῆ κατε-
σκευάσαντο, καὶ τοὺς τρίποδας τοὺς τοῖς θεοῖς κατα-
γισσομένους, φθόεις κυκλοτερεῖς καὶ ἀστέρας ἔχοντας,
οὓς καὶ καλοῦσι σελήνας. καὶ τὸν ἄρτον δὲ ἐκάλεσαν,
ὅτι τῶν σχημάτων ὁ κύκλος ἀπῆρτισται καὶ ἔστι τέ-
λειος. καὶ τὸ ποτήριον οὖν τὸ δεχόμενον τὴν ὑγρὰν
τροφὴν κυκλοτερεῖς ἐποίησαν κατὰ μίμημα τοῦ κό-
σμου. τὸ δὲ τοῦ Νέστορος καὶ ἰδιαίτερόν ἐστιν. ἔχει
γὰρ καὶ ἀστέρας, οὓς ἥλοις ὁ ποιητὴς ἀπεικάζει, διὰ
τὸ τοὺς ἀστέρας περιφερεῖς εἶναι τοῖς ἥλοις ὁμοίως,
καὶ ὥς ἐμπεπηγέναι τῷ οὐρανῷ. καθὼς καὶ Ἄρατος
φησὶν ἐπ' αὐτῶν

οὐρανῷ αἰὲν ἄρρηρεν ἀγάλματα νυκτὸς ἰού-
σης.

περιτιτῶς δὲ καὶ τοῦτ' ἔφρασεν ὁ ποιητὴς, τοὺς χρυ-
σοὺς ἥλους παρατιθεῖς τῇ τοῦ ἀργυροῦ ἐκπώματος
φύσει, τὴν τῶν ἀστέρων καὶ τοῦ οὐρανοῦ ἐκτυπῶν
κατὰ τὴν ἰδέαν τῆς χρόας οὐσίας. ὁ μὲν γὰρ οὐρανὸς

ἀργύρῳ προσέοικεν, οἱ δὲ ἀστέρες χρυσοῖ, διὰ τὸ
πυρῶδες.

79. ὑποθέμενος οὖν κατηστερισμένον τὸ τοῦ Νέ-
στορος ποτήριον μεταβαίνει καὶ ἐπὶ τὰ κράτιστα τῶν
ἀπλανῶν ἀστέρων, οἷς δὴ τεκμαίρονται τὰ περὶ τὴν
ζωὴν ἀνθρώποι· λέγω δὲ τὰς πελειάδας. ὅταν γὰρ
εἴπῃ· δύο δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον χρύσειαι νεμέ-
θοντο, πελειάδας οὐ σημαίνει τὰς ὄρνιθας, ὥς τινες
ὑπονοοῦσι περιστεράς εἶναι, ἀμαρτάνοντες. ἕτερον
γὰρ φησὶν εἶναι Ἀριστοτέλης πελειάδα καὶ ἕτερον
περιστεράν. πελειάδας δὲ ὁ ποιητὴς καλεῖ νῦν τὰς
πλειάδας, πρὸς ἃς σπόρος τε καὶ ἄμητος καὶ τῶν καρ-
πῶν ἀρχὴ γενέσεως καὶ συναίρεσις, καθά φησι καὶ
Ἡσίοδος

Πληιάδων ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων

15

490 ἄρχεσθ' ἀμήτου, ἀρότοιο δὲ δυσομενάων.

καὶ Ἄρατος

αἱ μὲν ὁμῶς ὀλίγαι καὶ ἀφεγγέες, ἀλλ' ὀνομασται
ἦρι καὶ ἐσπέριαι, Ζεὺς δ' αἴτιος, εἰλίσσονται·
ὅς σφισι καὶ θέρεος καὶ χείματος ἀρχομένοιο,
σημαίνειν ἐπένευσεν, ἐπερχομένου τ' ἀρότοιο.

τὰς οὖν τῆς τῶν καρπῶν γενέσεως καὶ τελειώσεως
προσημαντικὰς πλειάδας οἰκείως ἐνετόρευσεν τῷ τοῦ
σοφωτάτου Νέστορος ὁ ποιητὴς ποτηρίῳ· καὶ γὰρ
τοῦτο τῆς ἐτέρας τροφῆς δεκτικὸν ἀγγεῖον. διὸ καὶ
τῷ Διὶ τὴν ἀμβροσίαν τὰς πελειάδας φέρειν φησὶ

τῇ μὲν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται οὐδὲ πέλειαι
τροήρωνες, ταί τ' ἀμβροσίην Διὶ πατρὶ φέρουσι.

οὐ γὰρ τὰς πελειάδας τὰς ὄρνεις φέρειν τῷ Διὶ νο-
μιστέον τὴν ἀμβροσίαν, ὥς οἱ πολλοὶ δοξάζουσιν·
ἄσμενον γὰρ· ἀλλὰ τὰς πλειάδας. οἰκείον γὰρ τὰς
προσημαινούσας τῷ τῶν ἀνθρώπων γένει τὰς ὥρας,

ταύτας καὶ τῷ Διὶ φέρειν τὴν ἄμβροσίαν. διόπερ
ἀπὸ τῶν πτηνῶν αὐτὰς χωρίζει λέγων

τῇ μὲν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται οὐδὲ πέλειαι. c
ὅτι δὲ τὰς πλειάδας τῶν ἐνδοξοτάτων καὶ ἀπλανῶν
5 ἄστρον ὑπείληφε δῆλον ἐκ τοῦ προτάττειν αὐτὰς
κατὰ τὴν ἄλλων συναρίθμωσιν

ἐν δὲ τὰ τεύρεα πάντα, τὰ τ' οὐρανὸς ἐστεφά-
νεται,

πληιάδας θ' ὑάδας τε τό τε σθένος Ὠρίωνος,
10 ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπικλήσιν καλέουσιν.
ἐπλανήθησαν δ' οἱ πολλοὶ νομίζοντες τὰς πλειάδας d
ὄρνεις εἶναι, πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ ποιητικοῦ σχημα-
τισμοῦ τοῦ κατὰ τὴν πρόσθεσιν τοῦ γράμματος·
ἔπειτα δ' ὅτι τὸ τρήρωνες μόνον ἐδέξαντο εἶναι ἐπί-
15 θετον πελειάδων· ἐπεὶ διὰ τὴν ἀσθένειαν εὐλαβὴς ἢ
ὄρνις αὕτη· τρεῖν δ' ἐστὶ τὸ εὐλαβεῖσθαι. πιθανὸν
δὲ ἐστὶ τὸ ἐπίθετον καὶ ἐπὶ τῶν πλειάδων τιθέμενον.
μυθεύονται γὰρ καὶ αὐταὶ τὸν Ὠρίωνα φεύγειν,
διωκομένης τῆς μητρὸς αὐτῶν Πληϊόνης ὑπὸ τοῦ
20 Ὠρίωνος.

80. ἡ δὲ τοῦ ὀνόματος ἐκτροπή, καθ' ἣν αἱ e
πλειάδες λέγονται πέλειαι καὶ πελειάδες, παρὰ πολ-
λοῖς ἐστὶ τῶν ποιητῶν. πρώτη δὲ Μοιρῶ ἢ Βυζαν-
τία καλῶς ἐδέξατο τὸν νοῦν τῶν Ὀμήρου ποιημάτων
25 ἐν τῇ Μνημοσύνῃ ἐπιγραφομένη φάσκουσα τὴν ἄμ-
βροσίαν τῷ Διὶ τὰς πλειάδας κομίζειν. Κράτης δὲ ὁ
κριτικὸς σφειτερισάμενος αὐτῆς τὴν δόξαν ὡς ἰδιον
ἐκφέρει τὸν λόγον. καὶ Σιμωνίδης δὲ τὰς πλειάδας
πελειάδας εἶρηκεν ἐν τούτοις

30 δίδωσι δ' εὐτε σ' Ἑρμῆς ἐναγώνιος,
Μαΐας εὐπλοκάμοιο παῖς, ἔτικτε δ' Ἄτλας
ἐπὶ τὰ ἰοπλοκάμων φιλᾶν θυγατρῶν

τὰν ἔξοχον εἶδος, αἱ καλέονται
πελειάδες οὐράνιαι.

σαφῶς γὰρ τὰς πλειάδας, οὕσας Ἄτλαντος θυγα-
τέρας, πελειάδας καλεῖ, καθάπερ καὶ Πίνδαρος
ἐστὶ δ' εἰκὸς

ὄρειᾶν γε Πελειάδων

μὴ τηλόθεν Ὠρίωνα νεῖσθαι.

σύνεγγυς γὰρ ἐστὶν ὁ Ὠρίων τῇ ἀστροθεσίᾳ τῶν
πλειάδων· διὸ καὶ ὁ περὶ ταύτας μῦθος ὅτι φεύγουσι
μετὰ τῆς μητρὸς τῆς Πληϊόνης τὸν Ὠρίωνα. ὀρείας 10
δὲ λέγει τὰς Πλειάδας ἐν ἴσῳ τῷ οὐρείας, κατὰ παρὰ-
491 λειψιν τοῦ ὕ, ἐπειδὴ κεῖνται ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ
ταύρου. καὶ Αἰσχύλος δ' ἐκφανέστερον προσπαίζων
τῷ ὀνόματι κατὰ τὴν ὁμοφωνίαν

αἱ δ' ἐπὶ Ἄτλαντος παῖδες ὠνομασμέναι

πατρὸς μέγιστον ἄθλον οὐρανοστεγῇ

κλαίεσκον, ἔνθα νυκτέρων φαντασμάτων

ἔχουσι μορφὰς ἄπτεροι πελειάδες.

ἄπτερους γὰρ αὐτὰς εἶρηκε διὰ τὴν πρὸς τὰς ὄρνεις
ὁμωνυμίαν. ἡ δὲ Μοιρῶ καὶ αὐτὴ τὸν τρόπον τοῦτόν 20
φησι

Ζεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ Κρήτῃ τρέφετο μέγας, οὐδ'
ἄρα τίς νιν

ἡεῖδει μακάρων· ὃ δ' ἀέξετο πᾶσι μέλεσσι.

τὸν μὲν ἄρα τρήρωνες ὑπὸ ξαθέῳ τράφον ἄντρῳ, 25
ἄμβροσιν φορέουσαι ἀπ' ὠκεανοῖο ῥοάων·
νέκταρ δ' ἐκ πέτρης μέγας αἰετὸς αἶεν ἀφύσδων
γαμφηλῆς φορέεσκε ποτὸν Διὶ μητιόεντι.

τὸν καὶ νικήσας πατέρα Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
ἀθάνατον ποίησε καὶ οὐρανῷ ἐγκατένασεν.

ὥς δ' αὕτως τρήρωσι πελειάσιν ὥπασε τιμὴν,

αἱ δὲ τοι θέρεος καὶ χεῖματος ἄγγελοι εἰδίν.

καὶ Σιμωνίς δ' ἐν τῇ Γοργοῦ φησίν

δοιούς δὲ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα.

καὶ Σιμμίας δ' ἐν τῇ Γοργοῖ φησὶν
αἰθέρος ὠκεῖαι πρόπολοι πάλαντο πέλειαι.

Ποσειδίππος τ' ἐν τῇ Ἀσωπία

οὐδέ τοι ἀκρόνυχτοι ψυχραὶ δύνουσι πέλειαι.

5 Λαμπροκλῆς δ' ὁ διθυραμβοποιὸς καὶ ῥητῶς αὐτὰς
εἶπεν ἱμῶνυμειν ταῖς περιστεραῖς ἐν τούτοις ἅ' τε
ποταναῖς ἱμῶνυμοὶ πελειάσιν αἰθέρι νεῖσθε. καὶ ὁ
τὴν εἰς Ἡσίοδον δὲ ἀναφερομένην ποιήσας Ἀστρονο-
μίαν αἰὲ πελειάδας αὐτὰς λέγει τάσδε βροτοὶ καλέ- d
ουσι πελειάδας. καὶ πάλιν χεῖμερὶαι δύνουσι πε-
λειάδες. καὶ πάλιν τῆμος ἀποκρύπτουσι πελειάδες.
οὐδὲν οὖν ἄπιστον καὶ Ὅμηρον τὰς πλειάδας κατὰ
ποιητικὸν νόμον πελειάδας ὠνομακέναι.

81. ἀποδεδειγμένου οὖν τοῦ ὅτι πλειάδες ἦσαν
15 ἐντετορευμέναι τῷ ποτηρίῳ, καθ' ἕκαστον τῶν ὥτων
δύο ὑποθετέον, εἴτε βούλεται τις ὀρνιθοφνεῖς κόρας
εἶτ' αὖ καὶ ἀνθρωποειδεῖς, ἄστροις δὲ πεποικιλμένας.
τὸ μέντοι ἅμφις ἕκαστον χρύσειαι νεμέθοντο οὐχ e
ὥς περὶ ἐν ἕκαστον ἀκουστέον· γενήσονται γὰρ οὐ-
20 τως ὅκτω τὸν ἀριθμόν· ἀλλ' ἐπεὶ περ ἔσχισται μὲν
ἐκάτερον τῶν ὥτων εἰς δύο σχίσσεις, τούτων δ' αὖ
συνάφεια κατὰ τὴν τελευταίαν ὑπόληξιν· ἕκαστον
μὲν ἂν λέγοιτο καθὸ τέτταρες αἱ πᾶσαι σχίσσεις τῶν
ὥτων, ἐκάτερον δὲ καθὸ συμφυῇ πάλιν ἐπὶ τέλει γί-
25 νεται τῆς ἀνατάσεως αὐτῶν. ὅταν οὖν εἴπῃ

δοιαὶ δὲ πελειάδες ἅμφις ἕκαστον
χρύσειαι νεμέθοντο, δύο δ' ὑπο πνυθμένες
ἦσαν·

καθ' ἑκατέραν τὴν σχίσιν τῶν ὥτων ἀκουσόμεθα f
30 μίαν πελειάδα· ἃς δοιας εἶπε καθὸ συμφυεῖς εἰσὶν
ἀλλήλαις καὶ συνευγμέναι. τὸ γὰρ δοιοὶ καὶ δοιαὶ
σημαίνει καὶ τὸ κατ' ἀριθμὸν εἶδος, τὸ δύο, οἶον

δοιούς δὲ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα.
καὶ δοιῶ θεράποντε. σημαίνει δὲ καὶ τὸ συμφυεῖς καὶ
τὸ συνευγμένον κατ' ἀριθμὸν, ὥς ἐν τούτοις

δοιούς δ' ἄρ' ὑπήλυθε θάμνους

ἐξ ὁμόθεν πεφυῶτας, ὃ μὲν φυλῆς ὃ δ' ἐλαίης. 5

492 γενήσονται οὖν ἐπὶ τῶν ὥτων τέσσαρες πελειάδες.

82. ἔπειθ' ὅταν ἐπενέγκῃ τό

δοιαὶ δὲ πελειάδες ἅμφις ἕκαστον

χρύσειαι νεμέθοντο, δύο δ' ὑποπνυθμένες ἦσαν·
ἀκουστέον οὐ πνυθμένας δύο, ἀλλ' οὐδὲ κατὰ διαί- 10
ρεσιν ἀναγνωστέον, ὥς ὁ Θραξ Διονύσιος, ἀλλὰ κατὰ
σύνθετον ὑποπνυθμένες, ὅπως ἐπὶ τῶν πελειάδων
ἀκούωμεν· ὅτι τέσσαρες μὲν ἦσαν ἐπὶ τῶν ὥτων, δύο
δ' ὑποπνυθμένες, τουτέστιν ὑπὸ τῷ πνυθμένι, οἶον
ὑποπνυθμένοι· ὥστε διακρατεῖσθαι τὸ δέπας ὑπὸ 15
b δυοῖν πελειάδων ὑποκειμένων τῷ πνυθμένι, ἐξ δὲ τὰς
πάσας γενέσθαι πλειάδας, ἐπεὶ περ ὁρῶνται τοσαῦται,
λέγονται δὲ ἐπτά, καθότι καὶ Ἀρατὸς φησιν

ἐπτάποροι δὴ ταί γε μετ' ἀνθρώποις καλέονται,
ἐξ οἳ περ εἰσὶν ἐπόψαι ὀφθαλμοῖσιν. 20

οὐ μὲν πως ἀπόλωλεν ἀπενυθῆς ἐκ Διὸς ἀστήρ,
ἐξ οὗ καὶ γενεῇθεν ἀκούομεν, ἀλλὰ μάλ' αὐτῶς
εἴρεται. ἐπτά δ' ἐκεῖναι ἐπιρρήδην καλέονται.

c ἐξ οἳ περ εἰσὶν ἐπόψαι ὀφθαλμοῖσιν. τὸ ὁρώμε-
νον οὖν ἐν τοῖς ἄστροις καὶ ἐν τῇ φαινομένῃ κατα- 25
σκευῇ προσήκόντως ἐτόρευσεν. τοῦτο μέντοι καὶ ἐπὶ
τοῦ Διὸς σημαίνειν πείθονται τὸν ποιητὴν, ὅταν λέγῃ
τῇ μὲν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται οὐδὲ πέλειαι
τρήρωνες, ταί τ' ἀμβροσίην Διὶ πατρὶ φέρουσιν.
ἀλλὰ τε καὶ τῶν αἰεὶ ἀφαιρεῖται λῖς πέτρη· 30
ἀλλ' ἄλλην ἐνίησι πατὴρ ἐναρίθμιον εἶναι.
d ὑπὸ τῆς ὀξύτητος τῶν πλαγκτῶν πετρῶν καὶ τῆς

λειότητος ἀφαιρεῖσθαι λέγων μίαν τῶν πλειάδων, ἄλλην δὲ πρὸς τοῦ Διὸς ἐνίεσθαι χάριν τοῦ σώζειν τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν· ποιητικῶς αἰνιττόμενος ὅτι τῶν πλειάδων ἕξ ὁρωμένων, ὅμως ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν οὐκ ἀπόλλυται, λέγονται δὲ καὶ τῷ ἀριθμῷ καὶ τοῖς ὀνόμασιν ἐπτά.

83. πρὸς δὲ τοὺς λέγοντας οὐκ οἰκείως τῷ ποτήριῳ ἐντετυπῶσθαι τὰς πλειάδας ξηρῶν τροφῶν οὐσας σημαντικὰς, λεκτέον ὅτι τὸ δέπας ἀμφοτέρων τῶν τροφῶν ἐστὶ δεκτικόν. κυκεῶν γὰρ ἐν αὐτῷ γίνεταί· τοῦτο δ' ἐστὶ πόσις ἐν τῷ κράματι τυρὸν ἔχουσα καὶ ἄλφιτον· ἄμφω δὲ ταῦτα κυκώμενα καὶ οὕτω πινόμενα λέγει ὁ ποιητής

τοῖσι δὲ τεῦχε κυκειῷ ἐϋπλόκαμος Ἐκαμήδη·
ἢ σφῶιν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν,
καλήν, κυανόπεζαν, ἐϋξοον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς
χάλκειον κάνεον· ἐπὶ δὲ κρόμνον ποτῷ ὄψον,
ἠδὲ μέλι χλωρόν, παρὰ δ' ἄλφίτου ἱεροῦ ἀκτὴν.
πὰρ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γε-
ραιός,

ἐν τῷ ῥά σφι κύκησε γυνὴ εἰκυῖα θεῆσιν
οἶνω πρᾶμνείῳ, ἐπὶ δ' αἰγείον κνῆ τυρὸν
κνήστι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνε·
πινέμεναι δ' ἐκέλευεν, ἐπεὶ ῥ' ὤπλισσε κυκειῷ.

84. τὸ δὲ
ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης
πλεῖον ἐόν, Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν, 493
οὐκ ἀκουστέον ἐπὶ μόνων Μαχάονος καὶ Νέστορος,
ὥς οἴονταί τινες, τὸ ὅς ἀντὶ τοῦ ὃ λαμβάνοντες ἐπὶ
τοῦ Μαχάονος, λέγοντες

ἀλλ' ὅς μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης,
ἐκ τοῦ μογέων δηλοῦσθαι νομίζοντες, ἐπειδὴ τέτρωται.

ὅτι δὲ καθ' Ὁμηρον ὁ Μαχάων οὐ τέτρωται ἐν ἄλλοις δειχθήσεται. ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι τὸ ἄλλος Ὁμηρος οὐκ ἐπὶ μόνων Μαχάονος καὶ Νέστορος ἔθηκε, δύο γὰρ οὗτοι πίνουσιν, ἀλλ' εἶπεν ἂν ἕτερος. τοῦτο γὰρ ἐπὶ δύο τάσσεσθαι πέφυκεν, ὥς καὶ ἐπὶ τούτων οἴσετε δ' ἄρ' ἕτερον λευκόν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν.

ἔπειτα δὲ τὸ ὅς ἀντὶ προτακτικοῦ τοῦ ὃ Ὁμηρος οὐδέποτε τίθησι· τοῦμπαλιν δὲ ἀντὶ τοῦ ὅς ὑποτακτικοῦ παραλαμβάνει τὸ προτακτικόν ὃ, οἶον
ἐνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν.

ἐλλείπει οὖν τὸ τίς μόριον. τὸ γὰρ πληρές ἐστίν, ἄλλος μὲν τις μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης, πλεῖον ἐόν, Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν, ὥς παντὸς ἀνθρώπου μόλις ἂν ἀποκινήσοντας ἀπὸ τῆς τραπέζης τὸ ποτήριον, τοῦ δὲ Νέστορος αὐτὸ ῥαδίως βαστάζοντος δίχα πόνου καὶ κακοπαθείας. τὸ γὰρ ποτήριον ὑφίσταται μέγα καὶ κατὰ τὸ κύτος καὶ βαρὺ τὴν ὀλκὴν· ὅπερ φιλοπότης ὢν ὁ Νέστωρ ἐκ τῆς συνεχοῦς συνηθείας βαστάζειν ἔσθενε.

85. Σωσίβιος δὲ ὁ λυτικὸς προθεῖς τὰ ἔπη ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης πλεῖον ἐόν, Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν γράφει κατὰ λέξιν· νῦν τὸ μὲν ἐπιτιμώμενόν ἐστι τῷ ποιητῇ ὅτι τοὺς μὲν λοιποὺς ἔστι μογέοντας αἰεῖρειν τὸ δέπας, τὸν δὲ Νέστορα μόνον ἀμογητὶ. ἄλογον δ' ἐδόκει Διομήδους καὶ Αἴαντος ἔτι δ' Ἀχιλλέως παρόντων εἰσάγεσθαι τὸν Νέστορα γενναιότερον, τῇ ἡλικίᾳ προβεβηκότα. τούτων τοίνυν οὕτως κατηγορουμένων τῇ ἀναστροφῇ χρησάμενοι ἀπολύομεν τὸν ποιητήν. ἀπὸ γὰρ τούτου τοῦ ἑξαμέτρου

πλεῖον ἐόν, Νέστωρ δ' ὁ γέρον ἀμογητὶ ἄειρεν ^e
 ἀπὸ τοῦ μέσου ἐξελόντες τὸ γέρον τάξομεν τοῦ πρώ-
 του στίχου πρὸς τὴν ἀρχὴν ὑπὸ τὸ "Ἄλλος μὲν, εἴτα
 τὸ ἐξ ἀρχῆς συνεροῦμεν, "Ἄλλος μὲν γέρον μογέων
⁵ ἀποκινήσασκε τραπέξης πλεῖον ἐόν, ὁ δὲ Νέστωρ
 ἀπονητὶ ἄειρεν. νῦν οὖν οὕτω τεταγμένων ὁ Νέστωρ
 φαίνεται τῶν μὲν λοιπῶν πρεσβυτῶν μόνος τὸ δέπας
 ἀμογητὶ ἀείρων.' ταῦτα καὶ ὁ θαυμάσιος λυτικὸς
 Σωσίβιος, ὃν οὐκ ἀχαρίτως διέπαιξε διὰ τὰς πολυ-
¹⁰ θρυλήτους ταύτας καὶ τὰς τοιαύτας λύσεις Πτολε-
 μαῖος ὁ φιλάδελφος βασιλεύς. λαμβάνοντος γὰρ αὐ-
 τοῦ σύνταξιν βασιλικὴν μεταπεμφάμενος τοὺς ταμίας
 ἐκέλευσεν, εἴαν παραγένηται ὁ Σωσίβιος ἐπὶ τὴν
 ἀπαίτησιν τῆς συντάξεως, λέγειν αὐτῷ ὅτι ἀπείληφε.
¹⁵ καὶ μετ' οὐ πολὺ παραγενομένῳ καὶ αἰτοῦντι εἰπόν-
 τες δεδωκέναι αὐτῷ τὰς ἡσυχίας εἶχον, ὃ δὲ τῷ βασι-
 λεῖ προσελθὼν κατεμέμφετο τοὺς ταμίας. Πτολεμαῖος
 δὲ μεταπεμφάμενος αὐτοὺς καὶ ἦκειν κελεύσας μετὰ ⁴⁹⁴
 τῶν βιβλίων ἐν οἷς αἱ ἀναγραφαὶ εἰσι τῶν τὰς συν-
²⁰ τάξεις λαμβανόντων, λαβὼν ταύτας εἰς χεῖρας ὁ βα-
 σιλεὺς καὶ κατιδὼν ἔφη καὶ αὐτὸς εἰληφέναι αὐτὸν
 οὕτως. ἦν ὀνόματα ἐγγεγραμμένα ταῦτα, Σωτήρος
 Σωσιγένους Βίωνος Ἀπολλωνίου Δίωνος, εἰς ἃ
 ἀποβλέψας ὁ βασιλεὺς εἶπεν, ὦ θαυμάσιε λυτικέ, εἴαν
²⁵ ἀφέλῃς τοῦ Σωτήρος τὸ σω καὶ τοῦ Σωσιγένους τὸ
 σι καὶ τοῦ Βίωνος τὴν πρώτην συλλαβὴν βι καὶ τὴν
 τελευταίαν τοῦ Ἀπολλωνίου, εὐρήσεις σαυτὸν ἀπει-
 ληφότα κατὰ τὰς σὰς ἐπινοίας. καὶ ταῦτα οὐχ ὑπ' ^b
 ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς σαυτοῦ πτεροῖς κατὰ τὸν θαυμά-
³⁰ σιον Αἰσχύλον ἀλίσκη, ἀπροσδιονύσους λύσεις πραγ-
 ματευόμενος.'

86. ΟΛΜΟΣ. ποτήριον κερατίου τρόπον εἰργασμέ-

νον. Μενεσθένης ἐν τετάρτῳ Πολιτικῶν γράφει οὕ-
 τως "Ἀλβατάνης δὲ στρεπτὸν καὶ ὄλμον χρυσοῦν. ὁ δὲ
 ὄλμος ἐστὶ ποτήριον κερατίου τρόπον εἰργασμένον,
 ὕψος ὡς πυγονιαῖον.'

87. ΟΞΥΒΑΦΟΝ. ἡ μὲν κοινὴ συνήθεια οὕτως ⁵
 καλεῖ τὸ ὄξους δεκτικὸν σκεῦος· ἐστὶ δὲ καὶ ὄνομα
 ποτηρίου, οὗ μνημονεύει Κρατῖνος μὲν ἐν Πυτίνῃ
 οὕτως

πῶς τις αὐτὸν πῶς τις ἂν

ἀπὸ τοῦ πότου παύσειε τοῦ λίαν πότου;

10

B. ἐγὼ δα. συντριψὼ γὰρ αὐτοῦ τοὺς χόας,
 καὶ τοὺς καδίσκους συγκεραυνώσω σποδῶν,
 καὶ τὰλλα πάντ' ἀγγεῖα τὰ περὶ τὸν πότον,
 κοῦδ' ὀξύβαφον οἶνηρόν ἐτι κεκτήσεται.

ὅτι δ' ἐστὶ τὸ ὀξύβαφον εἶδος κύλικος μικρᾶς κερα- ¹⁵
 μέας σαφῶς παρίστησιν Ἀντιφάνης ἐν Μύστιδι διὰ
 τούτων. γραῦς ἐστὶ φίλοινος ἐπαινοῦσα κύλικα με-
^d γάλην καὶ ἐξευτελίζουσα τὸ ὀξύβαφον ὡς βραχύ. εἰ-
 πόντος οὖν τινὸς πρὸς αὐτήν· σὺ δ' ἄλλὰ πῖθι' λέγει

τοῦτο μὲν σοι πείδομαι.

20

καὶ γὰρ ἐπαγωγόν, ὦ θεοί, τὸ σχῆμά πως
 τῆς κύλικός ἐστιν ἄξιόν τε τοῦ κλέους
 τοῦ τῆς ἐορτῆς. οὐ μὲν ἦμεν ἄρτι γὰρ
 ἐξ ὀξυβαφίων κεραμέων ἐπίνομεν·
 τούτῳ δέ, τέκνον, πολλὰ κἀγάθ' οἱ θεοὶ ²⁵
 τῷ δημιουργῷ δοῖεν, ὃς ἐποίησέ σε,
 τῆς συμμετρίας καὶ τῆς ἀφελείας οὔνεκα.

κὰν τοῖς Βαβυλωνίοις οὖν τοῖς Ἀριστοφάνους ἀκου-
 σόμεθα ποτήριον τὸ ὀξύβαφον, ὅταν ὁ Διόνυσος λέγῃ
^e περὶ τῶν Ἀθήνησι δημαγωγῶν ὡς αὐτὸν ἤτουν ἐπὶ ³⁰
 τὴν δίκην ἀπελθόντα ὀξυβάφῳ δύο. οὐ γὰρ ἄλλο τι
 ἡγητέον εἶναι ἢ ὅτι ἐκπώματα ἤτουν. καὶ τὸ τοῖς

26*

ἀποκοιταβίζουσι δὲ ὀξύβαφον τιθέμενον εἰς ὃ τὰς
λάταγας ἐγχεύουσιν οὐκ ἄλλο τι ἂν εἴη ἢ ἐκπέταλον
ποτήριον. μνημονεύει δὲ τοῦ ὀξυβάφου ὡς ποτηρίου
καὶ Εὐβουλος ἐν Μυλωθρίδι

5 καὶ πιεῖν χωρὶς μετρῶ
ὀξύβαφον εἰς τὸ κοινόν, εἰδ' ὑπώμνυτο
ὁ μὲν οἶνος ὅξος αὐτὸς εἶναι γνήσιον,
τὸ δ' ὅξος οἶνος αὐτὸ μᾶλλον θατέρον.

88. ΟΙΝΙΣΤΗΡΙΑ. οἱ μέλλοντες ἀποκείρειν τὸν
10 σκόλλυν ἔφηβοι, φησὶ Πάμφιλος, εἰσφέρουσι τῷ
Ἡρακλεῖ μέγα ποτήριον πληρώσαντες οἶνου, ὃ κα-
λοῦσιν οἰνιστηρίαν, καὶ σπείσαντες τοῖς συνελθοῦσι
διδόασιν πιεῖν.

ΟΛΛΙΞ. Πάμφιλος ἐν Ἀττικαῖς λέξεσι τὸ ξύλινον
15 ποτήριον ἀποδίδωσι.

ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΚΟΝ. Ποσειδώνιος ὁ φιλόσοφος ἐν
ἔκτῃ καὶ τριακοστῇ τῶν ἱστοριῶν ὡς οὕτω καλουμέ-
νων τινῶν ποτηρίων μνημονεύει γράφων οὕτως 495
ἦσαν δὲ καὶ ὀνύχινοι σκύφοι καὶ συνδέσεις τούτων
20 μέχρι δικοτύλων, καὶ παναθηναϊκὰ μέγιστα τὰ μὲν
δίχοα τὰ δὲ καὶ μείζονα.

ΠΡΟΑΡΟΝ. κρατὴρ ξύλινος, εἰς ὃν τὸν οἶνον κερ-
νᾶσιν οἱ Ἀττικοί, 'κόλλοις ἐν προάροις,' φησὶ Πάμ-
φιλος.

25 90. ΠΕΛΙΚΑΙ. Καλλίστρατος ἐν ὑπομνήμασι Θρατ-
τῶν Κρατίνου ἀποδίδωσι κύλικα. Κράτης δ' ἐν δευ-
τέρῳ Ἀττικῆς διαλέκτου γράφει οὕτως 'οἱ χόες πελί-
και, καθάπερ εἵπομεν, ὠνομάζοντο. ὁ δὲ τύπος ἦν
τοῦ ἀγγείου πρότερον μὲν τοῖς παναθηναϊκοῖς εἰκῶς, b
30 ἦνίκα ἐκαλεῖτο πελίκη, ὕστερον δὲ ἔσχεν οἶνοχόης
σχῆμα, οἷοί εἰσιν οἱ ἐν τῇ ἐορτῇ παρατιθέμενοι, ὁποί-
ους δὴ ποτε ὀλπας ἐκάλουν, χρώμενοι πρὸς τὴν τοῦ

οἶνου ἐγχυσιν. καθάπερ Ἴων ὁ Χίος ἐν Εὐρυτίδαις
φησὶν

ἐκ ξαθέων πιθακνῶν ἀφύσαντες ὀλπαις
οἶνον ὑπερφίαλον κελαρύζετε.

νυνὶ δὲ τὸ μὲν τοιοῦτον ἀγγεῖον καθιερωμένον τινὰ
τρόπον ἐν τῇ ἐορτῇ παρατίθεται μόνον, τὸ δ' ἐς τὴν
c χρεῖαν πίπτον μετεσχημάτισται, ἀρυταίνῃ μάλιστα
ἐοικός, ὃ δὴ καλοῦμεν χόα. τὴν δὲ ὀλπην Κλείταρ-
χος Κορινθίους μὲν φησι καὶ Βυζαντίους καὶ Κυ-
πρίους τὴν λήκνυθον ἀποδιδόναι, Θεσσαλοὺς δὲ τὴν
10 πρόχοον. Σέλευκος δὲ πελίκηναν Βοιωτοὺς μὲν τὴν
κύλικα, Εὐφρόνιος δ' ἐν ὑπομνήμασι τοὺς χόας.

91. ΠΕΛΛΑ. ἀγγεῖον σκυφοειδές, πυθμένα ἔχον
πλατύτερον, εἰς ὃ ἤμελγον τὸ γάλα. Ὅμηρος

ὥς ὅτε μυῖαι 15

σταθμῶ ἐνιβρομέωσιν ἐνυλαγέας κατὰ πέλλας.
τοῦτο δὲ Ἰππῶναξ λέγει πελλίδα

ἐκ πελλίδος πίνοντες· οὐ γὰρ ἦν αὐτῇ
d κύλιξ, ὁ παῖς γὰρ ἐμπεσὼν κατήραξεν.

δῆλον, οἶμαι, ποιῶν ὅτι ποτήριον μὲν οὐκ ἦν, δι' 20
ἀπορίαν δὲ κύλικος ἐχρῶντο τῇ πελλίδι. καὶ πάλιν

ἐκ δὲ τῆς πέλλης
ἔπινον, ἄλλοτ' αὐτὸς ἄλλοτ' Ἀρήτη
προὔπινεν.

Φοῖνιξ δὲ ὁ Κολοφώνιος ἐν τοῖς ἰάμβοις ἐπὶ φιάλης 25
τίθησι τὴν λέξιν λέγων οὕτως

Θαλῆς γάρ, ὅστις ἱστόρων ὀνήιστος,
καὶ τῶν τότε, ὡς λέγουσι, πολλὸν ἀνθρώπων
ἔην ἄριστος, ἔλαβε πελλίδα χρυσέην.

e καὶ ἐν ἄλλῳ δὲ μέρει φησὶν

ἐκ πελλίδος δὲ τάργανον κατηγυῖης
χωλοῖσι δακτύλοισι τήτερον σπένδει,

τρέμων οἶόν περ ἐν βορηίῳ νωδός.

Κλείταρχος δ' ἐν ταῖς Γλώσσαις πελλητῆρα μὲν κα-
λεῖν Θεσσαλοὺς καὶ Αἰολεῖς τὸν ἀμολγέα, πέλλαν δὲ
τὸ ποτήριον. Φιλητᾶς δ' ἐν Ἀτάκτοις τὴν κύλικα
5 Βοιωτούς.

92. ΠΕΝΤΑΠΛΟΑ. μνημονεύει αὐτῆς Φιλόχορος
ἐν δευτέρῳ Ἀτθίδος. Ἀριστόδημος δ' ἐν τρίτῳ περὶ ἱ
Πινδάρου τοῖς σκίροις φησὶν Ἀθήνησι ἀγῶνα ἐπιτε-
λεῖσθαι τῶν ἐφήβων δρόμου· τρέχειν δ' αὐτοὺς ἔχον-
10 τας ἀμπέλου κλάδον κατάκαρπον, τὸν καλούμενον
ῶσχον. τρέχουσι δ' ἐκ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Διονύσου μέχρι
τοῦ τῆς σκιράδος Ἀθηνᾶς ἱεροῦ, καὶ ὁ νικήσας λαμ-
βάνει κύλικα τὴν λεγομένην πενταπλόαν καὶ κωμάζει
μετὰ χοροῦ. πενταπλόα δ' ἡ κύλιξ καλεῖται, καθ' 496
15 ὅσον οἶνον ἔχει καὶ μέλι καὶ τυρὸν καὶ ἄλφιτον καὶ
ἐλαίου βραχύ.

ΠΕΤΑΧΝΟΝ. ποτήριον ἐκπέταλον, οὗ μνημονεύει
Ἀλέξιος ἐν Δρωπίδῃ· πρόκειται δὲ τὸ μαρτύριον. μνη-
μονεύει αὐτοῦ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασι λέγων
20 ἅπαντες δ' ἐνδον πεταχνοῦνται.

93. ΠΛΗΜΟΧΟΗ. σκεῦος κεραμεοῦν βεμβικῶδες
ἔδραϊον ἡσυχῇ, ὃ κοτυλίσκον ἐνιοὶ προσαγορεύουσιν,
ὥς φησι Πάμφιλος. χρῶνται δὲ αὐτῷ ἐν Ἐλευσῖνι τῇ
τελευταίᾳ τῶν μυστηρίων ἡμέρᾳ, ἣν καὶ ἀπ' αὐτοῦ
25 προσαγορεύουσι πλημοχόας· ἐν ἣ δύο πλημοχόας ὁ
πληρώσαντες, τὴν μὲν πρὸς ἀνατολὰς τὴν δὲ πρὸς
δύσιν ἀνιστάμενοι, ἀνατρέπουσιν ἐπιλέγοντες ῥῆσιν
μυστικὴν. μνημονεύει δὲ αὐτῶν καὶ ὁ τὸν Πειρίθουν
γράψας, εἴτε Κριτίας ἐστὶν ὁ τύραννος ἢ Εὐριπίδης,
30 λέγων οὕτως

ἵνα πλημοχόας τάσδ' εἰς χθόνιον
χάσμ' εὐφήμως προχέωμεν.

ΠΡΙΣΤΙΣ. ὅτι ποτηρίου εἶδος προεῖρηται ἐν τῷ
περὶ τοῦ βατιακίου λόγῳ.

c 94. ΠΡΟΧΥΤΗΣ. εἶδος ἐκπώματος, ὡς Σιμάριστος
ἐν τετάρτῳ Συνωνύμων. Ἴων δ' ὁ Χῖος ἐν ἐλεγείοις
ἡμῖν δὲ κρητῆρ' οἰνοχόοι θέραπες 5
κιρνάντων προχύταισιν ἐν ἀργυρέοις.
Φιλητᾶς δ' ἐν Ἀτάκτοις ἀγγεῖον ξύλινον, ἀφ' οὗ
τοὺς ἀγροίκους πίνειν. μνημονεύει αὐτοῦ καὶ Ἀλέ-
ξανδρος ἐν Τιγονίῳ. Ξενοφῶν δ' ἐν ὀγδόῳ Παιδείας
προχοίδας τινὰς λέγει κύλικας γράφων ὥδε· ὁ δὲ 10
λόγος ἐστὶν αὐτῷ περὶ Περσῶν· ἦν δὲ αὐτοῖς νόμι-
μον μὴ προχοίδας εἰσφέρεισθαι εἰς τὰ συμπόσια, δῆ-
d λον ὅτι νομίζοντες τὸ μὴ ὑπερπίνειν ἦττον ἂν καὶ
σώματα καὶ γνώμας σφάλλειν· νῦν δὲ τὸ μὲν μὴ
εἰσφέρεισθαι ἔτι αὖ καταμένει, τοσοῦτον δὲ πίνουσιν 15
ὥστε ἀντὶ τοῦ εἰσφέρειν αὐτοὶ ἐκφέρονται, ἐπειδὴν
μηκέτι δύνωνται ὀρθούμενοι ἐξιέναι.

ΠΡΟΤΣΙΑΣ. ὅτι τὸ ποτήριον τοῦτο δίορθόν ἐστι
προεῖρηται. καὶ ὅτι τὴν προσηγορίαν ἔσχεν ἀπὸ
Προυσίου τοῦ Βιθυνίας βασιλεύσαντος καὶ ἐπὶ τρυ- 20
e φῇ καὶ μαλακίᾳ διαβοήτου γενομένου ἱστορεῖ Νίκαν-
δρος ὁ Καλχηδόνιος ἐν τετάρτῳ Προυσίου συμπτω-
μάτων.

95. ΡΕΟΝΤΑ. οὕτως ποτήριά τινα ἐκαλεῖτο. μνη-
μονεύει δ' αὐτῶν Ἀστυδάμας ἐν Ἑρμῇ λέγων οὕτως 25
κρατῆρε μὲν πρώτιστον ἀργυρῷ δύο,
φιάλας δὲ πεντήκοντα, δέκα δὲ κυμβία,
ῥέοντα δῶδεχ', ὧν τὰ μὲν δέκ' ἀργυρᾷ
ἦν, δύο δὲ χρυσᾷ, γρύψ, τὸ δ' ἕτερον πήγασος.

ΡΤΣΙΣ. φιάλη χρυσῇ, Θεόδωρος. Κρατῖνος ἐν 30
Νόμοις ῥυσίδι σπένδων.

96. ΡΟΔΙΑΣ. Δίφιλος Αἰρησιτεῖχει· τὸ δὲ δράμα

τοῦτο Καλλίμαχος ἐπιγράφει Εὐνοῦχον· λέγει δὲ οὕτως

πιεῖν δ' ἔτι

ἄδρότερον ἐκ τῶν ῥοδιακῶν ἢ τῶν ῥυτῶν.
 5 μνημονεύει αὐτῶν καὶ Διώξιππος ἐν Φιλαργύρῳ καὶ
 Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ μέθης Λυγκεύς τε ὁ Σάμιος
 ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς.

97. ΡΥΤΟΝ. ἔχει τὸ υ βραχὺ καὶ ὀξύνεται. Δη-
 μοςθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου ῥυτὰ καὶ κυμβία
 10 (φησί) καὶ φιάλας. Δίφιλος δ' ἐν Εὐνούχῳ ἢ Στρα-
 τιώτῃ, ἔστι δὲ τὸ δρᾶμα διασκευὴ τοῦ Αἰρησιτείχους·
 ἔσθ' ὑποχέασθαι πλείονας, πιεῖν δ' ἔτι 497

ἄδρότερον ἐκ τῶν ῥοδιακῶν ἢ τῶν ῥυτῶν.
 Ἐπίνικος δ' ἐν Ὑποβαλλομέναις
 15 καὶ τῶν ῥυτῶν τὰ μέγιστα τῶν ὄντων τρία
 πίνειν δεήσει τήμερον πρὸς κλεψύδραν
 κρουνιζόμενον. ἀμφοτέρω δ' οἰωνίζομαι.
 ἔστι δ' ἐλέφας. Β. ἐλέφαντα περιάγεις; Α. ῥυτὸν
 χωροῦν δύο χόας. Β. οὐδ' ἂν ἐλέφας ἐκπίοι.
 20 Α. ἐγὼ δὲ τοῦτό γ' ἐκπέπωκα πολλάκις. b
 Β. οὐδὲν ἐλέφαντος γὰρ διαφέρεις οὐδὲ σύ.
 Α. ἕτερον τριήρης· τοῦτ' ἴσως χωρεῖ χόα.

περὶ δὲ τοῦ τρίτου λέγων φησὶν
 ὁ Βελλεροφόντης ἔστιν ἀπὸ τοῦ πηγάσου
 25 τὴν πύρπνοον χίμαιραν εἰσηκοντικῶς.
 Β. εἶεν, δέχου καὶ τοῦτο.

ἐκαλεῖτο δὲ τὸ ῥυτὸν πρότερον δίκερας. δοκεῖ δὲ
 σκευοποιηθῆναι ὑπὸ πρώτου τοῦ φιλαδέλφου Πτολε-
 μαίου βασιλέως, φορήματα γενέσθαι τῶν Ἀρσινόης
 30 εἰκόνων. τῇ γὰρ εὐωνύμῳ χειρὶ τοιοῦτον φέρει δη-
 μιούργημα πάντων τῶν ὠραίων πλήρες, ἐμφαινόν- c
 των τῶν δημιουργῶν ὥς καὶ τοῦ τῆς Ἀμαλθείας

ἔστιν ὀλβιώτερον τὸ κέρας τοῦτο. μνημονεύει αὐτοῦ
 Θεοκλῆς ἐν Ἰδυφάλλοις οὕτως

ἐθύσαμεν γὰρ σήμερον σωτήρια

πάντες οἱ τεχνῖται·

μεθ' ὧν πιὼν τὸ δίκερας ὥς τὸν φίλτατον 5

βασιλέα πάρειμι.

Λιονύσιος δ' ὁ Σινωπεὺς ἐν Σωζούσῃ καταλέγων
 τινὰ ποτήρια καὶ τοῦ ῥυτοῦ ἐμνήσθη ὥς προείπον.
 d Ἡδύλος δ' ἐν ἐπιγράμμασι περὶ τοῦ κατασκευασθέν-
 τος ὑπὸ Κτησιβίου τοῦ μηχανοποιοῦ ῥυτοῦ μνημο- 10
 νεύων φησί

ζωροπόται, ναὶ τοῦτο φιλοξεφύρου κατὰ νηὸν

τὸ ῥυτὸν αἰδοίης δεῦτ' ἴδεντ' Ἀρσινόης,

ὀρχηστὴν βήσαν αἰγύπτιον, ὅς λιγὺν ἤχον

σαλπίζει κρουνοῦ πρὸς ῥύσιν οἰγομένου, 15

οὐ πολέμου σύσσημα, διὰ χρυσέου δὲ γεγωνεῖ

κώδωνος κώμου σύνθεμα καὶ θαλίσ,

Νεῖλος ὁκοῖτον ἄναξ μύσταις φίλον ἱεραγωγοῖς

εὔρε μέλος θείων πάτριον ἐξ ἀδύτων.

e ἄλλ' εἰ Κτησιβίου σοφὸν εὔρεμα τίετε τοῦτο, 20

δεῦτε, νέοι, νηῶ τῷδε παρ' Ἀρσινόης . . .

Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ μέθης τὸ ῥυτὸν φησιν ὀνο-
 μαζόμενον ποτήριον τοῖς ἥρωσι μόνοις ἀποδίδοσθαι.

Δωρόθεος δ' ὁ Σιδωνίος φησι τὰ ῥυτὰ κέραςιν
 ὅμοια εἶναι, διατετρομημένα δ' εἶναι, ἐξ ὧν κρουνι- 25
 ζόντων λεπτῶς κάτωθεν πίνουσιν. ὠνομάσθαι δὲ
 ἀπὸ τῆς ῥύσεως.

98. ΣΑΝΝΑΚΡΑ. Κράτης ἐν πέμπτῳ ἀττικῆς δια-
 λέκτου ἐκπαμά φησιν εἶναι οὕτως καλούμενον. ἔστι
 f δὲ περσικόν. Φιλήμων δ' ἐν τῇ Χήρᾳ βατιακῶν μνη- 30
 σθεῖς καὶ τῇ γελοιότητι τοῦ ὀνόματος προσπαίξας
 φησί· σαννάκρα ἵπποτραγάλαφοι βατιάκια σαννάκια.

ΣΕΛΕΤΚΙΣ. ὅτι ἀπὸ Σελεύκου τοῦ βασιλέως τὴν
προσηγορίαν ἔσχε τὸ ἔκπωμα προεΐρηται, ἱστοροῦντος
τοῦτο καὶ Ἀπολλοδώρου τοῦ Ἀθηναίου. Πολέμων δ'
ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς Ἀδαῖον ποτήρια (φησὶ) παρα-
5 πλήσια σελευκίς ῥοδιάς ἀντιγονίς.

ΣΚΑΛΛΙΟΝ. κυλίκιον μικρὸν ᾧ σπένδουσιν Αἰο- 498
λεῖς ὡς Φιλητᾶς φησὶν ἐν Ἀτάκτοις.

99. ΣΚΥΦΟΣ. τούτου τινὲς τὴν γενικὴν σὺν τῷ σ
προφέρονται διὰ παντός, οὐκ εὖ· ὅτε γὰρ ἀρσενικόν
10 ἔστιν ὁ σκύφος ὡς λύχνος, ἄνευ τοῦ σ προοισόμεθα,
ὅτε δὲ οὐδέτερον τὸ σκύφος, σὺν τῷ σ κλινούμεν,
σκύφος σκύφους ὡς τεῖχος τείχους. οἱ δ' Ἀττικοὶ
τὴν εὐθειᾶν καὶ ἀρσενικῶς καὶ οὐδετέρως λέγουσιν.
Ἡσίοδος δ' ἐν τῷ δευτέρῳ Μελαμποδείας σὺν τῷ π
15 σκύφον λέγει

τῷ δὲ Μάρης θεὸς ἄγγελος ἦλθε δι' οἴκου, b
πλήσας δ' ἀργύρεον σκύφον φέρε, δῶκε δ'
ἄνακτι.

καὶ πάλιν

20 καὶ τότε Μάντης μὲν δεσμὸν βοὸς αἰνυτο χερσίν,
Ἰφικλος δ' ἐπὶ νῶτ' ἐπεμαίετο. τῷ δ' ἐπ' ὀπι-
σθεν

σκύφον ἔχων ἑτέρῃ, ἑτέρῃ δὲ σκῆπτρον αἰείρας,
ἔστειχεν Φύλακος καὶ ἐνὶ δμώεσσιν ἔειπεν.

25 ὁμοίως δὲ καὶ Ἀναξίμανδρος ἐν τῇ Ἡρωολογίᾳ λέγων
ὧδε Ἀμφιτρύων δὲ τὴν λήϊν δασάμενος τοῖσι συμ- c
μάχοισι, καὶ τὸν σκύφον ἔχων ὃν εἴλετο αὐτῷ. καὶ
πάλιν τὸν δὲ σκύφον Τηλεβόη δίδωσι Ποσειδέων
παιδὶ τῷ ἑωυτοῦ, Τηλεβόης δὲ Πτερέλεω· τοῦτον ἔχων
30 ἀπέπλωεν. ὁμοίως εἰρηκε καὶ Ἀνακρέων

ἐγὼ δ' ἔχων σκύφον Ἐρξίῳνι
τῷ λευκολόφῳ μεστὸν ἐξέπινον.

ἀντὶ τοῦ προέπινον. κυρίως γὰρ ἔστι τοῦτο προπί-
νειν τὸ ἑτέρῳ πρὸ ἑαυτοῦ δοῦναι πιεῖν. καὶ ὁ Ὀδυσ-
σεὺς δὲ παρ' Ὀμήρῳ τῇ

d Ἀρήτῃ δ' ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον.
καὶ ἐν Ἰλιάδι

πλησάμενος δ' οἶνοιο δέπας δείδεκτ' Ἀχιλλῆα. 5

πληροῦντες γὰρ προέπινον ἀλλήλοις μετὰ προσαγο-
ρεύσεως. Πανύασις τρίτῳ Ἡρακλείας φησὶ

τοῦ κεράσας κρητῆρα μέγαν χρυσοῖο φαεινόν,

σκύφους αἰνύμενος θαμέας πότον ἠδὺν ἔπινεν. 10

Εὐριπίδης δ' ἐν Εὐρυσθεῖ ἀρσενικῶς ἔφη σκύφος τε
μακρός. καὶ Ἀχαιοὶ ἐν Ὀμφάλῃ

e ὁ δὲ σκύφος με τοῦ θεοῦ ἡλαεῖ.

Σιμωνίδης δ' οὐατόεντα σκύφον ἔφη. Ἴων δ' ἐν
Ὀμφάλῃ οἶνος οὐκ ἐνὶ ἐν τῷ σκύφει τῷ σκύφει 15
ιδίως ἀπὸ τοῦ σκύφος σχηματίσας οὐδετέρως ἔφη.
ὁμοίως καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Κύκλωπι φέρ' ἐγχέας ἐς
τὸ σκύφος. καὶ Ἀλεξίς ἐν Λευκαδίᾳ

• οἶνου γεραιοῖς χεῖλεσιν μέγα σκύφος.

καὶ Ἐπιγένης ἐν Βακχεῖᾳ

τὸ σκύφος ἔχαιρον δεχόμενος. 20

Φαίδιμός τε ἐν πρώτῳ Ἡρακλείας

δουράτεον σκύφος εὐρὺ μελιζώροιο ποτοῖο.

f καὶ παρ' Ὀμήρῳ δὲ Ἀριστοφάνης ὁ Βυζάντιος γράφει

πλησάμενος δ' ἄρα οἱ δῶκε σκύφος ᾧπερ ἔπινεν. 25

Ἀρίσταρχος δέ

πλησάμενος δ' ἄρα οἱ δῶκε σκύφον ᾧπερ ἔπινεν.

Ἀσκληπιάδης δὲ ὁ Μυρλεανὸς ἐν τῷ περὶ τῆς νεστο-
ρίδος φησὶν ὅτι τῷ σκύφει καὶ τῷ κισσυβίῳ τῶν μὲν
ἐν ἄστει καὶ μετρίων οὐδεὶς ἐχρῆτο, συμβῶται δὲ καὶ 30
νομεῖς καὶ οἱ ἐν ἀγρῷ, ὡς ὁ Εὐμαῖος

πλησάμενος δῶκε σκύφος ᾧπερ ἔπινεν,

οἴνου ἐνίπλειον.
καὶ Ἀλκμάν δέ φησι
πολλάκι δ' ἐν κορυφαῖς ὀρέων, ὅκα 499
θεοῖσιν ἄδη πολύφοινος ἑορτά,
χρύσειον ἄγγος ἔχουσα μέγαν σκύφον,
οἷά τε ποιμένες ἄνδρες ἔχουσιν,
χερσὶ λεόντειον γάλα θείσα
τυρὸν ἐτύρηντας μέγαν ἄτρυφον
ἀργιοφόντα.
10 Αἰσχύλος δ' ἐν Περραιβίσι φησί
ποῦ μοι τὰ πολλὰ δῶρα κἀκροθίνια;
ποῦ χρυσότευκτα κἀργυρᾶ σκυφώματα;
Στησίχορος δὲ τὸ παρὰ Φόλῳ τῷ κενταύρῳ ποτήριον
σκύφειον δέπας καλεῖ ἐν ἴσῳ τῷ σκυφοειδές· λέγει δ'
15 ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους
σκύφειον δὲ λαβὼν δέπας ἔμμετρον ὥς τριλά- b
γυνον,
πῖεν ἐπισχόμενος, τό ῥά οἱ παρέθηκε Φόλος κε-
ράσας.
20 καὶ Ἀρχιππος δ' ἐν Ἀμφιτρούωνι οὐδετέρως εἶρηκε.
100. λάγυνον δὲ μέτρον λέγουσιν εἶναι ὄνομα
παρὰ τοῖς Ἑλλησιν, ὡς χοὺς καὶ κοτύλης· χωρεῖν δ'
αὐτὸ κοτύλας ἄττικας δώδεκα. καὶ ἐν Πάτραις δέ
φασι τοῦτ' εἶναι τὸ μέτρον τὴν λάγυνον. ἀρσενικῶς
25 δὲ εἶρηκε τὸν λάγυνον Νικόστρατος μὲν ἐν Ἑκάτῃ
τῶν κατεσταμνισμένων c
ἡμῖν λαγύνων πηλίκαι τινές; B. τρίχους.
καὶ πάλιν
τὸν μεστὸν ἡμῖν φέρε λάγυνον.
30 καὶ ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Κλίνῃ
καὶ δυσχερὲς λάγυνος οὗτος πλησίον
ὄξους.

Δίφιλος δ' ἐν Ἀνασώζομένοις
λάγυνον ἔχω κενὸν ὦ γραῦ, θύλακον δὲ μεστόν.
Λυγκεύς θ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ πρὸς Διαγόραν ἐπιστολῇ
γράφει· καθ' ὃν χρόνον ἐπεδήμησας ἐν Σάμῳ, Δια-
γόρα, πολλάκις οἶδά σε παραγινόμενον εἰς τοὺς παρ' 5
ἐμοὶ πότους, ἐν οἷς λάγυνος κατ' ἄνδρα κείμενος
d ὠνοχοεῖτο πρὸς ἡδονὴν διδοὺς ἐκάστῳ ποτήριον.
Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Θετταλῶν πολιτείᾳ θηλυκῶς
λέγεσθαι φησιν ὑπὸ Θετταλῶν τὴν λάγυνον. καὶ
Ῥιανὸς ὁ ἐποποιὸς ἐν ἐπιγράμμασιν 10
ἡμῖς μὲν πίσεως κωνίτιδος ἡμῖς δ' οἴνου,
Ἀρχὴν, ἀτρεκέως ἦδε λάγυνος ἔχει.
λεπτοτέρως δ' οὐκ οἶδ' ἐρίφου κρέα· πλὴν ὅ γε
πέμψας
αἰνεῖσθαι πάντων ἄξιος Ἴπποκράτης. 15
οὐδετέρως δὲ Δίφιλος ἐν Ἀδελφοῖς εἶρηκεν
e ὦ τοιχωρύχον
ἐκεῖνο καὶ τῶν δυναμένων λαγύνιον
ἔχον βαδίζειν εἰς τὰ γεύμαθ' ὑπὸ μάλης,
καὶ τοῦτο πωλεῖν, μέχρι ἂν, ὥσπερ ἐν ἐράνῳ, 20
εἰς λοιπὸς ἢ κἀπηλὸς ἡδικημένος
ὑπ' οἶνοπώλου.
τὸ δ' ἐν Γηρουνηίδι Στησιχόρου ἔμμετρον ὥς τρι-
λάγυνον τὴν τῶν τριῶν γενῶν ἀμφιβολίαν ἔχει.
Ἐρατοσθένους δέ φησι λέγεσθαι τὴν πέτασον καὶ τὴν 25
στάμνον ὑπὸ τινων.
101. τὸ δὲ σκύφος ὠνομάσθη ἀπὸ τῆς σκαφίδος.
καὶ τοῦτο δ' ἐστὶν ὁμοίως ἀγγεῖον ξύλινον στρογγύ-
f λον, γάλα καὶ ὀρὸν δεχόμενον, ὡς καὶ παρ' Ὀμήρῳ
λέγεται 30
ναῖον δ' ὀρῶ ἄγγεα πάντα,
γαυλοὶ τε σκαφίδες τε, τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελγεν.

εἰ μὴ σκύφος οἶον σκύθος τις, διὰ τὸ τοὺς Σκύθας

διὸ καὶ Σκύθον αὐτὸν οἱ Λακεδαιμόνιοι προσηγό-

εἰ μὴ σκύφος οἶον σκύθος τις, διὰ τὸ τοὺς Σκύθας
 περαιτέρω τοῦ δέοντος μεθύσκεσθαι. Ἱερώνυμος δὲ
 ὁ Ῥόδιος ἐν τῷ περὶ μέθης καὶ τὸ μεθύσαι σκυθίσαι
 φησί· συγγενὲς γὰρ εἶναι τῷ φ τὸ θ. ὕστερον δὲ 500
 5 κατὰ μίμησιν εἰργάσαντο κεραμέους τε καὶ ἀργυροῦς
 σκύφους. ὧν πρῶτοι μὲν ἐγένοντο καὶ κλέος ἔλαβον
 οἱ βοιωτῖοι λεγόμενοι, χρησαμένου διὰ τὰς στρατείας
 πρώτου Ἡρακλέους τῷ γένει· διὸ καὶ ἡρακλεωτικοὶ
 πρὸς τινων καλοῦνται. ἔχουσι μέντοι πρὸς τοὺς ἄλ-
 10 λους διαφορὰν· ἔπεστι γὰρ ἐπὶ τῶν ὧτων αὐτοῖς ὁ
 λεγόμενος ἡράκλειος δεσμός. μνημονεύει δὲ τῶν
 βοιωτικῶν σκύφων Βακχυλίδης ἐν τούτοις, ποιούμε-
 νος τὸν λόγον πρὸς τοὺς Διοσκόρους, καλῶν αὐτοὺς b
 ἐπὶ ξένια

15 οὐ βοῶν πάρεστι σώματ' οὔτε χρυσὸς
 οὔτε πορφύρεοι τάπητες, ἀλλὰ θυμὸς εὐμενῆς
 μοῦσά τε γλυκεῖα καὶ βοιωτίοισιν
 ἐν σκύφοισιν οἶνος ἡδύς.

διήνεγκαν δὲ μετὰ τοὺς βοιωτίους οἱ ῥοδιακοὶ λεγό-
 20 μνοι, Δαμοκράτους δημιουργήσαντος. τρίτοι δ'
 εἰσὶν οἱ συρακόσιοι. καλεῖται δ' ὁ σκύφος ὑπὸ Ἡπει-
 ρωτῶν, ὥς φησι Σέλευκος, λυρτός, ὑπὸ δὲ Μηθυ-
 μναίων, ὥς Παρμένων φησὶν ἐν τῷ περὶ διαλέκτων,
 σκύθος. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Δερκυλίδας ὁ Λακεδαιμό-
 25 νιος Σκύφος, ὥς φησιν Ἐφορος ἐν τῇ ὀκτωκαιδε- c
 κάτῃ λέγων οὕτως Ἰακεδαιμόνιοι ἀντὶ Θίβρωνος
 Δερκυλίδαν ἐπεμψαν εἰς τὴν Ἀσίαν, ἀκούοντες ὅτι
 πάντα πράττειν εἰώθασιν οἱ περὶ τὴν Ἀσίαν βάρβα-
 ροὶ μετὰ ἀπάτης καὶ δόλου. διόπερ Δερκυλίδαν
 30 ἐπεμψαν, ἥκιστα νομίζοντες ἔξαπατηθήσεσθαι· ἦν
 γὰρ οὐδὲν ἐν τῷ τρόπῳ λακωνικὸν οὐδ' ἀπλοῦν
 ἔχων, ἀλλὰ πολὺ τὸ πανοῦργον καὶ τὸ θηριώδες.

διὸ καὶ Σκύθον αὐτὸν οἱ Λακεδαιμόνιοι προσηγό-
 ρεον.'

d 102. TABAITAS. Ἀμύντας ἐν τῷ πρώτῳ τῶν τῆς
 Ἀσίας σταθμῶν περὶ τοῦ ἀερομέλιτος καλουμένου
 διαλεγόμενος γράφει οὕτως ἔσιν τοῖς φύλλοις δρέ- s
 ποντες συντιθέασιν εἰς παλάθης συριακῆς τρόπον
 πλάττοντες, οἱ δὲ σφαίρας ποιοῦντες. καὶ ἐπειδὰν
 μέλλωσι προσφέρεσθαι, ἀποκλάσαντες ἀπ' αὐτῶν ἐν
 τοῖς ξυλίνοις ποτηρίοις, οὓς καλοῦσι ταβαίτας, προ-
 βρέχουσι καὶ διηθήσαντες πίνουσι. καὶ ἔστιν ὅμοιον 10
 ὥς ἂν τις μέλι πῖνοι διείς, τοῦτο δὲ καὶ πολὺ ἡδιον.'

ΤΡΑΓΕΛΛΦΟΣ. οὕτω τινὰ καλεῖται ποτήρια, ὧν
 e μνημονεύει Ἀλεξίς μὲν ἐν Κονιάτῃ

κυμβία

φιάλαι τραγέλαφοι κύλικες.

15

Εὐβουλος δ' ἐν Κατακολλωμένῳ

ἄλλ' εἰσὶ φιάλαι πέντε, τραγέλαφοι δύο.

Μένανδρος δ' ἐν Ἀλιεῖ φησί· τραγέλαφοι λαβρώνιοι.'

Ἀντιφάνης Χρυσίδι

τῷ σατραποπλούτῳ δ', ὥς λέγουσι, νυμφίῳ, 20

κεκτῆμένῳ τάλαντα παῖδας ἐπιτρόπους

ξεύγη καμήλους στρώματ' ἀργυρώματα

φιάλας τριήρεις τραγελάφους καρχήσια

f γαυλοὺς ὀλοχρύσους. B. πλοῖα; A. τοὺς κάρδους

μὲν οὖν

25

καλοῦσι γαυλοὺς πάντες οἱ προγαστορες.

ΤΡΙΗΡΗΣ. ὅτι καὶ τριήρης εἶδος ἐκπώματος Ἐπί-
 νικος ἐν Ὑποβαλλομέναις δεδήλωκε. προεῖρηται δὲ
 τὸ μαρτύριον.

ΥΣΤΙΑΚΟΝ. ποτήριον ποιόν. Ῥίνθων ἐν Ἡρακλεῖ 30
 ἐν ὕστιακῷ τε καθαρὸν ἐλατήρα . .

καθαρῶν τ' ἀλήτων κἀλφίτων ἀπερρόφεις.

103. ΦΙΛΛΗ. Ὅμηρος μὲν, ὅταν λέγῃ

χαία. ἔτι γοῦν καὶ νῦν οὕτω Μασσαλιῇται τιθέασι

103. ΦΙΑΛΗ. Ὅμηρος μὲν, ὅταν λέγῃ
 ἀμφίδετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκε,
 καὶ χρυσὴν φιάλην καὶ δίπλακα δημόν, οὐ τὸ πο- 501
 τήριον λέγει, ἀλλὰ χαλκίον τι ἐκπέταλον λεβητῶδες,
 ἴσως δύο ὦτα ἔχον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. Παρ-
 θένιος δ' ὁ τοῦ Διονυσίου ἀμφίδετον ἀκούει τὴν
 ἀπύθμενον φιάλην. Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν
 τῷ περὶ τοῦ κρατήρος ῥησειδίῳ τὴν κατὰ τὸν πυθ-
 μένα μὴ δυναμένην τίθεσθαι καὶ ἐρείδεσθαι, ἀλλὰ
 10 κατὰ τὸ στόμα. τινὲς δέ φασιν, ὃν τρόπον ἀμφιφο-
 ρεὺς λέγεται ὁ ἀμφοτέρωθεν κατὰ τὰ ὦτα δυνάμενος
 φέρεσθαι, οὕτω καὶ ἀμφίδετον φιάλην. Ἀρίσταρχος b
 δὲ τὴν δυναμένην ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τίθε-
 σθαι, κατὰ τὸν πυθμένα καὶ κατὰ τὸ στόμα. Διονύ-
 15 σιος δ' ὁ Θράξ τὴν στρογγύλην, τὴν ἀμφιδέουσιν
 κυκλοτερεῖ τῷ σχήματι. Ἀσκληπιάδης δ' ὁ Μυρλεα-
 νός ἢ μὲν φιάλη (φησὶ) κατ' ἀντιστοιχίαν ἐστὶ
 πιάλη, ἢ τὸ πιεῖν ἅλις ἔχουσα· μείζων γὰρ τοῦ πο-
 τηρίου. ἢ δὲ [ἀμφίδετος καὶ] ἀπύρωτος ἢ ψυχρή-
 20 λατος, ἢ ἐπὶ πῦρ οὐκ ἐπιτιθεμένη· καθότι καὶ λέ-
 βητα καλεῖ ὁ ποιητὴς τὸν μὲν ἐμπυριβήτην, τὸν δὲ c
 ἄπυρον·

καὶ δὲ λέβητ' ἄπυρον βοδὸς ἄξιον ἀνθεμόεντα.
 τὸν δεχόμενον ἴσως ὕδωρ ψυχρόν, ὥστε καὶ τὴν φιά-
 25 λην εἶναι χαλκείῳ προσεικυῖαν ἐκπετάλῳ δεχομένην
 ψυχρόν ὕδωρ. τὴν δ' ἀμφίδετον πότερα δύο βάσεις
 ἔχειν δεῖ νομίζειν ἐξ ἑκατέρου μέρους, ἢ τὸ μὲν ἀμφὶ
 σημαίνει τὸ περί, τοῦτο δ' αὖ τὸ περιττόν; ὥστε λέ-
 γεσθαι τὴν περιττῶς πεποιημένην ἀμφίδετον, ἐπεὶ
 30 τὸ ποιῆσαι θεῖναι πρὸς τῶν ἀρχαίων ἐλέγετο. δύνα-
 ται δὲ καὶ ἢ ἐπὶ τὸν πυθμένα καὶ τὸ στόμα τιθεμένη· d
 ἢ δὲ τοιαύτη θέσις τῶν φιαλῶν ἰωνικὴ ἐστὶ καὶ ἀρ-

χαία. ἔτι γοῦν καὶ νῦν οὕτω Μασσαλιῆται τιθέασι
 τὰς φιάλας ἐπὶ πρόσωπον.

104. Κρατίνου δ' εἰπόντος ἐν Δραπέτισι
 δέχεσθε φιάλας τάσδε βαλανειομφάλους,
 Ἐρατοσθένης ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ περὶ κωμωδίας τὴν
 λέξιν ἀγνοεῖν φησὶ Λυκόφρον· τῶν γὰρ φιαλῶν οἱ
 ὀμφαλοὶ καὶ τῶν βαλανείων οἱ θόλοι παρόμοιοι· εἰς
 δὲ τὸ εἶδος οὐκ ἀρρῦθμως παίζονται. Ἀπίων δὲ καὶ
 e Διόδωρός φησι, φιάλαι ποιαί, ὧν ὁ ὀμφαλὸς παρα-
 πλήσιος ἡθμῷ. ὁ δὲ Μυρλεανὸς Ἀσκληπιάδης ἐν τοῖς 10
 περὶ Κρατίνου βαλανειόμφαλοι (φησὶ) λέγονται, ὅτι
 οἱ ὀμφαλοὶ αὐτῶν καὶ τῶν βαλανείων οἱ θόλοι ὅμοιοί
 εἰσιν· καὶ Δίδυμος δὲ τὰ αὐτὰ εἰπὼν παρατίθεται
 Λυκόφρονος οὕτως ἔχοντα ἀπὸ τῶν ὀμφαλῶν τῶν ἐν
 ταῖς γυναικείαις πνέλοις, ὅθεν τοῖς σκαφίοις ἀρύ- 15
 ουσι. Τίμαρχος δ' ἐν τετάρτῳ περὶ τοῦ Ἐρατοσθέ-
 νους Ἐρμού πεπαῖχθαι τις ἂν οἴηθῃ (φησὶ) τὴν
 λέξιν, διότι τὰ πλεῖστα τῶν Ἀθήνησι βαλανείων κυ-
 κλοειδῇ ταῖς κατασκευαῖς ὄντα τοὺς ἐξαγωγοὺς ἔχει
 κατὰ μέσον, ἐφ' οὗ χαλκοὺς ὀμφαλὸς ἔπεστιν. Ἴων 20
 δ' ἐν Ὀμφάλῃ

ἴτ' ἐκφορεῖτε παρθένοι

κύπελλα καὶ μεσομφάλους

φιάλας.

οὕτω δ' εἴρηκε τὰς βαλανειομφάλους, ὧν Κρατίνος 25
 μνημονεύει

δέχεσθε φιάλας τάσδε βαλανειομφάλους.

καὶ Θεόπομπος δ' ἐν Ἀλθαίᾳ ἔφη

502 λαβοῦσα πλήρη χρυσέαν μεσόμφαλον

φιάλην. Τελέστῃς δ' ἄκατον ὠνόμαξέ νιν. 30

ὡς τοῦ Τελέστου ἄκατον τὴν φιάλην εἰρηκότος. Φε-

ρεκράτης δὲ ἢ ὁ πεποιηκὼς τοὺς εἰς αὐτὸν ἀναφερο-
μένους Πέρσας φησί

στεφάνους τε πᾶσι κῶμφαλωτὰς χρυσίδας.

105. Ἀθηναῖοι δὲ τὰς μὲν ἀργυρὰς φιάλας ἀρ-
5 γυρίδας λέγουσι, χρυσίδας δὲ τὰς χρυσᾶς. τῆς δὲ
ἀργυρίδος φιάλης Φερεκράτης μὲν ἐν Πέρσαις οὕτως b
μνημονεύει

οὗτος σὺ ποῖ τὴν ἀργυρίδα τηνδὶ φέρεις;
χρυσίδος δὲ Κρατῖνος ἐν Νόμοις

10 χρυσίδι σπένδων κέκραγε, τοῖς ὄφεσι πιεῖν δίδου.
καὶ Ἑρμιππος ἐν Κέρκωσι

χρυσίδ' οἴνου πανσέληνον ἐκπιὼν ὑφείλετο.
ἐκαλεῖτο δὲ τις καὶ βαλανωτὴ φιάλη, ἥς τῷ πυθμένι
χρυσοὶ ὑπέκειντο ἀστράγαλοι. Σῆμος δὲ ἐν Δήλῳ
15 ἀνακεῖσθαι φησι χαλκοῦν φοίνικα, Ναξίων ἀνάθημα,
καὶ καρνωτὰς φιάλας χρυσᾶς. Ἀναξανδρίδης δὲ φιά-
λας Ἄρεος καλεῖ τὰ ποτήρια ταῦτα. Αἰολεῖς δὲ τὴν
φιάλην ἀρακὶν καλοῦσι.

106. ΦΘΟΙΣ. πλατεῖαι φιάλαι ὀμφαλωτοί. Εὐ-
20 πολις 'σὺν φθοῖσι προπεπωκώς.' ἔδει δὲ ὀξύνεσθαι,
ὥς Καρσί παισὶ φθειροί.

ΦΙΛΟΤΗΣΙΑ. κύλιξ τις, ἣν κατὰ φιλίαν προύπι-
νον, ὥς φησι Πάμφιλος. Δημοσθένης δὲ φησι 'καὶ
φιλοτησίαν προύπινεν.' Ἀλεξίς

25 φιλοτησίαν σοι τήνδ' ἐγὼ

ιδίᾳ τε καὶ κοινῇ κύλικα προπίομαι.

ἐκαλεῖτο δὲ καὶ τὸ ἐταιρικὸν συνευωχούμενον φιλο-
τήσιον. Ἀριστοφάνης 'ἐπτάπους γοῦν ἢ σκιά' στήν ἢ
'πὶ τὸ δεῖπνον· ὥς ἤδη καλεῖ μ' ὁ χορὸς ὁ φιλοτήσιος.'
30 διὰ δὲ τὴν τοιαύτην πρόποσιν ἐκαλεῖτο καὶ κύλιξ φι-
λοτησία, ὥς ἐν Λυσιστράτῃ

δέσποινα πειθοῖ καὶ κύλιξ φιλοτησία.

ΧΟΝΝΟΙ. παρὰ Γορτυνίοις ποτηρίου εἶδος ὅμοιον
θηρικλείῳ χάλκεον, ὃ δίδοσθαι τῷ ἀρπασθέντι ὑπὸ
τοῦ ἐραστοῦ φησὶν Ἑρμῶναξ.

ΧΑΛΚΙΔΙΚΑ ποτήρια. ἴσως ἀπὸ τῆς Χαλκίδος
τῆς θορακικῆς, εὐδοκιμοῦντα. 5

107. ΧΥΤΡΙΔΕΣ . . καὶ ὃ γε Ἀλεξίς ἐν Ὑποβο-
λιμαίῳ

ἐγὼ Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως τέτταρα

χυτρίδι' ἀκράτου τῆς τ' ἀδελφῆς προσλαβὼν

τῆς τοῦ βασιλέως ταῦτ', ἀπνευστί τ' ἐκπιὼν 10

ὥς ἂν τις ἤδιστ' ἴσον ἴσῳ κεκραμένον,

c καὶ τῆς ὁμονοίας, διὰ τί νῦν μὴ κωμάσω

ἄνευ λυχνούχου πρὸς τὸ τηλικούτο φῶς;

Ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ πέμπτῃ τῶν ἱστοριῶν νόμον φησὶ
θέσθαι Ἀργείους καὶ Αἰγινήτας ἀττικὸν μηδὲν προσ- 15
φέρειν πρὸς τὰς θυσίας, μηδὲ κέραμον, ἀλλ' ἐκ χυ-
τρίδων ἐπιχωρίων τὸ λοιπὸν αὐτόθι [νόμον] εἶναι
πίνειν. καὶ Μελέαγρος δ' ὁ κυνικὸς ἐν τῷ Συμποσίῳ
οὕτως γράφει 'κὰν τοσοῦτῳ πρόποσιν αὐτῷ βαρεῖαν 20
διέδωκε, χυτρίδια βαθέα δῶδεκα.'

108. ΨΥΓΕΤΣ ἢ ΨΥΚΤΗΡ. Πλάτων Συμποσίῳ
d 'ἀλλὰ φέρε, παῖ, φάναι τὸν ψυκτῆρα ἐκείνον, ἰδόντα
αὐτὸν πλέον ἢ ὀκτὼ κοτύλας χωροῦντα. τοῦτον οὖν
ἐμπλησάμενον πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐκπιεῖν, ἔπειτα τῷ
Σωκράτει κελεύειν ἐγγεῖν.' . . . 'παραμηνύειν 25
ἐγγειροῦντος τοῦ Ἀρχεβούλου, εὐκαιρότατα προχέων
ὁ παῖς τοῦ οἴναρίου ἀνατρέπει τὸν ψυκτῆρα.' Ἀλεξίς
Εἰσοικιζομένῳ φησὶ 'τρικόντυλον ψυγέα.' Διώξιππος
Φιλαργύρῳ

παρ' Ὀλυμπίχου δὲ θηρικλείους ἔλαβεν ἑξ, 30
ἔπειτα τοὺς δύο ψυγέας.

27*

Μένανδρος δ' ἐν τῷ ἐπινοαυμένῳ δράματι Χαλκεῖα e

πῶς οὖν διατρέμεσθαι· B. τὸ μὲν ἐπίπαιον

Μένανδρος δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Χαλκεία φησί

τοῦτο δὴ τὸ νῦν ἔθος,
ἄκρατον, ἐβόων· τὴν μεγάλην· ψυκτῆρά τις
προὔπινεν αὐτοῖς, ἀθλίους ἀπολλύων.

Ἐπιγένης δ' ἐν Ἡρώϊνῃ καταλέγων πολλὰ ποτήρια
καὶ τοῦ ψυγέως οὕτως μνημονεύει
τὴν θηρίκλειον δεῦρο καὶ τὰ ῥοδιακὰ
κόμισον λαβὼν τοὺς παῖδας. εἴτ' οἴσεις μόνος
ψυκτῆρα, κύαθον, κυμβία.

Στράτις Ψυχασταῖς
ὃ δέ τις ψυκτῆρ', ὃ δέ τις κύαθον
χαλκοῦν κλέψας ἀπορῶν κείται,
κοτύλη δ' ἀνὰ χοίνικα μάττει.

Ἀλεξίς δ' ἐν Ἰππίσκῳ ψυκτηριδίον καλεῖ διὰ τούτων
ἀπῆντων τῷ ξένῳ,
εἰς τὴν κατάλυσιν ἦγον, ἣν δ' αἰθῶν ἀνὴρ.
τοῖς παισὶ τ' εἶπα, δύο γὰρ ἦγον οἴκοθεν,
τάκπώματ' εἰς τὸ φανερόν ἐκνενιτωμένα
θεῖναι. κύαθος δ' ἦν ἀργυροῦς, τάκπώματα
ἦγεν δύο δραχμάς, κυμβίον δὲ τέτταρας
ἰσως ἐτέρας, ψυκτηριδίον δὲ δὺ' ὀβολούς,
Φιλιππίδου λεπτότερον.

109. Ἡρακλέων δὲ ὁ Ἐφέσιος ὄν ἡμεῖς (φησί)
ψυγέα καλοῦμεν, ψυκτηρίαν τινὲς ὀνομάζουσιν. τοὺς
δ' Ἀττικὸν καὶ κωμῶδειν τὸν ψυγέα ὡς ξενικὸν
ὄνομα. Εὐφρων ἐν Ἀποδιδούσῃ

ἐπ' ἂν δὲ καλέσῃ ψυγέα τὴν ψυκτηρίαν,
τὸ τευτλίον δὲ σεῦτλα, φακέα τὴν φακῆν,
τί δεῖ ποιεῖν; σὺ γὰρ εἶπον. Β. ὥσπερ χρυσίου
φωνῆς ἀπότισον, Πυργόθεμι, καταλλαγήν.

Ἀντιφάνης Ἰππεῦσι

πῶς οὖν διαιτῶμεσθα; Β. τὸ μὲν ἐφίππιον
στρωμ' ἐστὶν ἡμῖν, ὃ δὲ καλὸς πῖλος καλὸς
ψυκτῆρ. τί βούλει; πάντ' Ἀμαλθείας κέρας.
ἐν δὲ τῇ Καρίνῃ σαφῶς δηλοῦται ὅτι τούτῳ ἐχρῶντο
οἰνοχοοῦντες κυάθῳ. εἰπὼν γάρ

τρίποδα καὶ κάδον
παραθέμενος ψυκτῆρά τ' οἶνον . . .
μεθύσκειται.

ἐν τοῖς ἐξῆς ποιεῖ αὐτὸν λέγοντα

ἔσται πότος
σφοδρότερος. οὐκοῦν, εἰ φράσαι τις, οὐκ ἔτι
ἔξεστι κυαθίζειν γάρ,
τὸν δὲ κάδον ἔξω καὶ τὸ ποτήριον λαβὼν
ἀπόφερε τὰλλα πάντα.

Διονύσιος δὲ ὁ τοῦ Τρύφωνος ἐν τῷ περὶ ὀνομάτων
τὸν ψυγέα, φησὶν, ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι δῖνον. Νί-
κανδρος δ' ὁ Θυατειρηνὸς καλεῖσθαι φησι ψυκτῆρια
καὶ τοὺς ἀλσώδεις καὶ συσκίους τόπους τοὺς τοῖς
θεοῖς ἀνειμένους, ἐν οἷς ἔστιν ἀναψῦξαι. Αἰσχύλος
Νεανίσκοις

αὔρας ὑποσκίοισιν ἐν ψυκτηρίοις.

Εὐριπίδης Φαέθοντι

ψυκτῆρια
δένδρων φίλαισιν ὠλέναισι δέξεται.
καὶ ὁ τὸν Αἰγίμιον δὲ ποιήσας, εἴθ' Ἡσίοδος ἔστιν ἢ
Κέρκωψ ὁ Μιλήσιος,

ἔνθα ποτ' ἔσται ἐμὸν ψυκτῆριον, ὄρχαμε λαῶν.

110. ΩΙΔΟΣ. οὕτως ἐκαλεῖτο τὸ ποτήριον, φησί
Τρύφων ἐν τοῖς Ὀνομαστικοῖς, τὸ ἐπὶ τῷ σκολίῳ διδό-
μενον, ὡς Ἀντιφάνης παρίστησιν ἐν Διπλασίοις
τί οὖν ἐνέσται τοῖς θεοῖσιν; Β. οὐδὲ ἔν,
ἂν μὴ κεράσῃ τις. Α. ἔχε τὸν ῥῥόν, λάμβανε.

ἔπειτα μηδὲν τῶν ἀπηρχαιωμένων
τούτων περάνης, τὸν Τελαμῶνα, μηδὲ τὸν
Παιῶνα μηδ' Ἀρμόδιον.

ΩΙΟΣΚΥΦΙΑ. περὶ τῆς ιδέας τῶν ποτηρίων Ἀσκλη-
5 πιάδης ὁ Μυρλεανὸς ἐν τῷ περὶ τῆς νεστορίδος φη-
σιν ὅτι δύο πνυθμένας ἔχει, ἓνα μὲν τὸν κατὰ τὸ κύτος
αὐτῷ συγκεχαλκευμένον, ἕτερον δὲ τὸν προσθετόν,
ἀπ' ὀξέος ἀρχόμενον, καταλήγοντα δὲ εἰς πλατύτερον,
ἔφ' οὗ ἴσταται τὸ ποτήριον.

10 ΩΙΟΝ. Δείνων ἐν τρίτῳ Περσικῶν φησὶν οὕτως
ἔστι δὲ ποτίβαζις, ἄρτος κρίθινος καὶ πύρινος ὀπτός,
καὶ κυπαρίσσου στέφανος, καὶ οἶνος κεκραμένος ἐν
ῥῶ χρυσῷ, οὗ αὐτὸς βασιλεὺς πίνει.

111. τοσαῦτα εἰπὼν ὁ Πλούταρχος καὶ ὑπὸ πάν-
15 των κροταλισθεὶς ἤτησε φιάλην, ἀφ' ἧς σπείσας ταῖς
Μούσαις καὶ τῇ τούτων Μνημοσύνῃ μητρὶ προύπινε
πᾶσι φιλοτησίαν ἐπειπὼν φιάλαν ὥς εἴ τις ἀφνειᾶς
ἀπὸ χειρὸς ἐλὼν ἔνδον ἀμπέλου καχλάζοισαν δρόσῳ 504
δωρήσεται· οὐ μόνον νεανίᾳ γαμβρῷ προπίνων ἀλλὰ
20 καὶ πᾶσι τοῖς φιλτάτοις, ἔδωκε τῷ παιδὶ περισοβεῖν
ἐν κύκλῳ κελεύσας, τὸ κύκλῳ πίνειν τοῦτ' εἶναι λέ-
γων, παρατιθέμενος Μενάνδρου ἐκ Περινθίας
οὐδεμίαν ἢ γραῦς ὅλως

κύλικα παρῆκεν, ἀλλὰ πίνει τὴν κύκλῳ.

25 καὶ πάλιν ἐκ Θεοφορουμένης

παῖ, ταχὺ τὸ πρῶτον περισόβει ποτήριον
αὐτοῖς ἀκράτου.

καὶ Εὐριπίδης δ' ἐν Κρήσσαις

τὰ δ' ἄλλα χαῖρε κύλικος ἐρπούσης κύκλῳ.

30 αἰτοῦντος δὲ τοῦ γραμματικοῦ Λεωνίδου μεῖζον πο-
τήριον καὶ εἰπόντος, κρατηρίζωμεν ἄνδρες φίλοι (οὗ-
τως δὲ τοὺς πότους Λυσανίας φησὶν ὁ Κυρηναῖος

Ἡρόδωρον εἰρηκέναι ἐν τούτοις ἔπει δὲ θύσαντες
πρὸς δεῖπνον καὶ κρατῆρας καὶ εὐχὰς καὶ παιῶνας
ἐτράποντο· καὶ ὁ τοὺς μίμους δὲ πεποιηκώς, οὓς
αἰεὶ διὰ χειρὸς ἔχειν Δοῦρίς φησι τὸν σοφὸν Πλά-
τωνα, λέγει πον κῆκεκρατηρίχημες ἀντὶ τοῦ πεπώ- 5
κειμεν), ἀλλὰ μὴν, πρὸς θεῶν, ὁ Ποντιανὸς ἔφη, οὐ
δεόντως ἐκ μεγάλων πίνετε ποτηρίων, τὸν ἥδιστον
καὶ χαριέστατον Ξενοφῶντα πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντες,
ὃς ἐν τῷ Συμποσίῳ φησὶν ὁ δ' αὖ Σωκράτης εἶπεν,
ἀλλὰ πίνειν μὲν, ὧς ἄνδρες, καὶ ἐμοὶ πάννυ δοκεῖ. 10
τῷ γὰρ ὄντι ὁ οἶνος ἄρδων τὰς ψυχὰς τὰς μὲν λύπας
ὥσπερ ὁ μανδραγόρας ἀνθρώπους κοιμίζει, τὰς δὲ
φιλοφροσύνας ὥσπερ ἔλαιον φλόγα ἐγείρει. δοκεῖ
μέντοι μοι καὶ τὰ τῶν ἀνδρῶν σώματα ταῦτά πά-
σχειν ἅπερ καὶ τὰ τῶν ἐν γῇ φυομένων. καὶ γὰρ 15
d ἐκεῖνα, ὅταν μὲν ὁ θεὸς αὐτὰ ἄγαν ἀθρόως ποτίξῃ,
οὐ δύναται ὀρθοῦσθαι οὐδὲ ταῖς ὥραις διαπλοῦσθαι·
ὅταν δὲ ὅσῳ ἡδεταί τοσοῦτο πίνῃ, καὶ μάλα ὀρθὰ τε
αὔξεται καὶ θάλλοντα ἀφικνεῖται εἰς τὴν καρπογονίαν.
οὕτω δὴ καὶ ἡμεῖς, ἦν μὲν ἀθρόον τὸ ποτὸν ἐγγεώ- 20
μεθα, ταχὺ ἡμῶν καὶ τὰ σώματα καὶ αἱ γυνῶμαι σφα-
λοῦνται, καὶ οὐδ' ἀναπνεῖν, μὴ ὅτι λέγειν δυνησό-
μεθα· ἦν δὲ ἡμῖν οἱ παῖδες μικραῖς κύλιξι μικρὰ ἐπι-
e ψακάξωσιν, ἵνα καὶ ἐγὼ γοργιεῖοισι ῥήμασιν εἶπω,
οὕτως οὐ βιαζόμενοι μεθύειν ὑπὸ τοῦ οἴνου, ἀλλ' 25
ἀναπειθόμενοι πρὸς τὸ παιγνιωδέστερον ἀφιζόμεθα.

112. εἰς ταῦτά τις ἀποβλέπων τὰ τοῦ καλοῦ Ξε-
νοφῶντος ἐπιγινώσκειν δυνήσεται ἦν εἶχε πρὸς αὐ-
τὸν ὁ λαμπρότατος Πλάτων ζηλοτυπίαν. ἢ τάχα φι-
λονείκως εἶχον ἀρχῇθεν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ ἄνδρες οὗτοι, 30
αἰσθόμενοι τῆς ιδίας ἐκάτερος ἀρετῆς, καὶ ἴσως καὶ
περὶ πρωτείων διεφέροντο· οὐ μόνον ἐξ ὧν περὶ

Κύρου εἰρήκασι τεκμαιρομένοις ἡμῖν, ἀλλὰ καὶ τῶν αὐτῶν ὑποθέσεων. συμπόσια μὲν γὰρ γεγράφασιν ἀμφοτέροι, καὶ ἐν αὐτοῖς ὁ μὲν τὰς αὐλητριδας ἐκβάλλει ὁ δὲ εἰσάγει, καὶ ὁ μὲν, ὡς πρόκειται, παραι-
 5 τεῖται πίνειν μεγάλοις ποτηρίοις ὁ δὲ τὸν Σωκράτην παράγει τῷ ψυκτῇρι πίνοντα μέχρι τῆς ἑω. καὶ τῷ περὶ ψυχῆς δὲ ὁ Πλάτων καταλεγόμενος ἕκαστον τῶν παρατυχόντων οὐδὲ κατὰ μικρὸν τοῦ Ξενοφώντος μέμνηται. καὶ περὶ τοῦ Κύρου οὖν ὁ μὲν λέγει ὡς ἐκ
 10 πρώτης ἡλικίας ἐπεπαίδευτο πάντα τὰ πάτρια, ὁ δὲ Πλάτων ὥσπερ ἐναντιούμενος ἐν τρίτῳ Νόμῳ φησί 505
 'μαντεύομαι δὲ περὶ Κύρου τὰ μὲν ἄλλα στρατηγὸν αὐτὸν ἀγαθὸν εἶναι καὶ φιλόπονον, παιδείας δ' ὀρθῆς οὐδὲ ἡφθαι τὸ παράπαν, οἰκονομία δ' οὐδ' ἦτινι οὖν
 15 προσεσχηκέναι. ἔοικε δ' ἐκ νέου στρατεύεσθαι, παραδούς τε τοὺς παῖδας ταῖς γυναιξὶ τρέφειν.' πάλιν ὁ μὲν Ξενοφῶν συναναβὰς Κύρῳ εἰς Πέρσας μετὰ τῶν μυρίων Ἑλλήνων καὶ ἀκριβῶς εἰδὼς τὴν προδοσίαν τοῦ Θεσσαλοῦ Μένωνος, ὅτι αὐτὸς αἴτιος ἐγένετο τοῖς περὶ Κλέαρχον τῆς ἀπωλείας τῆς ὑπὸ Τις-
 20 σαφέρονου γενομένης, καὶ οἷός τις ἦν τὸν τρόπον, ὡς b χαλεπός, ὡς ἀσελγής, διηγησαμένου ὁ καλὸς Πλάτων μονονουχὶ εἰπὼν 'οὐκ ἔστ' ἔντυμος λόγος οὗτος,' ἐγκώμια αὐτοῦ διεξέρχεται ὁ τοὺς ἄλλους ἀπαξαπλῶς
 25 κακολογήσας, ἐν μὲν τῇ Πολιτείᾳ Ὅμηρον ἐκβάλλων καὶ τὴν μιμητικὴν ποιήσιν, αὐτὸς δὲ τοὺς διαλόγους μιμητικῶς γράψας, ὧν τῆς ιδέας οὐδ' αὐτὸς εὐρετής ἐστιν. πρὸ γὰρ αὐτοῦ τοῦθ' εὗρε τὸ εἶδος τῶν λόγων ὁ Τῆιος Ἀλεξαμενός, ὡς Νικίας ὁ Νικαεὺς ἱστορεῖ
 30 καὶ Σωτίων. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ περὶ ποιητῶν c οὕτως γράφει 'οὐκοῦν οὐδὲ ἐμμέτρους τοὺς καλουμένους Σώφρονος μίμους μὴ φῶμεν εἶναι λόγους καὶ

μιμήσεις, ἢ τοὺς Ἀλεξαμενοῦ τοῦ Τηίου τοὺς προτέρους γραφέντας τῶν σωκρατικῶν διαλόγων.' ἀντικρὺς φάσκων ὁ πολυμαθέστατος Ἀριστοτέλης πρὸ Πλάτωνος διαλόγους γεγραφέναι τὸν Ἀλεξαμενόν. διαβάλλει δὲ ὁ Πλάτων καὶ Θρασύμαχον τὸν Καλχη-
 5 δόνιον, σοφιστὴν ὅμοιον εἶναι λέγων τῷ ὀνόματι. d ἔτι δὲ Ἰππίαν καὶ Γοργίαν καὶ Παρμενίδην καὶ ἐνὶ διαλόγῳ τῷ Πρωταγόρᾳ πολλούς, ὁ τοιαῦτα ἐν τῇ Πολιτείᾳ εἰπὼν 'ὅταν, οἶμαι, δημοκρατουμένη πόλις ἐλευθερίας διψήσασα κακῶν οἰνοχόων τύχη καὶ ἀκρά-
 10 του αὐτῆς μεθυσθῇ.'

113. λέγεται δὲ ὡς καὶ ὁ Γοργίας αὐτὸς ἀναγνοὺς τὸν ὁμώνυμον αὐτῷ διάλογον πρὸς τοὺς συνήθεις ἔφη, ὡς καλῶς οἶδε Πλάτων ἱαμβίζειν. Ἑρμιππος δὲ ἐν τῷ περὶ Γοργίου ὡς ἐπεδήμησε (φησὶ) ταῖς Ἀθή-
 15 ναις Γοργίας μετὰ τὸ ποιήσασθαι τὴν ἀνάθεσιν τῆς ἐν Δελφοῖς ἐαντοῦ χρυσῆς εἰκόνης, εἰπόντος τοῦ Πλάτωνος ὅτε εἶδεν αὐτόν, ἦκει ἡμῖν ὁ καλὸς τε καὶ χρυσοῦς Γοργίας· ἔφη ὁ Γοργίας, ἢ καλὸν γε αἰ Ἀθή-
 20 ναι καὶ νέον τοῦτον Ἀρχίλοχον ἐνηνόχασιν.' ἄλλοι 20 δὲ φασιν ὡς ἀναγνοὺς ὁ Γοργίας τὸν Πλάτωνος διάλογον πρὸς τοὺς παρόντας εἶπεν ὅτι οὐδὲν τούτων οὔτε εἶπεν οὔτε ἤκουσε [παρὰ Πλάτωνος]. ταῦτά φασι καὶ Φαίδωνα εἶπεῖν ἀναγνόντα τὸν περὶ ψυχῆς. διὸ καλῶς ὁ Τίμων περὶ αὐτοῦ ἔφη
 25

ὡς ἀνέπλαττε Πλάτων ὁ πεπλασμένα θαύματα εἰδώς.

f Παρμενίδη μὲν γὰρ καὶ ἐλθεῖν εἰς λόγους τὸν τοῦ Πλάτωνος Σωκράτην μόλις ἢ ἡλικία συγχωρεῖ, οὐχ ὡς καὶ τοιούτους εἶπεῖν ἢ ἀκοῦσαι λόγους. τὸ δὲ 30 πάντων σκετλιώτερον, καὶ τὸ εἶπεῖν οὐδεμιᾶς κατεπειγούσης χρείας ὅτι παιδικὰ γέγονοι τοῦ Παρμενί-

δου Ζήνων ὁ πολίτης αὐτοῦ. ἀδύνατον δὲ καὶ Φαί-
δρον οὐ μόνον κατὰ Σωκράτην εἶναι, ἢ πού γε καὶ
ἐρώμενον αὐτοῦ γεγονέναι. ἀλλὰ μὴν οὐ δύνανται
Πάραλος καὶ Ξάνθιππος οἱ Περικλέους υἱοὶ τελευτή-
σαντες τῷ λοιμῷ Πρωταγόρα διαλέγεσθαι, ὅτε δεύ- 506
τερον ἐπεδήμησε ταῖς Ἀθήναις, οἱ πέμπτῳ ἔτει πρό-
τερον τελευτήσαντες. πολλὰ δ' ἔστι καὶ ἄλλα λέγειν
περὶ αὐτοῦ καὶ δεικνύναι ὥς ἐπλάττε τοὺς διαλόγους.

114. ὅτι δὲ καὶ δυσμενὴς ἦν πρὸς ἅπαντας δῆλον
καὶ ἐκ τῶν ἐν τῷ Ἰωνί ἐπιγραφομένῳ. ἐν ᾧ πρῶτον
μὲν κακολογεῖ πάντας τοὺς ποιητάς, ἔπειτα καὶ τοὺς
ὑπὸ τοῦ δήμου προαγομένους, Φανοσθένη τὸν Ἀν-
δριον ἀπολλόδωρον τὸν Κυζικηνόν, ἔτι δὲ τὸν Κλα-
ξομένιον Ἡρακλείδην. ἐν δὲ τῷ Μένωνι καὶ τοὺς με-
γίστους παρ' Ἀθηναίοις γενομένους Ἀριστείδην καὶ
Θεμιστοκλέα· Μένωνα δὲ ἐπαινεῖ τὸν τοὺς Ἕλληνας ^b
προδόντα. ἐν δὲ τῷ Εὐθυδήμῳ αὐτὸν καὶ τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ Διονυσόδωρον προπηλακίζων καὶ κα-
λῶν ὀψιμαθεῖς ἔτι δὲ ἐριστὰς ὀνομάζων, ὀνειδίζει αὐ-
τοῖς καὶ τὴν ἐκ Χίου τῆς πατρίδος φυγὴν, ἀφ' ἧς ἐν
Θουρίοις κατωκίσθησαν. ἐν δὲ τῷ περὶ ἀνδρείας
Μελησίαν τὸν Θουκυδίδου τοῦ ἀντιπολιτευσαμένου
Περικλεῖ καὶ Λυσίμαχον τὸν Ἀριστείδου τοῦ δι-
καίου, τῆς τῶν πατέρων ἀρετῆς ἀναξίους εἶναι φά- ^c
σκων. ἃ δὲ περὶ Ἀλκιβιάδου εἴρηκεν ἐν τῷ Συμπο-
σίῳ οὐδ' εἰς φῶς λέγεσθαι ἔστιν ἄξιον ἐν τε τῷ προ-
τέρῳ τῶν εἰς αὐτὸν διαλόγων· ὁ γὰρ δεύτερος ὑπὸ
τινων Ξενοφῶντος εἶναι λέγεται, ὥς καὶ ἡ Ἀλκυὼν
Λέοντος τοῦ ἀκαδημαικοῦ, ὥς φησι Νικίας ὁ Νικαεύς.
30 τὰ μὲν οὖν κατ' Ἀλκιβιάδου λεχθέντα σιωπῶ· ὅτι δὲ
τὸν Ἀθηναίων δῆμον εἰκαῖον εἴρηκε κριτὴν [ἔτι πρό-
κωπον], Λακεδαιμονίους δὲ ἐπαινῶν ἐπαινεῖ καὶ τοὺς

πάντων Ἑλλήνων ἐχθροὺς Πέρσας, καὶ τὸν ἀδελφὸν
d δὲ τοῦ Ἀλκιβιάδου Κλεινίαν μαινόμενον [τε] ἀποφαί-
νει καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἡλιθίους, Μειδίαν τε ὀρυ-
γοκόπον, καὶ τὸν τῶν Ἀθηναίων δῆμον εὐπρόσωπον
μὲν εἶναι δεῖν δ' αὐτὸν ἀποδύσαντας θεωρεῖν· ὁφθῇ- 5
σεται γάρ, φησί, περίβλεπτον ἀξίωμα περικείμενος
κάλλους οὐκ ἀληθινοῦ.

115. ἐν δὲ τῷ Κίμωνι οὐδὲ τῆς Θεμιστοκλέους
φείδεται κακηγορίας, οὐδὲ τῆς Περικλέους καὶ Μυ-
ρωνίδου, ἀλλ' οὐδ' αὐτοῦ τοῦ Κίμωνος. καὶ ὁ Κρί- 10
των δ' αὐτοῦ Σοφοκλέους περιέχει καταδρομὴν. ὁ δὲ
Γοργίας οὐ μόνον ἀφ' οὗ τοῦπίγραμμα, ἀλλὰ καὶ
e Ἀρχελάου τοῦ Μακεδονίας βασιλέως· ὃν οὐ μόνον
ἐπονείδιστον γένος ἔχειν, ἀλλ' ὅτι καὶ ἀπέκτεινε τὸν
δεσπότην. οὗτος δ' ἔστι Πλάτων, ὃν Σπεύσιππος 15
φησι φίλτατον ὄντα Ἀρχελάῳ Φιλίππῳ τῆς βασιλείας
αἴτιον γενέσθαι. γράφει γοῦν Καρύστιος ὁ Περγα-
μηνὸς ἐν τοῖς ἱστορικοῖς ὑπομνήμασιν οὕτως· Σπεύ-
σιππος πυνθανόμενος Φίλιππον βλασφημεῖν περὶ
Πλάτωνος εἰς ἐπιστολὴν ἔγραψέ τι τοιοῦτον ὥσπερ 20
ἀγνοοῦντας τοὺς ἀνθρώπους ὅτι καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς
βασιλείας Φίλιππος διὰ Πλάτωνος ἔσχευ. Εὐφραῖον
f γὰρ ἀπέστειλε τὸν Ὁρεῖτην πρὸς Περδίκκαν Πλάτων,
ὃς ἔπεισεν ἀπομερίσαι τινὰ χώραν Φιλίππῳ. διατρέ-
φων δ' ἐνταῦθα δύναμιν, ὥς ἀπέθανε Περδίκκας, 25
ἐξ ἐτοίμου δυνάμεως ὑπαρχούσης ἐπέπεσε τοῖς πράγ-
μασι. τοῦτο δ' εἶπερ οὕτως ἀληθείας ἔχει θεὸς ἂν
εἰδείη. ὁ δὲ καλὸς αὐτοῦ Πρωταγόρας πρὸς τῷ κατα-
δρομὴν ἔχειν πολλῶν ποιητῶν καὶ σοφῶν ἀνδρῶν
ἐκθεατριζόμενον ἔχει καὶ τὸν Καλλίου βίον μᾶλλον 30
τῶν Εὐπόλιδος Κολάκων. ἐν δὲ τῷ Μενεξένῳ οὐ μόνον
Ἰππίας ὁ Ἡλεῖος χλευάζεται, ἀλλὰ καὶ ὁ Ῥαμνού-

σιος Ἀντιφῶν καὶ ὁ μουσικὸς Λάμπρος. ἐπιλίποι δ' ἄν με ἡ ἡμέρα, εἰ πάντας ἐθελήσαιμι ἐπελθεῖν τοὺς 507 κακῶς ἀκούσαντας ὑπὸ τοῦ σοφοῦ. ἀλλὰ μὴν οὐδ' Ἀντισθένη ἐπαινῶ. καὶ γὰρ οὗτος πολλοὺς εἰπὼν κακῶς οὐδ' αὐτοῦ τοῦ Πλάτωνος ἀπέσχετο, ἀλλὰ καλέσας αὐτὸν φορτικῶς Σάθωνα τὸν ταύτην ἔχοντα τὴν ἐπιγραφὴν διάλογον ἐξέδωκεν.

116. Ἠγήσανδρος δ' ὁ Δελφὸς ἐν τοῖς ὑπομνήμασι περὶ τῆς πρὸς πάντας τοῦ Πλάτωνος κακοηθείας λέγων γράφει καὶ ταῦτα ἑξῆς: μετὰ τὴν Σωκράτους τελευτὴν ἐπὶ πλεῖον τῶν συνήθων ἀθυμούντων ἐν τινι συνουσίᾳ Πλάτων συμπαρὼν λαβὼν τὸ ποτήριον b παρεκάλει μὴ ἀθυμεῖν αὐτούς, ὥς ἱκανὸς αὐτὸς εἴη ἡγεῖσθαι τῆς σχολῆς, καὶ προέπειεν Ἀπολλοδώρῳ. καὶ ὅς εἶπεν, ἥδιον ἂν παρὰ Σωκράτους τὴν τοῦ φαρμάκου κύλικα εἰλήφειν ἢ παρὰ σοῦ τὴν τοῦ οἴνου πρόποσιν. ἐδόκει γὰρ Πλάτων φθονερός εἶναι καὶ κατὰ τὸ ἦθος οὐδαμῶς εὐδοκιμεῖν. καὶ γὰρ Ἀρίστιππον πρὸς Διονύσιον ἀποδημήσαντα ἐσκαπτειν, αὐτὸς τρεῖς 20 εἰς Σικελίαν ἐκπλεύσας· ἅπαξ μὲν τῶν ῥυάκων χάριν, ὅτε καὶ τῷ πρεσβυτέρῳ Διονυσίῳ συγγενόμενος ἐκινδύνευσε, δις δὲ πρὸς τὸν νεώτερον Διονύσιον. c Αἰσχίνου τε πένητος ὄντος καὶ μαθητὴν ἕνα ἔχοντος Ξενοκράτην, τοῦτον περιέσπασε. καὶ Φαίδωνι δὲ τὴν τῆς δουλείας ἐφιστὰς δίκην ἐφωράθη· καὶ τὸ καθόλου πᾶσι τοῖς Σωκράτους μαθηταῖς ἐπέφυκει μητρυνῆς ἔχων διάθεσιν. διόπερ Σωκράτης οὐκ ἀηδῶς περὶ αὐτοῦ στοχαζόμενος ἐνύπνιον ἔφησεν ἑορακέναι πλειόνων παρόντων. δοκεῖν γὰρ ἔφη τὸν Πλάτωνα 30 κορώνην γενόμενον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου ἀναπηδήσαντα τὸ φαλακρόν μου κατασκαριφᾶν καὶ κρώζειν περιβλέπουσαν. δοκῶ οὖν σε, ὦ Πλάτων, πολλὰ κατὰ d

τῆς ἐμῆς ψεύδεσθαι κεφαλῆς. ἦν δὲ ὁ Πλάτων πρὸς τῇ κακοηθείᾳ καὶ φιλόδοξος, ὅστις ἔφησεν, ἔσχατον τὸν τῆς δόξης χιτῶνα ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῷ ἀποδυόμεθα, ἐν διαθήκαις, ἐν ἐκκομιδαῖς, ἐν τάφοις· ὥς φησι Διοσκουρίδης ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασι. καὶ τὸ 5 πόλιν δὲ θελῆσαι κτίσαι καὶ τὸ νομοθετῆσαι τίς οὐ φήσει πάθος εἶναι φιλοδοξίας; δῆλον δὲ ἐστὶ τοῦτο ἐξ ὧν ἐν τῷ Τιμαίῳ λέγει πέπονθά τι πάθος πρὸς τὴν πολιτείαν, ὥσπερ ἂν εἰ ζωγράφος ἐβούλετο τὰ ἑαυτοῦ ἔργα κινούμενα καὶ ἐνεργὰ ἰδεῖν, οὕτω κἀγὼ 10 τοὺς πολίτας οὕς διαγράφω.

117. περὶ δὲ τῶν ἐν τοῖς διαλόγοις αὐτοῦ λελεγμένων τί ἂν καὶ λέγοι τις; ἡ μὲν γὰρ ψυχὴ ἡ διαπλαττομένη ἀθάνατος ὑπ' αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν ἀπόλυσιν χωριζομένη τοῦ σώματος παρὰ πρῶτῳ εἴρηται 15 Ὀμήρῳ. οὗτος γὰρ εἶπεν ὥς ἡ τοῦ Πατρόκλου ψυχὴ αἰδόσδε κατῆλθεν,

ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην. εἰ δ' οὖν καὶ Πλάτωνος φήσειέ τις εἶναι τὸν λόγον, οὐχ ὁρῶ τίν' ἐσχέκαμεν ἀπ' αὐτοῦ ὠφέλειαν. εἰ 20 γὰρ καὶ συγχωρήσῃ τις μεθίστασθαι τὰς τῶν τετελευτηκότων ψυχὰς εἰς ἄλλας φύσεις καὶ πρὸς τὸν μετεωρότερον καὶ καθαρώτερον ἀνέρχεσθαι τόπον, ἅτε κουφότητος μετεχούσας, τί πλέον ἡμῖν; ὧν γὰρ μήτ' ἀνάμνησις ἐστὶν οὐ ποτε ἤμεν μήτ' αἰσθησις εἰ 25 καὶ τὸ σύνολον ἤμεν, τίς χάρις ταύτης τῆς ἀθανασίας; οἱ δὲ συντεθέντες ὑπ' αὐτοῦ νόμοι καὶ τούτων 508 ἔτι πρότερον ἢ πολιτεία τί πεποιήκασιν; καίτοι γ' ἔδει, καθάπερ τὸν Λυκούργον τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ τὸν Σόλωνα τοὺς Ἀθηναίους καὶ τὸν Ζάλευκον 30 τοὺς Θουρίους, καὶ αὐτόν, εἴπερ ἦσαν χρήσιμοι, πείσαι τινας τῶν Ἑλλήνων αὐτοῖς χρήσασθαι. νόμος γὰρ

ἔστιν, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης, λόγος ὠρισμένος καθ' ὁμολογίαν κοινὴν πόλεως, μηνύων πῶς δεῖ πράττειν ἕκαστα. ὁ δὲ Πλάτων πῶς οὐκ ἄτοπος, τριῶν Ἀθηναίων γενομένων νομοθετῶν τῶν γε δὴ γνωριζομένων, Δράκοντος καὶ Σόλωνος καὶ αὐτοῦ τοῦ Πλάτωνος, τῶν μὲν τοῖς νόμοις ἐμμένειν τοὺς πολίτας, τῶν δὲ τοῦ Πλάτωνος καὶ προσκαταγελᾶν; ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ περὶ τῆς πολιτείας· εἰ καὶ πασῶν εἴη αὕτη βελτίων, μὴ πείθοι δ' ἡμᾶς, τί πλέον; ἔοικεν οὖν ὁ Πλάτων οὐ τοῖς οὖσιν ἀνθρώποις γράψαι τοὺς νόμους ἀλλὰ τοῖς ὑπ' αὐτοῦ διαπλαττομένοις, ὥστε καὶ ζητεῖσθαι τοὺς χρησομένους. ἐχρῆν οὖν ἅ πείσει λέγων, ταῦτα καὶ γράφειν, καὶ μὴ ταῦτ' αὖ ποιεῖν τοῖς εὐχομένοις ἀλλὰ τοῖς τῶν ἐνδεχομένων ἀντεχομένοις.

118. χωρὶς τοίνυν τούτων, εἰ τις διεξίει τοὺς Τιμαίους αὐτοῦ καὶ τοὺς Γοργίας καὶ τοὺς ἄλλους δὲ τοὺς τοιούτους διαλόγους, ἐν οἷς καὶ περὶ τῶν ἐν τοῖς μαθήμασι διεξέρχεται καὶ περὶ τῶν κατὰ φύσιν καὶ περὶ πλειόνων ἄλλων, οὐδ' ὥς διὰ ταῦτα θαυμαστέος ἐστίν. ἔχει γὰρ τις καὶ παρ' ἐτέρων ταῦτα λαβεῖν ἢ βέλτιον λεχθέντα ἢ μὴ χεῖρον. καὶ γὰρ Θεόπομπος ὁ Χίος ἐν τῷ κατὰ τῆς Πλάτωνος διατριβῆς 'τοὺς πολλοὺς (φησὶ) τῶν διαλόγων αὐτοῦ ἀχρεῖους καὶ ψευθεῖς ἂν τις εὖροι· ἄλλοτριούς δὲ τοὺς πλείους, ὄντας ἐκ τῶν Ἀριστίππου διατριβῶν, ἐνίοις δὲ καὶ τῶν Ἀντισθένης, πολλοὺς δὲ καὶ τῶν Βρύσσωνος τοῦ Ἡρακλεώτου.' ἀλλὰ τὰ κατὰ τὸν ἄνθρωπον, ἅπερ ἐπαγγέλλεται καὶ ἡμεῖς ζητοῦμεν ἐκ τῶν ἐκείνου λόγων, [ὅπερ] οὐχ εὐρίσκομεν· ἀλλὰ συμπόσια μὲν καὶ λόγους ὑπὲρ ἔρωτος εἰρημένους καὶ μάλ' ἀπρεπεῖς, οὓς καταφρονῶν τῶν ἀναγνωσομένων συνέθηκεν,

ὥσπερ καὶ οἱ πολλοὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ τυραννικοὶ τινες καὶ διάβολοι γενομένοι.

119. Εὐφραῖος μὲν γὰρ παρὰ Περδίκκα τῷ βασιλεῖ διατρίβων ἐν Μακεδονίᾳ οὐχ ἥττον αὐτοῦ ἐβασίλευε, φαῦλος ὢν καὶ διάβολος. ὃς οὕτω ψυχρῶς συνέταξε τὴν ἐταιρίαν τοῦ βασιλέως ὥστε οὐκ ἐξῆν τοῦ συσσιτίου μετασχεῖν, εἰ μή τις ἐπίσταιτο τὸ γεωμετρεῖν ἢ τὸ φιλοσοφεῖν. ὅθεν Φιλίππου τὴν ἀρχὴν παραλαβόντος Παρμενίων αὐτὸν ἐν Ὠρεῷ λαβὼν ἀπέκτεινεν, ὥς φησι Καρύστιος ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασιν. καὶ Κάλλιππος δὲ ὁ Ἀθηναῖος, μαθητὴς καὶ αὐτὸς Πλάτωνος, ἐταῖρος Δίωνος καὶ συμμαθητὴς γενόμενος, καὶ συναποδημήσας αὐτῷ εἰς Συρακούσας, ὁρῶν ἤδη τὸν Δίωνα ἐξειδιοποιούμενον τὴν μοναρχίαν ἀποκτείνας αὐτὸν καὶ αὐτὸς τυραννεῖν ἐπιχειρήσας ἐπεσφάγη. Εὐάγων δ' ὁ Λαμψακηνός, ὥς φασιν Εὐρύπυλος καὶ Δικαιοκλῆς ὁ Κνίδιος ἐν εἰκοστῷ καὶ πρώτῳ Διατριβῶν, ἔτι δὲ Δημοχάρης ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ ὑπὲρ Σοφοκλέους πρὸς Φίλωνα, δανείσας τῇ πατρίδι ἀργύριον ἐπὶ ἐνεχύρῳ τῇ ἀκροπόλει καὶ ἀποστερήσας τυραννεῖν ἐβουλεύετο, ἕως συνδραμόντες ἐπ' αὐτὸν οἱ Λαμψακηνοὶ καὶ τὰ χρήματα ἀποδόντες ἐξέβαλον. Τιμόλαος δ' ὁ Κυζικηνός, ὥς ὁ αὐτὸς Δημοχάρης φησί, χρήματα καὶ σῖτον ἐπιδούς τοῖς πολίταις, καὶ διὰ ταῦτα πιστευθεὶς εἶναι χρηστός παρὰ τοῖς Κυζικηνοῖς, μικρὸν ἐπισχὼν χρόνον ἐπέθετο τῇ πολιτείᾳ δι' Ἀριδαίου. κριθεὶς δὲ καὶ ἄλous καὶ ἀδοξήσας ἐν μὲν τῇ πόλει ἐπέμενε παλαιὸς καὶ γεγηρακώς, ἀτίμως δὲ καὶ ἀδόξως διαζῶν. τοιοῦτοι δ' εἰσὶ καὶ νῦν τῶν ἀκαδημιακῶν τινές, ἀνοσίως καὶ ἀδόξως βιοῦντες. χρημάτων γὰρ ἐξ ἀσεβείας καὶ παρὰ φύσιν κυριεύσαντες διὰ γοητείαν νῦν εἰσὶ

περίβλεπτοι· ὥσπερ καὶ Χαίρων ὁ Πελληνεύς, ὃς οὐ^b
μόνον Πλάτωνι ἐσχόλακεν ἀλλὰ καὶ Ξενοκράτει. καὶ
οὗτος οὖν τῆς πατρίδος πικρῶς τυραννήσας οὐ μόνον
τοὺς ἀρίστους τῶν πολιτῶν ἐξήλασεν, ἀλλὰ καὶ τοῖς
5 τούτων δούλοις τὰ κτήματα τῶν δεσποτῶν χαρισάμε-
νος καὶ τὰς ἐκείνων γυναικας συνώκισε πρὸς γάμου
κοινωνίαν, ταῦτ' ὠφελήθεις ἐκ τῆς καλῆς πολιτείας
καὶ τῶν παρανόμων νόμων.

120. διὸ καὶ Ἐφιππος ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Ναυα-
10 γῶ Πλάτωνά τε αὐτὸν καὶ τῶν γνωρίμων τινὰς κεκω-
μώδηκεν ὡς καὶ ἐπ' ἀργυρίῳ συκοφαντοῦντας, ἐμ-
φαίνων ὅτι καὶ πολυτελῶς ἡσκούντο, καὶ ὅτι τῆς
εὐμορφίας τῶν καθ' ἡμᾶς ἀσελγῶν πλείονα πρόνοιαν
ἐποιοῦντο. λέγει δὲ οὕτως

15 ἔπειτ' ἀναστὰς εὖστοχος νεανίας
τῶν ἐξ ἀκαδημείας τις ὑπὸ Πλάτωνα καὶ
βρυσωνοθρασυμαχειοληψικερμάτω
πληγεὶς ἀνάγκη, διψιλογομίσθῳ τέχνῃ
συνών τις, οὐκ ἄσκεπτα δυνάμενος λέγειν,
20 εὖ μὲν μαχαίρᾳ ξύστ' ἔχων τριχώματα,
εὖ δ' ὑποκαθιεὶς ἄτομα πώγωνος βάθῃ,
εὖ δ' ἐν πεδίλῳ πόδα τιθεὶς ὑποξύλῳ . . .
κνήμης ἱμάντων ἰσομέτροις ἐλίγμασιν,
ὄγκῳ τε χλανίδος εὖ τεθωρακισμένος,
25 σχῆμ' ἀξιόχρεων ἐπικαθεὶς βακτηρίᾳ
ἀλλότριον οὐκ οἰκεῖον, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
ἔλεξεν ἄνδρες τῆς Ἀθηναίων χθονός.

μέχρι τούτων ἡμῖν πεπεραιώσθω καὶ ἡδε ἡ συναγωγή.
φίλτατε Τιμόκρατες. ἐξῆς δὲ ἐροῦμεν περὶ τῶν ἐπὶ
30 τρυφῇ διαβοήτων γενομένων.

IB

510 Ἄνθρωπος εἶναι μοι Κυρηναῖος δοκεῖς, κατὰ τὸν
Ἀλέξιδος Τυνδάρεων, ἑταῖρε Τιμόκρατες·

κάκει γὰρ ἂν τις ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἕνα καλῇ,
πάρεισιν ὀκτωκαίδεκα ἄλλοι καὶ δέκα
ἄρματα συνωρίδες τε πεντεκαίδεκα,
τούτοις δὲ δεῖ σε τὰπιτήδει' ἐμβαλεῖν·
ὥστ' ἦν κράτιστον μὴδὲ καλέσαι μὴδ' ἕνα.

κάμοι δ' ἦν κράτιστον σιωπᾶν καὶ μὴ ἐπὶ τοσούτοις
b προειρημένοις ἕτερα προστιθέναι· ἀλλ' ἐπεὶ πάννυ
λιπαρῶς ἡμᾶς ἀπαιτεῖς καὶ τὸν περὶ τῶν ἐπὶ τρυφῇ¹⁰
διαβοήτων γενομένων λόγον καὶ τῆς τούτων ἡδυπα-
θείας.

2. ἡ γὰρ ἀπόλαυσις δῆπου μετ' ἐπιθυμίας πρῶ-
τον, ἔπειτα μεθ' ἡδονῆς. καίτοι Σοφοκλῆς γ' ὁ
ποιητής, τῶν ἀπολαυστικῶν γε εἰς ὧν, ἵνα μὴ κατη-¹⁵
γορῇ τοῦ γήρως, εἰς σωφροσύνην ἔθετο τὴν ἀσθέ-
νειαν αὐτοῦ τὴν περὶ τὰς τῶν ἀφροδισίων ἀπολαύ-
σεις, φήσας ἄσμενος ἀπηλλάχθαι αὐτῶν ὥσπερ τινὸς
δεσπότου. ἐγὼ δὲ φημι καὶ τὴν τοῦ Πάριδος κρίσιν
c ὑπὸ τῶν παλαιότερων πεποιῆσθαι ἡδονῆς πρὸς ἀρε-²⁰
τὴν οὕσαν σύγκρισιν. προκριθείσης γοῦν τῆς Ἀφρο-
δίτης, αὕτη δ' ἐστὶν ἡ ἡδονή, πάντα συνεταράχθη.
καὶ μοι δοκεῖ καὶ ὁ καλὸς ἡμῶν Ξενοφῶν τὸν περὶ
τὸν Ἡρακλέα καὶ τὴν ἀρετὴν μῦθον ἐντεῦθεν πεπλα-
κέναι. κατὰ γὰρ τὸν Ἐμπεδοκλέα²⁵

οὐδέ τις ἦν κείνοισιν Ἄρης θεὸς οὐδὲ Κυδοιμός,
οὐδὲ Ζεὺς βασιλεὺς οὐδὲ Κρόνος οὐδὲ Ποσειδῶν,
ἀλλὰ Κύπρις βασίλεια . . .

τὴν οἷ γ' εὐσεβέεσσιν ἀγάλμασιν ἱλάσκοντο,

γραπτοῖς τε ζώοισι μύθοισι τε δαιδαλεόδοις,
σμήνης τ' ἀκρήτου θυσίαις λιβάνου τε θυώ-
δους,

ξανθῶν τε σπονδὰς μελίτων ῥίπτοντες ἐς οὐδ' ας.
καὶ Μένανδρος δ' ἐν Κιθαριστῇ περὶ τινος μουσι-
κευομένου λέγων φησί

φιλόμουσον εἶναι αὐτὸν πάνν 511

ἀκούσματ' εἰς τρυφήν τε παιδεύεσθ' αἰεί.

3. καίτοι τινές φασι κατὰ φύσιν εἶναι τὴν ἡδονὴν
ἐκ τοῦ πάντα ζῶα δεδουλώσθαι ταύτῃ, ὥσπερ οὐχὶ
καὶ δειλίας καὶ φόβου καὶ τῶν ἄλλων παθημάτων
κοινῶς μὲν ἐν ἅπασιν ὄντων, παρὰ δὲ τοῖς λογισμῶ
χρωμένοις ἀποδοκιμαζομένων. τὸ οὖν ἡδονὰς διώ-
κειν προπετῶς λύπας ἐστὶ θηρεύειν. διόπερ Ὀμηρος
ἐπονείδιστον βουλόμενος ποιῆσαι τὴν ἡδονὴν καὶ
τῶν θεῶν φησὶ τοὺς μεγίστους οὐδὲν ὑπὸ τῆς σφε-
τέρας ὠφελείσθαι δυνάμεως, ἀλλὰ τὰ μέγιστα βλά-
πτεσθαι προενεχθέντας ὑπ' αὐτῆς. ὅσα μὲν γὰρ
ἀγρουπνῶν ὁ Ζεὺς ἐφρόντιζεν ὑπὲρ τῶν Τρώων,
ταῦτ' ἀπώλεσε μεθ' ἡμέραν ὑφ' ἡδονῆς κρατηθεῖς.
καὶ ὁ Ἄρης ἀλκιμώτατος ὢν ὑπὸ τοῦ ἀσθενεστάτου
Ἡφαίστου συνεποδίσθη, καὶ ὠφλεν αἰσχύνῃν καὶ
ζημίαν ἐκδοὺς ἑαυτὸν ἔρωσιν ἀλογίστοις. φησὶ γοῦν
πρὸς τοὺς θεούς, ὅτ' ἦλθον αὐτὸν θεασόμενοι δεδε-
μένον,

οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα· κιχάνει τοι βραδὺς ὠκύν·
ὥς καὶ νῦν Ἡφαιστος ἐὼν βραδὺς εἶλεν Ἄρην,
ὠκύντατόν περ ἐόντα θεῶν οἱ Ὀλύμπου ἔχουσι,
χωλὸς ἐὼν τέχνησι· τὸ καὶ ζῶάγρι' ὀφέλλει.

οὐδεὶς δὲ λέγει τὸν Ἀριστείδου βίον ἡδύν, ἀλλὰ τὸν
Σμινδυρίδου τοῦ Συβαρίτου καὶ τὸν Σαρδαναπάλ-
λου. καίτοι κατὰ γε τὴν δόξαν, φησὶν ἐν τῷ περὶ

ἡδονῆς Θεόφραστος, οὐχ ὁμοίως λαμπρός ἐστιν· ἀλλ'
οὐκ ἐτρώφησεν ὥσπερ ἐκεῖνοι. οὐδὲ τὸν Ἀγησιλάου
τοῦ Λακεδαιμονίων βασιλέως· ἀλλὰ μάλλον, εἰ ἔτυχε,
τὸν Ἀνάνιος, οὕτως ἀοράτου κατὰ δόξαν ὄντος. οὐδὲ
τὸν τῶν ἡμιθέων τῶν ἐπὶ Τροίας, ἀλλὰ πολλῷ μάλ-
λον τὸν τῶν νῦν. καὶ τοῦτ' εἰκότως. ὁ μὲν γὰρ ἀκα-
τάσκευος καὶ καθάπερ ἀνεύρετος ἦν οὗτ' ἐπιμιξίας
οὔσης οὔτε τῶν τεχνῶν διηκριβωμένων, ὁ δὲ πᾶσιν
ἐξηρτυμένος πρὸς ῥαστώνην καὶ πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ
πρὸς τὰς ἄλλας διαγωγάς.

4. Πλάτων δὲ ἐν τῷ Φιλήβῳ φησὶν ἡδονὴ μὲν
γὰρ ἀπάντων ἀλαξονίστατον. ὥς δὲ λόγος, καὶ ἐν
ταῖς ἡδοναῖς ταῖς περὶ τὰ ἀφροδίσια, ἃ δὴ μέγιστα
δοκοῦσιν εἶναι, καὶ τὸ ἐπιορκεῖν συγγνώμην εἴληφε
παρὰ θεῶν, ὥσπερ καθάπερ παίδων τῶν ἡδονῶν
οὐδὲ τὸν λογισμὸν κεκτημένων. ἐν δὲ τῷ ὀγδόῳ τῆς
Πολιτείας ὁ αὐτὸς Πλάτων πρότερος ὑπέδειξε τὸ ὑπὸ
τῶν ἐπικουρείων θρυλούμενον, ὅτι τῶν ἐπιθυμιῶν
αἱ μὲν εἰσὶ φυσικαὶ μὲν οὐκ ἀναγκαῖαι δέ, αἱ δὲ οὔτε
φυσικαὶ οὗτ' ἀναγκαῖαι, γράφων οὕτως ἄρ' οὖν
οὐχὶ ἢ τοῦ φαγεῖν μέχρι ὑγείας καὶ εὐεξίας καὶ ἀν-
τοῦ σίτου καὶ ὄψου ἀναγκαῖος ἂν εἴη; ἢ μὲν γέ που
τοῦ σίτου κατ' ἀμφοτέρα ἀναγκαῖα, ἢ τε ὠφέλιμος ἢ
τε παῦσαι πεινῶντας δυνατή. Ναί. Ἡ δὲ ὄψου, εἴ πῃ
τινὰ ὠφέλειαν πρὸς εὐεξίαν παρέχεται. Πάνν μὲν
οὖν. Τί δαί; ἢ πέρα τούτων καὶ ἄλλοίων ἐδεσμάτων
ἢ τοιούτων ἐπιθυμία, δυνατὴ δὲ κολαζομένη ἐκ νέων
πολλῶν ἀπαλλάττεσθαι, καὶ βλαβερά μὲν σώματι
βλαβερά δὲ ψυχῇ πρὸς τε φρόνησιν καὶ πρὸς τὸ σω-
φρονεῖν, ἅρ' αὖ γε ἰορδῶς καὶ ἀναγκαῖα ἂν καλοῖτο;
Ὀρδοτάτα μὲν οὖν.

5. Ἡρακλείδης δ' ὁ Ποντικός ἐν τῷ περὶ ἡδονῆς

τάδε λέγει· οἱ τύραννοι καὶ οἱ βασιλεῖς τῶν ἀγαθῶν
 ὄντες κύριοι καὶ πάντων εἰληφότες πείραν τὴν ἡδο-
 νὴν προκρίνουσι, μεγαλοψυχοτέρας ποιούσης τῆς
 ἡδονῆς τὰς τῶν ἀνθρώπων φύσεις. ἅπαντες γοῦν οἱ
 5 τὴν ἡδονὴν τιμῶντες καὶ τρυφᾶν προηρημένοι μεγα-
 λόψυχοι καὶ μεγαλοπρεπεῖς εἰσιν, ὥς Πέρσαι καὶ
 Μῆδοι. μάλιστα γὰρ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων τὴν ἡδο-
 νὴν οὗτοι καὶ τὸ τρυφᾶν τιμῶσιν ἀνδρείοτατοι καὶ
 μεγαλοψυχότατοι τῶν βαρβάρων ὄντες. ἔστι γὰρ τὸ
 10 μὲν ἡδεσθαι καὶ τὸ τρυφᾶν ἐλευθέρων· ἀνίησι γὰρ
 τὰς ψυχὰς καὶ αὖξει· τὸ δὲ πονεῖν δούλων καὶ ταπει-
 νῶν· διὸ καὶ συστέλλονται οὗτοι τὰς φύσεις. καὶ ἡ
 Ἀθηναίων πόλις ἕως ἐτρούφα μεγίστη τε ἦν καὶ με-
 γαλοψυχοτάτους ἐτρέφεν ἄνδρας. ἀλουργῇ μὲν γὰρ
 15 ἡμπίσχοντο ἱμάτια, ποικίλους δ' ὑπέδυνον χιτῶνας,
 κορύμβους δ' ἀναδούμενοι τῶν τριχῶν χρυσοῦς τέτ-
 τιγας περὶ τὸ μέτωπον καὶ τὰς κόμας ἐφόρου· ὀκλα-
 δίας τε αὐτοῖς δίφρους ἔφερον οἱ παῖδες, ἵνα μὴ καθ-
 ἱζοιεν ὥς ἔτυχεν. καὶ οὗτοι ἦσαν οἱ τοιοῦτοι, οἱ τὴν
 20 ἐν Μαραθῶνι νικήσαντες μάχην καὶ μόνοι τὴν τῆς
 Ἀσίας ἀπάσης δύναμιν χειρωσάμενοι. καὶ οἱ φρο-
 νιώτατοι δέ, φησί, καὶ μεγίστην δόξαν ἐπὶ σοφίᾳ
 ἔχοντες μέγιστον ἀγαθὸν τὴν ἡδονὴν εἶναι νομίζουσι.
 Σιμωνίδης μὲν οὕτως λέγων

25 τίς γὰρ ἄδονᾶς ἄτερ θνατῶν βίος ποθεινός, ἢ
 ποῖα τυραννίς;

τᾶς δ' ἄτερ οὐδὲ θεῶν ξαλωτὸς αἰών.

Πίνδαρος παραινῶν Ἰέρωνι τῷ Συρακοσίῳ ἄρ-
 χοντι

30 μηδὲ μαύρου (φησί) τέρψιν ἐν βίῳ· πολὺ τοι
 φέρτιστον ἀνδρὶ τερπνὸς αἰών.

καὶ Ὅμηρος δὲ τὴν εὐφροσύνην καὶ τὸ εὐφραίνεισθαι

τέλος φησὶν εἶναι χαριέστατον, ὅταν δαιτυμόνες μὲν
 ἀοιδοῦ ἀκούζωνται, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι.
 τοὺς δὲ θεοὺς φησιν εἶναι ρεῖα ζώοντας· τὸ δὲ ρεῖα
 ἐστὶν ἀπόνως· ὥσπερ ἐνδεικνύμενος ὅτι μέγιστόν
 ἐστὶ τῶν κακῶν ἡ περὶ τὸ ζῆν ταλαιπωρία καὶ ὁ
 πόνος.

e 6. διόπερ καὶ Μεγακλείδης ἐπιτιμᾷ τοῖς μεθ'
 Ὅμηρον καὶ Ἡσίοδον ποιηταῖς ὅσοι περὶ Ἡρακλέους
 εἰρήκασιν ὥς στρατοπέδων ἡγεῖτο καὶ πόλεις ἤρει·
 ὅς μεθ' ἡδονῆς πλείστης τὸν μετ' ἀνθρώπων βίον
 10 διετέλεσε, πλείστας μὲν γυναικας γήμας, ἐκ πλεί-
 στων δὲ λάθρα παρθένων παιδοποιησάμενος. εἴποι
 γὰρ ἂν τις πρὸς τοὺς οὐ ταῦτα παραδεχομένους, πό-
 θεν ὦ οὗτοι τὴν περὶ τὰς ἐδωδὰς αὐτῷ σπουδὴν ἀνα-
 τίθετε; ἢ πόθεν παρῆλθεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὸ
 15 τῆς λοιβαίας κύλικος μηδὲν ὑπολείπεσθαι, εἰ μὴ τὰ
 περὶ τὰς ἡδονὰς ἐδοκίμαζεν; ἢ διὰ τί τὰ θερμὰ λου-
 τρὰ τὰ φαινόμενα ἐκ τῆς γῆς πάντες Ἡρακλέους φα-
 σὶν εἶναι ἱερά; ἢ διὰ τί τὰς μαλακὰς στρωμνὰς Ἡρα-
 κλέους κοίτας εἰώθασιν καλεῖν, εἰ κατεφρόνει τῶν
 20 ἡδέως ζώντων; τοῦτον οὖν, φησὶν, οἱ νέοι ποιηταὶ
 κατασκευάζουσιν ἐν ληστοῦ σχήματι μόνον περιπο-
 ρευόμενον, ξύλον ἔχοντα καὶ λεοντὴν καὶ τόξα· καὶ
 25 13 ταῦτα πλάσαι πρῶτον Στησίχορον τὸν Ἱμεραῖον. καὶ
 Ξάνθος δ' ὁ μελοποιὸς πρεσβύτερος ὢν Στησιχόρου,
 ὥς καὶ αὐτὸς ὁ Στησίχορος μαρτυρεῖ, ὥς φησιν ὁ
 Μεγακλείδης, οὐ ταύτην αὐτῷ περιτίθησι τὴν στο-
 λὴν ἀλλὰ τὴν ὁμηρικὴν. πολλὰ δὲ τῶν Ξάνθου πα-
 ραπεποίηκεν ὁ Στησίχορος, ὥσπερ καὶ τὴν Ὀρέστειαν
 καλουμένην. Ἀντισθένης δὲ τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν
 30 εἶναι φάσκων προσέθηκε τὴν ἀμεταμέλητον.

7. ὁ δὲ παρὰ τῷ Ὁμήρῳ Ὀδυσσεὺς ἡγεμῶν δοκεῖ

γεγενῆσθαι Ἐπικούρῳ τῆς πολυθρυλήτου ἡδονῆς,
ὅσπερ φησὶν

οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημι τέλος χαριέστερον εἶναι ἢ
ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχη κατὰ δῆμον ἅπαντα,
δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζονται ἀοιδοῦ
ἡμενοι ἐξείης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
σίτου καὶ κρειῶν, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
οἰνοχόος παρέχῃσι καὶ ἐγχείῃ δεπάεσσιν.

τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι.
ὁ δὲ Μεγακλείδης φησὶ τὸν Ὀδυσσεῖα καθομιλοῦντα
τοὺς καιροὺς ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν ὁμοήθης τοῖς Φαίαξιν
εἶναι τὸ ἀβροδίατον αὐτῶν ἀσπάξεσθαι, προπυθό-
μενον τοῦ Ἀλκίνου

αἰεὶ δ' ἡμῖν δαῖς τε φίλη κίθαρίς τε χοροί τε,
εἵματα τ' ἐξημοιβὰ λοετρά τε θερμὰ καὶ εὐναί.
μόνως γὰρ οὕτως ὥήθη ὦν ἥλπιζε μὴ διαμαρτεῖν.
τοιούτός ἐστι καὶ ὁ παραινῶν Ἀμφιλόχῳ τῷ παιδί
ὦ τέκνον,

ποντίου θηρὸς πετραίου χρωτὶ μάλιστα νόον
προσφέρων πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει·
τῷ παρεόντι δ' ἐπαινῆσαις ἔκων
ἄλλοτ' ἄλλοῖα φρόνει.

ὁμοίως φησὶ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἰφιγενείᾳ
νόει πρὸς ἀνδρὶ σῶμα πουλύπους ὅπως
πέτρα τραπέσθαι γνησίου φρονήματος.

καὶ ὁ Θεόγνις

πουλύπου ὀργὴν ἴσχε πολυπλόκου.
εἰσὶ δ' οἱ φασὶ ταύτης εἶναι τῆς γνώμης τὸν Ὀμηρον,
προτάττοντα τοῦ σπουδαίου βίου πολλάκις τὸν καθ'
ἡδονήν, λέγοντα

οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἡγορόωντο
χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δέ σφισι πότνια Ἥβη

νέκταρ ἐφνοχόει, τοὶ δὲ χρυσέοις δεπάεσσι
δειδέχατ' ἀλλήλους.

καὶ ὁ Μενέλαος δὲ παρ' αὐτῷ φησὶν

οὐδέ κεν ἡμέας
ἄλλο διέκρινεν φιλέοντέ τε τερπομένῳ τε.

καί

ἡμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
διόπερ καὶ Ὀδυσσεὺς τρυφήν καὶ λαγνείαν τέλος τοῦ
βίου παρὰ τῷ Ἀλκινόῳ τίθεται.

8. διαβόητοι δὲ ἐπὶ τρυφῇ ἐγένοντο πρῶτοι πάν-
των ἀνθρώπων Πέρσαι. ὦν καὶ οἱ βασιλεῖς ἐχείμα-
ζον μὲν ἐν Σούσοις, ἐθέριζον δ' ἐν Ἐκβατάνοις. κλη-
θῆναι δὲ τὰ Σοῦσά φησιν Ἀριστόβουλος καὶ Χάρης
διὰ τὴν ὠραιότητα τοῦ τόπου· σοῦσον γὰρ εἶναι τῇ
Ἑλλήνων φωνῇ τὸ κρίνον. ἐν Περσεπόλει δὲ διατρί-
βουσι φθινόπωρον καὶ ἐν Βαβυλῶνι τὸ λοιπὸν τοῦ
ἐνιαυτοῦ μέρος. καὶ οἱ Πάρθων δὲ βασιλεῖς ἐαρίζουσι
μὲν ἐν Παγαῖς, χειμάζουσι δὲ ἐν Βαβυλῶνι . . . τὸ
λοιπὸν τοῦ ἐνιαυτοῦ. καὶ τὸ παράσημον δὲ ὃ ἐπε-
τίθεντο τῇ κεφαλῇ οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς οὐδ'
αὐτὸ ἠρνεῖτο τὴν τῆς ἡδυπαθείας ἀπόλαυσιν. κατε-
σκευάζετο γάρ, ὥς φησι Δείνων, ἐκ σμύρνης καὶ τοῦ
καλουμένου λαβύζου. εὐώδης δ' ἐστὶν ἡ λάβυζος καὶ
πολυτιμότερον τῆς σμύρνης. ὁπότε δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ
ἄρματος κατίοι, φησί, βασιλεύς, οὔτε καθήλλετο ὀλί-
γουν ὄντος ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ ὕψους οὔτε διὰ χειρῶν
ἐρειδόμενος, ἀλλ' αἰεὶ αὐτῷ χρυσοῦς δίφρος ἐτίθετο,
καὶ τούτῳ ἐπιβαίνων κατήει· καὶ ὁ βασιλέως διφρο-
φόρος εἰς τοῦτο εἶπετο. φυλάσσουσί τε αὐτὸν καὶ
τριακόσiai γυναῖκες, ὥς ἱστορεῖ ὁ Κυμαῖος Ἡρακλεί-
δης ἐν πρώτῃ Περσικῶν. αὐταὶ δὲ τὰς μὲν ἡμέρας
κοιμῶνται, ἵνα νυκτὸς ἐγρηγορῶσι, τῆς δὲ νυκτὸς

ἄδουσαι καὶ ψάλλουσαι διατελοῦσι λύχνων καιομένων. χρῆται δὲ αὐταῖς καὶ πολλάκις ὁ βασιλεὺς . . .
 διὰ τῆς τῶν μηλοφόρων αὐλῆς. ἦσαν δὲ οὗτοι τῶν
 δορυφόρων καὶ τῷ γένει πάντες Πέρσαι, ἐπὶ τῶν
 15 στυράκων μῆλα χρυσᾶ ἔχοντες, χίλιοι τὸν ἀριθμὸν,
 ἀριστίνδην ἐκλεγόμενοι ἐκ τῶν μυρίων Περσῶν τῶν
 ἀθανάτων καλουμένων. καὶ διήκει διὰ τῆς τούτων
 αὐλῆς πεζὸς ὑποτιθεμένων ψιλοταπίδων σαρδιανῶν,
 ἐφ' ὧν οὐδεὶς ἄλλος ἐπέβαινεν ἢ βασιλεὺς. ὅτε δὲ
 10 εἰς τὴν ἐσχάτην αὐλὴν ἔλθοι, ἀνέβαινεν ἐπὶ τὸ ἄρμα·
 ἐνίοτε δὲ καὶ ἐφ' ἵππου, πεζὸς δὲ οὐδέποτε ἐωράθη
 ἔξω τῶν βασιλείων. εἰ δὲ ἐπὶ θήραν ἐξίει, καὶ αἱ
 παλλακίδες αὐτῷ συνεξήεσαν. ὁ δὲ θρόνος ἐφ' ᾧ
 ἐκρημάτιζε καθήμενος χρυσοῦς ἦν, ὃν περιεστῆκε-
 15 σαν τέσσαρες κιονίσκοι λιθοκόλλητοι χρυσοῖ, ἐφ' ὧν
 διετέτατο ἱμάτιον ποικίλον πορφυροῦν.

9. Κλέαρχος δὲ ὁ Σολεὺς ἐν τετάρτῳ βίῳν προ- d
 ειπὼν περὶ τῆς Μήδων τρυφῆς, καὶ ὅτι διὰ ταύτην
 πολλοὺς εὐνουχίσαιεν τῶν περικτιόνων, ἐπιφέρει καὶ
 20 τὴν παρὰ Μήδων γενέσθαι Πέρσαις μηλοφορίαν μὴ
 μόνον ὧν ἔπαθον τιμωρίαν, ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν δορυ-
 φορούντων τρυφῆς εἰς ὅσον ἦλθον ἀνανδρίας ὑπό-
 μνημα. δύναται γάρ, ὥς ἔοικεν, ἢ παρὰκαιρος ἅμα
 καὶ μάταιος αὐτῶν περὶ τὸν βίον τρυφή καὶ τοὺς ταῖς
 25 λόγχαις καθωπλισμένους ἀγύρτας ἀποφαίνειν. καὶ
 προελθὼν δὲ γράφει τοῖς γούν πορίσασί τι αὐτῷ ἡδὺ e
 βρωμα διδοὺς ἄθλα τοῦ πορισθέντος, οὐχ ἐτέραις
 ἡδύνων ταῦτα τιμαῖς παρετίθει, πολὺ δὲ μᾶλλον αὐ-
 τὸς ἀπολαύειν αὐτῶν, νοῦν ἔχων· τοῦτο μὲν γὰρ
 30 ἔστιν ὁ λεγόμενος, οἶμαι, καὶ Διὸς ἅμα καὶ βασιλέως
 ἐγκέφαλος. Χάρης δ' ὁ Μυτιληναῖος ἐν τῇ πέμπτῃ
 τῶν περὶ Ἀλέξανδρον ἱστοριῶν εἰς τοῦτο (φησὶν)

ἦκον τρυφῆς οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς ὥστε ἔχεσθαι
 τῆς βασιλικῆς κλίνης ὑπὲρ κεφαλῆς οἴκημά τι πεν-
 τάκλινον, ἐν ᾧ χρυσίου πεντακισχίλια διὰ παντὸς
 f ἔκειτο τάλαντα· καὶ τοῦτο ἔκαλεῖτο προσκεφάλαιον
 βασιλικόν. καὶ πρὸς ποδῶν ἕτερον οἴκημα τρίκλινον, 5
 οὗ τάλαντα τρισχίλια ἔκειτο ἀργυρίου, καὶ προσηγο-
 ρεύετο βασιλικὸν ὑποπόδιον. ἦν δ' ἐν τῷ κοιτῶνι
 καὶ λιθοκόλλητος ἄμπελος χρυσῇ ὑπὲρ τῆς κλίνης.
 τὴν δὲ ἄμπελον ταύτην Ἀμύντας φησὶν ἐν τοῖς
 Σταθμοῖς καὶ βότρουας ἔχειν ἐκ τῶν πολυτελεστάτων 10
 ψήφων συντεθειμένους, οὐ μακρὰν τε ταύτης ἀνα-
 515 κείσθαι κρατῆρα χρυσοῦν, Θεοδώρου τοῦ Σαμίου
 ποίημα. Ἀγαθοκλῆς δ' ἐν τρίτῳ περὶ Κυζίκου ἐν
 Πέρσαις φησὶν εἶναι καὶ χρυσοῦν καλούμενον ὕδωρ.
 εἶναι δὲ τοῦτο λιβάδας ἐβδομήκοντα, καὶ μηδένα πί- 15
 νειν ἀπ' αὐτοῦ ἢ μόνον βασιλέα καὶ τὸν πρεσβύτατον
 αὐτοῦ τῶν παίδων· τῶν δ' ἄλλων ἐάν τις πίῃ, θά-
 νατος ἢ ζημία.

10. Ξενοφῶν δ' ἐν ὀγδόῳ Παιδείας ἔχρωντο
 (φησὶν) ἔτι τότε τῇ ἐκ Περσῶν παιδείᾳ καὶ τῇ Μή- 20
 δων στολῇ καὶ ἀβρότῃ. νῦν δὲ τὴν μὲν ἐκ Περσῶν
 καρτερίαν περιορῶσιν ἀποσβεννυμένην, τὴν δὲ τῶν
 b Μήδων μαλακίαν διασώζονται. σαφηνίσαι δὲ βού-
 λουμαι καὶ τὴν θρύψιν αὐτῶν. ἐκείνοις γὰρ πρῶτον
 μὲν οὐκ ἔτι τὰς εὐνάς μόνον ἀρκεῖ μαλακῶς ὑπο- 25
 στόρνυσθαι, ἀλλ' ἡδὴ καὶ τῶν κλινῶν τοὺς πόδας
 ἐπὶ ταπίδων τιθέασιν, ὅπως μὴ ἀντερείδῃ τὸ δάπε-
 δον, ἀλλ' ὑπείκωσιν αἱ τάπιδες. καὶ μὴν τὰ πεττό-
 μενα ἐπὶ τράπεζαν ὅσα τε πρότερον εὔρητο, οὐδὲν
 αὐτῶν ἀφήρηται, ἀλλὰ τε καινὰ αἰεὶ ἐπιμηχανῶνται, 30
 καὶ ὅσα γε ὥσαύτως· καὶ γὰρ καινοποιητὰς ἀμφο-
 c τέρων τούτων κέκτηνται. ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ χειμῶνι οὐ

μόνον κεφαλὴν καὶ σῶμα καὶ πόδας αὐτοὺς ἀρκεῖ
ἐσκεπάσθαι, ἀλλὰ καὶ περὶ ἄκραις ταῖς χερσὶ χειρῖδας
δασείας καὶ δακτυλήθρας ἔχουσιν. ἐν γε μὴν τῷ
θέρει οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς οὐθ' αἱ τῶν δένδρων
5 οὐθ' αἱ τῶν πετρῶν σκιαί, ἀλλ' ἐν ταύταις ἐτέρας
σκιάδας ἄνθρωποι μηχανώμενοι αὐτοῖς παρεστᾶσι.
κὰν τοῖς ἐξῆς δέ φησι περὶ αὐτῶν οὕτως· νῦν δὲ
στρώματα πλείω ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ἵππων ἢ ἐπὶ τῶν
εὐνῶν· οὐ γὰρ τῆς ἱππείας οὕτως ὥς τοῦ μαλακῶς
10 καθῆσθαι ἐπιμέλονται. καὶ τοὺς θυρωροὺς δὲ καὶ d
τοὺς σιτοποιοὺς καὶ τοὺς ὀψοποιοὺς καὶ οἰνοχόους,
καὶ παρατιθέντας καὶ ἀναιροῦντας, καὶ κατακοιμί-
ζοντας καὶ ἀνιστάντας, καὶ τοὺς κοσμητάς, οἱ ὑπο-
χρίουσιν τε καὶ ἐντρίβουσιν αὐτοὺς καὶ τᾶλλα ῥυθμί-
15 ζουσιν.

11. Λυδοὶ δὲ εἰς τοσοῦτον ἤλθον τρυφῆς ὥς καὶ
πρῶτοι γυναικας εὐνουχίσαι, ὥς ἱστορεῖ Ξάνθος ὁ
Λυδὸς ἢ ὁ τὰς εἰς αὐτὸν ἀναφερομένης ἱστορίας συγ-
γεγραφώς, Διονύσιος ὁ Σκυτοβραχίων, ὥς Ἀρτέμων e
20 φησὶν ὁ Κασανδρεὺς ἐν τῷ περὶ ἀναγωγῆς βιβλίῳ,
ἀγνοῶν ὅτι Ἐφορος ὁ συγγραφεὺς μνημονεύει αὐτοῦ
ὥς παλαιότερου ὄντος καὶ Ἡροδότῳ τὰς ἀφορμὰς δε-
δωκότος. ὁ δ' οὖν Ξάνθος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Λυ-
διακῶν Ἀδραμύτην φησὶ τῶν Λυδῶν βασιλέα πρῶτον
25 γυναικας εὐνουχίσαντα χρῆσθαι αὐταῖς ἀντὶ ἀνδρῶν
εὐνούχων. Κλέαρχος δ' ἐν τῇ τετάρτῃ περὶ βίων
Λυδοὶ (φησὶ) διὰ τρυφὴν παραδείσους κατασκευασά-
μενοι καὶ κηπαίους αὐτοὺς ποιήσαντες ἐσκιατρο-
φοῦντο, τρυφερώτερον ἡγησάμενοι τὸ μὴδ' αὐτοῖς
30 ὅλως ἐπιπίπτειν τὰς τοῦ ἡλίου ἀγὰς. καὶ τέλος πόρ- f
ρω προάγοντες ὕβρεως τὰς τῶν ἄλλων γυναικας καὶ
παρθένους εἰς τὸν τόπον τὸν διὰ τὴν πρᾶξιν Ἀγνεῶνα

κληθέντα συνάγοντες ὕβριζον. καὶ τέλος τὰς ψυχὰς
ἀποδηλυνθέντες ἠλλάξαντο τὸν τῶν γυναικῶν βίον
διόπερ καὶ γυναικας τύραννον ὁ βίος εὔρετο αὐτοῖς
μίαν τῶν ὕβρισθαισῶν, Ὀμφάλην· ἣτις πρώτη κατ-
ῆρξε μὲν τῆς εἰς Λυδοὺς πρεπούσης τιμωρίας. τὸ 5
γὰρ ὑπὸ γυναικὸς ἄρχεσθαι ὕβριζομένους σημειῶν
516 ἐστὶ βίας. οὐσα οὖν καὶ αὐτὴ ἀκόλαστος καὶ ἀμυ-
νομένη τὰς γενομένας αὐτῇ πρότερον ὕβρεις τοῖς ἐν
τῇ πόλει δούλοις τὰς τῶν δεσποτῶν παρθένους ἐξέ-
δωκεν ἐν ᾧ τόπῳ πρὸς ἐκείνων ὕβρισθη· εἰς τοῦτον 10
οὖν συναθροίσασα μετ' ἀνάγκης συγκατέκλεισε τοῖς
δούλοις τὰς δεσποίνας. ὅθεν οἱ Λυδοὶ τὸ πικρὸν τῆς
πράξεως ὑποκοριζόμενοι τὸν τόπον καλοῦσι [γυναι-
κῶν ἀγῶνα] γλυκὴν ἀγκῶνα. οὐ μόνον δὲ Λυδῶν
γυναικας ἀφειοται οὐσαι τοῖς ἐντυχοῦσιν, ἀλλὰ καὶ Λο- 15
κρῶν τῶν Ἐπιζεφυρίων, ἔτι δὲ τῶν περὶ Κύπρον,
καὶ πάντων ἀπλῶς τῶν ἐταιρισμῶ τὰς ἑαυτῶν κόρας
b ἀφοσιούντων, παλαιᾶς τινὸς ὕβρεως ἔοικεν εἶναι
πρὸς ἀλήθειαν ὑπόμνημα καὶ τιμωρία. πρὸς ἣν εἰς
τῶν Λυδῶν εὐγενῆς ἀνὴρ ὀρμήσας, καὶ τῇ παρ' αὐ- 20
τοῖς Μίδου βασιλείᾳ βαρυνθείς, τοῦ μὲν Μίδου ὑπ'
ἀνανδρίας καὶ τρυφῆς καὶ ἐν πορφύρᾳ κειμένου καὶ
ταῖς γυναιξὶν ἐν τοῖς ἱστοῖς συνταλασιουργοῦντος,
Ὀμφάλης δὲ πάντας τοὺς συγκατακλιθέντας αὐτῇ
ξενοκτονούσης, ἀμφοτέρους ἐκόλασε, τὸν μὲν ὑπ' 25
ἀπαιδευσίας κεκωφημένον τῶν ὧτων ἐξεκλύσας, ὃς
διὰ τὴν τοῦ φρονεῖν ἔνδειαν τοῦ πάντων ἀναισθητο-
c τάτου ζῶον τὴν ἐπωνυμίαν ἔσχε· τὴν δὲ . . .

12. πρῶτοι δὲ Λυδοὶ καὶ τὴν καρύκην ἐξεῦρον·
περὶ ἧς τῆς σκευασίας οἱ τὰ ὀψαρτυτικὰ συνθέντες 30
εἰρήκασιν, Γλαῦκός τε ὁ Λοκρὸς καὶ Μίδαικος καὶ
Διονύσιος, Ἡρακλεῖδαί τε δύο γένος Συρακόσιοι, καὶ

Ἄγρις καὶ Ἐπαίνετος καὶ Διονύσιος, ἔτι δὲ Ἠγήσιπ-
 πος καὶ Ἐρασίστρατος καὶ Εὐθύδημος καὶ Κρίτων·
 πρὸς τούτοις δὲ Στέφανος, Ἀρχύτας, Ἀκέστιος, Ἀκε-
 σίας, Διοκλῆς, Φιλιστίων. τοσούτους γὰρ σῖδα γρά-
 5 ψαντας Ὀψαρτυτικά. καὶ κάνδανλον δέ τινα ἔλεγον
 οἱ Λυδοί, οὐχ ἓνα ἀλλὰ τρεῖς· οὕτως ἐξήσκηντο πρὸς d
 τὰς ἡδυπαθείας. γίνεσθαι δ' αὐτόν φησιν ὁ Ταραν-
 τίνος Ἠγήσιππος ἐξ ἐφθοῦ κρέως καὶ κνηστοῦ ἄρτου
 καὶ φρυγίου τυροῦ ἀνήθου τε καὶ ζωμοῦ πίονος.
 10 μνημονεύει δ' αὐτοῦ Ἀλεξίς ἐν Παννυχίδι ἢ Ἐρίθοις·
 μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ προσδιαλεγόμενος

ἔτι δέ σοι

παρὰ τοῦτο κάνδανλόν τινα παραθήσομεν.

B. κάνδανλον; οὐκ ἐδήδοκ' οὐδ' ἀκήκοα

οὐδέποτε.

A. θαυμαστὸν ἐμὸν εὔρημα πάνν· πολὺν δ' ἐγὼ
 ἔαν παραθῶ σοι, προσκατέδει τοὺς δακτύλους e
 σαντῶ γε χαίρων. ἔρια μὲν ποιήσομεν

B. ἄνθρωπε ποιεῖ λευκὰ καὶ βλέπεις

A. ἐπὰν ἀπὸ τῶν κοινῶν ταρίχους ἰχθύων,
 20 κρεῶν βατάνιον . . . εὐθέως

δίπυρον παραθήσεις, ὥν ἐπιτετμημένον,
 πῦρον, μέλιτος ὀξύβαφον, ἀπὸ ταγηνίων
 τυροῦ τροφάλια χλωρὰ κυθνίου παρατεμών,
 25 βοτρυδιόν τι, χόριον, ἐν ποτηρίῳ

γλυκύν· τὸ τοιοῦτον γὰρ αἰεί πως μέρος
 ἐπιπαίζεται, κεφαλὴ δὲ δείπνου γίνεται.

B. ἄνθρωπ', ἐπίπαιζε· μόνον ἀπαλλάγηθί μου.

[τοὺς σοὺς δὲ] κανδαύλους λέγων καὶ χόρια καὶ
 30 βατάνια πᾶσαν [ἀφανιεῖς] τὴν ἡδονήν.

μνημονεύει τοῦ κανδαύλου καὶ Φιλῆμων ἐν Παρ-
 εισιόντι οὕτως

τοὺς ἐν τῇ πόλει
 μάρτυρας ἔχω γὰρ ὅτι μόνος φύσκην ποιῶ,
 κάνδανλον, ὥά, θρίον, ἐν στενῶ. τί γὰρ
 τούτων διάπτωμ' ἐγένετ' ἢ ἀμάρτημα τί;
 517 καὶ Νικόστρατος ἐν Μαγείρῳ
 ὅς μέλανα ποιεῖν ζωμὸν οὐκ ἡπίστατο,
 θρίον δὲ καὶ κάνδανλον.

καὶ Μένανδρος Τροφωνίῳ

ἰωνικὸς πλούταξ· ὑποστάσεις ποιῶ,

κάνδανλον, ὑποβινητιῶντα βρώματα.

καὶ εἰς τοὺς πολέμους δὲ ἐξιόντες οἱ Λυδοὶ παρατάτ-
 10 τονται μετὰ συρίγγων καὶ αὐλῶν, ὥς φησιν Ἡρόδο-
 τος. καὶ Λακεδαιμόνιοι δὲ μετ' αὐλῶν ἐξορμῶσιν ἐπὶ
 τοὺς πολεμίους, καθάπερ Κρηῖτες μετὰ λύρας.

b 13. Ἡρακλείδης δ' ὁ Κυμαῖος, ὁ τὰ Περσικά 13
 συγγράψας, ἐν τοῖς ἐπιγραφόμενοις Παρασκευαστι-
 κοῖς εἰπὼν ὡς ὁ ἐν τῇ λιβανοφόρῳ χώρᾳ βασιλεὺς
 αὐτόνομός τε ἐστὶ καὶ οὐδενὸς ὑπήκοος, γράφει καὶ
 ταῦτα· οὗτος δ' ὑπερβάλλει τῇ τρυφῇ καὶ ὁρθυμῖα.
 διατρίβει τε γὰρ αἰεὶ ἐν τοῖς βασιλείοις ἐν τρυφῇ καὶ 20
 δαπάνῃ τὸν βίον διάγων, καὶ πράττει οὐδὲ ἐν πράγ-
 μα, οὐδὲ πολλοῖς πλησιάζει, ἀλλὰ δικαστὰς αὐτὸς
 ἀποδεικνύει· καὶ ἐάν τις αὐτοὺς ἡγῇται μὴ δικαίως
 c δεδिकाέναι, ἐστὶ θυρὶς ἐν τῷ ὑψηλοτάτῳ τῶν βασι-
 λείων καὶ αὕτη ἀλύσει δέδεται. ὁ οὖν ἡγούμενος 25
 ἀδίκως δεδικάσθαι ἐπιλαμβάνεται τῆς ἀλύσεως καὶ
 ἔλκει τὴν θυρίδα, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐπειδὴν αἰσθηται
 εἰσκαλεῖ καὶ αὐτὸς δικάζει. καὶ ἐὰν φαίνωνται οἱ
 δικασταὶ ἀδίκως δικάσαντες, ἀποθνήσκουσιν, ἐὰν
 δὲ δικαίως, ὁ κινήσας τὴν θυρίδα ἀπόλλυται. τὰ δ' 30
 ἀναλώματα λέγει τῆς ἡμέρας εἰς τὸν βασιλέα καὶ τὰς

περὶ αὐτὸν γυναῖκας καὶ φίλους γίνεσθαι τάλαντα πεντεκαίδεκα βαβυλώνια.

14. παρὰ δὲ Τυρρηνοῖς ἐκτόπως τρυφήσασιν ἱστο- d
ρεῖ Τίμαιος ἐν τῇ πρώτῃ ὅτι αἱ θεράπαιναι γυναι
5 τοῖς ἀνδράσι διακονοῦνται. Θεόπομπος δ' ἐν τῇ τεσ-
σαρακοστῇ τρίτῃ τῶν ἱστοριῶν καὶ νόμον εἶναι φησι
παρὰ τοῖς Τυρρηνοῖς κοινὰς ὑπάρχειν τὰς γυναῖκας·
ταύτας δὲ ἐπιμελεῖσθαι σφόδρα τῶν σωμάτων καὶ
γυμνάζεσθαι πολλάκις καὶ μετ' ἀνδρῶν, ἐνίοτε δὲ
10 καὶ πρὸς ἑαυτάς· οὐ γὰρ αἰσχρὸν εἶναι αὐταῖς φαίνε-
σθαι γυμναῖς. δειπνεῖν δὲ αὐτάς οὐ παρὰ τοῖς ἀν-
δράσι τοῖς ἑαυτῶν, ἀλλὰ παρ' οἷς ἂν τύχῃσι, καὶ τῶν
παρόντων προπίνουσιν οἷς ἂν βουληθῶσιν. εἶναι δὲ e
καὶ πιεῖν δεινὰς καὶ τὰς ὄψεις πάνυ καλὰς. τρέφειν
15 δὲ τοὺς Τυρρηνοὺς πάντα τὰ γινόμενα παιδιά, οὐκ
εἰδότας ὅτου πατρός ἐστιν ἕκαστον. ἔζωσι δὲ καὶ οὗ-
τοι τὸν αὐτὸν τρόπον τοῖς θρεψαμένοις, πότους τὰ
πολλὰ ποιοῦμενοι καὶ πλησιάζοντες ταῖς γυναῖξιν
ἀπάσαις. οὐδὲν δ' αἰσχρὸν ἐστὶ Τυρρηνοῖς οὐ μόνον
20 αὐτοὺς ἐν τῷ μέσῳ τι ποιοῦντας, ἀλλ' οὐδὲ πάσχον-
τας φαίνεσθαι. ἐπιχώριον γὰρ καὶ τοῦτο παρ' αὐτοῖς
ἐστί. καὶ τοσούτου δέουσιν αἰσχρὸν ὑπολαμβάνειν
ὥστε καὶ λέγουσιν, ὅταν ὁ μὲν δεσπότης τῆς οἰκίας
ἀφροδισιάζηται, ζητῇ δὲ τις αὐτόν, ὅτι πάσχει τὸ καὶ f
25 τό, προσαγορεύσαντες αἰσχροῦς τὸ πρᾶγμα. ἐπειδὴν
δὲ συνουσιάζωσι καθ' ἐταιρίας ἢ κατὰ συγγενείας,
ποιοῦσιν οὕτως. πρῶτον μὲν, ὅταν παύσωνται πίνον-
τες καὶ μέλλωσι καθεύδειν, εἰσάγουσι παρ' αὐτοὺς
οἱ διάκονοι τῶν λύχνων ἔτι καιομένων ὅτε μὲν ἐταίρας,
30 ὅτε δὲ παῖδας πάνυ καλοὺς, ὅτε δὲ καὶ γυναῖκας· ὅταν
δὲ τούτων ἀπολαύσῃσιν, αὐθις αὐτοῖς [εἰσάγουσι] νεα-
νίσκους ἀκμάζοντας, οἱ πλησιάζουσιν αὐτοῖς ἐκείνοις.

ἀφροδισιάζουσι δὲ καὶ ποιοῦνται τὰς συνουσίας ὅτε
μὲν ὁρῶντες ἀλλήλους, ὥς δὲ τὰ πολλὰ καλύβας περι-
βάλλοντες περὶ τὰς κλίνας, αἱ πεπλεγμέναι εἰσὶν ἐκ
518 ῥάβδων, ἐπιβέβληται δ' ἄνωθεν ἱμάτια. καὶ πλη-
σιάζουσι μὲν σφόδρα καὶ ταῖς γυναιξί, πολὺ [μᾶλλον] 5
μέντοι γε χαίρουσι συνόντες τοῖς παισὶ καὶ τοῖς μει-
ρακίοις. καὶ γὰρ γίνονται παρ' αὐτοῖς πάνυ καλοὶ
τὰς ὄψεις, ἅτε τρυφερῶς διαιτώμενοι καὶ λεαινόμε-
νοι τὰ σώματα. πάντες δὲ οἱ πρὸς ἐσπέραν οἰκοῦντες
βάρβαροι πιττοῦνται καὶ ξυροῦνται τὰ σώματα· καὶ 10
παρὰ γε τοῖς Τυρρηνοῖς ἐργαστήρια κατεσκεύασται
πολλὰ καὶ τεχνῖται τούτου τοῦ πράγματός εἰσιν,
b ὥσπερ παρ' ἡμῖν οἱ κουρεῖς. παρ' οὓς ὅταν εἰσέλ-
θωσι, παρέχουσιν ἑαυτοὺς πάντα τρόπον, οὐδὲν
αἰσχυρόμενοι τοὺς ὁρῶντας οὐδὲ τοὺς παριόντας. 15
χρῶνται δὲ τούτῳ τῷ νόμῳ πολλοὶ καὶ τῶν Ἑλλήνων
τῶν τὴν Ἰταλίαν οἰκούντων, μαθόντες παρὰ Σαννι-
τῶν καὶ Μεσσαπίων. ὑπὸ δὲ τῆς τρυφῆς οἱ Τυρρη-
νοί, ὥς Ἀλκιμος ἱστορεῖ, πρὸς αὐλὸν καὶ μάττουσι
καὶ πυκτεύουσι καὶ μαστιγοῦσιν. 20

c 15. διαβόητοι δὲ εἰσιν ἐπὶ τρυφῇ καὶ αἱ τῶν Σι-
κελῶν τράπεζαι, οἵτινες καὶ τὴν παρ' αὐτοῖς θάλατ-
ταν λέγουσιν εἶναι γλυκεῖαν, χαίροντες τοῖς ἐξ αὐτῆς
γινομένοις ἐδέσμασιν, ὥς φησι Κλέαρχος ἐν πέμπτῳ
βίῳ. περὶ δὲ Συβαριτῶν τί δεῖ καὶ λέγειν; παρ' οἷς 25
πρώτοις εἰσῆχθησαν εἰς τὰ βαλανεῖα λουτροχόοι καὶ
παραχύται πεπεδημένοι, τοῦ μὴ θᾶπτον ἵεναι καὶ
ὅπως μὴ σπεύδοντες κατακαίωσι τοὺς λουομένους.
πρῶτοι δὲ Συβαριταὶ καὶ τὰς ποιῶσας ψόφον τέχνας
οὐκ ἔωσιν ἐπιδημεῖν τῇ πόλει, οἷον χαλκέων καὶ 30
d τεκτόνων καὶ τῶν ὁμοίων, ὅπως αὐτοῖς πανταχόθεν
ἀθόρυβοι ὦσιν οἱ ὕπνοι. οὐκ ἐξῆν δ' οὐδ' ἄλε-

κτρύονα ἐν τῇ πόλει τρέφεσθαι. ἰστορεῖ δὲ περὶ αὐ-
 τῶν Τίμαιος ὅτι ἀνὴρ Συβαρίτης εἰς ἀγρόν ποτε πο-
 ρευόμενος ἔφη ἰδὼν τοὺς ἐργάτας σκάπτοντας αὐτὸς
 ῥῆγμα λαβεῖν· πρὸς ὃν ἀποκρίνασθαι τινα τῶν ἀκου-
 5 σάντων, αὐτὸς δὲ σοῦ διηγουμένου ἀκούων πεπό-
 νηκα τὴν πλευράν. ἐν Κρότωνι δὲ σκάπτοντί τινι
 τὴν τῶν ἀθλούντων κόνιν ἐπιστάντες τινὲς Συβαρι-
 τῶν ἐθαύμαζον λέγοντες, εἰ τηλικαύτην ἔχοντες πό-
 λιν οἰκέτας μὴ κέκτηνται τοὺς σκάψοντας ἑαυτοῖς τὴν
 10 παλαιίστραν. ἄλλος δὲ Συβαρίτης παραγενόμενος εἰς
 Λακεδαίμονα καὶ κληθεὶς εἰς φιδίτιον, ἐπὶ τῶν ξύ-
 λων κατακείμενος καὶ δειπνῶν μετ' αὐτῶν, πρότερον
 μὲν ἔφη καταπεπληῆχθαι τὴν τῶν Λακεδαιμονίων
 πυρθανόμενος ἀνδρείαν, νῦν δὲ θεασάμενος νομίζειν
 15 μηδὲν τῶν ἄλλων αὐτοῦς διαφέρειν. καὶ γὰρ τὸν
 ἀνανδρότατον μᾶλλον ἂν ἐλέσθαι ἀποθανεῖν ἢ τοι-
 οῦτον βίον ζῶντα καρτερεῖν.

16. ἔθος δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ τοὺς παῖδας μέχρι
 τῆς τῶν ἐφήβων ἡλικίας ἀλουργίδας τε φορεῖν καὶ
 20 πλοκαμίδας ἀναδεδεμένους χρυσοφορεῖν. ἐπιχωριά-
 ζειν δὲ παρ' αὐτοῖς διὰ τὴν τρυφήν ἀνθρωπάρι-
 μικρὰ [καὶ] τοὺς σκωπαίους, ὥς φησιν ὁ Τίμαιος, τοὺς
 καλουμένους παρὰ τισι στίλπωνας, καὶ κυνάρια μελι-
 ταῖα, ἅπερ αὐτοῖς καὶ ἔπεσθαι εἰς τὰ γυμνάσια. πρὸς
 25 οὓς καὶ τοὺς ὁμοίους τούτοις Μασσανάσσης ὁ τῶν
 Μαυρουσίων βασιλεὺς ἀπεκρίνατο, ὥς φησι Πτολε-
 μαῖος ἐν ὀγδόῳ ὑπομνημάτων, ζητοῦσι συνωνεῖσθαι
 πιθήκους, 'παρ' ὑμῖν ὧ οὔτοι αἱ γυναῖκες οὐ τί-
 κτουσι παιδία;' παιδίους γὰρ ἔχαιρεν ὁ Μασσανάσ-
 30 σης καὶ εἶχε παρ' αὐτῷ τρεφόμενα τῶν νύων (πολλοὶ 519
 δ' ἦσαν) τὰ τέκνα καὶ τῶν θυγατέρων ὁμοίως. καὶ
 πάντα ταῦτα αὐτὸς ἔτρεφε μέχρι τριῶν ἐτῶν, μεθ' ἃ

ἀπέπεμπε πρὸς τοὺς γεγεννηκότας, παραγινόμενων
 ἄλλων. τὰ δὲ αὐτὰ ἔφη καὶ Εὐβουλος ὁ κωμικὸς ἐν
 Χάρισιν οὕτως

καὶ γὰρ πόσῳ κάλλιον, ἱκετεύω, τρέφειν
 ἄνθρωπον ἔστ' ἄνθρωπον, ἂν ἔχη βίον,
 ἢ χῆνα πλατυγίζοντα καὶ κεχηνότα,
 ἢ στρουθὸν ἢ πίθηκον, ἐπίβουλον κακόν.

b καὶ Ἀθηνόδωρος δὲ ἐν τῷ περὶ σπουδῆς καὶ παιδείας
 Ἀρχύταν φησὶ τὸν Ταραντῖνον, πολιτικὸν ἅμα καὶ
 φιλόσοφον γενόμενον, πλείστους οἰκέτας ἔχοντα ἀεὶ
 τούτων τοῖς παιδίοις παρὰ τὴν δίαίταν ἀφιεμένοις εἰς
 τὸ συμπόσιον ἡδεσθαι. ἀλλ' οἱ Συβαρίται ἔχαιρον
 τοῖς μελιταίοις κυνιδίοις καὶ ἀνθρώποις οὐκ ἀν-
 20θρώποις.

17. ἐφόρουν δ' οἱ Συβαρίται καὶ ἱμάτια μιλη- 15
 σίων ἐρίων πεποιημένα· ἀφ' ὧν δὴ καὶ αἱ φιλῖαι ταῖς
 πόλεσιν ἐγένοντο, ὥς ὁ Τίμαιος ἰστορεῖ. ἡγάπων γὰρ
 c τῶν μὲν ἐξ Ἰταλίας Τυρρηγνούς, τῶν δ' ἔξωθεν τοὺς
 Ἰωνας, ὅτι τρυφῇ προσεῖχον. οἱ δ' ἱππεῖς τῶν Συ-
 βαριτῶν ὑπὲρ τοὺς πεντακισχιλίους ὄντες ἐπόμενον 20
 ἔχοντες κροκωτοὺς ἐπὶ τοῖς θώραξι, καὶ τοῦ θέρους οἱ
 νεώτεροι αὐτῶν εἰς τὰ τῶν νυμφῶν ἄντρα τῶν λου-
 σιάδων ἀποδημοῦντες διετέλουν μετὰ πάσης τρυφῆς.
 οἱ δ' εὖποροι αὐτῶν ὁπότε εἰς ἀγρόν παραβάλλοιεν,
 καίπερ ἐπὶ ξευγῶν πορευόμενοι τὴν ἡμερησίαν πο- 25
 ρεῖαν ἐν τρισὶν ἡμέραις διήνουν. ἦσαν δέ τινες αὐ-
 τοῖς καὶ τῶν εἰς τοὺς ἀγροὺς φερουσῶν ὁδῶν κατὰ-
 d στεγοι. τοῖς δὲ πλείστοις αὐτῶν ὑπάρχουσιν οἰνῶνες
 ἐγγὺς τῆς θαλάσσης, εἰς οὓς δι' ὀχετῶν τῶν οἰνῶν
 ἐκ τῶν ἀγρῶν ἀφειμένων τὸν μὲν ἔξω τῆς χώρας πι- 30
 πρᾶσκεσθαι, τὸν δὲ εἰς τὴν πόλιν τοῖς πλοίοις δια-
 κομίζεσθαι. ποιοῦνται δὲ καὶ δημοσία πολλὰς καὶ

πυκνὰς ἐστιάσεις καὶ τοὺς λαμπρῶς φιλοτιμηθέντας
 χρυσοῖς στεφάνοις τιμᾶσι, καὶ τούτους ἀνακηρύττου-
 σιν ἐν ταῖς δημοσίαις θυσίαις καὶ τοῖς ἀγῶσι, προσ-
 κηρύττοντες οὐκ εὖνοιαν ἀλλὰ τὴν εἰς τὰ δεῖπνα
 5 χορηγίαν· ἐν οἷς στεφανοῦσθαι καὶ τῶν μαγείρων
 τοὺς ἄριστα τὰ παρατεθέντα διασκευάσαντας. παρὰ
 Συβαρίταις δ' εὐρέθησαν καὶ πύελοι, ἐν αἷς κατακεί-
 μενοι ἐπυριῶντο. πρῶτοι δὲ καὶ ἀμίδας ἐξεῦρον, ἃς
 εἰσέφερον εἰς τὰ συμπόσια. καταγελῶντες δὲ τῶν
 10 ἀποδημούντων ἐκ τῶν πατρίδων αὐτοὶ ἐσεμνύνοντο
 ἐπὶ τῷ γεγηρακέναι ἐπὶ ταῖς τῶν ποταμῶν γεφύραις.

18. δοκεῖ δὲ μετὰ τῆς εὐδαιμονίας αὐτῶν εἶναι ὅ-
 τε τῆς χώρας, ἀλιμένου τῆς θαλάσσης παρηκούσης
 καὶ τῶν καρπῶν σχεδὸν ἀπάντων ὑπὸ τῶν πολιτῶν
 15 καταναλισκομένων, ὅ τε τῆς πόλεως τόπος καὶ ὁ παρὰ
 τοῦ θεοῦ χρησμὸς συμπαροξῦναι πάντας ἐκτρυφῆσαι
 καὶ ποιῆσαι ζῆσαι ὑπὲρ τὸ μέτρον ἐκλελυμένως. ἡ δὲ
 πόλις αὐτῶν ἐν κοίλῳ κειμένη τοῦ μὲν θέρους ἑωθέν
 τε καὶ πρὸς ἐσπέραν ψυχὸς ὑπερβάλλον ἔχει, τὸ δὲ
 20 μέσον τῆς ἡμέρας καῦμα ἀνύποιστον· ὥστε τοὺς
 πλείστους αὐτῶν ὑπειληφέναι πρὸς ὑγίειαν διαφέ-
 ρειν τοὺς πότους· ὅθεν καὶ ῥηθῆναι ὅτι τὸν βουλό- 520
 μενον ἐν Συβάρει μὴ πρὸ μοίρας ἀποθανεῖν, οὔτε
 δυνόμενον οὔτε ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ὁρᾶν δεῖ. ἐπεμ-
 25 ψαν δέ ποτε καὶ εἰς θεοῦ τοὺς χρησομένους, ὧν ἦν
 εἰς Ἀμυρις, πυνθανόμενοι μέχρι τίνος εὐδαιμονή-
 σουσι. καὶ ἡ Πυθία ἔφη

εὐδαίμων, Συβαρίτα, πανευδαίμων σὺ μὲν αἰεὶ
 ἐν θαλίῃσιν ἔσῃ τιμῶν γένος αἰὲν ἔοντων.

30 εὐτ' ἂν δὲ πρότερον θνητὸν θεοῦ ἄνδρα σε-
 βίσσης,

τηνίκα σοι πόλεμός τε καὶ ἔμφυλος στάσις ἦξει. b

τούτων ἀκούσαντες ἔδοξαν λέγειν αὐτοῖς τὸν θεὸν
 ὥς οὐδέποτε παύσαιντο τρυφῶντες· οὐδέποτε γὰρ
 τιμήσειν ἄνθρωπον μᾶλλον θεοῦ. ἐγένετο δ' οὖν
 αὐτοῖς τῆς τύχης ἡ μεταβολή, ἐπεὶ τις τῶν οἰκετῶν
 5 τινα μαστιγῶν καὶ τοῦτον καταφυγόντα εἰς τὰ ἱερὰ
 πάλιν ἐμαστίγου, ὥς δὲ τὸ τελευταῖον κατέδραμεν
 ἐπὶ τὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μνήματα, ἀφῆκεν αἰδεσθεῖς.
 c ἐξαναλώθησαν δὲ φιλοτιμούμενοι πρὸς ἑαυτοὺς τρυ-
 φαῖς. καὶ ἡ πόλις δὲ πρὸς ἀπάσας τὰς ἄλλας ἡμιλ-
 λᾶτο περὶ τρυφῆς. εἶτα μετ' οὐ πολὺ γινομένων αὐ- 10
 τοῖς σημείων πολλῶν καὶ ἀπωλείας, περὶ ἧς νῦν οὐ
 κατεπείγει λέγειν, διεφθάρησαν.

19. εἰς τηλικούτον δ' ἦσαν τρυφῆς ἐληλακότες,
 ὥς καὶ παρὰ τὰς εὐωχίας τοὺς ἵππους ἐθίσαι πρὸς
 αὐλὸν ὀρχεῖσθαι. τοῦτ' οὖν εἰδότες οἱ Κροτωνιάται, 15
 ὅτε αὐτοῖς ἐπολέμουν, ὥς καὶ Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ
 d διὰ τῆς πολιτείας αὐτῶν, ἐνέδοσαν τοῖς ἵπποις τὸ
 ὀρχηστικὸν μέλος. συμπαρήσαν γὰρ αὐτοῖς καὶ αὐ-
 ληταὶ ἐν στρατιωτικῇ σκευῇ. καὶ ἅμα αὐλούντων
 ἀκούοντες οἱ ἵπποι οὐ μόνον διωρχήσαντο, ἀλλὰ καὶ 20
 τοὺς ἀναβάτας ἔχοντες ἠὺτομόλησαν πρὸς τοὺς Κρο-
 τωνιάτας. τὰ ὅμοια ἱστόρησε καὶ περὶ Καρδιανῶν ὁ
 Λαμψακηνὸς Χάρων ἐν δευτέρῳ Ὁρῶν γράφων οὕτως
 'Βισάλται ἐς Καρδίην ἐστρατεύσαντο καὶ ἐνίκησαν.
 ἡγεμῶν δὲ τῶν Βισαλτέων ἦν Ὀναρις. οὗτος δὲ παῖς 25
 e ἐὼν ἐν τῇ Καρδίῃ ἐπρήθη καὶ τινι Καρδιηνῶ δου-
 λεύσας κορσωτεὺς ἐγένετο. Καρδιηνοῖσι δὲ λόγιον
 ἦν ὥς Βισάλται ἀπίξονται ἐπ' αὐτούς, καὶ πυκνὰ
 περὶ τούτου διελέγοντο ἐν τῷ κορσωτηρίῳ ἰζάνοντες.
 καὶ ἀποδράς ἐκ τῆς Καρδίας ἐς τὴν πατρίδα τοὺς 30
 Βισάλτας ἔστειλε ἐπὶ τοὺς Καρδιηνοὺς, ἀποδεχθεῖς
 ἡγεμῶν ὑπὸ τῶν Βισαλτέων. οἱ δὲ Καρδιηνοὶ πάντες

τοὺς ἵππους ἐδίδαξαν ἐν τοῖσι συμποσίοισι ὀρχέσθαι ὑπὸ τῶν αὐλῶν, καὶ ἐπὶ τῶν ὀπισθίων ποδῶν ἰστάμενοι τοῖσι προσθίοισι ὀρχέοντο ἐξεπιστάμενοι τὰ αὐλήματα. ταῦτα ὧν ἐπιστάμενος Ὀναρις ἐκτῆσατο ἐκ τῆς Καρδίας αὐλητρίδα, καὶ ἀπικομένη ἢ αὐλητρίς ἐς τοὺς Βισάλτας ἐδίδαξε πολλοὺς αὐλητάς, μεθ' ὧν δὴ καὶ στρατεύεται ἐπὶ τὴν Καρδίην. καὶ ἐπειδὴ ἡ μάχη συνειστήκει, ἐκέλευσε αὐλέειν τὰ αὐλήματα. ὅσα οἱ ἵπποι τῶν Καρδιηνῶν ἐξεπισταίατο. καὶ ἐπεὶ ἤκουσαν οἱ ἵπποι τοῦ αὐλοῦ, ἔστησαν ἐπὶ τῶν ὀπισθίων ποδῶν καὶ πρὸς ὀρχησμὸν ἐτράποντο· τῶν δὲ Καρδιηνῶν ἡ ἰσχὺς ἐν τῇ ἵππῳ ἦν· καὶ οὕτως ἐνίκηθησαν. Συβαριτῶν δέ τις εἰς Κρότωνά ποτε δια- 52 πλεῦσαι βουληθεὶς ἐκ τῆς Συβάρεως ἰδιόστολον ἐναυλώσατο πλοῖον, ἐφ' ᾧ οὔτε ῥαντισθήσεται οὔτε ἐμβήσεται ἕτερος καὶ [ἐφ' ᾧ] τὸν ἵππον ἀναλήψεται. τοῦ δὲ τούτῳ συμφωνήσαντος ἐνεβίβασέ τε τὸν ἵππον καὶ ὑποστορέσαι τῷ ζῳῷ ἐκέλευσεν. ἔπειτα τινὸς τῶν προπεμπόντων ἐδεῖτο συμπλεῦσαι αὐτῷ, λέγων ὅτι 20 προδιεστειλάμην τῷ πορθμεὶ ἵνα παρὰ τὴν γῆν πλέῃ. ὃ δὲ ἀπεκρίνατο ὅτι μόλις ἂν σου ὑπήκουσα, εἰ παρὰ τὴν θάλασσαν ἐμελλες πεξεύειν καὶ μὴ παρὰ τὴν γῆν πλεῖν.

20. Φύλαρχος δ' ἐν τῇ πέμπτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν, εἰπὼν ὅτι παρὰ Συρακοσίοις νόμος ἦν τὰς γυναικας μὴ κοσμεῖσθαι χρυσῷ μηδ' ἀνθινὰ φορεῖν μηδ' ἐσθῆτας ἔχειν πορφυρεῶς ἐχούσας παρυφάς, ἐὰν μὴ τις αὐτῶν συγχωρῇ ἐταίρα εἶναι κοινή, καὶ ὅτι ἄλλος ἦν νόμος τὸν ἄνδρα μὴ καλλωπίζεσθαι μηδ' ἐσθῆτι περιέργῳ χρῆσθαι καὶ διαλλαττούσῃ, ἐὰν μὴ ὁμολογῇ μοιχεύειν ἢ κίναιδος εἶναι, καὶ τὴν ἐλευθέραν μὴ ἐκπορεύεσθαι ἡλίου δεδυκότος, ἐὰν μὴ μοι-

χευθησομένην· ἐκωλύετο δὲ καὶ ἡμέρας ἐξιέναι ἄνευ τῶν γυναικονόμων ἀκολουθούσης αὐτῇ μιᾷς θεραπαινίδος· Συβαριται (φησὶν) ἐξοκείλαντες εἰς τρυφήν ἔγραψαν νόμον τὰς γυναικας εἰς τὰς ἐορτὰς καλεῖν, καὶ τοὺς εἰς τὰς θυσίας καλοῦντας πρὸ ἐνιαυτοῦ τὴν παρασκευὴν ποιεῖσθαι, ἵνα ἀξίως ποιούμενοι τοῦ χρόνου τῶν θ' ἱματίων καὶ τοῦ λοιποῦ κόσμου προάγῳσιν οὕτως εἰς τὰς κλήσεις. εἰ δέ τις τῶν ὀσποιοῶν ἢ μαγείρων ἰδιον εὖροι βρωμα καὶ περιττόν, τὴν ἐξουσίαν μὴ εἶναι χρήσασθαι τούτῳ ἕτερον πρὸ ἐνιαυτοῦ, ἀλλ' αὐτῷ τῷ εὐρόντι τὸν χρόνον τοῦτον, ὅπως ὁ πρῶτος εὐρὼν καὶ τὴν ἐργασίαν ἔχη, πρὸς τὸ τοὺς ἄλλους φιλοπονοῦντας αὐτοὺς ὑπερβάλλεσθαι τοῖς τοιούτοις. ὡσαύτως δὲ μήτε τοὺς τὰς ἐγγέλεις πωλοῦντας τέλος ἀποτίνειν μήτε τοὺς θηρεύοντας. τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τοὺς τὴν πορφύραν τὴν θαλαττίαν βάπτοντας καὶ τοὺς εἰσάγοντας ἀτελεῖς ἐποίησαν.

21. Πάνυ οὖν ἐξοκείλαντες εἰς ὕβριν τὸ τελευταῖον παρὰ Κροτωνιατῶν τριάκοντα πρεσβευτῶν ἡκόντων ἅπαντας αὐτοὺς ἀπέκτειναν καὶ πρὸ τοῦ τείχους τὰ σώματα ἐξέριψαν καὶ ὑπὸ θηρίων εἶασαν διαφθαρῆναι. αὕτη δ' αὐτοῖς καὶ τῶν κακῶν ἐγένετο ἀρχή, μηνίδαντος τοῦ δαιμονίου. ἔδοξαν γοῦν μετ' ὀλίγας ἡμέρας πάντες αὐτῶν οἱ ἄρχοντες τὴν αὐτὴν ἰδεῖν ὄψιν ἐν τῇ αὐτῇ νυκτί, τὴν [γὰρ] Ἥραν ἰδόντες ἐλθοῦσαν εἰς μέσσην τὴν ἀγορὰν καὶ ἐμοῦσαν χολήν. ἀνέβλυσεν δὲ καὶ αἵματος πηγὴ ἐν τῷ ἱερῷ αὐτῆς. καὶ οὐδὲ οὕτως ἔληξαν τῆς ὑπερηφανίας, ἕως πάντες ὑπὸ Κροτωνιατῶν ἀπώλοντο. Ἡρακλείδης δ' ὁ Ποντικὸς ἐν τῷ περὶ δικαιοσύνης φησί· Συβαριται τὴν Τήλως τυραννίδα καταλύσαντες τοὺς μετασχόντας τῶν πραγ-

μάτων ἀναιροῦντες καὶ φονεύοντες ἐπὶ τῶν βωμῶν ἰ
ἀπῆντησαν. καὶ ἐπὶ τοῖς φόνοις τούτοις ἀπεστράφη
μὲν τὸ τῆς Ἥρας ἄγαλμα, τὸ δὲ ἔδαφος ἀνῆκε πηγὴν
αἵματος, ὥστε τὸν σύνεγγυς ἅπαντα τόπον κατεχά-
5 κωσαν θυρίσι, βουλόμενοι στήσαι τὴν τοῦ αἵματος
ἀναφορὰν... διόπερ ἀνάστατοι ἐγένοντο καὶ διεφθά-
ρησαν ἅπαντες οἱ καὶ τὸν τῶν Ὀλυμπίων τῶν πάντων 522
ἀγῶνα ἀμαυρῶσαι ἐθέλησαντες. καθ' ὃν γὰρ ἄγεται
καιρὸν ἐπιτηρήσαντες ἄθλων ὑπερβολῇ ὥς αὐτοὺς
10 καλεῖν ἐπεχείρουν τοὺς ἀθλητάς.

22. καὶ Κροτωνιάται δ', ὡς φησι Τίμαιος, μετὰ
τὸ ἐξελεῖν Συβαρίτας ἐξώκειλαν εἰς τρυφήν, ὥστε
καὶ τὸν ἄρχοντα αὐτῶν περιέειναι κατὰ τὴν πόλιν
ἀλουργίδα ἡμφιεσμένον καὶ ἐστεφανωμένον χρυσῷ
15 στεφάνῳ, ὑποδεδεμένον λευκὰς κρηπίδας. οἱ δὲ οὐ
διὰ τρυφήν φασι τοῦτο γεγονέναι ἀλλὰ διὰ Δημο-
κῆδη τὸν ἱατρόν, ὃς τὸ γένος ἦν Κροτωνιάτης, Πο-
λυκράτει δὲ τῷ Σαμίων τυράννῳ συνὼν καὶ μετὰ
τὸν ἐκείνου θάνατον αἰχμαλωτισθεὶς ὑπὸ Περσῶν
20 ἀνήχθη ὡς βασιλέα, Ὁροίτου τὸν Πολυκράτην ἀπο-
κτείναντος. θεραπεύσας δ' ὁ Δημοκῆδης Ἄτοσσαν
τὴν Δαρείου μὲν γυναῖκα, Κύρου δὲ θυγατέρα, τὸν
μαστὸν ἀλγήσασαν, ἥτησε ταύτην δωρεὰν καταπεμ-
φθῆναι εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὡς ἐπανελευσόμενος· καὶ
25 τυχὼν ἤκεν εἰς Κρότωνα. βουλομένου τε αὐτόθι κα-
ταμένειν, ἐπιλαβομένου τινὸς τῶν Περσῶν καὶ λέγον-
τος ὅτι βασιλέως εἴη δοῦλος, ἐκείνον μὲν ἀφείλοντο
οἱ Κροτωνιάται, ἐκδύσαντες δὲ τὴν στολὴν τοῦ Πέρ-
σου ἐνέδυσαν τὸν ὑπηρέτην τοῦ πρυτανεύοντος. ἐξ
30 οὗ δὴ περσικὴν ἔχων στολὴν περιέρχεται ταῖς ἐβδό-
μαις τοὺς βωμοὺς μετὰ τοῦ πρυτάνεως· οὐ τρυφῆς
χάριν οὐδ' ὕβρεως ἀλλ' ἐπηρείας τῆς εἰς τοὺς Πέρ-

σας τοῦτο πράττοντες. ὕστερον δὲ καὶ οἱ Κροτωνιά-
ται, φησὶν ὁ Τίμαιος, ἐπεχείρησαν τὴν Ὀλυμπικὴν
πανήγυριν καταλῦσαι, τῷ αὐτῷ χρόνῳ προθέντες
d ἀργυρικὸν σφόδρα πλούσιον ἀγῶνα. οἱ δὲ Συβαρίτας
τοῦτο ποιῆσαι λέγουσιν.

23. Ταραντίνους δὲ φησι Κλέαρχος ἐν τετάρτῳ
βίῳ ἀλκὴν καὶ δύναμιν κτησαμένους εἰς τοσοῦτον
τρυφῆς προελθεῖν ὥστε τὸν ὅλον χρόνῳ παραλεαί-
νεσθαι καὶ τῆς ψιλώσεως ταύτης τοῖς λοιποῖς κατάρ-
ξαι. ἐφόρουν δέ, φησί, καὶ παρύφη διαφανῇ πάν- 10
τες, οἷς νῦν ὁ τῶν γυναικῶν ἀβρύνεται βίος. ὕσ-
τερον δ' ὑπὸ τῆς τρυφῆς εἰς ὕβριν ποδηγηθέντες
e ἀνάστατον μίαν πόλιν Ἰαπύγων ἐποίησαν Κάρβιναν,
ἐξ ἧς παῖδας καὶ παρθένους καὶ τὰς ἐν ἀκμῇ γυναι-
κας ἀθροίσαντες εἰς τὰ τῶν Καρβινατῶν ἱερὰ σκηνο- 15
ποιησάμενοι γυμνὰ πᾶσι τῆς ἡμέρας τὰ σώματα
παρεῖχον θεωρεῖν· καὶ ὁ βουλόμενος, καθάπερ εἰς
ἀτυχῇ παραπηδῶν ἀγέλην, ἐθoinᾶτο ταῖς ἐπιθυμίαις
τὴν τῶν ἀθροισθέντων ὥραν, πάντων μὲν ὁρῶντων,
μάλιστα δὲ ὧν ἥκιστα ἐκείνοι προσεδόκων θεῶν. 20
οὕτω δὲ τὸ δαιμόνιον ἡγανάκτησεν ὥστε Ταραντίνων
τοὺς ἐν Καρβίνῃ παρανομήσαντας ἐκεραύνωσε πάν-
τας. καὶ μέχρι καὶ νῦν ἐν Τάραντι ἐκάσθη τῶν
οἰκιῶν, ὅσους ἀπεδέξατο τῶν εἰς Ἰαπυγίαν ἐκπεμ-
φθέντων, τοσαύτας ἔχει στήλας πρὸ τῶν θυρῶν, ἐφ' 25
αἷς καθ' ὃν ἀπώλουντο χρόνον οὐτ' οἰκτιρίζονται τοὺς
ἀποικομένους οὔτε τὰς νομίμους χέονται χοάς, ἀλλὰ
θύουσι Διὶ καταιβάτῃ.

24. Ἰαπύγων τε αὖ, τὸ γένος ἐκ Κρήτης ὄντων,
κατὰ Γλαύκου ζήτησιν ἀφικομένων καὶ κατοικησάν- 30
523 των, οἱ μετὰ τούτους λήθην λαβόντες τῆς Κρητῶν
περὶ τὸν βίον εὐκοσμίας εἰς τοῦτο τρυφῆς εἶδ' ὥστε-

ρον ὕβρεως ἦλθον, ὥστε πρῶτοι τὸ πρόσωπον ἐντρι-
ψάμενοι καὶ προκόμια περιθετά τε λαβόντες στολὰς
μὲν ἀνθινὰς φορῆσαι τὸ δὲ ἐργάσασθαι καὶ πονεῖν
αἰσχρὸν νομίσαι, καὶ τοὺς μὲν πολλοὺς αὐτῶν καλ-
5 λίονας τὰς οἰκίας ποιῆσαι τῶν ἱερῶν, τοὺς δ' ἡγεμό-
νας τῶν Ἰαπύγων ἐφυβοῖζοντας τὸ θεῖον πορθεῖν ἐκ
τῶν ἱερῶν τὰ τῶν θεῶν ἀγάλματα, προειπόντας μεθ-
ίστασθαι τοῖς κρείττοσι. διόπερ ἐξ οὐρανοῦ βαλλό-
μενοι πυρὶ καὶ χαλκῷ, ταύτην διέδοσαν τὴν φήμην.
10 ἐμφανῆ γὰρ ἦν μέχρι πόρρῳ κεχαλκευμένα τῶν ἐξ
οὐρανοῦ βελῶν· καὶ πάντες οἱ ἀπ' ἐκείνων μέχρι
τῆμερον ἐν χροῇ κεκαρμένοι καὶ πένθιμον στολὴν
ἀμπεχόμενοι ζῶσι, πάντων τῶν πρὶν ὑπαρξάντων
ἀγαθῶν σπανίζοντες.

15 25. Ἰβηρες δέ, καίτοι ἐν τραγικαῖς στολαῖς καὶ
ποικίλαις προϊόντες καὶ χιτῶσι ποδήρεσι χρώμενοι,
οὐδὲν ἐμποδίζονται τῆς πρὸς τοὺς πολέμους ῥώμης.
Μασσαλιῶται δ' ἐθηλύνθησαν οἱ τὸν αὐτὸν Ἰβηρσι
τῆς ἐσθῆτος φοροῦντες κόσμον. ἀσχημονοῦσι γοῦν
20 διὰ τὴν ἐν ταῖς ψυχαῖς μαλακίαν, διὰ τρυφὴν γυναι-
κοπαθοῦντες. ὅθεν καὶ παροιμία παρῆλθε 'πλεύ-
σειας εἰς Μασσαλίαν.' καὶ οἱ τὴν Σῆριν δὲ κατοι-
κοῦντες, ἦν πρῶτοι κατέσχον οἱ ἀπὸ Τροίας ἐλθόντες,
ὕστερον δ' ὑπὸ Κολοφωνίων [ἐκβληθέντες], ὥς φησι
25 Τίμαιος καὶ Ἀριστοτέλης, εἰς τρυφὴν ἐξώκειλαν οὐχ
ἥσσον Συβαριτῶν. καὶ γὰρ ἰδίως παρ' αὐτοῖς ἐπε-
χωρίασε φορεῖν ἀνθινούς χιτῶνας, οὓς ἐξώννυντο
μίτραις πολυτελέσι· καὶ ἐκαλοῦντο διὰ τοῦτο ὑπὸ
τῶν περιοίκων μιτροχίτωνες, ἐπεὶ Ὅμηρος τοὺς ἀζώ-
30 στους ἀμιτροχίτωνας καλεῖ. καὶ Ἀρχίλοχος δ' ὁ ποιη-
τῆς ὑπερτεθαύμακε τὴν χώραν τῶν Σιριτῶν διὰ τὴν

εὐδαιμονίαν. περὶ γοῦν τῆς Θάσου λέγων ὥς ἥσσο-
νος φησὶν

οὐ γάρ τι καλὸς χῶρος οὐδ' ἐπίμερος,
οὐδ' ἐρατός, οἷος ἀμφὶ Σίριος ῥοάς.

ὠνομάσθη δ' ἡ Σῆρις, ὥς μὲν Τίμαιός φησι καὶ Εὐ-
ριπίδης ἐν δεσμώτιδι Μελανίππῃ, ἀπὸ γυναικὸς τινος
e Σίριδος, ὥς δ' Ἀρχίλοχος, ἀπὸ ποταμοῦ. οὐκ ὀλίγον
δὲ πρὸς τὴν τρυφὴν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ σύμ-
παντος τούτου κλίματος καὶ τὸ πλῆθος ἐγένετο τῶν
ἀνθρώπων. διὸ καὶ μεγάλη Ἑλλὰς ἐκλήθη πᾶσα
10 σχεδὸν ἢ κατὰ τὴν Ἰταλίαν κατοίκησις.

26. Μιλήσιοι δ' ἕως μὲν οὐκ ἐτρύφων, ἐνίκων
Σκύθας, ὥς φησιν Ἐφορος, καὶ τὰς τε ἐφ' Ἑλλησ-
πόντῳ πόλεις ἐκτίσαν καὶ τὸν Εὐξείνιον πόντον κατ-
ώκισαν πόλεσι λαμπραῖς, καὶ πάντες ἐπὶ τὴν Μίλη-
15 τον ἔθρον. ὥς δ' ὑπήχθησαν ἡδονῇ καὶ τρυφῇ, κατ-
ερρύνη τὸ τῆς πόλεως ἀνδρεῖον, φησὶν Ἀριστοτέλης,
καὶ παροιμία τις ἐγενήθη ἐπ' αὐτῶν

πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

Ἡρακλείδης δ' ὁ Ποντικὸς ἐν δευτέρῳ περὶ δικαιο-
20 σύνης φησὶν ἡ Μιλησίων πόλις περιπέπτωκεν ἀτυ-
χίαις διὰ τρυφὴν βίου καὶ πολιτικὰς ἐχθρας· οἱ τὸ
524 ἐπιεικὲς οὐκ ἀγαπῶντες ἐκ ῥιζῶν ἀνεῖλον τοὺς
ἐχθρούς. στασιαζόντων γὰρ τῶν τὰς οὐσίας ἐχόντων
καὶ τῶν δημοτῶν, οὓς ἐκεῖνοι γέροντας ἐκάλουν, 25
πρῶτον μὲν κρατήσας ὁ δῆμος καὶ τοὺς πλουσίους
ἐκβαλὼν καὶ συναγαγὼν τὰ τέκνα τῶν φυγόντων εἰς
ἀλωνίας, βοῦς συναγαγόντες συνηλοίησαν καὶ παρα-
νομωτάτῳ θανάτῳ διέφθειραν. τοιγάρτοι πάλιν οἱ
πλούσιοι κρατήσαντες ἅπαντας ὧν κύριοι κατέστησαν 30
μετὰ τῶν τέκνων κατεπίττωσαν. ὧν καιομένων φα-
σὶν ἄλλα τε πολλὰ γενέσθαι τέρατα καὶ ἐλαίαν ἱερὰν

τῆς δουλείας ὑπουργία γιγνομένη διήγγειλεν εἰς

αὐτομάτην ἀναφθῆναι. διόπερ ὁ θεὸς ἐπὶ πολὺν ^b
 χρόνον ἀπήλυνεν αὐτοὺς τοῦ μαντείου, καὶ ἐπερω-
 τώντων διὰ τίνα αἰτίαν ἀπελάνονται εἶπε

καὶ μοι γεργίδων τε φόνος μέλει ἀπολεμίστων,
⁵ πισσῆρων τε μόρος, καὶ δένδρεον αἶεν ἀθαλλές.

Κλέαρχος δ' ἐν τετάρτῳ ζηλώσαντάς φησι τοὺς Μιλη-
 σίους τὴν Κολοφωνίων τρυφὴν διαδοῦναι καὶ τοῖς
 πλησιοχώροις, ἔπειτ' ὀνειδιζομένους λέγειν ἑαυτοῖς
 'οἴκοι τὰ Μιλήσια κάπιχώρια καὶ μὴ 'ν τῷ μέσῳ.'

¹⁰ 27. καὶ περὶ Σκυθῶν δ' ἐξῆς ὁ Κλέαρχος τάδε ^c
 ἱστορεῖ 'μόνον δὲ νόμοις κοινοῖς πρῶτον ἔθνος ἐχρή-
 σατο τὸ Σκυθῶν· εἶτα πάλιν ἐγένοντο πάντων
 ἀθλιώτατοι βροτῶν διὰ τὴν ὕβριν. ἐτρύφησαν μὲν
 γὰρ ὡς οὐδένες ἕτεροι, τῶν πάντων εὐροίας καὶ
¹⁵ πλούτου καὶ τῆς λοιπῆς αὐτοὺς χορηγίας κατασχού-
 σης.' τοῦτο δὲ δῆλον ἐκ τῆς ἐτι καὶ νῦν ὑπολειπούσης
 περὶ τοὺς ἡγεμόνας αὐτῶν ἐσθῆτός τε καὶ διαίτης.
 τρυφήσαντες δὲ καὶ μάλιστα δὴ καὶ πρῶτοι πάντων ^d
 τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τὸ τρυφᾶν ὀρμήσαντες εἰς τοῦτο
²⁰ προῆλθον ὕβρεως ὥστε πάντων τῶν ἀνθρώπων εἰς
 οὓς ἀφίκοιντο ἡκρωτηρίαζον τὰς ῥίνας· ἀφ' ὧν οἱ
 ἀπόγονοι μεταστάντες ἐτι καὶ νῦν ἀπὸ τοῦ πάθους
 ἔχουσι τὴν ἐπωνυμίαν. αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν τὰς
 Θρακῶν τῶν πρὸς ἐσπέραν καὶ ἄρκτον τῶν περιό-
²⁵ κων γυναῖκας ἐποίκιλλον τὰ σώματα, περόναις γρα-
 φὴν ἐνεῖσαι. ὅθεν πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον αἱ ὕβρι-
 σθεῖσαι τῶν Θρακῶν γυναῖκες ἰδίως ἐξηλείψαντο
 τὴν συμφορὰν, προσαναγραψάμεναι τὰ λοιπὰ τοῦ ^e
 χρωτός, ἵν' ὁ τῆς ὕβρεως καὶ τῆς αἰσχύνης ἐπ' αὐ-
³⁰ τὰς χαρακτῆρ εἰς ποικιλίαν καταριθμηθεῖς κόσμον
 προσηγορία τοῦνειδος ἐξαλείψῃ. πάντων δὲ οὕτως
 ὑπερηφάνως προέστησαν ὥστε οὐδένων ἄδακρυς ἢ

τῆς δουλείας ὑπουργία γιγνομένη διήγγειλεν εἰς
 τοὺς ἐπιγιγνομένους τὴν ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσιν οἷα τις
 ἦν. διὰ τὸ πλῆθος οὖν τῶν κατασχουσῶν αὐτοὺς
 συμφορῶν, ἐπεὶ διὰ τὸ πένθος ἅμα τὸν τε τῶν βίων
^f ὄλβον καὶ τὰς κόμας περιεσπᾶσθησαν παντὸς ἔθνους, ⁵
 οἱ ἔξω τὴν ἐφ' ὕβρει κουρὰν ἀπεσκυθίσθαι προσ-
 ηγόρευσαν.

28. τοὺς δὲ σύμπαντας Ἴωνας ἐπισκώπτων Καλ-
 λίας ἢ Διοκλῆς ἐν Κύνκλωψι φησι

τί γὰρ ἢ τρυφερὰ καὶ καλλιτράπεζος Ἰωνία ¹⁰
 εἰπὸν ὅτι πράττει.

καὶ Ἀβυδηνοί, Μιλησίων δ' εἰδὼν ἄποικοι, ἀνειμένοι
 τὴν δίαιτάν εἰσι καὶ κατεαγότες, ὡς παρίστησιν Ἐρ-
 μιππος ἐν Στρατιώταις

χαῖρ' ὦ διαπόντιον ¹⁵

στράτευμα. τί πράττομεν;

B. τὰ μὲν πρὸς ὄψιν μάλα καλῶς ἔχειν δοκεῖ

. . ἀπὸ σώματος,

⁵²⁵ κόμη τε νεανικῇ

σφρίγει τε βραχιόνων. ²⁰

A. ἦσθου τὸν Ἀβυδον ὡς

ἀνὴρ γεγένηται;

καὶ Ἀριστοφάνης Τριφάλῃτι παρακωμωδῶν πολλοὺς
 τῶν Ἰόνων

ἔπειθ' ὅσοι παρῆσαν ἐπίσημοι ξένοι ²⁵

ἐπηκολούθουν κῆντιβόλουν προσκείμενοι,

ὅκως ἔχων τὸν παῖδα πωλήσει 'ς Χίον,

ἕτερος δ' ὅκως ἐς Κλαζομενάς, ἕτερος δ' ὅκως

^b ἐς Ἐφεσον, ὃ δ' ἐς Ἀβυδον. ἦν δ' ἐκεῖνα πάνθ' ³⁰
 ὁδῶ.

περὶ δὲ τῶν Ἀβυδηνῶν Ἀντιφῶν ἐν τῷ κατ' Ἀλκι-
 βιάδου λαιδορίας γράφει οὕτως 'ἐπειδὴ ἐδοκιμάσθης

ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων, παραλαβὼν παρ' αὐτῶν τὰ σαν-
τουῦ χρήματα, ὥχου ἀποπλέων εἰς Ἀβυδον, οὔτε χρέος
ἰδίου σαντοῦ πραξόμενος οὐδὲν οὔτε προξενίας οὐδε-
μίας ἔνεκεν, ἀλλὰ τῇ σαντοῦ παρανομίᾳ καὶ ἀκολασίᾳ
τῆς γνώμης ὁμοίους ἔργων τρόπους μαθησόμενος
παρὰ τῶν ἐν Ἀβύδῳ γυναικῶν, ὅπως ἐν τῷ ἐπιλοίπῳ
βίῳ σαντοῦ ἔχοις χρῆσθαι αὐτοῖς.

29. ἀπώλονται δὲ καὶ Μάγνητες οἱ πρὸς τῷ Μαι-
άνδρῳ διὰ τὸ πλεόν ἀνεθῆναι, ὥς φησι Καλλῖνος ἐν
τοῖς ἐλεγείοις καὶ Ἀρχίλοχος. ἐάλωσαν γὰρ ὑπὸ Ἐφε-
σίῳ. καὶ περὶ αὐτῶν δὲ τῶν Ἐφεσίων Δημόκριτος
Ἐφέσιος ἐν τῷ προτέρῳ περὶ τοῦ ἐν Ἐφέσῳ ναοῦ
διηγούμενος περὶ τῆς χλιδῆς αὐτῶν καὶ ὧν ἐφόρου
βαπτῶν ἱματίων γράφει καὶ τάδε ἑταῦρα τῶν Ἰώνων
Ἰοβαφῆ καὶ πορφυρᾶ καὶ κρόκινα ῥόμβοις ὑφαντά·
αἱ δὲ κεφαλαὶ κατ' ἴσα διειλημμέναι ζώοις. καὶ σα-
ράπεις μήλινοι καὶ πορφυροὶ καὶ λευκοί, οἱ δὲ ἀλουρ-
γεῖς. καὶ καλασίρεις κορινθιουργεῖς· εἰσὶ δὲ αἱ μὲν
πορφυραὶ τούτων αἱ δὲ Ἰοβαφεῖς αἱ δὲ ὑακίνθιναι·
λάβοι δ' ἂν τις καὶ φλογίνας καὶ θαλασσοειδεῖς.
ὑπάρχουσι δὲ καὶ περσικαὶ καλασίρεις, αἵπερ εἰσὶ
κάλλισται πασῶν. ἴδοι δ' ἂν τις, φησί, καὶ τὰς κα-
λουμένας ἀκταίας, ὅπερ ἐστὶ καὶ πολυτελέστατον ἐν
τοῖς περσικοῖς περιβλήμασιν. ἔστι δὲ τοῦτο σπαθη-
τὸν ἰσχύος καὶ κουφότητος χάριν, καταπέπασται δὲ
χρυσοῖς κέγχροις· οἱ δὲ κέγχροι νήματι πορφυρῷ
πάντες εἰς τὴν εἰσὼ μοῖραν ἅμματ' ἔχουσιν ἀνὰ μέ-
σον.· τούτοις πᾶσι χρῆσθαι φησι τοὺς Ἐφεσίους ἐπι-
δόντας εἰς τρυφήν.

30. περὶ δὲ τῆς Σαμίων τρυφῆς Δοῦρις ἱστορῶν
παρατίθεται Ἀσίου ποιήματα, ὅτι ἐφόρου χλιδῶνας
περὶ τοῖς βραχίοσι καὶ τὴν ἐορτὴν ἄγοντες τῶν

Ἡραίων ἐβάδιζον κατεκτενισμένοι τὰς κόμας ἐπὶ τὸ
μετάφρενον καὶ τοὺς ὤμους. τὸ δὲ νόμιμον τοῦτο
μαρτυρεῖσθαι καὶ ὑπὸ παροιμίας τῆσδε ἑταῖρα εἰς
Ἡραῖον ἐμπεπλεγμένον.· ἔστι δὲ τὰ τοῦ Ἀσίου ἔπη
οὕτως ἔχοντα

οἱ δ' αὐτῶς φοίτεσκον, ὅπως πλοκάμους κτενί-
σαιντο,

εἰς Ἡρῆς τέμενος. πεπνυκασμένοι εἵμασι καλοῖς,
χιονέοισι χιτῶσι πέδον χθονὸς εὐρέος εἶχον,
χαῖται δ' ἠωρεῦντ' ἀνέμῳ χρυσέοις ἐνὶ δεσμοῖς,
χρυσεῖαι δὲ κόρυμβαι ἐπ' αὐτῶν τέττιγες ὥς.
δαιδάλεοι δὲ χλιδῶνες ἄρ' . . .
ἄμφι βραχίοσιν ἦσαντες ὑπασπίδιον πολεμι-
στήν.

Ἡρακλείδης δ' ὁ Ποντικὸς ἐν τῷ περὶ ἡδονῆς Σα-
μίων φησὶ καθ' ὑπερβολὴν τρυφήσαντας διὰ τὴν
πρὸς ἀλλήλους μικρολογίαν ὥσπερ Συβαρίτας τὴν
πόλιν ἀπολέσαι.

31. Κολοφώνιοι δ', ὥς φησι Φύλαρχος, τὴν ἀρ-
χὴν ὄντες σκληροὶ ἐν ταῖς ἀγωγαῖς, ἐπεὶ εἰς τρυφήν
ἐξώκειλαν, πρὸς Λυδοὺς φιλίαν καὶ συμμαχίαν ποιη-
σάμενοι προήεσαν διησκημένοι τὰς κόμας χρυσῷ
κόσμῳ, ὥς καὶ Ξενοφάνης φησὶν

ἄβροσύνας δὲ μαθόντες ἀνωφελέας παρὰ Λυδῶν,
ὄφρα τυραννείης ἦσαν ἄνευ στυγερῆς,
ἦσαν εἰς ἀγορὴν παναλουργέα φάρε' ἔχοντες,
οὐ μείους ἢπερ χίλιοι εἰς ἐπίπαν,
αὐχαλέοι, χαίτησιν ἀγαλλόμενοι χρυσέῃσιν,
ἀσκητοῖς ὁδμὴν χοίμασι δευόμενοι.

οὕτω δ' ἐξελύθησαν διὰ τὴν ἄκαιρον μέθην ὥστε
τινὲς αὐτῶν οὔτε ἀνατέλλοντα τὸν ἥλιον οὔτε δυνάμε-
νον ἐοράκασιν. νόμον τε ἔθεντο, ὅς ἐτι καὶ ἐφ' ἡμῶν

ἦν, τὰς αὐλητρίδας καὶ τὰς ψαλτρίδας καὶ πάντα τὰ ^c
 τοιαῦτα τῶν ἀκροαμάτων τὰ μισθώματα λαμβάνειν
 ἀπὸ πρῶν μέχρι μέσου ἡμέρας καὶ μέχρι λύχνων ἁψῶν·
 ἀπὸ δὲ τούτου τὴν λοιπὴν νύκτα ἦσαν πρὸς τῷ με-
⁵ θύειν. Θεόπομπος δ' ἐν πεντεκαίδεκάτῃ ἱστοριῶν
 χιλίους φησὶν ἄνδρας αὐτῶν ἀλουργεῖς φοροῦντας
 στολὰς ἀστυπολεῖν· ὅθεν καὶ βασιλεῦσι σπάνιον τότε
 ἦν καὶ περισπούδαστον. ἰσοστάσιος γὰρ ἦν ἡ πορ-
 φύρα πρὸς ἄργυρον ἐξεταζομένη. τοιγαροῦν διὰ τὴν
¹⁰ τοιαύτην ἀγωγὴν ἐν τυραννίδι καὶ στάσεσι γενόμενοι
 αὐτῇ πατρίδι διεφθάρησαν. ταῦτα εἶρηκε περὶ αὐ- ^d
 τῶν καὶ Διογένης ὁ Βαβυλώνιος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν
 Νόμων. κοινῶς δὲ περὶ πάντων τῶν Ἰώνων τρυφῆς
 Ἀντιφάνης ἐν Δωδώνῃ τάδε λέγει
¹⁵ πόθεν οἰκίτωρ; ἢ τις Ἰώνων
 τρυφεραμπεχόνων ἄβρὸς ἡδυπαθῆς
 ὄχλος ὥρμηται;

Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ ἡδονῆς καὶ δὴ καὶ τοὺς
 Ἰωνᾶς φησὶ διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς τρυφῆς . . . ἔτι
²⁰ καὶ νῦν ἡ χρυσὴ παροιμία διαμεμένηκε.

32. καὶ τῶν παρωκεανιτῶν δὲ τινὰς φησὶ Θεό-
 πομπος ἐν ὀγδῷ Φιλιππικῶν ἄβροδιαίτους γενέσθαι.
 περὶ δὲ Βυζαντίων καὶ Καλχηδονίων ὁ αὐτὸς φησὶ ^e
 Θεόπομπος τάδε ἦσαν δὲ οἱ Βυζάντιοι, καὶ διὰ τὸ
²⁵ δημοκρατεῖσθαι πολὺν ἤδη χρόνον καὶ τὴν πόλιν ἐπ'
 ἐμπορίου κειμένην ἔχειν καὶ τὸν δῆμον ἅπαντα περὶ
 τὴν ἀγορὰν καὶ τὸν λιμένα διατρίβειν, ἀκόλαστοι καὶ
 συνουσιάζειν καὶ πίνειν εἰθισμένοι ἐπὶ τῶν καπη-
 λείων. Καλχηδόνιοι δὲ πρὶν μὲν μετασχεῖν αὐτοῖς τῆς
³⁰ πολιτείας, ἅπαντες ἐν ἐπιτηδεύμασι καὶ βίῳ βελτίονι
 διετέλουν ὄντες. ἐπεὶ δὲ τῆς δημοκρατίας τῶν Βυ-
 ζαντίων ἐγεύσαντο, διεφθάρησαν εἰς τρυφήν, καὶ ^f

τὸν καθ' ἡμέραν βίον ἐκ σωφρονεστάτων καὶ μετριω-
 τάτων φιλοπόται καὶ πολυτελεῖς γενόμενοι· καὶ τῇ
 πρώτῃ δὲ πρὸς ταῖς εἴκοσι τῶν Φιλιππικῶν τὸ τῶν
 Ὀμβρῖκων φησὶν ἔθνος (ἔστι δὲ περὶ τὸν Ἀδρίαν)
 ἐπεικῶς εἶναι ἄβροδιαίτον παραπλησίως τε βιοτεύ- ⁵
⁵²⁷ εἰν τοῖς Λυδοῖς, χώραν τε ἔχειν ἀγαθὴν, ὅθεν προ-
 ελθεῖν εἰς εὐδαιμονίαν.

33. περὶ δὲ Θετταλῶν λέγων ἐν τῇ τετάρτῃ φη-
 σὶν ὅτι ζῶσιν οἱ μὲν σὺν ταῖς ὀρχηστρίσι καὶ ταῖς
 αὐλητρίσι διατρίβοντες, οἱ δ' ἐν κύβοις καὶ πότοις ¹⁰
 καὶ ταῖς τοιαύταις ἀκολασίαις διημερεύοντες, καὶ
 μᾶλλον σπουδάζουσιν ὅπως ὥσων παντοδαπῶν τὰς
 τραπέζας παραθήσονται πλήρεις ἢ τὸν αὐτῶν βίον
 [ὅπως] παρασχῆσονται κεκοσμημένον. Φαρσάλιοι δὲ
 πάντων (φησὶν) ἀνθρώπων εἰσὶν ἀργότατοι καὶ πο- ¹⁵
 λυτελέστατοι. ὠμολόγηται δ' οἱ Θετταλοί, ὥς καὶ
^b Κριτίας φησὶ, πάντων Ἑλλήνων πολυτελέστατοι γε-
 γενῆσθαι περὶ τε τὴν διαίταν καὶ τὴν ἐσθῆτα· ὅπερ
 αὐτοῖς αἴτιον ἐγένετο κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπαγαγεῖν
 τοὺς Πέρσας, ζηλώσαντας τὴν τούτων τρυφὴν καὶ ²⁰
 πολυτέλειαν. περὶ δὲ Αἰτωλῶν Πολύβιος μὲν ἐν
 τρισκαίδεκάτῃ ἱστοριῶν φησὶν ὥς διὰ τὴν τῶν πο-
 λέμων συνέχειαν καὶ τὴν τῶν βίων πολυτέλειαν κα-
 τάχρητοι ἐγένοντο, Ἀγαθαρχίδης δ' ἐν δωδεκάτῃ
 ἱστοριῶν Αἰτωλοὶ (φησὶ) τοσούτῳ τῶν λοιπῶν ἐτοι- ²⁵
^c μότερον ἔχουσι πρὸς θάνατον, ὅσῳ περ καὶ ζῆν πολυ-
 τελῶς [καὶ] ἐκτενέστερον ζητοῦσι τῶν ἄλλων.

34. διαβόητοι δ' εἰσὶ περὶ τρυφὴν Σικελιώται
 τε καὶ Συρακόσιοι, ὥς καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν
 Δαιταλεῦσιν ³⁰

ἀλλ' οὐ γὰρ ἔμαθε ταῦτ' ἐμοῦ πέμποντος, ἀλλὰ
 μᾶλλον

πίνειν, ἔπειτ' ἄδειν κακῶς, συρακοσίαν τρά-
πεξαν,

συβαρίτιδάς τ' εὐωχίας καὶ χῖον ἐκ λακαινᾶν.
Πλάτων δ' ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς φησί ταύτην δὴ τὴν
5 διάνοιαν ἔχων εἰς Ἰταλίαν τε καὶ Σικελίαν ἦλθον,
ὅτε πρῶτον ἀφικόμην. ἐλθόντα δέ με ὁ ταύτῃ βίος d
οὐδαμῇ οὐδαμῶς ἤρεσε, δὴς τε τῆς ἡμέρας ἐμπιμπλά-
μενον ξῆν καὶ μηδέποτε κοιμώμενον μόνον νύκτωρ,
καὶ ὅσα τούτων ἐπιτηδεύματα συνέπεται τῷ βίῳ. ἐκ
10 γὰρ τούτων τῶν ἐθῶν οὐτ' ἂν φρόνιμος οὐδεὶς ποτε
γενέσθαι τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἀνθρώπων ἐκ νέου
ἐπιτηδεύων δύναίτο, σῶφρων δὲ οὐδ' ἂν μελλήσαι
ποτὲ γενέσθαι. κἂν τρίτῳ δὲ Πολιτείας γράφει οὕ-
τως 'συρακοσίαν δέ, ὧ φίλε, τράπεξαν καὶ σικελικὴν
15 ποικιλίαν ὄψου, ὥς ἔοικας, οὐκ αἰνεῖς· ψέγεις δὲ καὶ e
κορινθίαν κόρην φίλην εἶναι ἀνδράσι μέλλουσιν εὖ
σώματος ἔξειν, καὶ ἀττικῶν περμάτων τὰς δοκούσας
εἶναι εὐπαθείας.'

35. Ποσειδώνιος δ' ἐν ἐκκαιδεκάτῃ ἱστοριῶν περὶ
20 τῶν κατὰ τὴν Συρίαν πόλεων λέγων ὥς ἐτρύφων
γράφει καὶ ταῦτα 'τῶν γοῦν ἐν ταῖς πόλεσιν ἀνθρώ-
πων διὰ τὴν εὐβοσίαν τῆς χώρας ἀπὸ τῆς περὶ τὰ-
ναγκαῖα κακοπαθείας συνόδους νεμόντων πλείονας,
ἐν αἷς εὐωχοῦντο συνεχῶς, τοῖς μὲν γυμνασίοις ὥς
25 βαλανείοις χρώμενοι, ἀλειφόμενοι δ' ἐλαίῳ πολυτελεῖ
καὶ μύροις· τοῖς δὲ γραμματείοις (οὕτως γὰρ ἐκάλουν f
τὰ κοινὰ τῶν συνδείπνων) ὥς οἰκητηρίοις ἐνδιαιτώ-
μενοι, καὶ τὸ πλεῖον τῆς ἡμέρας γαστριζόμενοι ἐν
αὐτοῖς οἴνοις καὶ βρώμασιν, ὥστε καὶ προσαποφέρειν
30 πολλά, καὶ κατασανλούμενοι πρὸς χελωνίδος πολυ-
κρότου ψόφον, ὥστε τὰς πόλεις ὅλας τοῖς τοιούτοις
κελάδοις ὑπηγεῖσθαι.' Ἀγαθαρχίδης δ' ἐν τῇ τρια-

κοστῇ πέμπτῃ τῶν Εὐρωπιακῶν 'Ἀρνακандεῖς (φησί)
528 Λυκίας, ὅμοροι ὄντες Λιμυρεῦσι, διὰ τὴν περὶ τὸν
βίον ἀσωτίαν καὶ πολυτέλειαν κατάχρεοι γενόμενοι,
καὶ διὰ τὴν ἀργίαν καὶ φιληδονίαν ἀδυνατοῦντες
ἀποδοῦναι τὰ δάνεια, προσέκλιναν ταῖς Μιθριδάτου
ἐλπίσιν, ἄθλον ἔξειν νομίσαντες χρεῶν ἀποκοπᾶς.
ἐν δὲ τῇ τριακοστῇ πρώτῃ Ζακυνθίους φησὶν ἀπεί-
ρους εἶναι πολέμου διὰ τὸ ἐν εὐπορίᾳ καὶ πλούτῳ
τρυφῶντας ἐθίζεσθαι.

36. Πολύβιος δ' ἐν τῇ ἐβδόμῃ 'Καπυησίους τοὺς 10
b ἐν Καμπανίᾳ διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς γῆς πλούτον περι-
βαλομένους ἐξοκεῖλαι εἰς τρυφὴν καὶ πολυτέλειαν,
ὑπερβαλλομένους τὴν περὶ Κρότωνα καὶ Σύβαριν
παραδεδομένην φήμην. οὐ δυνάμενοι οὖν (φησί)
φέρειν τὴν παροῦσαν εὐδαιμονίαν ἐκάλουν τὸν Ἀν- 15
νίβαν· διόπερ ὑπὸ Ῥωμαίων ἀνήγεστα [δεινὰ] ἔπα-
θον. Πετηλῖνοι δὲ τηρήσαντες τὴν πρὸς Ῥωμαίους
πίστιν εἰς τοσοῦτον καρτερίας ἦλθον πολιορκούμενοι
ὑπ' Ἀννίβα ὥστε μετὰ τὸ πάντα μὲν τὰ κατὰ τὴν
c πόλιν δέρματα καταφαγεῖν, ἀπάντων δὲ τῶν κατὰ 20
τὴν πόλιν δένδρων τοὺς φλοιοὺς καὶ τοὺς ἀπαλοὺς
πτόρθους ἀναλῶσαι, καὶ ἑνδεκα μῆνας ὑπομείναντες
τὴν πολιορκίαν οὐδενὸς βοηθοῦντος οὐδὲ συνευδο-
κοῦντος Ῥωμαίων παρέδοσαν ἑαυτούς.'

37. τοὺς δὲ Κουρῆτας Φύλαρχος διὰ τῆς ἐνδεκά- 25
της τῶν ἱστοριῶν Αἰσχύλον ἱστορεῖν διὰ τὴν τρυφὴν
τυχεῖν τῆς προσηγορίας·

χλιδῶν τε πλόκαμος ὥστε παρθένους ἄβραῖς·

ὅθεν καλεῖν Κουρῆτα λαὸν ἤνεσαν.

d Ἀγάθων δ' ἐν τῷ Θυέστῃ τοὺς τὴν Πρώνακτος θυ- 30
γατέρα μνηστεύοντας τοῖς τε λοιποῖς πᾶσιν ἐξησκη-

μένους ἐλθεῖν καὶ κομῶντας τὰς κεφαλὰς, ἐπεὶ δ' ἀπέτυχον τοῦ γάμου

κόμας ἐκείρας (φησί) μάρτυρας τρυφῆς,
ἢ που ποθεινὸν χρῆμα παιζούσῃ φρενί.

5 ἐπώνυμον γοῦν εὐθύς ἔσχομεν κλέος

Κουρήτες εἶναι, κουρίμου χάριν τριχός.

καὶ Κυμαῖοι δὲ οἱ ἐν Ἰταλίᾳ, ὥς φησιν Ὑπέροχος ἢ ὁ ποιήσας τὰ εἰς αὐτὸν ἀναφερόμενα Κυμαῖκά, διετέ-
λεσαν χρυσοφοροῦντες καὶ ἀνθιναῖς ἐσθῇσι χρώμενοι
10 καὶ μετὰ γυναικῶν εἰς τοὺς ἀγροὺς ἐξιόντες ἐπὶ ξεν-
γῶν ὀχοῦμενοι.

38. περὶ μὲν οὖν ἔθνων καὶ πόλεων τρυφῆς το-
σαῦτα μνημονεύω, περὶ δὲ τῶν κατ' ἄνδρα τάδε
ἤκουσα. Κτησίας ἐν τρίτῃ Περσικῶν καὶ πάντας μὲν
15 φησι τοὺς βασιλεύσαντας τῆς Ἀσίας περὶ τρυφὴν
σπουδάζει, μάλιστα δὲ Νινύαν τὸν Νίνου καὶ Σεμι-
ράμιδος υἱόν. καὶ οὗτος οὖν ἔνδον μένων καὶ τρυ-
φῶν ὑπ' οὐδενὸς ἑωρᾶτο εἰ μὴ ὑπὸ τῶν εὐνούχων
καὶ τῶν ἰδίων γυναικῶν. τοιοῦτος δ' ἦν καὶ Σαρδα-
20 νάπαλλος, ὃν οἱ μὲν Ἀνακυνδαράξεω λέγουσιν υἱόν,
οἱ δὲ Ἀναβαξάρου. ὅτε δὴ οὖν Ἀρβάκης, εἰς τῶν ὑπ'
αὐτὸν στρατηγῶν, Μῆδος γένος, διεπράξατο διὰ τινος
τῶν εὐνούχων Σπαραμείζου θεάσασθαι Σαρδανά-
παλλον, καὶ μόλις αὐτῷ ἐπειτράπη ἐκείνου ἐθελήσαν-
25 τος, ὥς εἰσελθὼν εἶδεν αὐτὸν ὁ Μῆδος ἐψιμυθιω-
μένον καὶ κεκοσμημένον γυναικιστὶ καὶ μετὰ τῶν
παλλακίδων ξαίνοντα πορφύραν, ἀναβάδην τε μετ'
αὐτῶν καθήμενον, γυναικείαν δὲ στολὴν ἔχοντα καὶ
κατεξυρημένον τὸν πῶγωνα καὶ κατακεκισηρισμέ-
30 νον· ἦν δὲ καὶ γάλακτος λευκότερος καὶ ὑπεγέγρα-
πτο τοὺς ὀφθαλμούς. ἐπεὶ δὲ καὶ προσεΐδε τὸν Ἀρ-
βάκην τὰ λευκὰ ἐπαναβαλὼν τοῖν ὀφθαλμοῖν, οἱ μὲν

πολλοί, ὧν ἔστι καὶ Δοῦρις, ἱστοροῦσιν ὑπὸ τούτου
ἀγανακτήσαντος εἰ τοιοῦτος αὐτῶν βασιλεύσει συγ-
κεντηθέντα ἀποθανεῖν, Κτησίας δὲ λέγει εἰς πόλεμον
b αὐτὸν καταστῆναι καὶ ἀθροίσαντα πολλὴν στρατιὰν
καὶ καταλυθέντα ὑπὸ τοῦ Ἀρβάκου τελευτῆσαι ἐαν- 5
τὸν ἐμπρήσαντα ἐν τοῖς βασιλείοις, πυρὰν νήσαντα
ὕψος τεσσάρων πλέθρων, ἐφ' ἧς ἐπέθηκε χρυσᾶς
κλίνας ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα καὶ ἴσας τραπέζας καὶ
ταύτας χρυσᾶς. ἐποίησε δὲ ἐν τῇ πυρᾷ καὶ οἶκημα
ἐκατόμποδον ἐκ ξύλων, κἀνταῦθα κλίνας ὑπεστόρεσε, 10
καὶ κατεκλίθη ἐνταῦθα αὐτός τε μετὰ καὶ τῆς γυ-
ναικὸς αὐτοῦ καὶ αἱ παλλακίδες ἐν ταῖς ἄλλαις κλί-
ναις· τοὺς γὰρ τρεῖς υἱοὺς καὶ δύο θυγατέρας ὁρῶν τὰ
πράγματα κακούμενα προυπεπόμφει εἰς Νίνον πρὸς
c τὸν ἐκεῖ βασιλέα, δούς αὐτοῖς τρισχίλια χρυσίου 15
τάλαντα. ἐπεστέγασε δὲ τὸ οἶκημα δοκοῖς μεγάλαις
τε καὶ παχείαις, ἔπειτα ἐν κύκλῳ περιέθηκε πολλὰ
ξύλα καὶ παχέα ὥστε μὴ εἶναι ἔξοδον. ἐνταῦθα
ἐπέθηκε μὲν χρυσίου μυριάδας χιλίας, ἀργυρίου δὲ
μυρίας μυριάδας ταλάντων καὶ ἱμάτια καὶ πορφύρας 20
καὶ στολὰς παντοδαπὰς. ἔπειτα ὑφάψαι ἐκέλευε τὴν
πυρὰν, καὶ ἐκαίετο πεντεκαίδεκα ἡμέραις. οἱ δὲ
ἐθαύμαζον ὁρῶντες τὸν καπνὸν καὶ ἐδόκουν αὐτὸν
d θυσίας ἐπιτελεῖν· ταῦτα δὲ μόνοι ἤδεσαν οἱ εὐνοῦ-
χοι. ὁ μὲν οὖν Σαρδανάπαλλος ἐκτόπως ἠδυπαθήσας 25
ὥς ἐνῆν γενναίως ἐτελεύτησε.

39. Κλέαρχος δὲ περὶ τοῦ Περσῶν βασιλέως διη-
γούμενος ὅτι τοῖς αὐτῷ πορίσασιν ἡδύ τι βρῶμα ἄθλα
ἐτίθει νοῦν οὐκ ἔχων· τοῦτο γὰρ ἔστιν ὁ λεγόμενος
οἶμαι Διὸς ἅμα καὶ βασιλέως ἐγκέφαλος· ὅθεν ὁ πάν- 30
των εὐδαιμονέστατος Σαρδανάπαλλος, παρ' ὅλον
τὸν βίον τιμήσας τὰς ἀπολαύσεις, καὶ τελευτήσας

30*

δείκνυσιν ἐν τῷ τοῦ μνήματος τύπῳ τοῖς δακτύλοις οἷον καταγέλωτός ἐστιν ἄξια τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα, οὐκ ἄξια ὄντα ψόφου δακτύλων ὃν πεποιήται . . . ποιούμενος δις ἐν χορῷ, ἡ περὶ τὰ λοιπὰ σπουδή. φαίνεται οὖν οὐκ ἄπρακτος γενόμενος Σαρδανάπαλλος. καὶ γὰρ ἐπιγέγραπται αὐτοῦ τῷ μνήματι 'Σαρδανάπαλλος Ἀνακυνδαράξω Ἀγχιάλην ἔδειμε καὶ Ταρσὸν μιῇ ἡμέρῃ, ἀλλὰ νῦν τέθνηκεν.' Ἀμύντας δ' ἐν τρίτῳ Σταθμῶν ἐν τῇ Νίνῳ φησὶν εἶναι χῶμα ὑψηλόν, ὅπερ κατασπάσαι Κῦρον ἐν τῇ πολιορκίᾳ ἀναχωννύντα τῇ πόλει. λέγεσθαι δὲ τὸ χῶμα τοῦτ' εἶναι Σαρδαναπάλλου τοῦ βασιλεύσαντος Νίνου, ἐφ' οὗ καὶ ἐπιγεγράφθαι ἐν στήλῃ λιθίνῃ χαλδαϊκοῖς γράμμασιν, ὃ μετενεγκεῖν Χοιρίλον ἔμμετρον ποιήσαντα. εἶναι δὲ τοῦτο 'ἐγὼ δὲ ἐβασίλευσα, καὶ ἄχρι ἐώρων τοῦ ἡλίου φῶς ἐπιον ἔφαγον ἡφροδισίασα, εἰδὼς τὸν τε χρόνον ὄντα βραχὺν ὃν ζῶσιν οἱ ἄνθρωποι, καὶ τοῦτον πολλὰς ἔχοντα μεταβολὰς καὶ κακοπαθείας, καὶ ὧν ἂν καταλίπω ἀγαθῶν ἄλλοι ἔξουσιν τὰς ἀπολαύσεις. διὸ κἀγὼ ἡμέραν οὐδεμίαν παρέλιπον τοῦτο ποιῶν.' Κλείταρχος δ' ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν περὶ Ἀλέξανδρον γήρα τελευτῆσαι φησὶ Σαρδανάπαλλον μετὰ τὴν ἀπόπτωσιν τῆς Σύρων ἀρχῆς. Ἀριστόβουλος δ' ἐν Ἀγχιάλῃ ἣν ἐδείματο (φησὶ) Σαρδανάπαλλος, Ἀλέξανδρος ἀναβαίνων εἰς Πέρσας κατεστρατοπεδεύσατο. καὶ ἦν οὐ πόρρω τὸ τοῦ Σαρδαναπάλλου μνημεῖον, ἐφ' οὗ ἐστάναι τύπον λίθινον συμβεβληκότα τῆς δεξιᾶς χειρὸς τοὺς δακτύλους ὥς ἂν ἐπικροτοῦντα. ἐπιγεγράφθαι δὲ αὐτῷ ἄσσυριοῖς γράμμασι 'Σαρδανάπαλλος Ἀνακυνδαράξου παῖς Ἀγχιάλην καὶ Ταρσὸν ἔδειμεν ἡμέρῃ μιῇ. ἔσθιε πίνε

παῖξε, ὥς τὰλλα τούτου οὐκ ἄξια' τοῦ ἀποκροτήματος ἔοικε λέγειν.

40. οὐ μόνος δὲ ὁ Σαρδανάπαλλος διετέθρυπτο, ἀλλὰ καὶ Ἀνδρόκοττος ὁ Φρύξ. καὶ γὰρ οὗτος ἐνεδύσατο ἀνθινὴν ἐσθῆτα καὶ γυναικὸς εὐπρεπέστερον ἔκοσμεῖτο, ὥς Μνασέας φησὶν ἐν τρίτῳ Εὐρώπης. Κλέαρχος δ' ἐν πέμπτῳ βίων Σάγαριν φησὶ τὸν Μαριανδυνὸν ὑπὸ τρυφῆς σιτεῖσθαι μὲν μέχρι γήρως ἐκ τοῦ τῆς τιτθῆς στόματος, ἵνα μὴ μασώμενος πονήσειεν, οὐ πώποτε δὲ τὴν χεῖρα κατωτέρω τοῦ ὀμφαλοῦ προενέγκασθαι. διὸ καὶ Ἀριστοτέλης Ξενοκράτην τὸν Καλχηδόνιον σκώπτων, ὅτι οὐρῶν οὐ προσῆγε τὴν χεῖρα τῷ αἰδοίῳ, ἔλεγε

χεῖρες μὲν ἀγναί, φρήν δ' ἔχει μίασμά τι.

Κτησίας δ' ἱστορεῖ Ἄνναρον τὸν βασιλέως ὑπαρχον καὶ τῆς Βαβυλωνίας δυναστεύσαντα στολῇ χοῆσθαι γυναικεῖα καὶ κόσμῳ, καὶ ὅτι βασιλέως δούλῳ ὄντι αὐτῷ εἰς τὸ δεῖπνον εἰσῆεσαν πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ψάλλουσαι καὶ ᾄδουσαι γυναικες. ἔψαλλον δὲ αὗται καὶ ἦδον ἐκείνου δειπνοῦντος. Φοίνιξ δ' ὁ Κολοφώνιος ποιητὴς περὶ Νίνου λέγων ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἰάμβων φησὶν

ἀνὴρ Νίνος τις ἐγένετ', ὥς ἐγὼ 'κούω,
'Ἀσσύριος' ὅστις εἶχε χρυσίου πόντον,
τάλαντα πολλῷ πλεῦνα κασπίης ψάμμου·
ὃς οὐκ ἰδ' ἀστέρ' οὐδ' ἰδὼν ἐδίζητο,
οὐ παρὰ μάγοισι πῦρ ἱερὸν ἀνέστησεν,
ὥσπερ νόμος, ῥάβδοισι τοῦ θεοῦ ψαύων·
οὐ μυθιητής, οὐ δικασπόλος κείνος,
οὐ λεωλογεῖν ἐμάνθαν', οὐκ ἀμιθρήσαι·
ἀλλ' ἦν ἄριστος ἐσθίειν τε καὶ πίνειν
κῆρᾱν, τὰ δ' ἄλλα πάντα κατὰ πετρῶν ὥθει.

ὥς δ' ἀπέθαν' ὦνήρ, πᾶσι κατέλιπε ῥῆσιν,
 ὅκου Νίνος νῦν ἐστὶ καὶ τὸ σῆμ' ἄδει·
 ἄκουσον, εἴτ' Ἀσσύριος εἴτε καὶ Μῆδος
 εἷς ἢ Κόραξος ἢ πὸ τῶν ἄνω λιμνῶν
 5 Σίνδος κομήτης· οὐ γὰρ ἀλλὰ κηρύσσω·
 ἐγὼ Νίνος πάλαι ποτ' ἐγενόμην πνεῦμα,
 νῦν δ' οὐκ ἔτ' οὐδέν, ἀλλὰ γῇ πεποιήμαι.
 ἔχω δ' ὁκόσον ἐδαισα χῶκόσ' ἠράσθην.
 τὰ δ' ὄλβι' ἡμέων δήιοι συνελθόντες
 10 φέρουσιν, ὥσπερ ὦμόν ἐριφον αἱ βᾶκχαι. 531
 ἐγὼ δ' ἐς αἶδην οὔτε χρυσὸν οὔθ' ἵππον
 οὔτ' ἀργυρῇν ἄμαξαν ὠχόμην ἔλκων·
 σποδὸς δὲ πελλὴ χῶ μιτρηφόρος κείμαι.

41. Θεόπομπος δὲ ἐν πεντεκαιδεκάτῃ Φιλιππι-
 15 κῶν ἱστοριῶν Στράτωνά φησι τὸν Σιδωνίων βασιλέα
 ὑπερβάλλειν ἡδυπαθείᾳ καὶ τρυφῇ πάντας ἀνθρώ-
 πους. ὅια γὰρ τοὺς Φαίακας Ὅμηρος ποιεῖν μεμνητο-
 λόγηκεν ἐορτάζοντας καὶ πίνοντας καὶ κιθαρωδῶν
 καὶ ῥαψωδῶν ἀκροωμένους, τοιαῦτα καὶ ὁ Στράτων
 20 διετέλει ποιῶν πολὺν χρόνον. καὶ τοσούτῳ μᾶλλον ἢ
 ἐκείνων παρεκεκινήκει πρὸς τὰς ἡδονάς, ὅσῳ οἱ μὲν
 Φαίακες, ὥς φησιν Ὅμηρος, μετὰ τῶν οἰκείων γυ-
 ναικῶν καὶ θυγατέρων ἐποιούντο τοὺς πότους, ὁ δὲ
 Στράτων μετ' αὐλητρίδων καὶ ψαλτριῶν καὶ κιθαρι-
 25 στριῶν κατεσκεύαστο τὰς συνουσίας· καὶ μετεπέμ-
 πετο πολλὰς μὲν ἐταίρας ἐκ Πελοποννήσου, πολλὰς
 δὲ μουσουργοὺς ἐξ Ἰωνίας, ἐτέρας δὲ παιδίσκας ἐξ
 ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος, τὰς μὲν ᾠδικὰς τὰς δὲ ὀρχη- c
 στρικὰς, ὧν εἴθιστο μετὰ τῶν φίλων ἀγῶνας τιθέναι,
 30 καὶ μεθ' ὧν συνουσιάζων διέτριβε· χαίρων μὲν καὶ
 τῷ βίῳ τῷ τοιούτῳ καὶ δοῦλος ὧν φύσει τῶν ἡδονῶν,
 ἔτι δὲ μᾶλλον πρὸς τὸν Νικοκλέα φιλοτιμούμενος.

ἐτύγγανον γὰρ ὑπερφιλοτίμως ἔχοντες πρὸς ἀλλή-
 λους καὶ σπουδάζων ἐκάτερος αὐτὸς ἡδίων καὶ ῥα-
 θυμότερον ποιεῖσθαι τὸν βίον· οἱ γε προῆλθον εἰς
 τοσαύτην ἄμιλλαν, ὥς ἡμεῖς ἀκούομεν, ὥστε πυνθα-
 νόμενοι παρὰ τῶν ἀφικνουμένων τὰς τε παρασκευὰς 5
 d τῶν οἰκιῶν καὶ τὰς πολυτελείας τῶν θυσιῶν τὰς παρ'
 ἐκατέρῳ γινομένας ἐφιλονεῖκουν ὑπερβάλλεσθαι τοῖς
 τοιούτοις ἀλλήλους. ἐσπούδαζον δὲ δοκεῖν εὐδαί-
 μονες εἶναι καὶ μακαριστοί. οὐ μὲν περί γε τὴν τοῦ
 βίου τελευτὴν διηντύχησαν, ἀλλ' ἀμφοτέρω βιαίῳ 10
 θανάτῳ διεφθάρησαν. Ἀναξιμένης δ' ἐν τῷ ἐπιγρα-
 φομένῳ Βασιλέων μεταλλαγαὶ περὶ τοῦ Στράτωνος
 τὰ αὐτὰ ἱστορήσας διημιλλῆσθαι φησιν αὐτὸν Νικο-
 κλεῖ τῷ τῆς ἐν Κύπρῳ Σαλαμῖνος βασιλεύσαντι,
 e ἐσπουδακότι περὶ τρυφὴν καὶ ἀσέλγειαν, ἀποθανεῖν 15
 τ' ἀμφοτέρους βιαίως.

42. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ τῶν Φιλιππικῶν Θεόπομπος
 περὶ Φιλίππου λέγων φησί· καὶ τριταῖος εἰς Ὀνόκαρ-
 σιν ἀφικνεῖται, χωρίον τι τῆς Θράκης ἄλσος ἔχον
 πολὺ κατεσκευασμένον καλῶς καὶ πρὸς τὸ διαιτηθῆ- 20
 ναι κεχαρισμένον ἄλλως τε καὶ τὴν θερινὴν ὥραν.
 ἦν γὰρ καὶ τῶν ὑπὸ Κότυος προκριθέντων, ὅς ἀπάν-
 των τῶν βασιλέων τῶν ἐν τῇ Θράκῃ γεγενημένων
 μάλιστα πρὸς ἡδυπαθείας καὶ τρυφᾶς ὥρμησε· καὶ
 περιῶν τὴν χώραν, ὅπου κατίδοι τόπους δένδρεσι 25
 f συσκίους καὶ καταρρύτους ὕδασι, τούτους κατεσκεύα-
 σεν ἐστιατόρια· καὶ φοιτῶν εἰς ἐκάστους ὁπότε τύ-
 χοι θυσίας τε τοῖς θεοῖς ἐποιεῖτο καὶ συνῆν μετὰ τῶν
 ὑπάρχων εὐδαίμων καὶ μακαριστὸς ὧν, ἕως εἰς τὴν
 Ἀθηνᾶν βλασφημεῖν καὶ πλημμελεῖν ἐπεχείρησε. 30
 διηγεῖται τε ἐξῆς ὁ συγγραφεὺς ὅτι δεῖπνον κατε-
 σκεύασεν ὁ Κότυς ὡς γαμουμένης αὐτῷ τῆς Ἀθηνᾶς,

καὶ θάλαμον κατασκευάσας ἀνέμενε μεθύων τὴν θεόν. ἤδη δ' ἐκφρων γενόμενος ἔπεμπέ τινα τῶν δορυφόρων ὀψόμενον εἰ παραγέγονεν ἢ θεὸς εἰς τὸν 532 θάλαμον. ἀφικομένου δ' ἐκείνου καὶ εἰπόντος μη-
 5 δένα εἶναι ἐν τῷ θαλάμῳ, τοξεύσας τοῦτον ἀπέκτεινε, καὶ ἄλλον δεύτερον ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, ἕως ὃ τρίτος συνεῖς παραγενόμενος ἔφη πάσαι τὴν θεὸν αὐτὸν ἀναμένειν. ὃ δὲ βασιλεὺς οὐτός ποτε καὶ ζηλοτυπήσας τὴν αὐτοῦ γυναῖκα ταῖς αὐτοῦ χερσὶν ἀνέτεμε τὴν
 10 ἄνθρωπον ἀπὸ τῶν αἰδοίων ἀρξάμενος.

43. ἐν δὲ τῇ τρισκαιδεκάτῃ τῶν Φιλιππικῶν περὶ Χαβρίου τοῦ Ἀθηναίου ἱστορῶν φησὶν· οὐ δυνάμενος b
 δὲ ζῆν ἐν τῇ πόλει τὰ μὲν διὰ τὴν ἀσέλγειαν καὶ διὰ τὴν πολυτέλειαν τὴν αὐτοῦ τὴν περὶ τὸν βίον, τὰ δὲ
 15 διὰ τοὺς Ἀθηναίους· ἅπανσι γὰρ εἰσι χαλεποί. διὸ καὶ εἶλοντο αὐτῶν οἱ ἐνδοξοὶ ἔξω τῆς πόλεως καταβιοῦν, Ἰφικράτης μὲν ἐν Θράκῃ, Κόνων δ' ἐν Κύπρῳ, Τι-
 μόθεος δ' ἐν Λέσβῳ, Χάρης δ' ἐν Σιγείῳ, καὶ αὐτὸς ὁ Χαβρίας ἐν Αἰγύπτῳ· καὶ περὶ τοῦ Χάρητος ἐν τῇ
 20 πέμπτῃ καὶ τεσσαρακοστῇ φησί· Χάρητός τε· νωθροῦ τε ὄντος καὶ βραδέος, καίτοι γε καὶ πρὸς τρυφήν ἤδη c
 ζῶντος, ὅς γε περιήγετο στρατευόμενος αὐλητρίδας καὶ ψαλτρίας καὶ πεξὰς ἐταίρας· καὶ τῶν χρημάτων τῶν εἰσφερομένων εἰς τὸν πόλεμον τὰ μὲν εἰς ταύτην
 25 τὴν ὕβριν ἀνήλiske, τὰ δ' αὐτοῦ κατέλειπεν Ἀθή-
 νησι, τοῖς τε λέγουσι καὶ τὰ ψηφίσματα γράφουσι καὶ τῶν ἰδιωτῶν τοῖς δικαζομένοις· ἐφ' οἷς ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων οὐδεπώποτε ἠγανάκτησεν, ἀλλὰ διὰ ταῦτα καὶ μᾶλλον αὐτὸν ἠγάπα τῶν πολιτῶν καὶ δικαίως.
 30 καὶ γὰρ αὐτοὶ τοῦτον τὸν τρόπον ἔξων, ὥστε τοὺς d
 μὲν νέους ἐν τοῖς αὐλητρίδιοις καὶ παρὰ ταῖς ἐταίραις διατρίβειν, τοὺς δὲ μικρὸν ἐκείνων πρεσβυτέρους ἐν

τοῖς κύβοις καὶ ταῖς τοιαύταις ἀσωτίαις· τὸν δὲ δῆμον ἅπαντα πλείω καταναλίσκειν εἰς τὰς κοινὰς ἐστιάσεις καὶ κρεανομίας ἥπερ εἰς τὴν τῆς πόλεως διοίκησιν· ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ τοῦ Θεοπόμπου συγγράμματι περὶ τῶν ἐκ Δελφῶν συληθέντων χρη- 5
 μάτων· Χάρητι (φησὶ) τῷ Ἀθηναίῳ διὰ Λυσάνδρου τάλαντα ἐξήκοντα. ἀφ' ὧν ἐδείπνισεν Ἀθηναίους
 e ἐν τῇ ἀγορᾷ θύσας τὰπινίκια τῆς γενομένης μάχης πρὸς τοὺς Φιλίππου ξένους· ὧν ἠγείτο μὲν Ἀδαῖος ἀλεκτροῦν ἐπικαλούμενος, περὶ οὗ καὶ ὁ Ἡρακλείδης 10
 ὁ τῶν κωμωδιῶν ποιητὴς μέμνηται οὕτως

ἀλεκτροῦνα τὸν τοῦ Φιλίππου καλαλαβῶν
 ἄωρὶ κοκκύζοντα καὶ πλανώμενον
 κατέκοψεν· οὐ γὰρ εἶχεν οὐδέπω λόφον . . .
 ἕνα κατακόψας μάλα συχνοὺς ἐδείπνισεν 15
 Χάρης Ἀθηναίων τόθ', ὥς γενναῖος ἦν.

f τὰ αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ Δοῦρις.

44. Ἰδομενεὺς δέ φησι καὶ τοὺς Πεισιστρατίδας Ἰππίαν καὶ Ἰππαρχον εὐρεῖν θαλίας καὶ κώμους· διὸ καὶ ἱππῶν καὶ ἐτέρων πολλῶν ἐπιπολάσαι τὸ πλῆθος 20
 παρ' αὐτοῖς· ὅθεν βαρεῖαν αὐτῶν γενέσθαι τὴν ἀρχήν. καίτοι ὁ πατὴρ αὐτῶν Πεισίστρατος μετρίως ἐχρῆτο ταῖς ἡδοναῖς, ὅς γ' οὐδ' ἐν τοῖς χωρίοις οὐδ' 533
 ἐν τοῖς κήποις φύλακας καθίστα, ὥς Θεόπομπος ἱστο-
 ρεῖ ἐν τῇ πρώτῃ καὶ εἰκοστῇ, ἀλλ' εἶα τὸν βουλόμε- 25
 νον εἰσιόντα ἀπολαύειν καὶ λαμβάνειν ὧν δεηθεῖη· ὅπερ ὕστερον ἐποίησε καὶ Κίμων μιμησάμενος ἐκεί-
 νον, περὶ οὗ καὶ αὐτοῦ ἱστορῶν ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν Φιλιππικῶν ὁ Θεόπομπος φησι· Κίμων ὁ Ἀθηναῖος
 ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ τοῖς κήποις οὐδένα τοῦ καρποῦ 30
 καθίστα φύλακα, ὅπως οἱ βουλόμενοι τῶν πολιτῶν εἰσιόντες ὀπωρίζονται καὶ λαμβάνουσιν εἰ τινος

δέοιντο τῶν ἐν τοῖς χωρίοις. ἔπειτα τὴν οἰκίαν ^b
 παρεῖχε κοινὴν ἅπασιν, ὥς δεῖπνον αἰεὶ εὐτελὲς πα-
 ρασκευάζεσθαι πολλοῖς ἀνθρώποις, καὶ τοὺς ἀπόρους
 προσιόντας τῶν Ἀθηναίων [εἰσιόντας] δειπνεῖν.
⁵ ἔθεράπευε δὲ καὶ τοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν αὐτοῦ
 τι δεομένους· καὶ λέγουσιν ὥς περιήγετο μὲν αἰεὶ
 νεανίσκους δὴ ἢ τρεῖς ἔχοντας κέρματα, τούτοις τε
 διδόναι προσέταττεν, ὁπότε τις προσέλθοι αὐτοῦ δεό-
 μενος. καὶ φασὶ μὲν αὐτὸν καὶ εἰς ταφὴν εἰσφέρειν.
¹⁰ ποιεῖν δὲ καὶ τοῦτο πολλάκις, ὁπότε τῶν πολιτῶν
 τινὰ ἴδοι κακῶς ἡμφιεσμένον, κελεύειν αὐτῷ μεταμ- ^c
 φιέννυσθαι τῶν νεανίσκων τινὰ τῶν συνακολου-
 θούντων αὐτῷ. ἐκ δὴ τούτων ἀπάντων ἡὺδοκίμει
 καὶ πρῶτος ἦν τῶν πολιτῶν. ὁ δὲ Πεισίστρατος καὶ
¹⁵ ἐν πολλοῖς βαρὺς ἐγένετο, ὅπου καὶ τὸ Ἀθήνησι τοῦ
 Διονύσου πρόσωπον ἐκείνου τινὲς φασὶν εἰκόνα.

45. Περικλέα δὲ τὸν ὀλύμπιον φησὶν Ἡρακλεί-
 δης ὁ Ποντικὸς ἐν τῷ περὶ ἡδονῆς ὡς ἀπὴλλαξεν ἐκ
 τῆς οἰκίας τὴν γυναῖκα καὶ τὸν μεθ' ἡδονῆς βίον
²⁰ προείλετο, ὥκει τε μετὰ Ἀσπασίας τῆς ἐκ Μεγάρων ^d
 ἐταίρας καὶ τὸ πολὺ μέρος τῆς οὐσίας εἰς ταύτην κατ-
 ανάλωσε. Θεμιστοκλῆς δ' οὐπὼ Ἀθηναίων μεθυ-
 σκομένων οὐδ' ἐταίραις χρωμένων ἐκφανῶς τέθριπ-
 πον ζεύξας ἐταιρίδων διὰ τοῦ Κεραμικοῦ πληθύον-
²⁵ τος ἐωθινὸς ἤλασεν. ἀμφιβόλως δ' αὐτὸ εἶρηκεν ὁ ^e
 Ἰδομενεύς, εἴτε ἐταίρας τέτταρας συννέξευξεν ὥς
 ἵππους εἴτε ἀνεβίβασεν αὐτὰς ἐπὶ τὸ τέθριππον.
 Πόσσις δ' ἐν τρίτῳ Μαγνητικῶν τὸν Θεμιστοκλέα
 φησὶν ἐν Μαγνησίᾳ τὴν στεφανηφόρον ἀρχὴν ἀναλα- ^e
³⁰ βόντα θῦσαι Ἀθηναῖα καὶ τὴν ἑορτὴν παναθήναια
 ὀνομάσαι, καὶ Διονύσῳ χοροπότη θυσιάσαντα καὶ τὴν
 χοῶν ἑορτὴν αὐτόθι καταδείξαι. Κλέαρχος δ' ἐν

πρώτῳ περὶ φιλίας τὸν Θεμιστοκλέα φησὶ τρίκλινον
 οἰκοδομησάμενον περικαλλέστατον ἀγαπᾶν ἔφησεν
 εἰ τοῦτον φίλων πληρώσει.

46. Χαμαιλέων δ' ὁ Ποντικὸς ἐν τῷ περὶ Ἀνα-
 κρέοντος προθεῖς τὸ ⁵

ξανθῇ δ' Εὐρυπύλῃ μέλει

ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων,

^f τὴν προσηγορίαν ταύτην λαβεῖν τὸν Ἀρτέμωνα διὰ
 τὸ τρυφερῶς βιοῦντα περιφέρεσθαι ἐπὶ κλίνης. καὶ
 γὰρ Ἀνακρέων αὐτὸν ἐκ πενίας εἰς τρυφὴν ὁρμησαί ¹⁰
 φησιν ἐν τούτοις

πρὶν μὲν ἔχων κερβέριον, καλύμματ' ἐσφηκω-
 μένα,

καὶ ξυλίνους ἀστραγάλους ἐν ὧσιν καὶ ψιλὸν περὶ ¹⁵
 πλευρῇσι [δέρριον] βοός,

534 νεόπλυτον εἶλυμα κακῆς ἀσπίδος, ἀρτοπώλῃσιν
 κῆθελοπόρνοισιν ὁμιλέων ὁ πονηρὸς Ἀρτέμων,
 κίβδηλον εὐρίσκων βίον,

πολλὰ μὲν ἐν δουρὶ τιθεὶς αὐχένα, πολλὰ δ' ἐν ²⁰
 τροχῷ,

πολλὰ δὲ νῶτα σκυτίνῃ μάλιστα θωμιχθεὶς,
 κόμην

πώγωνά τ' ἐκτετιλμένος·

νῦν δ' ἐπιβαίνει σατινέων, χρύσεια φορέων ²⁵
 καθέσματα

^b πάις Κύνης, καὶ σκιαδίσκην ἐλεφαντίνην φορεῖ
 γυναιξὶν αὐτῶς.

47. περὶ δὲ τοῦ καλοῦ Ἀλκιβιάδου Σάτυρος ἱστο-
 ρῶν λέγεται (φησὶν) ὅτι ἐν Ἰωνίᾳ μὲν Ἰώνων ὧν
 ἐφαίνετο τρυφερώτερος, ἐν Θήβαις δὲ σωμασκῶν καὶ ³⁰
 γυμναζόμενος τῶν Θηβαίων αὐτῶν μᾶλλον Βοιωτίας,
 ἐν Θετταλίᾳ δὲ ἵπποτροφῶν καὶ ἡνιοχῶν τῶν Ἀλευ-

αδῶν ἰππικώτερος, ἐν Σπάρτῃ δὲ καρτερίαν καὶ ἀφέλειαν ἐπιτηδεύων ἐνίκα τοὺς Λάκωνας, ὑπερῆρε δὲ καὶ τὴν τῶν Θρακῶν ἀκρατοποσίαν. τὴν δὲ αὐτοῦ γυναῖκα πειρῶν ὥς ἕτερος ἔπεμψεν αὐτῇ χιλίους δαρεικοὺς. κάλλιστος δὲ ὦν τὴν μορφὴν κόμην τε ἔτρεφεν ἐπὶ πολὺ τῆς ἡλικίας καὶ ὑποδήματα παρηλλαγμένα ἐφόρει, ἃ ἀπ' αὐτοῦ Ἀλκιβιάδες καλεῖται. ὅτε δὲ χορηγοίη πομπεύων ἐν πορφυρίδι, εἰσιὼν εἰς τὸ θέατρον ἐθανμάζετο οὐ μόνον ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν. διὸ καὶ Ἀντισθένης ὁ σωκρατικός, ὡς ἂν αὐτὸς αὐτόπτης γεγωνῶς τοῦ Ἀλκιβιάδου, ἰσχυρὸν αὐτὸν καὶ ἀνδρώδη καὶ ἀπαιδευτον καὶ τολμηρὸν καὶ ὠραῖον ἐφ' ἡλικίας γενέσθαι φησίν. εἰς δὲ τὰς ἀποδημίας ὁπότε στέλλοιτο, τέσσαρσι τῶν συμμαχίδων πόλεων ὥσπερ θεραπεύουσαις ἐχρήτο. σκηνὴν μὲν γὰρ αὐτῷ περσικὴν ἔπησσαν Ἐφέσιοι, τροφήν δὲ τοῖς ἵπποις αὐτοῦ Χῆοι παρεῖχον, ἰερεῖα δὲ παρίστασαν εἰς τὰς θυσίας καὶ κρεανομίας Κυζικηνοί, Λέσβιοι δὲ οἶνον παρεῖχον καὶ τὰλλα τὰ πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν. ἀφικόμενος δ' Ἀθήνησιν ἐξ Ὀλυμπίας δύο πίνακας ἀνέθηκεν, Ἀγλαοφῶντος γραφὴν· ὦν ὁ μὲν εἶχεν Ὀλυμπιάδα καὶ Πυθιάδα στεφανούσας αὐτόν, ἐν δὲ θατέρῳ Νεμεᾶς ἦν καθημένη καὶ ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτῆς Ἀλκιβιάδης, καλλίων φαινόμενος τῶν γυναικείων προσώπων. καὶ στρατηγῶν δὲ ἔτι καλὸς εἶναι ἤθελεν· ἀσπίδα γοῦν εἶχεν ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος πεποιημένην, ἐφ' ἧς ἦν ἐπίσημον ἔρως κεραυνὸν ἠγκυλημένος. ἐπικωμάσας δὲ ποτε ὡς Ἄνυτον ἐραστὴν ὄντα καὶ πλούσιον, συνεπικωμάζοντος αὐτῷ τῶν ἐταίρων ἐνὸς Θρασύλλου (τῶν πενήτων δ' οὗτος ἦν) προπιὼν τῷ Θρασύλλῳ τὰ ἡμίση τῶν ποτηρίων τῶν ἐπὶ τῷ κυλικεῖῳ

ἢ προκειμένων, ἐκέλευσε τοὺς ἀκολούθους ἀποφέρειν πρὸς τὸν Θρασύλλον· εἰθ' οὕτω φιλοφρονησάμενος τὸν Ἄνυτον ἀπηλλάσσετο. ὁ δὲ Ἄνυτος πάνυ ἐλευθερίως καὶ ἐρωτικῶς, λεγόντων τινῶν ὡς ἀγνώμονα εἶη πεποιηκὼς ὁ Ἀλκιβιάδης, οὐ μὰ Δί', ἔφη, ἀλλ' εὐγνώμονα, ὅς ἔχων ἐξουσίαν ἅπαντα λαβεῖν τὰ ἡμίση κατέλιπεν.

48. Λυσίας δὲ ὁ ῥήτωρ περὶ τῆς τρυφῆς αὐτοῦ λέγων φησὶν ἐκπλεύσαντες γὰρ κοινῇ Ἀξίοχος καὶ Ἀλκιβιάδης εἰς Ἑλλήσποντον ἔγημαν ἐν Ἀβύδῳ δὴ ὅντε Μεδοντιάδα τὴν Ἀβυδηνὴν καὶ ξυνωκείτην. ἔπειτα αὐτοῖν γίνεται θυγάτηρ, ἣν οὐκ ἔφαντο δύνασθαι γινῶναι ὁποτέρου εἶη. ἐπεὶ δ' ἦν ἀνδρὸς ὠραία, ξυνεκοιμῶντο καὶ ταύτῃ, καὶ εἰ μὲν [χρῶτο καὶ] ἔχοι Ἀλκιβιάδης, Ἀξίοχου ἔφασκεν εἶναι θυγάτερα· εἰ δ' Ἀξίοχος, Ἀλκιβιάδου. κεκωμώδηται δὲ καὶ ὑπὸ Εὐπόλιδος ὡς [καὶ] ἀκόλαστος πρὸς γυναῖκας ἐν Κόλαξιν οὕτως

Ἀλκιβιάδης ἐκ τῶν γυναικῶν ἐξίτω. Β. τί ληρεῖς; οὐκ οἶκαδ' ἐλθὼν τὴν σεαυτοῦ γυμνάσεις δάμαρτα;

καὶ Φερεκράτης δὲ φησιν

οὐκ ὦν ἀνὴρ γὰρ Ἀλκιβιάδης, ὡς δοκεῖ, ἀνὴρ ἀπασῶν τῶν γυναικῶν ἐστὶ νῦν.

ἐν Σπάρτῃ δὲ ὦν ἔφθειρε τὴν Ἀγιδος τοῦ βασιλέως γυναῖκα Τίμαιαν. ἐπιπληττόντων δ' αὐτῷ τινῶν, οὐκ ἀκρασίας ἔνεκεν συνελθεῖν ἔφη ἀλλ' ἵν' ὁ γενομένος ἐξ αὐτοῦ βασιλεύσῃ τε τῆς Σπάρτης καὶ μηκέτι λέγωνται οἱ βασιλεῖς ἀφ' Ἡρακλέους ἀλλ' ἀπ' Ἀλκιβιάδου. στρατηγῶν δὲ συμπεριήγετο αὐτῷ τὴν τε Λαίδος τῆς Κορινθίας μητέρα Τιμάνδραν καὶ Θεοδότην τὴν Ἀττικὴν ἐταίραν.

49. μετὰ δὲ τὴν φυγὴν κυρίους Ἀθηναίους ποι-
ήσας τοῦ Ἑλλησπόντου καὶ πλείους τῶν πεντακισχι-
λίων Πελοποννησίους λαβὼν ἀνέπεμψεν εἰς τὰς
Ἀθήνας. κατιῶν τε μετὰ ταῦτα εἰς τὴν πατρίδα
ἔστεφάνωσε τὰς ἀττικὰς τριήρεις θαλλῶ καὶ μίτραις
καὶ ταινίαις· καὶ ἀναψάμενος τὰς αἰχμαλώτους ναῦς
ἡκρωτηριασμένας εἰς διακοσίας ἱππαγωγούς τε ἄγων
σκύλων καὶ ὀπλων λακωνικῶν καὶ πελοποννησιακῶν
μεστὰς εἰσέπλει. ἡ δὲ τριήρης ἐφ' ἧς αὐτὸς κατέπλει
μέχρι μὲν τῶν κλείθρων τοῦ Πειραιέως προέτρεχεν
ἄλουργοῖς ἰστίοις· ὥς δὲ ἐντὸς ἦν καὶ τὰς κώπας ἔλα-
βον οἱ ἐρέται, Χρυσόγονος μὲν ἤνλει τὸ τριηρικὸν
ἐνδεδυνῶς τὴν πυθικὴν στολὴν, Καλλιπίδης δ' ὁ
τραγωδὸς ἐκέλευε τὴν ἐπὶ τῆς σκηνῆς στολὴν ἡμφιε-
σμένος. διὸ καὶ χαριέντως εἶπέ τις· οὐτ' ἂν δύο Ἀν-
σάνδρους ὑπήνεγκεν ἡ Σπάρτη οὐτ' ἂν δύο Ἀλκιβιά-
δας Ἀθηναί· ἐμιμείτο δὲ Ἀλκιβιάδης τὸν Πανσα-
νίου μηδισμόν, καὶ καθομιλῶν Φαρνάβαζον τὴν
περσικὴν ἐνεδύσατο στολὴν καὶ τὴν περσικὴν ἔμαθε
φωνὴν καθάπερ καὶ Θεμιστοκλῆς.

50. Δοῦρις δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ τῶν
ἱστοριῶν Πανσανίας μὲν (φησὶν) ὁ τῶν Σπαρτιατῶν
βασιλεὺς καταθέμενος τὸν πάτριον τρίβωνα τὴν περ-
σικὴν ἐνεδύετο στολὴν. ὁ δὲ Σικελίας τύραννος Διο-
νύσιος ξυστίδα καὶ χρυσοῦν στέφανον ἐπὶ περόνῃ
μετελάμβανε τραγικόν. Ἀλέξανδρος δ', ὥς τῆς Ἀσίας
ἐκυρίευσεν, περσικαῖς ἐχρῆτο στολαῖς. Δημήτριος δὲ
πάντας ὑπερέβαλλεν. τὴν μὲν γὰρ ὑπόδεσιν ἦν εἶχε
κατεσκευάσεν ἐκ πολλοῦ δαπανήματος· ἦν γὰρ κατὰ
μὲν τὸ σχῆμα τῆς ἐργασίας σχεδὸν ἐμβάτης πύλημα
λαμβάνων τῆς πολυτελεστάτης πορφύρας· τούτῳ δὲ
χρυσοῦ πολλὴν ἐνύφαινον ποικιλίαν ὀπίσω καὶ ἔμ-

προσθεν ἐνιέντες οἱ τεχνῖται. αἱ δὲ χλαμύδες αὐτοῦ
ἦσαν ὄρφνινον ἔχουσιν τὸ φέγγος τῆς χρόας, τὸ δὲ
πᾶν ὁ πόλος ἐνύφαντο χρυσοῦς ἀστέρας ἔχων καὶ τὰ
536 δώδεκα ζώδια. μίτρα δὲ χρυσόπαστος ἦν, ἡ καν-
σίαν ἄλουργῇ οὖσαν ἔσφιγγεν ἐπὶ τὸ νῶτον φέρουσα
τὰ τελευταῖα καταβλήματα τῶν ὑφασμάτων. γινο-
μένων δὲ τῶν δημητριῶν Ἀθήνησιν ἐγράφετο ἐπὶ
τοῦ προσκηνίου ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὀχούμενος. Νύμ-
φιδος δὲ ὁ Ἡρακλεώτης ἐν ἑκτῷ τῶν περὶ τῆς πατρίδος
Πανσανίας (φησὶν) ὁ περὶ Πλαταιᾶς νικήσας Μαρ-
δόνιον τὰ τῆς Σπάρτης ἐξελθὼν νόμιμα καὶ εἰς ὑπερ-
ηφανίαν ἐπιδοὺς περὶ Βυζάντιον διατρίβων χαλκοῦν
τὸν ἀνακείμενον κρατῆρα τοῖς θεοῖς τοῖς ἐπὶ τοῦ
στόματος ἰδρυμένοις, ὃν ἔτι καὶ νῦν εἶναι συμβαίνει,
ἐτόλμησεν ἐπιγράψαι ὥς αὐτὸς ἀναθεὶς, ὑποθεὶς τόδε
τοῦπίγραμμα, διὰ τὴν τροφὴν καὶ ὑπερηφανίαν ἐπι-
λαθόμενος αὐτοῦ

μνᾶμ' ἀρετᾶς ἀνέθηκε Ποσειδάωνι ἄνακτι

Πανσανίας, ἄρχων Ἑλλάδος εὐρυχόρου,

πόντου ἐπ' εὐξείνου, Λακεδαιμόνιος γένος, υἱὸς

Κλευμβρότου, ἀρχαῖος Ἡρακλέος γενεᾶς.

51. ἐτρύφησε δὲ καὶ Φάραξ ὁ Λακεδαιμόνιος, ὥς
Θεόπομπος ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ ἱστορεῖ, καὶ ταῖς
ἡδοναῖς οὕτως ἀσελγῶς ἐχρήσατο καὶ χύδην ὥστε
πολὺ μᾶλλον διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην αὐτὸν ὑπολαμ-
βάνεσθαι Σικελιώτην ἢ διὰ τὴν πατρίδα Σπαρτιά-
την. ἐν δὲ τῇ πεντηκοστῇ δευτέρᾳ φησὶν ὥς Ἀρχί-
δαμος ὁ Λάκων ἀποστὰς τῆς πατρίδος διαίτης συνειδί-
σθη ξενικῶς καὶ μαλακῶς· διόπερ οὐκ ἡδύνατο τὸν
οἶκοι βίον ὑπομένειν, ἀλλ' ἐσπούδαζεν ἀεὶ δι' ἀκρα-
σίαν ἔξω διατρίβειν. καὶ Ταραντίνων πρεσβευσα-
μένων περὶ συμμαχίας ἔσπευσε συνεξελθεῖν αὐτοῖς

βοηθός· κακεῖ γενόμενος καὶ ἐν τῷ πολέμῳ ἀποθα-
νῶν οὐδὲ ταφῆς κατηξιώθη, καίτοι Ταραντίνων
πολλὰ χρήματα ὑποσχομένων τοῖς πολεμίοις ὑπὲρ τοῦ
ἀνελέσθαι αὐτοῦ τὸ σῶμα. Φύλαρχος δ' ἐν τῇ δεκάτῃ
τῶν ἱστοριῶν Θρακῶν φησὶ τῶν καλουμένων Κροβύ-
ζων βασιλέα γενέσθαι Ἰσάνθην τρυφῇ πάντας τοὺς
καθ' ἑαυτὸν ὑπερβαλλόμενον. ἦν δὲ καὶ πλούσιος
καὶ καλός. ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ ὁ αὐτὸς Πτο-
λεμαῖόν φησι τὸν δεύτερον Αἰγύπτου βασιλεύσαντα
πάντων σεμνότερον γενόμενον τῶν δυναστῶν καὶ
παιδείας εἶ τινα καὶ ἄλλον καὶ αὐτὸν ἐπιμεληθέντα.
οὕτως ἐξαπατηθῆναι τὴν διάνοιαν καὶ διαφθαρεῖναι
ὑπὸ τῆς ἀκαίρου τρυφῆς, ὥστε τὸν πάντα χρόνον
ὑπολαβεῖν βιώσεσθαι καὶ λέγειν ὅτι μόνος εὖροι τὴν
ἀθανασίαν. κατατεινόμενον οὖν ὑπὸ ποδάγρας πλεί-
ους ἡμέρας, ὥς ποτ' οὖν ἐρράϊσε καὶ κατεῖδε δια-
τινῶν ὑπολαμπάδων τοὺς Αἰγυπτίους παρὰ τὸν
ποταμὸν ἀριστοποιουμένους καὶ τὰ τυχόντα προσφε-
ρομένους ἐπὶ τε τῆς ἄμμου χύδην ἐρριμμένους εἶπεν
ὡς τάλας ἐγώ, τὸ μηδὲ τούτων ἓνα γενέσθαι.

52. περὶ δὲ Καλλίου καὶ τῶν τούτου κολάκων
φθάνομεν καὶ πρότερον εἰπόντες· ἀλλ' ἐπεὶ καινῶς
Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός ἐν τῷ περὶ ἡδονῆς ἱστορεῖ
περὶ αὐτοῦ, ἄνωθεν ἀναλαβὼν διηγήσομαι. ὅτε τὸ
πρῶτον εἰς Εὐβοίαν ἐστράτευσαν οἱ Πέρσαι, τότε,
ὥς φασιν, Ἐρετριεὺς ἀνὴρ Διόμνηστος κύριος ἐγένετο
τῶν τοῦ στρατηγοῦ χρημάτων. ἔτυχε γὰρ ἐν τῷ ἀγρῷ
τῷ ἐκείνου σκηνῶν καὶ τὰ χρήματα εἰς οἰκημὰ τι θέ-
μενος τῆς οἰκίας. τελευτησάντων δὲ πάντων διέλα-
θεν ἔχων ὁ Διόμνηστος τὸ χρυσίον. ἐπεὶ δὲ πάλιν ὁ
τῶν Περσῶν βασιλεὺς ἀπέστειλεν εἰς τὴν Ἐρέτριαν
στράτευμα, προστάξας ἀνάστατον ποιῆσαι τὴν πόλιν,

εἰκότως ὑπεξέθεντο ὅσοι χρημάτων ἠνύπορον. οἱ
οὖν καταλελειμμένοι τῆς τοῦ Διομνήστου οἰκίας παρ'
Ἰππόνικον τὸν Καλλίου, τὸν Ἀμμωνα ἐπικαλούμε-
νον, ὑπεξέθεντο τὰ χρήματα εἰς τὰς Ἀθήνας· καὶ
ἀνασκευασθέντων ὑπὸ τῶν Περσῶν ἀπάντων τῶν
Ἐρετριέων κατέσχον οὗτοι τὰ χρήματα πολλὰ ὄντα,
ὥστε Ἰππόνικος ὁ ἀπ' ἐκείνου γεγωνὸς τοῦ τὴν παρα-
καταθήκην λαβόντος ἤτησεν Ἀθηναίους ποτὲ ἐν
ἀκροπόλει τόπον, ἵν' οἰκοδομήσῃται τοῖς χρήμασιν
ὅπου κείσεται, λέγων ὡς οὐκ ἀσφαλὲς ὂν ἐν ἰδιωτικῇ
οἰκίᾳ πολλὰ χρήματα εἶναι· καὶ ἔδοσαν Ἀθηναῖοι.
νουθετηθεὶς δ' ὑπὸ τῶν φίλων μετενόησε. τοσούτων
οὖν ὄντων τῶν χρημάτων Καλλίας κύριος γενόμενος
καὶ πρὸς ἡδονὴν βιώσας. ποῖοι γὰρ οὐ κόλακες ἢ τί
πληθος οὐχ ἑταίρων περὶ αὐτὸν ἦσαν; ποίας δὲ
δαπάνας οὐχ ὑπερεώρα ἐκεῖνος; ἀλλ' ὅμως εἰς τοσοῦ-
τον αὐτὸν ἀπορίας περιέστησεν ὁ περὶ ἡδονὴν βίος
ὥστε μετὰ γραδίου βαρβάρου διατελεῖν ἡναγκάσθη καὶ
τῶν ἀναγκαίων τῶν καθ' ἡμέραν ἐνδεὲς γενόμενος τὸν
βίον ἐτελεύτησε. τὸν δὲ Νικίου (φησὶ) τοῦ Περγα-
σῆθεν πλοῦτον ἢ τὸν Ἰσχομάχου τίνες ἀπώλεσαν;
οὐκ Αὐτοκλῆς καὶ Ἐπικλῆς, οἱ μετ' ἀλλήλων ζῆν
προελόμενοι καὶ πάντ' ἐν ἐλάττονι ποιούμενοι τῆς
ἡδονῆς; ἐπειδὴ δὲ πάντα κατανάλωσαν, κῶνειον
πιόντες ἅμα τὸν βίον ἐτελεύτησαν.

53. περὶ δὲ τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ πάνυ τρυφῆς
Ἐφιππος μὲν ὁ Ὀλύμπιος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἡφαιστίω-
νος καὶ Ἀλεξάνδρου τελευτῆς φησὶν ὅτι ἐν τῷ παρα-
δείσῳ ἔκειτο αὐτῷ χρυσοῦς θρόνος καὶ κλῖναι ἀργυ-
ρόποδες, ἐφ' ὧν καθεζόμενος ἐχρημάτιζε μετὰ τῶν
ἑταίρων. Νικοβούλῃ δὲ φησιν ὅτι παρὰ τὸ δαίπνον
πάντες οἱ ἀγωνισταὶ ἐσπούδαζον τέρειν τὸν βασιλέα,

καὶ ὅτι ἐν τῷ τελευταίῳ δείπνῳ αὐτὸς ὁ Ἀλέξανδρος ἐπεισόδιόν τι μνημονεύσας ἐκ τῆς Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας ἠγωνίσατο, καὶ τὸν ἄκρατον προθύμως προπίνων καὶ τοὺς ἄλλους ἠνάγκαζεν. Ἐπιππος δὲ φησιν ὡς Ἀλέξανδρος καὶ τὰς ἱερὰς ἐσθῆτας ἐφόρει ἐν τοῖς δείπνοις, ὅτε μὲν τὴν τοῦ Ἀμμωνος πορφυρίδα καὶ περισχιδεῖς καὶ κέρατα καθάπερ ὁ θεός, ὅτε δὲ καὶ τὴν τῆς Ἀρτέμιδος, ἣν καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρματος ἐφόρει πολλάκις, ἔχων τὴν περσικὴν στολὴν, ὑποφαίνων ἄνωθεν τῶν ὤμων τὸ τε τόξον καὶ τὴν σιβύνην. ἐνίστε δὲ καὶ τὴν τοῦ Ἑρμοῦ, τὰ μὲν ἄλλα σχεδὸν καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν χλαμύδα τε πορφυρᾶν καὶ χιτῶνα μεσόλευκον καὶ τὴν καυσίαν ἔχουσιν τὸ διάδημα τὸ βασιλικόν, ἐν δὲ τῇ συνουσίᾳ τὰ τε πέδιλα καὶ τὸν πέτασον ἐπὶ τῇ κεφαλῇ καὶ τὸ κηρύκειον ἐν τῇ χειρὶ, πολλάκις δὲ καὶ λεοντὴν καὶ ῥόπαλον ὥσπερ ὁ Ἡρακλῆς. τί οὖν θαυμαστὸν εἰ καὶ καθ' ἡμᾶς Κόμμοδος ὁ αὐτοκράτωρ ἐπὶ τῶν ὀχημάτων παρακείμενον εἶχε τὸ Ἡράκλειον ῥόπαλον, ὑπεστρωμένης αὐτῷ λεοντῆς, καὶ Ἡρακλῆς καλεῖσθαι ἤθελεν, Ἀλεξάνδρου τοῦ ἀριστοτελικοῦ τοσούτοις αὐτὸν ἀφομοιοῦντος θεοῖς, ἅτῳ καὶ τῇ Ἀρτέμιδι; ἔρρανε δὲ ὁ Ἀλέξανδρος καὶ μύρῳ σπουδαίῳ καὶ οἴνῳ εὐώδει τὸ δάπεδον. ἐθυμιάτο δὲ αὐτῷ σμύρνα καὶ τὰ ἄλλα θυμιάματα· εὐφημία τε καὶ σιγὴ κατεῖχε πάντας ὑπὸ δέους τοὺς παρόντας. ἀφόρητος γὰρ ἦν καὶ φονικός. ἔδόκει γὰρ εἶναι μελαγχολικός. ἐν Ἐκβατάνοις δὲ ποιήσας τῷ Διονύσῳ θυσίαν καὶ πάντων δαψιλῶς ἐν τῇ θοίνῃ παρασκευασθέντων, καὶ Σατραβάτης ὁ σατραπῆς τοὺς στρατιώτας εἰστιάσε πάντας. ἄθροισθέντων δὲ πολλῶν ἐπὶ τὴν θέαν, φησὶν ὁ Ἐπιππος, κηρύγματα ἐγίνετο ὑπερήφανα καὶ τῆς περσικῆς

ὑπεροψίας αὐθαδέστερα. ἄλλων γὰρ ἄλλο τι ἀνακηρουττόντων καὶ στεφανούντων τὸν Ἀλέξανδρον, εἰς τις τῶν ὀπλοφυλάκων ὑπερπεπαικῶς πᾶσαν κολακείαν, κοινωσάμενος τῷ Ἀλεξάνδρῳ, ἐκέλευσε τὸν κήρυκα ἀνειπεῖν ὅτι Γοργὸς ὁ ὀπλοφύλαξ Ἀλεξάνδρου Ἀμμωνος υἱὸν στεφανοὶ χρυσοῖς τρισχιλίοις, καὶ ὅταν Ἀθήνας πολιορκῇ, μυρίαίς πανοπλίαις καὶ τοῖς ἴσοις καταπέλταις καὶ πᾶσι τοῖς ἄλλοις βέλεσιν εἰς τὸν πόλεμον ἱκανοῖς.

54. Χάρης δ' ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν περὶ Ἀλεξάνδρον ἱστοριῶν ὅτε (φησὶν) εἴλε Δαρεῖον, γάμους συνετέλεσεν ἑαυτοῦ τε καὶ τῶν ἄλλων φίλων, ἐνευήκοντα καὶ δύο θαλάμους κατασκευασάμενος ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. ἦν δὲ ὁ οἶκος ἑκατοντάκλινος, ἐν ᾧ ἑκάστη ἦν κλίνη κεκοσμημένη στολῇ γαμικῇ εἴκοσι μνῶν ἄργυρᾶ, ἥ δὲ αὐτοῦ χρυσοῖς ἦν. συμπαρέλαβε δὲ εἰς τὸ συμπόσιον καὶ τοὺς ἰδιοξένους ἅπαντας καὶ κατέκλινεν ἀντιπροσώπους ἑαυτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις νυμφίοις, τὴν τε λοιπὴν δύναμιν πεζὴν τε καὶ ναυτικὴν, καὶ τὰς πρεσβείας καὶ τοὺς παρεπιδημοῦντας ἐν τῇ αὐλῇ. κατεσκεύαστο δὲ ὁ οἶκος πολυτελεῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς ἱματίοις τε καὶ ὀθονίοις πολυτελέσιν, ὑπὸ δὲ ταῦτα πορφυροῖς καὶ φοινικοῖς χρυσοῦφέσι. τοῦ δὲ μένειν τὴν σκηνὴν ὑπέκειντο κίονες εἴκοσάπηχες περίχρυσοι καὶ διάλιθοι καὶ περιάργυροι. περιεβέβληντο δ' ἐν τῷ περιβόλῳ πολυτελεῖς αὐλαῖαι ξωστοὶ καὶ διάχρυσοι, κανόνες ἔχουσαι περιχρύσους καὶ περιαργύρους. τῆς δὲ αὐλῆς ἦν τὸ περίμετρον στάδιοι τέσσαρες. ἐγίνετο δὲ τὰ δείπνα πρὸς σάλπιγγα, τότε μὲν ἐν τοῖς γάμοις, καὶ ἄλλως δ' αἰεὶ ὅτε τύχοι σπονδοποιούμενος, ὥστε πᾶν εἰδέναι τὸ στρατόπεδον. ἐπὶ πέντε δὲ ἡμέρας ἐπετελέσθησαν οἱ γά-

μοι, καὶ ἐλειτούργησαν πάνυ πολλοὶ καὶ βαρβάρων
καὶ Ἑλλήνων καὶ οἱ ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς. θαυματοποιοὶ
δὲ ἦσαν διαπρέποντες Σκύμνος Ταραντῖνος καὶ Φι-
λιστίδης Συρακόσιος Ἡράκλειτός τε ὁ Μυτιληναῖος.
5 μεθ' οὓς ἐπεδείξατο ῥαψωδὸς Ἀλεξίς Ταραντῖνος.
παρῆλθον δὲ καὶ ψιλοκιθαρισταί, Κρατῖνος Μηθυ-
μναῖος, Ἀριστώνυμος Ἀθηναῖος, Ἀθηνόδωρος Τήιος·
ἐκιθαρώδησάν τε Ἡράκλειτός τε ὁ Ταραντῖνος καὶ
Ἀριστοκράτης ὁ Θηβαῖος. αὐλωδοὶ δὲ παρῆλθον Διο-
10 νύσιος ὁ Ἡρακλεώτης, Ὑπέρβολος Κυζικηνός· παρῆλ-
θον δὲ καὶ αὐληταί, οἱ πρῶτον τὸ πυθικὸν ἠΐλησαν,
εἰθ' ἐξῆς μετὰ τῶν χορῶν Τιμόθεος Φρύνιχος Καφι-
σίας Διόφαντος, ἔτι δὲ Εὐβιος ὁ Χαλκιδεύς. καὶ
ἔκτοτε οἱ πρότερον καλούμενοι διονυσόκολακες ἄλε-
15 ξανδροκόλακες ἐκλήθησαν, διὰ τὰς τῶν δώρων ὑπερ-
βολάς, ἐφ' οἷς καὶ ἦσθη ὁ Ἀλέξανδρος. ὑπεκρίθησαν
δὲ τραγωδοὶ μὲν Θεσσαλὸς καὶ Ἀθηνόδωρος καὶ Ἀρι-
στόκριτος, κωμῶδοι δὲ Λύκων καὶ Φορμίων καὶ 539
Ἀρίστων. παρῆν δὲ καὶ Φασίμηλος ὁ ψάλτης. οἱ δὲ
20 πεμφθέντες (φησί) στέφανοι ὑπὸ τῶν πρεσβευτῶν
καὶ τῶν λοιπῶν ταλάντων ἦσαν μυρίων πεντακισχι-
λίων.

55. Πολύκλειτος δὲ ὁ Λαρισαῖος ἐν τῇ ὀγδόῃ τῶν
ἱστοριῶν καὶ ἐπὶ χρυσῆς κλίνης κοιμᾶσθαι φησὶ τὸν
25 Ἀλέξανδρον, καὶ αὐλητρίδας αὐτῷ καὶ αὐλητὰς αἰεὶ
ἔπεσθαι ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, καὶ πίνειν ἄχρι τῆς ἑως.
Κλέαρχος δ' ἐν τοῖς περὶ βίων περὶ Δαρείου λέγων
τοῦ καθαιρεθέντος ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου φησὶν ὅ
Περσῶν βασιλεὺς ἀθλοθετῶν τοῖς τὰς ἡδονὰς αὐτῷ
30 γνωρίζουσιν ὑπὸ πάντων τῶν ἡδέων ἡττωμένην
ἀπέδειξε τὴν βασιλείαν, καὶ καταγωνιζόμενος ἑαν-
τὸν οὐκ ἦσθετο πρότερον ἢ τὸ σκῆπτρον ἕτεροι λα-

βόντες ἀνεκηρύχθησαν. Φύλαρχος δ' ἐν τῇ τρίτῃ
καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν καὶ Ἀγαθαρχίδης ὁ Κνίδιος
ἐν τῷ δεκάτῳ περὶ Ἀσίας καὶ τοὺς ἐταίρους φησὶ τοὺς
c Ἀλεξάνδρου ὑπερβαλούσῃ τρυφῇ χρῆσασθαι. ὧν εἷς
ὧν καὶ Ἀγνων χρυσοῦς ἦλους ἐν ταῖς κρηπίσι καὶ 5
τοῖς ὑποδήμασιν ἐφόρει. Κλεῖτος δὲ ὁ λευκὸς κα-
λούμενος, ὅτε χρηματίζειν μέλλοι, ἐπὶ πορφυρῶν
ἱματίων διαπεριπατῶν τοῖς ἐντυγχάνουσιν διελέγετο.
Περδίκκα δὲ καὶ Κρατερῶ φιλογυμναστοῦσιν ἡκο-
λούθουν διφθέραι σταδιαῖαι τοῖς μεγέθεσιν, ὑφ' 10
αἷς περιλαμβάνοντες τόπον ἐν ταῖς καταστρατοπε-
δείαις ἐγυμνάζοντο· ἡκολούθει δὲ αὐτοῖς καὶ ὑπο-
ζύγια πολλὰ τὰ τὴν κόνιν κομίζοντα πρὸς τὴν ἐν τῇ
d παλαιστρᾷ χρεῖαν. Λεοννάτῳ δὲ καὶ Μενελάῳ φιλο-
κυνήγοις οὓσιν αὐλαῖαι σταδίων ἑκατὸν ἡκολούθουν, 15
αἷς περιστάντες τὰς θήρας ἐκυνήγουν. τὰς δὲ χρυ-
σᾶς πλατάνους καὶ τὴν χρυσὴν ἄμπελον, ὑφ' ἣν οἱ
Περσῶν βασιλεῖς ἐχρημάτιζον πολλάκις καθήμενοι,
σμαραγδίνους βότρους ἐχούσας καὶ τῶν Ἰνδικῶν ἀν-
θράκων ἄλλων τε παντοδαπῶν λίθων ὑπερβαλλόν- 20
των ταῖς πολυτελείαις, ἐλάττω, φησὶν ὁ Φύλαρχος,
φαίνεσθαι τῆς καθ' ἡμέραν ἐκάστοτε γινομένης παρ'
Ἀλεξάνδρου δαπάνης. ἦν γὰρ αὐτοῦ ἡ σκηνὴ κλινῶν
ἐκατόν, χρυσοὶ δὲ κίονες πεντήκοντα κατεῖχον αὐ-
e τήν. οἱ δὲ ὑπερτείνοντες οὐρανίσκοι διάχρυσοι ποι- 25
κίλμασιν ἐκπεπονημένοι πολυτελέσιν ἐσκέπαζον τὸν
ἄνω τόπον. καὶ πρῶτοι μὲν Πέρσαι πεντακόσιοι μη-
λοφόροι περὶ αὐτὴν ἐντὸς εἰσθήκεσαν, πορφυραῖς καὶ
μηλίναις ἐσθῆσιν ἐξησκημένοι· μετὰ δὲ τούτους
τοξόται τὸν ἀριθμὸν χίλιοι οἱ μὲν φλόγινα ἐνδεδυ- 30
κότες οἱ δὲ ὑσγίνοβαφῇ, πολλοὶ δὲ καὶ κυάνεα εἶχον
περιβόλαια. προεισθήκεσαν δὲ τούτων ἀργυρόσπιδες

Μακεδόνες πεντακόσιοι. κατὰ δὲ μέσην τὴν σκηνὴν
 χρυσοῦς ἐτίθετο δίφρος, ἐφ' οὗ καθήμενος ἐχρημάτι-
 ζεν ὁ Ἀλέξανδρος, τῶν σωματοφυλάκων πανταχόθεν
 ἐφεστηκότων. ἔξωθεν δὲ κύκλῳ τῆς σκηνῆς τὸ τῶν
 5 ἐλεφάντων ἄγλημα διεσκευασμένον ἐφειστήκει, καὶ
 Μακεδόνες χίλιοι μακεδονικὰς στολὰς ἔχοντες, εἴτα
 μύριοι Πέρσαι, τό τε τὴν πορφύραν ἔχον πληθὸς εἰς
 πεντακοσίους ἦν, οἷς Ἀλέξανδρος ἔδωκε φορεῖν τὴν
 στολὴν ταύτην. τοσούτων δὲ ὄντων καὶ τῶν φίλων
 10 καὶ τῶν θεραπευόντων οὐδεὶς ἐτόλμα προσπορεύε-
 σθαι Ἀλεξάνδρῳ· τοιοῦτον ἐγεγόνει τὸ περὶ αὐτὸν
 ἄξιωμα. ἔγραψε δὲ καὶ τότε Ἀλέξανδρος ταῖς ἐν Ἰω-
 νίᾳ πόλεσι καὶ πρώτοις Χίοις ὅπως αὐτῷ πορφύραν
 ἀποστείλωσιν. ἤθελε γὰρ τοὺς ἐταίρους ἅπαντας
 15 ἄλουργὰς ἐνδύσαι στολὰς. ἀναγνωσθείσης δὲ τῆς
 ἐπιστολῆς Χίοις παρὼν Θεόκριτος ὁ σοφιστὴς νῦν
 ἐγνωκέναι ἔφη τὸ παρ' Ὀμήρῳ εἰρημένον· τὸν δ' ἔλ-
 λαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.

56. Ἀντίοχον δὲ τὸν γρυπὸν ἐπικαλούμενον βα-
 20 σιλέα φησὶ Ποσειδώνιος ἐν τῇ ὀγδόῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν
 ἱστοριῶν τὰς ἐπὶ Δάφνῃ πανηγύρεις ἐπιτελοῦντα
 ὑποδοχὰς λαμπρὰς ἐπιτελεῖν. ἐν αἷς τὸ μὲν πρῶτον
 ἀναδόσεις ἐγίγνοντο ὀλομελῶν βρωμάτων, εἴτ' ἤδη
 καὶ ζώντων χηνῶν καὶ λαγωῶν καὶ δορκάδων. ἀνε-
 25 δίδοντο δέ, φησί, καὶ χρυσοὶ στέφανοι τοῖς δειπνοῦσι
 καὶ ἄργυρωμάτων πληθὸς καὶ θεραπόντων καὶ ἵππων
 καὶ καμήλων, ἔδει τε ἀναβάντα ἐπὶ τὴν κάμηλον ἑκα-
 στονπιεῖν καὶ λαβεῖν γε τὴν κάμηλον καὶ τὰ περὶ τὴν
 κάμηλον καὶ τὸν παρεστῶτα παῖδα. ἐν δὲ τῇ τεσσα-
 30 ρεσκαυδεκάτῃ περὶ τοῦ ὁμωνύμου αὐτοῦ Ἀντιόχου
 λέγων τοῦ ἐπ' Ἀρσάκην εἰς Μηδίαν στρατεύσαντος
 φησὶν ὅτι ὑποδοχὰς ἐποιεῖτο καθ' ἡμέραν ὀχλικὰς,

ἐν αἷς χωρὶς τῶν ἀναλισκομένων καὶ ἐκφατνιζομένων
 σωρευμάτων ἕκαστος ἀπέφερε τῶν ἐστιατόρων ὀλο-
 μελῇ κρέα χερσαίων τε καὶ πτηνῶν καὶ θαλαττίων
 ζώων ἀδιαίρετα ἐσκευασμένα ἅμαξαν πληρῶσαι δυ-
 νάμενα· καὶ μετὰ ταῦτα μελιπήκτων καὶ στεφάνων
 5 ἐκ σμύρνης καὶ λιβανωτοῦ ἀνδρομήκεσι λημνίσκων
 χρυσῶν πιλήμασι πλήθη.

57. Κλύτος δ' ὁ ἀριστοτελικὸς ἐν τοῖς περὶ Μι-
 λήτου Πολυκράτη φησὶ τὸν Σαμίῶν τύραννον ὑπὸ
 d τρυφῆς τὰ πανταχόθεν συνάγειν, κύνας μὲν ἐξ Ἡπεί- 10
 ρου, αἶγας δὲ ἐκ Σκύρου, ἐκ δὲ Μιλήτου πρόβατα,
 ὧς δ' ἐκ Σικελίας. Ἀλεξίς δ' ἐν τρίτῳ Σαμίῶν ὥρων
 ἐκ πολλῶν πόλεων φησι κοσμηθῆναι τὴν Σάμον ὑπὸ
 τοῦ Πολυκράτους, κύνας μὲν μολοτικὰς καὶ λακαί-
 νας εἰσαγαγόντος, αἶγας δ' ἐκ Σκύρου καὶ Νάξου, 15
 πρόβατα δ' ἐκ Μιλήτου καὶ τῆς Ἀττικῆς. μετεστέλ-
 λετο δέ, φησί, καὶ τεχνίτας ἐπὶ μισθοῖς μεγίστοις.
 πρὸ δὲ τοῦ τυραννῆσαι κατασκευασάμενος στρωμνὰς
 e πολυτελεῖς καὶ ποτήρια ἐπέτρεπε χρῆσθαι τοῖς ἢ
 γάμον ἢ μείζονας ὑποδοχὰς ποιουμένοις. ἐκ πάντων 20
 οὖν τούτων ἄξιον θαυμάζειν τὸν τύραννον, ὅτι οὐ-
 δαμόθεν ἀναγέγραπται γυναικας ἢ παῖδας μεταπεμ-
 ψάμενος, καίτοι περὶ τὰς τῶν ἀρρένων ὁμιλίας
 ἐπτοημένος, ὥς καὶ ἀντερᾶν Ἀνακρέοντι τῷ ποιητῇ,
 ὅτε καὶ δι' ὀργὴν ἀπέκειρε τὸν ἐρώμενον. πρῶτος δὲ 25
 ὁ Πολυκράτης καὶ ναῦς πῆξας ἀπὸ τῆς πατρίδος σα-
 μίας ἐκάλεσε. Κλέαρχος δὲ φησιν ὡς Πολυκράτης ὁ
 τῆς ἀβρᾶς Σάμου τύραννος διὰ τὴν περὶ τὸν βίον
 f ἀκολασίαν ἀπώλετο, ζηλώσας τὰ Λυδῶν μαλακά.
 ὅθεν τῷ μὲν Σάρδεων ἀγκῶνι γλυκεῖ προσαγορευο- 30
 μένῳ τὴν παρὰ τοῖς Σαμίοις λάυραν ἀντικατεσκεύα-
 σεν ἐν τῇ πόλει, καὶ τῶν Λυδῶν ἀνθεσιν ἀντέπλεξε

τὰ διαγγελθέντα Σαμίων ἄνθεα. τούτων δὲ ἡ μὲν Σαμίων λαύρα στέγη τις ἦν γυναικῶν δημιουργῶν καὶ τῶν πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ ἀκρασίαν πάντων βρωμάτων ὧν ὄντως ἐνέπλησε τὴν Ἑλλάδα, τὰ δὲ Σα- 541
 5 μίων ἄνθη γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν κάλλη διάφορα. ἔτι δὲ τῆς συμπάσης πόλεως ἐν ἐορταῖς τε καὶ μέθαις . . . καὶ ταῦτα μὲν ὁ Κλέαρχος. οἶδα δὲ καὶ γὰρ παρὰ τοῖς ἑμοῖς Ἀλεξανδρεῦσι λαύραν τινὰ καλουμένην μέχρι καὶ νῦν εὐδαιμόνων, ἐν ἣ πάντα τὰ πρὸς
 10 τρυφήν ἐπωλεῖτο.

58. Ἀλκισθένη δὲ τὸν Συβαρίτην φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Θαυμασίοις ὑπὸ τρυφῆς ἱμάτιον τοιοῦτον κατασκευάσαι τῇ πολυτελείᾳ ὥς προτίθεσθαι αὐτὸ ἐπὶ Λακινίου ἐν τῇ πανηγύρει τῆς Ἥρας, εἰς ἣν
 15 συμπορεύονται πάντες Ἰταλιῶται, καὶ τῶν δεικνυμένων μάλιστα πάντων ἐκεῖνο θαυμάζεσθαι. οὗ φασὶ κυριεύσαντα Διονύσιον τὸν πρεσβύτερον ἀποδόσθαι Καρχηδονίοις ἑκατὸν καὶ εἴκοσι ταλάντων. ἱστορεῖ δὲ καὶ Πολέμων περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ περὶ
 20 τῶν ἐν Καρχηδόνι πέπλων. περὶ δὲ Σμινδυρίδου τοῦ Συβαρίτου καὶ τῆς τούτου τρυφῆς ἱστόρησεν Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἕκτῃ, ὥς ἀποπλέων ἐπὶ τὴν μνηστείαν τῆς Κλεισθένης τοῦ Σικωνίων τυράννου θυγατρὸς Ἀγαρίστης, φησὶν, ἀπὸ μὲν Ἰταλίας Σμινδυρίδης ὁ
 25 Ἰπποκράτεος Συβαρίτης, ὃς ἐπὶ πλεῖστον δὴ χλιδῆς εἰς ἀνὴρ ἀφίκετο. εἶποντο γοῦν αὐτῷ χίλιοι μάγειροι καὶ ὀρνιθευταί. ἱστορεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ Τίμαιος ἐν τῇ ἑβδόμῃ. περὶ δὲ τῆς Διονυσίου τοῦ νεωτέρου Σικελίας τυράννου τρυφῆς Σάτυρος ὁ περιπατητικὸς ἱστο-
 30 ρῶν ἐν τοῖς βίοις πληροῦσθαι φησι παρ' αὐτῷ τριακοντακλίλους οἴκους ὑπὸ τῶν εὐωχουμένων. καὶ Κλέαρχος δὲ ἐν τῷ τετάρτῳ τῶν βίων γράφει οὕτως

Ἰονύσιος δ' ὁ Διονυσίου ἀπάσης γενόμενος Σικελίας ἀλάστωρ, εἰς τὴν Λοκρῶν πόλιν παρελθὼν
 d οὔσαν αὐτῷ μητρόπολιν (Δωρὶς γὰρ ἡ μήτηρ αὐτοῦ τὸ γένος ἦν Λοκρίς) στρώσας οἶκον τῶν ἐν τῇ πόλει τὸν μέγιστον ἐρπύλλοις καὶ ῥόδοις μετεπέμπετο μὲν 5
 ἐν μέρει τὰς Λοκρῶν παρθένους· καὶ γυμνὸς μετὰ γυμνῶν οὐδὲν αἰσχύνῃς παρέλιπεν ἐπὶ τοῦ στρώματος κυλινδούμενος. τοιγαροῦν μετ' οὐ πολὺν χρόνον οἱ ὑβρισθέντες γυναῖκα καὶ τέκνα ἐκείνου λα-
 βόντες ὑποχείρια ἐπὶ τῆς ὁδοῦ στήσαντες μεθ' ὕβρεως 10
 ἐνηκολάσταινον αὐτοῖς· καὶ ἐπεὶ τῆς ὕβρεως πλήρεις ἐγένοντο, κεντοῦντες ὑπὸ τοὺς τῶν χειρῶν ὄνυχας
 e βελόναις ἀνεῖλον αὐτούς. καὶ τελευτησάντων τὰ μὲν ὅσῃ κατέκοψαν ἐν ὀλμοῖς, τὰ δὲ λοιπὰ κρεανομησά-
 15 μενοι ἐπηράσαντο πάντες τοῖς μὴ γευσαμένοις αὐτῶν· ὅθεν πρὸς τὴν ἀνόσιον ἄρὰν κατήλεσαν αὐτῶν τὰς σάρκας, ἔν' ἡ τροφή σιτοποιουμένων κατεδεσθῇ, τὰ δὲ λείψανα κατεπόντωσαν. αὐτὸς δὲ Διονύσιος τέλος
 20 μητραγυρτῶν καὶ τυμπανοφορούμενος οἰκτρῶς τὸν βίον κατέστρεψεν. εὐλαβητέον οὖν τὴν καλουμένην τρυφήν οὔσαν τῶν βίων ἀνατροπὴν, ἀπάντων τε ὀλέθριον ἡγεῖσθαι τὴν ὕβριν.

59. Διόδωρος δ' ὁ Σικελιώτης ἐν τοῖς περὶ βιβλιοθήκης Ἀκραγαντίνους φησὶ κατασκευάσαι Γέλωνι
 f κολυμβήθραν πολυτελεῆ, τὸ περίμετρον ἔχουσαν στα- 25
 δίων ἑπτὰ βάθος δὲ πηχῶν εἴκοσιν· εἰς ἣν ἐπαγομένων ποταμίων καὶ κρηναίων ὑδάτων ἰχθυοτροφεῖον εἶναι καὶ πολλοὺς παρέχεσθαι ἰχθῦς εἰς τὴν τρυφήν καὶ ἀπόλαυσιν τῷ Γέλωνι· καθίστασθαι δὲ καὶ κύκνων πλῆθος εἰς αὐτήν, ὥς γίνεσθαι ἐπιτερπεστά- 30
 την τὴν θέαν. ὕστερον δὲ αὕτη διεφθάρη καταχωσθεῖσα. Δοῦρις δ' ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν περὶ Ἀγαθοκλέα

καὶ πλησίον Ἰππωνίου πόλεως ἄλλος τι δείκνυσθαι 542
 κάλλει διάφορον καὶ κατάρρυτον ὕδασιν, ἐν ᾧ καὶ
 τόπον τινὰ εἶναι καλούμενον Ἀμαλθείας κέρας, ὃ τὸν
 Γέλωνα κατασκευάσαι. Σειληνὸς δ' ὁ Καλακτίνος
 ἐν τρίτῳ Σικελικῶν περὶ Συρακούσας φησὶ κῆπον
 εἶναι πολυτελῶς κατασκευασμένον ὃν καλεῖσθαι Μῦ-
 θον, ἐν ᾧ χρηματίζειν Ἰέρωνα τὸν βασιλέα. ἡ δὲ Παν-
 ορμίτις τῆς Σικελίας πᾶσα κῆπος προσαγορεύεται,
 διὰ τὸ πᾶσα εἶναι πλήρης δένδρων ἡμέρων, ὥς φησι
 10 Καλλίας ἐν ὀγδόῃ τῶν περὶ Ἀγαθοκλέα ἱστοριῶν.
 Ποσειδώνιος δὲ ἐν τῇ ὀγδόῃ τῶν ἱστοριῶν περὶ Δα-
 μοφίλου λέγων τοῦ Σικελιώτου, δι' ὃν ὁ δουλικὸς
 ἐκινήθη πόλεμος, ὅτι τρυφῆς ἦν οἰκεῖος, γράφει καὶ
 ταῦτα τρυφῆς οὖν δοῦλος ἦν καὶ κακουργίας, διὰ
 15 μὲν τῆς χώρας τετρακύκλους ἀπήνας περιαγόμενος
 καὶ ἵππους καὶ θεράποντας ὠραίους καὶ παραδρομὴν
 ἀνάγωγον κολάκων τε καὶ παιδῶν στρατιωτικῶν.
 ὕστερον δὲ πανοικίᾳ ἐφυβρίστως κατέστρεψε τὸν
 βίον ὑπὸ τῶν οἰκετῶν περιυβρισθεὶς.
 20 60. Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεὺς, ὥς φησι Δοῦρις
 ἐν τῇ ἐκκαιδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν, χιλίων καὶ διακο-
 σίων ταλάντων κατ' ἐνιαυτὸν κύριος γενόμενος, καὶ
 ἀπὸ τούτων βραχέα δαπανῶν εἰς τοὺς στρατιώτας καὶ
 τὴν τῆς πόλεως διοίκησιν, τὰ λοιπὰ πάντα διὰ τὴν
 25 ἔμφυτον ἀκρασίαν ἠφάνιζε, θοίνας τε καθ' ἐκάστην
 ἡμέραν λαμπρὰς ἐπιτελῶν καὶ πληθὺς τι συνδείπνων
 ἔχων· καὶ ταῖς μὲν δαπάναις ταῖς εἰς τὰ δεῖπνα τοὺς
 Μακεδόνας ὑπερέβαλε, τῇ δὲ καθαριότητι Κυπρί-
 οὺς καὶ Φοίνικας· ῥάσματά τε μύρων ἐπιπτεν ἐπὶ τὴν
 30 γῆν, ἀνθινὰ τε πολλὰ τῶν ἐδαφῶν ἐν τοῖς ἀνδρῶσι d
 κατασκευάζετο διαπεποικιλμένα ὑπὸ δημιουργῶν.
 ἦσαν δὲ καὶ πρὸς γυναῖκας ὁμιλίας σιωπώμεναι καὶ

νεανίσκων ἔρωτες νυκτερινοί, καὶ ὁ τοῖς ἄλλοις τιθέ-
 μενος θεσμούς Δημήτριος καὶ τοὺς βίους τάττων
 ἀνομοθέτητον ἑαυτῷ τὸν βίον κατασκεύαζεν. ἐπεμε-
 λείτο δὲ καὶ τῆς ὄψεως, τὴν τε τρίχα τὴν ἐπὶ τῆς
 κεφαλῆς ξανθίζόμενος καὶ παιδέρωτι τὸ πρόσωπον
 ὑπαλειφόμενος καὶ τοῖς ἄλλοις ἀλείμμασιν ἐγγυρίων
 ἑαυτόν· ἠβούλετο γὰρ τὴν ὄψιν ἱλαρὸς καὶ τοῖς ἀπαν-
 5 τῶσιν ἡδὺς φαίνεσθαι. ἐν δὲ τῇ πομπῇ τῶν διονυ-
 σίων, ἣν ἔπεμψεν ἄρχων γενόμενος, ἦδε χορὸς εἰς
 αὐτὸν ποιήματα Καστορίωνος τοῦ Σολέως, ἐν οἷς 10
 ἡλιόμορφος προσηγορεύετο

ἑξόχως δ' εὐγενέτας ἡλιόμορφος

ζαθέοις ἄρχων σε τιμαῖσι γεραίρει.

Καρύστιος δὲ ὁ Περγαμηνὸς ἐν τρίτῳ ὑπομνημάτων
 'Δημήτριος (φησὶν) ὁ Φαληρεὺς Ἰμεραίου τοῦ ἀδελ- 15
 φοῦ ἀναιρεθέντος ὑπ' Ἀντιπάτρου αὐτὸς μετὰ Νι-
 κάνορος διέτριβεν, αἰτίαν ἔχων ὥς τὰ ἐπιφάνεια τοῦ
 ἀδελφοῦ θύων. Κασάνδρῳ δὲ γενόμενος φίλος μέγα
 ἰσχυσεν. καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἦν αὐτοῦ τὸ ἄριστον ὀξύ-
 βαφα παντοδαπὰς ἐλάας ἔχοντα καὶ τυρὸν νησιωτι- 20
 κόν. ὥς δ' ἐπλούτησε, Μοσχίωνα τὸν ἄριστον τῶν
 τότε μαγείρων καὶ δειπνοποιῶν ἐωνήσατο, καὶ το-
 σαῦτα ἦν τὰ παρασκευαζόμενα καθ' ἡμέραν ὥστε
 χαρισαμένου τῷ Μοσχίῳ τὰ λείψανα Μοσχίων ἐν
 ἔτεσι δύο τρεῖς συνοικίας ἐωνήσατο, παῖδάς τ' ἔλεν- 25
 θέρους ὕβριζε καὶ γυναῖκας τὰς τῶν ἐπιφανεστάτων.
 ἐξηλοτύπουν δὲ πάντες οἱ παῖδες τὸν ἐρώμενον αὐ-
 τοῦ Δίογνιν· καὶ τοσοῦτον ἦν τῷ Δημητρίῳ προσελ-
 θεῖν ὥστε μετ' ἄριστον αὐτοῦ περιπατήσαντος παρὰ
 543 τοὺς τρίποδας συνῆλθον εἰς τὸν τόπον παῖδες κάλ- 30
 λιστοι ταῖς ἐξῆς ἡμέραις, ἵν' ὀφθεῖεν αὐτῷ.

61. Νικόλαος δ' ὁ περιπατητικὸς ἐν τῇ δεκάτῃ

καὶ ἑκατοστῇ τῶν ἱστοριῶν Λεύκολλόν φησιν ἀφικό-
 μενον εἰς Ῥώμην καὶ θριαμβεύσαντα λόγον τε ἀπο-
 δόντα τοῦ πρὸς Μιθριδάτην πολέμου ἐξοκεῖλαι εἰς
 πολυτελῇ δίαιταν ἐκ τῆς παλαιᾶς σωφροσύνης, τρυ-
 φῆς τε πρῶτον εἰς ἅπαν Ῥωμαίοις ἡγεμόνα γενέσθαι,
 καρπωσάμενον δυοῖν βασιλέων πλοῦτον, Μιθριδά-
 του καὶ Τιγράνου. διαβόητος δ' ἦν παρὰ Ῥωμαίοις
 καὶ Σίττιος ἐπὶ τρυφῇ καὶ μαλακίᾳ, ὥς φησι Ρουτί- b
 λιος. περὶ γὰρ Ἀπικίου προειρήκαμεν. Πανσανίαν
 10 δὲ καὶ Λυσάνδρον ἐπὶ τρυφῇ διαβοήτους γενέσθαι
 σχεδὸν πάντες ἱστοροῦσι. διόπερ καὶ Ἄγρις ἐπὶ Λυ-
 σάνδρου ἔφη ὅτι δεύτερον τοῦτον ἢ Σπάρτη φέρει
 Πανσανίαν. Θεόπομπος δὲ ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν Ἑλλη-
 νικῶν τάναντία φησὶ περὶ τοῦ Λυσάνδρου, ὅτι φιλό-
 15 πονος ἦν καὶ θεραπεύειν δυνάμενος καὶ ἰδιώτας καὶ
 βασιλεῖς, σῶφρων ὢν καὶ τῶν ἡδονῶν ἀπασῶν κρείτ-
 των. γενόμενος γοῦν τῆς Ἑλλάδος σχεδὸν ἀπάσης
 κύριος ἐν οὐδεμιᾷ φανήσεται τῶν πόλεων οὔτε πρὸς c
 τὰς ἀφροδισίους ἡδονὰς ὁρμήσας οὔτε μέθαις καὶ
 20 πότοις ἀκαίροις χρησάμενος.

62. οὕτω δὲ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τὰ τῆς τρυφῆς
 καὶ τῆς πολυτελείας ἡσκεῖτο ὥς καὶ Παρράσιον τὸν
 ζωγράφον πορφύραν ἀμπέχεσθαι χρυσοῦν στέφανον
 ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχοντα, ὥς ἱστορεῖ Κλέαρχος ἐν τοῖς
 25 βίοις. οὗτος γὰρ παρὰ μέλος ὑπὲρ τὴν γραφικὴν
 τρυφήσας λόγῳ τῆς ἀρετῆς ἀντελαμβάνετο καὶ ἐπέ-
 γραφε τοῖς ὑπ' αὐτοῦ ἐπιτελουμένοις ἔργοις

ἀβροδίαιτος ἀνὴρ ἀρετὴν τε σέβων τόδ' ἔγραψα. d
 καὶ τις ὑπεραλγῆσας ἐπὶ τούτῳ παρέγραψε ῥαβδο-
 30 δίαιτος ἀνὴρ. ἐπέγραψε δὲ ἐπὶ πολλῶν ἔργων αὐτοῦ
 καὶ τάδε

ἀβροδίαιτος ἀνὴρ ἀρετὴν τε σέβων τάδ' ἔγραψα

Παρράσιος, κλεινῆς πατρίδος ἐξ Ἐφέσου.
 οὐδὲ πατὴρ λαθόμεν Εὐήνορος, ὅς ῥά μ' ἔφυνε
 γνήσιον, Ἑλλήνων πρῶτα φέροντα τέχνης.
 ἠΰχησε δ' ἀνεμεσήτως ἐν τούτοις
 e εἰ καὶ ἄπιστα κλύουσι λέγω τάδε· φημὶ γὰρ ἤδη 5
 τέχνης εὐρῆσθαι τέρματα τῆσδε σαφῇ
 χειρὸς ὑφ' ἡμετέρης· ἀνυπέρβλητος δὲ πέπηγεν
 οὗρος. ἀμώμητον δ' οὐδὲν ἔγεντο βροτοῖς.
 ἀγωνιζόμενος δέ ποτε πρὸς καταδεέστερον ἐν Σάμῳ
 τὸν Αἴαντα καὶ ἡττηθεὶς συναχθεμένων αὐτῷ τῶν 10
 φίλων ἔφη ὥς αὐτὸς μὲν ὀλίγον φροντίζοι, Αἴαντι δὲ
 f συνάχθοιτο δεύτερον ἡττηθέντι. ἐφόρει δὲ ὑπὸ τρυ-
 φῆς πορφυρίδα καὶ στρόφιον λευκὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
 εἶχε, σκίπωνί τε ἐστηρίζετο χρυσαῖς ἑλικᾶς ἐμπεπαι-
 σμένῳ, χρυσοῖς τε ἀνασπαστοῖς ἐπέσφιγγε τῶν βλαυ- 15
 τῶν τοὺς ἀναγωγέας. ἀλλ' οὐδὲ τὰ κατὰ τὴν τέχνην
 ἀηδῶς ἐποιεῖτο ἀλλὰ ῥαδίως, ὥς καὶ ἄδειν γράφοντα,
 ὥς ἱστορεῖ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ εὐδαιμονίας. τερα-
 τευόμενος δ' ἔλεγεν, ὅτε τὸν ἐν Λίνδῳ Ἡρακλέα
 ἔγραφεν, ὥς ὄναρ αὐτῷ ἐπιφαινόμενος ὁ θεὸς σχη- 20
 ματίζοι αὐτὸν πρὸς τὴν τῆς γραφῆς ἐπιτηδειότητα.
 ὅθεν καὶ ἐπέγραψε τῷ πίνακι

544 οἷος δ' ἐννύχιος φαντάζετο πολλάκι φοιτῶν

Παρρασίῳ δι' ὕπνου, τοῖος ὅδ' ἐστὶν ὁρᾶν.

63. καὶ φιλοσόφων δὲ αἰρέσεις ὅλαι τῆς περὶ τὴν 25
 τρυφὴν αἰρέσεως ἀντεποιήσαντο· καὶ ἡ γε κυρηναϊκὴ
 καλουμένη ἀπ' Ἀριστίππου τοῦ σωκρατικοῦ τὴν ἀρ-
 χὴν λαβοῦσα, ὅς ἀποδεξάμενος τὴν ἡδυπάθειαν, ταύ-
 την τέλος εἶναι ἔφη καὶ ἐν αὐτῇ τὴν εὐδαιμονίαν βε-
 βλῆσθαι καὶ μονόχρονον αὐτὴν εἶναι· παραπλησίως 30
 τοῖς ἀσώτοις οὔτε τὴν μνήμην τῶν γεγονυιῶν ἀπο-
 λαύσεων πρὸς αὐτὸν ἡγούμενος οὔτε τὴν ἐλπίδα τῶν

έσομένων, ἀλλ' ἐνὶ μόνῳ τὸ ἀγαθὸν κρίνων τῷ παρ-
 όντι, τὸ δὲ ἀπολελαυκέναι καὶ ἀπολαύσειν οὐδὲν νο-
 μίζων πρὸς αὐτόν, τὸ μὲν ὡς οὐκ ἔτ' ὄν τὸ δὲ ὡς οὐπω
 [καὶ ἄδηλον]· ὅποιον καὶ οἱ τρυφῶντες πάσχουσι τὸ
 5 παρὸν εὖ ποιεῖν ἀξιούντες. ὠμολόγησε δ' αὐτοῦ τῷ
 δόγματι καὶ ὁ βίος, ὃν ἐβίωσεν ἐν πάσῃ τρυφῇ καὶ
 πολυτελείᾳ μύρων καὶ ἐσθήτων καὶ γυναικῶν. Αἰίδα
 γοῦν ἀναφανδὸν εἶχε τὴν ἐταῖραν καὶ ταῖς Διονυσίου
 πολυτελείαις ἔχαιρε, καίτοι πολλάκις ἐνυβριζόμενος.
 10 Ἡγήσανδρος γοῦν φησὶν ὡς καὶ ἀδόξου ποτὲ κλισίας
 παρ' αὐτῷ τυχῶν ἠνεγκεν, ἐρωτήσαντός τε τοῦ Διο-
 νυσίου τί φαίνεται ἡ κατάκλισις πρὸς τὴν χθές, ἔφησε
 παραπλησίαν εἶναι. ἐκείνη τε γάρ, ἔφησεν, ἀδοξεῖ
 τήμερον χωρισθεῖσα ἐμοῦ, χθές δὲ πασῶν ἦν ἐνδοξο-
 15 τάτη δι' ἡμᾶς. αὕτη δὲ τήμερον καὶ ἐνδοξος γέγονε
 διὰ τὴν ἡμετέραν παρουσίαν, χθές δὲ ἠδόξει μὴ παρ-
 όντος ἐμοῦ.' καὶ ἐν ἄλλοις δὲ φησιν ὁ Ἡγήσανδρος
 Ἄριστιππος ῥαινόμενος μὲν ὑπὸ τῶν τοῦ Διονυσίου
 20 θεραπεπόντων, σκωπτόμενος δ' ἐπὶ τῷ ἀνέχεσθαι ὑπ'
 Ἀντιφῶντος, εἰ δ' ἀλιευόμενος ἐτύγγανον, ἔφη, κα-
 ταλιπὼν τὴν ἐργασίαν ἂν ἀπῆλθον; διέτριβε δ' ὁ
 Ἄριστιππος τὰ πολλὰ ἐν Αἰγίνῃ τρυφῶν. διὸ καὶ ὁ
 Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασί φησιν ὅτι πολ-
 25 πλάσας τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἡδονῆς εἰσῆγεν. ὁ δ'
 Ἄριστιππος ἐπὶ τῆς Αἰίδος ἔλεγεν, ἔχω καὶ οὐκ ἔχο-
 μαι. καὶ παρὰ Διονυσίῳ διηνέχθη τισὶ περὶ τῆς ἐκλο-
 γῆς τῶν τριῶν γυναικῶν. καὶ μύροις ἐλούτο, καὶ
 30 ἔφασκεν ὅτι

κἂν βακχεύμασιν

οὔς' ἢ γε σώφρων οὐ διαφθαρήσεται.

κωμῶδων δὲ αὐτὸν Ἀλεξίς ἐν Γαλατείᾳ ποιεῖ τινὰ

θεράποντα διηγούμενον περὶ τινος τῶν μαθητῶν
 τάδε

ὁ δεσπότης οὐμὸς περὶ λόγους γάρ ποτε
 διέτριψε μειρακίσκος ὢν καὶ φιλοσοφεῖν
 ἐπέθετο. Κυρηναῖος ἦν ἐνταῦθά τις,
 5 ὡς φασ', Ἀρίστιππος σοφιστῆς εὐφυῆς,
 μᾶλλον δὲ πρωτεύων ἀπάντων τῶν τότε,
 ἀκολασία τε τῶν γεγονότων διαφέρων.
 τούτῳ τάλαντον δοὺς μαθητῆς γίγνεται
 ὁ δεσπότης. καὶ τὴν τέχνην μὲν οὐ πάνυ
 10 ἐξέμαθε, τὴν δ' ἀρτυσίαν συνήρπασεν.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀνταίῳ περὶ τῆς τῶν φιλοσόφων
 τρυφερότητος διαλεγόμενός φησιν

ὦ τᾶν, κατανοεῖς τίς ποτ' ἐστὶν οὔτοσὶ
 ὁ γέρων; B. ἀπὸ τῆς μὲν ὄψεως ἑλληνικός·
 15 λευκὴ χλανίς, φαιὸς χιτωνίσκος καλός,
 545 πιλίδιον ἀπαλόν, εὐρυθμός βακτηρία,
 βαιὰ τράπεζα. τί μακρὰ δεῖ λέγειν; ὅλως
 αὐτὴν ὁρᾶν γάρ τὴν Ἀκαδήμειαν δοκῶ.

64. Ἀριστόξενος δ' ὁ μουσικός ἐν τῷ Ἀρχύτῃ 20
 βίῳ ἀφίησι παρὰ Διονυσίου τοῦ νεωτέρου πρεσβευ-
 τὰς πρὸς τὴν Ταραντίνων πόλιν, ἐν οἷς εἶναι καὶ
 Πολύαρχον τὸν ἡδυπαθῆ ἐπικαλούμενον, ἄνδρα περὶ
 τὰς σωματικὰς ἡδονὰς ἐσπονδακότα καὶ οὐ μόνον τῷ
 25 ἔργῳ ἀλλὰ καὶ τῷ λόγῳ. ὄντα δὲ γνώριμον τῷ Ἀρ-
 30 χύτῃ καὶ φιλοσοφίας οὐ παντελῶς ἀλλότριον, ἀπαν-
 τᾶν εἰς τὰ τεμένη καὶ συμπεριπατεῖν τοῖς περὶ τὸν
 Ἀρχύταν ἀκροώμενον τῶν λόγων. ἐμπεσούσης δὲ
 ποτε ἀπορίας καὶ σκέψεως περὶ τε τῶν ἐπιθυμιῶν
 καὶ τὸ σύνολον περὶ τῶν σωματικῶν ἡδονῶν ἔφη ὁ
 Πολύαρχος· ἐμοὶ μὲν, ὦ ἄνδρες, πολλάκις ἤδη πέφη-
 νεν ἐπισκοποῦντι κομιδῇ τὸ τῶν ἀρετῶν τούτων

κατασκευάσμα καὶ πολὺ τῆς φύσεως ἀφεστηκὸς εἶναι.
 ἢ γὰρ φύσις ὅταν φθέγγηται τὴν ἑαυτῆς φωνήν, ἀκο-
 λουθεῖν κελεύει ταῖς ἡδοναῖς, καὶ τοῦτό φησιν εἶναι c
 νοῦν ἔχοντος, τὸ δ' ἀντιτείνειν καὶ καταδουλοῦσθαι
 5 τὰς ἐπιθυμίας οὔτε ἐμφρονος οὔτε εὐτυχοῦς οὔτε
 ξυνιέντος εἶναι τίς ποτ' ἐστὶν ἢ τῆς ἀνθρωπίνης φύ-
 σεως σύστασις. τεκμήριον δ' ἰσχυρὸν εἶναι τὸ πάν-
 τας ἀνθρώπους, ὅταν ἐξουσίας ἐπιλάβωνται μέγεθος
 ἀξιοχρεῶν ἐχούσης, ἐπὶ τὰς σωματικὰς ἡδονὰς κατα-
 10 φέρεσθαι καὶ τοῦτο νομίζειν τέλος εἶναι τῆς ἐξουσίας,
 τὰ δ' ἄλλα πάντα σχεδὸν ἀπλῶς εἰπεῖν ἐν παρέργῳ
 τίθεσθαι χώρα. προφέρειν δὲ ἔξεστι νῦν μὲν τοὺς
 Περσῶν βασιλεῖς καὶ εἰ τίς που τυραννίδος ἀξιολόγου d
 κύριος ὢν τυγχάνει, πρότερον δὲ τοὺς τε τῶν Λυδῶν
 15 καὶ τῶν Μήδων καὶ ἔτι ἀνωτέρω [καὶ] τοὺς Σύρων·
 οἷς οὐδὲν γένος ἡδονῆς ἀξήτητον γενέσθαι, ἀλλὰ καὶ
 δῶρα παρὰ τοῖς Πέρσαις προκείσθαι λέγεται τοῖς
 δυναμένοις ἐξευρίσκειν καινὴν ἡδονήν· καὶ μάλα
 ὀρθῶς. ταχὺ γὰρ ἢ ἀνθρωπίνη φύσις ἐμπύμπλαται
 20 τῶν χρονίζουσῶν ἡδονῶν, καὶ ὥσι σφόδρα διηκρι-
 βωμένοι. ὥστε, ἐπεὶ μεγάλην ἔχει δύναμιν ἢ καινό-
 της πρὸς τὸ μείζω φανῆναι τὴν ἡδονήν, οὐκ ὀλιγω- e
 ρητέον οὖν ἀλλὰ πολλὴν ἐπιμέλειαν αὐτῆς ποιητέον.
 διὰ ταύτην δὲ τὴν αἰτίαν πολλὰ μὲν ἐξευρεθῆναι
 25 βρωμάτων εἶδη, πολλὰ δὲ πεμμάτων, πολλὰ δὲ θυ-
 μιαμάτων καὶ μύρων, πολλὰ δὲ ἱματίων καὶ στρω-
 μάτων, καὶ ποτηρίων δὴ καὶ τῶν ἄλλων σκευῶν·
 πάντα γὰρ δὴ ταῦτα συμβάλλεσθαι τινὰς ἡδονάς,
 ὅταν ἢ ἢ ὑποκειμένη ὕλη τῶν θαυμαζομένων ὑπὸ τῆς
 30 ἀνθρωπίνης φύσεως· ὃ δὴ πεπονθέναι δοκεῖ ὃ τε
 χρυσὸς καὶ ἄργυρος καὶ τὰ πολλὰ τῶν εὐφροδάλμων

f τε καὶ σπανίων, ὅσα καὶ κατὰ τὰς ἀπεργαζομένας
 τέχνας διηκριβωμένα φαίνεται.

65. εἰπὼν δὲ τούτοις ἐξῆς τὰ περὶ τῆς θεραπείας
 τῆς τοῦ Περσῶν βασιλέως οἴους καὶ ὅσους ἔχει θερα- 5
 πευτῆρας, καὶ περὶ τῆς τῶν ἀφροδισίων αὐτοῦ χρή-
 σεως, καὶ τῆς περὶ τὸν χρῶτα αὐτοῦ ὁσμῆς καὶ τῆς
 εὐμορφίας καὶ τῆς ὁμιλίας, καὶ περὶ τῶν θεωρημάτων
 καὶ τῶν ἀκροαμάτων, εὐδαιμονέστατον ἔφη κοῦναι
 τῶν νῦν τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα· πλεῖσται γὰρ
 εἰσιν αὐτῷ καὶ τελειόταται παρεσκευασμένοι ἡδοναί. 10
 δεύτερον δέ, φησί, τὸν ἡμέτερον τύραννον θείη τις
 ἄν, καίπερ πολὺ λειπόμενον. ἐκείνῳ μὲν γὰρ ἢ τε
 546 Ἀσία ὅλη χορηγεῖ . . . τὸ δὲ Διονυσίου χορηγεῖον
 παντελῶς ἄν εὐτελές τι φανείη πρὸς ἐκεῖνο συγκρι-
 νόμενον. ὅτι μὲν οὖν περιμάχητός ἐστὶν ὁ τοιοῦτος 15
 βίος φανερόν ἐκ τῶν συμβεβηκότων. Σύρους μὲν γὰρ
 Μῆδοι μετὰ τῶν μεγίστων κινδύνων ἀφείλοντο τὴν
 βασιλείαν οὐκ ἄλλου τινὸς ἔνεκα ἢ τοῦ κυριεῦσαι τῆς
 Σύρων ἐξουσίας, Μήδους δὲ Πέρσαι διὰ τὴν αὐτὴν
 αἰτίαν· αὕτη δ' ἐστὶν ἢ τῶν σωματικῶν ἡδονῶν ἀπό- 20
 λαυσις. οἱ δὲ νομοθέται ὁμαλίζειν βουλευθέντες τὸ
 τῶν ἀνθρώπων γένος καὶ μηδένα τῶν πολιτῶν τρυ-
 φᾶν, ἀνακῦψαι πεποιήκασιν τὸ τῶν ἀρετῶν εἶδος, καὶ
 ἔγραψαν νόμους περὶ συναλλαγμάτων καὶ τῶν ἄλλων
 ὅσα ἐδόκει πρὸς τὴν πολιτικὴν κοινωνίαν ἀναγκαῖα 25
 εἶναι, καὶ δὴ καὶ περὶ ἐσθῆτος καὶ τῆς λοιπῆς διαί-
 της, ὅπως ἢ ὁμαλῆς. πολεμούντων οὖν τῶν νομοθε-
 τῶν τῷ τῆς πλεονεξίας γένει πρῶτον μὲν ὃ περὶ τὴν
 δικαιοσύνην ἔπαινος ἠϋξήθη, καὶ πού τις καὶ ποιη-
 τῆς ἐφθέγγατο 30

δικαιοσύνας τὸ χούσειον πρόσωπον.
 καὶ πάλιν τὸ

χούσειον ὄμμα τὸ τῆς δίκας.

ἀφαιρῶν δὲ τὰς δι' ἀφροδισίων, ἀφαιρῶν δὲ τὰς δι'

χρύσειον ὄμμα τὸ τὰς δίκας.

ἀπεθεώθη δὲ καὶ αὐτὸ τὸ τῆς Δίκης ὄνομα, ὥστε παρ' ἐνίοις καὶ βωμονὺς καὶ θυσίας γίνεσθαι Δίκη. ^c μετὰ ταύτην δὲ καὶ σωφροσύνην καὶ ἐγκράτειαν ἐπεισεκόμισαν, καὶ πλεονεξίαν ἐκάλεσαν τὴν ἐν ἀπολαύσεσιν ὑπεροχὴν, ὥστε καὶ τὸν πειθαρχοῦντα τοῖς νόμοις καὶ τῇ τῶν πολλῶν φήμῃ μετριάξειν περὶ τὰς σωματικὰς ἡδονάς.

66. καὶ Δοῦρις δέ φησιν ἐν τῇ εἰκοστῇ τρίτῃ τῶν ¹⁰ ἱστοριῶν ὥς ἦν τὸ παλαιὸν τοῖς δυνάσταις ἐπιθυμία τῆς μέθης. διὸ ποιεῖν τὸν Ὅμηρον τῷ Ἀγαμέμνονι λοιδοροῦμενον τὸν Ἀχιλλέα καὶ λέγοντα

οἶνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων.

καὶ τὸν θάνατον δὲ ἀποσημαίνων τοῦ βασιλέως φησὶν ^d ὥς ἀμφὶ κρητῆρα τραπέζας τε πληθούσας κείμεθα.

δεικνύων καὶ τὸν θάνατον αὐτοῦ παρ' αὐταῖς ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς μέθης γεγόμενον. φιλήδονος δ' ἦν καὶ Σπένσιππος ὁ Πλάτωνος συγγενὴς καὶ διάδοχος ²⁰ τῆς σχολῆς. Διονύσιος γοῦν ὁ τῆς Σικελίας τύραννος ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῇ κατὰ τῆς φιληδονίας αὐτοῦ εἰπὼν καὶ φιλαργυρίαν αὐτῷ ὀνειδίζει καὶ τὸν Λασθενείας τῆς Ἀρκαδικῆς ἔρωτα, ἣτις Πλάτωνος ἡκηκόει.

67. οὐ μόνος δὲ Ἀρίστιππος καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ ^e τὴν κατὰ κίνησιν ἡδονὴν ἡσπάζοντο, ἀλλὰ καὶ Ἐπίκουρος καὶ οἱ ἀπὸ τούτου. καὶ ἵνα μὴ τοὺς καταγισμοὺς λέγω καὶ τὰ ἐπεντροῶματα, ἅπερ πολλάκις προφέρεται ὁ Ἐπίκουρος, καὶ τοὺς γαργαλισμοὺς καὶ ³⁰ τὰ νύγματα, ἃ ἐν τῷ περὶ τέλους εἶρηκε, τούτων μνησθήσομαι. φησὶ γάρ· οὐ γὰρ ἔγωγε δύναμαι νοῆσαι τὰ γαθὸν ἀφαιρῶν μὲν τὰς διὰ χυλῶν ἡδονάς,

ἀφαιρῶν δὲ τὰς δι' ἀφροδισίων, ἀφαιρῶν δὲ τὰς δι' ἀκροαμάτων, ἀφαιρῶν δὲ καὶ τὰς διὰ μορφῆς κατ' ^f ὄψιν ἡδείας κινήσεις. καὶ Μητροόδωρος ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς φησὶ περὶ γαστέρα, ὃ φυσιολόγε Τιμόκρατες, περὶ γαστέρα ὃ κατὰ φύσιν βαδίζων λόγος τὴν ⁵ ἅπασαν ἔχει σπουδὴν. καὶ ὁ Ἐπίκουρος δέ φησιν ἄρχῃ καὶ ῥίξα παντὸς ἀγαθοῦ ἡ τῆς γαστρὸς ἡδονή. καὶ τὰ σοφὰ καὶ τὰ περιττὰ ἐπὶ ταύτην ἔχει τὴν ἀναφοράν. καὶ τῷ περὶ τέλους δὲ πάλιν φησὶ τιμητέον τὸ καλὸν καὶ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ τοιουτότροπα, ἐὰν ¹⁰ ἡδονὴν παρασκευάζῃ. ἐὰν δὲ μὴ παρασκευάζῃ, χαίρειν ἑατέον, σαφῶς ὑπουργὸν ποιῶν ἐν τούτοις τὴν ⁵⁴⁷ ἀρετὴν τῆς ἡδονῆς καὶ θεραπαίνης τάξιν ἐπέχουσιν. καὶ ἄλλοις δέ φησι προσπτύω τῷ καλῷ καὶ τοῖς κενῶς αὐτὸ θαυμάζουσιν, ὅταν μηδεμίαν ἡδονὴν ¹⁵ ποιῇ.

68. καλῶς ἄρα ποιοῦντες Ῥωμαῖοι οἱ πάντ' ἄριστοι Ἀλκιον καὶ Φιλίσκον τοὺς ἐπικουρείους ἐξέβαλον τῆς πόλεως, Λευκίου τοῦ Ποστούμίου ὑπατεύοντος, δι' ἃς εἰσηγοῦντο ἡδονάς. ὁμοίως δὲ καὶ ²⁰ Μεσσήνιοι κατὰ ψήφισμα ἐξέωσαν τοὺς ἐπικουρείους, Ἀντίοχος δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ πάντας τοὺς φιλοσόφους τῆς αὐτοῦ βασιλείας, γράψας τάδε βασιλεὺς Ἀντίοχος Φανία. ἐγράψαμεν ὑμῖν καὶ πρότερον ὅπως μηδείς ἢ φιλόσοφος ἐν τῇ πόλει μηδ' ἐν τῇ χώρᾳ. πυν- ²⁵ θανόμεθα δὲ οὐκ ὀλίγους εἶναι καὶ τοὺς νέους λυμαίνεσθαι, διὰ τὸ μηδὲν πεποιηκέναι ὑμᾶς ὧν ἐγράψαμεν περὶ τούτων. ὥς ἂν οὖν λάβῃς τὴν ἐπιστολήν, σύνταξον κήρυγμα ποιήσασθαι ὅπως οἱ μὲν φιλόσοφοι πάντες ἀπαλλάσσονται ἐκ τῶν τόπων ἤδη, τῶν ³⁰ δὲ νεανίσκων ὅσοι ἂν ἀλίσκωνται πρὸς τούτοις γινόμενοι διότι κρεμῆσονται καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν

ἐν αἰτίαις ἔδονται ταῖς μεγίσταις· καὶ μὴ ἄλλως γίνηται.

τῆς δ' ἡδονῆς πρὸ Ἐπικούρου εἰσηγητῆς ἐγένετο c
Σοφοκλῆς ὁ ποιητῆς ἐν Ἀντιγόῃ ταῦτα εἰπὼν

5 τὰς γὰρ ἡδονὰς
ὅταν προδῶσιν ἄνδρες, οὐ τίθῃμ' ἐγὼ
ξῆν τοῦτον, ἀλλ' ἔμψυχον ἡγοῦμαι νεκρόν.
πλούτει τε γὰρ κατ' οἶκον, εἰ βούλει, μέγα,
καὶ ξῆ τύραννον σχῆμ' ἔχων, ἐὰν δ' ἀπῇ
10 τούτων τὸ χαίρειν, τ' ἄλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς·
οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν.

69. καὶ Λύκων δὲ ὁ περιπατητικός, ὥς φησιν d
Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος, κατ' ἀρχὰς ἐπιδημήσας παι-
δείας ἔνεκα ταῖς Ἀθήναις περὶ συμβολικοῦ κώθωνος
15 καὶ πόσον ἐκάστη τῶν ἑταίρουσῶν ἐπράττετο μίσθωμα
ἀκριβῶς ἠπίστατο. ὕστερον δὲ καὶ τοῦ περιπάτου
προστάς ἐδείπνιζε τοὺς φίλους ἀλαζονείᾳ καὶ πολυ-
τελείᾳ πολλῇ χρώμενος. χωρὶς γὰρ τῶν παραλαμβα-
νομένων εἰς αὐτὰ ἀκροαμάτων καὶ ἀργυρωμάτων
20 καὶ στρωμνῆς ἢ λοιπῇ παρασκευῇ καὶ ἡ τῶν δείπνων
περιεργία καὶ ὁ τῶν τραπεζοποιῶν καὶ μαγείρων
ὄχλος τοσοῦτος ἦν ὥστε καὶ πολλοὺς ὀρρωδεῖν καὶ e
βδουλομένους προσιέναι πρὸς τὴν διατριβὴν ἀνακό-
πτεσθαι, καθάπερ εἰς πολίτευμα πονηρὸν καὶ χορη-
25 γιῶν καὶ λειτουργιῶν πλήρες εὐλαβουμένους προ-
άγειν. ἔδει γὰρ ἄρξαι τε τὴν νομιζομένην ἐν τῷ
περιπάτῳ ἀρχὴν (αὕτη δ' ἦν ἐπὶ τῆς εὐκοσμίας τῶν
ἐπιχειρούντων) τριάκονθ' ἡμέρας· εἶτα τῇ ἔνῃ καὶ
νέᾳ λαβόντα ἀφ' ἐκάστου τῶν ἐπιχειρούντων ἑννέα
30 ὀβολοὺς ὑποδέξασθαι μὴ μόνον αὐτοὺς τοὺς τὴν συμ-
βολὴν εἰσενεγκόντας, ἀλλὰ καὶ οὓς παρακαλέσειεν
ὁ Λύκων, ἔτι δὲ καὶ τοὺς ἐπιμελῶς συναντῶντας τῶν

f πρεσβυτέρων εἰς τὴν σχολήν· ὥστε γίνεσθαι μηδὲ
εἰς τὸν μυρισμὸν καὶ τοὺς στεφάνους ἱκανὸν τὸ ἐκλε-
γόμενον ἀργύριον· ἱεροποιῆσαί τε καὶ τῶν θυσιῶν
ἐπιμελητὴν γενέσθαι. ἃ δὲ πάντα ἐφαίνετο λόγου
μὲν ἀλλότρια καὶ φιλοσοφίας εἶναι, τρυφῆς δὲ καὶ 5
περιστάσεως οἰκειότερα. καὶ γὰρ εἰ παρίεντό τινες
τῶν μὴ δυναμένων εἰς ταῦτα ἀναλίσκειν ἀπὸ βρα-
χείας καὶ τῆς τυχούσης ὀρμώμενοι χορηγίας, ὃ γε
μισθὸς ἱκανῶς ἦν ἄτοπος . . . οὐ γὰρ ἵνα συρρυνέντες
ἐπὶ ταῦτ' οὕτω τοῦθ' οὐρίου γενομένης τραπέξης 10
ἀπολαύσωσιν ἢ χάριν ἐξουσίας ἐποιήσαντο τὰς συν-
548 ὁδοὺς ταύτας οἱ περὶ Πλάτωνα καὶ Σπεύσιππον,
ἀλλ' ἵνα φαίνωνται καὶ τὸ θεῖον τιμῶντες καὶ φυ-
σικῶς ἀλλήλοις συμπεριφερόμενοι, καὶ τὸ πλεῖστον
ἔνεκεν ἀνέσεως καὶ φιλολογίας. ἃ δὲ πάντα γέγονε 15
δεύτερα παρὰ τοῖς ὕστερον τῶν τε χλανίδων καὶ τῆς
πολυτελείας τῆς εἰρημένης. οὐ γὰρ ἔγωγε τοὺς λοι-
ποὺς ὑπεξαιροῦμαι. ὁ δὲ Λύκων ὑπ' ἀλαζονείας καὶ
ἐν τῷ ἐπιφανεστάτῳ τῆς πόλεως τόπῳ, ἐν τῇ Κόνωνος
b οἰκίᾳ, εἶχεν εἰκοσίκλινον οἶκον, ὃς ἦν ἐπιτήδειος αὐτῷ 20
πρὸς τὰς ὑποδοχάς. ἦν δὲ ὁ Λύκων καὶ σφαιριστῆς
ἀγαθὸς καὶ ἐπιδέξιος.

70. περὶ δὲ Ἀναξάρχου Κλέαρχος ὁ Σολεὺς ἐν
πέμπτῳ βίῳ οὕτω γράφει· τῶν εὐδαιμονικῶν καλου-
μένων Ἀναξάρχῳ διὰ τὴν τῶν χορηγησάντων ἄγνοιαν 25
περιπεσούσης ἐξουσίας γυμνὴ μὲν ὠνοχόει παιδίσκη
πρόσηβος, ἢ προκριθεῖσα διαφέρειν ὥρα τῶν ἄλλων,
ἀνασύρουσα πρὸς ἀλήθειαν τὴν τῶν οὕτως αὐτῇ χρω-
c μένων ἀκρασίαν. ὁ δὲ σιτοποιὸς χειρὶδας ἔχων καὶ
περὶ τῷ στόματι κημὸν ἔτριβε τὸ σταῖς, ἵνα μήτε 30
ἰδρῶς ἐπιρρέοι μήτε τοῖς φυράμασιν ὁ τρίβων ἐμ-

πνέοι.' διὸ πρεπόντως ἄν τις εἴποι τῷ σοφῷ τούτῳ
φιλοσόφῳ τὰ ἐκ τοῦ Ἀναξίλα Λυροποιοῦ

ξανθοῖς τε μύροις χρῶτα λιπαίνων,
χλανίδας θ' ἔλκων, βλαύτας σύρων,
βολβοὺς τρώγων, τυροὺς κάπτων,
ῥὰ κολάπτων, κήρυκας ἔχων,
χίον πίνων, καὶ πρὸς τούτοις
ἐν σκυταρίοις ῥαπτοῖσι φορῶν
ἐφεσῆια γράμματα καλά.

71. πόσῳ γὰρ τούτων βελτίων Γοργίας ὁ Λεοντί-
νος, περὶ οὗ φησὶν ὁ αὐτὸς Κλέαρχος ἐν τῷ ὀγδόῳ d
τῶν βίων ὅτι διὰ τὸ σωφρόνως ζῆν σχεδὸν ὀγδοή-
κοντα ἔτη τῷ φρονεῖν συνεβίωσε. καὶ ἐπεὶ τις αὐτὸν
ἤρετο τί νι διαίτῃ χρῶμενος οὕτως ἐμμελῶς καὶ μετὰ
αἰσθήσεως τοσοῦτον χρόνον ζήσκειν, οὐδὲν πώποτε,
εἶπεν, ἡδονῆς ἕνεκεν πράξας. Δημήτριος δ' ὁ Βυζάν-
τιος ἐν τετάρτῳ περὶ ποιημάτων Γοργίας (φησὶν) ὁ
Λεοντίνος ἐρωτηθεὶς τί αὐτῷ γέγονεν αἴτιον τοῦ
βιωσάαι πλείω τῶν ἑκατὸν ἐτῶν, ἔφη τὸ μηδὲν πώποτε
ἐντέρου ἕνεκεν πεποιηκέναι. Ὡς δὲ πολλῷ χρόνῳ
τὴν βασιλείαν καὶ τὴν λοιπὴν περὶ τὸν βίον χορηγίαν e
διαρκῇ κτησάμενος, ὥς τελευτῶντος ἠρώτησεν ὁ
πρεσβύτατος τῶν υἱῶν τί πράσσω τοσαῦτ' ἔτη δια-
φυλάξαι τὴν βασιλείαν, ἵνα καὶ αὐτὸς τοῦτο μιμοῖτο,
τὰ δίκαια πράττων, εἶπε, πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπους
καὶ θεούς. Καρύστιος δ' ὁ Περγαμηνὸς ἐν ἱστορικοῖς
ὑπομνήμασι Κηφισόδωρος (φησὶν) ὁ Θηβαῖος, Πολύ-
δωρον τὸν Τήιον ἱατρὸν Ἀντιπάτρῳ συσσιτεῖν, ψι-
λοτάπιδα ἔχοντι κρικωτὴν καθάπερ τοὺς στρωματεῖς
εὐτελῆ, ἐφ' ἧς κατακεῖσθαι, κάδους δὲ χαλκοῦς καὶ f
ποτήρια ὀλίγα· γεγονέναι γὰρ ὀλιγοδίατον καὶ τρυ-
φῆς ἀλλότριον.

72. Τιθωνὸν δὲ ἀπὸ τῆς ἑω μέχρι δυσμῶν κοι-
μώμενον μόλις ἐπιθυμία πρὸς ἑσπέραν ἐπήγειρον·
ὅθεν ἦοι συγκοιμᾶσθαι λεχθεὶς διὰ τὸ ταῖς ἐπιθυ-
μίαις ἐμπεπλέχθαι . . . ἐπὶ τῷ γήρῳ καθείρηκτα,
549 κρεμαστὸς ὢν πρὸς ἀλήθειαν ἐκ τούτων. καὶ Με- 5
λάνθιος δὲ τὸν αὐτοῦ τράχηλον κατατείνων ἀπήγγετο
ἐκ τῶν ἀπολαύσεων κνισότερος ὢν τοῦ Ὀδυσσέως
Μελανθίου. πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι πᾶν τὸ σῶμα διε-
στράφησαν διὰ τὰς ἀκαίρους ἡδονάς, οἱ δὲ καὶ εἰς
πάχος σώματος ἐπέδωκαν, ἄλλοι δὲ καὶ εἰς ἀναισθη- 10
σίαν, διὰ πολλὴν τρυφήν. Νύμφις γοῦν ὁ Ἡρα-
κλεώτης ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ Ἡρακλείας Διονύσιος
(φησὶν) ὁ Κλεάρχου τοῦ πρώτου τυραννήσαντος ἐν
Ἡρακλείᾳ υἱός, καὶ αὐτὸς τῆς πατρίδος τυραννήσας,
b ὑπὸ τρυφῆς καὶ τῆς καθ' ἡμέραν ἀδηφαγίας ἔλαθεν 15
ὑπερσαρκήσας, ὥστε διὰ τὸ πάχος ἐν δυσπνοιᾷ αὐτὸν
συσχεθῆναι καὶ πνιγμῷ. διὸ συνέταξαν οἱ ἱατροὶ
κατασκενᾶσαι βελόνας λεπτὰς τῷ μήκει διαφερούσας,
αἷς διὰ τῶν πλευρῶν καὶ τῆς κοιλίας διωθεῖν, ὅταν
εἰς ὕπνον τύχῃ βαθυτέρον ἐμπεσῶν. μέχρι μὲν οὖν 20
τινὸς ὑπὸ τῆς πεπωρωμένης ἐκ τοῦ στέατος σαρκὸς
οὐκ ἐνεποίει τιν' αἰσθησιν, εἰ δὲ πρὸς καθαρὸν τόπον
ἢ βελόνῃ διελθοῦσα ἔθιγε, τότε διηγείρετο. τοὺς δὲ
c χρηματισμοὺς ἐποιεῖτο τοῖς βουλομένοις προτιθέμε-
νος κιβωτὸν τοῦ σώματος, ἵνα τὰ μὲν λοιπὰ μέρη 25
κρύπτοι τὸ δὲ πρόσωπον μόνον ὑπερέχων διαλέγοιτο
τοῖς ἀπαντῶσι.' μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Μέναν-
δρος, ἥκις τ' ὢν λοίδωρος, ἐν τοῖς Ἀλιεῦσι, τὸν μῦ-
θον ὑποστησάμενος ὑπὲρ τινων φυγάδων ἐξ Ἡρα-
κλείας

παχὺς γὰρ ὥς ἔκειτ' ἐπὶ στόμα.

καὶ πάλιν

ἐτρύφησεν ὥστε μὴ πολὺν τρυφᾶν χρόνον.

καὶ ἔτι

ἴδιον ἐπιθυμῶν μόνος μοι θάνατος οὗτος φαί-
νεται

5 εὐθάνατος, ἔχοντα πολλὰς χολλάδας κείσθαι
παχύν,

ὑπτιον μόλις λαλοῦντα καὶ τὸ πνεῦμ' ἔχοντ' d
ἄνω,

ἐσθίουντα καὶ λέγοντα 'σῆπομ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.'

10 ἀπέθανε δὲ βιώσας ἔτη πέντε πρὸς τοῖς πεντήκοντα,
ὧν ἐτυράννησε τρία καὶ τριάκοντα, ἀπάντων τῶν πρὸ
αὐτοῦ τυράννων πραότητι καὶ ἐπιεικείᾳ διεννηνοχῶς.

73. τοιοῦτος ἐγερόνει καὶ Πτολεμαῖος ὁ ἑβδομος
Aἰγύπτου βασιλεύσας, ὁ αὐτὸν μὲν εὐεργέτην ἀνα-
15 κηρύττων ὑπὸ δὲ Ἀλεξανδρέων κακεργέτης ὀνομα-
ζόμενος. Ποσειδώνιος γοῦν ὁ στωικὸς συναποδημή-
σας Σκιπίωνι τῷ Ἀφρικανῷ κληθέντι εἰς Ἀλεξάν- e
δρειαν καὶ θεασάμενος αὐτὸν γράφει ἐν ἑβδόμῃ τῶν
ἱστοριῶν οὕτως 'διὰ δὲ τρυφὴν διέφθαρτο τὸ σῶμα
20 ὑπὸ παχύτητος καὶ γαστρὸς μεγέθους, ἣν δυσπερίλη-
πτον εἶναι συνέβαινεν· ἐφ' ἧς χιτωνίσκον ἐνδεδυκὼς
ποδήρη μέχρι τῶν καρπῶν χειρῖδας ἔχοντα προῆει
μηδέποτε πεζὸς εἰ μὴ διὰ Σκιπίωνα.' ὅτι δὲ τρυφῆς
οὐκ ἦν ἀλλότριος ὁ βασιλεὺς οὗτος, αὐτὸς περὶ ἑαυ-
25 τοῦ μαρτυρεῖ ἐν τῷ ὀγδόῳ τῶν ὑπομνημάτων διη-
γούμενος ὅπως τε ἱερεὺς ἐγένετο τοῦ ἐν Κυρήνῃ
Ἀπόλλωνος καὶ ὅπως δεῖπνον παρεσκεύασε τοῖς πρὸ f
αὐτοῦ γενομένοις ἱερεῦσι, γράφων οὕτως 'Ἀρτεμίτια
μεγίστη ἐορτὴ ἐν Κυρήνῃ, ἐν ἣ ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλ-
30 λωνος (ἐνιαύσιος δ' ἐστὶ) δειπνίζει τοὺς πρὸ αὐτοῦ
ἱερευσαμένους, καὶ παρατίθουσιν ἑκάστῳ τρύβλιον,
τοῦτο δ' ἐστὶ κεραμεοῦν ἄγγος ἐπιδεχόμενον ὥς

εἴκοσιν ἀρτάβας· ἐν ᾧ πολλὰ μὲν τῶν ἀγριμαίων
ἔγκειται πεπονημένα, πολλὰ δὲ σῖτα, καὶ τῶν ἡμέρων
ὀρνίθων ἔτι δὲ θαλαττίων ἰχθύων ταρίχους τε ξενι-
550 κοῦ πλείονα γένη· πολλάκις δὲ τινες καὶ καθάρειον
ἀκολουθίσκον προσδιδόασιν. ἡμεῖς δὲ περιειλόμεθα 5
τὰ τοιαῦτα, φιάλας δ' ὀλαργύρους κατασκευάσαντες,
τὸ τίμημα ἔχουσαν ἑκάστην ἧς προειρήκαμεν δαπά-
νης, ἵππον τε κατεσκευασμένον σὺν ἱπποκόμῳ καὶ
φαλάροις διαχρύσοις ἐδώκαμεν καὶ παρεκαλέσαμεν
ἕκαστον ἐπὶ αὐτοῦ καθεσθέντα οἴκαδ' ἀπιέναι.' εἰς 10
πάχος δ' ἐπεδεδώκει καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀλέξανδρος,
ὁ τὴν ἑαυτοῦ μητέρα ἀποκτείνας συμβασιλεύουσιν
b αὐτῷ. φησὶ γοῦν περὶ αὐτοῦ Ποσειδώνιος ἐν τῇ
ἑβδόμῃ καὶ τεσσαρακοστῇ τῶν ἱστοριῶν οὕτως 'ὁ δὲ
τῆς Aἰγύπτου δυνάστης μισούμενος μὲν ὑπὸ τῶν 15
ὄχλων, κολακευόμενος δὲ ὑπὸ τῶν περὶ αὐτόν, ἐν
πολλῇ δὲ τρυφῇ ζῶν, οὐδὲ πατεῖν οἷός τ' ἦν εἰ μὴ
δυεὶν ἐπαπεριδόμενος ἐπορεύετο. εἰς δὲ τὰς ἐν τοῖς
συμποσίοις ὀρχήσεις ἀπὸ μετεώρων κλινῶν καταλ-
λόμενος ἀνυπόδητος συντονωτέρας αὐτὰς τῶν ἡσκη- 20
κώτων ἐποιεῖτο.'

74. Ἀγαθαρχίδης δ' ἐν τῇ ἐκκαιδεκάτῃ Εὐρω-
πιακῶν Μάγαν φησὶ τὸν Κυρήνης βασιλεύσαντα ἔτη
c πεντήκοντα ἀπολέμητον γενόμενον καὶ τρυφῶντα
κατάσαρκον γενέσθαι ἐκτόπως τοῖς ὄγκοις κατὰ τὸν 25
ἔσχατον καιρὸν καὶ ὑπὸ τοῦ πάχους ἀποπνιγῆναι δι'
ἀργίαν σώματος καὶ τὸ προσφέρεσθαι πλῆθος τροφῆς.
παρὰ δὲ Λακεδαιμονίοις ὁ αὐτὸς ἱστορεῖ διὰ τῆς
ἑβδόμης καὶ εἰκοστῆς οὐ τῆς τυχούσης ἀδοξίας νομί-
ζεσθαι, εἴ τις ἢ τὸ σχῆμα ἀνανδρότερον ἔχων ἢ τὸν 30
ὄγκον τοῦ σώματος προπετὴς ἐφαίνετο, γυμνῶν κατὰ
δέκα ἡμέρας παρισταμένων τοῖς ἐφόροις τῶν νέων.

καθεώρων δὲ οἱ ἔφοροι καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ
 τὰ περὶ τὴν ἔνδυσιν καὶ τὴν στρωμνὴν τῶν νέων, d
 εἰκότως· καὶ γὰρ ὁποιοιοὶ ἦσαν παρὰ Λακεδαιμονί-
 οῖς κρέως σκευασίας, ἄλλου δ' οὐδενός. κὰν τῇ δ'
 5 ἐβδόμῃ εἰκοστῇ ὁ Ἀγαθαρχίδης ἔφη ὡς Λακεδαιμό-
 νιοι Ναυκλείδην τὸν Πολυβιάδου, παντελῶς ὑπερ-
 σαρκούντα τῷ σώματι καὶ παχὺν διὰ τρυφὴν γενόμε-
 νον, καταβιβάσαντες εἰς μέσην τὴν ἐκκλησίαν, καὶ
 Λυσάνδρου πολλὰ ὀνειδίσαντος ἐν τῷ κοινῷ ὡς τρυ-
 10 φῶντι, παρ' ὀλίγον ἐξέβαλον ἐκ τῆς πόλεως, ἀπει-
 λήσαντες τοῦτο ποιήσιν, εἰ μὴ τὸν βίον ἐπανορθώ-
 σαιτο. εἰπόντος τοῦ Λυσάνδρου ὅτι καὶ Ἀγησίλαος, e
 ὅτε διέτριβε περὶ τὸν Ἑλλήσποντον πολεμῶν τοῖς
 βαρβάροις, ὁρῶν τοὺς Ἀσιαγενεῖς ταῖς μὲν στολαῖς
 15 πολυτελῶς ἡσκημένους, τοῖς σώμασι δ' οὕτως ἀχρεί-
 οὺς ὄντας, γυμνοὺς πάντας ἐκέλευσε τοὺς ἀλίσκομέ-
 νους ἐπὶ τὸν κήρυκα ἄγειν, καὶ χωρὶς πωλεῖν τὸν
 τούτων ἱματισμόν, ὅπως οἱ σύμμαχοι γινώσκοντες
 διότι πρὸς μὲν ἄθλα μεγάλα πρὸς δ' ἄνδρας εὐτελεῖς
 20 ὁ ἀγὼν συνέστηκε, προθυμότερον ταῖς ψυχαῖς ὁρμῶ-
 σιν ἐπὶ τοὺς ἐναντίους. καὶ Πύθων δ' ὁ Βυζάντιος f
 ῥήτωρ, ὡς Λέων ἱστορεῖ ὁ πολίτης αὐτοῦ, πᾶν ἦν
 παχὺς τὸ σῶμα· καὶ Βυζαντίοις ποτὲ στασιάζουσι
 πρὸς ἀλλήλους τοῖς πολίταις παρακαλῶν εἰς φιλίαν
 25 ἔλεγεν, ὁρᾶτέ με, ἄνδρες πολῖται, οἷός εἰμι τὸ σῶμα·
 ἀλλὰ καὶ γυναῖκα ἔχω πολλῷ ἐμοῦ παχυτέραν. ὅταν
 οὖν ὁμονοῶμεν, καὶ τὸ τυχὸν ἡμᾶς σκιμπόδιον δέχε-
 ται, ἐὰν δὲ στασιάζωμεν, οὐδὲ ἡ σύμπασα οἰκία.

75. πόσῳ οὖν κάλλιόν ἐστιν, ἀγαθὲ Τιμόκρατες,
 30 πενόμενον εἶναι λεπτότερον ὢν καταλέγει Ἑρμιππος 551
 ἐν Κέρκωψιν ἢ ὑπερπλουτοῦντα τῷ ταναγραίῳ Κητεῖ
 εἰοικέναι, καθάπερ οἱ προειρημένοι ἄνδρες. φησὶ δ'

οὕτως ὁ Ἑρμιππος πρὸς τὸν Διόνυσον τὸν λόγον
 ποιούμενος

οἱ γὰρ πενόμενοι

ἀνάπηρά σοι θύουσιν ἤδη βούδια,

Λεωτροφίδου λεπτότερα καὶ Θουμάντιδος. 5

καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Γηρυτιάδῃ λεπτοὺς τούσδε
 καταλέγει, οὓς καὶ πρέσβεις ὑπὸ τῶν ποιητῶν φησὶν
 h εἰς ἄδου πέμπεσθαι πρὸς τοὺς ἐκεῖ ποιητὰς λέγων
 οὕτωςί

καὶ τίς νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας 10

ἔτλη κατελθεῖν; B. ἐν' ἀφ' ἑκάστης τῆς τέχνης

εἰλόμεθα κοινῇ γενομένης ἐκκλησίας,

οὓς ἤσμεν ὄντας ἄδοφοῖτας καὶ θαμὰ

ἐκεῖσε φιλοχωροῦντας. A. εἰσὶ γὰρ τινες

ἄνδρες παρ' ὑμῖν ἄδοφοῖται; B. νῆ Δία 15

μάλιστα γ', ὥσπερ θρακοφοῖται. πάντ' ἔχεις.

A. καὶ τίνες ἂν εἶεν; B. πρῶτα μὲν Σαννυρίων

c ἀπὸ τῶν τρυγῶδων· ἀπὸ δὲ τῶν τραγικῶν χορῶν

Μέλητος· ἀπὸ δὲ τῶν κυκλίων Κινησίας.

εἰθ' ἐξῆς φησὶν 20

ὡς σφόδρ' ἐπὶ λεπτῶν ἐλπίδων ὠχεῖσθ' ἄρα·

τούτους γάρ, ἦν ποτ' ὀξὺς ἔλθῃ, ξολλαβὼν

ὁ τῆς διαρροίας ποταμὸς οἰχήσεται.

περὶ δὲ τοῦ Σαννυρίωνος καὶ Στράττις ἐν Ψυχα-

σταῖς φησί 25

Σαννυρίωνος σκυτίνην ἐπικουρίαν.

περὶ δὲ Μελήτου αὐτὸς ὁ Σαννυρίων ἐν Γέλῳτι λέγει

οὕτως

Μέλητον τὸν ἀπὸ Αθηναίου νεκρόν.

d 76. ἦν δ' ὄντως μακρότατος καὶ λεπτότατος ὁ 30

Κινησίας, εἰς ὃν καὶ ὅλον δράμα γέγραφε Στράττις,

Φθιώτην Ἀχιλλέα αὐτὸν καλῶν, διὰ τὸ ἐν τῇ αὐτοῦ

ποιήσει συνεχῶς τὸ Φθιώτα λέγειν. παίζων οὖν εἰς
τὴν ἰδέαν αὐτοῦ ἔφη, Φθιώτ' Ἀχιλλεῦ. ἄλλοι δ'
αὐτόν, ὥς καὶ Ἀριστοφάνης, πολλάκις εἰρήκασι φι-
λύρινον Κινησίαν, διὰ τὸ φιλύρας τοῦ ξύλου λαμβά-
5 νοντα σανίδα συμπεριζώννυσθαι, ἵνα μὴ κάμπηται
διὰ τε τὸ μῆκος καὶ τὴν ἰσχύνητα. ὅτι δὲ ἦν ὁ Κινη-
σίας νοσώδης καὶ δεινὸς τὰλλα Λυσίας ὁ ῥήτωρ ἐν
τῷ ὑπὲρ Φανίου παρανόμων ἐπιγραφομένῳ λόγῳ e
εἴρηκε, φάσκων αὐτὸν ἀφένον τῆς τέχνης συκο-
10 φαντεῖν καὶ ἀπὸ τούτου πλουτεῖν. ὅτι δὲ ὁ ποιητής
ἐστὶ καὶ οὐχ ἕτερος, σαφῶς αὐτὸς ὧν σημαίνεται ἐκ
τοῦ καὶ ἐπὶ ἀθεότητι κωμωδούμενον ἐμφανίζεσθαι
καὶ διὰ τοῦ λόγου τοιοῦτον δείκνυσθαι. λέγει δ'
οὕτως ὁ ῥήτωρ ἑθαυμάζω δὲ εἰ μὴ βαρέως φέρετε ὅτι
15 Κινησίας ἐστὶν ὁ τοῖς νόμοις βοηθός, ὃν ὑμεῖς πάν-
τες ἐπίστασθε ἀσεβέστατον ἀπάντων καὶ παρανομώ-
τατον ἀνθρώπων γερονέναι. οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοι-
αῦτα περὶ θεοὺς ἐξαμαρτάνων ἃ τοῖς μὲν ἄλλοις f
αἰσχρόν ἐστι καὶ λέγειν, τῶν κωμωδοδιδασκάλων δ'
20 ἀκούετε καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν; οὐ μετὰ τούτου
ποτὲ Ἀπολλοφάνης καὶ Μυσταλίδης καὶ Λυσίθεος
συνειστιῶντο, μίαν ἡμέραν ταξάμενοι τῶν ἀποφρά-
δων, ἀντὶ νομηνιαστῶν κακοδαιμονιστὰς σφίσιν
αὐτοῖς τοῦνομα θέμενοι πρέπον μὲν ταῖς αὐτῶν
25 τύχαις; οὐ μὴν ὥς τοῦτο διαπραττόμενοι τὴν διάνοιαν
ἔσχον, ἀλλ' ὥς καταγελῶντες τῶν θεῶν καὶ τῶν νό-
μων τῶν ἡμετέρων. ἐκείνων μὲν οὖν ἕκαστος ἀπώ- 552
λετο ὥσπερ εἰκὸς τοὺς τοιούτους. τοῦτον δὲ τὸν ὑπὸ
πλείστων γινωσκόμενον οἱ θεοὶ οὕτως διέθεσαν ὥστε
30 τοὺς ἐχθροὺς αὐτὸν βούλεσθαι ξῆν μᾶλλον ἢ τεθνά-
ναι παράδειγμα τοῖς ἄλλοις, ἵν' ἴδωσιν ὅτι τοῖς λίαν
ὑβριστικῶς πρὸς τὰ θεῖα διακειμένοις οὐκ εἰς τοὺς

παῖδας ἀποτίθενται τὰς τιμωρίας, ἀλλ' αὐτοὺς κακῶς
ἀπολλύουσι, μείζους καὶ χαλεπωτέρας καὶ τὰς συμ-
b φορὰς καὶ τὰς νόσους ἢ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις προσ-
βάλλοντες. τὸ μὲν γὰρ ἀποθανεῖν ἢ καμεῖν νομίμως
κοινὸν ἅπασιν ἡμῖν ἐστί, τὸ δ' οὕτως ἔχοντα τοσοῦ- 5
τον χρόνον διατελεῖν καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀπο-
θνήσκοντα μὴ δύνασθαι τελευτῆσαι τὸν βίον τούτοις
μόνοις προσήκει τοῖς τὰ τοιαῦτα ἅπερ οὗτος ἐξημαρ-
τηκόσιν. περὶ μὲν οὖν Κινησίου ταῦτα ὁ ῥήτωρ
εἴρηκεν. 10

77. λεπτότατος δ' ἦν καὶ Φιλητᾶς ὁ Κῶος ποιη-
τής, ὃς καὶ διὰ τὴν τοῦ σώματος ἰσχύνητα σφαίρας
ἐκ μολύβου πεποιημένας εἶχε περὶ τῷ πόδε, ὥς μὴ
ὑπ' ἀνέμου ἀνατραπείη. Πολέμων δ' ὁ περιηγητής
c ἐν τῷ περὶ θαυμασίων Ἀρχέστρατόν φησι τὸν μάντιν 15
ἁλόντα ὑπὸ τῶν πολεμίων καὶ ἐπὶ ζυγὸν ἀναβληθέντα
ὀβολοῦ ὀλκὴν εὐρεθῆναι ἔχοντα, οὕτως ἦν ἰσχνός.
ὁ δ' αὐτὸς ἱστορεῖ ὥς καὶ Πανάρετος ἰατρῷ μὲν οὐ-
δενὶ ὠμίλησεν, Ἀρκεσιλάου δὲ ἠκροῶτο τοῦ φιλο-
σόφου, καὶ ὅτι συνεγένετο Πτολεμαίῳ τῷ εὐεργέτῃ 20
τάλαντα δώδεκα τὸν ἐνιαυτὸν λαμβάνων. ἦν δὲ
ἰσχνότατος, ἄνοσος διατελέσας. Μητροδόωρος δ' ὁ
Σκήψιος ἐν δευτέρῳ περὶ ἀλειπτικῆς Ἰππώνακτα τὸν
d ποιητὴν οὐ μόνον μικρὸν γενέσθαι τὸ σῶμα ἀλλὰ καὶ 25
λεπτόν, ἀκρότονον δ' οὕτως ὥς πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ
κενὴν λήκυθον βάλλειν μέγιστόν τι διάστημα, τῶν
ἐλαφρῶν σωμάτων διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὸν ἀέρα
τέμνειν οὐκ ἔχόντων βιαίαν τὴν φορὰν. λεπτός δ'
ἦν καὶ Φιλιππίδης, καθ' οὗ λόγος ἐστὶν Ὑπερείδῃ
τῷ ῥήτορι λέγων αὐτὸν ἕνα τῶν πολιτενομένων εἶναι. 30
ἦν δ' εὐτελής τὸ σῶμα διὰ λεπτότητα, ὥς ὁ Ὑπερ-
είδης ἔφη. Ἀλεξίς τ' ἐν Θεσπρωτοῖς φησὶν

Ἑρμῇ νεκρῶν προπομπὴ καὶ Φιλιππίδου
κληροῦχε, νυκτός τ' ὄμμα τῆς μελαμπέπλου.
καὶ Ἀριστοφῶν Πλάτωνι

ἐν ἡμέραις τρισὶν
5 ἰσχνότερον αὐτὸν ἀποφανῶ Φιλιππίδου.
B. οὕτως ἐν ὀλίγαις ἡμέραις νεκροὺς ποιεῖς;

Μένανδρος δ' ἐν Ὀργῇ
ὁ λιμὸς ὑμῖν τὸν καλὸν τοῦτον δακῶν
Φιλιππίδου λεπτότερον ἀποδείξει νεκρόν.

10 ὅτι δὲ καὶ πεφιλιππιδῶσθαι ἔλεγον τὸ λελεπτύνθαι
Ἄλεξις ἐν Μανδραγοριζομένη φησί
κακῶς ἔχεις, ὦ Στρούθι, ἀκαρῆς νῆ Δία
πεφιλιππίδωσαι. B. μὴ σὺ καινῶς μοι λάλει.
ὅσον οὐ τέθνηκα. A. τοῦ ταιλαιπώρου πάθους.

15 πολλῶ οὖν κάλλιόν ἐστι τοιοῦτόν τινα εἶναι τὴν ιδέαν
ἢ ὥς φησιν Ἀντιφάνης ἐν Αἰόλῳ

τοῦτον οὖν
δι' οἰνοφλυγίαν καὶ πάχος τοῦ σώματος
ἀσκὸν καλοῦσι πάντες οὐπιχώριοι.

20 Ἡρακλείδης δὲ ὁ Ποντικός ἐν τῷ περὶ ἡδονῆς Δει-
νίαν φησὶ τὸν μυροπώλην διὰ τρυφὴν εἰς ἔρωτα
ἐμπεσόντα καὶ πολλὰ χρήματα ἀναλώσαντα, ὥς ἔξω
τῶν ἐπιθυμιῶν ἐγένετο, ὑπὸ λύπης ἐκταραχθέντα
ἐκτεμεῖν αὐτοῦ τὰ αἰδοῖα, ταῦτα πάντα ποιούσης τῆς 553
25 ἀκολάστου τρυφῆς.

78. ἔθος δ' ἦν Ἀθήνησι καὶ τοὺς πόδας τῶν τρυ-
φόντων ἐναλείφειν μύροις, ὥς Κηφισόδωρος μὲν ἐν
Τροφωνίῳ φησὶν

ἔπειτ' ἀλείφεσθαι τὸ σῶμά μοι πρίω
30 μύρον Ἰρινον καὶ ῥόδινον· ἄγαμαι, Ξανθία·
καὶ τοῖς ποσὶν χωρὶς πρίω μοι βᾶκχαριν.
Εὐβουλος δ' ἐν Σφιγγοκαρίωνι

ἐν θαλάμῳ μαλακῶς κατακείμενον. ἐν δὲ κύ-
κλῳ νιν
παρθενικαὶ τρυφεραὶ χλιδαναὶ μάλα καὶ κατὰ-
θρυπτοὶ
τὸν πόδ' ἀμαρακίνοισι μύροις τρίψουσι τὸν 5
ἑλλόν.

b ἐν δὲ Πρόκριδι λέγει τις πῶς δεῖ ἐπιμελεῖσθαι τοῦ
τῆς Πρόκριδος κυνός, ὥς περὶ ἀνθρώπου τοῦ κυνὸς
τὸν λόγον ποιούμενος

οὐκοῦν ὅπως στορεῖτε μαλακῶς τῷ κυνί·
10 κάτω μὲν ὑποβαλεῖτε τῶν μιλησίων
ἐρίων, ἄνωθε δ' ἐπιβαλεῖτε ξυστίδα.
B. Ἀπολλων. A. εἴτα χόνδρον αὐτῷ δεύσετε
γάλακτι χηνός. B. Ἡράκλεις. A. καὶ τοὺς πόδας
ἀλείψετε αὐτοῦ τῷ μεγαλλεῖω μύρῳ.

Ἀντιφάνης δὲ ἐν μὲν Ἀλκήστιδι ἐλαίῳ τινὰ ποιεῖ
c χριόμενον τοὺς πόδας. ἐν δὲ Μητραγύρῳ φησὶ
τὴν τε παῖδ' ἀλείμματα

παρὰ τῆς θεοῦ λαβοῦσαν εἴτα τοὺς πόδας
ἐκέλευ' ἀλείφειν πρῶτον, εἴτα τὰ γόνατα.
20 ὥς θᾶπτον ἢ παῖς δ' ἦψατ' αὐτοῦ τῶν ποδῶν
ἔτριψέ τ', ἀνεπήδησεν.

καὶ ἐν Ζακυνθίῳ

εἴτ' οὐ δικαίως εἰμὶ φιλογύννης ἐγὼ
καὶ τὰς ἐταίρας ἡδέως πάσας ἔχω;
25 τουτὶ γὰρ αὐτὸ πρῶτον ὃ σὺ ποιεῖς παθεῖν,
μαλακαῖς καλαῖς τε χερσὶ τριφθῆναι πόδας,
πῶς οὐχὶ σεμνὸν ἐστι;

d καὶ ἐν Θορικίοις

λοῦται δ' ἀληθῶς· ἀλλὰ τί;
30 ἐκ χρυσοκολλήτου δὲ κάλπιδος μύρῳ
αἰγυπτίῳ μὲν τοὺς πόδας καὶ τὰ σκέλη,

φοινικίνῳ δὲ τὰς γνάθους καὶ τιτθία,
 σισυμβρίνῳ δὲ τὸν ἕτερον βραχίονα,
 [μελιλωτίνῳ δὲ τὸν ἕτερον καὶ τὰ σφυρᾶ,]
 ἄμαρακίνῳ δὲ τὰς ὀφρῦς καὶ τὴν κόμην,
 ἐρπυλλίνῳ δὲ τὸ γόνυ καὶ τὸν αὐχένα.

Ἀναξανδρίδης δ' ἐν Πρωτεσιλάῳ

μύρῳ δὲ παρὰ Πέρωνος, οὐπερ ἀπέδοτο
 ἐχθρὸς Μελανώπῳ πολυτελοῦς αἰγυπτίου,
 ᾧ νῦν ἀλείφει τοὺς πόδας Καλλιστράτου.

καὶ τὸν ἐπὶ Θεμιστοκλέους δὲ βίον Τηλεκλειδῆς ἐν Πρω-
 τάνεσιν ἄβρὸν ὄντα παραδίδωσι. Κρατῖνος δ' ἐν Χεί-
 ρωσι τὴν τρυφήν ἐμφανίζων τὴν τῶν παλαιτέρων φησὶν
 ἀπαλὸν δὲ σισύμβριον ἢ ῥόδον ἢ κρίνον παρ'
 οὓς ἐθάκει.

μετὰ χερσὶ δὲ μῆλον . . . ἔχων σκίπωνα τ' ἡρό-
 ραζον.

79. Κλέαρχος δ' ὁ Σολεὺς ἐν τοῖς Ἑρωτικοῖς
 τί (φησὶ) μετὰ χειρὸς ἄνθη καὶ μῆλα καὶ τὰ τοιαῦτα
 φέρομεν; πότερον ὅτι καὶ διὰ τῆς τούτων ἀγαπήσεως
 ἢ φύσις μηνύει τοὺς τῆς ὥρας ἔχοντας τὴν ἐπιθυ-
 μίαν; διὰ τοῦτο οὖν οἶονεὶ δεῖγμα τῆς πέψεως τὰ
 ὠραία μετὰ χειρὸς ἔχουσι καὶ χαίρουσιν αὐτοῖς; ἢ
 δυοῖν χάριν ταῦτα περιφέρουσιν; ἀρχή τε γὰρ ἐντυ-
 χίας καὶ παράδειγμα τῆς βουλήσεως αὐτοῖς γίνεται
 διὰ τούτων, αἰτηθεῖσι μὲν τῷ προσαγορευθῆναι,
 δοῦσι δὲ τῷ ὑπογράφειν ὅτι δεῖ καὶ αὐτοὺς μεταδι-
 δόναι τῆς ὥρας. ἢ γὰρ τῶν ὠραίων ἀνθῶν καὶ καρ-
 πῶν αἰτησις εἰς ἀντίδοσιν τῆς τοῦ σώματος ὥρας
 προκαλεῖται τοὺς λαβόντας. ἢ τὴν τούτων ὥραν πα-
 ραψυχὴν καὶ παραμυθίαν τῆς ἐπὶ τῶν ἐρωμένων
 ὥρας ταῖς ἐπιθυμίαις χαίροντες ἔχουσιν αὐτοῖς; ἐκ-
 κρούεται γὰρ ὑπὸ τῆς τούτων παρουσίας ὁ τῶν ἐρω-

μένων πόθος. εἰ μὴ ἄρα τοῦ περὶ αὐτοὺς κόσμου
 χάριν, καθάπερ ἄλλο τι τῶν πρὸς καλλωπισμὸν συν-
 τεινόντων, ἔχουσί τε ταῦτα καὶ χαίρουσιν αὐτοῖς.
 οὐ γὰρ μόνον στεφανουμένων τοῖς ὠραίοις ἄνθεσιν
 ἀλλὰ καὶ μετὰ χειρὸς ἔχόντων τὸ πᾶν εἶδος ἐπι-

κοσμεῖται. τάχα δ' ἴσως διὰ τὸ φιλοκάλους εἶναι
 δηλοῖ δὲ τὸ τῶν καλῶν ἐρᾶν καὶ πρὸς τὰ ὠραία φιλι-
 κῶς ἔχειν. καλὸν γὰρ ὅτι τὰς ὀπώρας καὶ τὸ τῆς
 ὥρας ὄντως πρόσωπον ἐν τε καρποῖσι καὶ ἄνθεσι
 θεωρούμενον. ἢ πάντες οἱ ἐρῶντες οἶον ἐκτρυνφῶντες
 ὑπὸ τοῦ πάθους καὶ ὠραινόμενοι τοῖς ὠραίοις ἄβρύ-
 νονται; φυσικὸν γὰρ δὴ τι τὸ τοὺς οἰομένους εἶναι
 καλοὺς καὶ ὠραίους ἀνθολογεῖν. ὅθεν αἶ τε περὶ τὴν
 Περσεφόνην ἀνθολογεῖν λέγονται καὶ Σαπφώ φησιν
 ἰδεῖν

ἄνθε' ἀμέργουσιν παῖδ' ἄγαν ἀπαλάν.

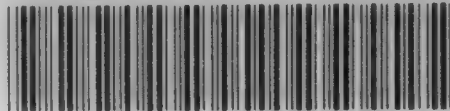
80. οὕτω δὲ ἐξήρτηντο τῶν ἡδυπαθειῶν οἱ τότε
 ὥς καὶ καλλιπύργου Ἀφροδίτης ἱερὸν ἰδρύσασθαι ἀπὸ
 τοιούτης αἰτίας. ἀνδρὶ ἀγροίκῳ ἐγένοντο δύο καλαὶ
 θυγατέρες. αὗται φιλονεικήσασαί ποτε πρὸς ἑαυτὰς
 προελθοῦσαι ἐπὶ τὴν λεωφόρον διεκρίνοντο ποτέρα
 εἴη καλλιπυγότερα. καὶ τότε παριόντος νεανίσκου
 πατέρα πρεσβύτην ἔχοντος ἐπέδειξαν ἑαυτὰς καὶ
 τούτῳ· καὶ ὃς θεασάμενος ἔκρινε τὴν πρεσβυτέραν,
 ἧς καὶ εἰς ἔρωτα ἐμπεσὼν ἐλθὼν εἰς ἄστυ κληνῆρης
 γίνεται καὶ διηγεῖται τὰ γεγενημένα τῷ ἀδελφῷ ἑαν-
 τοῦ ὄντι νεωτέρῳ. ὃ δὲ καὶ αὐτὸς ἐλθὼν εἰς τοὺς
 ἀγροὺς καὶ θεασάμενος τὰς παῖδας ἐρᾷ καὶ αὐτὸς τῆς
 ἐτέρας. ὁ οὖν πατήρ ἐπεὶ παρακαλῶν αὐτοὺς ἐν-
 δοξοτέρους λαβεῖν γάμους οὐκ ἔπειθεν, ἄγεται ἐκ τοῦ
 ἀγροῦ τὰς παῖδας αὐτοῖς πείσας ἐκείνων τὸν πατέρα
 καὶ ξεύγνυσι τοῖς υἱοῖς. αὗται οὖν ὑπὸ τῶν πολιτῶν

καλλίπυγοι ἐκαλοῦντο, ὥς καὶ ὁ Μεγαλοπολίτης
Κερκιδᾶς ἐν τοῖς ἰάμβοις ἱστορεῖ λέγων

ἦν καλλιπύγων ξεῦγος ἐν Συρακούσαις.

αὗται οὖν ἐπιλαβόμεναι οὐσίας λαμπρᾶς ἰδρύσαντο
5 Ἀφροδίτης ἱερὸν καλέσασαι καλλίπυγον τὴν θεόν, ὥς ἱστορεῖ καὶ Ἀρχέλαος ἐν τοῖς ἰάμβοις.

81. ἐν μανίᾳ δὲ τρυφήν ἡδίστην γενομένην οὐκ
ἀηδῶς ὁ Ποντικός Ἡρακλείδης διηγεῖται ἐν τῷ περὶ
ἡδονῆς οὕτως γράφων ὁ Αἰξωνεὺς Θράσυλλος ὁ Πυ-
10 θοδώρου διετέθη ποτὲ ὑπὸ μανίας τοιαύτης ὥς πάντα
τὰ πλοῖα τὰ εἰς τὸν Πειραιᾶ καταγόμενα ὑπολαμβάνειν
ἐαυτοῦ εἶναι, καὶ ἀπεγράφετο αὐτὰ καὶ διώκει,
καὶ ἀπέστελλε καὶ καταπλέοντα ἀπεδέχετο μετὰ χαρᾶς
τοσαύτης ὅσης περ' ἂν τις ἡσθεῖη τοσούτων χρημάτων
15 κύριος ὢν. καὶ τῶν μὲν ἀπολομένων οὐδὲν ἐπεξή-
τησε, τοῖς δὲ σωζομένοις ἔχαιρε καὶ διῆγε μετὰ πλεί-
στης ἡδονῆς. ἐπεὶ δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Κρίτων ἐκ
Σικελίας ἐπιδημήσας συλλαβὼν αὐτὸν παρέδωκεν
ἰατρῷ καὶ τῆς μανίας ἐπαύσατο, διηγεῖτο . . . οὐδε-
20 πώποτε φάσκων κατὰ τὸν βίον ἡσθῆναι πλείονα·
λύπην μὲν γὰρ οὐδ' ἠντινοῦν αὐτῷ παραγενέσθαι,
τὸ δὲ τῶν ἡδονῶν πλήθος ὑπερβαλεῖν.

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES

0021142114

88At4

Athenaeus

IE58
v.2

Athenaei Deipnosophistae.

FEB 25 '47

BINDER
R-106

VOLUME 3

PERRY
LIBRARY

Columbia University
in the City of New York

LIBRARY

From the library of
EDWARD DELAVAN PERRY

1854 — 1938

A.B. 1875, LL.D. 1904, Ph.D. Tübingen 1879

Jay Professor of Greek 1895-1931

Dean of the Faculty of Philosophy 1902-1909

Φιλόμωσος ἦν

ATHENAEI
DEIPNOSOPHISTAE

E RECOGNITIONE

AUGUSTI MEINEKE

VOL. III

. CONTINENS LIB. XIII—XV. SUMMARIA ET INDICES

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

MDCCCLIX

88A44
IE58
v.3

Perseus

ΑΙΘΗΝΑΙΟΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ
ΥΠΟ ΤΗΝ
ΥΠΟ ΤΗΝ

12-18-46 K1

II

555 Ἀντιφάνης ὁ κωμωδιοποιός, ἑταῖρε Τιμόκρατες, ὥς ἀνεγίνωσκε τινα τῷ βασιλεῖ Ἀλεξάνδρῳ τῶν ἐαυτοῦ κωμωδιῶν, ὃ δὲ δῆλος ἦν οὐ πάνυ τι ἀποδεχόμενος, δεῖ γάρ, ἔφησεν, ὦ βασιλεῦ, τὸν ταῦτ' ἀποδεχόμενον ἀπὸ συμβόλων τε πολλάκις δεδειπνηκέναι καὶ 5 περὶ ἑταίρας πλεονάκις καὶ εἰληφέναι καὶ δεδωκέναι πληγὰς, ὥς φησι Λυκόφρων ὁ Χαλκιδεὺς ἐν τοῖς περὶ κωμωδίας. ἡμεῖς οὖν τὸν περὶ ἐρωτικῶν λόγον ἐν-
b ταῦθα μέλλοντες κατατάττειν (ἐγένοντο γὰρ καὶ περὶ γαμετῶν καὶ ἑταιρῶν πολλάκις λόγοι, εἰδόσιν ἐκτιθέμε- 10 νοὶ τὴν ἱστορίαν) τῶν Μουσῶν τὴν Ἐρατὴν ἐπικαλεσάμενοι, εἰς μνήμην ἡμῖν ἰέναι τὸν ἐρωτικὸν ἐκείνον κατάλογον, ἐντεῦθεν τὴν καταρχὴν ποιησόμεθα· εἰ δ' ἄγε νῦν, Ἐρατῶ, πάρ' ὃ ἴστασο καὶ μοι ἐνισπε' τίνες λόγοι περὶ αὐτοῦ τοῦ ἐρωτος καὶ τῶν ἐρωτικῶν ἐλέχθησαν. 15

2. καὶ γὰρ τὰς γαμετὰς ὁ καλὸς ἡμῶν ἐστιάτωρ
c ἐπαινῶν Ἑρμιππον ἔφη ἐν τῷ περὶ νομοθετῶν ἱστορεῖν ὅτι ἐν Λακεδαίμονι εἰς οἴκημά τι σκοτεινὸν πᾶσαι 20 συνεκλείοντο αἱ κόραι, συγκλειομένων καὶ τῶν ἀγάμων νεανίσκων· καὶ ἕκαστος ἧς ἐπιλάβοιτο ταύτην ἀπῆγεν ἄπροικον. διὸ καὶ Λύσανδρον ἐξημίωναν, ὅτι καταλιπὼν τὴν προτέραν ἑτέραν ἐβουλεύετο περι-καλλεστέραν ἀγαγέσθαι. Κλέαρχος δ' ὁ Σολεὺς ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν ἐν Λακεδαίμονι (φησὶ) τοὺς ἀγά- 25 μους αἱ γυναικες ἐν ἑορτῇ τινι περὶ τὸν βωμὸν ἔλκουσαι

ῥαπίζουσιν, ἵνα τὴν ἐκ τοῦ πράγματος ὕβριν φεύγον- d
τες φιλοστοργῶσί τε καὶ ἐν ὥρᾳ προσίωσι τοῖς γάμοις.
ἐν δὲ Ἀθήναις πρῶτος Κέκροψ μίαν ἐνὶ ἔξευξεν, ἀνέ-
δην τὸ πρότερον οὐσῶν τῶν συνόδων καὶ κοινογαμίων
5 ὄντων. διὸ καὶ ἔδοξέ τισι διφυῆς νομισθῆναι, οὐκ
εἰδότην τῶν πρότερον διὰ τὸ πλῆθος τὸν πατέρα." ἐκ
τούτων οὖν τις ὁρμώμενος μέμψαιτ' ἂν τοὺς περιτι-
θέντας Σωκράτει δύο γαμετὰς γυναῖκας, Ξανθίππην
καὶ τὴν Ἀριστείδου Μυρτώ, οὐ τοῦ δικαίου καλου-
10 μένου, οἱ χρόνοι γὰρ οὐ συγχωροῦσιν, ἀλλὰ τοῦ τρίτου
ἀπ' ἐκείνου. εἰσὶ δὲ Καλλισθένης, Δημήτριος ὁ Φα- 556
ληρεὺς, Σάτυρος ὁ περιπατητικός, Ἀριστόξενος, οἷς
τὸ ἐνδόσιμον Ἀριστοτέλης ἔδωκεν ἱστορῶν τοῦτο ἐν
τῷ περὶ εὐγενείας. εἰ μὴ ἄρα συγκεχωρημένον κατὰ
15 ψήφισμα τοῦτο ἐγένετο τότε διὰ σπάνιν ἀνθρώπων,
ὥστ' ἐξεῖναι καὶ δύο ἔχειν γυναῖκας τὸν βουλούμενον.
ὅθεν καὶ τοὺς τῆς κωμωδίας ποιητὰς ἀποσιωπῆσαι
τοῦτο, πολλάκις τοῦ Σωκράτους μνημονεύοντας. παρ-
έθετο δὲ τὸ περὶ τῶν γυναικῶν ψήφισμα Ἰερώνυμος
20 ὁ Ῥόδιος, ὅπερ σοι διαπέμψομαι εὐπορήσας τοῦ βι- b
βλίου. ἀντεῖπε δὲ τοῖς λέγουσι περὶ τῶν Σωκράτους
γυναικῶν Παναίτιος ὁ Ῥόδιος.

3. παρὰ δὲ Πέρσαις ἀνέχεται ἡ βασιλεία τοῦ πλή-
θους τῶν παλλακίδων διὰ τὸ ὡς δεσπότην ἄρχειν τῆς
25 γαμετῆς τὸν βασιλέα, ἔτι δὲ καὶ διὰ τὸ τὴν βασιλίδαν,
ὥς φησι Δείνων ἐν τοῖς Περσικοῖς, ὑπὸ τῶν παλλα-
κίδων θρησκεύεσθαι· προσκυνοῦσι γοῦν αὐτήν. καὶ
ὁ Πρίαμος δὲ πολλαῖς χρῆται γυναιξὶ καὶ ἡ Ἑκάβη οὐ
δυσχεραίνει. λέγει γοῦν ὁ Πρίαμος

30 ἐννεακαίδεκα μὲν μοι ἰῆς ἐκ νηδύος ἦσαν, c
τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυ-
ναῖκες.

παρὰ δὲ τοῖς Ἑλλήσιν οὐκ ἀνέχεται ἡ τοῦ Φοίνικος
μήτηρ τὴν τοῦ Ἀμύντορος παλλακίδα. Μήδεια δέ,
καίπερ εἰδυῖα τὸ ἔθος ὅτι ἐστὶ βαρβαρικόν, οὐ φέρει
οὐδὲ αὐτὴ τὸν Γλαύκης γάμον, ἥδη εἰς τὰ ἀμείνω καὶ
ἑλληνικὰ ἐκδεδιητημένη. καὶ ἡ Κλυταιμνήστρα δὲ 5
περιπαθῆς γενομένη τὴν Κασάνδραν σὺν αὐτῷ τῷ
Ἀγαμέμνονι ἀποκτείνει, ἣν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ κρείων
ἐπηγάγετο ἐν ἔθει γενόμενος βαρβαρικῶν γάμων.
d "θαυμάσαι δ' ἂν τις (φησὶν Ἀριστοτέλης) ὅτι οὐδαμοῦ
τῆς Ἰλιάδος Ὅμηρος ἐποίησε Μενελάῳ συγκοιμωμένην 10
παλλακίδα πᾶσι δούς γυναῖκας. κοιμῶνται γοῦν παρ'
αὐτῷ καὶ οἱ γέροντες μετὰ γυναικῶν, Νέστωρ καὶ
Φοῖνιξ. οὐ γὰρ ἦσαν οὗτοι ἐκλελυμένοι τοῖς σώμασιν
ἐν τοῖς τῆς νεότητος χρόνοις ἢ διὰ μέθης ἢ δι' ἀφρο-
15 δισίων ἢ καὶ διὰ τῆς ἐν ταῖς ἀδηφαγίαις ἀπεψίας, 15
ὥστε εἰκότως ἔρρωνται τῷ γήρᾳ. ἔοικεν οὖν ὁ Σπαρ-
τιάτης αἰδεῖσθαι γαμετὴν οὐσαν τὴν Ἑλένην, ὑπὲρ
ἧς καὶ τὴν στρατιὰν ἤθροισε· διόπερ φυλάττεται τὴν
e πρὸς ἄλλην κοινωνίαν. ὁ δ' Ἀγαμέμνων ὡς πολυγύ-
ναιος ὑπὸ Θερσίτου λαιδορεῖται 20

πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες
εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἑξαίρετοι, ἅς τοι Ἀχαιοὶ
πρωτίστῳ δίδομεν.

ἀλλ' οὐκ εἰκὸς (φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης) εἰς χοῆσιν εἶναι
τὸ πλῆθος τῶν γυναικῶν, ἀλλ' εἰς γέρας· ἐπεὶ οὐδὲ 25
τὸν πολὺν οἶνον εἰς τὸ μεθύειν παρεσκευάσατο."

4. ὁ δὲ Ἡρακλῆς πλείστας δόξας ἐσχηκέναι γυναι-
f κας, ἣν γὰρ φιλογύνης, ἀνὰ μέρος αὐτὰς εἶχεν, ὡς
ἂν στρατευόμενος καὶ κατὰ διάφορα γιγνόμενος χω-
ρία· ἐξ ὧν καὶ τὸ τῶν τέκνων αὐτῷ πλῆθος ἐγένετο. 30
ἐν ἑπτὰ μέντοι γε ἡμέραις πεντήκοντα διεπαρθένευσε
Θεστίου κόρας, ὡς Ἡρόδωρος ἱστορεῖ. πολυγύναιος

δ' ἐγένετο καὶ Αἰγεύς. πρώτην μὲν γὰρ ἔγρημε τὴν
 Ὀπλητος θυγατέρα, μεθ' ἣν τῶν Χαλκώδοντος μίαν.
 παραδούς δ' ἀμφοτέρας φίλοις συνῆν πολλαῖς χωρὶς
 γάμων. ἔπειτα τὴν Πιτθέως ἔλαβεν Αἰθραν, μεθ' ἣν
 5 Μήδειαν. Θησεὺς δὲ Ἑλένην ἀρπάσας ἐξῆς καὶ Ἀρι- 557
 ἀδην ἤρπασεν. Ἴστρος γοῦν ἐν τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ
 τῶν Ἀττικῶν καταλέγων τὰς τοῦ Θησεῦς γενομένας
 γυναῖκας φησὶ τὰς μὲν αὐτῶν ἐξ ἔρωτος γεγενῆσθαι,
 τὰς δ' ἐξ ἀρπαγῆς, ἅλλας δ' ἐκ νομίμων γάμων· ἐξ ἀρ-
 10 παγῆς μὲν Ἑλένην, ἐξ ἔρωτος δ' Ἀριάδην Ἰπολύτην
 καὶ τὰς Κερκύονος καὶ Σίνιδος θυγατέρας, νομίμως δ'
 αὐτὸν γῆμαι Μελίβοιαν τὴν Αἴαντος μητέρα. Ἡσίοδος
 δὲ φησὶ καὶ Ἰππην καὶ Αἰγλήν, δι' ἣν καὶ τοὺς πρὸς
 Ἀριάδην ὄρκους παρέβη, ὥς φησὶ Κέρκωψ. Φερε- 1
 15 κύδης δὲ προστίθῃσι καὶ Φερέβοιαν. πρὸ δὲ τῆς Ἑλέ-
 νης καὶ ἐκ Τροίας ἤρπασεν Ἀναξώ. μετὰ δὲ τὴν
 Ἰπολύτην Φαίδραν ἔσχευ.

5. Φίλιππος δὲ ὁ Μακεδὼν οὐ περιήγετο μὲν εἰς
 τοὺς πολέμους γυναῖκας, ὥσπερ Δαρεῖος ὁ ὑπ' Ἀλε-
 20 ξάνδρου καταλυθεὶς, ὃς περὶ τῶν ὅλων πολεμῶν τρια-
 κοσίας ἐξήκοντα περιήγετο παλλακὰς, ὥς ἱστορεῖ Δι-
 καίαρχος ἐν τρίτῳ περὶ τοῦ τῆς Ἑλλάδος βίου. ὁ δὲ
 Φίλιππος αἰὲ κατὰ πόλεμον ἐγάμει. ἐν ἔτεσι γοῦν εἰ-
 25 κοσι καὶ δυσὶν οἷς ἐβασίλευσεν, ὥς φησὶ Σάτυρος ἐν
 τῷ περὶ τοῦ βίου αὐτοῦ, Ἀνδάταν Ἰλλυρίδα γήμας
 ἔσχευ ἐξ αὐτῆς θυγατέρα Κύνναν· ἔγρημε δὲ καὶ Φίλαν,
 ἀδελφὴν Δέρδα καὶ Μαχάτα. οἰκειώσασθαι δὲ θέλων
 καὶ τὸ τῶν Θετταλῶν ἔθνος ἐπαιδοποιήσατο ἐκ δύο
 Θετταλίδων γυναικῶν, ὧν ἡ μὲν ἦν Φεραία Νικησί-
 30 πολς, ἣτις αὐτῷ ἐγέννησε Θετταλονίκην, ἡ δὲ Λαρι-
 σαία Φίλινα, ἐξ ἧς Ἀριδαῖον ἐτέκνωσε. προσεκτί-
 σατο δὲ καὶ τὴν Μολοττῶν βασιλείαν γήμας Ὀλυμπιάδα,

d ἐξ ἧς ἔσχευ Ἀλέξανδρον καὶ Κλεοπάτραν. καὶ τὴν
 Θράκην δὲ ὅτε εἶλεν, ἤκε πρὸς αὐτὸν Κοθήλας ὁ τῶν
 Θρακῶν βασιλεὺς ἄγων Μήδαν τὴν θυγατέρα καὶ
 δῶρα πολλά. γήμας δὲ καὶ ταύτην ἐπεισήγαγε τῇ
 Ὀλυμπιάδι. ἐπὶ πάσαις δὲ ἔγρημε Κλεοπάτραν ἐρα- 5
 σθεῖς, τὴν Ἰπποστράτου μὲν ἀδελφὴν Ἀττάλου δὲ
 ἀδελφιδὴν· καὶ ταύτην ἐπείσαγαγὼν τῇ Ὀλυμπιάδι
 ἅπαντα τὸν βίον τὸν ἑαυτοῦ συνέχευ. εὐθέως γὰρ ἐν
 αὐτοῖς τοῖς γάμοις ὁ μὲν Ἀτταλος, νῦν μέντοι γνήσιοι.
 ἔφη, καὶ οὐ νόθοι βασιλεῖς γεννηθήσονται. καὶ ὁ Ἀλέ- 10
 ξάνδρος ἀκούσας ἔβαλεν ἢ μετὰ χειρὸς εἶχε κύλικι
 e τὸν Ἀτταλον, ἔπειτα καὶ αὐτὸν τῷ ποτηρίῳ. καὶ
 μετὰ ταῦτα Ὀλυμπιάς μὲν εἰς Μολοττοὺς ἐφυγεν,
 Ἀλέξανδρος δ' εἰς Ἰλλυριοὺς. καὶ ἡ Κλεοπάτρα δὲ
 ἐγέννησε τῷ Φιλίππῳ θυγατέρα τὴν κληθεῖσαν Εὐ- 15
 ρώπην· φιλογύνης δ' ἦν καὶ Εὐριπίδης ὁ ποιητής.
 Ἰερώνυμος γοῦν ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασι φησὶν οὕτως
 εἰπόντος Σοφοκλεῖ τινὸς ὅτι μισογύνης ἐστὶν Εὐρι-
 πίδης, ἐν γε ταῖς τραγωδίαις, ἔφη ὁ Σοφοκλῆς, ἐπεὶ
 ἐν γε τῇ κλίνῃ φιλογύνης. 20

6. αἱ δὲ γαμεταὶ ἡμῶν γυναῖκες οὐκ εἰσὶ τοιαῦται
 f οἷας Εὐβουλὸς φησὶν ἐν Στεφανοπώλισι

μὰ Δί' οὐχὶ περιπεπλασμέναι ψιμυθίοις,
 οὐδ' ὥσπερ ὑμεῖς συκαμίνῳ τὰς γνάθους
 25 κεχρισμέναι. καὶ ἐξίητε τοῦ θέρους,
 ἀπὸ τῶν μὲν ὀφθαλμῶν ὑδρορροαὶ δύο
 ῥέουσι μέλανος, ἐκ δὲ τῶν γνάθων ἰδρώς
 ἐπὶ τὸν τράχηλον ἄλοκα μιττώδη ποιεῖ,
 ἐπὶ τῷ προσώπῳ δ' αἱ τρίχες φορούμεναι
 558 εἷξασι πολιαῖς ἀνάπλεω ψιμυθίου. 30

Ἀναξίλας δὲ ἐν Νεοττίδι φησὶν

ὅστις ἀνθρώπων ἐταῖραν ἠγάπησε πώποτε.

οὐδὲν ἂν γένος δύναιτο παρανομώτερον φράσαι.
 τίς γὰρ ἢ δρακύν' ἄμικτος, ἢ χίμαιρα πυρπνόος,
 ἢ χάρυβδις, ἢ τρίκρανος σκύλλα, ποντία κύων,
 σφίγξ, ὕδρα, λέαινα, ἔχιδνα, πτηνὰ θ' ἄρπυιῶν
 γένη,

εἰς ὑπερβολὴν ἀφίεται τοῦ καταπτύστου γένους;
 οὐδ' ἐν ἑσθ'· αὐταὶ δ' ἀπάντων ὑπερέχουσι
 τῶν κακῶν.

ἔστι δὲ σκοπεῖν ἀπ' ἀρχῆς πρῶτα μὲν τὴν
 Πλαγγόνα,

ἣτις ὥσπερ ἡ χίμαιρα πυρπολεῖ τοὺς βαρβάρους.
 εἰς μόνος δ' ἱππεύς τις αὐτῆς τὸν βίον παρείλετο·
 πάντα τὰ σκεύη γὰρ ἔλκων ὥχετ' ἐκ τῆς οἰκίας.
 οἱ Σινώπη δ' αὖ συνόντες οὐχ ὕδρα σύνεισι νῦν;
 γραῦς μὲν αὕτη, παραπέφυκε δ' ἡ Γνάθαινα·
 πλησίον

ὥς τὰ πολλά γ' εἰσὶ ταύτης. ἔστι διπλάσιον
 κακόν.

ἡ δὲ Νάννιον τί νυνὶ διαφέρειν σκύλλης δοκεῖ;
 οὐδ' ἀποπνίξασ' ἐταίρους τὸν τρίτον θηρεύεται
 ἔτι λαβεῖν; ἀλλ' ἐξέπαισε πορθμῖς ἐλατίνῳ
 πλάτῃ.

ἡ δὲ Φρόνη τὴν χάρυβδιν οὐχὶ πόρρω που ποιεῖ,
 τὸν τε ναύκληρον λαβοῦσα καταπέπωκ' αὐτῷ
 σκάφει;

ἡ Θεανὼ δ' οὐχὶ σειρήν ἐστιν ἀποτετιμένη;
 βλέμμα καὶ φωνὴ γυναικός, τὰ σκέλη δὲ κοψίχου.
 σφίγγα θηβαίαν δὲ πάσας ἔστι τὰς πόρνas
 καλεῖν.

αἶ λαλοῦσ' ἀπλῶς μὲν οὐδὲν ἄλλ' ἐν αἰνιγμοῖς
 τισιν,

ὥς ἐρῶσι καὶ φιλοῦσι καὶ σύνεισιν ἡδέως.

εἶτα τετράπους μοι γένοιτο, φησὶν, ἢ ἔν' προσῇ
 θρόνος·

εἶτα δὴ τρίπους τις, εἶτα, φησί, παιδίσκη δίπους.
 εἶθ' ὃ μὲν γνοῦς ταῦτ' ἀπῆλθεν εὐθύς ὥσπερ
 Οἰδίπους,

οὐδ' ἰδεῖν δόξας ἐκείνην, σῶζεται δ' ἄκων μόνος.
 οἱ δ' ἐρᾶσθαι προσδοκῶντες εὐθύς εἰσιν ἡρμένοι,
 καὶ φέρονθ' ὑποῦ πρὸς αἶθρα. συντεμόντι δ'
 οὐδὲ ἐν

ἑσθ' ἐταίρας ὅσα περ ἔστι θηροί' ἐξωλέστερον.

7. τοιαῦτα πολλὰ τοῦ Λαρηνσίου λέγοντος ὁ
 Λεωνίδης ψέγων τὸ τῆς γαμετῆς ὄνομα τὰ ἐκ τῶν
 Μάντεων Ἀλέξιδος προηνέγκατο ταυτὶ τῶν ἐπῶν

ὥ δυστυχεῖς ἡμεῖς ἄρ', οἱ πεπρακότες
 τὴν τοῦ βίου παρρησίαν καὶ τὴν τρυφὴν
 γυναιξὶ δοῦλοι ζῶμεν ἀντ' ἐλευθέρων.
 ἔπειτ' ἔχειν προῖκ' οὐχὶ τιμὴν πάσχομεν;
 πικρὰν γε καὶ μεστὴν γυναικείας χολῆς.
 ἡ τῶν γὰρ ἀνδρῶν ἐστὶ πρὸς ἐκείνην μέλι·
 οἱ μὲν γε συγγνώμην ἔχουσ' ἀδικούμενοι,
 αὐταὶ δ' ἀδικοῦσαι καὶ προσεγκαλοῦσ' ἔτι·
 ὧν οὐκ ἐχρῆν ἄρχουσιν, ὧν δ' ἄρχειν ἐχρῆν
 ἀμελοῦσιν, ἐπιορκοῦσιν, οὐδὲ ἐν κακὸν
 ἔχουσι καὶ κάμνουν λέγουσ' ἐκάστοτέ.

559 Ξέναρχος δ' ἐν Ὑπνῳ φησὶν

εἰτ' εἰσὶν οἱ τέττιγες οὐκ εὐδαίμονες,
 ὧν ταῖς γυναιξὶν οὐδ' ὀτιοῦν φωνῆς ἔνι;

Φιλέταιρος Κορινθιαστῇ

ὥς τακερόν, ὦ Ζεῦ, καὶ μαλακὸν τὸ βλέμμα' ἔχει.
 οὐκ ἐτὸς ἐταίρας ἱερόν ἐστι πανταχοῦ,
 ἀλλ' οὐχὶ γαμετῆς οὐδαμοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Ἄμφις δ' ἐν Ἀθάμαντι

εἰτ' οὐ γυναικός ἐστιν εὐνοϊκώτερον

Μένανδρος δ' ἐν Ἀρρηφόρῳ ἢ Ἀύλητρίδι

εἴτ' οὐ γυναικός ἐστιν εὐνοϊκώτερον
 γαμετῆς ἐταίρα; πολὺ γε καὶ μάλ' εἰκότως.
 ἢ μὲν νόμῳ γὰρ καταφρονουῖς' ἐνδον μένει,
 ἢ δ' οἶδεν ὅτι ἢ τοῖς τρόποις ὀνητέος
 5 ἄνθρωπός ἐστιν ἢ πρὸς ἄλλον ἀπιτέον.

8. Εὐβουλος δ' ἐν Χρυσίλλᾳ

κακὸς
 κακῶς ἀπόλοιθ' ὅστις γυναῖκα δεύτερος
 ἔγρημε. τὸν γὰρ πρῶτον οὐκ ἐρῶ κακῶς.
 10 ὃ μὲν γὰρ ἦν ἄπειρος, οἶμαι, τοῦ κακοῦ,
 ὃ δ' οἶον ἦν γυνὴ κακὸν πεπυσμένος.

καὶ προελθὼν φησιν

ὦ Ζεῦ πολυτίμητ', εἴτ' ἐγὼ κακῶς ποτὲ
 ἐρῶ γυναῖκας; νῆ Δί', ἀπολοίμην ἄρα,
 15 πάντων ἄριστον κτημάτων. εἰ δ' ἐγένετο
 κακὴ γυνὴ Μῆδεια, Πηνελόπη δέ γε
 μέγα πρᾶγμ'. ἐρεῖ τις ὥς Κλυταιμνήστρα κακὴ,
 "Ἀλκηστιν ἀντέθηκα χρηστήν. ἀλλ' ἴσως
 Φαίδραν ἐρεῖ κακῶς τις· ἀλλὰ νῆ Δία
 20 χρηστὴ τίς ἦν μέντοι; τίς; οἴμοι δέιλαιος.
 ταχέως γέ μ' αἶ χρησταὶ γυναῖκες ἐπέλιπον,
 τῶν δ' αὖ πονηρῶν ἔτι λέγειν πολλὰς ἔχω.

Ἀριστοφῶν δ' ἐν Καλλωνίδῃ

κακὸς κακῶς ἀπόλοιθ' ὃ γήμας δεύτερος
 25 θνητῶν. ὃ μὲν γὰρ πρῶτος οὐδὲν ἠδίκηι·
 οὐπὼ γὰρ εἰδὼς οὗτος οἶον ἦν κακὸν
 ἐλάμβανεν γυναῖχ'· ὃ δ' ὕστερον λαβὼν
 εἰς προὔπτον εἰδὼς αὐτὸν ἐνέβαλεν κακόν.

καὶ Ἀντιφάνης ἐν Φιλοπάτορι

30 γεγάμηκε δῆπον. Β. τί σὺ λέγεις; ἀληθινῶς
 γεγάμηκεν ὃν ἐγὼ ζῶντα περιπατοῦντά τε
 κατέλιπον;

Μένανδρος δ' ἐν Ἀρρηφόρῳ ἢ Ἀύλητρίδι

e οὐ γαμεῖς, ἂν νοῦν ἔχῃς,
 τοῦτον καταλιπὼν τὸν βίον. γεγάμηκα γὰρ
 καὐτός, διὰ τοῦτό σοι παραινῶ μὴ γαμεῖν.
 Β. δεδογμένον τὸ πρᾶγμ'. ἀνερρίφθω κύβος.
 Α. πέραινε· σωθείης δὲ νῦν. ἀληθινὸν
 εἰς πέλαγος αὐτὸν ἐμβαλεῖς γὰρ πραγμάτων,
 οὐ λιβυκὸν οὐδ' αἰγαῖον...
 οὐ τῶν τριάκοντ' οὐκ ἀπόλλυται τρία
 πλοῖαρία· γήμας δ' οὐδὲ εἰς σέσωσθ' ὅλως.
 10 ἐν δὲ Ἐμπιπραμένη

ἐξώλης ἀπόλοιθ' ὅστις ποτὲ
 f ὃ πρῶτος ἦν γήμας, ἔπειθ' ὃ δεύτερος,
 εἴθ' ὃ τρίτος, εἴθ' ὃ τέταρτος, εἴθ' ὃ μεταγενής.
 Καρκίνος δ' ὃ τραγικὸς ἐν Σεμέλῃ, ἧς ἀρχή, ὦ νύ- 15
 κτες' φησί
 ὦ Ζεῦ, τί χρὴ γυναῖκας ἐξαιρεῖν κακόν;
 ἀρκοῦν ἂν εἴη καὶ γυναῖκ' εἵπης μόνον.

9. οὐκ αἰσθάνονται δὲ οὐδ' οἱ παρ' ἡλικίαν
 νέας ἀγόμενοι γυναῖκας εἰς προὔπτον κακὸν αὐτοὺς 20
 ἐμβάλλοντες, καίτοι τοῦ Μεγαρικοῦ ποιητοῦ παραινέ-
 σαντος αὐτοῖς

560 οὐ τοι σύμφορόν ἐστι γυνὴ νέᾳ ἀνδρὶ γέροντι·
 οὐ γὰρ πηδαλίῳ πείθεται ὥς ἄκατος,
 οὐδ' ἄγκυραι ἔχουσιν· ἀπορρήξασα δὲ δεσμὰ 25
 πολλάκις ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα.

καὶ Θεόφιλος δὲ ἐν Νεοπτολέμῳ ἔφη

οὐ σύμφορον νέᾳ· στί πρεσβύτῃ γυνή.
 ὥσπερ γὰρ ἄκατος οὐδὲ μικρὸν πείθεται
 ἐνὶ πηδαλίῳ, τὸ πεῖσμ' ἀπορρήξασα δὲ 30
 ἐκ νυκτὸς ἕτερον λιμέν' ἔχουσ' ἐξευρέθη.

10. οὐδένα δὲ ὑμῶν ἀγνοεῖν οἶμαι, ἄνδρες φίλοι, ὅτι καὶ οἱ μέγιστοι πόλεμοι διὰ γυναικας ἐγένοντο· ὁ ἰλιακὸς δι' Ἑλένην, ὁ λοιμὸς διὰ Χρυσήδα, Ἀχιλλέως μῆνις διὰ Βρισηίδα, καὶ ὁ ἱερὸς δὲ καλούμενος δι' ἐτέ-
 5 ραν γαμετήν, φησὶ Δοῦρις ἐν δευτέρᾳ ἱστοριῶν, Θηβαίαν γένος, ὄνομα Θεανώ, ἀρπασθεῖσαν ὑπὸ Φωκέως τινός. δεκαετὴς δὲ καὶ οὗτος γενόμενος τῷ δεκάτῳ ἔτει Φιλίππου συμμαχήσαντος πέρας ἔσχε· τότε γὰρ εἶλον οἱ Θηβαῖοι τὴν Φωκίδα. καὶ ὁ κρισαικὸς δὲ πό-
 10 λεμος ὀνομαζόμενος, ὥς φησι Καλλισθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ ἱεροῦ πολέμου, ὅτε Κιρραῖοι πρὸς Φωκεῖς ἐπολέμησαν, δεκαετὴς ἦν, ἀρπασάντων Κιρραίων τὴν Πελάγοντος τοῦ Φωκέως θυγατέρα Μεγιστῶ καὶ τὰς Ἀργείων θυγατέρας ἐπανιούσας ἐκ τοῦ πυθικοῦ ἱεροῦ.
 15 δεκάτῳ δὲ ἔτει ἐάλω καὶ ἡ Κίρρα. ἀνετράπησαν δὲ καὶ ὅλοι οἴκοι διὰ γυναικας· ὁ Φιλίππου τοῦ Ἀλεξάνδρου πατὴρ διὰ τὸν Κλεοπάτρας γάμον, ὁ Ἡρακλέους διὰ τὴν Ἰόλης ἐπιγαμίαν τῆς Εὐρύτου θυγατρὸς, ὁ Θησέως διὰ τὴν Φαίδρας τῆς Μίνως, ὁ Ἀθάμαντος
 20 διὰ τὸν Θεμιστοῦς τῆς Ὑψέως, ὁ Ἰάσονος διὰ τὸν Γλαύκης τῆς Κρέοντος, ὁ Ἀγαμέμνονος διὰ Κασάνδραν. καὶ ἡ ἐπ' Αἴγυπτον δὲ Καμβύσου στρατεία, ὥς φησι Κτησίας, διὰ γυναικα ἐγένετο. ὁ γὰρ Καμβύσης πυνθανόμενος τὰς αἰγυπτίας γυναικας ἐν ταῖς συν-
 25 ουσίαις διαφέρειν τῶν ἄλλων ἔπεμψε πρὸς Ἀμασιν τὸν Αἰγυπτίων βασιλέα, μίαν αἰτῶν πρὸς γάμον τῶν θυγατέρων. ὁ δὲ τῶν μὲν ἑαυτοῦ οὐκ ἔδωκεν, ὑπονοήσας μὴ γυναικὸς ἔξαιεν αὐτὴν τιμὴν ἀλλὰ παλλα-
 30 κίδος· ἔπεμψε δὲ τὴν Ἀπρίου θυγατέρα Νειτήτιν. ὁ δὲ Ἀπρίας ἐκπεπτῶκει τῆς Αἰγυπτίων βασιλείας διὰ τὴν γενομένην ἦτταν πρὸς Κυρηναίους καὶ ἀνήρητο ὑπὸ Ἀμάσιδος. ἡσθεὶς οὖν ὁ Καμβύσης τῇ Νειτήτιδι καὶ

σφόδρα ἐρεθισθεὶς ἐκμανθάνει παρ' αὐτῆς τὰ πάντα, καὶ δεηθείσης ἐκδικῆσαι τοῦ Ἀπρίου τὸν φόνον πείθει πολεμῆσαι Αἰγυπτίοις. Δείνων δ' ἐν τοῖς Περσικοῖς καὶ Λυκίας ὁ Ναυκρατίτης ἐν τρίτῃ Αἰγυπτιακῶν τὴν Νειτήτιν Κύρῳ πεμφθῆναι φασιν ὑπὸ Ἀμάσιδος· ἐξ
 5 ἧς γεννηθῆναι τὸν Καμβύσην, ὃν ἐκδικοῦντα τῇ μητρὶ ἐπ' Αἴγυπτον ποιήσασθαι στρατείαν. Δοῦρις δ' ὁ Σάμιος καὶ πρῶτον γενέσθαι πόλεμόν φησι δύο γυναικῶν, Ὀλυμπιάδος καὶ Εὐρυδίκης· ἐν ᾧ τὴν μὲν βακχικώτερον μετὰ τυμπάνων προελθεῖν, τὴν δ' Εὐ-
 10 ρυδίκην μακεδονικῶς καθωπλισμένην, ἀσκηθεῖσαν τὰ πολεμικὰ καὶ παρὰ Κυννάνῃ τῇ Ἰλλυρίδι.

561 11. ἐπὶ τούτοις τοῖς λόγοις ἔδοξε τοῖς παροῦσι τῶν φιλοσόφων περὶ τοῦ ἔρωτος καὶ αὐτοῦς τι εἰπεῖν καὶ περὶ κάλλους. καὶ ἐλέχθησαν λόγοι φιλόσοφοι πά-
 15 πολλοί· ἐν οἷς τινὲς καὶ ἐμνημόνευσαν τοῦ σκηνικοῦ φιλοσόφου Εὐριπίδου ᾠσμάτων, ὧν ἦν καὶ τάδε

παίδευμα δ' Ἔρως σοφίας ἀρετῆς

πλεῖστον παρέχει,

καὶ προσομιλεῖν οὗτος ὁ δαίμων

πάντων ἡδιστος ἐφ' ὅνῃ τῃ.

καὶ γὰρ ἄλυπον τέρψιν τιν' ἔχων

εἰς ἐλπίδ' ἄγει. τοῖς δ' ἀτελέστοις

τῶν τοῦδε πόνων μήτε συνείην

χωρὶς τ' ἀγρίῳ ναίοιμι τρόπων.

τὸ δ' ἐρᾶν προλέγω τοῖσι νέοισιν

μή ποτε φεύγειν,

χρησθαι δ' ὀρθῶς ὅταν ἔλθῃ.

καὶ κατὰ τὸν Πίνδαρον δὲ ἄλλος τις ἔφη

εἶη καὶ ἐρᾶν καὶ ἔρωτι χαρίζεσθαι κατὰ καιρόν.

ἕτερος δέ τις προσέθηκε τῶν Εὐριπίδου τάδε

σὺ δ' ὦ τύραννε θεῶν τε κἀνθρώπων Ἔρως,

ἢ μὴ δίδασκε τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλὰ,
ἢ τοῖς ἐρωσιν, ὧν σὺ δημιουργὸς εἶ
μοχθοῦσι μόχθους, εὐμενῶς συνεκπώνει.
καὶ ταῦτα μὲν δρῶν τίμιος θεῶν ἔσει,
5 μὴ δρῶν δ' ὑπ' αὐτοῦ τοῦ διδάσκεισθαι φιλεῖν
ἀφαιρεθήσεται χάριτας αἷς τιμῶσί σε.

12. Ποντιανὸς δὲ Ζήνων ἐφη τὸν Κιτιέα ὑπο-
λαμβάνειν τὸν Ἑρωτα θεὸν εἶναι φιλίας καὶ ἐλευθε-
ρίας ἐτι δὲ καὶ ὁμονοίας παρασκευαστικόν, ἄλλον δ'
10 οὐδενός. διὸ καὶ ἐν τῇ Πολιτείᾳ ἐφη τὸν Ἑρωτα θεὸν
εἶναι συνεργὸν ὑπάρχοντα πρὸς τὴν τῆς πόλεως σω- d
τηρίαν. ὅτι δὲ καὶ οἱ τούτου πρεσβύτεροι κατὰ φιλο-
σοφίαν σεμνόν τινα τὸν Ἑρωτα καὶ παντὸς αἰσχροῦ
κεχωρισμένον ἤδεσαν δῆλον ἐκ τοῦ κατὰ γυμνάσια
15 αὐτὸν συνιδρῦσθαι Ἑρμῇ καὶ Ἡρακλεῖ, τῷ μὲν λόγου
τῷ δ' ἀλκῆς προεστώτι, ὧν ἐνωθέντων φιλία τε καὶ
ὁμόνοια γεννᾶται, δι' ὧν ἡ καλλίστη ἐλευθερία τοῖς
ταῦτα μετιούσι συναύξεται. Ἀθηναῖοι δὲ τοσοῦτον
ἀπέσχον τοῦ συνουσίας τινὸς ὑπολαβεῖν προεστάναι
20 τὸν Ἑρωτα ὥστε τῆς Ἀκαδημείας ἐκδήλως τῇ Ἀθηνᾷ e
καθιερωμένης αὐτόθι τὸν Ἑρωτα ἰδρυσάμενοι συν-
θύνουσιν αὐτῷ. Θεσπιεῖς τε τὰ ἐρωτίδια τιμῶσι, καθ-
άπερ Ἀθήναια Ἀθηναῖοι καὶ Ὀλύμπια Ἥλεῖοι Ῥό-
διοί τε τὰ Ἀλῖεια. καὶ ἐν ταῖς δημοτελέσι δὲ σπονδαῖς
25 ὥς ἐπίπαν ὁ Ἑρως τιμᾶται. Λακεδαιμόνιοι δὲ πρὸ
τῶν παρατάξεων Ἑρωτι προθύονται, ὥς ἐν τῇ τῶν
παραταττομένων φιλία κειμένης τῆς σωτηρίας τε καὶ
νίκης. καὶ Κρητὲς δ' ἐν ταῖς παρατάξεσι τοὺς καλλί-
στους τῶν πολιτῶν κοσμήσαντες, διὰ τούτων θύνουσι f
30 τῷ Ἑρωτι, ὥς Σωσικράτης ἱστορεῖ. ὁ δὲ παρὰ Θη-
βαίοις ἱερὸς λόχος καλούμενος συνέστηκεν ἐξ ἐραστῶν
καὶ ἐρωμένων, τὴν τοῦ θεοῦ σεμνότητα ἐμφαίνων,

ἀσπαζομένων θάνατον ἐνδοξον ἀντ' αἰσχροῦ καὶ ἐπο-
νειδίστου βίου. Σάμιοι δέ, ὥς φησιν Ἑρξίας ἐν Κολο-
562 φωνιακοῖς, γυμνάσιον ἀναθέντες τῷ Ἑρωτι τὴν διὰ
τοῦτον ἀγομένην ἐορτὴν ἐλευθερία προσηγόρευσαν·
δι' ὃν θεὸν καὶ Ἀθηναῖοι ἐλευθερίας ἔτυχον. καὶ οἱ 5
Πεισιστρατίδαι ἐκπεσόντες ἐπεχείρησαν διαβάλλειν
πρῶτοι τὰς περὶ τὸν θεὸν τοῦτον πράξεις.

13. τούτων λεχθέντων ὁ Πλούταρχος ἀπεμνημό-
νευσε τῶν ἐκ Φαίδρου Ἀλέξιδος

πορευομένῳ δ' ἐκ Πειραιῶς ὑπὸ τῶν κακῶν 10
καὶ τῆς ἀπορίας φιλοσοφεῖν ἐπῆλθέ μοι.
καὶ μοι δοκοῦσιν ἀγνοεῖν οἱ ζωγράφοι
τὸν Ἑρωτα, συντομώτατον δ' εἰπεῖν, ὅσοι
τοῦ δαίμονος τούτου ποιοῦσιν εἰκόνας.
ἔστιν γὰρ οὔτε θῆλυς οὔτ' ἄρσεν, πάλιν 15
οὔτε θεὸς οὔτ' ἄνθρωπος, οὔτ' ἀβέλτερος
οὔτ' αὐτίς ἔμφρων, ἀλλὰ πού συνηγμένος
πάντοθεν, ἐν ἐνὶ τύπῳ τε πόλλ' εἶδη φέρων.
ἡ τόλμα μὲν γὰρ ἀνδρός, ἡ δὲ δειλία
γυναικός, ἡ δ' ἄνοια μανίας, ὁ δὲ λόγος 20
φρονοῦντος, ἡ σφοδρότης δὲ θηρός, ὁ δὲ πόνος
ἀδάμαντος, ἡ φιλοτιμία δὲ δαίμονος.
καὶ ταῦτ' ἐγὼ μὰ τὴν Ἀθηνᾶν καὶ θεοὺς
οὐκ οἶδ' ὅ τι ἐστίν, ἀλλ' ὅμως ἔχει γέ τι
25 τοιοῦτον, ἐγγὺς τ' εἰμὶ τοῦ νοήματος.

Εὐβουλος δ' ἢ Ἀραρῶς ἐν Καμπυλίῳ
τίς ἦν ὁ γράψας πρῶτος ἀνθρώπων ἄρα
ἢ κηροπλαστήσας Ἑρωτ' ὑπόπτερον;
ὥς οὐδὲν ἤδει πλήν χελιδόνας γράφειν,
ἀλλ' ἦν ἄπειρος τῶν τρόπων τῶν τοῦ θεοῦ. 30
ἔστιν γὰρ οὔτε κοῦφος οὔτε ῥάδιος
ἀπαλλαγῆναι τῷ φέροντι τὴν νόσον,

βαρὺς δὲ κομιδῇ. πῶς ἂν οὖν ἔχοι πτερά
 τοιοῦτο πρᾶγμα; λῆρος, εἰ κᾷφησέ τις.

Ἄλεξις δ' ἐν Ἀποκοπτομένῳ

λέγεται γὰρ λόγος

ὑπὸ τῶν σοφιστῶν μὴ πέτεσθαι τὸν θεὸν
 τὸν Ἑρωτα, τοὺς δ' ἐρωῶντας, αἰτίαν δ' ἔχειν
 ἐκείνον ἄλλως, ἡγνοηκότας δὲ τοὺς
 γραφεῖς ἔχοντα πτέρυγας αὐτὸν ζωγραφεῖν.

14. Θεόφραστος δ' ἐν τῷ Ἑρωτικῷ Χαιρήμονά
 10 φησι τὸν τραγικὸν λέγειν ὡς τὸν οἶνον τῶν χρωμένων
 τοῖς τρόποις κεράννυσθαι, οὕτως καὶ τὸν Ἑρωτα· ὅς
 μετριάζων μὲν ἐστὶν εὐχαρις, ἐπιτεινόμενος δὲ καὶ
 διαταράττων χαλεπώτατος. διόπερ' ὁ ποιητὴς οὗτος οὐ
 κακῶς αὐτοῦ τὰς δυνάμεις διαιρῶν φησί· δίδυμα γὰρ
 15 τόξα αὐτὸν ἐντείνεσθαι χαρίτων, τὸ μὲν ἐπ' εὐαίῳ
 τύχῃ, τὸ δ' ἐπὶ συγχύσει βιοτᾶς. ὁ δ' αὐτὸς οὗτος
 ποιητὴς καὶ περὶ τῶν ἐρωῶντων ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ
 Τραυματία φησὶν οὕτως

τίς οὐχὶ φησι τοὺς ἐρωῶντας ζῆν μόνους;
 20 οὓς δεῖ γε πρῶτον μὲν στρατευτικωτάτους
 εἶναι πονεῖν τε δυναμένους τοῖς σώμασιν
 μάλιστα προσεδρεύειν τ' ἀρίστους τῷ πόθῳ,
 ποιητικούς, ἱταμούς, προθύμους, εὐ πόρους
 ἐν τοῖς ἀπόροις βλέποντας, αἰμυλωτάτους.

25 Θεόφιλος δ' ἐν τῷ Φιλαύλῳ

τίς φησι τοὺς ἐρωῶντας οὐχὶ νοῦν ἔχειν;
 ἢ πού τίς ἐστὶ τοὺς λόγους ἀβέλτερος.
 εἰ γὰρ ἀφέλοι τις τοῦ βίου τὰς ἡδονάς,
 καταλείπεται οὐδὲν ἄλλο πλὴν τεθνηκέναι.
 30 ἐγὼ μὲν οὖν καὶ αὐτὸς κιθαριστρίας ἐρῶν,
 παιδὸς κόρης, οὐ νοῦν ἔχω πρὸς τῶν θεῶν,
 κάλλει καλῆς, μεγέθει μεγάλης, τέχνῃ σοφῆς;

563

ἦν εἰσιδεῖν ἥδιον ἢ τὸ θεωρικόν
 αἰτοῦσιν ὑμῖν διανέμειν ἐκάστοτε.

b

Ἀριστοφῶν δ' ἐν Πυθαγοριστῇ

εἴτ' οὐ δικαίως ἔστ' ἀπεψηφισμένος
 ὑπὸ τῶν θεῶν τῶν δώδεκ' εἰκότως Ἑρως;
 5 ἐτάραττε κἀκείνους γὰρ ἐμβάλλων στάσεις,
 ὅτ' ἦν μετ' αὐτῶν. ὥς δὲ λίαν ἦν θρασὺς
 καὶ σοβαρός, ἀποκόψαντες αὐτοῦ τὰ πτερά,
 ἵνα μὴ πέτῃται πρὸς τὸν οὐρανὸν πάλιν,
 10 δεῦρ' αὐτὸν ἐφυγάδευσαν ὥς ἡμᾶς κάτω,
 τὰς δὲ πτέρυγας ἃς εἶχε τῇ Νίκῃ φορεῖν
 ἔδοσαν, περιφανὲς σκυλὸν ἀπὸ τῶν πολεμίων.

c

περὶ δὲ τοῦ ἐρᾶν Ἀμφίς ἐν Διθυράμβῳ φησὶ
 τί φῆς σύ; ταυτὶ προσδοκᾷς πείσειν ἐμέ,
 ὥς ἔστ' ἐραστής, ὅστις ὥραϊον φιλῶν
 15 τρόπων ἐραστής ἐστὶ τὴν ὄψιν παρεῖς
 σώφρων τ' ἀληθῶς; οὔτε τοῦτο πείθομαι
 οὔθ' ὥς πένης ἄνθρωπος ἐνοχλῶν πολλάκις
 τοῖς εὐποροῦσιν οὐ λαβεῖν τι βούλεται.

Ἄλεξις Ἐλένη

20

d

ὥς ὅστις αὐτῆς τῆς ἀκμῆς τῶν σωμάτων
 ἐρᾷ, τὸν ἄλλον δ' οὐδὲ γινώσκει λόγον,
 τῆς ἡδονῆς ἔστ' οὐχὶ τῶν φίλων φίλος,
 ἀδικεῖ τε τὸν Ἑρωτ' ἐμφανῶς θνητὸς θεόν,
 25 ἄπιστον αὐτὸν πᾶσι τοῖς ἄλλοις ποιῶν.

15. τούτων τῶν Ἀλέξιδος ἀπομνημονεύσας ὁ
 Μυρτίλος κᾶτα ἀποβλέψας εἰς τοὺς τὰ τῆς στοᾶς
 αἰρουμένους, τὰ Ἑρμείου τοῦ Κουριέως ἐκ τῶν
 ἰάμβων προειπῶν

ἀκούσατ', ὦ στῶακες, ἔμποροι λήρου,
 λόγων ὑποκριτῆρες, οἱ μόνοι πάντα
 30 τὰν τοῖς πίναξι πρὶν τι τῷ σοφῷ δοῦναι

30

e

αὐτοὶ καταρροφεῖτε, καὶ δ' ἀλίσκεσθε
ἐναντία πρᾶσσοντες οἷς τραγωδεῖτε,
παιδοπίπαι ὄντες καὶ τοῦτο μόνον ἐξηλωκότες τὸν ἀρ-
χηγὸν ὑμῶν τῆς σοφίας Ζήνωνα τὸν Φοίνικα, ὃς οὐ-
5 δέποτε γυναικὶ ἐχρήσατο παιδικοῖς δ' αἰεὶ, ὥς Ἀντί-
γονος ὁ Καρύστιος ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ τοῦ βίου αὐτοῦ.
θρυλεῖτε γὰρ ὅτι δεῖ μὴ τῶν σωματίων ἀλλὰ τῆς ψυχῆς
ἐρᾶν, οἱ μέχρι ὀκτὼ καὶ εἴκοσιν ἔτων δεῖν λέ- f
γοντες συνέχειν τοὺς ἐρωμένους. καὶ μοι δοκεῖ Ἀρί-
10 στῶν ὁ Κεῖος ὁ περιπατητικὸς οὐ κακῶς εἰρηκέναι ἐν
τῷ δευτέρῳ περὶ τῶν ἐρωτικῶν Ὀμοίων πρὸς τινα
Ἀττικόν, μέγαν τινὰ κατὰ τὴν ἡλικίαν ἐπιδεικνύντα
ὥς καλὸν ὃ Δῶρος ἦν ὄνομα, τὴν πρὸς Δόλωνα
μοι, φησί, δοκῶ παρ' Ὀδυσσεύς ἀπάντησιν ἐπὶ σε
15 μεταφέρειν
ἢ ῥά νύ τοι μεγάλων δώρων ἐπεμαίετο θυμός.
16. Ἠγήσανδρος δ' ἐν τοῖς ὑπομνήμασι τῶν 564
ἡδυσμάτων φησὶν ἐρᾶν πάντας, οὐ τῶν κρεῶν οὐδὲ
τῶν ἰχθύων· ἀπογενομένων γοῦν τούτων οὐδεὶς
20 ἡδέως ἔτι προσφέρεται τὸ κρέας οὐδὲ τὸν ἰχθύν, οὐδὲ
ἐπιθυμεῖ τῶν ὠμῶν καὶ τῶν ἀνηδύντων. καὶ γὰρ τὸ
παλαιὸν παίδων ἦρων, ὥς καὶ Ἀρίστων ἔφη, ὅθεν καὶ
καλεῖσθαι τοὺς ἐρωμένους συνέβη παιδικά. πρὸς ἀλή-
θειαν γάρ, καθάπερ φησὶ Κλέαρχος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν
25 Ἐρωτικῶν Λυκοφρονίδην εἰρηκέναι [φησὶν]
οὔτε παιδὸς ἄρσενος οὔτε παρθένων
τῶν χρυσοφόρων οὔτε γυναικῶν βαθυκόλπων
καλὸν τὸ πρόσωπον, ἢ μὴ κόσμιον πεφύκη.
ἢ γὰρ αἰδῶς ἄνθος ἐπισπείρει.
30 καὶ ὁ Ἀριστοτέλης δὲ ἔφη τοὺς ἐραστὰς εἰς οὐδὲν ἄλλο
τοῦ σώματος τῶν ἐρωμένων ἀποβλέπειν ἢ τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς, ἐν οἷς τὴν αἰδῶ κατοικεῖν. Σοφοκλῆς δὲ πού

περὶ τοῦ κάλλους τοῦ Πέλοπος διαλεγομένην ποιήσας
τὴν Ἰπποδάμειαν φησι

c τοιάνδ' ἐν ὧσιν λίγγα θηρατηρίαν
ἔρωτος, ἀστραπὴν τιν' ὁμμάτων ἔχει·
ἐκθάλλεται μὲν αὐτός, ἐξοπτᾷ δ' ἐμέ, 5
ἴσον μετρῶν ὀφθαλμόν, ὥστε τέκτονος
παρὰ στάθμην ἰόντος ὀρθοῦται κανών.

17. Λικύμνιος δ' ὁ Χῖος τὸν Ὑπνον φήσας ἐρᾶν
τοῦ Ἐνδυμίωνος, οὐδὲ καθεύδοντος αὐτοῦ κατακα- 10
λύπτει τοὺς ὀφθαλμούς, ἀλλ' ἀναπεπταμένων τῶν
βλεφάρων κοιμίζει τὸν ἐρώμενον, ὅπως διὰ παντὸς
ἀπολαύῃ τῆς τοῦ θεωρεῖν ἡδονῆς. λέγει δ' οὕτως

d ὕπνος δὲ χαίρων
ὁμμάτων ἀνγαῖς ἀναπεπταμένοις ὅσσοισιν ἐκοί- 15
μισε κοῦρον.

καὶ ἡ Σαπφὼ δὲ πρὸς τὸν ὑπερβαλλόντως θαυμαζό-
μενον τὴν μορφήν καὶ καλὸν εἶναι νομιζόμενόν φησι
στᾶθι κάταντα φίλος
καὶ τὰν ἐπ' ὅσσοις ἀμπέτασον χάριν. 20

ὁ δ' Ἀνακρέων τί φησὶν;
ὦ παῖ παρθένιον βλέπων,
δίξημαί σε, σὺ δ' οὐ κλύεις
οὐκ εἰδὼς ὅτι τῆς ἐμῆς
ψυχῆς ἡνιοχεύεις. 25

ὁ δὲ μεγαλοφωνότατος Πίνδαρος
e τὰς δὲ Θεοξένου (φησὶν) ἀκτῖνας ὅσων μαρ-
μαριζοίσας δρακίς
ὅς μὴ πόθῳ κυμαίνεται, ἐξ ἀδάμαντος
ἢ σιδάρου κεχάλκευται μέλαιναν καρδίαν. 30

ὁ δὲ τοῦ Κυθηρίου Φιλοξένου Κύκλωψ, ἐρῶν τῆς Γα-
λατείας καὶ ἐπαινῶν αὐτῆς τὸ κάλλος, προμαντευό-

μενος τὴν τύφλωσιν, πάντα μᾶλλον αὐτῆς ἐπαινεί ἢ
τῶν ὀφθαλμῶν μνημονεύει λέγων ὥδε

ὦ καλλιπρόσωπε

χρυσεοβόστρυχε Γαλάτεια,

5 χαριτόφανε, κάλλος ἐρώτων.

τυφλὸς ὁ ἔπαινος καὶ κατ' οὐδὲν ὅμοιος τῷ Ἴβυ- f
κείῳ ἐκείνῳ

Εὐρύαλε, γλαυκέων Χαρίτων θάλος,

καλλικόμων [Μουσῶν] μελέδημα, σὲ μὲν Κύπρις

10 ἃ τ' ἀγανοβλέφαρος Πειθῶ ῥοδέοισιν ἐν ἄνθεσι
θρέψαν.

Φρύνιχός τε ἐπὶ τοῦ Τρωίλου ἔφη

λάμπειν ἐπὶ πορφυρέαις παρῆσι φῶς ἐρώτος.

18. ὑμεῖς δὲ ξυρομένους τὰ γένεια περιφέρετε
15 τοὺς ἐρωμένους, τοῦ ξύρεσθαι τὸν πώγωνα κατ'
'Αλέξανδρον εὐρημένου, ὡς φησιν ὑμῶν ὁ Χρύσιππος 565
ἐν τῷ τετάρτῳ περὶ τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἡδονῆς. οὐκ
ἀκαίρως δέ, ὡς ἑμαυτὸν πείθω, μεμνήσομαι τῆς λέξεως·
χαίρω γὰρ πάντῳ τῷ ἀνδρὶ διὰ τε τὴν πολυμαθίαν καὶ
20 τὴν τοῦ ἡθους ἐπιείκειαν. λέγει δὲ οὕτως ὁ φιλόσοφος
'τὸ ξύρεσθαι τὸν πώγωνα κατ' 'Αλέξανδρον προῆται,
τῶν προτέρων οὐ χρωμένων αὐτῷ. καὶ γὰρ Τιμόθεος
ὁ αὐλητῆς πώγωνα μέγαν ἔχων ἠΰλει, καὶ ἐν Ἀθήναις
διατηροῦσιν οὐ σφόδρα ἀρχαῖον τὸν πρῶτον προσκει-
25 ράμενον παρωνύμιον ἔχειν Κόρσην. διὸ καὶ Ἄλεξις b
ἔφη που

ἂν πιττοκοπούμενόν τιν' ἢ ξυρούμενον

ὄρας, δυοῖν τούτων ἔχειν δεῖ θάτερον·

ἢ γὰρ στρατεύειν ἐπινοεῖν μοι φαίνεται

30 καὶ πάντα τῷ πώγωνι δρᾶν ἐναντία,

ἢ πλουσιακὸν τούτῳ τι προσπίπτει κακόν.

τί γὰρ αἱ τρίχες λυποῦσιν ἡμᾶς, πρὸς θεῶν,

δι' ὧς ἀνὴρ ἕκαστος ἡμῶν φαίνεται,

c εἰ μὴ τι ταύταις ἀντιπράττεσθ' ὑπονοεῖς;

Διογένης δὲ ἰδὼν τινα οὕτως ἔχοντα τὸ γένειον ἔφησε,
μὴ τι ἔχεις ἐγκαλεῖν τῇ φύσει, ὅτι ἄνδρα σ' ἐποίησε
καὶ οὐ γυναικα; ἕτερον δὲ τινα ἐπὶ ἵππου ἰδὼν παρα- 5
πλησίως ἔχοντα καὶ μεμυρισμένον καὶ τούτοις ἀκο-
λούθως ἡμφιεσμένον, πρότερον μὲν ἔφησε ζητεῖν τί
ἔστιν ὁ ἱππόπορνος, νῦν δὲ εὐρηκέναι. ἐν Ρόδῳ δὲ
νόμου ὄντος μὴ ξύρεσθαι οὐδὲ ὁ ἐπιληψόμενος οὐδεὶς
d ἔστι διὰ τὸ πάντας ξύρεσθαι. ἐν Βυζαντίῳ δὲ ζημίας 10
ἐπικειμένης τῷ ἔχοντι κουρεῖ ξυρὸν οὐδὲν ἦττον
πάντες χρωῖνται αὐτῷ. καὶ ταῦτα μὲν ὁ θαυμασῖος
εἶρηκε Χρύσιππος.

19. ὁ δὲ σοφὸς ἐκεῖνος Ζήνων, ὡς φησιν Ἀντί-
γονος ὁ Καρύστιος, προμαντευόμενος ὑμῶν, ὡς τὸ 15
εἰκός, περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς προσποιητοῦ ἐπιτηδεύ-
σεως ἔφη ὡς οἱ παρακούσαντες αὐτοῦ τῶν λόγων καὶ
μὴ συνέντες ἔσονται ὀυπαροὶ καὶ ἀνελεύθεροι, κα-
θάπερ οἱ τῆς Ἀριστίππου παρενεχθέντες αἰρέσεως
ἄσωτοι καὶ θρασεῖς. καὶ δὴ τοιοῦτοι ὑμῶν εἰσὶν οἱ 20
e πλείστοι, συνεσπασμένοι καὶ κακοπινεῖς οὐ μόνον τοῖς
ἡθεσιν ἀλλὰ καὶ ἔξει. βουλόμενοι γὰρ ἐνδύεσθαι τὴν
αὐτάρκειαν καὶ τὴν εὐτέλειαν εὐρίσκεσθε ἐπὶ ταῖς τῆς
φιλαργυρίας θύραις ὀυπαρῶς ζῶντες καὶ τριβωνάρια
περιβαλλόμενοι μικρὰ καὶ τῶν ἡλῶν ἐμπιμπλάντες τὰ 25
καττύματα καὶ κιναιδούς καλοῦντες τοὺς ἢ μύρου
προσβάλλοντας ἢ μικρῷ μαλακωτέραν ἡμφιεσμένους
ἔσθῃτα. οὐ δεῖ οὖν οὕτως ἐσταλμένους περὶ ἀργύριον
f ἐπτοῆσθαι καὶ ἐρωμένους περιάγεσθαι ξυρουμένους
τὴν ὑπὴνην καὶ τὸν ὄρρον, τοὺς ἀκολουθοῦντας ἐν τῷ 30
Λυκείῳ μετὰ σοφιστῶν νῆ Δία λεπτῶν ἀσίτων σγκίνων,
κατὰ τὸν Ἀντιφάνην.

20. ἐπαινῶ δὲ καὶ αὐτὸς τὸ κάλλος. καὶ γὰρ ἐν ταῖς εὐανδρίαις τοὺς καλλίστους ἐγκρίνουσι καὶ τούτους κροκωτοφορεῖν ἐπιτρέπουσιν. ἐν Ἡλίδι δὲ καὶ κρίσις γίνεται κάλλους, καὶ τῷ πρώτῳ τὰ τῆς θεοῦ φέρειν τεύχη δίδονται, τῷ δὲ δευτέρῳ τὸν βοῦν ἄγειν, 566 ὁ δὲ τρίτος τὰς θυηλὰς ἐπιτίθησιν. Ἡρακλείδης δὲ ὁ Λέμβος ἱστορεῖ ὅτι κατὰ τὴν Σπάρτην θαυμάζεται μᾶλλον ὁ κάλλιστος καὶ γυνὴ ἢ καλλίστη, καλλίστας γεννώσης τῆς Σπάρτης τὰς γυναῖκας. διὸ καὶ φασὶν 10 Ἀρχιδάμου τοῦ βασιλέως, γυναικὸς αὐτῷ καλῆς φαινομένης, ἑτέρας δὲ αἰσχροῦς καὶ πλουσίας, ὡς ἀπέκλινεν ἐπὶ τὴν πλουσίαν, ζημιῶσαι τοὺς ἐφόρους αὐτόν, ἐπιλέγοντας ὅτι βασιλίσκους ἀντὶ βασιλέων τῷ Σπάρτῃ b γεννᾶν προαιρεῖται. Εὐριπίδης τε ἔφη 15 πρῶτον μὲν εἶδος ἄξιον τυραννίδος. καὶ οἱ παρ' Ὀμήρῳ δὲ δημογέροντες θαυμάζοντες τῆς Ἑλένης τὸ κάλλος φασὶν οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν· 20 αἰνῶς ἀθανάτησι θεῇς εἰς ὧπα ἔοικεν. ἐκπέπληκται γοῦν καὶ αὐτὸς ὁ Πρίαμος ἐπὶ τῷ κάλλει τῆς γυναικός, καίτοι ἐν δεινοῖς ὑπάρχων. θαυμάζει c γοῦν ἐπὶ κάλλει τὸν Ἀγαμέμνονα τοιαῦτ' ἐκφωνῶν καλὸν δ' οὕτω ἔργων οὐπω ἶδον ὀφθαλμοῖσιν, 25 οὐδ' οὕτω γεραρόν· βασιλῆϊ δὲ ἀνδρὶ ἔοικεν. καθίστων δὲ καὶ πολλοὶ τοὺς καλλίστους βασιλέας, ὡς μέχρι νῦν οἱ ἀθάνατοι καλούμενοι Αἰθίοπες, ὡς φησι Βίων ἐν Αἰθιοπικοῖς. ὡς ἔοικε γάρ, τὸ κάλλος βασιλείας οἰκεῖόν ἐστι. θεαὶ περὶ κάλλους ἤρισαν πρὸς 30 ἀλλήλας, καὶ διὰ κάλλος οἱ θεοὶ ἀνηρεΐσαντο Διὶ οἶνο- d χόον τὸν Γανυμήδη κάλλεος εἵνεκα οἶο, ἵν' ἀθανάτοισι μετεΐη.

αἱ θεαὶ δὲ τίνες ἀρπάζουσιν; οὐ τοὺς καλλίστους; οἷς καὶ σύνεισιν, Ἡὼς μὲν Κεφάλῳ καὶ Κλείτῳ καὶ Τιθωνῷ, Δημήτηρ Ἰασίῳ, Ἀφροδίτῃ Ἀγχίση καὶ Ἀδώνιδι. διὰ κάλλος δὲ καὶ ὁ μέγιστος τῶν θεῶν διὰ κεράμων χρυσὸς ἔρχεται, ταῦρος γίνεται, ἀετὸς πτεροῦ- 5 ται πολλάκις, ὥσπερ καὶ ἐπ' Αἰγίνῃ. Σωκράτης δ' ὁ φιλόσοφος ὁ τῶν πάντων καταφρονῶν τοῦ Ἀλκιβιάδου κάλλους οὐχ ἥττων ἐστίν; ὥς καὶ ὁ σεμνότατος Ἀριστοτέλης τοῦ Φασηλίτου μαθητοῦ. ἡμεῖς δὲ οὐχὶ καὶ τῶν ἀψύχων τὰ κάλλιστα προκρίνομεν; ἐπαινοῦντες τῶν 10 Σπαρτιατῶν τὸ ἔθος τὸ γυμνοῦν τὰς παρθένους τοῖς ξένοις. ἐν Χίῳ δὲ τῇ νήσῳ καὶ βαδίζειν ἡδιστόν ἐστιν ἐπὶ τὰ γυμνάσια καὶ τοὺς δρόμους καὶ ὁρᾶν προσπαλαίοντας τοὺς νέους ταῖς κόραις.

21. καὶ ὁ Κύνουλκος, ταυτὶ καὶ τολμᾶς σὺ λέ- 15 γειν, οὐ ῥοδοδάκτυλος οὐσα, κατὰ τὸν Κρατῖνον, ἀλλὰ βολίτινον ἔχων θάτερον σκέλος, ἐκείνου τοῦ ὁμωνύμου f σοι ποιητοῦ τὴν κνήμην φορῶν, ὃς ἐν τοῖς καπηλείοις καὶ τοῖς πανδοκείοις αἰεὶ διαιτᾶ, καίτοι Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος ἐν τῷ Ἀρεοπαγίτικῷ εἰρηκότος ἐν καπηλείῳ 20 δὲ φαγεῖν ἢ πιεῖν οὐδεὶς οὐδ' ἂν οἰκέτης ἐπιεικῆς ἐτόλμησε. σεμνύνεσθαι γὰρ ἐμελέτων, οὐ βωμολοχεύεσθαι. Ὑπερείδης δ' ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους, εἰ γνήσιος ὁ λόγος, τοὺς ἀρεοπαγίτας φησὶν ἀριστησαντά τινα ἐν καπηλείῳ κωλύσαι ἀνιέναι εἰς Ἀρειον πάγον. 25 567 σὺ δέ, ὦ σοφιστά, ἐν τοῖς καπηλείοις συναναφύρη οὐ μεθ' ἐταίρων ἀλλὰ μεθ' ἐταιρῶν, μαστροπενούσας περὶ σαντὸν οὐκ ὀλίγας ἔχων, καὶ περιφέρων αἰεὶ τοιαυτὴ βιβλία Ἀριστοφάνους καὶ Ἀπολλοδώρου καὶ Ἀμμωνίου καὶ Ἀντιφάνους ἔτι δὲ Γοργίου τοῦ Ἀθηναίου, 30 πάντων τούτων συγγεγραφότων περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἐταιρίδων. ὦ τῆς καλῆς σου πολυμαθείας, ὡς κατ' οὐ-

δὲν ἐμιμήσω Θεόμανδρον τὸν Κυρηναῖον, ὃν φησι
 Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ εὐδαιμονίας περιόντα ἐπαγ-
 γέλλεσθαι διδάσκειν εὐτυχίαν. ἐρωτοδιδάσκαλε, οὐ-
 δὲν ἄρα διαφέρεις Ἀμάσιος τοῦ Ἡλείου, ὃν Θεόφρα-
 5 στος ἐν τῷ Ἑρωτικῷ περὶ τοὺς ἑρωτας δεινὸν γεγο-
 νέναι λέγει. οὐκ ἂν ἁμάρτοι δέ τίς σε καὶ πορνογρά-
 φον καλῶν, ὥς Ἀριστείδην καὶ Πανσανίαν ἔτι τε Νι-
 κοφάνη τοὺς ζωγράφους. μνημονεύει δὲ αὐτῶν ὥς
 ταῦτα καλῶς γραφόντων Πολέμων ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν
 10 Σικνωῶνι πινάκων. ὃ τῆς καλῆς πολυμαθίας, ἄνδρες
 φίλοι, τῆς τοῦ γραμματικοῦ τοῦδε, ὃς οὐδ' ἐγκαλύ-
 πτεται, ἀλλ' ἀναφανδὸν τὰ Εὐβούλου αἰεὶ ἐκ Κερκώ-
 πων λέγει

Κόρινθον ἦλθον. ἡδέως ἐνταῦθά πως
 15 λάχανόν τι τρώγων ὠκιμον διεφθάρην·
 κἀνταῦθα κατελήρησα τὴν ἐξωμίδα.

καλὸς γε ὁ τῶν Κορινθίων σοφιστής, ὁ τοῖς μαθηταῖς
 διηγούμενος ὅτι Ὁκιμον ἑταίρας ὄνομα. καὶ ἄλλα δὲ
 πολλὰ ὃ ναιδὲς δράματα ἀπὸ ἑταιρῶν ἔσχε τὰς ἐπι-
 20 γραφάς, Θάλαττα Διοκλέους, Φερεκράτους Κοριαννώ,
 Εὐνίκου ἢ Φιλυλλίου Ἀντεια, Μενάνδρου δὲ Θαῖς
 καὶ Φάνιον, Ἀλέξιδος Ὀπώρα, Εὐβούλου Κλεψύδρα. d
 οὕτω δ' ἐκλήθη αὕτη ἡ ἑταίρα, ἐπειδὴ πρὸς κλεψύ-
 δραν συνουσίαζεν, ἕως κενωθῇ, ὥς Ἀσκληπιάδης εἵ-
 25 ρηκεν ὁ τοῦ Ἀρείου ἐν τῷ περὶ Δημητρίου τοῦ Φαλη-
 ρέως συγγράμματι, τὸ κύριον αὐτῆς ὄνομα φάσκων
 εἶναι Μητίχην.

22. ἔστιν δ' ἑταίρα,
 ὥς Ἀντιφάνης φησὶν ἐν Ἀγροίκῳ,
 30 τῷ τρέφοντι συμφορά·
 εὐφραίνεται γὰρ κακὸν ἔχων οἶκοι μέγα.
 διὸ καὶ θρηνηῶν τις αὐτὸν παράγεται ὑπὸ Τιμοκλέους

e ἐν Νεαίρῳ

ἀλλ' ἔγωγ' ὁ δυστυχὴς
 Φρύνης ἐρασθεὶς ἡνίκ' ἔτι τὴν κάππαριν
 συνέλεγεν οὐπω τ' εἶχεν ὅσα περ νῦν ἔχει,
 πάμπολλ' ἀναλίσκων ἐφ' ἐκάστῳ τῆς θύρας
 5 ἀπεκλειόμεν.

καὶ ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δ' Ὀρεσταντοκλείδης αὐτὸς
 Τιμοκλῆς φησι

περὶ δὲ τὸν πανάθλιον
 εὐδουσι γράες, Νάννιον Πλαγγὼν Λύκα
 10 Γνάθαινα Φρύνη Πυθιονίκη Μυρρίνη
 Χρυσὶς Κοναλλίς Ἱερόκλεια Λοπάδιον.
 τούτων τῶν ἑταιρῶν καὶ Ἀμφίς μνημονεύει ἐν Κου-
 ρίδι λέγων

τυφλὸς ὁ πλοῦτος εἶναί μοι δοκεῖ, 15
 ὅστις γε παρὰ ταύτην μὲν οὐκ εἰσέρχεται,
 παρὰ δὲ Σινώπῃ καὶ Λύκα καὶ Ναννίῳ
 ἑτέραις τε τοιαύταισι παγίδι τοῦ βίου
 ἔνδον κάθητ' ἀπόπληκτος, οὐδ' ἐξέρχεται.
 568 23. Ἀλέξις δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Ἴσο- 20
 στάσιον τὴν ἑταιρικὴν παρασκευὴν καὶ τὰς δι' ἐπιτε-
 χνήσεως κομμώσεις τῶν ἑταιρῶν οὕτως ἐκτίθεται
 πρῶτα μὲν γὰρ πρὸς τὸ κέρδος καὶ τὸ συλᾶν
 τοὺς πέλας

πάντα τὰλλ' αὐταῖς πάρεργα γίγνεται ῥάπτουσι δὲ 25
 πᾶσιν ἐπιβουλὰς. ἐπειδὴ δ' εὐπορήσωσιν ποτε,
 ἀνέλαβον καινὰς ἑταίρας, πρωτοπείρους τῆς
 τέχνης.

εὐθὺς ἀναπλάττουσι ταύτας, ὥστε μήτε τοὺς
 30 τρόπους

μήτε τὰς ὄψεις ὁμοίως διατελεῖν οὕσας ἔτι.
 b τυγχάνει μικρά τις οὕσα, φελλὸς ἐν ταῖς βανκίσιν

ἐγκεκάττυται. μακρά τις, διάβαθρον λεπτόν
φορεῖ
τὴν τε κεφαλὴν ἐπὶ τὸν ὤμον καταβαλοῦσ'
ἐξέρχεται.

5 τοῦτο τοῦ μήκους ἀφείλεν. οὐκ ἔχει τις ἰσχία,
ὑπενέδυσ' ἐρραμμέν' αὐτήν, ὥστε τὴν εὐπυγίαν
ἀναβοᾶν τοὺς εἰσιδόντας. κοιλίαν ἀδρᾶν ἔχει,
τιτθί' ἔστ' αὐταῖσι τούτων ὧν ἔχουσ' οἱ κωμικοί.
ὀρθὰ προστιθεῖσα ταῦτα τούνδυτον τῆς κοιλίας
10 ὥσπερ εἰ κοντοῖσι τούτοις εἰς τὸ πρόσθ' ἀπήγαγεν. c
τὰς ὀφρυῖς πυρρὰς ἔχει τις, ζωγραφοῦσιν ἀσβόλῳ.
συμβέβηκ' εἶναι μέλαιναν, κατέπλασε ψιμυθίῳ.
λευκόχρως λίαν τίς ἐστι, παιδέρωτ' ἐντρίβεται.
καλὸν ἔχει τοῦ σώματός τι, τοῦτο γυμνὸν δεί-
15 κνυται.

εὐφρεῖς ὀδόντας ἔσχευ, ἐξ ἀνάγκης δεῖ γελᾶν,
ἵνα θεωρῶσ' οἱ παρόντες τὸ στόμ' ὥς κομψὸν
φορεῖ.

ἂν δὲ μὴ χαίρῃ γελῶσα, διατελεῖ τὴν ἡμέραν d
20 ἔνδον, ὥσπερ τοῖς μαγείροις ἀπαράκειθ' ἐκάστοτε,
ἥνικ' ἂν πωλῶσιν αἰγῶν κρανία, ξυλήφιον
μυρρίνης ἔχουσα λεπτόν ὀρθὸν ἐν τοῖς χεῖλεσιν.
ὥστε τῷ χρόνῳ σέσηρεν, ἂν τε βούλητ' ἂν τε μή.

24. ὅψεις διὰ τούτων σκευοποιοῦσι τῶν τεχνῶν.

25 διὸ συμβουλεύω σοι, Θετταλὲ ποικιλόδιφρε, τὰς ἐπὶ
τῶν οἰκημάτων ἀσπάζεσθαι καὶ μὴ καταναλίσκειν εἰς
οὐδὲν δέον τὰ τῶν νιῶν κέρματα. ὄντως γὰρ ἄριστα e
χωλὸς οἴφεις, τοῦ κρηπιδοποιοῦ πατρός σου πολλὰ σε
σωφρονίσαντος καὶ διδάξαντος σκύτῃ βλέπειν. ἢ οὐκ

30 οἶσθα κατὰ τὴν Εὐβούλου Παννυχίδα
τὰς φιλωδοὺς κερμάτων παλευτρίας,
πώλους Κύπριδος ἐξησκημένους,

γυμνὰς ἐφεξῆς ἐπὶ κέρως τεταγμένους,
ἐν λεπτοπήνοισ ὕφεσιν ἐστῶσας, οἷας
'Ηριδανὸς ἀγνοῖς ὕδασι κηπεύει κόρας.
παρ' ὧν βεβαίως ἀσφαλῶς τ' ἔξεστί σοι
μικροῦ πρίασθαι κέρματος τὴν ἡδονήν. 5
καὶ ἐν Ναννίῳ, εἰ Εὐβούλου τὸ δρᾶμα καὶ μὴ Φιλίπ-
που, φησὶν

ὅστις λέχη γὰρ σκότια νυμφεύει λάθρα,
πῶς οὐχὶ πάντων ἐστὶν ἀθλιώτατος;
ἐξὸν θεωρήσαντι πρὸς τὸν ἥλιον 10

γυμνὰς ἐφεξῆς ἐπὶ κέρως τεταγμένους,
ἐν λεπτοπήνοισ ὕφεσιν ἐστῶσας, οἷας
'Ηριδανὸς ἀγνοῖς ὕδασι κηπεύει κόρας,
μικροῦ πρίασθαι κέρματος τὴν ἡδονήν.
καὶ μὴ λαθραίαν κύνριν, αἰσχίστην νόσων 15
πασῶν, διώκειν, ὕβρεος οὐ πόθου χάριν.
'Ελλάδος ἔγωγε τῆς ταλαιπώρου στένω,
ἢ Κυδίαν ναύαρχον ἐξεπέμψατο.

ἐπιτιμᾷ δὲ καὶ Ξέναρχος ἐν Πεντάθλῳ τοῖς παραπλη-
σίως σοι βιοῦσι καὶ ἐσπουδακόσι περὶ τὰς μεγαλο- 20
μίσθους ἐταίρας καὶ τὰς ἐλευθέρας τῶν γυναικῶν
ταυτὶ λέγων

δεινὰ δεινὰ κοῦκ ἀνασχετὰ
ἐν τῇ πόλει πράττουσιν οἱ νεώτεροι,
b ὅπου παρουσῶν μειράκων μάλ' εὐπρεπῶν 25
ἐπὶ τοῖσι πορνείοισιν, ἃς ἔξεσθ' ὁρᾶν
εἰληθερούσας, στέρον' ἀπημφιεσμένους,
γυμνὰς ἐφεξῆς τ' ἐπὶ κέρως τεταγμένους.
ὧν ἔστιν ἐκλεξάμενον ἢ τις ἤδεται,
λεπτῇ παχείᾳ στρογγύλῃ μακρᾷ ῥικνῇ 30
νέᾳ παλαιᾷ μεσοκόπῳ πεπαιτέρᾳ,
μὴ κλίμακα στησάμενον εἰσβῆναι λάθρα;

μηδὲ δι' ὅπῃς κάτωθεν εἰσδύναι στέγης,
 μηδ' ἐν ἀχύροισιν εἰσενεχθῆναι τέχνη.
 αὐταὶ βιάζονται γὰρ εἰσέλκονσί τε
 τοὺς μὲν γέροντας ὄντας ἐπικαλούμεναι
 πατρίδια, τοὺς δ' ἀπφάρια τοὺς νεωτέρους.
 καὶ τῶνδ' ἐκάστην ἔστιν ἀδεῶς, εὐτελεῶς,
 μεθ' ἡμέραν, πρὸς ἑσπέραν, πάντας τρόπους·
 ἄς δ' οὐτ' ἰδεῖν ἔστ' οὐθ' ὁρῶντ' ἰδεῖν σαφῶς,
 αἰὲ δὲ τετρεμαίνοντα καὶ φοβούμενον,
 [δεδιότα ἐν τῇ χειρὶ τὴν ψυχὴν ἔχοντα],
 ἄς πῶς ποτ', ὧ δέσποινα ποντία Κύπρι,
 βινεῖν δύνανται, τῶν δρακοντείων νόμων
 ὁπόταν ἀναμνησθῶσι προσκινούμενοι;

25. καὶ Φιλήμων δ' ἐν Ἀδελφοῖς προῖστορῶν
 ὅτι πρῶτος Σόλων διὰ τὴν τῶν νέων ἀκμὴν ἔστησεν
 ἐπὶ οἰκημάτων γύναια πριάμενος, καθὰ καὶ Νίκανδρος
 ὁ Κολοφώνιος ἱστορεῖ ἐν τρίτῳ Κολοφωνιακῶν φά-
 σκων αὐτὸν καὶ πανδήμου Ἀφροδίτης ἱερὸν πρῶτον
 ἰδρύσασθαι ἀφ' ὧν ἡργυρίσαντο αἱ προστάσαι τῶν

οἰκημάτων. ἀλλ' ὅ γε Φιλήμων οὕτως φησί
 σὺ δ' εἰς ἅπαντας εὗρες ἀνθρώπους, Σόλων,
 σὲ γὰρ λέγουσι τοῦτ' ἰδεῖν πρῶτον βροτῶν,
 δημοτικὸν ὧ Ζεῦ πρᾶγμα καὶ σωτήριον,
 (κάμοι λέγειν τοῦτ' ἔστιν ἀρμοστόν, Σόλων)
 μεστήν ὁρῶντα τὴν πόλιν νεωτέρων,
 τούτους τ' ἔχοντας τὴν ἀναγκαίαν φύσιν,
 ἁμαρτάνοντάς τ' εἰς ὃ μὴ προσῆκον ἦν,
 στήσαι πριάμενον τότε γυναικας κατὰ τόπους
 κοινὰς ἅπασι καὶ κατεσκευασμένας.
 30 ἔστιάσι γυμναί, μὴ ἔξαπατηθῆς, πάνθ' ὄρα.
 οὐκ εὖ σεαυτοῦ τυγχάνεις ἔχων . .
 ∴ ἔχεις πῶς· ἢ θύρα 'στ' ἀνεωγμένη.

εἰς ὀβολός· εἰσπήδησον· οὐκ ἔστ' οὐδὲ εἰς
 ἀκκισμὸς οὐδὲ λῆρος, οὐδ' ὑφήρπασεν·
 ἀλλ' εὐθύς ὥς βούλει σὺ χῶν βούλει τρόπον.
 ἐξῆλθες· οἰμῶζειν λέγ', ἄλλοτρία 'στί σοι.

καὶ Ἀσπασία δὲ ἡ σωκρατικὴ ἐνεπορεύετο πλήθῃ κα-
 λῶν γυναικῶν, καὶ ἐπλήθυνεν ἀπὸ τῶν ταύτης ἐται-
 ρίδων ἢ Ἑλλάς, ὥς καὶ ὁ χαρίεις Ἀριστοφάνης παρα-
 570 σημαίνεται [λέγων τὸν πελοποννησιακὸν πόλεμον]
 ὅτι Περικλῆς διὰ τὸν Ἀσπασίας ἔρωτα καὶ τὰς ἀρπα-
 σθείσας ἀπ' αὐτῆς θεραπεύσας ὑπὸ Μεγαρέων τὸ δεινὸν
 ἀνερορίπισε

πόρνην δὲ Σιμαίθαν ἰόντες Μεγάραδε
 νεανῖαι κλέπτουσι μεθυσοκότταβοι.
 καὶ οἱ Μεγαρῆς ὁδύναις πεφυσιγγωμένοι
 ἀντεξέκλεψαν Ἀσπασίας πόρνας δύο·
 καὶ αἰὲθ' ἀρχὴ τοῦ πολέμου κατερράγη
 Ἑλλήσι πᾶσιν ἐκ τριῶν λαικαστριῶν.

26. τῶν οὖν μεγαλομίσθων ἐταιρῶν ἀποτρέπω
 σε, γραμματικώτατε, διότι

τὰς μὲν ἄλλας ἔστιν ἀνλούσας ἰδεῖν
 ἀνλητρίδας πάσας Ἀπόλλωνος νόμον,
 [Ερμού νόμον, Πανὸς νόμον,] Διὸς νόμον·
 αὗται δὲ μόνον ἀνλούσιν Ἰέρακος νόμον,
 Ἐπικράτης φησὶν ἐν Ἀντιλαίδι. ἐν ᾧ δράματι καὶ περὶ
 τῆς πολυθρυλήτου Λαίδος τάδε λέγει
 αὕτη δὲ Λαῖς ἀργός ἐστι καὶ πότις,
 τὸ καθ' ἡμέραν ὁρῶσα πίνειν καὶ σθίειν
 μόνον, πεπονθέναι δὲ ταῦτά μοι δοκεῖ
 τοῖς ἀετοῖς· οὗτοι γὰρ ὅταν ὦσιν νέοι,
 ἐκ τῶν ὁρῶν πρόβατ' ἐσθίουσι καὶ λαγῶς
 μετέωρ' ἀναρπάζοντες ἀπὸ τῆς ἰσχύος·
 ὅταν δὲ γηράσκωσιν ἤδη, τότε θεῶν

ἐπὶ τοὺς νεῶς ἵζουσι πεινῶντες κακῶς·
 καῖπειτα τοῦτ' εἶναι νομίζεται τέρας.
 καὶ Λαῖς ὀρθῶς νῦν νομίζοιτ' ἂν τέρας.
 αὕτη γὰρ οὖν, ὅπότε ἦν νεοιτὸς καὶ νέα,
 5 ὑπὸ τῶν στατήρων ἦν ἀπηργισμένη,
 εἶδες δ' ἂν αὐτῆς Φαρνάβαζον θάπτον ἄν·
 ἐπεὶ δὲ δόλιχον τοῖς ἔτεσιν ἤδη τρέχει,
 τὰς ἀρμονίας τε διαχαλᾷ τοῦ σώματος,
 10 ἰδεῖν μὲν αὐτὴν ῥᾶόν ἐστιν ἢ πτύσαι·
 ἐξέρχεται τε πανταχόσ' ἤδη πιομένη,
 δέχεται δὲ καὶ στατήρα καὶ τριώβολον,
 προσίεται δὲ καὶ γέροντα καὶ νέον,
 οὕτω δὲ τιθασὸς γέγονεν ὥστ', ὧ φίλτατε,
 τὰργύριον ἐκ τῆς χειρὸς ἤδη λαμβάνει.
 15 μνημονεύει δὲ τῆς Λαίδος καὶ Ἀναξανδριδῆς ἐν Γε-
 ροντομανίᾳ καὶ ἄλλας ἑταίρας, αὐτῇ συγκαταλέγει διὰ
 τούτων
 τὴν ἐκ Κορίνθου Λαῖδ' οἶσθα; Β. πῶς γὰρ οὐ; e
 τὴν ἡμετέρειον. Α. ἦν ἐκείνη τις φίλη
 20 Ἄντεια. Β. καὶ τοῦθ' ἡμέτερον ἦν παίγνιον.
 Α. νῆ τὸν Δί' ἦνθαι τότε Λαγίσκιον, τότε ἦν
 καὶ Θεολύτη μάλ' εὐπρόσωπος καὶ καλή,
 ὑπέφαιν' ἐσομένη δ' Ὀκιμον λαμπρὸν πάνν.
 27. ταῦτά σοι παραινεῖν ἔχω, ἑταῖρε Μυρτίλε.
 25 καὶ κατὰ τὴν Φιλεταίρου Κυνηγίδα
 παῦσαι γέρων ὦν τοὺς τρόπους. οὐκ οἶσθ' ὅτι f
 ἡδιστόν ἐστιν ἀποθανεῖν βινούνθ' ἅμα,
 ὥσπερ λέγουσιν ἀποθανεῖν Φορμίσιον;
 ἢ ἡδιστόν ἐστί σοι ὡς ἐν Μαραθωνίοις φησὶ Τιμοκλῆς,
 30 ὅσον τὸ μεταξὺ μετὰ κορίσκῃς ἢ μετὰ
 χαμαιτύπῃς τὴν νύκτα κοιμᾶσθαι. βαβαί.
 ἢ στιφρότης τὸ χρῶμα πνεῦμα, δαίμονες,

τό τε μὴ σφόδρ' εἶναι πάνθ' ἔτοιμα, δεῖν δέ τι
 571 ἀγωνιάσαι καὶ ῥαπισθῆναί γε καὶ
 πληγὰς λαβεῖν ἀπαλαῖσι χερσίν, ἡδύ γε
 νῆ τὸν Δία τὸν μέγιστον.
 ἔτι πολλὰ τοῦ Κυνούλκου θέλοντος λέγειν καὶ s
 τοῦ Μάγνου ἐπιρραπίσαι βουληθέντος αὐτὸν εἰς τι-
 μὴν τοῦ Μυρτίλου φθάσας ὁ Μυρτίλος, διήχθρενε
 γὰρ τῷ Σύρῳ, ἔφη
 οὐχ ὧδ' ἐμόγησαν
 ἐλπίδες, ὥστ' ἐχθρῶν συμμαχίας καλέσαι, 10
 φησὶν ὁ Καλλίμαχος. οὐ γὰρ αὐτάρκεις ἡμεῖς ἀμύ-
 νασθαι ὧ Κύνουλκε;
 ὡς σκαιὸς εἰ κᾶργοικος αἰσχροεπῶν· ἔα,
 h ἐπαρίστερ' ἐν τῷ στόματι τὴν γλῶτταν φορεῖς,
 κατὰ τὴν Ἐφίππου Φιλύραν. δοκεῖς γὰρ μοι ἐκείνων 15
 εἶς εἶναι
 οὓς ἐδίδαξαν ἀριστερὰ γράμματα Μοῦσαι·
 ὥς τις ἔφη τῶν παρωδῶν.
 28. ἐγὼ γάρ, ὧ ἄνδρες σύσσιτοι, οὐ κατὰ τὰς
 Μεταγένους Ἀῦρας ἢ τὸν Ἀρισταγόρου Μαμμάκνυτον 20
 ὑμῖν ὀρχηστρίδας εἶπον ἑταίρας
 ὠραίας πρότερον, νῦν δ' οὐχ ὑμῖν ἀγορεύω
 ἄρτι χνοαζούσας ἀνλητρίδας, αἳ τε τάχιστα
 ἀνδρῶν φορτηγῶν ὑπὸ γούνατα μισθοῦ ἔλυσαν,
 c ἀλλὰ περὶ τῶν ὄντως ἑταιρῶν τὸν λόγον πεποιήμαι, 25
 τουτέστι τῶν φιλίαν ἄδολον συντηρεῖν δυναμένων,
 ἃς οὐ Κύνουλκος τολμᾷ λοιδορεῖν, μόνας τε τῶν ἄλ-
 λων γυναικῶν τῷ τῆς φιλίας ὀνόματι προσηγορευμέ-
 νας, ἢ ἀπὸ τῆς παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις καλουμένης ἑταί-
 ρας τῆς Ἀφροδίτης. περὶ ἧς φησὶν ὁ Ἀθηναῖος Ἀπολ- 30
 λόδωρος ἐν τοῖς περὶ Θεῶν οὕτως ἑταῖραν δὲ τὴν
 Ἀφροδίτην τὴν τοὺς ἑταίρους καὶ τὰς ἑταίρας συνά-

γουςαν· τοῦτο δ' ἐστὶ φίλας. καλοῦσι γοῦν καὶ αἱ
ἐλεύθεραι γυναῖκες ἔτι καὶ νῦν καὶ αἱ παρθέναι τὰς δ
συνήθεις καὶ φίλας ἐταῖρας, ὥς ἡ Σαπφώ

τάδε νῦν ἐταῖραις

ταῖσιν ἀμαῖς τερπνὰ καλῶς ἀείδω.

καὶ ἔτι

Λατὼ καὶ Νιόβα μάλα μὲν φίλαι ἦσαν ἐταῖραι.
καλοῦσι δὲ καὶ τὰς μισθαρονοῦσας ἐταῖρας καὶ τὸ ἐπὶ
συνουσίαις μισθαρνεῖν ἐταίρειν, οὐκ ἔτι πρὸς τὸ ἔτυμον
ἀναφέροντες ἀλλὰ πρὸς τὸ εὐσχημονέστερον, καθὼ δὴ
καὶ Μένανδρος ἐν Παρακαταθήκῃ ἀπὸ τῶν ἐταίρων
τοὺς ἐταῖρους διαστέλλων φησί

πεποιήκατ' ἔργον οὐχ ἐταίρων, Παρ[μένων,

μὰ Δί' ἀλλ' ἐταρῶν.] ταῦτά δ' ὄντα γράμματα

τὴν προσαγόρευσιν οὐ σφόδρ' εὖσημον ποιεῖ.

29. περὶ δὲ τῶν ἐταίρων Ἐφίππος ἐν Ἐμπολῇ

τάδε φησὶν

ἔπειτά γ' εἰσιόντ', ἂν λυπούμενος

τύχῃ τις ἡμῶν, ἐκολάκευσεν ἠδέως,

ἔφίλησεν, οὐχὶ συμπίεσσα τὸ στόμα

ὥσπερ πολέμιον ἀλλὰ τοῖσι στρουθίοις

χανοῦσ' ὁμοίως· ἦσε, παρεμυθήσατο,

ἐποίησέ θ' ἱλαρὸν εὐθέως τ' ἀφείλε πᾶν

αὐτοῦ τὸ λυποῦν, κατέδειξεν ἱλεων.

25 Εὐβουλος δ' ἐν Καμπυλίῳ κοσμίαν ἐταῖραν παρά-
γων φησὶν

ὥς δ' ἐδείπνει κοσμίως,

οὐχ ὥσπερ ἄλλαι τῶν πράσων ποιούμεναι

τολύπας ἔσαττον τὰς γνάθους καὶ τῶν κρεῶν

ἀπέβρυκον αἰσχροῦς, ἀλλ' ἐκάστου μικρὸν ἂν

ἀπεγεύεθ' ὥσπερ παρθένος Μιλησία.

Ἀντιφάνης Ὀδρία

572

οὗτος δ' ὃν λέγω

ἐκ γειτόνων αὐτῷ κατοικούσης τινὸς

ἰδὼν ἐταῖρας εἰς ἔρωτ' ἀφίκετο,

ἄστῆς, ἐρήμου δ' ἐπιτρόπου καὶ συγγενῶν,

ἦθός τι χρυσοῦν πρὸς ἀρετὴν κεκτημένης,

ὄντως ἐταῖρας. αἱ μὲν ἄλλαι τοῦνομα

βλάπτουσι τοῖς τρόποις γὰρ ὄντως ὃν καλόν.

h Ἀναξίλας Νεοττίδι

ἂν δέ τις μέτρια λέγουσα

τοῖς δεομένοις τινῶν ὑπουργῇ πρὸς χάριν,

ἐκ τῆς ἐταιρίας ἐταῖρα τοῦνομα

προσηγορεύθῃ. καὶ σὺ νῦν οὐχ ὥς λέγεις

πόρνης, ἐταῖρας δ' εἰς ἔρωτα τυγχάνεις

ἐληλυθῶς· ἄρ' ὥς ἀληθῶς ἐστὶ γοῦν

ἀπλῇ τις; B. ἀστεία μὲν οὖν, νῆ τὸν Δία.

30. ὁ δὲ ὑμέτερος φιλοσοφομεираκίσκος τοιοῦτος,

οἷον Ἀλέξης ἢ Ἀντιφάνης ἐν Ὑπνῷ παράγει

c διὰ ταῦθ' ὁ πόρνος οὗτος οὐδὲ τῶν πράσων

ἐκάστοτ' ἐπιδειπνεῖ μεθ' ἡμῶν· τοῦτο δ' ἦν,

ἵνα μὴ τι λυπήσειε τὸν ἐραστὴν φιλῶν.

καλῶς δὲ περὶ τῶν τοιούτων Ἐφίππος ἐν Σαπφοῖ φησὶν

ὅταν γὰρ ὢν νέος

ἀλλότριον ἐλθὼν ὄψον ἐσθίειν μάθῃ,

ἀσύμβολόν τε χεῖρα προσβάλλῃ βορᾷ,

διδόναι νόμιζ' αὐτὸν σὺ τῆς νυκτὸς λόγον.

τὰ αὐτὰ εἶρηκε καὶ Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ

Τιμάρχου.

II 31. περὶ δὲ τῶν ἐταίρων καὶ Φιλέταιρος ἐν Κυ-
νηγίδι τάδε φησὶν

οὐκ ἐτὸς ἐταῖρας ἱερὸν ἐστὶ πανταχοῦ,

ἀλλ' οὐχὶ γαμετῆς οὐδαμοῦ τῆς Ἑλλάδος.

οἶδα δὲ καὶ ἑορτὴν τὴν ἐταιρίδεια ἀγομένην ἐν Μα-

30

γνησία, οὐ διὰ τὰς ἐταίρας ἀλλὰ δι' ἑτέραν αἰτίαν, ἧς μνημονεύει Ἡγήσανδρος ἐν ὑπομνήμασι γράφων ὥδε
 'τὴν τῶν ἐταιριδείων ἑορτὴν συντελοῦσι Μάγνητες. ἱστοροῦσι δὲ πρῶτον Ἰάσονα τὸν Αἰσονος συναγαγόντα
 τοὺς Ἀργοναύτας ἐταιρείῳ Διὶ θῦσαι καὶ τὴν ἑορτὴν ἐταιρίδεια προσαγορευῆσαι. θύουσι δὲ καὶ οἱ Μακεδόνων βασιλεῖς τὰ ἐταιρίδεια.' πόρνης δὲ Ἀφροδίτης ἱερὸν ἔστι παρὰ Ἀβυδηνοῖς, ὡς φησι Πάμφιλος· κατεχομένης γὰρ τῆς πόλεως δουλείᾳ τοὺς φρουροὺς
 10 τοὺς ἐν αὐτῇ ποτὲ θύσαντας, ὡς ἱστορεῖ Κλεάνθης ἐν τοῖς Μυθικοῖς, καὶ μεθυσθέντας ἐταίρας πλείονας προσλαβεῖν, ὣν μίαν κατακοιμηθέντας αὐτοὺς ἰδοῦσαν ἀνελομένην τὰς κλεῖς καὶ τὸ τεῖχος ὑπερβάσαν ἀπαγγεῖλαι τοῖς Ἀβυδηνοῖς. τοὺς δ' αὐτίκα μεθ' ὧν
 15 ὀπλων ἀφικομένους ἀνελεῖν μὲν τοὺς φύλακας, κρατήσαντας δὲ τῶν τειχῶν καὶ γενομένους ἐγκρατεῖς τῆς ἐλευθερίας χαριστήρια τῇ πόρνῃ ἀποδιδόντας Ἀφροδίτης πόρνης ναὸν ἰδρύσασθαι. Ἀλεξίς δ' ὁ Σάμιος ἐν δευτέρῳ Ὁρων σαμιακῶν 'τὴν ἐν Σάμῳ Ἀφρο-
 20 δίτην, ἣν οἱ μὲν ἐν καλάμοις καλοῦσιν οἱ δὲ ἐν ἔλει, ἄττικαὶ (φησὶν) ἐταῖραι ἰδρύσαντο αἱ συνακολουθήσασαι Περικλεῖ, ὅτε ἐπολιόρκει τὴν Σάμον, ἐργασάμεναι ἱκανῶς ἀπὸ τῆς ὥρας.' Εὐάλης δὲ ἐν τοῖς Ἐφεσιακοῖς καὶ ἐν Ἐφέσῳ φησὶν ἱερὰ ἰδρῦσθαι ἐταῖρα
 25 Ἀφροδίτη. Κλέαρχος δ' ἐν πρώτῳ Ἑρωτικῶν Ἰγύης (φησὶν) ὁ Λυδῶν βασιλεὺς οὐ μόνον περὶ ζῶσαν τὴν ἐρωμένην περιβόητος γέγονεν, ἐγχειρίσας αὐτόν τε καὶ τὴν ἀρχὴν ἐκείνη πᾶσαν, ἀλλὰ καὶ τελευτησάσης συναγαγὼν τοὺς ἐκ τῆς χώρας δούλους πάντας ἔχωσε μὲν
 30 Λυδίας τὸ νῦν ἔτι καλούμενον τῆς ἐταίρας μνήμα εἰς ὕψος ἄρας, ὥστε περιοδεύοντος αὐτοῦ τὴν ἐντὸς τοῦ Τρωίου χώραν, οὐ ἂν ἐπιστραφεῖς τύχοι, καθορᾶν τὸ b

μνήμα καὶ πᾶσι τοῖς τὴν Λυδίαν οἰκοῦσιν ἀποπτον εἶναι. Δημοσθένης δ' ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας λόγῳ, εἰ γνήσιος, ὃν Ἀπολλόδωρος εἴρηκε, φησί, 'τὰς μὲν ἐταίρας ἡδονῆς ἕνεκα ἔχομεν, τὰς δὲ παλλακὰς τῆς καθ' ἡμέραν παλλακειᾶς, τὰς δὲ γυναῖκας τοῦ παιδοποιεῖσθαι γνησίως καὶ τῶν ἐνδον φύλακα πιστὴν ἔχειν.'

32. καταλέξω δέ σοι, Κύνουλκε, ἰωνικὴν τινα ῥῆσιν ἐκτείνας, κατὰ τὸν Αἰσχύλου [Ἀγαμέμνονα],
 c περὶ ἐταιρῶν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς καλῆς Κορίνθου, ἐπειδὴ μοι τὴν αὐτόθι σοφιστείαν ὠνείδισας. νόμιμόν ἐστιν ἀρχαῖον ἐν Κορίνθῳ, ὡς καὶ Χαμαιλέων ὁ Ἡρακλεώτης ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ Πινδάρου, ὅταν ἡ πόλις εὐχῆται περὶ μεγάλων τῇ Ἀφροδίτῃ, συμπαραλαμβά-
 νεσθαι πρὸς τὴν ἱκετείαν τὰς ἐταίρας ὡς πλείστας, καὶ ταύτας προσεύχεσθαι τῇ θεῷ καὶ ὕστερον ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς παρῆναι. καὶ ὅτε δὴ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα τὴν στρατείαν ἤγεν ὁ Πέρσης, ὡς καὶ Θεόπομπος ἱστορεῖ
 d καὶ Τίμαιος ἐν τῇ ἐβδόμῃ, αἱ Κορίνθιαι ἐταῖραι ἡῦξαντο ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων σωτηρίας εἰς τὸν τῆς Ἀφροδίτης ἐλθοῦσαι νεῶν. διὸ καὶ Σιμωνίδης ἀνα-
 20 θέντων τῶν Κορινθίων πίνακα τῇ θεῷ τὸν ἔτι καὶ νῦν διαμένοντα καὶ τὰς ἐταίρας ἰδίᾳ γραψάντων τὰς τότε ποιησάμενας τὴν ἱκετείαν καὶ ὕστερον παρούσας συνέθηκε τόδε τοῦ πίνακος
 25 αἰδ' ὑπὲρ Ἑλλάνων τε καὶ ἰθυμάχων πολιητῶν ἔσταθεν εὐχεσθαι Κύπριδι δαιμονίᾳ.
 e οὐ γὰρ τοξοφόροις ἐμήσατο δι' Ἀφροδίτα Πέρσαις Ἑλλάνων ἀκρόπολιν προδόμεν.
 καὶ οἱ ἰδιῶται δὲ κατεύχονται τῇ θεῷ, τελεσθέντων περὶ ὧν ἂν ποιῶνται τὴν δέησιν, ἀπάξειν αὐτῇ τὰς ἐταίρας.

33. ὑπάρχοντος οὖν τοῦ τοιούτου νομίμου περὶ
τὴν θεὸν Ξενοφῶν ὁ Κορίνθιος ἐξιών εἰς Ὀλυμπίαν
ἐπὶ τὸν ἀγῶνα καὶ αὐτὸς ἀπάξειν ἑταίρας ἠΰξατο τῇ
θεῷ νικήσας Πίνδαρός τε τὸ μὲν πρῶτον ἔγραψεν εἰς
αὐτὸν ἐγκώμιον οὗ ἡ ἀρχὴ

τρισολυμπιονίκαν ἐπαινέων οἶκον.

ὕστερον δὲ καὶ σκόλιον τὸ παρὰ τὴν θυσίαν ἄσθεν,
ἐν ᾧ τὴν ἀρχὴν εὐθέως πεποιήται πρὸς τὰς ἑταίρας,
αἱ παραγενομένου τοῦ Ξενοφώντος καὶ θύοντος τῇ
10 Ἀφροδίτῃ συνέθυσαν. διόπερ' ἔπη

ὦ Κύπρου δέσποινα, τεὸν δηῦτ' ἐς ἄλσος φορ-
βάδων

κόραϊν ἀγέλαν ἑκατόγγυιον Ξενοφῶν τελέαις 574
ἀπάγαγ' εὐχολαῖς ἱανθείς.

15 ἦρξατο δ' οὕτως τοῦ μέλους

πολύξεναι νεάνιδες, ἀμφίπολοι
Πειθοῦς ἐν ἀφνειῷ Κορίνθῳ,
αἵτε τὰς χλωρὰς λιβάνου ξανθὰ δάκρυ
θυμιᾶτε, πολλάκι ματέρ' ἐρώτων οὐρανίαν
20 πτάμεναι

νόημα ποτιὰν Ἀφροδίταν,
ὑμῖν ἄνευθ' ἐπαγορίας ἔπορευ,
ὦ παῖδες, ἐρατειναῖς ἐν εὐναῖς
μαλθακᾶς ὥρας ἀπὸ καρπὸν δρέπεσθαι.

25 σὺν δ' ἀνάγκῃ πᾶν καλόν.

ἀρξάμενός θ' οὕτως ἐξῆς φησιν
ἀλλὰ θαυμάζω τί με λεξοῦντι Ἰσθμοῦ
δεσπότηι τοιάνδε μελίφρονος ἀρχὰν εὐρόμενον
30 σκολίου,

30 ξυνάορον ξυναῖς γυναιξί.

δηλον γὰρ ὅτι πρὸς τὰς ἑταίρας διαλεγόμενος ἡγωνία
ποιὸν τι φανήσεται τοῖς Κορινθίοις τὸ πρᾶγμα.

πιστεύων δέ, ὥς ἔοικεν, αὐτὸς αὐτῷ πεποίηκεν εὐθέως
ἐδείξαμεν χρυσὸν καθαρὸν βασάνῳ.

ὅτι δὲ καὶ ἀφροδίσια ἴδια ἄγουσιν αὐτόθι αἱ ἑταῖραι
Ἀλεξίς ἐν Φιλούσῃ φησὶν

ἀφροδίσι' ἦγε ταῖς ἑταίραις ἡ πόλις,

ἔτερα δὲ χωρὶς ἐστὶ ταῖς ἐλευθέραις.

ταῖς ἡμέραις ταύταις δὲ κωμάζειν ἔθος

ἐστὶν νόμος τε τὰς ἑταίρας ἐνθάδε

μεθύειν μεθ' ἡμῶν.

34. ἐν δὲ Λακεδαιμόνι, ὥς φησι Πολέμων ὁ πε- 10
ριηγητὴς ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Λακεδαιμόνι ἀναθημά-
των, εἰκὼν ἐστὶ τῆς διαβοήτου ἑταίρας Κοττίνας, ἣν
φησι καὶ βοῦν ἀναθεῖναι χαλκὴν γράφων οὕτως· καὶ
τὸ Κοττίνας δὲ τῆς ἑταίρας εἰκόνιον, ἥς διὰ τὴν ἐπι-
d φάνειαν οἰκημὰ τι λέγεται καὶ νῦν ἐγγυτάτω τῆς κο- 15
λῶνης, ἵνα τὸ Διονύσιόν ἐστιν, ἐπιφανὲς καὶ πολλοῖς
ἐγνωσμένον τῶν ἐν τῇ πόλει. ἀνάθημα δ' αὐτῆς ἐστὶν
ὑπὲρ τὸ τῆς χαλκιοίκου βοίδιον τι χαλκοῦν καὶ τὸ
προειρημένον εἰκόνιον. Ἀλκιβιάδης δ' ὁ καλός, ἐφ'
οὗ τις τῶν κωμικῶν ἔφη

ἀλλ' Ἀλκιβιάδην τὸν ἄβρὸν, ὦ γῆ καὶ θεοί,

ὃν ἡ Λακεδαιμόνιοι μοιχὸν ἐπιθυμεῖ λαβεῖν,

ὑπὸ τῆς Ἀγίδος ἀγαπώμενος γυναικὸς ἐπὶ τὰς τῶν
e ἑταιρίδων θύρας ἐκώμαζεν, ἀπολιπὼν τὰς Λακαίνας
καὶ τὰς Ἀττικάς. Μεδοντίδος γοῦν τῆς Ἀβυδηνῆς ἐξ 25
ἀκοῆς ἐρασθεὶς ἔστερξε καὶ πλεύσας εἰς Ἑλλήσποντον
σὺν Ἀξιόχῳ, ὃς ἦν αὐτοῦ τῆς ὥρας ἐραστής, ὥς φησι
Λυσίας ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατ' αὐτοῦ λόγῳ, καὶ ταύτης
ἐκοινώνησεν αὐτῷ. καὶ ἑτέρας δὲ δύο ἑταίρας περιήγετο
αἰὲς ὁ Ἀλκιβιάδης, Λαμασάνδραν τῆς Λαίδος τῆς νεω- 30
τέρας μητέρα καὶ Θεοδότην· ὑφ' ἥς καὶ ἀποθανόντων
ἐκηδεύθη ἐν Μελίσσῃ κώμῃ τῆς Φρυγίας, ἐπιβουλευ-

θεῖς ὑπὸ Φαρναβάζου. εἶδομεν δὲ καὶ ἡμεῖς τὸ ἐν ἱ
Μελίσσῃ τοῦ Ἀλκιβιάδου μνῆμα ἐκ Συννάδων εἰς
Μητρόπολιν ἀφικνούμενοι· ἐν ᾧ καὶ κατ' ἔτος θύεται
βοῦς, διακελευσαμένου τοῦτο τοῦ πάντ' ἀρίστου Ἀδρια-
5 νοῦ βασιλέως, ὃς καὶ ἀνέστησεν ἐπὶ τῷ μνήματι πα-
ρίου λίθου εἰκόνα τὸν Ἀλκιβιάδην.

35. οὐ γὰρ δὲ θαυμάζειν εἰ ἐξ ἀκοῆς τινες 575
ἠράσθησάν τινων, ὁπότε Χάρης ὁ Μυτιληναῖος ἐν τῷ
δεκάτῳ τῶν ἱστοριῶν τῶν περὶ Ἀλέξανδρον φησὶν
10 ὀνειράτι θεασαμένους τινὰς οὓς μὴ πρότερον εἶδον
ἐρασθῆναι αὐτῶν· γράφει δὲ οὕτως, „Γστάσπη νεώ-
τερος ἦν ἀδελφὸς Ζαριάδρης, περὶ ᾧ λέγουσιν οἱ
ἐπιχώριοι ὅτι ἐξ Ἀφροδίτης καὶ Ἀδωνίδος ἐγεννή-
θησαν. ἐκυρίευσεν δὲ ὁ μὲν Γστάσπης Μηδίας καὶ τῆς
15 ὑποκάτω χώρας, ὁ δὲ Ζαριάδρης τῶν ὑπεράνω Κασ-
πίων πυλῶν μέχρι τοῦ Τανάιδος. τῶν δ' ἐπέκεινα ἡ
τοῦ Τανάιδος Ὀμάρτη βασιλεῖ Σαρματῶν θυγάτηρ ἦν
ὄνομα Ὀδάτις· περὶ ἧς ἐν ταῖς ἱστορίαις γέγραπται ὡς
ἄρα κατὰ τὸν ὕπνον ἰδοῦσα τὸν Ζαριάδρην ἐρασθεῖν,
20 τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο ἀκείνῳ πάθος συμπεσεῖν πρὸς αὐ-
τήν. διετέλουν γοῦν ἀλλήλων ἐπιθυμοῦντες διὰ τὴν
κατὰ τὸν ὕπνον φαντασίαν. ἦν δὲ ἡ Ὀδάτις καλλίστη
τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν γυναικῶν, καὶ ὁ Ζαριάδρης δὲ
ἦν καλός. πέμποντος οὖν τοῦ Ζαριάδρου πρὸς τὸν
25 Ὀμάρτην καὶ φιλοτιμουμένου γῆμαι τὴν ἄνθρωπον, ὅ
οὐ συνετίθετο ὁ Ὀμάρτης διὰ τὸ εἶναι ἀρρένων παῖ-
δων ἔρσημος· ἠθέλε γὰρ αὐτὴν δοῦναι ἐνὶ τῶν περὶ
αὐτὸν οἰκείων. καὶ μετ' οὐ πολὺν χρόνον ὁ Ὀμάρτης
συναγαγὼν τοὺς ἐκ τῆς βασιλείας δυνάστας καὶ φί-
30 λους καὶ συγγενεῖς ἐποιεῖτο τοὺς γάμους οὐ προειπῶν
ὅτῳ μέλλοι διδόναι τὴν θυγατέρα. ἀκμαζούσης οὖν
τῆς μέθης εἰσκαλέσας τὴν Ὀδάτιν ὁ πατὴρ εἰς τὸ συμ-

πόσιον εἶπεν ἀκούοντων τῶν συνδείπνων ἡμεῖς, ὦ
θύγατερ Ὀδάτι, νῦν ποιοῦμεθα τοὺς σοὺς γάμους.
d περιβλέψασα οὖν καὶ θεωρήσασα πάντας λαβοῦσα
χρυσὴν φιάλην καὶ πληρώσασα δὸς ᾧ θέλεις γαμηθῆ-
ναι· τούτου γὰρ κεκλήσῃ γυνή· ἀκείνη περιβλέψασα 5
πάντας ἀπῆει δακρύνουσα, ποθοῦσα τὸν Ζαριάδρην
ἰδεῖν· ἐπεστάλκει γὰρ αὐτῷ ὅτι μέλλουσιν οἱ γάμοι
συντελεῖσθαι. ὁ δὲ στρατοπεδεύων ἐπὶ τοῦ Τανάιδος
καὶ διαλαθὼν τὴν στρατοπεδείαν διέβη μετὰ μόνου
τοῦ ἄρματηλάτου, καὶ νυκτὸς ὁρμήσας ἐπὶ τοῦ ἄρμα- 10
τος διῆλθε διὰ τῆς πόλεως, διώξας περὶ τοὺς ὀκτακο-
e σίους σταδίους. πλησίον δὲ τῆς κώμης γενόμενος ἐν
ἧ τοὺς γάμους συνετέλουν, καὶ καταλιπὼν ἐν τινι
τόπῳ αὐτῷ ἄρματι τὸν ἄρματηλάτην προῆγεν ἐνδε-
δυκῶς στολὴν σκυθικὴν. καὶ παρελθὼν εἰς τὴν αὐ- 15
λὴν καὶ ἰδὼν τὴν Ὀδάτιν ἐστηκυῖαν πρὸ τοῦ κυλι-
κείου καὶ δακρύνουσαν κιρνῶσάν τε βραδέως τὴν φιάλην,
εἶπε πλησίον στὰς παρ' αὐτὴν ὦ Ὀδάτι, πάρειμι δὴ
σοι καθάπερ ἠξίωσας, ἐγὼ Ζαριάδρης· ἡ δὲ κατα-
νοήσασα ξένον ἄνδρα καὶ καλὸν καὶ ὅμοιον τῷ κατὰ 20
τὸν ὕπνον ἐωραμένῳ περιχαρὴς γενομένη δίδωσιν
f αὐτῷ τὴν φιάλην· καὶ ὃς ἄρπάζας αὐτὴν ἀπήγαγεν
ἐπὶ τὸ ἄρμα καὶ ἔφυγεν ἔχων τὴν Ὀδάτιν. οἱ δὲ παῖ-
δες καὶ αἱ θεράπαιναι συνειδυῖαι τὸν ἔρωτα κατεσιώ-
πησαν, καὶ κελεύοντος τοῦ πατρὸς καλεῖν δὺκ ἔφασαν 25
εἰδέναι ὅπου πεπόρευται. μνημονεύεται δὲ ὁ ἔρως
οὗτος παρὰ τοῖς τὴν Ἀσίαν οἰκοῦσι βαρβάροις καὶ
περισσῶς ἐστὶ ζηλωτός, καὶ τὸν μῦθον τοῦτον ζωγρα-
φοῦσιν ἐν τοῖς ἱεροῖς καὶ τοῖς βασιλείοις, ἔτι δὲ ταῖς
ιδιωτικαῖς οἰκίαις· καὶ ταῖς ἐαυτῶν θυγατράσιν οἱ 30
πολλοὶ τῶν δυναστῶν ὄνομα τίθενται Ὀδάτιν.

576 36. τὸ ὅμοιον ἱστορεῖ γενέσθαι καὶ Ἀριστοτέλης

ἐν τῇ Μασσαλιωτῶν πολιτείᾳ γράφων οὕτως Ὑω-
καεῖς οἱ ἐν Ἰωνίᾳ ἐμπορία χρώμενοι ἐκτίσαν Μασσα-
λίαν. Εὐξενος δ' ὁ Ὑωκαεὺς Νάνω τῷ βασιλεῖ, τοῦτο
δ' ἦν αὐτῷ ὄνομα, ἦν ξένος. οὗτος ὁ Νάνος ἐπιτελῶν
5 γάμους τῆς θυγατρὸς κατὰ τύχην παραγενόμενον τὸν
Εὐξενον παρακέκληκεν ἐπὶ τὴν θοίνην. ὁ δὲ γάμος
ἐρίγνετο τόνδε τὸν τρόπον. ἔδει μετὰ τὸ δεῖπνον εἰσ-
ελθοῦσαν τὴν παῖδα φιάλην κεκερασμένην ᾧ βού-
λοιο δοῦναι τῶν παρόντων μνηστήρων· ᾧ δὲ δοίη, b
10 τοῦτον εἶναι νυμφίον. ἡ δὲ παῖς εἰσελθοῦσα δίδωσιν
εἴτε ἀπὸ τύχης εἴτε καὶ δι' ἄλλην τινὰ αἰτίαν τῷ Εὐ-
ξένῳ· ὄνομα δ' ἦν τῇ παιδί Πέττα. τούτου δὲ συμ-
πεσόντος καὶ τοῦ πατρὸς ἀξιοῦντος, ὥς κατὰ θεὸν γε-
νομένης τῆς δόσεως, ἔχειν αὐτήν, ἔλαβεν ὁ Εὐξενος
15 γυναῖκα καὶ συνώκει μεταθέμενος τοῦνομα Ἀριστο-
ξένην. καὶ ἔστι γένος ἐν Μασσαλίᾳ ἀπὸ τῆς ἀνθρώπου
μέχρι νῦν Πρωτιάδαι καλούμενον· Πρῶτος γὰρ ἐγέ-
νετο υἱὸς Εὐξένου καὶ τῆς Ἀριστοξένης.

37. Θεμιστοκλῆς τε, ὥς φησιν Ἰδομενεύς, οὐχ c
20 ἄρμα ξευξάμενος ἑταίρων πληθούσης ἀγορᾶς εἰσῆ-
λασεν εἰς τὸ ἄστυ; ἦσαν δὲ αὐταὶ Λάμια καὶ Σκιώνη
καὶ Σατύρα καὶ Νάννιον. οὐ καὶ αὐτὸς Θεμιστοκλῆς
ἐξ ἑταίρας ἦν γεγεννημένος ὄνομα Ἀβροτόνου; ὥς
Ἀμφικράτης ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ ἐνδόξων ἀνδρῶν
25 συγγράμματι.

Ἀβρότονον Θρήισσα γυνὴ γένος, ἀλλὰ τεκέσθαι
τὸν μέγαν Ἕλλησιν φημὶ Θεμιστοκλέα.

Νεάνθης δ' ὁ Κυζικηνὸς ἐν τῇ τρίτῃ καὶ τετάρτῃ τῶν d
Ἑλληνικῶν ἱστοριῶν Εὐτέρπης αὐτὸν εἶναι φησιν
30 υἱόν. Κύρος δὲ ὁ ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν ἐπιστρατεύσας οὐχὶ
ἑταίραν οὖσαν τὴν Ὑωκαίδα τὴν σοφωτάτην καὶ καλ-
λίστην γενομένην, εἶχε συστρατευομένην; ἦν Ζηνο-

φάνης φησὶ πρότερον Μιλτῶ καλουμένην Ἀσπασίαν
μετονομασθῆναι. συνηκολούθει δὲ αὐτῷ καὶ ἡ Μι-
λησία παλλακίς. ὁ δὲ μέγας Ἀλέξανδρος οὐ Θαΐδα
e εἶχε μεθ' ἑαυτοῦ τὴν Ἀττικὴν ἑταίραν; περὶ ἧς φησι
Κλείταρχος ὡς αἰτίας γενομένης τοῦ ἐμπρησθῆναι τὰ 5
ἐν Περσεπόλει βασίλεια. αὕτη δὲ ἡ Θαῖς καὶ μετὰ τὸν
Ἀλεξάνδρου θάνατον καὶ Πτολεμαίῳ ἐγαμήθη τῷ
πρώτῳ βασιλεύσαντι Αἰγύπτου, καὶ ἐγέννησεν αὐτῷ
τέκνον Λεοντίσκον καὶ Λᾶγον, θυγατέρα δὲ Εἰρήνην,
ἣν ἔγημεν Εὐνοστος, ὁ Σόλων τῶν ἐν Κύπρῳ βασιλεὺς. 10
καὶ ὁ δεύτερος δὲ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺς, φιλάδελφος
δ' ἐπὶ κλην, ὥς ἱστορεῖ ὁ εὐεργέτης Πτολεμαῖος ἐν τῷ
τρίτῳ τῶν ὑπομνημάτων, πλείστας ἔσχεν ἐρωμένας·
f Διδύμην μὲν μίαν τῶν ἐπιχωρίων γυναικῶν μάλ' εὐ-
πρεπεστάτην τὴν ὄψιν, καὶ Βιλιστίχην, ἔτι δὲ Ἀγαθό- 15
κλειαν καὶ Στρατονίκην, ἧς τὸ μέγα μνημεῖον ὑπῆρχεν
ἐπὶ τῇ πρὸς Ἐλευσῖνι θαλάσῃ, καὶ Μύρτιον καὶ ἄλλας
δὲ πλείστας, ἐπιρρεπέστερος ὢν πρὸς ἀφροδίσια. Πολύ-
βιος δ' ἐν τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν Κλει-
νοῦς φησι τῆς οἰνοχοούσης αὐτῷ εἰκόνας πολλὰς ἀνα- 20
κεῖσθαι κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, μονοχίτωνας καὶ ὄν-
τον ἐχούσας ἐν ταῖς χερσίν. αἱ δὲ κάλλισται τῶν οἰ-
κιῶν, φησὶν, οὐ Μυρτίου καὶ Μνησίδος καὶ Ποθεινῆς
προσαγορεύονται; καίτοι Μνησις μὲν ἦν ἀνλητρὶς καὶ
Ποθεινῆ, Μύρτιον δὲ μία τῶν ἀποδεδειγμένων καὶ 25
κοινῶν δεικτηριάδων. τοῦ δὲ φιλοπάτορος βασιλέως
577 Πτολεμαίου οὐκ Ἀγαθόκλεια ἡ ἑταίρα ἐκράτει ἡ καὶ
πᾶσαν ἀνατρέψασα τὴν βασιλείαν; Εὐμαχος δ' ὁ Νεα-
πολίτης ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν περὶ Ἀννίβαν ἱστοριῶν
Ἰερώνυμόν φησι τὸν τυραννήσαντα Συρακοσίων ἀγα- 30
γέσθαι γυναῖκα τῶν ἐπ' οἰκήματος προεστηκνιῶν Πει-
θῶ ὄνομα καὶ ἀποδείξαι βασιλίδαν.

38. Τιμόθεος δ' ὁ στρατηγὴσας Ἀθηναίων ἐπιφανὴς ἑταίρας ἦν υἱὸς Θράττης τὸ γένος, σεμνῆς δ' ἄλλως τοὺς τρόπους. μεταβάλλουσιν γὰρ αἱ τοιαῦται εἰς τὸ σῶφρον τῶν ἐπὶ τούτῳ σεμνυνομένων εἰς βελτίους. ὁ δὲ Τιμόθεος καὶ σκωπτόμενός ποτε ὅτι τοιαύτης εἴη ἡ μητρός, καὶ χάριν γε αὐτῇ, φησὶν, οἶδα, ὅτι δι' αὐτὴν Κόνωνός εἰμι υἱός. Φιλέταιρον δὲ τὸν Περγάμου καὶ τῆς Καινῆς ταύτης λεγομένης βασιλεύσαντα χώρας Βόας ἀνλητρίδος ἑταίρας, τὸ γένος ἀπὸ Παφλαγονίας, υἱὸν φησὶ γενέσθαι Καρύστιος ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασιν. Ἀριστοφῶν δὲ ὁ ῥήτωρ ὁ τὸν νόμον εἰσενεγκὼν ἐπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος, ὃς ἂν μὴ ἐξ ἀστῆς γένηται νόθον εἶναι, αὐτὸς ἀπεδείχθη ὑπὸ Καλλιάρχου τοῦ κωμικοῦ ἐκ Χορηγίδος τῆς ἑταίρας παιδοποιησάμενος, ὡς ὁ αὐτὸς ἱστορεῖ Καρύστιος ἐν τρίτῳ ὑπομνημάτων. Δημήτριος δ' ὁ πολιορκητὴς οὐ δαιμονίως ἦρα Λαμίας τῆς ἀνλητρίδος, ἐξ ἧς ἔσχε καὶ θυγατέρα Φίλαν; τὴν δὲ Λάμιαν Πολέμων φησὶν ἐν τῷ περὶ τῆς ἐν Σικυῶνι ποικίλης στοᾶς θυγατέρα μὲν εἶναι Κλεάνορος Ἀθηναίου, κατασκευάσαι δὲ Σικωνίοις τὴν προκειμένην στοάν. ἦρα δὲ καὶ Λεαίνης καὶ αὐτῆς ἑταίρας Ἀττικῆς ὁ Δημήτριος καὶ ἄλλων δὲ πλειόνων.

39. Μάχων δὲ ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις Χρεῖαις φησὶν οὕτως

ὑπερβολῇ δὲ τῆς Λεαίνης σχῆμά τι περαιομένης εὖ παρὰ τε τῷ Δημητρίῳ εὐημερούσης, φασὶ καὶ τὴν Μανίαν τὸν βασιλὲ' εὐμελῶς κελητίσαι ποτὲ ἐπαινεθῆναι θ'. ἡ δὲ τοῦτ' ἀπεκρίθη, πρὸς ταῦτα καὶ λέαιναν, εἰ βούλει, κράτει.

ἦν δὲ ἡ Λάμια σφόδρα εὐδικτος καὶ ἀστική πρὸς τὰς ἀποκρίσεις, καθάπερ καὶ Γνάθαινα, περὶ ἧς ἐροῦμεν.

πάλιν δὲ περὶ τῆς Λαμίας ὁ Μάχων οὕτω γράφει
Δημήτριός ποθ' ὁ βασιλεὺς γένη μύρων
Λαμία παρὰ πότον παντοδαπῶν ἐπεδείκνυτο.
ἡ Λάμια δ' ἦν ἀνλητρίς, ἧς σφόδρ' ἠδέως
σχεῖν φασὶ κνίσθῃναί τε τὸν Δημήτριον.
ἀποδοκιμαζούσης δὲ πάντα καὶ πάνν
κατεργχιδώσης τῷ βασιλεῖ, νάρδον τινὰ
διένευσ' ἐνεργεῖν δυσχερῇ, τῇ χειρὶ τε
τάδοτον ἀποτρίψας θιγῶν τοῖς δακτύλοις,
τουτί γε Λάμια, φησὶν, ὁσφράνθητι καὶ
εἴσει παρὰ τᾶλλα διαφορὰν ὅσῃν ἔχει.
κείνη δὲ γελάσας, ἄλλα τοῦτ', ἔφη, τάλαν,
ὅξιν δοκεῖ μοι σαπρότατον πάντων πολὺ.
Δημήτριος δ' εἶπ', ἄλλα μὴν νῆ τοὺς θεοὺς
ἀπὸ βαλάνου τοῦτ' ἔστι, Λάμια, βασιλικῆς.

40. Πτολεμαῖος δ' ὁ τοῦ Ἀγησάρχου ἐν ταῖς περὶ 578 τὸν Φιλοπάτορα ἱστορίαις βασιλέων ἐρωμένας ἀναγράφων φησὶ „Φιλίππου τοῦ Μακεδόνα ἀνέξῃσαντος Φίλινναν τὴν ὀρχηστρίδα, ἐξ ἧς καὶ γεννησάμενος Ἀριδαῖον τὸν μετὰ Ἀλέξανδρον βασιλεύσαντα· Δημητρίου δὲ τοῦ πολιορκητοῦ μετὰ τὰς προειρημένας Μανίαν, Ἀντιγόνου δὲ Δημῶ, ἐξ ἧς Ἀλκυνονέα γεννηθῆναι, Σελεύκου δὲ τοῦ νεωτέρου Μύστιαν καὶ Νῦσαν.“ Ἡρακλείδης δὲ ὁ Λέμβος ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ τριάκοντῇ τῶν ἱστοριῶν Δημῶ φησὶν ἐρωμένην γενέσθαι τοῦ Δημητρίου· ἡ ἐπιμανῆναι καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἀντίγονον, καὶ ἀποκτεῖναι Ὀξύθεμιν, ὡς καὶ πολλὰ συνεξαμαρτάνοντα τῷ Δημητρίῳ καὶ ὅτι ἀπέκτεινε τὰς τῆς Δημῶς θεραπαινίδας στρεβλῶν.

41. περὶ δὲ τοῦ εἰρημένου τῆς Μανίας ὀνόματος ὁ Μάχων τάδε φησὶν

ἴσως δ' ἂν ἀπορήσαι τις εὐλόγως θ' ἅμα
 τῶν νῦν ἀκροατῶν, εἴ τις Ἀττικὴ γυνὴ
 προσηγορεύετ' ἢ νομίσθῃ Μανία.
 αἰσχροὺν γὰρ ὄνομα φρυγιάκον γυναικ' ἔχειν,
 5 καὶ ταῦθ' ἐταίραν ἐκ μέσης τῆς Ἑλλάδος.
 ἢ τὴν Ἀθηναίων τί κωλύσει πόλιν,
 ὑφ' ἧς ἅπαντές εἰς ἐπηνωρθωμένοι;
 τὸ μὲν οὖν ὑπάρχον εὐθέως ἐκ παιδίου
 αὐτῇ Μέλιττ' ἦν ὄνομα. τῷ μεγέθει μὲν ἦν
 10 τῶν τότε γυναικῶν βραχύ τι καταδεστέρα,
 φωνῇ δ' ὁμιλία τε κεχορηγημένη,
 πάνυ δ' εὐπρόσωπος οὔσα καὶ καταπληκτικὴ
 πολλοὺς ἐραστὰς καὶ πολίτας καὶ ξένους
 15 ἔχουσ', ὅπου περ περὶ γυναικός τις λόγος
 γένοιτο, μανίαν τὴν Μέλιτταν ὡς καλὴν
 ἔφασκον εἶναι. καὶ προσεξεργάζετο
 αὐτὴ τὸ πλεῖον. ἡνίκα σκώψειε γάρ,
 ῥημάτιον εὐθύς τοῦτο μανίαν ἀνεβόα·
 20 αὐτὴ θ' ὅτ' ἐπαινοίῃ τιν' ἢ ψέγοι πάλιν,
 ἐπ' ἀμφοτέρων προσέκειτο μανία τῶν λόγων.
 διὸ τῆς μανίας ἐπίρρημ' ἐκτείνας δοκεῖ
 καλέσαι τις αὐτὴν τῶν ἐραστῶν Μανίαν·
 μᾶλλον τὸ πάρεργον δ' ἐπεκράτησ' ἢ τοῦνομα. e
 δοκεῖ δὲ λιθιάν, ὡς ἔοιχ', ἢ Μανία,
 25 Γνάθαινά τ' εἰς τὰ στρώμαθ' ὅτι προῖεται,
 ἐνουθετήθη τοῦτό πως ὑπὸ Διφίλου.
 μετὰ ταῦτα δ' ἢ Γνάθαινα πρὸς τὴν Μανίαν
 ἐλοιδορεῖτο καὶ λέγει, τί τοῦτο παῖ;
 εἰ δὲ λίθον εἶχες — ὑπολαβοῦς' ἢ Μανία,
 30 ἔδωκ' ἂν ἴν' ἔχῃς, φήσ', ἀποψᾶσθαι τάλαν.
 42. ὅτι δ' ἦν καὶ ἀστεία τις ἀποκρίνασθαι τάδε
 περὶ αὐτῆς Μάχων ἀναγράφει f

τῆς Μανίας ἦρα Λεοντίσκος ποτὲ
 ὁ παγκρατιαστὴς καὶ συνεῖχ' αὐτὴν μόνος
 γαμετῆς τρόπον γυναικός. ὑπὸ δ' Ἀντήνορος
 μοιχευομένην αἰσθόμενος αὐτὴν ὕστερον,
 σφόδρ' ἠγανάκτησ'. ἢ δέ, μηθέν, φησί, σοί, 5
 ψυχῇ, μελέτω· μαθεῖν γὰρ αἰσθέσθαι θ' ἅμα
 ὀλυμπιονικῶν νυκτὸς ἀθλητῶν δυοῖν
 579 πληγὴν [παρὰ πληγὴν] τί δύναται ποτ' ἤθελον.
 αἰτουμένην λέγουσι τὴν πυγὴν ποτε
 ὑπὸ τοῦ βασιλέως Μανίαν Δημητρίου 10
 ἀνταξιῶσαι δωρεὰν καὐτόν τινα.
 δόντος δ' ἐπιστρέψασα μετὰ μικρὸν λέγει,
 Ἀγαμέμνωνος παῖ, νῦν ἐκεῖν' ἔξεστί σοι.
 εἶναι δοκῶν αὐτόμολος ἄνθρωπος ξένος 15
 καὶ παρεπιδημήσας Ἀθήνησιν ποτε
 τὴν Μανίαν μετεπέμψαθ', ὅσον ἤτησε δούς.
 b εἰς τὸν δὲ πότον ἦν συμπαρειληφώς τινας
 ἐκ τῆς πόλεως τῶν ἐπιγελᾶν εἰθισμένων
 ἅπαντα τοῖς τρέφουσιν αἰεὶ πρὸς χάριν·
 20 βουλόμενος εἶναι γλαφυρὸς ἀστεῖός θ' ἅμα,
 τῆς Μανίας ἄριστα παιζούσης σφόδρα
 ἀνισταμένης τε πολλάκις εἰς δασύποδα
 αὐτὴν ἐπικροῦσαι βουλόμενος, πρὸς τῶν θεῶν,
 25 μειράκια, τί δοκεῖ τῶν ἀγρίων ὑμῖν ποτε
 ἐν τοῖς ὄρεσι τάχιστα θηρίον τρέχειν;
 c ἢ Μανία δ', αὐτόμολος ὧ βέλτιστ', ἔφη.
 μετὰ ταῦτα δ' ὡς εἰσῆλθε πάλιν ἢ Μανία,
 τὸν αὐτόμολον ἔσκωπτε, ῥίψασπίν τ' ἔφη
 αὐτὸν γεγονέναι προσβολῆς οὔσης ποτέ.
 30 ὁ δὲ στρατιώτης ὑπό τι δὴ σκυθρωπάσας
 ἐμέμψετ' αὐτὴν, διαλιποῦσα δ' ἡτέρα,
 μηθέν παρὰ τοῦτο, φησί, λυποῦ, φίλτατε·

οὐ γὰρ σὺ φεύγων ἀπέβαλες τὴν ἄσπίδα
μὰ τὴν Ἀφροδίτην, ἀλλ' ὅ σοι χρήσας τότε.

ἐν συμποσίῳ δ', ὡς φασι, παρὰ τῇ Μανίᾳ
παρεδέξατ' αὐτὴν τῶν πονηρῶν τις πάνυ.

κᾶθ' ὥς ἐπηρώτησε, πότερ' ἄνω θέλεις
ἐλθοῦς' ἀναπεσεῖν ἢ κάτω; γελάσας, ἄνω
βέλτιστε, φησίν. ὑπό τι γὰρ δέδοικά σε
μή μου προπεσούσης τοῦ μπλόκιον ὑπεκτράγης.

43. καὶ ἄλλων δὲ ἐταιρῶν ἀπομνημονεύματα ὁ
10 Μάχων συνήγαγεν, ὧν οὐκ ἄκαιρόν ἐστι κατὰ τὸ ἐξῆς
μνημονεῦσαι. Γναθαίνης μὲν οὕτως

[παρὰ Γναθαίνῃ Δίφιλος πίνων ποτὲ
ψυχρόν γ', ἔφη, τὰγγεῖον ὦ Γνάθαιν' ἔχεις.
τῶν σῶν γάρ, εἶπεν, ἐπιμελῶς ὦ Δίφιλε
15 εἰς αὐτό γ' αἰὲν δραμάτων ἐμβάλλομεν.]

πρὸς τὴν Γνάθαιναν Δίφιλος κληθεὶς ποτε
ἐπὶ δεῖπνον, ὡς λέγουσι, τοῖς ἀφροδισίοις,
τιμώμενος μάλιστα τῶν ἐρωμένων,
λήθη θ' ὑπ' αὐτῆς ἐκτενῶς ἀγαπώμενος,
20 παρῇν ἔχων δύο χῖα, θάσια τέτταρα,
μύρον, στεφάνους, τραγήματ', ἔριφον, ταινίας,
ὄψον, μάγειρον, τὰ μετὰ ταῦτ', ἀνλητρίδα.

καὶ τῶν ἐραστῶν συριακοῦ τινος ξένου
πέμψαντος αὐτῇ χιόνα σαπέροδην θ' ἓνα,
25 αἰσχυνομένη τὰ δῶρα μή τις καταμάθῃ,
φυλαττομένη τε πολὺ μάλιστα Δίφιλον,
μὴ δῶ δίκην μετὰ ταῦτα κωμωδουμένη,
τὸ μὲν τάριχος εἶπε ταχέως ἀποφέρειν
πρὸς τοὺς σπανίζειν ὁμολογουμένους ἁλῶν,
30 τὴν χιόνα δ' εἰς τὸν ἄκρατον ἐνσεῖσαι λάθρα·
τῷ παιδί τ' ἐπέταξ' ἐγχεάνθ' ὅσον δέκα
κυνάθους προσενεγκεῖν Διφίλῳ ποτήριον.

d

580

ὑπερηδέως δὲ τὴν κύλικ' ἐκπιὼν ἄφνω
καὶ τὸ παράδοξον καταπλαγεὶς ὁ Δίφιλος,
νῆ τὴν Ἀθηνᾶν καὶ θεοὺς ψυχρόν γ', ἔφη,
Γνάθαιν' ἔχεις τὸν λάκκον ὁμολογουμένως.
ἢ δ' εἶπε, τῶν σῶν δραμάτων γὰρ ἐπιμελῶς
5 εἰς αὐτὸν αἰὲν τοὺς προλόγους ἐμβάλλομεν.

μαστιγίας μώλωπας ὑψηλοὺς ἔχων
μετὰ τῆς Γναθαίνης ἀπὸ τύχης ἀνεπαύετο.
b περιλαμβάνουσα δ' αὐτόν, ὡς ἀνώμαλον
τὸ νῶτον εἶχε παντελῶς, τάλαν τάλαν
ἄνερ, πόθεν ἔχεις ταῦτ', ἔφη, τὰ τραύματα;
κακείνος αὐτῇ συντόμως ἀπεκρίνατο
ὅτι παῖς ἔτ' ὧν ἐνήλατ' εἰς πυράν ποτε
παίζων μετὰ τινων ἡλικιωτῶν ἐνέπεσεν.
ναὶ τὴν φίλην Δήμητρα, δικαίως τοι γάρ,
10 ἄνθρωπε, φησίν, ἐξεδάρης ἀκόλαστος ὧν.

παρὰ Δεξιθέᾳ δειπνοῦσα θῆταίρα ποτὲ
Γνάθαινα τοῦψον ἀποτιθείσης πᾶν σχεδὸν
τῆς Δεξιθέας τῇ μητρί, νῆ τὴν Ἀρτεμιν,
c εἰ, φησίν, ἥδειν, ἢ Γνάθαινα, τοῦτ' ἐγώ,
τῇ μητρί συνεδείπνου ἄν, οὐχὶ σοί, γύναι.

ἐπεὶ προέβη τοῖς ἔτεσιν ἢ Γνάθαινα καὶ
ἤδη τελέως ἦν ὁμολογουμένη σορός,
εἰς τὴν ἀγορὰν λέγουσιν αὐτὴν ἐξίνα
καὶ τοῦψον ἐφορᾶν καὶ πολυπραγμονεῖν πόσου
25 πωλεῖθ' ἕκαστον. εἴτ' ἰδοῦσα κατὰ τύχην
ἰστῶντα κρεοπώλην τιν' ἀστεῖον πάνυ
τῇ θ' ἡλικίᾳ σφόδρα νέον, ὦ πρὸς τῶν θεῶν,
μειράκιον, ὁ καλός, φησί, πῶς ἴστης; φράσον.
ὁ δὲ μειδιάσας, κῦβδ', ἔφη, τριωβόλου.
30 τίς δ' οὐπιτρέψων ἐστὶ σοί, φησίν, τάλαν,
ὄντα γ' ἐν Ἀθήναις καρικοῖς χρῆσθαι σταθμοῖς;

5

10

15

20

25

30

Στρατοκλῆς ποτ' ἐρίφους προῖκ' ἐδίδου τοῖς
γνωρίμοις

λοπάδας ἐνάλμους τ', εὖ συναρτύνειν δοκῶν,
καὶ δίψαν ὑπολειπόμενοι εἰς τὴν αὖριον
τοῖς ἐπισυνάπτειν βουλομένοις τὸν ἑωθινόν,
μακρὰς δὲ πρᾶττειν εἰς τὰ λοιπὰ ξυμβολάς.
Γνάθαινα δ' αὐτῆς εἶπε πρὸς ἐραστήν τινα,
στραγγενόμενον ὁρῶσα περὶ τὰς συμβολάς,
Στρατοκλῆς ἐπ' ἐρίφοις, φησί, χειμῶνας ποιεῖ.

ἰδοῦς' ἔφηβον ἢ Γνάθαινα ἰσχνὸν πάνυ
καὶ μέλανα λεπτὸν θ', ὥς ἔοιχ', ὑπερβολῇ
καὶ ῥυπαρόν, ἔτι δὲ τῶν ἐφήβων βραχύτερον,
ἔσκωπτεν εἰς Ἀδωνιν. ἀναγῶγως δέ πως
τοῦ μειρακίσκου καὶ τυραννικώτερον
αὐτῇ συναντήσαντος ἐμβλέψασα τῇ
θυγατρὶ μετ' αὐτῆς συμπορευομένη λέγει,
δικαιότερον ἦν, ὦ τέκνον, νῆ τῷ θεῷ . . .

λέγουσι ποντικόν τι μειρακύλλιον
ἀναπαυόμενον μετὰ τῆς Γναθαίνης ἀξιοῦν
πρὸς ἑὼ γενόμενον, ὥστε τὴν πυγὴν ἅπαξ
αὐτῷ παρασχεῖν· τὴν δὲ τοῦτ' εἰπεῖν, τάλαν,
ἔπειτα τὴν πυγὴν με νῦν αἰτεῖς, ὅτε
τὰς ὕς ἐπὶ νομὴν καιρὸς ἐστὶν ἐξάγειν; 581

44. καὶ Γναθαίνιου δέ γε τῆς θυγατρίδος αὐτῆς
τάδε ἀναγράφει
εἰς τὰς Ἀθήνας παρεπιδημήσας ξένος
σατράπης πάνυ γέρων ὥς ἐνενήκοντ' ὦν ἑτῶν
χρονίοις ἀπιοῦσαν εἶδε τὴν Γναθαίνιον
μετὰ τῆς Γναθαίνης ἐξ ἀφροδισίου τινός,
τό τ' εἶδος αὐτῆς τοὺς ῥυθμούς τε καταμαθὼν
ἐπυνθάνετο μίσθωμα πρᾶττεται πόσον
τῆς νυκτός. ἢ Γνάθαινα δ' εἰς τὴν πορφύραν b

καὶ τὰ δόρατ' ἀποβλέψασα δραχμὰς χιλίας
ἔταξεν. ὃ δ' ἄφνω καιρίμην πληγείς, παπαῖ
ζωγρεῖς γύναι, φήσ', ἔνεκα τοῦ στρατιωτικοῦ.
μνᾶς πραξαμένη δὲ πέντε τὰς σπονδὰς ποιοῦ,
καὶ στρώσον ἡμῖν ἔνδον. ἢ δ' ἐπιδέξιον
βουλούμενον εἶναι τὸν σατράπην ἀπεδέξατο,
εἶπεν δέ, δὸς [τόσον] ὅσον ἐπιθυμείς, πάτερ·
οἶδα γὰρ ἀκριβῶς καὶ πέποιθα τοῦθ' ὅτι
εἰς νύκτ' ἀποδώσεις τῷ θυγατρὶ μου διπλοῦν.
ἐν ταῖς Ἀθήναις χαλκοτύπος τις σφόδρ' 10
ἀφυῆς,

καταλελυκυίας τῆς Γναθαίνιου σχεδὸν
οὐκ ἔτι θ' ἐταιρεῖν ὑπομενούσης, διὰ τό πως
τὸν Ἀνδρόνικον ἠδέως αὐτῆς ἔχειν
τὸν ὑποκριτὴν· τότε δ' ὄντος ἐν ἀποδημίᾳ,
ἐξ οὗ γεγονὸς ἦν ἄρρεν αὐτῷ παιδίον·
οὐχ ὑπομένουσαν τὴν Γναθαίνιον λαβεῖν
μίσθωμα, λιπαρῶν δὲ καὶ προσκείμενος
πολὺ δαπανήσας ἔσχεν αὐτὴν χρυσίον.
ἀνάγωγος ὦν δὲ καὶ βάνανσος παντελῶς
ἐν σκυτοτομίᾳ μετὰ τινων καθήμενος
κατεσχόλαξε τῆς Γναθαίνιου λέγων,
ἐτέρῳ τρόπῳ μὲν συγγενέσθαι μηδενί,
ἐξῆς καθιππάσθαι δ' ὑπ' αὐτῆς πεντάκις.
μετὰ ταῦτ' ἀκούσας Ἀνδρόνικος τὸ γεγονὸς
ἐκ τῆς Κορίνθου προσφάτως ἀφιγμένος,
. . . πικρῶς δὲ λοιδορούμενος
παρὰ τὸν πότον ταῦτ' ἔλεγε τῇ Γναθαίνῳ,
αὐτὸν μὲν ἀξιοῦντα μὴ τετευχέναι
τούτου παρ' αὐτῆς μηδέποτε τοῦ σχήματος,
ἐν τῷδε δ' ἐτέρους ἐντροφᾶν μαστιγίας.
ἔπειτα εἰπεῖν φασὶ τὴν Γναθαίνιον,

περιλαμβάνειν γὰρ οὐκ ἔδοκίμαζον, τάλαν,
ἄνθρωπον ἄχρι τοῦ στόματος ἡσβολωμένον·
διὰ τοῦθ' ὑπέμεινα πολὺ λαβοῦσα χρυσίον,
ἐφιλοσόφησά θ', ἵν' ἄκρον ὥς μάλιστα καὶ
ἐλάχιστον αὐτοῦ περιλάβω τοῦ σώματος.

ἔπειτα, φασί, τῆς Γναθαινίου ποτὲ
τὸν Ἀνδρόνικον οὐ θελούσης παρὰ πότον
φιλεῖν, καθάπερ ταῖς πρότερον ἡμέραις αἰεί, 582
ὀργιζομένης δὲ διὰ τὸ μηδὲν λαμβάνειν,
ἔπειτα, πῶς γὰρ οὐχ ὄρᾳς Γνάθαιν', ἔφη,
ὑπερηφάνως μοι τὴν θυγατέρα χρωμένην;
ἡ γραῦς δ' ἀγανακτήσασα, τάλαν, ἔφη, τέκνον·
περίλαβε, φησί, καὶ φίλησον, εἰ θέλεις.
ἡ δ' εἶπε, μήτερ πῶς, ἔφη, μέλλω φιλεῖν
τὸν μηδὲν ὠφέλημα, τὸν ὑπὸ τὰς στέγας,
τὸ κοῖλον Ἄργος δωρεὰν θέλοντ' ἔχειν;

πανηγύρεως οὔσης ποθ' ἡ Γναθαίνιον
εἰς Πειραιᾶ κατέβαινε πρὸς ξένον τινα
ἐμπορον ἐραστὴν εὐσταλῶς ἐπ' ἀστράβης,
τὰ πάντ' ἔχουσ' ὀνάρια μεθ' ἑαυτῆς τρία,
καὶ τρεῖς θεραπαίνας καὶ νέαν τιτθὴν μίαν.
ἔπειτεν αὐταῖς ἐπὶ τινος στενῆς ὁδοῦ
κακὸς παλαιστῆς ἐνέτυχέν τις τῶν αἰεί
ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἐπιμελῶς ἡττημένων.
ὅς οὐ δυνάμενος τότε παρελθεῖν ῥαδίως
ἅμα στενοχωρῶν εἶπεν, ὦ τρισάθλιε
ὀνηλάτ', εἰ μὴ θᾶττον ἐκστήσει ποτὲ
ἐκ τῆς ὁδοῦ, τὰ γύναια ταυτὶ καταβαλῶ
σὺν τοῖς ὀναρίοις, φησί, καὶ ταῖς ἀστράβαις.
Γναθαίνιον δ' εἶπ', ὦ τάλαν, μὴ δῆτ', ἄνερ·
οὐδέποτε γὰρ τοῦτ' ἐστὶ σοι πεπραγμένον.

45. ἐξῆς δὲ καὶ ταῦτ' ἀναγράφει

Λαίδα λέγουσι τὴν Κορινθίαν ποτὲ
Εὐριπίδην ἰδοῦσαν ἐν κήπῳ τινὶ
πινακίδα καὶ γραφεῖον ἐξηρητημένον
εἰπεῖν, ἀπόκριναι, φησὶν, ὦ ποιητά μοι,
τί βουλόμενος ἔγραψας ἐν τραγωδίᾳ
ἔρρ' αἰσχροποιέ'; καταπλαγείς δ' Εὐριπίδης
τὴν τόλμαν αὐτῆς, σὺ γάρ, ἔφη, τίς εἰ γύναι;
οὐκ αἰσχροποιός; ἡ δὲ γελάσασ' ἀπεκρίθη,
τί δ' αἰσχρόν, εἰ μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκεῖ;

ἡ Γλυκέριον λαβοῦσα παρ' ἐραστοῦ τινος
κορίνθιον παράπηχυ καινὸν λήδιον,
ἔδωκεν εἰς γναφεῖον· εἶτ' ἐπεὶ τέλος
ἔδοξ' ἔχειν, πέμψασα τὴν θεραπαινίδα
τὸ μισθάριον ἔχουσαν ἐκέλευ' ἀποφέρειν
θοιμάτιον. ὁ γναφεὺς δ' εἶπεν, ἂν γ' ἐλαδίου 15
ταρτημόριά μοι, φησί, προσενέγκῃς τρία,
κόμισαι. τὸ κωλύον γὰρ ἐστὶ τοῦτό με.
ἡ δ' ὥς ἀπήγγειλεν, τάλαιν', εἶπεν, κακῶν,
ἡ Γλυκέριον· μέλλει γὰρ ὥσπερ μαινίδας
ἀποτηγανίζειν, φησί, μου τὸ λήδιον.

ὁ τοῦ Σοφοκλέους Δημοφῶν ἐρώμενος
τὴν αἶγα Νικῶ πρεσβυτέραν οὔσαν ποτὲ
νέος ὦν ἔτ' αὐτὸς εἶχεν. ἐπεκαλεῖτο δ' αἰξ,
ὅτι τὸν μέγαν ποτ' ὄντ' ἐραστὴν κατέφαγεν
Θαλλόν· παρεγενήθη γὰρ εἰς τὴν Ἀττικὴν
ὠνησόμενος χελιδονείας ἰσχάδας
ὑμῆττιόν τε φορτιούμενος μέλι.
λέγεται δ' ἐκείνην τὴν γυναικ' ἐσχηκέναι
πυγὴν πάνυ καλήν, ἣν ποτ' ἡξίου λαβεῖν
ὁ Δημοφῶν. ἡ δ' εἶπε γελάσασ', εὖ γ' ἵνα
Σοφοκλεῖ λαβὼν δῶς, φησί, παρ' ἐμοῦ, φίλτατε.

583

Καλλιστίου δὲ τῆς ὑὸς καλουμένης

πρὸς τὴν ἑαυτῆς λοιδορουμένης ποτὲ
μητέρα, κορώνη δ' ἐπεκαλεῖτο τοῦνομα,
διέλυνεν ἡ Γνάθαινα. ἐρωτηθεῖσα δὲ
τί διαφέρονται, τί γάρ, ἔφησεν, ἄλλο πλὴν
ἄλλ' ἢ κορώνη, θάτερόν ἐκείνη μέμφεται;
Ἰππην λέγουσι τὴν ἐταῖραν Θεόδοτον
ἔχειν ἐραστήν, τὸν ἐπὶ τοῦ χόρτου ποτὲ
γενόμενον. αὕτη δ' ὅψε τῆς ὥρας ποτὲ
εἰσῆλθεν ἐπὶ κώθωνα πρὸς τὸν βασιλέα
Πτολεμαῖον· εἰώθει δὲ συμπίνειν αἰὲν
αὐτῷ. λέγει δ' οὖν ὑστεροῦσα παρὰ πολὺ,
Πτολεμαῖε διψῶ, φησί, παππία σφόδρα·
ἀλλ' ἐγγεέτω μοι τέτταρας κοτύλας ἔπειτ'
εἰς τὴν μεγάλην. ἔπειτεν ὁ βασιλεὺς λέγει,
εἰς τὴν λεκάνην μὲν οὖν. δοκεῖς γάρ μοι πολύν,
Ἰππη, πάνυ χόρτον, φησί, καταβεβρωκέναι.
Φρόνην ἐπεῖρα Μοίριχος τὴν Θεσπικὴν,
κᾶπείτεν αἰτήσασαν αὐτὸν μῶν μίαν,
ὁ Μοίριχος, μέγ', εἶπεν. οὐ πρόην δύο
χρυσοὺς λαβοῦσα παρεγένου ξένῳ τινί;
περίμενε τοίνυν καὶ σύ, φήσ', ἕως ἂν οὐ
βινητιάσω, καὶ τοσοῦτον λήψομαι.
Νικῶ λέγεται τὴν αἶγα, Πύθωνός τινος
αὐτήν ποτ' ἀπολιπόντος Εὐαρδιν δὲ τὴν
παχεῖαν ἀναλαβόντος, εἶτεν ὕστερον
μεταπεμπομένου ποθ', ὡς ἔοικ', αὐτήν, λέγειν
πρὸς τὸν μετιόντα παῖδα, Πύθων, φήσ', ἐπεὶ
ἤδη τι τῶν ὑῶν διάμεστος ἐγένετο,
ἐπ' αἶγας οἷός ἐστιν ἀνακάμπτειν πάλιν;
46. μέχρι μὲν τούτων μνημονεύω τῶν ὑπὸ τοῦ
Μάχωνος εἰρημένων. αἱ γὰρ καλαὶ ἡμῶν Ἀθῆναι
τοσοῦτον πλῆθος ἤνεγκαν ἐταιρῶν, περὶ ὧν ἐπεξε-

λεύσομαι ὅσον γε δύναμαι, ὅσον ὄχλον εὐανδροῦσα
πόλις οὐκ ἔσχευ. ἀνέγραψε γοῦν Ἀριστοφάνης μὲν
ὁ Βυζάντιος ἑκατὸν καὶ τριάκοντα πέντε, Ἀπολλόδω-
ρος δὲ τούτων πλείους, ὁ Γοργίας δὲ πλέονας, παρα-
λειφθῆναι φάσκοντες ὑπὸ τοῦ Ἀριστοφάνους μετὰ
ἐταιρῶν πλειόνων καὶ τάσδε, τὴν Πάροινον ἐπικλη-
θεῖσαν καὶ Λαμπυρίδα καὶ Εὐφροσύνην· αὕτη δὲ ἦν
γναφέως θυγάτηρ. ἄγραφοι δ' εἰσὶν αὐτῷ Μεγίστη
Ἀγαλλίς Θανμάριον Θεόκλεια (αὕτη δ' ἐπεκαλεῖτο
κορώνη) Ἀθηνατόκυστος Ἄστρα Γνάθαινα καὶ ταύτης
θυγατριδὴ Γναθαίνιον, καὶ Σιγὴ καὶ Συνωρίς ἡ
λύχνος ἐπικαλουμένη καὶ Εὐκλεία καὶ Γρυμαία καὶ
Θρυαλλίς, ἔτι Χίμαιρα καὶ Λαμπάς. τῆς δὲ Γναθαί-
νης ἦρα δεινῶς, ὡς καὶ πρότερον εἴρηται, Δίφιλος ὁ
κωμωδιοποιός, ὡς καὶ Λυγκεὺς ὁ Σάμιος ἐν τοῖς ἀπο-
μνημονεύμασιν ἱστορεῖ. ἐν ἀγῶνι οὖν ποτε αὐτὸν
ἀσχημονήσαντα σφόδρα ἀρθῆναι ἐκ τοῦ θεάτρου
συνέβη καὶ οὐδὲν ἥτιον ἐλθεῖν πρὸς τὴν Γνάθαιναν.
κελεύοντος οὖν τοῦ Διφίλου ὑπονίψαι τοὺς πόδας
αὐτοῦ τὴν Γνάθαιναν, ἡ δὲ τί γάρ, εἶπεν, οὐκ ἤρ-
μένος ἦκεις; σφόδρα δ' ἦν εὐθικτος πρὸς τὰς ἀπο-
κρίσεις ἡ Γνάθαινα. καὶ ἄλλαι δὲ ἐταῖραι μέγα ἐφρό-
νουν ἐφ' αὐταῖς παιδείας ἀντεχόμεναι καὶ τοῖς μα-
θήμασι χρόνον ἀπομερίζουσαι· διόπερ καὶ εὐθικτοὶ
584 πρὸς τὰς ἀπαντήσεις ἦσαν. κατηγοροῦντος γοῦν
ποτε Στίλπωνος Γλυκέρας παρὰ πότον ὡς διαφθει-
ρούσης τοὺς νέους, ὡς φησι Σάτυρος ἐν τοῖς βίοις,
ὑποτυχοῦσα ἡ Γλυκέρα τὴν αὐτήν, ἔφη, ἔχομεν
αἰτίαν, ὧς Στίλπων. σέ τε γὰρ λέγουσι διαφθεῖρειν
τοὺς συντυγχάνοντάς σοι ἀνωφελῇ καὶ ἐρωτικά
σοφίσματα διδάσκοντα, ἐμέ τε ὡσαύτως. μηδὲν οὖν
διαφέρειν ἐπιτριβομένοις καὶ κακῶς πάσχουσιν ἢ

μετὰ φιλοσόφου ζῆν ἢ ἑταίρας· κατὰ γὰρ τὸν Ἀγά-
θωνα

γυνή τοι σώματος δι' ἀργίαν
ψυχῆς φρόνησιν ἐντὸς οὐκ ἀργὸν φορεῖ.

47. Γναθαίνης δὲ πολλὰς ἀποκρίσεις ἀνέγραψεν
ὁ Λυγκεύς. παρασίτου γὰρ τινος ὑπὸ γραδὸς τρεφο-
μένου καὶ τὸ σῶμα εὖ ἔχοντος 'χαριέντως γ', ἔφη, ὥ
νεανίσκε τὸ σωματίον διάκεισαι.' τί οὖν οἶει, εἰ μὴ
ἐδευτεροκοίτουν; τῷ λιμῷ ἄν, ἔφη, ἀπέθανες.
10 Πανσανίου δὲ τοῦ Λάκκου ὀρχουμένου καὶ εἰς κάδον
τινὰ ἐμπεσόντος ὁ λάκκος, ἔφη, εἰς τὸν κάδον ἐμ-
πέπτωκεν.' ἐπιδόντος δὲ τινος οἶνον ἐν ψυκτηριδίῳ
μικρὸν καὶ εἰπόντος ὅτι ἐκκαϊδεκαέτης 'μικρὸς γε,
ἔφη, ὥς τοσούτων ἐτῶν.' νεανίσκων δὲ τινῶν παρὰ
15 πότον ὑπὲρ αὐτῆς τυπτόντων ἑαυτοὺς ἔφη πρὸς τὸν
ἡττώμενον 'θάρρει παιδίον· οὐ γὰρ στεφανίτης ὁ
ἀγὼν ἐστίν ἀλλ' ἀργυρίτης.' ὥς δ' ὁ τὴν μνᾶν τῇ
θυγατρὶ δοὺς αὐτῆς οὐδὲν ἔτι ἔφερεν ἀλλ' ἐφοίτα
μόνον 'παιδίον, ἔφη, ὥσπερ πρὸς Ἰππόμαχον τὸν
20 παιδοτρίβην μνᾶν δοὺς οἶει αἰεὶ φοιτήσῃν; Φρύνης
δὲ πικρότερον εἰπούσης αὐτῇ 'εἰ δὲ λίθον εἶχες' ἔφη
'ἀποψήσασθαι ἄν σοι ἔδωκα.' ἐτύγχανε δὲ ἢ μὲν
αἰτίαν ἔχουσα λιθίαν ἢ δὲ κοιλίαν προπετεστέραν
ἔχειν. τῶν δὲ πινόντων παρ' αὐτῇ βαλλομένων εἰς
25 βολβοφακῆν, καὶ τῆς παιδίσκης ἐν τῷ καθαίρειν εἰς
τὸν κόλπον ἐμβαλλομένης τῶν φακῶν, ἡ Γνάθαινα
ἔφη 'κολποφακῆν διανοεῖται ποιεῖν.' Ἀνδρονίκου δὲ
τοῦ τραγωδοῦ ἀπ' ἀγῶνός τινος, ἐν ᾧ τοὺς Ἐπιγό-
νους εὐημερῇκει, πίνειν μέλλοντος παρ' αὐτῇ καὶ
30 τοῦ παιδὸς κελεύοντος τὴν Γνάθαιναν προαναλῶσαι,
ὁλόμενε παίδων (ἔφη) ποῖον εἰρηκας λόγον;
πρὸς δὲ ἀδολέσχην τινὰ διηγούμενον ὅτι παραγέγο-

e νεν ἀφ' Ἑλλησπόντου πῶς οὖν, φησὶν, εἰς τὴν πρῶ-
την πόλιν οὐχ ἦκες τῶν ἐκεῖ; τοῦ δ' εἰπόντος 'εἰς
ποῖαν; 'εἰς Σίγειον' εἶπεν. εἰσελθόντος δὲ τινος ὥς
αὐτὴν καὶ ιδόντος ἐπὶ τινος ἀγγείου ᾧ εἰπόντος τε
'ὦμὰ ταῦτα Γνάθαινα ἢ ἐφθά; 'ἔγχαλκα, ἔφη, παι-
δίου.' Χαιρεφῶντος δὲ ἀκλήτου ἐπὶ δεῖπνον ἐλθόν-
τος προπιούσα ποτήριον αὐτῷ ἡ Γνάθαινα 'λαβέ,
ἔφησεν, ὑπερήφανε.' καὶ ὅς 'ἐγὼ ὑπερήφανος; 'τίς
δὲ μᾶλλον, εἶπεν ἡ Γνάθαινα, ὅς οὐδὲ καλούμενος
ἔρχη; Νικῶ δὲ ἢ αἰξ ἐπικαλουμένη, φησὶν ὁ Λυγ-
10 κεύς, παρασίτου τινὸς ἀπαντήσαντος λεπτοῦ ἐξ ἀρρω-
στίας ὥς ἰσχνός' ἔφη. τί γὰρ οἶει με ἐν τρισὶν ἡμέ-
ραις καταβεβρωκέναι; 'ἦτοι τὴν λήκυθον, ἔφη, ἢ τὰ
ὑποδήματα.'

48. Μετάνειρα δὲ ἡ ἑταίρα, Δημοκλέους τοῦ 15
παρασίτου Λαγυνίωνος ἐπὶ κλινὴν καταπεσόντος ἐν
τινι κονιάματι καὶ γὰρ σύ, φησί, στυγερὸν ἔδωκας οὐ
ψῆφοι εἰσίν.' διαπηδῶντος δ' αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πλησίον
585 κλίνην πρόσεχε, φησί, μὴ ἀνατραπῆς.' τοῦτο ἰστο-
ρεῖ Ἡγήσανδρος. Ἀριστόδημος δ' ἐν δευτέρῳ γελοίων 20
ἀπομνημονευμάτων, Γνάθαιναν, φησί, δύο ἡμισθῶ-
σαντο, στρατιώτης καὶ μαστιγίας· ἀναγωγότερον οὖν
τοῦ στρατιώτου λάκκον αὐτὴν εἰπόντος πῶς, ἔφησεν,
ἢ ὅτι δύο ποταμοὶ ἐμβάλλετέ μοι, Λύκος καὶ Ἐλεύ-
θερος; ἐπὶ δὲ τὴν θυγατέρα τῆς Γναθαίνης πτωχῶν 25
ἐραστῶν κωμαζόντων καὶ ἀπειλούντων κατασκάψειν
τὴν οἰκίαν, ἐνηνοχέειν γὰρ δικέλλας καὶ ἄμας, 'εἰ
ταῦτ' εἴχεθ' ὑμεῖς, εἶπεν ἡ Γνάθαινα, ἐνέχυρα θέν-
b τες τὸ μίσθωμα ἂν ἀπεστείλατε.' ἐμμελὲς δὲ ἦν πάννυ
ἡ Γνάθαινα καὶ οὐκ ἀνάστειος ἀποφθέγγασθαι· ἦτις 30
καὶ νόμον συσσιτικὸν συνέγραψε καθ' ὃν ἔδει τοὺς
ἐραστὰς ὥς αὐτὴν καὶ τὴν θυγατέρα εἰσιέναι, κατὰ

ζῆλον τῶν τὰ τοιαῦτα συνταξαμένων φιλοσόφων.
ἀνέγραψε δ' αὐτὸν Καλλίμαχος ἐν τῷ τρίτῳ πίνακι
τῶν νόμων καὶ ἀρχὴν αὐτοῦ τήνδε παρέθετο ὅδε ὁ
νόμος ἴσος ἐγράφη καὶ ὁμοιος. στίχων τριακοσίων
· 5 εἴκοσι τριῶν.

49. Καλλίστιον δὲ τὴν ἐπικληθεῖσαν Πτωχελένην
μαστιγίας ἐμισθώσατο. θέρους δὲ ὄντος ἐπεὶ γυμνὸς c
κατέκειτο, τοὺς τύπους τῶν πληγῶν ἰδοῦσα 'πόθεν
οὔτοι τάλαν;' εἶπε. καὶ ὅς 'παιδὸς ὄντος μου ξωμὸς
10 κατεχύθη.' ἢ δέ 'δηλαδὴ μόνος.' Μενάνδρῳ τῷ
ποιητῇ δυσημερήσαντι καὶ εἰσελθόντι εἰς τὴν οἰκίαν
Γλυκέρα προσενέγκασα γάλα παρεκάλει ῥοφήσαι· ὃ δέ
'οὐ θέλω' εἶπεν. ἦν γὰρ ἐφεστηκυῖα γραῦς αὐτῷ.
ἢ δέ 'ἀποφύσα καὶ τῷ κάτω χρῶ.' Θαῖς, ἐραστοῦ
15 τινος αὐτῆς ἀλαζόνος παρὰ πολλῶν ποτήρια χρησα-
μένου, καὶ λέγοντος θέλειν ταῦτα συγκόψαι ἄλλα δὲ d
κατασκευάσαι 'ἀπολεῖς, ἔφη, ἐκάστου τὸ ἴδιον.'
Λεόντιον κατακειμένη μετ' ἐραστοῦ, ἐπεισελθούσης
εἰς τὸ συμπόσιον Γλυκέρας καὶ τοῦ ἐραστοῦ αὐτῆς
20 ταύτῃ μᾶλλον προσέχοντος, κατάστυγνος ἦν. ὥς δ'
ἐπιστρέψας ὁ γνώριμος αὐτὴν ἠρώτησε τί λυπεῖται,
'ἢ ὑστέρα με λυπεῖ' ἔφη. πρὸς Αἰδα τὴν Κορινθίαν
ἐραστῆς ἀποσφράγισμα πέμψας ἐκέλευε παραγίνε-
σθαι. ἢ δ' 'οὐ δύναμαι, εἶπε· πηλὸς ἐστίν.' Θαῖς πρὸς e
25 γράσωνα πορευομένη ἐραστήν, ἐπεὶ τις αὐτὴν ἠρώτα
ποῖ πορεύεται, εἶπεν

Αἰγεῖ συνοικήσουσα τῷ Πανδίωνος.

Φρύνη συνδειπνοῦσά ποτε γράσωνι ἄρασα φορὶνην
'λαβέ, εἶπε, καὶ κατάτραγε.' πέμψαντος δέ τινος αὐτῇ
30 τῶν γνωρίμων οἶνον χρηστὸν μὲν ὀλίγον δέ, καὶ λέ-
γοντος ὅτι δεκαέτης ἐστίν, 'μικρὸς ὥς πολλῶν ἐτῶν'
ἔφη. ζητουμένου δὲ ἐν τινι συμποσίῳ διὰ τίνα αἰτίαν

οἱ στέφανοι κρήμναι, εἶπεν ὅτι ψυχαγωγοῦσι.
f μαστιγίου δὲ τινος μειρακιευομένου πρὸς αὐτὴν καὶ
φαιμένου πολλὰς συμπεπλέχθαι, καθ' ὑπόκρισιν
ἐσκυθρόπασεν. ἐπερωτήσαντος δὲ τὴν αἰτίαν ὀρ-
γίζομαί σοι, εἶπεν, ὅτι πολλὰς ἔχεις. φιλάργυρος δέ 5
τις ἐραστῆς ὑποκοριζόμενος αὐτὴν εἶπεν Ἀφροδίσιον·
εἰ Πραξιτέλους. ἢ δέ 'σὺ δ' Ἐρως Φειδίου.'

50. ἐπεὶ δὲ καὶ τῶν πολιτικῶν οἶδ' αὖτις τινες μνη-
μονεύοντας αὐτῶν, ἢ κατηγοροῦντας ἢ ἀπολογουμέ-
νους, μνησθήσομαι καὶ τούτων. Δημοσθένους μὲν γὰρ 10
ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίωνος Σινώπης μέμνηται καὶ Φα-
586 νοστράτης. καὶ περὶ μὲν τῆς Σινώπης Ἡρόδικος ὁ
κρατήτειος ἐν ἑκτῷ κωμωδουμένων φησὶν ὅτι Ἀβυδος
ἐλέγετο διὰ τὸ γραῦς εἶναι. μνημονεύει δ' αὐτῆς
'Αντιφάνης ἐν Ἀρκάδι καὶ ἐν Κηπουρῷ ἐν Ἀκεστρίᾳ 15
ἐν Ἀλιενομένη ἐν Νεοττίδι καὶ Ἀλεξίς ἐν Κλεοβου-
λίῃ καὶ Καλλικράτης ἐν Μοσχίωνι. περὶ δὲ τῆς Φα-
νοστράτης Ἀπολλόδωρος φησὶν ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθή-
νησιν ἐταιρίδων ὅτι φθειροπύλη ἐπεκαλεῖτο, ἐπειδή-
περ ἐπὶ τῆς θύρας ἐστῶσα ἐφθειρίζετο. Ὑπερείδης δὲ 20
ἐν τῷ κατὰ Ἀρισταγόρας φησὶ καὶ πάλιν τὰς ἀφύας
b καλουμένας τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκαλέσατε. ἐταιρῶν
ἐπωνυμία αἱ ἀφύαι, περὶ ὧν ὁ προειρημένος Ἀπολ-
λόδωρος φησὶ Σταγόνιον καὶ Ἀνθίς ἀδελφαί. αὗται
ἀφύαι ἐκαλοῦντο, ὅτι καὶ λευκαὶ καὶ λεπταὶ οὔσαι 25
τοὺς ὀφθαλμοὺς μεγάλους εἶχον. Ἀντιφάνης δ' ἐν
τῷ περὶ ἐταιρῶν Νικοστρατίδα φησὶν ἀφύην κληθῆ-
ναι διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. ὁ δ' αὐτὸς Ὑπερείδης ἐν
τῷ κατὰ Μαντιθέου αἰκίας περὶ Γλυκέρας τάδε λέγει
'Ἄγων Γλυκέραν τε τὴν Θαλασσίδος, ξεῦγος ἔχων.' 30
c ἄδηλον εἰ αὕτη ἐστὶν ἢ Ἀρπάλῳ συνοῦσα· περὶ ἧς
φησὶ Θεόπομπος ἐν τοῖς περὶ τῆς χίας ἐπιστολῆς ὅτι

μετὰ τὸν τῆς Πυθιονίκης θάνατον ὁ Ἀρπαλος μετε-
πέμψατο τὴν Γλυκέραν Ἀθήνηθεν· ἦν καὶ ἐλθοῦσαν
οἰκεῖν ἐν τοῖς βασιλείοις τοῖς ἐν Ταρσῶ, καὶ προσ-
κυνεῖσθαι ὑπὸ τοῦ πλήθους βασιλίσσαν προσαγο-
ρευομένην· ἀπειρησθαι τε ἐπὶ πᾶσι μὴ στεφανοῦν
Ἀρπαλον, εἰ μὴ καὶ Γλυκέραν στεφανῶσιν. ἐν
Ῥωσσῶ δὲ καὶ εἰκόνα χαλκῇν αὐτῆς ἰστάναι τολμῆσαι
παρὰ τὴν ἑαυτοῦ. τὰ ὅμοια δὲ εἶρηκε καὶ Κλείταρχος
ἐν ταῖς περὶ Ἀλέξανδρον ἱστορίαις. ὁ δὲ γράψας τὸν d
10 Ἀγῆνα τὸ σατυρικὸν δραμάτιον, εἴτε Πύθων ἐστὶν ὁ
Καταναῖος ἢ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος, φησί·
καὶ μὴν ἀκούω μυριάδας τὸν Ἀρπαλον
αὐτοῖσι τῶν Ἀγῆνος οὐκ ἐλάττονας
σίτου παραπέμψαι καὶ πολίτην γερονέναι.
15 B. Γλυκέρας ὁ σῖτος οὗτος ἦν· ἐστὶ δ' ἴσως
αὐτοῖς ὀλέθρου κούχ ἑταίρας ἀρραβῶν.

51. Λυσίας δ' ἐν τῷ πρὸς Λαίδα, εἰ γε γνήσιος ὁ e
λόγος, τούτων μνημονεύει Φιλύρα γέ τοι ἐπαύσατο
πορνευομένη ἔτι νέα οὔσα καὶ Σκιώνη καὶ Ἰππά-
20 φεις καὶ Θεόκλεια καὶ Ψαμάθη καὶ Λαγίσκα καὶ
Ἀνθεια· μήποτε δὲ δεῖ γράφειν ἀντὶ τῆς Ἀνθείας
Ἀντειαν. οὐ γὰρ εὐρίσκομεν παρ' οὐδενὶ Ἀνθειαν
ἀναγεγραμμένην ἑταίραν, ἀπὸ δὲ Ἀντείας καὶ ὅλον
δράμα ἐπιγραφόμενον, ὡς προείπον, Εὐνίκου ἢ Φι-
25 λυλλίου, Ἀντεια ἐστὶ. καὶ ὁ τὸν κατὰ Νεαίρας δὲ
λόγον γράψας μνημονεύει αὐτῆς. ἐν δὲ τῷ κατὰ Φι-
λωνίδου βιαίων ὁ Λυσίας, εἰ γνήσιος ὁ λόγος, καὶ f
Ναίδος τῆς ἑταίρας μέμνηται· καὶ τῷ πρὸς Μέδοντα
ψευδομαρτυριῶν Ἀντικύρας. ἐπώνυμον δὲ ἐστὶ τοῦτο
30 ἑταίρας· τὸ γὰρ κύριον ἦν Οἶα, ὡς Ἀντιφάνης εἶρη-
κεν ἐν τῷ περὶ ἑταιρῶν, Ἀντικύραν αὐτὴν φάσκων
κληθῆναι, ἥτοι ὅτι συνέπινε παρακινουσι καὶ με-

μηνόσιν ἢ ὅτι αὐτὴν ἀναλαβὼν ὁ ἱατρὸς Νικόστρα-
τος ἀποθνήσκων κατέλιπεν αὐτῇ πολὺν ἐλλέβορον,
ἄλλο δὲ οὐδέν. καὶ Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λεωκρά-
τους Εἰρηνίδος ἑταίρας μέμνηται ὡς ἑταιρούσης τῷ
587 Λεωκράτει. Ναννίου δὲ Ὑπερείδης μνημονεύει ἐν 5
τῷ κατὰ Πατροκλέους. αὕτη δὲ ὅτι αἷξ ἐπεκαλεῖτο
προείπομεν διὰ τὸ Θαλλὸν τὸν κάπηλον ἐξαναλῶσαι.
ὅτι δὲ θαλλῶ χαίρουσιν αἱ αἶγες, διόπερ οὐδ' εἰς
ἀκρόπολιν ἀνιῖσι τὸ ζῶον, οὐδ' ὅλως Ἀθηνᾶ θύεται
διὰ τοῦτο, ἄλλος ἐστὶ λόγος. ἀλλ' ὁ γε Σοφοκλῆς ἐν 10
Ποιμέσιν ὅτι θαλλοφαγεῖ τὸ ζῶον φησὶν οὕτως
ἑωθινὸς γὰρ πρὶν τιν' ἀνλιτῶν ὄρᾶν
θαλλὸν χιμαίραις προσφέρων νεοσπάδα,
b εἶδον στρατὸν στείχοντα παραλίαν ἄκραν.
μνημονεύει τῆς Ναννίου καὶ Ἀλεξίς ἐν Ταραντίνοις 15
οὕτως

Νάννιον δὲ μαίνεται

ἐπὶ τῷ Διονύσῳ,
κωμῶδων αὐτὴν ὡς μέθυσον. Μένανδρος δ' ἐν Ψευ-
δηρακλεῖ φησιν 20
οὐκ ἐπείρα Νάννιον;
Ἀντιφάνης δ' ἐν τῷ περὶ ἑταιρῶν προσκῆνιον (φησὶν)
ἐπεκαλεῖτο ἢ Νάννιον, ὅτι πρόσωπόν τε ἀστεῖον εἶχε
καὶ ἐχοῖτο χρυσίοις καὶ ἱματίοις πολυτελέσι, ἐκδύσα
δὲ ἦν αἰσχροτάτη. ἦν δὲ Κορώνη τῆς Ναννίου θυ- 25
γάτηρ, τὸ τῆς τήθης ἀναφέρουσα ἐκ τριπορνείας
c ὄνομα· καὶ Νεμεάδος δὲ τῆς ἀνλητρίδος Ὑπερείδης
μνημονεύει ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. περὶ ἧς ἄξιον
θαυμάζειν πῶς περιεῖδον Ἀθηναῖοι οὕτω προσαγο-
ρευομένην τὴν πόρνην πανηγύρεως ἐνδοξοτάτης 30
ὀνόματι κεχρημένην· ἐκεκώλυτο γὰρ τὰ τοιαῦτα τίθε-
σθαι ὀνόματα οὐ μόνον ταῖς ἑταιρούσαις, ἀλλὰ καὶ

ταῖς ἄλλαις δούλαις, ὥς φησι Πολέμων ἐν τοῖς περὶ ἀκροπόλεως.

52. καὶ Ὁκίμου δὲ τῆς ἐμῆς, ὥς σὺ φῆς Κύνουлке, καὶ Ὑπερείδης μέμνηται ἐν τῷ κατὰ Ἀρισταγόρας δευτέρῳ λέγων οὕτως ὥστε Λαῖς μὲν ἡ δοκοῦσα τῶν d πώποτε διενηνοχέναι τὴν ὄψιν καὶ Ὁκίμου καὶ Μετάνειρα. Νικόστρατος δὲ ὁ τῆς μέσης κωμωδίας ποιητῆς ἐν Πανδρόσῳ οὕτως λέγων

ἔπειτα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ

10 πρὸς Ἀερόπην ἐλθοῦσα πέμψαι στρώματα αὐτὴν κέλευε, φησί, καὶ παρ' Ὁκίμου χαλκῶματα.

Μένανδρος δ' ἐν Κόλακι τάσδε καταλέγει ἐταίρας Χρυσίδα Κορώνην Ἀντίκιρραν Ἰσχάδα e καὶ Ναννάριον ἔσχηκας ὠραίας σφόδρα.

15 Φιλέταιρος ἐν Κυναγίδι

οὐχὶ Κερκώπη μὲν ἤδη γένον' ἔτη τρισχίλια, ἡ δὲ Διοπείθους ἀειδῆς Τέλεσις ἔτερα μυρία; Θεολύτην δ' οὐκ οἶδεν οὐδεὶς ὅτε τὸ πρῶτον ἐγένετο.

20 οὐχὶ Λαῖς μὲν τελευτῶσ' ἀπέθανεν βινουμένη; Ἰσθμιάς δὲ καὶ Νέαιρα κατασέσηπε καὶ Φίλα; Κοσσύφας δὲ καὶ Γαλήνας καὶ Κορώνας οὐ λέγω· ἱ περὶ δὲ Ναίδος σιωπῶ, γομφίους γὰρ οὐκ ἔχει.

25 Θεόφιλος Φιλαύλῳ

τοῦ μή ποτ' αὐτὸν ἐμπεσεῖν εἰς Λαίδα φερόμενον, ἢ Μηκωνίδ' ἢ Σισύμβριον ἢ Βάραθρον ἢ Θάλλουσαν ἢ τούτων τινά, ὧν ἐμπλέκουσι τοῖς λίνοις αἱ μαστροποί . . .

30 [ἢ Νάννιον ἢ Μαλθάκην.]

53. τοσαῦτ' εἰπὼν μετὰ τινος τροχιλίας ὁ Μυρτίλος, μή τι τοιοῦτον ὑμεῖς οἱ φιλόσοφοι, ἔφη, οἱ 588

καὶ πρὸ τῶν ἡδονικῶν καλουμένων αὐτοὶ τὸν τῆς ἡδονῆς τοῖχον ὑποσκάπτοντες, ὥς πού ὁ Ἑρατοσθένης φησί. κάμοι μὲν τὰ καλὰ τῶν ἐταιρῶν ἀποφθέγματα πεπεράνθω μέχρι τούτων· ἐπ' ἄλλο δ' εἶδος μεταβήσομαι λόγων. καὶ πρῶτόν γε μνησθήσομαι τοῦ 5 φιλαληθεστάτου Ἐπικούρου· ὅστις ἐγκυκλίου παιδείας ἀμύητος ὢν ἐμακάριξε καὶ τοὺς ὁμοίως αὐτῷ ἐπὶ φιλοσοφίαν παρερχομένους, τοιαύτας φωνὰς προέμενος μακαρίζω σε, ὦ οὗτος, ὅτι καθαρὸς πάσης b αἰτίας ἐπὶ φιλοσοφίαν ὥρμησας. ὅθεν αὐτὸν καὶ ὁ 10 Τίμων φησί

γραμμαδοδιδασκαλίδην ἀναγωγότατον ζώντων. οὗτος οὖν ὁ Ἐπίκουρος οὐ Λεόντιον εἶχεν ἐρωμένην τὴν ἐφ' ἐταιρεία διαβόητον γενομένην; ἢ δὲ οὐδ' ὅτε φιλοσοφεῖν ἤρξατο ἐπαύσατο ἐταιροῦσα, πᾶσί τε 15 τοῖς ἐπικουρείοις συνῆν ἐν τοῖς κήποις, Ἐπικούρῳ δὲ καὶ ἀναφανδόν· ὥστ' ἐκεῖνον πολλὴν φροντίδα ποιούμενον αὐτῆς τοῦτ' ἐμφανίζειν διὰ τῶν πρὸς Ἑρμαρχον ἐπιστολῶν.

54. Λαίδος τε τῆς ἐξ Ὑκάρων (πόλις δ' αὕτη Σι- 20 κελική, ἀφ' ἧς αἰχμάλωτος γενομένη ἦκεν εἰς Κόρινθον, ὥς ἱστορεῖ Πολέμων ἐν τῷ ἕκτῳ τῶν πρὸς Τίμαιον· ἧς καὶ Ἀρίστιππος ἦρα καὶ Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ Διογένης τε ὁ κύων· ἢ καὶ Ἀφροδίτη ἢ ἐν Κορίνθῳ ἢ Μελαινὶς καλουμένη νυκτὸς ἐπίφαινομένη 25 ἐμήνυνεν ἐραστῶν ἔφοδον πολυταλάντων) οὐχ' Ὑπερείδης μνημονεύει ἐν τῷ κατὰ Ἀρισταγόρας δευτέρῳ; Ἀπελλῆς δὲ ὁ ζωγράφος ἔτι παρθένον οὔσαν τὴν Λαίδα θεασάμενος ἀπὸ τῆς Πειρήνης ὑδροφοροῦσαν καὶ θαυμάσας τὸ κάλλος ἤγαγέ ποτε αὐτὴν εἰς φίλων 30 συμπόσιον. χλευασάντων δ' αὐτὸν τῶν ἐταίρων ὅτι ἀνθ' ἐταίρας παρθένον εἰς τὸ συμπόσιον ἀγάγοι μὴ

θαυμάσητε, εἶπεν, ἐγὼ γὰρ αὐτὴν εἰς μέλλουσιν ἀπόλαυσιν μετ' οὐδ' ὅλην τριετίαν ἱκανὴν δεῖξω. τὸ δ' αὐτὸ καὶ Σωκράτης ἐμαντεύσατο περὶ Θεοδότης τῆς Ἀθηναίας, ὡς φησι Ξενοφῶν ἐν Ἀπομνημονεύμασιν ὅτι δὲ καλλίστη εἴη καὶ στέρνα κρείττω λόγου παντὸς ἔχοι ἑλεγέ τις. ἰτέον ἡμῖν, ἔφη, θεασομένοις τὴν γυναικα· οὐ γὰρ δὴ ἀκούσασιν ἔστι κρῖναι τὸ κάλλος. οὕτω δ' ἦν ἡ Λαῖς καλὴ ὥς καὶ τοὺς ζωγράφους ἐρχομένους πρὸς αὐτὴν ἀπομιμεῖσθαι τῆς γυναικὸς τοὺς μαστοὺς καὶ τὰ στέρνα. διαξηλοτυπομένη δέ ποτε ἡ Λαῖς Φρύνη πολὺν ἐραστῶν ἔσχηκεν ὄμιλον, οὐ διακρίνουσα πλούσιον ἢ πένητα οὐδ' ὕβριστικῶς αὐτοῖς χρωμένη.

55. Ἀρίστιππος δὲ κατ' ἔτος συνδιημέρευεν αὐτῇ ἐν Αἰγίνῃ τοῖς ποσειδωνίοις· καὶ ὀνειδιζόμενος ὑπὸ οἰκείου ὅτι σὺ μὲν αὐτῇ τοσοῦτον ἀργύριον δίδως, ἡ δὲ προῖκα Διογένει τῷ κυνὶ συγκυλίζεται, ἀπεκρίνατο ἐγὼ Λαίδι χορηγῶ πολλὰ ἵνα αὐτὸς αὐτῆς ἀπολαύω, οὐχ ἵνα μὴ ἄλλος. τοῦ δὲ Διογένους εἰπόντος αὐτῷ ὡς Ἀρίστιππε, κοινῇ συνοικεῖς πόρνη ἢ κύνιζε οὖν ὥς ἐγὼ ἢ πέπαυσο. καὶ ὁ Ἀρίστιππος ἄρά γε μὴ τί σοι ἄτοπον δοκεῖ εἶναι, Διόγενες, οἰκίαν οἰκεῖν ἐν ἡ πρότερον ὤκησαν ἄλλοι; οὐ γάρ. τί δαί; ναῦν ἐν ἡ πολλοὶ πεπλεύκασιν; οὐδὲ τοῦτο ἔφη. οὕτως οὖν οὐδὲ γυναικὶ συνεῖναι ἄτοπόν ἐστιν ἢ πολλοὶ κέχρηται. Νυμφόδωρος δ' ὁ Συρακόσιος ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ θαυμαζομένων ἐξ Ὑκάρου 589 φησὶ σικελικοῦ φρουρίου εἶναι τὴν Λαίδα. Στράτις δ' ἐν Μακεδόσιν ἢ Πανσανίᾳ Κορινθίαν αὐτὴν εἶναι φησι διὰ τούτων

εἰσὶν δὲ πόθεν αἱ παῖδες αὐταὶ καὶ τίνες;
B. νυνὶ μὲν ἤκουσιν Μεγαρόθεν, εἰσὶ δὲ

Κορίνθιαι· Λαῖς μὲν ἡδὲ Μεγακλέους.

Τίμαιος δ' ἐν τῇ τρισκαιδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν ἐξ Ὑκάρων· καθὰ καὶ Πολέμων εἴρηκεν, ἀναιρεθῆναι φάσκων αὐτὴν ὑπὸ τινων γυναικῶν ἐν Θετταλίᾳ, ἐρασθεῖσάν τινος Πανσανίου Θετταλοῦ, κατὰ φθόνον καὶ δυσζηλίαν ταῖς ξυλίναις χελώναις τυπτομένην ἐν Ἀφροδίτῃς ἱερῷ. διὸ καὶ τὸ τέμενος κληθῆναι ἀνοσίᾳς Ἀφροδίτης. δείκνυσθαι δ' αὐτῆς τάφον παρὰ τῷ Πηνειῷ, σημεῖον ἔχοντα ὕδριαν λιθίνην καὶ ἐπίγραμμα τόδε

τῆσδε ποθ' ἡ μέγανυχος ἀνίκητός τε πρὸς ἀλκὴν
Ἑλλὰς ἐδουλώθη κάλλεος ἰσοθέου,
Λαίδος· ἣν ἐτέκνωσεν Ἔρως θρέψεν δὲ Κόρινθος·
κεῖται δ' ἐν κλεινοῖς θεσσαλικοῖς πεδίοις.

αὐτοσχεδιάζουσιν οὖν οἱ λέγοντες αὐτὴν ἐν Κορίνθῳ τεθάφθαι πρὸς τῷ Κρανείῳ.

56. Ἀριστοτέλης δ' ὁ Σταγειρίτης οὐκ ἐξ Ἑρπυλλίδος τῆς ἐταίρας ἐπαιδοποιησάτο Νικόμαχον καὶ συνῆν ταύτῃ μέχρι θανάτου; ὡς φησιν Ἑρμιππος ἐν τῷ περὶ Ἀριστοτέλους πρώτῳ, ἐπιμελείας φάσκων τῆς δεύσης τετυχηκέναι ἐν ταῖς τοῦ φιλοσόφου διαθήκαις. ὁ δὲ καλὸς ἡμῶν Πλάτων οὐκ Ἀρχεάναςσαν τὴν Κολοφωνίαν ἐταῖραν ἡγάπα; ὡς καὶ ἄδειν εἰς αὐτὴν τάδε

Ἀρχεάναςσαν ἔχω τὴν ἐκ Κολοφῶνος ἐταίρην,
ἣς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων πικρὸς ἔπεστιν ἔρως.

ἂ δειλοὶ νεότητος ἀπαντήσαντες ἐκείνης
πρωτοπόρου, δι' ὅσης ἤλθετε πυρκαϊῆς.

Περικλῆς δὲ ὁ ὀλύμπιος, ὡς φησι Κλέαρχος ἐν πρώτῳ Ἑρωτικῶν, οὐχ ἔνεκεν Ἀσπασίας τῆς νεωτέρας ἀλλὰ τῆς Σωκράτει τῷ σοφῷ συγγενομένης, καὶ περ τηλικούτου ἀξίωμα συνέσεως καὶ πολιτικῆς δυνάμεως

κτησάμενος, οὐ συνετάραξε πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα; ἦν δ' οὗτος ἀνὴρ πρὸς ἀφροδίσια πάννυ καταφευγής· ὅστις καὶ τῇ τοῦ υἱοῦ γυναικὶ συνῆν, ὡς Στησίμβροτος ὁ Θάσιος ἱστορεῖ, κατὰ τοὺς αὐτοὺς αὐτῷ χρόνους ^e γενόμενος καὶ ἑορακῶς αὐτόν, ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ περὶ Θεμιστοκλέους καὶ Θουκυδίδου καὶ Περικλέους. Ἀντισθένης δὲ ὁ σωκρατικὸς ἐρασθέντα φησὶν αὐτόν Ἀσπασίας δις τῆς ἡμέρας εἰσιόντα καὶ ἐξιόντα ἀπ' αὐτῆς ἀσπάζεσθαι τὴν ἀνθρωπον, καὶ φευγούσης ¹⁰ ποτὲ αὐτῆς γραφὴν ἀσεβείας λέγων ὑπὲρ αὐτῆς πλείονα ἐδάκρυσεν ἢ ὅτε ὑπὲρ τοῦ βίου καὶ τῆς οὐσίας ἐκινδύνευσε. καὶ Κίμωνος δ' Ἑλπινίκη τῇ ἀδελφῇ παρανόμως συνόντος εἶθ' ὕστερον ἐκδοθεί- ^f ση Καλλιὰ καὶ φυγαδευθέντος μισθὸν ἔλαβε τῆς ¹⁵ καθόδου αὐτοῦ ὁ Περικλῆς τὸ τῇ Ἑλπινίῃ μιχθῆναι. Πυθαίνετος ἐν τρίτῳ περὶ Αἰγίνης Περίανδρόν φησιν ἐξ Ἐπιδάουρου τὴν Προκλέους θυγατέρα Μέλισσαν ἰδόντα πελοποννησιακῶς ἡσθημένην, ἀναμπέχονος γὰρ καὶ μονοχίτων ἦν καὶ ὠνοχόει τοῖς ἐργαζομένοις, ²⁰ ἐρασθέντα γῆμαι. Πύρρου δὲ τοῦ Ἡπειρωτῶν βασιλέως, ὃς ἦν τρίτος ἀπὸ Πύρρου τοῦ ἐπ' Ἰταλίαν στρατεύσαντος, ἐρωμένη ἦν Τίγρις ἢ Λευκαδία· ἦν ⁵⁹⁰ Ὀλυμπιάς ἡ τοῦ νεανίσκου μήτηρ φαρμάκοις ἀπέκτεινε.

²⁵ 57. καὶ ὁ Οὐλπιανός, ὥσπερ ἔρμαιόν τι, ἔτι λαλοῦντος τοῦ Μυρτίλου ἔφη, εἰ ἔχομεν ἀρρενικῶς εἰρημένον τὸν τίγριν. Φιλήμονα γὰρ οἶδα τοῦτ' εἰρηκότα ἐν Νεαίρῳ

³⁰ ὥσπερ Σέλευκος δεῦρ' ἐπεμψε τὴν τίγριν, ἦν εἰδομεν ἡμεῖς, τῷ Σελεύκῳ πάλιν ἔδει ἡμᾶς τι παρ' ἡμῶν ἀντιπέμψαι θηρίον, τρυγέραν· οὐ γὰρ γίννεται τοῦτ' αὐτόθι.

πρὸς ὃν ὁ Μυρτίλος ἔφη, ἐπεὶ περ ἡμῖν ἐμποδῶν ἐγένον κατάλογον γυναικῶν ποιούμενοις, οὐ κατὰ ^b τοὺς Σωσικράτους τοῦ Φαναγορίτου Ἠοίους, ἢ τὸν τῶν γυναικῶν κατάλογον Νικαινέτου τοῦ Σαμίλου ἢ Ἀβδηρίτου· μικρὸν ἐπισχὼν ἐπὶ τὴν παρὰ σοῦ τρέ- ⁵ ψομαι πεῦσιν, Φοῖνιξ ἅττα γεραιέ. μάθε οὖν ὅτι ἀρρενικῶς εἴρηκε τὸν τίγριν Ἀλεξίς ἐν Πυραύνῳ οὕτως

ἄνοιγ' ἄνοιγε τὴν θύραν· ἐλάνθανον ¹⁰ πάλαι περιπατῶν ἀνδριάς, ἀλέτων ὄνος, ποτάμιος ἵππος, τοῖχος, ὁ Σελεύκου τίγρις.

ἔχων δὲ καὶ ἄλλα μαρτύρια ἀνατίθεμαι τὰ νῦν, ἕως ^c ἂν ἀπομνημονεύσω τὸν περὶ τῶν καλῶν γυναικῶν κατάλογον.

58. Κλέαρχος γὰρ περὶ Ἐπαμινώνδου φησὶν οὕ- ¹⁵ τως Ἐπαμινώδας ὁ Θηβαῖος σεμνότερον μὲν τούτων, οὐκ εὐσχημόνως δὲ περὶ τὰς ὁμιλίας ἐσφάλλετο τὴν γνώμην, εἰ τις θεωροίη τὰ πραχθέντα αὐτῷ περὶ τὴν Λάκωνος γυναικά· Ὑπερείδης δ' ὁ ῥήτωρ ἐκ τῆς πατρῴας οἰκίας τὸν υἱὸν ἀποβαλὼν Γλαύκιππον ²⁰ Μυρρίνην τὴν πολυτελεστάτην εταίραν ἀνέλαβε, καὶ ταύτην μὲν ἐν ἄστει εἶχεν, ἐν Πειραιεῖ δὲ Ἀρισταγόραν, Φίλαν δ' ἐν Ἐλευσίνι, ἦν πολλῶν ὠνησάμενος χρημάτων εἶχεν ἐλευθερώσας, ὕστερον δὲ καὶ οἰκου- ^d ρὸν αὐτὴν ἐποίησατο, ὡς Ἰδομενεὺς ἱστορεῖ. ἐν δὲ ²⁵ τῷ ὑπὲρ Φρύνης λόγῳ Ὑπερείδης ὁμολογῶν ἐρᾶν τῆς γυναικός, καὶ οὐδέπω τοῦ ἔρωτος ἀπηλλαγμέ- νος τὴν προειρημένην Μυρρίνην εἰς τὴν οἰκίαν εἰσῆ- γαγεν.

59. ἦν δὲ ἡ Φρύνη ἐκ Θεσπιῶν. κρινομένη δὲ ³⁰ ὑπὸ Εὐθίου τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἀπέφυγε· διόπερ ὀργισθεὶς ὁ Εὐθίας οὐκ ἔτι εἶπεν ἄλλην δίκην, ὥς φησιν

Ἑρμιππος. ὁ δὲ Ὑπερείδης συναγορεύων τῇ Φρύνῃ, e
ὥς οὐδὲν ἦνυε λέγων ἐπίδοξοί τε ἦσαν οἱ δικασταὶ
καταψηφιούμενοι, παραγαγὼν αὐτὴν εἰς τοῦμφανὲς
καὶ περιρρήξας τοὺς χιτωνίσκους γυμνά τε τὰ στέρνα
ποιήσας τοὺς ἐπιλογικούς οἰκτους ἐκ τῆς ὄψεως αὐτῆς
ἐπερρητόρευσε, δεισιδαιμονῆσαι τ' ἐποίησε τοὺς δι-
καστὰς τὴν ὑποφῆτιν καὶ ξάκορον Ἀφροδίτης ἐλέω
χρησαμένους μὴ ἀποκτεῖναι. καὶ ἀφεθείσης ἐγράφη
μετὰ ταῦτα ψήφισμα μηδένα οἰκτιζεσθαι τῶν λεγόν-
των ὑπὲρ τινος, μηδὲ βλεπόμενον τὸν κατηγορούμε-
νον ἢ τὴν κατηγορουμένην κρίνεσθαι. ἦν δὲ ὄντως i
μᾶλλον ἢ Φρύνῃ καλὴ ἐν τοῖς μὴ βλεπομένοις. διό-
περ οὐδὲ ῥαδίως ἦν αὐτὴν ἰδεῖν γυμνὴν· ἐχέσαρκον
γὰρ χιτῶνιον ἡμπείχετο καὶ τοῖς δημοσίοις οὐκ ἐχοῖτο
βαλανείοις. τῇ δὲ τῶν ἐλευσινίων πανηγύρει καὶ τῇ
τῶν ποσειδωνίων ἐν ὄψει τῶν Πανελλήνων πάντων
ἀποθεμένη θαίματα καὶ λύσασα τὰς κόμας ἐνέβαινε
τῇ θαλάττῃ· καὶ ἀπ' αὐτῆς Ἀπελλῆς, τὴν ἀναδυομέ-
νην Ἀφροδίτην ἀνεγράψατο. καὶ Πραξιτέλης δὲ 591
ὁ ἀγαλματοποιὸς ἐρῶν αὐτῆς τὴν κνιδίαν Ἀφροδίτην
ἀπ' αὐτῆς ἐπλάσασατο, καὶ ἐν τῇ τοῦ Ἑρωτος βάσει τῇ
ὑπὸ τὴν σκηνὴν τοῦ θεάτρου ἐπέγραψε

Πραξιτέλης ὃν ἐπασχε διηκριβώσεν ἔρωτα,

ἐξ ἰδίης ἔλκων ἀρχέτυπον κραδίης,

25 Φρύνῃ μισθὸν ἐμείο διδοὺς ἐμέ. φίλτρα δὲ βάλλω
οὐκ ἔτ' οἰστεύων ἀλλ' ἀτενιζόμενος.

ἐκλογὴν τε αὐτῇ τῶν ἀγαλμάτων ἔδωκεν, εἴτε τὸν b
ἔρωτα θέλοι λαβεῖν εἴτε τὸν ἐπὶ τριπόδων σάτυρον.
ἢ δὲ ἐλομένη τὸν Ἑρωτα ἀνέθηκεν αὐτὸν ἐν Θεσπι-
30 αῖς. αὐτῆς δὲ τῆς Φρύνῃς οἱ περικτίονες ἀνδριάντα
ποιήσαντες ἀνέθηκαν ἐν Δελφοῖς χρύσειον ἐπὶ κίονος
πεντελικοῦ (κατεσκεύασε δ' αὐτὸν Πραξιτέλης), ὃν

καὶ θεασάμενος Κράτης ὁ κυνικὸς ἔφη τῆς τῶν Ἑλ-
λήνων ἀκрасίας ἀνάθημα. ἔστηκε δὲ καὶ ἡ εἰκὼν
αὕτη μέση τῆς Ἀρχιδάμου τοῦ Λακεδαιμονίων βασι-
c λέως καὶ τῆς Φιλίππου τοῦ Ἀμύντου, ἔχουσα ἐπι-
γραφὴν ΦΡΤΝΗ ΕΠΙΚΛΕΟΥΣ ΘΕΣΠΙΚΗ, ὥς φησιν
Ἀλκέτας ἐν δευτέρῳ περὶ τῶν ἐν Δελφοῖς ἀναθη-
μάτων.

60. Ἀπολλόδωρος δ' ἐν τῷ περὶ ἐταιρῶν δύο
ἀναγράφει Φρύνας γεγρονέναι, ὧν τὴν μὲν ἐπικαλεῖ-
σθαι κλαυσιγέλωτα τὴν δὲ σαπέρδιον. Ἡρόδικος δὲ 10
ἐν ἑκτῷ Κωμωδουμένων τὴν μὲν παρὰ τοῖς ῥήτορσί
φησιν ὀνομαζομένην Σηστὸν καλεῖσθαι διὰ τὸ ἀπο-
σῆθαι καὶ ἀποδύειν τοὺς συνόντας αὐτῇ, τὴν δὲ
d Θεσπικὴν. ἐπλούτει δὲ σφόδρα ἡ Φρύνῃ καὶ ὑπισ-
χνεῖτο τειχεῖν τὰς Θήβας, εἰ ἐπιγράφωσι Θηβαῖοι 15
ὅτι ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΕΝ ΚΑΤΕΣΚΑΨΕΝ ΑΝΕΣΤΗΣΕ
ΔΕ ΦΡΤΝΗ Η ΕΤΑΙΡΑ, ὥς ἱστορεῖ Καλλίστρατος ἐν
τῷ περὶ ἐταιρῶν. εἶρηκε δὲ περὶ τοῦ πλούτου αὐτῆς
Τιμοκλῆς ὁ κωμικὸς ἐν Νεαίρᾳ (πρόκειται τὸ μαρ-
τύριον) καὶ Ἄμφις ἐν Κουρίδι. παρεσίτει δὲ τῇ 20
Φρύνῃ Γρυλλίων εἰς ὧν τῶν ἀρεοπαγιδῶν, ὥς καὶ
e Σάτυρος ὁ Ὀλύνθιος ὑποκριτῆς Παμφίλῃ. Ἀριστο-
γέλτων δ' ἐν τῷ κατὰ Φρύνῃς τὸ κύριον αὐτῆς φησὶν
εἶναι ὄνομα Μνησαρέτην. οὐκ ἀγνοῶ δὲ ὅτι τὸν ἐπι-
γραφόμενον κατ' αὐτῆς Εὐθίου λόγον Διόδωρος ὁ 25
περιηγητῆς Ἀναξιμένους φησὶν εἶναι. Ποσειδίππος
δ' ὁ κωμικὸς ἐν Ἑφεσίᾳ τάδε φησὶ περὶ αὐτῆς

Φρύνῃ πρὸ ἡμῶν γέγονεν ἐπιφανεστάτη

πολὺ τῶν ἐταιρῶν· καὶ γὰρ εἰ νεωτέρα

τῶν τότε χρόνων εἶ, τὸν γ' ἀγῶν' ἀκήκοας.

βλάπτειν δοκοῦσα τοὺς βίους μείζους βλάβας

τὴν ἡλικίαν εἶχε περὶ τοῦ σώματος,

καὶ τῶν δικαστῶν καθ' ἓνα δεξιουμένη
μετὰ δακρύων διέσωσε τὴν ψυχὴν μόλις.

51. ἴστε δὲ ὅτι καὶ Δημάδης ὁ ῥήτωρ ἐξ αὐλητρί-
δος ἐταίρας ἐπαιδοποιήσατο Δημέαν· ὃν φρουαττόμε-
5 νόν ποτε ἐπὶ τοῦ βήματος ἐπεστόμισεν Ὑπερείδης
εἰπὼν 'οὐ σιωπήσει, μειράκιον, μείζον τῆς μητρὸς
ἔχων τὸ φύσημα;' καὶ Βίων δ' ὁ Βορυσθενίτης φι-
λόσοφος ἐταίρας ἦν υἱὸς Ὀλυμπίας Λακαίνης, ὥς
φησι Νικίας ὁ Νικαεὺς ἐν ταῖς τῶν φιλοσόφων δια- 592
δοχαῖς. Σοφοκλῆς δ' ὁ τραγωδιοποιὸς ἤδη γέροντων
ἡράσθη Θεωρίδος τῆς ἐταίρας. ἰκετεύων οὖν τὴν
Ἀφροδίτην φησί

κλυθί μεν εὐχομένου, κουροτρόφε, δὸς δὲ
γυναῖκα

15 τήνδε νέων μὲν ἀναίνεσθαι φιλότητα καὶ εὐνὴν,
ἣ δ' ἐπιτερέσθω πολιοκροτάφοισι γέρονσιν,
ὧν ἰσχύς μὲν ἀπήμβλυνται θυμὸς δὲ μενοινᾷ.
ταῦτα μὲν ἐστὶν ἐκ τῶν εἰς Ὅμηρον ἀναφερομένων.
τῆς δὲ Θεωρίδος μνημονεύει λέγων ἐν τινι στασίμῳ b
οὕτως 'φίλη γὰρ ἡ Θεωρίς.' ἐπὶ δὲ δυσμαῖς ὧν τοῦ
20 βίου, ὥς φησιν Ἠγήσανδρος, Ἀρχίππην ἡγάπησε τὴν
ἐταίραν καὶ τοῦ βίου κληρονόμον κατέλιπεν. ὅτε δὲ
γηραιῷ ὄντι τῷ Σοφοκλεῖ συνῆν ἡ Ἀρχίππη, ὁ πρό-
τερος αὐτῆς ἐραστὴς Σμικρίνης ἐρωτώμενος ὑπὸ τινος
25 τί πράττει Ἀρχίππη, χαριέντως ἔφη ὥσπερ αἱ γλαῦ-
κες ἐπὶ τάφῳ κάθεται.

62. ἀλλὰ μὴν καὶ Ἰσοκράτης ὁ τῶν ῥητόρων αἰδη-
μονέστατος Μετάνειραν εἶχεν ἐρωμένην παγκάλην,
ὥς Λυσίας ἱστορεῖ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς. Δημοσθένης
30 δ' ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας τὴν Μετάνειραν τοῦ Λυσίου c
φησὶν ἐρωμένην εἶναι. ἥττητο δὲ καὶ ὁ Λυσίας Λα-
γίδος τῆς ἐταίρας, ἣς ἔγραψεν ἐγκώμιον Κέφαλος ὁ

ῥήτωρ· καθάπερ καὶ Ἀλκιδάμας ὁ Ἐλαΐτης ὁ Γοργίου
μαθητῆς ἔγραψε καὶ αὐτὸς ἐγκώμιον Ναίδος τῆς
ἐταίρας. τὴν δὲ Ναίδα ταύτην Λυσίας ἐν τῷ κατὰ
Φιλωνίδου βιαίων, εἰ γνήσιος ὁ λόγος, ἐρωμένην
φησὶ γενέσθαι Φιλωνίδου, γράφων ὥδε 'ἐστὶν οὖν 5
γυνὴ ἐταῖρα Ναῖς ὄνομα, ἣς Ἀρχίας κύριός ἐστιν·
(ὁ δ' ὑμέναιος ἐπιτήδειος.) ὁ Φιλωνίδης δ' ἐρᾷ φησί.
μνημονεύει αὐτῆς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Γηρυ-
d τάδῃ. μήποτε δὲ καὶ τῷ Πλούτῳ ἐν ᾧ λέγει

ἐρᾷ δὲ Λαῖς ᾧ διὰ σὲ Φιλωνίδου;

10 γραπτέον Ναῖς, καὶ οὐ Λαῖς. Ἑρμιππος δ' ἐν τῷ
περὶ Ἰσοκράτους προβαίνοντά φησι τῇ ἡλικίᾳ τὸν
Ἰσοκράτη ἀναλαβεῖν Λαγίσκαν τὴν ἐταῖραν εἰς τὴν
οἰκίαν, ἐξ ἣς καὶ γενέσθαι αὐτῷ θυγάτριον. μνημο-
νεύει δ' αὐτῆς Στράττις ἐν τούτοις 15

καὶ τὴν Λαγίσκαν τὴν Ἰσοκράτους παλλακὴν
ἰδεῖν με συκάζουσαν εὐναίαν ἔτι,
τόν τ' αὐλοτρύπην αὐτόν.

e καὶ Λυσίας δὲ ἐν τῷ κατὰ Λαίδος, εἰ γνήσιος ὁ λόγος,
μνημονεύει αὐτῆς, καταλέγων καὶ ἄλλας ἐταίρας, ἐν 20
τούτοις 'Φιλύρα γέ τοι ἐπαύσατο πορνευομένη καὶ
ἔτι νέα οὔσα καὶ Σκιώνη καὶ Ἰππάφεις καὶ Θεό-
κλεια καὶ Ψαμάθη καὶ Λαγίσκα καὶ Ἀνθεια καὶ Ἀρι-
στόκλεια.'

63. Δημοσθένης δὲ τὸν ῥήτορα καὶ τεκνύοιήσα- 25
σθαι ἐξ ἐταίρας ἔχει λόγος. αὐτὸς γοῦν ἐν τῷ περὶ
Χρυσίου λόγῳ προαγῆοχε τὰ τέκνα ἐπὶ τὸ δικαστή-
ριον, ὥς δι' ἐκείνων ἔλεον ἔξων, χωρὶς τῆς μητρὸς,
καίτοι ἔθος ἐχόντων τῶν κρινομένων τὰς γυναῖκας
f ἐπάγεσθαι· ἀλλ' αἰδοῖ τοῦτ' ἐποίησε φεύγων τὴν 30
διαβολήν. ἀκόλαστος δ' ἦν ὁ ῥήτωρ περὶ τὰ ἀφρο-
δίσια, ὥς φησιν Ἰδομενεύς. Ἀριστάρχου γοῦν τινὸς

ἐρασθεὶς μειρακίου καὶ δι' αὐτὸ παροινήσας εἰς Νικόδημον ἐξέκοψεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς. παραδίδονται δὲ καὶ περὶ ὄψα καὶ περὶ νέους καὶ περὶ γυναικας πολυτελής. τοιγαροῦν καὶ ὁ γραμματεὺς ποτ' αὐτοῦ εἶπε 'τί δ' ἂν τις περὶ Δημοσθένους λέγειν δύναίτο; τὰ γὰρ ἐνιαυτῷ μελετηθέντα ἐκείνῳ μία γυνὴ μιᾷ νυκτὶ συνέχεεν.' ἀναλαβεῖν γοῦν καὶ εἰς τὴν οἰκίαν λέγεται τινα Κνωσίωνα μειρακίσκον καὶ τοὶ γυναῖκα ἔχων· ὥς καὶ αὐτὴν ἀγανακτήσασαν συγκοιμᾶσθαι τῷ Κνωσίωνι.

64. Μυρρίνην δὲ τὴν Σαμίαν ἐταίραν Δημήτριος εἶχεν ὁ βασιλεὺς ὁ τῆς διαδοχῆς τελευταῖος, καὶ ἔξω τοῦ διαδήματος κοινωνὸν εἶχε τῆς βασιλείας, ὥς φησι Νικόλαος ὁ Λαμασκηνός. Πτολεμαῖός τε ὁ τὴν ἐν Ἐφέσῳ διέπων φρουρὰν υἱὸς αὐτοῦ Φιλαδέλφου βασιλέως Εἰρήνην εἶχε τὴν ἐταίραν, ἣτις ὑπὸ Θρακῶν ἐν Ἐφέσῳ ἐπιβουλευομένου τοῦ Πτολεμαίου καὶ καταφυγόντος εἰς τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερὸν συγκατέφυγε, καὶ ἀποκτεινάντων αὐτὸν ἐκείνων ἡ Εἰρήνη ἐχομένη τῶν ῥόπτρων τῶν θυρῶν τοῦ ἱεροῦ ἐνέρραινε τοῦ αἵματος τοῖς βωμοῖς, ἕως καὶ αὐτὴν κατέσφαξαν. Δανάην δὲ τὴν Λεοντίου τῆς ἐπικουρείου θυγατέρα ἐταιριζομένην καὶ αὐτὴν Σώφρων εἶχεν ὁ ἐπὶ τῆς Ἐφέσου, δι' ἣν αὐτὸς ἐσώθη ἐπιβουλευόμενος ὑπὸ Λαοδίκης, ἣ δὲ κατεκρημνίσθη, ὥς γράφει Φύλαρχος διὰ τῆς δωδεκάτης τάδε λέγων· ἡ πάρεδρος τῆς Λαοδίκης Δανάη πιστευομένη ὑπ' αὐτῆς τὰ πάντα, Λεοντίου δ' οὖσα τῆς μετ' Ἐπικούρου τοῦ φυσικοῦ σχολαστάσης θυγάτηρ, Σώφρωνος δὲ γεγονυῖα πρότερον ἐρωμένη, παρακολουθοῦσα διότι ἀποκτεῖναι βούλεται τὸν Σώφρονα ἡ Λαοδίκη, διανεύει τῷ Σώφρονι μηνύουσα τὴν ἐπιβουλήν. ὁ δὲ συλλαβὼν καὶ

προσποιηθεὶς συγχωρεῖν περὶ ᾧ λέγει δὴ ἡμέρας παρητήσατο εἰς σκέψιν, καὶ συγχωρησάσης νυκτὸς ἔφυγεν εἰς Ἐφεσον. μαθοῦσα δὲ ἡ Λαοδίκη τὸ ποιηθὲν ὑπὸ τῆς Δανάης κατεκρημνίσε τὴν ἄνθρωπον, οὐδὲν τῶν προγεγενημένων φιλανθρώπων ἐπὶ νοῦν βαλλομένη. τὴν δὲ Δανάην φασὶν, ὥς ἤσθετο τὸν ἐπηρτημένον αὐτῇ κίνδυνον, ἀνακρinoμένην ὑπὸ τῆς Λαοδίκης οὐδ' ἀποκρίσεως αὐτὴν ἀξιῶσαι· ἀπαγομένην τε ἐπὶ τὸν κρημνὸν εἶπεῖν ὥς δικαίως οἱ πολλοὶ καταφρονοῦσι τοῦ θεοῦ, ὅτε ἐγὼ μὲν τὸν γενόμενόν μοι ἄνδρα σώσασα τοιαύτην χάριτα παρὰ τοῦ δαιμονίου λαμβάνω, Λαοδίκη δὲ τὸν ἴδιον ἀποκτείνασα τηλικαύτης τιμῆς ἀξιοῦται. ὁ δ' αὐτὸς Φύλαρχος καὶ περὶ Μύστας ἱστορεῖ ἐν τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ οὕτως· Μύστα Σελεύκου τοῦ βασιλέως ἐρωμένη ἦν, ἣτις ὑπὸ Γαλατῶν Σελεύκου νικηθέντος καὶ μόλις ἐκ τῆς φυγῆς διασωθέντος αὐτῇ μεταμφιεσαμένη τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα καὶ ἀναλαβοῦσα θεραπαινίδος τῆς τυχοῦσης, συλληφθεῖσα ἀπήχθη μετὰ τῶν ἄλλων αἰχμαλώτων, καὶ πρᾶθεισα ὁμοίως ταῖς ἑαυτῆς θεραπαινίσιν ἦλθεν εἰς Ρόδον· ἐνθα ἐκφήνασα ἑαυτὴν ἣτις ἦν περισπουδᾶστως ὑπὸ τῶν Ροδίων τῷ Σελεύκῳ διεπέμφθη.

65. Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεὺς Λαμπιτοῦς τῆς Σαμίας ἐταίρας ἐρασθεὶς ἠδέως δι' αὐτὴν καὶ Λαμπιτῶν προσηγορεύετο, ὥς φησι Δίνλλος. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ χαριτοβλέφαρος. Νικαρέτη δὲ ἡ ἐταίρα ἐρωμένη ἦν Στεφάνου τοῦ ῥήτορος, Λυσίου δὲ τοῦ σοφιστοῦ Μετάνειρα. ἦσαν δὲ αὗται δοῦλαι Κασίου τοῦ Ἡλείου μετὰ καὶ ἄλλων ἐταιρῶν, Ἀντείας Στρατόλας Ἀριστοκλείας Φίλας Ἰσθμιάδος Νεαίρας. ἡ δὲ Νεαίρα ἦν Στρατοκλείδου ἐρωμένη καὶ Ξενοκλείδου τοῦ ποιητοῦ

καὶ Ἰππάρχου τοῦ ὑποκριτοῦ καὶ Φρυνίωνος τοῦ
 Παιανιέως, ὃς ἦν Δήμωνος μὲν υἱὸς Δημοχάρους δὲ
 ἀδελφιδοῦς. τὴν δὲ Νέαιραν εἶχον ἡμέραν παρ' ἡμέ-
 ραν, διαιτητῶν γενομένων φίλων, Φρυνίων καὶ Στέ-
 5 φανος ὁ ῥήτωρ· ὃς καὶ τὴν τῆς Νεαίρας θυγατέρα 594
 Στρυβήλην τὴν ὕστερον Φανὼ κληθεῖσαν ὡς ἰδίαν
 θυγατέρα ἐξέδοτο Φράστορι τῷ Αἰγιάλει, ὡς φησι
 Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. ὃς καὶ περὶ Σινώ-
 πης τῆς ἐταίρας τάδε λέγει· Ἀρχίαν τὸν ἱεροφάντην
 10 ἐξελεγχθέντα ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ὡς ἀσεβοῦντα καὶ
 θύοντα παρὰ τὰ πάτρια τὰς θυσίας ἐκολάσατε· καὶ
 ἄλλα τε κατηγορήθη αὐτοῦ καὶ ὅτι Σινώπη τῇ ἐταίρᾳ
 ἀλώοις ἐπὶ τῆς ἐσχάρας τῆς ἐν τῇ αὐτῇ Ἐλευσίνι b
 προσαγοῦσθαι ἱερεῖον θύσειε, νομίμου ὄντος ἐν ταύτῃ
 15 τῇ ἡμέρᾳ ἱερεῖα μὴ θύειν, οὐδὲ ἐκείνου οὔσης τῆς
 θυσίας ἀλλὰ τῆς ἱερείας.

66. διαβόητος δ' ἐταίρα γέγονε καὶ ἡ Μιλησία
 Πλαγγών· ἥς περικαλλεστάτης οὔσης ἠράσθη τις
 νεανίσκος Κολοφώνιος Βακχίδα ἔχων ἐρωμένην τὴν
 20 Σαμίαν. λόγους οὖν προσενέγκαντος τοῦ νεανίσκου
 πρὸς αὐτὴν ἡ Πλαγγὼν ἀκούσασα τῆς Βακχίδος τὸ
 κάλλος καὶ ἀποτρέψαι θέλουσα τὸν νεανίσκον τοῦ
 πρὸς αὐτὴν ἔρωτος, ὡς ἀδύνατον ἦν, ἤτησε τῆς συν-
 ουσίας μισθὸν τὸν Βακχίδος ὅρμον διαβόητον ὄντα.
 25 ὃ δὲ σφοδρῶς ἐρῶν ἠξίωσε τὴν Βακχίδα μὴ περιδεῖν c
 αὐτὸν ἀπολλύμενον. καὶ ἡ Βακχίς τὴν ὁρμὴν κατι-
 δοῦσα τοῦ νεανίσκου ἔδωκε. Πλαγγὼν τε τὸ ἄξιον
 συνιδούσα τῆς Βακχίδος τὸν μὲν ἀπέπεμψε ἐκείνη,
 τῷ δὲ ὠμίλησε. καὶ τοῦ λοιποῦ φίλοι ἐγένοντο, κοι-
 30 νῶς περιέπουσαι τὸν ἐραστὴν. ἐφ' οἷς Ἴωνες ἀγα-
 σθέντες, ὡς φησι Μενέτωρ ἐν τῷ περὶ ἀναθημάτων,

Πασιφίλαν ἐκάλεσαν τὴν Πλαγγόνα. μαρτυρεῖ δὲ καὶ
 d Ἀρχίλοχος περὶ αὐτῆς ἐν τούτοις

συκῇ πετραίῃ πολλὰς βόσκουσα κορώνας,
 εὐήθης ξείνων δέκτρια Πασιφίλη.

ὅτι δὲ καὶ Μένανδρος ὁ ποιητὴς ἦρα Γλυκέρας κοι- 5
 νόν. ἐνεμεσῆθη δέ. Φιλήμονος γὰρ ἐταίρας ἐρα-
 σθέντος καὶ χρηστὴν ταύτην ὀνομάσαντος διὰ τοῦ
 δράματος, ἀντέγραψε Μένανδρος ὡς οὐδεμιᾶς οὔσης
 χρηστῆς.

67. Ἀρπαλος δὲ ὁ Μακεδών, ὁ τῶν Ἀλεξάνδρου 10
 e πολλὰ χρημάτων συλήσας καὶ καταφυγὼν εἰς Ἀθή-
 νας, ἐρασθεὶς Πυθιονίκης πολλὰ εἰς αὐτὴν κατανά-
 λωσεν ἐταίραν οὔσαν, καὶ ἀποθανούσῃ πολυτάλαντον
 μνημεῖον κατεσκεύασεν· ἐκφέρων τε αὐτὴν ἐπὶ τὰς
 ταφάς, ὡς φησι Ποσειδώνιος ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰ- 15
 κοστῇ τῶν ἱστοριῶν, τεχνιτῶν τῶν ἐπισημοτάτων
 χορῷ μεγάλῳ καὶ παντοίοις ὀργάνοις καὶ συμφωνίαις
 παρέπεμπε τὸ σῶμα. Δικαίαρχος δ' ἐν τοῖς περὶ τῆς
 εἰς Τροφωνίου καταβάσεως φησι· ταῦτό δὲ πάθοι τις
 f ἂν ἐπὶ τὴν Ἀθηναίων πόλιν ἀφικνούμενος κατὰ τὴν 20
 ἀπ' Ἐλευσίνας τὴν ἱερὰν ὁδὸν καλουμένην. καὶ γὰρ
 ἐνταῦθα καταστάς, οὗ ἂν ἦ τὸ πρῶτον ὁ τῆς Ἀθηνᾶς
 ἀφορώμενος νεῶς καὶ τὸ πόλισμα, ὅψεται παρὰ τὴν
 ὁδὸν αὐτὴν ὠκοδομημένον μνημα, οἷον οὐχ ἕτερον
 οὐδὲ σύνεγγυς οὐδὲν ἐστὶ τῷ μεγέθει. τοῦτο δὲ τὸ 25
 μὲν πρῶτον, ὅπερ εἰκός, ἡ Μιλτιάδου φήσκει σαφῶς
 595 ἡ Περικλέους ἢ Κίμωνος ἢ τινος ἑτέρου τῶν ἀγαθῶν
 ἀνδρῶν εἶναι, μάλιστα μὲν ὑπὸ τῆς πόλεως δημοσίᾳ
 κατεσκευασμένον, εἰ δὲ μή, δεδογμένον κατασκευά-
 30 σασθαι. πάλιν δ' ὅταν ἐξετάσῃ Πυθιονίκης τῆς ἐταί-
 ρας εἶναι, τίνα χρὴ προσδοκίαν λαβεῖν αὐτόν; Θεό-
 πομπος δ' ἐν τῇ πρὸς Ἀλεξάνδρου ἐπιστολῇ τὴν Ἀρ-

πάλου διαβάλλων ἀκολασίαν φησὶν ἐπίσκεψαι δὲ καὶ
 διάκουσον σαφῶς παρὰ τῶν ἐκ Βαβυλῶνος, ὃν τρόπον
 Πυθιονίκην περιέστειλε τελευτήσασαν. ἡ Βακχίδος
 μὲν ἦν δούλη τῆς αὐλητρίδος, ἐκείνη δὲ Σινώπης τῆς
 5 Θράττης τῆς ἐξ Αἰγίνης Ἀθήναζε μετενεγκαμένης τὴν b
 πορνείαν, ὥστε γίνεσθαι μὴ μόνον τριδουλον ἀλλὰ
 καὶ τρίπορνον αὐτήν. ἀπὸ πλειόνων δὲ ταλάντων ἡ
 διακοσίων δύο μνήματα κατεσκεύασεν αὐτῆς· ὃ καὶ
 πάντες ἐθαύμαζον, ὅτι τῶν μὲν ἐν Κιλικίᾳ τελευτη-
 10 σάντων ὑπὲρ τῆς σῆς βασιλείας καὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων
 ἐλευθερίας οὐδέπω νῦν οὐτ' ἐκεῖνος οὔτε ἄλλος οὐ-
 δεὶς τῶν ἐπιστατῶν κεκόσμηκε τὸν τάφον, Πυθιονί-
 κης δὲ τῆς ἐταίρας φανήσεται τὸ μὲν Ἀθήνησι τὸ δ'
 ἐν Βαβυλῶνι μνῆμα πολὺν ἤδη χρόνον ἐπιτετελεσμέ-
 15 νον. ἦν γὰρ πάντες ἠδεδσαν ὀλίγης δαπάνης κοινὴν c
 τοῖς βουλομένοις γιγνομένην, ταύτης ἐτόλμησεν ὁ
 φίλος εἶναι σοῦ φάσκων ἱερὸν καὶ τέμενος ἰδρύσα-
 σθαι, καὶ προσαγορεῦσαι τὸν ναὸν καὶ τὸν βωμὸν
 Πυθιονίκης Ἀφροδίτης, ἅμα τῆς τε παρὰ θεῶν τιμω-
 20 ρίας καταφρονῶν καὶ τὰς σὰς τιμὰς προπηλακίζειν
 ἐπιχειρῶν. μνημονεύει τούτων καὶ Φιλήμων ἐν Βα-
 βυλωνίῳ.

βασίλισσ' ἔσει Βαβυλῶνος, ἂν οὕτω τύχη.

τὴν Πυθιονίκην οἶσθα καὶ τὸν Ἀρπαλον.

25 μνημονεύει δ' αὐτῆς καὶ Ἀλέξις ἐν Λυκίσκῳ. d

68. μετὰ δὲ τὴν Πυθιονίκης τελευτὴν ὁ Ἀρπαλος
 Γλυκέραν μετεπέμψατο καὶ ταύτην ἐταίραν, ὡς ὁ
 Θεόπομπος ἱστορεῖ, φάσκων ἀπειρηκέναι τὸν Ἀρπα-
 λον μὴ στεφανοῦν ἑαυτόν, εἰ μὴ τις στεφανώσῃ καὶ
 30 τὴν πόρνην. ἔστησέ τε εἰκόνα χαλκῇν τῆς Γλυκέρας
 ἐν Ῥωσσῷ τῆς Συρίας, οὐπερ καὶ σὲ καὶ αὐτὸν ἀνα-
 τιθέναι μέλλει. παρῑδωκέ τε αὐτῇ κατοικεῖν ἐν τοῖς

βασιλείοις τοῖς ἐν Ταρσῷ, καὶ ὁρᾷ ὑπὸ τοῦ λαοῦ
 προσκυνουμένην καὶ βασιλίσσαν προσαγορευομένην
 5 καὶ ταῖς ἄλλαις δωρεαῖς τιμωμένην, αἷς πρέπον ἦν
 τὴν σὴν μητέρα καὶ τὴν σοὶ συνοικοῦσαν. συνεπι-
 μαρτυρεῖ δὲ τούτοις καὶ ὁ τὸν Ἀγῆνα τὸ σατυρικόν 5
 δραμάτιον γεγραφώς, ὅπερ ἐδίδαξε διονυσίων ὄντων
 ἐπὶ τοῦ Ὑδάσπου τοῦ ποταμοῦ, εἴτε Πύθων ἦν ὁ
 Καταναῖος ἢ ὁ Βυζάντιος ἢ καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς.
 ἐδιδάχθη δὲ τὸ δράμα ἤδη φηγόντος τοῦ Ἀρπάλου
 ἐπὶ θάλατταν καὶ ἀποστάντος. καὶ τῆς μὲν Πυθιονί- 10
 κης ὡς τεθνηκυίας μέμνηται, τῆς δὲ Γλυκέρας ὡς
 οὔσης παρ' αὐτῷ καὶ τοῖς Ἀθηναίοις αἰτίας γινομένης
 f τοῦ δωρεᾶς λαμβάνειν παρὰ Ἀρπάλου, λέγων ὥδε

ἔστιν δ' ὅπου μὲν ὁ κάλαμος πέφυχ' ὅδε
 φέτωμ' ἄορνον, οὐξ ἀριστερᾶς δ' ὅδε 15
 πόρνης ὁ κλεινὸς ναός, ὃν δὴ Παλλίδης
 τεύξας κατέγνω διὰ τὸ πρᾶγμ' αὐτοῦ φυγῆν.
 ἐνταῦθα δὴ τῶν βαρβάρων τινὲς μάγοι,
 ὁρῶντες αὐτὸν παγκάκως διακείμενον,
 20 ἔπεισαν ὡς ἄξουσιν τὴν ψυχὴν ἄνω

596

τὴν Πυθιονίκης.

Παλλίδην δ' ἐνταῦθα ἐκάλεσε τὸν Ἀρπαλον. ἐν δὲ
 τοῖς ἑξῆς τῷ κυρίῳ καλέσας αὐτόν φησιν

ἐκμαθεῖν δέ σου ποθῶ

μακρὰν ἀποικῶν κεῖθεν, Ἀτθίδα χθόνα· 25

τίνες τύχαι κατέχουσιν ἢ πράττουσι τί.

A. ὅτε μὲν ἔφασκον δούλον ἐκτῆσθαι βίον,
 ἱκανὸν ἐδείπνουν· νῦν δὲ τὸν χέδροπα μόνον
 καὶ τὸν μάραθον ἔσθουσιν, πυροὺς δ' οὐ μάλα.

B. καὶ μὴν ἀκούω μυριάδας τὸν Ἀρπαλον 30

αὐτοῖσι τῶν Ἀγῆνος οὐκ ἐλάσσονας

σίτου διαπέμψαι καὶ πολίτην γεγονέναι.

Α. Γλυκέρας ὁ σίτος οὗτος ἦν· ἐστὶν δ' ἴσως αὐτοῖσιν ὀλέθρου κούχ ἑταίρας ἀρραβών.

69. ἐνδόξους δὲ ἑταίρας καὶ ἐπὶ κάλλει διαφερού-
σας ἤνεγκε καὶ ἡ Ναύκρατις· Δωρίχαν τε, ἣν ἡ καλὴ
5 Σαπφὼ ἐρωμένην γενομένην Χαράξου τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτῆς κατ' ἐμπορίαν εἰς τὴν Ναύκρατιν ἀπαίροντος
διὰ τῆς ποιήσεώς διαβάλλει ὥς πολλὰ τοῦ Χαράξου
νοσφισαμένην. Ἡρόδοτος δ' αὐτὴν Ῥοδῶπιν καλεῖ,
ἀγνοῶν ὅτι ἑτέρα τῆς Δωρίχης ἐστὶν αὕτη, ἡ καὶ τοὺς
10 περιβοήτους ὀβελίσκους ἀναθεῖσα ἐν Δελφοῖς, ὧν
μέμνηται Κρατῖνος διὰ τούτων . . . εἰς δὲ τὴν Δω-
ρίχαν τόδ' ἐποίησε τοῦπίγραμμα Ποσειδίππος, καίτοι
ἐν τῇ Αἰθιοπία πολλάκις αὐτῆς μνημονεύσας. ἔστι
δὲ τόδε

15 Δωρίχα, ὅστέα μὲν σὰ πάλαι κεκόνισθ', ὃ τε δεσμὸς
χαίτης, ἡ τε μύρων ἔμπνοος ἀμπεχόνη,
ἡ ποτε τὸν χαρίεντα περιστέλλουσα Χάραξον
σύγχροος ὀρθρινῶν ἤψαο κισσυβίων.
σαπφῶναι δὲ μένουσι φίλης ἔτι καὶ μενέουσιν
20 ὠδῆς αἱ λευκαὶ φθεγγόμεναι σελίδες.
οὔνομα σὸν μακαριστόν, ὃ Ναύκρατις ἦδε φυλάξει
ἔστ' ἂν ἴη Νείλου ναῦς ἐφ' ἁλὸς πελάγη.
καὶ Ἀρχεδίκη δ' ἦν ἐκ τῆς Ναυκράτεως καὶ αὕτη
ἑταῖρα καλή. φιλεῖ γάρ πως ἡ Ναύκρατις, ὥς ὁ Ἡρό-
25 δοτός φησιν, ἐπαφροδίτους ἔχειν τὰς ἑταίρας.

70. καὶ ἡ ἐξ Ἐρέσου δὲ τῆς ἑτέρας ὁμώνυμος Σαπφὼ
τοῦ καλοῦ Φάωνος ἐρασθεῖσα περιβόητος ἦν, ὥς φησι
Νύμφις ἐν Περίπλῳ Ἀσίας. Νικαρέτη δὲ ἡ Μεγαρίς
οὐκ ἀγεννὴς ἦν ἑταῖρα, ἀλλὰ καὶ γονέων εὖ ἦκε καὶ
30 κατὰ παιδείαν ἐπέραστος ἦν, ἠκροῶτο δὲ Στίλπωνος
τοῦ φιλοσόφου. Βιλιστίχη δ' ἡ Ἀργεῖα ἑταῖρα καὶ
αὕτη ἐνδοξος, τὸ γένος ἀπὸ τῶν Ἀτρειδῶν σῶζουσα,

ὥς οἱ τὰ Ἀργολικὰ γράψαντες ἱστοροῦσιν. ἐνδοξος δὲ
ἔστι καὶ Λέαινα ἡ ἑταῖρα, Ἀρμοδίου ἐρωμένη τοῦ
τυραννοκτονήσαντος· ἥτις καὶ αἰκιζομένη ὑπὸ τῶν
περὶ Ἰππίαν τὸν τύραννον οὐδὲν ἐξειποῦσα ἐναπέθανε
ταῖς βασάνοις. Στρατοκλῆς δ' ὁ ῥήτωρ ἐρωμένην 5
εἶχε τὴν ἐπικληθεῖσαν Δήμην ἑταῖραν, τὴν καλου-
μένην Παρόραμα . . . διὰ τὸ καὶ δύο δραχμῶν φοιτᾶν
πρὸς τὸν βουλούμενον, ὥς φησι Γοργίας ἐν τῷ περὶ
ἐταιρῶν.

ἐπὶ τούτοις ὁ Μυρτίλος μέλλων σιωπᾶν, ἀλλὰ 10
μικροῦ, ἔφη, ἄνδρες φίλοι, ἐξελαθόμην ὑμῖν εἰπεῖν
597 τὴν τε Ἀντιμάχου Λυδὴν προσέτι δὲ καὶ τὴν ὁμώ-
νυμον ταύτης ἑταῖραν Λυδὴν, ἣν ἠγάπα Λαμύνθιος
ὁ Μιλήσιος. ἑκάτερος γὰρ τούτων τῶν ποιητῶν, ὥς
φησι Κλέαρχος ἐν τοῖς Ἑρωτικοῖς, τῆς βαρβάρου 15
Λυδῆς εἰς ἐπιθυμίαν καταστάς ἐποίησεν ὃ μὲν ἐν
ἐλεγείοις ὃ δ' ἐν μέλει τὸ καλούμενον ποίημα Λυδὴν.
παρέλιπον δὲ καὶ τὴν Μιμνέριμου ἀνλητρίδα Ναννώ
καὶ τὴν Ἑρμησιάννακος τοῦ Κολοφωνίου Λεόντιον·
ἀπὸ γὰρ ταύτης ἐρωμένης αὐτῷ γενομένης ἔγραψεν 20
ἐλεγειακὰ τρία βιβλία, ὧν ἐν τῷ τρίτῳ κατάλογον
b ποιεῖται ἐρωτικῶν οὕτωςί πως λέγων

71. οἶην μὲν φίλος υἱὸς ἀνήγαγεν Οἰάγροιο
Ἀγριόπην θρηῖσαν στειλάμενος κιθάρην
ἁδόθεν. ἔπλευσεν δὲ κακὸν καὶ ἀπεχθεῖα χῶρον, 25
ἐνθα Χάρων κυανὴν ἔλκεται εἰς ἄκατον
ψυχὰς οἰχομένων, λίμνη δ' ἐπὶ μακρὸν αὐτεῖ
ῥεῦμα διέκ μεγάλων συρομένη δονάκων.
ἀλλ' ἔτλη παρὰ κῦμα μονόζωστος κιθαρίζων
Ὀρφεύς, ἀνταίους δ' ἐξανέπεισε θεούς· 30
Κωκυτὸν τ' ἀνέθιστον ἐπ' ὄφρυσιν οἰδήσαντα
εἶδε, καὶ αἰνοτάτου βλέμμι' ὑπέμεινε κυνός,

ἐν πυρὶ μὲν φωνὴν τεθωμένον ἐν πυρὶ δ' ὄμμα,
 σκληρὸν τριστοιχοῖς δαῖμα φέρον κεφαλαῖς.
 ἔνθεν ἀοιδιάων μεγάλους ἀνέπεισεν ἀνακτας
 Ἀγριόπην μαλακοῦ πνεῦμα λαβεῖν βιότου.
 5 οὐ μὴν οὐδ' υἱὸς Μήνης ἀγέραςτον ἔθηκε
 Μουσαῖος χαρίτων ἥρανος Ἀντιόπην,
 ἣ τε πολὺν μύστησιν Ἐλευσίνος παρὰ πέξαν
 εὐασμὸν κρυφίων ἐξεφόρει λογίων,
 Ῥάριον ὀργειῶνι νόμῳ διαποιπνύουσα
 10 Δήμητρι· γνωστὴ δ' ἐστὶ καὶ εἰν αἶδη.
 φημὶ δὲ καὶ πατρῶον ἀποπρολιπόντα μέλαθρον
 Ἡσίοδον, πάσης ἥρανον ἱστορίας,
 Ἀσκραίων ἐσικέσθαι ἐρῶνθ' ἐλικωνίδα κώμην·
 ἔνθεν ὃ γ' Ἡοίην μνώμενος Ἀσκραϊκὴν
 15 πόλλ' ἐπαθεν, πάσας δὲ λόγων ἀνεγράψατο βί- e
 βλους,
 ὕμνων ἐκ πρώτης παιδὸς ἐναρχόμενος.
 αὐτὸς δ' οὗτος ἀοιδός, ὃν ἐκ Διὸς αἶσα φυλάσσει,
 ἥδει τὸν πάντων δαίμονα μουσοπόλων,
 20 λεπτὴν δ' αἶς Ἰθάκην ἐνετείνετο θεῖος Ὀμηρος
 ὠδῆσιν πινυτῆς εἵνεκα Πηνελόπης,
 ἦν δία πολλὰ παθῶν ὀλίγην ἐσενάσσατο νῆσον,
 πολλὸν ἀπ' εὐρείης λειπόμενος πατρίδος·
 25 ἐκλεε δ' Ἰκαρίου τε γένος καὶ δῆμον Ἀμύνκλου
 καὶ Σπάρτην, ἰδίων ἀπτόμενος παθέων.
 Μίμνερμος δὲ τὸν ἠδὺν ὃς εὗρετο πολλὸν ἀνατλάς
 ἦχον καὶ μαλακοῦ πνεῦμα τὸ πενταμέτρον, 598
 καίετο μὲν Ναννοῦς, πολλῶ δ' ὑπὸ πολλάκι λωτῶ
 κημωθεὶς κώμους εἶχε σὺν Ἐξαμύνῃ.
 30 ἦχθετο δ' Ἐρμόβιον τὸν αἰὲ βαρὺν ἠδὲ Φερεκλῆν
 ἐχθρὸν μισήσας οἷ' ἀνέπεμψεν ἔπη.
 Λυδῆς δ' Ἀντίμαχος Λυδηίδος ἐκ μὲν ἔρωτι

πληγεῖς Πακτωλοῦ ρεῦμ' ἐπέβη ποταμοῦ·
 b Σαρδιανὴν δὲ θανοῦσαν ὑπὸ ξηρὴν θέτο γαῖαν
 κλαίων. Αἰζάνιον δ' ἦλθεν ἀποπρολιπὼν
 ἄκρον ἔσω Κολοφῶνα, γόων δ' ἐνεπλήσατο βί-
 βλους, 5
 γηρὰς ἐκ παντὸς παυσάμενος καμάτου.
 Λέσβιος Ἀλκαῖος δὲ πόσους ἀνεδείξατο κώμους,
 Σαπφοῦς φορμίζων ἱμερόεντα πόθον,
 γιγνώσκεις. ὃ δ' ἀοιδὸς ἀηδόνος ἠράσαθ' ὕμνων,
 c Τήιον ἀλγύνων ἄνδρα πολυφραδίῃ. 10
 καὶ γὰρ τὴν ὃ μελιχρὸς ἐφωμίλησεν Ἀνακρέων
 στελλομένην πολλὰς ἄμμιγα Λεσβιάσιν·
 φοῖτα δ' ἄλλοτε μὲν λείπων Σάμον, ἄλλοτε δ'
 αὐτὴν
 οἰνηρὴν ὄρεσιν κεκλιμένην πατρίδα, 15
 Λέσβον ἐς εὖοινον· τὸ δὲ μῦσιον εἵσιδε Λεκτόν
 πολλάκις αἰολικοῦ κύματος ἀντιπέρας.
 ἀτθὶς δ' οἷα μέλισσα πολυπρήωνα Κολωνὸν
 λείπους' ἐν τραγικαῖς ἠδὲ χοροστασίαις
 d Βάκχον, καὶ τὸν ἔρωτ' ἐγέραιρε Θεωρίδος, οἷσθα. 20
 Ζεὺς ἔπορεν Σοφοκλεῖ.
 φημὶ δὲ κάκεῖνον τὸν αἰὲ πεφυλαγμένον ἄνδρα
 καὶ σπανίων μῖσος κτώμενον ἐκ συνόδων
 πάσας ἀμφὶ γυναικας, ὑπὸ σκολιοῖο τυπέντα
 τόξου νυκτερινὰς οὐκ ἀποθέσθ' ὀδύνας. 25
 ἀλλὰ Μακηδονίης πάσας κατενίστατο λαύρας,
 Αἰγείῳ μέθεπεν δ' Ἀρχέλεω ταμίην,
 e εἰδόκε σοὶ δαίμων, Εὐριπίδῃ, εὔρετ' ὄλεθρον
 Ἀμφιβίου στυγνῶν ἀντιάσαντι κυνῶν.
 ἄνδρα δὲ τὸν Κυθήρηθεν, ὃν ἐθρέψαντο τιθῆναι 30
 Βάκχον, τὸν λωτοῦ πιστότατον ταμίην,
 Μούσαις παιδευθέντα Φιλόξενον, οἷα τιναχθεὶς

Ὀρτυγίην ταύτης ἦλθε διὰ πτόλιος,
 γιννώσκεις, αἶουσα μέγαν πόθον, ὃν Γαλατεΐης
 αὐτοῖς μηλείοις θήκαθ' ὑπὸ προγόνοις.
 οἶσθα δὲ καὶ τὸν αἰοδόν, ὃν Εὐρυπύλου πολιῆται
 5 Κῶοι χάλκειον στήσαν ὑπὸ πλατάνῳ
 Βαττίδα μολπάζοντα θοήν, περὶ πάντα Φιλητᾶν
 ῥήματα καὶ πᾶσαν τρυόμενον λαλήν.
 οὐδὲ μὲν οὐδ' ὅποσοι σκληρὸν βίον ἐκτήσαντο
 ἀνθρώπων, σκολιὴν μαιόμενοι σοφίην,
 10 οὓς λιτὴ περίπικρα λόγοις ἐσφίγξατο μῆτις
 καὶ δεινὴ μύθων κῦρος ἔχουσ' ἀρετή,
 οὐδ' οἷδ' αἰνὸν ἔρωτος ἀπετρέψαντο κυδοιμὸν
 φαινόμενον, δεινὸν δ' ἦλθον ὑφ' ἡνίοχον. 599
 οἷη μὲν Σάμιον μανίη κατέδησε Θεανοῦς
 15 Πυθαγόρην, ἐλίκων κομψὰ γεωμετρίας
 εὐρόμενον καὶ κύκλον, ὅσον περιβάλλεται αἰθήρ,
 βαιῇ ἐνὶ σφαίρῃ πάντ' ἀπομασδόμενον.
 οἷω δ' ἐχλίνεν ὃν ἔξοχον ἔχρη' Ἀπόλλων
 ἀνθρώπων εἶναι Σωκράτη ἐν σοφίῃ
 20 Κύπρις μηνιόουσα πυρὸς μένει. ἐκ δὲ βαθείης
 ψυχῆς κουφοτέρως ἐξεπώνησ' ἀνίας
 οἰκί' ἐς Ἀσπασίης πωλεύμενος· οὐδέ τι τέκμαρ
 εὔρε, λόγων πολλὰς εὐρόμενος διόδους.
 ἄνδρα δὲ Κυρηναῖον ἔσω πόθος ἔσπασεν Ἰσθμοῦ
 25 δεινός, ὅτ' ἀπιθάνης Λαίδος ἠράσατο
 ὀξύς Ἀρίστιππος, πάσας δ' ἠνῆνατο λέσχας
 φεύγων, οὐδ' ἀνέμων ἐξεφόβησε βία.
 72. ἐν τούτοις ὁ Ἑρμησιάνναξ σφάλλεται συγχρο-
 νεῖν οἰόμενος Σαπφῶ καὶ Ἀνακρέοντα, τὸν μὲν κατὰ
 30 Κῦρον καὶ Πολυκράτην γενόμενον, τὴν δὲ κατ' Ἀλυ-
 άττην τὸν Κροίσου πατέρα. Χαμαιλέων δ' ἐν τῷ περὶ

Σαπφούς καὶ λέγειν τινὰς φησιν εἰς αὐτὴν πεποιῆσθαι
 ὑπὸ Ἀνακρέοντος τάδε

σφαίρῃ δηῦτέ με πορφυρέῃ
 βάλλων χρυσοκόμης Ἔρως
 νήνι ποικιλοσαμβάλῳ
 συμπαίζειν προκαλεῖται.
 ἢ δ' ἐστὶν γὰρ ἀπ' εὐκτίτου
 Λέσβου, τὴν μὲν ἐμὴν κόμην,
 λευκὴ γάρ, καταμέμφεται,
 10 πρὸς δ' ἄλλην τινὰ χάσκει.
 καὶ τὴν Σαπφῶ δὲ πρὸς αὐτὸν ταῦτά φησιν εἰπεῖν
 κεῖνον, ὃ χρυσόθρονε Μοῦσ', ἐνισπες
 ὕμνον, ἐκ τᾶς καλλιγύναικος ἐσθλᾶς
 Τήιος χώρας ὃν ᾄειδε τερπνῶς
 15 πρέσβυς ἀγανός.
 ὅτι δὲ οὐκ ἔστι Σαπφούς τοῦτο τὸ ἄσμα παντί που δη-
 λον. ἐγὼ δὲ ἡγοῦμαι παίζειν τὸν Ἑρμησιάννακτα περὶ
 τούτου τοῦ ἔρωτος. καὶ γὰρ Δίφιλος ὁ κωμωδιοποιὸς
 πεποίηκεν ἐν Σαπφοῖ δράματι Σαπφούς ἐραστὰς Ἀρ-
 20 χίλοχον καὶ Ἰππώνακτα.
 ταῦθ' ὑμῖν, ὃ ἑταῖροι, οὐκ ἀμερίμνως δοκῶ
 τὸν ἐρωτικὸν τοῦτον πεποιῆσθαι κατάλογον, οὐκ ὦν
 οὕτως ἐρωτομανὴς ὥς διαβάλλων με εἴρηκεν ὁ Κῦ-
 νουλκος· ἀλλ' ἐρωτικὸς μὲν εἶναι ὁμολογῶ, ἐρωτο-
 25 μανὴς δὲ οὔ.
 τίς δ' ἔστ' ἀνάγκη δυστυχεῖν ἐν πλείοσιν,
 ἔξὸν σιωπᾶν κἂν σκότῳ κρύπτειν τάδε;
 Αἰσχύλος ἔφη ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν Ἀμφιτρύωνι. οὗτος
 δ' ἐστὶν Αἰσχύλος ὁ καὶ τὰ Μεσσηνιακὰ ἔπη συνθείς,
 30 ἀνὴρ εὐπαίδευτος.
 73. ὑπολομβάνων οὖν μέγαν εἶναι δαίμονα καὶ
 δυνατώτατον τὸν Ἔρωτα, προσέτι δὲ καὶ τὴν Ἀφρο-

δίτην τὴν χρυσῆν, τὰ Εὐριπίδου ἐπὶ νοῦν λαμβάνων
λέγω

- τὴν Ἀφροδίτην οὐχ ὁρᾷς ὅση θεός;
ἦν οὐδ' ἂν εἴποις οὐδὲ μετρήσειας ἂν
5 ὅση πέφυκε κατ' ὅσον διέρχεται.
αὕτη τρέφει σὲ καμὲ καὶ πάντας βροτούς.
τεκμήριον δέ, μὴ λόγῳ μόνον μάθης,
ἔργῳ δὲ δείξω τὸ σθένος τὸ τῆς θεοῦ. 600
ἔρᾳ μὲν ὄμβρου γαί', ὅταν ξηρὸν πέδον
10 ἄκαρπον ἀνχμῶ νοτίδος ἐνδεῶς ἔχη·
ἔρᾳ δ' ὁ σεμνὸς οὐρανὸς πληρούμενος
ὄμβρου πεσεῖν εἰς γαῖαν Ἀφροδίτης ὑπο,
ὅταν δὲ συμμιχθῇτον ἐς ταυτὸν δύο,
φύουσιν ἡμῖν πάντα κακτρέφουσ' ἅμα,
15 δι' ὧν βρότειον ξῆ τε καὶ θάλλει γένος.
καὶ ὁ σεμνότατος δ' Αἰσχύλος ἐν ταῖς Δαναΐσιν αὐτὴν
παράγει τὴν Ἀφροδίτην λέγουσαν
ἔρᾳ μὲν ἄγνὸς οὐρανὸς πληῆσαι χθόνα,
ἔρως δὲ γαῖαν λαμβάνει γάμου τυχεῖν·
20 ὄμβρος δ' ἀπ' εὐνάοντος οὐρανοῦ πεσὼν
ἔκυσσε γαῖαν· ἢ δὲ τίχτεται βροτοῖς
μήλων τε βοσκὰς καὶ βίον δημήτριον·
δενδρῶτις ὦρα δ' ἐκ νοτίζοντος γάνους
τέλειός ἐστι. τῶνδ' ἐγὼ παραίτιος.
25 74. ἐν Ἰππολύτῳ εὐριπιδεῖω πάλιν ἡ Ἀφρο-
δίτη φησὶν
ὅσοι τε πόντου τερμόνων τ' ἀτλαντικῶν
ναίουσιν εἴσω φῶς ὁρῶντες ἡλίου,
τοὺς μὲν σέβοντας τὰμὰ πρεσβεύω κράτη,
30 σφάλλω δ' ὅσοι φρονοῦσιν εἰς ἡμᾶς μέγα.
νεανίσκῳ γὰρ τὴν πᾶσαν ἀρετὴν ἔχοντι τοῦτο μόνον
τὸ ἀμάρτημα προσδόν ὅτι οὐκ ἐτίμα τὴν Ἀφροδίτην,

αἴτιον ἐγένετο τοῦ ὀλέθρου· καὶ οὔτε ἡ Ἀρτεμις ἢ
περισσῶς ἀγαπήσασα οὔτε τῶν ἄλλων θεῶν τις ἢ
δαιμόνων ἐβοήθησεν αὐτῷ. κατὰ τὸν αὐτὸν οὖν
ποιητὴν

- d ὅστις Ἔρωτα μὴ μέγαν κρίνει θεόν,
ἢ σκαιὸς ἐστὶν ἢ καλῶν ἄπειρος ὢν
οὐκ οἶδε τὸν μέγιστον ἀνθρώποις θεόν.
5 ὃν ὁ σοφὸς ὑμῶν ἀεὶ ποτε Ἀνακρέων πᾶσιν ἐστὶ διὰ
στόματος. λέγει οὖν περὶ αὐτοῦ καὶ ὁ κράτιστος Κρι-
τίας τάδε 10
τὸν δὲ γυναικείων μελέων πλέξαντά ποτ' ὥδ' ἄς
ἠδὺν Ἀνακρείοντα Τέως εἰς Ἑλλάδ' ἀνῆγε,
συμποσίῳν ἐρέθισμα, γυναικῶν ἡπερόπευμα,
e αὐλῶν ἀντίπαλον φιλοβάρκιτον ἠδὺν ἄλυ-
πον . . . 15
οὔ ποτέ σου φιλότης γηράσεται οὐδὲ θανεῖται,
ἔς τ' ἂν ὕδωρ οἴνω συμμιγνύμενον κυλίκεσσι
παῖς διαπομπεύῃ προπόσεις ἐπιδέξια νωμῶν,
παννυχίδας θ' ἱεράς θήλεις χοροὶ ἀμφιέπωσι,
20 πλάστιγξ θ' ἢ χαλκοῦ θυγάτηρ ἐπ' ἄκραισι
καθίζῃ
κοιτάβου ὑψηλαῖς κορυφαῖς Βρομίου ψακά-
δεσιν.
f 75. Ἀρχύτας δὲ ὁ ἁρμονικός, ὡς φησι Χαμαιλέων,
Ἀλκμᾶνα γεγονέναι τῶν ἐρωτικῶν μελῶν ἡγεμόνα, καὶ 25
ἐκδοῦναι πρῶτον μέλος ἀκόλαστον ὄντα καὶ περὶ τὰς
γυναῖκας καὶ τὴν τοιαύτην μοῦσαν εἰς τὰς διατριβάς.
διὸ καὶ λέγειν ἐν τινι τῶν μελῶν
Ἔρος με δαῦτε Κύπριδος ἑκατι
γλυκὺς κατεῖβων καρδίαν ἰαίνει. 30
λέγει δὲ καὶ ὡς τῆς Μεγαλοστράτης οὐ μετρίως ἐρα-
σθεῖη, ποιητρίας μὲν οὔσης δυναμένης δὲ καὶ διὰ τὴν

ὁμίλιαν τοὺς ἐραστὰς προσελκύσασθαι. λέγει δ' οὗ-601
τως περὶ αὐτῆς

τοῦθ' ἄδεᾶν μωσᾶν ἔδειξε δῶρον
μάκαιρα παρθένων

5 ἅ ξανθὰ Μεγαλοστράτα.

καὶ Στησίχορος δ' οὐ μετρίως ἐρωτικὸς γενόμενος
συνέστησε καὶ τοῦτον τὸν τρόπον τῶν ἁσμάτων ἃ δὴ
καὶ τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο παιδιὰ καὶ παιδικά. οὕτω δ'
ἐναγώνιος ἦν ἡ περὶ τὰ ἐρωτικὰ πραγματεία, καὶ οὐ-
10 δεῖς ἡγεῖτο φορτικὸς τοὺς ἐρωτικούς, ὥστε καὶ Αἰ-
σχύλος μέγας ὢν ποιητῆς καὶ Σοφοκλῆς ἤγον εἰς τὰ
θέατρα διὰ τῶν τραγωδιῶν τοὺς ἔρωτας, ὃ μὲν τὸν
'Αχιλλέως πρὸς Πάτροκλον ὃ δ' ἐν τῇ Νιόβῃ τὸν τῶν b
παίδων· διὸ καὶ παιδεράστριάν τινες καλοῦσι τὴν τρα-
15 γωδίαν· καὶ πεδέχοντο τὰ τοιαῦτα ἅσματα οἱ θεαταί.

76. καὶ ὁ Ῥηγῖνος δὲ Ἴβυκος βοᾷ καὶ κέκραγεν
ἦρι μὲν αἷ τε κυδώνιαι
μαλίδες ἀρδόμεναι ῥοᾶν
ἐκ ποταμῶν, ἵνα παρθένων
20 καῖπος ἀκήρατος, αἶ τ' οἶνανθίδες
αὐξόμεναι σκιεροῖσιν ὑπ' ἔρνεσιν
οἶναφέοις θαλέθοισιν· ἐμοὶ δ' ἔρος
οὐδεμίαν κατάκοιτος ὦραν, ἅθ' ὑπὸ στεροπᾶς
φλέγων

25 θρηγίκιος βορέας, αἰσσων παρὰ Κύπριδος
ἄξαλέαις μανίαισιν ἐρεμνὸς ἀθαμβῆς
ἐγκρατέως παιδόθεν φυλάσσει
ἡμετέρας φρένας.

καὶ Πίνδαρος δ' οὐ μετρίως ὢν ἐρωτικὸς φησὶν
30 εἶη καὶ ἐρᾶν καὶ ἐρωτι χαρίζεσθαι κατὰ καιρὸν·
μὴ πρεσβυτέραν ἀριθμοῦ δίωκε, θυμέ,
πρᾶξιν.

διόπερ καὶ ὁ Τίμων ἐν τοῖς σίλλοις ἔφη

ᾧρη ἐρᾶν, ᾧρη δὲ γαμεῖν, ᾧρη δὲ πεπαῦσθαι·
καὶ μὴ ἀναμένειν ἐς τ' ἂν ἐκεῖνό τις φθέγγηται κατὰ
τὸν αὐτὸν τοῦτον φιλόσοφον

d ἦνικ' ἐχρῆν δύνειν, νῦν ἄρχεται ἡδύνεσθαι. 5
μνησθεῖς δὲ καὶ τοῦ Τενεδίου Θεοξένου ὁ Πίνδαρος,
ὃς ἦν αὐτοῦ ἐρώμενος, τί φησι;

χρῆν μὲν κατὰ καιρὸν ἐρώτων δρέπεσθαι, θυμέ,
σὺν ἀλικίᾳ·

τὰς δὲ Θεοξένου ἀκτῖνας προσώπου μαρμαρι- 10
ζοίσας δρακεῖς

ὃς μὴ πόθῳ κυμαίνεται, ἐξ ἀδάμαντος
ἢ σιδάρου κεχάλκευται μέλαιναν καρδίαν
ψυχρᾷ φλογί, πρὸς δ' Ἀφροδίτας ἀτιμασθεῖς
ἐλικοβλεφάρου 15

ἢ περὶ χρήμασι μοχθίζει βιαίως, ἢ γυναικείῳ
θράσει

e ψυχὰν φορεῖται πᾶσαν ὁδὸν θεραπεύων.

ἀλλ' ἐγὼ τᾶσδ' ἔκατι κηρὸς ὥς
20 δαχθεῖς ἐλαιορᾶν μελίσσῃν
τάκομαι, εὖτ' ἂν ἴδω παίδων νεόγνιον ἐς ἦβαν.
ἐν δ' ἄρα καὶ Τενέδῳ Πειθῶ τε ναίει
καὶ Χάρις υἱὸν Ἀγησιλάου.

77. ὅλως δὲ τοὺς παιδικὸς ἔρωτας τῶν ἐπὶ ταῖς
θηλείαις προκρίνουσι πολλοί. παρὰ γὰρ ταῖς μάλιστα 25
εὐνομουμέναις πόλεσιν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος σπουδασθῆ-
ναι τόδε τὸ ἔθος. Κρηῖτες γοῦν, ὥς ἔφην, καὶ οἱ ἐν
Εὐβοίᾳ Χαλκιδεῖς περὶ τὰ παιδικὰ δαιμονίως ἐπτό-
νται. Ἐχεμένης γοῦν ἐν τοῖς Κρητικοῖς οὐ τὸν Δία
f φησὶν ἀρπάσαι τὸν Γανυμήδην ἀλλὰ Μίνωα. οἱ δὲ 30
προειρημένοι Χαλκιδεῖς παρ' αὐτοῖς φασὶν ἀρπα-
σθῆναι τὸν Γανυμήδην ὑπὸ τοῦ Διός, καὶ τὸν τόπον

δεικνύντες Ἀρπάγιον καλοῦσιν, ἐν ᾧ καὶ μυρρίναι
διάφοροι πεφύκασιν. καὶ τὴν πρὸς Ἀθηναίους δ' ἐχ-
θραν διελύσατο Μίνως, καίπερ ἐπὶ θανάτῳ παιδὸς
συστάσαν, Θησέως ἐρασθεῖς, καὶ τὴν θυγατέρα τούτῳ
5 γυναικα ἔδωκε Φαίδραν, ὡς Ζῆνις ἢ Ζηνεύς φησιν ὁ
Χίτος ἐν τῷ περὶ τῆς πατρίδος συγγράμματι.

78. Ἰερώνυμος δὲ ὁ περιπατητικὸς περισπου-602
δάστους φησὶ γενέσθαι τοὺς τῶν παίδων ἔρωτας, ὅτι
πολλάκις ἢ τῶν νέων ἀκμὴ καὶ τὸ πρὸς ἀλλήλους
10 ἑταιρικὸν συμφρονῆσαν πολλὰς τυραννίδας καθεῖλε.
παίδων γὰρ παρόντων ἐραστῆς πᾶν ὁτιοῦν ἔλοιτ' ἂν
παθεῖν ἢ δειλοῦ δόξαν ἀπενέγκασθαι παρὰ τοῖς παι-
δικοῖς. ἔργῳ γοῦν τοῦτο ἔδειξεν ὁ συνταχθεὶς Θή-
βησιν ὑπὸ Ἐπαμινώνδου ἱερὸς λόχος, καὶ ὁ κατὰ τῶν
15 Πεισιστρατιδῶν θάνατος ὑπὸ Ἀρμόδιου καὶ Ἀριστο-
γείτονος γενόμενος· περὶ Σικελίαν δ' ἐν Ἀκράγαντι
ὁ Χαρίτωνος καὶ Μελάνιππου. Μελάνιππος δ' ἦν τὰ
παιδικά, ὡς φησιν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἐν τῷ περὶ
Ἑρωτικῶν. οὗτοι φανέντες ἐπιβουλεύοντες Φαλάριδι
20 καὶ βασανιζόμενοι ἀναγκαζόμενοι τε λέγειν τοὺς συν-
ειδότας, οὐ μόνον οὐ κατεῖπον, ἀλλὰ καὶ τὸν Φά-
λαριν αὐτὸν εἰς ἔλεον τῶν βασάνων ἤγαγον, ὡς ἀπο-
λῦσαι αὐτοὺς πολλὰ ἐπαινέσαντα. διὸ καὶ ὁ Ἀπόλλων
ἡσθεὶς ἐπὶ τούτοις ἀναβολὴν τοῦ θανάτου τῷ Φαλά-
25 ριδι ἔχαρίσατο, τοῦτο ἐμφήνας τοῖς πυνθανομένοις
τῆς Πυθίας ὅπως αὐτῷ ἐπιθῶνται· ἔχρησέ τε καὶ
περὶ τῶν ἀμφὶ τὸν Χαρίωνα, προτάξας τοῦ ἑξαμέτρου
τὸ πεντάμετρον, καθάπερ ὕστερον καὶ Διονύσιος ὁ
Ἀθηναῖος ἐποίησεν ὁ ἐπικληθεὶς χαλκοῦς ἐν τοῖς ἑλε-
30 γείοις. ἐστὶ δὲ ὁ χρησμὸς ὅδε

εὐδαίμων Χαρίτων καὶ Μελάνιππος ἔφν,
θείας ἀγητῆρες ἐφαμερίοις φιλότατος.

διαβόητα δ' ἐστὶ καὶ τὰ ἐπὶ Κρατίνῳ τῷ Ἀθηναίῳ γε-
νόμενα· ὅς μαιράκιον ὦν εὐμορφον, Ἐπιμενίδου καθ-
αίροντος τὴν Ἀττικὴν ἀνθρωπείῳ αἵματι διὰ τινὰ
μύση παλαιά, ὡς ἱστορεῖ Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἐν
δευτέρῳ περὶ τελετῶν, ἔκων αὐτὸν ἐπέδωκεν ὁ Κρα- 5
d τίνος ὑπὲρ τῆς θρεψαμένης· ᾧ καὶ ἐπαπέθανεν ὁ
ἐραστῆς Ἀριστόδημος, λύσιν τ' ἔλαβε τὸ δεινόν.
διὰ τοὺς τοιοῦτους οὖν ἔρωτας οἱ τύραννοι, πολέμιοι
γὰρ αὐτοῖς αὐταὶ αἱ φιλίαι, τὸ παράπαν ἐκώλυνον
τοὺς παιδικοὺς ἔρωτας, πανταχόθεν αὐτοὺς ἐκκό- 10
πτουντες. εἰσὶ δὲ οἱ καὶ τὰς παλαίστρας ὥσπερ ἀντι-
τειχίσματα ταῖς ἰδίαις ἀκροπόλεσιν ἐνεπίμπρασάν τε
καὶ κατέσκαψαν· ὡς ἐποίησε Πολυκράτης ὁ Σαμίων
τύραννος.

79. παρὰ δὲ Σπαρτιάταις, ὡς Ἄγνων φησὶν ὁ 15
e ἀκαδημιακός, πρὸ τῶν γάμων ταῖς παρθένοις ὡς
παιδικοῖς νόμος ἐστὶν ὁμιλεῖν. καὶ γὰρ ὁ νομοθέτης,
Σόλων ἔφη

μηρῶν ἱμεύρων καὶ γλυκεροῦ στόματος.

Αἰσχύλος τε καὶ Σοφοκλῆς ἀναφανδὸν ἔφασαν, ὃ μὲν 20
Μυρμιδόσι

σέβας δὲ μηρῶν ἄγνων οὐκ ἐπηδέσω,

ᾧ δυσχάριστε τῶν πυνκῶν φιλημάτων.

ὁ δ' ἐν Κολχίσι περὶ Γανυμήδους τινὰ λόγον ποι-
ούμενος 25

μηροῖς ὑπαίθων τὴν Διὸς τυραννίδα.

οὐκ ἄγνοῶ δὲ ὅτι τὰ περὶ Κρατίνου καὶ Ἀριστοδήμου
f πεπλάσθαι φησὶ Πολέμων ὁ περιηγητῆς ἐν ταῖς πρὸς
τὸν Νεάνθην ἀντιγραφαῖς. ὑμεῖς δέ, ᾧ Κύνουлке,
τὰς διηγήσεις ταύτας, καὶ ψευδεῖς ὦσιν, ἀληθεῖς εἰ- 30
ναι πιστεύετε· καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ποιημάτων, ἃ περὶ
τοὺς παιδικοὺς ἐστὶν ἔρωτας, ἡδέως μελετᾶτε· τοῦ

παιδεραστεῖν παρὰ πρώτων Κρητῶν εἰς τοὺς Ἑλληνας
 παρελθόντος, ὡς ἱστορεῖ Τίμαιος. ἄλλοι δὲ φασὶ τῶν
 τοιούτων ἐρώτων κατὰρξασθαι Λάιον ξενωθέντα παρὰ
 Πέλοπι καὶ ἐρασθέντα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Χρυσίππου, 603
 5 ὃν καὶ ἀρπάσαντα καὶ ἀναθέμενον εἰς ἄρμα εἰς Θήβας
 φυγεῖν. Πράξιλλα δὲ ἡ Σικυωνία ὑπὸ Διός φησιν
 ἀρπασθῆναι τὸν Χρυσίππον. καὶ Κελτοὶ δὲ τῶν βαρ-
 βάρων καίτοι καλλίστας ἔχοντες γυναῖκας παιδικοῖς
 μᾶλλον χαίρουσιν, ὡς πολλάκις ἐνίοις ἐπὶ ταῖς δο-
 10 ραῖς μετὰ δύο ἐρωμένων ἀναπαύεσθαι. Πέρσας δὲ
 παρ' Ἑλλήνων φησὶν Ἡρόδοτος μαθεῖν τὸ παισὶ
 χορῆσθαι.

80. φιλόπαις δ' ἦν ἐκμανῶς καὶ Ἀλέξανδρος ὁ
 βασιλεύς. Δικαίαρχος γοῦν ἐν τῷ περὶ τῆς ἐν Ἰλίῳ
 15 θυσίας Βαγῶου τοῦ εὐνούχου οὕτως αὐτὸν φησιν ἡτ-
 τᾶσθαι ὡς ἐν ὄψει θεάτρου ὅλου καταφιλεῖν αὐτὸν
 ἀνακλάσαντα, καὶ τῶν θεατῶν ἐπιφωνησάντων μετὰ
 κρότου οὐκ ἀπειθήσας πάλιν ἀνακλάσας ἐφίλησεν.
 Καρύστιος δ' ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασι Ἰάκωνι
 20 (φησὶ) τῷ Χαλκιδεὶ παῖς καλὸς ἦν καὶ εἶχεν εὖ πρὸς
 αὐτόν. ὡς δ' Ἀλέξανδρος παρὰ Κρατερῷ αὐτὸν ἐπῆ-
 νεσε γενομένου ποτὲ πότου, ὁ Κρατερός ἐκέλευσε τὸν
 παῖδα καταφιλῆσαι τὸν Ἀλέξανδρον· καὶ ὅς, μηδα-
 μῶς, εἶπεν, οὐ γὰρ οὕτως ἐμὲ εὐφρανεῖ, ὡς σὲ λυ-
 25 πήσει. ὥσπερ γὰρ ἦν ἐρωτικὸς ὁ βασιλεὺς οὗτος, οὕ-
 τως καὶ πρὸς τὸ καθῆκον ἐγκρατὴς καὶ πρὸς τὸ πρέ-
 πον αἰδοιέστατος. αἰχμαλώτους γοῦν λαβὼν τὰς Δα-
 ρείου θυγατέρας καὶ τὴν γυναῖκα κάλλει διαπρεπε-
 στάτην οὖσαν, οὐ μόνον ἀπέσχετο, ἀλλ' οὐδ' ἐκείνας
 30 μαθεῖν ἐποίησεν ὅτι εἰσὶν αἰχμαλῶται, ἀλλ' ὡς ἔτι
 Δαρείου ἐν τῇ βασιλείᾳ ὄντος πάντα αὐταῖς χορη-
 γεῖσθαι ἐκέλευσε. διόπερ καὶ Δαρεῖος τοῦτο μαθὼν

ἠύξατο τῷ ἡλίῳ τὰς χεῖρας ἀνατείνας ἢ αὐτὸν βασι-
 d λεύειν ἢ Ἀλέξανδρον. Ῥαδαμάνθυνος δὲ τοῦ δι-
 καίου Ἰβυκος ἐραστὴν φησὶ γενέσθαι Τάλων. Διότι-
 μος δ' ἐν τῇ Ἡρακλείᾳ Εὐρυσθέα φησὶν Ἡρακλέους
 γενέσθαι παιδικά, διόπερ καὶ τοὺς ἄθλους ὑπομεῖναι. 5
 Ἀγαμέμνονά τε Ἀργύννου ἐρασθῆναι λόγος, ἰδόντα
 ἐπὶ τῷ Κηφισῷ νηχόμενον· ἐν ᾧ καὶ τελευτήσαντα
 αὐτόν, συνεχῶς γὰρ ἐν τῷ ποταμῷ τούτῳ ἀπελούετο,
 θάψας εἷσατο καὶ ἱερὸν αὐτόθι Ἀφροδίτης Ἀργυννί-
 dos. Λικύμνιος δὲ ὁ Χῖος ἐν διθυράμβοις Ἀργύννου 10
 φησὶν ἐρώμενον Ὑμέναιον γενέσθαι. Ἀντιγόνη δὲ
 τοῦ βασιλέως ἐρώμενος ἦν Ἀριστοκλῆς ὁ κιθαρωδός,
 e περὶ οὗ Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος ἐν τῷ Ζήνωνος βίῳ
 γράφει οὕτως· Ἀντίγονος ὁ βασιλεὺς ἐπεκώμαζε τῷ
 Ζήνωνι. καὶ ποτε καὶ μεθ' ἡμέραν ἐλθὼν ἐκ τινος 15
 πότου καὶ ἀναπηδήσας πρὸς τὸν Ζήωνα, ἐπεισεν αὐτὸν
 συγκωμάσαι αὐτῷ πρὸς Ἀριστοκλέα τὸν κιθαρωδόν,
 οὗ σφόδρα ἦρα ὁ βασιλεὺς.

81. φιλομεῖραξ δὲ ἦν ὁ Σοφοκλῆς, ὡς Εὐριπίδης
 φιλογύνης. Ἰων γοῦν ὁ ποιητὴς ἐν ταῖς ἐπιγραφομέ- 20
 ναις Ἐπιδημῖαις γράφει οὕτως· Σοφοκλέϊ τῷ ποιητῇ
 ἐν Χίῳ συνήντησα, ὅτε ἔπλεε ἐς Λέσβον στρατηγός,
 ἀνδρὶ παιδιώδει παρ' οἶνον καὶ δεξιῷ. Ἐρμησίλεω
 δὲ ξείνου οἱ ἐόντος καὶ προξείνου Ἀθηναίων ἰδιω-
 25 τος αὐτόν, ἐπεὶ παρὰ τὸ πῦρ ἐστεῶς ὁ τὸν οἶνον ἐγ-
 χέων παῖς . . . ἐὼν δῆλος ἦν εἶπέ τε· βούλει με
 ἡδέως πίνειν; φάντος δ' αὐτοῦ, βραδέως τοίνυν καὶ
 πρόσφερε μοι καὶ ἀπόφερε τὴν κύλικα. ἔτι πολὺ μᾶλ-
 λον ἐρυθρίσαντος τοῦ παιδὸς εἶπε πρὸς τὸν συγκατα-
 κείμενον, ὡς καλῶς Φρύνιχος ἐποίησεν εἶπας 30
 604 λάμπει δ' ἐπὶ πορφυρέαις παρῆσι φῶς ἔρωτος.

καὶ πρὸς τόδε ἡμείφθη ὁ Ἐρετριεύς [ἢ Ἐρυθραῖος]
 γραμματῶν ἐὼν διδάσκαλος· σοφὸς μὲν δὴ σύ γε εἶ,
 ὦ Σοφόκλεες, ἐν ποιήσι· ὅμως μέντοι γε οὐκ εὖ εἰ-
 ρηκε Φρύνιχος πορφυρέας εἰπὼν τὰς γνάθους τοῦ
 5 καλοῦ. εἰ γὰρ ὁ ζωγράφος χρώματι πορφυρέῳ ἐναλεί-
 ψειε τοῦδε τοῦ παιδὸς τὰς γνάθους, οὐκ ἂν ἐτι καλὸς
 φαίνοιτο. οὐ κάρτα δεῖ τὸ καλὸν τῷ μὴ καλῷ φαινο-
 μένῳ εἰκάζειν· καὶ γελάσας ἐπὶ τῷ Ἐρετριεῖ Σοφο-
 κλέης· οὐδὲ τόδε σοι ἀρέσκει ἄρα, ὦ ξεῖνε, τὸ Σιμω-
 10 νιδίῳ κάρτα δοκεῖν τοῖσι Ἕλλησι εὖ εἰρησθαι

πορφυρέου [ἀπὸ] στόματος ἰεῖσα φωνὰν παρθένος.
 οὐδ' ὁ ποιητής, ἔφη, λέγων χρυσοκόμαν Ἀπόλ-
 λωνα· χρυσέας γὰρ εἰ ἐποίησεν ὁ ζωγράφος τὰς τοῦ
 θεοῦ κόμας καὶ μὴ μελαίνας, χεῖρον ἂν ἦν τὸ ζωγρά-
 15 φημα. οὐδὲ ὁ φᾶς ῥοδοδάκτυλον· εἰ γὰρ τις ἐς ῥό-
 δεον χρώμα βάψειε τοὺς δακτύλους, πορφυροβάφου
 χέρας καὶ οὐ γυναικὸς καλῆς ποιήσει· ἐκγελασάντων
 δὲ ὁ μὲν Ἐρετριεύς ἐνωπήθη τῇ ἐπιραπίξιν, ὃ δὲ πάλιν
 τοῦ παιδὸς τῶν λόγων εἶχετο. εἶρετο γὰρ μιν ἀπὸ τῆς
 20 κύλικος κάρφος τῷ μικρῷ δακτύλῳ ἀπαιρετέοντα, εἰ
 κατορᾷ τὸ κάρφος. φάντος δὲ κατορᾶν, ἄπο τοίνυν
 φύσησον αὐτό· ἵνα μὴ πλύνοιτο ὁ δάκτυλος εὖ. προσ-
 αγαγόντος δ' αὐτοῦ τὸ πρόσωπον πρὸς τὴν κύλικα,
 ἐγγυτέρω τὴν κύλικα τοῦ ἐωυτοῦ στόματος ἦγε, ἵνα
 25 δὴ ἡ κεφαλὴ τῇ κεφαλῇ ἀσσοτέρω γένηται. ὥς δ' ἦν
 οἱ κάρτα πλησίον, προσλαβὼν τῇ χειρὶ ἐφίλησε. ἐπι-
 κροτησάντων δὲ πάντων ξὺν γέλῳ καὶ βοῇ ὥς εὖ
 ὑπηγάγετο τὸν παῖδα, μελετῶ, εἶπε, στρατηγέειν, ὦ
 ἄνδρες, ἐπειδήπερ Περικλέης ποιεῖν με ἔφη, στρα-
 30 τηγέειν δ' οὐκ ἐπίστασθαι. ἄρ' ὦν οὐ κατ' ὀρθὸν μοι
 πέπτωκε τὸ στρατήγημα; τοιαῦτα πολλὰ δεξιῶς ἔλεγέ
 τε καὶ ἐπρησεν, ὅτε πίνοι ἢ παῖζοι. τὰ μέντοι πολι-

τικά οὔτε σοφὸς οὔτε ῥεκτήριος ἦν, ἀλλ' ὥς ἂν τις εἰς
 τῶν χρηστῶν Ἀθηναίων.

82. καὶ Ἰερώνυμος δ' ὁ Ῥόδιος ἐν τοῖς ἱστορικοῖς
 ὑπομνήμασί φησιν ὅτι Σοφοκλῆς εὐπρεπῇ παῖδα ἔξω
 τείχους ἀπήγαγε χρησόμενος αὐτῷ. ὁ μὲν οὖν παῖς
 5 τὸ ἴδιον ἱμάτιον ἐπὶ τῇ πόρᾳ ὑπέστρωσε, τὴν δὲ τοῦ
 Σοφοκλέους χλανίδα περιεβάλοντο. μετ' οὖν τὴν
 ὁμιλίαν ὁ παῖς ἀρπάσας τὸ τοῦ Σοφοκλέους χλανίδιον
 ὥχετο, καταλιπὼν τῷ Σοφοκλεῖ τὸ ἐαυτοῦ παιδικὸν
 ἱμάτιον. οἷα δὲ εἰκὸς διαλαληθέντος τοῦ συμβεβη-
 10 κότης, Εὐριπίδης πυνθόμενος καὶ ἐπιτωθάζων τὸ γε-
 γονὸς καὶ αὐτὸς ποτε ἔφη τούτῳ κεχρησθαι τῷ παιδί,
 ἀλλὰ μηδὲν προσθεῖναι, τὸν δὲ Σοφοκλέα διὰ τὴν
 ἀκολασίαν καταφρονηθῆναι. καὶ ὁ Σοφοκλῆς ἀκού-
 15 σας ἐποίησεν εἰς αὐτὸν τοιοῦτον ἐπίγραμμα, χρησά-
 μενος τῷ περὶ τοῦ Ἥλιου καὶ Βορέου λόγῳ, καὶ τὸ
 πρὸς μοιχείαν αὐτοῦ παραινιττόμενος

Ἥλιος ἦν, οὐ παῖς, Εὐριπίδη, ὅς με χλιαίνων
 γυμνὸν ἐποίησεν· σοὶ δὲ φιλοῦντι ἑτέραν
 Βορρᾶς ὠμίλησε. σὺ δ' οὐ σοφός, ὅς τὸν Ἔρωτα,
 20 ἄλλοτρίαν σπεύρων, λωποδύτην ἀπάγεις.

83. Θεόπομπος δ' ἐν τῷ περὶ τῶν συληθέντων ἐκ
 605 Δελφῶν χρημάτων Ἀσώπιχόν φησι τὸν Ἐπαμινών-
 δου ἐρώμενον τὸ λευκτρικὸν τρόπαιον ἐντετυπωμέ-
 νον ἔχειν ἐπὶ τῆς ἀσπίδος, καὶ θαυμαστῶς αὐτὸν κιν-
 25 δυνεύειν· ἀνακεισθαι δὲ τὴν ἀσπίδα ταύτην ἐν Δελ-
 φοῖς ἐν τῇ στοᾷ. ἐν δὲ τῷ αὐτῷ συγγράμματι Θεό-
 πομπος φιλογύναιον μὲν φησι γεγονέναι Φάυλλον
 τὸν Φωκέων τύραννον, φιλόπαιδα δὲ Ὀνόμαρχον·
 καὶ ἐκ τῶν τοῦ θεοῦ χαρίσασθαι τοῦτον εἰς Δελφοὺς
 30 παραγενομένῳ τῷ Πυθοδώρῳ τοῦ Σικωνίου νιῶ
 ἀποκειρομένῳ τὴν κόμην ὄντι καλῷ συγγενόμενον τὰ

Συβαριτῶν ἀναθήματα, στλεγγίδια χρυσᾶ τέσσαρα.
 τῇ Δεινιάδου δὲ αὐλητρίδι Βρομιάδ' ἰ Φάυλλος καρ-
 χήσιον ἀργυροῦν Φωκαέων καὶ στέφανον χρυσοῦν
 κιττοῦ Πεπαρηθίων. αὐτὴ δέ, φησί, καὶ ἔμελλε τὰ
 5 πύθια αὐλεῖν, εἰ μὴ ὑπὸ τοῦ πλήθους ἐκωλύθη. τῷ
 δὲ Λυκόλα τῷ τοῦ Τριχολέου νιῷ Φυσκίδα ὄντι καλῷ
 Ὀνόμαρχος ἔδωκε, φησί, στέφανον δάφνης, Ἐφεσίων
 ἀνάθημα. οὗτος ὁ παῖς πρὸς Φίλιππον ἀχθεὶς ὑπὸ
 τοῦ πατρὸς κἀκεῖ προαγωγευόμενος οὐδὲν λαβὼν
 10 ἀπεστάλη. τῷ Ἐπιλύκου τοῦ Ἀμφιπολίτου νιῷ ὄντι
 καλῷ Δαμίππῳ. . . Κλεισθένους ἀνάθημα Ὀνόμαρχος
 ἔδωκε. Φαρσαλία τῇ Θεσσαλίδι ὀρχηστρίδι δάφνης
 στέφανον χρυσοῦν Φιλόμηλος ἔδωκε, Λαμψακηνῶν
 ἀνάθημα. αὕτη ἡ Φαρσαλία ἐν Μεταποντίῳ ὑπὸ τῶν
 15 ἐν τῇ ἀγορᾷ μάντεων, γενομένης φωνῆς ἐκ τῆς δά-
 φνης τῆς χαλκῆς, ἣν ἔστησαν Μεταποντῖνοι κατὰ τὴν
 Ἀριστέα τοῦ Προκολλησίου ἐπιδημίαν, ὅτε ἔφησεν ἔξ
 Ὑπερβορέων παραγεγονέναι, ὡς τάχιστα ὦφθη εἰς
 τὴν ἀγορὰν ἐμβαλοῦσα, ἔμμανῶν γενομένων τῶν
 20 μάντεων, διεσπάσθη ὑπ' αὐτῶν. καὶ τῶν ἀνθρώπων
 ὕστερον ἀναζητούντων τὴν αἰτίαν εὗρέθη διὰ τὸν τοῦ
 θεοῦ στέφανον ἀνηρημένη.

84. ὁρᾶτε οὖν καὶ ὑμεῖς οἱ φιλόσοφοι οἱ παρὰ
 φύσιν τῇ Ἀφροδίτῃ χρώμενοι καὶ ἀσεβοῦντες εἰς τὴν
 25 θεὸν μὴ τὸν αὐτὸν διαφθαρεῖτε τρόπον. τότε γὰρ καὶ
 οἱ παῖδές εἰσι καλοί, ὡς Γλυκέρα ἔφασκεν ἡ ἑταῖρα,
 ὅσον εἰκόνασι γυναικὶ χρόνον, καθάπερ ἱστορεῖ Κλέ-
 αρχος. ἐμοὶ μὲν γὰρ καὶ κατὰ φύσιν δοκεῖ πεποιηκέ-
 ναι Κλεώνυμος ὁ Σπαρτιάτης πρῶτος ἀνθρώπων
 30 εἰς ὁμηρείαν λαβὼν παρὰ Μεταποντίνων γυναικας,
 παρθένους τὰς ἐνδοξοτάτας καὶ καλλίστας διακοσίας,
 ὡς ἱστορεῖ Δοῦρις ὁ Σάμιος ἐν τῇ τρίτῃ τῶν περὶ

Ἀγαθοκλέα ἱστοριῶν. καὶ γὰρ δὲ κατὰ τὴν Ἐπικράτους
 Ἀντιλαΐδα

τὰρωτίκ' ἐκμεμάθηκα ταῦτα παντελῶς

Σαπφοῦς Μελήτου Κλεομένου Λαμυνθίου.

ὕμεῖς δέ, ὦ φιλόσοφοι, κἂν ἐρασθέντες ποτὲ γυναι-
 κῶν ἐν ἐννοίᾳ λάβητε, ὡς ἀδύνατόν ἐστι τὸ τυχεῖν
 μάθετε . . . παύονται οἱ ἔρωτες, ὥς φησι Κλέαρ-
 χος. τῇ τε γὰρ περὶ τὴν Πειρήνην χαλκῇ βοὶ βοῆς
 ἰ ἐπανεβῆ, καὶ γεγραμμένη κυνὶ καὶ περιστερᾷ καὶ χηνὶ
 τῇ μὲν κύων τῇ δὲ περιστερᾷ τῇ δὲ χῆν προσῆλθον
 καὶ ἐπεπήδησαν· φανέντων δὲ πᾶσι τούτοις ἀδυνά-
 των ἀπέστησαν, καθάπερ Κλείσοφος ὁ Σηλυμβριανός.
 οὗτος γὰρ τοῦ ἐν Σάμῳ παρίου ἀγάλματος ἐρασθεὶς
 κατέκλεισεν αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ ὡς πλησιάσαι δυνησό-
 μενος, καὶ ὡς ἡδυνάτει διὰ τὴν ἰσχυρότητα καὶ τὸ
 15 ἀντίτυπον τοῦ λίθου, τηνικαῦτα τῆς ἐπιθυμίας ἀπέ-
 στη, καὶ προβαλλόμενός τι σαρκίον ἐπλησίασε. τῆς
 πράξεως ταύτης μνημονεύει καὶ Ἀλέξιος ὁ ποιητὴς ἐν
 τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Γραφή λέγων ὥδε

606 γεγένηται δ', ὡς λέγουσι, κἂν Σάμῳ
 τοιοῦθ' ἕτερον. λιθίνης ἐπεθύμησεν κόρης
 ἄνθρωπος ἐγκατέκλεισέ θ' αὐτὸν τῷ νεῷ.

καὶ Φιλήμων τοῦ αὐτοῦ μνημονεύων φησὶν
 ἀλλ' ἐν Σάμῳ μὲν τοῦ λιθίνου ζώου ποτὲ
 ἄνθρωπος ἡράσθη τις, εἴτ' εἰς τὸν νεῶν
 25 κατέκλεισεν αὐτόν.

Κτησικλέους δὲ ἐστὶν ἔργον τὸ ἄγαλμα, ὥς φησιν
 Ἀδαῖος ὁ Μυτιληναῖος ἐν τῷ περὶ ἀγαλματοποιῶν.
 Πολέμων δὲ ἢ ὁ ποιήσας τὸν ἐπιγραφόμενον Ἑλλαδι-
 30 κόν' ἐν Δελφοῖς (φησὶν) ἐν τῷ Σπινατῶν θησαυρῷ
 παῖδές εἰσι λίθινοι δύο, ὧν τοῦ ἑτέρου Δελφοί φασι
 τῶν θεωρῶν ἐπιθυμήσαντά τινα συγκατακλεισθῆναι

καὶ τῆς ὁμιλίας καταλιπεῖν στέφανον. φωραθέντος δ' αὐτοῦ τὸν θεὸν χρωμένοις τοῖς Δελφοῖς συντάξαι ἀφεῖναι τὸν ἄνθρωπον· δεδοκέναι γὰρ αὐτῷ μισθόν.

85. καὶ ἄλογα δὲ ζῶα ἀνθρώπων ἠράσθη· Σεκούνδου μὲν τινος βασιλικοῦ οἰνοχόου ἀλεκτρυών· ἐκαλεῖτο δὲ ὁ μὲν ἀλεκτρυών κένταυρος, ὁ δὲ Σεκούνδος ἦν οἰκέτης Νικομήδους τοῦ Βιθυνῶν βασιλέως, ὡς ἱστορεῖ Νίκανδρος ἐν ἔκτῳ Περιπετειῶν. ἐν
10 Αἰγίῳ δὲ παῖδός ἠράσθη χῆν, ὡς Κλέαρχος ἱστορεῖ ἐν πρώτῳ Ἑρωτικῶν. τὸν δὲ παῖδα τοῦτον Θεόφραστος ἐν τῷ Ἑρωτικῷ Ἀμφίλοχον καλεῖσθαι φησι καὶ τὸ γένος Ὠλένιον εἶναι. Ἑρμείας δὲ ὁ τοῦ Ἑρμοδώρου, Σάμιος δὲ γένος, ἐρασθῆναι χῆνα Λακύνδους τοῦ φι-
15 λосоφου. ἐν δὲ Λευκαδίᾳ φησὶ Κλέαρχος οὕτως ἐρασθῆναι ταῶν παρθένου ὡς καὶ τὸν βίον ἐκλιπούσῃ συναποθανεῖν. δελφίνα δ' ἐν Ἰασῷ παῖδός ἐρασθῆναι λόγος, ὡς ἱστορεῖ Δοῦρις ἐν τῇ ἐνάτῃ. ὁ δὲ λόγος ἐστὶν αὐτῷ ὁ περὶ Ἀλεξάνδρου, καὶ λέγει οὕτως d
20 ἔμετεπέμψατο δὲ καὶ τὸν ἐκ τῆς Ἰασοῦ παῖδα. περὶ γὰρ τὴν πόλιν ταύτην Διονύσιός τις ἦν παῖς, ὃς μετὰ τῶν ἄλλων ἐκ παλαιστρας παραγενόμενος ἐπὶ τὴν θάλατταν ἐκολύμβη. δελφὶς δὲ πρὸς αὐτὸν ἐκ τοῦ πελάγους ἀπήντα καὶ ἀναλαμβάνων ἐπὶ τὰ νῶτα
25 ἔφερεν ἐπὶ πλεῖστον νηχόμενος καὶ πάλιν ἀποκαθίστα εἰς τὴν γῆν. φιλανθρωπότατον δὲ ἐστὶ καὶ συνετώτατον τὸ ζῶον ὁ δελφὶς χάριν τε ἀποδιδόναι ἐπιστάμενον. Φύλαρχος γοῦν ἐν τῇ δωδεκάτῃ Κοίρανος (φησὶν) ὁ Μιλήσιος ἰδὼν ἀλιέας τῷ δικτύῳ λαβόντας e
30 δελφίνα καὶ μέλλοντας κατακόπτειν ἀργύριον δοῦς καὶ παραστησάμενος ἀφῆκεν εἰς τὸ πέλαγος. καὶ μετὰ ταῦτα ναυαγία χρησάμενος περὶ Μύκονον καὶ πάν-

των ἀπολομένων μόνος ὑπὸ δελφίνος ἐσώθη ὁ Κοίρανος. τελευτήσαντος δὲ αὐτοῦ γηραιοῦ ἐν τῇ πατρίδι καὶ τῆς ἐκφορᾶς παρὰ τὴν θάλατταν γιγνομένης κατὰ τύχην ἐν τῇ Μιλήτῳ, ἐν τῷ λιμένι πλήθος δελφίνων ἐφάνη ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ μικρὸν ἀπωτέρω τῶν συν-
f εκκομιζόντων τὸν Κοίρανον, ὥσεί συνεκφερόντων καὶ συγκηδευόντων τὸν ἄνθρωπον. ὁ δ' αὐτὸς ἱστορεῖ Φύλαρχος διὰ τῆς εἰκοστῆς ὅσῃν ἐλέφας τὸ ζῶον φιλοστοργίαν ἔσχευ εἰς παιδίον. γράφει δ' οὕτως
10 'τούτῳ δὲ τῷ ἐλέφαντι συνετρέφετο θήλεια ἐλέφας ἦν Νίκαιαν ἐκάλουν, ᾧ τελευτῶσα ἡ τοῦ Ἰνδοῦ γυνὴ παιδίον αὐτῆς τριακοσταῖον παρακατέθετο. ἀποθανούσης δὲ τῆς ἀνθρώπου δεινὴ τις φιλοστοργία γέγονε τοῦ θηρίου πρὸς τὸ παιδίον. οὔτε γὰρ ἀπ' αὐ-
15 τοῦ χωριζόμενον τὸ βρέφος ὑπέμενε, ὃ δὲ εἰ μὴ βλέποι τὸ παιδίον ἤσχαλλεν. ὅτ' οὖν ἡ τροφὸς ἐμπλήσειεν αὐτὸ τοῦ γάλακτος, ἀνὰ μέσον τῶν ποδῶν τοῦ
607 θηρίου ἐτίθει αὐτὸ ἐν σκάφῃ. εἰ δὲ μὴ τοῦτο πεποι-
ήκοι, τροφήν οὐκ ἐλάμβανεν ἡ ἐλέφας. καὶ μετὰ ταῦτα δι' ὅλης τῆς ἡμέρας τοὺς καλάμους λαμβάνων τῶν
20 παρατιθεμένων χορτασμάτων καθεύδοντος τοῦ βρέφους τὰς μυίας ἀπεσόβει, ὅτε δὲ κλαῖοι, τῇ προβοσκίδι τὴν σκάφην ἐκίνει καὶ κατεκοίμιζεν αὐτό. τὸ δ' αὐτὸ ἐποίει καὶ ὁ ἄρσῃν ἐλέφας πολλάκις.

86. ὑμεῖς δέ, ὦ φιλόσοφοι, καὶ τῶν δελφίνων
25 καὶ τῶν ἐλεφάντων ἐστὲ κατὰ τὴν γνώμην ἀγριώτεροι, καὶ ἐτι δὲ ἀνημερώτεροι, καίτοι Περσαίου τοῦ Κιτιέως ἐν τοῖς συμποτικοῖς ὑπομνήμασι βοῶντος καὶ λέγοντος
b 'περὶ ἀφροδισίων ἀρμωστὸν εἶναι ἐν τῷ οἴνῳ μνείαν ποιεῖσθαι· καὶ γὰρ πρὸς ταῦτα ἡμᾶς, ὅταν ὑποπίω-
30 μεν, ἐπιρροεπεῖς εἶναι. καὶ ἐνταῦθα τοὺς μὲν ἡμέρως τε καὶ μετρίως αὐτοῖς χρωμένους ἐπαινεῖν δεῖ, τοὺς

δὲ θηριωδῶς καὶ ἀπλήστως ψέγειν. καὶ εἰ δια-
 λεκτικοὶ συνελθόντες εἰς πότον περὶ συλλογισμῶν
 διαλέγοντο, ἀλλοτρίως ἂν αὐτοὺς ὑπολάβοι τις ποι-
 εῖν τοῦ παρόντος καιροῦ. καὶ ὁ καλὸς καὶ γαθὸς ἀνὴρ
 5 μεθυσθείη ἂν. οἱ δὲ βουλόμενοι σωφρονικοὶ εἶναι
 σφόδρα μέχρι τινὸς διατηροῦσιν ἐν τοῖς πότοις τὸ τοι-
 οῦτον· εἰδ' ὅταν παραδύῃ τὸ οἶνάριον, τὴν πᾶσαν
 ἀσχημοσύνην ἐπιδείκνυνται. ὁ καὶ πρῶην ἐγένετο
 ἐπὶ τῶν ἐξ Ἀρκαδίας θεωρῶν πρὸς Ἀντίγονον παρα-
 10 γενομένων. ἐκεῖνοι γὰρ ἡρίστων σφόδρα σκυθρωπῶς
 καὶ εὐσχημόνως, ὥς ᾤοντο, οὐχ ὅτι ἡμῶν τινα προσ-
 βλέποντες, ἀλλ' οὐδὲ ἀλλήλους. ὥς δὲ ὁ πότος προέ-
 βαινε καὶ εἰσῆλθεν ἄλλα τε ἀκροάματα καὶ αἱ Θεττα-
 λαὶ αὐταὶ ὀρχηστρίδες, καθάπερ αὐταῖς ἔθος ἐστίν, ἐν
 15 ταῖς διαζώστραις γυμναὶ ὠρχοῦντο, οὐκ ἔτι κατεῖχον
 αὐτοὺς οἱ ἄνδρες, ἀλλὰ ἐκ τῶν κλινῶν ἀνώρμων καὶ
 ἐβόων ὥς θανμαστόν τι θέαμα θεώμενοι· καὶ μακά-
 ριον τὸν βασιλέα ἀπεκάλουν, ὅτι ἔξεστιν αὐτῷ τούτων
 ἀπολαύειν· καὶ ἕτερα τούτοις παραπλήσια πάννυ πολλὰ
 20 τῶν φορτικῶν ἐποιοῦν. τῶν φιλοσόφων δὲ τις συμ-
 πίνων ἡμῖν εἰσελθούσης αὐλητρίδος, καὶ οὔσης εὐρυ-
 χωρίας παρ' αὐτῷ, βουλομένης τῆς παιδίσκης παρα-
 καθίσαι, οὐκ ἐπέτρεπεν ἀλλὰ σκληρὸν αὐτὸν εἰσῆ-
 γεν. εἰδ' ὅστερον πωλουμένης τῆς αὐλητρίδος, κα-
 25 θάπερ ἔθος ἐστίν ἐν τοῖς πότοις γίνεσθαι, ἐν τῷ ἀγο-
 ράζειν πάννυ νεανικὸς ἦν· καὶ τῷ πωλοῦντι ἄλλω τινὶ
 θᾶττον προσθέντι ἡμφισβήτει, καὶ οὐκ ἔφη αὐτὸν
 πεπρακέναι· καὶ τέλος εἰς πυγμαῖς ἦλθεν ὁ σκληρὸς
 ἐκεῖνος φιλόσοφος καὶ ἐν ἀρχῇ οὐδ' ἂν παρακαθίσαι
 30 ἐπιτρέπων τῇ αὐλητρίδι· μήποτε αὐτός ἐστιν ὁ Περ-
 σαῖος ὁ περὶ τῆς αὐλητρίδος διαπνικτεύσας. φησὶ γὰρ
 Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος ἐν τῷ περὶ Ζήνωνος γράφειν

ὥδε Ζήνων ὁ Κιτιεύς, Περσαίου παρὰ πότον αὐλη-
 τρίδιον πριαμένου, διοκνοῦντος εἰσαγαγεῖν πρὸς αὐ-
 τὸν διὰ τὸ τὴν αὐτὴν οἰκεῖν οἰκίαν, συναισθόμενος
 1 συνείλκυσε τὴν παιδίσκην καὶ συγκατέκλεισε τῷ
 Περσαίῳ· οἶδα δὲ καὶ Πολύστρατον τὸν Ἀθηναῖον, 5
 μαθητὴν δὲ Θεοφράστου, τὸν ἐπικαλούμενον Τυρρη-
 νόν, ὅτι τῶν αὐλητρίδων τὰ ἱμάτια περιέδυεν.

87. ἐσπουδάκεσαν δὲ καὶ οἱ βασιλεῖς περὶ τὰς
 μουσουργούς, ὥς δῆλον ποιεῖ Παρμενίων ἐν τῇ πρὸς
 Ἀλέξανδρον ἐπιστολῇ, ἣν ἐπέστειλεν αὐτῷ μετὰ τὸ 10
 Δαμασκὸν ἐλεῖν καὶ τῆς ἀποσκευῆς τῆς Δαρείου ἐγ-
 κρατῆς γενέσθαι. καταριθμησάμενος οὖν τὰ αἰχμά-
 λωτα γράφει καὶ ταῦτα· παλλακίδας εὖρον μουσουρ-
 108 γούς τοῦ βασιλέως τριακοσίας εἴκοσιν ἑννέα, ἄνδρας
 στεφανοπλόκους ἑξ καὶ τεσσαράκοντα, ὀψοποιούς δια- 15
 κοσίους ἑβδομήκοντα ἐπτὰ, χυτρεψοὺς εἴκοσιν ἑννέα,
 γαλακτουροὺς τρεῖς καὶ δέκα, ποτηματοποιούς ἐπτα-
 καίδεκα, οἶνοθητὰς ἑβδομήκοντα, μυροποιούς τεσ-
 σαράκοντα· καὶ ὑμῖν δέ, ὦ ἑταῖροι, λέγω ὅτι οὐδέν
 ἐστὶν ὀφθαλμῶν οὕτως εὐφραντικὸν ὥς γυναικὸς 20
 κάλλος. ὁ γοῦν τοῦ τραγικοῦ Χαιρήμονος Οἶνεὺς περὶ
 παρθένων τινῶν διηγούμενος ὧν ἐτεθέατο φησὶν ἐν
 τῷ ὁμωνύμῳ δράματι

ὑπνωμέναι δ' ἐπιπτον ἐλενίων ἐπι,
 ἴων τε μελανόφυλλα συγκλῶσαι πτερὰ
 κρόκον θ', ὅς ἡλιῶδες εἰς ὑφάσματα
 πέπλων σκιᾶς εἰδωλον ἐξωμόργνυτο,
 [ἔρση δὲ θαλερὸς ἐκτραφεὶς ἀμάρακος]
 λειμῶσι μαλακοῖς ἐξέτεινον αὐχένας.
 ἔκειτο δ' ἡ μὲν λευκὸν εἰς σεληνόφως
 φαίνουσα μαστὸν λελυμένης ἐπωμίδος·
 16 τῆς δ' αὖ χορεία λαγόνα τὴν ἀριστεράν

ἔλυσε· γυμνῆς δ' αἰθέρος θεάμασιν
ζῶσαν γραφὴν ἔφαινε, χρώμα δ' ὄμμασιν
λευκὸν μελαίνῃ στέρνον ἀντηγύει σκιᾷ.
ἄλλη δ' ἐγύμνου καλλιχειρας ὠλένας,
5 ἄλλης προσαμπέχουσα θῆλυν αὐχένα,
ἣ δὲ φαγέντων χλανιδίων ὑπὸ πτύχας
ἔφαινε μηρόν, κᾶξάπεσφραγίζετο
ὥρας γελώσης χωρὶς ἐλπίδων ἔρωτος.

88. ἐπικατάφορος δὲ ὢν ὁ ποιητὴς οὗτος καὶ ἐπὶ d
10 τὰ ἄνθη ἐν Ἀλφεισιβοίᾳ φησί
καὶ σώματος μὲν ὄψεις κατειργάζετο
στίλβοντα λευκῷ χρώματι διαπρεπῇ·
αἰδῶς δ' ἐπερρύθμιζεν ἠπιώτατον
ἐρύθημα λαμπρῷ προστιθεῖσα χρώματι·
15 κόμαι δὲ κηροχρῶτες ὡς ἀγάλματος
αὐτοῖσι βοστρύχοισιν ἐκπεπλασμένου
ξουθοῖσιν ἀνέμοις ἐνετρύφων φορούμεναι.
ἐν δὲ τῇ Ἰοῖ ἕαρος τέκνα προσηγόρευε τὰ ἄνθη
ἀνθηροῦ τέκνα

20 ἕαρος πέριξ στρώσαντες.
ἐν δὲ Κενταύρῳ, ὅπερ δρᾶμα πολύμετρον ἔστι, λει-
μῶνος τέκνα
ἐνθ' αἶ μὲν αὐτῶν εἰς ἀπείρονα στρατὸν
ἀνθέων ἄλογχον ἐστράτευσαν, ἡδοναῖς
25 θηρώμεναι τὰ λειμῶνων τέκνα.
ἐν δὲ Διονύσῳ
χορῶν ἐραστῆς κισσός, ἐνιαυτοῦ δὲ παῖς.
περὶ δὲ ῥόδων ἐν Ὀδυσσεῖ φησὶν οὕτως
κόμαισιν ὠρῶν στέμματ' εὐανθῇ ῥόδα
30 εἶχον, τιθήνημ' ἕαρος ἐκπρεπέστατον.
καὶ ἐν Θυέστῃ
ῥόδ' ὀξυφεγγῇ κρίνεσιν ἀργεννοῖς ὁμοῦ.

ἐν δὲ Μινύαις

πολλὴν ὁπώραν Κύπριδος εἰσορᾶν παρῆν
ἄβραῖσι περκάζουσιν οἰνάνθαις ὁμοῦ.

89. ἐπὶ κάλλει δὲ (ἔτι γὰρ γέρον ἀοιδὸς κελαδεῖ
Μναμοσύναν, κατὰ τὸν Εὐριπίδην) διαβόητοι γεγό- 5
νασι γυναῖκες, Θαοργηλία ἢ Μιλησία, ἣτις καὶ τεσσα-
609 ρεσκαίδεκα ἀνδράσιν ἐγαμήθη, οὐσα καὶ τὸ εἶδος
πάνυ καλὴ καὶ σοφὴ, ὥς φησὶν Ἰππίας ὁ σοφιστὴς ἐν
τῷ ἐπιγραφομένῳ Συναγωγῇ. Δείνων δ' ἐν τῇ πέμ-
πτη τῶν Περσικῶν τῆς πρώτης συντάξεώς φησὶν ὅτι 10
ἢ Βαγάζου γυνή, ἣτις ἦν ὁμοπάτριος Ξέρξου ἀδελφῇ,
ὄνομα Ἀνοῦτις, καλλίστη ἦν τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ γυναικῶν
καὶ ἀκολαστοτάτη. Φύλαρχος δ' ἐν τῇ ἐννεακαιδεκάτῃ
Τιμῶσάν φησι τὴν Ὀξυάρτου παλλακίδα πάσας γυ-
ναῖκας ὑπερβεβληκέναι κάλλει. ταύτην δ' ἀπεστάλκει 15
b δῶρον ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεὺς Στατίρα τῇ βασι-
λέως γυναικί. Θεόπομπος δ' ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ πεντη-
κοστῇ τῶν ἱστοριῶν Ξενοπείθειαν τὴν Λυσανδρίδου
μητέρα πασῶν τῶν κατὰ Πελοπόννησον γυναικῶν γε-
γονέναι καλλίονα. ἀπέκτειναν δὲ αὐτὴν Λακεδαιμό- 20
νιοι καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς Χρύσην, ὅτε καὶ τὸν Λυ-
σανδρίδαν ἐχθρὸν ὄντα Ἀγησίλαος ὁ βασιλεὺς κατα-
στασιάσας φυγαδευθῆναι ἐποίησεν ὑπὸ Λακεδαιμο-
νίων. καλλίστη δ' ἦν καὶ Παντίκα ἢ Κυπρία, περὶ ἧς
φησὶ Φύλαρχος ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν ὅτι παρ' 25
c Ὀλυμπιάδι οὐσαν τῇ Ἀλεξάνδρου μητρὶ ἦται πρὸς γά-
μον Μόνιμος ὁ Πυθίωνος· καὶ ἐπεὶ ἦν ἀκόλαστος ἢ
γυνή, ἔφη ἡ Ὀλυμπιάς ὧ πόνηρε, τοῖς ὀφθαλμοῖς γαμεις
καὶ οὐ τῷ νῷ· καὶ τὴν κατάγουσαν δὲ Πεισίστρατον
ἐπὶ τὴν τυραννίδα ὡς Ἀθηνᾶς σωτείας εἶδος ἔχουσιν 30
καλὴν φησι γεγονέναι, ἣτις καὶ τῇ θεῷ εἵκαστο τὴν
μορφὴν. στεφανόπωλις δὲ ἦν· καὶ αὐτὴν ἐξέδωκε

πρὸς γάμου κοινωνίαν ὁ Πεισίστρατος Ἰπάρχῳ τῷ υἱῷ, ὡς Κλείδημος ἱστορεῖ ἐν ὀγδόῳ Νόστων. ἐξέδωκε δὲ καὶ Ἰπάρχῳ τῷ υἱεῖ τὴν παραιβατήσασαν αὐτῷ γυναῖκα Φύην τὴν Σωκράτους θυγατέρα. καὶ
 5 Χάρμου τοῦ πολεμαρχήσαντος θυγατέρα ἔλαβεν Ἰππία περικαλλεστάτην οὖσαν τῷ μετ' αὐτὸν τυραννεύσαντι. συνέβη δέ, ὡς φησι, τὸν Χάρμον ἐραστὴν τοῦ Ἰππίου γενέσθαι καὶ τὸν πρὸς ἀκαδημεῖα Ἔρωτα ἰδρύνασθαι πρῶτον, ἐφ' οὗ ἐπιγέγραπται

10 ποικιλομήχαν' Ἔρως, σοὶ τόνδ' ἰδρύσατο βωμὸν

Χάρμος ἐπὶ σκιεροῖς τέρασιν γυμνασίῳ.

Ἡσίодος δ' ἐν τρίτῳ Μελαμποδείας τὴν ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκίδα καλλιγύναικα εἶπεν. εὐπρεπεῖς γὰρ αὐτόθι γίνονται γυναῖκες, ὡς καὶ Θεόφραστος εἶρηκε. καὶ
 15 Νυμφόδωρος δ' ἐν τῷ τῆς Ἀσίας Περίπλῳ καλλίωνάς φησι γίνεσθαι γυναῖκας τῶν πανταχοῦ γυναικῶν ἐν Τενέδῳ τῇ Τρωικῇ νήσῳ.

90. οἶδα δὲ καὶ περὶ κάλλους γυναικῶν ἀγῶνά ποτε διατεθέντα· περὶ οὗ ἱστορῶν Νικίας ἐν τοῖς
 20 Ἀρκαδιοῖς διαθεῖναι φησιν αὐτὸν Κύψελον, [Βασιλίδαν] πόλιν κτίσαντα ἐν τῷ πεδίῳ περὶ τὸν Ἀλφειόν· εἰς ἣν κατοικίσαντα Παρρασίῳ τινὰς τέμενος καὶ βωμὸν ἀναστήσαι Δῆμητρι Ἐλευσινίᾳ, ἧς ἐν τῇ ἑορτῇ καὶ τὸν τοῦ κάλλους ἀγῶνα ἐπιτελέσαι· καὶ νικῆσαι
 25 πρῶτον αὐτοῦ τὴν γυναῖκα Ἡροδίχην. ἐπιτελεῖται δὲ καὶ μέχρι νῦν ὁ ἀγὼν οὗτος· καὶ αἱ ἀγωνιζόμεναι γυναῖκες χρυσοφόροι ὀνομάζονται. Θεόφραστος δὲ ἀγῶνα κάλλους φησὶ γενέσθαι παρὰ Ἡλείοις καὶ τὴν κρίσιν ἐπιτελεῖσθαι μετὰ σπουδῆς λαμβάνειν τε τοὺς
 30 νικῆσαντας ἄθλα ὅπλα· ἅπερ ἀνατίθεσθαι φησι Διονύσιος ὁ Λευκτρικὸς τῇ Ἀθηνᾷ, τὸν δὲ νικῆσαντα 610
 ταινιούμενον ὑπὸ τῶν φίλων καὶ πομπεύοντα ἕως

τοῦ ἱεροῦ παραγίγνεσθαι. τὸν στέφανον δ' αὐτοῖς δίδοσθαι μυρρίνης ἱστορεῖ Μυρσίλος ἐν ἱστορικοῖς παραδόξοις. ἐνιαχοῦ δέ φησιν ὁ αὐτὸς Θεόφραστος καὶ κρίσεις γυναικῶν περὶ σωφροσύνης γίνεσθαι καὶ οἰκονομίας, ὥσπερ ἐν τοῖς βαρβάροις· ἐτέρωθι δὲ
 5 κάλλους, ὡς δέον καὶ τοῦτο τιμᾶσθαι, καθάπερ καὶ παρὰ Τενεδίοις καὶ Λεσβίοις· ταύτην δὲ τύχης ἢ φύσεως εἶναι, τιμὴν δὲ δέον προκείσθαι σωφροσύνης.
 b τὸ κάλλος γὰρ οὕτως καλόν· εἰ δὲ μή, κίνδυνον ἔσχευ ἐπ' ἀκολασίαν. 10

91. τοσαῦτα τοῦ Μυρτίλου ἐξῆς καταλέξαντος καὶ πάντων αὐτὸν ἐπὶ τῇ μνήμῃ θαυμασάντων ὁ Κύνουλκος ἔφη

πουλυμαθημοσύνης τῆς οὐ κενεώτερον οὐδέν, Ἰππῶν ἔφη ὁ ἄθεος. ἀλλὰ καὶ Ἡράκλειτος ὁ θεῖός
 15 φησι 'πουλυμαθὴν νόον ἔχειν οὐ διδάσκει.' καὶ ὁ Τίμων δὲ ἔφη

ἐν δὲ πλατύσμῳς

πουλυμαθημοσύνης τῆς οὐ κενεώτερον ἄλλο.

c τί γὰρ ὄφελος τῶν τοσούτων ὀνομάτων, ὃ γραμμα- 20
 τικέ, πάντως ἐπιτρῖψαι μᾶλλον ἢ σωφρονίσαι δυναμένων τοὺς ἀκούοντας. καὶ ἐὰν μὲν τίς σου πύθεται τίνες ἦσαν οἱ εἰς τὸν δούριον ἵππον ἐγκατακλεισθέντες, ἐνὸς καὶ δευτέρου ἴσως ἐρεῖς ὄνομα· καὶ οὐδὲ ταῦτ' ἐκ τῶν Στησιχόρου, σχολῇ γάρ, ἀλλ' ἐκ τῆς
 25 Σακάδα τοῦ Ἀργείου Ἰλίου πέρσιδος· οὗτος γὰρ παμπόλλους τινὰς κατέλεξεν. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τῶν Ὀδυσσεώς ἐταίρων ἔχοις ἂν οὕτως εὐρύθμως καταλέξαι τὰς
 d προσηγορίας, καὶ τίνες οἱ ὑπὸ τοῦ Κύνκλωπος αὐτῶν καταβρωθέντες ἢ ὑπὸ τῶν Λαιστρυγόνων, καὶ εἰ ὅ- 30
 τως κατεβρώθησαν· ὅστις οὖν οὐδὲ τοῦτ' οἶδας, καίτοι συνεχῶς Φυλάρχου μνήμην ποιούμενος, ὅτι ἐν

ταῖς Κείων πόλεσιν οὔτε ἑταίρας οὔτε αὐλητριδας ἰδεῖν ἔστι.

92. καὶ ὁ Μυρτίλος, τοῦτο δὲ ποῦ εἶρηκεν ὁ Φύλαρχος; κατανέγων γὰρ αὐτοῦ πᾶσαν τὴν ἱστορίαν. 5 εἰπόντος δέ, ἐν τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ, ὁ Μυρτίλος ἔφη, εἴτ' οὐκ ἐγὼ δικαίως πάντας ὑμᾶς τοὺς φιλοσόφους μισῶ, μισοφιλολόγους ὄντας; οὓς οὐ μόνον 10 *Λυσίμαχος* ὁ βασιλεὺς ἐξεκήρυξε τῆς ἰδίας βασιλείας ἀπελάνων, ὡς ὁ *Καρύστιος* φησιν ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασιν, ἀλλὰ καὶ Ἀθηναῖοι. Ἄλεξις γοῦν ἐν Ἰπποφησί

τοῦτ' ἔστιν Ἀκαδήμεια, τοῦτο Ξενοκράτης; πόλλ' ἀγαθὰ δοῖεν οἱ θεοὶ Δημητρίῳ 15 καὶ τοῖς νομοθέταις, διότι τοὺς τὰς τῶν λόγων, ὡς φασι, δυνάμεις παραδιδόντας τοῖς νέοις ἐς κόρακας ἔρρειν φασὶν ἐκ τῆς Ἀττικῆς.

καὶ Σοφοκλῆς δέ τις ψηφίσματι ἐξήλασε πάντας φιλοσόφους ἐκ τῆς Ἀττικῆς, καθ' οὗ λόγον ἔγραψε 20 *Φίλων* ὁ Ἀριστοτέλους γνώριμος, ἀπολογία ὑπὲρ τοῦ Σοφοκλέους Δημοχάρους πεποιηκότος τοῦ Δημοσθένους ἀνεψιοῦ. καὶ Ῥωμαῖοι δὲ οἱ πάντ' ἄριστοι ἐξέβαλον τοὺς σοφιστὰς τῆς Ῥώμης ὡς διαφθείροντας τοὺς νέους· ἔπειτ' οὐκ οἶδ' ὅπως κατεδέξαντο. 25 ἐμφανίζει δ' ὑμῶν καὶ τὸ ἀνόητον Ἀνάξιππος ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Κεραυνουμένῳ λέγων οὕτως

οἴμοι, φιλοσοφεῖς. ἀλλὰ τοὺς γε φιλοσόφους ἐν τοῖς λόγοις φρονοῦντας εὐρίσκω μόνον, 611 ἐν τοῖσι δ' ἔργοις ὄντας ἀνοήτους ὀρῶ.

εἰκότως οὖν πολλαὶ τῶν πόλεων, καὶ μάλιστα ἡ Ἀα- 30 κεδαιμονίων, ὡς Χαμαιλέων φησὶν ἐν τῷ περὶ Σιμωνίδου, οὐ προσίενται οὔτε ῥητορικὴν οὔτε φιλοσοφίαν διὰ τὰς ἐν τοῖς λόγοις ὑμῶν φιλοτιμίας καὶ

ἔριδας καὶ τοὺς ἀκαίρους ἐλέγχους· δι' οὓς Σωκράτης μὲν ἀπέθανεν, ὁ πρὸς τοὺς εἰς τὰ δικαστήρια διακληρουμένους διαλεγόμενος περὶ τοῦ δικαίου, κλεπτιστάτους ὄντας· ἀπέθανε δὲ διὰ ταῦτα καὶ 5 Θεόδωρος ὁ ἄθεος, καὶ Διαγόρας ἐφυγαδευθή· ὅτε καὶ πλέων ναυαγία ἐχρήσατο· Διότιμος δ' ὁ γράψας τὰ κατ' Ἐπικούρου βιβλία ὑπὸ Ζήνωνος τοῦ ἐπικουρείου ἐξαιτηθεὶς ἀνηρέθη, ὡς φησι Δημήτριος ὁ Μάγνης ἐν τοῖς Ὀμωνύμοις.

93. συνελόντι δ' εἰπεῖν, κατὰ τὸν Σολέα Κλέαρχον, οὐ καρτερικὸν βίον ἀσκεῖτε, κυνικὸν δὲ τῷ ὄντι 10 ζητε· καίτοι τοῦ ζώου τούτου ἐν τέτταρσι τὴν φύσιν περιττὴν ἔχοντος, ὥνπερ ὑμεῖς τὰ χεῖρω μερισάμενοι τηρεῖτε. αἰσθήσει τε γὰρ τῇ πρὸς ὄσφρανσιν καὶ πρὸς τὸ οἰκεῖον καὶ ἀλλότριον θαυμαστόν, τό τε συναν- 15 *θρωπίζον* καὶ οἰκουρὸν εἶναι καὶ φυλακτικὸν τοῦ τῶν εὐδρώντων βίου πάντων περιττότατον· ὥν οὐδέτερον πρόσεστιν ὑμῖν τοῖς τὸν κυνικὸν βίον μιμουμένοις. οὔτε γὰρ συνανθρωπίζετε οὔτε διαγινώσκετε οὐδένα τῶν ὁμιλούντων, αἰσθήσει τε πολλῶν ὥστε- 20 ροῦντες ἀργῶς καὶ ἀφυλάκτως ζητε. λοιδοροῦ δὲ καὶ παμφάγου τοῦ ζώου πεφυκότος, ἔτι δὲ ταλαιπώρου καὶ γυμνοῦ τὸν βίον, ἅμφω ταῦτα μελετᾶτε, κακολόγοι καὶ βοροὶ πρὸς τε τούτοις ἄνοικοι καὶ ἀνέστιοι βιοῦντες· ἐξ ὧν ἀπάντων ἀλλότριοι μὲν ἀρετῆς, μά- 25 ταιοι δὲ εἰς τὸ τοῦ βίου χρήσιμον. οὐδὲν γὰρ ἔστι τῶν καλουμένων φιλοσόφων ἀφιλοσοφώτερον. τίς γὰρ ἥλπισεν *Αἰσχίνην* τὸν σωκρατικὸν τοιοῦτον γεγενῆσθαι τοὺς τρόπους ὁποῖόν φησι *Λυσίας* ὁ ῥήτωρ ἐν τοῖς τῶν συμβολαίων λόγοις; ὃν ἐκ τῶν φερομέ- 30 νων ὡς αὐτοῦ διαλόγων θαυμάζομεν ὡς ἐπιεικῇ καὶ μέτριον, πλὴν εἰ μὴ ὡς ἀληθῶς τοῦ σοφοῦ Σωκρά-

τους ἐστὶ συγγράμματα, ἐχαρίσθη δὲ αὐτῷ ὑπὸ Ξαν-
θίππης τῆς Σωκράτους γυναικὸς μετὰ τὸν ἐκείνου
θάνατον, ὥς οἱ ἀμφὶ τὸν Ἰδομενέα φασίν.

94. ἀλλ' ὃ γε Λυσίας ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ λόγῳ
οὕτωςί' πρὸς Αἰσχίνην τὸν σωκρατικὸν χρέως' (ἀπο-
μνημονεύσω δ' ἐγώ, εἰ καὶ πολλὰ ἐστὶ τὰ λεχθέντα,
διὰ τὸν βρένθον ὑμῶν τὸν πολὺν ὃ φιλόσοφοι) ἄρ-
χεται δ' οὕτως ὁ ῥήτωρ· οὐκ ἂν ποτ' ᾤκηθην, ἄνδρες
δικασταί, Αἰσχίνην τολμῆσαι οὕτως αἰσχρὰν δίκην
δικάσασθαι, νομίζω δ' οὐκ ἂν ῥαδίως αὐτὸν ἐτέραν
ταύτης συκοφαντωδεστέραν ἐξευρεῖν. οὗτος γάρ, ὃ
ἄνδρες δικασταί, ὀφείλων ἀργύριον ἐπὶ τρισὶ δραχ-
μαῖς Σωσινόμῳ τῷ τραπεζίτῃ καὶ Ἀριστογείτονι,
προσελθὼν πρὸς ἐμὲ ἐδεῖτο μὴ περιδεῖν αὐτὸν διὰ
15 τοὺς τόκους ἐκ τῶν ὄντων ἐκπεσόντα. κατασκευάζο-
μαι δ', ἔφη, τέχνην μυρεψικὴν· ἀφορμῆς δὲ δέομαι,
καὶ οἶσω δέ σοι ἐννέ' ὀβολοὺς τῆς μνᾶς τόκους· κα-
λὸν γε τὸ τέλος τῆς εὐδαιμονίας τῷ φιλοσόφῳ ἢ 612
μυρεψικῇ τέχνῃ ἀκόλουθός τε τῇ Σωκράτους φιλοσο-
φίᾳ, ἀνδρὸς τοῦ καὶ τὴν τοιαύτην χρῆσιν τῶν μύρων
ἀποδοκιμάσαντος· Σόλωνος δὲ τοῦ νομοθέτου οὐδ'
ἐπιτρέποντος ἀνδρὶ τοιαύτης προῖστασθαι τέχνης.
διὸ καὶ Φερεκράτης ἐν Ἰπνῷ ἢ Παννυχίδι φησί

κᾶτα μυροπωλεῖν τί παθόντ' ἄνδρ' ἐχρῆν καθ-
ῆμενον

ὑψηλῶς ὑπὸ σκιαδείῳ, κατεσκευασμένον
συνέδριον, τοῖς μειρακίοις ἴν' ἐλάλει δι' ἡμέρας;
εἶθ' ἐξῆς φησὶν

αὐτίκ' οὐδεὶς οὔτε μαγείραινεν εἶδε πώποτε
οὔτε μὴν οὐδ' ἰχθυοπώλαινεν.

ἑκάστῳ γὰρ γένει ἀρμόζοντα δεῖν εἶναι καὶ τὰ τῆς
τέχνης. ἐξῆς δὲ τούτοις ὁ ῥήτωρ τάδε λέγει· πεισθεῖς

δ' ὑπ' αὐτοῦ τοιαῦτα λέγοντος καὶ ἅμα οἰόμενος τοῦ-
τον Αἰσχίνην Σωκράτους γεγονότα μαθητὴν καὶ περὶ
δικαιοσύνης καὶ ἀρετῆς πολλοὺς καὶ σεμνοὺς λέγοντα
λόγους οὐκ ἂν ποτε ἐπιχειρῆσαι οὐδὲ τολμῆσαι ἅπερ
οἱ πονηρότατοι καὶ ἀδικώτατοι ἄνθρωποι ἐπιχειροῦσι
πράττειν.

95. καὶ μετὰ ταῦτα πάλιν καταδρομὴν αὐτοῦ
ποιησάμενος ὥς ἐδανείσατο, ὥς οὔτε τόκους οὔτε τάρ-
χαϊον ἀπεδίδου, καὶ ὅτι ὑπερήμερος ἐγένετο γνώμη
δικαστηρίου ἐρήμην καταδικασθεῖς, καὶ ὥς ἤνεχυ-
10 ράσθη οἰκέτης αὐτοῦ στιγματίας, καὶ πολλὰ ἄλλα
κατειπὼν αὐτοῦ, ἐπιλέγει ταῦτα· ἀλλὰ γάρ, ὃ ἄνδρες
δικασταί, οὐκ εἰς ἐμὲ μόνον τοιοῦτός ἐστὶν ἀλλὰ καὶ
εἰς τοὺς ἄλλους ἅπαντας τοὺς αὐτῷ κεχρημένους. οὐχ
οἱ μὲν κάπηλοι οἱ ἐγγυὲς οἰκοῦντες, παρ' ὧν προδό-
15 σεις λαμβάνων οὐκ ἀποδίδωσι, δικάζονται αὐτῷ συγ-
κλείσαντες τὰ καπηλεῖα, οἱ δὲ γείτονες οὕτως ὑπ'
αὐτοῦ δεινὰ πάσχουσιν ὥστ' ἐκλιπόντες τὰς αὐτῶν
οἰκίας ἐτέρας πόρρῳ μισθοῦνται; ὅσους δ' ἐράνους
συνείλεκται, τὰς μὲν ὑπολοίπους φορὰς οὐ κατατίθη-
20 σιν ἀλλὰ περὶ τοῦτον τὸν κάπηλον ὥς περὶ στήλην
διαφθείρονται... τοσοῦτοι δ' ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἅμα
τῇ ἡμέρᾳ ἀπαιτήσοντες τὰ ὀφειλόμενα ἔρχονται ὥστ'
οἶεσθαι τοὺς παριόντας ἐπ' ἐκφορὰν αὐτοὺς ἤκειν
τοῦ τεθνεῶτος. οὕτω δ' οἱ ἐν τῷ Πειραιεῖ διάκεινται
25 ὥστε πολὺ ἀσφαλέστερον εἶναι δοκεῖν εἰς τὸν Ἀδρίαν
πλεῖν ἢ τούτῳ συμβάλλειν. πολὺ γὰρ μᾶλλον ἢ ἂν
δανείσῃται αὐτοῦ νομίζει εἶναι ἢ ἂν ὁ πατήρ αὐτῷ
κατέλιπεν. ἀλλὰ γὰρ οὐ τὴν οὐσίαν κέκτηται Ἑρ-
μαίου τοῦ μυροπώλου τὴν γυναικᾶ διαφθείρας ἐβδο-
30 μήκοντα ἔτη γεγονυῖαν; ἥς ἐρᾶν προσποιησάμενος
οὕτω διέθηκεν ὥστε τὸν μὲν ἄνδρα αὐτῆς καὶ τοὺς

υίους πτωχοὺς ἐποίησεν, αὐτὸν δ' ἀντὶ καπήλου μυ-
ροπώλην ἀπέδειξεν· οὕτως ἐρωτικῶς τὸ κόριον μετε-
χειρίζετο, τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἀπολαύων, ἧς ῥᾶον τοὺς
ὀδόντας ἀριθμῆσαι [ὅσου ἐλάττους ἦσαν] ἢ τῆς χειρὸς
5 τοὺς δακτύλους. καὶ μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες.
ὁ μὲν οὖν βίος τοῦ σοφιστοῦ τοιοῦτος.

ὁ μὲν οὖν Λυσίας, ὃ Κύνουλκε, οὕτως. ἐγὼ δὲ
κατὰ τὸν Ἀρίσταρχον τὸν τραγικὸν ποιητὴν
τάδ' οὐχ ὑπάρχων ἀλλὰ τιμωρούμενος
10 καταπαύσω τὸν πρὸς σὲ καὶ τοὺς ἄλλους κύνας ἐν-
ταῦθα λόγον.

ΙΑ

Τὸν Διόνυσον, ἑταῖρε Τιμόκρατες, μαινόμενον 613
οἱ πολλοὶ λέγουσιν ἀπὸ τοῦ τοὺς πλείονος ἀκράτου
σπῶντας θορυβώδεις γίνεσθαι.

15 οἶνός σε τρώει μελιηδής, ὅστε καὶ ἄλλους
βλάπτει, ὅς ἂν μιν χανδὸν ἔλῃ μὴδ' αἰσιμαπίνῃ.
οἶνος καὶ κένταυρον ἀγακλυτὸν Εὐρυτίωνα
ᾤλεσ' ἐνὶ μεγάρῳ μεγαθύμου Πειριθόοιο,
ἐς Λαπίθας ἐλθόνθ'· ὃ δ' ἐπεὶ φρένας ᾤασεν
οἶνω,

20 μαινόμενος κάκ' ἐρεξε δόμοις ἐνὶ Πειριθόοιο. b
κατιόντος γοῦν τοῦ οἴνου ἐς τὸ σῶμα, ὥς φησιν Ἡρό-
δοτος, ἐπαναπλέει κακὰ ἔπεα καὶ μαινόμενα. Κλέαρ-
χος δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Κορινθίοις φησὶν
25 εἰ τοῖς μεθυσκομένοις ἐκάστης ἡμέρας

ἀλγεῖν συνέβαινε τὴν κεφαλὴν πρὸ τοῦ πιεῖν
τὸν ἄκρατον, ἡμῶν οὐδὲ εἷς ἐπινεν ἄν.
νυνὶ δὲ πρότερον τοῦ πόνου τὴν ἡδονὴν
προλαμβάνοντες ὑστεροῦμεν τὰ γαθοῦ.

c Ξενοφῶν δὲ τὸν Ἀγησίλαον, ὃς μέθης μὲν ἀπέχεσθαι 5
ὁμοίως ᾤετο χρῆναι καὶ μανίας, σίτων δὲ ὑπερκαί-
ρων ὁμοίως καὶ ἀργίας. ἀλλ' οὐχ ἡμεῖς γε οὔτε τῶν
πλείον πινόντων ὄντες οὔτε τῶν ἐξοίνων γινομένων
πληθούσης ἀγορᾶς ἐπὶ τὰ μουσικὰ ταῦτα ἐρχόμεθα
συμπόσια. καὶ γὰρ ὁ φιλεπιτιμητῆς Οὐλπιανὸς πάλιν 10
τινὸς ἐπέλληπτο εἰπόντος 'ἔξοινος οὐκ εἰμί' λέγων,
ὁ δ' ἔξοινος ποῦ; καὶ ὅς, παρ' Ἀλέξιδι ἐν Εἰσοικί-
μένῳ 'ἔξοινος ἐποίει ταῦτ' ἔφη.

2. ἐπεὶ δὲ ἐκάστης ἡμέρας μετὰ τοὺς παρ' ἡμῶν
d καινοὺς αἰεὶ λεγομένους λόγους καὶ ἀκροάματα ἐκά- 15
στοτε διάφορα ἐπιδείκνυται ὁ λαμπρὸς ἡμῶν ἐστιάτωρ
Λαρήνσιος, ἔτι δὲ καὶ γελωτοποιούς, φέρε λέγωμέν-
τι καὶ ἡμεῖς περὶ τούτων. καίτοι γε οἶδα καὶ Ἀνά-
χαρσιν τὸν Σκύθην ἐν συμποσίῳ γελωτοποιῶν εἰσα-
χθέντων ἀγέλαστον διαμείναντα, πιθήκου δ' ἐπείσ- 20
αχθέντος γελάσαντα φάναι ὥς οὗτος μὲν φύσει γε-
λοῖός ἐστιν, ὁ δ' ἄνθρωπος ἐπιτηδεύσει. καὶ Εὐρι-
πίδης δ' ἐν τῇ δεσμώτιδι Μελανίππῃ ἔφη

ἀνδρῶν δὲ πολλοὶ τοῦ γέλωτος οὐνεκα
ἀσκοῦσι χάριτας κερτόμους. ἐγὼ δέ πως 25
μισῶ γελοίους, οἵτινες τήτει σοφῶν
614 ἀχάλιν' ἔχουσι στόματα· κείς ἀνδρῶν μὲν οὐ
τελοῦσιν ἀριθμόν', ἐν γέλωτι δ' ἐκπρεπεῖς
οἰκοῦσιν οἴκους καὶ τὰ ναυστολούμενα
ἔσω δόμων σῶζουσι.

30 Παρμενίσκος δὲ ὁ Μεταποντῖνος, ὥς φησι Σῆμος ἐν
πέμπτῳ Δηλιάδος καὶ γένει καὶ πλούτῳ πρωτεύων,

εἰς Τροφωνίου καταβάς καὶ ἀνελθὼν οὐκ ἔτι γελᾶν
ἐδύνατο. καὶ χρηστηριαζομένῳ περὶ τούτου ἡ Πυ-
θία ἔφη

εἶρη μ' ἀμφὶ γέλωτος ἀμείλιχε μελιχίοιο·

5 δώσει σοι μήτηρ οἴκοι, τὴν ἔξοχα τίε. b

ἐλπίζων δ' ἂν ἐπανεέλθῃ εἰς τὴν πατρίδα γελάσειν,
ὥς οὐδὲν ἦν πλεόν, οἴομενος ἐξηπατῆσθαι ἔρχεται
ποτε κατὰ τύχην εἰς Δῆλον, καὶ πάντα τὰ κατὰ τὴν
νῆσον ἀποθανυμάζων ἦλθε καὶ εἰς τὸ λητῶν, νομί-
10 ζων τῆς Ἀπόλλωνος μητρὸς ἄγαλμά τι θεωρήσειν
ἀξιόλογον· ἰδὼν δ' αὐτὸ ξύλινον ἄμορφον παραδόξως
ἐγέλασεν, καὶ τὸν τοῦ θεοῦ χρησμὸν ξυμβάλλων καὶ
τῆς ἀρρωστίας ἀπαλλαγεῖς μεγαλωστὶ τὴν θεὸν ἐτί-
μησεν.

15 3. Ἀναξανδρίδης δ' ἐν Γερωντομανίᾳ καὶ εὐρετὰς c
τῶν γελοίων φησὶ γενέσθαι Ῥαδάμανθυν καὶ Παλα-
μήδην, λέγων οὕτως

καίτοι πολὺ γε πονοῦμεν.

τὸν ἀσύμβολον εὗρε γελοῖα λέγειν Ῥαδάμανθους

20 καὶ Παλαμήδης.

γελωτοποιῶν δὲ μέμνηται Ξενοφῶν ἐν τῷ Συμποσίῳ
Φίλιππου μὲν, περὶ οὗ καὶ οὕτως λέγει· Φίλιππος
δ' ὁ γελωτοποιὸς κρούσας τὴν θύραν εἶπε τῷ ὑπα-
κούσαντι εἰσαγγεῖλαι ὅστις τε εἴῃ καὶ διότι κατάγε-
25 σθαι βούλεται· συνεσκευασμένος δὲ ἔφη παρεῖναι
πάντα τὰ πιτήδεια, ὥστε δειπνεῖν τὰλλότρια. καὶ τὸν
παῖδα δὲ ἔφη πάνυ πιέζεσθαι διὰ τε τὸ φέρειν μηδὲν d
καὶ διὰ τὸ ἀνάριστον εἶναι. Ἰππόλοχος δὲ ὁ Μακε-
δὼν ἐν τῇ πρὸς Λυγκέα ἐπιστολῇ γελωτοποιῶν μέ-
30 μνηται Μανδρογένους καὶ Στράτωνος τοῦ Ἀττικοῦ.
πλήθος δ' ἦν Ἀθήνησι τῆς σοφίας ταύτης. ἐν γοῦν
τῷ Διομέων ἡρακλείῳ συνελέγοντο ἐξήκοντα ὄντες

τὸν ἀριθμὸν, καὶ ἐν τῇ πόλει δὲ ὠνομάζοντο, ὥς· οἱ
ἐξήκοντα τοῦτ' εἶπον· καὶ ἀπὸ τῶν ἐξήκοντα ἔρχο-
e μαι. ἐν δὲ τούτοις ἦσαν Καλλιμέδων τε ὁ Κάραβος
καὶ Δεινίας ἔτι τε Μνασιγείτων καὶ Μέναιχμος, ὥς
φησι Τηλεφάνης ἐν τῷ περὶ τοῦ ἄστεος. τοσαύτη δ' 5
αὐτῶν δόξα τῆς ῥαθυμίας ἐγένετο ὥς καὶ Φίλιππον
ἀκούσαντα τὸν Μακεδόνα πέμψαι αὐτοῖς τάλαντον,
ἵν' ἐγγραφόμενοι τὰ γελοῖα πέμπωσιν αὐτῷ. ὅτι δὲ
ἦν περὶ τὰ γελοῖα ἐσπουδακῶς ὁ βασιλεὺς οὗτος μαρ-
τυρεῖ Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς. φι- 10
λόγελως δ' ἦν καὶ Δημήτριος ὁ πολιορκητής, ὥς φησι
Φύλαρχος ἐν τῇ ἕκτῃ τῶν ἱστοριῶν· ὅς γε καὶ τὴν
Λυσιμάχου ἀνλὴν κωμικῆς σκηνῆς οὐδὲν διαφέρειν
f ἔλεγεν· ἐξιέναι γὰρ ἀπ' αὐτῆς πάντας δυσυλλάβους
(τὸν τε Βίθυν χλευάζων καὶ τὸν Πάριν, μεγίστους 15
ὄντας παρὰ τῷ Λυσιμάχῳ, καὶ τινας ἐτέρους τῶν
φίλων), παρὰ δ' αὐτοῦ Πενθέστιας καὶ Μενελάους,
ἔτι δὲ Ὀξυθέμιδας. ταῦτα δ' ἀκούων ὁ Λυσιμάχος,
ἐγὼ τοίνυν, ἔφη, πόρνην ἐκ τραγικῆς σκηνῆς οὐχ
ἐόρακα ἐξιούσαν· τὴν ἀνλητρίδα Λάμιαν λέγων. 20
615 ἀπαγγελθέντος δὲ καὶ τούτου, πάλιν ὑπολαβὼν ὁ
Δημήτριος ἔφη, ἀλλ' ἢ παρ' ἐμοῦ πόρνη σωφρονέ-
στερον τῆς παρ' ἐκείνῳ Πηνελόπης ξῆ.

4. ὅτι δὲ καὶ Σύλλας ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς φι-
λόγελως ἦν προείρηται. Λεύκιος δὲ Ἀνίκιος καὶ αὐ- 25
τὸς Ῥωμαίων στρατηγὴς Ἰλλυριοὺς καταπολεμήσας
καὶ αἰχμάλωτον ἀγαγὼν Γένθιον τὸν τῶν Ἰλλυριῶν
βασιλέα σὺν τοῖς τέκνοις, ἀγῶνας ἐπιτελῶν τοὺς ἐπι-
νικίους ἐν τῇ Ῥώμῃ παντὸς γέλωτος ἄξια πράγματα
b ἐποίησεν, ὥς Πολύβιος ἱστορεῖ ἐν τῇ τριακοστῇ. με- 30
ταπεμψάμενος γὰρ τοὺς ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐπιφανεστά-
τους τεχνίτας καὶ σκηνὴν κατασκευάσας μεγίστην ἐν

τῷ κίρκῳ πρώτους εἰσῆγεν αὐλητὰς ἅμα πάντας.
οὗτοι δ' ἦσαν Θεόδωρος ὁ Βοιωτίος, Θεόπομπος . . . ,
Ἑρμιππος ὁ Λυσιμαχεύς, οἵτινες ἐπιφανέστατοι ἦσαν.
τούτους δὲ στήσας ἐπὶ τὸ προσκηνίον μετὰ τοῦ χοροῦ
5 αὐλεῖν ἐκέλευσεν ἅμα πάντας. τῶν δὲ διαπορευομέ-
νων τὰς κρούσεις μετὰ τῆς ἁρμοζούσης κινήσεως,
προσπέμψας οὐκ ἔφη καλῶς αὐτοὺς αὐλεῖν, ἀλλ'
ἀγωνίζεσθαι μᾶλλον ἐκέλευσε. τῶν δὲ διαπορούντων
ὕπεδειξε τις τῶν ῥαβδούχων, ἐπιστρέψαντας ἀπαγα-
10 γεῖν ἐφ' αὐτοὺς καὶ ποιεῖν ὥσανεὶ μάχην. ταχὺ δὲ
συννοήσαντες οἱ αὐληταὶ καὶ λαβόντες οἰκείαν [κίνη-
σιν] ταῖς ἑαυτῶν ἀσελγείαις μεγάλην ἐποίησαν σύγ-
χυσιν. συνεπιστρέψαντες δὲ τοὺς μέσους χοροὺς πρὸς
τοὺς ἄκρους οἱ μὲν αὐληταὶ φυσῶντες ἀδιανόητα καὶ
15 διαφέροντες τοὺς αὐλοὺς ἀπῆγον ἀνὰ μέρος ἐπ' ἄλ-
λήλους. ἅμα δὲ τούτοις ἐπικτυποῦντες οἱ χοροὶ καὶ
συνεπεισιόντες τὴν σκηνὴν ἐπεφέροντο τοῖς ἐναντίοις, d
καὶ πάλιν ἀνεχώρουν ἐκ μεταβολῆς. ὥς δὲ καὶ περι-
ξωσάμενός τις τῶν χορευτῶν ἐκ τοῦ καιροῦ στραφεὶς
20 ἦρε τὰς χεῖρας ἀπὸ πυγμῆς πρὸς τὸν ἐπιφερόμενον
αὐλητήν, τότε ἦδη κρότος ἐξαίσιος ἐγένετο καὶ κραυγὴ
τῶν θεωμένων. ἔτι δὲ τούτων ἐκ παρατάξεως ἀγω-
νιζομένων ὀρχησταὶ δύο εἰσῆγοντο μετὰ συμφωνίας
εἰς τὴν ὀρχήστραν· καὶ πύκται τέσσαρες ἀνέβησαν
25 ἐπὶ τὴν σκηνὴν μετὰ σαλπικτῶν καὶ βυκανιστῶν.
ὁμοῦ δὲ τούτων πάντων ἀγωνιζομένων ἄλεκτον ἦν
τὸ συμβαῖνον. περὶ δὲ τῶν τραγῳδῶν, φησὶν ὁ Πο- e
λύβιος, ὅτι ἂν ἐπιβάλωμαι λέγειν, δόξω τισὶ δια-
χλευάζειν.

30 5. ταῦτα τοῦ Οὐλπιανοῦ διεξεληθόντος καὶ πάν-
των ἀνακακχασάντων ἐπὶ ταῖς ἀνικίσις ταύταις θεαίς,
ἐγένοντό τινες λόγοι καὶ περὶ τῶν καλουμένων πλά-

νων· καὶ ἐξητεῖτο εἰ μνήμη τις καὶ περὶ τούτων ἐγέ-
νετο παρὰ τοῖς παλαιότεροις· περὶ γὰρ θαυματοποιῶν
ἤδη προειρήκαμεν. καὶ ὁ Μάγνος ἔφη, Διονύσιος
μὲν ὁ Σινωπεὺς ὁ τῆς κωμωδίας ποιητῆς ἐν τῷ ἐπι-
γραφομένῳ Ὀμώνυμοι μνημονεύει Κηφισοδώρου τοῦ 5
πλάνου διὰ τούτων

f Κηφισόδωρόν φασιν ἐπικαλούμενον
πλάνον· τιν' ἐν Ἀθήναις γενέσθαι, τὴν σχολὴν
εἰς τοῦτο τὸ μέρος τοῦ βίου καταχρώμενον.
ἐντυγχάνοντα πρὸς τὸ σιμὸν ἀνατρέχειν, 10
ἥσυχα καθεῖναι τῇ πὶ τῇ βακτηρίᾳ.

μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Νικόστρατος ἐν Σύρῳ

Κηφισόδωρον οὐ κακῶς μὰ τὸν Δία
τὸν πλάνον· φασὶ στενωπὸν εἰς στενὸν στῆσαι
15 τινας 15

ἀγκαλίδας ἔχοντας, ὥστε μὴ παρελθεῖν μηδένα.

616 Πανταλέοντος δὲ μνημονεύει Θεόγνητος ἐν Φιλο-
δεσπότῳ

ὁ Πανταλέων μὲν αὐτὸς ἀστὸς τοὺς ξένους
τούς τ' ἀγνοοῦντας αὐτὸν ἐπλάνα, καὶ σχεδὸν 20
ἀπεκραιπάλα τὰ πλεῖστα, τοῦ γελάσαι χάριν
ιδίαν τιν' αὐτῷ θέμενος ἀδολεσχίαν.

καὶ Χρύσιππος δ' ὁ φιλόσοφος ἐν πέμπτῳ περὶ τοῦ
καλοῦ καὶ τῆς ἡδονῆς περὶ τοῦ Πανταλέοντος τάδε
γράφει· ὁ δὲ πλάνος Πανταλέων τελευτᾷ μέλλων 25

b ἐκάτερον τῶν νύκτων κατ' ἰδίαν ἐξηπάτησε, φήσας
μόνῳ αὐτῷ λέγειν ὅπου κατορθύχοι τὸ χρυσίον·
ὥστε μάτην ὕστερον κοινῇ σκάπτοντας αἰσθέσθαι
ἐξηπατημένους.

6. οὐκ ἠπόρει δ' ἡμῶν τὸ συμπόσιον οὐδὲ τῶν 30
φιλοσκωπούντων. περὶ δὲ τοιούτου τινὸς πάλιν ὁ
Χρύσιππος ἐν τῷ αὐτῷ γράφει· φιλοσκώπτῃς μέλλων

ὑπὸ τοῦ δημίου σφάττεσθαι εἶπε θέλειν ὥσπερ τὸ
κύνειον ἄσας ἀποθανεῖν. ἐπιτρέψαντος δ' ἐκείνου
ἔσκωψεν. ὑπὸ δὲ τῶν τοιούτων πολλάκις ὁ Μυρτί- c
λος σκωφθεὶς καὶ ἀγανακτήσας εἶπε καλῶς Λυσίμα-
χον τὸν βασιλέα πεποιηκέναι. Τελεσφόρον γὰρ ἕνα
τῶν ὑπάρχων αὐτοῦ ἐπειδὴ ἔσκωψέ ποτε ἐν συμποσίῳ
τὴν Ἀρσινόην (γυνὴ δὲ ἦν τοῦ Λυσιμάχου) ὥς ἐμε-
τικὴν οὖσαν εἰπὼν

κακῶν κατάρχεις τήνδ' ἐμοῦσαν εἰσάγων,
10 ὁ Λυσίμαχος ἀκούσας ἐμβληθῆναι αὐτὸν ἐκέλευσεν
εἰς γαλεάγραν, καὶ δίκην θηρίου περιφερόμενον καὶ
τρεφόμενον κολαζόμενον οὕτως ἐποίησεν ἀποθανεῖν.
σὺ δέ, ὦ Οὐλπιανέ, εἰ τὴν γαλεάγραν ζητεῖς, ἔχεις
παρ' Ὑπερείδῃ τῷ ῥήτορι· ὅπου δέ, σὺ ζήτηι. καὶ Τα- d
15 χῶς δ' ὁ Αἰγυπτίων βασιλεὺς Ἀγησίλαον σκώψας
τὸν Λακεδαιμονίων βασιλέα, ὅτ' ἦλθεν αὐτῷ συμμα-
χήσων, ἦν γὰρ βραχὺς τὸ σῶμα, ἰδιώτης ἐγένετο,
ἀποστάντος ἐκείνου τῆς συμμαχίας. τὸ δὲ σκῶμμα
τοῦτ' ἦν

20 ὠδινεν ὄρος, Ζεὺς δ' ἐφοβεῖτο, τὸ δ' ἔτεκεν μῦν.
ὅπερ ἀκούσας ὁ Ἀγησίλαος καὶ ὀργισθεὶς ἔφη, φα-
νήσομαί σοι ποτὲ καὶ λέων. ὕστερον γὰρ ἀφισταμέ-
νων τῶν Αἰγυπτίων, ὥς φησι Θεόπομπος καὶ Λυκίας
ὁ Ναυκρατίτης ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς, οὐδὲν αὐτῷ c
25 συμπράξας ἐποίησεν ἐκπεσόντα τῆς ἀρχῆς φυγεῖν εἰς
Πέρσας.

7. πολλῶν οὖν πολλάκις ὄντων τῶν ἀκροαμάτων
καὶ τῶν αὐτῶν οὐκ αἰεί, ἐπειδὴ πολλοὶ περὶ αὐτῶν
ἐγένοντο λόγοι, τὰ ὀνόματα τῶν εἰπόντων παραλιπὼν
30 τῶν πραγμάτων μνησθήσομαι. περὶ μὲν γὰρ αὐλῶν
ὁ μὲν τις ἔφη τὸν Μελανιπίδην καλῶς ἐν τῷ Μαρ-

σὺα διασύροντα τὴν αὐλητικὴν εἰρηκέναι περὶ τῆς
Ἀθηνᾶς

ἅ μὲν Ἀθάνᾳ
ὄργαν' ἔρριψέν θ' ἱερᾶς ἀπὸ χειρὸς
εἶπέ τ' ἔρρετ' αἰσχεα σωματόλυμα, 5
οὐ με τᾶδ' ἐγὼ κακότετατι δίδωμι.
πρὸς ὃν ἀντιλέγων ἄλλος ἔφη, ἄλλ' ὅ γε Σελινούντιος
Τελέστης τῷ Μελανιπίδῃ ἀντικορυσσόμενος ἐν Ἀρ-
γοῖ ἔφη (ὁ δὲ λόγος ἐστὶ περὶ τῆς Ἀθηνᾶς)
ὃν σοφὸν σοφὰν λαβοῦσαν οὐκ ἐπέλομαι νόφ 10
δρυμοῖς ὀρείοις ὄργανον δῖαν Ἀθάναν
δυσόφθαλμον αἰσχος ἐκπλαγείσαν
αὐθις ἐκ χειρῶν βαλεῖν,
νυμφαγενεῖ χοροκτύπῳ φηρὶ Μαρσύᾳ κλέος.
617 τί γὰρ νιν εὐηράτοιο κάλλεος ὀξὺς ἔρως ἔτειρεν, 15
ἃ παρθενίαν ἄγαμον καὶ ἄπαιδ' ἀπένειμε

Κλωθῶ;

ὥς οὐκ ἂν εὐλαβηθείσης τὴν αἰσχροτήτα τοῦ εἵδους
διὰ τὴν παρθενίαν. ἐξῆς τέ φησιν

ἀλλὰ μάταν ἀχόρευτος 20
ἅδε ματαιολόγων φάμα προσέπταθ' Ἑλλάδα
μουσοπόλων

σοφᾶς ἐπίφθονον βροτοῖς τέχνας ὄνειδος.
μετὰ ταῦτα δὲ ἐγκωμιάζων τὴν αὐλητικὴν λέγει
τὰν οὐ μεριθοτάταν Βρομίῳ παρέδωκε σεμνᾶς 25
δαίμονος ἀερθὲν πνεῦμ' αἰολοπτερύγων
σὺν ἀγλαῶν ὠκύτατι χειρῶν.

h κομψῶς δὲ καὶ τῷ Ἀσκληπιῷ ὁ Τελέστης ἐδήλωσε
τὴν τῶν αὐλῶν χρεῖαν ἐν τούτοις
ἢ Φρύγα καλλιπνόων αὐλῶν ἱερῶν βασιλῆα, 30
λυδὸν ὃς ἄρμωσε πρῶτος
δωρίδος ἀντίπαλον μούσας νόμον αἰόλον ὀμφᾶ

πνεύματος εὔπερον αὖραν ἀμφιπλέκων καλὰ-
μοις.

8. Πρατίνας δὲ ὁ Φλιάσιος, αὐλητῶν καὶ χορευ-
τῶν μισθοφόρων κατεχόντων τὰς ὀρχήστρας, ἀγανα-
κτεῖν τινὰς ἐπὶ τῷ τοὺς αὐλητὰς μὴ συναυλεῖν τοῖς
χοροῖς, καθάπερ ἦν πάτριον, ἀλλὰ τοὺς χοροὺς συν-
ἄδειν τοῖς αὐληταῖς· ὃν οὖν εἶχε θυμὸν κατὰ τῶν
ταῦτα ποιούντων ὁ Πρατίνας ἐμφανίζει διὰ τοῦδε
τοῦ ὑπορχήματος

10 τίς ὁ θόρυβος ὅδε; τί τάδε τὰ χορεύματα;
τίς ὕβρις ἔμολεν ἐπὶ Διονυσιάδα πολυπάταγα
θυμέλαν;

ἐμὸς ἐμὸς ὁ Βρόμιος·
ἐμὲ δεῖ κελαδεῖν, ἐμὲ δεῖ παταγεῖν
15 ἀν' ὄρεα σύμενον μετὰ ναϊάδων,
οἷά τε κύκνον ἄγοντα
ποικιλόπτερον μέλος.
τὰν ἀοιδὰν κατέστασε Πιερίς βασίλειαν· ὁ δ'
αὐλὸς

20 ὕστερον χορευέτω. καὶ γὰρ ἔσθ' ὑπηρέτας.
κῶμῳ μόνον θυραμάχοις τε πυγμαχίαισι νέων
θέλει παρ' οἶνον

ἔμμεναι στρατηλάτας.
παῖε τὸν φρυναίου ποικίλου προανέχοντα,
25 φλέγε τὸν ὀλεσισιαλοκάλαμον,
λαλοβαρυόπα παραμελορυθμοβάταν θ'
ὑπαὶ τρυπάνῳ δέμας πεπλασμένον.
ἦν ἰδοῦ, ἄδε σοι δεξιὰ
καὶ ποδὸς διαρριφά,
30 θριαμβοδιθύραμβε κισσόχαιτ' ἄναξ,
ἄκουε τὰν ἑμὴν δώριον χορείαν.

9. περὶ δὲ τῆς αὐλῶν πρὸς λύραν κοινωνίας, ἐπεὶ

πολλάκις καὶ αὐτὴ ἡμᾶς ἡ συναυλία ἔθελγεν, Ἐπιπ-
πος ἐν Ἐμπολῇ φησί

618 κοινωνεῖ γάρ, ὦ μειράκιον, εὖ
ἢ ὅν τοῖσιν αὐλοῖς μουσικὴ καὶ τῇ λύρᾳ
τοῖς ἡμετέροισι παιγνίοις. ὅταν γὰρ εὖ
5 συναρμόσῃ τοῖς συνοῦσι τὸν τρόπον,
τόθ' ἡ μεγίστη τέρψις ἐξευρίσκεται.
τὴν δὲ συναυλίαν τί ποτ' ἐστὶν ἐμφανίζει Σῆμος ὁ
Δήλιος ἐν πέμπτῳ Δηλιάδος γράφων οὕτως· ἀγνοου-
μένης δὲ παρὰ πολλοῖς τῆς συναυλίας λεκτέον. ἦν 10
τις ἀγὼν συμφωνίας ἀμοιβαίως αὐλοῦ καὶ ὄρθου
χωρὶς λόγου τοῦ προσμελωδοῦντος. ἄστειως δὲ αὐ-
b τὴν Ἀντιφάνης φανερὰν ποιεῖ ἐν τῷ Αὐλητῇ λέγων
ποιᾶν, φράσον γάρ, ἥδε τὴν συναυλίαν
ταύτην; ἐπίσταται γάρ, ἀλλ' ἠΰλουν ἔτι 15
μαθόντες, ὥστε τοὺς αὐλοὺς σύ τε
αὕτη τε λήψεσθ', εἰθ' ἂ μὲν σὺ τυγχάνεις
αὐλῶν πέραινε, δέξεται δὲ τὰλλα σοι
ἥδ'. οὐτι κοινόν ἐστίν, οὐ χωρὶς πάλιν,
οὐ νέυματ', οὐ προβλήμαθ', οἷς σημαίνετε 20
ἕκαστα.

λίβυν δὲ τὸν αὐλὸν προσαγορεύουσιν οἱ ποιηταί,
φησὶ Δοῦρις ἐν δευτέρῳ τῶν περὶ Ἀγαθοκλέα, ἐπειδὴ
c Σειρίτης, ὃς δοκεῖ πρῶτος εὑρεῖν τὴν αὐλητικὴν,
Λίβυς ἦν τῶν νομάδων, ὃς καὶ κατηύλησε τὰ μητρῶα 25
πρῶτος. αὐλήσεων δ' εἰσὶν ὀνομασίαι, ὥς φησι Τρύ-
φων ἐν δευτέρῳ Ὀνομασιῶν, αἶδε· κῶμος βουκολια-
σμός γίγγρας τετράκωμος ἐπίφαλλος χορεῖος καλ-
λίνικος πολεμικὸν ἡδύκωμος σικινοτύρβη θυροκο-
πικόν, τὸ δ' αὐτὸ καὶ κρουσίθυρον, κνισμός μόθων. 30
ταῦτα δὲ πάντα μετ' ὀρχήσεως ἠΰλειτο.

10. καὶ ᾠδῆς δὲ ὀνομασίας καταλέγει ὁ Τρύφων

τάσδε ἱμαῖος ἢ ἐπιμύλιος καλουμένη, ἣν παρὰ τοὺς δ
ἀλέτους ἤδον, ἴσως ἀπὸ τῆς ἱμαλίδος. ἱμαλὶς δ' ἐστὶ
παρὰ Δωριεῦσιν ὁ νόστος καὶ τὰ ἐπίμετρα τῶν ἀλέ-
των. ἢ δὲ τῶν ἰστουργοῦντων ᾠδὴ ἔλινος, ὡς Ἐπί-
χαρμος ἐν Ἀταλάνταις ἱστορεῖ. ἢ δὲ ταλασιουργῶν
ἱουλος. Σῆμος δ' ὁ Δῆλιος ἐν τῷ περὶ παιάνων φησὶ
τὰ δράγματα τῶν κριθῶν αὐτὰ καθ' αὐτὰ προσηγό-
ρευον ἀμάλας, συναθροισθέντα δὲ καὶ ἐκ πολλῶν
μίαν γενόμενα δέσμην οὖλους καὶ ἰούλους, καὶ τὴν
10 Δῆμητρα ὅτε μὲν χλόην ὅτε δὲ Ἰουλῶ. ἀπὸ τῶν οὖν
τῆς Δῆμητρος εὐρημάτων τοὺς τε καρπούς καὶ τοὺς e
ὕμνους τοὺς εἰς τὴν θεὸν οὖλους καλοῦσι καὶ ἰού-
λους. δημήτρουλοι καὶ καλλίουλοι. καὶ

πλεῖστον οὖλον ἱεῖ, ἰουλον ἱεῖ.

15 ἄλλοι δὲ φασιν ἐριουργῶν εἶναι τὴν ᾠδὴν. αἱ δὲ τῶν
τιτθενοῦσῶν ᾠδαὶ καταβαυκαλήσεις ὀνομάζονται. ἣν
δὲ καὶ ἐπὶ ταῖς ἐώραις τις ἐπ' Ἡριγόνῃ, ἣν καὶ ἀλῆτιν
λέγουσιν ᾠδὴν. Ἀριστοτέλης γοῦν ἐν τῇ Κολοφωνίων
πολιτείᾳ φησὶν ἀπέθανε δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Θεόδωρος
20 ὕστερον βιαίῳ θανάτῳ. λέγεται δὲ γενέσθαι τρυφῶν f
τις, ὡς ἐκ τῆς ποιήσεως δηλὸν ἐστίν. ἔτι γὰρ καὶ
νῦν αἱ γυναῖκες ᾄδουσιν αὐτοῦ μέλη περὶ τὰς ἐώρας.
ἢ δὲ τῶν θεριστῶν ᾠδὴ λιτυέρσης καλεῖται. καὶ 619
τῶν μισθωτῶν δὲ τις ἣν ᾠδὴ τῶν ἐς τοὺς ἀγροὺς
25 φοιτῶντων, ὡς Τηλεκλείδης φησὶν ἐν Ἀμφικτύοσι·
καὶ βαλανέων ἄλλαι, ὡς Κράτης ἐν Τόλμαις· καὶ τῶν
πισσοῦσῶν ἄλλη τις, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφο-
ριαζούσαις καὶ Νικοχάρης ἐν Ἡρακλεῖ χορηγῷ. ἣν
δὲ καὶ τοῖς ἡγουμένοις τῶν βοσκημάτων ὁ βουκολια-
30 σμός καλούμενος. Δίωμος δὲ ἦν ὁ βουκόλος Σικελιώ-
της ὁ πρῶτος εὐρὼν τὸ εἶδος· μνημονεύει δ' αὐτοῦ h
Ἐπίχαρμος ἐν Ἀλκυνόνι καὶ ἐν Ὀδυσσεὶ ναυαγῷ. ἢ δ'

ἐπὶ τοῖς θανάτοις καὶ λύπαις ᾠδὴ ὀλοφυρμός καλεῖ-
ται. αἱ δὲ ἱουλοι καλούμεναι ᾠδαὶ Δῆμητρι καὶ Φερ-
σεφόνῃ πρέπουσιν. ἢ δὲ εἰς Ἀπόλλωνα ᾠδὴ φιληλιάς,
ὡς Τελέσιλλα παρίστησιν· οὐπιγγοὶ δὲ αἱ εἰς Ἀρτε-
μιν. ἤδοντο δὲ Ἀθήνησι καὶ οἱ Χαρώνδου νόμοι παρ' 5
οἶνον, ὡς Ἐρμιππὸς φησιν ἐν ἑκτῷ περὶ νομοθετῶν.
Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἀττικαῖς φησὶ λέξεσιν ἱμαῖος
ᾠδὴ μυλωθρῶν, ἐν δὲ γάμοις ὑμέναιος, ἐν δὲ πέν-
c θεσιν ἰάλεμος, λίνος δὲ καὶ αἶλινος οὐ μόνον ἐν πέν-
θεσιν ἀλλὰ καὶ ἐπ' εὐτυχεῖ μολπῇ, κατὰ τὸν Εὐ- 10
ριπίδην.

11. Κλέαρχος δ' ἐν πρώτῳ Ἑρωτικῶν νόμιον κα-
λεῖσθαι τινὰ φησιν ᾠδὴν ἀπ' Ἡριφανίδος, γράφων
οὕτως Ἡριφανὶς ἢ μελοποιὸς Μενάλκου κυνηγε-
τοῦντος ἐρασθεῖσα ἐθήρρευε μεταθέουσα ταῖς ἐπιθυ- 15
μίαις. φοιτῶσα γὰρ καὶ πλανωμένη πάντας τοὺς ὀρεῖ-
ους ἐπεξῆει δρυμούς, ὡς μῦθον εἶναι τοὺς λεγομένους
Ἰοὺς δρόμους· ὥστε μὴ μόνον τῶν ἀνθρώπων τοὺς
ἀστοργίᾳ διαφέροντας ἀλλὰ καὶ τῶν θηρῶν τοὺς ἀνη-
d μερωτάτους συνδακρῦσαι τῷ πάθει, λαβόντας αἰσθη- 20
σιν ἐρωτικῆς ἐλπίδος. ὅθεν ἐποίησέ τε καὶ ποιήσασα
περιῆει κατὰ τὴν ἐρημίαν, ὡς φασιν, ἀναβοῶσα καὶ
ᾄδουσα τὸ καλούμενον νόμιον, ἐν ᾧ ἐστὶ μακρὰ
δρῦες ᾧ Μέναλκα. Ἀριστόξενος δὲ ἐν τετάρτῳ περὶ
μουσικῆς ἤδον (φησὶν) αἱ ἀρχαῖαι γυναῖκες Καλύκην 25
τινὰ ᾠδὴν. Στησιχόρου δ' ἦν ποίημα, ἐν ᾧ Καλύκη
τις ὄνομα, ἐρῶσα Εὐάθλου νεανίσκου, σωφρόνως
εὔχεται τῇ Ἀφροδίτῃ γαμηθῆναι αὐτῷ. ἐπεὶ δὲ ὑπερ-
e εἶδεν ὁ νεανίσκος, κατεκρήμνισεν ἑαυτήν. ἐγένετο
δὲ τὸ πάθος περὶ Λευκάδα. σωφρονικὸν δὲ πάννυ 30
κατεσκεύασεν ὁ ποιητὴς τὸ τῆς παρθένου ἥθος, οὐκ
ἐκ παντὸς τρόπου θελούσης συγγενέσθαι τῷ νεανί-

σκα ἄλλ' εὐχομένης, εἰ δύναιτο, γυνή τοῦ Εὐάθλου
γενέσθαι κουριδία, ἢ εἰ τοῦτο μὴ δυνατόν ἀπαλλα-
γῆναι τοῦ βίου.' ἐν δὲ τοῖς κατὰ βραχὺ ὑπομνήμασιν
ὁ Ἀριστόξενος Ἰφικλος (φησὶν) Ἀρπαλύκην ἐρασθεῖ-
σαν ὑπερεῖδεν. ἢ δὲ ἀπέθανε, καὶ γίνεται ἐπ' αὐτῇ
παρθένοις ᾧδῃς ἀγών, ἣτις Ἀρπαλύκη (φησὶ) καλεῖ-
ται. Νύμφις δ' ἐν πρώτῳ περὶ Ἡρακλείας περὶ Μα-
ριανδυνῶν διηγούμενός φησιν ὁμοίως δὲ καὶ τῶν
ᾧδῶν ἐνίας κατανοήσειεν ἂν τις, ὅς ἐκεῖνοι κατὰ τινα
ἐπιχωριαζομένην παρ' αὐτοῖς συνήθειαν ᾄδοντες
ἀνακαλοῦνται τινα τῶν ἀρχαίων προσαγορεύοντες
Βῶρμον. τοῦτον δὲ λέγουσιν υἱὸν γενέσθαι ἀνδρός
ἐπιφανοῦς καὶ πλουσίου, τῷ δὲ κάλλει καὶ τῇ κατὰ 620
τὴν ἀκμὴν ὥρα πολὺ τῶν ἄλλων διενεγκεῖν· ὃν ἐφε-
στῶτα ἔργοις ἰδίῳις καὶ βουλόμενον τοῖς θερίζουσι
δοῦναι πιεῖν βαδίζοντα ἐφ' ὕδαρ ἀφανισθῆναι.
ζητεῖν οὖν αὐτὸν τοὺς ἀπὸ τῆς χώρας μετὰ τινος με-
μελωδημένου θρήνου καὶ ἀνακλήσεως, ᾧ καὶ νῦν ἐτι
πάντες χρώμενοι διατελοῦσι. τοιοῦτος δ' ἐστὶ καὶ ὁ
παρ' Αἰγυπτίοις καλούμενος Μάνερως.

12. οὐκ ἀπελίποντο δὲ ἡμῶν τῶν συμποσίων
οὐδὲ ῥαψῳδοί. ἔχαιρε γὰρ τοῖς Ὀμήρου ὁ Λαρήνσιος
ὥς ἄλλος οὐδὲ εἷς, ὥς λῆρον ἀποφαίνειν Κάσανδρον
τὸν Μακεδονίας βασιλεύσαντα, περὶ οὗ φησὶ Καρύ-
στιος ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασιν ὅτι οὕτως ἦν φιλό-
μηρος, ὥς διὰ στόματος ἔχειν τῶν ἐπῶν τὰ πολλά·
καὶ Ἰλιάς ἦν αὐτῷ καὶ Ὀδύσσεια ἰδίως γεγραμμένα.
ὅτι δ' ἐκαλοῦντο οἱ ῥαψῳδοὶ καὶ ὁμηρισταὶ Ἀριστο-
κλῆς εἴρηκεν ἐν τῷ περὶ χορῶν. τοὺς δὲ νῦν ὁμηρι-
σταὺς ὀνομαζομένους πρώτος εἰς τὰ θεάτρα παρήγαγε
Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς. Χαμαιλέων δ' ἐν τῷ περὶ
Στησιχόρου καὶ μελωδηθῆναι φησιν οὐ μόνον τὰ

Ὀμήρου ἀλλὰ καὶ τὰ Ἡσιόδου καὶ Ἀρχιλόχου, ἐτι δὲ
Μιμνέρμου καὶ Φωκυλίδου. Κλέαρχος δ' ἐν τῷ προ-
τέρῳ περὶ γρίφων τὰ Ἀρχιλόχου (φησὶν) ὁ Σιμωνί-
δης ὁ Ζακύνθιος ἐν τοῖς θεάτροις ἐπὶ δίφρου καθήμε-
νος ἐρραψώδει. Λυσανίας δ' ἐν τῷ πρώτῳ περὶ
λαμβοποιῶν Μνασίωνα τὸν ῥαψῳδὸν λέγει ἐν ταῖς
δείξεσι τῶν Σιμωνίδου τινὰς ἰάμβων ὑποκρίνεσθαι.
τοὺς δ' Ἐμπεδοκλέους καθαροὺς ἐρραψώδησεν
Ὀλυμπίασι Κλεομένης ὁ ῥαψῳδός, ὥς φησι Δικαίαρ-
χος ἐν τῷ Ὀλυμπικῷ. Ἰάσων δ' ἐν τρίτῳ περὶ τῶν
Ἀλεξάνδρου ἱερῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φησὶν ἐν τῷ με-
γάλῳ θεάτρῳ ὑποκρίνασθαι Ἡγησίαν τὸν κωμῳδὸν
τὰ Ἡσιόδου, Ἐρμόφαντον δὲ τὰ Ὀμήρου.

13. καὶ οἱ καλούμενοι δὲ ἱλαρῳδοί, οὓς νῦν τινὲς
σιμῳδοὺς καλοῦσιν, ὥς Ἀριστοκλῆς φησὶν ἐν πρώτῳ
περὶ χορῶν, τῷ τὸν Μάγνητα Σῖμον διαπρέψαι μάλ-
λον τῶν διὰ τοῦ ἱλαρῳδεῖν ποιητῶν, συνεχῶς ἡμῖν
ἐπιφαίνονται. καταλέγει δὲ ὁ Ἀριστοκλῆς καὶ τοὺςδε
ἐν τῷ περὶ μουσικῆς γράφων ὧδε ῥαψῳδός· οὗτος δὲ
ἐστὶν ὁ αὐτὸς τῷ λυσιῳδῷ. Ἀριστόξενος δὲ φησὶ τὸν
μὲν ἀνδρεῖα καὶ γυναικεῖα πρόσωπα ὑποκρινόμενον
ραψῳδὸν καλεῖσθαι, τὸν δὲ γυναικεῖα ἀνδρείοις λυ-
σιῳδόν· τὰ αὐτὰ δὲ μέλη ᾄδουσι καὶ τὰλλα πάντα δ'
ἐστὶν ὅμοια. ὁ δὲ ἰωνικολόγος τὰ Σωτάδου καὶ τὰ
πρὸ τούτου ἰωνικά καλούμενα ποιήματα, Ἀλεξάνδρου
τε τοῦ Αἰτωλοῦ καὶ Πύρρητος τοῦ Μιλησίου καὶ Ἀλέ-
ξου καὶ ἄλλων τοιούτων ποιητῶν προφέρεται. καλεῖ-
ται δὲ οὗτος καὶ κιναιδολόγος. ἤκμασε δὲ ἐν τῷ εἶδει
τούτῳ Σωτάδης ὁ Μαρωνίτης, ὥς φησι Καρύστιος ὁ
Περγαμηνὸς ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ Σωτάδου συγγράμ-
ματι, καὶ ὁ τοῦ Σωτάδου υἱὸς Ἀπολλώνιος. ἔγραψε
δὲ καὶ οὗτος περὶ τῶν τοῦ πατρὸς ποιημάτων σύγ-

γραμμα· ἐξ οὗ ἔστι κατιδεῖν τὴν ἄκαιρον παρρησίαν
 τοῦ Σωτάδου, κακῶς μὲν εἰπόντος Λυσίμαχον τὸν
 βασιλέα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Πτολεμαῖον δὲ τὸν φιλά-
 δελφον παρὰ Λυσιμάχῳ, καὶ ἄλλους τῶν βασιλέων ἐν
 5 ἄλλαις τῶν πόλεων. διόπερ τῆς δεούσης ἔτυχε τιμω-
 ρίας. ἐκπλεύσαντα γὰρ αὐτὸν τῆς Ἀλεξανδρείας, ὥς
 φησιν Ἡγήσανδρος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι, καὶ δο- 621
 κοῦντα διαπεφευγέναι τὸν κίνδυνον (εἰρήκει γὰρ
 εἰς τὸν βασιλέα Πτολεμαῖον πολλὰ δεινὰ, ἀτὰρ καὶ
 10 τόδε, ὅτε τὴν ἀδελφὴν Ἀρσινόην ἐγεγραμῆκει,
 εἰς οὐχ ὁσίην τρυμαλιὴν τὸ κέντρον ὠθεῖς),
 Πάτροκλος οὖν ὁ τοῦ Πτολεμαίου στρατηγὸς ἐν Καύ-
 νῳ τῇ νήσῳ λαβὼν αὐτὸν καὶ εἰς μολυβὴν κεραμίδα
 ἐμβαλὼν καὶ ἀναγαγὼν εἰς τὸ πέλαγος κατεπόντωσε.
 15 τοιαύτη δ' ἐστὶν αὐτοῦ ἡ ποίησις· Θεοδώρου τοῦ αὐ-
 λητοῦ Φιλῖνος ἦν πατήρ, εἰς ὃν ταῦτα ἔγραψεν
 ὁ δ' ἀποστεγάσας τὸ τρῆμα τῆς ὀπισθε λαύρης,
 διὰ δενδροφόρου φάραγγος ἐξέωσε βροντὴν
 ἡλέματον, ὁκοίην ἀροτῆρ γέρων χαλᾶ βοῦς.
 20 14. σεμνότερος δὲ τῶν τοιούτων ἐστὶ ποιητῶν ὁ
 ἱλαρωδὸς καλούμενος. οὐδὲ γὰρ σχινίζεται· χρῆται
 δ' ἐσθῆτι λευκῇ ἀνδρεία καὶ στεφανοῦται χρυσοῦν
 στέφανον· καὶ τὸ μὲν παλαιὸν ὑποδήμασιν ἐχρῆτο,
 ὥς φησιν ὁ Ἀριστοκλῆς, νῦν δὲ κρηπίσι. ψάλλει δ'
 25 αὐτῷ ἄρρην ἢ θήλειαν, ὥς καὶ τῷ αὐλωδῷ. δίδεται
 δὲ ὁ στέφανος τῷ ἱλαρωδῷ καὶ τῷ αὐλωδῷ, οὐ τῷ
 ψάλτῃ οὐδὲ τῷ αὐλητῇ. ὁ δὲ μαγῶδὸς καλούμενος
 τύμπανα ἔχει καὶ κύμβαλα, καὶ πάντα τὰ περὶ αὐτὸν
 30 τὰ ἔξω κόσμου, ὑποκρινόμενος ποτὲ μὲν γυναικὰ καὶ
 μοιχοὺς καὶ μαστροπούς, ποτὲ δὲ ἄνδρα μεθύοντα
 καὶ ἐπὶ κῶμον παραγινόμενον πρὸς τὴν ἐρωμένην.

φησὶ δὲ ὁ Ἀριστόξενος τὴν μὲν ἱλαρωδίαν σεμνὴν
 d οὔσαν παρὰ τὴν τραγωδίαν εἶναι, τὴν δὲ μαγῶδίαν
 παρὰ τὴν κωμωδίαν. πολλάκις δὲ οἱ μαγῶδοι καὶ
 κωμικὰς ὑποθέσεις λαβόντες ὑπεκρίθησαν κατὰ τὴν
 ἰδίαν ἀγωγὴν καὶ διάθεσιν. ἔσχε δὲ τοῦνομα ἡ μα- 5
 γῶδια ἀπὸ τοῦ οἶονεῖ μαγικὰ προσφέρεισθαι καὶ φαρ-
 μάκων ἐμφανίζειν δυνάμεις.

15. παρὰ δὲ Λακεδαιμονίοις κωμικῆς παιδιᾶς ἦν
 τις τρόπος παλαιός, ὥς φησι Σωσίβιος, οὐκ ἄγαν
 σπουδαῖος, ἅτε δὴ καὶ τούτοις τὸ λιτὸν τῆς Σπάρτης 10
 μεταδιωκούσης. ἐμιμεῖτο γὰρ τις ἐν εὐτελεῖ τῇ λέξει
 κλέπτοντάς τινας ὁπώραν, ἢ ξενικὸν ἱατρὸν τοιαυτὶ
 e λέγοντα, ὥς Ἀλεξίς ἐν Μανδραγοριζομένῃ διὰ τού-
 των παρίστησιν

ἐὰν ἐπιχώριος

15

ἱατρὸς εἶπῃ· τρύβλιον τούτῳ δότε
 πτισάνης ἔωθεν', καταφρονοῦμεν εὐθέως·
 ἂν δὲ ἔπισάναν καὶ τρύβλιον', θανμάζομεν.
 καὶ πάλιν ἐὰν μὲν τεύτλιον, παρείδομεν·
 ἐὰν δὲ σεῦτλον, ἡδέως ἡκούσαμεν·
 ὥς οὐ τὸ σεῦτλον ταυτὸν ὃν τῷ τευτλίῳ.

20

ἐκαλοῦντο δ' οἱ μετιόντες τὴν τοιαύτην παιδιὰν παρὰ
 τοῖς Λάκωσι δικηλισταί, ὥς ἂν τις σκευοποιοῦς εἶπῃ
 f καὶ μιμητάς. τοῦ δὲ εἵδους τῶν δικηλιστῶν πολλὰ
 κατὰ τόπους εἰσὶ προσηγορίαι. Σικυνῶνιοι μὲν γὰρ 25
 φαλλοφόρους αὐτοὺς καλοῦσιν, ἄλλοι δ' αὐτοκαβδά-
 λους· οἱ δὲ φλύακας, ὥς Ἱταλοί· σοφιστὰς δὲ οἱ πολ-
 λοί· Θηβαῖοι δὲ τὰ πολλὰ ἰδίως ὀνομάζειν εἰωθότες
 ἐθέλοντάς. ὅτι δὲ καινουργοῦσι κατὰ τὰς φωνὰς οἱ
 Θηβαῖοι Στράττις ἐπιδείκνυσιν ἐν Φοινίσσαις διὰ 30
 τούτων

ξυνίετ' οὐδέν, πᾶσα Θηβαίων πόλις,

οὐδέν ποτ' ἄλλ'· οἱ πρῶτα μὲν τὴν σηπίαν 622
 ὀπιτθοτίλαν, ὥς λέγουσ', ὀνομάζετε·
 τὸν ἀλεκτρυόνα δ' ὀρτάλιχα, τὸν ἱατρὸν δὲ δὴ
 σάκταν, βέφυραν τὴν γέφυραν, τῦκα δὲ
 5 τὰ σῦκα, κωτιλάδας δὲ τὰς χελιδόνας,
 τὴν ἐνθεσιν δ' ἄκολον, τὸ γελᾶν δὲ κριδ-
 δέμεν,

νεασπάτωτον δ' ἦν τι νεοκάττυτον ἦ.

16. Σῆμος δ' ὁ Δῆλιος ἐν τῷ περὶ παιάνων· οἱ
 10 αὐτοκάβδαλοι (φησὶ) καλούμενοι ἐστεφανωμένοι b
 κιττῷ σκέδην ἐπέβαινον ῥήσεις. ὕστερον δὲ λαμβοι
 ὠνομάσθησαν αὐτοὶ τε καὶ τὰ ποιήματα αὐτῶν. οἱ δὲ
 ἰθύφαλλοι (φησὶ) καλούμενοι προσωπεῖον μεθυόντων
 ἔχουσι καὶ ἐστεφάνωνται χειρῖδας ἀνθινὰς ἔχοντες·
 15 χιτῶσι δὲ χρῶνται μεσολεύκοις καὶ περιέζωνται τα-
 ραντῖνον καλύπτον αὐτοὺς μέχρι τῶν σφυρῶν. σιγῇ
 δὲ διὰ τοῦ πυλῶνος εἰσελθόντες, ὅταν κατὰ μέσσην
 τὴν ὀρχήστραν γένωνται, ἐπιστρέφουσιν εἰς τὸ θέα-
 τρον λέγοντες

20 ἀνάγετ' ἀνάγετε πάντες, εὐρυχωρίαν c
 τῷ θεῷ ποιεῖτε.
 ἐθέλει γὰρ ὁ θεὸς ὀρθὸς ἐσφυδωμένος
 διὰ μέσου βαδίζειν.

οἱ δὲ φαλλοφόροι (φησὶ) προσωπεῖον μὲν οὐ λαμβά-
 25 νουσι, προπόλιον δὲ ἐξ ἐρπύλλου περιτιθέμενοι καὶ
 παιδέρωτας ἐπάνω τούτου ἐπιτίθενται στέφανόν τε
 δασὺν ἴων καὶ κιττοῦ· καυνάκας τε περιβεβλημένοι
 παφέρονται οἱ μὲν ἐκ παρόδου οἱ δὲ κατὰ μέσας τὰς
 θύρας βαίνοντες ἐν ῥυθμῷ καὶ λέγοντες

30 σοί, Βάκχε, τάνδε μοῦσαν ἀγλαΐζομεν,
 ἀπλοῦν ῥυθμὸν χέοντες ἀλόλῳ μέλει,
 καινάν, ἀπαρθέεντον, οὗ τι ταῖς πάρος d

κεχρομέναν ῥοδαῖσιν, ἀλλ' ἀκήρατον
 κατάρχομεν τὸν ὕμνον.

εἶτα προστρέχοντες ἐτώθαζον οὓς ἂν προέλοιτο, στά-
 δην δὲ ἐπραττον· ὁ δὲ φαλλοφόρος ἰθὺ βαδίζων κα-
 ταπλησθεὶς αἰθάλῳ. 5

17. ἐπεὶ δὲ ἐνταῦθα τοῦ λόγου ἐσμέν, οὐκ ἄξιον
 ἡγοῦμαι παραλιπεῖν τὰ περὶ Ἀμοιβέως τοῦ καθ' ἡμᾶς
 κιθαρωδοῦ,

ἄνδρὸς τεχνίτου κατὰ νόμους τῆς μουσικῆς.

οὗτός ποτε βράδιον ἦκων ἐπὶ τὸ συμπόσιον ἡμῶν, 10
 6 ὥς ἔμαθε παρὰ τινος τῶν οἰκετῶν ἀποδειπνήσαντας,
 ἐβουλεύετο τί χρὴ ποιεῖν, ἕως παρελθὼν ὁ Σόφων
 αὐτῷ ὁ μάγειρος (γεγωνότερον δ' ἐφθέγγετο ὥς πάν-
 τας ἀκούειν) τὰ ἐξ Αὐγῆς εἶπεν Εὐβούλου

τί, ὦ πόνηρ', ἔστηκας ἐν πύλαις ἔτι, 15
 ἀλλ' οὐ βαδίζεις; τοῖς δὲ γενναίως πάλαι
 διεσπάρακται θερμὰ χηνίσκων μέλη,
 διερράχισται σεμνὰ δελφάκων κρέα,
 κατηλόκισται γαστρὸς ἐν μέσῳ κύκλος,
 κατησίμωται πάντα τὰ κροκώλια, 20
 f νενωγάλισται σεμνὸς ἀλλᾶντος τόμος,
 παρεντέτρωκται τευθὶς ἐξωπτημένη,
 παρεγκέκαπται σταμνί' ἐννέ' ἢ δέκα.
 ὥστ' εἴ τι βούλει τῶν λελειμμένων λαβεῖν,
 25 ἔπειγ' ἔπειγε, μὴ ποθ' ὥς λύκος χανῶν
 καὶ τῶνδ' ἁμαρτῶν ὕστερον συχνὸν δράμης.

πάντ' ἐστὶν ἡμῖν, κατὰ τὸν ἡδιστον Ἀντιφάνην ὃς
 ἐν τῷ Φιλοθηβαίῳ φησὶν

ἦ τε γὰρ συνώνυμος

623 τῆς ἐνδον οὔσης ἔγγελυς Βοιωτίας 30
 τμηθεῖσα κοίλοις ἐν βυθοῖσι κακκάβης
 χλιαίνεται αἴρεθ' ἔψεται παφλάζεται

προσκάεθ' ὥστε μὴδ' ἂν εἰ χαλκοῦς ἔχων
μυκτῆρας εἰσέλθοι τις, ἐξελεῖν πάλιν
εἰκῇ· τοσαύτην ἐξακοντίζει πνοήν.

5 B. λέγεις μάγειρον ζῶντα; A. πλησίον δέ γε
ταύτης ἄσιτος ἡμέραν καὶ νύχθ' ὅλην
κεστρεὺς λεπισθεὶς ἅλσσι πασθεὶς ἐκστραφεὶς
χρωσθεὶς ὁμοῦ τι πρὸς τέλος δρόμου περῶν,
σίξει κεκραγῶς, παῖς δ' ἐφέστηκεν ῥανῶν
10 ὄξει· λίβυς τε καυλὸς ἐξηρασμένος
ἀκτῖσι θεαίαις σιλφίου παραστατεῖ.

B. εἰτ' οὐκ ἐπ' αὐτοῦ φασιν ἰσχύειν τινές;
ἐγὼ γὰρ ἤδη τρεῖς ὁρῶ μασωμένους,
σοῦ ταῦτα συστρέφοντος. A. ἦ τε σύννομος
τῆς κυφονώτου σῶμ' ἔχουσα σηπίας,
15 ξιφηφόροισι χερσὶν ἐξωπλισμένη
τευθὴς, μεταλλάξασα λευκανγῇ φύσιν
σαρκὸς πυρωτοῖς ἀνθρώκων ῥαπίσμασιν,
ξανθαῖσιν αὖραις σῶμα πᾶν ἀγάλλεται,
δείπνου προφήτην λιμὸν ἐκκαλουμένη.

20 ὥστε γ' εἰσιθι,
μὴ μέλλε, χώρει. δεῖ γὰρ ἡριστηκότας
πάσχειν, ἔάν τι καὶ παθεῖν ἡμᾶς δέη.

καὶ ὃς πᾶν ἐμμελέστατα ἀπαντήσας αὐτῷ ἀνεφώνησε
τὰ ἐκ τοῦ Κλεάρχου Κιθαρωδοῦ τάδε

25 γόγγρων τε λευκῶν κρέασι τοῖς κολλώδεσιν
βρόχθιζε. τούτοις γὰρ τρέφεται τὸ πνεῦμα καὶ
τὸ φωνάριον ἡμῶν περίσαρκον γίγνεται.

30 κρότου δ' ἐπὶ τούτοις γενομένου καὶ πάντων ὁμοθυ-
μαδὸν αὐτὸν καλεσάντων εἰσελθὼν καὶ πιὼν ἀναλα-
βὼν τε τὴν κιθάραν εἰς τοσοῦτον ἡμᾶς ἤσεν, ὥς πᾶν-
τας θαυμάζειν τὴν τε κιθάρισιν μετὰ τῆς τέχνης τα-
χίστην οὔσαν καὶ τῆς φωνῆς τὴν ἐμμέλειαν. ἐμοὶ

μὲν γὰρ οὐδὲν ἐλάττων εἶναι νομίζεται τοῦ παλαιοῦ
Ἀμοιβέως, ὃν φησιν Ἀριστέας ἐν τῷ περὶ κιθαρωδῶν
ἐν Ἀθήναις κατοικοῦντα, καὶ πλησίον τοῦ θεάτρου
οἰκοῦντα, εἰ ἐξελεῖτο ἄσόμενος, τάλαντον ἀττικὸν τῆς
ἡμέρας λαμβάνειν.

18. περὶ δὲ μουσικῆς τῶν μὲν τάδε λεγόντων,
ἄλλων δ' ἄλλα γ' ὁσημέραι, πάντων δ' ἐπαινούντων
τὴν παιδίαν ταύτην, Μασούριος ὁ πάντ' ἄριστος καὶ
σοφὸς (καὶ γὰρ νόμων ἐξηγητῆς οὐδενὸς δεύτερος καὶ
περὶ μουσικῆν ἐνδιατρίβων ἀεί· ἄπτεται γὰρ καὶ τῶν
10 ὀργάνων) ἔφη, ὁ μὲν κωμωδιοποιὸς Εὐπόλις, ἄνδρες
φίλοι, φησί

καὶ μουσικὴ πρᾶγμα ἐστὶ βαθύ τι καὶ καμπύλον
ἀεὶ τε καινὸν ἐξευρίσκει τι τοῖς ἐπινόειν δυναμένοις.
διόπερ καὶ Ἀναξίλας ἐν Ἰακύνθῳ φησὶν

15 ἡ μουσικὴ δ' ὥσπερ Λιβύη πρὸς τῶν θεῶν
ἀεὶ τι καινὸν κατ' ἐνιαυτὸν θηρίον
τίκτει.

μέγας γὰρ, ὦ μακάριοι, κατὰ τὸν Θεοφίλου Κιθα-
ρωδόν,

20 θησαυρὸς ἐστὶ καὶ βέβαιος μουσικὴ
ἅπασιν τοῖς μαθοῦσι παιδευθεῖσιν τε.

καὶ γὰρ τὰ ἥδη παιδεύει καὶ τοὺς θυμοειδεῖς καὶ τὰς
γνώμας διαφόρους καταπραΰνει. Κλεινίας γοῦν ὁ
πυθαγόρειος, ὡς Χαμαιλέων ὁ Ποντικὸς ἱστορεῖ, καὶ
25 624 τῷ βίῳ καὶ τοῖς ἡθεσὶ διαφορῶν, εἴ ποτε συνέβαινε
χαλεπαίνειν αὐτὸν δι' ὀργήν, ἀναλαμβάνων τὴν λύ-
ραν ἐκιδάριζε. πρὸς δὲ τοὺς ἐπιζητοῦντας τὴν αἰτίαν
ἔλεγε 'πραΰνομαι.' καὶ ὁ ὁμηρικὸς δὲ Ἀχιλλεὺς τῇ
κιθάρᾳ κατεπραΰνετο, ἦν αὐτῷ ἐκ τῶν Ἡετίωνος
30 λαφύρων μόνην Ὀμηρος χαρίζεται, καταστέλλειν τὸ
πυρῶδες αὐτοῦ δυναμένην. μόνος γοῦν ἐν Ἰλιάδι

ταύτη χρῆται τῇ μουσικῇ· ὅτι δὲ καὶ νόσους ἰᾶται μουσικῇ Θεόφραστος ἰστόρησεν ἐν τῷ περὶ ἐνθουσιασμοῦ, ἰσχυρακοὺς φάσκων ἀνόσους διατελεῖν, εἰ καταν-
 λήσοι τις τοῦ τόπου τῇ φρυγιστὶ ἀρμονίᾳ. ταύτην δὲ ^b
⁵ τὴν ἀρμονίαν Φρύγες πρῶτοι εὗρον καὶ μετεχειρί-
 σαντο. διὸ καὶ τοὺς παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν αὐλητὰς φρυ-
 γίους καὶ δονλοπρεπεῖς τὰς προσηγορίας ἔχειν· οἷός
 ἐστὶν ὁ παρὰ Ἀλκμᾶνι Σάμβας καὶ Ἄδων καὶ Τῆλος,
 παρὰ δὲ Ἰππώνακτι Κίων καὶ Κώδαλος καὶ Βάβυς,
¹⁰ ἐφ' ᾧ καὶ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν αἰεὶ πρὸς τὸ χειρὸν αὐ-
 λούντων· *ῥάκιον ἢ Βάβυς αὐλεῖ.* ὁ δ' Ἀριστόξενος
 τὴν εὐρεσιν αὐτῆς Γάγνιδι τῷ Φρυγὶ ἀνατίθησιν.

19. Ἡρακλείδης δὲ ὁ Ποντικὸς ἐν τρίτῳ περὶ ^c
 μουσικῆς οὐδ' ἀρμονίαν φησὶ δεῖν καλεῖσθαι τὴν
¹⁵ φρύγιον, καθάπερ οὐδὲ τὴν λύδιον. ἀρμονίας γὰρ
 εἶναι τρεῖς. τρία γὰρ καὶ γενέσθαι Ἑλλήνων γένη,
 Δωριεῖς Αἰολεῖς Ἴωνας. οὐ μικρὰς οὖν οὔσης δια-
 φορὰς ἐν τοῖς τούτων ἡθεσι, Λακεδαιμόνιοι μὲν μά-
 λιστα τῶν ἄλλων Δωριέων τὰ πάτρια διαφυλάττουσι·
²⁰ Θεσσαλοὶ δέ, οὗτοι γὰρ εἰσι τὴν ἀρχὴν τοῦ γένους
 Αἰολεῦσι μεταδόντες, παραπλήσιον αἰεὶ ποιοῦνται
 τοῦ βίου τὴν ἀγωγὴν· Ἰώνων δὲ τὸ πολὺ πλῆθος ἡλ- ^d
 λοίωται διὰ τὸ συμπεριφέρεσθαι τοῖς αἰεὶ δυναστεύ-
 ουσιν αὐτοῖς τῶν βαρβάρων. τὴν οὖν ἀγωγὴν τῆς
²⁵ μελωδίας ἦν οἱ Δωριεῖς ἐποιοῦντο δῶριον ἐκάλουν
 ἀρμονίαν· ἐκάλουν δὲ καὶ αἰολίδα ἀρμονίαν ἣν Αἰο-
 λεῖς ἤδον· ἰαστὶ δὲ τὴν τρίτην ἐφασκον, ἣν ἤκουον
 ἄδόντων τῶν Ἰώνων. ἡ μὲν οὖν δῶριος ἀρμονία τὸ
 ἀνδρῶδες ἐμφαίνει καὶ τὸ μεγαλοπρεπὲς καὶ οὐ δια-
³⁰ κεχυμένον οὐδ' ἱλαρόν, ἀλλὰ σκυθρωπὸν καὶ σφο-
 δρόν, οὔτε δὲ ποικίλον οὔτε πολύτροπον. τὸ δὲ τῶν
 Αἰολέων ἡθος ἔχει τὸ γαῦρον καὶ ὀγκῶδες, ἔτι δὲ ^e

ὑπόχαννον· ὁμολογεῖ δὲ ταῦτα ταῖς ἵπποτροφίαις
 αὐτῶν καὶ ξενοδοχίαις· οὐ πανοῦργον δέ, ἀλλὰ
 ἐξηρμένον καὶ τεταρρηκός. διὸ καὶ οἰκεῖόν ἐστ' αὐ-
 τοῖς ἢ φιλοποσία καὶ τὰ ἐρωτικά καὶ πᾶσα ἢ περὶ τὴν
 διαίταν ἄνεσις. διὸ καὶ περιέχουσι τὸ τῆς ὑποδωρίου ⁵
 καλουμένης ἀρμονίας ἡθος. αὕτη γὰρ ἐστὶ, φησὶν ὁ
 Ἡρακλείδης, ἣν ἐκάλουν αἰολίδα· ὥς καὶ Λᾶσος ὁ
 Ἑρμιονεὺς ἐν τῷ εἰς τὴν Ἑρμιόνη Δῆμητρα ὕμνῳ
 λέγων οὕτως

Δάματρα μέλπω Κόραν τε Κλυμένοιο ἄλοχον ¹⁰
 Μελίβοιαν,

ⁱ ὕμνων ἀνάγων αἰολίδ' ἅμα βαρύβρομον ἀρμο-
 νίαν.

ταῦτα δ' ἄδουσι πάντες ὑποδῶρια τὰ μέλη. ἐπεὶ οὖν
 τὸ μέλος ἐστὶν ὑποδῶριον, εἰκότως αἰολίδα φησὶν ¹⁵
 εἶναι τὴν ἀρμονίαν ὁ Λᾶσος. καὶ Πρατίνας δέ πού φησι
 μήτε σύντονον δῖωκε μήτε τὰν ἀνειμέναν ἰαστὶ
 μοῦσαν,

ἀλλὰ τὰν μέσαν νεῶν ἄρουραν αἰόλιζε τῷ μέλει.
 ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς σαφέστερόν φησι ²⁰

625 πρέπει τοι πᾶσιν ἀοιδὰ λαβράκταις αἰολὶς ἀρ-
 μονία.

πρότερον μὲν οὖν, ὥς ἔφην, αἰολίδα αὐτὴν ἐκάλουν,
 ὕστερον δὲ ὑποδῶριον, ὥσπερ ἐνιοὶ φασιν, ἐν τοῖς
 αὐλοῖς τετάχθαι νομίσαντες αὐτὴν ὑπὸ τὴν δῶριον ²⁵
 ἀρμονίαν. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ὀρῶντας αὐτοὺς τὸν ὄγκον
 καὶ τὸ προσποιήμα τῆς καλοκαγαθίας ἐν τοῖς τῆς ἀρ-
 μονίας ἡθεσι δῶριον μὲν αὐτὴν οὐ νομίζειν, προσ-
 εμφερῇ δὲ πῶς ἐκείνη· διόπερ ὑποδῶριον ἐκάλεσαν,
 ὥς τὸ προσεμφερὲς τῷ λευκῷ ὑπόλευκον καὶ τὸ μὴ ³⁰
 γλυκὺ μὲν ἐγγὺς δὲ τούτου λέγομεν ὑπόγλυκον, οὕτως
 καὶ ὑποδῶριον τὸ μὴ πάννυ δῶριον.

20. ἐξῆς ἐπισκεψώμεθα τὸ τῶν Μιλησίων ἦθος, ὃ διαφαίνουσιν οἱ Ἴωνες, ἐπὶ ταῖς τῶν σωμάτων εὐεξίαις βρενθυόμενοι καὶ θυμοῦ πλήρεις, δυσκατάλλακτοι, φιλόνεικοι, οὐδὲν φιλάνθρωπον οὐδὲ ἱλαρὸν ἐνδιδόντες, ἀστοργίαν καὶ σκληρότητα ἐν τοῖς ἡθεσιν ἐμφανίζοντες. διόπερ οὐδὲ τὸ τῆς ἱαστὶ γένος ἀρμονίας οὐτ' ἀνθηρὸν οὔτε ἱλαρὸν ἐστίν, ἀλλ' αὐστηρὸν καὶ σκληρόν, ὄγκον δὲ ἔχον οὐκ ἀγεννῆ· διὸ καὶ τῇ τραγωδίᾳ προσφιλεῖς ἡ ἀρμονία. τὰ δὲ τῶν νῦν Ἴωνων ἡθῆ τροφερώτερα καὶ πολὺ παραλλάττον τὸ τῆς ἀρμονίας ἦθος. φασὶ δὲ Πύθερμον τὸν Τήιον ἐν τῷ γένει τῆς ἀρμονίας αὐτοῦ τούτῳ ποιῆσαι σκολιὰ μέλη· καὶ διὰ τὸ εἶναι τὸν ποιητὴν ἰωνικὸν ἱαστὶ κληθῆναι τὴν ἀρμονίαν. οὗτός ἐστι Πύθερμος οὗ μνημονεύει Ἀνάνιος ἡ Ἰππῶναξ ἐν τοῖς ἱάμβοις οὕτως

χρυσὸν λέγει Πύθερμος ὥς οὐδὲν τᾶλλα.

λέγει δ' οὕτως ὁ Πύθερμος

οὐδὲν ἦν ἄρα τᾶλλα πλὴν ὁ χρυσός.

οὐκοῦν καὶ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον πιθανόν ἐστι τὸν Πύθερμον ἐκείθεν ὄντα ποιήσασθαι τὴν ἀγωγὴν τῶν μελῶν ἀρμότιουσαν τοῖς ἡθεσιν τῶν Ἰώνων. διόπερ ὑπολαμβάνω οὐχ ἀρμονίαν εἶναι τὴν ἱαστί, τρόπον δὲ τινα θαυμαστὸν σχήματος ἀρμονίας. καταφρονή-
 25 τέον οὖν τῶν τὰς μὲν κατ' εἶδος διαφορὰς οὐ δυναμένων θεωρεῖν, ἐπακολουθούντων δὲ τῇ τῶν φθόγων ὀξύτητι καὶ βαρύτητι καὶ τιθεμένων ὑπερμιξολύδιον ἀρμονίαν καὶ πάλιν ὑπὲρ ταύτης ἄλλην. οὐχ ὁρῶ γὰρ οὔτε τὴν ὑπερφρύγιον ἰδίον ἔχουσιν ἦθος· καίτοι τινὲς φασιν ἄλλην ἐξευρηκέναι καινὴν ἀρ-
 30 νίαν ὑποφρύγιον· δεῖ δὲ τὴν ἀρμονίαν εἶδος ἔχειν ἡθους ἢ πάθους καθάπερ ἡ λοκριστί. ταύτη γὰρ

ἔνιοι τῶν γενομένων κατὰ Σιμωνίδην καὶ Πίνδαρον ἐχρήσαντό ποτε, καὶ πάλιν κατεφρονήθη.

21. τρεῖς οὖν αὗται, καθάπερ ἐξ ἀρχῆς εἵπομεν εἶναι ἀρμονίας, ὅσα καὶ τὰ ἔθνη. τὴν δὲ φρυγιστὶ καὶ τὴν λυδιστὶ παρὰ τῶν βαρβάρων οὔσας γνωσθῆναι τοῖς Ἑλλησιν ἀπὸ τῶν σὺν Πέλοπι κατελθόντων εἰς τὴν Πελοπόννησον Φρυγῶν καὶ Λυδῶν. Λυδοὶ μὲν γὰρ αὐτῷ συνηκολούθησαν, διὰ τὸ τὴν Σίπυλον εἶναι τῆς Λυδίας· Φρύγες δέ, οὐχ ὅτι ὁμοτέρμονες τοῖς Λυδοῖς εἰσὶν ἀλλ' ὅτι καὶ αὐτῶν ἤρχεν ὁ Τάνταλος. ἰδοὺς δ' ἂν καὶ τῆς Πελοποννήσου πανταχοῦ μάλιστα δ' ἐν Λακεδαίμονι χώματα μεγάλα, ἃ καλοῦσι τάφους τῶν μετὰ Πέλοπος Φρυγῶν. μαθεῖν οὖν τὰς ἀρμονίας ταύτας τοὺς Ἑλληνας παρὰ τούτων. διὸ καὶ Τελέστης ὁ Σελινούντιός φησι

626 πρῶτοι παρὰ κρατῆρας Ἑλλήνων ἐν αὐλοῖς
 συνοπαδοὶ Πέλοπος ματρὸς ὀρείας
 φρύγιον ἄεισαν νόμον·
 τοὶ δ' ὀξυφώνοις πηκτίδων ψαλμοῖς κρέκον
 λύδιον ὕμνον.

22. οὐ παραληπτέον δὲ τὴν μουσικὴν, φησὶ Πολύβιος ὁ Μεγαλοπολίτης, ὥς Ἐφορος ἱστορεῖ, ἐπὶ ἀπάτῃ καὶ γοητείᾳ παρεισῆχθαι τοῖς ἀνθρώποις. οὐδὲ τοὺς παλαιοὺς Κρητῶν καὶ Λακεδαιμονίων αὐ-
 25 λὸν καὶ ῥυθμὸν εἰς τὸν πόλεμον ἀντὶ σάλπιγγος εἰκῇ νομιστέον εἰσαγαγεῖν· οὐδὲ τοὺς πρῶτους Ἀρκάδων εἰς τὴν ὅλην πολιτείαν τὴν μουσικὴν παραλαβεῖν, ὥστε μὴ μόνον ἐν παισὶν ἀλλὰ καὶ ἐν νεανίσκοις γενομένοις ὥς τριάκοντα ἔτων κατ' ἀνάγκην σύντροφον ποιεῖν αὐτήν, τᾶλλα τοῖς βίοις ὄντας αὐστηροτάτους. παρὰ
 30 γοῦν μόνοις Ἀρκάσιν οἱ παῖδες ἐκ νηπίων ἄδειν ἐθίζονται κατὰ νόμον τοὺς ὕμνους καὶ παιᾶνας, οἷς ἔκα-

στοι κατὰ τὰ πάτρια τοὺς ἐπιχωρίους ἤρωας καὶ θε-
οὺς ὕμνουσι. μετὰ δὲ ταῦτα τοὺς Τιμοθέου καὶ Φι-
λοξένου νόμους μανθάνοντες χορεύουσι κατ' ἐνιαυτὸν
τοῖς διονυσιακοῖς ἀνληταῖς ἐν τοῖς θεάτροις οἱ μὲν c
5 [οὖν] παῖδες τοὺς παιδικοὺς ἀγῶνας οἱ δὲ νεανίσκοι
τοὺς τῶν ἀνδρῶν, καὶ παρ' ὅλον δὲ τὸν βίον ἐν ταῖς
συνουσίαις ταῖς κοιναῖς οὐ διὰ τῶν ἐπεισάκτων ἀκρο-
αμάτων, ὥς διὰ τῶν ἀνὰ μέρος ἄδειν ἀλλήλοις προσ-
τάττοντες. καὶ τῶν μὲν ἄλλων μαθημάτων ἀρνηθῇ-
10 ναί τι μὴ εἰδέναι οὐδὲν αὐτοῖς αἰσχρὸν ἐστὶ· τὸ δὲ
ἄδειν ἀποτρίβεσθαι αἰσχρὸν παρ' αὐτοῖς νομίζεται.
καὶ μὴν ἐμβατήρια μετ' αὐλοῦ καὶ τάξεως ἀσκούντες,
ἔτι δὲ ὀρχήσεις ἐκπονοῦντες, μετὰ κοινῆς ἐπιστροφῆς
καὶ δαπάνης κατ' ἐνιαυτὸν ἐν τοῖς θεάτροις ἐπιδεί-
15 κνυνται. ταῦτ' οὖν αὐτοὺς εἴθισαν οἱ παλαιοὶ οὐ τρυ- d
φῆς καὶ περιουσίας χάριν, ἀλλὰ θεωροῦντες τὴν ἐκά-
στου κατὰ τὸν βίον σκληρότητα καὶ τὴν τῶν ἡθῶν
ἀυστηρίαν, ἣτις αὐτοῖς παρέπεται διὰ τὴν τοῦ περι-
έχοντος ψυχρότητα καὶ στυγνότητα τὴν κατὰ πλεῖστον
20 ἐν τοῖς τόποις ὑπάρχουσαν, οἷς καὶ συνεξομοιοῦσθαι
πεφύκαμεν πάντες ἄνθρωποι· διὸ καὶ κατὰ τὰς ἐθνι-
κὰς διαστάσεις πλεῖστον ἀλλήλων διαφέρομεν ἥθει
καὶ μορφαῖς καὶ χρώμασι. πρὸς δὲ τούτοις συνόδους
κοινὰς καὶ θυσίας ἀνδράσι καὶ γυναιξὶ κατεῖθισαν,
25 ἔτι δὲ χοροὺς παρθένων ὁμοῦ καὶ παίδων, σπεύδον- e
τες τὸ τῆς φύσεως ἀτέραμνον διὰ τῆς τῶν ἐθισμῶν
κατασκευῆς ἐξημεροῦν καὶ πραῦναι. ὧν Κυναιθεῖς
ὀλιγορήσαντες εἰς τέλος, καίτοι σκληρότατον παρὰ
πολὺ τῆς Ἀρκαδίας ὁμοῦ τῷ τόπῳ καὶ τὸν ἀέρα ἔχον-
30 τες, πρὸς μὲν αὐτὰς τὰς ἐν ἀλλήλοις παρατριβὰς καὶ
φιλοτιμίας ὀρμήσαντες τέλος ἀπεθηριώθησαν οὕτως
ὥς μέγιστα ἀσεβήματα παρὰ μόνοις αὐτοῖς γίνεσθαι.

ἰ καθ' οὓς δὲ καιροὺς τὴν μεγάλην σφαγὴν ἐποιήσαντο,
εἰς ἃς τε πόλεις ἀρκαδικὰς κατὰ τὴν δίοδον εἰσῆλθον,
οἱ μὲν ἄλλοι παραχρῆμα πάντες αὐτοὺς ἐξεκήρυξαν,
Μαντινεῖς δὲ καὶ μετὰ τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτῶν καθαρ-
μὸν τῆς πόλεως ἐποιήσαντο, σφάγια περιαγαγόντες 5
κύκλῳ τῆς χώρας ἀπάσης.

23. Ἀγίας δ' ὁ μουσικὸς ἔφη τὸν στύρακα τὸν ἐν
ταῖς ὀρχήστραις θυμιώμενον τοῖς διονυσίοις φρύγιον
ποιεῖν ὁδμὴν τοῖς αἰσθανομένοις. τὸ δ' ἀρχαῖον ἢ
627 μουσικὴ ἐπ' ἀνδρείαν προτροπὴ ἦν. Ἀλκαῖος γοῦν 10
ὁ ποιητής, εἴ τις καὶ ἄλλος μουσικώτατος γενόμενος,
πρότερα τῶν κατὰ ποιητικὴν τὰ κατὰ τὴν ἀνδρείαν
τίθεται, μᾶλλον τοῦ δέοντος πολεμικὸς γενόμενος. διὸ
καὶ ἐπὶ τοῖς τοιοῦτοις σεμνυνόμενός φησι

μαρμαίρει δὲ μέγας δόμος χαλκῷ· πᾶσα δ' Ἄρει 15

κεκόσμηται στέγα

λαμπραῖσιν κυνίαισι, καττᾶν λευκοὶ καθύπερθε

ἵππιοι λόφοι

b νεύοισιν, κεφαλαῖσιν ἀνδρῶν ἀγάλματα· χάλ-

κiai δ' αὖ πασσάλοις 20

κρύπτοισιν περικείμεναι λαμπραὶ κνάμιδες, ἄρ-

κος ἰσχυρῷ βέλεος·

θώρακές τε νέοι λίνω κοιλαί τε κατ' ἀσπίδες

βεβλημέναι.

πὰρ δ' αὖ χαλκιδικαὶ σπάθαι, πὰρ δὲ ξώματα 25

πολλὰ καὶ κυπαττίδες.

τῶν οὐκ· ἔστι λαθέσθ', ἐπειδὴ πρῶτισθ' ὑπὸ

ἔργον ἔσταμεν τόδε.

καίτοι μᾶλλον ἴσως ἤρμωτε τὴν οἰκίαν πλήρη εἶναι
μουσικῶν ὀργάνων. ἀλλ' οἱ παλαιοὶ τὴν ἀνδρείαν 30
c ὑπελάμβανον εἶναι μεγίστην τῶν πολιτικῶν ἀρετῶν,
καὶ ταύτῃ τὰ πολλὰ προσνέμειν . . . οὐ τοῖς ἄλλοις.

ATHENAEUS. III.

9

Ἀρχίλοχος γοῦν ἀγαθὸς ὢν ποιητῆς πρῶτον ἐκαυχή-
σατο τὸ δύνασθαι μετέχειν τῶν πολιτικῶν ἀγώνων,
δεύτερον δὲ ἐμνήσθη τῶν περὶ τὴν ποιητικὴν ὑπαρ-
χόντων αὐτῷ, λέγων

5 εἰμὶ δ' ἐγὼ θεράπων μὲν Ἐνναλίοιο ἄνακτος,
καὶ Μουσέων ἐρατὸν δῶρον ἐπιστάμενος.

ὁμοίως δὲ καὶ Αἰσχύλος τηλικαύτην δόξαν ἔχων διὰ
τὴν ποιητικὴν οὐδὲν ἤττον ἐπὶ τοῦ τάφου ἐπιγραφῆναι
ἠξίωσε μᾶλλον τὴν ἀνδρείαν ποιήσας

10 ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον μαραθῶνιον ἄλσος ἂν εἴποι
καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

24. διόπερ καὶ οἱ ἀνδρειότατοι Λακεδαιμόνιοι
μετ' αὐλῶν στρατεύονται, Κρήτες δὲ μετὰ λύρας, μετὰ
δὲ συρίγγων καὶ αὐλῶν Λυδοί, ὥς Ἡρόδοτος ἱστορεῖ.

15 πολλοὶ δὲ καὶ τῶν βαρβάρων τὰς ἐπικηρυκείας ποι-
οῦνται μετ' αὐλῶν καὶ κιθάρας, καταπραῦνοντες τῶν
ἐναντίων τὰς ψυχὰς. Θεόπομπος δ' ἐν τεσσαρακοστῇ
ἔκτῃ τῶν ἱστοριῶν ἔεται (φησὶ) κιθάρας ἔχοντες καὶ
κιθαρίζοντες τὰς ἐπικηρυκείας ποιοῦνται. ὅθεν

20 ἔοικε καὶ Ὅμηρος διατηρῶν τὴν ἀρχαίαν τῶν Ἑλλήνων
κατάστασιν λέγειν

φόρμιγγός θ', ἣν δαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἐταίρην·
ὥς καὶ τοῖς εὐωχουμένοις χρησίμης οὔσης τῆς τέχνης.

ἦν δ', ὥς ἔοικε, τοῦτο νενομισμένον, πρῶτον μὲν
25 ὅπως ἕκαστος τῶν εἰς μέθην καὶ πλήρωσιν ὠρμημέ-
νων ἱατρὸν λαμβάνῃ τῆς ὕβρεως καὶ τῆς ἀκοσμίας τὴν
μουσικὴν, εἴθ' ὅτι τὴν αὐθάδειαν πραῖνει. περιαι-
ρουμένη γὰρ τὴν στυγνότητα ποιεῖ πραότητα καὶ χα-
ρὰν ἐλευθέριον. ὅθεν καὶ Ὅμηρος εἰσήγαγε τοὺς θε-
30 οὺς χρωμένους ἐν τοῖς πρώτοις τῆς Ἰλιάδος τῇ μουσικῇ
μετὰ τὴν περὶ τὸν Ἀχιλλεῖα φιλοτιμίαν. διετέλουν
γὰρ ἀκροώμενοι

φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ' Ἀπόλλων,
Μουσάων θ', αἱ ᾄδον ἀμειβόμεναι ὅπῃ καλῇ.
παύσασθαι γὰρ ἔδει τὰ νείκη καὶ τὴν στάσιν, καθά-
περ λέγομεν. εἰκόασιν οὖν οἱ πολλοὶ τὴν ἐπιστήμην
ἀποδιδόναι ταῖς συνουσίαις ἐπανορθώσεως χάριν καὶ 5
ὠφελείας. ἀλλὰ μὴν οἱ ἀρχαῖοι καὶ περιέλαβον ἔθεσι
628 καὶ νόμοις τοὺς τῶν θεῶν ὕμνους ᾄδειν ἅπαντας ἐν
ταῖς ἐστιάσεσιν, ὅπως καὶ διὰ τούτων τηρῆται τὸ κα-
λὸν καὶ σωφρονικὸν ἡμῶν. ἐναρμονίων γὰρ ὄντων
τῶν ἄσμάτων προσγενόμενος ὁ τῶν θεῶν λόγος ἀπο- 10
σεμνύνει τὸν ἐκάστων τρόπον. Φιλόχορος δέ φησιν
ὡς οἱ παλαιοὶ σπένδοντες οὐκ αἰεὶ διθυραμβοῦσιν, ἀλλ'
ὅταν σπένδωσι, τὸν μὲν Διόνυσον ἐν οἴνῳ καὶ μέθῃ
τὸν δ' Ἀπόλλωνα μεθ' ἡσυχίας καὶ τάξεως μέλποντες.
Ἀρχίλοχος γοῦν φησὶν

ὥς Διωνύσου ἄνακτος καλὸν ἐξάρξαι μέλος 15
οἶδα διθυράμβον, οἴνω συγκεραυνωθείς φρένας.
καὶ Ἐπίχαρμος δ' ἐν Φιλοκτήτῃ ἔφη
οὐκ ἔστι διθυράμβος, ὅκχ' ὕδωρ πίης.

ὅτι μὲν οὖν οὐχ ἡδονῆς χάριν ἐπιπολαίου καὶ δημο- 20
τικῆς ἢ μουσικῆς προῆλθε κατ' ἀρχὰς εἰς τὰς ἐστιά-
σεις, ὥσπερ ἔνιοι νομίζουσι, φανερόν ἐκ τῶν εἰρημέ-
νων. Λακεδαιμόνιοι δ', εἰ μὲν ἐμάνθανον τὴν μου-
σικὴν, οὐδὲν λέγουσιν· ὅτι δὲ κρίνειν δύνανται κα-
λῶς τὴν τέχνην ὁμολογεῖται παρ' αὐτῶν, καί φασι τρεῖς 25
ἤδη σεσωκέναι διαφθειρομένην αὐτήν.

25. καὶ πρὸς γυμνασίαν δὲ καὶ ὀξύτητα διανοίας
c συμβάλλεται ἡ μουσικὴ. διὸ καὶ τῶν Ἑλλήνων ἕκα-
στοι καὶ τῶν βαρβάρων οἱ γινωσκόμενοι τυγχάνουσι
χρῶμενοι. οὐ κακῶς δὲ λέγουσιν οἱ περὶ Δάμωνα τὸν 30
Ἀθηναῖον ὅτι καὶ τὰς ᾠδὰς καὶ τὰς ὀρχήσεις ἀνάγκη
γίνεσθαι κινουμένης πῶς τῆς ψυχῆς· καὶ αἱ μὲν ἐλευ-

θέριοι καὶ καλαὶ ποιοῦσι τοιαύτας, αἱ δ' ἐναντίαι τὰς ἐναντίας. ὅθεν καὶ τὸ Κλεοσθένους τοῦ Σικυνωνίων τυράννου χάριεν καὶ σημείον διανοίας πεπαιδευμένης. ἰδὼν γάρ, ὥς φασι, φορτικῶς ὀρχησάμενον ἓνα τῶν
 5 τῆς θυγατρὸς μνηστήρων, Ἰπποκλείδης δ' ἦν ὁ Ἀθη- d
 ναῖος, ἀπορχήσασθαι τὸν γάμον αὐτὸν ἔφησε, νομίζων, ὥς ἔοικε, καὶ τὴν ψυχὴν τάνδρὸς εἶναι τοιαύτην. καὶ γὰρ ἐν ὀρχήσει καὶ πορεία καλὸν μὲν εὐσχημοσύνη καὶ κόσμος, αἰσχροὺν δὲ ἀταξία καὶ τὸ φορτικόν. διὰ
 10 τοῦτο γὰρ καὶ ἐξ ὀρχῆς συνέταττον οἱ ποιηταὶ τοῖς ἐλευθέροις τὰς ὀρχήσεις, καὶ ἔχρωντο τοῖς σχήμασι σημείοις μόνον τῶν ἀδομένων, τηροῦντες αἰεὶ τὸ εὐγενὲς καὶ ἀνδρωδὲς ἐπ' αὐτῶν, ὅθεν καὶ ὑπορχήματα τὰ τοιαῦτα προσηγόρευον. εἰ δέ τις ἀμέτρως διαθείη
 15 τὴν σχηματοποιίαν καὶ ταῖς ᾠδαῖς ἐπιτυγχάνων μηδὲν e
 λέγοι κατὰ τὴν ὀρχησιν, οὗτος δ' ἦν ἀδόκιμος. διὸ καὶ Ἀριστοφάνης ἢ Πλάτων ἐν ταῖς Σκευαῖς, ὥς Χαμαιλέων φησὶν, εἶρηκεν οὕτως
 ὥστ' εἴ τις ὀρχοῖτ' εὖ, θέαμ' ἦν· νῦν δὲ δρω-
 20 σιν οὐδέν,
 ἀλλ' ὥσπερ ἀπόπληκτοι στάδην ἐστῶτες ὠρύ-
 ονται.
 ἦν γὰρ τὸ τῆς ὀρχήσεως γένος τῆς ἐν τοῖς χοροῖς εὐ-
 σχημον τότε καὶ μεγαλοπρεπὲς καὶ ὥσανει τὰς ἐν τοῖς
 25 ὄπλοις κινήσεις ἀπομιμούμενον. ὅθεν καὶ Σωκράτης ἐν τοῖς ποιήμασι τοὺς κάλλιστα χορεύοντας ἀρίστους f
 φησὶν εἶναι τὰ πολέμια λέγων οὕτως
 οἱ δὲ χοροῖς κάλλιστα θεοὺς τιμῶσιν, ἄριστοι
 ἐν πολέμῳ.
 30 σχεδὸν γὰρ ὥσπερ ἐξοπλισία τις ἦν ἡ χορεία καὶ ἐπί-
 δειξις οὐ μόνον τῆς λοιπῆς εὐταξίας ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν
 σωμάτων ἐπιμελείας.

629 26. Ἀμφίων δὲ ὁ Θεσπιεὺς ἐν δευτέρῳ περὶ τοῦ ἐν Ἐλικῶνι μουσεῖον ἄγεσθαι φησιν ἐν Ἐλικῶνι παίδων ὀρχήσεις μετὰ σπουδῆς, παρατιθέμενος ἀρχαῖον ἐπίγραμμα τόδε
 ἀμφοτέρ' ὠρχεύμαν τε καὶ ἐμμώσως ἐδίδασκον·
 ἄνδρας. ὁ δ' αὐλητὰς ἦν Ἀνακος Φιαλεύς·
 εἰμὶ δὲ Βακχιάδας Σικυνώνιος. ἢ ἢ α θεοῖσιν
 τοῖς Σικυνῶνι καλὸν τοῦτ' ἀπέκειτο γέρας.
 οὐ κακῶς δὲ καὶ Καφισίας ὁ αὐλητῆς, ἐπιβαλλομένου
 b τινὸς τῶν μαθητῶν αὐλεῖν μέγα καὶ τοῦτο μελετῶν- 10
 τος, πατάξας εἶπεν οὐκ ἐν τῷ μεγάλῳ τὸ εὖ κείμενον
 εἶναι ἀλλ' ἐν τῷ εὖ τὸ μέγα. ἔστι δὲ καὶ τὰ τῶν ἀρ-
 χαίων δημιουργῶν ἀγάλματα τῆς παλαιᾶς ὀρχήσεως
 λείψανα· διὸ καὶ συνέστη τὰ κατὰ τὴν χειρονομίαν
 ἐπιμελεστέρας διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν. ἐξήτουν γὰρ 15
 κἂν ταύτῃ κινήσεις καλὰς καὶ ἐλευθερίους, ἐν τῷ εὖ
 τὸ μέγα παραλαμβάνοντες· καὶ τὰ σχήματα μετέφε-
 ρον ἐντεῦθεν εἰς τοὺς χορούς, ἐκ δὲ τῶν χορῶν εἰς
 τὰς παλαιστράς. καὶ γὰρ ἐν τῇ μουσικῇ κἂν τῇ τῶν
 c σωμάτων ἐπιμελείᾳ περιεποιοῦντο τὴν ἀνδρείαν, καὶ 20
 πρὸς τὰς ἐν τοῖς ὄπλοις κινήσεις ἐγυμνάζοντο μετὰ
 τῆς ᾠδῆς· ὅθεν ἐκινήθησαν αἱ καλούμεναι πυρρίχαι
 καὶ πᾶς ὁ τοιοῦτος τρόπος τῆς ὀρχήσεως καὶ αἱ πολ-
 λαὶ παρονομασίαι αὐτῶν, ὥς παρὰ Κρησὶν ὀρσίτης
 καὶ ἐπικρήδιος. τὴν δ' ἀπόκινον καλουμένην ὀρχη- 25
 σιν, ἥς μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Νεμέσει καὶ Κηφι-
 σόδωρος ἐν Ἀμαζόσιν Ἀριστοφάνης τ' ἐν Κενταύρῳ
 καὶ ἄλλοι πλείονες, ὕστερον μακτρισμὸν ὠνόμασαν·
 ἦν καὶ πολλαὶ γυναῖκες ὠρχοῦντο, ἃς καὶ μακτρο-
 κτυπίας ὀνομαζομένας οἶδα. 30
 27. τὰ δὲ στασιμώτερα καὶ ποικιλώτερα καὶ τὴν
 ὀρχησιν ἀπλουστέραν ἔχοντα καλεῖται δάκτυλοι, ἱαμ-

βική, μολοσσική, ἐμμέλεια, κόρδαξ, σίκιννις περσική, φρύγιος νιβατισμός, θράκιος καλαβρισμός, τελεσιὰς· μακεδονική δ' ἐστὶν αὕτη ὄρχησις, ἣ χρησάμενοι οἱ περὶ Πτολεμαῖον Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου ἀδελφὸν
 5 ἀνεῖλον, ὥς ἱστορεῖ Μαρσύας ἐν τρίτῳ Μακεδονικῶν. μανιώδεις δ' εἰσὶν ὀρχήσεις κερνοφόρος καὶ μόγγας e καὶ θερμαστρίς. ἦν δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἰδιώταις ἡ καλουμένη ἄνθεμα. ταύτην δὲ ὠρχοῦντο μετὰ λέξεως τοιαύτης μιμούμενοι καὶ λέγοντες

10 ποῦ μοι τὰ ρόδα, ποῦ μοι τὰ ἰα, ποῦ μοι τὰ καλὰ σέλινα;

ταδὶ τὰ ρόδα, ταδὶ τὰ ἰα, ταδὶ τὰ καλὰ σέλινα. παρὰ δὲ Συρακοσίοις καὶ χιτωνέας Ἀρτέμιδος ὄρχησις τις ἐστὶν ἰδιος καὶ αὐλησις. ἦν δὲ τις καὶ ἰωνική
 15 ὄρχησις παροίνιος. καὶ τὴν ἀγγελικὴν δὲ παρ' οἶνον ἠκρίβουν ὄρχησιν. καλεῖται δὲ τις καὶ ἄλλη ὄρχησις κόσμου ἐκπύρωσις, ἥς μνημονεύει Μένιππος ὁ κυνικός ἐν τῷ Συμποσίῳ. καὶ γελοῖται δ' εἰσὶν ὀρχήσεις f ἱγδὶς καὶ μακτρισμός ἀπόκινός τε καὶ σοβάς, ἔτι δὲ
 20 μορφασμός καὶ γλαυξ καὶ λέων ἀλφίτων τε ἐκχύσεις καὶ χρεῶν ἀποκοπή καὶ στοιχεῖα καὶ πυρρίχη. μετ' αὐλῶν δὲ ὠρχοῦντο τὴν τοῦ κελευστοῦ καὶ τὴν καλουμένην πινακίδα. σχήματα δ' ἐστὶν ὀρχήσεως ξιφισμός καλαθισμός καλλαβίδες σκῶψ σκώπευμα. ἦν
 25 δὲ ὁ σκῶψ τῶν ἀποσκοπούντων τὸ σχῆμα, ἄκραν τὴν χεῖρα ὑπὲρ τοῦ μετώπου κεκυρτωκότων. μνημονεύει Αἰσχύλος ἐν Θεωροῖς

καὶ μὴν παλαιῶν τῶνδ' εἰ σοὶ σκωπευμάτων.

καλλαβίδων δ' Εὐπολὶς ἐν Κόλαξι

630

30 καλλαβίδας δὲ βαίνει, σησαμίδας δὲ χέζει.

θερμαστρίς ἑκατερίδες σκοπὸς χεῖρ καταπρηνῆς χεῖρ

σιμὴ διποδισμός ξύλου παράληψις ἐπαγκωνισμός καλαθίσκος στρόβιλος. καὶ τελεσιὰς δ' ἐστὶν ὄρχησις καλουμένη, στρατιωτικὴ δ' ἐστὶν αὕτη ἀπὸ τινος ἀνδρὸς Τελεσίου λαβοῦσα τοῦνομα μετ' ὅπλων τὸ πρῶτον αὐτὴν ἐκείνου ὀρχησαμένου, ὥς φησιν
 5 Ἰππαγόρας ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τῆς Καρχηδονίων πολιτείας.

b 28. καλεῖται δ' ἡ μὲν σατυρική ὄρχησις, ὥς φησιν Ἀριστοκλῆς ἐν ὀγδόῳ τῶν περὶ χορῶν, σίκιννις καὶ οἱ σάτυροι σικιννισταί. τινὲς δὲ φασὶ Σίκιννόν
 10 τινα βάρβαρον εὐρετὴν αὐτῆς γενέσθαι, ἄλλοι δὲ Κρητὰ λέγουσι τὸ γένος εἶναι Σίκιννον. ὀρχησται δ' οἱ Κρητῆς, ὥς φησιν Ἀριστόξενος. Σκάμων δ' ἐν πρώτῳ περὶ εὐρημάτων σίκιννιν αὐτὴν εἰρησθαι ἀπὸ τοῦ σείεσθαι· καὶ πρῶτον ὀρχήσασθαι τὴν σίκιννιν
 15 Θέρσιππον. προτέρα δὲ εὐρηται ἡ περὶ τοὺς πόδας κίνησις τῆς διὰ τῶν χειρῶν. οἱ γὰρ παλαιοὶ τοὺς πόδας μᾶλλον ἐγυμνάζοντο ἐν τοῖς ἀγῶσι καὶ τοῖς κυνηγεσίοις. οἱ δὲ Κρητῆς κυνηγετικοί, διὸ καὶ ποδῶκεις. εἰσὶ δὲ τινες οἱ καὶ φασὶ τὴν σίκιννιν ποιητικῶς ὠνο-
 20 μάσθαι ἀπὸ τῆς κινήσεως, ἦν καὶ οἱ σάτυροι ὠρχοῦνται ταχυτάτην οὖσαν. οὐ γὰρ ἔχει πάθος αὕτη ἡ ὄρχησις, διὸ οὐδὲ βραδύνει. συνέστηκε δὲ καὶ σατυρική πᾶσα ποιήσις τὸ παλαιὸν ἐκ χορῶν, ὥς καὶ ἡ τότε τραγωδία· διόπερ οὐδὲ ὑποκριτὰς εἶχον. τρεῖς δ'
 25 εἰσὶ τῆς σκηνικῆς ποιήσεως ὀρχήσεις, τραγικὴ κωμικὴ σατυρική. ὁμοίως δὲ καὶ τῆς λυρικῆς ποιήσεως τρεῖς, πυρρίχη γυμνοπαιδικὴ ὑπορχηματικὴ. καὶ ἔστιν ὁμοία ἡ μὲν πυρρίχη τῇ σατυρικῇ· ἀμφοτέραι γὰρ διὰ τᾶ-
 30 χους. πολεμικὴ δὲ δοκεῖ εἶναι ἡ πυρρίχη. ἔνοπλοι γὰρ αὐτὴν παῖδες ὠρχοῦνται· τᾶχους δὲ δεῖ τῷ πολέμῳ εἰς τὸ διώκειν καὶ εἰς τὸ ἠττωμένους φεύγειν,

μηδὲ μένειν μηδ' αἰδεῖσθαι κακοὺς εἶναι. ἡ δὲ γυμνο-
παιδικὴ παρεμφερὴς ἐστὶ τῇ τραγικῇ ὀρχήσει, ἣτις ο
ἐμμέλεια καλεῖται· ἐν ἑκατέρῃ δὲ ὁράται τὸ βαρὺ
καὶ σεμνόν. ἡ δ' ὑπορχηματικὴ τῇ κωμικῇ οἰκει-
οὔται, ἣτις καλεῖται κόρδαξ· παιγνιώδεις δ' εἰσὶν
ἀμφοτέραι.

29. Ἀριστόξενος δὲ φησὶ τὴν πυρρίχην ἀπὸ Πυρ-
ρίχου Λάκωνος τὸ γένος τὴν προσηγορίαν λαβεῖν·
λακωνικὸν δ' εἶναι μέχρι καὶ νῦν ὄνομα τὸν Πύρρι-
χον. ἐμφανίζει δ' ἡ ὀρχησις πολεμικὴ οὕσα ὡς Λακε-
δαιμονίου τὸ εὔρημα. πολεμικοὶ δ' εἰσὶν οἱ Λάκωνες, f
ᾧ καὶ οἱ υἱοὶ τὰ ἐμβατήρια μέλη ἀναλαμβάνουσιν,
ἅπερ καὶ ἐνόπλια καλεῖται. καὶ αὐτοὶ δ' οἱ Λάκωνες
ἐν τοῖς πολέμοις τὰ Τυρταίου ποιήματα ἀπομνημο-
νεύοντες ἔρρυθμον κίνησιν ποιοῦνται. Φιλόχορος δὲ
φησὶ κρατήσαντας Λακεδαιμονίους Μεσσηνίων διὰ
τὴν Τυρταίου στρατηγίαν ἐν ταῖς στρατείαις ἔθος
ποιήσασθαι, ἃν δειπνοποιήσωνται καὶ παιωνίσωσιν,
ἄδειν καθ' ἓνα Τυρταίου· κρίνειν δὲ τὸν πολέμαρχον
καὶ ἄθλον διδόναι τῷ νικῶντι κρέας. ἡ δὲ πυρρίχη 631
παρὰ μὲν τοῖς ἄλλοις Ἕλλησιν οὐκ ἔτι παραμένει· καὶ
ἐκλιπούσης δὲ αὐτῆς συμβέβηκε τοὺς πολέμους κατα-
λυθῆναι. παρὰ μόνοις δὲ Λακεδαιμονίοις διαμένει
προγύμνασμα οὕσα τοῦ πολέμου· ἐκμανθάνουσί τε
πάντες ἐν τῇ Σπάρτῃ ἀπὸ πέντε ἐτῶν πυρριχίζειν. ἡ
δὲ καθ' ἡμᾶς πυρρίχη διονυσιακὴ τις εἶναι δοκεῖ, ἐπι-
εικεστέρα οὕσα τῆς ἀρχαίας. ἔχουσι γὰρ οἱ ὀρχούμενοι
θύρσους ἀντὶ δοράτων, προΐενται δ' ἐπ' ἀλλήλους καὶ
νάρθηκας καὶ λαμπάδας φέρουσιν· ὀρχοῦνται τε τὰ
περὶ τὸν Διόνυσον καὶ τὰ περὶ τοὺς Ἰνδούς, ἔτι δὲ τὰ b
περὶ τὸν Πενθέα. τακτέον δ' ἐπὶ τῆς πυρρίχης τὰ κάλ-
λιστα μέλη καὶ τοὺς ὀρθίους ῥυθμούς.

30. ἔοικε δὲ ἡ γυμνοπαιδικὴ τῇ καλουμένῃ ἀνα-
πάλῃ παρὰ τοῖς παλαιοῖς. γυμνοὶ γὰρ ὀρχοῦνται οἱ
παῖδες πάντες, ἔρρυθμους φορὰς τινὰς ἀποτέμνοντες
καὶ σχήματά τινα τῶν χειρῶν κατὰ τὸ ἀπαλόν· ὥστ'
ἐμφαίνειν θεώρημά τι τῆς παλαίστρας καὶ τοῦ παγ- 5
κρατίου κινοῦντες ἔρρυθμῶς τοὺς πόδας. τρόποι δ'
αὐτῆς οἱ τε ὠσχοφορικοὶ καὶ οἱ βακχικοί, ὥστε καὶ
τὴν ὀρχησιν ταύτην εἰς τὸν Διόνυσον ἀναφέρεσθαι.
c Ἀριστόξενος δὲ φησιν ὡς οἱ παλαιοὶ γυμναζόμενοι
πρῶτον ἐν τῇ γυμνοπαιδικῇ εἰς τὴν πυρρίχην ἐχώ- 10
ρουν πρὸ τοῦ εἰσιέναι εἰς τὸ θέατρον. καλεῖται δ' ἡ
πυρρίχη καὶ χειρονομία. ἡ δ' ὑπορχηματικὴ ἐστὶν ἐν
ἡ ἄδων ὁ χορὸς ὀρχεῖται· φησὶ γοῦν ὁ Βακχυλίδης
οὐχ ἔδρας ἔργον οὐδ' ἀμβολᾶς.

καὶ Πίνδαρος δὲ φησὶ

15

λάκαινα μὲν παρθένων ἀγέλα.
ὀρχοῦνται δὲ ταύτην παρὰ τῷ Πινδάρῳ οἱ Λάκωνες·
καὶ ἐστὶν ὑπορχηματικὴ ὀρχησις ἀνδρῶν καὶ γυναι-
d κῶν. βέλτιστοι δ' εἰσὶ τῶν τρόπων οἵτινες καὶ ὀρ-
χοῦνται. εἰσὶ δὲ οἷδε, προσοδιακοί, ἀποστολικοί, οὐ- 20
τοι δὲ καὶ παρθένιοι καλοῦνται, καὶ οἱ τούτοις ὅμοιοι.
τὸν γὰρ ὕμνον οἱ μὲν ὠρχοῦντο, οἱ δὲ οὐκ ὠρχοῦντο·
ἡ τοὺς εἰς Ἀφροδίτην καὶ Διόνυσον, καὶ τὸν παιᾶνα
δέ, ὅτε μὲν ὅτε δὲ οὐ. εἰσὶ δὲ καὶ παρὰ τοῖς βαρβά-
ροις ὥσπερ καὶ παρὰ τοῖς Ἕλλησι σπουδαῖαι καὶ φαῦ- 25
λαι ὀρχήσεις. ὁ μὲν κόρδαξ παρ' Ἕλλησι φορτικὸς ἡ
δ' ἐμμέλεια σπουδαία, καθάπερ καὶ ἡ παρὰ Ἀρκάσι
κίδαρις παρὰ Σικυωνίοις τε ὁ ἀλητήρ. οὕτως δὲ καὶ
ἐν Ἰθάκῃ καλεῖται ἀλητήρ, ὡς Ἀριστόξενος ἱστορεῖ
e ἐν πρώτῳ συγκρίσεων. καὶ περὶ μὲν ὀρχήσεως το- 30
σαῦτά μοι ἐπὶ τοῦ παρόντος λέλεκται.

31. τὸ δὲ παλαιὸν ἔτηρεῖτο περὶ τὴν μουσικὴν τὸ

καλόν, καὶ πάντ' εἶχε κατὰ τὴν τέχνην τὸν οἰκεῖον
 αὐτοῖς κόσμον. διόπερ ἦσαν ἴδιοι καθ' ἐκάστην ἁρ-
 μονίαν αὐλοὶ καὶ ἐκάστοις αὐλητῶν ὑπῆρχον αὐλοὶ
 ἐκάστη ἁρμονία πρόσφοροι ἐν τοῖς ἀγῶσι, Πρόνομος
 δ' ὁ Θηβαῖος πρῶτος ἠύλησεν ἀπὸ τῶν αὐτῶν αὐλῶν
 πάσας ἁρμονίας. νῦν δὲ εἰκῇ καὶ ἀλόγως ἄπτονται
 τῆς μουσικῆς. καὶ πάλαι μὲν τὸ παρὰ τοῖς ὄχλοις
 εὐδοκίμειν σημείον ἦν κακοτεχνίας. ὅθεν καὶ Ἀσω- f
 πόδωρος ὁ Φλιάσιος κροταλιζομένου ποτέ τινος τῶν
 10 αὐλητῶν διατρίβων αὐτὸς ἐτι ἐν τῷ ὑποσκηνίῳ 'τί
 τοῦτ'; (εἶπεν) δῆλον ὅτι μέγα κακὸν γέγονεν.' ὥς οὐκ
 ἂν ἄλλως ἐν τοῖς πολλοῖς εὐδοκίμησαντος. οἶδα δὲ
 τινὰς τοῦθ' ἱστορήσαντας ὥς Ἀντιγενείδου εἰπόντος.
 καὶ οἱ καθ' ἡμᾶς δὲ τέλος ποιοῦνται τῆς τέχνης τὴν
 15 παρὰ τοῖς θεάτροις εὐημερίαν. διόπερ Ἀριστόξενος
 ἐν τοῖς συμμίκτοις συμποτικοῖς ὅμοιον (φησὶ) ποι- 632
 οὔμεν Ποσειδωνιάταις τοῖς ἐν τῷ τυρσηνικῷ κόλπῳ
 κατοικοῦσιν, οἷς συνέβη τὰ μὲν ἐξ ἀρχῆς Ἑλλήσιν
 οὔσιν ἐκβεβαρβαρῶσθαι Τυρσηνοῖς ἢ Ῥωμαίοις γε-
 20 γονόσι, καὶ τὴν τε φωνὴν μεταβεβληκέναι τὰ τε
 λοιπὰ τῶν ἐπιτηδευμάτων, ἄγειν τε μίαν τινὰ αὐτοῦς
 τῶν ἑορτῶν τῶν ἑλληνικῶν ἐτι καὶ νῦν, ἐν ᾗ συνιόν-
 τες ἀναμιμνήσκονται τῶν ἀρχαίων ἐκείνων ὀνομάτων
 τε καὶ νομίμων, καὶ ἀπολοφνύμενοι πρὸς ἀλλήλους b
 25 καὶ ἀποδακρύναντες ἀπέρχονται. οὕτω δὲ οὖν (φησὶ)
 καὶ ἡμεῖς, ἐπειδὴ καὶ τὰ θέατρα ἐκβεβαρβαρῶνται καὶ
 εἰς μεγάλην διαφθοράν προελήλυθεν ἡ πάνδημος
 αὕτη μουσική, καθ' αὐτοὺς γενόμενοι ὀλίγοι ἀναμι-
 μνησκόμεθα οἷα ἦν ἡ μουσική.' ταῦτα μὲν ὁ Ἀριστό-
 30 ξενος.

32. κάμοι δὲ διὰ τοῦτο φαίνεται φιλοσοφητέον
 εἶναι περὶ μουσικῆς. καὶ γὰρ Πυθαγόρας ὁ Σάμιος,

τηλικαύτην δόξαν ἔχων ἐπὶ φιλοσοφίᾳ, καταφανῆς
 c ἐστὶν ἐκ πολλῶν οὐ παρέργως ἀψάμενος μουσικῆς·
 ὅς γε καὶ τὴν τοῦ παντὸς οὐσίαν διὰ μουσικῆς ἀπο-
 φαίνει συγκειμένην. τὸ δὲ ὅλον ἔοικεν ἢ παλαιὰ τῶν
 Ἑλλήνων σοφία τῇ μουσικῇ μάλιστα εἶναι δεδομένη. 5
 καὶ διὰ τοῦτο τῶν μὲν θεῶν Ἀπόλλωνα, τῶν δὲ ἡμι-
 θεῶν Ὀρφέα μουσικώτατον καὶ σοφώτατον ἔκρινον,
 καὶ πάντας τοὺς χρωμένους τῇ τέχνῃ ταύτῃ σοφιστὰς
 ἀπεκάλουν, ὥσπερ καὶ Αἰσχύλος ἐποίησεν

εἰτ' οὖν σοφιστῆς κάρτα παραπαίων χέλυν. 10

ὅτι δὲ πρὸς τὴν μουσικὴν οἰκειότατα διέκειντο οἱ ἁρ-
 d χαιοὶ δῆλον καὶ ἐξ Ὀμήρου· ὅς διὰ τὸ μεμελοποιοῦ-
 κέναι πᾶσαν ἑαυτοῦ τὴν ποίησιν ἀφροντιστὶ τοὺς
 πολλοὺς ἀκεφάλους ποιεῖ στίχους καὶ λαγαροὺς, ἐτι
 δὲ μνύρους. Ξενοφάνης δὲ καὶ Σόλων καὶ Θεόγνις 15
 καὶ Φωκυλίδης, ἐτι δὲ Περίανδρος ὁ Κορίνθιος ἔλε-
 γειοποιὸς καὶ τῶν λοιπῶν οἱ μὴ προσάγοντες πρὸς τὰ
 ποιήματα μελωδίαν, ἐκπονοῦσι τοὺς στίχους τοῖς
 ἀριθμοῖς καὶ τῇ τάξει τῶν μέτρων, καὶ σκοποῦσιν
 ὅπως αὐτῶν μηδεὶς ἀκέφαλος ἔσται μήτε λαγαρὸς 20
 e μήτε μνύρους. ἀκέφαλοι δὲ εἰσιν οἱ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς
 τὴν χωλότητα ἔχοντες

ἐπειδὴ νῆας τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκοντο.

ἐπίτονος τετάνυστο βοὸς ἱφι κταμένοιο.

λαγαροὶ δὲ οἱ ἐν μέσῳ. οἶον 25

αἶψα δ' ἄρ' Αἰνείαν φίλον νῖδον Ἀγχίσαο.

τῶν αὐτῶν ἠγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδες.

μνύροι δὲ εἰσιν οἱ ἐπὶ τῆς ἐκβολῆς. οἶον

Ι Τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ὅπως ἶδον αἶολον ὄφιν.

καλὴ Κασσιόπεια θεοῖς δέμας εἰκνυῖα. 30

τοῦ φέρον ἐμπλήσας ἄσκον μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἦτα.

33. διετήρησαν δὲ μάλιστα τῶν Ἑλλήνων Λακε-

δαιμόνιοι τὴν μουσικὴν πλείστη αὐτῇ χρώμενοι· καὶ
 συχνοὶ παρ' αὐτοῖς ἐγένοντο μελῶν ποιηταί. τηροῦσι
 δὲ καὶ νῦν τὰς ἀρχαίας ᾠδὰς ἐπιμελῶς, πολυμαθεῖς
 τε εἰς ταύτας εἰσὶ καὶ ἀκριβεῖς. ὅθεν καὶ Πρατίνας 633

5 φησί

λακωνοτέτιξ εὐτυχὸς ἐς χορόν.

διὸ καὶ οἱ ποιηταὶ διετέλουν προσαγορεύοντες οὕτως
 τὰς ᾠδὰς 'γλυκυτάτων πρύτανιν ὕμνων.' καὶ 'μέλεα
 μελιπτέρωτα Μοισᾶν.' ἀπὸ γὰρ τῆς τοῦ βίου σω-
 10 φροσύνης καὶ αὐστηρίας μετέβαινον ἀσμένως ἐπὶ τὴν
 μουσικὴν, ἐχούσης τὸ κηλητικὸν τῆς ἐπιστήμης.
 εἰκότως οὖν ἐγένετο χαίρειν τοὺς ἀκροωμένους· ἐκά-
 λουν δὲ καὶ χορηγούς, ὥς φησιν ὁ Βυζάντιος Δημή-
 15 τριος ἐν τετάρτῳ περὶ ποιημάτων, οὐχ ὥσπερ νῦν b
 τοὺς μισθουμένους τοὺς χορούς, ἀλλὰ τοὺς καθηγου-
 μένους τοῦ χοροῦ, καθάπερ αὐτὸ τοῦνομα σημαίνει·
 καὶ τὸ χρηστομουσεῖν καὶ μὴ παραβαίνειν τοὺς ἀρχαί-
 οὺς τῆς μουσικῆς νόμους. συνέβαινε δὲ τὸ μὲν πα-
 λαιὸν φιλομουσεῖν τοὺς Ἑλληνας· μετὰ δὲ ταῦτα
 20 γενομένης ἀταξίας, καταγηρεσάντων σχεδὸν ἀπάντων
 τῶν ἀρχαίων νομίμων, ἥ τε προαίρεσις αὕτη κατελύθη
 καὶ τρόποι μουσικῆς φαῦλοι κατεδείχθησαν, οἷς ἕκα-
 στος τῶν χρωμένων ἀντὶ μὲν πραότητος περιποιεῖτο e
 μαλακίαν, ἀντὶ δὲ σωφροσύνης ἀκολασίαν καὶ ἄνεσιν.
 25 ἔσται δ' ἴσως τοῦτο μᾶλλον καὶ ἐπὶ πλέον προαχθήσε-
 ται, ἐὰν μὴ τις ἀγάγη πάλιν εἰς τὸ συμφανὲς τὴν
 πάτριον μουσικὴν. τὸ παλαιὸν γὰρ καὶ τῶν ἡρώων
 τὰς πράξεις καὶ τῶν θεῶν τοὺς ὕμνους δι' ᾠδῆς
 ἐποιοῦντο. Ὅμηρος γοῦν φησὶν ἐπ' Ἀχιλλέως ἄειδε
 30 δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν ἡρώων.' καὶ τὸν Φῆμιον δὲ
 φησιν ὅτι

πολλὰ βροτῶν θελκτήρια οἶδεν,

ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τὰ τε κλείουσιν ἀοιδοί.
 d τὸ δὲ ἔθος τοῦτο καὶ παρὰ τοῖς βαρβάροις ἐσώζετο,
 ὥς φησι Δείνων ἐν τοῖς Περσικοῖς. τὴν γοῦν Κύρου
 τοῦ πρώτου ἀνδρείαν καὶ τὸν μέλλοντα πόλεμον
 ἐσεσθαι πρὸς Ἀστυάγην προείδοντο οἱ ᾠδοί. ὅτε 5
 γὰρ (φησὶν) ἠγήσατο τὴν εἰς Πέρσας ἀποδημίαν ὁ
 Κῦρος· ἐγερόνει δ' αὐτοῦ πρότερον ἐπὶ τῶν ῥαβδο-
 φόρων, εἰθ' ὕστερον ἐπὶ τῶν ὀπλοφόρων καὶ ἀπῆλ-
 θεν· εὐωχουμένου οὖν τοῦ Ἀστυάγου μετὰ τῶν φί-
 λων τότε, Ἀγγάρης ὄνομα, οὗτος δ' ἦν τῶν ᾠδῶν 10
 ὁ ἐνδοξότατος, ἦδεν εἰσκληθεὶς τὰ τε ἄλλα τῶν εἰθι-
 e σμένων καὶ τὸ ἔσχατον εἶπεν ὥς ἀφεῖται εἰς τὸ ἔλος
 θηρίον μέγα, θρασύτερον ὑὸς ἀγρίου· ὃ ἂν κυριεύσῃ
 τῶν καθ' αὐτὸ τόπων, πολλοῖς μετ' ὀλίγων ῥαδίως
 μαχεῖται. ἐρομένου δὲ τοῦ Ἀστυάγου, ποῖον θηρίον; 15
 ἔφη Κῦρον τὸν Πέρσην. νομίσας οὖν ὀρθῶς αὐτὸν
 ὑπωπτευκέναι καὶ μεταπεμπόμενος οὐδὲν ὤνησεν.

34. ἐγὼ δὲ ἔχων ἔτι πολλὰ λέγειν περὶ μουσικῆς,
 αὐλῶν ἀκούων βόμβου, καταπαύσω τὸ πολυλογεῖν,
 τὰ ἐκ Φιλαύλου Φιλεταίρου ἐπειπῶν 20

ὦ Ζεῦ, καλὸν γ' ἔστ' ἀποθανεῖν ἀνλούμενον.

f τούτοις ἐν ᾄδου γὰρ μόνοις ἐξουσία
 ἀφροδισιάζειν ἐστίν. οἱ δὲ τοὺς τρόπους
 ῥυπαροὺς ἔχοντες μουσικῆς ἀπειρία
 εἰς τὸν πίθον φέρουσι τὸν τετρημένον. 25

μετὰ δὲ ταῦτα ζητήσεως γενομένης περὶ σαμβύκης,
 ἔφη ὁ Μασούριος ὀξύφθογγον εἶναι μουσικὸν ὄργα-
 νον τὴν σαμβύκην, διειλέχθαι τε περὶ αὐτοῦ Εὐφο-
 ρίωνα τὸν ἐποποιὸν ἐν τῷ περὶ ἰσθμίων, χρῆσθαι
 φήσας αὐτῷ Πάρθους καὶ Τρωγλοδύτας τετραχόρδῳ 30
 634 ὄντι· ἱστορεῖν δὲ τοῦτο Πυθαγόραν ἐν τῷ περὶ τῆς
 ἐρυθρᾶς θαλάσσης. καλεῖται δέ τι καὶ τῶν πολιορ-

κητικῶν ὀργάνων σαμβύκη, οὗ τό τε σχῆμα καὶ τὴν
κατασκευὴν ἀποδείκνυσσι Βίτων ἐν τῷ πρὸς Ἀτταλον
περὶ ὀργάνων. καὶ Ἀνδρέας ὁ Πανορμίτης ἐν τῷ
τριακοστῷ τρίτῳ τῶν Σικελικῶν τῶν κατὰ πόλιν, ὡς
5 ἀπὸ δύο ὄνων προσάγοιτο τοῖς τῶν ἐναντίων τείχεσι·
καλεῖσθαι τε σαμβύκην, ἐπειδὴ, ὅταν ἐξαρθῇ, γίνεται
σχῆμα νεῶς καὶ κλίμακος ἐνοποιούμενον, ὅμοιον δέ
τί ἐστι καὶ τὸ τῆς σαμβύκης. Μόσχος δ' ἐν πρώτῳ b
Μηχανικῶν ῥωμαϊκὸν εἶναι λέγει τὸ μηχανήμα καὶ
10 Ἡρακλείδην τὸν Ταραντῖνον εὗρεῖν αὐτοῦ τὸ εἶδος.
Πολύβιος δ' ἐν τῇ ὀγδόῃ τῶν ἱστοριῶν Ἰνδὸς Μάρκελλος
(φησί) δυσχρηστούμενος ἐν τῇ Συρακουσῶν πολιορ-
κίᾳ ὑπὸ τῶν Ἀρχιμήδους κατασκευασμάτων ἔλεγε
ταῖς μὲν ναυσὶν αὐτοῦ κυαθίζειν ἐκ θαλάσσης Ἀρ-
15 χιμήδην, τὰς δὲ σαμβύκας ῥαπιζομένας ὥσπερ ἐκ
πότου μετ' αἰσχύνης ἐκπεπτωκέναι.

35. εἰπόντος δ' ἐπὶ τούτοις Αἰμιλιανοῦ, ἀλλὰ
μὴν, ὃ ἑταῖρε Μασούριε, πολλάκις καὶ αὐτὸς ἐν ἐν- c
νοίᾳ γίνομαι, μουσικῆς ὦν ἐραστής, περὶ τῆς μαγά-
20 διδος καλουμένης, πότερον αὐλῶν εἶδος ἢ κιθάρας
ἐστίν. ὁ μὲν γὰρ ἡδιστος Ἀνακρέων λέγει πού
ψάλλω δ' εἰκοσι
χορδαῖσιν μάγαδιν ἔχων,
ὦ Λεύκασπι· σὺ δ' ἡβᾶς.

25 Ἰων δ' ὁ Χίος ἐν Ὀμφάλῃ ὡς περὶ αὐλῶν λέγει διὰ
τούτων

λυδὸς τε μάγαδις αὐλὸς ἡγείσθω βοῆς.
ὅπερ ἐξηγούμενος Ἰαμβεῖον Ἀρίσταρχος ὁ γραμματικός,
ὃν μάντιν ἐκάλει Παναίτιος ὁ Ῥόδιος φιλόσοφος, διὰ
30 τὸ ῥαδίως καταμαντεύεσθαι τῆς τῶν ποιημάτων δια- d
νοίας, γένος αὐλοῦ φησὶν εἶναι τὸν μάγαδιν, οὗτ'
Ἀριστοξένου τοῦτ' εἰπόντος ἐν τοῖς περὶ αὐλητῶν ἢ

ἐν τοῖς περὶ αὐλῶν καὶ ὀργάνων, ἀλλὰ μὴν οὐδ' Ἀρ-
χεστράτου· πεποιήται γὰρ καὶ τούτῳ δύο βιβλία περὶ
αὐλητῶν. οὐκ εἶπε δὲ τοῦτο οὐδὲ Πύρρανδρος ἐν τῷ
περὶ αὐλητῶν, οὐδὲ Φίλλις ὁ Δῆλιος· ξυνέγραψε γὰρ
καὶ οὗτος περὶ αὐλητῶν καὶ Εὐφράνωρ. Τρύφων 5
δ' ἐν δευτέρῳ περὶ ὀνομασιῶν λέγει οὕτως· ὁ δὲ μά-
γαδις καλούμενος αὐλός· καὶ πάλιν ἰμάγαδις ἐν
6 ταύτῳ ὅξυν καὶ βαρὺν φθόγγον ἐπιδείκνυται, ὡς
Ἀναξανδρίδης ἐν Ὀπλομάχῳ φησί

μάγαδις λαλήσω μικρὸν ἅμα σοι καὶ μέγα. 10

τὴν ἀπορίαν οὖν μοι ταύτην οὐδεὶς ἄλλος δυνήσεται
ἀπολύσασθαι, καλὲ Μασούριε, ἢ σὺ.

36. καὶ ὃς ἔφη, Δίδυμος ὁ γραμματικὸς ἐν ταῖς
πρὸς Ἰωνα ἀντεξηγήσεσιν, ἑταῖρε Αἰμιλιανέ, μάγαδιν
αὐλὸν ἀκούει τὸν κιθαριστήριον· οὗ μνημονεύειν 15
Ἀριστόξενον ἐν πρώτῳ περὶ αὐλῶν τρήσεως, λέγοντα
f πέντε γένη εἶναι αὐλῶν, παρθενίους παιδικούς κι-
θαριστήριους τελείους ὑπερτελείους. ἐλλείπειν οὖν
δεῖ παρὰ τῷ Ἰωνι τὸν τέ σύνδεσμον, ἵν' ἢ μάγαδις
αὐλὸς ὁ προσκυλούμενος τῇ μαγάδι. ἢ γὰρ μάγαδις 20
ὄργανόν ἐστι ψαλτικόν, ὡς Ἀνακρέων φησί, Λυδῶν
τε εὖρημα. διὸ καὶ τὰς λυδὰς ψαλτρίδας φησὶν εἶναι
ὁ Ἰων ἐν τῇ Ὀμφάλῃ διὰ τούτων

ἀλλ' εἴα λυδαὶ ψάλτριάι παλαιθετῶν

ὕμνων ἀοιδοὶ τὸν ξένον κοιμήσατε. 25

635 Θεόφιλος δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Νεοπτολέμῳ καὶ τὸ
τῇ μαγάδι διαψάλλειν μαγαδίζειν λέγει ἐν τούτοις
πονηρὸν νῖδον καὶ πατέρα καὶ μητέρα
ἔστι μαγαδίζειν ἐπὶ τροχοῦ καθημένους·
οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ταυτὸν ἄσεται μέλος. 30

Εὐφορίων δ' ἐν τῷ περὶ Ἰσθμίων παλαιὸν μὲν φησὶ
τὸ ὄργανον εἶναι τὴν μάγαδιν, μετασκευασθῆναι δ'

ὅψέ ποτε καὶ σαμβύκην μετονομασθῆναι. πλεῖστον
 δ' εἶναι τοῦτο τὸ ὄργανον ἐν Μυτιλήνῃ, ὥς καὶ μίαν
 τῶν Μουσῶν ἔχουσιν αὐτὸ ὑπὸ Λεσβοθέμιδος ποιη-
 θῆναι ἀρχαίον ἀγαλματοποιού. Μέναιχμος δ' ἐν τοῖς
 5 περὶ τεχνιτῶν τὴν πηκτίδα, ἣν τὴν αὐτὴν εἶναι τῇ
 μαγάδι, Σαπφῷ φησιν εὑρεῖν. Ἀριστόξενος δὲ τὴν
 μάγαδιν καὶ τὴν πηκτίδα χωρὶς πλήκτρον διὰ ψαλμοῦ
 παρέχεσθαι τὴν χρεῖαν. διόπερ καὶ Πίνδαρον εἰρη-
 κέναι ἐν τῷ πρὸς Ἰέρωνα σχολίῳ τὴν μάγαδιν ὀνο-
 10 μάσαντα ψαλμὸν ἀντίφθογγον, διὰ τὸ δύο γενῶν
 ἅμα καὶ διὰ πασῶν ἔχειν τὴν συνωδίαν ἀνδρῶν τε
 καὶ παίδων. καὶ Φρύνιχος δ' ἐν Φοινίσσαις εἰρηκε
 ψαλμοῖσιν ἀντίσπαστ' αἰδούντες μέλη.

καὶ Σοφοκλῆς ἐν Μυσοῖς

15 πολὺς δὲ φρυγὶς τρίγωνος ἀντίσπαστά τε
 λυδῆς ἐφύμνει πηκτίδος συγχορδία.

37. διαποραῦσι δὲ ἔνιοι ὅπως τῆς μαγάδιδος οὐκ
 οὔσης κατὰ Ἀνακρέοντα, ὅψέ γάρ ποτε τὰ πολύχορδα
 ὀφθῆναι, μνημονεύων αὐτῆς ὁ Ἀνακρέων λέγει

20 ψάλλω δ' εἴκοσι
 χορδαῖσιν μάγαδιν ἔχων,
 ὦ Λεύκασπι.

καὶ ὁ μὲν Ποσειδώνιος φησι τριῶν μελωδιῶν αὐτὸν
 μνημονεύειν, φρυγίου τε καὶ δωρίου καὶ λυδίου· d
 25 ταύταις γὰρ μόναις τὸν Ἀνακρέοντα κεχρησθαι· ὧν
 ἐπὶ χορδαῖς ἐκάστης περαιομένης εἰκότως φάναι
 ψάλλειν αὐτὸν εἴκοσι χορδαῖς, τῷ ἀρτίῳ χρησάμενον
 ἀριθμῷ τὴν μίαν ἀφελόντα. ἄγνοεῖ δὲ ὁ Ποσειδῶ-
 νιος ὅτι ἀρχαίον ἐστὶν ὄργανον ἢ μάγαδις, σαφῶς
 30 Πινδάρου λέγοντος τὸν Τέρπανδρον ἀντίφθογγον
 εὑρεῖν τῇ παρὰ Λυδοῖς πηκτίδι τὸν βάρβιτον
 τὸν ῥα Τέρπανδρός ποθ' ὁ Λέσβιος εὔρε

πρῶτος ἐν δαίπνοισι Λυδῶν
 e ψαλμὸν ἀντίφθογγον ὑψηλᾶς ἀκούων πηκτίδος.
 πηκτίς δὲ καὶ μάγαδις ταῦτόν, καθά φησιν ὁ Ἀρι-
 στοξένος καὶ Μέναιχμος ὁ Σικυνώνιος ἐν τοῖς περὶ
 τεχνιτῶν. καὶ τὴν Σαπφῷ δὲ φησιν οὗτος, ἥτις ἐστὶν
 Ἀνακρέοντος πρεσβυτέρα, πρώτην χρησασθαι τῇ πη-
 κτίδι. ὅτι δὲ καὶ Τέρπανδρος ἀρχαιότερος Ἀνα-
 κρέοντος δῆλον ἐκ τούτων· τὰ κάρνεια πρῶτος πάν-
 των Τέρπανδρος νικᾷ, ὥς Ἑλλάνικος ἱστορεῖ ἐν τε
 τοῖς ἐμμέτροις καρνεονίκαις καὶ τοῖς καταλογάδην. 10
 ἐγένετο δὲ ἡ θέσις τῶν καρνείων κατὰ τὴν ἕκτην καὶ
 f εἰκοστὴν ὀλυμπιάδα, ὥς Σωσίβιος φησιν ἐν τῷ περὶ
 χρόνων. Ἱερώνυμος δ' ἐν τῷ περὶ κιοθαρωδῶν, ὅπερ
 ἐστὶ πέμπτον περὶ ποιητῶν, κατὰ Λυκοῦργον τὸν
 νομοθέτην τὸν Τέρπανδρόν φησι γενέσθαι, ὃς ὑπὸ 15
 πάντων συμφώνως ἱστορεῖται μετὰ τοῦ Ἰφίτου τοῦ
 Ἡλείου τὴν πρώτην ἀριθμηθεῖσαν τῶν ὀλυμπίων
 θέσιν διαθεῖναι. Εὐφορίων τε ἐν τῷ περὶ Ἰσθμίων
 τὰ πολύχορδά φησι τῶν ὀργάνων ὀνόμασι μόνον
 παρηλλάχθαι· παμπάλαιον δ' αὐτῶν εἶναι τὴν 20
 χρῆσιν.

636 38. Διογένης δὲ ὁ τραγικὸς διαφέρειν πηκτίδα
 μαγάδιδος λέγων οὕτως ἐν τῇ Σεμέλῃ

καίτοι κλύω μὲν Ἀσιάδας μιτροφόρους
 κυβέλας γυναικας, παῖδας ὀλβίων Φρυγῶν, 25
 τυπάνοισι καὶ ῥόμβοισι καὶ χαλκοκτύπων
 βόμβοις βρεμούσας ἀντίχερσι κυμβάλων
 σοφὴν θεῶν ὑμνωδὸν ἱατρόν θ' ἅμα.
 κλύω δὲ Λυδὰς βακχίας τε παρθένους
 ποταμῷ παροίκους Ἀλυῖ τρωλίαν θεὸν 30
 δαφνόσκιον κατ' ἄλσος Ἀρτεμιν σέβειν

ATHENAEUS. III.

10

ψαλμοῖς τριγώνων πηκτίδων ἀντιζύγοις
ὄλκοις κρεκούςας μάγαδιν, ἐνθα περσικῶ
νόμῳ ξενωθεῖς αὐλὸς ὁμονοεῖ χοροῖς.

καὶ Φίλλις δ' ὁ Δῆλιος ἐν δευτέρῳ περὶ μουσικῆς
διαφέρειν φησὶ πηκτίδα μαγάδιδος λέγων οὕτως
ῥοίνικες πηκτίδες μαγάδιδες σαμβῦκαι ἱαμβῦκαι
τρίγωνα κλεψίαμβοι σκινδαψοὶ ἐννεάχορδα. ἐν οἷς
γὰρ (φησὶ) τοὺς ἱάμβους ἤδον ἱαμβύκας ἐκάλουν, ἐν
οἷς δὲ παρελογίζοντο τὰ ἐν τοῖς μέτροις κλεψιάμβους,
μαγάδιδας δὲ τὰ διὰ πασῶν καὶ πρὸς ἴσα τὰ μέρη τῶν
ᾄδόντων ἡρμωσμένα. καὶ ἄλλα δ' ἦν παρὰ ταῦτα·
καὶ γὰρ βάρβιτος ἢ βάρμος· καὶ ἄλλα πλείονα, τὰ μὲν
ἔγχορδα τὰ δὲ ἐνηχα, κατεσκεύαζον.

39. ἦν γὰρ δὴ τινα καὶ χωρὶς τῶν ἐμφυσωμένων
καὶ χορδαῖς διειλημμένων ἕτερα ψόφου μόνον παρα-
σκευαστικά, καθάπερ τὰ κρέμβαλα. περὶ ὧν φησὶ
Δικαίαρχος ἐν τοῖς περὶ τοῦ τῆς Ἑλλάδος βίου, ἐπι-
χωριάσαι φάσκων ποτὲ καθ' ὑπερβολὴν εἰς τὸ προσ-
ορχεῖσθαι τε καὶ προσάδειν ταῖς γυναιξὶν ὄργανά
τινα ποιᾶ, ὧν ὅτε τις ᾄπτοιο τοῖς δακτύλοις, ποιεῖν
λιγυρὸν ψόφον· δηλοῦσθαι δ' ἐν τῷ τῆς Ἀρτέμιδος
ᾄσματι, οὗ ἐστὶν ἀρχή

Ἄρτεμι σοί με τι φρὴν ἐφίμερον
ῥυμνον νεναι τε ὄθεν . . .

ἃ δέ τις ἄλλα χρυσοφανία
κρέμβαλα χαλκοπάρα χαρσίν.

Ἐρμιππος δ' ἐν Θεοῖς τὸ τούτοις κρούειν κρεμβαλί-
ζειν εἴρηκεν ἐν τούτοις

λεπάδας δὲ πετρῶν ἀποκόπτοντες κρεμβαλιά-
ζουσι.

Δίδυμος δὲ φησιν εἰωθέναι τινὰς ἀντὶ τῆς λύρας
κογχύλια καὶ ὄστρακα συγκρούοντας ἐρρυθμον ἤχον

b

τινα ἀποτελεῖν τοῖς ὀρχουμένοις, καθάπερ καὶ Ἀρι-
στοφάνη ἐν Βατράχοις φάναι.

40. Ἀρτέμιον δ' ἐν τῷ πρώτῳ περὶ διονυσιακοῦ
συστήματος Τιμόθεόν φησι τὸν Μιλήσιον παρὰ τοῖς
πολλοῖς δόξαι πολυχорδοτέρῳ συστήματι χρῆσασθαι
τῇ μαγάδι· διὸ καὶ παρὰ τοῖς Λάκωσιν εὐθυνομένον,
ὥς παραφθείροι τὴν ἀρχαίαν μουσικὴν, καὶ μέλλον-
τός τινος ἐκτέμνειν αὐτοῦ τὰς περιττὰς τῶν χορδῶν,
δείξαι παρ' αὐτοῖς ὑπάρχοντα Ἀπολλωνίσκον πρὸς
τὴν αὐτοῦ σύνταξιν ἰσόχορδον λύραν ἔχοντα, καὶ
ἀφεθῆναι. Δοῦρις δ' ἐν τῷ περὶ τραγωδίας ὠνομά-
σθαι φησὶ τὴν μάγαδιν ἀπὸ Μάγδιος Θρακὸς γένος.
Ἀπολλόδωρος δ' ἐν τῇ πρὸς τὴν Ἀριστοκλέους ἐπι-
στολὴν ἀντιγραφῇ ὃ νῦν, φησὶν, ἡμεῖς λέγομεν ψαλ-
τήριον, τοῦτ' εἶναι μάγαδιν, ὃ δὲ κλεψίαμβος κλη-
θεῖς, ἔτι δὲ ὁ τρίγωνος καὶ ὁ ἔλυμος καὶ τὸ ἐννεάχορ-
δον ἀμαυρότερα τῇ χρεῖα καθέστηκε. καὶ Ἀλκμᾶν
637 δὲ φησὶ 'μάγαδιν δ' ἀποθέσθαι.' Σοφοκλῆς δ' ἐν
Θαμύρᾳ

πηκταὶ δὲ λύραι καὶ μαγάδιδες
τά τ' ἐν Ἑλλήσι ξόαν' ἠδυμελῇ.

Τελέστης δ' ἐν Ἱμεναίῳ διθυράμβῳ πεντάχορδόν
φησιν αὐτὴν εἶναι διὰ τούτων

ἄλλος δ' ἄλλαν κλαγγὰν ἰεῖς
κερατόφωνον ἐρέθιξε μάγαδιν,
ἐν πενταράβῳ χορδᾶν ἀριθμῷ
χεῖρα καμψιδίαυλον ἀναστρωφῶν τάχος.

οἶδα δὲ καὶ ἄλλο ὄργανον, ὃ τῶν Θρακῶν οἱ βασιλεῖς
ἐν τοῖς δείπνοις χρῶνται, ὃς φησὶ Νικομήδης ἐν τῷ
περὶ Ὀρφείως. φοίνικα δὲ τὸ ὄργανον Ἐφορος καὶ
Σκάμων ἐν τοῖς περὶ εὐρημάτων ὑπὸ Φοινίκων εὐρε-
θέντα ταύτης τυχεῖν τῆς προσηγορίας· Σῆμος δὲ ὁ

Δήλιος ἐν πρώτῳ Δηλιάδος διὰ τὸ ἐκ τοῦ ἐν Δήλῳ
φοίνικος τοὺς ἀγκῶνας αὐτοῦ ἐξεργάσασθαι. τῇ σαμ-
βύκῃ πρώτην φησὶ χρήσασθαι Σίβυλλαν Σκάμων
ὁ προειρημένος· ὀνομασθῆναι δ' αὐτὴν εὐρεθεῖσαν
ὑπὸ Σάμβυκός τινος.

41. καὶ περὶ τοῦ τρίποδος δὲ καλουμένου, ὄργανον
δὲ καὶ τοῦτο μουσικόν, ὁ προειρημένος Ἀρτέμων
γράφει οὕτως ὅθεν πολλὰ τῶν ὀργάνων οὐδ' εἰ γέ-
γονέ ποτε γινώσκειται, καθάπερ ὁ Πυθαγόρου τοῦ
10 Ζακυνθίου τρίπους. ὀλιγοχρόνιον γὰρ τὴν ἀκμὴν
σχών, καὶ διὰ τὸ δοκεῖν ἐργώδης εἶναι κατὰ τὴν
χειροθεσίαν ἢ δι' ἣν δὴ ποτ' οὖν αἰτίαν συντόμως
καταλυθεὶς διαλέληθε τοὺς πολλούς. ἦν δὲ παρα-
πλήσιος μὲν δελφικῷ τρίποδι καὶ τοῦνομ' ἐντεῦθεν
15 ἔσχε, τὴν δὲ χρῆσιν τριπλῆς κιθάρας παρείχετο. τῶν
γὰρ ποδῶν ἐστώτων ἐπὶ τινος βάσεως εὐστρόφου,
καθάπερ αἱ τῶν περιάκτων δίφρων κατασκευάζονται
θέσεις, τὰς μέσας τρεῖς χώρας τὰς ἀπὸ ποδὸς ἐπὶ
πόδα διεστώσας ἐνέτεινε χορδαῖς, ὑπερθεὶς ἐκάστη
20 πῆχυν καὶ κάτω προσαρμόσας χορδοτόνια, καὶ τὸν
ἐπάνω κόσμον κοινὸν τοῦ λέβητος καὶ τῶν παρηρητη-
μένων ἐνίων ἀποδοῦς· ἐξ ὧν καὶ τὴν φαντασίαν
εἶχεν ἀστείαν καὶ τὸν ἦχον προσέβαλλεν ἀδρότερον.
διένειμε δ' ἐκάστη χώρα τὰς τρεῖς ἀρμονίας, τὴν τε
25 δωριστὶ καὶ λυδιστὶ καὶ φρυγιστὶ. καὶ καθεζόμενος
αὐτὸς ἐπὶ τινος δίφρου περὶ ταυτὸν συμμέτρως ἔχοντα
τῇ συστάσει, διείρας δὲ τὴν εὐώνυμον χεῖρα πρὸς τὴν
ἐπιβολήν, καὶ τῇ ἐτέρᾳ χρησόμενος τῷ πλήκτρῳ, καθ'
ὁποῖαν ἂν πρώτην ἤρεϊτο τῶν ἀρμονιῶν, μετέστρεφε
30 τῷ ποδὶ τὴν βάσιν εὐτροχον οὔσαν, καὶ πρὸς ἐτέραν
πλευρὰν πάλιν ἐπιβάλλων ἐχρῆτο καὶ πάλιν ἐτέραν.
οὕτω δ' ὁξέως ὑπὸ τὴν χεῖρα προσῆγεν αὐτῷ τὰ

συστήματα ἢ τῆς βάσεως εὐκίνησις τῷ ποδὶ ψαυο-
μένη, καὶ τὴν χειροθεσίαν ἐπὶ τοσοῦτον εἰθίσθη κατ-
οξύνειν, ὥστ', εἴ τις μὴ ξυνορῶν τὸ γινόμενον ἀλλὰ
διὰ τῆς ἀκοῆς μόνον κρίνοι, νομίζειν τριῶν κιθαρι-
1 στῶν ἀκούειν διαφόρως ἡρμοσμένων. καὶ τοῦτο τὸ
ὄργανον θαυμασθὲν ἰσχυρῶς μετὰ τὸν ἐκείνου βίον
ἐξέλιπεν εὐθέως.

42. τὴν δὲ ψιλὴν κιθάρισιν πρῶτόν φησι Μέν-
ναιχος εἰσαγαγεῖν Ἀριστόνικον τὸν Ἀργεῖον, τῇ ἡλι-
κίᾳ γενόμενον κατὰ Ἀρχίλοχον, κατοικήσαντα ἐν
Κορκύρᾳ. Φιλόχορος δ' ἐν τρίτῃ Ἀτθίδος Ἀύσανδρος
(φησὶν) ὁ Σικυνῶνιος κιθαριστῆς πρῶτος μετέστησε
τὴν ψιλοκιθαριστικὴν, μακροὺς τοὺς τόνους ἐντείνας,
καὶ τὴν φωνὴν εὐογκον ποιήσας, καὶ τὴν ἑναυλον
κιθάρισιν, ἣ πρῶτοι οἱ περὶ Ἐπίγονον ἐχρήσαντο. 15
638 καὶ περιελὼν τὴν συντομίαν τὴν ὑπάρχουσαν ἐν
τοῖς ψιλοῖς κιθαρισταῖς, χρώματά τε εὐχρῶα πρῶτος
ἐκιδάρισε καὶ ἰάμβους καὶ μάγαδιν, τὸν καλούμενον
συριγμόν· καὶ ὄργανον μετέλαβε μόνος τῶν πρὸ αὐ-
τοῦ. καὶ τὸ πρᾶγμα αὐξήσας χορὸν περιεστήσατο
20 πρῶτος. Δίωνα δὲ τὸν Χίον τὸ τοῦ Διονύσου σπον-
δεῖον πρῶτον κιθαρίσαι Μέναιχος. Τιμόμαχος δ'
ἐν τοῖς Κυπριακοῖς Στήσανδρον λέγει τὸν Σάμιον
ἐπὶ πλεῖον αὐξῆσαι τὴν τέχνην, καὶ πρῶτον ἐν Δελ-
25 φοῖς κιθαρωδῆσαι τὰς καθ' Ὅμηρον μάχας, ἀρξάμε-
νον ἀπὸ τῆς Ὀδυσσεείας. ἄλλοι δὲ πρῶτόν φασι παρ'
Ἐλευθερναίοις κιθαρίσαι τὰς ἐρωτικὰς ᾠδὰς Ἀμήτορα
τὸν Ἐλευθερναῖον, οὗ καὶ τοὺς ἀπογόνους Ἀμητορί-
δας καλεῖσθαι. Ἀριστόξενος δὲ φησιν, ὥσπερ τῶν
ἐξαμέτρων τινὲς ἐπὶ τὸ γελοῖον παρωδὰς εὐρον, οὕτω
30 καὶ τῆς κιθαρωδίας πρῶτος Οἰνώπας· ὃν ἐξήλωσαν
Πολύευκτός τε ὁ Ἀχαιὸς καὶ Διοκλῆς ὁ Κυναῖθεύς.

καὶ μοχθηρῶν δὲ ἄσμάτων γεγόνασι ποιηταί, περὶ
 ὧν φησὶ Φανίας ὁ Ἑρέσιος ἐν τοῖς πρὸς τοὺς σοφι-
 στάς, γράφων οὕτως Ἑλένικος ὁ Βυζάντιος, ἔτι δὲ c
 Ἀργᾶς, ποιηταὶ μοχθηρῶν ὄντες νόμων, πρὸς μὲν τὸν
 ἴδιον χαρακτήρα τῆς ποιήσεως εὐπόρουν, τῶν δὲ
 Τερπάνδρου καὶ Φρύνιδος νόμων οὐδὲ κατὰ μικρὸν
 ἠδύναντο ἐπιψαῦσαι. τοῦ Ἀργᾶ μνημονεύει Ἀλεξίς
 ἐν Ἀποβάτῃ οὕτως

Χορόνικος ὁ ποιητὴς ὁδί.

10 B. τίνων ποιητῆς ἄσμάτων; A. σεμνῶν πάνν.
 B. τί πρὸς τὸν Ἀργᾶν οὗτος; A. ἡμέρας δρόμῳ
 κρείττων.

καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Ἡρακλεῖ

15 ὁ μὲν γὰρ εὐφυνὴς τις εἶναι φαίνεται,
 ὥς δ' εὐρύθμως λαβὼν τὸ μελετητήριον
 εἴτ' ἐσχεδίασε δριμέως ἐν . . . B. παπαῖ.
 μεστὸς γενόμενος πρὸς τὸν Ἀργᾶν βούλομαι
 κωδωνίσας πέμψαι σ' ἀγωνιούμενον,
 ἵνα καὶ σὺ νικᾷς τοὺς σοφιστάς, ὦ φίλε.

20 43. ὁ δὲ τοὺς εἰς Χιωνίδην ἀναφερομένους ποιή-
 σας Πτωχοὺς Γνησίππου τινὸς μνημονεύει παιγνια-
 γράφου τῆς ἱλαρᾶς μούσης, λέγων οὕτως

ταῦτ' οὐ μὰ Δία Γνήσιππος οὐδὲ Κλεομένης
 ἐν ἐννέ' ἂν χορδαῖς κατεγλυκῆνατο.

25 καὶ ὁ τοὺς Εἰλωτας δὲ πεποιηκῶς φησι
 τὰ Στησιχόρου τε καὶ Ἀλκμᾶνος Σιμωνίδου τε
 ἀρχαῖον ἀείδειν. ὁ δὲ Γνήσιππος ἔστιν ἀκούειν.
 κεῖνος νυκτερίν' εὗρε μοιχοῖς ἀείσματ' ἐκκαλεῖ-
 σθαι

30 γυναικας ἔχοντας λαμβύκην τε καὶ τρίγωνον.
 Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς

τίς ἄρ' ἐρῶντά μ' οἶδεν ὦ Γνήσιππέ πω; πολλή
 χολή.

οἶομαι γὰρ μηδὲν οὕτως μῶρον εἶναι καὶ κενόν.
 σκώπτει δὲ αὐτὸν εἰς τὰ ποιήματα καὶ ἐν Βουκόλοις
 ὅς οὐκ ἔδωκ' αἰτοῦντι Σοφοκλέει χορὸν, 5
 τῷ Κλεομάχου δ', ὃν οὐκ ἂν ἠξίουν ἐγὼ
 ἔμοι διδάσκειν οὐδ' ἂν εἰς ἀδώνια.

ἐν δὲ ταῖς Ὠραῖς

ἴτω δὲ καὶ τραγωδίας
 ὁ Κλεομάχου διδάσκαλος, 10
 παρατιλτριῶν ἔχων χορὸν
 λυδιστὶ τιλλουσῶν μέλη
 πονηρά.

d 639 Τηλεκλείδης δ' ἐν τοῖς Στεροῖς καὶ περὶ μοιχείας
 ἀναστρέφεσθαι φησιν αὐτόν. Κλέαρχος δ' ἐν δευτέρῳ 15
 Ἑρωτικῶν τὰ ἐρωτικά φησιν ἄσματα καὶ τὰ λοκρικὰ
 καλούμενα οὐδὲν τῶν Σαπφούς καὶ Ἀνακρέοντος
 διαφέρειν. ἔτι δὲ τὰ Ἀρχιλόχου καὶ τῶν Ὀμήρου
 Ἐπικυκλίδων τὰ πολλὰ διὰ τῆς ἐμμέτρου ποιήσεως
 τούτων ἔχεται τινος τῶν παθῶν, ἀλλὰ καὶ τὰ Ἀσω- 20
 ποδώρου περὶ τὸν ἔρωτα καὶ πᾶν τὸ τῶν ἐρωτικῶν
 ἐπιστολῶν γένος ἐρωτικῆς τινὸς διὰ λόγου ποιήσεώς
 ἔστιν.

b 44. τοσαῦτα τοῦ Μασούριου διεξεληθόντος πε-
 ριηνέχθησαν ἡμῖν καὶ αἱ δεύτεραι καλούμεναι τρά- 25
 πεξαι, πολλάκις ἡμῖν διδόμεναι οὐ μόνον ταῖς τῶν
 κρουίων ἡμέραις, ἐν αἷς Ῥωμαίων παισὶν ἔθος ἔστιν
 ἐστιᾶν τοὺς οἰκέτας, αὐτοὺς τὰς τῶν οἰκετῶν ἀνα-
 δεχομένους λειτουργίας. ἑλληνικὸν δὲ τοῦτο τὸ ἔθος.
 ἐν Κρήτῃ γοῦν τῇ τῶν ἐρμαίων ἐορτῇ τὸ ὅμοιον γί- 30
 νεται, ὥς φησι Καρύστιος ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασιν.
 εὐωχουμένων γὰρ τῶν οἰκετῶν οἱ δεσπότης ὑπηρε-

τοῦσι πρὸς τὰς διακονίας. καὶ ἐν Τροίῃ δὲ μηνὶ
 γεραιστίῳ· πανήγυρις δὲ τότε γίνεται πολυήμερος, ^c
 ἧς ἐν μιᾷ οἱ δοῦλοι μετὰ τῶν πολιτῶν κοινῇ τε ἀστρα-
 γαλίζουσι καὶ οἱ κύριοι τοὺς δούλους ἐστιῶσιν, ὡς ὁ
^b αὐτός φησι Καρύστιος. Βήρωσος δ' ἐν πρώτῳ Βαβυ-
 λωνιακῶν τῷ λῳ φησὶ μηνὶ ἐκκαιδεκάτῃ ἄγεσθαι
 ἑορτὴν Σακαῖα προσαγορευομένην ἐν Βαβυλῶνι ἐπὶ
 ἡμέρας πέντε, ἐν αἷς ἔθος εἶναι ἄρχεσθαι τοὺς δε-
 σπότης ὑπὸ τῶν οἰκετῶν, ἀφηγεῖσθαι τε τῆς οἰκίας
¹⁰ ἓνα αὐτῶν ἐνδεδυκότες στολὴν ὁμοίαν τῇ βασιλικῇ,
 ὃν καὶ καλεῖσθαι ζωγάνην. μνημονεύει τῆς ἑορτῆς
 καὶ Κτησίας ἐν δευτέρῳ Περσικῶν. Κῳοι δὲ τούναν- ^d
 τίον δρῶσιν, ὡς ἱστορεῖ Μακαρεὺς ἐν τρίτῳ Κωακῶν.
 ὅταν γὰρ τῇ Ἡρᾷ θύωσι, δοῦλοι οὐ παραγίνονται
¹⁵ ἐπὶ τὴν εὐωχίαν. διὸ καὶ Εὐφορίωνα εἰρηκέναι πού
 'Ρειώνη μῦνοι μὲν ἐλεύθεροι ἱεροεργοὶ
 ἀνδράσι παρ' Κῳοῖσιν ἐλεύθερον ἅμαρ ἔχοντες·
 δούλων δ' οὐτις πάμπαν ἐσέρχεται οὐδ' ἡβαιόν.
 45. Βάτων δ' ὁ Σινωπεὺς ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ περὶ
²⁰ Θεσσαλίας καὶ Αἰμονίας σαφῶς ἐμφανίζει τὴν τῶν ^e
 σατουρναλίων ἑορτὴν ἐλληνικωτάτην, φάσκων αὐτὴν
 παρὰ τοῖς Θεσσαλοῖς πελώρια καλεῖσθαι, γράφων
 οὕτως· θυσίας κοινῆς τοῖς Πελασγοῖς γινομένης ἀναγ-
 γεῖλαι τινα τῷ Πελασγῷ ἄνδρα ᾧ ὄνομα ἦν Πέλωρος,
²⁵ διότι ἐν τῇ Αἰμονίᾳ σεισμῶν μεγάλων γενομένων
 ῥαγεῖν τὰ Τέμπη ὅρη ὀνομαζόμενα, καὶ διότι διὰ τοῦ
 διαστήματος ὁρμήσαν τὸ τῆς λίμνης ὕδωρ ἐμβάλλοι
 εἰς τὸ τοῦ Πηνειοῦ ῥεῖθρον, καὶ τὴν πρότερον λιμνά-
 ζουσαν χώραν ἅπασαν γεγυμνῶσθαι, καὶ ἀναξηραι-
³⁰ νομένων τῶν ὑδάτων πεδία θαυμαστὰ τῷ μεγέθει ^f
 καὶ τῷ κάλλει ἀναφαίνεσθαι. ἀκούσαντα οὖν τὸν Πε-
 λασγὸν τὴν τράπεζαν ἀφθόνως αὐτῷ κεκοσμημένην

τῷ Πελώρῳ παραθεῖναι. καὶ τοὺς ἄλλους δὲ φιλο-
 φρονουμένους ἕκαστον φέρειν ὃ τι ἔχει παρ' αὐτῷ
 βέλτιστον καὶ παρατιθέναι ἐπὶ τὴν τράπεζαν τῷ
 ἀπαγγέλλαντι, καὶ αὐτὸν τὸν Πελασγὸν προθύμως
 διακονεῖν καὶ τῶν ἄλλων τοὺς ἐν ἀξιώματι ὄντας ⁵
 ὑπηρετεῖν, καθότι ἕκαστῳ ὁ καιρὸς παρέπιπτε. διό-
 περ φασίν, ἐπεὶ τὴν χώραν κατέσχον, ἀπομίμημα τῆς
 τότε γενομένης ἑορτῆς, θύοντας Διὶ πέλωρι τραπέζας
⁶⁴⁰ τε λαμπρῶς κοσμοῦντας προτιθέναι καὶ οὕτως φιλ-
 ἄνθρωπον τὴν πανήγυριν συντελεῖν ὥστε καὶ τοὺς ¹⁰
 ξένους ἅπαντας ἐπὶ τὴν θοίνην παραλαμβάνειν καὶ
 τοὺς δεσμώτας λύειν καὶ τοὺς οἰκέτας κατακλίναντας
 μετὰ πάσης παρρησίας ἐστιᾶν, διακονούντων αὐτοῖς
 τῶν δεσποτῶν· καὶ τὸ σύνολον ἔτι καὶ νῦν Θεσσα-
 λοὺς μεγίστην ἑορτὴν ἄγοντας προσαγορεύειν Πε- ¹⁵
 λώρια.

46. πολλάκις οὖν, ὡς ἔφην, τῶν τοιούτων ἡμῖν
 παρατιθεμένων ἐπιδορπισμάτων ἔφη τις τῶν παρ-
^b ὄντων· αἱ δευτεραί πως φροντίδες σοφώτεραι.
 τί γὰρ ποθεῖ τράπεζα; τῷ δ' οὐ βρίθεται; ²⁰
 πλήρης μὲν ὄψων ποντίων, πάρεισι δὲ
 μόσχων τέρειναι σάρκες ἀρνεία τε δαῖς,
 καὶ πεπτὰ καὶ κροτητὰ τῆς ξουθοπτέρου
 πελάνῳ μελίσσης ἀφθόνως δεδευμένα·
 φησὶν ὁ Εὐριπίδης ἐν Κρήσσαις. καὶ ὡς ὁ Εὐβουλος ²⁵
 δ' ἐν Ὀλβίᾳ ἔφη
 ἐν τῷ γὰρ αὐτῷ πάνθ' ὁμοῦ πωλήσεται
 ἐν ταῖς Ἀθήναις· σῦκα κλητῆρες βότρους
^c γογγυλίδες ἄπιοι μῆλα μάρτυρες ῥόδα
 μέσπιλα χόρια σχαδόνες ἐρέβινθοι δίκαι ³⁰
 πνὸς πυριάτη μύρτα κληρωτήρια
 ὑάκινθος ἄρνες κλεψύδραι νόμοι γραφαί.

μέλλοντος οὖν τοῦ Ποντιανοῦ λέγειν περὶ ἐκάστου
τῶν παρακειμένων, οὐ πρότερόν γε, ἔφη ὁ Οὐλπιανός,
ἀκουσόμεθα περὶ τούτων, ἕως ἂν περὶ τῶν ἐπι-
δορπισμάτων εἴπῃ. καὶ ὁ Ποντιανός, τραγήματα
5 Κράτης φησὶ Φιλιππίδην λέγειν ἐν Φιλαργύρῳ οὕτως
πλακοῦντες ἐπιδορπίσματ' ὥς σήσαμεα.

ὅλην λέγοντ' ἂν μ' ἐπιλίποι τὴν ἡμέραν.

καὶ Δίφιλος ἐν Τελεσίᾳ

τράγημα μυρτίδες πλακοῦς ἀμυγδαλαί.

10 Β. ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἥδιστα γ' ἐπιδορπίζομαι.

Σώφιλος ἐν Παρακαταθήκῃ

ἡδύ γε μετ' ἀνδρῶν ἐστὶν Ἑλλήνων αἰ

συνάγειν· τὸ πρᾶγμα χάριεν. οὐχὶ δώδεκα

κνᾶθους, ἀνεβόησέν τις, ὑποχεῖς; κωμάσαι

15 πρὸς τὴν Ταναγρικὴν δεῖ γάρ, ἴν' ἐκεῖ κατα-
κλιθεῖς

ἐπιδορπίσῃται τὰς ὀνείας ματτίνας.

Πλάτων ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ μεταδόρπια αὐτὰ καλεῖ ἐν e

τούτοις πάντα τ' εὐώδη ἔφερε τοῖς κατοικοῦσιν ἡ γῆ,

20 καὶ τὸν ἡμέρον δὲ καρπὸν πλεῖστον ἔφερε, καὶ ἀκρο-
δρύων πλῆθος, καὶ ὅσα παραμύθια ἡδονῆς μετα-
δόρπια.

47. Τρύφων δὲ φησὶ τὸ παλαιὸν πρὶν εἰσελθεῖν
τοὺς δαιτυμόνας ἐπὶ τῶν τραπεζῶν κεῖσθαι τὴν ἐκά-
25 στον μοῖραν, ὕστερον δὲ πολλὰ τε καὶ ποικίλα ἐπείσ-
φάρεσθαι· διὸ καὶ ἐπιφορήματα κληθῆναι. Φιλύλ-
λιος δ' ἐν Φρεωρύχῳ φησὶ περὶ τῶν δευτέρων τραπε- f
ζῶν λέγων

ἀμυγδάλια καρῦδι', ἐπιφορήματα.

30 καὶ Ἀρχιππος ἐν Ἡρακλεῖ καὶ Ἡρόδοτος ἐν πρώτῃ.
καὶ ἐπιδορπίσασθαι δ' ἔλεγον τὸ ἐντραγεῖν καὶ ἐπι-
δειπνῆσαι. ἅπερ Ἀρχιππος ἐν Ἡρακλεῖ γαμοῦντι ἐπι-

φορήματα καλεῖ διὰ τούτων ἰτρίοις ἐπιφορήμασί τ'
ἄλλοις γέμουσα.' καὶ Ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ πρώτῃ 'σι-
641 τίοις δὲ ὀλίγοιςι χρέονται, ἐπιφορήμασι δὲ πολλοῖς.'
τὸ μέντοι κατὰ τὴν παροιμίαν λεγόμενον ἀβυδηνὸν
ἐπιφόρημα τέλος τί ἐστι καὶ ἐλλιμένιον, ὥς Ἀριστεί- 5
δης φησὶν ἐν τρίτῳ περὶ παροιμιῶν. Διονύσιος δὲ ὁ
τοῦ Τρύφωνος τὸ μὲν παλαιὸν πρὶν εἰσελθεῖν τοὺς
δαιτυμόνας ἐπὶ τῶν τραπεζῶν κεῖσθαι τὴν ἐκάστου
μοῖραν, ὕστερον δὲ πολλὰ καὶ ποικίλα ἐπιφέρεσθαι.
διὸ καὶ ἐπιφορήματα κληθῆναι.' Φιλύλλιος δ' ἐν 10
Φρεωρύχῳ τὰ ἐπιφερόμενὰ μετὰ τὸ δειπνῆσαι λέ-
γων ὧδε

b ἀμυγδάλια καρῦδι', ἐπιφορήματα.

Πλάτων δ' ἐν Μενέλεῳ ἐπιτραπεζώματα αὐτὰ καλεῖ,
οἷον τὰ ἐπιτιθέμενα ταῖς τραπέζαις βρώματα, λέγων 15
οὕτως

εἰπέ μοι,

ὥς ὀλίγα λοιπὰ τῶν ἐπιτραπεζωμάτων.

Β. ὁ γὰρ θεοῖσιν ἐχθρὸς αὐτὰ κατέφαγεν.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ μέθης τὰ τραγήματά φησι 20
λέγεσθαι ὑπὸ τῶν ἀρχαίων τρωγάλια, ὥσπερ γὰρ ἐπι-
δορπισμὸν εἶναι. Πίνδαρος δ' ἐστὶν ὁ εἰπὼν

c δείπνου δὲ λήγοντος γλυκὺ τρωγάλιον,
καίπερ πέδ' ἄφθονον βοράν.

οὕτως γὰρ κατὰ τὸν Εὐριπίδην ἀποβλέψαντα ἔστιν 25
εἰς τὰ παρακείμενα εἰπεῖν

ὁρᾷς τὸν εὐτράπεζον ὥς ἡδὺς βίος.

48. ὅτι γὰρ ἦσαν καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις αἱ δεύ-
τεραι τράπεζαι πολυτελεῶς μεμεριμνημέναι παρίστησι
Πίνδαρος ἐν Ὀλυμπιονίκαις περὶ τῆς Πέλοπος κρε- 30
ουργίας διηγούμενος

τραπέζαισι δ' ἀμφὶ δεύτερα κρεῶν

σέθεν διεδάσαντο καὶ φάγον.

ἐμοὶ δ' ἄπορα γαστρίμαργον μακάρων τιν' d
εἶπειν.

οἱ δὲ παλαιότεροι ἀπλῶς τραπέζας ἔλεγον, ὥς Ἀχαιοὺς
5 ἐν Ἡφαίστῳ σατυρικῶ

θοίνῃ σε πρῶτον τέρψομεν. πάρεστι δέ.

B. τὸ δεύτερον δὲ τῷ με κηλήσεις τρόπῳ;

A. μύρῳ σε χρίσω πάμπαν εὐόσμῳ δέμας.

B. ὕδωρ δὲ νίψαι χεῖρας οὐ πρόσθεν δίδως;

10 A. ναί· καὶ τράπεζά γ' ἐκποδῶν ἀπαίρεται.

Ἀριστοφάνης Σφηξίν

ὕδωρ κατὰ χειρός, τὰς τραπέζας εἰσφέρειν.

Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ περὶ μέθης παραπλησίως ἡμῖν
δευτέρας τραπέζας ἀπαγορεύει διὰ τούτων· τὸ μὲν e

15 οὖν ὅλον διαφέρειν τραγήμα βρώματος νομιστέον
ὅσον ἔδεσμα τρωγαλίου. τοῦτο γὰρ πάτριον τοῦνομα
τοῖς Ἑλλήσιν, ἐπεὶ ἐν τραγήμασι τὰ βρώματα παρα-
τίθενται. διόπερ οὐ κακῶς ἔοικεν εἶπειν ὁ πρῶτος

δευτέραν προσαγορεύσας τράπεζαν· ὄντως γὰρ ἐπι-
20 δορπισμός τις ὁ τραγηματισμός ἐστὶ, καὶ δεῖπνον

ἕτερον παρατίθεται τραγήματα. Δικαίαρχος δ' ἐν
πρώτῳ τῆς εἰς Τροφωνίου καταβάσεως φησὶν οὕτως

ἢ γε τὴν πολλὴν δαπάνην ἐν τοῖς δείπνοις παρέχουσα f
δευτέρα τράπεζα προσεγένετο καὶ στέφανοι καὶ μύρα

25 καὶ θυμιάματα καὶ τὰ τούτοις ἀκόλουθα πάντα.

49. ἐδίδοτο δὲ καὶ ῥὸν ἐν τῇ δευτέρᾳ τραπέξῃ,
ὥσπερ καὶ λαγῶα καὶ κίχλαι κοινῇ μετὰ τῶν μελιπή-
κτων εἰσεφέρετο, ὥς Ἀντιφάνης ἐν Λεπτινίσκῳ φησὶν
οὕτως

30 οἶνον θάσιον πίνουσιν ἄν; B. εἴ τις ἐγγέαι.

A. πρὸς ἀμυγδάλας δὲ πῶς ἔχεις; B. εἰρηνικῶς.
μαλακὰς σφόδρα, δι' ἃς μέλιτι προσπαίζειν βία.

A. μελίπηκτα δ' εἴ σοι προσφέρου; B. τρώ-
γοιμι καὶ

642 ῥὸν δὲ καταπίνοιμ' ἄν. A. ἄλλου δεῖ τινός;

ἐν δὲ Ὀμοίοις

εἴτ' ἐπεισῆγεν χορείαν ἢ τράπεζαν δευτέραν 5

καὶ παρέθηκε γέμουσαν πέμματα παντοδαποῖς.

Ἄμφις δ' ἐν Γυναικομανίᾳ

ἤδη ποτ' ἤκουσας βίον

ἀληλεμένον; B. ναὶ τοῦτ' ἐκεῖν' ἔστιν σαφῶς·

ἄμητες, οἶνος ἡδύς, ῥά, σῆσαμαῖ,

μύρον, στέφανος, ἀνλητρίς. B. ὦ Διοσκόρῳ, 10

τῶνόματα τῶν δώδεκα θεῶν διελήλυθας.

b Ἀναξανδρίδης Ἀγροίοις

ὥς δ' ἐστεφανώθην, ἢ τράπεζ' εἰσήγετο,

τοσαῦτ' ἔχουσα βρώμαθ' ὅσα μὰ τοὺς θεοὺς 15

καὶ τὰς θεὰς οὐδ' εἰ γέγονεν ἥδιν ἐγώ·

οὕτως παρέξων, Χρῆστε, κοῦκ ἔξων τότε.

Κλέαρχος Πανδρόσῳ

λάβ' ὕδωρ κατὰ χειρός. B. μηδαμῶς. καλῶς

ἔχει. 20

c A. λάβ' ὦγάθ'. οὐδὲν χεῖρον. ἢ παῖς ἐπιτίθει

ἐπὶ τὴν τράπεζαν κάρνα καὶ τραγήματα.

Εὐβουλος Καμπυλίῳ

τραγημάτων δ' ἔσθ' ἢ τράπεζά σοι πλέα.

B. οὐ φιλοτραγήμων εἰμί πως ἐκάστοτε. 25

Ἄλεξις Πολυκλείᾳ (ἐταίρας δ' ὄνομα Πολύκλεια)

ὁ πρῶτος εὐρὼν κομψὸς ἦν τραγήματα.

τοῦ συμποσίου γὰρ διατριβὴν ἐξεῦρέ πως

κάργους ἔχειν μηδέποτε τὰς διαγόνους.

d καὶ ἐν Ὀμοίᾳ (τὸ δ' αὐτὸ δράμα καὶ ὥς Ἀντιδότου 30

φέρεται)

οὐδὲ φιλόδειπνός εἰμι, μὰ τὸν Ἀσκληπιόν,

τραγήμασιν χαίρω δὲ μᾶλλον. Β. εὖ πάνν.

Α. τραγήματ' αἰσθάνομαι γὰρ ὅτι νομίζεται
τοῖς νυμφίοις μετιοῦσι τὴν νύμφην λέγεις
παρέχειν, ἄμητας καὶ λαγῶα καὶ κίχλας.
5 τούτοισι χαίρω, τοῖς δὲ κεκαρνευμένοις
ὄψοις καὶ ζωμοῖσιν ἥδομ', ὧ θεοί.

Ἀπίων δὲ καὶ Διόδωρος, ὥς φησι Πάμφιλος, ἐπαί- e
κλειά φασι καλεῖσθαι τὰ μετὰ τὸ δεῖπνον τραγήματα.

50. Ἐφιππος Ἐφήβοις

10 χόνδρος μετὰ ταῦτ' εἰσῆλθε, μύρον αἰγύπτιον,
φοινικίνου βῆκος τις ὑπανεώγνυτο,
ἵτρια τραγήμαθ' ἦκε, πυραμοῦς, ἄμης,
ῥῶν ἐκατόμβη. πάντα ταῦτ' ἐχναύομεν·
ἐμασώμεθ' οὕτως ἀνδρικῶς ὅς' εἶχομεν,
15 καὶ γὰρ παραμασύντας τινὰς παραβόσκομεν.

καὶ ἐν Κύδωνι

καὶ μετὰ δεῖπνον κόκκος . . .

ἐρέβινθος . . . κύαμος

χόνδρος τυρὸς

20 μέλι σησαμίδες βράχος βρυγμὸς
μνοῦς πυραμίδες μῆλον κάρνον
γάλα κανναβίδες κόγχαι χυλὸς
Διὸς ἐγκέφαλος.

Ἀλέξιος Φιλίσκῳ

25 ἀρτέον

τράπεζαν, ἀπονίψαι δοτέον, προσοιστέος
στέφανος, μύρον, σπονδή, λιβανωτός, ἐσχαρίς,
τράγημα δοτέον ἔτι, πλακοῦντος ἀπτεόν.

ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ Κυθήριος Φιλόξενος ἐν τῷ Δείπνῳ δευ-
30 τέρων τραπεζῶν μνημονεύων πολλὰ καὶ τῶν ἡμῶν 643
παρακειμένων ὠνόμασε, φέρε καὶ τούτων ἀπομνημο-
νεύσωμεν

τὰς δὲ δὴ πρόσθεν μολούσας . . . λιπαρυνγεῖς,
πορθμίδας πολλῶν ἀγαθῶν πάλιν εἷσφερουν γε-
μούσας,

τὰς ἐφημέριοι καλεῦντι νῦν τραπέζας [δευτέ-
ρας], 5

ἀθάνατοι δέ τ' Ἀμαλθείας κέρας. ταῖς δ' ἐν
μέσais

ἐγκαθιδρύθη μέγα χάσμα βροτοῖς
λευκὸς μυελὸς γλυκερός, λεπτοῖς ἀράχνας ἐνα-
λιγκίοισι πέπλοις 10

συγκαλύπτων ὄψιν αἰσχύνας ὑπο, μὴ κατίδης τι
μαλογενὲς πῶν λιπόντ' ἀνάγκαις

b ξηρὸν ἐν ξηροῖς Ἀρισταίου παλιρρύτοις παραῖς.
τῷ δ' ὄνομ' ἦς ἄμυλος. χερσὶν δ' ἐπέθεντο στό-
μιον μαλεραῖς 15

τὰν δεξαμέναν ὅ τι κα διδῶ τις. ἃ Ζανὸς κα-
λεῦντι

τρώματ'. ἔπειτ' ἐπένειμεν ἐγκατακνακομιγὲς
πεφρυγμένον

20 πυρρομολευκερεβινθακανθομόκρατον ἄδν
βρῶμα τὸ παγκατάμικτον· ἀμπυρικήριοδηστίχας.
παρεγίνετο τούτοις

σταιτινοκογχομαγῆς ὅ τε ξεσελαιοξανθεπίπαγ-
καπύρωτος χοιρινισ.

c ἀδέα δ' εὐκύκλωθ' ὀλόφωκτ' ἀνάριθμα, 25
καὶ μελίπηκτα τετυγμέν' ἄφθονα σασαμόφωκτα.
τυρακίνας τε γάλακτι καὶ μελισυγκατάφυρτος
ἦς ἄμυλος πλατανίτας·

σασαμορνοπάγη δὲ καὶ ξεσελαιοπαγῇ πλατύνετο
σασαμόπαστα 30

πέμματα· κατ' ἐρέβινθοι κνακοσυμιγεῖς ἀπα-
λαῖς θάλλοντες ὥραις,

ὥά τ' ἀμυγδαλίδες τε τᾶν μαλακοφλοῖδων τε
 τρωκτᾶ τε παισὶν
 ἀδυῖδη κάρυ'· ἄλλα θ' ὅσσα πρόπει παρὰ θοίναν
 ὀλβιόπλουτον [ἔμεν]· πόσις δ' ἐπεραίνεται κότ-
 5 ταβοί τε λόγοι τ' ἐπὶ κοινᾷς.
 ἔνθα τι καινὸν ἐλέχθη κομψὸν ἀθυρμάτιον καὶ
 θαύμασαν αὐτ' ἐπὶ τ' ἤνησαν. d
 ταῦτα ὁ Κυθήριος Φιλόξενος. ὃν ἐπαινῶν Ἀντιφάνης
 ἐν τῷ Τριταγωνιστῇ φησι
 10 πολὺ γ' ἐστὶ πάντων τῶν ποιητῶν διάφορος
 ὁ Φιλόξενος. πρῶτίστα μὲν γὰρ ὀνόμασιν
 ἰδίοισι καὶ καινοῖσι χρῆται πανταχοῦ.
 ἔπειτα τὰ μέλη μεταβολαῖς καὶ χρώμασιν
 ὥς εὖ κέκραται. θεὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἦν
 15 ἐκεῖνος, εἰδὼς τὴν ἀληθῶς μουσικὴν. e
 οἱ νῦν δὲ κισσόπλεκτα καὶ κρηναῖα καὶ
 ἀνθεσιπότατα μέλεα μελέοις ὀνόμασιν
 ποιοῦσιν ἐμπλέκοντες ἄλλότρια μέλη.
 51. πλακοῦντων δὲ ὀνόματα πολλῶν καταλεξάν-
 20 των, ὅσων μέμνημαι, τούτων σοι καὶ μεταδώσω. οἶδα
 δὲ καὶ Καλλίμαχον ἐν τῷ τῶν παντοδαπῶν συγγραμ-
 μάτων πίνακι ἀναγράφοντα πλακουντοποικὰ συγ-
 γράμματα Αἰγιμίου καὶ Ἡγησίππου καὶ Μητροβίου, f
 ἔτι δὲ Φαίστου. ἡμεῖς δὲ ἃ μετεγράψαμεν ὀνόματα
 25 πλακοῦντων, τούτων σοι καὶ μεταδώσομεν, οὐχ ὥς
 τοῦ ὑπ' Ἀλκιβιάδου πεμφθέντος Σωκράτει· ὃν Ξαν-
 θίπης καταγελασάσης ὁ Σωκράτης, οὐκοῦν, ἔφη,
 οὐδὲ σὺ μεθέξεις τούτου. τοῦτο δὲ ἰστόρησεν Ἀντί-
 πατρος ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ὀργῆς. ἐγὼ δὲ φιλοπλά- 644
 30 κουντος ὦν οὐκ ἂν περιεῖδον τὸν θεῖον ἐκεῖνον ἐξυ-
 βριζόμενον πλακοῦντα. μνημονεύων οὖν ὁ κωμικὸς
 Πλάτων εἶρηκεν ἐν τῷ Ποιητῇ οὕτως

μόνος δ' ἄγευστος,
 ἄσπλαγχνος ἐνιαντίζομαι ἀπλάκουντος, ἀλιβάνωτος.
 ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τῆς κώμης ἀμνήμων εἰμί, ἣν Πλα-
 κοῦντά φησι καλεῖσθαι Δημήτριος ὁ Σκήψιος ἐν δω-
 δεκάτῳ Τρωικοῦ διακόσμου, τῶν ὑποπλακίων Θηβῶν b
 φάσκων αὐτὴν ἀπέχειν σταδίους ἑξ. περισπαστέον
 δὲ λέγοντας πλακοῦς τὴν ὀνομαστικὴν· συνήρηται
 γὰρ ἐκ τοῦ πλακόεις, ὡς τυρόεις τυροῦς, σησαμόεις
 σησαμοῦς. εἴρηται δὲ κατ' ἔλλειψιν τοῦ ἄρτος. ὅτι
 δὲ καλοῦς πλακοῦντας ἐν Παρίῳ τοῦ Ἑλλησπόντου 10
 φαγεῖν ἔστιν οἱ ἐπιδημήσαντες μαρτυρήσουσιν. Ἀλε-
 ξις γὰρ πεπλάνηται λέγων τοὺς ἐκ Πάρου. λέγει δὲ
 οὕτως ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀρχιλόχῳ
 ὦ τὴν εὐτειχῇ ναίων Πάρον, ὄλβιε πρέσβυ,
 ἢ κάλλιστα φέρει χώρα δύο τῶν συναπασῶν, 15
 c κόσμον μὲν μακάρεσσι λίθον, θνητοῖς δὲ πλα-
 κοῦντας.
 ὅτι δὲ καὶ οἱ Σάμιοι διαφέροντές εἰσι πλακοῦντες
 Σώπατρος ὁ φλυακογράφος φησὶν ἐν Βακχίδος μνη-
 20 στῇρσι
 πλακουντοποιὸν ὀνομασμένην Σάμον.
 52. ἐγχύτων δὲ πλακοῦντων μνημονεύει Μέναν-
 δρος μὲν ἐν Ψευδηρακλεῖ
 οὐκ ἔστι κανδύλους ποιεῖν οὐδ' οἷα σὺ
 εἴωθας εἰς ταυτὸν καρυκεύειν, μέλι 25
 σεμίδαλιν ὥά· πάντα γὰρ τάναντία
 νῦν ἔστιν· ὁ μάγειρος γὰρ ἐγχύτους ποιεῖ,
 πλακοῦντας ὀπτᾶ, χόνδρον ἔψει καὶ φέρει
 μετὰ τὸ τάριχος, εἴτα θρεῖον καὶ βότρους·
 ἢ δημιουργὸς δ' ἀντιπαρατεταγμένη 30
 κρεᾶδι' ὀπτᾶ καὶ κίχλας.
 Εὐάγγελος δ' ἐν Ἀνακαλυπτομένῃ

τέτταρας ποιεῖν τραπέζας τῶν γυναικῶν εἰπά
 σοι,
 ἐξ δὲ τῶν ἀνδρῶν, τὸ δεῖπνον δ' ἐντελὲς καὶ
 μηδενὶ
 5 ἐλλιπὲς· λαμπροὺς γενέσθαι βουλόμεσθαι τοὺς ε
 γάμους.
 οὐ παρ' ἑτέρου δεῖ πνθέσθαι, πάντα δ' αὐτό-
 πτης ἐρῶ.
 τῶν μὲν ἐλαῶν ἄφελε πάνθ' ὅς' ἂν βούλῃ γένη·
 10 εἰς δὲ τὰ κρέα μόσχον ἔλαβες δέλφακας χοίρους
 λαγῶς·
 Β. ὡς ἀλαζῶν ὁ κατάρατος. Α. θρία τυρὸν ἐγ-
 χύτους.
 Β. παῖ Δρόμων. Α. κἀνδύλον ῥά τ' ἀμύλιον ...
 15 τὸ πέρας ὕψος τῆς τραπέζης πήχεων ἔστω
 τριῶν,
 ὥστε τὸν δειπνοῦντ' ἐπαίρειν, ἂν τι βούληται f
 λαβεῖν.
 ΑΜΗΣ, πλακοῦντος γένος. Ἀντιφάνης ἄμῃτες
 20 ἄμυλοι. Μένανδρος ἐν Ὑποβολιμαίῳ
 τὸν ἄμῃτα, Χαίριππ', οὐκ ἔῃς πέττειν τινά.
 Ἴωνες δέ, ὥς φησι Σειληνὸς ἐν ταῖς Γλώσσαις, ἄμῃν
 αὐτὸν καλοῦσι καὶ τοὺς μικροὺς ἀμῃτίσκους. Τηλε-
 κλείδης
 25 ὅπται δὲ κίχλαι μετ' ἀμῃτίσκων εἰς τὸν φάρυγ'
 εἰσεπέτοντο.

53. ΔΙΑΚΟΝΙΟΝ. Φερεκράτης
 ὑπὸ τῆς ἀπληστίας 645

διακόνιον ἔπησθεν ἀμφιφῶντ' ἔχων.

30 ΑΜΦΙΦΩΝ, πλακοῦς Ἀρτέμιδι ἀνακείμενος, ἔχει
 δ' ἐν κύκλῳ καόμενα δάδια. Φιλήμων ἐν Πτωχῇ ἢ
 Ῥοδίᾳ

Ἄρτεμι, φίλῃ δέσποινα, τοῦτόν σοι φέρω,
 ὦ πότνι', ἀμφιφῶντα καὶ σπονδὴν ἅμα.
 μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Δίφιλος ἐν Ἑκάτῃ. Φιλό-
 χορος δὲ ἀμφιφῶντα αὐτὸν κληθῆναι καὶ εἰς τὰ τῆς
 Ἀρτέμιδος ἱερὰ φέρεσθαι, ἔτι δὲ καὶ εἰς τὰς τριόδους, 5
 ἐπεὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐπικαταλαμβάνεται ἡ σελήνη
 b ἐπὶ ταῖς δυσμαῖς ὑπὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς καὶ ὁ
 οὐρανὸς ἀμφιφῶς γίνεται.

ΒΑΣΥΝΙΑΣ. Σῆμος ἐν δευτέρῳ Δηλιάδος ἐν τῇ
 τῆς Ἑκάτης (φησὶ) νήσῳ τῇ Ἰριδι θύουσι Δῆλιοι τοὺς 10
 βασυνίας καλουμένους (ἔστι δὲ ἐφθὸν πύρινον σταῖς
 σὺν μέλιτι) καὶ τὰ καλούμενα κόκκωρα, ἰσχὰς καὶ
 κάρυα τρία.

ΣΤΡΕΠΤΟΙ καὶ ΝΕΗΛΑΤΑ. τούτων μνημονεύει
 Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος περὶ 15
 τοῦ στεφάνου.

ΕΠΙΧΥΤΩΝ Νικοφῶν ἐν Χειρογράφου
 c ἐγὼ μὲν ἄρτους μᾶζαν ἀθάρεν ἄλφιτα
 κόλλικας ὀβελίαν μελιτοῦτταν ἐπιχύτους
 πτισάνην πλακοῦντας δενδαλίδας ταγηνίας. 20
 Πάμφιλος δὲ τὸν ΑΤΤΑΝΙΤΗΝ καλούμενον ἐπίχυτόν
 φησι καλεῖσθαι. τοῦ δὲ ἀττανίτου Ἰππῶναξ ἐν τού-
 τοις μνημονεύει
 οὐκ ἀτταγᾶς τε καὶ λαγῶς καταβρύκων,
 οὐ τηγανίτας σησάμοισι φαρμάσσων, 25
 οὐκ ἀττανίτας κηρίοισιν ἐμβάπτων.

d ΚΡΗΙΟΝ. πλακοῦς ἄρτος, ὃν Ἀργεῖοι παρὰ τῆς
 νύμφης πρὸς τὸν νυμφίον φέρουσιν. ὅπταται δ' ἐν
 ἄνθραξι, καὶ καλοῦνται ἐπ' αὐτὸν οἱ φίλοι, παρατί-
 θεται δὲ μετὰ μέλιτος, ὥς φησι Φιλητᾶς ἐν Ἀτάκτοις. 30
 ΓΑΤΚΙΝΑΣ. ὁ διὰ γλυκέος καὶ ἐλαίου πλακοῦς
 παρὰ Κρησίν, ὥς φησι Σέλευκος ἐν Γλώσσαις.

ΕΜΠΕΠΤΑΣ. ὁ αὐτός φησι 'πύρινος ἄρτος κοῖλος καὶ σύμμετρος, ὅμοιος ταῖς λεγομέναις κρήπιδαι, εἰς ἃς ἐντίθεται τὰ διὰ τοῦ τυροῦ σκευαζόμενα πλακοῦντια.'

5 54. ΕΓΚΡΙΔΕΣ. πεμμάτιον ἐψόμενον ἐν ἐλαίῳ e καὶ μετὰ τοῦτο μελιτούμενον. μνημονεύει αὐτῶν Στησίχορος διὰ τούτων

χόνδρον τε καὶ ἐγκρίδας,
ἄλλα τε πέμματα καὶ μέλι χλωρόν.

10 μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Ἐπίχαρμος. Φερεκράτης δ' ἐν Κραπατάλοις

ταῦτ' ἔχων ἐν ταῖς ὁδοῖς ἀρπαζέτω τὰς ἐγκρίδας.
'Αριστοφάνης δ' ἐν Δαναῖσι καὶ πωλητὴν φησιν αὐ-
τῶν εἶναι ἐν τούτοις 'μὴ τὰρ' εἶναι μ' ἐγκριδοπώλην.'
15 καὶ ἐν τοῖς Χειρογράφου Νικοφῶν.

ΕΠΙΚΥΚΛΙΟΣ. πλακοῦς τις παρὰ Συρακοσίοις οὕτω καλούμενος. καὶ μέμνηται αὐτοῦ Ἐπίχαρμος ἐν Γᾶ καὶ Θαλάσσᾳ.

ΓΟΥΡΟΣ. ὅτι πλακοῦντος εἶδος ὁ Σόλων ἐν τοῖς
20 ἰάμβουσι φησί

πίνουσι καὶ τρώγουσιν οἱ μὲν ἴτρια
οἱ δ' ἄρτον αὐτῶν, οἱ δὲ συμμεμιγμένους
γούρους φακοῖσι. κείθι δ' οὔτε πεμμάτων
ἄπεστιν οὐδέν, οὔθ' ὅς' ἀνθρώποισι γῆ
25 φέρει μέλαινα· πάντα δ' ἀφθόνως πάρα.

ΚΡΙΒΑΝΑΣ. πλακοῦντάς τινας ὀνομαστικῶς Ἀπολ- 646
λόδωρος παρ' Ἀλκμᾶνι. ὁμοίως καὶ Σωσίβιος ἐν τρί-
τῳ περὶ Ἀλκμᾶνος, τῷ σχήματι μαστοειδεῖς εἶναι
φάσκων αὐτούς, χρῆσθαι δ' αὐτοῖς Λάκωνας πρὸς
30 τὰς τῶν γυναικῶν ἐστιάσεις, περιφέρειν τε αὐτούς
ὅταν μέλλωσιν ἄδειν τὸ παρεσκευασμένον ἐγκώμιον
τῆς παρθένου αἱ ἐν τῷ χορῷ ἀκόλουθοι.

ΚΡΙΜΝΙΤΗΣ. πλακοῦς ποιὸς διὰ κρίμων γινόμε-
νος, ὡς Ἰατροκλῆς ἐν τῷ περὶ πλακούντων ἀνα-
γράφει.

b 55. ΣΤΑΙΤΙΤΑΣ, πλακοῦς ποιὸς ἐκ σταιτὸς καὶ
μέλιτος. μνημονεύει Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ. σταῖς 5
δ' ἐστὶν ὑγρὸν εἰς τήγανον ἐπιχεόμενον, μέλιτος ἐπι-
βαλλομένου καὶ σησάμης καὶ τυροῦ, ὡς Ἰατροκλῆς
φησὶν.

ΧΑΡΙΣΙΟΣ. τούτου μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν
Δαιταλεῦσιν 10

ἐγὼ δ' ἰὼν
πέμψω πλακοῦντ' εἰς ἐσπέραν χαρίσιον.
Εὐβουλος δ' ἐν Ἀγκυλίῳ ὡς περὶ ἄρτου αὐτοῦ
ὄντος οὕτως λέγει

ἔξεπήδησ' ἀρτίως πέττουσα τὸν χαρίσιον. 15

c ΕΠΙΔΑΙΤΡΟΝ. πλακουντῶδες μαζῖον ἐπὶ τῷ δει-
πῳ ἐσθιόμενον, ὡς φησι Φιλῆμων ἐν τῷ περὶ ἀττι-
κῶν ὀνομάτων.

ΝΑΝΟΣ. ἄρτος πλακουντῶδης διὰ τυροῦ καὶ
ἐλαίου σκευαζόμενος. 20

ΨΩΘΙΑ τὰ ψαθύρια. Φερεκράτης Κραπατάλοις
λήψει δ' ἐν ἄδου κραπάταλον τριωβόλου
καὶ ψωθία.

'Απολλόδωρος δὲ ὁ Ἀθηναῖος καὶ Θεόδωρος δ' ἐν Ἀτ-
τικαῖς γλώσσαις τοῦ ἄρτου τὰ ἀποψώμενα ψωθία 25
καλεῖσθαι, ἃ τινὰς ὀνομάζειν ἀτταράγους.

d ΙΤΡΙΟΝ. πεμμάτιον λεπτὸν διὰ σησάμου καὶ μέ-
λιτος γινόμενον. μνημονεύει αὐτοῦ Ἀνακρέων οὕτως
ἠρίστησα μὲν ἰτρίου λεπτὸν ἀποκλᾶς,
οἶνου δ' ἐπιον κάδον. 30

'Αριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι
πλακοῦντες σησαμοῦντες ἴτρια.

Σοφοκλῆς Ἐριδι

ἐγὼ δὲ πεινώσ' αὐτὸς πρὸς ἱστία βλέπω.

ΑΜΟΡΑΙ. τὰ μελιτώματα Φιλητᾶς ἐν Ἀτάκτοις
ἀμόρας φησὶ καλεῖσθαι. μελιτώματα δ' ἐστὶ πεπεμ-
5 μένα.

ΤΑΓΗΝΙΤΗΣ. πλακοῦς ἐν ἐλαίῳ τετηγανισμένος. ο
μνημονεύει Μάγνης ἢ ὁ ποιήσας τὰς εἰς αὐτὸν ἀνα-
φερομένας κωμωδίας ἐν Διονύσῳ δευτέρῳ

ταγηνίας ἤδη τεθέασαι χλιαροὺς
10 σίζοντας, ὅταν αὐτοῖσιν ἐπιχέῃς μέλι;
καὶ Κρατῖνος ἐν Νόμοις

καὶ δρόσον βάλλων ἔωθεν χλιαρὸς ταγηνίας.

ΕΛΑΦΟΣ. πλακοῦς ὁ τοῖς ἐλαφηβολίοις ἀναπλασ-
σόμενος διὰ σταιτὸς καὶ μέλιτος καὶ σησάμου.

15 ΝΑΣΤΟΣ. πλακοῦντος εἶδος ἔχων ἔνδον καρυκείας.
56. ΧΟΡΙΑ. βρώματα διὰ μέλιτος καὶ γάλακτος
γινόμενα.

ΑΜΟΡΒΙΤΗΣ. πλακοῦντος εἶδος παρὰ Σικελοῖς. ι
οἱ δὲ παισά, πλακοῦντια παρὰ Κώοις, ὥς φησιν Ἰα-
20 τροκλῆς.

ΣΗΣΑΜΙΔΕΣ. ἐκ μέλιτος καὶ σησάμων πεφρυγμέ-
νων καὶ ἐλαίου σφαιροειδῇ πέμματα. Εὐπολὶς Κό-
λαξιν

ὅς χαρίτων μὲν ὄζει,
25 καλλαβίδας δὲ βαίνει,
σησαμίδας δὲ χέζει,
μῆλα δὲ χρέμπτεται.

Ἀντιφάνης Δευκαλίωνι

σησαμίδας ἢ μελίπηκτον ἢ τοιοῦτό τι.

30 μνημονεύει αὐτῶν καὶ Ἐφιππος ἐν Κύδωνι· πρόκει-
ται τὸ μαρτύριον.

ΜΤΑΛΟΙ. Ἡρακλείδης ὁ Συρακόσιος ἐν τῷ περὶ 647

θεσμῶν ἐν Συρακούσαις φησὶ τοῖς παντελείοις τῶν
θεσμοφορίων ἐκ σησάμου καὶ μέλιτος κατασκευάζε-
σθαι ἐφήβαια γυναικεῖα, ἃ καλεῖσθαι κατὰ πᾶσαν
Σικελίαν μυλλοὺς καὶ περιφέρεισθαι ταῖς θεαῖς.

ΕΧΙΝΟΣ. Λυγκεὺς ὁ Σάμιος ἐν τῇ πρὸς Διαγόραν 5
ἐπιστολῇ ἐκ παραλλήλου τιθεῖς τὰ κατὰ τὴν Ἀττικὴν
b ἔξαιρέτως γινόμενα τοῖς ἐν τῇ Ῥόδῳ γράφει οὕτως
τῇ δὲ περὶ τὸν ἄμμητα δόξῃ τὸν καινὸν ἀνταγωνιστὴν
ἐπὶ τῆς δευτέρας εἰσάγουσι τραπέξης ἐχῖνον. ὑπὲρ
οὗ νῦν μὲν ἐπὶ κεφαλαίου, παραγινόμενου δὲ σοῦ καὶ 10
συντεθέντος κατὰ τοὺς ἐν Ῥόδῳ νόμους ἀναμασησά-
μενος πειράσομαι πλείω περιθεῖναι λόγον.

ΚΟΤΤΑΙΣΚΟΙ. Ἡρακλέων ὁ Ἐφέσιος πλακοῦντάς
τινάς φησιν οὕτω καλεῖσθαι τοὺς ἐκ τρίτου μέρους
τῆς χοίνικος γινόμενους. 15

ΧΟΙΡΙΝΑΙ. τούτων μνημονεύει Ἰατροκλῆς ἐν τῷ
c περὶ πλακοῦντων καὶ τοῦ πυραμοῦντος καλουμένου,
διαφέρειν λέγων τῆς πυραμίδος καλουμένης. γίνε-
σθαι γὰρ ταύτην ἐκ πυρῶν πεφωσμένων καὶ μέλιτι
δεδευμένων. αὐταὶ δὲ ἄθλα τίθενται ταῖς παννυχίδι 20
τῷ διαγρυπνήσαντι.

57. Χρῦσιππος δ' ὁ Τυανεύς ἐν τῷ ἐπιγραφο-
μένῳ Ἀρτοκοπικῷ εἶδη πλακοῦντων καὶ γένη τάδε
ἀναγράφει· τερεντῖνον, κρασσιανόν, τουτιανόν, σα-
βελλικόν, κλοῦστρον, λουλιανόν, ἀπικιανόν, κανω- 25
πικά, πελούκιδον, καππαδοκικόν, ἡδύβια, μαρυπτόν,
πλίκιον, γουττᾶτον, μοντιανόν. τοῦτον, φησί, μάξεις
ἐξ οἴνου σκληρόν· εἰ δέ σοι τυρίον παρέσται, ἥμισυ
μάξεις ἐξ οἴνου καὶ ἥμισυ ἐκ τυροῦ· ἡδονικώτερον
d γὰρ γίνεται. κλοῦστρον κυριανόν, κλοῦστρον τουτ- 30
τᾶτον, κλοῦστρον ταβωνιανόν. μουστάκια ἐξ οἴνο-
μέλιτος, μουστάκια σησαμᾶτα, κλοῦστρον πούριον,

γωσγλώανιον, παυλιανόν. ἐκ τυροῦ δέ, φησί, γίνεται
 πλακούντηρα τάδε, ἔγχυτος, σκριβλίτης, σουβίτυλλος.
 γίνεται δὲ καὶ ἐξ ἄλικος σουβίτυλλος. σπεῖρα· καὶ
 οὗτος ἐκ τυροῦ γίνεται. λούκουντλοι, ἀργυροτρύ-
 5 φημα, λίβος, κίρκος, αἰξάφας, κλουστροπλακοῦς.
 γίνεται δέ, φησί, καὶ ὀρυζίτης πλακοῦς. ὁ δὲ φθοῖς
 οὕτω γίνεται· τυρὸν ἐκπιέσας τριῖβε, καὶ ἐμβαλὼν ἐς
 κόσκινον χάλκεον διήθει, εἴτ' ἐπίβαλε μέλι καὶ σιλί-
 10 γνεως ἡμίαναν καὶ συμμάλαξον εἰς ἕν. κάτιλλος δὲ
 ὀρνᾶτος ὁ λεγόμενος παρὰ Ῥωμαίοις οὕτω γίνεται·
 θρίδακας πλύνας ξέσον, καὶ ἐμβαλὼν οἶνον εἰς θυεῖαν
 τριῖβε τὰς θρίδακας, εἴτα τὸν χυλὸν ἐκπιέσας σι-
 λίγνιον συμφύρασον αὐτῷ, καὶ συμπεσεῖν ἐάσας μετ'
 15 χοιρείου καὶ πέπερι, καὶ πάλιν τριῖβας ἔλκυσον λάγα-
 νον, καὶ λειάνας ἐκτεμῶν κατὰτεμνε, καὶ ἔψε εἰς
 ἔλαιον θερμότατον εἰς ἡθμὸν βαλὼν τὰ κατακεκομ-
 μένα. ἄλλα πλακούντων γένη· ὀστρακίτης, ἀττανί-
 20 ται, ἄμυλον, τυροκόσκινον. τυρὸν ἐκπιέσας καλῶς
 θῆς εἰς ἄγγος, εἴτ' ἄνω κόσκινον χαλκοῦν ἐπιθεῖς
 διάγε τὸν τυρόν. ὅταν δὲ μέλλης προσφέρειν, βάλε
 μέλιτος αὐταρκες ἐπάνω. ὑποτυρίδες δὲ οὕτω γίνον-
 ται· εἰς γάλα βαλὼν μέλι ἐκπίεσον καὶ βάλε εἰς
 σκεῦος καὶ ἕα παγῆναι. ἐὰν δέ σοι παρῇ κοσκίνια
 25 μικρά, ἐπίβαλε εἰς αὐτὰ τὸ σκεῦος, καὶ ἕα ἐκρεῖν τὸν
 ὀρόν. καὶ ὅταν σοὶ δόξη πεπηγέναι, ἄρας τὸ σκεῦος
 μετάβαλε εἰς ἀργύρωμα, καὶ ἔσται ἡ ὄψις ἄνωθεν.
 ἐὰν δὲ μὴ ἡ κοσκίνια, φλαβιλλίοις καινοῖς χρῶ, ἐν
 οἷς τὸ πῦρ ῥιπίζεται· τὴν γὰρ αὐτὴν ποιεῖ χρεῖαν.
 30 κοπτοπλακοῦς. ἐν Κρήτῃ δέ, φησί, πλακούντηρον
 ποιοῦσιν, ὅπερ ὀνομάζουσι γάστριν, γίνεται δὲ οὕτως·
 κάρυα θάσια καὶ ποντικά καὶ ἀμύγδαλα, ἔτι δὲ μῆ-

κωνα, ὃν φρούξας θεράπευσον καλῶς, καὶ εἰς θυεῖαν
 648 καθαρὰν τριῖπον ἐπιμελῶς· συμμίξας τε τὴν ὀπώραν
 μάξον μέλιτι ἡψημένῳ προσβαλὼν πέπερι πλεόν καὶ
 μάλαξον· γίνεται δὲ μέλαν διὰ τὴν μήκωνα. διαπλα-
 τύνας ποιήσον τετράγωνον. εἴτα σήσαμον λευκὸν 5
 τριῖβας μάλαξον μέλιτι ἡψημένῳ, καὶ ἔλκυσον λαγάνια
 δύο, καὶ ἐν θῆς ὑποκάτω, καὶ τὸ ἄλλο ἐπάνω, ἵνα τὸ
 μέλαν εἰς μέσον γένηται, εὖ ῥύθμισόν τε αὐτό. ταῦτα
 καὶ ὁ σοφὸς πεμματολόγος Χρύσιππος.

b 58. Ἀρποκρατίων δὲ ὁ Μενδήσιος ἐν τῷ περὶ 10
 πλακούντων τὴν παρὰ Ἀλεξανδρεῦσι καλουμένην
 παγκαρπίαν καλεῖ. ἱτρια δ' ἐστὶ ταῦτα συντεθρυμ-
 μένα μετὰ μέλιτος ἐψόμενα· καὶ μετὰ τὴν ἔψησιν
 σφαιρηδὸν συντεθέντα περιδεῖται βύβλω λεπτῇ ἕνεκα
 τοῦ συμμένειν. πόλτον δὲ μνημονεύει Ἀλκμὰν οὕτως 15

ἤδη παρέξει πυνάνιον τε πόλτον

χίδρον τε λευκὸν κηρίναν τ' ὀπώραν.

ἐστὶ δὲ τὸ πυνάνιον, ὥς φησι Σωσίβιος, πανσπερμία
 ἐν γλυκεῖ ἡψημένη· χίδρον δὲ οἱ ἐφθοὶ πυροί. κη-
 20 ρίναν δὲ ὀπώραν λέγει τὸ μέλι. καὶ Ἐπίχαρμος δὲ
 c οὕτως λέγει ἐν Γᾶ καὶ Θαλάσσᾳ· πόλτον ἔψειν ὄρ-
 θριον· καὶ τῶν καλουμένων δὲ μελικηρίδων μνη-
 μονεύει Φερεκράτης ἐν Αὐτομόλοις οὕτως

ὥσπερ τῶν αἰγιδίων ὄξειν ἐκ τοῦ στόματος με-
 λικήρας. 25

59. λεχθέντων καὶ τούτων ὁ σοφὸς Οὐλπιανὸς
 ἔφη, πόθεν ὑμῖν, ὦ πολυμαθέστατοι γραμματικοί,
 καὶ ἐκ ποίας βιβλιοθήκης ἀνεφάνησαν οἱ σεμνότατοι
 οὗτοι συγγραφεῖς, Χρύσιππος καὶ Ἀρποκρατίων,
 διαβάλλοντες καλῶν ὀνόματα φιλοσόφων τῇ ὁμωνυ- 30
 μίᾳ; τίς δὲ καὶ ἡμίαναν Ἑλλήνων ὠνόμασεν; ἢ τίς
 d ἀμύλου μνημονεύει; ἀπαντήσαντος δὲ αὐτῷ τοῦ Λα-

ρηνσίλου καὶ εἰπόντος, τὴν μὲν ἡμίναν οἱ τὰ εἰς Ἐπί-
χαρμον ἀναφερόμενα ποιήματα πεποιηκότες οἶδασι,
κὰν τῷ Χείρωνι ἐπιγραφομένῳ οὕτω λέγεται

καὶ πιεῖν ὕδωρ διπλάσιον χλιαρόν, ἡμίνας δύο.
τὰ δὲ ψευδεπιχάρμεια ταῦτα ὅτι πεποιήκασιν ἄνδρες
ἐνδοξοί, Χρυσόγονός τε ὁ αὐλητής, ὥς φησιν Ἀρι-
στόξενος ἐν ὀγδόῳ πολιτικῶν νόμων, τὴν Πολιτείαν
ἐπιγραφομένην· Φιλόχορος δ' ἐν τοῖς περὶ μαντικῆς
Ἀξιόπιστον τὸν εἶτε Λοκρὸν γένος ἢ Σικυνώνιον τὸν
10 Κανόνα καὶ τὰς Γνώμας πεποιηκέναι φησίν. ὁμοίως
δὲ ἱστορεῖ καὶ Ἀπολλόδωρος. τοῦ δὲ ἀμύλου μνημο-
νεύει Τηλεκλείδης ἐν Στεροῖς οὕτως λέγων

φιλῶ πλακοῦντα θερμόν, ἀχράδας οὐ φιλῶ·
χαίρω λαγῶις ἐπ' ἀμύλῳ καθημένοις.

60. τούτων ἀκούσας ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη, ἀλλ'
ἐπειδὴ καὶ κοπτὴν τινα καλεῖτε, ὁρῶ δὲ ἐκάστῳ κει-
μένην ἐπὶ τῆς τραπέξης, λέγετε ἡμῖν, ὦ λίχνοι, τίς
τοῦ ὀνόματος τούτου τῶν ἐνδόξων μνημονεύει. καὶ ὁ
Δημόκριτος ἔφη, τὸ μὲν θαλάσσιον πρᾶσον κόπτην
20 φησὶ καλεῖσθαι Διονύσιος ὁ Ἴτυκαῖος ἐν ἐβδόμῳ
Γεωργικῶν. τοῦ δὲ ἡμῖν παρακειμένου μελιπήκτου
μέμνηται Κλέαρχος ὁ Σολεὺς ἐν τῷ περὶ γρίφων οὐ-
τως λέγων· σκεῦη κελεύοντα λέγειν ὅμοια εἰπεῖν

25 τρίπους χύτρα λυχνεῖον ἀκταία βάθρον
σπόγγος λέβης σκαφεῖον ὄλμος λήκνυθος
σπυρὶς μάχαιρα τρύβλιον κρατὴρ ῥαφίς.

καὶ πάλιν ὅψων οὕτως

30 ἔτνος φακῇ τάριχος ἰχθυὺς γογγυλὶς
σκόροδον κρέας θύννειον ἄλμη κρόμμυον
σκόλυμος ἐλάια κάππαρις βολβὸς μύκης.

ἔτι τε τῶν τραγημάτων ὁμοίως

ἄμης πλακοῦς ἐντιλτος ἱτρίον ῥόα

649

ὥν ἐρέβινθος σησάμη κοπτὴ βότρους
ἰσχὰς ἄπιος πέρσεια μῆλ' ἀμύγδαλα.

ταῦτα μὲν ὁ Κλέαρχος. ὁ δὲ φλυακογράφος Σώπατρος
ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Πύλαι δράματι φησὶ

τίς δ' ἀναρίθμου μήκωνος εὗρε κοπτάς,

ἢ κνηκοπύρους ἡδονὰς τραγημάτων ἔμιξεν;

ἀπέχεις, ὦ καλέ μου λογιστὰ Οὐλπιανέ, τὴν κοπτὴν·
b ἥς συμβουλεύω σοι ἀπεσθίειν. καὶ ὅς οὐδὲν μελλή-
σας ἀνελόμενος ἥσθιε. γελασάντων δὲ πάντων ἔφη
ὁ Δημόκριτος, ἀλλ' οὐκ ἐσθίειν σε προσέταξα, καλὲ 10
ὀνοματοθήρα, ἀλλὰ μὴ ἐσθίειν. τὸ γὰρ ἀπεσθίειν
οὕτως εἶρηκεν ἐν Φινεῖ ὁ κωμωδιοποιὸς Θεόπομπος

παῦσαι κυβεύων, μειράκιον, καὶ τοῖς βλίτοις

διαχρῶ τὸ λοιπόν. κοιλίαν σκληρὰν ἔχεις,

τὰ πετραῖα τῶν ἰχθυοδίων ἀπέσθιε.

ἢ τρυξ ἄριστόν ἐστιν εἰς εὐβουλίαν.

ταῦτ' ἦν ποιῆς, ῥάων ἔσει τὴν οὐσίαν.

c χρῶνται δὲ τῷ ἀπεσθίειν καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπό τινος
ἐσθίειν, ὥς Ἑρμιππος ἐν Στρατιώταις

οἴμοι τάλας, δάκνει δάκνει,

ἀπεσθίει μου τὴν ἀκοήν.

61. ἐπὶ τούτῳ ἐλεγχθεῖς ὁ Σύρος καὶ δηχθεὶς
σφόδρα, ἀλλὰ μὴν, ἔφη, παράκειται ἡμῖν ἐπὶ τῆς
τραπέξης καὶ ψιττάκια· ἅπερ ἦν εἴπης παρὰ τίνι
κεῖται, δώσω σοι οὐ χρυσέους δέκα στατήρας κατὰ 25
τὸν Ποντικὸν λεσχηνευτήν, ἀλλὰ τουτὶ τὸ ἔκπωμα.
σιωπήσαντος δὲ τοῦ Δημοκρίτου, ἀλλ' ἐπεὶ ἀπορεῖς,
ἔφη, ἐγὼ σε διδάξω. Νίκανδρος μὲν ὁ Κολοφώνιος
d ἐν τοῖς Θηριακοῖς μνημονεύων αὐτῶν φησὶ

ψιττάκι' ἀκρεμόνεσσιν ἀμυγδαλέοισιν ὅμοια.

γράφεται δὲ καὶ

βιστάκια . . . ἀμυγδαλόεντα πέφανται.

30

καὶ Ποσειδώνιος δὲ ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς ἐν τῇ τρίτῃ τῶν
 ἱστοριῶν γράφει οὕτως· φέρει δὲ καὶ τὸ πέρσειον ἢ
 Ἀραβία καὶ ἡ Συρία καὶ τὸ καλούμενον βιστάκιον·
 ὃ δὴ καὶ βοτρυνώδη τὸν καρπὸν ἀφίησι λευκόφλοιον
 5 ὄντα καὶ μακρόν, παρεμφερῇ τοῖς δακρύοις, ἃ δὴ ῥα-
 γῶν τρόπον ἀλλήλοις ἐπιβάλλει· τὰ δ' ἐνδον ἐγγλω-
 ρον, καὶ τοῦ κωνίου τῶν στροβίλων ἦττον μὲν εὐχυ-
 μον, εὐώδη δὲ μᾶλλον· οἱ δὲ τὰ γεωργικὰ συγγρά-
 ψαντες ἀδελφοὶ ἐν τῷ τρίτῳ γράφουσιν οὕτως· καὶ
 10 τὴν μελίαν καὶ τὴν τέρμινθον, ἃ δὴ νῦν πιστάκια οἱ
 Σύροι καλοῦσιν· καὶ οὗτοι μὲν διὰ τοῦ π. πιστάκια
 ταῦτα ὠνόμασαν, ὃ δὲ Νίκανδρος δασέως φιττάκια·
 Ποσειδώνιος δὲ βιστάκια.

62. περιβλέψας οὖν ἐν τούτοις τοὺς παρόντας καὶ
 15 τυχῶν ἐπαίνου, ἀλλὰ μὴν καὶ περὶ τῶν ἄλλων πάν-
 των τῶν παρακειμένων λελέξεταί μοι, ἵνα με τῆς
 πολυμαθίας ἀγασθῇτε· ἐρῶ δὲ πρότερον περὶ τῶν
 παρὰ Ἀλεξανδρεῦσι καλουμένων κοννάρων καὶ πα-
 λιούρων. μνημονεύει δὲ αὐτῶν Ἀγαθοκλῆς ὁ Κυζι- f
 20 κηνὸς ἐν τρίτῃ τῶν περὶ τῆς πατρίδος λέγων οὕτως
 ῥαυνοῦ δὲ σκήψαντος ἐς τὸν τάφον ἀνεβλάστησε
 ἐκ τοῦ σήματος δενδρίον, ὃ ἐκεῖνοι κόνναρον ἐπονο-
 μάζουσι. ἔστι δὲ τὸ δενδρίον τῷ μεγέθει μὲν πετέλης
 καὶ πένκης οὐδέν τι μείον. ἀκρέμονας δ' ἔχει θαμέας
 25 καὶ δολιχοὺς καὶ ἐπ' ὀλίγον ἀκανθώδεις, τὸ δὲ φύλ-
 λον τέρεν καὶ χλωρόν, τῇ φυῇ περιφερές. καρπο-
 φορεῖ δὲ δις τοῦ ἔτους, ἡρὸς τε καὶ φθινοπώρου. 650
 γλυκὺς δὲ πάνυ ὁ καρπός, μέγεθος κατὰ φανλίην
 ἐλαίην καὶ τὴν σάρκα καὶ τὸ ὀστέον ταύτῃ προσείκε-
 30 λον, διαλλάσσον δὲ τῇ τοῦ χυμοῦ ἡδονῇ. καὶ τρώ-
 γεται ἔτι χλωρὸς ὁ καρπός· καὶ ἐπὶ ἀνάνθη, ποιοῦσι
 ἐξ αὐτοῦ ἄλευρα καὶ πατέονται ταῦτα, οὐ μάξαντες

οὐδ' ὕδατι δεύοντες, ἀλλὰ φαύλως ὀκοῖά περ πέφυ-
 κε· καὶ Εὐριπίδης ἐν Κύκλωπι φησι· παλιούρου
 κλάδω· Θεόπομπος δ' ἐν εἰκοστῇ πρώτῃ Φιλιππικῶν
 b μνημονεύει αὐτῶν, καὶ Δίφιλος ὁ Σίφνιος ἱατρὸς ἐν
 τῷ περὶ τῶν προσφερομένων τοῖς ὑγιαίνουσι καὶ τοῖς
 νοσοῦσι. τούτων δὲ πρῶτον ἐμνήσθην, ἄνδρες φίλοι,
 οὐχ ὅτι ἡμῖν παράκειται νῦν, ἀλλ' ὅτι πολλάκις ἐν
 τῇ καλῇ Ἀλεξανδρείᾳ ἐπὶ τῶν δευτέρων τραπεζῶν
 παρακείμενα ἔλαβον, καὶ ζητηθέντος ἐκεῖ τοῦ ὀνό-
 ματος ἐνθάδε τῷ βιβλίῳ ἐντυχὼν ἀνελεξάμην. 10

63. ἐξῆς οὖν λέξω περὶ τῶν παρακειμένων ἀπίων·
 ἐπεὶ ἀπ' αὐτῶν καὶ ἡ Πελοπόννησος Ἀπία ἐκλήθη,
 c διὰ τὸ ἐπιδαψιλεύειν ἐν αὐτῇ τὸ φυτόν, φησὶν Ἰστρος
 ἐν τοῖς Ἀργολικοῖς. ὅτι δὲ τὰς ἀπίους ἐν ὕδατι εἰσέ-
 φερων εἰς τὰ συμπόσια Ἀλεξίς ἐν Βρεντίᾳ παρίστησι 15
 διὰ τούτων

εἰδές ποτε

πεινώσιν ἀνθρώποις ἀπίους παρακειμένους
 ἐν ὕδατι πολλῷ; B. πολλάκις δήπου. τί οὖν;
 A. οὐκοῦν ἕκαστος ἐκλεγόμενος λαμβάνει
 20 τῶν ἐπινεουσῶν τὴν πεπαιτάτην ἀεί;
 B. δῆλον ὅτι.

αἱ δ' ἀμαμηλίδες οὐκ εἰσὶν ἄπιοι, ὥς τινες οἴονται,
 d ἀλλ' ἕτερόν τι καὶ ἥδιον καὶ ἀπύρηνον. Ἀριστομένης
 ἐν Διονύσῳ φησὶν 25

ὁ Χῖος οὐκ οἶσθ' ὥς ἀμαμηλίδας ποιεῖ;
 ὅτι δ' ἐστὶν ἕτερον τῆς ἀπίου καὶ ἥδιον Αἰσχυλίδης
 παρίστησιν ἐν τρίτῳ Γεωργικῶν. περὶ Κέω γοῦν τῆς
 νήσου λέγων γράφει οὕτως· ἀπίους ἢ νήσος φέρει
 κρατίστας, κατὰ τὰς ἐν Ἰωνίᾳ καλουμένας ἀμαμηλί- 30
 δας· εἰσὶ γὰρ ἀπύρρηνοί τε καὶ ἡδεῖαι καὶ γλυκεῖαι.
 Ἀέθλιος δ' ἐν πέμπτῳ Ὁρων Σαμίων, εἰ γνήσια τὰ

συγγράμματα, ὁμομηλίδας αὐτὰς καλεῖ. Πάμφιλος δ' ^e
 ἐν τοῖς περὶ γλωσσῶν καὶ ὀνομάτων ἐπιμηλὶς (φησὶν)
 ἀπίου γένος.' Ἀντιφῶν δ' ἐν τῷ περὶ γεωργικῶν
 φωκίδας φησὶν εἶδος ἀπίων εἶναι.

5 64. . . . ῥοῶν δὲ σκληροκόκκων. τῶν γὰρ ἀπυ-
 ρήνων Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς μνημονεύει. καὶ ἐν
 Ἀναγύρω πλὴν ἀλεύρου καὶ ῥόας.' καὶ ἐν Γηρυτάδῃ.
 Ἑρμιππος δ' ἐν Κέρκωψι φησιν

ἤδη τεθέασαι κόκκον ἐν χιόνι ῥόας;

10 ῥοίδιον μέντοι ὡς βοίδιον τὸ ὑποκοριστικόν. Ἀντι-
 φάνης ἐν Βοιωτίᾳ

ἐνεγκεῖν ἐξ ἀγροῦ μοι τῶν ῥοῶν

τῶν σκληροκόκκων.

Ἐπίλυκος Κωραλίσκῳ μῆλα καὶ ῥόας λέγεις.' Ἀλεξίς

15 Ἐλένης μνηστῆρσι

ῥόαν γὰρ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν.

σίδας δὲ ὅτι τὰς ῥοῖας καλοῦσι Βοιωτοὶ Ἀγαθαρχίδης ^f
 ἐν τῇ ἐννεακαιδεκάτῃ τῶν Εὐρωπιακῶν οὕτως γρά-
 φει ἀμφισβητούντων Ἀθηναίων πρὸς Βοιωτοὺς περὶ

20 τῆς χώρας, ἣν καλοῦσι Σίδας, Ἐπαμινώνδας δικαιο-
 λογούμενος ἐξαίφνης ἐκ τῆς ἀριστερᾶς μεταλαβὼν
 κεκρυμμένην ῥόαν καὶ δείξας ἤρετο αὐτοὺς τί κα-
 λοῦσι τοῦτο. τῶν δ' εἰπόντων ῥόαν, ἀλλ' ἡμεῖς, εἶπε,

25 σίδαν. ὁ δὲ τόπος τοῦτ' ἔχει τὸ φυτὸν ἐν αὐτῷ πλεῖ-
 στον, ἀφ' οὗ τὴν ἐξ ἀρχῆς εἴληφε προσηγορίαν, καὶ
 ἐνίκησε.' Μένανδρος δ' ἐν Ἐαυτὸν τιμωρουμένῳ
 ῥοίδια αὐτὰς ὠνόμασε διὰ τούτων

μετ' ἀριστον γὰρ ὡς ἀμυγδάλας ἐγὼ

παρέθηκα καὶ τῶν ῥοιδίων ἐτρώγομεν.

30 λέγεται δέ τι καὶ φυτὸν σίδη ὅμοιον ῥοιᾷ, γινόμενον
 ἐν τῇ περὶ Ὀρχομενὸν λίμνῃ ἐν αὐτῷ τῷ ὕδατι, οὗ τὰ
 μὲν φύλλα τὰ πρόβατα ἐσθίει, τὸν δὲ βλαστὸν αἱ ὕες,

ὡς ἱστορεῖ Θεόφραστος ἐν τετάρτῳ περὶ φυτῶν, γίνε-
^b σθαι λέγων καὶ τῷ Νείλῳ ὁμώνυμόν τι αὐτῇ ἄνευ
 ῥιζῶν.

65. φοίνικες. Ξενοφῶν μὲν ἐν δευτέρῳ Ἀναβά-
 σεως φησιν ἐν δὲ σίτος πολὺς καὶ οἶνος φοινίκων καὶ ⁵
 ὄψον καὶ ἐψητὸν ἀπὸ τῶν αὐτῶν. αὐται δὲ αἱ βάλα-
 νοι τῶν φοινίκων οἷας μὲν ἐν τοῖς Ἑλλησιν ἔστιν
 ἰδεῖν τοῖς οἰκέταις ἀπέκειντο· αἱ δὲ τοῖς δεσπόταις
 ἀποκείμεναι ἦσαν ἀπόλεκτοι, θαυμάσιοι τὸ κάλλος
 καὶ τὸ μέγεθος, ἡ δὲ ὄψις ἡλέκτρον οὐδὲν διέφερε· ¹⁰
 τὰς δὲ τινὰς ξηραίνοντες τραγήματα παρετίθεντο.
 καὶ ἦν παρὰ πότον ἡδὺ μὲν, κεφαλαλγὲς δέ.' Ἡρό-
^c δοτος δ' ἐν τῇ πρώτῃ περὶ Βαβυλῶνος λέγων φησὶν
 εἰσὶ δὲ αὐτόθι φοίνικες πεφυκότες ἀνὰ πᾶν τὸ πε-
 δίον, οἱ πλεῖν αὐτῶν καρποφόροι· ἐκ τῶν καὶ σι- ¹⁵
 τία καὶ οἶνον καὶ μέλι ποιοῦνται· τοὺς συκέων τρόπον
 θεραπεύουσι. τῶν γὰρ φοινίκων οὐς ἔρσενας κα-
 λέουσι, τοῦτον τὸν καρπὸν περιδέουσι τῇσι βαλανη-
 φόροισι τῶν φοινίκων, ἵνα τε πεπαίνῃ σφιν ὁ ψὴν
 τὴν βάλανον ἐνδύνων καὶ μὴ ἀπορρεῖῃ ὁ καρπὸς τοῦ ²⁰
 φοίνικος. ψῆνας γὰρ δὴ φορέουσιν ἐν τῷ καρπῷ οἱ
 ἔρσενες, καθάπερ οἱ ὄλουθοι.' τὰ παραπλήσια τοῖς
^d περὶ τὸν Ἡρόδοτον ἱστορεῖ περὶ τοῦ ἐν Λιβύῃ καλου-
 μένου λωτοῦ αὐτόπτης γενόμενος ὁ Μεγαλοπολίτης
 Πολύβιος ἐν τῇ δωδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν λέγων οὕτως ²⁵
 ἔστι δὲ τὸ δένδρον ὁ λωτὸς οὐ μέγα, τραχὺ δὲ καὶ
 ἀκανθῶδες, ἔχει δὲ φύλλον χλωρὸν παραπλήσιον τῇ
 ῥάμνῳ, μικρὸν βαθύτερον καὶ πλατύτερον. ὁ δὲ καρ-
 πὸς τὰς μὲν ἀρχὰς ὁμοίος ἐστὶ καὶ τῇ χρόᾳ καὶ τῷ
 μεγέθει ταῖς λευκαῖς μυρτίσι ταῖς τετελειωμέναις· ³⁰
 αὐξανόμενος δὲ τῷ μὲν χρώματι γίνεται φοινικουῖς,
 τῷ δὲ μεγέθει ταῖς γογγύλαις ἐλαίαις παραπλήσιος,

πυρῆνα δὲ ἔχει τελέως μικρόν. ἐπὰν δὲ πεπανθῇ, ^e
 συνάγουσι· καὶ τὸν μὲν τοῖς οἰκέταις μετὰ χόνδρου
 κόψαντες σάττουσιν εἰς ἀγγεῖα· τὸν δὲ τοῖς ἐλευθέ-
 ροις, ἐξελόντες τὸν πυρῆνα, συντιθέασιν ὡσαύτως,
⁵ καὶ σιτεύονται τοῦτον. ἔστι δὲ τὸ βρώμα παραπλή-
 σιον σύκῳ καὶ φοινικοβαλάνῳ, τῇ δὲ εὐωδίᾳ βέλτιον.
 γίνεται δὲ καὶ οἶνος ἐξ αὐτοῦ βρεχομένου καὶ τριβο-
 μένου δι' ὕδατος κατὰ μὲν τὴν γεῦσιν ἡδὺς καὶ ἀπο-
 λαυστικός, οἶνομέλιτι χρηστῷ παραπλήσιος, ᾧ χρῶν-
¹⁰ ται χωρὶς ὕδατος· οὐ δύναται δὲ πλέον δέκα μένειν
 ἡμερῶν, διὸ καὶ ποιοῦσι κατὰ βραχὺ πρὸς τὴν χρείαν. ^f
 ποιοῦσι δὲ καὶ ὄξος ἐξ αὐτῶν.

66. Μελανιπίδης δ' ὁ Μήλιος ἐν ταῖς Δαναΐσι
 φοίνικας τὸν καρπὸν οὕτως ὀνομάζει τὸν λόγον ποι-
¹⁵ ούμενος περὶ αὐτῶν τῶν Δαναΐδων

οὐ γὰρ ἀνθρώπων φόρεν μορφᾶν εἶδος·
 οὐδὲ τὰν αὐτὰν γυναικείαν ἔχον·
 ἀλλ' ἐν ἀρμάτεσσι διφρούχοις ἐγυμνάζοντ' ἄν'
 εὐδι' ἄλσεα

²⁰ πολλάκις θήραις φρένα τερπόμεναι,
 ἱερόδακρυν λίβανον εὐώδεις τε φοίνικας κα-
 σίαν τε πατεῦσαι

τέρενα σύρια στέρματα.

καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ φυτῶν οὕτως 'φοινίκων ⁶⁵²
²⁵ ἀνόρχων, οὓς τινες εὐνούχους καλοῦσιν, οἳ δὲ ἀπυ-
 ρήνους.' φοίνικα δὲ τὸν καρπὸν καὶ Ἑλλάνικος κέ-
 κληκεν ἐν τῇ εἰς Ἀμμωνος ἀναβάσει, εἰ γνήσιον τὸ
 σύγγραμμα, καὶ Φόρμος ὁ κωμικός ἐν Ἀταλάνταις.
 περὶ δὲ τῶν νικολάων καλουμένων φοινίκων τοσοῦ-
³⁰ του ὑμῖν εἰπεῖν ἔχω, τῶν ἀπὸ τῆς Συρίας καταγομέ-
 νων, ὅτι ταύτης τῆς προσηγορίας ἡξιώθησαν ὑπὸ τοῦ
 σεβαστοῦ αυτοκράτορος σφόδρα χαίροντος τῷ βρώ-

ματι, Νικολάου τοῦ Λαμασκηνοῦ ἐταίρου ὄντος αὐτῷ
^b καὶ πέμποντος φοίνικας συνεχῶς. τῶν ἀπὸ τοῦ περι-
 πάτου δ' ὧν ὁ Νικόλαος καὶ ἱστορίαν συνέγραψε
 πολλήν.

67. ἱσχάδες. σφόδρα τῶν ἱσχάδων ἐθαυμάζοντο ⁵
 αἱ Ἀττικάι. Δείνων γοῦν ἐν τοῖς Περσικοῖς φησί
 'παρετίθεντο δ' ἐπὶ τῆς τραπέζης τῆς βασιλέως ὅσα ἡ
 γῇ βρώματα φέρει ἥς ἄρχει βασιλεύς, ἀφ' ἐκάστου
 ὅσον ἀπαρχήν. ξενικῷ δὲ οὐδενὶ οὔτε βρώματι οὔτε
 ποτῷ ᾧετο δεῖν ὁ Ξέρξης τοὺς βασιλεῖς χρῆσθαι· ¹⁰
 ὁθεν καὶ νόμος τις ὕστερον ἐγένετο. εἰσενέγκαντος
^c γάρ ποτε τῶν εὐνούχων τινὸς ἐν τοῖς λοιποῖς τραγῆ-
 μασιν ἱσχάδας ἀττικὰς, ἐρωτῆσαι ποδαπαὶ εἶεν. ἐπεὶ
 δὲ ἐπύθετο ἐξ Ἀθηναίων, τοῖς ἀγορασταῖς ἐκέλευεν
 ὠνεῖσθαι, ἕως ἂν ἐξουσία γένηται αὐτῷ λαμβάνειν ¹⁵
 ὅταν ἐθέλῃ καὶ μὴ ἀγοράζειν. λέγεται δὲ τὸν εὐνού-
 χον ἐπίτηδες τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα αὐτὸν ὑπομνήσῃ τῆς
 ἐπὶ τὰς Ἀθήνας στρατείας.' Ἀλεξίς δ' ἐν Κυβερνήτῃ
 φησὶν

εἰσέβαινον ἱσχάδες, ²⁰
 τὸ παράσημον τῶν Ἀθηναίων, καὶ θυμοῦ δέσμαι
 τινές.

Λυγκεὺς δ' ἐν τῇ πρὸς τὸν κωμικὸν Ποσειδίππον
^d ἐπιστολῇ ἐν τοῖς τραγικοῖς (φησὶ) πάθεσιν Εὐριπίδην
 νομίζω Σοφοκλέους οὐδὲν διαφέρειν, ἐν δὲ ταῖς ²⁵
 ἱσχάσι τὰς ἀττικὰς τῶν ἄλλων πολὺν προέχειν.' καὶ
 τῇ πρὸς Διαγόραν δὲ ἐπιστολῇ γράφει οὕτως 'ἡ δὲ γῇ
 ταῖς μὲν χελιδονεαῖς ἱσχάσιν ἀντιπαρατιθεῖσα τὰς
 βριγινδαρίδας καλουμένας, τῷ μὲν ὀνόματι βαρβαρι-
 ζούσας ταῖς δὲ ἡδοναῖς οὐδὲν ἥττον ἐκείνων ἀττικί- ³⁰
 ζούσας.' Φοινικίδης δ' ἐν Μισουμένη φησί
 μύρτων λέγουσι καὶ μέλιτος ἐγκώμια

καὶ τῶν προπυλαίων καὶ τέταρτον ἰσχάδων.
τούτων ἐγευσάμην καταπλεύσας εὐθέως.

B. καὶ τῶν προπυλαίων; A. κούδεν ἦν τούτων
ὅλως

5 πρὸς ἀτταγῆνα συμβαλεῖν τῶν βρωμάτων.
ἐν τούτοις τηρητέον καὶ τὴν τοῦ ἀτταγῆνος μνήμην.
Φιλήμων δ' ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀττικῶν ὀνομάτων αἰγι-
λίδας φησὶν εἶναι τὰς καλλίστας ἰσχάδας· Αἰγίλα δ'
εἶναι δῆμον τῆς Ἀττικῆς ἀπὸ Αἰγίλου τινὸς ἥρωος
10 ὀνομασμένον, χελιδονίας τε καλεῖσθαι τὰς ἐρυθρο- I
μελαίνας ἰσχάδας· Θεόπομπος δ' Εἰρήνη τὰς τιθρα-
σίας ἐπαινῶν ἰσχάδας φησὶν οὕτως

μαῖσαι πλακοῦντες ἰσχάδες τιθράσιαι.
οὕτω δὲ ἦσαν περισπούδαστοι πᾶσιν ἀνθρώποις αἱ
15 ἰσχάδες (οὕτως γὰρ κατὰ τὸν Ἀριστοφάνην
οὐδὲν γὰρ ὄντως γλυκύτερον τῶν ἰσχάδων)
ὥς καὶ Ἀμιτροχάτην τὸν τῶν Ἰνδῶν βασιλέα γράψαι
Ἀντιόχῳ ἀξιοῦντα (φησὶν Ἡγήσανδρος) πέμψαι αὐτῷ
γλυκὺν καὶ ἰσχάδας καὶ σοφιστὴν ἀγοράσαντα, καὶ 653
20 τὸν Ἀντίοχον ἀντιγράψαι ἰσχάδας μὲν καὶ γλυκὺν
ἀποστελοῦμέν σοι, σοφιστὴν δ' ἐν Ἑλλήσιν οὐ νόμι-
μον πωλεῖσθαι· ὅτι δὲ καὶ πεφωγμένas ἰσχάδας
ἦσθιον Φερεκράτης δείκνυσιν ἐν Κοριαννοῖς λέγων
οὕτως

25 ἄλλ' ἰσχάδας μοι πρόελε τῶν πεφωγμένων.
καὶ μετ' ὀλίγα δέ
οὐκ ἰσχάδας οἴσεις; τῶν μελαινῶν, μανθάνεις;
ἐν τοῖς Μαριανδυνοῖς ἐκείνοις βαρβάροις
χύτρας καλοῦσι τὰς μελαίνας ἰσχάδας.

30 οἶδα δὲ καὶ Πάμφιλον εἰρηκότα προκνίδας γένος B
ἰσχάδων.

68. βότρως δὲ ὅτι μὲν κοινὸν δῆλον. σταφυλῆς

δὲ μέμνηται καίτοι δοκοῦντος τοῦ ὀνόματος ἀσιαγε-
νοῦς εἶναι Κράτης ἐν δευτέρῳ ἀττικῆς διαλέκτου, ἐν
τοῖς ὕμνοις τοῖς ἀρχαίοις φάσκων ἀντὶ τοῦ βότρου
τὴν σταφυλὴν κεῖσθαι, διὰ τούτων

αὐτῇσι σταφυλῇσι μελαίνησιν κομόωντες.

ὅτι δὲ καὶ παρ' Ὀμήρῳ ἐστὶ παντὶ δῆλον. Πλάτων δ'
ἐν ὀγδόῳ Νόμων καὶ βότρως καὶ σταφυλὰς ὀνομάζει
c διὰ τούτων ὅς ἂν ἀγροίκου ὀπώρας γεύσῃται, βο-
τρώων εἴτε καὶ σύκων, πρὶν ἐλθεῖν τὴν ὥραν τὴν
τοῦ τρυγᾶν ἀρκτούρῳ σύνδρομον, εἴτ' ἐν τοῖς αὐτοῦ 10
χωρίοις εἴτε καὶ ἐν ἄλλων, ἱερὰς μὲν πεντήκοντα
ὀφειλέτω τῷ Διονύσῳ δραχμάς, ἐὰν ἐκ τῶν αὐτοῦ
δρέπῃ, ἐὰν δ' ἐκ τῶν γειτόνων, μῶν, ἐὰν δὲ ἐξ ἄλ-
λων, δύο μέρη τῆς μῶας. ὅς δ' ἂν τὴν γενναίαν νῦν
λεγομένην σταφυλὴν ἢ τὰ γενναῖα σύκα ἐπονομαζό- 15
μενα ὀπωρίζειν βούληται, ἐὰν μὲν ἐκ τῶν οἰκείων
λαμβάνῃ, ὅπως ἂν ἐθέλῃ καὶ ὁπόταν βούληται καρ-
d πούσθω. ἐὰν δ' ἐξ ἄλλων μὴ πείσας, ἐπόμενος τῷ
νόμῳ τῷ μὴ κινεῖν ὅ τι μὴ κατέθετο, ἐκεῖνος αἰεὶ ζη-
μιούσθω· ταῦτα μὲν ὁ θεὸς Πλάτων· ἐγὼ δὲ πάλιν 20
ζητῶ τίς ἡ γενναία σταφυλὴ καὶ τίνα τὰ γενναῖα σύκα.
ὥρα οὖν ζητεῖν ὑμῖν, ἕως ἐγὼ περὶ τῶν ἐξῆς παρα-
κειμένων διεξέλθω. καὶ ὁ Μασούριος ἔφη

μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἕς τ' αὔριον ἕς τ' ἔννηφι.

γενναῖα λέγει τὰ εὐγενῆ ὁ φιλόσοφος, ὥς καὶ Ἀρχί- 25
λοχος

πάρειλθε, γενναῖος γὰρ εἷς.

ἢ τὰ ἐπιγεγεννημένα, οἷον τὰ ἐπεμβεβλημένα. ὁ γὰρ
Ἀριστοτέλης καὶ ἐπεμβολάδας ἀπίους ὀνομάζει τὰς
e ἐγκεκεντρισμένας. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησι- 30
φῶντος ὅτι καὶ βότρως καὶ ἐλαίας συλλέγων· Ξε-
νοφῶν ἐν Οἰκονομικῷ ὑπὸ τοῦ ἡλίου γλυκαίνεσθαι

τὰς σταφυλάς· οἶδασι δὲ οἱ πρὸ ἡμῶν καὶ τοὺς ἐν
οἴνῳ συντιθεμένους βότρους. Εὐβουλος γοῦν ἐν Κα-
τακολλωμένῳ φησὶν

ἀλλὰ παραλαβὼν ἀκράτῳ κροῦε καὶ δίδου πυ-
κνάς,
καὶ βότρους τρώγειν ἀνάγκας· αὐτὸν ἐξ οἴνου
συχνούς.

ὁ δὲ τὸν Χείρωνα πεποιηκῶς τὸν εἰς Φερεκράτην ἀνα-
φερόμενόν φησιν

ἀμυγδάλας καὶ μῆλα καὶ μιμαίκυλα
καὶ μύρτα καὶ σέλινα κᾶξ οἴνου βότρους
καὶ μυελόν.

ὅτι δὲ ἐν ταῖς Ἀθήναις διηνεκεῖς ἦσαν αἱ ὁπῶραι
παῖσαι μαρτυρεῖ Ἀριστοφάνης ἐν Ὄραις. τί οὖν παρὰ-
δοξον ἱστορεῖν δοκεῖ Ἀέθλιος ὁ Σάμιος ἐν πέμπτῳ
Σαμίῳ Ὄρων λέγων· σῦκον καὶ σταφυλὴ καὶ ὁμομη-
λῖς καὶ μῆλα καὶ ῥόδα δις τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐγένετο. 654
Λυγκεὺς δ' ἐν τῇ πρὸς Διαγόραν ἐπιστολῇ ἐπαινῶν
τὸν κατὰ τὴν Ἀττικὴν γινόμενον νικοστράτειον βό-
τρυν καὶ ἀντιτιθεῖς αὐτῷ τοὺς ῥοδιακούς φησι· τῷ δ'
ἐκεῖ καλουμένῳ βότρυν νικοστρατεῖω τὸν ἱππῶνειον
ἀντεκφέρουσα βότρυν, ὅς ἀπὸ ἑκατομβαιῶνος μηνὸς
ὥσπερ ἀγαθὸς οἰκέτης διαμένει τὴν αὐτὴν ἔχων εὐ-
νοϊαν.

69. ἐπεὶ δὲ πολλάκις ὑμῖν εἴρηται περὶ τε κρεῶν
καὶ ὀρνίθων καὶ περιστεριδίων, ἔρχομαι κἀγὼ λέξων
ὅσα ἐκ πολυαναγνωσίας εὐρεῖν ἠδυνήθην παρὰ τὰ
προειρημένα. περιστέριον οὕτως ἔστιν εὐρεῖν εἶρη-
μένον παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Παλλακῇ

μικρὸν ἐπιμείνας προστρέχει,
ἡγόρακά σοι περιστέρια· λέγων.
ὁμοίως Νικόστρατος Ἀβρα

ταῦτ' ἀξιῶ,

τοῦρνιδάριον τὸ περιστέριον τὸ γάστριον.

Ἀναξανδρίδης ἐν Ἀντερῶντι

περιστέρια γὰρ εἰσάγων καὶ στρουθία.

Φρύνιχος Τραγωδοῖς

περιστέριον δ' αὐτῷ τι λαβὲ τριωβόλου.

φασιανικός. Πτολεμαῖος ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ δυο-
καίδεκάτῳ τῶν ὑπομνημάτων περὶ τῶν ἐν Ἀλεξαν-
δρείᾳ βασιλείων λέγων καὶ περὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ζώων
τρέφομένων φησὶ· τὰ τε τῶν φασιανῶν, οὓς τετάρους
ὀνομάζουσιν, οὓς οὐ μόνον ἐκ Μηδίας μετεπέμποντο,
ἀλλὰ καὶ νομάδας ὀρνίθας ὑποβαλὼν, ἐποίησε πλῆ-
θος, ὥστε καὶ σιτεῖσθαι. τὸ γὰρ βρώμα πολυτελὲς
ἀποφαίνουσιν. αὕτη τοῦ λαμπροτάτου βασιλέως
φωνή, ὅς οὐδὲ φασιανικοῦ ὀρνίθος ποτε γεύσασθαι
ᾠμολόγησεν, ἀλλ' ὥσπερ τι κειμήλιον ἀνακείμενον
εἶχε τοῦσδε τοὺς ὀρνίθας. εἰ δὲ ἐοράκει ὡς ἡμῶν
ἐκάστῳ εἷς ἔστι παρακείμενος χωρὶς τῶν ἤδη κατη-
ναλωμένων, προσαναπεπληρώκει ἂν ταῖς πολυθρυ-
λήτοις ἱστορίαις τῶν ὑπομνημάτων τούτων τῶν εἰκο-
σιτεσσάρων καὶ ἄλλην μίαν. Ἀριστοτέλης δὲ ἡ Θεό-
φραστος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι τῶν φασιανῶν (φησὶν)
οὐ κατὰ λόγον ἢ ὑπεροχὴ τῶν ἀρρένων, ἀλλὰ πολλῷ
μείζων.

70. εἰ δ' ὁ προειρημένος βασιλεὺς καὶ τὸ τῶν
ταῶνων πλῆθος ἐοράκει τῶν κατὰ τὴν Ῥώμην, κατε-
πεφεύγει ἂν ἐπὶ τὴν ἱερὰν σύγκλητον, ὡς ὑπὸ τοῦ
ἀδελφοῦ πάλιν τῆς βασιλείας ἐξεληλαμένος. τοσοῦ-
τον γὰρ ἔστι τὸ πλῆθος τούτων τῶν ὀρνίθων ἐν τῇ
Ῥώμῃ ὡς δοκεῖν προμεμαντευμένον τὸν κωμωδιο-
ποιὸν Ἀντιφάνην ἐν Στρατιώτῃ ἢ Τύχωνι εἰρηκέναι
τάδε

τῶν ταῶν μὲν ὥς ἅπαξ τις ξεῦγος ἤγαγ' ἐν
μόνον,
σπάνιον ὃν τὸ χοῖμα, πλείους εἰσὶ νῦν τῶν
ὀρτύγων.
5 χρηστὸν ἄνθρωπον δ' ἔάν τις ἓνα μόνον ζητῶν
ἴδῃ,
ὅψεται' ἐκ τούτου πονηροὺς πέντε παῖδας γεγο-
νότας.

Ἄλεξις δ' ἐν Λαμπάδι

10 αὐτὸς τοσοῦτ' ἀργύριον. οὐδ' εἰ γάλα λαγῶ
εἶχον μὰ τὴν γῆν καὶ ταῶς, κατήσθιον.
ὅτι δὲ καὶ τιθασοὺς εἶχον αὐτοὺς ἐν ταῖς οἰκίαις
Στράτις παρίστησιν ἐν Πανσανίᾳ διὰ τούτων
15 πολλῶν φλυάρων καὶ ταῶν ἀντάξια,
οὓς βόσκειθ' ὑμεῖς ἔνεκα τῶν ὠκυπτέρων.

Ἀναξανδρίδης ἐν Μελιλωτῷ

οὐ μανικόν ἐστιν ἐν οἰκίᾳ τρέφειν ταῶς,
ἔξδον τοιουτουσὶ δι' ἀγάλματ' ἀγοράσαι;

20 Ἀναξίλας Ὀρνιθοκόμοις

καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις τιθασὸς οἰμῶζων ταῶς.
Μηνόδοτος δ' ὁ Σάμιος ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ τὸ ἱερὸν
τῆς σαμίας Ἥρας φησὶν· οἱ ταοὶ ἱεροὶ εἰσὶ τῆς Ἥρας.
καὶ μήποτε πρῶτιστοι καὶ ἐγένοντο καὶ ἐτρέφθησαν ἐν
25 Σάμῳ καὶ ἐντεῦθεν εἰς τοὺς ἔξω τόπους διεδόθησαν,
ὥς καὶ οἱ ἀλεκτρούνες ἐν τῇ Περσίδι καὶ αἱ καλούμε-
ναι μελεαγρίδες ἐν τῇ Αἰτωλίᾳ. διὸ καὶ Ἀντιφάνης
ἐν τοῖς Ὀμοπατρίοις φησὶν

30 ἐν Ἠλίου μὲν φασὶ γίνεσθαι πόλει
φοίνικας, ἐν Ἀθήναις δὲ γλαῦκας. ἡ Κύπρος
ἔχει πελείας διαφόρους· ἡ δ' ἐν Σάμῳ
Ἥρα τὸ χρυσοῦν, φασὶν, ὀρνίθων γένος,

τοὺς καλλιμόρφους καὶ περιβλέπτους ταῶς.
διόπερ καὶ ἐπὶ τοῦ νομίσματος τῶν Σαμίων ταῶς
ἐστίν.

71. ἐπεὶ δὲ καὶ τῶν μελεαγρίδων Μηνόδοτος
ἐμνήσθη, λέξομεν τι καὶ ἡμεῖς περὶ αὐτῶν. Κλύτος 5
ὁ Μιλήσιος, Ἀριστοτέλους δὲ μαθητῆς, ἐν τῷ πρώτῳ
c περὶ Μιλήτου γράφει περὶ αὐτῶν οὕτως· περὶ δὲ τὸ
ἱερὸν τῆς παρθένου ἐν Λέρῳ εἰσὶν οἱ καλούμενοι ὄρ-
νιθες μελεαγρίδες. ὁ δὲ τόπος ἐστὶν ἐλώδης ἐν ᾧ
τρέφονται. ἐστὶ δὲ ἄστοργον πρὸς τὰ ἔκγονα τὸ ὄρ- 10
νεον καὶ ὀλιγωρεῖ τῶν νεωτέρων, ὥστε ἀνάγκη τοῖς
ἱερεῦσιν ἐπιμελεῖσθαι αὐτῶν. ἔχει δὲ τὸ μὲν μέγεθος
ὄρνιθος γενναίου, τὴν δὲ κεφαλὴν μικρὰν πρὸς τὸ
σῶμα καὶ ταύτην ψιλὴν, ἐπ' αὐτῆς δὲ λόφον σάρκινον
σκληρὸν στρογγύλον ἐξέχοντα τῆς κεφαλῆς ὥσπερ 15
d πᾶτταλον καὶ τὸ χρῶμα ξυλοειδῆ. πρὸς δὲ ταῖς γνά-
θοις ἀπὸ τοῦ στόματος ἀρξάμενην ἀντὶ πώγωνος μα-
κρὰν σάρκα καὶ ἐρυθροτέραν τῶν ὀρνίθων. τὴν δὲ
τοῖς ὄρνισιν ἐπὶ τῷ ῥύγχει γινομένην, ἣν ἔνιοι πώ-
γωνα καλοῦσιν, οὐκ ἔχει· διὸ καὶ ταύτη κολοβὸν ἐστὶ. 20
ῥύγχος δὲ ὀξύτερον καὶ μεῖζον ἢ ὄρνις ἔχει. τράχηλος
μέλας, παχύτερος καὶ βραχύτερος τῶν ὀρνίθων. τὸ
δὲ σῶμα ἅπαν ποικίλον, μέλανος ὄντος τοῦ χρώματος·
ὅλου, πτίλοις λευκοῖς καὶ πυκνοῖς διειλημμένου με-
ξοσι φακῶν. οὗτοι δ' εἰσὶν ἐν ῥόμβοις οἱ κυκλίσκοι 25
e μέλασι τοῦ ὅλου χρώματος· διὸ καὶ ποικιλίαν τινὰ οἱ
ῥόμβοι παρέχονται, τοῦ μὲν μέλανος ἔχοντος λευκό-
τερον τὸ χρῶμα, τοῦ δὲ λευκοῦ πολὺ μελάντερον. τὸ
δὲ κατὰ τὰς πτέρυγας αὐταῖς πεποίκιλται λευκῷ
πριονώδεσι σχήμασι πυρῶδεσι καὶ παρ' ἄλληλα κει- 30
μένοις. σκέλη δὲ ἄκεντρα, ὅμοια τοῖς ὀρνιθείοις.
παραπλήσια δ' εἰσὶν αἱ θήλειαι τοῖς ἄρρεσι· διὸ καὶ

δυσδιάκριτόν ἐστι τὸ τῶν μελεαγρίδων γένος.' το-
σαῦτα καὶ ὁ περιπατητικὸς φιλόσοφος περὶ τῶν με-
λεαγρίδων ἰστόρησεν.

72. ὁπτῶν δελφάκων δὲ μνημονεύει Ἐπικράτης f
ἐν Ἐμπόρῳ

ἐπὶ τοῖσδ' ἐγὼ
μάγειρος. οὔτε Σικελία καυχῆσεται
τρέφειν τοιοῦτον ἄρταμον κατ' ἰχθύων,
οὐκ Ἥλις, ἐνθα δελφάκων ἐγὼ κρέα
10 κάλλιστ' ὅπωπα πυρὸς ἀκμαῖς ἡνθισμένα.

Ἄλεξις δ' ἐν Πονήρῳ

τριωβόλου κρεῖσκον ἀστεῖον πάνυ
ὑειον ὁπτὸν θερμὸν εὐχυλον τέρεν,
ὅταν ἦ τι, προσφέρων.

656

15 Ἀθηναῖοι δ', ὥς φησι Φιλόχορος, ταῖς Ὠραῖς θύον-
τες οὐκ ὁπτῶσιν ἀλλ' ἔψουσι τὰ κρέα, παραιτούμενοι
τὰς θεὰς ἀπειργεῖν τὰ περισκελῇ καύματα καὶ τοὺς
αὐχμούς, μετὰ δὲ τῆς συμμέτρου θερμασίας καὶ ὑδά-
των ὥραίων ἐκτελεῖν τὰ φυόμενα. τὴν μὲν γὰρ
20 ὀπτησιν ἐλάττους παρέχεσθαι ὠφελείας, τὴν δὲ ἔψη-
σιν οὐ μόνον τὴν ὠμότητα περιαιρεῖν, ἀλλὰ καὶ τὰ
σκληρὰ μαλάττειν δύνασθαι καὶ τὰ λοιπὰ πεπαίνειν.
ἔτι δὲ εὐμενέστερον καὶ ἀκινδυνότερον πεπαίνει τὴν
τροφὴν. διόπερ ἐφθὸν ἐποπτᾶν οὐ φασι δεῖν οὐδ' b
25 ἐφέπειν. τὸ μὲν γὰρ ἀνάλυσιν ἔχειν δοκεῖ τοῦ βελ-
τίονος, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης. τὰ δὲ ὁπτὰ τῶν ἐφθῶν
ὠμότερα καὶ ξηρότερα.' τὰ δὲ ὁπτὰ κρέα καλεῖται
φλογίδες. Στράτις γοῦν ἐν Καλλιπιδῇ ἐπὶ τοῦ
Ἡρακλέους φησὶν.

30

ἀντίκα δ' ἦρπασε τεμάχη
θερμάς τε κάπρου φλογίδας, ἐβρυχέ τε πάνθ'
ἅμα.

καὶ Ἄρχιππος ἐν Ἡρακλεῖ γαμοῦντι
ταδὶ δ' ἅμα χοίρων ἀκροκώλια μικρῶν,
ταύρου τ' αὐξίκερω φλογίδες,
αἱ δολιχαί τε κάπρου σχελίδες.

c 73. περὶ δὲ περδίκων τί δεῖ καὶ λέγειν ἐμέ, πλε-
όνων εἰρημένων ὑφ' ὑμῶν; ἀλλ' οὐ παραλείψω τὸ
ἰστορηθὲν ὑπὸ Ἡγησάνδρου ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν.
φησὶ γὰρ ὅτι Σάμιοι πλεύσαντες εἰς Σύβαριν καὶ
κατασχόντες τὴν Σιρῖτιν χώραν περδίκων ἀναπτάν-
των καὶ ποιησάντων ψόφον ἐκπλαγέντες ἔφηνον καὶ 10
ἐμβάντες εἰς τὰς ναῦς ἀπέπλευσαν. περὶ δὲ λαγῶν
Χαμαιλέων φησὶν ἐν τῷ περὶ Σιμωνίδου ὡς δειπνῶν
παρὰ τῷ Ἰέρωνι ὁ Σιμωνίδης οὐ παρατεθέντος αὐτῷ
d ἐπὶ τὴν τράπεζαν καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις λαγῶν,
ἀλλ' ὕστερον μεταδιδόντος τοῦ Ἰέρωνος, ἀπεσχεδίασεν 15
οὐδὲ γὰρ οὐδ' εὐρύς περ ἐὼν ἐξίκετο δεῦρο.

ὄντως δὲ ἦν ὡς ἀληθῶς κίμβιξ ὁ Σιμωνίδης καὶ
αἰσχροκερδής, ὡς Χαμαιλέων φησὶν. ἐν Συρακούσαις
γοῦν τοῦ Ἰέρωνος ἀποστέλλοντος αὐτῷ τὰ καθ' ἡμέ-
ραν λαμπρῶς, πωλῶν τὰ πλείω ὁ Σιμωνίδης τῶν παρ' 20
ἐκείνου πεμπομένων ἑαυτῷ μικρὸν μέρος ἀπετίθετο.
ἐρομένου δὲ τινος τὴν αἰτίαν ὅπως (εἶπεν) ἦ τε Ἰέ-
e ρωνος μεγαλοπρέπεια καταφανὴς ἦ καὶ ἡ ἐμὴ κοσμι-
ότης.' οὐδατος δὲ Τηλεκλείδης ἐν Στεροῖς οὕτω
μνημονεύει 25

ὥς οὔσα θῆλυς εἰκότως οὐδαρ φέρω.
ὑπογάστριον δ' αὐτὸ ὠνόμασεν Ἀντίδοτος ἐν Μεμ-
ψιμοίρῳ.

74. σιτιστῶν δὲ ὀρνίθων μὲν μνημονεύει Μάτρων
ἐν ταῖς παρῳδίαις οὕτως 30

ὥς ἐφαθ'· οἱ δ' ἐγέλασαν, ἐπήνεικάν τ' ἐπὶ
τούτῳ

σιτευτὰς ὄρνιθας ἐπ' ἀργυρέοισι πίναξιν,
 ἄτριχας οἰετέας, λαγάνοις κατὰ νῶτον εἴσας. f
 δελφάκων δὲ σιτευτῶν ὁ φλυακογράφος Σώπατρος
 ἐν Βακχίδος γάμῳ οὕτως
 5 εἴ που κλίβανος ἦν, πολὺ δέλφαξ σιτευτὸς
 ἔτροξεν.

δελφάκια δὲ Αἰσχίνης εἰρηκεν ἐν Ἀλκιβιάδῃ οὕτως
 'ὥσπερ αἱ καπηλίδες τὰ δελφάκια τρέφουσιν.' Ἀντι-
 σθένης δ' ἐν Φυσιογνωμονικῷ 'καὶ γὰρ ἐκεῖναι τὰ
 10 δελφάκια πρὸς βίαν χορτάζουσιν.' καὶ ἐν Προτρε-
 πτικῷ δὲ 'ἀντὶ δελφακίων τρέφεσθαι.' δέλφακα δὲ 657
 ἀρσενικῶς εἰρηκε Πλάτων ἐν Ποιητῇ 'δέλφακα δ'
 ἀραιοτάτον.' Σοφοκλῆς Ὑβρὶ 'ἐσθλὲιν ἐθέλων τὸν
 δέλφακα.' Κρατῖνος Ὀδυσσεύσι 'δέλφακας μεγάλους.'
 15 θηλυκῶς δὲ Νικοχάρης ἔφη 'κύουσαν δέλφακα.' καὶ
 Εὐπολὶς Χρυσῷ γένει
 οὐκ ἄλλ' ἔθνον δέλφακ' ὠδον θήστια
 καὶ μάλα καλήν.
 καὶ Πλάτων Ἰοῖ

20 πρόσφερε δεῦρο δὴ τὴν κεφαλὴν τῆς δέλφακος.
 Θεόπομπος Πηνελόπῃ
 καὶ τὴν ἱερὰν σφάττουσιν ἡμῶν δέλφακα.

χηνῶν δὲ σιτευτῶν καὶ μόσχων Θεόπομπος ἐν τρισκαι- b
 δεκάτῳ Φιλιππικῶν καὶ ἐνδεκάτῳ Ἑλληνικῶν, ἐν οἷς
 25 ἐμφανίζει τὸ περὶ τὴν γαστέρα τῶν Λακωνίων ἐγκρα-
 τές, γράφων οὕτως 'καὶ οἱ Θάσιοι ἔπεμψαν Ἀγησι-
 λάῳ προσιόντι πρόβατα παντοδαπὰ καὶ βοῦς εὖ τε-
 θραμμένους, πρὸς τούτοις δὲ καὶ πέμματα καὶ τρα-
 γημάτων εἶδος παντοδαπόν. ὁ δὲ Ἀγησίλαος τὰ μὲν
 30 πρόβατα καὶ τοὺς βοῦς ἔλαβε, τὰ δὲ πέμματα καὶ τὰ
 τραγήματα πρῶτον μὲν οὐδὲ ἔγνω· κατεκεκάλυπτο
 γάρ. ὥς δὲ κατείδεν, ἀποφέρειν αὐτοὺς ἐκέλευσεν, c

εἰπὼν οὐ νόμιμον εἶναι Λακεδαιμονίοις χρῆσθαι τού-
 τοις τοῖς ἐδέσμασι. λιπαρούντων δὲ τῶν Θασίων
 'δότε, φησί, φέροντες ἐκείνοις' δείξας αὐτοῖς τοὺς εἴ-
 λωτας, εἰπὼν ὅτι τούτους δέοι διαφθεῖρεσθαι τρώ-
 γοντας αὐτὰ πολὺ μᾶλλον ἢ αὐτὸν καὶ τοὺς παρόντας 5
 Λακεδαιμονίων.' ὅτι δὲ τοῖς εἴλωσιν ὑβριστικῶς
 πάννυ ἐχρῶντο Λακεδαιμόνιοι καὶ Μύρων ὁ Πριηνεὺς
 d ἱστορεῖ ἐν δευτέρῳ Μεσσηνιακῶν γράφων οὕτως
 'τοῖς δ' εἴλωσι πᾶν ὑβριστικὸν ἔργον ἐπιτάττουσι
 πρὸς πᾶσαν ἄγον ἀτιμίαν. κυνῆν τε γὰρ ἕκαστον 10
 φορεῖν ἐπάναγκες ὥρισαν καὶ διφθέραν περιβεβλή-
 σθαι, πληγὰς τε τεταγμένας λαμβάνειν κατ' ἐνιαυτὸν
 ἀδικήματος χωρίς, ἵνα μήποτε δουλεύειν ἀπομάθωσι.
 πρὸς δὲ τούτοις εἴ τινες ὑπερακμῆζοιεν τὴν οἰκετικὴν
 ἐπιφάνειαν, ἐπέθηκαν ζημίαν θάνατον, καὶ τοῖς κε- 15
 κτημένοις ἐπιτίμιον, εἰ μὴ ἐπικόπτοιεν τοὺς ἀδρου-
 μένους. καὶ παραδόντες αὐτοῖς τὴν χώραν ἔταξαν
 e μοῖραν ἣν αὐτοῖς ἀνοίσουσιν αἰεὶ.' χηνίζειν δὲ εἴρη-
 ται ἐπὶ τῶν αὐλούντων. Δίφιλος Συνωρίδι
 ἐχηνίασας. B. ποιούσι τοῦτο πάντες οἱ 20
 παρὰ Τιμοθέῳ.

75. ἐπεὶ δὲ καὶ πετασῶνος μέρος ἐκάστῳ κεῖται,
 ἣν πέρναν καλοῦσι, φέρε τι εἰπώμεν καὶ περὶ αὐτῆς,
 εἴ τις τοῦ ὀνόματος μνημονεύει. κάλλισται μὲν γὰρ
 αἱ γαλατικάι, καὶ οὐκ ἀπολείπονται δὲ αὐτῶν οὔτε 25
 αἱ ἀπὸ Κιβύρας τῆς Ἀσιατικῆς οὔτε αἱ λύκισται. μνη-
 μονεύει δὲ αὐτῶν Στράβων ἐν τρίτῃ Γεωγραφουμέ-
 f νων, ἀνὴρ οὐ πάννυ νεώτερος· λέγει γὰρ αὐτὸν ἐν τῇ
 ἐβδόμῃ τῆς αὐτῆς πραγματείας ἐγνωκέναι Ποσειδῶ-
 νιον τὸν ἀπὸ τῆς στοᾶς φιλόσοφον, οὗ πολλάκις με- 30
 μνήμεθα, συγγενομένου Σκιπίωνι τῷ τὴν Καρχηδόνα
 ἐλόντι. γράφει δ' οὖν ὁ Στράβων οὕτως 'ἐν Σπανίᾳ

πρὸς τῇ Ἀκυτανίᾳ πόλιν Πομπέλων, ὡς ἂν εἴποι τις Πομπηιόπολις, ἐν ἣ πέρναι διάφοροι συντίθενται 658 ταῖς κιβυρικαῖς ἐνάμιλλοι.

ἀλιπάστων δὲ κρεῶν μνημονεύει ὁ τῆς κωμωδίας ποιητῆς Ἀριστομένης ἐν Διονύσῳ

ἀλίπαστα ταῦτα παρατίθημί σοι κρέα.

καὶ ἐν Γόρῳ

ὄστακόν

ἀλίπαστον ἀεὶ τὸν θεράποντ' ἐπεσθίειν.

76. ἐπεὶ δὲ καὶ σικελίας αὖχνημα τροφαλῆς ἦδε ἐστι, φίλοι, λέξωμέν τι καὶ περὶ τυρῶν. Φιλήμων μὲν γὰρ ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Σικελικῷ

ἐγὼ πρότερον μὲν ῥόμην τὴν Σικελίαν

ἐν τοῦτ' ἀπότακτον αὐτὸ τοὺς τυροὺς ποιεῖν

καλοῦς. ἔτι ταῦτα προσετίθην ἀκηκοώς, [τυρὸς σικελικὸς ὅτι κράτιστος ἦν αἱ τε περιστεραὶ σικελικαί]

ἱμάτια ποικίλ' εἰ λέγοι τις σικελικά.

σκεύη μὲν οὖν καὶ κτήματ' ῥόμην φέρειν.

καὶ ὁ τρομιλικὸς δὲ τυρὸς ἐνδοξὸς ἐστί. περὶ οὗ φησὶ Δημήτριος ὁ Σκήψιος ἐν δευτέρῳ Τρωικοῦ Διακόσμου οὕτως τῆς Ἀχαΐας πόλιν Τρομίλεια, περὶ ἣν γίνεται τυρὸς αἰγίος ἡδιστος, οὐκ ἔχων σύγκρισιν πρὸς ἕτερον, ὁ προσαγορευόμενος τρομιλικός· οὗ καὶ Σιμωνί- 20

νίδης μνημονεύει ἐν ἰάμβῳ, οὗ ἡ ἀρχή

ἢ πολλὰ μὲν δὴ προεκπονῇ Τηλέμβροτε,

γράφων

ἐνταῦθα μέντοι τυρὸς ἐξ Ἀχαΐης

τρομιλικὸς θαυμαστός, ὃν κατήγαγον.

Εὐριπίδης δ' ἐν Κύκλωπι ὅπῃαν καλεῖ τυρὸν τὸν δριμύν, τὸν πηγνύμενον τῷ τῆς συκῆς ὀπῷ καὶ τυρὸς ὅπῃας ἐστὶ καὶ Διὸς γάλα.

ἐπεὶ δὲ περὶ πάντων εἰπὼν τῶν παρακειμένων ἀπο- d τράγημα πεποιήμαι τὸν τρομιλικόν, καταπαύσω τὸν λόγον. τὸ γὰρ λείψανον τῶν τραγημάτων καὶ τρωξίμων ἀποπάτημα εἴρηκεν Εὐπόλις. σκώπτων γὰρ Διδυμίαν τινὰ ἀποπάτημα αὐτὸν εἴρηκεν ἀλώπεκος, ἥτοι ὡς μικρὸν τὸ σῶμα ἢ ὡς κακοήθη καὶ πανοῦργον, ὡς φησιν ὁ Ἀσκαλωνίτης Δωρόθεος. τοὺς δὲ λεπτοὺς τῶν τυρῶν καὶ πλατεῖς Κρήτες θηλείας κα- 5 λοῦσιν, ὡς φησι Σέλευκος· οὓς ἐν θυσίαις τισὶν ἐναγίζουσιν. πυριέφθων δὲ μνημονεύει, οὕτω δὲ καλεῖται τὸ πρῶτον γάλα, Φιλιππίδης ἐν Ἀύλοῖς

τὰ δὲ πυριέφθα καὶ τὰ λάχανα ταῦτ' ἔχων.

καὶ ἴσως πάντα τὰ τοιαῦτα ἐπιδειπνίδας ἔλεγον Μακεδόνες. κώθωνος γὰρ ἡδύσματα ταῦτα.

77. τοιαῦτά τινα ἔτι τοῦ Οὐλπιανοῦ διαλεγόμενου 15 ἐπελθὼν εἰς ἐκείνων τῶν σοφιστῶν μαγείρων ἐκήρυσσε μύμα. καὶ πολλῶν ξενιζομένων ἐπὶ τῷ κηρύγματι, οὗ γὰρ ἐδείκνυνεν ὁ στιγματίας ὅτι ἦν, ἔφη, ἄγνοεῖν μοι δοκεῖτε, ὧ ἄνδρες δαιταλεῖς, ὅτι καὶ Κάδμος ὁ τοῦ Διονύσου πάππος μάγειρος ἦν. σιω- 20 πησάντων δὲ καὶ ἐπὶ τούτῳ πάντων, Εὐήμερος, ἔφη, ὁ Κῶος ἐν τῷ τρίτῳ τῆς ἱερᾶς ἀναγραφῆς τοῦθ' ἱστορεῖ, ὡς Σιδωνίων λεγόντων τοῦτο, ὅτι Κάδμος μάγειρος ὢν τοῦ βασιλέως καὶ παραλαβὼν τὴν Ἀρ- 25 μονίαν αὐλητρίδα καὶ αὐτὴν οὔσαν τοῦ βασιλέως ἔφυγε σὺν αὐτῇ.

ἐγὼ δὲ φεύξομαι ἐλεύθερος γεγώς;

οὐδὲ γὰρ ἂν εὖροι τις ὑμῶν δοῦλον μάγειρόν τινα ἐν κωμωδίᾳ, πλὴν παρὰ Ποσειδίπῳ μόνῳ. δοῦλοι δ' 659 ὀψοποιοὶ παρῆλθον ὑπὸ πρώτων Μακεδόνων, τοῦτ' 30 ἐπιτηδευσάντων ἢ δι' ὕβριν ἢ δι' ἀτυχίαν τῶν αἰχμαλωτισθεισῶν πόλεων. ἐκάλουν δ' οἱ παλαιοὶ τὸν μὲν

πολιτικὸν μάγειρον Μαίσιωνα τὸν δ' ἐκτόπιον Τέ-
τιγα. Χρύσιππος δ' ὁ φιλόσοφος τὸν Μαίσιωνα ἀπὸ
τοῦ μασᾶσθαι οἶεται κεκληῖσθαι, οἷον τὸν ἀμαθῆ καὶ
πρὸς γαστέρα νενευκότα, ἀγνοῶν ὅτι Μαίσιων γέγονε
5 κωμωδίας ὑποκριτῆς Μεγαρεὺς τὸ γένος, ὃς καὶ τὸ
προσωπεῖον εὗρε τὸ ἀπ' αὐτοῦ καλούμενον μαίσιωνα,
ὡς Ἀριστοφάνης φησὶν ὁ Βυζάντιος ἐν τῷ περὶ προσ- b
ώπων, εὗρεν αὐτὸν φάσκων καὶ τὸ τοῦ θεράποντος
πρόσωπον καὶ τὸ τοῦ μαγείρου. καὶ εἰκότως καὶ τὰ
10 τούτοις πρέποντα σκώμματα καλεῖται μαισιωνικά. μά-
λιστα γὰρ εἰσάγονται οἱ μάγειροι σκωπτικοὶ τινες,
ὡς παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Ἐπιτρέπουσι. καὶ Φιλήμων
δέ πού φησι

σφίγγ' ἄρρεν', οὐ μάγειρον, εἰς τὴν οἰκίαν
15 εἴληφ'· ἀπλῶς γὰρ οὐδὲ ἐν μὰ τοὺς θεοὺς
ὦν ἂν λέγῃ συνίημι· καινὰ ῥήματα
πεπορισμένος γὰρ ἐστίν.

τὸν δὲ Μαίσιωνα Πολέμων ἐν τοῖς πρὸς Τίμαιον ἐκ
τῶν ἐν Σικελίᾳ φησὶν εἶναι Μεγάρων, καὶ οὐκ ἐκ
20 τῶν Νισαίων. ἀλλ' ὅ γε Ποσειδίππος περὶ δούλων
μαγείρων ἐν Ἀποκλειομένῃ φησί

ταυτὶ μὲν οὖν τοιαῦτα. συμβαίνει δέ τι
νῦν μοι διακονοῦντι παρὰ τῷ δεσπότῃ
ἀστεῖον· οὐχ ἁλώσομ' ἐκφέρων κρέας.

25 καὶ ἐν Συντρόφοις

ἐβάδιζες ἔξω τῶν πυλῶν μάγειρος ὦν;

B. ἐντὸς πυλῶν γὰρ ἂν μένων ἄδειπνος ἦν.

A. πότερ' οὖν ἀφείδαι; B. κατ' ἀγορὰν ἐργά-
ζομαι.

30 ἐπρίατο γὰρ τις ὁμότεχνός με γνώριμος.

78. οὐδὲν οὖν ἦν παράδοξον εἰ καὶ θυτικῆς ἦσαν
ἐμπειροὶ οἱ παλαιότεροι μάγειροι· προῖσταντο γοῦν καὶ

γάμων καὶ θυσιῶν. διόπερ Μένανδρος ἐν Κόλακι
τὸν τοῖς τετραδισταῖς διακονούμενον μάγειρον ἐν τῇ
τῆς πανδήμου Ἀφροδίτης ἑορτῇ ποιεῖ ταυτὶ λέγοντα
σπονδῇ. θίδου σὺ σπλάγχν' ἀκολουθῶν. ποῦ
βλέπεις;

e σπονδῇ. φέρ' ὦ παῖ Σωσία. σπονδῇ. καλῶς.
ἐγχοῦ. θεοῖς Ὀλυμπίοις εὐχόμεθα
Ὀλυμπίαισι πᾶσι πάσαις· λάμβανε
τὴν γλῶτταν ἐν τούτῳ· διδόναι σωτηρίαν,
ὑγίειαν, ἀγαθὰ πολλά, τῶν ὄντων τε νῦν 10
ἀγαθῶν ὄνησιν πᾶσι. ταῦτ' εὐχόμεθα.

καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ δέ φησιν ἕτερος

f χῶς ἄφευσα χῶς ἐμίστυλα κρέα
ἱρωστί· καὶ γὰρ οὐ κακῶς ἐπίσταμαι.

ἐμφαίνει δ' αὐτῶν τὴν ἐμπειρίαν καὶ ἡ πρὸς Ἀλέ- 15
ξανδρον Ὀλυμπιάδος ἐπιστολή. προτρεπομένη μάγει-
ρον αὐτῷ πρίασθαι θυσιῶν ἐμπειρον ἢ μήτηρ φησί
Ἐπείγναι τὸν μάγειρον λαβὲ παρὰ τῆς μητρός. οὗτος
γὰρ οἶδε τὰ ἱερά σου τὰ πατρῶα πάντα ὃν τρόπον
θύεται καὶ τὰ ὀργιαστικά καὶ τὰ βακχικά, ὅσα τε 20
660 Ὀλυμπιάς προθύεται, οὗτος οἶδε. μὴ οὖν ἀμελήσης,
ἀλλὰ λαβέ, καὶ ἀπόστειλον πρὸς ἐμὲ τὴν ταχίστην.

79. ὅτι δὲ σεμνὸν ἦν ἡ μαγειρικὴ μαθεῖν ἐστίν
ἐκ τῶν Ἀθήνησι Κηρύκων. οἶδε γὰρ μαγείρων καὶ
βουτύπων ἐπεῖχον τάξιν, ὡς φησι Κλείδημος ἐν Πρω- 25
τογονείας πρώτῳ. Ὁμηρός τε τὸ ῥέζειν ἐπὶ τοῦ θύειν
τάσσει, τὸ δὲ θύειν ἐπὶ τοῦ ψαιστὰ μεταδόρπια θυ-
μιᾶν. καὶ οἱ παλαιοὶ τὸ θύειν δρᾶν ὠνόμαζον. ἔδρων
δ' οἱ κήρυκες ἄχρι πολλοῦ βουθυτοῦντες, φησί, καὶ
σκευάζοντες καὶ μιστύλλοντες, ἔτι δ' οἶνοχοοῦντες. 30
b κήρυκας δ' αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ κρείττονος ὠνόμαζον.
ἀναγέγραπται τε οὐδαμοῦ μάγειρον μισθός, ἀλλὰ

κήρυκι. καὶ Ἀγαμέμνων δὲ παρ' Ὀμήρῳ θύει βασι-
λεύων. φησὶ γὰρ ὁ ποιητής

ἢ καὶ ἀπὸ στομάχους ἄρνων τάμε νηλεῖ χαλκῷ.
καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαί-
ροντας

θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἴλετο χαλ-
κός.

καὶ Θρασυμήδης ὁ τοῦ Νέστορος υἱὸς ἀναλαβὼν πέ-
λεκυν κόπτει τὸν βοῦν, ἐπεὶ διὰ τὸ γῆρας ὁ Νέστωρ c
οὐκ ἠδύνατο· συνεπόνουν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ ἄλλοι ἀδελ-
φοί. οὕτως ἐνδοξον ἦν καὶ μέγιστον τὸ τῆς μαγειρι-
κῆς τέχνης ἀξίωμα. καὶ παρὰ Ῥωμαίοις δὲ οἱ τιμηταί,
μεγίστη δ' αὕτη ἀρχή, τὴν περιπόρφυρον ἐνδεδυκό-
τες καὶ ἐστεφανωμένοι πελέκει τὰ ἱερεῖα κατέβαλλον.
οὐ παρέργως δὲ παρ' Ὀμήρῳ καὶ τὰ ὄρκια καὶ τὰ
ἱερόθυτα κήρυκες κομίζουσιν, ὥς παλαιᾶς οὔσης καὶ
προσηκούσης αὐτοῖς τῆς λειτουργίας·

Ἐκτωρ δὲ προτὶ ἄστει δύω κήρυκας ἔπεμπεν, d
καρπαλίμως ἄρνας τε φέρειν Πρίαμόν τε κα-
λέσσαι.

καὶ πάλιν

αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προΐει κρείων Ἀγαμέμνων
νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἰέναι, ἥδ' ἄρν' ἐκέλευσεν
οἰσέμεναι.

καὶ

Ταλθύβιος δέ, θεῷ ἐναλίγκιος αὐδὴν,
κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ παρίστατο ποιμένι λαῶν.

80. ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τῆς Ἀτθίδος Κλείδημος φυ-
λον ἀποφαίνει μαγείρων ἐχόντων δημιουργικὰς τιμὰς, e
οἷς καὶ τὸ πλῆθος ἐνεργεῖν ἔργον ἦν. οὐκ ἀπεικότως
δὲ καὶ Ἀθηνίων ἐν Σαμόθραξιν, ὥς φησιν Ἰόβας,
μάγειρον εἰσάγει φυσιολογοῦντα διὰ τούτων

οὐκ οἶσθ' ὅτι πάντων ἡ μαγειρικὴ τέχνη
πρὸς εὐσέβειαν πλεῖστα προσενήνεχθ' ὅλως;
B. τοιοῦτόν ἐστι τοῦτο; A. πάννυ γε, βάρβαρε.
τοῦ θηριώδους καὶ παρασπόνδου βίου
ἡμᾶς γὰρ ἀπολύσασα καὶ τῆς δυσχεροῦς
ἀλληλοφαγίας ἤγαγ' εἰς τάξιν τινά,
καὶ τουτονὶ περιῆψεν ὃν νυνὶ βίον
ζῶμεν. B. τίνα τρόπον; A. πρόσεχε, κἀγὼ σοι
φράσω.

ἀλληλοφαγίας καὶ κακῶν ὄντων συχνῶν, 10
γενόμενος ἄνθρωπός τις οὐκ ἀβέλτερος
ἔθυσ' ἱερεῖον πρῶτος, ὥπτησεν κρέας.
ὥς δ' ἦν τὸ κρέας ἡδίων ἀνθρώπου κρεῶν,
αὐτοὺς μὲν οὐκ ἐμασῶντο, τὰ δὲ βοσκήματα
θύοντες ὥπτων. ὥς δ' ἅπαξ τῆς ἡδονῆς 15
ἐμπειρίαν τιν' ἔλαβον, ἀρχῆς γενομένης
ἐπὶ πλεῖον ἠΰξον τὴν μαγειρικὴν τέχνην.
ὅθεν ἔτι καὶ νῦν τῶν πρότερον μεμνημένοι
τὰ σπλάγχνα τοῖς θεοῖσιν ὀπτῶσιν φλογί,
ἄλλας οὐ προσάγοντες· οὐ γὰρ ἦσαν οὐδέπω 20
εἰς τὴν τοιαύτην χρῆσιν ἐξευρημένοι.
ὥς δ' ἤρεσ' αὐτοῖς ὕστερον, καὶ τοὺς ἄλλας
προσάγουσιν ἤδη, τῶν ἱερῶν γεγραμμένων
τὰ πάτρια διατηροῦντες. ἅπερ ἡμῖν μόνα 25
ἅπασιν ἀρχὴ γέγονε τῆς σωτηρίας,
τὸ προσφιλοτεχνεῖν διὰ τε τῶν ἡδυσμάτων
ἐπὶ πλεῖον αὖξιν τὴν μαγειρικὴν τέχνην.
B. καινὸς γὰρ ἐστὶν οὗτος Παιλαίφατος.
A. μετὰ ταῦτα γαστρίον τις ὠνθυλευμένου
προϊόντος εἰσηνέγκατ' ἤδη τοῦ χρόνου· 30
ἐρίφιον ἐτακέρωσε, πνικτῷ διέλαβεν
περικομματίῳ, διεγίγγρασ' ὑποκρούσας γλυκεῖ,

ἰχθὺν παρσειεκύκλησεν οὐδ' ὀρώμενον,
 λάχανον, τάριχος πολυτελές, χόνδρον, μέλι. c
 ὥς πολὺ δὲ διὰ τὰς ἡδονὰς ἃς νῦν λέγω
 ἀπείχ' ἕκαστος τοῦ φαγεῖν ἂν ἔτι νεκροῦ,
 5 αὐτοῖς ἅπαντες ἡξίουσιν συζῆν, ὄχλος
 ἡθροΐζεν, ἐγένοντο αἱ πόλεις οἰκούμεναι
 διὰ τὴν τέχνην, ὅπερ εἶπα, τὴν μαγειρικὴν.
 B. ἄνθρωπε χαῖρε, περὶ πόδ' εἴ τῳ δεσπότῃ.
 A. καταρχόμεθ' ἡμεῖς οἱ μάγειροι, θύομεν,
 10 σπονδὰς ποιοῦμεν τῷ μάλιστα τοὺς θεοὺς
 ἡμῖν ὑπακούειν διὰ τὸ ταῦθ' εὐρηκέναι
 τὰ μάλιστα συντείνοντα πρὸς τὸ ζῆν καλῶς. d
 B. ὑπὲρ εὐσεβείας οὐν σαφές. παῦσαι λέγων,
 ἡμαρτον. ἀλλὰ δεῦρο νῦν συνείσιθι
 15 ἐμοί, τὰ τ' ἐνδον εὐτρεπῇ ποίει λαβών.

81. καὶ Ἀλεξίς δ' ἐν Λέβητι δηλοῖ ὅτι ἡ μαγειρικὴ
 τέχνη ἐπιτήδευμα ἐλευθέρων. πολίτης γάρ τις οὐκ
 ἀπινῆς ἐν αὐτῷ δείκνυται ὁ μάγειρος. καὶ οἱ τὰ
 Ὀψαρτυτικά δὲ συγγράψαντες Ἡρακλείδης τε καὶ e
 20 Γλαῦκος ὁ Λοκρὸς οὐχ ἀρμόττειν φασὶ τὴν μαγειρι-
 κὴν ἀλλ' οὐδὲ τοῖς τυχοῦσι τῶν ἐλευθέρων. ἐκσε-
 μνύνει δὲ τὴν τέχνην καὶ ὁ νεώτερος Κρατῖνος ἐν τοῖς
 Γίγασιν λέγων

ἐνθυμεῖ δὲ τῆς γῆς ὡς γλυκὺ
 25 ὅζει καπνὸς τ' ἐξέρχεται εὐωδέστατος.
 οἰκεῖ τις, ὡς εἰκεν, ἐν τῷ χάσματι
 λιβανωτοπώλης ἢ μάγειρος σικελικός.
 παραπλησίαν ὁσμὴν λέγει ἀμφοῖν. καὶ ὁ γλυκὺς Ἀν- f
 τιφάνης δ' ἐν Δυσπράτῳ ἐπαινῶν τοὺς σικελικοὺς
 30 μαγείρους λέγει
 Σικελῶν δὲ τέχναις ἡδυνθεῖσαι
 δαιτὸς διαθρυμματίδες.

καὶ Μένανδρος ἐν Φάσματι
 ἐπισημαίνουσθ', ἐὰν
 ἡ σκευασία καθάρειος ἢ καὶ ποικίλη.

Ποσειδίππος ἐν Ἀναβλέποντι

662 ἐν' ἐγὼ μάγειρον λαμβάνων ἀκήκοα 5
 τὰ τῶν μαγείρων πάντα καθ' ἑκάστου κακά.
 ἀντεργολαβοῦντες ἔλεγον ὁ μὲν ὡς οὐκ ἔχει
 ῥῖνα κριτικὴν πρὸς τοῦτον, ὁ δ' ὅτι τὸ στόμα
 πονηρόν, ὁ δὲ τὴν γλῶτταν εἰς ἀσχήμονας
 ἐπιθυμίας ἐμίαινε τῶν ἡδυσμάτων, 10
 κάθαλος, κάτοξος, χναυστικός, προσκναυστικός,
 καπνὸν οὐ φέρων, πῦρ οὐ φέρων. ἐκ τοῦ πυρὸς
 εἰς τὰς μαχαίρας ἦλθον· ὧν εἰς οὐτοσί
 15 διὰ τῶν μαχαιρῶν τοῦ πυρὸς τ' ἐλήλυθεν.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Φιλώτιδι τὴν σοφίαν τῶν μαγείρων 15
 ἐμφανίζων φησὶ

οὐκοῦν τὸ μὲν γλαυκίδιον ὥσπερ ἄλλοτε
 ἔψειν ἐν ἄλμῃ φημί. B. τὸ δὲ λαβράκιον;
 A. ὅπταν ὄλον. B. τὸν γαλεόν; A. ἐν ὑποτρίμ-
 20 ματι 20
 ξέσαι. B. τὸ δ' ἐγγέλειον; A. ἄλες, ὀρίγανον,
 ὕδωρ. B. ὁ γόγγρος; A. ταυτόν. B. ἡ βατίς;
 A. χλόη.

B. πρόσεστι θύννου τέμαχος. A. ὀπτήσεις. B. 25
 κρέας

ἐρίφειον; A. ὀπτόν. B. θάτερον; A. τὰναντία.
 B. ὁ σπλήν; A. σεσάχθω. B. νῆστις; B. ἀπολεῖ
 μ' οὐτοσί.

30 αἰοδίμων δ' ὀψαρτυτῶν ὀνόματα καταλέγει Βάτων ἐν
 Εὐεργέταις οὕτως 30

εὖ γ' ὦ Σιβύνη, τὰς νύκτας οὐ καθεύδομεν
 οὐδ' ἀναπεπαύμεθ', ἀλλὰ κἀεται λύχνος,

καὶ βιβλί' ἐν ταῖς χερσί, καὶ φροντίζομεν
τί Σόφων καταλέλοιπ', ἢ τί Σημωνακτίδης
ὁ Χῖος, ἢ Τυνδάριχος ὁ Σικυνώιος,
ἢ Ζωπυρίνος. Β. αὐτὸς εὗρηκας δὲ τί;

Α. τὰ μέγιστα. Β. ποῖα ταῦτα; Α. τοὺς τεθνη-
κότας . . .

82. ἐγὼ δὲ τοιουτονὶ βρωμα ὑμῖν, ἄνδρες φίλοι,
τὸ μύμα φέρω. περὶ οὗ Ἀρτεμίδωρος μὲν ὁ Ἀριστο-
φάνειος ἐν ὀψαρτυτικαῖς γλώσσαις φησὶν ὅτι σκευά-
ζεται ἐκ κρεῶν καὶ αἵματος, πολλῶν ἄρτυμάτων συν-
εμβαλλομένων. Ἐπαίνετος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ λέγει
ταῦτα 'μύμα δὲ παντὸς ἱερείου καὶ ὄρνιθος δὲ χρὴ
ποιεῖν τὰ ἀπαλὰ τῶν κρεῶν μικρὰ συντεμόντα καὶ τὰ
σπλάγχνα καὶ τὸ ἐντερον καὶ τὸ αἷμα διαθρύψαντα,
καὶ ἄρτύσαντα ὄξει, τυρῶ ὀπτῶ, σιλφίῳ, κυμίνῳ,
θύμῳ χλωρῶ καὶ ξηρῶ, θύμβρα, κοριάννῳ χλωρῶ τε
καὶ ξηρῶ, καὶ γητίῳ, καὶ κρομμύῳ καθαρῶ πεφω-
σμένῳ, ἢ μήκωνι καὶ σταφίδι, ἢ μέλιτι καὶ ῥόας
ὀξείας κόκκοις. εἶναι δέ σοι τὸ αὐτὸ μύμα καὶ ὄψον.'

83. τοσαῦτα καὶ τούτου κατακόψαντος οὐ μόνον
τὰ προειρημένα ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς, ἄλλος ἐπεισῆλθε τὴν
ματτὴν κομίζων. ὑπὲρ ἧς καὶ ζητήσεως γενομένης
καὶ τοῦ Οὐλπιανοῦ εἰπόντος τὰ ἐκ τῶν ὀψαρτυτικῶν
γλωσσῶν τοῦ προειρημένου Ἀρτεμίδωρου, Αἰμιλιανὸς
Δωροθέω ἔφη τῷ Ἀσκαλωνίτῃ σύγγραμμα ἐκδεδό-
σθαι ἐπιγραφόμενον περὶ Ἀντιφάνους καὶ περὶ τῆς
παρὰ τοῖς νεωτέροις κωμικοῖς ματτῆς ἣν Θετταλῶν
φησὶν εἶναι εὗρημα ἐπιχωριάσαι τε καὶ ταῖς Ἀθήναις
κατὰ τὴν Μακεδόνων ἐπικράτειαν. ὁμολογοῦνται δὲ
οἱ Θετταλοὶ πολυτελέστατοι τῶν Ἑλλήνων γεγενῆ-
σθαι περὶ τε τὰς ἐσθῆτας καὶ τὴν δίαιταν· ὅπερ αὐ-
τοῖς αἴτιον ἐγένετο καὶ τοῦ κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπαγα-

γεῖν τοὺς Πέρσας, ἐξηλωκόσι τὴν τούτων τρυφὴν καὶ
πολυτέλειαν. Ἱστορεῖ δὲ περὶ τῆς πολυτελείας αὐτῶν
καὶ Κριτίας ἐν τῇ πολιτείᾳ αὐτῶν. ὠνομάσθη δὲ ἡ
ματτὴ, ὥς μὲν ὁ Ἀθηναῖος Ἀπολλόδωρος φησιν ἐν
τῷ πρώτῳ τῶν ἐτυμολογουμένων, ἀπὸ τοῦ μασᾶσθαι,
ὥσπερ καὶ ἡ μαστίχη, καὶ τὰ μάλιστα καὶ [ἡ μᾶζα].
ἡμεῖς δὲ φαμέν ἀπὸ τοῦ μάττειν, ἀφ' οὗ καὶ ἡ μᾶζα
αὐτὴ ὠνομάσθη, καὶ ἡ παρὰ Κυπρίοις καλουμένη
μαγίς, καὶ τὸ τρυφᾶν καθ' ὑπερβολὴν ὑπερμαζᾶν.
κατ' ἀρχὰς μὲν οὖν τὴν δημοτικὴν καὶ κοινὴν ταύτην
τροφὴν τὴν ἐκ τῶν ἀλφίτων μᾶζαν ὠνόμαζον, καὶ
μάττειν τὸ παρασκευάζειν αὐτήν· ὕστερον δὲ ποικίλ-
λונτες τὴν ἀναγκαίαν τροφήν ἀκολάστως καὶ περιέρ-
γως, μικρὸν παραγρόντες τοῦνομα τῆς μᾶζης, ματ-
τὴν ὠνόμαζον πᾶν τὸν πολυτελεῖς ἔδεσμα, τὸ δὲ
ματτυάζειν τὸ παρασκευάζειν αὐτά, εἴτε ἰχθὺς εἴη
εἴτε ὄρνις εἴτε λάχανον εἴτε ἱερεῖον εἴτε πεμμάτιον.
τοῦτο δὲ δῆλόν ἐστιν ἐξ οὗ καὶ ὁ Ἀρτεμίδωρος παρ-
έθετο μαρτυρίου Ἀλέξιδος. συνεμφῆναι γὰρ βου-
λόμενος ὁ Ἀλέξιος τὴν ἀκολασίαν τῆς παρασκευῆς
προσέθηκε τὸ λέπεσθαι. ἔχει δ' ἡ σύμπασα ἐκλογὴ
οὕτως, οὕσα ἐκ τοῦ διεσκευασμένου δράματος, ὃ
ἐπιγράφεται Δημήτριος

τοῦτον λαβοῦσαι τοῦτο τὰ πεσταλμένον
σκευάζετ', εὐωχεῖσθε, προπόσεις πίνετε,
λέπεσθε, ματτυάζετε.

τῷ δὲ λέπεσθαι χρῶνται οἱ Ἀθηναῖοι ἐπ' ἀσελγοῦς
καὶ φορτικῆς δι' ἀφροδισίων ἡδονῆς.

84. καὶ ὁ Ἀρτεμίδωρος ἐν ταῖς ὀψαρτυτικαῖς
γλώσσαις τὴν ματτὴν ἀποφαίνει κοινὸν εἶναι πάν-
των ὄνομα τῶν πολυτελῶν ἡδυσμάτων, γράφων οὕ-
τως· εἴ τις τῆς ὄρνιθος ματτῆς. ἐσφάχθω μὲν διὰ τοῦ

στόματος εἰς τὴν κεφαλὴν. ἔστω δὲ ἔωλος καθάπερ
ὁ πέρδιξ· ἂν δὲ θέλῃς, ὥς ἔχει τοῖς πτεροῖς ἂν τε-
τιλμένην· εἴτα τὸν τρόπον ἐκθεῖς τῆς ἀρτύσεως καὶ
τῆς ἐψήσεως ἐπιφέρει εὐθύς· καὶ νομάδα παχεῖαν ἔψε
καὶ νεοσσοὺς τῶν ἤδη κοκκυζόντων, ἂν θέλῃς παρὰ
πότον χρῆσθαι. εἴτ' ἐξελὼν τὰ λάχανα εἰς τρύβλιον
καὶ τῆς ὄρνιθος τῶν κρεῶν ἐπιθεῖς παρατίθει· τοῦ
θέρους ἀντὶ τοῦ ὅξους τῆς ὀμφακος ἐμβαλὼν εἰς τὸν
ζωμὸν ὥς ἔχει τοὺς βότρους· ἐπειδὰν δὲ ἐφθῇ γέννηται,
ἐξέλε μετὰ τοῦ βοτρυδίου πρὸ τοῦ τὸ γίγαρτον ἐξα-
φῆναι, εἴθ' οὕτως τὸ λάχανον κατὰθρυπτε. οὗτος
ματτύης ἐν τοῖς ἡδίστοις· ὅτι μὲν οὖν κοινὸν ἦν τοῦ-
νομα τῶν πολυτελεστάτων ἐδεσμάτων φανερόν· ὅτι
δὲ καὶ ὁ τρόπος τῆς τοιαύτης εὐωχίας ὁμοίως ἐλέγετο.
Φιλήμων φησὶν ἐν Ἀρπαξομένῳ
γυμνῷ φυλακὴν ἐπίταττε, καὶ διὰ τριῶν
ποτηρίων με ματτύης εὐφραίνεται.
καὶ ἐν Ἀνδροφόνῳ
πιεῖν τις ἡμῖν ἐγχεάτω, καὶ ματτύην
ποιεῖτε θᾶττον.
Ἄλεξις δ' ἐν Πυραύνῳ ἀμφιβόλως εἶρηκεν
ἐγὼ δ' ἐπειδὰν ἀσχολουμένους λάβω,
ἀνέκραγον· οὐ δώσει τις ἡμῖν ματτύην;
ὥσπερ ἂν εἰ τὸ δεῖπνον ἔλεγεν. πιθανὸν δὲ καὶ ἰδίως
ἐπὶ τῶν ἐδεσμάτων ἀναφέρειν. Μάχων δ' ὁ Σικυνώ-
νιος τῶν μὲν κατὰ Ἀπολλόδωρον τὸν Καρύστιον κω-
μωδιοποιῶν εἰς ἐστὶ καὶ αὐτός, οὐκ ἐδίδαξε δ' Ἀθή-
νησι τὰς κωμωδίας τὰς ἑαυτοῦ ἀλλ' ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.
ἦν δ' ἀγαθὸς ποιητὴς εἴ τις ἄλλος τῶν μετὰ τοὺς
ἐπτά· διόπερ ὁ γραμματικὸς Ἀριστοφάνης ἐσπούδασε
σχολάσαι αὐτῷ νέος ὢν. ἐποίησε δὲ καὶ οὗτος ἐν
δράματι Ἀγνοίᾳ ταυτί

664

ἡδίων οὐδὲν ἐστὶ μοι τῆς ματτύης.
τοῦτ' εἴτε πρῶτοι Μακεδόνες τοῖς Ἀττικοῖς
κατέδειξαν ἡμῖν εἴτε πάντες οἱ θεοὶ
οὐκ οἶδα, πλὴν γ' ὅτι μουσικωτάτου τινός.
85. ὅτι δὲ ὕστατον καὶ ἐπὶ πᾶσιν εἰσεφέρετο Νι-
κόστρατος φησιν ἐν Ἀπελανομένῳ. μάγειρος δ'
ἐστὶν ὁ διηγούμενος ὥς λαμπρὰν καὶ εὐτακτον παρε-
σκεύασεν εὐωχίαν· προδιηγησάμενός τε οἶον ἦν τὸ
ἄριστον καὶ τὸ δεῖπνον καὶ τρίτης μνησθεὶς παρα-
θέσεως ἐπιφέρει
εὖ γ', ἄνδρες, εὖ σφόδρ'· ἀλλὰ μὴν τῇ ματτύῃ
οὕτω διαθήσω τὰ μετὰ ταῦθ' ὥστ' οἶομαι
οὐδ' αὐτὸν ἡμῖν τοῦτον ἀντερεῖν ἔτι.
καὶ ἐν Μαγείῳ
θροῖον δὲ καὶ κἀνδαυλον ἢ τούτων τι τῶν
εἰς ματτύην οὐδ' ἕτερον εἶδε πώποτε.
ἄλλος δέ τις φησι
περιφέρειν ματτύην καὶ ποδάριον
καὶ γαστρίον τακερόν τι καὶ μήτρας ἴσως.
Διονύσιος δ' ἐν Ἀκοντιζομένῳ· μάγειρος δὲ ἐστὶν ὁ
λέγων
ὥστ' ἐνίοτ' ἂν τούτοις ποιῶν ματτύην,
σπεύδων ἅμ' εἰσήμεγκα διαμαρτῶν μίαν
ἅκων περιφορὰν τῶν νεκρῶν ὥς τὸν νεκρόν.
Φιλήμων ἐν Πτωχῇ
ἐξὸν ἀποσάττεσθαι δι' ὅλην τὴν ἡμέραν
ποιοῦντα καὶ διδόντα ματτύας ἐκεῖ.
Μόλπις δ' ὁ Λάκων τὰ παρὰ τοῖς Σπαρτιάταις ἐπάι-
κλα, ὃ σημαίνει τὰς ἐπιδειπνίδας, ματτύας φησὶ λέ-
γεσθαι παρὰ τοῖς ἄλλοις. ὁ δὲ κυνικὸς Μένιππος ἐν
τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀρκεσιλάῳ γράφει οὕτως· πότος ἦν
ἐπικωμασάντων τινῶν καὶ ματτύην ἐκέλευσεν εἰσφέ-

ρειν Λάκαινά τις· καὶ εὐθέως περιεφέρετο περδίκεια
ὀλίγα καὶ χήνεια ὅπτα καὶ τρύφη πλακούντων· τὸ δὲ
τοιούτον δειπνον οἱ μὲν Ἀττικοὶ προσηγόρευον ἐπι-
δόρπισμα, οἱ δὲ Δωριεῖς ἐπαίικλον, τῶν δ' ἄλλων
Ἑλλήνων οἱ πλείστοι ἐπίδειπνα.

τοσούτων καὶ περὶ τῆς ματτύης λεχθέντων ἔδο-
ξεν ἀπιέναι· καὶ γὰρ ἔσπερα ἦν ἡδὴ. διελύθημεν οὖν
οὕτως.

IE

Εἰ μοι τὸ νεστόρειον εὐγλωσσον μέλος 665
Ἀντήνορός τε τοῦ Φρυγὸς δοίη θεός,
κατὰ τὸν πάνσοφον Εὐριπίδην, ἑταῖρε Τιμόκρατες,
οὐκ ἂν δυναίμην ἀπομνημονεύειν ἔτι σοι τῶν πολλά-
κις λεχθέντων ἐν τοῖς περισπουδάστοις τούτοις συμ-
ποσίοις, διὰ τε τὴν ποικιλίαν καὶ τὴν ὁμοιότητα τῶν
15 αἰ καὶ νῦν προσευρισκομένων. καὶ γὰρ καὶ περὶ
τάξεως τῶν περιφορῶν πολλάκις ἐλέχθη καὶ περὶ τῶν
μετὰ τὸ δειπνον ἐπιτελουμένων, ἅπερ καὶ μόλις ἀνα-
πεμπάζομαι, εἰπόντος τινὸς τῶν ἐταίρων τὰ ἐκ τῶν
Λακωνῶν Πλάτωνος λαμβεῖα
20 ἄνδρες δεδειπνήκασιν ἡδὴ σχεδὸν ἅπαντες.
B. εὖ γε·
A. τί οὐ τρέχων σὺ τὰς τραπέζας ἐκφέρεις;
ἐγὼ δὲ
νίπτρον παραχέων ἔρχομαι. B. καὶ γὰρ δὲ παρα-
25 κορήσω,

σπονδὰς δ' ἔπειτα παραχέας τὸν κότταβον παρ-
οίσω·

c τὴν παῖδα τοὺς αὐλοὺς ἐχρῆν ἔχειν πάλαι προ-
χείρους
καὶ προαναφυσᾶν. τὸ μῦρον ἡδὴ παραχέων 5
βαδίζω
αἰγύπτιον κατ' ἱρινον, στέφανον δ' ἔπειθ'
ἐκάστω
δώσω φέρων τῶν ξυμποτῶν. νεοκράτά τις ποι-
εἴτω. 10

Γ. καὶ δὴ κέκραται... τὸν λιβανωτὸν ἐπιτίθησι.

d εἴτ' ἐ[πάγει]

σπονδὴ μὲν ἡδὴ γέρονε καὶ πίνοντές εἰσι πόρρω·
καὶ σκόλιον ἦσται, κότταβος δ' ἐξοίχεται θύραζε.
αὐλοὺς δ' ἔχουσά τις κορίσκη καρικὸν μέλος τι 15
μελίζεται τοῖς συμπόταις· κάλλην τρίγωνον εἶδον
ἔχουσιν, εἴτ' ἡδὲν πρὸς αὐτὸ μέλος ἰωνικόν τι.

2. μετὰ ταῦτ' οἶμαι καὶ περὶ κοττάβων ζήτησις ἦν
e καὶ τῶν ἀποκοτταβιζόντων. οὓς οἰηθεῖς τις τῶν
παρόντων ἱατρῶν εἶναι τούτων, οἱ ἀπὸ βαλανείου 20
καθάρσεως ἕνεκα τοῦ στομάχου πίνοντες ἄμυστιν
ἀποβλύξουσιν, ἔφη οὐκ εἶναι παλαιὰν ταύτην παρά-
δοσιν, οὐδὲ εἰδέναι τινὰ τῶν ἀρχαίων ταύτη τῇ
καθάρσει χρησάμενον. δι' ὃ καὶ Ἑρασίστρατον τὸν
666 Ἰουλιήτην ἐν τῇ περὶ τῶν καθόλου πραγματείᾳ ἐπι- 25
τιμᾶν τοῖς τοῦτο ποιούσι, βλαπτικὸν ὀφθαλμῶν τὸ
ἐπιχείρημα δεικνύων καὶ τῆς κάτω κοιλίας ἐπισχετι-
κόν. πρὸς ὃν Οὐλπιανὸς ἔφη

ὄρσ' Ἀσκληπιάδῃ, καλέει κρείων σε Χαρωνεύς.
οὐ γὰρ κακῶς τινὲ τῶν ἐταίρων ἡμῶν ἐλέχθη τό· εἰ μὴ 30
ἱατροὶ ἦσαν, οὐδὲν ἂν ἦν τῶν γραμματικῶν μωρότε-
ρον· τίς γὰρ ἡμῶν οὐκ οἶδεν ὅτι οὐκ ἦν οὗτος ὁ ἀπο-

κοτταβισμὸς ἀρχαῖος; εἰ μὴ τι σὺ καὶ τοὺς Ἀμειψίου
[ἀποκοτταβίζοντας] ἀποβλύξῃς ὑπολαμβάνεις. ἐπεὶ
οὖν ἄπειρος εἴ τῃς τοιαύτης θεωρίας, μάθε παρ' ἐμοῦ
ὅτι πρῶτον μὲν ἢ τῶν κοττάβων παιδιὰ σικελικὴ ἢ
ἔστιν εὗρεσις, ταύτην πρῶτων εὐρόντων Σικελῶν, ὡς
Κριτίας φησὶν ὁ Καλλιάρχου ἐν τοῖς ἐλεγείοις διὰ
τούτων

κότταβος ἐκ σικελῆς ἔστι χθονός, ἐκπρεπὲς ἔργον,
ὃν σκοπὸν ἐς λατάγων τόξα καθιστάμεθα.

10 Δικαίταρχος δ' ὁ Μεσσήνιος Ἀριστοτέλους μαθητὴς
ἐν τῷ περὶ Ἀλκαίου καὶ τὴν λατάγην φησὶν εἶναι σι-
κελικὸν ὄνομα. λατάγη δ' ἔστι τὸ ὑπολειπόμενον ἀπὸ
τοῦ ἐκποθέντος ποτηρίου ὑγρὸν, ὃ συνεστραμμένη
τῇ χειρὶ ἄνωθεν ἐρρίπτουν οἱ παίζοντες εἰς τὸ κοττα-
15 βεῖον. Κλείταρχος δ' ἐν τῇ περὶ Γλωσσῶν πραγμα-
τεία λατάγην Θεσσαλοὺς καὶ Ῥοδίους τὸν ἀπὸ τῶν
ποτηρίων κότταβον λέγειν.

3. κότταβος δ' ἐκαλεῖτο καὶ τὸ τιθέμενον ἄθλον
τοῖς νικῶσιν ἐν τῷ πότῳ, ὡς Εὐριπίδης παρίστησιν
20 ἐν Οἰνεῖ λέγων οὕτως

πυκνοῖς δ' ἔβαλλον βακχίου τοξεύμασιν
κᾶρα γέροντος· τὸν βαλόντα δὲ στέφειν
ἐγὼ τετάγμην, ἄθλα κοσσάβων διδούς.

ἐκαλεῖτο δὲ κότταβος καὶ τὸ ἄγος εἰς ὃ ἔβαλλον τὰς δ
25 λάταγας, ὡς Κρατῖνος ἐν Νεμέσει δείκνυσι. Πλάτων
δ' ἐν Λιλὶ κακονμένῳ παιδιᾷ εἶδος παροίνιον τὸν
κότταβον εἶναι ἀποδίδωσιν, ἐν ᾗ ἐξίσταντο καὶ τῶν
σκευαρίων οἱ δυσκυβοῦντες. λέγει δ' οὕτως

30 πρὸς κότταβον παίζειν, ἕως ἂν σφῶν ἐγὼ
τὸ δεῖπνον ἐνδον σκενάσω. Β. πάνυ βούλομαι.
ἀλλ' ἂ νόμος ἔστ'; Α. ἀλλ' εἰς θυῖαν παιστέον.
φέρε τὴν θυῖαν, αἶρ' ὕδωρ, ποτήρια

e παράθετε. Β. παίζωμεν δὲ περὶ φιλημάτων.

Α. . . . ἀγεννώς οὐκ ἐῷ
παίζειν. τίθεμαι δὲ κοττάβεια σφῶν ἐγὼ
τασδί τε τὰς κρηπίδας, ἃς αὕτη φορεῖ,
καὶ τὸν κότυλον τὸν σόν. Β. βαβαιάξ· οὐτοσί
μείζων ἀγὼν τῆς ἰσθμιάδος ἐπέρχεται.

4. ἐκάλουν δὲ καὶ κατακτούς τινες κοττάβους.
ἔστι δὲ λυχνία ἀναγόμενα πάλιν τε συμπύπτοντα.
Εὐβουλος Βελλεροφόντη

τίς ἂν λάβοιτο τοῦ σκέλους κάτωθι μοι;
10 ἄνω γὰρ ὥσπερ κοττάβειον αἶρομαι.

f Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀφροδίτης Γοναῖς
τουδὲ λέγω, σὺ δ' οὐ συνίης. κότταβος
τὸ λυχνίον ἔστι. πρόσεχε τὸν νοῦν. ᾧ μὲν
καὶ πέμμα καὶ τράγημα νικητήριον. 15

Β. περὶ τοῦ; γελοῖον. κοτταβιεῖτε τίνα τρόπον;
Α. ἐγὼ διδάξω καθ' ὅν. ὃς ἂν τὸν κότταβον
ἀφείς ἐπὶ τὴν πλάστιγγα ποιήσῃ πεσεῖν

Β. πλάστιγγα ποῖαν; Α. τοῦτο τοῦπικείμενον
ἄνω τὸ μικρόν. Β. τὸ πινακίσκιον λέγεις;
20 Α. τοῦτ' ἔστι πλάστιγξ· οὗτος ὁ κρατῶν γίγνεται.
Β. πῶς δ' εἴσεται τις τοῦτ'; Α. ἐὰν θίγῃ μόνον
αὐτῆς, ἐπὶ τὸν μάνην πεσεῖται καὶ ψόφος
ἔσται πάνυ πολὺς. Β. πρὸς θεῶν, τῷ κοττάβῳ
πρόσεστι καὶ μάνης τις ὥσπερ οἰκέτης; 25

καὶ μετ' ὀλίγα

ᾧ δεῖ λαβεῖν τὸ ποτήριον δεῖξον νόμῳ.
Α. ἀνλητικῶς δεῖ καρκινοῦν τοὺς δακτύλους,
οἶνόν τε μικρὸν ἐγγεῖν καὶ μὴ πολύν·

b ἔπειτ' ἀφήσεις. Β. τίνα τρόπον; Α. δεῦρο βλέπε. 30
τοιοῦτον. Β. ᾧ Πόσειδον, ὡς ὑψοῦ σφόδρα.
Α. οὕτω ποιήσεις. Β. ἀλλ' ἐγὼ μὲν σφενδόνη

οὐκ ἂν ἐφικοίμην αὐτόσ'. Α. ἀλλὰ μάνθανε.

5. ἀγκυλοῦντα γὰρ δεῖ σφόδρα τὴν χεῖρα εὐρύθ-
μως πέμπειν τὸν κότταβον, ὥς Δικαίαρχός φησι, καὶ
Πλάτων δ' ἐν τῷ Διὶ τῷ κακουμένῳ· παρακελεύεται
5 δέ τις τῷ Ἡρακλεῖ μὴ σκληρὰν ἔχειν τὴν χεῖρα μέλ-
λοντα κοτταβίζειν. ἐκάλουν δ' ἀπ' ἀγκύλης τὴν τοῦ c
κοττάβου πρόεσιν διὰ τὸ ἀπαγκυλοῦν τὴν δεξιὰν
χεῖρα ἐν τοῖς ἀποκοτταβισμοῖς. οἱ δὲ ποτηρίου εἶδος
τὴν ἀγκύλην φασί. Βακχυλίδης ἐν Ἑρωτικοῖς

10 εὔτε τὴν ἀπ' ἀγκύλης ἴησι τοῖσδε τοῖς νεανίαις,
λευκὸν ἀντεῖνασα πῆχυν.

καὶ Αἰσχύλος δ' ἐν Ὀστολόγοις ἀγκυλητοὺς λέγει κοτ-
τάβους διὰ τούτων

Εὐρύμαχος οὐκ ἄλλος οὐδὲν ἤσσονας
15 ὕβριζ' ὕβρισμους οὐκ ἐναισίλους ἐμοί.
ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ σκοπὸς αἰετοῦ τὸν μὲν κάρα
τοῦ δ' ἀγκυλητοῦ κοσσάβιος ἐστὶ σκοπὸς d
ἐκτεμῶν ἡβῶσα χεῖρ ἐφίετο.

ὅτι δὲ ἄθλον προῦκετο τῷ εὖ προεμένῳ τὸν κόττα-
20 βον προείρηκε μὲν καὶ ὁ Ἀντιφάνης· ὥς γὰρ ἐστὶ καὶ
πεμμάτια καὶ τραγήματα. ὁμοίως δὲ διεξέρχονται
Κηφισόδωρος ἐν Τροφωνίῳ καὶ Καλλίας ἢ Διοκλῆς
ἐν Κύκλωσι καὶ Εὐπόλεις . . . Ἑρμιππὸς τε ἐν τοῖς
Ἰάμβοις. τὸ δὲ καλούμενον κατακτὸν κοττάβιον τοι-
25 οὔτόν ἐστι· λυχνίον ἐστὶν ὑψηλόν, ἔχον τὸν μάνην e
καλούμενον, ἐφ' ὃν τὴν καταβαλλομένην ἔδει πεσεῖν
πλάστιγγα πληγεῖσαν τῷ κοττάβῳ, ἐντεῦθεν δ' ἐπι-
πτεν εἰς λεκάνην ὑποκειμένην· καὶ τις ἦν ἀκριβὴς
εὐχειρία τῆς βολῆς. μνημονεύει δὲ τοῦ μάνου Νικο-
30 χάρης ἐν Λάκωσιν.

6. ἕτερον δ' ἐστὶν εἶδος παιδιᾶς τῆς ἐν λεκάνῃ.
αὕτη δ' ὕδατος πληροῦται, ἐπινεῖ τε ἐπ' αὐτῆς ὀξύ-

βαφα κενά, ἐφ' ἧ βάλλοντες τὰς λάταγας ἐκ καρχη-
σίῳν ἐπειρῶντο καταδύειν· ἀνηρεῖτο δὲ τὰ κοττά-
f βια ὁ πλείω καταδύσας. Ἀμειψίας Ἀποκοτταβίζουσιν
ἢ Μανία, φέρ' ὀξύβαφα καὶ κανθάρους,
καὶ τὸν ποδανιπτῆρ' ἐγγέασα θύδατος. 5

Κρατῖνος ἐν Νεμέσει

τῷ δὲ κοττάβῳ προθέντας ἐν πατρίοισι νόμοις
τὸ κεινέου ὀξυβάφοις βάλλειν μέτωπον·
τῷ δὲ βαλόντι νέμω πλεῖστα τύχης.

τὸ δ' ἄθλον Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν ἔγνωκ' ἐγὼ 10
668 δὲ χαλκίον (τοῦτ' ἐστὶ κοττάβειον) ἰστάναι καὶ μυρ-
ρίνας. Ἑρμιππος Μοίραις

χλανίδες δ' οὐλαὶ καταβέβληνται,
θώρακα δ' ἅπας ἐμπερονᾶται,
15 κνημῖς δὲ περὶ σφυρὸν ἀρθροῦται,
βλαύτης δ' οὐδεὶς ἔτ' ἔρως λευκῆς,
ῥάβδον δ' ὄψει τὴν κοτταβικὴν
ἐν τοῖς ἀχύροισι κυλινδομένην,
μάνης δ' οὐδὲν λατάγων αἰεῖ·
τὴν δὲ τάλαιναν πλάστιγγ' ἂν ἴδοις 20
παρὰ τὸν στροφέα τῆς κηπαίας
ἐν τοῖσι κορήμασιν οὔσαν.

Ἀχαιοὶ δ' ἐν Αἰνῷ περὶ τῶν Σατύρων λέγων φησί
ρίπτοντες, ἐκβάλλοντες, ἀγνύντες, τί μ' οὐ
λέγοντες, ὦ κάλλιστον Ἡρακλεῖ λάταξ. 25

b τοῦτο δὲ λέγοντες παρ' ὅσον τῶν ἐρωμένων ἐμέ-
μνηντο, ἀφιέντες ἐπ' αὐτοῖς τοὺς λεγομένους κοσσά-
βους. διὸ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἰνᾷ ἀφροδισίαν εἶρηκε
τὴν λάταγα

ξανθὴ δ' ἀφροδισία 30
λάταξ πᾶσιν ἐπεκτύπει
δόμοις.

καὶ Εὐριπίδης ἐν Πλεισθένει
πολὺς δὲ κοσσάβων ἀραγμὸς
Κύπριδος προσφθὸν ἀχεῖ
μέλος ἐν δόμοισιν.
5 καὶ Καλλίμαχος δέ φησι
πολλοὶ καὶ φιλέοντες Ἀκόντιον ἦκαν ἔραζε
οἶνοπόται σικελὰς ἐκ κυλίκων λάταγας. c
7. ἦν δέ τι καὶ ἄλλο κοτταβίων εἶδος προτιθέμε-
νον ἐν ταῖς παννυχίσιν, οὗ μνημονεύει καὶ Ἰππαρχος
10 ἐν Παννυχίδι διὰ τούτων
ὁ διαγρυπνήσας πυραμοῦν-
τα λήψεται, καὶ τῶν παρου-
σῶν ἦν θέλει φιλήσει.
ἐγίνετο δὲ καὶ περματία τινα ἐν ταῖς παννυχίσιν, ἐν
15 αἷς πλείστον ὅσον χρόνον διηγρύπνουں χορεύοντες·
καὶ διωνομάζετο τὰ περματία τότε χαρίσιοι, ἀπὸ τῆς
τῶν ἀναιρουμένων χαρᾶς. μνημονεύει Εὐβουλος ἐν d
Ἀγκυλίῳ λέγων οὕτως
καὶ γὰρ πάλαι πέττει τὰ νικητήρια.
20 εἶθ' ἐξῆς φησὶν
ἐξεπήδησ' ἀρτίως πέττουσα τὸν χαρίσιον.
ὅτι δὲ καὶ φίλημα ἦν ἄθλον ἐξῆς λέγει ὁ Εὐ-
βουλος
εἶεν, γυναῖκες· νῦν ὅπως τὴν νύχθ' ὅλην
25 ἐν τῇ δεκάτῃ τοῦ παιδίου χορεύσετε.
θήσω δὲ νικητήριον τρεῖς ταινίας
καὶ μῆλα πέντε καὶ φιλήματ' ἐννέα.
ὅτι δὲ ἐσπούδαστο παρὰ τοῖς Σικελιώταις ὁ κότταβος
δηλον ἐκ τοῦ καὶ οἰκήματα ἐπιτήδεια τῇ παιδιᾷ κατα- e
30 σκευάζεσθαι, ὡς ἱστορεῖ Δικαίαρχος ἐν τῷ περὶ Ἀλ-
καίου. οὐκ ἀπεικότως οὖν οὐδ' ὁ Καλλίμαχος σικε-
λὴν τὴν λάταγα προσηγόρευσε. μνημονεύει τῶν λα-

τάγων καὶ τῶν κοττάβων καὶ ὁ χαλκοῦς καλούμενος
Διονύσιος ἐν τοῖς ἐλεγείοις διὰ τούτων
κότταβον ἐνθάδε σοι τρίτον ἐστάναι οἱ δυσέρωτες
f ἡμεῖς προστίθεμεν γυμνασίῳ Βρομίου
κώρυκον. οἱ δὲ παρόντες ἐνείρετε χεῖρας ἅπαντες 5
ἐς σφαίρας κυλίκων, καὶ πρὶν ἐκεῖνον ἰδεῖν
ὄμματι βηματίσαισθε τὸν ἄερα τὸν κατὰ κλίνην,
εἰς ὅσον αἱ λάταγες χωρίον ἐκτέταται.
8. ἐπὶ τούτοις ὁ Οὐλπιανὸς ἦται πιεῖν μεγάλη
κύλικι ἐπιλέγων ἐκ τῶν αὐτῶν ἐλεγείων καὶ τόδε 10
669 ὕμνους οἶνοχοεῖν ἐπιδέξια σοὶ τε καὶ ἡμῖν,
τόνδε σὸν ἀρχαῖον τηλεδαπὸν τε φίλον
εἰρεσίῃ γλώσσης ἀποπέμψομεν εἰς μέγαν αἶνον
τοῦδ' ἐπὶ συμποσίου· δεξιότης τε λόγου
Φαίακος Μουσῶν ἐρέτας ἐπὶ σέλματα πέμπει. 15
κατὰ γὰρ τὸν νεώτερον Κρατῖνον, ὃς ἐν Ὀμφάλῃ φησὶ
πίνειν μένοντα τὸν καλῶς εὐδαίμονα
b κρεῖττον· μάχαι δ' ἄλλοισι καὶ πόνος μέλοι.
πρὸς δὲ ὁ Κύνουλκος αἰετῷ Σύρῳ ἀντικορουσόμενος
καὶ οὐδέποτε τῆς φιλονεικίας πανόμενος ἧς εἶχε πρὸς 20
αὐτόν, ἐπεὶ θόρυβος κατεῖχε τὸ συμπόσιον, ἔφη, τίς
οὗτος ὁ τῶν συρβηνέων χορός; καὶ αὐτὸς δ' ἐκ τού-
των τῶν ἐπῶν μεμνημένος τινῶν ἐρῶ, ἵνα μὴ ὁ Οὐλ-
πιανὸς βρενθύηται ὡς ἐκ τῶν ἀποθέτων τοῖς Ὀμη-
ρίδαις μόνος ἀνασπάσας τὰ κοττάβεια 25
ἀγγελίας ἀγαθῆς δεῦρ' ἴτε πευσόμενοι,
c καὶ κυλίκων ἔριδας διαλύσατε καὶ κατάθεσθε
τὴν ξύνεσιν παρ' ἐμοὶ καὶ τάδε μανθάνετε,
εἰς τὴν παροῦσαν ζήτησιν ἐπιτήδεια ὄντα. ὁρῶ γὰρ
καὶ τοὺς παῖδας ἤδη φέροντας ἡμῖν στεφάνους καὶ 30
μύρα. διὰ τί δὲ λέγονται τῶν ἐστεφανωμένων ἐὰν
λύωνται οἱ στέφανοι, ὅτι ἐρῶσι; τοῦτο γὰρ ἐν παισί,

τὰ Καλλιμάχου ἀναγινώσκων ἐπιγράμματα, ὧν ἐστὶ καὶ τοῦτο, ἐπεξήτουν μαθεῖν, εἰπόντος τοῦ Κυρηναίου

τὰ δὲ ῥόδα φυλλοβολεῦντα d

5 τῶνδρὸς ἀπ' ὀστίγγων πάντ' ἐγένοντο χαμαί. σὸν οὖν ἐστίν, ὦ μουσικώτατε, τὴν χιλιετῇ μου ταύτην ζήτησιν ἀπολύσασθαι, Δημόκριτε, καὶ διὰ τί οἱ ἐρῶντες στεφανοῦσι τὰς τῶν ἐρωμένων θύρας.

9. καὶ ὁ Δημόκριτος, ἀλλ' ἵνα καὶ γῶ, φησί, μνη-
10 μονεύσω τῶν τοῦ χαλκοῦ ποιητοῦ καὶ ῥήτορος Διονυσίου (χαλκοῦς δὲ προσηγορεύθη διὰ τὸ συμβουλεῦσαι Ἀθηναίοις χαλκῷ νομίσματι χρῆσασθαι, καὶ τὸν λόγον τοῦτον ἀνέγραψε Καλλιμάχος ἐν τῇ τῶν e
ῥητορικῶν ἀπογραφῇ), λέξω τι καὶ αὐτὸς ἐκ τῶν ἐλεγείων. σὺ δέ, ὦ Θεόδωρε, τοῦτο γάρ σου τὸ κύριον ὄνομα,

δέχου τήνδε προπινομένην

τὴν ἀπ' ἐμοῦ ποιήσιν. ἐγὼ δ' ἐπιδέξια πέμπω

σοὶ πρώτῳ χαρίτων ἐγκεράσας χάριτας.

20 καὶ σὺ λαβὼν τόδε δῶρον ἀοιδὰς ἀντιπρόπιθι, συμπόσιον κοσμῶν καὶ τὸ σὸν εὖ θέμενος.

φησὶ οὖν, διὰ τί τῶν ἐστεφανωμένων ἐὰν λύηται ὁ f
στέφανος ἐρᾶν λέγονται; πότερον ὅτι ὁ ἔρως τοῦ τῶν ἐρώντων ἥθους περιαιρεῖται τὸν κόσμον, διὰ τοῦτο
25 τὴν τοῦ ἐπιφανοῦς κόσμου περιαιρέσιν φρυκτόν τινα, φησὶ Κλέαρχος ἐν πρώτῳ Ἑρωτικῶν, καὶ σημειον νομίζουσι τοῦ καὶ τὸν τοῦ ἥθους κόσμον περιηρῆσθαι τοὺς τοιούτους; ἢ καθάπερ ἐπὶ τῆς μαντικῆς ἄλλα
πολλά, καὶ τοῦτο σημειοῦνται τινες; ὁ γὰρ ἐκ τοῦ 670
30 στεφάνου κόσμος οὐδὲν ἔχων μόνιμον σημεῖον ἐστὶ πάθους ἀβεβαίου μὲν, κεκαλλωπισμένου δέ. τοιούτος δ' ἐστὶν ὁ ἔρως· οὐδένες γὰρ μᾶλλον τῶν ἐν

τῷ ἐρᾶν ὄντων καλλωπίζονται, εἰ μὴ ἄρα ἡ φύσις οἶονεῖ τι δαιμόνιον δικαίως βραβεύουσα τῶν πραγμάτων ἕκαστον οἶεται δεῖν τοὺς ἐρῶντας μὴ στεφανοῦσθαι πρὶν ἂν κρατήσωσι τοῦ ἔρωτος· τοῦτο δ' ἐστὶν ὅταν κατεργασάμενοι τὸν ἐρώμενον ἀπαλλα- 5 γῶσι τῆς ἐπιθυμίας. τὴν ἀφαίρεσιν οὖν τοῦ στεφάνου σημειον τοῦ ἔτι ἐν τῷ διαγωνίζεσθαι εἶναι ποιοῦμεθα. ἢ ὁ Ἑρως αὐτὸς οὐκ ἐὼν καθ' αὐτοῦ στεφανοῦσθαι καὶ ἀνακηρύττεσθαι τῶν μὲν τὸν στέφανον περιαιρεῖται, τοῖς δὲ λοιποῖς ἐνδίδωσιν αἰσθησιν, 10 μηνύων ὅτι ἡττῶνται ὑπὸ αὐτοῦ, δι' ὃ ἐρᾶν οἱ λοιποὶ τοὺς τοιούτους φασίν; ἢ ὅτι λύεται μὲν πᾶν τὸ δεδεμένον, ὁ δὲ ἔρως στεφανουμένων τινῶν δεσμός ἐστι, (οὐδένες γὰρ ἄλλοι τῶν δεδεμένων περὶ τὸ στεφανοῦσθαι σπουδάζουσι πλὴν οἱ ἐρῶντες) τὴν τοῦ στε- 15 φάνου δῆλωσιν σημειον τοῦ περὶ τὸν ἔρωτα δεσμοῦ νομίζοντες ἐρᾶν φασὶ τοὺς τοιούτους; ἢ διὰ τὸ πολλάκις τοὺς ἐρῶντας διὰ τὴν πτοίησιν, ὥς ἔοικε, στεφανουμένους περιρρεῖν αὐτῶν τὸν στέφανον, ἀντι- 20 στρέφομεν τῇ ὑπονοίᾳ τὸ πάθος, ὥς οὐκ ἂν ποτε τοῦ στεφάνου περιρρέοντος εἰ μὴ ἥρων; ἢ ὅτι ἀναλύσεις περὶ μόνους μάλιστα τοὺς ἐρῶντας καὶ καταδεδεμένους γίνονται, τὴν δὲ τοῦ στεφάνου ἀνάλυσιν καταδεδεμένων τινῶν εἶναι νομίζοντες ἐρᾶν φασὶ τοὺς τοιούτους; καταδέδενται γὰρ οἱ ἐρῶντες, εἰ μὴ ἄρα 25 διὰ τὸ κατεστέφθαι τῷ ἔρωτι τοὺς ἐρῶντας οὐκ ἐπίμονος αὐτῶν ὁ στέφανος γίνεται. χαλεπὸν γὰρ ἐπὶ μεγάλῳ καὶ θείῳ στεφάνῳ μικρὸν καὶ τὸν τυχόντα θεῖναι. στεφανοῦσι δὲ τὰς τῶν ἐρωμένων θύρας ἥτοι τιμῆς χάριν, καθάπερ εἰ τινος θεοῦ, τὰ πρόθυρα στε- 30 φανοῦσιν αὐτῶν· ἢ οὐ τοῖς ἐρωμένοις ἀλλὰ τῷ Ἑρωτι ποιοῦμενοι τὴν τῶν στεφάνων ἀνάθεσιν, τοῦ μὲν

Ἐρωτος τὸν ἐρώμενον ἄγαλμα, τούτου δὲ ναὸν ὄντα
τὴν οἰκησιν, στεφανοῦσι τὰ τῶν ἐρωμένων πρόθυρα·
διὰ ταῦτα δὲ καὶ θύουσιν ἐνιοὶ ἐπὶ ταῖς τῶν ἐρωμέ-
νων θύραις. ἢ μᾶλλον ὑφ' ὧν οἴονται τε καὶ πρὸς
5 ἀλήθειαν τὸν τῆς ψυχῆς κόσμον ἐσκύλευνται, καὶ τὸν
τοῦ σώματος κόσμον ὑπὸ τοῦ πάθους ἐξαγόμενοι καὶ
σκυλεύοντες ἑαυτοὺς ἀνατιθέασιν. πᾶς δ' ὁ ἐρῶν τοῦτο
δραῖ μὲν παρόντος, μὴ παρόντος δὲ τοῦ ἐρωμένου τοῦ
ἐμποδῶν ποιεῖται τὴν ἀνάθεσιν. ὅθεν Λυκοφρονίδης
10 τὸν ἐρῶντα ἐκεῖνον αἰπόλον ἐποίησε λέγοντα

τόδ' ἀνατίθημί σοι ῥόδον
καλὸν ἄνθημα καὶ πέδιλα καὶ κυνέαν
καὶ τὰν θηροφόνον λογχίδ', ἐπεὶ μοι νόος ἄλλα
κέχυται

15 ἐπὶ τὰν Χάρισι φίλαν παῖδα καὶ καλάν.

10. ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ ἱερώτατος Πλάτων ἐν ἐβδόμῳ
Νόμων πρόβλημά τι προβάλλει στεφανωτικόν, ὅπερ
ἄξιόν ἐστιν ἐπιλύσασθαι, οὕτως λέγοντος τοῦ φιλο-
σόφου· μήλων τε τινῶν διανομαὶ καὶ στεφάνων πλείο-
20 σιν ἅμα καὶ ἐλάττωσιν ἀρμοττόντων τῶν ἀριθμῶν
τῶν αὐτῶν. ὁ μὲν Πλάτων οὕτως εἶπεν. ἔστι δ' ὁ
λέγει τοιοῦτον· ἓνα βούλεσθαι ἀριθμὸν εὐρεῖν, ὃ
ἕως τοῦ τελευταίου εἰσελθόντος ἐξ ἴσου πάντες ἔξου-
σιν ἦτοι μῆλα ἢ στεφάνους. φημὶ οὖν τὸν ἐξήκοντα 671
25 ἀριθμὸν εἰς ἕξ συμπότας δύνασθαι τὴν ἰσότητα πλη-
ροῦν. οἶδα γὰρ ὅτι κατ' ἀρχὰς ἐλέγομεν μὴ συνδει-
πνεῖν τῶν πέντε γε πλείους· ὅτι δ' ἡμεῖς ψαμμακό-
σιοι ἐσμέν δῆλον. ὁ οὖν ἐξήκοντα ἀριθμὸς εἰς ἕξ τοὺς
συμπληρωθέντας τοῦ συμποσίου ἄρξεται οὕτως.
30 εἰσῆλθεν εἰς τὸ συμπόσιον ὁ πρῶτος καὶ ἔλαβε στε-
φάνους ἐξήκοντα· ἐπεισελθόντι δὲ τῷ δευτέρῳ δίδωσι
τοὺς ἡμίσεις καὶ ἑκατέρῳ γίνονται τριάκοντα· καὶ b

τρίτῳ ἐπεισελθόντι συνδιαιρούμενοι τοὺς πάντας ἐξ
εἴκοσιν ἔχουσι. τετάρτῳ πάλιν ὁμοίως κοινωνήσαντες
ἐκ πεντεκαίδεκα γίνονται· πέμπτῳ δὲ ἐκ δώδεκα καὶ
τῷ ἕκτῳ ἐκ δέκα. καὶ οὕτως ἰσότης ἀναπληροῦται
τῶν στεφάνων. 5

11. ταῦτ' εἰπόντος τοῦ Δημοκρίτου ὁ Οὐλπιανὸς
ἀποβλέψας πρὸς τὸν Κύνουλκον

οἶω μ' ὁ δαίμων (ἔφη) φιλοσόφῳ συνώκισεν,
κατὰ τὸ Θεογνήτου τοῦ κωμωδιοποιοῦ Φάσμα,
ἐπαρίστερ' ἔμαθες, ὦ πόνηρε, γράμματα· 10
ἀνέστροφέν σου τὸν βίον τὰ βιβλία·
πεφιλοσόφηκας γῇ τε κούρανῳ λαλῶν,
οἷς οὐδέν ἐστιν ἐπιμελὲς τῶν σῶν λόγων.

πόθεν γάρ σοι καὶ ὁ τῶν συρβηνέων ἐπῆλθε χορὸς;
τίς τῶν ἀξίων λόγου μέμνηται τοῦ μουσικοῦ τούτου 15
χοροῦ; καὶ ὅς, οὐ πρότερον, ἔφη, ὦ οὗτος, διδάξω σε,
πρὶν ἂν τὸν ἄξιον παρὰ σοῦ λάβω μισθόν. οὐ γὰρ
ἐγὼ τὰς ἐκ τῶν βιβλίων ἀκάνθας ὥσπερ σὺ ἀναγι-
νώσκων ἐκλέγω, ἀλλὰ τὰ χρησιμώτατα καὶ ἀκοῆς ἄξια.
d ἐπὶ τούτοις ὁ Οὐλπιανὸς δυσχεράνας ἀνεβόησε τὰ ἐξ 20
Ἵπνου Ἀλέξιδος

οὐδ' ἐν Τριβαλλοῖς ταῦτά γ' ἐστὶν ἔννομα·
οὐ φασὶ τὸν θύοντα τοῖς κεκλημένοις
δείξαντ' ἰδεῖν τὸ δεῖπνον εἰς τὴν αὔριον
πωλεῖν ἀδείπνοις ἃ παρέθηκ' αὐτοῖς ἰδεῖν. 25

τὰ αὐτὰ ἱαμβεῖα φέρεται καὶ παρ' Ἀντιφάνει ἐν
Ἵπνῳ. καὶ ὁ Κύνουλκος, ἐπεὶ περὶ στεφάνων ζητή-
e σεις ἤδη γεγόνασιν, εἶπε ἡμῖν τίς ἐστὶν ὁ παρὰ τῷ
χαρίεντι Ἀνακρέοντι ναυκρατίτης στέφανος, ὃ Οὐλ-
πιανέ. φησὶ γὰρ οὕτως ὁ μελιχρὸς ποιητής 30
στεφάνους δ' ἀνὴρ τρεῖς ἑκάστος εἶχεν,
τοὺς μὲν ῥοδίνους, τὸν δὲ ναυκρατίτην.

καὶ διὰ τί παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ λόγῳ τινὲς στεφανοῦνται; φησὶ γὰρ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν μελῶν

Μεγίστης δ' ὁ φιλόφρων δέκα δὴ μῆνες ἐπειδὴ ἰ
στεφανοῦται τε λόγῳ καὶ τρύγα πίνει μελιηδέα.

ὁ γὰρ τῆς λύγου στέφανος ἄτοπος· πρὸς δεσμοὺς γὰρ
καὶ πλέγματα ἢ λύγος ἐπιτήδειος. εἶπε οὖν ἡμῖν τι
περὶ τούτων ζητήσεως ἀξίων ὄντων καὶ μὴ ὀνόματα
θήρα, φιλότης.

12. σιωπῶντος δ' αὐτοῦ καὶ ἀναζητεῖν προσποι-
10 ουμένου ὁ Δημόκριτος ἔφη, Ἀρίσταρχος ὁ γραμματι-
κώτατος, ἔταῖρε, ἐξηγούμενος τὸ χωρίον ἔφη ὅτι καὶ 672
λύγοις ἐστεφανοῦντο οἱ ἀρχαῖοι. - Ταίναρος δὲ ἀγροί-
κων εἶναι λέγει στεφάνωμα τὴν λύγον. καὶ οἱ ἄλλοι
δὲ ἐξηγηταὶ ἀπροσδιόνυσά τινα εἰρήκασι περὶ τοῦ
15 προκειμένου. ἐγὼ δ' ἐντυχὼν τῷ Μηνοδότῳ τοῦ
Σαμίου συγγράμματι, ὅπερ ἐπιγράφεται 'τῶν κατὰ
τὴν Σάμον ἐνδόξων ἀναγραφῇ, εὗρον τὸ ζητούμενον.
'Αδμήτην γὰρ φησὶ τὴν Εὐρουσθέως ἐξ' Ἀργουςφυγοῦ-
σαν ἐλθεῖν εἰς Σάμον, θεασαμένην δὲ τὴν τῆς Ἥρας
20 ἐπιφάνειαν καὶ τῆς οἰκοθεν σωτηρίας χαριστήριον
βουλομένην ἀποδοῦναι ἐπιμεληθῆναι τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἡ
καὶ νῦν ὑπάρχοντος, πρότερον δὲ ὑπὸ Λελέγων καὶ
Μιλυῶν καθιδρυμένου· τοὺς δ' Ἀργεῖους πυθομέ-
νους καὶ χαλεπαίνοντας πείσαι χρημάτων ὑποσχέσει
25 Τυρρηνοὺς ληστρικῶς τῷ βίῳ χρωμένους ἀρπάσαι τὸ
βρέτας, πεπεισμένους τοὺς Ἀργεῖους ὥς, εἰ τοῦτο γέ-
νοιτο, πάντως τι κακὸν πρὸς τῶν τὴν Σάμον κατοι-
κούντων ἢ Ἀδμήτη πείσεται. τοὺς δὲ Τυρρηνοὺς ἐλ-
θόντας εἰς τὸν Ἡράτην ὄρμον καὶ διαβάοντας εὐθέως
30 ἔχεσθαι τῆς πράξεως, ἀθύρου δὲ ὄντος τότε τοῦ νεῶ
ταχέως ἀνελέσθαι τὸ βρέτας καὶ διακομίσαντας ἐπὶ
θάλασσαν εἰς τὸ σκάφος ἐμβαλέσθαι· λυσαμένους δ' ὁ

αὐτοὺς τὰ πρυμνήσια καὶ τὰς ἀγκύρας ἀνελομένους
εἰρεσίᾳ τε πάσῃ χρωμένους ἀπείρειν οὐ δύνασθαι.
ἡγησαμένους οὖν θεῖον τοῦτ' εἶναι πάλιν ἐξενεγκα-
μένους τῆς νεῶς τὸ βρέτας ἀποθέσθαι παρὰ τὸν αἰ-
γιαλόν, καὶ ψαιστὰ αὐτῷ ποιήσαντας περιδεεῖς ἀπαλ- 5
λάττεσθαι. τῆς δὲ Ἀδμήτης ἔωθεν δηλωσάσης ὅτι τὸ
βρέτας ἠφανίσθη καὶ ζητήσεως γενομένης εὗρεῖν μὲν
αὐτὸ τοὺς ζητοῦντας ἐπὶ τῆς ἡόνος, ὥς δ' ἂν βαρ-
d βάρους Κᾶρας ὑπονοήσαντας αὐτόματον ἀποδεδρα-
κέναι πρὸς τι λύγου θωράκιον ἀπερείσασθαι καὶ τοὺς 10
εὐμηκεστάτους τῶν κλάδων ἐκατέρωθεν ἐπισπασα-
μένους περιειλῆσαι πάντοθεν· τὴν δὲ Ἀδμήτην λύ-
σασαν αὐτὸ ἀγνίσαι καὶ στῆσαι πάλιν ἐπὶ τοῦ βάρου,
καθάπερ πρότερον ἴδρυτο. διόπερ ἐξ ἐκείνου καθ'
ἑκαστον ἔτος ἀποκομίζεσθαι τὸ βρέτας εἰς τὴν ἡόνα 15
καὶ ἀφαγνίζεσθαι ψαιστὰ τε αὐτῷ παρατίθεσθαι· καὶ
e καλεῖσθαι τόνεια τὴν ἑορτήν, ὅτι τόνοις συνέβη
περιειληθῆναι τὸ βρέτας ὑπὸ τῶν τὴν πρώτην αὐτοῦ
ζήτησιν ποιησαμένων.

13. ἱστορεῖται δ' ὑπ' αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν χρόνον 20
τῶν Καρῶν δεισιδαιμονία περισχεθέντων, ἐπὶ τὸ
μαντεῖον τοῦ θεοῦ παραγενομένων εἰς Ὑβλαν καὶ
πυνθανομένων περὶ τῶν ἀπηντημένων, θεσπίσαι τὸν
'Απόλλωνα ποινήν αὐτοὺς ἀποδοῦναι τῇ θεῷ δι' ἑαυ-
τῶν ἐκούσιον καὶ χωρὶς δυσχεροῦς συμφορᾶς, ἣν ἐν 25
τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις ἀφώρισεν ὁ Ζεὺς τῷ Προμη-
f θεῖ χάριν τῆς κλοπῆς τοῦ πυρός, λύσας αὐτὸν ἐκ τῶν
χαλεπωτάτων δεσμῶν· καὶ τίσιν ἐκούσιον ἐν ἀλυσίᾳ
κειμένην δοῦναι θελήσαντος, ταύτην ἔχειν ἐπιτάξαι
τὸν καθηγούμενον τῶν θεῶν. ὅθεν ἀπ' ἐκείνου τὸν 30
δεδηλωμένον στέφανον τῷ Προμηθεῖ περιγενέσθαι
καὶ μετ' οὐ πολὺ τοῖς εὐεργετηθεῖσιν ἀνθρώποις ὑπ'

αὐτοῦ κατὰ τὴν τοῦ πυρὸς δωρεάν. διόπερ καὶ τοῖς
 Καρσὶ κατὰ τὸ παραπλήσιον ἔθος παρεκελεύσατο
 στεφανώματι χρωμένοις τῇ λύγῳ καταδεῖν τὴν ἐαν-
 τῶν κεφαλὴν τοῖς κλάδοις οἷς αὐτοὶ κατέλαβον τὴν
 5 θεόν. καταλῦσαι δὲ καὶ τὰλλα γένη τῶν στεφάνων 673
 ἐπέταξε χωρὶς τῆς δάφνης· τὴν δ' αὐτὸς ἔφη τοῖς τὴν
 θεὸν θεραπεύουσι μόνοις ἀπονέμειν δῶρον. τοῖς τε
 χρησθεῖσιν ἐκ τῆς μαντείας κατακολουθήσαντας αὐ-
 τοὺς ἀβλαβεῖς ἔσεσθαι καὶ δίκην ἐν εὐωχίαις ἀποδι-
 10 δόντας τῇ θεῷ τὴν προσήκουσαν. ὅθεν τοὺς Κᾶρας
 ὑπακοῦσαι βουλομένους τοῖς ἐκ τοῦ χρηστηρίου κατα-
 λῦσαι τὰς ἔμπροσθεν εἰθισμένας στεφανώσεις, αὐ-
 τοὺς τε κατὰ πλῆθος χρῆσθαι μὲν τῇ λύγῳ, τοῖς δὲ
 θεραπεύουσι τὴν θεὸν ἐπιτρέψαι φορεῖν τὸν καὶ νῦν b
 15 ἔτι διαμένοντα τῆς δάφνης στέφανον.

14. μνημονεύειν δ' ἔοικεν ἐπὶ ποσόν τι τῆς κατὰ
 τὴν λύγον στεφανώσεως καὶ Νικαίνετος ὁ ἐποποιὸς
 ἐν τοῖς ἐπιγράμμασι, ποιητὴς ὑπάρχων ἐπιχώριος καὶ
 τὴν ἐπιχώριον ἱστορίαν ἡγαπηκῶς ἐν πλείοσι. λέγει
 20 δ' οὕτως

οὐκ ἐθέλω, Φιλόθηρε, κατὰ πτόλιν ἄλλὰ παρ' Ἡρῇ
 δαίνυσθαι ξεφύρου πνεύμασι τερπόμενος.
 ἀρκεῖ μοι λιτὴ μὲν ὑπὸ πλευροῖσι χαμευνάς·
 ἐγγύθι γὰρ προμάλου δέμνιον ἐνδαπίης c
 25 καὶ λύγος, ἀρχαῖον Καρῶν στέφος. ἀλλὰ φερέσθω
 οἶνος καὶ Μουσῶν ἢ χαρίεσσα λύρη,
 θυμῆρες πίνοντες ὅπως Διὸς εὐκλέα νύμφην
 μέλπωμεν, νήσου δεσπότην ἡμετέρης.

ἐν τούτοις γὰρ ἀμφιβόλως εἰρηκῶς ὁ Νικαίνετος πό-
 30 τερον στρωμνῆς ἔνεκεν ἢ στεφανώσεως ἀρκεῖται τῇ
 λύγῳ, τῷ λέγειν αὐτὴν τῶν Καρῶν ἀρχαῖον στέφος d
 πρόδηλον καθίστησι τὸ ζητούμενον. συνέβη δὲ τὴν

τῆς λύγου στεφάνωσιν καὶ μέχρι τῶν κατὰ Πολυκρά-
 την χρόνων, ὥς ἂν τις εἰκάσειε, τῇ νήσῳ συνηθεστέ-
 ραν ὑπάρχειν. ὁ γοῦν Ἀνακρέων φησί

Μεγίστης ὁ φιλόφρων δέκα δὴ μῆνες ἐπειδὴ
 στεφανοῦται τε λύγῳ καὶ τρύγα πίνει μελιηδέα. 5

15. ταῦτα ἴδασιν οἱ θεοὶ ὥς πρῶτος αὐτὸς ἐν τῇ
 καλῇ Ἀλεξανδρείᾳ εὖρον κτησάμενος τὸ τοῦ Μηνο-
 δότου συγγραμμάτιον καὶ ἐπιδείξας πολλοῖς ἐξ αὐτοῦ
 e τὸ παρὰ τῷ Ἀνακρέοντι ζητούμενον, λαβὼν δὲ παρ'
 ἐμοῦ ὁ πᾶσι κλοπὴν ὀνειδίζων Ἡφαιστίων ἐξιδιο- 10
 ποιήσατο τὴν λύσιν, καὶ σύγγραμμα ἐξέδωκεν ἐπι-
 γράφας περὶ τοῦ παρ' Ἀνακρέοντι λυγίνου στεφάνου,
 ὅπερ νῦν ἐν τῇ Ρώμῃ εὖρομεν παρὰ τῷ Ἀντικοττύρᾳ
 Δημητρίῳ. τοιοῦτος δέ τις καὶ [ὁ Ἡφαιστίων συγ-
 γραφεὺς καὶ] περὶ τὸν καλὸν ἡμῶν Ἀδραντον ἐγένετο. 15
 ἐκδόντος γὰρ τούτου πέντε μὲν βιβλία περὶ τῶν παρὰ
 Θεοφράστῳ ἐν τοῖς περὶ ἡθῶν καθ' ἱστορίαν καὶ
 λέξιν ζητουμένων, ἕκτον δὲ περὶ τῶν ἐν τοῖς Ἡθικοῖς
 f Νικομαχείοις Ἀριστοτέλους, ἐν οἷς ἀμφιλαφῶς παρα-
 θεμένου περὶ τοῦ παρὰ Ἀντιφῶντι τῷ τραγωδιοποιῷ 20
 Πληξίππου, καὶ πλείστα ὅσα καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ Ἀν-
 τιφῶντος εἰπόντος, σφτερισάμενος καὶ ταῦτ' ἐπέ-
 γραψέ τι βιβλίον περὶ τοῦ παρὰ Ξενοφῶντι ἐν τοῖς
 ἀπομνημονεύμασιν Ἀντιφῶντος, -οὐδὲν ἴδιον προσ-
 25 ἐξευρών, ὥσπερ κὰν τῷ περὶ τοῦ λυγίνου στεφάνου.
 μόνον γὰρ τοῦτ' ἴδιον εἴρηκεν ὅτι Φύλαρχος ἐν τῇ
 ἐβδόμῃ τῶν ἱστοριῶν οἶδε τὴν κατὰ λύγον ἱστορίαν,
 674 καὶ ὅτι οὔτε τὰ Νικαινέτου οἶδεν οὔτε τὰ Ἀνακρέον-
 τος ὁ συγγραφεὺς· ἀπέδειξέ τε καὶ διαφωνοῦντα αὐ-
 τὸν κατ' ἑνὶα τῶν ἱστορηθέντων παρὰ τῷ Μηνοδότῳ. 30
 δύναται δὲ τις λέγειν περὶ τῆς λύγου ἀπλούστερον
 ὅτι ὁ Μεγίστης τῇ λύγῳ ἐστεφανοῦτο, ὥς παρακει-

μένης ἐκ τοῦ δαψιλοῦς ἐν ᾧ εὐωχεῖτο τόπῳ, συνδέ-
σεως ἕνεκα τῶν κροτάφων. καὶ γὰρ καὶ Λακεδαιμό-
νιοι καλάμῳ στεφανοῦνται ἐν τῇ τῶν προμαχίων
ἐορτῇ, ὡς φησι Σωσίβιος ἐν τοῖς περὶ τῶν ἐν Λακε-
δαίμονι θυσιῶν γράφων οὕτως· ἐν ταύτῃ συμβαίνει
τοὺς μὲν ἀπὸ τῆς χώρας καλάμοις στεφανοῦσθαι ἢ ^b
στλεγγίδι, τοὺς δ' ἐκ τῆς ἀγωγῆς παιῖδας ἀστεφανώ-
τους ἀκολουθεῖν.

16. Ἀριστοτέλης δ' ἐν δευτέρῳ Ἑρωτικῶν καὶ
¹⁰ Ἀρίστων ὁ περιπατητικός, Κεῖτος δὲ τὸ γένος, ἐν δευ-
τέρῳ Ἑρωτικῶν ὁμοίων φασὶν ὅτι οἱ ἀρχαῖοι διὰ τοὺς
περὶ τὸν οἶνον πόνους τῶν κεφαλαλγιῶν δεσμοὺς
εὑρίσκον τοὺς τυχόντας, τῆς τῶν κροτάφων συνδέ-
σεως ὠφελεῖν δοκούσης· οἱ δ' ὕστερον ἅμα τῷ κρο-
¹⁵ τάφῳ προσέβαλόν τινα καὶ κόσμον οἰκεῖον τῇ παρὰ
τὸν οἶνον διαγωγῇ, μηχανησάμενοι τὸν στέφανον.
βέλτιον δὲ διὰ τὸ πάσας τὰς αἰσθήσεις ἐν τῇ κεφαλῇ ^c
εἶναι ταύτην στεφανοῦσθαι ἢ διὰ τὸ συμφέρειν ἐσκε-
πασθαι καὶ συνδεδέσθαι τοὺς κροτάφους πρὸς τὸν
²⁰ οἶνον. ἔστεφανοῦντο δὲ καὶ τὸ μέτωπον, ὡς ὁ καλὸς
Ἀνακρέων ἔφη

ἐπὶ δ' ὀφρύσιν σελίνων στεφανίσκους

θέμενοι θάλειαν ὁρτὴν ἀγάγωμεν Διονύσῳ.

ἔστεφανοῦντο δὲ καὶ τὰ στήθη καὶ ἐμύρουν ταῦτα,
²⁵ ἐπεὶ αὐτόθι ἡ καρδία. ἐκάλουν δὲ καὶ οἷς περιεδέοντο
τὸν τράχηλον στεφάνους ὑποθυμιάδας, ὡς Ἀλκαῖος
ἐν τούτοις

ἀλλ' ἀνήτω μὲν περὶ ταῖς δέrais

περθέτω πλέκταις ὑποθύμιδας.

³⁰ καὶ Σαπφώ

καὶ πόλλαις ὑποθύμιδας

πλέκταις ἄμπ' ἀπάλα δέρα.

καὶ Ἀνακρέων

πλεκτὰς δ' ὑποθυμίδας

περὶ στήθεσι λωτίνας

ἔθεντο.

Αἰσχύλος δ' ἐν τῷ λυομένῳ Προμηθεῖ σαφῶς φησὶν ⁵
ὅτι ἐπὶ τιμῇ τοῦ Προμηθέως τὸν στέφανον περιτίθε-
μεν τῇ κεφαλῇ ἀντίποινα τοῦ ἐκείνου δεσμοῦ, καίτοι
ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Σφιγγὶ εἰπὼν

τῷ δὲ ξένῳ γε στέφανον, ἀρχαῖον στέφος·

^δ δεσμῶν ἄριστος ἐκ Προμηθέως λόγου. ¹⁰

Σαπφὴ δ' ἀπλούστερον τὴν αἰτίαν ἀποδίδωσι τοῦ
στεφανοῦσθαι ἡμᾶς λέγουσα τάδε

σὺ δὲ στεφάνοις, ὦ Δίκα, περθέσθ' ἐράταις
φόβαισιν

ὄρπακας ἀνήτοιο συνέρραις' ἀπάλαισι χέρσιν. ¹⁵

εὐάνθεα γὰρ πέλεται καὶ χάριτες μάκαιρα

μᾶλλον προτόρην, ἀστεφανώτοις δ' ἀπυστρέ-
φονται.

ὡς εὐανθέστερον γὰρ καὶ κεχαρισμένον μᾶλλον τοῖς
θεοῖς παραγγέλλει στεφανοῦσθαι τοὺς θύοντας. Ἀρι- ²⁰
^ε στοτέλης δ' ἐν τῷ Συμποσίῳ φησὶν ὅτι οὐδὲν κολο-
βὸν προσφέρομεν πρὸς τοὺς θεοὺς, ἀλλὰ τέλεια καὶ
ὅλα. τὸ δὲ πλήρες τέλειόν ἐστι. τὸ δὲ στέφειν πλή-
ρωσίν τινα σημαίνει. Ὅμηρος

κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο. ²⁵

καὶ

ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει.

τοὺς γὰρ αὖ τὴν ὄψιν ἀμόρφους, φησὶν, ἀναπληροῖ ἢ
⁶⁷⁵ τοῦ λέγειν πιθανότης. ἔοικεν οὖν ὁ στέφανος τοῦτο
ποιεῖν βούλεσθαι. διὸ καὶ περὶ τὰ πένθη τούναντίον ³⁰
παρασκευάζομεν. ὁμοπαθεῖα γὰρ τοῦ κεκμηκότος

κολοβοῦμεν ἡμᾶς αὐτοὺς τῇ τε κουρᾷ τῶν τριχῶν καὶ τῇ τῶν στεφάνων ἀφαιρέσει.

17. Φιλωνίδης δ' ὁ ἱατρὸς ἐν τῷ περὶ μύρων καὶ στεφάνων ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς (φησί) θαλάττης ὑπὸ Διονύσου μετενεχθείσης εἰς τὴν Ἑλλάδα τῆς ἀμπέλου καὶ πρὸς ἄμετρον ἀπόλαυσιν τῶν πολλῶν ἐκτρεπομένων ἄκρατόν τε προσφερομένων, ἀντίκα οἱ μὲν αὐτῶν β
μανιωδῶς ἐκτρεπόμενοι παρέπαιον οἱ δὲ νεκροὺς ἐφ-
κεσαν ἀπὸ τῆς καρώσεως. ἐπ' ἀκτῆς δὲ τινῶν πινόν-
10 των ἐπιπεσὼν ὄμβρος τὸ μὲν συμπόσιον διέλυσε, τὸν δὲ κρατῆρα, ὃς εἶχεν ὀλίγον οἶνον ὑπολελειμμένον, ἐπλήρωσεν ὕδατος. γενομένης δ' αἰθρίας εἰς τὸν αὐ-
τὸν ὑποστρέψαντες τόπον, γευσάμενοι τοῦ μίγματος προσηνῆ καὶ ἄλυπον ἔσχον ἀπόλαυσιν. καὶ διὰ τοῦθ'
15 οἱ Ἕλληνες τῷ μὲν παρὰ δεῖπνον ἀκράτῳ προσδιδο-
μένῳ τὸν ἀγαθὸν ἐπιφωνοῦσι δαίμονα, τιμῶντες τὸν εὐρόντα δαίμονα. ἦν δ' οὗτος ὁ Διόνυσος. τῷ δὲ μετὰ δεῖπνον κεκραμένῳ πρώτῳ προσδιδομένῳ ποτη-
20 ρίῳ Δία σωτήρα ἐπιλέγουσι, τῆς ἐκ τοῦ μίγματος
ἀλύπου κράσεως τὸν καὶ τῶν ὄμβρων ἀρχηγὸν αἰτιὸν ὑπολαβόντες. ἐδέησεν οὖν βοηθημάτων τοῖς ἐν τῷ πότῳ κεφαλὴν ἐπιθλιβεῖσιν. ἦν δὲ δεσμὸς ἐξ αὐτῶν προχειρότατος καὶ τῆς φύσεως ἐπὶ τοῦτο ὁδηγούσης.
ἀλγήσας γάρ τις κεφαλὴν, ὥς φησιν Ἀνδρέας, εἶτα
25 πιέσας καὶ κουφισθεὶς, εὗρε κεφαλαλγίας δεσμὸν φάρμακον. τούτῳ οὖν βοηθήματι πρὸς τοὺς πότους χρώμενοι τοῖς παραπίπτουσι τὴν κεφαλὴν ἐδέσμευον· d
καὶ ἐπὶ τὸν κίσσινον στέφανον ἦλθον, αὐτόματόν τε καὶ πολὺν ὄντα καὶ κατὰ πάντα τόπον γεννώμενον,
30 ἔχοντα καὶ πρόσοψιν οὐκ ἄτερπῇ, χλωροῖς πετάλοις καὶ κορύμβοις σκιάζοντα τὸ μέτωπον, καὶ τοὺς ἐν τῷ σφίγγειν τόνους ὑπομένοντα, προσέτι δὲ ψύχοντα

χωρὶς ὁσμῆς καρούσης. καὶ ταύτῃ μοι δοκεῖ Διονύσῳ ὁ βίος ἀνεῖναι τὸ στέφος, τὸν εὐρετὴν τοῦ πώματος καὶ τῶν δι' αὐτὸ ἐλασσωμάτων ἀλεξητῆρα βουλόμε-
νος εἶναι. ἐντεῦθεν δὲ εἰς ἡδονὴν τραπέντες τὸ μὲν
συμφέρον . . . καὶ τοῦ ἐκ μέθης παραβοηθῶν ἐλατ- 5
e τώματος ὁ στέφανος, τοῦ πρὸς ὄψιν ἢ πρὸς ὁσμὴν ἐπιτερποῦς ἐφρόντισαν. διὸ μυρσίνης μὲν στέφανον στύφοντα καὶ τὴν οἶνων ἀναθυμίασιν ἀποκρουόμε-
νον, ἔτι δὲ ῥόδιον ἐχοντά τι καὶ κεφαλαλγίας παρη-
γορικὸν σὺν τῷ κατὰ ποσὸν ψύχειν, πρὸς δὲ τοῖς 10
δάφνινον οὐκ ἀλλότριον τοῖς πότοις ἡγητέον. λευ-
κόινον δὲ κινητικὸν ὄντα κεφαλῆς καὶ ἀμαράκινον καὶ ἅπαντας τοὺς καροῦν δυναμένους ἢ βαρύνειν ἄλλως κεφαλὴν περιστατέον.' τὰ αὐτὰ εἶρηκε καὶ
Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ μύρων καὶ στεφάνων αὐταῖς 15
f λέξεσι. καὶ περὶ μὲν τούτων, ὧς ἑταῖροι, ταῦτα.

18. περὶ δὲ τοῦ ναυκρατίτου στεφάνου τίς ἐστὶ τὴν ἄνθρωπον πολλὰ ἀναζητήσας καὶ πολλῶν πνυθόμενος, ὥς οὐδὲν ἐμάνθανον, ἐνέτυχον ὁπῆ ποτε Πολυχάρμου Ναυκρατίτου ἐπιγραφομένῳ βιβλίῳ περὶ Ἀφροδίτης, 20
ἐν ᾧ ταυτὶ γέγραπται· κατὰ δὲ τὴν τρίτην πρὸς ταῖς εἴκοσιν Ὀλυμπιάδα ὁ Ἡρόστρατος, πολίτης ἡμέτερος, ἐμπορία χρώμενος καὶ χώραν πολλὴν περιπλέων,
676 προσσχών ποτε καὶ Πάφῳ τῆς Κύπρου ἀγαλμάτιον Ἀφροδίτης σπιθαμιαῖον ἀρχαῖον τῇ τέχνῃ ὠνησάμε- 25
νος ἦει φέρων εἰς τὴν Ναύκρατιν. καὶ αὐτῷ πλησίον φερομένῳ τῆς Αἰγύπτου ἐπεὶ χειμῶν αἰφνίδιον ἐπέ-
πεσε, καὶ συνιδεῖν οὐκ ἦν ὅπου γῆς ἦσαν, κατέφυγον ἅπαντες ἐπὶ τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἄγαλμα, σῶζειν αὐτοὺς αὐτὴν δεόμενοι. ἡ δὲ θεός, προσφιλὴς γὰρ τοῖς Ναυ- 30
κρατίταις ἦν, αἰφνίδιον ἐποίησε πάντα τὰ παρακεί-
μενα αὐτῇ μυρσίνης χλωρᾶς πλήρη ὁσμῆς τε ἡδίστης

ἐπλήρωσε τὴν ναῦν ἤδη ἀπειρηκόσι τοῖς ἐμπλέουσι ^b
 τὴν σωτηρίαν διὰ τὴν πολλὴν ναυτίαν γενομένου τε
 ἐμέτου πολλοῦ. καὶ ἡλίου ἐκλάμπαντος κατιδόντες
 τοὺς ὅρμους ἦκον εἰς τὴν Ναύκρατιν. καὶ ὁ Ἡρό-
⁵ στρατος ἐξορμήσας τῆς νεῶς μετὰ τοῦ ἀγάλματος
 ἔχων καὶ τὰς αἰφνίδιον αὐτῷ ἀναφανείσας χλωρὰς
 μυρρίνας ἀνέβηκεν ἐν τῷ τῆς Ἀφροδίτης ἱερῷ, θύσας
 τε τῇ θεῷ καὶ ἀναθεὶς τῇ Ἀφροδίτῃ τὰ γάλμα καλέσας
 τε καὶ ἐφ' ἐστίασιν ἐν αὐτῷ τῷ ἱερῷ τοὺς προσήκον-
¹⁰ τας καὶ τοὺς οἰκειοτάτους, ἔδωκεν ἑκάστῳ καὶ στέ- ^c
 φανον ἐκ τῆς μυρρίνης, ὃν καὶ τότε ἐκάλεσε ναυκρα-
 τίτην. ὁ μὲν οὖν Πολύχαρμος ταῦτα. οἷς κἀγὼ πεί-
 δομαι, ἡγούμενος οὐκ ἄλλον τινὰ εἶναι ναυκρατίτην
 στέφανον ἢ τὸν ἐκ τῆς μυρρίνης τῷ καὶ μετὰ τῶν ῥό-
¹⁵ δων ὑπὸ τοῦ Ἀνακρέοντος φορεῖσθαι. καὶ ὁ Φιλω-
 νίδης δὲ εἶρηκεν ὥς ὁ τῆς μυρρίνης στέφανος τὴν ἐκ
 τῶν οἴνων ἀναθυμίασιν ἀποκρούεται καὶ ὁ τῶν ῥό-
 δων ἔχει τι κεφαλαλγίας παρηγορικὸν πρὸς τῷ καὶ
 ἐμψύχειν. γελοῖοι οὖν εἰσὶ καὶ οἱ λέγοντες ναυκρα-
²⁰ τίτην εἶναι στέφανον τὸν ἐκ τῆς βίβλου τῆς στεφα-
 νωτρίδος καλουμένης παρ' Αἰγυπτίοις στεφόμενον, ^d
 παρατιθέμενοι Θεοπόμπου ἐκ τῆς τρίτης τῶν Ἑλλη-
 νικῶν, ὅς φησιν Ἀγησιλάῳ τῷ Λάκωνι παραγενο-
 μένῳ εἰς Αἴγυπτον δῶρα πέμψαι τοὺς Αἰγυπτίους
²⁵ ἄλλα τέ τινα καὶ δὴ καὶ τὴν στεφανωτρίδα βίβλον.
 ἐγὼ δὲ οὐκ οἶδα τίνα ὠφέλειαν ἢ ἡδονὴν ἔχει τὸ
 βίβλῳ στεφανοῦσθαι μετὰ ῥόδων, πλὴν εἰ μὴ οἱ τού-
 τοις χαίροντες στέφονται ὁμοῦ σκοροδοῖς καὶ ῥόδα.
 παμπόλλους δὲ οἶδα λέγοντας τὸν ἐκ τῆς σαμψύχου
³⁰ στέφανον εἶναι τὸν ναυκρατίτην. πολὺ δὲ τὸ ἄνθος
 τοῦτο κατὰ τὴν Αἴγυπτον. διάφορος δὲ γίνεται κατὰ ^e

τὴν ὁδμὴν ἢ ἐν Αἰγύπτῳ μυρρίνη παρὰ τὰς ἐν ἄλλαις
 χώραις, ὥς καὶ Θεόφραστος ἱστορεῖ.

19. ἔτι τούτων λεγομένων ἐπεισῆλθον παῖδες
 στεφάνους φέροντες τῶν ἀκμαζόντων κατὰ τοὺς και-
 ρούς. καὶ ὁ Μυρτίλος, λέγε καλέ, εἶπεν, Οὐλπιανὲ ⁵
 στεφάνων ὀνόματα. οἱ γὰρ παῖδες κατὰ τὸν Χαιρή-
 μονος Κένταυρον

στεφάνους ἐτοιμάζουσιν, οὓς εὐφημίας
 κήρυκας εὐχαὶ προὔβάλοντο δαιμόνων.

^f καὶ ἐν τῷ Διονύσῳ δὲ ὁ αὐτὸς ἔφη ποιητῆς ¹⁰

στεφάνους τεμόντες ἀγγέλους εὐφημίας.

σὺ δὲ μὴ τὰ ἐκ τῶν ἐπιγραφομένων Αἰλίου Ἀσκλη-
 πιάδου στεφάνων φέρε ἡμῖν ὥς ἀνηκόοις αὐτῶν,
 ἀλλ' ἄλλο τι παρ' ἐκεῖνα λέγε. δεῖξαι γὰρ οὐκ ἔχεις ¹⁵
 ὅτι διαλελυμένως τις εἶρηκε ῥόδων στέφανον καὶ ἴων
 στέφανον. τὸ γὰρ παρὰ Κρατίνῳ κατὰ παιδιὰν εἶρη-
 ται ἡναρμισσίνους ὀλίσβους. καὶ ὅς γελάσας, πρῶτος
 ἐν τοῖς Ἑλλησι στέφανος ὠνομάσθη, ὥς φησι Σῆμος
 ὁ Ἀήλιος ἐν τετάρτῳ Δηλιάδος, τὸ παρὰ μὲν ἡμῖν
⁶⁷⁷ στέφος παρὰ δὲ τισὶ στέμμα προσαγορευόμενον, διὸ ²⁰
 καὶ τούτῳ πρῶτῳ στεφανωσάμενοι δεύτερον περιτι-
 θέμεθα τὸν δάφνινον. κέκληται δὲ στέφανος ἀπὸ
 τοῦ στέφειν. σὺ δὲ οἶμι μ', ἔφη, Θετταλὲ ποικιλό-
 μυθε, τῶν κοινῶν τούτων καὶ κατημαξευμένων
 ἐρεῖν τι; διὰ δὲ τὴν σὴν γλῶσσαν τῆς ὑπογλωτ- ²⁵
 τίδος μνησθήσομαι, ἧς Πλάτων ἐμνήσθη ἐν Διὶ
 κακουμένῳ

καίτοι φορεῖτε γλῶτταν ἐν ὑποδήμασι,

στεφανοῦσθ' ὑπογλωττίσιν, ὅταν πίνητέ που,

^b καὶν καλλιερῆτε, γλῶτταν ἀγαθὴν πέμπετε. ³⁰

Θεόδωρος δ' ἐν ταῖς Ἀττικαῖς φωναῖς, ὥς φησι Πάμ-
 φιλος ἐν τοῖς περὶ ὀνομάτων, πλοκῆς στεφάνων γένος

τι τὴν ὑπογλωττίδα ἀποδίδωσι. λαβὲ οὖν παρ' ἐμοῦ·
κατὰ γὰρ τὸν Εὐριπίδην

ἐκ παντὸς ἂν τις πράγματος δισσῶν λόγων
ἄγῶνα θείτ' ἂν, εἰ λέγειν εἴη σοφός.

5 20. Ἰσθμιακόν. οὕτως τοῦτον καλούμενον στέφανον Ἀριστοφάνης μνήμης ἠξίωσεν ἐν Ταγηνισταῖς λέγων οὕτως

τί οὖν ποιῶμεν; χλανίδ' ἐχοῖν λευκὴν λαβεῖν, c
εἴτ' Ἰσθμιακὰ λαβόντες ὥσπερ οἱ χοροὶ

10 ἄδωμεν ἐς τὸν δεσπότην ἐγκώμιον.

Σειληνὸς δ' ἐν ταῖς Γλώσσαις φησὶν Ἰσθμιον στέφανον. Φιλητᾶς δέ φησι στέφανος. ἤγουν ὁμωνυμία ἀμφοτέρωθεν, οἷον τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ πρώτου κόσμου. λέγω δὲ τὸ ἐπὶ τοῦ φρέατος καὶ τοῦ ἐγχειριδίου
15 Ἰσθμιον. Τιμαχίδας δὲ καὶ Σιμμίασι οἱ Ῥόδιοι ἀποδιδόασιν ἐν ἄνθ' ἐνὸς Ἰσθμιον, στέφανον οὗ μνημονεύει καὶ Καλλίξενος Ῥόδιος καὶ αὐτὸς γένος ἐν d τοῖς περὶ Ἀλεξανδρείας γράφων οὕτως . . .

21. ἐπεὶ δὲ Ἀλεξανδρείας ἐμνημόνευσεν, οἶδ' αὖ
20 τινὰ ἐν τῇ καλῇ ταύτῃ πόλει καλούμενον στέφανον Ἀντινόειον γινόμενον ἐκ τοῦ αὐτόθεν καλουμένου λωτοῦ. φύεται δ' οὗτος ἐν λίμναις θέρους ὥρα, καὶ εἰσὶν αὐτοῦ χροιαὶ δύο, ἥ μὲν τῷ ῥόδῳ ἔοικυῖα· ἐκ τούτου δ' ὁ πλεκόμενος στέφανος κυρίως Ἀντινόειος
25 καλεῖται· ὁ δ' ἕτερος λώτινος ὀνομάζεται, κυανέαν ἔχων τὴν χροίαν. καὶ Παγκράτης τις τῶν ἐπιχωρίων ποιητῆς, ὃν καὶ ἡμεῖς ἔγνωμεν, Ἀδριανῷ τῷ αὐτο- e κράτορι ἐπιδημήσαντι τῇ Ἀλεξανδρείᾳ μετὰ πολλῆς τερατείας ἐπέδειξε τὸν ῥοδίζοντα λωτόν, φάσκων αὐτὸν δεῖν καλεῖν Ἀντινόειον, ἀναπεμφθέντα ὑπὸ τῆς γῆς, ὅτε τὸ αἶμα ἐδέξατο τοῦ μαυρουσίου λέοντος, ὃν κατὰ τὴν πλησίον τῇ Ἀλεξανδρείᾳ Λιβύην ἐν

κυνηγίῳ καταβεβλήκει ὁ Ἀδριανός, μέγα χρῆμα ὄντα καὶ πολλῷ χρόνῳ κατανεμηθέντα πᾶσαν τὴν Λιβύην, ἥς καὶ πολλὰ ἀοίκητα ἐπεποιήκει οὗτος ὁ λέων. ἠσθεὶς οὖν ἐπὶ τῇ τῆς ἐννοίας εὐρέσει καὶ καινότητι τὴν ἐν Μουσῶν αὐτῷ σίτησιν ἔχειν ἐχαρίσατο. καὶ Κρατῖνος
f δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Ὀδυσσεῦσι κέκληκε τὸν λωτὸν στεφάνωμα, διὰ τὸ πάντα τὰ φυλλώδη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων στεφανώματα λέγεσθαι. ὁ δὲ Παγκράτης ἐν τῷ ποιήματι οὐκ ἀγλαφύρως εἴρηκεν

οὐλὴν ἔρπυλλον, λευκὸν κρίνον ἢ δ' ὑάκινθον 10
πορφυρέην, γλαυκοῦ δὲ χελιδονίοιο πέτηλα,
καὶ ῥόδον εἰαρινοῖσιν ἀνοιγόμενον ζεφύροισιν·
οὐπω γὰρ φύεν ἄνθος ἐπώνυμον Ἀντινόοιο.

678 22. πυλεών. οὕτως καλεῖται ὁ στέφανος, ὃν τῇ Ἡρᾷ περιτιθέασιν οἱ Λάκωνες, ὥς φησι Πάμφιλος. 15
ἀλλὰ μὴν καὶ ἰάκχα νινὰ καλούμενον οἶδα στέφανον ὑπὸ Σικωνίων, ὥς φησι Τιμαχίδας ἐν ταῖς Γλώσσαις. Φιλητᾶς δ' οὕτως γράφει ἰάκχα, ἐν τῇ Σικωνίᾳ στεφάνωμα εὐῶδες

ἔσθηκ' ἀμφὶ κόμας εὐῶδεις ἀγχόθι πατρὸς 20
καλὸν ἰακχαῖον θηκαμένη στέφανον.

Σέλευκος δὲ ἐν ταῖς γλώσσαις ἐλλωτίδα καλεῖσθαι φησι τὸν ἐκ μυρρίνης πλεκόμενον στέφανον, b ὄντα τὴν περίμετρον πηχῶν εἴκοσι, πομπεύειν τε ἐν τῇ τῶν Ἑλλωτίων ἐορτῇ. φασὶ δ' ἐν αὐτῷ τὰ τῆς Εὐ- 25 ρώπης ὅσα κομίζεσθαι, ἣν ἐκάλουν Ἑλλωτίδα. ἄγεσθαι δὲ καὶ ἐν Κορίνθῳ τὰ Ἑλλώτια.

θυρεατικοί. οὕτω καλοῦνται στέφανοί τινες παρὰ Λακεδαιμονίοις, ὥς φησι Σωσίβιος ἐν τοῖς περὶ θυσιῶν, ψιλίνους αὐτοὺς φάσκων νῦν ὀνομάζεσθαι, 30 ὄντας ἐκ φοινίκων. φέρειν δ' αὐτοὺς ὑπόμνημα τῆς ἐν Θυρέᾳ γενομένης νίκης τοὺς προστάτας τῶν ἀγο-

μένων χορῶν ἐν τῇ ἑορτῇ ταύτῃ, ὅτε καὶ τὰς γυμνο- c
παιδιάς ἐπιτελοῦσι. χοροὶ δ' εἰσὶ τρεῖς, ὁ μὲν πρῶτος
παίδων ὁ δὲ δεύτερος ἐφήβων ὁ δὲ τρίτος ἀνδρῶν,
γυμνῶν ὀρχουμένων καὶ ἀδόντων Θαλήτου καὶ Ἀλ-
5 κμᾶνος ἄσματα καὶ τοὺς Διονυσιοδότου τοῦ Λάκωνος
παιᾶνας.

μελιλωτίνων δὲ στεφάνων μνημονεύει Ἀλε-
ξίς ἐν Κρατεύᾳ ἢ Φαρμακοπόλῃ οὕτως

στεφάνους τε πολλοὺς κρεμαμένους μελιλωτίνους.
10 ἐπιθυμίας. Σέλευκός φησι 'τὰ πάντα στεφα-
νώματα.' Τιμαχίδας δὲ φησι τὰ παντοδαπὰ στεφα-
νώματα, ἃ τὰς γυναικας φορεῖν, οὕτως καλεῖσθαι. d
ὑποθυμίας δὲ καὶ ὑποθυμιάδες στέφανοι παρ' Αἰο-
λεῦσι καὶ Ἰωσιν, οὓς περὶ τοὺς τραχήλους περιετί-
15 θεντο, ὡς σαφῶς ἔστι μαθεῖν ἐκ τῆς Ἀλκαίου καὶ
'Ανακρέοντος ποιήσεως. Φιλητᾶς δ' ἐν τοῖς Ἀτάκτοις
ὑποθυμιάδας Λεσβίους φησὶ καλεῖν μυρσίνης κλῶνα,
περὶ ὃν πλέκειν ἴα καὶ ἄλλα ἄνθη. καὶ ὑπογλωττίς
δὲ στεφάνου ἔστιν εἶδος. Θεόδωρος δ' ἐν ταῖς ἀττι-
20 καῖς γλώσσαις στεφάνων πλοκῆς γένος παρὰ Πλάτωνι
ἐν Διὶ κακουμενῶ.

23. εὐρίσκω δὲ καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς κυλι- e
στόν τινα καλούμενον στέφανον, καὶ μνημονεύοντα
αὐτοῦ Ἀρχιππον ἐν Ῥίνωνι διὰ τούτων

25 ἀθῶος ἀποδὺς θοίμάτιον ἀπέρχεται
στέφανον ἔχων τῶν ἐκκυλίστων οἴκαδε.

Ἀλεξίς δ' ἐν μὲν Ἀγώνιδι ἢ Ἰππίσκῳ

ὁ τρίτος οὗτος δ' ἔχει

30 σύκων κυλιστὸν στέφανον. B. ἀλλ' ἔχαιρε καὶ
ζῶν τοῖς τοιούτοις.

ἐν δὲ Σκείρωνί φησιν

ὥσπερ κυλιστὸς στέφανος αἰωρούμενος.

μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Ἀντιφάνης ἐν Ἐαυτοῦ
f ἐρῶντι. Εὐβουλος δ' ἐν Οἰνομάῳ ἢ Πέλοπι

περιφοραῖς κυκλούμενος

ὥσπερ κυλιστὸς στέφανος.

τίς οὖν οὗτος ὁ κυλιστός; οἶδα γὰρ τὸν Θυατειρηνὸν 5
Νίκανδρον ἐν τοῖς Ἀττικοῖς ὀνόμασι λέγοντα τάδε
'ἐκκυλίσιοι στέφανοι καὶ μάλιστα οἱ ἐκ ῥόδων.' καὶ
τὸ εἶδος ὁποῖον ζητῶ, ὃ Κύνουλκε. καὶ μὴ μοι εἴπῃς
ὅτι δεῖ τοὺς ἀδρὸν ἀκούειν. σὺ γὰρ εἰ ὁ τὰ ἐν τοῖς
βιβλίοις οὐ μόνον ἀπόρρητα ἐκλέγων ἀλλὰ καὶ διορύτ- 10
των, καθάπερ οἱ παρὰ Βάτωνι τῷ κωμωδιοποιῷ ἐν
Συνεξαπατῶντι φιλόσοφοι, περὶ ὧν καὶ Σοφοκλῆς
Συνδείπνοις φησὶν οὐσί σοι παραπλησίσις

679 οὗτοι γένειον ὥδε χρὴ διηλιφῆς

φοροῦντα κἀντίπαιδα καὶ γένει μέγαν

15

μητρὸς καλεῖσθαι παῖδα, τοῦ πατρὸς παρόν.

ἐπειδὴ οὖν ἤδη καὶ σὺ πεπλήρωσαι οὐ μόνον τῶν τοῦ
γλαύκου κρανίων ἀλλὰ καὶ τῆς αἰζώου βοτάνης, ἥς
ὁ Ἀνθηδόσιος ἐκεῖνος ἀλιευτῆς ἐμφορηθεὶς δαίμων
θαλάσσιος γέγονε, λέγε ἡμῖν περὶ τοῦ προκειμένου, 20
ἵνα μὴ κατὰ τὸν θεῖον Πλάτωνα ὑπολάβωμέν σε ἀπο-
θανόντα μεταμορφωθῆναι [ἐν τῷ περὶ ψυχῆς]. τοὺς
b μὲν γὰρ τὰς γαστριμαργίας τε καὶ ὕβρεις καὶ φιλοπο-
σίας μεμελετηκότας καὶ μὴ διευλαβουμένους εἰς τὰ
τῶν ὄνων γένη καὶ τῶν τοιούτων θηρίων εἰκὸς ἐν- 25
δύεσθαι.

24. ἀποροῦντος δ' αὐτοῦ, ἐπὶ ἕτερον, φησί, στέ-
φανον μεταβήσομαι, ὁ Οὐλπιανός; τὸν στρούθιον κα-
λούμενον, οὗ μέμνηται μὲν ὁ Ἀσκληπιάδης, παρατι-
θέμενος τὰ ἐκ τῶν Εὐβούλου Στεφανοπωλίδων ταῦτα 30
ὃ μάκαρ ἦτις ἔχουσ' ἐν δωματίῳ
στρούθιον ἀεροφόρητον,

λεπτότατον περὶ σῶμα συνίλλεται
 ἡδυπότατον περὶ νυμφίον εὐτριχα,
 κισσὸς ὅπως καλάμῳ περιφύεται
 αὐξόμενος ἕαρος ὀλολυγόνος

ἔρωτι κατατετηκώς.

πλέκεται δ' οὗτος ἐκ τοῦ στρουθίου καλουμένου ἄν- c
 θους, οὗ μνημονεύει Θεόφραστος ἐν ἔκτῳ φυτικῆς
 ἱστορίας ἐν τούτοις ἄνθει δὲ καὶ ἡ ἱρις τοῦ θέρους
 καὶ τὸ στρουθίον καλούμενον, ὃ τῇ μὲν ὄψει καλὸν
 10 ἄνθος, ἄσμον δέ. Γαλήνη δ' ἡ Σμυρναία στρου-
 θίον αὐτὸν ὀνομάζει.

πόθος. οὕτως τις στέφανος ὀνομάζεται, ὡς Νί-
 κανδρός φησιν ὁ Κολοφώνιος ἐν Γλώσσαις· καὶ ἴσως
 ὁ ἀπὸ τοῦ οὕτω καλουμένου πόθου ἄνθους πλεκόμε-
 15 νος, οὗ μνημονεύει ὁ αὐτὸς Θεόφραστος ἐν τῷ ἔκτῳ
 τῶν Φυτικῶν γράφων ὥδε· τὰ δὲ θερυνὰ μᾶλλον, ἢ d
 τε λυχνίς καὶ τὸ Διὸς ἄνθος καὶ τὸ κρίνον καὶ ἱφνον
 καὶ ἀμάρακος ὁ φρύγιος, ἔτι δ' ὁ πόθος καλούμενος.
 οὗτος δ' ἐστὶ διττός, ὃ μὲν ἔχων τὸ ἄνθος ὅμοιον
 20 ὑακίνθῳ, ὃ δ' ἕτερος ἄχρως ἐκλευκος, ὃ χρῶνται
 πρὸς τοὺς τάφους.

καταλέγει δ' Εὐβουλος καὶ ἄλλους στεφάνους

αἰγίδιον, σὺ δὲ τόνδε φορήσεις

τὸν στέφανον πολυποίκιλον ἀνθέων,

25 ὑγρότατον χαριέστατον, ὦ Ζεῦ.

τίς γὰρ ἂν αὐτὸν ἔχουσ' ἀφίλητος;

κάν τοῖς ἐξῆς τάδε φησί

στεφάνους ἴσως βούλεσθε· πότερ' ἐρπυλλίνους

ἢ μυρτίνους ἢ τῶν διεξηγητισμένων;

30 B. τῶν μυρτίνων βουλόμεθα· τουτιωνὶ δίδου.

τὰ δ' ἄλλα πῶλει πάντα πλὴν τῶν μυρτίνων.

25. φιλύρινος. Ξέναρχος Στρατιώτῃ

φιλύρας εἶχε γὰρ

ὁ παῖς ἄφυλλον στέφανον ἀμφικείμενον.

καλοῦνται δέ τινες καὶ ἐλικτοὶ στέφανοι, ὥσπερ
 f παρ' Ἀλεξανδρεῦσι μέχρι καὶ νῦν. μνημονεύει δ'
 αὐτῶν Χαιρήμων ὁ τραγωδιοποιὸς ἐν Διονύσῳ διὰ
 τούτων

κισσῷ τε ναρκίσσῳ τε τριέλικας κύκλῳ

στεφάνων ἐλικτῶν.

περὶ δὲ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἀεὶ ἀνθούτων στεφά-
 νων Ἑλλάνικος ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς οὕτω γράφει 10
 ἴπολις ἐπιποταμῇ Τίνδιον οὔνομα. αὕτη θεῶν ὁμή-
 γυρις καὶ ἱρὸν μέγα καὶ ἄγνόν ἐν μέσῃ τῇ πόλει λίθι-
 νον καὶ θύρετρα λίθινα. ἔσω τοῦ ἱροῦ ἄκανθαί πε-
 680 φύκασι λευκαὶ καὶ μέλαιναι, καὶ ἐπ' αὐτῇσι στέφανοι
 ἐπιβεβλέαται ἄνω τῆς ἀκάνθου τοῦ ἄνθεος καὶ ῥοιῆς 15
 ἄνθεος καὶ ἀμπέλου πεπλεγμένοι· καὶ οὗτοι αἰεὶ ἀν-
 θέουσι. τούτους τοὺς στεφάνους ἀπέθεντο οἱ θεοὶ
 ἐν Αἰγύπτῳ πνθόμενοι βασιλεύειν τὸν Βάβυν, ὅς
 ἐστὶ Τυφών. Δημήτριος δ' ἐν τῷ περὶ τῶν κατ'
 Αἰγυπτὸν περὶ Ἀβυδὸν πόλιν τὰς ἀκάνθας ταύτας 20
 εἶναί φησι γράφων οὕτως ἔχει δὲ καὶ ὁ κάτω τόπος
 καὶ ἄκανθάν τινα δένδρον, ὃ τὸν καρπὸν φέρει στρογ-
 b γύλον ἐπὶ τινων κλωνίων περιφερῶν. ἀνθεῖ δ' οὗτος
 ὅταν ὦρα ᾖ, καὶ ἐστὶ τῷ χρώματι τὸ ἄνθος ἡλιοφει-
 γές. λέγεται δέ τις μῦθος ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων, ὅτι οἱ 25
 Αἰθίοπες στελλόμενοι εἰς Τροίαν ὑπὸ τοῦ Τιθωνοῦ,
 ἐπεὶ ἤκουσαν τὸν Μένονα τετελευτηκέναι, ἐν τούτῳ
 τῷ τόπῳ τοὺς στεφάνους ἀνέβαλον ἐπὶ τὰς ἀκάνθας.
 ἐστὶ δὲ παραπλήσια τὰ κλώνια στεφάνοις, ἀφ' ὧν τὸ
 ἄνθος φύεται. ὁ δὲ προειρημένος Ἑλλάνικος καὶ 30
 Ἀμασιν Αἰγύπτου βασιλεῦσαι, ἰδιώτην ὄντα καὶ τῶν
 τυχόντων κατὰ τὸν πρῶτον βίον, διὰ στεφάνου δω-

ρεάν, ὃν ἐπεμψεν ἀνθέων πλεξάμενος τῇ ὥρᾳ περι- c
καλλεστάτων γενέθλια ἐπιτελοῦντι Πατάρμιδι τῷ
τῆς Αἰγύπτου τότε βασιλεύοντι. τοῦτον γὰρ ἡσθέντα
τῷ κάλλει τοῦ στεφάνου καὶ ἐπὶ δεῖπνον καλέσαι τὸν
5 Ἄμασιν καὶ μετὰ ταῦτα τῶν φίλων ἓνα αὐτὸν ἔχοντα
ἐκπέμψαι ποτὲ καὶ στρατηγόν, Αἰγυπτίων αὐτῷ πολε-
μούντων· ὑφ' ὧν διὰ τὸ τοῦ Πατάρμιδος μῖσος ἀπο-
φανθῆναι βασιλέα.

26. συνθηματιαῖοι στέφανοι, ἡργολαβημένοι
10 καὶ ἐκδόσιμοι. Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις
πλέξαι στεφάνους συνθηματιαίους εἴκοσιν.

χορωνόν. Ἀπίων ἐν τῷ περὶ τῆς ῥωμαϊκῆς δια- d
λέκτου φησὶ τὸν στέφανον πάλαι χορωνὸν καλούμενον,
ἀπὸ τοῦ τοὺς χορευτὰς ἐν τοῖς θεάτροις αὐτῷ χρῆ-
15 σθαι, αὐτοὺς τε περικειμένους καὶ ἐπὶ τὸν στέφανον
ἀγωνιζομένους, καθὼς ἐν τοῖς Σιμωνίδου ἐπιγράμ-
μασιν ἰδεῖν ἔστιν οὕτω καλουμένου

Φοῖβος ἐσαγεῖται Τυνδαρίδῃσιν ἀοιδῆς,
ἂν ἄμετροι τέττιγες ἐπεστέψαντο χορωνῶ.
20 ἀκίνιοι. στέφανοί τινες καλοῦνται οὕτως οἱ ἐκ
τῆς ἀκίνου τοῦ φυτοῦ πλεκόμενοι, ὥς φησιν Ἀνδρῶν
ὁ ἰατρός. παρέθετο δ' αὐτοῦ τὴν λέξιν Παρθένιος ὁ
τοῦ Διονυσίου ἐν τῷ πρώτῳ τῶν παρὰ τοῖς ἱστορικοῖς e
λέξεων.

27. στεφανωματικά δ' ἄνθη καταλέγει Θεόφρα-
25 στος τάδε, Ἴον Διὸς ἄνθος ἴφυνον ἡμεροκαλλές. πρῶ-
τον δὲ τῶν ἀνθέων ἐκφαίνεσθαι φησὶ τὸ λευκόϊον,
ἅμα δ' αὐτῷ καὶ τὸ φλόγινον καλούμενον τὸ ἄγριον·
ἔπειτα νάρκισσον καὶ λείριον, καὶ τῶν ὀρείων ἀνεμώ-
30 νης γένος τὸ καλούμενον ὄρειον καὶ τὸ τοῦ βολβοῦ
κώδυνον. συμπλέκουσι γὰρ καὶ τοῦτ' ἐνιοι εἰς στεφά-
νους. ἐπὶ τούτοις ἢ τε οἰνάνθη καὶ τὸ μελάνιον, καὶ

τῶν ἀγρίων ὃ τε ἐλίχρυσος καὶ τῆς ἀνεμώνης ἢ λει-
f μωνία καλουμένη, καὶ ξίφιον καὶ ὑάκινθος. τὸ δὲ
ῥόδον ὕστερεῖ τούτων, καὶ τελευταῖον μὲν φαίνεται
πρῶτον δὲ παύεται. τὰ δὲ θερινὰ μᾶλλον, ἢ τε λυχνὶς
καὶ τὸ Διὸς ἄνθος καὶ τὸ κρίνον καὶ τὸ ἴφυνον καὶ 5
ἁμάρακος φρύγιος, ἔτι δ' ὁ πόθος καλούμενος. ἐν δὲ
τῷ ἐνάτῳ ὁ αὐτὸς Θεόφραστος φησιν· ἔάν τις τοῦ ἐλι-
χρύσου τῷ ἄνθει στεφανῶται, εὐκλειαν ἴσχει μύρῳ
θαίνων. μνημονεύει αὐτοῦ Ἀλκμὰν ἐν τούτοις

6S1 καὶ τὴν εὐχομαι φέροισα
τόνδ' ἐλιχρύσω πυλεῶνα
κῆράτω κυπαίρω.

καὶ Ἴβυκος
μύρτα τε καὶ ἴα καὶ ἐλίχρυσος,
μᾶλά τε καὶ ῥόδα καὶ τέρεινα δάφνα.

Κρατῖνος δ' ἐν Μαλθακοῖς φησὶν.

ἐρπύλλῳ, κρόκοις, ὑακίνθοις, ἐλιχρύσου κλάδοις.
ἔστι δὲ τὸ ἄνθος ὁμοιον λωτῷ. Θεμισταγόρας δ' ὁ
Ἐφέσιος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Χρυσέῃ βίβλῳ ἀπὸ τῆς
b πρώτης δρεψαμένης νύμφης Ἐλιχρύσης ὄνομα τὸ ἄν- 20
θος ὀνομασθῆναι. τὰ δὲ κρίνα φησὶν ὁ Θεόφραστος
εἶναι καὶ πορφυρανθῆ. Φιλῖνος δὲ τὸ κρίνον ὑφ' ὧν
μὲν λείριον ὑφ' ὧν δ' Ἴον καλεῖσθαι. Κορίνθιοι δ'
αὐτὸ καὶ ἀμβροσίαν καλοῦσιν, ὥς φησι Νίκανδρος ἐν
Γλώσσαις. Διοκλῆς δ' ἐν τῷ περὶ θανασίμων φαρ- 25
μάκων ἁμάρακον (φησὶν) ὃν σάμψυχόν τινες καλοῦσι.

28. κοσμοσανδάλων δὲ μνημονεύει Κρατῖνος ἐν
Μαλθακοῖς διὰ τούτων

κεφαλὴν ἀνθέμοις ἐρέπτομαι,
λειρίοις, ῥόδοις, κρίνεσιν, κοσμοσανδάλοις. 30
c Κλέαρχος δ' ἐν δευτέρῳ βίῳ ὅρα (φησὶ) τοὺς τὸ
κοσμοσάνδαλον ἀνείροντας Λακεδαιμονίους, οἱ τὸν

παλαιότατον τῆς πολιτικῆς κόσμον συμπατήσαντες
ἐξετραχηλίσθησαν. διόπερ καλῶς περὶ αὐτῶν εἴρηκεν
ὁ κωμωδιοποιὸς Ἀντιφάνης ἐν Κιθαριστῇ

οὐκ ἐφύσωκε οἱ Λάκωνες ὥς ἀπόρθητοί ποτε,
5 νῦν δ' ὀμηρεύουσ' ἔχοντες πορφυροῦς κεκρυ-
φάλους;

Ἰκέσιος δ' ἐν δευτέρῳ περὶ ὕλης τὸ λευκόδιον φησι
μεσότητά τινα ἔχειν ἐν τῷ στύφειν, πολὺ δ' ἀρίστην
εὐωδίαν καὶ δυναμένην τέρπειν, ἀλλὰ πρὸς ὀλίγι- d
στον. τὸ δὲ μέλαν, φησί, τὴν μὲν αὐτὴν θεωρίαν
ἔχει, εὐῶδες δ' ἐστὶ πολὺ μᾶλλον. Ἀπολλόδωρος δ'
ἐν τῷ περὶ θηρίων φησί· χαμαίπιτυν, οἱ δὲ ὀλόκυρον,
οἱ δ' Ἀθήνησιν ἰωνιάν, οἱ δὲ κατ' Εὐβοίαν σιδηρί-
τιν. Νίκανδρος δ' ἐν δευτέρῳ Γεωργικῶν (τὰ δ' ἔπη
15 ὀλίγον ὕστερον παραθήσομαι, ὅταν περὶ πάντων τῶν
στεφανωματικῶν ἀνθῶν διεξέρχωμαι) τὸ Ἴον, φησίν,
ἰωνιάδες τινὲς νύμφαι Ἴωνι ἐχαρίσαντο πρώτῳ. τὸν
δὲ νάρκισσον ἐν τῷ ἔκτῳ περὶ φυτῶν ἱστορίας ὁ Θεό-
φραστος καλεῖσθαι φησι καὶ λείριον. εἶθ' ὑποβὰς ὥς e
20 διαλλάσσοντα τίθησι νάρκισσον καὶ λείριον. Εὐμαχος
δ' ὁ Κορκυραῖος ἐν Ῥιζοτομικῷ καὶ ἀκακαλλίδα φησὶ
καλεῖσθαι τὸν νάρκισσον καὶ κρόταλον. τοῦ δ' ἡμε-
ροκαλλοῦς καλουμένου ἀνθους, ὃ τὴν μὲν νύκτα
μαραίνεται ἅμα δὲ τῷ ἡλίῳ ἀνατέλλοντι θάλλει, μνη-
25 μονεύει Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς λέγων οὕτως· ἡμερο-
καλλεῖ τε τῷ φιλουμένῳ. τῆς δὲ ἐρπύλλου (φησὶ
Θεόφραστος) τὴν ἄγριον κομίζοντες ἐκ τῶν ὀρῶν
φυτεύουσιν ἐν Σικυῶνι καὶ Ἀθήνησιν ἐκ τοῦ Ὑμητ- f
τοῦ. παρ' ἄλλοις δ' ὅλα ὄρη πλήρη ἐστὶ τοῦ ἀνθους
30 καθάπερ ἐν Θράκῃ. Φιλῖνος δὲ φησιν αὐτὴν ξυγίδα
καλεῖσθαι. περὶ δὲ τῆς λυχνίδος λέγων Ἀμερίας ὁ
Μακεδῶν ἐν τῷ Ῥιζοτομικῷ φησιν ἀναφῦναι αὐτὴν

ἐκ τῶν Ἀφροδίτης λουτρῶν, ὅτε Ἡφαίστῳ συγκοιμη-
θεῖσα ἢ Ἀφροδίτῃ λούοιτο. εἶναι δ' ἀρίστην ἐν Κύ-
πρῳ καὶ Λήμνῳ, ἔτι δὲ Στρογγύλῃ καὶ Ἐρυνί καὶ
Κυθήροις. ἢ δ' Ἰρίς, φησὶ Θεόφραστος, ἀνθεῖ τοῦ
θέρους, μόνῃ τε τῶν εὐρωπαϊῶν ἀνθέων εὖοσμός 5
ἐστίν. ἀρίστη δ' ἐστὶν ἐν Ἰλλυριοῖς τοῖς ἀνφαισμέ-
682 νοις τῆς θαλάσσης. Φιλῖνος δὲ φησὶ τὰ ἄνθη τῆς
Ἰριδος λέγεσθαι λύκους διὰ τὸ ἐμφορῇ εἶναι λύκου
χείλεσι. Νικόλαος δ' ὁ Λαμασκηνὸς ἐν τῇ ὁγδόῃ τῶν
ἱστοριῶν πρὸς ταῖς ἑκατὸν περὶ τὰς Ἀλπεις λίμνην 10
τινά φησιν εἶναι πολλῶν σταδίων οὖσαν, ἧς περὶ τὸν
κύκλον πεφυκέναι δι' ἔτους ἄνθη ἥδιστα καὶ εὐχρού-
στατα, ὅμοια ταῖς καλουμέναις κάλχαις. τῶν δὲ καλ-
χῶν μέμνηται καὶ Ἀλκμᾶν ἐν τούτοις

χρύσειον ὄρμον ἔχων ῥαδινᾶν πετάλοισι καλχᾶν. 15
b μνημονεύει αὐτῶν καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἀγρωστίνῳ.

29. τῶν δὲ ῥόδων (φησὶ Θεόφραστος ἐν τῷ ἔκτῳ)
πολλαί εἰσι διαφοραί. τὰ μὲν γὰρ πλεῖστα αὐτῶν
πεντάφυλλα, τὰ δὲ δωδεκάφυλλα, ἕνια δ' ἐστὶ καὶ
ἑκατοντάφυλλα περὶ Φιλίππους. λαμβάνοντες γὰρ ἐκ 20
τοῦ Παργαίου φυτεύουσιν· ἐκεῖ γὰρ γίγνεται πολλά.
μικρὰ δὲ σφόδρα τὰ ἐντὸς φύλλα· ἢ γὰρ ἐκφυσις αὐ-
τῶν οὕτως ἐστὶν ὥστ' εἶναι τὰ μὲν ἐντὸς τὰ δ' ἐκτός,
οὐκ εὖοσμα δὲ οὐδὲ μεγάλα τοῖς μεγέθεσι. τὰ δὲ
πεντάφυλλα εὐώδη μᾶλλον ὢν τραχὺ τὸ κάτω. εὖο- 25
c σμότατα δὲ τὰ ἐν Κυρήνῃ· διὸ καὶ τὸ μύρον ἥδιστον.
καὶ τῶν Ἴων δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἀνθέων ἄκρατοι μά-
λιστα καὶ θεῖαι αἱ ὀσμαί· διαφερόντως δ' ἢ τοῦ κρό-
κου. Τιμαχίδας δ' ἐν τοῖς Δείπνοις τὸ ῥόδον φησὶ
τοὺς Ἀρκάδας καλεῖν εὐόμφαλον ἀντὶ τοῦ εὖοσμον. 30
Ἀπολλόδωρος δ' ἐν τετάρτῳ Παρθικῶν ἀνθος τι ἀνα-
γράφει καλούμενον φιλάδελφον κατὰ τὴν παρθικὴν

χώραν, περὶ οὗ τάδε φησί· καὶ μυρσίνης γένη ποικίλα
 μίλαξ τε καὶ τὸ καλούμενον φιλάδελφον, ὃ τὴν ἐπω-
 νυμίαν ἔλαβε τῇ φύσει πρόσφορον. ἐπειδὴν γὰρ ἐκ d
 διαστήματος αὐτομάτως κράδαι συμπέσωσιν, ἐμψύχων
 5 περιπλοκὴν ἐν τῷ . . . μένουσιν ἡνωμέναι καθάπερ
 ἀπὸ ῥίξης μιᾶς, καὶ τὸ λοιπὸν ἀνατρέχουσι καὶ ζωο-
 φυτοῦσι. διὸ καὶ τοῖς ἡμέροις φυλακὴν ἀπ' αὐτῶν
 κατασκευάζουσιν. ἀφαιροῦντες γὰρ τῶν ῥάβδων τὰς
 λεπτοτάτας καὶ διαπλέξαντες δικτύου τρόπῳ φυτεύ-
 10 οῦσι κύκλῳ τῶν κηπευμάτων· καὶ ταῦτα συμπλεκό-
 μενα περιβόλου παρέχεται δυσπάροδον ἀσφάλειαν.

30. ἀνθῶν δὲ στεφανωτικῶν μέμνηται ὁ μὲν τὰ
 Κύπρια ἔπη πεποιηκὼς Ἡγησίας ἢ Στασίνοσ . . . e
 Δημοδάμας γὰρ ὁ Ἀλικαρνασσεὺς ἢ Μιλήσιος ἐν τῷ
 15 περὶ Ἀλικαρνασσοῦ [οὗ] κύπρια, Ἀλικαρνασσεὺς δ'
 αὐτὰ εἶναι φησι ποιήματα. λέγει δ' οὖν ὅστις ἐστὶν
 ὁ ποιήσας αὐτὰ ἐν τῷ ἰα' οὕτως

εἶματα μὲν χοῦ ἔστο τὰ οἱ Χάριτες τε καὶ Ὠραι
 ποίησαν καὶ ἔβαψαν ἐν ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν,
 20 οἷα φοροῦσ' ὦραι, ἐν τε κρόκῳ ἐν θ' ὑακίνθῳ
 ἐν τε ἰῶ θαλέθοντι ῥόδου τ' ἐνὶ ἄνθεϊ καλῷ
 ἠδέι νεκταρέῳ, ἐν τ' ἀμβροσίαις καλύκεσσιν . . .
 ἄνθεσι ναρκίσσου καὶ λειρίου, οἷ' Ἀφροδίτῃ f
 ὀδμαῖς παντοίαις τεθυωμένα εἶματα ἔσται.

25 οὗτος ὁ ποιητὴς καὶ τὴν τῶν στεφάνων χοῦσιν εἰδὼς
 φαίνεται δι' ὧν λέγει

ἢ δὲ σὺν ἀμφιπόλοισι φιλομειδῆς Ἀφροδίτῃ
 πλεξαμένη στεφάνους εὐώδεις ἄνθεα γαίης . . .
 ἂν κεφαλαῖσιν ἔθεντο θεαὶ λιπαροκρήδεμνοι,
 30 Νύμφαι καὶ Χάριτες ἅμα δὲ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ,
 καλὸν αἰεΐδουσαι κατ' ὄρος πολυπιδάκου Ἰδῆς.

31. Νίκανδρος δ' ἐν δευτέρῳ Γεωργικῶν κατα- 683

λέγων καὶ αὐτὸς στεφανωτικὰ ἄνθη καὶ περὶ τῶν
 ἰάδων νυμφῶν καὶ περὶ ῥόδων τάδε λέγει

ἀλλὰ τὰ μὲν σπείροις τε καὶ ὥς ὦραια φυτεύοις
 ἄνθε' ἰαονίηθε· γένη γε μὲν ἰάσι δισά,
 ὠχρόν τε χρυσῷ τε φυὴν εἰς ὧπα προσειδές, 5
 ἄσσα τ' ἰωνιάδες νύμφαι στέφος ἄγνόν Ἴωνι
 πισταίοις ποθέσασαι ἐνὶ κλήροισιν ὄρεξαν.

ἦνυσε γὰρ χλούνῃν δὲ μετεσσύμενος σκυλάκεσσιν
 b Ἀλφειῷ καὶ λύθρον ἐὼν ἐπλύνετο γυῖων
 ἐσπέριος νύμφῃσιν ἰαονίδεσσι νυχεύσων. 10
 αὐτὰρ ἀκανθοβόλοιο ῥόδου κατατέμνεο βλάστας,
 τάφροις τ' ἐμπήξειας ὅσον διπάλαιστα τελέσκων.
 πρῶτα μὲν Ὠδονίηθε Μίδης ἅπερ Ἀσίδος ἀρχὴν
 λείπων ἐν κλήροισιν ἀνέτρεφεν Ἡμαθίοισιν
 αἰὲν ἐς ἐξήκοντα πέριξ κομόωντα πετήλοισι. 15

δεύτερα νισαίης Μεγαρηίδος. οὐδὲ Φάσηλιν,
 c οὐδ' αὐτὴ Λεύκοφρον ἀγασσαμένη ἐπιμεμφής,
 Ἀθηταίου Μάγνητος ἐφ' ὕδασιν εὐθαλέουσα.
 κισσοῦ δ' ἄλλοτε κλῶνας ἐυρρίζου καπέτοισιν,
 πολλάκι δὲ στέφος αὐτὸ κορυμβηλοῖο φυτεύσαις 20
 θρασκίον ἢ ἀργωπὸν ἢ κλαδέεσσι πλανήτην·
 βλαστοδρεπιδεχύτοιο καὶ ἐς μίαν ὄρσεο κόρσην,
 σπεῖραν ὑπὸ σπυρίδεσσι νεοπλέκτοισι καθάπτων,
 ὄφρα δύο κροκόωντες ἐπιζυγέοντε κόρυμβοι,
 d μέσφα συνωρίζωσιν ὑπερφιάλοιο μετώπου 25
 χλωροῖς ἀμφοτέρωθεν ἐπηρεφές πετάλοισιν.
 σπέρματι μὴν κάλυκες κεφαληγόναι ἀντελέουσιν
 ἀργήεις πετάλοισι, κρόκῳ μέσα χροισθεῖσαι,
 ἃ κρίνα, λείρια δ' ἄλλοι ἐπιφθέγγονται αἰοιδῶν,
 οἷ δὲ καὶ ἀμβροσίην, πολέες δέ γε χάρμ' Ἀφρο- 30
 δίτης·

ἦρισε γὰρ χοιρῇ. τὸ δὲ πον ἐπὶ μέσσον ὄνειδος

ὄπλον βρωμήταο διεκτέλλον πεφάτισται. e
 ἴρις δ' ἐν ῥίξῃσιν ἀγαλλιᾷς, ἥ θ' ὑακίνθῳ
 αἰαστῇ προσέοικε χελιδονίοισι δὲ τέλλει
 ἄνθεσιν ἰσοδρομεῦσα χελιδόσιν· ἥ τ' ἀνὰ κόλπῳ
 5 φυλλάδα νηλείην ἐκχεύετον, ἀρτίγονοι δὲ
 εἶδοντ' ἡμύουσαι αἰὲ κάλυκες στομίοισιν.
 σὺν καὶ πέρ τ' ὀξεῖα χροῇ λυχνὶς οὐδὲ θρυαλλίς,
 οὐδὲ μὲν ἀνθεμίδων κενεὴ γηρύνεται ἀκμή,
 οὐδὲ βοάνθεμα κεῖνα τὰ τ' αἰπύτατον κάρη ὑποῖ,
 10 φλόξ τε θεοῦ αὐγῇσιν ἀνερχομένης ἄουσα.
 ἔρπυλλον δ' ἐφύδροισιν ἐνὶ βώλοισι φυτεύσεις, f
 ὄφρα κλάδοις μακροῖσιν ἐφερπύζων διάηται,
 ἥδὲ κατακρεμάησιν ἐφιμείρων ποτὰ νυμφέων.
 καὶ δ' αὐτῆς μήκωνος . . .
 15 ἄπο πλαταγώνια βάλλοις,
 ἄβρωτον κώδειαν ὄφρα κνώπεσσι φυλάξῃ.
 φυλλάσιν ἥ γὰρ πάντα διοιγομένησιν ἐφίξει
 ἐρπετά, τὴν δὲ δρόσοισιν εἰσκομένην βοτέονται
 κώδειαν, καρποῖο μελιχροτέρου πλήθουσιν. 684
 20 θρίων δ' οἰχομένων ῥέα μὲν φλόγες, ἄλλοτε
 ριπαὶ
 πῆξαν σάρκα τυπῆσι· τὰ δ' οὐ βάσιν ἐστήριξαν,
 (θρία δ' οὐ λέγει τὰ τῆς σπυγῆς ἀλλὰ τὰ τῆς μήκωνος.)
 οὔτε τί πω βρώμην ποτιδεγμένα· πολλάκι δ' ἔχνη
 25 στιφροῖς ὠλίσθησαν ἐνιχρίμψαντε καρείοις.
 ἀδρύνει δὲ βλαστὰ βαθεῖ' ἐν τεύχεϊ κόπρος
 σαμψύχου λιβάνου τε νέας κλάδας ἥδ' ὅσα κῆποι h
 ἀνδράσιν ἐργοπόνοις στεφάνους ἐπι πορσαί-
 νουσιν.
 30 ἥ γὰρ καὶ λεπταὶ πτερίδες καὶ παιδὸς ἔρωτες
 λεύκη ἰσαιόμενοι, ἐν καὶ κρόκος εἶαρι μύων,
 κύπρος τ' ὀσμηρόν τε σισύμβριον, ὅσσα τε κόλλοις

ἄσπορα ναιομένοισι τόποις ἀνεθρέψατο λειμὼν
 κάλλεα, βουφθαλμόν τε καὶ εὐεῖδὲς Διὸς ἄνθος,
 5 κάλχας, σὺν δ' ὑακίνθον ἰωνιάδας τε χαμηλὰς
 ὀρφνοτέρας, ἃς στύξε μετ' ἄνθεσι Περσεφόνεια·
 σὺν δὲ καὶ ὑψηλὸν τε πανόσμεον ὅσσα τε τύμβοι s
 φάσγανα παρθενικαῖς νεοδουπέσιν ἀμφιχέονται,
 αὐταί τ' ἠίθεαι ἀνεμωνίδες ἀστράπτουσαι
 τηλόθεν ὀξυτέρησιν ἐφελκόμεναι χροίῃσιν.
 (ἐν ἐνίοις δὲ γράφεται ἑφελκόμεναι φιλοχροιαῖς.)
 10 πᾶς δέ τις ἥ ἐλένειον ἥ ἀστέρα φωτίζοντα
 δρέψας εἰνοδίοισι θεῶν παρακάββαλε σηκοῖς,
 ἥ αὐτοῖς βρετάεσσιν, ὅτε πρώτιστον ἴδωνται·
 πολλάκι θέλκια καλὰ, τοτὲ χρυσανθὲς ἀμέργων,
 λείριά τε στήλησιν ἐπιφθίνοντα καμόντων,
 15 καὶ γεραὸν πώγωνα καὶ εὐτραπέας κυκλαμίλους,
 σαύρην θ' ἥ χθονίου πέφαται στέφος Ἡγεσιλάου.
 32. ἐκ τούτων τῶν ἐπῶν δῆλον γίνεται ὅτι ἕτερόν
 e ἔστι τὸ χελιδόνιον τῆς ἀνεμώνης. τινὲς γὰρ ταῦτό
 εἶναι φασί. Θεόφραστος δὲ φησὶ τὰς ἀνθήσεις λαμ-
 βάνειν συνακολουθοῦντα τοῖς ἄστροις τὸ ἡλιοτρόπιον 20
 καλούμενον καὶ τὸ χελιδόνιον· καὶ γὰρ τοῦτο ἅμα τῇ
 χελιδόνι ἀνθεῖ. καὶ ἀμβροσίαν δὲ ἄνθος τι ἀναγράφει
 ὁ Καρύστιος ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασι λέγων
 οὕτως Ἰνίκανδρος φησὶν ἐξ ἀνδριάντος τῆς κεφαλῆς
 Ἀλεξάνδρου τὴν καλουμένην ἀμβροσίαν φύεσθαι ἐν 25
 Κῶ. προεῖρηται δ' ἄνω περὶ αὐτῆς ὅτι τὸ κρίνον
 f οὕτω λέγουσι. Τιμαχίδας δ' ἐν τετάρτῳ Δείπνου καὶ
 θήσειόν τι ἀναγράφει καλούμενον ἄνθος
 θήσειόν θ' ἀπαλὸν μῆλῳ ἐναλίγκιον ἄνθος,
 Λευκερέης ἱερὸν περικαλλέος, ὃ ῥα μάλιστα 30
 φίλατο.
 ἀπὸ τούτου δὲ φησὶ τοῦ ἄνθους καὶ τὸν τῆς Ἀριάδνης

καλούμενον στέφανον πεπλέχθαι. καὶ ὁ Φερεκράτης
δὲ ἢ ὁ πεποιηκὼς τὸ δράμα τοὺς Πέρσας μνημονεύων 685
καὶ αὐτὸς ἀνθῶν τινῶν στεφανωτικῶν φησὶν

ὦ μαλάχας μὲν ἔξερων, ἀναπνέων δ' ὑάκινθον,
καὶ μελιλώτινον λαλῶν καὶ ῥόδα προσσεσηρῶς·
ὦ φιλῶν μὲν ἀμάρακον, προσκυνῶν δὲ σέλινα,
γελῶν δ' ἵπποσέλινα καὶ κοσμοσάνδαλα βαίνων,
ἔγχει κἀπιβόα τρίτον παιῶν', ὥς νόμος ἐστίν.

ὁ δὲ πεποιηκὼς τοὺς εἰς αὐτὸν ἀναφερομένους Με-
10 ταλλεῖς φησὶν

ὑπ' ἀναδενδράδων ἀπαλὰς ἀσπαλάθους πα-
τοῦντες

ἐν λειμῶνι λωτοφόρῳ, κύπειρόν τε δροσώδη, b
κἀνθρύσκου μαλακῶν τ' ἴων λείμακα καὶ τρι-
φύλλου.

15 ἐν τούτοις ζητῶ τί τὸ τρίφυλλον. καὶ γὰρ εἰς Δημα-
ρέτην ἀναφέρεται τι ποιημάτιον ὃ ἐπιγράφεται Τρί-
φυλλον. κἀν τοῖς ἐπιγραφομένοις δὲ Ἀγαθοῖς Φερε-
κράτης ἢ Στράττις φησί

20 λουσάμενοι δὲ πρὸ λαμπρᾶς
ἡμέρας ἐν τοῖς στεφανώμασιν, οἳ δ' ἐν τῷ μύρῳ
λαλεῖτε περὶ σισυμβρίων κοσμοσανδάλων τε.

καὶ Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς

παντοίοις γε μὴν κεφαλὴν ἀνθέμοις ἐρέπτομαι,
25 λειρίοις, ῥόδοις, κρίνεσιν, κοσμοσανδάλοις, ἴοις, c
καὶ σισυμβρίοις, ἀνεμῶν καλὺξί τ' ἥριναῖς,
ἐρπύλλῳ, κρόκοις, ὑακίνθοις, ἐλιχρύσου κλάδοις,
οἰνάνθησιν, ἡμεροκαλλεῖ τε τῷ φιλουμένῳ,
ἀνθρύσκου φόβῃ . . .

30 τῷ τ' ἀειφρούρῳ μελιλώτῳ κἀρα πνκάζομαι,
καὶ δὴ κύτισος αὐτόματος παρὰ Μέδοντος
ἔρχεται.

33. ἡ δὲ τῶν στεφάνων καὶ μύρων πρότερον εἴσο-
δος εἰς τὰ συμπόσια ἡγεῖτο τῆς δευτέρας τραπέζης,
ὥς παρίστησι Νικόστρατος ἐν Ψευδοστιγματίᾳ διὰ
τούτων

καὶ σὺ μὲν

d

τὴν δευτέραν τράπεζαν εὐτρεπῇ ποίει,
κόσμησον αὐτὴν παντοδαποῖς τραγήμασιν,
μύρον στεφάνους λιβανωτὸν ἀνλητρίδα λαβέ.

Φιλόξενος δ' ὁ διθυραμβοποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ
Δείπῳ ἀρχὴν ποιεῖται τὸν στέφανον τῆς εὐωχίας 10
οὕτως ἰλέγων

κατὰ χειρὸς δ'

ἤλυθ' ὕδωρ· ἀπαλὸς παιδίσκος ἐν ἀργυρέᾳ
πρόχῳ φέρων ἐπέχευεν.

εἴτ' ἔφερε στέφανον λεπτᾶς ἀπὸ μυρτίδος εὐ- 15
γνήτων κλάδων δισύνναπτον.

e Εὐβουλος Τιτθαῖς

ὥς γὰρ εἰσῆλθε τὰ γερόντια τότε εἰς δόμους,
εὐθύς ἀνεκλίνετο· παρῆν στέφανος ἐν τάχει,
ἥρετο τράπεζα, παρέκειθ' ἅμα τετριμμένη 20
μᾶζα χαριτοβλέφαρος.

τοῦτο δ' ἦν ἔθος καὶ παρ' Αἰγυπτίοις, ὥς Νικόστρα-
τός φησιν ἐν Τοκιστῇ. Αἰγύπτιον γὰρ ὑποστησάμενος
τὸν τοκιστὴν φησι

καταλαμβάνομεν τὸν πορνοβόσκον καὶ δύο 25

f

ἐτέρους κατὰ χειρὸς ἀρτίως εἰληφότας

καὶ στέφανον. B. εἶεν· καλὸς ὁ καιρὸς, Χαιρεφῶν.

σὺ δὲ γαστρίζου, Κύνουлке· καὶ μετὰ ταῦτα ἡμῖν εἶπε
διὰ τί Κρατῖνος εἶρηκε τὸν μελίλωτον 'τῷ τ' ἀει-
φρούρῳ μελιλώτῳ.' ἐπεὶ δὲ σε ὁρῶ ἔξοινον ἤδη γε- 30
γεννημένον (οὕτως δ' εἶρηκε τὸν μεθύσην Ἀλεξίς ἐν
Εἰσοικιζομένῳ) παύσομαι σε ἐρεσχηλῶν, καὶ τοῖς παισὶ

παρακελεύομαι κατὰ τὸν Σοφοκλέα, ὃς ἐν Συνδεί-
πνοις φησί

φορεῖτε, μασσέτω τις, ἐγχείτω βαθὺν 686

κρατῆρ'· ὃδ' ἀνὴρ οὐ πρὶν ἂν φάγῃ καλῶς

5 ὅμοια καὶ βοῦς ἐργάτης ἐργάζεται.

καὶ κατὰ τὸν Φλιάσιον δ' Ἀριστίαν· καὶ γὰρ οὗτος ἐν
ταῖς ἐπιγραφομέναις Κηρσὶν ἔφη

σύνδειπνος ἢ πίκωπος ἢ μαξαγρέτας,

Ἄιδου τραπεζεύς, ἀκρατέα νηδὺν ἔχων.

10 ἐπεὶ δὲ τοσούτων λεχθέντων μηδὲν ἀποκρίνεται, κε-
λεύω αὐτὸν κατὰ τοὺς Ἀλέξιδος Διδύμους χυδαίοις
στεφανωθέντα στεφάνοις ἐξάγεσθαι τοῦ συμποσίου,
τῶν δὲ χυδαίων στεφάνων μνημονεύων ὁ κωμωδιο- b
ποιός φησι

15 στεφάνων δὲ τουτωνὶ χύδην πεπλεγμένων.

κἀγὼ δ' ἐπὶ τούτοις τοῦ λέγειν ἤδη παύσομαι τὸ τή-
μερον, παραχωρῶ τε τὸν περὶ τῶν μύρων λόγον τοῖς
βουλομένοις διεξέρχεσθαι, τῷ τε παιδὶ προστάττω
ἐπὶ τῇ στεφανηφόρῳ ταύτῃ μου διαλέξει κατὰ τὸν

20 Ἀντιφάνην

στεφάνους ἐνεγκεῖν δεῦρο τῶν χρηστῶν δύο

καὶ δᾶδα χρηστὴν ἡμμένην χρηστῷ πυρί. c

οὕτω γὰρ τὴν τῶν λόγων διέξοδον ὥσπερ δράματος
ποιήσομαι. καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας ὥσπερ αὐτοῦ
25 σιωπὴν καταμαντευσάμενος ἀπέθανεν εὐτυχῶς, οὐ-
δένα καιρὸν νόσῳ παραδούς, πολλὰ δὲ λυπήσας ἡμᾶς
τοὺς ἐταίρους.

34. περιενεγκόντων δὲ τῶν παίδων ἐν ἀλαβά-
στροις καὶ ἄλλοις χρυσοῖς σκεύεσι μύρα τὸν Κύνουλ-

30 κουν Θεασάμενός τις πολλῶ τῷ μύρῳ τὸ πρόσωπον
ἐπέχρισεν. ὃ δὲ διεγερθεὶς καὶ μόλις ἑαυτὸν ἀναλα-
βών, τί τοῦτ'; εἶπεν, Ἡράκλεις, οὐ σπογγιᾶ τίς μου d

παρελθὼν τὸ πρόσωπον ἐκκαθαρίσει μεμολυσμένον
μαγγανείαις πολλαῖς; ἢ οὐκ οἴδατε καὶ τὸν καλὸν
Ξενοφῶντα ἐν τῷ Συμποσίῳ ποιοῦντα τὸν Σωκράτην
τοιαυτὴ λέγοντα ἡνὲ Δί', ὦ Καλλία, τελέως ἡμᾶς
ἐστιᾶς· οὐ γὰρ μόνον δείπνον ἄμεμπτον παρέθηκας, 5
ἀλλὰ καὶ ἀκροάματα καὶ θεάματα ἡδίστα παρέχεις.
τί οὖν εἰ καὶ μύρον ἐνέγκαι τις ἡμῖν, ἵνα καὶ εὐωδία
ἐστιώμεθα; μηδαμῶς, ἔφη ὁ Σωκράτης. ὥσπερ γὰρ
τοὶ ἐσθῆς ἄλλη μὲν γυναικεία ἄλλη δὲ ἀνδρεῖα καλή,
e οὕτω καὶ ὁσμὴ ἄλλη μὲν γυναικί ἄλλη δὲ ἀνδρὶ πρέ- 10
πει. καὶ γὰρ ἀνδρὸς μὲν δὴ που ἔνεκεν οὐδεὶς μύρῳ
χρίεται. αἶ γε μὴν γυναῖκες, ἄλλως τ' ἐὰν καὶ νύμ-
φαι τύχωσιν οὔσαι, ὥσπερ ἡ Νικηράτου τε τούτου
καὶ ἡ Κριτοβούλου, μύρου μὲν τι καὶ προσδέονται·
αὐταὶ γὰρ τούτου ὄξουσιν. ἐλαίου δὲ τοῦ ἐν γυμνα- 15
σίοις ὁσμὴ καὶ παρουσία ἀνδρῶν ἢ μύρου γυναιξὶν
ἡδίων καὶ ἀπουσία ποθεινοτέρα. καὶ γὰρ δὴ μύρῳ
μὲν ἀλειψάμενος δοῦλος καὶ ἐλεύθερος εὐθύς ἅπας
ὅμοιον ὄξει, αἱ δ' ἀπὸ τῶν ἐλευθερίων μόχθων ὁσμαὶ
f ἐπιτηδευμάτων τε πρῶτον χρηστῶν καὶ χρόνου πολ- 20
λοῦ δέονται, εἰ μέλλουσιν ἡδεῖαί τε καὶ ἐλευθέραι
ἔσεσθαι. καὶ ὁ θαυμασιώτατος δὲ Χρῦσιππος τὴν
ὀνομασίαν φησὶ λαβεῖν τὰ μύρα ἀπὸ τοῦ μετὰ πολλοῦ
μόρου καὶ πόνου ματαίου γίνεσθαι. Λακεδαιμόνιοί τε
ἐξελαύνουσι τῆς Σπάρτης τοὺς τὰ μύρα κατασκευά- 25
ζοντας ὥς διαφθεύροντας τοῦλαιον, καὶ τοὺς τὰ ἔρια
687 δὲ βάπτοντας ὥς ἀφανίζοντας τὴν λευκότητα τῶν
ἐρίων. Σόλων τε ὁ σοφὸς διὰ τῶν νόμων κεκώλυκε
τοὺς ἄνδρας μυροπωλεῖν.

35. νῦν δὲ τῶν ἀνθρώπων οὐχ αἱ ὁσμαὶ μόνον, 30
ὥς φησι Κλέαρχος ἐν τρίτῳ περὶ βίων, ἀλλὰ καὶ αἱ
χροιαὶ τρυφερόν ἔχουσαι τι συνεκθηλύνουσι τοὺς

μεταχειριζομένους. ὑμεῖς δ' οἴεσθε τὴν ἀβρότητα
χωρὶς ἀρετῆς ἔχειν τι τρυφερόν; καίτοι Σαπφώ, γυνὴ
μὲν πρὸς ἀλήθειαν οὔσα καὶ ποιήτρια, ὅμως ἠδέσθη
τὸ καλὸν τῆς ἀβρότητας ἀφελεῖν λέγουσα ὧδε

5 ἐγὼ δὲ φίλημ' ἀβροσύναν, καὶ μοι τὸ λαμπρὸν
ἔρος ἀελίω καὶ τὸ καλὸν λέλογχε, ^b
φανερὸν ποιούσα πᾶσιν ὥς ἡ τοῦ ζῆν ἐπιθυμία τὸ
λαμπρὸν καὶ τὸ καλὸν εἶχεν αὐτῇ. ταῦτα δ' ἐστὶν
οἰκεία τῆς ἀρετῆς. Παρράσιος δ' ὁ ζωγράφος, καίπερ
10 παρὰ μέλος ὑπὲρ τὴν ἑαυτοῦ τέχνην τρυφήσας καὶ τὸ
λεγόμενον ἐλευθέριον ἐκ ῥαβδίων ὥς ἐκ τινων πο-
τηρίων ἐλκύσας, λόγῳ γοῦν ἀντελάβετο τῆς ἀρετῆς
ἐπιγραψάμενος τοῖς ἐν Αἰνδῶ πᾶσιν αὐτοῦ ἔργοις
ἀβροδίαιτος ἀνὴρ ἀρετὴν τε σέβων τὰδ' ἔγραψα
15 Παρράσιος.

ὧ κομψός τις, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, ὑπεραλγήσας ῥυπαίνοντι
τὸ τῆς ἀρετῆς ἀβρὸν καὶ καλόν, ἅτε φορτικῶς μετα- ^c
καλεσαμένῳ εἰς τρυφήν τὴν δοθεῖσαν ὑπὸ τῆς τύχης
χορηγίαν, παρέγραψε τὸ 'ῥαβδοδίαιτος ἀνὴρ.' ἀλλ'
20 ὅμως διὰ τὸ τὴν ἀρετὴν φῆσαι τιμᾶν ἀνεκτέον. ταῦτα
μὲν ὁ Κλέαρχος. Σοφοκλῆς δ' ὁ ποιητὴς ἐν Κρίσει
τῷ δράματι τὴν μὲν Ἀφροδίτην ἡδονικὴν τινα οὔσαν
δαίμονα μύρῳ τε ἀλειφομένην παράγει καὶ κατοπτρι-
ζομένην, τὴν δ' Ἀθηνᾶν φρόνησιν οὔσαν καὶ νοῦν
25 ἔτι δ' ἀρετὴν ἐλαίῳ χροιομένην καὶ γυμναζομένην.

36. τούτοις ἀπαντήσας ὁ Μασούριος ἔφη, ὧ δαι- ^d
μόνι' ἀνδρῶν οὐκ οἶδας ὅτι αἱ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ ἡμῶν
αἰσθήσεις ὁσμάς ἡδείαις παρηγοροῦνται προσέτι τε
θεραπεύονται, καθὰ καὶ Ἀλεξίς φησιν ἐν Πονήρῳ
30 οὕτως

ὑγιείας μέρος
μέγιστον, ὁσμάς ἐγκεφάλῳ χρηστὰς ποιεῖν.

καὶ ὁ ἀνδρειότατος δὲ προσέτι δὲ καὶ πολεμικὸς ποιη-
τῆς Ἀλκαίος ἔφη

καὶ δὲ χευάτω μύρον ἄδυ κατ' τῷ
στήθεος ἄμμι.

^e καὶ ὁ σοφὸς δ' Ἀνακρέων λέγει πον ⁵

τί λίην πέτεαι

συρίγγων κοιλώτερα

στήθεα χρισάμενος μύρῳ;

τὰ στήθη παρακελευόμενος μυροῦν, ἐν οἷς ἐστὶν ἡ
καρδία, ὥς καὶ ταύτης δῆλον ὅτι παρηγορομένης 10
τοῖς εὐώδεσι. τοῦτο δ' ἔπραττον οὐ μόνον τῆς εὐω-
δίας ἀπὸ τοῦ στήθους κατὰ φύσιν ἀναφερομένης ἐπὶ
τὴν ὄσφρησιν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ νομίζειν ἐν τῇ καρδίᾳ
τὴν ψυχὴν καθιδρῦσθαι, ὥς Πραξαγόρας καὶ Φιλότι-
15 ^fμος οἱ ἱατροὶ παραδεδώκασι. καὶ Ὅμηρος δέ φησι ¹⁵
στήθος δὲ πλήξας κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ.

καί

κραδίῃ δέ οἱ ἔνδον ὑλάκτει.

καί

Ἐκτορι δ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασσε. 20

ὃ δὴ καὶ σημεῖον φέρουσι τοῦ τὸ κυριώτερον τῆς ψυ-
χῆς ἐνταῦθα κεῖσθαι· κατὰ γὰρ τὰς ἐν τοῖς φόβοις
γινόμενας ἀγωνίας πάλλεσθαι τὴν καρδίαν ἐπιδηλό-
688 τατα συμβαίνει. καὶ ὁ Ἀγαμέμνων δέ φησιν ὁ ὁμη-
25 ρικός ²⁵

αἰνῶς γὰρ Δαναῶν πέρι δείδια, οὐδέ μοι ἦτορ
ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτημαι· κραδίῃ δέ μοι ἔξω
στηθέων ἐκθρώσκει, τρομέει δ' ὑπο φαίδιμα γυῖα.
καὶ ὁ Σοφοκλῆς δὲ τὰς ἀπολελυμένας τοῦ φόβου πε-
ποίηκε λεγούσας ³⁰

θυμῷ δ' οὐκέτι καρδία

χορεύει τάρβους θυγάτηρ.

Ἀναξανδρίδης δὲ τὸν ἀγωνιῶντα παράγει λέγοντα
ὦ πονηρὰ καρδία, b

ἐπιχαιρέκακον ὥς εἴ μόνον τοῦ σώματος.

ὄρχει γὰρ εὐθύς, ἣν ἰδῆς δεδοικότα.

5 Πλάτων δὲ φησι τὸν τῶν ὄλων δημιουργὸν καὶ τὴν
τοῦ πλευμόνος αὐτῇ φύσιν παραθεῖναι, πρῶτον μὲν
μαλακὴν καὶ ἄναιμον, εἶτα σήραγγας ἔχουσιν οἶον
σπόγγου κατατετρημένας, ἵν' ἐν τῇ τῶν δεινῶν προσ-
δοκίᾳ πολλάκις ἀλλομένη τὸν παλμὸν εἰς ὑπεῖκον καὶ
10 μαλακὸν ποιῇται. ἀλλὰ μὴν καὶ τοὺς στεφάνους τοὺς c
περικειμένους τῷ στήθει ὑποθυμιάδας οἱ ποιηταὶ
κεκλήκασιν ἀπὸ τῆς τῶν ἀνθῶν ἀναθυμιάσεως, οὐκ
ἀπὸ τοῦ τὴν ψυχὴν θυμὸν καλεῖσθαι, ὥς τινες
ἀξιούσι.

15 37. τῷ δὲ τοῦ μύρου ὀνόματι πρῶτος Ἀρχίλοχος
κέχρηται λέγων

οὐκ ἂν μύροισι γραῦς ἐοῦσ' ἠλείφετο.

καὶ ἀλλαχοῦ δ' ἔφη

ἔσφυρισμένη κόμας

20 καὶ στήθος, ὥς ἂν καὶ γέρον ἠράσσατο.

μύρρα γὰρ ἢ σμύρνα παρ' Αἰολεῦσι, ἐπειδὴ τὰ πολλὰ
τῶν μύρων διὰ σμύρνης ἐσκευάζεται, καὶ ἡ γε στακτὴ
καλουμένη διὰ μόνης ταύτης. ὁ δὲ Ὅμηρος τὴν μὲν
χρῆσιν οἶδε τῶν μύρων, ἔλαια δ' αὐτὰ καλεῖ μετ' d

25 ἐπιθέτου

ῥοδόεντι δ' ἔχριεν ἔλαιω.

καὶ ἀλλαχοῦ δὲ λέγει τι τεθυωμένον. καὶ ἡ Ἀφροδίτη
δὲ παρ' αὐτῷ τὸν Ἑκτορος νεκρὸν ῥοδόεντι ἔχριεν
ἔλαιω ἀμβροσίῳ. καὶ τοῦτο μὲν ἐξ ἀνθέων. περὶ δὲ
30 τοῦ ἐκ τῶν ἄρωμάτων σκευαζομένου, ἃ δὴ θυώματα
ἐκάλουν, ἐπὶ τῆς Ἥρας λέγει

ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἱμερόεντος

λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ χροῖα
λευκὸν

e ἀμβροσίῳ ἐάνῳ, τό ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν.

τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ

ἔμπης ἐς γαῖαν τε καὶ οὐρανὸν ἔκετ' αὐτμή. 5

38. γίνεται δὲ μύρα κάλλιστα κατὰ τόπους, ὥς
Ἀπολλωνίος φησιν ὁ ἠροφίλειος ἐν τῷ περὶ μύρων,
γράφων οὕτως Ἴρις μὲν ἐν Ἡλίδι χρηστοτάτη καὶ ἐν
Κυζίκῳ, ῥόδιον δὲ κράτιστον ἐν Φασήλιδι καὶ τὸ ἐκ
Νέας δὲ πόλεως καὶ Καπύνης, κρόκινον δ' ἐν Σόλοις 10
τοῖς κιλικίοις καὶ ἐν Ρόδῳ, νάρδινον δὲ τὸ ἐν Τάρσῳ,
οἰνάνθη δὲ ἡ κυπρία καὶ ἀδραμυττηνὴ, ἀμαράκινον
f κῶον καὶ μήλινον, κύπρινον δὲ προκέκριται τὸ ἐν
Αἰγύπτῳ, δευτερεῦον δ' ἐστὶ τὸ κυπριακὸν καὶ τὸ ἐν
Φοινίκῃ καὶ ταύτης τὸ ἀπὸ Σιδῶνος. τὸ δὲ παναθη- 15
ναϊκὸν λεγόμενον ἐν Ἀθήναις, τὸ δὲ μετώπιον καὶ
μενδήσιον κάλλιστα ἐν Αἰγύπτῳ σκευάζεται· σκευά-
ζεται δὲ τὸ μετώπιον ἐξ ἐλαίου τοῦ ἀπὸ τῶν πικρῶν
καρύων. οἱ δὲ χορηγοῦντες, φησί, καὶ ἡ ὕλη καὶ οἱ
τεχνῖται τὸ χρηστότατον ποιοῦσι μύρον, ἀλλ' οὐχ οἱ 20
τόποι. Ἐφεσὸς γέ τοι πρότερον, φασί, τοῖς μύροις
689 διέφερε καὶ μάλιστα ἐν τῷ μεγαλλείῳ, νῦν δὲ οὔ.
ἤκμασε δὲ καὶ τὰ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ διὰ πλοῦτον καὶ διὰ
τὴν Ἀρσινόης καὶ Βερενίκης σπουδῇ. ἐγίνετο δὲ καὶ
ἐν Κυρήνῃ ῥόδιον χρηστότατον καθ' ὃν χρόνον ἔζη 25
Βερενίκη ἡ Μάγα. οἰνάνθινον δ' ἐν Ἀδραμυττίῳ
πάλαι μὲν μέτριον, ὕστερον δὲ πρῶτον διὰ Στρατο-
νίκην τὴν Εὐμένους. ἡ δὲ Συρία τὸ παλαιὸν χρηστὰ
πάντα παρείχετο, μάλιστα δὲ τὸ τήλινον, νῦν δ' οὔ.
b ἐν δὲ Περγάμῳ πρότερον μὲν ἐξοχή, νῦν δ' οὔ, μυ- 30
ρεψοῦ τινος ἐκπονήσαντος, τὸ παρ' οὐδενὶ πω γεγο-
νὸς ἐσκευάσθη λιβανώτινον μύρον. μύρον δὲ χρηστὸν

μύρω εὐτελεῖ ἐπιχεόμενον ἐπιπολῆς μένει. μέλι δὲ χρηστὸν χεῖρονι ἐπιχεόμενον εἰς τὸ κάτω βιάζεται· λαμβάνει γὰρ αὐτοῦ καθύπερθε τὸ ἦττον.

39. τοῦ δ' αἰγυπτίου μύρου μνημονεύων Ἀχαιοὺς
ἐν Ἀθλοῖς φησὶν

ἰσαργύρου τ' ἐς χεῖρα κυπρίου λίθου

δώσουσι κόσμον, χριμάτων τ' αἰγυπτίων . . .

μήποτε, φησὶν ὁ Δίδυμος, τὴν καλουμένην στακτὴν λέγει, διὰ τὴν σμύρναν, ἣν εἰς Αἴγυπτον καταγομένην κομίζεσθαι πρὸς τοὺς Ἕλληνας. Ἰκέσιος δ' ἐν δευτέρῳ περὶ ὕλης τῶν μύρων (φησὶν) ἃ μὲν ἐστὶ χρίματα ἃ δ' ἀλείμματα. καὶ ῥόδιον μὲν πρὸς πότον ἐπιτήδειον, ἔτι δὲ μύρσινον, μήλινον· τοῦτο δ' ἐστὶ καὶ εὐστόμαχον καὶ ληθαργικοῖς χρήσιμον. τὸ δ' οἶνάνθινον εὐστόμαχον ὃν καὶ τὴν διάνοιαν ἀπαραπόδιστον φυλάσσει. καὶ τὸ σαμψύχινον δὲ καὶ ἐρπύλλινον ἐπιτήδεια πρὸς πότον καὶ κρόκινον τὸ χωρὶς σμύρνης πολλῆς. καὶ ἡ στακτὴ δ' ἐπιτήδειος πρὸς πότον, ἔτι δὲ νάρδος. τὸ δὲ τήλινον καὶ γλυκύ ἐστὶ καὶ ἀπαλόν. τὸ δὲ λευκόνινον καὶ εὐώδες καὶ σφόδρα πεπτικόν. Θεόφραστος δὲ ἐν τῷ περὶ ὁσμῶν συντίθεσθαι φησὶ μύρα ἀπ' ἀνθέων μὲν ῥόδιον καὶ λευκόνινον καὶ σούσινον, καὶ γὰρ τοῦτο ἐκ τῶν κρίνων· ἔτι δὲ τὸ σισύμβρινον καὶ ἐρπύλλινον, ἥ τε κύπρος καὶ τὸ κρόκινον· βέλτιστον δ' ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Κιλικίᾳ. ἀπὸ δὲ φύλλων τὸ μύρσινον καὶ τὸ οἶνάνθινον· αὕτη δ' ἐν Κύπρῳ φύεται ὀρεινὴ καὶ πολύγονος· ἐν δὲ Ἑλλάδι οὐ γίνεται διὰ τὸ ἄοσμον. διὰ δὲ ῥιζῶν τὸ ἱρινον καὶ τὸ νάρδινον καὶ τὸ ἀμαράκινον ἐκ τοῦ κόστου.

40. ὅτι δὲ διὰ σπουδῆς ἦν τοῖς παλαιοτέροις ἡ τῶν μύρων χρῆσις δῆλον ἐκ τοῦ καὶ ἐπίστασθαι ποῖον

τι ἐκάστῳ τῶν μελῶν ἡμῶν ἐστὶν ἐπιτήδειον. Ἀντιφάνης γοῦν ἐν Θορικίοις ἢ Διορύττοντί φησι

λοῦται δ' ἀληθῶς· ἀλλὰ τί;

ἐκ χρυσοκολλήτου δὲ κάλπιδος μύρω αἰγυπτίῳ μὲν τοὺς πόδας καὶ τὰ σκέλη, φοινικίνῳ δὲ τὰς γνάθους καὶ τιτθία, σισυμβρίνῳ δὲ τὸν ἕτερον βραχίονα . . . ἀμαρακίνῳ δὲ τὰς ὀφρῦς καὶ τὴν κόμην, ἐρπυλλίνῳ δὲ τὸ γόνυ καὶ τὸν ἀνχένα.

καὶ Κηφισόδωρος ἐν Τροφωνίῳ

ἔπειτ' ἀλείφεσθαι πρῶτον τὸ σῶμά μοι μύρον ἱρινον καὶ ῥόδιον· ἄγαμαι, Ξανθία· καὶ τοῖς ποσὶν χωρὶς πρῶτον μοι βάκχαριν. B. ὦ λακκόπρωκτε, βάκχαριν τοῖς σοῖς ποσὶν ἐγὼ πρῶμαι; λαικάσομ' ἄρα. βάκχαριν;

Ἀναξανδρίδης Πρωτεσιλάῳ

μύρον τε παρὰ Πέρωνος, οὗπερ ἀπέδοτο ἐχθρὸς Μελανώπῳ, πολυτελοῦς αἰγυπτίου, ὃ νῦν ἀλείφει τοὺς πόδας Καλλιστράτου.

μνημονεύει τοῦ μυροπώλου τούτου τοῦ Πέρωνος καὶ Θεόπομπος ἐν Ἀδμήτῳ καὶ Ἡδυχάρει. Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀντείᾳ

πρὸς τῷ μυροπώλῃ γενόμενον κατελίμπανον [αὐτὸν] περὶ τὸ μύρον. μέλλει δὲ συνθεῖς σοὶ φέρειν

τὰ κινναμώμινα ταῦτα καὶ τὰ νάρδινα.

41. παρὰ πολλοῖς δὲ τῶν κωμωδιοποιῶν ὀνομάζεται τι μύρον βάκκαρις· οὗ μνημονεύει καὶ Ἰππῶναξ διὰ τούτων

βακκάρι δὲ τὰς ῥῖνας

ἥλειφον· ἔστι δ' οἷά περ κρόκος . . .

Ἀχαιοὺς δ' ἐν Αἰθῶνι σατυρικῷ

βακκάρει χρισθέντα καὶ ψυκτηρίοις
πτεροῖς ἀναστήσαντα προσθίαν τρίχα.

Ἴων Ὀμφάλη

βακκάρεις δὲ καὶ μύρα
καὶ σαρδιανὸν κόσμον εἰδέναι χρὸς
ἄμεινον ἢ τὸν Πέλοπος ἐν νήσῳ τρόπον.
ἐν τούτοις σαρδιανὸν κόσμον εἶρηκε τὸ μύρον, ἐπεὶ
διαβόητοι ἐπὶ ἡδυπαθείᾳ οἱ Λυδοί· καὶ τὸ παρ' Ἀνα-
κρέοντι λυδοπαθῆς ἀκούουσιν ἀντὶ τοῦ ἡδυπαθῆς.
μνημονεύει τῆς βακκάριδος καὶ Σοφοκλῆς. Μάγνης
δ' ἐν Λυδοῖς

λούσαντα χοῇ καὶ βακκάριδι κεχριμένον.
καὶ μήποτε οὐκ ἔστι μύρον ἢ βάκκαρις. Αἰσχύλος γὰρ
ἐν Ἀμυμώνῃ ἀντιδιαστέλλων φησί
κᾶγωγε τὰς σὰς βακκάρεις τε καὶ μύρα.

καὶ Σιμωνίδης
κῆλειφόμην μύροις καὶ θυώμασιν
καὶ βακκάρει.
Ἀριστοφάνης δ' ἐν Θεσμοφοριαζούσαις
ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', οἷον ἐνέπνευσ' ὁ μιαρὸς
φάσκωλος εὐθύς λυόμενός μοι τοῦ μύρου
καὶ βακκάριδος.

42. βρενθείου δὲ μύρου μνημονεύει Φερεκράτης
ἐν Ἀήροις οὕτως
ἔστιν δὲ κακέλευον ἐγχεῖσθαι νῶν μύρου
βρένθειον, ἵνα τοῖς εἰσοῦσιν ἐγχέῃ.
βασιλείου δὲ μύρου μνημονεύει Κράτης ἐν Γείτοσι
λέγων οὕτως

γλυκύτατον δ' ὥς βασιλείου μύρου.
30 Σαπφὼ δ' ὁμοῦ μέμνηται τοῦ τε βασιλείου καὶ τοῦ
βρενθείου λέγουσα οὕτως 'βρενθείῳ βασιληίῳ.'
ψάγδης Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσι

φέρ' ἴδω τί σοι δῶ τῶν μύρων. ψάγδαν φιλεῖς;
Εὐπολὶς δ' ἐν Μαρικᾷ 'ψάγδαν ἐρυγγάνοντα.' Εὐ-
βουλος δ' ἐν Στεφανοπώλισιν

αἰγυπτίῳ ψάγδανι τρεῖς λελουμένη.
Πολέμων δ' ἐν τοῖς πρὸς Ἀδαῖον παρὰ Ἡλείοις φησὶ
μύρον τι πλαγγόνειον καλεῖσθαι, εὐρεθὲν ὑπὸ τινος
Πλαγγόνος. ὁμοίως ἱστορεῖ καὶ Σωσίβιος ἐν Ὀμοιό-
τησιν. ὥς καὶ τὸ μεγάλλειον· ὠνομάσθη γὰρ καὶ τοῦτο
ἀπὸ Μεγάλλου τοῦ Σικελιώτου. οἱ δ' Ἀθηναῖον φα-
σιν εἶναι τὸν Μέγαλλον. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Ἀρι-
στοφάνης ἐν Τελμισσεῦσι καὶ Φερεκράτης ἐν Πετάλῃ,
Στράτις τ' ἐν Μηδεῖᾳ οὕτως

καὶ λέγ' ὅτι φέρεις αὐτῇ μύρον
τοιούτον οἷον οὐ Μέγαλλος πώποτε
ἤψησεν, οὐδὲ Δεινίας Αἰγύπτιος
οὔτ' εἶδεν οὔτ' ἐκτήσατο.
691 τοῦ μεγαλλείου δὲ μύρου μνημονεύει καὶ Ἀμφίς ἐν
Ὀδυσσεῖ διὰ τούτων

ἐρίοισι τοὺς τοίχους κύκλῳ μιλησίοις,
ἔπειτ' ἀλείφειν τῷ μεγαλλεῖῳ μύρῳ,
καὶ τὴν βασιλικὴν θυμιάτε μίνδακα.
B. ἀκήκοας σὺ δέσποτ' ἤδη πώποτε
τὸ θυμίαμα τοῦτο;

Ἀναξανδρίδης Τηρεῖ
ἀλλ' οἷα νύμφη βασιλῆς ὠνομασμένη
μύροις μεγαλλείοισι σῶμ' ἀλείφεται.
ναρδίνου δὲ μύρου μέμνηται Μένανδρος ἐν Κερου-
φάλῳ οὕτως

ἡδὺ τὸ μύρον, παῖ. B. νῆ Δί' ἡδύ· πῶς γὰρ οὔ;
νάρδινον.

43. τὸ δὲ χρίσασθαι τῷ τοιούτῳ ἀλείμματι μυρίδα-
σθαι εἶρηκεν Ἀλκαῖος ἐν Παλαίστρᾳ διὰ τούτων

μυρίσασα συγκατέκλεισεν ἀνθ' αὐτῆς λάθρα.
μυρώμασιν μέντοι, οὐ μυρίσμασιν, ἔλεγεν Ἀριστο-
φάνης ἐν Ἐκκλησιαζούσαις

ἥτις μεμύρισμαι τὴν κεφαλὴν μυρώμασιν.

τῆς δὲ λεγομένης σάγδας, μύρον δ' ἐστὶ καὶ τοῦτο, c
Ἐπίλυκος ἐν Κωραλίσκῳ

βάκκαρις τε καὶ σάγδας ὁμοῦ.

καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσι καὶ ἐν Μαρικᾷ Εὐ-
πολὶς σάγδα ἐρυγγάνοντα λέγων, ὅπερ ὁ Θυατει-
10 ρηνὸς Νίκανδρος ἐπὶ τοῦ ἄγαν χλιδῶντος εἰρησθαι
ἀκούει. Θεόδωρος δὲ θυμίαμά τί φησιν αὐτὸ εἶναι.

44. παμπόλλου δ' ἐπιπράσκετο Ἀθήνησιν ἡ τοῦ
μύρου κοτύλη, καὶ ὥς μὲν Ἰππαρχὸς φησιν ἐν Παν-
νυχίδι πέντε μνῶν, ὥς δὲ Μένανδρος ἐν Μισογύνῃ
15 δέκα. Ἀντιφάνης δ' ἐν Φρεαργίῳ στακτῆς τοῦ μύρου d
μνημονεύων φησί

στακτὴ δυοῖν μναῖν οὐκ ἀρέσκει μ' οὐδαμῶς.

οὐ μόνον δὲ τὸ τῶν Σαρδιανῶν γένος φιλόμυρον ἦν,
ὥς Ἀλεξίς φησιν ἐν Ἐκπωματοποιῳ

20 αἰ φιλόμυρον πᾶν τὸ Σάρδεων γένος,
ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι οἱ πάντων τῶν καλλίστων
εἰσηγηταὶ τῷ τῶν ἀνθρώπων βίῳ γενομένοι. παρ'
οἷς ἀνυπερβλήτου τιμῆς, ὥς προεῖρηται, τῶν μύρων
ὑπαρχούσης οὐκ ἀπείχοντο τῆς χρήσεως, ὥσπερ οὐδὲ
25 ἡμεῖς νῦν οὕτω πολυτίμων καὶ καλλίστων ὑπαρχόν- e
των, ὥς λῆρον εἶναι τὰ ἐν τῷ Εἰσοικιζομένῳ Ἀλέξιδος
ταντί

οὐ γὰρ ἐμυρίζετ' ἐξ ἀλαβάστου, πρᾶγμα τι
γενόμενον ἤδη κρονικόν, ἀλλὰ τέτταρας
περιστερὰς ἀφῆκεν ἀποβεβαμμένας
30 εἰς οὐχὶ ταυτὸν μὰ Δία τὰς πάσας μύρον,
ιδίῳ δ' ἐκάστην. πετόμεναι δ' αὐταὶ κύκλῳ

ἔρραινον ἡμῶν θαίματια καὶ στρώματα.

f μὴ μοι φθονήσῃτ', ἄνδρες Ἑλλήνων ἄκροι,
ἡλειφόμεν ὑόμενος ἰρίνω μύρῳ.

45. πρὸς θεῶν, φίλοι, ποία ἡδονὴ μᾶλλον δὲ
σαλακωνία θαίματια μολύνεσθαι; ἐξὸν ταῖς χερσίν, s
ὥσπερ ἡμεῖς νῦν ποιούμεν, ἀρυσάμενους ἀλείφεσθαι
πᾶν τὸ σῶμα καὶ μάλιστα τὴν κεφαλὴν. φησὶ γὰρ ὁ
Φιλωνίδης ἐν τῷ περὶ μύρων καὶ στεφάνων τὴν ἀφορ-
μὴν τοῦ τὴν κεφαλὴν ἐν τοῖς πότοις λιπαίνειν ἐντεῦ-
692θεν γενέσθαι· τοῖς ἀνχμῶσι γὰρ τὰς κεφαλὰς εἰς τὸ 10
μετέωρον ἔλκεσθαι τὸ λαμβανόμενον· καὶ διὰ τοῦτο
τῶν πυρετῶν διακαιόντων τὰ σῶματα τέγγουσι τὴν
κεφαλὴν ἐπιβρέγμασιν, ἵνα μὴ πρὸς τὸ ξηρόν, ταύτη
δὲ καὶ πολύκενον, ὁρμὴν τὰ παρακείμενα λαμβάνῃ.
τοῦτο δὲ λογισάμενοι καὶ ἐπὶ τῶν πότων τὴν εἰς μετ- 15
έωρον τῶν οἴνων φορὰν ὑποπτεύσαντες ἐπεσπάσθη-
σαν κεφαλὴν λιπαίνειν, ὥς ἐλάσσονος βίας γενησο-
b μένης, εἰ ταύτην προτέγξαιεν. προστιθεὶς δ' ὁ βίος
αἰ τοῖς χρειώδεσι καὶ τῶν εἰς ἀπόλαυσιν καὶ τρυφὴν
ἀγόντων, ἐπὶ τὴν τῶν μύρων χρῆσιν ὥρμησε. χρη- 20
στέον οὖν, ὃ Κύνουлке Θεόδωρε, μύροις παρὰ πότον
τοῖς ἐλάχιστοις καροῦν δυναμένοις, τοῖς στύφουσι δὲ
καὶ ψύχουσιν ἐπ' ὀλίγον. ζητεῖ δ' ὁ πολυμαθέστατος
Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς φυσικοῖς προβλήμασι· διὰ τί οἱ
μυριζόμενοι πολιώτεροι; ἢ ὅτι τὸ μύρον διὰ τὰ ἀρώ- 25
ματα ξηραντικόν ἐστι, διὸ καὶ ἀνχμηροὶ οἱ μυριζόμε-
νοι; ὁ δὲ ἀνχμὸς πολιωτέρους ποιεῖ. εἴτε γὰρ αὖανσις
τριχὸς ἢ πολιὰ εἴτ' ἐνδεια θερμοῦ, ἢ ξηρότης μαραι-
c νει. διὸ καὶ τὰ πιλία θάπττον ποιεῖ πολιούς· ἐκπίνεταί
γὰρ ἡ οἰκεία τῆς τριχὸς ὑγρότης.' 30

46. ἡδιστον δὲ, ἄνδρες φίλοι, ἀναγιγνώσκων τὴν
ὀγδόην καὶ εἰκοστὴν τῶν Ποσειδωνίου ἱστοριῶν περὶ

μύρων τι λεγόμενον ἐτήρησα οὐκ ἀλλότριον ἡμῶν τοῦ
 συμποσίου. φησὶ γὰρ ὁ φιλόσοφος ἔν Συρίᾳ ἐν τοῖς
 βασιλικοῖς συμποσίοις, ὅταν τοῖς εὐωχουμένοις δοθῶ-
 σιν οἱ στέφανοι, εἰσίασί τινες μύρων βαβυλωνίων
 5 ἔχοντες ἀσκίδια καὶ πόρρωθεν ἐκ τούτων περιπορευ-
 ὄμενοι τοὺς μὲν στεφάνους τῶν κατακειμένων δροσί- d
 ζουσι τοῖς μύροις, ἄλλο μηδὲν ἔξωθεν παραρραίνον-
 τες. ἐπεὶ δ' ἐνταῦθα τοῦ λόγου ἐσμέν, συμβαλοῦμαι
 τι μέλος ὑμῖν εἰς ἔρωτα, κατὰ τὸν Κυθήριον ποιητὴν·
 10 ὅτι Ἰανὸς ὁ παρ' ἡμῖν θεός, ὃν καὶ πατέρα προσαγο-
 ρεῖν, πρῶτος εὗρε στέφανον. ἱστορεῖ δὲ τοῦτο
 Δράκων ὁ Κερκυραῖος ἐν τῷ περὶ λίθων γράφων οὕ-
 τως Ἰανὸν δὲ λόγος ἔχει διπρόσωπον γεγονέναι, τὸ
 μὲν ὀπίσω τὸ δ' ἔμπροσθεν ἔχοντα πρόσωπον. ἀπὸ
 15 τούτου καὶ τὸν Ἰανὸν ποταμὸν καὶ τὸ ὄρος Ἰανὸν ὀνο-
 μάξεσθαι, κατοικήσαντος αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους. πρῶ- e
 τον δὲ καὶ στέφανον εὗρεῖν καὶ σχεδίας καὶ πλοῖα καὶ
 νόμισμα χαλκοῦν πρῶτον χαράξαι. διὸ καὶ τῶν κατὰ
 τὴν Ἑλλάδα πολλὰς πόλεις καὶ τῶν κατὰ τὴν Ἰταλίαν
 20 καὶ Σικελίαν ἐπὶ τοῦ νομίσματος ἐγχαράττειν δι-
 πρόσωπον κεφαλὴν καὶ ἐκ θατέρου μέρους ἢ σχεδίαν
 ἢ στέφανον ἢ πλοῖον. τοῦτον δὲ τὴν ἀδελφὴν γήμαντα
 Καμίσην υἱὸν μὲν Αἰθηκα θυγατέρα δ' Ὀλιστήνην
 γεννηῆσαι. καὶ αὐτὸν ὥς μειζόνων ὀρεγόμενον πραγ-
 25 μάτων εἰς τὴν Ἰταλίαν διαπλεῦσαι, καὶ οἰκῆσαι τὸ
 πλησίον Ῥώμης ὄρος κείμενον τὸ ἀπ' αὐτοῦ Ἰάνου-
 κλον ὀνομαζόμενον.

47. τοσαῦτα καὶ περὶ μύρων ἐλέχθη. καὶ μετὰ
 ταῦτα πλείστων τῶν μὲν ἀγαθοῦ δαίμονος αἰτούντων
 30 ποτήριον, τῶν δὲ Διὸς σωτήρος, ἄλλων δὲ ὑγείας,
 καὶ ἐτέρων ἐτέρους ἐπιλεγόντων, τοὺς τούτων τῶν
 κράσεων μεμνημένους τῶν ποιητῶν ἔδοξε παρατίθε-

σθαι, ὧν καὶ αὐτῶν μνησθήσομαι. Ἀντιφάνης μὲν
 γὰρ Ἀγροίοις ἔφη

Ἀρμόδιος ἐπεκαλεῖτο, παιὰν ἤδετο,
 μεγάλην Διὸς σωτήρος ἄκατον ἦρέ τις.

Ἀλεξίς δ' ἐν Τοκιστῇ ἢ Καταψευδομένῳ
 5 ἄλλ' ἔγχεον

693 αὐτῷ Διὸς ἔτι τήνδε σωτήρος, θεῶν
 θνητοῖς ἀπάντων χρησιμωτάτου πολὺ.
 B. ὁ Ζεὺς ὁ σωτήρ, ἂν ἐγὼ διαρραγῶ,
 οὐδέν μ' ὀνήσει. A. πῖθι θαρρῶν. 10

Νικόστρατος Πανδρόσῳ

ἄγ' ὦ φιλτάτη,
 μετανιπτρίδ' αὐτῷ τῆς ὑγείας ἔγχεον.
 λαβὲ τῆς ὑγείας δὴ σύ. φέρε τυχεράθῃ.
 τύχη τὰ θνητῶν πράγμαθ', ἢ πρόνοια δὲ 15
 τυφλὸν τι κασύντακτόν ἐστιν, ὦ πάτερ.

b ἐν δὲ τῷ αὐτῷ δράματι καὶ τῆς τοῦ ἀγαθοῦ δαίμονος
 κράσεως μνημονεύει, ἧς καὶ σχεδὸν πάντες οἱ τῆς
 ἀρχαίας κωμωδίας ποιηταί. ἄλλ' ὅ γε Νικόστρατος
 οὕτως φησὶν 20

ἄλλ' ἐγγέασα θᾶττον ἀγαθοῦ δαίμονος
 ἀπενεγκάτω μοι τὴν τράπεζαν ἐκ ποδῶν.
 ἱκανῶς κεχόρτασμαι γάρ. ἀγαθοῦ δαίμονος
 δέχομαι. λαβοῦσ' ἀπένεγκε ταύτην ἐκ ποδῶν.

Ξέναρχος ἐν Διδύμοις 25

ὥς ὑπό τι νυστάζειν γε καὐτὸς ἄρχομαι,
 ἢ τὰγαθοῦ γὰρ δαίμονος συνέσεισέ με
 ἄκρατος ἐκποθεῖσα φιάλη παντελῶς.
 ἢ τοῦ δὲ σωτήρος Διὸς τάχιστα γε
 ἀπώλεσε ναύτην καὶ κατεπόντωσέν μ', ὄρᾳς. 30

Ἐριφος Μελιβοία

ἐκπεπήδηκας πρὶν ἀγαθοῦ πρῶτα δαίμονος λαβεῖν,

πρὶν Διὸς σωτήρος.

48. Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ μέθης τὸν ἄκρα-
τον (φησὶν) οἶνον τὸν ἐπὶ τῷ δείπνῳ διδόμενον, ὃν δὴ
λέγουσιν ἀγαθοῦ δαίμονος εἶναι πρόποσιν, ὀλίγον τε d
προσφέρουσιν, ὥσπερ ἀναμιμνήσκοντες μόνον τῇ
γεύσει τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ καὶ τὴν τοῦ θεοῦ δωρεάν, καὶ
μετὰ τὴν πλήρωσιν διδόασιν, ὅπως ἐλάχιστον ἢ τὸ
πινόμενον· καὶ τρίτον προσκυνήσαντες λαμβάνουσιν
ἀπὸ τῆς τραπέζης, καὶ ὥσπερ ἰκετεῖαν τινὰ ποιούμε-
νοι τοῦ θεοῦ, μηδὲν ἀσχημονεῖν μηδ' ἔχειν ἰσχυρὰν
ἐπιθυμίαν τοῦ πότου τούτου, καὶ λαμβάνειν ἐξ αὐτοῦ
τὰ καλὰ καὶ χρήσιμα. Φιλόχορος δ' ἐν δευτέρῳ Ἀτ-
θίδος καὶ Θέσμιον (φησὶν) ἐτέθη τότε προσφέρεσθαι
μετὰ τὰ σιτία πᾶσιν ἀκράτου μὲν ὅσον γεῦμα καὶ e
δειγμα τῆς δυνάμεως τοῦ ἀγαθοῦ θεοῦ, τὸν δὲ λοιπὸν
ἤδη κεκραμένον. δι' ὃ καὶ τροφούς τοῦ Διονύσου τὰς
νύμφας ὀνομασθῆναι. ὅτι δὲ δόθεισῃς τῆς τοῦ ἀγα-
θοῦ δαίμονος κράσεως ἔθος ἦν βαστάζεσθαι τὰς τρα-
πέζας ἐδειξε διὰ τῆς αὐτοῦ ἀσεβείας ὁ Σικελιώτης
Διονύσιος. τῷ γὰρ Ἀσκληπιῷ ἐν ταῖς Συρακούσαις
ἀνακειμένης τραπέζης χρυσῆς, προπιῶν αὐτῷ ἄκρα-
τον ἀγαθοῦ δαίμονος ἐκέλευσε βασταχθῆναι αὐτὴν
τράπεζαν. παρὰ δὲ τοῖς Ἑλλήσιν οἱ θύοντες τῷ ἡλίῳ,
ὥς φησι Φύλαρχος ἐν τῇ δωδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν, f
μέλι σπένδουσιν, οἶνον οὐ φέροντες τοῖς βωμοῖς, δεῖν
λέγοντες τὸν τὰ ὅλα συνέχοντα καὶ διακρατοῦντα
θεὸν καὶ αἰεὶ περιπολεύοντα τὸν κόσμον ἀλλότριον
εἶναι μέθης.

49. ἐμέμνηντο δὲ οἱ πολλοὶ καὶ τῶν ἀττικῶν ἐκεί-
νων σκολίων· ἅπερ καὶ αὐτὰ ἄξιόν ἐστί σοι ἀπομνη-
μονεῦσαι, διὰ τε τὴν ἀρχαιότητα καὶ ἀφέλειαν τῶν
ποιησάντων καὶ τῶν ἐπαινουμένων ἐπὶ τῇ ιδέᾳ ταύτῃ

τῆς ποιητικῆς, Ἀλκαίου τε καὶ Ἀνακρέοντος, ὡς Ἀρι-
694 στοφάνης παρίστησιν ἐν Δαιταλεῦσι λέγων οὕτως
ἄσπον δὴ μοι σκόλιόν τι λαβὼν Ἀλκαίου κἄνακρέ-
οντος.

καὶ Πράξιλλα δ' ἡ Σικυωνία ἐθαυμάζετο ἐπὶ τῇ τῶν b
σκολίων ποιήσει. σκόλια δὲ καλοῦνται οὐ κατὰ τὸν
τῆς μελοποιίας τρόπον ὅτι σκολιὸς ἦν· λέγουσι γὰρ
τὰ ἐν ταῖς ἀνειμέναις εἶναι σκολιά. ἀλλὰ τριῶν γε-
νῶν ὄντων, ὡς φησιν Ἀρτέμων ὁ Κασανδρεὺς ἐν
δευτέρῳ βιβλίων χρήσεως, ἐν οἷς τὰ περὶ τὰς συνου- 10
σίας ἦν ἀδόμενα, ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἦν ὃ δὴ πάντα
ἄδειν νόμος ἦν, τὸ δὲ δεύτερον ὃ δὴ πάντες μὲν ἤδον,
οὐ μὴν ἀλλὰ γε κατὰ τινα περίοδον ἐξ ὑποδοχῆς, τρί-
τον δὲ καὶ τὴν ἐπὶ πᾶσι τάξιν ἔχον, οὐ μετεῖχον
οὐκέτι πάντες, ἀλλ' οἱ συνετοὶ δοκοῦντες εἶναι μόνοι, 15
καὶ κατὰ τόπον τινὰ εἰ τύχοιεν ὄντες· διόπερ ὡς ἀτα-
ξίαν τινὰ μόνον παρὰ τὰλλα ἔχον τὸ μήθ' ἅμα μήθ'
ἐξῆς γινόμενον, ἀλλ' ὅπου ἔτυχεν εἶναι, σκόλιον
ἐκλήθη. τὸ δὲ τοιοῦτον ἦδετο ὁπότε τὰ κοινὰ καὶ πᾶ-
σιν ἀναγκαῖα τέλος λάβοι· ταῦτα γὰρ ἤδη τῶν σοφῶν 20
ἕκαστον ᾧδὴν τινα καλὴν εἰς μέσον ἡξίου προσφέ-
ρειν. καλὴν δὲ ταύτην ἐνόμιζον τὴν παραίνεσίν τε
c τινα καὶ γνώμην ἔχειν δοκοῦσαν χρησίμην τε εἰς τὸν
βίον.

50. τῶν οὖν δειπνοσοφιστῶν ὃ μὲν τις ἔλεγε τῶν 25
σκολίων τόδε, ὃ δὲ τις τόδε. πάντα δ' ἦν τὰ λεχθέντα
ταῦτα

α'

Παλλὰς τριτογένει' ἄνασσ' Ἀθηνᾶ,
ὄρθου τήνδε πόλιν τε καὶ πολίτας
ἄτερ ἀλγέων καὶ στάσεων
καὶ θανάτων ἀώρων σύ τε καὶ πατήρ.

30

β'

πλούτου μητέρ' ὀλυμπίαν αἰείδω
Δήμητρα στεφανηφόροις ἐν ὥραις,
σέ τε παῖ Διὸς Περσεφόνη.
5 χαίρετον, εὖ δὲ τήνδ' ἀμφέπετον πόλιν.

γ'

ἐν Δήλῳ ποτ' ἔτικτε τέκνα Λατώ,
Φοῖβον χρυσοκόμαν ἄνακτ' Ἀπόλλω
ἐλαφρηβόλον τ' ἀγροτέραν
10 Ἄρτεμιν, ἃ γυναικῶν μέγ' ἔχει κράτος.

δ'

ὦ Πᾶν Ἀρκαδίας μέδων κλεενναῖς,
ὀρχηστὰ βρομίαις ὀπαδὲ νύμφαις,
γελάσειας ὦ Πᾶν ἐπ' ἐμαῖς
15 εὐφροσύναισι, ταῖσδ' αἰδαῖς κεχαρημένος.

ε'

ἐνικήσαμεν ὥς ἐβουλόμεσθα,
καὶ νίκην ἔδοσαν θεοὶ φέροντες
παρὰ Πανδρόσου ὥς φίλην Ἀθηναῖν.

ς'

εἴθ' ἐξῆν ὁποῖός τις ἦν ἕκαστος
τὸ στήθος διελόντ' ἐπειτα τὸν νοῦν
ἑσιδόντα, κλείσαντα πάλιν,
20 ἄνδρα φίλον νομίζειν ἀδόλῳ φρενί.

ζ'

ὕγαινειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνατῷ,
δεύτερον δὲ καλὸν φυὰν γενέσθαι,
τὸ τρίτον δὲ πλουτεῖν ἀδόλως,
καὶ τὸ τέταρτον ἡβᾶν μετὰ τῶν φίλων.

30 ἄσθεντος δὲ τούτου καὶ πάντων ἡσθέντων ἐπ' αὐτῷ
καὶ μνημονευσάντων ὅτι καὶ ὁ καλὸς Πλάτων αὐτοῦ
μέμνηται ὥς ἄριστα εἰρημένου, ὁ Μυρτίλος ἔφη Ἀνα-

ξανδρίδην αὐτὸ διακεχλευακέναι τὸν κωμωδιοποιὸν
ἐν Θησανρῷ λέγοντα οὕτως

f ὁ τὸ σκόλιον εὐρῶν ἐκεῖνος, ὅστις ἦν,
τὸ μὲν ὑγιάίνειν πρῶτον ὥς ἄριστον ὃν
ὠνόμασεν ὀρθῶς· δεύτερον δ' εἶναι καλὸν 5
τρίτον δὲ πλουτεῖν, τοῦθ', ὀρᾶς, ἐμαίνετο.
μετὰ τὴν ὑγίειαν γὰρ τὸ πλουτεῖν διαφέρει·
καλὸς δὲ πεινῶν ἐστὶν αἰσχροὺς θηρίον.

695 ἐξῆς δ' ἐλέχθη καὶ τάδε

η'

... ἐκ γῆς χρὴ κατιδεῖν πλόον,
εἴ τις δύναιτο καὶ παλάμην ἔχει·
ἐπεὶ δέ κ' ἐν πόντῳ γένηται,
τῷ παρεόντι τρέχειν ἀνάγκη.

θ'

ὁ καρκίνος ὧδ' ἔφα τᾶ χαλᾶ τὸν ὄφιν λαβὼν,
εὐθὺν χρὴ τὸν ἑταῖρον εἶμεν καὶ μὴ σκολιὰ
φρονεῖν.

ι'

ἐν μύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω,
ὥσπερ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων,
ὅτε τὸν τύραννον κανέτην
20 ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποίησάτην.

ια'

φίλταθ' Ἀρμόδι', οὐ τί που τέθνηκας·
νήσοις δ' ἐν μακάρων σέ φασιν εἶναι,
ἵνα περ ποδῶκης Ἀχιλεὺς,
Τυδεΐδην τέ φασιν ἐσθλὸν Διομήδεα.

ιβ'

ἐν μύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω,
ὥσπερ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων,
ὅτ' Ἀθηναίης ἐν θυσίαις

ἄνδρα τύραννον Ἰππαρχον ἐκαινέτην.

ιγ'

ἀεὶ σφῶν κλέος ἔσσεται κατ' αἶαν,
φίλταθ' Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων,
ὅτι τὸν τύραννον κανέτην
ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποίησάτην.

ιδ'

Ἀδμήτου λόγον ὦ ταῖρε μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς
φίλει,
τῶν δειλῶν δ' ἀπέχου, γνοὺς ὅτι δειλοῖς ὀλίγη
χάρις.

ιε'

παῖ Τελαμῶνος Αἴαν αἰχμητά, λέγουσί σε
ἐς Τροίαν ἄριστον ἐλθεῖν Δαναῶν μετ' Ἀχιλλέα.

ις'

τὸν Τελαμῶνα πρῶτον, Αἴαντα δὲ δεύτερον
ἐς Τροίαν λέγουσιν ἐλθεῖν Δαναῶν μετ' Ἀχιλλέα.

ιζ'

εἶθε λύρα καλὴ γενοίμην ἐλεφαντίνη,
καί με καλοὶ παῖδες φοροῖεν Διονύσιον ἐς χορόν.

ιη'

εἶθ' ἄπυρον καλὸν γενοίμην μέγα χρυσίον,
καί με καλὴ γυνὴ φοροίη καθαρὸν θεμένη νόον.

ιθ'

σύν μοι πῖνε, συνήβα, συνέρα, συστεφανηφόρει,
σύν μοι μαινομένῳ μαίνεο, σὺν σῳφρονι σω-
φρόνει.

κ'

ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος ὦ ταῖρ' ὑποδύεται.
φράξευ μή σε βάλη· τῷ δ' ἀφανεῖ πᾶς ἔπεται
δόλος.

κα'

ἅ ὅς τὰν βάλανον τὰν μὲν ἔχει τὰν δ' ἔραται
λαβεῖν.

κβ'

πόρνη καὶ βαλανεύς τωυτὸν ἔχουσ' ἐμπεδέως
ἔθος.

κγ'

ἔγχει καὶ Κήδωνι, διάκονε, μηδ' ἐπιλήθου,
ἢ χροὴ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν οἰνοχοεῖν.

κδ'

αἰαὶ Λειψύδριον προδωσέταιρον,
οἴους ἄνδρας ἀπώλεσας, μάχεσθαι
ἀγαθοὺς τε καὶ εὐπατρίδας,
οἳ τότε ἔδειξαν οἴων πατέρων ἔσαν.

κε'

ὅστις ἄνδρα φίλον μὴ προδίδωσιν, μεγάλην ἔχει
τιμὰν ἐν τε βροτοῖς ἐν τε θεοῖσιν κατ' ἐμὸν νόον.

κς'

σκόλιον δέ φασί τινες καὶ τὸ ὑπὸ Ὑβρίου τοῦ Κρητὸς
ποιηθέν. ἔχει δ' οὕτως

ἔστι μοι πλοῦτος μέγας δόρυ καὶ ξίφος
καὶ τὸ καλὸν λαισήιον, πρόβλημα χρωτός.
τούτῳ γὰρ ἄρῳ, τούτῳ θερίζω,
τούτῳ πατέω τὸν ἄδυν οἶνον ἀπ' ἀμπέλῳ.
τούτῳ δέσποτα μνωίας κέκλημαι.
τοὶ δὲ μὴ τολμῶντ' ἔχειν δόρυ καὶ ξίφος
καὶ τὸ καλὸν λαισήιον, πρόβλημα χρωτός,
πάντες γόνυ πεπτηῶτες ἅμῃ

κυνεῦντί τε δεσπόταν

καὶ μέγαν βασιλῆα φωνέοντες.

51. τούτων λεχθέντων ὁ Δημόκριτος ἔφη, ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ πολυμαθεστάτου γραφὲν Ἀριστοτέλους εἰς Ἑρμείαν τὸν Ἀταρνέα οὐ παιᾶν ἐστίν, ὡς ὁ τὴν τῆς ἀσεβείας κατὰ τοῦ φιλοσόφου γραφὴν ἀπενεγκάμενος Δημόφιλος, εἰς αἰδῶ τε παρασκευασθεὶς ὑπ' Εὐρυμέδοντος, ὡς ἀσεβοῦντος καὶ ἄδοντος ἐν τοῖς συσσιτίοις ὁσημέραι εἰς τὸν Ἑρμείαν παιᾶνα. ὅτι δὲ παιᾶνος οὐδεμίαν ἔμφασιν παρέχει τὸ ἄσμα, ἀλλὰ τῶν σχολίων ἐν τι καὶ αὐτὸ εἶδος ἐστίν ἐξ αὐτῆς τῆς λέξεως φανερόν ὑμῖν ποιήσω.

ἀρετὰ πολύμοχθε γένει βροτείῳ,
θήραμα κάλλιστον βίῳ,
σᾶς πέρι παρθένε μορφᾶς
15 καὶ θανεῖν ζαλωτὸς ἐν Ἑλλάδι πότμος
καὶ πόνους τλῆναι μαλεροὺς ἀκάμαντας·
τοῖον ἐπὶ φρένα βάλλεις . . .
καρπὸν τ' ἀθάνατον χρυσοῦ τε κρείσσω
καὶ γονέων μαλακαυγήτοιό θ' ὕπνου.
20 σεῦ δ' ἔνεχ' οὐκ Διὸς Ἡρακλῆς Λήδας τε
κουῖροι

πόλλ' ἀνέτλασαν ἔργοις
σὰν ἀγρεύοντες δύναμιν.
σοῖς δὲ πόθοις Ἀχιλεὺς Αἴας τ' Αἴδαο δόμους d
25 ἦλθον.

σᾶς δ' ἔνεκεν φιλίου μορφᾶς καὶ Ἀταρνέος
ἐντροφος αἰλίου χήρωσεν αὐγὰς.
τοιγὰρ αἰόδιμος ἔργοις,
ἀθάνατόν τέ μιν αὐξήσουσι Μοῦσαι
30 Μναμοσύνας θύγατρες, Διὸς ξενίου σέβας
αὔξουσαι φιλίας τε γέρας βεβαίου.

52. ἐγὼ μὲν οὐκ οἶδα εἰ τίς τι κατιδεῖν ἐν τούτοις

e δύναται παιανικὸν ἰδίωμα, σαφῶς ὁμολογοῦντος τοῦ γεγραφότος τετελευτηκέναι τὸν Ἑρμείαν δι' ὧν εἰ-
ρηκε 'σᾶς γὰρ φιλίου μορφᾶς Ἀταρνέος ἐντροφος
ἡελίου χήρωσεν αὐγὰς.' οὐκ ἔχει δ' οὐδὲ τὸ παιανι-
κὸν ἐπίρρημα, καθάπερ ὁ εἰς Λύσανδρον τὸν Σπαρ-
5 τιάτην γραφεὶς ὄντως παιᾶν, ὃν φησι Δοῦρις ἐν τοῖς
Σαμίων ἐπιγραφομένοις ὥροις ἄδεσθαι ἐν Σάμῳ.
παιᾶν δ' ἐστὶ καὶ ὁ εἰς Κρατερόν τὸν Μακεδόνα γρα-
φεὶς, ὃν ἐτεκτῆνατο Ἀλεξίνος ὁ διαλέκτικος, ὡς φησιν
f Ἑρμιππος ὁ καλλιμάχειος ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Ἀριστο-
10 τέλους. ἄδεται δὲ καὶ οὗτος ἐν Δελφοῖς, λυρίζοντός
γέ τινος παιδός. καὶ ὁ εἰς Ἀγήμονα δὲ τὸν Κορίνθιον,
Ἀλκυόνης πατέρα, ὃν ἄδουσι Κορίνθιοι, ἔχει τὸ
παιανικὸν ἐπίφθεγμα. παρέθετο δὲ αὐτὸν Πολέμων
ὁ περιηγητὴς ἐν τῇ πρὸς Ἀράνθιον ἐπιστολῇ. καὶ ὁ
15 εἰς Πτολεμαῖον δὲ τὸν πρώτον Αἰγύπτου βασιλεύ-
σαντα παιᾶν ἐστίν, ὃν ἄδουσι Ρόδιοι· ἔχει γὰρ τὸ ἰὴ
697 παιᾶν ἐπίφθεγμα, ὡς φησι Γόργων ἐν τῷ περὶ τῶν
ἐν Ρόδῳ θυσίων. ἐπ' Ἀντιγόνῳ δὲ καὶ Δημητρίῳ
φησὶ Φιλόχορος Ἀθηναῖος ἄδειν παιᾶνας τοὺς πε-
20 ποιημένους ὑπὸ Ἑρμοκλέους τοῦ Κυζικηνοῦ, ἐφαμίλ-
λων γενομένων τῶν παιᾶνας ποιησάντων πολλῶν καὶ
τοῦ Ἑρμοκλέους προκριθέντος. ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτὸς
Ἀριστοτέλης ἐν τῇ ἀπολογίᾳ τῆς ἀσεβείας, εἰ μὴ
κατέψευσται ὁ λόγος, φησὶν 'οὐ γὰρ ἂν ποτε Ἑρμεία 25
θύειν ὡς ἀθανάτῳ προαιρούμενος ὡς θνητῷ μνημα
b κατεσκεύαζον, καὶ ἀθανατίζειν τὴν φύσιν βουλόμε-
νος ἐπιταφίοις ἂν τιμαῖς ἐκόσμησα.'

53. τοιαῦτα λέγοντος τοῦ Δημοκρίτου ὁ Κύνουλ-
κος ἔφη 'τί μ' ἀνέμνασας κείνων κυκλίων;' κατὰ τὸν 30
σὸν Φίλωνα, δέον μηδὲν τῶν σπουδῆς ἀξίων λέγειν
τι τοῦ γάστρωνος παρόντος Οὐλπιανοῦ. οὗτος γὰρ
17*

τὰς καπυρωτέρας ὥδ' ἀσπάζεται μᾶλλον τῶν ἐσπου-
 δασμένων· οἳαί εἰσιν αἱ λόκρικαὶ καλούμεναι, μοιχι-
 καὶ τινες τὴν φύσιν ὑπάρχουσαι, ὥς καὶ ἦδε
 ὦ τί πάσχεις; μὴ προδῶς ἄμ', ἱκετεύω.

5 πρὶν καὶ μολὲν κεῖνον, ἀνίστω·
 μὴ κακὸν μέγα ποιήσῃ σὲ κάμ' ἐτὶ τὰν δειλάκραν.
 ἄμέρα καὶ δὴ. τὸ φῶς διὰ τὰς θυρίδος οὐκ
 ἐσορῆς;

τοιούτων γὰρ ἁσμάτων αὐτοῦ πᾶσα πλήρης ἡ Φοινίκη,
 10 ἐν ἣ καὶ αὐτὸς περιῆει καλαμίζων μετὰ τῶν τοὺς κο-
 λάβρους καλουμένους συντιθέντων. εἴρηται γάρ, ὦ
 καλὲ Οὐλπιανέ, τοῦνομα. καὶ ὃ γε Σκήψιος Δημή-
 τριος ἐν τῷ δεκάτῳ τοῦ τρωικοῦ διακόσμου φησὶν
 οὕτως· Κτησιφῶν ὁ Ἀθηναῖος ποιητὴς τῶν καλουμέ-
 15 νων κολάβρων, ὃν καὶ ὁ πρῶτος μετὰ Φιλέταιρον
 ἄρξας Περγάμου Ἀτταλὸς δικαστὴν καθεστάνκει βασι-
 λικῶν τῶν περὶ τὴν Αἰολίδα. ὁ δὲ αὐτὸς οὗτος συγ-
 γραφεὺς καὶ τῷ ἐννεακαίδεκάτῳ τῆς αὐτῆς πραγμα-
 τείας Μνησιπτολέμου φησὶ ποτε τοῦ ἱστοριογράφου,
 20 τοῦ παρὰ Ἀντιόχῳ τῷ προσαγορευθέντι μεγάλῳ πλεῖ-
 στον ἰσχύσαντος, υἱὸν γενέσθαι Σέλενκον τὸν τῶν
 ἱλαρῶν ἁσμάτων ποιητὴν· οὐπερ συνεχῶς ᾄδειν εἰώ-
 θασι

κάγ' αὖ παιδοφιλήσω· πολὺ μοι κάλλιον ἢ γαμεῖν.
 25 παῖς μὲν γὰρ παρεὼν κῆν πολέμῳ μᾶλλον ἐπω-
 φελεῖ.

54. καὶ μετὰ ταῦτα ἀποβλέψας εἰς αὐτὸν ἔφη,
 ἀλλ' ἐπειδὴ μοι ὀργίζῃ, ἔρχομαί σοι λέξων τὸν συρ-
 βηνέων χορὸν ὅστις ἐστί. καὶ ὁ Οὐλπιανός, οἷε γάρ,
 30 ἔφη, κάθαρμα, θυμοῦσθαί μ' ἐφ' οἷς εἴρηκας ἢ καὶ
 ὀλίγον σου πεφροντικέναι, κύον ἄδδ' ἐς; ἀλλ' ἐπεὶ
 διδάσκειν μέ τι ἐπαγγέλλῃ, σπονδὰς σοι ποιῶμαι οὐ

τριακοντούτιδας, ἀλλ' ἑκατοντούτιδας. σὺ δὲ μόνον
 δίδασκε τίς ὁ συρβηνέων χορὸς. καὶ ὅς, Κλέαρχος
 f ὦ λῶσ' ἐν δευτέρῳ περὶ παιδείας οὕτως φησι
 'λείπεται τις ὁ συρβηνέων χορὸς, ὃν ἕκαστον τὸ δο-
 κοῦν ἑαυτῷ κατᾶσαι δεῖ, προσέχων οὐδὲν τῷ προ- 5
 καθημένῳ καὶ διδάσκοντι τὸν χορὸν, ἀλλ' αὐτὸς πολὺ
 τούτων ἀτακτότερός ἐστι θεατῆς. καὶ κατὰ τὸν παρω-
 δὸν Μάτρωνα

οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
 Εὐβοίος τε καὶ Ἐρμογένους δῖοι τε Φίλιπποι, 10
 οἱ μὲν δὴ τεθνᾶσι καὶ εἰν' Αἶδαο δόμοισιν.

698 ἔστι δέ τις Κλεόνικος, ὃν ἀθάνατον λάχε γῆρας,
 οὔτε ποιητῶν ἀδαήμων οὔτε θεάτρων·
 ὃ καὶ τεθνεῖωτι λαλεῖν πόρε Φερσεφόνηα.

σὺ δὲ καὶ ζῶν, καλὲ Οὐλπιανέ, πάντα μὲν ζητεῖς, 15
 λέγεις δὲ οὐδὲ ἓν. καὶ ὅς, τίς ἡδέως, ἔφη, . . .
 τῶν ἐπῶν, ὃ καλέ μου ἑταῖρε, ἕως ἔτι ἐμμένομεν ταῖς
 σπονδαῖς.

55. καὶ ὁ Κύνουλκος, πολλοὶ τινες παρωδιῶν
 ποιηταὶ γερόνασιν, ὃ ἑταῖρε, ἐνδοξότατος δ' ἦν Εὐ- 20
 βοίος ὁ Πάριος γενόμενος τοῖς χρόνοις κατὰ Φίλιππον.
 b οὗτός ἐστιν ὁ καὶ Ἀθηναίοις λοιδορησάμενος, καὶ
 σώζεται αὐτοῦ τῶν παρωδιῶν βιβλία τέσσαρα. μνη-
 μονεύει δ' αὐτοῦ Τίμων ἐν τῷ πρώτῳ τῶν σίλλων.
 Πολέμων δ' ἐν τῷ δωδεκάτῳ τῶν πρὸς Τίμαιον περὶ 25
 τῶν τὰς παρωδίας γεγραφότων ἱστορῶν τάδε γράφει
 'καὶ τὸν Βοιωτὸν δὲ καὶ τὸν Εὐβοῖον τοὺς τὰς παρω-
 δίας γράψαντας λογίους ἂν φήσαιμι διὰ τὸ παίζειν
 ἀμφιδεξίως καὶ τῶν προγενεστέρων ποιητῶν ὑπερ-
 ἔχειν ἐπιγεγονότας. εὐρετὴν μὲν οὖν τοῦ γένους Ἰπ- 30
 πώνακτα φατέον τὸν λαμβοποιόν. λέγει γὰρ οὗτος ἐν
 τόνοις ἑξαμέτροις

Μοῦσά μοι Εὐρυμεδοντιάδεα, τὴν ποντοχάρυβδιν,
τὴν ἐγγαστριμάχαιραν, ὃς ἐσθίει οὐ κατὰ κόσμον,
ἐννεφ', ὅπως ψηφίδι κακὸς κακὸν οἶτον ὀλῆται
βουλῇ δημοσίῃ παρὰ θῖν' ἄλός ἀτρυγέτιο.

κέχρηται δὲ καὶ ὁ Ἐπίχαρμος ὁ Συροκόσιος ἐν τινι
τῶν δραμάτων ἐπ' ὀλίγον, καὶ Κρατῖνος ὁ τῆς ἀρ-
χαίας κωμωδίας ποιητῆς ἐν Εὐνείδαις, καὶ τῶν κατ'
αὐτὸν Ἠγήμων ὁ Θάσιος, ὃν ἐκάλουν Φακῆν. λέγει
γὰρ οὕτως

10 ἐς δὲ Θάσον μ' ἐλθόντα μετεωρίζοντες ἔβαλλον d
πολλοῖσι σπελέθοισι, καὶ ὧδέ τις εἶπε παραστάς
'ὦ πάντων ἀνδρῶν βδελυρώτατε, τίς σ' ἀνέ-
πεισεν

15 ἐς καλὴν κρηπίδα ποσὶν τοιοῖσδ' ἀναβῆναι;
τοῖσι δ' ἐγὼ πᾶσι σμικρὸν μετὰ τοῦτ' ἔπος εἶπον,
'λῆμ' ἀνέπεισε γέροντα καὶ οὐκ ἐθέλонт' ἀνα-
βῆναι

καὶ σπάνις, ἢ πολλοὺς Θασίων εἰς ὀλκάδα βάλλει
οἰκουρῶν βδελυρῶν, ὀλλύντων τ' ὀλλυμένων τε e
20 ἀνδρῶν, οἳ νῦν κεῖθι κακῶς κακὰ φαρμακοῦσιν.
οἷς καὶ ἐγὼ μετὰ τοῖσι τὰ χρηρίζων ἐπίθησα.
αὐθις δ' οὐκ ἐπὶ κέρδος ἀποίσομαι, εἰς Θασίους δὲ
μηδὲν πημαίνων κλυτὸν ἄργυρον ἐγγυαλίξω,
μή τίς μοι κατὰ οἶκον Ἀχαϊάδων νεμεσῇσῃ,
25 πεσσομένης ἀλόχου τὸν ἀχαϊκὸν ἄρτον ἐν οἴκοις, f
καί ποτέ τις εἶπη σμικρὸν τυροῦντ' ἐσιδοῦσα,
ὥς Φιλίων ὀρμὴν παρ' Ἀθηναίοισιν ἀείσας
πεντήκοντ' ἔλαβε δραχμάς, σὺ δὲ μικρὸν ἐπέψω.
ταῦτά μοι ὀρμαίνοντι παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη
30 χρυσῇν ῥάβδον ἔχουσα, καὶ ἤλασεν εἶπέ τε φωνῇ
'δεινὰ παθοῦσα Φακῇ βδελυρὴ χώρει 'ς τὸν 699
ἀγῶνα.'

καὶ τότε δὴ θάρσησα καὶ ἤειδον πολὺ μᾶλλον.

56. πεποίηκε δὲ παρωδίας καὶ Ἑρμιππος ὁ τῆς
ἀρχαίας κωμωδίας ποιητῆς. τούτων δὲ πρῶτος εἰσῆλ-
θεν εἰς τοὺς ἀγῶνας τοὺς θυμελικοὺς Ἠγήμων καὶ
παρ' Ἀθηναίοις ἐνίκησεν ἄλλαις τε παρωδίαις καὶ τῇ 5
Γιγαντομαχίᾳ. γέγραφε δὲ καὶ κωμωδίαν εἰς τὸν ἀρ-
χαῖον τρόπον, ἣν ἐπιγράφουσι Φιλίνην. ὁ δὲ Εὐβόιος
b πολλὰ μὲν εἴρηκεν ἐν τοῖς ποιήμασι χαρίεντα. περὶ
μὲν τῆς τῶν βαλανέων μάχης

βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείησιν. 10

περὶ δὲ τοῦ λαιδορουμένου κουρέως τῷ κεραμεῖ τῆς
γυναικὸς χάριν

μήτε σὺ τόνδ' ἀγαθὸς περ ἐὼν ἀποαίρεο κουρεῦ,
μήτε σὺ Πηλεΐδῃ.

ὅτι δὲ ἦν τις περὶ αὐτοὺς δόξα παρὰ τοῖς Σικελιώταις 15
'Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς ὁ τραγωδιοδιδάσκαλος ποιήσας
ἐλεγείον τρόπον τοῦτον δηλοῖ

c ὦν Ἀγαθοκλῆος λάσσαι φρένες ἤλασαν ἔξω
πατρίδος, ἀρχαίων ἦν ὅδ' ἀνὴρ προγόνων,
εἰδὼς ἐκ νεότητος αἰεὶ ξείνοισιν ὁμιλεῖν 20
ξείνος· Μιμνέρμου δ' εἰς ἔπος ἄκρον ἰών,
παιδομανεῖ σὺν ἔρωτι πότην ἴσον. ἔγραφε δ' ὦν ἡρ
εὖ παρ' ὀμηρεῖν ἀγλαίην ἐπέων
πισύγγρους ἢ φῶρας ἀναιδέας ἢ τινα χλούνην,
φλύων ἀνθηρῇ σὺν κακοδαιμονίῃ· 25
τοῖα Συρηκοσίους καὶ ἔχων χάριν. ὃς δὲ Βοιωτοῦ
ἔκλυεν, Εὐβόλῳ τέρπεται οὐδ' ὀλίγον.'

d 57. πολλῶν οὖν ἐκάστοτε τοιούτων λεγομένων,
ἐπεὶ ποτε ἐσπέρα κατελάμβανεν ἡμᾶς, ὃ μὲν τις ἔλεγε,
πατ' λύχνειον, ὃ δὲ λυχνέα, ὃ δὲ λοφνίαν, οὕτω 30
καλεῖσθαι φάσκων τὴν ἐκ τοῦ φλοιοῦ λαμπάδα, ὃ δὲ
πανόν, ἄλλος δὲ φανόν, ὃ δὲ λυχνοῦχον, ὃ δὲ λύχνον,

καὶ δέμυξον δὲ λύχνον ἕτερος, ἄλλος δὲ ἐλάνην, ὃ δὲ
 τις ἐλάνας, τὰς λαμπάδας οὕτω φάσκων καλεῖσθαι
 παρὰ τὴν ἑλὴν· οὕτω δ' εἰπεῖν Νεάνθη ἐν πρώτῃ
 τῶν περὶ Ἀτταλὸν ἱστοριῶν· καὶ ἄλλος ὅτι δὴ ποτε,
 6 ὥς τάραχον γίνεσθαι οὐ τὸν τυχόντα τῶν ἐπὶ τούτοις
 ἰστέων παρὰ πάντων λεγομένων. Σειληνὸν μὲν γάρ
 τις τὸν γλωσσογράφον ἔφασκεν Ἀθηναίους λέγειν τὰς
 λαμπάδας φανούς. Τιμαχίδας δὲ ὁ Ῥόδιος δέλετρον
 τὸν φανὸν καλεῖσθαι, οἷόν φησιν οἱ νυκτερευόμενοι
 10 τῶν νέων ἔχουσιν, οὓς οὗτοι ἐλάνας καλοῦσιν. Ἀμε-
 ρίας δὲ γράβιον τὸν φανόν. Σέλευκος δὲ οὕτως ἐξη-
 γεῖται ταύτην τὴν λέξιν, γράβιον ἐστὶ τὸ πρίνινον ἢ
 δρύϊνον ξύλον, ὅπερ ἐθλασμένον καὶ κατεσχισμένον
 ἐξάπτεσθαι καὶ φαίνειν τοῖς ὁδοιποροῦσιν. Θεοδώ-
 15 ρίδας γοῦν ὁ Συρακόσιος, ἐν Κενταύροις διθυράμβῳ f
 φησὶ· πίσσα δ' ἀπὸ γραβίων ἔσταξεν· μνημονεύει δὲ
 γραβίων κο . . . ἐν Φοινίσσαις.

58. ὅτι δὲ λυχνούχοι οἱ νῦν καλούμενοι φανοὶ
 ὠνομάζοντο Ἀριστοφάνης ἐν Αἰολοσίκῳ παρίστησι
 20 καὶ διαστίλβονθ' ὀρώμεν
 ὥσπερ ἐν καινῷ λυχνούχῳ
 πάντα τῆς ἐξωμίδος.
 ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ Νιόβῳ προειπὼν λύχνον
 οἴμοι κακοδαίμων [φησὶ] ὁ λύχνος ἡμῖν οἴχεται,
 25 εἴτ' ἐπιφέρει
 καὶ πῶς ὑπερβὰς τὸν λυχνούχον ἔλαθε σε;
 ἐν δὲ τοῖς Δράμασι καὶ λυχνίδιον αὐτὸν καλεῖ διὰ
 τούτων

ἄλλ' ὥσπερ λύχνος
 30 ὁμοιότατα καθεύδεται ἐπὶ τοῦ λυχνιδίου.
 Πλάτων δ' ἐν Νυκτὶ μακρᾷ
 ἔχουσιν οἱ πομπεῖς λυχνούχους δηλαδὴ.

Φερεκράτης Δουλοδιδασκάλῳ

ἄνυσόν ποτ' ἐξελθὼν, σκότος γὰρ γίγνεται,
 καὶ τὸν λυχνούχον ἔκφερ' ἐνθεῖς τὸν λύχνον.

Ἄλεξις δ' ἐν Κηρυττομένῳ

ὥστ' ἐξελὼν ἐκ τοῦ λυχνούχου τὸν λύχνον 5
 μικροῦ κατακαύσας ἔλαθ' ἑαυτόν, ὑπὸ μάλης
 τῇ γαστρὶ μᾶλλον τοῦ δέοντος προσαγαγών.

εὐμηλῆς δ' ἐν Σφαττομένῳ . . . εἰπὼν ηγουμένην

. οσθ' ἰδων ἐνιδι οει

699 φη . . . τῆς δ' ἐν Τριόδοντι ἢ Ῥωποπώλῃ προειπὼν 10

Γ λαβὲ τριόδοντα καὶ λυχνούχον

ἐπιφέρει

ἐγὼ δὲ δεξιᾷ γε τόνδ' ἔχω τινά,
 σιδηρότενκτον ἐναλίῳν θηρῶν βέλος,
 κερατίνου τε φωσφόρου λύχνου σέλας. 15

Ἄλεξις Μίδωνι

700 ὁ πρῶτος εὐρὼν μετὰ λυχνούχου περιπατεῖν
 τῆς νυκτὸς ἣν τις κηδεμῶν τῶν δακτύλων.

59. ἐν δὲ Θεοφορήτῳ ὁ αὐτὸς Ἄλεξις
 οἴμαί γ' ἐπιτιμᾶν τῶν ἀπαντῶντων τινὰς 20
 ἡμῖν, ὅτι τηνικαῦτα μεθύων περιπατῶ.
 ποῖος γάρ ἐστι φανός, ὃ πρὸς τῶν θεῶν,
 τοιοῦτος οἷος ὁ γλυκύτατος ἥλιος;

Ἀναξανδρίδης δ' ἐν Ὑβρῇ

οὐκοῦν λαβὼν τὸν φανὸν ἄψεις μοι λύχνον; 25

b ἄλλοι δ' ἔφασκον φανὸν λέγεσθαι τὴν λαμπάδα, οἱ
 δὲ τὴν ἐκ τινων ξύλων τετμημένων δέσμην. Μέναν-
 δρος Ἀνεψιοῖς

ὁ φανός ἐστι μεστὸς ὕδατος οὐτοσί·
 δεῖ τ' οὐχὶ σείειν, ἀλλ' ἀποσείειν αὐτόθεν. 30

Νικόστρατος ἐν Πατριώταις

ὁ κᾶπηλος γὰρ οὐκ τῶν γειτόνων,

ἄν τ' οἶνον ἄν τε φανὸν ἀποδῶταί τινι
ἄν τ' ὄξος, ἀπέπεμψ' ὁ κατάρατος δοὺς ὕδωρ.

Φιλιππίδης Συμπλεύσας

ὁ φανὸς ἡμῖν οὐκ ἔφαινε οὐδὲ ἔν.

5 B. ἔπειτα φυσᾶν δυστυχήs οὐκ ἠδύνω;

60. Φερεκράτης δ' ἐν Κραπατάλοις τὴν νῦν λυ-
χνίαν καλουμένην λύχνειον κέκληκε διὰ τούτων

τίς τῶν λυχνείων ἡ ῥαγία; B. τυρρηνική.

ποικίλαι γὰρ ἦσαν αἱ παρὰ τοῖς Τυρρηνοῖς ἐργασίαι,
10 φιλοτέχνων ὄντων τῶν Τυρρηνῶν. Ἀριστοφάνης δ'
Ἰππεῦσι

τῶν δ' ἀκοντίων

συνδοῦντες ὀρθὰ τρία λυχνεῖω χρῶμεθα.

Δίφιλος δ' ἐν Ἀγνοίᾳ

15 ἅπαντες λύχνον

λυχνεῖον ἐξητοῦμεν.

Εὐφορίων δ' ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασι Διονύσιόν
φησι τὸν νεώτερον Σικελίας τύραννον Ταραντίνοις
εἰς τὸ πρυτανεῖον ἀναθεῖναι λυχνεῖον δυνάμενον
20 καίειν τοσούτους λύχνους ὅσος ὁ τῶν ἡμερῶν ἐστὶν
ἀριθμὸς εἰς τὸν ἐνιαυτόν. Ἑρμιππος δ' ὁ κωμωδιο-
ποιὸς ἐν Ἰάμβοις τὸ στρατιωτικὸν λυχνεῖον σύνθετον
οὕτως ὀνομάζει. ἐν δὲ Φορμοφόροις δράματι
τῇδ' ἐξιόντι δεξιᾷ ὦ λυχνίδιον.

25 πανὸς δ' ὀνομάζεται τὸ διακεκομμένον ξύλον καὶ συν-
δεδεμένον· τούτῳ δ' ἐχρῶντο λαμπάδι. Μένανδρος e
Ἀνεψιοῖς

εἰσιῶν

πανὸν λύχνον λυχνοῦχον, ὅ τι πάρεστι φῶς

30 μόνον, πολὺ ποιεῖ.

Δίφιλος Στρατιώτῃ ἄλλ' ὁ πανὸς ὕδατός ἐστι μεστός.

πρότερος δὲ τούτων Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι μέμνη-
ται τοῦ πανοῦ. [καὶ Εὐριπίδης]

ἐν Ἰωνί· ἔλει

προημῶν κ [ξύλολυχνοῦ]

χον, οὗ μνη[μονεύει] Ἀλεξίς

ἐν Εἰσοικίς[ομένῳ]

ὁ δὲ ξυλο[λυχνοῦχος]

ὥς ἐβάδι

μετὰ χερσὶν

δε τῶν ἄλλων

εμενον ἐν

δεοὶ κατα

ὅπερ εἰ

61. ξυλολυχνούχου δὲ μέμνηται Ἀλεξίς· καὶ τάχα 15
τούτῳ ὁμοῖόν ἐστι τὸ παρὰ Θεοπόμπῳ ὀβελισκολύ-
f χνιον. Φιλύλλιος δὲ τὰς λαμπάδας δᾶδας καλεῖ. οὐ
παλαιὸν δ' εὖρημα λύχνος· φλογὶ δ' οἱ παλαιοὶ τῆς
τε δαδὸς καὶ τῶν ἄλλων ξύλων ἐχρῶντο. ἴκοιμίσαι
λύχνον· Φρύνιχος φησι. [δίμυξον δὲ λύχνον εἵρηκε 20
Φιλύλλιος·

καὶ λύχνον δίμυξον οἶ]σω καὶ θρυαλλίδ', ἣν δέη.
καὶ Πλάτων ἐν Νυκτὶ μακρᾷ

ἐνταῦθ' ἐπ' ἄκρων τῶν κροτάφων ἔξει λύχνον
δίμυξον. 25

μνημονεύει τοῦ διμύξου λύχνου καὶ Μεταγένης ἐν
Φιλοθύτῃ καὶ Φιλωνίδης ἐν Κοθόρνοις. Κλείταρχος
701 δ' ἐν ταῖς Γλώσσαις λοφνίδα φησὶ καλεῖν Ῥοδίους
τὴν ἐκ τοῦ φλοιοῦ τῆς ἀμπέλου λαμπάδα. Ὅμηρος δὲ
τὰς λαμπάδας δετὰς ὀνομάζει 30

καιόμεναί τε δεταί, τὰς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ.
ἐλάνη δὲ ἡ λαμπὰς καλεῖται, ὥς Ἀμερίας φησί. Νί-

καυδρος δ' ὁ Κολοφώνιος ἐλάνην τὴν τῶν καλάμων
δέσμην. λύχνα δὲ οὐδετέρως εἴρηκεν Ἡρόδοτος ἐν
δευτέρῃ ἱστορίῳ. λυχνοκαντίαν δὲ ἦν οἱ πολλοὶ λέ-
γουσι λυχναψίαν Κηφισόδωρος ἐν Τί.

5 καὶ ὁ Κύνουλκος αἰεὶ ποτε τῷ Οὐλπιανῷ ἀντικο-
ρουσόμενος ἔφη, ἐμοὶ δέ, παῖ δωρόδειπνε, ἀσσαρίου
κανδήλας πρίω, ἵνα κἀγὼ κατὰ τὸν καλὸν Ἀγάθωνα
ἀναφωνήσω τάδε τὰ τοῦ ἡδίστου Ἀριστοφάνους
ἐκφέρετε πεύκας κατ' Ἀγάθωνα φωσφόρους.

10 καὶ ταῦτ' εἰπὼν

οὐρανὸν ὑπὲρ ὑπὸ λεοντόπου βάσιν
ὑπεξῆλθε τοῦ συμποσίου ὑπνηλὸς κάρτα γενόμενος.

72. τῶν δὲ πολλῶν τὸ ἐν παιῶν ἐπιφθεγγόμενων,
ὁ Ποντιανὸς ἔφη, τὸ ἐν παιῶν, ἄνδρες φίλοι, μαθεῖν c
15 βούλομαι εἴτε παροιμία ἐστὶν εἴτε ἐφύμνιον εἴτε τι
ἄλλο. πρὸς ὃν ὁ Δημόκριτος ἔφη, Κλέαρχος ὁ Σολεὺς
οὐδενὸς ὦν δεύτερος τῶν τοῦ σοφοῦ Ἀριστοτέλους
μαθητῶν ἐν τῷ πρώτῳ περὶ παροιμιῶν τὴν Αἰτω-
φῆσιν ἐκ Χαλκίδος τῆς Εὐβοίας ἀνακομίζουσιν εἰς
20 Δελφοὺς Ἀπόλλωνα καὶ Ἀρτεμιν γενέσθαι παρὰ τὸ
τοῦ κληθέντος Πύθωνος σπήλαιον, καὶ φερομένου
τοῦ Πύθωνος ἐπ' αὐτοὺς ἢ Αἰτωτῶν τῶν παίδων τὸν
ἕτερον ἐν ταῖς ἀγκάλαις ἔχουσα προσβάσα τῷ λίθῳ τῷ d
νῦν ἐτι κειμένῳ ὑπὸ τῷ ποδὶ τῆς χαλκοῦ εἰργασμέ-
25 νης Αἰτωτῆς, ὃ τῆς τότε πράξεως μίμημα γενόμενον
ἀνάκειται παρὰ τὴν πλάτανον ἐν Δελφοῖς, εἶπεν, ἴε
παῖ, (τυχεῖν δὲ τόξα μετὰ χειρὸς ἔχοντα τὸν Ἀπόλλωνα)
τοῦτο δ' ἐστὶν ὡς ἂν εἴποι τις, ἄφιε παῖ καὶ βάλε παῖ.
διόπερ ἀπὸ τούτου λεχθῆναί φασι τὸ ἴε παῖ καὶ ἴε
30 παιῶν. ἔνιοι δὲ παρεγκλίνοντες τε τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ
τοῖς δεινοῖς ἀλεξητήριόν τινα παροιμίαν λέγουσιν, ἐν
παιῶν, καὶ οὐχὶ ἴε παῖ. πολλοὶ δὲ καὶ ἐπὶ τοῖς τέλοσ e

ἔχουσιν ἐπιφθεγγόμενοι οἳ μὲν ἐν παροιμίᾳ φασὶν
οὕτως τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον ἐν παιῶν, διὰ δὲ τὸ λίαν
ἡμῖν εἶναι σύνηδες λανθάνον ὃν παροιμία, οἳ δέ τι
τοιούτον λέγοντες οὐχ ὥς παροιμίαν. τὸ δὲ ὑφ' Ἡρα-
κλείδου τοῦ Ποντικοῦ λεχθὲν φανερώς πέπλασται· 5
ἐπὶ σπονδαῖς τοῦτο πρῶτον εἰς τρεῖς εἰπεῖν τὸν θεὸν
οὕτως, ἐν παιῶν, ἐν παιῶν, ἐν παιῶν, ἐκ ταύτης γὰρ
τῆς πίστεως τὸ τρίμετρον καλούμενον ἀνατίθῃσι τῷ
f θεῷ, φάσκων τοῦ θεοῦ τοῦθ' ἐκάτερον εἶναι τῶν
μέτρων· ὅτι μακρῶν μὲν τῶν πρώτων δύο συλλαβῶν 10
λεγομένων ἐν παιῶν ἡρῶν γίνεται, βραχέως δὲ λε-
χθεισῶν ἱαμβεῖον· διὰ δὲ τοῦτο δῆλον ὅτι καὶ τὸν
ἱαμβον ἀναθετέον αὐτῷ. βραχειῶν γοῦν γινομένων,
εἰ δύο τὰς ἀπασῶν τελευταίας συλλαβὰς εἰς μακρὰν
ποιήσῃ τις, ὁ Ἰππώνακτος ἱαμβὸς ἔσται. 15

63. μετὰ ταῦτ' ἤδη μελλόντων καὶ ἡμῶν ἀνίστα-
σθαι ἐπεισῆλθον παῖδες φέροντες ὃ μὲν τις θυμιατή-
ριον ὃ δὲ . . ἔθος δὲ ἦν ἀναστᾶσι τοῦ δείπνου καὶ
σπείδασαι τὸ λοιπὸν τοῦ ἀκράτου τῷ διδόντι παιδὶ
ἐκπιεῖν διδόναι. 20

702 ὅτι παιᾶνα εἰς Ὑγίειαν ἐποίησε τόνδε Ἀρίφρων
ὁ Σικυνώνιος

Ὑγία πρεσβίστα μακάρων, μετὰ σεῦ ναίοιμι
τὸ λειπόμενον

βιοτᾶς, σὺ δέ μοι πρόφρων σύνοικος εἴης. 25
εἰ γάρ τις ἢ πλούτου χάρις ἢ τεκέων,
ἢ τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληίδος ἀρχᾶς
ἢ πόθων,

οὓς κρυφίως Ἀφροδίτας ἄρκυσιν θηρεύομεν,
ἢ εἰ τις ἄλλα θεόθεν ἀνθρώποισι τέρψις ἢ πό- 30
νων ἀμπνοὰ πέφανται,
μετὰ σεῖο, μάκαιρ' Ὑγία,

- τέθαλε πάντα καὶ λάμπει Χαρίτων ἕαρ·
σέθεν δὲ χωρὶς οὐ τις εὐδαίμων ἔφν.

64. . . . οἶδασιν. Σώπατρος γὰρ ὁ φλυακογράφος
ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Φακῇ λέγει οὕτως
κρεανομοῦμαι καὶ τὸν ἐκ Τυρρηνίας
οἶνον συνόκτω λαμβάνειν ἐπίσταμαι.

ταῦτα, φίλτατε Τιμόκρατες, κατὰ τὸν Πλάτωνα,
οὐ Σωκράτους νέου καὶ καλοῦ παίγνια ἀλλὰ τῶν δει-
πνοσοφιστῶν σπουδάσματα. κατὰ γὰρ τὸν Χαλκοῦν
Διονύσιον

τί κάλλιον ἀρχομένοισιν
ἢ καταπανομένοις ἢ τὸ ποθεινότατον;

SUMMARIA.

A CAP. 1. Δαιτυμόνων κατάλογος. P. marg. 1 a. 4. ἐγκώμιον τοῦ ἐστιάτορος. 2 b. 4. βιβλιοθήκαι διαφόρων. 3 a. 5. δημοθουινία. 3 d. 5. βοῦς Ἐμπεδοκλέους. 3 e. 6. στιχίδια ἡντρεπισμένα. 4 a. 7. Ἀρχεστράτου Γαστρονομία. 4 e. 8. δειπνῶν ἀναγραφαί. 5 a. 8. ὀψοφαγικά. 5 b. 9. Φιλοξένου καὶ Πιθύλλου τενθεία. 5 e. 12. Ἀπικίου τενθεία. 7 a. 12. Ἀριστοξένου θριδαίναι. 7 c. 13. Νικομήδους ἀφύαι. 7 d. 14. ἀκκλητοί. 7 f. 14. ἀσύμβολοι. 8 b. 14. μονοφάγοι. 8 e. 15. ἡρώων τῶν καθ' Ὀμηρον διαιτα. 8 e. 17. Πράμνιος. 10 a. 18. ἡρώων τῶν Ὀμήρον διαιτα. 10 e. 19. τροφαὶ ἡρώων τῶν παρ' Ὀμήρω, καὶ τῶν μεταγενεστέρων. 11 b. 20. τράπεζαι παρακείμεναι. 11 f. 21. δαῖς ἔσση Ὀμήρον. 12 c. 22. ἀλιεῖς Ὀμήρον. 13 a. 22. ἀλιεντικά συγγράμματα. 13 b. 22. Ὀππιανός. 13 c. 23. Ὀμηρικοῦ συμποσίου θεωρία. 13 d. 24. αἰοῖδοι Ὀμήρον. 14 a. 25. σφαιριστική. 14 d.	CAP. 27. ὄρχησται Ξενοφώντος. P. marg. 15 e. 28. πάλιν θεωρία τῶν Ὀμηρικῶν συμποσίων. 16 a. 28. Φαιάκων τρυφή. 16 c. 29. μνηστήρων πεττεία τῶν παρ' Ὀμήρω. 16 e. 30. ποιηταὶ ἀνάγοντες τὰ καθ' αὐτοὺς εἰς τὰ Τρωϊκά. 17 c. 31. κατακλίνεσθαι ἐν συμποσίοις. 17 f. 31. αὐτοδιακονία. 18 b. 32. βαλανεῖα. 18 b. 32. ὀχευτικά δυνάμεις. 18 d. 33. μύρα. 18 e. 33. στέφανος. 18 e. 34. βάνανσοι τιμώμενοι ὥς αὐληταί, 19 b. 35. πλάνοι, 19 d. 35. θαυματοποιοί, 19 e. 36. Ῥώμη, ἐπιτομή τῆς οἰκονόμενης. 20 b. 37. ὄρχησεις. 20 d. 37. Πυλάδης. 20 e. 38. Θεοφράστου σχήματα διδάσκοντος. 21 a. 38. εὐρύθμως ἀμπέχεσθαι. 21 b. 39. ὄρχησις. 21 e. 41. Μουσεῖον. 22 d. 41. Διόνυσος ἰατρός. 22 e. 41. πίνειν. 22 f. 42. ἀναπίπτειν, ἀνακείσθαι, κατακείσθαι. 23 b. 43. πάσασθαι. 23 e. 44. ἡρώων Ὀμηρικῶν κυνηγεσία. 24 c. 44. λουτρά. 24 c. 45. ἀκρόδρα. 24 f.

- CAP. 46. ἥρωες Ὀμηροί, ἰχθῦς
τε καὶ ὄρνιθας θηρεύοντες.
P. marg. 25 b.
47. Οἶνος παλαιὸς καὶ διαφό-
ρων χρωμάτων. 25 e.
47. Διόνυσος καταφεύγων εἰς
θάλασσαν. 26 b.
48. οἶνοι Ἰταλικοί. 26 c.
49. ἐκείνης πόλεως ἰδιώματα.
27 d.
50. ἐκείνης ἰδιώματα χώρας. 28 a.
51. Οἶνοι. 28 d.
54. βασιλεῖς Περσῶν, πόλεις δω-
ροῦμενοι. 29 f.
55. οἶνος Πράμνιος, Ἰνάριος. 30 b.
56. οἶνος ἐκάνθιος. 30 e.
56. οἶνος Βίβλινος. 30 f.
57. τρίμμα. 31 e.
58. οἶνοι ἄλλοι τε καὶ ἀνθοσμίας.
32 a.
59. οἶνων ἰδιώματα. 32 c.
59. οἶνος τεθαλαττωμένος. 32 d.
59. πρὸς τοῖς ἄλλοις οἶνος Χίος.
32 f.
60. οἶνος Μαρεώτης. 33 c.
60. οἶνος Ταιριώτης. 33 e.
60. οἶνος Αἰγύπιος. 33 f.
60. Ἀστυδάμας. 34 a.
61. οἶνον εὔρεσις. 34 a.
61. οἶνος κριθίνος. 34 b.
62. κράμβη ἀμέθυστος. 34 c.

B

1. Περί Οἶνον. 35 a.
2. οἶνον φύσις. 35 c.
5. οἶνία τριήρης. 37 b.
6. Οἶνος καὶ ἀλήθεια. 37 e.
6. τρίποδες. 37 f.
7. Διόνυσος ὀρθός. 38 c.
7. ἄκρατον. 38 c.
7. Διὸς σωτήρος ὄνομα. 38 e.
8. Νέκταρ, ἀμβροσία. 38 f.
9. Κανχήσεις. 39 d.
11. Κωμωδίας εὔρεσις. 40 b.
11. ἐτυμολογία Θοίνης, θαλείας,
μέθης. 40 c.

- CAP. 12. τέλος. P. marg. 40 d.
13. Ὅματα. 40 f.
14. μετάκερας. 41 d.
15. Ὅματα. 41 e.
18. ὕδωρ, σῶμα ποταμοῦ. 43 c.
19. ὑδροπόται. 43 f.
21. Ἰβήρων μικρολογία. 44 b.
22. Λασύρτας ἄποτος. 44 f.
23. Χοάσπεος βασιλικὸν ὕδωρ καὶ
Νεῖλον. 45 b.
23. Μελάμπους εὔρε κρασιν οἶ-
νον. 45 d.
24. ὑδάτων χρήσις. 45 e.
25. τίνα τῶν ὑδάτων ἀριστα. 46 b.
26. ὑδατώδη τροφίμα. 46 d.
26. μέλιτος χρήσις. 46 f.
28. μονοσιτῶν. 47 c.
28. νωγαλέματα. 47 d.
29. ὀνομακλήτωρ. 47 e.
29. κλῖναι. 47 f.
30. ποικίλα στρώματα. 48 b.
31. στρώται, καὶ Ἐντιμος ὁ Κρής
παρὰ βασιλεῖ τῶν Περσῶν
τιμώμενος. 48 f.
32. τρίποδες αἱ τράπεζαι. 49 a.
33. Λαμασκηναί, τὰ καὶ κοκκῦ-
μηλα ἢ βράβιλα. 49 d.
34. κεράσια. 50 b.
35. χαμαικέρασα, μιμαίνκυλα. 50 d.
35. κεράσια. 51 a.
36. σνκάμινα. 51 b.
36. μόρα. 51 c.
37. ἐπιδημία ποδαγωγική. 52 a.
38. κάρνα. 52 a.
39. ἀμνυδάλοι. 52 c.
39. πικρὰ ἀμνυδάλα νηφάλα.
52 d.
40. ἀμνυδάλης τόνος. 52 f.
41. Ποντικά κάρνα. 53 b.
42. Ηρακλεωτικά. 53 e.
42. Περσικά κάρνα. 53 e.
- 42 sq. καρῶν διαφόρων ἀρωγή
καὶ καυία. 53 e sq.
44. ἐρέβινθοι. 54 e.
45. θέρμιοι. 55 c.
46. φάσηλοι. 56 a.
47. ἐλάαι. 56 b.

- CAP. 48. ῥαφανίδες. P. marg. 56 d.
49. κῶνοι, ὄστρακίδες. 57 b.
50. ὠα. 57 d.
50. πῶς Ἑλένη ἐξ ὧν. 57 f.
50. Μολιονίδαι. 57 f.
51. Πρόπωμα. 58 c.
52. μαλάχαι. 58 d.
52. ἄλιμος. 58 f.
53. κολοκύνθη, σικυά. 58 f.
54. φιλοσόφων ζητήσεις χλευαζό-
μεναι. 59 d.
55. πρόπωμα. 60 a.
56. μύκαι. 60 b.
56. Κηφισόδοτος [Κηφισόδωρος]
κατ' Ἀριστοτέλους βιβλία δ'.
60 d.
57. μύκητες θανατηφόροι. 60 e.
58. σία. 61 c.
59. μύκητες. 61 d.
60. ὕδνα. 62 a.
60. ὑδνόφυλλον. 62 d.
61. ἀκαλήφη. 62 d.
62. ἀσπάραγοι. 62 d.
62. ὄρμενος. 62 f.
63. κοχλῖαι. 63 a.
64. βολβοί. 63 d.
68. κίχλαι. 64 f.
68. Ἐπικυχλίδες Ὀμήρου. 65 a.
69. σνκαλίδες. 65 b.
70. σπῖνοι. 65 c.
71. κόψιχοι, καὶ ὄρνιθια. 65 d.
72. ἐγκέφαλος. 65 f.
73. πέπερι. 66 d.
74. ἐλαιον. 66 f.
75. γάρος. 67 b.
76. ὄξος. 67 c.
77. ἀρνύματα. 67 f.
77. κύμινον. 68 a.
78. πέπων. 68 c.
79. θρίδαξ. 68 f.
82. κινάρα. 70 a.
82. κυνόσατος. 70 c.
83. κάρτος. 70 d.
83. κάρδνος. 70 e.
84. κινάρα. 71 a.
85. ἐγκέφαλος φοίνικος. 71 c.

Γ

- CAP. 1. Κιβώρια, κολοκάσια. P.
marg. 72 a.
3. θεήλατος ὑδάτων καὶ φνιτῶν
ὄλεθρος διὰ φειδωλίαν τῶν
κεκτημένων. 73 b.
4. σικυνοί. 73 e.
6. σῦκα. 74 c.
20. μήλα. 80 e.
30. ὄστρεα. 85 c.
45. μαργαρίτις. 93 a.
47. ἐφθοπόλιον. 94 c.
51. ὀνοματοθήραι. 96 f.
57. μήτρα. 100 b.
60. Ἐπικύρεια. 101 f.
64. μαλακόστρακα. 104 d.
68. ταγηνιστὰ ἥπατα. 106 f.
73. ἄρτοι. 109 a.
84. ταρίχη. 116 a.
94. ποτόν. 121 f.
100. χόνδρος. 126 a.

Δ

2. Καράνου δειπνον. 128 c.
7. δειπνον Κότυος. 131 a.
8. δειπνον Ἀττικόν. 131 f.
- 8 sq. διάφορα Συμπόσια. 132 c.
10. Ἀναστοματικά. 133 a.
12. ὄρχησις συμποτῶν. 134 a.
13. παρῳδία. 134 d.
15. Λακεδαιμονίων διαίτα. 138 b.
19. Λακεδαιμονίων Καρνεῖα. 141 e.
20. διαίτα Λακεδαιμονίων. 141 f.
22. Κρητῶν διαίτα. 143 a.
23. Περσῶν διαίτα. 143 f.
28. Δειπνον Φιλοξένου. 146 f.
29. Κλεοπάτρας δειπνον. 147 e.
31. Ἀρκαδικὸν δειπνον. 148 f.
32. Ναυκρατιτῶν δειπνον. 149 d.
33. καὶ Αἰγυπτίων. 150 b.
34. καὶ Γαλατῶν. 150 d.
35. Θρακῶν. 150 f.
36. Κέλτων. 151 e.
38. Πάρθων. 152 f.
38. Ρωμαίων. 153 c.

- CAP. 39. Γερμανῶν. P. marg. 153e.
 40. μονομαχία καὶ ὄρχησις. 154a.
 42. βρόχος. 155e.
 44. Κυνικὸν δειπνον. 156e.
 44. φακῇ. 156d.
 49. φιλαργυρίας διαβολή. 159a.
 50. φακῇ. 159e.
 52. διαίτα Πυθαγόρειος. 160f.
 53. διασυρτικά φιλοσόφων. 161f.
 58. ἡδυλόγοι καὶ ἄσωτοι. 164e.
 68. μαγειρικά σκεύη. 169b.
 69. ἡδύσματα. 170a.
 70. τραπεζοποιοί. 170d.
 73. Δῆλιοι, μάγειροι. 172f.
 74. Δελφοί, καρνηκοποιοί. 173c.
 75. ὄργανα μουσικά. 174a.
 4. περὶ τοῦ, Ἀυτόματος δέ οἱ ἦλθε. 177c.
 5. Μενέλαος οὐ μαλακός. 178a.
 6. κοσμιότης Ὀμηρικοῦ δαιτυμόνος. 179a.
 9. συμπόσιον Ὀμηρικοῦ Μενελάου. 180c.
 81. μουσικὴ Ἀλεξανδρέων. 183d.
 84. σπονδὴ τῶν παλαιῶν περὶ τὴν μουσικὴν. 184c.

E

1. Παλαιοὶ συνδειπνοῦντες. 185a.
 3. συμπόσιον Ὀμηρικὸν καὶ Πλάτωνικόν. 186d.
 13. Ξενοφῶντος συμπόσιον. 187f.
 15. αὐλή. 189b.
 16. Μενελάου συμπόσιον. 190a.
 18. Πλάτωνος καὶ Ὀμήρου συμπόσιον. 192a.
 21. Ἀντίοχος ὁ Ἐπιμανής. 193c.
 22. Ἀντιόχου πομπεία. 194c.
 25. Φιλαδέλφου πομπή. 196a.
 36. Φιλαδέλφου πλούτος. 203c.
 37. Φιλοπάτορος ναῦς. 203e.
 40. Ἰέρωνος ναῦς. 206d.
 44. Ἀντιγόνου τριήρης. 209e.
 45. ἐγγυθῆκη. 209f.
 46. Ἀντιόχου συμπόσιον. 210d.
 47. Ἀλεξανδρου συμπόσιον. 211a.

- CAP. 47. Ἀθηνίων φιλόσοφος, τυραννήσας. P. marg. 211d.
 53. Ἀπελλικῶν. 214d.
 55. Σωκράτους ψευδοστρατεῖαι. 215c.
 56. Ξενοφῶν παρὰ τοὺς χρόνους ἀμαρτάνων. 216c.
 57. Πλάτων παρὰ τοὺς χρόνους ἀμαρτάνων. 217c.
 60. Σωκράτης. 218c.
 62. φιλόσοφοι κακηγόροι. 220a.
 64. Γοργῶν. 221b.
 64. ὀπισθονόμοι βοῦς. 221e.
 65. κατὰ γραμματικῶν. 222a.

S

1. Τραγωδία. 222a.
 3. ἀποδοῦναι καὶ δοῦναι. 223d.
 4. ἰχθυοπῶλαι. 224c.
 13. πίναξ. 228c.
 14. τήγανον. 228e.
 15. ἀργυρώματα. 229b.
 19. σπάνις Χρυσοῦ. 231b.
 25. Γαλάται Βρέννον. 234b.
 26. παράσιτοι. 234c.
 53. κόλακες. 248c.
 76. φιλοκόλακες. 259f.
 78. φιλογέλωτες. 261b.
 80. ἀλαζών. 261f.
 81. δοῦλοι. 262b.
 94. ἀγαθὰ αὐτόματα. 267e.
 99. Κυνικὸς πεινῶν. 270b.
 101. δούλων πλῆθος. 271d.
 105. Ῥωμαίων ἐγκώμιον. 273a.

Z

1. Φαγήσια. 275a.
 2. Λαγηνοφορία. 276a.
 5. ἔλλοι. 277c.
 6. ἀμίαι. 277e.
 7. Ἀρχέστρατος. 278a.
 8. Ἡδονικοί. 278d.
 14. Ταντάλον μῦθος. 281b.
 15. ἀλφησταί. 281e.
 16. ἀνθίας. 282a.

- CAP. 18. πομπίλος. P. marg. 282f.
 18. ἱερὸς ἰχθύς. 282f.
 22. ἀφύαι. 284f.
 25. ἄχαρνος. 286a.
 26. βατίς, βάτραχος, βάτος. 286b.
 27. βῶκες. 286e.
 28. βεβράδες. (βεμβράδες.) 287b.
 29. βέλεννος. (βλέννος.) 288a.
 30. βούγλωστος. 288a.
 31. γόγγροι. 288c.
 33. Ζεὺς Μενεράτης. 289a.
 35. Θεμίσων Ἡρακλῆς. 289f.
 36. μαγείρων ἀλαζονεία. 290b.
 42. γόγγρος. 293f.
 43. γαλεός. 294c.
 45. γλαῦκος. 295b.
 47. Γλαῦκος ὁ δαίμων. 296a.
 49. γναφεύς. 297c.
 50. ἐγγέλεις. 297c.
 51. τάριχοι θνόμενοι. 297e.
 57. ἔλλοψ. 300d.
 58. ἐρύθρινος. 300e.
 59. ἐγκρασίχολοι. 300f.
 60. ἐψητός. 301a.
 61. ἥπατος. 301c.
 61. λεβίας. 301c.
 62. ἡλακατῆνες. 301d.
 63. θύννος. 301e.
 67. θυννίς. 303c.
 68. ἵππουροι. 304c.
 69. ἵππος. 304e.
 70. ἱουλίδες. 304f.
 71. κίχλαι. 305a.
 71. κόσσυφοι. 305a.
 72. κάρπος. 305d.
 72. κρέμυς. 305d.
 73. κίθαρος. 305f.
 74. κόρδυλος. 306b.
 75. κάμμαροι. 306c.
 76. καρχαρίαί. 306d.
 77. κεστρεύς. 306d.
 81. κορακῖνος. 308d.
 82. κυπριανός. 309a.
 83. κωβιοί. 309b.
 84. κόκκυνες. 309e.
 85. κῶων καρχαρίας. 310a.
 86. λάβρακες. 310e.

- CAP. 88. λάτος. P. marg. 311e.
 89. λειόβατος. δίνη. 312b.
 90. μύραιναι. 312b.
 91. μύρος. 312e.
 92. μαινίδες. 313a.
 93. μελάνουρος. 313c.
 93. μελανδέρινος. 313d.
 94. μορμύρος. 313e.
 95. νάρκη. 314a.
 96. ξιφίας. 314e.
 97. ὀρφῶς. 315a.
 98. ὄρκυνος. 315c.
 99. ὄνος καὶ ὄνισκος. 315e.
 100. πολύπους. 316a.
 105. (ναυτίλος.) 317f.
 108. πάγονρος. 319a.
 109. πηλαμύς. 319a.
 110. πέρκαι. 319b.
 110. (φυνκίς.) 319c.
 111. δαφίδες. 319c.
 112. δίνη. 319d.
 113. σκάρος. 319e.
 114. σπάρος. 320c.
 115. σκορπίος. 320d.
 116. σκόμβρος. 321a.
 117. σαργοί. 321a.
 118. σάλπη. 321d.
 119. συνόδοντες καὶ συναγρίς. 322b.
 120. σαρρός. 322c.
 120. σκεπινός. 322e.
 121. σκίαίνα. 322f.
 121. συναγρίδες. 322f.
 122. σφύραιναι. 323a.
 123. σηπία. 323c.
 125. τρίγλη. 324c.
 128. ταινίαί. 325f.
 129. τράχουροι. 326a.
 129. ταυλωπίας. 326b.
 130. τευθίς. 326b.
 130. τεῦθος. 326c.
 131. ὕες. 326e.
 132. ὕκαι. 327a.
 133. φάγρος. 327c.
 134. χάνναι. 327f.
 135. χρόμις. 328a.
 136. χρύσοφρος. 328a.

- CAP. 137. χαλκίδες. P. marg. 328c.
 138. (Θράτται.) 329b.
 139. ψήτται. 329e.

H

2. Ἰχθύων ιδιότητές τινων. 331c.
 6. νετὸς ἰχθύων. 333a.
 10. Νέμεσις, Ἑλένης μήτηρ. 334c.
 12. Βριζώ. 335a.
 13. Φιλαινίς. 335b.
 13. Ἀρχίστρατος. 335d.
 14. ἀπολανστικά παραγγέλματα. 336b.
 18. Δωρίων. 337b.
 20. Λᾶσος. 338b.
 21. (Φάυλλος.) 338d.
 21. φιλίχθυες. 338e.
 21. ὀψοφάγοι. 338e.
 40. (Τελεσταγόρας.) 348b.
 41. Στρατονίκου εὐτράπελα ἀποφθέγματα. 348d.
 46. Στρατονίκου θάνατος. 352d.
 47. Ἀριστοτέλους περιεργία. 352d.
 51. ἰχθύων ἱατρικά. 335a.
 59. Κορωνισταί. 359d.
 60. χελιδονίζειν. 360b.
 61. ἰχθυομαντεία. 360e.
 63. βαλλισμός. 362a.
 64. εἰλαπίναι. 362d.
 65. θεοὶ παρόντες εὐωχούμενοις. 363d.
 68. ἐπιδόσιμα. 364f.
 68. ἀπὸ σπυρίδος δειπνον. 365a.
 68. (σύνδειπνον.) 365b.
 68. συναγώγιμα. 365b.
 68. συμβολαί. 365d.

Θ

1. Τακερόν. 366a.
 2. νᾶπν. (σίνηνπν.) 366d.
 5. (ἔμβραμμα.) 368c.
 6. κωλῆ. 368d.
 8. γογγυλὶς. 369a.
 8. βουνιάς. 369b.
 9. κράμβη. 369e.

- CAP. 11. σεῦτλα. P. marg. 370f.
 12. σταφυλίνος. 371b.
 13. κεφαλωτόν. 371e.
 13. (γῆθιον.) 371f.
 14. κολοκύντη. 372b.
 15. ὄρνεις. 373a.
 16. Ἀναξανδρίδης. 374a.
 17. δέλφαξ. 374d.
 18. πεταλίδες σῦες. 376a.
 18. λαρινοὶ βόες. 376b.
 20. πολυμάθεια μαγείρων. 376e.
 24. ἐπὶ σοφοὶ μαγειρικῆς. 379d.
 25. παραφέρειν. 380d.
 25. γεύματα. 380e.
 26. χοῖρος ἡμίεφθος. 381a.
 27. ἐξαίρεσις. 381c.
 28. μάγειρος Πλατωνικός· ἢ ἀρ-
 χαιολεξία μαγείρων. 381f.
 32. χῆνες σιτεντοί. 384a.
 33. ἡμίκραται. 384c.
 33. κρεωκάκκαβος. 384d.
 33. ἀναβραστά. 384e.
 33. ὄρνεις. 384e.
 34. ὀξάλμη. 385b.
 35. ὀψάριον. 385d.
 36. ξυμνηχὰ ἐσθίειν. 386c.
 36. ὀλβιογάστωρ. 386e.
 37. φασιανικοί, φασιανός. 386f.
 39. ἀτταγᾶς. 387f.
 40. πορφυρίων. 388b.
 40. πορφυρίς. 388d.
 41. πέρδιξ. 388e.
 44. ὠτιδες. (ὠτοι.) 390d.
 45. σκῶπες. 391a.
 46. ἀλεκτρονών. 391d.
 46. στρουθός. 391e.
 47. ὄρνυγες. 392a.
 48. χέννια. 393c.
 49. κύννος. 393d.
 49. (γέρανος.) 393e.
 50. φάσσαι, περιστεραί. 393f.
 52. νῆτται. 395c.
 52. κολυμβίς. 395d.
 54. γαλαθηνά. 396b.
 55. δορκάς. 397a.
 56. ταώς. 397a.
 58. τέτραξ. 398b.

- CAP. 59. ψύαι. P. marg. 399a.
 60. οὐθαρ. 399c.
 60. ὑπογάστριον. 399d.
 61. λαγώς. 399d.
 63. κούνικλος. 400f.
 63. χελιδονίαι λαγωοί. 401a.
 64. Καλυδώνιος σῦς. 401b.
 64. σύαγρος. 401d.
 65. ἀσχέδωρος. 402b.
 66. ἔριφοι. 402c.
 68. ῥοδουντία λοπάς. 403d.
 68. μαγειρικά παραγγέλματα. 403f.
 70. ῥοδωνία λοπάς. 406a.
 71. Ἠγήμων παρῳδός. 406d.
 73. Τηλεμάχου χύτρα. 407d.
 75. χειρόνιπτρον. 408b.
 78. ἀπόνιμμα. 409f.
 79. χειρόμαντρον. 410b.
 79. ὠμόλινον. 410d.
 80. Ἡρακλῆα παῖς ῥάνας. 410f.

I

1. Ἡρακλῆς ἀθηφάγος. 411a.
 2. Λεπρεὺς περὶ πολυφαγίας ἐρί-
 ζων Ἡρακλεῖ. 411c.
 4. Μίλων ὁ Κροτωνιάτης ὅλον
 βούν καταφάγει. 412e.
 4. ἀθληταὶ πολυφάγοι. 413b.
 5. διαβολὴ ἀθλητῶν. 413c.
 11. Βοιωτοὶ πολυφάγοι. 417b.
 13. Αἰγύπτιοι ἀρτοφάγοι. 418e.
 13. Βόκχορις καὶ ὁ πατήρ αὐ-
 τοῦ Νεόχαβις μετρία τροφῇ
 χρῶνται. 418e.
 13. ἀντάρχεια Πυθαγόρου. 418e.
 13. εὐτέλεια διαφόρων. 419a.
 15. Μενεδήμου συμπόσιον. 419e.
 16. Ἀρκεσιλαίου δειπνον εὐθυ-
 μία. 420c.
 17. μάχιμα δειπνα. 420e.
 19. γαστρός περὶ διαβολή. 422a.
 20. δεδείπναμεν. 422e.
 22. ζωρότερον. 423d.
 23. κύνθος. 424a.
 24. ἀκρατέστερον πίνειν. 424d.
 24. οἰνοχόοι εὐγενεῖς. 424e.

- CAP. 25. οἰνόπται ἐν συμποσίοις.
 P. marg. 425a.
 28. κρασις οἶνον. 426c.
 29. Σκυθικὴ πόσις. 427b.
 30. κοτταβίζειν. 427d.
 31. οἰνοποσία. 428a.
 33. οἶνος μεθύσκων. 428e.
 33. Ἀλκαῖος φίλοινος. 429a.
 33. Ἀριστοφάνης φίλοινος. 429a.
 34. ὑδροποτεῖν. 429c.
 36. οἶνον κρασις. 430d.
 39. ὅσα Πλάτων περὶ οἶνον. 431f.
 40. οἶνος ἡλπιτωμένος. 432b.
 41. Λακεδαιμονίων προπόσεις. 432d.
 42. Νέστορος φιλοποσία. 433b.
 43. διψῶ. 433e.
 44. Πρωτέας ὁ Μακεδὼν πολυ-
 πότης. 434a.
 44. Ἀλεξάνδρου πολυποσία. 434b.
 45. μέθυσοι ἀναφρόδιτοι. 434f.
 46. Φιλίππου φιλοποσία. 435a.
 47. φιλοπῶται. 435d.
 49. Χόες ἐορτή. 437c.
 50. Διονύσιος Ἡρακλεώτης. 437e.
 51. Ἀντίοχος φιλοπότης. 438c.
 51 sqq. πολυπόται βασιλεῖς. 438c
 sqq.
 56. Ῥωμαίων καὶ Ἰταλῶν γυναῖ-
 κες νήφουσαι. 440e.
 57. γυναῖκες φιλοπότριαι. 441b.
 59. φίλοινα ἔθνη. 442b.
 61. μέθη, μητρόπολις τῶν δει-
 πῶν. 443d.
 62. οἶνος Ἀφροδίτης γάλα. 444d.
 63. κυβεία Ῥοδίων περὶ γυναι-
 κῶν. 444f.
 63. Ἀνθέας εὐρετῆς ποιήσεως τῆς
 διὰ συνθέτων, καὶ Ἀσωπό-
 δωρος. 445a.
 64. πάροινος. 445b.
 64. ἀρρηθμοπότης. 445d.
 64. ποτικός. 445e.
 64. τὸ μεθύειν τὰς ὄψεις πλανᾷ.
 445f.
 65. πῖθι et πίε. 446a.
 66. πίομαι. 446d.

- CAP. 66. ἐπίστιος. P. marg. 446 f.
 67. τὸ πῖνον. 447 a.
 67. βρύτον. 447 b.
 68. Διόνυσος. 447 d.
 69 sq. γριφοί. 448 b.
 86. ζημία τοῖς ἀξυνέτοις τῶν γρι-
 φων. 457 d.

IA

1. Περί ἐκπωμάτων. 459 a.
2. Ποτήρια. 460 b.
4. παλαιῶν τὰ ἐκπώματα μικρά. 461 a.
5. Κυλικραῖνες. 461 e.
6. κύλικες. 462 b.
6. Κάδμον μνήμα. 462 b.
7. Ξενοφάνους συμποτικά, καὶ Ἀνακρέοντος, καὶ Ἴωνος. 462 c.
9. τὸ ζῆν τί ἐστι. 463 d.
10. τρόποι πόσεων διάφοροι. 463 e.
11. κεράμια. 464 a.
11. Ροδιακαὶ χυτρίδες. 464 c.
12. διάφοροι μανίαι. 464 d.
13. διονυσιάζοντες. 465 a.
13. διὰ τί Νύμφαι τροφοὶ Διονύσου. 465 a.
14. πολλῶν κτήσις ἐκπωμάτων. 465 c.
30. γραμματικὸν ἐκπώμα. 466 e.
30. ο καὶ υ χρῆσις. 466 f.
31. γνάλα. 467 c.
32. δεινός. 467 d.
33. δέπαστρον. 468 a.
34. δακτυλωτόν. 468 c.
35. ἐλέφας. 468 f.
36. ἐφηβός. 469 a.
37. ἡδυνποτὶς. 469 b.
38. Ἥλιος διὰ ποτηρίου κομιζόμενος εἰς τὴν δύσιν. 469 d.
40. ἡ θάμιον. 470 d.
40. ἡμίτομος. 470 d.
- 41 sqq. Θηρίκλειος. 470 e.
44. Ἰσθμιον. 472 e.
45. κάδος. 472 e.
46. καδίσκος. 473 b.
46. Ζεὺς Κτήσιος. 473 c.
- CAP. 47. κύνθαρος. P. marg. 473 d.
49. καρχήσιον. 474 e.
49. κάλπιον. 475 c.
50. κελέβη. 475 c.
51. κέρας. 456 a.
53. κισσύβιον. 476 f.
53. κυμβίον. 477 d.
54. κιβώριον. 477 e.
55. κόνδυ. 477 f.
55. Κονώνειος. 478 b.
56. κότυλος. 478 b.
57. κοτύλη. 478 d.
57. ἡμίνα. 479 a.
58. κοτταβίς. 479 c.
59. κρατάνιον. 479 f.
59. κρουναία. 480 a.
59. κυνάθις. 480 b.
60. κύλιξ. 480 b.
60. κυλικηγορεῖν. 480 b.
60. φοξίχειλος. 480 d.
61. κυλιχνίδες. 480 f.
65. κύπελλον. 482 e.
65. κύμβη. 483 a.
66. κώθων. 483 b.
68. λαβρωνία. 484 c.
69. λάκαιναι. 484 f.
70. λεπασταί. 484 f.
71. λοιβάσιον. 486 a.
71. σπονδεῖον. 486 a.
71. λέσβιον. 486 a.
71. λουτήριον. 486 b.
72. Λυκιονοργεῖς. 486 c.
73. μέλη. 486 e.
73. μετάνιπτρον. 486 f.
74. μαστός. 487 b.
74. μαθαλλίδες. 487 c.
75. Μάνης. 487 c.
- 76 sq. Νεστορίς. 487 f.
85. Σωσίβιος ὁ Λυτικός. 493 c.
86. ὄλμος. 494 b.
87. ὀξύβαφον. 494 b.
88. οἰνιστηρία. 494 f.
88. ὄνυξ [immo ὄλλιξ.] 494 f.
89. Παναθηναϊκόν. 494 f.
89. πρόσαρον. 495 a.
90. πελίται. 495 a.
91. πέλλα. 495 c.

- CAP. 92. πενταπλόα. P. marg. 495 e.
 92. πέταχρον. 496 a.
 93. πλημοχόη. 496 a.
 93. πρίστις. 496 b.
 94. προχύτης. 496 c.
 94. Προουσίας. 496 d.
 95. δέοντα. 496 e.
 96. Ροδιάς. 496 e.
 97. ρυτόν. 496 f.
 98. σαννάρα. 497 e.
 98. Σελευκίς. 497 f.
 99. σκύφος. 498 a.
 99. προπίνειν. 498 c.
 100. λάγννον. 499 b.
 101. σκυθίσαι. 499 f.
 101. Βοιωτικοί, οἱ καὶ Ἡρακλεω-
 τικοί. 500 a.
 102. ταβαῖται. 500 d.
 102. τραγέλαφοι. 500 d.
 102. τριήρης. 500 f.
 102. ὑστιακόν. 500 f.
 103. φιάλη. 500 f.
 103. φιάλη ἀμφίθετος. 501 a.
 104. βαλανειόμφαλοι. 501 d.
 105. ἀργυροίς. 502 a.
 105. χρυσίς. 502 a.
 107. χυτρίδες. 502 b.
 108. ψυγὲς ἢ ψυκτήρ. 502 c.
 110. ὠδός. 503 d.
 110. ὠοσκύφια. 503 e.
 110. ὠόν. 503 f.
 111. κύκλω πίνειν. 504 a.
 111. κρατηρίζειν. 504 b.
 112. Ξενοφών καὶ Πλάτων φιλο-
 νεϊκῶς ἔχοντες πρὸς ἀλλή-
 λους. 504 e.
 112. Ἀλεξάμενός εὐρετὴς διαλό-
 γων. 505 b.
 113. Πλάτωνος κακολογία. 505 d.
 114. Πλάτων πρὸς ἅπαντας δυσ-
 μενής. 506 a.
 116. Πλάτωνος κακοήθεια πρὸς
 πάντας. 507 a.
 116. Πλάτων φιλόδοξος. 507 d.
 117. κατὰ Πλάτωνος. 507 f.

- CAP. 119. Πλάτωνος μαθηταὶ τυ-
 ραννικοί. P. marg. 508 d.
 120. Πλατωνικῶν διασυρτικά.
 509 c.

IB

2. Ἡδονή. 510 c.
3. καθ' ἡδονῆς. 511 a.
4. ὑπὲρ ἡδονῆς. 511 d.
6. Ἡρακλῆς φιλήδονος. 512 e.
7. τρυφή, τέλος τοῦ βίου. 513 e.
8. Περσῶν τρυφή. 513 f.
8. Περσῶν βασιλέως τρυφή. 513 f.
9. προσκεφάλαιον βασιλικόν. 514 f.
11. Ἀνδῶν τρυφή. 515 d.
11. Ὀμφάλη. 515 f.
11. Μίδα. 516 b.
12. συγγραφεῖς Ὀψαρτυτικῶν. 516 c.
12. καρύκη. 516 c.
12. κύνδαυλος. 516 c.
13. βασιλεὺς τῆς λιβανοφόρου. 517 b.
14. Τυρρηνῶν ἡδυπάθεια. 517 d.
14. Τυρρηνῶν ἡδυπάθεια. 518 a.
15. Σικελῶν τρυφή. 518 c.
15. Συβαριτῶν τρυφή. 518 c.
16. Μασσανάσσου φιλοστοργία. 518 f.
19. ἵπποι ὀρχούμενοι πρὸς αὐ-
 λόν. 520 c.
20. Συρακουσίων νόμος κατὰ τῆς
 τρυφῆς. 521 b.
20. Συβαριτῶν νόμοι περὶ τρυ-
 φῆς. 521 c.
21. Συβαριτῶν ὀλεθρος. 521 d.
22. Κροτωνιατῶν τρυφή. 522 a.
23. Ταραντίνων τρυφή. 522 d.
24. Ἰαπύγων τρυφή καὶ ἀπώλεια. 522 f.
25. Μασσαλιωτῶν τρυφή. 523 c.
25. Σιριτῶν τρυφή. 523 c.
26. Μιλησίων. 523 e.
27. Σκυθῶν ὕβρις καὶ εἰρήνη. 524 c.
27. ἀποσκυθίσαι. 524 f.

- CAP. 28. Ἀβυδηνῶν τρυφή, P. marg. 524 f.
29. καὶ Ἐφείων. 525 c.
30. Σαμίων. 525 e.
31. Κολοφωνίων. 526 a.
31. Ἰώνων. 526 d.
32. Βυζαντιῶν καὶ Χαλκηδονίων. 526 e.
33. Θετταλῶν τρυφή. 527 a.
33. Φαρσαλίων. 527 a.
33. Αἰτωλῶν. 527 b.
34. Συρακοσίων. 527 c.
35. Ἀρκαυδίων. 527 f.
35. Ζακυνθίων. 528 a.
36. Καπυησίων. 528 b.
37. Κουρητῶν. 528 c.
37. Κυμαίων. 528 d.
38. Νινύων τρυφή, καὶ Σαρδαναπάλων. 528 e.
40. Σαγάριος. 530 c.
40. Ἀννάρου. 530 d.
40. Νίνου. 530 e.
41. Στράτιωνος ἡδυπάθεια. 531 a.
41. Στράτιωνος καὶ Νικοκλέους τρυφή ἐνάμιλλος. 531 c.
42. Κόντος τρυφή. 531 e.
43. Χαβρίου. 532 b.
43. Ἰφικράτους. 532 b.
43. Τιμοθέου καὶ Κόνωνος. 532 b.
43. Χάρητος. 532 b.
44. Πεισιστρατιδῶν τρυφή. 532 f.
44. Πεισιστράτου μετριότης. 532 f.
45. Περικλέους τρυφή. 533 c.
45. Θεμιστοκλέους ἀκρασία. 533 d.
46. Ἀρτέμιωνος τρυφή. 533 e.
47. Ἀλκιβιάδου τρυφή. 534 b.
49. Ἀλκιβιάδου ἐξαλλαγή πατρίου στολῆς, καὶ Πανσανίας ἐκδεδιγημένος. 535 e.
50. Δημητρίου τρυφή. 535 f.
51. Φάραγγος ἀσέλγεια. 536 b.
51. καὶ Ἀρχιδάμου. 536 c.
51. Ἰσάνθου. 536 d.
51. Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου. 536 e.
52. Καλλίου τοῦ πλουσίου τρυφή. 536 f.
- CAP. 53. τρυφή Ἀλεξάνδρου τοῦ μεγάλου. P. marg. 537 d.
53. πολυτέλεια Ἀλεξάνδρου. 537 e.
54. Ἀλεξάνδρου γάμοι μεγαλοπρεπεῖς. 538 b.
55. σκηνὴ Ἀλεξάνδρου. 539 d.
56. Ἀντιόχου ὑποδοχαὶ λαμπραί. 540 a.
57. Πολυκράτης. 540 c.
57. Σαμίων λαύρα. 540 f.
59. Γέλωνος κολυμβήθρα. κέρας Ἀμαλθείας. 541 f.
60. Δημητρίου Φαληρέως ἡδυπάθεια. 542 b.
61. Λευκούλλου τρυφή. 543 a.
62. Παρρασίου τοῦ ζωγράφου τρυφή. 543 c.
63. Ἀριστίππου. 544 a.
63. φιλοσόφων τρυφερότης. 544 f.
64. Πολύαρχος ἡδονῆς ὑπερλάων. 545 a.
66. Σπένσιππος φιλήδονος. 546 d.
67. Ἐπικούρειοι. 546 e.
68. φιλοσόφων διωγμός. 547 a.
68. Σοφοκλῆς ἡδονῆς εἰσηγητής. 547 c.
69. Λύκωνος περιπατητικοῦ τρυφερότης. 547 d.
70. καὶ Ἀναξάρχου. 548 b.
71. ὀλιγοδίατοι. 548 d.
72. βλάβη ἢ ἐκ τρυφῆς. 548 f.
72. πάχος Διονυσίου τοῦ Ἡρακλείας τυράννου. 549 a.
73. Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου πάχος. 549 d.
73. Ἀλέξανδρος κατάσαρκος. 550 a.
74. Ναυκλείδου πάχος. 550 d.
74. καὶ Πύθωνος. 550 f.
75. λεπτοί. 551 a.
78. μύρα εἰς πόδας, καὶ μύροις ἀλειφόμενοι πόδας. 553 a.
79. διὰ τί ἄνθη μετὰ χεῖρας. 553 e.
80. καλλιπυγός. 554 c.
81. ἡδονὴ μαινομένων. 554 e.

IIΓ

- CAP. 2. Ἀριθμὸς γαμετῶν. P. marg. 555 d.
3. γαμεταὶ ζηλοτυποῦσαι παλλακάς. 556 c.
3. ἥρωες πολυγύναιοι. 556 e.
4. Ἀλγεὺς πολυγύναιος. 556 f.
4. Θησεύς. 557 a.
5. Φίλιππος. 557 b.
5. Εὐριπίδης φιλογύννης. 557 e.
6. κατ' ἑταιρῶν. 557 f.
7. κατὰ γαμετῶν. 558 e.
11. περὶ Ἔρωτος. 561 a.
13. ἔρως πτηνός. 562 c.
15. ἐρώμενοι. 563 d.
16. ὀφθαλμοί. 564 b.
18. ξυρᾶσθαι. 564 f.
19. ὑπόκρισις Στωϊκῶν. 565 d.
20. κάλλος. 565 f.
21. Ἀρεοπαγῖται. 566 f.
21. βιβλία ἐρωτικά. 567 a.
21. ἑταῖραι ὀνομασταί. 567 c.
23. ἑταιρῶν σοφίσματα. 568 a.
24. ὑπὲρ τῶν ὀλιγομίσθων πορνιδίων. 568 d.
26. Λαῖς γεγηρακυῖα. 570 b.
28. Ἀφροδίτη ἑταῖρα. 571 c.
31. Ἀφροδίτη Πόρνη. 572 e.
32. Κορίνθια ἑταῖραι. 573 c.
33. Ἀφροδίσια ἑταιρῶν Κορινθίων. 574 b.
35. ἔρως κατ' ὄναρ. 575 a.
35. ἐρασθέντων κατ' ὄναρ γάμοι. 575 a.
36. Μασσαλιωτῶν γάμοι. 576 a.
37. διαφόρων ἑταῖραι βασιλέων. 576 d.
41. Μάχωνος Μανία ἑταῖρα. 578 b.
43. Γνάθαινα. 580 e.
44. Γναθαίνιον. 581 a.
45. Λαῖς. 582 c.
45. Γλυκέριον. 582 d.
45. Νικώ. 582 e.
45. Καλλιστώ. 583 a.
45. Ἰππη. 583 a.
45. Φρόνη. 583 b.
- CAP. 46. ὀνόματα ἑταιρῶν. P. marg. 583 d.
- 46 sqq. εὐθικοὶ Γναθαίνης ἀπαντήσεις. 583 f.
48. νόμος συσσιτικός. 585 b.
49. ἑταιρῶν ἀποφθέγματα διαφόρων. 585 c.
50. ἑταῖραι διάφοροι. 586 a.
53. Λεόντιον Ἐπικούρου. 588 b.
54. Λαῖς. 588 c.
54. Θεοδότη. 588 d.
55. Λαῖδος πατὴρ καὶ τάφος. 589 a.
56. διαφόρων ἀνδρῶν ἐπιφανῶν ἐρώμενοι. 589 c.
57. τίγρις ἀρσενικῶς. 590 a.
59. Φρόνη. 590 d.
61. Θεωρίς. 592 a.
63. Δημοσθένους ἀκολασία. 592 e.
64. ἑταιρῶν κατάλογος. 593 a.
68. Ἀγὴν δρᾶμα. 595 e.
69. ἑταιρῶν κατάλογος. 596 b.
70. ἑταῖραι ποιητῶν. 597 a.
71. Ἐρμησιάννακτος ἑταῖρα φιλοσόφων. 597 b.
73. ἔρως ἀπανταχοῦ. 599 f.
74. Ἀνακρέων. 600 d.
75. Ἀλκυμάν. 600 f.
75. ἐρωτικοὶ ποιηταί. 601 a.
77. παίδων ἔρωτες. 601 e.
81. Σοφοκλῆς φιλομεῖραξ. 603 e.
82. Σοφοκλῆς ὑπὸ μειρακίου λωποδυτούμενος. 604 e.
83. ἀναθήματα δωρηθέντα παιδικοῖς. 605 b.
84. ἀγαλμάτων ἐρασταί. 605 e.
85. ζῶα ἀνθρώπων ἐρασθέντα. 606 b.
85. δελφὶν παιδεραστής. 606 d.
85. καὶ ἑλέφας. 606 f.
86. Περσαῖος Κιτιεύς. 607 a.
87. μουςουργοὶ γυναῖκες. 607 f.
89. ἐπὶ κάλλει διαβρόητοι γυναῖκες. 608 f.
90. ἀγὼν κάλλους. 609 e.
91. πολυμάθεια. 610 b.
92. φιλόσοφοι ἐξελαυνόμενοι. 610 e.

CAP. 93. Κυνηκοί. P. marg. 611 b.
93. Αἰσχίνης Σωκρατικός. 611 d.
94. Λυσίας κατ' Αἰσχίνον. 611 e.

IA

1. Διόνυσος μαινόμενος. 613 a.
2. γελωτοποιοί. 613 d.
3. φιλογέλωτες. 614 e.
5. πλάνοι. 615 e.
6. φιλοσκώπται. 616 b.
7. αὐλοὺς Ἀθηνᾶ δῖπτουσα. 616 e.
9. ξυνανλία. 617 f.
10. ὠδῆς ὀνομασίαι. 618 d.
12. ῥαψωδοί. 620 b.
12. Κάσανδρος φιλόμηρος. 620 b.
13. ἱλαρωδοί. 620 d.
13. Σωτάδης. 620 e.
13. μαρωδοί. 620 e.
15. δικηλισταί. 621 d.
15. Θηβαῖοι κακοῦργοι φωνῶν. 621 f.
16. αὐτοκάβδαλοι. 622 b.
16. φαλλοφόροι. 622 c.
17. Ἀμοιβεὺς κιθαρωδός. 622 d.
18. μουσικῆς ἐγκώμιον. 623 e.
18. ἁρμονίαι. 624 b.
22. τὸ χρήσιμον μουσικῆς. 626 a.
23. ποιηταὶ μᾶλλον ἀνδρεία ἢ ποιητικῇ σεμνυνόμενοι. 627 a.
24. τὸ χρήσιμον μουσικῆς. 627 d.
25. ὀρχήσεις. 628 c.
27. ὀρχήσεων ὀνομασίαι. 629 d.
29. πνρρίχη. 630 e.
29. Τυρταίου ἐπη. 630 f.
31. Μουσικῆς ἀρχαίας ἐγκώμιον. 631 e.
32. Ὀμήρου στίχοι. 632 d.
33. ἀρχαία μουσική. 632 f.
33. χορηγοί. 633 a.
34. σαμβύκη. 633 f.
35. μάγαδις. 634 e.
35. Ἀρίσταρχος μάντις. 634 c.
37. βάρβιτος. 635 d.
37. πηκτίς. 635 e.
37. Καρνείων θέσις. Τερπάνδρου χρόνοι. 635 e.
39. κρεμβαλίζειν. 636 c.
40. φοῖνιξ. 637 b.
41. τρίπους. 637 b.
42. εὐρεταὶ διαφορῶν ἐν μουσικῇ. 637 f.
42. μοχθηρῶν ἁσμάτων ποιηταί. 638 c.
44. ἐορταὶ ἐν αἷς οἱ δεσπότηται τοῖς δούλοις ὑπηρέτουν. 639 b.
44. Σατουρνάλια. 639 b.
45. Πελώρια. 639 d.
46. ἐπιδορπίσματα. 640 c.
46. τραγήματα. 640 c.
47. δευτέραι τράπεζαι. 640 e.
50. Φιλοξένου δευτέραι τράπεζαι. 642 f.
50. Ἀντιφάνης περὶ Φιλοξένου. 643 d.
51. πλακοῦντες. 643 e.
61. πιστάκια. 649 c.
62. κόνναρα. 649 f.
62. παλίουρος. 649 f.
63. ἄπια. 650 c.
63. ἀμαμηλίδες. 650 d.
63. ἐπιμηλὶς. 650 e.
64. σίδη. 650 f.
65. φοῖνικες. 651 b.
65. λωτός. 651 d.
66. φοῖνικες Νικολάειοι. 651 f.
67. ἰσχάδες. 652 b.
67. αἰγιλίδες. 652 e.
67. χελιδόνιαι. 652 e.
67. τιθράσαι. 652 f.
68. βότρυς. 653 b.
68. σταφυλαὶ γενναῖαι. 653 c.
69. περιστέριον. 654 a.
70. τῶνων πλήθος ἐν Ῥώμῃ. 654 d.
71. μελεαγρίδες. 655 b.
72. ὀπτοὶ δέλφακες. 655 f.
72. ἔψησις. 656 a.
72. φλογίδες. 656 b.
73. πέρδικες. 656 c.
73. Σιμωνίδου αἰσχροκέρδεια. 656 c.

- CAP. 73. οὐθαρ. P. marg 656 e.
74. ὄρνιθες σιτευτοί. 656 e.
74. δελφάκια. 656 f.
74. ἐγκράτεια Λακεδαιμονίων καὶ ὕβρις εἰς τοὺς Εἰλωτας. 657 b.
74. χηνίζειν. 657 e.
75. πετασῶν, ἢ πέρνα. 657 e.
75. Στράβωνος ἡλικία. 657 e.
75. Πομπέλων. 657 f.
76. τυροί. 658 a.
76. ἀποτράγημα. 658 c.
77. Κάδμος μάγειρος. 658 e.
77. Μαίσιων. 659 a.
78. μάγειρος σπονδῆς προῖστα-
μενος. 659 d.
79. ἀξίωμα μαγειρικῆς. δρᾶν, τὸ
θύνειν. κηρυκας. 660 a.
79. τιμῆται Ῥωμαίων σφαγιάζον-
τες. 660 c.
80. Ἀθηνίωνος μάγειρος. 660 e.
82. μύμα. 662 d.
83. ματτῖα. 662 f.
84. Μάχων Σικυνώνιος. 664 a.
- CAP. 7. κοτταβίων ἄθλον. P. marg.
668 c.
7. κότταβος Σικελοῖς περισπού-
δατος. 668 e.
8. στέφανοι τῶν ἐρώντων δια-
λυόμενοι. 669 c.
9. Διονύσιος ὁ Χαλκοῦς. 669 d.
9. θύραι τῶν ἐρωμένων στεφα-
νούμεναι. 670 d.
10. ἰσότης στεφάνων. 670 f.
11 et 18. Ναυκρατίτης στέφανος.
671 e et 675 f.
12. λύνιος στέφανος Σαμίων.
672 a.
15. Ἑφαιστίων τ' ἀλλότρια συγ-
γράμματα σφετεριζόμενος.
673 e.
51. Ἀριστοτέλους σκολιόν, οὐ
παῖαν. 696 a.
52. παιᾶνες. 696 e.
53. καπνοὶ ὠδαί. 697 b.
53. κολάβρων ποιητής. 697 c.
54. συρβηνέων χορός. 697 e.
55. παρωδοί. 698 a.
57. λύνων ὀνομασίαι. 699 d.
61. λυχνοκαντία. 701 a.
62. ἰὴ παιών. 701 b.
63. Τγία. 702 a.

IE

2. Εὐρεσις κοττάβων. 666 b.
4. κότταβος κατακτός. 666 e.
5. κοτταβίζειν: ἀγκύλη. 667 b.

INDEX RERUM.

A

- Abacus (κυλινεῖον) V 201 d XI
460 d. 480 b.
Abates vinum e Cilicia I 33 b.
Abderae, praestantes mugiles III
118 c. VII 307 b. quilibet civis pro
suo sensu novilunium indicebat
VIII 349 b.
- abramis piscis Niloticus VII 312 b.
Abrotonum meretrix Thressa, ma-
ter Themistoclis XIII 576 c.
absinthio conditos cibos amant By-
zantii IV 132 e.
abstemii II cap. 21. 22.
abstinentia nimia non laudanda IV
163 b. c.
Abydos oppidum ad Hellespontum,

- Milesiorum colonia XII 524 f. — 525 b. Ibi templum Veneris meretricis XIII 572 e. f. Abydenorum mollities et luxuria XII cap. 28. Abydena Medontias, vel Medontis, communis uxor Alcibiadis et Axiochi XII 534 f. XIII 574 e. Abydenorum epiphorema in proverbio dicitur vectigal et portorium XIV 641 a.
- Abydos appellata Sinope meretrix, vetula cum esset XIII 586 a.
- Abydos Aegypti oppidum XV 680 a. abyrtaca condimenti genus II 68 a. III 124 b.
- acacallis flos idem atque narcissus XV 681 a.
- Academia, Platonis gymnasium II 59 d. in convivio ibi non licitum erat uti vase quod in urbe non esset fabricatum IV 137 f. Academiae novae lumen Clitomachus IX 402 c.
- Academicos philosophos traducit Ehippus comicus XI 509 c. d.
- Acanthium vinum I 30 e.
- acarnan piscis VII 327 d. VIII 356 b. c.
- ἀκάρως poculum navigio simile XI cap. 23.
- Acesas Salaminus Cyprius, vestium textor II 48 b.
- Acestor parasitus VI 237 a.
- acetum II 67 a. Atticis ἡδος dicitur II 67 c. acetum ex loti Libycae fructu paratum XIV 651 e. f. ex palmulis ibid. b.
- achaeinas vel achaeines panis III 109 e. f.
- Achaia oppidum Rhodi a Phoenicibus habitatum, ubi dein fuit lalysus oppidum VIII 360 e.
- Acharnensium παράσιτοι VI 234 f.
- acharnus piscis VII 286 a. b.
- Achelous pro magna aquae copia X 427 d.
- achillea maza III 114 f. VI 269 c. d.
- Achilles meracius temperari vult vinum I 10 c. propemodum opprimit Aeneam I 12 a. Agamemnoni vinolentiam exprobrat I 11 b. X 433 b. Trambelum occidit II 43 d. licet urgeretur a legatis, tamen priusquam abiret diis sacrificavit IV 179 c. Nestorem poculo donat victorem in ludis X 433 d. lyra iram leniebat XIV 624 a. post Achillem Ajax fortissimus XV 695 c. 696 c. d. Achilles poculum pretiosum XI 781 c. Achillem parum pudico amore prosecutum esse Patroclum finxit Aeschylus XIII 601 a. b.
- achilleum hordeum III 114 f.
- Achilleus fons Miletii II 43 d.
- Achradina pars urbis Syracusarum V 207 f.
- aciniae coronae XV 680 d.
- acipenser piscis, quem alii galeum Graecorum, alii ellopem esse aiunt VII 294 e.
- Aconiae pisces apud Numenium VII 326 a.
- aconitum planta denominata a loco prope Heracleam Ponticam, cui Ἀκόναι nomen III 85 b.
- Acontius pueri nomen apud Callimachum XV 668 b.
- ἀκράτισμα, ἀριστον I 11 b.
- Acratopotes heros Munychiae religiose cultus II 39 c.
- Acrisius apud Sophoclem multa aurea habuit pocula XI 466 a.
- acroamata varii generis in conviviis XIV 614 d. 516 e.
- Acrotatus, Arei filius, rex Lacedaemoniorum. vide Areus.
- Acte pulchra. vide Calacte.
- Acus piscis III 86 c. VII 319 c. dentibus caret et laevis est VII 305 d. similes pisces cestra, acus, saurus VII 328 a. b.
- ἄκνλος, glans ilicis II 50 f.
- Adaeus, Cypselis degens XI 469 a.

- Adaeus, cognomine gallus gallinaeus, dux mercenariorum Philippi, praelio victus a Charete XII 532 e. De alio Adaeo vide indicem scriptorum.
- Adiatomus, Sotianorum Gallici populi rex, sexcentos soldurios habet, qui cum eo vivunt et moriuntur VI 249 b.
- Adimantus, Demetrii Poliorcetae adulator, templum statuit Philae Aphroditae VI 255 c. Adimanto ipsi aram et heroum posuerunt Athenienses adulantes Demetrio VI 253 a.
- Admeta, Eurysthei filia, Argis profuga Samum venit, ibique curam suscipit templi Iunonis XV 672 a.
- Adon, Phrygium et servile nomen tibicinis apud Alemanem XIV 624 b.
- Adonia VII 292 d. X 451 b.
- Adonis Cinyrae filius regis Cypriorum X 456 a. duobus ab numinibus tenetur, Venere et Baccho ibid. raptus a Venere cum ea concumbit XIII 566 d. occultatus in lactucis discerpitur ab apro II 69 b. Adonidis et Veneris filii perhibentur fuisse Hystaspes et Zariadres XIII 575 a. adonis piscis. vide Exocoetus.
- ἀνδράχνη III 83 d.
- Adramytes, rex Lydiae, primus foeminas castravit XII 515 e.
- Adramyttium XV 689 a. Adramyttena oenanthe, id est oleum oenanthinum ibid. et 688 e.
- Adrasta, Helenae famula V 191 a.
- Adrastus apud tragicos iratus in scenam prodit VI 222 b. apud Adrastum sedentes coenant optimates XI 459 a.
- Adrianus in Libya ingentem leonem prostravit XV 677 e. quod factum carmine celebravit Pancrates poeta ibid. d. e. templum Genio Romae ab Adriano dicatum VIII 361 f.
- adriatici galli gallinaei VII 285 d.
- Adriaticum mare, ὁ Ἀδριακός III 91 b.
- adulatio et adules VI cap. 53—74.
80. inter parasitum et adulatorem parum differt cap. 53. (conf. infra voc. Parasitus.) Clisophus Philippi assentator ibid. sympathia adulatoria cap. 54. Philippi, Dionysii, Alexandri adules cap. 55. Διονυσόκολακες cap. 56. Damocles ibid. Hieronis assentatores cap. 57. Anaxarchus, Alexandri adulator ibid. Epicrates, adulator regis Persarum cap. 58. Aristo Chius, adulator Persaei; Apollophanes Antigoni ibid. varii variorum adules cap. 59. Nicostratus, Persarum adulator cap. 60. Crassus ab adulatoribus proditus cap. 61. Athenienses adulantur Demetrio Poliorcetae cap. 62 sq.
- adulator, noxia bestia, vivum exedit hominem cap. 65. Adulationis nomen declinantes nonnulli Complacentiam et Comitatem vocant cap. 66. Clearchi Gergithius, de adulatoribus apud reges Cypri cap. 67 sqq. adulatrices elimacides cap. 69. adulatorum tria genera iuxta Clearchum cap. 70. assentator veluti Proteus est cap. 72. etymologia vocabuli κόλαξ ibid. assentatoris vita uvida ibid. ars adulandi cap. 73. Cnopus Erythraeus ab adulatoribus oppressus cap. 74. psomocolaces cap. 80.
- Eupolidis fabula Κόλακες V 218 b. c. (conf. ind. scriptorum.) assentatorum chorus apud Eupolidem VI cap. 30. ex eadem fabula insigne adulationis exemplum XIV 630 a. 646 f. cuius simile ex Pherecrate XV 685 a.

- αἰκλον* Spartanorum IV cap. 16.
 Aedepsus Euboeae oppidum III 73 c.
 Aegae Ciliciae (Aegesta Siciliae?),
 ubi calidae aquae II 43 a.
 Aegeus Pandionis filius XIII 585 e.
 consuetudinem habuit cum multis
 mulieribus multasque simul ha-
 buit uxores XIII 556 f. in Aegei
 nomine ludit Thais XIII 585 e.
 Aegidium puellae nomen apud Eu-
 bulum XV 679 d.
 Aegila pagus Atticae XIV 652 c.
αἰγίλιδες ἰσχαδες ibid.
 Aegina virgo rapta ab Iove in aquila
 mutata XIII 566 d.
 Aegina insula unguentis nobilis XV
 689 d. Piraei portus gramia vo-
 catur a Demade oratore III 99 d.
 Aeginae ut plurimum moratus est
 Aristippus XII 544 d. Aeginaea
 maza VI 267 e. aeginaeus obo-
 lus IV 141 c. maioris pretii quam
 atticus VI 225 b. aeginaeus stater
 IV 143 b. Aeginetae ingentem
 numerum servorum aluerunt VI
 272 d.
 Aegira, *Αἰγίρα*, una ex Nymphis
 Hamadryadibus III 78 b.
 aegis aurea in Iovis pompa Ptole-
 maei Philadelphi V 202 d.
 Aegisthus cur Clytaemnestrae can-
 torem occiderit I 14 b.
 Aegithalus avis II 65 b.
 Aegium, Achaiae oppidum. Ibi
 Phthia virgo ab Iove amata IX
 395 a. ex Aegio tibicinae I 27 d.
 Aegle Thesei uxor XIII 557 a.
 aegocephalus avis VIII 353 d.
 Aegyptia ficus et sycaminus II 51
 b. c. Aegyptia myrtus XV 677
 a. b. e. Aegyptiaca faba. vide
 Faba. coena Aegyptia splendi-
 dior Persica IV 150 b.
 Aegyptii ob frugalitatem panivori
 appellati X 418 e. 447 c. vinosi
 tamen et bibaces I 34 a—c. Ae-
 gyptii in columnis et in parieti-
- bus amant alternantem album co-
 lorem cum nigro V 206 a. c. cul-
 tus animalium apud Aegyptios
 ridetur VII 299 f. 300 a.
 Aegyptium acetum II 67 c. unguen-
 tum II 66 d. III 124 b. XII 553 e.
 XV 689 e. coll. 688 f.
 Aegyptius Iuppiter appellatur Nilus
 V 203 c. Aegyptius piscarius apud
 Hermippum comicum VII 311 e.
 Aegyptus quolibet anni tempore flo-
 ribus cuiusque generis abundat
 V 196 d. e. frequens in ea est
 amaracus et odoris suavitate ex-
 cellit myrtus XV 676 d. e. Ae-
 gypti rex (Nectanebus) ab Artaxerxe
 Ocho victus captusque IV
 150 b. Aegypti reges Amasis, Ba-
 bys, Patarmis, Ptolemaei, Tachos,
 Typhon: de quibus vide suis lo-
 cis. Aegypti reges uxoribus suis
 reditus Antyllae oppidi in cin-
 cturae impensam donare consue-
 verant I 33 f.
αἰσκῶπες aves IX 391 c.
αἰλινος cantilenae genus XIV 619 d.
 618 d.
 Aemilianus Maurus deipnosophista
 I 1 c.
 Aemilius Paulus, imperator Roma-
 nus, ludos celebrat in Macedonia
 V 194 c.
 Aeneas cum inter pocula multum
 minatus esset Troianis, paene
 oppressus est ab Achille I 11 b.
 Aenianes saltant apud Seuthen I 15 f.
 aenigmata. vide griphi. Pythago-
 rae aenigmata X 452 d. Cleobu-
 lineae Lindiae aenigmata X 448 b.
 Aenus III 92 d. VII 326 f. ubi fri-
 gidum coelum VIII 351 c.
 Aeoles *μύρανα* vocant quam alii
 Graeci *σύνραν* XV 688 c. aurem
 Veneris vocant concham eam,
 quae aliis auricula III 88 a. Aeol-
 as imitantur Romani cum aliis
 in rebus tum maxime in sermone

- X 425 a. Aeolum mores XIV
 624 d. e.
 Aeolica harmonia XIV 624 d. e.
 eadem atque hypodoria ibid. e. f.
 625 a.
 Aeolis sub imperio Attali Pergameni
 XV 697 c. d.
 Aëropa, mulier apud Nicostratum
 comicum XIII 587 d.
 aes rubrum igne deauratum V 205 b.
 Aeschines Socraticus pauper: huic
 Xenocratem discipulum abstra-
 xisse perhibetur Plato XI 507 c.
 Aeschines, si ex dialogis aesti-
 mes, qui eius nomen praeferunt,
 vir probus et honestus fuit; si
 Lysiam audias, pessimus XIII
 611 d—f.
 Aeschylus stolae decus et multa
 saltationum genera invenit I 21
 d—f. fabulas suas ipse egit I
 21 c. ebriorum personas in tra-
 goediam invexit X 428 f. I 17 c.
 Aeschilo obtrebat Sophocles I
 22 a. XIV 621 f. Aeschilo statua
 posita in theatro Atheniensi I 19 e.
 Plutonem Aeschylus *Ἀγασίλαον*
 vocavit III 99 b. poëtes laudem
 gloria bellica auxit XIV 627 c. d.
 Aesculapius. *Ἀσκληπιὸς κατέβρεξε*
 I 28 e. Aesculapii auream men-
 sam ridens auferri iussit Diony-
 sius tyrannus XV 693 e. Aescu-
 lapii poculum X 434 d.
 Aeson pater Iasonis XIII 572 d.
 Aesopus ex oraculo quaerens quo
 pacto dives evaderet V 219 a.
 Aethex Iani filius XV 692 e.
 Aethiopicae aves V 201 b. IX 387 d.
 Aethiopicae oves V 201 c. Aethio-
 picum cuminum II 68 b. Aethio-
 picum semen, frumenti genus,
 sesamo simile III 110 e.
 Aethiopes a Tithono Troiam missi
 XV 680 b. Aethiopes ii qui im-
 mortales vocantur XIII 566 c. Ae-
 thiopum dona in pompa Ptole-
- maei Philadelphi, dentes elephan-
 tum, ebeni caudices, auri ramenta
 V 201 a.
 Aethiops Corinthius sortem sibi Sy-
 racensis obventuram vendidit mel-
 lita placenta IV 167 d.
 Aethon cognominatus Erysichthon
 ob voracitatem X 416 b.
 Aethops unus ex equis Solis XI
 465 b.
 Aethra Pitthei filia, Aegei coniux
 XIII 556 f.
 Aetna mons materiam suppeditat
 aedificandae classi V 206 f. in
 medium Aetnae craterem intro-
 spicere, proverbium VIII 341 e.
 Aetna multas alit cochleas II 63 b.
 Aetoli tam ad vitam sumtuosam
 quam ad bella sunt proclives XII
 527 b. c. bello vincuntur ab Agro-
 ne X 440 a. Aetolorum dux Sya-
 grus IX 401 d.
 Aetolia, meleagridum avium patria
 XIV 655 a. Aetoliae regnum oc-
 cupat Orestheus, Deucalionis filius
 II 35 b.
 Aetolica Sphinx VI 253 e. Aetoli-
 cum est vicinorum res praedari
 VI 253 f.
 Aetolus, Oenei filius II 35 b.
αἰξάφας, placentae genus XIV
 647 d.
 Aexoua. *Αἰξωνική* et *Αἰξωνίς* *τρί-
 γλη* VII 325 e. *κλύδων Αἰξωνι-
 κός* ibid. et 330 b. *ὁ Αἰξωνεύς*
Θράσυλλος XII 554 e.
 Africanæ fici III 75 f.
 Agallis, meretrix Attica XIII 583 e.
 Agallis Corcyraea. vide indicem
 scriptorum.
 Agamemnon epulo excipit optima-
 tes I 9 a sqq. eadem in lance po-
 nit ebrietatem et animi furorem
 I 11 a. formosus et venerabili
 specie XIII 566 c. Argynni amore
 captus XIII 604 d. cor ei tremit
 Danaorum caussa XV 688 a. Aga-

- memnoni multitudinem mulierum non tam fuisse ad concubitus usum censet Aristoteles quam honoris causa XIII 556 e.
- Agarista, Clisthenis Sicyonii filia, quam ambit Smindyrides Sybarita VI 273 b. c. XII 541 b. c.
- Agathoclea, Ptolemaei Philadelphi concubina XIII 576 f.
- Agathoclea, Ptolemaei Philopatoris concubina, regnum evertit XIII 576 f. 577 a.
- Agathocles, olim servus, dein familiaris et adulator Philippi VI 259 f. mittitur a rege ad perdendos Perhaebos VI 260 a.
- Agathocles, rex Syracusarum, aurea vasa ostendens amicis, dicebat se illa e figlinis aurea fecisse XI 466 a.
- Agathocles, Oenanthae filius, Ptolemaei Philopatoris familiaris VI 252 e.
- Agathon, Pindaro amatus, cui cotabum nuncupat poeta X 427 e.
- Agathon poeta amatur a Pausania V 216 e. in eius honorem, cum tragoedia vicisset, celebratum convivium suum finxit Plato V 217 b. c.
- Agathon amicus Archestrati III 92 e. ἀγαθὸς θεός v. in bonus.
- agema, κατίστιον σύστημα τῶν ἱππέων V 194 e. f.
- Agemon Corinthius pater Alcyonae, in quem Paeonem canunt Corinthii XV 696 f.
- Agesarchus Megalopolitanus, pater Ptolemaei illius, qui de rebus Philopatoris scripsit. vide indicem scriptorum voc. Ptolemaeus Agesarchi.
- Agesilaus Xenophonteus XIV 613 c. laboris patiens et in cibo potuque minime delicatus IV 144 c. vitam egit gloriosam, non suavem XII 511 c. Lysandridam adversarium in
- exsilium eiecit XIII 609 b. ad Hellespontum bellum gerens, quum Asiaticos homines sumtuosis stolis excultos vidisset, seorsim vestes vendi iussit et seorsim corpora captiva XII 550 e. Thasiis dona ferentibus, boves et oves accepit, bellaria Helotis distribui iussit XIV 657 b. c. irrisus a Tacho Aegypti rege ob brevitatem corporis quid responderit XIV 616 d. ab Aegyptiis cum alia dona ei mittuntur tum coronaria papyrus XV 676 d. IX 384 a.
- Agis rex Spartae, cuius uxorem Timaeam corripit Alcibiades XII 535 b.
- Agis parasitus in Hedyli epigrammate VIII 344 f. 345 a.
- Agis Rhodius coquus solertissimus IX 379 e.
- Aglais Megaclis filia, tibicina Alexandrina voracissima X 415 a. b.
- Aglaophon pictor Atheniensis XII 534 d.
- agnas et pecudes intonsas mactare vetitum olim, quo multiplicaretur genus I 9 d. IX 375 b. c.
- Agneon. vide Hagneon.
- Agnon Alexandri familiaris, crepidas aureis clavis confixas gestabat XII 539 c.
- agnus aureus Atrei fuit phiala argentea, in cuius medio agnus aureus fuit sculptus VI 231 c.
- Agrigentum. ibi domus Triremis dicta ex occasione ridiculae historiae II 37 b. Agrigenti tyrannus Phalaris XIII 602 a. Agrigentini sumtuosam piscinam fodiunt, in usum Gelonis (sive potius Theronis) XII 541 f.
- Aagriopa Hermesianacti vocatur quae alias Eurydice XIII 597 b. c.
- Agron rex Illyriorum, Aetolis bello superatis, ex nimio vini usu pleu-

- ritide correptus obiit X 439 f. 440 a.
- Agyrrhius Callimedontis filius VIII 340 e.
- Ajax Telamonius ex Salamine X 458 d. Meliboeae filius, quae aliis Euryboea, aliis Periboea XIII 557 a. in convivio ab Agamemnone boum tergoribus appositis honoratur I 9 a. 13 e. f. fortitudine confertur cum Achille XV 696 c. fortissimus post Achillem XV 695 c. ex eius cruore natus flos hyacinthus, unde ἰάκινθος ἀλ-αστῆς XV 683 e. in pingendo Aiace victus a pictore minus solerte Parrhasius quid dixerit XII 543 e. f.
- αἰγονέφαλος avis VIII 353 d.
- alabastrites vel alabastites lapis V 206 c.
- Albanum vinum I 26 d. f. eius vires I 33 a.
- albicum, ex quo domunculas conficiunt Nomades Africae, quas secum circumferunt XI 462 b.
- albumen ovi, veteribus lac gallinae II 58 d.
- Alcaeus, archon Atheniensium post Aminiam V 218 d. e. conf. V 215 d. 218 b.
- Alcaeus Epicureus. vide Alcuis.
- Alcandra, Polybi uxor V 191 b.
- Alcenor, gibbus, amicus Ptolemaei regis VI 244 d.
- Alcestis et Penelope mulierum probissimae XIII 559 c.
- Alcetas Macedo, homo bibacissimus X 436 e.
- Ἀλκιβιάδης, calceamenti genus ab Alcibiade denominatum XII 534 c.
- Alcibiades Atheniensis, Olympicis ludis curriculo victor, omnibus spectatoribus convivium exhibuit I 3 d. e. musicam didicit a Pronomo IV 184 d. Alcibiades in Platonis convivio IV 180 a. V 187
- c—f. VI 506 c. Alcibiadi an Socrates virtutis bellicae praemio cesserit V 215 e. 216 a. vino deditus Alcibiades et adulter V 220 c. gravius etiam accusatur ab Antisthene ibid. Hegemonem parodum in iudicio Athenis accusatum deleta accusatoris scripta actione liberavit IX 407 b. c. Abydum profectus XII 525 b. cum Axiocho communem habuit uxorem XII 534 f. 535 a. XIII 574 e. Spartae Agidis uxorem corripit. XII 535 b. XIII 574 e. de eius libidine et luxuria XII cap. 47—49. ab exilio triumphans in patriam rediit XII 535 c. d. quacumque in civitate versaretur cives omnes superabat eis institutis vel artibus quae in quaque civitate maxime florebant XII 534 b. insidiis Pharnabazi oppressus, sepultus est Melissae, Phrygiae vico, a Theodota concubina XIII 575 e. sepulcro eius statuam e Pario marmore imponi curavit Adrianus imperator, ubi quotannis bos immolatur XIII 575 f. frater Alcibiadis Clinias XI 506 c.
- Alcibiadis ψήφισμα de parasitis VI 234 e.
- Alcides Alexandrinus musicus, deipnosophista I 1 f.
- Alcinous, quamvis delicatus esset, tamen bubula vescebatur I 9 a. b. 13 e. IV 182 a.
- Alciphron Maeandrius. vide indicem scriptorum.
- Alcippe, Helenae famula V 191 a.
- Alcisthenes Sybarita vestem confecit sumtuosissimam, quam cxx talentis emerunt Carthaginienses XII 541 a. b.
- Alcius sive Alcaeus Epicureus XII 547 a.
- Alcmaeon matrem interficiens frequens et facile tragicis poetis ar-

- gumentum VI 222 b. Eriphyles monile Delphico Apollini consecrat VI 232 e.
- Aleman poeta edacior se profitetur ipse X 416 c. d. libidinosus ipse, libidinosorum carminum auctor XIII 600 f.
- Alemena cum Herculem peperisset, Iuppiter ei sub Amphitryonis forma poculum dono dat XI 781 c. d. XI 474 f. 475 b. c.
- Alcon poculorum sculptor XI 469 a. aleyon avis: *ἀλκυνόες τανυσίπτειροι* IX 388 e. aquatilis ovum aleyonis VII 318 c.
- Aleyone Agemonis Corinthii filia XV 696 f. mater perhibetur Glauci, patre Anthedone VII 296 b.
- ἄλεισον* poculi genus XI 783 a. b. XI 477 c.
- ἀλητήρ* genus saltationis XIV 631 d. e.
- Aletis vocatur Erigona et cantilena in eius honorem XIV 619 e.
- Aleuadae nobilissima familia Thesaliae XII 534 b.
- Alexander Aegypti rex, Ptolemaei VII. Physconis filius; is qui matrem occidit, valde obesus, ad saltandum tamen agilis XII 550 a. b.
- Alexander Alexandrinus musicus, Athenaei aetate IV 183 d.
- Alexander Antiochi Epiphanis filius suppositivus, rex Syriae V 211 a. philosophos apud se recipere consueverat, cum eisque disserere ib. b—d.
- Alexander Cytherius musicus IV 183 c.
- Alexander Epiri rex, Pyrrhi filius III 73 b. eius aetate lotus Aegyptiaca in palude quadam Thesprotiae floruit fructumque tulit ibid. b. c.
- Alexander Macedoniae rex ante Perdiccam et Archelaum V 217 e.

- Alexander Philippi frater a Ptolemaeo interemptus XIV 629 d.
- Alexander magnus Philippi et Olympiadis filius, splendidus et munificus I 3 d. ad sexies mille duces convivio exceptos in sellis argenteis collocat I 17 f. quotidie 100 minas impendit in convivium 60 aut 70 amicorum IV 146 c. Thebas diruit I 19 d. quae cum fuisset Bacchi patria, idcirco infestus ei fuit deus X 434 b. pilae collusor Alexandri Aristonicus I 19 a. Alexander in epistola ad Philoxenum meminit Theodori et Chrysippi, nobilium saltatorum I 22 d. cada-ver Alexandri magnifico curru Alexandriam delatum V 206 e. ex quo Asiae thesauros diripuit Alexander, exorta est late dominans opulentia VI 231 e. adulatores eius Anaxarchus et Dioxippus VI 250 f. 251 a. Babylone Alexander *μηλομαχίαν* navalem instituit VII 277 a. poculum duorum congiorum, Proteae propinatum, cum ebibere vellet, non potuit, et morbo correptus obiit X 434 a. b. temulentus, crapulam subinde per totum biduum edormiebat ibid. b. ob temulentiam ignavus ad Venerem fuit ibid. f. 435 a. ad tumulum Calani certamen bibacitatis instituit X 437 a. b. subiugata Asia, Persica stola usus est XII 535 e. f. 537 e. modo Iovis Ammonis, modo Dianae, modo Mercurii, modo Herculis cultum sumsit XII 537 e. f. in novissima coena episodum ex Euripidis Andromeda declamavit 537 d. adolebantur Alexandro myrrha et alia suffimenta 538 a. eundem metuebant omnes, ut sanguinolentum et melancholicum ibid. Ecbatanis solennia Baccho sacra celebravit ibid. sum-

- tuosissimo et magnificentissimo apparatu nuptias celebravit cum suas tum amicorum 538 b.—539 a. XII cap. 54. de luxu Alexandri amicorum cap. 55. conf. IV 155 c. d. post rixam cum Attalo in nuptiis Philippi cum Cleopatra profugit in Illyriam XIII 557 d. e. ad puerorum amorem pronus fuit, idem tamen etiam continens et decori observans XIII 603 a—c. roganti Alexandro mater Olympias coquum mittit sacrorum faciendorum peritum XIV 659 f. *περὶ τῶν Ἀλεξάνδρου ἱερῶν* scripsit Iason XIV 620 d. Alexandri statua in Co insula, cuius ex capite nascitur ambrosia flos XV 684 e.
- Alexandria, urbs Aegypti, aurea nominatur I 20 b. pulchra I 3 a. ubi de Ptolemaei Philadelphi bibliotheca) IV 158 d. XIV 649 f. XV 673 d. 677 d. Alexandriae est *ἡ Μαρεία κρήνη* I 33 d. Saturni templum III 110 b. stadium V 197 c. Museum XV 678 e. f. 122 d. ingentes astaci I 7 b. brassica ibi amara est. vide Brassica. Regionem cuidam urbis nomen fuit Aspendiae, si vera scriptura IV 174 d. in regia Alexandria alun-tur phasiani et alia rara animalia XIV 654 c. conf. mox Alexandrini.
- Alexandria nominata navis Hieronis V 208 f.
- Alexandrini *μόρα* vocant quae alii Graeci *σνιάμινα* II 51 b. c. *ἡμύνηρον* vocant coracinum e Nile III 118 f. 121 b. arbusculas quasdam connaros vocant et paliuros XIV 649 f.—650 b. *ἀγγοθήκη* vocant quam alii Graeci *ἐγγυθήκη* V 210 c. Alexandrini musicae artis callentissimi IV 176 e. 183 d. postquam in Graecia exolevisset encyclica eruditio, ab Ale-

- xandrinis instaurata sunt apud Graecos literarum studia IV 184 b. c. Alexandrinorum monaulus IV 174 b. convivia turbulenta X 420 e. coronae tortiles XV 679 e. f. vitrum conficiunt Alexandrini XI 784 c. Alexandrinus obolus VIII 331 a. b. Alexandrinum vinum, *Ἀλεξανδρεωτικός οἶνος Μαρεώτης* I 33 d. Alexandrina unguenta XV 689 a.
- Ἀλεξανδροκόλακες* XII 538 f.
- Alexarchus, Cassandri frater regis Macedoniae, oppidum Uranopolin condidit, novarum dictionum et loquendi formularum ineptus fictor III 98 d—f.
- Alexis poeta comicus, catillo VIII 344 d. eiusdem festivum responsum *σπερμολόγοις* quibusdam datum ibid.
- Alexis Tarentinus, rhapsodus XII 538 e.
- alica II 56 a. cum nuce pinea III 126 a. alica quomodo paranda III 126 c.
- ἀλλάβης* piscis VII 312 b.
- allium qui comedisset, ei nefas erat templum Matris deum ingredi X 422 d. allio cum rosis nulla communio, proverbium XV 676 d.
- ἄλωα*. vide Haloa.
- Alopeconnesus oppidum Chersonesi II 62 c.
- alosa piscis VIII 356 f.
- Alpes montes Galliae, quum fortuito conflagrasset silva, diffluxerunt argento VI 233 d. in Alpibus lacus est, circa quem per totum annum nascuntur flores venustissimi et fragrantissimi, qui calchae nominantur XV 682 a.
- alphestes piscis VII cap. 15 et VII 308 e. 319 c.
- Alpheus fluvius: iuxta eum reperta vitis I 34 a.
- Alpheus fabulosus homo I 31 c.

- Alpheusa Diana VIII 346 b.
 altephia vitis I 31 c.
 Altephius unus ex Alpei nepotibus I 31 c.
 altilia animalia XIV cap. 74.
 Alyattis donaria Delphica V 210 b.
 Amaltheae cornu in Ptolemaei Philad. pompa gestabat persona Annum significans V 198 a. et XI 783 c. ubi de Amaltheae cornu, poculi genere, conf. XI 497 b. c. proverbium πάντ' Ἀμαλθείας νέρας XI 503 b. Amaltheae cornu locus prope Hipponium, a Gela constructus Syracusiorum tyranno XII 542 b.
 ἀμαμαλίδες XIV 650 c. d.
 amantes volant, non Amor XIII 562 d. amantes soli vivunt XIII 562 f. amantium coronae dissolvuntur XV 669 c. f. — 670 d. amantes cur coronent amatorum fores XV 670 d. e. mutuo sese amantes ex specie per somnum oblata XIII cap. 35. qui pueros amant quidvis potius sustineant quam ut apud pueros amatos nocent tam timiditatis aut ignaviae incurrant XIII 602 a. amantium recensensus ex Hermesianactis elegiis XIII cap. 71.
 amaracina corona caput gravat XV 675 e. amaracinum unguentum, idem sampsuchinum XV 689 c. V 195 d. XII 553 d. optimum Coum XV 688 f.
 amaracus in Aegypto abundat XV 676 d. e. a nonnullis vocatur sampsuchus XV 681 b. amaracus Phrygius, flos coronarius 679 d.
 Amasis rex Aegypti iocorum amans VI 261 e. et computationum X 438 b. Apriam interficit, eiusque filiam Neithetin pro filia sua uxorem mittit Cambysi: quae caussa expeditionis a Cambyse in Aegyptum susceptae XIII 560 d. e.
 Amasis quibus initiis ad regnum pervenerit XV 680 b. c.
 Amasis Eleus rerum amatoriarum inprimis peritus XIII 567 b.
 ἀμαδίτιδες concharum genus III 85 d.
 Amathus Cypri oppidum IV 167 d.
 Amazon Latorea I 31 d.
 ambices poculorum genus IV 152 c. XI 480 d.
 Ambracia III 92 d. VII 326 d. opulenta regio VII 305 e. 311 a. Ambraciotas Stratonicus Membraciotas appellare consueverat VIII 351 d.
 ambrosia melle novies dulcior II 39 b. Sapphoni non cibus est, sed potus II 39 a.
 ambrosia flos apud Corinthios idem qui aliis κρίνον XV 681 b. in Co insula e capite statuae Alexandri nascitur ambrosia flos XV 684 e.
 Amerina salix, vitex XV 671 e. corona viticea ibid. cap. 12. 13.
 Ametor Eleuthernaeus Cretensis, amatoria carmina primus cithara exsecutus est XIV 638 b. eius posterius Ametoridae dicti ibid.
 amias piscis IV 135 f. amia VII 277 e. 278 a. b. VIII 353 d. unde nomen invenerit VII 324 d.
 amicitia non τόπω iudicanda, sed τρόπω V 187 a. amicitiae poculum X 426 a. amicitiae firmas decus XV 696 d.
 amici. proverbium τηλοῦ φίλοι ναίοντες οὐκ εἰσὶν φίλοι V 186 f. 187 a. cum amicis iuventutem transigere ponitur in quarto loco bonorum in scolio XV 694 e. amicorum ala V 191 e.
 Aminias, archon Atheniensis, successit Isarcho V 218 d.
 Amitrochatae Indorum regis ridicula per literas ab Antiocho postulatio XIV 652 f.

- Ammites fluvius Apolloniam Chalcidicam alluens VIII 334 e.
 Ammon (Iuppiter) quo habitu fuerit XII 537 e.
 Ammon cognomen Hipponici Atheniensis, apud quem heredes Diomnesti Eretriensis pecuniam Persicam deposuerant XII 537 a.
 ammoniacum sal ex Aegypto mitti solitum regi Persarum II 67 b.
 Ἀμνός virile nomen apud Delios IV 173 a.
 Amoebeus citharoedus quoties prodiret cantaturus Athenis, toties talentum accipiebat XIV 623 d.
 Amoebeus, solers citharoedus, Athenaei aetate XIV 622 b. — 623 d.
 ἀμολγαία μάζα III 115 a.
 Amor. de amore disputatur XIII cap. 11—17. Euripidis carmen in Amorem ibid. cap. 11. Amor deus, praeses amicitiae et libertatis cap. 12. de amore et amantibus poetarum loci cap. 13 sq.
 Amor in gymnasiis apud Graecos simul cum Mercurio et Hercule consecratus XIII 561 d. in Academia etiam Amori simul cum Minerva sacra fiebant ib. d. e.
 Amori sacra celebrant Samii, quae Eleutheria vocant XIII 561 f. 562 a.
 Amor alatus 562 b. c. Proverbium, Conferre carmen in Amorem VI 271 b. XV 692 d. puerorum amor Stoicis exprobratus XIII cap. 15 — 18. de masculo amore XIII cap. 77—84.
 Amorea II 56 f.
 ampeloprasa IX 371 f.
 amphamiotae VI 263 e. conf. aphamiotae.
 Amphiarus socios saltu superavit IV 172 f. cum equis hiatu terrae absorbetur VI 232 f. fons Amphiarai II 46 c. d.
 ἀμφίας vinum I 31 e.
 amphibia animalia VIII 353 f.
 Amphicles apud Dioxippum comicum III 100 e.
 Amphiclus et Polytecus, Chii tyranni VI 259 a. b.
 Amphictyon, rex Atheniensium, vini temperandi rationem edoctus a Baccho II 38 c. eandem docet Athenienses IV 179 e. legem tulit, ut captis cibus primum meri aliquantulum biberent, nonnisi gustandi caussa, dein temperatum vinum II 38 d.
 Amphictyonum lex de Eleodytis Delis IV 173 b.
 amphidromia festi dies II 65 d. IX 370 d.
 Amphilocheus amatus ab ansere XIII 606 c.
 Amphion cum esset μουσικώτατος, a patre iussus est Athenas abire II 47 c.
 ἀμφιφῶν, placentae genus, Dianae sacrum XIV 645 a.
 Amphipolis, oppidum Bisaltiae in Thracia: ibi ficus arbores, vites, et oleae, medio vere fructus maturos ferentes, prospera omnia Philippo portenderunt III 77 d. e. expeditio Amphipolin suscepta ab Atheniensibus, Alcaeo archonte, Cleonis ductu V 215 d.
 Amphitryo praeda inter socios divisa scyphum sibi retinuit XI 498 c. — conf. Alcmena.
 amphorae Panathenaicae in pompa Ptolemaei Philadelphi V 179 d.
 amphotis ligneum vas potorium XI 783 d.
 Amyclae. ὁ ἐν Ἀμύκλαις Ἀπόλλων VI 223 a. Ἀμύκλαιον ἱερόν IV 140 a.
 Amyclae Latii oppidum maritimum: unde Amyclanus colias piscis III 121 a.
 amygdalae II cap. 39. 42. amygdalae amarae ante potum sumtae ab ebrietate praecavent II 52 d. e.

- iuramentum per amygdalam II 53 a. amygdala tussis remedium II 53 a. amygdalae Sicyoniae VIII 349 e. f.
- amylum placentae genus XIV 647 f.
- Amyntoris pellicem apud Homerum non patitur mater Phoenicis XIII 556 c.
- Amyris Sybaritarum legatus ad oraculum Delphicum XII 520 a.
- amystis potio uno spiritu hausta, et poculum e quo facile bibi potest XI 783 d. e. Thracicam amystin dixit Callimachus X 442 f. 447 c.
- Amydis. vide Anutis.
- ἀνάκειον Castorum aedes VI 235 a.
- Anacharsis regi Scytharum vitis vim exponit X 428 d. e. apud Periantrum, praemio bibendi constituto, cum primus inebriatus esset, praemium sibi ut victori poposcit X 437 f. scite dicta vel responsa Anacharsidis, cum quaereretur ex eo ad quid Graeci uterentur numis IV 159 c. ad eum qui dixerat, minime pulcrum esse eius uxorem X 437 f. cur introductis ridiculis scurris non riserit, sed introducta simia XIV 613 d.
- Anacreon barbiti inventor IV 175 e. qua ratione dixerit pulsare se viginti chordis tensam magadin XIV 635 c. d. λυδοπαθῆ dixit, intelligens ἡδυπαθῆ XV 690 b. c. eius aemulus in pueri amore fuit Polycrates Samius XII 540 e. amore Sapphus captum fuisse Anacreontem ait Hermesianax XIII 598 b. c. at tempora non convenire docet Athenaeus XIII 599 c.
- Anacus Phialensis tibicen XIV 629 a.
- Anacyndaraxes, pater Sardanapalli. vide in Sardanapallus.
- ἀναδενδρίτης οἶνος I 3¹ d.
- ἀναγώγια καὶ καταγώγια Veneris Erycinae IX 394 f.
- Ananis obscurus homo, voluptatibus deditus XII 511 c.
- Anaphe, Ἀνάφη, una ex Cycladibus, quae perdicibus abundabat IX 400 d. e.
- anaritae ostreorum species III 85 d. 86 b.
- anarrhinum oleris genus IX 369 b.
- anates IX cap. 52. anaticulae II 65 d.
- Anaurus fluvius Thessaliae IV 172 c.
- Anaxagoras traducitur ab Aeschine Socratico in dialogo qui Callias inscribitur V 220 b.
- Anaxarchus philosophus Eudaemonicus, turpiter adulatur Alexandro VI 250 f. saeva ei suadet 251 a. postquam ditatus esset, molliter et luxuriose vixit XII 548 b.
- Anaximenis vestitus a Theocrito Chio reprehensus I 21 c.
- Anaxo ex Troezenia rapta a Theseo XIII 557 b.
- Anchiale oppidum a Sardanapallo conditum XII 529 e. 530 b.
- Anchimolus, Elide eloquentiam professus, abstemius, infirmiore fuit corpore II 44 e.
- Anchises amatur rapiturque a Venere XIII 566 d.
- ancillarum varia genera et nomina apud Graecos VI 267 c.
- ἀγκών γλυκὺς in Lydia XII 516 a. 540 f.
- Anconitanum vinum I 26 f.
- ancorae quattuor lignae in nave Hieronis, octo ferreae V 208 e.
- ἀγκύλη, poculi genus ad cottabulum adhiberi solitum XI cap. 22. X 427 d. ἀγκυλωτὸς κότταβος hasta XI 782 e.
- ἀνδράχνη III 83 d.
- Androcottus Phryx, voluptatibus deditus homo XII 530 c.
- Androcydes Cyzicenus, pictor, circa Scyllam pisces ad vivum depinxit VIII 341 a.
- Andromachus Crassi adulator, pro-

- dit eum Parthis VI 252 d. a Carrenis ob saevitiam vivus comburitur ibid.
- Andromeda Sapphus aemula I 21 b.
- Andron Catanensis tibicen primus cum tibiae cantu aptos corporis motus coniunxit I 22 c.
- Andronicus tragoedus XIII 584 d. Gnathaenii amator XIII 581 c. e. f.
- ἀνδροφυντίδες concharum species III 85 e.
- anemone perperam a nonnullis cum chelidonio confunditur XV 684 d. e. anemonarum verni calyces XV 685 c. anemonides XV 684 c.
- anethum. ex anetho coronae vel corollae XV 674 d.
- Angares cantor, Astyagi praedicat periculum regno ipsius a Cyro imminens XIV 633 d. e.
- ἀγγελικὴ ὄρχησις XIV 629 e.
- anguillae VII cap. 50—56. anguillae flutae I 4 c. anguillae Boeotiae I 27 e. XIV 622 f. Copaides II 71 b. c. VII 297 c. d. in Lethone, Aegypti fluvio, anguillae dimidio maiores Macedonicis et Copaicis II 71 b. anguillam prodigiosae magnitudinis describit Matron IV 135 d. anguilla, Arcestrato auctore, una ex omnibus piscibus ἀπύρηνος est, sive, ut Coraës, ἀπῆρινος VII 299 a. a poetis appellatur nymphea ἀπειρογάμος et virgo VII 300 b. c. item dea ibid. c. et coenarum Helena VII 298 d. anguillula VIII 359 b. quomodo paranda XIV 662 b.
- L. Anicius de Gentio triumphans ridicula edit spectacula XIV cap. 4.
- animalia quaecunque moventur quattuor veluti signis sive notis ciuntur VIII 353 f. animantia quorum obtutu lapidescunt homines V 221 b.
- animus hominis corpori illigatus est poenae caussa; qui si iniussu dei e vita discesserit, multo graviora passurus est IV 157 c. animus multis cibis captis hebetatur, praesertim multo carniū esu ibid. d. e. animi sedes in corde XV 687 e. f.
- Annarus, Babyloniae praefectus, mollis et effeminatus XII 530 d.
- annus personatus in pompa Ptolemaei Philadelphi V 198 a.
- anser pueri amore captus XIII 606 d.
- anseris altilis IX cap. 32. anseris hepar in magno pretio apud Romanos IX 384 c.
- antacaeum salsamentum III 118 d. ex Istro flumine III 119 a. antacaeorum maxillae et palata saliri solita VII 315 d.
- Antagoras poeta obsoniorum ita studiosus curiosusque fuit ut ea ipsa pararet, non famulis paranda permitteret VIII 340 f.
- Antalcidae Lacedaemonio rex Persarum suam coronam unguento imbutam mittit II 48 e.
- Antea meretrix XIII 586 e. quae mancipium fuerat Casii Elei XIII 593 f. titulus comoediae XIII 567 c. 586 e. 592 e. nonnulli Ἀνθεῖα scribunt, sed rectius Ἀντεῖα scribitur XIII 586 e. 570 e.
- Antenor pancratiasta XIII 578 f.
- Antenor Phrygis eloquentia XV 665 a.
- Antenorides Helicaon VI 232 c.
- Anthea. vide Antea.
- Anthea oppidum Achaiae, ubi colebatur Ceres ποιτηριοφόρος XI 460 d.
- Anthedon Glauci patria VII 296 b. I 31 b. Inde Anthedonius deus, i. e. Glaucus XV 679 a. Anthedonia vitis I 31 c. (conf. mox Anthus.) asellum piscem Anthedon

- magnitudine insignem alit VII 316 a.
- Anthedon pater Glauci ex Alcyone VII 296 b.
- ἀνθεμα* saltationis genus cum cantilena XIV 629 e.
- Anthemides, genus florum coronariorum XV 683 e.
- Anthemocritus pancratiasta, Aristomachi parasitus Argivorum tyranni VI 246 e.
- anthias piscis, callichthys VII cap. 16.
- Anthis meretrix, Stagonii soror, quae ambae aphyae cognominatae XIII 586 b.
- ἀνθοσμία* vinum I cap. 58.
- anthracides III 86 e. VII 329 b.
- ἀνθροσκον* VII 316 c. XV 685 b. c.
- Anthus, viri nomen, a quo Anthedonia vitis nomen invenit I 31 c.
- Anticlea mater Ulyssis, cuius nomen Callicrates filiae suae imposuit VI 251 d.
- Anticottyras Demetrius. v. in Demetrius.
- Anticyra, meretrix Attica, cuius proprium nomen Hoia XIII 586 f. 587 d. e.
- Antigonis, poculi genus, ab Antigono rege denominatum XI 783 e.
- Antigonus Ambraciota, civitate Sicyonius, solertissimus musicus; a quo instrumentum nomen invenit Antigonium vel Antigoneum IV 183 c. d.
- Antigonus rex (primus eius nominis, pater Demetrii Poliorcetae) III 73 c. VIII 340 f. sacra triremi superavit Ptolemaei duces *περὶ Λένκολλαν τῆς Κώας* (?) V 209 e. praeclaram victoriam de Ptolemaeo reportavit VI 254 a. Athenis Aphrodisia celebrat splendido convivio, cuius apparatus Lynceus Samius exposuit III 101 e. f. IV 128 b. perdit amavit Demonem, quae eodem tempore ab ipsius filio Demetrio amabatur XIII 578 a. b.
- Antigonus ὁ ἐπίτροπος κληθεὶς (is qui etiam Doson est cognominatus) Spartam cepit VI 251 d.
- Antigonus Gonatas IX. 400 d. cum philosophis conversari solitus I 15 c. cum Zenone XIII 603 e. cum Persaeo VI 251 c. XIII 607 c. — e. Aristoclem amavit citharoedum XIII 603 e.
- Antimachus poeta Lydam amavit XIII 597 a. 598 a.
- Antimachus, Pyletis filius, frater Cyathi, ab Hercule occisi IX 411 a.
- Antinoëa corona ab Antinoo denominata XV cap. 21.
- Antinous, Adriani puer delicatus XV 677 f.
- Antinous Homericus in vino perit I 10 f.
- Antiochia pulchra I 20 b. optimos habet cucumeres II 59 a. Antiochiae fontem vino diluit Antiochus Epiphanes II 45 c. Antiochiae ad Daphnen ludos celebrat idem Antiochus V cap. 22 — 24. X cap. 53.
- Antiochus (primus) Seleuci filius, rex Syriae VI 255 a. ei templum erigunt Athenienses Lemnum incolentes ibid. Antiochi (secundi) regis pater I 19 d. Sostrati tibi-cinis filios custodes corporis habuit ibid.
- Antiochi responsum ad ineptam regis Indorum petitionem XIV 653 a.
- Antiochi navigatio ex Protagoridae comicis (?) historiis narrata III 124 d. e.
- Antiochus (II.) Antiochi (I.) filius, Herodotum minum et Archelaum saltatorem in magno honore habet I 19 c. d. Berenicen, Ptolemaei Philadelphi filiam ducit uxorem II 45 c.

- Antiochus (III.) magnus IV 155 b. Apud eum in armis saltare deprecatur Hegesianax historicus et poeta ibid. apud eum multum auctoritate valet Mnesiptolemus historicus XV 697 d. idem bello cum Romanis suscepto captus amore virginis Chalcidensis nuptias celebrat; moxque bello victus Ephesum profugit X 439 e. f.
- Antiochus (IV.) Epiphanes, rectius Epimanes cognominandus II 45 c. V 193 e. 196 a. X 439 a. is qui Romae obses fuerat X 438 d. Antiochiae fontem vino miscuit II 45 c. eius mores V cap. 21. X cap. 52. Daphnicos ludos cum puerili pompa et insana munificentia celebravit V cap. 22 — 24. X cap. 53. vino immodice deditus fuit X 438 c. d. Ptolemaeum Philometora puerum exspoliavit, multa item templa expilavit V 195 f. idem tamen in sacris quae suo nomine fieri curavit et in deorum honoribus munificentissimus V 194 a. Antiochi Epiphanis filius supposititius Alexander V 211 a.
- Antiochus (VI.), qui post Alexandrum regnavit, Diogenem philosophum Epicureum interfici iussit V 211 d. idem fortasse est, qui philosophos omnes urbe et universa Syria eiecit XII 546 a. b. cuius praefectus urbis Phnias nominatur ibid.
- Antiochus (VII. Sidetes) Demetrii Soteris filius V 210 d. quotidie maximam hominum multitudinem convivio exceperat et convivas splendide donatos dimisit XII 540 b. c. in Media bellum gessit contra Arsacem X 439 d. XII 540 b. c. quo in bello quum perisset, sepultus est ab Arsace X 439 e.
- Antiochus (VIII.) cogn. Grypus, Syriae rex VI 246 d. XII 540 a. propemodum regno exiit ab Heracleone, quem honoribus auxerat IV 153 b. ludos ad Daphnen celebrans splendidissima epula exhibet et convivas muneribus onerat XII 540 a. b.
- Antiope, Cereris Eleusinae sacerdos, a Musaeo carmine celebratur XIII 597 c. d.
- Antipater, civis Thasius, civitatis suae nomine in coenam Xerxi exhibitam talenta argenti quadraginta insumsit IV 146 a. b.
- Antipater, Philippi amicus, sobrius et magni ab eo aestimatus X 435 d. conf. XII 548 e. f.
- Antipater philosophus hac lege amicos ad coenam invitare consueverat, ut de sophismatibus disputarent V 186 c. Antipatristae V 186 a.
- Antiphanes poeta Alexandro M. unam e suis comoediis praelegit, quae parum probatur regi XIII 555 a.
- antipharma: Cydonium malum III 81 e. Citrium malum III 84 d. e. ruta III 85 b.
- Antiphemus, Licii frater, Gelam condidit VII 297 f.
- Antiphon Rhamnusius perstringitur a Platone in Menexeno XI 506 f.
- Antisthenes Socraticus hominibus suavit ut e vita excederent IV 157 b. c. multos calumniatus est et Platonem per contumeliam Sathonem appellavit XI 507 a. V 220 d. ex Antisthenis disputationibus multa hausisse Platonem ait Theopompus XI 508 d.
- antistrophe. in concinnandis antistrophis Sophocles et Euripides Calliam imitati sunt X 453 e.
- Antium, Latii oppidum VI 224 c.
- Antonius, a Cleopatra in Cilicia ma-

- gnifica coena exceptus IV cap. 29.
Athenis luxuriose vivit et insolenter se gerit IV 148 b. c. Bacchum se praeconis voce iubet proclamari ibid. c.
Antylla, Aegypti oppidum haud procul Alexandria; cuius oppidi reditus reges Aegypti uxoribus suis ad cincturae impensas solebant donare I 33 f.
Anutis (rectius Amytis) Xerxis soror, Bagazi uxor, totius Asiae et pulcerrima et petulantissima XIII 609 a.
Anytus homo dives, amator Alcibiadis XII 535 e. f. eius pocula pretiosa Alcibiades propinavit Thrasylo ibid.
Anytus, ὁ παχὺς, amator Pythionicae VIII 339 d.
Aornus fluvius VIII 331 e. ubi Aroanium Casaubonus restituit.
ἄωτον poculum apud Cyprios XI 783 a.
Apamea Phrygiae VIII 332 f.
Apamea Syriae. Apamensium bellum cum Larissaeis in historiis suis exposuit Posidonius Apamensis IV 176 b.
ἀπανθηρίς, genus placentae, quam Saturno consecrant Alexandrini III 110 b.
ἀπατούρια IV 171 e.
Apelles pictor Laidem etiamnum virginem admodum iuvenem in convivium amicorum adduxit XIII 588 d. Venerem e mari emergentem ad Phrynae exemplar, cum balneo maris egrederetur, pinxit XIII 590 f. 591 a.
Apelles caelator XI 488 c. d.
Apelles unus e discipulis Arcesilai X 420 d.
Apellicon Teius, familiaris Athenionis, Athenarum tyranni V 214 d. psephismata autographa e templis subripuit et Aristotelis bibliothecam aliasque coemit ibid. e.
aper piscis, ὁ κάρπος VII cap. 72.
aper quadrupes, σὺς ἄγριος IX cap. 64. Calydonius aper IX 401 b. 402 a. Erymanthus IV 130 a.
aprum quisquis extra retia interemisset, ei demum licitum apud Macedonas erat coenae accumbentem interesse I 18 a. apri ingentes integri apponuntur in Carani convivio IV 130 a. b.
aphamiotae apud Cretenses servi bello capti VI 263 e. f.
Apheidas rex Athenarum occisus a fratre spurio Thymoete III 96 d.
ἀφέται libertorum genus quoddam apud Lacedaemonios VI 271 f.
ἀφρίτις, apuae species VII 284 f.
Aphrodisia XIII 579 e. Aphrodisia Athenis magno apparatu celebrat Antigonus III 101 e. f. IV 128 b. propria Aphrodisia Corinthiis celebrarunt meretrices XIII 574 b. c.
Aphrodisiaca I 18 d. e. II 63 e. 64 a. VIII 356 e. f.
ἀφροδίσιον cubiculum Veneri dicatum in nave Hieronis V 207 e.
Aphrodite cognomen datum meretricibus nonnullis, ut Lamiae Leenae Philae Pythionicae; quibus partim etiam consecrata erant eo nomine templa. vide VI 253 a.
Aphrodite Zephyritis VII 318 d. conf. Venus.
Aphthonetus coquus IX 379 c.
ἀφναι cognomen duarum sororum meretricum Stagonii et Anthidis XIII 586 b. coll. VII 339 b. ἀφνὰ cognomen Nicostratidis meretricis XIII 586 a.
Apia unde dicta Peloponnesus XIV 650 b.
Apiciana placenta XIV 647 c. I 7 a.
Apicius is qui in exilium mittendi Rutillii auctor fuit cunctos luxuria superavit IV 168 d. e. XII 543 b.
Apicius, vir ditissimus et luxurio-

- sus, Tiberii aetate vivens, locustarum comedendarum gratia in Africam navigavit I 7 a. Ab eo nomen invenerunt Apicianae placentae IV 168 e. de Apicii luxuria librum edidit Apion grammaticus VII 294 f.
Apicius Traiano, cum apud Parthos esset, ostrea recentia misit I 7 d.
apes. apibus inferiores esse homines ait Aristoteles VIII 353 a. in apibus et vespis mas et femina discerni non potest ibid.
apium palustre II 61 c. corona ex apio coronabantur olim victores ludorum Isthmicorum VI 228 b.
ἀποδοῦναι et δοῦναι V 224 e.
ἀπόκινος et ἀποκοπή χρεῶν genera saltationis XIV 629 c. f.
Apollo ὀρχηστῆς appellatur a Pindaro I 22 b. Pythonem ferit XV 701 c. d. a Glaucio artem vaticinandi edoctus est VII 296 f. Phalaridi moram mortis indulsit XIII 602 b. Apollini simul et Baccho sacer tripus II 38 a. Apollini sacratu citharus piscis VII 325 a. proverbium οὐδ' ἂν Ἀπόλλων μάθοι III 98 f. 99 a. griphus in Apollinem X 455 d. in Apollinem et Dianam scolion XV 694 d. Apollinis oraculum Hyblae XV 672 e. oraculum Charitoni editum et Melanippo XIII 602 c. Acropo editum V 219 a.
Apollo Gryneus IV 149 d. Apollo Κωμαῖος ibid. Apollo ὀψοφάγος apud Eleos cultus VIII 346 b. Apollinis parva statua apud Lacedaemonios XIV 636 f.
Apollocrates Dionysii maioris filius, lascivus et vino deditus X 435 f. 436 a.
Apollodorus archon Atheniensis, sub cuius magistratu natus est Plato V 217 a.
Apollodorus Cyzicenus XI 506 a.
Socratis discipulus; cui post Socratis obitum propinans poculum Plato se idoneum esse ait qui succederet praeceptori XI 507 a. b. indignantem ea arrogantia Apollodorum maledictis dein insectatus est Plato ibid. b. 506 a.
Apollodorus, Pasionis filius, dixit orationem adversus Neaeram, a Demosthene scriptam XIII 573 b. X 417 b.
Apollonia Chalcidica, Macedoniae oppidum VIII 334 e.
Apollonia Pisidiae, Mordia cognominata III 81 a.
Ἀπολλώνειον, Apollinis templum X 452 a. b.
Ἀπολλωνίσκος, Apollinis parva statua apud Lacedaemonios XIV 636 f.
Apollonius, Antiochi Grypi parasitus VI 246 d.
Apollophanes, Antigoni τοῦ ἐπιτρόπου assentator, fortunam eius aiebat ἀλεξανδρίζειν VI 251 d.
Apollophanes, Cinesiae sodalis, impius in deos, misere periit XII 551 f. 552 a.
apopyrias, panis species III 111 e.
apostolici modi saltationis, qui et parthenii vocantur XIV 631 d.
apotragema XIV 658 d.
appetentiam cibi excitantia IV cap. 10 sq.
apua (ἀφνὰ) VII cap. 22 — 24. conf. VIII 357 e. apua Phalerica III 108 b. IV 135 a. laudatur ab Archestrato VII 285 b. c. conf. ibid. f. Phalerica aphydia VII 285 e. apuae spinosae sunt etiam per se, sed comeduntur cum ipsis spinis VIII 357 e. apua ex rapo et condimentis ficta, pro vera apua a coquo apposita Nicomedi I 7 d. e.
ἀπύρηνα mala punica XIV 650 e.
aqua. aquae laus II cap. 13. aquam

duram habent Athenae et Sicyon 133c. aqua ἀποτος ibidem. aquae natura calidae II cap. 14. aquarum diversarum virtutes II cap. 15. aquae graves, leves; salsae; durae, molles cap. 16. aqua terrena ibid. aquarum fontes aciduli, pingues, dulces, nitrosi cap. 17. (conf. Fons.) aqua in Graecia praecellens II cap. 18. aqua amara; alia inebrians ibid. aquae fontes notabiles cap. 19. aqua, auctore Eubulo, ingeniosos reddit abstemios II 43 f. contrarium affirmat Antiphanes II 44 a. aqua ante vinum bibenda II cap. 24. quatenam optima et saluberrima cap. 25. aqua nutriendi vim habet II 46 d. e. aqua regia dicta II 43 a. taurina aqua III 122 a. e. aqua tepida, Atticis μετάκρητος III 123 d. e. frigidae potus ibid. e. f. aqua aurea, apud Persas, de qua nemo bibit nisi rex et eius filius maximus XII 515 a. Nili aqua. vide Nilus. marina aqua ad lavandum nervis utilissima I 24 c. aquae marinae parte una affusa quinquaginta partibus musti fit vinum anthosmias I 31 f. 32 a. variis in regionibus affusa aqua marina condiuntur vina I 32 d. e. aqua κατὰ χειρός, manibus lavandis, ante coenam data II 60 a. IX 408 f. 410 c. XV 685 d. IV 156 e. post coenam rursus dabatur aqua ad malluvium II 49 c. IV 147 e. IX cap. 75—80. aquae potiores. vide abstemii. formula πρὸς ὕδωρ εἰπεῖν (ad clepsydrum) II 43 f. aquila Iovi, cum in Creta educaretur, nectar pro potu afferebat XI 491 b. Aquileia. αἶ πρὸς Ἀνυλητῶν Ἀλπεῖς III 82 c. Aquillius (Manius) vinctus trahitur a Mithridate V 213 b.

Aquitania XIV 637 f.

ara aurea Babylone, ad quam nulla victima nisi lactens immolatur IX 396 c.

Arabia gignit malum Persicum et bistaciam arborem XIV 649 d. in Arabia, si quo membro dolet rex, eius familiares eundem dolorem simulant; quando moritur, una cum eo sepeliuntur VI 249 a. Arabici στρουθιαί (struthiocamedi) IV 145 e.

Araeae insulae VI 262 e.

Aranthius: ad eum epistola Polemonis XV 696 f.

Aratea ficus III 77 a.

Aratus. Arati artibus Persaeus, Acrocorintho praefectus, oppido et arce expulsus est IV 162 c. d.

Arbaces Medus, dux exercitus Sardanapalli, indignatus mollitie regis, regno et vitae eius finem fecit, sive in ipsa regia eum confodiens, sive aperto bello aggressus XII cap. 38.

arbores, quae ad lignationem et ad materiam caeduntur, proceras appellat Homerus; frugiferas autem pulcras I 25 a.

arbutus arbor: cuius fructus μυμάλ-κνλα, arbuta II 50 e.

Arcadia solum habet asperum et coelum inclementissimum XIV 627 c. Ἀνδράποδ' ἐκ Φρυγίας, ἀπὸ δ' Ἀρκαδίας ἐπικούρους I 27 f. Arcadiae oppida: Heraea I 31 f. Phigalea IV 148 f. Arcadium duri mores molliuntur musices studio et hymnis paeani- busque quos a pueritia cantare adsuefiunt XIV cap. 22. Arcades depositum a Lacedaemoniis tenent argentum VI 233 f. prospelatis pro servis utuntur, sicut Lacedaemonii helotis VI 271 d. e. sed

ibi Ἀρκαδίου corruptum. Arcadicae coenae IV cap. 31. IV 165 d. Arcadici legati apud Antigonom Gonatam, initio coenae tristes et modesti, sub finem vero clamosi et inepte laeti XIII 607 c. d.

Arcadion, Achaeus, odio Philippi sponte solum vertit VI 249 c. dein vero amice ab illo compellatus in gratiam cum eo redit ibid. d.

Arcadion, vir vino deditus, pater Dorconis et Charmyli, perit nimio mero hausto X 436 c. d.

Arcesilaus, uvis delectatus VII 276 f. frugaliter agit amicorum et discipulorum convivium facit sermonibus exhilarata X cap. 16. dictum illius in hominem voracem, qui ei proximus accubuit in coena ad quam vocatus erat V 186 d.

Archeanassa Colophonia, meretrix Athenis, a Platone amata XIII 589 c.

Archebulus XI 502 d.

Archedica formosa meretrix, Nau-crati oriunda XIII 596 d.

Archelaus rex Macedoniae, successor Perdiccae V 217 d. miser iudicatur apud Platonem in Gorgia ibid. insimulatur a Platone quod et spurius fuerit et quod dominum interfecerit XI 506 d. e. eidem tamen carissimum fuisse Platonem ait Speusippus ib. e. apud Archelaum senex versatus est Euripides XIII 598 d. Archelaus dialogus Antisthenis V 220 d.

Archelaus citharoedus, cui statua posita Mileti I 19 b.

Archelaus saltator in magno honore apud Antiochum regem I 19 c.

Archemoros Hypsipylae filius IX 396 e.

Archephon parasitus, apud Pto-

lemaeum non tangit gobios VI 244 b—d. Archephontis meminit Cratinus iunior XI 469 c.

Archestratus, deipnologus I 29 a.

Archestratus vates in stateram in- iectus obolum tantum pependit, adeo tenui fuit corpusculo XII 552 c.

Archias, puer aquam ministrans, colapho occisus ab Hercule IX 410 f. aliis Cherias nominatur, Herodoro vero Eunomos.

Archias Corinthius, Syracusarum conditor IV 167 d.

Archias Corinthius, architectus na- vis Hieronis V 206 f.

Archias hierophanta, impietatis con- victus XIII 594 a.

Archias leno, herus Naidis XIII 592 a.

Archidamus (II.) rex Lacedaemo- niorum, ab ephoris multatus est, quod, cum posset pulcram ha- bere uxorem, aliam duxisset de- formem, parvam scilicet, at ditio- rem XIII 566 a.

Archidamus (III.) rex Lacedaemo- niorum luxuriosus, Tarentinis opem ferens, in bello cum Mes- sapiis periit XII 536 c. d. ad eum epistola Menecratis VII 289 e.

Archilochus poeta primo loco belli- cam laudem posuit, altero loco laudem poeseos XIV 627 c. ama- toria multa carmina scripsit XIV 639 a. Archilochum Sapphus ama- torem finxit Diphilus XIII 599 d. Archilochi carmina iustis modis decantari solita XIV 620 c.

Archimedes, geometra et mechani- cus, praesidet fabricae navis Hie- ronis V 206 d. quam navem pau- corum hominum ministerio dedu- cit in mare, ope helicis ab ipso inventae 207 a. b. cochleam inve- nit, cuius ope exhauriebatur sen- tina 208 f. Marcelli sambucas ma-

- chinis a se inventis perdidit XIV 634 b.
- Archimelus poeta epigrammatis gratia in navem Hieronis confecti magnifice donatus a rege V 209 b.
- Archinus compellatur ab Aretino in epigrammate XI 499 d.
- Archippa meretrix, quam sub vitae finem amavit Sophocles XIII 592 b.
- Architeles Corinthius aurum vendit Hieroni Syracusio VI 232 a. b.
- Archonides Argivus, ἄδριφος II 44 e.
- Archytas Tarentinus, Pythagoreus, ibiarum insularum peritus IV 184 e. filiolos servorum suorum libenter circa se habuit XII 519 b. cum eo de voluptate disputat Polyarchus ὁ ἡδοναθής XII cap. 64 seq.
- Archytas Iurco I 5 f.
- areturi ortus tempore vindemiarum XIV 653 c.
- arcus scythicus. vide Scythia.
- ardeae aves, μακροκαμπυλαύχενες II 65 b. IX 398 d.
- Ardiaei (vulgo Ariaei et alibi Arcadii) προσπελάταις pro servis utebantur VI 271 c. X 443 b. comensationibus et computationibus indulgentes, astutia Gallorum superantur X 443 b. c.
- Areopagitae olim in ius vocabant puniebantque sumtuosius viventes IV 167 e—168 b. cum gynaeconomis inspiciebant convivia, ne amplius triginta essent convivae VI 245 c. si quis in caupona pransus esset, eum in Areopagum ascendere vetabant Areopagitae XIII 566 f.
- Gryllion Areopagita, parasitus Phrynae XIII 591 d.
- Arete Alcinoi uxor elegantem lectum parari iubet Ulyssi I 17 b. c. eadem memoratur XI 498 d.
- Arete mulieris nomen apud Hipponactem XI 495 d.
- Arethusae aqua VII 278 e.
- Arethusa Chalcidis: in qua cestrei inauribus ornati et anguillae cibum capiebant e manibus spectantium VIII 331 e. f.
- Arethusae aqua salsa et indomita II 42 e.
- Areus et Acrotatus, Lacedaemoniorum reges, primi luxum in phiditia invexerunt IV 142 b.
- Arens sive Arius cantor VIII 352 b.
- Arens sive Arius, a quo Asclepiades ὁ τοῦ Ἀρείου XIII 567 d.
- Argas cantor IV 131 b. vilium modorum poeta XIV 638 c. d.
- argenteus puteus vocatur maius poculum V 192 a.
- argentum in Alpibus (alii auctores in Pyrenaeis aiunt) cum silva quaedam casu incensa conflagrasset, liquatum profluxit VI 233 d.
- argentum malleo ductum ad membranae tenuitatem VI 230 b—d.
- argentea vasa VI cap. 18. conf. aurum.
- Arginusae insulae: ad eas praelium navale V 218 a.
- Argivi suem mactant Veneri III 96 a. festum agunt Canicidium III 99 e. f. symbolum convivantium χῶν vocant, portionem vero αἶσαν VIII 365 d. e. traducuntur ut vino dediti X 442 d. Argivorum tyrannus Aristomachus VI 246 e. apud Argivos lege sancitum erat ne ullum Atticum vas ad sacra facienda adhiberetur XI 502 c.
- Argo navis architectum et gubernatorem habuit Glaucum VII 296 d.
- Argos. ἐξ Ἀργους λέβης I 27 d. ἀπ' Ἀργεος ὄπλα I 28 b. ἐξ Ἀργους κάπρος VII 288 f. Argos eur siticulosum dixerit Homerus X 433 e. Argos helepoli oppugnat Demetrius X 415 a. Argis Samum profugit Admeta. vide Admeta. τὸ

- κοινὸν (κοῖλον) Ἄργος XIII 582 a.
- Argynnus ab Agamemnone amatus XIII 603 d. ipse amator Hymenaei ibid.
- ἀργυρεὶς poculum argenteum, etiam si deauratum XI 784 a.
- argyrotryphema placenta genus XIV 647 d.
- Ariadne a Theseo rapta XIII 557 a. in Dia insula relictā VII 296 c. rapta ibi a Baccho VII 296 a. amata a Glaucō ibid. a. c. Ariadnae corona nexa e flore quem Theseium vocant XV 684 f.
- Ariaei. vide Ardiaei.
- Ariamnes ditissimus Gallus, omnibus Gallis toto anno convivium exhibuit IV cap. 34.
- Aridaeus Philippi et Philinnae filius, rex Macedoniae post Alexandrum XIII 557 c. 578 a. Aegis sepultus est IV 156 a.
- Aridaeus Timaeo Cyziceno operam contulit ad tyrannidem patriae occupandam XI 509 a.
- Aridicus Arcesilai discipulus X 420 d.
- Arignotus citharoedus V 220 b. conf. Aripgrades.
- Ariobarzanes; apud eum et voracitatis et roboris specimen edidit Astydamas pancratiasta X 413 a. b.
- Aripgrades, Arignoti frater, homo nequam, Anaxagorae discipulus V 220 b.
- Aristaeus mellis usum primus docuit et coagula lactis XIV 643 b.
- Aristagora Corinthia a Demetrio amata IV 167 d. e. Hyperidis oratoris concubina XIII 590 c.
- Aristarchus grammaticus vituperatus a Callistrato quod parum concinne vestitus esset I 21 c. in Aristarcheos syllabas curiose sectantes epigramma V 222 a.
- Aristarchus puer delicatus Demosthenis XIII 592 f.
- ἀρίσταρχος a Simonide nominatur Iuppiter III 99 b.
- Aristeas Proconnesius ex Hyperboeis rediens moratur Metaponti XIII 605 c.
- Aristides Iustus XI 506 b. frugalis in victu X 419 a. vitam habuit non suavem, sed gloriosam XII 511 c. eundem maledictis insectatur Plato XI 506 b. Aristidis Iusti filius Lysimachus ibid.
- Aristides Aristidis iusti nepos, pater Myrtonis, quae altera ex Socratis uxoribus fuisse perhibetur XIII 555 d.
- Aristides pictor πορνογράφος (?) XIII 567 b.
- Aristion archon Athenarum V 216 d. 218 d. e.
- Aristion. vide Athenion.
- Aristippus Socraticus a Platone ob ὀψοφαγίαν reprehensus quid responderit VIII 343 c. voluptatem eamque unius praesentis temporis finem esse statuit bonorum XII 544 a. b. apud Dionysium Syracusium indigne se subinde tractari aequo animo passus ridetur ab Antiphonte XII 544 b—d. et vituperatur a Platone XI 507 b. Laidem meretricem palam habuit ibid. b. XIII 588 c. 599 b. habere se eam dicebat, non ab illa haberi XII 544 d. Aeginae ut plurimum moratus est voluptatis causa, saepe reprehensus et admonitus a Socrate ibid. festive ridetur ab Alexide comico ibid. e. f. qui ab Aristippi placitis aberrant asoti evadunt et protervi XIII 565 d. Aristippi cum Diogene disputatio de Laide XIII 588 e. f.
- Aristo Chius, Zenonis discipulus, adulatur Persaeo philosopho, Antigoni familiari VI 251 c. disci-

- pulus Eratosthenes de eo conqueritur quod ad voluptatem declinaverit VII 281 c. d.
- Aristo (?) coquus IX 379 e.
- Aristo histrio in Alexandri M. nuptiis comoedias egit XII 539 a.
- Aristoclea meretrix XIII 592 e. Cassii Elei mancipium 593 f.
- Aristocles citharoedus ab Antigono Gonata amatus XIII 603 e.
- Aristocrates Thebanus citharoedus XII 538 f.
- Aristocritus tragoedus in Alexandri M. nuptiis tragoedias egit XII 538 f. 539 a.
- Aristodemus, quum Cratinus, formosus adolescentulus ab ipso amatus, pro patria se devovisset, ipse etiam sponte vitam finit XIII 602 d.
- Aristogiton et Harmodius tyrannicidae scliis carminibus celebrantur XV 695 a. b.
- Aristogiton mensarius, in cuius aere erat Aeschines XIII 611 f.
- Aristomachus, Argivorum tyrannus VI 246 e.
- Aristonicus Argivus, qui Coreyrae habitavit Archilochi aetate, assa cithara canere primus instituit XIV 637 f.
- Aristonicus citharoedus alius, compotator Philippi regis X 435 b.
- Aristonicus Atheniensis dives leges tulit cum alias tum ad compescendam piscariorum avaritiam VI 226 a. b.
- Aristonicus Carystius, Alexandri Magni συνοφαιριστής, ab Atheniensibus civitate et statua donatus I 19 a.
- ἀριστόνικον κράτος X 457 b.
- Aristonymus Atheniensis, psilotharista, in nuptiis Alexandri M. citharam pulsavit XII 538 a. griphis ludere consueverat X 452 f.
- dicta eius plena erant verborum praetextatorum X 453 a.
- Aristophanes Byzantius grammaticus recensuit CXXXV meretrices Athenienses XIII 583 d.
- Aristophanes comicus ebrius suas fabulas scripsit X 429 a. Aristophanes in Platonis Symposio V 187 b. 192 b.
- Aristophon orator lege lata ut qui non ex Attica cive natus esset nothus haberetur sua lege captus XIII 577 b. c.
- Aristoteles. bibliothecam eius conservavit Nелеus, a quo emit Ptolemaeus Philadelphus I 3 a. alia pars eiusdem bibliothecae Apellonti Teio vendita est V 214 e. coll. I 3 a. Epicurum si audimus, Aristoteles absunto patrimonio primum militiae se tradidit; dein ad vendenda medicamenta se contulit; ad extremum Platonis auditor, philosophiae operam dare coepit VIII 354 a. obsoniorum lurconem fuisse ait Timaeus VIII 352 c. ab Alexandro octingenta talenta accepisse fertur pro componenda Animalium Historia IX 398 e. pulcritudini Phaselitae discipuli succubuit XIII 566 e. ex Herpyllide meretrice filium Nicomachum genuit XIII 589 c. impietatis accusatus est ob paeanam in Hermeam XV 696 a. b.
- Aristoxena. vide Petta.
- Aristoxenus Cyrenaeus philosophus, immani luxuriae indulgens, lactucas mulso rigabat I 7 c. ab eodem nomen invenit perna certo modo parata ibid.
- Aristoxenus musicae veteris studiosus XIV 632 b.
- Aristus et Themison, Cyprii fratres, ab Antiocho Epiphane amati, regnum eius administrant X 438 d.

- Aritia flets III 77 a. vide Charitia.
- Ariusium vinum I 32 f.
- Arne. Βοιωτῶν τῶν τὴν Ἀρναίαν κατοικησάντων VI 264 a. b. hi se Thessalis in servitutem traderunt certis sub conditionibus ibid. b. iidem tunc Menestae vocati sunt, deinde vero Penestae ibid.
- Aroanius. vide Aornus.
- ἄρονλον, phiala XI 783 a.
- aromata propomati solita misceri II cap. 73. aromata Indica et Arabica, thus, myrrha, crocus, casia, cinnamomum, iris, cet. V. 201 a.
- Arrianus grammaticus, deipnosophista III 113 a.
- arrogantia multum valet in arte qualibet IX cap. 20.
- Arsaces Parthorum rex, Seleucum capit et regie tractat IV 153 a.
- Arsaces Antiochum vincit bellum ipsi inferentem X 439 d. e. Conf. Antiochus Sidetes.
- Arsinoë Lysimachi uxor, ob crebrum vomitum irrita XIV 616 c.
- Arsinoë soror et uxor Ptolemai Philadelphi; quas nuptias acerbepersinxit Sotades XIV 621 a. in statu fingitur Arsinoë manu tenens rhytum XI 497 c. eadem Venus Zephyritis VII 318 b. XI 497 d. e. unguentorum studiosa fuit, unde honos Alexandrino unguento XV 689 a.
- Arsinoë Eratosthenis scriptum VII 276 b.
- Arsinoë oppidum Aetoliae X 424 c.
- artaba mensurae genus XII 550 f.
- Artabazi et Mentor uxores climacidas e Cypro arcessunt VI 256 d. in Macedoniam profugiunt ibid. e.
- Artaxerxes Timagoram vel Eutimum Cretensem honoribus et donis cumulat II 48 d.—f. capit Thyn, regem Paphlagoniae IV 144 f.
- Artaxerxi carus Zeno saltator I 11 c.
- Artemisia festum, quo nullus piscis in pompa circumfertur VII 325 c. conf. Artemitia.
- Ἀρτεμισιον, Dianae imago triceps IV 168 c.
- Artemisium promontorium. μὰ τοὺς ἐν Ἀρτεμισίῳ κινδυνεύσαντας IX 380 d.
- Artemitia maximum festum Cyrenis XII 549 f. conf. Artemisia.
- Artemon ὁ περιφόρητος XII cap. 46.
- artolaganum panis species III 113 d.
- artopticius panis III 113 a.
- Artus rex Messapiorum in Apulia III 108 f. 109 a.
- Artypsus Asiae oppidum I 30 a.
- Artysilaus virile nomen apud Delios IV 173 a.
- Artysitragus virile nomen apud Delios ibid.
- arum aronia a nonnullis vocatur dracontium IX 371 d.
- aryballus poculi genus XI 783 f.
- Arycandenses Lyciae populus, partibus Mithridatis se adiungunt XII 527 f. 528 a.
- Arystas Arcas in convivio apud Seuthen IV 151 b.
- ἀρύστιχος poculum et ἀρύστις gutturnium XI 783 f.
- Arystis nomen oppidi Ioniae XI 784 a.
- ἀρύταινα haustum XI 495 b.
- ascaleron fructus cacti II 70 e.
- Ascalon oppidum Syriae. ἡ περὶ Ἀσκάλωνα λίμνη VIII 346 f. Ascaloniae fici III 78 a.
- ascalonion cepae species II 68 e.
- ἀσχέδαρος Siculis vocatur aper IX 402 b.
- Asclepiades philosophus cum Menedemo noctu in pistrino molam agebat, ut ei esset quo philosophiae interdiu operam dare posset IV 168 a. b.

- Ascera Boeotiae oppidum vel vicus: Ἀσκραίων Ἐλικωνίς κώμη, quo habitatum concessit Hesiodus XIII 597d. τὰ παρ' Ἀσκραίων τεύτλα I 4d.
- asellus ὀνίσκος piscis VII cap. 99.
- Asiae regnum reliquit Midas XV 683 b.
- asigmi griphi X 448d. asigmos ode Lasi Hermionensis X 455 c.
- asinus aquam portans Epeus vocatur a Simonide X 456 e. 457 a. curru asinis iuncto aliquando commissatum ivit Alexander X 434 f.
- Asopia antiquum nomen Sicyoniae XI 491 c.
- Asopichus ab Epaminonda amatus, ad Leuctram fortiter pugnavit XIII 605 a.
- Asopodorus Phliasius cum tibicen aliquando ingenti applausu a vulgo esset laudatus, Oportet, inquit, magnum accidissem malum XIV 631 f.
- ἄσσωτοι IV 165 d. e. cap. 60 et seqq.
- asparagus II cap. 62. asparagi in Gaetulia Libyae ad altitudinem 20 cubitorum assurgunt II 62 e. asparagus brassicae II 62 f.
- Aspasia Milesia V 219 d. Ἀσπασίαν τὴν ἐκ Μεγάρων ἑταίραν vocat Heraclides Ponticus XII 533 d. multitudinem formosarum mulierum in Graeciam invexit XIII 569 f. amatur a Pericle XII 533 c. d. ab eodem publice defenditur, cum impietatis esset accusata XIII 589 e. ob eam exortum est bellum Peloponnesiacum XIII 570 a. in elequentiae praeceptis magistra Socratis V 219 b. Aspasiae versiculi in Socratem compositi ibid. c—e. eius amore captum fuisse Socratem fingit Hermesianax XIII 599 a. b. Aspasia Socratica XIII 569 f. conf. XIII 589 d.
- Aspasia Milesia iunior XIII 589 d. Cyri iunioris concubina XIII 576 d.
- Aspasia Phocaeensis, cui prius nomen fuerat Milto, eiusdem Cyri concubina XIII 576 d.
- Aspasia dialogus Aeschinis Socratici. vide ind. script.
- ἄσπεδοι conchyliorum genus III 85 c.
- Aspendia regio quaedam sive pars urbis Alexandriae IV 174 d.
- asphodelus II 58 d.
- aspidem Nicander ῥοχέαιραν vocavit III 99 b.
- aspirationem sive asperum spiritum Graeci olim nota H signaverunt: inde Romani omnibus aspiratis nominibus H praeponunt IX 398 a. b.
- assata magis cruda et arida sunt quam elixa XIV 656 b. et de assis carnibus cap. 72.
- assentatio et assentatores. vide adlatio et adulatores. assentatorum putidum genus VI 239 e. f.
- Assus Mysiae oppidum. οἱ Ἀσσιοι IX 375 b.
- Assyriis litteris scriptum epigramma in Sardanapalli monumento XII 530 b. coll. 529 f.
- astacus piscis marinus III 104 f. 105 d. ingentes astaci Alexandriae I 7 b.
- aster flos coronarius XV 684 d.
- Asteria Herculis Phoenicis mater IX 392 d.
- Asteropaesus I 2 d.
- Astra meretrix Attica XIII 583 e.
- Astyages Cyrum iam domum profectum frustra conatur retrahere XIV 633 d. e.
- Astyanax a Graecis de turri praecipitatus II 66 a.
- Astyanax pancratiasta, homo et voracissimus et robustissimus X 413 a—c.
- Astyreon sanatus a Menecrate medico, eundem dein comitabatur

- Apollinis cultu instructus VII 289 c.
- Astydamia Phorbantis filia, mater Leprei X 412 a.
- Astypalaea una e Cycladibus, leporebus abundans IX 400 d.
- Astyphilus archon Atheniensis V 218 e.
- atabyrites panis III 109 e.
- Atarna. Hermeas Ἀταρνέως ἔντροφος XV 696 d.
- Atergatis Syrorum regina colebatur ut dea, offerebanturque ei pisces cum veri tum aurei argenteique VIII 346 d. e. ridicula interpretatio nominis Atergatis auctore Antipatro stoico ibid. c. d. Atergatis filius Ichthys cum matre in lacu mersus a Mopso ibid. e.
- Athamanes cum Cylicranibus habitant Heracleam Trachiniam XI 462 a. apud eos dramices et araxis sunt nomina paues quosdam significantia III 114 b.
- Athamantis domus eversa est ob Themisto, Hypsei filiam XIII 560 d.
- Athenae urbium omnium quas sol illustrat splendidissima I 20 b. Ἑλλάδος μυνσεῖον, Ἑλλάδος ἔρεισμα, Ἑλλάδος Ἑλλάς, ἑστία καὶ πρυτανεῖον τῶν Ἑλλήνων V 187 d. VI 254 b. plena est adulatorum, grassatorum, sycophantarum VI 254 b. Athenis omnia veneunt XIV 640 b. c. Athenae, ἡ τὸ καλὸν Μαγαθῶνι καταστήσασα τρόπαιον, fictilium vasorum inventrix I 28 c. Athenis dura aqua I 33 c. ibidem pulcerimus panis III 109 d. 112 b. c. IV 134 d. placentam Athenis paratam laudat Arcestratus III 101 d. mel Atticum ibid. e. perpetuo ibi praesto est omne genus autumnalium fructuum XIV 653 f. noctuae nascuntur Athenis XIV 655 b. olim cum defecisset pecudum genus, lege vetitum erat ne quis intonsa agno vesceretur I 9 c. d. tota urbs facibus illustrata in honorem Antonii IV 148 c. conf. Athenienses et Attica.
- Athenaeus Eretriensis assentator et minister Sisyphi Pharsalii VI 252 f.
- Athenaeus Naucratis I 1 a.
- Athenienses (conf. Athenae et Attica) Κερκοπίδαι dicti per irrisionem V 212 b. οἱ Κερκοπιδῶν κόρροι, auras captant et spe vescuntur II 47 c. οἱ Μαγαθωνομάχαι VI 253 f. Dioscuris in prytaneo quale prandium apponant IV 137 e. Athenienses in conviviis appoti saltare amant IV 134 a. Bacchicos et circulares choros praeferunt IV 181 c. Se-leuco et Demetrio ita turpiter assentati sunt, ut non modo ipsis, sed et scortis et adulatoribus Demetrii templa erigerent VI cap. 62 sq. Athenienses Lemnum incolentes VI 254 f. Lex Atheniensium qua servis de illata ab hero iniuria dabatur actio VI 267 a. Atheniensium civium et servorum recensensus a Demetrio Phalereo institutus VI 272 c. quo reperti sunt cives Atticam incolentes 21000, servi 140000 ibid. servorum istorum maior pars in metallis opus faciebat VI 272 e. qui rebellantes aliquando arcem Sunii occuparunt Atticamque diu infestarunt ibid. e. f. Atheniensibus Deli sacra facientibus futurum imperium maris portento significatur VIII 331 f. maris imperio potiti actiones et causas forenses insularium in urbem evocarunt IX 407 b. c. quo die nuncius acceptae in Sicilia calamitatis Athenas perlatus est, nil tur-

- bari se passi sunt Athenienses, Hegemonem Thasium in theatro Gigantomachiam suam declamantem audientes IX 407 a. b. parum olim edebant Athenienses X 417 c. IV 132 e. 137 d. sed Charetis aetate iuvenes et senes luxuria perdit XII 532 c. d. Atheniensium civitatem, quoad luxui indulgit, florentissimam fuisse ait Heraclides Ponticus XII 512 b. c. ob civium invidiam clarissimi quique Athenienses extra patriam degere praetulerunt XII 532 b. Atheniensium cum Boeotis controversia de agro quem Sidas vocant XIV 651 f. 652 a. Atheniensibus suasit Dionysius aeneus ut aeneo numo uterentur XV 669 d. Athenienses in dicendo *μακεδονίζουσι* III 122 a.
- Athenion (qui ab aliis Aristion nominatur) ex servulo et philosophastro tyrannus Atheniensium V cap. 48—53. ortus hominis et prima conditio V 211 e. legatus ab Atheniensibus mittitur ad Mithridatem 212 a. magno cum fastu Athenas redit 212 b. verba facit ad populum 212 f. Athenienses adversus Romanos concitat 213 c. praetor creatur Atheniensium 213 e. tyrannidem occupat et in optimos quosque civium immaniter saevit 213 f. Appelliconem Delum mittit 214 d.
- Athenion Atheniensis peripateticae scholae sectator, herus et pater adoptativus Athenionis illius, qui tyrannus evasit Atheniensium V 211 d—f.
- Athenion tragoedus, praeceptor Leontei Argivi tragoedi VIII 343 e.
- Athenocles caelator XI 781 e. 782 b.
- Athenodorus Teius citharista XII 538 e. f.
- Athenodorus tragoedus in nuptiis Alexandri M. tragoedias egit XII 538 f.
- atherina pisciculi nomen VII 300 f. nomen tibicinae Atheniensis VII 329 c.
- athens cognominatus Hippon XIII 610 b. Theodorus XIII 611 a. b.
- athleta omnibus aequalibus robustior factus ex caprinae carnis esu IX 402 c. d. athletarum artem inutilem declarat Euripides X cap. 5. ante cum Xenophanes ibid. cap. 6.
- Athos mons. circa eum perit exercitus Persarum IX 394 e.
- atlantes in architectura V 208 b.
- Atossa Darii uxor, Cyri filia, mammarum dolore afflicta sanatur a Democede medico Crotoniata XII 522 b.
- atractylis herba II 71 a.
- Atrax vel Atracia oppidum Thessaliae. Agathocles Atracius I 13 c.
- Atrestidas Mantinensis helluo X 417 a.
- Atreus. eius aureus agnus quid fuerit VI 231 c. cf. 242 f.
- attagen avis IX cap. 39. laudatissimus cibus XIV 652 e.
- Attaginus Thebanus Mardonium tenui convivio excipit IV 148 e.
- Attalus patruus Cleopatrae, uxoris Philippi, in Cleopatrae nuptiis insultat Olympiadi et Alexandro XIII 557 d.
- Attalus primus, Pergami rex post Philetaerum XV 697 d. eius praeceptor et assentator Lysimachus VI 252 c. Attali porticus Athenis V 212 f.
- ἀττανίτης* placenta species XIV 647 f.
- Attica regio (conf. Athenae et Athenienses) omnibus rebus excellens II 43 b. Atticum mel III 85 a. Attica lana mollissima V 219 a. quae in Attica nascuntur aut conficiuntur eximia, his Lynceus Samius

- opponit ea quae Rhodi reperiuntur XIV 647 a. 654 a. et alibi. Atticam Epimenides humano sanguine expiavit XIII 602 c. Attica perdix, cognomen Aristomenis, artificis scenici, liberti Adriani III 115 a. Attica coena a Matrone parodo descripta IV cap. 13.
- Atticus Neapolitanus paedotriba folliculum invenit in usum Pompeii I 14 f.
- avaritiae insanae exempla a Chrysippo memorata IV 159 a. b.
- Audata Illyria, Philippi uxor, quae ei Cynniam filiam peperit XIII 557 c.
- auditus. de auditu in amorem puellae Abydenae incidit Alcibiades XIII 574 e.
- aves. de variis avium et avicularum generibus agitur II cap. 68—71. IX cap. 15. 39—52. avium capturam norunt heroës Homerici I 13 a. 25 d. e. aves plurimae a voce nomen acceperunt IX 392 f. avium omne genus olim homines fuisse fingit Boeo poetria 393 c. f. avium feminis longior vita quam maribus 389 a. quibus avibus latior est lingua, eae hominum vocem imitantur 391 b.
- Augeas. pretium ab eo repetens Hercules in vincula conicitur X 412 a.
- Augustus imperator amavit palmulas Nicolaas XIV 652 a.
- αὐλή* Homero semper est locus sub dio V 189 b. e. f. aulas regum colere hominis est vel exsulis vel esurientis vel verberonis V 189 e.
- αὐλωδός* differt ab *αὐλητῇ*: ille voce canit, hic tibia succinit; et ille hoc est honoratior XIV 621 b. c.
- Αὐλῶν* apud Thucydidem nomen loci V 189 e. *αὐλῶνες ἱεροὶ* locus Athenis ibid.
- aurata piscis II 71 b.
- aurea mala, citria III 83 c. aureum poculum Philippi IV 155 d.
- auricula marina conchylii genus III 87 f. Aeolibus auris Veneris dicta III 88 a.
- aurum et argentum olim perrarum apud Graecos: sed ex quo spoliatum a Phocicis tyrannis Delphicum templum est, nitere apud Graecos aurum, argentum vero etiam luxuriare coepit VI cap. 19. aurum a Croeso emerunt Lacedaemonii, Hiero aurum emit Coriuthi VI 232 a. b. aurea donaria in templo Delphico VI 231 e. f. aureorum vasorum incredibilis copia in pompa Ptolemaei Philadelphi V cap. 27—34. auri ramenta Ptolemaeo Philadelpho dono ferunt Aethiopes V 101 a. b. aurum nunc nemo sub exitum vitae, ne id relinquere cogeretur, devoravit: alius tunicae insuit, qua indutum se sepeliri iussit IV 159 a. b. auro nil pulcrius iudicant homines ibid. b. c. aurum et argentum e republica sustulerunt Lycurgus et Plato VI cap. 23.
- Autamnus. vide Attaginus.
- αὐτίτης οἶνος* apud Rhodios I 31 e. autocabдали qui deinde iambi XIV 621 f. 622 b.
- Autocles XI 472 d. Autocles et Epicles postquam bona omnia abliguriarunt, cicuta epota vitam finiverunt XII 537 c. quo alludere videtur Theophilus comicus XI 472 d.
- Autolycus avus maternus Ulyssis: ei recens natus Ulysses a nutrice super genua ponitur XI 459 a. 460 a.
- Autolycus, Calliae puer delicatus, Panathenaeis quinquertii coronam accepit V 187 f. eius pulchritudo (in Xenophontis Convivio) omnium oculos in ipsum convertit 188 a. *αὐτοπυρίτης* et *αὐτόπυρος ἄρτος*

III 110 e. aliis *ξηροπυρίτας* III 114 c.
axillam s. alam Graeciae (*μασχά-
λην τῆς Ἑλλάδος*) Byzantium
appellavit Stratoniceus VIII 351 c.
Axiochus pulcri Alcibiadis amator
XIII 575 e. Abydi concubinam
cum Alcibiade communem habuit
XII 534 f. 535 a. XIII 575 e.
Axiothea Nicocreontis regis Cypri
uxor VIII 349 e.

B

Babylon. *ἡ ἐν Βαβυλῶνι λίμνη*,
cuius aqua per aliquot dies fit
rubra II 42 e. Babylone quotan-
nis festi dies aguntur, Saturnali-
bus Romanorum similes XIV
639 c. Babylonis ager frequentes
palmas arbores fert, plerasque
frugiferas XIV 651 c. Babyloni-
cum vinum nectar dictum I 32 b.
Babylonicum unguentum XV
692 e.
Babys, idem qui Typhon, regnans
olim in Aegypto XV 680 a.
Babys apud Hipponactem tibicinis
nomen; a quo proverbium in ma-
los tibicines, Peius canit quam
Babys XIV 624 b.
baccaris unguentum XV cap. 41.
XII 553 a.
bacchanalia. (conf. Dionysia.) festis
illis diebus Graeci omnes exceptis
Lacedaemoniis temulenti sunt IV
156 a.
βακχευτάς cognomen Bacchi XI
465 b.
bacchica sacra XIV 659 f. bacchica
pompa Ptolemaei Philad. V cap.
27 sqq. bacchicum antrum IV
148 b. V. 200 e. bacchicae cre-
pundiae IV 148 c. bacchici chori
et bacchantes mulieres, Macetae,
Mimallones cet. V 198 e.
bacchici artifices V 212 d.

Bacchidas Sicyonius, saltator et
musices magister, in quem est epi-
gramma honorificum XIV 629 a.
Bacchidas, *Βακχίδας τις*, qui Sar-
danapalli vitam vixerat consenta-
neum in sepulcro epigramma in-
sculptum habuit VIII 336 d.
Bacchis Samia meretrix cum Plan-
gone Milesia amicitiam contraxit
mira quadam occasione XIII 594 b.
serva fuerat Sinopae, ipsa ser-
vam habuit Pythionicam XIII
595 a.
Bacchius, *Βάκχιος*, idem qui Bac-
chus; et metonymice vinum XI
782 e. XV 666 c.
Bacchus medicus I 22 e. *ιατρός* et
ὀγυάτης II 36 e. Bacchus, idem
Priapus, Thriambus et Dithyram-
bus I 30 b. *Διμάτωρ* II 39 b.
Limnaeus, Euanthes, *Βακχευτάς*,
Bromius cet. XI 465 a. b. bonus
deus. vide in bonus. Bacchus
Χοσπότης XII 533 e. Bacchus
rectus, *ὀρθός*: eius ara II 68 e.
et templum IV 179 e. Mellichius
appellatus Naxiis ob ficos intro-
ductas III 78 c. *Βακχεύς*, ob in-
ventum vinum ibid. Sycites apud
Lacedaemonios III 78 c. Bacchus
furens XIV 613 a. Bacchus a nym-
phis enutritus II 38 d. XI 465 a. b.
XV 693 e. Bacchus et Hybris si-
mul nati II 36 d. cum tauro et
cum panthera confertur II 38 e.
figitur cornibus instructus et
Cyzici sub tauri forma stat conse-
cratus XI 476 a. a noverca Iunone
mente deturbatur X 440 d. unde
bacchici furores ibid. et XIV
613 a. ab Iunone exagitatus ad
mare confugit V 201 c. quae fuga
ad mare allegorice explicatur I
26 b. Bacchus vitem in Graeciam
ab Erythraeo mari transtulit XV
675 a. idem pomorum etiam in-
ventor III 82 c. Bacchi avus Ca-

dmus XIV 658 e. Bacchi commilito
Maro I 33 d. Bacchi minister, in Si-
monidis aenigmate X 456 c. d. Bac-
chi nutrices Nymphae: vide paullo
ante. Bacchi sacerdos in Ptolemaei
pompa Philiscus poeta V 198 b. c.
Bacchi statua colossalis ibid. c. d.
Bacchi sanguis mixtus lacrimis
Nympharum XI 465 c. Bacchi sta-
tuam publicam ad sui similitudi-
nem confici curavit Pisistratus
XII 533 c. Baccho aequae ac Apol-
lini sacer tripus II 38 a. Baccho
sacra corona XV 675 d. sacer co-
tyliscus XI 479 c. Bacchum deum
qui temulentum fingunt pingunt-
que male faciunt X 428 e. Bac-
chum se renunciari iussit Anto-
nius IV 148 d. novus Bacchus ap-
pellatus C. Caligula IV 148 d.
bacchus piscis VII 306 e. VIII 356 b.
βακχύλος apud Eleos panis sub ci-
nere coctus III 111 d.
Bactriani cameli V 219 a.
baculo vectus Cephisodorus descen-
dere de locis acclivibus solebat
XIV 615 f. Diogenis baculus si-
mul cum duobus pedibus non fa-
cit tripodem II 49 a.
Bagazus (Megabyzus) XIII 609 a.
Bagoam eunuchum impotenter ama-
vit Alexander XIII 603 b.
Βαία ἢ Βαίον λίμνην, ubi fons aquae
non potabilis II 43 b.
balaena (*φάλαινα*) VIII 333 f.
Balanos una Nympharum Hamadrya-
dum III 78 b.
βάλανος *Διός* iuglans I 28 a.
Balbinum vinum sive Barbinum I
27 b.
βαλλητὸς festum. vide in Eleusis.
Ballion persona comica IV 166 c.
βαλλίζειν saltare VIII 362 a.
balnea vel lavacra lassitudinis re-
media I 24 e. eorum varia genera
apud Homerum ib. c — d. balnea
calida, nuper introducta, noxia I

18 b. c. post balneum nonnulli
purgandi ventriculi caussa vinum
largiter haustum evomunt XV
665 c. in balneo necatus est Minos
I 10 e.
Baphyras fluvius Pieriae, Dinm op-
pidum praeterfluens VII 326 e.
Barathrum meretrix Attica XIII
587 f.
barbam radere, Alexandri aetate
coeptum, viro indignum; apud
Rhodios et Byzantios lege quidem
vetitum, attamen omnium usu re-
ceptum XIII cap. 18. in superiori
labro barbam (mystaces) alere
vetitum erat apud Lacedaemonios
IV 143 a.
βαρβίνος οἶνος. vide Balbinum.
barbiton et barbitos instrumentum
fidibus tensum IV 182 e. Ana-
creontis inventum IV 175 c. sive
Terpandri XIV 635 d. barbitos aut
barmos XIV 636 c.
bardi, poetae apud Gallos VI 246
c. d.
barmos idem ac barbitos XIV 636 c.
Bassarae, mulieres bacchantes V
189 c.
Bastarna, homo quinque cubitorum,
συνδέτης Marii Aquillii V 213 b.
βασυντίας placentae genus XIV
645 b.
Bathanatus, dux Cordistarum Gal-
lorum VI 234 a. b. a quo nomen
invenit Bathanatia via, circa
Istrum flumen ibid. b.
Bathycles Arcas poculum aureum
destinavit sapientum praestantis-
simo XI 781 d. XI 495 d.
Bathyllus Alexandrinus, saltationis
tragicae auctor I 20 d. e.
batiaca et batiacium, phiala Persica
XI 784 a. c.
bation vasis genus XI 784 b. ubi
βασία epitome.
batis piscis VII 286 b.

- batrachus piscis VII cap. 26.
 Batrachus, hominis nomen VII 329 c.
 battalus, cantilena quaedam IV 176 d.
 Battis Philetæ amica XIII 598 f.
 baucalis, vas potorium apud Alexandrinos XI 784 b.
 beatorum insulae: in eis nascitur herba qua pascuntur Solis equi VII 296 e.
 bella et calamitates ob mulieres ortae XIII cap. 10. sic bellum sacrum XIII 560 b. bellum Crisaeum 560 b. c. Peloponnesiacum XIII 570 a. bellum a muliere cum muliere gestum XIII 560 f. bella servilia. vide servi.
 bellaria. vide mensae secundae.
 bellariorum residuum ἀποτράγημα appellatur XIV 658 d.
 Bellerophontes apud Homerum V 185 b. c. patria Corinthius, amatus a Sthenoboea X 427 e. Bellerophontes e Pegaso pugnans Chimaeram iaculis interfecit XI 497 b.
 bellica virtus poeticae arti praepositur ab Alcaeo, ab Archilocho et Aeschilo XIV cap. 23.
 bellicum, τὸ πολεμικόν, modus quidam αὐλήσεως XIV 618 c.
 bembrades pisces VII cap. 28.
 Beneventum, Italiae oppidum, ubi vinum καπνίας I 31 e.
 Βενεφρανὸς οἶνος, vinum Venefranum I 27 c.
 Berenice uxor Ptolemaei primi Soteris V 203 a. cui consecratum templum Bereniceum V 202 d.
 Berenice Ptolemaei Philadelphi filia, Antiocho deo Syriae regi nupta; cui pater aquam e Nilo mittendam curavit II 45 c.
 Berenice ἡ Μάγα Cyrenarum regina XV 689 a.
 Berenice, oppidum Libyae II 71 b.
 berex s. berax, mazae species III 114 f.
 Berisades rex Ponti VIII 340 d.
 βῆσσα vel βῆσα, poculi species apud Alexandrinos XI 784 b. 497 d.
 bestia Matreae se ipsa comedens I 19 d.
 beta cum malva, lapatho cet. numeratur in oleribus agrestibus II 61 c. betae, σεῦτλα vel τεῦτλα, et quattuor earum species IX cap. 11.
 bibaces ebriosi viri recensentur X cap. 45 sqq. mulieres bibaces cap. 56. bibaces populi cap. 59 sq. bibacitatis certamen instituit Alexander X 437 a. Dionysius ibid. b. Periander ibid. f.
 bibere est vivere I 22 f. priusquam bibamus, mediocris cibus capiendus III cap. 91. bibere coactum par malum est ac sitim perpeti X 428 a. qui bibendi modum non tenet, is nec linguae nec mentis suae herus est 428 d. bibendum tantum est ut a potu praeclara quaevis designes XI 462 f. bibere dextrorsum XI cap. 10. in orbem bibere XI cap. 111. minutatim bibendum ac velut irrorandum XI 504 c. d.
 Biblia, Thraciae regio, et Biblini montes; unde Biblinum vinum I 31 a.
 βιβλιολάθας cognominatus Didymus IV 139 c.
 bibliothecas qui primi instituerint I 3 a. b.
 Bilistiche, nobilis meretrix Argiva XIII 596 e. Ptolemaei Philadelphi concubina XIII 576 f.
 Bion Borysthenita, philosophus, meretricis filius XIII 591 f. 592 a. dictum eius in convivio in helluonem V 185 f. 186 a. VIII 344 a.
 Bisaltia, Macedoniae Thracicae regio et oppidum III 77 d. IX 401 b.
 Bisaltæ Cardianos praelio superant equis Cardianorum ad tibia-

- rum modos saltantibus XII 520 d. f.
 bistacium idem quod pistacium XIV 649 d.
 Bithynorum rex Zelas II 58 c. Bithyni servi Byzantium, ut Helotae Lacedaemoniorum VI 271 c.
 Bithys, parasitus et amicus Lysimachi regis VI 246 d. e. XIV 614 f.
 βλάχρον blautae ἀφόρητοι III 98 a.
 βλήμα (βλήθα) panis intritus et calidus III 114 d.
 Blepaeus, locuples homo Athenis VI 241 c.
 βλεψίας piscis VII 306 f.
 Blepsias cognomen tribuitur Arriano grammatico deipnosophistae III 113 c. 114 a.
 βλωμιαῖος ἄρτος III 114 e.
 Boa meretrix Paphlagonia, mater Philetaeri, regis Pergami XIII 577 b.
 boanthemum, flos coronarius, alte caput extollens XV 683 e.
 boax piscis, Mercurio sacer, unus ex omnibus piscibus vocem edit VII cap. 27. conf. VII 322 b. mae-nidi similis est VII 313 a.
 Bocchoris, Neochabidis filius, rex Aegypti frugalis admodum in victu X 418 e.
 Boedio coquus Atheniensis IX 378 a.
 boedromione mense venit hirundo VIII 360 b.
 Boeoti anguillas Copaidas sacrificant VII 297 d. Boeoti, qui Arnaeam migrarunt, Thessalis se in servitutem tradiderunt certis conditionibus VI 264 a. b. Boeoti post Leuetricam pugnam desidia et temulentiae se tradiderunt X 418 b. ob voracitatem traducti X cap. 11. IX 410 d. de agro, quem Sidam vocabant, contendunt cum Atheniensibus XIV 651 f. multis rebus alia nomina atque alii Graeci imposuerunt: vide XI 495 c. e.
 Boeotiae anguillae eximiae I 27 e.
 Boetia virgo Copais vocatur anguilla VII 300 c. Boeotiae fons Tilphossa II 41 e.
 Boeotii scyphi, iidem Heracleotici XI 500 a. b.
 Bolbe, mater Olynthi, patre Hercule VIII 334 e.
 Bolbe lacus VII 311 a. VIII 334 e.
 Bolbiticum Nili ostium II cap. 90 extr.
 Bolbos saltator I 22 c.
 boletinus panis III 113 c.
 bombylius animalculum XI 784 d. oritur ex eruca VIII 352 f.
 bombylius, poculi genus VI 262 b. XI 784 d. 484 e. 485 a.
 bona quattuor optima XV 694 e. f.
 bonum ubique bonum esse ait Plato VIII 354 d.
 bonus deus, i. e. Bacchus II 38 d. XV 675 d. boni dei poculum XV 692 f. 693 b. boni dei propinatio XV cap. 48.
 Boreadae, sive quid est aliud velocius VI 244 e.
 Bormus, vir illustris apud Marian-dynos, cuius in honorem cantica canuntur XIV 619 f. 620 a.
 Borysthenes fluvius I 6 d. eius aqua levis, subinde violacea II 41 e.
 bos. bovem aratorem Dionysius γαρόταν vocare consueverat III 98 d. boves Cyprii stercore vescuntur III 95 f. boves Molossi cornua habent immanis magnitudinis XI 468 d. item Pannonii XI 476 d. conf. taurus.
 bos piscis, ex cartilagineis VII 330 a. boves a piscatoribus vocantur pisces qui alias salpae VII 322 f.
 Bos cognomen Cleonis citharoedi VIII 349 c.
 Bosporus ταριχόπλεως III 116 b.
 botellus sanguine faretus III 125 e.

- box (βῶξ) piscis idem qui boax; de quo supra.
- brabyla, fructus, pruna II 49 f. 50 a. βράβυλα, olus silvestre VII 316 e.
- brassica ebrietatis habebatur remedium I 34 c. d. item brassicae semina ibid. e. de brassica vel crambe IX cap. 9 sq. brassicae tria genera IX 369 e. brassicam Attici δάφνον vocant, non κράμβην IX 369 f. μὰ τὴν κράμβην IX 370 b. brassica Alexandriae amara est: et semen Rhodae Alexandriam delatum primo quidem anno dulcem fert brassicam, sed sequente anno olus pro soli natura amarescit IX 369 f. μάντις vocatur brassica apud Nican-drum IX 370 a. b.
- brattime panis furfuraceus III 114 e.
- Brauron, ubi Dianae templum VI 233 a.
- Brennus VI 234 b.
- βρένθειον unguentum XV 690 d. e.
- βρίγος piscis VII 322 e. conf. VII 286 f.
- Βριττία. v. Bruttia.
- Βριζώ, dea a Deliis mulieribus culta, vaticinia per somnum edens VIII 335 a. b.
- βρομιάδες, poculorum genus XI 784 d.
- Bromidia (?), tibicina, Diniadae filia XIII 605 b.
- Bromius cognomen Bacchi XI 465 b. Bromius deus IV 137 b. Bromii poculum IV 137 a.
- Bruttia procerissimarum arborum ferax V 208 e.
- Bryson Heracleota, e cuius disputationibus multa hausisse Platonem ait Theopompus XI 508 d. idem una cum Platone nominatur ab Ehippo comico XI 509 c.
- βρύτον, vinum hordaceum, bibunt Thraces et Phryges et Aegyptii X 447 b. c. paratur etiam e radicibus X 447 c.
- bubali in pompa Ptolemaei Philadelphi V 200 f.
- bucea Thessalica, i. e. ingens X 418 d. inter buceam et os multa intervenire possunt III 104 a.
- buccina aenigmatice significata X 457 b.
- buccinorum cervices et mecones III 88 d. e.
- βουκολιασμός, modus quidam tibialis XIV 618 c. 619 a. b.
- buglossum vel buglossus, solea piscis VII 288 a. b. 330 a. b.
- bulbi et variae eorum species II cap. 64—67. bulbus sub cinere domitus et bene conditus I 5 c. habet vires aphrodisiacas ibid. et II 63 f. — 64 b. bulbus inter ἐψηματὰ refertur II 61 c. lanigeri bulbi II 64 d. lenticula cum bulbis, bolbophace IV 158 b. bulbi codyon, bulbi caput, flos coronarius XV 680 e.
- bulbinae II 64 b. c. Iovis Olympii cantores ibid. c.
- buphthalmum, flos coronarius XV 684 b.
- Burichus, Demetrii Poliorcetae adulator; cui aram et heroum extruxerunt Athenienses VI 253 a.
- butyrum IV 131 b. oleum ex lacte X 447 d.
- Buxentinum vinum, Βυξεντίνος οἶνος I 27 a.
- Byblinum vinum, Phoenicium, palmeum I 29 b. c.
- Byzantium, θύννων ὠραίων μήτηρ III 116 b. μασχάλη τῆς Ἑλλάδος vocatur a Stratone VIII 351 c. Byzantii, vino valde dediti X 442 c. ob mercaturam et oppidi commoditatem luxuriosi XII 526 e. salitos cibos omnes amant et alliatos et absinthio conditos IV 132 e. Bithynis pro ser-

- vis utuntur, ut Lacedaemonii Helotibus VI 271 b. Byzantiis lege vetitum est novacula radi, raduntur tamen omnes XIII 565 c. d. Byzantios, orta seditione, lepida oratione ad concordiam revocat Pytho orator, obesus admodum homo XII 550 f. Byzantium aedificula Olympiae in Iovis templo XI 480 a. glossae Byzantium XI 495 c.
- C**
- caccabae nonnullis dicuntur perdicces a voce quam edunt IX 389 f. 390 a.
- κακκάβη i. q. χύτρα IV 169 c.
- κακοδαιμονιστὰι XII 551 f.
- cactus in Sicilia nascitur, non in Graecia II 70 d. e. cactus Theophrasti an idem cum carduo Romanorum et cinara Graecorum II 70 d. — f.
- cadiscus vas potorium XI cap. 46.
- Cadmus, Bacchi avus, coquus fuerat regis Phoenicum XIV 658 f. Cadmi et Harmoniae monumentum sepulchrale XI 462 b. Κάδμου τύποι III 82 a. Cadmi mensa Oedipo apponitur a filio Polynice XI 465 e.
- cadus XI cap. 45.
- Caecoa. vide Coecoa.
- Caecubum vinum I 27 a.
- caelatores clari Cimon et Athenocles XI 781 e. Crates, Stratoniceus, Myrmecides, Callicrates, Mys XI 782 b.
- Καινὴ λεγομένη χώρα XIII 577 b.
- Iulius Caesar, qui primus in Britanniam traiecit, nonnisi tres servos secum habebat VI 273 b.
- Calabri. vide Colabri.
- calabrimus, saltationis genus Thracicum XIV 629 d.
- Calamodrys Cyzicenus, athleta voracissimus X 415 e.
- Calamus Cyprius II 62 e. calamo coronantur Lacedaemonii XV 674 a.
- Calanus ultro rogam condescendit: post cuius obitum ludos instituit Alexander, et in his bibacitatis certamen X 436 a.
- calasiris vestis Persica qua et Ephesii utebantur XII 525 d.
- calathiscus et calathismus saltationis formae XIV 630 a. 629 a.
- calathus, pars navis V 206 b.
- calceamentorum luxus I 18 c. Lacedaemoniorum calceamenta optima XI 483 b.
- calculorum ludos I cap. 29.
- calcha flos XV 682 a. 684 c.
- Κύλικες, nobilis Illyrici locus XI 462 b.
- caliculos (κυλινίδας) vocant Athenienses medicamentorum pyxides XI 480 c.
- calida lavari indignum viro forti I 18 c.
- C. Caligula Imp. Bacchi cultu instructus ius dicebat; et Novus Bacchus voluit appellari XIV 148 d.
- calix, κύλιξ XI cap. 5 et cap. 60 seq. calix amicitiae lib. XI cap. 106. calicem fictilem floribus et aromatibus repletum secum sumunt Syracusis proficiscentes, quem deinde certo loco in mare proiciunt XI 462 b. c. calices Argivi et Attici XI 480 c. d. Naucratis ibid. d. e.
- callabides, figura quaedam saltationis XIV 629 f. 630 a. 646 f.
- Callaeschri filius Critias IV 184 d. XV 668 b.
- Callias, Hipponici Ammonis nepos XII 537 b. V 218 c. in hunc Eupolis Κόλακας fabulam scripsit I 23 f. V 218 b. c. VII 286 b. XI 506 f. in asotum numero memoratus IV 169 a. tibiis canendi

- peritus IV 184d. convivium instituisse fingitur quod descripsit Xenophon V 187f. mortuus est pauper et omnium rerum egenus XII 537c.
- Callias orator, obsonii ganeo VIII 342b.c.
- callichthys piscis idem atque anthias, a quo tamen diversum faciunt alii VII 282c—e.
- Callicles, navium faber apud Menandrum XI 474c.
- Callicrates Atheniensis, pater Callistrati demagogi IV 166e.
- Callicrates Lacedaemonius, clarus caelator XI 781b.
- Callicrates, Ptolemaei tertii, Aegypti regis, adulator VI 251d.
- Callimachus, archon Atheniensis V 217b.
- Callimedon orator, Demosthenis seculo clarus, *κάραβος* cognominatus, helluo et lurco insignis III 100c.d. 104c.d. VIII cap. 24. inde locusta piscis ipse Callimedon dicitur VIII 339f. parasitus VI 242d. ex collegio sexaginta scurrarum XIV 614d.
- καλλίνικος* modus quidam *αὐλήσεως* XIV 618c.
- callionymus piscis idem atque anthias, a quo tamen diversum statuunt alii VII cap. 17.
- Calliphanes, cognomine Parabrycontis filius I 4c.
- Callippides tragoedus imperia dat remigibus cum triumphans Athenas rediret Alcibiades XII 535d.
- Callippus, Platonis discipulus, Dionis familiaris, Dionem interficit; mox vero et ipse tyrannidem occupare conatus interficitur XI 508e.f.
- καλλίπυγος* Venus Syracensis a *καλλιπύγοις* sororibus consecrata XII cap. 80.
- Callisthenes, demagogus Atheniensis, dona accipit ab Harpalo VIII 341f. ob Triglā meretricem rem dilapidat suam VIII 338f.
- Callistium, meretricula bibax, in quam est epigramma Hedyli XI 486a. cognomen ei fuerat Ptochelena XIII 585b.c.
- Callisto, soror Ulyssis, a nonnullis Phace nominata IV 158c.
- Callisto meretrix, cogn. Sus, eiusque mater cogn. Cornix XIII 583a.
- Callistra Lesbica meretrix V 220f.
- Callistratus, Callicratis filius, demagogus Atheniensis, voluptatibus deditus IV 166e. XII 553e. XV 690a. conf. II 44a.
- Callistratus grammaticus, Aristophaneus. vide Aristarchus.
- Callixena Thessala, concubina data Alexandro ab Olympiade matre X 435a.
- Callixenus accusat duces Athenienses post pugnam ad Arginusas V 218a.
- καλπίς*, poculum XI 468f. calpion XI 475c.
- Calyca, Euathli iuvenis frustra amore capta, de rupe se praecipitat XIV 619d.e.
- καλύκη* cantio, in honorem Calycae virginis ibid.
- Calydon, Aetoliae oppidum VII 311a. Hercules Calydone excessit occiso puero aquam ministrante IX 410f.
- Calydonius aper IX 401b. 402a.
- Calypso. Eius aedes splendidae I 16d.
- Cama, oppidum Cappadociae I 30a.
- Cambles Lydorum rex voracissimus, suam uxorem in frusta dissectam devoravit X 415c.d.
- Cambyasis expeditio in Aegyptum suscepta est mulieris gratia XIII 560c.d.
- camelopardalis in pompa Ptolemaei Philadelphi V 201c.

- camelus assatus integer regi Persarum appositus IV 130f. conf. IV 143f. 144a. cameli Bactriani robustissimi V 219a.
- Camisa, Iani soror et uxor XV 692e.
- camhari vel camhari, squillarum species VII cap. 75.
- κάμματα* et *καμματίδες* IV 140d. 141a.
- Campani inter convivia singulari certamine digladiantur IV 153e.
- Campaniae vina, *περὶ Καπύην* I 26f.
- Canae, *Κάναι*, Aeolidis oppidum: *Καναία σῦνα* III 76a.
- cancer. vide astacus, carabus, squilla. cancer et echinus, cum caeteri pisces natent, pedibus gradiuntur III 91c. cancellus, *καρκίνιον* VII 300f.
- κάνδανλος*, edulium IV 132f. Lydicum inventum XII cap. 12. XIV 664c.
- candelabrum magnificum regis Persarum descripsit Polycletus V 206e. de candelabris XV cap. 60.
- candelabrum 360. lucernis instructum XV 700d.
- κάνδανλος*, placentae genus I 9a. IV 172b. XIV 644c. 664c.
- canicidium, festum apud Argivos III 99e.f.
- canis venaticus Laconicus I 28a.
- canis caudicem parit, e quo nascitur vitis II 35b. canis lignea, in Pythiae oraculo significabat sentem caninam II 70c.d. per canem iurat Socrates IX 370c.
- canis carcharias VII cap. 85. canis marinus in cibo laudatur ab Archestrato IV 163c.d. canes prae caeteris animalibus quattuor bonis excellunt XIII 611b.c. canum carne, praesertim catulorum, vescebantur Graeci VII 282b. IV 165b. nobiles canes, Indi, Hyrcani, Molossi V 201a. Epirotae,
- Molossi, Laconici XII 540d. caninam vitam agunt cynici XIII 612b. qui canes et sunt et vocari gloriantur III 96f.
- canities unde oriatur et cur citius canescant qui unguentis utuntur XV 692b.c.
- cannabis a Rhodano fluvio advecta in Siciliam V 206f.
- Canopus oppidum, *Κάνωπος* III 90c. *ὁ πρὸς τῇ Ἀλεξανδρείᾳ Κάνωπος* VII 326a. Canopica placenta XIV 647c. Canopicum (*Κανωβικόν*) Nili ostium II cap. 90.
- Cantabricae pernae XV 658a.
- cantharus, nomen vasis potorii, item navigii XI cap. 47 sq. item ornatus cuiusdam muliebris XI 474e.
- Cantharus, nomen figuli cuiusdam Atheniensis XI 474d.e.
- Cantibaridi Persae, quando mandendo defessae ei erant maxillae, hianti cibum in os ingerebant famuli X 416b.
- cantilenarum varia genera et nomina XIV cap. 10 sq.
- cantores apud Homerum modesti ac velut philosophorum locum tenentes I 14a—d.
- cantu delectari perhibetur trichis piscis, ut e mari exsiliat VII 328f.
- Canusina vestis III 97e.
- Capaneus divitiis minime insolescit IV 159a. scalas adscendit VI 238e.
- καπαριναί* buccae apud Aristophanem X 418d.
- Caphisias, celebris tibicen XII 538f. eius dictum, Non in magno inest bonum, sed in bono magnum XIV 629a.b.
- capillus quare in luctu tondeatur XV 675a.

- capito piscis, s. cephalus III 119 a.
VII 306 e. — 307 b.
capnias vinum I 31 e.
Cappadocia aquam habet optimam
II 43 e. Cappadociae rex Oropher-
nes X 440 b. ὁ Καππαδόκης,
Mithridates V 212 a. Cappadocum
(servorum) colonia Romae I 20 c.
Cappadoces pistoria arte prae-
stantes III 112 c. 113 b. Cappa-
docius panis III 113 b. IV 129 e.
Cappadocica placenta XIV 647 c.
capparitis II 63 a. vim habet deficien-
tes vires corporis reficiendi IX
405 f. capparitis in agris collige-
bant pauperes puellae XIII 567 e.
iuramentum per capparitis IX 370 c.
capra, Αἴξ, cognomen Niconis me-
retriciis XIII 582 e. f. Nannii XIII
587 a.
caprae nobiles Scyriae et Naxiae I
28 a. XII 540 c. capras mactant
Lacedaemonii in copidibus IV
138 f. caprinae carnis esus robu-
stissimum effecit hominem, sed
sudoris odorem valde ingratum
IX 402 b. c. ex caprarum lacte
fit caseus suavissimus Tromilicus
XIV 658 b. c. capra Athenis nec
in arcem adscendit nec immola-
tur Minervae XIII 587 a.
capriceps avis VIII 353 d.
caprificus III cap. 10. ad similitudi-
nem caprifici arboris curantur
palmae XIV 651 e.
capriceps piscis III 107 f. VIII 355 f.
Capua, (conf. Campania,) ibi vi-
num arbustum I 31 d. in Dia-
nae templo Capuae servabatur
poculum Nestoreum Homericos
versus insculptos habens XI 466 e.
489 b. c. Capuae unguentum opti-
mum rosaceum XV 688 e. Ca-
puanum vinum, Καπυανὸς οἶνος
I 27 b. (conf. Campaniae vina.)
Capuani, Καπυῆσιοι οἱ ἐν Κα-
πυῖα, Crotoniatas ac Sybaritas
- luxuria superarunt XII 528 a. b.
Hannibalem acciverunt ibid. b.
caput sacrum antiquis habitum:
unde per caput iurandi mos II
66 c. capitis nutu assensum et
comprobationem significamus ib.
omnes sensus in capite XV 674 c.
capita quattuor habere sibi visus
ebrius X 442 d. conf. IV 168 c.
carabus piscis e cancerorum familia
III cap. 64 sq. Carabus Callime-
dantis cognomen IV 134 d.
Carani Macedonis convivium nu-
ptiale IV 128 b. cap. 2—5.
Carbina, Apuliae oppidum, a Ta-
rentinis eversum XII cap. 23.
Καρβινιάται XII 523 e.
carbunculi Indici XII 539 d.
carcharias piscis I 5 c. VII cap. 70.
canis carcharias VII cap. 85. con-
coctu facilis VIII 357 b.
Carcharus cognomen Thrasonis VI
251 e.
καρχήσιον summa pars mali nau-
tici V 208 e. poculi genus V
198 c. XI cap. 49.
Carcinus, vetus poeta, ὀρχηστικός
I 22 a.
cardamale, maza species III 114 f.
Cardia, Thraciae oppidum VIII 351
e. XII 520 d. Cardiani equos do-
cent ad tibiaram modos saltare:
quae res eis in bello cum Bisal-
tis exitio fuit XII 520 d—f.
cardus vel carduus II 70 e. cardum
et cactum unum idemque esse
existimat Athenaeus ibid. e. f.
Caria Phoenice nominatur a Corinna
et a Bacchylide IV 174 f. ibi tem-
plum Iovis-Neptuni II 42 a. Cares
ἄλως ταμίαι, inventores ἀκράτων
φορτηγῶν I 28 b. Lelegibus pro
servis utuntur VI 271 b. Cares
curvipes VII 320 a. barbari
Cares Samum incoluerunt XV
672 d. e. 673 a. Caricum oleum
II 66 f. 67 a. Καρικὸν σταθμοί

- XIII 580 d. Καρικὸν μέλος XV
665 d. lugubre IV 174 f.
carica ἰσχάς, Φρυγίας ἐδρήματα
Συκῆς II 55 a. III 75 b. caricae
Cimoliae I 30 b. caricae dulcia
efficiunt somnia I 27 f. de caricis
et variis earum generibus et no-
minibus agitur XIV cap. 67. prae-
stantissimae habentur Atticae,
quibus appositis Xerxes monetur
de expeditione in Graeciam susci-
pienda XIV 652 b. c. caricae
Athenarum insigne ibid. c.
καριδες latine squillae III cap. 66.
Carides, Chii oppidum III 105 d. e.
Carion, coqui nomen apud Euphro-
nem comicum IX 377 d.
Carmanorum mos in propinatione e
vena frontis sanguinem admi-
scentium vino II 45 f. in Carma-
nia conficitur oleum acanthinum
in usum regis Persarum II 67 a.
Carneorum festi dies apud Lace-
daemonios, militaris disciplinae
imitatio IV 141 e. f. Carnea pri-
mus vicit Terpander XIV 635 e.
quando primum instituta ibid. e. f.
Carneus Megaricus cynicus in Par-
menisci coena cynicorum κυνοῦλ-
κος vocatur IV 156 e.
caro, carnes. carnibus assatis, ma-
xime bubulis, olim vesciebantur
reges apud Homerum I 9 a. 12 b.
25 c. nec tamen ignorabant elixas
carnes I 25 e. carnes elixae in
gustatione appositae III cap. 47.
carnes elixae assis praestare vi-
dentur XIV 656 a. b. a carnium
humanae esu advocavit homi-
nes ars coquinaria XIV 660 f.
καρωτόν melioris succi quam pa-
stinacea IX 371 e.
καρπαία saltationis genus I 15 f.
Carrae Mesopotamiae oppidum VI
252 d. Carrenus Andromachus ib.
Carthaea, Cei insulae oppidum X
456 f.
Carthago a Scipione expugnata XIV
657 f. silphium ex Carthagine I
28 d. Carthaginenses societatem
petunt Mithridatis V 213 e. Car-
thaginenses tapetes I 28 a. de
peplis Carthaginensium scripsit
Polemo. (vid. ind. scriptor.) ve-
stem pretiosam emerunt Cartha-
ginenses cxx talentis XII 541 b.
in Carthaginensium ditione est
fons aquae oleosae II 42 e. f.
Carura, Cariae oppidum, ubi fons
aquae siccae et calidae II 43 a.
κάρυα, nuces II cap. 38.
Carya una ex Hamadryadibus nym-
phis III 78 b.
Caryatides, virgines Laconicae in
Dianae Caryatidis honorem sal-
tantes IX 392 f. Caryatides aedi-
ficium sustinentes VI 241 d.
Caryca edulium, Lydicum inventum
XII 516 c.
Carynia. vide Cerynia.
Carystus, oppidum Euboeae, εὐβο-
πον χωρίον appellatur ab Ar-
chestrato VII 304 d. Carysti
alumnus caccabus vel patina IV
169 e. f. coll. IV 135 e. ἡ Καρυ-
στία, ager Carysti oppidi V 212 b.
Carystiae maenides VII 295 c.
Carystus, Laconiae oppidum, in
vicinia Arcadiae: unde Carystium
vinum I 31 d.
Casander rex Macedoniae, Homeri
studiosissimus XIV 620 b. iuve-
nis 35 annorum sedens (non de-
cumbens) coenabat, quod non-
dum aprum extra retia interemis-
set I 18 a. frater eius Alexarchus
III 98 e. Casander, rege (Philippo
Aridaeo, Alexandri fratre) cum
regina sepulto, in eorum hono-
rem gladiatorium certamen in-
stituit IV 155 a. Casandream ci-
vibus frequentat XI 784 a. eius
benevolentia ad magnam poten-

- tiam evectus est Demetrius Phalereus XII 542 e.
- Cassandra, Agamemnonis concubina, simul cum ipso interficitur a Clytaemnestra XIII 556 c. 560 d.
- Casandrea, vetus Potidaea, instaurata et civibus frequentata a Casandro XI 784 e. magna inde copia Mendaei vini exportatur ibid. Casandrensiū magistratibus nova et inaudita dialecto epistolam scripsit Alexarchus III 99 e.
- caseus apud Siculos praestantissimus I 27 e. XIV 656 a. b. caseus Chersonesius II 65 c. IX 370 d. Cythnius XII 516 d. Phrygius ibid. Syracusius I 27 f. Tromilius XIV 658 b. c. de caseo XV cap. 76.
- casia aroma V 198 d. ex Syria XIV 651 f. casia terra, i. e. regio turifera IX 403 d.
- Casius (Charisius) Eleus, leno, herus Antae aliarumque famosarum meretricum XIII 593 f.
- Caspiis portis usque ad Tanain imperavit Zariadres XIII 575 a. b.
- castaneae nuces II cap. 43.
- Castor cursu poculum praemium meruit XI 468 c.
- Castorum aedes Athenis, τὸ ἀνάκτορον V 213 d.
- castratio mulierum a Lydis inventa XII 515 e.
- cataphracti equites unde nominati V 194 f.
- catillus ornatus, dulciarium opus apud Romanos XIV 647 e.
- Cato maior luxuriam nonnullorum accusat VI 274 f.
- κατωβλέπων, gorgon, bestia Numidiae, obtutu suo homines necans V 221 b. c.
- κατωνικοφόροι servorum genus apud Sicyonios VI 271 d.
- Cavarus regulus Gallus a Sostrato assentatore depravatus VI 252 c. d.
- καυκαλὶς planta flore umbellato IX 371 d.
- caucinum vinum I 27 c. pro quo caulinum posuit Hermolaus.
- Caucon, Neptuni filius, Leprei pater ex Astydamia X 412 a.
- caveae inclusus Telesphorus a Lysimacho rege XIV 616 c.
- caulinae, gobiorum piscium species VIII 355 c.
- caulinum vinum. vide caucinum.
- Caunus, Cariae oppidum, cuius laudantur fici III 76 a.
- Caunus insula XIV 621 a.
- caupona: qui in ea pransus esset Areopagita, is Areopago excludatur XIII 566 b.
- Cea insula. vide Ceus.
- Cebes Cyzicenus cynicus; cuius coenam descripsit Parmeniscus IV 156 d.
- Κεκροπιδῶν κόροι II 46 c. per ironiam οἱ Κεκροπίδαι de Atheniensibus, cum a maiorum virtute prorsus defecissent V 212 b.
- Cecrops Athenis matrimonium instituit: unde διφυνῆς dictus XIII 555 d. proverbium, τῇ δόξῃ ἐπ' ἀνω τοῦ Κέκροπος VII 285 f.
- cedrus secta, σχιστὴ V 205 b. a cedro arbore denominata citria mala, quasi cedria, coniectaverat Phantias Eresius III 84 d.
- Celaenae, oppidum Phrygiae IV 184 a. Celaenarum rex Lityersas X 415 b.
- κελέβη, vas potorium XI cap. 50. celebeum, κελέβειον XI 475 d. e.
- Κηληδόνες apud Pindarum VII 290 e.
- celeritate cur opus sit in bello XIV 630 d.
- Κέλῃς heros, fictum numen venereum X 442 a.
- celeustae saltatio; saltationis genus ad tibiārum modos XIV 629 f.
- Celtae, s. Galli Galliam incolentes,

- ad dextram conversi deos adorant IV 152 d. inter coenam gladiatorio certamine congregi consueverunt 154 a. b. stipulata auri summa, vel vini certa mensura, guttur sibi gladio praecidi patiuntur ibid. b. c. ditiores vinum bibunt Italicum aut Massiliense, tenuiores cerevisiam, quam cormam vocant IV 152 c. in bellum proficiscentes parasitos secum ducunt et bardos laudes ipsorum celebraturos VI 246 c. d. amore puerorum delectantur, licet barbarorum omnium formosissimas uxores habeant XIII 603 a. De Gallograecis vide Galatae.
- censores apud Romanos praetextam induti hostias securi caedunt XIV 660 c.
- Ceos insula. vide Ceus.
- cepa Samothracica I 28 d.
- Cephalenia III 91 a.
- Cephaloedis, Siciliae oppidum maritimum VII 302 a.
- Cephalus amatus ab Aurora XIII 566 d.
- cephalus piscis. vide capito.
- Cephisiae rapae IX 369 c.
- Cephisocles histrio, muliebria patiens X 453 a.
- Cephisodorus, archon Atheniensis IV 171 d.
- Cephisodorus planus I 20 a. XIV 615 e. f.
- Cephisodorus Acharnensis citharodius IV 131 b. Cephisodorus, pater Telemachi Acharnensis IX 407 f.
- Κεραμική πύλη, figulina porta Naucrati XI 480 e.
- Ceramicus V 212 e. XII 533 d. in Ceramico multi sunt vitae mollis magistri VI 258 c.
- Κεράων heros a coquis consecratus II 39 c. IV 173 f.
- cerasa II cap. 34.
- Cerasus Ponti oppidum, unde primae cerasi arbores Romam translatae II 51 a. at multo vetustius est cerasorum nomen ibid. a. b.
- ceraunium de fungorum familia II 62 f.
- cercopa animalculum cicadae simile IV 133 b.
- Cercopa meretrix vetula XIII 587 e.
- cercurus navigii genus V 208 f.
- Cercyonis et Sinidis filias rapuit Theseus XIII 557 a.
- cerebrum comedere nefas olim habitum II 65 f. cerebrum medullam albam nominavit Sophocles II 66 a.
- cerebrum Iovis et regis XII 514 e. 529 d. palmae cerebrum II cap. 85.
- Ceres Iasionem amat et cum eo concreditur XIII 566 d. Cereris filia farina III 108 c. τροφή πολλή ἐν τῇς Δήμητρος I 12 d. Ceres ποτηριοφόρος colitur in Achaia XI 460 d.
- Ceres Raria i. e. Eleusinia XIII 597 d. Ceres Σιτὼ et Σιμαλὶς cognominata III 169 a. Chloë et Iulo XIV 618 d. e. ei consecrata cantilena Iulus ibid. et 619 b.
- Cereris Eleusinae templum a Cypselo ad Alpheum fluvium erectum XIII 609 f. Cereris templum Hermionae in Peloponneso X 455 c. XIV 624 e.
- ceris piscis, ἡ κηρὶς VIII 355 c.
- cernophoros saltationis furiosae genus XIV 629 d. e.
- κέρυς, vas in sacris quibusdam usitatum XI cap. 52. XI 478 d.
- cerographia, κηρογραφία V 200 a. 201 b.
- cervus. e cervi cornu enata hedera VIII 353 a.
- Ceryces, καὶ τὼ κήρυκες ἐκ τοῦ γένους τῶν Κηρύκων τοῦ τῇς μυστηριώτιδος VI 234 f. Ceryces Atheniensium coqui et popae XIV cap. 79. conf. praecones.

cerylus avis, ex eorum numero qui pareudistae vocantur VIII 332 e.
 Cerynia, Achaiae oppidum I 31 f.
 cestra piscis, idem sphyraena, Latine sutis VII cap. 122.
 cestreus piscis, Latine mugil VII cap. 77—80.
 Ceus insula, fungi ἐν Κέω τῆς νήσου II 61 d. in Ceo sunt triseræ ficus arbores III 77 e. in Ceorum oppidis nec meretrices reperiuntur nec tibicinae XIII 610 d.
 Ceyx, ad eius domum venit Hercules V 178 b. Ceycis nuptiae: vide ind. script. voc. Hesiodus.
 Chabrias ob sumtuosam magnificentiam Athenis in Aegyptum migravit XII 532 b. Chabriae filius Ctesippus IV 165 e.
 Chaereas, vini gurgis X 431 e.
 Chaeremon ut vinosus tradueitur ab Ephippo comico XI 482 b. e.
 Chaerephanes, pilae ludo excellens, iuvenem impudicum a turpi facto prohibet I 14 e.
 Chaerephili, salsamentarii, duo filii numero civium adscripti ab Atheniensibus III 119 f. 120 a. Pythionicam meretricem amant VIII 339 d. eorum alteri nomen fuit Philippus IX 407 e.
 Chaerephon Atheniensis parasitus esurienti laro similis IV 134 e. 136 e. 164 f. 165 a. VI cap. 42 sq. VI 245 a. XIII 584 e. Pythiam interrogavit an esset aliquis Socrate sapientior V 218 e. personam agit in Nicostrati fabula Foeneratoribus XV 685 f.
 Chaerestratus figulus apud Phrynichum XI 474 b.
 Chaerippus XIV 644 f.
 Chaeron Pellenensis, Platonis et Xenocratis auditor, acerba tyrannide vexavit patriam XI 509 b.
 Chalcedonii, olim honestis institutis usi, ex quo Byzantium reipu-

blicae participes facti sunt, ad luxuriam declinarunt XII 527 e.
 Chalcidica, regio Macedoniae. ibi Apollonia Chalcidica et duo fluvii, Ammites et Olynthicus VIII 334 e.
 Chalcis, Euboeae oppidum puleris mulieribus insigne XIII 609 e. in puerorum amorem proni Chalcidenses XIII 601 e. locum ostendunt ubi apud ipsos raptum ab Iove Ganymedem praedicant ib. f. Chalcide prooemium coenae elegantius quam Athenis totus apparatus IV 132 e. Chalcidenses taenias et unguentaria συμβολὰς vocant VIII 365 d. cum Chalcidica virgine nuptias celebravit Antiochus Magnus X 440 f. Chalcidici enses XIV 627 b. Chalcidicae fici III 75 f.
 Chalcis, Thracicum oppidum: a quo fortasse nomen invenerunt Chalcidica pocula XI 502 b. Chalcidenses Thraciae luxuriae dediti X 442 e.
 chalcis piscis VII 328 c. d. 321 c. 323 a. Chalcides Dorion χαλκιδιὰς vocat VII 328 d. a chalcide pisce differt is qui χαλκὲς vocatur ibid.
 Chalcodontis filia, uxor Aegei XIII 556 f.
 Chaldaicis litteris scriptum epigramma in Sardanapalli monumento XII 529 f. Assyriacae eadem litterae dicuntur XII 530 b.
 chamae, χῆμαι, conchyliorum genus, aliae asperae, aliae laeves III 87 b. ex asperis minores ostrea vocantur; maiores et crassiores, regiae et peloriae III 90 c. nomen habent παρὰ τὸ κεχηνέναι III 93 a. chamae ex Methymna III 92 e.
 chamaecerasus arbor; chamaecerasum fructus II 50 d. e.

chamaepitys, herba et flos; aliis ὀλόκυρος, Atticis ἰωνία, Euboeensibus σιδηροῖτις XV 681 d.
 channa vel channus piscis VII cap. 134. VIII 355 c.
 Characometes fluvius Asiae, prope Tralles II 43 a.
 Charaxes, frater Sapphus, Dorichae amator XIII 596 b.
 Chares Atheniensis Sigeum habitatum concessit ibique voluptatibus indulsit XII cap. 43.
 Chariades coquus Atheniensis IX 378 a. 379 e.
 Charidemus Orita ab Atheniensibus civitate donatus ganeo et turpis scortator X 436 c.
 Charilas ob voracitatem traductus ab Archilocho X 415 d.
 Charinus, Democharis filius, ex parasitorum collegio VI 234 f.
 Charippus X 415 e.
 Charisius, placenta et panis XIV 646 b.
 Charisius Eleus. vide Casius.
 Charites et Horae I 36 d.
 charitia species ficus arboris III 77 a. vide aritia.
 Charitoblepharus cognominatus Demetrius Phalereus XIII 593 f.
 Chariton et eius puer delicatus Melanippus insidias struunt Phalaridi XIII 602 b. c.
 Charmides tradueitur a Platone V 187 d.
 Charmus, Pisistrati polemarchus, Hippiae Pisistrati filii amator et socer XIII 609 d. Cupidinis statuum apud Academiam posuit ib.
 Charmus Syracusius in coena ferulis quibuslibet versiculos quosdam aut adagia accommodabat I 4 a. b. Charmus tibicen lurco VIII 344 c.
 Charmylus Arcadionis filius X 436 d.
 Charon in Timothei Niobe VIII 341 c.

Charon cunctos communem in cymbam trahit XIII 597 b.
 Charon Chalcidensis et eius puer delicatus, cuius formam laudavit Alexander XIII 603 d.
 Charondae leges Athenis inter pocula canebantur XIV 619 b.
 chebrodlapsus. vide chthorodlapsus.
 Cheirisophon assentator Dionysii VI 249 e.
 χειρόμακτρον IX cap. 79.
 cheironomia manuum gesticulatio in saltando XIV 629 b. cheironomia vocatur etiam pyrrhicha saltatio 631 c.
 Chelidoniae VII 298 a.
 chelidoniae ficus III 75 c. caricae XIV 652 d. e. chelidonias (s. chelidonium) lepus IX 401 a.
 chelidonium herba XV 677 f. floret simul cum hirundinis adventu XV 684 e. perperam a nonnullis confunditur cum anemone ibid. d. e.
 Chelidonistae pueri stipem corrogantes hirundini VIII cap. 60.
 chellares piscis: idem bacchus, oniscus, et chellarias III 118 b.
 chellon piscis VII 306 e. 307 a.
 chenalopex. vide vulpanser.
 χεννίον parva coturnicula IX 393 c.
 cherambae, concharum genus III 86 a. 5.
 Cherias. vide Archias.
 Chersonesus Taurica bulbos habet dulces, qui crudi comeduntur II 64 d. Χερσονησίτης τυρός II 65 c. IX 370 d.
 Chesias, mater Ocyroae nymphae, patre Imbraso VII 283 e.
 χίδρον XIV 648 b.
 Chimaera meretricis nomen XIII 583 e.
 chironomia. vide cheironomia.
 Chitonea Diana et ei proprium saltationis genus XIV 629 e.

- Chius. Oenopionis insula vocatur I 28 b. coll. 26 c. in studiis et gymnasiis iuvenes cum virginibus luctantur XIII 566 e. Chii ab Oenopione colere vitem edocti I 26 b. Graecorum primi emtis servis usi sunt VI 265 c. quare a diis puniti servorum rebellione gravi et diuturna ibid. cap. 88—90. a Mithridate devicti suis servis victi traduntur Colchos abducendi: unde proverbium, Chius emit dominum ibid. cap. 91. Chiis insidias struunt Erythraei IX 384 d. e. Chiaie mensae delicatae et sumtuosae I 25 e. f. Chium vinum I 28 e. 29 a. e. 32 f. 33 a. Chium fictile I 3 f. *χιουργής κλένη* XI 486 e.
- Chloë eadem quae Ceres XIV 618 d.
- Choaspes fluvius Susa praeterfluens II 45 b.
- choenix. super choenice non sedendum, aenigma Pythagoricum X 452 e.
- Choerilus poeta cum ab Archelao quotidie quattuor minas acciperet, eas in obsoniorum cupedias expendit VIII 345 d.
- choerinae conchae, porcellanae III 93 b.
- choerinae placentae XIV 647 b. c.
- Choës festum Athenis VII 276 c. X 437 b—d.
- Χοίρακος* nomen virile apud Delios IV 173 a.
- chondrites panis III 109 c. 115 d.
- Choopotes Bacchus XII 533 e.
- choragi quinam olim dicti XIV 633 a. b.
- Chorasmii ab oriente Parthorum II 70 b.
- Choregis meretrix, mater Aristophontis oratoris XIII 577 c.
- χορείος* modus quidam *αὐλήσεως* XIV 618 c.
- chorus. ex veterum instituto chorus cantum praeire debet, tibicines vero succinere; non vice versa, quod postea factum est, de quo queritur Pratinas XIV 617 b. c. choro schemata motuum praescripsit Aeschylus I 21 e. f. chororum dare poetae quid dicatur XIV 638 e. in quadratis choris canebant Laconistae: bacchicos vero choros et circulares (*κυκλίους*) praeferebant Athenienses V 181 c. cycliorum chororum poeta Cinesias XII 521 c.
- Chremes persona apud comicos VI 222 b.
- Chremonideum bellum VI 250 f.
- chromata bene colorata exsequi cithara XIV 638 a.
- chromius piscis VII 282 b. chromis VII 328 a.
- chrysanthemum, flos coronarius XV 684 d.
- Chryse Lacedaemonia, soror Xenopeitheae XIII 609 b.
- Chryseis: propter eam orta est pestis XIII 560 b.
- Chrysilla Corinthia, Ioni poetae amata et Pericli Olympio X 436 f.
- Chrysippus stoeae princeps VIII 335 b.
- Chrysippus Pelopis filius, a Laio raptus XIII 603 a. alii ab Iove (sive ab Oedipode) raptum aiunt ibid.
- Chrysippus saltator, cuius meminit Alexander Magnus I 22 d.
- Chrysis meretrix XIII 567 f. 587 d. e.
- chrysocolla, cibus ex melle et lini semine paratus III 111 a.
- Chrysogonus tibicen Pythicam stolam indutus classicos numeros modulatus est, cum Alcibiades triumphans Athenas rediret XII 535 d. Chrysogoni pater colloquium habet cum Stratonico VIII 351 e.

- Chrysophorae, mulieres in pulcritudinis certamine ad aram Cereris de forma decertantes XIII 609 f.
- chrysophrys piscis IV 136 a. VII 284 c. d. VII cap. 136.
- Chrysorrhoas vere nominari potest Nilus V 203 c.
- chthorodlapsus, vox Syriaca, libum aut placentam significans III 126 a. ubi olim chebrodlapsus edd.
- Chytiri festus dies Athenis IV 129 d. 130 d.
- ciborium faba Aegyptiaca III 72 a. poculi species III 72 b. XI 477 e. f.
- cibus. cibi capiendi tempora diurna eorumque varia nomina I cap. 19. V 193 a. b. cibum apud Homerum capiunt sedentes, non cubantes I 11 f. 17 f. V 192 e. ciborum salssorum, dulcium, acidorum, amarorum vires diaeteticae III 121 c.
- Cibyra Phrygiae oppidum, ubi optimae saliantur pernae XIV 657 e.
- cicadae nonnisi rore vivunt II 46 e. comedebantur IV 133 b. cicadae praemium aenigmaticae dixit Simonides praemium cantionis X 457 a. aureae cicadae Atheniensium XII 512 c.
- cicer II cap. 44. Neptuni inventum perhibetur II 55 b. aurea cicera II 54 f.
- cicutae antipharmacum ruta III 85 b.
- eidaris saltatio quaedam apud Arcadas XIV 631 d.
- Cilicia unguentis nobilis XV 689 d. *Σόλοι οἱ Κελέκιοι* XV 688 e. Cilicius panis magnus et sordidus III 110 d.
- Cimolus insula maris Aegei III 123 d. Cimoliae caricae I 30 b.
- Cimon Atheniensis liberalem hortorum et fructuum suorum usum concessit civibus XII 533 a. domum suam parata quotidie coena omnibus aperuit ibid. b. sororem Elpiuicem habuit uxorem XIII 589 e. per quam a Pericle reditum impetravit ab exilio ibid. f. Cimonem accusavit Plato XI 506 d.
- Cimon, nobilis sculptor vel caelator poculorum XI 781 e.
- cinaedologus vel cinaedus, carminum lascivorum genus, quae et Ionica carmina vocantur XIV 620 e. f.
- cinaerae, cynara et cynarus II cap. 82.
- cincalus piscis. vide cinglus.
- Cindon helluo VIII 345 c.
- Cinesias poeta dithyrambicus XII 551 c. tenuissima et procera fuit statura ibid. c. d. personam agit in Anaxilae fabulae Circe III 95 b. in eundem Strattis integram fabulam scripsit XII 551 d.
- cinglus piscis et motacilla avis VII 326 a.
- Cinyras Cypriorum rex, pater Adonidis X 456 a.
- Circe vini ope homines in bruta mutavit I 10 e.
- circulatores. vide praestigiatore et plani.
- circus placentae genus XIV 647 d.
- Cirrho oppidum IX 390 b. Cirrhaeum bellum cum Phocensibus decennale XIII 560 c.
- cissybium poculi genus XI cap. 53. magnum poculum: quod cum Cyclops ter ebibisset ab Ulysse datum, humi prostratus iacuit XI 461 c. d.
- cisternia aqua III 124 f.
- cithara assa canere primus instituit Aristonicus Argivus XIV 637 f. plura de citharae cantu ibid. 638 c. 627 d—f. *τὴν πολυχορδίαν εἰς τὴν ψιλὴν κινάρισιν* primus induxit Stratoniceus VIII 352 c.
- citharisteriae tibiae IV 182 c.
- citharus piscis VII cap. 73.
- citrium malum, Romanis citrum III 85 e. nomen antiquioribus igno-

tum III cap. 27. fabulae aurea et Hesperidum mala vocant ibid. fructum et arborem sub nomine Persici et Medici mali descripsit Theophrastus cap. 26. citria mala vim habent antipharmaci cap. 28. vestibus interposita illaesas a tinea praestant III 83 d. e.

civitas quaeque quid proprii habeat I 4 c. 27 d. e. 28 a. civitas instar crateris temperari debet X 444 a.

Clarotae apud Cretenses, servi bello capti VI 263 e. f.

Claudium museum VI 240 b.

clavis Laconica VII 303 b.

clavus. clavi aenei librarum 10. et 15. pondo in nave Hieronis V 207 b. clavi aurei in Nestoris poculo stellas significant XI 489 d. e.

κλαυσίγελως cognomen alterius duarum Phrynarum XIII 591 c.

Clazomenae XII 525 a.

Cleacetus tragicus, nullius unquam leguminis siliquam abiecit II 55 c.

Cleander Archestrati amicus, cui ille et Moscho Gastrologiam suam dicavit VII 278 e. eundem Cleaenum nominat VII 322 c.

Cleanor Atheniensis Lamiae pater XIII 577 c.

Cleanthes Corinthius pictor VIII 346 c.

Cleanthes philosophus. eius discipulus Sphaerus VIII 354 c.

Cleanthes Tarentinus inter convivandum omnia versibus eloquebatur I 4 d.

Clearchus dux Graecorum occiditur a Tisapherne, Menonis Thessali prodicione XI 505 a.

Clearchus Heracleotarum Ponti tyrannus quam plurimis veneno necandis delectatus III 85 a. filius eius Dionysius XII 549 a.

κλεινοί apud Cretenses vocantur pueri amati XI 782 c.

Κλεινώ, puella pincernae munere

functa apud Ptolemaeum Philadelphum X 425 e. ei multae statuae posita Alexandriae ibid. f. XIII 576 f.

Κλειώ mulier *ὀψοφάγος* VIII 345 a.

hibax X 440 d. ubi *Κλεώ* nominatur.

Cleisophus Atheniensis, Philippi regis Macedoniae parasitus et adulator abiectissimus VI 248 c—f.

Cleisophus Selymbrianus, statuae amore captus XIII 605 f.

Cleitōr (*Κλείτωρ*) Arcadiae oppidum VIII 332 b. ubi fons mirabilis II 43 f. et fluvius Ladon, pisces habens vocales VIII 332 f. aliis Cleitor vocatur idem fluvius VIII 331 d. Clitorii XI 468 a.

Cleitus. vide Clitus.

Cleolas Thebanus tibicen et saltator I 22 e.

Cleomachi filius ignobilis poeta a Cratino illus X 638 f.

Cleombrotus Perdici filius IX 389 a.

Cleomenes Lacedaemoniorum rex, quum merum apud Scythas portare consuevisset, in furorem actus X 427 b. se ipse gladio discidit X 436 e.

Cleomenes Lacedaemoniorum rex (tertius huius nominis) vixit paulo post Areum et Acrotatum IV 142 b. (vide Areus.) frugalis et modestus in victu IV cap. 21.

Cleomenes, Methymnaeorum tyrannus luxuriam civium repressit X 442 f. 443 a.

Cleomenes rhapsodus XIV 620 d. 638 d.

Cleon dux Atheniensium in praelio ad Amphipolim V 215 d.

Cleon cognomine *βοῦς*, pravus citharoedus et cantor VIII 349 e.

Cleon mimulus, Italicorum mimorum histrio solertissimus, non personatus X 452 f.

Cleon Thebanus cantor, cui statua

aenea posita Thebis cum epigrammate I 19 b. c.

Cleonae Argolidis oppidum, cuius laudatur acetum II 67 d. Cleonaeorum mensura ibid. Cleonaea, species radicularum vel raphani II 56 f.

Cleonice uxor Cnopi regis Erythrarum VI 259 b.

Cleonicus senex loquax, cui ut post mortem etiam loquatur dedit Proserpina XV 698 a.

Cleonymus *φένναξ* IV 331 a. ob voracitatem a comicis traductus X 415 d.

Cleonymus saltator idemque adulator, a Myrti Argivo e sella, in qua iudicibus assidebat, deturbatus VI 254 d.

Cleonymus Spartiata obsides a Metapontinis accepit ducentas virgines nobilissimas XIII 605 d. e.

Cleopatra Philippi filia ex Olympiade, soror Alexandri XIII 557 c. d.

Cleopatra Hippostrati soror, Attali ex fratre neptis, uxor Philippi XIII 557 d. cuius nuptiae perdidit Philippum XIII 560 c.

Cleopatrae filia Europa XIII 557 c.

Cleopatra postrema Aegypti regina Antonio nubens in Cilicia splendidissimum instituit convivium IV cap. 29. in Rhosicum fictile pulcerrime pictum quotidie quinque minas impendit VI 229 c.

Cleoptolemus Chalcidensis, cuius filiam uxorem duxit Antiochus Magnus X 439 f.

clepsiambus instrumentum musicum IV 182 f. XIV 636 b. f.

clepsydra horologium IV 174 c. XIV 640 b.

Clepsydra Metichae meretricis cognomen XIII 576 c. d.

Cletae fanum IV 139 b.

κλιμακίδες assentatrices mulier-

culae Cypriae, ab uxoribus Artabazi et Mentoris ascitae VI 256 d.

Clinias pater Alcibiadis V 219 c.

Clinias Pythagoricus lyra iram suam mitigare consueverat XIV 623 f. 624 a.

Clio et Clitor. vide Cleio et Cleitor.

Clisthenes, Sicyoniorum tyrannus, pater Agaristae VI 273 c. XI 541 b. dictum eius in aliquem procorum filiae suae XIV 628 c. d. donarium miserat Apollini Delphico XIII 605 c.

Clitus, *Κλείτος*, amator ab Aurora raptus XIII 566 d.

Clitus *ὁ λευκός*, unus ex Alexandri amicis, purpureis tapetibus incedens audientiam dare solebat XII 539 c.

clustum placentae genus XIV 647 c. d.

Clymenus Plutonis cognomen X 445 d. XIV 624 c.

Clytaemnestra Agamemnonem simul cum Casandra interficit XIII 556 c. ei cantor veluti custos et hortator relictus erat ab Agamemnone I 14 b.

κνηστός panis quidam apud Iones III 111 d.

Cnidus. ad Cnidum navali praelio vincuntur Lacedaemonii a Conone I 3 d. *ἡ Κνιδία*, fines Cnidiorum VI 262 e. Cnidium acetum II 76 c. Cnidiae cucurbitae II 59 a. granum Cnidium II 66 d. *Κνίδια κροάμια* I 28 c. Cnidium vinum I 33 e. f.

κνισμός modus quidam *αὐλήσεως* XIV 618 c.

Cnopus rex Erythrarum: eius regnum ab adulatoribus eversum, a quibus in mare est proiectus VI cap. 74.

Cnosion puer delicatus Demosthenis XIII 593 a.

cobius piscis. vide gobius.

Cobiou parasitus VI 242 d. idem IV

- 134 c. VIII 330 a. *Κωβιδὸς* nominatur, id est gobijs: qua in nominis ambiguitate ludit Archipus VII 329 c. idem amator Pythionicae VIII 339 e.
- cobitis apuarum species VII 284 f. 285 b.
- Cocali filiae lavant Minoem in Siciliam adventantem I 10 e.
- coccali nuclei pineae nucis II 57 c. miscentur alicae III 126 a.
- coccara placentarum genus XIV 615 b.
- coceymelum prunum II 49 d. — 50 d.
- cocetum, *κνκεών* XI cap. 83.
- cochleae II cap. 63. in cibo habent vires aphrodisiacas II 63 e. 64 a. in coitu congeminatae II 63 a. b. c.
- cochlea Archimedis sentinae ex-hauriendae V 208 f.
- Codalus apud Hipponactem tibicinis nomen X V 624 b.
- Codrus panis frustum sumsit, quem thronum vocant III 111 d.
- Codymalon malum struthium vel cydonium, aliis flos quidam III 81 f.
- Coecoa (sive Caecoa) famulae nomen apud Sophronem IX 380 e. 409 a.
- coeli frigiditas et tristitia aspera et dura reddit hominum ingenia XIV 627 d. e.
- coena attica et variae aliorum coenae IV cap. 8 sqq. conf. Convivium atticae coenae tenues IV cap. 14. IV 132 c. coena bellica, apud Mnesimachum comicum X 421 b. c.
- coenacula apud Cretenses IV 143 b. c.
- Coeranus Milesius naufragium passus et a delphino servatus sociis omnibus pereuntibus XIII 606 d. e.
- Coeus, *Κοῖος*, pater Latonae: *κοῖον* vero Macedones numerum dicunt X 455 d.
- cognomina per iocum et irrisionem hominibus imposita: vide Anaxandridem VI 242 e. f.
- colabri versus lascivi et obsceni IV 164 e. XV 697 d.
- colabrisimus. vide calabrisimus.
- Κολάκεια* oppidum a Meliensibus habitatum, eversum a Thessalis VI 254 f.
- Colchis mulier apud Antiphanem ex vino insolens X 445 c.
- Κωλιάς γῆ* XI 482 b.
- collabus species panis III 111 f. 96 c.
- Colles quinque, locus sic dictus prope Spartam I 31 c.
- Colocasia Minerva eiusque templum III 72 b.
- colocasium, radix fabae Aegyptiacae III 72 b. 73 a.
- Κολωνή*, locus Spartae ubi Bacchi templum XIII 574 d.
- Colophon Ioniae oppidum VI 259 b.
- Colophonii initio dura usi vita, deinde cum Lydis inita societate in immodicam luxuriam delapsi XII cap. 31.
- colostrum IX 372 c. colostri frusta VI 269 a.
- columbae et variae earum species IX cap. 50 plura de columbis ibid. cap. 51. columbae albae quando primum apud Graecos conspectae IX 394 e. columbae Veneris Erycinae cum dea abeunt et redeunt IX 394 f. Iuppiter in columbae formam versus 395 a. columbae in pompa Ptolemaei Philadelphi V 200 c. columbae apud Cypri regem vice flabelli fungentes VI 257 e. f. Peleides in Nestoris poculo apud Homerum, non sunt columbae, sed Pleiades astrum XI cap. 79—82.
- colus animal quadrupes V 200 f. 201 c.
- colybdacnae apud Epicharmum sunt carabi i. e. locustae III 105 b.
- colymbades olivae II 56 b. IV 133 a.

- colymbis avium aquaticarum minima IX 395 d.
- coma ascititia ornata mulier tubicina X 415 a. ascititia coma primi usi perhibentur Iapyges XII 523 a.
- comam ephebi consecrant Herculi XI 494 f. comam aluit nebulo, quo stigmata in fronte tegeret VI 225 b. c. comam prolixam aluit Alcibiades XII 534 c.
- κωμαῖος* Apollo apud Naucratis IV 149 d.
- comaris piscis VII 319 b. idem cammarus et commorus.
- Comeon unus eorum qui rempublicam Rhodiorum administrarunt, ebriosus et lascivus X 444 d. e.
- comica saltatio cordax I 20 e. ex comica scena fere nonnisi dissyllabi prodeunt, ex tragica dissyllabi XIV 614 f.
- Commodus imperator Herculeo cultu ornatus vehebatur Herculem se nominari volens XII 537 f.
- comoedia ex temulentia ortum duxit II 40 a. b. mediae comoediae dramata plura octingentis perlegit Athenaeus ex eisque excerpta confecit VIII 336 d. comoedia Italica dicta IX 402 b. comoediam scribere difficilins est quam tragoe-diam VI 222 a. — 223 a.
- compotatio. e sacrificio epulum, ex epulo compotatio, e compotatione lascivia cet. II 36 c. d.
- comus modus quidam tibialis XIV 618 c.
- Conallis meretrix XIII 567 f.
- concha et conchotheras III 85 d. conf. III cap. 33.
- conchylia varia III cap. 30—32.
- concoctio ciborum fit per putrefactionem VII 276 d. iuvatur lunae luce ibid.
- condimenta II cap. 77. condimento-rum recensensus apud Alexidem IV 170 a. b. condimenta carniū pi-sciumque amant omnes, nudas carnes non item XIII 564 a.
- condy poculum Persicum XI cap. 55.
- conger piscis VII cap. 31. 42. conger albus XIV 623 c. conger quomodo in cibum parandus XIV 662 b.
- congius. Dionysius tyrannus ei, qui congiū vini primus bibisset, auream coronam proposuit X 437 b.
- poculum duos congijs capiens bis ebibit Proteas, quod praestare non potuit Alexander X 434 a. congijs festis diebus (conf. Choës.) mos fuit Athenis munera mittere sophistis X 437 d.
- Conisalus, daemon venerens X 441 f.
- Conon victis ad Cnidum navali pugna Lacedaemoniis cunctos Athenienses magnifico epulo excepit I 3 d. Piraeum muro cinxit ibid. cur Athenis Cyprium migraverit vitamque ibi egerit XII 532 b. ex meretrice Thressa genuit Timotheum XIII 577 a. b.
- Conon artifex, a quo nomen invenerunt Cononii calices XI 478 b. 486 c.
- κῶνοι*, nuci pineae II cap. 49.
- Contoporia via Argis Corinthum du-cens II 43 e.
- contrariis rebus delectatur homo III 123 f. — 124 a.
- convivium. conf. coena. convivia omnia olim diis sacrata II 40 c. V 192 b. convivia HomERICA collata cum Platonis, Xenophontis et Epicuri conviviis V cap. 3—20. olim in conviviis, priusquam introirent convivae, sua cuique portio mensae erat imposita XIV 640 e. convivio ad summum quinque interesse convivas voluit Archestratus I 4 e. XV 671 a. Athenis convivio etiam nuptiali non amplius triginta convivas interesse licitum erat VI 245 a. gynae-

- conomorum officium erat explorare convivarum numerum an esset legi consentaneus ibid. a. b. in conviviis non modo ferculis, sed et colloquiis reficiendi convivae I 2 b. X 419 e. talia erant convivia apud Platonem in Academia, etiam in posterum diem iucunda X 419 c. d. quaestiones eruditae olim in conviviis proponi solebant X cap. 86 sq. frugalitatem Menedemi convivia X cap. 15. Arcesilai ibid. cap. 16.
- conyza II 66 e. potio ex milio et conyza parata X 447 d.
- Copais lacus in Boeotia II 71 c. VII 297 c. d. Copaidēs anguillae VII 297 c. d. 300 c. nude *Κωπαῖδες* VII 327 e. *Κωπαῖται* apud Arcestratum VII 298 f.
- Copais videtur etiam fuisse mulieris nomen apud Antiphanem XIV 622 f.
- Copeus pater perhibetur Glauci VII 296 b.
- κοπίς* coena apud Lacedaemonios II 56 a. IV 138 e.
- cops avis, eadem quae alias scopi, aut huius species aliqua IV 391 c.
- copta placentae species XIV 648 e. coptoplacenta 647 f.
- Coptus oppidum Thebaidis in Aegypto: ubi vinum nascitur leve admodum I 33 f. ibidem parantur vasa fictilia, quorum massa cum aromatibus subacta est XI 464 b.
- coquinaria ars regnum fumo circumfusum IX 405 e. optime merita de genere humano XIV cap. 80.
- coquinaria vasa recensentur IV cap. 68.
- coquus ingenio opus habet non minus quam poeta I 7 f. plurimas alias artes nosse debet VII cap. 37. IX cap. 22. coquus fuerat Cadmus XIV 658 f. Coroebus IX 382 b. coquus Demetrii Phalerei insigniter ditatus et nequissimus XII 542 f. coqui gloriosi VII cap. 32. 36—41. coquorum gloriosorum *ῥήσεις* complures IX cap. 20—24. 68—70. XIV cap. 77 sqq. coquorum multorum nomina eduntur et inventa exponuntur IX cap. 24. (ubi septem coqui appellantur alteri septem sapientes.) IX 403 f. coquus servus apud comicos non reperitur praeterquam apud Posidippum XIV 658 f. coquus indigena et civis olim vocabatur Maeson, peregrinus vero Tettix XIV 649 a. b. proverbium *si quid peccavit coquus, vapulat tibicen* IX 381 a. coqui sacrifici XIV cap. 78 sq. coquorum tribus Athenis XIV 660 d. e.
- cor in ventre habet asellus piscis VII 315 e. bina corda inesse perdicibus Paphlagoniis ait Theophrastus IX 390 c. cor non comedendum, aenigma Pythagoricum X 452 d. animi sedes in corde XV 687 e. — 688 b.
- coracinus piscis VII cap. 81. unde nomen invenerit XII 287 b. 309 a. vilis piscis VII 294 a. 309 a. sale conditus saperda a multis vocatur III 118 b. VII 308 e. coracinus fluviatilis Alexandrinis hemimerus dictus III 121 b. c.
- coracus in crustaceorum piscium numero nominatur III 105 b. ubi Gesnerus *carabum* legit.
- Coraxi XII 530 f.
- corbis in navi, *τὸ θωράκιον* XI 475 a.
- Coreyra. Coreyraeis mala imprecatur Hermippus I 27 e. Coreyraeae mulieres pila ludunt cantantes I 24 b. Coreyraeum vinum I 33 b.
- cordax saltatio comica I 20 e. XIV 629 d. 630 e. 631 d.

- Cordistae Gallus populus (aliis Scordisci) reliquiae Gallorum, qui cum Brenno advenerant, aurum in ditionem suam non admittebant VI 234 a. b. eorum dux Bathanatus ibid. b.
- cordylus animal amphibium, Numenio curylus VII cap. 74.
- Corianno meretricis nomen XIII 567 c.
- Corinthus. *ἡ καλὴ Κόρινθος* XIII 573 c. Corinthus civitas personata et coronata adstans Ptolemaeo Philadelpho in pompa V 201 d. via Contoporia Argis Corinthum ducens II 43 e. inter Corinthum et Sicyonem regio fertilissima V 219 a. *Κόρινθον ἦλθον · ἡδέως ἐνταῦθα — διεφθάρην* XIII 567 c. Corinthia species raphanidum II 56 f. Corinthia Venus Melaenis dicta XIII 588 c. *Κορίνθιοι κάδοι* VI 236 b. *ἐκ Κορίνθου στρώματα* I 27 d. *Κορίνθιον λήδιον* XIII 582 d. capitula columnarum *κορινθίουργῆ* V 204 c. crateres *κορινθίουργεῖς* V 199 e. Corinthiae meretrices nomine civitatis supplicabant Veneri eique vota faciebant pro salute publica XIII 573 c. d. Corinthii adeo fuerunt opulenti ut servorum aluerint myriades sex et quadraginta: quare *χοινικομέτραι* a Pythia dicti VI 272 b. Corinthiorum lex in catiliones VI 227 e. f. privati subinde Veneri votum faciunt de certo numero meretricum ei adducendo XIII 573 e. festi dies Corinthiorum *τὰ Ἑλλώτια* XV 678 b. Corinthiorum glossae quaedam XI 495 c. XV 681 b. Corinthium vinum durum I 30 f.
- cornix avis, *κορώνη*, Apollinis filia VIII 359 e. cornicis vitulus ibid. b. d. cornici stipem corrogantes coronistae cantilenam in cornicem cantabant VIII cap. 59.
- Cornix, *Κορώνη*, cognomen Theocleae meretricis, matris Callistus XIII 583 a. e. *Κορώνη* XIII 587 b. e. f. *Κορώνη* Nannii filia ib. b.
- cornu vetustissimum vas potorium XI cap. 51. conf. rhytum.
- cornua inusitatae magnitudinis sunt bobus Molossis XI 468 d.
- cornua et tubae Etruscorum inventum IV 184 a.
- Corona latinum vocabulum e Graeco *χορώνος* (sive *κορώνη*) ortum XV 680 d. coronae aureae in pompa Ptolemaei Philadelphi ter mille et ducentae V 202 d. praeterea mystica corona aurea cubitorum octoginta in circuitu, qua deinde cincta est porta aedis Berenicae ibid. corona aurea hederacea V 198 f. 200 d. 201 c. d. XIII 605 b. corona aurea oleaginea V 201 d. pinea V 200 a. de coronis sive corollis, quibus cingebatur caput in conviviis et in sacrificiis XV cap. 8—33. de vario coronarum nomine et materia cap. 19 sqq. origo coronandi caput in computationibus ex Aristotele et Aristone Ceo XV 674 b. c. ex Philonide medico XV 675 c.—e. coronarum usus in sacrificiis XV 674 e. f. coronis etiam colla cingebantur XV 674 c. d. coronarum in conviviis aut sacrificiis apud Homerum usus nullus I 18 e. f. qui coronati sunt, his si coronae solvuntur et defluunt folia, existimantur esse amore capti XV 669 d. — 670 d. cur coronentur eorum fores quos amamus XV 670 d. e. coronae e vitice vel amerina salice XV 671 e. f. et dein cap. 12—15. calamo coronantur Lacedaemonii Promachiorum festis diebus XV 674 a.

coronarii flores ex Theophrasto XV cap. 27—29. ex Nicandro cap. 31. coronaria papyrus XV 676 d. *κορώνη*. vide cornix.
 Coronistae stipem cornici rogantes Rhodi VIII cap. 59. quorum cantilenae coronismata VIII 360 b. corporis concinnus motus laudatur I 15 b. XIV 628 e.
Κόρσης cognomen impositum Athenis ei homini qui primus barbam sibi radendam curaverat XIII 565 a. b.
 Corsi Sardiniae vicini constanter melle utuntur, unde longaevi sunt II 47 a. sed *Κύρριοι*, qui ibi nominantur, Cyni sunt, Indicus populus, cum Corsis confusi ab Athenaeo.
 Corydallus vel Corydalis pagus Atticus IX 390 b.
 Corydus Atheniensis parasitus et helluo VI 240 f. 242 d. VIII 343 b. cuius proprium nomen Encrates VI 241 d. de hoc et de seite eius dictis V cap. 39. 47.
 coryphaena piscis idem atque hippurus VII 304 d.
 Cos insula VI 262 c. Coi adolescentes formosissimi I 15 b. Coi lunoni sacra facientes servum nullum admittunt VI 262 c. XIV 639 d. Cum vinum aqua marina miscetur I 32 e. Cum unguentum amaracinum et melinum XV 688 e. f.
 cosmosandalum floris nomen XV 681 b. c.
 Cossypha meretrix XIII 587 f.
 cossabus XV 668 b. vide cottabus.
κώταλος cantilena quaedam IV 176 d.
Κοθήλας Thraciae rex, a Philippo victus, filiam suam ei in matrimonium collocat XIII 557 d.
 cothoon poculum Laconicum XI cap. 66. commodissimum in expedi-

tione militari XI 483 b. apud Siculos cothoon dicitur gobius piscis VII 309 c.
 Cothonias apud Sophronem nomen filii thynnotherae VII 309 c.
 cothonismus i. e. compotatio. praeceptum medicum Mnesithei de cothonismo XI cap. 67.
 cothus piscis Numenio idem atque gobius VII 309 c. 304 e.
 cottabia certamina XI 479 d.
 cottabis calix ad cottabi usum accommodatus XI cap. 58. IV 149 b.
 cottabissare Graeci medici dicebant vomere XV 665 e.
 cottabium vel cattabeum, *κοττάβιον* et *κοττάβειον*, vasculum ad cottabi ludum adhibitum, in quod iaculabantur latagen; item praemium ludo propositum XV 666 c.
 cottabus. ludicrum a Siculis inventum XV 666 b. quo post coenam delectabantur, cuius studio adeo tenebantur Graeci, ut etiam propria conclavia huic ludicro adaptata construxerint XV 668 e. et ut solertia in hoc genere magis gloriarentur quam sagittandi arte XI 782 e. de cottabo agitur XV cap. 2—7. tum XI cap. 22. ubi de *ἀγκύλη*; et cap. 58. ubi de cottabide; et cap. 75. ubi de Mane. ad cottabi ludicrum merum vinum adhibebant XI 782 b. cottabus non modo ludus dicitur, sed et vasculum, atque etiam praemium cottabismi XV 666 c. d. cottabus catactus XV 666 e. f. 667 e. mollis dextrae flexus in cottabi ludo 667 b—d. XI 782 e. cottabismi ludus in pelvi aqua repleta, in qua innatabant acetabula XV cap. 6. cottabus in pervigiiliis propositus cap. 7. amatores invocato eorum quos amabant nomine iaculari cottabum solebant XV 668 b.

cottana Syriacus cibus III 119 b. IX 385 a.
 Cottinae meretricis imaguncula Lacedaemone dedicata XIII 574 d.
κοτύλη et poculum denotat et mensuram quandam XI cap. 57. heminam XI 479 a. cavitatem quamlibet ibid. cavitatem coxendicis ibid. b. cymbala Aeschylus cotulas vocavit ibid.
 coturnices earumque venatio XI cap. 47 sq. odore coturnicis in vitam revocatus est Hercules IX 392 d. e. Herculi Phoenices coturnices immolant ibid. parva coturnicula chennion vocatur IX 393 c. coturnicibus feriendis unice operam dabat Midias XI 506 d.
 cotyledones acetabula in polypi flagellis XI 479 b.
 cotyliscus Baccho sacer crater XI 479 c. placentae genus XIV 647 b.
 cotylus poculum XI cap. 56. XV 666 e.
 Cotys rex Thraciae, voluptatibus deditus, in silvis amoenissima loca quaesivit, ubi cum amicis epularetur XII 531 c. d. Minervae amore captus sibi eam sponsam pollicitus est, praeparata etiam ad nuptias coena XII 531 f. 532 a. idem saevus homo ibid. ab eo literas accipit Philippus VI 248 e. Cotyis filia nupsit Iphicrati IV 131 a.
κράμβη. v. brassica.
 Cranai populus VIII 347 a.
 Cranaus helluo quidam apud Anaxilam comicum X 416 e. f.
 craneum, *κράνειον*, poculi species 479 f.
Κράνειος una ex Hamadryadibus nymphis III 78 b.
 Cranium gymnasium Corinthi XIII 589 b. c.
 Crannon, Thessaliae oppidum, ubi est fons aquae modice calidae,

quae addita vino calorem in vasis biduo aut triduo custodit II 42 c.
 crassiana placenta XIV 647 e.
 Crassus Licinius occiso Spartaco finem imponit bello VI 272 f.
 crataegus arbor quam dicit Theophrastus, ea Athenaeo videtur esse cerasus II 50 c. d.
 crater unde dictus III 123 a. crater Laconicus aureus, metretas capiens quindecim in pompa Philadelphi V 198 d.
 Craterus et Perdiccas, gymnicarum exercitationum studiosissimi, immanem apparatus ea causa secum vehabant XII 539 c. apud Craterum Alexander laudat Charonis puerum delicatum XIII 603 b. Alexini paeon in Craterum XV 696 e.
 Crates cynicus obiurgat Demetrium Phalereum, quod ipsi cum perapanis lagunculam vini misisset X 422 c. Phrynae statuam Delphis positam ait monumentum esse intemperantiae Graecorum XIII 591 b.
 Crates caelator XI 782 b.
 Crathis fluvius Thuriorum oppidum praeterfluens VI 269 f.
 Cratinus puer formosus ultro se pro patria devovit XIII 602 c. d.
 Cratisthenes Phliasius praestigiator emicantem sponte ignem eiiciebat I 19 f.
 creion, *κρήιον*, placentae genus quod a sponso sponsae adfertur apud Argivos XIV 645 d.
 crembala, crepitacula, instrumenta musica XIV cap. 39.
 cremys piscis VII cap. 72.
 creocaccabus IX 384 d.
 Creon pater Glaucae, uxoris Iasonis XIII 560 d.
 crepidae, *κρηπίδες*: his utuntur hilarodi XIV 621 b.

crepidines in opere pistorio XIV 645 d. crepido placentae II 58 e. crepitacula. vide crembala.
Cretenses in puerorum amorem ef-
fusi XIII 601 e. ab illis puerorum
amor ad Graecos transiit XIII
602 f. aqud eos probro est puero
formoso non habere amatorem
XI 782 c. cum aciem instruunt,
formosissimos deligunt qui Amori
sacra faciant XIII 561 e. f. Cre-
tenses Glaucum (sive potius Dae-
dalum) quaerentes ad Apuliae
oram depulsi sedes ibi fixerunt
XII 522 a. Cretensibus patrium
est saltare et in caput sese rotare
IV 181 b. XIV 630 b. venationis
sunt studiosi; unde veloces pedi-
bus 630 c. ad lyrae cantum ad-
versus hostes proficiscuntur XII
517 a. XIV 627 d. veteres Cre-
tenses loco tubae tibias et rhy-
thmum in bellum introduxerunt
XIV 626 a. Cretensium syssitia
IV cap. 22. ἀνδρεία, virorum
convivia V 186 b. servi eorumque
varia nomina et diversa conditio
VI 263 e. f. feriis Mercurialibus
epulantur servi, ministrant heri
XIV 639 b. Cretica saltatio I 22 b.
Creticus chorus apud Homerum
V cap. 10. Cretica hyporchemata
IV 181 b. Cretici casei XIV 658 d.
Creticum vinum dulce X 440 e.
Creticae glossae XI 782 c. 783 f.
XI 483 a. XI 502 b. XIV 658 d.
cribanites panis III 109 f. cribano-
tus apud Alcmanem III 114 f.
κρίνον species mazaе, et schema
quoddam saltationis III 114 f.
Crithon Rhenaecensis, pater Poly-
cratonis IV 173 b.
Critias Callaeschri filius, musicae
peritissimus IV 184 d.
Critobulus Critonis filius ab Ae-
schine Socratico traducitur V
220 a. ipse illudit Socrati in Xe-

nophontis Symposio V 188 d.
uxoris illius recens nuptae me-
minit Socrates apud eundem Xe-
nophontem XV 686 e.
Criton frater illius Thrasylli, qui
cum mente captus esset magnas
opes habere sibi visus erat XII
554 f.
Crobyzi populus Thracicus, cuius
rex Isanthes XII 536 d.
crocodili Niloticis similes in fluvio
orae occidentalis Africae II cap.
90.
crocodilus terrestris i. e. lacertus
VII 319 e.
crocus flos coronarius, verno tem-
pore sese abscondens XV 684 b.
croci flos fragrantissimus in Cy-
renaica XV 682 c. crocea vestis,
κροκωτός IV 155 e. V 198 c. d.
Croesus Delphicum templum auro
ornat VI 231 f.
Cromnus et Cromna, oppidulum
prope Megalopolin, ab Arcadi-
bus obsessum, cuius incolae so-
ciis Lacedaemoniis rerum suarum
statum commodo aenigmate signi-
ficarunt X 452 a. b.
crotalus (sive crotalum?) flos qui
alias narcissus XV 681 e.
Croton magnae Graeciae oppidum
XII 518 d. 522 b. c. 528 b. Cro-
toniatae praelio vincunt Sybari-
tas, quorum equi ad tiliarum can-
tum advolant in hostium partes
XII 520 c. d. Crotoniatarum lega-
tis occisis a Sybaritis Sybaris a
Crotoniatis deletur XII 521 d. e.
apud Crotoniatis prytanis veste
purpurea amictus et aurea redi-
mitus corona, praecedente lictore
Persica stola induto, circumit aras
urbis XII cap. 22. Crotoniatae
in idem tempus, quo celebrantur
ludi Olympici, splendidos ludos
ipsi indixerunt XII 522 e.

κροναίδυρος modus quidam tibia-
lis XIV 618 c.
crustacea animalia, μαλακόστρακα
III 105 b. c.
crustulum, clustrum, placenta XIV
647 c. d.
Ctesias helluo, a comicis traductus
X 416 d—f.
Ctesibius Chalcidensis, philosophus,
Antigoni Gonatae aetate I 15 c.
Menedemi cynici discipulus IV
162 e. pilae ludo excellit I 15 c.
urbanus et facetus, interrogatus
quid e philosophia fructus per-
cepisset, Quod gratis coeno, in-
quit IV 162 e. f.
Ctesibius Alexandrinus mechanicus,
is qui hydraulin invenit, tensor
fuerat IV 174 b. c. vixit sub Pto-
lemaeo Euergete secundo ibid. d.
idem rhyton (i. e. cornu poculum)
affabre factum confecit, in quod
superest Hedyli epigramma XI
497 d.
Ctesicles statuaris XIII 606 a.
Ctesiphon Atheniensis, colabrorum
poeta, ab Attalo iudex constitui-
tur in Aeolide XV 697 c. d.
Ctesippus, Chabriae filius, lapides
monumenti patri suo ab Athe-
niensibus exstructi vendidit IV
165 e. f.
Ctesius Iuppiter. vas in quo collo-
cant Ioves Ctesios XI 473 b.
Cteson Ithacensis calculorum ludum
exponit, quo usi sunt proci apud
Homerum I 16 f.
Cteson personae nomen apud Ale-
xidem VIII 356 e.
cubus panis quadratus, anetho ca-
seo oleoque conditus III 114 a.
cuculus piscis VII cap. 84. cuculum,
hirundinem et mullum pisces in-
ter se similes esse ait Speusippus
VII 324 f.
cucumeres, σικνοί, eorumque va-
ria genera et vires III cap. 4, 5.

cucumeres seminosi, qui dicun-
tur, sunt pepones II 68 c. d. opti-
mi cucumeres nascuntur Antio-
chiae II 59 a.
cucurbitae II cap. 53 et IX cap. 14.
ubi de cucurbitis in hiemis usum
conditis, cruda cucurbita non co-
meditur II 68 d. cucurbita inescat-
tur salpa piscis VII 321 e. riden-
tur philosophi de cucurbita dispu-
tantes II cap. 54. cucurbita, Graece
vulgo κολοκύνθη, sic et Atticis
II 59 c. sed Nicandro σικύα IX
372 e. aliis σικύα Ἰνδική, Me-
galopolitanis σικωνία II 58 f.
Boeotis ζακελίς IX 369 a.
cucurbitula medicorum, griphus X
452 b. c.
culices in fructu suo ferunt mascu-
lae palmae, sicut grossi caprifri-
corum XIV 651 c.
culinaria ars. vide coquinaria et
coquus.
Cumae Aeolidis. vide Cyme.
Cumae Campaniae, ἡ Κύμη: ubi
vinum urbanum, quod ulbanum
apud Athenaeum vocatur I 26 f.
Κυμαῖοι οἱ ἐν Ἰταλίᾳ luxuriosi
XII 528 d. e.
cuminum Aethiopicum II 68 b. cu-
minisector, κυμινοπρίστης IX
377 a.
cuniculus animal IX 400 f. 401 a.
cupellum poculum XI cap. 65. V
210 b. XI 477 e. Syracusiis cu-
pella dicuntur reliquiae mazaе et
panis in mensa XI 483 a.
cupiditas animi veluti sitis quaedam
III 123 c. cupiditatum aliae na-
turales quidem, nec tamen neces-
sariae; aliae nec naturales nec
necessariae XII 511 e.
Cupido. vide Amor. Cupidinis statua
apud Academiam posita XIII
609 d.
cupressus ex Creta diis sacra I 27 f.

- κουργῆς homo mollis tonso capillo XII 528 c. d.
 currus praestantes Thebis I 28 a.
 curylus piscis idem atque cordylus VII 306 c.
 cyathus i. q. haustum, trulla X cap. 23. conf. X 423 c.
 Cyathus Pyletis filius, vinum fundens, occiditur ab Hercule invito IX 411 a.
 Cyathus fluvius circa Arsinoen oppidum Aetoliae X 424 c. d.
 Κύβδασος deus Venerius X 442 a.
 κύβια pelamydum III 116 e.
 κυβιστητῆρες saltatores apud Homerum I 14 a.
 Κύκης παῖς ab Anacreonte vocatur Artemon ὁ περιφόρητος XII 534 a.
 κυκλαμῖνοι flores, tortiles XV 684 d.
 κύκλια carmina XV 697 b. cyclii chori. vide in choris.
 Cyclops Homericus dato vino opprimitur ab Ulysse I 10 e. ter epoto cissybio humi iacet prostratus XI 461 c. d. Cyclopem cantilantem induxit Oenonas mimus I 20 a. Cyclops in Philoxeni Galatea I 7 a. XIII 564 e.
 Cydias nauarchus XIII 569 a.
 Cydonia Cretae oppidum: ubi feriae servorum VI 263 f.
 cydonia mala II 59 b. quorum species struthia appellantur III 81 a. c—e. antipharmaci vim habent III 81 e.
 cygnus avis in cibis commemoratur IV 131 f. IX 393 c. quo loco etiam (cap. 49. lib. IX) de mutua cygnorum pugna, et de cantu moribundorum; quem nunquam se audisse ait Alexander Myndius, quamvis multos moribundos prosecutus IX 393 d. cantat quidem cygnus apud poetas, ut apud Pra-
- tinam XIV 617 d. et in proverbio τὸ κύκνειον ἄδειν XIV 616 b.
 Cygnus, qui cum Achille singulari certamine congressus est, a cognomine ave enutritus IX 393 d. e.
 Cygnus a Marte in avem mutatus IX 393 e.
 cygnus navigii species XI 474 b.
 Cylabras pastor Lacio vendit solum, in quo deinde conditur Phaselis oppidum VII 297 e. f. eidem tanquam heroi annua sacra faciunt Phaselitae, salsamentum offerentes ibid. et 298 a.
 κυλινεῖον. v. abacus.
 Cylices, locus Illyrici, ubi Cadmi et Harmoniae sepulcrum XI 462 b.
 Cylicranes, populus Trachiniae in Thessalia XI 461 e. 462 a.
 κυλιστῆς στεφανός II 49 e. XV cap. 23.
 cyllastis panis subacidus apud Aegyptios III 114 c. cyllastis nominatur X 418 e.
 κύμβη navigium et poculum XI 482 d. e. 483 a.
 κυμβίον poculum XI cap. 63 sq.
 Cyme, ubi eximia nascitur brassica IX 369 f.
 Cyminanthe, nomen muliebri frequens apud Delios IV 173 a.
 Cynaethenses, Arcades, soli Arcadum musicam negligentes prorsus efferati sunt XIV 626 e. f.
 κυνάρα, κύναρος II cap. 82.
 κύναρος acantha, i. e. spina, apud Sophoclem II 70 c.
 Cynici, canes et nomine et re III 96 f. canum autem non virtutes imitantur, sed vitia XIII 611 b. c. ἀνιπτόποδες χαμαιευνάδες ἀερίοιχοι cet. III 114 f.
 Cynna, mater Eurydices, uxoris Aridaei regis, fratris Alexandri IV 155 a. Cynnane XIII 560 f.
 cynoglossus, piscis species VII 288 b.

- κυνοφοντίς, festum Argivorum III 99 e. f.
 Cynosarges, ubi Herculis templum VI 234 e.
 cynosbatos, sentis canina, media inter fruticem et arborem II 70 d.
 cynosbaton aenigmatische Pythia canem ligneum dixit II 70 c.
 Cynulcus deipnosophista I 1 d. patria Megalopolitanus VIII 347 e.
 cypellum. vide cupellum.
 cyperum, vel cypirum, κύπειρον, iuncus odoratus, admiscetur propomati i. e. vino quod ante coenam bibitur II 66 d.
 cyperus, κύπειρος XV 684 a. b.
 cypressus. vide cupressus.
 cyprinum unguentum XV 688 f.
 cyprinus piscis VII cap. 82.
 Cyprus insula praestantes habet amygdalas II 52 c. praestans sinapi et scammoniae succum I 28 e. Cypri montana abundant oenanthe XV 689 d. unde oenanthino unguento excellit ibid. et 688 e. lychnidem fert optimam XV 681 f. columbas habet eximias XIV 655 b. in Cypro mulieres libidini cuiusvis prostituebantur XII 516 a. in Cypro colitur Iuppiter εἰλαπιναστῆς et σπλαγχνοτόμος IV 174 a. Cypria carmina XV 682 c. d. Cypria ficus in Creta III 77 b. Cypriae glossae: βρένθιν vocant lactueam II 69 b. ἄωτον, poculum XI 783 a. κύλικα, cotulam XI 480 f. aliae glossae XI 482 e. 483 a. (ubi de Paphiorum idiomate.) XI 495 c. XIV 663 b. Cypria dea, Κυπρογένεια θεά II 36 d. Cyprii panes III 113 e. Cyprii boves stercore vescuntur III 95 f. Cyprii utuntur tibia elyma s. Phrygia IV 177 a. Cyprii reges, Pasicyprus et alii IV 167 c. d. Cypriorum reges assentatorum gregem sibi adsciscere soliti VI 255 f. Cypriorum regum luxuria VI 257 e. f. Cyprius calamus II 62 e. Cyprius lapis XV 689 b.
 Cypsela Thraciae oppidum XI 469 a.
 Cypselus, rex Arcadiae, oppido ad Alpheum fluvium condito, certamen pulcritudinis mulierum instituit XIII 609 e.
 Cyrebion parasitus. sic cognominatus Epicrates, gener Aeschinis oratoris VI 242 d. 244 a.
 Cyrene. ἐκ μὲν Κυρήνης κανλὸν καὶ δέρμα βόειον I 27 e. περὶ Κυρήνην nascitur misy II 62 c. ibi equi, silphium, bigae, caulis, maspetum III 100 f. optimum ibidem conficiebatur unguentum rosaceum XV 689 a. rosarum in Cyrenaica et violarum et croci odor fragrantissimus XV 682 c. Cyrenarum rex Magas XII 550 b. regina Berenice, Magae filia XV 689 a. Cyrenaei artem gladiatoriam a Mantinensibus acceperunt IV 154 d. luxuriae dediti fuere XII 510 a. quo spectans Stratonicus Rhodios Cyrenaeos albos vocabat VIII 351 c. 352 b. c. Cyrenaeorum dialecto pollubrum δεινός dicebatur XI 467 f.
 Cyrenaici philosophi, duce Aristippo Socratico, in voluptate eaque una praesentis temporis summum hominis bonum posuerunt XII 544 a. b. VII 279 d. e.
 Cyrianum clustrum vel crustulum XIV 617 c.
 Cyrni Indiae populus, quem cum Corsis confundit Athenaeus II 47 a.
 Cyrus ὁ μέγας I 30 a. Cyrus primus XIV 633 d. Pytharcho Cyziceno oppida septem donavit I 30 a. eius fortitudinem et bellum futurum cum Astyage praeviderunt cantores XIV 633 d. quare, quum

iam domum profectus esset Cyrus, revocavit eum Astyages, sed frustra ibid. e.
Cyrus iunior: de hoc contraria scripserunt Xenophon et Plato XI 504 f. 505 a.
Cythnus una e Cycladibus insulis. Cythnius caseus XII 516 e.
cytissus flos coronarius XV 685 d.
Cyzicus Mysiae oppidum: cuius tyrannidem invasit Pytharchus I 30 a. Cyzici statua est Bacchi, tauri forma XI 476 a. optimum ibi conficitur irinum unguentum XV 688 e. in Cyzicenorum regione gignitur chalceus piscis VII 328 d.

D

δάκτυλος saltationis genus XIV 629 d.
δάκτυλωτόν poculum XI 468 c. e.
Δαίδαλον ἔργα omnia artificiosa opera vocantur VII 301 b.
Daedalus coqui nomen apud Philostephanum comicum VII 293 a.
Δαίδαλος heros a Troianis cultus IV 174 a.
Daesias vel Daesius, viri nomen, qui poculorum caelator videtur fuisse X 424 b.
Δαίτων heros a coquis consecratus IV 173 f.
Dalmatia: sponte ibi nascuntur rapae et pastinacae IX 369 d.
Damasandra (alibi Timandra) iunioris Laidis mater XIII 574 e.
Damascus, urbs ampla et clara, unde nomen invenere Damascena pruna II 49 d. e. ibidem vinum nascitur Chalybonium I 28 d.
Damippus cognomine Fulmen X 417 a.
Damocles. vide Democles.
Damocrates Rhodius, scyphorum artifex XI 500 b.

Damon. vide Demon.
Damophilus Siculus, propter quem ortum cepit bellum servile in Sicilia XII 542 b.
Damoteles. vide Demoteles.
Damoxenus Rhodius, coquus celebris IX 403 e.
Danae Persei mater IX 396 e.
Danae Leontii Epicureae filia, a Sophrone amata, quem ex insidiis Laodices liberavit XIII 593 b. c. praecipitata a Laodice, quod Sophroni insidias ei structas aperuisset ibid. c. d.
Daphne vicus prope Antiochiam et velut suburbium, ubi magnificos ludos celebravit Antiochus Epiphanes V 194 c. item Antiochus Grypus XII 540 a.
Daphnephoreum Apollini δαφνηφόρον sacrum X 424 f.
Daphnus Ephesius medicus, deipnosophista I 1 e.
Dardani vel Dardanenses, Δαρδανείς, magnum numerum servorum alunt, in pace terram colentium, in bello militantium VI 272 d. in Dardania ranis olim pluit coelum VIII 333 a.
dare et reddere VI cap. 3.
Darius is qui Magos sustulit, multum vini ferebat X 434 d. ei Scythae mittunt avem, sagittam et ranam VIII 334 a. eius uxor Atossa sanatur a Democede Crotoniata XII 522 b.
Darius qui ab Alexandro sublatus est, praemia statuebat his qui novas ipsi voluptates indicarent XII 539 b. in bello, quod de summa rerum gessit, 350 mulieres secum duxit XIII 557 b. capta uxore et filiabus miratur Alexandri abstinentiam XIII 603 e.
Δασκύλον κόμη in Bithynia: ubi aquae pingues II 43 a.
Decelicum acetum II 67 e.

defrutum, vinum decoctum I 31 d.
δεικτηριάδες, publica prostibula XIII 576 f.
Deiniades pater Bromiadae (sive Bromiadis) tibicinae XIII 605 b.
Deinias unguentarius, lascivus homo, dissipata multa pecunia, virilia sibi exscidit XII 552 f. Deinias Aegyptius XV 690 f.
Deinias unus e collegio LX scurrarum Athenis XIV 614 e.
δεινιάς calceamenti genus, ab inventore denominatum XI 467 d. e. 471 b.
Deinomache mater Alcibiadis V 219 c.
Deipneus deus religiose cultus in Achaia II 39 d.
delianus piscis a Delione fluvio (Thraciae) denominatus III 118 b.
Deliastae VI 234 e.
Delium. pugna ad Delium V 215 d. f.
Delphenses sive Delphi ridentur a comicis ut assidue inter epulas versantes IV cap. 74. coloni Delphensium fuere Magnetes ad Maendrium IV 173 e. f. Delphensibus Delum venientibus Delii praebebant acetum, salem, oleum IV 173 e. Delphica mala III 80 d. Mnesitheo medico eadem quae alias mala simpliciter 80 e. Delphici tripodes aurei V 198 c. Delphicum templum, a Phocensibus spoliatum, unde aurum et argentum magis vulgatum est apud Graecos VI 231 c—e. 232 c. 264 d. et multa ex donariis distributa catamitis et meretricibus XIII cap. 83. Delphica donaria aurea et argentea missa a Gyge, Croeso, Gelone, Hierone VI cap. 20.
delphinus et pompilus, sacri pisces VII 282 e. delphino inimicus pompilus 283 c. delphinus solus animalium felle caret VIII 353 d. delphinus puerum amans XIII 606

c. d. benefactori gratiam miro modo rependens ibid. d. e.
Delus olim Ortygia dicta IX 392 d. in ea habitat Glaucus cum Nereidibus et oracula edit VII 296 c. d. Delum ab Athenione missus Apellicon spoliandi templi caussa V cap. 52. Delus commodus locus parasitis IV 173 c. Delii coquorum ministeria praestant advenis IV 172 f. Delphensibus advenientibus acetum, salem, oleum praebeant 173 e. quare ἐλεοδύται appellantur; item deorum parasi et condimentorum artifices IV cap. 73 sq. Delii vates Atheniensibus imperium maris praedixerunt VIII 331 f. Deliorum festum Megalartia III 109 f. Delius Apollo, cuius in honorem celebrantur Thargelia X 424 f. in Deliaco templo magnificas statuas dedicavit Antiochus Epiphanes V 194 a.
Demades Atheniensis, orator, homo temulentus ac turpis II 44 f. decem talentis multatus ab Atheniensibus, quod rogationem tulisset de Alexandro pro deo habendo VI 251 b. ex tibicina meretrice genuit Demeam XIII 591 f.
Demaratus donis et honoribus auctus a rege Persarum I 29 f. 30 a.
Demeas Demadis filius ex tibicina, quem in suggestu frementem coercuit Hyperides XIII 591 f.
Demeas Lachetis filius, Eteobutades VI 244 e.
Demeas Mantinensis hoplomachiam sive artem digladiandi primus docuit IV 154 d. e. conf. Demonax.
Demetria, festi dies Athenis, in Demetrii Pelioretae honorem sic nominati XII 536 a.
Demetrius Antigoni filius X 415 a. XIII 578 a b. rex, Polioretas cognominatus IV 128 b. Argos

- helepoli oppugnat X 415 a. helepolin admovet moenibus Rhodi V 206 d. e. unus rex salutatus ab adulatoribus, Ptolemaeum nude nauarchum appellantibus, Lysimachum aerarii praefectum, Seleucum praefectum élphantorum VI 261 b. eidem effuse adulantur Athenienses et carmine ithyphallico celebrant ut unum verum deum servatorem VI cap. 62 sq. qua turpi adulatione partim etiam ipse offendebatur VI 233 a. Demone (την Δημό) amavit, cuius amore etiam pater Antigonos insanierat XIII 578 a. b. splendido convivio exceptus a Lamia III 101 e. IV 128 b. quam perdit amabat XIII 577 c. Leaenam amavit VI 253 b. XIII 577 c. d. 578 a. Maniam XIII 578 a. Myrrhinam Samiam, quam excepto diademate reginae loco habuit XIII 593 a. luxuriosus et fastuosus fuit in vestitu XII 535 f. 536 a. risum amavit VI 261 b. XIV 614 e. philosophos Athenis exulare iussit XIII 611 e.
- Demetrius Phalereus, per Casandri benevolentiam ad magnam potestatem pervenit XII 542 e. Epiphania celebravit fratris ab Antipatro interfecti ibid. recensum instituit civium Atheniensium et servorum VI 272 c. ob donum missum reprehenditur a Cratete cynico X 422 c. eius luxuria XII cap. 60. annua mille et ducenta talenta capiebat e fisco XII 542 c. archon cum esset Athenis, pompam Dionysiacam duxit, in qua Soli facie similem se praedicari a choro passus est XII 542 e. Charitoblepharus cognominatus XIII 593 f. puerum delicatum habuit Theognin, cui eo nomine invidabant alii adolescentuli XII 542 f.
- concupinam habuit Lampito Samiam, cuius de nomine et ipse Lampito se appellari gavisus est XIII 593 e. f. Homeristas primus in theatrum produxit XIV 620 b.
- Demetrius (Nicator) Syriae rex, cuius regnum ad se rapuit Tryphon VIII 333 b. c.
- Demetrius (Soter) rex Syriae, vino deditus; is qui obses Romae cum fuisset, clam profugerat X 440 b. odiosus est populo: quare ei opponitur Alexander Bala, filius supposititius Antiochi Epiphanis V 211 a. Demetrii huius filius Antiochus Sidetes V 210 d.
- Demetrius Demetrii Phalerei nepos, luxuriosus et sumtuosus, Aristagoram Corinthiam habuit concubinam IV 167 d.—f. Thesmotheta constituitur ab Antigono rege ibid. f.
- Demetrius Anticottyras(?) XV 673 e.
- Demo Antigoni (primi) concubina, ex qua ille Alecyoneum filium genuit XIII 578 a. a Demetrio Poliorcete Antigoni filio amata ibid. a. b.
- Democedes medicus Crotoniata, primum apud Polyeratam versatus, dein a Persis captus Atossam reginam sanavit XII 522 b. c.
- Demochares Demosthenis ἀνεψιός VI 252 f. XIII 610 f.
- Demochares Gargettius, Charini pater VI 235 f.
- Democles homo pinguis, ζωμός cognominatus VI 242 e. VI 238 b.
- Democles parasitus, λαγνύων cognominatus XIII 584 f.
- Democles assentator Dionysii iunioris VI cap. 56.
- Democritus Abderita multos dies vitam sustentavit solo mellis odore II 46 e. caussam publice dicere coactus est quod patrimonium dissipasset IV 168 b. cum Demo-

- crito se confert coquus gloriosus III 101 d.
- Democritus Nicomediensis philosophus, deipnosophista I 1 d.
- Demodocus cantor Homericus I 13 d. 14 a. 15 d. cur apud Phaeacas Martis et Veneris concubitus cecinerit I 14 c.
- Demon orator Atheniensis, dona accepit ab Harpalo VIII 341 f. pater fuit Phrynionis Paeaniensis XIII 593 f.
- Demonax Mantinensis suasit civibus ut artem gladiatoriam exercerent IV 154 d. conf. Demeas.
- Demophilus Aristotelem violatae religionis accusavit subornatus ab Eurymedonte XV 696 b.
- Demophon rex Athenarum, Orestem Athenis convivio excipit: qua occasione institutum est Congiorum festum X 437 c. d.
- Demophon Sophoclis puer delicatus, Nicone Capra usus est meretrice XIII 582 e. f.
- Demosthenes Paeaniensis orator VI 270 b. abstemium se praedicat. suadet Atheniensibus ut Halonnesum, si redderet Philippus, acciperent; minime vero, si daret VI 223 d. ridetur a comicis ibid. e. 224 a. dona accipit ab Harpalo VIII 341 f. Laidem amat XIII 588 c. prolem ex meretrice suscipit XIII 592 e. in obsonia, in pueros delicatos et in mulieres plurimos sumitus facere solitus XIII 592 f. 593 a. quae toto anno meditatus erat, ea una nocte mulier evertit ibid.
- Demostratus persona in Eupolidis Autolyco V 216 d.
- Demoteles Theognidis sophistae Chii frater, pilae ludo celebris I 14 e.
- Demotion homo prodigus, multos aluit parasitos, in primis Chaerophonem VI 243 b. c.
- Demus Pyrilampis filius, pavones alit Athenis IX 397 c.
- Demylus ganeo VIII 345 c. persona in Sopatri Καταψευδομένω IX 377 f.
- dendalides placentarum aut marum genus XIV 645 c.
- dentes plures sunt maribus animalibus quam feminis VIII 353 c.
- Denthiades, Δεντιάδες, castellum Aeoliae; unde vinum quod Denthis appellatur I 31 c. d.
- δέπαστρον poculi genus XI cap. 33.
- Dercylidas Spartanus, homo versutus XI 500 c.
- Dercylus compellatur a poeta nescio quo X 458 b.
- Derdas Macedo bello captus ab Olynthiis X 436 e. Philae frater, uxoris Philippi XIII 557 c.
- deserta (Libyae) aquis carentia, ἡ ἄνδρος II 44 e.
- Deucalionis filius Orestheus II 35 b. superstites ex Deucalionis diluvio Cariadas condunt, Chii oppidum III 105 d. e.
- Dexitheia coena excipit Gnathaenam XIII 580 b. c.
- dextrorsum bibere XI cap. 10.
- Dia insula, ubi Ariadne rapta a Baccho VII 296 a.
- διακόμιον placentae genus XIV 644 f. 645 a.
- Diagoras ut atheus in exilium pulsus XIII 611 a. b.
- diagramma musicum primus composuit Stratonicus VIII 352 d.
- dialogos ante Platonem scripserunt Sophron et Alexamenus XI 505 c.
- Diana Alpheusa VIII 346 b. Chitonia Diana Syracusis eique propria saltatio XIV 629 e. Corythallia IV 139 b. Leucophrys XV 683 c. Strophaea VI 259 b. triiceps IV 168 c. Φωσφόρος κόρη VII 325 f. Dianae cum in templis tum in triviis offeruntur amph-

- phontes placentae XIV 645 a.
 Dianae canticum XIV 636 d. in
 Dianam hymni vocantur upingi
 XIV 619 d. in Dianam et Apol-
 linem scolion XV 694 d. Dianae
 templum Ephesi in foro VIII
 361 e. in eo psalterium a se per-
 fectum consecravit Alexander Cy-
 therius IV 183 e. Dianae cultum
 habitumque nonnunquam sumsit
 Alexander XII 537 e.
διανωνίζειν V 189 b.
 Diaearchia. vide Puteoli.
Δίαη. v. Iustitia.
 Dicelista apud Lacedaemonios XIV
 cap. 15.
 Dicta mons Cretae, in qua natus et
 a sue lactatus perhibetur Iuppiter
 IX 375 f. 376 a.
 Didyma una e Ptolemaei Philadelphi
 concubinis XIII 576 e.
 Didymaeus Iuppiter IX 477 b.
 Didymias quidam ridetur ab Eupo-
 lide XIV 658 d.
 Didymus cur *βιβλιολάθας* dictus
 sit IV 139 c.
 dies et nox, aenigma X 451 f. dies
ἄδικος III 98 b. dies natalis
 omnium maxime colitur a Persis
 IV 143 f.
 Deus, *Διεύς*, locupletissimus vir
 Athenis, cuius aedes habitavit
 Athenio a Mithridate reversus V
 212 d.
 dii in Aegypto coronas deposuerunt,
 cum intellexissent regnare Ba-
 byn, qui est Typhon XV 680 a.
 diis gratum existimabatur esse,
 si coronarentur homines sacra fa-
 cientes XV 674 e. diis nihil man-
 cum offertur ibid. f.
 Diitrephes nescio quis in convivio
 apud Cebetem Cyzicenum IV 156 f.
 Dinias. vide Deinias.
 Dinomenes Alcaeo memoratus XI
 460 d.
 Dinos (*δίνος* et *δείνος*) nomen loci
 in Lycia VIII 334 a. poculi genus
 XI cap. 32. genus saltationis XI
 467 f.
 Diocles Cynaethensis citharoedus
 XIV 638 a.
 Diocles helluo obsoniis sese ingur-
 gitans plorat uxoris obitum VIII
 344 b. festiva in eum dicta Theo-
 criti Chii ibid.
 Diocles Peparethius ad extremum
 usque vitae nonnisi gelidam
 aquam bibit II 44 e.
 Diodorus sive Theodorus, latrun-
 culorum lusu excellens I 16 e.
 Diodorus pilulam effecit suum pa-
 trimonium IV 165 d.
 Diodorus Aspendius, Pythagoricus
 cum vellet haberi, cynica insti-
 tuta secutus est IV 163 d—f.
 Diogeiton homo dives, piscium
 lurco VIII 343 a.
 Diogenes *ὁ πύων* III 113 f. XIII
 588 c. placentam avide vorans
 quid dixerit III 113 f. sese fri-
 cans ait, Utinam ventris affricu
 famem pellere possem IV 158 f.
 in sua republica voluit ut pro nu-
 mis essent pecudum tali IV 159 c.
 dictum eius in assentatores VI
 254 c. quid dixerit homini qui
 barbam rasam habuit XIII 566 c.
 Laidem amavit XIII 588 c. ex
 comeso crudo polypo mortuus
 est VIII 341 e. baculus eius cum
 duobus pedibus non facit tripod-
 em II 49 a.
 Diogenes Epicureus, Selencia Ba-
 bylonica oriundus V 211 a.
 Diogenistae V 186 a.
 Diognis puer delicatus Demetrii
 Phalerei XII 542 f.
 Diomea pagus Atticus, unde *τῶν*
Διομέων Ἡράκλειον VI 260 a.
 XIV 614 d.
 Diomedes carnibus et plenis pocu-
 lis honoratur I 13 e. tripodem,
 quem in ludis funebribus Patrocli

- adeptus erat, dicavit Delphico
 Apollini VI 232 d.
 Diomnestus Eretriensis penes se
 depositam habuerat pecuniam
 omnem ducis Persarum, quae ipsi
 post ducis obitum propria mansit
 XII 536 f. 537 a.
 Diomus Siculus bubuleus, cantile-
 nae *βονκολιασμοῦ* auctor XIV
 619 a.
 Dion Chius primus bacchicum spon-
 deum cithara cecinit XIV 638 a.
 Dion Syracusius interficitur a Cal-
 lippo XI 508 e. f.
 Dion in Timoclis Icaris IX 407 f.
 ubi *Δίων ὁ διάπυρος*. Dion in
 Alexidis Hyacintho vel Lenone
 IX 385 f.
 Dione Veneris mater X 458 c.
 Dionysia I 34 a. conf. Bacchanalia.
 Dionysiacy ludi vel spectacula sce-
 nica XI 464 f. olim dum specta-
 bant istos ludos Athenienses, hi-
 bebant et bella: ia comedebant ib.
 dionysias uvae genus I 30 d.
 Dionysiocles medicus deipnosophi-
 sta III 96 d. 116 d.
 dionysocolaces X 435 c. XII 539 f.
 Dionysiodorus Euthydemi frater,
 indigne tractatur a Platone XI
 506 b.
 Dionysius Alexandrinus Parthenii
 grammatici praeceptor XI 501 a.
 Dionysius Antiocho Epiphani ab
 epistolis V 195 b.
 Dionysius Clearchi filius, Heracleae
 tyrannus, ex quotidiana crapula
 immaniter obesus, caeterum clem-
 mens et mansuetus XII cap. 73.
 Dionysius Heracleota, a stoicorum
 disciplina ad Epicuri castra trans-
 iit, unde *Μεταθέμενος* cognom-
 inatus VII 281 d. X 437 e. f.
 Dionysius Siculus, Syracusarum ty-
 rannus, *ὁ πρότερος*, filios habuit
 (praeter Dionysium iuniorum)
 Nysaeum, Apollocratem, Hip-
 parinum, ebriosos et tyrannicos
 X 433 e. — 434 b. adulatorem ha-
 buit Chirisophum VI 249 e. per-
 ditissimos quosque homines so-
 dales adseivit fovitque VI 261
 a. b. vestem pretiosam Cartha-
 giniensibus vendidit cxx talentis
 XII 541 b. Aesculapii auream
 mensam iussit auferri XV 693 e.
 cum eodem familiariter vixit Phi-
 loxenus poeta, in lapicidinas dein
 ab eo coniectus I cap. 11. for-
 tasse ad seniore Dionysium per-
 tinet quod de ridiculorum voca-
 bulorum fabricatione refertur III
 98 d.
 Dionysius Siciliae tyrannus, *ὁ νεώ-
 τερος*, superioris filius, ex im-
 modico vini usu obtusam habuit
 oculorum aciem X 435 d. e. quare
 eius adulatores (Dionysocolaces)
 et ipsi oculis se captos esse simu-
 labant ibid. e. VI 249 f. de eius
 assentatoribus, praesertim de Da-
 mocle VI cap. 56. mater eius Do-
 ris genere Locra fuit XII 541 c.
 turpia Dionysii flagitia apud Lo-
 cros admissa, in uxore eius et
 liberis saevo modo vindicata sunt,
 ipse pauper et stipem Matri deum
 corrogans mortuus est XII 541
 c—e. Tarentinis candelabrum
 donaverat, in quo 350 erant lu-
 cernae XV 700 d. eum post re-
 gem Persarum omnium hominum
 beatissimum indicavit Polyarchus
 XII 546 f. 547 a. coll. 545 a. a
 Dionysio Siculo titulum fabulae
 sumsit Eubulus VI 260 c.
 Dionysius Thrax Rhodi Nestoridem
 poculum ad Homeri praescriptum
 confici curavit XI 489 a.
 Diopethes Locrus praestigiator ve-
 sicas lacte et vino repletas cin-
 ctus ex ore suo manare lac et vi-
 num simulabat I 20 a.

- Diopethes alius memoratur XIII 587 e.
 Diophantus celebris tibicen XII 538 f.
 Dioscuris Minerva τὸν ἐνόπλιον accinit IV 184 f. Dioscuris quales cibos in prytaneo apponant Athenienses IV 137 e.
 diospyron fructus II 50 c.
 Diotimus Atheniensis homo bibacissimus, infundibulum cognominatus X 436 e.
 Diotimus philosophus. vide Theotimus.
 Dioxippus Atheniensis turpiter adulatur Alexandro VI 251 a.
 Diphilus comicus re male acta theatro eiectus XIII 583 f. eius dictum a Machone relatum VI 243 e. f. in eum dicta Gnathaenae meretricis; quam perditte amabat XII 579 e. f. 580 a. 583 e. f.
 dipodismus saltationis genus XIV 630 a.
 dipyros panis III 110 a.
 disyllabi in aula Lysimachi XIV 614 e. f.
 dithyrambus cognomen Bacchi I 30 b. XI 465 a.
 dithyrambus i. q. carmen dithyrambicum X 457 d. dithyramborum usus apud veteres XIV 628 a. non fiet dithyrambus, si bibas aquam ibid. b. dithyramborum mimi I 19 f.
 dives in proverbio dicitur is qui possidet quae sunt inter Corinthum et Sicyonem V 219 a. divitem esse absque malis artibus ponitur in tertio loco bonorum in scolio XV 694 e.
 Dium oppidum Pieriae VII 326 d.
 Dodonaea templa (simulacra aurea Dodonaei templi) praemia victoriae in ludis Ptolemaei Philadelphi V 203 a.
 Dolon apud Homerum XIII 563 f.
 Dolopum dialectus XI 485 d.
 dorcades, dorcones IX 397 a. dorcadei tali V 194 a.
 Dorcia Phacae filia, Iphicium amans prodit ei Phoenices Rhodum incolentes VIII 361 c.
 Dorcon Arcadionis filius X 436 d.
 Dores Italiam incolentes IV 182 d.
 Doria harmonia gravis, tristis, vehemens, nulla varietate XIV 624 d. Doria melodia XIV 635 d.
 Dorica musa Phrygiae adversa XIV 617 b. Dorica saltatio XIV 617 f. Δωρικὰ προσνεφέλεια VI 255 e. Doricus appellatur Hiero, rex Syracusarum, in epigrammate V 209 e.
 Dorias ancillae nomen apud comicos VIII 338 a.
 Doricha Charaxi amica, quam Rhodopen perperam vocat Herodotus XIII 596 b. c.
 Dorion fidicen et obsoniorum lurco: cuius facete responsa VIII cap. 18.
 Dorion tibicen compotator Philippi X 435 b.
 Doris mater Dionysii innioris, genere Locra XII 541 d.
 Doris ancillae nomen apud Diphilum comicum III 124 d.
 Dorpia primus dies Apaturiorum IV 171 d.
 Dorus fatuus Atheniensis, qui iam provectus aetate formosus adhuc voluit videri XIII 563 f.
 Dorylaeum Phrygiae oppidum II 43 b.
 Doson servi nomen apud Pherecratem XI 480 b.
 Dotion Thessaliae oppidum; unde Triopas cum filiis expeditionem in Cariam suscepit VI 262 e.
 Dotis Ialymi vel Ialysi uxor, mater Symae VII 296 c.
 dracaenis piscis marinus VII 322 e. IX 403 c.
 Draco legislator Atheniensium XI

- 508 a. Δρακόντριοι νόμοι XIII 569 d.
 draco marinus piscis VII 287 b.
 dracontiaes columbae IX 395 c.
 dracontiae ficorum species III 78 a.
 dracontias cucumeris species III 74 b.
 dracontion, quod nonnulli aroniarum vocant IX 371 d.
 Drimacus dux servorum rebellium in Chio insula VI 265 e. generosam mortem obiit 266 b. c. consecratus post obitum ibid. d.
 Dromeas εἰς griphis ludere solitus X 452 f.
 Dromeas parasitus IV 132 c.
 Dromon civis quidam Atheniensis IX 378 d.
 Dromon coquus apud Dionysium comicum IX 381 d. servuli nomen apud alium comicum XIV 644 e.
 druppa, oliva δρυπεπής II 56 a.
 Drusus Tiberii filius II 52 d.
 dulcis cubitus (γλυκὺς ἀγκών) locus sic dictus Sardibus XII 516 a. 540 f.
 dureus anser ingens et farctus IX 383 f. dureus equus XIII 610 c.
 Dymaenae IX 392 f.

E

 ebeni stipites in pompa Ptolemaei Philadelphi V 201 a.
 ebrietas fugienda X cap. 31. 61. XIV cap. 1. flagitia ex ebrietate cap. 62. conf. X 432 e. ebrietatem si crapula anteverteret, nemo plus satis bibiturus esset X 429 e. XIV 613 b. doloris capitis, qui ex ebrietate oritur, remedium putatur esse vinculum, quo obligatur caput: unde ortus est coronarum usus XV 675 c. d. ebrietas praecavetur amaris amygdalis ante potum sumtis II 52 d. e.
 ebrii beatos se somniant XI 782 c. d.
 ebrii ex vino (ait Aristoteles) in omnes partes prolabi possunt: ebrii ex vino hordaceo nonnisi supini cadunt X 447 b. ebrii poemata sua componere consueverant Aeschylus, Aristophanes et Alcaeus X 428 f. 429 a.
 ebriosi homines et populi. vide bibaces.
 ebur. ebore ornatae ianuae et ipsum propylaeum V 205 a. b. 207 a. eburneae tibiae, a Phoenicibus primum confectae IV 183 e.
 Ecbatanis aestatem transigebant Persarum reges XII 513 f. ibidem Dionysia celebravit Alexander XII 538 a.
 Echenica mulier Delia XI 469 c.
 Echinades insulae ab echinis sic nominatae I 30 d.
 echini marini III cap. 41. manifestum incrementum capiunt in plenitunio III 74 c. echinus terrestres III 91 d. e.
 echinus placentae genus apud Rhodios XIV 647 a. b.
 edacitas apud Phigalenses in laude posita IV 149 b. conf. voracitas.
 edulcare XIV 638 d. e.
 eicadistae VII 298 d.
 Eirene Ptolemaei primi ex Thaide filia, quae Eunosto nupsit, regi Solorum Cypri XIII 576 e.
 Eirene meretrix, concubina Ptolemaei, praesidio Ephesi praefecti, Ptolemaei Philadelphi filii XIII 593 a. b.
 Eirenis Leocratis concubina XIII 586 f.
 elacatenes pisces cetacei VII cap. 62. elacatinus IX 403 b.
 Elapheboliorum feriae XIV 646 e.
 elaphos placentae genus ibid.
 Elatea a Philippo capta V 186 a. b. ἐλατήρες placentarum genus II 57 a. ἐλατήριον succus e cucumere sil-

- vatico expressus, quo Mendaei conspergunt uvas in vite I 29 f.
 electro adspectu similes palmulae XIV 651 b. pocula argentea aureaque et ex splendente electro XI 465 d.
ἐλεοδύτας cur vocentur Delii IV 173 a. b.
 eleotris piscis Niloticus VII 312 b.
 elephas mire amans curansque infantem XIII 606 f. 607 a.
 elephas poculi genus XI cap. 35. XI 497 a.
 Elensis. ibi optimi passeris pisces VII 330 a. 285 f. *ἐν τῇ Ἐλευσίνι ἐμῇ*, ait apud Athenaeum Ulpianus, celebratur festum *βαλλητὸς* nominatum IX 406 d. mysteria Elensinia profanavit Demetrius, Phalerei nepos IV 167 f. *αἱ ἐν Ἐλευσίνι ἱερεῖαι* Melantho reliquias epularum miserunt III 96 c. *Ἐλευσινιακαὶ ψῆται* VII 285 f.
 Eleutheræ oppidum Boeotiae XI 486 d.
 Eleutheria celebrant Samii Amori sacra XIII 561 f. 562 a.
 Eleutherus et Lycus fluvii XIII 585 a.
 Elis. *ἐξ Ἡλίδος μάγειρος* I 27 d.
 Elide litteras p. ofessi sunt Anchimolus et Moschus II 44 c. Elide pulcritudinis fit iudicium XIII 565 f. 566 a. optimum ibi irinum unguentum XV 688 e. in Elide locus est, ubi defossi lebetes sponte vino replentur I 34 a. Elei traducuntur ut mendaces et ebriosi X 442 e. apud Eleos colitur Apollo *ὄψοφάγος* VIII 346 b. cum Eleis inducias faciunt Athenienses V 218 d. Eleos Graecorum omnium maxime barbaros ait Stratoniceus VIII 350 a.
 elixatio carnis quam vim habeat XIV 656 a. b.
 ellops piscis VII 282 d. 285 f. 300 d. e.
 Ellotia festum apud Corinthios XV 678 b.
ἐλλωτὶς corona ex myrto, quae in praedicto festo pompa solenni deducebatur XV 678 a. b.
 Elorus fluvius Siciliae VIII 331 e.
 Elpenor vino madidus praeceps ruit I 10 f.
 Elpinice Cimonis soror et uxor XIII 590 f.
 elymae tibiae Phrygiae IV 176 f.
 embateria cantica ad militares numeros composita XIV 631 f.
ἐμμέλεια saltatio tragica I 20 e. XIV 629 d. 631 e.
 Empedocles victor Olympiae bovem multitudini distribuit e myrrhature aliisque odoribus fictum I 3 e.
ἐμπέπτας panis XIV 645 d.
 Enalus unus ex ducibus qui cum Grae coloniam Lesbium deduxerunt, ex imo mari post longum tempus salvus emergit XI 466 c. d.
ἐγγυτος placenta XIV cap. 52. XIV 647 d.
ἐγκρασίχολοι pisciculi VII cap. 59.
ἐγκρίδες placentarum genus XIV 645 e. III 110 b.
ἐγκροφίας panis III 110 b.
 Endymion amatus a Somno XIII 564 c. d.
ἐγγυθήκη V cap. 45.
 enneachordum XIV 636 b.
ἐντιλος bellariorum genus XIV 649 a.
 Entimus Gortynius ingentia praemia fert a rege Persarum II 48 d.
 Eoeam Ascraciam ambivit Hesiodus XIII 597 d.
ἐπαγκωνισμός saltationis genus XIV 630 a.
ἐπαικλα Lacedaemoniorum IV 140 c—e.
 Epaminondas tibias inflare a quibus didicerit IV 184 d. frugalis admodum X 419 a. a muliere dimo-

- veri se a sententia patitur XIII 590 c. Asopichum amat XIII 605 a. quo pacto litem de Sida regione composuerit inter Boeotos et Athenienses XIV 650 f.
ἐπένναντοι apud Lacedaemonios VI 271 c. d.
 Epeus X 456 e. 457 a.
 ephebos Demades nominavit ver populi III 99 d.
 ephebus poculi genus XI cap. 36.
ἐφήμερα animalia VIII 353 e. f.
 Ephesus a Samiorum servis condita VI 267 a. b. oraculum datum conditoribus Ephesi de loco quo extruendum oppidum VIII cap. 62. Ephesi templum est Veneri Hetaerae dicatum XIII 573 a. Ephesum praesidio tenet Ptolemaeus Philadelphus XIII 593 a. Ephesus olim unguentis clara fuerat XV 688 f. 689 a. Ephesiae litterae XII 548 c. Ephesii luxuriosi, praesertim in vestimentis XII cap. 29. in servitutem redegerunt Magnetas ad Maeandrum XII 525 c. apud Ephesios in Neptuni festo iuvenes vinum administrantes Tauri vocabantur X 425 c.
 ephymnium XV 701 c.
 Ephyra *ἡνεμόεσσα* III 82 b.
 Epicharides Pythagoreus canes comedit IV 161 b. Epicharides ὁ μικρὸς quinque diebus patrimonium suum abliguriverat IV 165 e. utrobique in Alexidis fabulis.
ἐπίχυτος placentae genus XIV 645 b. c.
 Epicles et Autocles. vide Autocles. Epiclis filia Phryne XIII 591 c.
 Epicrates Atheniensis ad regem Persarum Legatus adulatur regi et dona ab eo accipit VI 229 f.
 Epicrates, Aeschinis oratoris gener, Cyrebion cognominatus VI 242 d.
ἐπικρήδιος saltationis genus apud Cretenses XIV 629 c.
 Epicurei *προφηται ἀτόμων* V 187 b. apud comicos vocantur *τῆς ἡδονῆς καὶ ἀκρασίας ἐπικούροι καὶ βοηθοί* VII 278 f. Epicurei Roma eiecti XII 547 a. item Messena ibid. Epicureus quidam *ἐλκαδιστής* VII 298 d.
 Epicurus humaniorum litterarum rudis, Leontio meretrice usus est concubina XIII 588 a. b. apud eum (in Convivio ab illo conscripto) non libatur diis, nec eis offeruntur primitiae IV 179 d. omnis boni rationem Epicurus ad voluptatem retulit eamque corporis et sensuum voluptatem VII cap. 11. XII cap. 67. conf. VII cap. 9. III 103 b. Epicuro dux ad voluptatis rationem praeivit Archestratus III 101 f. VII 278 e. Sophocles in Antigona XII 547 c. ab Epicuri ratione prope abfuit Spensippus VII 279 e. f. ad eamdem inclinavit Aristo Chius VII 281 c. d. prorsus ad eam transiit Dionysius Heracleota relictis stoicorum castris ibid. d. Epicuri discipulum se profitetur coquus apud Damoxenum comicum III 102 a.
ἐπικύνλιος placenta XIV 645 e. f.
ἐπιδειπνίδες XIV 638 e.
 epigonium, organum musicum IV 183 c. d.
 Epigonus Ambraciota, civitate Sicyonius, praedicti instrumenti inventor, nudis digitis absque plectro fides pulsavit IV 183 d. idem *τῇ ἐναύλῳ κιθαρίσει* usus est XIV 637 f.
ἐπιλήνιον carmen vindemiale V 199 a.
 Epilycus Amphipolitanus XIII 605 c.
ἐπιμηλὶς pirorum genus quoddam III 82 d. XIV 650 e.
 Epimenides Atticam humano sanguine lustravit XIII 602 c.

epinicia epulae triumphales IX 387f.
ἐπινομίς III 97 d.
ἐπίφαλλος modus quidam *ἄνλη-
 σιος* XIV 618 c.
 Epiphania fratris sui, ab Antipatro
 interfecti, celebravit Demetrius
 Phalereus XII 542 e.
 Epirotae *λυρτὸν* dicunt pro *scypho*
 XI 500 b.
ἐπισίτιοι olim iidem qui vulgo pa-
 rasiti VI cap. 50.
 epistola griphus X cap. 73.
 epistylum V 196 b. 205 c.
 epizephyria saltatio I 22 b.
 Epopeus ob comesos pompilos pisces
 a diis Samothracibus punitus VII
 283 b.
 equus piscis VII cap. 69.
 equi Sybaritarum ad tibiae modos
 saltare docti XII 520 c. apud Car-
 dianos equi saltabant, posteriori-
 bus pedibus insistentes, anteriori-
 bus vero tibiae modos gesticu-
 lantes XII 520 d—f. Troianus
 equus, in quo qui inclusi erant,
 eorum nomina ediderunt veteres
 XIII 610 c.
ἐρανος VII 362 e.
 Erasinides eiusque collegae V 218 a.
 Erasixenus ex nimio meri haustu
 mortuus; in quem exstat epi-
 gramma X 436 d. e.
ἐρβούλος οἶνος I 27 c.
 erebinthus II cap. 44. vide ciccr.
 Eresus, Lesbi oppidum, ubi prae-
 stantissimum vinum III 111 f.
πρυτάνεις Ἐρέσιοι, de quibus
 scripsit Phanias VIII 333 a.
 Eretria *λευκάριτος* IV 160 a. b.
 ibi deposita erat pecunia illa du-
 cis Persici, quae deinde in Cal-
 liae manus pervenit XII cap. 52.
 parum salubrem habet aquam II
 46 c. *ἡ τῶν Ἐρετρικῶν αἰρέσις*
 a Menedemo philosopho nomen
 accepit II 55 d. *ἄλιεὺς Ἐρετρι-*

κός VII 284 b. *φάγρος Ἐρετρι-*
κός VII 295 c.
 Eridanus castis nutrit aquis puellas
 XIII 568 e. f.
 Erigon fluvius II 43 d.
 Erigonae in honorem celebratur
 Oscillorum festum XIV 618 e.
 Eriphylae aureum monile VI 231 c.
 Delphis consecratum ab Alemaeo-
 ne, diripitur a Phocensibus VI
 232 e. 233 a.
 eritimus piscis VII 328 c. 329 a.
 VIII 355 f.
 Erotidia a Thespiensibus celebra-
 tur XIII 561 e.
 eruca insectum. ex eruca fit bom-
 bylius, ex bombylio neocydallus
 VIII 352 f.
 eruca planta *τὸ εὖζωμον* II 70 a.
 IV 130 d.
 eruditio cum in Graecia defecisset,
 in eadem rursus instaurata est ex
 Alexandria IV 184 b.
 Erxion candida crista ornatus apud
 Anacreontem XI 498 b.
 Erycina Venus. vide Eryx.
ἐρυκτῆρες libertorum genus apud
 Lacedaemonios VI 271 f.
 Erymneus peripateticus V 211 e.
 Erysichthon Myrmidonis filius, Ae-
 thon appellatus ob voracitatem X
 416 b.
 Erysichthon (Cecropis filius) Delum
 venit IX 392 d.
 Erythea. in Solis phiala Erytheam
 navigavit Hercules XI 469 d. f.
 470 c. d.
 Erythrae Ioniae oppidum VI 259 b.
 VII 325 e. *φερεστάφυλοι Ἐρυ-*
θραῖ III 112 b. Erythraeum vi-
 num I 32 b. Erythraei Chiis inter
 coenandum moriem machinati IX
 384 d. e.
 Erythraeum mare. Inde in Graeciam
 delata est vitis a Baccho XV 675 a.
 erythrinus piscis VII cap. 58. VII
 327 c.

Eryx Siciliae mons et oppidum: ubi
 statum tempus est quo Veneris
 columbae cum dea in Africam
 abeunt indeque redeunt IX 394 f.
 eximia ibi gignitur lychnis XV
 681 f.
 Eryximachus in Platonis Convivio
 V 192 a.
ἐσχάρα animal marinum III 86 c.
ἐσχαρίτης panis III 115 c. suavis-
 simus apud Rhodios III 109 e.
 escharus piscis VII 330 a. IX 403 c.
 Escharus tyrannidem Cnopi invadit
 apud Erythraeos V 259 a.
 Eteobutadae familia quaedam Athe-
 nis VI 244 e.
ἡθάνιον vas potorium apud Ae-
 gyptios XI 470 d.
 Etruria. *ἐν Τυρρηνίας οἶνος* XV
 702 b.
 Etrusca phiala I 28 b. et omne ge-
 nus vasorum ex aere I 28 c.
 Etrusci populus artium omnium stu-
 diosus XV 700 c. ad tibiae can-
 tum pugillatu contendunt IV 154 a.
 ab eisdem ludos gladiatorios
 adoptarunt Romani IV 153 f. eo-
 rum inventa cornua et tubae IV
 184 a. ab eisdem statariam pu-
 gnam didicerunt Romani VI 273 f.
 cum Etruscis pugnat Iason Ar-
 gonauta VII 296 d. Etruscorum
 coenae splendidae IV 153 d. et
 omne genus mollitiei et luxuriae
 XII cap. 14.
 Euagon Lampsacenus, Platonis di-
 scipulus, tyrannidem patriae af-
 fectat tentatque XI 508 f.
 Euagoras gibbus, Demetrii Polior-
 cetae parasitus VI 245 a.
εὐανδρίαι pulcritudinis certamen
 in Panathenaeorum celebritate
 XIII 565 f.
εὐάνθης cognomen Bacchi XI 465 a.
 Euardis meretrix XIII 583 c.
 Euathlus iuvenis a Calyca frustra
 amatus XIV 619 d. e.

Euboea Larymni filia, Glaucum pe-
 perisse perhibetur patre Polybo
 VII 296 b.
 Euboea nomen ab Antiocho M. im-
 positum virgini Chalcidicae, quam
 in matrimonium duxit X 439 f.
 Euboea. patina ex Euboea IV 135 e.
 pira et mala ex Euboea I 27 f.
 Euboica nux II 54 b. Euboicum
 vinum I 30 f. Euboenses sideritin
 vocant florem qui vulgo chamae-
 pitys XV 681 d.
 Euboeus parodus Philippi regis ae-
 tate XV 697 f. — 698 b.
 Eubulus demagogus luxuriosus re-
 ditus reipublicae dissipavit IV
 166 d. e.
 Euclea meretrix Attica XIII 583 e.
 Euclides archon Atheniensis XIII
 577 b. bibliothecam instruxit I 3a.
 in eius nomine ludit Archippus
 VII 329 c.
 Euclides Smicrini filius, cognomine
Σεῦπλον VI 250 e. ridicule dictis
 laudem tulit VI 242 b. c. 250 e.
 Eucrates proprium nomen Corydi
 parasiti VI 241 d.
 eudaemonicus philosophus Anaxar-
 chus VI 250 f. XII 548 b.
 Eudicus scurra et mimus I 19 f.
 Euenor pater Parrhasii pictoris XII
 543 d.
 Euergetes secundus IV 174 d. vide
 Ptolemaeus.
 Euius cognomen Bacchi VIII 363 b.
 Euius Chalcidensis celebris tibicen
 XII 538 f.
 Euleus (?) fluvius VII 300 d.
 Eumaeus Homericus XI 477 c. 498 f.
 Eumelus Homericus X 433 d.
 Eumenes rex Pergami, Philetaeri
 ex fratre nepos, ex ebrietate per-
 iit X 445 c. d.
 Eumenes rex IX 375 d.
 Eumenis Stratonice XV 689 a.
 Eunomus puer ab Hercule occisus,

- quem alii Archiam nominant IX 410 f.
- Eunostus rex Solorum Cypri XIII 576 e.
- Eunuchus Lampsacenus VII 304 b.
- eunuchus et vespertilio aenigma X 452 c.
- Eunus belli servilis in Sicilia auctor VI 273 a.
- εὐόμπαλος ab Arcadibus dicitur rosa XV 682 c.
- Eupalamus nomen proprium IV 176 d.
- Euphemus archon Atheniensis V 216 f. 217 b.
- Euphemus obvios quosque dieteriis ac maledictis incessebat V 220 d.
- Euphorion poeta apud Prytanin coenans immoderate se gessit XI 477 e.
- Euphraeus Orita a Platone ad Perdiccam missus, ut ab illo impetraret provinciam Philippo regendam XI 506 e. f. apud Perdiccam tam regnabat quam ille ipse XI 508 e. regnante Philippo a Parmenione interfectus est ibid.
- Euphranor Pythagoricus τὴν ἀνλητικὴν exercuit IV 184 e.
- Euphranor Thurius navium gubernator XI 474 c.
- Euphrosyne meretrix Attica XIII 583 e.
- Euripides. ὁ σοφὸς Εὐριπίδης VI 270 c. bibliothecam instruxit I 3 a. divino spiritu afflatus tragoedias suas edidit I 19 e. τὰ κερφάλαια ei scribebat Socrates IV 134 c. puer cum esset, vinum ministrabat X 424 e. in Icaro insula versatus est II 61 a. b. mulierum osor fuit in tragoediis, in cubiculo non item XIII 557 e. 603 e. Sophoclem irridet ob subreptam laenam XIII 604 e. irridetur ipse a Laide XIII 582 c. d. in Macedonia discerpitur a canibus XIII 598 d. e.
- Euripides quidam ut vinosus traducitur ab Ehippo et Anaxandride XI 482 c. d.
- Euripides iactus in tesserarum ludo VI 247 a. b.
- Europa a Corinthiis Ellotis vocatur XV 678 b. Europae ossa Corinthi in pompa devehuntur Ellotiorum festo die ibid. a. b.
- Europa Philippi filia ex Cleopatra XIII 557 e.
- Euryalus laudatur ab Ibyco ob formae gratiam XIII 564 f.
- Eurybius Eurysthei filius, ab Hercule interfectus IV 158 a.
- Euryclea nutrix Ulyssis XI 460 a.
- Euryclides praestigiator I 19 e.
- Eurydice IV 155 a. bellum gessit cum Olympiade, matre Alexandri XIII 560 f. mater eius Cynnane (sive Cynna) Illyria. vide Cynna.
- Eurymachus in calculorum ludo saepius victoriam adeptus inter procos Penelopae I 17 a.
- Eurymachus memoratur ab Aeschilo XV 667 c.
- Eurymedon ad Aristotelem impietatis accusandum subornavit Demophilum XV 696 b.
- Eurypylus, Eurysthei filius, cum fratre Eurybio ab Hercule occisus IV 158 a.
- Eurypylus, Herculis filius, cuius cives Coi XIII 598 e. f.
- Eurypylus apud Homerum sauciatus in pugna tepida aqua perfunditur II 41 b.
- Eurystheus Herculis catamitus XIII 603 d. eius filios occidit Hercules, spretum se ab illis existimans in convivio IV 157 f. Eurysthei filia Admeta XV 672 a.
- Eurytion centaurus vino perditur I 10 e. XIV 613 a.
- Eurytus pater Iolae, uxoris Her-

- culis XIII 560 c. Eurytus cum filio ab Hercule occisus XI 461 f.
- Euterpe a nonnullis perhibetur mater Themistoclis XIII 576 d.
- Euthias orator, quod in accusatione Phrynae superatus esset, nullam posthac causam egit XIII 590 d.
- Euthydemus archon Atheniensis post Apollodorum V 217 a. b. 218 b.
- Euthydemus et Charmidas in Platonis Convivio V 187 d. Euthydemum et fratrem eius Dionysodorum indigne tractat Plato in Euthydemo XI 506 b.
- Euthynus salsamentarius III 120 a.
- Euthynus homo unguenta redolens et elegans apud Antiphanem VIII 342 e.
- Euthynus coquus unus ex alteris septem sapientibus IX 379 e.
- Euxenus Phocaeensis, Massiliae uxorem duxit Pettan, regis filiam, quam dein Aristoxenam nominavit XIII cap. 36.
- Euxitheus Pythagoricus IV 157 c.
- exercitatio liberalis bonum corpori odorem conciliat XV 686 e. f.
- ἐξώκοιτος piscis VIII cap. 5. quem adonin vocant nonnulli VIII 332 c.
- F**
- fabas, cicer, ervilia, adhuc tenera, bellariorum locum olim tenebant II 54 f.
- fabas Aegyptiacas III cap. 1—3. Aegyptiis lotus dicebatur, Naucratis melilotus III 73 a. nata est aliquando in Epiro I' 73 b.
- faber, χαλκεύς, piscis marinus VII 328 d.
- Falernum vinum I 26 c. e. f. 27 a. c. eius vires I 33 a.
- Famis imago picta in Apollinis templo X 452 b.
- Fannia lex sumtuaria VI 274 c.
- farinae effusio genus saltationis ridiculae XIV 629 f.
- fax. de facibus lucernis et toto luminum genere XV cap. 57—61.
- februarius mensis unde nominatus III 98 a. b.
- fel. diversus eius situs in animalibus VIII 335 d.
- feriae Romanae, τὰ Ῥωμαῖα, Parilia VIII 361 f.
- ficedulae in gustatione apponebantur II cap. 69.
- fici fructus, et ficus arbor III cap. 6—19. conf. caricae. ficus sacra, locus sic dictus Athenis III 74 d. Atticas ficos exportare vetitum ibid. d. e. sycophanta i. e. ficorum index ibid. f. 75 a. Laconicae fici, phibaleae, hirundinariae 75 a—c. ficus arboris varia genera ibid. d. Rhodiae fici ibid. e. fici Romanae, quarum aliae passariae vocantur, aliae Chiaae, Livianae, Chalcidicae, Africanae 75 e. f. fici Canaeae, Cauniae, Oxalides, Pariae III cap. 9. caprifici cap. 10. alia ficorum genera et nomina ibid. cap. 11. III 78 a. praecoces fici, prodromi III 77 c. bifera ficus arbor, item trifera ibid. d. e. fico unde nomen σῦκον III 78 a. b. fici inventor Bacchus ibid. c. fici eximium alimentum III cap. 15. vires ficorum cap. 16. post ficorum esum aquam calidam bibere suadent alii, alii frigidam cap. 17. fici meridie noxiae cap. 18. alia ad usum ficorum spectantia cap. 19. vocem corrumpunt fici III 80 d. fici delectantur polypi VII 317 c. proverbia de ficiis, ficos amant aves sed serere nolunt III 80 e. ficos comedere i. e. mollem vitam in otio agere VIII 334 b.
- fictile, filius rotae et camini I 28 c. fictile argenteum et aureum VI

- 229 c. fictilium inventrices Athenae I 28 c. Chium, Cnidium fictile. vide Chius et Cnidus. Lacedaemonii in lautioribus conviviis utuntur fictilibus poculis XI 483 c. d. Romani usque ad Macedonia tempora nonnisi fictilibus uterant VI 229 c. fictilia pocula apud Persas ignominiosa XI 464 a. fictilia pocula Coptica, quorum massa cum aromatibus subacta est ibid. b. de Rhodiatis ollulis ibid. c. Rhosicum fictile pulcherrimum et suavissimi odoris VI 229 c. d.
- fili Asclepiadarum III 115 c. VIII 355 a. grammaticorum filii VIII 359 d. filii veris flores XIII 608 e. filius rotae et camini fictile I 28 c. filius tritici, panis III 111 f. *σεμιδάλιδος υἱὸς ἐγκρυφίας* III 112 b. *Δήμητρος παῖς πλακοῦς* IV 137 c.
- flix herba, quam nonnulli blachnon vocant II 62 f. in plantis coronariis numeratur a Nicandro XV 684 b.
- fistula, *σφίγιξ, μονοκάλαμος πολυκάλαμος κηρόδετος*, earumque inventores IV 184 a. conf. tibia.
- flabellum Phocaicum VI 257 b.
- flores celebrantur a Chaeremone tragico XIII cap. 88. flores coronarii X cap. 27 sqq. ex Nicandro ibid. cap. 31. flores et fructus cur manibus gestare consueverint homines disputat Clearchus XII cap. 79. flores saltationis genus XIV 629 e. Samiorum flores qui dicantur XII 540 f. 541 a.
- flos purpurarum III 89 a.
- foedus. in foederum cerimoniis apud Homerum ministrant praecones X 425 d. e.
- foeminae bellorum et omnis generis malorum caussae XIII cap. 10.
- folliculum (*φούλλικλον*) pilae genus I 14 f.
- fontes aciduli pingues dulces calidi nitrosi II cap. 17. varii fontes notabiles cap. 19. conf. in aqua. Formianum vinum I 26 e.
- fortitudinem veteres maximam existimantur civilium virtutum XIV 627 b. c.
- Fortuna alios rebus magnis, alios parvis destinat VI 237 c. Fortuna variabilis, *τὸν οἶακα στρέφει δαίμων ἐκάστω* VI 263 c. *Τύχη ἄγροικος, οὔτε παιδείαν ὅλως εἰδνῖα* VII 280 e. f. *Τύχη τὰ θνητῶν πράγματα* XV 693 a.
- frigida aqua musculos constringit contrahitque II 41 b.
- fringillae aviculae II cap. 70.
- fulminum monumenta, quibus percussi sunt Appulorum duces, aeneia tela, diu deinde ostendebantur XII 523 b.
- fullo piscis VII cap. 49.
- fullones urina utuntur ad eluenda vestimenta XI 484 a.
- fumus persequitur pulcriorem VI 238 c.
- Fundanum vinum, *Φουνδανὸς οἶνος* I 27 a.
- fungi II cap. 56. in obsoniorum numero referuntur XIV 649 a. fungi letiferi cap. 57. fungorum vires cap. 59. fungi in lapidem conversi II 61 f.

G

- Gabinianum bellum V 206 d.
- Gades, *τὰ Γάδειρα περὶ Ἡρακλέους στήλας* VII 315 c. d. *Γαδεῖροθεν* III 116 c. *Γαδειρικὸν τάριχος* III 118 d. e.
- Gaeson lacus mari iunctus inter Prienem et Miletum, item fluvius in lacum influens VII 311 a. d. e.
- gaesum hastae genus, cuius usum

- ab Hispanis adoptarunt Romani VI 273 f.
- Gaetulia Libyae mirae magnitudinis habet asparagos II 62 e.
- Galaicae (sive Galaticae) pernae XIV 657 e.
- Galatae bello captos diis immolant IV 160 e. Galatarum ducibus insidias struens Zelas perit ipse II 58 c. Galatarum coena; et Ariamnes Galata ditissimus, universum populum per integrum annum epulis excipiens IV cap. 34. *ἐν Γαλατείᾳ* nascitur optima lactuca II 59 a.
- Galatea tibicina, Dionysii concubina, a Philoxeno vitata I 6 f. 7 a. conf. XIII 598 e.
- Galena Ichthyis et Hesychiae filia VII 301 d.
- Galena meretrix Attica XIII 587 f.
- Galenum medicum in deipnosophistarum numero fuisse fingit Athenaeus I 1 e.
- galeus s. mustelus piscis et variae eius species VII cap. 43.
- Galli. vide Celtae et Galatae et Cordistae.
- gallina IX cap. 15 sq. gallinae altiles XIV 657 e. per gallinas altiles phasianis maribus submissas multiplicatum est genus phasianorum XIV 654 c. lac gallinae II 57 d. proverbium: Res rarior lacte gallinae IX 387 a. b.
- gallus gallinaceus IX cap. 15 sq. Persica avis vocatur IX 374 d. conf. XIV 655 a. cur *ἀλέκτωρ* vel *ἀλεκτρονών* nominetur IX 374 d. *ὀρθροβόαν* nominavit Alexarchus III 98 e. gallorum salacitas IX cap. 46. gallos gallinaceos in urbe sua non ferebant Sybaritae, ne illorum cantu in somno turbarentur XII 518 d. gallus amore hominis captus XIII 606 b.
- gallus gallinaceus (*ἀλεκτρονών*) cognomen Adaei. vide in Adaeus.
- Gangra Paphlagoniae oppidum III 82 c.
- Ganymedes ob formae praestantiam raptus a diis XIII 566 c. d. in Euboea raptum esse ab Iove contendunt Chalcidenses XIII 601 f. non ab Iove, sed a Minoë raptum ait Echemenes ibid. e.
- garum II cap. 75. IX 366 c.
- γαστρίς* placentae genus apud Cretenses XIV 648 f. 649 a.
- Gastrodora mulier apud Anacreontem X 447 a.
- Gatis Syrorum regina, obsonii avida, edicto vetuit ne quis piscibus *ἄτερ Γάτιδος* vesceretur VIII 346 d.
- Gauranum vinum I 26 f.
- Gela Siciliae oppidum I 4 a. ubi praestantes lentes I 30 b. II 67 b.
- Gellias Agrigentinus vir hospitalis et munificentissimus I 4 a.
- Gelon Syracusius tripodem ex auro et Victoriā Delphis dicavit VI 231 f. ad eum Lacedaemonii mittunt legatum IX 401 d. prope Hipponium construxerat locum qui Amaltheae cornu nominabatur XII 542 a.
- genio Romae (*τῇ τῆς πόλεως τύχη*) templum dicatum ab Adriano Imp. VIII 361 f.
- Genthion vel Genthius rex Illyriorum, vino deditus et saevus X 440 a. in triumpho ducitur a L. Anicio XIV 615 a.
- geometriam perceptam habere debet coquus VII 291 b. c.
- Gerana mulier apud Pygmaeos ab Iunone in gruem mutata IX 393 e.
- geranium tuber aut aliqua tuberis species II 61 f. 62 a.
- gergerimus s. gergerima oliva quae in arbore maturuit, druppa II 56 d.

Gergina olim dein Gergitha Troadis oppidum VI 256 b. c.
 Gergini posteri Troianorum quos Teucer in Cyprum colonos duxerat VI 255 f. — 256 b.
 Gergitha. vide Gergina.
 Gergithes dicebantur plebei Milesiorum XII 524 a. b.
 Gergithius unus ex Alexandri adulatoribus VI 255 c. d. titulus libri a Clearcho editi ibid.
 Germanorum victus IV 153 e.
 Geryoni piscis apponitur immanis molis, lusus Ephippi comici VIII cap. 38.
 Getarum legati de pace cum cithara XIV 627 e.
 γηθυλλίς porrum capitatum aut affine ceparum genus IX 371 e. — 372 b.
 γευστήριον pocillum gustatorium XI 481 c.
 Gingros vel Gingras Adonidis nomen apud Phoenices IV 174 f. tibiae genus IV 175 a. modus quidam ἀνλήσεως XIV 618 c.
 gladiatorum pugnas inter coenandum vel post coenam spectant Romani IV 153 f. 154 a. gladiatores apud Gallos IV 154 a — c. singulare certaminum inventores Mantinenses IV cap. 41.
 gladiolus flos coronarius, ξίφιον apud Theophrastum XV 680 e. φάσγανον apud Nicandrum XV 684 c.
 gladius piscis, xiphias VII cap. 96.
 glanis piscis IV 136 c. in Istro habitat, in cibo suavissimus VII 311 f. in salsamentis nominatur VII 322 d.
 glans conchae genus III 91 a. 85 d. 87 f.
 Glaucia Creontis filia, Iasonis uxor XIII 556 c. ob eam perdita est Iasonis domus 560 d.
 Glaucia celebris citharistria IV 176 d.

γλαυκίων avis aquatica IX 395 c. d.
 Glaucippus Hyperidis oratoris filius, a patre domo eiectus XIII 590 c.
 glauciscus piscis VII 285 f. atticus VII 285 f. in Hellesponto non reperitur II 62 c. d. pars optima caput VII 279 b. c.
 Glaucō tyrannidem in Piraeo exercuit II 44 d. Glauconis alius filius Leager ridetur a Platone comico II 68 c.
 Glaucus deus marinus VII cap. 47. immortalitatis herba Glauci ibid. cap. 48. XV 679 a. Anthedonius deus XV 679 a. Glaucum quaerentes Cretenses in Apuliam depulsi sunt XII 522 f.
 glaucus piscis III 107 c. VII cap. 45. glauci caput ibid. cap. 46. oculus glauci VIII 345 c. glaucum recte parare non cuivis datum est II 68 a.
 Glaucus Chius caelator V 210 b.
 γλαυξ saltationis genus XIV 629 f. gloriae cupiditas, tunica quam postremam exuunt homines XI 507 d.
 Glus Car VI 256 c.
 Glycera meretrix Thalassidis filia, Harpali concubina et ab eo reginae loco habita XIII 586 b. c. 595 d. eius dictum de pueris formosis XIII 605 d. colloquium cum Stilpōne XIII 584 a. Glycerae amator Menander poeta XIII 585 c. 594 d.
 Glycerium meretricula Attica XIII 582 d. e.
 γλυκίνας placenta genus XIV 645 d.
 γλυκυσίδη paeonia, fructus fico similis III 76 f.
 γλυξίς vinum decoctum I 31 e.
 Gnathaena meretrix Attica XIII 567 f. gulosa IX 384 e. Sinopae filia XIII 558 b. de eadem et de responso quod a Mania accepit XIII 578 e. eius festive dicta ex Machone XIII cap. 43 sq. in his nonnulla in

Diphilum comicum, qui eam perditte amavit XIII 579 e. 580 a. 583 f. Gnathaenae dicta et responsa ex Lynceo Samio XIII cap. 47. ex Aristodemo cap. 48. de eadem XIII 583 a.
 Gnathaenium meretricula Gnathaenae ex filia neptis XIII 581 a. 583 e. filiola et filia Gnathaenae dicitur XIII 581 c. 582 a. 585 a. facete dicta Gnathaei XIII cap. 44. memoratur IX 371 f.
 Gnesippus Atheniensis apud Seuthen Thracem in convivio IV 151 c.
 Gnesippus poeta et rhapsodus XIV 638 d. e.
 Gnome nomen meretricis VI 245 d.
 Gnosippum luxuriosum hominem ephori Spartani vetuerunt cum iuvenibus conversari IV 168 d.
 gobius piscis (καβίος) VII cap. 83. cuius in ambiguitate nominis ludit Archippus VII 329 c. gobiis apud Ptolemaeum laudatissimis cur abstineret Archephon parasitus VI 244 b — d. gobiolus III 105 f. VII 285 a. 293 d.
 Gobius parasi nomen IV 134 d. conf. Cobion.
 Gongylus virile nomen apud Delios IV 172 f.
 Gorgias Leontinus XII 548 c. ingentes divitias sibi paravit III 113 e. auream sui imaginem Delphis dedicavit: aureus idcirco a Platone appellatus, quem ille vicissim novum Archilochum nominavit XI 505 d. e. traducitur ab Antisthene in Archelao dialogo V 220 d. ob temperantiam vitam prorogavit integra mente ad annum fere octuagesimum XII 548 c. d. Γοργία ῥήματα XI 504 d.
 gorgon animal quadrupes Libyae solo adspectu necans homines V

cap. 64. pellis eius Romae in Herculis templo a Sylla suspensa V 221 f.
 Gorgus armorum custos Alexandri XII 538 b.
 Gortyn Cretae oppidum II 48 d.
 gosgloanion placenta nomen XIV 647 d.
 graciles prae caeteris hominibus Philippides Leotrophides al. XIII cap. 75 et 77.
 graculus in cibo II 65 e. quomodo capiantur graculi in patina oleo repleta IX 393 b.
 graeca nulla vox in iota desinit praeter μέλι, ceterae sunt peregrinae II 66 f.
 Graeci in mensa perparci IV 130 e. eorum victum tenuem rident Persae IV cap. 23. ἑλληνική πενία IV 148 d. deorum omnium sapientissimum Apollinem iudicant, semideorum Orpheum, quippe musicae peritissimos XIV 632 c. Graecorum et victu et vestitu sumtuosissimi Thessali XIV 663 a. Graecorum genera tria, Dores, Aeoles, Iones, ingeniis moribusque diversi XIV 624 c. Graeci Italiam incolentes Etruscorum nonnulla instituta adoptarunt, a Messapiis et Samnitibus edocti XII 518 b.
 Graestonia Macedoniae regio III 77 e.
 γραμματεῖα apud Syros publica coenacula vocantur V 210 f. XII 527 f.
 grammatici. in eos epigramma V 222 a. grammaticis nihil stultius exceptis medicis XV 666 a. grammaticorum filii VIII 359 d.
 Gratiae et Horae II 36 d. Gratiis dilecta puella XV 670 e. f.
 gregarius panis III 110 e.
 griphi eorumque varia genera X cap. 69 — 78. cochlea, griphus

II 63 b. alius X 455 e. buccinum conchylium X 457 b. somnus X 449 d. e. podex ibid. e. f. ichneumon 450 a. pappus cardui 450 a. b. vas cui sortes iniiciuntur ibid. b. griphi obscuriores apud Antiphanem ibid. c—e. epistola X 450 e. 451 b. quid sit omnium rerum validissimum X 451 b. e. umbra 451 f. nox et dies ibid. cucurbitula X 452 b. c. eunuchus et vespertilio ibid. c. d. griphus λογικός X 453 b. c. variorum griphorum copia X cap. 83. griphum in coena propositum qui solvere non posset, is poculum ebibere tenebatur X 448 e. nempe poculum muria mixtum X 457 a. 458 f. 459 a. b.

grossus (ὄλυνθος) ficus immatura III 76 e. 77 f. grossus caprifici III 76 e.

Gryllion areopagita, parasitus Phrynae XIII 591 d. VI 244 f. 245 a.

gryllus piscis idem atque conger, anguillae similis VII 288 c. VIII 356 a.

Grymea meretrix Attica XIII 583 e. Gryneus Apollo IV 149 d. de eo scriptum Hermiae ibid.

Grypus cognomen Antiochi IV 153 b. XII 540 a.

γούρος placentae genus XIV 645 f. guttata placenta XIV 647 c.

gyala vel gyalas poculi genus XI 467 c.

Gyges Lydiae rex, primus Delphis dicavit aurea et argentea donaria VI 231 e. f. concubinae defunctae tumulum ea altitudine erexit, ut tota Lydia conspici posset XIII 573 a. b.

Gylippus liberatis Syracusis partem pecuniae Lysandriae intervertit: condemnatus ab ephoris inedia vitam finit VI 234 c.

gymnopaediae festum Lacedaemoniorum XV 678 b.

gymnopaedica saltationis lyricae species XIV 630 d. 631 b. c.

gynaeconomi eorumque officium VI 245 a—c.

H

Hadrianus. vide Adrianus.

Haemonia priscum Thessaliae nomen XIV 639 e.

Haeresippus Spartiata, homo improbus et callidus assentator VI 251 f.

Hagneon locus infamis Sardibus Lydiae XII 515 f.

Haliaea, τὰ Ἀλίεια, a Rhodiis celebrata XIII 561 e.

Halicarnassus. vinum ἀπὸ Ἀλικαρνασσῶν I 32 e.

Haloa festum apud Eleusinos celebratum XIII 594 a.

Hamadryas, Oxali soror et uxor, mater Hamadryadum nympharum III 78 b.

hamamelides XIV 650 c. d.

Harmodius et Aristogiton tyrannicidae mutuo amore coniuncti XIII 602 a. concubina Harmodii Leae-na tormentis cruciata ab Hippia XIII 596 f. in Harmodium scolia XI 503 e. XV 692 f. 695 a. b.

Harmonia potum ministrat diis X 425 c.

Harmonia tibicina regis Phoenicum aufugit cum Cadmo, regis eiusdem coquo XIV 658 f. Harmoniae et Cadmi monumentum sepulchrale in Illyrico XI 462 b. comice dictum in pravum tibicinem οὐχ ἁρμονίαν ἀδελῆ, ἀλλὰ τὸν Κάδμον VIII 351 f.

harmoniae vel melodiae tres, Phrygia, Doria, Lydia XIV 635 d. 637 d. alii ut tria genera Graecorum, sic tres harmonias sta-

tuunt, Doriam, Aeolicam et Ionicam XIV cap. 19—21.

harmonicam artem primus docuit Stratonicus VIII 352 d.

Harpagion, locus prope Chalcidem Euboeae, ubi raptum perhibent Ganymedem XIII 601 f.

Harpalus Macedo, Alexandrum depulatus, ingentem pecuniae summam ob Pythioniam concubinam consumsit, eidemque monumentum mortuae exstruxit XIII 594 e. 595 d. deinde Glyceram meretricem Tarsum arcessitam reginae loco haberi colique iussit XIII 586 c. 595 d. Demosthenem aureo poculo corruptit VI 245 f.

ἄρπαλύκη cantionis certamen in honorem virginis cognominis institutum XIV 619 e.

Harpalyca virgo Iphicium amans; a quo spreta moerore mortua est ibid.

harpastum in pilae ludo, olim phae-ninda I 14 f.

Hebe, ut quidam volunt, diis vinum fundit X 425 e.

Hecamede Homerica XI 492 e.

Hecate trioditis triglena triformis marina: cui trigesimo quoque mensis die coena apponebatur et trigla piscis sacer habebatur VII 325 a—c. Hecatae cibus VII 313 c. VIII 358 f. conf. III 110 c.

Hecatae insula prope Lesbum, ubi Iridi (?) sacra faciunt Delii XIV 645 b.

hecatomben vere nominatam fecit Conon I 3 d.

Hector apud Aeschylum dicitur ἄνθρωπος πεπαιγμένος μόρων II 51 d. in pugnam iturus vinum bibere recusat I 10 b. c. Hectoris parasitus Podes VI 236 c. d. cadaver Hectoris a Venere inungitur XV 688 d.

Hecuba Hectorem ad bibendum hor-

tatur I 10 b. c. Astyanactem luget e turri praecipitatum II 66 a. b.

hedera anni filia XIII 608 e. hedera alba V 207 d. hedera e cervi cornibus enata VIII 353 a. hederace satio XV 683 c. hedera in coronis tortilibus XV 679 f. hederaceis coronis cur potissimum usi sint veteres in computationibus XV 675 d. aureae coronae hederaceae: vide voc. Corona. hedera cincti Autocabdali XIV 622 b.

hedonici philosophi XIII 588 a. in his numeratur Archestratus VII 312 f.

ἡδυβία placenta XIV 647 c.

ἡδύκωμος modus quidam tibialis XIV 618 c.

hedyporphyra conchylii genus III 88 b.

hedypotides pocula quaedam apud Rhodios XI cap. 37.

Hegemon Thasius in iudicium vocatus Athenis quo pacto ab Alcibiade liberatus fuerit IX 407 b. c.

Hegesianax ficorum esu abstinens correxit vocis debilitatem III 80 d. apud Antiochum M. deprecatus saltare in armis poemata sua praelegit regi et gratiam eius sibi conciliavit IV 155 b.

Hegesias comoedus Herodoti historias egit in theatro Alexandrino XIV 620 d.

Hegesilaus idem ac Pluto XV 684 d.

Hegesilochus Rhodius oligarchiam in patria instituit, vir flagitiosus et protervus X 444 e. f.

Heleatae VI 272 a.

Helena Iovis filia ex Nemese VIII 334 c. cur ex ovo nata perhibeatur II 57 e. f. Helena a Theseo rapta XIII 557 a. ex Aegyptiorum commercio multa didicit V 190 f. perspicax, prudens, laboriosa, casta et pudica V 190 d.—191 d. formam eius mirantur seniores

- Troiani XIII 566 b. torques Helenae Delphico Apollini consecratus a Menelao VI 232 e. raptus deinde a tyrannis Phocensibus 233 a. Helena coenarum dicitur anguilla VII 298 d. Helenae cibus pro suavi et exquisito VIII 358 f.
- Helena alia, voracissima mulier X 414 d.
- Heleneiphoria festi dies apud Atticos VI 223 a.
- Helepolis Demetrii Poliorcetae Rhodo admota V 206 d. e. Argis X 415 a.
- Heliades ad Eridanum XIII 568 e. f.
- Helicaon Antenorides VI 232 c.
- Helichrysa nympa XV 681 b.
- helichrysus flos coronarius loto similis XV 680 e. f. 681 a. 685 c.
- Helicon mons: in eo Musarum templum, ubi studiosae puerorum saltationes XIV 629 a.
- Helicon Acesae filius, vestium textor celeberrimus II 48 b.
- Heliopolis phoenices aves procreat XIV 655 b.
- heliotropium (flos) sequitur solem XV 685 e. heliotropium (solarium) in Achradina (Syracusarum parte) positum V 207 f.
- ἑλῖξ machina ab Archimede inventa ad deducendam Hieronis navem V 207 a. b.
- Hellespontus piscosus apud Homerum I 9 d. IV 157 b. ex Hellesponto scomber I 27 e. Hellesponti aqua frigida et minus salsa VII 317 f. ἑλλησποντιάς θάλασσα VII 278 c. d. πάροικος ἑλλησποντίς pelamys VII 319 b. in ora Hellesponti nec tuber nascitur, nec glauciscus, nec thymus II 62 c.
- Hellotia et Hellotis. vide Elliotia et Elliotis.
- helluones. vide voraces.
- Helorius avis ex eorum numero qui pareudistae vocantur VIII 332 e.
- Helos regio Laconicae VI 272 a.
- Helotes. eorum origo VI 272 a. misera conditio XIV 657 c. d.
- Helvetii auri ramenta e fluviis colligunt VI 233 d.
- Helvolum vinum (Ἑρβουλος οἶνος) I 27 b.
- hemerocallis flos coronarius XV 681 e. 685 c.
- hemiarium (?) panis genus III 110 b. c.
- hemina mensura aridorum XIV 647 e. liquidorum XIV 648 d. idem quod κοτύλη apud Epicharmum et Sophronem XI 479 a. b.
- hemipus tibiaram species, tibia semiforata IV 177 a. 182 c.
- henditonus poculi genus apud Atticos XI 470 d.
- hepar III cap. 68 sq.
- hepatus piscis, idem lebias VII cap. 61. felle carens III 106 a. in capite duos lapillos habet, splendore margaritis similes, sed rhombi figura ibid.
- hepsetus vel hepseti pisciculi varii generis mixtim elixari soliti VII cap. 68 sq.
- heptaclinium II 47 f.
- Heraclea Pontica. ibi fossiles reperiuntur pisces VIII 331 c. Heracleam Stratoniceus ἀνδροκόρινθον vocabat. πορνείον esse significans VIII 351 c. d. Heracleotis sponte sese in servitutem tradiderunt Mariandyni VI 263 d.
- Heracleotarum tyranni Clearchus et eius filius Dionysius III 85 a. b. XII 549 a—d. Heracleoticum vinum I 32 b. Heracleotica nux (avellana) II 53 d. 54 b. conf. II 53 b. c.
- Heraclea Trachinia oppidum in agro Cylicranum, sub Oeta monte ab

- Hercule conditum XI 461 e. — 462 a.
- Heracleoticum poculum XI 782 b. non ab Heraclea oppido, sed ab Hercule denominatum XI 500 a.
- Heracleon Beroënsis, ab Antiocho Grypo ad honores evectus, prope modum regno exiit benefactorem IV 153 b.
- Heracleum Herculis poculum mythicum XI cap. 38.
- Heraclides Clazomenius a Platone in Ione dialogo male acceptus XI 506 a.
- Heraclides Maronita, Seuthae regis Thraciae assentator VI 252 a.
- Heraclides Tarentinus assentator Philippi eius, cuius regnum a Romanis sublatum est, cuius exitii praecipua causa Heraclides fuit VI 251 e. Heraclides Tarentinus inventor sambucae XIV 634 b.
- Heraclitus Mytilenaeus, praestigator I 20 a. in nuptiis Alexandri XII 538 e.
- Heraclitus Tarentinus, citharoedus in nuptiis Alexandri XII 538 f.
- Heraea Arcadiae oppidum, ubi nascitur vinum mirabili quadam virtute praeditum I 31 f.
- herba qua Sol suos equos pascit VII 296 e. eadem qua comesa immortalis factus est Glaucus ibid. f. 297 a. quae semperviva herba nominatur XV 679 a.
- hercitae (ἑρκῖται) servi in agris degentes VI 267 c.
- Hercules Iovis ex Alcmena filius XI 781 c. a poetis Homero et Hesiodo posterioribus alius fingitur atque a veteribus, qui eum depingunt ut voluptates maxime sectantem XII 513 e. f. Lichan in mare proicit II 66 a. Eurysthei filios occidit IV 157 f. eruditur a Lino IV 164 b—d. ad Ceycis coenam invocatus venit IV 178 b. eiusdem filium Eurytum occidit XI 462 f.
- Hercules ex Phoenicum traditione Asteriae et Iovis filius, in Africa a Typhone interfectus, odore coturnicis in vitam revocatur ab Iolao IX 392 d. e. Hercules puerum aquam imperite ministrantem inflicto colapho occidit IX 410 f. Cyathum, Pyletis filium, pincernam invitus occidit eidemque dein delubrum consecravat 411 c. insigniter vorax X cap. 1. XIV 656 b. ab Augea pretium laborum repetens vinctus est Leprei iussu; quem voracitatis certamine et aliis certaminibus victum occidit X cap. 2. in Crotoniatarum agro sitiens potumque petens aquam pro vino accepit bibacis mulieris consilio X 441 a. b. poculo transvectus est Oceanum in Erytheam ad deducendos Geryonis boves XI 781 d. 469 d. 470 c. d. Hercules apud Pholum centaurum XI 499 a. b. primus usus est scyphi genere qui ab illo Heracleotici scyphi vocantur 500 a. multarum mulierum maritus intra septem dies quinquaginta Thestii filias compressit XIII 556 f. Hercules Lindius, pictura Parrhasii XU 543 f. Hercules in Eubuli Amalthea II 63 d. Herculi sacra populus arbor III 82 d. latus avis ob voracitatem X 411 f. comam consecrant ephebi XI 494 f. coturnices immolant Phoenices IX 392 d. Herculi cum libamus, nihil in calice relinquitur XII 512 e. f. Herculi calidae aquae fontes sacri habentur ib. f. Herculis poculum. vide Heracleum et Heracleoticum. Herculis sacerdos apud Tarsenses Stephanophorus vocabatur V 215 b. Herculis templum Athenis in Cynosarge VI 234 e. παράσιτοι

- ἡρημένοι τῷ Ἡρακλεῖ VI 235 a. d. VI 239 d. Herculis templum Diomensium VI 260 a. XIV 614 d. in Herculis templo Romae (in Capitolio) imperatores triumphantes convivio excipiebant populum IV 153 c. V 221 f. in eodem Marius suspendit Gorgonum pelles V 221 f. Herculis cultum et cognomen sumsit Nicostratus VII 289 b. Themison VII 289 f. 290 a. virtutem Herculis laudat Aristoteles in hymno XV 696 c. Herculem mirantur eumque imitari profitentur Cynici XII 513 a. Herculem perdidit Iolae matrimonium, vivente etiamnum Deianira initum XIII 560 c.
- Herculeus lectus XII 512 f. Ἡράκλειος δεσμός in ansis poculorum Heracleoticorum XI 500 a.
- Herculis columnae. ibi reperiuntur fungi petrefacti II 61 e. f. pinguisimi oreyni vel thynni VII 315 c. d.
- Herculis insulae prope Novam Carthaginem in Hispania III 121 a.
- Hermae Athenis IV 267 f.
- Hermaeus piscarius VI 227 a. VII 311 e.
- Hermaseus viri nomen apud Alexidem XI 473 d.
- hermaphroditus, nomen e duobus deorum nominibus compositum X 448 e.
- Hermeas Atarnensis, et Aristotelis in eum hymnus XV cap. 51.
- Ἑρμῆς potionis genus I 32 b. XI 473 c.
- Hermesilaus Chius, hospes Sophoclis XIII 604 f.
- Hermion vel Hermione. Argolidis oppidum, ubi celebre Cereris templum X 455 c. XIV 624 e.
- Hermione Menelai filia I 9 a.
- Hermioneus nescio quis IX 399 a.
- Hermippus tibicen XIV 615 b.
- Hermobium odit Mimnermus XIII 598 a.
- Hermodorus, Hermeae pater, Samius XIII 606 c.
- Hermion nomen viri in Lysippi Bacchis III 124 d.
- Hermophantus Homeri carmina in theatro egit Alexandriae XIV 620 d.
- Herodorus Megarensis, tubicen, ingenti statura et insigni voracitate X 414 f. sono duarum tubarum simul inflatarum ingentes militibus animos addidit X 415 e.
- Herodotus logomimus apud Antiochum in summa gratia I 14 c.
- heros ἀκροπότης II 39 c. Matton et Ceraon ibid. Daeton et Ceraon IV 173 f. heros, qui Trambelum occidit, Achilles II 43 d. heroibus oblatum sacrificium IV 149 c. praedo post mortem sub nomine ἥρωος εὐμενοῦς consecratus VI 266 d. heroes homerici eorumque vitae ratio I cap. 45 sq. XI 461 b. c.
- Herostratus Naucratis negotiator, per Veneris imagunculam periculo liberatus XV 675 f. — 676 c.
- heroum servo olim fugitivo et praedoni dedicatum VI 266 d.
- Herpyllis meretrix, concubina Aristotelis, mater Nicomachi XIII 589 c.
- Hesiodus proximos vicinos maxime ad coenam vocandos censet V 186 f. Hesiodi carmina iustis modis decantari solita XIV 620 c. in theatro Alexandrino acta.
- Hesperidum poma, quae et ἑσπερίδες III 82 d. e. ea citria mala intelligenda esse putavit Iuba et ab Afris etiam Hesperica vocari ait III 83 b. c.
- Hestiaeus Ponticus literarum studiis ita sedulo incubuit, ut solem

- numquam nec orientem nec occidentem viderit VI 273 d.
- Hesychia, Ichthyis soror et uxor, mater muraenae, galeae et elacatenis piscium VII 301 d.
- Ἑταίρα Venus. vide Venus.
- Hetaeridia, festum Iovi Hetaereo sacrum XIII 572 d. e.
- Ἰέρακος νόμος, modus quidam tibiis canendi XIII 570 b.
- Hierax Antiochenus, assentator Ptolemaei septimi, dein ab eodem interfectus VI 252 e. idem etiam apud Philometorem multum potuerat ibid.
- Hiero Siciliae rex, Hieroclis filius V 209 d. Doricus appellatur ibid. navem construendam curavit molis immanis V cap. 40 sqq. obtusior cum ei esset oculorum usus, eandem infirmitatem simulabant assentatores VI 250 d. e.
- Hiero Gelonis frater, ad conficienda donaria Delphos mittenda aurum emit Corinthi VI 231 f. 232 b. Simonidem secum habuit Syracusis III 120 d. e. eique regia munificentia omnia ad victum necessaria quotidie misit XIV 656 d. responsa dabat in horto, qui Mythos appellabatur XII 542 e.
- Hieroclea meretrix Attica XIII 567 f.
- Hieronymus, Syracusarum tyrannidem occupat et diadema sumit, ut ante eum Dionysius VI 251 f. eius adulescentes ibid. e. f. prostibulum duxit uxorem et reginam renunciavit XIII 577 a.
- hilaria carmina XV 697 d.
- hilarodi XIV cap. 13.
- hilarodia imitatio tragoediae est, magodia imitatio comoediae XIV cap. 14.
- ἱμαῖος et epimylios, cantilena molendinaria XIV 618 d. 619 b.
- Himalis Ceres III 109 a. (ubi in libris *Simalis* est.) Himalidis Ceresis statua Syracusis X 416 b.
- Himeraeus frater Demetrii Phalerei, ab Antipatro interfectus XII 542 e.
- Himerus Babyloniorum et Seleucensium tyrannus XI 466 b.
- hippazines naves XI 483 d.
- Hippaphesis meretrix Attica XIII 586 e. 592 e.
- hipparchi Athenis, equitum praefecti, eorumque munus IV 167 f.
- Hipparchus, Pisistrati filius, Phiam habuit uxorem XIII 609 c. d. Athenarum tyrannus ab Harmodio occisus XV 695 b. conf. Hippias.
- Hipparchus histrio, Neerae amator XIII 593 f.
- Hipparinus Dionysii maioris filius, ebriosus et violentus, interficitur X 436 a.
- Hippe (sive Iope) una ex uxoribus Thesei XIII 457 a.
- Hippe meretrix Alexandrina, quae amatorem habuit regis foeni horreis praefectum, eadem cum rege computare solita XIII 583 b.
- Hippias et Hipparchus Pisistrati filii, lautas epulas et comestiones invexere XII 532 f. Hippias Charmi filiam duxit uxorem XIII 609 d. Hippiae amator fuerat Charmus ibid.
- Hippias Eleus in Platonis Protagora V 218 c. a Platone male acceptus XI 505 d. 506 a.
- Hippocles Cilix, in Alexidis Gynaecocratia III 125 b.
- Hippoclidus Atheniensis saltando nuptiis excidit XIV 620 d.
- Hippocrates, pater Smindyridae Sybaritae XII 541 b. c.
- Hippocrates quidam in Rhiani epigr. XI 499 d.
- Hippocratis filii εἰς ὕωδ' ἂν κομῶδούμενοι III 96 e. f.
- Hippodamus Lacedaemonius in Cro-

- mpo oppido obsessus aenigmatico nuncio Lacedaemonios de statu rerum certiores fecit X 452 a. b.
- Hippolochus et Lynceus pactum inierunt de rescribendis invicem coenarum lautiorum apparatus IV 128 a.
- Hippolyta a Theseo rapta XIII 557 a.
- Hippolytus periit quod Venerem non coleret XIII 600 c.
- Hippomachus ludimagister XIII 584 c.
- Hipponax poeta quamvis pusillo et tenui corpusculo, tamen robustissimus fuit XII 552 c. d. Hipponactem Sapphus amatorem facit Diphilus comicus XIII 599 d.
- hipponia uva nobilis colitur Rhodi XIV 654 a.
- Hipponicus Calliae filius, cognomine Ammon, Atheniensis, apud quem deposita est pecunia olim Persica, quae dein ipsius propria mansit XII 537 a.
- Hipponicus superioris nepos, Calliae filius et famosi Calliae pater, praetor Atheniensium cum Nicia V 218 b. 220 b. locum in arce Atheniensium petiverat quo servarentur ipsius pecuniae, sed mox mutavit sententiam VI 237 b.
- Hipponicus persona in Antiphanis fabula cui titulus Homonymi II 43 b. c. III 74 d.
- Hipponium inferioris Italiae oppidum VII 302 a. in eius vicinia locus erat a Gelone constructus, qui Amaltheae cornu vocabatur XII 542 a.
- Hippostratus frater Attali, pater Cleopatrae, uxoris Philippi XIII 557 d.
- Hippotes Cnopi frater, Erythraeos a tyrannis liberavit VI 259 e. f.
- Hippys pictor XI 474 d.
- hirundo piscis VII 324 f. polypo similis VIII 356 f.
- Hispani quamvis ditissimi aquam bibunt: convivia non agunt: sumptuose vero vestiuntur II 44 b. ab Hispanis gaesi usum adoptarunt Romani VI 273 f. Hispani cuiusdam reguli aedes magnifice instructae I 16 c.
- Hispania (*Σπανία*) VIII 330 f. eius pars Lusitania ibid. in ea prope Aquitaniam oppidum Pompelon XIV 657 f.
- Hispanus colias piscis III 121 a.
- Histiaeenses et Oritae Theodoro praestigiatori aeneam statuam in theatro posuere I 19 b.
- hoedi ex Melo insula I 4 c. hoedi et caprae IX cap. 66. hoedina caro assanda XIV 662 b.
- Hoia (*Οἷα*) proprium nomen meretricis, cuius cognomen Anticyra XIII 586 f.
- holmus poculi genus XI 494 b.
- Homeridarum *ἀπόδητα* XV 669 b.
- Homeristae iidem qui rhapsodi XIV 620 b. eos primus in theatrum induxit Demetrius Phalereus ibid.
- Homerus genere Syrus fingitur a Meleagro IV 157 b. solers pictor est IV 182 a. multa praeclare praecepta obiter insinuat V 185 c. heroum mores apud Homerum I cap. 15–18. Homerica convivia V cap. 3 sqq. Homerum Penelope caussa Ithacam adiisse fingit Hermesianax XIII 597 e. f. Homeri studiosissimus fuit Casander, rex Macedoniae XIV 620 b.
- Homerus, quoniam ad cantum adaptavit cuncta sua carmina, securior fuit in singulis versibus, quorum alios acephalos fecit, alios lagaros, cet. XIV 632 d. carmina eius cithara decantari solita XIV 638 b.
- homo cum vino collatus II 36 d.

- dissimilis vino II 36 f. contrariis rebus delectatur III 123 f. 124 a.
- homorus panis (*ὁμωρος*) III 110 b.
- Hopletis filia uxor Aegei XIII 556 f.
- Horae et Charites II 36 d. Horarum templum Athenis II 38 c. Horis sacra facientes Athenienses quid ab illis precentur XIV 656 a.
- Horas redolens II 60 a.
- hordaceum vinum apud Phaeaces I 16 c. apud Aegyptios I 34 b. X 447 c. apud Paconas X 447 c. d. quo qui inebriantur supini retro cadunt I 34 b. X 447 b.
- Graeci pinum vocant et brytum X 447 b. c.
- horologium IV 163 c. horologium solare V 207 f. horologium nocturnum, hydraulico simile, velut clepsydra magnam, confecit Plato IV 174 c.
- hortus vocabatur tota Panormitis regio Siciliae XII 542 a. in horto, qui Mythos vocabatur, responsa dabat Hiero Syracusius ibid. horti in nave Hieronis V 207 d.
- hospitales mensae apud Cretenses IV 143 c.
- hospites olim non prius rogabantur quinam essent quam vinum gustassent V 185 f.
- Hyacinthia via in agro Laconico IV 173 f. Hyacinthia sacra apud Lacedaemonios, quibus deflent intererunt Hyacinthum IV 139 d.
- hyacinthus flos XV 677 f. natus ex Aiace cruore XV 683 e. flos coronarius ex agrestibus XV 680 e. f. 685 c. hyacinthum spirans XV 685 a. potius flos similis hyacintho XV 679 d.
- hyaena piscis VII 326 f.
- Hyagnis Phryx Phrygiae harmoniae perhibetur inventor XIV 624 b.
- Hybla Siciliae oppidum, ubi oraculum Apollinis XV 672 e.
- hyca piscis VII cap. 132.
- Hycara Siciliae oppidum VII 327 b.
- Laidis patria XIII 588 b. 589 a.
- Hydaspes Indiae fluvius XIII 595 e.
- Hydna a Glaucō amata VII 296 e. ubi quidem *Κυάνης* pro *Τδνης* corrigunt.
- hydnohyllon, herba tuberibus super-nascens II 62 d.
- hydraulis instrumentum musicum IV cap. 75.
- hymenaeus cantio nuptialis XIV 619 b.
- Hymenaeus puer amatus ab Argynno XIII 603 d.
- Hymettus mons Atticae, serpylli ferax I 28 d. XV 631 e. f.
- Hyoessa fons prope Troezenem III 122 f.
- Hypanis fluvius Bospori. flantibus boreis supernatant ei Borysthenes II 42 e. primo cursu dulcis fluit, in progressu fit amarus II 43 e.
- Hypelaus fons Ephesi VIII 361 d.
- Hyperbolus Cyzicenus auloedus in nuptiis Alexandri XII 533 f.
- Hyperiae vites I 31 c.
- Hyperides orator Isocratis discipulus VIII 342 c. Phrynen capitis ream defendit XIII 590 c. aurum accepit ab Harpalo VIII 341 f. 342 a. piscium belluo fuit ibid. et 342 c. ex aedibus eiecto filio Glau-cippo cum meretricibus consuetudinem habuit XIII 590 c. d.
- hypermixolydia harmonia XIV 625 d.
- hyperphrygia harmonia XIV 625 e.
- Hyperus, a quo Hyperiae vites I 31 c.
- hypodorica harmonia eadem quae Aeolica XIV 624 e. 625 a.
- ὑπογλωττίς* corona XV 677 a. b. 678 d.
- Hypoplaciae Thebae XIV 644 a.
- hyporchemata XIV 628 d. e. saltationis *τρόπος ὑπορχηματικός* I 15 d. *ὑπορχηματική ὄρχησις* lyrica poesi subiecta XIV 630 d.

cognitionem habet cum comica saltatione cordace ibid. e. hyporchematica saltatio XIV 631 c. Cretica hyporchematica IV 181 b. ὑποθυμιάδες coronae XV 674 c. d. 678 c. d. 688 b. c. ὑποτυρίδες placentarum genus XIV 647 f. Hypseus, Themistus pater, uxoris Athamantis XIII 560 d. Hyrcanum mare. circa illud sponte nascitur spina cynara II 70 b. Hystaspes Mediae dominus, frater Zariadris, ambo ex Venere et Adonide geniti XIII 575 a. ὑστήρια festum apud Argivos III 96 a. ὑστιακόν poculi genus XI 500 f.

I

ἰάκχα apud Sicyonios coronae species XV 678 a. Iacchus: ἡ ἱερά τοῦ Ἰάκχου φωνή V 213 d. iactantia post assentationem proximum in vitiis locum tenet VI 261 f. ἰαλεμός cantio lugubris XIV 619 b. c. Ialysus oppidum Rhodi insulae VI 262 e. f. olim Achaia vel Achais nominata, a Phoenicibus habitata VIII 360 e. ἰαμβική ὄρχησις XIV 629 b. Iambistes chorus Syracusiorum IV 181 c. ἰαμβύκη instrumentum musicum XIV 636 b. Iambus, cognomen Dionysii qui de dialectis scripsit VII 284 b. scilicet lambi nominabantur qui olim autocabдали XIV 622 b. Ianus bifrons, navium et coronarum et numerorum inventor XV 692 d. e. ab eo Ianus fluvius denominatus XV 692 d. et Ianus mons, qui et

Ianiculus ibid. d. f. Iani uxor Camisa. filius Aethex, filia Olistena ibid. e. Iapyges a Cretensibus oriundi XII 522 f. in luxuriam degenerarunt 523 a. duces eorum, cum signa deorum e templis rapuissent, igne et aere de coelo percussi sunt 523 a. b. Iapygum oppidum Carbina XII 522 e. Iapygia XII 522 f. Iapyx servile nomen X 423 d. Iasion ob pulcritudinem amatus a Venere XIII 566 d. Iason VI 242 f. Aesonis filius, Magnesiae in Thessalia cum sociis sacra facit Iovi ἑταιρείω XIII 572 d. e. ebrius inducitur ab Aeschilo in Cabiris X 428 f. cum Tyrrhenis bellum gerit, gubernatore navis usus Glaucos VII 296 d. ob Glaucos matrimonium domus eius eversa est XIII 560 d. conf. 556 c. Iasus Cariae oppidum III 105 e. ibi puer a delphino amatus erat XIII 606 c. d. Iberi vestibibus utuntur talaribus XII 523 b. vide Hispani et Hispania. Ibycus Rheginus inventor sambucae, instrumenti musici IV 175 c. Icarium, ubi primum inventa comoedia sive τραγωδία, ἐν Ἰκαρίῳ τῆς Ἀττικῆς II 40 b. Icarus insula; ibi versatus est Euripides II 61 a. b. eadem Icaria III 91 b. et Ichthyoessa I 30 d. Icarium vinum, Pramnium I 30 b. c. Ichthyobolus, proprium nomen virile apud Delios IV 173 a. Ichthyoessa vetus nomen Icariae insulae I 30 d. Ichthys Atergatidis filius, cum matre in lacu demersus a Mopso VIII 346 e. ex Ichthye et eius sorore Hesychia generatae sunt

Galena, Myraena et Elacatenes VII 301 d. Ida Troica III 77 a. Idaei digiti i. e. ferrei I 5 f. Idomeneus Homericus honoratur in convivio I 13 f. Idomeneus Epicuri discipulus et amicus, cui adulatus est Epicurus VII 279 f. iecinora frixa, omento involuta III cap. 68. ieiunium usque ad stellae ortum IV 156 a. b. ἰήιος cognomen Bacchi unde ductum VIII 363 b. ἰγδεις saltatio quaedam ridicula XIV 629 f. ignis non magis utilis hominibus quam vinum II 37 a. ignis de coelo rapti poenas luit Prometheus XV 672 e. f. ignem evomentes mulieres IV 129 d. non ignis in ignem est derivandus, Platonis dictum X 440 c. ignis gladio non fodiendus, aenigma Pythagoricum X 452 d. Iliados fabulae opere tessulato expressae in pavimento navis Hieronis V 207 d. Ἰλίου, ludi Ilienses VIII 351 a. Ilii expugnatio caelata in poculo XI 782 b. proverbium αἰεὶ Ἰλίου κατὰ VIII 351 a. Illyrii. de Illyriis et eorum rege Genthio triumphat Anicius XIV 615 b. in Illyricis optima nascitur iris XV 681 f. 682 a. Imbrusus fluvius, Samiorum oppidum alluens VII 283 e. immortales dicti apud Persas XII 514 c. Indi bibaces; apud quos certamen bibacitatis instituit Alexander X 437 a. b. apud Indos nefas est inebriari regem X 434 e. apud eosdem vini deus, Soroadeus I 27 d. Indorum coena IV 153 d. e.

rex Amitrochates XIV 652 f. Sandrocyttus I 18 d. e. India eiusque margaritae III 93 a. Indica sicca, cucurbita II 58 f. 59 a. Indica ficus III 77 f. Indici lapides, e quibus compositae columnae in nave Ptolemaei Philopatoris V 205 e. ingenium hominum plerumque tale quale coelum XIV 626 d. initiati. Recens initiati in pompa Ptolemaei Philadelphi procedentes V 198 e. Inna fons Thraciae, quem vino diluit Midas, cum capere Silenum vellet II 45 c. Ino V 186 d. VIII 344 a. Insula, Νῆσος, pars urbis Syracusarum XI 462 b. insulare vinum (ὁ νησιώτης οἶνος) I 32 e. Io. Ἰοῦς δρόμοι proverbialiter XIV 619 c. Ἰὴ Παιάν vel Παιών: exclamatio Paeanica XV 696 e. unde originem duxerit XV cap. 62. Iocaste in Strattidis Phoenissis IV 160 b. nota omnibus Oedipi mater, Laii uxor VI 223 b. ἰοχέαιρα Nicander aspidem appellavit III 99 b. Iola Euryti filia, Herculis uxor XIII 560 e. Iolaus odore coturnicis Herculem in vitam revocat IX 392 e. Ion Chius poeta, victor Athenis in certamine tragico, singulos cives Chio doliolo donavit I 4 f. bibax fuit et mulierosus X 436 f. cum Sophocle conversatur in Chio XIII 603 e. Ion Xuthi filius: huic Ioniades Nymphae violam florem (τὸ ἴον) primum donarunt XV 681 d. 683 a. ἰωνία Atticorum sermone flos qui aliis chamaepitys, aliis sideritis XV 681 d.

- Ionia luxuriae dedita XII cap. 26.
28—30. ἡ τροφερά καὶ καλλι-
τράπεζος Ἰωνία XII 524 f. Ἰω-
νῶν τροφεραμπεχόνων ἀβρὺς
ἡδυπαθῆς ὄχλος 526 d. in Io-
num luxuriam proverbium ibid.
526 d. tria Graecorum genera,
Dores, Aeoles, Iones XIV 624 c.
Ionum veterum ingenium durum;
posteriorum molle et mores longe
diversi XIV 625 b. Iones ad vo-
luntatem imperantium sibi bar-
barorum se accommodarunt 624
d. Ionica harmonia XIV 624 d.
625 b. ἡ Ἰαστι μουσα 624 f. dura
et austera, non ita mollis ut pro
recentiorum Ionum moribus pu-
tares 625 b. Ionica carmina lasci-
va XIV 620 e. Ἰωνικὴ ῥῆσις XIII
573 b. Ionica et artificiosa luxuria
X 440 b. Ionica saltatio XIV 629
e. Ionicas mulieres cunctas moe-
chas esse et quaestum captantes
ait Aeschines Socraticus V 220 b.
Ionicus πλούταξ IV 132 f. 159 d.
Ioniades Nymphae XV 681 d. 683
a. b.
Iopa. sic fortasse pro Hippe scri-
ptum oportuit XIII 557 a.
Ἰωπες Atheniensibus pisciculi, quos
alii ἐριτίμους VII 329 a. 300 f.
Iphiclus Phylaci filius, sacra facit
cum patre XI 498 b.
Iphiclus corvis gypso oblitis ad
Phalanthum missis Rhodo exce-
dere eum cogit VIII cap. 61.
Iphiclus Harpalycam amore ipsius
captam spernit XIV 619 e.
Iphicrates Cotyis filiam regis Thra-
ciae duxit uxorem IV 131 a. cur
Athenis in Thraciam emigrarit XII
532 b. convivium eius nuptiale
IV cap. 5.
Ἰφικράτης calceamenti genus XI
471 b.
Iphitus Eleus, a cuius victoria nu-
- meratur Olympias prima XIV
635 f.
Ἰφνον herba II 62 d. 71 a. III 90 a.
florete aestate XV 679 d.
ira virorum mel merum prae ira
mulierum XIII 558 f.
Irene. vide Eirene.
Ἰρις flos XV 682 a. iris Illyrica XV
681 f. 683 e. iris cum aliis aro-
matibus transvecta in pompa Pto-
lemaei Philadelphi V 201 a. iri-
num unguentum XV 688 e. 689
e. f. V 195 d. X 439 b.
Iris pro dea a Deliis culta XIV 645
b. (si lectio sana).
Irus Cnopo interfecto, Erythrarum
rege, tyrannidem occupavit VI
259 b.
Isanthes res Crobyzorum Thracum
XII 536 d.
Isarchus archon Atheniensis V 218 d.
Ischas meretricis nomen IV 166 c.
XIII 587 e.
ischiaci morbo liberantur, si quis
adversus eum locum, ubi est
morbi sedes. Phrygiam harmo-
niam tibiis accinat XIV 624 a. b.
Ischomachus γλίσχος vocatur a
Cratino I 8 a. Ischomachus para-
sitos aluisse dicitur apud Araro-
tem VI 237 a. Ischomachus, cuius
divitias perditas esse ab Autoele
et Epicle ait Heraclides Ponticus
XII 537 c.
Ischomachus praeco, Nymphodori
mimi imitator X 452 f.
Isicia ex minutim concisa carne
multo cum pipere parata IX 376 d.
Isocrates amicam habuit Metaniram
meretricem XIII 592 b. aetate
provectior Lagiscam amavit, ex
qua filiolum suscepit ibid. d.
Isostasion XIII 568 a.
Issa insula maris Adriatici, vinum
eximium habet I 28 d.
Ister fluvijs: in eo glaucus suavis-
simus piscis VII 311 f.

- Isthmiacum et Isthmium quaelibet
corona vel corolla XV cap. 20.
Isthmias meretrix XIII 587 e. 593 f.
Ἰσθμιον calix apud Cyprios XI
472 e.
Isus nescio quis IX 399 a.
Italia. ἐξ Ἰταλίας χόνδρον καὶ
πλευρὰ βόεια I 27 e. Italiam in-
colentes Dores IV 182 d. Italiam
adiit Plato XII 527 c.
italica saltatio I 20 c. italicae men-
sae I 25 e. italici coqui VII 311 b.
italicum νόμισμα IV 146 d. e.
italicorum mimorum histriones X
452 f. italica vina I cap. 48.
Ithaca multos habet portus I 9 d.
Ithacam adiisse Homerum finxit
Hermesianax XIII 597 e. f. Itha-
censis ortygetra IX 392 f.
ithyphalli mimorum genus IV 129 d.
quorum persona et habitus de-
scribitur XIV 622 b.
Ἰτριον placenta genus cum sesamo
et melle confectum XIV 646 d.
iuglans (Διὸς βάλανος) I 28 a. nux
Pontica II 53 b. Heracleotica ib. d.
Iugurthae bellum cum Mario V 221 c.
Iuliana placenta XIV 647 c.
iulides (Ἰουλίδες) pisciculi VII 304 f.
conf. iulus.
Iulis oppidum Cei insulae, patria
Simonidis X 456 d. Ἰουλίδες
Θῆνες VII 318 c.
Iulius Caesar. vide Caesar.
Ἰουλος piscis VII 284 d. (conf. iu-
lides.) item lumbricus ibid. et VII
305 a.
Ἰουλος et οὔλος cantilena lanifi-
cium exercentium XIV 618 d.
Iuno apud Homerum ambrosio oleo
se inungit XV 688 d. e. Iuno apud
Lacedaemonios coronatur corona
pyleone XV 678 a. Iuno Lacinia:
celebrietas in eius honorem XII
540 a. b. Iunonis Samiae tem-
plum XIV 655 a. XV 672 b. ubi
deae simulacrum a piratis raptum
- est, quod illi tamen asportare non
potuerunt XV 672 b—e. Iunonis
portus Sami ibid. b.
Iuppiter saltans inducitur a veteri
poeta I 22 c. in Dicta monte Cre-
tae natus et a sue lactatus IX
375 f. 376 a. sub Amphitryonis
forma scyphum dono dat Alce-
nae. vide Alcmena. in columbae
formam versus est, cum Phthiam
virginem deperiret IX 395 a. alias
in aurum, in taurum, in aquilae
formam mutatus XIII 566 a. quae
noctu vigilans pro Troianis cura-
verat, ea medio die perdidit vo-
luptate subactus XII 511 b. Pro-
metheum punit ob ignem furto
ablatum XV 672 e. f. Iuppiter Ae-
gyptius, Nilus V 203 c. Iuppiter
Ammon quo habitu fuerit XII
537 e. Iuppiter Ctesius XI 473
b. c. Didymaeus XI 477 b. ἐλλα-
πιναστής et σπλάγχνοτόμος apud
Cyprios IV 174 a. ἐρκεῖος V
189 e. XI 460 f. ἐταιρεῖος X 446
d. XIII 572 d. e. ξένιος IV 143 f.
XV 696 d. Iuppiter - Neptunus
eiusque templum in Caria II 42 a.
Iuppiter Pelorus XIII 640 a. Iup-
piter rex successit Saturno III
122 d. Iuppiter servator II 38 d.
Iovis servatoris poculum XI 466
e. 471 d. e. 487 a—XV 675 c. Iup-
piter cognominatus Menecrates
medicus, in comitatu suo habuit
Herculem, Mercurium et Apolli-
nem VII 289 a—c. Iovis et regis
cerebrum. vide cerebrum. Διὸς
ἄνθος XV 679 d. εὐώδες Διὸς
ἄνθος XV 684 b. Iovis glans.
vide iuglans.
iuramentum per brassicam, per ca-
nem, per capparin IX 370 b. c.
per eos qui ad Marathonem, ad
Salamina, ad Artemisium pugna-
runt IX 380 c. d.
iustitiae aurea facies, aureus ocu-

lus XII 546b. Iustitiae aras dedicatas esse et sacrificia XII 546c. iuvenes oportet desaeuere et despu-mare, sicuti vinum II 36e. non ante decimum octavum annum gustare vinum debent, et quidem modicum admodum usque ad annum trigesimum vel quadragesimum X 440 b. c.

L

Labdacus Sículus coquus IX 403 e.
Labicanum vinum I 26 f.
λάβραξ piscis VII cap. 86 sq.
λαβρώνιος poculum Persicum XI cap. 68.
λάβρυχος odoris genus fragrantius myrrha XII 514 a.
lac. eius potu multae gentes vitam sustentant II 46 e. primum a partu lac XIV 658 d. e. lacte aut mulso maceratur semen cucumeris priusquam seratur III 74 a. lac gallinae. vide gallina. lac leporis iocose dictum de cibo pretioso XIV 654 f. oleum lactis, id est butyrum X 447 d.
λάκαιναι calicum genus XI cap. 59. XII 527 a.
Lacedaemon (conf. Sparta et Spartani). Lacedaemone virgines una cum iuvenibus in obscuro conclavi inclusae XIII 555 c. mulieres nuptae viros coelibes festo quodam die circum altare tractos colaphis caedebant ibid. c. d. Lacedaemonii ad Cnidum navali praelio victi a Conone I 3 d. inventores saltationis cum pila I 14 d. Lacedaemonii Apollinis Amyclaei signum inauraturi aurum emunt a Croeso VI 232 a. cum deorum iussu vetitum eis esset aurum argentumve in urbem inferre, apud vicinos Arcadas deposuerunt VI 233 f. eisdem

dein argentum a Lysandro in urbem introductum multorum malorum causa fuit ibid. helotarum multos civitate donatos epeunactos vocarunt VI 271 c. d. duri et crudeles in helotas XIV 657 d. sobrii in potu et in cibo, nec propinando ad potandum sese mutuo incitant X 432 d. 433 b. XI 463 f. nec bellariis utuntur XIV 657 c. conf. IV 155 f. 156 a. in probro ponebant, si quis parum virili forma aut obesiore esset corpore XII 550 c. d. unguentarios et lanarum infectores urbe eiecerunt XV 686 f. sed deinde a pristina severitate defecerunt, unde pesum ire coepit eorum respublica XV 681 c. in bellis Lacedaemonii, sicut Cretenses, priusquam aciem instruant, Amori sacra faciunt XIII 561 e. f. ad tibiae modulos in hostem proficiscuntur XI 517 a. XIV 626 a. 627 d. Tyrtaei et alia bellica carmina recitantes, numeroso passu gradiuntur XIV 630 f. 631 a. musices studiosi IV 184 d. veterumque institutorum inprimis tenaces XIV 624 c. veterem musicam maxime integram servarunt XIV 632 f. 633 a. nec rhetoricam nec philosophiam admittebant XIII 611 a. Lacedaemoniorum convivia IV cap. 15 sqq. quorum tenuitatem salse ridet Sybarita IV 138 d. μαστιγώσεις VIII 350 c. calceamenta optima XI 483 b. Laconicae candidae crepidae V 215 c. Laconicus crater aureus in pompa Ptolemaei Philadelphi V 198 d. 199 e. cothon, Laconicum poculum militare XI cap. 66. Lacedaemoniorum nuptiae fortuitae XIII 555 c. mos quidam in nuptiis XIV 646 a. Promachiorum festum XV 674 a. b. gymnopaediae XV 678 b. c.

victoria ad Thyream ibid. b. laconica saltatio I 22 b. conf. I 14 d. IV 180 e. laconicus canis venaticus I 28 b. laconica lactuca II 69 a. cucumis III 74 a. malus arbor III 82 c. laconicae glossae: μύκηρος II 52 c. μονηροβάτας II 53 b. λυσιλαίδες II 55 e. κυνάδες IX 409 d. κώθων XI 483 b.
lacertus piscis VII cap. 120.
Lachares Minervam nudavit IX 405 f.
Lacharis fames ibid.
Laches pater Demeae VI 244 e. persona in Crobyli fabula Ψευδυποβολιμαίω VIII 365 a.
λαχμάν Syrorum sermone panis III 113 c.
Lacinium promontorium: ubi in Iunonis honorem annua agitur celebritas, ad quam omnes Itali confluant XII 541 b.
Lacius dux colonorum qui Phaselidem condiderunt, pastori salsamenta dedit pro solo, in quo aedificaretur oppidum VII 297 e. 298 a.
λακωνισταί cantores qui in choris quadratis caneant IV 181 c.
lactes (χορδαί) intestina in cibum parata I 4 b. III 94 c. f. 95 a.
lactuca II cap. 79—81. optima lactuca censetur nigra II 68 e. lactuca Smyrnensis et Galatica II 59 b. lactucae usus enervare putatur vires ad Venerem II 69 b—d.
lacus post terrae motum exortus VII 332 f.
Lacydes et Timon philosophi in convivio strenue bibunt X 438 a. Lacydes ab ansere amatus XIII 606 c.
Ladon fluvius Arcadiae VIII 332 f.
Laërti Ulysses in memoriam revocat pira olim sibi data I 25 b.
Laestrygones Homericus V 192 b.
λαγανος placentae genus III 110 a. XIV 656 f.

ATHENAEUS. III.

λάβηνον et vasis potorii et mensurae nomen XI cap. 100.
lagenophoria festum Alexandriae agi solitum VII 276 a. b.
Lagisca meretrix XIII 570 e. 586 e. 592 e. amata a sene Isocrate filiolam ei peperit 592 d.
λαγωδίας nonnullis vocatur otus avis IX 390 f.
Lagus Ptolemaei primi filius ex Thaide XIII 576 e.
Lagussae insulae a leporibus denominatae I 30 d.
Lagynion cognomen Democlis parasiti XIII 584 f.
Lais Corinthia meretrix XIII 570 d. e. Hyecaris in Sicilia nata Corinthum migraverat XIII 588 b. c. 589 a. omnium quae unquam fuerant formosissima 587 d. olim accessu difficillima (XIII 585 d.), vetula vero facillima 570 b. c. ridet Euripidem 582 c. d. in ipso coitu exstincta perhibetur XIII 587 e. alii occisam a mulieribus aemulis in Thessalia aiunt et sepultam iuxta Peneum fluvium cum epigrammate 589 a. b. alii prope Craneum Corinthi sepultam dicunt ibid. b. c. Aristippi et Diogenis de Laide disputatio 588 e. f. hic non Coriathus est nec Lais IV 137 d.
Lais Corinthia iunior, Timandrae vel Damasandrae filia XII 535 c. XIII 574 e.
Laius (a quo initium factum amoris puerorum) Pelopis filium Chrysippum rapuit XIII 602 f. 603 a.
Lamia superior Themistoclis scortum XIII 576 c.
Lamia iunior Atheniensis tibicina, meretrix, a Demetrio Poliorcete amata, ex qua ei nata est Phila filia XIII 577 c. XIV 615 e. f. magnifica coena Demetrium excepit III 101 e. IV 128 b. Lamiae

- Aphroditae templum dedicant Athenienses Demetrio adulantes VI 253 a. item Thebani ibid. b. eadem Sicyone Poecilen porticum exstruendam curavit XIII 577 c. Lamiam suam honestius vivere ait Demetrius quam Lysimachi Penelopen XIV 615 a. Lamiae facete dicta ex Machonis *Χρειαίς* XIII cap. 39.
- lamia piscis ex cartilagineis VII 286 c. idem carcharias VII 306 d.
- Lampas meretrix Attica XIII 583 e.
- Lampito Samia XIII 593 e. f.
- Lampo vates, helluo VIII 344 f.
- Lamprias coquus IX 379 e.
- Lamprus saltandi magister Sophoclis I 20 f.
- Lamprus musicus perstringitur a Platone XI 506 f. abstemius fuit II 44 d.
- Lampsacus Themistocli dono data I 29 f. circa Lampsacum nascitur iton, tuberis genus II 62 c. Lampsaceni Priapum venerantur, qui idem ac Bacchus I 30 b. Lampsacenus eunuchus apud Hipponactem VII 304 b. Lampsacenus Euagon, patriae tyrannidem occupare molitur XI 508 f.
- Lampyrus meretrix Attica XIII 583 e.
- Lamynthius Milesius poeta, Lydae amator XIII 597 a. conf. XIII 605 e.
- lana Attica mollissima V 219 a. Sicularia lana V 209 a. lanam ferentes bulbi II 64 d.
- Lanica (*Λανίχη*) nutrix Alexandri, mater Proteae IV 129 a.
- Laodice, quae maritum (Antiochum) interfecerat, Sophroni insidias struxit; quas cum ille monitu Danae concubinae effugisset, Danaën Laodice de rupe praecipitari iussit XIII 593 b—d.
- lapathum herba II 70 a. cum malva aut lapatho elixantur ostrea III 92 a.
- lapis cyprius XV 689 b. lapides indici V 205 c. lapillos in capite habens piscis VII 305 d. 315 e. in lapidibus numerantur margaritae III 93 a. lapidibus incescebantur qui in scena minus placuissent VI 245 d. e. lapidibus olim abstergebant nates XIII 578 e. 584 c.
- Lapithae, adversus eos proficiscitur Eurytion centaurus XIV 613 a.
- Larcas Phalantem prodit Iphiclo VIII 360 f.
- Larensius, convivator deipnosophistarum I 1 a. conf. I cap. 4.
- Larichus, Sapphus frater, in prytaneo apud Mytilenaeos vinum ministravit X 424 f. 425 a.
- Larisaeorum bellum cum Apamensibus IV 176 b.
- Larisa Troica, ubi calidi fontes II 43 a.
- Larisa Thessaliae: ibi scholae philosophicae praefuerat Athenion V 211 d. 212 a. Larisaea Philinna una ex Philippi uxoribus XIII 557 c.
- Larus voracissima avis, buphagus appellatus, Herculi sacer habetur X 411 f. parasitus esurienti laro similis IV 134 e.
- laserpitium I 28 d.
- λασταντροκάκκαβος* I 9 c.
- Lasthenea Arcadica meretrix, Speusippo amata VII 279 f. XII 546 d.
- Lasyrtas Lasionius potu nullo indigens urinam tamen emittebat II 44 f.
- λάταξ* in cottabi ludo XV 666 b. c. 688 c. e. XI 481 a.
- lathiorphyrices aves IX 388 e.
- Latona Coei filia X 455 d. pica laborans gethyllidem appetivit IX 372 a. amica Niobae XIII 571 d. Apollinem et Dianam parit in

- Delo XV 694 d. Chalcide ex Euboea Apollinem et Dianam Delphos reducens a Pythone invaditur XV 701 c. d. Latonae simulacrum ligneum et deforme in Delo templo tristitia liberat Parmeniscum XIV 614 b. aenea statua prope Delphicam platanum XV 701 d.
- Latorea vicus prope Ephesum, olim Latonae vicus dictus I 31 d.
- Latorea Amazon I 31 d.
- latrunculorum sive calculorum ludi descriptio I 16 e. 17 b.
- latus piscis VII cap. 88.
- lavacra apud Homerum I 24 c. d. virgines atque mulieres olim lavabant hospites I 10 e.
- laura Samiorum, locus voluptatibus dicatus XII 540 f. laura beatorum Alexandriae, vicus vel via in urbe, ubi vendebantur omnia ad luxuriam spectantia XII 541 a.
- lauri folia, cammatides, in bellariis IV 140 d. e.
- Leager Glauconis filius ridetur a Platone comico II 68 c.
- Leaena superior, Harmodii concubina, ab Hippia tyranno tormentis cruciata XIII 596 f.
- Leaena iunior, meretrix Attica, Demetrii Poliorcetae concubina VI 253 b. XIII 577 c. d. eidem Athenienses templum dedicant Demetrio adulantes VI 253 a. *Λεαίνης σχήμα* XIII 577 d.
- λέβης* unde nominatus XI 475 d.
- lebias piscis, idem hepatus VII cap. 61. III 118 b. IX 403 b.
- Lectum promontorium III 88 f.
- lectus ex Mileto laudatur I 28 b.
- lectulus (*κλίνη*) Sicularia II 47 f. de lectulis et stragulis II cap. 29 sq.
- Ledae ovum II 57 d. 58 b. IX 373 e.
- Ledae filii virtutis causa multa perpassi XV 696 c.
- legati de pace cum tibiis et cithara XIV 627 d. e.
- legumlatores Atheniensium, Lacedaemoniorum, Thuriorum XI 508 a. quid omnino spectaverint legumlatores disserit Polyarchus XII 546 a—c.
- legumina, cicer, lupinus, phaseolus II cap. 44—46. (conf. faba, lentacula, pisum.) leguminosarum plantarum semina partim in hominum usum coluntur, partim pabuli causa pecorum IX 406 c.
- λεμονία* anemonae species XV 680 e.
- leibatos piscis, idem rhine i. e. squatina VII 312 b.
- λειοθάσια* radicularum species II 56 f.
- Leipsydrium XV 695 e.
- Leleges. eorum rex Trambelus II 43 e. Lelegibus pro servis utuntur Cares VI 271 b. a Lelegibus et Nymphis conditum Iunonis Samiae templum XV 672 b.
- Lemnus eximiam fert lychnidem XV 681 f. Athenienses Lemnum incolentes duro Lysimachi imperio liberantur a Seleuco VI 254 f. 255 a.
- Lenaea IV 130 d. V 217 a. 218 d.
- Lenaica certamina potatoria X 414 e.
- Lenaetocystus nomen meretricis Atticae XIII 583 e.
- lenonia ars II 55 d. e.
- lenticula, *φακῆ*, eximia Gelae in Sicilia I 30 b. II 67 b. de lenticula disputatur IV cap. 45. 47. lenticula sorpta Orestes ex morbo convaluit IV 158 a. Stoicum dogma, Sapientem et alia recte facturum et lenticulam prudenter conditum ibid. lenticulae esus os graviter olet 159 e. proverbium, In lente unguentum 160 c.
- leo ingentis magnitudinis ab Adriano in Libya interfectus XV 677 e.

- leonis ingenium magis probandum quam ars echini III 91 d. e.
leo ridiculae saltationis genus XIV 629 f.
leo piscis III 106 c.
Leogoras IX 387 a.
Leon Mytilenaeus, origine Atheniensis, calculorum ludo excellens I 16 e.
Leonides grammaticus deipnosophista I 1 c.
Leonides dux Byzantium, quum urbe ab hostibus obsessa suos ob bibacitatem in muro continere non posset, iussit cauponas in ipso muro construi X 442 a.
Λέωντος κώμη Phrygiae II 43 b.
Leonnatus Alexandri familiaris, venerationis studiosissimus XII 539 d.
Leonteus Argivus tragoedus et in eum epigramma Iuba regis VIII 343 e. f.
Leontiscus Ptolemaei primi filius ex Thaide XIII 576 e.
Leontiscus pancratiasta Maniam amavit XIII 578 f.
Leontium et Glycera meretrices in convivio XIII 585 d.
Leontium Epicurea filiam habuit Danaën XIII 593 b.
Leontium amicam suam carmine elegiaco celebravit Hermesianax XIII 597 a.
Leophron victor in ludis Olympicis, cunctis spectatoribus epulum praebebat I 3 e.
Leopodon, ora Ioniae prope Erythras sive locus ibi sic nominatus VI 259 b.
Leotrophides macer et gracilis admodum homo XII 551 a.
lepadēs conchyliorum genus III cap. 31. III 91 e. pueruli lepadibus in os sumtis veluti tibiis canunt III 85 f. conf. Lopadussae.
λεπάστη poculi genus XI cap. 70. IV 131 c.
Lepidi edulium Syriacum III 119 b. IX 385 a.
lepidotus piscis Niloticus VII 312 b.
Lepreus Cauconis et Astydamiæ filius, cum Hercule de voracitate contendens vincitur X 411 f. post plura alia certamina ab eodem interficitur 412 a. b.
lepus IX cap. 61. quomodo parandus in cibo ibid. leporis foecunditas cap. 63. Simonidis dictum in leporem in convivio Hieronis XIV 656 c. d. lepores chelidonii IX 401 a. condimentum ex leporis sanguine et visceribus paratum, μίμαρνος IX 401 a. XIV 662 d. a leporibus nomen invenire Lagussae insulae I 30 d.
lepus marinus, piscis VII 287 b. 305 e. venenatus et letifer VII 325 c. venatur eum tamen et devorat nullus ibid. et scarus VIII 355 c.
Lerna, aqua ex Lerna IV 156 e.
Lerus insula, ubi Dianae templum, in quo aluntur meleagrides XIV 655 c.
lesbium poculi genus XI 486 a. b.
Lesbothemis Mytilenaeus statuarius IV 182 f. XIV 635 b.
Lesbus insula εἰόινος XIII 598 c. εἰοιστάφυλος III 92 e. eo coloniam duxit Gras XI 466 c. ibi certamina instituuntur pulcritudinis mulierum XIII 610 a. Lesbium vinum omnium suavissimum I cap. 51 sq. IV 129 d. vectigalium immune Athenis I 28 e. dulce Lesbium, quod protropon vocatur, stomacho commodum II 45 e. modice adstringens, celeriter per urinam transiens I 32 f. apud Lesbios coronae genus hypothymis XV 678 d.
leschae Lacedaemoniorum IV 138 e. Λησιάδαι vicus in Naxiorum agro VIII 348 b.

- lethargicis prodest unguentum melinum XV 689 c.
Lethon Libyae fluvius II 71 b.
leucadium vinum I 29 a. 33 b.
Leucaspis compellatur ab Anacreonte XIV 634 c.
leuciscus piscium genus VII 306 e.
leucoium, alba viola, flos coronarius XV 680 c. conf. XV 675 e.
leucoium unguentum XV 689 d.
Leucon tyrannus Ponti VI 257 c.
Leucon coqui discipulus apud Posidippum comicum IX 376 e.
Leucophrys vetus nomen Tenedi insulae IX 393 e.
Leucophrys Diana XV 683 c.
Leutricae pugnae tempora X 418 a.
λεῦκος piscis VII 284 a.
lex: eius definitio auctore Aristotele XI 508 a. prisca lex de non comedenda ove intonsa aut quae non peperisset IX 375 d. conf. I 9 c. d. alia lege in boum penuria cautum fuit ut bubula abstinerent homines IX 375 c. Atheniensium leges favent servis VI 267 a. convivalem legem amatoribus scripsit Gnathaena XIII 585 b. nuptialis lex Naucratarum IV 150 a. b. sumtuaria lex Fannia apud Romanos VI cap. 108. alia apud Corinthios adversus catillones VI 227 e. f.
libationes honoris causa, ἐπιχύσεις X 427 c. d.
liber magnus magnum malum, Callimachi dictum III 72 a.
libum qualem placentam dicant Romani III 125 f. 126 a.
Libya Alexandriae finitima XV 677 e. Libyca lotus XIV 651 d. Libyca tibia XIV 618 b. Libyci libri III 83 c. Libycum mare II 36 f.
Lichas in mare proiectus ab Hercule I 166 a.
lignum per rotas traiectum quum loco declivi vehitur currus III 99 e.
lignum ξμμητρον III 100 d. ξύλου παράληψις, saltationis genus XIV 630 a. lignea canis II 70 c. d.
lilium flos coronarius, τὸ κρίνον XV 679 e. 680 f. lilia (κρίνα) alia alba XV 677 f. alia purpurea XV 681 a. lilia (λείρια) in defunctorum sepulcris 684 d. lilium, Persis susa, unde et urbs Susa denominata XII 513 f. inde liliaceum unguentum (τὸ ἐκ τῶν κρίνων) susinum vocatur XV 689 d.
Limnaeus Bacchus X 437 d. e. XI 465 a.
Limyrenses XII 528 a.
Lindus Rhodi oppidum. ibi mos puerorum stipem petere hirundini VIII 360 d. Lindi multa visebantur Parrhasii opera XV 687 b.
Lindius Hercules Parrhasii XII 543 f.
lingua. super linguis libant apud Homerum I 16 b. qui mos etiam ad posteros duravit XIV 659 e. exserta lingua circumlingit labia Theophrastus, catillones imitans I 21 b.
lini semine utuntur in cibis pro condimento III 111 a.
Linus Herculem erudiens apud Alexidem IV 164 b—d.
Linus canticum XIV 619 c.
Lipara. ἐκ Λιπάρας maenides I 4 c. ibi calidi fontes II 43 a. Λιπάραι, plurali numero III 105 a.
literarum formae verbis descriptae X cap. 80.
lithargyrea vasa X 451 d.
Lityersas Midæ filius spurius, Cellaenorum Phrygiae rex, homo saevus et mirifice vorax X 415 b.
Lityerses messorum cantilena XIV 619 a.
Livianae fici, Λιβιανὰ σῦκα III 75 f.

- Locri Epizephyrii, apud eos ex Zaleuci lege capitale erat, si quis merum bibisset, nisi a medico iussus X 429 a. apud eos mulieres libidini cuiusvis prostitutebantur XII 516 a. Locri et Phocenses nullis olim mancipiis usi VI 264 c. in eorum rebus exponendis errasse Aristotelem contendit Timaeus ibid. Locrica carmina amatoria sunt XIV 639 a. prorsus lasciva et moechica XV 697 b. Epizephyria saltatio I 22 b.
- Locrus oppidum ibi condidit, ubi a lignea cane morsus erat II 70 c. d. locusta piscis, carabus III cap. 64. 65. 67. VIII 337 e.
- loligo VII cap. 130. exquisito condimento parata I 4 b. conf. III 96 b. assata loligo XIV 622 f.
- Lopadion meretricis nomen XIII 567 f.
- Lopadussae insulae a lopadibus vel lepadibus conchyliis denominatae I 30 d.
- λοφνίς Rhodiorum dialecto lampas ex cortice vitis XV 701 d.
- Lordo, Λορδῶ, fictum numen Venerum X 442 a.
- lotus Libyca, arbor (IV 183 e.) eiusque fructus XIV 651 d. lotina tibia IV 182 d. e.
- lotus palustris, flos fabae Aegyptiacae III 73 a. XV 677 d. corona lotina et Antinoea ibid.
- Lous mensis Macedonicus XIV 639 c.
- lucernae et faces XV cap. 57—61. lucerna non antiquum inventum; nam veteres taedae flamma usierant XV 700 f.
- Luciferi pompa Alexandriae in pompa Ptolemaei Philadelphi V 197 d.
- luctus, in luctu cur tondeatur capillus, detrahantur coronae XV 674 f. 675 a.
- Lucullus cerasum arborem primus Romam transtulit II 50 f. 51 a. debellato Mithridate luxuriam apud Romanos invexit VI 274 e. f. XII 543 a.
- lucuntuli placentae XIV 647 d.
- ludi Daphnici, Dionysiacy, Olympici. vide sub Daphn. Dionys. cet. suspendii ludus IV 155 d. e.
- Luernius Bituitis pater, Gallus opulentissimus, effusis largitionibus gratiam populi aucupans IV cap. 37.
- lumbi in cibo IX cap. 59.
- lumbrici intestina terrae VII 304 f.
- luna concoctioni alimentorum prodesse creditur VII 276 d. e. luna alit ostrea et implet echinos III 74 c. 88 c. fabula de mulieribus in luna ova parientibus II 57 f.
- lupanaria XIII cap. 24. a Solone instituta XIII 569 d. e.
- lupini, legumen II cap. 45.
- λύκος χάλναι μάτην proverbium IX 380 b. lupus vocatur flos iridis ob similitudinem cum lupi labiis XV 682 a.
- lupus piscis, λάβραξ VII cap. 86 sq.
- Lusiades Nymphae XII 519 c.
- Lusitania pars Iberiae s. Hispaniae VII 301 a. VIII 330 f. illius felicitas et opulentia VIII 330—331 b.
- lustrationis supplicum cerimonia IX 410 a. b.
- luxuriosi homines IV 165 d. e. cap. 60—67. de populorum et de singulorum hominum luxuria agitur libro XII. toto. luxuria nimia multis malis afficit corpus XII 549 a. animum effeminat XV 687 a. luxuriam et voluptatis studium laudat Heraclides Ponticus XII cap. 5.
- Lyaens unde nominetur Bacchus VIII 363 b.
- Lyca meretrix Attica XIII 567 e. f.
- Lyceum. ἐν τῷ Λυκείῳ μετὰ τῶν σοφιστῶν III 98 f. XIII 565 f. in lyceo coquus qui in convivio salit

- tam carnem eo condimento paraverat, ut salsamentum e piscibus esse videretur, flagris caesus est IV 137 f. in Lyceum se confert Socrates V 192 b. Lyceum quo pacto administratum fuerit a Lycone XII cap. 69.
- lychnis flos coronarius, aestivus XV 679 d. 680 f. unde primum enata sit et ubi optima nascatur 681 f.
- lychnites lapis V 205 f.
- Lychnos cognomen Synoridis meretricis XIII 583 e.
- Lychnuchus, lychnus et similia XV cap. 57 sqq.
- Lycia, in Lycia quo pacto piscium observatione vaticinentur sacerdotes VIII cap. 8. Lyciae rex apud Homerum hospitio excipit Bellerophontem V 185 b. c. Lyciae civitates, Arycandenses et Limyrenses XII 528 a. apud Lycios Sarpedon I 13 f. Λυκιοεργής XI 486 e.
- Lycius, Eleutheraeus Boeotius, caelator; a quo nomen invenisse phialas Λυκιοεργεῖς existimant nonnulli XI 486 d. quas alii a Lycone, alii a Lycia terra denominatas putant ibid. c. e.
- Lycolas puer formosus XIII 605 b.
- Lycon peripateticus Lyceo praefuit ingenti cum fastu et luxuria XII cap. 69. etiam extra Lyceum coenaculum habuit in aedibus Cononis XII 547 a. pilae lusus peritissimus 548 b.
- Lycon caelator XI 486 d.
- Lycon comoedias egit in nuptiis Alexandri XII 539 a.
- Lyctii Cretenses: eorum convivia publica IV 143 a.
- Lycurgus Lacedaemoniorum legislator XI 508 a. aurum et argentum e republica sustulit VI 233 a. b.
- Lycus famulus coqui apud Euphronem comicum IX 379 d. 380 a.
- Lycus et Eleutherus fluvii in eundem lacum influentes XIII 585 a.
- Lyde Antimachi amica XIII 597 a.
- Lyde Lamynthii Milesii amica XIII 597 a.
- Lydi luxu et deliciis famosi XII cap. 11 sq. unde λυδοπαθής, homo mollis et luxuriosus XV 690 b. c. Lydi pistoria arte praestantes III 112 c. Lydi Pelopem secuti migrarunt in Peloponnesum XIV 625 e. f. Lydi cum fistulis et tibiis in bellum exeunt XII 517 a. XIV 617 a. Lydorum caryca IV 160 a. Lydorum coenas et Thessalorum coniunctim nominat Aristophanes X 418 d. Lydorum inventum magadis XIV 634 f. Lydorum mulieres libidini cuiusvis prostitutae XII 515 f. 516 b. rex Cambles immaniter vorax X 415 c. d. Lydorum rex Midas maritus Omphalae reginae XII 515 f. 516 b. Lydia vasa X 432 e. Lydia magadis tibia XIV 634 c. Lydia pectus IV 183 e. Lydiae psaltria XIV 634 f. Lydiae virgines XIV 636 a. Lydae passis crinibus, bacchantium mulierum genus, in pompa Ptolemaei Philadelphi V 198 e. Lydiae fici III 76 b.
- lygaea herba, quam cygnus in suum nidum solet congerere IX 393 e.
- Lygdamis Naxius ex praefecto copiarum tyrannus patriae VIII 348 c.
- Lynceus. proverbium Λυγκέως ὀξύωπέστερος III 75 e. f.
- Lynceus Samius, Theophrasti discipulus, frater Duridis VIII 337 d. paciscitur cum Hippolochus de exponendo coenarum opipararum, quibus interfuturus esset, apparatu IV 128 a.

lyra. tiliarum cum lyra concentus paruit III 72 d. c. 73 a. 73 b.

2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

- lyra. tiliarum cum lyra concentus XIV 617 f. 618 a. ad lyrae cantum in hostes proficiscebantur Cretenses XII 517 a. XIV 627 d. lyrophoenix instrumentum musicum, idem atque sambuca IV 174 d. e. 183 c.
- Lysander navali praelio vincit Athenienses VI 271 f. cum esset de genere Mothacum ob virtutem numero civium est adscriptus ibid. caupones in castris iussit vinum vendere aqua dilutum X 431 d. alter Pausanias dictus ob luxum XII 543 b. Theopompo vero si fides, temperans et industrius fuit ibid. multatus quod relicta uxore aliam formosiorē ducere voluisset XIII 555 c. introducto in urbem argento multorum malorum causa fuit VI 233 f. in Lysandrum paeon a Samiis cantari solitus XV 696 e. Lysander memoratur a Theopompo in rebus Charetis XII 532 d.
- Lysander Sicyonius primus assum citharae cantum mutavit et chromata bene colorata cithara exsecutus est XIV 637 f. 638 a.
- Lysandridas Spartanus in exilium eiectus ob Agesilai regis inimicitiam XIII 609 b.
- Lysias orator amator Metanirae meretricis XIII 592 b. c. 593 f. Lagidem amavit XIII 592 c.
- Lysias, philosophus Epicureus, Tarsi tyrannus V 215 c. divitum pecunias pauperibus donavit, interficiens qui dare negasset ibid.
- Lysimachus Aristidis Iusti filius, indignus patre XI 506 b.
- Lysimachus rex, olim aerarii praefectus Alexandri VI 261 b. dein unus e successoribus II 51 a. postquam tributum salis Tragasaei remisit, sal, quum antea evanisset, continuo rursus com-
- paruit III 73 d. avarus fuit admodum VI 246 e. duro imperio pressit Lemnios VI 254 f. philosophos publico edicto e regno suo expulit XIII 610 d. e. aulicos eius ridet Demetrius Poliorcetes, cum scena comica illos conferens XIV 614 e. f. a Sotade maledictis proscinditur XIV 620 f.
- Lysimachus Babylonius Himerum cum trecentis convivio exceperit singulosque argenteo poculo donavit XI 466 b.
- Lysimachus Attali regis praeceptor et assentator VI 252 c.
- Lysimenes, orator Atheniensis V 209 a.
- λυσιπποί XIV 620 e. conf. IV 182 c.
- Lysippus statuarius XI 784 c.
- Lysitheus Cinesiae sodalis, impius homo XII 551 f.

M

- Macar e diluvio Deucalionis superstes, Caridas oppidum in insula Chio condidit III 105 d. e.
- Macarens vino gravatus incestum commisit, quod flagitium sobrius nunquam ausus fuerat X 444 c.
- Macedones modeste bibere nesciunt III 120 e. a Macedonibus primum in scenam producti sunt servi coqui XIV 659 a. apud Macedonas in coena accumbere nemini licitum erat quin aprum extra retia interemisset I 18 a. Macedonica saltatio XIV 629 d. Macedonicae voces et dictiones III 87 b. *μακεδον* Macedones numerum dicunt X 455 d. *ἐπιδαιπνίδας* iidem vocant omnis generis bellaria XIV 658 e.
- Macetae mulieres bacchantes V 198 e.
- Machaon medicus apud Homerum X 458 e. saucius curatur a Nestore I 10 a. d. at non vulneratum

- fuisse contendit Asclepiades XI 493 a.
- Machatas frater Philae, uxoris Philippi XIII 557 c.
- machinae bellicae. vide helepolis et sambuca. catapulta ab Archimede inventa, qua lapis trium talentorum aut hasta duodecim cubitorum ad stadii longitudinem vibrabatur V 208 c. usum machinarum bellicarum a Graecis didicerunt Romani VI 273 e.
- macilenti homines. vide graciles.
- mactrismus saltationis genus ridiculum, olim apocinus dictum XIV 629 c.
- μακροτυπία mulieres mactrismum saltantes XIV 629 c. d.
- Maecandrius anser II 57 d.
- Maedi Thraciae populus, finitimi Paeonum II 45 c.
- maenides VII cap. 92. maenides ex Lipara I 4 c. Carystiae VII 295 c. foetus maenidum est una ex apuae speciebus VII 285 a.
- maeonius bos X 412 e.
- maeotae pisces, a Maeotide palude denominati VII 312 a. piscis ex Maeotide palude, quem nominare non licet in versibus VII 284 e.
- Maeson olim apud Athenienses vocabatur coquus qui indigena esset XIV 659 a. nomen habet a Maesone histrione, qui et coqui et famuli pariter ab ipso denominati personam invenit XIV 659 b. c.
- Maesonica scommata ibid.
- magadis instrumentum musicum, fidibus tensum IV 182 e. quod pulsatur, *ψαλτικόν*, Lydorum inventum XIV 634 f. sive Sapphonis 635 b. alii a Magdia Thrace inventam magadin aiunt 636 f. Anacreontis magadis viginti chordarum fuit XIV 635 c. idem instrumentum magadis et pectis
- XIV 635 e. licet nonnulli distinguere videantur 636 a. b. magadis posterioribus temporibus mutata nonnihil structura sambuca nominata est 635 a. psalterium 636 f. magadis IV 182 d. IV 151 d. e.
- Magas, Cyrenarum rex, obesus admodum et ad extremum obesitate suffocatus XII 550 b. c. Magae filia Berenice XV 689 a.
- μαγδαλιά Lacedaemoniis *κυνάδες* dicta IX 409 d.
- Magis frequens nomen virile apud Delios IV 172 f.
- Magna Graecia unde dicta XII 523 a.
- Magnesia Themistocli donata I 29 f. ibi eximium vinum I 29 e. fontes calidi II 43 a. optimae cucurbitae II 59 a. Magnetes colonia Delphensium IV 173 e. f. quum voluptatibus se dedidissent, in servitutem redacti sunt ab Ephesiis XII 525 c. a Philippo, Persei patre, pro exhibitis fideis accipiunt Myuntem oppidum III 78 f.
- Magnetes celebrant Hetaeridia XIII 572 d. e. Magnetes saltant apud Seuthen, Thraciae regem I 15 f.
- Magnus unus ex deipnosophistis I 1 c. XIII 571 a.
- Mago Carthaginensis deserta Africae ter peragravit, sicca polenta victitans absque potu II 44 e.
- magodi mimorum genus, iidem fere ac ly-iodi XIV 620 e. 621 c. d.
- magodia XIV 621 d.
- mala, poma III cap. 20 sqq. universum genus nonnulli Delphica mala vocant III 81 e. praecepta medica de variis malorum speciebus III cap. 20. ubi nominantur mala orbiculata, setania, platania, Mordiana, Cydonia, struthia. Cydonia mala cap. 21. quae eadem atque struthia esse aiunt alii, alii ab his distinguunt III

- 81 c. d. f. 82 a. Cydonia mala nonnulli eadem faciunt atque codymala III 81 f. Siduntia mala III 82 a. b. mala phaulia, Mattiana, Hesperidum mala III cap. 23. III 83 b. c. Persica mala cum nubicibus Persicis confunduntur ab Athenaeo cap. 24. citria, aurea mala cap. 25—28. eadem atque Persica et Medica III 83 d. Punica mala granata, *ρόαι* XIV cap. 64. III 84 c. malorum inventor perhibetur Bacchus III 82 c. d. maledicentia unde maxime nasci soleat X 421 a. b. Malthaca meretrix Attica XIII 587 f. malus navis: eius partes earumque nomina XI 474 f. 475 a. malva II cap. 52. Mamertinum vinum I 27 c. d. mandragorae usus soporem affert XI 504 c. Mandrogenes ridiculus scurra, saltat cum vetula uxore IV 130 c. XIV 614 d. Maneros carmen lugubre apud Aegyptios XIV 620 a. Manes in cottabi ludo XI 487 d—f. XV 667 a. e. Manes poculum XI 487 c. Mania meretrix, Demetrii Poliorcetae concubina XIII 578 a. 579 a. Maniae unde nomen, cum proprium nomen Melitta fuisset 578 b—e. eiusdem facete dicta XIII cap. 42. servae nomen XV 667 f. Manius Curius, imperator Romanus, vitam rapis sustentans X 419 a. aurum a Samnitibus oblatum sprexit ibid. manna. vide mel aërium. mantile, *χειρόμακτρον* IX cap. 79. Mantinea Arcadiae oppidum IV 154 d. XIV 626 f. *Μαντινική γογγυλίσ* I 4 c. *Μαντινική δεχησις* I 22 b. Mantinenses gladiatoriam artem (*τὴν μονομαχίαν*) primi invenerunt IV 154 d. rem militarem diligenter exercuerunt; unde prisca armatura vocatur Mantinica IV 154 d. Manto Mopsi mater, oracula edens VII 298 a. manualia et digitalia gestabant Medici XII 515 c. manuum gesticulatio. vide *χειρονομία*. Marathonis memores Athenienses, marathum (i. e. foeniculum) addunt olivis muria conditis II 56 c. iuramentum per eos qui ad Marathonem pugnarunt IX 380 c. Marathonium tropaeum I 28 c. III 111 a. *οἱ Μαραθωνομάχαι* VI 253 f. Marcellus Syracusas oppugnat sambucis XIV 634 b. Marcus imperator Larensium sacris faciundis praefecit I 2 c. Mardonii apparatus coenarum IV 138 b. c. Mardonium tenui convivio excipiunt Thebani IV 148 c. exercitus eius perit circa Athon montem IX 394 c. mare commune est omnium, pisces vero eorum qui emerunt VIII 345 e. e mari victitans piscator, cui retia sunt aratrum VII 284 a. X 422 a. Marea fons (aliis lacus) et oppidum prope Alexandriam, a Marone nomen nactum, Bacchi comite I 33 d. margaritae III cap. 45 sq. ab aliis lapides vocantur III 93 a—c. ab aliis ossa III 93 d. non modo in India capiuntur, sed et in Armenia, Persia, Susiana, et Babylonia 93 c. d. ornamenta ex iis parata pluris aestimantur quam aurea ibid. d. piscatio margaritarum periculosa III 94 a. b. margaritifera concham (III 93 e. f.) quam alii ostreum vocant III 93 a—d.

- pinnam vocat Isidorus III 93 e. 94 a. Mariandyni sponte in servitutem sese tradiderunt Heracleotis VI 263 d. 264 e. inde fortasse *δωροφόροι* appellati ibid. lugubria carmina canunt in Bormi honorem XIV 619 f. 620 a. nigras caricarum chytras vocant XIV 653 a. Marii milites adversus Iugurtham militantes gorgona sive catobleponta bestiam interfecerunt, cuius pellem Marius Romae in Herculis templo suspendit V 221 d—f. Maro unus ex Bacchi commilitonibus I 33 d. Maronis vinum, Maroneum vinum, multum fert aquae I 26 a. 28 e. Maronea Thraciae oppidum VII 324 b. ubi nil nisi cauponae VIII 351 d. ver ibi non esse ait Stratonius VIII 351 f. Mars deorum fortissimus, cum amoribus illicitis se tradidisset, victus est ab infirmissimo Vulcano XII 511 b. Martis et Veneris concubitus cur apud Homerum cecinerit Demodocus I 14 a. Martis phida X 433 c. XI 502 b. Marsyas fistulam *κηρόδετον* et tibiam invenit, quum superiores una arundine cecinissent IV 184 a. Marsyas, unus e Silenis, abiectas a Minerva tibias sustulit tractavitque XIV 616 f. maryptus placentae genus XIV 647 c. masculus amor ab Aeschilo et Sophocle in scenam productus XIII 601 a. b. frequens olim XIII cap. 77. tyrannis infestus cap. 78. Masinissa rex Libyae quo pacto convivas exceperit VI 229 d. idem parvulos nepotes ac neptes, donec tertium aetatis annum complerent, apud se alebat, eisque delectabatur XII 518 f. 519 a. massa Syriaca (*παλάθη*) caricarum aut cottanorum aut uvarum passerarum XI 500 d. Massilia a Phocaeensibus Ioniis condita XIII 576 a. Massilienses effeminati et turpi mollitiei dediti: unde proverbium, Massiliam naviges XII 523 c. apud eos lege cautum erat ne vinum biberent mulieres X 429 a. Massiliense vinum I 27 c. IV 152 c. *μάστιξ* vocabulum a verbo *μασάσθαι* derivat Apollodorus XIV 663 a. Masurius deipnosophista I 1 c. mater deorum: eius templum ingredi nefas erat si quis allium comedisset X 422 d. (conf. metreon.) Maton sophista obsoniorum helluo VII 307 d. VIII 342 d. e. 343 a. Matreas planus Alexandrinus praedicabat se bestiam alere, quae se ipsam comederet I 19 d. ridicula problemata ad Aristotelis imitationem proponere solebat ibid. matrimonium Athenis a Cecrope institutum XIII 555 d. matrimonii incommoda XIII cap. 7 sq. Mattiana mala Romae clara, ex vico Alpino prope Aquileiam III 82 c. Matton heros apud Lacedaemonios II 39 c. mattya edulii genus XIV cap. 83—85. VI 245 e. Thessalorum inventum, Athenas introductum sub Macedonum imperio XIV 662 f. generatim sic dicitur quodlibet edulium delicate sumtuoseque conditum 663 d. matularum usus in conviviis I 17 e. primum a Sybaritis introductus XII 519 e. Maurus leo a Traiano interfectus XV 677 e. maxillae elixae in cibum appositae III 94 c. e. maza plebeium et commune omnium

- alimentum XIV 663 b. mazam parare, *μάττειν* ibid. *hasta mihi maza* cet. Archilochi dictum I 30 f. exigua maza inter quinque divisa II 55 a. exigua, atra et acerosa II 60 b. c. IV 161 a. mazarum varia genera ac nomina III cap. 82. physta maza IV 149 a. coll. III 114 f. exquisitae maza Teiae et Eretrienses IV 160 a. postquam curiosius variata exquisitiusque parata sunt alimenta, detorto non-nihil vocabulo *μάζα*, *ματτήν* nominatum quodlibet sumtuosius edulium XIV 663 b. c. intrita maza venustis palpebris XV 685 e. panis facilius concoquitur quam maza III 115 a. maza venator XV 686 a.
- mazon Bacchicum convivium IV 149 b.
- mazonomus aeneum canistrum maza imponendis IV 149 a. s. patinae adreae, mazonomi aurei, in pompa Ptolemaei V 197 f. mazonomium V 200 a. 202 e.
- mecones purpurarum III 87 e. meconia ibid. f.
- Meda Cotheli filia, Thraciae regis, Philippo nupta XIII 557 d.
- Medea ob Glaucae nuptias irata XIII 556 c. eadem Aegeo nupsit XIII 556 f. 557 a.
- Medeus Thessalus Alexandrum coena excipiens X 434 c.
- Medi Syris, Medis Persae imperium ademerunt XII 546 a. Medorum mollitiem et luxuriam adoptarunt Persae XII cap. 10. quot annos natus eras quum Medus huc venit? II 54 e.
- Media. ex Media phasianae aves, tettari dictae, Alexandriam transvehuntur XIV 654 c. Medicum vel Persicum malum Theophrasti, Athenaeo visum erat citrium esse III cap. 26.
- medicamenta ad Venerem miro modo stimulantia I 18 d.
- medici ni essent, grammaticis nihil foret stultius XV 666 a. medicorum iactantia IX 377 f. medicorum pyxides, Atticis *κυλικίδες* XI 480 c.
- medimnus Hispanis sielus dicitur VIII 331 a.
- mediocritas optima IX cap. 14.
- Medontias vel Medontis Abydena, communis concubina Alcibiadis et Axiochi XII 534 f. XIII 574 e.
- medulla XIV 653 f. medullam albam dicit Sophocles cerebrum II 66 a.
- Megabyzus. *Μεγαβύζου* VI 248 a. pro Bagazo XIII 609 a. Megabyzus nominari debuerat.
- Megalarti et Megalomazi statucae III 109 a. b. X 416 c.
- megallium unguentum XII 553 b. XV 689 a. 691 a.
- Megallus unguentarius Siculus sive Atheniensis, a quo nomen habet megallium unguentum XV 690 f.
- Megalomazus. vide Megalartus.
- Megalostrata poetria amatur ab Alcmane XIII 600 f. 601 a.
- Megapenthes Menelai filius, suis in nuptiis pincernae munere functus est I 18 b. IV 180 c.
- Megarenses olera venum important Athenas VII 281 a. a Boeotis ad Achaeos defecerunt X 418 b. *ὕπὸ Μεγαρέων τὸ δεινόν* XIII 570 a. apud Megaricos poculum guala vocatur XI 467 a.
- Megarica doliola I 28 c. d. Megaricae ficus arbores III 75 d. Megarici glauci pisces VII 295 c.
- Megiste meretrix Attica XIII 583 e.
- Megistes Anacreonti memoratus XV 671 e. 673 d. 674 a.
- Megisto Pelagontis Phocensis filia, e templo Delphico rediens rapitur a Cirrhaeis XIII 560 c.

- Μελίχιος* Bacchus apud Naxios III 78 c.
- mel et oleum apud poetas *χλωρόν* dicitur, id est ex viridi flavescens II 43 f. mel ab Alemane vocatur *κηρίνα ὀπώρα*, quasi cereus fructus XIV 648 b. mel Atticum II 48 b. Hymettium XIII 582 f. mel praestantius deteriori affusum fundum petit XV 689 b.
- mellis odore vitam prorogavit Democritus II 46 f. mel cum pane, alimentum Pythagoricorum ibid. et 47 a. mellis usus longaevos reddit Cynos II 47 a. mel aërium quo pacto colligatur XI 500 d.
- μέλη* poculi genus XI 486 e. f.
- Melaenis Venus apud Corinthios XIII 588 c.
- Melampus rationem diluendi vini primus invenit II 45 d. Proeti filias sanavit furore correptas VIII 340 a. b. Melampus vates interfuit sacris quae fecerunt Phylacus et Iphiclus XI 498 b.
- melandrys vel melandryas, maximorum thynnorum species III 121 b.
- Melanippides pythagorizans sed lubricis moribus IV 161 c.
- Melanippus. vide Chariton.
- Melanopus alipta XII 553 e. XV 690 a.
- Melanthius Ulyssis servus XII 549 a.
- Melanthius tragicus poeta, vorax obsonii helluo VIII 343 c. gruis sibi collum precatus I 6 c. XII 549 a.
- Melanthus Messenius, patria pulsus, Thymoetae succedit in regnum Athenarum III 116 d. e.
- melanurus piscis VII cap. 93.
- Meleager iaculando vicit omnes IV 172 e. f.
- meleagrides aves V 201 b. IX 387 d. in Aetolia ortae XIV 635 a. de meleagride agitur XIV cap. 71.
- Meles. eius nuptiae in Asii carmine III 125 d.
- Melesias Thucydidis filius XI 506 b.
- Meletus poeta XII 551 e. XIII 605 e.
- Meliboea Thesei uxor, Aiace mater XIII 557 a.
- Meliboea Proserpina, Plutonis uxor XIV 624 e.
- melicera, ova conchyliorum III 88 d. e.
- μελικηρίδες* placentae XIV 648 c.
- Melicertes mutato nomine Glaucus VII 296 d. alii aiunt Melicertae amore flagrantem Glaucum in mare se praecipitasse VII 297 a. b.
- Melienses populus Thessaliae, quorum oppidum *Κολακεία* eversum est a Thessalis VI 254 e. f.
- melilotus flos pratensis coronarius XV 685 f. melilotinae coronae XV 678 c. melilotinum unguentum XV 685 a. Naucratarum idiotismo melilotus est flos fabae Aegyptiacae, qui reliquis Aegyptiis lotus vocatur III 73 a. b. unde et melilotinam coronam iidem Naucratae nominant ibid.
- Melissa Proclis filia, Periandri uxor XIII 589 f.
- Melissa meretricula Attica IV 157 a.
- Melissa vicus Phrygiae, ubi a Theodota sepultus est Alcibiades XIII 574 e.
- melinum unguentum XV 688 f. 689 c.
- Melitenses catellos alebant Sybaritae XII 518 a.
- melophori regum Persarum XII 514 b. d. eisdem etiam usus est Alexander XII 539 e.
- Melos una e Cycladibus, cuius laudantur hoedi I 4 c. et fontes calidi II 43 a.
- membrades minuti pisciculi, qui cum ipsis spinis comeduntur VIII 357 e. iidem membrades VII cap. 28. VI 241 b. membradum foetus

- est apuae genus quoddam VII 285 a.
- Memnon Tithoni et aurorae filius, ad Troiam mortuus XV 680 b.
- Memphis urbs *Ἀχέμαντος* I 20 d.
- Memphis philosophus et saltator egregius Romae I 20 c.
- Menaechmus ex collegio LX scurra- rum Athenis XIV 614 e.
- Menalcas venator ab Eriphanide poetria amatus XIV 619 c.
- Menander poeta Glyceram amavit XIII 594 d. ab illa quo pacto re- ceptus fuerit, parum feliciter acta comoedia XIII 585 c.
- Menander satrapa VI 245 a.
- Menda, Thraciae oppidum I 29 d.
- Mendaei uvas in vineis pendentes elaterio rigant I 29 f. Mendaeum vinum I 23 a. 29 d. e. IV 129 d. VIII 364 d. magna Mendaei vini copia ex Casandrea exportatur XI 784 c.
- Mendesium unguentum XV 688 f.
- Mendesium Nili ostium II cap. 90 extr.
- Mene eadem ac Selene, Musaei ma- ter XIII 597 c.
- Menecrates Syracusius, cogn. Iup- piter VII cap. 33. eius ad Phi- lippum regem epistola, cum Phi- lippi rescripto ibid. cap. 34.
- Menedemus philosophus II 59 d. solitus olim noctu in pistrino mo- lam agere, quo haberet unde phi- losophiae daret operam IV 168 a. b. apud eum qualis fuerit con- viviorum ratio X cap. 15. Mene- demi discipulus Ctesibius IV 162 e.
- Menelaus nuptias celebrat Hermio- nae filiae et Megapenthis filii I 9 a. V cap. 9. apud eum singu- lare genus convivii I 12 a. domi aedes eius splendidissimae I 16 c. ad Troiam nullam cum muliere habuit consuetudinem I 25 f. XIII 556 d. invocatus ultro ad Aga- memnonis convivium se confert IV 177 c. immerito accusatur a Platone ut ignavus et imbellis IV 178 b. c. colloquium cum Tele- macho, ubi amicum Ulyssem longe anteponit opibus V cap. 16. Menelao audaciam muscae im- mittit Minerva VI 257 c.
- Menelaus Alexandri familiaris, ve- nandi studiosissimus XII 539 d.
- Menelaus Demetrii Poliorcetae amicus XIV 614 f.
- Menestae prius dicti apud Thessa- los qui dein Penestae VI 264 b.
- Menippeus cognominatus est Varro IV 160 c.
- Menon, cuius proditione Clearchus a Tissapherne occisus est, temere laudatur a Platone XI 505 a. b.
- Μηνὸς κόμη* Phrygiae vicus II 43 a.
- mensam suam cuique convivae ap- poni apud Homerum existimant nonnulli I 11 f. mensae Siculae, Sybariticae, Italicae, Chiae I 25 e. (conf. Siculae.) mensae secundae XIV cap. 44 sqq. quarum de no- mine conf. XIV 640 d. e. eadem epiphoremata XIV 640 e.
- Mentes. Mentae (i. e. Minervae) apud Telemachum apponitur pe- culiaris mensa I 11 f.
- Mentor frater uxoris Artabazi VI 256 d. vide supra voc. Artabazus.
- Mentoris personam induit Minerva V 191 d.
- mentula marina III 105 c.
- Menunius Illyrius, cuius filiam uxo- rem duxit Genthion (vel Genthius) rex X 440 a.
- meracius miscere vinum X cap. 22.
- Mercuriales feriae apud Cretenses, similes Saturnalibus Romanorum XIV 639 b.
- Mercurius. conf. Hermes. ei lingua sacra habetur I 16 b. idem somni praeses ibid. miratur aedium Cal- lypsus pulcritudinem I 16 d. Bac-

- chum Nymphis educandum tradit V 200 c. fistulam uno calamo constantem invenisse dicitur IV 184 a. apud Sapphonem pocilla- tor est deorum II 39 a. V 192 c. X 425 d. Mercurius *δόλιος* VI 259 a. *βούκληψ* IX 409 c. *ἐνα- γώνιος* XI 490 f.
- meretrix. de meretricibus XIII cap. 21—70. a meretricibus denomi- natae comoediae recensentur XIII 567 c. complurium meretricum Atticarum nomina memorata le- guntur XIII 567 c. f. 583 e. 586 e. 587 e. f. fucus et similia mere- tricium artificia XIII cap. 23. lu- panaria cap. 24 sq. Venus vul- givaga a Solone consecrata cap. 25. meretrices litterarum studia colentes XIII 583 f. variarum me- rettricum scite responsa collata XIII cap. 49.
- mergus avis, *κολυμβάς* IX 395 c.
- Meriones Cretensis apud Homerum IV 181 b.
- merulae aves in cibo II 65 d.
- merula piscis VII cap. 71.
- merum non bibitur Athenis X 431 e. qui multum meri in conviviis bi- bunt, hi et corpori et animo no- cent; nonnunquam tamen modice bibere prodest XI 483 f. 484 a.
- μεσόμφαλος* phiala XI 501 f.
- Messapii Appuliae populus, quo- rum rex Artus III 108 f. 109 a. Messapiis panos dicitur qui Grae- cis *ἄρτος* III 111 c. a Messapiis et Samnitibus Graeci Italiam in- colentes instituta nonnulla Etru- scorum acceperunt XII 518 b.
- Messena Siciliae *στενοπορθμῆς* III 92 d. apud Messenios eruditionis laude claruit Charmus Syracusius I 4 b.
- Messena, Peloponnesi: ibi scholae philosophicae praefuerat Athe- nion, Athenarum tyrannus V 211 d. 212 a. Messeniorum crebrae a Lacedaemoniorum dominatu de- fectiones VI 264 f. Messenii pu- blico edicto Epicureos philoso- phos urbe sua expulerunt XII 547 a. Messeniorum finitimi Phi- galenses X 412 b.
- messorum cantilena Lityerses XIV 619 a.
- metalla in terrae meatibus quaeren- tes, ipsum Plutum e penetralibus se educturos sperant VI 233 e.
- Metaneira meretrix XIII 587 a. Iso- cratis amica XIII 592 b. et Lysiae ibid. c. 593 f. eius facete dicta III 107 e. XIII 584 f.
- μετάνιπτρον* calix qui post coenam datur XI c. 73.
- Metapontus. ibi aenea laurus erecta in foro XIII 605 c. Metapontinas virgines ducentas obsides cepit Cleomenes Spartiata XIII 605 d. Metapontinorum aedicula Olym- piae XI 479 f.
- Metathemenus cognominatus est Dionysius Heracleota VII 281 d. X 437 e.
- Methymna Lesbi oppidum. veteres de rebus Methymnensium fabu- lae XI 466 c. d. Methymnaei bi- baces et libidinosi X 442 f. sed eorum luxuriam Cleomenes ty- rannus repressit X 443 a.
- Methymnaeus deus Bacchus VIII 363 b.
- Meticha meretricis nomen, quae clepsydra cognominata est XIII 567 d.
- metopion unguentum optimum in Aegypto paratur ex amararum amygdalarum oleo XV 688 f.
- Metras Chius populo carus III 100 d.
- Μετρητής* ob bibacitatem cogno- minatus est Xenarchus Rhodius X 436 f.
- metroon V 214 e. IX 407 c.

- Metropolis Phrygiae oppidum XIII 574 f.
- Micion piscarius Atheniensis VI 227 b. e.
- Midas Phryx relicta Asia in Emathia habitavit, ubi rosas ex Odonia translatae in hortis coluit XV 683 b. Silenum cepit II 45 c. Midas filius Lityerses X 415 b.
- Midas mollitie et luxuria diffuens, Lydiae rex, Omphalae maritus XII 516 b.
- Midas quidam memoratur apud Euphronem comicum et cum nesti mugile confertur VII 307 e.
- Midias feriendis coturnicibus unice operam dabat XI 506 d.
- Miletus. ibi praestantes conficiuntur lecti I 28 b. sellae XI 486 e. ubi κλένη et δίφρος Μιλησιουργής. ibidem eximii comeduntur lupi pisces VII 311 a. c. d. Milesii olim fortes et potentes, qui Scythas etiam armis vicerant, ad voluptates dein ita declinarunt, ut in proverbium abierint XII cap. 26. Archelao citharistae statuam aeneam in theatro posuerunt I 19 b. Milesii, protervi in vino X 442 e. apud eosdem lege vetitum est ne vinum bibant feminae X 429 a. b. Milesiorum ingenium, quod in Ionibus elucet, austerum et durum XIV 625 b. plebei Milesii, Gergithes olim dicti XII 524 a. Hellesponti et Ponti Euxini ora coloniis olim Milesiorum frequentata XII 523 f. Milesiorum colonia Abydus 524 f. Milesiorum colonia Nasturtium I 28 d. Milesium vinum 29 a. cicer II 55 b. Milesia cerasa II 51 b. Milesia cypressus V 205 b. Milesiae oves XII 540 d. Milesia lana 553 b. Milesiis tapetibus tensi parietes XV 691 a.
- miliarium vas calefaciendae aquae inserviens III 98 c.
- milium. ex milio et conyza paratur potio apud Paeonas X 447 c. d.
- Milo Crotoniates vorax et robustus X 412 e. f. in eum epigramma ibid. et 413 a.
- Milto, postea Aspasia iunior nominata, Cyri iunioris concubina XIII 576 d.
- mimi in Antiochi Epiphanis ludis Daphnicis V 195 f. X 439 d. nominantur nonnulli mimi I 19 f. 20 a. item logomimus I 19 c.
- mimi poeseos genus. Sophronis mimos constanter in manibus habebat Plato XI 504 b. mimica poesi ipse Plato usus est XI 505 b. quam invenerat Alexamenus Teius ibid. b. c.
- mimi actionis histrionicae genus X 452 f.
- Mimnermi versus iustis modis decantari soliti XIV 620 c. amica eius Nanno XIII 597 a. f. 598 a. Mimnermi poesin ad amussim tenens Boeotus parodus XV 699 c.
- minae Atticae ratio ad pecuniam Romanam IV 146 c. d.
- mindax odoramenti genus XV 691 a.
- Minerva apud Epicharmum, Dioscuris ἐνόπλιον carmen tibia accinit IV 184 f. apud Homerum Mentoris formam induit V 191 d. Minervae sacerdoti nefas est immolare agnam IX 375 c. tibias proiecisce dicitur Minerva deformitatem oris cavens XIV 616 e. f. apud Sophoclem inducitur oleo uncta, non unguentis XV 687 e. victores poetae coronabantur in Minervae templo XV 694 d. in Minervam scolion XV 694 c. Minerva Chalcioeca Lacedaemone XIII 574 d. Colocassia eiusque delubrum apud Sicyonios III 72 b. Minerva Sciras XI 495 f. Miner-

- vae Servatricis (Σωτρίδας) habitu Phya Pisistratum in tyrannidem reduxit XIII 609 c.
- Minos Thesei amore captus, Phaedram filiam eidem nuptum dedit XIII 601 f. Minos, non Iuppiter, Ganymedem rapuit ibid. in Sicilia apud Cocalum necatur in balneo I 10 e.
- Minturnae oppidum maritimum Campaniae I 7 a. c.
- miscendi vini variae rationes X cap. 28. cap. 36 sq.
- Misgolas VIII cap. 22.
- μῦθον tuberis genus in Cyrenaica II 62 a.
- Mithaecus et Thearion celebres Athenis pistores III 112 d.
- Mithras. uno Mithrae festo die inebriari licitum erat regi Persarum X 434 e.
- Mithridates Ponti rex, Asiam a palude Maeotide et a Ponti ora usque ad Pamphiliam armis subegit V 213 a. ad eum Athenion legatus mittitur ab Atheniensibus V 212 a. in bibacitatis certamine omnes superavit Mithridates X 415 e. Mithridaticum bellum VI 272 f. VIII 332 f. Mithridates et Tigranes a Lucullo devicti VI 274 f.
- mituli congarum genus III 85 e.
- Mnaseas, Παιγνίαν scriptor, cur Salpa fuerit cognominatus VII 321 f. 322 a.
- Mnasigeiton unus e collegio sexaginta scurrarum XIV 614 e.
- Mnasio rhapsodus XIV 620 c.
- Mnaso Aristotelis familiaris, mille servos aluit VI 264 d. 272 b.
- Mnemosyne Musarum mater XI 503 f. senex etiam cantor Mnemosynen celebrat, ait Euripides XIII 608 f.
- Mnesis tibicina, Ptolemaei Philadelphi concubina XIII 576 f.
- Mnesistratei philosophi voluptatis patroni fuere, sicut Epicurei et Cyrenaici VII 279 d. e.
- μυῦται apud Cretenses, famuli domesticus ingenui VI 267 c.
- modestia et pudor in primis commendant formae pulcritudinem XIII 564 b.
- modius. super modio non sedendum, aenigma Pythagoricum X 452 e.
- Moerichus Phrynen meretricem sollicitat XIII 583 c.
- Moerocles demagogus dona ab Harpalo accipit VIII 341 f.
- Moliona. eius filii Molionidae ex ovo argenteo nati, ab Hercule occisi II 57 f. 58 a.
- Molossis regio, vel Molossia, boves habet quibus sunt cornua immani magnitudine XI 468 d. 476 d. in eius vicinia est Iolcos XI 468 d. Molossorum regnum in dotem accepit Philippus cum Olympiade XIII 557 c. Molossi canes V 201 b. XII 540 d. Molossica saltatio XIV 629 d.
- Molpis. ad hunc Parmeniscus librum scripsit, cui titulus, Cynicorum convivium IV 156 d.
- monaulus tibiae genus apud Alexandrinos usitatum IV 174 b. Osiridis inventum 175 b.
- Mongas sive Mingas saltationis furiosae genus XIV 629 e.
- Monimus Pythionis filius, Panticam Cypriam ab Olympiade in matrimonium petit XIII 609 b. c.
- monomachia. vide gladiatorum pugnas.
- montiana placenta XIV 647 c.
- Mopsus Mantus filius, colonos Phaselidem duxit, praemisso Lacio VII 297 f. 298 a. Mopsus Lydus captam Atergatin, Syriae reginam, in lacu demersit VIII 364 e. mora fructus sycamini arboris, item rubi II cap. 36 sq.

Mordiana mala ab Apollonia Mordio denominata III 81 a.
 moretum intritum ex alliis, alliatum, τὸ μυτιωτόν VII 282 b. 304 b.
 mormyrus piscis IV 136 c. VII cap. 94. conf. Myrmae.
 morphasmus saltationis ridiculae genus XIV 629 f.
 mors veretur pauperes proverbium VI 240 c.
 morus arbor, idem sycaminus II cap. 36.
 Moschion ὁ ὑδροπότης II 44 d. VI 246 b. Moschion parasitus VI 246 b. c. IX 382 d. Moschion φιλανθρῶς VIII 342 c.
 Moschion coquus Demetrii Phalerei, per eum effuse ditatus, indeque insolentissimus XII 542 f.
 Moschus Archestrati amicus, cui ille Gastronomiam suam dicavit III 111 f. VII 278 b. c. 301 d.
 Mostenae nuces II 52 b.
 Mosynus s. Mosynum. circa Mosynum Thraciae boves vescuntur piscibus, qui in praesepe illis obiciuntur VIII 345 e.
 μόθαι apud Lacedaemonios, homines liberi quidem, nec tamen cives VI 271 e. f. ex eo genere fuit Lysander ibid. f.
 μόθων modus quidam ἀνλήσεως XIV 618 c.
 Mucius Scaevola Fanniam legem quo pacto servaverit VI 274 c. e.
 mugil piscis κροστῆς VII cap. 77—79. III 86 e. XIV 623 a. mugiles οἱ ἐν Σκιάθῳ I 4 c. proverbium κροστῆς νηστεύει VII 307 c.
 mulier ἀκάθαρτος ridicule dicitur cui suppressi menses III 99 e. mulierem qui dicit, omnia mala dicit XIII 559 f. mulieres inprimis solertes in dignoscenda liberorum cum parentibus similitudine V 190 e. mulieres bibaces X 440 d. e.

praesertim Graecae X cap. 57 sq. Romanae mulieres abstemiae X 440 e. f. item aliae mulieres Italicae; cuius moris origo ex vetere fabula de Hercule potum petente repetitur X 441 a. Massiliensibus et Milesiis mulieribus non licet vinum bibere. vide Massilia et Miletus. mulieres, quamvis bene se habeant. morbum simulare amant XIII 558 f. bella et calamitates propter mulieres ortae XIII cap. 10. formosarum mulierum recensensus XIII cap. 89. mulier cum muliere bellum gerens, utraque suas copias ipsa in aciem ducens XIII 560 f.
 nullus piscis (τρίγλη) VII cap. 125—127. Hecatae sacer ibid. cap. 126. rubris genis nullus IV 135 b.
 mulsum. mulso Aristoxenus rigabat lactucas I 7 c.
 mundi exustio saltationis genus sic dictum XIV 629 e. globosum esse mundum persuasi veteres ad mundi imitationem rotunda multa ad vitae usum effecerunt XI cap. 88.
 munifici convivatores I cap. 5.
 Munychia. ibi heros colitur Acratopotes II 39 c. praefecto praesidii Macedonici, quod Munychiam tenebat, adulatus est Phocus, Phocionis filius IV 168 e.
 muraena piscis, μύραινα et μύραινα VII cap. 90. morsus muraenarum quae satu viperarum procreantur, letalis habetur VII 312 d. sed eas negant alii cum viperis coire ibid. e.
 muria mixtum poculum ebibere tenebatur qui propositum griphum non posset solvere X cap. 88.
 muricida planta sic nominata IX 371 d.

murum Demades appellavit vestem urbis III 99 d.
 mus piscis idem qui caprisceus VIII 356 f.
 Musa. Μουσῶν σκελετός vocatur Lamprus mortuus II 44 d. Musa vetus cedat novae III 122 d. Μοῦσα ἀρχαῖος IV 180 e. Μοῦσα ἀρχαῖος V 219 c. Musis earumque matri Mnemosynae libat deipnosophista XI 503 f. Musae, Mnemosynae filiae XV 696 d. in voce μουσα lusum, τήνδε Μοῦσαν, τήνδ' ἐμοῦσαν XIV 616 c. unius ex Musis statua sambucam vel magadin manu tenens IV 182 f. XIV 635 b.
 musca. muscis Olympiae immolatur taurus I 5 a. muscae incommodantes Alexandrum VI 249 d. e. musca sex aut septem annos vivens VIII 353 a.
 musculi corporis labore nimium intenti laxantur balneo I 24 d.
 musculi conchae III 85 d. 87 a.
 museum Alexandrinum Timon caveam vocat, in qua raras aluntur aves I 22 d. τήν ἐν μουσῶν στήθῳ Pancrati poetae concessit Adrianus imperator XV 677 e. f. Claudianum museum VI 240 b. museum in Helicone XIV 629 a.
 musica. conf. harmonia. perversus musicae usus sub Athenaei aetate I 18 e. musica ab hominibus ad avium imitationem inventa IX 390 a. musicae laus XIV cap. 18. morbis nonnullis medetur musica XIV 624 a. b. emollit mores, quod Arcadum exemplo ostenditur XIV cap. 22. temperat nimium animorum impetum cap. 24.
 musica instrumenta alia infantur, alia fidibus tensa pulsantur IV 174 b. musicum diagramma primus invenit Stratonicus et con-

centum musicum primus docuit VIII 352 c. d.
 mustacea ex mulso, mustacea sesamata, placentarum genera XIV 647 d.
 Mycerinus rex Aegypti, voluptatibus se totum tradidit X 438 b.
 Myconus, una ex insulis Cycladibus XIII 606 e. Myconii sordide parci I 7 f. 8 a. inde Myconius in proverbio dicitur homo pauper, sordide parcus et cupidus ibid. item parasitus, qui invocatus ad coenas venire solet; quo respicit Machon VIII 346 b.
 Mygdoniatae populus VIII 347 a.
 Mylaicae fici III 78 a.
 Mylasa Cariae oppidum, ubi plura templa quam homines VIII 348 d.
 mylli Syracusis placentarum genus XIV 647 a.
 Myllus piscis (diversus a mullo) idem ἀγνωτίδιον et platistacus III 118 c. d. sed pro diversa magnitudine diversa ista nomina sortitur ibid. conf. III 121 c. VII 322 c. 329 d. IX 403 b.
 Mylon Aegypti oppidum VIII 337 c. μύμα edulii genus XIV 658 e. 662 d. e.
 Myndus Cariae oppidum, a Menippo cynico ἀλμοπότις appellata I 32 e. Myndium vinum ibidem.
 Myniscus tragoedus helluo VIII 344 d. e.
 Mynnacus sutor de musica disputans VIII 351 a.
 Myra Lyciae oppidum: ubi optima nascitur ruta II 59 a.
 Myraena Ichthyis et Hesychiae filia VII 301 d.
 myrmae pisces iidem ac mormyri VII 321 a.
 Myrmecides Milesius clarus olim caelator XI 782 b.
 Myron statuarius, pater Lycii XI 486 d.

Myroniden calumniatus est Plato XI 506 d.
myrrha XV 688 c. ex myrrha conficiuntur pleraque unguenta ibid. ex Aegypto ad Graecos deportatur XV 689 c. conf. staete. decoctum ex myrrha et iunco odorato affunditur vino, quo minus inebrietur XI 464 c. in propomate bibebant vinum myrrha conditum II 66 c. d. *μυρρίνης οἶνος* I 32 b. IV 132 e.
Myrrhina meretrix Attica XIII 567 f. sumtuosissima Hyperidis concubina XIII 590 c. d. Myrrhina Samia Demetrii Poliorcetae concubina XIII 593 a.
Myrsilus Mytilenarum tyrannus X 430 c.
Myrtilus Oenomai auriga. Myrtili naufragium III 108 d.
Myrtilus poeta in cauponis semper vitam egit XIII 566 e. f.
Myrtilus crepidarii filius XIII 568 e. Thessalus III 108 d. turpis vita ei obiicitur XIII 566 f. *Κορινθίων σοφιστής* appellatur XIII 567 c. coll. 573 c.
Myrtis Argivus VI 254 d.
Myrtium concubina Ptolemaei Philadelphi, prostibulum olim publicum XIII 576 f.
Myrto Aristidis filia, nepotis Aristidis Iusti, altera uxor Socratis XIII 556 d.
Myrtus fragrantissima in Aegypto XV 676 a. e. myrtea corona astringendi vim habens, *μυρρίνης στέφανος* XV 675 c. *ὁ τῆς μυρρίνης στέφανος* 676 c. *ὁ ἐκ τῆς μυρρίνης στέφανος* ibid. *ὁ ἐκ μυρρίνης πλεκόμενος στέφανος* XV 678 a. myrteum unguentum XV 689 d. myrti baccae, *μύρτα* II 49 e. XIV 652 d. 653 f. *μυρτίδες* II 52 f. XIV 651 d.
myrus piscis VII cap. 91.

Mys clarus olim caelator XI 782 b.
Mysia. procurator Caesaris in Mysia IX 398 e. Mysius Olympus mons, ad quem Prusa oppidum II 43 a.
Mysta Selenci iunioris concubina XIII 578 a. bello capta a Gallis et vendita XIII 593 e.
Mystalides Cinesiae sodalis, impius in deos, misere periit XII 551 f. 552 a.
μυστηριώτης una e familiis Cerycum Athenis VI 234 f.
Mytilene, Lesbi oppidum, cuius laudantur pectines et alia conchyliis III 86 e. 92 d. ibidem unius e Musis statua erat sambucam manuteneus IV 182 f. Mytilenaeorum prytaneum X 425 a. Mytilenaeum vinum dulce, prodromus I 30 b.
mythus nominabatur hortus prope Syracusas, ubi responsa dabat Hiero XII 542 a.
Myus oppidum Themistoceli dono datum I 29 f. eo potitus Philippus Persei pater cedit Magnetibus III 78 f.

N

nablas instrumentum musicum IV 175 b—d. Sidonium nablium IV 175 c.
Naïs nympha Glauci mater patre Neptuno VII 296 c.
Naïs meretrix Attica XIII 586 f. Archiae mancipium XIII 592 c. Philonidis concubina ibid. vetula adhuc suam artem exercuit 587 f.
Nannarium meretricula XIII 587 c.
Nannium meretrix Attica, superior, una ex eis quibuscum Themistocles pleno foro urbem transvectus est XIII 576 c.
Nannium meretrix Attica, posterior XIII 567 e. f. 587 f. vera Scylla 558 c. proscenium cognominata

587 b. Nannium *Αἰξ* cognominata XIII 587 a.
Nanno tibicina Mimnermi amica XIII 597 a. f. 598 a.
Nannus rex regionis Massiliensis filiam suam Euxeno Phocaeensi in matrimonium collocat XIII 576 a.
nanus placentae genus XIV 646 c.
napus (*βουνιάς*) IX 369 b. c. napsus ex Thebis I 4 d.
ναῖον dixere Attici pro *σίναπι* IX 367 a.
Narbon Galliae fluvius VIII 332 a.
narcissus flos coronarius XV 680 e. ex hedera et narcisso textae coronae 679 f. narcissus a nonnullis etiam lilium vocatur, ab aliis acacallis, ab aliis crotalum 681 c. narcissinos olisbos per iocum dixit Cratinus XV 677 f.
nardinum unguentum II 46 a. V 195 d. X 439 b. XV 689 c. 690 a. optimum conficitur Tarsi XV 688 a.
nasturtium Milesium I 28 d.
ναστός panis aut placentae genus III 111 c. VI 268 f. XIV 646 e.
natura artium omnium fons et origo III 102 a.
Naucles Lacedaemonius publice in concione obiurgatus obesitatis causa, adiecta exsilii comminatione ni vitam corrigeret XII 550 d.
Naucrates pater Misgolae VIII 339 b.
Naucratis Aegypti oppidum, Athenaei patria III 73 a. VII 301 c. ibi eximii conficiebantur calices XI 480 d. e. una ex portis oppidi Figlina nominabatur, cuius in vicinia multae erant figulorum officinae ibid. e. famosae ibidem erant meretrices XIII 596 b. Naukratitae nuptiale convivium celebrantibus non licet ova apponere convivis aut placentas mellitas

IV 150 a. Naukratitarum coenae IV cap. 32. Naukratitae favebat Venus, cuius etiam imaguncula in illorum gratiam miraculum edidit XV 676 a. b. Vesta *πρωτανίτης* apud Naukratitas IV 149 d. Apollo *κωμάδος* ibid. Dionysia celebrant ibid. *Ναυκρατίτης στέφανος* XV 671 e. 675 f. 676 e.
naves primus invenit Ianus XV 692 d. e. oneraria navigia primi fabricati sunt Cares I 28 c.
naves immani mole: Ptolemaei Philadelphi V 203 d. Philopatoris V cap. 37 sqq. Hieronis V cap. 40 sqq. naves quaecunque in Piraeum appulissent, suas esse opinatus est Thrasilaus mente captus XII cap. 81.
Nausicaa perhibetur inventrix saltationis cum pila I 14 d.
Nausiclidis dictum de Hellesponto II 62 d.
Nausinicus, persona in Alexidis fabula VI 237 b.
nauticam artem a Poenis didicerunt Romani VI 273 c.
nautilus piscis, qui pro polypi specie vulgo habetur VII cap. 105. idem polypus remex VII 317 b. in nautilum epigramma Callimachi VII cap. 106.
Naxium vinum I 30 f. Naxia vitis II 52 d. Naxiae amygdalae II 52 b—d. *Ναξιτοργής κώνθαρος* XI 486 e. Naxiorum respublica et tyrannus Lygdamis VIII 348 a—c.
Neaera meretrix XIII 587 e. varii eius amatores XIII 593 f. eiusdem filia Strymbele, dein Phano cognominata 594 a.
Neapolis. *ὁ ἐν Νεαπόλει Τρεβελλικὸς οἶνος* I 27 c. Neapoli optimum conficitur unguentum rosaceum XV 688 e.
nectar et ambrosia victus deorum

- I 9 e. nectar quidem Homero potus deorum II 39 b. sed Alcmani et Anaxandridae cibus deorum I 39 a. nectar quod vocatur circa Lydiae Olympum paratur ex vino, favis et floribus II 38 f. nectar et vinum rubra esse ait Clearchus II 43 f.
- necydallus oritur ex bombylio VIII 352 f.
- νηλατα* placentarum genus XIV 645 b.
- Neitētis Apriae filia ab Amasi occisi, ab eodem Amasi pro sua filia in matrimonium mittitur Cambysi: quae caussa belli a Cambyse adversus Amasin suscepti XIII 560 c. d. alii Neitētē Cyro missam ab Amasi aiunt, Cyroque peperisse Cambysen ibid. e. f.
- Neleus Aristotelis libros conservavit I 3 a.
- Nemeas pictura allegorica, dea Nemeorum ludorum praeses, ludique ipsi Nemeenses XII 534 d.
- Nemeas tibicina meretrix Attica XIII 587 c.
- Nemesis in piscem mutata, dum eam Iuppiter urgebat, ad extremum ab eo compressa Helenam parit VIII 334 c. d.
- Neochabis Bocchoridis pater, rex Aegypti, frugali victu utebatur X 418 e.
- Neocorus virile nomen proprium frequens apud Delios IV 173 a.
- νεοδαμώδεις* servorum genus apud Lacedaemonios VI 271 f.
- Neoptolemus thericleos ligneos deauratos dedicavit in arce Atheniensi XI 472 c.
- Neptunus *τροπαῖος* VIII 333 d. Neptuni inventum cicer II 55 b. Neptuni festum apud Ephesios X 425 c. Neptuno boves mactat Nestor I 9 b. Iovis-Neptuni templum II 41 a. Neptuni filius Caucasus X 412 a. Neptunius vocatur Larensius VI 224 c.
- Nereus deus marinus I 6 e. a Nereo Hercules accepit Solis phialam, qua in Erytheam navigavit XI 469 d.
- Nereus Chius coquus VII 295 e. IX 379 e.
- Nestor apud Agamemnonem carne bovina vescitur I 9 a. ipse cum filiis Neptuno boves immolat I 9 b. saucium Machaonem curat I 10 a. d. apud Telemachum gloriatur se multos elegantes possidere lectos I 17 c. ad Troiam concubina utitur I 25 f. Nestor prudentissimus IV 181 e. I 10 a. mellea fuit eloquentia XV 665 a. vini studiosus Nestor X cap. 42. eius poculum descripsit poeta X 433 c. conf. Nestoris.
- Νεστορίς* poculum Nestoreum XI cap. 76—85. Nestoridem ad Homeri praescriptum confici curavit Dionysius Thrax XI 489 a. b.
- Nestoreum poculum Capuae in Campania Dianae dicatum XI 466 e. 489 b. c.
- νιβαιτισμός* saltationis genus XIV 629 d.
- Nicaea nominabatur elephas illa femina, quae mirifico amore complexa est infantem XIII 606 f.
- Nicagoras Zelites, Zeleae tyrannus, a Menecrate morbo comitiali liberatus, Mercurii cultu eum dein sequebatur VII 289 b. c.
- Nicanor: apud eum Demetrius Phalereus versatur XII 542 e.
- Nicarete Megarensis, nobilis meretrix, Stilponi philosopho operam dederat XIII 596 e. amica Stephani oratoris XIII 593 f.
- Niceratus, pater Niciae VI 272 e. memoratur in convivarum numero in Stratonis vel Strattidis fabula IX 382 d. Nicerati uxor

- recens nupta, memorata in Xenophontis Convivio XV 686 e.
- Nicesias Alexandri assentator VI 249 d. e.
- Nicesipolis Thessala, Pheris oriunda, Philippi uxor, quae ei Thessalonicam peperit XIII 557 c.
- Nicias Nicerati filius, *ὁ ζάπλοντος* VI 272 e. servos mille ad fodinas argentarias Sosiae Thraci locavit, pro quorum unoquoque ei obolus in singulos dies solvebatur VI 272 c. Pergasensis fuit Nicias, *Περγασῆθεν*, divitias autem eius perdiderunt Autocles et Epicles XII 537 c.
- Nicion meretricula Attica IV 157 a.
- Nico Samia V 220 f. meretrix Athenis, *αἰξ* cognominata XIII 582 c. f. 583 c. 584 e. f. 587 a.
- Nicocles, rex Salaminis Cypri, cum Stratone certabat uter magis luxuriosam mollemque ageret vitam XII 531 c. d. Stratonium ob dicendi libertatem interficiendum curavit VIII 352 d. idem Nicocreon VIII 337 e. et Nicotheon VIII 349 e.
- Nicocrates Cyprius bibliothecam instruit I 3 a.
- Nicocreon. vide Nicocles.
- Nicodamas. ex Gerana et Nicodamante natam esse testudinem fabulatur auctor poematis *Ὀρνιθογονείας* IX 393 f.
- Nicodemus, ad quem legatos miserunt Tauromenitae XI 471 f.
- Nicodemo insultans Demosthenes, oculos eidem extudit XIII 592 f.
- Nicolae palmulae XIV 652 a. nomen invenere a Nicolao Damasceno, qui eas e Syria ad Augustum imperatorem missitare consueverat ibid. a. b.
- Nicomachus Aristotelis filius ex Herpyllide meretrice XIII 589 c.
- Nicomedia urbs Bithyniae pulcherrima I 20 b.
- Nicophanes pictor, *πορνογράφος* (?) dictus XIII 567 b.
- Nicophon, personae nomen apud Apollodorum comicum I 3 c.
- Nicostrata meretrix, cognominata *σκοτοδίνη* XI 467 e.
- Nicostratia uva in Attica nascitur XIV 654 a.
- Nicostratis meretrix, cur aphyha cognominata XIII 586 b.
- Nicostratus Argivus, a Menecrate medico morbo comitiali liberatus, eum Herculis cultu indutus sequebatur VII 289 b.
- Nicostratus Argivus civitati suae praefectus, turpiter adulatus est regi Persarum VI 252 a—c.
- Nicostratus medicus, Anticyrae meretricis amator XIII 586 f.
- Nicoteles Corinthius, homo vino deditus X 438 c.
- Nicotheon. vide Nicocles.
- nigrum vinum apud Chios I 26 b.
- Nilus parasitus VI 240 f. VIII 343 b.
- Nilus, Aegyptius Iuppiter V 203 c.
- Nilus rex apud Hedylum poetam XI 497 d. Nilus *δονακώδης* I 20 c. circa Nilum vineae frequentes I 33 e. f. Nili aqua foecunda II 41 f. nonnunquam tamen virosa fluxit II 42 a. Nili aquam Berenice filiae mittebat Ptolemaeus Philadelphus II 54 f. olim regi Persarum mittebatur II 67 b. in Nilo coracinus piscis III 121 b. alii pisces Nilotici VII 311 f. 312 a. in Nilo nascitur sida planta, nulla radice XIV 651 a. b. de Nili incremento II cap. 88—90. septem ostia Nili II cap. 90 extr.
- nimium quod est, voluptatem non habet X 419 b.
- Ninus Assyriae rex, maritus Semiramidis, pater Ninylae XII 528 e.
- Ninus Assyrius interdum dormire,

- noctu potare solebat et lascivire XII 530 e. eius sepulcrum cum inscriptione ibid. f.
- Ninus urbs Assyriae, Sardanapalli regia VIII 336 a. XII 529 b. c. e. f.
- Ninyas, Nini et Semiramidis filius, intus semper latebat voluptatibus indulgens XII 528 e.
- Niobe et Latona amicae XIII 571 d. Niobae spectaculum in tragoediis solatur parentes qui liberos amiserunt VI 223 d.
- Nisaei equites V 194 e.
- nivem potabant veteres III 123 f. — 124 b. 125 a. nix quomodo conservetur 124 c. in nivem epigramma Simonidis 125 c. d.
- noctuae cur noctu victum quaerant VIII 353 a. b. noctuae Athenis XIV 655 b.
- Noëmon praestigiator I 20 a.
- Nomades sive Numidae nihil aliud in bonis habentes nisi calicem gladium et hydriam XI 462 b.
- nomenclator suam cuique sedem in coena assignabat II 47 e.
- nomina in *os* desinentia, Atticis in *ως* IX 400 b. c. nomina in *λα* vel *λη* desinentia VII 305 b. 324 c. novorum nominum fabricatores III cap. 52—55. nomina Graeca in *υξ* exeuntia IX 392 a. b.
- νόμιος* cantilena pastoralis XIV 619 c. d.
- Νόστος* deus molendinarum praeses XIV 618 c.
- nova maxime solent placere III 122 d. nova quae vocatur provincia, Pergamena XIII 577 b.
- novatores vocabulorum III cap. 52—55.
- novilunium Abderae quilibet civis pro suo sensu indicebat VIII 349 b.
- nox et dies, aenigma X 451 f. noctis diei meridiei imagines in pompa traductae V 195 b.
- nuces earumque varia genera et nomina II cap. 38—43. nux Pontica et iuglans cap. 41. Heracleotica, Persica, lata, Sardiana, Pontica, regia cap. 42. Euboica nux castanea cap. 43. nux pinea II cap. 49. cum alica comedebatur III 126 a.
- Numa Pompilius sacra Romae instituit I 2 d.
- νομηνιασταί* XII 551 f.
- Numentanum vinum I 27 b.
- Numidae. vide Nomades.
- numo aereo ut uterentur Athenienses suasit Dionysius aeneus XV 669 d. numum aeneum primus signavit lanus XV 692 e.
- nuptiae. in nuptiis cur epulum celebrarint antiqui V 185 b. in nuptiis maxime temperantes esse oportet sponsum sponsamque X 431 f. in nuptiis virginis mos quidam Lacedaemoniorum XIV 646 a. nuptiis celebrandis praefecti coqui XIV 659 d.
- nutrices, pravam hominum genus VI 226 d.
- Nymphae Bacchi nutrices II 38 d. V 200 c. XV 693 e. cur ita dictae XI 465 a. b. Bacchi sanguis mixtus lacrimis Nympharum XI 465 c. Nymphae Hamadryades III 78 b. Nympharum Lusiadum antra X 1519 c. Nymphis pervigilium celebrabatur Syracusis VI 250 a.
- Nymphodorus praestigiator, Rheginis ignaviam cum risu exprobrat I 19 f. mimus Italicorum minorum X 452 f.
- Nysae signum octo cubitorum in pompa Bacchica Ptolemaei Philadelphi V 198 f.
- Nysa, Seleuci iunioris concubina XIII 578 a.
- Nysaeus, Dionysii superioris filius, vino deditus, Syracusarum ali-

quantisper tyrannus X 435 e. f. Odonia Thraciae regio, eadem quae Edonia XV 683 b.

O

- ὀβελίας*, panis genus III 111 b. in placentis memoratur XIV 645 c.
- ὀβελιοφόροι* III 111 b.
- obesi mirum in modum homines: Dionysius, Heracleae tyrannus XII cap. 73. Ptolemaeus septimus cap. 73. Alexander, buius filius ibid. Magas, rex Cyrenarum cap. 74. Spartae probrosa habebatur obesitas ibid.
- ὀβολός* Alexandrinus VIII 331 a. b.
- obsonium, in Platonis Republica, sal. olivae, caseus, bulbi, olera elixa IV 138 a. obsonium Graecis vulgo dicebatur omnis cibus coctus vel assus VII 277 a. sed Atticis sigillatim pisces VII 276 e. conf. opsophagi.
- occidentem versus habitantes populi omnes partim pice partim radendo glabrant corpora XII 518 a.
- Ochus rex Persarum, Aegypti regem Nectanebum, bello victum, captivum tenet IV 150 b. interrogatus a filio, quo pacto per tot annos regnum tutus obtinisset, respondit, pietate in deos et iustitia adversus homines XII 548 d. e.
- Ocimum meretricis nomen XIII 567 c. 570 e. 587 c. d.
- oculorum in diversis hominibus diversitas quam vim habeat et quid significet VIII 353 b. c.
- Ocyrrhoë nympa Samia VII 283 e.
- Odati ex specie per somnum oblata capitur amore Zariadris XIII cap. 35. in eius memoriam idem nomen frequenter filiabus suis imponunt Asiae incolae ibid. extr. cap.
- Odeum Athenis VIII 337 e.
- Odonia Thraciae regio, eadem quae Edonia XV 683 b.
- odor alius feminis alius viris convenit XV 686 d. e. suavis odoribus recreantur sensus in cerebro siti 687 d.
- ὀδός*, poculi genus XI cap. 110.
- Oeagri filius Orpheus XIII 597 b.
- Oedipus, frequens et facile tragicis poetis argumentum VI 222 b. Oedipus ob pocula sibi apposita filiis suis dira imprecatur XI 465 e. f. filii Oedipi certamen singulare ineunt IV 154 e. Oedipi acnigma II 49 c. X 456 b.
- oenanthe, flos coronarius XV 680 c. 685 c. in Cypro frequens et odor, in Graecia inodorus XV 689 d. oenanthinum unguentum, quod et ipsum oenanthe dicitur XV 688 c. 689 a. d.
- Oenanthe mater Agathoclis, regni Aegyptiaci administratoris VI 251 e.
- οἰνάς* columbae species, vinago IX 394 a. b. c.
- Oeneus, a quo vinum nomen habet, Phytii filius, Oresthei nepos, pater Aetoli II 35 a. b. senex miser in tragoediis VI 223 d. ex Oeneo non oportet facere Peleum, proverbium IX 383 c.
- Oeneus quidam memoratus Alexidi VI 237 a.
- οἰνιστηρία* poculi cuiusdam nomen XI 494 f.
- Oenoë oppidum Ieari insulae I 30 d.
- Oenomaus, persona in Nicocharis fabula X 426 f.
- Oenonas (*οἱ περὶ τὸν ἕξ Ἰταλίας Οἰνωνᾶν*) mimus carminum ad citharam cantatorum I 19 f. 20 a.
- Oenopas, carminum ad citharam compositorum parodus XIV 638 b.
- Oenopion Bacchi filius, Chium cultoribus frequentavit, et vini culturam eos docuit I 26 b. unde

- Oenopionis civitas Chius I 28 b.
adiective, sed cum allusione ad
huius nomen *Οἰνοπίων τις* de
homine vinoso X 443 d.
οἰνόπται vini inspectores apud
Athenienses X 425 a. b.
Oenus, *Οἰνοῦς*, locus Aetoliae,
unde *οἶνος Οἰνονντιάδης* I 31 d.
οἰνοῦσσα, *οἰνοθήρα* herba qua
corvi et canes inebriantur X 429 d.
οἰνοῦντα mazae genus III 115 f.
oestrus thynni et xiphiae VIII c. 64.
Oesyme Thraciae regio, alias *Βι-
βλία* vel *Βιβλίνη* I 31 a.
Oeta mons Thessaliae XI 461 f. 462 a.
Ὀλβία ὄρη, olim *Ῥίπαια*, nunc *Ἀλ-
πεια* in Gallia VI 233 d.
olea delectatur polypus et ramo oleae
facile capitur VII 317 c. d.
olera apud Homerum I 24 e. olera
resata, quae bis eodem anno seri
possunt II 70 a. olerum varia
genera IX cap. 8—14.
oleum et varia eius genera cibis ad-
hiberi solita II cap. 47. oleum
Thurium I 30 b. olei fons II 42 f.
oleum ex lacte, butyrum X 447 d.
olei usus in gymnasiis XV 686 c.
unguenta quae vulgo vocantur,
eadem Homerus olea vocavit, ad-
dito epitheto XV 688 d.
Olisthena Iani filia XV 692 e.
olivae, earumque variae species et
nomina II cap. 47. olivae pran-
dium XII 542 f. XIV 644 e.
olla Telemachi XV cap. 73.
ollulae Rhodiaceae XI 464 c.
ὀλοφνυμός cantilena lugubris XIV
619 b.
ὄλπη vas quo utimur ad infunden-
dum vinum XI 495 b. c.
Olympia. ibi inventa vitis I 34 a.
ibidem (in templo Iovis Olympii)
erant variorum populorum aedi-
culae, *ναοί* XI 479 f. 480 a.
Olympici ludii XIII 561 f. *Ὀλύμ-
πια νικήσας ἄρματι, ἵπποις*,
- πρώτος, δεύτερος* I 3 d. e. *τὸν
Ὀλυμπίασιν ἀγῶνα* primus vicit
Coroebus IX 382 b. Olympicorum
ludorum celebritatem tollere co-
nati sunt Crotoniatae XII 522 c.
Olympia meretrix Laconica, mater
Bionis Borysthenitae XIII 591 f.
592 a.
Olympias pictura allegorica, quasi
dea ludorum Olympicorum prae-
ses XII 534 d.
Olympias mater Alexandri, Philippo
in dotem attulerat regnum Mo-
lossorum XIII 557 c. post Phi-
lippi cum Cleopatra nuptias pro-
fugit in Molossos ib. Monimo dis-
suadet matrimonium cum Pantica
Cypria XIII 609 c. Alexandro
mittit coquum vel popam, qui
mystica sacra noverat XIV 659 f.
bellum gerit cum Eurydice XIII
560 f.
Olympichus apud Dioxippum comi-
cum XI 502 d.
Olympiodorus musicus, Epaminon-
dae praeceptor IV 184 e.
Olympium oppidum Pytharcho Cy-
ziceno a Cyro donatum I 30 a.
Olympus mons Lydiae II 38 f. My-
siae II 43 a.
Olynthiacus rivus Macedoniae, Apol-
loniam Chalcidicam alluens VIII
334 e.
Olynthus Herculis et Bolbae filius
VIII 334 e. eius monumentum
ibid.
Omartes Marathorum (?) rex trans
Tanaim, pater Odatidis XIII 575 b.
omento involuta iecinora III cap. 68.
ὠμοτάριχος salsamenti genus III
117 c. 121 b. IV 133 c. Phoeni-
cium obsonium, quod spernit Ar-
chestratus IV 135 a.
ὠμοτριβές oleum II 67 b.
Omphale Lydorum regina, Midae
uxor, olim vim passa, saevam
dein ultionem capiens XII 515 f.

- 516 b. ab Omphale Hercules
ad Heben transiit, aenigmatice
dictum VI 245 e.
Onaris dux Bisaltarum in bello cum
Cardianis XII 520 d. e.
onelaphi bigis iuncti in pompa Pto-
lemaei V 200 f.
oniscus piscis, asellus VII cap. 99.
Onocarsis Thraciae locus amoenis-
simus in nemore XII 531 e.
onoglis vini genus I 31 d.
Onomarchus cum Phayllo et Pha-
laeco templum Delphicum spo-
liat VI 232 e. idem, in puerorum
amorem pronus, pretiosa multa
spolia pueris formosis dono dedit
XIII 605 a—c.
ὀνόπορδον cardui genus II 71 a.
ὄνος asinus piscis VII cap. 99.
onychini scyphi XI 495 a.
ὠοσκύφιον poculi genus XI 503 e.
Ophelas homo dives, nuptias cele-
brans VI 243 d. VIII 365 a.
ὀπισθόνομοι boves in Libya V
221 e.
ὀπιθοσίλα Thebanis vocantur se-
piae XIV 622 a.
Opora meretricis nomen, et fabulae
titulus Alexidis X 433 e. XIII
567 c.
Q. Oppius a Mithridate captus V
213 a.
ὀψοφάγοι helluones obsoniorum et
piscium maxime VII 276 f. *ὀψο-
φάγος* Apollo VIII 346 b.
oraculum Hyblae Apollinis XV 672 e.
in orbem bibere XI cap. 111.
orchestae qui dicti fuerint Athenis
X 424 f.
orchestra IX 406 f. in theatri or-
chestra verba ad populum fecit
Athenion V 213 e.
Orchomenus: ibi in palude nascitur
sida arbor, malo punicae similis
XIV 651 a.
ὀρνυνος piscis III 116 c.
Orea praealtus mons Aetoliae VII
297 a.
Orea una ex Hamadryadibus, Oxyli
filia III 78 b.
Orestes Athenis recipitur a rege
Demophonte, eaque occasione in-
stitutum festum Congiorum X
437 c. d. comesa lenticula sanatus
est a morbo IV 157 a.
Orestheus Deucalionis filius, pater
Phytii II 35 b.
origanum herba in condimentis re-
fertur II 68 a. *ὀ* et *ῆ* *ὀρίγανος*
ibid. b. origanum Tenedium I
28 d.
ὀρίνδα panis ex oryza confectus
III 110 e.
Orion persequitur Pleionem matrem
Pleiadum XI 490 d. f.
Orius pater Oxyli, avus Oreae, Ha-
madryadis nymphae III 78 b.
Orobius (Orbius) praetor Romanus
Apellicontem Delum spoliare co-
nantem insula eiecit V 214 f. tro-
phaeum erexit addito epigram-
mate V 215 b.
Oroetas occidit Polycratem Samio-
rum tyrannum XII 522 b.
Orophernes Cappadociae regno brevi
excidit X 440 b.
Orpheus Oeagri filius, Agriopam
ab inferis redemit XIII 597 b.
*Καλλιμέδων μετ' Ὀρφέως ὁ
Κάραβος* Alexis VIII 340 c.
ὀρφώς piscis VII cap. 97. laudatur
Rhodi VII 285 f. vires orphi in
cibo sumti VIII 355 d.
ὀρσίτης apud Cretenses saltationis
genus XIV 629 c.
Orthagoras musicus, Epaminondae
praeceptor IV 184 e.
ὀρθαγορίσκος porcellus lactens IV
139 b. 140 b.
Orthanes III 108 d. X 441 f.
Ortyges, Cnopi regis adulator, eo
interfecto tyrannidem occupavit
VI 259 a. fugatus est ab Hippote,

Cnopi fratre, et iaculis interfectus
ibid. e.
ortygometra avis IX 392 f. 393 a.
Orus, Ἀπολλὼν Ὀρε καὶ Σαβάζης
X 417 b.
oryx animal quadrupes V 200 f.
oryza, frumenti genus, e quo con-
ficitur panis orindas dictus III
110 e. oryza elixa, Indoram pro-
prium edulium, simile Graeco-
rum ῥόνδορ IV 153 e.
oryzites placenta XIV 647 d.
oschophoricus saltationis modus
XIV 631 b.
oscillorum festam in honorem Eri-
gonae XIV 618 e.
osculum praemium cottabi XV 668 d.
Osiris, monauli instrumenti musici
inventor IV 175 e.
osmyla polypi species VII 318 a.
osmylion VII 324 b. 329 a.
ossa. ex ossibus leonis, sicut e si-
lice, ignis extunditur VIII 353 e.
ὄστρακον pro ἄστρακον dicunt Attici
III 105 b.
ὄστρακίδες nuclei nucis pineae II
57 b. III 126 a.
ostracites placenta XIV 647 f.
ostrea recentia Traiano in Parthiam
missa I 7 d. ostrea urinando ca-
piuntur I 13 c. d. Thetidis tubera
vocat Matro parodus II 62 c.
ostrea et alia testacea VI cap.
30—36. ostrea agrestia III 88 a.
etiam in stagnis dulcibus et in
fluviiis ostrea gignuntur III 92 a.
cum malva et lapatho elixantur
ibid.
otis avis IX 390 c.
ὄπτοι vocantur a comicis homines
qui facile se decipi patiuntur IX
391 a.
ovis. oves Aethiopicae Arabicae
Euboicae V 201 b. oves nobiles
ex Sicilia, Mileto et Attica coegit
Polycrates Samius XII 540 d.
ὄον poenli genus XI 503 f. fratres

Molionidae ex ovo argenteo nati
II 58 a. Letae ovum. vide Leda
et Helena. de ovis agitur II cap.
50. ova subventanea II 57 c. ova
quaenam optima II 58 b. ova in
cibo vires habent aphrodisiacas
II 63 e. 64 a. ova testaceorum
quae nominentur III 88 c. d. e.
oxalme IX 385 b—d.
ὀξύς acetabulum, Cleonaeorum men-
sura II 67 d.
Oxyartes Timosae amator XIII 609 a.
oxybaphum acetabulum II 64 a. 67
e. f. IX 386 c. poculi genus, par-
vus calix XI cap. 87.
oxygarum II 67 e. IX 386 c.
oxyliparon scitamenti genus IX
385 a.
Oxylus Orii filius ex concubitu Ha-
madryadis sororis genuit Caryam
Balanum aliasque Hamadryades
nymphas III 78 b.
oxyrodinum II 68 f.
oxyrychnus piscis Niloticus VII
312 b. mugilis species VIII 356 a.
Oxythemis Demetrii Poliorcetae adu-
lator et sodalis XIV 614 f. ei
aram statuunt Athenienses, De-
metrio adulantes VI 253 a. eun-
dem occidit Antigonos, Demetrii
pater XIII 578 a b.
ozaena apud Thurios vocatur piscis,
qui alias osmylion VII 329 a.

P

Pachynum promontorium Siciliae.
οἱ Παχυντικοὶ θύοντο I 4 c.
Pactolus Lydiae fluvius XIII 598 a.
auri ramenta vehens V 203 c.
paeon, παιών XI 503 e. et παιάν
XV 692 f. quale carmen dicatur
XV 696 c. conf. Io Paeon! pae a-
nem in hominem canere religioni
olim habitum apud Graecos VI
253 a. XV 696 a. b.
paederos, unguenti vel pigmenti

genus, latine acanthus XII 542 d.
XIII 568 c.
παῖσα placentalium genus apud
Coos XIV 646 f.
Paestum. vide Posidoniatae.
Pagasae Thessaliae oppidum. inde
δοῦλοι στιγματῖαι I 27 f. ibi ca-
lidi fontes II 43 a.
Pagondas in pugna ad Delium V
215 f.
pagurus piscis VII 319 a.
Palaephatus. novus Palaephatus,
proverbialiter dictum XIV 661 b.
Palaescepsis oppidum Themistocli
a Persarum rege donatum I 29 f.
palaestra. ad palaestrae exercitatio-
nes adhibita musica XIV 629 b. c.
Palamedes ordinum ductores mili-
tibus praefecit et cibi capiendi
tempora distinxit I 11 d. felicem
Graecis navigationem vaticinatus
est, si tres aquae cyathos cum
uno vini bibissent X 426 e.
Palamedes Eleates grammaticus,
unus e deipnosophistis: loquens
inducitur IX 397 a.
paliurus arbor eadem atque connar-
us XIV 649 f. 650 a.
Pallenis Minerva VI 234 f.
Pallides qui nominatur in Agene
dramate satyrico, Harpalus intel-
ligitur XIII 595 f. 596 a.
palma. palmarum aliae sunt mascu-
lae, quarum fructus (immo flores
masculini) alligantur palmis pal-
mulas ferentibus XIV 651 c. e
palma conficiuntur coronae Thy-
reaticae XV 687 b. palmae cere-
brum II cap. 85. palmeum vinum
Byblinum Phoenicium I 29 b. c.
palmulae, palmarum glandes, in
bellariis comeduntur XIV 651 b.
Graecis etiam φοίνικες appellan-
tur, sicut palmae arbores ibid. f.
652 a. palmulae spadones et Ni-
colae XIV 652 a.
Pamphila meretrix Attica XIII 591 d.

Pamphilus Siculus in conviviis omnia
versibus eloqui consueverat I 4 d.
Pan deus Arcadiae praeses XV 694
d. in Pana scolion ibid. in eun-
dem poema Castorionis X 455 a.
Panaetiastae V 186 a.
Panaetius Stoicus, non Posidonius,
ut perperam XII 549 d. e. XIV
657 f. scribitur, comes Scipionis
fuerat in legatione ad Ptolemaeum
Physconem.
Panarcis griphus X 452 c.
Panaretus Arcesilai philosophi di-
scipulus, tenui admodum corpore,
medicum nunquam consuluit XII
552 c. a Ptolemaeo Euergete an-
nua XII talenta accipiebat ibid.
Panathenaea dies festi Athenis IV
167 f. XIII 561 e. quibus forum
tacet III 93 b. philosophi tamen
in gymnasiis disputant II 59 d.
Panathenaica amphora V 199 d.
Panathenaicum unguentum Athe-
nis conficitur XV 688 f.
panathenaicum poculi genus XI
494 f. 495 b.
pancalus, πάλκαλος, cantilenae cu-
iusdam nomen IV 176 d.
pancarpia placenta genus apud
Alexandrinus XIV 648 b.
Pandarus apud Homerum ut periur-
us sauciatur in lingua VI 236 d.
Pandora pro patria se devovit IX
370 b.
panduras et pandura instrumentum
musicum IV 176 b. 183 f. 184 a.
Pangaeus mons Thraciae. ibi aqua
hieme gravis, aestate levis II 42
b. ex eo monte transplantatae
rosae centifoliae coluntur Phi-
lippiis XV 682 b.
Panionius Chius ingenuos pueros
castratos vendidit VI 266 e.
panionius crater X 424 e.
panis. panum varia genera et no-
mina III cap. 74—82. panes ex-
positi in templo Saturni Alexan-

- driae III 110 b. medicorum placita de variis panum generibus III cap. 83. panis ex moris (*συνκαμύνοις*) confectus in Syria, cuius ex usu defluunt hominibus capilli III 115 e. f. panem mollem delictiorem, qui alias Cappadocius vocatur, Syri lachman nomen III 113 b. c.
- Panopeus pater Epei X 456 e.
- Panormitis regio Siciliae, tota Hortus nominabatur XII 542 a.
- panosmium flos coronarius XV 684 c.
- Pantaleon planus I 20 a. b. etiam moriens filiis imposuit suis XIV 616 a. b.
- Pantica Cypria, apud Olympiadem Alexandri matrem mulier formosissima, sed perditis moribus, quam in matrimonium petit Monimus, Pythionis filius XIII 609 b. c.
- papaver flos coronarius; cuius folia decerpenda sunt, ne caput a culicibus erodatur XV 683 f. 684 a.
- papaveris grana pro condimento olim I 7 e.
- papavera sive mecones purpurarum et buccinorum III 87 e. 88 b.
- Paphlagonia. in ea pisces vivi sub terra reperiuntur VIII 331 d. Paphlagonicum oppidum τὰ Γάγγυρα III 82 c. Paphlagones ex cornis bibunt poculis XI 476 c. Paphlagonum rex Thys ab Artaxerxe captus IV 144 f.
- Paphos Cypri oppidum XV 676 a. ibi columbae alarum motu ventulum faciebant regi coenanti VI 257 d. Paphius adolescens Clearchi VI 255 d.
- πάππος ἀπ' ἀνάνθης griphus X 450 a. b.
- papyrus coronaria XV 676 d.
- par pari, de temperatione vini X cap. 37.
- παράβια potio ex milio et conyza parata X 447 d.
- Parabystus, assentatoris fictum nomen apud Clearchum VI 257 a.
- Paralus et Xanthippus Periclis filii XI 505 f.
- Parasangae, astandae, angari, schoenus, Persica nomina III 122 a.
- parasiti nomen olim honestum et sacrum VI cap. 26. parasiti colligendo olim sacro frumento praepositi cap. 27. curia parasitorum ibid. VI 235 c. parasitorum collegium IV 171 d. e. parasitus ab Epicharmo in scenam productus VI cap. 28. a Diphilo cap. 29. parasiti in Eupolidis fabula cap. 30. conf. cap. 36. I 8 c. d. parasiti apud alios comicos cap. 32 sqq. parasitorum complurium recensens VI cap. 38 sqq. Tithymallus cap. 38. Corydus cap. 39 et cap. 47. Philoxenus, cognomine Pternocopis cap. 40. 48. alii multi cap. 41. Chaerephon cap. 42 sq. Archephon cap. 44. Stratius cap. 45. Gryllion et alii ibid. parasitus esurienti laro similis IV 134 e. parasitus ab anu nutritus, et facetum in eum dictum VI 246 b. c. parasiti in scenam producebantur veste nigra vel pulla induti VI 237 b. parasiti debent artem callere ridicula dicendi XIV 614 c.
- pareudistae aves VIII 332 e.
- Parium oppidum Hellesponti XIV 644 b. laudantur ibi ursi, cancrorum species III 92 d. et coliae pisces III 116 c. d.
- pariambis instrumentum musicum IV 183 c.
- parilia feriae Romanae VIII 361 f.
- Paris unus apud Homerum utitur unguentis I 18 e. Paridis iudicium erat virtutis cum voluptate contentio XII 510 c.

- Parmenides et Socrates perperam a Platone statuuntur coevi XI 505 f. conf. ibid. d.
- Parmenio Euphraeum occidendum curat XI 508 e. Alexandro per literas recensum fecit captorum Darii impedimentorum XIII 607 f. 608 a.
- Parmeniscus Metapontinus post descensum in Trophonii antrum ridere amplius non potuit XIV 614 a. b.
- Parmeno persona in Philemonis comici Moecho IV 175 d.
- Parnes mons V 216 a.
- parodiarum inventor Hipponax XV 698 b. parodiae carminum cithara canendorum XIV 638 b.
- Πάρκοινος cognomen meretricis Atticae XIII 583 e.
- paropsis dicitur quilibet cibus delictior et laute conditus IX 368 a—c.
- Παρόραμα meretricis cognomen XIII 596 f.
- Paros insula II 68 c. III 76 b. ab Alexide cum Pario oppido permutata XIV 644 b. Pariae fici sanguineae III 76 b.
- Parrhasii a Cypselo in oppidum recens conditum adsciti XIII 609 f.
- Parrhasius pictor, Euenoris filius, Ephesius, et de arte sua et de delicata vita arroganter gloriari solitus in suorum operum inscriptionibus XII cap. 62. in eisdem inscriptionibus cum ἀβροδίατον se nominare consuesset, non nemo γαβροδίατος adscripsit XII 543 d. XV 687 b. c. quid dixerit, cum Sami in certamine de pingendo Aiace victus esset a pictore minus solerte XII 543 e. eiusdem Hercules Lindius ibid. f. nomen eius insculptum poculo caelato XI 782 b.
- Parthenia Triopae filia, soror Phorbantis et Periergi VI 262 f.
- παρθένιοι νόμοι saltationis XIV 631 d.
- Parthia. ibi bellum gerit Traianus I 7 d. in Parthica regione nascitur flos philadelphus XV 682 c. d. Parthorum reges ver traducunt Rhagis, hiemem Babylone XII 513 f. Parthorum regis coena, in qua saepe cum convivis saepe agit rex IV cap. 38. Parthi sambuca utuntur, instrumento musico XIV 633 f.
- Pasicyprus rex Cypri luxuriosus, Pymato. Citieo regnum vendidit IV 167 c. d.
- Pasiphila cognomen Bacchidis meretricis XIII 594 c.
- passer piscis, idem rhombus, ψῆττα VII cap. 139.
- passeres aves libidinosi IX 391 e. f. hinc currum Veneris trahere finguntur ibid. passerum mares hieme tota latent IX 391 f. 392 a.
- passum vinum X 440 e.
- pastinaca, σταφυλῖνος IX cap. 12. sponte nascitur in Dalmatia IX 396 d.
- παταλῖς vitulus, bos, porcus IX 376 a. b.
- Patarmis Aegypti rex ob populi odium regno excidit, et Amasis rex renunciatur XV 680 c.
- Pathymias Aegyptius nobilis textor II 48 b.
- patina, paropsis, metonymice de obsonio quolibet scite parato IX 367 b—d. patina Horas ipsas redolens II 60 a.
- Patrae Achaiae oppidum XI 499 b. patrimonii dissipatores quam poenam luere oporteat IV 166 b. c.
- Patroclus pincernae munere fungitur I 18 b. in Patrocli ludis funebribus victores tripodibus donati, quorum unus dein Delphico deo est consecratus a Diomede VI 232 d.

- Patroclus dux copiarum Ptolemaei ad Antigonum magnos pisces una cum recentibus fideis quo consilio miserit VIII 334 a. b. Patroclus dux copiarum Ptolemaei Philadelphi, Sotadem mari mergit XIV 621 a. coll. 620 f.
- Paulianum crustulum XIV 647 d.
- pavo avis IX cap. 56 sq. XIV cap. 70. rara olim avis et magni pretii, postea admodum communis IX 397 a. XIV 654 d. c. pavo nota monetae Samiorum XIV 655 b. Iunoni sacri pavones Sami primum educati fuisse videntur XIV 655 a. b. pavonum ova omnium optima II 58 b. pavo ita captus amore virginis, ut illa mortua ipse simul exspiraret XIII 606 c. de pavonibus oratio Antiphontis IX 397 c.
- pauper qui largiter obsonatur furti suspectus est VI 227 d. e. pauperes veretur mors, proverbium VI 240 c.
- Pausanias Atheniensis, amator Agathonis poetae V 216 e. f. exercitum fortissimum fore ait, qui ex amatoribus et pueris amatis esset collectus ibid. e.
- Pausanias Lacedaemonius, Cleombroti filius, luxuriosus, insolens XII 536 b. eius epigramma crateri diis dedicato inscriptum ibid. eiusdem Medismus XII 535 e. Lysander ob luxum alter Pausanias appellatus XII 543 b. apparatum convivii Persici cum Laconico confert Pausanias IV 138 b. c.
- Pausanias pictor πορνογράφος (?) dictus XIII 567 b.
- Pausanias cognomine Puteus, saltando in cadum incidit XIII 584 b.
- Pausanias Thessalus, amator Laidis, quae eius causa ab aemulis mulieribus occisa est XIII 589 a. b.
- Pausimachus VI 246 b.
- Pauson sophista IX 408 a. b.
- pectines, conchyliorum genus III 86 c. d. e. 88 b. 89 b. 90 f.
- πηκτίς instrumentum musicum IV 175 f. 183 b. c. non differre existimant nonnulli a magadi XIV 635 e. alii autem differre pectidem et magadin aiunt XIV 636 a. c. utrumque instrumentum absque plectro pulsatur 635 b.
- pectus odoribus cur inungatur XV 687 d—f.
- pecunia ad quid Graecis conferret interrogatus Anacharsis respondit, ad numerandum IV 159 c. pro pecunia in Diogenis republica erant astragali ibid. pecunia et opes optandae sunt, quo amicos possimus iuvare I 3 f.
- Pedasus Asiae oppidum Pytharcho Cyziceno a Cyro donatum I 30 a.
- pedes plures quam quattuor quae habent animalia, ea exsanguia sunt VIII 353 f.
- Peirene fons Corinthi II 53 b. IV 156 e. XIII 588 c. ad Peirenem stabat vacca aenea XIII 605 e.
- Peitho, ex prostibulo regina, uxor Hieronymi regis Syracusarum XIII 577 a.
- Pelagon Phocensis, pater Megistus raptae a Cirrhaeis XIII 560 c.
- pelamys III 116 e. VII 303 b. medicorum praeceptum de pelamyde VIII 356 f.
- Pelagus. eius aetate Thessalia, aquis ante operta, ruptis montibus ad Tempe aquis nudata est, ut laetus campus appareret XIV 639 e. f.
- pelecanus avis IX 398 c.
- pelecinus avis IX 398 c.
- Peleiades apud Homerum in Nestoris poculo putantur esse Pleiades astrum XI cap. 79 sq.
- πελειάς columbae species IX 394 c.
- Peleus, apud Homerum, aulae in

- septo V 189 f. luditur in ambiguitate nominis, quasi figulum significaret, a πηλός XI 474 d.
- Pelias. in eius honorem ludi celebrantur in Ioleo oppido XI 468 d.
- πελίχη calix XI 495 a.
- πελίχνα calix, Boeotorum idiomate XI 495 c.
- Pelignas, coquus sacrificulus Alexandro missus ab Olympiade XIV 659 f.
- Pella, oppidum Macedoniae maritimum VII 328 a. VIII 352 a. balnea Pellae splenicos reddere homines fama erat VIII 348 e.
- πέλλη καὶ πελλίς calicis species XI cap. 91.
- Pellenica paenula crassior X 414 e.
- πελλητήρ Thessalis et Aeolibus mulctra XI 495 f.
- pellex. pellices regis Persarum honorant et adorant reginam XIII 556 b. apud Troianos et alios barbaros populos legitimae uxores tolerant pellices, apud Graecos vero aegerrime ferunt ibid. b—c. Darius in bello cum Alexandro ccccl pellices circumduxit XIII 557 b.
- pellucida placenta XIV 647 c.
- Peloponnesus piro arbore frequens; unde Apia cognominata XIV 650 b. c. in Peloponneso frequentes sunt tumuli, quos vocant Phrygum sepulcra, Pelopem secutorum XIV 625 e. f.
- Peloria festi dies apud Thessalos, Saturnalibus Romanorum similes XIV cap. 45. nomen a Peloro, qui Pelasgo bonum nuncium attulit XIV 639 d. e.
- pelorides conchae I 4 c. III 92 f.
- Pelorus Iuppiter XIV 640 a.
- Pelusiaceum Nili ostium II cap. 90.
- Pempelus quid responderit ad quaestionem, quid ei videretur de Boeotiis X 418 a.
- πεμφορίδες pisciculi Numenio commemorati VII 309 f.
- Penelope I 14 b. nomen calculi cuiusdam in latruncolorum ludo I 16 f. 17 a. Penelope et Alcestis mulierum probissimae XIII 559 c. metonymice Penelope dicitur pro casta muliere vel quae casta vult videri XIV 615 a.
- πηνέλοψ avis IX 388 e.
- Penestae servi apud Thessalos, bello capti VI 263 c. 264 a. 265 b. c. antea Menestae dicti 264 b. quorum de numero fuerat Agathocles, Philippi regis sodalis VI 259 f.
- Peneus fluvius Thessaliae XIII 589 b. per disruptos terrae motu montes exitum invenerat XIV 639 e. in eum influit Titaresius II 41 a.
- πενταπλόα calix XI 495 f. 496 a.
- πέντε λόφοι prope Spartam I 31 c.
- Pentelicum marmor XIII 591 b.
- penteteris personata in pompa Ptolemaei Philadelphi V 193 a.
- Pentheia fata pyrrhicha saltatione effinguntur XIV 631 a. b.
- Peparethium vinum I 29 a. Peparethiorum donarium Delphicum XIII 605 b.
- pepones et cucumeres II cap. 78.
- pepones σικύους σπερματίας vocat Cratinus, σικύας Speusippus II 68 c. e.
- perca piscis IV 135 e. VII cap. 110.
- perca, channa, phycis, inter se similes VII 319 b.
- Percota oppidum Themistocli datur I 29 f.
- Perdiccas rex Macedoniae ante Archelaum V 217 d. e. bello Peloponnesiaco multa mentitur Atheniensibus I 27 e.
- Perdiccas Philippo fratri regionem aliquam regni sui tribuit in qua ille milites alens, post Perdiccae

- mortem rerum potitus est XI 506 e. f.
- Perdiccas Alexandri familiaris, luctae et palaestrae studiosus XII 539 c.
- perdix avis IX cap. 41—43. perdícula II 66 e. libido perdicum, qua etiam capiuntur illicis ope IX cap. 42. vox perdicum, quarum aliae caccabare dicuntur, aliae tittybizare cap. 43. Cleombrotus nominatur Perdici filius IX 389 a. perdicum strepitu subito evolutum deterriti aufugerunt Samii Sybarin petentes XII 525 e.
- Pergamus, unguenti nomine olim clara, Athenaei aetate non amplius XV 689 a. b. Pergami confectae sunt ἀναγκαφαί δραμάτων VIII 336 e. Pergami regionis rex Philetaerus XIII 577 b. Pergameni reges bibliothecam instruxerunt I 3 a.
- Periauder Corinthius monetur a Pitaco ut fugeret ebrietatem X 427 e. in convivio, cui intererat Anacharsis, potandi praemium proposuit X 437 f. Corinthiorum lenas saccis inclusas mari mergi iussit X 443 a.
- Pericles invocatus aliorum conviviis intervenire solebat I 7 f.
- Pericles Periclitii filius unus e collegio parasitorum VI 234 f.
- Pericles Olympius Chrysillam Corinthiam adamavit X 436 f. relicta uxore cum Aspasia magnam partem rei familiaris dilapidavit XII 533 c. d. ob eandemque Aspasiam Graeciam totam conturbavit XIII 589 d. cum uxore filii coivit ibid. Aspasia quotidie bis osculabatur ibid. e. Elpinices concubitus mercedem accepit, quod Cimonem fratrem eundemque maritum ab exilio in patriam restituisset XIII 589 e. f. Periclem in Samum insulam secutae meretrices templum Veneri ibi dedicaverunt XIII 572 f. Periclis filii Paralus et Xanthippus V 220 d. XI 505 f. 506 d.
- Periergus Triopae filius, dira imprecatur fratri Phorbanti VI 262 e. f.
- Perimedes Eurysthei filius, ab Hercule interfectus IV 148 a.
- περίοικοι apud Cretenses sunt subditi VI 263 f. 264 a.
- περίπατος Theophrasti schola I 21 a.
- πέπη petaso IX cap. 6. pernae quibus in regionibus saliantur optimae XIV 657 e. f.
- Peron unguentarius Athenis XII 553 e. f. XV 689 f. 690 a.
- Perrhaebi (apud Aeschylum) e cornibus bibunt XI 476 c. ad eos perdendos mittitur a Philippo rege Agathocles VI 260 a.
- Persae diem natalem festum agunt IV 143 f. cibis paucis utuntur, at multis bellariis IV 144 a. appeti deliberant, sed placita dein sobrii denuo sub examen revocant IV 141 a. b. V 192 c. Persarum singulis civitatibus, sicut certum tributum, sic et certa summa in coenam regis impendenda, si quando in eam regionem venit, imposita est IV 145 a. Persae poculorum pretiosorum perquam studiosi XI 465 e. Persae et Medi, ut voluptatum et luxuriae maxime studiosi, sic et barbarorum omnium fortissimi animoque excelsissimo XII 512 a. b. Persarum luxuria et mollietates XII cap. 8. a Medis mollietatem acceperunt Persae ibid. cap. 9. Persarum et Medorum mollietates cap. 10. Persae Medis cur regnum ademerint XII 546 a. Persae a Graecis puerorum dedicere amorem XIII 603 a. Persae in

- Graeciam invitati sunt a Thesalis, propter ipsorum luxuriam XIV 663 a. Persarum copiae ad montem Atho profligatae IX 394 e. Persarum rex Chalybonium solum vinum bibebat I 28 d. uno die, Mithrae festo, ei licitum erat inebriari X 434 e. nullam aliam aquam bibebat nisi ex Choaspes fluvio II 43 a. b. olim tamen ei etiam ex Nilo mittebatur aqua II 67 b. Persarum rex Entimum Cretensem convivio cognatorum adhibuit II 48 d. reges Persarum per praecorem praemia pollicebantur his qui novam quandam voluptatem eos docuissent IV 144 e. f. XII 514 e. 529 d. 539 b. 546 d. coena regis Persarum IV cap. 26. sumtus in eam impendi soliti cap. 27. luxuriae regis infinitus hominum numerus ministrat IV 144 b. 145 a. de luxuria et mollietate regis Persarum XII cap. 8—10. Persarum reges Susis hiemabant, Ecbatanis aestatem, Persepoli autumnum, Babylone ver transigebant XII 513 f. regiae mensae nihil peregrini vel cibi vel potus apponebatur XIV 652 b. Persarum regum aulici VI 252 b. Persarum regem omnium hominum beatissimum indicavit Polyarchus Syracusius XII 546 f.
- persaea arbor Aegypti propria VI 198 a.
- Persaeus Citiens Zenonis contubernalis XIII 607 e. meretricem in convivio emtam domum ducere veretur ibid. Antigoni regis familiaris VI 251 c. Zenonis olim famulus, ab Antigono Gonata, cuius praeceptor fuerat, Acrocorintho praefectus, arce et urbe pellitur IV 162 c. d. Persaei statua aurea cum inscriptione IV 162 b. c.
- Persepoli autumnum traducunt reges Persarum XII 513 f. incendendae regiae Persepoleos auctor Alexandro fuerat Thais meretrix XIII 576 e.
- Perseus Danaae filius IX 396 e. ab Aeschilo cum apro confertur IX 402 b.
- Perseus rex Macedoniae, is cuius regnum a Romanis eversum est, vir sobrius, nullo modo patri Philippo similis X 445 d.
- Persica avis, gallus gallinaceus IX 374 d. conf. XIV 655 a.
- Περσικά μήλα III 82 f. et Πέρσεια XIV 649 a. d. a nonnullis pruna Persica nominata III 82 f. eadem cum Persica nuce confundit Athenaeus ibid. Persicum vel Medicum malum Theophrasti Athenaeo videbatur esse citrium III 83 d. 84 a.
- persica nux II 53 e. 54 b. ex ea oleum exprimitur II 67 a.
- persica saltatio I 16 a. XIV 629 d.
- persica stola indutus praeco Crotone, septimo quoque die, cum prytane aras circumit XII 522 c.
- persicae psilotapides V 197 b.
- persicum mare. in eo insulae cuiusdam incolae plurimas piscantur margaritas III 93 e.
- Persis regio prima gallum avem tulit XIV 655 a. orae eius abundant margaritis III 93 c. d. montes ferunt therebinthum, lentiscum et Persicas nuces II 67 a.
- persona comica famuli et coqui XIV 659 b. parasiti VI 237 b.
- pervigilium Syracusis in Nympharum honorem celebrari solitum VI 250 a. in pervigiliis cottabo ludebant XV 668 c.
- pes bubulus Ulyssi proiectus I 17 f. 25 e. pedes et manus, quattuor σημεῖα, ex Aristotelis praecepto VIII 353 f.
- πέταχρον poculum patulum XI 496 a. III 125 f.

petaso. vide *πέσνη*.
πέτασος feminino genere a quibusdam dictum XI 499 e.
 Petelini obsessi ab Hannibale ad extremam famem in fide Romanorum permansere XII 528 b. c.
 Petosiris, nomen philosophi et astrologi Aegyptiaci III 114 c.
 Petra Indiae oppidum III 124 c.
 Petta Nani regis regionis Massiliensis filia, Euxeno Rhocaeensi nubuit, qui eandem Aristoxenam nominat XIII 576 a. b.
 Peucestes Demetrii Poliorcetae familiaris XIV 614 f.
 Phacas, eiusque filia Dorcia VIII 361 c.
 Phace nomen sororis Ulyssis, quae ab aliis Callisto nominatur IV 158 c. d.
 Phaeaces navigationis periti iidemque luxuriosi I 9 d. 16 c. d. V 192 d. VIII 336 b. XII 531 a.
 Phaeax ganeo quidam III 106 b.
 Phaedimus Ctesippi familiaris IV 169 f.
 Phaedon Socraticus, lecto Platonis libro *περί ψυχῆς*, dixisse fertur, nunquam se vel locutum ea esse vel loquentem Socratem audisse quae eos Plato dicentes finxisset XI 505 c. Phaedoni litem intentaturus erat Plato, qua in servitutem ille denuo detruderetur XI 507 c.
 Phaedon cantor, ganeo VIII 344 f.
 Phaedra Minois filia XIII 560 c. d. 601 f. Thesei uxor XIII 557 b. improba mulier 559 c.
 Phaedrus in Platonis convivio V 192 a.
 Phaenestius, paedotriba, pilae ludi magister I 15 a.
 phaeninda lusus I 14 f. 15 a.
 Phaestii facete et ridicule dictis excellunt VI 261 c.

Φαγήσια et *Φαγησιπόσια* festi dies apud Alexandrinos VII 275 a. b.
 phagrus piscis VII cap. 133. *φάγρος* apud Cretenses eodem lapidem significat VII 327 e.
 Phalaecus depeculator templi Delphici VI 232 e.
 phalaena piscis, balaena VIII 333 f.
 Phalanthus, genere Phoenix, cum Phoenicum colonia tenuit Achaia, Rhodi oppidum, quae deinde Ialysus nominata est VIII cap. 61. ei oraculum datum erat de albis corvis et de piscibus in cratere ibid. oppugnatus ab Iphicle, dolo deceptus, insula excedit ibid.
 Phalaris tyrannus lactentes infantes pro delicato cibo comedere solitus IX 396 e. ei insidias strunt Chariton et Melanippus XIII 602 a. b.
φαλαρίς avis palustris IX 393 c. 395 e. Veneri sacra habetur VII 325 b.
 Phalerica apua. vide apua.
 phallophori poetarum quoddam genus, qui apud Graecos Italos *φλύακες* nominabantur XIV 621 f. 622 c. d.
 phallus centum et viginti cubitorum, in pompa Ptolemaei Philadelphi V 201 e. a similitudine phalli nomen invenit phalaris avis VII 325 b.
 Phantias Antiochiae et omnino Syriae praefectus sub Antiocho illo, qui philosophos urbe et regno eiecit XII 547 b.
 Phanium meretrix Attica XIII 567 c. unde titulus comoediae Menandri.
 Phano meretrix Attica XIII 594 a.
 Phanosthenem Andrium maledictis insectatur Plato XI 506 a.
 Phanostrata meretrix XIII 585 f. cognomine Phtheiropyle 586 a.
 Phanus Pythagoricam philosophiam professus, sed lubricis moribus homo IV 161 c.

Phaon a Venere amatus II 69 d. a Sapphone Eresia amatus XIII 596 e.
 Phaon homo Pythagorismum professus, sed lubricis moribus IV 161 c.
 Phaonem tibia canendi peritiam prae se ferentem ridet Stratonicus VIII 350 e. f.
 Pharax Lacedaemonius ob luxuriam Siculus magis habitus quam Spartanus XII 536 c.
 Pharicum venenum III 81 e.
 Pharnabazus Alcibiadem circumventum interfecit XIII 574 e. f.
 Pharos insula Alexandriae adiacens: ibi frequentes auriculae marinae III 87 f.
 Pharsalia saltatrix Thessala, Metaponti in foro discerpta XIII 605 c.
 Pharsalii edaces X 418 b. c. omnium hominum ignavissimi et luxuriosissimi XII 527 a. Pharsalius Sisypheus VI 252 f.
φασαάδες anatum species IX 395 d.
 phaseli, phaseoli II cap. 46.
 Phaselis Pamphylicae oppidum, colonia Colophoniorum VII 297 e. ibi optimum conficitur unguentum rosaceum XV 688 e. coll. 683 b. Theodectes Phaselita, Aristotelis discipulus XIII 566 e.
 Phaselitae quotannis Colabrae heroi salsamenta offerunt VII 297 e. 298 a. Pamphyliorum pessimi VIII 350 a. 352 a.
 phasiana avis IX cap. 37 sq. alio nomine tatyras vel tetaros IX 387 e. XIV 654 c. in cibis IV 147 e. XIV 654 b. c. in phasianis multo maiore ratione quam in aliis avibus feminam magnitudine superat mas XIV 654 d.
 Phasimelus nobilis psaltes apud Alexandrum XII 539 a.
 Phasis fluvius. qui e Phasi aut Borysthene huc appellantur i. e. qui

e remotis oris huc veniunt I 6 d. sic, ad Phasin te relegabo IX 387 f.
φάσσα columbae species IX 394 a. d.
φανλία μήλα III cap. 23. *φανλία* olivae II 67 b. conf. XIV 650 a.
 Phayllus Phocensium tyrannus, mulierosus XIII 605 b. spoliatur templum Delphicum VI 232 e.
 Phayllus piscium lurco apud Alexidem VIII 338 d.
 Phemius cantor I 14 b. Achivorum reditum canit I 14 d. multas hominum deorumque res gestas novaverat XIV 633 c.
 Pheneus Arcadiae oppidum, quod perfluit Aroanius fluvius VIII 331 e.
 Phereboea Thesei uxor XIII 577 b.
 Pherecles Mimnermi inimicus XIII 598 a.
 phiala III 125 f. XI cap. 103—105. phiala Etrusca I 28 b.
 phibalea ficus III 75 b. phibalea myrti bacca III 75 c.
 Phidias pictor. in eius nomine ludit Phryne, hominem parum et avarum intelligens XIII 585 f. eius opus Cupido ibid.
 Phidias persona apud Antiphanem comicum II 38 b.
 Phidippus salsamentarius III 120 b.
 phiditia, *φιδίτια*, Spartanorum IV cap. 15—19. IV 138 d. 139 c. 140 c. e. V 186 b. XI 482 b.
 Phidon persona apud comicos VI 223 a. discit equos conscendere et ex eisdem descendere, turpi sensu dictum IX 402 f.
 Phigalea Arcadiae oppidum IV 148 f. XI 465 d. Phigalenses Messeniorum finitimi potui dediti X 442 b.
 Phigalensium coena IV cap. 31. XI 479 c.
 Phila Illyria, Derdae et Machatae soror, uxor Philippi XIII 557 c.

Phila meretrix Attica XIII 587 e.
Charisii Elei mancipium XIII 593
f. Hyperidis oratoris concubina,
ingenti pretio emta et manumissa
XIII 590 d.
Phila filia Demetrii Poliorcetae ex
Lamia XIII 577 c.
Phila Aphrodite VI 254 a.
Philadelphus Ptolemaeensis, philo-
sophus, deipnosophista I 1 d.
φιλᾶδελφος flos et frutex in Par-
thia nascens; eius nominis ratio
XV 682 c. d.
Philaenis Leucadia. in eam epi-
gramma Aeschrionis VIII 335 c.
Philaeum templum Philae Aphrodi-
tae consecratum VI 255 c.
Phileas Tauromenita mechanicus V
208 e.
φιλῆλιος cantio in solis honorem
XIV 619 b.
Philemon comicus poeta, Glyceram
amavit eamque in suarum fabu-
larum quadam laudavit XIII 594 d.
Philenus pater Theodori tibicinis
XIV 621 b.
Philetaerus rex Pergami X 445 d.
XV 697 c. d. meretricis filius
XIII 577 b.
Philetas Cous Battida amicam cecit:
eidem cives Coi statuam ae-
neam posuerunt XIII 598 e. f.
gracili adeo corpore fuit, ut pe-
des plumbo munire cogeretur, ne
a vento deiceretur XII 552 b.
macie consumtus IX 401 e. epi-
taphium eius ibid.
Philinna Larissaea Thessala, salta-
trix, ex Philippo Macedone sus-
cepit Aridaeum XIII 557 c. 578 a.
Philinus quidam tota vita nec cibo
alio nec potu usus est nisi lacte
II 44 c.
Philinus in convivis nominatur apud
Stratonem comicum IX 382 d.
Philippi oppidum. circa Philippos
rosae centifoliae colebantur, ex

Pangaeo monte transplantatae
XV 682 b.
Philippides, gracilis admodum ho-
mo, unus ex eis qui rempublicam
administrarunt XII 552 d. e. con-
tra eum orationem habuit Hyperides
ibid. d. ab eo macilentus qui-
libet homo, velut in proverbio,
dicebatur *Φιλιππίδου λεπτότε-
ρος* VI 230 c. XI 502 f. XII 552 e.
et *φιλιππιδούσθαι*, *gracilesce-
re* XII 552 e.
Philippus, Amyntae filius, Alexan-
dri M. pater, bibax fuit, idemque
petulans et in comitatu suo sem-
per scurras et musicos et id genus
hominum secum habens X cap.
46. VI cap. 76 sq. Antipatrum
vero, sobrium virum, reveritus
est X 435 d. poculo usus est au-
reo IV 155 d. quod noctu pulvi-
nari subiicere solebat ibid. et VI
231 b. sed et e cornu propinare
solitus his quos benigne acciperet
XI 476 d. ridiculorum studiosus,
collegio LX scurrarum Athenien-
sium talentum misit, ea condi-
tione ut illi ridicule dicta sua
scripto consignata ad ipsum mit-
terent XIV 614 e. luxuriosus fuit,
sociique eiusdemmodi IV cap. 62.
VI cap. 76 sq. Philippo Plato
operam contulerat ad adipiscen-
dum regnum XI 506 e. f. poly-
gamus fuit, ita ut quocunque in-
tulisset arma, inde uxorem duce-
ret XIII cap. 5. Philippi abiectis-
simus adulator Cleisophus VI
248 c—f. acerrimus inimicus Ar-
cadion, tandem ei reconciliatus
VI 249 c. d. Menecratem medi-
cum, cognomine deum, Philippus
convivio exceptum ludibrio ha-
buit VII 289 e. f. pomorum esu
inprimis delectabatur VII 276 f.
Philippus Persei pater, rex Mace-
doniae, in Asia cum a Magnesiis

ficos in cibum militum suorum
accepisset, Magnesiis dein Myun-
tem oppidum attribuit III 78 f.
Philippus is, qui a Romanis sub-
latus est, assentatorem habuit
Heraclidem, qui regnum eius
evertit VI 251 e.
Philippus scurra apud Xenophon-
tem I 20 b. XIV 614 c. d.
Philippus Chaerephili filius IX 407 e.
Philiscus poeta. sacerdos Bacchi,
in pompa Ptolemaei Philadelphi
V 198 b. c.
Philiscus Epicureus XII 547 a.
Philistides Syracusius, praestigiator
I 20 a. XII 538 e.
Philo adulator Agathoclis illius, qui
familiaris fuit Ptolemaei Philo-
patoris VI 251 e.
Philocrates parasitus helluo, pro
duobus vorans I 8 b. eidem in-
temperantia a Demosthene ex-
probratur VIII 343 e.
Philoctetes claudus in tragoediis VI
223 d.
Philocydes VIII 340 f.
Philolaus Pythagoricus, artis tibiae
inflandae peritus IV 184 e.
Philomelus dux Phocensium, templi
Delphici primus spoliator VI 246
d. XIII 605 c.
Philopappus. ad Philopappum Com-
mentariorum libros scripsit Ca-
pito Alexandrinus VIII 350 c.
Philopator. vide Ptolemaeus Philo-
pator.
philosophi, de cucurbita disputan-
tes II cap. 54. cum adolescenti-
bus subinde communia convivia
agebant V 186 b. philosophorum
mollitiem ridet Antiphanes XII
544 f. philosophus quidam in con-
vivio valde inepte se gerens XIII
607 d. philosophi publico edicto
expulsi ab Antiocho Syriae rege
XII cap. 68. a Lysimacho rege
XIII 610 d. e. ab Atheniensibus

ibid. e. f. a Romanis ibid. f. conf.
Epicurei.
Philotas cantor Polyidae discipulus
VIII 352 b.
φιλοτησία calix XI cap. 106.
Philoxenus Cytherius poeta dithy-
rambicus, idemque lurco et para-
situs facetus I 6 a. b. e. f. XIII
598 e. gruis collum sibi precatus
VIII 341 d. a Dionysio ob vitia-
tam Galateam in lapicidinas con-
iectus I 6 f. polypi bicubitalis esu
moritur VIII 341 a. b. Philoxeni
modos ediscebant Arcades XIV
626 b. a Philoxeno nomen inve-
nere Philoxeniae placentae I 5 f.
Philoxenus Eryxidis filius I 6 b.
Philoxenus Leucadius I 5 b. coll.
IV 146 f.
Philoxenus Pternocopis, parasitus
VI 239 f. 241 e. clarus ob facete
dicta 242 b. c. quorum nonnulla
memorantur VI 246 a—c.
ad Philoxenum epistola commemo-
ratur Alexandri I 22 d.
Philoxenus solenista ex piscatore
tyrannus III 90 c.
Philyra meretrix VII 286 e. juvenis
adhuc desiit scortari XIII 586 e.
Phinei filii caeci VI 223 c.
φλέως scirpi vel arundinis genus,
quod siccatum alendo igni inser-
vit VI 228 e.
φλέξις avis apud Aristophanem IX
398 c.
Phlius Peloponnesi oppidum ubi
πολεμάρχειος στοά a Sillace Rhe-
gino picturis ornata V 210 a.
Phliasium vinum I 27 d.
φλόγιον silvestre, flos coronarius,
primo vere florens XV 680 e.
φλόξ flos coronarius XV 680 e. re-
deunte solis splendore emergit
683 e.
phlyaces apud Italos quinam dicti
XIV 621 f.
Phocaeenses ex Ionia Massiliam

- condunt XIII 576 a. Phocaeensis Euxenus ibid. Phocaeensis meretrix, *Φωκαῖς ἑταίρα*, Cyri iunioris concubina, prius Milto, dein Aspasia nominata XIII 576 d. Phocaicum flabellum VI 257 b.
- Phocidem capiunt Thebani adiutore Philippo XIII 560 b. Phocenses olim mancipiis non erant usi VI 264 c. d. Phocensium bellum cum Thebanis, sacrum dictum XIII 560 b. bellum cum Cirrhaeis ibid. b. c. Phocensium tyranni Delphicum templum spoliunt VI 231 c—e. 232 e. 264 c.
- Phocion vir frugalis X 419 a.
- Phocus Phocionis filius ob luxuriam odiosus Atheniensibus IV 168 e. f. Phoco rogante, archonte Cephisodoro, factum est decretum senatus Atheniensis, cuius formula apponitur IV 171 e.
- Phocylidis versus iustis modis decantari soliti XIV 620 c.
- Phoenice palmulas gignit I 28 a. unguento celebris XV 688 f. plena est canticorum lascivorum XV 697 c. Phoenices invenerunt literas I 28 e. pistoria arte excellunt III 112 c. gingran vel gingrin tibiam invenerunt IV 174 f. item nablium 175 c. primi confecerunt tibias eburneas IV 183 e. Phoenicum colonia Rhodum incoluerat VIII 360 e. f. *γαῦλος Φοινικικός* VII 320 c. Phoenicium vinum, Byblinum, palmenum I 29 b. c. d. XIV 642 e.
- Phoenice olim dicta erat Caria IV 174 f.
- phoenix avis nascitur Heliopoli XIV 655 b.
- phoenix instrumentum musicum XIV 636 b. 637 b.
- Phoenix Homericus I 9 a. 23 c. f. 25 f.
- Phoenix quidam deducendae navis Philopatoris commodam rationem invenit V 204 c.
- pholades conchyliorum genus III 88 a. 91 a.
- Pholus centaurus Herculi ingens poculum vino plenum apposuit XI 499 b.
- Phorbas Triopae filius, frater Periergi VI 262 e. f. annua sacra in illius honorem celebrata VI 263 a. pater Astydamae, avus Leprei X 412 a.
- Phormio imperator Atheniensis bello Peloponnesiaco, cuius laudatur frugalitas X 419 a.
- Phormio Demostheni memoratus XI 486 c.
- Phormio histrio in Alexandri nuptiis comoedias egit XII 539 e.
- Phormio parasitus Seleuci VI 244 f.
- Phormisius XIII 570 f.
- Phormisius legatus Atheniensium dona accepit a rege Persarum VI 229 f.
- Phoruscus helluo VIII 344 a.
- φῶτιγξ* tibia obliqua IV 175 f.
- Phrastor Aegialensis XIII 594 a.
- φρέαρ*. vide in puteus.
- Phryges, apud Aeschylum, cum Priamo Graecos adeunt Hectoris cadaver redempturi I 21 f. *τετρακλίην* vocant *τὴν Θρόϊκην* II 69 d. Phrygum et Lydorum sepulcra, qui Pelopem olim in Peloponnesum erant secuti XIV 625 e. f. Phryges haud secus ac Lydi olim sub Tantalii fuerant imperio ibid. f. *ἀνδράποδ' ἐν Φρυγίᾳ* I 27 f. Phrygia ficus II 55 a. III 75 b. Phrygia harmonia XIV 624 b. conf. Harmonia. Phrygia saltatio XIV 629 d. Phrygia tibia IV 176 f. 177 a. 185 a. Phrygium trigonum IV 183 e. Phrygius amaracus, flos aestivus XV 679 d. Phrygius rhythmus asper IV 185 a.

- Phryne meretrix Attica, Epiclis filia XIII 591 c. charybdi similis XIII 558 c. olim colligenda cappari vitam sustentaverat XIII 567 b. proprium eius nomen fuerat Nicarete XIII 591 c. ita dives fuit, ut polliceretur Thebarum muros se instauraturam, si nomini suo honos haberetur XIII 591 d. Phrynae festiva responsa XIII 585 c. f. capitis rea acta, defensa est ab Hyperide, qui nudatum illius pectus ostendit iudicibus XIII 590 d. e. ad eiusdem exemplar Venerem Anadyomenem pinxit Apelles ibid. f. et Cnidiam Venerem finxit Praxiteles 591 a. Phrynae ipsi statua aurea Delphis posita, Praxitelis opus, intemperantiae Graecorum monumentum XIII 591 b. Phryne Cupidinis statuam, Praxitelis opus, Thespiensibus donavit ibid. duae Phrynae fuerunt auctore Apollodoro, altera Sarpedion cognominata, altera Clausigelos: Herodico auctore, altera Sestos, Thespica altera XIII 591 c. Thespica Phryne XIII 583 b. c. 590 d.
- Phrynichus vetus poeta, *ὄρχηστὴς* vocabatur I 22 a.
- Phrynichus nobilis tibicen XII 538 f.
- Phrynion Paeaniensis. Demonis filius, Democharis *ἀδελφιδούς* cum Stephano oratore alternis diebus usus est Neaera XIII 593 f.
- Phrynon Thebanus pater Attagini IV 148 e.
- Φθειροπύλη* cognomen Phanostratae meretricis XIII 586 a.
- Phthia virgo, cuius amore in columbae formam versus est Iuppiter IX 395 a.
- φθοῖς* placentae genus XIV 647 d. e.
- Phya Minervae habitu Pisistratum Athenas reduxit XIII 609 c. eadem dein Hipparchi uxor ibid. d.
- phyces et phycis piscis VIII 355 b. III 107 c. VII 282 a. 295 f. 319 c. 320 e. 322 e. IX 403 b. spinis obsitam et colore variam phycidem dicit Aristoteles VII 319 c. in saxatilibus numeratur VII 305 b.
- phycides elixae IV 131 e.
- Phycussae insulae unde dictae I 30 d.
- Phylacus rex sacra faciens apud Hesiodum in Melampodia XI 498 b.
- Phylo una ex Helenae famulis mulieribus apud Homerum V 191 b.
- Phyromachus helluo VIII 343 b. coenans cum Corydo VI 245 e. in eum epigramma X 414 d. e.
- Phyromachus Pythagoricam philosophiam professus, sed lubricis moribus homo IV 161 c.
- physa piscis Niloticus VII 312 b.
- Physcidas XIII 605 b.
- physicillus exiguus panis rotundus IV 139 a.
- Physinges II 68 e.
- φύστη μάζα* apud Athenienses III 114 f. IV 149 a.
- picridiae fici III 78 a.
- Pieria terra III 125 d.
- pilae lusus I cap. 25 sq. saltatio cum pila I 14 d.
- pilulam facientes patrimonium IV 165 d. e.
- pincernae delubrum ab Hercule consecratum in honorem Cyathi pincernae, quem invitus occiderat IX 411 a. pincernarum munere fungebantur olim nobiles iuvenes X 424 e. 425 a.
- Pindarus sublimis et grandiloquus XIII 564 d. amoris mirifice addictus XIII 601 c.
- pineae corona, in pompa Bacchica Ptolemaei Philadelphi V 200 a.
- pineae nux II cap. 49. nuclei comeduntur alcae mixti III 126 a.
- pina et pinoteres III cap. 38. vires

- diaceticarum III 91 e. pinna margaritifera III cap. 46. cui item inesse perhibetur pinoteres III 93 f. piper II cap. 73. Libycum II 66 d. duo piperis genera II 66 e. *πίποι* pulli gallinacei IX 368 f. pira in aqua inferri in convivia solebant ibid. b. apud Homerum *ὄχραι* I 24 f. 25 a. pirorum a patre sibi donatorum meminit Ulysses I 25 b. Piraei praefecti II 44 c. Piraei gramia, Aegina insula III 99 d. Pirene. vide Peirene. Pirithous XIV 613 a. Pirithoi nuptiae, pictura XI 474 c. Pisa rivus Olympiae X 414 a. c. Pisaea terra, *Πισαῖοι κληροί*, apud Nicandrum XV 683 a. eadem Pisatis: in qua templum Dianae Alpheusae VIII 346 b. Pisacum altare Iovis, Olympiae X 413 a. coll. 412 f. Pisander lusco vorax X 415 d. piscarii Athenienses hominum et avarissimi et insolentissimi et dolosissimi VI cap. 4—10. piscatori retia sunt aratrum VII 284 a. piscatores thynnorum, felici captura usi, primum quem ceperunt thynnus Neptuno immolant VII 297 e. ex piscatore tyrannus III 90 e. laus artis piscatoriae VI cap. 11. artis piscatoriae scriptores I 13 b. pisces. de his agitur fere toto libro VII et VIII. piscium *χοείας* explicari ab Athenaeo ait auctor epitomae I 1 a. piscium capturam noverant heroes Homerici I 13 a. b. 25 b. quanquam eos non inducit poeta piscibus vescentes I 25 d. pisces laudantur Sicyonii I 27 d. pisces potissimum nomine *ὄψον* intelligebant Athenienses VII cap. 4. piscis sacer VII cap. 18 et 20 sq. pisces diis sacrati, mullus Hecatae, citharus Apollini, boax Mercurio cet. VII 325 a. b. piscis cuius nomen non licet Graecis versibus exprimere VII 284 e. pisces fossiles VIII cap. 2. pisces vocales VIII cap. 3. 6. mansuefacti VIII 331 e. pisces in terram exeuntes VIII 332 b. et ibid. cap. 5. pisces saxatiles distinguuntur a pelagiis VIII 355 b. piscibus pluit coelum VIII 333 a. variorum piscium in cibum parandorum ratio exponitur VII cap. 41. 45. piscium vires in cibo VIII cap. 51—56. piscina multo sumtu instituta Agri-
genti XII 541 f. Pisistratarum caedes ab Harmodio et Aristogitone commissae XIII 602 a. Pisistratus Atheniensium tyrannus, bibliothecam instruxit I 3 a. moderatus et liberalis XII 532 f. 533 a. sed et multa arroganter fecit; in his, quod Bacchi statuam publicam ad sui vultus similitudinem effingendam curavit XII 533 e. Athenas reducit a Phya, Minervae habitu XIII 609 c. *πιστάκια* XIV cap. 61. Piston thoracum fabricator, cum quo saepe Socrates sermones miscbat V 220 c. pistior commendatur e Lydia aut Phoenicia III 112 c. pistores praestantissimi, Cappadoces ibid. pistorium opus. vide panis et placenta. pisum legumen IX 406 c. XI 476 f. Pitana oppidum Aeolicum, in cuius vicinia praestans colitur vinum I 31 c. d. Pithyllus cognomine Tenthes I 6 c. Pittacus Periandrum monet de fugienda ebrietate X 427 e. f. Pitthei filia Aethra, Aegei uxor XIII 556 f. pix. picis multiplex usus in re nau-

- tica V 206 f. 207 b. 208 a. pice corpus glabrant Etrusci et alii populi ad Occidentem incolentes XII 518 a. b. Pixodarus regis Cariae filius XI 472 f. placentae XIV cap. 51—58. ubi plurima placentarum genera et nomina commemorantur, Latina magis quam Graeca nomina placentarum multa ex Chrysippo Tyaneo afferuntur XIV 647 c. d. multa placentarum genera sub panum nominibus commemorantur III cap. 74 sqq. Atheniensem placentam laudat Arcestratus III 101 d. e. Apicia nominantur plura placentarum genera I 7 a. Philoxeneae placentae I 6 d. e. nuptialis placenta VII 280 d. placuisse turbae saepe magnae ineptiae indicium est XIV 631 f. Placus vicus in ditione Troiana XIV 644 a. plagiarii. Sophocles nonnulla suorum Aeschilo subripuit I 17 d. Alexis Eubulo I 26 a. Eubulus Euripidi II 64 d. Antiphanis versus suos fecit Eriphus III 84 b. *πλαγιωμαγάδης* tibia IV 182 d. Plangon meretrix Attica XIII 558 b. 567 e. patria Milesia, Pasiphila cognominata, cum Bacchide amicitiam contrahit mira quadam occasione XIII 564 b—d. Plangon unguentarius, Eleus XV 690 e. Plangonium unguentum a Plangone inventum XV 690 e. *πλάνοι* circulatores XIV cap. 5. plantae quaedam nec florem nec semen producunt II 62 f. plastinx in cottabi ludo XI 487 d. e. XV 666 f. 667 a. Plataea, ubi adversus Persas aciem instruxere Graeci IV 148 f. platanus et vitis aurea regis Per-
sarum XII 539 d. Delphica platanus XV 701 d. Plato philosophus, eius dictum de his qui vestiri rite nesciunt I 21 b. Plato et alii philosophi ridentur ab Epicrate comico II cap. 54. Plato cautionem commendat in pangendis novis nominibus III 99 d. horologium nocturnum hydraulicum confecit IV 174 c. Plato quando natus sit et quando vita functus V 217 a. b. falsa tradidit de Socratis militia V cap. 55. plures Platoni nugae et errores exprobrantur ibid. cap. 57—61. Plato et Lycurgus aurum et argentum e suis rebus publicis eiecerunt VI 233 a. ficorum avidus Plato VII 276 f. pueros ante decimum octavum annum noluit vinum gustare X 440 b. c. Plato Homerum e sua republica expulit XI 505 b. mimica usus est poesi ibid. b. c. Platonem sermones Socratis prorsus finxisse affirmant Gorgias, Phaedo, Timon XI 505 e. etiam Socrates praedixerat multa in se mentitum esse Platonem 507 c. dictum Platonis, Postremam tunicam, quam exuunt homines, esse gloriae cupiditatem XI 507 d. Plato Archelaum accusat, quod dominum interfecerit; eidem tamen Archelao amicissimus fuisse perhibetur XI 506 e. Philippo operam contulit ad adipiscendum regnum XI 506 e. f. maledicus fuit in multos XI cap. 114 sq. invidus in condiscipulos, praesertim in Aeschinem et Phaedonem XI 507 c. ter ipse in Siciliam profectus, eadem tamen de causa cavillatus est Aristippum 507 b. mortuo Socrate bono animo esse iussit condiscipulos, se enim idoneum esse qui illi succederet ibid. a. b. discipulos habuit

- impios et tyrannicos XI cap. 119.
Platonis dialogi multi alieni sunt, nonnulli ex Aristippi disputationibus hausti, alii ex Antisthenis, alii ex Brysonis Heracleotae XI 508 c. d. coenae eius quales fuerint in Academia X 419 c. d. Archaeonassam meretricem amavit Plato XIII 589 c. Platonem audiverat Lasthenea Arcadica XII 547 d. Platonis problema arithmeticum de pomis vel coronis distribuendis XV cap. 10. metempsychosis XV 679 a. b.
- plausus plebis malum omen XIV 631 f.
- Pleiades, eadem Peleides, apud Homerum et alios poetas XI cap. 79 sq.
- Pleionen matrem Pleiadum infestus persequitur Orion XI 490 d. f.
- Pleistarchus. vide Plistarchus.
- plemochoae postremus dies Eleusini-
norum mysteriorum XI 469 a. b.
- πλημοχόη vas fictile quo utuntur in Eleusini-
norum mysteriorum celebratione ibid.
- plenilunio incrementum capiunt echini in mari et cucumeres in hortis III 74 c. de echinis rursus III 88 c.
- Plethagoras per iocum nominatus est sophista quidam VI 271 d.
- Pleuratus frater Genthionis vel Genthii, regis Illyriorum, a fratre occisus X 440 a.
- πλίκια placenta XIV 647 c.
- Plinthine Aegypti oppidum I 34 a.
- Plistarchus. huic libros suos *Τυγίωνων* dedicavit Diocles VII 321 d.
- Plistus fluvius Phocidis III 82 a.
- plotes pisces VII 288 b. iidem qui alias *νεστρεῖς* VII 307 b.
- pluit piscibus tritico ranis VIII 333 a. b.
- Plutarchus Alexandrinus grammaticus deipnosophista I 1 c.
- Pluti mater Ceres XV 694 c. Plutum ipsum e terrae penetralibus educere sperant qui metalla fodiunt VI 233 e.
- pluviae auctor et moderator Iuppiter XV 675 c.
- Pnythagoras Cypri regulus dona accipit ab Alexandro IV 167 c.
- Pnyx. τὴν θεῶν χρησμοῖς καθωσιωμένην πύκνα V 213 d.
- pocillator. vide pincerna. *κήρυκες* olim pincernae X cap. 26.
- pocula tria tantum bibenda sapientibus II 36 b—d. X 441 e. poculum aureum Philippi IV 155 d. maiora pocula post coenam data X 423 c. an veteres etiam maioribus biberint poculis XI cap. 4. pocula fictilia: vide fictilia. Coptica: vide in Coptus. e fictilibus aurea fecit Agathocles XI 466 a. poculorum ostentatio XI cap. 14. pocula in pretio habita XI cap. 16. pocula caelata aurea et gemmis distincta cap. 17. pocula litterata XI cap. 30. XI 489 b. c. poculum boni dei, Iovis Servatoris, Sanitatis XV cap. 47. De poculis et omnino de vasis potioribus agitur libro XI.
- Podalirius eximius medicus X 458 e.
- Podes Homericus primus parasitus VI 236 c. vulneratur in ventre ibid. d.
- poesis mimica: ea usus est Plato, sed invenit eam Alexamenus Teius, qui ante Platonem dialogos scripsit XI 505 b. c. poesis prosaica X 445 b. XIV 639 a. poeseos scenicae saltationes tres, tragica, comica, satyrica; poeseos lyricae item tres, pyrrhicha, gymnopaedica, hyporchematica XIV 630 c. d.
- poetae. poetis vinum Pegasus est II 39 c. apud praestantissimos

- poetas veteres reperiuntur pravae nonnullae sententiae III 122 b. c.
- πολεμάρχειος στοά Phliunte V 210 b.
- πολεμικός νόμος XIV 618 c.
- Polemon academicus abstemius II 44 e. ad coenam ituros quo modo hortari solitus X 419 c.
- polentam ex hordeo Lesbio comedunt dii III 111 f. 112 a. polenta vino iniici solita X cap. 40.
- Pollis Argivus rex Syracusarum I 31 b.
- Pollis Atheniensis XI 477 c.
- Pollium vinum in Sicilia I 31 b.
- πόλος ad imitationem solarii quod Achradinae erat, confectus V 207 e. f.
- Polyarchus cognomine ἡδυνπαθής, legatus missus Tarentum a Dionysio iuniore, de voluptate tanquam summo bono disputat cum Archyta XII cap. 64 sq.
- Polybiades Lacedaemonius Nauclidis pater XII 550 d.
- Polybus Mercurii filius, Glauci pater fuisse perhibetur VII 296 b.
- Polyclea meretrix Attica, a qua fabulae titulum fecit Alexis XIV 642 c.
- Polycrates Sami tyrannus, quidquid aliis in regionibus suo in genere nobile esset, capras, oves, sues, canes, id Samum transferendum curavit XII 540 d. Lydorum molitiem aemulans, lauram Sami opposuit dulci anconi Lydorum, et Samiorum flores floribus Lydiis XII 540 f. palaestras tanquam sibi periculosas incendi evertique iussit XIII 602 d. Polycratis aetate vixit Anacreon XV 673 d. Anacreontis aemulus in pueri amore fuit Polycrates XII 540 e. medicum habuerat Democedem Crotoniatam XII 522 b. occisus est ab Oroeta ibid.
- Polycriton Critonis filius, Rhenaensis, Delios accusans, eleodytis se litem intendere ait IV 173 b.
- Polyctor citharoedus VI 245 d.
- Polydorus Teius, medicus et commensalis Antipatri XII 548 e. f.
- Polyenctus luxuriosus homo, ab Anaxandride comico perstrictus, ut qui patrimonium abliguriisset IV 166 d.
- Polyeuctus Achaeus, parodus carminum ad citharam cantatorum XIV 638 b.
- Polyidas cantor, cuius discipulus Philotas musico certamine vicit Timotheum VIII 352 a. b.
- Polyidus sacrificans Peteum praeter-euntem detinuit, et partem victimae ei apposuit XI 459 a.
- πολυμαθία vana res XIII 610 a.
- Polynices, Oedipi filius XI 465 f.
- polypus piscis VII cap. 100—104.
- polypus nautilus cap. 105 sq. idem nautilus *polypus remigans* VII 317 b. polypi descriptio, pedes, acetabula, atramentum, mecon VII cap. 101. polypus se ipse comedere falso perhibetur cap. 102. mutat colorem ibid. VII 317 a. f. inde monent poetae polypi exemplo accommodandum sese temporibus et hominibus ibid. et XII 513 c. polypus oleae ramo capitur VII 317 c. d. et sale ante cubile eius adperso VII 316 f. polypi coitus et generatio VII 316 e. 317 d. e. polypus in cibo vires habet aphrodisiacas II 63 f. 64 a. VII 316 c. VIII 356 f. ex comeso crudo polypo mortuus est Diogenes VIII 341 e. ex comeso bicubitali polypo bene condito mortuus Philoxenus ibid. a—d.
- Polysperchon nobilis Macedo, grandior natu, quando appotus erat, saltare consueverat IV 155 c.
- Polystratus Atheniensis, Theophras-

- sti discipulus, Tyrrhenus cognomine, tibicinarum vestes induebat XIII 607 f.
- Polytecus Chiorum tyrannus VI 259 a. b.
- Polyxenus Tauromenita legatus ad Nicodemum XI 471 f.
- poma. vide mala.
- pompa Antiochi Epiphanis V cap. 22 sq. Ptolemaei Philadelphi V cap. 25 sqq.
- Pompeianus Philadelphensis, vocabulorum venator III cap. 53.
- Pompeius Magnus: in illius usum Atticus paedotriba folliculi ludum invenit I 14 f.
- Pompelion Hispaniae oppidum, quasi Pompeiopolin dicas i. e. Pompeii oppidum XIV 637 f. 638 a.
- πομπικόν tuba canere X 415 a.
- Pompilius Numa. vide Numa.
- pompilus piscis VII cap. 18 et 20 sq. quem comedere nefas VII 283 b. nomen habet *διὰ τὸ προπέμπειν τὰς ναῦς* VII 284 d. idem putatur atque chrysophrys ibid. ex homine piscis VII cap. 19. pompilus homo fuerat mare exercens VII 283 a. e. f.
- Pontiae insulae ad Etruriam, ex adverso Tarracinae VI 224 c.
- Pontianus Nicomediensis philosophus deipnosophista I 2 d.
- pontocharybdis: sic Eurymedontem appellat Hipponax XV 698 c.
- Pontonous I 13 e.
- Pontus. Ponticorum populus Romam translatus I 20 c. Ponticos ridet Stratoniceus VIII 351 e. Ponticus tyrannus Leucon VI 257 c.
- Ponticum oppidum Cerasus II 51 a. Pontica nux II 53 b. f. aliis castanea, aliis avellana II 54 b. *Ποντικὸν ὄψον* III 116 f. Ponticum salsamentum VI 275 a.
- popa coquus sacrificus XIV 659 f.
- populus alba Herculi sacra III 82 d.
- populo (*λεύκη*) similes paederotes XV 684 b.
- porcellus IX cap. 17 sq. porcellus partim assus partim elixus IX cap. 19. 26. porcellorum dimidiata capita IX 384 c. d. lactentes porcelli IX cap. 54. porcelli assi XIV 656 f.
- porcus et porca IX 375 c. d. porcus immanis magnitudinis ibid. d. porcus apud Cretenses animal sacrum IX 375 f. 376 a. Argivi suem immolant Veneri, isque festus dies Hysteria dicitur III 95 f. 96 a.
- porcus vel sus, piscis VII cap. 131.
- porcus fluviatilis et scarus soli ex piscibus vocales sunt VIII 331 d.
- porphyrio avis IX cap. 40. Libyca avis et diis Libyae sacra ibid.
- porphyris avis, diversa a porphyrione IX 388 d. e.
- Posidonia Neptuno festi dies XIII 590 f.
- Posidoniatae incolae Paesti oppidi, origine Graeci, sed barbari facti, nonnisi unicum adhuc festum Graecanicum agentes XIV 632 a.
- Posidonius stoicus (ut quidem perperam ait Athenaeus, cum Panaetium nominare debuisset) comes Scipionis in legatione Aegyptiaca XII 550 d. e. XIV 657 f.
- L. Postumius consul XII 547 a.
- Potamii pagus Atticus VII 299 b.
- potare. de potando praeceptum Mnesithei medici XI cap. 67.
- Potheina tibicina, Ptolemaei Philadelphi concubina XIII 576 f.
- Potheino neurospastae scenam aperuerunt Athenienses I 19 e.
- πόθος flos coronarius et corona ex eo confecta XV 679 c. d.
- potibazis vox Persica XI 503 f.
- Potidaea, ad Potidaeam an pugnaverit Socrates V 215 e. 216 c.
- potoria vasa. vide poculum.

- potus largior initio coenae nimiam generat humorum collectionem III 120 d. potus immodicus hominibus similiter nocet, ut nimius imber plantis XI 504 c. d.
- praecones, olim pincernae X cap. 26. *κῆρυκες* apud Athenienses olim coqui et popae XIV cap. 79. iidem apud Homerum sacrificantibus ministrant ibid.
- praegustatores IV cap. 71.
- Praenestinum vinum I 26 f.
- praesentibus fruendum III cap. 62.
- praestigiatōres plani circulatores: Matreas Nymphodorus Potheinus Theodorus Xenophon. vide suis locis in hoc indice. conf. I 19 f. 20 a. XII 538 e.
- praestigiatrices mulieres in caput per erectos gladios sese provolventes ignemque evomentes IV 129 d.
- practextata verba X 453 a.
- Pramnia petra in Icaro insula I 30 c.
- Pramnium vinum crassum et multum nutriendum I 10 a. Pramnium Lesbium I 28 f. 29 a. Pramnium vinum in Icaro insula I 30 b. variae variorum super eo sententiae I cap. 55.
- Pratinas Phliasius, *ὄρχηστικός* I 22 a.
- Praxiteles statuarius XIII 591 a. b. 585 f.
- προμνάδες* thynnides VII 328 f.
- Priamus luxuriam vituperat filiorum I 9 c. filii cadaver redempturus venit I 21 f. 23 f. 24 a. V 190 f. VI 226 f. et pro eo cum alias res pretiosas, tum pulcrum poculum offert XI 781 c. multis praeter Hecubam utitur uxoribus XIII 556 b.
- Priapus, cognomen Bacchi apud Lampsacenos I 30 b. Priapus Baccho adstans in pompa Ptolemaei Philadelphi V 201 c. d.
- primitiae deo oblatae quamnam vim habeant VIII 363 d. e.
- πρίστις* poculi species XI 784 a. 484 e. 496 b.
- πρόαρον* ligneus crater XI 495 a.
- problemata ridicula ad imitationem problematum Aristotelis I 19 d. e.
- προχοίδες* apud Xenophontem XI 496 c. *προχοίδιον* XI 473 c.
- προχύτης* poculi species XI 496 c.
- proci cur exsecrati sint Phemium cantorem I 14 b—d. latrunculorum ludo experiebantur quisnam Penelope esset potiturus I c. 29.
- Procles, Epidauri tyrannus, pater Melissae, uxoris Periandri XIII 589 f.
- προκνίδες* caricarum genus quoddam XIV 653 b.
- Proconnesius Aristeas XIII 605 a.
- Procridis canis
- Prodicus ridetur ab Aeschine Socratico in dialogo Callia V 220 b.
- Proetides furore laborantes sanantur a Melampo VIII 340 a. b.
- Προμάχεια*, festum apud Lacedaemonios XV 674 a.
- Promachus in ludis ab Alexandro ad Calani tumulum institutis palmam bibacitatis adeptus quatri-duo post mortuus est X 437 b.
- Promalanges VI 256 a.
- Prometheus vinculis solutus in poemam ignis furto ablati caput vincire iubetur; unde coronandi capitis mos originem cepit XV 672 e. f. 674 d.
- prona manus, *χείρ καταπρηνής*, saltationis species XIV 630 a.
- Pronactis filiae proci, postquam spe exciderunt, comam absciderunt XII 528 d.
- Pronomus Thebanus, clarissimus musicus, Alcibiadis praeceptor IV 184 d. primus eisdem tibiis omnia modorum genera peregit XIV 631 e.

prooemia ἀγασίχορα Pindari IV 180 e.
 propinare, nominatim salutando aliquem ad bibendum invitare X cap. 41. V 193 a. item inter pocula a'teri aliquid dono offerre IV 151 e. propinatio Carmanorum II 45 f.
 Propis Rhodius citharoedus, magnus statura, exiguus arte VIII 347 f. 348 a.
 πρόπωμα. vide gustatio.
 Proscenium, cognomen Nannii meretricis XIII 587 b.
 Proschium, locus Aetoliae, ubi pin-cernae delubrum ab Hercule consecratum IX 411 a.
 Proserpina cum suis virginibus flores colligit XII 554 b. violis obscurum tribuit colorem XV 684 e. cantica Proserpinae et Cereris dicata, iuli XIV 619 b.
 προσοδιαχοὶ νόμοι XIV 631 d.
 προσπελάται Arcadem similes helotibus Lacedaemoniorum VI 271 d. e. coll. X 443 b.
 Protagoras sophista magnas sibi paravit divitias III 113 e. e baiulo philosophus VIII 354 a. partes agit in Eupolidis Adulatoribus I 22 f.
 Protarchus unus ex interlocutoribus in Platonis Philebo X 424 d.
 Proteas nepos Proteae filii Lanicae, homo bibax IV 129 a. postquam scyphum aureum ebibit, scyphum praemium retulit ibid. e. f.
 Proteas Macedo Lanicae filius, nutricis Alexandri, regis comes, bibacissimus homo IV 129 a. X 434 a.
 protentharum collegium Athenis IV 171 d. e.
 Proteus: ei similis est assentator VI 258 a. sic parasitus Agis vocatur Proteus patinarum VIII 345 a.
 Protus Massiliensis, Euxeni filius

ex Aristoxena, a quo Massiliae familia Protiadarum nomen invenit XIII 576 b.
 Proverbia. ἀγαθὸς πρὸς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἦκον I 8 a. κοινὰ τὰ τῶν φίλων ibid. ἀσύμβολον κώ-θωνα μὴ παραλίμπαιε I 8 c. κώθων οὐ παραλίπτὸς ἀσύμ-βολος ἀλλὰ διωκτὸς ibid. Θε-ταλὸν σόφισμα I 11 c. αὐτὸς ἐμαντοῦ Ἰόλεως καὶ Ἀλκείδης γενήσομαι I 33 c. οἶνος καὶ ἀλη-θεια I 37 f. ἄνδρὸς δ' οἶνος ἔδειξε νόον ibid. οὐδέν σ' ὀνή-σει βολβὸς ἂν μὴ νεῦρ' ἔχῃς II 64 b. τὸν σικκὸν τρώγουσα γύναι τὴν χλαῖναν ὕφαινε III 73 d. σῦκον μετ' ἰχθύν, ὅσπριον δὲ μετὰ κρέας III 80 e. σῦκα φίλ' ὀρνίθεσσι, φντεῦν δ' οὐκ ἐθέλουσιν ibid. εἰς αἶγας ἀγρίας πέμπεσθαι III 83 a. λιχνε-τέρα τὰν πορφυρᾶν III 89 a. σα-πρὸς τάριχος τὴν ὀρίανον φι-λεῖ III 116 e. ἐν Κέῳ τίς ἡμέρα III 117 c. τάριχος ὅπτις εὐθύς ἂν ἴδῃ τὸ πῦρ III 119 e. οὐκ ἂν πάθοι τάριχος ὥνπερ ἄξιός ib. ὀρθοὶ τὸ δὴ λεγόμενον ἀνιστά-μενον IV 130 b. τὴν μὲν ἐξην-τλοῦμεν ἢ δ' ἐπεισέρρει IV 156 e. ἐν τι τῶν τριῶν κακῶν IV 157 d. τηλοῦ φίλοι ναῖοντες οὐκ εἰσὶν φίλοι V 187 a. αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαίτας ἴασιν V 177 b. conf. 188 a. μὴ παιδὶ μάχαιραν V 214 a. οὐκ ἔστ' ἐνυμνος λογος οὗτος V 216 b. εἶδε τὸ πῦρ ἀγνὴ VII 285 d. μὴ μοι βαίων, κακὸς ἰχθύς VII 288 a. ἔπεται πέρικη μελανούρω VII 319 c. οὐδεὶς κακὸς μέγας (σαπρὸς) ἰχθύς VIII 348 a. αἰ-Ἰλίω κακὰ VIII 351 a. ἄδοι τις ἦν ἕκαστος εἰδείη τέχνην VIII 351 d. ἀπώλεσας τὸν οἶνον ἐπι-χέας ὕδωρ VIII 362 a. λύκον

χανῶν IX 380 b. ἢ πέντε πίνειν ἢ τρεῖς ἢ μὴ τέτταρα X 426 d. ὁ οἶνος οὐκ ἔχει πηδάλια X 427 f. οἶνος ἄνωγε γέροντα καὶ οὐκ ἐθέλοντα χορεύειν X 428 a. γόνυ κνήμης ἔγγιον IX 383 b. πολλὰ μεταξὺ πέλει κοτύλης καὶ χεῖλεος ἄκρον XI 478 e. πλεῦ-σειας εἰς Μεσσαλίαν XII 523 c.
 pruna eorumque varia genera II cap. 34.
 Prusa oppidum ad Mysium Olym-pum II 43 a.
 Prusias rex Bithyniae ob luxurio-sam mollitiem famosus XI 496 d. e.
 prusias, poculi species XI 475 f. 496 d.
 Prytaneum Thasiorum I 32 a. Athe-niense, sive Alexandrinum I 22 d. Naucratarum, quo non licebat intrare mulieri, nisi uni-tibicinae IV 150 a. Mytilenaeorum X 425 a. prytaneum recte dicas quemlibet locum, ubi gratis licet coenare, parasi vox VI 237 f.
 prytanes quotidie una coenabant, de commodis publicis inter se colloquentes V 186 a.
 Prytanis. v. Euphorio.
 Prytanitis Vesta apud Naucratis IV 149 d.
 ψάγδας vel σάγδας unguentum XV 690 e. 691 b. c.
 psalterium instrumentum musicum IV 183 c.
 Psamatha meretrix Attica XIII 586 e. 592 e.
 Psammetichus rex Aegyptiorum, ex aenea phiala libavit VI 231 d. fontes Nili et Africae deserta scrutari cupiens pueros aluit ἰχθυο-φάγους, aliosque ἀδίφους VIII 345 e.
 ψαθύριον placentae genus (?) XIV 646 c.

ATHENAEUS. III.

psephisma de parasitis VI 234 e. de protenthis IV 171 e.
 Psilinae coronae eadem quae Thy-reaticae XV 678 b.
 ψιλονιθαριστική XIV 637 f. 638 a.
 psithium vinum I 28 f.
 ψιττακία XIV cap. 61.
 psittaci in pompa Ptolemaei Phila-delphi V 201 b. IX 387 d.
 psycter vas frigidarium XI c. 108 sq. item cyathus XI 503 b. 469 c.
 psycteres etiam vocantur nemo-rosa et umbrosa loca, diis conse-crata XI 503 c.
 psycterium poculum VI 230 d. XI 503 c. d.
 Ptelea una ex Hamadryadibus III 78 b.
 Pterelaus XI 498 c.
 Pternocopis cognomen Philoxeni, de quo supra.
 ptisanæ vocabulum unde composi-tum X 455 e. in ptisanum gri-phus ibid.
 Ptolemaei fortasse Corintho oriundi 201 d.
 Ptolemaeus Aegypti rex primus XIII 576 e. cognomine Soter, olim ἐδέατρος fuerat Alexandri IV 171 c. deinde classi praefectus VI 261 b. Thaidem meretricem post Alexandri obitum duxit uxorem, et liberos ex ea suscepit XIII 576 e. sed legitima eius uxor Be-renice V 203 a. huius splendidum quoddam convivium descripsit Lynceus Samius III 100 f. 101 f. IV 128 b. in eundem Rhodii canunt paeonem XV 696 f.
 Ptolemaeus Aegypti rex secundus, cognomine Philadelphus II 45 b. c. Berenicae filiae, Antiocho nuptae, aquam ex Nilo mittit ibid. biblio-thecam Alexandriae instruxit I 3 a. b. V 203 e. magnificam pom-pam instituit, quae describitur V cap. 25 sqq. maximas classes et

- ingentes naves aedificandas curavit V cap. 36. festive risit Sosibium τὸν λυτικόν XI 493 f. 494 a. Arsinoae reginae statuas posuit, rhyta (cornua, poculi genus) manu tenentes XI 497 b. c. ob matrimonium cum Arsinoe sorore maledictis proscissus a Sotade, mari eum mergi iussit XIV 621 a. omnium principum praestantissimus et eruditissimus, sempiternam sibi vitam somnians, articulari morbo cruciabatur XII 536 e. Panareto philosopho quotannis duodecim talenta dedit XII 552 c. plurimas habuit concubinas, quarum nomina apponuntur XIII 576 e. f. Ephesum praesidio tenuit, cui praefectus erat Ptolemaeus filius XIII 593 a. b.
- Ptolemaeus Aegypti rex tertius, Euergetes I. assentatorem habuit Callieratem VI 251 d.
- Ptolemaeus Aegypti rex quartus, Philopator, navim tesseracontem construendam curavit V cap. 37 sq. et thalamegum cap. 39. idem videtur esse qui Lagenophoria et alia multa festa instituit VII 276 b. c. eius concubina Agathoclea regnum ipsius evertit XIII 576 f. 577 a. idem videtur fuisse cum quo computare consueverat Hippe meretrix XIII 583 b. vitam Ptolemaei Philopatoris scripsit Ptolemaeus Agesarchi filius, de quo vide ind. scriptorum.
- Ptolemaeus Aegypti rex sextus, Philometor VI 252 e. fratrem Physconem regno expulit XIV 654 d. puer olim perfide exspoliatus erat ab Antiocho Epiphane, Syriae rege V 195 f.
- Ptolemaeus Aegypti rex septimus, Euergetes cognominari voluit VI 252 e. sed *Κανεργέτης* ab Alexandrinis appellatus IV 184 c. idem Physcon cognominatus, ob miram corporis molem XII 549 d. regno a fratre Philometore pulsus, Romam ad senatum confugit XIV 654 d. eius aetate vixit Ctesibius mechanicus IV 174 d. eodem regnante Scipio legatus in Aegyptum missus est XII 549 d. e.
- Ptolemaeus Aegypti rex nonus, est Alexander ille, Physconis filius, de quo agitur XII 550 a. b.
- Ptolemaeus Aegypti rex undecimus, Auletes, qui bellum Gabinianum conflavit V 206 d.
- Ptolemaeus Alorites Alexandrum interfecit, fratrem Philippi XIV 629 d.
- Ptolemaeus Ptolemaei Philadelphi filius, Ephesi praesidio praefectus, cum Eirene meretrice in Dianae templo a Thracibus interfectus est XIII 593 a. b.
- Ptolemais Syriae oppidum VIII 333 c. pudendum marinum III 105 c. puerorum amor XIII cap. 77 sqq. est contra naturam XIII 605 d. conf. masculus amor.
- puerperis Athenis brassica in cibum parabatur tanquam remedium quoddam IX 370 c.
- pugio Helicaonis in templo Delphico servatus VI 232 c.
- pugnam veteres βολήν vocabant IV 178 e.
- pulcerrimi viri pulcerrimaeque feminae maximi fiebant apud Lacedaemones XIII 566 a. apud multas gentes reges creabantur qui pulcerrimi fuissent ibid. c.
- pulcritudinis laus XIII cap. 20. certamen pulcritudinis virilis Athenis et Elide XIII 565 f. de certamine apud Eleos conf. XIII 609 f. 610 a. pulcritudinis certamen mulierum ad Alpheum fluvium a

- Cypselo institutum XIII 609 e. f. similia certamina apud Lesbios et Tenedios XIII 610 a.
- pulegium (βληχῶ) II 63 a.
- pulli gallinacei, pipiones IX 368 f.
- pulmo cur cordi vicinus XV 688 b.
- puls, πόλτος, in bellariis: eius meminere Alcman et Epicharmus XIV 648 b.
- pumiliones domi alebantur a Sybaritis XII 518 e.
- Punica mala s. mala granata XIV cap. 64. alia ἀπύρηνα sunt, alia duris nucleis XIV 651 e.
- Punica malus arbor a Venere primum in Cypro plantata III 84 c.
- purium crustulum XIV 647 d.
- purpurae conchyliia III 85 d. purpurarum mecones III 87 e. melicera, sive ova 88 d. e. purpurarum plura genera 88 f. flos 89 a. III 89 b. cap. 37. proverbium πορφύρας λιχνοτέρος III 89 a. b.
- purpurea vestis ad pondus exacta aequali pondere argenti aestimabatur XII 526 c. purpureae genae an commode dicantur a poetis XIII 604 a. b.
- Puteoli oppidum, Δικαιάρχεια. ibi exigua insula cuniculis frequens IX 401 a.
- puteus (πορέαρ) cognomen Pausaniae XIII 584 b. puteus argenteus magnum poculum argenteum XI 461 e. V 192 a.
- Pyanepsia festum IX 408 a.
- pyanion varia semina in musto cocta XIV 648 b.
- πύανον frumentum coctum IX 406 c. d.
- Pygmaei cum gruibus bellum gerentes veluntur perdicibus IX 390 b. apud eos Gerana mulier in gruem mutata IX 393 e.
- Pyladis et Bathylli saltationes I 20 d. e.
- πυραμῖς placenta XIV 642 f. 647 c.
- πυραμοῦς placentae genus diversum a pyramide XIV 647 b. c. II 58 a. III 114 b. XIV 642 e.
- Pyrenaeus mons VIII 332 a.
- Pyres Milesius Ionicorum carminum auctor XIV 620 e.
- Pyrgi Etruriae oppidum VI 224 c.
- Pyrgothemis mulieris nomen apud Euphronem comicum XI 503 a.
- Pyrilampes Demi pater IX 397 c.
- πύρνος panis genus III 114 d. e.
- Pyrrrha Thessaliae oppidum, ubi est aqua foecundas reddens mulieres II 41 f. 42 a.
- Pyrrrha Lesbi oppidum, unde dictus Euripus Pyrrhaeorum III 88 c. d.
- pyrrhicha saltatio XIV 629 c. ridicula ibid. f. unde nomen invenerit 630 e. bellica olim fuerat, Lacedaemoniis maxime usitata, postea magis Bacchica 631 a—d. vocatur etiam χειρονομία ibid. c.
- Pyrrichus Lacedaemonius inventor saltationis pyrrhichae XIV 630 e. f.
- Pyrrhonis Elei dictum, cum magnificis epulis exceptus esset a familiari X 419 d. e.
- Pyrrhus Epirotarum rex, Tigrini Leucadiam amavit XIII 589 f.
- pyrus vel pirus arbor frequens in Peloponneso XIV 650 b. pyrus insititia XIV 653 d. e.
- Pythagoras Samius XIII 599 a. herbis et oleribus vescebatur III 108 f. frugalis in victu X 418 e. 419 a. invento nobili theoremate hecatomben sacrificavit X 418 f. Theonem amavit XIII 599 a. naturam universi musicis rationibus fabricatam esse docuit XIV 632 b. c. Pythagorae aenigmata X cap. 77. Pythagorae philosophiam Romae tacite (mimica saltatione) docuit Memphis I 20 b. c. dogma Pythagorae, non esse vita excedendum iniussu domini IV 157 c. d. philosophia eius, ex non-

nullorum sententia, spectavit ad insidias civibus struendas V 213 f.
 Pythagoras Zacynthius tripodem confecit, instrumentum musicum XIV 637 c.
 Pythagorici pane et melle victitantes II 46 f. 47 a. Pythagoreos male imitantur cynici, Pythagoricum hoc esse existimantes, capillatum, sordidum et discalceatum incedere IV 163 e. Pythagorici multi artem tibiis canendi exercuerunt IV 184 e. Pythagorici cum aliis animatis parce vescantur, pisces ne degustant quidem VII 308 c.
 Pythagoristae ridentur IV 161 f. IV cap. 52. 54.
 Pytharchus Cyzicenus I 30 a.
 Pytheas Phigalensis Arcas pretiosorum poculorum multitudine gloriatur in epigrammate sepulchrali XI 465 d.
 Pytheas Thebanus pater Cleonis cantoris I 19 b.
 Pythias imago allegorica, quasi dea Pythicorum ludorum praeses XII 534 d.
 pythica stola XII 535 d.
 pythicum canere XII 538 f. XIII 605 b.
 Python pater Momi XIII 609 c.
 Pythionica meretrix Attica VIII 339 a — e. Harpali concubina XIII 586 c. 594 e. ibi toto cap. 67. ubi et de magnificis monumentis, quae ei Athenis et Babylone ab Harpalo exstructa sunt, triserva vocatur et triscortum XIII 595 b.
 Pythocles. Ἰσα βαίνων Πυθονκλῆς V 213 e.
 Pythodelus ganeo IV 166 c.
 Pythodorus archon Atheniensis VI 234 f.
 Pythodorus Sicyonius XIII 605 a.
 Python e specu irruit in Latonem

eiusque liberos, Apollinem et Dianam XV 701 c. d.
 Python Byzantius, orator, obesus admodum homo, cives ad concordiam festiva ratione hortatur XII 550 f.
 Python quidam Niconem habuit concubinam XIII 583 c.
 Pythonicus Atheniensis V 220 f.

Q

quadrati panes III 114 e.
 quinque colles locus prope Spartam I 31 c.
 quinquennium in pompa Ptolemaei Philadelphi. vide Penteteris.
 Quintus Oppius a Mithridate captus V 213 a.

R

r litteram saepius adhibent musici ob facilitatem XI 467 b.
 radícula, raphanis, raphanus II cap. 48.
 raia piscis (βατίς) III 104 e. XIV 662 b. VII cap. 26.
 rana. aquam bibit velut rana VI 238 d. ranis pluit VIII 333 a. b.
 rana piscis VII cap. 26.
 rapa vel rapum, γογγυλῖς IX c. 8. IV 133 d. rapa Mantinensis, et βοννιάς ἐκ Θηβῶν, napum Thebanum I 4 c. rapa femina I 7 e. rapum Magnesiacum mirae magnitudinis et dulcedinis II 59 a. rapae cum aceto et sinapi edebantur IV cap. 11. IX 369 c.
 ῥαπανῶν (?) qui culmo vel stipula canunt IV 176 e.
 ῥαφανίδες II cap. 48.
 ῥάφανος veteribus Atticis est brassica I 34 d. e. IX 369 f. IX c. 10.
 regia anguilla II 71 b. regia aqua Prusae 43 a. regia ficus III 76 f. regia nux. vide nux. regium unguentum XV 690 d. e.

regis lex Athenis VI 234 f. archon βασιλεύς VI 235 a. regibus dona dare debent divites, pauperibus reges IV 151 c. d.
 renes veteres vocabant testiculos in cibo appositos IX 384 e. f.
 resata olera, ἐπίσπορα II 70 a.
 rete. vide piscator.
 Rhaga oppidum Parthiae, ubi ver transigebant reges XII 513 f.
 rhamni folio simile est folium loti arboris XIV 651 d.
 rhapsodi iidem Homeristae XIV cap. 12. rhapsodorum festum VII 275 b. rhapsodus Alexis Tarentinus XII 538 e.
 Ῥάριον (πεδίον) XIII 597 d.
 Rhea. ad Rheae aram confugiens Bacchus V 201 c.
 Rheginis ignaviam exprobravit Nymphodorus I 19 f. Rheginum vinum I 26 e.
 rhinoceros Aethiopicus in pompa Ptolemaei Philadelphi V 201 c.
 Rhodias s. Rhodiaceus calix XI 496 e. f. 500 b. 502 e.
 Rhodophon Rhodius rempublicam administrans, ebriosus et aleator X 444 d. e.
 rhoduntia patina IX 403 d. 406 a.
 Rhodus. multos libros Rhodi emtos bibliothecae Alexandrinae inferri iussit Ptolemaeus Philadelphus I 3 b. Rhodus olim a Phoenicibus habitata, nempe ea pars insulae in qua dein fuit Ialysus oppidum IV 174 f. VIII 360 e. f. Rhodus piscibus praestans VIII 360 c. Rhodum et Athenas, quod ad cibos utrobique praestantes attinet, inter se contulit Lynceus Samius XIV 647 a. Rhodi moenibus helepolin admovebat Demetrius V 206 d. Rhodi coronistae stipem petunt cornici VIII 359 c. et chelidonistae hirundini VIII 360 b. de Rhodo scripsit Erxias VIII 360 d. e. lex

erat Rhodi ne quis barbam raderet, ut radebantur tamen omnes XIII 565 c. Rhodi praestans conficitur oleum croceum XV 688 e. Rhodiaceae ollulae i. e. decoctum ex aromatibus, quod vino adiectum facit ut minus inebriet XI 464 c. Rhodiaceus calix. vide Rhodias. Rhodiae uvae XIV 654 a. uvae passae et caricae I 27 f. fici III 75 e. 80 c. sambucistriae IV 129 a. Rhodium vinum I 31 e. 32 e. Rhodiae quaedam glossae II 49 f. XV 666 c. 701 a. Rhodii festum diem agunt Soli τὰ Ῥαίδια XIII 561 e. Rhodios Stratoniceus Cyrenaeos albos vocabat VIII 351 c. 352 b.
 rhombus, passer piscis VII 330 b.
 Rhonaces Maedus musicus IV 184 a.
 Rhossus Syriae oppidum XIII 586 c. Rhossicum fictile, floribus pulcre pictum, sive suaviter fragrans VI 229 c.
 Rhynchus locus Aetoliae prope Stratum I 195 d.
 rhyton poculi genus XI cap. 97. rhyton heroibus solis tribuebatur XI 461 b. 497 e. olim cornu vocabatur XI 497 b. 476 b. Arsinoae statucae rhytum manu tenebant XI 497 b. c. in rhyton artificiose confectum epigramma Hedyli 497 d. e.
 ridendi morbus Tirythiorum VI cap. 79. ridendi facultatem amisam quo modo receperit Parmeniscus XIV 614 a.
 ridiculorum hominum conventus in Herculis templo Diomensi, collegium LX scurrarum VI 260 a. XIV 614 d. ridiculi scurrae XIV cap. 2 sqq. ridicula spectacula edidit L. Anicius XIV cap. 4. ridicula dicendi artem callere debent parasi XIV 614 c.
 Ripaei montes iidem atque Alpes VI 233 a.

- risus et ioci amantes homines VI cap. 78. Philippus cap. 76.
- Roma caput et compendium totius orbis I 20 b. Romanorum Uranopolis ibid. c. ἡ βασιλεύονσα πόλις III 98 c. 121 f. Romae trigonum pulsans Alexander musicus musicae studio omnes incendit IV 183 d. genio urbis Romae templum statuit Adrianus VIII 361 f. *Ρωμαία* feriae latinae palilia VIII 361 f.
- romana lingua ab Aeolum sermone derivata X 425 a. romanae mulieres abstemiae X 440 e. f.
- Romani post coenam gladiatorum paria soliti committere IV 153 f. nonnulli mercedem pacti securi se percuti patiuntur IV 154 c. Romani hostium devictorum instituta et bonas artes adoptarunt, pravas artes ipsis reliquerunt VI cap. 106. a Graecis machinas bellicas, a Poenis artem nauticam, ab Etruscis pugnam statariam adoptarunt, cet. ibid. Lacedaemoniorum formam reipublicae maxime imitati sunt VI 273 f. prisca Romanorum moderatio VI cap. 107. Romani in omnibus institutis, quemadmodum in sermone, Aeoles maxime sunt imitati X 425 a. Saturnalia Romanorum XIV 639 b.
- Romulus et Numa sacra Romanorum instituerunt I 2 c.
- ros. rore vivit cicada II 46 e.
- ros marinus XV 684 b.
- rosa XV 683 b. rosarum multae varietates XV cap. 29. rosa centifolia circa Philippos, e Pangaeo monte transplantata XV 682 b. in Samo insula rosae bis quotannis florebant XIV 653 f. in rosas, quibus sterneretur coenaculum, talentum impendit Cleopatra IV 148 b.
- rosaceum unguentum praestantissimum Phaselide, Neapoli et Capuae XV 688 e. sed maxime in Cyrenaica 682 c. utile in compositionibus XV 689 c. Homero rosaceum oleum XV 688 d.
- roseae coronae vis XV 675 e.
- Roscynus fluvius Galliae Narbonensis VIII 332 a.
- rotatores (κυβιστηῆρες) apud Homerum I 14 a. d.
- Rubrum mare. vide Erythraeum.
- Rufinus Nicaeensis medicus, deipnosophista I 1 f.
- Rufus. vide Rutilius.
- ruminat unus ex piscibus scarus VII 319 f.
- rusticorum coronamentum vitex XV 672 a.
- ruta adversus venenum facit III 85 b. optima nascitur Myris II 59 a.
- Q. Rutilius Rufus Fanniam legem quo pacto servarit VI 274 c. d.

S

- Σ littera. vide sigma.
- Sabini (nunc Σαννιῶν) Manio Curio magnam auri vim offerunt X 419 a. Sabinum vinum I 27 b.
- Sabriae bombylius VI 262 b.
- saburrae, onera navis V 207 c.
- Sacaea festum quinque dierum Babylonice celebratum XIV 639 c.
- sacerdotes aegyptiorum ex aeneis poculis bibunt VI 231 d.
- sacra cohors Thebanorum XIII 561 f. ab Epaminonda instituta XIII 602 a. sacra orgiastica et bacchica XIV 659 f. sacrae nuptiae VI 243 a.
- sacrificiorum impensa talentum IV 146 d. e.
- Sagaris Mariandynus, quoad vixit, cibum nutricis ore praemansum capere solitus XII 530 c.

- sagda unguentum XV 691 b. c. item suffitus ibid. conf. psagda.
- Saiticum Nili ostium II cap. 90 extr.
- sal ammoniacum II 67 b. sal conditum et inconditum IX 366 b
- sal Tragasaeum in Troade III 73 d. salis usus olim non cognitus XIV 661 a.
- Salaminii βάρια vocant quae alii μόρα et σνκάμινα II 51 f.
- Salamis. pugna navalis ad Salaminem I 20 f. μὰ τοὺς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχῆσαντας IX 380 c.
- Salamis Cypria VI 255 f. eius rex Nicocles XII 531 c. d.
- salix amerina. vide vitex.
- salpa piscis VII cap. 118.
- Salpa, cognomen Mnaseae, qui τὰ Παύνια scripsit. alii aiunt Salpen mulierem fuisse Lesbiam, quae τὰ Παύνια scripsisset VII 321 f. 322 a.
- salsamenta III cap. 87 sqq.
- saltare, ὀρχεῖσθαι, olim dicebatur de qualibet commotione et agitatione vel concitatione corporis I 21 a. saltandi ars olim illustris X cap. 40. saltatio cum pila, apud Homerum I 14 d. saltatio in armis apud Seuthen I 15 e. f. apud Antiochum M. IV 155 b. saltatio Carpaea I 15 f. Persica I 16 a. Italica, a Bathyllo et Pylade introducta, ex comica, tragica et satyrica composita I 20 c. saltationes mimicae I 21 f. 22 a. saltationes ἐθνικά, Laconica, Troezenica I 22 b. saltationum varia genera et nomina XIV cap. 27. figurae saltationis XIV 630 f. saltatio satyrica XIV 630 b. saltationis scenicae et lyricae tria genera 630 c. d. pyrrhicha saltatio XIV cap. 29. Gymnopaedica et hyporchematica cap. 30. modi saltationis, prosodiaci, apostolici, parthenii XIV 631 d. saltando muptiis excidit Hippoclidus XIV 628 d.
- saltatorem Pindarus Apollinem appellat I 22 b. saltatores et magistri saltationis celebres, Aeschylus et Telestes I cap. 39. alii I 22 c. d.
- saltatrices Nereidum et Nympharum cultu instructae IV 130 a.
- salvia (σφάκος) II 63 a. IV 170 b.
- Samagoreum vinum mirificam vim habet inebriandi X 429 f.
- Sambas tibicinis nomen Phrygium et servile XIV 624 b.
- sambuca instrumentum musicum XIV 633 f. eadem lyrophoenix IV 175 d. inventor perhibetur Sambyx quidam XIV 637 b. sambuca primum usa fertur Sibylla ibid. alii lbycum inventorem aiunt IV 175 e.
- sambuca machina bellica, oppugnandis urbibus XIV 634 a. Marcelli sambucae ibid. b.
- σαμβνίστρια Rhodiae IV 129 a.
- Sambyx inventor perhibetur sambucae instrumenti musici XIV 637 b.
- Samnites, οἱ Σαννίται. Manio Curio auri vim offerunt X 419 a. ab eis usum scuti adoptarunt Romani VI 273 f. ab eisdem Graeci Italiam incolentes instituta nonnulla Etruscorum adoptarunt XII 518 b.
- Samothracen tenentes dii VII 283 a. tempestatum marisque potentes X 421 e. Samothracia cepa I 28 d.
- σαμφόρας equus littera σ notatus XI 467 b.
- sampsuchus. vide amaracus et amaracina.
- Samus insula bis quotannis fert ficos, uvas aliosque fructus XIV 653 f. Iunonis templo clara et in eo pavonibus XIV 655 a. templum illud a Lelegibus et Nym-

- phis exstructum XV 672 b. Sami est portus Iunonius ibid. de rebus in Samo insula memorabilibus librum scripsit Menodotus ibid. a. prisci incolae Sami, Cares barbari XV 672 d. Samum Demades nominavit ἀπορρώγα τῆς πόλεως III 99 d. Sami fluvius Imbrasmus idemque viri nomen VII 283 e. Samum venit Admeta XV 672 d. e. Samiacum bellum duce Pericle VII 328 e. XIII 572 f. Samiacum oleum II 66 f. Samiae Nymphae, Chesias eiusque filia Oxyrrhoë VII 283 e. Samii per luxuriam et intestinas contentiones civitatem perdidērunt XII cap. 30. Eleutheria celebrant, Amori sacra XIII 561 f. 562 a. Samii Sybarin navigantes terrentur a perdicibus XIV 656 c. festum agunt Tonia dictum XV 672 d. e. corona utuntur viticea XV cap. 12. paeanem canunt Lysandro Lacedaemonio XV 696 e. Samiorum moneta parvone signata XIV 655 b. Samiorum servi heros deserentes Ephesum condiderunt VI 267 a. b.
- σάν. vide sigma.
- σάνδαλον piscis, solea IV 136 b.
- Sandrocottus Indorum rex, Seleuco regi misit medicamenta aphrodisiaca I 18 d. e.
- sanguis ex nimio coitu secretus I 18 d. coena sine sanguine VI 236 e.
- sanitas dearum iucundissima mortalibus X 433 a. paean in Sanitatem XV cap. 63. sanitatis calix XV 692 f. 693 a.
- sannacra poculi genus, vox Persica XI 497 e. f.
- Sannyrrio, veteris comoediae poeta, homo admodum gracilis XII 551 b.
- saperda, Ponticum obsonium, spernitur ab Archestrato III 117 a.
- saperda piscis idem qui alias coracinus III 118 b. VII 308 e.
- Saperdium cognomen alterius duarum Phrynarum XIII 591 c.
- sapiens omnia recte facit atque adeo prudenter condit lenticulam IV 158 a. septem sapientes convivalia instituebant colloquia XI 463 c. septem sapientes coqui IX 379 e.
- sapientia robore virorum equorumque praestantior X 414 a. b.
- Sappho Eresia, meretrix, Phaonem amavit XIII 596 e.
- Sappho Andromedam ridet I 21 b. c. Sapphus amore captum Anacreontem facit Hermesianax XIII 598 c. quod recte factum negat Athenaeus: nam Sapphonem aetate superiorem fuisse Anacreonte XIII 599 c. conf. XIV 635 e. petide instrumento musico prima usa est XIV 635 e. Sapphus amatores Diphilus facit Archilochum et Hipponactem XIII 599 d. verita est honestatem ab elegantia separare XV 687 a. b.
- σαπρίας οἶνος I 29 e.
- Sarambus caupo III 112 e.
- sarapis vestimentum Persicum, quo et Ephesii uti sunt XII 525 d.
- sarcelapheae fici III 78 a.
- sarda gemma, sardius lapis III 94 b.
- sarda piscis III 120 f.
- Sardanapallus Anacyndaraxis filius, sed adiecto patris nomine obscurior quam sine eo VIII 335 f. XII 529 e. 530 b. alii Anabaxarum patrem nominabant ibid. de Sardanapalli mollitie et vitae fine XII cap. 38. de eiusdem monumento sepulchrali cap. 39. uno die Tarsum et Anchialen dicitur condidisse XII 529 e. 530 b. Sardanapalli vitam vixit Archestratus VII 294 e. VIII 335 f. tale quid

- ne Sardanapallus quidem dicere ausus fuisset X 412 d.
- Sardiana nux II 53 f. quae et Sardiana glans II 54 c. Sardiana ornamenta cutis scil. unguenta XV 690 b. Sardiani tapetes II 48 b. VI 255 e. XII 514 c.
- Sardini pisces, iidem chalcides et eritimi VII 329 a.
- Sardinia in Corsicae vicinia II 47 a. sarginus piscis VII 313 d. 321 b. idem chalcis 321 d.
- sargus piscis VII cap. 117.
- Sarpedon Homericus Lyciorum rex I 13 f. Troiam captam cum retis captura confert I 25 b.
- Sarpedon dux copiarum Demetrii Nicatoris, Syriae regis VIII 333 c. d.
- Sathon: sic Platonem per contumeliam nominavit Antisthenes V 220 d. XI 507 a.
- Satrabates satrapa Ecbatanorum sub Alexandro XII 538 a.
- Saturnalia (τὰ Κρόνια) XIII 581 a. Saturnalia Romanorum Graecae sunt originis XIV 639 b. Peloria vocant Thessali ibid. e.
- Saturni templum Alexandriae, in quo expositi panes, de quibus comedere licet cuique III 110 b. κρονικόν i. e. pervetustum ac fere antiquatum III 113 a. XV 691 e. omnia quibus Saturnus usus erat i. e. prisca IX 403 f. Saturnia tempora lepide a poetis descripta VI cap. 94—97.
- Satyra meretrix, cum qua Themistocles pleno foro per urbem transvectus est XIII 576 c.
- satyrica saltatio, sicinnis: et satyri saltantes sicinnistae I 20 e. XIV 630 b.
- satyrisci caudati II 69 a.
- satyriscus quinquecubitalis, collo elephantis insidens, in pompa Ptolemaei Philadelphi V 200 d.
- Satyrus Olynthius, histrio, parasitus Pamphilae XIII 591 d.
- Satyrus quidam, Dionysii utriusque assentator VI 250 d.
- Satyrus sophista ridetur a Stratonico VIII 350 f.
- σαῦρος piscis, lacertus VII c. 120.
- saxa trium talentorum e machina eiaculata V 208 c.
- saxatiles pisces, πετράδοι, distinguuntur a pelagiis VIII 355 b.
- Saxitania, Hispaniae oppidum III 121 a. hinc Saxitanus colias piscis ibid.
- Scaevola. vide Mucius.
- Scamandri fontes apud Homerum II 41 c.
- Scammoniae succus ex Cypro insula I 28 d.
- σκαφίς vas ligneum rotundum XI 499 e. f.
- scarus piscis VII cap. 113. ἀπὸ τοῦ σκαίρειν nominatus VII 324 d. unus omnium piscium ruminat VII 319 f. nec dormit 320 a. scarus et porcus fluviatilis soli ex omnibus piscibus vocem edunt VIII 331 d.
- scena theatri statuis ornata XIII 591 a.
- scenica poesis tria habet saltationis genera XIV 630 c. d.
- scepinus piscis: idem attagenus vel attaginus VII 322 e.
- Schedia locus Cariae, prope Ialysum VI 262 f.
- σχοῖνος Persicum vocabulum III 122 a.
- σχολαστήριον conclave otio litterario destinatum in navi Hieronis V 207 e.
- σκίαίνα piscis, umbra VII cap. 121.
- Sciathos insula I 4 c. IX 390 c. Scythium vinum I 30 f.
- scilla, quae inter scillam plantantur arborescae celerius augmentum capiunt et laetius germinant

- III 77 e. scillam resiciens (σκιλ-
λωδες) dicunt Graeci edulium
quod acriorem quendam et ama-
rum habeat saporem II 64 b. III
87 c. 121 a.
- scindapsus instrumentum musicum
IV cap. 81. XIV 636 b.
- Scione meretrix Attica XIII 586 e.
592 e.
- Scione alia, cum qua Themistocles
per forum est transvectus XIII
576 c.
- Scipio Africanus minor a senatu
missus ut terrarum regna com-
poneret, nonnisi quinque servos
secum habuit VI 273 a. Cartha-
ginem expugnavit XIV 657 f.
- Scira, festus dies Athenis, quo
cursu certabant iuvenes ramum
vitis gestantes uvis onustum XI
495 f.
- Sciras Minerva ibid.
- Scirpalus Theonis monauli filius IV
176 d.
- σκληροπαῖκται IV 129 d.
- scolia, convivalia carmina in qui-
bus frequens cottabi mentio X
427 d. e. de scoliis Atticis XV
cap. 49 sqq. quo in genere ex-
celluere Alcaeus, Anacreon et
Praxilla XV 693 f. 694 a. quid
dicantur σκόλια carmina et cur
sic nominentur 694 a. b.
- Scolus Boeotiae oppidum vel vicus
III 109 a. X 416 b.
- scolymos carduus edulis IX 371 c.
- scomber piscis ex Hellesponto I 29
e. ex scombro fit optima muria
III 121 a. de scombro agitur VII
cap. 116.
- Scomber parasiti cuiusdam cogno-
men VI 242 d.
- Scombroaria Hispaniae oppidum III
121 a.
- scommatum amantes XIV cap. 6.
- scopaei, quos stilpones nonnulli
vocant, deformi corpore homun-
ciones, alebantur a Sybaritis XII
515 e. f.
- Scopas Creontis filius, Scopae ne-
pos; sellae insidens domum de-
ferri consueverat e compotatio-
nibus X 438 c.
- Scopas superior, Creontis pater,
Scopae avus ibid.
- scopeuma, saltationis figura quae-
dam XIV 629 f.
- scops avis imitatrix IX cap. 45. sal-
tationis genus, quod ab hac ave
nomen invenit IX 391 a. b. XIV
629 f.
- scopus saltationis genus XIV 630 a.
- scorpaena piscis VII 321 f.
- scorpius piscis I 5 d. in cute ruber
VII 282 a. VII cap. 115. vires in
cibo VIII 355 d. e.
- scorpius quolibet sub lapide XV
695 d. scorpio ligneo Bithyn ter-
ret Lysimachus VI 246 e.
- Scotodina (Σκοτοδίνη) cognomen
Nicostratae meretricis XI 467 e.
- scriblites placenta XIV 647 d.
- scurra (γελωτοποιός) Eudicus I
19 f. alii XIV 614 d. scurrarum
collegium Athenis XIV 614 d. e.
- scuta Argolica (ὄπλα ἀπ' Ἀργεος)
praestantissima I 28 a. scuti (τοῦ
θυρεοῦ) usum a Samnitibus ado-
ptarunt Romani VI 273 f.
- Scylla homerica I 13 b.
- Scyllaeum fretum VII 311 f.
- Scyllus urinator Scionaens VII 296 e.
- Scymnus Tarentinus insignis prae-
stigiator apud Alexandrum I 20 a.
XII 538 e.
- scyphus XI cap. 99. 101. scyphum
Epirotae lyrtum vocant, Methy-
mnaei scythum XI 500 b.
- Scyphus (vel potius Sisyphus) co-
gnomen Dercylidae Lacedaemo-
nii XI 500 b. c.
- Scyriae caprae I 28 a. XII 540 d.
- scytalam Achaeus dixit Spartanum
scriptum σκύβιν X 451 d.

- scytalias cucumeris species III 74 a.
- Scythia. ibi versatur Nicomedes,
rex Bithyniae I 7 d. e. Scythae
equinum lac praebent infantibus
VI 226 e. Scythas olim device-
rant Milesii XII 523 e. Scytharum
legatio aenigmatica ad Da-
rium VIII 334 a. Scytharum lu-
xuria et crudelitas XII cap. 27.
ἡ ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις ibid. XII
524 e. Scytharum (?) colonia Ro-
mae I 20 c. scythicus arcus: ei
similis est figura litterae sigma
X 454 d. scythice bibere X 427
a—c. XI 499 e.
- Sebenniticum Nili ostium II cap. 90.
- Secundus (?) pincerna Nicomedis
regis Bithyniae, cuius amore ca-
ptus erat gallus gallinaceus XIII
606 b.
- sedentes epulantur apud Homerum
I 11 f. 17 f. V 192 e. XI cap. 1.
qui mos etiam dein apud Grae-
corum nonnullos duravit X 428 b.
I 17 f. 18 a.
- Segesta Siciliae oppidum. vide Ae-
gesta.
- Seirites Numida, artis tibicinum
primus inventor perhibetur XIV
618 b. c.
- Seleucia Antiochena VII 326 a.
- Seleucia Babylonica V 211 a. inde
oriundus Diogenes Epicureus ib.
- σελευνίς poculi genus a Seleuco
rege denominatum XI 497 f. conf.
XI 783 e.
- Seleucus elephantorum praefectus
Alexandri VI 261 b. victo Lysi-
macho, Thraciae rege, Lemnios
duro imperio liberat: quare Athe-
nienses Lemnum incolentes So-
terem appellarunt Seleucum, et
tam ipsi quam Antiocho filio tem-
pla consecrarunt VI 254 f. 255 a.
tigrim dono misit Atheniensibus
XIII 596 a. b. polenta in vino ute-
batur X 432 b. c. vita timore va-
- cans opibus Selenci regis prae-
ferenda IV 156 d. Seleucus iu-
nior concubinas habuit Mystam
et Nysam XIII 578 a. victus a Gal-
lis XIII 593 e. Seleucus cum Ar-
sace bellum in Media gerens a
barbaro captus, regia tamen ma-
gnificentia habitus est IV 153 a.
- selinusia brassica IX 369 f.
- sella Thessalia I 28 b. XIII 568 d.
- semelus cochlea apud Lacedaemo-
nios II 63 c.
- Semidalis cognomen parasiti cuius-
dam VI 242 d. IV 134 d.
- semidalites panis, similagineus III
109 c. 115 c.
- Semiramis Nini uxor, mater Ninys
XII 528 e.
- Semonactides cocus Chius XIV 662 d.
- semperviva herba XV 679 a.
- sepia piscis VII cap. 123. ἐνπλό-
καμος, ἡ μόνη ἔχουσα οὖσα τὸ
λευκὸν καὶ μέλαν οἶδε IV 135 c.
- Sepia, etiam meretricis nomen,
Thyrsi filiae VII 329 c. ad ean-
dem alluditur VIII 339 e.
- Sepias promontorium a sepiis de-
nominatum I 30 d.
- sepulcra ornantur flore, qui pothos
vocatur XV 679 d. sepulcris in-
sidere dicebatur Arpa meretrix,
cum seni Sophocli se tradidisset
XIII 592 b.
- σέρις olus, intubus, cichorium II
71 a.
- serpyllum, ἡ ἔρπυλλος IV 131 e.
aquam desiderat XV 683 f. cri-
spum serpyllum XV 677 f. ser-
pyllum ex Hymetto monte, et ex
Sicyoniae agris transplantatur in
hortos 681 e. f. serpyllina corona
XV 679 e. serpyllinum unguen-
tum in compotationibus utile XV
689 c. d.
- servi. eorum conditio VI cap. 81.
priscis temporibus nulli fuerant
servi cap. 83. 94. Mariandyni

- III 77 e. scillam resipiens (*σκιλ-
λωδες*) dicunt Graeci edulium
quod acriorem quendam et ama-
rum habeat saporem II 64 b. III
87 c. 121 a.
- scindapsus instrumentum musicum
IV cap. 81. XIV 636 b.
- Scione meretrix Attica XIII 586 e.
592 e.
- Scione alia, cum qua Themistocles
per forum est transvectus XIII
576 c.
- Scipio Africanus minor a senatu
missus ut terrarum regna com-
poneret, non nisi quinque servos
secum habuit VI 273 a. Cartha-
ginem expugnavit XIV 657 f.
- Scira, festus dies Athenis, quo
cursu certabant iuvenes ramum
vitis gestantes uvis onustum XI
495 f.
- Sciras Minerva ibid.
- Scirpalus Theonis monauli filius IV
176 d.
- σκληροπαῖκται* IV 129 d.
- scolia, convivalia carmina in qui-
bus frequens cottabi mentio X
427 d. e. de scoliis Atticis XV
cap. 49 sqq. quo in genere ex-
celluere Alcaeus, Anacreon et
Praxilla XV 693 f. 694 a. quid
dicantur *σκόλια* carmina et cur
sic nominentur 694 a. b.
- Scolus Boeotiae oppidum vel vicus
III 109 a. X 416 b.
- scolymos carduus edulis IX 371 c.
- scomber piscis ex Hellesponto I 29
e. ex scombro fit optima muria
III 121 a. de scombro agitur VII
cap. 116.
- Scomber parasiti cuiusdam cogno-
men VI 242 d.
- Scombroaria Hispaniae oppidum III
121 a.
- scommatum amantes XIV cap. 6.
- scopaei, quos stilpones nonnulli
vocant, deformi corpore homun-
ciones, alebantur a Sybaritis XII
515 e. f.
- Scopas Creontis filius, Scopae ne-
pos; sellae insidens domum de-
ferri consueverat e compotatio-
nibus X 438 c.
- Scopas superior, Creontis pater,
Scopae avus ibid.
- scopeuma, saltationis figura quae-
dam XIV 629 f.
- scops avis imitatrix IX cap. 45. sal-
tationis genus, quod ab hac ave
nomen invenit IX 391 a. b. XIV
629 f.
- scopus saltationis genus XIV 630 a.
- scorpaena piscis VII 321 f.
- scorpius piscis I 5 d. in cute ruber
VII 282 a. VII cap. 115. vires in
cibo VIII 355 d. e.
- scorpius quolibet sub lapide XV
695 d. scorpio ligneo Bithyn ter-
ret Lysimachus VI 246 e.
- Scotodina (*Σκοτοδίνη*) cognomen
Nicostratae meretricis XI 467 e.
- scriblites placenta XIV 647 d.
- scurra (*γελωτοποιός*) Eudicus I
19 f. alii XIV 614 d. scurrarum
collegium Athenis XIV 614 d. e.
- scuta Argolica (*ὄπλα ἀπ' Ἀργεος*)
praestantissima I 28 a. scuti (*τοῦ
θυρεοῦ*) usum a Samnitibus ado-
ptarunt Romani VI 273 f.
- Seylla homerica I 13 b.
- Seyllaenum fretum VII 311 f.
- Seyllus urinator Scionaens VII 296 e.
- Seymnus Tarentinus insignis prae-
stigiator apud Alexandrum I 20 a.
XII 538 e.
- scyphus XI cap. 99. 101. scyphum
Epirotae Iyrtum vocant, Methy-
mnaei scythum XI 500 b.
- Scyphus (vel potius Sisyphus) co-
gnomen Dercylidae Lacedaemo-
nii XI 500 b. c.
- Seyriae caprae I 28 a. XII 540 d.
- scytalam Achaeus dixit Spartanum
scriptum *κύρβιν* X 451 d.

- scytalias cucumeris species III 74 a.
- Scythia. ibi versatur Nicomedes,
rex Bithyniae I 7 d. e. Scythae
equinum lac praebent infautibus
VI 226 e. Scythas olim device-
rant Milesii XII 523 e. Scytharum
legatio aenigmatica ad Da-
rium VIII 334 a. Scytharum lu-
xuria et crudelitas XII cap. 27.
ἡ ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις ibid. XII
524 e. Scytharum (?) colonia Ro-
mae I 20 c. scythicus arcus: ei
similis est figura litterae sigma
X 454 d. scythice bibere X 427
a—c. XI 499 e.
- Sebenniticum Nili ostium II cap. 90.
- Secundus (?) pincerna Nicomedis
regis Bithyniae, cuius amore ca-
ptus erat gallus gallinaceus XIII
606 b.
- sedentes epulantur apud Homerum
I 11 f. 17 f. V 192 e. XI cap. 1.
qui mos etiam dein apud Grae-
corum nonnullos duravit X 428 b.
I 17 f. 18 a.
- Segesta Siciliae oppidum. vide Ae-
gesta.
- Seirites Numida, artis tibicinum
primus inventor perhibetur XIV
618 b. c.
- Seleucia Antiochena VII 326 a.
- Seleucia Babylonica V 211 a. inde
oriundus Diogenes Epicureus ib.
- σελευκίς* poculi genus a Seleuco
rege denominatum XI 497 f. conf.
XI 783 e.
- Seleucus elephantorum praefectus
Alexandri VI 261 b. victo Lysi-
macho, Thraciae rege, Lemnios
duro imperio liberat: quare Athe-
nienses Lemnum incolentes So-
terem appellarunt Seleucum, et
tam ipsi quam Antiocho filio tem-
pla consecrarunt VI 254 f. 255 a.
tigrim dono misit Atheniensibus
XIII 596 a. b. polenta in vino ute-
batur X 432 b. c. vita timore va-
- cans opibus Seleuci regis prae-
ferenda IV 156 d. Seleucus iu-
nior concubinas habuit Mystam
et Nysam XIII 578 a. victus a Gal-
lis XIII 593 e. Seleucus cum Ar-
sace bellum in Media gerens a
barbaro captus, regia tamen ma-
gnificentia habitus est IV 153 a.
- selinusia brassica IX 369 f.
- sella Thessalia I 28 b. XIII 568 d.
- semelus cochlea apud Lacedaemo-
nios II 63 c.
- Semidalis cognomen parasiti cuius-
dam VI 242 d. IV 134 d.
- semidalites panis, similagineus III
109 c. 115 c.
- Semiramis Nini uxor, mater Ninyae
XII 528 e.
- Semonactides cocus Chius XIV 662 d.
- semperviva herba XV 679 a.
- sepia piscis VII cap. 123. *ἐνπλό-
καμος, ἡ μόνη ἔχθρὸς οὖσα τὸ
λευκὸν καὶ μέλαν οἶδε* IV 135 c.
- Sepia, etiam meretricis nomen,
Thyrsi filiae VII 329 c. ad ean-
dem alluditur VIII 339 e.
- Sepias promontorium a sepiis de-
nominatum I 30 d.
- sepulcra ornantur flore, qui pothos
vocatur XV 679 d. sepulcris in-
sidere dicebatur Arpa meretrix,
cum seni Sophocli se tradidisset
XIII 592 b.
- σέρις* olus, intubus, cichorium II
71 a.
- serpyllum, *ἡ ἔρπυλλος* IV 131 e.
aquam desiderat XV 683 f. cri-
spum serpyllum XV 677 f. ser-
pyllum ex Hymetto monte, et ex
Sicyoniae agris transplantatur in
hortos 681 e. f. serpyllina corona
XV 679 e. serpyllinum unguen-
tum in compotationibus utile XV
689 c. d.
- servi. eorum conditio VI cap. 81.
priscis temporibus nulli fuerant
servi cap. 83. 94. Mariandyni

- sponte se in servitutem tradiderunt cap. 84. servorum diversa conditio et varia nomina apud Cretenses, item festi dies in gratiam servorum ibid. penestae, servi Thessalorum cap. 85. Platonis locus de servis cap. 87. Chii primi servos pretio emunt et puniuntur defectione eorum cap. 88—91. servorum recensensus Athenis VI 272 c. servos mille aluit Mnason VI 264 e. 272 b. servis favent leges Atheniensium VI 266 f. 267 a. Ephesus a servis fugitivis condita 267 a. b. servorum varia nomina VI cap. 93. servus quisque apud Lycios conferebat staterem Aeginaeum ad syssitia IV 143 b.
- servilia bella. servorum rebellio altera in Sicilia VI 272 f. bellum servile in Sicilia ex Damophili saevitia ortum XII 542 b. servilis belli apud Romanos, in Italia, dux Spartacus, in Sicilia Eunus VI 272 f. 273 a. servorum Atheniensium rebellio VI 272 e. f.
- sesamum in condimentis refertur II 68 a. sesami seminibus consperguntur panes III 111 a. sesamites panis III 114 a. b. panis cum sesami seminibus coctus III 114 b.
- Sesamus virile nomen apud Delios IV 173 a.
- σέσελι condimentum IV 170 b.
- σεσερίνος piscis VII 305 d.
- σέσιλος conchae genus II 63 c.
- Sestos cognomen Phrynae meretricis XIII 591 c.
- Setania mala III 81 a.
- Seuthes rex Thraciae, convivio excipit Xenophontem IV cap. 35. XI 476 b. c. adulatorem habuit Heraclidem VI 252 a.
- Seuthes coqui nomen apud Posidippum IX 377 b. c.
- sexaginta, οἱ ἑξήκοντα, quinam dicti Athenis XIV 614 d.
- σίαλις avis a vocis sono denominata IX 392 f.
- Sibylla prima usa perhibetur sambuca XIV 637 b.
- Sibyna mulieris nomen apud Batonem comicum XIV 662 c.
- Sicani in Sicilia II 42 e.
- sicca aqua (κατόξηρον ὕδωρ) et valde calida II 43 a.
- Sicilia laudatur a caseis, columbis, variegatis vestibus, vasis XIV 658 b. in ea nascitur vinum Marmertinum I 27 d. Sicani Siciliae II 42 e. scopulus Siciliae III 91 b. Siciliae rex Cocalus I 10 e. Siciliae tyrannus et pestis Dionysius iunior XII 541 c. in Sicilia moratus erat Aeschylus IX 402 c. Megarenses Siciliae XIV 659 c. Siculae muraenae I 4 c. Siculae mensae I 25 e. XII 518 c. XII cap. 34. Siculus caseus I 27 e. XIV 658 b. Sicula vehicula I 28 b. Siculus cottabus I 28 b. Sicula latæx XV 668 c. Siculae patellae I 28 c. XIV 658 b. Siculi lecti et cervicalia II 47 f. Sicula ταρίχη V 209 a. Siculi aprum vocant ἀσχεδωρον IX 402 b. Siculis vocabulis usus est Aeschylus IX 402 c. λατάγη perhibetur esse Siculum nomen XV 666 b. Siculi dulce dicunt mare insulam alluens XII 518 c. Siculi coqui parandorum piscium arte celebrati XIV 655 f. 661 e. f. sed eosdem improbat Archestratus VII 311 c.
- sicinnis saltatio satyrica I 20 f. XIV 630 b. c.
- sicinnistae satyri sicinnim saltantes ibid.
- sicinnotyrbæ modus quidam ἀνλήσεως XIV 618 c.
- Sicinnus Cretensis inventor saltationis, cui sicinnis nomen XIV 630 b.

- Sicon servi nomen apud comicos I 23 a. VIII 336 e.
- Sicon doctus coquus Atheniensis IX 378 a. b.
- σικύα cucurbita II 58 f. 59 a.
- Sicyas nomen adulatoris apud Clearchum VI 257 b.
- Sicyon duram habet aquam I 33 c. habet templum Minervae Colocasiae III 72 b. ibidem Poecilen porticum extruendam curavit Lamia XIII 577 b. Sicyonia calceamenta IV 155 c. VIII 349 e. f. Sicyonii pisces I 27 d. Sicyonii pictores V 196 e. Sicyoniis tribuitur inventio saltationis cum pila I 14 d. apud Sicyonios catonacophori, servorum genus VI 271 d. Sicyonii coronam quandam iaccham vocant XV 678 a. serpyllum ex agris et montibus collectum transplantant in hortos XV 681 e. f. Sicyonem inter et Corinthum regio ditissima V 219 a.
- Sicyonia Megalopolitanis dicitur cucurbita II 58 f.
- sicyos cucumis III cap. 4. 5.
- sida planta aquatica, malo punico similis XIV 651 a.
- Sida locus in Boeotorum et Atheniensium confinibus, de quo inter se disceptabant ambo populi XIV 650 f. 651 a. nomen invenit a malis punicis, quae a Boeotis sidae appellantur ibid.
- Sidetæ VIII 350 a.
- σιδηρεῖτις viola nominatur ab Euboënsibus XV 681 d.
- Sidon Phoeniciae oppidum, ubi eximium paratur unguentum cyprium XV 688 f. Sidonia pocula XI 468 c. Sidoniorum rex Strato XII 531 a. Sidonii quid de Cadmo memorent XIV 658 f.
- Sidus vicus agri Corinthii, ubi nascuntur eximia mala Siduntia III 82 a—c.
- Siga nomen meretricis Atticae XIII 583 e.
- Sigeum promontorium III 88 f. et oppidum: cuius in nominis ambiguitate luditur, intelligendo silentium XIII 585 c.
- siglus, σίκλος: sic Hispani dicebant medimnum VIII 331 b.
- sigma. Dores pro sigma dicebant σάν XI 467 a. in epigrammate, quod Ionica dialecto conscriptum, san pro sigma reperitur X 554 f. san κίβδηλον X 455 c. ubi memoratur ἀσιγμος ὠδή Lasi Hermionensis. conf. X 448 d. XI 467 b. litterae sigma pronunciationem duram iudicarunt musici et incommodam ad tibiae cantum XI 467 b. forma litterae sigma ab Agathone confertur cum arcu Scythico X 454 d. ab Euripide vero et Theodecte cum cincinno contorto X 454 c. e.
- Signinum vinum I 27 b.
- Silanus Atheniensis VI 245 a.
- Silenus a Mida captus II 45 c. Silenus fistulam multis ex calamis compactam invenit IV 184 a. Sileni et Satyri in pompa Bacchica Ptolemaei Philadelphi V 197 e. 199 a. b. asinis insidentes V 200 e. proverbium, deformior Silenis V 188 d.
- Sillax Rheginus pictor V 210 b.
- Siloduri, Gallica vox, Graece εὐχολιμαῖοι i. e. devoti VI 249 b.
- silphium I 28 d. silphio macerare cibum IV 170 c. VII 322 d. silphii muria VII 311 c. Libycus caulis silphii, radiis solis siccatus XIV 623 b.
- silurus piscis VII 287 b. putris silurus VI 230 e. 239 c. •
- Simaetha meretrix Megarica, rapta

- ab adolescentulis Atheniensibus XIII 570 a.
 Simalis. vide Himalis.
 simia natura ridiculus, homo arte XIV 613 d.
 similago. vide semidalis.
 Simmycas (aliis auctoribus Simylus) histrio VIII 348 a.
 συμφοδοί iidem qui hilarodi a Simo Magnete XIV 620 d.
 Simonides Ceus poeta Iovem Aristarchum nominat III 99 b. eius aenigmata X cap. 84. Carthaeae choros docuit X 457 f. apud Hieronem regem sordide avarus et cupidus XIV 656 c. d.
 Simonides Zacynthius rhapsodus, Archilochi carmina in theatris decantavit XIV 620 c.
 Simus Magnes poeta hilarodus XIV 620 d.
 Simus ex coquo histrio IV 164 d.
 σίνηπι, Atticis σάπυ IX 366 f. 367 a. sinapi Cyprium I 28 d.
 Sindi VIII 347 a.
 Sindon. mantilia e sindone texta IX 409 e.
 σίνδρων apud Cretenses dicebatur servus servo genitus VI 267 c.
 Sinidis et Cereyonis filias rapuit Theseus XIII 557 a.
 Sinodon. vide in synodon.
 Sinope meretrix VIII 338 f. XIII 567 f. Gnathaenae mater XIII 558 b. Abydos vocata 586 a. ei gratificatur Archias hierophanta 594 a. Sinope ex Aegina scortationis suae officinam Athenas transtulit 595 a. ipsa genere Thressa ancillam habuit Bacchidem ibid.
 Sinope Ponti oppidum. ibi praestantes mugiles III 118 e. VII 307 b. Sinopicae nuges II 54 d.
 σίον herba II 61 c. cum sio comeduntur cucumeres III 74 c.
 Sipylus Lydiae oppidum XIV 625 f.
- Sirenes apud Homerum I 14 d. VII 290 d. e. Σειρήν virgo VII 297 b.
 Siris oppidum Lucaniae, quod tenere primum Troiani, dein Colophonii XII 523 c. nomen invenit sive a muliere Siride, sive a fluvio cognomine XII 523 d. e. Siritae ad voluptatem deflexerunt XII 523 c. d. ager Siritis XIV 656 c.
 Sirites. vide Seirites.
 sisaron, vel siser III 120 c. d.
 sisymbrium flos coronarius XV 685 c. fragrans sisymbrium 684 b. sisymbrium-unguentum XV 688 d.
 Sisymbrium meretrix Attica XIII 587 f.
 Sisyphus Dercylidae Lacedaemonii cognomen XI 500 b. c.
 Sitalcas. a Sitalca scabiem Lacedaemoniis I 27 e.
 sitis dicitur quaevis cupiditas vel desiderium X cap. 43.
 sitiunt omnia in universa rerum natura I 22 f. 23 a.
 Sito cognomen Cereris apud Syracusios III 109 a. X 416 b.
 Sittius Romanus, luxu et mollitie famosus XII 543 a.
 situla putei (ὁ κάδος τοῦ φρέατος) III 125 a.
 σμάραγδος, ἀπὸ τοῦ μαρμαίρειν dictus III 94 b.
 smaris piscis VII 313 a. b. quibusdam dicitur κυνὸς εὐνά 313 b. 328 f.
 Smicrines Archippam amaverat priusquam illa insideret sepulcris i. e. Sophocli se traderet XIII 592 b.
 Smicrinus pater Euclidis VI 242 b. conf. Euclides.
 Smicythio persona in Pherecratis fabula Γρανὶ VI 246 f.
 Smindyrides Sybarita, Clisthenis Sicyonii filiam ambiens, mille aucupes et coquos secum duxit

- VI 273 b. c. XII 541 b. c. gloria-batur se viginti annis solem nec orientem vidisse, nec occidentem VI 273 c. beatus vulgo praedicabatur XII 511 c.
 Sminthia festum apud Rhodios III 74 f. X 445 a.
 Smyrna Aeolica VII 318 c. Συμφυαῖκός κόλπος VII 319 d.
 σμύρνειον herba IX 371 c.
 σοβάς saltationis ridiculae genus XIV 629 f.
 Socles ab Hedylo memoratus XI 473 a.
 Socrates Sophronisci filius IV 162 c. V 218 a. dicebat saltationem esse omnis musices exercitationem I 20 f. 21 a. ambulando obsonabat famem IV 157 e. aiebat multos vivere ut edant, se edere ut vivat IV 158 f. dictum eius ad obsoniorum helluonem V 186 d. quae illum dicentem inducit Xenophon in Convivio, aliena sunt a morum severitate V 188 c. d. multa parum decore loquentem aut facientem inducit Plato V 192 a. V cap. 61. (conf. Plato.) simus fuit Socrates ut nemo magis V 219 a. cum Aspasia in lupanaribus versatus, Theodotam meretricem docet artem venandi amatores V 220 c. XIII 599 a. b. quae de triplici militia Socratis a Platone dicta sunt, falsi arguuntur a Demochare V cap. 55. bigamum fuisse Socratem tradunt plures vetusti scriptores XIII 555 d. quod fortasse tunc temporis ex plebe seito licitum fuit ob civium raritatem XIII 556 a. Alcibiadis formam miratus est XIII 566 d. de unguentis disputat apud Xenophontem XV 686 d. e. Socratis iuvenis et puleri lusus XV 702 c. Socrates poeta com. v. ind. scr.
 Socrates Phylae pater, quae Pisi-
- stratum Athenas reduxit XIII 609 c.
 Sol Hyperionis filius XI 469 e. 470 b. poculo transvehitur Oceanum XI 781 d. XI 469 e. f. Sol medius intra alia eminet astra, dictum in Demetrium VI 253 e. Graeci cum sacra Soli faciunt, melle libant, vinum non adhibent XV 693 e. f. Soli festos dies (ἄλῖα) celebrant Rhodii XIII 561 e. Soli calicem propinat Stratonice VIII 349 a. Solis equi pascuntur herba, quae in beatorum insula nascitur VII 296 e. Solem celebrans canticum, Philelias XIV 619 b. Solem nec orientem nec occidentem videre amant Sybaritae XII 520 a. VI 273 c. quod ipsum etiam de aliis hominibus mollibus dicitur XII 526 b.
 solarium in navi Hieronis. v. πόλος.
 soldurii Gallorum. vide Siloduri.
 solea σάνδαλον piscis IV 136 b. c. VII 288 f. 330 a.
 σωλήνες conchyliorum genus III 85 d. 90 d.
 σωληνισταί solenum piscatores III 90 e.
 Soli Ciliciae oppidum: ibi crocinum unguentum optimum XV 688 e.
 Soli Cypri oppidum, cuius rex Eunostus XIII 576 e.
 soloecismi III cap. 52.
 Solon Atheniensium legislator XI 508 a. eis qui in prytaneo alebantur mazam praebere iussit, festis diebus insuper panem IV 137 e. lupanaria instituit Athenis et Veneri vulgivagae templum consecravat XIII cap. 35. unguentariam exercere vetuit XIII 612 a. XV 686 f. Solon personam agens inducitur in Alexidis fabula Aesopo X 431 d. e.
 somnus laborum portus X 433 a. somnus, griphus apud Alexidem

- X 449 d. e. ex specie per somnum oblata mutuo amore capiuntur Zariadres et Odati XIII cap. 35. *σόγχο*s olus agreste II 60 c. 64 c. VI 250 e. IX 371 c.
- Sopater Paphius vixit aetate Alexandri usque ad Ptolemaei II. aetatem II 71 b.
- sophistae Roma pulsi, ut qui iuvenes corrumperent XIII 610 f.
- Sophocles saltandi artem apud Lamprum edoctus I 20 e. f. cum lyra saltat nudus et unctus ibid. reprehendit Aeschylum, quod tragoedias ebrius scriberet I 22 a. b. X 428 f. Epicuro quodammodo praeivit doctrinam de voluptate VII 280 b. c. strophis et antistrophis distinxit sua dramata X 453 e. in fabula Amphiarao produxit aliquem formas litterarum gesticulantem 454 f. in Sophoclem invehitur Plato in Critone XI 506 d. voluptati deditus, cum senex Veneris impotens esset factus, importuno domino se liberatum dicebat XII 510 b. senex tamen etiam Theoridem meretricem habuit XIII 592 b. et deinde Archippam ibid. masculum amorem in theatrum produxit XIII 601 a. pronus ipse in adolescentum amorem XIII 603 e. Lesbium navigans Chium appulit, ubi inter pocula facetus disputavit cum ludimagistro XIII cap. 81. belli dux mediocri XIII 604 d. laena ei subripitur a delicato puero ibid. d. e. Euripidem ait in tragoediis quidem, non in lecto *μυσογύνην* esse XIII 557 e. eius in Euripidem epigramma XIII 604 f.
- Sophocles alius decretum tulit, quo philosophi omnes Athenis sunt eiecti: contra quem orationem scripsit Philo, Aristotelis discipulus; apologiam autem pro Sophocle scripsit Demochares XIII 610 e. f.
- Sophon Acarnan coquus IX 403 e. 404 b. XIV 622 d.
- Sophron Epheso praefectus, Danaen amavit, Leontii filiam XIII 593 b.
- Sophroniscus pater Socratis. vide Socrates.
- Soroadeus vini deus apud Indos I 27 d.
- Sosia servi nomen apud comicos XI 469 b.
- Sosias Thrax. vide Nicias.
- Sosibius Laco cognomine *λυτικός*, festive derisus a Ptolemaeo Philadelpho, a quo annum accipiebat stipendium XI 493 f. 494 a.
- Sosinomis mensarius, cuius in aere erat Aeschines XIII 611 f.
- Sosipater Mithridatis assentator VI 252 e.
- Sosiphanis poetae dictum in hominem muliebria patientem X 453 a. b.
- Sosis Hieronymi regis Syracusarum assentator VI 251 f.
- Sostratus tibicen, parasitus Antiochi VI 244 f. 252 d. eius filii, custodes corporis eiusdem Antiochi I 18 d.
- Sostratus Chalcedonius, assentator Cavari Galli, corrumpit bonum principem VI 252 c. d.
- Sotades cursor insignis X 416 f.
- Sotades Maronita poeta importune dicax in reges misere plectitur XIV 620 f. 621 a.
- Soterides coquus apud Euphronem comicum I 7 e. item trivialis quidam homo Atheniensis apud eundem IX 377 d.
- Sotiani populus Gallicus VI 249 b.
- Sparamizus eunuchus Sardanapalli XII 529 f.
- Sparta (vide Lacedaemon). prope Spartam locus, cui nomen Quin-

- que colles I 31 c. *Σπάρτα ἡ εὐρύχορος*, amplis florens choreis, ampla, opulenta IV 131 c. nec Sparta duos ferre potest Lysandros, neque Athenae duos Alcibiades XII 535 d. e. pulcerrimas fert mulieres XIII 566 a. apud Spartanos coluntur Matton et Ceraon heroes II 39 c. eorum sobrietatem laudat Plato IV 155 f. et Critias in elegiis X cap. 41. eorum phiditia IV cap. 19. apud Spartanos virginibus ante nuptias velut pueris delicatis uti licet XIII 602 d. e.
- Spartacus gladiator, Thrax genere, dux belli civilis VI 272 f. 273 a.
- sparus piscis VII cap. 114. III 107 c. IV 136 c. VII 327 b. VIII 355 e.
- speculum Veneris XV 687 c.
- spermatologi aviculae IX 398 d. conf. II 65 b. VIII 344 e. IX 388 a.
- Speusippus Platonis cognatus et successor voluptarius fuit et avarus VII 279 e. XII 546 d.
- σφαίρος*. vide salvia.
- Sphaerus stoicus in convivio Ptolemaei VIII 355 e. idem cum Chrysippo discipulus Cleanthis ibid.
- Sphettium acetum II 67 d.
- Sphinx. eius aenigma X 456 b. conf. II 49 c. Sphinges Thebanas vere nominaveris meretrices XIII 558 d. Sphinx Aetolica VI 253 e. f. Sphinx mas IX 382 b. XIV 659 b. mulier sphinx X 441 d.
- sphyræna piscis, cestra, sudis VII cap. 122.
- spina arbor Aegyptiaca XV 679 f. — 680 b. spina cinara II 70 b.
- σπίλος* avicula, fringilla II 65 c.
- σπείρα* placentae genus XIV 647 d.
- splenicis facere homines dicuntur balnea Pellae VIII 348 e.
- spodias, prunum silvestre II 50 b.
- Spoletinum vinum I 27 b.
- σπονδαῖον* Bacchi cithara canere XIV 638 a.
- spongia in utensilibus recensetur XIV 648 f. spongas mulieribus supponunt nonnulli in concubitu, stimulandae Veneris causa I 18 d.
- sponsus Megapenthes in suis nuptiis pincernam agit I 18 b.
- sporta in utensilibus XIV 648 f. e sportulis coena VIII 365 a.
- squalus piscis, mustelus, *γαλεός* VII cap. 43. VII 311 e. VIII 342 b.
- squatina, *δίνη*, piscis VII cap. 112. squatina aspera cute VII 286 c. eam amant fabri IV 136 f. *βία δέρων δίνας* VII 311 e. squatinae frusta IV 131 e.
- squilla, *καρίς*, cancelli marini genus III cap. 66 sq. squilla lata III 104 e. gibbae squillae III 106 a. squillae magnae ad Smyrnam et in Africae ora I 7 b.
- squillula, *καριδάριον* III 105 f.
- στακτή* myrrha XV 688 c. in comotationibus iuvat 689 d.
- stadium in urbe Alexandria V 197 d.
- σταιτίτης* panis III 110 b. placenta XIV 646 b.
- Stagonium meretrix, Aphya dicta XIII 586 b.
- στάμνος ἡ* XI 499 e.
- staphylinus, pastinaca IX cap. 12.
- Statanum vinum I 26 e.
- statariam pugnam ab Etruscis didicerunt Romani VI 273 f.
- Statira uxor regis Persarum XIII 609 b.
- statuae erectae praestigiatoribus, citharoedis et cantoribus I 19 b. c. meretricibus, Cleinoni XIII 576 f. Glycerae XIII 586 c. Phrynae XIII 591 b. in statuae cavitate exsul Thebanus aurum abscondit I 19 c. statuae amore captus Cleisophus XIII 605 f. 606 a.
- stellas Homerus intellexit clavos aureos dicens XI 439 d. e.

- Stelocopas cognomen Polemonis periegetae VI 234 d.
- stephanophorus apud Tarsenses dicebatur sacerdos Herculis V 215 c.
- Stephanus orator Nicareten amavit XIII 593 f. et Neaeram, cuius filiolum pro sua habuit 594 a.
- Stephanus Thucydidis filius, scriba VI 234 e.
- sternutamentum adoratur ut res sacra II 66 c.
- sterquilina ante fores habent Thebani X 417 d. e.
- Stesander Samius primus Delphis pugnas Homericas cithara cecinit XIV 638 a. b.
- Stesichorus Himeraeus primus commentus est Herculem cum clava, pelle leonina et arcu per terras vagantem XII 513 a. illud genus carminum invenit, quae παιδικά vocantur XIII 601 a.
- Stilpo philosophus allium comedit in templo Matris deum, quod nefas erat X 422 d. exprobravit Glyceriae meretrici quod iuvenes corrumpere: in quem illa retorsit criminationem XIII 584 a. Stilponem audiverat Nicarete meretrix 596 e.
- stilpones. vide scopaei.
- στοά πολυμάχης apud Phliasios V 210 b.
- στόακες, nugarum mercatores XIII 563 d.
- Stoici bonum quale sit quaerunt, non norunt III 103 b. sapientem veluti fugitivum quaerunt; nec tamen quae sensibus grata sunt aspernantur III 103 d. VII 279 b. c. ridentur in Theogneti fabula Phasmate III 104 b. c. Stoicum praeceptum, sapientem omnia recte facturum, etiam lenticulam prudenter conditurum IV 158 a. b. stoicorum praecepta de Bono, Malo et Neutro VI 233 b. stoicos
- ad cynismum deflexuros praesagit Zeno XIII 565 d.
- strabellus et astrabellus conchae species idonea ad canendum veluti tuba, adeoque de genere buccinorum III 86 f. 85 c. 86 d. VII 316 e.
- Strabo notum habuit Posidonium stoicum XIV 657 f.
- stragula lectorum II cap. 30.
- Stratius parasitus VI 244 d. e.
- Strato Atticus scurra XIV 614 d. IV 130 c.
- Strato rex Sidoniorum, luxuria et mollitie contendit cum Nicocle, rege Cypri XII cap. 41.
- Strato Tarentinus, dithyramborum gesticulator I 19 f.
- Strato persona in Menandri Naclero XI 474 c.
- Stratocles validus helluo IV 135 b. 137 c. idem videtur esse de quo Gnathaena dixit, Stratocles post hoedos tempestatum ciet XIII 580 d. e.
- Stratocles orator meretricem habuit Lemen XIII 596 f.
- Stratocrides Neerae amator XIII 593 f.
- Stratola meretrix, Charisii Elei mancipium XIII 593 f.
- Stratonica concubina Ptolemaei Philadelphi XII 576 f. eius ingens monumentum ibid.
- Stratonica Eumenis uxor, unguentorum studiosa XV 689 a.
- Stratonicus caelator olim clarus XI 782 b.
- Stratonicus citharista ridet Diodorum Aspendium philosophum IV 163 f. multos habuit discipulos 169 e. facete dictis et responsis claruit VII 347 f. VIII cap. 41—45. concentus musicos primus invenit et tabulam musicam descripsit cap. 46. necatus ob linguae licentiam a Nicocle, Cypri

- rege ibid. coll. VIII 349 e. f. in facete dictis imitatus erat Simonidem VIII 352 e.
- stratores apud Persas II 48 d.
- Stratus Aetoliae oppidum III 95 d.
- strena, nomen latinum, graece ἐπινούρις dicta ab Ulpiano III 97 d.
- στρεπτοί placentarum genus XIV 645 b.
- στροβίλος nux pinea II 57 c. genus saltationis lascivae XIV 630 a.
- στροματεῖς piscis maris rubri, similis salpae VII 322 a.
- Strombichides, servi nomen III 98 a. VI 230 d.
- Strongyle insula, eximiam fert lychnidem plantam XV 681 f.
- στροφαία Diana VI 259 b.
- structores mensarum IV cap. 70.
- στρονδάριον avicula II 65 e.
- struthia corona, e flore nexa cui nomen struthium XV 679 b.
- struthia mala II 59 b. III 81 a—d.
- struthio avis. struthiones arabici comeduntur a regibus Persarum IV 145 e. struthiones bigis iuncti in pompa Ptolemaei Philadelphi V 200 f.
- Strybela Neerae filia, dein Phano nominata XIII 593 a.
- Strymoniae anguillae VII 298 f. denominatae a Strymone Thraciae fluvio VII 300 c. d.
- sturni in cibis numerantur apud Antiphanem II 65 e.
- styrax IX 403 d. quem in orchestris suffiunt feriis Bacchanalibus XIV 626 f.
- Suada dea XIII 564 f.
- suaviloquentia IV 165 b. c.
- subityllus placenta XIV 647 d.
- Suburra, vicus Romae. e suburra mercatus es hoc nomen i. e. e trivio arripuisti VIII 362 a.
- suci ciborum salsi, dulces, acidi, acres III 121 d.
- sucus Cyrenaeus, laserpitium I 28 d. III 100 f. conf. silphium.
- suculae stellae, hyades XI 490 c.
- sudantes, sive calida sive frigida lavent, sudare desinunt I 24 e.
- sudor graviter olens duorum abstemiorum II 44 c. item athletae, qui non nisi caprina vesciebatur IX 402 d.
- sudis piscis. vide sphyraena.
- suffocati recipiuntur infusione aceti et piperis II 66 f. suffocatae carnes IX cap. 53.
- suilla caro et agnina, nisi elaboretur exercitationibus corporis, facile corrumpitur ob pinguedinem IX 402 d. suilla vulva III 96 e. f. suillum cerebrum II 66 f.
- sumen thynni, ἡτρία I 4 c.
- Sunium occupatur a servis fugitivis VI 272 e. f.
- Surrentinum vinum I 26 d. 27 b.
- sus. vide porcus.
- Susa urbs ad Choaspen fluvium II 45 b. ibi hiemem transigebant Persarum reges XII 513 f.
- Susa Persicum vocabulum lilium significans XII 513 f.
- susinum unguentum XV 689 d.
- suspendii ludus apud Thrakas IV 155 d. e.
- syagrides pisces apud Epicharmum VII 322 f.
- Syagrus viri Lacedaemonii nomen qui ad Gelonem Syracusium legationem suscepit IX 401 d.
- Syagrns dux Aetolorum ibid.
- Sybaris fluvius inferioris Italiae VI 269 f. ibi Cygnus in avem mutatus congregitur cum grue IX 393 e.
- Sybaris oppidum: eius situs XII 519 f. Sybarin navigantes Samii terrentur a perdicibus XIV 656 c.
- Sybaritae ante potum brassicam comedunt I 25 e. Sybariticae mensae I 25 e. Συβαρίτιδες

ἐνωχία XI 484 f. XII 527 c. oraculum Sybaritis editum de duratione felicitatis ipsorum XII 520 a. b. Sybaritae cuiusdam dictum in tenuem victum Lacedaemoniorum IV 138 d. XII 518 e. de Sybaritarum mollietate XII cap. 15 sqq. cur Sybaritae putent ad sanitatem conferre ut solem nec orientem nec occidentem videant XII 519 f. 520 a. equi apud eos ad tibiae modos saltare docti: quae res strategemati adversus ipsos locum fecit XII 520 c. d. leges Sybaritarum effusae laetitiae favebant et privilegia conferebant his qui eximium quiddam ad voluptatem hominum invenissent XII 521 c. d. Sybaritae a Crotoniatis deleti ibid. d. e. eversa Telyis tyrannide omnes qui cum illo fecerant ad Iunonis aram trucidarunt Sybaritae ibid. e. f. in id ipsum tempus, quo Olympici ludi agebantur, Sybaritae ludos indixerunt, Olympiorum solennia obscuraturi XII 522 a. d.

sycamina et mora II cap. 36 sq.

Syce Oxyli filia, una ex Hamadryadibus III 78 b.

Sycea Ciliciae oppidum III 78 b.

Syceas unus e Titanibus, terrae filius, a quo ἡ συκῆ nomen invenit III 78 a.

Sycites Bacchus apud Lacedaemonios III 78 c.

sycomora, fructus ficus Aegyptiae II 51 b. c.

sycophantae nomen unde III 74 e. sic olim dicti tributorum coactores III 74 f. 75 a.

Sylla imperator Romanus, mimis et ridiculis hominibus delectabatur VI 261 c. XIV 615 a.

symbolae convivantium III 117 e. VIII 365 d.

Syme insula prope Cnidum Cariae oppidum VI 261 e. nomen habens a Syme, Ialysi et Dotidis filia, Glauci uxore VII 296 c.

Synada Phrygiae oppidum XIII 574 f.

synagris piscis VII 322 b.

synaulia quid dicatur XIV 618 a. b.

synodon piscis VII cap. 119. I 5 c. VII 304 d. synodon assus VII 295 f.

Synoris meretrix Attica, cognomine λυχνος XIII 583 e. VI 247 a.

Syracusae conditae ab Archia Corinthio IV 167 d. pars urbis. Achradina V 207 f. alia pars, insula XI 462 b. Syracusae in libertatem vindicatae a Gylippo Lacedaemonio VI 233 f. 234 a. oppugnatae a Marcello XIV 634 b. ibi aurea mensa Aesculapii, quam auferri iussit Dionysius XV 693 e. praestantes ibi porci et casei I 27 f. Syracusia vocabatur magna navis Hieronis V 208 f. Syracusiae glossae memorantur II 49 f. VI 229 a. b. XI 483 a. Syracusiae mensae XII 527 c. d. Syracusii luxuriosi XII 527 c. Thesmophoriorum festum quo more celebrant XIV 647 a. Syracusiorum chorus iambistes IV 181 c. apud Syracusios lege vetitum ne auro se ornent mulieres, nisi quae prostibula se profiteantur: similisque lex ad viros spectat XII 521 b. Syracusii coqui male miscent omnia VII 311 b. c.

Syratticus appellatur Ulpianus deipnosophista IX 368 c.

συρβηνέων χορός XV 669 b. 671 c. 679 e. f.

Syri ob regionis ubertatem frequentia olim convivia celebrabant et deliciis sese oblectabant V 210 e. f. XII 527 e. f. Syrorum regum mos in epulis XV 692 c. Syrorum

colonia Romae: sic pro Scytharum legendum videtur I 20 c. Syri panem lachman vocant III 113 c. Syri piscibus abstinent VIII 346 c. conf. VIII 342 a. Syrorum regina Gatis vel Atergatis VIII 346 c.

Syria pistacium gignit XIV 649 d. e. vinum Chalybonium I 28 d. opima habet pascua V 210 e. Συρία οἶμαί IV 131 d.

syriaca massa XI 500 b.

syrigmus, sibilus XIV 638 a. σὺριγξ. v. fistula.

Syriscus servuli nomen apud Anaxippum comicum XI 486 f.

Syrus servi nomen apud comicos IV 137 d. 176 a. VII 290 b. d.

syssitia, convivia publica apud Cretenses IV c. 22.

T

tabaetas vox Asiatica, poculum ligneum significans XI 500 d.

tabella vel libellus olim in conviviis tradebatur convivatori, ferculorum omnium paratorum nomina exhibens II 49 d.

tabernaculum magnificum Ptolemaei Philadelphi V cap. 25 sq.

Tabonium clustrum vel crustulum XIV 647 c.

Tachos Aegypti rex, ob dicacitatem in Agesilaum regno excidit fugere in Persiam coactus XIV 616 d. e.

tacticam artem didicisse debet coquos VII 291 d.

taedae usus apud veteres XV 700 f.

taenia piscis VII cap. 128.

taenioticum vinum I 33 e.

tagenias vel tagenites placenta XIV 645 c. 646 e.

talenti graeci ratio ad numum Romanum IV 146 c. d.

Talon Rhadamanthi Iusti amator XIII 603 d.

tamariscus in montibus Chorasmiorum II 70 b.

Tanagra. cum Tanagraeis acie pugnavit Hipponicus, Calliae pater V 218 b. Tanagraeus cetus, proverbium XII 551 a. Tanagrica meretricula XIV 640 d.

Tantalus poma. frustra appetit I 25 b. voluptati deditus VII 281 b. cur apud inferos cibis frui ei non liceat ibid. Phrygibus simul et Lydis imperavit XIV 625 f. Tantalus divitiis exutus, proverbialis dictio VI 230 e.

tapetes Milesii XV 691 a. Sardiani: vide hac voce.

Tapyri Asiae populus, vino admodum deditus X 442 b.

Tarentini voluptatibus cum Veneris tum mensae dediti IV 166 e. f. alios aiunt sua industria futuram sibi vitam parare, se non esse victuros, sed iam nunc vivere ibid. a luxuria ad contumeliam et violentiam progressi, in Carbinates flagitiose saeviunt XII cap. 23. Tarentinis in prytaneum Dionysius donavit candelabrum, totidem lucernis ardens quot sunt dies anni XV 700 d. Tarentina placenta XIV 647 c. Tarentina stola XIV 622 b. Tarentinum vinum I 27 c.

Tarracina VI 224 c.

Tarsus a Sardanapallo condita XII 529 e. 530 b. Tarsi pro rege se gerit Harpalus XIII 586 c. 595 d. Tarsi tyrannus, Lysias philosophus Epicureus V 215 c.

tatyras avis eadem quae phasiana IX 387 e.

taulopias vulgo VII 326 b. perpetram pro aulopias.

Taureas obsoniorum helluo VIII 342 f. 343 d. Ταυρέαν τοῖς πόνοις ὑπερβαλῶ X 416 f.

tauri apud Ephesios dicebantur iuvenes vinum ministrantes X 425 e. Taurica Chersonesus: ibi bulbis crudis vescuntur homines II 64 d. *Ταύρειον ὕδωρ*, a Tauro fl. denominatum prope Troezena III 122 f. Tauromenitae legationem mittunt ad Nicodamum XI 471 f. Tauromenites lapis V 207 f. tauropolae mulieres VI 256 e. taurus praemium propositum erat ei qui dithyrambo vicisset X 456 d. Taygetus. e Taygeto canis venatica Lacæna I 28 a. Technon tibicen, Charmo helluoni apopyride parentavit VIII 344 c. *Τειχιούς* vicus ditionis Milesiae VII 325 d. VIII 351 a. *Τειχιόεσσα πόλη* vocatur ab Archestrato VII 320 a. Telamon post Herculem fortissimus XV 695 c. Telamon, cantilena XI 503 e. *Τελαμώνος μέλος* I 23 e. Telamon ad infligendos pugnones VI 238 c. Teleas Corinthius pater Chrysillae X 436 f. Teleboas Neptuni filius XI 498 c. Telegonus Ulyssis filius ex Circe. eius nomen filio suo imponit Callicrates VI 251 d. Telemachus Mentem (i. e. Minervam) hospitio excipit I cap. 28. diversatur apud Menelaum I 9 a. V 188 b. et ibid. toto cap. 14. apud Nestorem I 17 c. Telemachum concionantem comitabantur duo canes I 1 d. Telemachus Atheniensis, a quo proverbium *Τηλεμάχου χύτρα* IX cap. 73. Telemachus compellatur a Simonide in iambis XIV 658 c. Telenicus Byzantius, vilium modorum poeta et cantor XIV 638 c. Telephanes insignis obsoniorum heluo V 186 e. tibicen VIII 351 e.

Telephus pauper VI 223 c. 224 e. *Τήλεφος ἄφωνος*, mutus ut Telephus X 421 d. Telesias saltator, a quo nomen habet saltatio Macedonica militaris, quae et ipsa Telesias vocabatur XIV 629 d. 630 a. Telesis sive Telestes chori magister I 21 f. Telesis vetula meretrix XIII 587 e. Telesphorus unus ex praefectis Lysimachi, cum in reginam Arsinoen scomma coniecisset, in caveam inclusus est a rege et miseris cruciatibus occisus XIV 616 c. Telestagoras Naxius, vir dives et honoratus VIII 348 b. c. Telestes Aeschyli saltator, fabulam Septem ad Thebas saltando expressit I 22 a. telinum unguentum, ex foeno graeco V 195 e. XV 689 a. d. tellina concha, Romanis mitulus III 85 e. tellinis ludunt pueri et tanquam tibiis canunt III 85 f. 86 a. ad Canopum frequentes III 90 c. sunt aliae marinae, aliae fluviales ibid. d. Telos apud Alcanem tibicinis nomen XIV 624 b. tela aenea, fulminum monumenta XII 523 b. Tempe, mons terrae motu disruptus, Thessaliam aquis nudavit et campos illius aperuit XIV 639 e. f. temperantia pietati vicina X 433 a. temperantia et boni mores praestant pulcritudini formae XIII 610 a. temperatio vini apud Homerum I 10 c. eam a Baccho didicit Amphictyon II 38 c. mos temperandi vini quo casu ortus XV 675 a—c. variae rationes temperandi vini X cap. 28. 36 sq.

Tenedos XIII 601 e. Troica insula, formosissimas alens mulieres XIII 609 e.—610 a. Tenedium origanum I 28 d. Tenos insula. *Τήνος περίλυστος* VII 301 d. ibi fons est, cuius cum aqua non permiscetur vinum II 43 c. Teos IV 160 a. XIII 601 d. (conf. Tius.) Teia maza ibid. *Τήιοι κύλικες* XI 480 a. terebinthus vel terminthus, arbor pistacia ferens XIV 649 e. Terentina placenta XIV 647 c. Terpander Lydius barbiton invenit XIV 635 d. primus Carneorum victor, coaevus Lycurgo legislatori ibid. e. f. Terpsion praeceptor Archestrati VIII 337 b. tessaraconteres navis Ptolemaci Philopatoris V cap. 37. testacea (*ὄστρακώδερα*) III 85 c. 89 f. *ὄστρακώδη* III 89 e. III cap. 35. III 89 e. f. totum genus absque coitu oriri VIII 352 c. testis et conchis complosis numerosum sonum edebant saltantes XIV 636 e. conf. ibid. c. d. testamento scripsit Romanus quidam, ut post obitum suum mulieres formosae et impuberes pueri, olim ab ipso amati, singulari certamine contenderent IV 154 a. testiculis vescebantur veteres eosque renes appellabant IX 384 e. et parastatas IX 395 f. testudo. Terpsionis praeceptum de testudine, quod in proverbium abiit VIII 337 b. tetarus avis, phasianus IX 387 e. XIV 654 e. tetraclinium II 47 f. Tetracomus modus quidam *αὐλήσεως* XIV 618 c. tetrax avis IX cap. 58. II 65 b.

Tettari. sic Alexandriae vocantur phasianae aves, quae ex Media advehuntur et in regia aluntur XIV 654 c. coll. IX 387 e. Teucer Gerginos in Cyprum colonos duxit VI 256 b. tenthis et tenthus, loligo et lolius VII cap. 13. Thais meretrix Attica XIII 585 c. d. e. apud Alexandrum XIII 576 d. post obitum Alexandri Ptolemaeo primo Aegypti regi nupsit ibid. e. Thais uxor Ctesibii mechanici, artem ab illo edocta IV 174 e. thalamegos navis Philopatoris, qua in Nilo navigare solitus erat V cap. 38. Thalassis meretrix, mater Glycerae XIII 586 b. Thalatta, meretricis nomen et titulus comoediae XIII 567 c. Thales phialam auream accepit XI 495 d. Thallus mercator peregrinus, fortunis a Nicone meretrice exhaustus; unde illa Capra cognominata XIII 582 f. 587 a. Thallusa meretricis nomen XIII 587 f. Thamneus, Ialysensis Car, hospitio excepit naufragum Phorbantem VI 262 f. 263 a. Thargelia festi dies in honorem Apollinis X 424 f. IX 370 b. Thargelia Milesia, mulier formosa et prudens, quatuordecim viris nupta XIII 608 f. 609 a. thargelus panis quis dicatur III 114 a. Thasus III 112 a. XV 698 d. locus non delectabilis XII 523 d. Thasia muria IV 164 e. VII 329 b. Thasiae nucs XIV 647 f. Thasium vinum I 28 e. f. 29 a. 32 a. IV 129 d. VIII 364 d. Thasii advenienti Agesilao cibaria miserunt XIV 657 b. inopia multos

- Thasios in navem compellit XV 698 d. Thasiorum prytaneum I 32 a.
- Theano impense amata a Pythagora XIII 599 a.
- Theano meretricula Attica VIII 339 b. cum Sirene confertur XIII 558 c.
- Theano mulier Thebana, viro nupta, rapta a Phocensi quodam: inde bellum sacrum decennale XIII 560 b.
- Thearion insignis artifex pistorii operis III 112 d. e.
- Thebae Boeoticae eversae ab Alexandro I 19 c. ex Thebis napum, *βοννιάς* I 4 d. Zethus Thebas habitare iussus est II 47 b. Thebis non est statua Pindari, sed Cleonis cantoris I 19 b. *Θῆβαι ἐπὶ ἀπυλοῖ* III 112 a. Thebani, pusilli animi et in victu *λίχνοι*, catillones IV 148 e. Thebani omnes tibia canere discebant IV 184 d. e. Thebani templum statuerunt Lamiae, Demetrii concubinae VI 253 b. Thebani edaces et sterquilinio proximi X 417 c—e. propria multis rebus nomina imponebant XIV 621 f. 622 a. Thebanorum sacra cohors XIII 561 f. ab Epaminonda instituta XIII 602 a. Thebanorum currus praestantes I 28 a. ager fertilis ib. Thebanus athleta robustissimus, nonnisi caprina vescens IX 402 c.
- Thebae Hypoplaciae XIV 644 a.
- Thebais Aegypti: eius oppidum Coptus I 33 f. vna ibid.
- Themison Cyprius Antiochi Epiphaniae deliciae, Hercules ab illo proclamatus VII 289 f. cum fratre Aristo regnum Antiochi administravit X 438 d.
- Themisto Hypsei filia, Athamantis uxor, maritum perdidit XIII 560 d.
- Themistocles ex Abrotona meretrice Thressa natus XIII 576 c. alii Euterpae filium faciunt ibid. d. mollis ac luxuriosus XII 553 e. iunctis quadrigis cum quattuor meretricibus per Ceramicum vectus est XII 533 d. XIII 576 c. a Persarum rege Lampsacum et alia oppida dono accepit I 29 f. Magnesiae, magistratu coronifero suscepto, Panathenaea celebravit, itemque Congiorum festum XII 533 e. Persicam linguam edidit XII 535 e. mortuus epoto sanguine taurino III 122 a. Themistoclem maledictis insectatus est Plato XI 506 b. d.
- Theoclea meretrix, cognomine Cornix XIII 583 e. 586 e. 592 e. mater Callistus 583 a.
- Theocritus Chius reprehendit Anaximenis vestitum ut illiberalem I 21 c. ob luxum accusatur apud Alexandrum a Theopompo VI 231 f. eius dictum de Alexandro XII 540 a. eius festive dicta in Dioclem helluonem VIII 344 b.
- Theodectes Phaselita in proponendis griphis solertissimus X 451 e. discipulus Aristotelis forma praestans, cuius amore captus philosophus perhibebatur XIII 566 e.
- Theodorus atheus, luxuriae indulgens, violenta morte periit XIV 618 e. f. XIII 611 a. b. ab hoc Theodoreum Lysimachum nominavit Callimachus VI 252 c.
- Theodorus Boeotius, celeberrimus tibicen XIV 615 b. Phileni filius XIV 621 a. b.
- Theodorus Larissaeus, abstemius, alieno semper fuit animo ab Antigono rege II 44 b.
- Theodorus sive Diodorus, Megalopolitanus, calculorum ludo excellens I 16 e.

- Theodorus Samius aurifaber XII 516 a.
- Theodorus, proprium nomen dei-pnosophistae illius, qui Cynuleus appellari maluit IV 160 d. XV 669 e. 692 b.
- Theodorus praestigiator, *ὁ ψηφοκλέπτης* I 19 b. ei statua aenea ponitur ibid.
- Theodorus saltator I 22 d.
- Theodota meretrix, artem capiendi amatores edocta a Socrate V 220 e. XIII 588 d. Alcibiadis concubina, quam is etiam bellum faciens secum circumducebat XII 535 c. quae etiam mortuo iusta fecit XIII 574 e.
- Theodotus, foeni horreis Ptolemaei praefectus, Hippen concubinam habuit XIII 583 a. b.
- Theodotus praestigiator IV 134 a.
- Theognis (Diognis) puer delicatus Demetrii Phalerei XII 542 f.
- Theolyta meretrix Attica XIII 570 e. vetula adhuc meretriciam exercuit 587 e. XI 471 a.
- Theomander Cyrenaeus doctorem se professus est vitae beatae XIII 567 a.
- Theon tibicen IV 176 c.
- Theophilus archon Athenis eo anno quo mortuus est Plato V 217 b.
- Theophilus apud Menandrum in Nauclero XI 474 c.
- Theophrastus in peripato nitide comtus gesticulabatur I 21 a. b. ad convivium in sui memoriam legavit pecuniam V 186 a.
- Theopompus celebris tibicen XIV 615 b.
- Theoris meretrix, cuius amore senex captus est Sophocles XIII 592 a. b.
- Theotimus (Diotimus) ob scriptos adversus Epicurum libros ab Epicureo Zenone accusatus, capite plexus est XIII 611 b.
- Theoxenia sacra Delphis celebrata IX 372 a.
- Theoxenus Tenedius, Agesilai filius, laudatur a Pindaro XIII 565 e. 601 d. e.
- Ther (*ὁ Θῆρ*) fictum a Clearcho nomen adulatoris VI 157 b.
- Therades insulae X 432 c.
- Theraicae vestes X 424 f.
- Theramenes, homo flagitiosus, Prodicus discipulus V 220 b.
- thericleum poculum, thericleus calix XI cap. 41—44. V 199 b. nomen a Thericle, figulo Corinthio XI 470 f. 471 b. d. e. alii aliunde derivant 471 b. c. thericleis gravibus Atheniensium Rhodii opponunt hedypotidas leves et eleganter fabrefactas XI 469 b.
- thermaustris vel thermastris saltationis furiosae genus XIV 629 e.
- thermopotis poculum, e quo calida bibitur, celebra XI 475 d.
- Thersippus primus fertur sicinnin saltasse XIV 630 b.
- theseius flos, Leucereae sacer XV 684 f.
- Theseus formosus cum esset, Tlepolemo se praebuit accepto galeo pisce VII 295 b. Ariadnen in Dia insula reliquit 296 c. primum Helenam rapuerat, dein Ariadnen: idem Hippolytam rapuit, et Ceryonis et Sinidis filias, item Anaxo et Phaedram: uxorem habuit Meliboeam, Hippen et Aeglen XIII 557 a. b. ob Phaedrae nuptias eversa est Thesei domus XIII 560 c. d.
- Thesmophoria festum II 46 e. Megalartia vocatur III 109 f. medius festi dies *νηστεία* vocatur VII 307 f. Thesmophoriorum ritus flagitiosus apud Syracusios XIV 647 a.
- thesmothetae Atheniensium IV 167 f.
- Thespieae oppidum Boeotiae, Phry-

- nae patria XIII 590 d. quae inde Thespica dicebatur XIII 583 b. ibi est aqua quae procreandis liberis secunda perhibetur II 41 f. Thespienses celebrant Erotidia festum XIII 561 e.
- Thespis vetus poeta, *ὄρχηστῆς* I 22 a.
- Thesprotia regio Epiri III 73 b.
- Thessalia olim Haemonia dicta XIV 639 e. olim tota aquis operata, dein montibus terrae motu disruptis exsiccata et amplis campis amoena ibid. e. f. Thessali voraces semper esuriunt II 47 b. X cap. 12. lautas mensas amant IV 137 d. in victu et cultu sumtuosissimi, Persas in Graeciam iuvitaverunt, luxum eorum aemulantes XII cap. 33. XIV 663 a. convivii eos cepit Philippus VI 260 b. c. Thessalorum inventum, mattya edulium XIV 662 f. latage XV 666 c. Thessalorum servi. vide Penestae. Thessali diruerunt oppidum Colaceam, a Meliensibus habitatum VI 255 f. Thessalae saltatrices, nudae saltantes solis subligaculis cinctae XIII 607 c. Thessalica buccia i. e. ingens X 418 c. Thessalica sella I 28 b. XIII 568 d. Thessalicae glossae XI 495 c. e. XV 696 c. Thessalicum sophisma I 11 b.
- Thessalus tragoedus in nuptiis Alexandri tragoedias egit XII 538 f.
- Thestii quinquaginta filias compressit Hercules XIII 556 a.
- thiasus quid et unde nominatus VIII 362 e. f.
- Thibron vir mollis, Tantalii divitiis exutus VI 230 e.
- Thibron Atheniensis, excellens coquus, culmen artis VII 293 a.
- Thibron Lacedaemonius XI 500 c.
- thorax in navi V 209 d.
- Thracia ob vinum celebrata I 31 e.
- Thraciae regio Biblia, aut Bibline I 31 a. in Thracia nascitur iton II 62 a. Thraciae montes pleni serpylli XV 681 f. Thraces omnes bibaces X 442 f. praeter vinum, etiam brytum bibunt, ex hordeo confectum X 447 c. suspendii ludus apud Thracas post coenam IV 155 d. Thracica coena apud Seuthen ex Xenophonte IV cap. 35. Thracica radícula II 56 f. Thracica amystis X 442 f. Thracio more merum uno haustu bibere XI 781 d. Thracicarum mulierum mos eutem picturis variegandi XII 524 d. e.
- Thrasidaeus Thessalus, Philippi adulator, ab illo tyrannus Thesalorum constitutus VI 249 c.
- Thraso cognomine Carcharus, assentator Hieronymi Syracusarum regis, ab eodem dein interfectus VI 251 e.
- Thrasyllus homo mente captus, qui cunctas naves in Piraeum adventantes sibi persuaserat esse suas XII cap. 81.
- Thrasyllus Alcibiadis amicus, cui Alcibiades propinavit pretiosa Anyti pocula XII 534 e. f.
- Thrasymachus Chalcedonius sophista tradueitur a Platone XI 505 c. epigramma in eius sepulcro X 454 f.
- Thrasymedes Nestoris filius apud Homerum hostiam ferit, adiuvantibus fratribus XIV 660 b. c.
- thratta pisciculus marinus VII cap. 138.
- Thriambus cognomen Bacchi I 30 b.
- thrissa piscis, stabilis VII 328 d. e. in Niloticis piscibus numeratur VII 312 b.
- thronus qualis sella dicatur et unde V 192 e. thronus regis Persarum XII 514 c.

- thronus panis cuiusdam nomen III 111 d.
- Thryallis meretrix Attica XIII 583 e.
- thryallis flos coronarius XV 683 e.
- thrymmatis placenta genus IV 132 a.
- Thucydides is qui Pericli in administranda republica adversatus est XI 506 b.
- Thudippus IX 407 f.
- Thumantis homo admodum macilentus XII 551 a.
- thurianum salsamentum VI 274 d.
- thuriferae regionis rex vitam in deliciis et in sumtuoso luxu transigit XII 517 b. c.
- Thurii, magnae Graeciae oppidum: cuius laudatur oleum I 30 b. II 67 b. Thuriolorum legislator Zaleucus XI 508 a.
- thus et myrrham fert Syria I 27 f. III 101 c.
- Thusci. vide Etrusci.
- Thyamis Thesprotiae fluvius in Epiro III 73 b.
- thyia et thyion arbor, citrus Atlantica V 207 d.
- thymus Hymettius. vide serpyllum.
- Thymoetus, spurius, occiso fratre Apheidante, regnum Athenarum occupavit III 96 d.
- Thynnaea sacrificium piscatorium VII 297 e.
- thynnus vel thynna, femina thynni piscis: alii thynnidem diversum piscem statuunt VII cap. 67. alii invenem thynnium VII 303 b.
- thynnus piscis VII cap. 63—67. conf. pelamys. oestrus thynni cap. 64. laudatur abdomen thynni VII 302 d—f. et claviculae 303 a. b. thynni caput 303 a. 286 b. varia thynni nomina pro diversa aetate et magnitudine VII c. 66. thynni ex Pachyno I 4 c. thynnus assandus XIV 662 c. thynnea salsamenta quae dicantur III 116 e.
- Thyrea oppidum Peloponnesi, ubi de Argivis victoriam reportarunt Lacedaemonii XV 678 b. unde nomen habent Thyreaticae coronae ibid.
- Thyrianum salsamentum. vide Thurianum.
- θυροκόπιον* et *κρουσίθυρον* modus quidam *ἀνλήσεως* XIV 618 c.
- thyrsus nonaginta cubitorum in pompa Ptolemaei Philadelphi V 201 e.
- Thyrsus, a quo Sepia (quo nomine significatur meretricula quaedam) dicitur Thyrsi filia VII 329 c.
- Thys rex Paphlagoniae, in sua coena omnia centena apponere solitus IV 154 f. homo voracissimus X 415 d.
- Tiarac, nomen collis in Lesbo insula, imminentis littori Mytilenaeorum II 62 b.
- Tiassus fons et rivus Laconiae IV 139 b.
- tibiarum usus rarior apud Homerum I 16 b. ad tibiaram cantum aciem instruebant Lydi et Lacedaemonii XII 517 a. ad ubiarum cantum Etrusci et pugillatu contendunt et flagris caedunt et farinam subigunt XII 518 b. tibiaram varia genera IV cap. 79 sq. XIV cap. 7—9. tibiā a Minerva, deformitatem oris cavente, projecta perhibetur XIV 616 e. f. non praecinere carmini, sed succinere debent tibiae XIV cap. 8. tibiaram cum lyra concentus cap. 9. Libyca cur dicatur tibia a poetis XIV 618 b. tibialium modorum varia nomina 618 c.
- tibicinae laudantur ex Aegio I 27 d.
- tibicinibus mentem quidem ingeneravit deus, sed ad illorum flatum illa avolat VIII 337 f. tibicinibus apud Graecos Phrygia fere et servilia sunt nomina XIV 624 b.

- Tiburtinum vinum I 26 e. f.
 Tigris Leucadia, Pyrrhi concubina XIII 589 f.
 tigris bestia Atheniensibus dono missa a Seleuco XIII 590 a. b.
 tiliacea corona XV 679 a. tiliaceum cur Cinesiam appellaverint comici XII 551 d.
 Tilphussa fons Boeotiae I 41 e.
 Timaea Agidis uxor, regis Spartae, ab Alcibiade corrupta XII 535 e.
 Timagoras Atheniensis, Persarum regem adorat II 48 e. eoque nomine morte multatur ab Atheniensibus VI 251 b.
 Timagoras Cretensis ad cognatorum coenam regis Persarum vocatus II 48 d.
 Timandra Laidis Corinthiae mater, Alcibiadis concubina XII 535 b. Damasandra nominatur XIII 574 e.
 Timocles X 443 e.
 Timocrates Athenaei amicus, cui ille libros Deipnosophistarum dicavit I 1 a.
 Timocreon Rhodius poeta, vorax, idem athleta solertissimus et robustissimus X 415 f. 416 a.
 Timolaus Cyzicenus Platonis discipulus, tyrannidem patriae occupare aggressus XI 509 a.
 Timolaus Thebanus, gulae et voluptatibus serviens X 436 b.
 Timon et Lacydes philosophi in convivio strenue biberunt X 438 a. timore vacans vita opibus Selenci praeferenda IV 156 d.
 Timosa, Oxyartis pellex, forma excellens, ab Aegypti rege ad Statiram missa XIII 609 a. b.
 Timotheus Cononis filius ex Thressa, patris concubina XIII 575 a. b. cur Athenis Lesbium migrarit ibique vitam egerit XII 532 b. eius dictum cum apud Platonem coenaret X 419 c. d.
 Timotheus Milesius XIV 636 e. tibi-
- cen XIII 565 a. XIV 657 e. Pythicum cecinit in nuptiis Alexandri XII 538 f. prolixam barbam habens tibias inflabat XIII 565 a. accusatus condemnatusque a Lacedaemoniis, quod veterem musicam corrupisset XIV 636 e. Timothei et Philoxeni modos ediscunt Arcades XIV 626 b.
 τιμοῦχοι vocantur magistratus apud Naueratitas IV 149 f.
 Tindium Aegypti oppidum, ubi conventus deorum XV 679 f.
 τῖφα frumenti genus III 115 f.
 Tiresias moritur pota frigida ex Telphussa fonte II 41 e.
 Tiryntii ridendi morbo laborantes VI cap. 79. notantur ut ebriosi X 442 d.
 Tisara regio Thraciae, alias Biblia vel Bibline I 31 a.
 tisigithes vas potorium Persicum XI 784 a.
 Tissaphernes Clearchum occidit XI 505 a.
 Titan Syceas III 78 a.
 Titaresius fluvius in Peneum influens II 41 a.
 tithenidia festum apud Lacedaemonios IV 139 a. b.
 Tithonus cur cum Aurora concubuisse dicatur XII 548 f. filium Memnonem cum Aethiopibus auxilio misit Troianis XV 680 b. nil ei profuit immortalitas, quum ob senectutem nulla frui potuerit voluptate I 6 c.
 Tithrasiae caricae XIV 652 f.
 Tithymallus parasitus VI cap. 38. famem tolerare doctus VI 238 c.
 Titormus Aetolus de devorando bove cum Milone Crotoniata certavit X 412 f.
 tityrinus apud Dores Italiam incolentes vocatur tibia μόνανλος, ex simplici calamo IV 176 c. 182 c. d.

- Tlepolemus. vide Theseus.
 Tius, Ponti oppidum, Milesiorum colonia VIII 331 b. I 30 a.
 tolypa maza III 114 f.
 Tonaea Samiorum festum XV 672 d. e.
 torcularimmanis magnitudinis praetervectum in pompa Ptolemaei Philadelphi V 199 a.
 Torona oppidum Chalcidicae III 72 d.
 torpedo piscis absque spinis III 107 c. VII cap. 95.
 torques Helenae a Menelao Apollini dicatus ab uxoribus tyrannorum Phocensium direptus VI 232 e.
 Tortyra Asiae oppidum, Pytharcho Cyziceno a Cyro donatum I 30 a.
 Trachea pars urbis Ephesi sic dicta, quia montana VIII 361 e.
 tracheli, cervices buccinarum et purpurarum, conchyliorum III 87 d. f.
 trachurus piscis VII 326 a. 321 d.
 Tragasaecum sal in Troade III 73 d.
 tragelaphus poculi genus XI 484 e. 500 e.
 τραγήματα bellaria XIV 640 c. d. tragemata inaurata IV 155 d.
 tragica saltatio. vide emmelia.
 tragici poetae. de his multa nonnisi ex comicorum testimonio novimus I 21 e. f.
 tragoediam scribere facilius est quam comoediam VI 222 a—c. tragoedia vitae hominum utilissima VI 223 b—d. Ionicam harmoniam amat tragoedia XIV 625 b.
 Traiano imperatori in Parthia versanti ostrea mittit Apicius I 7 d.
 Tralles Asiae oppidum II 43 a. Trallianae fici III 80 c.
 Trambelus rex Lelegum occiditur ab Achille II 43 e.
 Trebellicum vinum prope Neapolin I 27 c.
- Triballorum mos cum sacra faciunt XV 671 d.
 Tricca Thessalica VI 256 c.
 τριχίς piscis VII cap. 137. deletari perhibetur cantu VII 328 f.
 Tricholeas Physcidas XIII 605 b.
 tricladium, tetracladium cet. II c. 29.
 triceus sive trincus VII 322 b. 286 f.
 trifolium (τρίφυλλον) quid dixerint veteres XV 685 b.
 trifolinum vinum I 26 e.
 trigla piscis mullus VII cap. 125—127. idem trigola VII 324 e. f.
 Trigla meretriculae nomen VIII 338 f.
 Trigla loci nomen Athenis, ubi sacellum Hecatae Triglanthinae VII 325 d.
 Triglena cognomen Hecatae VII 325 a.
 triglitis apua ex mullorum foetu VII 285 a.
 triglyphum V 208 b. triglypha, sculpta laquearia VI 236 b.
 trigonum instrumentum musicum IV 175 b. 182 f. 183 a. e. item trigonus IV 183 e. XIV 635 c. 636 f.
 Trinacria I 13 a.
 Triopas ex Thessalia expeditionem suscepit in Cariam VI 262 e.
 Triptolemus V 203 c.
 tripus. tripodum duo genera, lebes et crater II 37 f. 38 a. tripus crater (vel poculum) Apollini et Baccho sacer II 38 a. et praemium in Bacchi certaminibus II 37 f. ex tripode loqui i. e. vera loqui ibid. tripus aeneus a Diomedea deo Delphico dicatus VI 232 d. tripodes aurei Delphici basibus suis insistentes V 197 a. 198 c. tripodes mensae II cap. 32. IV 142 c. 151 a. V 198 d.
 tripus instrumentum musicum XIV cap. 41.

- Tripodes locus sic dictus Athenis XII 543 a. XIII 591 b.
 triremis domus sic dicta Agrigenti II cap. 5.
 triremis poculi nomen XI 500 f.
 triticum elixum chidrus nominatur XIV 648 c.
 Triton e cupresso, argenteum cratanium habens, in sacello Byzantinorum Olympiae XI 480 a.
 triumphantes Romae in Herculis templo convivio excipiebant populum IV 153 c. V 221 f.
 trochilus avis aquatica in maris littoribus pascens VIII 332 e. IX 395 e. f.
 Troglodytae sambuca utuntur instrumento musico XIV 633 f.
 mare rubrum accolunt, panduram instrumentum musicum fabricantur ex lauro IV 183 f. 184 a.
 Troezen. ibi aqua corporea II 42 a. ibidem sacer habetur polypus VII 317 b. ibidem mense Geraestio celebrantur festi dies, Saturnalibus Romanorum similes XIV 639 b. c. prope Troezena est Taurus fluvijs, unde Taurea aqua III 122 f.
 Troia. proverbium, hoc maius est quam Troiam capere II 63 d. τὰ Τρωϊκά I 17 c. Troica Larissa II 43 a. apud Troianos colitur Δαίτας heros IV 174 a. Troianis a Tithono Aethiopes auxilio missi XV 680 b.
 Troilus Priami filius: cuius forma laudatur XIII 564 f.
 Tromilea Achaiae oppidum, unde Tromilicus caseus ex caprarum lacte XIV 658 b. c.
 tropaeorum inscriptiones VIII 350 b. 351 f.
 trophalis caseus recens et mollis IV 149 f. Siciliae gloria XIV 658 a.
 Trophimus persona in Philippidis fabula XI 781 f.
 Trophonii antrum. ex Trophonii antro rediens Parmeniscus ridere amplius non potuit XIV 614 a.
 trunculi (ἀκροκάλια) III cap. 49.
 trutina non transgredienda, aenigma Pythagoricum X 452 d.
 Trygeranus XIII 590 a.
 τρυγών turtur IX 394 a. b. d. item piscis, pastinaca marina VIII 339 b.
 Tryphon Apamensis, Syriae regnum per vim occupavit VIII 333 b. c.
 tuba Etruscorum inventum IV 184 a.
 tubera terrae II cap. 60.
 Tubero (Q. Aelius) Fanniam legem quo pacto servarit VI 274 c. d.
 turbines conchae, strombi III 92 d. 93 b. turbinata conchylia, στρουβώδη III 89 b.
 turdus avis (κίχλος) in gustatione II cap. 68.
 turdus piscis IV 136 c. VII 277 b. VII cap. 71.
 turtur, avis et piscis. vide trygon.
 Tutianum clustrum vel crustulum XIV 647 c.
 tyeta vox Persica IV 146 b.
 tyelas avicula, turdi species minima II 65 a. IX 393 c.
 Tyndarichus Sicyonius coquus XIV 662 c.
 typhla piscis Niloticus VII 312 b.
 Typhon occidit Herculem IX 392 d. e. Typhon, qui et Babys, regnans in Aegypto XV 680 a.
 tyrannus ne his quidem quae edit et bibit fidere potest IV 171 e. f.
 tyrannis opus est flagitiosorum hominum ministerio VI 257 d.
 tyrocoscium placenta et eius confectio XIV 647 f.
 Tyrrheni. vide Etrusci. Tyrrhenus cognominatus est Polystratus Atheniensis, Theophrasti discipulus XIII 607 f.

Tyrtaei carmina canere consueverunt Lacedaemonii, postquam eo duce Messenios superarunt XIV 630 f.

V

- vaccam aeneam conscendit taurus XIII 605 e.
 Varus unus ex deipnosophistis III 118 d.
 vasa potoria XI fere toto. vasa coquinaria Athenis mercede elocabantur in usum eorum qui convivium instituebant IV 164 f.
 uber οὐθαῖ IX cap. 60.
 Veliternum vinum I 27 a.
 velum. vela ex Aegypto I 27 f.
 Venafranum vinum, Βενεφρανὸς οἶνος I 27 c.
 venatio praeparatio ad rem bellicam I 24 c.
 venereae vires mirae I 18 d. venerea schemata X 457 d.
 venter magnum homini malum X cap. 19. ventre nihil importunius X 412 c.
 ventriculi elixi in cibum apposti III 94 c. d. imbecillo ventriculo conducunt cibi qui non facile corrumpuntur III 87 d. e.
 Venus apud Homerum unguentis nitet I 18 e. apud Sophoclem XV 687 c. apud Homerum etiam cadaver Hectoris rosaceo oleo inungit XV 688 d. Phaonem in lactuca condidit II 69 d. cum Anchise et Adonide congressa est XIII 566 d. Τριτογένεια θεά II 36 d. Venus in Paridis iudicio voluptatem significat XII 510 c. Venus Callipygos Syracusis consecrata XII cap. 80. Venus Ἐταίρα cur dicta XIII 571 c. eius templum ubique XIII 572 d. 573 a. ex aqua, in qua lavit Venus postquam cum Vulcano concubuit, enata est lych-nis XV 681 f. Veneri sus mactatur III 95 f. 96 a. currus eius trahitur a passeribus IX 391 f. Veneris cultus XII 510 c. d. Veneri Meretrici templum dedicarunt Abydeni XIII 572 e. f. Venus Samia, in Arundinibus vel in Palude cognominata, dedicata a meretricibus Atticis, Periclem secutis XIII 572 f. Veneri Corinthiae subinde vovent homines certum numerum meretricum XIII 573 c. Veneris Ἀνοσίας templum in Thessalia, in quo occisa est Lais 589 b. Veneris Argynnidis templum XIII 603 d. Veneris vulgivagae templum a Solone dedicatum XIII 569 d. e. eiusdem festum XIV 659 d. Veneris vis, quam non modo genus humanum, sed et coelum et terra experitur XIII 599 f. eadem fere Venerem ipsam dicentem induxerat Aeschylus XIII 600 a. b.
 vergiliae. vide pleiades.
 Vesta Prytanitis IV 149 d.
 vestem decenter colligere I 21 b. c. vestimenta Lacedaemoniorum gestatu gratissima et commodissima XI 483 b. laudantur Siculae vestes variegatae XIV 658 b. vestis pretiosa cxx talentis emta XII 541 b. vestis variegatae descriptio poetica XV 682 e. vestem saltem tangere Athenionis studebant stulti Athenienses V 213 f.
 via publica incedendum, aenigma Pythagoricum X 452 e. via sacra, quae Eleusine Athenas ducit XIII 594 f.
 Victoriae aureis alis in pompa Ptolemaei Philadelphi V 197 d. 202 a. Victoria aurea Delphis dedicata VI 231 f. 232 a. Victoriae alas gestandas dedere dii, quas Cupidini absciderunt XIII 563 b.

vinago, oenas, columbae species IX 394 a—c.
 vinum unde nomen invenerit II c. 1.
 vinum animi speculum X 427 f. II 36 f. 37 e. f. 38 b. vim habet conciliandi amicitiam V 185 c. vini laudes II cap. 2. vinum poetis Pegasus est II 39 c. vinum pellit cnras II cap. 10. οἶνος λαδικη-
 δής XI 481 a. solatur morositatem senum XI 463 c. vini bibendi modus et mala ex nimio usu II cap. 3. homo cum vino collatus cap. 4. vinum vino pellere II 44 a. vinum rubrum aqua temperatum, sanguis Bacchi mixtus lacrimis Nympharum XI 465 c. vini miscendi variae rationes: vide temperatio. priusquam vinum miscerent, deos precabantur X 423 a. b. vini deus apud Indos I 27 d. vinum vetus laudatur I 25 f. 26 a. vinum in convivii usum percolatur X 425 a. b. vinum etiam senes saltare facit, proverbium IV 134 c. X 428 a. vinum Aristophanes lac Veneris vocavit X 444 d. vino captus, ἔξοινος X 444 d. vinum hordaceum. vide hordaceum et brytum. vinum e loti arboris fructu XIV 651 d. palmenum vinum I 29 b. c. XIV 651 b. leges de vini potu X 429 a. b. vini vires inebriantes X cap. 34. vinum Samagoreum prae caeteris mirificam vim habet inebriandi X 429 f. de vino et de variis vini generibus I cap. 47. usque ad libri finem. de vino veteri et de diversis vinorum coloribus cap. 47. vina Italica c. 48. vinum Chalybonium, Chium, Thasium, Lesbium et alia Graeca vina cap. 51. Byblinum, Phoenicium, palmenum cap. 52. 53. Mendaeum vinum cap. 53. Pramnium c. 55. vinorum varia genera cap. 56 sq.

mirae vires vinorum quorundam cap. 57. vinum odoratum cap. 58. diversorum vinorum vires cap. 59. Aegyptia vina cap. 60. hordaceum vinum cap. 61. conf. vitis.
 viola flos coronarius XV 680 e. violam (τὸ ἴον) Ioniades Nymphae Ioni donarunt 687 d. 683 a. viola alba, leucoion 680 e. 681 c. viola nigra ibid. d. violarum duo genera ex Nicandro 683 a.
 virgines et feminae apud Homerum lavant hospites I 10 d. e.
 virosum, virus redolens graveolentum, βρωμῶδες III 88 a. 91 a. VIII 355 f. 356 d.
 virtus. in virtutem paeon Aristotelis XV 696 b. c. virtutis effigies (ἀρετῆς πρόσωπον) in media corona Diogenis, philosophi Epicurei V 211 b.
 viscum nascitur in arboribus. ubi vinago cum excrementis suis semina deposuit IX 394 e. viscum, quercus sudorem vocavit Ion X 451 d.
 vita. in vita nihil certi possideri potest III 103 e. f. vita, quanta quanta est, scatet incommodis VI 223 b. uvida vita (ὕγρὸς βίος) quaenam dicatur VI 258 b. c. revera peregrinamur quotquot vivimus XI 463 d.
 vitex salix amerina et corona viticea XV 671 e. f. et cap. 12—15.
 vitis inventa Olympiae iuxta Alpheum I 34 a. alii primum Plinthine Aegypti oppido inventam tradunt ibid. alii fabulantur in Aetolia vitem uvis onustam natam esse ex caudice, quem pepererat canis II 35 a. b. vitis ab Erythraeo mari a Baccho in Graeciam delata XV 675 a. vitis πανσίλνπος, ἀνεσφόρος λυπῆς, οἰνομήτωρ II 40 b. vitis aurea regis

Persarum XII 514 f. 539 d. ex vite erat τὸ πρόσωπον Bacchi, vini inventoris, apud Naxios III 78 b.
 vitrum conficiunt Alexandrii et in varias vasorum formas fingunt XI 784 c. vitreus discus, bicubitali fere diametro, assis piscibus plenus IV 129 d. e.
 vivarium piscium in Hieronis nave V 208 a. conf. piscina.
 Ulpianus Tyrius, deipnosophista, κειτούκειτος I 1 d. e. moritur XV 686 c.
 ulus. vide Ἰουλος.
 Ulysses partes agit in Philoxeni Galatea I 7 a. Ulysses apud Alcinooum I 9 b. de tergo sibi appposito partem dat Demodoco I 14 a. ei cantant Sirenes I 14 d. Ulysses et Achilles disceptant utrum proelio an astu capiendum sit Ilion I 17 e. pes bubulus ei proicitur a prociis I 17 f. 25 e. in congerendis ad focum lignis et in arte culinaria habilem se praedicat I 18 b. Ulysses naufragus et soloeicissans I 20 a. memor pirorum quae pater Laertes ei dederat puero I 25 b. in Cyclopiis antro inclusus sacra fecit priusquam comederet IV 179 b. c. Phaeacum cantoribus attentam praebebat aurem IV 181 e. Ulyssem edacem et bibacem fecit Homerus X c. 3. ut videri possit praevisse Epicuro voluptatis studium XII 513 a. b. tempori et populo apud quem versabatur sese accommodabat ibid. b. c. Ulyssis imaginem in annulo gestavit Callicrates VI 251 d. Ulyssis socios in bestias mutatos cur finxerit Homerus I 10 e. f. Ulyssis socios abripuit Scylla I 13 b. Ulyssis soror Phace, eadem Callisto IV 158 c. d. Ulyssis mater Anticlea,

ATHENAEUS. III.

filius ex Circe Telegonus VI 251 d.
 umbelliferae plantae, πετασώδεις IX 371 d.
 umbra piscis, sciaena VII cap. 121.
 umbra aenigma X 451 e. f.
 Umbri mollem vitam sectantur XII 526 f. 527 a.
 unguentum. Graeci nominis μύρον ridiculam originem tradit Chrysippus XV 686 f. unguentorum usus rarus apud Homerum I 18 e. laudatur unguentum ex Athenis I 27 e. unguentis in compotationibus utuntur Carmani, melino, rosaceo, irino, nardino II 46 a. unguentum Aegyptium miscebatur vino, quod ante coenam bibebatur II 66 d. unguentis stillatitiis (στακτοῖς μύροις) comam curare III 101 c. unguentum crocinum, cinnamominum, nardinum, amaracinum, irinum V 195 d. X 439 b. varia unguenta, quibus luxuriosi Athenienses utebantur, cum alias, tum pedibus inungendis XII cap. 78. unguenta non decent virum: disputatio Socratis, in Xenophontis convivio XV cap. 34. vocabuli μύρον origo et usus cap. 37. unguenta varii generis, quibus locis praestantissima cap. 38. unguentum Aegyptiacum cap. 39. vires unguentorum ibid. veteres unguentorum studiosi cap. 40. baccaris unguentum cap. 41. brethium unguentum cap. 42. psagda: plangonium: megallium ibid. μυρίσασθαι c. 43. sagdas unguentum ibid. unguentorum carum pretium cap. 44. Athenienses unguentorum studiosi ibid. caput praesertim inungendum c. 45. cur magis canescant qui unguentis utuntur ibid. unguentum Babylonicum cap. 46. unguentarii Sparta eiecti, quod oleum

29

- corrumperent XV 686 f. Solonis lege cautum erat ne viri unguentum venderent Athenis ibid.
- uniones. vide margaritae.
- voluptatis cupedias sectari est molestias et dolores venari XII 511 a. voluptatis studium et luxuriam laudat Heraclides Ponticus XII cap. 5. voluptatem eam, cuius nunquam poeniteat, bonum esse ait Antisthenes XII 513 a. voluptatem summum bonum esse copiose disputat Polyarchus Syracensius, ὁ ἡδοναθής cognominatus XII cap. 64 sq. conf. Cyrenaici et Epicurus. voluptatis cum virtute contentio XII cap. 2. voluptas fortes enervat cap. 3. Plato de voluptate et cupiditatibus cap. 4. Hercules voluptatis sectator cap. 6. Ulysses Homericus voluptatis studiosus cap. 7. et Homerus ipse ibid. deinde de variorum populorum et hominum mollitie atque luxuria toto reliquo libro XII.
- vomitus. post potationem, priusquam somnum capias, vomere praecipit Mnesitheus medicus XI 484 b. post balneum purgandi ventriculi causa merum plenis haustibus bibendum, moxque evomendum, praecipiebant medici nonnulli XV 665 e.
- voraces homines: Hercules X cap. 1 sq. Lepreus cap. 2. Milo cap. 4. alii plures cap. 7 sqq.
- voracitatis certamen propositum a Mithridate X 415 e. voracitatis templum apud Siculos X 416 b.
- xpingi, οὔπιγγοι, vocantur hymni in Dianam XIV 619 b.
- Uranopolin condidit Alexarchus III 98 e.
- urina pro strigmento utuntur fullo-nes ad eluenda vestimenta XI 484 a.
- ursa quam plaustrum vulgo appellant XI 490 c.
- urtica herba edulis II 61 c. 62 d. urtica marina III cap. 39.
- utensilium (σκευῶν) nomina varii generis XIV 648 f.
- uter ex pardalium pellibus consutus, 3000 metretas capiens V 199 a. b.
- uvae XIV cap. 68. uva nobilis, σταφυλή XIV 653 d. Hipponia uva Rhodi, Nicostratia Atticae 654 a. uvae in vino conditae 653 e. uvae bis in anno Sami nascuntur 653 f.
- Vulcani et Veneris concubitus XV 681 f.
- vulpanser avis aquatilis IX 395 d. ova eius optima post pavonis ova II 58 b.
- vulpes piscis laudatus Rhodi VII 285 f. est mustelus vulpes 286 a. vulpis reliquiae, ἀποτράγημα ἀλώπεκος XIV 658 d.
- vulva suilla III cap. 51. 57 sq.
- uxorum importuna dominatio XIII cap. 7. merito plectitur qui iterum ducit uxorem cap. 8. senex ne invenem ducat uxorem cap. 9. mos fuit Athenis ut hi de quibus iudicium habebatur uxores secum in forum adducerent XIII 592 e. f. uxores habemus legitimorum liberorum procreandorum causa et quae fidei custodia rem domesticam tueantur XIII 573 b.

X

- Xanthias, famuli nomen in comediis VIII 336 e. XII 553 e. XV 689 f.
- Xanthippen malluvium in caput Socratis effudisse fabula esse videtur V 219 b. placentam ab Alcibiade missam pedibus conculcasse perhibetur XIV 643 f. simul cum

Z

- Xanthippe Myrtonem uxorem habuisse dicitur Socrates XIII 556 d.
- Xanthippus et Paralus, Periclis filii XI 505 f.
- Xenarchus Rhodius ob bibacitatem μετρήτης dictus X 436 f.
- Xenocles orator Atheniensis, coenam instituit, cui interfuit Matroparodus, qui eam descripsit IV 134 d. e.
- Xenoclidus poeta Neaeram amavit XIII 593 f.
- Xenocrates philosophus Chalcedonius XII 530 d. apud Dionysium tyrannum coronam auream, quam potandi praemium acceperat, Mercurii statuam imposuit X 437 b. in eum Aristoteles maligne usurpat versum Euripideum XII 530 d.
- Xenodemus I 15 d.
- Xenopeithea formosissima mulier Lacedaemonia, occisa a Lacedaemoniis Agesilao gratum facturis XIII 609 b.
- Xenophon Grylli filius, quid Dionysio dixerit, cum pincerna eius ad bibendum cogeret convivas X 427 f. 428 a.
- Xenophon Corinthius Veneri vovet meretricem a se ei adducendam XIII 573 e. a Pindaro carmine celebratur XIII cap. 33.
- Xenophon praestigiator in admiratione fuit Athenis I 19 e.
- Xerxis copias Thasiorum nomine coena excipiens Antipater quadringenta talenta insumsit IV 148 a. b. Xerxes ex Graecia profugiens apparatus suum reliquit Mardonio IV 138 b.
- xiphias piscis VII 282 b. VII c. 96.
- xiphion. vide gladiolus.
- xiphismus figura saltationis XIV 629 f.
- xylolynchus XV 700 e. f.
- ζακελτίδες raparum species IX 369 a.
- Zacynthium vinum I 33 b.
- Zaleuci lex apud Locros ne quis iniussu medici merum biberet X 429 a.
- Zariadres Hystaspis frater ex specie per somnum oblata amore captus Odatidis XIII cap. 35.
- zea. ἐκ τῶν ξειῶν paratus panis III 116 f.
- Zelas Bithyniae rex II 58 c.
- Zeno Citieus, idem origine Phoenix XIII 563 c. stoicae sectae conditor VIII 345 c. IX 370 c. natura durus et iracundus, appotus mitis et suavis II 55 f. dictum illius in convivio ad obsonii belluonem V 186 a. (ubi vide annotationem.) comiter castigat belluonem VIII 345 d. per capparim iurare consueverat IX 370 c. pueris delicatis semper usus esse perhibetur, nunquam femina XIII 563 e. cum Antigono Gonata comissatum ivit apud Aristoclem, regis puerum delicatum XIII 603 e. praeceptum de eo quod bonum, quod malum, quod neutrum VI 233 b. c. Zenonum praeceptum de lenticula IV 158 b. Zenonicus herus i. e. durus et inclemens IV 164 f. Zenonis discipulus Aristo Chius VI 251 c.
- Zeno Cretensis, saltator Artaxerxi carissimus I 22 c.
- Zeno Eleates. hunc indignissime Plato finxit puerum delicatum fuisse Parmenidis XI 505 f.
- Zeno Epicureus Theotimum (Diotimum) accusavit ob mendaces et calumniosos adversus Epicurum editos libros XIII 611 b.
- Zephyrium Aegypti promontorium

- VII 318 d. Zephyritis Venus, Arsinoe VII 318 b.
 Zethus frater Amphionis iubetur Thebas migrare II 47 b. c.
 Zethus citharista, quem lusit Stratonice VIII 351 b.
 Zoganes XIV 639 c.
 Zoilus grammaticus, deipnosophista I 1 c.
 Zomotarichos III 125 b.
 Zopyra mulier hibax, cuius meminit Alexis X 441 c.

INDEX SCRIPTORUM

A

- Acesias.** Ὀψαρτυτικά XII 516 c.
Acestius. Ὀψαρτυτικά XII 516 c.
Achaeus Eretriensis I 30 f. II 63 b. VI 270 c. X 414 c. XI 480 f. ὁ τραγικός XI 466 c. Ἀθλοὶ X 417 f. XV 689 b. Αἰθων σατυρικός VI 270 c. IX 368 a. 376 a. X 427 c. XV 690 b. Ἀλκμαίων ὁ σατυρικός IV 173 d. e. XI 480 f. Ἡφαιστος σατυρικός XIV 637 c. Ἰρις σατυρική X 451 c. Κύνκος VI 270 c. Λίνος XV 668 a. Μοῖραι VII 277 b. Ὀμφάλη VI 267 d. XI 466 e. f. 498 d.
Adaeus Mytilenaeus XIII 606 a. περὶ διαθέσεως XI 471 f. περὶ ἀγαματοποιῶν XIII 606 a.
Adrantus. περὶ τῶν παρὰ Θεοφράστῳ ἐν τοῖς περὶ ἡθῶν καὶ ἱστορίαν καὶ λέξιν ζητουμένων XV 673 e. περὶ τῶν ἐν τοῖς Ἡθικοῖς Νικομαχείοις Ἀριστοτέλους XV 673 e. f.
Aegimius. Πλακουντοποικὰ συγγράμματα XIV 644 e.
Aelius Asclepiades. Στέφανοι XV 676 f. (679 b.)
Aeschines orator. ὁ Κοθωκίδης δῆτωρ VI 223 d. κατὰ Τιμάρχου λόγος VIII 339 b. XIII 572 c.
Aeschines Socraticus. eius dialogi XIII 611 d. Ἀλκιβιάδης XIV 656 f. Ἀξίοχος V 220 c. Ἀσπασία V 220 b. Καλλίας V 220 b. Τηλαύγης V 220 a.
Aeschrio Samius. Ἰαμβοὶ VII 296 c. VIII 335 c.
Aeschylides. Γεωργικά XIV 650 d.
Aeschylus Alexandrinus. Ἀμφιτρούων et Μεσσηνιακὰ ἔπη XIII 599 e.
Aeschylus Atheniensis tragicus I 11 d. 17 c. 21 f. II 37 f. 67 f. II c. 87 p. 130. ed. nostrae. VIII 362 f. IX. 375 d. e. XI 782 e. 491 a. XII 528 c. XIII 573 b. 601 b. Ἀγαμέμνων XV 700 c. Ἀθάμας VII 316 b. Ἀμνυῶνη XV 690 c. Γλαῦκος πόντιος III 87 a. Δαναΐδες XIII 600 a. Ἐπτά ἐπὶ Θήβαις I 22 a. (ubi Θήβας.) VII 294 a. 295 c. Ἡδωνοὶ XI 479 b. Ἡλιάδες X 424 d. XI 469 f. Θεωροί XIV 629 f. Ἰξίων IV 177 a. 182 c. Κάβειροι IX 373 d. X 428 f. Κρησσαι II 51 c. Λυκοῦργος X 447 c. Μυρμιδόνες XIII 602 e. Νεανίσκοι XI 503 c. d. Ὀσολόγοι XV 667 c. Περραιβίδες XI 476 c. 499 a. Πέρσαι III 86 b. Προμηθεὺς δεσμώτης IV 165 c. VIII 347 c. Προμηθεὺς

- λυόμενος XV 674 d. Πρωτεὺς τραγικός IX 394 a. Σφίγξ XV 674 d. Φιλοκτήτης IX 394 a. Φινεύς X 421 f. Φορκίδες IX 402 b. Φρύγες I 21 f. II 51 c. epigramma quod sepulcro suo inscriptum voluit Aeschylus XIV 627 c. d. Aeschylus tragoedias suas perhibetur ebrius conscribere solitus I 22 a. X 428 f. tragoedias suas aiebat esse reliquias magnarum Homeri coenarum VIII 347 e. victus aliquando dixit posteritati se tragoedias suas consecrare ibid. multis usus est vocabulis Italicis, utpote in Sicilia aliquamdiu versatus IX 402 c.
Aethlius Samius. Σαμίων ὥροι XIV 650 d. 653 f.
Agallis Coreyraea grammatica I 14 d.
Agatharchides Cnidius. Ἀσιατικά. ἐν ὁγδόῃ Ἀσιατικῶν IV 155 c. ἐν τῷ δεκάτῳ περὶ Ἀσίας XII 539 b. Εὐρωπικά. ε' VI 297 a. ις' XII 550 b. κβ' VI 246 e. κς' XII 550 c. κη' IV 168 c. λα' XII 528 a. λδ' IX 387 c. λε' XII 527 f. λη' VI 272 c. Ἰστορίαι. ιβ' XII 527 b. λη' VI 251 f.
Agathocles Atracius. Ἀλιευτικά I 13 c.
Agathocles Babylonius I 30 a. IX 375 f. Cyzicenus XIV 649 f. περὶ Κυζίκου. α' IX 375 f. γ' XII 515 a. XIV 649 f. ubi Ἀγαθοκλῆς ὁ Κυζικηνὸς ἐν τρίτῃ τῶν περὶ τῆς πατρίδος.
Agathon tragicus V 185 a. b. 211 e. X 445 c. XIII 584 a. eius isocola et antitheta V 187 b. Θυέστης XII 528 d. Τήλεφος X 454 d.
Agelochus (nunc Amphilocheus) II 54 d.
Agias ὁ μουσικός XIV 626 f. Ἀργολικά III 86 f.
Agis. Ὀψαρτυτικά XII 516 c.
Aglaosthenes III 78 c.
Agnon Academicus XIII 602 e.
Alcaeus ὁ Μυτιληναῖος ποιητής I 22 e. ὁ μελοποιός VII 311 a. ebrius sua carmina componere consueverat X 429 a. quolibet tempore et quavis occasione bibendum praecipit X 430 a-d. XI 481 a. eius aliquod carmen Οἶνος, ὦ φίλε παῖ, καὶ ἀλήθεια II 37 e. in scolorum genere excelluit XV 694 a. gloriatur armorum apparatu XIV 627 a. b. Sapphonem deperiisse, et carminum suorum venustate ussisse Anacreontem ait Hermesianax XIII 598 b. c. citatur Alcaeus II 38 e. III 86 f. VII 316 c. X 425 c. XI 460 d. 478 b. XV 674 c. d. 678 d. 687 d. ἐν τῷ δεκάτῳ X 481 a. περὶ Ἀλκαίου scripsit Dicaearchus Messenius, de quo infra. περὶ τῆς παρ' Ἀλκαίου λεπάδος Callias Mytilenaeus III 85 e. f.
Alcaeus comicus. Ἀδελφοὶ μοι-χενόμενοι VII 316 b. Γαννυμήδης III 110 a. X 445 e. Ἰερός γάμος IX 408 e. X 424 d. Καλλιστώ IX 399 f. Παλαίστρα III 107 f. IX 370 f. 396 c. ἐν Παλαίστραις XV 691 b.
Alcetas ἐν δευτέρῳ περὶ τῶν ἐν Δελφοῖς ἀναθημάτων XIII 591 c.
Alcidamas Elaeensis, Gorgiae discipulus. Ἐγκώμιον Ναῖδος τῆς ἑταίρας XIII 592 c.
Alcimus Siculus XII 518 b. ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ τῶν βιβλίων Ἰταλικῇ X 441 a. Σικελικά VII 322 a.
Alciphron Maeandrius I 31 d.
Alcman IV 140 c. eius cantica in festorum solennitate publice canebant Lacedaemonii XV 678 c. primus perhibetur fuisse τῶν ἐρωτικῶν μελῶν ἡγεμῶν XIII 600 f. cf. 601 a. citatur I 31 c. II 39 a. III 81 d. f. 114 f. IV 140 c.

IX 373 e. 374 d. 389 f. XI 498 f. 499 a. XIII. 600 f. XIV 624 b. 636 f. 646 a. 648 b. XV 680 f. 681 a. *ἐν τῷ τρίτῳ* X 416 c. *ἐν τῷ πέμπτῳ* III 110 f. 111 a. X 416 d. *περὶ Ἀλκυῶνος* scripsit Sosibius.

Alexamenus Teius ante Platonem mimica poesi usus dialogos conscripsit XI 505 b. c.

Alexander Aetolus τραγωδιοδιδάσκαλος vocatur a Polemone periegeta XV 699 b. citatur X 412 f. *Ἀλιεύς* VII 296 c. *Ἐλεγείον* XV 699 b. *Ἰωνικά ποιήματα* XIV 620 e. *Κρίνα* VII 283 a. *Πότος* IV 171 e. *Τιγόνιον* XI 496 c.

Alexander magnus. *Ἀγὴν* II 50 f. XIII 586 d. 595 e. *Ἐπιστολαί* I 22 d. II 42 f. XI 784 a.

Alexander Myndius II 65 a. *Κτηνῶν ἱστορία*, β' V 221 b. *ἐν δευτέρῳ περὶ ζώων* IX 392 c. *περὶ τῆς τῶν πτηνῶν ἱστορίας* β' IX 388 d. *ἐν δευτέρῳ περὶ πτηνῶν ζώων* IX 398 c. inde ducta videntur testimonia de attagene IX 387 f. de oto IX 390 e. f. de scope 391 b. de cygnis 393 d. de columbis 394 d. e.

Ἀλέξου Ἰωνικά ποιήματα XIV 620 e.

Alexinus dialecticus. *Παῖαν εἰς Κρατερόν τὸν Μακεδόνα* XV 696 e. *περὶ αὐταρκείας* X 418 e. (ubi vulgo *Ἀλεξίς*.)

Alexis comicus I 18 c. 21 b. c. 23 c. e. 28 e. 30 f. 36 d. e. f. II 39 b. c. 40 c. e. f. 47 d. 49 e. 54 f. 57 e. coll. 60 a. 63 e. 66 f. 67 e. XI 784 d. 502 b. XIII 565 b. XV 700 e. *Ἀγωνίς* ἢ *Ἰππίσκος* VIII 339 c. XV 678 e. *Ἀδελφοί* VI 223 e. *Αἰσωπος* X 431 d. *Ἀλείπτρια* III 123 b. *Ἀντία* III 127 b. c. *Ἀπεγλανκωμένος* III 117 c. e. VI 224 f.

VII 301 a. *Ἀποκοπτόμενος* XIII 562 d. *Ἀποκοπτομένη* X 431 c. *Ἀρχίλοχος* XIV 644 b. *Ἀσκληπιοκλείδης* IV 169 d. *Ἀσωτοδιδάσκαλος* VIII 336 d. *Ἀτθίς* IX 386 c. *Βρεντία* (?) XIV 650 c. *Γαλάτεια* VII 314 d. XII 544 e. f. *Γραφή* XIII 605 f. *Γυναικοκρατία* III 125 b. VIII 336 c. *Δακτύλιος* X 443 e. *Δημήτριος* III 108 a. VII 314 d. VIII 338 d. *Δημήτριος ἢ Φιλέταιρος* VI 241 b. XIV 663 c. *Δίδυμοι* X 446 f. XV 686 a. *Δίς πενθῶν* X 441 d. ubi Reinesius *ἐν Δίλ πενθοῦντι*. *Δορκίς* ἢ *Ποπνύζονσα* III 104 d. X 431 a. conf. *Ῥόδιος*. *Δραπέται*, vide *Λευκαδία*. *Δρωπίδης* III 125 f. IV 171 b. XI 496 a. *Εἰσοικιζόμενος* XI 502 d. XIV 613 c. XV 685 f. 691 e. *Ἐκπωματοποιός* XV 691 d. *Ἐλένη* XIII 563 d. conf. *Τυνδάρεως*. *Ἑλληνίς* VI 226 f. *Ἐπίδανρος* III 119 f. *Ἐπίκληρος* VI 227 b. d. *Ἐπίτροπος* X 443 f. *Ἐπὶ ἐπὶ Θήβαις* VII 294 a. *Ἐρετρικός* VII 326 d. *Ἐριθοί* XI 483 e. conf. *Παννυχίς*. [*Ζεὺς πενθῶν*, vide *Δίς πενθῶν*.] *Ἡ εἰς τὸ φρέαρ* III 109 b. VIII 340 c. 364 f. [*Ἡπακος*, vide *Ἰππίσκος*.] *Ἡσιόνη* IX 367 f. XI 470 e. *Θεοφόρητος* IX 369 d. XV 700 a. *Θηβαῖοι* IV 159 d. *Θράσων* III 133 b. *Ἰππεύς* XI 471 e. 481 f. conf. *Ἰππος*. *Ἰππίσκος* III 120 b. VI 230 b. XI 471 e. 502 b. conf. *Ἀγωνίς* et *Ἰππος*. *Ἰππος* XIII 610 e. nisi pro *ἐν Ἰππῳ* aut *ἐν Ἰππεῖ* legendum aut *ἐν Ἰππίσκῳ*. *Ἰσοστάσιον* III 127 c. IV 134 e. XIII 568 a. *Καταψευδόμενος* VI 258 e. conf. *Τοκιστής*. *Κηρυττόμενος* XV T. III p. 265. edit. nostrae. *Κλεοβουλίνη* XIII 586 a. *Κυδία* IV 165 d. *Κονιάτης* XI

500 d. *Κουρίς* VIII 362 e. X 422 e. 443 d. XIII 567 e. *Κρατεύας ἢ Φαρμακοπώλης* III 95 a. III 107 a. VIII 340 a. XV 678 c. *ἐν Φαρμακοπώλῃ ἢ Κρατεύᾳ* VI 254 a. *ἐν Κρατεύᾳ* VIII 340 c. XI 473 d. *Κυβερνήτης* VI 237 b. XIV 652 c. *Κυβενταί* III 96 a. *Κύνος* XI 472 a. *Κύπριος* III 110 e. 114 d. *Λαμπάς* XIV 654 f. *Λέβης* III 76 d. IV 170 a. VI 226 a. IX 383 c. *Λεβήτιον* XIV 661 d. *Λευκαδία* XI 498 e. *Λευκαδία ἢ Δραπέται* III 94 f. *Λεύκη* VII 322 c. *Λίνος* IV 164 b-d. *Λοκροί* III 123 e. *Λυλίσκος* XIII 595 d. *Μανδραγορίζουμένη* III 123 f. VIII 340 c. 365 d. XII 552 e. XIV 621 e. *Μάντις* XIII 558 e. f. *Μίδων* XV 700 a. *Μίλκων* VIII 354 d. *Μιλησία* VI 240 c. *Μιλήσιοι* IX 379 a. *Μίνως* VII 289 f. *Μνηστῆρες* XIV 650 e. *Νύμφαι*, vide *Φιλόκαλος*. *Ὀδυσσεὺς ὑφαίνων* VI 240 c. VII 303 a. X 421 a. *Ὀλύνθιος* (II 55 a.) III 75 b. *Ὀμοία* XIV 642 d. *Ὀπώρα* X 443 e. XIII 567 c. *Ὀρέστης* VI 247 e. *Ὀρχηστρίς* X 441 c. *Παγκρατιαστής* VI 242 d. *Παμφίλη* VIII 356 e. IX 380 e. *Παννυχίς* ἢ *Ἐριθοί* III 96 a. IV 170 a. VI 248 a. IX 386 a. XII 516 d. e. conf. *Ἐριθοί*. *Παράσιτος* III 123 f. X 421 d. *Ποιηταί* VI 241 d. *Ποιητής* III 74 e. *Πολύκλεια* XIV 642 c. *Πονήρα* III 117 c. d. 127 c. IV 170 c. VII 324 b. IX 385 b. XIV 655 f. XV 687 d. *Ποντικός* III 100 c. *Ποπνύζονσα*, vide *Δορκίς* et *Ῥόδιος*. *Πρωτόχορος* VII 287 f. *Πυθαγορίζουσα* III 122 f. IV 161 c. *Πυλαῖαι* VI 225 f. *Πύραυρος* VI 244 d. 258 b. XIII 590 b. XIV 663 f. *Ῥόδιος ἢ Ποπνύζονσα* IX 395 b. conf. *Δορκίς*.

Σκείρων XV 678 e. *Στρατιώτης* VI 223 e. *Συναποδνήσκοντες* IV 165 a. X 422 a. *Συντρέχοντες* IV 137 c. VIII 340 a. IX 395 a. *Σύντροφοι* X 419 b. *Σώρακοι* III 129 b. *Ταραντῖνοι* IV 134 a. 161 b. X 463 c-e. XIII 587 b. *Τιτθῇ* VI 241 c. X 426 c. *Τοκιστής ἢ Καταψευδόμενος* X 431 a. XV 692 f. conf. *Καταψευδόμενος* et *Ψευδόμενος*. *Τροφῶνιος* VI 242 c. X 417 e. *Τυνδάρεως* XII 510 a. ubi quinque recitantur versus praemissis verbis κατὰ τὸν Ἀλέξιδος *Τυνδάρεων*: quos ad Helenam fabulam refert Schweighaeuserus. *Ἵπνος* X 449 d. XV 671 d. *Ἀλεξίς ἢ Ἀντιφάνης ἐν Ἵπνῳ* XIII 572 b. *Ἵποβολιμαῖος* X 431 b. XI 502 b. conf. *Ψευδνποβολιμαῖος*. *Φαίδρος* IV 165 e. XIII 562 a-c. *Φαίδων ἢ Φαίδρια* VIII 340 b. *Φαρμακοπώλης*, vide *Κρατεύας*. *Φιλέταιρος*, vide *Δημήτριος*. *Φιλίσκος* XIV 642 f. *Φιλόκαλος ἢ Νύμφαι* VIII 365 b. *Φιλοῦσα* X 419 b. XIII 574 b. c. *Φρύξ* VII 307 e. *Φρυγίου διασκευή* X 429 e. *Φυγίς* IV 164 f. VI 229 b. *Χορηγίς* VI 287 f. *Ψευδόμενος* (*Καταψευδόμενος*?) VI 255 b. X 419 b. vide *Τοκιστής*. *Ψευδνποβολιμαῖος* III 107 e. f. conf. *Ἵποβολιμαῖος*. Alexis suos fecit Eubuli versus I 25 f. 26 a. parassiti personam primum inventam esse ab Alexide tradunt nonnulli VI 235 e.

Alexis Samius. *Σαμίων ὥρων* β' XIII 572 f. γ' XII 540 d.

Alexon. *περὶ ἀνδρῶν* IV 182 c.

Amaranthus Alexandrinus. *περὶ σκηνῆς* VIII 343 e. X 414 f.

Amerias Macedo II 52 c. III 76 c. 114 c. e. VI 267 c. IX 369 a. X 425 c. XI 485 d. XV 699 e. 701 a.

Γλώσσαι IV 176 c. e. *Ῥιζοτομικός* XV 681 f.
Amipsias comicus I 8 e. *Ἀποκοταβίζοντες* VII 307 e. X 426 f. XI 473 d. (XV 666 a.) XV 667 e. f. *Κατεσθίων* (?) VII 316 b. *Κόννος* V 218 d. VII 327 c. IX 368 e. *Σφενδόνη* VI 270 f. IX 408 e. X 446 d.
Ammonius. περὶ βωμῶν καὶ θυσιῶν γ' XI 476 f. περὶ τῶν Ἀθηνησιν ἑταιρίδων XIII 567 a.
Amphicrates. περὶ ἐνδόξων ἀνδρῶν XIII 576 c.
Amphilochus II 54 d.
Amphion Thespiensis. περὶ τοῦ ἐν Ἐλικῶνι μουσείου. β' XIV 629 a.
Amphis comicus I 8 c. 30 b. e. 34 e. II 44 a. 47 f. 50 f. 67 b. IV 168 c. *Ἀδάμας* XIII 559 a. *Βαλανεῖον* III 123 e. *Γυναικοκρατία* VIII 336 c. *Γυναικομανία* IX 386 e. XIV 642 a. *Διθύραμβος* IV 175 a. XIII 563 c. *Ἐπὶ ἐπὶ Θήβαις* VII 295 e. f. *Ἐριδοί* X 426 a. *Ἰάλεμος* II 69 b. VII 309 a. VIII 336 c. *Κουρίς* XIII 567 f. 591 d. *Λευκός* (II 57 b.) VII 277 d. *Ὀδυσσεύς* XV 691 a. *Οὐρανός* III 100 b. Πάν X 421 a. *Πλάνος* VI 224 d. X 423 a. *Φιλιάδελφοί* X 447 f. *Φιλέταιρος* VII 295 f.
Amyntas. *Σταθμοί* X 442 b. XII 514 f. ἐν γ' *Σταθμῶν* XII 529 e. ἐν *Σταθμοῖς Περσικοῖς* II 67 a. ἐν τῷ πρώτῳ τῶν τῆς Ἀσίας *Σταθμῶν* XI 500 d.
Anacreon I 12 a. 21 a. IV 177 a. 182 f. VI 229 b. IX 396 d. X 427 a. 429 b. XI 460 c. 463 a. 782 a. 472 e. 475 c. f. 498 c. XII 533 e. 534 a. XIII 564 d. 599 c. XIV 634 c. f. 635 c. e. 646 d. XV 671 e. 674 c. d. 687 e. 690 b. c. 693 f. β' τῶν μελῶν XV 671 f. in *Anacreontis laudem* epigramma

Critiae XIII 600 d. e. commentarios in *Anacreontis carmina* scripsere *Chamaeleon Ponticus*, *Aristarchus*, *Tenarus*.
Anagallis. vide I 14 d.
Ananias. ὁ λαμποποιός III 78 f. VII 282 b. IX 370 b. *Ἀνάσιος* ἢ *Ἰππῶναξ* ἐν τοῖς *λάμποις* XIV 625 c.
Anaxagoras. eius sententia de Nili incremento II cap. 87 T. I. p. 130 ed. nostrae. *Φυσικά* II 57 d.
Anaxandrides comicus I 28 f. 34 d. II 39 a. 48 a. 57 e. 68 b. V 222 b. XI 502 b. XV 688 b. genere *Rhodium* ex *Camiro* IX 374 b. si qua comoedia victoriam non reportasset, eam non retractabat, sed in forum ubi thus et odores venduntur discerpendam mittere consueverat atque ita e medio tollere IX 374 a. b. *Ἀγροῖκοι* XI 463 f. 481 f. XIV 642 b. *Ἀγχίσης* VI 263 b. *Ἀίσχρά* X 455 f. XI 502 b. *Ἀντρωῶν* XIV 654 b. *Γερωντομανία* XIII 570 d. e. XIV 614 c. *Διθύραμβον* aliquando docuisse *Anaxandrides* traditur IX 374 a. *Ἡρακλῆς* XIV 638 c. d. *Θησανρός* IV 176 a. XV 694 e. f. *Κερκίον* III 106 a. *Κυνηγέται* VI 247 f. *Λυκοῦργος* III 105 f. VIII 329 e. *Μελίλωτος* X 460 e. XIV 654 f. 655 a. *Νηρεύς* VII 295 e. *Νηρηίδες* XI 482 c. d. *Ὀδυσσεύς* VI 227 b. 243 e. VII 307 e. *Ὀπλομάχος* IV 182 d. XIV 634 e. *Πάνδαρος* III 105 f. *Πόλεις* VIII 299 e. f. *Πρωτεσίλαος* IV 131 a. f. XII 553 d. e. XV 689 f. *Σαμία* VI 255 a. *Σατυρίας* III 95 c. *Τηρεύς* IV 166 d. IX 373 f. XV 691 a. *Φαρμακομάντις* VI 261 f. *Φιληφόρος* IV 176 a.
Anaxilas comicus II 63 a. b. 68 d. VI 254 c. XI 784 a. *Ἀνλητής* III 124 f. *Εὐανδρία* VI 224 a. *Κα-*

λυφώ III 95 c. IV 171 f. *Κίρκη* III 95 b. IX 374 e. f. *Λυροποιός* IV 183 b. XII 548 c. *Μάγειροι* III 95 b. *Μονότροπος* VII 307 c. VIII 342 d. *Νεοττίς* VI 254 c. XIII 558 a. 572 b. *Νηρεύς* X 426 c. *Ὀρνιθοκόμοι* XIV 655 a. *Πλούσιοι* X 416 e. *Ῥακινθός* XIV 623 e. ἐν *Ῥακινθῷ πορνοβοσκῷ* IX 385 f. ubi ἐν *Ῥακινθῷ* ἢ *Πορνοβοσκῷ* coniecit *Schweighaeuserus*. *Χάριτες* X 416 e. *Χρυσόχορος* X 416 d.
Anaximander. *Ἡρωολογία* XI 498 b.
Anaximenes Lampsacenus. *Βασιλέων μεταλλαγὰί* XII 531 d. *Πρώται ἱστορίαι* VI 231 c.
Anaxippus comicus. *Κεραυνός* X 416 f. *Κεραυνούμενος* XIII 610 f. *Κιθαρωδός* IV 169 b. *Φρέαρ* XI 486 e. f.
Andreas medicus III 115 e. XV 675 c. περὶ δακέτων VII 312 d. περὶ τῶν ψευδῶς πεπιστευμένων VII 312 e.
Andreas Panormitanus. *Σικελικά κατὰ πόλιν*. λγ' XIV 634 a.
Andriscus. *Ναξιακά* III 78 c.
Androcydes medicus VI 258 b.
Andron Alexandrinus. *Χρονικά* IV 184 b.
Andron medicus XV 680 e.
Androstenes. τῆς *Ἰνδικῆς παράπλους* III 93 b.
Androtion IX 375 c. *Γεωργικός* III 82 c. *Androtion* aut *Philippus* aut *Hegemon* ἐν τῷ *Γεωργικῷ* III 75 d.
Anicetus grammaticus XI 783 c.
Anonymi poetae. lyricus I 19 a. comicus I 36 a. elegiacus I 37 f. comicus an tragicus (e satyr. dram.) 48 a. poeta philosophus II 65 a. comicus (?) III 96 f. poeta elegiacus III 97 d. tragicus III 107 e. cantilena popularis III 109 f. co-

micus (?) III 113 a. comicus (?) IV 129 f. duo hexametri (*Phocylidis*?) V 186 b. parodicus poeta V 187 a. lyricus poeta V 217 c. hexameter VII 270 c. duo hexametri VII 270 f. comici IX 391 a. comicus X 423 c. tragicus X 433 f. 457 b. comicus an tragicus X 458 a. b. c. d. lyricus (*Stesichorus*?) XI 481 d. epigramma XI 482 b. cyclicae *Thebaidis* auctor XI 465 e. epicus XI 495 a. parodicus poeta XIII 571 b. comicus XIII 574 e. hymnus in *Dianam* XIV 633 d. hymnus atticus XIV 653 b. comicus ἐν *Σφαττομένῳ* XV 699 f. ἐν *Φοινίσσαις* XV 699 f.
Antheae Lindii ἢ διὰ τῶν συνθέτων ὀνομάτων ποιήσεις X 445 a. b.
Anthippus (?) comicus. *Ἐγκαλυπτόμενος* IX 403 e.
Anticlides Atheniensis XI 466 c. *Νόστων* β' IV 157 f. ις' XI 466 c. σή' IX 384 d. *Ἐξηγητικός* XI 473 b. c.
Antidotus comicus. *Μεμφίμοιρος* XIV 656 e. *Ὀμοία* XIV 642 d. *Πρωτόχορος* III 109 d. VI 240 b.
Antigonus Carystius II 44 e. XII 547 d. *Ἀντίπατρος* III 82 b. *Βίοι* IV 162 e. περὶ τοῦ *Διονυσίου βίου* τοῦ *Ἡρακλεώτου*, τοῦ *ἐπικληθέντος Μεταθεμένου* X 437 e. *Ζήνωνος βίος* VIII 345 d. XIII 563 e. 565 d. 603 e. 607 e. *Μεγεδήμου βίος* X 419 e. περὶ *λέξεως* III 88 a. VII 297 e. 303 b.
Antimachus Colophonius XI 486 a. *Δέλτοι* VII 300 d. *Θηβαῖς* VII 304 e. XI 469 f. *πέμπτον Θηβαῖδος* XI 468 a. 475 d. 482 f. *Λυδῇ* XIII 597 a.
Antiochus Alexandrinus. περὶ τῶν ἐν τῇ μέσῃ κωμῳδίᾳ κωμωδουμένων ποιητῶν XI 482 c.
Antipater Tarsensis stoicus. περὶ

δεισιδαιμονίας. δ' VIII 346 c. περί ὀργῆς XIV 643 f.
Antiphanes comicus I 3 b. f. 4 f. 8 d. 11 c. 12 b. c. 14 f. 15 a. 18 c. 22 f. 23 a. 27 d. 28 d. II 38 b. 40 b. c. 44 a. 45 a. 47 b. 49 b. c. 56 e. 60 c. 63 a. 66 d. c. 86 T. Ip. 129 ed. nostrae III 98 f. (ubi est „κατὰ τὸν Ἀντιφάνους Κλεοφάνη.“) XI 781 e. XIII 555 a. 565 f. XV 686 c. Ἀντιφάνης ἢ Ἀλέξης II 66 f. Ἀγροῖκος ἢ Βουταλίων VII 304 b. 313 b. ἐν Βουταλίῳ, ὅπερ δρᾶμα τῶν Ἀγροῖκων ἐστὶν ἐνὸς διασκευῆ VIII 358 d. ἐν Ἀγροῖκῳ IX 392 e. 396 f. XIII 567 d. ἐν Ἀγροῖκοις X 445 f. XV 692 f. Αἰόλος X 444 c. XII 552 f. Ἀέστρια VII 304 b. IX 402 d. XIII 586 a. Ἀκοντιζομένη X 441 b. Ἀλείπτρια III 123 b. Ἀλιενομένη VIII 338 c. -339 b. XIII 586 a. Ἀλκῆστις III 122 e. XII 553 c. Ἀνταῖος (?) XII 544 f. Ἀντεία III 127 b. XV 690 a. conf. XII 544 f. Ἀργυρίου ἀφανισμός IX 409 d. Ἀρκαδία X 444 b. nisi legendum ἐν Ἀρχαδί. Ἀρκάς XIII 586 a. Ἀρπαζομένη IX 401 f. Ἀρχιστράτη VII 322 c. Ἀρχων IV 142 f. Ἀσκληπιός XI 485 b. Ἀύλητής XIV 618 b. Ἀύλητρις ἢ Δίδυμαι VIII 343 d. Αὐτοῦ ἐρῶν. vide Ἐαυτοῦ ἐρῶν. Ἀφροδίσιον X 449 b. Ἀφροδίτης γοναί XI 487 d. XV 666 f. -667 b. Βάκχαι X 441 e. Βοιωτία III 84 a. IX 367 f. XI 474 e. XIV 650 e. Βομβύλιος III 125 f. conf. IV 161 e. Βουταλίων. vide Ἀγροῖκος. Γάμοι III 95 a. Γάμος IV 160 d. 169 d. Γαννυμένης X 458 f. 459 b. Γάστρων. vide Κνοιθιδεύς. Γόργυθος VIII 340 c. Δευκαλίων III 118 d. XIV 646 f. Δίδυμαι. vide Ἀύλητρις. Δίδυμοι III 127 d. VI

237 f. IX 380 f. X 423 c. Διορύττων. vide Θορίκιοι. Διπλάσιοι XI 503 e. Δραπεταγωγός IV 161 e. Δύσεως III 100 f. Δύσπρατος VI 262 d. XIV 661 f. Δωδώνη XII 526 d. Ἐαυτοῦ ἐρῶν XV 678 e. Αὐτοῦ ἐρῶν X 455 e. Εὐθύδικος IV 169 d. VII 323 b. Ζάκυνθος (Ζακύνθιος?) XII 553 c. Θαμύρας VII 300 c. Θομβύκιος (?) IV 161 e. Θορίκιοι XII 553 d. Θορίκιοι ἢ Διορύττων XV 689 e. Ἰατρός IV 175 a. Ἰππεῖς XI 503 b. Καίνεὺς X 443 c. Κάρες III 134 b. Κάρνη (?) XI 503 b. Κηπουρός XIII 586 a. Κιθαρωδός VIII 342 d. Κιθαριστής XV 681 c. Κνοιθιδεύς VII 287 e. Κνοιθιδεύς ἢ Γάστρων X 448 e. Κορινθία III 95 f. Κορίς III 120 a. VII 303 f. Κρηῆτες II 75 c. Κύνλωψ VII 295 f. IX 402 c. Κώρνος IV 161 a. IX 366 c. 409 c. d. Λαμπάς XI 486 f. 487 b. Λάμπων VII 307 d. X 423 d. Λεπτινίσκος XIV 641 f. (Λευκάς) II 68 a. Λεωνίδης X 422 e. Λήμνιοι VI 230 d. 258 c. Λυδός X 445 c. Λύκων VII 299 e. Μελανίων X 423 d. Μέτοικος IV 170 d. Μητραγύρτης XII 553 c. Μίνως II 58 d. Μισοπόννηρος VI 226 c. Μνήματα IV 161 a. Μοιχοί VI 225 d. e. Μύστις X 441 c. 446 b. c. XI 494 e. d. Νεανίσκοι VI 224 c. Νεοττίς III 108 e. VI 223 e. XIII 586 a. Οἰνόμαος ἢ Πέλοψ IV 130 e. Ὅμοιοι IV 158 c. Ὅμοιοι XI 471 e. XIV 642 a. Ὅμοπάτριοι XIV 655 b. Ὅμφαλη III 112 c. 123 b. 125 a. b. Ὅμώνυμοι (II 43 b. c.) III 74 d. e. Παιδεραστής VII 303 f. Παράσιτος III 96 b. 118 e. IV 169 e. VIII 358 d. IX 370 e. Παρεκδιδομένη IV 156 c. Παροιμία II

60 e. Πέλοψ. vide Οἰνόμαος. Πλούσιοι VIII 342 e. Ποίησις VI 222 a. Ποντικός VII 302 f. Προβατεύς VII 295 c. Προβλήματα X 450 c—e. Πρόγονοι VI 238 d. Σαπφώ X 450 e. 451 a. Σκληραῖοι II 77 d. Σκύθης VI 243 c. 247 f. Στρατιώτης ἢ Τύχων III 103 e. VI 257 d. IX 397 a. XIV 654 e. Τίμων VII 309 d. Τραυματίας X 446 a. Τριταγωνιστής XIV 643 e. Τυρρηνός VI 240 f. VII 329 e. Τύχων. vide Στρατιώτης. Τδρία III 104 a. XIII 572 a. Τπνος XV 671 d. Ἀλέξης ἢ Ἀντιφάνης ἐν Τπνω XIII 572 b. Φιλέταιρος IX 396 d. Φιλοθήβαιος IV 169 d. VI 225 f. XIV 622 f. Φιλομήτωρ III 100 d. Φιλοπάτωρ XIII 559 d. Φιλῶτις VII 295 c. XIV 662 b. Φρεάριος XV 691 d. Χρυσίς IV 172 c. XI 501 e.
Antiphanes innior. περί τῶν Ἀθηνησιν ἐταιρίδων XIII 567 a. περί ἐταιρῶν XIII 586 b. f. 587 b.
Antiphon orator. κατ' Ἀλκιβιάδου λοιδορίας XII 525 b. Πολιτικός λόγος X 423 a. περί τῶν IX 397 c.
Antiphon tragicus XV 673 f.
Antiphon. περί γεωργικῶν XIV 650 e.
Antisthenes Socraticus IV 157 b. V 216 b. 220 c. XII 513 a. 534 a. XIII 589 e. Ἀρχέλαος V 220 d. Ἀσπασία V 220 d. τῶν Κύρων ἄτερος V 220 d. Πολιτικός V 220 c. d. Προτρεπτικός XIV 656 f. Σάθων V 220 d. XI 507 a. Φυσιολογικὸς XIV 656 f.
Apellas II 63 e. fortasse idem qui Apollas, de quo infra.
Apion Alexandrinus I 16 f. XI 501 d. e. XIV 642 e. περί τῆς Ἀπικίου τροφῆς VII 294 f. περί τῆς Ῥωμαϊκῆς διαλέκτου XV 680 d.

Apollodorus arithmeticus X 418 f.
Apollodorus (Adramyttenus). Παρθικῶν δ' XV 682 c.
Apollodorus Atheniensis II 65 f. III 81 f. IV 172 f. VII 306 a. XI 485 d. 497 f. XIV 646 a. 648 e. πρὸς τὴν Ἀριστοκλέους ἐπιστολὴν ἀντιγραφὴ XIV 636 f. περί τῶν Ἀθηνησιν ἐταιρίδων XIII 586 a. περί ἐταιρῶν XIII 591 c. idem liber respicitur XIII 567 a. 583 d. περί ἐτυμολογιῶν XI 483 a. quo respicitur 482 e. Ἐτυμολογιῶν β' II 63 c. d. τῶν Ἐτυμολογουμένων α' XIV 663 a. περί θεῶν VII 325 b. XIII 571 c. περί τοῦ κρατήρος XI 501 a. περί νεῶν καταλόγον. ε' III 82 b. περί Σώφρονος III 89 a. VII 309 d. γ' VII 281 e.
Apollodorus comicus I 3 c.
Apollodorus comicus Carystius XIV 664 a. Γραμματιδιοποιός VII 280 d. Ἱέρεια VI 243 d. Προικιζομένη ἱματιόπωλις III 76 a. Σφαττομένη VI 243 e.
Apollodorus comicus Gelous. Ἀποκαρτερῶν. vide Φιλάδελφοι. Ἀπολιπούσα III 125 a. Φιλάδελφοι ἢ Ἀποκαρτερῶν XI 472 c.
Apollodorus Cyrenaeus XI 487 b.
Apollodorus medicus. περί μύρων καὶ στεφάνων XV 675 e. f. 688 e.
Apollodorus. περί θηρίων XV 681 d.
Apollodorus orator Atheniensis multas dixit causas orationibus a Demosthene conscriptis XIII 573 b.
Apollonius. περί ἐορτῶν V 191 f.
Apollonius. ἐν Τριτηρικῷ III 97 d.
Apollonius Herophilus medicus. περί μύρων XV 688 e.
Apollonius Rhodius V 191 f. VII 283 d. (Ἀργοναυτικά) XIII 555 b.

περὶ Ἀρχιλόχου X 451 d. περὶ
Ναυκράτεως κτίσεως VII 283 d.
Apollonius Sotadis Maronitae filius.
περὶ τῶν Σωτάδου ποιημάτων
XIV 620 f.
Apollophanes comicus. *Δαλὶς* III
114 f. XI 467 f. *Κρητὲς* XI 485 e.
Apollophanes Stoicus. *Ἀρίστων*
VII 281 d.
Araros comicus II 50 b. III 123 e. f.
Ἄδωνις III 95 e. *Καμπυλίων* II
47 d. III 86 d. 105 e. f. *Ἀραρὼς*
ἢ *Εὐβουλος* ἐν *Καμπυλίῳ* XI
472 e. XIII 562 e. *Πανὸς γοναί*
IV 175 f. *Τυμέναιος* VI 237 a.
Aratus XI 489 d. e. 490 a. 492 b.
Archagathus IV 158 a.
Archedicus comicus. *Διαμαρτά-*
νων XI 467 e. *Θησανρός* VII
292 e. 294 b.
Archelaus Chersonesita IX 409 e.
Ἰαμβοί XII 554 e. *Ἰδιοφυῆ* IX
409 e.
Archemachus. *Εὐβοϊκῶν γ'* VI
264 a.
Archestratus Gelous IV 162 b. VII
314 f. Syracusius aut Gelous I
4 d. Terpsionis discipulum fuisse
ait Clearchus VII 337 b. circum-
navigavit terrarum orbem ventris
caussa et eorum quae infra ven-
trem sunt III 116 f. VII 278 d.
vixit Sardanapalli vitam VII 294
f. *πολυθρόλητος ἐπὶ τῇ ὀψο-*
λογίᾳ VII 335 b. carmen epicum
(III 104 f.) ab aliis *Γαστρονομία*,
ab aliis *Ἡδυπάθεια*, ab aliis
Δειπνολογία, ab aliis *Ὀψο-*
ποιία nominatur I 4 e. ubi ini-
tium carminis apponitur. Verum
est *Γαστρολογία* VII 278 a. conf.
III 104 b. IV 162 b. X 457 e. *Γα-*
στρονομία II 56 c. III 92 d. VII
293 f. 320 a. VIII 335 d. e. *Ἡδυ-*
πάθειαν nominat Lynceus Sa-
mius VII 285 f. 313 f. et Athe-

naeus 306 a. *Ὀψολογία* VIII
335 b. *ὀψοδαίδαλος* vocatur Ar-
chestratus III 101 b. 105 e. et
alibi. ὁ *δειπνολόγος* I 29 a. car-
men dicatum fuit Moscho III 111
f. VII 278 b. 301 d. et Cleandro
VII 278 e. qui *Κλείανος* nomina-
tur VII 322 c. praecepta sua ad
Hesiodi aut Theognidis modum
(III 101 f. VII 278 e. 284 e. 286 d.
328 b.) tradidit Archestratus:
quare ὁ τῶν ὀψοφάγων *Ἡσίο-*
δος ἢ *Θεόγνης* vocatur VII 310 a.
ὁ *Πυθαγορικὸς δι' ἐγκράτειαν*
Ἀρχέστρατος VII 288 a. ipsaque
illa praecepta *χρύσεια ἐπη* VII
320 f. quasi *θεογονία* quaedam
iactari ab hominibus gulosis di-
cuntur III 104 b. Epicuro viam
voluptatis praeivit Archestratus
III 101 f. carmen eius Chrysip-
pus metropolin vocavit Epicureae
philosophiae III 104 b. eodem loco
habendum censuit cum turpibus
Philaenidis scriptis VIII 335 d. e.
X 457 d. e. citatur I 29 b—d. II
64 a. III 105 a. 111 e. VII 278 b.
285 b. 288 b. 295 c. 298 e. f. 300
e. 301 e. f. 302 a. b. 303 e. 305 e.
307 d. 311 a—e. f. 314 a. d. e. f.
316 a. 318 f. 319 d. e. 320 a. b.
321 c. 324 b. 325 d. e. 326 d. 327
d. 328 a. 330 a. b. IX 384 b. 399 d.
Archestratus. περὶ ἀνλητῶν XIV
634 d.
Archilochus I 1 e. 7 f. 8 a. 30 f. II
52 f. III 76 b. 86 b. 107 f. 122 b.
IV 167 d. V 180 e. VII 299 a. IX
388 f. X 433 e. 447 b. XI 523 d.
525 c. XIII 594 d. XIV 627 e.
628 a. 653 d. XV 688 c. *Ἐλεγεία*
XI 483 c. *Τετράμετροι* X 415 d.
περὶ *Ἀρχιλόχου* scripsit Apollo-
nius Rhodius X 451 d. περὶ τῆς
παρ' *Ἀρχιλόχῳ ἀχνημένης συν-*
τάλης scripsit Aristophanes gram-
maticus III 85 e.

Archimeli epigramma in navem
Hieronis V 209 b—e.
Archippus comicus. *Ἀμφιτρώων*
XI 499 b. *Ἀμφιτρώων δεύτερος*
III 95 e. X 642 b. *Ἡρακλῆς γα-*
μῶν VII 307 d. XIV 640 f. 656 b.
Ἰχθυῶς III 86 e. 90 f. VI 227 a.
VII 277 f. 301 a. 311 e. 315 b.
322 c. 328 a. 329 b. c. VIII 331 c.
343 c. X 424 a. *Πίνων* XV 678 e.
Archytas Harmonicus Alemanem
ait primum edidisse lascivum car-
men XIII 600 f.
Archytas Pythagoricus. περὶ ἀν-
λῶν IV 184 e.
Archytas aut **Euphorionis** *Γέρα-*
νος III 82 a.
Archytas. *Ὀψαρτυτικά* XII 516 c.
Arctinus aut Emmelus Corinthius
I 22 c. *Τιτανομαχίας β'* VII
277 d.
Ariphron Sicyonius. *Παιὰν εἰς*
Τυτίαν XV 702 a. b.
Aristagoras comicus. *Μαμμάκν-*
θος VIII 355 a. XIII 571 b.
Aristarchus grammaticus II 39 d.
53 a. 71 b. IV 177 c. 180 c. d.
181 c. V 189 f. 190 a. XI 501 b.
XIV 634 c. XV 671 f. *Ἀριστάρ-*
χεια δόγματα III 113 d.
Aristarchus tragicus XIII 612 f.
Aristeas. περὶ κιθαρῳδῶν XIV
623 d.
Aristias II 60 b.
Aristias Phliasius. *Κῆρες* XV 686
a. (*Κύνλωψ*) VIII 362 a.
Aristides. περὶ παροιμιῶν γ' XIV
641 a.
Aristippus. *Διατριβαί* XI 508 c.
Aristo Ceus II 38 f. *Ἑρωτικά*
Ὅμοια β' X 419 c. XIII 563 f.
564 a. XV 674 b.
Aristobulus Casandrensis II 43 d.
VI 251 a. XII 513 f. 530 b. *Ἰστο-*
ρίαι X 434 d.
Aristocles. *Λακωνῶν Πολιτείας*
τὸ πρότερον IV 140 b.

Aristocles. περὶ μουσικῆς XIV
620 c. περὶ χορῶν IV 174 c. XIV
620 b. 621 b. ἐν πρώτῳ περὶ χο-
ρῶν XIV 620 d. ἐν ὀγδόῳ (?)
περὶ χορῶν XIV 630 b. Ex his
libris est I 22 a.
Aristocrates. *Λακωνικῶν δ'* III
82 e.
Aristodemus. *Γελοῖα ἀπομνημο-*
νεύματα VI 246 d. VIII 345 b.
β' VI 244 f. VIII 338 a. XIII 585
d. περὶ *Πινδάρου* XI 495 f.
Aristogiton. κατὰ *Φρύνης λόγος*
XIII 591 a.
Aristomenes comicus I 11 c. d.
Γόητες VII 287 d. IX 384 e. XIV
658 a. *Διόνυσος* XIV 650 d.
658 a.
Aristomenes Atheniensis, actor
scenicus, Hadriani libertus. *Τῶν*
περὶ τὰς ἱερουργίας γ' III 115
a. b.
Aristonicus I 20 d. e.
Aristonymus comicus. *Ἥλιος δι-*
γῶν VII 284 f. 287 c. d. *Θησέως*
III 87 a.
Aristophanes Byzantius II 41 e.
VI 228 d. VIII 336 e. IX 384 d.
XI 485 d. 498 f. grammaticus,
Machonis comici poetae discipu-
lus VI 241 f. XIV 664 a. *Ἀπτικά*
λέξεις XIV 619 b. περὶ τῆς (παρ'
Ἀρχιλόχῳ) *ἀχνημένης συντάλης*
σύγγραμμα III 85 e. f. *Γλωσσαι*
Λακωνικά III 77 a. 83 a. περὶ
τῶν *Ἀθηνησιν ἐταιριδῶν* XIII
567 a. 583 d. περὶ ἡλικιῶν IX
375 a. πρὸς τοὺς *Καλλιμάχου*
πίνακας IX 408 f. 410 b. c. περὶ
προσώπων XIV 659 b.
Aristophanes comicus I 21 e. f.
30 c. II 48 c. 49 c. d. 50 e. 53 a.
66 b. IV 173 d. VII 310 f. 311 a.
X 424 b. 444 d. 446 e. XI 502 b.
XIV 652 f. XV 701 b. *Ἀιολοσί-*
νων III 95 e. 112 e. VII 276 d.
XV T. III p. 264. nostrae edit. *Ἀιό-*

λοσίμων δεύτερος IX 372 a. Ἀμφιάραος IV 158 c. Ἀνάγυρος IV 133 b. VII 301 a. IX 385 f. XIV 650 e. Ἀχαρνῆς III 112 f. IV 130 f. VI 269 e. VII 299 a. IX 374 f. 388 b. 395 e. 409 f. XIII 569 f. 570 a. XIV 646 d. conf. V 186 c. Βαβυλώνιοι III 86 f. XI 478 c. 494 d. Βάτραχοι II 66 b. XIV 636 e. Γεωργοί III 75 a. 111 b. XI 460 d. XIV 650 c. Γῆρας III 109 f. IV 133 a. VII 287 d. Γηρυτιάδης III 95 f. 99 f. 112 e. IV 158 c. VI 264 f. VII 307 e. 321 a. VIII 365 b. IX 367 b. XII 551 a. Δαίδαλος VII 316 b. IX 367 d. 368 b. 374 c. Δαιταλεῖς (I 4 d.) III 119 b. 127 c. IV 169 c. 183 e. 184 e. VII 299 b. IX 368 d. 400 a. XI 484 f. XII 527 e. XIV 646 b. XV 667 f. 690 e. 693 f. 694 a. Δαναΐδες II 57 a. III 114 c. VII 323 c. 324 b. IX 400 a. X 422 e. f. XIV 645 e. Δηλία (?) IX 373 a. Δράματα ἢ Νίοβος VII 301 b. XV 669 f. ἐν Δράμασι XI 496 a. ἐν τοῖς Δράμασι XV T. III p. 264. nostrae edit. ἐν δευτέρῳ Νίοβῳ XV T. III p. 264. nostrae edit. Εἰρήνη III 111 a. 119 c. (IV 173 a.) VIII 343 c. IX 393 c. X 424 b. XI 485 a. 486 e. Ἐκκλησιάζονται III 77 d. 110 a. XV 691 b. Ἡρώες IX 409 c. Θεσμοφοριάζονται (δευτέραι) III 104 e. f. 117 c. VII 324 b. XIV 619 a. XV 680 c. 690 c. d. τὰς δευτέρας Θεσμοφοριάζουσας I 29 a. ait a Demetrio Troezenio Θεσμοφοριασάσας inscriptas fuisse. Ἰππεῖς III 94 c. (122 a.) VII 299 b. 311 d. 328 e. IX 367 a. X 446 e. XI 460 c. (782 c.) 783 f. 483 d. XV 700 c. Κένταυρος XIV 629 c. Κώκαλος IV 156 b. XI 478 d. Λήμνιοι VI 230 d. VII 299 b. 302 d. 311 d.

IX 366 d. Λυσιστράτη III 90 b. XI T. II p. 418. nostrae edit. Νεφέλαι II 64 f. III 94 f. IX 374 c. 387 a. XI 467 b. 497 c. ἐν προτέραις Νεφέλαις IV 171 c. δευτέραις Νεφέλαις VII 299 b. VIII 345 f. (V 188 c.) Νῆσοι II 56 b. Νίοβος. vide Δράματα. Ὀλκάδες III 91 b. c. 111 a. VII 329 b. Ὀρνίθες II 57 d. VII 325 b. IX 386 f. 388 b. e. 397 e. 398 c. Πελαργοί VI 247 a. IX 368 e. 387 f. Πλούτος II 67 d. IV 170 d. VI 229 e. XIII 592 d. Πλούτος δεύτερος IX 368 d. Πόλεις. Φιλύλλιος ἢ Εὐνικος ἢ Ἀριστοφάνης ἐν Πόλεσι III 86 e. Ἀριστοφάνης ἢ Φιλύλλιος ἐν ταῖς Πόλεσιν IV 140 a. Προαγών III 80 a. 95 d. IX 380 d. X 422 e. XI 478 f. Σκεναί. Ἀριστοφάνης ἢ Πλάτων ἐν ταῖς Σκεναῖς XIV 628 e. Σκηναῖς καταλαμβάνουσαι IV 169 c. VII 286 f. Σφήκες III 90 a. IV 179 a. b. VII 299 c. 315 c. 329 b. IX 385 d. 396 a. X 424 c. XIV 641 d. Ταγηνισταί III 96 c. 107 f. 110 f. IV 171 a. VI 269 e. VII 285 e. IX 374 f. 410 b. X 418 d. 422 f. XV 676 b. c. Τελμισσεῖς VII 308 f. XV 690 f. Τριφάλης XII 525 a. Φοίνισσαι II 62 d. III 90 a. IV 154 e. Ὁραί IX 372 b. XIV 653 f. Aristophanes origine Naucratis ab Heliodoro perhibetur VI 229 e. fabulas suas ebrui composuisse dicitur Aristophanes X 429 a. Aristophon orator XIII 577 b. Aristophon comicus. Ἰατρός VI 238 b. Καλλωνίδες XIII 559 d. Πειρίθοος VII 303 a. Πλάτων XII 552 c. Πυθαγοριστής IV 161 e. VI 238 c. XIII 563 b. Φιλωνίδης XI 472 c. Aristoteles I 6 d. II 65 a. III 89 b. e. f. 91 b. IV 178 f. VII 277 e.

278 a. 282 d. 284 f. 294 d. 298 b. c. 301 e. 302 b. 303 d. 306 b. 307 a. 309 b. 310 e. 314 c. e. 316 c. 317 f. 318 a. 323 c. 326 b. 327 c. 328 b. VIII 352 d. e. 335 f. IX 388 c. 389 a. 390 e. f. 391 c. d. 393 d. 394 f. 397 b. 398 e. XI 508 a. XIII 564 b. Aristoteles apud Philochorum XIV 656 b. Ἀπολογία τῆς ἀσεβείας XV 697 a. Εἰς Ἑρμείαν τὸν Ἀταρνεά ἄσμα ἢ σκόλιον XV cap. 51. Ἐρωτικῶν β' XV 674 b. unde ductum videtur XIII 564 b. περὶ εὐγενείας XIII 556 a. d. e. Ζῶων ἱστορία, ad quod opus conficiendum dccc talenta: ab Alexandro accepisse perhibetur Aristoteles IX 398 e. ὀγδόη (nunc IX) ζῶων ἱστορίας IX 387 b. ἐν τῷ περὶ τῶν ζῶων ἡθῶν (i. e. liber IX Hist. Animal.) VII 282 c. 307 c. 327 f. ἐν πέμπτῳ περὶ ζῶων μορίων II 63 b. IX 394 a. ἐν πέμπτῳ ζῶων μορίων III 88 e. 105 c. VII 286 c. 294 d. 304 c. 310 e. 312 c. e. 315 a. 319 a. d. 320 e. f. 321 e. 323 e. 324 d. 328 f. 329 f. IX 394 a. ἐν πέμπτῳ μορίων VII 306 f. 317 d. 326 d. 329 a. ἐν τῷ περὶ ζῶων μορίων VII 303 d. ἐν τῷ περὶ ζῶων III 88 a. VII 281 f. 300 e. 305 d. ἐν τοῖς περὶ ζῶων VII 286 b. 299 c. ἐν τῷ περὶ ζωϊκῶν VII 300 f. 305 c. 313 d. 315 e. 318 e. 327 f. 330 a. ἐν τῷ ἐπιγραφόμενῳ ζωϊκῷ VII 329 f. ἐν τῷ περὶ ζῶων ἢ ἰχθύων VII 305 f. ἐν τῷ περὶ ζωϊκῶν καὶ ἰχθύων VII 318 a. b. 319 d. 320 e. ἐν τῷ περὶ ἰχθύων VII 303 d. Ἡθικά Νικομάχεια XV 673 e. f. Θανμάσια XII 541 a. περὶ μακροβιότητος VIII 353 a. περὶ μέθης I 34 b. coll. cum X 447 b. II 44 d. X 429 c. f. XI 464 c. 496 f. XIV 640 a. d. (II

40 d.) Παροιμῖαι II 60 d. e. περὶ ποιητῶν XI 505 c. Πολιτεῖαι. Αἰγινήτων πολιτεία VI 272 d. Δηλίων πολιτεία VII 296 d. Θετταλῶν πολιτεία XI 499 d. Κολοφωνίων πολιτεία XIV 618 e. (XII 523 c.?) Κροτωνιατῶν πολιτεία XII 520 c. d. Μασσαλιωτῶν πολιτεία XIII 576 a. Μεθωναίων πολιτεία VI 235 e. (Μιλησίων πολιτεία XII 523 e. f.?) Ναξίων πολιτεία VIII 348 a. Συρακοσίων πολιτεία X 435 c. d. Τροιζηνίων πολιτεία I 31 c. Τυρρηνῶν Νόμιμα I 23 e. Προβλήματα φυσικά X 434 f. XV 692 b. ad quorum problematum imitationem ridiculas quaestiones proposuit Matreus I 24 e. Συμπόσιον XV 674 f. Συμποτικοὶ νόμοι I 3 f. V 186 b. Ἵπομνήματα. Ἀριστοτέλης ἢ Θεόφραστος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι IV 173 e. XIV 654 d. περὶ φυτῶν XIV 652 a. libros adversus Aristotelem ediderunt Eubulides et Cephisodorus II 60 b. VIII 354 b. c. περὶ Ἀριστοτέλους scripsit Hermippus, de quo suo loco. Aristoxenus I 19 f. XI 467 a. b. ὁ Ἀρχύτας βίος XII cap. 64 sq. (X 418 e. f.) περὶ ἀνιητῶν XIV 634 d. περὶ ἀνλῶν καὶ ὀργάνων XIV 634 d. (IV 174 c. e. 182 f. 184 d.) περὶ ἀνλῶν τρήσεως α' XIV 634 f. περὶ μουσικῆς δ' XIV 619 d. 620 e. 621 c. Πολιτικῶν νόμων ἡ' XIV 648 d. Συγκρίσεων α' XIV 631 d. e. Σύμμικτα συμποτικά XIV 632 a. τὰ κατὰ βραχὺ ὑπομνήματα XIV 619 e.

Aristus Salaminus X 436 e.

Artemidorus Aristophaneus IV 182 d. IX 387 d. pseudaristophaneus I 5 b. Γλώσσαι ὁψαρτυτῆ καὶ IX 387 d. XIV 662 e. f. 663.

- c. d. Ὀψαρτυτικά λέξεις I 5 b. περί Δωρίδος IV 182 d.
- Artemidorus** Ephesius. Γενγρα-
φούμενα VIII 332 f. Ἰωνικά
ὑπομνήματα III 111 d.
- Artemo** Casandrensis. περί συν-
γωγῆς βιβλίων XII 515 d. e.
περί βιβλίων χρήσεως XV 694 a.
περί Διονυσιακοῦ συστήματος
XIV 636 e. (ubi ex libro I.) 637
b—f.
- Asclepiades**. vide **Aelius Ascle-
piades**.
- Asclepiades** Aegyptius. Αἰγυπτια-
κῶν ξ' III 83 c.
- Asclepiades** ὁ τοῦ Ἀρείου. περί
Δημητρίου τοῦ Φαληρέως σύγ-
γραμμα XIII 567 d.
- Asclepiades** Myrleanus II 50 d. e.
XI 474 f. 501 b. περί Κρατίνου
XI 501 e. περί τῆς Νεστορίδος
XI 477 b. 488 sqq. cap. 78—85.
XI 498 f. 503 e.
- Asclepiades** Tragilensis. Τραγω-
δοῦμενα X 456 b.
- Asius** Samius III 101 f. Ἐπη XII
525 e.
- Asopodorus** Phliasius X 445 b. τὰ
περὶ τὸν Ἑρώτα XIV 639 a. οἱ
καταλογαδὴν ἱαμβοὶ X 445 b.
- Aspasiae** tribuuntur versus in So-
cratem scripti V 219 b. c.
- Astydamas** tragicus I 33 f. 34 a.
40 b. Ἑρωῆς XI 496 e. Ἡρακλῆς
σατυρικός X 411 a.
- Athanis**. Σικελικῶν α' III 98 d.
- Athenaeus** I 1 a. περί τῶν παρ'
Ἀρχίππου θραυτῶν VII 329 c.
περί τῶν τῆς Συρίας βασιλέων
V 211 a.
- Athenion** comicus. Σαμόθρακες
XIV 660 e.
- Athenocles** Cyzicenus grammati-
cus V 177 e.
- Athenodorus**. περί σπουδῆς καὶ
παιδείας XII 519 b.
- Athenogenes** (Diogenes?) Κε-
φαλίων IV 164 a. Ἀτρειδῶν κα-
θόδου auctor IX 399 a.
- Autocrates**. Ἀχαϊνά IX 395 a. β'
XI 460 d.
- Axionicus** comicus. Τυρρηνός IV
166 c. VI 244 f. Φιλευριπίδης
IV 175 b. VIII 342 b. Φίλιππος X
442 a. Χαλκιδικός III 95 c. VI
239 f.
- Axiopistus**. Κανὼν καὶ Γνώμαι
XIV 648 d. e.

B

- Bacton**. Σταθμοὶ τῆς Ἀλεξάν-
δρου πορείας X 442 b.
- Bacchylides** J 20 c. d. II 39 c. IV
174 f. 178 f. XI 498 e. Ἑρωτικά
(XI 782 e.) XV 667 c.
- Basilis**. Ἰνδικῶν β' IX 390 b.
- Bato** Sinopensis XIV 639 d. περί
τῶν ἐν Ἐφέσῳ τυράννων VII
289 c. περί Θεσσαλίας καὶ Αἰ-
μονίας XIV 639 d. e. περί τῆς
τοῦ Ἱερωνύμου τυραννίδος VI
251 e. περί Ἰωνος τοῦ ποιητοῦ
X 436 f.
- Bato** comicus. Ἀνδροφόνος IV
163 b. Εὐεργέται XIV 662 c.
Συνεξαπατῶν III 103 b. VII
279 a. XV 678 f. Βαβυλωνιακῶν
α' XIV 639 c.
- Bion** Borysthenites IV 162 d. X
421 e. f.
- Bion** (Proconnesius?) II 45 c.
- Bion** Solensis. Αἰθιοπικά XIII
566 c.
- Biton**. περί ὀργάνων πρὸς Ἀττα-
λον XIV 634 a.
- Blaesus**. Μεσοτρίβας III 111 c.
Σατοῦρνος XI 487 e.
- Boeotus** parodus laudatur ab Ale-
xandro Aetolo XV 699 c. Παρω-
δαίαι citantur a Polemone perie-
geta XV 698 b.
- Boeus** sive **Boeo** (Βοῖος ἢ Βοιώ)

poeta aut poetria. Ὀρνιθογονία
IX 393 e.

Botrys Messenius VII 322 a.

C

- Caecilius** Argivus. Ἀλιευτικά I
13 b.
- Caecilius** Calactinus orator. περί
τῶν δουλικῶν πολέμων VI 272 f.
περί ἱστορίας XI 466 a.
- Calliades** comicus Aristophontem
oratorem lege ab ipso lata arguit
XIII 577 c. Ἄγνοια (fabula ab
aliis ad Diphilum relata) IX 401 a.
- Callias** Atheniensis I 22 e. II 57 a.
Γραμματικὴ τραγωδία VII 276
a. X 448 b. 453 e. Κύνκλωπες
VII 285 e. 286 a. b. XI 487 a.
Καλλίας ἢ Διονυλῆς ἐν Κύνκλωπι
IV 140 e. VII 306 a. XII 524 f.
XV 667 d. Πεδῆται IV 176 f.
VIII 344 e.
- Callias** Mytilenaeus grammaticus.
περί τῆς παρ' Ἀλκμαίῳ λεπάδος
III 85 e.
- Callias** Syracusius. τῶν περὶ Ἀγα-
θονλέα ἱστοριῶν ἡ' XII 542 a. b.
- Callicrates** comicus. Μοσχίων
XIII 586 a.
- Callimachus** Cyrenaenus I 24 a. b.
II 69 c. 70 b. III 72 a. X 442 f.
XI 477 c. XIII 571 a. XV 668 b.
669 c. et fortasse I 2 a. b. Γαλά-
τεια VII 284 c. Ἑθνικαὶ ὀνομα-
σίαι VII 329 a. Ἐκάλῃ II 56 c.
Ἐπιγράμματα VII 284 e. 318 b.
327 a. XV 669 c. d. Ἐπινίκιον
ἐλεγειακὸν εἰς Σωσίβιον IV 145
e. Ἱστορικὰ ὑπομνήματα. Καλ-
λίμαχος ἢ Ζηνόδοτος ἐν ἱστο-
ρικοῖς ὑπομνήμασι III 95 f. περί
ὀρνίθων IX 388 d. περί ὀρνέων
IX 389 b. 394 d. 395 f. Πίναξ
παντοδαπῶν συγγραμμάτων VI
244 a. 252 c. XIV 643 f. Huius
partes fuere Δραμάτων ἀνα-
- γραφὴ VIII 336 e. (XI 496 f.)
τῶν νόμων πίναξ XIII 585 b.
τῶν ῥητορικῶν ἀπογραφὴ XV
669 d. e. in Callimachi πίνακας
commentarius Aristophanis gram-
matici IX 408 f.
- Callinus**. Ἑλεγεία XII 525 c.
- Callisthenes** II c. 87. T. I p. 130.
nostrae ed. X 434 c. XIII 556 a.
Ἑλληνικά X 452 a. περί τοῦ
ἱεροῦ πολέμου XIII 560 c.
- Callistratus** Aristophaneus I 21 c.
VI 263 e. περί ἑταιρῶν XIII 591
d. Θραυτῶν Κρατίνου ὑπομνή-
ματα XI 495 a. Συμμίκτων ξ'
III 125 b.
- Callixenus** Rhodius. περί Ἀλεξαν-
δρείας. α' V cap. 37—39. δ' V
cap. 25—35. cf. IX 387 d. XI
472 a. 474 c. 483 e. f.
- Cantharus** comicus I 11 c. Τηρεὺς
III 81 e. Πλάτων ἢ Κάνθαρος
ἐν τῇ Συμμαχίᾳ VII 312 c. 314 a.
Πλάτων ἢ Κάνθαρος II 68 b.
- Capito** Alexandrinus. Ἑρωτικῶν β'
X 425 b. πρὸς Φιλόπαππον
ὑπομνημάτων δ' VIII 350 c.
- Carcinus** tragiens VIII 351 f. Ἀχιλ-
λέως V 189 d. Σεμέλη XIII 559 f.
- Carystius** Pergamenus. περί διδα-
σκαλιῶν VI 235 e. Ἱστορικὰ
ὑπομνήματα I 24 b. X 434 f.
435 d. XI 506 e. 508 e. XII 548 e.
XIII 577 b. 603 b. 610 e. XIV
620 b. 639 b. c. XV 684 e. γ' XII
542 e. XIII 577 c. περί Σωτά-
δου XIV 620 f.
- Castorion** Solensis XII 542 e. εἰς
Πᾶνα ποίημα X 454 f. 455 a.
- Caucalus** Chius rhetor, frater Theo-
pompi historici. Ἡρακλέους ἐγ-
κώμιον X 412 b.
- Cephalion**. vide **Hegesianax**.
- Cephalus** orator. τῆς Λαγίδος
ἐγκώμιον XIII 592 c.
- Cephisodorus** comicus XI 459 a.
Ἀμαζόνες XIV 629 c. Τροφώ-

ATHENAEUS. III.

- νος XII 553 a. XV 667 d. 689 f.
 Τς III 119 d. VIII 345 f. XV
 701 b.
- Cephisodorus**, Isocratis discipulus, Atheniensis. κατὰ Ἀριστοτέλους βιβλία τέσσαρα II 60 e. VIII 354 c. γ' III 122 b.
- Cephisodorus** Thebanus citatur ex Carystii Pergameni commentariis XII 548 e.
- Cercidas** Megalopolitanus VIII 347 e. Ἰαμβοί XII 554 d.
- Cercops** Milesius. Ἀλγίμιος XI 503 d. (XIII 557 b.)
- Chaereas** I 32 b.
- Chaeremon** II 35 d. 43 c. XIII 562 e. Ἀλφειοβόια XIII 608 d. Διόνυσος XIII 608 e. XV 676 e. f. 679 f. Θυέστης XIII 608 d. Ἰώ XIII 608 d. Κένταυρος XIII 608 e. XV 676 e. Μινύαι XIII 608 f. Ὀδυσσεύς XIII 608 e. Οἰνέυς XIII 608 a. Τραυματίας XIII 562 f.
- Chaerephon** Atheniensis parasitus. Δειπνον VI 244 a.
- Chamaeleon** Heracleota Ponticus IV 184 d. ὁ Ποντικός VI 273 c. IX 390 a. X 430 a. XIII 600 f. XIV 624 a. 628 e. περὶ Ἀισχύλου IX 375 f. X 428 f. (I 21 e. 22 a.) περὶ Ἀνακρέοντος XII 533 c. περὶ ἡδονῆς VI 273 c. Θεόφραστος ἢ Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ ἡδονῆς VIII 347 e. περὶ κωμωδίας. ε' IX 374 a. ἐν ἔκτῳ περὶ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας IX 406 e. περὶ Λάσσου VIII 338 b. περὶ μέθης X 427 c. XI 461 a—c. περὶ Πινδάρου XIII 573 c. Προτρεπτικός IV 184 d. περὶ Σαπφούς XIII 599 c. περὶ Στησιχόρου XIV 620 c. περὶ Σιμωνίδου X 456 c. XIII 611 a. XIV 656 e.
- Chares** Mytilenaens I 27 d. VII 277 a. XII 513 f. αἱ περὶ Ἀλέξανδρου ἱστορίαι III 124 c. X 436 f. γ' IV 171 b. c. ε' XII 514 f. ζ' III 93 c. ι' XII 538 b. XIII 575 a—f. Χάρης ἐν ταῖς ἱστορίαις X 434 d.
- Charicles**. περὶ τοῦ ἀστικοῦ ἀγῶνος. α' VIII 350 c.
- Chariclides** Ἀλύσει VII 325 d.
- Charon** Lampsaceus. Περσικά IX 394 e. Ὁροι XI 475 b. XII 520 d.
- Chionides** comicus. Πτωχοί III 119 e. ὁ τοὺς εἰς Χιωνίδην ἀναφερομένους Πτωχοὺς ποιήσας IV 137 c. XIV 638 d.
- Choerilus** VIII 336 a. XI 464 a. b. XII 529 f.
- Chrysippus** Solensis I 4 e. 5 c. 8 c. II 67 c. III 89 d. 104 b. VII 278 e. XIV 659 a. XV 686 f. περὶ τῶν δι' αὐτὰ αἵρετῶν VII 285 d. περὶ τῶν μὴ δι' αὐτὰ αἵρετῶν IV 159 b. Εἰσαγωγή ἢ περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν πραγματεία IV 159 d. XI 464 d. περὶ καλοῦ καὶ ἡδονῆς I 9 c. VIII 335 f. 337 a. XIII 565 a. δ' IV 137 f. ε' III 89 d. VIII 335 d. IX 373 a. XIV 616 a. b. ζ' VIII 335 e. περὶ τοῦ καλοῦ IV 158 b. περὶ ὁμονοίας VI 267 b.
- Chrysippus** Tyaneus, σοφὸς περματολόγος XIV 648 a. Ἀρτοκοπικός XIV 647 c. —648 c. Ἀρτοποιικός III 113 b.
- Chrysogonus** tibicen. Πολιτεία XIV 648 d.
- Cinesias** XII 551 d.
- Cleantes**. περὶ μεταλήψεως XI 467 d. 471 b. Μυθικά XIII 572 f.
- Clearchus** I 4 a. d. e. 5 f. 6 b. c. (coll. XII 548 a. 549 f.) 28 e. II 49 f. VIII cap. 43—45. XI 486 a. XII 540 e. —541 a. XIII 590 c. 611 b. Βίοι sive περὶ βίων VIII 344 b. IX 396 e. XII 539 b. 543 c. α' VI 234 f. 235 a. β' IV 157 c. XV 681 b. γ' XV 687 a. δ' XII

- 514 d. e. 522 d. 524 b. c—f. 529 d. —530 c. 541 c. ε' X 416 b. XII 518 c. 530 c. 548 b. ἦ XII 548 d. Γεργίδιος VI 255 c. —258 b. περὶ γρίφων VII 275 b. 276 a. X 448 c. 452 f. 454 f. 455 c. 457 c. XIV 620 c. 648 f. 649 a. περὶ τῶν ἐνύδρων VIII 332 b. c. idem liber fortasse περὶ τῶν ἐν τῷ υγρῷ VII 317 c. Ἐρωτικά II 57 e. VI 255 b. XII 553 c. XIII 564 a. 573 a. 589 d. 597 a. 605 d. e. XIV 619 e. 639 a. XV 669 f. —670 f. περὶ θινῶν VIII 345 d. e. περὶ νέουης VII 314 c. fortasse pars libri περὶ τῶν ἐνύδρων. περὶ παιδείας XV 697 e. f. περὶ τοῦ πατικοῦ IX 389 e. f. περὶ παροιμιῶν III 116 d. e. IV 160 c. VII 285 c. VIII 337 b. 347 f. XIII 555 c. XV 701 c. α' X 457 c—f. β' VII 317 a. περὶ τῶν ἐν τῇ Πλάτωνος Πολιτεῖα μαθηματικῶς εἰρημένων IX 393 a. περὶ σκελετῶν β' IX 399 b. περὶ φιλίας β' VIII 349 f. γ' XII 533 c. Γλώσσας scripsit Clearchus, si vera scriptura XI 486 a. ubi Schweigh. Clitarchum restituit.
- Clearchus** comicus. Κιθαροδός X 426 a. XIV 623 c. Κορίνθιοι XIV 613 b. Πάνδροσος XIV 642 b.
- Cleobulina** Lindia. Αἰνίγματα X 448 b.
- Cleomachus** tragicus XIV 638 e. f.
- Cleomenes** Aegypti vectigalibus ab Alexandro praefectus. Ἐπιστολὴ πρὸς Ἀλέξανδρον IX 393 c.
- Cleomenes** Rheginus Διθύραμβος Μελέαγρος IX 402 a. b.
- Cleostratus** Tenedius. Ἀστρολογία VII 278 b.
- Clidemus** X 425 e. Ἀτθίς VI 235 a. α' XIV 660 d. Ἐξηγητικός IX 410 a. Νόστοι. ἦ XIII 609 c. Πρωτογένεια XIV 660 a.
- Clitarchus**. αἱ περὶ Ἀλέξανδρον ἱστορίαι XIII (576 a.) 586 c. d. α' IV 148 d. δ' XII 530 a. Γλώσσαι II 69 d. VI 267 d. VII 284 d. 300 f. XI 468 a. 473 b. 475 d. 479 e. 495 c. e. XV 701 a. ἐν τῇ περὶ Γλωσσῶν πραγματείᾳ XV 666 c.
- Clitomachus** Carthaginensis novae Academiae philosophus IX 402 c.
- Clytus** Milesius, Aristotelis discipulus. περὶ Μιλήτου. α' XII 540 c. XIV 655 c.
- Corinna** IV 174 f. conf. Herinna.
- Cotta**, Caesaris imperatoris legatus. περὶ τῆς Ῥωμαίων πολιτείας VI 273 b.
- Crates** criticus XI 490 e. Ἀττική διάλεκτος XIV 640 c. β' III 114 a. VI 235 b. XI 495 a. XIV 653 b. ε' XI 497 e. περὶ τῆς Ἀττικῆς λέξεως IX 366 d. idem fortasse liber cum superiore.
- Crates** comicus II 47 e. 50 e. Γείτονες IX 396 d. X 429 a. XV 690 d. Θηρία III 119 c. VI 267 e. Λάμια X 418 c. Παιδιαί XI 478 f. Ῥήτορες IX 369 c. Σάμιοι III 117 b. Συναριστώσαι VI 248 a. Τόλμαι VI 248 a. XIV 619 a. Crateti apud Pollucem VI 97. tribuuntur versus qui ab Athenaeo XIV 646 e. ex Magnetis Διονύσω δευτέρῳ citantur.
- Crates** Thebanus IV 158 b. ex carmine epico inscripto Φανῆς ἐγκώμιον.
- Cratinus** I 3 a. 22 c. 23 b. 29 d. II 47 a. 49 a. 62 e. 67 b. 68 a. 69 d. X 424 b. XIII 566 e. XV 676 f. 685 f. Ἀρχίλοχοι III 86 e. 92 e. f. IV 164 e. IX 375 a. 410 d. Βονκόλοι XIV 638 f. Δηλιάδες IX 396 b. Διονυσάλεξανδρος II 47

- a. III 119b. IX 384b. *Δραπέτιδες* VIII 344e. XI 501d.f. *Εὐνείδαι* XV 698c. *Θραύτται* XI 494b. *Κλεοβουλῖναι* IV 171b. *Μαλθακοί* III 111f. XIV 638e. XV 681a.b.e. 685b.c. *Νέμεσις* IX 373c.d.e. XIV 629c. XV 666c. 667f. *Νόμοι* XI 496e. 502b. XIV 646e. *Ὀδυσσεύς* II 68c. III 99f. VII 315d. IX 385c. X 446b. XIV 657a. XV 677f. *Πλοῦτοι* III 94e. IV 138e. VI 267e. VII 299b. 303e. *Πυτίνη* III 94f. X 426b. XI 494b.c. *Τροφώνιος* VII 325e. *Χείρωνες* IX 392f. XII 553e. *Ὁραι* IX 374a. XIV 638f.
- Cratinus** iunior XI 469c. *Γίγαντες* XIV 661e. *Θηραμένης* IV 177a. *Ὀμφάλη* XV 669a. *Τιτᾶνες* (?) VI 241c. *Χείρων* XI 460f.
- Creophylus**. *Ἐφεσίων Ὁροι* VIII 361e.
- Critias** ὁ *Καλλίσχρον* XV 666b. ὁ *τύραννος* XI 496b. versus in laudem Anacreontis XIII 600d.e. *Ἐλεγεία* X 432d. — 433b. XV 666b. (I 28b.) *Πειρίθους* tragoedia, quae ab aliis Critiae, ab aliis Euripidi tribuitur XI 496b. *Θετταλῶν πολιτεία* XII 527a.b. XIV 663a. *Λακεδαιμονίων πολιτεία* XI 463c.f. 483b. 486e.
- Crito** comicus. *Φιλοπράγμων* IV 173b.
- Crito**. *Ὀψαρτυτικά* XII 516c.
- Crobylus** comicus I 5f. II 54e. *Ἀπαγχόμενος* (II 47e.) III 109d. VI 248b. *Ἀπολιποῦσα* VI 258c. X 429d. 443f. *Ψευδνποβολιμαῖος* III 107f. VIII 364f. IX 384c.d.
- Ctesias** Cnidius I 22c.d. II 45b. 67a. X 434d. XII 529a. 530d. XIII 560d. *Περσικά*. α' IV 146c. β' XIV 639d. γ' XII 528e.
- περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν φύρων II 67a. X 442b.
- Ctesibius** Alexandrinus mechanicus. περὶ τῆς ὑδραύλεως IV 174e.
- Ctesicles**. *Χρονικά* sive *Χρόνοι*. γ' VI 272b. X 445d.
- Ctesiphon** Atheniensis, colabrum poeta XV 697c.
- Cypria** carmina VIII 334b.c. XV 682e.
- Cyrenaeus** poeta (Callimachus an Eratosthenes?) I 2a.b.

D

- Daīmachus**. *Ἰνδικά* IX 394e.
- Damon**. περὶ *Βυζαντίου* X 442c.
- Damon** Atheniensis musicus videtur XIV 628c.
- Damoxenus** comicus I 15b. III 101f. *Αὐτὸν πενθῶν* XI 468f. *Σύντροφοι* III 101f. — 103b.
- Demades** orator III 99d.
- Demarete**. *Τρίφυλλον* XV 685b.
- Demetrius** Byzantius. περὶ ποιημάτων δ' X 452d. XII 548e. XIV 633b.
- Demetrius** comicus II 56a. *Ἀρεοπαγίτης* IX 405c. *Σικελία* III 108f.
- Demetrius** Ixion. περὶ τῆς Ἀλεξανδρέων διαλέκτου IX 393b. *Ἐτυμολογούμενα*. ἐν πρώτῃ *Ἐτυμολογούμενων* III 74b. ἐν *Ἐτυμολογίᾳ* II 50a.
- Demetrius** Magnesius. *Ὀμώνυμοι* XIII 611b.
- Demetrius** Phalereus IV 177f. XIII 556a.
- Demetrius** Scepsius II 44e. IV 167d. VI 236d.e. *Τρωικός διάκοσμος*. α' IV 141e. β' XIV 658c. γ' VIII 346c. δ' XV 697c. ια' VII 300d. ιβ' IV 155b. XIV 644a. ιε' III 80d. ις' IV 173f.
- ιθ' XV 697d. κς' III 91c. X 425c.
- Demetrius** Troezenius grammaticus I 29a. IV 139c.
- Demetrius**. περὶ τῶν κατ' Αἴγυπτον XV 680b.
- Demochares** orator V 187d. 215c. VI 252f. *Ἱστορίαι*. κ' VI 252f. κα' VI 253b. ὑπὲρ *Σοφοκλέους* πρὸς *Φίλωνα* XI 508f. 509a. XIII 610e.f.
- Democles** IV 174f.
- Democritus** Abderita II cap. 87. περὶ τῶν ἐν Ἀιδου IV 168b. *Μέγας διάκοσμος* IV 168b.
- Democritus** Ephesius de templo Dianae Ephesiae XII 525c.
- Demodamas**. περὶ *Ἀλικαρνασσοῦ* XV 682e.
- Demon**. ἐν τετάρτῳ *Ἀτθίδος* III 96d.
- Demonicus** comicus. *Ἀχελῷος* IX 410d.
- Demophilus** historicus. *Ἐφορος ἢ Δημόφιλος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐν τῇ τριακοστῇ τῶν ἱστοριῶν* VI 232d.e.
- Demophilus** orator XV 696b.
- Demosthenes** II 44e. V 186a.b. VI 223d. VIII 343e. XIII 573b. κατὰ Ἀνδροτίωνος XIII 585f. περὶ ἀτελειῶν IV 166b. κατὰ *Εὐέργου καὶ Μνησιβούλου* XI 481f. ὑπὲρ *Κτησιφώντος* XIV 653e. conf. infra περὶ στεφάνου. κατὰ *Μειδίου* VI 267a. XI 481e. 496f. κατὰ *Νεαίρας* XIII 573b. 586e. 592b.c. 594a. περὶ τῆς παραπροσβείας VI 242d. XI 502b. περὶ τοῦ στεφάνου XI 486c. XIV 645b. πρὸς *Τιμόθεον ὕβρεως* XI 486c. *Φιλιππικοί* XIV 614f. περὶ *χρυσίου* XIII 592e.
- Dercylus**. *Ἀργολικά* III 86f.
- Dexicrates** comicus. ὑφ' ἐαυτῶν *πλανώμενοι* III 124b.
- Dicaearchus** I 14d. Messenius, Aristotelis discipulus XI 460f. 461a. XV 666b. περὶ Ἀλκαίου (III 85f.) XI 460f. 461a. 479d. XV 666b. 668e. περὶ τοῦ τῆς Ἑλλάδος βίου XIV 636c. γ' XIII 557b. περὶ τῆς ἐν Ἰλίου θυσίας XIII 603a.b. *Ὀλυμπικός* XIV 620d. *Τριπολιτικός* IV 141a. περὶ τῆς εἰς *Τροφώνιον* καταβάσεως XIII 594e. XIV 641e.f.
- Dicaeocles** Cnidius. *Διατριβαί*. ζα' XI 508f.
- Didymus** grammaticus *βιβλιολάθας* II 56d. 70c. IV 139c. IX 392f. XI 477e. 481f. 486c.d. 487c. 501e. XIV 634e. XV 689b. *Ἐξηγητικός τῶν Ἰωνος δραμάτων* XI 468d. αἱ πρὸς Ἴωνα ἀντεξηγήσεις XIV 634e. περὶ *παρεφθορίας λέξεως* IX 368b. τῶν *Φρονύχων* δραμάτων ἐξηγήσεις IX 371f.
- Dieuches** medicus I 5a.
- Dieuchidas**. *Μεγαρινά* VI 262e.
- Dinolochus**. *Τήλεφος* III 111c.
- Dinon** II 67a. XIII 560e. *Περσικά*. *Δείνων ἐν τῇ Περσικῇ πραγματείᾳ* II 67a.b. ἐν τοῖς *Περσικοῖς* IV 146c. XIII 556b. 560e. XIV 633d. ἐν τρίτῳ *Περσικῶν* XI 503f. ἐν τῇ πέμπτῃ τῶν *Περσικῶν* τῆς πρώτης συντάξεως XIII 609a.
- Dio** Academicus I 34b.
- Diocles** Carystius medicus I 32d. II 46d. 50b. 53d. 57b. 59a. III 74b. VII 309c. 320d. 326a. *Τγεινά* III 86b. 116e. ἐν πρώτῳ *Τγεινῶν* II 61c. 68d. III 110b. 120d. VII 305b. 316c. IX 371c. ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς *Πλείσταρχον* *Τγεινῶν* VII 320d. ἐν τοῖς πρὸς *Πλείσταρχον* VII 324f. *Ὀψαρτυτικά* XII

- 516 c. *περὶ θανασίμων φαρμάκων* XV 681 b.
- Diocles** comicus. *Θάλαττα* XIII 567 c. *Κύκλωες*. *Καλλίας ἡ Διοκλῆς ἐν Κύκλωσι* IV 140 e. VII 286 a. b. 306 a. XII 524 f. XV 667 d. *Μέλισσαι* X 426 d.
- Diocles** Abderita descripsit Helepolin, qua in oppugnatione usus est Demetrius V 206 d.
- Diodorus**, grammaticus Aristophaneus IV 180 e. XI 501 d. e. XIV 642 e. *Γλῶσσαι Ἰταλικά* XI 479 a. *πρὸς Ἀνικόφρονα* XI 478 b.
- Diodorus** Periegeta XIII 591 c.
- Diodorus** Siculus. *περὶ βιβλιοθήκης* XII 541 e.
- Diodorus** Sinopensis comicus. *Ἀνλητρίς* X 431 c. *Ἐπίκληρος* VI 235 e. 239 a. 240 b.
- Diodotus** Erythraeus. *Ἐφημερίδες Ἀλεξάνδρου* X 434 b.
- Diogenes** Babylonius. *περὶ εὐγενείας* IV 168 e. *περὶ νόμων*. α' XII 526 d.
- Diogenes** cynicus. *Πολιτεία* IV 159 c.
- Diogenes** tragicus. *Σεμέλη* XIV 636 a.
- Dionysius** ὁ χαλκούς XV 668 e. 669 d. 702 c. *πρὸς Ἀθηναίους λόγος* XV 669 d. e. *Ἐλεγεία* X 443 d. XIII 602 c. XV 668 e. 669 e.
- Dionysius** ὁ λεπτός. *Ἐξήγησις τοῦ Θεοδωρίδα μέλους εἰς τὸν Ἔρωτα* XI 475 f.
- Dionysius** Heracleota VII 281 d.
- Dionysius** Iambus. *περὶ διαλέκτων* VII 284 b.
- Dionysius** Leuctricus XIII 609 f.
- Dionysius** Samius. *περὶ τοῦ Κύκλου* XI 477 d. ε' XI 481 e.
- Dionysius** Scytobrachion XII 515 d.
- Dionysius** Syracusarum tyrannus III 98 c. d. *Ἀδωνις* IX 401 f.
- Ἐπιστολαὶ πρὸς Σπείσιππον* VII 279 e. XII 546 d.
- Dionysius** Sinopensis comicus. *Ἀκοντιζόμενος* XIV 664 d. *Θεσμοφόρος* IX 404 e. *Οὐώννυμοι* IX 381 c. XIV 615 e. *Σώζονσα* XI 467 d. 497 c.
- Dionysius** Thrax XI 489 a. 501 b.
- Dionysius** ὁ τοῦ Τρύφωνος VI 255 c. XIV 641 a. *περὶ ὀνομάτων* VI 255 c. XI 503 c.
- Dionysius** Uticensis. *Γεωργικῶν* ζ' XIV 648 f.
- Dionysius**. *Ὀψαρτυτικός* VII 326 f. duo nominantur **Dionysii** XII 516 c. qui *Ὀψαρτυτικά* scripserunt; nisi ibi alterius nomen corruptum est.
- Dionysodotus** Lacedaemonius. *Παιᾶνες* XV 678 c.
- Dioscorides** Isocratis discipulus I 11 a. b. οἱ παρ' *Ὀμήρω Νόμοι* I 8 e. cap. 15—18. *Πολιτεία Λακεδαιμονίων* IV 140 b. f. *Τπομνήματα* XI 507 d.
- Dioscoridis** epigramma in Machonem omisso auctoris nomine allatum VI 241 f.
- Diotimus** Olympeus X 448 b. c.
- Diotimus**. *Ἡράκλεια* XIII 603 d.
- Diotimus** Stoicus Theotimus nominatur XIII 611 b.
- Dioxippus** comicus. *Ἀντιπορνοβόσκός* III 100 e. *Ἱστοριογράφος* III 110 e. *Φιλάργυρος* XI 472 b. 496 f. 502 d.
- Diphilus** comicus I 23 c. II 35 c. 47 b. 52 e. f. 55 d. 67 d. IV 156 b. 168 c. V 189 e. VI 236 b. IX 383 f. *Ἄγνοια* XV 700 c. *Δίφιλος ἡ Καλλιᾶδης ἐν Ἄγνοίᾳ* IX 401 a. *Ἀδελφοί* XI 499 d. e. *Αἰρησιτελής* XI 496 e. cuius dramaticis διασκευῇ est *Εὐνοῦχος ἡ Στρατιώτης* XI 496 f. *Ἀνασώζόμενοι* XI 499 c. *Ἀπληστός* IX 370 e. *Ἀπολιπούσα* IV 132 c.

- Δίφιλος ἡ Σώσιππος ἐν Ἀπολιπούσῃ* IV 133 f. *Βαλανεῖον* X 446 d. *Βοιώτιος* X 417 e. *Γάμος* VI 254 e. *Διαμαρτάνουσα* III 111 e. *Ἐκάτη* XIV 645 a. *Ἐλενηφοροῦντες* VI 223 a. *Ἐμπαρός* VI 226 e. 227 e. VII 316 f. *Ἐναγίζοντες* IV 165 f. *Εὐνοῦχος ἡ Στρατιώτης* XI 496 e. f. conf. *Αἰρησιτελής*. *Στρατιώτης* XV 700 e. *Ζωγράφος* VI 230 f. VII 291 f. *Ἡρακλῆς* X 421 e. *Ἡρώς* IX 371 a. *Θησεύς* VI 262 a. X 451 b. c. *Ἀήνυται* VII 307 f. *Μνημάτιον* III 124 d. *Παιδερασταί* X 423 e. f. *Παράσιτος* VI 236 b. 238 f. 247 d. X 422 b. *Πελιάδες* IV 156 f. *Πιθραύστης (Τιθραύστης?)* XI 484 e. *Πολυπράγμων* VI 225 a. *Σαπφώ* XI 487 a. XIII 599 d. *Στρατιώτης*. vide *Εὐνοῦχος*. *Συνωρίς* VI 247 a. XIV 657 e. *dramatis nova editio* VI 247 c. d. *Τελεσίας* VI 258 e. XIV 640 d.
- Diphilus** Laodicensis. *περὶ τῶν Νικάνδρου Θηριακῶν* VII 314 d.
- Diphilus** Siphnius medicus IX 369 d. vixit aetate Lysimachi regis, successoris Alexandri II 51 a. *περὶ τῶν προσφερομένων τοῖς νοσοῦσι καὶ τοῖς υγιαίνουσι* III 82 f. 90 a. 106 d. VIII 355 a. sqq. XIV 650 a. b. ex eodem libro ducta sunt reliqua testimonia II 51 a. f. 54 a. c. 55 b. f. 56 a. b. 58 e. 59 a. b. 61 c. d. 62 c. f. 68 f. 69 e. 70 a. 71 e. III 72 e. 74 c. 80 b. 90 a. c. 91 e. 106 c. 120 e. IX 369 d. f. 371 a. b. e.
- Diyllus** XIII 593 f. *Ἱστορίαι*. θ' IV 155 a.
- Dorieus** scripsit epigramma in Milonem Crotoniatam X 412 f.
- Dorion**. *Γεωργικός* III 78 a. *περὶ ἰχθύων* III 118 b. VII 282 c. e. 285 a. 287 d. 297 c. 300 e. f. 304 c. f. 305 e. 306 e. 309 e. f. 312 d. f. 313 e. 315 b. c. d. f. 319 d. 320 d. 322 b. e. 327 f. 328 b. e. 330 a.
- Dorotheus**. *περὶ Ἀλέξανδρον ἱστορίαι*. ε' VII 276 f.
- Dorotheus** Ascalonita IX 410 a. XI 481 d. XIV 658 e. *περὶ Ἀντιφάνους καὶ περὶ τῆς παρὰ τοῖς νεωτέροις κωμικοῖς ματτύης* XIV 662 f. *Λέξεως συναγωγή*. η' VII 329 d.
- Dorotheus** Sidonius grammaticus XI 497 e.
- Dosiades**. *Κρητικά*. δ' IV 143 a. VI 264 a.
- Draco** Coreyraeus. *περὶ λίθων* XV 692 d.
- Dromion** comicus. *Ψάλτρια* VI 240 d. IX 409 c.
- Duris** *περὶ τραγωδίας* XIV 636 f.
- Duris** Samius I 17 f. 19 f. IV 128 a. VI 231 b. VIII 337 d. XI 504 b. XII 525 e. 529 a. 532 f. *τὰ περὶ Ἀγαθοκλέα νεὶ αἱ περὶ Ἀγαθοκλέα ἱστορίαι*. β' XIV 618 b. γ' XIII 605 e. ι' XII 541 f. *περὶ Εὐριπίδου καὶ Σοφοκλέους* IV 184 d. *Ἱστορίαι* VI 253 d. β' XIII 560 b. ζ' X 434 e. θ' XIII 606 c. ις' XII 542 b. ιζ' IV 155 c. κβ' VI 253 d. XII 535 c. κγ' XII 546 c. *Μακεδονικά*. ε' VI 249 c. ζ' IV 167 c. *Σαμίων Ὄροι* XV 696 e.

E

- Echemenes**. *Κρητικά* X:II 601 f.
- Ecphantides**. *Σάτυροι* III 96 c.
- Empedocles** I 3 e. VIII 334 b. 365 e. X 423 f. XII 510 c. *Καθαρμοί* XIV 620 c. d.
- Empedus**. *Ἀπομνημονεύματα* IX 370 c.
- Epaenetus**. *περὶ ἰχθύων* VII 328 f. *Ὀψαρτυτικός* II 58 b. III 88 c.

VII 294 d. 297 c. 304 d. 305 e. 312 b. 313 b. IX 371 e. 387 e. 395 f. XII 516 c. XIV 662 d.
Eparchides I 30 b. d. II 61 b.
Ephippus I 28 f. 29 d. II 38 b. 48 c. 57 e. 61 a. *Ἀρεμῖς* III 112 f. *Βούσιρις* X 442 d. *Γηρονόνης* II 65 c. VIII 346 f. 365 c. IX 370 c. *Ἐμπολή* VIII 363 c. XIII 572 e. XIV 617 f. *Ἐφηβοί* (II 58 a.) X 423 d. XI 482 c. XIV 642 e. *Κίρκη* X 430 e. f. *Κύδων* VII 322 d. XIV 642 e. 646 f. *Ναυαγός* XI 509 c. *Ὀβελιαφόροι* VIII 359 a. *Ὅμοιοι ἢ Ὀβελιαφόροι* XI 482 d. *Πελταστής* VII 289 b. VIII 347 b. IX 380 f. *Σαπφώ* XIII 572 c. *Φιλύρα* VII 286 e. VIII 359 f. XIII 571 b.
Ephippus Olynthius. *περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου καὶ Ἡφαιστίωνος ταφῆς vel μεταλλαγῆς vel τελευτῆς* III 120 e. IV 146 c. X 434 a. XII 537 d. e. 538 a.
Ephorus XII 515 e. 523 e. reprehenditur a Polybio XIV 626 a. *Εὐρήματα* IV 182 c. XIV 637 b. *ἐν δευτέρῳ περὶ εὐρημάτων* VIII 352 c. *Ἱστορίαι*, α' III 105 d. ε' VII 311 b. ζ' IV 154 d. ιη' XI 500 b. Ephorus aut filius eius Demophilus *historiarum libro XXX*. VI 232 d. e.
Epicharmus I 31 a. II 36 c. d. 49 c. 56 a. 57 d. 59 c. 60 e. f. 63 c. 64 f. 65 b. c. 68 b. f. 70 a. f. V 210 b. VII 304 e. 322 b. VIII 362 d. 363 f. IX 400 c. X 429 a. XIV 645 e. XV 698 c. *Ἀγρωστίνος* III 120 d. XV 682 a. *Ἀλκυών* XIV 619 b. *Ἀταλάνται* XIV 618 d. *Βάκχαι* III 106 f. *Βούσιρις* X 411 b. *Γὰ καὶ θάλασσα* III 105 b. 106 e. 120 c. d. VII 313 a. 323 a. IX 370 b. XIV 645 f. 648 c. *Διονυσσοί* IV 158 c. *Ἐλπίς ἢ Πλούτος* IV 139 b. VI 235 e. *Ἑορταί*

IV 160 d. ubi *Ἐπίχαμος ἐν τῷ Ἑορταί καὶ Νάσοις*. *Ἥβας γάμος* III 85 c. d. 91 c. 92 f. 105 a. b. 110 b. VII 282 a. 285 a. 286 b. 287 b. 288 a. b. bis. 295 b. 304 c. 305 c. 306 a. d. 308 e. 309 d. 313 d. 315 f. 316 f. 319 b. c. d. f. 320 c. 321 a. b. c. d. 322 f. 323 c. f. 324 e. 325 f. (coll. 321 c.) 326 e. 327 c. f. 328 a. c. 330 a. IX 398 d. XIV 646 b. conf. *Μοῦσαι*. *Θεαροί* III 106 f. VIII 362 b. IX 408 d. *Κύνκων* IX 366 b. XI 498 e. *Κωμασταί* IX 389 a. *Λόγος καὶ Λόγιννα* III 106 e. VIII 338 d. *Μεγαρίς* VII 286 c. IX 366 b. *Μοῦσαι* (διασκευῇ *Ἥβας γάμον*) III 85 e. 110 b. IV 184 f. VII 282 e. 297 c. 303 e. 307 b. 308 e. 312 c. 323 a. 328 b. *Νᾶσοι* IV 160 d. vide *Ἑορταί*. *Ὀδυσσεὺς αὐτόμολος* III 121 b. IX 374 e. *Ὀδυσσεὺς ναυαγός* XIV 619 b. *Ὀρῶα* III 94 f. *Περίαλλος* IV 139 c. 183 c. *Πλούτος*. vide *Ἐλπίς*. *Πύρρα καὶ Προμαθεὺς* III 86 a. *Πύρρα* X 424 d. *Σειρήνες* VII 277 f. *Σφίγξ* III 76 c. *Φιλοκτήτης* IX 371 f. XIV 628 b. *Χείρων* (XI 479 a. b.) XIV 648 d. *Ψευδεπιχάρμεια scripta Πολιτεία, Κανών, Γνώμαι* XIV 648 d. *περὶ Ἐπιχάρμου* scripsit Apollodorus *Atheniensis* XIV 648 d. e.
Epicrates comicus. *Ἀμαζόνες* X 422 f. *Ἀντικαίς* XIII 570 b. 605 e. *Δύσπρατος* VI 262 d. *Ἐμπορος* XIV 655 f.
Epicurus. *φιλαληθέστατος* vocatur VIII 354 b. inconcinna dictione usus est V 187 c. alta voce clamavit nullum bonum se nosse nisi voluptatem sensibus corporis perceptam VII 278 f. *περὶ ἐπιτηδευμάτων ἐπιστολή* VIII 354 b. *πρὸς Ἑρμαρχον ἐπιστολαί* XIII

588 b. *Κανών* III 102 b. *Συμπόσιον* V 186 e. 187 b. 177 b. 179 d. 182 a. *περὶ τέλους* VII 280 a. XII 546 e. f. (coll. VII 278 f.) 547 a.
Epigenes comicus IX 384 a. *Ἀργυρίου ἀφανισμός* IX 409 d. *Βάκχαι* IX 384 a. *Βακχεία* III 75 d. XI 498 e. *Ἡρώλη* XI 469 c. 474 a. 502 e. *Μνημάτιον* XI 472 f. 480 a. 486 b.
Epigenes (libri *Epimenes*) grammaticus XI 468 c.
Epilycus comicus I 28 e. *Κωραλίσκος* IV 133 b. 140 a. XIV 650 e. XV 691 c.
Epimenes. vide **Epigenes** grammaticus.
Epimenides Cretensis. *ἡ Τελχινική ἱστορία* VII 282 e.
Epinicus comicus. *Ἐποβαλλόμεναι* XI 469 a. 479 a. b. 500 f. *Μνησιπτόλεμος* X 432 b. c.
Erasistratus medicus II 46 c. *ἡ περὶ τῶν καθόλου πραγματεία* XV 665 f. 666 a. *Ὀψαρτυτικός* VII 324 a. XII 516 c.
Eratosthenes I 16 d. e. 24 b. II 36 e. 41 d. IV 140 a. XI 499 e. et fortasse I 2 b. *Ἀντερινός* IX 376 b. *Ἀρίστων* VII 281 c. XIII 588 a. *Ἀρσινόη* VII 276 a. b. *Ἐπιστολαί* X 418 a. *πρὸς Ἀγῆτορα τὸν Λάκωνα ἐπιστολή* XI 482 a. *Ἐρμῆς* V 189 d. VII 284 d. in *Eratosthenis Ἐρμῆν commentarii* Timarchi XI 501 e. *περὶ κωμωδίας* XI 501 d. *Ὀλυμπιονίκαι*. α' IV 154 a.
Eretriensis sive **Erythraeus** grammaticus XIII 604 a.
Ergias (Erxias?) Rhodius. *τὰ περὶ πατρίδος (περὶ Ῥόδου)* VIII 360 d. e.
Eriphanis poetria lyrica XIV 619 c.
Eriphus comicus II 58 a. b. *Αἰόλος* IV 134 c. *Μελίβοια* III 84 c. VII

302 e. XV 693 c. *Πελταστής* IV 137 d.
Erxias. (vide **Ergias**.) *Κολοφώνια* XIII 561 f.
Eualces. *Ἐφεσιανά* XIII 573 a.
Euangelus comicus. *Ἀνακαλυπτομένη* XIV 644 d.
Euanthes epicus. *εἰς τὸν Γλαῦκον ὕμνος* VII 296 c.
Euboeus Parius parodus XV 679 f. 699 c. *Παρωδιῶν βιβλία τέτταρα* XV 698 a. b.
Eubulus comicus I 8 a. b. 23 a. 25 b. c. f. 28 f. 29 a. 34 d. II 36 d. 43 c. f. 47 b. f. 49 c. 52 b. 65 c. e. 66 d. III 114 f. *Ἀγκυλίων* IX 369 d. XIV 646 b. XV 668 d. *Ἀμαλθεία* II 63 d. *Ἀνασωζόμενοι* VIII 340 d. *Ἀντιόπη* X 417 b. *Ἄστυτοι* II 69 c. *Ἀῦγη* XIV 622 e. *Βελλεροφόντης* XV 666 e. *Γανυμήδης* III 110 a. VI 248 c. (*Γλαῦκος*. vide I 28 d.) *Δαίδαλος* VI 247 a. *Δευκαλίων* III 100 e. 107 f. *Διονύσιος* VI 260 c. *Διόνυσος*. vide *Σεμέλη*. *Δόλων* III 100 a. XI 471 d. *Εὐρώπη* X 417 c. *Ἥχώ* VII 300 b. *Ἰξίων* VIII 347 d. *Ἴων* IV 169 f. VII 300 c. 302 d. X 417 d. *Καμπυλίων* VII 295 e. XIII 571 f. XIV 642 c. *Ἀραρὼς ἢ Εὐβρυλος ἐν Καμπυλίῳ* XI 471 e. XIII 562 c. *Κατακολλώμενος* IX 396 a. X 442 e. XI 500 e. XIV 653 e. *Κέρκωπες* X 417 d. XIII 567 c. *Κλεψύδρα* XIII 567 d. *Κυβενταί* XI 471 d. *Κύνκος*. vide *Προσπονσία*. *Λάκωνες ἢ Λήδα* III 108 a. VII 330 c. IX 380 f. *Λήδα* XI 460 e. *Μήδεια* VII 300 c. *Μυλωθροί* XI 494 e. *Μυσοί* X 417 d. *Νάννιον* XIII 568 f. *Νανσινάα* VII 307 f. *Νεοττίς* XI 467 b. *Ὀδυσσεὺς ἢ Πανόπται* XI 478 c. *Οἰδίπους* VI 239 a. *Οἰνόμαος ἢ Πέλοψ* XV 678 f. *Ὀλβία* XIV

- 640 b. Ὀρθάνης III 105 f. 108 a. d. 112 f. VI 228 f. X 424 b. Πάμφιλος XI 473 e. Παννυχίς XIII 568 e. Πανόπται. vide Ὀδυσσεύς. Πέλοψ. vide Οἰνόμαος. Πορνοβοσκός III 108 d. IX 371 f. Προκρίης X 422 e. XII 553 b. Προσορσία ἢ Κύννος VII 301 a. Σεμέλη ἢ Διόνυσος XI 460 e. Στεφανοπώλιδες IX 384 c. XIII 557 f. XV 679 b. d. e. 690 e. Σφιγγοκαρίων III 80 a. b. X 449 e. 450 c. XII 553 a. Τιτθαί III 106 a. VII 311 d. XV 685 c. Τιτάρες VI 229 a. Φοίνιξ IX 397 a. Χάριτες XII 519 a. Χρυσίλλα XIII 559 b. Ψάλτρια XI 460 e.
- Eucrates** (v. adn.) III 111 c.
- Eudemus** Atheniensis. περὶ λαχάνων IX 369 e. 371 a.
- Eudoxus** Cnidius. Γῆς περίοδος. α' IX 394 d. ε' VII 288 c.
- Euemerus** Cous. Ἱερᾶς ἀναγραφῆς βιβλία. θ' XIV 658 e. f.
- Euenor** medicus II 46 d.
- Euenus** Parius IX 367 e. X 429 f.
- Eumachus** Coreyraeus. Ριζοτομικός XV 681 e.
- Eumachus** Neapolitanus. αἱ περὶ Ἀντίβαν ἱστορίαι. β' XIII 577 a.
- Eumelus** Corinthius. Τιτανομαχία. β' VII 277 d.
- Eumenes** Cardianus. Ephemerides Alexandri X 434 b.
- Eumolpus** XI 477 a. 483 a.
- Eunicus** comicus. Ἀντεια. Εὐνίκου ἢ Φιλυλλίου Ἀντεια XIII 567 c. 586 e. Πόλεις. Φιλύλλιος ἢ Εὐνίκος ἢ Ἀριστοφάνης ἐν Πόλεσι III 86 e.
- Euphantus**. Ἱστορίαι. δ' VI 251 d.
- Euphorion** Chalcidensis II 42 f. VI 263 d. Ἀποδιδοῦσα XI 503 a. Γέρανος. Εὐφορίων ἢ Ἀρχύτας ἐν Γεράνω III 82 a. περὶ Ἰσθμίων IV 182 e. 183 f. XIV 633 f.
- 635 a. f. Ἱστορικά ὑπομνήματα IV 154 e. XV 700 d. περὶ μελοποιῶν IV 184 a. Χιλιάδες X 436 f.
- Euphranor** Pythagoricus. περὶ ἀνλῶν IV 182 c. 184 e. περὶ ἀνλῆτων XIV 634 d.
- Euphron** comicus I 7 d—f. Ἀδελφοί IX 379 c. Ἀσχαρά VII 307 e. Θεωροί IX 399 b. Μοῦσαι VIII 343 b. Παραδιδομένη III 100 d. Συνέφηβοι IX 377 d.
- Euphronius**. Ὑπομνήματα XI 495 c.
- Eupolis** comicus I 3 a. 17 d. e. 53 a. 56 a. e. 68 a. XIV 623 e. 658 d. XV 667 d. Αἴγες III 94 f. 106 b. VII 287 d. 301 a. IX 380 e. X 426 f. Ἀστράτεντοι IX 397 c. e. Ἀντόλνκος III 89 f. V 216 e. IX 368 d. Βάπτει IV 183 f. IX 370 b. Δῆμοι III 106 b. 123 a. VII 316 c. IX 373 e. 408 c. d. X 425 a. b. Εἰλωτες III 138 e. Κόλακες (I 22 f.) III 100 b. V 218 b. VI 236 e. f. VII 286 b. 328 e. IX 400 b. XI 506 f. XII 535 a. XIV 630 a. 646 f. Μαρικᾶς XV 690 e. 691 e. Πόλεις IX 394 e. X 425 a. b. Προσπάλτιοι VII 326 a. Ταξίαρχοι (II 52 d.) IV 170 d. Φίλοι VI 266 f. Χρυσοῦν γένος IX 375 a. 406 c. 408 e. XIV 657 a.
- Euripides** II 36 d. 38 f. 66 a. IV 158 e. VI 247 c. 270 c. VIII 362 e. f. X 421 f. 446 a. b. XI 465 b. XIII 561 a. 599 f. 608 f. XIV 619 b. XV 665 a. Euripideus versus videtur esse XIV 616 c. Κακῶν κατάρχεις τήνδε μοῦσαν εἰσάγων. (Αἶσχος) XIII 566 b. 582 d. (Ἀνδρομάχη) I 4 b. Ἀνδρομέδα XI 476 f. XII 537 d. XIII 561 b. Ἀντιόπη (X 421 f.) XV 677 b. Ἀρχέλαος II cap. 87. T. I p. 130. edit. nostrae. (Ἀύγη)

- XIII 600 d. Ἀντόλνκος πρῶτος X 413 c—f. Βάκχαι II 40 b. (V 186 d. VIII 344 a) XII 544 e. (Βελλεροφόντης) IV 159 b. c. (Δανάη) II 40 d. Δεσμῶτις Μελανίππη XII 523 e. XIV 613 d. Εὐρυσθεύς XI 498 d. Ἡρακλῆς IX 409 a. Θησεύς X 454 b. c. Ἰκέτιδες IV 158 f. VI 250 e. f. Ἰππόλυτος XIII 600 b. c. (III 122 b. XII 530 d.) (Ἰφιγένεια ἐν Αὔλιδι) XIII 569 a. Κρήσσαι III 97 a. XI 504 b. XIV 640 b. Κύνκλωψ I 23 e. XIV 650 a. 658 c. Μελανίππη. vide Δεσμῶτις. Μῆδεια VII 276 a. X 453 e. (IV 156 f.) (Οἰδίπους) XV 701 b. Οἰνέως XV 666 c. Πειρίθους XI 496 b. Πλεισθένης XV 668 b. Σθενέβροια X 421 f. 427 e. Σκίρων III 76 c. IX 368 d. (Τήλεφος) V 186 e. (Τρωάδες) I 4 a. II 66 a. b. XI 474 e. Φαέθων XI 503 d. (Φοίνισσαι) I 4 b. Strattis IV 160 b. Φρίξος VI 264 c. Euripides et Sophocles in tragicis argumentis excellunt XIV 652 d. carmen epinicium Euripidis in Alcibiadem curru victorem Olympiae I 3 e. epigramma in matrem quandam cum liberis ex fungorum esu mortuam II 61 a. b. Thucydidis in Euripidem epigramma V 187 d.
- Eurypylus** XI 508 f.
- Euthias** orator. κατὰ Φρόνης λόγος XIII 590 d. quam orationem ab Anaximene scriptam fuisse ait Diodorus Periegeta XIII 591 e.
- Euthycles** comicus. Ἀσωτοί ἢ Ἐπιστολή III 124 c.
- Euthydemus** Atheniensis. Ὀψαρτυτικά XII 516 c. περὶ λαχάνων II 58 f. III 74 a. conf. Eudemus. περὶ ταρίχων III 116 a—c. 118 b. VII 307 a. 308 e. 315 f. 328 d.
- Euthymenes** Massiliensis II c. 87. T. I p. 131. ed. nostrae.
- Euxitheus** Pythagoricus IV 157 c.
- G**
- Galena** Smyrnensis XV 679 c.
- Galenus** Pergamenus medicus I 1 e.
- Glaucias** medicus II 69 f.
- Glaucides** medicus (fortasse idem cum Glaucia) III 81 a. d.
- Glaucón**. Γλῶσσαι XI 480 f.
- Glaucus** Locrus. Ὀψαρτυτικός VII 324 a. IX 369 b. XII 516 c. XIV 661 e.
- Gnathaena**. Νόμος σνσσιτικός XIII 585 b.
- Gnesippus** XIV 638 d. e.
- Gorgias** Atheniensis. περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἐταιρίδων sive περὶ ἐταιρῶν XIII 567 a. 583 d. 596 f.
- Gorgon**. περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ θυσίων XV 696 f. 697 a.
- H**
- Hagnocles** Rhodius. Κορωνισταί VIII 360 b.
- Hanno**. Ἄννωνος πλάναι III 83 c.
- Harmodius** Lepreates. περὶ τῶν κατὰ Φιγάλειαν νομίμων IV 148 f. XI 465 e. 497 c. περὶ τῶν παρὰ Φιγαλεῦσαι νομίμων X 442 b.
- Harpocraton** Mendesius. περὶ πλακούντων XIV 648 b.
- Hecataeus** Milesius II 35 a. III 114 c. X 418 e. Γενεαλογίαι. γ' IV 148 f. Περιήγησις (sive Περιήγησις IX 410 e.). β' X 447 d. conf. X 418 e. Ἀσίας Περιήγησις II 70 a. Ἀσία IX 410 e. Εὐρώπης περίοδος X 447 b.
- Hecataeus** ὁ νησιώτης. huic Callimachus tribuit Ἀσίας περιήγησιν ab aliis Hecataeo tributam II 70 a. b. Ἐκαταῖος ἢ ὁ γεγραφώς

τὰς Περιηγήσεις ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἐπιγραφουμένη IX 410 e.
Hedyle. Σκύλλα VII 297 b.
Hedylus Samius aut Atheniensis VII 297 a. Ἐπιγράμματα IV 176 e. VIII 344 f. 345 a. b. XI 472 f. 473 a. 488 b. 497 c—e.
Hegemon Thasius. Παρωδίαι IX 406 e. 407 a. XV 698 c. 699 a. Γιγαντομαχία XV 699 a. IX 407 a. b. Δείπνον I 5 b. Φίλιππα III 108 c.
Hegesander Delphus I 18 a. 19 c. II 44 c. 51 f. 52 c. d. IV 132 e. 167 e. 174 a. VI 229 a. 260 a. VII 289 e. f. 325 c. VIII 340 f. 343 c. d. e. f. 344 a. X 444 d. XI 477 e. XII 544 c. XIII 592 b. XIV 652 f. Ὑπομνήματα III 83 a. b. 87 b. 107 e. 108 a. IV 162 a. VI 248 e. 249 d. 250 d. VIII 334 e. 337 f. 365 e. IX 400 d. X 419 d. 431 d. 432 b—d. XI 479 d. 507 a. cap. 116 sqq. XIII 564 a. 572 d. 585 a. XIV 621 a. 656 c. Ὑπομνήματα ἀνδριάντων καὶ ἀγαλμάτων V 210 b.
Hegesianax Alexandrinus. Ἱστορίαι III 80 d. IV 155 b. Ποιήματα IV 155 b. Τρωικά, ὅ τὰ Κεφαλίωνος ἐπιγραφόμενα Τρωικά συνθεῖς Ἡγησιάνῃς ὁ Ἀλεξανδρεὺς IX 393 d.
Hegesias. Κύπρια ἔπη XV 682 e.
Hegesippus comicus. Ἀδελφοί VII 290 b. IX 405 d. Φιλέταιροι VII 279 d.
Hegesippus Tarentinus. Ὀψαρτυτικά XII 516 c. d. Πλακουντοποικὸν σύγγραμμα XIV 643 e. f.
Hellanicus. Αἰγυπτιακά I 34 a. XI 470 d. XV 679 f. 680 b. c. Ἀνάβασις εἰς Ἀμμωνος (εἰ γνήσιος) XIV 652 a. Δευκαλιωνεία. β' X 416 b. Ἑθνῶν ὀνομασίαι XI 462 a. b. Ἱστορίαι IX 410 f. Καρνεονικά XIV 635 e. Κτί-

σεις X 447 c. Φορωνίς. β' IX 410 f.
Heliodorus Atheniensis II 45 c. VI 229 a. Periegeta IX 406 c. περὶ ἀκροπόλεως VI 229 a. α' IX 406 c.
Heniochus comicus. Γοργόνες XI 483 a. Πολύενκτος IX 396 d. Πολυπράγμων VI 271 a. Τρόχιλος IX 408 a.
Hephaestion. περὶ τοῦ λυγίνου παρ' Ἀνακρέοντι στεφάνου XV 673 d. e. περὶ τοῦ παρὰ Ξενοφῶντι ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασιν Ἀντιφῶντος XV 673 f.
Heracleon Ephesius grammaticus II 52 b. III 76 a. 111 c. VII 303 b. 308 f. XI 497 a. 503 a. XIV 647 b. vide XI 479 a.
Heraclides comicus XII 532 e. ἐν Ξενίῳ X 414 d. (ubi Ἡράκλειτος vulgo legitur).
Heraclides Cumaeus. Περσικά II 48 c. IV 145 a. ubi citatur β' τῶν Παρασκευαστικῶν. XII 514 b. ubi Περσικῶν α'. XII 517 b. rursus ex τοῖς ἐπιγραφόμενοις Παρασκευαστικοῖς.
Heraclides Lembus XIII 566 a. Ἱστορίαι. κα' VIII 333 a. λς' XIII 578 b. λς' III 98 e.
Heraclides Mopseates VI 234 d.
Heraclides Ponticus XV 701 e. περὶ δικαιοσύνης XII 521 e. f. β' XII 523 f. περὶ ἐρωτικῶν XIII 602 b. περὶ ἡδονῆς XII 512 a. περὶ μουσικῆς. γ' X 455 d. XIV 624 c. sqq. cap. 19—22.
(Heraclides) Ponticus (iunior) scripsit λέσχας, πυρρίχας et φλυαρίας XIV 649 c.
Heraclides Syracusanus. Ὀψαρτυτικός II 58 b. III 105 c. 114 a. VII 328 d. XIV 661 e. duo Syracusii Heraclidæ in eorum numero recensentur XII 516 c. qui Ὀψαρ-

τυτικά scripsere. περὶ θεσμῶν XIV 647 a.
Heraclides Tarentinus medicus II 53 c. Συμπόσιον II 64 a. e. 67 e. III 74 b. 79 c. 120 b.
Heraclitus Ephesius IV 134 b. 178 f. XIII 610 b.
Heraclitus glossographus pro Heraclione legebatur XI 497 a.
Herinna VII 283 d.
Hermeas. περὶ τοῦ Γρυνείου Ἀπόλλωνος. β' IV 149 d.
Hermeas Curiensis. Ἰαμβοί XIII 563 d. e.
Hermeas, Hermodori filius, Samius XIII 606 c.
Hermeas Methymnaeus. Σικελικά. γ' X 438 b. c.
Hermesianax Colophonius. Λέοντιον XIII 597 a.
Hermippus ὁ ἀστρολογικός XI 478 a.
Hermippus comicus I 18 c. 28 a. II 56 c. 59 c. Ἀρτοπώλιδες III 119 c. Δημόται VII 285 e. Θεοί X 426 f. XI 478 c. f. XIV 636 d. Κέρκωπες III 123 f. XI 502 b. XII 551 a. XIV 650 e. Μοῖραι VIII 344 c. X 418 d. XI 476 d. 486 a. 487 e. XV 668 a. Στρατιῶται III 77 a. X 423 a. XI 480 f. XII 524 f. XIV 649 c. Φορμοφόροι (I 27 e.) XV 700 d. Ἰαμβοί III 76 c. XI 461 e. XV 667 d. 700 e. Παρωδίαι XV 699 a.
Hermippus Cyzicenus, paeonum auctor in Antigonum et Demetrium XV 697 a.
Hermippus Smyrnaeus, Callimachus I 21 a. c. IV 162 c. 163 e. V 213 f. XIII 590 d. περὶ Ἀριστοτέλους. α' XIII 589 c. XV 696 f. περὶ Γοργίου XI 505 d. περὶ τῶν ἐπὶ σοφῶν II 58 f. X 443 a. περὶ Ἰππώνακτος VII 327 b. c. περὶ Ἰσοκράτους XIII 592 d. περὶ τῶν Ἰσοκράτους

μαθητῶν VIII 342 c. X 451 e. περὶ νομοθετῶν XIII 555 c. α' IV 154 d. ζ' XIV 619 b.
Hermocles. Παιᾶνες XV 697 a.
Hermogenes parodus XV 697 f.
Hermomax. Γλώσσαι II 53 b. γλώσσαι Κρητικαί III 76 e. f. Κρητικαὶ γλώσσαι III 81 f. VI 267 c. (XI 502 b.) Συνώνυμα XI 480 f.
Herodes Atticus rhetor III 99 c.
Herodianus Alexandrinus II 52 e.
Herodicus Babylonius V 222 a.
Herodicus Crateteus V 192 b. 219 c. VI 234 d. Κωμωδουμένων ζ' XIII 586 a. 591 c. Σύμμικτα ὑπομνήματα VIII 340 e. πρὸς τὸν Φιλοσωκράτην V 215 f. 219 c.
Herodorus Heraacleota Ponticus II 58 f. VI 231 c. XI 474 f. 504 b. XIII 556 f. Ἡρόδωρος ἐν ἑπτακαιδεκάτῃ τοῦ καθ' Ἡρακλέα λόγον IX 410 f. ex eodem opere ducta XI 474 f. XIII 556 f.
Herodotus. in rebus Lydiae exponendis profecit ex Xanthi Lydiacis XII 515 e. I 19 a. (I cap. 49.) II 43 c. (IV 52.) II 45 a. (I 188.) II cap. 87. T. I p. 132. nostr. ed. (II 19.) III 78 e. (I 71.) IV 143 f. —144 b. (I 133.) IV 146 a. (VII 118 sq.) IV 146 b. (IX 110.) VI 231 d. (II 151.) VI 261 c. (II 173 sq.) VI 267 e. (VIII 105 sq.) VIII 334 e. (IV 131 sq.) IX 396 c. (I 183.) IX 400 c. e. (III 108.) IX 401 d. (VII 153.) IX 410 c. e. (II 122.) X 427 a. (VI 84.) X 436 e. f. (VI 75.) X 438 b. (II 133. 173.) XI 473 c. (III 20.) XI 486 e. (VII 76.) XI 502 b. (V 88.) XII 517 a. (I 117.) XII 541 b. (VI 126.) XIII 596 c. d. e. (II 134 sq.) XIII 603 a. (I 133.) XIV 613 b. (I 212.) XIV 627 d. (I 17.) XIV 640 f. (I 131.) XIV 651 e. (I 193.) XV 701 a. (II 62. 133.)

Herodotus Lycius. *περὶ σύκων* III 75f. 78d.

Herondas iambographus. *Συνεργαζόμεναι* III 86b.

Heropythus. *Ὁροι Κολοφωνίων* VII 297e.

Hesiodus II 41 e. 58 d. 63 a. III 100 b. 101 f. 115 a. V 186 f. X 426 c. XI 782 a. 489 f. XIII 557 a. XIV 653 d. *Ἀσπίς* IV 180 e. V 189 d. *Ἔργα* VIII 364 b. d. *Ἡοῖαι* X 428 b. c. αἱ εἰς *Ἡσίοδον ἀναγερόμεναι μεγάλα* *Ἡοῖαι* VIII 364 b. *Ἡοίην* Hermesianax finxit puellae nomen fuisse Ascracae, cuius amore captus fuisset Hesiodus XIII 597 d. *Κήρυκος γάμος* II 49 b. *Μελαμποδία* II 40 f. XI 498 a. b. XIII 609 e. *Αἰγίμιος* carmen ab aliis Cercopi Milesio tributum XI 503 d. *Ἀστρονομία* XI 491 c. d. Hesiodo adscribuntur versus quidam de salsamentis III 116 a—c.

Hicesius (medicus Erasistrateus III 87 b. Menodori Erasistratei amicus II 58 f.) III 87 b—f. 116 e. VII 304 c. 306 d. e. 308 d. 310 f. 312 c. 313 a. d. 314 b. 315 d. e. 321 a. 323 a. 328 b. c. *περὶ ὕλης* III 118 a. VII 278 a. 282 d. 288 c. 294 c. 298 a. b. XV 681 c. 689 c.

Hieronymus Cardianus scripsit de rebus Alexandri Magni V 206 e.

Hieronymus Rhodius II 48 b. V 217 d. XIII 556 a. 602 a. Aristotelis discipulus X 424 f. *Ἐπιστολαί* X 435 a. *Ἱστορικά ὑπομνήματα* XIII 557 e. 604 d. *περὶ μέθης* X 424 f. XI 499 f.

Hieronymus. *περὶ ποιητῶν*, cuius operis liber septimus inscriptus erat *περὶ κitharῶδων* XIV 635 f.

Hippagoras. *περὶ τῆς Καρχηδονίων πολιτείας* XIV 630 a.

Hipparchus. *Αἰγυπτιακὴ Ἰλιάς* III 101 a. IX 393 c.

Hipparchus comicus. *Ἀνασωζόμενοι* XI 477 f. *Θαῖς* XI 484 d. *Παννυχίς* XV 668 c. 691 c.

Hippasus I 14 d. e.

Hippias Erythraeus. *περὶ τῆς πατρίδος* (i. e. *περὶ τῶν Ἐρυθρῶν*) *ἱστορίαι*. β' VI 258 f.

Hippias ὁ σοφιστὴς ἐν τῷ ἐπιγραφμένῳ *Συναγωγῇ* XIII 609 a.

Hippocrates ὁ ἱερώτατος IX 399 f. *περὶ διαίτης*· ὁ τινὲς ἐπιγράφουσι *περὶ ὁξέων νοσημάτων*, οἱ δὲ *περὶ πτισάνης*, ἄλλοι δὲ *πρὸς τὰς Κνιδίας γυνώμας* II 45 c. f. *περὶ πτισάνης*, ὃ ἐκ τοῦ ἡμίσεως μὲν νοθεύεται, ὑπ' ἐνίων δὲ καὶ ὅλον II 57 c. *περὶ τῶπων* II 46 c. *περὶ ὑδάτων* II 46 b. ex eiusdem Aphorismis aut ex Epidemiorum libro secundo II 46 b.

Hippolochus Macedo. *Ἐπιστολὴ πρὸς Ἀνγκέα* III 126 d. e. IV 128 a. IX 402 a. XIV 614 d. III 126 e. 127 e. IV 128 b. c. IV cap. 2—5.

Hippon Rheginus XIII 610 b.

Hipponax II 49 e. 69 d. III 78 b. c. VII 304 b. IX 375 a. e. XI 495 c. d. XIV 624 b. 645 c. XV 690 a. b. *Ἐξάμετροι τόνοι* XV 698 b. c. *Ἰαμβοί* VII 324 a. IX 370 a. b. *Ἀνάνιος ἢ Ἰππῶναξ ἐν Ἰάμβοις* XIV 625 c. Hipponactis commentatores VII 324 a. in his est Hermippus Smyrnaeus, qui *περὶ Ἰππῶνακτος* scripsit VII 327 b. c.

Hippys Rheginus I 31 b.

Homerus ὁ θειότατος II 41 a. ὁ τῶν ποιητῶν βασιλεὺς II 40 a. ὁ θαυμασιώτατος II 48 c. versus spurii apud Homerum notantur IV 177 c. 180 c. d. super versibus Homericis quaestiones convivales X cap. 87. *Ἐπικλήιδες* II 65 a. XIV 639 a. *Ἰλιάδ.* α' 4.

I 12 f. α' 225. I 11 b. IV 178 d. XII 546 c. α' 245. XI 488 b. α' 334. I 4 a. α' 423. VIII 363 e. α' 470. XV 674 f. α' 471. I 13 e. α' 524. II 66 c. α' 603. XIV 627 f. *Ἰλιάδ.* β' 381. VIII 364 a. X 420 f. β' 404. V 186 f. β' 408. IV 177 c. β' 588. IV 178 a. β' 731. XIV 632 e. *Ἰλιάδ.* γ' 103. XI 493 b. γ' 116. XIV 660 d. γ' 118. XIV 660 d. γ' 125. V 191 c. d. γ' 156. V 188 b. XIII 566 b. γ' 170. XIII 566 c. γ' 245. X 425 d. γ' 246. II 40 a. γ' 268. X 425 e. f. γ' 292. XIV 660 b. γ' 386. V 191 e. *Ἰλιάδ.* δ' 1. XII 513 d. δ' 3. I 13 f. δ' 48. IV 178 f. δ' 204. *παρωδεῖται* XV 666 a. δ' 262. V 193 a. *Ἰλιάδ.* ε' 83. XII 540 a. ε' 340. VI 251 a. *Ἰλιάδ.* ζ' 127. X 438 b. ζ' 153. XI 493 b. ζ' 175. IV 185 c. ζ' 260. II 35 c. *Ἰλιάδ.* η' 216. XV 687 f. η' 321. I 13 f. η' 324. V 187 a. ubi est etiam parodia versus. η' 475. I 3 d. *Ἰλιάδ.* θ' 53. I 11 e. θ' 102. *παρωδεῖται* X 444 e. θ' 229. II 39 d. θ' 305. XIV 632 f. θ' 328. VII 314 b. *Ἰλιάδ.* ι'. *Λιταί* I 18 b. ι' 70. I 3 d. ad ι' 97. respexit Philoxenus I 5 b. ι' 119. I 11 a. ι' 122. II 38 a. ι' 175. V 179 c. d. 180 b. ι' 189. XIV 633 c. ι' 215. IV 173 a. ι' 219. IV 179 c. ι' 224. I 14 a. V 193 a. XI 498 d. ι' 225. I 12 c. ι' 323. IX 373 b. ι' 360. IX 386 e. ι' 482. I 23 f. ι' 666. XI 482 e. *Ἰλιάδ.* κ' 93. XV 688 a. κ' 401. XIII 563 f. κ' 572. I 24 d. *Ἰλιάδ.* λ' 29. XI 488 c. λ' 266. II 41 d. λ' 477 ibid. λ' 623. 627. XI 492 e. f. λ' 629. 638. I 10 b. 24 f. λ' 631. XI 487 f. XI cap. 76—85. λ' 635. XI cap. 84 sq. λ' 773. V 189 f. *Ἰλιάδ.* μ' 43. I 24 c. μ' 208. XIV 632 f. *Ἰλιάδ.* ν' 493. X 446 d. ν' 589. II 54 e. ν' 736.

I 18 f. *Ἰλιάδ.* ξ' 1. X 433 c. ξ' 5. I 10 b. ξ' 33. *παρωδεῖται* XIV 656 d. ξ' 170—174. XV 688 d. e. ξ' 173. I 16 b. IX 406 b. ξ' 290. IX 373 b. *Ἰλιάδ.* π' 225—227. XI 783 b. coll. 781 c. π' 250. VIII 350 d. π' 407. VII 284 d. e. VII cap. 18. 20 sq. π' 617. IV 181 b. π' 641. XI 495 c. π' 745. 747. I 13 d. π' 856. XI 507 e. *Ἰλιάδ.* ρ' 575. VI 236 c. d. *Ἰλιάδ.* σ' *Ὀπλοποιία* I 15 d. 16 b. IV 181 a. ubi citantur v. 590 sqq. σ' 485. XI 490 c. σ' 605. IV 180 d. *Ἰλιάδ.* τ' 167. I 10 d. τ' 167—169. II 40 a. τ' 250. XIV 660 d. *Ἰλιάδ.* υ' 234. XIII 566 d. υ' 371. VII 298 e. *Ἰλιάδ.* φ' 151. X 438 b. φ' 353. VII 298 d. 299 d. φ' 362. I 25 d. *Ἰλιάδ.* χ' 149—152. II 41 c. χ' 310. IX 400 c. χ' 393. X 438 a. *Ἰλιάδ.* ψ' ὁ ἐπιτάφιος I 25 d. ψ' 2. XIV 632 e. ψ' 243. XI 501 a. ψ' 267. XI 468 d. ψ' 270. XI 500 f. ψ' 885. XI 501 c. *Ἰλιάδ.* ω' 58. IX 396 f. ω' 124. I 11 c. ω' 262. I 9 c. ω' 302—304. IX 408 c. ω' 476. I 12 a. b. ω' 640. V 189 f. ω' 641. I 24 a. *Ὀδυσσεΐα. σχολαζόντων βίος ὁ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ* I 19 a. *Ὀδ.* α' 22. 25. VIII 363 e. α' 138. IX 409 a. α' 139—141. V 193 b. α' 141. I 25 e. VI 228 c. α' 146. IX 409 a. α' 150. I 9 f. α' 152. IV 180 b. α' 225. VIII 362 a. d. α' 337. XIV 633 c. *Ὀδ.* β' 181. IX 373 b. β' 340. I 10 d. *Ὀδ.* γ' 9. I 23 f. γ' 40. 50. 63. XI 783 a. γ' 230. IV 182 b. γ' 259. VIII 363 e. γ' 332. V 191 e. γ' 389. V 192 e. γ' 395. VIII 363 f. γ' 435. VIII 363 e. γ' 442. XIV 660 d. γ' 471. VIII 363 f. γ' 480. I 16 c. *Ὀδ.* δ' 3. IV 180 c. δ' 3. V 185 b. δ' 15. IV 180 d. 181 d. δ' 17. I 14 a. δ' 43. IV 179 a.

δ' 54—57. I 9 a. δ' 57. I 25 e. VI 228 c. δ' 60. V 189 e. δ' 74. V 189 f. 190 a. b. δ' 78. V 190 a. δ' 97. V 190 b. d. δ' 123. V 191 a. b. δ' 129. XI 491 f. δ' 160. V 182 b. δ' 178. XII 514 e. δ' 193. IV 182 b. δ' 213. IX 366 a. δ' 294. V 191 d. δ' 626. I 24 c. δ' 787. I 24 a. 'Οδ. ε' 70. II 41 a. ε' 72. II 61 c. ε' 238. I 25 a. ε' 432. VII 316 a. ε' 476. IX 491 f. 'Οδ. ζ' 87. II 41 a. ζ' 99. I 24 a. ζ' 250. ex hoc versu et aliis consutus X 412 d. 'Οδ. η' 114. I 25 a. η' 120. I 9 e. 24 f. η' 127. I 24 f. η' 179. 183. I 13 e. η' 215—221. X 412 c. d. η' 232. V 193 c. 'Οδ. θ' 69. I 13 d. θ' 98. I 12 c. θ' 154. IV 181 f. θ' 248. I 16 d. VIII 336 b. θ' 248. XII 513 c. θ' 267. V 192 d. θ' 294. IV 181 e. f. θ' 379. I 15 d. θ' 449. IV 178 e. θ' 480. I 14 c. 'Οδ. ι' 5—7. I 16 d. V 192 c. d. XII 512 d. 513 b. ι' 151. VIII 335 b. ι' 162. 557. XII 513 e. ι' 208. XI 465 b. c. ι' 212. XIV 632 f. ι' 222. XI 499 f. ι' 231. IV 179 c. ι' 298. VII 276 d. ι' 346. XI 477 b. 'Οδ. κ' 84. V 192 b. κ' 184. XII 513 e. κ' 195. I 18 f. κ' 362. I 24 d. 'Οδ. λ' 121. VI 249 d. λ' 418. XII 546 d. 'Οδ. μ' 7. VIII 335 b. μ' 62. XI 490 b. 492 b. μ' 103. III 76 e. μ' 112. XIII 555 b. μ' 191. I 14 d. μ' 305. II 41 b. μ' 331. I 13 a. μ' 423. XIV 632 e. 'Οδ. ν' 57. XI 498 d. 'Οδ. ξ' 80. IX 375 b. ξ' 112. XI 498 f. ξ' 463. IV 179 e. 'Οδ. ο' 125. V 191 c. ο' 141. X 424 e. ο' 161. IX 384 b. ο' 174. IX 384 c. 'Οδ. π' 1. I 11 b. π' 49. VI 228 c. π' 253. XI 491 f. 'Οδ. ρ' 176. IV 156 b. ρ' 262. 271. XIV 627 e. ρ' 322. VI 264 e. f. ρ' 599. I 11 e. V 193 a. b. 'Οδ. σ' 17. XI 477 d. 'Οδ. τ' 275.

VIII 364 a. X 420 f. τ' 399. XI 460 a. τ' 536. IX 384 c. 'Οδ. υ' 13. 17. XV 687 f. υ' 253. XI 483 a. υ' 259. V 192 f. 'Οδ. φ' 293. I 10 f. φ' 293. XIV 613 a. 'Οδ. χ' XI 783 b. χ' 375. V 190 f. 'Οδ. ω' 339. I 25 b. "Τμνος εἰς Ἀπόλλωνα I 22 b. ad Homerum referuntur versus quattuor, quibus Sophocles Venerem precatus est ut Theoridem meretricem propitiam sibi redderet XIII 592 a. versus Homeri λαγαρός affertur XIV 632 e. Αἴψα δ' ἄρ' Αἰνείαν υἱὸν φίλον Ἀγχιόσας.

Hybrias Cretensis, auctor scolii XV 695 f.

Hyperides III 120 a. XIV 616 d. κατὰ Ἀρισταγόρας (quae ipsius fuerat concubina XIII 590 c. d.) XIII 586 a. κατὰ Ἀρισταγόρας δεύτερος XIII 587 c. d. 588 c. Δηλιακός X 424 a. κατὰ Δημάδου X 424 d. κατὰ Δημοσθένους X 424 d. XI 483 f. κατὰ Μαντιθέου αἰκίας VI 266 f. XIII 586 b. κατὰ Πατροκλέους XIII 566 f. 587 a. c. κατὰ Φιλίππιδου XII 552 d. ὑπὲρ Φρύνης XIII 590 d. e.

Hyperochus. Κυμαϊκά XII 528 d. ubi ὡς φησιν Ἰπέροχος ἢ ὁ ποιήσας τὰ εἰς αὐτὸν ἀναφερόμενα Κυμαϊκά.

I

Iason. περὶ τῶν Ἀλεξάνδρου ἱερῶν. γ' XIV 620 d.

Iatrocles. Ἀρτοποιικός VII 326 e. περὶ πλακούντων XIV 646 a. b. f. 647 b.

Ibycus Reginus II 39 b. III 86 b. IX 388 e. XIII 564 f. 601 b. 603 d. XV 681 a. Μέλη. ἐν πέμπτῳ μελῶν II 57 f. quorum unum,

Ἄθλοι, Ibyco a nonnullis tribuitur, sed Stesichoro vindicatur ab Athenaeo IV 172 d. e.

Ichthyas Megaricus VIII 335 a.

Idomeneus Lampsacenus XII 532 f. 533 d. XIII 576 c. 590 d. 592 f. 611 e.

Ion Chius tragicus I 3 f. VII 318 d. vixit Sophoclis aetate XIII 603 e. f. citatur I 21 a. II 35 d. e. 68 b. XI 478 b. Ἀγαμέμνων XI 468 c—e. Εὐρυτίδαι XI 495 b. Καίνεος. vide Φοίνιξ. Δαέρετης VI 267 d. Ὀμφάλη VI 258 f. X 411 b. 498 e. 501 f. XIV 634 c—f. XV 690 b. Φοίνιξ ἢ Καίνεος III 91 d. IV 184 f. X 451 d. ἐν Φοίνικι VII 318 d. ἐν τῷ δευτέρῳ Φοίνικι IV 185 a. Φροντοί IV 185 a. Ἐλεγεῖα X 436 f. 447 d—f. XI (463 a—c.) 496 c. Ἐπιδημία III 93 a. 107 a. XIII 603 e.—604 d. περὶ Χίου X 426 e. de Ione et in eius dramata commentarios scripsere Aristarchus, Bato Sinopensis, Didymus, et Epimenēs sive Epigenēs: de quibus suis locis.

Isidorus Characenus. τῆς Παρθίας περιηγητικός III 93 d.

Isocrates. Ἀρεοπαγίτικός XIII 566 f. περὶ τοῦ ζεύγους V 215 e. de Isocrate et de Isocratis discipulis scripsit Hermippus Callimacheus, de quo supra.

Ister Callimacheus. Ἀργολικά XIV 650 c. Ἀττικά III 74 e. XIII 557 a. περὶ Πτολεμαίδος τῆς ἐν Αἰγύπτῳ X 478 b. πρὸς Τίμαιον ἀντιγραφαί VI 272 b.

Iuba I 15 a. III 98 b. VI 229 c. XIV 660 e. Ἐπίγραμμα in Leonteum tragoedum VIII 343 f. Θεατρικὴ ἱστορία IV 175 d. e. 177 a. (IV 182 e. 183 c.) τὰ περὶ Λιβύης

ATHENAEUS. III.

συγγράμματα III 83 b. Ὀμοιότητες IV 170 e.
Ixion. vide **Demetrius Ixion**.

L

Laches III 73 e.

Lamprocles, dithyramborum poeta XI 491 c.

Lamynthius Milesius XIII 597 a.

Lasus Hermionensis verborum ambiguitate ludere consueverat VIII cap. 20. Τμνος εἰς τὴν ἐν Ἐρμιόνη Δημητρά ἄσιγμος X 455 c. XIV 624 e. Ὡδὴ ἄσιγμος, ἢ ἐπιγραφομένη Κένταυρος X 455 c.

Leo Academicus perhibetur auctor dialogi nomen Platonis mentientis, qui inscribitur Ἀλκυών XI 506 a.

Leo Byzantius XII 550 f.

Leonidas Byzantius. Ἀλευτικός I 13 c.

Leucon comicus. Φράτορες VIII 343 c.

Licymnius Chius XIII 564 c. d. Διδύραμβοι XIII 603 d.

Lyceas Naucratica. Αἰγυπτιακά XIV 616 d. γ' XIII 560 e.

Lycon Iasensis. (Lycus II 47 a.) περὶ Πυθαγόρου X 418 e. pro Ἰβυκος ὁ Πυθαγόρειος II 69 e. legendum Λύκος vel Λύκων ὁ Πυθαγόρειος.

Lycophron Chalcidensis IV 140 a. περὶ κωμῳδίας VII 278 b. (XI 501 d. e.) XIII 555 a. θ' XI 485 d. Μενέδημος σάτυροι II 55 c. d. X 420 a. contra Lycophronem scripsit Diodorus grammaticus: item Eratosthenes XI 501 d.

Lycophronides XIII 564 b. XV 670 e.

Lycurgus orator. κατὰ Δημάδου XI 476 d. κατὰ Λεωκράτους

- XIII 586 f. *κατὰ Λυκόφρονος* πρώτος VI 267 a.
- Lycus.** vide **Lycon.**
- Lynceus** Samius, Theophrasti discipulus, frater Duridis historici, amicus Hippolochi IV 128 a. VIII 337 d. citatur II 62 c. III 101 e. VI 241 d. VIII 344 c. *Αἰγυπτιακά* IV 150 b. *Ἀπομνημονεύματα* X 434 d. XIII 583 f. *Ἀποφθέγματα* VI 245 a. d. 248 d. VIII 337 d. *Ἐπιστολαί* (δειπνητικά IV 128 a.) III 75 e. VII 330 a. XI 496 f. *πρὸς Ἀπολλόδορον* IX 401 f. *πρὸς Διαγόραν* III 109 d. VII 285 e. f. 295 a. XI 469 b. 499 c. XIV 647 b. 652 d. 654 a. *πρὸς Ἰππόλοχον* III 100 e. f. IV 128 a. b. *πρὸς τὸν κωμικὸν Ποσειδίππον* XIV 652 c. *Κένταυρος* comoedia IV 131 f. *περὶ Μενάνδρου.* β' VI 242 b. *Τέχνη ὁψωνητική* VI 228 c. VII 313 f.
- Lysanias** Cyrenaeus XI 504 b. *περὶ λαμβοποιῶν* VII 304 b. α' XIV 620 c.
- Lysias** orator. *Ἐπιστολαί* XIII 592 c. orationes. *πρὸς Αἰσχίνην τὸν Σωκρατικὸν χρέως* XIII 611 e. 612 b—f. *κατὰ Ἀλκιβιάδου* IX 408 c. (XII 534 f.) XIII 574 e. *περὶ ἔγγυθῆκης* V 209 f. *κατὰ Θεοπόμπου αἰκίας* II 67 f. *πρὸς Αἰῶδα* (εἰ γνήσιος ὁ λόγος) XIII 586 e. *κατὰ Αἰῶδος* XIII 592 e. *πρὸς Μέδοντα ψευδομαρτυριῶν* (εἰ γνήσιος) XIII 586 b. *κατὰ Μικίνον φόνον* VIII 365 f. *περὶ τῶν συμβολαίων* XIII 611 d. ubi ἐν τοῖς τῶν συμβολαίων λόγοις. ὑπὲρ Φανίου παρανόμων XII 551 e.—552 b. *κατὰ Φιλωνίδου βιαίων* (εἰ γνήσιος ὁ λόγος) XIII 586 e. f. 592 c. *περὶ τοῦ χρυσοῦ τρίποδος* (εἰ γνήσιος) VI 231 b.
- Lysimachus.** *περὶ νόστων.* γ' IV 158 d.
- Lysimachus.** *περὶ τῆς Ἀττάλου παιδείας* IV 252 c.
- Lysimenes,** orator, contra quem Lysias orationem dixit *περὶ ἔγγυθῆκης* V 209 f.
- Lysippus** comicus. *Βάκχαι* III 124 d. VIII 344 e.

M

- Macareus.** *Κωικά.* γ' VI 262 c. XIII 639 d.
- Machon** comicus, patria Corinthius aut Sicyonius, Alexandriae vitam exegit ibique fabulas suas docuit et praeceptor fuit Aristophanis grammatici VI 241 e. f. XIV 664 a. epigramma sepulcrum Alexandrinum fecit VI 242 a. *Ἄγνοια* XIV 664 b. *Ἐπιστολή* VIII 345 f. *Χρεῖαι* (II 44 d. VI 242 a. b. 243 e. 244 b—d. 245 d. 246 b. VIII 341 b. 348 e.) XIII 577 d. cap. 39. 41—45.
- Macandrius.** *Παράγγελμα* X 454 b.
- Magnes** comicus. *Διόνυσος* πρώτος IX 367 f. *Διόνυσος* δεύτερος XIV 646 c. *Ἀνδοί* XV 690 c.
- Malacus.** *Σιφνίων Ὄροι* VI 267 a.
- Marsyas** ἐν τρίτῳ Μακεδονικῶν XIV 629 d. (V 217 d. e.)
- Marsyas** XI 477 a. 479 c.
- Marsyas** Herculis sacerdos XI 467 c. qui videtur idem esse qui Μακεδονικά scripsit.
- Marsyas** ὁ νεώτερος II 69 d.
- Matreas.** vide **Matron.**
- Matris** II 44 d. *Ἡρακλέους ἐγκώμιον* X 412 b.
- Matron** parodus Pitanaeus I 5 a. ubi *Ματρώας* vocatur. *Παροδία* II 64 c. III 73 d. IV 183 a. XIV 656 e. XV 697 f. parodia inscripta *Δείπνον* I 5 a. II 62 c. IV 134 d.—137 c.

- Megacles.** *περὶ ἐνδόξων ἀνδρῶν* X 419 a.
- Megaclides** XII cap. 6. XII 513 b.
- Megasthenes.** *Ἰνδικά.* β' IV 153 d.
- Melanippides** Melius II 35 a. X 429 c. *Δαναΐδες* XIV 651 f. *Μαρσύας* XIV 616 e.
- Melanthius** tragicus ob voracitatem tractatus a comicis VIII 343 c. I 6 c. *Ἐλεγεία* VIII 343 c.
- Melanthius.** *περὶ τῶν ἐν Ἐλευσίνι μυστηρίων* VII 325 c.
- Meleager** Gadarensis. *Λερίθου καὶ φακῆς σύγκρισις* IV 157 b. *Συμπόσιον* XI 502 c. *Χάριτες* IV 157 b.
- Menaechmus** Sicyonius. *Σικωνικά* VI 271 d. *περὶ τεχνιτῶν* II 65 a. XIV 635 b. 637 f. 638 a.
- Menander** comicus II c. 86. T. I p. 129. ed. nostrae. V 189 e. VI 248 c. d. 270 d. XI 781 e. *Ἀδελφοί* X 431 b. *Ἀλιεύς* XI 484 c. 500 e. *Ἀλιεῖς* VII 303 c. XII 549 c. d. *Ἀνδρόγυννος ἢ Κρής* VI 243 b. *Ἀνεμιοί* XV 700 b. e. *Ἀρρηφόρος ἢ Ἀύλητρις* X 442 c. XIII 559 d. e. *Ἀύλητρις* X 446 d. *Δακτύλιος* VI 247 f. *Δημιουργός* IV 172 d. *Δίδυμοι* IX 373 d. *Δύσκολος* IV 146 e. IX 383 c. *Ἐαντὸν τιμωρούμενος* VI 231 a. XIV 651 a. *Ἐγχειρίδιον* X 446 e. *Ἐμπιπραμένη* VIII 365 d. XIII 559 e. *Ἐπίκληρος πρώτη* IX 373 c. *Ἐπιτρέποντες* III 119 e. f. XIV 659 b. *Ἐφέσιος* VII 309 e. IX 385 f. *Ἥρας* X 426 c. *Θαῖς* XIII 567 d. *Θερφορομένη* XI 472 b. 504 a. *Θρασυλέων* VI 248 b. *Καρίνη* IV 175 a. *Καρχηδόνιος* IX 385 c. *Κερκύραλος* VI 241 e. 243 a. 245 b. c. XV 691 a. b. *Κιθαριστής* VI 247 f. XII 510 d. *Κόλαξ* VI 258 e. X 434 b. XI 477 f. XIII 587 d. XIV 659 d. vide VII 301 d. ubi *Μένανδρος* ἐν Κόλωσι. *Κρής.* vide *Ἀνδρόγυννος.* *Δήμναι* VI 258 c. *Μέδῃ* IV 146 d. VI 243 a. 247 e. VIII 364 d. *Μηναγύρτης* XI 472 b. *Μισογύννης* XV 691 c. *Ναύκληρος* IV 166 b. XI 474 c. *Νομοθέτης* VI 247 e. *Ὀργή* IV 166 a. VI 242 b. 247 d. XII 552 e. *Παιδίον* III 94 b. *Παλλακή* XIV 654 b. *Παρακαταθήκη* XIII 571 e. *Περινθία* VII 301 c. XI 504 a. *Πωλούμενοι* VI 248 b. *Ραπιζομένη* III 115 b. *Τροφώνιος* (I 9 c.) III 99 f. IV 132 f. XII 517 a. *Ῥορία* IX 408 e. f. *Ῥυγίς* VI 231 a. *Ῥποβολιμαῖος* XIV 644 f. *Φάνιον* IV 171 a. VII 314 b. XIII 567 c. *Φάσμα* XIV 661 f. *Φιλάδελφοι* XI 484 d. *Χαλκεία* XI 502 e. *Ψευδεραική* IV 172 a. XIII 587 b. XIV 644 c.
- Meneclis** Barcaeus *συγγραφεύς* IV 184 b. *Συναγωγή.* α' IX 390 b.
- Menesthenes.** *Πολιτικά* IX 494 b.
- Menetor.** *περὶ ἀναθημάτων* XIII 594 d.
- Menippus** cynicus I 32 e. *Ἀρκεσίλαος* XIV 664 e. *Συμπόσιον* XIV 629 e.
- Menodorus** medicus Erasistrateus, Hicesii amicus II 58 f. 59 a.
- Menodotus** Samius. *τῶν κατὰ Σάμον ἐνδόξων ἀναγραφή* XV 672 a. 673 d. *περὶ τῶν κατὰ τὸ ἱερὸν τῆς Σαμίας Ἥρας* XIV 655 a.
- Metagenes** comicus VI 270 e. f. 271 a. *Ἀύραι ἢ Μαμμάκνθος* VIII 355 a. *Ἀύραι* IX 385 b. *κατὰ τὰς Μεταγένους Ἀύρας ἢ τὸν Ἀρισταγόρον Μαμμάκνθον* XIII 571 b. *Θουριοπέρας* VI 228 e. 269 e. f. VII 327 d. drama ἀδιδάκτον VI 270 a. *Φιλοθύτης* X 459 c. XV 700 f. 701 a.
- Metrobius.** *Πλακοντοποικὸν σύγγραμμα* XIV 643 e. f.

- Metrodorus** Chius. *Τρωικά* IV 184 a.
- Metrodorus** Epicureus. *Ἐπιστολαί* XII 546 f. VII 279 f. 280 a. *περὶ συνηθείας* IX 391 d.
- Metrodorus** Scepsius. *περὶ ἀλεπτικῆς*. β' XII 552 c.
- Mimnermus** IV 174 a. *Ναννώ* XI 470 a. b. XIII 579 f. 580 a.
- Mithaecus**. *Ὀψαρτυτικός* VII 282 a. 325 f. XII 516 c. *Ὀυροποιία Σικελική* III 112 d. e.
- Mnasalces** Sicyonius. *Ἐπιγράμματα* IV 163 a.
- Mnaseas** Locrus aut Colophonius. *Παίγνια* VII 321 f.
- Mnaseas** Patrensis VII 301 d. *περὶ Ἀσίας*. β' VIII 346 d. *Εὐρωπαϊκά*. γ' IV 158 d. VII 296 b. *Μνασέας ἐν τρίτῳ Εὐρώπης* XII 530 c. *Περίπλους* VIII 331 e.
- Mnesimachus** comicus. *Βούσιρις* X 417 e. *Δύσκολος* VIII 359 c. *Ἰπποτρόφος* VII 301 d. 322 e. 329 d. IX 402 f. — 403 d. *Φίλιππος* VIII 338 b. IX 387 b. X 418 b. 421 b. c.
- Mnesiptolemus** historicus, Seleuci hilaroedi pater, plurimum valens apud Antiochum Magnum XV 697 d. *Ἱστορίαι* X 432 b. c.
- Mnesitheus** Atheniensis medicus I 22 e. 32 d. II 35 e. 59 b. III 115 f. VIII 355 a. X 419 c. *περὶ ἰδεστών* II 54 d. e. 57 b. III 80 c. e. 92 b. 96 d. 106 d. 121 d. VIII 357 a. *περὶ κωδωνισμού ἐπιστολή* XI 483 f.
- Mochus** Phoenicius. *Φοινικικά* III 126 a.
- Moero** Byzantia. *Μνημοσύνη* poema epicum XI 490 c. 491 a. b.
- Molpis** Lacedaemonius. *Λακεδαιμονίων πολιτεία* IV 140 b. e. (XIV 664 d. e.) fortasse idem ad quem scripsit Parmeniscus IV 156 d.
- Moschina** Atheniensis, iamborum poetria, mater Hedylae, avia Hedylī poetae VII 297 b.
- Moschion**. *περὶ Ἰέρωνος νεώς* V 206 d. — 209 e.
- Moschus**. *Ἐξήγησις Ῥοδιακῶν λέξεων* XI 485 e.
- Moschus**. *Μηχανικῶν*. α' XIV 634 b.
- Musaeus** XIII 597 c. d.
- Myron** Priensis. *Μεσσηνιακά* VI 271 f. XIV 657 d.
- Myrsilus** Lesbios. *Ἱστορικά παραδοξά* XIII 610 a.

N

- Nausiclides** (?) II 62 d.
- Nausicrates** comicus. *Ναύκληροι* VII 296 a. 325 e. 330 b. *Περσίδες* IX 399 e. f.
- Neanthes** Cyzicenus. *Αἱ περὶ Ἀταλόν ἱστορίαι*. α' XV 699 d. *Ἑλληνικά*. β' III 111 d. γ' VII 311 e. *ἐν τῇ τρίτῃ καὶ τετάρτῃ (?) τῶν Ἑλληνικῶν ἱστοριῶν* XIII 576 d. *περὶ τελετῆς*. β' IX 376 a. *περὶ τελετῶν*. β' XII 602 c. d. *Ὁροι Κυζικηνῶν*. α' IV 175 e.
- Neocles** Crotoniates II 57 f.
- Neoptolemus** Parianus. *Γλωσσῶν*. β' XI 476 f. *Διονυσιάς* III 82 d. *περὶ ἐπιγραμμάτων* X 454 f.
- Nestor**. *Θεατρικά ὑπομνήματα* IX 403 e.
- Nicaenetus** epicus poeta Samius XV 673 b. sive Abderita XIII 590 b. *Γυναικῶν κατάλογος* XIII 590 b. *Ἐπιγράμματα* XV 673 b.
- Nicander** Chalcedonius. *Προσίου συμπτώματα*. δ' XI 496 d. e.
- Nicandri** *Περίπέτεια*. ε' XIII 606 b. c.
- Nicander** Colophonius II 35 a. 49 f. 53 e. III 99 b. 105 c. 126 b. XI 485 e. XV 684 e. *Αἰτωλικῶν*. α' VII 296 f. XI 477 a. b. *Γεωργικά* II 51 d. 54 d. 60 f. 71 d. III 72 a. b. 92 c. d. IX 366 b. f. 370 a. *Γεωργικῶν* α' III 126 b. β' II 52 f. IV 133 d. IX 371 c. 372 d—f. 395 c. XV 681 d. 683 a. — 684 d. *Ἐτεροιοῦμενα* III 82 a. VII 305 d. *Εὐρωπαϊά*. γ' VII 296 f. *Θηριακά* II 66 e. VII 314 d. IX 366 d. XIV 649 d. e. *ἐν Θηριακῷ* VII 312 d. in Theriaca commentarios scripsit Diphilus Laodiceus VII 314 d. *Κολοφωνιακῶν* γ' XIII 569 d. *Οἰταικῶν* β' VII 282 f. 329 a. IX 411 a.
- Nicander** Thyatireus grammaticus III 76 a. 81 c. 114 c. VII 320 c. XI 461 f. 479 c. 481 e. 485 f. 486 a. 503 c. XV 691 c. *Ἀττικὰ ὀνόματα* XV 678 f.
- Nicanor** Cyrenaeus. *Μετονομασίαι* VII 296 d.
- Nicias** Nicaeensis XI 505 b. c. 506 c. *Ἀρκαδικά* XIII 609 e. *Διαδοχαί* VI 273 d. *τῶν φιλοσόφων διαδοχαί* XIII 592 a. *περὶ τῶν φιλοσόφων ἱστορία* IV 162 e.
- Nicobula** XII 537 d. *Νικοβούλη ἡ ὁ ἀναθεῖς ταύτη τὰ συγγράμματα* X 434 c.
- Nicochares** comicus I 34 e. XIV 657 a. *Ἀμνυμῶνη* X 426 e. *Ἡρακλῆς χορηγός* XIV 619 a. *Ἀήμνιαι* VII 328 e. X 426 f.
- Nicocles** Lacedaemonius IV 140 d. 141 a.
- Nicolaus** Damascenus. *Ἱστορίαι* (centum quadraginta quattuor libris comprehensae VI 249 a.) XIII 593 a. XIV 652 b. κζ' VI 261 c. ργ' X 415 e. ρδ' VIII 332 e. ρη' XV 682 a. ρι' IV 153 e. f. (VI 274 e.) XII 543 a. ριδ' VI 252 d. ρις' VI 249 a.
- Nicomachus** comicus II 58 a. XI 781 f. *Εἰλείθνια* VII 290 f. — 291 d.
- Nicomachus** ὁ ῥυθμικός. huic a

- nonnullis tribuebatur fabula *Χείρων*, quae ab aliis Pherecrati VIII 364 a.
- Nicomachus**. *περὶ ἐορτῶν Αἰγυπτίων*. α' XI 478 a.
- Nicomedes** Acanthius V 217 d.
- Nicomedes** *περὶ Ὀρφείως* XIV 637 a. b.
- Nicon** comicus. *Κιθαροδός* XI 487 c.
- Nicophon** comicus. *Πανδώρα* VII 323 b. *Σειρήνες* III 80 b. VI 269 e. 270 a. IX 368 b. *Χειρογαστορες* III 126 e. IX 389 a. XIV 645 b. e.
- Nicostratus** comicus II 47 e. Nicostratus aut Philetaerus II 65 d. *Ἄβρα* IV 133 c. XIV 654 b. *Ἀντερῶσα* XI 487 b. *Ἀντύλλος*. *Νικόστρατος ἡ Φιλέταιρος ἐν Ἀντύλλῳ* III 108 c. 118 e. *Ἀπελαννόμενος* XIV 664 b. *Βασιλεῖς* VI 230 d. *Διάβολος* XI 474 b. *Ἑκάτη* XI 499 b. c. *Ἱεροφάντης* III 110 a. *Ἡσίοδος* VII 301 c. *Κλῖνη* III 111 c. XI 499 c. *Μάγειρος* XII 517 a. XIV 664 a. *Πάνδροσος* XIII 587 d. XV 693 a. b. *Πατριῶται* XV 700 b. *Πλοῦτος* VI 247 e. *Σύρος* XIV 615 f. *Τοκιστής* XV 685 e. f. *Ψευδοστιγματίας* XV 685 d.
- Nothippus** tragicus VIII 344 c. d.
- Numenius** Heracleota, Dieuchis medici discipulus I 5 a. *Ἀλιεντικός* I 13 b. VII 282 a. 286 f. 287 c. 295 b. 304 c. d. 305 b. c. 306 c. d. 309 c. 313 c. d. e. 315 b. 319 b. 320 d. 322 b. 326 a. f. 327 a. c. f. 328 a. d. IX 371 b. *Δείπνον* I 5 a.
- Nymphis** Heracleota. *Ἀσίας περίπλους* XIII 596 e. *περὶ Ἡρακλείας*. α' XIV 619 e. f. β' XII 549 a. γ' XII 536 a.
- Nymphodorus** Syracusius I 19 f. *τῆς Ἀσίας περίπλους* VI 265 c.

VII 321 f. XIII 609 c. *Περίπλοι*
VIII 331 e. *περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ*
θανυζομένων XIII 588 f.

O

Oenopides Chius II cap. 87 T. I
p. 132. nostrae edit.

Olympias mater Alexandri. *Ἐπι-*
στολή πρὸς Ἀλέξανδρον XIV
659 f.

Ophelion comicus II 66 d. f. *Ἰά-*
λεμος III 106 a. *Κάλλαισχος* III
106 a.

Oppianus Cilix. *Ἀλιευτικά* I 13
b. c.

Orpheus. *Alexis* IV 164 c.

P

Pamphilus Alexandrinus III 77 a.
89 d. VIII 360 b. II 52 f. IV 171
b. VII 315 a. 326 e. XI 783 a.
471 c. 475 d. 478 c. 479 a. 487 c.
494 f. 495 a. 496 a. 502 b. XIII
572 e. XIV 642 e. 645 c. 653 b.
XV 678 a. *Ἀττικά* λέξεις XI
494 f. *Γλώσσαι* II 53 b. 69 d. III
85 c. XI 470 d. *περὶ γλωσσῶν*
καὶ ὀνομάτων (III 82 d.) XIV
650 e. *περὶ ὀνομάτων καὶ γλωσ-*
σῶν IX 387 d. *περὶ ὀνομάτων*
III 89 d. 121 d. VIII 360 b. XI
472 e. XV 677 b.

Panaetius Rhodius XIII 556 b. XIV
634 e.

Pancratis Alexandrini carmen in
honorem Adriani et Antinoi XV
677 d—f.

Pancrates. *Ἀλιευτικά* I 13 b. *Θα-*
λάσσια ἔργα VII 283 a. c. 305 c.
321 e. f. *Κογχορήγς*. α' XI 478 a.
Panyasis II 36 d. f. 37 a. b. IV
172 d. *Ἡράκλεια*. α' XI 469 d.
γ' XI 498 c.

Parmenio. *πρὸς Ἀλέξανδρον ἐπι-*
στολαί XI 781 f. XIII 607 f.

Parmeniscus. *Κυνικῶν Συμπό-*
σιον IV 156 c. et ibid. cap. 45.

Parmeno Byzantius V 203 d. 221 a.
Ἰαμβοί III 75 f.

Parmeno Rhodius. *Μαγειρικὴ*
διδασκαλία VII 308 f.

Parmeno. *περὶ διαλέκτου* XI
500 b.

Parthenius ὁ τοῦ Διονυσίου XI
501 a. 783 b. *περὶ τῶν παρὰ*
τοῖς ἱστορικοῖς λέξεων ζητου-
μένων. α' XI 467 c. XV 680 d. e.

Paxamus. *Ὀψαρτυτικά* IX 376 d.

Periander Corinthius XIV 632 d.

Persaeus Citiensis. *Λακωνικὴ πο-*
λιτεία IV 140 b. e. *Συμποτικὸι*
διάλογοι IV 162 e. *συμποτικὰ*
ὑπομνήματα XIII 607 a. b.

Phaedimus. *Ἡράκλεια*. α' XI
498 e.

Phaestus, unus ex iis qui scripsere
πλακουντοποιικὰ συγγράμματα
XIV 643 e. f.

Phalaeus. *Ἐπιγράμματα* X 440 d.

Phanias Eresius, Aristotelis disci-
pulus I 6 e. 16 e. 29 f. 31 f. II
48 d. 51 e. 64 d. 68 d. *περὶ ποιη-*
τῶν. β' VIII 352 c. *Πρυτάνεων*
Ἑρεσίων β' VIII 333 a. *περὶ*
τῶν ἐν Σικελίᾳ τυράννων VI
(231 e.) 232 c. *περὶ φυτῶν*. ε'
IX 371 d. *πρὸς τοὺς σοφιστάς*
XIV 638 b. c. *Τυράννων ἀναί-*
ρεσις ἐκ τιμωρίας III 90 e. X
438 b. c.

Phanocritus. *περὶ Εὐδόξου* VII
216 f.

Phanodemus I 20 a. IV 168 a. X
437 c. XI 464 f. 465 a. *Ἀτθίς*.
β' IX 392 d. ζ' III 114 c.

Pherecrates II 55 b. 56 f. 67 c. XI
464 f. XII 535 b. XIV 644 f. *Ἀγα-*
θοί VI 248 c. X 415 c. XV 685 b.
Ἄγριοι IV 171 d. V 218 d. VI
263 b. VII 316 e. *Ἀντόμολοι* III
90 a. 119 d. IX 385 e. 396 c. XIV
648 c. *Γράες* VI 246 f. *Γραφεῖς*

IX 395 b. *Δουλοδιδάσκαλος* III
96 b. VI 262 b. VII 305 f. IX 396
c. XI 480 b. XV T. III p. 265. no-
strae edit. *Ἐπιλήσεων* III 111 b.
VII 308 f. *Ἐπιλήσεων ἢ Θά-*
λαττα VIII 365 a. *Ἰπνὸς ἢ Παν-*
νυχίς XIII 612 a. *Κοριαννῶ* IV
159 e. X 430 e. XI 479 b. 481 a.
XIII 567 c. XIV 653 a. *Κραπά-*
ταλοι III 75 b. 80 a. IX 366 d. XI
485 d. XIV 645 e. XV 700 c. *Λή-*
ροι III 95 d. *Μεταλλεῖς* III 96 a.
VI 268 e. — 269 c. ὁ πεποιηκὼς
τοὺς εἰς αὐτὸν (τὸν Φερεκρά-
την) ἀναφερομένους *Μεταλ-*
λεῖς XV 685 a. *Μυρμηκάνθρω-*
ποι VI 229 a. VII 287 a. VIII
335 a. *Πέρσαι* VI 228 e. 269 c.
Φερεκράτης ἢ ὁ πεποιηκὼς τοὺς
Πέρσας III 78 d. XI 502 a. XV
684 f. 685 a. *Πετάλη* VIII 343 c.
IX 395 c. XV 690 f. *Τυραννίς*
XI 460 c. 481 b—d. *Παννυχίς*.
vide *Ἰπνὸς*. *Χεῖρων*. ὁ τὸν Χεί-
ρωνα πεποιηκὼς, εἴτε Φερεκρά-
της ἐστὶν εἴτε Νικόμαχος ὁ
ῥυθμικός VIII 364 a. *Χεῖρων ὁ*
εἰς τὸν Φερεκράτην ἀναφερό-
μενος IX 368 a. b. XIV 653 e. f.
Φερεκράτης ἢ ὁ πεποιηκὼς τὸν
Χεῖωνα IX 388 f. *Ψευδοηρα-*
κλῆς III 122 e.

Pherecydes Lerius. *Ἱστορίαι*. β'
XI 474 f. γ' XI 470 c.

Pherenicus epicus, Heracleota III
78 b.

Philaenis Leucadia V 220 f. *περὶ*
ἀφροδισίων συγγράμματα VIII
335 b—e. X 457 d.

Philemon Atheniensis I 11 d. XI
469 a. *Ἀττικά* λέξεις III 76 f.
Ἀττικά φωναί XI 483 a. *Ἀτ-*
τικά ὀνόματα ἢ γλώσσαι XI
468 e. *ἐν τοῖς περὶ Ἀττικῶν*
ὀνομάτων ἢ γλωσσῶν XI 469 a.
(XI 473 b.) *ἐν τῷ περὶ Ἀττικῶν*
ὀνομάτων XIV 646 c. 652 f.

Παντοδαπῶν χρηστηρίων βι-
βλίον α' III 114 d.

Philemon comicus I 33 f. II 52 e.
XIII 594 d. 606 a. XIV 659 b.

Ἀγροῖκος III 81 d. *Ἀδελφοί* XIII
569 d. *Ἀνανεομένη* VI 262 a.

Ἀνδροφόνος XIV 663 f. *Ἀρπα-*
ζόμενος XIV 663 f. *Βαβυλώνιος*
XIII 595 c. *Ζωμίον*. vide *Μετ-*

ιῶν. *Θησαυρός* IX 385 e. *Ἰα-*
τρός VI 231 a. *Κορινθία* III

123 e. *Μετιῶν ἢ Ζωμίον* IV
133 a. *Μετιῶν* VIII 340 e. *Μοι-*

χός IV 175 d. *Νέαιρα* XIII 590
a. *Παρεισίων* IV 170 f. XII 516 f.

Πτωχή XIV 664 d. *Πτωχή ἢ*
Ῥοδία XIV 645 a. *Ῥοδία*. vide

Πτωχή. *Σικελικός* XIV 658 a. b.
Συναποθνήσκοντες VII 307 e.

Φάσμα XI 481 d. *Χήρα* XI 497 f.

Philemon ὁ νεώτερος VII 291 e.
Στρατιώτης VII 288 c.

Philetaerus comicus I 21 c. Nico-
stratus aut Philetaerus II 65 d.

Ἀντύλλος. *Νικόστρατος ἢ Φιλέ-*
ταιρος ἐν Ἀντύλλῳ III 108 c.

118 e. *Ἀσκληπιός* VIII 342 b. XI
487 a. *Ἀταλάντη* X 416 f. *Κο-*

ρινθιαστής XIII 559 a. *Κυνηγίς*
VII 280 c. XIII 570 f. 572 d. 587

e. *Λαμπαδηφόροι* X 418 c. *Οἰ-*
νοπίων IV 169 e. VII 280 d.

Τηρεὺς III 106 f. X 430 d. *Φίλ-*
ανλος XIV 633 e.

Philetas Cous II 71 a. VII 327 c.
XI 783 a. d. XV 678 a. apud Stra-

tonem IX 383 b. apud Hermesia-
nactem XIII 598 f. *Ἀτακτα* III

114 c. XI 467 f. 495 e. 496 c.
498 a. XIV 645 d. 646 d. XV

678 d.

Philinus medicus XV 681 f. 682 a.
Philinus orator. *Κροκωνιδῶν δια-*
δικασία X 425 b.

Philippides comicus I 23 c. XI
781 f. *Ἀμφιάραος* III 90 b. *Ἀνα-*

νέωσις VI 262 a. IX 384 e. *Ἀρ-*

- γυρίον ἀφανισμός VI 230 a. XI 781 f. *Αύλοι* XIV 658 d. e. *Νάνιον* Philippi di nonnulli tribuunt XIII 568 f. *Συμπλέουσαι* XV 700 c. (*Τριόδων* ἢ *Ῥωποπώλης*. vide XV T. III p. 266. edit. nostrae.) *Φιλόργυρος* XIV 640 c.
- Philippi** memorantur in parodorum numero XV 697 f.
- Philippus**. *Ἀνδροτίων* ἢ *Φίλιππος* ἢ *Ἡγήμων* ἐν τῷ *Γεωργικῷ* III 75 d.
- Philippus** Theangelensis. περὶ *Καρῶν καὶ Λελέγων* VI 271 b.
- Philiscus** V 198 b.
- Philistion** Locrus III 115 d. *Ὀψαρτυτικά* XII 516 c.
- Phillis** Delius I 21 f. περὶ *αὐλητῶν* XIV 634 d. περὶ *μουσικῆς*. β' XIV 636 b.
- Philo** Aristotelis discipulus. κατὰ *Σοφοκλέους λόγος* XIII 610 f.
- Philo** poeta XV 697 b.
- Philo**. *Μεταλλικός* VII 321 a.
- Philochorus** I 9 c. d. II 37 e. 38 c. IV 168 a. V 217 e. IX 375 c. 393 e. XI 464 f. XIV 620 a. 630 f. 656 a. XV 679 a. *Ἀτθίς*. β' (II 38 c.) XV 693 d. XI 495 e. f. γ' XIV 637 f. ζ' VI 245 c. θ' V 189 c. περὶ *μαντικῆς* XIV 648 d. *Τετράπολις* VI 235 d.
- Philocles** comicus II 66 b.
- Philocrates**. ἐν *δευτέρῳ Θεταλικῶν*, εἰ γνήσια τὰ συγγράμματα VI 264 a.
- Philomnestus**. περὶ τῶν ἐν *Ῥόδῳ Σμινθίων* III 74 f. vide X 445 a.
- Philonides** comicus I 23 e. II 67 d. *Κόθορνοι* (II 47 d.) VI 228 f. 247 e. XV 701 a.
- Philonides** medicus. περὶ *μύρων καὶ στεφάνων* XV 675 a. 676 c. 691 f.
- Philostephanus** Cyrenaeus, Callimachi discipulus VIII 331 d. περὶ τῶν ἐν τῇ *Ἀσίᾳ πόλεων*. α' VII 297 f. *Δήλιος* VII 292 f. περὶ τῶν *παραδόξων ποταμῶν* VIII 331 d. 332 e. f.
- Philotimus** medicus. *Ὀψαρτυτικός* VII 308 f. περὶ *τροφῆς* II 53 f. VIII 355 a. γ' III 79 a. ιγ' III 81 a. b. 82 f.
- Philoxenus** Alexandrinus II 53 a.
- Philoxenus** Cytherius poeta dithyrambicus VIII 341 a. XI 487 a. XV 692 d. laudatur ab Antiphane XIV 644 b. *Δεῖπνον* I 5 b. IV 146 f. — 147 e. IX 409 e. XI 487 a. b. XIV 642 f. — 643 d. 644 d. *Γαλάτεια* I 6 c. *Κύνλωψ* I 7 a. XIII 564 e. *Τρέναιος* I 6 a. non liquet cuius Philoxeni carmen sit.
- Philyllius** comicus I 31 a. II 52 b. 63 a. XV 700 e. f. *Ἄντεια*. *Εὐνίκον* ἢ *Φιλυλλίου Ἄντεια* XIII 567 c. 586 e. *Ἀῦγη* III 110 f. *Ἡρακλῆς* IV 171 d. *Πόλεις*. *Φιλύλλιος* ἐν *Πόλεσι* III 104 f. *Φιλύλλιος* ἢ ὅστις ἐστὶν ὁ *ποιήσας τὰς Πόλεις* III 92 e. IX 381 b. *Ἀριστοφάνης* ἢ *Φιλύλλιος* ἐν *ταῖς Πόλεσι* IV 140 a. *Φρεώρωνος* XIV 640 f. 641 a.
- Phocylides** X 428 a. XIV 632 d. fortasse etiam V 586 b.
- Phoenicides** comicus. *Μισουμένη* XIV 652 d. *Φίλαρχος* X 415 e.
- Phoenix** Colophonius. *Ἰαμβοί* VIII 359 e. — 360 a. XI 495 d. e.
- Phormus** comicus. *Ἀταλάνται* XIV 652 a.
- Phrynichus** comicus II 44 d. 47 f. 52 c. 53 a. 59 c. *Ἀπελεύθεροι* III 115 b. *Ἐφιάλης* IV 165 b. c. 184 f. *Κρόνος* IX 371 f. *Κωμασταί* XI 474 b. *Μονότροπος* III 74 a. VI 248 c. *Μοῦσαι* VII 319 a. *Ποάστραι* III 110 e. X 424 c. *Σάτυροι* III 87 b. *Τραγωδοί* VI 229 a. VII 287 c. IX 389 a. XIV 654 b.

- Phrynichus** tragicus. *Φοίνισσαι* XIV 635 c. *Παῖαν* VI 250 b. ad tragicum Phrynichum pertinere videtur XIII 564 f. 604 a.
- Phrynis** XIV 638 c.
- Phylarchus** I 18 d. II 43 f. 44 b. 58 c. III 73 b. XII 526 a. *Ἱστορίαι*. γ' VIII 334 a. X 412 f. δ' VIII 333 a. IX 401 d. ε' III 81 e. VI 251 c. X 438 c. 442 c. XIV 614 e. ζ' XV 673 f. ι' VI 261 b. XII 536 d. XIII 609 b. c. ια' XII 528 c. ιβ' XIII 593 b. 606 d. XV 693 f. ιγ' VI 254 f. ιδ' VI 261 b. XIII 593 d. e. ιθ' XIII 609 b. κ' XIII 606 f. κα' VI 249 d. κβ' XII 536 d. κγ' XII 539 b. XIII 610 d. κε' VI 271 e. XII 521 b. (conf. IV 141 f.) κη' VI 251 c.
- Phylarchi** (?) tres hexametri XIV 639 d.
- Pindarus**. eius carmina obmutuerant Athenaei aetate I 3 a. usus est carminum genere hyporchematico I 15 d. *Olympia* I 3 b. 24 b. II 40 f. VI 248 c. XI 503 f. 504 a. XIII 604 b. XIV 641 c. *Pythia* IV 180 a. VI 231 e. fragmenta I 22 b. 25 f. 28 a. IV 154 f. V 187 d. 191 f. VI 250 b. VII 290 e. X 411 c. 427 d. 448 d. 455 c. XI 467 b. 782 d. 476 b. 480 c. XII 512 d. 513 c. XIII 573 e. — 574 c. 561 b. 564 d. e. 601 c. d. e. XIV 631 c. 635 b. d. e. 641 b. c.
- Pisander**. *Ἡράκλεια*. β' XI 469 c. d.
- Plato** comicus I 31 e. II 47 d. 48 a. b. 67 c. XI 783 d. *Plato* aut *Cantharus* II 68 b. *Ἄδωνις* X 456 a. *Ἀνδροφόνος* VII 279 c. *Γρύπες* IX 368 e. *Ἑορταί* VII 308 b. IX 367 c. 368 c. *Εὐρώπη* VII 328 f. IX 367 c. *Ζεὺς κακόμενος* III 119 b. XI 478 c. XV 666 d. 667 b. 677 b. 678 d. αἱ ἀφ' ἱερῶν X 446 e. *Ἰώ* XIV 657 b.
- Κλεοφῶν* III 76 f. VII 315 c. *Λάιος* II 68 c. *Λάκωνες* IX 380 e. XV 665 b — d. *Μενέλαος* III 110 d. IV 170 f. 171 a. XIV 641 a. *Νῦξ μακρά* III 110 d. XV 700 f. XV T. III p. 267. nostrae edit. *Παιδίον* VII 316 c. *Πείσανδρος* IX 385 d. *Περιοργής* IX 387 a. *Ποιητής* IX 375 b. XIV 644 a. 657 a. *Πρέσβεις* VI 229 f. VII 287 d. X 424 a. *Σκεναί*. *Ἀριστοφάνης* ἢ *Πλάτων* ἐν *ταῖς Σκεναίς*, ὡς *Χαμαιλέον φησί* XIV 628 e. *Σοφισταί* VII 312 b. X 422 f. *Συμμαχία*. *Πλάτων* ἢ *Κάνθαρος* ἐν *Συμμαχίᾳ* VII 312 c. 314 a. conf. II 68 b. *Σύρφαξ* VIII 344 d. X 446 e. *Τπέροβος* II 56 f. *Φάων* I 5 b. IV 146 f. VII 325 a. IX 367 d. X 424 a. 441 e.
- Plato** philosophus: ὁ ἱερώτατος *Πλάτων* XV 670 f. natus archonte Apollodoro, denatus archonte Theophilo, vixit annos octoginta duo V 217 b. *Platonis schola*, ὁ *Πλάτωνος περίπατος* VIII 354 b. *βιβλίον Πλάτωνος ἐμβρόντητον* *Ophelion* II 68 b. dictum de bono semper et ubique eodem *Alexis* VIII 354 d. dictum de gloriae cupiditate, postrema tunica quam exuunt homines XI 507 d. citantur *Platonis loci* II 48 a. (ex *Politico*.) VIII 365 b. XV 688 b. (ex *Timaeo*.) XV 694 e. (ex *Gorgia*.) XV 702 b. c. in *Platone* plura reprehenduntur V cap. 55. 57—61. XI cap. 112—113. ridetur cum suis a comicis poetis II cap. 54. XI cap. 120. *Ἀλκιβιάδης πρότερος* V 187 e. XI 506 c. *Ἀλκιβιάδης δεύτερος* XI 506 c. *Ἀλκων* dialogus non *Platonis*, sed *Leontis Academici* est XI 506 c. περὶ *ἀνδρείας* (i. e. *Λάχης*) XI 506 b. *Ἀπολογία* V

cap. 55. Ἀτλαντικός (i. e. Κριτίας) XIV 640 e. Γοργίας III 112 d. V cap. 58. XI 505 d. 506 d. (ubi Κίμων pro Gorgia citatur.) 508 b. c. (XV 694 e.) Ἐπίγραμματα εἰς Ἀρχαίανασσαν εἰαίραν XIII 589 c. Ἐπιστολαί XII 527 c. Εὐθύδημος XI 506 b. Θεαίτητος I 21 b. Ἰππίας XI 505 d. Ἴων XI 506 a. Κρατύλος II 35 b. c. Κριτίας. vide Ἀτλαντικός. Κρίτων V 216 b. XI 506 d. Λάχης VI 237 b. conf. περὶ ἀνδρείας. Μενέξενος XI 506 f. Μένων VII 314 a. XI 506 a. b. Νόμοι. α' IV 155 f. X 432 a. β' II 38 d. X 440 b. c. γ' XI 505 a. ε' VI 264 d. X 431 f. 444 a. ζ' XV 670 f. η' XIV 653 b. Παρμενίδης XI 505 f. Πολιτεία XI 507 f. 508 a. b. β' IV 138 a. XI 505 b. γ' IV 182 f. XII 527 d. e. δ' III 123 c. VI 247 a. ε' X 452 c. η' X 433 f. 443 f. XI 505 d. XII 511 e. ι' III 92 f. περὶ τῶν ἐν τῇ Πλάτωνος Πολιτείας μαθηματικῶς εἰρημένων scripsit Clearchus. Πολιτικός II 48 a. III 99 b. Πρωταγόρας III 97 a. V 218 b—e. 219 f. 220 a. XI 505 d. f. 506 a. Συμπόσιον I 23 c. V 186 e. V cap. 5—11. 18. V 192 a. b. V cap. 57. XI 502 c. d. 504 e. 506 c. τὸ Πλάτωνος συστάσιον I 4 e. Τίμαιος III 92 f. 94 e. IX 382 a. XI 507 d. (XV 688 b.) Φαῖδρος III 92 f. VI 254 d. XI 505 b. f. (III 121 e.) V 220 f. Φαίδων. vide περὶ ψυχῆς. Φίλητος III 97 c. X 423 a. b. 424 d. XII 511 d. Χαρμίδης V 187 e. 215 e. περὶ ψυχῆς (Φαίδων) XI 504 f. 505 e. 507 e. f. XV 679 a.

Plistonicus medicus II 45 d.

Plutarchus II 52 d. ex Συμποσιακῶν libro primo.

Polemarchus III 111 c.

Polemo ὁ περιηγητής IX 372 a. XII 552 b. et alibi. Στηλοκόπας a nonnullis cognominatus VI 234 d. alii Samium, Sicyonium alii, alii Atheniensem nominant, alii aliam patriam tribuunt VI 234 d. citatur I 19 c. II 39 c. 55 e. 56 a. 70 b. (ubi Σκύλαξ ἢ Πολέμων) VIII 341 a. IX 387 f. X 436 e. περὶ τῆς Ἀθήνησιν ἀκροπόλεως. α' XI 472 b. 486 d. XIII 587 c. ἐν τοῖς περὶ ἀκροπόλεως XIII 587 c. πρὸς Ἀδαῖον καὶ Ἀντίγονον XI 483 c. XV 690 e. α' XI 462 a. 497 f. γ' V 210 a. ε' IX 388 b. XI 484 b. ε' XI 410 c. Πολέμων ἐν τοῖς πρὸς Ἀντίγονον περὶ ζωγράφων XI 474 c. πρὸς Ἀράνθιον ἐπιστολή XV 696 f. περὶ Ἄρτου III 108 f. πρὸς Ἀτταλον ἐπιστολή VIII 346 b. περὶ τοῦ Δίου κωδίου XI 478 c. Ἑλλαδικός. Πολέμων ἢ ὅστις ἐστὶν ὁ ποιήσας τὸν ἐπιγραφόμενον Ἑλλαδικόν XI 479 f. XIII 606 a. b. περὶ τῶν κατὰ πόλεις ἐπιγραμμάτων X 436 d. 442 e. περὶ θανμασίων XII 552 b. περὶ τῶν ἐν Καρχηδόνη πέπλων XII 541 b. περὶ τῶν ἐν Λακεδαιμόνι ἀναθημάτων XIII 574 c. περὶ τοῦ Μορύχου III 109 a. XI 462 c. πρὸς Νεάνθην ἀντιγραφαί XIII 602 f. περὶ ὀνομάτων ἀδόξων ἐπιστολή IX 409 d. περὶ παρασείτων VI 234 c. d. περὶ τῆς ποιητικῆς στοᾶς τῆς ἐν Σικυνῶν VI 253 b. XIII 577 c. περὶ Σαμοθράκης IX 372 a. περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ ποταμῶν VII 307 b. περὶ τῶν ἐν Σικυνῶν πινάκων XIII 567 b. περὶ τοῦ παρὰ Ξενοφώντος κανάθρου II 56 a. IV 138 e.

Poliochus comicus II 60 c. Κορινθιαστής VII 313 c.

Pollux Parianus XI 784 d.

Polybius Megalopolitanus I 16 c. 31 d. II 45 c. VI 273 a. b. Ἱστορίαι. β' X 439 f. δ' XIV 626 a—f. ε' III 95 d. X 440 e. ζ' XII 528 a. η' VI 252 c. XIV 634 b. θ' X 424 c. ιβ' III 78 f. IX 400 f. ιγ' VI 251 e. XII 527 b. ιδ' VI 251 e. X 425 f. XIII 576 f. κ' X 418 a. 439 e. κς' X 439 a. 445 d. κθ' X 440 a. λ' XIV 615 a. λα' (V 193 d.) X 439 b. VI 274 f. λβ' X 440 b. λγ' X 440 b. λδ' VII 302 c. VIII 330 f. 332 a. XIV 651 d.

Polycharmus Naucratis. περὶ Ἀφροδίτης XV 675 f. — 678 c.

Polycletus Larissaeus. Ἱστορίαι XII 539 a.

Polycrates. Λακωνικά IV 139 d.

Polycrates sophista Atheniensis. περὶ ἀφροδισίων VIII 335 c. d.

Polyzelus comicus. Μουσῶν γοναί IX 370 f.

Polyzelus Rhodius. Ῥοδιακά (I 31 e.) VIII 361 c.

Posidippus comicus (ad quem epistola a Lynceo data XIV 652 d.) I 32 b. XIV 658 f. Ἀναβλέπων XIV 661 f. Ἀποκλειομένη VII 301 c. XIV 659 c. Ἐφεσία XIII 591 e. Λοκρίδες III 87 f. Μεταφερόμενος III 118 b. Παιδίον III 94 c. Πορνοβοσκός IV 154 f. Σύντροφοι XIV 659 c. Χορεύονσαι IX 376 e. — 377 c.

Posidippus. Ἐπιγράμματα VII 318 d. X 412 d. e. 414 d. 415 b. XIII 596 c. Ἀλθιοπία XIII 596 c. Ἀσωπία XI 491 c.

Posidonius Corinthius. Ἀλιευτικά I 13 b.

Posidonius stoicus IV 151 f. 176 b. ab Athenaeo cum Panaetio confusus XII 550 d. XIV 657 f. Ἱστορίαι I 28 d. II 45 f. IV 151 f. V cap. 48—53. VI 233 d. f. 266 e. 272 e. 273 b. 274 a. 275 a. VII 279 e. VIII 333 b. IX 401 a. XIV

635 c. d. β' IV 153 c. γ' IV 176 b. XIV 649 d. δ' IV 153 b. VI 252 e. ε' IV 152 f. ζ' XII 549 e. η' XII 542 b. ια' VI 263 e. ιδ' (V 210 d.) XII 540 b. ις' IV 153 a. X 439 e. (V 210 f.) XII 527 e. κβ' XIII 594 e. κγ' IV 152 f. 154 a. VI 246 c. κς' XI 466 b. κζ' IX 369 c. κη' (V 210 e.) XII 540 a. b. XV 629 c. λ' IV 153 e. λδ' VI 246 d. λς' XI 494 f. μς' XII 550 b. μθ' IV 168 d.

Possis Magnesius. Ἀμαζονίς. γ' VII 296 d. Μαγνητικά. γ' XII 533 d.

Pratinas XI 461 e. XIV 624 f. 633 a. Δύμειναι ἢ Καρνάτιδες IX 392 f. Τπόρχημα XIV 617 c—f.

Praxilla Sicynia XIII 603 a. XV 694 a.

Promathidas Heracleota XI 489 b. Ἡμιάμβοι VII 296 b.

Protagorides Cyzicenus. Ἀκροάσεις ἐρωτικαί IV 162 c. περὶ Λαφνικῶν ἀγώνων. α' IV 150 c. περὶ τῶν ἐπὶ Δάφνῃ πανηγύρεων. β' IV 176 a. 183 f. Κωμικαί (?) Ἱστορίαι III 124 e.

Proxenus. Λακωνικῆς Πολιτείας β' VI 267 c.

Ptolemaeus Euergetes II 61 c. IV 184 c. XII 549 d. Aristarchi discipulus II 71 b. Ἐπομνήματα (viginti quattuor libris comprehensa XIV 654 d.) α' X 438 e. β' II 71 b. IX 387 e. γ' XIII 576 e. δ' II 43 e. ε' X 438 e. η' VI 229 d. XII 518 f. θ' IX 375 d. ιβ' XIV 654 b.

Ptolemaeus Agesarchi filius. περὶ τὸν Φιλοπάτορα Ἱστορίαι XIII 577 f. 578 a. β' VI 246 c. γ' X 425 e. f.

Ptolemaeus Alexandrinus, ὁ τοῦ Ἀριστοτίνου XI 481 e.

Pylades. περὶ ὀρχήσεως I 20 d.

- Pyres** Milesius. Ἰωνικὰ ποιήματα XIV 620 e.
- Pyrgion.** ἐν τρίτῳ Κρητικῶν νομίων IV 143 e.
- Pyrrhander.** περὶ ἀνλητῶν XIV 634 d.
- Pyrrho** Eleus X 419 d. e.
- Pythaenetus.** ἐν τρίτῳ περὶ Ἀλγίνης XIII 589 f.
- Pythagoras.** περὶ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης IV 183 f. XIV 634 a.
- Pytheas** orator II 44 e. f.
- Pythermus** Ephesius. Ἱστορίαι (II 44 c. 51 f.) VII 289 f.
- Pythermus** Teius XIV 625 c.
- Pytho** Catanaeus aut Byzantinus. Ἀγῆν II 50 f. XIII 586 d. 595 e. f.
- Q
- (**Quintilii**) fratres. Γεωργικὰ γ' XIV 649 d. e.
- R
- Rhianus.** Ἐπιγράμματα XI 499 d. Ἡράκλεια, α' III 82 b.
- Rhinthon.** Ἀμφιτρούων III 111 c. Ἡρακλῆς XI 500 f.
- Rutilius** Romanus auctore Apicio in exsilium pulsus IV 168 e. τὴν Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν τῇ Ἑλληνικῶν φωνῇ ἐκδεδωκε IV 168 e. VI 274 c. XII 543 b.
- S
- Sacadas** Argivus. Ἰλίου Πέρσις XIII 610 c.
- Salpa** Lesbia. Παύγια VII 321 f. 322 a.
- Sanchoniathon.** vide **Suniaethon**.
- Sannyrion** VI 261 f. Γέλως, VII 286 e. XII 551 c.
- Sappho** I 21 b. c. II 39 a. 54 f. 57 d. IV 182 f. IX 391 f. 410 d. e. X 424 f. 425 d. e. XI 460 d. 463 e. 475 a. XII 554 b. XIII 564 d. 571 d. 596 b. c. 599 d. 605 e. XV 674 d. e. 687 a. 690 e.
- Satyrus** peripateticus XII 534 b. XIII 556 a. Βίοι VI 250 f. XII 541 c. XIII 584 a. Φιλίππον βίος VI 248 d. f. XIII 557 c—e.
- Scamon.** περὶ εὐρημάτων XIV 637 b. α' XIV 630 b.
- Sclerias** Tarentinus. Μελέαγρος IX 402 b.
- Scylax** aut **Polemon** II 70 b.
- Scythinus** Teius. Ἱστορίη XI 461 f.
- Selencus** I 21 d. II 40 c. III 114 d. IV 155 d. 172 d. V 188 f. VI 267 c. XI 495 c. 500 b. XIV 658 d. XV 678 c. 699 e. Γλώσσαι II 50 a. 52 c. III 76 f. 77 d. XI 487 a. XIV 645 d. XV 678 a. c. περὶ Ἑλληνισμοῦ IX 367 a. ε' IX 398 a.
- Selencus**, Mnesiptolemi filius. Ἰλαρὰ ᾄσματα XV 697 d. e.
- Selencus** Tarsensis. Ἀλιεντικός I 13 c. VII 320 a.
- Semus** Delius I 30 c. II 38 a. 71 c. XI 502 b. Δηλιάς, α' XIV 637 b. β' VIII 335 a. XIV 645 b. δ' IV 173 e. XV 676 f. ε' XI 469 c. XIV 614 a. ζ' VIII 331 f. η' III 109 f. XI 469 c. Νησιάς, β' III 123 d. περὶ παιάνων XIV 618 d. 622 a—d.
- Silenus** XI 783 b. Γλώσσαι XI 468 a. 475 d. 478 e. 482 f. XIV 644 f. XV 677 c. 699 e.
- Silenus** Calactinus. Σικελικά, γ' XII 542 a.
- Simaristus** XI 478 c. 481 d. 483 a. Συνώνυμα, γ' III 99 d. IX 395 f. 399 a. δ' IX 395 f. XI 496 c.
- Simias** Rhodius VII 327 e. XI 472 c. 479 c. XV 677 c. Γοργώ XI 491 c.
- Simonactides.** Ὀψαρτυτικά XIV 662 c.
- Simonides** Amorgius. Ἰαμβοί III

- 106 f. IV 179 d. VII 299 c. XI 460 b. 480 d. XIV 620 c. 658 c. 659 e. f. Ἰάμβων β' II 57 d.
- Simonides** Ceus X 456 d. facete dictis et responsis excellebat VIII 352 c. XIV 656 c. d. eius carmen epinicion in Leophronem, Olympiae victorem I 3 c. eius dicta aut versus citantur III 99 b. 121 e. IV 144 e. 172 e. (IV 181 b.) V 210 b. VII 318 f. IX 374 d. 396 e. X 424 c. 447 a. XI 490 e. f. 498 e. XII 512 c. d. XIII 604 b. Ceus poeta (Simonides?) I 32 c. Ἐπιγράμματα III 125 c. X 456 c. XIII 573 d. XV 680 d.
- Simus** Magnes, poeta hilarodus XIV 620 d. Ὀψαρτυσία IV 164 c. d.
- Socrates** XI 784 d.
- Socrates** ἐν τοῖς ποιήμασι XIV 628 f.
- Socrates.** περὶ ὄρων καὶ τόπων καὶ πυρὸς καὶ λίθων IX 388 a.
- Socrates** Cous. Ἐπικλήσεις (θεῶν), ε' III 111 b.
- Socrates** Rhodius. ἐν τρίτῳ ἔμφυλιον πολέμον IV 147 e. f.
- Socratem** Sophronisei filium ainnt nonnulli auctorem fuisse dialogorum, quos pro suis edidit Aeschines XIII 611 d.
- Solon** XIII 602 e. XIV 632 d. Ἰαμβοί XIV 645 f.
- Sopater** Paphius III 86 a. 119 a. VI 229 e. VIII 341 e. Βακχίς IV 158 d. 176 a. Βακχίδος μνηστήρες IV 160 a. b. XIV 644 c. Βακχίδος γάμος XIV 656 f. Γαλάται IV 160 e. Εὐβουλοθεόμβροτος III 86 a. Ἰππόλυτος III 101 a. Κνιδία III 109 e. Μύσται IV 183 b. c. Μυστακοῦ θεῖτον III 119 d. IV 175 c. Νέννια IV 160 c. Ὀρέστης VI 230 e. Πύλαι IV 175 b. c. XIV 649 a. Σίλφαι III 101 b. Φακῆ IV 158 d. VI 230 e. XV 702 b. Φυσιολόγος III 101 a.
- Sophilus** comicus II 54 f. IV 158 a. Ἀνδροκλῆς III 123 e. VI 228 b. vide II 67 f. Ἐγχειρίδιον X 431 a. Παρακαταθήκη XIV 640 d. Συντρέχοντες III 125 e. Φίλαρχος III 100 a. 125 e.
- Sophocles** Attica apis XIII 598 c. delectatus est cyclo epico et totas fabulas inde desumsit VII 277 e. citatur I 23 d. 33 c. II 39 f. 51 d. 67 f. 68 a. VII 277 b. IX 409 e. X 433 e. XI 783 f. XIII 564 b. 592 a. b. XV 688 a. 690 c. satyricum drama cuius nomen peritit X 428 a. Σοφοκλῆς Ἐπὶ ταινιογράφους IX 375 d. Αἴας μαστιγοφόρος VII 277 c. Αἰγέως III 122 f. Αἰθίοπες III 122 b. c. Ἀμνκος III 94 e. Ἀμνκος σατυρικός IX 400 b. Ἀμφιάραος σατυρικός X 454 f. Ἀνδρομέδα XI 482 e. Ἀντηγορίδαι IX 373 d. Ἀντιγόνη VII 280 b. XII 547 c. tacito fabulae titulo VIII 344 a. Ἀχαιῶν σύνδειπνον I 17 d. conf. Σύνδειπνοι. Ἀχιλλέως ἐρασταί IX 401 c. Ἑλένης γάμος III 76 c. d. Ἐπίγονοι XIII 584 d. Ἐρις XIV 646 d. Ἡλέκτρα III 122 c. XIII 579 a. Θαμύρας IV 175 f. 183 e. XIV 637 a. Θάμυρις I 20 f. Ἰναρχος XV 668 b. Ἰφιγένεια XII 513 d. Ἰχνευταί II 62 f. Καμίκοι III 86 d. IX 388 f. Κηδαιῶν IV 164 a. Κολχίδες II 70 a. XIII 602 e. Κρίσις XV 687 c. Λαρισσαῖοι XI 466 b. Μυρμιδόνες XIII 602 e. Μυσοί IV 183 e. XIV 635 c. Ναυσικάα I 20 f. Νιόβη IV 176 f. XIII 601 b. Οἰδίπους τύραννος VII 276 a. X 453 e. (X 420 f.) Οἰνόμαος IX 410 c. Πανδώρα XI 476 c. Ποιμένες VII 319 b. XIII 587 a. Σαλμωνεύς XI 487 d. Σκύθαι

- Σύνδειπνοι* XV 678 f. 685 f. *Σύνδειπνον* I 17 d. VIII 365 b. *Τραχινίαι* II 66 a. b. *Τριπτόλεμος* II 67 c. III 110 e. X 447 b. *Τυμπανισταί* IV 176 f. *Τυρώ* III 99 f. XI 475 a. *Τύβρις* XIV 657 a. *Φαίανες* II 67 f. *Φινεύς* III 119 c. *Φοίνιξ* II 70 a.
- Sophron** II 44 b. 48 c. III 86 a. 89 a. 91 b. VII 312 c. IX 376 b. XI 479 b. *Μῆμοι* III 86 d. XI 480 b. 504 b. c. 505 c. *Μῆμοι ἀνδρείοι* VII 286 d. 287 c. 323 a. 324 e. ὁ *Ἀγροιώτης*. vide *Ὀλίεὺς*. ὁ *Θυννοθήρας* VII 303 c. 306 d. *Παιδικά* VII 324 f. *Ὀλίεὺς τὸν ἀγροιώτην* III 86 a. VII 288 a. *Σώφρων ἐν τῷ Ἀγροιώτῃ* VII 309 c. *Μῆμοι γυναικεῖοι* III 87 a. 106 d. VI 229 f. VII 306 c. 324 f. IX 380 e. 409 a. *Γυναικες αἱ τὸν θεὸν φαντὶ ἐνδείξαι* XI 480 b. *Νυμφοπόνος* VIII 362 c. *Πενθερά* III 110 d. περὶ *Σώφρονος* scripsit Apollodorus.
- Sosibius** Iaco grammaticus III 78 c. 81 f. XIV 621 d. ὁ *λυτικός cognominatus* XI 493 d. περὶ *Ἀλκμάνος*. γ' III 115 a. XIV 646 a. 648 b. περὶ *θυσιῶν τῶν ἐν Λακεδαίμονι* XV 674 a. *Σωσίβιος ἐν τοῖς περὶ θυσιῶν* XV 678 b. *Ὁμοιότητες* XV 690 e. f. περὶ *χρόνων* XIV 635 f. περὶ *βασιλείας πρὸς Κάσανδρον* IV 144 e. in *Sosibium carmen ἐπινίκιον elegiacum* scripsit Callimachus IV 144 e.
- Sosicrates** comicus I 31 e. *Φιλάδελφοι* XI 474 a.
- Sosicrates** Phanagorita. *Ἅοιοι* XIII 590 b.
- Sosicrates** Rhodius. *Κρητικά*. (XII 561 e. f.) α' VI 261 e. β' VI 263 f. *Φιλοσόφων διαδοχή*. γ' IV 163 f. *Σωσιγόρης ἐν ταῖς Διαδοχαῖς* X 422 c.
- Sosipater** (Sopater?). *Καταψευδόμενος* IX 377 f.
- Sosiphanes** poeta X 453 a.
- Sosippus** comicus. *Δίφιλος ἢ Σώσιππος ἐν Ἀπολιπούσῃ* IV 133 f.
- Sositheus** tragicus. *Δάφνις ἢ Λιτνέρας* X 415 b.
- Sostratus**. περὶ *ζῳῶν* VII 312 e. α' VII 303 b.
- Sotades** comicus. *Ἐγκλειόμενοι* VII 293 a. *Παραλυτρούμενος* IX 368 a.
- Sotades** Maronita VII 293 a. XIV 620 e. — 621 b. de hoc librum conscripsit Carystius Pergamenus; item Apollonius, Sotadis filius XIV 620 f.
- Sotion** Alexandrinus VIII 343 c. XI 505 c. *Διαδοχαί* IV 162 e. περὶ *τῶν Τίμωνος σίλλων* VIII 336 d.
- Speusippus**. *Ἐπιστολαί* XI 506 e. *Ὁμοία*. β' II 61 c. 68 f. III 86 c. d. 105 b. VII 300 e. 301 c. coll. 327 c. VII 303 d. 308 d. 313 a. 319 b. 323 a. f. 327 c. 329 f. IX 369 a. b. 387 c. 391 d. δ' IV 133 b. *Συμποτικοὶ νόμοι* I 3 f.
- Sphaerns** stoicus, Chrysippi condiscipulus apud Cleanthem VIII 355 e. *Λακωνικῆς πολιτείας* γ' IV 141 b.
- Sphodrias** cynicus. *Τέχνη ἐρωτική* IV 162 b.
- Staphylus** Naucratica II 45 c.
- Stasinus**. *Κύπρια ἔπη* VIII 334 b. XV 682 e.
- Sthenelus** tragicus ridetur ab Aristophane in Gerytade IX 367 b. citatur X 428 a.
- Stesichorus** Himeraeus multa a Xantho lyrico accepta corruptit XII 513 a. ludicarum et amatoriarum cantilenarum auctor XIII 601 a. citatur IV 154 f. 180 e. X 457 a. XI 781 d. 469 e. 499 a. b. XIII 610 c. *Ἀθλοὶ* IV 172 d. f. *Γηρονύς* XI 499 e. *Καλύκη*

- XIV 619 d. *Ὀρεστέα* XII 513 a. *Παῖαν* VI 250 b. *Συνοδηραὶ* III 95 d. de Stesichoro et in eius carmina commentarios scripsit Chamaeleo Ponticus.
- Stesimbrotus** Thasius. περὶ *Θεμιστοκλέους*, *Θουκυδίδου* καὶ *Περικλέους* XIII 589 d. e.
- Stilpo**. *Ἀπομνημονεύματα* IV 162 b.
- Strabo**. *Γεωγραφικῶν γ'* III 121 a. *Γεωγραφουμένων γ'* XIV 657 f.
- Strato**. *Φοινικίδης* IX 382 b.
- Strattis** I 30 f. II 68 f. XIII 592 d. *Ἀγαθοί*. *Φερεκράτης ἢ Στράτις ἐν Ἀγαθοῖς* VI 248 c. X 415 c. XV 685 b. *Ἀνθρωπορραίστης* III 127 c. d. *Ἀταλάντη* VII 302 e. IX 399 c. *Καλλιπιδῆς* VII 304 c. XIV 656 b. *Κινησίας* XII 551 d. conf. *Μακεδόνες*. *Λημνομέδα* VII 327 e. (I 32 b.) XI 473 c. *Μακεδόνες* VII 302 e. 323 b. *Μακεδόνες ἢ Κινησίας* IX 396 a. (conf. *Κινησίας*.) *Μακεδόνες ἢ Πανσανίας* XIII 589 a. *Πανσανίας* XIV 654 f. *Μήδεια* XI 467 c. XV 690 f. *Πανσανίας*. vide *Μακεδόνες*. *Ποτάμιοι* VII 299 b. *Τρώϊλος* III 76 e. *Φιλοκτήτης* VII 327 c. *Φοίνισσαι* IV 160 b. XIV 621 f. vide XV 699 f. *Χρύσιππος* IV 169 a. b. *Ψυχασταί* III 124 c. IX 373 f. XI 502 e. XII 551 c.
- Suniaethon** (Sanchoniathon). *Φοινικικά* III 126 a.
- Sylla**. *Κωμωδίαὶ σατυρικά* VI 261 c.
- T**
- Taenarus** XV 672 a.
- Teleclides** II 56 d. 64 f. *Ἀμφικτύονες* III 75 c. 82 b. VI 268 a. VIII 335 a. XIV 619 a. 644 f. *Ἡσίοδοι* III 87 a. VIII 344 d.
- X 436 f. *Ποντάνεις* IV 170 c. IX 370 b. XI 485 f. XII 553 e. *Στεροοί* IX 399 a. XIV 639 a. 648 e. 656 e. *Τελχινιακὴ ἱστορία* VII 282 c.
- Telephanes**. περὶ *τοῦ ἄστεως* XIV 614 c.
- Telesilla** Argiva poetria XI 467 f. XIV 619 b.
- Telestes** Selinuntius XIV 625 f. 626 a. citat Theopompus comicus XI 502 a. *Ἀργώ* XIV 616 f. *Ἀσκληπιός* XIV 617 b. *Τμηναιος διθύραμβος* XIV 637 a.
- Terpsicles**. περὶ *ἀφροδισίων* VII 325 d. (IX 391 e. f.)
- Terpsion**. *Γαστρολογία* VIII 337 a. b.
- Teucer**. *Ὀρισμοί* X 455 e.
- Thales** Milesius II c. 87.
- Thaletas**. *Ἄσματα* XV 678 c.
- Themison**. *Παλληνίς* VI 235 a.
- Themistagoras** Ephesius. *Χρυσή βίβλος* XV 681 a. b.
- Theocles**. *Ἰθύφαλλοι* XI 497 c.
- Theocritus** Chius I 14 e. 21 c.
- Theocritus** Syracusius I 5 a. II 37 e. 49 f. 50 a. *Βερενίκη* VII 284 a. *Φαρμακέντρια* XI 475 e.
- Theodectes** Phaselita Aristotelis discipulus XIII 566 e. griphus de umbra X 451 e. griphus de Theseo X 454 e. f. *Οἰδίπους* X 451 f. *Τέχνη* IV 134 c.
- Theodoridas** Syracusius VI 229 b. VII 302 c. *εἰς Ἐρωτα μέλος* XI 475 f. *Κένταυροι διθύραμβος* XV 699 f.
- Theodorus** incertum qui X 413 b.
- Theodorus** III 122 b.
- Theodorus** Colophonius, auctor cantilenae quae Oscillorum feriis canebatur XIV 618 e. f.
- Theodorus** grammaticus. *Ἀττικά* γλῶσσαι XIV 646 c. XV 678 d.

Ἀττικά φωνά XV 677 b. (XI 496 e. XV 691 c.)
Theodorus Hieropolitanus. περὶ ἀγώνων X 412 e. 413 b.
Theognetus comicus. Φάσμα ἢ Φιλάργυρος III 104 b. XV 671 b. Φιλοδέσποτος XIV 616 a.
Theognis Megarensis VII 310 a. b. X 428 c. 457 b. XII 513 d. XIII 559 f. XIV 632 d. Ἐλεγείαι VII 317 a.
Theognis. περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ θυσίων. β' VIII 360 b.
Theolytus Methymnaeus. Βακχικά ἐπη VII 296 a. Ὁροι XI 470 b.
Theophilus comicus. Βουωτία XI 472 d. Ἐπίδανρος X 417 a. Ἰατρός VIII 340 d. Νεοπτόλεμος XIII 560 a. XIV 635 a. Παγκρατιστής III 95 a. X 417 b. Προϊτίδες XI 472 e. Φίλανλος XIII 563 a. 587 f.
Theophilus I 6 b.
Theophrastus I 18 d. 22 c. 32 f. II 45 b. 50 b. d. 58 f. 69 a. b. 70 a. d. 71 c. III 74 a. VII 301 e. VIII 331 c. 332 b. IX 369 b. f. 370 f. 371 c. 391 e. X 429 a. b. 435 e. XIII 609 e. XV 676 d. 681 e. f. Αἷτια φυτικά II 55 e. III 74 a. 77 c. περὶ βασιλείας πρὸς Κάσανδρον IV 144 e. περὶ γελοίου VIII 348 a. περὶ τῶν δακέτων καὶ βλητικῶν VII 314 a. περὶ ἐνθουσιασμοῦ XIV 624 a. Ἐρωτικός XIII 562 e. 567 b. 606 c. περὶ ἑτεροφωνίας τῶν ὁμογενῶν IX 390 a. περὶ εὐδαιμονίας XII 543 f. XIII 567 a. περὶ ζώων. γ' IX 387 b. περὶ ἡδονῆς XII 511 c. 526 d. ab aliis Chamaeleonti tribuitur VI 273 c. Θεόφραστος ἢ Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ ἡδονῆς VIII 347 e. περὶ κολακείας VI 254 d. περὶ κωμωδίας VI 261 d. περὶ λίθων III 93 a. περὶ μέθης X

423 f. 424 e. 427 d. 429 a. b. XI 463 c. 465 b. 782 a. b. 497 e. XV 693 c. d. περὶ τῶν μεταβαλλόντων τὰς χροάς VII 317 f. περὶ τῶν ἐν τῷ ξηρῷ διαιτωμένων VII 312 b. 317 f. περὶ ὁδμῶν II 70 a. XV 689 d. περὶ πνιγμοῦ II 66 e. f. περὶ τῶν κατὰ τόπους διαφορῶν VII 317 f. περὶ ὑδάτων II 41 f. Τπομνήματα. Ἀριστοτέλης ἢ Θεόφραστος ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν IV 173 e. XIV 654 d. περὶ φυτῶν ἱστορία vel φυτική ἱστορία aut τὰ περὶ φυτῶν, aut φυτικά I 31 e. 34 e. II 41 f. 50 b. 54 f. 56 f. 61 e. f. 64 d. 66 e. 70 d. III 72 c. 77 a. b. 82 a. 83 d. XI 470 f. XIV 651 a. XV 679 c. d. 680 e. f. 681 d. e. 682 b. 684 e.
Theopompus comicus I 23 d. e. II 43 d. 50 e. 62 e. 68 d. VI 246 a. Ἀδμητος XV 690 a. Ἀλθαία XI 501 f. Ἀφροδίτη VII 324 b. Εἰρήνη IX 368 c. 374 b. XV 652 f. (XV 700 e.) Ἡδυχάρης VII 308 a. XV 690 a. Θησεύς III 82 c. Κάλλιστος VII 302 e. IX 399 d. X 423 a. Μῆδος XI 481 e. 485 c. Νεμέα XI 470 f. Ὀδυσσεύς IV 165 b. Παμφίλη XI 485 b. c. e. f. Πηνελόπη IV 183 f. XIV 657 a. Σειρήνες IX 399 d. Στρατιώτιδες XI 483 e. Φινεύς XIV 649 b.
Theopompus Chius I 34 a. in accuratam historiae inquisitionem magnam etiam pecuniae vim impenderat III 85 a. maledicentissimus et Atheniensibus praesertim infensus VI 254 b. citatur I 34 a. II 45 c. 67 f. 68 d. V 217 e. XI 468 d. XIII 573 c. XIV 616 d. Ἱστορίαι. ι' XII 533 a. ις' X 444 e. XII 526 e. ις' VI 265 b. ιη' VI 252 a. κ' IX 401 a. κα' VI 261 a. κβ' X 442 e. κς' VI 260 b.

X 435 a. λ' VI 252 f. λβ' VI 271 c. λγ' VI 271 d. λδ' IV 144 f. X 415 d. λη' III 85 a. λθ' X 435 f. μ' X 435 e. XII 536 c. μα' X 435 e. μδ' VI 249 c. μς' XIV 627 d. μθ' IV 166 f. VI 260 d. ν' X 442 f. να' XII 536 c. νβ' IV 166 e. νγ' X 435 b. νδ' III 77 d. νς' XIII 609 b. Ἑλληνικά. γ' XV 676 d. ζ' VI 271 f. 272 a. θ' VI 252 f. ι' XII 543 b. ια' XIV 657 b. Φιλιππικά. α' VI 275 b. XII 531 e. β' VI 271 d. e. X 443 a. XI 476 d. δ' XII 527 a. ε' IV 157 d. η' V 213 f. XII 526 d. ι' IV 166 d. XII 533 a. ιγ' IX 384 a. XII 532 a. XIV 657 b. ιδ' IV 145 a. ιε' XII 531 a. ιθ' VI 259 f. κα' XII 526 e. XIV 650 a. b. μ' VI 231 c. — 232 b. μέ' XII 532 b. μς' IV 149 d. πρὸς Ἀλέξανδρον συμβουλαί VI 230 f. ἢ πρὸς Ἀλέξανδρον ἐπιστολή XIII 595 a—c. d. e. Θεόπομπος ἐν τοῖς περὶ τῆς χίρας ἐπιστολῆς XIII 586 c. περὶ τῶν ἐκ Δελφῶν συληθέντων χρημάτων XII 532 d. XIII 605 a. κατὰ τῆς Πλάτωνος διατριβῆς XI 508 c.
Theopompus Colophonius. Ἀρμάτιον IV 183 b.
Theotimus (Diotimus). κατὰ Ἐπικούρου βιβλία XIII 611 b.
Thrasymachus Chalcedonius I X 454 f. Προοίμια X 416 a.
Thucydides I 23 b. III 108 f. V 189 d. 215 d. e. f. 216 b. XI 478 f. Ἐπίγραμμα εἰς Εὐριπίδην V 187 d.
Timachidas Rhodius I 31 e. IX 369 a. XI 782 f. XV 677 d. 678 c. d. 699 e. Γλώσσαι II 53 c. III 114 c. e. XV 678 a. Δείπνον vel Δείπνα I 5 a. ἐν τετάρτῳ Δείπνων III 82 e. ἐν τοῖς Δείπνοις XV 682 c. ἐν τῷ ἐνάτῳ τοῦ Δεί-

πνον VII 283 c. ἐν τετάρτῳ Δείπνον XV 684 f.
Timaens Tauromenita IV 163 e. VI 264 c. Epitimaens dictus ab Istro Callimacheo, qui adversus illum Ἀντιγραφάς edidit VI 272 a. b. citatur I 34 e. II 37 b. IV 181 c. V 206 e. VI 272 a. VIII 342 c. X 437 b. XII 518 d. f. 519 b. 522 a. c. 523 c. d. 541 c. XIII 602 f. Ἱστορίαι. α' IV 153 d. XII 517 d. γ' VI 272 b. ζ' XII 541 c. XIII 573 d. θ' IV 163 e. VI 264 c. ιγ' VII 327 b. XIII 589 a. κβ' VI 250 a. κη' XI 471 f.
Timarchus. ἐν τετάρτῳ περὶ τοῦ Ἐρατοσθένους Ἐρμού XI 501 e.
Timocles comicus I 25 f. Alexis III 120 a. Αἰγύπτιοι VII 300 a. Δακτύλιος VII 295 b. IX 385 a. Δεξαμενός. vide Κένταυρος. Δῆλος VIII 341 f. Δημοσάντροι IV 165 f. Διονυσιάζουσιν VI 223 b. Διόνυσος IX 407 e. Δράκόντιον VI 237 d. Ἐπιστολαί VI 240 e. 243 b. Ἐπικαιρέακος VI 241 a. Ἡρώες VI 244 a. X 455 f. Ἰκάριοι VIII 339 d. 342 a. Ἰκάριοι σάντροι IX 407 f. Κάντιοι VI 240 d. Κένταυρος ἢ Δεξαμενός VI 240 d. Κονίσσαλος X 430 f. Αἰθήνη IX 407 d. Μαραθώνιοι XIII 570 f. Νέαιρα XIII 561 d. 567 e. Ὀρεσταντοκλείδης XIII 567 e. Πολυπράγμων VIII 339 e. f. Πορφύρα VII 319 a. X 431 a. Πύκτης VI 246 f. Σαπφώ VIII 339 c. Φιλοδικαστής VI 245 b. Ψευδολησταί III 109 c.
Timocrates Lacedaemonius. περὶ τῆς σφαιριστικῆς I 15 c.
Timocreon Rhodius X 415 f.
Timomachus. Κυπριακά XIV 638 a.
Timon Phliasius sillographus I 22 d. IV 158 a. 162 f. 163 c. d. VII 281 e. VIII 337 a. XI 505 e. XII

- 588 e. 610 b. *Σίλλοι* X 424 b. 445 e. α' XV 698 b. β' IV 160 a. γ' VI 251 b. c. VII 279 f. *Περὶ δειπνον* (*Ἀρχεσιλάου*) IX 406 e. **Timotheus** comicus. *Κυνάριον* VI 243 e. d. **Timotheus** Milesius III 122 c. d. citatur ab Antiphane X 433 c. ab Anaxandride X 455 f. *Κύκλωψ* XI 465 e. *Ναυτίλος* VIII 338 a. *Νιόβη* VIII 341 c. *Νόμοι* (*μουσικοί*) VIII 352 b. *ᾠδὴν* (*Σεμέλης*) VIII 352 a. **Tryphon** Alexandrinus III 109 b. IV 182 e. VII 299 a. IX 397 e. 400 a. XIV 640 e. *περὶ Ἀττικῆς προσωδίας* II 53 a. *περὶ ζώων* VII 324 f. *περὶ ὀνομασιῶν* IV 174 e. ubi citatur liber tertius, qui inscribitur *περὶ ἀνλῶν καὶ ὀργάνων*. liber secundus XIV 618 e. 634 d. *Τρύφων ἐν τοῖς Ὀνομαστικοῖς* XI 503 d. **Tyndarichus** Sicyonius. *Ὀψαρτυτικά* XIV 662 d.

V

Varro IV 160 c.

X

- Xanthus** Lydus VIII 346 e. XII 515 d. ubi *Ξάνθος ὁ Ἀνδός*, ἢ ὁ εἰς αὐτὸν τὰς ἀναφερομένας ἱστορίας συγγεγραφώς. sed ibid. e. ὁ *Ξάνθος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Ἀνδιακῶν*. **Xanthus** poeta lyricus, Stesichoro prior XII 513 a. **Xenarchus** comicus. *Βουταλίων* II 63 f. *Δίδυμοι* X 426 b. XV 693 b. *Πένταθλος* X 440 e. 441 e. XIII 569 a. *Πορφύρα* VI 225 c. *Πρίαπος* XI 473 f. *Σκύθαι* IX 367 b. X 418 d. *Ῥπνος* XIII 559 a. **Xenocrates** Chalcedonius. *Συμποτικοὶ νόμοι* I 3 f. V 186 b. **Xenodemus** I 15 d. **Xenophanes** Colophonius II 54 e. IX 368 f. XIV 632 d. *Ἐλεγεία* IX 368 e. f. X 413 f. — 414 c. XI cap. 7. XI 782 a. XII 526 a. b. *Παρωδία* II 45 e. **Xenophon** IV 174 f. ὁ *μουσικώτατος* II 49 b. ὁ *χαριέστατος* X 421 b. *Ἀγησίλαος* IV (138 e.) 144 b. X 421 b. c. XIV 613 c. *Ἀλκιβιάδης δεύτερος* Platonis, ab nonnullis Xenophonti tributis XI 506 c. *Ἀνάβασις Κύρου* I 15 e. II 49 b. 71 d. IV 150 f. — 151 c. VI 252 a. IX 390 c. 397 a. XI 784 d. 476 b. 476 c. 483 b. XIV 651 b. *Ἀπομνημονεύματα* III 124 c. IV 171 a. V 220 e. VII 277 d. XII 510 c. 544 d. XIII 588 d. *περὶ τοῦ παρὰ Ξενοφῶντι ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασιν Ἀντιφῶντος* librum edidit Hephaestion XV 637 f. *Ἑλληνικά* V 217 f. *Ἰέρων ἢ Τυρραννικός* III 121 b. IV 144 c. 171 e. *περὶ ἱππικῆς* III 94 e. *Κυνηγετικός* IX 368 e. 400 a. e. *Ὀικονομικός* I 23 b. XIV 653 e. *Παιδεία* IV 157 e. IX 368 a. 373 d. 410 c. X 424 b. 433 f. XI 465 e. 496 c. XII 515 a. *περὶ πόρων* VI 272 c. *Συμπόσιον* I 23 c. IV 177 b. 179 d. V cap. 3 sqq. V 186 e. 187 b. 187 f. 188 a—d. V cap. 56. XI 504 c—e. XIV 614 c. XV 686 d—f.

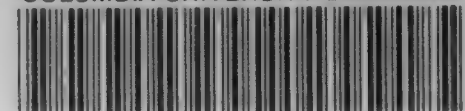
Z

- Zenis** sive **Zeneus** Chius. *Ζηνὺς ἢ Ζηνεὺς ὁ Χίος ἐν τῷ περὶ τῆς Χίου συγγράμματι* XIII 601 f. **Zeno** Citieus praesagit fore nonnullos, qui suam disciplinam per-

- peram accipientes squalidi et iliberales sint futuri* XIII 565 d. *Ἀπομνημονεύματα* IV 162 b. *περὶ πολιτείας* XIII 561 c. **Zenodotus** I 12 c. *Ἐπιτομαί*. β' X 412 a. *Ἱστορικὰ ὑπομνήματα*, quorum auctor Callimachus aut **Zenodotus** III 96 f. *Ὀμήρον* ἐκ-
δοσις I 12 e. *Γλώσσαι* VII 327 b. XI 478 e. **Zenophanes** XIII 576 d. *Ζηνοφάνης ἐν τῷ Συγγενικῷ* X 424 c. **Zopyrinus**. *Ὀψαρτυτικά* XIV 662 d.

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES

0021142106

VOLUME 4

ATHENAEI
DEIPNOSOPHISTAE

EX RECOGNITIONE

AUGUSTI MEINEKE

VOL. IV
ANALECTA CRITICA CONTINENS

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI
MDCCCLXVII

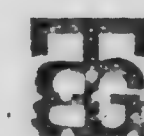
ANALECTA CRITICA

AD

ATHENAEI DEIPNOSOPHISTAS

SCRIPSIT

AUGUSTUS MEINEKE

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI
MDCCCLXVII

PA 3737

A2

1855

V. 4

2. 2. 1855
1843-1851

LIPSIÆ: TYPIS D. G. TEUBNERI.

PRAEMONITUM.

Praefationem scribere volenti, qua et instituti mei rationem et alia quaedam, quae lectorem scire interest, explicaturus eram, calamum manibus excussit valetudo denuo ingravescens et corporis ingenique vires ultra quam dici potest frangens. Itaque hoc unum dixisse sufficiat, Athenaeo meo tanquam fundamentum substratum esse textum a Guilelmo Dindorfio constitutum, a quo ubicunque mihi recedendum esse putavi, id paucissimis locis exceptis diligenter indicavi.

Ceterum quas Analectis criticis inserui Exercitationes philologicas, earum specimen primum editum est Berolini a. MDCCCXLIII. alterum MDCCCXLVI. de qua re certas ob causas hoc loco admonendum duxi.

Scribebam Berolini m. Decembri MDCCCLXVI.

Augustus Meineke.

MAE 111111

ANALECTA CRITICA

AD

ATHENAEI DEIPNOSOPHISTAS.

I, 1. c. *Μόνος ποιητής*. *Μόνος* neque graecum neque latinum nomen est. In C duo puncta superne posita sunt, quem in hoc libro mendorum indicem esse annotavit Dindorfius. *μόνιος* VL. Graecum esset *Μόνιμος* vel *Μόνιχος*.

Ibid. *τοιαύτη πολυμαθεία ἐκ παιδὸς συνετράφη*. Pro *ἐκ παιδὸς* vulgo legitur *ἐκ παιδῶν*.

Ibid. d. *δύω κύνες ἀργοὶ ἔποντο*. Legebatur *δύο κύνες ἀργοὶ εἶποντο*. Dicit autem philosophos Cynicos.

Ibid. c. *εἰ ὁ μέθυσος ἐπὶ ἀνδρός, εἰ ἡ μήτρα ἐπὶ τοῦ ἐδωδίου βρώματος*. Nihil de his in nostris Athenaei codd. ex quibus etiam alia exciderunt, velut quae apud Cramerum Anecd. Ox. vol. III p. 168. de placenta Gelonia leguntur.

I, 3. a. *τὸν τὰ τούτων διατηρήσαντα βιβλία Νηλέα*. Recipere debbam Casauboni emendationem *τὰ τούτου*. Neleum praeter Aristotelis scripta etiam Euripidis aliorumque bibliothecas acquisivisse nemo memoriae prodidit. Quod statim sequitur Antiphanis fragmentum,

ἄει δὲ πρὸς μούσαισι καὶ λόγοις πάρει,

ὅπου τε σοφίας ἔργον ἐξετάζεται,

in eo ὅπου τι σοφίας scripsi pro ὅπου τε σοφίας. Codd. ὅπου σοφίας. Cf. Com. graec. III p. 143.

Ibid. c. In Apollodori versibus *ἔσθη καὶ προσῆλθ'*, *ὑπαντήσας δέ τις δίφρον εὐθέως ἔθηκε*, *Toupium secutus ἔσθη dedi pro ἔσανε*. In ceteris Grotium secutus sum, vulgo

προσῆλθεν, ὑπήντησε τις. C *ὑπαντησέ τις*.

ATHEN. IV.

1

Ibid. f. Primum versum eclogae Antiphaneae e Dindorfii emendatione exhibui

τοῦ γὰρ τις ἄλλου πρὸς θεῶν ἂν οὐνεκα
εὕξαιτο πλουτεῖν.

Vulgo πρὸς θεῶν περ οὐνεκα, in quibus περ om. codd. Vs. 7. Herwerdenus Nov. Add. crit. p. 22. [μόνοισι] δέλποισιν τὸ πεινῆν παύεται. Mox edebatur Χαλκηδόνιος, quod Καλχηδόνιος scripsi.

I. 4. a. ἦκει λιπὼν Αἰγαῖον ἄλμυρον βᾶθος. Vulgo ἦκω, scripsi ἦκει, quemadmodum probabile est Charmum consilio suo accommodate Euripidis versum immutasse.

Ibid. b. Charmus Syracusanus, si quando epulanti minutuli pisces apponerentur, dicere solebat οὐκ ἂπ' ἐμοῦ σκεδάσεις ὄχλον; ad quae Dindorfius 'nescio', inquit, 'quo auctore Casaubonus Homeri versum esse dicat οὐκ ἂπ' ἐμοῦ σκεδάσεις ὄχλον ταλαπείριε πρεσβύ; qui non est Homericus'. Sane sefellit Casaubonum memoria; at legerat illum versum apud Diogenem Laert. II, 117. Videtur cyclici poetae versus esse, pariter ut ille quo idem Diogenes VII, 163. utitur τίς δέ σ' ἐτύφλωσεν; τίς ἀφείλετο λαμπάδος ἀνγᾶς; quae Welckerus ad Cratini Ὀδυσσεῖς referebat. Exercit. philol. II p. 1. Versum illum οὐκ ἂπ' ἐμοῦ σκεδάσεις servavit etiam Philodemus περὶ εὐσεβείας apud Nauckium in Bulletin de l'Acad. de St. Pétersb. VII p. 200. ἦν πολὺς ἐν τοῖς ὄχλοις Σωκράτης, δέον καὶ τοῖς ἐπαύρουσιν τὸν «οὐκ ἂπ' ἐμοῦ σκεδάσεις;» λόγον πρόχειρον ἔχειν.

Ibid. c. Σκιάθω. Libri Συμαίθω. Recepi emendationem Casauboni.

Ibid. d. Κλεάνθης δὲ ὁ Ταραντῖνος — πάντα παρὰ τοὺς πότους ἔμμετρα ἔλεγε, καὶ Πάμφιλος δὲ ὁ Σικελός, ὡς ταῦτα:

ἔγχει πιεῖν μοι, καὶ τὸ πέρδικος σκέλος,
ἀμίδα δότω τις· ἢ πλακοῦντά τις δότω.

Non intelligitur quo pacto ista Cleanthes vel Pamphilus sic coniuncta pronunciare potuerit. Itaque nescio an ista sic distinguenda sint «ἔγχει πιεῖν μοι» «καὶ τὸ πέρδικος σκέλος» «ἀμίδα δότω τις» ἢ (καί?) «πλακοῦντά τις δότω». Quae singula sunt comicorum poetarum dicta, nisi quod verba καὶ τὸ πέρδικος σκέλος e proverbio ducta sunt, quo

lepide usus esse fertur Hegemo Thasius, qui sicubi parodias ludenti haerebat aqua, subicere solebat καὶ τὸ Πέρδικος σκέλος, cui non habeo quod aptius comparari possit. quam Aristophanem λεγύθιον ἀπώλεσα. Rem narrat Append. Prov. Gotting. II, 65: Ἐν παντὶ μύθῳ καὶ τὸ Πέρδικος σκέλος· ἐπὶ τῶν κατὰ ἀπορίαν λόγον παρελκόντῃ χρωμένων τῇ προσθήκῃ. Πέρδιξ γὰρ ἦν τις Ἀθήνησι χῶλος κάπηλος, οὗ διαβεβημένου Ἠγήμων ὁ Θάσιος ὅποτε παρωδῶν ἀπορήσειε προσετίθει «καὶ τὸ Πέρδικος σκέλος». Fuerunt etiam aliae huius proverbii formae, veluti καὶ τὸ Δαιδάλου μύσος, de quo vide Zenobium IV, 6. et καὶ τὸ Κήπιδος σκέλος, cuius unum testem habemus Hesychium, Κήπιδος σκέλος: παροιμιῶδες ἦν (add. κατὰ) τὸ Πέρδικος σκέλος. Quod item ex comico poeta, qui Cepidem, fortasse illum Adimanti patrem a Platone Prot. p. 315 e. memoratum ridere vellet, derivatum esse suspicor. Quod Hegemo Thasius proverbio sic ut supra indicatum est usus fertur, documento esse videtur, non hexametras tantum sed iambicas etiam parodias dicacem virum fuisse. Cf. Athen. IX p. 407 a. Clearchus autem, quem antestatur Athenaeus, illa de Pamphilo et Cleanthe in libris περὶ παροιμιῶν tradidisse videtur. Exerc. philol. I p. 2.

Ibid. f. In Antiphanis loco πρὸς τὰ δεῖπνα scripsi pro τὰ δεῖπνα et versu secundo ἀφορῶσιν αἰεὶ καὶ pro ἀφορῶσι καὶ. Ibid. αἰεὶ θ' ὅπερ dedi Dobraeum secutus pro αἰεὶ θ' ὥσπερ.

I. 5. c. οὐδὲ λοιπὰς κακὸν ἐστίν· ἀτὰρ τὸ τάγηνον ἄμεινον. Haec ex Athenaeo afferuntur apud Cramerum Anecd. Ox. III p. 168. ubi ἄριστον pro ἄμεινον scriptum est. In seqq. τὸ γὰρ δέμας ἀνδρὸς ἀνορθοῖ. Ita Casaubonus, vulgo ἀνδρὸς omittitur. Dindorfius edidit τὸ γὰρ δέμας ἀνέρος ὀρθοῖ, in quo simplex ὀρθοῖ minus commode dictum videtur.

Ibid. d. πολυπόδος πλεκτὴ δ', ἂν πιλήσης (vel πιληθῇ) κατὰ καιρόν. Sic emendavi vulgatam scripturam πλεκτὴ δ' ἂν ἐπὶ λήψῃ κατὰ καιρόν. Libri fere ἂν ἐπιλήψῃ.

I. 6. a. εἰθ' οὕτως ἐς ἑαυτὸν κύψαντα εὐωχεῖσθαι. Vulgo εἰθ' οὕτως ἀνακάψαντα. Exhibui scripturam a Suida servatam, quam egregie confirmat, quem imitari videtur scriptor, locus Menandri Fragm. Com. graec. IV p. 280: κύψας ἐς αὐτὸν τῶν τραγημάτων ἔφλα. Sic enim recte Plutarchus de

San. p. 133 b. neque debebam ex alio Plutarchi libro ponere καθ' αὐτόν. Mox reliqui vulgatam scripturam εὐρώων τὴν ὀψοπωλίαν κενήν. Praestat fortasse quod Suidas habet ὀψοπωλιν, quod dictum est ut ἀλφιτόπωλις (στοά). Ex eodem scripsi in sequentibus δειπνήσεις pro δειπνεῖς, quod nullo pacto ferri potest.

Ibid. c. Μελάνθιος — ηὔξατο τῆς μακραύχενος ὀρνιθὸς τὸν τράχηλον ἔχειν, ἵν' ὅτι πλείστον τοῖς ἡδέειν ἐνδιατρίβῃ: Cod. Β μακραυχένου, quod fortasse recipiendum erat. Post πλείστον fortasse excidit χρόνον, nisi malis ἵν' ἐπὶ πλείστον. De Melanthii gulositate eadem memoriae prodidit Photius Epist. 88. cuius verba apposui Hist. Com. p. 206. Ad Sardapallum transtulit Gregorius de virt. p. 613. cf. Cosmas in Maii Spicil. Rom. II p. 255.

Sequuntur apud Athenaeum litt. d. Aristotelis verba: δημηγοροῦντες ἐν τοῖς ὄχλοις κατατρίβουσιν ὅλην τὴν ἡμέραν ἐν τοῖς θαύμασι πρὸς τοὺς ἐκ τοῦ Φάσιδος ἢ Βορυσθένους καταπλέοντας. In his primum τῆς Φάσιδος scribendum e cod. B. Phasis enim et Borysthenes hoc loco non fluviorum, sed urbium sunt nomina; θαύματα autem non de praestigiis intelligenda sunt, sed de loco in quo praestigiatores, mimologi, neurospastae aliique id genus homines artes suas stupenti plebeculae exhibebant. Neglexerunt eam significationem thesauri Stephaniani editores, etiam aliorum scriptorum exemplis comprobata. Ita Theophrastus Char. VI, 2. dixit: ἐν θαύμασι τοὺς χαλκοὺς ἐκλέγειν καθ' ἕκαστον περμίων, et Athenaeus X p. 452. f. ἐν τοῖς θαύμασιν ὑπερκρίνετο μίμους. In eandem sententiam accipienda sunt verba Pausaniae IX, 21. eximiae magnitudinis tritonem ἐν τοῖς Ῥωμαίων θαύμασιν se spectasse narrantis. Huiusmodi miraculis ostentandis in aliis urbibus alius locus assignatus erat, Romae Campus Martius, Athenis praeter forum (Stobaeus Flor. LXXX, 6.) imprimis Scirus et campus Thriasius, in alijs hippodromus (Dio Chrysost. XX p. 493. ed. Rsk.), in alijs denique urbibus peculiare miraculorum forum erat, τεράτων ἀγορά, de quo cf. Lobeckium Aglaoph. p. 1304. Exerc. phil. II p. 2. Adh. Isocrates de permut. §. 213 Bekk. θεωροῦντες ἐν τοῖς θαύμασι τοὺς μὲν λέοντας πρῶτον διακειμένους — τὰς δ'

ἄρκτους καλινδουμένας καὶ παλαιούσας καὶ μιμουμένας τὰς ἡμετέρας ἐπιστήμας. quae male tentavit v. d. in Journal of class. and sacred phil. no. XI. 1858. March.

In line loci Aristotelici ἀνεγνωκότες οὐδὲν πλὴν εἰ τὸ Φιλοξένου Δεῖπνον οὐχ ὅλον sententia postulabat scribi οὐδ' ὅλον; praeterea fortasse πλὴν εἰ ἄρα τὸ Φιλοξένου. Ibid. litt. e. probavi scripturam a Suida v. Φιλόξενος servatam διότι νεωτέρα οὐσα ἀλοίη. Abest vulgo οὐσα, ad grammaticam rationem necessarium, quemadmodum statim habes πρεσβυτέραν οὐσαν. Pro διότι, quod e sequente διὸ natum videtur, recte item Suidas habet ὅτι.

I, 7. c. De Euphronis loco quas periclitatus sum coniecturas recepit fere Dindorfius. Vs. 11. tutissima emendandi ratio fuerit τὸν ἀριθμὸν δὲ δώδεκα. Libri δὲ omittunt.

I, 8. a. Ἀγαθὸς πρὸς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐστιασόμενος ἦκον· κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων. Videntur haec ad dimetros revocari posse: ἀγαθὸς ὢν πρὸς ἄνδρας ἀγαθοὺς | ἐστιασόμενος ἐσηλθον· | κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων. Sequitur fragmentum Archilocheum, cuius partem sic satis tuto, ut opinor, restituere licebit:

ὦν οὔτε τῖμον οὐδὲν' εἰσηνέγκας,
οὔτε μὲν κληθεῖς ἐσηλθες, οἷα δὲ φίλος φίλοις,
ἀλλὰ σ' ἡ γαστήρ νόον τε καὶ φρένας παρήγαγεν —

Primo versu vulgo legitur εἰσηνέγκας, quod Porsonus εἰσενήνοχας scribebat; sed eidem debeo οὐδὲν' in libris omissum. Secundo versu libri ἦλθες. Certius videtur quod φίλοις post φίλος supplevi, quamquam cum notus sit versus proverbialis ἀκλήτι κωμάζουσιν ἐς φίλων φίλοι, etiam conicere possis οἷα δὲ ὅς φίλων φίλος. Aliter haec constituit Bergkii P. L. p. 560.

Ibid. b. In Eubuli ecloga vs. 5. coniunctis Porsoni et Schweighaeuseri emendationibus edidi ὃν φασὶ ποτε κληθέντ' ἐπὶ δεῖπνον πρὸς τινος | εἰπόντος αὐτῷ τῶν φίλων. Codd. ὃν φασὶ ποι κληθέντ' ἐπὶ δεῖπνον πρὸς φίλου τινὸς εἰπόντος αὐτῷ τοῦ φίλου. Vs. 11. auctore Dindorfio inserui δέ, magis tamen placeret φάναι δ' ἔπειτα, quod voluit Porsonus, vel ἔπειτα φῆσαι. In sequente Amphidis loco καὶν scripsi pro καί, et in Antiphanis fragmento μακάριος ὁ βίος· δεῖ δ' αἰεὶ

καινὸν πόρον εὑρεῖν ἔμ' ὥς, pro ᾧ δὲ μ' αἰὲν καινὸν πόρον εὑρίσκειν ὥς, malim nunc δαῖ μ' αἰὲν καινὸν πόρον εὑρεῖν, ὅπως — ut scripsi Com. gr. III p. 143.

Ibid. c. ἀκαπνα γὰρ αἰὲν αἰδοὶ θύομεν. Haec primitiva huius non tam proverbii quam sententiae ex epico vel elegico poeta ductae forma est, quam praeter alios minus integre reddidit Eustathius Prooem. Pind. ed. Schneidew. p. 23: Δελφόςσε δὲ ἐρωτηθεὶς τί πάρεστι θύσων, παιᾶνα εἶπε — πρὸς ὃ συλλαλεῖ καὶ ὁ γράψας ὥς ἀκαπνα θύουσιν αἰδοί. Ubi quem editor affert Philodemum in Volum. Hercul. I p. 95, 10. βραχεῖαν δὲ τὸ μέλος ἔχει σύνθεσιν, καὶ τὸν Πίνδαρον οὕτω νομίζειν, ὅτ' ἔφη θύσων ποιήσεσθαι διθύραμβον, in eo pro θύσων scribendum est quod sententia flagitat θυσίαν. Exerc. phil. II p. 2.

I, 10. c. λούουσι γοῦν καὶ αἱ Κωκάλου θυγατέρες, ὥς νενομισμένον, τὸν Μίνω παραγενόμενον εἰς Σικελίαν. Haec e Sophoclis Camiciis ducta esse suspicor.

I, 11. c. Antiphanis affertur locus:

ἄριστον ἐν ὄσῳ δ' ἔνδον ὁ μάγειρος ποιεῖ.

Sic supplevi hunc versum, δ' ἔνδον vulgo abest. Cf. Plato com. apud Athen. XV, 666. d.

πρὸς κότταβον παίζειν, ἕως ἂν σφῶν ἐγὼ
τὸ δεῖπνον ἔνδον σκευάσω, πάνν βούλομαι.

Sequentem eiusdem poetae versum recte emendasse mihi videor συνακρατίσασθαι; πῶς λέγεις; μετ' ἐμοῦ; Legebatur συνακρατίσασθαι πῶς ἔχεις μετ' ἐμοῦ, sensu nullo. Qui sequitur Panthari versus, eum exhibui ut emendavit Cobetus. Libri ἐν Ἰσθμῳ.

I, 12. c. δαιτὸς εἴσης. Recte corrigunt θυμὸν εἴσης ex Odys. D. 98. Ibid. litt. c. καὶ γὰρ ταῦτα εἰς ἴσον χωροῦντα ἐγένετο, delendum εἰς; monuit Nauckius.

I, 13. b. Halieuticorum versibus scriptorum auctores recensentur Caecilius Argivus, Numenius Heracleota, Pancrates Arcadius, Posidonius Corinthius, Oppianus Cilix. In horum recensu cum manifesto Athenaeus temporum ordinem secutus sit, dubitari potest num qui primo loco memoratur poeta recte appelletur Καικίλιος, quo nomine Argivus scriptor Numenio, qui ante Nicandrum vixit, aetate superior uti vix

potuit. Accedit quod haec nominis forma a Reinesio demum invecata sit. Libri enim Καίκλιος scriptum habent, quo nihilo melius est quod Suidas et Eudocia praebent Κικίλιος. Verum viri nomen fortasse Καίκαλος vel Κίκαλος fuit, cuius exemplum habemus apud Thucyd. IV, 119: Μεγαρέων δὲ Νίκασος Κικάλου. De Numenii, cuius Halieutica frequenter ad partes vocat Athenaeus, aetate quod dixi, nitebar indicio scholiastae ad Nicandri Ther. 237: μεταπεποιήται δὲ ἐκ τοῦ Νομηνίου· ὑποχλωρόν γε μὲν ἔλκος | κυκλαίνει, τὸ δὲ πολλὸν ἀνέδραμεν αὐτόθεν οἶδος. Ita enim hi versus scribendi videntur, quos e Theriacis Numenii petitos suspicor, quorum notitiam debemus eidem scholiastae Nicandri ad Ther. 637: ὅτι δὲ δύο εἶδη (ἐχέλου) μαρτυρεῖ καὶ Νομήνιος ἐν τοῖς Θηριακοῖς. Ad idem carmen refero haec quantumvis corrupta apud schol. l. l. 256:

ῥέθεσίν γε μὲν εἶδετ' ἐπ' ἰχώρ
ἡερόεις· τοτὲ δ' αὖ μολίβῳ ἐναλίγκιον εἶδος
ἀμφὶ ἔκυθαίνει χάλκη ἴσον.

Cf. idem ad vs. 518. Hunc autem Numenium, Theriacorum auctorem, ab eo qui Halieutica composuit non diversum fuisse, ex eo intelligitur; quod hunc Dieuchis dogmatici medici (Sprengel. Hist. art. med. I p. 496) discipulum fuisse tradit Athenaeus I p. 5. a. De Pancrate Arcadio disseruit nuper Th. Bergkii Museo Rhen. nov. I p. 355. Exerc. phil. I p. 2 sq.

Ibid. litt. c. In verbis ἀλλὰ καὶ τῷ βυθῷ κατὰ βάθος κειμένων, pro ἀλλὰ fortasse ἅμα scribendum est. Mox litt. f. ante πάρεσαν addidi γέρα.

I, 14. c. Δημοτέλης ὁ Θεοκρίτου τοῦ Χίου σοφιστοῦ ἀδελφός. Hoc posui ex emendatione Jacobsii. Libri Θεόγνιδος.

I, 15. a. In Antiphanis loco quod posui ἀπόδος pro ἀπόδοσιν Dobraei coniectura est. In eiusdem Antiphanis fragmento νῆστις pro ἥεις scripsi ex Cobeti coniectura, justo, ut mihi nunc videtur, festinantius. Quis enim praestet poetam non scripsisse φαίνινδα παίζων ἢν τις ἐν Φαινεστίου, vel sententia imperfecta φαίνινδα παίζων εἴ τις ἐν Φαινεστίου. In Damoxeni loco elidi:

νεανίας τις ἐσφαλριζεν εἰς
ἐτῶν ἴσως ἐκκαίδεκα ἢ ἑπτακαίδεκα,

Porsonum secutus. *ἐκκαίδεκ'* ἢ libri omittunt, sed eodem iure suppleveris *γενόμενος*.

I, 17. b. In lepida de procorum Penelopae lusu narration-
cula scribendum putavi τὸν δὲ *Εὐρύμαχον* πλείστας *νίκας*
εἰληφέναι ταύτῃ τῇ παιδίᾳ καὶ εὐέλπιν εἶναι τῷ γάμῳ.
Addidi *νίκας*, praeterea τῶν γάμων malim pro τῷ γάμῳ.

Ibid. d. De Eupolidis fragmento quantum satis est dixi in
minore editione *Fragm. Com.* II p. 210. et de vs. 5. praefat.
ed. min. p. XXIV. In ipsis Athenaei verbis fortasse τὸν τῆς
ἀμίδος νόμον scribendum est, nisi ipsius Athenaei sive epito-
matoris error est male Eupolidis verba interpretati.

I, 18. a. In Duridis loco ἀλουργοῖς περιστροφάσας ἱματίους
malim omnino ἐπιστροφάσας et mox τὸν ἀθλον pro τὸ ἀθλον.
Ibid. legebatur *Ὀμηρος* — τοὺς ἥρωας οὐ παρήγαγεν ἄλλο
τι δαινυμένους ἢ κρέα καὶ ταῦθ' ἑαυτοῖς σκευάζοντας.
Scribendum erat καὶ ταῦτ' αὐτοῖς ἑαυτοῖς.

Ibid. b. νῦν δὲ ἐπὶ τοσοῦτον ἐκπεπτώκαμεν ὥς κατα-
κεῖσθαι δαινύμενοι. Post τοσοῦτον desidero *μαλακίας*.

Ibid. c. In Alexidis loco κολυμβῶν scripsi pro κολυμβᾶν,
Dobraei emendationem secutus.

Ibid. d. Malim οὕτω φησὶ δεινὰς τινων ὀχευτικὰς δυνά-
μεις εἶναι pro edito φησὶ τινας ὀχευτικὰς δυνάμεις εἶναι.

I, 19. b. *χαλκὴν εἰκόνα ἀνέθηκαν*. Scribendum ἀνέστη-
σαν, ut recte habetur litt. a. ἀνδριάντα ἀνέστησαν et p. 19.
c. *Εὐρυκλείδην ἐν τῷ θεάτρῳ ἀνέστησαν*. Aliud est εἰκόνα
ἀναθεῖναι, aliud ἀναστῆσαι.

I, 20. a. *Διοπέθης* — ὑποζωννύμενος οἶνον κύστεις
μεστάς καὶ γάλακτος καὶ ταύτας ἀποθλίβων ἀνιμᾶν ἔλεγεν
ἐκ τοῦ στόματος. Legendum videtur ἐκ τοῦ σώματος. Se-
quuntur haec τοιαῦτα ποιῶν ἡυδοκίμει καὶ *Νοήμων* ὁ
ἦθ... In C *ἡθαλῇ* aut simile quid scriptum esse annota-
vit Schweighauserus. Recepi Bergkii emendationem *ἡθολόγος*,
quam prodidit Jaen. A. L. Z. 1844 p. 1210.

Ibid. b. ἐν ἣ συνιδεῖν ἔστιν οὕτως πάσας τὰς πόλεις
ἰδρυμένας. Pro οὕτως scripsi ὄντως, quod edito tolerabilius
est; fortasse tamen aliud quid latet.

I, 21. a. Ion tragicus ἐκ τῶν ἀέλπτων μᾶλλον ὥρρησεν
φρένας. Ita Dindorfius dedit pro ὥρρησε. Possis igitur

ὥρρησαι, animo commotus es. Activi ὀρρεῖν commo-
vere perquam incerta fides est.

Ibid. c. ἐπισταμένα τὰ βράκε' ἔλκην ἐπὶ τῶν σφύρων.
Sapphonis sunt verba emendata a Bergkio P. L. p. 683. Libri
ἐπισταμένα τὰ βράκια ἔλκην ἐπὶ τῶν σφυρῶν. Philetaeri
quod sequitur fragmentum sic scribendum suspicor:

ἀμφὶ τοῖς στέρονοισι φᾶρος οὐ καθήσεις ὦ τάλαν,
μηδ' ἀγροικικῶς ἄνω τοῦ γόνατος ἀμφέξει;

Vide mea Add. ad *Fragm. Com.* vol. V p. 85. et Iacoby p. CXCI.
Nisi forte ἀγροικηρῶς scribendum est; libri ἀγροίκως habent.

In Alexidis ecloga litt. d. vs. 4. pro *μηδεὶς γὰρ ἡμᾶς* Her-
werdenus corrigit *μηδεὶς παρ' ἡμῶν*, Dobraeus *μηδεὶς ἂν*
ἡμῶν et vs. 3. *πράττειτ' ἂν* pro *πράττεται*.

Sequentium litt. e. sententiam enucleavit Lobeckius *Aglaoph.*
p. 84. cf. Fritzsche ad *Aristophanis Ran.* p. 343.

In *Aristophanis* fragmento litt. f. servato recte pro *σχη-
ματίσαντας* olim correxi *σχηματίσαντες*. V. *Curas crit.* p. 10.
In eodem loco paulo insolentius dictum est ὅτε τῷ *Ποιᾶμῳ*
συλλυσόμενοι τὸν παῖδ' ἤλθον τεθνεῶτα, pro σὺν τῷ *Ποι-
ᾶμῳ* *ἤλθον λυσόμενοι τὸν παῖδα*, nihil tamen mutandum
videtur.

Ibid. *Τελέστης* — πολλὰ ἐξεύρηκε σχήματα, ἄκρως
ταῖς χερσὶ τὰ λεγόμενα δεικνυούσαις. Aut excidit *χορηγίαις*
nos aut pro *δεικνυούσαις* scribendum est *δεικνύς*. Cod. B
δεικνυούσας, unde conicias epitomatores barbara aoristi
forma usum esse *δεικνύσας*.

I, 22. b. Inter alia saltationum genera memorantur etiam
ὀρχήσεις Μαντινικαί, quod *Μαντινικαί* scribi et usus
postulat et ratio. Quae enim a primitivis in εὐς vel εἰα ex-
euntibus formantur possessiva, non in ιακος exeunt (quae
poetis relinquenda sunt), sed extrita ē terminantur in ικος,
Πειραϊκός Χαιρωνικός Δεκελικός (de quo non recte statui
ad *Com.* III p. 514) *Ἀκαδημικός* *), alia apud Lobeckium
Pathol. Prol. p. 322, quibus adde *Τρομυλικός*, non recte,
ut videtur, *Τρομύλιος* scriptum in *Simonidis* versu apud Athen.

*) Haec enim genuina etsi ubique fere oblitterata forma
esse videtur, non *Ἀκαδημιακός*, qua poetae utuntur, multo
minus *Ἀκαδημαϊκός*. V. Dindorf. Praef. *Luciani* I p. XXIII.

XIV p. 658 c, Κορωνικός apud Strab. IX p. 407. in Κορωνικός corruptum, et quod duplicem eethlipsin passum est Φενικός a Φενεύς apud Stephanum Byz. v. Φενεύς. Ad genuinam formam proxime accedit quod cod. B habet Μαντικά, quemadmodum apud Themistium Or. XIII p. 199, 7. olim legebatur Μαντική ξένη pro Μαντινική.

De Mantinensium orchestica egerat Stephanus Byz. s. v. Μαντίνα, ut intelligitur ex iis quae leguntur s. v. Λακεδαιμών. Fuit ea ex genere enoplio, quam tanta arte illi exercebant ut primi eius auctores fuisse perhibeantur, docente Plutarcho V. Num. 13: Σάλιοι δ' ἐκλήθησαν οὐχ ὡς ἐνιοι μυθολογοῦσι, Σαμόθρακος ἀνδρός ἢ Μαντινέως, Σαλίου ὀνομα, πρῶτον τὴν ἐνόπλιον ὄρχησιν ἐκδιδάξαντος (leg. διδάξαντος), quae e Polemone derivata sunt, qui teste Festo s. v. Salios p. 229. Müll. Arcada quendam fuisse dixerat nomine Salium, quem Aeneas a Mantinea in Italiam deduxerit, qui iuvenes Italicos ἐνόπλιον saltationem docuerit. Pro Salio Demeam nominat Ephorus apud Athenaeum IV p. 154. d. πρὸς δὲ τούτοις καὶ ὀπλομαχίας μαθήσεις ἐν Μαντινείᾳ πρῶτον εὐρέθησαν, Δημέου τὸ τέχνημα καταδείξαντος. Denique ad Diomedem eius inventionem refert Schol. Iliad. ψ. 818. Hoplomachia autem non diversa existimanda est ab ὄρχησει ἐνόπλιω, quae in eo cernebatur, ut arma cum decoro corporis motu et ita tractarentur, ut digladiantes perfectae artis imaginem exhiberent. Quem Demeam vocavit Ephorus, Demonax dicitur Hermippo apud Athenaeum I. I. Ἑρμιππος δ' ἐν πρώτῳ περὶ νομοθετῶν τῶν μονομαχοῦντων εὐρετὰς ἀποφαίνει Μαντινεῖς, Δημώμακτος ἐνὸς τῶν πολιτῶν συμβουλευσάντος, καὶ ζηλωτὰς τούτου γενέσθαι Κυρηναίους. Quibus cave ita utaris ut Mantinenses gladiatoriae artis, qualis a Tuscis et Romanis exercebatur, auctores fuisse existimes, cuius artis notitia apud Graecos in seriora incidit quam quibus Demonax vixit temporibus; neque enim dubium esse potest, quin Demonax iste idem sit, quem Herodotus IV, 161. a Cyrenaeis adscitum fuisse prodidit, ut reipublicae suae statum ordinaret. Exerc. phil. II p. 2.

I, 22. d. Timon Phliasius: βιβλιακοὶ χαρὰν αἰείριτα

δηριόωντες. Ita Wachsmuth Fragm. Timonis Phliasii p. 71. edidit pro χαρὰν αἰείριτα, Eustathius χαρὰν αἰείριτα. Vox de vitio suspecta est: παρὰσιτοι absque veri specie coniecit Heckerus Philol. V p. 434. Si incorrupta vox est, ad χάραξ revocaverim et χαράκας de eruditis interpreter, qui in Museo tanquam vallo circumsepti delitescunt. Ad χαράσσω, scribo, si cum Casaubono revoces, esse debebat χαράκας. Paullo post sequuntur haec: Μνησίθεος δὲ Ἀθηναῖος Διόνυσον ἰατρόν φησι τὴν Πυθίαν χρῆσαι τιμᾶν Ἀθηναίοις. Referendus huc fortasse Hesychius Ἰατρός --- ἥρως Ἀθήνησιν ἀρχαῖος. In Alcaci fragmento secutus sum Bergkium P. L. p. 715.

Ibid. litt. f. Eupolidis locus est ἵνα | πρὸ τοῦ κυνὸς τὸν πνεῦμον ἐκλυτον φορῇ, in quo ἐκκλυστον scribendum esse suspicatus sum Comic. fragm. II p. 491. Sequitur Antiphanis locus

τὸ δὲ ζῆν εἰπέ μοι

τί ἐστίν. [B ὅ τι ἐστίν]; τὸ πίνειν φῆμ' ἐγώ,

in quo Hermanno auctore ὅ τι ἐστίν supplavi. In eiusdem poetae versu ib. p. 23. a. servato:

δεῖ γὰρ φαρόντας [φάρυγα] δαψιλῶς βρέχειν, ipsa linguae lex φάρυγα addi postulabat. Fallitur enim Athenaeus quum dicit εἴρηται τὸ βρέχειν καὶ ἐπὶ τοῦ πίνειν, nisi scripsit πιπίσκειν vel ποτίζειν. Quae proxime sequuntur Eubuli verba edidi ut probabili coniectura in ordinem Planovius redegit. Vulgo πέπων' ἐγὼ μὰ Δία Μενδαῖον.

I, 23. c. Diphili verba ἐγὼ δ' ἕως μὲν τινος ἀνεκείμεν unius vovulae transpositione ad legitimos numeros revocavi ἐγὼ δ' ἕως τινὸς μὲν ἀνεκείμεν. Ibid. in Philippidae frustulo ἀνδριάντας pro ἀνδριάντα scripsi, nec male in Alexidis versu Herwerdenus scripsit

ὅση ᾗσιν κατακεῖσθαι πρὸ δείπνου συμφορά.

quamquam quum nesciamus quid praecesserit apud poetam, servandam puto librorum scripturam ὡς ἔστι κατακεῖσθαι. Litt. e. in Philonidis versu erat κατάκειμαι ὡς ὁρᾶτε et in Euripidis versu φάρυγος αἰθέρ' ἐξανείας, quod correxit Porsonns.

I, 24. b. Eratosthenis fragmentum:

ὀπταλέα κρέα

ἐκ τέφρης ἐπάσαντο, τὰ τ' ἀγρώσσοντες ἔλοντο,

si sanum est, novum documentum praebet quanta vel meliorum Alexandrinorum licentia fuerit. Quis enim ferat ἐλέσθαι κρέα eo quo ab Eratosthene sensu est positum. Loquitur de assatis carnibus tanquam de feris. Sed vereor ne post κρέα exciderit θηρῶν, ad quod recte referri potest neutrum τὰ. Cf. Homerus II. ε'. 140. ἐπ' εἰροκόμοις οἴεσσι — τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται.

I, 25. c. De Eubuli loco dixi Comic. fr. III p. 226. ubi quod vs. 6. conieci πικρὰν στρατείαν εἶχον pro εἶδον, etiam nunc verum puto. Vs. 8. recepi Dobraci emendationem βία pro μίαν.

Ibid. litt. c. f. ὥστ' ἀνακύνπειν τὰς Σικελικὰς καὶ Συβαριτικὰς καὶ Ἰταλικὰς τραπέζας. Pro Ἰταλικὰς cod. B habet ἰατρικὰς. Malim Ἠλιακὰς ell. Athenaeo I p. 27 d. VIII p. 382 b. In Timoclis versu

Χῖοι πολὺ

ἄριστ' ἀνευρήκασιν ὀψαρτυτικὴν,
nescio an scribendum sit πρῶτιστ' ἀνευρήκασιν, fortasse tamen praestat ὀψαρτυτικά.

I, 27. a. λιπαρὸς πόσις * * Imo λιπαρὸς πόσ * * ut recte edidit Dindorfius, qui supplet λιπαρὸς πόσ[εως ἀρκεται ἀπὸ ἐτῶν *]. Litt. d. ὁ δὲ Μαιερτίνος ἔξω μὲν τῆς Ἰταλίας γίνεταί * καὶ γινόμενος ἔξω μὲν τῆς Ἰταλίας καλεῖται Ἰωταλῖνος. Recte Casaubonus emendasse videtur Ἰωταλῖνος ell. Plinio XIV, 6. 8. ubi laudantur vina Potulana, ab auctore dicta.

Ibid. litt. c. In fragmento Antiphanis verba τυρὸς Σικελικός, quae libri post tertium versum habent, post quartum reieci. Quae sequitur Hermippi ecloga, eam posui in Fragm. Com. graec. II p. 407 (149 ed. min.). Vs. 10. Κορυναῖους malim pro Κερκυραίους. Vs. 11. ὅτι δῖχα nunc scripsi praeunte Dindorfio pro ὅτι δίχα. Vs. 13. ταῦτα μὲν ἐντεῦθεν * ἐκ δ' Αἰγύπτου τὰ κρεμαστά. Tentabam ταῦτα μὲν οὖν ἐντεῦθεν * ἀπ' Αἰγύπτου δὲ κρεμαστά. Herwerdeno Nov. Add. crit. p. 6. placet ἐντεῦθεν μὲν ταῦτ' * ἐκ δ' Αἰγύπτου τὰ κρεμαστά. Fortasse nihil mutandum est et brevis syllabae productio interpunctione excusanda. Vs. 22. vereor ne non recte Iacobsii emendationem secutus sim. Libri Φοινίκη δ'

αὐ̄ καρπὸν φοῖνικος καὶ σεμίδαλιν, quae nunc ita mihi correxisse videor:

Φοῖνιξ δ' αὐ̄ καρπὸν φοῖνικος καὶ σεμίδαλιν.

I, 28. a. De Pindari loco dixit Bergkins P. L. p. 254. quem in plerisque secutus sum. Sequitur Critiae carmen, in cuius vs. 1. κόσσαβος pro κότταβος posui. Vs. 10.

Φοίνικες δ' εὗρον γράμματα λεξίλογα.

Libri ἀλεξίλογα. Schweighaeuserus λεξίλογα, Dobraeus δεξίλογα, quorum neutrum satis commodum est. Scribendum videtur γράμματα ἀεξίλογα, quod aptissimum litterarum epitheton est.

Ibid. c. καὶ Ἀντίδοτος δὲ Θάσιον ἔγχει. ὃ γὰρ ἂν λαβόν μου καταφάγη τὴν καρδίαν — ita praeclare emendavit locum Kiddius, libri καὶ ἀντίδοτον δέ. Pro λαβόν idem λαβών, unde suspiceris Θάσιον ἔγχει λαβών * | ὃ γὰρ ἂν λαβόν μου καταφάγη τὴν καρδίαν — Particulam ἂν adiecit Schweighaeuserus. Alexidis versum emendavit Dobraeus, vulgo ἡδὺς ὁ Βρόμιος τὴν ἀτέλειαν Λεσβίου.

I, 28. f. Antiphanis fragmentum:

ἔστιν ὄψον χρηστὸν ἐπαγωγὸν πάννυ,
οἶνός τε Θάσιος καὶ μύρον καὶ στέμματα.
ἐν πλησμονῇ γὰρ Κύπρις, ἐν δὲ τοῖς κακῶς
πράσσουσιν οὐκ ἔνεστιν Ἀφροδίτη βροτοῖς.

Postrema haec ἐν πλησμονῇ γὰρ etc. Dindorfius a praecedentibus separavit, cuius rei hanc haud dubie rationem habuit, quod neque Κύπρις apud comicum poetam recte primam producit, totusque horum versuum Euripideus potius quam comicus color est. Eam ob rem ego in Com. gr. III p. 144. Dindorfio obsecutus sum. Est tamen quod dubitationem iniciat; agit enim Athenaeus de variis vinorum generibus, de Lesbio Pramnio Thasio Chio Psithio, quorum singula singulis comicorum poetarum, Antidoti Alexidis Ephippi Eubuli Antiphanis Anaxandridis, testimoniis adstruit. In illis autem quos incerto poetae Dindorfius assignavit versibus nulla vini memoria est, ut nullo pacto intelligi possit, quo consilio eos scriptor reliquis testimoniis intermiscuerit. Eam ob causam igitur eos a reliquis Antiphanis versibus, quibus ad sententiam aptissime coniunguntur, disiungi posse

nego. Quod autem prima syllaba in nomine Κύπρις produ-
citur, hanc causam habet, quod poeta notissimum Euripidis
versum expressit, ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινώσῃ δ' οὐ.
de quo cf. Matthiae Euripidis fragm. inc. 164. cui comparan-
dus est eiusdem, ut suspicor, poetae versus apud Hermiam ad
Platonis Phaedrum p. 76. πλήρει γὰρ ὄγκῳ γαστρός αὖξεται
Κύπρις, de quo dixi Com. graec. IV p. 171. Similem ob cau-
sam idem noster poeta in τέκνον primam produxit τούτῳ δὲ
τέκνον πολλὰ καγάθ' οἱ θεοί. de quo cf. Com. graec. V p.
77. quae excusatio etiam Aristophanis inc. fab. fragm. LXXXI
p. 1194. adhibenda est ἄκων πτενῶ σε τέκνον. Accedit quod
Antiphanes etiam alias tragicorum orationem imitatus est.
Vide Aeoli fragm. I p. 7. Thamiram p. 55. Omphal. I p. 96.
Philotheb. I p. 126. Ceterum pro πράσσουσιν scribendum
est πράττουσιν. Exercit. phil. II p. 3.

I, 29. b. Eubuli locus sic scriptus edebatur:

ὁ Λευκάδιος πάρεστι καὶ Μιλήσιος
οἶνίσκος οὕτω πότιμος.

Scripti ου Λευκάδιος γὰρ ἐστίν et οὕτω πότιμος. Pro
Μιλήσιος libri fere habent μελλέτιος, in quo aliud quid latere
videtur. In Archestrati fragmento ib. c. edidi οὐκ οἶνω σοι
ὅμοιον ἔχειν γέρας pro vitioso οὐκ οἶνω σοι ἔχειν ὅμοιον
γέρας. Vs. 14. commodè expleas verbis χαίρειν δὲ κελεύω.

Ibid. d. Apud Ephippum τοῦ φοινικίνου scribendum erat
pro τοῦ φοινικικοῦ, de quo iam olim admonueram.

Ibid. e. In Hermippi vs. 1. supplevi μάκαρες praeunte Her-
werdeno, vulgo καί. Eodem auctore vs. 4. scripsi τούτῳ—ἀρί-
στῳ pro τούτων—ἀρίστον. Praeterea vs. 1. μενδαῖον require-
bant Hermannus et Herwerdenus; dativum μενδαίῳ nescio an
defendat quod passim legitur ὕει πολλῶ, ὕει ἀλλὰσιν etc. Vs. 3.
erat ὁδμή, quod ὁσμή scripsi, et vs. 9. ὑπερεφές δῶ pro ὑψι-
ρεφές δῶ ex B. Vs. 11. non ferri potest ἀμβροσία καὶ νέκ-
ταρ ὁμοῦ τοῦτ' ἐστὶ τὸ νέκταρ. Scribendum suspicor τοῦτ'
ἐστὶ τὸ πῶμα. Consimili vitio p. 12 c. in versu Homérico
scriptum est ἦδη μὲν δαιτὸς κεκορήμεθα δαιτὸς εἴσης pro
θυμὸν εἴσης, voce δαιτὸς describentis vitio ex prioribus re-
petita.

I, 30. a. Septem urbes a Cyro Pytharcho donatas nominat

scriptor Πήδασον Ὀλύμπιον Ἀκαμάντιον Τίον Σκῆπτρα
Ἀρτυφον Τορτύρη. In his ante Turnebum et Casaubonum
pro Ἀκαμάντιον legebatur Καμάντιον, quod servavit Din-
dorsius. Ἀρτυφον de Artaca vel Artymneso satis probabiliter
interpretatur Casaubonus, Σκῆπτρα idem de Scepsi intelligit.

Ibid. b. Aristophanis locum tractavit nuper Herwerdenus
Add. crit. nov. p. 18.

Ibid. e. Pramnium vinum Didymus ἀπὸ προμνίας ἀμπέ-
λου nominatum esse contenderat, οὗ δὲ ἰδίως τὸν μέλανα,
ἐνιοι δὲ ἐν τῷ καθόλου τὸν πρὸς παραμονὴν ἐπιτήδειον.
In his ἐν τῷ καθόλου Casaubonus interpretatur in totum,
generaliter. Recte ut videtur. Cf. schol. Pindari Olymp.
II, 106. τοῦτο ἐν τῷ καθόλου λέγει. Add. Diotogenes in Sto-
baei Flor. XXXVIII p. 264, 9. χραστός γὰρ ἐσεῖται πᾶς βα-
σιλεὺς τὸ μὲν καθόλου δίκαιος ὢν, ubi scribendum videtur
ἐν τῷ καθόλω. Qui sequitur locus Amphididis, eum ex Elmsleii
emendatione ita edidit Dindorsius

ποδαπὸς σύ; φράσον. B. Ἀκάνθιος. A. εἴτα πρὸς θεῶν
οἶνον πολίτης ὢν κρατίστου στρυφνὸς εἴ;

Vulgo ποδαπὸς εἴ. Hinc correxi:

ποδαπὸς εἴ, φράσον.
[A. ὁ ποδαπὸς εἴμ';] B. Ἀκάνθιος. A. εἴτα πρὸς
θεῶν —

quae mihi lenior esse videtur emendandi ratio.

Ibid. f. Στράτις δὲ τὸν Σκιάδιον ἐπαινεῖ·
οἶνος κοκκύζει τοῖς ὀδοιπόροις πιεῖν
μέλας Σκιάδιος.

Reposui κοκκύζει, et in sequente Achaei fragmento ex emen-
datione Casauboni dedi

ἐδεξιοῦντο βιβλίνου μ' ἐκπώματι.

Non male tamen Nauckius Fragm. Trag. p. 586. coniecit βι-
βλίνου μεθύσματι. Libri fere βιβλίνου μέθους ἐκπώματι.

I, 31. a. Philyllii versus ultimus fortasse sic scribendus est:
μενδαῖον, ὥστε μηδένα [μηδέν] κραιπαλᾶν.

In proximis Ἐπίχαρμος δὲ ἀπὸ τινων ὀρών Βιβλίνων φησὶν
αὐτὸν (βιβλίνον οἶνον) ὠνομάσθαι, quamvis etiam alios
grammaticos, ex communi sua fonte derivantes, Epicharmo in
hac re auctore uti sciam, fortasse tamen Epicharmo Eparchi-

dis nomen substituendum est cll. p. 30 d. προσαγορεύεται δέ, φησὶν Ἐπαρχίδης, ἢ τὸν ἱκάριον προάμνιον φέρονσα ὑπὸ τῶν ξένων μὲν ἱερά, ὑπὸ δὲ τῶν Οἰνοαίων Διονυσιάς. Cf. p. 61. b. Item Epicharmi nomen eximendum glossae Hesychii Ἀσπαστήν· θαυμαστήν, Ἐπίχαρμος. Corrigendum esse ἐπίχαριν codicis scriptura ἐπίχαρι ostendit. Quod ibid. legebatur αὐθις Τισάριον cum Casaubono et Berkelio Ἀντισάριον scripsi.

Ibid. b. τὰ πλησίον αὐτῆς χωρία. C τὰ ἀπὸ πλησίον, unde scribendum τὰ παραπλήσιον.

Ibid. c. ἄμπελος Ἀνθηδονιάς καὶ Ὑπεριάς ἀπὸ Ἀνθου τινὸς καὶ Ὑπέρου. Scribendum Ὑπεριάς.

Ibid. d. τὰ καὶ seclusi, ut fecit Bergkii, et in Alcmantis loco pro Ὀνογλιν malim Ὀρογλίταν; monuit, sed frustra monuit, iam Casaubonus. Ibid. ἠψημένον dedi pro ἐψημένον, et pro Λατωρείαν scripsi Λατώρειαν.

I, 32. b. De Posidippi fragmento διψηρὸς ἄτοπος ὁ μυρίνης ὁ τίμιος dixi Com. graec. ed min. p. 1148. Ingeniose tamen Herwerdenus Nov. Add. crit. p. 45. corrigit δίψης (δίψους) ἄρωγος ὁ μυρίνης ὁ τίμιος.

Ibid. Simonides: ἦν γὰρ ἔπος τόδ' ἀληθές, ὅτ' οὐ μόνον ὕδατος αἶσαν, ἀλλὰ τι καὶ λέσχης οἶνος ἔχειν ἐθέλει. Scribendum ἦν ἄρ' ἔπος, de quo etiam Hermannum admonere memini *). Ita enim constanter haec formula effertur. Neque Euripides Danaes Fragam. X. scripsit ἦν γὰρ τις αἶνος, ὡς γυναιξὶ μὲν τέχνη μέλουσι, sed ἦν ἄρα τις αἶνος. Alia huius dictionis forma ea est, qua ἦν ἄρα scribitur, cuius indubia exempla habemus Moschionis apud Stobaeum Flor. CXIV. 9. ἦν ἄρα τρανὸς αἶνος ἀνθρώπων ὅδε. Cratini Fragam. Com. IV p. 876. ἦν ἄρ' ἀληθὴς ὁ λόγος ὡς δὲ παῖς γέρον. Diogenes Laert. II, 110. οὐκ ἄρα μῦθος ἦν ἐκείνος εἰκαῖος. Similiter variatur in formula ἔμελλον ἄρα, quod ἔμελλον ἄρα scribitur apud Aristophanem Acharn. 347. ἐμέλλετ' ἄρ' ἅπαντες ἀνασεῖν βοήν et Nub. 1301. ἐμελλόν σ' ἄρα κινήσειν ἐγώ, quae non recte attentasse videtur Hermannus Praef. Oedipi Col. XXII. Adde Vesp. 406. ἄρ' ἐμέλλομεν ἀποσοβήσκειν. Exercit. phil. I p. 3.

*) Idem iam Porsonus reposuit.

I, 33. c. τοῖς δ' ἀθαλάσσοις. Hoc dedi ex emendatione Schweighaeuseri, libris in τοῖς δὲ θαλασσίοις consentientibus. Sophoclei loci versu ultimo scripsi ὑφ' ἧς τὸ κρυφθὲν ἐκφανεῖς ἀνάκτορι pro ἀνάκτορον. Welckerus praeceunte Grotio ἀνακτόρων posuit; sed τὸ κρυφθὲν ἀνακτόρων vix recte dicitur de secreto reges celato. In iis quae statim sequuntur ὁ Μαρεώτης οἶνος ὁ Ἀλεξανδρεωτικός τὴν μὲν προσηγορίαν ἀπὸ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κρήνης Μαρείας, in his igitur novum mihi accidit Maream appellari κρήνην. Nisi epitomatoris error subest, corrigi velim λίμνης.

I, 34. c. ὅτι δὲ φίλοινοι Αἰγύπτιοι σημεῖον καὶ τὸ παρὰ μόνους αὐτοῖς ὡς νόμιμον ἐν τοῖς δείπνοις πρὸ πάντων ἐδεσμάτων κράμβας ἔσθειν ἐφθὰς μέχρι τοῦ δεῦρο παρασκευάζεσθαι. Pro μόνους, quod sine controversia corruptum est, scribendum videtur πρώτοις, quod ἄ scriptum errorem genuit. Post ἐφθὰς addidi ἄς, ut constructio constaret.

In Eubuli loco ibid. d. scripsi εἰς ἐμέ σου τὴν κραιπάλην μέλλεις ἀφεῖναι ex emendatione Dobraei pro ἐμὲ σὺ τὴν κραιπάλην.

Ibid. e. In Anaxandridis fr. Herwerdenus Obs. crit. p. 57. διασκεδάτε τε τὸ προσὸν νέφος. At quis praestet non tertium aliquid poetam reliquis subiecisse? In Amphidis loco dedi:

οὕτως ἐξελαύνει γὰρ ταχύ,

σφόδρα λῆρον ὥστε τὰς ῥαφάνους ὄντως δοκεῖν.

Vulgo οὕτως ἐξελαύνει γὰρ σφόδρα λῆρον ὥστε τὰς ῥαφάνους οὕτω δοκεῖν; in quo ὄντως pro οὕτω debetur Casaubono.

II, 35. d. Chaeremo τοῖς χρωμένοις | γέλωτα, σοφίαν, ἀμαθίαν, εὐβουλίαν. Ita haec scripsi Nauckium secutus, vulgo εὐμάθειαν. Sequitur incerti comici (fort. Alexidis) fragmentum, in cuius initio posui praeceunte Porsono ὁ Μνησθεος δ' ἔφη. Vs. 4. erat τοῖσι χρωμένοις. BE τοῖς, unde scripsi τοῖς εὐ χρωμένοις.

II, 36. b. Probabilis est Nauckii Observ. crit. p. 36. coniectura versus 11. et 12. ita scribentis:

ἂν ἴσον ἴσῳ δέ, παράλυσιν τῶν σωμάτων,

ἂν δ' ἄκρατον προσφέρῃ, μανίαν ποιεῖ.

Postrema eiusdem fragmenti verba, διὸ καὶ καλεῖσθαι τὸν Διόνυσον πανταχοῦ ἱατρόν. ἢ δὲ Πυθία εἴρηκέ τισι Διόνυ-

σον ὑγιάνην λαλεῖν, a praecedente parte separavi. Sunt ipsius Athenaei verba. Pro πανταχοῦ malim πολλαχοῦ.

Ibid. c. In Eubuli loco vs. 10. Suidas habet ὥστ' ἐκβάλλειν ποιεῖ, unde conicias ὥστε κακβάλλειν ποιεῖ.

Ibid. d. Epicharmi fragmentum apud Dindorfium ita editum est:

ἐκ μὲν θυσίας θοίνα * *

ἐκ δὲ θοίνης πόσις ἐγένετο. B. χάριεν, ὥς γέ μοι * *

A. ἐκ δὲ πόσιος κῶμος, ἐκ κώμου δ' ἐγένετο θυανία, ἐκ δὲ θυανίας δίκη [γένετ', ἐκ δίκης δὲ καταδίκη].

ἐκ δὲ καταδίκης πέδαι τε καὶ σφάλκος καὶ ζημία.

Ab ultimo versu ut ordiar, σφάλκος ad sententiam incommodum est. Verissima est Bocharti emendatio σφαλός, a Schweighausero commemorata, a Dindorfio neglecta. Pollux VIII, 72. σφαλός τὸ δεσμωτικὸν ξύλον ἐκαλεῖτο. Hesychius Σφαλός· ἔστι γὰρ ξύλον ποδῶν δεσμωτήριον (fort. δεσμωτικόν). οἱ δὲ κόρμον ἢ δίσκον. ἄλλοι δισκοειδές τι σκεῦος μόλυβδινον, ἔχον κρήκον, ὃ δεσμοῦντες ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν ὀπτουσιν ἐν τοῖς ἀγῶσιν *). Photius p. 22, 13. Ἐσφάλιζεν (leg. ἐσφάλιζεν)· ἠσφάλισεν, ἔσφηλεν· οὕτω καὶ τὸ πέδαις δῆσαι, πεδῆσαι. Qui aut σφαλίζειν et σφάλλειν confudit, aut scripsit Ἐσφάλιζεν· ἐσφάλισεν, [ἐν σφαλῶ] ἔδησεν· οὕτω καὶ etc. Substantivum σφαλός etiam Babrio fab. 106, 11. restitui ἐδιπτυώθη καὶ σφαλοῖς ἐδεσμεύθη, ubi cod. habet σφαλεῖς. v. Lachmannum p. XX. Primus versus fortasse in hunc modum redintegrandus est: ἐκ δὲ θυσίας γέγονε θοίνα νῆ Δία. Versu secundo recte Dindorfius supplevit δοκεῖ. Versu tertio scribendum cum Dobraco ἐγένεθ' ὑανία. Hesychius Συανία· λοιδορία καὶ ἡ διὰ χειρὸς μάχη. Idem Τανία· τύρβη, μάχη, ὕβρις, ἀγερωχία. Verba uncinis inclusa ex coniectura addidit H. Stephanus, nec dubium est quin quid exciderit recte intellexerit. Sed scribendum potius δίκη, ἢ δίκης δ' ἐγένετο καταδίκη. Ac favet quodammodo huic emendationi Suidas v. οἶνος, ubi haec ita scripta sunt: ἐκ δὲ θυανείας δίκη, ἐκ δὲ δίκης πέδαι τε καὶ κ. τ. λ.

*) Itaque σφαλός etiam disci genus fuit; neglexit haec G. P. Philippi Dissert. de Pentathlo p. 43.

Itaque hoc fragmentum restitutis formis doricis inde a versu secundo ita fere exhibendum est:

ἐκ δὲ θοίνης πόσις ἐγένετο. B. χάριεν, ὥς γ' ἐμὴν δοκεῖ.

A. ἐκ δὲ πόσιος κῶμος, ἐκ κώμου δ' ἐγένεθ' ὑανία, ἐκ δ' ὑανίας δίκη, ἢ δίκης δ' ἐγένετο καταδίκη, ἐκ δὲ καταδίκης πέδαι τε καὶ σφαλός καὶ ζημία.

Ceterum, ni coniectura fallit, eundem hunc Epicharmi locum respexit Aristoteles Gener. anim. I, 18. ἔτι δὲ παρὰ ταῦτα ὥς Ἐπίχαρμος ποιεῖ τὴν ἐποικοδόμησιν, ἐκ τῆς διαβολῆς ἢ λοιδορίας, ἐκ δὲ ταύτης ἢ μάχης. Quibus similia leguntur Rhet. I, 7. cf. Metaph. IV, 24. οἶον ἐκ τίνος ἢ μάχης; ἐκ λοιδορίας, ὅτε αὐτὴ ἀρχὴ τῆς μάχης. Haec si recte ad nostrum Epicharmi locum rettuli, apertum est vocabulum ὑανία Aristotelem prorsus ut fecit Hesychius interpretatum esse per μάχη. At minus recte idem Epicharmeo κῶμος substituit λοιδορία, nisi forte μῶκος scripsit Epicharmus. Exercit. philol. I p. 5. Aristotelis loca me recte huc advocasse negat Lorenz Leben und Schriften des Epicharmos p. 271. μῶκος et μῶκον pro κῶμος et κώμου poenitet fere me non recepisse. Vs. 4. nunc praetuli Bernhardyi supplementum δίκη τε καὶ μάχα καὶ καταδίκη. Ahrens sequente Lorenzio edidit δίκη τάχ', ἐκ δίκης δὲ καταδίκη.

II, 36. d. In Panyasis loco

πρῶται μὲν Χάριτες τ' ἔλαχον καὶ εὐφρονες Ὀρραι μοῖραν καὶ Διόνυσος ἐρίβρομος —

probare debebam epit. Hoeschelii scripturam πρώτην, quam ipsa Athenaei verba confirmant. Vs. 13. edidi ἐσθλοῖς δὲ ξενίοισι κακὴν ἐπιθήσει τελευτήν. Libri ἐσθλοῖς ἐν ξενίοισι κακὴν δ' ἐπιθήσειε τελευτήν. Dindorfius, qui Iacobsii emendationem ἐσθλοῖς ξενίοισι κακὴν ἐπιθεῖσα τελευτήν recepit, ipse coniecit ἐσθλοῖσιν δὲ κακὴν ἐπιθή (vel ἐπιθής) ξενίοισι τελευτήν.

Postremus eiusdem poetae versus

ἐκ γὰρ οἱ ἄτης τε καὶ ὕβριος αἶσα ὀπηδεῖ,

in eo fortasse ἢ γὰρ scribendum est, et quod Mehler Mnem. II, p. 61. suavit αἶσ' αὐ' ὀπηδεῖ. Qui statim sequitur versus πληγὰς ὃ κῶμος λοιδορόν θ' ὕβριν φέρει, Euripidis esse Cycl. 532. adnotare neglexit Dindorfius.

Ibid. e. In Alexidis fragmento recepi scripturam a Stobaeo servatam καὶ γὰρ οἶνον pro τὸν γὰρ οἶνον.

Ibid. f. In loco Eratosthenis recipienda erat Clementis scriptura βορέης ἢ νότος. Cf. Homerus II. 9, 5.

II, 37. a. In Panyasis vs. 2. ad verba ἐσθλὸν ἀλεξίνακον compara Hesiodi Opp. 102. de quo v. Heindorf ad Platonis Crat. p. 50. Ibid. recepta est Stobaei scriptura pro πάση συνοπηδὸν ἀνέη. Vs. 3. edidi

ἐν μὲν γὰρ θαλῆς ἐρατῆς μέρος ἀγλαΐης τε, pro ἐρατὸν μέρος. cf. Theogn. 779. Stobaeus ἐσθλὸν μέρος, in quo latet fortasse ἱλαρὸν (vel ἱλαρῆς) μέρος. Vs. 5. probanda mihi videbatur scriptura δεδεγμένον, quam exhibet Stobaeus, pro δεδευμένον (BCD δεδεμένον). Eodem auctore vs. 6. ἥντε γῦπα pro ἥντε παῖδα scribendum. In altero eiusdem poetae fragmento vs. 2. fortasse ἀγλαὸν praestat. Ib. lubens amplecterer si cod. pro πλημύροντα daret πλημμελέοντα.

Ibid. b. In loco Timaei plura emendanda erant, velut ἐς τοσοῦτον ἐλθεῖν μανίας ἐκθερμανθέντας ὑπὸ τῆς μέθης ὥς νομίζειν ἐπὶ μὲν τριήρους πλεῖν χειμάζεσθαι δὲ χαλεπῶς. Vulgo male legitur ἀπὸ τῆς μέθης et νομίζειν μὲν ἐπὶ, sed eadem opera scribendum erat litt. e. ὥς εἰς τὴν θάλασσαν pro ὥς ἐπὶ τὴν θάλασσαν. Ibid. τῇ ἐπιούσῃ τῶν ἡμερῶν: seclusi (forsan iniuria) τῶν ἡμερῶν, et ἐγκληθέντας pro ἐγκλινθέντας scripsi cum Schweighausero. Seclusi etiam τῇ θαλάσῃ, nisi scribere malis εἰς τὴν θάλασσαν. Denique litt. e. σωτήρας ὑμᾶς ἐπιφανῶς μετὰ τῶν θαλασσίων δαιμόνων ἐν τῇ πατρίδι ἰδρυσόμεθα ὥς αἰσίως ἡμῖν ἐπιφανέντας, in his igitur σωτήρας ὑμᾶς ἐπιφανεῖς scribendum est. Noti sunt dii ἐπιφανεῖς, praesentes. Nescio quo errore ἐπιφανῶς secluserim.

II, 38. b. In Alexidis fragmento vs. 3. pro οἶνόν τε πίνων Hirschigius οἶνον πεπωκώς, Herwerdenus Observ. crit. p. 51. οἶνόν θ' ὑποπιών. Hoc secutus sum. Finem fragmenti nunc ita scriptum exhibui:

ὥστε τοὺς ἀρνούμενους

μάλιστα τούτους τοῦτο καταφανεῖς ποιεῖν.

τοῦτο e coniectura adieci, sed possis etiam πᾶσιν ante ποιεῖν addere. Cobetus coniecit:

μάλιστα μάλιστα τοῦτο καταφανεῖς ποιεῖν.

Ibid. c. Alcaeï verba ita scripta erant ἄλλοτε μὲν μελιαδέος, ἄλλοτε δ' ὄξυτέρου τριβόλων ἀρητυμένοι. Secutus sum Bergkium P. L. p. 718.

II, 39. a. Anaxandridis locus in libris ita scriptus est τὸ νέκταρ πάνυ μᾶττων ἐσθίω διαπίνω τ', quae correxi. Dindorfius e Casauboni coniectura dedit τὸ νέκταρ ἐσθίω πάνυ μᾶττων δ.

Ibid. b. Ἴβυκος δὲ φησι τὴν ἀμβροσίαν τοῦ μέλιτος κατ' ἐπίτασιν ἐνναπλασίαν ἔχειν γλυκύτητα, τὸ μέλι λέγων ἐνατον εἶναι μέρος τῆς ἀμβροσίας κατὰ τὴν ἡδονήν. Pro ἐνναπλασίαν et ἐνατον iam olim in Bergkii Ephemer. Marb. 1851. no. 30. scripsi δεκαπλασίαν et δέκατον allato schol. Pindari Pyth. IX, 113. ἔστι δὲ καὶ τοῦ μέλιτος εὐρητής ὁ Ἀρισταῖος, ὃ δὴ τῆς ἀθανασίας (i. e. ἀμβροσίας) δέκατον μέρος φηθήσαν εἶναι. Ac decumanus numerus etiam in aliis suavitatibus locum habet. Cf. Hesiodus apud Apollodorum Bibl. 3, 6, 7. οἴην μὲν μοῖραν δέκα μοιρῶν (μοιρέων) τέρεται ἀνὴρ, τὰς δέκα δ' ἐμπλήσει γυνὴ τέρεπουσα νόημα. Mox sequitur nobilissimum incerti auctoris in Cratinum epigramma, in cuius vs. 1. ex Anthol. Vatic. ταχὺς scripsi pro μέγας et vs. 4. ὠδῶδει pro ὠδωδῶς. De ceteris v. Heckeri Comment. crit. de Anthol. gr. I p. 31. (Vs. 5. corr. typoth. err. πιττῶ pro κιττῶ.)

Ibid. d. ἐκ τροφῆς ξηρᾶς οὐτ' ἂν σκώμματα γένοιτο, οὐτ' αὐτοσχέδια ποιήματα. Disiecta poetae membra cernere mihi videor; possis suspicari:

οὐτ' ἂν σκώμματα

γένοιτ' ἂν, οὐτ' αὐτοσχέδια ποιήματα.

Sequuntur paullo post ἐπεσημήνατο ὁ γραμματικὸς Ἀρίσταρχος, in quibus pro ἐπεσημήνατο, quod ex praecedente ἐπιστεφείας natum est, scribendum ἐσημήνατο.

Ibid. f. In Bacchylidis loco vs. 2. Herwerdenus Observ. crit. p. 137. σενομένα ἢ κυλίκων. Vs. 6. αὐτὸς μὲν πόλεων (malim πολίων) κρήδεμνα λύει, non ferri posse αὐτὸς intellexit Bergkii, coniecitque αὐτίχ' ὁ μὲν. Praetulerim οὗτος μὲν sc. Διόνυσος, quod ex praecedentibus Διονυσίοισι δώροις assumendum est. At recte idem in sequentibus supplevit

κάρπον: minus commode Erfurdus πόντον, quod Dindorfius secutus est.

II, 40. b. εὐρέθῃ seclusi.

Ibid. c. Antiphanes συνεχῶς μὲν γὰρ ἐμπιπλάμενος ἄνθρωπος ἀμελὴς γίγνεται. ὑποπίνων δὲ πᾶν φροντιστικός. Ita vulgo: scripsi

συνεχῶς μὲν (γὰρ) ἐμπιπλάμενος ἀμελὴς γίγνεται ἄνθρωπος, ὑποπίνων δὲ πᾶν φροντιστικός.

In quibus γὰρ Athenaei est. De ὑποπίνων v. Herwerden Oberv. crit. p. 51. In sequente Alexidis loco τὸ ante τοιοῦτον deleuit Dobraeus, vs. 2. autem scribendum suspicor:

τὸ διορίζεσθ' οὐ βεβαίως τῷ στόματι τὰ γράμματα, nisi malis τὸ διορίζεσθ' ἀβεβαίως.

Ibid. c. Alexis: τοὺς εὐτυχοῦντας ἐπιφανῶς δεῖ ξῆν. Hirschig πολυτελῶς. In sqq. ὁ γὰρ θεὸς ὁ δεδοκῶς τὰ γὰρ τὰ τούτων μὲν ὧν πεποίηκεν οἶεται χάριν τινὰ | ἔχειν ἑαυτῷ, in his θεὸς Hermannus addidit, praeterea ὁ δεδοκῶς recte scripsit Cobetus; articulum libri omittunt. Versu sequente libri fere τῶν μὲν ὧν πεποίηκεν, Hermannus ὧν μὲν πεποίηκεν, Dobraeus ὧν εὐ πεποίηκεν, Schweighaeuserus τούτους μὲν ὧν πεποίηκεν, quod sequi non debebam. Scribendum videtur τῶν ὧν πεποίηκεν οἶεται χάριν τινὰ | ἔχειν ἑαυτῷ. Vs. 6. πράττειν μετρίως Casaubonus pro librorum scriptura μετρίως πράττειν. Ibidem ἀχαρίστους scripsi cum Elmsleio pro ἀχρήστους, quod et sensus et metrum respuit. Denique ultimo versu malim λαβὼν ἀφείλεθ' ὅσα δεδοκῶς ἦν πάλιν, pro πάλαι.

Ibid. f. Ἡσίοδος ἐν Μελαμποδείᾳ (ita scripsi pro Μελαμποδίᾳ) φησὶν.

ἡδιστον δ' ἐν δαυτὶ καὶ εἰλαπίνῃ τεθαλυῖ —

Vulgo ex coniectura legitur ἡδὺ γὰρ ἔστ' ἐν. BCD ἡδὺ ἔστιν ἐν. Dixi de his in Em. Hübneri Herme I, 2.

II, 41. f. ὥς τὸ ἐν Φέτᾳ καὶ τὸ ἐν Πύρρᾳ. Parum probabiliter Hemsterhusius ἐν Φαιστῷ coniecit. Scribendum opinor ἐν Ἀφεταιῖς, quod Thessaliae oppidum est, quemadmodum etiam Pyrrha. De hoc quoque admonui l. I.

II, 43. c. De Antiphanis loco vide Com. graec. ed. min. p. 539. Vs. 4. pro πυρὸς recte VL τυρὸς habent.

Ibid. d. Ἀριστόβουλος δ' ὁ Κασανδρεὺς φησὶν ἐν Μιλήτῳ κρήνην εἶναι Ἀχίλλειον καλουμένην — ἀφ' ἧς οἱ Μιλήσιοι περιοράνασθαι φασὶ τὸν ἥρωα, ὅτε ἀπέκτεινε Τράμβηλον τὸν τῶν Λελέγων βασιλέα. Fontem Achilleum apud Miletum ex hoc uno loco cognitum habemus; nec tamen dubitandum videtur quin vera tradiderit Aristobulus, quum etiam oppidum ab Achille appellatum iisdem regionibus fuisse conicere liceat e Xenophontis Hell. IV, 8, 17. διαβάς τε καὶ ὁρμώμενος ἐξ Ἐφέσου τε καὶ τῶν ἐν Μαιάνδρου πεδίῳ Πριήνης τε καὶ Λενκόφρου καὶ Ἀχιλλείου ἔφερε καὶ ἤγε τὴν βασιλείῳ. Ubi Schneiderus, si locorum situm paulo curiosius contemplari voluisset, facile vidisset notum illud in agro Troiano oppidum Achilleum intelligi non posse. Cf. Xenophon l. I. III, 2, 17. ubi itidem cum Priene coniungitur. Ab eo diversum fuit Ἀχίλλειον φρούριον in Smyrnaeorum agro situm, si fides Stephano v. Ἀχίλλειος δρόμος. De Trambelo, qui ab aliis Telamonis filius fuisse dicitur, vide Anal. Alex. p. 57. Exerc. philol. I p. 5.

II, 44. a. In Antiphanis fragmento verba δὲ δεῖ addenda esse vidit Elmsleius. In Sophronis loco ἐς τὰν scripsi pro εἰς τὴν.

Ibid. c. Μᾶτρῖς ὁ Ἀθηναῖος ὃν ἐβίω χρόνον οὐδὲν εἰσιτεῖτο ἢ μυροίνης ὀλίγον. Ad haec confereendus est Ptolemaeus apud Photium Bibl. p. 148, 1. Μᾶτρῖς ὁ Θεβαῖος ὑμνογράφος μυροίνης παρ' ὅλον τὸν βίον εἰσιτεῖτο, ubi vides Thebanum dici, quem Athenaeus vocat Atheniensem, quorum utrum rectius sit vel nominis forma indicat, quae si Matris Athenas patriam habuisset, Μητρῖς esse deberet, cuius nominis exempla habes in numis Atticis et Smyrnaeis apud Sertinum III p. 546. et Mionnetum III, 20. qui male legunt Μητρος et Μητριος. Accedit quod Matris noster hymni in Herculem scripti auctor perhibetur ab Athenaeo X p. 412 b. et Diodoro Sic. I, 24. Quale argumentum quis non videt in Thebanum potius hominem cadere quam in Atheniensem? Cf. Babrius fab. 15. Scribendum igitur ὁ Θεβαῖος. Eiusdem erroris exempla editoribus non animadversa habemus apud schol. Pindari Olymp. II, 18. Παλλὰς Ἀθηναῖ ἡ πολιοῦχος τῶν Ἀθηναίων et schol. Aristoph. Acharn. 862. ἐσπουδάξον γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι περὶ τὸν αὐλόν. Exerc. philol. II p. 4.

Quibus in verbis *Θηβαῖοι* scribendum esse monuit nunc etiam M. Haupt in Nuove Memorie dell' Instituto di Corresp. archeol. vol. II p. 213.

Ibid. d. In Phrynichi loco posui ὕδατοπότης pro ὕδατοπότας. Ad ἀηδόνων ἡπιάλος comparanda Hesychii glossa Ἠπιάλος· ὄϊος πρὸ πυρετοῦ· ἐκαλοῦντο δ' οὕτω καὶ οἱ ψυχροί. Est igitur qui cantu suo febrem affert lusciniis sive febris lusciniarum. Non recte Hesychii glossam tractavit editor Ienensis, αἱ ψυχαί pro οἱ ψυχροί coniciens.

II, 45. a. In Antiplanis loco ante Casaubonum erat βρώματα διάφορα, quod tenuit Dindorfius, qui vs. 4. Porsoni coniecturam exhibuit διπλασίαν γὰρ παρέσχεν ἡδονήν. Libri διπλασίαν παρέσχε τὴν ἡδονήν. Rectius alii παρέσχε διπλασίαν τὴν ἡδονήν.

Ibid. litt. c. Praceunte Valckenario Mnemos. I p. 332. posui συμφέρεται pro φέρεται.

II, 46. a. Alexidis locum edidi ut eum supplevit et emendavit ex Clementis Alex. Paed. II p. 79. Nauckius Phil. V p. 554. Vulgo deest μύροις et editur ἐναλείφεται. Vs. 2. ποιεῖν pro ποιῶν scripsi ex Athen. XV p. 687 d.

Ibid. c. τοῦ ἐξ Ἀμφιαράου ὕδατος. BV Ἀμφιαράτου. Similiter litt. d. Ἀμφιαράτου V, Ἀμφιαράδου L. Utroque loco scribendum Ἀμφιαρείου sive potius Ἀμφιαραεῖου. Ibid. c. Dobraeus ἡτισοῦν pro ἡτις. Tum litt. d. ὦν τὰ βένματα πρὸς τὴν ἀνατολὴν ἡλίου ἔρρωγε, scribendum videtur ἐξ-έρρωγε.

II, 47. a. παρὰ Κρατίνῳ κεῖται

οὐ γάρ τοι σύγε πρῶτος φοιτᾷς ἐπὶ δεῖπνον ἄνηστις;
Scribendum πρῶτος, Iacobsius πρῶτος. Ibidem supplevi ἄκ-
λητος ex grammatico Bekkeri. In sequente Diphili loco:

τέρπομαι γυμνοῦς ὄρων
τούς ὀξυπείνους καὶ πρὸ τῶν καιρῶν αἶε
πάντ' εἰδέναι σπεύδοντας,

quem explicavi ut potui, vereor ne πάντ' ἐσθίειν scribendum sit.

Ibid. b. De Eubuli loco, in quo ἐλθόνθ' et ἐλεῦω partim cum Iacobsio partim cum Schweigh. edidi, v. Iacoby Ad-
denda Com. graec. p. CLXXXI. In sequente Alexidis loco adhuc probo quod conieci:

ἢ μὴ ποιοῦντ' ὥδ' αὖ ποιητὴν καὶ μέλη.

II, 48. b. In Platonis fragmento

κὰν φοινικίσιν Σαρδιανικαῖσιν κοσμησάμενοι κα-
τάκεινται,

non video quid aliud restet quam Σαρδιανικαῖσιν scribere, quod poeta metri causa pro Σαρδιαναῖς dixit. Cf. ad XIII p. 598
b. Neque κοσμησάμενοι incorruptum est, Casaubonus κοιμη-
σόμενοι.

II, 49. a. τήμερον ἐγὼ πράγματα ἔξω ἐξ ἀπραξίας. Non dubito quin in his comici senarii pars lateat:

ἔξω πράγματ' ἐξ ἀπραξίας.

Ibid. c. In Epicharmi fragmento Blaydesius ad Aristoph. Acharn. p. 161. scripsit τί δὲ τόδ' ἐστί; Sequuntur verba τί μὰν ἔχει πόδας τέτορας; Librorum scripturae ostendere vi-
dentur haec ita scribenda esse τί μὰν; οὐ πόδας ἔχει τέτο-
ρας; Vs. 2. ἔστιν adiecit Dindorfius. Vs. 3. malim πόδας
γὰ μὰν τέτορας ἔχει.

Ibid. c. Hipponactis versum ita scripserim:

στέφανον [ὄν] εἶχον κοκκυμήλων καὶ μένδης.

In Alexidis versibus Elmsleium secutus sum; vulgo ἐωρακέναι
νικητικόν, et in fine post Ἡράκλεις addebatur πεπόνων.
Alteram fragmenti partem emendavit Dobraeus, legebatur ἐό-
ρακας πῶποτε ἡνυστρον ἐσκευασμένον, ἢ σπλὴν' ὀπτὸν
μεμονθυλευμένον.

II, 50. b. μέσως. Ita Nauckius, si recte memini. pro μέ-
σος. C μετρώως.

Ibid. c. Ἀριστοφάνης.

ἐν τοῖς ὄρεσιν δ' αὐτόματ' αὐτοῖς τὰ μιμαίκυλ'
ἐφύετο πολλά.

Libri ἐν τοῖς ὄρεσιν αὐτομάτοισιν τὰ μιμαίκυλα φύεται
πολλά. In his δ' adiecit Dobraeus, μιμαίκυλ' ἐφύετο cor-
rexit Dindorfius, v. Bergkii Fragm. Arist. p. 1178. Emendan-
dum restabat αὐτομάτοισιν, quod ad montes relatum sensu
destitutum est. Scripsi igitur αὐτόματ' αὐτοῖς, ut pronomen
ad homines referatur, quorum beatam vitam poeta descri-
bebat. Cf. Ovidius Met. I. 103. contentique cibis
nullo cogente creatis, arbuteos foetus monta-
naque fraga legebant.

Ibid. e. In Cratetis loco erat ὠριζώτατα, quod Dobraci suasu ὠρικᾶ scripsi.

Ibid. f. ὅτι Ἀγῆνα σατυρικόν τι δράμα ἀμφιβάλλεται εἴτε Πύθων ἐποίησεν ὁ Καταναῖος ἢ Βυζάντιος ἢ καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος. De Pythonis notissimi hominis patria quum nulla unquam dubitatio fuerit, apertum est interposito articulo scribendum esse ἢ ὁ Βυζάντιος, quemadmodum est XIII p. 595. e. ὁ τὸν Ἀγῆνα τὸ σατυρικὸν δράματιον γεγραφώς, ὅπερ ἐδίδασκε Διονυσίων ὄντων ἐπὶ τοῦ Τδάσπου ποταμοῦ, εἴτε Πύθων ἢ ὁ Καταναῖος ἢ ὁ Βυζάντιος ἢ καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς. Cf. p. 586. f. εἴτε Πύθων ἐστὶν ὁ Καταναῖος ἢ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος, ubi post ἢ Καταναῖος excidisse videtur ἢ ὁ Βυζάντιος. Inscriptio huius dramatis quo spectaverit incertum est. Schweighausero enim ipsum Alexandrum Agenis nomine significari suspicanti parum favet fragmentum ab Athenaeo XIII p. 596. b. servatum, ubi Harpalus non minorem frumenti copiam Atheniensibus donavisse dicitur quam Agen, quod de Alexandro nullo pacto dici potuit. Nomen Ἀγῆν ex hoc ipso opinor dramate ab Arcadio p. 8, 19. memoratum, ex eorum genere est, de quibus Lobeckius Paral. p. 191. disseruit, quibus vide an addendum sit non lectum sane alias nomen λέσχην vel λεσχῆν, quod Timoni Philiatio restitutum suspicor apud Diogenem Laert. X, 40:

Οἷον Δημόκριτόν τε περίφρονα ποιμένα μύθων
ἀμφίνοον λέσχην, ἃ μετὰ πρῶτοις ἀνέγγων.

Vereor enim ut probari possint quae de his versibus scripsit Mullachius Quaest. Democrit. II p. 3. Timonen ἀμφίνοον λεσχῶν scripsisse suspicans. Mihi poeta ἀμφίνοον λεσχῆνα μετὰ πρῶτοις ἀνέγγων scripsisse videtur i. e. subtilem disputatorem. Eum igitur in principibus sese eius philosophorum agminis quod describit conspexisse dicit. Neque enim dubito quin illud Timonis fragmentum ex ea Sillorum parte petitum sit, quam ad Homericæ Νεκυίας formam institutam fuisse suspicor, cui coniecturae praeter alia fidem faciunt quae leguntur apud Diogenem Laert. VII, 15. de Zenone Citiensi:

καὶ φοβνίσσαν ἴδον λιχνόγραυν σκιερῶ ὑπὸ τύφῳ
πάντων ἐμείρουσαν —

et quae de Archelao idem habet Diogenes IV, 42:

ὥς εἰπὼν ὄχλοιο περιστάσιν εἰσκατέδυνεν.
οἱ δέ μιν ἤντε γλαῦκα πέρι σπίζαι τερατοῦντο
ἡλέματον δεικνύντες.

Quibus adde quae Diogenes de Platone servavit III, 7:

τῶν πάντων δ' ἡγεῖτο πλατύστατος, ἀλλ' ἀγορητῆς
ἡδυεπὴς τέτιξιν ἰσόκρατος *), οἱ δ' Ἐκαδήμου
δένδρει ἐφεζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν εἴδισιν.

Et de Heraclito atque Empedocle IX, 6. et VIII, 67:

τοῖς δ' ἐνι (ἐπι?) κοκκυστῆς ὄχλολοίδορος Ἡρά-
κλειτος
αἰνικτῆς ἀνόρουσε καὶ Ἐμπεδοκλῆς ἀγοράων
κηλητῆς ἐπέων.

Denique de Anaxarcho apud Plutarchum de Virt. mor. p. 400. c.
ἐν δὲ τὸ θαρσαλέον τε καὶ ἐμμανὲς ὅππῃ ὁρούσαι
φαίνεται Ἀναξάρχου κύνεον μένος —

Cuius loci partem non nominato auctore attulit idem Plutarchus de Vit. pud. p. 529 a. et Symp. p. 705 f. Ad locum de Democrito ut redeam, cum eo forsan coniungendi sunt versus de Pythagora apud Diogenem VII, 36:

Πυθαγόρην τε γόητος ἀποκλίνοντ' ἐπὶ δόξαν
θήρη ἐπ' ἀνθρώπων, σεμνηγορήης ὀαριστήν.

Quibus rursus connectenda videntur quae de Parmenide Zenone Eleata et de Melisso habemus apud eundem IX, 22 et 25:

Παρμενίδου τε βίην μεγαλόφρονα καὶ πολύδοξον,
ὅς ῥ' ἐπὶ φαντασίης ἀπάτας ἀνενείκατο νόσεις.
ἀμφοτερογλώσσου τε μέγα σθένος οὐκ ἀλαπαδνὸν
Ζήνωνος πάντων ἐπιλήπτορος, ἡδὲ Μέλισσον
πολλῶν φαντασμάτων ἐπάνω πάντων γε μὲν ἦσσω.

Quorum postrema intelligi non possunt, nisi post ἦσσω verbum excidisse statuas, in cuius initio fuerit γιγνόμενον. Exercit. philol. I p. 5—7.

II, 51. b. τὸ ἐν αὐτοῖς ἡρέμα ψυχρὸν καὶ τοῖς πυρεταί-

*) Ita enim nunc correxi editum ἰσόγραφος in Philol. Gott. XV p. 330. ubi de aliis quoque Timonis locis dictum est. Versu primo scribendum videtur πλατίστακος, de quo alias.

νοῦσι — καταπλαττόμενον ἐπὶ τοῦ στομάχου ἐπιτίθεσθαι. Recte Schweigh. [διὰ] τὸ ἐν αὐτοῖς — καταπλαττόμενα.

II, 52. b. Epicharmi fragmentum ex Dindorfii emendatione exhibui, libri καπυροτρώγονα κάρυα ἀμυγδάλας.

II, 53. a. Euripolis fortasse scripserat ἀπολείς με καὶ μὰ τὴν ἀμυγδαλὴν. Sed v. Com. gr. II, 449.

Ibid. b. Πάμφιλος ἐν Γλώσσαις μονηροβάκταν φησὶ καλεῖσθαι τὸν καρυοκατάκτην. Ita Dobraeus, libri μονηροβάτον. Idem paullo post Ποντικά. ὅτι τῶν Διὸς καλουμένων pro ὅτι ποντικῶν καλουμένων.

II, 54. c. ἔστι γὰρ τοῦτο τὸ χεῖριστον. Libri τὸ omitunt, adiecit Dobraeus.

Ibid. d. Ἀμφίλοχος δὲ ἄμωτα καλεῖ τὰ καστάνεια. Ita scripsi pro Ἀγέλοχος. De Amphilocho v. Ruhnkenium ad Velleium Pat. p. 20. De Crobyli loco lit. e. vide Fragm. Com. graec. IV p. 569.

Ibid. e. In Xenophanis versu secundo ἐν κλίνῃ μαλακῇ κατακείμενον scribendum esse κλίνῃ ἐνι μαλακῇ ostendit homericum εὐνῇ ἐνι μαλακῇ καταλέγμενος. Versu tertio malim ἐπιτρώγοντ' ἐρεβίνθους.

Ibid. f. De Sophili loco cf. Com. graec. III p. 583.

II, 55. a. In Alexidis loco τούτων οἱ τρεῖς μὲν δειπνοῦμεν, particulam μὲν inserui Schweighaeuserum secutus. In sequente versu fortasse scribendum est δύο δ' αὐτοῖσιν κοινωνοῦμεν pro αὐτοῖς συγκοινωνοῦμεν. Vs. 11. seclusi Elmsleio praeceunte λάχανον, quod glossematis loco ad θέρμος additum est. Vs. 13. βολβός τέττιξ. miror τέττιγα hic commemorari, vereorque ne vitium lateat. Scribendum opinor πέξις, quae fungi species est. V. intpr. Athenaei p. 61 e. Ultimo versu edidi φρυγίας εὐρήματα Συκῆς. Vulgo συκῆς. V. Pherenicum Athenaei III p. 78 b.

Ibid. b. Pherecrates τρώγων ἐρεβίνθους ἀπεπνίγη πεφρυγμένους. Scripsi τραγῶν, ut est in sequente Alexidis loco ἀλλ' οὐκ ἀπεπνίγη καταφαγῶν.

Ibid. c. In loco Alexidis fortasse scribendum est οὐδενὸς γὰρ πώποτε [μὰ τὸν Δί' οὗτος] ἀπέβαλ' ὄσπριον λέπος. Mox lit. d. ἔγραψεν δέλι pro ἔγραψεν.

Ibid. d. Lycophronis locus

καὶ δημόκοινος ἐπεχόρευσε δαιψιλῆς

θέρμος, πενήτων καὶ τρικλίνου συμπότης,

non immunis est vitii; pro τρικλίνου, quod ex B et X p. 420 b. positum est, vulgo legitur τρικλίνων. Fortasse scripserat poeta π. κατὰ τρικλίνον vel π. ἐν τρικλίνῳ συμπότης.

In Biphilli fragmento si recte Iacobsius verba τοῦ πορνοβόσκου delet, ultimo versu ἀπλῶς ἅπαντα μᾶλλον ἢ ταύτας τρέφειν, scribendum fuerit ἢ πόρνους τρέφειν. Pro ἀπλῶς, quod Iacobsio debetur, libri habent ἄλλως.

II, 56. f. In Pherecratis loco recepi, quod iam olim conieci, καρύκη pro κάρυα. V. Com. graec. II p. 359. Sequitur Platonis locus φύλλιον ἢ φαφανίδιον, in quo Dobraeus scribebat φυλλεῖον ἢ φαφανιδίου.

II, 57. a. De Calliae fragmento dixi Com. graec. II p. 740. In Amphidis loco ibid. b. non intelligo quo pacto ἐχθρὸς ἀληθινοὶ ὀρπονι possint ταῖς φαφανίδει, nec tamen vitium subesse videtur. Cf. Macho Athenaei VI p. 244 b. καρᾶβων ἀληθινῶν, quamquam hoc etiam quo sensu dictum sit ambigitur.

Ibid. d. Verba Ἀριστοφάνους «τίκτει-πρώτον ὑπηνέμιον ὦν νύξ», quae vulgo post εἶναι λευκόν leguntur, transposui litt. e. post ἀλλὰ καὶ ὑπηνέμια, et Sapphonis locum exhibui ut emendatus est a Bergkio P. L. p. 976. Vulgo φασὶ δὴ ποτε Λήδαν ὦιον εὐρεῖν.

Ibid. e. In Ephippii fragmento scribendum φοινικίνου.

Ibid. f. οὐκ εὖ ὁ δὲ Νεοκλῆς. Sic enim volebam; corr. operarum errorem. Edebatur οὐκ εὖ δὲ Νεοκλῆς.

Sequuntur haec: ἀπὸ τῆς σελήνης πεσεῖν τὸ ὦν ἐξ οὗ τὴν Ἑλένην γεννηθῆναι. De caelo lapsum esse ex quo Helenam exclusam ferebant omnium praeter Neoclem etiam veteres poetas tradidisse ex Plutarcho cognoscitur Sympos. II, 3, p. 637 b. καὶ τὸ Τυνδάρειον (ὦν) οἱ ποιηταὶ λέγουσιν οὐρανοπετὲς ἀναφανῆναι. Sequuntur apud Athenaeum ex eodem Neocle haec: τὰς γὰρ σεληνίτιδας γυναῖκας ὥτοκεῖν καὶ τοὺς ἐκεῖ γεννωμένους πεντεκαίδεκαπλάσιονας ἡμῶν εἶναι, ὥς Ἡρόδωρος ὁ Ἡρακλεώτης ἱστορεῖ. Haec de mirabili foecunditate lunae Herodorus in libro quem de rebus Herculis scripsit exposuisse videtur, et eo quidem loco ubi de leone Nemeaco agebatur, quem fuisse qui ex luna in terram delapsus esse

dicerent docui Anal. Alexandr. p. 85. Cf. Plutarch. Fac. Lun. p. 937 f. Atque Herodorum eandem fabulam mem-

Ibid. b. et c. Consulto reliqui in verbis Athenaei πρόπομα, quoniam non possidebam antiquam et genuinam formam esse

dicerent docui Anal. Alexandr. p. 85. Cf. Plutarch. Fac. Lun. p. 937 f. Atque Herodorum eandem fabulam memorasse diserto constat Tatiani testimonio Orat. c. Graec. XLV, p. 98. πῶς αὐτὸν ἡλίδιον πείθεσθαι τοῖς Ἡροδώρου βιβλίοις περὶ τοῦ κατ' Ἡρακλέα λόγου, γῆν ἄνω κηρύττουσιν κατεληλυθέναι τε ἀπ' αὐτῆς λέοντα τὸν ὕψ' Ἡρακλέους φρονεύνοντα. De Herodori illo libro post Heynium ad Apollodorum diligenter exposuit Weichertus de Vita et scriptis Apollon. Rhod. p. 157 sqq. et Müllerus Dor. II p. 464 sqq. Nomen huius scriptoris passim in Ἡρόδοτος corruptum esse constat, velut in ipso illo Tatiani loco, cui Herodori nomen primus reddidit G. Worth. Adde aliud exemplum ex Apollonio Lex. Hom. p. 72, 22. ἐπιβώτορι μῆλων ἦτοι βοσκήτορι, οἷον ἐριππαστήρι· οἱ τῶν βασιλέων υἱοὶ πρῶτον ἐπὶ κριῶν εἰώθασιν ἐπιβαίνειν, ὥς καὶ Ἡρόδοτος φησιν. In his Blomfieldus ad Callimachi II. in Iov. 80. pro Ἡρόδοτος scripsit Ἡρωδιανός. At corrigendum potius Ἡρόδωρος, qui illum regionum puerorum morem attigerat sine dubio in Argonauticis, ubi de Phrixo et ariete exponebat. Praeter Heracleam et Argonautica scripsit Herodorus Πελοπείαν laudatam a Schol. Pindari Pyth. XI, 25. τὸν δὲ Ὀρέστην ἐκκλαπέντα εἶναι τριῶν ἐτῶν ὥς Ἡρόδωρος ἐν Πελοπείᾳ, quam non recte Weichertus operis de Hercule partem fuisse statuit. Ad hunc librum refero hoc apud Athenaeum VI p. 231 c. τὴν Ἀτρείως δὲ χρυσὴν ἄρνα, περὶ ἣν γεγόνασιν ἡλίου τε ἐκλείψεις καὶ βασιλέων μεταβολαὶ ἔτι τε τῆς τραγωδίας ἢ πολλή, φιάλην ἀργυρᾶν φησι γεγονέναι Ἡρόδωρος ὁ Ἡρακλεώτης ἔχουσιν ἐν μέσῳ ἄρνα χρυσήν. Quo exemplo quam rationem in fabulis explicandis Herodorus secutus sit luculente intelligitur. Exercit. phil. I p. 8.

II, 58. a. In Ibyci fragmento olim scribebam:

ἡλικας ἰσοπάλους ἐνιγυίους,
pro ἰσοκεφάλους, fortasse recte. In Ephippi loco erat ἴτρια τραγήματα, pro quo ἴτρια τραγήμαθ' ἦκε scripsi ex XIV p. 624 c. Nicomachei fragmenti vs. 1. recte libri τοῦ πατρός pro quo Dindorfius μοι πατρός ex Iacobsii correctione dedit; pro γὰρ Cobetus Mnem. VII, 154. maluit μοι. Vs. 2. συνεστρόγγυλα idem dedit pro συνεστρογγύλικα, nescius idem me suasisse Com. Gr. IV p. 587.

Ibid. b. et c. Consulto reliqui in verbis Athenaei πρόπομα, quamquam non nesciebam antiquam et genuinam formam esse πρόπωμα, quae sine dubio in loco Phylarchi restituenda est. Eidem restitui ἐπὶ ξένια καλέσας pro ἐπὶ ξενία. V. Cobetum V. L. p. 248. et Dindorfium Praef. Luciani II p. IX.

Ibid. d. In Antiphanis loco erat τρώγοντες μολόχης ὄλζαν, quod servari potest, si hanc dactylici vel anapaestici versus particulam fuisse statuas.

II, 59. c. Hermippi verba ante Dobraeum ita scripta legebantur: τὴν κεφαλὴν ὅσῃν ἔχεις ὅσῃν κολοκύντην, idem in Phrynichi loco recte dedisse videtur κολοκύντιον. Epicharmi qui sequitur versus a Dindorfio ex Grotii et Koenii ad Gregor. p. 281. coniectura ita editus est:

ὕγιστερον τὴν ἐντὶ κολοκύντας πολὺ.

Libri ὕγιστερον τ' ἦν ἔτι. Sed ἐντὶ pro ἐστὶ Epicharmus non dixit. Praeterea haereo in ὕγιστερον τὴνο, siquidem huius proverbii haec forma fuit, ut homo praecipue sanus cucurbita sanior diceretur. V. Photium et Suidam s. v. ὕγιστερος ὁμφακος. Cf. Diphilus in Com. graec. IV p. 420:

ἐν ἡμέραισιν αὐτὸν ἐπτά σοι, γέρον,

θέλω παρασχεῖν ἢ κολοκύντην ἢ κρίνον,

i. e. ἢ ὕγιᾶ ἢ τεθνηκότα. Neque obstat Sophron apud Elym. M. p. 774, 41. ὕγιώτερον κολοκύντας, in quo ὕγιώτερον accusativus est, suspensus ille a verbo ἀποδείξω vel simili quodam. Itaque Epicharmi versum ita scribi malim

ὕγιστερός θὴν ἐστὶ κολοκύντας πολὺ.

Exercit. philol. Spec. I p. 7.

Ibid. d. In Epicratis ecloga edidi εἴ τι κατειδὼς ἦκεις, λέξον πρὸς τὰς γὰς. Abest vulgo τὰς. Cobetus maluit πρὸς Ἀθηνᾶς. Cf. Com. graec. III p. 370. Vs. 10. addidi τῶν et vs. 20. edidi πρῶτιστον μὲν, pro πρῶτιστα μὲν. Alii πρῶτιστα μὲν οὖν. Vs. 24. recte post Cobeti Observ. crit. de Platone Com. p. 121. τῶν μειρακίων delet Herwerdenus, qui vs. 30. coniecit ἐπέταξε πάλιν πορδὴν αὐτοῖς. Sufficere opinor ἐπέταξ' αὐτοῖσι πάλιν πορδὴν, vel ἐπέταξ' αὐτοῖς πάλιν αὐ πορδὴν. Alia tentavit Emperius.

II, 60. a. In Alexidis loco ἐφ' ἧς (corr. operarum error ἐπ' ἧς) ἐπέκειτ' οὐ τρὸς οὐδ' ἐλῶν γένῃ fortasse recte

maluit Herwerdenus. De mensura huius nominis dixi Com. graec. III p. 503. Ibid. poenitet non recepisse quod conieceram

οὐδὲ παρέχουσαι κνῖσαν ἡμῖν πίονα
παροψίδες καὶ λήρος.

Pro πίονα vulgo πλείονα scribitur.

Ibid. d. Postremos versus οὐδεὶς κρέως — πνθαγορίζειν, qui vulgo leguntur post φλέγμ' οὐκ ἔχων, Dobraeo suadente coniunxi cum sequentibus, in quorum primo scripsi τίς γὰρ κάτοιδ' ἡμῶν pro τίς γὰρ οἶδ' ἡμῶν.

Ibid. e. Cum Dobraeo posui τῷ παροιμίας pro τὸ παροιμίας, et in ultimo Antiphaneae eclogae versu scripsi κεῖ τι πνίγει βρωμ' ἔτι pro βρωμά τι, nisi praestat κεῖ τι πνίγει βρωμάτων.

Ibid. f. Epicharmi versum correxit Naekius, legebatur ἐπεσκληρότες.

II, 61. b. Euripidis legitur epigramma, in cuius vs. 1. pro ἀγήραντον e codd. posui ἀγήρατον, et vs. 4. ex iisdem scripsi μοιραδίω pro μοιριδίω. Cf. Lobeck. Proleg. Path. p. 352. In Athenaei verbis scribendum τοῦ πύργου.

Ibid. d. In Diphili medici loco οὐ μετὰ τὸ ἐψηθῆναι καὶ τεθῆναι πησσύμενοι verba καὶ τεθῆναι utpote ex dittographia orta delenda videntur.

II, 62. b. καὶ μᾶλλον ὅταν αἱ βρονταί, ὡς ταύτης αἰτιωτέρας οὐσης. Excidisse τῆς αἰτίας vidit Casaubonus.

Ibid. d. διὸ Ναυσικλείδην εἰρηκέναι μήτε ἔαρ μήτε φίλους. Sensus horum verborum epitomatoris vitio obscuratus est. Dixerat aliquis, referente Hegesandro, in Hellesponto οὔτε ὕδρον γίνεσθαι οὔτε γλαυκίσκον οὔτε θύμον, quo audito Nausiclides addidit: neque ver neque amicos. Cf. Dobraeus, qui pro θύμον recte corrigere videtur θύννον, quod praevit Natalis Comes. — De Aristophanis fragmento v. Bergkium p. 1169.

Ibid. e. Theopompi versus κᾶπειτ' ἰδὼν ἀσφάραγον ἐν θάμνω τινί (τινά?) fortasse ad Ulixen fabulam referendus est. In sequente Amipsiae fragmento scribendum οὐ σχῆνος οὐκ ἀσφάραγος οὐ δάφνης κλάδοι, pro οὐδ' ἀσφάραγος.

Ibid. f. Sophoclis versus fortasse ita scribendus est κᾶξορμενίζει κούκ ἔτι σχολάζεται | βλάστη.

II, 63. a. Antiphanis locus in libris ita legitur: ἀσπάραγος ἡγλαῖζεν, ὥχρος ἐξήνθηκέ τις. Porsonus ἐπηγλαῖζεν, praetuli

ἐπαγλαῖζεν (corr. oper. errorem). Metro destitutus Philyllii versus fortasse ita redintegrandus est μαινίδες [ἀφύη] σκόμβροι κοχλῖαι κορακῖνοι, ell. Anaxandride Com. gr. III p. 184. σκοροδῶν ἀφύης σκόμβρων.

Ibid. c. Epicharmus τούτων ἀπάντων ἀκρίδας ἀνταλλάσσονται. Dobraeus ἀντάλλασσε τύ. Fort. ἀντάλλασσε παῖ.

Ibid. d. Versu 4. eclogae Eubuli

οὐδ' ἱεροσύλοις καὶ πικραῖς παροψίδιν,

Dobraeus corrigit μιαναῖς. In postremo versu edidi ἀροκόλιόν τε γεννικόν, ὅπτα δέλφακος ἀλίπαστα τρία.

Vulgo δελφάνια.

Ibid. c. In Alexidis fragmento vulgatur πίννας. Tum legebatur

τοσαῦτα τούτων ἂν τις εὔροι φάρμακα
ἐρῶντι ἐταίρας ἕτερα χρησιμώτερα;

Scripsi τοιαῦτα, et similia, idque cum praecedentibus coniunxi; tum ἐρῶν pro ἐρῶντι correxit Iacobsius; praestat fortasse ἐρῶν γ'. Ad orationis formam compara Platonem Phaedr. p. 234 c. οἷε ἂν τινα ἔχειν εἰπεῖν ἄλλον — ἕτερα τούτων μείζω καὶ πλείω; Fort. tamen scribendum τουτωνὶ τίς ἂν εὔροι —

Ibid. f. De Xenarchi loco vide Com. gr. III p. 614. (p. 841. ed. min.) Vs. 7. polyus dicitur πόντου κυανέαις δύναις τραφεῖς, pro quo vide ne στραφεῖς scribendum sit. Vs. 10. cum Lobeckio pro στερνοσώματος scripsi στεροσώματος.

II, 64. c. καί γε ἱκανῶς εἰσὶν (αἱ βολβῖναι) διὰ τὴν πολλὴν σκληρότητα καὶ εὐέκκριτοι. Debebat opinor διὰ τὴν πολλὴν γλισχρότητα, praeterea excidisse videtur adiectivum, nisi καὶ ante εὐέκκριτοι delendum.

Ibid. Vitium suscepit ultimus Matronis versus

τάων φουμένων ἡράσσατο πότνια γαστήρ.

Fortasse ὑομένων scribendum, quando imbribus irrigantur, ell. versu tertio ἄς ἐν χέρσῃ θρέψε Διὸς παῖς ἄσπετος ὄμβρος. Nisi quis praeferat θυομένων, quando mactantur, ut Horatius dixit porrum seu caepe trucidas.

Ibid. e. In Philemonis loco pro κρόμμον scripsi κρόμνον.

ATHEN. IV.

3

Tum in Heraclidae Tarentini verbis pro ἐπιμένει γὰρ τῇ κοι-

bet cod. Gorl. Luciani vol. III p. 180. Iac. Exerc. philol.

Tum in Heraclidæ Tarentini verbis pro ἐπιμένει γὰρ τῇ κοι-
λίᾳ malim ἐμμένει.

II, 65. c. De Eubuli loco v. Com. graec. III p. 268. In
sequente Nicostrati fragmento Dobraeo auctore pro ἀγοράζω
scripsi ἀγοράσω.

Ibid. c. In Antiphanis anapaestis μελιπέδιζες suspi-
car Com. graec. III p. 145.

Ibid. d. De Antiphanis fragmento vide Com. graec. III p. 141.
In eo τίς εἰσφέρει scripsi Dobraeum secutus pro φέρει τις.
In Eubuli loco τὴν ὁδὸν corruptum est. Herwerdenus Obs.
crit. p. 60. διάπατε τὴνδ' (scil. κύλικα) ὄλην.

Ibid. e. Νικάνδρος Θηριακοῖς Ἡ καὶ λεπτοθρίοιο πο-
λύχνοα φύλλα κονύξης *). Leguntur haec eodem modo scripta
in Ther. 875. Itaque Nicander eo licentiae progressus est,
ut θρίον penultima correpta dicere non dubitaverit pro θρίον.
Sed Nicander in syllabarum mensura etiam alia sibi permisit
a reliquorum poetarum usu aliena. Ex hoc genere est quod
non tantum πρίων Ther. 52. sed etiam νεαλῆς Alexiph. 358.
364. 473. γερύων Alexiph. 576. Ther. 620. (cf. Stephanus
Byz. s. v. Βιθυνός) penultima brevi dicere non veritus est.
Nec minorem sibi licentiam sumpsit in mensura verborum
βάλσαμον Ther. 396. si sana est lectio, δείδει Alex. 443 *).
σίσμβρα Ther. 896. μύουρος Ther. 287. aliorumque. At
quod idem Alexiph. 446. ἄμμιγα ποιπνύων Ὑμητιδός in
Ὑμητίς primam produxit, in eo ab aliorum exemplo poetarum
descivisse non putandus est. Dosiades Anth. Pal. XV, 25, 21.
Ὑμητιαδᾶν πολὺ λαροτέρην σπονδὴν. Nonnus XIII, 183.
γείτονος Ὑμητοῖο μελισσήμεντας ἐναύλους. Stephanus Byz.
p. 727. Ὑμητιδός· τὸ ν μακρόν καὶ βραχύ. Atque hinc est
quod apud Hesychium Ὑμητιδός duplicata ametabolo Ὑμητι-
δός scriptum reperitur, cuius scripturae aliud exemplum ha-

*) E Theriacis Nicandri quae affert Etymol. M. p. 27,
51. Αἰγοφάγος· ὁ Ζεὺς, ὡς παρὰ Νικάνδρῳ ἐν Θηριακοῖς, ea
in nostris exemplaribus frustra quaeras. Sed scribendum
videtur Θηβαῖοις, quorum tertium librum laudat schol.
Ther. 214.

**) Hoc removit nunc O. Schneiderus, qui ex cod. II
edidit δείδιχθι.

bet cod. Gorl. Luciani vol. III p. 180. Iac. Exerc. philol.
I p. 8.

II, 67. a. οὔτε πεπέρεως μέμνηται οὔτε ὄξους, ὃ μόνον
ἄριστόν ἐστι τῶν ἡδυσμάτων. Postrema ab Athenaei ora-
tione separavi; habes comici poetae versum. monuit Dobraeus.

II, 68. c. De Cratini fragmento v. Com. gr. II p. 34. In Pla-
tonis loco ante Dobraeum ego ὁ μὲν Λέαγρος pro ὁ Μελέαγρος,
Bergkii autem ἀβελτεροκόκκυς pro κόκκυς restituimus.

II, 69. a. τὸ πλατύκαυλον καὶ τὸ στοργγυλόκαυλον.
Adieci τὸ ante στοργγυλόκαυλον.

Ibid. b. οὐ ὁ Ἀδωνις καταφυγών. Libri καταφαγών,
quod probum est si scripseris ἦς pro οὐ. In Amphidis frag-
mento vs. 2. ἄς εἰ φάγοι τις ἐντός Herwerdenus Observ. crit.
p. 62. corrigit κἀντός pro ἐντός, fort. ἄς καὶ φάγοι. Vs. 4.
legebatur στρέφοιθ' ὄλην τὴν νύκτα, et vs. 6. τῇ χειρὶ τρί-
βων τὴν ἀναγκαίαν τύχην, quod vere opinor φῦσιν scripsi.

Ibid. c. Eubuli versus μὴ παρατίθει μοι θριδακίνας ὦ
γύναι, integer erit, si, quod feci, μὴ duplicaveris.

Ibid. e. Λύκος δ' ὁ πυθαγόρειος τὴν ἐκ γενέσεώς φησι
θρίδακα — ὑπὸ μὲν τῶν Πυθαγαρείων λέγεσθαι εὐνοῦχον,
ὑπὸ δὲ τῶν γυναικῶν ἀστύτιδα. Mirum mulieres sic op-
poni Pythagoreis, ac vereor ne κυνικῶν scribendum sit.

II, 70. a. Sophocles ἄκανθα πάντα πληθύνει γῆν. Malim
πληθύνει. Ibid. b. Hecataei Milesii loco restitui formas ionicas,
legebatur ὕλησιν, τοῖσιν οὔρεσιν, κυνάρα, οἰκοῦσι, τοῖσιν,
κυνάρα, ἰτέα. Item in Seylacis ecloga, ubi erat ὀχετοῖσιν,
τοῖς οὔρεσι, κυνάρα. Ibid. c. legebatur καὶ ὁ Λοκρός.

Ibid. f. Epicharmi locum scripsi fere ut voluit Dindorfius.
Vulgo μάραθοι et τοῖς ἄλλοις μὲν τραγεῖν. Qui proxime
sequitur eiusdem poetae versus,

ὃ δὲ τις ἀγρόθεν ἔοικε μάραθα καὶ κἀκτους φέρειν,
eum ex fabula Γᾶ καὶ θαλάσσης petitum esse conicio e frag-
mento apud Etymol. M. p. 77. Ἀμάμαξος ἢ ἀναδενδράς.
Ἐπίχαμος ἐν Γᾷ καὶ θαλάσσῃ Ὁ δ' ἀμαμάξνας φέρει. Ita
enim scribendum. Videntur autem in hac fabula nuptiae cele-
bratae esse, ad quas sua quisque convivarum apportabat mu-
nera. Similis fuit earum Epicharmi fabularum compositio,
quas ab Hebae nuptiis inscripserat. Exerc. phil. I p. 10.

II, 71. e. In Menandri fragmento, de quo in Hübneri Hermie

ὡς Ἑλλάδιος ἐν γοῖσι φησίν. Ubi γοῖσι e γοιστομαθία

II, 71. e. In Menandri fragmento, de quo in Hübneri Herme I, 2. dixi, vs. 1. post ἔργον supplevi ἔστιν (dele comma post ἔργον). Sequentia praeunte Schweigh. ita Dindorfius edidit:
 οὐ λαβὼν τὴν κύλικα πρῶτος ἄρχεται λόγον πατήρ
 καὶ παραινέσεις πέπαικεν, εἴτα μήτηρ δευτέρα —
 libri pro παραινέσεις habent παραινέσις. Quid sit παραινέσεων παίζειν, nemo facile dicat. Correxī emendatione certa:
 καὶ παραινέσας πέπαικεν —

Corrumpit sententiam Herwerdeni Obs. crit. p. 93. conatus. Vs. 4. editur εἴτα τήθη παραλαλεῖ τις. Iam olim scripsi τηθίς, quod propter sequentia necessarium est. Nec παραλαλεῖ incorruptum puto, scribendumque videtur παρακαλεῖ, admonet, hortatur adolescentulum. In Antiphanis vs. 1. fortasse recte addidi ἄρ' et τι ante καταφαγεῖν deleui. Vs. 3. scripsi ἐνθάδ' ἔδομαι γὰρ καὶ τις ὕπεται; deest vulgo ἐγώ. In sequente eiusdem poetae fragmento, in cuius vs. 1. addidi παῖ, cum Dindorfio e Ruhnkennii coniectura dedi ψυκτῆρα, λεκάνην, τριπόδιον, ποτήριον, pro quo cod. habet πότερον. At ποτήρια etiam cetera fere sunt, quae enumerantur; itaque certum quoddam poculi genus commemoratum fuisse crediderim; id quale fuerit fortasse alii reperient. Versu ultimo erat θυεῖαν.

Ibid. In Euripidis fragmento vs. 2. fortasse corrigendum est Νεῖλον λιπὼν κάλλιστον ἐκχέανθ' ὕδωρ. Vs. 5. pro τεθριππέοντος scribendum esse τέθριππ' ἔχοντος primus vidit Doederlinius. Aeschyli loco adhibui fere emendationes Hermannianas, v. Nauckii Trag. gr. p. 74.

Ibid. d. ὕδατων πολλῶν καὶ λαμπρῶν γινομένων κατὰ τὴν Αἰθιοπίαν. Sunt Callisthenis verba, in quibus offensio-nem habet λαμπρῶν, pro quo scripsi λαβρῶν.

III, 72. a. Nicandri e Georgicis fragmentum assertur, cuius in versu primo scribendum videtur σπείρειας κνέμων Αἰγύπτιον pro κνέμων, notissimo usu genitivi. Productio brevis syllabae non defenditur loco in Alexiph. 362. Vs. 3. pro ἀνύης posui ἀνύης, quod tempus melius convenit cum ὀρέξῃς. Sequentia τὰ δὲ πεπτωῶτα ἀκμαίου καρποῖο κιβώρια respexit schol. Dioscoridis in Matthaei med. graec. p. 362. Αἰγύπτια κιβώρια, ὧν μένεται Νίκανδρος Γεωργικοῖς,

ὡς Ἑλλάδιος ἐν χοίσει φησὶν. Ubi χοίσει e χρηστομαθία corruptum videtur, cuius operis iambicis senariis comprehensi excerpta servavit Photius Bibl. cod. 279. Neque aliunde petita sunt quae leguntur apud scholiastam Euripidis Med. 610. et schol. Dionysii Per. 911. Exercit. philol. I p. 10.

III, 73. d. τὸν Τραγασαῖον ἄλα λαμβάνειν. De sale Tragasaeco vide ad Stephanum Byz. p. 722. Mox legebatur καὶ Λάχης, quod Valckenarium Epist. ad Ernestum p. 47. secutus Καλλιμάχος scripsi.

III, 74. b. ἡδύγεων posui pro ἡδύγαιον, et litt. c. scripsi καὶ ἀπὸ γράδης γρέμασθαι δέη, quod ex cod. Ven. Bekkerus enotavit. Vulgo ἀπογρέμασθαι.

Ibid. f. In Alexidis fragmento Herwerdenus Novis Ad-dendis ad Com. graec. p. 33. recte scripsit ἐπὶ τοῖσι pro ἐν τοῖσι.

III, 75. a. Aristophanci fragmenti primus versus ita scriptus legebatur:

συνὰς φυτεύω πάντα πλὴν λακωνικῆς.

Correxī πάνν τι.

Ibid. b. De Alexidis loco dixi ad II p. 55. a. In Pherecratis fragmento revocavi verissimam librorum scripturam κάθενδε τὰς μεσημβρίας pro τῆς μεσημβρίας.

Ibid. c. Pro φιβαλέοι posui quod constans usus postulabat φιβάλεω, et in Apollonophanis loco (Ἀπολλοφάνους enim recte Porsonus pro Ἀντιφάνους restituit) vs. 3. meae a Dindorfio receptae coniecturae τὰς φιβάλεως δὲ praetuli quod VL. habent τασδὶ φιβάλεως. AB τὰς δὲ φιβάλεως.

III, 76. a. Parmenonis Byzantii fragmentum assertur hoc:
 ἦλθον μακρὴν θάλασσαν, οὐκ ἄγων σῦνα
 ναυαῖα φόρτον.

Athenaeus haec attulit ut Canaeas sicus praestantissimus (διάφορα σῦνα) fuisse doceret. Itaque excidit laus illarum sicuum. Fortasse scripserat poeta:

ναυαῖα φόρτον, [ἐξοχώτατον βρωμα].

Praeterea suspectum dicendi genus est ἦλθον θάλασσαν, quod dici non potest ut ἐλθεῖν ὁδόν et similia. Quare pro ΗΛΘΟΝ scribendum puto ΠΛΕΘΟΝ. Ibidem legebatur Προικιζομένης ἱματιοπώλιδος. V. Historiam Com. graec. p. 466.

πᾶσιν ἔστιν ὦνία. Vs. 9. et 10. cod. A ut videtur θάτεροι (θάτερα B) δέ τ' αἱ κόγχαι τε αἱ ἀμαθιτιδές τε κακοδόκιμοι. Optime correxit Ahrens. Tum idem κηῦνοι, libri κηυρόνοι, Casaubonus κήγονοι.

Ibid. f. Alcaci fragmentum affertur: πέτρας καὶ πολιᾶς θαλάσσης τέκνον — ἐκ δὲ παίδων χαυνοῖς φρένας ἡ θαλασσία λεπάς. Sic enim Ahrens emendavit vulgatam scripturam ἐκ λεπάδων. Ad idem carmen ego Philol. XII p. 615. referebam glossam Hesychii Μελίγγας (fort. μελίγκτας vel μελίγτας) ὅλοιτο παῖς θαλάσσης — τινὲς δὲ τὸν αὐλὸν ἢ τὸν δι' αὐτοῦ μελισμὸν.

III, 86. a. Sophron μελαινίδες γὰρ τοι νησοῦντι ἐμὴν ἐκ τοῦ μικροῦ λιμένος. Pro νησοῦντι fortasse νισοῦνται, i. e. νίσονται, scribendum est; τὸν μικρὸν λιμένα dicere videtur portum Syracusanum minorem.

Ibid. c. ῥωμαλεώτερα δὲ τῶν κογχυλίων φησὶν εἶναι ὁ Διοκλῆς πορφύρας κόγχας κήρυκας. Scribendum ῥωμαλεώτατα vel ἄλλων addendum. Sequens Sophoclis fragmentum optime tractavit Nauckius Trag. graec. p. 159. In Spensippi loco erat πίννας, quod πίνας scripsi ex BP. eamque formam ubique posui.

III, 87. a. Ἀριστῶνυμος Θησεῖ «κόγχος ἦν βαπτῶν ἁλῶν». ὁμοίως παραπλησίως δ' εἴρηκε καὶ Φρύνιχος. Porsono ὁμοίως expungenti obsecutus est Dindorfius; scribendum potius ὁμοίως καὶ παραπλησίως δ' εἴρηκε, quae passim coniunguntur. V. Lobeckii Paral. p. 62. not. 69. Adde Photium p. 195, 1. τὴν αὐτὴν καὶ παραπλησίαν διάνοιαν. Consimili ratione ἐπὶ τῇ Ἰσῇ καὶ ὁμοίᾳ coniunxit Thueyd. I, 27. et V, 79. Teles Stobaei Flor. XI 8. alii. Exerc. phil. I p. 4.

Ibid. b. Ἠγήσανδρος — τὰς τραχείας φησὶ κόγχας ὑπὸ μὲν Μακεδόνων κωρύκους καλεῖσθαι, ὑπὸ δὲ Ἀθηναίων κρείους. Scripsi κριούς.

Ibid. c. Illicesius scribere non potuit τῶν μυῶν οἱ μὲν Ἐφέσιοι καὶ οἱ τούτοις ὅμοιοι τῇ εὐχυλίᾳ τῶν μὲν πτερῶν βελτίονες, ubi pro ὅμοιοι correxi ὁμοιοί.

III, 88. d. Post ἀνεωγμένον addendum erat ex Aristotele πόρον, ut iam Schweighauserus indicarat. Tum ἀφίᾳσι pro ἀφίῃσι scripsi praecunte Dobraeo.

III, 90. b. μέμικται γὰρ κωμωδικῶς πρὸς τὴν τήθην καὶ μητέρα. Loquitur de versu Aristophanis Lys. 549. ἀλλ' ὦ τῆθ' ἄνδρειοτάτῃ καὶ μητριδίῳ ἀκαληφῶν. Pro μέμικται Schweighauserus tentabat μεμίμηται. Praetulerim πέπαικται.

Ibid. d. Diphilus Siphnius οἱ δὲ σωλῆνες μὲν πρὸς τινῶν καλούμενοι, πρὸς τινῶν δὲ καὶ αὐλοὶ καὶ δόνακες καὶ ὄνυχες, πολύχυλοι καὶ κακόχυλοι. Supplendum videtur ὄνυχες [καὶ δάκτυλοι], πολύχυλοι. Cf. Plinius H. N. XXXII, 152. solen sive aulos sive donax sive onyx sive dactylus, qui manifesto Diphilum exscripsit. καὶ δάκτυλοι facillime ante πολύχυλοι excidere potuit. Mox εἰσὶ δὲ τοῖς λιθιώσι καὶ ἄλλοις δυσουροῦσι εὐθετοί. Malim ἄλλως.

Ibid. e. Pro ἑαρινοί, quae Casauboni emendatio est, scripsi de Dobraei coniectura εὔσαρκοι. Libri ἐνεάριοι. De Phaniae Eresii libro τυράννων ἀναρσεις ἐκ τιμωρίας inscripto v. Eberti Diss. Sic. I p. 76 sqq.

III, 91. a. ἐχῖνοι δὲ ἀπαλοὶ μὲν εὐχυλοὶ — μετὰ δὲ ὀξύμελιτος λαμβανόμενοι καὶ σελίνου καὶ ἡδυόσμου εὐστόμαχοι γλυκεῖς τε καὶ εὐχυλοὶ. Pro altero εὐχυλοὶ scribere mihi visum est εὐχοίλοι.

Ibid. b. In loco Phaniae: οἱ δὲ περὶ τὴν Κεφαλληνίαν γινόμενοι (ἐχῖνοι) καὶ περὶ τὴν Ἰκαρίαν καὶ τὸν Ἀδρίαν τινὲς αὐτῶν καὶ ὑπόπικροί εἰσιν· οἱ δ' ἐπὶ τοῦ σκοπέλου τῆς Σικελίας κοιλίας λυτικοί. Post Ἀδρίαν fortasse lacuna indicanda erat; nec Ἰκαρίαν, quae non bene iungitur cum Cephallenia et mari Adriatico, incorruptum est. Suspicio Ὑκαρίαν scriptorem dedisse, quod situi locorum accommodatum est. Cf. ad VII p. 327 b. Quis sit ὁ σκόπελος τῆς Σικελίας obscurum est.

Ibid. c. Epicharmi versus sic vulgabatur

καρχίνοι θ' ἴκοντ' ἐχῖνοί θ', οἱ καθ' ἄλμυρὰν ἄλα —

ex Toupjii emendatione. Libri ut videtur θ' ἴκοντι ἐχῖνοί τε τοὶ καθ', nisi quod VL. τε τοὶ καθ' habent. Quod ego dedi, in eo καρχίνοι τε referebam ad verbum, quod praecesserit. Vs. 2. recte Ahrensius scripsit μόνον.

Ibid. e. θοῖναν scripsi pro θολήν. Ven. θολνα. V. ad VIII p. 333 d.

Ibid. d. ὦ φάγῃμα μιᾶρόν, οὔτε μὴ νῦν σε ἀφῶ μαλ-

ἢ καὶ ὅστρεα τόσσα βυθοῦς ἄτε βόσκειται ἄλμης,

Ibid. d. ὃ φάγημα μικρόν, οὔτε μὴ νῦν σε ἀφέω μαλ-
θακισθεῖς οὔτ' αὐτὶς ἔτι λάβοιμι. In his ex APV αὐτὶς
scripsi pro αὐθὶς. Atqui ionicae formae sunt ἀφέω et αὐτὶς,
quo indicio ductus suspicari possis Athenaeum litt. c. non Λά-
κωνα scripsisse, sed Ἰῶνα vel καὶ Ἰῶνα. Sequuntur statim
haec ὅτι δὲ οἱ ἐχῖνοι (λέγω δὲ καὶ τοὺς χειρσαίους καὶ τοὺς
θαλαττίους) καὶ ἑαυτῶν εἰσι φυλακτικοὶ πρὸς τοὺς θηρώ-
ντας. Quae sic edidi λέγω δὲ τοὺς χειρσαίους, οὐ καὶ τοὺς
θαλαττίους. Ion certe, quo teste utitur Athenaeus, de terre-
stri erinaceo loquitur:

ἀλλ' ἐν τε χέρσῳ τὰς λέοντος ἦνεσα
ἢ τὰς ἐχίνου μᾶλλον οἷζυράς τέχνας·
ὅς εὐτ' ἂν ἄλλων κρεισσόνων ὁρμήν μάθῃ,
στρόβιλος ἀμφάκανθον εἰλλῆας δέμας
κεῖται δακεῖν τε καὶ θιγεῖν ἀμήχανος.

In quo loco non assentior Nauckio Fragm. Trag. p. 573. verba
ἐν τε χέρσῳ corruptelam suscepisse dicenti. Sequebatur sine
dubio apud Ionem aliquid de astutia bestiae marinae, idque
ipsum, ni fallit sententia, servavit Athenaeus VII p. 318 c.
(fragm. 36)

καὶ τὸν πετραῖον πλεκτάναις ἀναίμοσιν
στυγῶ μεταλλακτῆρα πουλύπουν χροός.

cf. Oppianus Hal. II, 359:

τοίην που τραφιῆς γαίης ἐπὶ δῆριν ἔθεντο
ἄμφω ἐνὶ ξυλόχοισιν οφίς καὶ τρηχὺς ἐχῖνος —
ἦτοι ο μὲν προῖδων ὀλοφώιον ἐρπυστήρα
φραζάμενος πυκινῆσιν ὑπὸ προβλήσιν ἀκάνθαις
εἰλεῖται σφαιρηδὸν ὕψ' ἔρκεϊ γυνὴ φυλάσσω
ἐνδοθεν ἐρπύζων· ὃ δὲ οἱ σχεδὸν αὐτίκα θύνων
πρώτα μὲν ἰοτόχοισιν ἐπισπέρχει γενύεσσιν κτλ.

Vs. 1. loci Sophoclei nescio an recte τοὺς λέοντας scribendum
censuerim. Vs. 4. ἀμφάκανθον, quae Salmasii coniectura
est, recepi, vulgo ἄμφ' ἄκανθαν legitur sine sensu.

Ibid. c. Diphilus Siphnius εἰκόασι δ' αὐταῖς καὶ οἱ κήρυ-
κες, ὧν οἱ μὲν τράχηλοι εἰστόμαχοι, δυσκατέργαστοι δέ.
Haec adversis frontibus sibi repugnant. Scribendum εὔστο-
μοι, iucundi saporis.

III, 92. c. Nicandri locus legitur e Georgicis:

ἢ καὶ ὄστρεα τόσσα βυθούς ἄτε βόσκεται ἄλμης,
νηοῖται στρομβοὶ τε πελωριάδες τε μύες τε
γλίσχραι τ'. ἀλλὰ σύνες τε καὶ αὐτῆς φώλεα πίνης.

Versu primo aut τόσσα aut ἄτε corruptum est. Conieci ἢ
καὶ ὄστρεα τόσσα (i. e. ὅσα) βυθούς κατὰ βόσκεται ἄλμης.
Versu tertio γλίσχραι substantivum mihi esse videtur et de
certo quodam concharum genere intelligendum esse, si recte
emendavi Hesychium Γλίσχραι· χῆμαι, ubi pro χῆμαι
editur κνήμαι. Versu tertio τὺ scripsi pro τε.

His proxime Archestrati locus subicitur:

τοὺς μύς Αἶνος ἔχει, ὄστρεα δ' Ἀβυδος,
ubi cum libri μύς θ' ἢ Αἶνος habeant, fortasse scribendum
est τοὺς μύς θ' Αἶνος ἔχει. Αἶνος cum spiritu aspero dictum
videtur ut Haemus dicebatur et Aemus. Versu tertio πλεί-
στους δ' Ἀμβρακία παρέχει — in πλείστους latet haud du-
bie piscis nomen.

Ibid. f. In Epicharmi loco erat συμπεφυκῶτα. Recte p.
85 d. συμμεμνῶτα. Statim in Platonis verbis edere debebam
δεδεμένοι pro δεδεσμευμένοι. Clare id indicat P. ubi δεδεγ-
μένοι scriptum est.

III, 93. c. λεῖον τὸ ὄστρακον ἔχει καὶ δασύ. Scribendum
videtur praecunte Dalecampio καὶ παχύ. Mox in Charetis Mi-
tylenaei verbis κατὰ τὴν Ἰνδικὴν θάλασσαν, ὡσαύτως κατὰ
τὴν Ἀρμενίαν καὶ Περσικὴν καὶ Σουσιανήν, malim Ἀρμε-
νιακὴν. Caspium mare dici intellexit Schweighauserus.

Ibid. f. ὅσαι δ' ἂν πέτραις καὶ σπιλάσι προσφυῶσι ῥιζο-
βολοῦσι, κἀνταῦθα ἐνοῦσαι τὴν μαργαρίτιν γεννώσι. Pro
ἐνοῦσαι corrigendum videtur ἐνδύσαι.

III, 95. b. Anaxilas: τῶν ἰσχύλου πολὺ μείζον εἶναι
μοι δοκεῖ | ἰχθυόδι' ὅπταν. Ita correxit Dobraeus, libri πολὺ
μᾶλλον, quod servare non debebam. Sequentia corruptius
sunt tradita, quam quae tuto emendari possint. Interim
tentavi

ὅσον
ἀκροκόλι' ἔπειν [κρεῖττόν ἐστι], ῥυγγία,
πόδας.

ἐστὶ, quod vulgo post ἔπειν legitur, abest a BP. Ceterum
Anaxilae nomen suspectum esse docebit inspectus Athenaei

locus. Suspiciari possis Ἀνάξιππος. In sequenti Anaxilai fragmento

δεινὸν μὲν γὰρ ἔχονθ' ὅς
ῥύγχος ὧ φίλε Κινησία,

pro Κινησία scribendum videri κνησιᾶν indicavi Hist. crit. p. 228.

Ibid. c. Axionici locum exhibui ut correctus est ab Emperio. Vulgo editur συντιθείς, οἶονται ἄνω ἑτεράλκρια — τέμνω παραφέρω. Vs. 4. Dobraeus πάντας ὥστ' ἄν.

Ibid. d. Iacobsius, quem Dindorfius secutus est, pro τέων scripsit κύων. Altero versu Dobraeo auctore fortasse addendum σέ. Mox erat Σνοθήραις, quod Σνοθήρα scripsi.

Ibid. f. In Antiphanis fragmento γελοῖον alteri interlocutori tribuerim, cetera primo. Vs. 4. ὦ δέσποτ' scripsi pro δέσποτα, ut voluit vir doctus apud Schweighauserum. Lacunam quam ultimo versu indicavi, Herwerdenus Observ. crit. p. 49. ita supplevit:

ζῶον [μὲν ἐκεῖνο], τοὺς δὲ βουὲς ἠνάγκασεν.

III, 96. a. In Alexidis loco ἡριστηζότων | σχεδόν τι δ' ἡμῶν ἐξ ἀκροκωλίου τινός, pro ἐξ posui ἔξ.

Ibid. b. Primum versum Pherecratis praeunte Elmsleio correxi in libris sic scriptum ὥς παρασκευάζεται δειπνον πῶς ἂν εἴπαθ' ἡμῖν.

Ibid. c. De Aristophanis loco dixit Bergkii Fragm. Com. II p. 1150.

III, 97. c. τοῦτο δ' ὑμεῖς ποιεῖτε — πίνοντες, μᾶλλον δ' ἐκπίνοντες. Scripsi ἐμπίνοντες ell. incerto comico in Fragm. Com. III p. 394. πίνωμεν, ἐμπίνωμεν. Cf. Vindic. Arist. p. 189.

Ibid. f. προσέπαισε λίθῳ καὶ τὴν κνήμην ἔλυσε. Non displicet quod Emperius pro ἔλυσε coniecit ἔκλασε.

III, 98. d. τοιούτος ἦν καὶ Ἀλέξαρχος ὁ Κασάνδρου τοῦ Μακεδονίας βασιλεύσαντος ἀδελφός, ὁ τὴν Οὐρανόπολιν κτίσας. Uranopolitarum civitas ab Alexarcho condita quo loco sita fuerit a Plinio indicatum putatur II. N. IV, 10. ubi de Atho monte disserit: oppidum in cacumine fuit Acrothion, nunc sunt Uranopolis, Palaeotrium, Thysus, Cleonae, Apollonia. Sed hujus testimonii ambigua

fides est. Veriora docet Strabo Epit. libri VII. a Kramero edita p. 17. c Demetrio Scepsio: εἰδ' ὑψηλὸν εἶναι πλαταμῶνα πλεθριαῖον σχεδόν τι τὸ μῆκος — ὅπου Ἀλέξαρχον τὸν Ἀντιπάτρου πόλιν ὑποδείμασθαι τὴν Οὐρανόπολιν λ' σταδίων τὸν κύκλον ἔχουσαν. Ad huius igitur rupis radices Acanthum inter et Sanas Uranopolis erat condita. Exercit. phil. I p. 5.

III, 99. c. ἐποχέα posui pro ἐποχλέα, ut praeter alios voluit Coraes.

Ibid. d. ἐπωνόμασεν dedi pro που ὠνόμασεν, nisi πῶν delere praestat.

III, 100. a. Sophili fragmentum sic redintegraverim:

γαστρισμός ἔσται δαψυλῆς· τὰ προσήμια
ὀρώ [τὰ δειπνον· κατὰ] χορτασθήσομαι.

Ibid. d. Anthiphanis locum emendavi Fragm. Com. III p. 129. In fine vs. 2. addidi πόλις et vs. 4. scripsi Μητρῶς pro Μήτρας.

Ibid. e. In Anaxippi vs. 2. recte Dindorfius scripsisse videtur φᾶς. Vulgo φῆς, quod φῆς scripsi. In eiusdem poetae loco ib. servato personarum vices sic distinxī ut oratio similis evadat ei quae est apud Aristophanem Plut. 190. Vs. 3. pro ἄπασιν fortasse ἀλλάσιν, idque alteri interlocutori tribuendum. Vs. 4. μασπέτοις Casauboni sive potius Dalecampi emendatio est pro μαστοῖς. Fortasse tamen praestat μαζίτοις scribere. Pro πυρετοῖς Lennepius tentabat δέφροις.

III, 101. a. In Hipparchi fragmento presse sequens librorum vestigia scripsi cum Dobraeo:

ἀλλὰ λοιπὰς μ' εὐφραίνει ἢ μήτῃς καλὰ πρόσωπα,
quae apud Dindorfium sic scripta sunt:

ἐν λοιπῶν μ' εὐφραίνει μήτῃς καλὰ πρόσωπα.
Libri fore ἀλλαλοπὰ σύ μ' εὐφραίνει.

Ibid. c. Dedi γαίης pro γαίας. Versu 4. debebam τέφρην pro τέφραν et vs. 14. πτωχείης.

Ibid. e. ἐτέρωθε posui quod sententia postulabat pro ἐτέρωθι.

Ibid. f. ὁμοίως καὶ τὸ τοῦ Ἀντιγόρου τοῦ βασιλέως δειπνον διατιθείς. Scribendum videtur ἐκτιθείς; illud convivium apparantis est, non eius qui convivii apparatus enarrat.

III, 102. a. — 103. c. In Damoxeni fragmento vs. 6. nunc cum Cobeto Mnem. IV p. 120. scripsi *ὦ γῆ καὶ θεοί*. Vulgo *οὐκ ἦδει θεοί*. Idem voluerat Hirschig p. 32. Vs. 9. τοῦ *πινεῖν* Reisigius, τοῦ *φρονεῖν* Emperius. Vs. 10. *πάν* pro *ἦν* recte, opinor, Reisigius. Vs. 15. *μινθώσας ἄφες* Hermannii coniectura est pro *μισθώσας ἄφες*, quod Grotius pro *μισθώσω σαφές* scripserat. Eodem auctore praecedentem versum seclusi. Vs. 30. Herwerdenus Nov. Add. crit. p. 46. *χυμός, λέγει Δημόκριτος, οὐδὲν πρᾶγμα γὰρ | ποιεῖ γενόμενον τὸν φαρόντ' ἀσθρετικόν*. Vs. 36. ἄλλην pro ὁσμήν scripsi apud Dindorfium et vs. 37. *ποιούντας* pro *ποιούντων* posui cum Schweighausero. Vs. 38. ante Reisigium *ὑποτρίβοντας*. Vs. 39. *πρόσπαρδέτω*. Herwerdenus *πρόσπαρδε σύ*. Fortasse *πρόσπαρδ'*. ἔτω, eat, habeat sibi. Vs. 40. *ὥς μοι κεχάρισται* mea est emendatio a Dindorfio commemorata, vulgo *ὥς μοι κέχηρηται*. Vs. 43 sq. Dobraeus *εὐτυχούς τέχνης, οὐ τοῦ διανίξιν*. Vs. 47. vulgo *ποιοῦσι δ' ἕτεροι σοὶ δὲ λέγω*. Correxī apud Dindorfium. Praestat fortasse quod coniecit Casaubonus *ἕτεροι*. B. *σύ δέ*; A. *λέγω*. Vs. 48. *ἄφες*. Forsan *ἄνες*. Vs. 50. Libri *ὁμαλίζέτω τοῖς στάχεσι*. Iacobsius et Dindorfius *ὁμαλίζέτω τις ὡς τάχος*, Dobraeus *ὁμάλιζε τοῖσι τάχεσιν*, quod fortasse verum est, vide tamen Com. gr. IV p. 532. Vs. 52. verba *καὶ τι φαίνεται τέχνη* per interrogationem elata primo interlocutori tribuerim. Vs. 59. legebatur *ἐνίστε δ' ἀφεςτώς*, scripsi *ἔσθ' ὅτε δ' ἐφετώς*, illud ex mea, alterum ex Herwerdeni emendatione. Vs. 61. *οὐχ ὑπερβήσει σοφόν*. Fortasse *Σόφων*, quod unius ministrorum nomen fuerit; nisi malis *σοφός*, id ut cum *Ἐπίκουρος* coniungatur; sed video quid obstat. Vs. 63. *οἶδε Cobetus* recte. Vs. 66. *οὐκοῦν ὃ γ' οὐκ ἔχουσιν*. Cod. B. *ὅτε οὐκ*, alii *ὅτ' οὐκ*, malim *οὐκοῦν ὃ τι οὐκ ἔχουσιν*. Vs. 67. *οὕτω συνδοκεῖ*. Ita correxi pro *οὕτω σοὶ δοκεῖ* et haec personae B. attribui. Cobetus *οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ*;

III, 103. c. In Batonis loco vs. 6. malim *ὥς λέγουσι γ' οἱ σοφοί*. Vs. 9. *ἐκ δὲ τοῦ ζῆν δὴ καλῶς | εὖσως ἅπαντας ἢ τυχὸν δώσεις ἐμοί*. Pro *δὴ καλῶς* Athenaeus VII p. 379 b. recte *παγκάλως* habet. Cetera feliciter emendavit Hirschigius p. 30. *ἰσως ἅπαντας εὐτυχεῖν*, quod recipere debebam; et

εὐτυχεῖν repererat iam Emperius p. 346. Vs. 18. nescio quam ob causam delendum censuit Hirschigius. Cf. Com. graec. IV p. 503.

Ibid. c. *ἦρπασεν* Herwerdenus. Vulgo *ἦρπακεν*.

III, 104. b. *τὸν καλὸν Χρύσιππον κατιδόντα ἀκριβῶς τὴν Ἐπικουροῦ φύσιν*. Pro *κατιδόντα* scribendum videtur *κατειδόντα*.

Ibid. c. In Theogneti loco vs. 8. pro *ἀνέστροφεν* recepi Hirschigii emendationem *ἀνατέτροφεν*.

Ibid. f. Aristophanes vs. 5. *οὐδὲ χόρι' οὐδὲ πῦος*. Vulgo *οὐδὲ χόριον*. Correxī Dobraeus et Fritzsche ad Aristophanis Thesmoph. p. 594. Pro *πῦος* scripsi *πυός*, de quo v. H. Iacoby ad Addenda mea vol. V p. 18. Vs. 7. *οὐδὲ κάραβον μέγαν γυναιξὶ κοπιώσαισιν ἐπεκουρήσατε*. Ita correxerunt viri docti ut suos versui numeros restituerent. Libri habent *κοπιώσαις*. Vitium loci latet potius in *ἐπεκουρήσατε*, quod ineptissimum est, frustra quoque explicare conatus est Fritzsche. Scribendum videtur *γυναιξὶ κοπιώσαις ἐπεχορηγήσατε*. Nisi praeferas quod nuper voluit Herwerdenus Nov. Add. crit. p. 17. *μέγα γυναιξὶ κοπιώσαισί γ' ἐπεκουρήσατε*, egregiam scilicet opem tulistis mulieribus fessis! *μέγα* pro *μέγαν* praebuit cod. Ven.

III, 105. a. In Arcestrati fragm. vs. 1. revocavi quod libri habent *ἀλλὰ παρεῖς λῆρον πολὺν ἄστακόν ὠνοῦ*. Integrum ut versum faceret, Valckenarius scribebat *πολυώνυμον ἄστακόν*, cui nollem obsecundasset Dindorfius, quum *λῆρος* πολὺς quasi proverbii loco dicatur. Vid. Cicero ad Attic. XVI, 1. Aristophanes Polyidi fragm. 1. Exercit. phil. II p. 5.

Ibid. b. Speusippus *τῶν μαλακοστράκων κόρακον ἄστακὸν νύμφην ἄρχτον*. *Κόρακος* non est piscis nomen, fort. *κοραξὸν* vel *κοραξίνον*.

Ibid. d. *Ἐφορος ἐν τῇ πρώτῃ*. Recte Marxius *τρίτῃ* scripsit.

Ibid. e. Arcestratus: *καρὶδ' εὐμεγέθη λήψει, σπανία δὲ πρίασθαι*. Malim ex L. *σπανία*.

Ibid. f. Eubulus *καρὶδα καθῆκα κάτω κἀνέσπασ' αὐθις*. Temere haec tentavit Herwerden Add. crit. nov. p. 25. cf. Gaisford ad Heph. p. 341. ed. pr. In sequente Anaxandri-

dis loco e Lyeurgo, de quo Com. graec. III p. 172 dictum est,
καὶ συμπαίζει καριδασίοις
μετὰ περκιδίων καὶ θραυτιδίων etc.

quaeri potest quis sit ille quem cum piscibus ludere dicit poeta. Fortasse de Baccho haec intelligenda sunt. V. Iliad. VI, 134 sqq. De sequente eiusdem poetae fragmento, in cuius vs. 3. Hirschigius σχήματος scribebat, dixi l. l. p. 180. Versum primum intelligerem sic scriptum οὐκ ἀνακεκυφώς ὄρθος ὦ βέλτιστ' ἔσει;

III, 106. c. εἰσεκομίσθη ταγηνιστὰ ἥπατ'α περιειλημένα τῷ καλουμένῳ ἐπίπλῳ. Scripsi περιειλημένα, ut res postulabat. Mox pro ἐπίπλοιον cum Dobraeo malim ἐπίπλουν. Quam formam posui etiam p. 107. a. in Epicharmi loco, qui vulgo sic legitur ὀσφύος τε πέρι καὶ ἐπίπλου. Etiam in Ionis fragmento dialectus ionica, qua in Ἐπιδημίασι utebatur Ion, pro ἐπίπλῳ postulabat ἐπιπλόῳ.

III, 107. b. Initium eclogae Alexidis exhibui ut emendavi Com. graec. vol. III p. 429. Vulgo Νηρεὶ τινι ἰδὼν γέροντι.

Ibid. c. φρυκίδας ψήττας τινὰς | καρίδα φρύκην κοβίων πέροκην σπάρον. Pro τινὰς scripserim κτένας.

Ibid. d. Scripsi τὰς σκευασίας πάντων δὲ καὶ τὰς διαθέσεις, ubi pro διαθέσεις libri habent σκευάσεις.

Ibid. e. Porsonus ἄν (i. e. ἂ ἄν) θέλη τις μανθάνειν.

Ibid. f. In Alexidis loco scribendum videtur

καὶ πλεκτάνην στιφρὰν σφόδρ', ἐπὶ τούτοις τέ που αἰσχυρόμενον ἦπαρ καπρίσκου σκατοφάγον.

Libri ἐν τούτοις.

III, 108. a. Eubulus ἐγὼ δέ γ' εἰμὶ τῶν μελαμπύγων ἔτι. Non satis intelligo ἔτι, fortasse scribendum τῶν μελαμπύγων τις εἷς, de quo v. ad Antiphanem in Com. gr. vol. III p. 95. Sequuntur statim haec Ἠγήσανδρος — ἐν ταῖς κεφαλαῖς φησὶ τὸν ἥπατον δύο λίθους ἔχειν. Quod inepte dictum est pro ἐν τῇ κεφαλῇ.

Ibid. b. Eubuli locum exhibui, quemadmodum a me ipso aliisque emendatus est. V. Com. graec. III p. 242. et edit. min. p. 613. Vs. 11. fortasse sequi debebam Valckenarium πιέσματι scribentem pro πιάσματι.

Ibid. c. In Nicostrati loco οὐποτ' αὐθις ἄν . . . σηπῖαν ἀπὸ τηγάνου | τολμήσαιμι φαγεῖν μόνος, ἄν addidi, Porsonus praeterea scribebat οὐποτ' ἄν αὐθις αὐ. Praetuli indicare lacunam; μόνος cum intelligi non possit, suspicabar poetam scripsisse σηπῖας — μένος, ut tragicorum vel epciorum oar-tionem imitatum. Qui statim sequitur Hegemonis locus

μᾶλλὰ ταχέως ἰὼν πρὶός μοι πουλύπουν

καὶ δὸς καταφαγεῖν, κατὰ τηγάνου γόνον,

eum sic emendavi Praef. ad Com. poet. edit. min. p. XIV. nisi quod μᾶλλὰ adscivi a Dobraeo. Reliqua eodem modo postea constituit Cobetus Mnem. V p. 53. Vulgo μάλα ταχέως αὐτῶν πρὶός πουλύπουν.

Ibid. d. Μυρτίλος, quod unius convivarum nomen est, ab Eubuli fragmento separavi. In eiusdem poetae loco

τρέφει με Θετταλὸς τις ἄνθρωπος βαρὺς

πλουτῶν, φιλάργυρος δὲ κάλιτήριος —

Boissonadus coniecit βαρὺ πλουτῶν. malim βαθὺ πλουτῶν.

III, 109. a. In Demetrii loco scripsi ξένος χαρίεις γὰρ pro eo quod codd. habent ξένος γε χαρίεις, idque servari potest, si hunc versum alteri interlocutori tribueris. ἐκεῖνος καὶ pro ἐκεῖ ex Dindorfii emendatione recepi.

Ibid. c. Timocles καταμαθὼν δὲ κειμένην θερμὴν σκάφην θερμῶν ἱπνιτῶν ἥσθιον. Sic libri; Dindorfius ex Dobraei emendatione edidit καταμαθὼν δὲ κειμένην σκάφην | θερμὴν ἱπνιτῶν ἥσθιον. Debeant opinor θερμῶν.

Ibid. e. In Lyncei epistola ad Diagoram scripta ἀπειρηκότων καὶ πεπληρωμένων ἡδίστην ἐπείσασιν διατριβὴν τὸν διάχορστον ἐσχαρίτην καλούμενον, pro διάχορστον B habet διάχριστον, quod διάχριστον Dindorfio scribendum videtur. Fortasse πάγχρηστον vel ζάχρυσον. Sequentia καθάπερ γὰρ ἀνανήφειν πολλάκις γίνεται τὸν μεθύοντα τὸν αὐτὸν τρόπον ὑπὸ τῆς ἡδονῆς ἀναπεινὴν γίνεται τὸν ἐσθλόντα, non videntur omnis erroris immunia esse. Ceterum post haec verba sine dubio locum habebant quae ex eadem epistola afferuntur ab Athenaeo XV p. 647 b.

Ibid. f. τούτου δὲ τοῦ ἄρτου (ἀχαίνου) μνημονεύει Σῆμος ἐν ὀγδόῳ Δηλιάδος λέγων ἐν τοῖς θεσμοφόροις γίνεσθαι. Haec Lobeckius Aglaoph. p. 1063 ita resingebat λέγων ἐν τοῖς

θεσμοφορίοις γενέσθαι. Ego conieceram λέγων τοῖν θεσμοφορίοις γίνεσθαι, ut III p. 113 b. τὸν ἀνάστατον καλούμενον, ὅς ταῖς ἀρρηφόροις γίνεται. Pergit Athenaeus: εἰσὶ δὲ ἄρτοι μεγάλοι, καὶ ἐορτὴ καλεῖται μεγαλόρτια. ἐπιλεπόντων τῶν φερόντων

ἀχαῖνῃν στέατος ἔμπλεων τράγον.

In quo versu τράγον, quod Lobeckius cum ἀχαῖνῃν coniunctum de placenta intelligit, mihi cum Schwgeihacusero pro imperativo aoristi accipiendum videbatur, qua de forma ipse exposuit Lobeckius Aglaoph. p. ***, cuius notatis addendum est ἐπίβαλον ex Eustathio ad Hom. p. 1753. 5. ἄγαγον, de quo Hesychius Ἀγαγον: ἀντὶ τοῦ ἄγαγε, fortasse etiam ἀπόθانون, quod Par. A habet in Demetrii verbis apud Stobaeum Flor. VIII, 19. qui tamen paulo post legitima forma usus est. Omisere autem illum versiculum qui populares Graecorum cantilenas collegerunt, pariter atque illam a Polluce IX 123. servatam ludentium puerorum cantionculam

α'. χαλκῆν μυῖαν θηράσω.

β'. θηράσεις, ἀλλ' οὐ λήψει.

Adde quod Hesychius servavit τὸν τραγίσκον ἔξαγε. Nec omittendum quod nescio nunc quo loco Plinius affert

φεύγετε κανθαρίδες· λύκος ἄγριος ἄμμε (ἔμμε) διώκει,

et illud a schol. Ven. II. χ', 263. servatum,

ἄρνα φιλοῦσι λύκοι, νυὸν ὥς φιλέονσιν ἐρασταί.

de quo in Bergkii Diario Antiqu. stud. 1844. p. 12. dixi, item illud apud Plutarch. Quaest. gr. p. 297 b.

μήποτε νοστήσατε φάλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

Alia huius generis infra composui. Exerc. philol. II p. 5.

III, 110. c. Sophro δεῖπνον ταῖς θεαῖς κοιβανίτας καὶ ὁμώρους καὶ ἡμιάρτιον Ἐκάτα. Mira est haec materterarum et Heecatae coniunctio, nec dubium mihi quin Ἐκάτα scribendum sit. Eiusdem poetae locus ibid. litt. c. servatus legitur εἰς νύκτα μ' ἔστιν ἄρτω πλακίτα. Sic Casaubonus pro με αἰτιά σὺν ἄρτῳ πλ. Perfeci opinor emendationem scribendo μ' ἔστιν ἄρτῳ πλακίτα.

Ibid. d. In Platonis loco alterum versum alteri interlocutori tribui et per interrogationem extuli; sed rectius fortasse

ita scribendum B. μὴ τῶν καθαρύλλων; A. μᾶλλὰ μεγάλους Κιλικίους.

Ibid. f. ἢ ante δέλφακος in Aristophanis loco per errorem illatum est.

III, 111. a. τῆς δὲ κολλύρας καλουμένου ἄρτου. Aut τοῦ δὲ scribendum aut ante καλουμένου excidit οὕτω. In Aristophanis loco editur διὰ τοῦ 'ν Μαραθῶνι τροπαίου. Secutus sum Elmsleium.

Ibid. b. De Pherecratis fragmento vide Com. gr. II p. 274. In proximis ὡς φησιν Εὐκράτης, suspectum est Eucratis nomen. Fort. Σωκράτης scribendum, cuius memoria proxime antecedit.

Ibid. c. Βλαῖσος ἐν Μεσοτριβῇ. Nescio quid hoc nominis sit corruptumque puto, nec lucem praebet glossa Hesychii Θύστινον· τριχινον. οἱ δὲ μεσοτριβῇ. Num Μεσοτριβῇ fuit? Ibid. Nicostrato Hanovius vs. 2. restituit τὸ δὲ πάχος. Dindorfius e Porsoni coniectura τὸ πάχος γάρ, libri τὸ γὰρ πάχος. Vs. 4. meam ipse coniecturam sequens dedi ἄνω βάδιζε καὶ μέλιτι μεμιγμένη pro ἐβάδιζ' ἄνω.

Ibid. d. ὁ δὲ Κόδρος τόμον ἄρτου τὸν καλούμενον θρόνον λαμβάνει καὶ τῷ πρεσβυτάτῳ νέμουςι. Aut excidit aliquid aut scribendum νέμει, ut voluit Casaubonus.

Ibid. e. De Cratini loco dictum Fragm. Com. graec. II p. 71.

Ibid. f. Archestratus

ἔστι γὰρ οὖν τὰ κράτιστα λαβεῖν βέλτιστά τε πάντων
εὐκαρπου κοιθῆς καθαρῶς ἡσκημένα πάντα
ἐν Λέσβῳ κλεινῆς Ἐρέσου περικύμονι μαστῷ.

Versu secundo etsi ferri potest ἡσκημένα, multo tamen verisimilius est scripsisse poetam ἡσσημένα, quod proprium de cribrata farina verbum est. Photius Lex. p. 26. ἔττημένα· σεσημένα. Φερεκράτης. Quod ex ἡττημένα corruptum; falsa enim sunt quae de hac glossa dixi Fragm. Com. II p. 351. Idem verbum ex libris restitui Antiphani apud Athen. III p. 127 b. σεμίδαλις ἐκ πολλῆς σφόδρ' ἔξηττημένη, et praeterea duabus glossis Hesychii restituendum est, primum v. Ὀμομίτας· ἄρτος ἐκ πυροῦ διηρημένον γερονῶς. Lege διηττημένον et intellige panem ex cribrata farina confectum, quem σητάνειον ἄρτον vocat et τῷ αὐτοπύρῳ opponit Plutarchus Tranquill. animi p. 466 d. Altera Hesychii glossa haec est

Σμικροῦσθαι: διατῆσθαι. Legendum διατῆσθαι. In tertio Archestrati versu ineptissimum est Lesbum insulam dici Eresi circumfluum collem. Expectabam potius εἰν Ἐρέσῳ κλεινῆς Λέσβου περικύμονι μαστῶ, in quo εἰν Ἐρέσῳ comparabam cum Homérico εἰν Ἀρίμοις in eadem versus parte posito. Eresum in colle sitam fuisse testatur Strabo XIII p. 618. Exercit. phil. I p. 11.

Leniore coniectura nunc restitui ἐν Λέσβῳ κλεινῆς τ' Ἐρέσου περικύμονι μαστῶ.

III, 112. a. Archestratus ὃν καλέουσιν | κείνοι κριμμα-
τίαν. Sic vulgo. Necessariam recepi emendationem Schweig-
hauseri κριμνατίαν, et versu sequente ἐν Τεγέᾳ σεμιδάλιος
scripsi pro ἐν Τεγέαις.

Ibid. c. In Archestrati loco

ὅστις ἐπιστήμων ἔσται σίτοιο κατ' ἡμᾶς
παντοίας ιδέας τεύχων —

posui τεύχειν.

III, 113. a. ἐπεὶ δὲ καὶ ἄλλῳ Χρυσίππου τοῦ Τυανέως
συγγράμματι ἐνέτυχον. Pro καὶ ἄλλῳ posui παγκάλῳ. In
sequentibus pro ἀρτοπτίκιος et φουρνικίου malim ἀρτοπτί-
κειος et φουρνακείου propter Plinium HN. XVIII, 11, 27.
panes fornaceos et artoptaceos commemorantem.

Ibid. d. εἰς ἄρτον. Probabiliter Dalecampius εἰς ἀρτο-
λάγανον.

Ibid. e. οἱ ἑαυτοὺς scripsi cum Dobraeo pro οἱ τοὺς.
Idem αὐτῷ μαθητὰς pro μαθητὰς αὐτοῦ.

Ibid. f. οὐ χῶ pro οὐχ ὁ Dobraeus. Mox in Eubuli loco
dedi λοπαδάγχει pro λυπαδάγχει. Ib. λευκανγῶν ὑπο-
γαστριδίων pro λευκῶν elegans est coniectura Herwerdeni in
Novis Add. crit. p. 25.

III, 114. b. ἀράξεις pro ἄραξις recte ut videtur Schweig-
hauserus.

Ibid. d. Alexidis locum emendavit Dobraeus. Vulgo οἷσω
δεῦρο pro οἷσε δεῦρο δῆ. Vs. 1. corrige operarum errorem
B. μόλις pro A. μόλις.

Ibid. e. βλωμιαίους scripsi pro βλωμιλίους, quamquam
possis etiam βλωμιδίους, ut voluit Salmasius. Mox ὃν ὑπὸ
τῶν συγγενῶν μόνον καταναλίσκεσθαι malim μόνων.

III, 115. a. κρίβανα — τῷ σχήματι μαστοειδεῖς. V. ad
XIV p. 646 a. In sqq. pro ὑγεία erat υγεία. Tum ante
ἀκμαίαν casu excidit καί. Contra litt. b. eandem particulum
ante ἐπισυνάπτοντος recte delet Dobraeus.

III, 116. a. Εὐθύδημος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ταρίχων
Ἡσιόδον φησι περὶ πάντων τῶν ταριχευομένων τὰδ' εἰρηκέναι
ἄμφακες μὲν πρῶτον στόμα καὶ κριταιαντα καὶ
θιόνη

γναθμῶν ἠνδάξαντο δυσείμονες ἰχθυβολῆες,
οἷς ὁ ταριχόπλεως ἄδε Βόσπορος, οἱ πιθόγαστροι
τμήγοντες τετράγωνα ταρίχια τεκταίνονται.

5 ναὶ μὴν οὐκ ἀκλεῆς θνητοῖς γένος ὀξυρρύγχου,
ὃν καὶ ὅλον καὶ τμητὸν ἄλες τρηχεῖς ἐκόμισσαν.
θύννων δ' ὥραων Βυζάντιον ἔπλετο μήτηρ,
καὶ σκόμβρων βυθίων τε καὶ εὐχόρτου λιβιβάττω.
καὶ Πάριον κολιῶν κυδνὴ τροφὸς ἔσκε πολίχνη.

Videri haec ipsum Euthydemum fabricatum esse, bene intel-
lexit Athenaeus; minime enim Gesneri Aquat. p. 973. senten-
tia probari potest Archestrato illos versus tribuentis, quoniam
is ὁ τῶν ὀσφογάων Ἡσιόδος ab Athenaeo VII p. 310a. voce-
tur. Multum enim ista ab Archestrato dicendi genere rece-
dunt. Exercit. philol. II p. 6. Vs. 1. pro θιόνη Dindorfius
coniecit ἰωήν, quo adiutus Bergkii haec ita restituere co-
natus est:

ἄμφακες πρῶτον στόμα καὶ κριγὴν καὶ ἰωήν —

Sed residet vitium in ἠνδάξαντο, quod Piersonus ἠδάξαντο,
Coraes ἠνδάξαντο scripsit. Vs. 3. libri habent πιθόγαστροι,
pro quo qui πιθόγαστροι, quibus venter instar dolii
est, scribendum esse vidit Casaubonus, rectius opinor scripsis-
set οἱ πιθόγαστροις, qui voracibus salsamenta qua-
drata conficiunt. At fortasse cum Hermannō scribendum οἱ
θ' ὑπόγαστρα.

Vs. 5. ναὶ μὴν οὐκ ἀκλεῆς θνητοῖς γένος ὀξυρρύγχου.
Pro ὀξυρρύγχου, quod viri docti pro ὀξυρρύγχου dici posse
existimant, etiam nunc teneo quod iam olim proposui ὀξυρρύ-
χου. Eodem nomine corruptum est quod apud Lucianum
Lexiph. 2. legitur ἐγγυθήκη pro ἐγγυθήκη, vel quod his in
eodem oraculo apud Strab. I p. 53. et XII p. 536. habetur

Πύραμος εὐρυοδίνης, pro quo recte epitome habet ἀργυροδίνης. Vs. 6. ἅλεις τρηχεῖς ἐκόμισσαν recte quidem pro ἐκόμισαν scripsit Schweighauserus, sed non recte interpretatur salia aspera apportant. Hoc potius dicit, oxyrynchum aut integrum aut in frustula concisum sale condiri. Vs. 8. editur vulgo καὶ σκόμβρων βυθίων τε καὶ εὐχόρτου λιβιβάττω. In his βυθίων inutile scombrorum epitheton est nec particula τέ suo loco posita. Scribendum videtur κυβίων, quod etsi plerumque de quadratis salsamentorum frustis dicitur, tamen etiam piscis nomen est. V. Arcad. p. 42, 3. Postremo versu pro λιβιβάττω nescio an rectius scribatur λιβυβάττω. Exercit. phil. II p. 6.

Ibid. c. In eodem fragmento legitur

Ἴόνιον δ' ἀνὰ κύμα φυχῶν Γαδείραθεν ἄξει
Βρέττιος ἢ Καμπανός ἢ ἐξ ἀγαθοῖο Τάραντος
ὀρκύνιοιο τρίγωνα.

Pro Γαδείραθεν, quod aperto vitio laborat, scripsi Γαδειρόθεν, nec recte dictum vides ἐξ ἀγαθοῖο Τάραντος, pro quo expectabam οὐξ ἀγαθοῖο. Pro ἀγαθοῖο autem scribendum suspicor ἀγροῖο cll. Horatio Carm. I, 28. Neptuno sacri custode Tarenti. Cf. Archestratus p. 117 a. Βυζαντίου ἐς πόλιν ἀγνήν.

III, 116. d. ἀλλ' ἐπεὶ περὶ ταρίχων ἐστὶν ὁ λόγος — ἔρχομαι καὶ γὰρ λέξων τι περὶ αὐτῶν τὰ τῆς τέχνης. Postrema, quae non recte procedunt, fortasse ad tetrametrum trochaicum sic revocanda sunt:

ἔρχομαι καὶ γὰρ τι λέξων περιλαλῶν τὰ τῆς τέχνης,
in quo περιλαλῶν est copiose describens. Eundem versum respexit III p. 113 a. ἔρχομαι καὶ αὐτὸς λέξων περὶ ἄρτων. Cf. XIV p. 654 a.

III, 117. a. In Archestrati loco edebatur θύννου τέμαχος — τμηθέν, ὅ τ' ἐν βίκοις, quod scripsi τμηθέν ὅτ' concisum eo tempore quo etc. Sequuntur paucis interiectis haec:

παῦροι γὰρ ἴσασιν
ἀνθρώπων ὅτι φαῦλον ἔφν καὶ ακιδνὸν ἔδεσμα.
Contra sensum, ut mihi videtur, qui hic est paucos bona et mala internoscere. Ac cum meliores libri κενεὸν

ἔδεσμα habeant, scripsi ὅ τι φαῦλον ἔφν καὶ κενδὸν ἔδεσμα.

Ibid. b. De Cratetis loco v. Fragm. Com. II p. 244. Quod his subicitur Aristophanis fragmentum, in eo recepi Porsoni et Emsleii emendationem ἢ μέγα τι χοῆμα pro ἢ μέγα τι βρωμα. Locus fortasse sic corrigendus est: ἢ μέγα τι χοῆμα ἔφν τρυγωδοποιουσιική, paeonicis et trochaicis numeris coniunctis. Vs. 3. praestare videtur παρακεκλημένον pro παραβεβλημένον, quod tertia correpta ab Aristophane certe dici non potuit.

Ibid. e. In Alexidis loco vs. 1. ἐὰν μὴ καθ' ἕκαστον πάντα δῶς, fortasse θῆς scribendum est. Vs. 7. malim ἢ πεβοᾷτε. Insanabiliter corruptus est vs. 10, requiritur aliquid in hanc sententiam dictum:

ὅλοιο· σίσυρον δ' οὐκ ἐπέθηκας οὐδὲ ἐν.

Vs. 11. οὐκ οἶσθας recepi ex A. pro οὐκ οἶσθ' ἄ γ'. Vs. 17. ὥσπερ πυρετὸς ἀνῆκεν, εἴτ' ἐπέτεινεν αὐ. Dobraei haec emendatio est pro εἴτ' ἐν ἐπιτέλει. Fort. πυρετὸς ἀνῆκεν, εἴτ' ἐπέτεινεν ἐπὶ τέλει, deleto ὥσπερ.

III, 118. d. Apud Antiphanem εὐφραίνεται ὁσμαις posui pro ὁσμαισί χαίρει. Codd. εὐφροσύναις ὁσμαισί.

Ibid. e. κατεσθίοντες ὄντες in Nicostrati loco ex Hirschigii coniectura recepi pro κατεσθίοντες οὐδέ, quod fortasse servandum erat.

III, 119. b. Platonis versus ante Cobetum ita edebatur ὥσθ' ἄτ' ἔχω ταῦτ' ἐστὶ· ταρίχους ἀπολέσω. Ibid. e. in Cratetis loco edebatur ἡμῖν, pro quo ἡμῶν scripsi.

Ibid. c. De Hermippi verbis τάριχος πλόνα v. Com. graec. I. 94.

Ibid. e. Ἀττικοὶ δὲ οὐδετέρως λέγουσι. Scribendum videtur ἄλλοι δὲ Ἀττικοί, vel Ἀττικοὶ δὲ καὶ οὐδετέρως λέγουσι. V. litt. b. Mox cum Bergkio ad Fragm. Aristoph. p. 1193. transposui verba Μένανδρος Ἐπιτρέπουσιν, quae vulgo post καὶ ἐπὶ αἰτιατικῆς leguntur.

Ibid. f. Ἀλεξίς ἐν Ἐπιδαυρίῳ τοὺς Χαιρεφίλου δ' υἱεῖς Ἀθηναίους ὅτι — scripsi Ἐπιδαυρίῳ. Pro δ' υἱεῖς legendum videtur δ' ἐποίησ', et vs. 2. εἰσῆγαγον cum Hirschigio. Sequentia Hirschig ab Alexidis loco separat scribitque οὐς καὶ Τιμοκλῆς ἰδὼν ἐπὶ τῶν ἵππων ἐν τοῖς Σατύροις ἔφη δύο σκόμβρους εἶναι.

III, 120. a. In Antiphanis loco ante Fritzschiū de Daetal. p. 106. erat ἀπολογίζω, et vs. 2. ante Schweigh. περιμένειν — μὴ τεμεῖν.

III, 121. f. μέχρι πότε βαρβαρίζοντες οὐ παύσεσθε. Corrigere παύσεσθε.

III, 122. b. Θεοδώρῳ δὲ τὸ κελεύειν μὲν πλέον ἔχων, ἐπαινεῖν δὲ τὸ ἴσον. Pro κελεύειν Nauckius ἐθέλειν. Mox litt. d. Timothei locus legitur:

οὐκ αἰδέω τὰ παλαιά·
καινὰ γὰρ ἅμα κρείσσω.
νέος ὁ Ζεὺς βασιλεύει,
τὸ πάλαι δ' ἦν Κρόνος ἄρχων.

Initio fragmenti nescio an praestet scribere οὐ κλείω, tum θάμα posui cum M. Schmidt. Vs. 4. legebatur τὸ παλαιόν.

III, 123. d. Σῆμος δ' ὁ Δῆλιος ἐν δευτέρῳ Νησιάδος ἐν Κιμώλῳ τῇ νήσῳ φησὶ ψυχρεῖα κατεσκευάσθαι θέρους ὀρυκτά. Permira quidem nec tamen vitii suspecta est libri insularum descriptionem complectentis inscriptio Νησιάδς. Eius fortasse pars fuit quem idem Semus de Delo insula librum composuit Δηλιάδς nomine inscriptum, cuius frequens est apud Athenaeum memoria; certius est ad idem opus revocandum esse librum de Paro ab Suida s. v. Σῆμος memoratum. Nesiados memoriam praeter Athenaeum servavit schol. Apollonii Rh. I, 1165 Κόνων ἐν τῇ Ἡρακλείᾳ φησὶν ὅτι Αἰγαίου — κατεποντίσθη — περὶ δὲ τῆς κλήσεως τοῦ Αἰγαίου πελάγους ἐν μὲν τῷ τρίτῳ τῶν περὶ τῆς Νησιάδος φησὶν ἐν τούτοις· οἱ μὲν ἀπὸ τῆς Περγανίας *) Αἰγὸς ἐπώνυμον γεγονέναι φασίν, αἱ δὲ ἀπὸ τῆς Καρυστίας τῆς Αἰγαῖς ὀνομαζομένης. αἱ μὲν γὰρ Αἰγαί, ἐνθεν τὸν Ποσειδῶνα παραγίνεσθαι φασί, κατὰ Πελοπόννησον εἰσὶν ἐν τῷ περὶ Κόϊσαν κόλπῳ. Quo scholio ne quis ita utatur, ut Cononem Nesiadis auctorem fuisse suspicetur, satis provisum est ab iis, qui Cononis nomen, quem Heraclaeam scripsisse nemo unquam prodidit, ex Cineaethonis nomine corruptum esse intellexere, cuius Heraclaeam ipse affert schol. Apollon. I 1357. Ac fortasse etiam

*) Scribendum ἀπὸ τῆς περὶ Κάνας Αἰγὸς. V. ad Stephanum Byz. p. 352.

locum poetae, in quo de Aegaeone vel Briareo egerat, superstitem habemus in corruptissimo scholio Pindari Nem. III 38. αἱ Ἡρακλεῖαι στῆλαι καὶ Βριάρεω λέγονται εἶναι, καθόφῃσι Στῆλαι τ' Αἰγαίονος ἄλῳς μεδέοντι Γίγαντος. Ubi poetae nomen excidisse apertum est. Praeterea scribendum est ἄλῳς μεδέοντος ἄνακτος [Βριάρεω]. Sublato igitur Conone apertum est alium Nesiadis auctorem circumspiciendum esse. Iam vero in sequentibus, quae de nomine maris Aegaei afferuntur, haud dubie corrupta sunt verba ἐν μὲν τῷ τρίτῳ τῷ περὶ Νησιάδος, in quibus particula μὲν non habet quo referatur. Scribendum igitur videtur Σῆμος ἐν (CHMEN pro ENMEN) τῷ τρίτῳ περὶ τῆς Νησιάδος, vel ἐν τῷ τρίτῳ τῶν περὶ Νησιάδος i. e. τῷ τρίτῳ Νησιάδος, quemadmodum hisdem in scholiis ad IV, 834. Μητροδόωρος ἐν πρώτῳ περὶ ἱστορίας i. e. ἐν πρώτῳ ἱστορίας. Neque omittendum quod idem scholiastes iterum Semi testimonio utitur ad I, 1304. Σῆμος δὲ φησὶν (sc. Boreadas ab Hercule interfectos esse) διὰ τὸ λειψθῆναι δρόμῳ τὸν Ἡρακλέα τῶν Βορεαδῶν, quae ad eam Nesiadis partem refero, in qua de Teno scriptor exposuerat; ea enim in insula Hercules Boreadas occidisse ferebatur. Denique ad idem hoc opus referenda suspicor quae Athenaeus I p. 30 c. et II p. 71 c. de Icaro et Cinaro insulis memoriae prodidit. At quae idem scriptor XI p. 502 b. affert, ea haud dubie ad Deliadem revocanda sunt. Exerc. phil. I p. 12.

III, 124. a. In Alexidis eclogae vs. 6. sine sensu edebatur: τὰς τῆς δὲ τῆς τροφῆς καθ' ἡμέραν πάλιν.

Correxi τακτῆς. Vs. 7. γλιχόμεθα μὲν τὴν μᾶζαν ἵνα λευκὴ παρῇ, μὲν particulam, quam Schweigh. post γλιχόμεθα addiderat, transposui post τὴν. Vs. 9. malim τὸ καλὸν τε χρῶμα pro δέ.

Ibid. b. In Dexieratis loco ineptum est quod vulgo legitur ἐπὶ στόματος κράτιστον Αἴγυπτος ποιεῖ. Cod. B ἐπὶ στόματι, unde edidi

ἐπίσταμ' ὅτι κράτιστον Αἴγυπτος ποιεῖ.

In sequente fragmento Euthyclis πρῶτον μὲν εἶδεν εἰ χιῶν ἔστ' ὦνία, ex P rescripsi οἶδεν.

Ibid. d. Strattis ἀλλὰ πᾶν τούναντίον. Legebatur ἀλλὰ πολὺ τούναντίον. In sequente Lysippi fragmento Fritzschi

ita distinxit A. Ἐρμῶν. B. τί ἐστι. πῶς ἔχομεν; A. τί δ' ἄλλο γ' ἢ — Vs. 2. ἐμοὶ δοκεῖν recepi ex emendatione Schweigh. pro μοὶ δοκεῖν ut habet A. Dindorfius ἡμᾶς δοκεῖ cum Porsono. Tum Δωρί posui pro Δῶρι. Mox sequuntur haec Πρωταγορίδης δ' ἐν δευτέρῳ τῶν κωμικῶν ἱστοριῶν. Vid. Histor. crit. Com. graec. p. 12. κωμικὰς ἱστορίας O. Schneiderus ad Nicandrum p. 16. interpretatur de historiis ridiculis et quasi de pulpito comicorum ductis. Non credo id recte fieri, ac fortasse scribendum est τῶν ἰνδικῶν ἱστοριῶν, quod argumentum eclogae indicare videtur.

III, 125. a. In Anaxilae loco scripsi ἴσως τὸ λακκαῖόν γ' ὕδωρ ἀπόλωλέ σοι. Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Γελῶς — vulgo ἀπόλωλε. ὁ Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Γελῶς.

Ibid. c. In Simonidis epigrammate recepi Valekenarii emendationem ὅς τις ἀπὸ Θρήκης ὀρνύμενος βορέης pro ὠκύς, et vs. 3. pro ἐκάμφθη scripsi cum Porsono ἐθάφθη. Mox κνισολοιχὸς dedi pro κνισολοῖχος, eamque τόνωσιν etiam in seqq. secutus sum.

III, 126. a. Scribitur vulgo λίβον. Mox ἐμοὶ μὲν ὦ κυνάμνια μελιπήκτων ἄλις, ἡδέως δ' ἂν χόνδρου φάγοιμι. Nescio an haec e poeta ducta sint, quem expressit Horatius Ep. 1, 10, 11. pane egeo, iam mellitis potiore placentis.

Ibid. b. τὸ πέπερι Casaubonus, τὸ πέπερι νέον O. Schneider ad Nicandrum p. 79. c Ther. 876. Vulgo τὸ πεπέριον. Tum pro ἐν τῷ προτέρῳ scribendum ἐν τῷ πρώτῳ. De ipso Nicandri loco v. O. Schneiderum l. l. Vs. 1. ἡ ἐ καὶ I. G. Schneider pro ἡ ἐ κεν. Vs. 2. ἡ αὐτοῦ ὄρνιθος. Non intelligo αὐτοῦ. Suspicebam ἡ ἄλλον ὄρνιθος, ut ἄλλον ex notissimo usu abundanter additum sit. Vs. 3. recte O. Schneiderus ἐν-τρίψειας ὑποστρώσας ἐνὶ et vs. 4. ἀνάφυσον.

Ibid. d. ἀλλ' αὐτὸν ἀπ' αὐτοῦ. Malui αὐτὸν ἐπ' αὐτοῦ ell. Epicharmo apud Athen. II p. 71 f. αὐτὸς ἐπ' αὐτοῦ χαιρέτω.

Ibid. f. ἵνα μὴ λέγῃς ἄκικύς εἰμι καὶ ὀλιγοδρανέω. Haec etiam e poeta aliquo eoque iambographo ducta videntur. Scribendum κὼλιγοδρανέω, idque quinque syllabis efflerendum est.

III, 127. a. παύομαι — ἐσθίων, ἂν με διδάξῃς παρὰ

τίσιν εἴρηνται οὗτοι οἱ χόνδροι. Aut ἕως post ἐσθίων addendum est aut scribendum ἂν μὴ με διδάξῃς. Illud commendat ipse Athen. p. 115 c. οὐ πρότερον δειπνήσομεν, ἕως ἂν καὶ παρ' ἡμῶν ἀκούσῃτε ὅσα — et XIV p. 604 c. οὐ πρότερόν γε ἀκουσόμεθα περὶ τούτων, ἕως ἂν περὶ τῶν ἐπιδορκισμάτων εἴπῃ. Pro παύομαι malim omnino παύσομαι.

Ibid. b. In Antiphanis loco vs. 4. addidi δέ; post Φοινίκης excidisse videtur καλή. Vs. 4. legebatur ἐξητημένη ex B, praetuli aliorum librorum scripturam ἐξητημένην. Vide supra ad III p. 111 f.

Ibid. d. Stratridis locum ita scripserim τῶνδ' ὁ δὲ διδύμων ἐκγόνων σεμιδάλιδος.

III, 128. d. ἕκαστος λαβὼν σὺν αὐτῷ πίνακι τοῖς κατόπιν διεδίδον παισίν. Seclusi σὺν ell. p. 129 c. ἃ καὶ ἐκάστῳ πεπρωμένα αὐτοῖς πίναξιν ἐδόθη, et p. 130 c. ἐπεδόθη πᾶσι καὶ πλακούντων ἕκαστα γένη — αὐταῖς τῶν πεμμάτων θήκαις. In sequentibus fortasse supplendum καὶ ἕτεροι ἄρτοι [εὖ] πεπονημένοι.

III, 129. a. ἐπεισβάλλουσιν ἀνλητρίδες — ἐμοὶ μὲν γυμναὶ δοκῶ, πλὴν ἑλεγόν τινες αὐτὰς ἔχειν χιτῶνας. Malim ἐμοὶ μὲν δοκῶ (vel δοκεῖν) γυμναί. Apparet autem imitatio Aristophanis Eccles. 409. Εὐαίων — παρήλθε γυμνός, ὡς ἐδόκει τοῖς πλείοσιν· αὐτὸς γε μέντοι φασεν ἱμάτιον ἔχειν.

Ibid. b. ὅσος ὥστε δέξασθαι μέγεθος χοίρου τινὸς ὀπτοῦ. Delevi ὥστε cum C. In μέγεθος vitium latere videtur. In sequentibus ἦσαν γὰρ ἐν αὐτῷ συνωπτημέναι κίχλαι καὶ μήτραι καὶ συκαλλίδων πλῆθος ἄπειρον, pro μήτραι, quae non recte inter cetera volatilia commemorantur, fortasse νῆτται scribendum, quod etiam Dobraco in mentem venisse video. Eodem auctore in proximis ἃ inserui ante καὶ ἐκάστῳ, et πεπρωμένα pro πεπρωμένος scripsi ex codd. Mox πλακούντων pro πλακούντες edidi Schweigh. secutus, et litt. d. μόνον, ex sequente μένων ortum, seclusi, nec habet C.

III, 130. d. ἀπηλλαττόμεθα νήφοντες νῆ τοὺς θεοὺς διὰ τὸν φόβον τοῦ πλούτου ὃν ἐλάβομεν. Pro νήφοντες requiro ἀνανήφοντες. Ibid. e. in Antiphanis loco φυλλιοτρῶγες conicit Bergkii.

III, 131. a. Anaxandridis eclogam de nuptiis Iphicratis

posui Com. graec. vol. III p. 182 sqq. Eius initium in libris ita fere scriptum est:

λαμπροῖς δείπνοις δεξόμεθ' ὑμᾶς
οὐδὲν ὁμοίοις τοῖς Ἰφικράτους
τοῖς ἐν Θράκη, καὶ τοὶ φασὶν
βυβακάλους αὐτὰ γενέσθαι.

Horum ultimus versus adhuc frustra criticorum artem exercuit. Scribendum vero βουβαύκαλα ταῦτα γενέσθαι i. e. epulas luxuriosissimas. Adiectivum βαύκαλος memorat Etym. M. III. 192, 20. Βαύκαλον: μαλακίζομενον, τρυφερόν. Itaque ludibundus poeta dicere potuit βουβαύκαλος pro λίαν τρυφερός. Exerc. phil. II p. 7.

Ibid. b. In eiusdem poetae ecloga inepte legebatur μέχρι τῆς ἄρκτου, quod μέχρι τῆς ἄρκτας scripsi.

Ibid. c. τὰς θ' ἀρμονίας μεταβάλλειν. Legebatur τὰς ἀρμονίας. Post χρυσοῦν τε σάκος recte lacunam indicavit Dindorfius. Tum ante Dobraeum erat κέγχρων δε χύτραν βολβῶν τε σιρόν.

Ibid. d. τί γὰρ ἐκλείπει. Malim ἑλλείπει. In sequentibus addidi γάρ. Rectius fortasse Dindorfius coniecit οὐχὶ σμύρνης, nisi malis οὐ σμύρνης Ἀσσυρίας. Tum in verbis μέλιτος τυροῦ χορίων πυρῶν καρύων χόνδρου, pro πυρῶν Schweigh. πυῶν, quod quum pluraliter non dictum sit, malim omnino γύρων, quod placetae genus est. Vide Vindicias Aristoph. p. 96.

Ibid. e. Libri τέττιγες ὅποιοι, quod τέττιγες ὅποιοι scripsi. Ibid. pro πίνναι neglexi corrigere πίναι.

Ibid. f. γέρανος θ' ἡ τουτουί. Ita scripsi pro γέρανος τουτουί, indicata ante γέρανος lacuna. Quod olim conieceram et a Dindorfio receptum est γέρανος τουδί (cod. A τουτί) nunc reieci. Tum δέ γε Dobraeus pro δέ. Post λευκός, quod Dobraeus delebat, excidisse videtur κισρός vel simile quid.

III, 132. a. Eclogae Lyncei vs. 4. et 5. non videntur integre scripti esse. Vs. 6. ἐν οἷ Dindorfii est emendatio pro ἐν ῶ. Rectius fortasse Dobraeus ἄνω. Ib. b. recte Emperius οὔτε χεῖρας πέντ' ἔχω. Mox scripsi κατέπασα γὰρ τὸ χεῖλος, οὐκ ἐνέπλησα δέ, pro κατέπλησα γάρ. Vs. seq. edebatur τί οὐν ἔχεις; B. ὅστροια πολλά.

Ibid. d. In fragmento Diphili scripsi ἡγεμονία τίς ἐστι ταύτης pro ἐστὶν αὐτῆς. Aliter Dobraeus πρὸς σέ; A. τοῦ μαγείρου τῆς τέχνης | ἡγεμονία τίς ἐστὶν αὐτῇ, πάτερ.

Ibid. e. Malim ut Cobetus voluit ἀψινθίῳ σπόδησον ἄττ' ἂν παρατίθῃς. Vulgo ὅσα γ' ἂν ex Casauboni emendatione. Libri ὅς (ὅς P.) ἄγαν παρατίθῃς. In Menandri loco praetulerim ξένου τὸ δεῖπνόν ἐστιν ὑποδοχή pro ὑποδοχῆς, et litt. f. ἀθάλαττος ὦν τοῖς.

III, 133. a. Philemonis locum sic scribit Hirschig ἐφθός; B. χρηστός ἦν. A. ἀκήκοας; B. ἄλμη τε λευκή —

Ibid. c. In Alexidis fragmento vs. 2. scripsi indicata lacuna οὐ κίτταν, οὐ χελιδόν', οὐ . . . οὐ τρυγόν', οὐ τέττιγα pro οὐ κίτταν οὐκ ἀηδόν' οὐ τρυγόν' οὐ τέττιγα. Supplere possis οὐ κίτταν, [οὐ τιγόνιον,] οὐ χελιδόνα, | οὐ τρυγόν', οὐ τέττιγα. Cf. ad Theocritum p. 440.

Ibid. d. Nicandri fragmentum tractavit O. Schneider p. 83. qui vs. 6. coniecit κατακαρφέα φλοιόν, possis etiam παγκαρφέα. Vs. 12. προχέαις τριπτῆρι λεήνας dedi cum eodem pro προχέας τριπτῆρι λεήναις, et vs. 15. ἀνύσαι pro vulgato ἄμυσαι. Cod. B ἀνύσαι, Casaubonus ἄρυσαι. Pro κευρηόσι Schneiderus κευρηόσι.

III, 134. a. Alexis: ἂν οἶνον μόνον ὁσμὴν ἴδωσι. Non erat cur tentaretur, v. Lobeck. Rhem. p. 137. Ibid. ἄκραν scripsi cum Dobraeo pro ἄρ' ἂν. Vs. 8. scripsi τὸν παραμασύντην εἰσίδω pro ἢ τὸν παραμασύντην ἴδω. Hirschigius καὶ τὸν παραμασύντην ἴδω. De verbis τὰ λευκά τ' ἀναβάλλοντα v. ad XII p. 529 a. Vs. 10. edebatur ἡδιστον ἀναπήξαιμ' ἂν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ξύλου λαβῶν.

Ibid. c. In Eriphi ecloga dedi κοῦκ ἐθέλοντας, vulgo οὐ θέλοντας, Eustathius οὐκ ἐθέλοντας. Notus versus est apud Athen. 428 a. οἶνος ἄνωγε γέροντα καὶ οὐκ ἐθέλοντα χορεύειν. Cfr. Hegemon XV p. 698. λῆμ' ἀνέπεισε γέροντα καὶ οὐκ ἐθέλοντ' ἀναβῆναι. Sequitur Alexidis locus, de quo v. Com. graec. III p. 425.

IV, 134.d. — 137.d. Ἀττικὸν δὲ δεῖπνον οὐκ ἀχαρίστως (scr. ἀχαρίτως) διαγράφει Μάτρων ὁ παρωδός, ὅπερ οὐκ ἂν ὀκνήσαιμι ὑμῖν, ἄδρες φίλοι, ὁ Πλούταρχος ἔφη, ἀπομνημονεῦσαι. Iam sequitur centum et viginti duorum versuum carmen ex Home-

ricis versibus ingenioso parodiarum lusu deflexum, convivii a Xenocle Atheniensi apparati descriptionem exhibens. Personas praeter Xenoclem ipsum, de quo in Historia crit. Com. p. 516. dictum est, induxit Chaerephontem, famosissimi nominis parasitum, de quo post Ruhkenium ad Rutilium Lupum p. 34. annotavi quaedam ad Fragm. Com. vol. IV p. 474. Probabile est etia malos quosdam convivio interfuisse; non totum enim et integrum carmen ab Athenaeo fuisse appositum, praeter manifesta lacunarum indicia etiam ex eo intelligitur, quod non comparet in eo versus ab Athenaeo II 62 c. disertim e Δείπνῳ allatus ὅστρεα δ' ἤνεικεν Θέτιδος Νηρηίδος ὕδνα, qui post vs. 97. inserendus videtur. Nec dubitari potest quin ad idem hoc carmen etiam alii quidam versus referendi sint, quos passim Athenaeus non indicato carminis titulo simpliciter ex Matronis parodiis apposuit. Ex hoc genere sunt quos servavit II p. 64 c. ubi qui versus afferuntur quum mirum in modum consentiant cum iis quae nostrae eclogae leguntur vs. 63. καρίδες θ' αἰ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰσὶν αἰοιδόι, et vs. 5. λευκοτέρους χιόνος, ἔσθειν δ' ἀμύλοισιν ὁμοίους· τάων καὶ Βορέης ἡράσσατο πεσσομενάων, etiam hoc argumento cognoscitur verum esse quod supra dixi, multo maiorem huius carminis ambitum fuisse, quam ab Athenaeo appositum est. In brevi enim carmine quis unquam poeta eorundem propemodum versuum iterationes sibi permittat? His adde porro quae leguntur III p. 73 d.

καὶ σίκνον εἶδον γαίης ἐρικυδέος νῖον,
κείμενον ἐν λαχάνοις, ὃ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο τραπέζας.

Quae item summam similitudinem habent cum nostrae eclogae vs. 36 et 37:

καὶ Τιτυὸν εἶδον λίμνης ἐρικυδέα γόγγρον,
κείμενον ἐν λοπάδεσσ', ὃ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο τραπέζας.

Denique eidem carmini adscribenda esse videntur haec XIV p. 656 c. servata:

ὥς ἔφαθ'· οὐ δ' ἐγέλασαν, ἐπήνεια τ' ἐπὶ τούτῳ
σιτεντὸς ὄρνιθας ἐπ' ἀργυρέοισι πίναξιν,
ἄτριχας οἰετίας, λαγάνοις κατὰ νῶτον ἔσας.

Quae si recte ad Convivium rettuli, simul intelligitur poetam

convivas etiam inter se colloquentes induxisse eorumque sermones rettulisse. Hinc mihi suspicio, quem tacito auctoris nomine affert versum Athenaeus V p. 187 a. παρὰ δὲ τοῖς οὐ τὰ σώφρονα συμπόσια συνάγουσι

τοῖς δ' ὁ κόλαξ πᾶμπρωτος ὑφαίνειν ἥρχετο μῶκον, itidem Matronis esse, quem Chaerephontem parasitum induxisse supra vidimus. His praemissis de corruptionibus eclogae locis breviter exponam. In ipso statim initio carminis post tertium sextumque versum complurium versuum lacunam indicandam esse e narrationis tenore et progressu intelligitur. Exercit. phil. I p. 13.

Vs. 6. τάων καὶ βορέης ἡράσσατο πεσσομενάων. Prorsus inepta boreae memoria videtur ex Homeric loco II. ε', 223. τάων καὶ βορέης ἡράσσατο βοσσομενάων illata esse. Matro forsitan scripserat τάων καὶ γαστήρ ἡράσσατο. Cf. II 64. c. τάων φρομένων ἡράσσατο πότνια γαστήρ. Vs. 11. fort. τοῖς δὲ indicata ante h. v. plurium versuum lacuna. Vs. 12. οἷς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς ὀπτανιάων. Sic edidi cum Schweighausero pro ἐπιτετράφεται, quod revocandum est. Cf. quae scripsi ad Euphorionis fragm. CLXII p. 158.

Vs. 13. αναμείναι corruptum videtur. Suspiceris ἀνατεῖναι, porrigere.

Vs. 23. ῥυπαρὰ κρήδεμνα. Dobraeus λιπαρά.

Vs. 25. πίνας ἤλθε φέρον καὶ ἄμυλα ἡχίεντα. Scripsi quamvis dubitanter κατὰ δώματα ἡχίεντα.

Vs. 26. ἄς (πίνας) κατὰ φυκότριχος πέτρης λευκὸν τρέφει ὕδωρ. Vis aptum aquae marinae epitheton est λευκόν, fortasse ἀλυκόν scribendum est.

Vs. 35. ἡ μόνη ἰχθὺς εὐῶσα. Ex cod. B correxi οὔσα.

Vs. 36. καὶ Τιτυὸν εἶδον λίμνης (λίμνης BP) ἐρικυδέα γόγγρον. Nescio quid sit Τιτυὸς λίμνης, pro quo vide an comparato III p. 73 d. καὶ σίκνον εἶδον γαίης ἐρικυδέος νῖον scribendum sit καὶ ῥ' νῖον εἶδον.

Vs. 40. Anguilla commemoratur ingentis magnitudinis:

παμμεγέθης, ἣν οὐ κε δύ' ἀνέρες ἀθλητῆρες,
οἶοι ἄρ' Ἀστυάναξ τε καὶ Ἀντήνωρ ἐγένοντο,
ῥηϊδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὐδεὸς ὀχλίσσειαν.

Ad haec cf. Hom. II. μ', 448. Astyanactem autem intellexit poeta Milesium, de quo schol. Theocriti IV, 34. ταῦτα οὐκ ἐπ' Αἴγωνι ἱστούρηται, ἀλλ' ἐπὶ Ἀστυάνακτι τῷ Μιλήσιῳ — φασὶ γὰρ τοῦτον Ἰσθμια νικήσαντα καὶ οἴκοι παραγεγόμενον ἐκ τῆς ἰδίας ἀγέλης τοῦ μεγίστου λαβέσθαι βοός, καὶ μὴ ἀνείναι ἕως ὃ ταῦρος ἐλευθερῶν τὸ σῶμα τῇ βίᾳ κατέλιπε τὴν ὀπλὴν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. Syncellus p. 274 d. (p. 521 Bonn.) Ἀστυάναξ Μιλήσιος τὸ παγκράτιον νικᾷ τρίτον. οὗτος δὲ καὶ ἕξ ἀνδρῶν σιτία κατήσθιεν. De patria viri videtur dubitatum fuisse, certe Photius Bibl. p. 83, 40. e Phlegonte Trall. tradit: Ἀστυάναξ Ἰπποκράτους Ἀδριαμυττίου παῖς πύξ, ubi scribendum Ἀστυάναξ. Eiusdem hominis nomen habemus etiam apud Athenaeum X 413 a. si per librariorum licuisset; adhuc ibi edebatur Ἀστυδάμας ὁ Μιλήσιος. Iam nemo amplius dubitabit quin Antenor quoque athleta fuerit corporis robore insignis. Ac fortasse is idem est de quo Eusebius Chron. Can. ad Olymp. CXVIII ed. Maii p. 152. Ἀντήνωρ Ἀθηναῖος ἢ Μιλήσιος, παγκράτιον, ἀκόντιον περιοδονίκης, et quem cum Leontisco paucratiastra commemorat Machon Athenaei XIII p. 578 f. Exerc. phil. I p. 15.

Vs. 45. Dobraeus Advers. II p. 305. εἰνοδόγνιοι coniecit pro ἐννεόγνιοι, aut immemor Homeri Od. λ', 312. aut apud hunc quoque eandem formam restitutus.

Vs. 40. ὅθεν ἐγγέλεων γένος ἀγροτεράων. Scribendum suspicor ἀβροτεράων.

Vs. 46. Dindorfius Scaligerum sequens στίχας edidit pro στέγας, quod ego cum Casaubono στέγος scripsi.

Vs. 55 sqq. Θύννου κεφαλή apposita esse narratur.

κεχολωμένη οὔνεκα τευχέων
αἰρομένων, τὸ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν.
ῥίνη θ' ἦν φιλέουσι περισσῶς τέκτονες ἄνδρες.

Ita enim haec mutata distinctione scribenda erant. Vulgo αἰρομένων· τὸ δὲ πῆμα θ. θ. ἀνθρώποισιν, ῥίνη, τὴν (B ῥίνην τὴν) φιλέουσι. Atqui apertum est non squatinam dici posse πῆμα ἀνθρώπων, sed thynni caput, quod ceteris partibus privatum in vilibus obsoniis habebatur. Cfr. Alexis Athenaei VII p. 303 a. οὗτος πρότερον κεφάλαιον εἰ Θύννου

λάβοι, ἐνόμιζεν ἐγγέλεια καὶ Θύννους ἔχειν. Praeterea εἵνεκα posui pro οὔνεκα.

Vs. 57. οὐ γὰρ ἔγωγε ἦς σαρκὸς δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι ex Odys. IX, 28. expressum est.

Vs. 64. αἶ δὴ ἰδεῖν νεφαὶ μὲν ἔσαν. Ita Dindorfius cum VI. αι δη γαρ ικυφαιεσαν A. αἶ δὴ γὰρ ἰδεῖν φνὴν ἔσαν BC. αι δη γὰρ ικυφαιεσαν P. Hinc certa coniectura H. G. Paessens (Dissert. de Matronis parod. reliquiis. Monast. 1856) restituit αἶ δὴ γήραι νεφαὶ ἔσαν. Notum est Homericum ὃς δὴ γήραι νεφὸς ἔην.

Vs. 68. ἐν στομάσιν ἔθεσαν. Scribendum ἐν στομάσιν τ' ἔθεσαν, vel ἐν στομάτεσσ' ἔθεσαν cll. vs. 37. ἐν λοπάδεσσ', ὃ δ' ἐπ' ἐννέα.

Vs. 70. κρατερῶς παλάμη ἐπορέχθην. Malim κρατερᾶ.

Vs. 71. τὸ δέ γ' ἀμβροσίη μοι ἔδοξεν | εἶν' ἦν δαίονται. Sic vulgo. Cod. Ven. εἶναι ἦν. Olim ego ἦν ἄρα, nunc Nauckium secutus sum; pro δαίονται scripsi cum Mosero δαίνονται, quod postea etiam Cobetus reperit.

Vs. 74. Leguntur haec:

μύραιναν δ' ἐπέθηκε φέρον, τὸ κάλυμμα τραπέζης,
ζώνην θ' ἦν φορέσκεν ἀγαλλομένη περὶ δειρήν,
εἰς λέχος ἦνίκε' ἔβαινε Δρακοντιάδῃ μεγαθύμῳ.

De muraenarum cum serpentibus coitu praeter Casaubonum ad Athen. VIII p. 312. vide Spanhemium ad Aristoph. Ran. 478. Mirum autem et ineptum est zonam collo muraenae circumdatum dici. Matronem scripsisse suspicor περὶ νεύρον, circa imam ventris partem. Nimirum de zona virginali cogitabat. Exercit. phil. I p. 16. Librorum tamen scripturam recte tueri videtur Paessens.

Vs. 77. Scripsi βούγλωσσόν θ' ὃς ἔναιεν ἐν ἄλμῃ μορμυρούσῃ. Vulgo θ' deest. Ceterum haec perperam intellexerunt viri docti vertentes qui habitat in mari fremente. Marinum esse piscem βούγλωσσον nihil causae erat quare disertim moneretur, neque καίει legitur sed ἔναιεν. Verte igitur qui natabat in muria. De καίω pro νάω dixi infra ad Nicandri eclogam XIV p. 683. Exerc. phil. I p. 16.

Vs. 77 et 78. Scaligero praeunte Dindorfius ita edidit:

ATHEN. IV.

5

κίχλας δ' ἐξείης ἡβήτορας, ὑψιπετήεις * * *
καὶ πέτρας καταβοσκομένας, θυνάδας θ' ὑδατίνους.

Quorum versuum secundo quae memorantur θυνάδες etiam si piscis nomen esse aliunde constaret, locus tamen vitii suspectus esse deberet, quoniam θυνάς primam producit. Itaque ὑάδας scripsi, succulas, quas ὑδατεινούς (sic enim scribendum dicit, ut eas a caelesti sidere distingueret. Lacunae autem post primum versum indicandae nullam necessitatem video. Rectissime enim κίχλαι dicuntur ὑψιπετήεις, cuius loco qui ὑψιπετηέσσας dicendum fuisse existimant, longissime a vero aberrant. Eadem forma usus est Nicander apud Athenaeum XV 683 d. κάλυκες κεφαλήγονοι ἀντέλλουσιν ἀργήεις (i. e. ἀργήεσσαι) πετάλοισι κρόκω μέσα χροισθεῖσα, quod item frustra in vitii suspicionem adduxerunt. Omnem dubitanti scrupulum eximet idem Nicander Alex. 266. σὺν δὲ καὶ ἀμπελόεις ἔλικας ἐνθρύπτει νόμφαις et 293. πόσιες δὲ πασαντίκα λύματ' ἔχεναν φαρμακόμεναι. Quae omnia ita dicta sunt quasi ad rectos casus ὑψιπετήεις ἀργήεις φαρμακόμεναι revocanda essent. Ac nescio an ad idem verborum genus Boeoticae gentis nomen οἱ Ψολόεις i. e. Ψολόεντες revocandum sit, de quo v. Plutarchum Quaest. gr. p. 299 f. Exercit. philol. I p. 16.

Vs. 80. ἐν δ' ἀναμῖξ σάργοι τε καὶ ἔππουροι γλάνιές τε. Pro σάργοι Dindorfius σαργοί scripsit; sed dubito num σαργούς hoc loco poeta memoraverit; eos enim iam vs. 60. memoravit. Itaque φάγροι scripsi, nisi quis σαῦροι praeferat.

Vs. 81. Cum Scaligero ἄντα δ' ἔην scripsi pro ἄντα ἔην. Vereor tamen ne aliud quid lateat.

Vs. 84. ἔπειθ' ὥρμαινον ἐπ' ἄλλα. Ita scripsi. Vulgo ἔπει δ' ὥρμαινον ἐπ' ἄλλα. Cod. B ἔδοξ' ἐπὶ δ' ὥρμαινον ἐπ' ἄλλα. Praefero nunc quod iam olim proposui, ἐπὶ δ' αὖθ' ὥρμαινον ἐπ' ἄλλα.

Vs. 85. δειπνῶν scripsi pro δείπνῳ. Post sequentem vs. item aliquammulta omitta videntur.

Vs. 89. κωλῆν δ' ὥς εἶδον, ὥς ἔτρεμον. Recepi Scaligeri emendationem, libri κωλῆν δ' εἰσίδον, πῶς ἔτρεμεν (ἔτρεμον I).

Vs. 90. καὶτ' ἀγχοῦ γλυκὺ πλείονα χροσὸς ὦν ἀπερύκων.

Nihil hic video nisi γλυκὺ πνεῖον scribendum esse; cetera alii expedient.

Vs. 93. νηδὺς posui ex felice emendatione Paessensii, vulgo νηλῆς. Idem pro ῥαδέεσσι tentabat ῥαφίδεσσι. Desidero potius nomen taedium et satietatem indicans.

Post vs. 97. complurium versuum lacunam esse suspicor, in qua locum habuisse videntur versus tres quos Athenaeus XV p. 656 c. attulit:

ὥς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐγέλασαν· ἐπήνειακ' ἐπὶ τούτῳ
σιτεντάς ὄρνιθας ἐπ' ἀργυρέοισι πίναξιν,
ἄτριχας, οἰετίας, λαγάνοις κατὰ νῶτον ἔττας.

Quibus iam commodè subiunguntur sequentia Χαιρεφρόων δ' ἐνόησεν ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω ὄρνιθας γινῶναι. Ad eundem Chaerephontem spectare videtur illud ὥς ἔφατο. Cui quod infertur οἱ δ' ἐγέλασαν de convivis intelligo, reliqua ἐπήνειακ' τ' (malim δ') ἐπὶ τούτῳ de ministris. Exercit. phil. I p. 17.

Post vs. 113. lacuna indicanda erat, neque enim sufficit cum Heinsio scribere πρόσφατοι.

Vs. 116. ὥς δὲ ἴδον ξανθὸν γλυκερὸν μέγαν ἐγκυκλον, ἄνδρες, Δῆμητρος. In his ἄνδρες haud dubie corruptum est, nec probo tamen quod Jacobsius pro eo voluit ἄδρόν. Fuit fortasse ἀγνῆς, quod cum Δῆμητρος coniungendum.

Complures item versus exciderunt post 118. Ineptum enim est post hunc versum

πῶς ἂν ἔπειτα πλακοῦντος ἐγὼ θείου ἀπεχοίμην;
inferri haec οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν χεῖρες, δέκα δὲ στόματ' εἴη |, γαστήρ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δὲ μοι ἦτορ ἐνείη. Exercit. philol. I p. 17.

IV, 137. d. Ultimam partem fragmenti Alexidis tractavit Herwerdenus Observ. crit. p. 74. qui μεγαλείως δὲ parum probabiliter resecurit et cetera sic scribenda esse coniecit: λιμῶ παρελθεῖν (vel περιελθεῖν) τοὺς ξένους με δεῖ καθ' ἐν | ἔκαστον αὐτοῖς παρατιθέντα. Mox pro "Εριφος Reinesius "Εριππος. V. Hist. crit. p. 353. In ipso fragmento vs. 2. οὐδ' εὐτραπέζων Θετταλῶν ξένων τροφαί, fortasse τροφαί scribendum est.

Ibid. f. Legebatur γενομένων, pro quo γινομένων dedit

B. Tum vulgo Ἀκαδημία et Ἀκαδημία. Mox cum Dobraeo πάντα scripsi pro πάντας. Sed tota Chrysippi narratio obscura est, in qua hoc unum video vocem ἀστεῖος sensu stoico accipiendum esse.

IV, 138. d. ἐν τοῖς φιδίτοις. Ita optimi libri habent pro φειδίτοις.

Ibid. e. In Cratini loco vs. 4. πρεσβευταῖσιν dedi pro πρεσβύταισιν, quod fortasse servandum erat.

Ibid. f. In Eupolidis versu αἶκα γένηται Bergkii. Mox αἶκλον scripsi et hic et ceteris locis, quam formam commendat Alcmanis versus p. 140 c. αἶκλον AB, αἶκλον vulgo. Mox in Polemonis loco sequuntur haec σκηρὰς ποιοῦνται παρὰ τὸν θεόν, quod Prellero παρὰ τὴν θέαν, mihi παρὰ τὸν νεών scribendum videtur.

III, 139. a. διδύσει τῶν συνόντων ἐκάστῳ τυρόν. Erat τῶν συνιόντων, correxit Nauckius.

Ibid. b. κορυθαλίαν. Rectius videtur κορυθαλίαν. Ibidem Casaubono praeunte Τάσσαν scripsi pro Τάσσαν. Tum vulgabatur αἶκλον δὲ ὑπὸ μὲν τῶν ἄλλων Δωριέων καλεῖται δεῖπνον. Articulum ante δεῖπνον adieci ex epitome apud Schweigh. In Epicharmi loco recte Casaubonus γὰρ τυ pro γὰρ τοι. Fortasse scribendum est ἐκάλεσε γὰρ τοί τῷ τις ἐπ' αἶκλον (vel αἶκλον) τὸ δὲ ἐκὼν | ὥχσο τρέχων, vel uno versu ἐκάλεσεν γὰρ τυ τις ἐπ' αἶκλον, τὸ δὲ ἐκὼν ὥχσο τρέχων.

Ibid. c. ἐν δὲ τῇ Λακεδαιμόνι τοῖς εἰσιούσιν εἰς φιδίτιον μετὰ δεῖπνον — εἰσφέρουσιν ἄρτους. Scribendum τοῖς συνιούσιν. Ibid. καλεῖ δὲ τοῦτον (Didymum) ὁ Δημήτριος ὁ Τροιζήνιος βιβλιοτάλαν, διὰ τὸ πλήθος ὧν ἐκδέδωκε συγγραμμάτων. Huius nominis quae ratio sit difficile est intelligere. Casaubonus interpretatur oblivionem librorum, quod suorum ipse scriptorum saepe non meminisset. Coraes coniciebat βιβλιοπλάθον, in quo nihil acrimoniae inest. Si quid mutandum est, malim ego βιβλιοπαλάθον, quod recte dici potuit de homine qui librum super librum constiparet.

Ibid. d. οὔτε στεφανοῦνται ἐπὶ τοῖς δέλτοις οὔτε ἄρτον εἰσφέρουσιν ἀλλὰ πέμματα καὶ τὰ τοῦτοις ἀκόλουθα διδύσασιν. Nisi ἐπὶ τοῖς δέλτοις post coenam significat, praetulerim equidem ἐν τοῖς δέλτοις, sed fortasse de secundis

mensis scriptor loquitur. Certius videtur, quod οὔτε πέμματα a Schweigh. coniectum rescripsi pro ἀλλὰ πέμματα.

Ibid. e. θέα ποικίλη καὶ πανήγυρις ἀξιόλογος καὶ μεγάλη. Fort. μεγαλείος i. e. μεγαλοπρεπής.

Ibid. f. καννάθρων. Erat κανάθρων. Quae sequuntur verba καμαρωτῶν ξυλίνων ἀρμάτων delenda videntur; de quo admonuit etiam Dobraeus. Tum Prellerus ad Polem. p. 135. coniecit αἰ δ' ἐξ ἀρίλλης ἀρμάτων ἐξευγμένων.

IV, 140. a. De Epilyci loco qui apud Dindorfium ita editur οἰώσομαι — παραγέλλωσι — σδωμός μάλα ἀδύς, vide quos laudat Jacoby Add. ad Com. V p. CXXVI. Add. Blaydesius ad Arist. Acharn. p. 161.

Ibid. c. μόνων addidi Dobraeum secutus. Ibid. in Alcmanis versu ἐνυφῆται pro δρυφῆται scripsi cum Bergkio. Possis etiam τρυφῆται suspicari.

IV, 141. c. ὅστερα περιφέρεται. malim ὅστατα. Ibid. erat φειδίται.

Ibid. d. In Molpidis loco οὔτε γὰρ ἡδονῆς οὔτ' ἀκρᾶσίας γαστρός οὐνεκεν κομίζουσιν, nescio an ἀκρᾶστας delendum sit. Ibidem pro ἀπόδειξιν fort. praestat ἐπιδείξιν.

IV, 142. a. Phylarchi verba ὅτε τὸν ἀγκῶνα ἀπαξ ἐρείσειεν non recte interpretatur cum Schweighaeusero I. F. Lucht Phylarchi Fragm. p. 86. Sententiam hanc esse puto, veteres Lacedaemonios, quotiescunque cubito impresso accubuissent, totam per coenam in hoc situ perdurasse.

Ibid. b. πολὺ διενέγκας τῷ τε συνιδεῖν πράγματα καὶ τοι νέος ὢν. Delenda est particula τε, nisi aliquid excidit.

Ibid. d. κατελαμβάνετο δὲ ἐπὶ τὸ πολὺ μετ' ἀδελφοῦ κατακείμενος ἢ μετὰ τινος τῶν ἡλικιωτῶν. Scribendum μετὰ τῶν ἀδελφῶν κατακείμενος καὶ μετὰ τινος (ἐνός?) τῶν ἡλικιωτῶν. Cfr. litt. c. ὅτε μὴ παρείη πρεσβεία, τρίκλινον. Sequuntur τὰ δὲ λοιπὰ μὴθ' ὑπεράγειν μὴτε λείπειν. Scripsi μὴτ' ἐλλείπειν.

Ibid. c. τὸ μὲν γὰρ ἀνελεύθερον ἐνομίζετο τὸ δ' ὑπερήφανον. Reddidi Phylarcho ἐνόμιζε.

IV, 143. a. Antiphanes εἰς τὰ φιδίτια. Sic scribendum, non ut libri habent εἰς τὰ φειδίτια, neque ut Toupius voluit εἰς τὰ φιλίτια. V. Cobetum NL. p. 748. Vs. 5. Herwerdenus

Observ. crit. p. 46. coniecit μηκέτι φόρει pro μὴ καταφρόνει.

Ibid. b. In Dosiadae loco de verbis τὰς τῆς πόλεως προσόδους [ἄς] διανέμουσιν οἱ προεστηκότες v. Fr. Haase Miscell. phil. p. 10.

Ibid. c. δύο τράπεζαι ξενικαὶ καλούμεναι, αἷς προκαθίζουσι τῶν ξένων οἱ παρόντες. Scribendum προσκαθίζουσι. In sequentibus τῶν παρόντων de cibis apposis recte interpretatur Dobraeus. Cfr. Mnemos. VII, 1.

Ibid. d. τοῖς δὲ παισὶ κοινὸς κέκερται κρατὴρ. Dobraeus τοῖς δὲ παισὶν εἰς μόνος vel τοῖς δὲ παισὶν ἄοινος κέκερται κρατὴρ.

Ibid. e. In Pyrgionis loco scribatur ἐν τοῖς συσσιτίοις οἱ Κρήτες εὐσιτοῦσι. Correxī συσσιτοῦσι, quod etiam Dobraeus voluit, quo auctore sequentia inclusi. Idem in sequentibus tentat τῇ κράσει καὶ αὐτῷ ἕκαστα.

IV, 145. b. ἐν ᾧ ὁ βασιλεὺς τὸ ἄριστον ποιεῖται. Fort. ἐν ᾧ θ' ὁ βασιλεὺς. Statim ὁρᾷ διὰ τοῦ παρακαλύμματος τοῦ ἐπὶ τῇ θύρᾳ. Reiskius ad Constant. Porph. p. 275. παρακρύμματος.

Ibid. f. οὐ ἦν ἰδεῖν ἅπαντα μερίδας ποιήσαντες — διαιροῦνται. Recte ut videtur Casaubonus οὐ οἱ ἐδέατροι ἅπαντα etc. Mox τῶν ἀπὸ τῆς τραπέζης παραλειπομένων. Scripsi καταλειπομένων, quod etiam sequentia confirmant.

IV, 146. c. Κτησίας καὶ Δίνων. Posui Δείνων.

Ibid. e. In Menandri loco vs. 5. vulgo ταύτας Θάσιον ἐγχείλεις τυρὸν μέλι, at VIII p. 364 d. Μενδαῖον Θάσιον ἐγχείλεις τυρὸν μέλι. Porsonus Μενδαῖον ἐγχειλεις Θάσιον τυρὸν μέλι. In altero eiusdem poetae fragmento σταμνία τ' dedi cum Brunckio pro σταμνί'. Mox praetulerim ταῦτ' ἔλαβεν — ἅπαντ' ἐπιτεθέντ'.

Ibid. f. — 147. f. In Philoxeni loco quae vel ipse vel alii novaverint, docebit Bergkiius PL. p. 987.

IV, 148. b. διέδωκε scripsi pro δέδωκε. In sequentibus Casauboni emendationem recepi ἀνδράωνων pro δένδρων, et τοῖς (imo ταῖς) κάλυνεν pro τοῖς ἔλιξιν.

Ibid. c. Erat Ἀνταμνος pro Ἀτταγίνος. Pro μεγάλῳ Dindorfius ex P dedit μέγਾਲῳ. Delendum potius πλούτῳ.

IV, 149. b. καὶ ὁ προσφέρων ἀνεῖπεν εὐδαιπνίαις. Casaubonus εὐ δαιπνήσειας. Cf. ad p. 479. Recte Dobraeus εὐδαιπνίας. Sequitur πρόσχερα, quod Schneiderus πρόχειρα scripsit.

Ibid. c. τοῦτο ποιοῦντες ἔνεκα τῶν ἐν ἀμφοδοῖς γενομένων φόβων. Non satisfaciunt doctorum virorum explicationes. Num φρωῶν scribendum? panem quo manus absterserant secum auferebant, ut eum nocturnis grassatoribus obicerent.

IV, 150. a. Post βραχύτατον cum Casaubono lacuna indicanda erat.

Ibid. c. κακὸν κακῶς σε, ἔφη, ᾧ Αἰγύπτιε, ἀπολέσειαν οἱ θεοί. In his noli dubitare quin tragici poetae (Euripidis opinor) trimeter lateat:

κακὸν κακῶς σέ γ' ἀπολέσειαν οἱ θεοί.

Idem trimeter a Disseno non animadversus latet apud Demosthenem c. Ctesiph. p. 114. poetarum versus, quos Aeschines pronuntiando corruerit, componentem «ἦκω λιπὼν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας» καὶ «κακαγγελεῖν μὲν ἴσθι μὴ θέλοντά με» καὶ «κακὸν κακῶς σε μάλιστα μὲν οἱ θεοί, ἔπειτα δὲ οὗτοι πάντες ἀπολέσειαν». Exerc. phil. Spec. II p. 7. Rectius scripseris quo Demosthenis verba ducunt κακὸν κακῶς σε πάντες ὀλέσειαν θεοί.

Ibid. e. Post μέλλειν indicavi lacunam, et litt. f. τῶν λοιπῶν scripsi pro λοιπῶν.

IV, 152. a. Posidonius: ὁ τοῖς κολεοῖς ἐν ἰδίᾳ θήκῃ παρακείται. Malim παρακρέμαται.

Ibid. b. κατὰ τὴν πολεμικὴν εὐχειρίαν. Ita scripsi pro εὐχέρειαν. In sequentibus eiusdem scriptoris verbis οἱ δὲ δορυφόροι κατὰ τὴν ἀντικρὺ καθήμενοι nescio an κλίνην ante καθήμενοι exciderit.

Ibid. c. ἐν ᾧ πληρουμένου ληνούς πολυτελοῦς πόματος παρασκευάζειν τε τοσοῦτο βρωμάτων πλήθος ὥστε etc. Cod. P πληροῦ μὲν ληνούς, alii πληροῦν μὲν ληνούς. Hinc scribendum esse censui πληροῦν μεγάλους ληνούς. Praeterea Posidonio reddendum πώματος. In sequentibus ἀφορίσαντος — δ' αὐτοῦ προθεσμίαν ποτὲ τῆς θοίνης ἀφυστερήσαντά τινα scribendum ὑστερήσαντα. Aberraverat scriba ad praecedens ἀφορίσαντος.

III, 153. c. ἡ παρασκευὴ τῆς εὐωχίας Ἡρακλεωτικὴ ἔστι. Rectius scripsisset Ἡράκλειος τίς ἐστι. Qui enim ab Ἡρακλῆς formari potest Ἡρακλεωτικός? Eundem errorem ipsi fortasse scriptori imputandum notavi infra ad XI p. 500 a. Notandus item apud Diodorum Sic. XVII, 100. Διώξιππος διὰ τὴν περὶ τὸ βόπαλον ιδιότητα τὴν πρόσοψιν Ἡρακλεωτικὴν εἶχεν et apud Eusebium PE. XV, 13. scribitur Ἀντισθένης Ἡρακλεωτικός τις ἀνὴρ τὸ φρόνημα, ubi Lasalle Heraclit. p. 3. parum commode corrigit Ἡρακλείτειος.

III, 154. d. Ephorus καὶ μονομαχίας μαθήσεις ἐν Μαντινείᾳ πρῶτον εὐρέθησαν. Mirum hoc dicendi genus est μαθήσεις εὐρεῖν, vitii tamen vix suspectum.

Quae ibid. litt. e. de accentu nominum σύμμαχος πρωτόμαχος ὀπλομάχος etc. disserit scriptor, ea ex Herodiano transcripta esse suspicor pariter atque ea quae p. 392. a. b. de nominibus in ὤξ disputat.

III, 155. b. Demetrius Scepsius: πότερον ὦ βασιλεῦ κακῶς ὀρχούμενον ἐμὲ θεάσασθαι βούλει ἢ καλῶς ἀπαγγέλλοντός μου ἴδια ποιήματα ἀκροάσασθαι; Sunt haec Hegesianactis Alexandrini ex Troade verba, eiusdem, opinor, cuius opera in legationibus obeundis Antiochum M. usum esse tradit Polybius XVIII 30 et 33. Is quum in convivio saltare ab Antiocho iussus esset, ipsis illis verbis molestam condicionem declinavit. Hegesianax autem ille quem in superioribus Athenaeus τὸν τὰς ἱστορίας γράψαντα vocat, haud dubie is est qui rerum Troianarum auctor ferebatur ab amicis Cephalioni Gergithio tributarum. V. Odofr. Müllerum in Classical Journ. 26 p. 317. Etrusc. I p. 173. Eundem poesios studiosissimum fuisse suis ipse verbis indicat, quibus subicit Demetrius κελευσθεῖς οὖν λέγειν οὕτως ἥσε τὸν βασιλέα ὥστ' ἐράνου τε ἀξιωθῆναι καὶ τῶν φίλων εἰς γενέσθαι. Hinc non iniuria suspiceris Hegesianactem Alexandrinum non diversum esse ab eo quem astronomici carminis auctorem fuisse ostendi Anal. Alex. p. 243. Exercit. philol. I p. 17 sq.

Ibid. d. ἵνα τῆς μὲν πολυτελείας οἱ φίλοι θεαταὶ γένωντο οἱ δ' οἰκέται κύριοι. Transposui particulam μὲν inter οἱ φίλοι. In Duridis loco Φίλιππος ὁ τοῦ Ἀλεξάνδρου πατὴρ ποτήριον χρυσοῦν — κεκτημένος, τοῦτο ἐλάμβανε κοιμώ-

μενος αἰεὶ καὶ πρὸς κεφαλὴν αὐτοῦ κατετίθετο, postrema vix integre scripta sunt. Corrigendum videtur κοιμησόμενος αἰεὶ καὶ ὑπὸ κεφαλὴν αὐτοῦ κατετίθετο. Similiter in proximis πρὸς ὃν κατὰ κάθετον προστίθεσθαι λήθον εὐπερίτρεπτον erratum videtur; scribendum opinor ὑποτίθεσθαι.

Ibid. e. Scripsi καὶ ὅς κρεμάμενος pro καὶ ὁ κρεμάμενος.

Ibid. f. ἄνδρες φίλοι καὶ συμπόται. Expressit Aristoph. Plut. 254. ἄνδρες φίλοι καὶ δημόται.

III, 156. c. In Antiphanis loco erat πᾶσιν ὑμῖν γίγνεται.

Ibid. e. καὶ τῶν μὲν ἐγκωμιαζόντων τὸ ἀπὸ τῆς Λέωνης (ὕδωρ), ἄλλων δὲ τὸ ἀπὸ τῆς Πειρήνης, ὁ Καρνεῖος κατὰ Φιλόξενον εἶπε τὸ κατὰ χειρῶν. Falluntur interpretes his verbis Philoxenii Cytherii existimantes locum designari eum, quem attulit Athenaeus IV p. 147 c. ἔπειτα δὲ παῖδες νίπτρ' ἔδοσαν κατὰ χειρῶν. Tam obvia enim haec dictio est, ut inepte Carneus fecisset, si dictum suum, quo facetus esse volebat, poetae lyrici verbis comprobasset. Intelligendus potius celeberrimi nominis parasitus Philoxenus, Πτερονόκοις cognominatus, clarus facete dictis, quae collegit Athenaeus IV p. 242 et 246. Recte locum iam intellexit Eustathius ad Hom. p. 1402. 46. ἄδεταί τις παράσιτος, ἐγκωμιαζόντων τινῶν μὲν τὸ ἀπὸ Λέωνης ὕδωρ, τινῶν δὲ τὸ ἀπὸ Πειρήνης, αὐτὸς εἶπεν ἄριστον εἶναι τὸ κατὰ χειρῶν, ἡγουν τὸ ἐν συσσιτίοις διδόμενον. In sequente epistola Parmenisci ad Molpidem scribendum καὶ τῆς τραπέζης παρατεθείσης ἐδειπνοῦμεν, καὶ τὴν μὲν ἐξηντλοῦμεν φακὴν ἢ δ' ἐπεισέρρει. Non ipsis enim poetae verbis usus est, sed ea pro consilii sui ratione paululum mutata orationi immiscuit, quemadmodum Arrianus Periplo P. E. I p. 4. τοῦτο δὲ τὸ τραγικὸν (καὶ) τὴν μὲν ἐξηντλοῦμεν ἢ δ' ἐπεισέρρει. Euripidis autem (huius enim verum esse non dubitandum est) verba fuerunt haec:

καὶ τὴν μὲν ἐξαντλοῦμεν, ἢ δ' ἐπεισέρρει.

Quae in eadem epistola sequuntur lit. d. verba ἐμοὶ δὲ κατὰ Δίφιλον, φησὶ δ' οὗτος ἐν Πέλοπι «τὸ δειπνάριον . . . ταῖς κίχλαις ἤδη λέγει», ea non Parmenisci sunt, sed ipsius Athenaei, id quod praeter singularem et Athenaeo propriam orationis conformationem in citandis scriptorum χρήσει vel se-

quentia docent, γέλωτος οὖν ἐπιτραγέμεντος etc. In Diphili enim verbis nihil erat quod risum movere poterat, inerat autem in ridicula Euripideorum versuum parodia. Ζεῦ μὴ λάθοι σε τῶνδ' ὅς αἴτιος φακῶν et φακός σε δαίμων καὶ φακὴ τύχη λάβοι. Exerc. phil. II p. 8.

III, 157. a. In Diphili loco vs. 3. ἐπὶ ταύτῃ φέρων | εἰς τὸ μέσον ἐπεχόρευσε σαπέροδης μέγας | ὑπὸ τι δυσώδης. Attigit hunc usum participii φέρων Hemsterhusius ad Lucianum p. 349. Assentior tamen Emperio γέρων pro φέρων scribenti. De reliqua parte fragmenti vide Com. gr. IV p. 406.

Ibid. b. ἄνδρες γενειοσυλλεκτάδαι. Cod. B γενειοσυλλεγτάδαι, in quo aliud quid latere videtur. Interim comparandus Aeschylus Sept. 648. ἐν γενείου συλλογῇ τοιχώματος.

Mox legebatur Μελέαγρος ὁ Γαδαρεὺς — ἔφη τὸν Ὀμηρον Σύρον ὄντα τὸ γένος κατὰ τὰ πατρια ἰχθύων ἀπεχομένους τοὺς ἀρχαίους. Scripsi τοὺς Ἀχαιοὺς, et in proximis ἢ μόνον ἀνέγνωτε συγγραμμάτων αὐτοῦ τὸ περιέχον λεκίδου καὶ φακῆς σύγκρισιν. Vulgo σύγγραμμα, pro quo A habet συγγράμματα, B autem σύγγραμμά superscripto ē. Exerc. phil. II p. 8.

Ibid. c. ἐπὶ τούτοις. Nonne ἐν τούτοις?

Ibid. d. μόνον τε τὸν ἐν τῷ γήρα θάνατον ἀσπασίως προίστασθαι. Casaubonus προσίστασθαι. Aliud latere videtur. Tum recte post ὑμῖν δέ Schweighauserus addit ἔφη ἢ Νίκιον. De loquutione ἐν τι τῶν τριῶν ἔχειν κακῶν v. Indicem Com. graec. v. τρεῖς. Mox pro ἐν αὐτῇ malim ἐν αὐτῆς.

Ibid. f. παραθέντων fortasse non erat quod secluderem.

IV, 158. a. Sophili locus ante Dobraeum ita legebatur: ἡ φακὴ ἔστιν, Ἀρχάγαθος ἔφη πο * * γεγραπέναι. V. Com. gr. III. p. 583. Timonis locus fort. ita sanandus est

καὶ Ζηνώνειόν γε φακὴν ὅς μὴ μεμάθηκεν
ἐψησαι φρονίμως.

Ibid. b. Χρῦσιππος — γνώμας τινὰς εἰσφέρων φησὶ «μὴ ποτ' ἐλαίαν ἔσθι' ἀκαλήφην ἔχων». «χειμῶνος ὥρα βολβοφακῇν. βαβαὶ βαβαί.» «Βολβοφακὴ δ' οἶον ἀμβροσίην ψύχους κρύοντος». In horum versuum postremo quod οἶον pyrrhichii mensuram habet, vix recte in tali versu Homeri exemplo excusaveris. Scribendum οἶ' ἀμβροσίην vel quod

aeque bonum est ἴσον ἀμβροσίην. Priores versus ita scribendi videntur:

μή μοι ποτ' ἐλαίαν ἔσθι' ἀκαλήφην ἔχων.
χειμῶνος ὥρα βολβοφακὴ βαβαὶ βαβαί.

Quorum versuum postremi haec est sententia, ut holbophace hiberno tempore superbire et se iactare i. e. delicatissimum edulium esse dicatur. Consimili modo passim cibi magnifice apparati dicuntur πλατύνεσθαι, ἀγάλλεσθαι, σεμνύνεσθαι etc. Minime vulgaris autem, at idoneis tamen exemplis comprobatus in eandem sententiam usus est interiectionum βαβαὶ βαβαί. Ex hoc genere est Alexidis locus a grammatico Bekkeri Anecd. p. 84. servatus, οὐχὶ τῶν μετρίων ἀλλὰ τῶν βαβαὶ βαβαί. Ubi οἱ βαβαὶ βαβαί dicuntur homines superbia fastuque elati; non recte haec explicui Com. graec. III p. 478. Eodem pertinet proverbium Βαβαὶ Μύξος a Diogeniano Prov. III 65. his verbis enarratum Βαβαὶ Μύξος· ἐπὶ τῶν μεγαλαυχούντων· οὗτος γὰρ ἱερεὺς τῆς Ἀρτέμιδος ὣν μεγαλαυχὸς ἦν. Sed de Myxo isto neque ego neque alii opinor quidquam inaudiverunt, ut vix dubitem quin Μεγάβυζος pro eo substituendum sit, in quod nomen apprime conveniunt quae de Ephesiae Dianae pontificatu deque fastu hominis a Diogeniano subiciuntur. Hinc Μεγαβύζιοι λόγοι proverbii loco dicebantur sermones fastu pleni. Hesychius Μεγαβύζιοι λόγοι: μεγάλοι — καὶ οἱ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερεῖς καὶ οἱ στρατηγοὶ τοῦ Περσῶν βασιλέως Μεγάβυζοι. De hoc nomine nota est disputatio Hemsterhusii ad Luciani Tim. p. 135. Exercit. philolog. I p. 18.

Ibid. d. καὶ πᾶσα ὑμῶν πόλις πλήρης ἐστὶ φακίνων, ὧν καὶ Σώπατρος — μέμνηται. Supplendum videtur φακίνων [ἄρτων], ὧν — Docere hoc videtur Sopatri locus φακίνον ἄρτον ἔσθιεν.

III, 159. a. Chrysippus: ἐπὶ τοσοῦτόν τινες ἐκπίπτουσι πρὸς τὸ ἀργύριον ὥστε ἰσορῆσθαι πρὸς τῇ τελευτῇ τινὰ μὲν καταπιόντα οὐκ ὀλίγους χρυσοὺς ἀποθανεῖν, τὸν δὲ ἕτερον ῥαψάμενον εἰς τινα χιτῶνα καὶ ἐνδύντ' αὐτὸν ἐπισκῆψαι τοῖς οἰκείοις θάψαι οὕτως, μήτε καύσαντας μήτε θεραπεύσαντας. Apertum est ad ἐπὶ τοσοῦτον aliquid desiderari, fortasse scribendum ἐκπίπτουσι [πτοήσεως] πρὸς τὸ ἀργύριον. Cf.

Chrysippus Athenaei I p. 5 c. ἐγὼ κατέχω τινὰ ὀψοφάγον ἐπὶ τοσούτον ἐκπεπτωκέναι τοῦ μὴ ἐντρέπεσθαι τοὺς πλησίον etc. Porro ineptum est εἰς τινὰ χιτῶνα pro εἰς τὸν χιτῶνα. Neque θεραπεύσαντας recte dictum est; suspiceris μῆτε [ἕτερα] θεραπεύσαντας.

Ibid. c. Pro καλῶς δὲ καὶ αὐτὰ scripsi partim ex A. καλῶς γὰρ καὶ ταῦτα.

Ibid. d. In Alexidis loco supplevi [ἐπεὶ] πένητας εὐπατριδας οὐδεὶς ὄρεῖ. Dindorfius [εἶναι] πένητας δ' — Particulam δ' omittit A.

Ibid. e. De κατακλινῶ in Pherecratis fragmento male olim statui. Tum cum Dobraeo εἰσφέρει scripsi pro φέρε. Vs. 3. fortasse rectius fuerit ἰδοὺ τράπεζα καὶ κύλιξ σοὶ καὶ γαστήρ.

III, 160. a. Timonis locus λιτῇ δὲ καὶ ἀναλέγῃ ἐνὶ κόγχῳ Ἑλλήνων ἢ πᾶσα περισσοτέρωφητος οἴζυς, obscurus est, etiamsi, ut voluit Valekenarius, scribas πᾶς ἀπερισσοτέρωφητος. De κόγχῳ, quod fabae genus est cynicis adamatae, cf. Teletem apud Stobaeum Flor. V p. 126, 22. κόγχον καὶ κύαμον συνάγαγε, φησὶν ὁ Κράτης.

Ibid. b. ὦ ἄνδρες κύνες οἱ cum Schweigh. seclusi οἱ, nisi forte scribendum ὦ ἄνδρες κύνες, ἐγὼ — De dictione ἄνδρες κύνες v. ad Com. graec. II, 723.

Ibid. c. Pro τοῦπὶ erat τὸ ἐπὶ. Mox necessarium mihi videtur καὶ τοι scribere pro καὶ οἱ.

Ibid. d. κατὰ τὸν σὸν Τίμωνά εἶναι μοι καλὸς τε μέγας τε. Haec cum notissima Homeri verba sint, non apparet cur ea ex Timone afferantur. Neque ad sententiam apta sunt, quae convicium, non laudem postulat. Itaque in verbis μοι καλὸς vitium latere videtur; accedit quod μοι iam supra adfuit. ἐν τε Ἑορτᾷ καὶ Νάσοις. Ita pro ἐν τᾷ scripsi, i. e. τε pro ται, quod frequens vitium est. Ἑορτᾶ et Νᾶσοι diversae fabulae fuerunt. In Antiphanis fragmento recte Schweigh. voluit χογίου, sed praeterea debebat τε pro τε.

Ibid. e. Sopatri locum Athenaeus consilio suo accommodate paulo immutatum apposuisse videtur. Poetam ipsum scripsisse suspicor τοὺς Γαλάτας μιμούμενος, | παρ' οἷς ἔθος — τοὺς αἰχμαλώτους — — — — —, καὶ γὰρ κατακαύσειν γῆ. ut post αἰχμαλώτους Athenaeus nonnulla omisisse videatur.

Ibid. f. Vs. 8. eiusdem eclogae ὑμῖν pro ὕμνῳ scripsi cum Iacobsio.

IV, 161. a. In Antiphanis vs. 1. Elmsleius Πυθαγοριστῶν pro Πυθαγορικῶν, recte, ut videtur. Vs. 2. edebatur ἄλιμα, v. Nauckium Philol. VI, 417. In sequente Alexidis fragmento vs. 4. ἐπεὶ Χαρίδης Heckerus; sed vide addenda mea ad Com. graec. V p. 91. Vs. 8. οὗτοι pro ἕτεροι Cobetus. Vs. 10. erat Φανός.

Ibid. d. τὸ πάντων χαλεπώτερον. Usus loquendi postulare mihi videbatur χαλεπώτατον.

Ibid. e. De titulo fabulae Antiphaneae Θομβύκιος v. Com. graec. vol. I p. 311. Tum ὑμῖν ex BC dedi pro ἡμῖν et in ipso fragmento σκορόδια scripsi pro σκόροδα, ibid. θυμόν addidi et ἅπαντα scripsi pro πάντα; sed licet sane etiam alia comminisci, velut quod Herwerdenus voluit σκόροδα τυρόν κρόμνα | κάπαριν, ἅπαντα ταῦτα μιᾷς ἐστὶν δραχμῆς, vel quod Dobraeus coniecit σκ. τ. κρόμνα | κάπαριν ἄνηθον, πάντα ταῦτ' ἐστὶν δραχμῆς. De Aristophontis loco v. Com. gr. ed. min. p. XVII. ubi correxi:

πρὸς τῶν θεῶν, τί πόποτε' οἴόμεσθα δὴ
τοὺς Πυθαγοριστὰς λεγομένους οὕτως ῥυπᾶν —

In quibus τί πόποτε supplevi ex C.

III, 162. a. In epigrammate poetae anonymi pro νυκτιπαιπλάγιοι rectius forsitan scripseris νυκτιπατοπλάγιοι, noctu obliquis viis incedentes. Ceterum cf. Heckerum Comm. crit. de Anthol. gr. I p. 21.

Ibid. c. ὠραῖζομένους dedi pro ὠραῖζομένους et φιλοσοφῶν pro φιλόσοφος.

Ibid. d. Pro μόνον L habet μόνος. Intelligerem μόνως, eximie, unice, quod ironice accipiendum. Ibid. ἔφη seclusi propter sequens εἶπε (nisi id εἰπὼν scribendum est) et Κιτιᾶ pro Κιτιᾶ scripsi. B κιτία. Sed οἰκιτιεὺς quid nominis sit nescire me fateor.

Ibid. e. Erat τὸ ἐπίγραμμα.

Ibid. f. ἀσύμβολος δειπνεῖν scripsi pro ἀσυμβόλως δ.

III, 163. a. Pro ὥσπερ nescio an rectius scribatur οἰόσπερ. In Mnaseae epigrammate restitui dorismum; erat τῇδε — Ἥδονῃ — κρεῖσσον.

Ibid. b. In Batonis fragm. vs. 8. pro *σαυτοῦ*, quod sane corruptum est, Dobraeus *αυτοῦ*, Nauckius *σαντῶ*, Herwerde-
mus *συχνῶ*. Vs. 14. Bergkii *δόξεις τι*.

Ibid. d. *φησὶ* addidi Schweigh. secutus.

Ibid. f. Ex Hermippo Timaeo aliisque scriptoribus docetur, Diodorum Aspendium omnium primum fuisse qui, quum Pythagoricam disciplinam profiteretur, eam sequeretur et philosophandi et vivendi rationem, qua Pythagoristarum et vero Cynicorum insaniae praecluderet. Tum ita pergit: *πρὸς ὃν ἀποστέλλων ὁ Στρατόνικος ἐκέλευσε τὸν ἀπαίροντα τὸ ᾧ-
θὲν ἀπαγγεῖλαι «τῷ περὶ θηροπέπλου μανίας ὕβρεώς τε περιστάσιμον στοὰν ἔχοντι Πυθαγόρου πελάτα»*. Apertum est Stratonium, facetissimi hominem ingenii, his verbis novum, quod Diodorus sectabatur, institutum ita risisse, ut simul fastum hominis et affectatam sublimitatem illuderet. Eam ob causam etiam dictionis forma usus est ea, quae et verborum haberet granditatem et numero ad aures accideret. At obscurum est quo spectet *περὶ*, ineptum item sive potius sensu cassum *θηροπέπλος μανία*. Mihi Stratonius fere hoc dixisse videtur:

*τῷ πατρὶ θηροπέπλου μανίας ὕβρεώς τε περιστάσιμον
στοὰν ἔχοντι Πυθαγόρου πελάτα.*

Hoc est cynicae insaniae auctori et parenti, quemadmodum haud raro dicitur *πατὴρ σοφίας*, *πατὴρ δόγματος* et quae his sunt similia. *θηροπέπλου* num recte restituerim ipse dubito: hoc tamen certum videtur, latere in illo adiectivo perae memoriam, qua usum esse Diodorum testis est Sosierates apud Diogenem Laert. VI, 13. *Σωσιγόρης δ' ἐν τρίτῃ διαδόχων Διόδωρον τὸν Ἀσπένδιον καὶ πύχωνα καθεῖναι καὶ βέλτερον καὶ πῆρρα χορῆσασθαι*. Verbis *περιστάσιμον στοὰν ἔχοντι* auditorum, quos Diodorus habebat, indicari videtur concursus et frequentia. Tenuem viri victum et abstinentiam ab esu animalium ridet Archestratus apud Athenaeum I. I., studiorum assiduitatem et pervicaciam Anthippus sive Anaxippus Com. graec. vol. IV p. 461. apud quem iactator coquus haec fatur:

*τὸν ὄρθρον ἐν ταῖς χερσὶν ὄψει βιβλία
ἔχοντα καὶ ζητοῦντα τὰ κατὰ τὴν τέχνην.
οὐδὲν Διόδωρον διαφέρω τὰσπενδίου.*

Quorum versuum tertius in libris ita scriptus est: *οὐδὲν χορ-
δρεύουσι διαφέρω τ' Ἀσπενδίου*, quae verba sorti indigebant remedio. Exercit. phil. II p. 9 sq.

Ibid. f. *κατὰ τινα τύπον τὴν ἐπιτήδευσιν ταύτην προσ-
αγαγόντα*. Scripsi *εἰσαγαγόντα*, ut est litt. e. *τὴν ἐξη-
λαγμένην εἰσαγαγόντος κατασκευήν*.

IV, 164. a. *Διογένους* cum Reinesio scripsi pro *Ἀθηνο-
γένους*.

Ibid. b. In Alexidis Lino vs. 2. *παῖ λαβὲ* pro *γὰρ λαβὲ* Dobraei est emendatio. Vs. 5. vulgo *Χοιρίλος Ὀμηρος Ἐπι-
χαρμος*. Vs. 8. erat *ὥρμησε*. Vs. 11. *τοιαῦτα* pro *τοσαῦτα* recte Hirschigius scripsit.

IV, 165. b. Theopompus *Εὐριπίδου τὰρ' ἐστὶν οὐ κακῶς
ἔχον*. Edebatur *Εὐριπίδου τὰριστον*. Mox post *ἀμαρτολόγοις* excidisse videtur *καὶ τὸ χαριτογλωσσέειν*; cf. litt. c. et p. 164 b.

Ibid. c. In Alexidis fragmento scripsi *ἐπεὶ Χαρίδης* pro *Ἐπιχαρέδης*. V. Com. gr. III p. 91. Tum *μικρὸς* pro *μικρὸς* Bergkii.

Ibid. f. Diphili fragmentum perobscurum est. Vs. 1. et 2. Dobraeus *Φαίδιμ' ὦν ἐτύγχανεν νιὸς Χαβρίου*. Vs. 2. *ὦν ὁ Χαβρίου* Dindorfius ex Hermannii coniectura. Ib. *ἂν εἰσηγη-
σάμην* Dobraeus. Vs. 5. *ἔνα φαργεῖν λίθον* Erfurdus praecunte Iacobsio, qui *ἐν' ἐμφαργεῖν λίθον*. Fort. *ἔνα θεῖναι λίθον*. V. Com. graec. IV p. 390.

IV, 166 b. *χοῆν* scripsi pro *χοή*.

Ibid. c. In Axionici loco pro *ἀποτυμπαισχάς* quid scriptum fuerit non liquet. Non ineptum esset *ἀνλητρὶς Ἰσχάς*, sed nulla cum probabilitate.

Ibid. f. Theopompus de luxurie Tarentinorum: *ἡ πόλις ἢ τῶν Ταραντίνων σχεδὸν καθ' ἕκαστον μῆνα βουθυτεῖ καὶ δημοσίᾳ ἐστιάσεις ποιεῖται*. Singulis fere mensibus publicas epulas instituisse Tarentinos nihil habet quod iure quis miretur. Vide igitur ne Theopompus scripserit *καθ' ἑκάστην ἡμέραν*, quae digna Theopompo veritatis amplificatio est. Atque ita demum quodammodo Theopompo convenit cum Strabone VI p. 280. *ἐξίσχυνσε δ' ἡ ὕστερον τροφή διὰ εὐδαιμονίαν, ὥστε τὰς πανδήμους ἐορτὰς πλείους ἀγέσθαι κατ' ἔτος παρ' αὐτοῖς ἢ τὰς ἄλλας ἡμέρας*. Exercit. phil. II p. 8. Athe-

nienses, teste Schol. Thucyd. II 38, singulis prope diebus sacrificabant.

Ibid. f. Verba διὰ τὰς συνουσίας καὶ τὰς ἡδονὰς delet Nauckius.

IV, 167. a. τούτου δ' αὐτὸς dedi pro τοῦ δ' αὐτός, praecunte Dobraeo.

Ibid. b. Malim εἰ δὲ καὶ μὴ τοιοῦτός τις ὦν εἰλήλυθει.

Ibid. c. τὰ μὲν γὰρ οἱ πόλεμοι καὶ αἱ στρατεῖαι καὶ αἱ πολυτέλειαι θρασεῖς αὐτοὺς εἶναι προετρέποντο. Ante alterum καὶ αἱ addidi τὰ δέ.

Ibid. e. In verbis οὐ — δεκαζόμενος ζῶ καὶ μοιχεύων, nescio an ζῶ vel expungendum vel ζῶν scribendum sit. Pro δεκαζόμενος fortasse praestat δικαζόμενος.

IV, 168. a. ὅλας τὰς ἡμέρας τοῖς φιλοσόφοις συσχολάζοντες. Scripsi σχολάζοντες, operam dantes philosophis, quod discipulorum est, alterum autem de condiscipulis dicitur.

Ibid. c. διασειόμενοι τοὺς κροτάφους ὑπὸ τοῦ ἀκράτου καὶ κατὰ τὸν Δίφιλον κεφαλὰς ἔχοντες τρεῖς ὥσπερ Ἀρτεμίσιον. Diphilus tale quid dixisse videtur:

ἀνίσταμαι

κεφαλὰς ἔχων τρεῖς ὥσπερ Ἀρτεμίσιον.

Ibid. d. Ἀπίκιον τινα ἐπὶ ἀσωτίᾳ πάντας ἀνθρώπους ὑπερηγοντικέναι. Contra usum ὑπεραγοντίζειν cum ἐπὶ coniunctum est; aut delenda est praepositio aut scribendum τῇ ἀσωτίᾳ.

Ibid. f. νικῆσαντος γοῦν αὐτοῦ ἵπποις Παναθηναίοις. Παναθήναια scripsi, ut voluit Nauckius. Pro ἵπποις ex B enotatur ἵπποι i. e. ἵππῳ.

IV, 169. a. ἀναπεπταμένως ἔχω τῶν ὧτων τὰς πύλας. Latere videtur poetae versus ἀνεπεπταμένως ἔχω γε τὰς ὧτων πύλας.

Ibid. b. In Strattidis fragmento vs. 3. scripsi μηδ' ἔαν | αὐτῷ ξυναντᾷ τις, λαλήσαι μηδὲ ἔν, pro μηδενί. In Anaxippi loco vs. 1. legebatur φέροις, correxit Dobraeus. Vs. 2. κρεάγραν θυῖαν τυροκνήστιν παιδικήν. In παιδικήν latere mihi videbatur παῖ, λύκον. Herwerdenus παῖ, δίδου malebat. Possunt etiam alia conici, velut δοίδυκα vel πελλίκην,

ut Nauckius voluit. Vs. 4. οἷσαι Villebrunius pro νεύσαις. Vs. 5. erat τὰν τοῦ χύτρου. V. Com. graec. II p. 465. Denique vs. 5. scripsi coniectura non dubitabili

καὶ τὴν κύβηλιν τὴν ταγηνιστηρίαν, pro ἀγωνιστηρίαν. Consimili errore in Achaei loco p. 417 f. legebatur ἀγωνιστὰς pro ταγηνιστὰς.

Ibid. e. In Philetaeri locis pro πατανίων bis cum Schweigh. scripsi Πατανίων, quod ipsum coqui nomen est. Cf. ad IX p. 369 a.

IV, 170. a. Edebatur μὴ προσφάσεις ἐνταῦθά μοι. Duplicavi μὴ. Vs. 2. erat ἀλλ' ἄγε λέγ' οὐ δεῖ. Ven. ἀλλὰ λέγοντα οὐ δεῖ. Correxist Dobraeus, quo auctore etiam vs. 7. correxi; edebatur ὀρίγανον γήτειον * σκόροdon θυμόν.

Ibid. d. In Eurolidis versu λέποντα scripsi pro βλέποντα.

Ibid. e. Recepi οὐχὶ γήθυσον quod conieci C. gr. III 466. pro οὐχὶ γήτειον. Dobraeus οὐχὶ βόλβον | οὐ γήτειον.

IV, 171. a. Pro δευτέρῳ scripsi πρώτῳ i. e. α' pro β'.

Ibid. b. Delevi lacunae signa post οὕτως, cf. Wyttenbach Bibl. crit. III p. 47.

Ibid. e. Qui h. l. psephismatis de protenthis auctor memoratur Phocus archonte Cephisodoro, non dubium videtur quin Phocionis sit filius, de quo v. Plutarchum vit Phoc. 20 et Athen. IV p. 168 e.

IV, 172. a. De Menandri loco v. Com. gr. IV p. 222.

Ibid. c. δειπνεῖ τὰ μελίπηκτα ταῖς κίχλαις. Ita vulgo; secutus sum Porsonum.

Ibid. d. πλάττομεν γὰρ πλάσματα. Scripsi πέμματα.

Ibid. πολλά μὲν ἐπιθεῖναι λέγων (Πανύασις) πέμματα πολλάς δὲ νοσάδας ὄρνεις, προτέρου Στησιχόρου ἢ Ἰβύκου — εἰρηκότος φέρεσθαι τῇ παρθένῳ δῶρα

σησαμίδας χόνδρον τε καὶ ἐγκρίδας,

ἄλλα τε πέμματα καὶ μέλι χλωρόν.

Ita haec exhibenda erant ad fidem cod. B. Vulgo φέρεσθε, quod viros doctos fefellit, ut ipsa Stesichori verba illa esse putarent in hunc modum metro accommodata φέρεσθε δὲ παρθενόδωρα, quod pro παρθένῳ δῶρα dici potuisse vix credibile est. Panyasidis versum fuisse hunc:

πέμματα πόλλ' ἐπιθεῖς πολλὰς δὲ τε νοσάδας ὄρνεις,

ATHEN. IV.

6

nuper monuit vir doctus, nescius ita haec iam correcta esse

pro Δαίτωνα posui Μάτωνα ex II 39 c. quod verum esse

nuper monuit vir doctus, nescius ita haec iam correcta esse in Anall. Alexandr. p. 368. Exercit. philol. II p. 9. Pro ὄρνις erat ὄρνεις (vitiose ὄρνεις impressum est). In Ibyci loco fortasse tamen scribendum φέρεσθ' ἢ τε παρθένης | δῶρα σησαμίδας χόνδρον τε καὶ ἐγκρίδας. Pro λέγων autem, nisi negligenter Athenaeus locutus est, scribendum λέγοντα.

III, 173. a. ἦν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν πράξεων ὀνόματα Μαγίδες καὶ Γογγύλοι — καλοῦνται δὲ καὶ νῦν τινες αὐτῶν Χαίρακοι καὶ Ἀμνοί, καὶ Ἀρτυσίλειο καὶ Σήσαμοι καὶ Ἀρτυσίτραγοι καὶ Νεωκόροι καὶ Ἰχθυόβοι. In his Μαγίδες e Villebruni coniectura editum est, libri μαγίδας. Debeant certe Μαγίδες a Μάγισ, quod nomini Ἀγίς assimilatum est. Nominis Ἀρτυσίλειος etiam nunc exemplum superest in titulo Deliaci apud Boeckhium no. 158. Ἀρτυσίτραγος autem non a verbo τραγεῖν formatum est, ut visum Casaubono, sed a τραγός. quod placentae genus est, de quo vid. Lobeck. Aglaoph. p. 1064. Exercit. philol. II p. 10. Quod in sequentibus legitur nomen Πολυκράτων in rarioribus est, si quidem quae ex κρατεῖν componuntur nomina fere in κράτης exeunt. Similiter tamen formatum est Εὐκράτων in titulo Siphensi apud Forchhammer Sendschreiben an Boeckh p. 32.

Ibid. c. In Critonis loco καὶ ὅρμον ὥσαι ναῦς ἀναγκάσαι δύο retinui Erfurdti coniecturam a Dindorfio receptam, parum tamen illam probabilem, libri καὶ φορμιώσαι habent. Fortasse fuit κακφορμιώσαι, cuius verbi etsi nullum exemplum extat, recte tamen formatum et ad sententiam peraptum est. Ganeo iste hominem eo redegerat, ut duarum navium merces quocunque pretio vendere coactus esset. In sequentibus quae sic vulgo scribuntur εὐοψον ἀγοράν. παντοδαπὸν οἰκούντ' ὄχλον, certa opinor coniectura scripsi παντοδαπὸν πλουτοῦντ' ὄχλον. B. παντοδαπῶν. οἰκούντ' ὄχλον. P. παντοδαπὸν οὐκούντ' ὄχλον.

Ibid. d. In Achaei fragmento σαραβικῶν scripsi pro σαραβαζῶν; Τουπίος σαραμβικῶν contra metrum. Vs. 1. fortasse fuit τί δ' ὑποκεκρυμμένος μένεις, i. e. τί ὑποδέδωσαι τοῖς ἔλεοις; Cf. lit. a.

Ibid. f. ἔτι λύχρον cum Schweigh. dedi pro ἐπίλινθρον et

pro Δαίτωνα posui Μάτωνα ex II 39 c. quod verum esse sequentia docent ποιούντων τὰς μάζας.

IV, 174. a. ὑδραύλειος ἦχος πάνυ τις ἡδὺς καὶ τερπνός. Scripsi πᾶν τι ἡδὺς Schweigh. secutus.

Ibid. d. ἀξινῶν. Villebrunius ἀξονίων, Casaubonus ἀξόνων. Non liquet. Cf. Schneiderus ad Vitruv. X, 8 p. 333.

Ibid. e. ῥάονα scripsi pro ῥάδια.

IV, 175. a. In Amphidis loco vs 4. cum Erfurdti scripsi ἔδειξ' i. e. ἔδειξα pro ἐδείχθη. Dindorfius edidit δέδεικτ'. In fine fragmenti edebatur οἶδα γάρ | ὅτι πάντα πράγματ' ἀνατριαινῶσαι κρότοις. V. Com. graec. III p. 306.

Ibid. c. Sopatri parodi locus:

οὔτε τοῦ Σιδωνίου νάβλα

λαρυγγόφωνος ἐκκεχρόδωται τύπος.

In his vocem νάβλα, cuius causa Athenaeus haec attulit, ut metro inimicam Dindorfius secluserat, secutus, ut opinor, Valckenarium Callim. Eleg. p. 18. Crediderim potius ante λαρυγγόφωνος excidisse βαρύς hoc modo:

— οὔτε τοῦ Σιδωνίου νάβλα βαρύς

λαρυγγόφωνος ἐκκεχρόδωται τύπος.

Quod mox sequitur Philemonis fragmentum supplere ut potui, rectius fortasse facturum si Dindorfii exemplo lacunas indicassem.

Ibid. f. Ἀραρος ἀρπάσας μόνανλον εὐθὺς πῶς δοκεῖς | κούφως ἀνήλλετο. Scribendum videtur ἀναρπάσας.

IV, 176. a. In Anaxandridis loco scripsi τὸν ἐμὸν μόνανλον ποῖ τέτροφας; οὗτος Σύρε, pro τὸν μόνανλον. Vs. 2. probabiliter Dindorfius τὸν καλάμινον. Mox ὑπὸ φανοῦ corruptum est.

Ibid. b. λογχάρι' ἀνελιηρότες ἰὼ καὶ ῥύπω κεκρυμμένα. Fort. κεκακωμένα vel κεκακρυμμένα. Nec προσκόπια incorruptum est. Mox post ὄρους adieci δ'.

Ibid. c. Verba ἴδε — μνημονεύοντα, quae post τὸν μόνανλον legebantur, ante οὐκ ἀγνοῶ transposui cum Casaubono. Hedyli epigramma consulto intactum reliqui ut editum est a Dindorfio: diligenter de eo post Chr. Petersen Jahrb. für class. Philol. Suppl. II p. 325 exposuit C. Volckmar Philol. Gott. XV p. 335. quos vide. Vs. 3. pro τυφλὸς ὑπαὶ γήρως fort.

scribendum est κυφὸς ὑπαὶ γήρως vel τυφλός, ὑπέργηρος. Alterutrum necessarium iudico.

Ibid. e. ῥαπαύλας. Dobraeus ῥιπαύλας. Mox τὰ περὶ τὰς κρούσεις ἀμαρτήματα dedi pro παρὰ.

IV, 177. In Anacreontis loco ἐς ἥβην pro ἐσέβην scripsi cum Melhornio et in Aeschyli versu ἐλάσσω dedi pro ἐλάσσονα.

IV, 182. c. Ἀλεξίων pro Ἀλεξίς ὦν restituit Schweighaeuserus.

Ibid. d. ὁ δὲ μάγαδις καλούμενος αὐλὸς ὁ καὶ παλαιο-
μάγαδις ὀνομαζόμενος, ἐν ταύτῳ ὁξὺν καὶ βαρὺν φθόγγον
ἐπιδείκνυται. Mirum est non suspectasse criticos ineptum
illud παλαιομάγαδις, quod non dubium est quin πλαγιομάγα-
δις scribendum sit, comparandum illud cum πλαγίανλος.
Exercit. philol. II p. 10. Anaxandridis versum in libris
ita scriptum μάγαδιν λαλήσω μικρὸν ἅμα σοι καὶ μέγαν, cor-
rexī ut voluit Casaubonus.

IV, 183. a. In Matronis loco sic edebatur:

οὐδ' ὑπὸ πασσαλόφιν χορέμασαν, ὅθι περ τετάνυστο
σκινδαψὸς τετράχορδος ἀνηλακάτοιο γυναικός.

Scripsi ἀπὸ πασσαλόφιν; nec οὐδ' integrum videtur, sed in-
certum utrum οἷ δ' an aliud quid poeta scripserit. Sequitur
Theopompi Colophonii locus

σκινδαψὸν λυρόεντα μέγαν χείρεσσι τινάσσων
ὁξύινον, προμάλοιο τετυγμένον αἰζήεντος,

qui intelligi non potest nisi promalum τῆς ὁξύνης speciem
fuisse sumas. Ad αἰζήεντος confer Hesychium Αἰζᾶεν· εὐ-
τραφὲς βλάστημα.

Ibid. b. In Anaxilae loco ἐξήρτυον ἄν posui pro ἐξηρτυό-
μαν, nisi cum Dindorfio scribere praestat ἐξηρτυόμην.

Ibid. c. Epicharmi verba Grotefendus speciosa et fortasse
vera coniectura tentavit καὶ ὑπάδει σφιν σοφὸς ἐν κιθάρᾳ.

Ibid. e. μὲν ἐν Μυσοῖς scripsi pro ἐν μὲν Μυσοῖς.

IV, 184. a. Μητροδώρος ὁ Χῖος. Heckerus Philol. Gott.
V p. 427. ὁ Σκήψιος coniecit, non video quam ob causam.
De Euphorionis loco, in quo Μαιδοὺς pro Μήδους cum
Schweighaeusero exhibui, vide Anal. Alex. p. 68. Tum ταῦτα
ἔχεις παρ' ἡμῶν τῶν Ἀλεξανδρέων malim ταῦτ' ἀπέχεις, ut

alias dicere solet scriptor; vide e. c. IV p. 176 e. XIV p. 649 a.
Mox lit. b. ἐκλειπούσης scripsi pro ἐκλειπούσης.

Ibid. e. In Aristophanis fragmento κατατέθρυμαι pro
κατατέτρυμαι Bergkio praeunte exhibui.

Ibid. f. Ἴων δ' ἐν Φοίνικι ἀλέκτορα τὸν αὐλὸν ἐν τού-
τοις «ἐπὶ δ' αὐλὸς ἀλέκτωρ Λύδιον ὕμνον Ἀχαιῶν». In
his Ἀχαιῶν quocumque referas inepte illatum est. Ion scri-
psisse videtur Λύδιον ὕμνον ἀχέων, tibia Lydium hym-
num ingemiscens. De diaeresi v. Lobeck. ad Aiac. 421.
Possis item ἰαχῶν, ut est apud Aeschylum Sept. 849. τὸν
δυσκέλαδον ὕμνον Ἐρινύος ἰαχεῖν. Exercit. phil. II p. 10.

IV, 185. a. In eiusdem poetae loco ῥοθεῖ pro προθεῖ ex-
hibui Nauckii coniecturam, et in altero fragmento ἔκτυπον
ἄγων βαρὺν αὐλὸν τρέχοντι ῥυθμῷ, pro ἄγων scripsi αἰτῶν.
Male Bentleius senariorum reliquias restitui voluit ἐκτύπουν
ἄγων βαρὺν | αὐλὸν, τρέχοντα ῥυθμόν. Pro τρέχοντι for-
tasse βρέμοντι scribendum.

V, 186. b. Versus poetae anonymi:

οὐ χορὴ συμποσίῳ φίλους ἀπέχεσθαι ἐταίρους
δηρὸν· ἀνάμνησις δὲ πέλει χαριεστάτη αὕτη,

Phocylideum colorem mihi habere videntur. Cf. Bergkii P. L.
p. 359.

Ibid. c. d. Quae h. c. de Zenone narrantur, rectius VIII 344 a.
de Bione traduntur, quo illa multo digniora sunt quam Ze-
none. Scripsi igitur Βίωνα. Mox transposui στρέψας τὸν
ἰχθὺν καὶ αὐτὸς ἀπέσυρεν. Vulgo στρέψας καὶ αὐτὸς τὸν
ἰχθὺν ἀπέσυρεν.

Ibid. e. Seclusi verba Ἀριστοτέλης — φησὶν, ut iussit
Dobraeus.

V, 187. a. (404 Dind. 324, 16 Lps.) Anonymo poetae tri-
buuntur haec

τοῖς δ' ὁ κόλαξ πάμπρωτος ὑφαίνειν ἥρχετο μῶικον.

Videtur Matronis versus esse. Cfr. p. 63.

V, 177. b. (405 Dind. 325 Lps.) Ἐπίκουρος δὲ συμ-
πόσιον φιλοσόφων μόνον πεποίηται. Scribendum μόνων.
Ibid. c. scribendum οὐτ' εἴ τις ἰσοτίμους τινὰς τούτοις ἄγει
pro ἰσοτίμως. Monuit Nauckius.

Ibid. f. (406 Dind. 326, 2 Lps.) ὑπειπὼν posui pro ἐπειπὼν cum Dobraeo.

V, 188. b. (407 Dind. 326, 28 Lps.) αὐτόματοι ἀγαθοὶ δειλῶν ἐπὶ δαῖτας ἴασιν. Nonne δειλοὶ δειλῶν?

V, 179. d. (409 Dind. 329, 3 Lps.) In Simonidis versu ἄθυστα δ' ἰσὰ πολλάκις κατεσθίει, scripsi ἄθυστα, ut voluerunt iam alii.

V, 180. e. (411 Dind. 330, 27 Lps.) In Archilochi loco fort. scribendum αὐλὸς ἐξάρχων πρὸς αὐλόν.

V, 191. f. Postquam in superioribus dixit non fas esse epulis in deorum honorem habitis diutius immorari, ita pergit καὶ νῦν δὴ νόμος ἐκ θυσιῶν τινῶν πρὸ ἡλίον δύνοντος ἀπιέναι. καὶ παρ' Αἰγυπτίοις τὸ παλαιὸν σωφρονικῶς διεξήγετο τὸ τῶν συμποσίων γένος, καθάπερ εἴρηκεν Ἀπολλώνιος ὁ περὶ τούτων γεγραφώς. Corrigendum διεξήγετο τοῦτο τῶν συμποσίων γένος, hoc conviviorum genus. Epulas sacras dicit. Tum corruptum haud dubie περὶ ΤΟΥΤΩΝ. Legendum περὶ ΕΟΡΤΩΝ. De Apollonio qui de festis scripsit vide ad XI 476 f. Exerc. phil. II p. 10.

V, 192. f. Philetas θρήσασθαι πλατάνῳ λασίῃ ὕπο. Codd. θρήσασθαι δέ, fortasse igitur fuit θρήσαι δέ πλατάνῳ. Praeterea λασίῃ pro γαίῃ scripsi cum Heinrichio. Platanum dicit fortasse eam, sub qua Coos poetae statuam posuisse tradit Hermesianax apud Athen. XII p. 598 f.

V, 193. c. Post Ἀντίοχος recte Schweighauserus addit συνήγαγεν.

V, 194. a. ἐν δὲ ταῖς πρὸς τὰς πόλεις θυσίαις καὶ ταῖς πρὸς τοὺς θεοὺς τιμαῖς πάντας ὑπερέβαλλε. Pro πρὸς his scribendum videtur περὶ.

Ibid. f. καθ' ἕνα δὲ εἶποντο ἐλέφαντες διεσκευασμένοι. Fortasse ἀνεσκευασμένοι, nisi excidit πολυτελῶς, ut est p. 195 b. ἐν διασκευαῖς πολυτελέσιν et d. μετὰ τῆς πολυτελεστάτης διασκευῆς et lit. c. ἀργυρόποσι (scrib. ἐν ἀργυρόποσι) δὲ πεντακόσιαι καθήμεναι πολυτελῶς διεσκευασμένοι. Hoc voluit etiam Schweigh.

V, 195. d. ἵππον γὰρ ἔχων εὐτελῇ παρέτρεχε. Naberus ἐντελῇ, ut voluit iam Coraes, sed vide Schweigh.

V, 196. a. θαυμασάντων δὲ τῶν δαιτυμόνων τὴν τε

τοῦ βασιλέως διάνοιαν. Aut excidit aliquid aut τε delendum est.

Ibid. b. αὕτη δ' ἐνεπετάσθη κατὰ μέσον οὐρανίσκῳ κοκκινόβαφει περιλεύκῳ. Recte οὐρανίσκον περιλευκον interpretantur velum albo praetextum. Malim vero παραλεύκῳ, quod dictum est ut παραλουρήσῃς.

Ibid. d. διὰ τὴν τοῦ περιέχοντος ἀέρος εὐκρασίαν. Delendum videtur ἀέρος.

Ibid. e. ἐχορηγεῖτο εἰς τοὺς στεφάνους ἀφθόνως καὶ εἰς τὸ τῆς σκηνῆς ἑδάφος κατεπέπαστο χύδην. Apertum est scribendum esse ἐκεχορηγήτο.

V, 197. a. κατὰ μέσον δὲ τῶν ἄντρων νύμφαι ἐλείφθησαν, ἐν αἷς ἔκειντο δελφικοὶ χρυσοὶ τρίποδες ὑποστήματ' ἔχοντες. Casaubonus νυμφαῖα et ἐν οἷς, quod probandum videtur. Sed vitiosum est etiam ἐλείφθησαν, quod vide an ἐγλύφθησαν scribendum sit. Ad ὑποστήματα desidero adiectivum, e. c. ἀργυρᾶ.

Ibid. c. ἐπεπήγει δὲ τοῦ συμποσίου καταντικτὸν καὶ ἑτέρα κλίνη πρὸς τὴν τῶν κυλικίων καὶ ποτηρίων — ἔκθεσιν. Pro κλίνη scribendum opinor σκηνή.

Ibid. e. Σειληνοὶ πορφυρᾶς χλαμύδας — ἡμφιεσμένοι. Libri χλαμίδας.

V, 198. a. ᾧ (ἐνιαυτῷ) γυνὴ περικαλλεστάτῃ κατὰ τὸ μέγεθος εἶπετο πολλῷ χρυσῷ καὶ διαπρεπεῖ κεκοσμημένη. Haec non integra sunt; scribendum videtur περικαλλεστάτῃ καὶ τὸ μέγεθος [μεγίστῃ] εἶπετο, πολλῷ χρυσῷ καὶ διαπρεπεῖ [ἐσθῇτι] κεκοσμημένη.

Ibid. b. Ωραι τέσσαρες διεσκευασμέναι. In his quoque ornatum Horarum accuratius a scriptore indicatum fuisse conicio.

Ibid. c. ἐφέροντο δελφικοὶ τρίποδες ἄθλα τοῖς τῶν ἀθλητῶν χορηγοῖς. Athletarum h. l. praepostera est memoria; scribendum opinor ἀγωνιστῶν.

Ibid. d. κασίας pro κασσίας hoc aliisque locis scripsi. In sequentibus post τῇ δὲ τετρακύκλῳ recte Schweigh. addidit εἶποντο. At ἱέρειαι καὶ πέρσεις τελεταὶ nondum repertus est qui emendaret, nec sufficit quod Emperius voluit ἱέρειαι καὶ οἱ περὶ τελετᾶς. Conieceram ἱέρειαι καὶ ἱεροπρεπεῖς τελεσταί.

Ibid. c. ἤγετο τετράκυνκλος πηχῶν ὀκτώ πλάτος. Longitudinis notam excidisse monuit Schweigh.

V. 199. a. ληνὸς πηχῶν εἴκοσι τεσσάρων, πλάτος πεντεκαίδεκα. Post ληνὸς excidisse μῆκος docent sequentia τετρακότυλος μῆκος πηχῶν εἴκοσι πέντε, πλάτος τεσσαρεσκαίδεκα. Etiam p. 198 c. scribendum τετρακότυλος [μῆκος] πηχῶν τεσσαρεσκαίδεκα.

Ibid. b. ἀσκὸς — ἐκ παρδαλῶν δερμάτων ἐραμμένος. Delendum esse apparet emblemata δερμάτων. Sequuntur haec ἐχομένως ἤγετο κρατὴρ — ἐπὶ τετρακύνκλου ἐλκόμενος ὑπὸ ἀνδρῶν ἐξακοσίων. Corrige ἐλκόμενης. Cf. p. 200 c. aliisque locis.

Ibid. c. Cum Salmasio scripsi τετορευμένα pro τετορευμένα, et ἐφέρετο pro ἐπεφέρετο exhibui secundum A. in quo est ἐπίφεροτο. Ibid. εἴτα λέβητες ἕξ βανωτοὶ εἴκοσι τέσσαρες ἐπ' ἐγγυθήκαις πέντε. Haec quoque corrupta sunt. Suspicebam εἴτα λέβητες ἕξ κανωτοί, [καὶ ἄλλοι] εἴκοσι τέσσαρες ἐπ' ἐγγυθήκαις πέντε. Canistratos lebetas dicit canistrorum viminibus textorum formam referentes. Voce κανωτός vel καννωτός utitur schol. Aristoph. Vesp. 844. Sed potest etiam βαλανωτοὶ conici ell. Athenaeo XI p. 502 b. ἐκαλεῖτο δέ τις καὶ βαλανωτὴ φιάλη, ἧς τῷ πυθμένι χροσοὶ ὑπέκλειντο ἀστράγαλοι.

Ibid. d. Post γωνία cum Dobraco, ζῶα εἶχον τετορευμένα supplente, lacunam indicavi et τετραμέτροιτοι edidi pro τετράμετροι.

Ibid. e. ante ἐπ' ἐγγυθήκαις supplendum opinor ἔκειντο δ'.

V. 200. c. ἐφ' ἧς ἦν βαθὺ ἄντρον καθ' ὑπερβολὴν κισσῶ καὶ μίλτῳ. Post haec lacunam indicavi, excidit participium sive id βούον fuit sive ἐσχιασμένον sive aliud quid. Pro μίλτῳ recte Schweigh. μιλίῳ voluit. Mox πᾶσαι δ' αἰπερὶ αὐτὸν νόμῳ. Corrigitur περὶ αὐτό. Probabilius est excidisse ante haec verba aliquid in quo Mercurius aliussve deus nominatus erat. Post χροσοὺν plenius incidendum, ut ἐσθῆτας δὲ πολυτελεῖς ad Nympharum ornatum pertineat.

Ibid. d. εἶχε δ' scripsi pro εἶχεν. Neque sana sunt quae mox sequuntur verba τῇ δεξιᾷ αἰγείῳ κίρατι χροσῶ σήμαίνων.

Ibid. f. κώλων δεκαδύο. Recte Dindorfius δώδεκα; in κώλων quid lateat obscurum est, κώλων voluit Conr. Gesnerus. Mox παιδισκάρια — κεκοσμημένα ἱματίοις καὶ χροσίοις. Malim ἱματίοις διαχρύσοις, nisi ad ἱματίοις spectans adiectivum excidit. Statim ἐπῆσαν incedebant scribendum pro ἐπῆσαν.

V. 201. a. αὐται (sc. ἀπῆναι) εἶχον σκηρὰς βαρβαρικές, ἐφ' ὧν ἐκάθηντο γυναῖκες Ἰνδαί. Si σκηρὰς recte scriptum est, pro ἐφ' ὧν ponendum est ὑφ' ὧν. Fortasse tamen σκενὰς scribendum est. Tum in verbis ἔφερον ὀδόντας ἐξακοσίους excidisse videtur ἐλεφάντων.

Ibid. b. κυνηγοὶ δύο. Recte haeret Schweighaeuserus. Pro δύο fortasse fuit β', quod frequentissimo errore pro κ' scriptum fuerit.

Ibid. c. ἄρκτος μὲν λευκὴ μεγάλη μία. Abundat μὲν.

V. 202. b. καὶ βωμοὶ δὲ ἐπίχροσοι. Desiderari ararum numerum apertum est, scribendum καὶ βωμοὶ δὲ ἐπίχροσοι.

Ibid. c. ἐπόμπευσαν δὲ καὶ δελφικοὶ τριπόδες χροσοὶ ἐννέα ἐκ πηχῶν τεσσάρων· ἄλλοι ὀκτώ, πηχῶν ἕξ· ἄλλος πηχῶν τριάκοντα. Pro ἐκ Schweighaeuserus coniecit ἕκαστος. Scribendum videtur εἰς, sed ut eadem opera pro ἐννέα scribatur δέκα.

Ibid. c. ἕτεροι ἄργυροῦς πηχῶν ὀκτωκαίδεκα . . . ἐννέα. In his ἐννέα varia lectio est ad δέκα. Dele igitur lacunae signa et scribe vel ὀκτωκαίδεκα vel ὀκτὼ καὶ ἐννέα.

V. 203. a. εἴκοσι τρισὶ pro εἴκοσι τρισὶ scripsi cum Cobeto Orat. p. 62. qui eundem errorem sustulit litt. b. (corrige errores hypothetae εἴκοσι pro εἴκοσι et εἴκοσι pro εἴκοσι).

Ibid. d. εἰκοσήρης μία, τέσσαρες τρισκαίδεκήρεις, δωδεκήρεις δύο, ἐνδεκήρεις τεσσαρεσκαίδεκα, ἐννήρεις τριάκοντα, ἐπτήρεις τριάκοντα ἐπτά, ἐξήρεις πέντε, πεντήρεις ἑπτακαίδεκα. Haec inde a τέσσαρες sic scribenda suspicor τεσσαρεσκαίδεκήρεις δ', δωδεκήρεις δύο, ἐνδεκήρεις τεσσαρεσκαίδεκα, [δεκήρεις ἐννέα,] ἐννήρεις τριάκοντα, [ὀκτήρεις ἐπτά,] ἐπτήρεις τριάκοντα ἐπτά κτλ. Numeros quos supplevi non praesto; secutus sum probabilia.

V. 204. b. πᾶς τόπος αὐτῆς κηρογραφίᾳ κατεπεποιήμιτο. In τόπος vitium haeret.

Ibid. c. ἐπισιτισμούς τε οὐκ ὀλίγον. Posui ἐπισιτισμοῦ.

παρρηύματα, de quo dixi ad Aeschyl. Pers. 412. in Philogo

Ibid. e. ἐπισιτισμούς τε οὐκ ὀλίγον. Posui ἐπισιτισμοῦ.

Ibid. d. ἀπὸ τῶν τυχόντων ἀνδρῶν. Imo ὑπό. Μοx τριάκοντα non sine causa suspectat Schweighaeuserus, fortasse πεντήκοντα scribendum est.

V, 205. h. θυρίδες ὑπέκειντο εὐαύγειαν παρέχουσαι. Vulgo εὐάειαν, correxit Dobraeus; εὐαερίαν malebat Nauckius. In sequentibus κατεσκευάσθη — τὰ πλεῖστα ἀπὸ κέδρου σχιστῆς καὶ κυπαρίσσου μιλησίας. Vereor ne σχιστῆς corruptum sit, requiro συριακῆς. Miletum dicit fortasse Creticam.

Ibid. d. ἀναβάντων δὲ τὰς — κλίμακας οἶκος ἦν ἄλλος. Scripsi ἀναβάντι ell. c. προάγοντι ἐπὶ τὴν προῶσαν οἶκος ὑπέκειτο.

Ibid. f. σκηνῆς ἔχον τάξιν· ὥστε τῇ μὲν οὐκ ἐπὶν . . . Delenda lacunae signa scribendumque ᾧ στήρῃ μὲν οὐκ ἐπὶν, quae palmaria est Emperii coniectura. In sequentibus διατόναια δὲ τοξοειδῇ διὰ ποσοῦ τινος ἐνετέτακτο διαστήματος, pro ἐνετέτακτο scripsi ἐνετέτατο. Idem iam Casaubonus voluit.

V, 206. f. εἰς ὕλην μὲν ξύλων ἐκ τῆς Αἰτνῆς παρεσκευάστω ἐξήκοντα τριηρικῶν σκαφῶν πλήθος ἐξεργάσασθαι δυναμένην. In his εἰς delendum videtur. Post ἐξήκοντα BP addunt τε. Scribendum igitur ἐξήκοντα τετρηρικῶν.

V, 207. a. τὸ μὲν οὖν ἡμῖν τοῦ παντός τῆς νεῶς ἐν μῆσιν ἕξ ἐξεργάσαστο. Seclusi τῆς νεῶς et ἐξεργάσαστο cum Schweighaeusero dedi pro εἰργάσαστο.

Ibid. b. Pro δεκάμνοοι scripserim δέκαμνοι; ibid. τὰς σταμῖνας dedi pro τοὺς στ. ut voluit H. Stephanus.

Ibid. c. εἰκοσῆρης Palmerius, vulgo εἰκόσορος.

Ibid. d. Pro περιβάλλοντες malim cum Schweigh. ὑπερβάλλοντες, recte idem statim κατεστεγανωμένοι.

Ibid. f. Corrige operarum errorem ἐκατέρων pro ἐκατέρου.

V, 208. a. εὐ ἐτρέφοντο. Recte Coraes ἐνετρέφοντο, nisi εὐ utpote ex sequente et ortum delere praestat.

Ibid. b. πάντες ἐν διαστήματι βεβῶτες. Addendum quod omitti vix potuit συμμέτρῳ, ut lit. a. legitur διάστημα σύμμετρον ἔχοντες.

Ibid. c. μετὰ δὲ ταῦτα παρατρήματα ἐκ τρόπων παχέων συγκείμενα διὰ ἀλύσεων χαλκῶν κρεμάμενα. Pro παρατρήματα Casaubonus tentabat παραρτήματα. Scribendum

παραρτήματα, de quo dixi ad Aeschylī Pers. 412. in Philogo Gott. XX p. 64. Praeterea pro διὰ malim ἐξ, quarum particularum pervulgaris est confusio.

Ibid. e. inter εἶθ' ἐξῆς καθ' et χιλίων in editione Dindorfii exciderunt haec ἓνα λειπόμενοι. τούτοις δ' ἐν πλεκτοῖς γυροῖσιν διὰ τῶ — Mox haec leguntur τῶν δὲ ἰστών ὁ μὲν δευτέρος καὶ τρίτος εὐρέθησαν· δυσχερῶς δὲ ὁ πρῶτος ἐν τοῖς τῆς Βρεττίας εὐρέθη ὑπὸ συμβότου ἀνδρός. Non videntur haec integre scripta esse. Fortasse εὐρέθησαν δυσχερῶς· [εὐχερῶς] δὲ ὁ πρῶτος κτλ.

Ibid. f. ἄλλοι τε. Ita volui, vulgo ἄλλοι γε.

V, 209. c. In Archimeli carmine τοῦτ' ἐκάμοντο κύτος fortasse sine causa posui pro τοῦτ' ἐκαμον τὸ κύτος.

Ibid. d. πείσμασι δ' scripsi pro πείσμασιν, et ἐπωπίδος cum Hemsterhusio dedi pro ἐπωμίδος.

Ibid. e. καρπὸν πίονα δωροφόρον Casaubonus, libri fere καρπῶν πίονα δωροφόρον. In sequentibus περὶ Λεύκολλαν τῆς Κῆρας. ἐπειδὴ καὶ τῷ Ἀπόλλωνι αὐτὴν ἀνέθηκεν, malui Athenaeo suum errorem relinquere quam τῆς Κυπρίας scribere cum Casaubono. At pro ἐπειδὴ scripsi ὅπου δῆ.

V, 210. a. In Lysiae loco lacunam agnovit Schweighaeuserus: erat ibi et aliud vas eiusdem magnitudinis. ταῦτό scripsi pro τὸ αὐτό. At pro ταῦτά malim τοιαῦτα. Mox καὶ ante χαλκῇ deleverim.

Ibid. c. Legebatur καὶ ὁ Ἠγήσανδρος ταῦτά, pro quo ex PV dedi ταῦτα. μὲν inseruit Dobraeus, qui ibidem coniecit ἡμεῖς δ' αὐτὸ εἶδομεν ἀνακείμενον. In sequentibus secundum C praetulerim ἐπιτίθεσθαι δ' ἐπ' αὐτῷ δύνανται καὶ κρατῆρες.

Ibid. d. σὺν ἀνδρομήεσσι λημνίσκων πιλήμασι. Fort. εἰλήμασι scribendum est.

Ibid. f. ἵνα εὐωχοῖντο vulgo, quod εὐωχοῦντο scripsi, mox δὲ seclusi. In verbis καὶ καταυλούμενοι πρὸς χελωνίδος πολυκρότου ψόφους. pro καταυλούμενοι, quod ferri non potest, fortasse verum est κατασυνλούμενοι.

V, 211. a. ἐπαίνῳ δὲ γ' ὧ ἄνδρες φίλοι τὸ γενόμενον. Inepte positae sunt particulae δὲ γε. Scribendum ἐπαίνῳ δ' ἐγὼ ἄνδρες φίλοι.

Ibid. c. Recte habere ἀναδοχῆς ostendit Hesychii glossa Ἀναλαμβάνειν ξένον· δειπνίζειν.

Ibid. Pro συναγωγῶν scribendum est συνάγων. Mox ἐνδύσα καὶ scripsi καὶ ἐνδύσα.

Ibid. e. ἀλλὰ φίλη, φασίν, ἢ ἀλήθεια, ἐκθήσομαι τὰ περὶ τὸν ἄνδρα ὡς ἐγένετο. Suspicio ἀλλά, φίλη γὰρ φασιν ἢ ἀλήθεια, ἐκθήσομαι.

V, 212. b. ἀλλ' εἴσεισιν ἤδη, iam ingressurus est urbem. Fallitur Wyttenbach ad Bakii Posid. p. 281.

Ibid. c. συνέτρεχον οὖν πρὸς τὴν θίαν ταύτην ἄνδρες γυναῖκες, παῖδες τὰ κάλλιστα προσδοκῶντες. Post παῖδες addidi quod apertum est excidisse γέροντες.

Ibid. d. συνήντησαν δ' αὐτῷ καὶ οἱ περὶ τὸν Διόνυσον τεχνῖται. Alienum a loci sententia συνήντησαν, pro quo scripsi ὑπήντησαν, obviam ibant. Paulo inferius sequuntur haec εἰς τὴν Διεύς (sic enim in codice scriptum) οἰκίαν τοῦ τότε πλουτοῦντος ἀνθρώπου ταῖς ἐκ Δήλου προσόδοις. Pro Διεύς corrigunt Διεύχον. Scripsi Διέως, ut homo Διεύς appellatus fuerit, cui nomini simile est Ζηρεύς apud Athen. XIII 601 f. ὡς Ζήνις ἢ Ζηνεύς φησιν ὁ Χιῶς. Exercit. phil. Spec. II p. 11. Διῆς nomen artificis habemus in titulis apud Keilium in Philol. Gott. XXIII p. 595. 601.

Ibid. ἐξήκει χλαμύδα λαμπρὰν ἐκσύρων καὶ περιζέμενος δακτύλιον. In P χλαμίδα, quod χλανίδα scripsi. Pro ἐκσύρων posui ἐπισύρων.

Ibid. f. περιβλέψας νυκληδὸν τὸ πλῆθος ἔπειτ' ἀναβλέψας. Pro ἀναβλέψας requiro κατὰ βλέψας. Cf. Homeri II. 3, 217. στάσκειν ὑπαὶ δὲ ἴδεσκειν.

V, 213. b. συνδέτην ἔχων ἀλύσει μακρᾷ Βαστάρονην πεντάπηχυν πεζὸς ὑπὸ ἱππέως ἔλκεται. Scribendum suspicio ἀλύσει σιδηρᾷ. Nimirum si absorpsit praecedens syllaba, μακρᾷ minuit rei invidiam contra loquentis consilium. Post οἱ μὲν ἀγάλατα προσπεπτώκασιν lacunam indicavi. Quid enim hoc est alii acciderunt ad aras deorum, reliqui autem —? Mox θεὸν τὸν βασιλέα correxit Casaubonus, vulgo τὸν θεὸν βασιλέα.

Ibid. c. τὰ τῆς Εὐρώπης ἅπαντα μέρη ἀθρόα εἰς αὐτὸν μεταβέβληται. Post Εὐρώπης excidisse καὶ Αἰβύης ostendunt sequentia.

Ibid. d. μὴ ἀνέχεσθαι τῆς ἀναρχίας, ἣν ἡ Ῥωμαίων σύγκλητος ἐπισχεθῆναι πεποίηκεν; ἕως αὐτῇ δοκιμάσῃ. Recte haesit Wyttenbachius ἐπιχυθῆναι coniciens effundi in nos, invalescere. Malim ἐπισχυκέναι vel ἐπισχυθῆναι, ut voluit etiam Schweighauserus. Tum scribendum ἕως ἂν αὐτῇ.

V, 214. a. διὰ τῶν τειχῶν αὐτοὺς καθιμῆσαντας. Haec si paulo accuratius contempleris, inepte dicta esse intelliges. Scripsi κατὰ τῶν τειχῶν.

Ibid. b. καὶ τὰς πύλας τριάκοντα καταστήσας ἐφ' ἐκάστης, οὐτ' εἰσιέναι τὸν βουλόμενον οὐτ' ἐξιέναι εἷα. Ad τριάκοντα requiro φύλακας. Ibid. καὶ ἀκρίτους ἀπώλλυε προσβασανίσας καὶ στρεβλώσας. Haec ut ferri possint, probabilius tamen est scripsisse auctorem προσβασανίσας, et sic voluit etiam Coraes. Cf. lit. d.

Ibid. c. κριθίδια καὶ πυροὺς ὀλίγους διαμετρῶν. Scribendum opinor κριθίδι' ἄττα καὶ πυροὺς.

Ibid. d. e. ἐκέρυσσε τε δύντος τοῦ ἡλίου πάντας οἰκουρεῖν καὶ μετὰ λυχνούχον μηδὲνα φοιτᾶν. Sententia postulat καὶ [μηδὲ] μετὰ λυχνούχον μηδὲνα φοιτᾶν. Et sic edidi. Potest vero etiam conici καὶ [εἰ μὴ] μετὰ λ. Quod his inferitur ἐκπέμψας γοῦν etc. constructione excidit; aut delendum est γοῦν aut ἐξέπεμψεν scribendum est. Nec ferri potest quod proxime antecedit ἐκτείνας τὰς χεῖρας καὶ ἐπὶ τὰ εἰς Δήλον τοῦ θεοῦ χοήματα, ubi post Δήλον aut συλλεγέντα vel κείμενα vel simile participium excidit, aut transponendum est ἐκτείνας τὰς χεῖρας εἰς Δήλον ἐπὶ τὰ τοῦ θεοῦ χοήματα. Lacunosa sunt quae sequuntur ὅτε μὲν γὰρ ἐφιλοσόφει καὶ τὰ περιπατητικὰ καὶ τὴν Ἀριστοτέλους βιβλιοθήκην καὶ ἄλλας συνηγόραζε συγγράς. Apertum est excidisse aliquid post ὅτε μὲν γὰρ, quod philosophicis Apellicontis studiis oppositum erat; hinc sequebatur ὅτε δὲ ἐφιλοσόφει etc. Clarissime hoc ostendunt quae proxime de variis Apellicontis studiis antecedunt. Post περιπατητικὰ fortasse item aliquid excidit, e. c. ἐξήλον.

Ibid. e. ἐκτάτο — εἴ τι παλαιὸν εἶη καὶ ἀπόθετον. Pro εἶη malim ἦν.

Ibid. f. οὐδὲ χάρακα βαλλόμενος ἐκοιμᾶτο. Scripsi βαλλόμενος, quod praecedens ἔασας flagitat.

V, 215. a. Pro φυλάξας propter φυλάσσων melius scripsisset ac fort. scripsit τηρήσας. Hesychius Τηρεῖ· φυλάσσει.

Ibid. c. ποῦ Θουκυδίδης τὸν Σωκράτην παρενέχρωσε τὸν Πλάτωνος στρατιώτην. Intelligerem haec si παρενέχρωσε scriptum esset, quod coniecit Schneiderus in Lexico; sed latere videtur aliud. Quae sequuntur τί γὰρ ἀσπίδι ξύν-θημα καὶ βακτηρία, ut versus a reliquis separanda sunt.

Ibid. f. ἔφρυγε scripsi pro ἔφρευγε.

V, 215. b. In epigrammate tropaeo de Atheniensibus inscripto vs. 1. fortasse ξείνος pro ξείνους scribendum.

V, 216. a. οἱ δ' ἐπὶ θάλατταν, ἄλλοι δ' ἐπὶ Ὠρωπόν, οἱ δὲ Πάριον θά τὸ ὄρος. Scripsi οἱ δ' ἐπὶ Πάριον θά. In proximis Schweigh. secutus sum. Libri οὐκ ἄλλος οὐδεὶς ποιητῆς omissis verbis οὔτε ἱστοριογράφος οὔτε.

Ibid. b. In dicto Stesichori οὐκ ἔστι δ' ἔνυμος ὁ λόγος οὗτος deleui articulum.

V, 217. c. Verba Ἀλέξανδρος — ἐφ' οὗ τελευτᾷ supplevi cum Casaubono.

V, 218. b. μέμνηται adieci Casaubonum secutus.

V, 219. a. βλάξ γὰρ τις ἦν τοιαῦτ' ἐρωτῶν τὸν θεόν. Fortasse comici poetae versus, a reliquis separandus.

Ibid. d. In Aspasiae qui dicuntur versibus scripsi cum Dobraeo βλεφάρων δὲ γόος πέσεν οὐκ ἐδελήτως pro ἀδελήτως, fortasse nimis obsequiose. Pro γόος, quod nescio quam recte de lacrimis interpretantur, fortasse γόος scribendum est. Vs. 7. στέλλον accipiunt pro collige te, malim vade, mach dich auf. Vs. 8. ἢ τόνδ' αἰρήσεις ὠδῶν δεινοῖσι πόθοισι. Pro ὠδῶν scripsi ὠδῆς, quo ducit cod. A scriptura ωσι. Vs. 9. τῇδε καθέξεις αὐτόν, προσβάλλων ἀκοαῖς ὀπτήρια θυμοῦ. Frustra haec torserunt interpretum ingenia, nec dubito quin aliquid vitii loco inhaereat. Scribendum videtur:

προσβάλλων ἀκοαῖς θελκτήρια θυμοῦ.

In eiusdem poetriae loco lit. c.

τίπτε δεδάκρυσαι, φίλε Σώκρατες; ἢ σ' ἀνακινεῖ
στερνοῖς ἐνναίων σκηπτὸς πόθος ὄμμασι θραυσθεῖς
παιδὸς ἀνικητόν —

in his igitur ὄμμασι θραυσθεῖς interpretantur ex oculis

vibratus, quod fieri non potest. Emperius προησθεῖς coniebat, parum probabiliter. Nihil mutandum videtur, sed θραυσθεῖς poetria posuit pro θραυσθέντα metri necessitate coacta, oculorum splendore vulneratum. Non prorsus dissimilia huius constructionis exempla attulerunt intpp. Sophoclis O. T. 159. Pro ἀνικητόν forsā ἀκινήτου praestiterit.

V, 221. a. De Parmenonis Byzantii versibus dixi in Choliambicorum fragm. p. 145. Vs. 2. κοῦδὲ scripsi pro οὐδέ, et κάπα ex BC revocaui pro κόπα. In fine indicavi lacunam.

Ibid. b. κατώβλεπα (non κατωβλέπα) scripsi pro κατώβλεπον.

Ibid. c. Alexander Myndius de gorgone fera Libyca φέρειν δὲ χεῖτην ἀπὸ τοῦ μετώπου καθειμένην ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς, ἣν ὁπότεν μόγις διασεισαμένη διὰ τὴν βαρύτητα ἐμβλέψῃ, κτείνει τὸν ἐπ' αὐτῆς θεωρηθέντα. In his etsi quodammodo explicari potest βαρύτητα, multo tamen aptius videtur βαθύτητα, quod de spissa coma dici constat. Alexandri locum respicit Eudocia p. 50. Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιος ἱστορικὸς διαλαμβάνει περὶ γοργόνας. Quod fugit Wyttenb. Bibl. crit. II 3, p. 21. Exercit. phil. I p. 19.

V, 222. a. In Herodici epigrammate pro γωνιοβόμβυκες Heckerus de Anthol. gr. I p. 21. coniecit γωνιοβόμβανες. Vs. 4. ante Piersonum erat τὸ σφῖν καὶ σφῶν. Vs. 5. Heckerus partim cum VL ταῦθ' ἡμῖν εἶη, δυσπέμφελοι.

VI, 222. a. In Antiphanis ecloga vs. 2. ης γε πρῶτον probabiliter Hirschigius pro εἴγε πρῶτον.

Ibid. In eodem Antiphanis fragmento vs. 12. Herwerdenus Nov. Add. crit. p. 20. supplet ἤξει, πάλιν τ' ἄπεισιν, [εἰθ' ἤξει πάλιν]. Idem v. d. in eodem fragm. vs. 18. τὰ διωχημένα πρότερον corrigit pro διωχημένα, allato Herod. IV, 136. αἱ ἡμέραι ὑμῖν τοῦ ἀριθμοῦ διοχῆται. Fuerit hic usus Ionum, Atticus scriptor dixisset τὰ γεγενημένα. Et quid hoc est τὰ διωχημένα πρότερον, quae antehac praeterierunt?

VI, 223. a. Antiphanes Πηλεῖ δὲ πάντ' ἔξεστι. Legebatur Πηλεῖ δὲ ταῦτ' ἔξεστι. Mox in Diphili loco Dindorfius ἰσοῦ pro ἱεροῦ.

Ibid. c. Timocles μεθ' ἡδονῆς ἀπῆλθε παιδευθεὶς ἄμα. Scripsi παιδευθεὶς θ' ἄμα.

Ibid. e. Antiphanes ὅσαπερ ἔλαβεν Dobraeus; vulgo ὥσπερ. De Alexidis fragmento v. Com. græc. V p. CCXII.

Ibid. f. οὐκ ἐδώκαμεν posui pro οὐκ δεδώκαμεν. V. Com. græc. ed. min. XVIII et p. 742.

VI, 224. a. In Timoclis loco Βριαρεὺς pro βριαρός dedi Elmsleium secutus.

Ibid. b. Erat τὰ ἀκόλουθα. Ibid. ἐπεισῆλθον οὐν ἡμῖν παῖδες πλήθος ὅσον ἰχθύων φέροντες. Insolenter mihi dictum videtur πλήθος ὅσον pro πλεῖστον ὅσον. Tum ποταμίων post θαλασσιῶν addit dubitanter Schweigh.

Ibid. c. οὐδ' ὀλίγον pro οὐκ ὀλίγον scripsi cum Schweighaeusero.

Ibid. d. Ἀμφίς ἐν Πλάνῳ

πρὸς τοὺς στρατηγοὺς ἡρόν ἐστι μυρίαίς
μοίραις προσελθόντ' ἀξιώθηται λόγον.

In his μοίραις fateor me non intelligere. Videtur dittographia esse praecedentis μυρίαίς. Amplius fortasse μυρίαίς ὁδοῖς προσελθόντα scripserat.

Ibid. e. In eadem eiusdem poetae ecloga quid sit quod Telephus ἀνδροφόνος appelletur explicui Com. græc. III p. 340. Vs. 9. corr. ὥσεί τε, ut monui ad Menandri Rel. p. 186. Vs. 10. πολύπουν pro πολύνουν scripsi. De ceteris quae corruptissima sunt dixit Herwerden Nov. Add. crit. p. 27. qui deletis verbis καὶ του λαβὼν ὅλα τὰ ἡμέατ' ἀλλὰ συλλαβὴν ἀφελὼν (sic enim in libris scriptum est) locum ita constituit: ἐκρούσε πολύνουν τιν', ὁ δ' ἐπρήσθη· τάρων | βολῶν — κτὼ βολῶν. Ne sic quidem omnia recte procedere, ipse sensit.

VI, 225. a. Erat οὐ διὰ τοῦτό γ', quod τοῦτο δ' scripsi.

Ibid. d. In Athenaei verbis pro ἐπισημαίνεται, quod alienum est ab h. l., ex L. scribendum σημαίνεται. In Antiphanis qui sequitur loco vs. 2. τὸ pro τῷ probat ex P. Dobraeus. Vs. 9. κομίσας δ' ἐξέβαλεν οἴκαδε. Scribendum κομίσας δ' ὅδ' ἐξέβαλεν οἴκαδε. Monuit iam Schweighaeuserus, qui frustra haeret in traiectione verborum.

Ibid. e. Legebatur ὁδμῆς.

VI, 226. a. Alexidis locum exhibui ad mentem Cobeti, edebatur φόρους . . . μόνον οὐχὶ δεκατεύουσι γάρ. Nec sequentia sine vitio scripta esse videntur ἐν ταῖς πόλεσι καθήμενοι. Fortasse ἐν ταῖς πύλαις scribendum est, in portis enim statio erat decumanorum. Ibid. vs. 8 et 9.

οὐκ ἔστι κρείττων νομοθέτης τοῦ πλουσίου

Ἀριστονίκου· τίθησι γὰρ νυνὶ νόμον —

Horum versuum alter foede interpolatus est. Scribendum suspicor

Ἀριστονίκου· φησὶ γὰρ θήσιν νόμον —

Nimirum φησὶ in τίθησι corruptum erat, hinc corrector pro θήσιν posuit νυνί. Nisi forte ἦτορ malis cum Emperio. In eadem ecloga corrupta sunt etiam haec ἵνα δεδοικότες τῆς ἀξίας ἀγαπῶσιν, neque enim ad ἀγαπῶσι assumi potest ex praecedentibus πωλεῖν. Olim sic scribendum mihi videbatur τῆς ἀξίας πωλῶσιν. Nescio nunc an sufficiat τὰς ἀξίας ἀγαπῶσιν.

Ibid. καὶ προσελθὼν δέ φησιν. Iam sequitur novem versuum ecloga, quam ex eadem cum praecedente fragmento fabula ductam esse mihi quidem vix credibile videtur. Excidissem suspicor fragmentum Alexidis una cum fabulae titulo.

Ibid. d. ἀλλ' οὐχὶ τιτθὰς εἰσάγουσι. Legebatur οὐχὶ μὰ Δία τιτθὰς εἰσάγουσι. Nihil tritius quam ΑΛΛΑ corrumpi in ΜΑΔΙ. Sed probo nunc quod Hermannus voluit οὐ μὰ Δία. In sequentibus lacunam explevi Cobetum secutus. Postremam fragmenti partem lit. e. τοὺς ἰχθυοπώλας — τραπεζίτας non expedit.

Ibid. f. Alexis ἐν Ἑλληνίδι·

αἰεὶ δὲ καὶ ζῶντ' ἐστὶ καὶ τεθνηκότα

ἐν γῇ θαλάττῃ τ' ὀλέθρι' ἡμῖν θηρία.

Ita haec correxi, vulgo ἐν τῇ θαλάττῃ πολέμι' ἡμῖν θηρία, quae multis nominibus vitiosa sunt. Nisi sufficit quod olim volui τὰν τῇ θαλάττῃ πολέμια.

VI, 227 b. In Anaxandridis vs. 2. κρεμαμένοις Bergk. Vs. 3. δ' ἀσέμνως Hirschigius δὲ σεμνῆς Bothius. Vs. 5. δῆτ' Bergk. δ' ὦδ' Diendorfius cum Erfurdo, libri δ'. De postremis fragmenti versibus cf. Herwerden Obs. crit. p. 55.

Ibid. e. Alexidis fragm. correxi Com. gr. I p. 415. Vs. 4.

ἅπαντας corruptum videtur. Ib. edebatur εἴτ' ἐπ' ἄν τις ἐκ-
δυθῇ, quod δεῖ τ' ἐπ' ἄν τις ἐκδυθῇ scripsi. Similiter postea
corr. Hirschigius. In Diphili qui his proxime subicitur loco
vs. 1. fortasse ita redintegrandus est:

νενομισμένον τοῦτ' ἐστὶ βέλτιστ' ἐνθάδε —
ut βέλτιστ' sit βέλτιστα, non βέλτιστε. Editur νόμιμον.

Ibid. f. Corr. operarum errorem ἀπολαπειν pro ἀπολάπ-
τειν. Sic enim recte Iacobsius scripsit pro ἀπολαύειν.

Ibid. ὅς ἂν δὲ μὴ πείθῃτ' scripsi pro πείθῃτ' ex A.

VI, 228. a. συνιῆς pro συνίης dedit A.

Ibid. b. Diphili versus 21. οὐκ ἔστιν ἰχθυρὸν ὑπὸ σοῦ
μεταλαβεῖν sic videtur corrigendus esse οὐκ ἔστιν ἰχθυδά-
ριον, quod ab ἰχθύδιον formatum est ut βιβλιδάριον a βιβλί-
διον et alia eiusdem generis. Mox ἤρπασας irrepsit pro ηρ-
πακας per errorem. Sequentes versus

πέρικα δ' ἢ κίχλην γε νῆ Δί' οὐκ ἔτι

ἔστιν δι' ὑμᾶς οὐδὲ πετομένην ἰδεῖν,

expressit manifesta imitatione Varro Sat. LXXXVII, 11.
propter phagones ficedulam aut turdam nisi vo-
lantem non video.

Ibid. e. In loco Pherecratis aberat ἄν et in altero versu scri-
psi ἐπὶ τηγάνοις καθίσανθ' ὑφάπτειν τοῦ φλέω pro φλέως.

Ibid. f. Loca ex Orthane Eubuli petita fortasse transpo-
nenda sunt. Vid. III p. 108 h.

VI, 229. b. De τηγάνῳ dicens: διὸ καὶ Θεοδωρίδαν φά-
ναι ἐν τινὶ ποιηματίῳ

τηγάνῳ εὐ ἤψησεν ἐν ἐψητήρῳ κόλυμβον.

Vulgo ὀψητήρῳ, quod pessime formatum vocabulum est; aut
cum G. J. Schneidero ἐψητήρῳ scribendum est, aut ὀπτητήρῳ
ell. Callimacho apud Bekkerum Anecd. p. 1209. ἔστιν ὕδως
καὶ γαῖα καὶ ὀπτήτειρα κάμινος *). Pro κόλυμβῳ ut vulgo
editur requiro κόλυμβον, quod aviculae nomen est. V. Ari-
stoph. Acharn. 875. Exerc. philol. I p. 19.

Ibid. τὴν λοπάδα τάγηνον προσαγορεύων. χωρὶς δὲ τοῦ
τ στοιχείου Ἰωνες ἡγανον λέγουσιν, ὡς Ἀνακρέων «χειρὰ

*) Ita correxit Lehrsius locumque de Prometheo inter-
pretatur, rectius, ut mihi videtur, quam Heckerus Comment.
Callim. p. 105.

τ' ἐν ἡγάνῳ βαλεῖν». Aliam ionicam formam memorat Etym.
M. p. 743, 19. τάγηνον· τοῦτο ἰωνικῶς τινες τίγανον λέγου-
σιν. At hic etiam ΗΓΑΝΟΝ scribendum pro ΤΙΓΑΝΟΝ. Ea-
demque forma reddenda Photio Lex. p. 561, 15. ubi nunc
editur Ἰωνες τήγανον λέγουσιν. Adde Galenum vol. VI p. 490.
ταγηνῖται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ὀνομαζόμενοι, παρ' ἡμῶν δὲ
τοῖς κατ' Ἀσίαν Ἑλλήσι τηγανῖται, ubi ἡγανῖται scribendum
est. Cf. Hesychius Ἠγάνεια πέμματα· τὰ ἀπὸ τηγάνου. Sic
enim distinguendum est. Imperite schol. Aristophanis Lys. 988.
τὸ πήγανον ἔνιοι ἀφαιρέσει τοῦ π ἡγανον λέγουσι. Exerc.
philol. II p. 11. Anacreontis fragmentum fortasse sic scri-
bendum est χιδρά τ' ἐν ἡγάνῳ βαλεῖν. Eundem errorem sus-
tulit infra VIII 359 e.

Ibid. e. Ἀριστοφάνης — ἐν τῷ Ἠλούτῳ — τοὺς ἰχθυ-
ροὺς φησὶ πίνακας ἀργυροῦς ἀναφανῆναι, καθάπερ καὶ
τὰλλ' ἅπαντα. Post ἅπαντα excidisse aliquid suspicor, velut
εἰς τὸ πολυτελέστερον ἡλλαγμένα. Lances piscatorias enim,
non etiam reliqua, argenteas factas esse Aristophanes tradi-
dit, idque ipsum Athenaeum, qui totum Aristophanis locum
apposuit, praeterire non potuit. Pro σαπρούς in Aristopha-
nis versibus σαθρούς scribendum esse alio loco ostendi. Vs.
4. ex Aristophanis libris addidi ἡμῶν. In Platonis qui sequi-
tur loco pro κατέλαβον, quod non aptum hic est, posui κατ'
ἔλαβον.

Ibid. f. ἐγάρραισε pro ἐμάρραισε scripsi e scholiasta
Aristophanis; fecerunt iam alii.

VI, 230. a. In Philippidae loco erat δυοῖν ὀβολῶν pro
δυοῖν ὀβολοῖν.

Ibid. c. In Alexidis fragmento verba ἴσως ἑτέρας revocavi
ex codd. (dele uncinas). Postrema fragmenti verba ἀλλὰ ταῦθ'
— ἦν (in quibus νενομημέν' pro νενομημένα scripsit Dindor-
sius) alteri interlocutori tribuerim.

Ibid. d. Pro λοιπὴ recte ut videtur Piersonus λεπτή. In
sequentibus ψυκτήριον τῆς εὐπαρύφου λεπτότερον malim
τῆσδ' εὐπαρύφου. Nimirum militis iactatoris verba sunt, in
ipsam suam praetextam digitum intendentis.

VI, 231. a. In Diphili fragmento ὀπτῶν ἐπῆγε σωρὸς ἀπὸ
τοῦ τηγάνου, in quo Valckenarius ἐπῆει, Erfurdus autem

ἐπῆξε scribebant, ego σωρόν posui, ut ἐπῆγε ad λοπάδων παρατεταγμένη φάλαγξ referendum sit. Vs. 4. θυταῖς pro θυεταῖς revocavi ex codd. Quod continuo sequitur Philemonis fragm. in eo pro γυλίαν cum Casaubono posui γύλιον. Menandri locum recte redintegravisse mihi videor λουτρον θεραπεύνας [στρώματ'] ἀργυρώματα. Vidit etiam Iacoby in Add. meis vol. V p. 101. cf. Apollodorus Gelous Athenaei XIII p. 472 c. ἐφεξῆς στρώματ' ἀργυρώματα θηρίκιαι καὶ τορευτά.

Ibid. c. φιάλην — ἔχουσιν ἐν μέσῳ ἄρτα χρυσῆν. Hoc loco uti poteram ad Theocritum I 32. Statim citatur Anaximenes ἐν ταῖς πρώταις ἐπιγραφόμεναις ἱστορίαις, ubi πρώταις vitii suspectum est. Probabiliter Heckerus Philol. V p. 422. ἡρωικαῖς coniecit.

Ibid. d. Ἡρόδοτος τέ φησι τοὺς Αἰγυπτίων ἱερεῖς χαλκοῖς ποτηρίοις πίνειν. Reponendum esse σπένδειν Herodoti locus II, 51. ostendit. Mox pro γούν scribendum est δ' οὖν.

VI, 232. a. Theopompus ἐπρωτίων τον θεὸν παρ' οὗ χρυσὸν ποταίντο. Post χρυσὸν addendum videtur ἄν.

Ibid. f. Non sanum videtur quod legitur in oraculo Alemanni dato ὃ ποτε μήτηρ | Ἀντιόραον ἔχουψ' ὑπὸ γῆν αὐτοῖσι σὺν ἵπποις. Scribendum opinor αὐτοῖσι τεθρίπποις.

VI, 233. h. πάντα τὰλλα. Erat πάντα τὰ ἄλλα.

Ibid. c. Λακεδαιμόνιοι δ' ὑπὸ τῶν ἐθῶν κωλυόμενοι. Valde placet quod Victorius V. L. 25. 1. coniecit ὑπὸ τῶν θεῶν.

VI, 234. a. Scribebatur ληξόμενοι et litt. b. Βαθαρατίαν.

Ibid. f. τῆς μυστηριώτιδος. V. Preller Polemonis fragm. p. 118. Continuo sequuntur haec ἐπὶ δὲ φυλῆς ἱερείας παρὰ-σιτοι ἐπιλυσοστράτου Γαργήτιος, Περιελῆς Περιελείτου Πιτθεύς, Χαρίνος Δημοχάρους Γαργήτιος. Recte ἐπὶ Αιφίλης ἱερείας correxit Meyer de Gent. At. p. 43. ἐπὶ δὲ τι-άλῃς ἱερέας malebat Keilius Vind. onomat. p. 7. In sequentibus vidit aliquid Heringa Ἐπίλυκος Στρατίου corrigens. Scribendum erat Ἐπίλυκος [Λυκο]στράτου, quae mihi probabilior emendandi ratio videtur ea quam commendavit C. Keilius Phil. Gott. vol. XXIII p. 601. qui propter titulum Atticum C. I. no. 651. supplet Ἐπίλυκος [Νικο]στράτου.

VI, 235. a. Clearchus: ἔτι δὲ παρὰσιτον νῦν μὲν τὸν ἔτοιμον, τότε δὲ τὸν εἰς τὸ συμβιοῦν κατελεγαίονον. Non credo corruptum esse ἔτοιμον, sed excidisse aliquid, velut τὸν [εἰς τὸ συνδαιπνεῖν] ἔτοιμον.

Ibid. Citatur Themiso ἐν Παλληνίδι. Pallenis neque de templo Minervae Pallenicae neque de ditione Pallenici agri intelligi potest. Pallenidem suum de rebus ad Pallenem spectantibus Themiso inscripserat, quemadmodum e. c. Ἀτθίς (sc. γραφή) dicitur liber de rebus Atticis. Mox γυναῖκας τὰς πρωτοπόσεις commodè compares cum πρωτογύναικες, quod Hesychius explicat οἱ μίαν ἡγμένοι γυναῖκα.

Ibid. b. Affertur titulus columnae inscriptus in aede Castorum: τοῖν δὲ βοοῖν τοῖν ἡγεμόνοι τοῖν ἔξαιρουμένοι το μὲν τρίτον μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα, τὰ δὲ δύο μέρη τὸ μὲν ἕτερον τῷ ἱερεῖ, τὸ δὲ τοῖς παρασίτοις. Qui dicti sint boves ἡγεμόνες nunc constat ex admonitione Boeckhii Praef. Corp. Inscr. p. VIII. Pro τοῖν ἔξαιρουμένοι scribendum videtur τῶν ἔξαιρουμένων. Quae sequuntur Cratetis verba καὶ ὁ παρὰσιτος νῦν ἐπ' ἄδοξον μὲν κεῖται πρᾶγμα, πρότερον δ' ἐκαλοῦντο παρὰσιτοι οἱ ἐπὶ τὴν τοῦ ἱεροῦ σίτου ἐκλογὴν αἰρούμεναι, in iis priora ita scribenda videntur νῦν μὲν ἐπ' ἄδοξον κεῖται πρᾶγματος, τὸν ἱερὸν σίτον dicit hordeum. Cf. Plinius HN. XVIII, 14. Atque hinc factum est ut quos Attici παρασίτους dicebant, eosdem κριθολόγους appellarent Opuntii, teste Plutarcho Quaest. graec. p. 292 b. Exercit. philol. Spec. II p. 11.

Ibid. f. In Epicharmi loco ἄλλ' ἄλλος ὅδ' ἔστηχ' ὥδε τοῦδε κατὰ πόδας etc. multum offensionis habet ὅδε cum adverbio ὥδε coniunctum. Malim igitur ἄλλ' ἄλλος ἔστηχ' ὥδε τοῦδε κατὰ πόδας, vel ἄλλ' ἄλλος ὅδ' ἔστηκε τοῦδε. Exercit. philol. I p. 20. Vs. 3. probabiliter Ahrensius εὖωνον αἰνεῖ σίτον coniecit, at quod vs. 4. ἄμυστιν ὥσπερ κύλικα πίνει τὸν βίον, κυμβίον pro τὸν βίον restituit, vix probandum est. Scribendum videtur τὸν πίθον, vel si mavis τὸν βίδον, qua forma Syracensani usi fuerint. Ita promiscue dicebatur πατά-νιον et βατάνιον, πύξος et βύξος, Πύξας et Βύξας, alia.

In sequentibus scribendum erat καὶ αὐτὸν ποιεῖ τὸν παρὰ-σιτον λέγοντα. Vulgo pro καὶ legitur δι'. Malim nunc διό.

In sequente eiusdem Epicharmi fragmento priores versus Grotius ita correxit

συνδειπνέω τῷ λῶντι, καλέσαι δεῖ μόνον,
καὶ τῷ γὰρ μὴ λιῶντι, κοῦδὲν δεῖ καλεῖν.

Libri τῷ γαμηλιῶντι. Sed λιῶντι quid sit non intelligitur. Itaque Dindorfius λεῶντι scribi voluit, fretus Hesychii glossa Λεῶμι· θέλωμι. Sed haec etiam forma controversa est. Cod. λέωμι. Omnino parum credibile est in duobus deinceps versibus diversis eiusdem verbi formis Epicharimum usum esse. Itaque nescio an scribendum sit καὶ τῷ γὰρ μήχι λῶντι. Antiattic. p. 108, 14. Μήχι: ὡς ναίχι καὶ οὐχί. Εὐβουλος Δαιδάλω. Exercit. philol. I p. 20.

VI, 236. a. τήνῳ κυδάξομαι τε κάπ' ὧν ἡχθόμαν. Sic Com. graec. I p. 378. correxi, idemque repperit Bergkiius. Vulgo κάπωνηχθόμαν.

Ibid. Dindorfius edidit ὀλισθάζων τε καὶ κατάσκοπος, et vs. sequente ἔραμος, αἴκα δ' ἐντύχω ex Casauboni emendatione. Libri fere ἔρμος εκκαδεν τύχω, Ahrensius ἐρημος, ὅκα δ' ἐντύω dedit. Sequentia insanabiliter corrupta sunt.

Ibid. c. In Diphili loco γέγηθα καὶ χαίρω τε καὶ πιερύτομαι, τε pro τι debetur Dobraeo.

Ibid. e. Eupolis μικρὸν δὲ τὸ κάμνον αὐτοῦ. Ita Cobetus pro τι κάμνον, quod Dindorfius Hermannum secutus dedit, vulgo τι κάμον.

Ibid. f. ἡ κφέρεται θύραζε. Hoc scripsi pro ἡ φέρεται θύραζε.

VI, 237. a. ἐξαγαγὼν ἔχοντα κλοιὸν παρῆδωκεν Οἶνεϊ. Iniuria haec tentata esse docuisse mihi videor ad Alciphronis Epist. p. 152. Pro κλοιὸν praestat fortasse κλώρον.

Ibid. In Ararotis fragmento cum Cobeto dedi οδὶ τρέτων pro ὁ διατρέτων. Cod. A ὁδιατρέτων.

Ibid. b. In Alexidis loco vs. 5. σατράπας παρασίτους καὶ στρατηγους ἐπιφανείς, qui vulgo post vs. 3. legitur, huc transposui cum Dobraeo. (Dele II. per errorem huic versui praepositum: pertinet ad vs. sequentem.) Pro παρασίτους idem ζαχρύσους vel μεγίστους suspicatur; ac sane tale quid ad sententiam necessarium est. In fine versus dele virgulam.

Ibid. Pro ἐκ μέσου Herwerdenus Observ. crit. p. 69. ἐμμέτρως posuit.

Ibid. c. χιλιοταλάντους τ' ἀναλυλίνδον οὐσίας Herwerdenus.

Ibid. d. ἄρ' εὖ σε διδάσκω; — οὐκ ἀστόχως Herwerdenus. Vs. ultimo μ' ἔτι pro μέ τι dedit Dutheil. In sequente Timoclis loco ἐν τοῖς τοιούτοις corruptum esse videtur.

Ibid. e. συνεραστής est adiuvens in amore, ut in Bionis carmine IX, 8. ἐρασσαμένῳ συνέρασθαι.

Ibid. Post οὐχὶ θνητῶν interrogationis signum posui ad sensum et orationem necessarium.

Ibid. f. Scripsi πρυτανεῖα ταῦτα πάντα προσαγορευτέα, pro προσαγορεύεται, quamquam possis etiam προσαγορευτέον.

VI, 238. a. Dedi οὐδείς γὰρ ἄσιτος pro οὐδείς παράσιτος. Nunc nescio an hic versus cum sequentibus a duobus primis separandus sit, ut duo habeamus fragmenta, quorum alteri fortasse praeponendum est εἰθ' ὑποβάς.

Ibid. b. In Aristophontis loco vs. 3. non male Grotius supplet παρὰ νέων. Vs. 4. fortasse scribendum est κλιμακίδιόν εἰμι Καπανεύς. De reliquis vide Comic. graec. fragm. III p. 357.

Ibid. c. Eiusdem poetae locum e Pythagorista tractavit Herwerdenus Obs. crit. p. 65.

Ibid. Antiphanes φέρειν τιν' ἄραντ' ἄνεμος. Scripsi ἄρας cum Lobeckio, nec deterius fuerit φέρειν τιν' ἄρθέντ' ἄνεμος. Corruptum etiam est quod vs. 7. legitur μὴ ξελθεῖν φρέαρ, quod ineptissime dictum est. Vs. 9. ἀπρόσκεπτος exhibui pro ἀπροσκέπτως nescio ex cuius emendatione. Postrema loci verba ἔργοισι χρηστὸς οὐ λόγοις ἔφυν μόνον fortasse ex Euripide expressa esse adnotavit Herwerdenus Nov. Add. crit. p. 20.

VI, 239. a. In Diphili versu nunc ex Erfurdti emendatione editur ἡ δειπνιεῖν μέλλοντα κωλύσαι τινά. Libri κωλύσῃ et κωλύσει. Habet tamen haec optativi forma post φράσεις ἐναύσειε et διαφθείρειε, in quo quis haereat, ut non temere a poeta scriptum fuisse suspiceris ἢ [εἰ] δειπνιεῖν μέλλοντα κωλύσειέ τις.

Ibid. b. Diodorus βούλομαι δείξαι σαφῶς | ὥς σεμνόν
ἐστὶ τοῦτο καὶ νενομισμένον | καὶ τῶν θεῶν εὐρημα. Hir-
schigius τοῦτ' αἰὲ νενομισμένον. Vereor ne hoc non suffi-
ciat scribendumque suspicor καὶ λελογισμένον. Cf. Antoni-
nus philos. XI. 3. σεμνῶς καὶ λελογισμένως. Quamquam
possis etiam καὶ σεσοφισμένον. Vs. 10. ἤδη κατακλιθεῖς
καὶ κοσμίως | ἀριστίσας ἑαυτὸν ἐντραγῶν πιῶν | ἀπέρχετ'
οἴκαδ' — ita haec edidit cum Schweighausero Dindorfius,
καὶ deest in libris; atqui κοσμίως ad κατακλιθεῖς pertinet,
quare μάλα κοσμίως scripsi. Dobraeus ἤδη συγκατακλιθεῖς
κοσμίως. Praeterea κατακλινεῖς scripsit Herwerdenus.

Ibid. d. τοὺς ἐκ δὴ ἀστῶν γεγονότας. Legebatur ἐκ δυ-
ναστῶν, BP. ἐκ δυναστῶν, quod ἐκ δὴ ἀστῶν scripsi prae-
eunte Coheto.

Ibid. e. οἷς ἐπειδὴ προσερχύοι — ἐπεὶ δ' ἀποπάροδοι.
Pro ἐπειδὴ scripsi ἐπεὶ μὲν propter sequens ἐπεὶ δέ. Rectius
tamen Herwerdenus maluit ἐπεὶ τις. Continuo legebatur κα-
τακείμενος, τούτῳ προσάγων τὴν ῥῖν' ἐδεῖτ' αὐτῷ φράσαι,
quae correxit Dobraeus, cum aliquo horum (parasitorum)
accumbens, tum (parasitus) ab eo petebat ut diceret.

Ibid. f. κονδύλων pro κονδυλίων, quod ex sequ. του-
βλίων ortum est, scripsi ut voluit iam Schweighauserus.

VI, 240. a. ἔπειτα καὶ τρόπον τινά | τὸ πρᾶγμα μοι λυ-
σιτελὲς εἶναι νενομίκα. Haerere in his aliquid vitii suspicor.
Fortasse olim scriptum erat: ἔπειτα κάλλον τινά τρόπον τὸ
πρᾶγμα μοι. Vs. 12. πονηρὸς ὢν τε χρηστὸς εἶναι φησὶ τις.
Scribendum videtur πονηρὸς ὢν τ' εἰ χρηστὸς —

Ibid. b. ὢν οὐδὲ μεμνήσθαι καλόν. Haec nescio cuius
poetae sunt.

Ibid. d. οὕτως ἐρυθρία συμβολὰς οὐ κατατιθεῖς. Delet
hunc versum nescio quis. In Timoclis loco vs. 1. scribendum
esse σπεῦδε δὴ dixi C. gr. III p. 605.

Ibid. e. οὗτος ἀνεβίω pro οὕτως ἀνεβίω fort. scribendum
cum Dalecampio. Vs. 3 et 4. ἀν' ἑκατόν — ἀνακάψας
Herwerden Nov. Add. crit. p. 36. Μοχ πεινῶν pro πίνων
dedi. In sequente Timoclis loco Nauckius ἀστυβόλους ζιγῶν
ὀδόντας.

VI, 241. a. Timocles ἄκκλητος — γενόμενος ὠψώνει παρ'

αὐτὸν οἴκαδε. Scribendum puto καθ' αὐτόν. Cf. Menandrum
p. 243 b. In sequentibus οἶμαι praeunte Dobraeo scripsi
pro οἶμοι. Versu sexto malim ἄνθρωπος.

Ibid. e. Κρατῖνος δ' ὁ νεώτερος ἐν Τιτᾷσι. Fortasse
Γίγασι. V. Hist. crit. Com. graec. p. 411. In ipso fragmento
cum Porsono scripsi εἰ μὴ pro ἦν μὴ, Lobeckius οὐ μὴ, qui
vs. 3. μετὰ τοῦδ' οὐ.

Ibid. e. σαπρᾶς οὔσης τῆς οἰκίας. Scripsi σαθρᾶς.

Ibid. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Μάχων. Pro αὐτοῦ me-
lius scripsisset Athenaeus τοῦ Κορύδου.

Ibid. f. Μάχων — διδάσκαλος γενόμενος τῶν κατὰ κω-
μῳδίαν μερῶν Ἀριστοφάνους τοῦ γραμματικοῦ. Frustra,
ut equidem opinor, haec explicare conatus est Wolfius Proleg.
p. 220. Fortasse corruptum est μερῶν scribendumque με-
λῶν vel μέτρων.

VI, 242. a. In epigrammate anonymi poetae (Dioscoridi
tribuitur in Anthologia) θύμον pro θυτόν dedi ex Anthologia.
Sequentia ἐν τούτοις — γένος delet Iacobsius. Sequitur Ma-
chonis locus

τὸν Κόρυδον ἠρώτησεν Εὐκράτης ποτέ
τῶν συμπαρόντων πῶς κέχρητ' αὐτῷ ποτε
Πτολεμαῖος.

Sic libri. Dobraeus tentabat ἠρώτησαν Εὐκράτην τινές,
quod iusto festinantius recepi. Melius opinor corrigas ἠρώ-
τησεν Εὐκράτην ποθ' εἰς τῶν συμπαρόντων.

Ibid. b. ἐν τοῖς ὅλοις pro ἐν τοῖς ἄλλοις dedit C et epit.
Hoeschelii.

Ibid. c. In Lyncei Samii loco scripsi πικρανθεῖς pro
πικρανθείη et ante διηγῆσαιτο delevi καί.

Ibid. Sententia duce scripsi καὶ οὕτω γε pro καίτοι γε et
post βίον addidi οὐ πᾶν σπονδάζεσθαι. Aliter haec trac-
tauit Dobraeus καὶ γὰρ τοι συνέβη τὸν μὲν Εὐκλείδην καθ'
αὐτὸν βιοῦν, praeunte partim Corae.

Ibid. Alexidis versus ὁ παραμασήτης ἐν βροτοῖς ἀνδρώ-
μενος Euripidis aliusve tragici continet parodiam.

Ibid. e. Anaxandrides ἀν' μὲν γὰρ ἢ τις εὐπρεπής, ἱερὸν
γάμον καλεῖτε. Hymenaeum dicit in Iunonis Iovisque nuptia-
rum imitamentis ministrantem. Ibid. vs. 4. εὐθύς, quod Por-

sonus post οὗτος inseri volebat, suadente Dindorfio ante ὅλος posui.

Ibid. f. Verba καινός θεατροποιός perobscura sunt, καινός non male suspicatur Schweighauserus cll. Aristophonte p. 238 c. sed quid θεατροποιός?

VI, 243. a. In Menandri loco ἐμὲ γὰρ ἐπέτριψεν dedi pro ἐμὲ γὰρ διέτριψεν cum Cobeto et Hirschigio.

Ibid. c. Timocles. Vs. 5. adieci cum Dobraeo γε, nec tamen sanatus est locus. In Timothei fragmento ὑποδύντ' ἐς partim debetur Schweighausero, qui pro ἀποδύντες coniecit ἀποδύντ' ἐς, perfecit emendationem Cobetus.

Ibid. d. καινόν γέ φασι Χαιρεφῶντα. V. Com. graec. IV. p. 448. Mox erat ὄρνεις.

VI, 244. a. Machonis versus καὶ μὴν τὸ πρὸς ὅστων φασὶ κρέας εἶναι γλυκύ, in quo Dobraeus καὶ γὰρ τὸ vel καὶ πᾶν τὸ scribebat, me iudice subditicius est.

Ibid. c. πᾶν δὴ παραδόξον γενομένου τοῦ πράγματος. Nescio an φαινομένου pro γενομένου scribendum sit.

Ibid. d. πᾶν μὲν οὖν τὸναντίον. Malim πᾶν μὲν οὖν, cf. Antiphanes apud Athen. VI p. 225 f. τὸναντίον γὰρ πᾶν ἔδει τούτους ποιεῖν. At apud Stobaeum Flor. XXVII, 8. τὸναντίον γὰρ νῦν ποιοῦσιν οἱ θεοί, scribendum opinor γὰρ οὖν, non γὰρ πᾶν, ut voluit Herwerdenus. Cf. Strattis III p. 124 d. ἀλλὰ πᾶν τὸναντίον.

Ibid. e. Alexis οὐχ οἶον βαδίζει τὰς ὁδούς, i. e. οὐ δῆπον βαδίζει τὰς ὁδούς. Antiquissimum hoc exemplum est dictionis οὐχ οἶον ab Atticistis graviter notatae. Eandem restitui olim auctori incerto epigrammatis apud Boeckhium C. I. no. 948. τεθναιῶς δ' οὐχ οἶον (pro οὐχ οἶος) ὀδύρομαι, ἀλλ' ὅτι πένθος | ἀμφοτέροις ἔλιπον λυγρὸν ἑμοῖς τοξέσιν, de quo vide quae scripsi in Bergkii Annal. Marb. 1844 p. 1040. In sequente Alexidis fragmento, de quo v. Cobetum Mnem. VII 164. scrib. Στράτις. Vs. 3. verba ἅπασιν τοῖς θεοῖς attribui personae B. sive Stratio.

Ibid. f. Ἀριστόδημος δ' ἐν δευτέρῳ γελοίων ἀπομνημονευμάτων παρασίτους ἀναγράφει Ἀντιόχον μὲν τοῦ βασιλέως Σώστρατον κτλ. Sostratus hic Antiochi fuit saltator patria Prienensis, qui capta ab Antiocho Priene iussus a rege

in convivio Eleutheriam, quod cantici nomen fuit, οὐ καλόν, inquit, τῆς πατρίδος αὐτοῦ δουλευούσῃ αὐτὸν ἐλευθερίαν ὀρχεῖσθαι, καὶ διὰ τοῦτο ἐλευθερωθῆναι (λέγουσι) τὴν πόλιν, Sextus Empir. c. Grammat. p. 667, 15. et Libanius vol. III p. 395, 2. Idem Sostratus apud Athen. VI p. 252 d. et I p. 18 d. ubi αὐλητῆς dicitur. Aristodemus autem, quem antestatur Athenaeus, de duobus eiusdem nominis Nysenis fuisse videtur is, quem rhetoricam cum grammatica coniunxisse auctor est Strabo XIV p. 650. Eundem ad partes vocat schol. Ven. ad Iliad. ι', 453. Ἀριστόδημος ὁ Νισαιεὺς ῥήτωρ τε ἀλλὰ (leg. ἅμα) καὶ γραμματικός. Exercit. philol. I p. 20.

VI, 245. b. c. Editur vulgo λαβεῖν ἀριθμόν. Nec male tamen Dindorfius ἀπολαβεῖν τὸν ἀριθμόν. Dobraeo prolusit Schweighauserus τὸν ἀριθμόν καταλαβεῖν. Possis etiam καταλαβεῖν τὸν ἀριθμόν. Sequentem versum κατὰ τὸν νόμον τὸν καινόν ὅπερ εἶωθε δρᾶν delendum puto. Causa in aperto est; quam legem enim Menander novam dixit, vix potuit etiam Timocles novam dicere. Praeterea Menandri et Timoclis eclogae fortasse transponendae sunt, ita quidem ut quae nunc Menandri sunt παρὰ τοῖς γυναικονόμοις — ἐλθὼν Timocli adscribantur, quae autem Timoclis sunt ἀνοίγεται ἡδη τὰς θύρας — ἐξετάζειν οἰκίας, ea Menandro tribuantur. Menandrei loci postremi versus sic scribuntur:

ἵνα πυνθάνωνται τοὺς κεκλημένους, ἔαν
πλείους τις ὢν ἔξεστιν ἐστιῶν τύχη,
ἐλθὼν —

ubi ἔαν — τύχη male accipi video pro εἰ — τυγχάνει, quod quum per dicendi usum fieri non possit, suspiceris poetam scripsisse ἵν' ἂν πυνθόμενοι (vel ἵνα πυνθανόμενοι) et post τύχη excidisse aliqua, quorum haec fuerit sententia: ut si plures quam lex permittebat convivae invitati essent, eos gynaeconomi e convivio removerent. ἐλθὼν Grotius delebat.

Ibid. c. In Philochori verbis ἐν τε τοῖς γάμοις καὶ ταῖς ἄλλαις θυσίαις, aut τε delendum erat aut quod praetuli καὶ scribendum pro καί.

Ibid. d. Erat δύο ὀβολοί. Machonis versum exhibui ut correctus est a Grotio et Scaligero, vulgo μέλλων οἰκοδομεῖν

τὴν οἰκίαν. Vs. 3. Libri ἀποίσω δ', quod Grotius emendavit, nisi malis ὁ δ' ἀποίσω δ' vel ὁ δ' ἀποίσω γ'.

Ibid. e. καὶ τραχήλον. Scripsi καὶ τὸν τραχήλον. Ibid. erat τρυβλίον, quod ubique correxi.

Ibid. f. Pro διαναστάντος malim ἐξαναστάντος.

VI, 246. h. γραῖα scripsi pro γραῖ, Cod. A. γραῖα. In Machonis loco scribendum videtur ἰδόντα [γάναι] γασ' ἐν Ἀνκείῳ —

Ibid. e. ὁ δ' αὐτὸς παρὰσιτον ἀκούσας ὑπὸ γραίας τρεφόμενον συγγινόμενόν τε αὐτῇ ἐκάστης ἡμέρας
νῦν πάντα (φησί) καινὰ γίγνεθ'· ἢ μὲν οὐ κύει,
ἐν γαστρὶ δ' οὗτος λαμβάνει καθ' ἡμέραν.

Apertum est etiam priora esse Machonis sive ad Machonis imitationem efficta; ea sic nisi fallor scribenda sunt:

παρὰσιτον ὥς ἤκουσ' ὑπὸ γραίας τρεφόμενον
συγγινόμενον αὐτῇ δ' ἐκάστης ἡμέρας,
νῦν πάντα, φησί, γίγνεθ'· ἢ μὲν οὐ κύει —

καινὰ recte om. cod. A. cf. Ovidius omnia iam fient fieri quae posse negabam.

Ibid. d. Βίδυρ scripsi pro Βίδυρ, neque enim dubitari potest quin hoc nomen eandem habeat quam Βιδυρία mensuram.

Ibid. f. In Timoclis fragmento vs. 3. ἑαυτοὺς ἀντὶ κωρύκων δέρειν | παρέχοντες ἀθληταῖσιν. In his δέρειν scripsi cum Porsono pro λέγειν. Malim nunc λέπειν. de quo v. Com. fragm. III p. 610. Post Φερεκράτης inserui δέ. In ipso Pherecratis fragmento corruptus est haud dubie vs. 1. σὺ δ' οὐδὲ θάπτον, Σμικυθίων, ἐπισιτιεῖ; Scribendum videtur σὺ δ' οὐχὶ θάπτον Σμικυθίων' ἐπισιτιεῖς;

VI, 247. a. In Aristophanis loco ἐπισίτιοι erat ante Dindorfium (corr. operarum err. ἐπίσιτοι).

Ibid. c. τί δέ σοι μέλει; Malim τί δέ μοι μέλει; Continuo ἐν δὲ τῇ διασκευῇ τοῦ αὐτοῦ δράματος. Ita Dindorfius ex Schweighauseri emendatione. Vulgo αὐτοῦ τοῦ δράματος. Praestat τούτου τοῦ δράματος.

Ibid. e. Menander τοῦθ' ἐταῖρός ἐστιν ὄντως. Ita Grotius pro ὄντως ἐστίν. Cobetus N. L. p. 70. οὗτός ἐσθ' ἐταῖρος ὄντως.

Ibid. Erat Φιλωνίδης τ'.

Ibid. f. In Antiphanis fragm. plus quam verisimilis Porsoni est coniectura post οἰκόσιτος excidisse ὦν προτοῦ.

VI, 248. b. Menandri locum recte restituit Cobetus Mnem. IV p. 273. scribens οἷμοι τάλας, ἔστηκας —

Ibid. c. In Pherecratis loco ὡς ὀλιγόσιτος ἦσθ' ἄρ', ὅς κατεσθίεις | τῆς ἡμέρας μακρᾶς τριήρους σιτία. Herwerdenus Add. nov. crit. p. 3. μακρᾶς cum ἡμέρας coniungit. Scribendum puto μικρᾶς τριήρους, quod ironice dictum est, qui singulis diebus pusillae triremis cibaria comedis.

VI, 249. e. Hegesander: τῶν κολάκων τις Νικησίας. Scripsi εἷς pro τις.

VI, 250. b. τῶν Φρυνίχου. Phrynichi nomen suspectat et Τυννίχου coniecit Hecker Phil. V 421. Ante Dobracum scriptum erat τὸν Φρυνίχον. Mox malim cum Schweigh. ex A. τῶν ναυτῶν pro τῶν αὐτῶν, et τινὰς pro τινές.

Ibid. e. ἔφη. Recte Dindorfius φάναι.

Ibid. f. μὴ τι σὺ τὸ τοιοῦτον scripsi cum Schweighausero, deerat articulus.

VI, 251. b. Scribebatur Τίμων ὁ Φλιάσιος.

Ibid. c. φοβουμαι μὴ τοῖς θεοῖσιν ἐχθροί. Cod. A μὴ τοι θεοῖσιν, unde scribendum μὴ τι θεοῖσιν ἐχθροί, sive malis μὴ τι θεοῖσεχθροί.

Ibid. d. Callicratem Euphantus narrat Ptolemaei Philadelphi fuisse adulatorem, ὅς οὕτω δεινὸς ὡς μὴ μόνον Ὀδυσσεύος εἰκόνα ἐν τῇ σφραγίδι περιφέρειν, ἀλλὰ καὶ τοῖς τέκνοις ὀνόματα θέσθαι Τηλέγονον καὶ Ἀντίκλειαν. Haec mihi quidem aenigmatis instar sunt, sed rei obscurae forsitan aliquid lucis affunditur iis quae Callixenus apud Athen. V p. 201 d. memoriae prodidit, ubi in publica pompa Ptolemaei imaginem habemus iuxta Corinthi civitatem ductam: Κόρινθος δ' ἡ πόλις παρεστῶσα τῷ Πτολεμαίῳ ἐστεφάνωτο διαδήματι χρυσοῦ. Quibus ex verbis intelligi potest, Ptolemaeo nescio quid affinitatis intercessisse cum Corinthiis. Constat autem Ulixen Sisyphi, Corinthiorum regis, et Anticleae filium a nonnullis perhiberi, Pausan. X, 29, 8. Muncker ad Hygini fab. 201. An fuerunt qui Ptolemaeorum genus ad Ulixen referrent? In Euphanti verbis supra adscriptis post δεινὸς fortasse excidit τὴν κολακείαν. Adulatores dominorum suorum ima-

gines sigillo insculptas gestasse intelligitur etiam e loco Posidonii apud Athen. V p. 212 c. ubi Athenionem habes ἐγγεγραμμένην ἔχοντα τὴν Μιθριδάτου εἰκόνα.

Ibid. f. Σῶσις dedi cum J. F. Gronovio pro Ὡσις.

VI, 252. c. πανοικί scribendum pro πανοικία.

VI, 253. a. καὶ Βουρίχου καὶ Ἀδειμάντων. Scribendum erat ex C. Βουρίχου δὲ καὶ Α.

Ibid. c. Demochares ἀπήντων αὐτῷ (Demetrio) καὶ ἐφιστάμενοι κατὰ τοὺς ὄχλους ἦδον ὀρχοῦμενοι καὶ ἐπεδόντες ὡς εἴη μόνος θεός. Vereor ne haec corrupta sint; scripsi igitur κατὰ τὰς ὁδοὺς. In sequentibus malim τῷ τε κάλλει διάφορος.

Ibid. d. Athenienses Demetrium Poliorectem, Antigoni filium, Coreyra Athenas ademptem ithyphallico carmine salutabant, quo fortissimum hominem hisce compellabant verbis:

ὦ τοῦ κρατίστου παῖς Ποσειδῶνος θεοῦ
χαῖρε καφροδίτης.

Graviter notavit hanc abiectam adulationem Demetrius dicens ὡς οὐδεὶς ἐπ' αὐτοῦ Ἀθηναίων γέρονε μέγας καὶ ἀδρὲς τὴν ψυχὴν Athen. VI p. 253 a. Qua in re patri suo se praebuit simillimum, qui quum ab Hermodoto poeta Solis filius salutatus esset, lepide respondit οὐ τοιαῦτά μοι ὁ λαοσφοδός συνοιδεν Plutarchus de Is. et Os. p. 360 d. *). Neptuni autem filium appellavisse videntur propter Cypriam victoriam. Consimili ratione Sextus Pompeius propter maritimum imperium Neptuni se filium iactabat, Dio Cassius 48, 19. Livius apud schol. Cruq. ad Horatii Ep. IX, 7.

In superiore eiusdem carminis parte nonnihil corruptelae relictum est:

*) Eadem referuntur a Plutarcho Apophth. reg. p. 182 c. ubi Wyttenbachius Hermodotum poetam aliunde sibi non innotuisse fatetur. Mihi non improbabile videtur hunc eundem esse Hermodotum cuius memoriam servavit Stobaeus Flor. LX 3. Ἑρμოდότου· Οὐχ ὁ λόγος αὐξεί τὴν τέχνην περισσὸς ὢν | ἀλλ' αὐτὰ κοσμεῖ τὸν λόγον τὰ πράγματα. Ubi temere J. G. Schneiderus Anal. crit. p. 2. Ἑρμωδῶρον corrigit. Cf. infra ad XV p. 697 a.

ὃ δ' ἱλαρὸς ὥσπερ τὸν θεὸν δεῖ καὶ καλὸς
καὶ γελῶν παρέστιν,
σεμνὸν ὅθι φαίνεθ', οἱ φίλοι πάντες κύκλῳ,
ἐν μέσοισι δ' αὐτός·
ὅμοιος ὥσπερ οἱ γέλοι μὲν ἀστέρες,
ἥλιος δ' ἐκείνος.

Horum versuum tertio scribendum videtur σεμνόν τι φαίνεθ'. οἱ φίλοι πάντες κύκλῳ. et in quinto ὅμοιον ὥσπερ. Non inepte compares simile adulationis exemplum apud Horatium Sat. I, 7, 22:

Persius exponit causam: ridetur ab omni
conventu: laudat Brutum laudatque cohortem;
Solem Asiae appellat Brutum stellasque salubres
appellat comites.

Ceterum hic ithyphallus non integer esse videtur. Exciderunt sine dubio in ipso carminis initio duo versus, quorum sententia eadem fere fuerit necesse est, quam habemus in alio ithyphallico carmine apud Athenaeum XV p. 622 c.

ἀνάγεται ἀνάγεται πάντες· εὐρυχωρίαν
τοῖς θεοῖς ποιεῖτε.

Quibus iam aptissime inferri potuerunt verba ὡς οἱ μέγιστοι τῶν θεῶν καὶ φίλτατοι τῇ πόλει πάρεσιν. Exercit. phil. I p. 23 sq.

In eiusdem carminis vs. 15. ἄλλοι dedi pro ἄλλοι, atque hoc legisse etiam Athenaeum ostendunt eius verba litt. c. οἱ δ' ἄλλοι καθεύδουσιν ἢ ἀποδημοῦσιν. Vs. 33.

τὴν Σφίγγα ταύτην ὅστις ἢ κατακοιμηθεῖ
ἢ σπίνον ποιήσει.

Ita Schweigh. primus edidit. Cod. A σπείρον. Ego dubitanter scripsi ἢ σπίνον, vel in lapidem mutabit.

VI, 254. a. In primo versu Alexidis revocavi librorum scripturam ὑποχέας a Valesio et Dindorfio in ἐπιχέας mutatam. Cfr. Cobetus Mnem. VII p. 150. Vs. 2. scripsi τῶν συμπαρόντων pro τῶν παρόντων. Vs. 4. καλῶς cum Dobraeo separavi a reliquis, nisi cum Casaubono malis νίκης καλῆς.

Ibid. c. Ἀναξίλας· οἱ κόλακες τίσι τῶν ἐχόντων οὐσίας | σκώληκες. Ita ex C editum est, libri ut videtur Ἀναξίλας ἐνιοὶ κόλακες. Fortasse scribendum est Ἀναξίλας ἐν Ἰοῖ· οἱ

κόλακες etc. Quin fabulae nomen lateat non dubitandum videtur. Vs. 4. ἐσθίει ἡγαθήμενος scribi voluit Herwerdenus.

VI, 254. d. Θεόφραστος — φησὶν ὡς Μύρτις μύστης ὁ Ἀργεῖος Κλεώνυμον — λαβόμενος τοῦ ὠτός κτλ. In his vocem μύστης in Epit. omissam cum Dindorfio seclusi. Scribendum potius videtur Μύρτις ἢ Μύστης. Ita enim loqui solet Athenaeus ubi de vera nominis forma incertus est, de quo admonui ad XII 516 c. Adde I p. 16 c. Διοδώρου ἢ Θεοδώρου. XIII p. 601 f. Ζῆνις ἢ Ζημεύς. ib. p. 604 a. Ἐρετριεύς ἢ Ἐρυθραῖος. Myrtis autem iste Argivus fortasse idem est, quem in Graeciae proditoribus memorat Demosthenes c. Ctesiph. p. 295. contra quem disputat Polybius XVII, 143. Exercit. philol. I p. 39.

Ibid. e. In Myrtidis verbis ἀκούσῃ ex C dedi pro ἀκούσει. Diphilei fragmenti vs. 1. Dobraeus ita scribebat καὶ στρατηγὸν καὶ τυραννον καὶ πόλιν. Continuo Κολάκειαν posui pro Κολακείαν.

VI, 255. a. ἀρέσκειν scripsi ex B pro ἀρέσκειαν.

Ibid. e. μηρός. Dalecampius γυναικός, Schweighauserus θυγατρός.

Ibid. e. Pro ὑπεστρωμένης malim ἐπεστρωμένης. Sequuntur haec ἀμφίταπον ἀμφογίνω καλύμματι περιειλημμένον. Non multum lucramur Schweighauseri coniectura περιειλημμένον scribentis. Erratum videtur in καλύμματι. pro quo nomen requiro quod nostro Ueberzug respondeat. Postremo suo loco mota videntur verba ἐφ' ὧν κατέκειτ' ἐν λευκῇ χλαμύδι, quae post τῶν πάνυ πολυτελῶν inseruerim, sed ut eadem opera ἐφ' ἧς scribatur. κατέκειτ' ἐν scripsi cum Casaubono, qui addidit ἐν. Idem χλαμύδι dedit pro χλαμύδι.

VI, 256. a. ἀντὶ τῶν. Recte Schweigh. ὑπὲρ τῶν, nisi ἀντὶ delere mavis.

Ibid. b. εἰς Κύπρον ἔχων. Malim ἄγων vel ἐλθών.

Ibid. c. ὧν ἰατροῦσαι τὴν ἄγνοιαν οὐδ' Ἀσκληπιάδαις τοῦτό γε νομίζω δεδύσθαι. Haec ex Theognide vs. 432. ducta sunt οὐδ' Ἀσκληπιάδαις τοῦτό γ' ἔδωκε θεός.

Ibid. e. τριοδίτιδες scripsi pro τριώδοι τιτες, ut voluit Lobeckius Aglaoph. p. 1089. Actum egit Heckerus Philol. V p. 422.

Ibid. f. ὥσπερ εἶπον. Recte Schw. conicit ὅπερ εἶπον.

VI, 257. b. ὁ δὲ τρίτος ὁ Θῆρ ὁ γενναϊότατος. Clearchus hoc nomen adulatoris suo ipse finxit ingenio, neque in eo reprehendendus est. At Apollonius, Hippocratis interpres, quo sensu ὁ Θῆρ appellatus sit apud Erotianum Lex. Hippocr. p. 86. Ἀπολλώνιος ὁ Μερσίτης ὑπεροχὴν . . . Ἀπολλώνιος δ' ὁ Θῆρ ἐξοχὴν, ὁ δὲ Κιτιεύς Ἀπολλώνιος σιγμοειδῇ ἐγχοπήν, id igitur adeo non intelligo, ut non dubitem quin Erotianus Apollonium a patria Theraeum appellaverit. Scribendum igitur ὁ Θηραῖος. Idem nomen corruptum legitur in Cramerī Anecd. II p. 283, 18. σεσημέωται τὸ Θῆρ ὀνομαζόν, ὁ υἱὸς Ἐνδυμίωνος, ubi legendum Φθίρ, quod filii Endymionis nomen fuisse etiam aliunde constat. Grammaticus Bekkeri Anecd. p. 1200. τὸ γὰρ Φθίρ τὸ κύριον ὄνομα, λέγω δὴ τὸ ἐπὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἐνδυμίωνος, διὰ τοῦ ἱ λέγεται. Apollonius Lex. Hom. p. 163, 1. Φθειρῶν ὄρος τῆς Καρίας περὶ Μίλητον ἀπὸ Φθίριωνος (leg. Φθιρός) τοῦ Ἐνδυμίωνος. Cf. schol. II. β' 868. Exercit. phil. I p. 21.

Ibid. τῇ μὲν ἀριστερᾷ τὸ τοῦ μειρακίου τριχωμάτιον ἐπικοσμῶν, τῇ δὲ δεξιᾷ φωκαϊκὸν ψυγμά τι διακινῶν ὡς αἰωρῶν ἡδὺς ἦν. Pro αἰωρῶν cod. P αἰδῶν. Scribendum igitur αἰώσαν, ut vidit iam Casaubonus. Praeterea malim τρίχωμα οἶον ἐπικοσμῶν. Non ornabat enim homo iste luxuriosi iuvenis comam, sed ornanti similis erat. Exercit. philol. II p. 12. In sequ. malim δοκεῖ αὐτῷ.

Ibid. c. συνιδῶν τὸν ἄνθρωπον διαβάλλοντά τινα τῶν λοιπῶν φίλων. Scripsi dubitanter συνειδώς.

Ibid. e. In Antiphanis fragm. vs. 10. σῦχν' οἶον Porsonus, libri συχνοῦ ὄν. Dobraeus σῦχν' οὐπερ.

V, 258. c. Alexis ἀφ' ἐνὸς ἐργαστηρίου. Fort. ἐφ'. Qui sequitur Crobyli locus πάνυ γ' ἢ τοῦ βίου | ὑγρότης μέ σου τέθλιφε, in eo πάνυ γ' pro πάλιν meam ipse coniecturam secutus scripsi; possis etiam πάλαι γ'. Reliqua, quae in libris fere sic leguntur με τοῦ σοῦ τέθαφε, emendavit Herwerdenus Obs. crit. p. 124.

Ibid. d. ὁ γεωργὸς ἐν ὅσοις ἔστι κινδύνους πάλιν. Haec de nauta vel milite rectius dici quam de agricola intellexit Iacobsius; locus lacunosus est.

Ibid. c. ἐμπιεῖν pro ἐκπιεῖν scripsi cum Herwerdeno.

Ibid. f. Ion in Omphala: ἐνιαυσίαν γὰρ δεῖ με τὴν ὄρτην ἄγειν. Ita recte Dindorfius ex emendatione Porsoni scripsit pro λέγειν. Atque ita iam ante Porsonum tacite correxerat Bentleius Epist. ad Millium p. 499 Lips. Pro ὄρτην, quae Dindorfii emendatio est, libri ἑορτήν. At vehementer dubito num ionica forma poeta usus sit, cuius nullum apud Atticos poetas exemplum est. Malim igitur ἐνιαυσίαν γὰρ τὴν ἑορτήν δεῖ μ' ἄγειν. Nec de numeris timendum est; in satyricis enim fabulis licuit poetis migrare legem, quam in tragoediis constanter tenuerunt. Exempla praebet Cyclops Euripidis 210. 675. 676. et ipse Ion in eadem fabula apud Strabonem I p. 60. Βοιωτίας ἐχώρισ' ἀκτῆς ἐκτεμὼν | προβλήτα πορθμὼν. Add. Astydamas apud Athenaeum XI p. 496 c. ἦν δύο δὲ χρυσᾶ, γρῦψ τὸ δ' ἕτερον Πήγασος et Lycophro ibid. X p. 420. Exercit. phil. I p. 22.

VI, 259. a. Ὀρτύγης καὶ Ἴρος καὶ Ἐχαρος. Ὀρτύγης et Ἐχαρος non cognita sunt aliunde nomina, quorum alterum non caret vitii suspicione. Scribendum videtur Ἐσχαρος ell. Polluce IV 104. καὶ μὴν Ἐσχάρινθον μὲν ὄρχημα, ἐπώνυμον δ' ἦν τοῦ εὐρόντος ἀνλητοῦ, quod Ἐσχαρίνειον scribendum suspicor, ab Ἐσχαρίνος. Exercit. phil. Spec. II p. 12.

Ibid. b. σῶμα ἐξεβράσθη ταῖς Ἐρυθραῖς κατὰ τὴν ἀκτὴν, ἣ νῦν Λεόποδον καλεῖται. Post ἐξεβράσθη excidisse videtur πρὸς. Corruptum item Λεόποδον. Graecum esset Λεώπεδον.

Ibid. d. διειλημμένοι τὰς κεφαλὰς διαδήμασι. Fort. περιειλημμένοι.

Ibid. e. ἐπῆλθε τοῖς τυράννοις, καὶ πολλοὺς αἰκισάμενος τῶν περὶ αὐτοὺς Ὀρτύγην μὲν φεύγοντα συνεκέντησε καὶ τοὺς μετὰ τούτου, τὰς δὲ γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα δεινῶς αἰκισάμενος τὴν πατρίδα ἤλευθέρωσεν. Haec pessime narrata esse quivis intelliget; αἰκισάμενος quod post πολλοὺς legitur ineptissimum est. Scripsi ἀποκτείνας, aberravit scriba ad αἰκισάμενος quod post δεινῶς legitur. Similiter nunc coniecisse video Dobraeum. Reliqua Hippiam ita scripsisse probabile est Ὀρτύγην μὲν φεύγοντα συλλαβὼν ἐκέντησε καὶ τοὺς μετὰ

τούτου, vel sic Ὀρτύγην μὲν φεύγοντα λαβὼν ἐκέντησε, συνεκέντησε δὲ καὶ τοὺς μετὰ τούτου etc.

VI, 260. b. Theopompus καὶ γὰρ ὀρχούμενος — καὶ πᾶσαν ἀκολασίαν ὑπομένων. Haec recte habebunt si καὶ γὰρ deleveris et cetera praecedentibus iungas, nisi forte διετέλει post ὑπομένων excidit; sed possunt haec etiam sic in ordinem redigi, ut verbis ἦν δὲ καὶ φύσει βωμολόχος parenthesi inclusis, post πλείους omittatur particula τε, quae abest sane a cod. A.

Ibid. c. Eubuli locum restituisse mihi videor scribendo τοῖσι δὲ κόλαξι pro καὶ τοῖς κόλαξι. Aliter Herwerdenus.

Ibid. e. ταῦτ' ἔχειν. Operarum error est pro τοιαῦτ' ἔχειν.

Ibid. f. ὅθεν δικαίως ἂν τις αὐτοὺς οὐχ ἐταίρους ἀλλ' ἐταίρας ὑπέλαβεν οὐδὲ στρατιώτας ἀλλὰ χαμαιτύπας προσηγόρευσεν. Theopompum acumen ex oppositis petere consuevit, non στρατιώτας, quod ex interpretatione irrepserit, sed χαμαικοῖτας scripsisse conicio. In sequentibus ἐξήλουν Dobraeus scripsit, vulgo ἐξήτουν.

VI, 261. a. Post ἀκολασίαν indicavi lacunam; excidisse videtur ἡγάπησεν.

Ibid. b. γράφει ὥς περιεώρα scripsi partim praeunte Schweighaeusero, qui sequente Dindorfio dedit γράφει οὕτως· περιεώρα — Vulgo γράφει οὕτως ὥσπερ ἑώρα. At B γράφει ὥσπερ ἑώρα.

Ibid. c. διὸ καὶ συμβέβηκεν αὐτοὺς ἀποφθέγγεσθαι πολλάκις εὐκαίρως. Suspicio Sosicratem scripsisse ἀποφθέγγεσθαι [πολλά] πολλάκις, nisi praeferas ἀποφθέγγεσθαι πολλά εὐκαίρως. Ac passim πολλά et πολλάκις confundi multis exemplis constat.

VI, 262. c. In Dieuchidae loco delevi lacunae signa post Μεγαρικοῖς et supplevi κατὰ, nisi malis κατὰ νήσους. Contra lacunam indicavi post ἀναχωρησάντων, ita fere suppledam τῶν δὲ τοῖς υἱοῖς τοῦ Τριόπα συμπαραμεινάντων. Phorbas et Periergus Triopae filii erant. Mox malim τότε [δὲ] λέγεται.

Ibid. f. ἄξοντος scripsi pro ἄγοντος.

VI, 263. a. αὐτὸς ἐπιβαλὼν τὸν σῖτον ἐπὶ τὸν ἀλετώνα

ἔπειτα ἀλέσας καὶ τὰλλα τὰκόλουθα [δράσας] ἐξένισεν αὐτούς. Ita haec scribenda esse suspicor.

Ibid. b. καὶ τὸ περὶ τοὺς οἰκέτας. Seclusi καί.

Ibid. c. In Anaxandridae loco erat Σουριεῖς. Vs. 5. Herwerdenus δαίμων ἐκάστοτε. In Posidonii fragmento scriptum erat εἰς τὰ ἀναγκαῖα.

Ibid. d. ἀλλ' ἐν αὐτῇ μενεῖν τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ. Ita scripsi pro μόνον.

Ibid. f. Legebatur τὴν δὲ ἰδίαν ἀφαμιώτας, τοὺς δὲ περιόικους ὑπηκόους. Correx. Dobraeus.

VI, 264. a. δεσπότου πενέστου. Dobraeus δεσποτοπενεστῶν. Idem continuo καὶ τοὺς Θεττάλων οἰκέτας.

Ibid. b. λάτριάς. quidni λάτρεῖς? Sed infra quoque p. 267 c. Eustathius et C habent λάτρεῖς.

Ibid. c. οὐδὲ γὰρ κεκτήσθαι νόμον εἶναι — πλὴν ἐγγὺς τῶν χρόνων. Scribendum videtur πλὴν ἐγγύσιων χρόνων, sive πλὴν ἐγγὺς τῷ χρόνῳ ell. schol. Thucyd. I, 20. τὰ ἐγγὺς τῷ χρόνῳ. Exerc. phil. II p. 12.

Ibid. d. οἰκειακαῖς pro οἰκίαις posui ex A. Fortasse verum est quod Hemsterhusius voluit οἰκειακαῖς [χρεῖαις].

VI, 265. b. In Theopompi loco post ἐκείνοις lacunam indicavi.

Ibid. c. παύσεται pro παύσῃται Schweighaeuserus. In proximis scripsi ἀλλ' ἐὰν ἐμοὶ σπείσῃσθε pro πείθῃσθε, quod e Lobeckii coniectura scripsit Dindorfius; debebant certe πείθῃσθε. At verum esse σπείσῃσθε docent sequentia. Libri πειθήσῃσθε.

VI, 266. c. Erat τὰ ἄλλα.

Ibid. d. τὸ σῶμα τοῦ δραπέτου. Aptius, opinor, scripsisset Theopompus τοῦ Δριμάκου. Mox ὧν ἂν ἀφέλωνται dedi pro ὧν ἀφελῶνται. Praeterea nescio an rectius scribatur ὧν ἂν ὠφελῶνται.

Ibid. f. τῶν πολιτῶν scripsi cum Erfurdo pro τῶν πολλῶν.

VI, 267. a. Μαλακός. Nonne Μάλακος? cf. Lehrs Arist. p. 281.

Ibid. b. ἀθῶοι ἐξελθόντες τῆς νήσου ἐκπλεύσαντες κατέσχον τὴν Ἐφεσον καὶ οἱ Εφεῖοι ἐκ τούτων ἐγένοντο.

Pro ἐκπλεύσαντες scribendum videtur πλεύσαντες. Postrema autem non erat cur corrupta putaret Gullius Ephes. p. 31. Hoc enim dicit, ab his originem ducere qui postea appellati sint Ephesii. In sequentibus pro ἐστὶ κτήσῃ scripsi ἐν κτήσῃ, potest etiam ἐστὶν ἐν κτήσῃ conici.

Ibid. d. In Ionis loco Wagnero auctore posui ἔθι μοι, pro quo codd. habent ἔθι μοι, vulgo οἶμοι. Ibid. erat κλείσον.

VI, 268. a. Crates vs. 1. αὐτὰ τᾶμπαλιν scripsi ex L. αὐτὰ πάμπαλιν cdd. αὐτὸ τοῦμπαλιν conieci Com. gr. II p. 239. αὐτὸ τραπέμπαλιν nescio quis. Vs. 4. ἀπὸ pro ἐπὶ Bergkii. Vs. 6. ἔπειτ' ἀλάβαστος. Fort. εἰθ' ἀλάβαστος, ut voluit Bergkii.

Ibid. b. In eiusdem Cratetis loco vs. 3. scripsi ἡ γῆ δ' ἔφερ' οὐ δῖος οὐδὲ πόνορος. Vulgo ῥόσους. Vitium latet adhuc in δέος, quod vide ne χρέος scribendum sit. Vs. 11. ἀνάπαιστα παρῆν libri. Scripsi ἂν ψαιστὰ παρῆν, nisi fuit ἂν ἀλιστὰ παρῆν. Vs. 12. τὴν γάρυγ' edidi pro τὸν γάρυγ'.

Ibid. d. ἡμῖν ὦ ἑταῖροι. Erat ὑμῖν.

Ibid. e. — 269. c. ὧν εἰς ἐστὶν ὁ ἀττικώτατος Φερεκράτης. Pro εἰς i. e. ᾱ fortasse προῶτος scribendum est. De dictione eclogae Pherecrateae v. Hist. crit. p. 69. Vs. 1 et 2. fortasse scribendum:

πλούτῳ δ' ἐκείνῃ πάντα συμπεφυμέν' ἦν,

ἅπασιν ἀγαθοῖς πάντα τρόπον εἰργασμένα.

quamquam ἐκεῖν' ἦν per se rectissime dictum est; in eo tamen assentior Herwerdeno Observ. crit. p. 13. non recte legi vs. 2. ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς. Pro εἰργασμένα idem coniecit ἡρτυμένα, possis etiam ἡσκημένα. Vs. 4. πομφολυγοῦντες pro τοντολυγοῦντες scripsi in Com. ed. minore ex B. ubi πομφολυγοῦντες. Vs. 5. ναστῶν τρύφη. Herwerdenus τρύφη (τρυνφή?). Vs. 9. legebatur παρὰ τοῖς ποταμοῖς σίζοντ' ἐκέχυντ'. V. Com. gr. ed. min. p. 108. Vs. 11. εὐπρεπῇ pro εὐτρεπῇ Hemsterhusio debetur. Vs. 12. addidi e Polluce; cum Herwerdenus recte ita scripsit τεύτλοις τ' ἐγγελεύδι' ἐγκεκαλυμένα. Libri ἐγγέλευα, quod cum Schweigh. ἐγγέλεια scripseram. Vs. 15. ἀπατρίζοντα pro ἀτρίζοντα scripsi Dindorfii monitu. Vs. 18. παρῆν δὲ χόνδρος γάλατι κατανεμιμένος. Edebatur γάλακτι. V. ad Com. gr. III p. 28. Pro κατανεμιμένος Pollux μεμιγμένος. Possis igitur κατα-

μεμιγμένος. Sed κατανεμιμένος recte habere videtur, si ad

σης. In Menandri loco μακρὰς pro μικρὰς posui cum Cobeto:

μειγμένος. Sed κατανενιμμένος recte habere videtur, si ad κατανίφω referas, lacte tanquam nive sparsus. Vs. 19. rectius fuerit πνου. V. Iacoby Poet. Com. vol. V p. 18. Vs. 20. διατρίβουσα. Hoc negat Herwerdenus Obs. crit. p. 14. me recte cum με coniunxisse. Cf. Aristoph. Athen. p. 171 b. ὡς οὐψώνης διατρίβειν ἡμῖν τᾶριστον ἔοικεν. Vs. 21. fort. ὡς ἔχομεν εἰς τάρταρον vel ὡς ἔχω ᾽ς τὸν τάρταρον. Pro τάρταρον Herwerdenus Ταίναρον conicit. Post vs. 22. indicavi lacunam. Vs. 25. scribendum videtur ἐπὶ μυρρίναισι κἀνεμώναις κεχυμένοις vel κεχυμένους.

VI, 269. d. φεύσονται. Hanc formam satis tuetur Cratetis locus p. 268 a. παρέσονται lusit Herwerdenus Obs. crit. p. 15.

Ibid. vs. 7. βοτρυών suspectum est. Vs. 9. cum Erfructo et Dobraeo scripsi τὰ δὲ δὴ δένδρη τὰν τοῖς ὄρεσιν. V. Fragm. Com. ed. min. p. 112.

Ibid. e. ἀπαλοῖσι κίχλαις sine causa Dobraeus. V. Vind. Aristoph. p. VII. Mox τῆς καταχρήνης egregia est Schweighaeuseri emendatio. Vulgo κατ' Ἀχαρνεῖς, P κατ' ἀχαρνῆς. Continuo in Nicophontis loco Cobetus κυλινδέτω, VI καλινδέτω.

Ibid. f. — 270. a. In Metagenis loco vs. 1. libenter amplecterer si cod. daret τοῖν μὲν ποταμοῖν. Post vs. 10. τὰ δὲ παρ' αὐτῶ τῷ πόδε, nescio an versus huius fere sententiae exciderit τὰ δὲ παρ' αὐτῶ τῷ πόδε [κυλινδέθ' ἱκετεύονθ' ἑαυτὰ καταπιεῖν], ut Teleclides p. 268 b. μᾶζαι — ἱκετεύουσαι καταπίνειν et Pherecrates p. 269 b. κίχλαι — ἀντιβολοῦσαι καταπιεῖν.

VI, 270. b. ὕφ' ὧν ἀρδευθεῖς τὴν ψυχὴν πάνυ πειναλέος γεγέννημαι. In his postrema verba πάνυ πειναλέος γεγέννημαι non dubitandum videtur quin ex fine tetrametri poetae comici petita sint; potest etiam sine magna opera integer versus restitui:

ὧν ἀρδευθεῖς αὖ τὴν ψυχὴν πάνυ πειναλέος γεγέννημαι.

Sed hoc incertum est. Continuo Achaei versum sic implere licebit:

ἐν [μὲν] κενῇ γὰρ γαστρὶ τῶν καλῶν ἔρωζ —

Ibid. d. Malim ἡπιστάμην ἥκειν [ἄν] ἀγορᾶς πληθυνού-

σης. In Menandri loco μακρὰς pro μικρὰς posui cum Cobeto; primus versus fortasse hic fuit εἰ λουσάμενοι λογάρια δειπνοῦμεν φίλοι.

Ibid. e. Poeta parodiceus fortasse scripserat

τέτλαθι δὴ πείνη καὶ ἀνάσχεο μωρολογούντων,

pro τέτθλαθι δὴ πένιη.

VI, 271. d. Poenitit post ἐν τοῖς Σικωνικοῖς reliquisse scriptori verba κατωνακοφόρους καλεῖσθαι δούλους τινάς, παραπλησίους ὄντας τοῖς ἐπεννάκτοις, temere ex superioribus αὐτολεξεί repetita, qua de re iam olim admonueram. Neque habet illa verba cod. B.

Ibid. e. Ἀρδιαίους Palmerius, vulgo Ἀρκαδίους. Mox in Phylarchi loco malim ὡς ἂν τὰ ἴδια ἐκποιῶσιν, prout res familiaris permittit. Cfr. IV p. 150 e. Fallitur Lucht Fragm. Phyl. p. 102.

Ibid. f. In Myronis Prienenis loco δεσποσιοναύτας corruptum videtur. An δεσποτοναύτας?

VI, 272. d. In Agatharchidis loco τὸν μὲν χιλίους, τὸν δὲ καὶ πλείους, post χιλίους lacuna indicanda videtur; excidit fortasse τὸν δὲ δισχιλίους. Causa in promptu est. Cf. p. 271 e.

VI, 273. f. καὶ ἄλλα δὲ παρ' ἄλλων μαθόντες ἄμεινον ἐπεξεργάσαντο. Ante ἄμεινον excidit fortasse αὐτοί.

VI, 274. a. καὶ τῶν ἄλλων τῶν ὑπὸ τὴν κτῆσιν ἀφελῆς καὶ ἀπερίεργος χρήσις. Pro ὑπὸ malim περί.

Ibid. b. Erat αὐτοῖς δὲ χορηγεῖν et c. κατὰ ἀγοράν et e. οὔτοι δ' ἄλλοις. In iis quae continuo sequuntur Schweighaeuserus recte coniecisse videtur ἀπὸ τῆς αὐτῆς παιδείας ὀρμωμένοις.

VI, 275. a. ὑπερβαλλούσης ἀγρῶν τιμῆς. Pro ἀγρῶν nescio quis ἀργύρου. Si quid mutandum est, praestare opinor ἀργυρίων.

VII, 275. b. ἦν ἦγον κατὰ τὴν τῶν Διονυσίων, ἐν ᾗ παριόντες ἕκαστοι τῷ θεῷ οἷον τιμὴν ἀπειτέλουν τὴν ῥαψωδίαν. Vix credibile est hanc rhapsodorum festivitatem eodem tempore quo Dionysia actam esse, quare pro κατὰ scribendum putaverim μετά. Ceterum confer Welckerum de Cyclo epico I p. 391.

VII, 276. b. Eratosthenes τοῦ Πτολεμαίου κτίζοντος ἑορ-

τὴν καὶ θυσιῶν παντοδαπῶν γένη. Rectius opinor scripsisset παντοδαπὰ γένη. Sequuntur continuo haec: ἡρώτησεν Ἀρσινόη τὸν φέροντα τοὺς θαλλοὺς τίνα νῦν ἡμέραν ἄγει καὶ τίς ἐστὶν ἐορτή. Pro ἄγει nescio an scribendum sit ἄγουσι. Ceterum morem olivae ramos gestandi aliis festorum solennitatibus quam Minervae sacris adhibitum fuisse, neque scriptorum testimoniis doceri potest nec per se probabile est. Cfr. Com. graec. II p. 33. Itaque quum in verbis supra adscriptis aperte de Dionysi festo agatur, dubitari non potest quin τὸν φέροντα τοὺς θαλλοὺς scribendum sit, atque habet hoc ipsum cod. B. Exerc. phil. Spec. II p. 13.

Ibid. d. τὸ μέγεθος αὐτοῦ ἐμφανίζων. Scripsi ἐμφανίζων.

Ibid. f. λέγομεν γοῦν ὀψοφάγους οὐ τοὺς βόειαι ἐσθίωντας, οἷος ἦν Ἡρακλῆς, ὃς τοῖς βοείοις κρέασι ἐπήσθιε σὺν αὐτῷ, οὐδὲ τὸν φιλόστυκον, οἷος ἦν Πλάτων ὁ φιλόσοφος, ὡς ἱστορεῖ Φανόκριτος ἐν τῷ περὶ Εὐδόξου· ἱστορεῖ δ' ὅτι καὶ Ἀρκεσίλαος φιλόβοτους ἦν· ἀλλὰ τοὺς περὶ τὴν ἰχθυοπωλίαν ἀναστρεφόμενους. Fugit editores Athenaei haec ad verbum fere translata esse ex Plutarcho Symp. IV, 4, p. 667 f. καὶ γὰρ ὀψοφάγους καὶ φιλόστυκους λέγομεν, οὐχὶ τοὺς βοείοις χαίροντας ὥσπερ Ἡρακλῆς, ὃς τοῖς βοείοις κρέασι σὺν αὐτῷ ἐπὶ ἐσθίειν (leg. σὺν' ἐπὶ ἐσθίειν)· οὐδὲ τὸν φιλόστυκον, οἷος ἦν Πλάτων· οὐ (leg. οὐδὲ) φιλόβοτον, οἷος Ἀρκεσίλαος· ἀλλὰ τοὺς περὶ τὴν ἰχθυοπωλίαν ἀναδιδόντας (fort. ἀναδιδόντας) ἐκάστοτε, καὶ τοῦ κώδωνος ὁξέως ἀκούοντας. Nisi potius ex communi uterque fonte hausit, quo Athenaeus ita usus est, ut etiam auctorum nomina apponeret. Similis utriusque consensus in iis est quae de Platone et Timotheo Cononis filio narrant Athenaeus X p. 419 c. Plutarchus autem Symp. VI p. 686 b. De Hercule vero illa κρέασι βοείοις κρέασι σὺν' ἐπὶ ἐσθίειν, Euripidis esse constat e Clemente Alex. Protr. p. 50 Sylb. τότε δ' ἐμμανὴ εἰσάγων Ἡρακλῆα καὶ μεθύοντα ἀλλαχόθεν καὶ ἀπληστον· πῶς γὰρ οὐχί; ὃς ἐστιώμενος τοῖς κρέασι κρέασι σὺν' ἐπὶ ἐσθίειν ἄμυνε· βλακῶν ὥστε βαρβάρῳ μαθεῖν. Sunt autem sine dubio ex Syleo petita, in quo dramate Hercules προαθεῖς τῷ Συλεῖ ὡς γεωργὸς δοῦλος ἐσταλταὶ εἰς τὸν ἀγρὸν τὸν ἀμπελῶνα ἐργάσασθαι· ἀνταπακῶς δὲ διέκλλη προορῖζους τὰς ἀμπελούς νωτοσκηρῆσας τε

αὐτὰς εἰς τὸ οἶκημα τοῦ γεωργοῦ τοῦ ἀγροῦ ἄρτους τε μεγάλους ἐποίησε καὶ τὸν κρείττω τῶν βοῶν θύσας καὶ τὸν πιθεῶνα διαρρήξας καὶ τὸν κάλλιστον πίθον ἀποπωμάσας, τὰς θύρας τε ὡς τράπεζαν θεῖς ἥσθιέ τε καὶ ἐπινεν αὐτῶν, καὶ τῷ προεστῶτι δὲ τοῦ ἀγροῦ δορυμὸν ἐνορῶν φέρειν ἐκέλευεν ὥραϊά τε καὶ πλακοῦντας, καὶ τέλος ὅλον ποταμὸν πρὸς τὴν ἑπαυλιν τρέψας τὰ πάντα κατέκλυσεν Anonymus Cramerii Anecd. Par. I p. 7. ad quae conferendus est locus Philonis apud Matthiaeum ad Euripidis Fragm. Syl. IV p. 336. τὸν μὲν γὰρ ἄριστον τῶν ἐκεῖ ταύρων καταθύσας Αἰὲ πρόφασιν εὐωχεῖτο, πολλὸν δ' οἶνον ἐμφορήσας (ἐμφορηθεῖς?) ἄθροον εὐ μάλα κατακλιθεῖς ἡκρατίζετο. Ex anecdoto Cramerii, ut hoc adiciam, corrigendus est Apollodorus Bibl. II, 6, 3. Συλέα δὲ ἐν Ἀνδρία τοὺς παριόντας ξένους σκάπτειν ἀναγκάζοντα σὺν ταῖς ῥίξαις τὰς ἀμπελούς σκάψας μετὰ τῆς θυγατρὸς Ξενοδίκης ἀπέκτεινε. Ubi pro σκάψας, in quo merito haeserunt editores, σπάσας scribendum videtur. Exerc. phil. I p. 22 sq.

VII, 277. a. μνημοχρίαν ἀπὸ τῶν νεῶν ἐποιήσατο, ὡς τὴν θέαν ἡδίστην γενέσθαι. Pro ὡς scribendum videtur ἥς.

Ibid. b. In Sophoclis loco χορὸς δ' ἀναύδων ἰχθύων ἐπερρόθει, σαίνοντες οὐραίοισι τὴν κεκτημένην, recepi certissimam Brunckii emendationem σαίνοντες pro σαίνουσιν. Simillima constructio in Achaici loco, qui continuo affertur, πολλὸς δ' ὄμιλος πορτίου κύκλου σοβῶν — χοαίνοντες οὐραίοισιν εὐδίαν ἀλός. Male ab aliis σαίνουσι δ' οὐραίοισι coniectum est. In Achaici versibus δ' pro γὰρ scripsi cum Erfurdo.

Ibid. c. Seclusi versus Amphidis, prius importune huc illatos. Adscripti fuerant a curioso lectore ex II p. 57 b. ad illustranda ea, quae Athenaeus p. 276 c. de nomine ὄψον = ἰχθὺς disputavit, ubi cum in margine appositi essent, non mirum est eos postea in inferiorem locum detrusos esse. Λευκαδία pro Λευκάδι scripsi Hist. crit. p. 406.

Ibid. f. Archippi locum ita refinxerim ὅτε δ' ἥσθες ἀμίας τὰς παχείας. In Epicharmi fragmento corruptissimo satis habui personarum vices distinguere ut voluit Ahrensius; at vs.

6. διατεταγμένοι pro διατεταγμένοι scripsi, nescio meamne an alius coniecturam secutus.

VII, 278. a. ὁ δὲ ὀψοδαίδαλος Ἀρχέστρατος ἐν Γαστρολογίᾳ — οὕτως γὰρ ἐπιγράφεσθαι φησι *Λυκόφρων* ἐν τοῖς περὶ κωμωδίας, ὡς τὴν Κλεοστράτου τοῦ Τενεδίου Ἀστρολογίαν — περὶ τῆς ἀμίας φησὶν οὕτως. Ex hac admonitione conicias, ut Archestrati carminis ita etiam Cleostrati operis dubiam fuisse et incertam inscriptionem, donec Lycophron id Ἀστρολογίαν inscribendum esse doceret, quo titulo etiam Eudoxi et Hesiodi et Thaletis ferebantur carmina, Plutarch. de Pyth. orac. p. 402 f. Commemoratur Cleostratus Tenedius ab Anonymo in Petavii Doctr. temp. III p. 147. ubi miro errore in iis memoratur scriptoribus, qui de Arato commentati sunt. Cfr. Theophrastus de vent. I, 4 p. 783. Plinius Hist. Nat. II, 8. et qui unicum eius fragmentum servavit Schol. Eurip. Rhes. 524: Παρμενίσκος φησὶν — ὅτι ταύταις (ταῖς τοῦ σκορπίου πρώταις μοίραις) ὁ Βωώτης ἄμα ἄρχεται καταδύεσθαι. Κλεόστρατον γοῦν τὸν Τενέδιον, ἀρχαῖον [ποιητὴν, λέγειν] οὕτως.

ἀλλ' ὅπου ἂν τρίτον ἡμᾶς ἐπ' ὀγδώκοντα μένησι σκορπίος, εἰς ἄλλα πίπτει ἅμ' ἡοὶ φαινομένηφι.

Cetera de Cleostrato dicenda v. apud Fabric. B. G. ed. Harl. IV p. 7. De aetate viri dixit Vaterus ad Eur. Rhesum p. 199. Eiusdem nomen recte Bergkii apud auctorem Vitae Arati p. 443 ed. Buhl. restituit, ubi vulgo Κλεοπάτρης editur. Archestrati operis, cuius varias inscriptiones (Γαστρονομία, Ἡδυπάθεια, Δειπνολογία, Ὀψοποιία) Athen. I p. 4 e. recensuit, magnam fuisse apud veteris aevi gulones auctoritatem intelligitur ex loco Dionysii Sinopensis, quem exhibui Fragm. Comic. III p. 548. Eum totum terrarum orbem ventris causa pervagatum esse et Sardanapalli vitam vixisse qui dicit Athenaeus III p. 116 f. et VII p. 249 f. compluribus locis de eo iis utitur nominibus, quae summam hominis gulositatem testantur, velut VII p. 278 a. dicitur ὀψοδαίδαλος, p. 286 a. ὁ τένης, p. 301 e. ὁ δειπνῶν λοχαγός, p. 303 e. ὁ κίμβιξ, p. 311 f. ὁ ἡδονικός φιλόσοφος. Hinc non dubito quin eundem hominem, quem patria Siculum fuisse constat, sub Siceliotae Gnathonis nomine significare voluerit Plutarchus

de latenter viv. p. 1128 a. τοὺς περὶ Φιλόξενον τὸν Ἐρύξιδος καὶ Γνάθωνα τὸν Σικελιώτην ἐπτοημένους περὶ τὰ ὅσα λέγουσιν ἐναπομύττεσθαι ταῖς παροψίσιν, ὅπως τοὺς συνέσθιόντας διαστρέψαντες αὐτοὶ μόνοι τῶν παρακειμένων ἐμφορηθῶσιν. Gnatho enim gulosi et edacis parasiti nomen fuit in nova comoedia frequentatum. Cf. Plutarch. Symp. p. 767 e. Lucian. Tim. 45. et Fugit. 19. Archestrati carminis qui supersunt ab uno Athenaeo servati versus circiter ducenti octoginta omnes versantur in tradendis piscium apparandorum praeceptis. At eodem carmine de ceteris quoque voluptariae vitae instrumentis expositum fuisse ostendunt quae scripsit Athenaeus III p. 116 f. Ἀρχέστρατος μὲν ὁ περιπλεύσας τὴν οἰκουμένην γαστρὸς ἕνεκα καὶ τῶν ὑπὸ γαστέρα. Hinc cum Philaenide, cuius ἀκόλαστον περὶ ἀφροδισίων σύγγραμμα ferebatur, Archestratum componunt Chrysippus Athen. VIII p. 335 b. — e. et Clearchus X p. 457 e. In eodem carmine de variis vinorum generibus expositum fuisse ex alio quodam Athenaei loco intelligitur. Formam et descriptionem operis praevisse videtur Philoxenus Leucadius, cuius e Convivio Plato comicus Phaon. fr. I. 14. (Com. gr. II p. 672) praeter alios hosce versus servavit:

ὄσφρων αἰολίαν συνόδοντά τε καρχαρίαν τε
μὴ τέμνειν, μὴ σοι νέμεσις θεόθεν καταπνεύσῃ.

Quos satis aperta imitatione expressit Archestratus Athen. VIII p. 305 e.

τὸν κάπρον ἂν ἐσίδῃς, ὦνοῦ καὶ μὴ κατάλειπε,
κἂν ἰσόχρους ἐῇ, μὴ σοι νέμεσις καταπνεύσῃ
δεινὴ ἀπ' ἀθανάτων.

Et reliqui quoque Philoxeni versus, si orationis colorem et praeceptorum traditorum formam spectas, summam cum Archestratis similitudinem referunt. Non omittendus tamen Clearchus Athen. VIII p. 337 b. Archestrati διδάσκαλον fuisse dicens Terpsionem, quibus quod subiicit ὃν καὶ πρῶτον Γαστρολογίαν γράψαντα διακελεύεσθαι τοῖς μαθηταῖς τίνων ἀφεκτέον, non omnino verum esse docet quod commemoravi Philoxeni carmen, poetae Archestrato et Terpsione superioris. Non recte enim Perizonium ad Aelian. V. II. XI, 7. Archestratum nostrum haud diversum existimare ab

eo, ad cuius societatem Xanthippum, Periclis filium, se applicuisse Athenaeus V p. 220 d. tradit, temporum rationes evincunt, si quidem Xanthippus ante Periclem obiit, Archestratum autem gastrologum circa Ol. CXVIII scripsisse satis probabiliter demonstrari potest. Exercit. phil. II p. 43.

Ibid. c. Archestratus εἶθ' ὑπὸ θεορῆν ὥσον ἔσω σποδόν. Ita Dindorfius pro θεορῆν. Praestat fortasse ὑποθέορῆν in cinerem subcalidum.

Ibid. d. καὶ κλεινὸν ἀμείψης Αἰγαίου πελάγους ἔναλον πόρον. Aegaeum mare dixit Archestratus angustiore sensu de mari circa Aegaeas Lesbicas. In sequentibus aut ἀγορῶν aut ἐπιμελῶς abundat.

Ibid. f. ἐπικούρους καὶ βοηθοὺς βοῶσιν. Haec coniunxit ad exemplum Platonis Leg. III p. 314 b.

VII, 279. b. Βατο εὖσως ἅπαντας ἢ τυχὸν δώσεις ἑμοί. Herwerdenus Obs. crit. p. 124. ἔσως ἅπαντας εὐτυχεῖν δώσεις ἑμοί.

Ibid. c. καὶ τὴν κεφαλὴν ζητοῦσιν ὥσπερ πράγματος. Delet hunc versum Hirschigius. V. Com. graec. IV p. 502. In eiusdem poetae loco καὶ λεσβίου χυτροῖδε λαμβάνειν δύο scripsit Schweigh. pro χυτροῖδε. Porsonus χυτροῖδια.

VII, 280. a. Epicurus οὐ γὰρ ἔγωγε — ἡδείας κινήσεις. Notus est Ciceronis locus Tusc. III, 18. nec equidem habeo quod intelligam bonum illud, detrahens eas voluptates quae sapore percipiuntur, detrahens quae auditu et cantibus, detrahens eas etiam quae ex formis percipiuntur oculis, suaves motiones, sive quae aliae voluptates in toto homine gignuntur quolibet sensu, ubi post sapore percipiuntur excidere fortasse verba detrahens eas quae rebus veneriis. Contra in graecis post ἡδείας κινήσεις excidisse videntur haec: ἢ αἵτινες ἄλλαι ἡδοαὶ ἐν ὅλῳ τῷ ἀνθρώπῳ γεννῶνται ἢ τινῶν αἰσθήσει.

Ibid. d. In Philetaeri loco recepi Erfurdti emendationem, vulgo εἰς αὐτοῖον δὲ φροντίζειν εἴτι ἔσται. Continuo τὰρχύριον dedi pro ἀρχύριον et in sequenti fragmento cum Porsono scripsi δῆπουθ' ἂν pro γε δῆπουθεν.

Ibid. e. Erat γραμματιδιοποιῶ et in Apollodori Carystii fragmento vs. 5. οὔτε. Vs. 9. πῶς pro τίς scripsi cum Iacobsio.

Ibid. f. In eiusdem poetae loco legitur ἐξὸν (ὁρᾶν) ἑλαροὺς παίζοντας ὑποπεπωκότας | ἀνυλόμενους ὠδί. Fortasse κηλουμένους ὠδί. Cod. A. ὠδεῖ.

VII, 281 f. In Apollodori Atheniensis loco ἐπὶ τῷ ἑτέρῳ scripsi pro ἐπὶ τοῦ ἑτέρου ex C.

VII, 282. a. Epicharmus μύες ἀλφησταί τε — ante ἀλφησταί inserui αμ'.

Ibid. b. Ananias vere chromium, autumno autem capellas porcellosque esu iucundissimos esse dixit ἡδὺ δ' ἐσθλὲν χιμαίρης φθινοπωρισμῷ κρεῖας. | δέλφρακος δ', ὅταν τραπέωσι καὶ πατέωσιν, ἐσθλὲν. Mirum est poetam in φθινοπωρισμῷ primam et in ἐσθλὲν penultimam produxisse. Vs. 5. vulgo editur

καὶ κυνῶν αὕτη τόθ' ὥρη καὶ λαγῶν κάλωπήκων. In quibus aut αὕτη aut τότε superfluum est. Possis καὶ κυνῶν αὐτῆμος ὥρη conicere; lenius tamen fuerit καὶ κυνῶν αὐτῆ τὸτ' ὥρη, sc. ἡδὺ ἐστὶν ἐσθλὲν. Exercit. phil. I p. 24.

Ibid. c. Corrige operarum vitium κημήρης.

Ibid. f. In Nicandri versibus μηνύει posui pro μηνύσας, quod B habet, AP μηνύσαι. Dobraeus μήνυσεν, quod fortasse ut lenius praefendum est.

VII, 283. a. Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς ἐν Κόλῳ. Scripsi Κόλῳ et in ipsis poetae versibus ἀνιοχέων | ἥστ' ἀκάτω κατόπισθε pro ἀνιοχέων εἰς τὰ κάτω κατόπισθε. V. Anal. Alex. p. 240. ubi quae sequuntur ita corrigere tentavi θεᾶς ὑπο πόμπιμος ἰχθύς, i. e. a Circe missus.

Ibid. d. In Erinnae loco revocavi cod. scripturam ποιμπεύσας, pro quo Stephanus dederat ποιμπεύσαις. Continuo malim διὰ τὸν Ἀπόλλωνος ἔρωτα.

Ibid. f. Apollonii versum, ποιμπίλον ὠκνάων νηῶν αἰήονα δοῦλον, fortasse recte emendavi φρουρὸν reponens pro δοῦρον, ut habent AB. αἰήονα, quod in A αἰήονονα scriptum, fortasse εἰδήμονα fuit. Lobeckius ad Soph. Liac. p. 164. ἀλιδινέα δοῦλον.

VII, 284. c. Callimachus ἢ μᾶλλον χρύσειον ἐπ' ὀφρύσιν

κροῦνμαθ'. οὐ καὶ νῦν τις ἐκχεομένη μέγα. Ita correxi

VII, 281. c. Callimachus ἢ μᾶλλον χρύσειον ἐπ' ὀφρύσιν
 ἱερὸν ἰχθύιν. Ita scripsi. Pro ἐπ' erat ἐν, ut in Eratosthenis
 loco lit. d. ubi ἐπ' edidi e Plutarcho. Praeterea pro μᾶλλον
 forsitan καλὸν scribendum est. Cfr. ad Theocritum p. 281.

Ibid. c. Ἀρχέστρατος περὶ τῶν ἐν βοσπόρῳ ταρίχων
 εἰπὼν Βοσπόρου ἐκπλεύσαντα — ἰχθύος ἀνξηθέντος, ὃν
 ἐν μέτρῳ οὐ θέμις εἰπεῖν. Nulla in his constructio est; suam
 orationi integritatem restitues addito quod post ἀνξηθέντος
 excidit ἐπιφέρει.

Ibid. f. Edebatur ἡλίῳ ῥιγοῦντι ut p. 285 c. et ἔσθ'
 ἁπλῶς.

VII, 285. b. Dobraeus διαστέλλων [πρὸς] τὸν λεγόμενον
 γόνον.

Ibid. b. Archestrati versus nondum persanati sunt; certe
 in tertio versu

καὶ λαβὲ πρόσφατον αὐτὸν ἐν εὐκόλποισι Φαλήρου
 ἀγκῶσιν ληφθένθ' ἱεροῖς —

non placet duplex τῶν ἀγκῶνων epitheton. Scribendum ἐν
 εὐκόλποισι Φαλήρου ἀγκῶσιν, quod aptissimum est sinuosi
 portus epitheton. Exercit. philol. I p. 25.

Ibid. d. Ἰδε πῦρ ἀφύη. Scripsi εἶδε ex BC. Vulgatum ta-
 men tuetur Hesychius s. ἰδε.

Ibid. f. τὰς Αἰνιάτιδας καλουμένας ἀφύας. Rectius Αἰ-
 νεάτιδας, ab Αἴνεια, ut Κορσεάτης a Κόρσεια, Ὀρνείατης
 ab Ὀρνεια, et similia eiusdem generis plura. Cfr. Staphanus
 Byz. s. v. Αἴνεια.

VII, 286. b. In Calliae loco fortasse ἀχαρνῶς scriben-
 dum est.

Ibid. c. Epicharmus σκορπίος παῖς ἐπιθαλάττιός τε οὐ.
 An παῖς ἐπιθαλαττίου θεοῦ?

Ibid. d. In Archestrati loco post ὀψώνει Dindorfius plura
 excidisse statuit, recte forsitan, nisi potius καὶ delendum est
 cum B.

VII, 287. a. De Pherecratis fragmento v. Com. graec.
 II p. 311.

Ibid. c. In Numenii loco δέλετρα pro δέλευρα scripsi prae-
 cunte J. G. Schneidero.

Ibid. e. Antiphanes ἄτοπά γε κηρύττουσι ἐν τοῖς ἰχθύσιν

κηρύγμαθ', οὐ καὶ νῦν τις ἐκεκράγει μέγα. Ita correxi
 editam scripturam ἄτοπόν γε — κήρυγμα, οὐ καὶ νῦν —.
 Sequitur Alexidis locus, in quo τοῖσι scripsi pro τοῖς, deleto
 quod B omittit μέν. Tum ἐστιῶν dedi cum Villebrunio,
 ἐσθλίων Schweigh. et Dindorfius; libri ἐσθίων.

VII, 288. d. In Philemonis fragmento vs. 1. ὥς ἱμερός μ'
 ὑπῆλθε γῇ τε κούρανῳ λέξαι μολόντι, fortasse scribendum
 μούπῆλθε, i. e. μοι ἐπῆλθε, eademque crasis etiam Euripidi
 Med. 56. restituenda videtur ὥσθ' ἱμερός μούπῆλθε γῇ τε
 κούρανῳ λέξαι μολούσῃ. Vs. 5. scribendum praeunte Toupio
 τοῖον παρατέθεικ'. Post vs. 9. fortasse nonnulla exci-
 derunt.

Ibid. e. ὅμοιον ἐγένετ' ὄρνις ὁπότεν ἀρπάσῃ. Scriben-
 dum ὁπότεν ὄρνις.

Ibid. f. εἰ δ' ἔλαβον ἀρτίως σκάρον. Sic Bentleius pro
 ἄρτι. Fortasse tamen vitium in σκάρον latet scribendumque
 ἄρτι σαργόν vel σαυρόν.

VI, 289. a. τοὺς ἤδη νεκρούς... ὅταν ὁσφρανθῶσι ποιῶ
 ξῆν πάλιν. Fortasse ante ὅταν excidit ὄντας. Casaubonus
 ὅταν μόνον ὁσφρανθῶσι.

Ibid. b. Ephippus οὐ Μενεκράτης μὲν ἔφασκεν εἶναι
 Ζεὺς θεός. Ita Schweigh. pro εἶναι ὁ θεός. Nauckius Observ.
 crit. p. 46. εἶναι θεῶν θεός, quod probari non potest.

Ibid. c. κρηπίδας τε ὑποδεδεμένος. Ad κρηπίδας desi-
 dero χρυσᾶς vel simile quid.

Ibid. d. ἐμὲ δὲ καὶ οἱ μέλλοντες ἔσεσθαι. Scripsi οἱ
 [αἰ] μέλλοντες.

Ibid. e. Recte legitur μετὰ τῶν ἰδίων θεῶν, quod non
 debebat in φίλων mutari. Quod statim sequitur ἐπὶ τῆς μέ-
 σης κλίνης ὑψηλότατα καὶ ἱεροπρεπέστατα κεκοσμημένης
 non retius dictum est quam si latine dicas torum altis-
 sime ornatum. Scribendum videtur ὑψηλοτάτης, ac for-
 tasse etiam οὔσης Hegesander addiderat.

Ibid. f. μετὰ τῶν ὑπηκόων γελάμενος θεῶν ἔφηνεν ἐν
 τοῦ συμποσίου. Ita haec scripsi, vulgo pro θεῶν legitur
 θέων, quod fortasse servari potest.

VII, 290. a. Pythermus Ephesius de Themisone Herculem
 aemulante: ἐφόρει δὲ τὰ τόξα σκυθικὰ καὶ ῥόπαλον ἐκράτει.

Quem Hercules gestabat arcum fuisse Scythicum constanti fama ferebatur. V. Theocrit. XIII 56. Lycophro Alex. 56, Herodorus et Callimachus apud schol. ad Theocritum l. l. Formam arcus Scythici satis luculenter describit Agatho in Telepho apud Athen. X p. 454 d. ubi figurae literae sigma assimilatur, qualem ex titulo apud Boeckhium Inscr. 8. protulit Matthiae ad Euripidis Fragm. p. 358. Eadem forma obversabatur poetae tragico aequo Plutarchum Solert. anim. p. 907 d. dormientem Herculem his verbis describenti: τὰ τόξα μασχάλη | ὑποθίς κραταῖῳ περιβαλὼν βραχίονι | εὐδὲι πιέζων χειρὶ δεξιᾷ ξύλον. Cui descriptioni non respondet nisi Scythici arcus figura, cuius exempla habemus in numo aeneo Lamiae in Museo Brit. tab. V, 8. et apud Gerhardum in Delectu pict. vas. tab. CIX. CXIX. CXXIV. Cfr. Pausan. X, 31, 8. Strab. II p. 187 (125). Millin Monum. ined. Tom. I p. 15. Exercit. phil. I p. 25.

Ibid. b. In Hegesippi loco erat μὴ κόπτ' ἐμέ et vs. 5. εὐρημένον εἰδέναι νόμιζε. Emendavit Dobraeus.

Ibid. c. ἐπὰν τάχιστ' ἔλθωσιν ἐκ τῆς ἐκφορᾶς. Scribendum puto ἀπὸ τῆς ἐκφορᾶς.

Ibid. τὸ πέρας σοι λέγω. Fortasse τὸ πέρας μοι λέγε, ut haec ab interlocutore A. dicantur. Cfr. vs. 4.

Ibid. d. πολλοὺς ἐγὼ σφόδρ' οἶδα τῶν καθημένων. Scripsi πεκλημένων, hospitum ad coenam invitatorum.

Ibid. f. — 291. d. Nicomachi ecloga. Vs. 2. scribendum videtur ὀλίγων δὲ πεποίηκας τί πως. ἐν τῇ τέχνῃ —

VI, 291. a. Vs. 7. εἴσομαι δὲ γ' ἂν λέγῃς. Nauckius εἴσομαι δ' ἂν λέγῃς. Vs. 9. pro πότερος, quod Dindorfius cum Dobraeo pro πότερον posuit, scripsi πάτερος, de quo v. Addenda mea Com. grece. vol. V p. 117. Vs. 15. ζωγραφίας ἤφθαι, haec ex pluribus quae exciderunt relictæ sunt. κατὰ addidi suasu Dindorfii. Vs. 16. δεῖ τινα τέχνης Hermannus auctore scripsi pro δεῖ τῆς τέχνης.

Ibid. b. Legebatur ἀστρολογικὴν ἱατρικὴν γεωμετρικὴν, Dindorfius ἀστρολογικὴν γεωμετρικὴν ἱατρικὴν. Verum esse verborum ordinem quem ego et Dobraeus Adv. II p. 314 restituumus sequentia ostendunt. Vs. 19. ante Erfurdum erat

τέχνης pro τύχης. Vs. 20. fort. παρακολουθήσας. Vs. 21. πότ' ἄωρος. B ποθωρος, unde conicias πόθ' ὥριός ἐσθ' ἕκαστος ἢ πότ' ἄωριος.

Ibid. c. Vs. 30. περὶ τῆς ἱατρικῆς δὲ personae A assignavi. Vs. 33. κοὺν ἐγκρατῆς. Eustathius ad Hom. p. 1753, 49. οὐκ ἐγκρατῆς.

Ibid. d. Vs. 35. ἔχον pro ἐμὸν Iacobsius; praeterea indicavi lacunam. Vs. 38. ἀριθμητικῆς Grotius, λογιστικῆς Iacobsius, vulgo μαγειρικῆς. Restituenda autem crasis εἰδέν-ἀριθμητικῆς. Vs. 39. καὶ γραφήσεται corruptum animadvertit Hirschig, cuius de toto h. l. sententiam v. Com. gr. vol. V p. CCCXXVI. Vs. 40. μίκρ' ἀντάκουσον Cobetus. Vs. 41. δὲ δίαγε νῦν τὴν ἡμέραν Cobetus.

VII, 292. b. In Diphili loco vs. 16. ἐπιβαλεῖ Coraes. Vs. 20. περιχαρῆς | εἰς δέκ' ἐπὶ τῇ μῇ γεγονέναι καὶ δώδεκα. Pro εἰς δέκ' fortasse ἔνδεκ' scribendum. De nauticis usuris cfr. Com. gr. vol. V p. 111. Vs. 23. ὑπέκνυσ' Preller Philol. Gotting. III p. 522. Vulgo ὑπέμειξ'.

Ibid. c. Vs. 29. ἀνασευρμένα scripsi pro ἀνευρημένα.

Ibid. d. Vs. 38. οἷ scripsi pro οὐ. Vs. 41. ἀποσάξεις Casaubonus pro ἀποτάξεις. Cfr. Cobetus Mnem. IV p. 318. Continuo in Athenaei verbis μαγειρικὸς pro μαγειρικός Dobraeus.

Ibid. e. In Archedici loco vs. 3. οὐκ οἶσεις scripsi cum Herwerdeno Obs. crit. p. 100 pro οἰγήσει. Vs. 4 sq. idem coniecit τοὺς τ' ἀνδρακας | ὅαντας ἐλαίῳ πανταχῇ. Praefero quod Hermannus coniecit τὸν ἀνδρακα | ἔρραν' ἐλαίῳ πάντα καὶ ποιῶ φλόγα. De ἀνδραξ cfr. 293 c.

Ibid. f. In eiusdem poetae fragmento vs. 11 et 12. fortasse scribendum κοτύλη τε παραναλωμένη σέσωκέ μοι. Libri κοτύλης τε παραναλωμένης σέσωκέ μου. Schweighauserus σέσωκ' εἶπ. Ut ego, etiam Dobraeus.

VII, 293. c. In Sotadis fragmento vs. 15. pro ὥφθη Dobraeo praeunte dedi ἐφθῆ. Ibid. vs. 18. scripsi cum Dobraeo ἐψητὸν δὲ μετὰ ταύτας τινά. Cod. A ταῦτ' αἰσινα. ταύτας spectat ad σηπίας καὶ τευθίδας. Non recte Porsonus μετὰ ταῦτ' ἐστὶ τί; Vs. 19. τούτοις dixit quasi praecessisset ἐψητούς.

Ibid. d. Vs. 24. πάντα inserui cum Casaubono; nec tamen

hoc sufficit. Post τοιούτῳ τινί versus videtur excidisse, quo accuratius quale esse debeat τὸ ἄλλενρον indicatum erat.

Ibid. e. Legebatur ἀφύαν. Ib. πλείονα, quod Schweighaeuserus πλείονας scribi volebat, corruptum est.

Ibid. f. In Arcestrati loco γόγγρον μὲν γὰρ ἔχεις κεφαλήν, φίλος, ἐν Σικυῶνι, non erat cur praeunte Bindorfio probarem Schweighaeuseri coniecturam φίλη ἐν Σικυῶνι scribentis, nec favere dicam Philemonis locum p. 289 a. ἢ ὅτι τῆς Σικυῶνος τῆς φίλης ὃν τοῖς θεοῖς | γέρει Ποσειδῶν γόγγρον εἰς τὸν οὐρανόν, ubi φίλη dicitur Sicyon quoniam Neptuno grata est, quippe a Sicyoniis sancte culto.

VII, 294. b. Archedicius γόγγρον κεφαλήν καὶ τὰ πρῶτα τεμάχια. Pro κεφαλήν fortasse κεφάλαιον scribendum est, nisi potius τὰ πρῶτα τεμάχια corrupta sunt. Suspicebam καὶ τὰ πτερωτὰ τεμάχια, i. e. τὴν λοφίαν. Tum ὃν ἔχω τουτονί coniecit Nauckius.

Ibid. c. οὐδεὶς δεδιχόνηκεν dedi e correctione Valckenarii. Vulgo δὲ διηκόνηκεν. Cod. P δὲ διακόνηκεν. Verum est δεδιακόνηκεν. Cfr. Herwerden Obs. crit. p. 101. Continuo Dobraeus λέγων. Vs. 12. διαπυτιοῦσ' οἶνον δὲ τοιούτον χαμαί. Scribendum videtur ἐκπυτιοῦσ'. Nauckius ἀποπυτιοῦσ'.

VII, 295. a. Lynceus Samius ἀδικία κτήσασθαι τὴν ἐπιθυμίαν. Plane singulariter et sine exemplo haec dicta sunt. Requiro ἰάσασθαι vel πλήσασθαι τὴν ἐπιθυμίαν. Ibidem sequuntur haec: καὶ γὰρ τὸν Θησέα φησὶ γεγονότα καλόν, ὑπολαμβάνω, τοῦ Τληπολέμου τὸν ἰχθὺν τοῦτον αὐτῷ παρασχόντος, παρεσχημέναι. Rectius fuerit ἀντιπαρεσχημέναι.

Ibid. d. In fine loci Antiphanis ex Philotide petiti non incommode addideris ἀπολεῖ μ' οὐτοσί. Cfr. eiusdem poetae locum XIV p. 662 b. Sequitur continuo Eubuli locus, cuius primam partem ita relinquerim

τὴν τ' εὐπρόσωπον λοπάδα τοῦ θαλαττίου
γλαύκου φέρουσαν εὐγενέστατον κάρα.

Affert enim haec Athenaeus, ut glauci caput in magno honore fuisse doceat. De versu tertio cfr. Com. gr. III p. 225.

Ibid. e. In Anaxandridis loco ἀνύμορος pro ἀνίμορος ex-

hibui ex emendatione Dobraci. Eadem postea Cobeti coniectura fuit. Vs. 4. erat τόνδε πάντα.

Ibid. f. καθαρείως scripsi pro καθαρίως. In Antiphanis fragmento vs. 7. Porsonus ψήττας ἱξὺς coniecit pro ψήττας κίσχος. debebat ψήττης ἱξὺς. Sed aliud quid latet, v. Com. graec. vol. III p. 73.

VII, 296. a. ἐπώνυμος addidi Porsonum secutus, παῖδες θεοῦ malebat Dobraeus. In Theolyti versibus

Ἀνθηδών νύ τίς ἐστιν ἐπὶ πλευροῖο θαλάσσης
αἰτίον Εὐβοίης σχεδὸν Εὐρύποιο ῥοαίων,

nescire me fateor quid sit πλευρὸν θαλάσσης. Fortasse ἐπὶ πλευροῖο θαλάσσης scribendum, quod apprime convenit Anthedoni, in ea parte Euripi sitae, ubi angustiae maris iamiam aliquanto recedunt. Haud inepte compares homericum ἐπὶ πλατείᾳ Ἑλλης πόντῳ.

Ibid. b. Citatur Προμαθίδας ἐν ἡμιάμβοις, quod vide ne μελιάμβοις scribendum sit. V. Analecta Alex. p. 390. Vix enim intelligas quo pacto nomina Πολύβου τοῦ Ἑρμοῦ καὶ Εὐβοίας τῆς Λαρυμνίου hemiamborum metro adaptari potuerint.

Ibid. d. ὅτε Ἰάσων μετὰ τῶν Τυρρηγῶν ἐμάχετο. Pro μετὰ requiro κατὰ. Mox praeunte Emperio scripsi κατὰ δὲ Διὸς βούλησιν ἐν τῇ τῆς θαλάττης βυθῷ ἀφανισθῆναι pro φανῆναι.

Ibid. e. De Alexandri Aetoli loco vide Analecta Alex. p. 238. Vs. 2. quamvis λιτή fortasse defendi potest, nescio tamen an κλετή scribendum sit.

Ibid. f. In Aeschryonis loco addidi βρῶμα. V. Choliambogr. fragm. p. 138.

VII, 297 a. Erat λειποθυμοῦντα. Ibid. ἐπὶ κρήνη pro ὑπὸ κρήνη et ἀποφυχόμενον pro ὑποφυχόμενον dedi Pier-sonum ad Moerin p. 170. secutus.

Ibid. b. Ἡδύλη — ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Σκύλλῃ ἱστορεῖ Γλαῦκον ἐρασθέντα ἐλθεῖν αὐτῆς εἰς τὸ ἄντρον

ἢ γόγγρον δώρημα φέροντ' Ἑρυνθραίης ἀπὸ πέτρης
ἢ τοὺς ἀλκυνόνων παῖδας ἔτ' ἀπτερύγους.

Horum priora Hedyle ita scripsisse videtur

Σκύλλης ἄντρον ἐσῆλθε φέρων
ἢ κόγχου δωρήματ' Ἐρυθραίης ἀπὸ πέτρης.

In quo pluralis δωρήματα notissimo usu positus est. Ceterum compara cum his Pseudo-Tibullum III, 17. in Erythraeo legitur quae littore concha. Adde Babrium fab. 115, 7. τὰ τῆς ἐρυθρῆς πάντα δῶρά σοι δώσω. Exerc. philol. I p. 26.

Ibid. e. καὶ τὴν θυσίαν ταύτην καλεῖσθαι θυνναῖον. Scripsi quod usus postulabat θυνναῖα. Compara τωναῖα, σακαῖα alia.

VII, 298. e. In Archestrati loco πορθμῷ dedi pro πορθμοῦ.

VII, 299. b. τὰς μέντοι πληθυντικὰς οὐκ ἔθ' ὁμοίως τῷ ποιητῇ. Fortasse excidit ἐκφέρουσιν. Ib. ex Aristophane dedi ὅπερ pro ὥσπερ.

Ibid. d. Erat ἰδικώτερον.

Ibid. e. In Antiphanis loco scriptum erat ὁσφραῖσθαι et οὕτως ἔσθ' ἄγιον παντελῶς, quorum illud Elsmleius, alterum Dindorfius correxit.

VII, 300. a. Timocles πῶς ἂν μὲν οὖν σώσειε ἴβις καὶ κυῶν. Forsitan πῶς ἂν με νῦν.

Ibid. c. Eubulus αἶ τε λιμοσώματα | βοιώται παρῆσαν ἐγγέλει. Scripsi λιπαροσώματα, ut conieci Quaest. scen. III p. 18. Valckenarius λειοσώματα. Pro παρῆσαν posui παρῆσαν propter vs. 1. ἐπεισέπλει.

Ibid. Antiphanes Θρήκης κατάρδων ποταμὸς ὠνομασμένος. Scripsi Θρήκην.

Ibid. d. Loca enumerantur anguillarum multitudine clara: καὶ περὶ τὸν Εὐλέα (ita Schweigh. pro εὐκλέα) δὲ ποταμόν, οὗ μνημονεύει Ἀντίμαχος ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις Δέλτοις οὕτως Ἐλθὼν Εὐλείας πηγὰς ἐπὶ δινῆεντος. Apertum est pro Εὐλέα scribendum esse Εὐλέαν et in Antimachi versu Εὐλεία i. e. Εὐλείον. Exercit. philol. I p. 26. Scripsi nunc Εὐλεῖος, similiterque iam et rectius fortasse Bergkii Εὐλεῖος. Itaque nominativus fuit Εὐλεύς sive, ut mihi videtur, Εἰλεύς, quemadmodum Εἰλισσός fluvius a flexuoso cursu dictus est.

Ibid. περὶ αὐτοῦ post φησὶ τάδε deleverim.

Ibid. e. In Archestrati loco repraesentavi scripturam cod. A. quamvis corruptam.

VII, 301. a. Archippi locus legebatur ita scriptus καὶ τὴν μὲν ἀφύην καταπέπωκεν ἐψητὸς ἐντυχῶν.

Ibid. d. Mnaseas Patrensis Ἰχθύος δὲ γίνεται καὶ Ἡσυχίας τῆς ἀδελφῆς γαλήνη καὶ μύραινα καὶ ἡλακατῆνες. Recepi in his Adami coniecturam γαλῇ et ἡλακατῆν scripsi; fortasse tamen pro γαλήνῃ scribendum potius γλάνις. Nec Ἰχθύος incorruptum videtur; fortasse Ἰσχυος auctor scripserat. Sed praestabat totum hoc figmentum, cuius sub involucro quid sententiae absconditum lateat ne suspicari quidem licet, intactum relinquere.

Ibid. f. Ἀρχέστρατος δὲ φησιν

ἄμφι δὲ τὴν ἱερὰν τε καὶ εὐρύχορον Σάμον ὅψει θύννον ἀλισκόμενον σπουδῇ μέγαν, ὃν καλέουσιν ὄρκυν, ἄλλοι δ' αὖ κῆτος· τούτου δὲ θεοῖς χρὴ ὀψωνεῖν· ἃ πρέπει ταχέως καὶ μητέρι τιμῇς.

In his quod de variis thynni nominibus dixit, illustratur Sostrati annotatione apud Athenaeum VII p. 303 b. qui pelamydem μείζω γινομένην thynnum appellari dicit, ἔτι δὲ μείζω ὄρκυνον, ὑπερβαλλόντως δὲ ἀύξανομένην γίνεσθαι κῆτος. Versu tertio quo pacto ὄρκυν ultimam producat non intelligitur; nec vero ὄρκυνον, quod Epit. habet, probari potest. Archestratus ὄρκυν' scripserat, a recto casu ὄρκυν, ὄρκυνος, ut Φόρκυν, Φόρκυνος. Nec deest exemplum eius formae. Anaxandrides Protesil. Fragm. I, 61. μύες ὄστρεια κτένες ὄρκυνες. Sequentium autem verborum neque structuram neque sententiam perspicio. Recte quidem Coraes vs. 4. μὴ περὶ τιμῆς scribendum esse intellexit pro μητέρι τιμῆς, sed idem quum id elliptice dici posse censet ita ut subaudiatur μικρολογεῖσθαι, longissime a vero aberravit. Excidit haud dubie versus, cuius initio fortasse verbum δηριάαν vel simile positum erat. Cetera ita expedio

τούτου δὲ θεοῖς χρὴ

ὀψωνεῖν ἃ πρέπει ταχέως καὶ μὴ περὶ τιμῆς —

Nimirum non omnes thynni partes expetebant gulosi; caput e. c. in vilissimis obsoniis habebatur, contra τὰ οὐραῖα in magno honore erant, ut intelligitur ex Athen. VII p. 303. f.

Itaque thynni partes quas deceat diis offerendas esse dicit. Exercit. philolog. I p. 26. et II p. 14.

VII, 302. a. In eodem Archestrati loco inde a vs. 8. leguntur haec

ἂν δέ ποτ' Ἰταλίας ἱερᾶς Ἰππώνιον ἔλθῃς,
ἔρπειτόν εἰς ὕδατος στεφάνους· πολὺ δὲ πολὺ
πάντων
ἐνταῦθ' εἰσὶν ἄριστοι —

Horum versu secundo hoc unum video scribendum esse ἔρπειτόν εἰς, sed ὕδατος στεφάνους, quod Iacobsius ὕδατοστέφανον scribi voluit, non expedit. Hermannum conicere memini Ἰππωνίου ἔλθῃς ἐρκίον εἰς ὕδατοστέφανον.

Vs. 12. βρυχίου διὰ πόντον non recte explicat Schweigh. de mari horrisono, quae potestas non inest adiectivo βρύχιος, quod cum ad βρέχειν, non autem ad βρυχᾶσθαι, revocandum esse primae syllabae mensura indicet, apparat nihil aliud significare quam ὑγρός. Exercit. phil. II p. 14.

Ibid. c. Theodoridas

Θύννοι τε δὴ οἰστρήσονται Γαδείρων δρόμον.

Non haec iambicis numeris includenda esse haec docet emendatio ad linguae usum necessaria:

Θύννοι τε διοιστρήσονται

Γαδείρων δρόμον.

Ibid. d. In Strattidis fragmento Θύννου τι dedi pro Θύννου τε.

Ibid. e. Ἐριφος Μελιβοία

ταῦτα γὰρ οἱ πένητες οὐκ ἔχοντες ἀγοράσαι —

Dindorfius ταῦθ' οἱ πένητες ex emendatione Casauboni. Dobraeus Ἐριφος Μελιβοία ταῦτα γράφει· Οἱ πένητες — Malim ταῦτα γὰρ | οἱ μὲν πένητες.

Ibid. f. Alexis ἀπελευθέρων ὀψάρια θηρεύουσί μοι. Herwerdenus — ὀψάρια γὰρ θηρώσι μοι.

VII, 303. a. Alexis οὗτος πρότερον κεφάλαιον εἰ Θύννου λάβοι. Ita scripsi (non κεφαλαῖον) pro οὗτος πρότερον, κεφαλὴν εἰ λάβοι Θύννον. Cf. Calliam p. 286 b. Dindorfius cum Erfurdto οὗτος δὲ πρότερον εἰ κεφαλὴν Θύννου λάβοι.

Ibid. c. In Aeschyli fragmento μύδρος pro μύδρους scripsi cum Dobraeo.

Ibid. d. Cratinus

ἐγὼ γὰρ εἰμι θυννὶς ἢ μελαίνας ἢ
καὶ θύννος ὁρῶς γλαῦκος ἔγχελυς κυών.

Pro μελαίνας, quod nihil est, scripsi μελαινας; rectius tamen scripseris μελαινίς, quod conchae genus est. V. Athenaeum III p. 86 a. Totus locus ita fortasse scribendus est:

ἐγὼ γὰρ, εἴ μοι θυννὶς ἢ μελαινίς ἦν —

Ibid. e. Archestratus

καὶ θύννης οὐραῖον ἔχειν, ἣν θυννίδα φωνῶ
τὴν μεγάλην.

Pro ἣν posui articulum hoc sensu thynnida dico adultam. Vs. 6. forsitan recte Dalecampius καὶ ξήρ, ἂν ἐθέλῃς ἔσθαι, γενναῖα πέλονται.

Ibid. In Antiphanis loco cum Cobeto ὁ δ' ἐν ἀγρῷ posui pro ὁ μὲν ἀγρῷ. Vs. 4. πρὸς γῆς (non πρὸς τῆς, qui operarum error est) dedi item cum Cobeto pro πρὸς τῇ. De vs. 7. vide Com. graec. vol. III p. 70 et Herwerdenum Nov. Add. crit. p. 19.

VII, 304. b. ὃν Λυσανίας. Vulgo ὥς Λυσανίας. Sequitur Hipponactis locus, quocum ad unius fragmenti perpetuitatem coniungendi sunt versus quos servavit Athenaeus XIV p. 645 c. Vs. 1. δύβδην pro δύδην scripsi cum Bergkio. Vs. 2. erat θύνναν, quod θυννίδα scripsi, Bergkio θύννην. Fortasse tamen θύννα illi nominum generi accensendum est de quo egi ad VIII p. 333 d. Pro μυσσωτόν ante Bergkium erat μυττωτόν. Vs. 4. ὥστε χρὴ σκάπτειν πέτρας τ' ὀρείας. Lacunam post σκάπτειν statuit Gaisfordus. Fortasse ὥστε χρὴ σκάπτειν πέτρας ὀρείας. V. quae dixi in Choliamb. poesi p. 120.

Ibid. d. Numenius ἢ μέγαν συνόδοντα ἢ ἀρνευτήν ἵππουρον. Scribendum συνόδοντ' ἢ, quamvis συνόδοντα ἢ etiam aliis locis Athenaeus teneat.

Idem lit. e. χάννους τ' ἐγγέλνᾳς τε καὶ ἐννυχίην πίνυνον. Mirabile marini piscis epitheton est ἐννυχίην, quod Casaubonus ad nocturnam piscationem referebat, parum probabiliter. Scripsi εἰναλίην πυτίνην (Fragm. Com. graec. vol. II p. 125.) quod piscis nomen esse potuit a similitudine pytinae ductum. Cfr. ad p. 327 f.

VII, 305. a. ἐρπίλλας scripsi pro ἐρπήλας ex p. 306 e.

Ibid. c. Cratini locus ante Cobetum sic scribebatur τριγλή
δ' εἰ μὲν ἐδοδοκοίη τένθου.

Ibid. d. In Pancratis loco erat οἷς ἤδη κίχλην οἰνώδεα,
quod οἷς ἤδη scripsi ex coniectura Bergkii.

Ibid. f. Ultimus Archestrati fragmenti versus ad structuram loci inhabilis est nec intelligi potest, nisi post secundum versum ponitur hoc modo:

τὸν κάπρον ἂν ἐσίδῃς, ὠνοῦ καὶ μὴ κατάλειπε,
ἄρθρων μηλείων ἐπὶ γῆν δωρήματα βάλλων.

h. e. eme caprum quovis pretio proiciens quod e talorum ludo fecisti lucrum. Spectant haec ad deperditam aliquam carminis partem, in qua quem h. l. alloquitur Archestratus amicum (sive is Moschus fuit sive Cleaenus) ex talorum lusu pecuniam collegisse dixerit. Talos ex ossibus agnorum hinuleorumque confieri nota res est. Possunt tamen μηλείων ἄρθρων δωρήματα etiam de lucro intelligi, quod ille ex vendendis agnorum carnibus fecerat, ut lanionem eum fuisse suspicari possis.

VII, 306. a. In eiusdem poetae loco:

κιθαρόν δὲ κελεύω

ἂν μὲν λευκὸς ἔη * * στερεός τε πεφύκη,
ἔψειν εἰς ἄλμην καθαρὰν βαιὰ φύλλα καθέντα,

fortasse post ἔη excidit ἰδέειν, ut est vs. 4. ἂν δ' ἡ πυρρός ἰδεῖν, vel χοιρῆν. Tertio versu num βαιά, quod ex L. receptum est, recte pyrrhichii mensuram habeat vehementer dubito. Vulgo καὶ ἄφυλλα. Venetus quid habeat non indicatum est. Scribendum videtur εἰς ἄλμην καθαρὰν καὶ φύλλα καθέντα. In muria et foliis citharum coqui iubet. Cfr. Sotades in Fragm. Com. graec. vol. III p. 585. de labrace ἔσται δι' ἄλμης λιπαρὸς ἐφθείς ἐν χλόῃ. Adde Archestratum p. 310 d. Exercit. phil. I p. 26.

Ibid. d. In Sophronis loco dedi ὄκκα τινὸς δῆσθε pro ὄκα.

Ibid. f. κύνουσι δὲ τριάκοντα ἡμέρας posui pro ἡμερῶν, et sic est apud Aristotelem.

VII, 307. d. Antiphanes κέστρεις ἔχων ἄλλους στρατιώτας τυγχάνεις | νήστεις. Scripsi ἄλλ' οὐ στρατιώτας.

Ibid. e. In Amipsiae loco ἦττον γὰρ οὖν scripsi cum Do-

braeo pro ἦττον γ' ἂν οὖν. In seq. versu malim deleta καθάπερ vocula, νήστεις ἀκολουθήσεις ἐμοὶ κέστρεῦς.

VII, 308. b. In Platonis loco dedi ἐξιόντι γὰρ | ἄλιεὺς ἀπήντησεν φέρων μοι κέστρεας. Vulgo ἐξιόντι μοι. BP ἐξιόντι μὲν γὰρ. Continuo sequuntur haec σὺ δὲ εἰπέ μοι, ὦ Θετταλὸν πάλαισμα. Non sine causa haesit Porsonus σόφισμα corrigens. Editum defendere conatus sum ad Theocr. p. 294. Non male tamen legeretur παιπάλημα.

Ibid. c. ἡ διὰ τὴν ἐχεμυθίαν; θεῖον γὰρ ἡγοῦνται τὴν σιωπὴν. Pythagoreorum dicit silentium. Pro θεῖον, quod ferri non potest, scripsi ὅσιον, qui frequens error est, cuius exempla composui in Philologo Gott. XIV p. 18.

Ibid. f. Erat ἐν Τελμισσεῦσι.

VII, 309. d. Epicharmus καὶ μάλ' ἄδροι κωβιοί. Secutus sum Casaubonum. Vulgo χάλανδροι, A χάλαδροι. Credibile tamen aliud quid latere. V. Ahrensium.

Ibid. e. In Epicharmi loco πάντας pro πάντες posui cum Casaubono et χადύνοντες pro χადύναντες scripsi ex B, ne diversa tempora in eadem sententia coniungantur.

VII, 310. a. Theognis: δείπνον δὲ λήγοιμεν ὅσου τινὰ θυμὸς ἀνώγοι. Fortasse δείπνον δὲ μηδοίμεθ' ὅσον.

Ibid. c. Archestratus εἶτα κυμίνῳ αὐτὰ πάσας ἀλλ' μὴ συχνῶ ὅπτα. Sustuli hiatum scribendo ταῦτα.

Ibid. d. πλενρώμασιν dedi ex emendatione Iacobsii, libri πληρώμασιν.

VII, 311. b. μαλακῶς χρηστὸς J. G. Schneiderus, vulgo μαλακὸς χρηστῶς. Praeterea δίχ' ἄλμης scripsi pro δι' ἄλμης. Veram esse emendationem ostendit vs. 14. Versu sequente erat μηδὲ προσέλθῃ σοι πρὸς τοῦτον τοῦτο ποιοῦντι, ubi Coraes ποτὲ scripsit pro πρὸς. Scribendum erat περὶ τοῦτον τοῦτο ποιοῦντι.

Ibid. c. Exhibui Porsoni emendationem, vitiose libri τῶν δὲ πετραίων ἰχθυδίων τῶν τρισκαταράτων. Nisi praeferas quod idem suavit, τῶν δὲ πετραίων ὀψαρίων τῶν τρισκαταράτων, ut ἰχθυδίων pro glossemate habendum sit; sed genitivi difficilem explicatum habent.

VII, 312. c. ἦττον τῶν ἐγγέλεων Dobraeus, οὐχ ἦττον

τῶν ε. libri. In Platonis loco fortasse προσέτι pro πρόσεστιν (corr. oper. errorem) scribendum est.

Ibid. e. ἀμμώδεσιν ἐρημίαις pro λιμώδεσιν ἐρ. dedit Scaliger. Continuo ἔστι δὲ ταῦτα δύο βιβλία. Recte ut videtur O. Schneiderus ad Nicandrum p. 182, 1. pro δύο corrigat δ'. In sequentibus pro μύρος, quod aperte cum μύραινα cognatum est, ubique scripsi μῦρος.

VII, 313. b. Epicharmus βῶκας τε πολλούς. Ita Dindorfius in notis; abest vulgo τε.

Ibid. b. Epaenetus: σμαρίδα, ἣν ἔνιοι καλοῦσι κυνὸς εὐνά. C κυνὸς εὐναν. Idem Epaeneti locus est p. 128 f. ubi A habet εὐναί, B εὐναί. Idque verum videtur; notum est proverbium κυνὸς εὐναί. Inditum hoc nomen pisci propter salacitatem.

Ibid. Antiphanes πῶς; οὓς ἂν ἄνθρωπος φάγοι. Ita correxi editum πῶς οὖν ἄνθρωπος φάγοι. ἂν addidit Casaubonus.

Ibid. c. ὁπως σε πείσῃ μηδὲ εἶς. Imo πείσει, ut voluit

Cobetius Mnem. VII 157.

mialbid. e. In Epicharmi versu cum Ahrensio dedi μύραιμα θ' οἷ τε κολιᾶν μέζονες | ἐντί. Vulgo μύραιμα τοί τε —

VII, 314. f. Archestratus πρὸς ἄκραισι Πελοριάδος προχοαῖσι. Scribendum esse suspicor προμολαῖσι. Sequuntur verba ὡς ὁ ἐκ Γέλας, μᾶλλον δὲ Καταγέλας οὗτος ποιητής. Archestratum dicit Geloum, quem irrisurus e Καταγέλας oriundum dicit. Cf. Aristoph. Acharn. 606. τοὺς δ' ἐν Καμαρίνῃ κἂν Γέλα καὶ Καταγέλα. Consimili lusu idem poeta apud Plutarchum Comp. Men. et Aristoph. p. 853 b. ὑπὸ τοῦ γέλωτος εἰς Γέλαν ἀφίξομαι et Dionysius apud Plut. de laude sui p. 542 d. Διονύσιος τὸν Γέλωνα διασύρων καὶ γέλωτα τῆς Σικελίας ἀποκαλῶν. In iis quae statim subiciuntur verba διὰ τὴν λαγνείαν seclusi utpote e superioribus temere repetita.

VII, 315. b. μνημονεύων δ' αὐτοῦ (τοῦ ὀρφοῦ) Νομμήνιος φησι

τοῖσι κεν εὐμαρέως θαλάμῃς ἄπο μακρὸν αἰέροις σκορπίον ἢ ὀρφὸν περιτροχέα· τῶν γὰρ ἐπ' ἀκρῆς.

Apertum est poetam in superioribus de esca egisse, qua or-

phum et scorpium ex lustris educere liceat. In eandem sententiam accipienda sunt haec eiusdem poetae verba VII p. 304 f.

κεῖνο δὲ δὴ σκέπτοιο τό κεν καὶ ἰουλίδα μάργον
πολλὸν ἀποτρωπῶτο καὶ ἰοβόλον σκολόπενδραν.

A quorum sententia aberravit Schweighaeuserus, κεῖνο ad pharmacum aliquod referens, quo iulides arceantur; suppleendum potius δέλεαρ et ἀποτρωπᾶσθαι intelligendum ut in superiore loco μακρὸν αἰερεῖν. Res aperta est ex VII 305 a.

καὶ δὲ σύγε μνήσαιο δελείατος, ὅτι παρ' ἄκρα
δῆεις αἰγιαλοῖο γεώλοφα.

et ibid. p. 322 b.

τοῖσι κε θηρήσαιο φαγεῖν λελημένος ἰχθύν,
ἢ μέγαν συνόδοντ' ἢ ἄρνευτὴν ἵππουρον.

Sed ad nostrum locum ut revertar, manifestam corruptelam subiere quae altero versu leguntur τῶν γὰρ ἐπ' ἀκρῆς, quibus quas medelas asferre conati sunt critici, earum probari potest nulla; mihi satis leni emendatione scribendum videtur τῶν γὰρ ἐρᾷ κρῆς, sed ita ut in sequentis versus initio affuisse putem ἐσθιέμεν. Exercit. phil. II p. 15. Non male tamen Iacobsius coniecit τῶν γὰρ ἐπακτῆρ, nisi quod ἐπακτρεῖς scribere debebat.

Ibid. c. In Platonis loco erat ὀρφοῖσι.

Ibid. f. γαλλερίας. Vulgo γαλλερίδας.

VII, 316. a. Archestratus de callaria pisce:

σομφὴν δὲ τρέφει τινὰ σάρκα

κἄλλως οὐχ ἡδεῖαν ἔμοιγ'· ἄλλοι δ' * *

αἰνοῦσιν· χαίρει γὰρ ὁ μὲν τούτοις, ὁ δ' ἐκείνοις.

Cod. A ἐμοί γε ἄλλ' ὁ δαίνουσιν. Lacunam implevi ἄλλοι δὲ νιν αἰνῶς αἰνοῦσιν, quorum αἰνοῦσιν debetur Heringae.

Ibid. c. Alcaeus: ἔδω δ' ἑμαυτὸν ὥσπερ πουλύπους. Ita Schweighaeuserus, libri ὡς, quod revocatum seclusi ut voluit Nauckius. Pro ἔδω aut ἔδομαι aut cum Nauckio ἔσθω rependum est. Sequentia, quae suo loco mota videntur, deleri voluit Dobraeus. In Eupolidis fragmento ἀνὴρ πολίτης πουλύπους ἐς τοὺς τρόπους, πολίτης de vitio suspectum est. Fort. fuit παλαιστής figurato sensu de vafro homine dictum. Pro ἐς Dobraeus τις.

Ibid. e. De Pherecratis loco v. Com. graec. II p. 256.

Ibid. f. ἔστιν [ἔνδον] φιλάτῃ scripsi Dobraeum secutus. Edebatur ἔστι φίλτατε, ex quibus φίλτατε revocandum.

VII, 317. a. ἐφαρμόζειν pro ἐφαρμόζου dedi ex Antigono. V. Bergkium ad Theogn. 215.

Ibid. f. Θεόφραστος — τὸν πολύποδά φησι τοῖς πετρώδεσι μάλιστα μόνοις συνεξομοιοῦσθαι. Pro μόνοις, quod Causaubonus ἢ μόνοις τόποις scribebat, colorem eum mutare ad similitudinem saxorum potissimum, aut etiam solorum, ego correxi μνίοις.

VII, 318. b. Aristoteles πουλύπους — τίς ὁ μὲν τρεψίχως ὁ δὲ ναυτίλος. Fortasse ὁ μὲν τις τρεψίχως. De Callimachi epigrammate dixi ad Callimachum p. 268. Vs. 2. ἄνθεμα πρῶτον ἔχεις. Forsan ἄνθεμ' ἔρωτος. Vs. 6. ποσσὶν· ἴδ' ὡς τῶργω. Ita haec scripsi, in quibus ὡς τῶργω Hauptio debetur. Cod. A ποσσὶν ἴν' ὥστ' ἔργω. Dindorfius ex coniectura Hermannii ποσσὶ νιν· ὥστ' ἔργω. Vs. 7. Ἰουλίδος Dindorfius cum Casaubono; fortasse Ἰωνίδας. Vs. 8. σοί τι Ernestus, vulgo σοί τό. De postremis Callimachei carminis versibus v. ad Theocr. p. 317.

Ibid. c. Ion tragicus καὶ τὸν πετραῖον πλεκτάναις ἀναίμοσι | στυγῶ μεταλλακτῆρα πουλύπουν χρῶς. Non apparet unde pendeant dativi πλεκτάναις ἀναίμοσι. Durum enim est coniungere πλεκτάναις πετραῖον, et intelligere cirris saxa complectentem. Vereor ne versus exciderit.

Ibid. d. ἔγραψε δὲ καὶ Ποσειδίππος εἰς τὴν ἐν τῷ Ζεφυρίῳ τιμωμένην Ἀφροδίτην τόδε τὸ ἐπίγραμμα (τοῦ ἐπίγραμμα)

τοῦτο καὶ ἐν ποταμῷ καὶ ἐπὶ χθονὶ τῆς φιλαδέλφου
Κύπριδος ἰλάσκεσθ' ἱερὸν Ἀρσινόης,
ἣν ἀνακοιρανέουσιν ἐπὶ Ζεφυρηίδος ἀκτῆς
πρῶτος ὁ ναύαρχος θήκατο Καλλικράτης.

Zephyrium non littoris sed promontorii nomen fuit; itaque recte Valekenarius a Dindorfio memoratus ἄκρης pro ἀκτῆς scripsit. Praeterea corruptum videtur ἀνακοιρανέουσιν, cuius compositi quae vis sit non perspicitur. Recte quidem apud Homerum legitur μάχην ἀνακοιρανέοντα, in quo praepositio ad μάχην spectat. At Posidippus scripserat ἣν ἄρα κοιρανέουσιν. Denique Ζεφυρηίς vitiosum videtur. A Ζεφύ-

ριον enim formatur Ζεφυρίτης et Ζεφυρίτης. Illud autem ad ζέφυρος revocandum esset, quemadmodum Nonnus recte dixit ζεφυρηίδος αὔρης. Corrigendum igitur ΖΕΦΥΡΙΤΙΔΙΔΟΣ, quodvix apice differt a ΖΕΦΥΡΗΙΔΟΣ. Exercit. philol. Spec. II p. 25. ἀκτῆς nescio quo errore in Athenaeo relictum est, et Ζεφυρίτιδος coniecerat iam Valckenarius ad Callimachi Eleg. p. 165. Pro ποταμῷ quod inepte opponitur τῇ χθονί, recepi Iacobsii emendationem certissimam πόντῳ. Praeterea vs. 4. nescio quid significet πρῶτος, cui Hermannii monitu substitui σῶστρον. Id enim dici debuit, Callicratem Veneris opera e praesenti mortis periculo servatum Arsinoae templum dedicasse.

Ibid. e. In Epicharmi loco vitiose editur χά δυσώδης βολβίτις γραῖαι τ' ἐριθακώδες. βολβίτις enim a βολβός formatum βολβίτις scribendum esset, a βόλβιτον autem formatur βολβιτίνη aut βολβίταινα aut penultima brevi βολβιτίς, idque in Epicharmi loco reponendum est. Exercit. phil. I p. 26.

Ibid. f. Anonymi fragmentum πουλύποδες γαλεοί τε κύνες Archestrato vel Matroni assignandum videtur.

VII, 319. a. Τιμοκλῆς — ἐν Πορφύρῃ οὕτως· εἶθ' ἄλιεύς ὢν ἄκρος σοφίαν — Pro εἶθ' cod. A ἔτ', Dobraeus εἶπερ. Fort. οὕτως· ἄλιεύς ὢν ἄκρος — Vs. 2. Cobetus Θεοισεχθροῖσι.

Ibid. b. In Sophoclis loco vs. 1. πάροιχος recte opinor deleuit Dobraeus. Vs. 2. πάραυλος dedi cum Bergkio, vulgo πάροιχος. Vs. 3. vulgo τῷδε. Correxerit Nauckius.

Ibid. χάννην scripsi pro χάνναν, fortasse sine causa. V. ad VIII p. 333 d. In Numenii loco περὶ πέτρην dedi pro παρὰ πέτρην cum Schweighaeusero.

Ibid. e. Archestratus de piscibus in Miletī ora agens

ὁμῶς κροκόδειλον ἀν' ὀπτὸν

δαισαίμην ἀπ' ἱπνοῦ, τερπνὸν παίδεσσιν Ἰώνων.

In his ἱπνοῦ Dindorfius scripsit, libri ἱπνου, quod recte habet si ἀπ' ἱπνου scripseris. ἱπνοῦς fuit locus in Samo insula, quem ἱπνον Archestratus vocabat. Similiter quem in Pelio monte locum Herodotus ἱπνοί appellat, eundem Stephanus Byz. p. 335, 20. dicit ἱπνοῦντα.

VII, 320. a. Archestratus σκάρων ἐξ Ἐφέσου ζήτει, χειμῶνι δὲ τρίγλην. Implevi versum addito καί. Cf. sequens fragm. καὶ σκάρων ἐν παράλῳ — Vs. 3. Καρῶν πέλας ἀγκυλοκόλων. Permirum hoc Carum epitheton est. Num agiles pedibus et pernices intelligi voluit? an αἰπυκολώνων scripsit, in montium summitatibus habitantium? Cf. Aristophanes Av. 239. ubi vide schol.

Ibid. c. In Epicharmi fragmento εἶκε cum Ahrensio scripsi pro ἦκε, quod pro vulgato εἰ καὶ posuerat Valckenarius. In sequentibus repraesentavi librorum scripturam quamvis corruptam. Schweighaeuserus et Dindorfius καλλίστας σαγήνας χαλιεύμεν σπάρους. Ahrensius καλλίστους ἀλιτᾶν τηγανισθῆμεν σπάρους.

VII, 321. a. In Epicharmi loco θ' οἷ τε et γα pro τοί τε et γε scripsi cum Ahrensio.

VII, 322. c. Archestratus

αὐτὰρ τὸν σινόδοντα μὲν, ὃν ζήτει παχὺν εἶναι,
ἐκ πορθμοῦ δὲ λαβεῖν πειρῶ καὶ τοῦτον ἐταῖρε.

Non credibile est Archestratum tam elumbem versum fecisse qualis primus est. Accedit quod μὲν post αὐτὰρ inferri non potest; neque apparet unde pendeat accusativus σινόδοντα. Itaque scribendum suspicor

αὐτὰρ τὸν σινόδοντα, Μένων, ζήτει παχὺν εἶναι.

Haec enim fuit Archestrati carminis ratio, ut amicos subinde compellaret ad eosque gulae praecepta dirigeret, ex quibus etsi Athenaeus VII p. 278. duos tantum, Moschum et Cleandrum, commemorat, nihil tamen prohibet, quominus etiam Menonem passim compellatum esse statuamus. Alioquin possis etiam μένων corrigere, ut hoc dicat sinodontem eme expectans dum ad pinguedinem adoleverit. Fretum autem, in quo sinodon capiendus sit, dicit haud dubie Siculum, ut in locis VII 313 a. et 314 f. Exerc. phil. I p. 27.

Ibid. d. Alexis fortasse scripserat τυρῶ τε σάξον ἀλσί τ', εἴτ' ὀριγάνῳ [δρίμυξον vel simile quid].

VII, 323. f. καὶ κυίσκονται πεντεκαίδεκα ἡμέραις. Malim ἐν πεντεκαίδεκα.

VII, 324. a. ἐξ ἐφθοῖς. Fort. διέφθοις.

Ibid. c. Alexis ἐπὶ τὸ τάγηνον σίζον ἐπεισιῶν φέρω. Pro ἐπεισιῶν correxi ἐπισείων.

Ibid. e. τὸ δὲ τρίτον τεκούσα ἄγονός ἐστιν. Cf. Aristoteles H. A. V. 9. In loco Epicharmi ἄγε δὴ τρίγλας τε κυφὰς καχαρίστους βαίοντας, vereor ne καχαρίστους corruptum sit, quo cum parum iucundi et viles pisces significantur, ἀχαρίστους potius requiritur quam ἀχαρίστους, nisi forte dialectus Syracusana ἀχάριστος formavit a χάρις gen. χάριστος, ut ἀθέμιστος a θέμις gen. θέμιστος formatum est.

Ibid. f. In Sophronis loco cum Ahrensio dedi τρίγλας μὲν γένηον, pro quo τρίγλας τ' ενηον A, τρίγλας τένηον BP. Idem locus est p. 325 a. ubi legitur τρίγλας μὲν γε πίονας.

VII, 325. b. Laudatur Melanthius scriptor, de quo dixi Com. graec. IV p. 319. Non recte tamen statui de schol. Apollonii Rh. I 1126. τῶν Ἰδαίων Δακτύλων καλουμένων πρώτους φησὶν εἶναι παρέδρους τῆς μητρὸς τῶν θεῶν, ἀκολουθῶν Μενάνδρῳ λέγοντι τοὺς Μιλησίους, ὅταν θύωσι τῇ Πέᾳ, προθύειν Τιτίᾳ καὶ Κυλληνῷ. ubi Struvio apud Lobeck. Aglaoph. p. 1358. Menandrum comicum intelligi posse visum est, ego autem olim Melanthii nomen rependendum esse suspicatus sum. Nunc non dubito, quin ista e Macandrii Milesiacis a schol. Aristoph. Pac. 263. aliisque apud C. Keilium Vindic. Onomatol. p. 12. laudatis ducta sint. Idem error apud Zenobium Prov. IV, 32. Θράκες ὄρκια οὐκ ἐπίστανται, ταύτης μέμνηται Μενάνδρος ἐν τῇ πρώτῃ. λέγει γὰρ ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ γῇ ὁ πρεσβύτατος (leg. ὁ πρεσβευτής) ἀκοντισθεὶς διὰ τοῦ σιτήθους ἀπώλετο. Quae Menandri Protectoris verba esse male statuit Niebuhrius. Scribendum Μαίανδρος sive Μαιάνδριος. Denique eundem scriptorem, cuius nomen frequenti errore et facili passim Λέανδρος seu Λεάνδριος scribi constat, commemorari suspicor a Stephano v. Ὑδρ. Μαίανδρος, ὃν Νικάνωρ παρατίθησι ἐν μετονομασίαις, τὴν αὐτὴν Ὑδρην καὶ Σάρδεις φησὶν, ubi vulgo legitur Λέανδρος ὁ Νικάνωρ. Exerc. phil. II p. 15 sq. Non legerat haec Müllerus H. G. IV 657.

Ibid. d. ἐὰν δ' ἀποπνιγῇ τρίγλη ζῶσα ἐν οἴνῳ καὶ τοῦτο ἀνὴρ πίῃ, ἀφροδισιάζειν οὐ δυνήσεται, ὥς Τερψικλῆς ἱστο-

ρεῖ ἐν τῷ περὶ ἀφροδισίων. Idem eiusdem hominis scriptum laudatur IX p. 391 f. Τερψικλῆς τοὺς ἐμφαγόντας φησὶ στρουθῶν ἐπικαταφόρους πρὸς ἀφροδίσια γίνεσθαι. Nomen huius scriptoris haud dubie fictum est, quippe ab argumento libri ductum, quemadmodum consimile Terpsionis, quem Archestrati magistrum fuisse et primum Gastrologiam condidisse testis est Clearchus Athen. VIII p. 337 a. Exerc. phil. II p. 16.

Ibid. e. In Nausicratis loco legebatur ἐντόπους παιδεύεται. Pro ἐντόπους est ἐν τόποις p. 330 b. cf. Fragm. Com. IV p. 576. παιδεύεται fortasse non tentandum erat.

Ibid. f. ἐκκοιλιάξας Koenius dedit pro ἐκκοιλίξας.

VII, 326. a. τράχουροι. τούτων ὡς ξηροτέρων μέμνηται Διοκλῆς. Νομήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ φησιν

ἀκονίας κίγκλους τε καὶ ἄλλοπίνην τράχουρον.

Aconias piscis videtur idem esse qui alias φάγρος dicitur, ἢ γὰρ ἀκόνη κατὰ Κρήτας φάγρος ὡς φησὶ Συμμία Athenaeus VII p. 327 f. Non minus de allopia dubitatur. Neque iniuria, corruptum enim nomen est scribendumque puto ἔλλοπίνην, ut τράχουρον, pro quo ex cod. B τρήχουρον reponendum est, adiectivum sit. ἔλλοπίας idem qui alias ἔλλοψ. Ad nominis formam comparanda sunt similia piscium nomina, αὐλωπίας, αἰολίας, τριχίας, λεβίας, χρομίας, ξιφίας, ὀνίας, χαραδρίας, καλαρίας etc. Quem piscem Plinius H. N. XXXII, 2, 5. novaculam dicit, graece haud dubie dicebatur ξυρίας. Exercit. philol. I p. 27.

Ibid. d. Ἀρχέστρατος δὲ ὁ πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν — περιελθὼν πλεύσας, φησὶ. Ita AP. περιελθὼν καὶ περιπλεύσας C. Aut hoc probandum, aut scribendum, quod ego feci, περιπολήσας, sive quod nunc praefero περιπολεύσας. Dindorfius πλεύσας secluserat.

Ibid. e. Alexidis locus ita editur:

τευθίδες σπῖναι βατὶς δῆμος ἀφύαι
κρεάδι' ἐντερίδια, ἀλλὰ τὰς μὲν τευθίδας —

Quorum versuum primo A habet σπῖναι, B πῖναι. Scribendum puto πῖναι. Tum δῆμος, quod ineptum est, fortasse e χῆμος i. e. χήμη corruptum est. Cf. Com. graec. III p. 417. Secundo versu ἀλλὰ delevit Dindorfius. Malim

τευθίδες
πῖναι βατὶς χῆμος ἀφύαι' κρεάδια,
ἐντερίδι' — ἀλλὰ τὰς μὲν τευθίδας —

VII, 327. a. Callimachus θεὸς δὲ οἱ ἱερὸς ὕκης. Haec ita scripta leguntur p. 284 c. ἱερὸς δὲ τοι ἱερὸς ὕκης. Malim vero ἰχθὺς δὲ τοι ἱερὸς ὕκης. In Numenii fragmento O. Schneiderum ad Nicandrum memini corrigere ἢ ἔτι.

Ibid. b. Hyccara Siciliae oppidum ab hycarum multitudine denominatum esse valde probabilis est sententia Timaei. Ex quo intelligitur, quum ὕκης hoc piscis nomen ubique scriptum reperiatur, etiam oppidi illius nomen rectius Τκαρα scribi quam Τκαρα. Eandem scripturam aliis item locis meliores libri comprobant. Apud Athenaeum XIII p. 589 a. bis editur Τκαρόν et Τκαρών. At cod. B et haud dubie etiam A habet Τκάρων. Apud Diodorum Sic. XIII 6. legitur Τκαρα, at codd. Τκαρα. Apud Pausaniam II, 2, 4. item duo libri ἔξ Τκάρων habent, et apud schol. Aristophanis Plut. 179. pro ἔκ Καρῶν non ἔξ Τκάρων scribendum, sed ἔξ Τκάρων. Apud Synesium Epist. 3. Τκαρικὸν ἀνδραπόδιον legitur, quod tueri videtur Stephanus v. Εὐκαρπία, ipsa haec Synesii verba afferens. At cod. Vrat. Τκαρικόν, cuius mihi potior auctoritas est quam scholiastae Ms. apud Boissonadum ad Philostrati Epist. p. 196. Apud Theocritum IX 26. edidi olim ex Bergkii coniectura Τκαρικαῖσιν ἐνὶ πέτραισι. Libri ἰκαρίαισιν. Scribendum igitur Τκαρίαισιν. Denique eandem scripturam ex duobus codd. redde Thucydidi VI 62. et apud Stephanum Byz. v. Γέλα scribe ἀπὸ Γέλωνος τοῦ Αἵτνης καὶ Τκάρου pro Τμάρου. Exercit. phil. I p. 27. Cf. ad III p. 91 b.

Ibid. d. In Amipsiae loco ὀρφῶσι dedi pro ὀρφοῖσι.

Ibid. Ἀρχέστρατος δὲ φησὶ Σειρίου ἀνατέλλοντος δεῖν τὸν φάγρον ἐσθίειν Δήλω τ' Εἰρετρία τε — haec fortasse ita scripserat Archestratus:

τὸν φάγρον ἐσθιέμεν δεῖ Σειρίου ἀντέλλοντος
Δήλω τ' Εἰρετρία τε κατ' εὐλιμένους ἀλὸς οἴκους.
In eodem Archestrati loco dedi τὰ δὲ λοιπὰ δόμον σὸν μηδ' ἐσενέγκης. Schweigh. δόμον μηδ' εἴσω ἐνέγκης. Libri δόμον μηδ' εἴσενέγκης.

Ibid. f. πύτινον dedi ex B. ^υπιτύνον P. Fort. πυτίνην. vide ad p. 304 e. Continuo ποικιλερυθρομέλαιναν scripsi pro ποικιλέρυθρον μέλαιναν.

VII, 328. a. Archippi versus ita scribebatur *ἱερὸν Ἀφροδίτης χρυσόφρου Κυθηρίας*. Correxerit Cobetus N. L. p. 141. nisi quod reliquit χρυσόφρου.

Ibid. c. In Hicesii loco ante *θρίσσαι* addidi *αἱ*.

Ibid. d. Numenius σὺ δ' ἂν καὶ χαλκίδ' ἐκείνην | αὐτὸς ἀμπεύρας καὶ ὀλίγην μαινίδα. Scribendum καὶ ὀλίγονα μαινίδα. Sequuntur haec: *Εὐθύδημος — λέγων αὐτοῦς (χαλκεῖς) γίνεσθαι ἐν τῇ Κυζικηνῶν χώρα, περιφερεῖς τε εἶναι καὶ κυκλοειδεῖς*. Non apparet quid magnopere differat *περιφερεῖς* et *κυκλοειδεῖς*. Quare *κοιλοειδεῖς* scribendum puto, stomachi formam referentes.

Ibid. f. Platonis locus est

ἁλιευόμενός ποτ' αὐτὸν εἶλον ἀνδράχνη.

Sine sensu scribebatur *εἶδον ἀνδράχνη*, quod correxi Com. fragm. II p. 629. Vs. 2. ἀφῆλ' ὅτι ἦν βόαξ. Erat ἀφῆκεν, Dindorfius ἀφῆκεν ὅτι βόαξ | ἦν. Ibid. de κυνὸς εὐναί v. ad p. 313 b.

VII, 329. a. In Callimachi loco *Καλχηδόνιοι* dedi pro *Χαλκηδόνιοι* et post *ἀθερίνη* lacunam indicavi. Excidit opinor Ἀθηναῖοι, ut est in sequente eiusdem scriptoris loco.

Sequuntur continuo haec τῶν δὲ ἰώπων *Νίκανδρος ἐν δευτέρῳ Οἰταϊκῶν*

ὥς δ' ὁπότ' ἀμφ' ἀγέλησι νεηγενέσσιν ἰώπων ἢ φάγροι ἢ σκῶπες ἀρείονες ἦ καὶ ὀρφός.

ubi Dindorfius «legebatur ἐν βοιωτιακῶν BDPQ, quod certissima emendatione est β' οἰταϊκῶν, in quo libro de piscibus egisse Nicandrum ex ipso novimus Athenaeo VII 282 f.» Hoc argumento non utar equidem. Piscium enim memoria in nostro loco ad nescio quam comparationem referenda est, in altero loco ad Herculem spectat, quem Nicander pompili ductu ex tempestate servatum finxerit. Pro *σκῶπες* qui maluit βῶκες J. G. Schneiderus, non memor erat vix ullum aviculae nomen reperiri, quod non item piscis nomen fuerit. ἀρείονες autem propter comparativum, cui nullus hic locus est, vitii suspectum habeo. Exercit. phil. I p. 25. Certa, opinor,

coniectura nunc ἢ ἀρείονες restituendum puto, et ἀρείονες de cochlea accipio commemorata ab Aeliano H. A. X, 5. οἱ δὲ καλούμενοι τῶν κοχλιῶν ἀρείονες, οὗτοι μὲν καὶ ἀπατῶσι καὶ περιέρχονται τινι φυσικῇ σοφίᾳ τοὺς προειρημένους (πέρδικας καὶ ἐρωδιούς). Pro ὀρφός malim ὀρφοί.

Ibid. b. In Aristophanis loco erat *πρῶτον*. V. tamen Toeppeium Quaest. crit. de Com. fragm. II p. 12.

Ibid. c. In foedere piscium cum Atheniensibus pacto *κορακίωνας* scripsi pro *κορακιῶντας*. In sequentibus pro ἀνθρώποις fortasse Ἀθηναίους scribendum.

Ibid. d. τὸ τῆς θράττης ὄνομα. Debat *θέττης*, sed totus locus mirifice turbatus est, v. Schweighaeuserum.

Ibid. e. Antiphanes *δήμου δ' Ἀλαιοῦς ἐστίν*. Fortasse *δήμων* scribendum est, ut indicavi Com. graec. III p. 123. Idem voluit postea Herwerdenus Obs. crit. p. 51., qui praeterea articulum desiderat. Vs. 2. *ἔτι λοιπόν* cum eodem scripsi pro τὸ λοιπόν.

VII, 330. a. In Archestrati fragm. post *βούγλωσσον* indicavi lacunam.

Ibid. b. De Nausicratis verbis ἐν τόποις (non ἐντόποις) *μαιεύεται* v. ad p. 325 e. Vs. 4. erat *τρίγλαν*, quod *τρίγλας* scripsi ex p. 325 e. De reliquis v. Fragm. com. IV p. 577. et Cobetum Mnem. IV p. 121.

VIII, 331. c. ἀλλὰ μὲν, ἄνδρες ἰχθῦς, κατὰ τὸν Ἀρχιππον, *παρελίπετε* (δεῖ γὰρ καὶ ἡμᾶς μικρὰ προσοψωνῆσαι, τοὺς τε ὀρνυκτοὺς ἰχθῦς καλουμένους. Scribebatur *ἰχ'* more et *ἰχθύας*. Recte in seqq. fere constanter libri contractam formam habent. De ἄνδρες ἰχθῦς cf. Com. graec. II p. 723. Particula *τε* abundat. Pro *προσοψωνῆσαι* conicias *προσοψοφωνῆσαι*. Cod. B *προσοφωνῆσαι*. Comparandum *ἰχθυολογεῖν* quo utitur Athenaeus VIII p. 308 d. *συκολογεῖν* III p. 79 a. *οἰνολογεῖν* II p. 40 f. *κυλικηγορεῖν* XI p. 461 e. Sed retinet me VIII p. 346 c. nisi hic quoque scribendum *προσοψοφωνῆσαι*.

Ibid. d. Edebatur *κατὰ βάθος πλέον ἐς τοὺς τόπους* — *ἔχοντας*. Correxerit ex Theophrasto.

Ibid. e. Ἀροανίῳ scripsi cum Casaubono pro Ἀόρνῳ.

VIII, 332. a. πεδίων λεπτόγειον καὶ πολλὴν ἄγρωστιν ἔχον πεφυκυῖαν. Malim ἔμπεφυκυῖαν.

Ibid. b. Erat ἰχθύες et 333 a. ἰχθύας. Tum pro μαξινοῖς apud Theophrastum est μαζίναις. Fortasse μαζίνοις.

Ibid. e. Pro παρενδιστάς cum anonymo dedi παρενδιαστάς. Continuo ex A posui ἀποκυβήση, pro quo ex CL editum est ἀποκυβιστήση.

VIII, 333. a. Dobraeus τινάς· πολλάκις δὲ καὶ γυνόινους τοῦ αὐτοῦ συμβαίνοντος. Ἡρακλείδης —

Ibid. b. δὲ post ἐνοχλούμενοι abundat; pro ὁσμῆς erat ὁδομῆς. In Posidonii loco praestare opinor Τρύφων ὁ Ἀπαμεύς ὁ τὴν τῶν Σύρων βασιλείαν διαρπάσας. Vulgo ἀρπάσας.

Ibid. d. Scripsi cum Casaubono ὅταν δὲ δὴ ἔλθωσι pro ὅταν δὲ διέλθωσι.

Ibid. Polycharmus ἡ δῖνα ἐπὶ τῆς ψαμάθου, et mox εἰς τὴν δῖναν et θαλάττης ἡ δῖνα. In his δῖνα ultima producta dorica forma esset a Polycharmo aliena. Scribendum ἡ δῖνη, quae vulgaris sermonis forma est pro δῖνη. Eadem ratio est nominum δῖνα et δῖνη, νάρκα et νάρκη, πείνα et πείνη, μίνθα et μίνθη, τόλμα et τόλμη, θέρμα et θέρμη, μάρिला et μαρίλη, πρύμνα et πρύμνη, βλάστα et βλάστη, ἄφθα et ἄφθη, τρίγλα et τρίγλη, et aliorum eiusdem generis complurium, quibus adde θοῖνα et θοῖνη, quorum illud item vulgo θοῖνα scriptum est. Nec correctus error est in novo H. Stephani uro. Exercit. phil. I p. 28.

Ibid. e. Polycharmus πληροῦται θαλάσσης ἡ δῖνα καὶ παραγίνεται ἰχθύων πλήθος τοσοῦτον καὶ τοιοῦτον, ὥστ' ἐκπλήττεσθαι τὸ ὁρατὸν τοῦ πράγματος τῷ δὲ μεγέθει ὥστε καὶ εὐλαβηθῆναι. Haec vitiose scripta sunt. Corrigendum videtur τῷ ἀοράτῳ τοῦ πράγματος τῷ τε μεγέθει.

VIII, 334. c. In Cypriorum fragmento τοῖς δὲ μετὰ τριτάτην Ἑλένην τέκε nescio an praestet τοὺς δὲ μετὰ, post hos (Dioscuros) Iuppiter genuit Helenam, non inter hos vel in his. Heckerus Philol. Gott. V p. 437. Ἑλένην ἔχε, de Tyn-dareo vel Leda ἔχε intelligens. Welckero Ep. Cycl. II p. 514. post h. v. lacuna indicanda videbatur. Vs. 5. 6. libri αἰδοῖ

καὶ νεμέσει. Correxuit Iunius, improbante Welckero. Vs. 12. Welckerus δεινὰ τρέφει vel πολλὰ τρέφει.

VIII, 335. d. ἐρωτικὰς pro βρωτικὰς correxit Coraes.

VIII, 336. a. σὸν dedi pro τόν. Vs. 7. erat λήσομαι, pro quo λήσειαι scribere malui quam λησάμεθ', ut voluit Heckerus Comm. de Anthol. graec. I p. 35.

Ibid. c. ὁ θάνατος δ' ἀθάνατος scripsi cum Porsono, libri θάνατος δ' ὁ θάνατος, Dindorfius cum Elmsleio ἀθάνατος ὁ θάνατος. Tum ἐστ' ἐπ' αὐτὸν Nauckius.

Ibid. e. Incertus poeta. Vs. 4. πίνωμεν, ἐμπίνωμεν. C πίνωμεν, ἐμπίνωμεν. Alterum Σίκων addidit Casaubonus. Vs. 6. Μανῆ scripsi pro Μανήν. Μάνη Muretus. Vs. 8. ἀρεταί. Iacobsius ἀρχαί. Vs. 10. σ' ὁ δαίμων posui ex libris Mureti, vulgo σε δαίμων. Vs. 12. σποδὸς pro σποδοῖ Dobraeus.

VIII, 337. b. Sensus destitutus est Terpsionis versus
ἡ κρῆ χειλῶνης ἢ φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν,
quem alios sic extulisse dicit Athenaeus:

ἡ δεῖ χειλῶνης κρέα φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν.
Unde suspiceris scribendum esse

ἡ κρῆ χειλῶνης δεῖ φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν.
Aut testudinis carnem comedere oportet, aut nihil edendum est.

Ibid. c. Macho εἰς Μύλων ἐλθών. Ita scripsi pro εἰς Μύλων, quod μυλῶνα scribitur in A, unde possis fortasse rectius εἰς Μυλῶν. Quicquid est, Mylasa dicit urbem Cariae, quam Macho, Aegyptius genere, popularium suorum more molarum urbem dixit. V. ad Stephanum Byz. p. 445.

Ibid. e. ἐὰν βούλῃ scripsi pro ὃ ἂν βούλῃ. Continuo dedi οὐκ ἀνοήτως γε τοῦτο. Vulgo οὐκ ἀνοήτως τοῦτο. B οὐκ ἀνοήτως τε τοῦτο.

VIII, 338. b. Mnesimachus οὐκ ἀλλὰ καὶ τῆς νυκτὸς ἔσται Λωρίων. Legebatur ἔστι. Ibid. τοῦ Λάσου delet Nauckius.

Ibid. d. In Epicharmi loco vs. 1. legebatur ὁ Ζεὺς μ' ἐκάλεσε Πέλοπι γ' ἔρανον ἔστιων, et vs. 3. ἀλλ' οὔτι γέρανον, ἀλλὰ γ' ἔρανον τοι λέγω, me quidem quae particularum γε vis sit nesciente. Eam ob causam utroque loco φέρανον cum

digammate scribere ausus sum, quamvis digammatae formae nullum exemplum habeam.

Ibid. Alexis οὐκ ἐνῆν. Porsonus οὐκ ἂν ἦν. Fort. οὐκ-ἐτ' ἦν.

Ibid. f. Antiphanes τίς ποτε, | ὦ Καλλίμεδων, σὲ κατέδεται; τίς τῶν φίλων; Sic correxi editum κατέδεται ἄρτι τῶν φίλων; quamquam possis etiam σὲ κατέδεται ἄρα τῶν φίλων; Quorum utrumque praestare opinor Cobeti Mnem. V. p. 88. coniecturae σὲ κατέδεται ἀριστῶν φίλος;

VII, 339. a. In eiusdem poetae fragmento vs. 17 et 18. καὶ μὴν ἀληθῶς — ἐπιπεφυκῶς λανθάνει Hirschigius delet.

Ibid. b. Erat Κολυττεύς et lit. c. Ἀγώνιδι.

Ibid. d. Pro μεγάλους ἡδομένη posui μεγάλ' ἡδομένη.

Ibid. f. Timocles ὦν ἔλεγεν ἐπένευον διακενῆς, τῷ δ' ἄρα — Rotundiores evadent numeri si scripseris ὦν ἔλεγε διακενῆς ἐπένευον.

VIII, 340. b. In Alexidis loco dedi εἰ φιλεῖς τί με. Vulgo εἰ φιλεῖς ἐμέ. Monuerunt, si recte memini, etiam alii.

Ibid. c. Ἀντιφάνης δ' ἐν Γοργύθῳ. Dobraeus ἐν Γυργαθῷ, Reinesius Γεργιθίῳ.

Ibid. b. Eubulus: ἔτεροι δὲ τοῖς θεοῖσι συμπεπλεγμένοι. Articulum addidit Casaubonus. V. Herwerden Nov. Add. crit. p. 24. qui varia tentat, e. c. ἔτεροι δὲ θεοισεχθροῖσι, vel ἔτεροι δὲ θηρίοισι. Possis haud paulo melius — ἔτεροι δ' ἀθεοῖσι, improbis et sceleratis. Vs. 4. ὥστ' ἐνεῖναι μηδὲ ἔν. Herwerdenus ὥστ' ἔτ' ἐνεῖναι. Dobraeus ὥστ' ἀνεῖναι μηδὲ ἔν.

VIII, 341. b. Machon: αλόντα δ' ὑπὸ δυσπεψίας | κακῶς ἔχειν σφόδρα. Ita cum Grotio et Porsono edidit Dindorfius, libri κακῶς σφόδρα ἔχειν. Itaque corrigendum erat κακῶς σφόδρα σχεῖν.

Ibid. c. In eadem Machonis ecloga post Μούσαις indicavi lacunam. Causa in aperto est; si enim ἡνδρωμένοι erant Timothei dithyrambi et ἐστεφανωμένοι, non intelligitur, cur Venerem et Dionysum iis ἐπιτρόπους imponi velit. Videntur plura excidisse. Ibid. χωρεῖν δὲ πορθμὸν ἀναβοᾷ. Haec etiam singulariter dicta sunt, nec quidquam proficias comparatione

Pindari fragm. 120. βαρυβύαν πορθμὸν πεφευγότες Ἀχέροντος, quae rectissime dicta sunt. Susplicabar χωρεῖν δὲ πορθμίδ' ἀναβοᾷ, clamitat Charon cymbam suam abire, ideoque festinandum esse navigare volentibus. Cf. Aristophanes Ran. 197. ubi Charon εἴτις ἔτι πλεῖ σπενδέτω. Video nunc idem coniecisse Casaubonum a Dindorfio neglectum.

Ibid. e. Intacta reliqui corrupta Sopatri parodi verba τὸν Αἴτνης ἐς μέσον λεύσσων σκοπόν. Statim Δηλίῳ dedi pro Δήλῳ.

Ibid. f. In Timoclis fragmento cum Dobraeo scripsi Δήμων τι pro Δήμων τε.

VIII, 342. e. Eiusdem Timoclis locus ex Icariis petitus, de quo dixi in Com. gr. III 602.

τόν τ' ἰχθυόροον ποταμὸν Ὑπερείδην πέρα,
ὃς ἠπίαις φωναῖσιν ἔμφορος λόγου
κόμποις παφλάζων ἠπίοις πυκνώμασιν —

Ut alia mittam, ἠπίοις manifesto in alius vocabuli locum successit; coniectabam τρογγύλοις πυκνώμασιν, ell. Dionysio Hal. de Lys. 9 p. 470. Lysiae τρογγύλην καὶ πυκνήν λέξιν tribuente.

Ibid. b — c. Axionicus γλαυκός τις ἐν — ὀψοφάγων insanabiliter corrupta sunt. Vs. 5. λίχνων τ' ἀνδρῶν dedi pro καὶ λίχνων ἀνδρῶν. Continuo fortasse fuit ἀγάπημα· φέρω δὲ κατ' ὤμων. Vs. 12. ἐν inserui ante ἄλμῃ et in sequentibus scripsi βοᾷς δ' ὄνειδος ἴδιον ὦ Καλλία, | εἰ σὺ μὲν ἀμφὶ τε σῦκα καὶ ἀμφὶ τὰριχ' ἀγάλλει, pro βοᾷ δ' ὄνειδος ἴδιον ὦ Καλαίδη· σὺ μὲν ἀμφὶ σῦκα καὶ ἀμφὶ τὰριχ' ἀγάλλει. Incerta tamen haec esse non diffiteor.

Ibid. c. In Hermippi verbis nescio quo νῦν referendum sit; delendum videtur.

Ibid. e. — 343. b. In Antiphanis fragmento vs. 3. Dobraeus ἐλογίζετ' ἰὼν τῶν πραγμάτων οὐκ οἶδ' ὅ τι, Cobetus ἐλογίζετ' ἐλθὼν πραγμάτων οὐκ οἶδ' ὅ τι, Dindorfius τῶν πραγμάτων οὐκ οἶδ' ὅ τι ἐλογίζετο. Vs. 5. codd. πάλαι ὀψοφάγοι τοιοῦτοί τινες. Iacobsius παλαιὸν ὀψοφαγίσταί τινες. Delet versum Dobraeus. Vs. 9. scripsi ἔλεγον τοιαδί. Vulgo ἔλεγον τάδε. Dindorfius cum Dobraeo ἔλεγον ἂν τάδε. Vs. 13. ἐνθάδ' adiecit Casaubonus. Vs. 14. erat νησιαρχῶν. Tum

Porsonus ἐστίν, εἰ νόμῳ κατακλείσται (sic). Vs. 17. καὶ Διογείτων. Fort. καὶ δὴ Διογείτων.

VIII, 343. b. Euphro ἐπίσχετ' ὀργῇ χειρὰς ἡρεθισμένος. Ita Nauckius pro ἡρεθισμένος scripsit. Ibid. scripsi οὐδὲν ἂν λάβοι. Vulgo οὐδὲν μεταλάβοι. Lenius tamen Herwerden Obs. crit. p. 107. καὶ τάχ' ἂν οὐδὲν μεταλάβοι.

Ibid. c. Erat Φράτορσιν. Mox pro ὅστις καὶ Schweighaeuserus ὁ καί.

Ibid. f. Vulgo τὸ ἐπίγραμμα.

VIII, 344. a. στρέψας καὶ αὐτὸς καὶ δαψιλῶς φαγών. Alterum καὶ deletum malim.

Ibid. b. Hegesander: τοῦ δ' αὐτοῦ καὶ τὸν ἀγρὸν καταβεβρωκότος εἰς ὀψοφαγίαν. Mira haec locutio est; rectum esset καταναλίσκειν ἀγρὸν εἰς ὀψοφαγίαν. Suspiciari possis καταπεπρακότος. Sed sua videtur ἀκνυρολογία auctori relinquenda esse.

Ibid. e. Μυννίσκος pro Μυνίσκος ex A restitui (cf. Keil Epigr. Anal. 210) et praeterea in Platonis loco scripsi in edit. Com. min. p. 385. οἶδ', ᾧ φίλος. A θ' οὐθ' ὥς φίλος.

Ibid. f. In Hedyli loco secutus sum Iacobsium, vulgo Φαίδων δὲ φύκει αἰνεῖ καὶ χορδὰς ὁ ψάλτης.

VIII, 345. a. ὀψοφάγει Κλειοῖ restitui cum Heraldō pro ὀψοφαγεῖ Κλειώ.

Ibid. d. Laudatur Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ θινῶν, quod περὶ βίων vix recte scribi vult Heckerus Philol. V p. 422.

VIII, 346. a. In Machonis fragm. vs. 3. παραδοθέντα scripsi pro παρατεθέντα. Sequentia ita edebantur

ἄλας οὐκ ἔχει· προσένεγκ' ἔπειδ' εἰ δεῖται τινος
ἐτέρου· πάλιν γεύου συμμετρίαν ἀρμόσῃ
ὥσπερ λύραν ἐπίτειν', ἕως ἂν ἡδὺς ᾗ.

Correxi haec Com. gr. IV p. 497. partimque iam Praef. ad Menandri Rel. p. XIX. At ultimum eclogae versum, quem exhibui ut in libris est:

εἴσαγε διὰ πασῶν Νικολαΐδας Μυκόνιος,
non expedio, neque expedit Herwerdenus Observ. crit. p. 108. vel Hermannus apud me in Addendis vol. V p. 114. Dactyli quidem cum anapaesto coniunctionem facile tollere li-

cebit scribendo εἰσάγαγε διὰ πασῶν Νεολάδας Μυκονίου. Sed de sensu quaeritur.

Ibid. c. Verba ἔτερ' ἐξ ἐτέρων ἀεὶ παρεισφύρων fort. e comico poeta ducta sunt.

Ibid. e. Μόξον pro Μόψον correxi praeunte Müllero Hist. fragm. vol. III p. 371.

Ibid. f. In Ehippi loco obscurum est quem dicat ἰχθύν οὐχ ἡμέριον. Neque placet magnopere quod tentabam ἰχθύν τιν' ἔλωσ' οὐ δὴ μέτριον, vel οὐχ ἡμερινόν. Vs. 5. τούτους corruptum est, v. Com. gr. vol. III p. 324. Vs. 7. ταύτης Σίνδους, libri ταύτη ἐς Ἰνδούς. Schweigh. ταύτης vel ταύτη Σινδούς, Droysenus ταύτης Σιντούς. De accentu nominis Σίνδος dixi ad Stephanum Byz. p. 569, 27. Tum Μυγδονιάτας dubitanter Schweighaeuserus. Vs. 12. τῆσδ' scripserim pro τούσδ'. Vs. 20. παῦ' οὖν φνσῶν Cobetus. Vs. 21. σβέννυ Κελτούς, μὴ πρὸς κλαύσης Bothius. Sufficere videtur σβέννυ, Κελτούς μὴ προσκαύσης.

VIII, 347. d. Verba καθάπερ γάρ vulgo cum Eubuli loco coniuncta Athenaeo reddidi.

VIII, 348. a. οὐδεὶς μέγας σαπρὸς ἰχθύς. Vulgo μέγας οὐδεὶς σαπρὸς ἰχθύς. Cf. ad Theocrit. p. 459.

Ibid. b. ἀποδόσθαι Coraes pro ἀναδόσθαι.

Ibid. d. Vulgo Μύλασσα. Mox malim ἀκούετε νεώ quam ἀκούετε ναοί. Sic certe locutus est Stratonicus, quem genere Atheniensem fuisse constat.

Ibid. e. Macho. Vs. 4. verba ἐν τῷ βαλανείῳ fortasse sequentibus iungenda sunt. Vs. 5. τῶν μειρακίσκων παρὰ τὸ πῦρ. Ita correxi Curis crit. p. 40. Vulgo τῶν μειρακίων παρὰ τὸ πῦρ. Dindorfius cum Porsono τῶν μειρακίων παρὰ τῷ πυρί. Vs. 6. κομψῶς τό τε χρῶμα καὶ τὸ σῶμ' ἡσκηότας. Coraes ἐσχηκότας. Malim κομψούς τε τὸ χρῶμα καὶ τὸ σῶμ' ἡσκητότας.

Vs. 9. Lacunam indicavit Dobraeus; praeter ianitoris memoriam apertum est excidisse ἔφη. Vs. 12. pro εὐθείως idem εὐφυνῶς. Vs. 19. fort. ἦται τε μεῖζον.

VIII, 349. a. Vs. 20. an συντόνως? Vs. 21. τᾶλλ' ἐπιτρέψας Iacobsius, vulgo ταῦτ' ἐπιτρέψας, quod fortasse ser-

vari potest. Vs. 24. ἔξοινος ὁ Στρατόνικος ἐγένετ' εὐθέως.
Non ἔξοινος scripsisse mihi videtur Macho, sed ἔξυπνος.

Ibid. b. Macho σχεδόν τε τοὺς κήρυκας ἐν τῷ χωρίῳ
ὄντας πολὺ πλείους κατὰ λόγον τῶν δημοτῶν. Haec mihi
non graece dicta esse videntur, ac corrigendum opinor:

ὄντας πολὺ πλείους ἢ κατὰ λόγον δημοτῶν.

Ibid. Macho πυνθανομένου δὲ τῶν ξένων αὐτοῦ τινος.
Ita haec correxi; vulgo πυνθανομένων.

Ibid. c. Macho

τοῖς ὅλοις μὲν ἔρρωμαι, ξένε,

καὶ τῶν κολάκων πολὺ μᾶλλον ἐπὶ δεῖπνον τρέχω.

Scripsi πολὺ θᾶττον. De ἀναπαρῶ vs. seq. vide Emsleium
ad Aristophanis Acharn. 1020.

Ibid. Macho εὐφῆμει μέγχι | σπείσαντες εὐξώμεσθα,
φησί, τοῖς θεοῖς. Correxi εὐξώμεσθ' ἄν, ἡσί, τοῖς θεοῖς.

Ibid. e. Machonis versus ita scribendus esse suspicor:

Ἡ Νικοκρέοντος εἰσιούσ' Ἀξιοθέα

γυνὴ μετὰ παιδίσκης ἄβρας εἰς τὸν πότον

ἀπειψόφησε, κατὰ τῷ σικωνίῳ

ἀμυγδάλην ἐπιβᾶσα συνέτριβεν τύχη.

Versu primo legitur vulgo εἰσιούσα Βιοθέα, quod recte emendavit Wesselingius ad Diodorum Sic. XX, 21. Ita enim constanter a ceteris Nicocreontis Cypriorum reguli uxor appellatur, non Biothea. Versu tertio legitur vulgo τῶν Σικωνίων, quod qui ita intelligunt, ut amygdalam Sicyoniam Axiothea contrivisse dicatur, docere debebant Sicyoniarum amygdalarum aliquam apud Graecos laudem fuisse; at ne nomen quidem earum attulit Athenaeus in copiosa de amygdalis disputatione II 52 b. — 54 d. Itaque τῷ σικωνίῳ poetam scripsisse suspicatus sum, ut Sicyoniis calceis, qui sumptuosam mulierem vel maxime decebant, induta fuisse iisque amygdalam contrivisse dicatur. Exerc. phil. II p. 17. Praeterea corrupta sunt verba συνέτριβεν τύχη. Omnis enim lepor perit, si casu Axiothea amygdalam contrivisse dicitur. Quare scribendum puto συνέτριψεν ταχύ, quamquam possis etiam συνέτριψ' ἢ γυνή. Pro συνέτριψεν vulgo scribitur συνέτριβεν.

Ibid. f. Sequuntur eiusdem Machonis haec:

ἐπιδεικνυμένου ποθ' ὥς ἔοικεν ἐν Ἐφέσῳ
ἀφνουῖς κιθαρωδοῦ τὸν μαθητὴν τοῖς φίλοις,
παρῶν κατὰ τύχην ὁ Στρατόνικος τοῦτ' ἔφη,
ὅς αὐτὸς αὐτὸν οὐ κιθ
ἄλλους κιθ

Ita haec edidit Dindorfius indicatis lacunis, quarum nullum in codicibus vestigium est; nec dubitandum quin recte supertites versuum partes disposuerit. Lacunas autem istas in hunc fere modum explendas esse suspicor:

ὅς αὐτὸς αὐτὸν οὐ κιθ[αρίζει φαῦλος ὢν],

ἄλλους κιθ[αρίζων φαυλότατος ὢν δείκνυται].

In quibus illud certe dubitari non potest, quin κιθαρίζει et κιθαρίζων recte restituerim. Nimirum αὐτὸς κιθαρίζειν αὐτὸν dixit Macho ad imitationem proverbialis dictionis αὐτὸς αὐτὸν ἀνλεῖ de iis iaci solitae, qui se ipsi quales essent ostenderent. Testis est Diogenianus Prov. III, 16. αὐτὸς αὐτὸν ἀνλεῖ: ἐπὶ τῶν ἑαυτοῦς δεικνύοντων τοῖς πράγμασιν ὅποιοί εἰσιν. Eodem fortasse pertinet quod apud Apollonium Synt. p. 302 legitur ἀνλῶν τοῦτον. Exercit. philol. II p. 17. Cf. ad Theocritum p. 466.

VIII, 350. d. Καπίτων ὁ ἐποποιὸς ἐν τετάρτῳ τῶν πρὸς Φιλόπαππον ὑπομνημάτων. Capitonem hunc patria Alexandrinum fuisse Athenaei constat testimonio X p. 425 b. οἶνοχοοῦσάν τινες ἱστοροῦσι τὴν Ἀρμονίαν, ὥς Καπίτων ἱστορεῖ ὁ ἐποποιός, Ἀλεξανδρεὺς δὲ γένος, ἐν δευτέρῳ Ἑρωτικῶν. Is quo tempore vixerit non decernit Vossius Hist. gr. p. 339. Videtur tamen res ad liquidum perducī posse, siquidem Philopappus, cui Hypomnemata sua dedicavit Capito, vix alius esse potest quam ille Epiphanis filius, rex literarum et literatorum hominum studiosissimus, cuius notum est, quod ad hunc usque diem servatur, monumentum Athenis positum. Eidem Plutarchus suum de adulatore et amico dignoscendo libellum inscripsit. De eo vide Wyttenbach. ad Plut. Mor. p. 48 e. et Boeckhium Inscr. vol. I p. 433. Exercit. philol. II p. 50.

Ibid. e. Θεατοῦ scripsi praeunte Nauckio; revocandum Θεάτρον, quod de spectatoribus non raro dicitur.

VIII, 351. d. In versu incerti auctoris ἄδοι τις ἦν ἕκα-
στος εἰδείη τέχνη, pro ἄδοι cum Corae posui ἄρδοι.

Ibid. f. ἀνέστησεν εἰς τὸ Ἀσληπιεῖον τρόπαιον. Ita scripsi pro ἀνέθηκεν. Cf. p. 350 b. ἀναστήσας δέ ποτε καὶ τρόπαιον.

VIII, 352. c. Verba εἰς ἀσωτίαν et τὴν πόλιν μνηστήρων nescio quo errore inclusi. Casaubonus locum ita scribi voluit: χρώματι μόνον, εἰς ἀσωτίαν δὲ οὐδὲν διαλλάττειν ἐκείνων ἡγούμενος αὐτούς· ἰμοιότιτι εἰς καταφέρειαν ἡδονῆς τὴν πόλιν μνηστήρων εἰκάζειν βίῳ. Alia tentavit Dobraeus, quem vide.

VIII, 354. d. Alexis καὶ μὴ παραθῶσι θερμά. Vulgo ξάν, Dindorfius ἄν. Continuo erat οὐκ ἀχαρίστως, quod ἀχαρίτως scribendum erat. Frequens hoc vitium est passimque a nobis sublatum, velut X p. 440 e. ubi vide. Pro δὲ quod statim sequitur fortasse λέγουσι corrigendum est. Hoc quoque vitium passim sustuli, natumque est e compendio λῆ.

VIII, 355. e. καὶ μάλιστα ἢ ἐξ ἀνθρώπων. Usitatus erat dici ἀπ' ἀνθρώπων ut p. 356 b.

VIII, 356. e. Alexidis locus, Diphili medici orationi interpositus, ab Athenaeo additus est. Nunquam Diphilus comicorum aliorumve poetarum testimoniis usus reperitur.

VIII, 357. f. διαφέρει adiciendum esse vidit Schweighaeuserus.

VIII, 358. a. οἱ δὲ τόποι τῆς θαλάσσης, ὅπου ποταμοὶ καὶ λίμναι ἐμβάλλουσιν, ἐτι δὲ τενάγῃ μεγάλα — εἰσίν. Ita scribendum videtur, ac τενάγῃ pro πελάγῃ iam Casaubonus posuit; pro ἐμβάλλουσιν vulgo est συμβάλλουσιν. In sequentibus lit. b. ἐνταῦθα μὲν πάντες οἱ ἰχθύες εἰσιν ὑγρότεροι καὶ μᾶλλον πίονες ὑπάρχουσι nescio an rectius scribatur ἀδρότεροι. Tum malim ἐν δὲ τοῖς αἰγιαλοῖς τοῖς ἐκκειμένοις πρὸς τὰ πελάγη. Vulgo κειμένοις.

Ibid. d. De Antiphanis loco vide Addenda ad Com. gr. vol. V p. 77. In sequentibus ἐνός seclusi Lehrsium de Aristarcho p. 352. sequutus.

Ibid. e. In Antiphanis fragmento quod editur σὺ δ' ἀγοράσεις ἡμῖν λαβών, Πίστ', ἀργύριον, debetur Porsono, vulgo πιστέ. Nec male conicias λαβών γ' | ἴστ' ἀργύριον, ut haec coqui verba sint. Vs. 4. Φιλούμενον pro φιλούμενον dedit Dobraeus. Vs. 8. erat ἤρεσεν, Schweigh. ἤρεσαν.

Ibid. f. πῶς; ὦν γ' ἄν Dobraeus. πῶς οὖν ἄν Schweigh. et Dindorfius. πῶς; οὐς ἄν Cobetus. πῶς ὡς cod. A. Vs. 15. ἄς φησιν Cobetus. In Ehippi loco erat δραμῶν εἰς τὴν ἀγορὰν καταγοράσαι, pro quo dedi κατ' ἀγοράσαι.

VIII, 359 a. Ephippus φράζε δέσποτα Cobetus, libri φράζε δέ ποτε, VL φράζε δὴ ποτε. Dindorfius con. φράζε δ' ὅ τί ποτε. Vs. 9. ἐσέλθῃ scripsi pro ἐπέλθῃ. Aliter Cobetus Mnemos. IV 314. cf. Diphilum Emp. I, 24.

Ibid. b. In Mnesimachi loco legebatur ὦ δαιμόνιε. A. πῶς; σύντεμνε. v. Com. graec. fragm. III p. 9. — Vs. 6. ἰχθύδι pro ἰχθύδιον dedi cum Dawesio Miscell. p. 14. Actum egit Cobetus Mnem. IV p. 112.

Ibid. e. — 360. a. Phoenicis Colophonii carmen, cuius initium ita edebatur:

ἔσθλοί, κορώνῃ χεῖρα πρόσδοτε κριθέων
τῇ παιδί τὰ πόλλωνος, ἢ λέκος πυρῶν.

Quid sit χεῖρ κριθέων non intelligitur. Scripsi χῖδρα, quod aptissimum h. l. Eundem errorem Anacreonti eximendum esse suspicatus sum, ubi nunc editur χεῖρά τ' ἐν ἡγάνῳ βαλεῖν Athen. p. 229 b. Vs. 3. ἢ ἄρτον ἢ ἡμαιθον ἢ ὅτι τις χορήξει. Scripsi ἦτ' (i. e. ἦτοι) ἄρτον ἦτ' ἡμαιθον, nisi praeferas ἢ τ' ἄρτον ἢ τ' ἡμαιθον cl. II. ρ' 42. ἢ τ' ἀλκῆς ἢ τε φόβοιο. Pro corrupto ἡμαιθον ex B enotatur τιμαιθον. Dobraeus ἢ ἄρτον τιν' ἡμίαιθον. Vs. 6. φιλεῖ γὰρ αὕτη πάγχυ ταῦτα δαίνυσθαι. Fortasse recte πάντα pro ταῦτα scripsi. Post vs. 8. dele lacunae indicium et vs. squ. scribe φέρει σῦκα, ut recte vulgo legitur; solus B habere videtur φέροι. Vs. 10. θεοί, γένοιτο πάντ' ἄμεμπτος ἢ κούρη. Vellem cod. praeberet ἄμεμπτα τῇ κούρη. Vs. 11. malim κῶννομαστόν. Vs. 12. erat εἰς χεῖρας et 13. εἰς τὰ γούνα. Vs. 14. θάλος τρέφειν γυναικα τοῖς κασιγνήτοις. Bergkii, Phoenicem hoc carmen Rhodiis scripsisse ratus, τοῖσιν ἰγνήτοις vel τοῖσιν ἰγνησιν poetam scripsisse suspicatur. Nihil causae video, cur poeta hanc cantiumculam non popularibus suis composuisse existimetur; docet hoc vel ipsum illud κασιγνήτοις, quod Iones pro συγγενεῖς vel ἀνεψιοί dixisse, ex ipso Homero Il. 15, 545 intelligitur:

Ἐκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευσεν
 πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἰκταονίδην ἐνένιπεν
 ἰφθιμον Μελάνιππον.

Ad quae schol. B haec annotavit: συγγενέσιν· ἔτι γὰρ [νῦν] παρ' Ἰωσι τοὺς συγγενεῖς κασιγνήτους φασὶ καλεῖσθαι. Item schol. A ἡ διπλῇ ὅτι κασίγνητοι κοινότερον οἱ συγγενεῖς· σημειοῦνται γὰρ τινες ὅτι (add. Ἰωνες) τοὺς ἀνεψιούς κασιγνήτους ἐκάλουν. Similiter schol. A ad II. 16, 674. ἔνθα ἑταρχύουσιν κασίγνητοί τε [ἔται τε], ἀπλοῖκῶς νῦν πάντες οἱ συγγενεῖς, ubi pro ἀπλοῖκῶς fortasse ἡ διπλῇ ἰακῶς scribendum est. Vs. 15. ἐγὼ δ' ὅκοι πόδες φέρουσιν ὄφθαλμούς. ὅκοι Dindorfius dedit pro ὅκου. Ineptum autem est ὄφθαλμούς, pro quo scripsi ἰφθίμους, i. e. potentes et opulentos, quos cantu se remunerari dicit; pro μούσαισι malim μούσησι. Vs. 17. πλεῦνα τῶν αἰτέω. Sic scripsi Dindorfii vestigiis insistens, qui πλείον' ὦν αἰτέω, libri fere πλείονα τῶν γ' ἰῶ. Sed videtur aliud latere.

VIII, 360. a. Ex eadem cantilena δὸς ὦνα δὸς τι καὶ σὺ πότνα μοι νύμφη. Ita haec scripsi quae in AB sic feruntur δὸς ὦναξ δὸς καὶ σὺ πολλά μοι νύμφη. πότνα pro πολλὰ Ilgenio debetur. Dindorfius cum Casaubono et Porsono dedit [δόμου·] δὸς ὦναξ καὶ σὺ πολλά μοι νύμφη. Vs. 3. δοῦν Naekius, δοῦν' Dindorfius cum H. Stephano, δ' οὖν libri. Vs. 4. Libri τοιαῦτ' εἰδῶς, τοιαῦτα εἰδῶς, τοιοῦτ' εἰδῶς, Dindorfius cum Schweigh. εἰδῶς τοιαῦτα. Scripsi τοσαῦτ' αἰδῶ, quod praetuli pristinae meae coniecturae τοιοῦτον εἰδῶς Choliamb. poes. p. 140.

Ibid. b. In chelidonismo vs. 2. ὦρας Dindorfius cum Hermannus. Vs. 6. παλάθαν σὺ προκύνκλει Hermannus, vulgo παλάθαν οὐ προκυνκλεῖς. Non displiceret παλάθαν προκύνκλισον vel προκύνκλησον. At fortasse scripsit auctor carminis numeris ionicis a minori παλάθαν οὐ προκυνκλίσεις vel προκυνκλίεις; — τυρῶν τε κἀνυστρον; per interrogationem. Vs. 8. τυρῶν τε κἀνυστρον ex libris restituit Bergkius pro τυροῦ τε κἀνυστρον. Idem vs. 10. probabiliter καὶ πύρνα χελιδῶν, Hermannus καὶ πυρὰ χελιδῶν, A πυρῶνα χελιδῶν. Vs. 11. καὶ λεκιθίταν. Hermannus καὶ τὸν λεκιθίταν. Malim κάρτον λεκιθίταν, vel καὶ δὴ λεκιθίταν, quod voluit Ahrens. Vs. 12.

Non credibile est, poetam versu trochaico usum esse. Verba οὐκ ἀπωθεῖται (ἀποθεῖται P) corrupta videntur. Tum sequebatur πότερα πάλιν ἀπίωμες ἢ λαβώμεθα; vel πότερα κενοὶ πίωμες —

Ibid. d. Bergkius μικρὰ γὰρ ἔστι. Ib. νιν scripsi pro μιν. Versu sq. Dindorfius εἰν φέρης δέ τι, μέγα δὴ τι καὶ φέροις, om. καὶ B, Bergkius ἂν δὲ φέρης τι, | μέγα δὴ τι φέροιο. Non liquet, interim conieci ἂν δὴ φέρης τι, μέγα τι δὴ καὶ τὸς (καὶ τὴ) φέροις.

Ibid. ἀπὸ τῆς καλῆς Ῥόδου. Scripsi fortasse sine iusta causa περὶ. Continuo Ἐργίας pro Ἐργίας cum Vossio dedi.

Ibid. e. καὶ δαιτὸς ἐγκρατεῖς ὄντες. Pro δαιτὸς scripsi sententia postulante λιμένος. ΔΑΙΤΟΣ et ΛΙΜΕΝΟΣ facile confunduntur. Minus probabiliter Dobraeus θαλάσσης. Mox ἕως ἂν posui pro ἕως. Statim debebam ἰχθυῖς. Tum legebatur καὶ τὰ πρὸς τὸν πόλεμον ῥαθυμοτέρως εἶχον, in quibus pro εἶχον scripsi διεῖπον, nisi τὰ delere malis.

VIII, 361. d. In Creophyli loco restitui ionicas formas ἀπορίη pro ἀπορία, ἐς θεοῦ ἡρώτευν ὅκου pro εἰς θεοῦ ἡρώτων ὅπου, θέωνται pro θῶνται, αὐτοῖσι ἔχρησε pro αὐτοῖς ἔχρησεν, πόλιν τῇ pro πόλιν η, ὑπηγήσεται pro ὑφηγήσεται, λέγεται ὦν ὅκου νῦν pro λέγεται οὖν ὅπου νῦν, ἔστι ἢ pro ἔστιν, ἀριστοποιέσθαι pro ἀριστοποιεῖσθαι, ἀνθρακιῇ ἔσπεσέν ἐς pro ἀνθρακιᾷ εἰσπεσεῖν εἰς, ἐν τῇ ἔτυχε pro ἐν ἣ ἔτυχε, ἑὼν pro ὦν, ὄρεος pro ὄρους, τὸ δὴ καλέεται pro ὃ δὴ καλεῖται, ὅκου pro ὅπου, Ἀθηναίης pro Ἀθηναῖς, εἴκοσι pro εἴκοσιν, ἀγορῇ ex A pro ἀγορᾷ. Praeterea scribendum ἐνθαῦτα pro ἐνταῦθα, δέξῃ pro δείξῃ, ἱρὸς et ἱρόν pro ἱερὸς et ἱερόν, ἐπὶ πουλὺ pro ἐπὶ πολὺ, τὰ περὶ Κόρησσαν pro τὰ ἐπὶ Κόρησσαν, quod nomen rectius scribitur Κορησσόν.

Ibid. e. ἔτι τε. Dindorfius ἔτι δέ.

VIII, 362. b. κενώτερον λεβηρίδος. Erat κενότερον.

Ibid. Ἐπίχαρμος ἐν τοῖς Θεαροῖς μέμνηται τοῦ βαλλισμοῦ . . . ἐν οὖν τῷ δράματι οἱ θεωροὶ καθορῶντες τὰ ἐν Πυθοῖ ἀναθήματα καὶ περὶ ἐκάστου λέγοντές φασι καὶ τάδε [κιθάρα, τρίποδες, ἄρματα, τράπεζαι χαλκείαι, χειρόνιβα, λοιβάσια,] λέβητες χάλκεοι,;

κρατῆρες, ὁδελοί. Β τοῖς γὰ μὲν ὑπωδέλοις
καὶ λῶτε βαλλιζόντεσσι ὅσον χρῆμα εἴη.

καὶ Σώφρων δ' ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Νυμφοπόνῳ φησί κτλ.
Ex his conicere licebit fabulae huius scenam ita fuisse adornatam, ut interior pars templi Delphici repraesentaretur, circumpositis donariis, quae studiose contemplantes theori singulis aliquid verniliter dictum inferebant. Priora verba usque ad λοιβάσια adieci ex libro IX p. 408 d. In his pro κιθάρα, cum cetera omnia plurali numero efferantur, fortasse κιθάραι scribendum. Currus in donariis memoratur etiam apud Suidam v. Παρία λίθος. Verucula tertio versu commemorata dicere videtur ea, quae Rhodopis consecraverat; de qua re vide quae dixi Comic. graec. II p. 181. Sequentium, quae alii interlocutori assignavi, haec fere esse debet sententia: utinam hominibus alieno aere obstrictis et strenue nepotantibus tantae opes suppetant! ὑπόβολος, de qua voce mira commentum sunt critici, idem est quod ὑπόβολος dixit Pherecrates Com. graec. II p. 277. Ea enim unice vera huius adiectivi scriptura est, non autem ὑπόβολος, quod in longe aliam sententiam dicitur. Videtur autem Epicharmus hanc vocem, quae proprie de rebus oppigneratis dicitur, ad homines aere alieno obstrictos transtulisse. Reliqua ita scribenda esse suspicabar καὶ βαλλιαζόντεσσι τόσον χρῆμα εἴη. Sed λῶτε unde irreperit difficile dictum est. De χρῆμα pro χρήματα dicto v. Koenium ad Gregorium Cor. p. 183 et Iacobsium Lectt. Stob. p. 42. Denique βαλλιάζειν pro βαλλίζειν dicere potuit Epicharmus notissimo usu, de quo dixit Lobeckius Path. p. 481. Exercit. philol. I p. 28. λῶτε fortasse λῶστε scribendum et sequentibus Athenaei verbis iungendum est hoc modo: καὶ Σώφρων δ' ὡ λῶστε ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Νυμφοπόνῳ φησί. Cfr. p. 362 a. Tum vide ne fuerit τόσον χρήματος | εἴη.

Ibid. c. De Alexidis loco v. Com. gr. III p. 428.

Ibid. e. συναγωγαί pro εἰσαγωγαί scripsi praeunte Casaubono.

VIII, 363. c. Ephippus ἔπειτα δ' (vel τ') εἰσιόντ'. Vulgo ἔπειτά γ'. Vs. 4. corruptum est πολέμιος, pro quo p. 571 e. est πολέμιον. Tum erat ἀλλὰ τοῖσι στρουθίος χανοῦς ὁμοίως, in quibus χανοῦς edidi.

Ibid. In Epicharmi loco ὅκα dedi pro ὅκκα.

VIII, 364. h. πεπαρώδηται scripsi, vulgo παρώδηται, et in Pherecratis fragmento dedi θύραξ' pro θύρας et vs. 6. αὐτὸν e codd. scripsi σαυτὸν; prius item Cobetus. Vs. 5. malim ἐν οἴνοις pro ἐπ' οἴνοις.

Ibid. d. Menander. Vs. 1. ὅμοια pro ἅπαντα dedi ex IV 146 d. Vs. 5. erat μενδαῖον θάσιον ἐγγέλεις ante Porsonum (corr. θάσιον pro θασον). Vs. 6. a γίγνεται apodosin ordiri vidit Cobetus. Vs. 9. ἀντανελεῖν pro ἄν ἐλεῖν Dobraeus cll. Demosth. Cor. p. 304, 18. Actum egit Cobetus Mnem. IV p. 263. Vs. 11. ὦν γ' ὁ θεός Reisigius, ὦν ἄν θεός Herwerden Observ. crit. p. 89. Abest ὦν a B.

Ibid. f. νυνί τέ μοι. Fort. νυνί γέ τοι. Postrema φιλῶ — γραῦν personae B. continuabantur. In Crobyli qui sequitur loco ante Λάχης apud poetam praecessisse videntur verba πρὸς σέ βούλομαι. Vs. 4. secutus sum Dobraeum, ἀκράτου μ' corrigentem, libri ἑκατόν, Casaubonus ἑκαστον.

VIII, 365. a. Pherecrates. Vulgo συσκευασάμενος, ἐν τὸ σπυρίδιον, quod correxi. Vs. 2. πρὸς Ὀφελίαν scripsi pro πρὸς ὠφελην (sic). Dindorfius cum Porsono πρὸς τὸν Οφέλαν.

Ibid. c. Erat Ἐμπιπραμένη. L. πιμπραμένη.

Ibid. e. In Empedoclis loco ἄμνος pro θάμνος scripsi cum Schneidewino.

IX, 366. c. Antiphanes νῆ Δί' οἰκίας τρόπον πόσειδος. Correxit fortasse recte Cobetus Mnem. IV p. 112.

Ibid. d. Aristophanes forsitan scripserat Ἀἴμνος κυάμους τρέφουσα τακερούς χάπαλούς pro καὶ καλούς.

Ibid. In Nicandri loco ante Casaubonum erat κάρδαμον ἄρρινόν τε.

IX, 367. a. In Aristophanis versu legebatur καὶ βλέπε σίναπι et Xenarchi locus ita edebatur τουτὶ τὸ κακὸν οὐκ ἔστ' ἔτι κακόν. | τὸ θυγάτριόν μου σεσινάπικε διὰ τῆς ξένης. Correxi ut potui.

Ibid. c. De Platonis loco v. quae dixi in Com. fragm. edit. min. p. 364. Vs. 3. fort. αὐταὶ μόναι κρεῖττον πολὺ χρῆμα εἰς ἡδονήν, ac κρεῖττον etiam Herwerden Observ. p. 30, tum ἢ καταλαβεῖν Fritzschius, καταλαβεῖν B, ηταλλαβεῖν A. Ali-

ter Cobetus Observ. crit. in Platonis Com. rel. p. 193. et Herwerden l. l.

IX, 368. a. Sotades τοῦτον μασᾶται, παρακατεσθίει δ' ἐμέ. Pro τοῦτον dubitari vix potest quin recte scripserim τοῦτον.

Ibid. b. Pherecrates νῆ τὸν Δί' ὥσπερ αἱ παροψίδες — fort. ὥσπερ αἱ παροψίδες. Vs. 3. οὐς ὁ καλὸς οὗτος ἀξιοῖ τοῦ μηδένο. Ita e Casauboni coniectura editum est, libri οὐς ὁ καλέτας ἀξιοῖ. Possis ἄς ὁ καλέτας ἐπαξιοῖ. Sed vid. Herwerden Obv. crit. p. 17.

Ibid. In Nicophontis fragm. pro ἄλλος aut ἄλλᾶς cum Bergkio scribendum, aut ἄμυλος.

Ibid. e. Ingeniose Herwerdenus Nov. Add. crit. p. 16. in Aristophanis loco coniecit χναυμάτι' ἄττ' ἐρόεντα, fort. tamen recte H. Stephanus delicias pinnatas de aviculis intelligi voluit.

Ibid. f. Xenophanes Colophonius:

τοῦ κλέος Ἑλλάδα πᾶσαν ἀφίξεται οὐδ' ἀπολήξει
ἐς τ' ἂν αἰοιδᾶν ἢ γένος ἑλλαδικόν.

Horum versuum primo cum Karstenio scripsi ἐφίξεται; altero si γένος genuinum est, pro αἰοιδᾶν (C αἰοιδῶν) scripserim αἰοδοθετῶν. Fortasse tamen recte pro γένος scripsi κλέος, et ἑλλαδικῶν ex C recepi.

IX, 369. c. Εὐδήμος — κράμβης φησὶν εἶναι τρία γένη, τῆς τε καλουμένης ἁλμυρίδος καὶ λειοφύλλου καὶ σελινουσίης, et paucis interiectis ἢ δὲ σελινουσία τὴν ὀνομασίαν ἔχειν διὰ τὴν οὐλότητα. A nomine σέλινον fingi non potuit adiectivum σελινούσιος, quod ad Σελινούς revocandum esset. Adde quod primo loco oportuit σελινουσίας. Scribendum igitur σελινουσίης et σελινουῖσσα. Alias hoc brassicae genus dicebatur κράμβη σελινοειδής teste Plinio H. N. XX, 33. Exercit. phil. I p. 29.

IX, 370. b. In Hipponactis fragmento Ταργηλίοισιν recte scripsit Schneidewinus, libri Θαργηλίοισιν et γαργηλίοισιν.

Ibid. c. Pro Ἐμποδος, quod graecum nomen non est, scripsi Ἐμπεδος.

Ibid. d. Ephippus: χναύειν τε κοινῇ τευθίσιν σηπίδια.

Ita correxi vulgatum verborum ordinem κοινῇ τε χναύειν; causam mutati ordinis habui hanc, quod septies poeta verbum in ipso versus initio posuit, nec credibile est, semel eum ab hac lege descivisse.

Ibid. e. Antiphanes:

οἶα δ' ἔστ' οἶσθ' ὦ γύναι.

ἄρτοι σκόροδα τυρὸς πλακοῦντες, πράγματα —

Ita haec correxi, vulgo οἶα δ' ἔστιν οἶσθα σὺ | γύναι· σκόροδα τυρὸς etc. At ABP post γύναι addunt τοῖς, quod ex [ἄρ]τοι corruptum est. Vs. 1. possis fortasse rectius οἶα δ' ἔστιν οἶσθας ὦ γύναι. Vs. 4. recepi emendationem Iacobsii. Tyrwhittus καταπεπλησμέν' οὐδέ. Libri καταπεπλησμένου δέ. Vs. 7. erat ἄμ' αὐτοῖς.

Ibid. f. In Diphili loco vs. 2. fort. σπλαχνίδι' ὀπτά, quod ad σπλαγγνίον revocatum metro non obstat. Vs. 3. βλέτοις scripsi pro καὶ τοῖς cum Schweighaeusero, et vs. squ. addidi καὶ (vel ἢ) τοῖσι σοῖς, ut voluit etiam Dobraeus.

IX, 371. c. Numenius ῥαφίν τ' ἔμπεδον καὶ καυλίδα τ' ἀγροῖωτιν. Dindorfius καὶ ῥάφυν, de ἔμπεδον tacens. Fort. fuit καὶ ῥάφυν εὐπέταλον. Tum dedi καυλίδα δ', nisi malis καὶ καυλίδα τὴν ἀγροῖωτιν. In Nicandri loco vs. 1. ἐν δέ τε pro οὐδέ τι scripsit Bernhardus, praestat ut lenius σὺν δέ τε, ut vs. 2. σὺν δ' αὐτός. Ibid. ἐπαυχήεις pro ἐπ' αὐχήεις dedi praeunte O. Schneidero ad Nicandrum p. 80.

Ibid. f. Pro ἐπιθυλλίδας Dalecampius recte γηθυλλίδας.

Ibid. Epicharmus in Philocteta ἐν δὲ σκορόδιον καὶ γαθυλλίδας δύο. Scribendum suspicor

ἐν δὲ σκορόδιον καὶ δύο γαθυλλίδας.

Quibus verbis tenuis Philoctetae victus describi videtur. Aliter Blaydesius ad Aristophanis Acharn. 47. In sequente Aristophanis fragmento alii σκοροδόμιμον τὴν φύσιν, libri σκοροδόμητον, emendati a Toupio.

IX, 372. b. In Aristophanis ecloga vs. 2. κρίνων ῥόδων supplevit Porsonus Miscell. p. 195. multis annis ante Cobetum et Herwerdenum. Vs. 5. corruptus est. V. Bergkium.

Ibid. c. εἶπες post ἀγαθόν addidit Porsonus, rectius εἶπας Cobetus, qui id ante ἀγαθόν posuit. Vs. 11. φήνας Cobetus,

φύσας Fritzschius, φθάσας Elmsleius, χοήσας Porsonus, libri φήσας.

Ibid. e. Nicander vs. 1. κλώσασί τ' εἴραις O. Schneider ad Nic. p. 88. κλώσασί τ' εἴραις Volckman de Sibyllae carm. p. 19. Libri κλώσασί πείραις. Vs. 4. ἐνθα τε μέτρω. Libri fere ἐνθα τε μέτρια, unde O. Schneider εὐθ' ἂν ἀμετρὶ correxit. Vs. 7. σειράς Schweigh. Vulgo σίρας. De ultimo versu v. O. Schneider.

IX, 373. a. Ἀριστοφάνης ἐν Ἀηλία. Scripsi Ἀντιφάνης.

Ibid. b. τοῦ εἰδικοῦ edidi pro τοῦ ἰδικοῦ.

Ibid. c. In Menandri loco ὄρνεις reduxi pro ὄρνεις, eandem formam ex B passim infra restitui lit. d. et e. ubi in Alcmanis fragmento αὖσαν dedi pro λῦσαν ex emendatione Bergkii. Quod ibidem lit. e. legitur Eupolidis fragmentum, in eo oppositio postulabat δ' pro θ'.

IX, 374. b. Verba λέγεται δ' εἶναι τὸ γένος Ῥόδιος ἐκ Καμείρου aut delenda sunt, aut litt. a. post Ἀναξανδρίδης transponenda. Theopompi ex Pace versus quo nexu lecti fuerunt conici potest ex Arist. Acharn. 1022. unde haud temere conicias Theopompeae fabulae partem ad Aristophanei dramatis imitationem fuisse compositam.

Ibid. d. De ὁλόφωνος in Cratini loco vide quae dixi Fragm. Com. graec. vol. II p. 162. Alcmanis fragm. dedi ut emendavit Bergkii. Vulgo καὶ τὴν γενικὴν οἶδα δι' ὀρνίχων ὅμως (B νόμως) πάντων.

Ibid. e. In Epicharmi loco ex Ulixē transfuga:

δέλφακα δὲ τῶν γειτόνων

τοῖς Ἐλευσίνοις φυλάσσω δαιμονίως ἀπώλεσα, pro γειτόνων nescio an μειζόνων vel κρεισσόνων scribendum sit. Vs. 3. pro οὐχ ἐκὼν praestat οὐ ἐκὼν i. e. οὐ φεκὼν. Vs. 4. malim ὦμνυ' ἐμέ. Exercit. philol. I p. 29.

Ibid. f. Anaxilae locum exhibui ut emendavi Com. gr. III p. 74. et 344. Vulgo τοὺς μὲν ὀρεινόμους — ὑλιβάτας — λύκους λέοντας. Pro ἡλιβάτους nunc malim ἡλιβάτας.

IX, 375. a. Hipponax ὡς Ἐφεσίη δέλφαξ. Suspiciabar ὡς Ἐφεστὶν δέλφαξ, et ita nunc edidi.

Ibid. Cratinus ἦδη δέλφακες χοῖροι δὲ τοῖσιν ἄλλοις.

Fort. supplendum [ἐμοὶ μὲν] ἦδη δέλφακες, vel [ὑμῖν μὲν] ἦδη.

Ibid. c. ὡς Ἰππῶναξ ἐν * * Σπονδῇ τε καὶ σπλάγγνοι-σιν ἀγρίης χοῖρον. Sic edidi, vulgo ἐν σπονδῇ. Dindorfius ἐν delevit. Probabilius est excidisse numerum, ut vidit Bergkii. Pro ἀγρίης erat ἀγρίας.

Ibid. d. In Sophoclis loco ἐν Ταινάρῳ Casaubonus scripsit τοιγαροῦν | ἔδει φυλάξαι χοῖρον ὥστε δεσμῖαν, postrema recte: libri τοιγαροῦν φυλάξαι χοῖρος ὥστε δεσμῖων. Dindorfius τοιγὰρ Ἰὼ δεῖ φ. At Ionis non intelligitur quae partes in hac fabula esse potuerint.

Ibid. e. Aeschyli locum ita distinguere malim:

λενκός, τί δ' οὐχί; καὶ καλῶς ἠφρευμένος.

ὁ χοῖρος ἔψου μηδὲ λυπηθῆς πυρί.

Ipsum porcellum compellat: heus tu, porcelle, elixari te patere; male Schweigh. elixa. In Agathoclis loco restitui dialectum ionicam. Editur μυθεύουσιν — ἐν ἧ — θυσία — ὑπέσχετο (pro ἐπέσχε) — τοῖς παριοῦσιν — ζώων — ἡγοῦνται — ἱερὰ ῥέξουσιν — αὐτοῖς ἡ θυσία. Praeterea scripsi καὶ ὑὸς (sic L, libri οὖς, Dind. cum Schweigh. οὐ) et addidi οὐκ ἂν, L οὐ.

IX, 376. b. Corr. μορφαῖς pro μορφαῖς.

Ibid. d. Scribendum e libris Casauboni ἰσίκια γὰρ ὀνομά-ζειν αἰδοῦμαι διὰ τὸν Οὐλπιανόν, et comparandus Euripides Orest. 37.

Ibid. Posidippus ξεναγὸς οὗτος ὅστις ἂν θώρακ' ἐχ^{ssis} ἤσεις ἐφάνη Βριάρεως. Nullam in his video constructionem. Suspi- cabar οἷον ξεναγὸς οὗτος, ἂν θώρακ' ἐχ^{ssis}η, vel ξεναγὸς οὐ-τος, ἢν^{ssis}ικ' ἂν θώρακ' ἐχ^{ssis}η —

IX, 377. b. Idem poeta τούτων γυναικὲς εἰς ἱέρειαι τῇ θεῷ. In his εἰς addidi cum Erfurdto, et τῇ θεῷ scripsi prae-eunte Grotio pro τῇ θεῷ θεοί. In sequentibus fortasse μοι scribendum pro σοι, at ultimo versu malim nunc τουτοῦ. Libri τουτί, quod meo suasu τουτο scripsit Dindorfius.

Ibid. c. In Posidippi loco vs. 7. cum Grotio dedi κινεῖ pro πίνει et vs. 9. μεστὸς ἐκκεκαυμένος pro cod. scriptura μεστὸς ἐκλελυμένος cum Cobeto Mnem. IV, 101. Idem vs.

10. ὁπότε κατὰ χειρὸς ἐδόθη, in quo ὁπότε excidit impru-
denti. Vs. 11. erat ῥακίαν.

Ibid. d. In Euphronis fragmento scripsi ὁ κέφαλος ἡλλοίω-
το pro ἐγκέφαλος, quod ineptum est. Paucis interiectis dedi
οἱ pro οὐ, ut voluit Dindorfius.

Ibid. e. Assentior nunc Schweigh. πάραγε delenti et cum
libris scribenti καὶ γὰρ αὐτὸς οὕτως. V. Aristoph. Acharn.
1181. et Alcaeus com. apud Athen. IX p. 396. c.

IX, 378. a. — 379. a. In Sosipatri fragmento legebatur
ἐγὼ τὸ διδασκαλεῖον ἡμεῖς σώζομεν | τὸ Σίκωνος. Certa
coniectura posui ἐγὼ τὸ διδασκαλεῖον etc.

Ibid. b. Post ἀστρολογεῖν minus commode Grotius sequente
Dindorfio addidit Σίκων. Praetuli βαβαί interponere idque
personae B attribui. Vs. 15. περὶ φύσεως κατεῖχε πάντα
τοὺς λόγους. Hic versus ante Hirschigium legebatur post verba
ἔπειτα μετὰ ταῦτ' εὐθύς ἀρχιτεκτονεῖν. Vs. 20. εἰ γε vix
sanum est.

Ibid. c. Vs. 28. τὴν μακρὰν καὶ τὴν βραχεῖαν Herwerden
Observ. crit. p. 109. Vs. 29. scripsi ἔσται pro ἐστί. Vs. 30
sq. legebantur sic scripti:

τὰ γὰρ ὅσα φασὶ πάντα καὶ τὰ βρώματα
σχεδὸν ἐν περιφορᾷ τῆς ὅλης συντάξεως,
ἑτέραν ἐν αὐτοῖς λαμβάνειν τὴν ἡδονήν.

At recte codd. ἐν τῇ περιφορᾷ, neque articulo careri potest.
Pro λαμβάνειν B et ut videtur A habent λαμβάνει. Hinc cor-
rectum locum ut eum edidi, deletο φασί. Praeterea pro αὐτοῖς
ut ante Dindorfium legebatur αὐτοῖς, scripsi ἑτέροις, nisi
malis ἄλλοις.

Ibid. d. ὥς προσήκει recepi pro ὥς προσῆκε ex C. Tum
revocavi, sed per interrogationem extuli, ἐγὼ δ' ἐθαύμασ';
i. e. ἐγὼ οὐκ ἐθαύμασα, ut e. c. apud Stratonem Athenaei est
p. 382 c. ἐγὼ κέκληκα μέροπας; Dindorfius ἐγὼ δα, θαυμάστ'.

Ibid. e. τοῖς ὅποισιν cum Dobraeo dedi pro τοῖς ἔψουσιν.
Post vs. sequentem lacunam indicavi cum Dindorfio.

Ibid. f. ὥσπερ ἡγεῖται σχεδόν. A ἡγεῖτο. Paucis inter-
iectis ubi editur εὐκαιρον αὐτῶν ἐστὶ τῶν ὄψων — corre-
xerim αὐτοῖς sc. convivis.

IX, 379. a. Post τίς δὴ τι indicavi lacunam.

Ibid. In Alexidis ecloga vs. 2. οὐχ ἀρχιτέκτων scripsi
pro οὐκ ἀρχιτέκτων; fecit etiam Herwerdenus.

Ibid. b. ὁ ταῦτα μέλλων ἐσθίειν τε καὶ κρίνειν. Ita Din-
dorfius, libri κρίνειν. Non sine causa haesit Herwerden. For-
tasse fuit ἐσθίειν τε κεύκρυνεῖν. Post vs. 10. lacunam unius
versus, cuius initium fuerit ἢ πρότερος ἔλθῃ, indicat Herwer-
denus. Vs. 12. ἢ μὴ διοπτήσαντα Dobraeus. Vs. 14. for-
tasse personae B adscribendus et in finem totius eclogae
reiciendus est. Praeterea vs. 15. complura videntur inter-
cidisse.

Ibid. c. Revocavi αἰθραν, pro quo Dindorfius praeunte
Casaubono αἰθέρ' edidit.

Ibid. e. Ἄγρις Ρόδιος ὥπτηκεν ἰχθὺν μόνος ἄκρως. Cod.
B ὥπτακεν. Fortasse ὥπτα μέν. Vs. 8. et 9. inverso ordine
legebantur, transposuit Herwerdenus Obs. crit. p. 107. De
vs. 10. post quem lacunam indicavi, vide Com. graec. IV p. 486.

IX, 380. a. τὼ νεφρώ et mox νεφρώ Dobraeus. Pro
ἔκλυτον Herwerdenus praecipiti et me iudice inutili con-
iectura ἐλυποῦνθ'. Paulo melius scripsisset συνέκλυτον,
sie steckten die Köpfe zusammen. At recte habet
ἔκλυτον, sie liessen die Köpfe hängen.

Ibid. b. Post ἡσθόμην distinxi, Herwerdeno obsecutus.
Sed totum locum non intelligo.

Ibid. e. Plato πάσας παραφερέτω. Scripsi πλήσας, quam-
quam πάσας sc. κύλικας fortasse servari potest. Ib. παρ'
Εὐπόλιδι ἐν Αἰξίν. Ita Dindorfius pro ἐν Εὐπόλιδι; possis
etiam ἐν Εὐπόλιδος Αἰξίν. In Ephippi loco cod. B στήσεις
habet pro στάσεις, unde conicias ἐνθ' ἵππων ὄνων τε σιτί-
σεις | καὶ γεύματ' (vulgo γεύματα) οἶνων. Sequuntur pro-
xime haec ὁ μάγειρος ἔφη λέξω τοίνυν καὶ γὰρ οὐκ ἀρχαίαν
ἐπίνοιαν, ἀλλ' εὗρεσιν ἐμήν. Haec ad imitationem Aristo-
phanis Nub. 961. composita esse λέξω τοίνυν τὴν ἀρχαίαν
παιδείαν, vel orationis forma indicat.

IX, 381. a. αὐλητῆς dedi pro αὐλητήης.

Ibid. b. πολλὸν ἐπιχέας ζωμόν. Videtur iambographi
fragmentum esse. Scazontum vestigia etiam in sequentibus
deprehendere mihi videor: τὴν ἡμίσειαν ἀλφίτοις πολλοῖς
κριθῆς. Omnino tota haec descriptio constat ex frustulis

poetarum comicorum, ἔπειτ' ἐνέθηκα κριβάνῳ | ὑποθεῖς τράπεζαν. — ἐστάθηνσα τῷ πυρὶ — ἀποβαλὼν αὐτοῦ τᾶλφριτα, οὕτω φέρων ὑμῖν παρέθηκα. In verbis μετὰ ταῦτα περιέπλασα τοῦ χοίρου τὴν ἡμίσειαν — ἀλφίτοις πολλοῖς κριθῆς, malim περιέπασα.

Ibid. c. ἤκασα scripsi pro εἴκασα.

Ibid. In Dionysii fragmento Herwerdenus ἐκκλέψης pro ἐκκλίνης, parum probabiliter.

Ibid. e. λαφυροπώλῃ corruptum videtur; requiritur ianitoris memoria.

IX, 382. b. Dobraeus probabiliter ὠγκύλλετο ὡς ἐπὶ τῇ τέχνῃ. De Stratonis quae sequitur ecloga vide quae dixi Com. graec. vol. IV p. 546. et in edit. min. vol. II p. 1157. Hic ea tantum commemorabo, quae nova accesserunt. Litt. c. ὦν ἂν Dobraeus. Litt. d. ἔτι pro ἔστι scripsi cum Dobraeo. Litt. e. τὰ μῆλα πρόβατα; [μῆλα πρόβατ';] οὐ μανθάνω. Ita haec supplevit Cobetus; rectius fortasse Dobraeus [μανθάνεις;] Vs. sequ. supplevi οὐδ' οἶδα, possis etiam τούτων [ἀπάντων], vel cum Casaubono [ἔγωγε] τούτων. Litt. f. Cobetus Ὀμηρον οὖν οὐκ οἶσθα.

IX, 383. b. ἕκαστον pro ἕκαστα Cobetus. Ibid. οὐκ ἂν τάχα scripsi pro οὐκ ἂν ταχύ.

Ibid. c. In Alexidis loco ἔψειν μούδοκει scripsi cum Hirschigio pro ἥψέ μοι δοκεῖ, cui vs. 3. etiam προσκέκυνκα debetur pro προσκέκυνκε.

Ibid. d. λαβὼν ἦν εἰς dedi ex A pro λαβὼν νυν εἰς, quod Porsonus posuerat. Ibid. vulgo ἐνθεῖς, Dindorfius ἐνθες cum Corae. Ibid. pro ἐκδέξεται malim εἰσδέξεται. Tum ἀτρεμεῖ ex A dedi pro ἀτρέμα. Cf. Com. gr. vol. III p. 441.

Ibid. e. Malim ποιήσω sine interrogatione. Ibid. ἄνω βαδίζει Cobetus Mnem. IV 117. A ἀνωμαλίσσει, Scaliger ἄνω μάλ' εἴσι. De verbis ὃ λέγεις οὐ λέγεις v. Hirschig Dissert. p. 11. 39. et Cobetum l. l.

Ibid. f. Dobraeus ἐγὼ δέ γ' ὑμῖν, κατα τὸν ἡδιστον Δίφριλον, παρατίθημ' ὀλοσχερῇ, quod verum videtur. Ibid. σύμπτυκτον pro σύμπηκτον Dobraeus.

IX, 384. a. In Epigenis loco cod. A ἔτρεφέ με λαβὼν σιτευτόν, unde Dobraeus ἀλλ' εἵτις ὥσπερ χῆν' ἐμὲ | ἔτρεφε

λαβὼν σιτευτόν. Fortasse in cod. scriptura nihil mutandum, nisi quod παραλαβὼν pro λαβὼν scripserim.

Ibid. e. Male cum Dindorfio indicavi lacunam, cuius nullam causam fuisse docent particulae οὕτως sic positae exempla nequaquam rara.

Ibid. f. Philippides: ἡ δ' ἀνδροφόνος Γνάθαινα ἀναγελάσας ἄμα. Ita correxi librorum scripturam ἡ δ' ἀνδροφόνος Γνάθαινα γελάσας, ubi Porsonus scribebat γελάσας ἡδέως.

IX, 385. a. De Timoclis loco v. ad VII 259 b.

Ibid. f. Post ἐν Ἐφεσίῳ de more addidit fortasse scriptor προειπών.

IX, 386. a. In Alexidis ecloga non sanum esse credo vs. 8. ἐγὼ δ' ἐρῶ. τοῖσιν γὰρ ἐστιωμένοις | τὸν καιρὸν ἀποδίδωμι τῆς συγκράσεως. Libri partim τοῖς γὰρ habent. Sententia hoc requirere videtur: ἐγὼ δὲ πρῶτος τοῖς γὰρ etc. atque ita edidi. Vs. 11. σὺ πρὸς θεῶν ἔθυσας τὸν ἔριφον. Haec sic scripsi:

οὐ πρὸς θεῶν ἐμ' ἔθυσας, ἀλλὰ τὸν ἔριφον.
ut haec personae B tribuantur. Cf. Com. gr. IV 131.

Ibid. e. ἦρι μάλ' οὐκ ἐφ' Ἑλλήσποντον πλεύσας. Ita scripsi propter Homericum locum, quem imitatur, ἦρι μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεύσας νῆας ἐμάς. Possis etiam οὐχ' Ἑλλήσποντον ἐπιπλεύσας. Vulgo ἦρι μάλ' οὐχ' Ἑλλήσποντον πλεύσας. Amphidis locus fortasse ita scribendus est: Εὐρύλοχε κνισολοιχὲ [χαῖρ'] οὐκ ἔσθ' ὅπως | οὐκ ὀλβιογάστρω εἰ σὺ. Apparet χαῖρ' post χε pronο errore excidere potuisse.

IX, 387. a. In Mnesimachi versibus Herwerdenus Nov. Add. crit. p. 36. σπανιώτερον, quod ego σπανιώτατον scripsi, delevit locumque sic scripsit: καὶ | τὸ λεγόμενον πάρεστιν —

Ibid. c. Agatharchides φοιτᾷ τροφῆς χάριν πρὸς τὰς ἐμβολὰς τῶν στομάτων. Fortasse recte scripsi ἐκβολὰς.

IX, 388. b. ἀκάμας Σακάδας ἀδάμας. Ita Schweighaeuserus. A ἀκαμασσακάδας ἀδάμας. B ἀκάμας ἀκάδας ἀδάμας. In quibus Dobraeus σακάδας delet, ac sane non recte componitur cum Ἀκάμας et ἀδάμας. Scribendum puto Ἀκίδας, qui Elidis est fluvius.

Ibid. f. Sophocles ὄρνιθος ἦλθ' ἐπώνυμος | πέρδικος ἐν

κλεινοῖς Ἀθηναίων πάγοις. Pro ἤλθ' scripsi ἦν δ'. In sequente Pherecratis fragmento ἔξεισιν potius quam ἄκων corruptum puto.

IX, 389. d. ἦ θηρεύων. Scripsi ἦ ὁ θηρεύων, monstrant sequentia.

IX, 390. a. Alemanis locus: ἐπῆγε δὲ καὶ μέλος Ἀλκμᾶν εὐρέ τε γλωσσάμενον κακκαβίδων στόμα συνθέμενος. In his στόμα pro ὄνομα reposui Emperium secutus totumque locum ita refinxi: ἐπεὶ γε δὴ καὶ μέλος Ἀλκμᾶν εὐρε γεγλωσσαμένον κακκαβίδων στόμα συνθέμενος, i. e. linguatum os, ut Tertullianus Atheniensium civitatem linguatam dicit. Verbum γλωσσᾶσθαι (unde γλώσσημα) recte formatum est.

Ibid. b. οἱ δὲ περὶ τὴν Κίρραν πέρδικες ἄβρωτον ἔχουσι τὸ κρέας διὰ τὰς νομάς. Cirrham dicit Phocicam, ubi multus erat aconiti proventus, quo cum vescerentur perdices, earum carnes insuavem saporem ducebant.

IX, 391. e. Τερψικλῆς τοὺς ἐμφαγόντας φησὶ στρουθῶν ἐπικαταφόρους πρὸς ἀφροδίσια γίνεσθαι. Rectius fuerit ἐπιφόρους aut καταφόρους, sed vide XIII p. 608 d.

IX, 392. c. Ἰολάου δ' αὐτῷ (Herculi) προσενέγκαντος ὄρυγα καὶ προσαγαγόντος ὁσφρανθέντ' ἀναβιδῶναι. Egli in Museo Rhen. XIII 2 p. 307. et X p. 462. ὄρυγα scripsit pro ὄρυγα.

Ibid. f. Κρατῖνος ἐν Χείρῳσι λέγων· Ἰθακησία ὄρυγομήτρα. Cod. B Ἰθακησίας, cui si quid tribuendum, scripserim Ἰθακησίας, nisi potius Ἰθακησίας ὄρυγομήτρας fuit.

IX, 393. a. Alexander Myndius ortygometrā describens: τὸ μέγεθος ἡλίκη τρυγῶν, — δυσθαλῆς καὶ δειλή. Nescio quid sibi velit δυσθαλῆς, pro quo vide an δυσαλῆς i. e. δυσάλωτος scribendum sit, quod bene congruit cum δειλή.

Ibid. b. In Clearchi loco post φιλοστοργίαν lacunam indicavi et pro διαφέρουσιν scripsi διαφέροντες.

Ibid. c. Ἰππαρχος ἐν τῇ Αἰγυπτίᾳ Ἰλιάδι·

οὐ μοι Αἰγυπτίων βίος ἦρεσεν, οἷον ἔχουσιν
χέννια τίλλοντες καλκατιάδει σαλέοντα.

Primo versu scripsi οὐδέ μοι, alter quomodo emendandus sit nescire me fateor. Hoc unum video scribendum esse δεισαλέ' ὄντα sive δεισαλόεντα i. e. δυσώδη καὶ ῥυπαρά, sed in καλ-

κατια quid lateat alii docebunt. Interim suspicabar καὶ κητία vel καὶ κήτεα.

Ibid. f. ἦ Ἥρα εἰς ἀπρεπῇ ὄψιν τὴν ὄρνιν μετεμόρφωσε. Iacobsius ἄνθρωπον scribebat pro ὄρνιν, parum probabiliter. Fortasse εἰς ἀπρεπῇ τὴν ὄψιν ὄρνιθα.

IX, 394. d. Καλλίμαχος ἐν τῷ περὶ ὀρνέων, ὡς διαφορὰς ἐκτίθεται φάσσαν πυραλλίδα περιστερὰν τρυγῶνα. Imo διαφορῶν, ut habent VL.

Ibid. f. ἀναγῶγια pro ἀναγωγὰς scripsi cum Casaubono.

IX, 395. b. Φερεκράτης ἐν Γραυσί. Sic rescripsi pro Γραφεῦσι. In ipso fragm. ἀγγελοῦντα pro ἀγγέλλοντα dedi cum Herwerdeno.

Ibid. c. Nicander ἦ σικελὰς Μεγάροιο πελειάδας. Nec Μέγαρον dicitur pro Μέγαρα, nec si diceretur, genetivus ad structuram loci aptus esset. Accedit quod Siculas quidem columbas multi, Megarenses autem κατ' ἐξοχὴν nemo celebravit. Corrigendum igitur μεγάροισι. Exerc. philol. I p. 31. Sic etiam alii, ut monuit O. Schneider Nicand. p. 90. qui vs. 3. coniecit οὐδ' ὄφεις ὀστρακέοις λωβήσιμοι. Pro ἐξενέπονται, quae Heringae emendatio est, legebatur ἐξενίπονται.

IX, 396. a. In Strattidis loco pro ἔστω fort. ἐστὶ scribendum est, et in Eubuli versu, qui sic editur καὶ πνικτὰ Σικελὰ πατανίων σωρεύματα, vereor ne ut alibi coqui nomen Πατανίων obscuratum sit. V. Comic. gr. III p. 298.

Ibid. d. Antiphanes κομψὸς γε μικρὸς κωμακίσκος οὐ-
τοσί. Nauckius κωραλίσκος.

Ibid. Ἡνίοχος Πολυεύκιω·

ὁ βοῦς ὁ χαλκοῦς ἦν ἂν ἐφθὸς δεκάπαλαι·

ὁ δ' ἴσως γαλαθηνὸν τέθυκε τὸν χοῖρον λαβών.

Quod Fragm. Com. III 561. dixi respici his verbis haud dubie notum aliquod simulacrum bovis aenei, id planissime postea confirmatum repperi hac glossa Hesychii: Βοῦς ἐν πόλει· χαλκοῦς ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀνατεθείς. Itaque in acropoli hoc bovis simulacrum positum erat, quod cum arte et magnitudine insigne esset, factum est ut βοῦς ἐν πόλει proverbialiter de rebus magnificis et quae animum admiratione percellerent diceretur. Diogenianus III 67. Βοῦς ἐν πόλει· ἐπὶ τῶν θαυμαζομένων. Appendix Prov. Vatic. I, 25. Βοῦς ἐν πόλει· ἐπὶ

τῶν παραδόξων καὶ θαυμάζομένων. Λυσίας γὰρ ἀνέθηκε
βοῦν ἐν ἀκροπόλει. Quae in cod. S. Germ. apud Bastium Ep.
crit. p. 134. ita scripta sunt Λυσανίας δὲ εἶπε βοῦν ἐν
ἀκροπόλει. Quae quomodo cum Hesychio, effigiem illam bovis
senatus auctoritate dedicatam dicente, conciliari possint non
video nisi ita, ut aut Lysias senatus consulti auctor habeatur,
aut probata cod. Sangerm. scriptura Lysaniam sculptoris no-
men fuisse statuamus, quo pacto εἶπε ex ἐποίει corruptum vi-
deri possit. Lysaniam sculptorem ex titulo a Winckelmanno
Operum vol. VI, 2. p. 342. edito memoravit Silligius. Ceterum
eiusdem huius signi memoriam apud Hesychium oblitteratam
suspicio in hac glossa, Κριὸς ἀσελγόκερως: ἦν ἐν τῇ ἀκρο-
πόλει κριὸς ἀνακείμενος μέγας χαλκοῦς. ἀσελγόκερων δὲ
αὐτὸν εἶπε Πλάτων ο κωμικός, διὰ τὸ μέγαν εἶναι, καὶ
συναριθμεῖ αὐτῷ τὸν γε Δούριον ἵππον. Quo loco quum
pro τὸν γε recte codex habeat τὸν τε, apertum est excidisse
aliquid, quod Plato propter magnitudinem simul cum Durio
equo et ariete coniunxerat. Scribendum igitur suspicio: τὸν
τε Δούριον ἵππον [καὶ τὸν βοῦν τὸν χαλκοῦν.] Exercit.
phil. I p. 29.

Ibid. e. In Simonidis loco ante Ἰστυφάνου Bergkii sup-
plet Εὐρυδίκας. Dobraeus [νύμφαι vel μοῦσαι] Ἰστυφάνοι.

IX, 397. a. Antiphanes ἦγαγ' ἔν. Sic Hirschig pro ἦγα-
γεν. Vs. 2. fortasse πλείους εἰσὶ cum Grotio.

Ibid. f. Legebatur λειπόνεως, quod λιπόνεως scripsi.

IX, 399. a. ὁ τὴν τῶν Ἀτρειδῶν κάθοδον πεποιηκὼς ἐν
τῷ τρίτῳ φησὶν

Ἴσον δ' Ἑρμιονεὺς ποσὶ καρπαλίμοισι μεταστῶν.

Pro Ἴσον Casaubonus Νῖσον tentabat non memor Homeri II.
XI 101. αὐτὰρ ὁ βῆ Ἴσόν τε καὶ Ἀντιφον ἐξεναρίζων. Her-
mioneus Argivi nomen esse videtur. Exercit. phil. I p. 30.

Ibid. c. πρὶν θεωρῆσαι. V. Com. graec. IV p. 491. Qui
statim sequitur ex Teleclidis fabula Στεργοί inscripta versus
ὥς οὔσα θῆλυς εἰκότως οὐθαρ γέρω,
e simili scena petitus est qualem describit Aristophanes Thes-
moph. 640.

Ibid. d. Archestratus τοῦ δὲ λαγῶ πολλοί τε τρόποι πολ-
λαί τε θέσεις σοι | σκευασίας εἰσίν. Addidi praeunte Do-

braeo σοί, nec male tamen Schweighaeuserus πολλαί τε θέ-
σεις μὲν, vel Iacobsius πολλαί θέσεις τε.

Ibid. f. Alcaeus κορίαννον εἶναι τι λεπτόν. Recepi ele-
gantem Bergkii emendationem εἰς τί λεπτόν; quamquam pos-
sis etiam κορίαννον εἶναι τιλτόν vel τριπτόν.

IX, 400. a. In Aristophanis loco

λύσας ἴσως ἂν τὸν λαγὼν ξυναρπάσειεν ὕμῶν,
pro λύσας coniectabam Ὑλας, quod canis nomen fuerit. Pro
ὕμῶν fort. ἡμῶν scribendum ex VL.

Ibid. b. De λαγὼς quae disputat Athenaeus, mihi valde in-
certa videntur. Quis enim praestet in Sophoclis loco λαγοί
non esse λαγῶ, quod antiquo more λαγοί scriptum gramma-
ticum in errorem induxit. Ille autem versus

λαγὼν ταραξας πῖθι τὸν θαλάσσιον,
recitabatur sine dubio ab homine Ionicae stirpis.

Ibid. e. Hegesander κατ' ἀρχὰς δὲ ἡ μὲν Ἀστυπάλαια
οὐκ εἶχε λαγῶς, ἀλλὰ πέρδικας. Post πέρδικας excidisse
suspicio ἡ δὲ Ἀνάφη οὐ πέρδικας ἀλλὰ λαγῶς, vel ἡ δὲ
Ἀνάφη λαγῶς ἀλλ' οὐ πέρδικας. Quod verum esse ostendit
particula μὲν, quae oppositionem postulat.

IX, 401. b. οὐδὲ ἦν ἐλάττων τοῦ καλοῦ γραφομένου
Καλυδωνίου. Fortasse τοῦ καλλιγραφουμένου, nisi καλοῦ
utpote e Καλυδωνίου natum expungere praestat. Mox verba
φροντιστὰ καὶ λογιστὰ Οὐλπιανέ ex antiqua comoedia ductum
suspicio. Fuerit e. c. φροντιστὰ καὶ λογιστὰ Σώκρατες.
Tum praeunte Schweighaeusero edidi ὁ δ' οὐ σφόδρα φρον-
τίσας. Libri δὲ σφόδρα φροντίσας.

Ibid. e. τὸ πρὸ τοῦ μνημείου αὐτοῦ ἐπίγραμμα. Nonne
τὸ ἐπὶ τοῦ μνημείου? In ipso epigrammate satis insolenter
dictum est νυκτῶν φροντίδες ἐσπέριοι, latetque fortasse
vitium.

Ibid. f. Antiphanes λαβὼν ἐπανάξω σύαγρον εἰς τὴν οἰ-
κίαν | τῆς νυκτὸς αὐτῆς καὶ λέοντα καὶ λύκον. Scripsi ἐπα-
νήξω cum Cobeto. In Dionysii loco vs. 3. ὃ πλεῖστ' ἀπαρχὰς
ἀκροθινιάζομαι, fort. scribendum est ὃ πλεῖστ' ἀπάργματα,
sed reliqua non expedio. Hesychius Ἀπάργματα ἀπαρχαί.

IX, 402. a. συνάγρεια scripsi pro συνάγρια.

Ibid. b. καὶ Σκληρίας, εἰς δ' ἐστὶν οὗτος τῆς Ἰταλικῆς

καλουμένης κωμωδίας ποιητής. Ita Dindorfius edidit Colomesii iudicium secutus, quum libri habeant Σκίρας. Ac sane ita scribitur hoc nomen apud Stobaeum Flor. II, 9. XVIII, 2. CIII, 4. quibus locis lemma est Σκληρίου, quod Photius Bibl. 167, p. 115. male revocavit ad nominativum Σκλήριος. Non dubitandum tamen quin restituenda sit librorum scriptura. Quum enim σκιρός et σκληρός nonnisi forma inter se differant, v. Salmas. ad Tertull. de Pall. p. 297. et Lobeck. Aglaoph. p. 1314. apertum est eundem hominem et Σκίραν vel Σκίριαν et Σκληρίαν nominari potuisse. Nominis Σκίρας exemplum habemus item apud Diognetum Herodiani Dict. solit. p. 11, 29. Κόλλον τὸν Σκίρου. Nisi id ad Σκίρος revocandum. Denique apud Ioa. Lydum de Magistr. I, 40. Πίνθωνα καὶ Ἀσκήραν καὶ Βλαῖσον καὶ τοὺς (hoc delendum) ἄλλους τῶν Πυθαγορείων ἴσμεν κωμικῶν διδασκάλων ἐπὶ τῆς μεγάλης Ἑλλάδος γενέσθαι καθηγητάς, pro Ἀσκήραν potius Σκίραν quam Σκληρίαν corrigendum est. Ad poesin Scirae quod attinet, fuit ea Rhintonicae simillima maximeque in tragicorum poetarum parodia versabatur. Quod Stobaeus Flor. CIII, 4. eidem poetae tribuit carmen nobilissimum Ὑγιαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνατῷ κτλ. id quod errore acciderit indicavi Fragm. Com. graec. III p. 169. Exercit. philol. I p. 30.

Ibid. c. Recte opinor Nauckium corrigere περιφέροντο καὶ ἔριφοι πολλοὶ καὶ ποικίλως ἐσκενασμένοι.

Ibid. d. In Antiphanis loco, de quo vide Com. gr. III p. 9. et quem rectius distinxi Add. vol. V p. 73, vs. 1. κρέας scripsi pro κρέα, et vs. 4. αἰγίων pro αἰγείων, quod Dindorfius αἰγέων scripsit cum Schweigh. Dobraeus αἰγιδίων.

IX, 403. a. Mnesimachus ὥπτηται pro ὀπτάται recte Casaubonus. Ibid. dedi χναῦμ' ἥρπασται. Vulgo χναῦρ, Ἀχναῦ. Pro ἥρπασται fort. ἥρτυται scribendum est. Mox λέπεται κόρδαξ scripsi pro λείπεται, et πάντως pro πάντες.

Ibid. χάσκεις οὗτος Casaubonus, vulgo χάσκεις αὐτός; Rectius autem distinxit Dindorfius χάσκεις; οὗτος βλέπων. Tum ante Dobraeum erat δεῦρ', εἴ πως αὐτὰ φράσεις. Statim fortasse αὐθις ἐρῶ σοι.

Ibid. b. φοξῖνος (corr. op. err.) dedi pro φυξῖνος, libri φυξῖνινος cf. Com. gr. vol. III p. 573.

Ibid. c. ἔγγελος ἄρκοι. Sic scripsi pro ἄρτοι, quorum importuna h. l. memoria est. Ibid. δεύει Dindorfius in notis pro εὔει.

Ibid. d. βινεῖ et νεῖται seclusi. Tum κούραν corruptum est, fort. κούρα et deinceps ὁσμῇ σεμνῇ. Paulo post erat μακροῦ, quod μάρου scripsi, et στύρακος καὶ βάρου, quod correxit Dindorfius.

Ibid. e. φέρει. Corrige operarum errorem φέροι. Ibid. λεγομένους dedi pro γενομένους, et Ἀναξίππῳ pro Ἀνθίππῳ ex emendatione Valckenarii.

Ibid. f. In Anaxippi loco ἐχοῖτο pro ἐχοῖτο Herwerdenus Obs. crit. p. 101. fortasse recte, quamquam qui κωλέα pro κωλῇ, ζητῶ pro χορήῳ dicere non dubitavit, eum ne ἐχοῖτο quidem reformidasse crediderim. Ibid. πάντ' ἀφείλον scripsi cum Dobraeo, libri πάντα φίλων τὸ, id apud Villebrunium πάντα φ—λον τό.

IX, 404. a. ἔλαιον. Toupus ἐλεόν τε. Tum πρώτοι scripsi, vulgo πρώτων.

Ibid. b. οὐδὲν Διοδώρου διαφέρουντ' Ἀσπενδίου. Ita correxi librorum scripturam οὐδὲν χονδρεύουσι διαφέρω τ' Ἀσπενδίου, quamquam hoc quidem servari potest. De Diodoro Aspendio dixi ad IV p. 163 f.

Ibid. d. ὅταν ἐγγὺς ἦ δ' ὁ σταυρός ex Dobraei emendatione dedi, libri ὅταν ἐγγὺς ἦν δὲ ὁ δεύτερος. Facilior tamen est coniectura Cobeti Mnem. IV p. 321. ὅταν ἐγγὺς ἦ δ' ὅδ' ἕτερος, ut ὅδ' ἕτερος per euphemiam dictum sit pro ὁ θάνατος.

Ibid. e. τὴν φύσιν vulgo cum δριμύτητος coniunctum ad sequentia traxi. Ibid. πνευματιῶ recte Herwerdenus.

Ibid. f. In Dionysii ecloga προῖδται scripsi cum Dobraeo, vulgo προῖδη τε, Dindorfius προειδῇ. Sequenti versu οὐκ ἔτι dedi pro οὐκ ἔστι, et ὀψοποιὸς δ' ἔστι που. Libri ὀψοποιὸς δ' ἔστιν vel ἔστι. Dindorfius cum Schweigh. ὀψοποιὸς ἔστι δέ.

IX, 405. a. πολὺ de coniectura adieci. Pro θάτερον for-

tasse θάτερος. Vs. sequ. recte vulgo οὕτως ἐφ' ἡμῖν, post quae incidendum est.

Ibid. b. οὐ τοῦ τυχόντος supplevit Dobraeus. Ibid. ἔξεις ὁμοίαν scripsi praeunte Iacobsio, qui ἔχεις ὁμοίαν dedit; libri ἔχει θ' ὁμοίαν. Ibid. erat γέγραφέ τε, quod fortasse servari potest.

Ibid. c. τῶν βιαίων ἔσθ' ἔνεκα τὰ γεγραμμένα. Locus corruptissimus; suspicabar ἂ τῶν ιδιωτῶν ἔσθ' ἔνεκα γεγραμμένα.

Ibid. κενὰ — γεγραμμένα solus habet A. De sequentibus v. Com. graec. III p. 350.

Ibid. προσάπολωλεν scripsi Hirschigium secutus, libri παραπόλωλεν.

Ibid. ἐπιλαθέσθαι Σιμία edidi pro ἐπιλαθέσθαι σημεία.

Ibid. d. ἐξ ἀντλίας ἦκοντα καὶ γέμοντ' ἔτι. Ita Dindorfius dedit ex mea coniectura. Libri fere ἦκοντι καὶ γέμων τέ τι. Vid. quae dixi Com. graec. III p. 551. Fortasse scribendum ἐξ ἀντλίας ἦκοντι καταγέμοντί τε —

Vs. sequ. φορτηγικῶν scripsi pro φορτητικῶν. De seqq. vide l. l.

Ibid. e. κόπτε με Dindorfius. In sequentibus haud pauca latent trimetrorum comicorum vestigia, e. c. καὶ δεῖξον ὃ φέρεις — καταφρονεῖς ὅτι μάγειρός εἰμ' ἴσως — et 406 b. ἀπαλὸν καὶ συνεχὲς διδοὺς τὸ πῦρ — et τοῖα διεχύθη τῶν ῥόδων εὐωδία. Tum ὅσον δ' scripsi pro ὅσον.

Ibid. f. γυμνὴν ἐποίησεν v. Com. gr. IV p. 607.

IX, 406. a. ῥοδωνιάν Dobraeo auctore scripsi pro ῥοδωνίαν.

Ibid. d. ἀλλ' ἔγωγε — οὐκ ὦν λαβάρυρος ὠρολογητής, κατὰ τὸν Τίμωνος πρόδειπνον, λέξω τὰ περὶ τοῦ Ἠγήμονος. Parum probabili coniectura Schweighaeuserus κατὰ τὸ Τίμωνος Περίδειπνον scribendum existimat, eum Timonis Phliasii librum indicari ratus, quem Ἀρκεσιλάου περίδειπνον, Arcesilai silicernium, inscriptum fuisse testatur Diogenes Laert. IX 115. Mihi Athenaeus κατὰ τὸν Τίμωνος Πρόδικον scripsisse et verbis λαβάρυρος ὠρολογητής ipse Prodicus indicari videtur. Eum ὠρολογητήν a Timone appellatum credo propter Horas, quo titulo Prodicus librum inscripserat eum, ex quo Xenophon nobilem de Hercule in bivio sedente fabulam

derivavit; λαβάρυρον autem eum dixit propterea quod hunc ipsum librum Prodicus graecas civitates obiens recitabat magnamque ab auditoribus mercedem exigebat. Exercit. philol. I p. 31. V. tamen ad Theocr. p. 404.

Ibid. f. χώρει 'ς τὸν ἀγῶνα. Legebatur χώρ' εἰς τὸν ἀγῶνα.

IX, 407. a. Alter versus ita scriptus erat φακῇ δὲ καὶ ἐν θέρει καὶ χειμῶνι ἀγαθόν. Eum Dobraeus ita refingebat ἀγαθὸν δὲ καὶ χειμῶνι καὶ θέρει φακῇ.

Ibid. οὐδεὶς δ' ἀπέστη. Ita scripsi pro οὐδεὶς ἀπέστη, post ἀτυχημάτων incidens.

Ibid. c. Chamaeleo Ponticus: ὃ τε γραμματεὺς καὶ ὁ ἄρχων τὰς ἡσυχίας ἤγαγον. Fuit qui καὶ οἱ ἄρχοντες ἡσυχίας corrigeret. Sed cf. III p. 114 a. τὰς ἡσυχίας οὐκ ἄγετε ἕως ἂν τις ὑμῖν ἄρτων ἢ ὀστέων προσέλψη. XI p. 493 f. εἰπόντες δεδωκέναι αὐτῷ τὰς ἡσυχίας εἶχον (ἦγον?). Diodorus Sic. XVII, 116. τὴν ἡσυχίαν ἤγε. Aelianus V. H. 9, 33. τὴν ἡσυχίαν ἀγαγὼν καὶ ἐγκαρτερήσας.

Ibid. d. ἦν δὲ καὶ τραγωδίας. Recte ut videtur Dobraeus τραγωδός. In Timoclis fragmento ἐν αἴσιν ἔψεις scripsi pro ἐν αἴς συνῆψας.

Ibid. e. In eiusdem Timoclis loco πάλιν scripsi pro πάνν et ultimo versu erat ἐπόππυσεν. Tum καὶ ante τῶν δῆμων deleverim. In sequente Timoclis fragmento vs. 1. per interrogationem extuli et vs. squ. personae B tribui. In eo pro οὗτος δ' scripsi οὐκ ἄλλ', quae non nimis violenta est emendatio: α abiit in ος et ΑΑ in Δ. Vs. 4. legebatur θανατηγὸν καλὴν χύτραν φέρει. Scripsi θάργηλον ἀγκάλῃ χύτραν φέρει. V. Com. graec. IV p. 721. Post θάργηλον fort. excidit οὗτος.

Ibid. f. Timocles in Icaris. Vs. 1. distinxi post οὐδέν. Sequentia ita edebantur εἴτα Θούδιππος ὃ λέων παντελῶς ἐπηξεν ἡμᾶς. Correxi Θούδιππος βδέων παντελῶς ἐπνιξεν ἡμᾶς. Vs. 4. legebatur ἐφερόμην πρὸς Δίωνα. Sed aliud quid latet. Forsan εἴτ' ἐφερόμην πρὸς Δίωνα.

IX, 408. a. ἐκ τούτων δηλὸν ἐστὶν ὅτι ὁ Τηλέμαχος κυάμων χύτρας αἰεὶ σιτούμενος ἤγε πυανέψια πορδὴν εορτήν. Apparent trimetrorum vestigia κυάμων χύτρας αἰεὶ σιτούμενος

et ἦγε πνανέψια | πορδῶν φορτήν. Sic enim pro πορδὴν scribendum videtur.

Ibid. Heniochus. Vs. 3. erat δὲ δεινὸν. Scripsi τὸ δεινόν, quod habet L, τὸ δεινὰ A.

Ibid. b. Legebatur ὁ σοφιστὴς τέλος. Τοιούτων οὖν πολλάκις etc. Correxerit Dobraeus.

Ibid. d. In versibus Eupolidis πάντας (non πάντα) addidit Schweigh. Ibid. in Epicharmi loco κιθάραι scripsi pro κιθάρα et τράπεζαι χαλκία pro τράπεζαι χαλκίαι, quod Schweigh. τράπεζαι χαλκίαι, Ahrens autem τράπεζαι χαλκίαι scripserunt; parum credibile est, poetam ad τράπεζαι adiecisse epitheton, quo cetera substantiva carent. Eandem ob causam vs. 2. ubi χάλκιοι ex VIII p. 362 b. receptum est (vulgo χάλκιοι, Ahrens χαλκίαι) vereor ne pro χάλκιοι quod ex praecedente versu repetitum videri potest, corruptum sit; fortasse χρυσίδες vel simile quid scribendum est.

IX, 409. d. Antiphanes κέλευσόν μοι τινα Koppiers, libri κέλευσόν τινα. Ibid. fort. τότε | καὶ περιπατήσεις.

Ibid. e. In Philoxeni loco vs. 3. libri fere ὅσον ἔχρηξεν ἐντρίμματά τε. Correxerit Bergkiius indicata lacuna, qui vs. sq. δὲ addidit. Ibid. Dromonis vs. 2. ὁ παῖς Porsonus, libri ἡμεν, sufficiebat ἡ παῖς.

IX, 410. a. Clidemus ἔπειτα [στὰς] παρὰ τὸν βόθυνον πρὸς ἑσπέραν βλέπε Nauckius. Ibid. pro θυγατριδῶν bene O. Müller εὐπατριδῶν, Lobeck Aglaoph. p. 185. Φυταλιδῶν, Adamus Συργωνιδῶν. Cf. Petersen Phil. Gott. Supplem. 1860 p. 163.

Ibid. c. Sophocles σκυθιστὶ χειρόμακτρον ἐκκεκαρμένους. Recte, ut videtur, Herwerdenus ἐκδεδαρμένους.

Ibid. d. Ἀχελώϊ pro Ἀχελωνίῳ dedi ex emendatione Dalecampii, quam confirmat etiam fragmentum fabulae ab Athenaeo allatum, in quo de Hercule sermonem esse apertum est. Lacunam indicatam sic suppleverim τό[τε] πρὸ τοῦ δειπνου [καὶ τὸ μετὰ τὸ δειπνον] κατὰ χειρός. In Demonici loco vs. 1. scripsi ἐστιῶν pro ἐσθίων cum Casaubono. Vs. 3 et 4. edebatur περιγράφει πᾶς ὅτι μετὰ, quae emendavit Cobettus Mnem. IV p. 98. In Cratini fragmento πλέως scripsi pro πλέως.

Ibid. e. De Sapphus loco vide Bergkium P. L. p. 676. In

eo dedi ἔπεμψ' ἀπὸ Φωκάας (pro ἔπεμψα πρὸ Φωκάας) cum Grotefendo, cetera intacta relinquens. Alterum καγγόνων (Seidlerus καγκόμων) fortasse ex κάγών (κῆγών) corruptum est, ut hoc fere dicat, quoniam tu magni pretii munera (μεγάτιμα) misisti, ego vicissim tibi misi, εἴς σ' ἔπεμψ' ἀπὸ Φωκάας δῶρα τίμια κάγών. In quibus quae aliis debeam, docebit Bergkii adnotatio.

X, 411. a. Astydamantis, poetae tragici, afferuntur versus ex Hercule fabula satyrica:

Ἄλλ' ὥσπερ δειπνον γλαφυροῦ ποικίλην εὐωχίαν
τὸν ποιητὴν δεῖ παρέχειν τοῖς θεαταῖς τὸν σοφόν.

Perquam dignum memoria hoc fragmentum est propterea quod ne tragicam quidem poesin ab usu parabasi alienam fuisse luculenter ostendit. Eandem rem confirmat Aristides Orat. vol. II p. 523 Dind. καὶ κωμικοῖς μὲν καὶ τραγωδοῖς καὶ τοῖς ἀναγκαίοις τούτοις ἀγωνισταῖς ἴδοι τις ἂν καὶ τοὺς ἀγωνοθέτας καὶ τοὺς θεατὰς ἐπιχωροῦντας μικρόν τι περὶ αὐτῶν παραβῆναι, καὶ πολλάκις ἀφελόντες τὸ προσωπεῖον μεταξὺ τῆς μούσης ἢν ὑποκρίνονται δημηγοροῦσι σεμνῶς. Non credo tamen in tragoediis id unquam poetas facere ausos esse, sed in satyricis dumtaxat fabulis. Cui sententiae repugnat sane Pollux, qui Euripidem in multis fabulis, Sophoclem autem in Hipponoo parabasi usum esse affirmat IV, III. τραγικὸν δὲ οὐκ ἔστιν (ἢ παράβασις), ἀλλ' Εὐριπίδης αὐτὸ πεποίηκεν ἐν πολλοῖς δράμασιν. ἐν μὲν γε τῇ Δανάῃ τὸν χορὸν τὰς γυναῖκας ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιήσας παράδειν, ἐκλαθόμενος ὥς ἄνδρας λέγειν ἐποίησε τῷ σχήματι τῆς λέξεως τὰς γυναῖκας. καὶ Σοφοκλῆς δὲ αὐτὸ ἐκ τῆς πρὸς αὐτὸν ἀμίλλης ποιεῖ σπανιάκις, ὥσπερ ἐν Ἰππύῳ. Atqui Pollucem in rebus ad scenam spectantibus negligentissimum constat scriptorem esse, qui ut de Danae manifesto ea tradit, quae nihil faciunt ad parabasin, ita ne in iis quidem quae de Hipponoo affert, fide dignus habendus est. Exerc. philol. II p. 18.

Ibid. b. τὰκόλουθα scripsi, vulgo τὰ ἀκόλουθα. In Epicharmi fragmento primus versus πρῶτον μὲν αἰ' κ' ἔσθοντ' ἴδοις νιν, ἀποθάνοις gravi vitio laborat. Fort. πρῶτον μὲν αἰ' κατεσθίοντ' ἴδοις νιν, ἀποθάνοισθ' αἰ' κα. In Ionis loco βουλιμίας pro εὐφημίας dedi cum Bentleio.

Ibid. c. Pindari locus sic fere legitur in libris: διὰ (Boeckhii δοιὰ) βοῶν θερμὰ δ' εἰς ἀνθρακίαν στέψαν πυρπνύων τε σώματα· καὶ τότε ἐγὼ σαρκῶν τ' ἐνοπὴν ἢ δ' ὀστέων στεναγμὸν βαρύν· ἦν ἰδόντα (Boeckhii ἦν δὲ ἰδόντα) διακρίναι πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος. Haec fortasse sic sananda sunt: δοιὰ βοῶν θερμὰν εἰς ἀνθρακίαν τρέψας πυρπολέων τε σώματα· καὶ τότε ἐγὼ σαρκῶν τ' ἐνοπὴν [αἶον], ἢ δ' ὀστέων στεναγμὸν βαρύν· ἦν δὲ ἰδόντα διακρίναι πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος. Quarum coniecturarum partem recepi.

X, 412. b. Μᾶτρεις scripsi pro Μάτρεις et ὃν addidi ante καὶ πάλιν νικηθῆναι, ne Hercules contra mentem scriptoris a Lepreo victus esse dicatur.

Ibid. Commemoratur Caucalus Theopompi historici frater. Huius scriptoris nomen latere videtur apud Photium Lex. p. 221, 8. ubi vitiose editur Κανκάσος δὲ διὰ τὸ ὀλιγορῆσαι τῆς Ἀφροδίτης Ἀημνίας. Aliud rarissimi nominis exemplum est apud Scylacem Per. p. 107. ubi Κανκαλοῦ (Κανκάλου) κώμη memoratur. Exercit. philol. II p. 18.

Ibid. d. ἦσθιεν ἀρπαλέως κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἠδύ. Inscite haec ex pluribus locis homericis composita sunt; fortasse tamen culpae immunis est scriptor, addendumque est ἔπινεν.

Ibid. Posidippi epigramma:

καὶ περὶ συνθεσίης ἔφαγόν ποτε Μηρόνιον βοῦν·

πάτρη γὰρ βρώμην οὐκ ἂν ἐπέσχε Θάσος

Θευγένει· ἄσσα φαγὼν ἔτ' ἐπήτεον· οὐνεκεν οὕτω χάλκεος ἐστήκω χεῖρα προϊσχύμενος.

Vs. 1. libri καὶ περ συνθεσίης. Malim καὶ ῥ' ἐκ σ. Vs. 2. οὐκ ἄρ'? Vs. 3. cod. B εὐγενείας φαγὼν, possis conicere Θευγένει, ἄσσ' ὁ φαγὼν, id ut substantive accipiatur. ἄσσα ad βρώμην referendum, sensusque est cibum enim, quem ego vorax ille petebam, non potuit amplius patria praebere. Tum οὐνεκα dedit Casaubonus, vulgo εἵνεκα.

X, 413. a. Ἀστυάναξ δ' ὁ Μιλήσιος. Ita correxi pro Ἀστυδάμας ad IV 134. Mox καὶ ante ἀφικόμενος deletum malim, nisi ἐκλήθη pro κληθεὶς scribere praestat.

Ibid. b. τὰ τοῖς ἐννέα ἀνδράσιν. Pro ἐννέα fort. ἕξ scribendum, ut est apud Syncellum, cuius locum supra apposui p. 64.

Ibid. d. In Euripidis fragmento μεταλλάσσουν pro διαλλάσσουν scripsi e Galeno et litt. e δίχ' ἀσπίδων cum Lobbeckio pro δι' ἀσπίδων. lb. recte ut videtur Dobraeus ἀνδρας οὖν χοῆν τοὺς σοφοὺς.

X, 414. a. In Xenophanis Colophonii vs. 11. οὐκ ἐὼν ἄξιος revocavi ex PVL, Dindorfius οὐ κ' εἶσι ἄξιος. Cfr. ad Theocriti Id. 22, 73.

Ibid. d. καὶ ὁ Ἀχαιοὺς δὲ ὁ Ἑρετριεὺς περὶ τῆς εὐξείας τῶν ἀθλητῶν διηγούμενός φησιν·

γυμνοὶ γὰρ ὦθουν παιδίμους βραχίονας

ἦβη σφριγῶντες ἐμπορεύονται, νέω

στίλβοντες ἀνθεὶ καρτερὰς ἐπωμίδας.

ἄδην δ' ἐλαίου στέρνα καὶ ποδῶν κύτος

χοῖονσιν.

Apertum est vitiosum esse quod primo versu legitur ὦθουν, pro quo tamen non scripserim cum Bergkio Comment. de comaed. ant. p. 423. γυμνοὶ γὰρ ὦμους, παιδίμους βραχίονας ἦβη σφριγῶντες. Fortasse corrigendum γυμνοὶ δ' ἀνωθεν παιδίμους βραχίονας, nudati superne brachia. Simili corruptela apud Athenaeum XIV p. 651 f. libri habent γαυαῖδων pro δαναῖδων. Recte autem viri docti hoc fragmentum ad eam fabulam, quam Ἀθλα vel Ἀθλοι Achaeus inscripserat, rettulerunt. Ex eo item aliud fragmentum ex eadem ut videtur scena petitum servavit Athenaeus X p. 417 f.

πότερα θεωροῖς εἴτ' ἀγωνισταῖς λέγεις;

B. πολλ' ἐσθίουσιν ὥς ἐπασκούντων τρόπος.

A. ποδαποὶ γὰρ εἰσιν οἱ ξένοι; B. Βοιωτοί.

Quorum versuum primo editores nimis patienter tulerunt particulam εἴτε, quae in graeco sermone non magis post πότερα inferri potest, quam in latino sive post utrum. Suspicio in superioribus personam B nuntiasse adventum hospitum, iisque largas et exquisitas epulas apponendas esse dixisse. Quibus auditis alter mirabundus interrogat:

πότερα θεωροῖς ἢ ταγηνισταῖς λέγεις;

His quod infertur deinceps πόλλ' ἐσθίουσιν item dativus est participii. ταγηνισταὶ qui dicti fuerint notum est e cognomine fabula Aristophanis. Exercit. philol. I p. 31. Vs. 4. varie tentaverunt critici verba ποδῶν κύτος, quorum Schneidewinus

καὶ τὸ πᾶν κύτος coniectat. Possis etiam καὶ πλευρῶν (πλευρῶν) κύτος. Sed poeta ποδῶν κύτος dicere videtur quod Polluci II 190. et auctori τοῦ ἱερακοσοφίου p. 349, 25 (ed. Hercheri) est τὸ ποδῶν κοῖλον. Si quid tamen mutandum, malim id ipsum reponi καὶ κοῖλον κύτος.

Ibid. Ἡρακλείδης δ' ἐν τῷ Ξενίζοντι. Hoc rescripsi pro Ἡράκλειτος. V. Hist. crit. Com. graec. p. 422.

Ibid. e. In Posidippi epigrammate scripsi ὁ τριχιδιφθερίας μονολήκνθος, i. e. pelle indutus, cui pili non detracti sunt. Cod. A ὁ τρίχιδι φθείρας. Toupus ὠχρὸς διφθερίας.

X, 415. b. Sositheï de Lityersa versus ita a Dindorfio editi leguntur

ἔσθαι μὲν αὐτὸς τρεῖς ὄνους κανθηλίους
τρὶς τῆς βραχείας ἡμέρας, πίνει δ' ἓνα
καλῶν μετρητῆν τὸν δεκάμορον πίθον. *)

Horum priora apertum est, ut nunc eduntur, nihil aliud significare posse quam Lityersam trinos singulis diebus asinos comedere. Nec satis faciunt quae Hermannus Opusc. I p. 56 dixit. Pro αὐτὸς cod. A habet αὐτοῦς, in quo nihil aliud latet quam ἄρτους, quod habet Tzetzes Hist. II 592. Tum non ὄνους, quod e Tzetzæ repositum est, in libris Athenaei habetur, sed ὄλους. Hinc scribendum est

ἔσθαι μὲν ἄρτους τρεῖς ὄλους κανθηλίους —
ἄρτους κανθηλίους panes ingentis magnitudinis dixit, quae

*) Constat haec e prologo fabulae Sositheanae derivata esse, quem apposuit Nauckius Trag. gr. p. 639. Quae ibi post versus ab Athenaeo servatos sequuntur, fortasse sic corrigenda sunt

ἐργάζεται δὲ φλαῦρα πρὸς τὰ σιτία
ὄγμον θερίζων ἓνα· μὶα δ' ἐν ἡμέρᾳ —

Quae his inferuntur ex pluribus contracta sunt nec emendari possunt. Vs. 12. tentabam

φαγεῖν τ' ἔδωκεν ἥα κάπεχόρτασεν,
καὶ τοῦ ποτοῦ προὔτεινεν ὥς ἂν ἐν θέρει
πλείστον. φθονεῖν γὰρ τοῖς θανουμένοις ὀκνεῖ.

Vs. 16. eleganti coniectura tentavit Nauckius, nec tamen locus persanatus est. Vs. 19 et sqq. fortasse sic scribendi sunt:

τὸν ξένον δὲ δράγματι
ἀδρῶ γκυλίσας κρατὸς ὀρφανὸν φέρει.

interpretatio et propter oppositionem τῆς βραχείας ἡμέρας et vero etiam propterea aptissima habenda est, quoniam ἄρτος per se nullam magnitudinis notionem habet. Exercit. phil. II p. 19. Dubito nunc annon recte κανθηλίους ἄρτους explicaverim, ac scripsisse poetam conicio κανθήλιος, asini clitellarii instar; ac fortasse etiam ὄνος poeta scripsit.

Ibid. c. De Pherecratis vs. 3. τῆς ἡμέρας μακρᾶς τριήρους σιτία vide supra ad VI 248 c.

Ibid. e. Phoenicides τρίτον δὲ πρὸς τούτοις τὸν σοφώτατον Χαίριππον. Argumento fragmenti magis convenire videtur τὸν βορώτατον. Vs. 3. malim μέχρι ἂν διδῶ τις καὶ λάθη διαρραγείς. Quartum versum intelligerem sic scriptum τοιοῦτ' ἔχει ταμειῖον ἐν τῇ κοιλίᾳ. Libri τοιοῦτ' ἔχει ταμειῖον ὥσπερ οἰκίας. Videant alii.

Ibid. f. Τιμοκρέων ὁ Ῥόδιος ποιητῆς καὶ ἀθλητῆς πένταθλος ἐνέφαγε καὶ ἔπιεν. Parum recte haec dicta sunt. Pro ἐνέφαγε B habet δ' ἐννέφαγε, quod ἄδην ἔφαγε esse opinatus sum.

X, 416. a. Erat Χαλκηδόνιος. Ibid. ἀπολήψεσθαι pro ἀπολείπεσθαι Nauckius.

Ibid. b. Polemo σιτοῦς Δήμητρος ἄγαλμα — καθάπερ ἐν Δελφοῖς σπερμούχον. Ita scribere debebam pro ἐρμούχον, quod nihil est. V. ad Sophoclis Oed. Col. 691.

Ibid. c. In Alemanis loco exhibui scripturam cod. A. Editi fere τριήρης pro γ' εἵρης. Dindorfius ὧ κ' ἐνι . . . λε' ἀγείρης. Dobraeus ὧ κ' ἐνι πλέοι (?) τριήρης. Suspicebam ὧ κ' ἐν ἐδέσματα πόλλ' ἐναγείρης. video tamen haec incerta esse. Vs. 5. legebatur ἡράσθη χλιερὸν πέδα τὰς τροπὰς· οὔτι γὰρ ἡὺ τετυγμένον ἔσθαι. Insolens est ἡράσθη cum accusativo coniunctum. Quare scripsi ἡράσθη χλιερὸν (Bergk. χλιερὸν ἡράσθη) μετὰ τὰς τροπὰς | ἔσθαι, οὔτι γὰρ ἡὺ τετυγμένον, | ἀλλὰ τὰ κοινὰ γὰρ ὥσπερ ὁ δᾶμος | ζατεύει.

Ibid. d. Anaxilas ἤδη σχεδὸν τι πάντα σοι πλὴν Κτησίλου. Tentavit aliquid Herwerden Nov. Add. crit. p. 20.

Ibid. e. In eiusdem poetae loco scripsi διαρραγήτω χᾶτερος δειπνῶν τις εὖ, | μὴ Κτησίας μόνος. Vulgo δειπνῶν τις εἰ μὴ Κτησίας μόνος. Vs. 3. fortasse scribendum ὥς λέγουσιν οἱ φίλοι, nisi vulgato incomprehensum mihi acumen inest.

Ibid. f. In Philetaeri fragmento ὑπερδραμῶ Herwerdenus delet.

X, 417. a. Anaxippus τὸ πέτρινον; τοῦτον οἱ δῖφιλοι καλοῦσί σοι νυνὶ δι' ἀνδρείαν κέραννον. Repraesentavi librorum scripturam quamvis corruptam. Tentabam τὸν πετρινόν; B. οἶδ', ὃν οἱ φίλοι καλοῦσί σοι | νυνὶ δι' ἀνδρείαν κέραννον. Vs. 6. κατασκήπτοντα ταύταις scripsi pro κατασκήπτοντά γ' αὐταῖς. Particulam γ' codd. omittunt.

Ibid. Erat Θεόφιλος δ' ἐν Ἐπιδάφυ.

Ibid. b. Ἀπολλόν' Ὄρε Valckenarius; legebatur Ἀπολλόδωρε.

Ibid. c. In Eubuli loco vs. 1. libri habent πονεῖν μὲν ἄμες καὶ φαγεῖν μὲν ἀνδρικοί. Scripsi πωνεῖν — καὶ φαγεῖν μέγ' ἀνδρικοί. Dindorfius πονεῖν μὲν ἄμες et cum Porsono μάλ' ἀνδρικοί. Vs. 2. pro καρτεροῦμεν erat καρτερῆσαι. At cod. A καρτερὴ μὲν. V. Ahrens.

Ibid. d. πολλὰ δ' ἐσθίων ἀνὴρ, scripsi π. δ' ἀσθμαίνων ἀνὴρ, Dobraeus πολλὰ δὲ στένων ἀνὴρ, quod erunt fortasse qui praeferant.

Ibid. e. δι' ἡμέρας ὅλης dedi ex A pro ὅλους. Sequentia καὶ κοπρῶνος (AB κοπρῶνας) πλησίον corrupta sunt. Fortasse καὶ τακῶνας (vel simile quid) πλησίον | κοπρῶνος. In Diphili loco, qui statim sequitur, Herwerdenus Observ. crit. p. 97. dedit οἶος ἐσθίειν προῖμαρ καὶ πάλιν πρὸς ἡμέραν, i. e. per totum diem et rursus usque ad diem = per totam noctem. Libri οἶος ἐσθίειν πρὸ ἡμέρας ἀρξάμενος ἢ πάλιν πρὸς ἡμέραν. Ipse dedi:

οἶος ἐσθίειν πρὸ ἡμέρας
ἀρξάμενος εἶτα καὶ πάλιν πρὸς ἡμέραν.

Ibid. In loco Mnesimachi edebatur ὀλίγα μὲν ἄλλων ταῦτα πολλὰ δ' ἐσθίων. Libri post ἄλλων interserunt δίκαια, hinc dedi:

ὀλίγα μὲν λαλῶν δίκαια, ταῦτα πολλὰ δ' ἐσθίων.

Ibid. Alexidei fragmenti tertius versus ita edebatur ὡς ἀκίνητοι νῦν εἶναι βοᾶν. Porsonus ὡς ἀκίνητοι σιτὲ βοᾶν νυνί, quo adiutus conieci bam ὡς ἀνίκητοι τε βοᾶν ἐστε, ex quibus ἀνίκητοι deheo Sylburgio. Praetuli tamen ὡς ἀνίκητοι σύχ' αἰε βοᾶν, ut scripsit Erfurdtus.

Ibid. πίνειν Casaubonus dedit pro πονεῖν. De postremis γυμνοῦθ' αἰτούς v. Com. graec. III p. 491.

Ibid. f. Achaei versus sic scribendus erat: πότερα θεωροῖς ἢ ταγηνισταῖς λέγεις. Vulgo εἴτ' ἀγωνισταῖς λέγεις. V. ad 414 a.

X, 418. a. Pempelus interrogatus τί αὐτῷ δοκοῦσιν εἶναι Βοιωτοί, respondit τί γὰρ ἄλλο ἢ τοιαῖτα ἐλάλουν οἶα (οἶ') ἂν τὰ ἀγγὴ φωνὴν λαβόντα. Apertum est ante τί γὰρ excidisse οἶδέν. Continuo μετὰ τὰ Λευκτρικὰ scripsi ex PVL pro κατά.

Ibid. d. In Hermippi loco Iacoby μυῶν pro μύων coniecit (μύρων PVL) et in sqq Herwerden Observ. crit. p. 19. ἐνέκαπτε Θετταλικὴν τιν' ἐνθεσιν.

Ibid. Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς
τί πρὸς τὰ Λυδῶν δεῖπνα καὶ τὰ Θετταλῶν;
τὰ Θετταλικῶν μὲν πολὺ καπανικώτερα.

Vs. 2. τὰ Θετταλῶν scripsi, Bergkii ex C et Eustathio τὰ Θετταλικό. Vs. 1. nescio an παῖ scribendum sit pro καί. Versus transposuit Bergkii Aristoph. fragm. p. 1150. fortasse casu.

Ibid. d. Θετταλοὶ γὰρ τὰς ἀπήνας καπάνας ἔλεγον. Idque deinceps Xenarchi verbis comprobatur, qui in Seythis dixerat ἑπτὰ δὲ καπάνας ἔτρεφον εἰς Οὐλύμπιον. τί λέγεις; καπάνας; πῶς; καπάνας Θετταλοὶ πάντες καλοῦσι τὰς ἀπήνας. Harum formarum ἀπήνη = καπήνη eadem est ratio, quae e. c. inter Αἰλωνία et Κουλωνία et multa eiusdem generis alia obtinet. Perrara huius formae vestigia sunt, reddenda autem est Polenoni apud schol. Pindari Ol. V p. 118. τὴν δὲ ἀπήνην λέγεσθαι ὑπὸ Τεγεατῶν φησιν ὁ Πολέμων, οἱ δὲ Θετταλῶν εἶναι τὴν λέξιν. ἐτιμολογεῖται ἀπήνη ἀπίνη (leg. αἰπίνη) τις οὖσα διὰ τὴν ὑπερτερίαν. Apertum est haec ita denum intelligi posse, si scribas τὴν δὲ ἀπήνην [καπήνην] λέγεσθαι ὑπὸ Τεγεατῶν. Exercit. philol. II p. 19.

Ibid. e. In Xenarchi loco εἰς Ὀλύμπια dedi pro εἰς Ὀλύμπιον. Ib. adverte ἔτρεφον καπονας, quod non minus insolenter dictum, quam si latine dicas quadrigam alere.

Vs. 2. Legebatur τί λέγεις; καπάνας Θετταλοὶ — Supplevit Cobetus. Paullo aliter Hermannus.

Ibid. "Αλεξίς ἐν τῷ περὶ αὐταρκείας. Reposui 'Αλεξίνος, et Alexinum dici opinor Eleum, de quo egit Diogenes Laert. II 10, 5. cf. Plutarchus de Vit. pud. 18. et de Comm. not. 10.

X, 419. a. Σαννιτῶν Victorius, vulgo Σαβίνων.

Ibid. b. In Alexidis loco scripsi ἔγωγέ τοι τὰ δέοντ' ἔχων τὰ περιττὰ μισῶ. Vulgo ἔγωγε τοῦ τὰ δέοντ' ἔχειν. Alii praeferent fortasse Erfurdti emendationem ἔγωγε τῷ τὰ δέοντ' ἔχειν. Pro τοῦ possis etiam που.

Ibid. c. 'Αρίστων δ' ὁ φιλόσοφος ἐν Ἑρωτικῶν ὁμοίων δευτέρῳ. Ubicunque Athenaeus Aristonem commemorat, patriae notationem addit, eam ob causam supplevi 'Αρίστων δ' ὁ [Κεῖος] φιλόσοφος. Ibid. libri 'Ακαδημαϊκόν. Malim nunc 'Ακαδημικόν. Cfr. p. 9.

Ibid. d. οἱ παρὰ Πλάτωνα δειπνοῦντες καὶ τῇ ὑστεραίᾳ καλῶς γίνονται. Mirum hoc dicendi genus est pro τοῖς δειπνοῦσι — καλῶς γίνεται. Similiter tamen etiam alii locuti sunt, v. Lobeck. Paral. p. 151. Ibid. εὐδαιμονεῖτε scripsi pro εὐδαιμονεῖτε, nisi malis ὑμεῖς, ὦ Πλάτων, ἔφη, δειπνεῖτε, vel ὑμεῖς, ὦ Πλάτων, συνδαιμονεῖτε. Mox ὁ αὐτὸς dedi cum Dobraeo pro αὐτός.

X, 420. c. Allatis Lycophronis versibus de Menedemo ita pergit: ἐξῆς δέ φησιν ὅτι ζητήσεις ἦσαν παρὰ πότον· τράγημα γὰρ | ὁ σωφρονιστὴς πᾶσιν ἐν μέσῳ λόγος. ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι πολλάκις συνόντας αὐτοὺς ἐπὶ πλεῖον ὁ ὄρνις κατελάμβανε τὴν ἔω καλῶν, τοῖσι δ' οὐδέπω κόρος. Pro ἱστορεῖται scribendum ἱστορεῖ, i. e. Lycophron, cuius fragmentis iam addi possunt haec de iisdem philosophis dicta: ὁ τὴν ἔω καλῶν | κατέλαβεν ὄρνις, τοῖσι δ' οὐδέπω κόρος. Quorum postrema compares cum eiusdem poetae verbis apud Stobaeum Flor. CXIX, 13. τὸ ζῆν ποθοῦμεν· οὐ γὰρ ἔστ' αὐτοῦ κόρος. Exercit. philol. II. p. 19.

Ibid. d. 'Αρίδις scripsi ex C pro 'Αρίδικες, quae non nauci forma est. Ib. τὰ ἐκτὰ τρύπα corrupta sunt.

Ibid. e. ὡς εὐθυμίας πληροῦσθαι. Fortasse excidit πάσης.

Ibid. f. γελοῖον γὰρ ἔστιν αὐτὸν εὐφημίαν κηρύξαντα καταρᾶσθαι τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς τέκνοις. Nisi altius vitium latet, scribendum est αὐτὸν [τὸν] εὐφημίαν κηρύξαντα. Dicit patrem familias.

X, 421. a. In Amphidis loco e cdd. ἀτελὲς pro εὐτελὲς scripsi, γὰρ Athenaei est; sunt trochaici tetrametri reliquiae ἀτελὲς δεῖπνον οὐ ποιεῖ παροινίαν.

Ibid. b. ἂν δ' Valckenarius pro ἂν δ', et vs. 7. καὶ τί μάντεως σε δεῖ Hirschig pro καὶ τί μάντεως ἔδει.

Ibid. d. In Phoenicis Colophonii carmine scripsi Νίνου κάδοι μάχαιρα καὶ κύλιξ αἰχμή ex A. Vulgo οἶνον κάδοι.

Vs. 2. κύμβη dedi pro κόμη ex emendatione Hauptii in Berichte d. Sächs. Gesellschaft vol. I p. 411. Empirius Opusc. p. 349. κοτύλη. Vs. 3. χεῖτε Lachmanni emendatio est; vulgo κεῖται.

Ibid. e. Alexidis locus affertur, cuius vs. 4. ita legebatur αὐτὸν ὁ κεκληκὼς τὰ Σαμοθράκι' εὐχεται.

Correxi τοῖς Σαμόθραξιν sc. θεοῖς, quae plane necessaria est emendatio.

Ibid. Diphili locus ita legebatur

ἔμην μὲν οὐχ ὄρας πεπωκότα

ἤδη τ' ἀκροθώρακ' ὄντα καὶ θυμούμενον.

Posui quod sententia flagitabat ἐμὲ μὲν οὐν ὄρας, minus confidenter pro καὶ θυμούμενον scripsi κεῖθυμούμενον. Vs. 3. probabilis est emendatio Herwerdeni Nov. Add. crit. p. 43. 'Αστερίωνος, cll. Pausania Att. 25, 5. Fortasse ad eundem heroem referenda est obscura glossa Hesychii 'Αστόριον· μέγα καὶ διακεχυμένον, quae sic corrigi posse videtur 'Αστέριον· μέγαν καὶ ἐκκεχυμένον.

X, 422. a. ἐν Σθενεβοίᾳ δ' ὁ Εὐριπίδης περὶ εὐτελείας λέγων·

βίος δὲ πορφυροῦς θαλάσσιος

οὐκ εὐτράπεζος, ἀλλ' ἐπάκτιοι φάτναι·

ὑγρὰ δὲ μήτηρ, οὐ πεδοστιβῆς τροφός —

Recte Matthiaeus piscatorum haec verba esse arbitratur de Stheneboeae exitu nuntium afferentium. Sed minus bene idem versu primo πορφυροῦς βίος de vita marina interpretatur. Mihi poeta πορφυρέων θαλάσσιος scripsisse videbatur, ut purpurarum piscatores poeta loquentes introduxerit. Horum igitur vitam in undis versari et mensae deliciis carere dicit. Fragmentis Stheneboeae haud contemnendum supplementum nuper accessit ex schol. Ven. ad Aristoph. Pac. 123. ὁ λόγος

Σθενεβοίας Εὐριπίδου· τινὲς δὲ οἶονται ἐκ Βελλεροφοντιου παρωδῆσαι (παρωδῆσθαι)· πέλας δὲ ταύτης δεινὸς ἴδρυνται κράτος ἐνθηρος ἢ ληστής φρουρεῖται κλύδωνι δεινῷ καὶ βροτοστόνῳ βρέμει πτηνὸς πορεύσει. Designari locum monstris et periculis plenum intellexit Matthiaeus, qui illis verbis aliquem Stheneboeam a consilio Bellerophontem in Lyciam sequendi deterrere conatum esse non male suspicatur. Verba ipsa, nisi quod de primi versus emendatione aliquid dubitationis restat, satis certa coniectura in hunc modum restitui possunt

πέλας δὲ ταύτης δεινὸς ἴδρυνται Κράγος
ἐνθηρος, ἢ ληστήρσι φρουρεῖται πόρος,
κλύδωνι δεινῷ καὶ βροτοκτόνῳ βρέμων.

B. πτηνὸς πορεύσει πῶλος· οὐ ναυσθλάσσομαι.

Ita enim haec postrema redintegrandae sunt ex ipso illo, ad quem haec asseruntur, loco Aristophanis, in quo sciscitanti filiolar, ecquam pater Trygaeus itineris conficiendi rationem habeat, καὶ τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται, Trygaeus respondet πτηνὸς πορεύσει πῶλος· οὐ ναυσθλάσσομαι. Quae ipsa Euripidis verba esse vel oratio indicat. Recte autem sine dubio vs. 2. πόρος supplevi, quam in rem comparandus est Cratinus in Seriphiis Com. gr. vol. II p. 186. τοῖς λωποδύταις ὁ πόρος πεινώσι παφλάζει, quae item ex itineris descriptione petita sunt. Licebit autem illud fragmentum alio praeterea versu augere, quem itidem in rem suam convertit Aristoph. Pac. 140.

τί δ' ἦν ἐς ὑγρὸν πόντιον πέση βάρδος.

Ubi scholiastes τοὺς τραγικοὺς παίζει δια τὰ περὶ Ἰκάρου λεγόμενα. Quod probat Bindorfius. Atqui Icarum fabula a nullo unquam poeta tragico in scenam commissae est. Euripidis esse e Stheneboea versum sequentia docent ex alio commentatore excerpta: δοκεῖ ὁ Βελλεροφόντης τὴν τοῦ Προίτου γυναῖκα μετὰ τὴν τῆς χιμαίρας ἀναίρεσιν ἐπανελθὼν εἰς Κόρινθον ἀπατήσαι ὥς ἔξω γυναικα καὶ ἐπιβιβάσας τοῦ Πηγάσου εἰς μέσσην ῥῖψαι τὴν θάλασσαν. Quibus verbis Stheneboeae argumentum explicari docet schol. Med. apud Welckerum Trag. gr. p. 77. in quo vs. 10. scribendum ἀπόληται, δέλτον δὲ γράψας ἐκέλευσε πρὸς Ἰοβάτην διακομίζειν. Aptissimam

autem in illo loco Cragi memoriam esse etiam ex eo intelligitur, quod in hoc ipso monte Bellerophon cum Chimaera depugnasse fertur. Strabo XIV p. 665. περὶ ταῦτα μυθεύεται τὰ ὄρη (Cragum et Anticragum dicit) τὰ περὶ τῆς Χιμαίρας. Porro ταύτης spectat opinor ad praeruptam Chimaerae rupem, quam proxime a Crago abesse testatur idem Strabo l. l. ἔστι δ' οὐκ ἄπωθεν καὶ ἡ Χίμαιρα φάραγξ ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ ἀνατείνουσα. Schol. Hom. Il. VI, 181. ἐνιοὶ δὲ ὄρος εἶναι κατὰ Λυκίαν ὃ καλεῖται Χίμαιρα. τοῦτο δὲ κατὰ μέσον ἔχει ἀναφυσήματα πυρός, κατὰ δὲ τὰ ἄκρα πολύθηρον. Hactenus igitur bene omnia procedunt; at dubitationis aliquid relinquitur propter verbum ἴδρυνται, quod de monte recte dici non potest*). Itaque non montem Cragum, sed heroem, qui monti nomen dedit, intelligendum esse suspicor. Neque enim dubium esse potest, quin Cragus unus fuerit τῶν ἀγρίων θεῶν**), quorum antra ex antiquis scriptoribus memorat Eustathius ad Dionys. Per. 847. ἐν τούτῳ δὲ φασιν οἱ παλαιοὶ τῷ Κράγῳ θεῶν ἀγρίων ἀντρα εἶναι, et disertius Stephanus ex Alexandri Lyciacis s. v. Κράγος p. 475. Κράγος: ὄρος Λυκίας· Ἀλέξανδρος δευτέρῳ Λυκιακῶν· ἀπὸ Κράγου Τρεμίλητος υἱοῦ μητρὸς δὲ Πραξιδίκης νύμφης. ἐνταῦθα δ' εἶναι καὶ τὰ ἐπονομαζόμενα θεῶν ἀγρίων ἀντρα. ἀπαθανατισθῆναι γάρ φασι τοὺς περὶ τὸν Κράγον. Qui quod τοὺς περὶ τὸν Κράγον dicit, non circumlocutione uti putandus est, sed Cragum cum fratribus intellexit, quorum nomina habemus apud Panyasin in Heraclea Fr. XV p. 51 Tzsch.

Ἐνθα δ' ἐναιε μέγας Τρεμίλης***) ὃς ἔγημε γυναῖκα

Ὀγγίνην νύμφην, ἣν Πραξιδίκην καλέονσιν.

τῆς δ' ὀλοοὶ παῖδες Τλώος Ξάνθος Πίναρός τε
καὶ Κράγος, ὃς κρατέων πάσας λήϊζεν ἀρούρας.

Hi igitur sunt illi Lyciorum ἄγριοι θεοί, quorum nominibus

*) Strabo tamen dixit ἰσθμὸς ἴδρυνται VII, 4. 5.

**) Eos Lobeckius Aglaoph. p. 1186. non diversos putat a σκληροῖς θεοῖς Solymorum.

***) Ita enim recte in Anal. Alex. p. 368. editum Τρεμίλος emendatum esse docent exempla genitivi Τρεμίλητος Stephano Byz. v. Κράγος et Τλώος e codd. restituendi. Com-

quae sententia subiecta sit, non dubium esse potest reputantibus Lyciam antiquissimis temporibus infernis ignibus et ignivomorum montium eruptionibus fuisse conquassatam. Cf. Scylax ed. Gron. p. 94. Pausan. VIII, 43. Lucian. Nav. 9. Seneca Epist. 79. Beckmann ad Arist. Mirab. p. 283. Itaque Τλώος, quod nomen notissimo paraschematismo pro Τρώος a τρώειν perforare dictum est, ad montis foramina et fissuras referendum puto, e quibus Xanthus et Pinarus i. e. rutescentes flammularum ignes et cinerum pumicumque squalores erumpunt. Cragus autem, ὃς πάσας λήζει ἀρούρας, manifesto ad subterraneos fragores terraeque motus spectat; neque alio antiquissima Lyciae Lyciorumque nomina (Τρεμιλλίς, Τρεμιλλία, Τρεμιλλεῖς, Τρεμιλλαι et transpositis litteris Τεμιλλαι) referenda sunt*). Postea mutata naturae facie terrae tremores igniumque infernalium eruptiones consopitae sunt: idque ipsum est, quod veteres Bellerophontis fabula, quem recte Hermannus Opusc. II p. 182. Aspricidam interpretatur, indicare voluerunt. Is enim Chimaera, qua ignivomum montem significari constat, devicta et Tremilae filiis in antra montium relegatis, incertum qua causa Lycios transnominavit qui ante a perpetuis terrae motibus Tremilae appellati sunt. Ea de re Alexandrum in Lyciācis exposuisse testatur Stephanus Byz. v. Τρεμιλλή p. 716. Ἀλέξανδρος τετάρτῳ «τελευτήσας τάδε τοὺς Τρεμιλλέας Ἀνκίους Βελλεροφόντης μετωνόμασεν». Ita enim haec scribenda sunt. Ceterum si recte Euripidis locum interpretatus sum, ἔνθηρος cum πόρος coniungendum, ἴδονται autem eo quo non raro legitur significato pro ὥκισται accipiendum est. Exercit. phil. I p. 32 et 53.

Ibid. Alexis εἴ τις ἀφέλοι τοῦτ' ἀφ' ἡμῶν τὸ μέρος ἀπὸ τοῦ σώματος. Herwerdenus Nov. Add. crit. p. 33. τὸ μέρος ἐν τοῦ σώματος. Sufficere opinor εἴ τις ἀφέλοι τοῦτ' ἄρ' ἡμῶν. Vs. sequente οὐτ' ἂν ἀδικοῖτ' οὐδὲν οὐδεὶς οὐθ' ὑβρί-

para Μύνης Μύνου et Μύνητος, Κόμης Κόμου et Κόμητος, et alia eiusdem generis plura.

*) Comparandum etiam ὁ Τρέμων loci nomen in Delo insula, item a terrae motibus repetendum. V. Eustathius ad Dionysii Per. p. 525. Eodem traxerim Τρομύλεια quod Achaicae urbis nomen erat.

ζοιτ' ἂν ἐκῶν, Ahrens de Crasi p. 9. ἀδικοὶ γ' οὐδὲν — ὑβρίζοι τὰν ἐκῶν, quorum alterum recepi.

Ibid. b. In Diphili loco ταῦτ' Εὐριπίδης scripsi cum Grotio pro πόλλ' Εὐριπίδης. Vs. 4. εἰς ἣν πρῶτον ἂν πάντ' ἐμβάλοις. In his ἂν πάντα e Grotii coniectura editum est, vulgo πάντ' ἂν. At ABP haec omittunt, iidem ἐμβαλεῖς, hinc scripsi εἰς ἣν βρωτὸν ἐμβαλεῖς ἅπαν. Alia in loco ne sic quidem persanato tentavit Herwerdenus Add. crit. nov. p. 43. Vs. 5. ἀλλ' οὐχ ἕτερον εἰς ἄγγος dedi pro ἀλλ' οὐχ ἕτερον ἄγγειον, quod fortasse servari poterat. Vs. 10. edebatur εἰσφόρει τὰ πάνθ' ἑαυτοῖς, pro quibus rescripsi εἰσφορεῖν πάντ' ἔσθ' ἑαυτοῖς. Libri τὰ omittunt et πάντα habent pro πάνθ'. Fort. tamen sufficit εἰσφόρει ἅπανθ' ἑαυτοῖς. Vs. 12. πάντα γίνεται κακά. Ita haec nunc emendanda puto. Libri πάντα ταύτην (PVL ταῦτα, Valckenarius τλητὰ) γίνεται. κακά facile excidere potuit ante καὶ Κράτης δ', nisi καὶ ex ipso illo κακά corruptum dicas. Ceterum Hirschigio duo hi postremi versus delendi videntur.

Ibid. d. κατὰ τοὺς ὕπνους. Haec seclusi.

Ibid. e. Eubulus ὃν χρὴ δεδειπνάναι πάλαι. Scripsi χρῆν, quod necessarium esse ostendit πάλαι. Aristophanes apud Polluc. IX 69. scripserat ἐξ ἄστεως νῦν εἰς ἀγρὸν χωρῶμεν, ὥς πάλαι δὴ (pro δεῖ) | ἡμᾶς ἔδει (pro ἐκεῖ) τῷ χαλκίῳ ἄλλουμένους σχολάζειν.

Ibid. f. In Epicratis loco ἄνδρες scripsi pro ἄνδρες, et in Aristophanis versu cum Erfurdo addidi μέν, nisi malis γάρ, ut voluit Porsonus.

X, 423. a. Hermippi locus ante Dobraeum sic edebatur ἡριστάναι καὶ παριστάναι τουτί. Nunc nescio an praestet ἡριστάναι καὶ προσεστάναι τουτί, ut προσεστάναι de fastidio intelligatur. Sed dubito propter metrum.

Ibid. Prima Antiphontis verba ita edebantur ὅτ' ἂν τι πράγματα. Scripsi ὅτι δὴ τὰ πράγματα. Nihil frequentius quam ἂν ex δὴ corruptum, h. e. AN ex ΔΗ. Praeterea pro πράγματα malim fere χρήματα. Sequitur Amphidis locus παραδεδειπνημένος, παῖδες, πάλαι, sic vulgo editus παραδεδειπνημένοι παῖδες πάλαι. Ac παραδεδειπνημένος habet B.

Ibid. b. *ὡς ἐν Φιλήβῳ φησίν.* Ex P scripsi *ὅς*, quae usitata Athenaei structura est.

Ibid. c. Antiphanes *τὸ ποτήριόν μοι τὸ μέγα προσφέρει λαβών.* Scribendum videtur *προσφόρει λαβών*, vel *πρόσφερ' ἐκλαβών*, sc. e conditorio vasorum. Vs. 2. inepte legebatur *ἐπεχεάμην ἄκρατον*, οὐχὶ *παιδίον*, neque melius est quod Koppiersio auctore repositum est οὐχὶ *παιδίον*. Scripsi *ἐγχει παιδίον*, sed praeterea scribendum *ὑπεχεάμην*.

X, 424. b. Platonis versum *κνᾶθους ὅσους ἐκλέπτεθ'* ἐκάστοτε intactum reliqui, quoniam incerta eius medela est. Bergkii *ἐκλεπτιέτην*, Cobetus VL. p. 366. *ἐκλάπτεθ'*, v. d. Mnem. IV p. 128. *ἐκάπτεθ'*. In Aristophanis loco pro *κνᾶθοις* scripsi *κνᾶθους*, ut dudum correctum est.

Ibid. c. Pro *ἀρυσάνας* his scripsi *ἀρυσάλνας*.

Ibid. d. *Υπερίδης* hic et alibi scripsi pro *Υπερίδης* et in ipso oratoris loco *ἐπινεν* pro *ἐπιεν*.

Ibid. e. Alcaeus comicus *κεραννύουσι ἀφανίζουσί τε.* Sic A. Fortasse *κεραννύουσ' ἀφυλίζουσί τε* scribendum est.

Ibid. f. *καὶ ἐνεδύοντο* Schweigh. praeunte scripsi pro *καὶ κατεδύοντο*. Mox recte Luzacius *Ἀριστοξένου* pro *Ἀριστοτέλους*.

X, 425. b. In Eupolidis fragmento

*οὓς δ' οὐκ ἂν εἴλεσθ' οὐδ' ἂν οἰνόπτας πρὸ τοῦ
νυνὶ στρατηγούς . . . ὦ πόλις πόλις,*

malui *ἐχομεν* supplere quam cum Dobraeo scribere *νυνὶ στρατηγοῖς χρώμεθ'*.

X, 426. a. In Clearchi fragmento verba *ἀλλ' ἐπιρρόφει* alteri interlocutori assignavi. Amphidis locus fort. sic redintegrandus est

ὁ παῖς σοβείτω τοῖς ποτηρίοις συχνούς [ἀκράτους].

Casaubonus pro *συχνούς* scribebat *συχνοῖς*.

Ibid. b. In eiusdem poetae versu *πίμπλη* scripsi pro *πίμπλα*, quae inusitata Atticis forma est. Statim *κίρνασθαι* dedi pro *κίρνασθαι*. In Archippi versu Dindorfius cum Schweigh. dedit *ὦ κακοδαίμον'*. Cratini locus ita legebatur *τὸν δ' ἴσον ἴσῳ φέροντ' ἐγὼ δ' ἐκτῆκομαι*. Correxerit Dobraeus.

Ibid. c. Anaxilas (Anaxandrides? v. Hist. crit. 372) scripsit *τρί' ὕδατος*, de quo admonuit Blaydesius ad Aristophanis Acharn. 354.

Ibid. d. Alexidis locus ita edebatur *οὐκοῦν ἐγγέω | Κρί-
τωνι πολὺ βέλτιον ἕνα καὶ τέτταρας*, indicata post *ἐγγέω* unius
versus lacuna. Vs. 4. Porsonus [*κομπόν*] *λέγε τι*. Malim
κομπόν τι λέγε.

Ibid. Dioclis locum emendavit Dobraeus; libri *πίνειν
τὸν οἶνον δεῖ; μετὰ τέτταρα καὶ δύο*. In proverbio *ἢ πέντε
πίνειν ἢ τρι'*, *ἢ μὴ τέτταρα*, nescio an *εἰ μὴ τέτταρα* scri-
bendum sit. Sed cf. Photium Lex. p. 599, 24.

Ibid. e. *Ἰων ὁ ποιητῆς* — *φησὶν ὅτι εὐρώων ὁ μάντις
Παλαμήδης ἐμαντεύσατο πλοῦν ἔσεσθαι τοῖς Ἑλλήσι.* Pala-
medes non recte hic memoratur, quare Valckenarius (Mnem.
I p. 332) *Μελάμπους* coniciebat. An forte *Πολύιδος*?

Ibid. f. *Ἑρμιππος Θεοῖς*

*ἔπειθ' ὅταν πινώμεθ' ἢ διψώμεθα,
εὐχόμεθα πρὸς τοῦτ' «οἶνος ὦ κέρας γενοῦ».*

Suspicio haec barbarum aliquem locutum esse, qui *πίνεσθαι*
et *διψῆσθαι* dicebat, ut Datis *χαίρομαι*. Vs. 2. libri fere *πρὸς
τοῦθ' ὁ οἶνος ὠκεραςγενου*, correxit Bergkii de Amaltheae
cornu haec interpretatus. Sed fortasse scribendum est *εὐχό-
μεθα πρὸς τοῦθ' «ὦνος ὦ εὐκρας γενοῦ»*, ut ipsum vinum
compelletur. Vs. 3. ante Bergkium edebatur *οὐκ ἄστοῦ καὶ
πήλου (καπήλου Adamus)*. Vs. 4. *καῦθις* VL. codd. *καυθεῖς*.

X, 427. a. De Anacreonteis locis vid. Bergk. P. L p. 789.
In fine secundi fragmenti lacunae signa ponenda erant; excidit
κλειδωμεν Διόνυσον, vel simile quid.

Ibid. c. *Ἀχαιὸς δ' ἐν Αἴθωνι σατυρικῷ ποιεῖ δυσχε-
ραίνοντας τοὺς σατύρους ἐπὶ τῷ ὕδαρῳ πίνειν καὶ λέγοντας
μῶν Ἀχελῷος ἦν κεκραμένος πολὺς;*

B. *ἀλλ' οὐδὲ λείξαι τοῦδε τῷ γένει θέμις.*

A. *καλῶς μὲν οὖν ἄγειν * * Σκύθη πιεῖν.*

Ita duos priores versus correxi olim ad Euphorionem ed. pr.
p. 119. et in Add. secutusque est Dindorfius; libri *μῶν
Ἀχελῷος* et *οὐδὲ λῆξαι*. Sed praeterea nonnihil offensionis
habet imperfectum *ἦν*. Non enim de re praeterita confabu-
lantur Satyrus et alter qui huic respondet interlocutor. Itaque
malim utique *μῶν Ἀχελῷος ἐγκεκραμένος πολὺς*; De tertio
versu variae prostant virorum doctorum coniecturae, sed qua-
rum nulla probari potest. Achaeus mihi scripsisse videtur:

καλῶς μὲν οὖν ἂν ἐγχείαις Σκύθη πιεῖν.

Hoc enim est quod docere voluit Athenaeus, Scythas esse ἀκρατοπότας. Exercit. phil. I p. 33. Versu primo quod volui, occupavit Ed. Müller apud Nauckium; possis etiam, et fortasse melius conicere μῶν Ἀχελῷος ἐνὶ κεκραμένος πολὺς;

Ibid. d. ἀγκύλη παίζων Bergkii, ἀγκύλη δαΐζων libri, ἀγκυλίζων Dindorfius cum Grotefendo. In Pindari fragmento dedi cum Bergkio Χιμάρω et τε pro χειμάρω et δέ. Ibid. pro κότταβον possis κοτταβίζω vel κότταβον [παίζω].

X, 428. a. In Sophoclis loco διψῆν κακόν scripsi pro διψῆν βία. In Stheneli versu οἶνος καὶ φρονέοντας ἐς ἀφροσύνας ἀναβάλλει, fortasse καταβάλλει scribendum, nisi fuit οἶνος καὶ φρονέοντας ἐς ἀφροσύνας, ἄνα, βάλλει.

Ibid. b. περινισομενάων ex codd. scripsi pro περινισσομενάων.

X, 429. b. νήφων ἐν τῷ γράφειν καὶ ἀγαθὸς ὢν προσποιεῖται μεθύειν. De Anacreonte haec dicuntur, in quibus pro ἀγαθός, quod sine dubio corruptum est, forsitan ἀγανός scribendum.

Ibid. c. In Melanippidis loco ἀπ' ὧν ὄλοντο Bergkii, ἀπώλοντο Schweighaeuser, ἀπωλαύοντο A.

X, 430. b. Alcaeus πάντα δὲ δίψαις ὑπὸ καύματος. Ita pro δίψαις Seidlerus.

Ibid. c. εὐφροσύναις dedi pro εὐφρόναις et cum Ahrensio πώνην pro πίνειν. Libri πονεῖν. Eodem auctore δένδριον scripsi pro δένδρον.

Ibid. d. In Alcaeii loco πώνωμεν edidi pro πίνωμεν, et vs. 2. revocavi corruptum αἰ τὰ, quod Grotefendus sequente Dindorfio αἶτα scripserat, ego suspicabar νάματα. Nunc verum puto ὦ ἔτα, ut scripsi XI p. 481 a. ubi idem locus Alcaeii affertur. αἶτης media brevi dictum esse ostendi non potest. In Anacreontis loco

καθαρῇ δ' ἐν κελέβῃ πέντε τε καὶ τρεῖς ἀναχέισθω, fortasse ἀναχέισθων reponendum est, quamquam subaudiri potest ὁ οἰνοχόος.

Ibid. e. Pherecrates ἀποτ' ἔστ' Erfurdus pro ἀπότες. Vs. 2. erat ἐνέχέν σοι. Vs. 3. πῶς ὦ κατάρατε δ' ἐνέχεας; ita correxi librorum scripturam πῶς ὦ κατάρατε ἐνέχεας;

Dindorfius cum Erfurdto πῶς ὦ καταράτοτ' ἐνέχεας; Praeterea personarum vices rectius distinxi.

Ibid. f. In Ehippi loco τί φής; personae A continuavi.

X, 431. a. τρεῖς pro τῆς posui cum Iacobsio. In Sophili loco scripsi συνεχῶς pro συνεχής.

Ibid. c. Menandro praeunte Schweigh. reddidi φιλοτιμούμενον pro φιλοτιμούμενος.

Ibid. d. In constituendo Diodori loco Dobraeum secutus sum, libri εἰ παρ' ἑκαστον — πίνειν τὸ λ. τοὺς λογισμοὺς δέξαιμι. Herwerdenus Add. crit. nov. p. 35. τὸ ποτήριον πίνων — τοὺς λογισμοὺς ἐξεμεῖ. Vs. 1. recte πῖν Naekius.

Ibid. In Alexidis loco vs. 7. Herwerden Obs. crit. p. 67. τὸ τὰς κεφαλὰς ὑγιεῖς ἔχειν κἀκραιπάλους pro ἐκ κραιπάλης. Nisi forte κραιπάλη de continua potatione intelligi potest. Phrynichus Bekkeri p. 45, 13. κραιπάλη ἢ ἀφ' ἐσπέρας ἄχρι εἰς ὄρθρον πόσις.

X, 432. b. c. ἐπηλφίτωσε H. Stephanus, vulgo ἀπηλφίτωσε. Tum γράφων dedit B pro γράψας. In Epinici loco ἐπαλφίτουντα pro ἐπαλφίτου πίνοντα scripsi cum Cobeto. Vs. 7. νασμόν Fiorillo Obs. in Athen. p. 97. vulgo ἐσμόν. Vs. 10. κατησίμωσε Schweighaeuserus pro κατησίμωσα, Dindorfius κατησίμωκα, C. κατησίμωκα.

Continuo Θηρασίαις νήσοις pro Θηράσι ταῖς νήσοις scribendum cum Schweighaeusero.

Ibid. d. In Critiae carmine vs. 4. revocavi cod. A scripturam χεῖρα κύκλω θιάσου. Dindorfius e Porsoni coniectura χεῖρα κυκλοῦν (sic VL. κύκλου B) θασίου. Verbum quod excidit in hexametro fuit, neque dextram versus in circuitu coetus (περιπέμπειν) pocula quae Lydiaca luxuries invenit. Recte enim Dobraeus ἄγγε' ἃ pro ἄγγεα et Λυδῇ χεῖρ εὖρ' Ἀσιατογενής, pro quo libri fere λυδῇ χειρηνασιατο γένης vel λυδηχειρευρασιατογενής. Correxerit partim iam Porsonus.

Ibid. e. ὅμματ' ἀχλὺς scripsi pro ὅμμ' ἀχλὺς et litt. f. ἐλπίδα πάντας ἄγειν pro ἀσπίδα πάντ' ἀνάγειν, ut coniecit Bergkii et Emperius Opusc. p. 305.

X, 433. b. πρὸς τὸ φρονεῖν Bachius, vulgo πρὸς τὸ φανέν.

Ibid. c. In Antiphanis fragmento ingeniose Emperius scripsit εἴτ' ἤδη δὸς φιάλην Ἀρεως.

Ibid. f. Ἀνακρέων

φίλη γὰρ εἰ ξένοις·

ἔασον δέ με διψῶντα πιεῖν.

Affert haec cum multis aliis exemplis Athenaeus, ut διψῆν figurate dici ostendat, unde intelligitur in Anacreontis exemplo corruptum esse πιεῖν. Scribendum opinor:

φίλη γὰρ εἰς ξένοις· ἔασον δέ με

διψῶντ' ὀπυῖειν.

Numeri sunt iambici, ἔασον est bisyllabum. εἰς pro εἰ ex A. Statim πέμπτῳ scripsi pro τρίτῳ, i. e. E pro Γ.

IX, 434. c. Menander τρεῖς ἐξέπιον μεστόν γ'. Cobetus τρεῖς μεστόν ἐξέπιον. Praetuli τρεῖς ἐξέπιον εἰς ὧν. In fine eiusdem fragmenti μέγα γε pro πολὺ γε accipiunt. Id cum fieri non possit et B μέγας τε habeat, fortasse μὰ τὴν Ἀθηναίαν. μέγας εἰ scribendum est: du bist ein grosser Mann. Cf. Euphro Athenaei IX p. 380 b. πάλαι μέγας εἰ. Diodorus ibid. p. 405. c. ἄνθρωπε, μέγας εἰ.

Ibid. Νικοβούλη δὲ ἢ ὁ ἀναθεὶς ταύτῃ τὰ συγγραμμάτια φησιν ὅτι παρὰ Μηδείῳ τῷ Θεσσαλῷ δειπνῶν ὁ Ἀλέξανδρος εἴκοσιν ἐν τῷ συμποσίῳ πᾶσι προὔπιε παρὰ πάντων τὰ ἴσα λαμβάνων. Viginti compotatores habemus item in Carani convivio ab Hippolochō ap. Athen. IV p. 128 c. descripto, ubi non erat quod maiorem numerum requireret Casaubonus. Medius autem a Nicobula memoratus Oxythemidis fuit filius, patria Larisaeus, unusque ex Alexandri amicis regique inprimis carus. De eo vide Arrian. Ind. 18. et ubi idem convivium memoratur Exped. VII, 24 sq. De eodem intellige Plutarch. in V. Demetrii c. 19. Praec. sanit. p. 124 d. aliisque locis a Wyttenbachio ad Plutarchum Adul. et am. p. 65 c. indicatis. Eundem historici operis auctorem fuisse docet Strabo XI p. 530. τούτου (Armenii Thessali) φασὶν ἐπώνυμον τὴν Ἀρμενίαν οἱ περὶ Κυρσίλον τὸν Φαρσάλιον καὶ Μήδιον τὸν Λαρισαῖον, ἄνδρες συνεστρατευκότες Ἀλεξάνδρῳ. Cfr. Lucianus Macrob. cap. 11. Ἀντίγονος δὲ υἱὸς μὲν ἦν Δημητρίου — οὗτος τέτταρα καὶ τετταράκοντα Μακεδόνων ἐβασίλευσεν ἔτη, ἐβίωσε δὲ ὀγδοήκοντα, ὡς Μήδιός τε ἱστορεῖ καὶ ἄλλοι

συγγραφεῖς. Ex quo eum supra Antigoni aetatem vixisse intelligitur, fuitque haud dubie cognationis vinculo coniunctus cum illo Medio, qui Olymp. 96, 2. cum Lycophrone, Pheraeorum tyranno, de Thessaliae principatu bellavit. V. Diodor. Sic. XIV, 82. cll. Buttmanno Mythol. II p. 286. Exercitt. phil. I p. 33.

Ibid. e. ἐν μόνῃ τῶν ἐορτῶν τῶν ἀγομένων ὑπὸ Περσῶν τῷ Μίθρῳ βασιλεὺς μεθύσκειται. Haec intelligi non possunt nisi aut ἐν μιᾷ μόνῃ scribitur aut τῇ ἀγομένῃ.

X, 435. c. Theopompus πῶν δὲ τὴν νύκτα πᾶσαν καὶ μεθύσθεις πολὺ καὶ πατάξας, ἀφείς ἅπαντας τοὺς ἄλλους ἀπαλλάξασθαι. Recte C πῶν δὲ ποτε τ. ν. π. καὶ μεθύσθεις πολλὰ καὶ παίξας (malim καὶ πολλὰ παίξας). Pro ἀφείς aut ἐφείς scribendum aut, quod minus probabile, delendum ἀπαλλάξασθαι.

Ibid. e. Ἀριστοτέλης — συνεχῶς φησὶν αὐτὸν ἔσθ' ὅτε ἐπὶ ἡμέρας ἐνενήκοντα μεθύειν. De Dionysio iuniore haec prodidit non Theopompus, in quo tam immanem rei exaggerationem non miraremur, sed sobrii vir iudicii Aristoteles, qui scripsit sine dubio ἐπὶ ἡμέρας ἐννέα. Exercit. phil. I p. 20.

Ibid. Pro Διονυσιοκόλακας ex C scribendum Διονυσιοκόλακας.

Ibid. f. καὶ προειδὼς ὅτι ὀλίγους μῆνας ἤμελλε βιώσεσθαι. Aut ἔτι post ὅτι excidit aut scribendum ἐπιβιώσεσθαι.

X, 436. a. Theopompus καὶ Ἰππαρίνον δὲ τὸν τοῦ Διονυσίου φησὶν ὑπὸ μέθης τυραννοῦντα ἀποσφαγῆναι. Quid sit ὑπὸ μέθης τυραννεῖν non intelligo. Hipparinum ebrium a puero, quem deperiret, interfectum esse narrat Parthenius Erot. 24. Hinc Theopompum scripsisse suspicor ὑπὸ μέθης παροινούντα, i. e. ὑβρίζοντα. Exerc. phil. I p. 34. Ita apud Strabonem XVII, 1, 12. παροινουμένη est insolenter tractata. Cf. Artemid. p. 60, 12. παροινία ἔπεται τῇ μέθῃ. Athen. X 444 b. τὸ γὰρ παροινεῖν ἐκ τοῦ μεθύειν γίνεται. Potest vero etiam παρανοοῦντα scribi ut voluit Emperius Op. p. 349.

Ibid. d. Scribendum τοῦπίγραμμα. In ipso epigrammate ὦνῆρ scripsi pro ἀνῆρ et vs. 4. εὐχανδεῖς ζωροποτῶν κύλικας,

quae Lobeckii Paralip. 149. emendatio est, vulgo ἐκ χανδῆς — κύλικος. Fallitur Heckerus Comm. crit. de A. G. I p. 14.

Ibid. e. In epigrammate (Callimachi) legebatur φανερώς, pro quo προποθεῖς ex Anthologia posui.

X, 437. a. ἐβίωσε δὲ ἡμέρας τέσσαρας. Imo ἐπεβίωσε.

Ibid. b. ὡς αὐτὸν scripsi pro ὡς αὐτὸν et litt. c. post φησι adieci κτίσαι. Statim transposui συγκλεισθῆναι τε τὰ ἱερά. Vulgo συγκλεισθῆναι τὰ τε ἱερά.

Ibid. d. καὶ τῇ ἱερείᾳ. Malim κατὰ τῇ ἱερείᾳ. Quod sequitur τοὺς στεφάνους seclusi et in sequentibus ἐπὶ ξένια scripsi pro ἐπὶ ξενία. In Eubulidae loco σῦκα δειπνῶν pro οὐκ ἀδείπνων restitui ex emendatione Dobraei, qui praeterea cum Pursano ἐντροφῶς scripsit pro ἐν τροφῇ.

Ibid. e. ἦν δὲ ὁ Διονύσιος ἔτι ἐκ νέου — πρὸς τὰ φροδίσια ἐκμανῆς. Usitatus erat ἔξετι νέου. V. Lobeck ad Phrynichum p. 481.

Ibid. f. εἰς ὃ (παιδισκεῖον) τῇ προτεραίᾳ παρεληλυθὼς ὥφειλε χαλκοὺς ἔχων τότε κατὰ τύχην ἐκτείνας τὴν χειρὰ — ἀπεδίδου. Non sunt haec sine vitio scripta; male χαλκοὺς aliquot nummos interpretantur. Excidit post ὥφειλε numerus ἔξ, i. e. εἰς ὀβολός, quae vilissimorum prostibulorum merces erat. V. Philmon Com. gre. vol. IV, 4. et Athen. VI p. 241 c. Praeterea ante ἔχων exidisse videtur οὐκ.

X, 438. a. καὶ βουλόμενοι συμπεριφέρεσθαι τοῖς παροῦσιν. Melius καὶ abesset.

Ibid. c. Σκόπαν — τὸν Κρέοντος. Nomen hoc principis Thessali in obliquis casibus fortasse rectius scribitur Κρέωνος, si quid Theocrito VII 39. tribuendum est, ubi habes Κρεώνδας i. e. Κρεωνίδας.

Ibid. e. φάσκων αὐτὸν εἰς τοὺς Ἰνδικοὺς κώμους καὶ μέθας τραπέντα πολλὰ ἀναλίσκειν. Nescio qui sint Ἰνδικοὶ κώμοι, quamvis bibaces Indos perhiberi non nesciam. Cf. X 437. Quare scripsi νεανικούς; ad rem cf. Granium Licin. p. 46, 1. (p. 9. Bonn.). In sequentibus malim utique ὅτε μὲν μεθ' ἡμέραν κωμάζων ἐξέχει, vel certe μεθ' ἡμέραν ὅτε μὲν κωμάζων ἐξέχει. De τίνι pro ὧτινι in verbis τίνι ἢ τύχῃ δίδωσι v. ad Delectum Anth. gr. p. 94. Tum in verbis οἷς

ἔβαλλε τῶν ἰδίων τοὺς ἀκολουθοῦντας αὐτῷ, pro ἰδίων scripsi ἰδιωτῶν.

Ibid. f. Minus aptum est τὸ πλῆθος τῶν ἀγοραιτέρων, pro quo recte ἀγοραίων habet C.

X, 439. a. πάντας Ἑλληνας καὶ τῶν βουλομένων τοὺς πολλούς. Haec intelligerem sic scripta καὶ τῶν πολλῶν τοὺς βουλομένους, civicae multitudinis quicunque vellent.

Ibid. b. ὀλκείων scripsi pro ὀλκίων.

Ibid. d. ὅλος συγκεκαλυμμένος. Imo ὅλος ἐγκεκαλυμμένος.

Ibid. e. θάρσος καὶ μέθη. Scripsi θράσος καὶ μέθη.

X, 440. a. Γενθίωνα ex L dedi pro Τενθίωνα, quod non est nomen Illyricum.

Ibid. b. εἰσαγαγεῖν τὴν ἱακὴν καὶ τεχνητὴν ἀσωτίαν. Sic scripsi cum L. Dindorfio pro τεχνητικὴν. Nisi forte praestat τενθικὴν.

Ibid. d. Phalaeci epigramma ita edebatur:

χρυσῶτὸν κροκόεντα περιζώσασα χιτῶνα
τόνδε Διονύσῳ δῶρον ἔδωκα Κλεώ.

Scripsi χρυσῶ τὸν κροκόεντα, de aureis fimbriis, quibus tunicam Cleo circumdederat, id intelligens. Aliter haec tractavit Heckerus Comm. crit. de A. G. I p. 70. Vs. 4. scripsi οὔτις οἱ ἀνδρῶν pro οὔτις οἱ ἀνθρώπων. Possis etiam οὔτις οἱ θνητῶν. Sed cf. Hermannus ad Nub. 520.

Ibid. e. οὐκ ἀχαρίτως. Correxī οὐ ἀχαρίτως, non illepide, quod alias οὐκ ἀγλαφύρως vel οὐκ ἀρρύθμως dicit. Vid. VI p. 237 d. et X p. 431 d. Idem vitium etiam ex aliis locis sustuli. In Xenarchi fragmento ἐλευθέριον pro ἐλεύθερον conieci ad Fragm. Com. III p. 12.

X, 441. c. In Antiphanis loco legebatur οἶδα δ' ἐγὼ ποτε πιούσα, quod correxi, et sequens eiusdem poetae fragmentum exhibui prout partim ab Hermanno partim a Cobeto Mnem. V 84. emendatum est. Vs. 2. erat καλῶς ἔχοιμι et deerat ἐμοί. Vs. 3. δεῖν addidit Cobetus.

Ibid. d. In Alexidis loco admodum probabilis est inde a quarto versu Hirschigii emendatio

ἡδύς, πολίος, ὀδόντας οὐκ ἔχων, σαπρός
ἦδη γέρον τε δαιμονίως.

Ibid. e. Plato Comicus vs. 1. fortasse scripserat εἶεν γυναικες, ὡς [ἔγωγ'] ὑμῖν πάλαι. Vs. 4. malim πρῶτα μὲν ἐμοὶ τῇ κουροτρόφῳ προθύεται. Vs. 10. ἐπισέλῃνα dubitanter scripsi pro ἐπισέληνα. Sequentia in libris sic scripta sunt τὰλλα δὲ ἦδη ταῦτ' εὐτελέστατ'. Secutus sum Dobraeum. Hermannus τὰλλα δὲ ἦδη τὰδ' εὐτελέστατ' ἔστ'. Vs. 16. περικνή γιγαρτῖς ingeniose tentabat Hermannus. Ib. κυνηγέταιν Herwerdenus. Vs. 21. βινητιᾶν teste Cobeto cod. A. vulgo κινητιᾶν.

X, 442. d. In Menandri loco τὴν νύκτα νῆ Δία καὶ σφόδρ' ἄκρατον μοι δοκῶ conicit Herwerdenus Obs. crit. p. 124. Quem haec loquentem induxerat poeta, Byzanti apud hominem deverterat, qui strenuo illi potatori ebrietatis causa extitit; nil mutandum puto.

X, 442. e. τοίη δὲ καὶ ξυνάπασα πόλις. δὴ ABC omittunt. Possis igitur τοίη' σὶν vel τοιαύτη.

Ibid. f. Theopompus Callimachi testimonium ad partes vocare non potuit. Itaque verba ἐπιεικῶς δ' εἰσὶ πάντες (sic enim scribendum pro ἐπιεικῶς· τὸ δ' εἰσὶ πάντες) usque ad κισσυβίῳ Athenaeus de suo attexuit Theopompi verbis, cuius fragmentum in πολυπόται desinit. Exerc. phil. I p. 20.

X, 443. a. Corrige tythetiae errorem ex ed. Dind. susceptum πορευομένης pro πορνευομένης.

Ibid. d. In Dionysii carmine Hermannus ante περὶ τοῦδε supplet μάρνανται. Idem in sequentibus corrigit ὦκ' ἀπόλωλεν.

Ibid. e. ἢ τις Τιμοκλῆς pro ἢ Τιμοκλῆς Dindorfius in notis. In Alexidis loco addidi σύ.

X, 444. b. Pro Ἀρκαδίῃ erat Ἀρκαδία. In Antiphanis fragmento verba μικρῶ — νομίσματι secluserat L. Dindorfius Thes. Steph. s. v. μικρός. Vs. 7. fort. ὅπη pro ὅποι, et τὰς ἄνω τε καὶ κάτω.

Ibid. d. Κομηῶν καὶ Ροδοφῶν τῶν ἐν Ρόδῳ πολιτευσαμένων ὄντες. Pro Κομηῶν, quod non videtur graecum nomen esse, fortasse Κομβῶν scribendum est. Notum nomen fuit Κόμβη, quod similiter in Κομῶη corruptum erat apud Stephanum Byz. p. 683, 11.

Ibid. e. ἰδίωμα. Recte Casaubonus ἀξίωμα corrigere videtur.

Ibid. f. γυναῖκας εὐγενεῖς καὶ τῶν πρῶτων ἀνθρώπων ἥσχυναν. Nescio an ἀνθρώπων ex οἴκων depravatum sit. Mox legebatur ὅπως ἂν ἕκαστος ἦν δυνατός. Dindorfius η pro ἦν. Delevi ἂν.

X, 445. a. Φιλόμνηστος. Libri Φιλόδημος, correctum ex III 74 f. Tum pro Σμινθίων malim Σμινθείων.

Ibid. b. Antheam Lindium Phanodemus primum invenisse dicit τὴν διὰ τῶν συνθέτων ὀνομάτων ποίησιν, ἢ Ἀσωπόδωρος ὁ Φλιάσιος ὕστερον ἐχρήσατο ἐν τοῖς καταλογάδην ἰάμβοις. In postremis verbis non haesissent interpretes, si ἰάμβους non ad metricam formam, sed ad argumentum referendos esse intellexissent. Itaque Asopodorus satirarum soluta oratione scriptarum auctor erat; quae res nequaquam indigna memoratu est, nec omittenda erat ab iis qui graecarum literarum historiam explicuerunt. Verum multo impeditiora sunt quae de Anthea dicuntur, quae intelligerem sic scripta: τὴν διὰ τῶν ποιητικῶν ὀνομάτων σύνθεσιν. Ita Anthreas oratione usus esse diceretur numeris quidem soluta, at poeticorum verborum usu poeticae orationi assimilata. Sed videtur aliquid reconditius latere. Exercit. philolog. I p. 20. Hermanno, quem de hoc loco consulueram, διὰ τῶν συνηθῶν ὀνομάτων scribendum videbatur.

Ibid. d. ἀλλὰ καὶ οὐ μόνον αὐτός. Seclusi ἀλλὰ utpote ex sequentibus ἀλλὰ καὶ οἱ συνόντες iteratum. De Timonis Phliasii fragmento dixi in Philologo Gott. XV p. 333.

X, 446. a. In Antiphanis loco scripsi λογισμὸς εἰς μέσον παραξάτω τις pro παταξάτω.

Ibid. οἶνον ἀρκεσίγυιον libri, recepi Casauboni emendationem τὸν ἀρκεσίγυιον.

Ibid. b. Cratinus in fabula Ὀδυσσῆς inscripta

τῇ νῦν τότε πῖθι λαβῶν ἦδη καὶ τοῦνομά μ' εὐθὺς ἐρώτα.

Nescio an scribendum sit καὶ τοῦνομα μὴ εὐθὺς ἐρώτα. Iusserat Cyclops Ulixem, ut suum sibi nomen ederet, cui responderet ille poculum porrigens imo bibe neque illico nomen meum exquire. Alia tentavit Herwerden Nov. Add. crit.

p. 2. Sed craseos μὴ εὐθύς certum exemplum non habeo. Possis etiam sic πῖθι λαβὼν ἤδη, μὴ τοῦνομά μ' εὐθύς ἐρώτα.

Ibid. c. In Antiphanis loco Dobraeus οὐ μενοῦμεν, Lobeckius οὐ τελοῦμεν. De verbis τούτῳ δὲ τέκνον vide supra p. 14.

Ibid. In Diphili fragmento ἔγχεον pro ἔκχεον dedit Grotius, ego ἡμῖν pro ἡμῶν. Qui sequitur Menandri locus, eum emendavit Cobetus Mnem. IV p. 118. Vulgo πᾶσι vel πᾶσιν pro ἅπασι, et πάλιν οὖν πῖθι ex coniectura Porsoni, πάλι νυν πῖθι B.

Ibid. e. πίε δὲ αἰὲ συνεσταλμένως. Ita correxi editum πίε δὲ δισυλλάβως, audacius quidem, sed re ipsa suadente. Monuit item, ut video, Dobraeus.

Ibid. f. πῖνε καὶ seclusi.

X, 447 a. ἀνίσωμα Dindorfius in notis, vulgo ἀνίσωνα. Statim ὡς εἰς τοῦπίσω μέλλων felix Dobraei est emendatio, vulgo σώσεις δὲ τοῦπίσω μελέων (BPV μελάων).

Ibid. Aristoteles ἰδιὸν τι συμβάλει περὶ τὰς τῶν κριθῶν, τὸ καλούμενον πῖνον. Exciditne πόσεις post κριθῶν? Rarissimi usus vocem πῖνον, qua hordaceus potus indicatur, recte mihi restituisse videor Hipponacti Chol. poes. p. 102. ubi vulgo editur ὡς ἂν ἀλφίτων ποιήσωμαι | κυκεῶνα πίνων, φάρμακον πονηρίης.

Ibid. b. οὐ θυεῖν. Casaubonus οὐδιδεῖν. In Archilochi loco παρ' αὐλῶ Dindorfius in notis, libri παρ' omittunt.

Ibid. c. In Hellanici et Hecataei locis restitui formas ionicas, vulgo ριζῶν — Θραῖκες — κριθῶν — εἰς — καταλέουσιν.

Ibid. d. τῷ δ' ἡμετέρῳ χορῶ οἶνος φίλος ὢν θυρσοφόροις μέγα πρεσβεύων Διόνυσος, φησὶν Ἴων ὁ Χῖος ἐν τοῖς ἐλεγείοις. Fortasse scripserat Ἴων χορῶ δ' ἡμετέρῳ φίλος ὢν | οἶνος, θυρσοφόροις μέγα πρεσβεύων Διόνυσος. Sequuntur Ionis elegi, quorum vs. 2. παντοδαπῶν λογίων fortasse non tentandum est. Eusebius H. E. III, 39. Ματθαῖος τὰ λόγια συνετάξατο, sermones Christi. Vs. 2. scripsi ἔν τε Πανελλήνων ἀγοραῖς θαλίαις τε, quod etiam Heckero Philol. Gott. V p. 481. placuisse video. Sed ea tamen iusto violentior emendatio est. Libri αἵτε Πανελλήνων ἀγοραὶ θα-

λίαι τε. Malim nunc ἂν (ἀνά) τε Πανελλήνων ἀγορὰς θαλίαις τε. Vs. 5. 6. θαλερῶ ἐπτύξατο πήχει αἰθέρος. Ita Casaubonus; libri ἐπτήξατο, C ἐπήξατο. Pro αἰθέρος Schweigh. αἰγίρου, Bergk. αἰγέρου. Egregie placet Lobeckii coniectura ἐπορέξατο — αἰθέρος. Vs. 9. νέκταρ ἀμέλγονται μόνον ὄλβιον ἀνθρώποισιν. Recepi Iacobsii emendationem ποτόν, pro quo μένος Bergk. malim nunc πόνον. Vs. 12. τῶν ἀγαθῶν, Hermannus ἐνθ' ἀγαθῶν, videtur aliud latere. Fortasse Athenaeus duo versus omisit. Vs. 13. τῷ σὺ πάτερ Διόνυσε. Recepi emendationem Bergkii, libri τοῦ, quod fortasse revocandum est, huius (vini) tu pater. Vs. 15. ἐπιήρανον Schneidewinus correxit pro ἐπιήρανε.

X, 448. a. Amphis ἐν τῷ μετώπῳ νοῦν ἔχειν εἰωθότων. Correxi ἐπὶ τῷ μετώπῳ. Vs. sq. συντετάσθαι scripsi pro συντετάχθαι cum Wyttenbachio ad Eunap. p. 79.

Ibid. b. ἵνα κἂν βραχὺ διαστήσωμεν ἀπὸ τῶν ποτηρίων. Scripsi διαστησώμεθ', nisi mavis διαστῶμεν.

Ibid. c. ἐστὶ παιστικὸν dedi e PVL, ἐπιπαιστικὸν ABC.

Ibid. f. Antiphanes ὁπότε προστάττοιτό τις. Sic fere libri. Ven. προστάζεται, correxit Cobetus Mnem. V p. 81.

Ibid. λῆρον οὐκ ἂν γενόμενον οὐδέποτε γ' ὦμην. Sic Dobraeus, vulgo λῆρον οὐκ ἂν γενόμενον· οὐδέποτε γ' οἶμαι, quod ὦμην scribendum esse vidit Grotius. Praeterea praestat fortasse οὐδέποτ' ἐγὼ ὦμην.

X, 449. b. In Antiphanis loco γαίης dedi pro γαίης et vs. squ. γαλατοθρέμμουνα pro γαλακτοθρέμμουνα. Vs. 4. δ' ἐν αὐτῇ. Nisi haec gravius corrupta sunt, malim omnino δ' ἐν αὐτῇ. Obvertit Herwerdenus Obs. crit. p. 46. non graece esse dictum κύνειν ἐν εαυτῇ corrigitque δὲ ταύτην, quod nemo non ad proxime antecedentia traheret. Quare si quid praeterea mutandum est, scripserim δ' ἐν αὐτῆς sc. στέγη.

Ibid. c. ἐγκαθειμένον pro ἐγκαθήμενον dedit Herwerdenus. Vs. 13. scripsi λιβάδα νυμφαίαν δροσώδη. Libri λιβάδα νυν φαίαν δροσώδη. Vs. 15. secutus sum Dobraeum; vulgo ἄλλο μηδέν· μηδὲ τοῦμπάλιν λέγων.

Ibid. e. Alexis παίζουσα χαίρεις ὦ γύναι μ'. Ita correxit Valcken. pro αἰεὶ (A αἰεὶ) σὺ χαίρεις ὦ γύναι μ'. Alii fortasse mecum praeferebant αἰεὶ σὺ πειράς ω γύναι μ' αἰνίγμασιν.

Ibid. f. οὗτος γὰρ αὐτός. Scribebatur οὗτος γὰρ αὐτός. X, 450. a. Erat τρωτός ἄτρωτος, quod τρωτός οὐ τρωτός scripsi. Ultimo versu erat ἀμφικέφαλος. Cf. Com. graec. III p. 256.

Ibid. c. ἐπιβάλλειν οἰηθεῖς Dalecampius, vulgo ἐπιβάλλων, οἰηθεῖς. Perfecit emendationem Herwerdenus Observ. crit. p. 52. Vs. 3. κατ' αὐτήν Cobetus Mnem. V p. 85. Vulgo καὶ ταύτην.

Ibid. d. πίνη dedi pro πίννη.

Ibid. e. ἐπιτρίψαι Dobraeus, ἐπιτρίψει Casaubonus, ἐπιτρέψει libri. In ipsis Athenaei verbis ἐπιλυομένου scripsi pro ἀπολυομένου.

Ibid. f. καὶ διὰ πόντιον οἶδμα καὶ ἡπείρου διὰ πάσης. Scripsi καὶ κατὰ πόντιον οἶδμα et vs. sq. τοῖς δ' οὐδὲ παροῦσιν pro τοῖς δ' οὐ παρέουσιν. V. Com. graec. III p. 113.

X, 451. a. οὐδὲν λέγεις et παίζεις ἔχων probabiliter supplevit Cobetus Mnem. IV p. 102, idem ἦν ἀλῶ pro ἦν μὴ ἀλῶ.

Ibid. b. De Diphili loco vide Com. gr. IV p. 399.

Ibid. c. In Achaei fragmento erat χρίσματος. Ibid. πλέα τὸν pro πλεκτὸν reposuit Toupius. Vs. 3. ante Bergkium κύρβιν ἐν διπλῷ ξύλῳ. Statim erat ἱμᾶντα et ἱμᾶντι.

Ibid. d. Ion tragicus δρυός μ' ἰδρώς. Ita Casaubonus, vulgo δρυός μὲν ἰδρώς. Vs. squ. pro θαμνομήκης Nauckius coni. ταναομήκης. Latet aliud quid. Ibid. erat αἰγυπτίη. Vs. 3. λινουλκός pro λίνουλκος Ern. Köpke.

Ibid. f. Edebatur διτταί. Tum pro ὦν Nauckius τῶν.

X, 452. a. b. Ἀπολλωνεῖω scripsi pro Ἀπολλωνίῳ. Ibid. erat αὐτὰς παρέλθωσι et Κρώμνη.

Ibid. c. κίσσηρις praebuit cod. A pro κίσσηρις.

Ibid. e. τῶν πολλῶν scripsi pro πολλῶν cum Schweighaeusero.

X, 453. a. λοιδορῶν αὐτὸν ὡς εὐρύστομον. Cod. A ὡς εἰς εὐρύστομον. Quod revocandum, aut si alterutrum delendum est, deleverim potius ὡς quam εἰς. Machon Athenaei XIII p. 581 e. ἔσκωπτεν εἰς Ἀδωνιν. Hegesander X p. 444 d. ὁ Κομητῶν εἰς κυβεντὴν σκώπτων τὸν Ῥοδοφῶντα. Quae sequuntur apud Athenaeum ἀρχαιότατος δ' ἐστὶν ὁ λογικὸς γριῖφος καὶ τῆς γριφεύειν φύσεως οἰκειότατος «τί πάντες οὐκ ἐπιστά-

μενοι διδάσκουμεν;» καὶ «τί ταῦτὸν οὐδαμοῦ καὶ πανταχοῦ» καὶ «τί ταῦτὸ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς καὶ ἐν θαλάττῃ;» Haec griphorum exempla metrica sunt. In secundo post ταῦτὸν addendum ἐστίν. Ad tertii griphi exemplum, quod ita scribendum videtur τί ταῦτόν ἐστ' ἐν οὐρανῷ καὶ γῇ τε καὶ θαλάττῃ, Aristophanes Vesp. 21. composuit aenigma de Cleonymo πῶς δὴ; — τί ταῦτόν ἐν γῇ τ' ἀπέβαλεν καὶ οὐρανῷ | καὶ τῇ θαλάττῃ θηρίον τὴν ἀσπίδα; Exerc. philol. I p. 34.

Ibid. c. διὰ τὸ μὴ ἐν ἐνὶ τόπῳ τὴν φύσιν ἔχειν. Potest hoc ita explicari ut τὴν φύσιν ἔχειν idem esse dicamus quod πεφυκέναι. Clarior tamen verborum sensus esset, si legeretur διὰ τὸ μὴ ἐν ἐνὶ [εἶναι] τόπῳ τὴν φύσιν ἔχειν.

Ibid. e. τὸ ποίημα. Dobraeus τὸ ῥῆμα.

Ibid. f. De Calliae loco v. Dobraeum. Vs. 5. φώνησον scripsi pro φωνῶ σοι.

X, 454. a. In eiusdem Calliae fragm. vs. 3. ἐκ δ' αὐτῆς dedi pro ἐκ ταύτης, codd. ἐκ δὲ ταύτης.

Ibid. b. Euripides κύκλος τις ὡς τόρνοις ἐκμετρούμενος. Describitur figura literae Θ. Fortasse eu μετρούμενος. Cf. Hesychius Τορνοῦμαι δὲ πρὸς μέτρον· ἀντὶ τοῦ περιγράφουμαι. Vs. 6. ταύτας διεύγει δ' ἐν μέσαις ἄλλῃ μία. Nauckius tacite ἐν μέσοις. fort. διαμέσους. Eodem auctore vs. 8. pro τέταρτον ἦν scripsi τέταρτον ἦ.

Ibid. d. τὸ δ' αὐτὸ πεποίηκε καὶ Ἀγάθων ὁ τραγωδοποιὸς ἐν τῷ Τηλέφῳ· ἀγράμματος γὰρ τις κἀνταῦθα δηλοῖ τὴν τοῦ Θεσέως ἐπιγραφὴν οὕτως. Thesei quo pacto in Telepho partes esse potuerint vereor ne iusto artificiosius explicaverit Welckerus Trag. graec. p. 990. Vide igitur ne pro Τηλέφῳ scribendum sit Τληπολέμῳ, quorum nominum quam proclivis sit permutatio intelligitur e schol. Aristoph. Pac. 527. ἐστὶ δὲ Εὐριπίδου ἐκ Τηλέφου ἢ Τληπολέμου, de quo dixi Hist. Com. p. 385 not. 80. Tlepolemi autem multiplex fuit in fabulis Graecorum cum Theseo coniunctio. Exercit. philol. I p. 20. In Agathonis fragmento item Thesei nomen describente vss. 4 et 5. ita eduntur

ἔπειτα τριόδους πλάγιος ἦν προσκείμενος,
ἐφ' ἐνός τε κανόνος ἦσαν ἐξυγωμένοι δύο.

Describit literam Υ. ἥσαν meo suasu delevit Dindorfius. Verba ἐξυγωμένοι δύο, quibus poeta ad describendam literae H figuram vs. 2. usus est, hic temere iterata videntur. Fortasse verum est quod reposui

ἐφ' ἑνός τε κανόνος ὑπτιωμένοι δύο,
quod plane cadit in literam Υ; nisi praestat ἐφ' ἑνός τε κανόνος ἥσαν ὑπτιοι δύο. Similiter Callias p. 454 a. indicat figuram literae Ψ, ἐκ δ' αὐτῆς μέσης μικρὰ παρεστῶς ἑκατέρωθεν ὑπτία. Denique vs. 6. scripsi

ὅπερ δὲ τὸ τρίτον καὶ τελευταῖον πάλιν.

Vulgo ὅπερ δὲ τρίτον ἦν, at ABC ὅπερ δὲ τὸ τρίτον ἦν.

Ibid. e. Sequitur Theodectae locus item nominis ΘΗCEΥC descriptionem continens. Vs. 1. μεσόφθαλμος restitui pro μαλακόφθαλμος praeunte Welckero. Videtur tamen aliud quid latere. Vs. 2. pro δισσοί, quae Valckenarii coniectura est, libri habent δύο οἱ. Possis igitur etiam διοιοί conicere. Vs. 6. πέμπται δ' ἄνωθεν ἰσόμετροι ῥάβδοι δύο. Pro ἰσόμετροι requiro aliquid, quo dilucidius significetur quod h. l. expectatur. Fortasse ἰσόμετροι ex vs. 2. repetitum expulit genuinum ὑπτιοι. Vs. 8. πρόσθεν εἴφ' ὁ βόστρυχος. Libri fere εἴπ' ὁ βόστρυχος, praeferam nunc quod Nauckius exhibuit πρόσθ' ἔφην ὁ β. De εἴπα cf. Cobetus Mnem. IV p. 98.

Ibid. f. Vulgo Χαλκηδόνι et in epigrammate quod subicitur Χαλκηδών. Ibid. scribendum τοῦπίγραμμα.

X, 455. a. περιειλημμένους Schweigh. In Castorionis carmine vs. 1. pro βόλοις scripsi βολαῖς et v. 2. recepi Cobeti VL. p. 221. emendationem ναῖονθ' (sic L, νέονθ' ceteri libri) ἔδραν, vulgo ἔδος ex coniectura Scaligeri, libri ὁδοί et ὁδός. Ib. θηροφόνε Πάν emendavi ad Theocritum p. 258. Vulgo θηρονόμε. Vs. 3. κλήσω pro κλήσω Schweigh. ante Cobetum. Vs. 4. σοφῶ (i. e. σοφῶι) κλύειν dedi pro σοφοῖς κλύειν. Cobetus σοφοῖς κλύειν. Vs. 5. μωσοπόλε pro μουσοπόλε Cobetus. Ib. ἰεῖς Porsonus ante Cobetum, libri ἰεῖς et ἰεῖς et ἰης. In sequentibus item bis scripsi βολαῖς pro βόλοις.

Ibid. b. ἐνδεκαγράμματος debetur Schweighaeusero, hic etiam actum agit Cobetus; vulgo δεκαγράμματος. Tum πρὸς τὴν χρῆσιν perobscure dictum est; intelligerem τὴν θέσιν, prout verba posueris. Nisi sufficit φῆσιν.

Ibid. c. ἥτις ἐπιγράφεται Κένταυροι. Fortasse recte Β Κένταυρος.

Ibid. d. In gripho qui assertur erat μήτηρ.

Ibid. f. Antiphanes τροφαλίδας τε λινοςάρκους. μανθά-
νεις; τυρὸν λέγω. Scripsi λιπαροσάρκους, quamquam aliud latere videtur. In Anaxandridis versu dedi πυρικτίτοις γᾶς pro πυρικτύτοις γᾶς. Dobraeus praeterea γαῖς. Vs. 3. οἶμαι pro εἶναι restituit Boeckhius.

X, 456. a. In aenigmate Sphingis κινεῖται scripsi ex aliis auctoribus pro γίνονται.

Ibid. f. οὐ μακρὰν posui cum Bronstedtio pro μακράν.

X, 457. b. De griphis disserens inter alia assert versum incerti poetae λαβῶν ἀριστόνικον ἐν μάχῃ δορός. Est hoc ex illarum dictionum genere, quas veteres magistri δοριμείας λέξεις dicebant. Eius modi verborum lusibus magnam partem ea quae σπονδογέλοια dicebantur composita fuisse indicat Hermogenes. V. Anal. Alex. p. 126. Addit Athenaeus καὶ τὸ περιφερόμενον

πέντ' ἄνδρες δέκα νηυσὶ κατέδραμον εἰς ἕνα χῶ-
ρον,

ἐν δὲ λίθοις ἐμάχοντο, λίθον δ' οὐκ ἦν ἀνελέσθαι,
δίψῃ δ' ἐξόλλυντο, ὕδωρ δ' ὑπερεῖχε γενείου.

Primo versu griphus in eo fortasse cernitur, quod quivis qui haec legit πέντ' ἄνδρες et δέκα ναυσὶ coniungit, cum debeat πέντε ναυσὶ et δέκα ἄνδρες coniungere. Ita hoc simile evadit illi incerti poetae versui, quem propter ambiguitatem assert Aristoteles Soph. elench. 4. πεντήκοντ' ἀνδρῶν ἑκατὸν λίπε δῖος Ἀχιλλεύς, de quo dixi Fragm. Com. IV p. 604. In secundo versu nescio an alterum λίθος unius pugnantium nomen fuerit, lapidibus inter se decertabant, at Lapidem tollere non poterant. Λίθος nomen an alicubi legatur nescio, at Λάας lithoglyphi nomen notum est e Chaerobosco in Bekkeri Anecd. p. 1182. et Etymol. M. p. 552, 42. Sed praestat fortasse viri docti (I. Scaligeri) apud Casaubonum explicatio pugnant illi super lapidibus, in strato lapidibus pavimento sive lithostroto. Versu tertio obscurum est quo sensu dictum sit ὕδωρ δ' ὑπερεῖχε γενείου. Neque sufficere opi-

nor eiusdem viri docti explicationem aqua erat supra mentum: sudor nempe.

Ibid. c. οἱ μὴ λύσαντες τὸν προταθέντα γριῶνον, εἴ γε ἔπινον φιάλην [ἄλμη] κεκερασμένην. Vulgo legitur προτεθέντα, quod correxi, et ἄλμη addidi e coniectura Dobraei.

Ibid. e. Clearchus veteres inter pocula non illiberales sermones contulisse dicit, ἀλλὰ μᾶλλον τὰς τοιαύτας (ζητήσεις), τῷ πρώτῳ ἔπος ἱαμβεῖον εἰπόντι τὸ ἐχόμενον ἕκαστον λέγειν, καὶ τῷ κεφάλαιον εἰπόντι ἀντειπεῖν τὸ ἑτέρου ποιητοῦ τινος, εἰ τὴν αὐτὴν εἶπε (εἶχε?) γνώμην, ἔτι δὲ λέγειν ἕκαστον ἱαμβεῖον. Casaubono ἱαμβεῖον quod post ἔπος legitur delenti non assentiar. Scribendum potius ἔπος ἢ ἱαμβεῖον. Hoc enim dici debuisse videtur: cum unus epici vel scenici poetae versum protulisset, alter alterum, tertius tertium recitare tenebatur. E. c. primus recitabat ἄνδρα μοι ἔννεπε Μοῦσα πολύτροπον ὃς μάλα πολλά, secundus πλάγχθη ἐπεὶ Τροίης etc. et sic deinceps reliqui reliquos. Quod mox sequitur κεφάλαιον, de sententia uno vel pluribus versibus inclusa interpretandum videtur, quo sensu Φωκυλίδου κεφάλαια me legere memini. Cf. Grammat. Bekkeri Anecd. p. 369, 31. ἀκροτελεύτιον ἔπος: τὸ ἔσχατον κεφαλαίου τινὸς ποιητικῶς (ποιητικοῦ). Denique ubi ad finem lusus perventum erat, singuli convivae corollarii loco singulos iambos recitare iuebantur sive ex tempore susos sive ex poetarum carminibus derivatos. Exercit. philol. I p. 34.

Ibid. καὶ ὅς' ἀπὸ τῆς τῶν γραμμάτων καὶ συλλαβῶν ἔχεται θεωρίας. Scribendum videtur καὶ ὅς' ἄλλα τῆς τῶν γραμμάτων. Nisi malis cum Dobraeo καὶ ὅσαπερ τῆς etc.

Ibid. f. μῆνυμα scripsi cum Corae, vulgo μηνύματα. Fortasse μῆνυμά τι scribendum.

X, 458. a. ἀγαθὸς ἂν εἴη χῶ φέρων καλῶς κακὰ. Corrigendum opinor καλῶς καλὰ.

Ibid. b. ἐπὶ ποῖς παροῦσι τὸν βίον παῖ διάπλεκε. Interposui παῖ. Vix enim dubitari potest quin comoediae versus sit.

Ibid. d. ὠρθωμένην πρὸς ἅπαντα τὴν ψυχὴν ἔχω. Operarum vitio impressum est πάντα et ἔχε.

Ibid. f. τὸν προτεθέντα γριῶνον. Correxī προταθέντα.

X, 459. a. In Antiphanis loco Herwerdenus ταχέως σε λέγειν χρή, idem vs. 5. delet, invito, ut equidem opinor, poeta. Vs. 8. scripsi A ποῖον; B οὐκ ἔγνωσ ἴσως. Vulgo A οἶον οὐκ ἔγνω ἴσως. ἔγνωσ iam Casaubonus, cf. Com. gr. vol. III p. 42.

Ibid. b. σου pro σοι Hermannus. Metagenis versum correxi e Polluce, vulgo καιναῖσι παροψίσι καὶ πολλαῖς.

XI, 459. c. Πολύιδος pro Πολύειδος dedit AB.

XI, 460. a. Homericus locus nescio an in marginem relegandus sit. Mox ἡμεῖς δ' οὖν scripsi pro ἡμεῖς οὖν.

Ibid. b. Simonides ἀπὸ τράπεζαν εἶλέ νιν ποτήρια. Scripsi καὶ pro νιν. In fragmento Alcmaeonidis legebatur νέκυσ δὲ χαμαιστρώτους ἐπὶ τινας, scripsi χαμαιστρώτου ἐπὶ κλίνας. Ordo verborum hic est κλίνας νέκυσ ἐπὶ χαμαιστρώτου στιβάδος. Dindorfius ἐπικλίνας, cetera intacta relinquens. Praeferendum fortasse quod coniecit Welckerus Cycl. epic. II p. 554. χαμαιστρώτου ἐπὶ τείνας. Vs. 2. προέθηκ' ἀντοῖσι θάλειαν. Scribendum παρέθηκ', quod epicus usus postulat.

Ibid. c. διεχοῖτο τῷ ποτηρίῳ. V. Vindicias Aristoph. p. 199.

Ibid. e. In Eubuli loco erat ἐν τῷ κυλικίῳ συντέτριψε τὰ ποτήρια. Ibid. προσευξάμην Fritzscheus pro προσεύγμασιν. De sqq. vide Toepfel de fragm. Com. II p. 8.

Ibid. f. Cratinus ἦκων, vulgo ἦκω et v. 5. φρατόριος.

XI, 461. b. οὐτ' ἐν γραφαῖς οὐτ' ἐπὶ τῶν πρότερον εὐρήσομεν ποτήριον εὐμέγεθες εἰργασμένον. Indicavi post οὐτ' lacunam, sic fortasse supplendam οὐτ' ἐν ἔπεσι τῶν πρότερον.

Ibid. e. Hermippus εἰς τὸ Κυλικράνων βαδίζων σπληνόπεδον ἀφικόμην. Difficile dictu est quid sit σπληνόπεδον. Fortasse εἰς τὰ — σπιλοπέδων scribendum, quod illorum locorum naturae consentaneum est. Schweighaeuser σκληρόπεδον.

Ibid. f. In Scythini verbis restitui Ἡρακλῆς pro Ἡρακλῆς et post Κυλικρῆνας addidi δ'. Ib. scripsi Τρηχινίδα pro Τρηχινίαν.

XI, 462. a. Polemo: τῶν οἰκητόρων μεθ' Ἡρακλέους τινὲς ἀφικόμονοι ἐκ Λυδίας Κυλικρᾶνες, οἳ δ' Ἀθαμᾶνες, ἀφ' ὧν οἱ τόποι διαμένουσιν. Ante μεθ' Ἡρακλέους excidisse videtur οἳ μὲν et in fine ὠνομασμένοι. Tum scripsi

τοὺς ὄμους ἐγκεχαραγμένοι κύλικας ἦσαν. Vulgo κεχα-
ραγμένοι.

Ibid. b. ὡς ἱστορεῖ Φύλαρχος. Neglexit haec I. F. Lucht
Fragm. hist. Phylarchi p. 96. Eiusdem scriptoris nomen fort.
Eustathio ad Il. p. 877, 16. restituendum, ubi editur Ἡρόδο-
τος οἶδε (ποταμὸν Ἴν) καὶ τις δὲ ἱστορικὸς Φύλαξ. Parthacem
hac in re laudat Herod. περὶ μόν. p. 19, 9. Cf. Anal. Alex. p. 129.

Ibid. d. Xenophanis elegia. Vs. 2. ἀμφιτιθεῖ Dindorfius.
Vs. 3. παρατείνει. Bergkius πορσαίνει, fort. παραγινεῖ i. e.
παραφέρει. Vs. 4. erat κρατήρ. De vs. 5. v. Bergkium. Vs.
11. ἀν τὸ Karsten, αὐτὸ libri. Vs. 13. χρὴ δὴ Bergkius. De
vs. 15 sqq. v. Bergkium. Vs. 20. ὦν ἢ μνημοσύνη. Vulgo
ὡς ἢ μνημοσύνη, alii aliter; Bergkius ὡς οἱ μνημόσυν' ἢ.
Vs. 22. οὐδὲ τὰ Hermannus pro οὐδέ τι. Vs. 23. σφεδανᾶς
Osannus, libri φενδόνας. Vs. 24. ἀγαθόν Fr. Franke, libri
ἀγαθήν.

XI, 463. a. In Anacreontis epigrammate μνήσεται scripsi
pro μνήσεται, praeunte Fr. Franke, μῆσεται Bergk.

Ibid. b. In Ionis carmine vs. 3. Hauptius Progr. acad.
1862 receptis Bentleyi emendationibus χειροῖν et ἰζέτω egre-
gie restituit ὃ δὲ χρυσοῦ δῖνον ἔχων χειροῖν ἰζέτω εἰς ἔδρα-
νον. Lobeck ad Ai. 310. ὃ δὲ κρήσας (pincerna) οἶνον
ἔχων χειροῖν νιζέτω εἰς ἔδ. Vs. 10. πίετω pro πίεται scripsi
Com. gr. III p. 516. Ib. ἀδρότερον Dindorfius, B ἀνδρότερον,
vulgo κυδρότερον.

Ibid. c. d. οὐδὲ εἰς posui pro οὐδεῖς. neque enim dubitari
potest, quin verba οὐδὲ εἰς ἂν εὐλόγως ἡμῖν φθονήσαι νοῦν
ἔχων recte Dobraeus cum Alexidis loco coniunxerit.

Ibid. φήσει με κρίνειν. Sic Dobraeus pro φήσεις, idem
vs. 7. δ' οὖν pro γοῦν.

Ibid. e. καὶ τύχη γ' ἐράνου τινός. Scripsi καὶν τύχη
ἐράνου. Nescio tamen an librorum scriptura servari possit.

Ibid. f. Critias Thessalos in conviviis cuicunque libuerit
propinare dicit, Λακεδαιμόνιοι δὲ τὴν παρ' αὐτῷ ἕκαστος
πίνει, ὃ δὲ παῖς οἰνοχοεῖ ὅσον ἂν ἀποπλή. Non aptum h. l.
verbum οἰνοχοεῖν, pro quo potius ἐπιχέειν requiro, nec ha-
bent id codd. in quibus haec ita scripta sunt ὃ δὲ παῖς ὁ οἰνο-
χόος ὅσον ἂν ἀποπλή. Quod revocandum haud dubie, set ita

ut post οἰνοχόος inseratur quod facile excidere potuit ἐπιχεῖ.
Exercit. phil. I p. 35.

XI, 464. a. Anaxandridae locum emendavit Dobraeus et
Cobetius Mnem. IV 115; libri τρόπον ἐστὲ νυνί. λέγετε. B τίνα
πίνειν τρόπον; Non male tamen Iacobsius τίνα δὴ παρεσκ.
πίνειν τρόπον | πάρεστε νυνί; λέγετε. B τίνα πίνειν τρόπον;
Vs. 3. δῆτ' οὖν Dindorfius in notis pro δῆπου. In Ctesiae
verbis scribe Πέρσησι et κεραμείοισι.

Ibid. b. In Choerili loco Naekius χερσὶν | ὄλβον ἄνολβον
ἔχω.

Ibid. c. διὰ τὴν ἡδονήν. Scribendum puto διὰ τὴν ὁδ-
μήν vel διὰ τὴν ἡδονήν [τῆς ὁδοῦ]. Mox leguntur haec καὶ
παραχεόντων εἰς τὸν οἶνον ἦττον μεθύσκουσιν. Scio haec
utcunque defendi posse, malim tamen παραχυθέντων. In se-
quentibus ἀφ' ὧν τὸ πινόμενον τῷ οἴνῳ παραχυθέν μέθας
ἴστησιν, correxi τὸ γινόμενον.

Ibid. d. τὴν δὲ μανίαν τοὺς πολλοὺς — τοῖς πλείστοις
προσάπτειν. Aut τοὺς πολλοὺς abundat aut scribendum
προσάπτειν. Erroris causam ostendit quod statim sequitur
καλεῖσθαι.

XI, 465. a. εἴτ' αὐτοὺς scripsi praeunte Schweigh. pro
εἴθ' αὐτούς.

Ibid. b. Euripidis locus, in quo cum Schweigh. et Nauckio
φιλανθέμου pro codd. lectione φιλανθέου posui, fortasse e
Phaethonte ductus est.

XI, 466. a. In fragmento Thebaidos cyclicae nondum
omnia emendata sunt:

αἶψα δὲ παισὶν ἐοῖσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἐπαρὰς
ἀργαλέας ἡρᾶτο· θεὸν δ' οὐ λάνθαν' Ἐρινύν.

In quibus quo pacto μετὰ explicari possit non intelligo; vide-
ant alii. Fortasse μεταμφοτέροισι scribendum est, id ut dictum
sit ut συναμφοτέρος. Tum parum eleganter scriptum est
θεὸν — Ἐρινύν. Posui quod scripsit sine dubio poeta θεῶν δ'
οὐ λάνθαν' Ἐρινύν, neque latuit deorum vindictam.
Sequuntur hi versus:

ὥς οὐ οἱ πατρώϊ' ἐνηεῖη φιλότῃτος
δάσσαιντ', ἀμφοτέροισι δ' εἰ πόλεμοί τε μάχαι τε.

Ita Dindorfius edidit ex emendatione Hermannii, libri πατρώων

εἴη φιλότῃ, in quibus aperte mihi latere visum est πατρώϊ' ἐν ἡθείῃ φιλότῃ, fraterno amore. Praeterea nescio an scribendum sit ὡς οὐ οἱ τὰ πατρώϊ'. Ultimo versu ἔοι item Hermannii est correctio, libri αἰεί, quod revocavi indicata in fine versus lacuna. Probabile est in proximi versus initio fuisse εἶεν, quod post μάχαι τε facile excidit.

Ibid. b. Scripsi Λαρισαίοις ex B pro Λαρισσαίοις, et in Sophoclis fragmento praeunte Schweighaeusero posui ἀγῶνα πάγξενον κηρύσσεται. Libri πάνξενον κηρύσσεται, Dindorfius πάγξεν' ἀκηρύσσεται.

Ibid. Post μετὰ τριακοσίων indicaverim lacunam, excidit fortasse φίλων.

Ibid. Ἀντικλείδης — περὶ Γραῖ διηγούμενος, τοῦ τὴν ἀποικίαν εἰς Λέσβον στείλαντος σὺν ἄλλοις βασιλεῦσι. Nescio quos reges dicat. Corrigendum suspicor σὺν ἄλλοις Αἰολεῦσι. V. Strabon. XIII p. 582 Cas. In ipso loco Anticlidae, μυθολογοῦσι δὲ περὶ τῶν ἐν Μηθύμνῃ τινὲς περὶ τῆς ἀφειδέσεως εἰς τὴν θάλασσαν παρθένου, in his περὶ ante τῶν delendum et deinceps καθεδείσεως scribendum videtur.

Ibid. d. Pergit Anticlides: καὶ φασιν ἐρασθέντα αὐτῆς τῶν ἡγεμόνων τινά, ᾧ ἦν τοῦνομα Ἐναλος, ἐκκολυμβήσαι βουλόμενον ἀνασῶσαι τὴν παιδίσκη. Pro βουλόμενον scribendum omnino βουλομένην.

Ibid. καὶ διηγείσθαι τὸν τρόπον. Indicavi lacunam, excidisse tale quid ratus quale est τῆς ἀφανίσεως, vel τῆς διαφυγῆς. Ib. erat Νηρηίοι, quod servari potest. Non de nihilo est quod Neptuni equos se pavissee dicit Enalus; eorum enim in illis locis stationem fuisse constat ex Homeri II. 13, 32.

X, 781. c. καὶ seclusi. Tum ἔχοντα κύπελλον χρυσοῦ οὕτω θαυμασίον, ὡς τὸν παρ' αὐτοῖς αὐτῷ παραβαλλόμενον οὐδὲν διάφορον εἶναι χαλκοῦ. Pro παρ' αὐτοῖς scribendum videtur παρ' ἄλλοις.

Ibid. d. ποτήριον coniunxi cum fragmento incerti lyrici: ἃ δ' ὑποδεξαμένα θάησατο χρύσειον αἶψα ποτήριον. E numeris si coniecturam capere licet, Stesichori hic versus fuerit, cuius in proximis Athenaeus memoriam inicit.

Ibid. τῷ κληθέντι ἀρίστῳ τῶν καλουμένων σοφῶν. Scripsi cum Dobraeo τῷ κριθέντι. Praeterea in verbis τῶν

καλουμένων σοφῶν addendum ἑπτά, quod omitti non potuit et ζ' scriptum quam facile exciderit quivis videat. Cf. p. 463 c. In sequentibus pro ἐμμελὲς recipienda erat Schweigh. emendatio ἐμμελῶς. Ibid. erat πόματι φάρμακον ὑγείας.

Ibid. e. In Antiphanis loco legebatur ἔλκονσι γνάθοις ὀλοκοῖς ἀπαύστοις. Scripsi γνάθοις.

Ibid. f. Nicomachus ὦ χαῖρε χρυσοκλαῦστα καὶ χρυσοῦς ἐμῶν. Addidi χαῖρε cll. Aristoph. Acharn. 872. ὦ χαῖρε κολλικοφάγε Βοιωτίδιον. Pro χρυσοκλαῦστα Letronnius χρυσόκλυστα. Ib. Philippides ὑπερήφαν'. ἔγωγε μὲν γάρ. Ita correxi; vulgo ὑπερήφανα, ἐγὼ μὲν γάρ.

XI, 782. a. Anacreon ὡς δὴ πρὸς ἔρωτα πνκταλίζω. Ita Bergkii, vulgo ὡς μὴ, Dobraeus ὡς ἄν.

Ibid. b. χρῶντο pro χρῶνται Schweighaeuserus.

Ibid. Memoratur scyphus cui Troiae excidium insculptum erat cum hac inscriptione:

Γράμματα Παρρασίοιο, τέχνα Μνός· ἔμμι δὲ ἔργον Ἴλίου αἰπεινᾶς, ἃν ἔλον Αἰακίδαι.

Merito in verbis ἔργον Ἴλίου haesit Schweighaeuserus, nec probari potest aut Iacobsii interpretatio ἔργον de aerumnis et laboribus explicantis, aut Letronnii Observ. sur les noms de vases p. 71. ita haec vertentis: mon sujet est la prise de la haute Ilion. Non dubium mihi quin scypho insculptum fuerit ΕΙΚΟΝ (antiquis enim literis epigramma exaratum fuit), quod prono errore abiit in ΕΡΓΟΝ. Nec de hiatu timendum in voce εἰκῶν digammata. Γράμματα e Iacobsii emendatione editum est; libri enim γράμμα. Scribendum igitur γραμμά, quo satis commode operis delineatio indicatur. Tum Παρρασίοιο item Iacobsii emendatio est, ducta illa e Pausania I, 28, 2. τῷ δὲ Μνῷ ταῦτά τε καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἔργων Παρράσιον καταγράψαι (λέγουσι) τὸν Εὐήνορος. At Pausaniae locus non caret difficultatibus, de quibus dixit Sillig Catal. Artif. p. 289. contra quem qui disputavit Letronnius Sur la peinture murale p. 300. nescio an non omnia removerit quibus Pausanias erroris arguatur. Quodsi recte libri habent Πηρασίοιο, is ut diversus a Parrhasio pictor fuisse statuatur, eam doricam formam esse credam pro vulgari Πειρασίοιο, ut ἄπηρος dorice dictum est pro ἡπειρος.

Πειράσιος autem idem nomen est quod alias *Πείρασος*. Exercit. phil. II p. 21. Versu altero nescio qui sint Aecidae Troiae eversores; itaque scripsi ἄν ἔλεν Αἰακίδας cll. Horatio Carm. IV, 6. Troiae prope victor altae Phthius Achilles. Nunc praetulerim ἄν ἔλεν Αἰολίδας i. e. Ulixes. Cf. Welcker de Cyclo epico vol. II p. 275.

Ibid. d. Pindarus ἀέξονται φρένας ἀμπελίνους τόξοις δαμέντες. Si recte dicendi usum observavi, scribendum erit ἀέξοντι. In Cratini loco ἐπονομάζουσ' ἅμα scripsi pro ἐπονομάζουσα.

Ibid. e. In Bacchylidis fragmento malim νεανίασι pro νεανίαις. Vs. 2. ἀντείνασα pro ἐντείνουσα supeditavit ipse Athenaeus XV 667 c.

Ibid. f. In Epicratis loco κυμβία pro κυλίκια scripsi, cuius mutationis causas explicui Com. gr. III p. 373.

XI, 783. a. ἄροκλον ἢ φιάλη παρὰ τῷ Κολοφωνίῳ Νικάνδρῳ. Hoc quid nominis sit nemo dixerit, ac vereor ne Athenaeus prava scriptura in errorem adductus sit. Fuit fortasse ἀρύβαλλος.

Ibid. d. Platonici loci initium ita scriptum edebatur
λύσας δὲ ἀργὴν στάμνον εὐώδους ποτοῦ —
Correxi λύσασα δ' ἄρτι στάμνον.

Ibid. e. Amipsias σὺ δ' ἄδε πρὸς, τήνδ' ἐκπύομαι. Sic scribendum pro σὺ δ' ἄδε πρὸς τήνδ', ἐκπύομαι. Monuerat iam Iacobsius. In scolio apud Amipsiam addidi ὄντ' et scripsi ἀλλ' ἐρᾶν κάσθλειν cum Dindorfio, libri ἀλλ' ἐρᾶν καὶ κατ-εσθλειν. Tum dedi σὺ δὲ κάρτ' ἀφειδής pro σὺ δὲ κάρτα φείδῃ.

Ibid. Pro προυσίς scribendum προυσιᾶς. Ibid. litt. f. erat βαλάντια.

Ibid. In Sophoclis loco κακὴ ante κακῶς addidi; locus haud dubie e satyrico dramate ductus est. Vs. 2. ἢ τὰς ἀρύ-στεις ὧδ' ἔχουσ' ἐκώμασας. Suspicio ὧδ' ἐλοῦσ' ἐκόμπασας, quae ablativis, quibus vinum hauriebamus, cyathis sic gloriaris. Satyrum haec dicentem audire videor.

XI, 784. a. Anaxilas fortasse scripserat καὶ δὴ πίνειν ἐξ ἀργυρίδων χρυσῶν.

Ibid. b. οἶνοφόρον βαρβαρικὸν ἀργυροῦν. In βαρβαρικόν vitium latet. Ἄν καρχαρικόν? i. e. κερχνῶδες vel κερχ-

νωτόν. Tum λυκιουργεῖς pro λυκιουργοί scripsit Schweighaeuserus.

Ibid. Sopater βανκαλὶς ἢ τετράκυνκλος. Scripsi τετρα-κότυλος. Sequuntur haec κατασκευάζουσι δὲ οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὴν ὕαλον μεταρρυθμίζοντες πολλάκις πολλαῖς ἰδέαις ποτηρίων. Vere mihi scripsisse videor πολλαῖς καὶ ποικί-λαις ἰδέαις.

Ibid. d. Socrates (?) οἷ μὲν ἐκ φιάλης πίνοντες ὅσον θέ-λουσι τάχιστ' ἀπαλλαγῇσονται. Scribendum πίνοντες. Tum post στάζοντες indicavi lacunam.

Ibid. In Alexidis vs. 1. erat σου. Correxist Schweighaeuserus.

Ibid. f. In Achaei loco Porsonus coniecit πάρεστιν οὐ κά-πουσία. v. Nauckium P. T. p. 585. Vs. 4. τό τ' ο κηρύσ-σετον VL. v. Nauckium.

XI, 467. c. Eubuli locum, in quo legebatur φιάλιον, τῷ δὲ πολλά —, correxit Cobetus Mnem. IV 116. Vs. 1. Dobraeus κάκιστα.

Ibid. d. Diodorus vs. 2. pro γύναι scripsi κοτύλαι et vs. 4. addidi B.

Ibid. Κλεάνθης — ἐν τῷ περὶ μεταλήψεως. V. Lobeck ad Sophoclis Ai. 708.

Ibid. f. In Archedici loco Herwerdenus Nov. Add. crit. p. 45. citra necessitatem pro ἤρεν scripsit ἤρπασ'. Apollophanes δεινός τι δεινός καὶ καλαθίσκος οὔτοσί. In his verba τι δεινός et οὔτοσί Dind. seclisit. Malim δεινός. B τί δεινός; A καὶ καλαθίσκος οὔτοσί, quamquam posis etiam sic δεινόν τι δεινός καὶ καλαθίσκος οὔτοσί.

XI, 468. a. In Antimachi loco vs. 5. ἐνσχερῶ ἐσσηῶσι. Cod. A ἐκ χειρῶς ἐσσηῶσι. Illud Iacobsius, hoc Hermannus correxit (tolle operarum errorem ἐν σκερῶ). Quod Stollus coniecit ἐδριώσιν probari non potest. Libantes non sedebant, sed stabant.

Ibid. b. Recte opinor Stollus προφερέστατον. Pro μέ-λιτος fortasse μέθνος scribendum est, neque enim de libatione amplius agi videtur, sed de computatione.

Ibid. c. Poculum δακτυλωτόν corruptelae suspectum fuit et mihi et Nauckio, iniuria, ut opinor. Potuit sic dici pocu-

Ium δακτύλοις, quod conchae nomen est, ornatum. In Ionis vs. 3. μέν pro μέγ' Dobraeus et Osannus scripserunt.

Ibid. e. χαλκίον scripsi pro χαλκεῖον.

Ibid. f. Malim ἤξει pro ἤκει.

XI, 469. a. χωρεῖν pro χωροῦν Coraes.

Ibid. b. In Stephani loco fort. scribendum τούτῳ δὲ προὔπι'. Vs. 2. scripsi καινόν τι νῦν τουτὶ γέγονε ποτήριον. Libri νῦν τοῦτο. Dindorfius cum Iacobsio καινόν τι τοῦτο γέγονε νῦν ποτήριον.

Ibid. c. ἡδυποτίδας pro ἡδυπότια recepi ex VL.

Ibid. f. Antimachus χρυσέῳ ἐν δέπαϊ. Vulgo εὐχρέῳ, correxit Casaub.

XI, 470. a. δὲ Ναννοῖ. Vulgo δ' ἐν Ναννοῖ, cod. A δ' ἐν αννοι. In Mimnermi carmine vs. 6. κοιῖλη scripsi pro κοίλη, et vs. 9. ἵνα δὴ θοόν. Vulgo ἵνα οἱ θοόν. Codd. ἵν' ἀλήθοον. Vs. 11. σφετέρων pro ἑτέρων Bergk.

Ibid. c. Pherecydi restituendae sunt formae ionicae ὁ δὲ Ἡρακλῆς — βαλέων — ἐφόρεε — ταῖσι ἵπποισι. In verbis ἐπὶ δύνῃ, διὰ τοῦ ὠκεανοῦ τὴν νύκτα πρὸς ἑὸν ἵν' ἀνίσχει ὁ ἥλιος, libri habent πρὸς ἑὸν ἦνιν ἀνίσχει. Scribendum igitur πρὸς ἑωίην ἵνα ἀνίσχει. Praeterea pro δύνῃ scripsi δύνῃ. De ἑδυνα cf. Buttmannus Gramm. II p. 157.

Ibid. e. In Alexidis loco dedi ἄνθρωπος pro ἄνθρωπος.

Ibid. f. Apud Theopompum vs. 5. φίλτατε ex Porsoni conjectura scriptum est pro φιλτάτη, quod servari potest, si φιλτάτη cum verbis personae A coniungitur, ut fecit Iacobsius. Vs. 8. legebatur σπινθήρ τάλα σπείραις μεναι. Quae partim egregie correxit Adamus τάλας πειρᾷς με; ναί. Vs. 9. τήνδε inserui. Vs. 11. παράδος τὸ πρῶτον. Frustra Herwerdenus παράδος τὸ ποτήριον. Sequebatur apud poetam εἶτα.

XI, 471. b. In Cleanthis loco γὰρ post ταῦτα delendum est, nec reliqua integre scripta sunt (corr. ἰφικρατὶς). Tum μορφᾷς pro δειράς recepi ex Eustathio.

Ibid. c. De Antiphanis fragm. vide Com. gr. III p. 95. et Cobetum N. L. p. 132.

Ibid. d. Eubulus ὑπεραφρίζουσιν παρὰ. Dobraeus πάνν, quod languet. Fortasse κάρα, ut volui Com. graec. III p. 231. Vs. 3. erat κωθωνόχειρον, quod κωθωνόχειλον scripsi iam

Quaest. scen. III p. 18, V. Com. graec. I. I. Ibid. erat ψηφο-περιβομβητοῖαν. Vs. 6. κισσῶ κάρα βρούουσιν Porsonus, vulgo κισσῶ καταβρούουσιν. Possis etiam κισσοῖσι καταβρούουσιν.

Ibid. e. ὑπερθύουσιν. Sylburgius ὑπερβρούουσιν, Herwerdenus Obs. crit. p. 67. ὑπεραφρίζουσιν, alius v. d. ὑπερζέουσιν. Possis etiam probabius ὑπερφλύουσιν conicere. Sed nihil mutandum videtur; quidni enim poculum vino plenum recte dicatur superaestuare?

XI, 472. a. In Alexidis loco ἀνάψας posui pro συνάψας, cuius compositi nulla hic vis est.

Ibid. b. In Menandri loco deerat τήν, et in seq. fragmento μεστήν addidi; necessario enim aliquid requiritur, ex quo Menandrum Θηορίκλειος feminine dixisse intelligatur. In fragmento Dioxippi ἡδιστα γὰρ | ἐκ τῶν τοιούτων ἐκχέας ποτηρίων | εἴωθα πίνειν, in his igitur ἐκχέας Porsoni est coniectura, libri αἰσχεα, quod Αἰσχεα scripsi, nisi Αἰσχροεα praeferas, cuius nominis exempla praebent Herod. VIII 11. Aelianus Epist. 17.

Ibid. c. In Apollodori fragmento cum Porsono Θηορίκλεια pro Θηορίκλειο dedi.

Ibid. e. In Theophili loco post κεραννύει vel post ζέουσιν indicanda erat lacuna; addendum enim erat aliquid, quo pincernae in porrigendo poculo elegantia et dexteritas laudabatur. In eiusdem poetae fragmento post εἰσφέρει addidi ad νά. Pro ἰσθμῖον Dobraeus ἡθμόν vel ἡθάνιον suspicatur; pro τὶ ποτήριον erat τὸ ποτήριον.

Ibid. f. Epigenes fortasse scripserat βασιλέως νῖον λέγεις [ἡμῖν] ἀφίχθαι. Dobraeus νῖον [τινα] λέγεις ἀφίχθαι. De Pixodaro dixi Hist. crit. p. 354. Quod ibidem affertur Hedyli epigramma, in eo fortasse iusto suspiciosior edidi:

πίνωμεν· καὶ γὰρ τι νέον, παῖ, κάρτα παρ' οἶνον
εὐροίμ' ἂν λεπτόν καὶ τι μελιχρὸν ἔπος.

Vulgo καὶ γὰρ τι νέον καὶ γὰρ τι παρ' οἶνον. Haesit in iterato καὶ γὰρ τι etiam Dobraeus, nihil tamen ille tentans. Pro εὐροίμ' ἂν ante Iacobsium erat εὐροίμεν.

XI, 473. a. Sequitur eiusdem Hedyli carmen, cuius primo versu legebatur ἐξ ἡοῦς εἰς νύκτα καὶ ἐκ νυκτῶν Πασι-

Ium δακτύλοις, quod conchae nomen est, ornatum. In Ionis vs. 3. μὲν pro μέγ' Dobraeus et Osannus scripserunt.

Ibid. e. χαλκίον scripsi pro χαλκείον.

Ibid. f. Malim ἥξει pro ἥκει.

XI, 469. a. χωρεῖν pro χωροῦν Coraes.

Ibid. b. In Stephani loco fort. scribendum τούτῳ δὲ προῦπι. Vs. 2. scripsi καινόν τι νῦν τουτὶ γέγονε ποτήριον. Libri νῦν τουτο. Dindorfius cum Iacobsio καινόν τι τουτο γέγονε νῦν ποτήριον.

Ibid. c. ἡδυποτίδας pro ἡδυπότια recepi ex VL.

Ibid. f. Antimachus χρυσέῳ ἐν δέπαϊ. Vulgo εὐχρέῳ, correxit Casaub.

XI, 470. a. δὲ Ναννοῖ. Vulgo δ' ἐν Ναννοῖ, cod. A δ' ἐν αννοι. In Mimnermi carmine vs. 6. κοιτλή scripsi pro κοίλη, et vs. 9. ἵνα δὴ θοόν. Vulgo ἵνα οἱ θοόν. Codd. ἵν' ἀλήθοον. Vs. 11. σφετέρων pro ἐτέρων Bergk.

Ibid. c. Pherecydi restituendae sunt formae ionicae ὁ δὲ Ἡρακλῆς — βαλέων — ἐφόρεε — ταῖσι ἵπποισι. In verbis ἐπὴν δύνῃ, διὰ τοῦ ὠκεανοῦ τὴν νύκτα πρὸς ἕω ἵν' ἀνίσχει ὁ ἥλιος, libri habent πρὸς ἕω ἦνιν ἀνίσχει. Scribendum igitur πρὸς ἑωίην ἵνα ἀνίσχει. Praeterea pro δύνῃ scripsi δύῃ. De ἔδυνα cf. Buttmannus Gramm. II p. 157.

Ibid. e. In Alexidis loco dedi ἄνθρωπος pro ἄνθρωπος.

Ibid. f. Apud Theopompum vs. 5. φίλτατε ex Porsoni coniectura scriptum est pro φιλιτάτη, quod servari potest, si φιλιτάτη cum verbis personae A coniungitur, ut fecit Iacobsius. Vs. 8. legebatur σπινθήρ τάλα σπείραις μεναι. Quae partim egregie correxit Adamus τάλας πειράς με; ναί. Vs. 9. τήνδε inserui. Vs. 11. παράδος τὸ πρῶτον. Frustra Herwerdenus παράδος τὸ ποτήριον. Sequebatur apud poetam εἶτα.

XI, 471. b. In Cleanthis loco γὰρ post ταῦτα delendum est, nec reliqua integre scripta sunt (corr. ἰφικρατὶς). Tum μορφάς pro δειράς recepi ex Eustathio.

Ibid. c. De Antiphanis fragm. vide Com. gr. III p. 95. et Cobetum N. L. p. 132.

Ibid. d. Eubulus ὑπεραφρίζουσιν παρὰ. Dobraeus πάνν, quod languet. Fortasse κάρα, ut volui Com. graec. III p. 231. Vs. 3. erat κωθωνόχειρον, quod κωθωνόχειλον scripsi iam

Quaest. scen. III p. 18, V. Com. graec. I. I. Ibid. erat ψηφο-περιβομβητοίαν. Vs. 6. κισσῶ κάρα βρύουσιν Porsonus, vulgo κισσῶ καταβρύουσιν. Possis etiam κισσοῖσι καταβρύουσιν.

Ibid. e. ὑπερβρύουσιν. Sylburgius ὑπερβρύουσιν, Herwerdenus Obs. crit. p. 67. ὑπεραφρίζουσιν, alius v. d. ὑπερξέουσιν. Possis etiam probabius ὑπερφλύουσιν conicere. Sed nihil mutandum videtur; quidni enim poculum vino plenum recte dicatur superaestuarē?

XI, 472. a. In Alexidis loco ἀνάψας posui pro συνάψας, cuius compositi nulla hic vis est.

Ibid. b. In Menandri loco deerat τήν, et in seq. fragmento μεστήν addidi; necessario enim aliquid requiritur, ex quo Menandrum θηρίκλειος feminine dixisse intelligatur. In fragmento Dioxippi ἡδιστα γὰρ | ἐκ τῶν τοιούτων ἐκχέας ποτηρίων | εἴωθα πίνειν, in his igitur ἐκχέας Porsoni est coniectura, libri αἰσχεα, quod Αἰσχεα scripsi, nisi Αἰσχροα praeferas, cuius nominis exempla praebent Herod. VIII 11. Aelianus Epist. 17.

Ibid. c. In Apollodori fragmento cum Porsono θηρίκλεια pro θηρίκλειο dedi.

Ibid. e. In Theophili loco post κεραννύει vel post ξέουσιν indicanda erat lacuna; addendum enim erat aliquid, quo pincernae in porrigendo poculo elegantia et dexteritas laudabatur. In eiusdem poetae fragmento post εἰσφέρει addidi ἀνά. Pro ἰσθμίων Dobraeus ἡθμόν vel ἡθάνιον suspicatur; pro τὸ ποτήριον erat τὸ ποτήριον.

Ibid. f. Epigenes fortasse scripserat βασιλέως υἱὸν λέγεις [ἡμῖν] ἀφίχθαι. Dobraeus υἱὸν [τινα] λέγεις ἀφίχθαι. De Pixodaro dixi Hist. crit. p. 354. Quod ibidem affertur Hedyli epigramma, in eo fortasse iusto suspiciosior edidi:

πίνωμεν· καὶ γὰρ τι νέον, παῖ, κάρα παρ' οἶνον
εὐροιμ' ἂν λεπτόν καὶ τι μελιχρόν ἔπος.

Vulgo καὶ γὰρ τι νέον καὶ γὰρ τι παρ' οἶνον. Haesit in iterato καὶ γὰρ τι etiam Dobraeus, nihil tamen ille tentans. Pro εὐροιμ' ἂν ante Iacobsium erat εὐροιμεν.

XI, 473. a. Sequitur eiusdem Hedyli carmen, cuius primo versu legebatur ἐξ ἡούς εἰς νύκτα καὶ ἐκ νυκτῶν Πασι-

σωκλῆς | εἰς ἡοῦν πίνει. Scripsi quod sermonis concinnitas postulabat ἐκ νυκτός, et πάλι Σωκλῆς ex emendatione Bergkii. Vs. 5. erat πουλὺ στιβαρώτερος. B πολυστιβαρώτερος, unde posui πολὺ τι στιβαρώτερος.

Ibid. c. In Anticlidis loco erat στέφαντα ὦτα, quod correxit Dindorfius.

Ibid. d. In Amipsiae fragmento libri μαμῖα habent, quod esse potest μαμῖα. Sed Μανία est etiam XV p. 667 f. Alexis κείμενον στρώματά τε καὶ γυλίον. Cod. A στρώματά τε καὶ γύλιον. Scripserim κείμενα | στρώματά τε καὶ γυλίον, prout voluit iam Casaubonus.

Ibid. e. In Eubuli loco aperte interpolato seclusi verba δὴ κενός ὥς et in sqq. Ἀρεσία pro ἀρεσίαν scripsi cum Dobraeo.

Ibid. f. In Xenarchi loco pro ἀργυροῦν scripsi cum Dobraeo τὰργυροῦν, et vs. 2. dedi εἰς τὸ βαθὺ δ' ἐπανάγωμεν pro εἰς τὸ βαθὺ δὲ πάλιν ἄγωμεν. Vs. 3. edidi νῆ Δί' εἰς τὸν κἀνθαρὸν, vulgo νῆ Δία νῆ τὸν κἀνθαρὸν.

XI, 474. a. In Epigenis loco post πάντες supplevi κανθαρίδι. In squ. codices secutus sum. Vs. 4. πιόμενοις malim pro πίομενοι, B ποιόμενος.

Ibid. b. Sosicrates προσῆγε πρῶως καὶ καλῶς τὸν κἀνθαρὸν. Non placet καλῶς post πρῶως illatum, quare posui μαλακῶς. Lenius etiam corrigas κἀκαλῶς quod Hesychius interpretatur per πρῶως μαλακῶς ἡσύχως.

Ibid. In Phrynichi loco ἀνοῖκοι Dobraeus, cod. A ἀν οἴκῳ, Dindorfius cum Porsono ἐν οἴκῳ. Vs. 2. ἐκλαίεν libri, ἔκαεν Letronnins, ἐπλαττεν Herwerdenus Observ. crit. p. 28.

Ibid. ἡ ναῦς δὲ πότερ' εἰκόσορός ἐστιν ἢ κύκνος; Pro εἰκόσορος B habet εἰκὸς κέρκουρος ὄρος.

Ibid. d. Ἴππυς pro Ἴππεὺς coniecit Dindorfius. V. Keilii Anal. epigr. p. 227. De Polemonis loco cf. Preller p. 105. Tum in fragmento Philetaeri Πηλεὺς scripsi pro πηλεύς; pro Κανθάρον fortasse rectius fuerit κανθάρον. V. Com. graec. ed. min. p. XVI et 641. Vs. 3. erat νῆ Δία, quod μὰ Δία scripsi.

XI, 475. a. ἄνω συννευούσας. Dobraeus ἄνωθεν, νευούσας. In Sapphus loco constituendo Bergkium secutus sum,

quem vide. In Sophoclis fragmento προσστῆναι Schweighaeuserus, vulgo προστῆναι, Bergkius προσπτῆναι, quod verum puto.

Ibid. b. Χάρων δ' ὁ Λαμψακηνός — παρὰ Λακεδαιμονίοις φησὶν ἔτι καὶ εἰς αὐτὸν δείκνυσθαι τὸ δέπας τὸ δοθέν Ἀλκμήνῃ ὑπὸ Διός. Nihil ad haec a viris doctis adnotatum video, quamquam permirum videri debet poculum Alcmenae datum a Iove apud Lacedaemonios servatum dici. Quare suspicor subesse errorem sive ab ipso Athenaeo commissum sive a librariis. Charonem παρὰ Θηβαίοις scripsisse existimo. De poculo illo v. Athen. XI p. 474 f. 781 c.

Ibid. c. ἄδηλον δὲ ποῖον εἶδος ἐστὶ ποτηρίου ἢ εἰ πᾶν ποτήριον κελέβη καλεῖται ἀπὸ τοῦ χέειν εἰς αὐτὸ τὴν λοιβὴν ἢ τὸ λείβειν. In his ἢ εἰ πᾶν pro ἢ πᾶν scriptum est praeunte Casaubono. Non credo id recte factum. Revocavi librorum scripturam locumque per interrogationem extuli, oratione similiter formata, ut esse solet apud Aristotelem in Problematis. Pro ἢ τὸ λείβειν forsitan ἦτοι λείβειν.

Ibid. d. In Antimachi loco legebatur κήρυκας ἀθανάτοισι, correxerunt alii aliter, equidem Dobraeum secutus sum κήρυκας δ' ἄρα τοῖσι scribentem.

Ibid. e. προφερέστατον pro προφερέστερον in utroque Antimachi fragmento recte opinor scripsit Stollus.

Ibid. Εὐφορίων
ἢ ποθεν ποταμῶν κελέβη ἀποήφυσας ὕδωρ.
Scribendum suspicor ἢλὲ πόθεν — ὕδωρ; Locus fortasse ad Ποτηριοκλέπτην referendus est.

XI, 476. a. Dobraeus post τοὺς πρώτους addit ἀνθρώπους. Possis etiam τοὺς παλαιούς conicere, vel quod omnium facillimum, τοὺς προτέρους.

Ibid. ὅτι δὲ τοῖς κέραςιν ἔπινον δῆλον ἐκ τοῦ καὶ μέχρι νῦν λέγεσθαι ὅταν συμμίσγωσι τῷ οἴνῳ τὸ ὕδωρ, κεράσαι φάσκοντες. Alius scriptor, sermonis paullo curiosior, haec ita extulisset ἐκ τοῦ καὶ μέχρι νῦν λεγομένου — κεράσαι φασκόντων. In sequentibus scribendum κίρνασθαι — συγκίρνασθαι — τὸ πῶμα.

Ibid. b. In Pindari loco Bergkius ἀλέματοι coniecit pro αὐτόματοι. In eodem κεράων pro κεράτων scripsi ad Theocritum p. 378.

Ibid. c. In Sophoclis fragmento legebatur *ἐκπιών τι* et *τρίψει γέμοντα*, quorum illud Valckenarius, hoc Emperius correxit. Adamus γέροντα.

Ibid. d. In Hermippi loco erat *οἶσθα νῦν*. Tum malim *τήνδε μὲν* (pro νῦν) *μή μοι δίδου*.

Ibid. e. Philoxeni locus sic vulgo editur *ἐπίνετο νεκτάριον πῶμ' ἐν χρυσαῖς προτομαῖς τε ἄλλων κεράτων*. ἔβρεχον δὲ κατὰ μικρόν. V. ad Com. gr. III p. 147. Cf. ad Theocrit. XXV 146.

In fragmento catalogi τῶν δημοπρατίων erat πρόσεστι, quod προσέτι scripsi cum Casaubono, indicata lacuna.

Ibid. f. ὡς ἱστορεῖ Ἀμμώνιος ἐν τρίτῃ τῶν περὶ βωμῶν καὶ θυσιῶν. Hic plenus fuit huius scripti titulus, quemadmodum est etiam apud Harpocrat. s. v. Ἀμαζόνιον, qui aliis locis s. v. ἐσχάρα et θόλος brevius vocat περὶ βωμῶν. Atque ita etiam interpretes Hermogenis in Walzii Rhet. VI p. 393. ex quo Ammonium illum Atheniensem fuisse discimus: Ἀπάρχου Ἀφροδίτης ἱερὸν ἰδρύσατο ἐν Πειραιεῖ, ὡς Ἀμμώνιος ὁ Λαμπρεύς (Λαμπρεύς). Qui quod eum a demo, cui adscriptus fuit, denominavit, indicio esse videtur satis antiquum scriptorem fuisse. Eiusdem argumenti librum, περὶ ἑορτῶν καὶ θυσιῶν inscriptum, composuerat Habro Calliae filius, teste Stephano Byzant. s. v. Βάτη p. 213: ὅθεν Ἀβρων ὁ Καλλίου, ἐξηγητής, περὶ ἑορτῶν καὶ θυσιῶν γεγραφώς. Quae verba ab aliis perperam accepta recte intellexit Ruhnkenius ad Tim. p. 10. Habronem hunc eius Calliae fuisse filium, cuius sororem Lycurgus orator in matrimonium duxerat, effici potest ex Plutarcho Vit. dec. oratt. p. 482 sq. Idem Habronis opus laudari videtur ab Apollonio Dysc. Hist. mirab. c. 8. Ἄνδρων περὶ θυσιῶν πρὸς Φίλιππον. Ubi Ἀβρων scribendum suspicor. Philippum autem, cui dedicavit librum suum Habro, intelligo Aexoniensem, patrem Callistomachae, quae nupserat Lycophroni, Lycurgi oratoris filio. V. Plutarch I. I. De Atticis sacris scripserat etiam Apollonius Acharnensis, laudatus ille a schol. Aristoph. Nub. 407. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Ἀχαρνεύς τὰ Διάσια διακρίνει ἀπὸ τῆς τοῦ Μειλιχίου Διὸς ἑορτῆς. Quo loco Dindorfius Ἀχαρνεύς ex Τυανεύς corruptum esse suspicatur. Tyanensis enim Apollonii scriptum περὶ θυσιῶν me-

morari a Philostrato V. A. p. 156. Sed huius quidem librum, qui totus in commendanda sacrificiorum sanctimonia versabatur, a docta rerum sacrarum explicatione remotissimum fuisse quum per se probabile sit, tum ex iis intelligitur, quae ex eo attulit Eusebius Praep. Ev. IV, 13. At rectissime Apollonium perhiberi Acharnensem docet Harpocratio v. πέλανος p. 149, 23. ubi laudatur Ἀπολλώνιος ὁ Ἀχαρνεύς ἐν τῷ περὶ ἑορτῶν. Idem intelligendus est apud Athenaeum V p. 191 f. καθάπερ εἴρηκεν Ἀπολλώνιος ὁ περὶ τούτων γεγραφώς, ubi pro ΤΟΥΤΩΝ recte sine dubio ΕΟΡΤΩΝ reposui. Exercit. phil. I p. 35.

XI, 477. b. In Nicandri loco erat *ἱεροποιή* et *πετάλοισιν*. Pro *φωνέεται* Macrobius habet *φωνέεται*. Forsan igitur *πεφωνέεται*.

Ibid. c. Καλλίμαχος δ' ἔοικε διαμαρτάνειν ἐν τῇ συγχρήσει τῶν ὀνομάτων λέγων ἐπὶ τοῦ οἰκείου ξένου τοῦ παρὰ τῷ Ἀθηναίῳ Πάλλαδι συνεστιαθέντος αὐτῷ. Recepi Casauboni et D. Heinsii Lectt. Theocr. p. 296. emendationem συγχύσει. Difficilius explicatu est quid sit τοῦ οἰκείου ξένου. At scribendum haud dubie τοῦ Κείου ξένου, quod commendat ipsum Callimachi epigramma, in quo laudatur illius ξένου frugalitas et abstinence ab immodico vini usu, qua Coos excelluisse constat. Pro συνεστιαθέντος scripsi συνεστιαθέντος ex B qui habet σύνεστι θέντος. In Callimachi loco ἀνήνατο pro ἀπῆνατο scripsit nescio quis apud Bentleium.

Ibid. e. παρὰ Πρυτανίδι — τοῦ Πρυτανίδος. Haec nomina cum initiali minuscula scriberentur, viros doctos in mirum errorem induxerunt, ut prytanidem de magistratu dici existimarent. V. ad Euphorionem p. 9. sive Anal. Alex. p. 6.

Ibid. ἐξοινῶν. Casaubonus ἐξοινος ὦν.

Ibid. f. In Hipparchi Ἀνασωζομένοις cum Fritzsche τὶ δ' ἐδίδου scripsi pro τοῦ δὲ δέλου, in quo tamen aliud quid latet. Vs. 2. ἀργύριον οὗτος οὐδαμόθεν εὐ οἶδ' ἔγω. Desidero verbum, scribendumque opinor ἀργύριον οὗτος οὐδαμόθεν εὐ οἶδ' ἔχει. Vs. 4. Πέρσας ἔχον pro ἔχων scripsi, ut voluit Schweigh. Vs. 5. erat εἰς κόρακας. Vs. 6. καὶ κόνδυ καὶ ψυκτῆρα καὶ κυμβίον. Excidit ante hunc versum notatio

personae A. Pro ψυκτῆρα scripsi ψυκτῆριον cum Dobraeo. Possis etiam ψυκτῆρα καὶ κυμβίδιον. Iacobsius ψυκτηρίαν.

XI, 478. a. De poculo quod κόνδυ dicebant disserens inter alia scriptor assertit Pancratis, poetae Aegyptiaci, versus ex primo libro Κογχορηίδος

αὐτὰρ ὃ γε σπείσας ἐκ κόνδυνος ἀργυρέοιο
νέκταρ ἐπ' ἀλλοδαπὴν οἶμον ἔβαινε πόδα.

Recte Dalecampio auctore Bergkii in Museo Rhen. nov. I p. 355. ἀργυρέοιο corrigit, pro Κογχορηίδος autem non Κοσδορηίδος scribendum, sed Βογχορηίδος. De Bonchoride, rege Aegyptiorum, filio Neochabis Athen. X p. 418 e. vel Technactis Plutarch. Is. et Osir. p. 354 b. multa apud veteres ferebantur (v. Wesseling. ad Diodorum Sic. I, 94. ell. Plutarcho Demetr. 27.) quae poetae Alexandrino Aegyptiacae antiquitatis memoriam recolenti carminis argumentum praebere poterant haud absurdum. Exercit. phil. I p. 36. Occupavit hanc emendationem Lobeck. ad Ai. p. 87. Cfr. Aelianus H. A. XII, 3. Βόγχορις ὁ ἀδόμενος.

Ibid. b. Scriptum erat κονώνιος. Correxī κονώνιος et infra κονωνίων pro κονωνίων. Sequuntur haec: Ἰστρος ὁ Καλλιμάχειος ἐν πρώτῳ Πτολεμαῖδος τῆς ἐν Αἰγύπτῳ πόλεως. Post πρώτῳ inserui περί.

Ibid. c. In Eubuli loco pro εὐήγορος scripsi εὐηγορῶν. Cfr. ad Callimachum Lav. Pall. 139. Non recte haec tractavi Fragm. Com. III p. 240. Pro αὐτοῖσιν fortasse ἀστοῖσιν scribendum est.

Ibid. c. d. Polemo μετὰ δὲ ταῦτα τὴν τελετὴν ποιεῖ (ὁ ἱεροφάντης) καὶ αἰρεῖται ἐκ τῆς θαλάμης, καὶ νέμει ὅσοι ἄνω τὸ κέρνος περιενηνοχότες. Recepi Casauboni emendationem ὅσοι (fort. ὅσοις) ἄν ὦσι τὸ κέρνος. Praeterea scripsi αἰρεῖ τὰς τῆς θαλάμης. In eiusdem scriptoris loco litt. c. inter ea, quae τὸ κέρνος continet, memorantur etiam ἔλαιον οἶνος γάλα οἶον ἔριον ἄπλυτον, ubi οἶός vel οἶον corrigebat Casaubonus. Scribendum οἶον i. e. ῥόν.

Ibid. d. Aristophanis locum intactum reliqui, nisi quod οὐδένα κόσμον pro οὐδὲν ἄκοσμον scripsi cum Toupio. Bergkii praeterea κεραμεύμεναι κοτύλας μεγάλας. Dindor-

fius post μεστὸν lacunam indicavit et ἔγχεον ἐς seclisit. Tum ὑπ' ἔρωτι scripsit Fiorillo.

Ibid. f. In Aristophanis loco γέ addidit Schweighaeuserus; pro εἴκος' libri fere οἴκαδ'.

XI, 479. a. Ἡρακλέων pro Ἡράκλειτος recepi ex emendatione Valckenarii; eidem Σώφρονος pro Σώφρων debetur.

Ibid. c. χρῶνται Casaubonus pro χρέονται.

Ibid. d. εὐδειπνίας VL, εὐδείπνειας ABP. Respondet nostro gesegnete Mahlzeit.

XI, 480. b. Σώφρων ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ μίμῳ Γυναῖκες, αἱ τὰν θεὸν φαντὶ ἔλεξαν. Pro ἔλεξαν scribendum ἐξελᾶν ex Apollonio de Adv. p. 592, 13. In Sophronis verbis pro κατώρυνται scribendum κατορώρυνται; ibid. cum Schweigh. τρικτύς dedi pro τρίκτοι, Casaubonus τριτύς. Ibid. in Pherecratis loco malim ἡθμόν.

Ibid. c. τοῦτό τοι Boeckhius pro τοῦτο.

Ibid. d. ἀργεῖη κύλιξ excidisse in Simonidis versu, ipsa indicant verba Athenaei.

Ibid. e. Post κατὰ τόρον addidi δ' et in sequentibus transposui verba καὶ βάπτονται εἰς τὸ δοκεῖν εἶναι ἀργυραῖ, quae vulgo post καλεῖται leguntur, loco importuno. Pro κεραμείων malim omnino κεραμέων.

Ibid. f. Ἐρμῶναξ dedi cum Dobraeo, vulgo Ἰππώναξ, B ἵπναξ. In Achaei loco Nauckius pro δεῦρ' οἶνον, quae Casauboni est emendatio pro δεῦρα μόνον, recte coniecit δεῦρ' ἀμνόν. Ibid. post Ἀλκαῖος excidisse numerum docent sequentia καὶ ἐν τῷ δεκάτῳ. Quare lacunae signa addiderim.

XI, 481. a. In Alcaeī carmine scribendum πῶνῳμεν. Tum pro αἶτα, ut Dindorfius ex Grotefendi coniectura pro αἶτα (codd. fere αἶτα) scripsit, ὧ ἔτα nunc posui. Cf. ad p. 430 d. De vs. 4. v. Bergkium, qui in sequente Alcaeī loco coniecit λάταγες δὲ πότηνται.

Ibid. γλισχρόν γε dedi pro γλισχρόν τε, ut voluit Dobraeus. Vs. 4. scripsi τί λάβω κόρη σοι; τὴν κοτυλίσκην; libri εἰ λάβω κυρίσοι τὴν κυλίσκην. Casaubonus θέλεις λάβω σοι. Dobraeus ἀλλ' ἢ λάβω σοι τὴν κ. Cobetus λάβ' ὧ Συρίσκε τὴν κ. Verba τὴν κοτυλίσκην μηδαμῶς supra Athenaeus p. 479 b. attulit. Vs. 7. νυν Cobetus pro νῦν.

Ibid. In Pherecratis loco εἴτ' ἐκεραμεύσαντο scripsi Bergkium secutus pro εἴτα κεραμεύσαντα, et vs. 4. eodem auctore exhibui σφισι δέ γ' pro φασί δ'. Vs. 5. dubitanter conicio γαστροιδέας. Bothius δὲ γάστριδας.

Ibid. d. Philemonis locus ita edebatur ἐπεὶ δ' ἡ 'Ρόδη κυμβίον ἀκράτου κατασέσειχ' ἡμᾶς ἄνω. Recepi ἔπιεν ex cod. Par. Macrobiani et vs. 2. scripsi ἡμᾶς κάτω, Macrobius ὑμῖν ἄνω. V. Addenda Com. gr. V 99.

XI, 482. a. In Alexidis fragmento cum Dobraeo addidi ἄρ' et ἐγὼ pro ἔγωγε scripsi cum Dindorfio.

Ibid. b. In epistola Eratosthenis ad Agetorem Lacedaemonium pro ἴστασαν Macrobius ἔστησαν, idem γῆς omittit. Tum recipere debebam necessariam emendationem Casauboni καθὰ καὶ νῦν παρ' ὑμῖν. Vulgo ἡμῖν.

Ibid. d. In Anaxandridis loco σὺ Κῶμε pro σύγκωμε scripsi. V. Com. gr. III p. 174. In sequ. Ephippi fragmento fortasse vs. 1. scribendum Διονυσίου δ' εἰ δρᾶματ' ἐκμαθεῖν δέοι, ut apodosis ordiatur a Δάχητι. Vs. 3. pro Θεόδωρος erat Θέωρος. V. Com. graec. III p. 336. et Hist. crit. p. 523.

Ibid. e. Παφλοῖς quod post Ἀπολλόδωρος legebatur transposui. Continuo μόνον post ὀνόματι adieci.

XI, 483. b. Critiae verba de cothone Laconico ita corrigenda esse snspicor κώθων λακωνικὸς ἐκπωμα ἐπιτηδειότατον εἰς στρατείαν καὶ εὐφορώτατον ἐν γυλιῷ; τοῦ δὲ ἔνεκα; στρατιωτικὸν πολλάκις ἀνάγκη ὕδωρ πίνειν οὐ καθαρὸν. πρῶτον μὲν οὖν τοῦ μὴ λίαν κατάδηλον εἶναι τὸ πῶμα, εἴτα ἄμβωνας ὁ κώθων ἔχων ὑπολείπει τὸ οὐ καθαρὸν ἐν αὐτῷ. Cothonem ad expeditiones commodissimum esse dicit. Quam ob causam? militarem hominem saepe necesse est aquam bibere impuram. Primum igitur quoniam cothone qui utuntur suis ipsi oculis non accurate cernunt etc. In hac sententiae conformatione concisam et ἀσύνδετον Critiae in dicendo brevitatem facile agnoscas. Quam in rem non inepte compares eiusdem scriptoris locum apud Clementem Alex. Strom. VI p. 741, 6. ἄρχομαι δέ τοι ἀπὸ γενετῆς ἀνθρώπου. πῶς ἂν βέλτιστος τὸ σῶμα γένοιτο καὶ ἰσχυρότατος; εἰ δ' φυτεύων γυμνάζοιτο καὶ ἐσθλοὶ ἐρρωμένως καὶ τάλαιποροίη τὸ σῶμα. Ita enim haec distinguenda sunt.

Exercit. phil. I p. 36 sq. Recepi hanc emendationem, vulgo legitur οὐ δὲ ἔνεκα στρατιωτικὸν ** πολλάκις ἀνάγκη ὕδωρ πίνειν οὐ καθαρὸν. πρῶτον μὲν οὖν τὸ μὴ κατάδηλον εἶναι etc.

Ibid. c. Πολέμων ἐν τῇ.. τῶν πρὸς Ἀδαῖον. Ita A. nisi quod lacunam indicavit Dindorfius. Sed fortasse recte vulgo ἐν τῇ πρὸς Ἀδαῖον. In sequentibus ἀρχαῖκόν ἦν τὸ τοιοῦτον δὲ τῆς ἀγωγῆς γένος, ὃ καὶ νῦν δρᾶται παρὰ τισι τῶν Ἑλλήνων, pro δὲ τῆς fort. λιτῆς scribendum. Certius est pro δρᾶται scribendum esse ὁρᾶται. Hoc recepi. Mox Prellerus ἐκ πιθακνῶν coniecit pro ἐν πιθάκναις.

Ibid. d. Aristophanes οἱ δὲ καὶ σκόροδα καὶ κρόμνα. Ita ex Equ. 599. correctum est, vulgo abest prius καὶ. Sed bene Bergkius correxit σκόροδ' ἐλάας κρόμνα.

X, 484. c. In Menandri loco scripsi ἐκ Κυλίνδων χρυσίον, eamque emendationem adstruxi Com. Poet. IV p. 75. Vulgo ἐκ κυλίκων, AB ἐκ κυλίνδων. Vs. 2. πορφυρᾶ τε στρώματα scripsi cum Bentleio, libri πορφυραῖ τορεύματα. Vs. 3. fort. recte Iacobsius ποτήρι' ἰνδικά τε τορεύματα. Vs. 4. Dobraeus κάκτυπῶματ' εὐπρόσωπα.

Ibid. e. Τιθράύστη pro Πιθράύστη Casaubonus. In Diphilli vs. 2. cum Dobraeo scripsi ἀνδραπόδι' ἥδη ταῦθ'. Libri ἀνδραπόδιον δὴ ταῦθ'. Dalecampius ἀνδραποδίων δὴ ταῦθ'.

XI, 485. a. De Aristophanis loco ex Gerytade v. Herwerden Obs. crit. p. 39.

Ibid. b. In Antiphanis loco pro βρυτικήν suspicabar βρετικήν. De fragmento Philylli v. Fragm. Com. II p. 858. Scripsi autem vs. 3. ὁμοῦ δὲ λάλων cum Iacobsio pro ὁμοῦ δ' ἄλλων. Praeterea lacuna indicanda erat, quae praeter alia quaedam etiam vocem πλήθῃ absorpsit. V. Fragm. Com. I. I.

Ibid. c. In Theopompi loco vs. 4. hariolabar λύσανδρον κώθωνα. V. Fragm. Com.

Ibid. e. Apollophanes ἀμέρας. Vulgo ἡμέρας.

Ibid. f. εἴλκεν pro ἔλκειν non scripsi cum Iacobsio. Metrum hoc est — — — — — | — — — — —

XI, 486. b. Hedyli epigramma ἡ διαπινομένη Καλλίστιον ἀνδράσι. Potest fortasse defendi ἡ διαπινομένη, v. Cobeti

N. L. p. 626. Nescio tamen an praestet scribere ἡ διατεινομένη i. e. φιλονεικουμένη. In postremo disticho

ἦν σάου πάντως, ὡς καὶ πάντων ἐπ' ἐκείνης

σοὶ τοῖχοι γλυκερῶν σῦλα φέρωσι πόθων,

nescio qua lege σάου primam syllabam producat. Scribendum videtur ἦν σὺ σάου. Neque ἐπ' ἐκείνης intelligo. Recte VL ἀπ' ἐκείνης. Coniunge σῦλα ἀπὸ πάντων ἐκείνης πόθων, i. e. ut paries tuus omnium illius amorum exuvias praeferat. De Hedylo poeta alias dicam explicatius; nunc hoc unum monere iuvat, eundem hunc poetam epigrammata Callimachi commentariis illustrasse, id quod effici potest e verbis Etym. M. p. 72, 12. Ἡδύλος δὲ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν Καλλιμάχου διὰ δύο λλ ὀνομάζει τοὺς ἀλύτας ἀλλύτας. Haec quum ego multos ante annos ita correxissem Ἡδύλος δὲ εἰς τὰ ἐπιγράμματα Καλλιμάχου, nunc eam suspicionem plane confirmatam reperio Etym. MS apud Cramerum Anecd. Par. IV p. 6, 23. Exercit. phil. I p. 37. In Hedyli carmine nunc scripsi ἦν σάου, praestare tamen videtur quod supra proposui ἦν σὺ σάου.

Ibid. c. ἀπὸ Λύκωνος — ποιηθεῖσαι. Haec ineptior est etymologia, quam ut Athenaeum eius auctorem esse credere liceat. Reddenda est auctori suo i. e. in marginem releganda. Κονώνιοι scripsi pro Κονώνιοι. Ibid. τοῦ Λύκωνος seclusi et ὑπὲρ χρέως scripsi cum Casaubono pro ὕβρεως. Verba ἐν δὲ τῷ — ἐν Λυκία εἰργασμένα spuria esse vidit Dindorfius et ex parte iam Schweighaeuserus.

Ibid. e. Scribendum Κριτίας τ' ἐν. Res aperta est. Mox ῥηνιοεργῆς editum ex L pro ῥηνιεργῆς. Debebant ῥηνιοεργῆς vel ῥηνιουεργῆς. Insulae nomen Ῥήνεια erat, non Ῥηνία.

Ibid. f. ἐπὶ τὸ μνῆμ' ἐκείνης. Recte A ἐκείνη, ut edidit Dindorfius.

XI, 487. a. Philetaerus ὑπειπὼν τῆς ὕγιαιας τοῦνομα. An ἐπειπὼν? In Philoxeni loco erat σὺ δὲ τάνδ' ἐκβακχία, pro quo τάνδε βακχίαν scripsi ad Com. graec. III p. 644. τάνδε βακχίου Bergk et Emperius. Ibid. τὸ γάνος Dindorfius, revocavi librorum scripturam et πάντας scripsi pro ἅπαντας.

Ibid. b. Antiphanis fragmentum in libris ita scriptum est τράπεζα φουστημινεῖς ἀλλὰ μὲν δαίμονος ἀγαθοῦ μετάνιπτρον, quae sic corrigere tentavi:

τράπεζα, φουστή, μαινίς, ἀμία, δαίμονος
ἀγαθοῦ μετάνιπτρον.

Dindorfius autem sic τράπεζ' ἐφ' ἡμῖν ἔστιν, ἀλλὰ δαίμονος —

Ibid. c. In Blaesi loco erat ἡμῖν. Pro ἐπὶχε' libri ἐπὶχεε, B ἐπὶχες. Fortasse ἐπὶχεον. Ibid. in Niconis fragmento σοι ab Heringa additum est.

Ibid. d. In Sophoclis fragmento scriptum erat καλλικοταβοῦντι.

XI, 488. b. τρόπον adiecit Schweighaeuserus e codd. Casauboni, qui habent κατὰ τὸν τρόπον τὸν τῆς ἐμπαιστικῆς τέχνης.

Ibid. e. τὸ δὲ περὶ τῶν. Ita scripsi pro τὸ δ' ἐπὶ τῶν.

Ibid. f. Dedi συγκεχαλκευμένον pro συγχαλκευόμενον.

XI, 490. b. Erat ὡς πολλοὶ δοξάζουσιν, correxit Dobraeus.

XI, 491. b. In Moerus loco vs. 3. Hecker Comm. crit. de Anthol. p. 152. corrigit ὅτ' ἀέξετο πᾶσι μέλεσσιν.

Ibid. c. Inscriptionem carminis Posidippeī fuisse suspicor Ἀσωπίς, non Ἀσωπία. Temere Heckerus Philol. Gott. V p. 425 Αἰθιοπία conicit.

Ibid. In Lamproclis fragmento de Pleiadibus αἵτε ποταναῖς ὁμώνυμοι πελειάσιν αἰθέρι κεῖσθε, pro ultima voce nescio an νεῖσθε reponendum sit cll. Pindaro Nem. II 16. ἔστι δ' εἰκόδς — πελειάδων μὴ τηλόθεν Ὀαρίωνα νεῖσθαι. Exercit. philol. II p. 21.

Ibid. e. ἀνατάσεως scripsi cum Dobraeo pro ἀναστάσεως.

X, 493. f. — 494. a. Lepida sunt quae narrantur de Sosibio lytico, quem quum rex Ptolemaeus immerito de mercede negata conquestum esse ostendere vellet, tabulas afferri iussit, in quibus nomina eorum consignata erant, qui mercede mactati essent: ἦν ὀνόματα ἐγγεγραμμένα Σωτήρος Σωσιγένους Βίωνος Ἀπόλλωνος Δίωνος. εἰς ἃ ἀποβλέψας ὁ βασιλεὺς εἶπεν . . . ἐὰν ἀφέλῃς τοῦ Σωτήρος τὸ σῶ, καὶ τοῦ Σωσιγένους τὸ σι, καὶ Βίωνος τὴν πρῶτην συλλαβὴν βι, καὶ τὴν τελευταίαν τοῦ Ἀπόλλωνος, εὐρήσεις σαυτὸν ἀπειληφότα κατὰ τὰς σὰς ἐπινοίας. Apertum est illarum literarum compositione non effici quod efficiendum erat nomen Σωσιβίου. Itaque pro Ἀπόλ-

λωνος *) scribendum Ἀπολλωνίου, Δίωνος autem, quod ad praesentem causam inutile est et ex dittographia ortum videtur delendum. Vidit haec et ante multos mecum annos communicavit, cuius nunquam sine desiderio recordor, K. Lehrsius. Exercit. philol. II p. 21.

Ibid. εἰπόντες δεδωκέναι αὐτῷ τὰς ἡσυχίας εἶχον. Fortasse scribendum εἰπόντων — ἦγεν. De dictione τὰς ἡσυχίας ἄγειν v. ad XI p. 407 c. idemque etiam Aeliano Ep. 10. restituendum est.

XI, 494. a. ταύτας. Malim ταῦτα.

Ibid. b. πυγωνιαῖον. Scripsi πυγωνιαῖον.

Ibid. De Antiphanis loco v. ad X p. 446 c.

Ibid. e. In Eubuli loco revocavi librorum scripturam εἰθ' ὑπώμνυτο. Dindorfius εἰτ' ἐπομνύτω. Vs. 3. αὐτὸς scripsi pro αὐτὸν (Dind. αὐτὸν) et vs. 4. οἶνος pro οἶνον, et cum Corae αὐτὸ pro αὐτὸν (Dind. αὐτὸ).

XI, 495. a. συνδέσεις. Schweigh. συνθέσεις. Mox Ἀττικοί corruptum videtur. Verba κοίλοις ἐν προάροις non Pamphyli sunt, sed particula poetae a Pamphilo citati.

Ibid. b. In Ionis verbis ἀφύσαντες pro ἀφύσσοντες dedi cum Bergkio. Statim καθιερωμένον scripsi pro καθιερώμενον.

Ibid. d. Hipponax ὁ παῖς γὰρ ἐμπεσὼν κατήραξεν. Ne κατέρρηξε tentetur prohibet incertus scriptor ionicus Stobaei Flor. XXVIII, 18. et Babrius fab. 115, 10. ubi ἀράσσειν est confringere. In eiusdem poetae loco statim sequente fortasse πίνοντες pro ἔπινον scribendum est. Phoenicis Colophonii iambos non recte tractavi Choliamb. p. 144. Pro ἱστόρων libri fere ἀστέρων habent, Dindorfius ex L dedit ἀστέων. Correxī cum Hauptio Berichte der Sächsischen Gesellsch. vol. I p. 417. ἱστόρων et vs. 3. pro ἐὼν posui ἔην. Ibid. erat χρυσῆν. Pro Θαλῆς malim Θαλέης.

Ibid. e. In altero eiusdem Phoenicis fragmento vs. 2. χωλοῖσι δακτύλοισι τήτέρῃ σπένδει, pro τήτέρῃ fortasse τήμερον scribendum, ut Diei libatum esse dicatur. Vs. 3. τρέμων οἶον

*) Ἀπόλλων num in Graecia viri nomen fuerit dubito. Ἀπολλωνίσκος servi nomen est apud Athenaeum XIV p. 636. f.

περ ἐν βορητῷ νωδός. Fort. ἐν βορητῷ λωπος i. e. ἄλωπος. Sed fortasse non integer locus ab Athenaeo appositus est, vel scribendum τρέμων οἶον γέρων βορητῷ νωδός.

Ibid. f. In Philochori loco Ἀθήνησι scripsi pro Ἀθήναζε.

XI, 496. c. Ἀλέξανδρος ἐν Τίγονι. Scripsi Τιγονίῳ. V. Hist. crit. p. 346. et Fragm. Com. IV p. 554.

Ibid. d. τὸ ποτήριον τοῦτο ἔξορθόν ἐστι. Pro ἔξορθον, quod nihili est, possis ὀρθόν, praetuli tamen δίορθον, quod errore proclivi in ἔξορθον abiit.

XI, 497. a. Diphilus πιεῖν δ' ἔτι ἀδρότερον ἐκ τῶν. Libri πιεῖν γέ τι ἀδρότερον ἢ τῶν. In Epinici loco tres personas colloquentes induci ante Dobraeum vidit Schweigh. qui vs. 4. περιάγεις; pro περιάγει recte dedit. Vs. 5. χωροῦντα δύο χάσας, ὃν οὐδ' ἂν ἐλέφας. Sic libri, χωροῦν correxit Dobraeus, qui οἶον οὐδ'. Ego delevi ὃν, quamquam videndum ne praestet οὐδέ i. e. ὃ οὐδέ. Vs. 7. τοῦτό γ' ἐκπέπωκα. Ita correxi editum τοῦτο πέπωκα.

Ibid. b. τοῦ τρίτου pro τοῦ ὅντου Dobraeus. Tum δίκερας scripsi pro κέρας. Statim pro ὑπὸ τοῦ πρώτου malim ἐπὶ τοῦ πρώτου. Ib. post βασιλέως excidisse videtur ὥς.

Ibid. c. In ithyphallico carmine e P. recepi τὸ δίκερας. Male Porsonus sequente Dindorfio κέρας τόδ'. Vulgo τοδὲ κέρας. Vid. G. Kramer Griechische Tongefässe p. 127.

Ibid. d. Hedyli carmen:

ζωροπόται, καὶ τοῦτο φιλοξεφύρου κατὰ νηόν
τὸ ὅντον αἰδοίης δεῦτ' ἴδιδ' Ἀρσινόης.

ubi recte fortasse edidi ναὶ τοῦτο. Vs. 5. pro σύνθημα, quod fortasse servandum erat, scripsi σύσσημα. Ibid. γέγωνεν scribendum ex B pro γεγωνεῖ. In fine carminis indicavi lacunam.

Ibid. f. De Philemonis loco cf. Com. gr. IV p. 30.

XI, 498. a. Μελαμποδείας edidi pro Μελαμποδίας. In Hesiodi loco

καὶ τότε μάντις μὲν δέσμον βοὸς αἶνυτο χερσίν,
scripsi Μάντης. Nomen proprium requiri sequentia ostendunt; deditque id ipsum cod. A ex quo μάντης enotatum video. Mantes idem qui Μάντιος dicitur in Odyss. 15, 244 filius Melampodis, ut Iphiclus, qui sequente versu commemoratur, Phylaci filius est. Cf. quae dixi in Herme vol. I p. 327.

Ibid. c. In Anaximandri fragmento restitui ionicas formas. Erat λείην — τοῖς συμμάχοις — Ποσειδῶν — ἑαυτῷ — et ἀπέπλωεν ex V. Verba αὐτῷ καὶ πάλιν secluserit Dobraeus, qui ἔχων scripsit pro ἑλῶν.

Ibid. Nauckius in Euripidis loco σκύφος τε μικρός.

XI, 499 a. Aleman ὅκκα θεοῖσιν ἀδη πολύφοινος ἑορτά. Ita Bergk, libri πολύφανος. Praestat fortasse πολύφαμος, ut voluit Fiorillo. Vs. 5. γάλα θεῦσα Bergk. Ultimo versu legebatur ἀργυφέον τε ex VL. ἀργειοφρονται Λ, ἀργειοφόνται BP. ἀργειφόντα coniecit Bergk. Fortasse verum est quod posui ἀργιοφόντα.

Ibid. b. In Stesichori loco πῖνεν pro πῖεν recte Bergk.

Ibid. c. Erat Δίφιλος ἐν — Λυγκεὺς δ' et οἰνοχοεῖτο.

Ibid. d. In Rhiani carmine κρέα scripsi pro κρέας. De genetivo πάντων v. Anal. Alex. p. 211.

Ibid. e. Diphilus ἔχον βαδίζειν. Schweigh. ἔχοντα βαδίζειν, Herwerdenus Obs. crit. p. 125. ἔχοντα βαίνειν, quibus nihil lucramur ad sensum loci aperiendum.

XI, 500. a. κλέος ἔλαβον (σκύφοι) οἱ Βοιωῖοι λεγόμενοι, χρησαμένου διὰ (κατὰ?) τὰς στρατίας πρώτου Ἡρακλέους τῷ γένει. διὸ καὶ Ἡρακλεωτικοὶ πρὸς τινῶν καλοῦνται. In his Ἡρακλεωτικοί, quod optimi libri AB omittunt, imperite suppletum est in PVL. Debebant Ἡράκλειοι. Cf. ad III 153 c. Herculeum poculum (Ἡρακλέους μέγα ποτήριον) commemorat Diodorus Sic. XVII 117.

Ibid. ἐπὶ ξένια scripsi pro ἐπὶ ξενία.

Ibid. b. Παρμένων φησὶν ἐν τῷ περὶ διαλέκτου. Scripsi διαλέκτων, nisi potius fuit περὶ [αἰολίδος] διαλέκτου.

Ibid. c. ἀλλὰ πολὺ τὸ πανούργον καὶ τὸ θηριῶδες. Si hoc scripsit Ephorus, τὸ θηριῶδες ad vulpeculae astutiam referendum fuerit. Cfr. Diphilus VI p. 225 a. τότε — τὸ γένος ὥσπερ θηρίον ἐπίβουλόν ἐστι τῇ φύσει.

Ibid. d. εἰς παλάθης συριακῆς τρόπον πλάττοντες. In B συκῆς super συριακῆς scriptum est. Non credibile est, apud Syros peculiarem quendam ficorum compingendarum modum obtinuisse; accedit quod Syriacas ficus neque Athenaeus, qui pluribus locis de variis ficuum generibus uberrime disputat, neque Plinius aliusve scriptor, si recte memini, commemorat.

Eam ob causam Συριακῆς in Athenaei loco mihi valde suspectum est natumque videtur ex συκῆς, quod interpretationis causa ad παλάθης adscriptum fuerit. Ibid. fortasse scribendum τούτου δὲ καὶ πολὺ ἥδιον.

Ibid. e. In Antiphanis loco τῷ σατραποπλούτῳ egregia est Dobraei coniectura, libri σαπροπλούτῳ.

Ibid. f. οἱ προγαστορες. Dobraeus ὅσοι προγαστορες. In Rhintonis loco idem post ἐλατῆρα supplevit ἀλφίτων.

XI, 501. a. χαλκίον scripsi pro χαλκεῖον. V. Vindicias Strab. p. 91.

Ibid. c. Verba ἀμφίθετος καὶ secluserit Dindorfius praeunte Schweighaeusero.

Ibid. f. In Ionis fragmento addidi φιάλας, praeunte Bergkio.

XI, 502. a. τῆς δὲ ἀργυρίδος φιάλης. Nescio an φιάλης delendum sit.

Ibid. b. Cratini versum sic scripsi χρυσίδι σπένδων κέκραγε, τοῖς ὄφεσι πιεῖν δίδου. Vulgo legitur γέγραφε et δίδους.

Ibid. De Aristophanis loco, in quo Nauckius ὁ καιρὸς ὁ φιλετήσιος malebat, v. Bergkium p. 1102. Alexidis locus nondum emendatus est. Vs. 4. Porsonus κεκραμένον. Vs. 5. fort. scribendum καὶ τῆς ὁμονοίας δύο, τί νῦν μὴ κωμάσω;

Ibid. c. Post αὐτόθι adieci νόμον. In Meleagri verbis aut δέδωκε scribendum pro διέδωκε, distribuebat, aut αὐτοῖς pro αὐτῷ.

Ibid. d. In fragmento scriptoris, cuius nomen excidit, fortasse scribendum est εὐκαιρότατα παραχέων. In sequente Dioxippi loco pro ψυκτῆρας scripsi ψυγέας. V. Com. graec. IV p. 543.

Ibid. e. Menandri locum Dobraeus ita scribi voluit προῦπινεν αὐ (ἄν) τοὺς ἀθλίους ἀπολλύων. Libri προῦπινεν αὐτούς, Bentleius προῦπινεν αὐτοῖς. In Epigenis fragmento emendavi εἴτ' οἷσις μόνος. Vulgo εἰσοίσεις. In Strattidis loco Dobraeus dedit κοτύλη hoc sensu, prae inopia mensuram sui panis adeo contrahit, ut pro quoque choenice tantum cotylen ponat.

Ibid. f. Alexidis locus ita scriptus erat εἰς τὴν κατάλυσιν

ἡσύνην αἰθῶν ἀνὴρ. Correxī εἰς τὴν κατάλυσιν ἥγον, ἣν δ' αἰθῶν ἀνὴρ. Vs. 7. Ἰσως ἐτέρας adieci ex VI p. 230.

XI, 503. a. In Euphronis fragmento scripsi τὸ τευτλίον δὲ σεῦτλα. Vulgo τὸ σευτλίον δὲ τεῦτλα. Vidit iam Schweighaeuser.

Ibid. b. Antiphanes ὁ δὲ καλὸς πῖλος, κάδος, ψυκτήρ. Sic Dobraeus. Ibid. Καρίνη scripsi cum Fabricio pro Κάρονη.

Ibid. c. Antiphanes ἔσται πότος. Legebatur πότος ἔσται. Post κναθίζειν γὰρ exciderunt lacunae signa.

Ibid. d. E Nicandro Thyatireno docetur ψυκτήρια esse ἀλσώδεις καὶ συσκίους τόπους, ἐν οἷς ἔστιν ἀναψῆσαι. Idque deinceps confirmatur Aeschyli loco et Euripidis e Phaethonte ψυκτήρια | δένδρεα φίλαισιν ὠλέναισι δέξεται. Pro δένδρεα recte Dobraeus δένδρων. Ceterum Matthiaeus ista Meropis verba esse suspicatur, locum ubi Phaethon sepeliatur demonstrantis. Quae parum probabilis coniectura est, quamvis Welckerum adstipulatorem nacta in egregio opere quo de graecis tragoediis explicuit. Mihi Solis verba esse videntur, Phaethontem ut ne periculosum iter ineat obtestantis. Apertissime comparari possunt hic Ovidii Metam. II 76:

forsitan et lucos illic urbesque domosque
concipias animo delubraque ditia donis
esse; per insidias iter est formasque ferarum.

Haec si vera sunt, apertum est addendam esse quae ante ψυκτήρια facile oblitterari potuit particulam οὐ. Integra si extaret Euripidis fabula, in aliis etiam locis puto Ovidium cum graeco poeta consentire intelligeretur. Ex eadem Solis oratione partem servavit Clemens Alex. Paed. III, 2. μὴ θίγῃς ἡνιῶν ἄπειρος ὢν μηδὲ ἀναβῆς τὸν δίφρον ἐλαύνειν μὴ μαθῶν. Quae ab aliis aliter tentata mihi ita scribi posse videntur:

μὴ μοι θίγῃς τῶν ἡνιῶν ἄπειρος ὢν,
μηδ' ἐπαναβῆς τὸν δίφρον οὐ μαθῶν ἐλᾶν.

Forma ἐλᾶν Euripides usus est in eiusdem fabulae Fragm. X. ex Longino Subl. 15.

πατήρ δ' ὅπισθε νῶτα σειραίου βεβῶς
ἔπνευε, παῖδα νουθετῶν· ἐκεῖσ' ἔλα,
τῇ ῥα στρέφ' ἄρμα τῇδε.

In his quin τῇ ῥα corruptum sit non dubitatur. Unus cod. quum habeat τῇ ῥ' ἔστρεφ', fortasse corrigendum τῇδε στρέφ' ἄρμα, τῇδε cll. Sophocle Oed. Col. 1544. τῇδ', ὡς βᾶτε, τῇδε. Eiusdem fabulae fragmentum decimum septimum ex Stobaeo Flor. 93, 2. ita constituendum videtur:

δεινὸν γε· τοῖς πλουτοῦσι τοῦτο δ' ἔμφυτον
σκαιοῖσιν εἶναι· τί ποτε τούτου' σ' αἴτιον;
ἄρ' ὄλβος αὐτοῖς ὅτι τυφλὸς συνηρετεῖ,
τυφλὰς ἔχουσι τὰς φρένας καὶ τῆς τύχης;

Versu quarto pro τύχης forsan τέχνης scribendum, ut opulenti in artibus nihil videre dicantur. Genetivus pendet a τυφλός. Ita Menander κωφός cum secundo casu coniunxit Aneps. I, 2. Secundo versu vulgo legitur τί ποτε τούτου ταῖτιον. Versu tertio pro συνηρεφεῖ reposui συνηρετεῖ cll. Lobeckio ad Soph. Aiac. 1329. - Ad sententiam cfr. Aristoteles Probl. XXIX, 8. διὰ τί ὁ πλοῦτος ἐπὶ τὸ πολὺ παρὰ τοῖς φανύοις μᾶλλον ἢ τοῖς ἐπιεικέσιν ἔστιν; ἢ διότι τυφλὸς ὢν τὴν διάνοιαν οὐ δύναται κρίνειν οὐδὲ αἰρεῖσθαι τὸ βέλτιστον. Eandem expressit poeta in Polyido (Fragm. X) apud Stobaeum Flor. 95, 7:

πλουτεῖς· τὰ δ' ἄλλα μὴ δόκει ξυνιέναι·
ἐν τῷ γὰρ ὄλβῳ φανότῃς ἔνεστί τις,
πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε διὰ τὸ δυστυχεῖς.

Ita enim primus horum versuum scribendus est; vulgo soloece μὴ δοκεῖς ξυνιέναι. Denique ad Phaethontem referenda suspicor quae leguntur apud Plutarchum Tranquill. an. p. 463 a. τὸ τοῦ τραγικοῦ Μέρωπος πέπονθας, οὐδ' ὡς ἐκεῖνον εὐδαιμονίζων ὁ ὄχλος ἐξέπληξε τῶν φυσικῶν παθῶν. Latet in his tragici poetae trimeter: εὐδαιμονίζων ὄχλος ἐξέπληξέ με. Quae a Merope Euripideo dicta fuisse suspicor post gratulationes faustasque acclamationes chori Fragm. III, 30—33. Exerc. philol. I p. 38.

Ibid. e. In Antiphanis loco ἔχε pro ἴσχε dedit Dobraeus.

XI, 504. a. Menander παῖ ταχὺ τὸ πρῶτον περισόβει. Ita Töppel de Fragm. Com. II p. 13. emendavit librorum scripturam καὶ ταχὺ πάλιν τὸ πρῶτον περισοβεῖ, praeunte Cobeto qui πάλιν delevit et περισόβει scripsit.

Ibid. e. γοργείοισι scripsi pro γοργείοισι.

XI, 505. c. τοὺς προτέρους Dobraeus; vulgo τοὺς πρώτους. Statim erat Χαλκηδόνιον.

Ibid. De Aristotelis loco vide fuse disputantem Dobraeum Advers. II p. 337.

Ibid. e. ἡ καλὸν γε αἰ' Ἀθῆναι καὶ νέον τοῦτον Ἀρχιλογον ἐννέοχασιν. Si dicti vim recte capio, καὶ delendum fuerit. Mox παρὰ Πλάτωνος seclisit Dindorfius praeceunte Rosso.

Ibid. Timon Phliasius Πλάτων ὁ πεπλασμένα. Ita Nauckius, libri ὁ Πλάτων πεπλασμένα, vulgo Πλάτων πεπλασμένα.

Ibid. f. σχετλιώτερον. Malim cum PVL σχετλιώτατον.

XI, 506. a. οἱ πέμπτω ἔτι Casaubonus, libri οἱ ἔτι, Kroschel Progr. schol. de temporibus etc. Erfurdt. 1859 p. 10. ἄτε Revocandum puto οἱ ἔτι.

Ibid. b. ἐν δὲ τῷ Εὐθυδήμῳ Εὐθύδημον καὶ τὸν ἀδελφόν. Sic Dindorfius, libri ἐν δὲ τῷ Εὐθυδήμῳ καὶ τὸν ἀδελφόν. Hinc scripsi ἐν δὲ τῷ Εὐθυδήμῳ καὶ τὸν ἀδελφόν.

Ibid. c. εἰς φῶς λέγεσθαι. Dobraeus εἰς φῶς ἄγεσθαι. Tum erat Ἀκαδημαϊκοῦ. Malim nunc ἀκαδημικοῦ. Cf. p. 9. De verbis ἔτι πρόκωπον v. Dobraeum.

Ibid. d. κατηγορίας. Malim κακηγορίας. Tum Περικλέους Dobraeus, libri Ἀλκιβιάδου. Ibid. δ' αὐ τοῦ Schweigh. pro δ' αὐτοῦ. Statim pro Σοφοκλέους Dobraeus Περικλέους. Ibid. erat τοῦ ἐπιγραμματος.

XI, 507. b. In Hegesandri loco ἐδόκει γὰρ Πλάτων φθονερὸς εἶναι καὶ κατὰ τὸ ἦθος οὐδαμῶς εὐδοκίμεῖν, scribendum opinor εὐδοκίμει.

Ibid. συγγενόμενος. Malim συγγινόμενος.

Ibid. c. πᾶσι τοῖς Σωκράτους μαθηταῖς ἐπεφύκει μητρὶα ἔχων διάθεσιν. Nonne ἐπεπεφύκει? Tum κρώζειν Dobraeus, κράζειν Iacobsius, κρατεῖν libri. Fortasse κραγεῖν. Quod verbum de κορώνῃ dici non sine exemplo est.

Ibid. e. In loco homerico ἀνδρότητα revocavi. Corrigunt ἀδρότητα. Bekkerus ἀρετῆτα.

X, 508. a. Δράκοντος καὶ αὐτοῦ τοῦ Πλάτωνος καὶ

Σόλωνος. Transposui Δράκοντος καὶ Σόλωνος καὶ αὐτοῦ τοῦ Πλάτωνος. Sed etiam alia hic corrupta sunt.

Ibid. b. εἰ καὶ πασῶν ἔστιν αὕτη βελτίων. Pro ἔστιν scripsi εἴη.

Ibid. d. ὅπερ οὐχ εὐρίσκομεν. Delevi ὅπερ cum Dobraeo. Statim post διάβολοι γερόμενοι addendum esse suspicor εὐρηγται, quod ante Εὐφραῖος facile oblitterari potuit.

Ibid. f. Pro ἐπεσφάγη Nauckius ἀπεσφάγη.

XI, 509. a. Τιμόλαος. Ita pro Τίμαιος e Diogene Laertio correctum est. Ibid. erat Ἀκαδημαϊκῶν. Cf. ad p. 506. c.

Ibid. c. De Ephippi loco dictum est Com. gr. III p. 332. et edit. min. p. 662. Vs. 1. εὐστοχος. Dobraeus εὐτροχος. Si quid mutandum est, malim εὐστομος. Vs. 4. scribendum videtur ληψιλογομίσθῳ vel διψιλογομίσθῳ. Cod. A λιψιρομίσθῳ. De ceteris vide l. l.

XII, 510. a. Alexis ἄνθρωπος εἶναι μοι Κυρηναῖος δοκεῖ. V. de hoc versu Herwerden Observ. crit. p. 76.

Ibid. b. φήσας ἀσμένως ἀπηλλάχθαι αὐτῶν ὥσπερ τινὸς δεσπότην. Pro αὐτῶν cod. B habet αὐτοῦ, quod si eadem Veneti scriptura est, sine controversia praeoptaverim. Cf. Plato Rep. I p. 329 c. ἀσμενέστατα μέντοι αὐτὸ (τὸ χοῦσθαι ἀφροδισίοις) ἀπέφυγον, ὥσπερ λυτῶντά τινα καὶ ἄγριον δεσπότην ἀποφυγάν.

Ibid. d. Empedocles

τὴν οἷ γ' εὐσεβέεσσιν ἀγάλμασιν ἱλάσκοντο
γραπτοῖς τε ζωοῖσι μύροισι τε δαιδαλεόμοις.

Scripsi ἱλάσκοντο pro ἱλάσκονται (postulat hoc imperfectum ἦν) et γραπτοῖς τε pro γραπτοῖς δέ. Pro ζωοῖσι, quod de simulacris deae intelligunt, malim tamen ξοάνοισι.

Ibid. ξανθῶν τε σπονδὰς μελίτων ῥίπτοντες ἐς οὐδαν. Pro ξανθῶν Porphyrius Abst. II, 21. ξουθῶν, quod qui recepit Karsten Empedocl. p. 270. μελίτων pro μελισσῶν dictum statuit, quae etiam Lobeckii Pathol. p. 379. sententia est. At quid impedit quo minus μελίτων ad μέλι referatur? Hoc si verum est, intelligitur ξουθῶν prorsus esse reiciendum. Hoc enim adiectivum cuius etymon pridem evanuit, agilem potius et celerem denotare videtur quam flavum, quem significatum qui antestantur grammatici exemplum, quod sciam,

attulerunt nullum. Ab eo quod deflexum est viri nomen *Ξοῦθος* Herodianus Dict. sol. p. 42, 8. componit cum nominibus *Βοῦθος* et *Νοῦθος*, quae mihi composita esse et pro *Βούθος* et *Νούθος* dicta videntur, quemadmodum *Βόηθος* dictum est pro *Βοήθος*, *Πέριθος* pro *Περίθος*, *Ἀλκιθος* pro *Ἀλκίθος*, *Δαῖθος* pro *Δαίθος*. Exercitt. phil. II p. 22.

XII, 511. b. ἀλλὰ τὰ μέγιστα βλάπτεσθαι προενεχθέντας ὑπ' αὐτῆς. Malim παρενεχθέντας. Statim pro ἐκδούς ἐαυτὸν ἔρωσιν praetulerim ἐπιδούς.

Ibid. d. μᾶλλον τὸν τῶν νῦν. Interposui τόν. Tum pro ἀνεύρετος Coraes ἀνάγνυτος, Hemsterhusius ἀνθεύρετος. Neutro opus est, si ἀνεύρετος intelligas de vita, quae destituta est novis luxuriae instrumentis.

XII, 512. c. In Simonidis loco erat *θυνητῶν* et *ξηλωτός*.

Ibid. f. Scripsi *χαριέστατον* pro *χαριέστερον*, quod ferri non potest, quamvis homericus locus obiter inspectus id commendare videtur.

XII, 513. a. Erat *Ὀρεστείαν*. Cf. *Hermes* vol. I p. 327.

Ibid. d. In Sophoclis loco Porsonus νοῦν δεῖ pro νόει, Bergkii autem ad Theogn. 215. *χρῶμα* pro *σῶμα*.

XII, 514. b. φυλάσσουσὶ τε αὐτὸν (Persarum regem) καὶ τριακόσiai γυναῖκες, ὥς ἱστορεῖ ὁ Κυμαῖος Ἡρακλείδης. Post τριακόσiai excidisse suspicor ξ' i. e. ἐξήκοντα. V. ad XIII p. 557 b. In sequentibus χρῆται δὲ αὐταῖς καὶ πολλάκις ὁ βασιλεὺς, scribendum χρῆται δὲ αὐταῖς καὶ παλλακαῖς sive παλλακίσιν. Post βασιλεὺς praeunte Dobraeo indicavi lacunam.

Ibid. e. Chares Mitylenensis εἰς τοῦτο ἦκον τρυφῆς. Malim εἰς τοσοῦτον, ut Xanthus p. 515 d. εἰς τοσοῦτον ἦλθον τρυφῆς. Et sic optimi quique scriptores loquuntur.

XII, 515. d. Legebatur ἢ ὁ εἰς αὐτὸν ἀναφερομένης ἱστορίας συγγεγραφώς. Mox ἀναγωγῆς pro συναγωγῆς scripsi cum Iohnsio.

Ibid. e. Clearchus μὴδ' αὐτοῖς ὅλως. Malim μὴδ' ὅλως αὐτοῖς.

Ibid. f. τὰς τῶν ἄλλων γυναῖκας. Probabiliter Larche-

rus τὰς τῶν δούλων γυναῖκας. Eodem errore apud Sophoclem Oed. R. 719. legitur ἔρριψεν ἄλλων χερσὶν εἰς ἄβατον ὄρος, ubi scribendum videtur ἔρριψε δούλων *).

XII, 516. a. Verba *γυναικῶν ἀγῶνα* secluserat Schweighaeuserus.

Ibid. c. Principibus artis coquinariae auctoribus enumerates ita pergit: πρὸς τοῦτοις δὲ *Στέφανος Ἀρχύτας Ἀκέστιος Ἀκασίας Διοκλῆς Φιλιστίων*. In his quum *Ἀκέστιος*, cuius nominis exemplum etiam apud Pausaniam I, 37, 1. habemus, et *Ἀκασίας* nonnisi diversae eiusdem nominis formae sint, aut alterutrum delendum suspicor aut interposito ἢ scribendum *Ἀκέστιος ἢ Ἀκασίας*, quemadmodum etiam aliis locis Athenaeus loquitur, ubi de vera nominis forma incertus haeret, e. c. IX p. 393 e. *Βοῖος ἢ Βοιώ*. Cf. Lobeck Pathol. Prol. p. 505. De Archyta v. Anal. Alex. p. 354.

Ibid. d. De Alexidis loco vide Com. graec. ed. min. p. 733. ubi primos versus fortasse rectius ita edidi:

ἔτι δέ σοι παρὰ τοῦτο κἀνδανλόν τινα
παραθήσομεν. B. κἀνδανλον; οὐκ ἐδήδοκα
[κἀνδανλον] οὐδ' ἀκήκο' οὐδεπώποτε.

Vs. 1. possis πρόσσει. Vs. 5. revoca πάνυ πολὺν δ' ἐγὼ, ut recte olim scripsi ex PV. Vs. 7. *χόρια μὲν ποιήσομεν* Herwerdenus Nov. Add. crit. p. 32. Vs. 14. pro *χόριον* (libri χορεῖον) Bergkii *θροῖον*.

XII, 517. b. τοῖς πολλοῖς malim pro πολλοῖς.

Ibid. c. καὶ αὕτη ἀλύσει δέδεται. Ita Schweigh. pro αὐτῇ, quod vide ne λυτῇ catena solubili scribendum sit.

Ibid. e. Legebatur τῶν παρόντων καὶ προπίνουσι. Transposuit Dobraeus.

*) Malim nunc ἔρριψε βάλλων χερσὶν εἰς ἄβατον ὄρος, in quo χερσὶν pervulgato usu ex abundanti additum est. Vide ne longe abeam Lobeckium ad Aiac. 310. Quod Nauckius Bulletin de l'Acad. de St. Pétersb. VI p. 42. voluit ἔρριψε δμῶων χερσὶ non excusatur poetae exemplo qualis est Quintus Cal. 9, 341. Nec Pindarus scripsit Pyth. VIII 47. *νωμῶντα πρῶτον ἐν Κάδμου πύλαις*, sed *νωμῶντα Κάδμου πρῶτον ἐν πύλαις*.

Ibid. f. εἰσάγουσι supplevit Schweighaeuserus. Ibid. ἐπιβέβληται scripsi pro περιβέβληται et p. 419 a. adieci μάλλον.

XII, 518. d. πεπόννηκα pro πεπονηκέναι Nauckius.

Ibid. e. ἐπιχωριάζειν δὲ παρ' αὐτοῖς (Συβαρίταις) διὰ τὴν τροφὴν ἀνθρωπάκια μικρὰ καὶ τοὺς σκωπαίους, ὡς φησιν ὁ Τίμων, τοὺς καλουμένους παρὰ τισι στίλπωνας. Verissime Theophilus Roeperus loco Timonis se Timaei nomen requirere mihi indicavit. Mox lit. f. recte Ven. Μασσανάσσης habet pro Μασανήσσης. Vide Suidam s. v. Θύον emendatum in Anall. Alex. p. 151. Exerc. phil. II p. 22.

XII, 519. b. αἰεὶ τούτων τοῖς παιδίοις scripsi Casaubonum secutus. Vulgo αἰεὶ τούτοις.

Ibid. f. τοὺς πότους Dobraeus; vulgo ποταμούς.

XII, 520. a. In oraculo Pythiae Schweigh. εὐτ' ἂν δέ pro εὐτ' ἂν δή.

Ibid. b. Scripsi ἐγένετο δ' οὖν pro ἐγένετο οὖν. Statim recte Dindorfius καὶ ante τοῦτον καταφυγόντα deleri voluit.

Ibid. c. Schweigh. καὶ πολλῶν τῆς ἀπωλείας.

Ibid. d. Aristoteles καὶ ἅμα αὐλούντων ἀκούοντες οἱ ἵπποι οὐ μόνον ἐξωρχήσαντο ἀλλὰ καὶ — Scripsi διωρχήσαντο. Sequitur locus Charontis Lampsaceni, cui ionicas formas restitui, edebatur εἰς — ὦν — ἐπράθη — Καρδιηνοῖς — ἔστειλεν — ἀποδειχθεῖς — τοῖς συμποσίοις — τοῖσι προσθίοις ὠρχοῦντο — οὖν — ἀφικομένη — εἰς — ἐκέλευσα αὐλεῖν.

Ibid. f. ὅσα οἱ ἵπποι τῶν Καρδιηνῶν ἐξεπιστάτατο. Malim ἐξεπιστέατο. Exercit. phil. II p. 22. Hoc postea coniecit etiam Cobetus Philostr. p. 35. Doleo operas non paruisse.

XII, 521. a. ἐφ' ᾧ seclusi et τούτῳ συμφωνήσαντος partim scripsi ex B pro οὕτῳ συμφρονήσαντος.

Ibid. b. In Phylarchi loco ἑταῖρα, ut glossema vocis κοινή, delendum et, ne similia a similibus seiungantur, verba καὶ τὴν ἐλευθέραν — ἀκολουθούσης αὐτῇ μιᾶς θεραπαινίδος post κοινή transponenda esse suspicor.

Ibid. c. ἔγραψαν νόμον — τοὺς εἰς τὰς θυσίας καλοῦντας πρὸ ἐνιαυτοῦ τὴν παρασκευὴν ποιεῖσθαι, ἵνα ἀξίως ποιούμενοι τοῦ χρόνου τῶν θ' ἡματιῶν καὶ τοῦ λοιποῦ κόσμου προάγῳσιν εἰς τὰς κλήσεις. Casaubonus πρὸ ἐνιαυτοῦ

τὴν κλήσιν ποιεῖσθαι ἵνα ἀξίως ποιούμενοι (Schweigh. ποιούμεναι) τοῦ χρόνου τὴν παρασκευὴν τῶν θ' ἡματιῶν etc. Ita sane rem narrat Plutarchus Sept. Sap. Convivio, abs quo si esset, locus ita conformari posset ut verba τῶν θ' ἡματιῶν καὶ τοῦ λοιποῦ κόσμου post παρασκευὴν transponerentur.

Ibid. d. Erat μὴδὲ τοὺς — μὴδὲ τοὺς, quod fortasse ferendum erat. In sequentibus τὰ σώματα ἐξέριψαν καὶ ὑπὸ θηρίων εἶσαν διαφθαρήναι, Phylarchus scripserat sine dubio διαφορηθῆναι, quod proprium in hac re verbum est.

Ibid. e. Seclusi γὰρ et lit. f. post ἀναφορὰν lacunam indicavi.

XII, 522. a. τὸν τῶν Ὀλυμπίων τῶν πάντῳ ἀγῶνα scripsi ex A pro τὸν πάντῳ ἀγῶνα.

Ibid. d. In Clearchi loco erat δεύτερον, quod ὕστερον scribendum erat.

Ibid. e. Scripsi Κάρβιναν pro Καρβίναν. In sequentibus malim ἐξ ἧς [τοὺς] παῖδας.

Ibid. f. ὅσους ὑπεδέξαντο VL. οὓς ὑπεδέξαντο ABP. Scripsi ὅσους ἀπεδέξατο praeunte Schweighaeusero.

XII, 523. a. Ἰαπύγων τε αὐτὸ τὸ γένος ἐκ Κρήτης ὄν, τῶν κατὰ Γλαύκου ζήτησιν ἀφικομένων καὶ κατοικησάντων, οἱ μετὰ τούτους λήθην λαβόντες τῆς Κρητῶν περὶ τὸν βίον εὐκοσμίας εἰς τοῦτο τροφῆς — ἦλθον, ὥστε πρῶτοι τὸ πρόσωπον ἐντριψάμενοι καὶ προκόμια περιθετά τε λαβόντες στολὰς μὲν ἀνθινὰς φορῆσαι κτλ. De Cretica Iapygum aliarumque Italiae inferioris gentium origine, sive vera sive fabulosa, certe a multis scriptoribus tradita et credita, aliquanto plura afferri possunt quam factum est ab Carolo Hoeckio in Cretae vol. 2. p. 382. Quod autem Glaucum nominat Athenaeus pro Daedalo, non dubium est quin memoriae errore factum sit, cuius haec causa est, quod scribentis animo observabantur quae de Glaucō, Minois filio, apud veteres tradebantur similia. Vid. Hygin. fab. 136. et Apollodor. 3, 3, 1. Non recte igitur vir doctus de Glaucō cogitabat Anthedonio. Sed in verbis Athenaei nonnihil vitiatum est. Scribendum enim Ἰαπύγων τε αὐτὸ τὸ γένος ἐκ Κρήτης ὄντων, κατὰ Γλαύκου ζήτησιν ἀφικομένων etc. In sqq. particulam τε post πε-

ρίθεται expunxit Lobeck. Paral. p. 476. Praestat ni fallor προκόμια περιθέτας τε cll. Polluc. II 35. Quae sequuntur apud Athenaeum τοὺς δ' ἡγεμόνας — πορθεῖν ἐκ τῶν ἱερῶν τὰ θεῶν ἀγάλματα, προειπόντων μεθίστασθαι τοῖς κρείττοσιν, eorum non haec est sententia praedicentes diis curandum esse ut alio migrent, sed hoc potius illi divinarum rerum contemptores dicebant, potentioribus cedendum esse. Exerc. phil. II p. 23.

Ibid. Post Κολοφωνίων supplevi ἐκβληθέντες, praeunte Niebuhrio Rom. hist. I p. 59.

Ibid. d. In Archilochi loco erat ἐφίμερος.

Ibid. e. Post Ἰταλίαν nescio an Ἑλλήνων exciderit.

Ibid. f. καὶ παροιμία τις ἐγεννήθη ἐπ' αὐτῶν. Scripsi ἐγεννήθη; praeterea malim ἀπ' αὐτῶν. Μοχ τοῦ πεινικῆς scribendum.

XII, 524. b. οἴκοι τὰ Μιλήσια κἀπιχώρια καὶ μὴ 'ν τῷ μέσῳ. De his dixi ad Theocritum p. 457.

Ibid. f. In Calliae versu εἰπὼν ὅτι πράττει non recte scripsi cum Dobraeo pro εἶφ' ὅτι πράσσει, hoc tamen certum est, ad tetrametrum anap. locum revocari non posse.

Ibid. et 525 a. Hermippi fragmentum. Libri χαίρω et πρᾶττομένων. corr. Dobraeus. Vs. 3. vulgo μαλακῶς. Cum eodem scripsi μάλα καλῶς et praeterea addidi δοκεῖ; tum lacunam indicavi, nisi ἀπὸ σώματος delere praestat.

XII, 525. a. In Aristophanis fragm. vs. 1. fort. scribendum ἔπειθ' ὅσοι περ ἦσαν ἐπίδημοι ξένοι. Vs. 2. debebam ἦν τε βόλουν. Cf. Vindic. Aristoph. p. 4. Vs. 5. ὃ δ' ἐς Ἀβυδὸν scripsi pro οἱ δ' ἐς (libri εἰς) Ἀβυδὸν. Postrema verba ἦν δ' ἐκεῖνα πάνθ' ὁδῶ corrigant qui possunt; certum est non potuisse Herwerdenum Add. crit. nov. p. 17.

Ibid. c. In Democriti Ephesii verbis κρόκινα ῥόμβοις ὕφαντα Schweighaeuserus ῥόμβους de figuris interpretatur rhomborum similitudinem referentibus, neque aliter Salmasius ad Hist. Aug. vol. II p. 860. et Boettigerus Vas. Pict. II p. 77. Quae si versa est interpretatio necessario requiritur ἐνύφαντα. In eiusdem scriptoris loco lit. d. scribendum omnino καταπέπασται χρυσοῖς κέγχροις pro καταπέπλασται. κέγχρους autem dicit ornamenta milii granis assimilata. Iisdem artifices di-

stinguebant poculorum et vasorum labra. Hinc apud Hesychium v. κατακερχνοῦται habemus πίνοντας κερχνωτούς, ad quae conferas Athenaeum XI p. 475 b. καρχήσιον dici satuentem διὰ τὸ τραχύσματα ἔχειν κερχροειδῆ. Exercit. phil. II p. 23.

Ibid. αἱ δὲ κεφαλαὶ κατ' ἴσα διειλημέναι ζωοῖς. Haec sensu cassa sunt; fortasse locus lacunosus est scripsitque auctor διειλημέναι ζωωτοῖς διαδήμασιν.

Ibid. e. τὸ δὲ (fort. ὅτι δὲ) νόμιμον τοῦτο μαρτυρεῖσθαι καὶ ὑπὸ παροιμίας τῆσδε «βαδίζειν Ἡραῖον ἐμπεπλεγμένον». Paroemia fuisse videtur metrica, βαδιστέ' εἰς Ἡραῖον ἐμπεπλεγμένον, quae res in multis proverbiiis viris doctis fraudi fuit, velut apud Plutarchum Quaest. gr. p. 298 f. οὐδεὶς εὐεργέτη βοῦν ἔθυσεν ἀλλ' ἢ Πυρραίας. Lege οὐδὲ εἰς εὐεργέτη βοῦν θῦσεν ἀλλ' ἢ Πυρραίας *). Idem Quaest. nat. p. 915 e. σῖτον ἐν πηλῷ φύτενε, τὴν δὲ κριθὴν ἐν κόνει, ubi vulgo φυτεύετε editur. Adde Stephanum Byz. s. v. Ἀλάβανδα, ubi legendum Ἀλάβανδα Καρῶν εὐτυχεστάτη πόλις, et Libanium Orat. vol. II p. 70, 20. ἀνὴρ ἐρῶν Μεσσηνίων δουλότερος; quae non dubium est quin in hunc modum conformanda sint: ἀνὴρ ἐρῶν Μεσσηνίων δουλίστερος. Quae forma adhuc non cognita, tamen similibus, qualia sunt λεπτίστερος ἐνωρίστερος et alia, satis vindicatur. Cfr. Eustathium ad Hom. p. 1441, 11 sqq. Nec apud Latinos scriptores exempla desunt, velut apud Macrobiū Saturn. VII, 12. proverbii loco frequentari dicentem a gulonibus: mulsum quod probe temperes miscendum esse novo Hymettio et vetulo Falerno, quae tam manifesta habent glyconici metri cum logaoedico versu coniuncti vestigia, ut vix dubites quin scribendum sit:

Mulsum quod probe temperes

Miscendum novo Hymettio

Et vetulo Falerno.

Quamquam in primo versu aliquid vitii relictum est. Denique admonere licebit verborum, quibus teste Festo retiarii mir-

*) Hermannus in literis ad me datis (11. Octobr. 1846) versum hunc ita potius scribendum esse monuit τίς δὲ βοῦν ἔθυσεν ἀλλ' ἢ Πυρραίας εὐεργέτη;

millones ludebant: Piscem peto, non te peto; quid me fugis Galle? Quae Sotadeo versu scripta esse fugit Welckerum Syll. epigr. p. 59. et Guil. Corssenum Orig. Poes. Rom. p. 135. Exercit. phil. I p. 23. Carmen a Macrobio servatum Hermannus ad iambicos numeros revocandum existimabat

Mulsum probe quod temperes

Hymettio misce novo et

Vetustulo Falerno.

Ibid. f. In corruptissimo Asii fragmento vs. 1. non intelligo οἱ δ' αὐτως (vulgo αὐτως) φοίτεσκον ὅπως πλοκάμους κτενίσαιντο. Vs. 2. erat Ἥρας. Vs. 3. scribendum cum Lennepio χιονέοις τε. Vs. 4 et 5. ante Naekium Choer. p. 74. inverso ordine legebantur. Eodem auctore scribere debebam αὐτέων, et versu ultimo ἀμφιβραχιονίσαντες ὑπασπίδιον πολεμιστήν.

XII, 526. a. In Xenophanis carmine J. G. Schneiderum secutus ἀβροσύνας dedi pro ἀφροσύνας. Idem postea repperit Dobraeus. Vs. 2. erat τυραννίης. Ib. scribendum es VL. ἐπὶ στρυγερῆς. Vs. 3. malim ἦσαν. Vs. 4. ὥσπερ pro ἥπερ AB. Vs. 5. scribendum putavi χαίτησιν ἀγαλλόμενοι χρυσέῃσιν pro ἀγαλλόμενοι εὐπρεπέεσσιν, codd. ut videtur ἀγαλλόμεν' εὐπρεπέεσσιν. χαίτας χρυσᾶς dicit aureis vinculis constrictas. Cf. Asius p. 525 f.

Ibid. c. Erat πρώι. Mox recte Coraes ὁ δὲ pro ὅθεν.

Ibid. d. Antiphanes πόθεν οἰκῆτωρ; ἢ τις — Dindorf. e C πόθεν οἰκῆτωρ εἰ; τίς — vulgo π. οἰκῆτωρ; ἢ τίς —

XII, 527. a. ὅπως et litt. c. καὶ ante ἐκτενέστερον seclusi.

Ibid. f. Posidonius ὥστε καὶ προσαποφέρειν πολλὰ καὶ κατανυμένους πρὸς χελωνίδος πολυκρότου ψόφον. Ita vulgo haec eduntur, sine sensu, quantum video. Post πολλὰ commate erat distinguendum et pro κατανυμένους requirebam nominativum. Cohærent enim haec cum superioribus τοῖς γραμματέοις ἐνδαιτώμενοι καὶ γαστριζόμενοι, quibus iam inferuntur haec καὶ κατανυόμενοι. Ac habet hoc ipsum Athenaeus p. 210 f. ubi eundem Posidonii locum affert. Sed κατανυόμενοι quid h. l. significare possit prorsus non intelligitur. Itaque scripsi κατασανυόμενοι, quod recte coit cum

sequentibus πρὸς χελωνίδος ψόφον, sive id de saltantibus intelligas sive de iis qui voluptuose degunt.

XII, 528. b. διόπερ ὑπὸ Ῥωμαίων ἀνήκεστα δεινὰ ἔπαθον. Seclusi δεινὰ manifesto explicationis causa ad ἀνήκεστα adscriptum; viderat Casaubonus.

Ibid. c. καὶ ante ἔνδεκα deleverim. Tum Schweigh. edidit οὐδενὸς βοηθοῦντος, συνευδοκούντων Ῥωμαίων, libri οὐδὲ συνευδοκοῦντος Ῥωμαίων, contra historiae fidem. Sed malim συνευδοκοῦν τῷ Ῥωμαίῳ vel συνευδοκοῦν τοῖς Ῥωμαίοις, cum id etiam Romani probarent.

Ibid. e. μάλιστα δὲ Νινύαν τὸν Νίνου καὶ Σεμιράμιδος υἱόν. Ninyae mollitiem attigit etiam Diodorus Sic. II, 21. venustatem Dio Chrysost. XXI p. 509. pulcherrimos barbaros recensens Σέσωτρον τὸν Αἰγύπτιον ἢ Μέμνονα τὸν Αἰθίοπα ἢ Νινύαν ἢ Εὐρύπυλον ἢ Πέλοπα, ubi Eurypylum dubito utrum dicat Libycum illum, Neptuni filium, an Mysium, cuius pulcritudinem miratur Helena apud Quintum IV, 56. Exercit. phil. II p. 23.

XII, 529. a. Scribebatur κατακεκισσρησμένον. Ibid. scripsi τὰ λευκὰ ἐπαναβαλὼν τοῖν ὀφθαλμοῖν, casu genetivo. Vulgo τοῖς ὀφθαλμοῖς, quod ferri non potest. Pro ἐπαναβαλὼν sufficiebat ἀναβαλὼν. Albuginem oculorum sursum tollere extremae lasciviae et mollitiei indicium putabatur. In eandem sententiam Alexis Com. graec. III p. 486. dixit βαυκιζόμενον τὰ λευκὰ τ' ἀναβάλλονθ' ἅμα, de quo v. Iacoby in Adlendis vol. V p. 91. adde Dion. Chrys. XXX p. 26. in descriptione cinaedi τὸ τὰ ὄμματα ἀναστρέφειν, τὸ ἐγκλίνειν τὸν τράχηλον, τὸ ταῖς χερσὶν ὑπταῖς διαλέγεσθαι. Tum βασιλεύσει dedi pro βασιλεύει.

Ibid. b. τελευτῆσαι ἑαυτὸν ἐμπρήσαντα ἐν τοῖς βασιλείοις. Forsan scribendum σὺν τοῖς βασιλείοις. Cf. Diodorus Sic. II, 27. Cum iis quae sequuntur ἐπέθηκε χρυσᾶς κλίνας ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα, cf. Nicolaum Dam. apud Müllerum Hist. fragm. III p. 362.

Ibid. προῦπεπόμφει scripsi pro προπεπόμφει, ut p. 531 b. παρεκεκινήκει pro παρακεκινήκει.

XII, 530. d. Erat Χαλκηδόνιον.

Ibid. e. Phoenicis Colophonii carmen. Vs. 1. ἀνὴρ Νί-

νος τις ἐγένεθ' ὡς ἐγὼ κλύω. Verbum κλύω recte dici prima producta ostendere conatus sum Curis crit. p. 54. persuasique Naekio Choer. p. 224. Frustra, ut nunc opinor, quamvis etiam Babrium fab. 127, 8. scripsisse sciam εἰ δ' ἔστιν εἰπεῖν καὶ βεβούλευσαι κλύειν, ubi Lachmannus edidit καὶ κλύειν βεβούλευσαι, recte improbante Naekio Philol. Gott. VII p. 400. Sed Babrio quod licuit, serae aetatis scriptori et qui haud pauca antiquo poetae non condonanda ausus est, non etiam Phoenici licuisse putaverim. Scripsi igitur mutatione lenissima ἐγὼ κούω. Vs. 3. τάλαντα Eustathius ad Hom. p. 1484, 18. Vulgo καὶ τάλλα. Vid. M. Haupt Berichte der Sächsischen Gesellschaft vol. I p. 414. Ibid. πλεῦνα dedi pro πλέονα. Vs. 4. ὅς οὐκ ἴδ' ἀστέρ' οὐ δίζων ἐδίζητο. Ita libri. οὐδ' ἰδὼν pro οὐ δίζων Casaubonus, ὅς οὐκοι' ἀστέρ' ὄντινῶν ἐδίζητο Hauptius. Suspicebam ὅς οὐτιν' ἀστέρ' οὐδ' ἰδεῖν ἐδίζητο vel ὅς οὐκ ἂν ἀστέρ' οὐδ' ἰδεῖν ἐδίζητο. Vs. 7. οὐ μυθιητής Schweighaeuser, AB οὐ μυθητητής, PL οὐ μὴ θυητής, C οὐ μνήθη, Naekius οὐ μὴν θυητής. Cf. Lobeck. Paral. p. 434. Vs. 12. τὸ σῆμ' ἄδει Naekius, σῆμα ἰδει A. Vs. 14. malim λιμνέων. Vs. 15. Σινδὸς (Σίνδος) pro Ἰνδός Schweigh. Tum vulgo κομητής. Ib. οὐ γὰρ ἀλλά scripsi pro οὐ γὰρ ἄλλα. Vs. 16. ἐγὼ Νίνος πάλαι ποτ' ἐγενόμην πνεῦμα. Non intelligitur quomodo is, qui totam vitam edendo bibendo amando transegit, se nil nisi πνεῦμα fuisse dicere possit; latet haud dubie vitium, quod tollere forsitan aliis continget. Vs. 18. ἔχω δ' ὁκόσον ἔδαισα χῶκός' ἠράσθην. Apud Dindorfium haec ad Naekii (Choer. p. 225) mentem ita eduntur:

ἔχω δ' ὁκόσον ἔδαισα χῶκός' ἠεῖσα
 χῶκός' ἠράσθην.

Contraxi haec praeunte Bergkio in unum versum ἔχω δ' ὁκόσον ἔδαισα χῶκός' ἠράσθην. Vitium praeterea haeret in ἔδαισα, pro quo expectabam ἔδαισάμην. Neque enim de dapibus agitur, quas aliis apposuit Ninus, sed quas ipse devoravit. Corrigendum videtur ὁκόσον ἔδαψα. Vs. 21. erat ἐς ἄδην. Vs. 22. malim ἀργυρέην. Vs. 23. σποδὸς δὲ πολλή χῶ μιτρηφόρος κείμαι. Pro πολλή correxi πελλή ad Com. graec. III p. 431.

XII, 531. d. οὐ μὴν περὶ γε τὴν τοῦ βίου τελευτὴν διητυύχησαν, ἀλλ' ἀμφοτέροι βιαίῳ θανάτῳ διεφθάρησαν. Nonne ηὔτυχσαν? nisi malis οὐ μὴν μέχρ' γε vel ου μὴν ἐπὶ γε.

Ibid. e. ἄλλος — κατεσκευασμένον καλῶς καὶ πρὸς τὸ διαιτηθῆναι κεχαρισμένον. Ita recte pro πρὸς τῷ scripsit Schweighaeuser, sed praeterea reponendum ἐνδιαιτηθῆναι.

XII, 532. b. Theopompus Χαβρίου τοῦ Ἀθηναίου. Cod. B Ἀθηναίων, fortasse igitur excidit στρατηγοῦ. Statim de Atheniensibus legitur ἅπασι γὰρ εἰσι χαλεποί. Suspicio excidisse aliquid, velut ἅπασι γὰρ [τοῖς εὐδοκιμοῦσιν] εἰσι χαλεποί, vel simile quid.

Ibid. c. κατέλειπε scripsi pro κατέλιπε, praeunte Cobeto. Mox pro καὶ δικαίως equidem malim καὶ εἰκότως.

Ibid. d. ἐν τοῖς κύβοις dedi pro ἐν τε τοῖς κύβοις.

Ibid. e. De Heraclide cf. Hist. crit. 432. In fragmento huius poetae καταλαβὼν scripsi pro παραλαβὼν et post vs. 3. indicavi lacunam.

Ibid. f. ἵππων καὶ ἐτέρων πολλῶν ἐπιπολάσαι τὸ πλῆθος. Aut ἑταιρῶν scribendum cum Casaubono aut ἑταίρων.

Ibid. ὥς τ' οὐδ' ἐν τοῖς χωρίοις οὐδὲ ἐν τοῖς κήποις φύλακας ἐφίστα. Scripsi ὅς γ' — καθίστα. aut hoc verum est, aut ὅς γ' οὐδένας τοῖς χωρίοις οὐδὲ τοῖς κήποις φύλακας ἐφίστα.

XII, 533. b. ἔπειτα τὴν οἰκίαν παρεῖχε κοινὴν ἅπασι καὶ δεῖπνον αἰεὶ εὐτελὲς περασκεύαζεσθαι πολλοῖς ἀνθρώποις. Correxi ἅπασιν, ὡς δεῖπνον αἰεὶ. In proximis seclusi εἰσ-
 ιόντας.

Ibid. e. εἰ τοῦτον φίλων πληρώσειεν. Scripsi πληρώσει.

Ibid. f. In Anacreontis carmine dedi πρὶν μὲν ἔχων κερβέριον cum Schweighaeusero pro βερβέριον, h. e. quale gestabant Cerberii (i. e. Cimmerii), vicina olim Lydiae gens, a qua haesit nomen vestimento vili et pauperculo. Cimbros in Phrygia commemorat Antigonos Hist. mir. 123. Tum forsitan καλυμμά τ' (sic codd.) ἐσφηκωμένον. Vs. 3. δέρριον supplevit Bergkius, possis etiam δέρμ' ἔχων. Vs. 4. νήπλυτον illo tum recte Schoemannus.

XII, 534. b. ἐν Ἰωνίᾳ μὲν ὦν Ἰώνων ἐφαίνετο τρυφερώ-
τερος. Ἰώνων recte additum est a viris doctis, sed praetuli
id ante ὦν ponere, quod cum ἐφαίνετο coniungendum esse
sequentia docent.

Ibid. c. ὑποδήματα — ἃ ἀπ' αὐτοῦ ἀλκιβιάδες καλεῖται.
Analogia postulat ἀλκιβιαδίδες, ut Ἰφικρατίδες dicitur et alia
id genus multa.

Ibid. d. Pro Ἀθήνησιν fortasse Ἀθήναζε scribendum, nisi
id post ἐξ Ὀλυμπίας transponere malis.

Ibid. Νεμεάς scripsi cum Valckenario pro Νεμέα.

Ibid. f. ὅς ante ἔχων ἐξουσίαν inserui; fortasse tamen ex
C scribendum ἔχων γάρ.

XII, 535. a. Lysias εἰ μὲν χρῶτο καὶ ἔχοι Ἀλκιβιάδης,
Ἀξιόχου ἔφασκεν εἶναι θυγατέρα. In his χρῶτο manifestum
est emblema, quare verba χρῶτο καὶ seclusi. Mox etiam καὶ
post ὥς seclusi, ac fortasse etiam lit. c. αὐτῷ post συμπερι-
ήγετο delendum est.

XII, 536. a. Ἀθήνησιν ἐγράφετο ἐπὶ τοῦ προσκηνίου
ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὀχούμενος. Malim ἐπὶ τοῦ ὑποσκηνίου.
Vide tamen Fragm. Com. gr. IV p. 722. Tum scripsi τοῦ-
πίγραμμα pro τὸ ἐπίγραμμα, quae crasis ubique restitu-
enda est.

Ibid. e. Πτολεμαῖόν φησι — πάντων σεμνότατον γενό-
μενον τῶν δυναστῶν καὶ παιδείας εἶ τινα καὶ ἄλλον καὶ
αὐτὸν ἐπιμεληθέντα. Non credo haec satis graece dicta esse;
quare καὶ αὐτὸν aut delendum est, aut scribendum καὶ ἄλλον
[τῶν] κατ' αὐτόν. Nec labis immune videtur quod statim
sequitur ἐξαπατηθῆναι τὴν διάνοιαν καὶ διαφθαρῆναι ὑπὸ
τῆς ἀκαίρου τρυφῆς. Sed quid verbi in ἐξαπατηθῆναι la-
teat, alii viderint. Ibid. κατατεινόμενον οὖν ὑπὸ ποδάγρας
πλείους ἡμέρας, ὥς ποτ' οὖν ἐρράϊσε, apertum est corrigen-
dum esse κατατεινόμενος — ὥς ποτ' ἀνερράϊσε. Quae his
inferuntur, item corrupta sunt frustra interpretari instituit
Casaubonus. Hoc unum video scribendum esse ὑπὸ λαμπά-
δων, sed διὰ τινων non expedit.

XII, 537. b. Hipponicus ᾗτησεν Ἀθηναίους ποτὲ ἐν
ἀκροπόλει τόπον, ἐν' οἰκοδομήσεται τοῖς χρήμασιν ὅπου κεί-
σεται, λέγων ὥς οὐκ ἀσφαλὲς ὃν ἐν ἰδιωτικῇ οἰκίᾳ πολλὰ

χρήματα εἶναι. Scribendum opinor ἐν' [οἶκον] οἰκοδομήσεται.
In sequentibus delendum λέγων, quod manifestum glos-
sema est turbatque constructionem. Etiam in reliquis τού-
των οὖν τῶν χρημάτων κύριος γενόμενος nonnihil turba-
tum erat, in quibus quum A post οὖν addat ὄντων, hoc ipsum
indicio est pro τούτων scribendum fuisse τοσούτων. Statim
ποῖοι γὰρ οὐ κόλακες ἢ τί πλῆθος οὐχ ἐταίρων περὶ αὐτὸν
ἦσαν. Malim οὐχ ἐταίρων vel οὐχ ἐταίρων [καὶ ἐταίρων].

Ibid. c. ἀλλ' ὅμως ἐς τοσοῦτον αὐτὸν περιέστησεν ὁ περὶ
ἡδονῆν βίος, ὥστε μετὰ γραιδίου (imo γραιδίου) βαρβάρου
διατελεῖν ἠναγκάσθη. Ante περιέστησεν addidi ἀπορίας.
Mox erat Ἀυτοκλῆς καὶ Ἐπικλῆς.

Ibid. e. καὶ τῆς Ἀρτέμιδος. Scripsi καὶ τὴν τῆς Ἀρτέ-
μιδος.

XII, 538. b. ὁπλοφυλάκων pro ὁπισθοφυλάκων recte
coniecit Schweigh. Ibid. pro Γοργός rectius fuerit Γόργος.

XII, 539. d. Λεοννάτω δὲ καὶ Μενελάῳ φιλοκυνηγοῖς
οὔσι ἀνλαῖαι — ἡκολούθουν, αἷς περιστάντες τὰς θήρας
ἐκυνήγουν. Haec intelligi non possunt, nisi τὰς θήρας de
locis interpretari velis, in quibus ferarum venatus institue-
bantur (Jagdreviere). Qui cum mihi certe plane incognitus
dicendi usus sit, scribendum opinor τοὺς θήρας, quibus
feras includentes venationi operam dabant. Mox
in verbis σμαραγδίνους βότρους ἐχούσας scribe ἔχουσιν, ut
recte monuit Schweighaeuserus.

XII, 540. a. Θεόκριτος ὁ σοφιστῆς posui cum Valesio pro
ὁ σοφός.

Ibid. b. καὶ λαβεῖν γε τὴν κάμηλον καὶ τὰ περὶ τὴν κά-
μηλον. Sic correxi quae vulgo ita scribuntur λαβεῖν τε et τὰ
ἐπὶ τὴν κάμηλον, nisi praestare dicas καὶ λαβεῖν τὴν τε κά-
μηλον —

Ibid. e. πρῶτος δὲ ὁ Πολυκράτης καὶ ναῦς πῆξας ἀπὸ τῆς
πατρίδος σαμίας ἐκάλεσε. Pro σαμίας sine dubio scribendum
est σαμαίνας; causa in aperto est. Cf. Photius Lex. p. 499, 7.

Ibid. f. Sequitur Clearchi locus de Polycrate Samio Lydorum
instituta aemulante τῷ μὲν Σαρδέων ἀγκῶνι γλυκεῖ προσαγο-
ρευομένῳ τὴν παρὰ τοῖς Σαμίοις λαύραν ἀντικατεσκεύασεν
ἐν τῇ πόλει καὶ τῶν Λυδῶν ἄνθεσι πάντα ἐπλησε τι.

διαγγελθέντα Σαμίων ἄνθεα. Varia tentant viri docti, sed nullo cum fructu. Certa emendatione scripsi τῶν Ἀνδῶν ἄνθεσιν ἀντέπλεξε τὰ — Σαμίων ἄνθεα (ἄνθη). Hoc affectato dicendi genere, quo Clearchus uti solet, dignissimum est. Ad ἄνθεα Ἀνδῶν cf. Nicander apud Athen. p. 683 b. In iis quae continuo sequuntur pro στενή τις cum Corae dedi στέγη τις et ὦν inserui post βρωμάτων.

XII, 541. a. Post μέθαις indicavi lacunam, excidisse videtur τρυφώσης σχῆμα vel simile quid.

Ibid. d. μὲν ἐν μέρει. In his μὲν deleverim. Pro κυλινδούμενος malim καλινδούμενος.

Ibid. e. τὰ μὲν ὅσα κατέκοψαν ἐν ὀλμοῖς, τὰ δὲ λοιπὰ κρέα νεμυσάμενοι ἐπηράσαντο πάντες τοῖς μὴ γευσάμενοις αὐτῶν. Posui quod Clearchum scripsisse admodum probabile est, τὰ δὲ λοιπὰ κρεανομυσάμενοι, praeterea pro πάντες nescio an πᾶσι scribere praestet. Quae sequuntur ἴν' ἡ τροφή σιτοποιουμένων κατεδεσθῇ, ubi καταδευσθῇ corrigunt, corrupta sunt. Statim τυμπανοφορούμενος Clearchus licenter dixit pro τυμπανοφορῶν. In postremis huius eclogae verbis ἀπάντων τε ὀλέθριον ἡγεῖσθαι τὴν ὕβριν, post ἡγεῖσθαι excidisse videtur δεῖ (nisi id ex εὐλαβητέον assumendum est) et pro ὀλέθριον scribendum ὀλεθριώτατον vel πάντως τε ὀλέθριον.

Ibid. f. Describit Diodorus piscinam Gelonis, καθίπτασθαι dicens καὶ κύκνων πλήθος εἰς αὐτήν. Non recte cynos volare dici in piscinam apertum est. Scribendum censui καθίστασθαι, versari in piscina.

XII, 542. a. Σειληνὸς ὁ Καλλατιανός. Recte Holstenius Καλακτῖνος scripsit.

Ibid. b. Pro πανοικία scribendum πανοικί.

Ibid. c. Pro καθαριότητι posui καθαρειότητι, ut habet C.

Ibid. e. ποιήματα Καστορίωνος dedi pro ποιήματα Σεῖ-
ρώμενος; Castorionis nomen reperit iam Leopardus. Ib. εἰς αὐτόν. Imo εἰς Βάκχον. In hunc enim, non in Demetrium, Castorionem choricum carmen composuisse manifestum est. In ipso carmine ἡλιόμορφος pro ἡπιόμορφος scripsi cum Kuhnio, praeterea τιμαῖσι pro τιμαῖς metrum postulabat.

Ibid. f. τυρόν νησιωτικόν. Cythnium caseum dicere vi-

detur, v. P. C. III p. 462. Tum Δίονιν BC, vulgo Θεόγνιν, Dindorfius Θεόγνιν. Pro ἐωνήσατο atticus scriptor ἐπρίατο posuisset, sed condonanda haec scriptori, qualis est Carystius Pergamenus.

XII, 543. c. ὑπὲρ τὴν γραφικὴν. Schweigh. et O. Iahn ὑπὲρ τῆς γραφικῆς. Sed v. XV p. 687 b. Tum Dindorfius ὑφ' αὐτοῦ pro ὑπ' αὐτοῦ.

Ibid. τὰδ' ἔγραψα dedi pro τὰδ' ἔγραψε. Ceterum haec omnia inde a verbis οὗτος γὰρ παρὰ μέλος usque ad ἐπέγραψε ῥαβδοδίατος ἀνὴρ a scriptoris consilio aliena esse ex XV p. 687 b. huc transscripta arbitror.

Ibid. d. τὰδ' ἔγραψα O. Iahn, vulgo τὰδ' ἔγραψε. Vs. 3. legebatur ὅς νιν ἔφυνε. Sic Dindorfius dedit cum Iacobsio, libri ὅς ἀνέφυνε. Scripsi ὅς ῥά μ' ἔφυνε. Schweigh. dubitanter ὅς μ' ἀνέφυνε, quod etsi lenius est quam quod ipse conieci, tamen ferri non potest; vix enim ἀναφῦσαι recte dictum est pro φῦσαι.

Ibid. f. Recte Schweigh. ἀνασπάστροις coniecisse videtur pro ἀνασπαστοῖς. Mox σχηματίζοι αὐτόν cum magno sensus discrimine scripsi pro σχηματίζοι αὐτόν. Tum si integram Athenaeus apposuit inscriptionem Parrhasii, necessario corrigendum est οἶος παννύχιος pro οἶος δ' ἐννύχιον, vel οἶος ἄρ' ἐννύχιος. Interim satis habui ἐννύχιος scripsisse cum Cobeto Prosopogr. Xenoph. p. 51.

XII, 544. b. Legebatur τὸ μὲν ὥς οὐκ ἔτ' ὃν τὸ δὲ οὐπω καὶ ἄδηλον. Scripsi τὸ δὲ ὥς οὐπω, et seclusi καὶ ἄδηλον.

Ibid. c. Malim ἢ χθές τε πασῶν ἢ ἐνδοξοτάτη.

Ibid. e. In Alexidis loco vs. 4. ὥς φασ' scripsi pro ὥς φησ' et vs. 9. τὴν δ' ἀρτυσίαν pro τὴν δ' ἀρτηρίαν.

XII, 545. a. φαιὸς χιτωνίσκος καλός. Dobraeus φανός. Possis etiam φαιδρός, ut Lucianus dixit φαιδρὰν ἐσθῆτα.

Ibid. c. ἐν παρέργῳ τίθεσθαι χώρα. Aut delendum est χώρα aut scribendum ἐν παρέργῳ τίθεσθαι χώρα.

Ibid. d. τοὺς τε τῶν Ἀνδῶν καὶ τῶν Μήδων καὶ ἔτι ἀνώτερον καὶ τοὺς Σύρων. Ante Ἀνδῶν articulum addidi. Tum ἀνωτέρῳ dedi ex B, et τοὺς Σύρων scripsi pro καὶ τοὺς Σύρων. Mox erat ἐμπίπλται. In sequentibus aut ὥστε delendum videtur aut οὖν.

Ibid. f. Erat ὀδυμῆς.

XII, 546. a. ἀφείλοντο scripsi pro ἀφείλαντο.]

Ibid. b. καὶ πού τις καὶ ποιητὴς ἐφθέγγετο «δικαιοσύ-
νας τὸ χρύσειον πρόσωπον». Incerto poetae lyrico haec as-
signarunt critici. Euripidis esse verba ex Melanippa docet
schol. Par. apud Osannum in Wolfii Anal. liter. IV p. 538. ad
Aristot. Eth. Nicom. V, 1. τοῦτο ἐκ τῆς σοφῆς Μελανίππης,
λέγει γὰρ ἐν αὐτῇ δικαιοσύνη τὸ χρύσειον πρόσωπον.
quod scholion in alio cod. ita scriptum est: τοῦτο Εὐριπίδου
ἡς σοφῆς Μελανίππης. λέγει γὰρ ἐν αὐτῇ δικαιοσύνης τη-
λαυγὲς χρυσοῦν πρόσωπον. Cum his si quis Aristotelis verba,
ad quae annotavit ista scholiastes, coniungat, πολλάκις κρα-
τίστη τῶν ἀρετῶν εἶναι δοκεῖ ἡ δικαιοσύνη. καὶ οὐθ' ἔσπε-
ρος οὐθ' ἑὸς οὕτω θαυμαστός, quorum postrema manifesto
Euripidis sunt, haud contemnuenda emergit choricis carminis
particula haec:

δικαιοσύνας τὸ χρύσειον πρόσωπον
οὐθ' ἔσπερος οὐθ' ἑὸς οὕτω
θαυμαστός.

Nam τηλαυγὲς vehementer vereor, ne alter scholiastes ex no-
tissimi loci Pindarici (Olymp. VI, 4) memoria imprudens Euri-
pideis immiscuerit. Iam vero ex eodem Athenaei loco etiam
aliud Euripideae poeseos fragmentum lucramur; pergit enim
scriptor in hunc modum: καὶ πάλιν τὸ χρύσειον ὅμμα τὸ τᾶς
Δίκης, quae iam apertum est non alii poetae assignari posse,
quam cuius superiora esse docuimus. Exercit. philol. II
p. 25. De altero fragmento quae dixi erronea sunt. V.
Nauckium ad Sophoclis fragm. 11. p. 105. Primum fragmen-
tum autem nunc ita scripserim:

δικαιοσύνα τοι
τηλαυγὲς τὸ χρύσειον πρόσωπον
οὔτε γὰρ ἔσπερος οὐθ' ἑὸς οὕ-
τω πέλει θαυμαστός ἀστὴρ.

Ibid. c. ἐπεισεκόμισαν Dalecampius, vulgo εἰσεχώμασαν.

Ibid. e. ἵνα μὴ τοὺς καταγιγισμοὺς λέγω καὶ τὰ ἐπεντρώ-
ματα, ἀπερ πολλάκις προφέρεται ὁ Ἐπίκουρος. Quid nomi-
nis sit ἐπέντρωμα vix quisquam dixerit. Nisi obstaret Philo-
nis locus a Casaubono allatus, equidem ἐπικεντρώματα suspi-

carer, quo satis commode quod Epicurus voluit significaretur.
De reliqua parte loci Epicurei v. ad VII 278 f. 280 a.

XII, 547. a. Epicurus προσπύω τῷ καλῷ καὶ τοῖς κενῶς
αὐτὸ θαυμάζουσιν, ὅταν μηδεμίαν ἡδονὴν ποιῇ. Pro κενῶς,
quod sine dubio corruptum est, nescio an ἐκτενῶς scribendum
sit. Pro Ἀλκιον malim Ἀλκιμον, quod latere videtur in scri-
ptura huius nominis apud Aelianum V. H. IX, 12. ubi Ἀλκαῖος
homo vocatur.

Ibid. b. ὅπως οἱ μὲν φιλόσοφος ἀπαλλάσσονται ἐκ τῶν
τόπων. Scripsi ἀπαλλάσσονται (corr. tythetae errorem). Pro
ἐκ τῶν τόπων forsitan ἐκ τῶν πόλεων scribendum est. In
proximis διότι ante κρεμῆσονται melius abesset.

Ibid. d. Antigonius Carystius ἡ τῶν δείπνων περιεργία καὶ
ὁ τῶν τραπεζῶν καὶ μαγείρων ὄχλος τοσοῦτος ἦν ὥστε κτλ.
In his quum ὁ τῶν τραπεζῶν ὄχλος parum apte dictum sit,
pro eo τραπεξοποιῶν scripsi, quorum quam apta sit h. l. me-
moriam intelligitur e Polluce VI, 13. ὁ δὲ φροντίζων τῆς
ὑπηρεσίας ἀπάσης τραπεξοποιός et Athenaeo IV p. 170 f.
ἐκάλουν δὲ τραπεξοποιὸν τῶν τραπεζῶν ἐπιμελητὴν καὶ τῆς
ἄλλης εὐκοσμίας.

Ibid. e. προάγειν dedi pro προσάγειν. Continuo τε post
ἄρξαι recte om. B. Mox praestare videtur λαβεῖν παρ' ἐκά-
στου pro ἀφ' ἐκάστου.

Ibid. Pro οὓς παρακαλέσειεν scribendum videtur οὓσπερ
καλέσειεν, siquidem invitare ad coenam non tam παρα-
καλεῖν dicitur, quam καλεῖν.

Ibid. f. τὸ ἐκλεγόμενον ἀργύριον. Scribendum arbitror
τὸ ἐκγεγόμενον. Sequuntur haec ἱεροποιῆσαι τε καὶ τῶν μου-
σῶν ἐπιμελητὴν γενέσθαι. Mira haec est locutio μουσῶν
ἐπιμελητὴν γίνεσθαι, quod noli dubitare quin recte θυσιῶν
scripserim. Praeterea excidisse suspicor ἔδει. Tum post ἄτο-
πος lacunam indicavi et pro τοῦ ὀρθορίου scripsi τοῦ ὀρθορίου,
favente cod. B. qui τοῦ θορίου habet.

XII, 548. a. Non comissionis causa Platonicos convenisse
dicit Antigonius Carystius, ἀλλ' ἵνα φαίνωνται καὶ τὸ θεῖον
τιμῶντες καὶ φυσικῶς ἀλλήλοις συμπεριφερόμενοι. Cfr.
ad haec VIII p. 663. b. Pro φυσικῶς non male Sturius φιλικῶς

coniecit; praetulerim tamen φυλετικῶς, ut φυλέται solent. Μοχ παρὰ τοῖς scripsi cum Schweigh. pro παρ' αὐτοῖς.

Ibid. b. τῶν εὐδαιμονικῶν καλουμένων Ἀναξάρχῳ διὰ τὴν τῶν χορηγησάντων ἄγνοιαν περιπεσούσης ἐξουσίας γυμνὴ μὲν ὠνοχόει παιδίσκῃ πρόσθηβος. Recte Schweigh. corrigere videtur τῷ εὐδαιμονικῷ καλουμένῳ. Pro ἄγνοιαν nescio an εὐνοιαν scribendum sit.

Ibid. c. In Anaxilae fragmento vs. 4. pro ὡὰ κολάπτων vir doctus apud Casaubonum corrigit ὡὰ λάπτων, voluit opinor ὡὰ λάπτων. Sed verum est ὡὰ ἐκλάπτων, minime vero quod Herwerdenus Add. crit. nov. p. 27, voluit, ὡὰ κλάπτων, quod inauditum ecthlipsios genus est.

Ibid. d. Gorgias Leontinus interrogatus quibus rebus consequutus esset, ut vitam ultra centum annos produxerit, respondit τὸ μηδὲν πώποτε ἑτέρου ἔνεκεν πεποιηκέναι. Dixi de his Philologo Gott. XIII p. 213. ostendique pro ἑτέρου scribendum esse ἐντέρου.

XII, 549. a. Μελάνθιος δὲ τὸν αὐτοῦ τράχηλον κατατείνων ἀπήγγετο. Scribendum suspicor Μελάνθιος δ' [ὁ ποιητῆς] τὸν αὐτοῦ — vel simile quid; causa intelligentes non latebit.

Ibid. b. ἐν δυσπνοιᾷ συσχεθῆναι καὶ πνιγμῷ. Delendum videtur ἐν. Statim recte Schweigh. ἄς διὰ τῶν πλευρῶν διωθεῖν pro αἷς, nisi malis καί. In sequentibus τιν' αἰσθησιν scripsi pro τὴν αἰσθησιν et διηγείρετο pro διεγείρετο. Praeterea ἡ βελόνη post αἰσθησιν transponendum.

Ibid. c. Vitiose edebatur κρύπτῃ, quod κρύπτοι scribendum erat propter sequens διαλέγοιτο. Tum revocandum ἦκιστα γ' ὦν, quod Dindorfius sine causa ἦκιστ' ὦν scripsit. Menandri verba de Dionysio Heracleota παχὺς γὰρ ὥς ἔκειτ' ἐπὶ στόμα, vix conciliari possunt cum sequentibus, ubi ipse Dionysius supinum se iacere in lecto dicit. Fortasse scribendum est παχὺς γὰρ ὥς | ἔκειτ' ἐπὶ στῶμα.

Ibid. d. In Menandri fragmento vs. 1. Dobraeus ἴδιον ἐπιθυμῶ· μόνος μοι — Vs. 4. Herwerden τέχομ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς, quod verum videtur.

Ibid. f. τρυβλίον dedi pro τρυβλία, plurali nullus hic locus est.

XII, 550. a. καθάρειον scripsi, vulgo καθάριον.

Ibid. b. Malim ἐπερειδόμενος pro ἐπαπερειδόμενος. Quod sequitur ἐπορεύετο abundat.

XII, 551. a. πόσω οὖν κάλλιόν ἐστι — πενόμενον εἶναι λεπτότερον ὧν καταλέγει Ἑρμιππος ἐν Κέρκωψιν ἢ ὑπερπλουτοῦντας τῷ Ταναγραίῳ κῆτει εἰκέναι; Nihil dum allatum vidi quod obscuris verbis lucem afferat. Scribendum vero ἢ ὑπερπλουτοῦντα τῷ Ταναγραίῳ Κητεῖ εἰκέναι. Cuius emendationis fideiussorem habeo Hesychium, Ταναγραίων φυὴν κῆτει ὁμοιότητα. Ἐφορος λέγει εἶναι τινα ἐν Τανάγρα παχύτατον, ὃς ἐλέγετο Κητεύς. Quae ita corrigenda videntur Ταναγραίῳ φυὴν Κητεῖ ὁμοιότατος, vel si poetae comici verba sunt Τ. Κητεῖ φυὴν | ὁμοιότατος. Fuit igitur Ceteus praedives quidam Tanagraeus idemque corporis obesitate famosus. Nominis Κητεύς exemplum, quamquam fabulosum, habes apud Apollodorum III, 8, 2. Exerc. philol. II p. 25. Probabilius tamen videtur, homini isti Κητεύς nomen propter obesitatem inditum fuisse verumque nomen ignorari. Non recte Hesychii glossam tractavit M. Schmidt.

Ibid. b. In Aristophanis fragmento verba parum apta huic loco leguntur πάντ' ἔχεις, ac fortasse corruptela latet; suspicabar ὥσπερ Θρακοφοῖται, παντελεῖς, ut legati isti cum plena agendi potestate ad inferos missi dicantur.

Ibid. c. In eodem fragmento Aristophanis ἦν ποτ' ὀξύς ἔλθῃ ex Madvigii coniectura recepi. Libri ἦν πολλῷ ξυνέλθῃ.

Ibid. e. Scribendum erat σαφῶς αὐτὸς ὧν σημαίνεται pro αὐτός. Post ἕτερος excidit fortasse δῆλον ἐπεὶ.

XII, 552. b. λεπτότερος δ' ἦν καὶ Φιλητᾶς ὁ Κῶος. Scripsi λεπτότατος, nisi fuit λεπτός.

Ibid. c. ἰατρῷ μὲν οὐδενί cum Schweigh. scripsi pro οὐδέν. Ibid. Ἰππῶνακτα τὸν πυκτὴν pro ποιητὴν recte fortasse coniecit Heckerus Phil. Gott. V p. 497. ac sane luctatori melius quae de homine isto narrantur conveniunt quam poetae.

Ibid. d. Pro λέγων fortasse λέγοντι scribendum est. In Alexidis loco cum Casaubono νεκρῶν scripsi pro θεῶν, quae plane necessaria est emendatio.

Ibid. e. In Aristophontis fragmento praeunte Dobraeo scripsi οὕτως ἐν ὀλίγαις ἡμέραις νεκροὺς ποιεῖς. Vulgo οὕτως ἐν ἡμέραις ὀλίγαις. Sequitur Menandri locus

ὁ λιμὸς ὑμῶν τὸν καλὸν τοῦτον δακνὼν
Φιλιππίδου λεπτότερον ἀποδείξει νεκρὸν.

Primo versu cum Bentleio ὑμῖν scripsi pro ὑμῶν. Neque νεκρὸν, quod ex praecedentibus illatum videtur, ferendum est. Alexidis quod sequitur fragmentum apud Dindorfium ita scriptum est κακῶς ἔχεις, στρουθὶς γὰρ ἀκαρῆς νῆ Δί' εἰ. Libri στρουθὶς ἀκαρῆς νῆ Δί' εἰ | πεφιλιππίδωσαι. Correxī κακῶς ἔχεις, ὦ Στρουθί', ἀκαρῆς νῆ Δία | πεφιλιππίδωσαι.

Ibid. f. ἐκτεμεῖν dedi pro ἐκτέμνειν.

XII, 553. a. Eubuli locus ita scriptus erat ex parum felice emendatione Iacobsii:

ἐν θαλάμῳ μαλακῶς κατακείμενον ἐν δὲ κύκλῳ νιν
παρθενικαὶ τρυφεραὶ χλανίσιν μαλακαῖς κατὰ-
θρυπτοὶ

τὸν πόδ' ἀμαρακλίνουσι μύροις τρίψουσι τὸν ἄμῶν.

Libri παρθενικὰ τρυφερὰ χλανίδανα μαλακὰ κατὰθρυπτοὶ et vs. 3. μύροις τρίψουσι τὸν ἄμῶν. Vs. 1. post κατακείμενον distinxi, accusativus ab iis pendet quae praecedebant ab Athenaeo omīssa. Vs. 2. scripsi proxime ad librorum fidem

παρθενικαὶ τρυφεραὶ χλιδαναὶ μάλα καὶ κατὰ-
θρυπτοὶ.

Nisi forte dualis restituendus est ex libris

παρθενικὰ τρυφερὰ χλιδανὰ μάλα καὶ κατὰθρύπτω.

Vs. 3. pro τὸν ἄμῶν restitui τὸν ἑλλόν, pernīcem pedem. Recte enim Hesychius id inter alia per ταχύ explicare videtur, quae significatio omnibus locis, in quibus hoc adiectivum servatum est, accommodari potest.

Ibid. b. In eiusdem poetae loco fortasse servari poterat librorum scriptura ὑποστορεῖτε, quod ὅπως στορεῖτε scripsi. Sequentia tamen coniecturam nostram commendant. Vs. 6. erat ἀλείψατ' (v. Com. gr. III p. 248) et μεγαλλίῳ μύρῳ.

Ibid. c. In Antiphanis fragmento τῆς θεοῦ de vitio suspectum est.

Ibid. d. Initium loci ex Antiphanis fabula allati vix integre scriptum est. V. Com. gr. III p. 56. et infra ad XV p. 589 e. f. Vs. 3. τὰ σκέλη pro τὰς χεῖρας scriptum ex XV p. 689 e. Vs. 4. Herwerdenus τὰς γνάθους τὰ τε τιτθία, quod verum

videtur. Post vs. 5. adieci versum parenthesi inclusum, coniectura incerta, sed non improbabili.

Ibid. e. In Cratini loco vs. 1. addidi ἥ et ῥόδον temere a Porsono et Elmsleio, quos Dindorfius secutus est, deletum revocavi. Vs. 2. indicata lacuna scripsi μετὰ χερσὶ pro παρὰ χερσὶ, excidisse videtur ἕκαστος. Pro ἡγόραζον fort. ἡγόραζεν. In sequente Clearchi loco complura emendanda erant. Lit. f. διὰ τοῦτο οὖν οἶονεὶ δεῖγμα τῆς ὀψεως τὰ ὥραϊα μετὰ χεῖρας ἔχουσι. In his ὀψεως varie tentatum a viris doctis ego, dubitanter tamen, πέψεως, maturitatis, scripsi et tum ἀρχὴ ἐντυχίας posui pro ἰρχὴ ἐντυχίας. Cf. Plutarchi Mor. p. 582 c. ἀρχὴ γὰρ τις ἐντυχίας καὶ γνώσεως αὕτη συνήθης. Tum in verbis αἰτηθεῖσι μὲν τῷ προσαγορευθῆναι, δοῦσι δὲ προὔπογράφειν, scripsi δοῦσι δὲ τῷ προὔπογράφειν. Sic enim volui, non τῷ ὑπογράφειν.

XII, 554. b. In Clearchi loco Dindorfius verba ὅτι τὰς ὀπώρας καὶ delenda censet. In Sapphus fragmento ante Blomfieldum erat παῖδα τὰν ἀπαλὰν, quod fortasse revocandum est.

Ibid. c. καὶ ποτε παριόντος νεανίσκου. Scripsi καὶ τότε, ut iam Schweigh. voluit.

Ibid. d — f. In Cercidae loco malim Συρακόσσαις.

Finem libri facit fragmentum Heraclidis Pontici, in quo Θράσυλλος pro Θράσυλαος posui ex Aeliano. In sequentibus res ipsa postulabat ut scriberetur καὶ διώκει καὶ ἀπέστελλε pro καὶ ἀπέστειλε καὶ διώκει. Quae sequuntur continuo: καὶ καταπλέοντα ἀπεδέχετο μετὰ χαρᾶς τοσαύτης ὅσης περ' ἂν τις εἶη τοσούτων χρημάτων κύριος ὢν, in iis manum scriptoris mihi restituissē videor certa emendatione ὅσης περ' ἂν τις ἡσθεῖη τοσούτων χρ. κύριος ὢν. Denique post διηγείτο lacunam indicavi sic fere explendam τὰ γεγεννημένα αὐτῷ ἐν μανίᾳ, et cum Schweighaeusero scripsi παραγενέσθαι, τὸ δὲ πλήθος τῶν ἡδονῶν ὑπερβαλεῖν pro παραγίνεσθαι et ὑπερβάλλειν, quamquam hoc etiam ὑπερβάλλον scribi potest.

XIII, 555. a. δεῖ γὰρ ὦ βασιλεῦ τὸν ταῦτα ἀποδεχόμενον ἀπὸ συμβόλων τε πολλάκις δεδειπνηκέναι. Graeci sermonis usus postulat ἀποδεξόμενον. Ad sequentia πληγὰς διδόναι καὶ λαμβάνειν conferendus est Demosthenes c. Conon. p. 1261, 19. Exercit. philol. II p. 25.

Ibid. c. Male dictum est ἐβουλεύετο περικαλλεστέραν ἀγαγέσθαι. Α περικαλλής, quod suapte natura superlativi vim habet, comparativus formari non potest, ut nec a nostro wunderschön comparativus formari potest; potest vero superlativus. Sed videtur sua Hermippo ἀκυρολογία relinquenda esse.

XIII, 556. a. παρέθετο δὲ περὶ τῶν γυναικῶν ψήφισμα. Scripsi τὸ περὶ γυναικῶν. Respicit enim plebiscitum in superioribus commemoratum. Articulum τῶν rectius cum cod. B omissem.

Ibid. d. διὰ τὰς ἐν ταῖς ἀθηναίαις ἀπεψίας. Quae praecedunt ostendunt διὰ τῆς scribendum esse. Ibid. στρατιὰν pro στρατείαν dedi.

Ibid. f. Malim τὰς πεντήκοντα — κόρας.

XIII, 557. a. Dixerat Istrus Theseum uxores duxisse τὰς μὲν ἐξ ἔρωτος, τὰς δ' ἐξ ἀρπαγῆς, ἄλλας δ' ἐκ νομίμων γάμων. Tum pergit ἐξ ἀρπαγῆς μὲν Ἑλένην Ἀριάδην Ἰππολύτην καὶ τὰς Κερκύονος καὶ Σίνιδος θυγατέρας, νομίμως δ' αὐτὸν γῆμαι Μελίβοιαν. Manifestum est scribendum esse καὶ Ἀριάδην et ante Ἰππολύτην excidisse ἐκ δ' ἔρωτος. Male edidi Ἑλένην, ἐξ ἔρωτος δ' Ἀριάδην.

Ibid. b. Φίλιππος δὲ ὁ Μακεδὼν οὐκ ἐπήγετο μὲν εἰς τοὺς πολέμους γυναικας. Correxī οὐ περιήγετο. Sequuntur statim haec ὅς (Δαρειός) περὶ τῶν ὅλων πολεμῶν τριακοσίας πεντήκοντα περιήγετο παλλακίδας, ὡς ἱστορεῖ Δικαίαρχος. Pro πεντήκοντα ex B scribendum ἐξήκοντα ell. Curtio VI, 20. pellices trecentas et sexaginta, totidem quot Darii fuerant, Alexandri regiam implebant. Numerus hic dierum anni numerum aequabat, ideoque solennis erat, cuius antiquissimum exemplum apud Homerum Od. XIV, 20. habemus. Strabo XVI p. 742. in persico quodam carmine trecentas sexaginta palmae virtutes praedicari memoriae prodit, et Polyaeus Strat. I, 3, 4. Herculem τοὺς (τῆς Ἰνδικῆς) ἀρχομένους εἰς κώμας τριακοσίας ἐξήκοντα πέντε διανεῖμαι refert. Heraclides Ponticus apud Athen. XII p. 514 b. de Persarum rege φυλάσσουνσι δὲ αὐτὸν (addendum ξ i. e. ἐξήκοντα) καὶ τριακόσαι γυναῖκες. Idem plane canalium erat nume-

rus Gyndae fluvii apud Babylonem Herod. I, 190. liciorum in thorace apud Lindios Plin. HN. XIX, 12. lucernarum candelabri in prytaneo Tarentinorum Euphorio apud Athen. XV p. 700 d. Alia composui Hist. crit. p. 310.

Ibid. c. Λαρισαία Dindorfius, revocavi ubique Λαρισαία.

Ibid. d. καὶ ταύτην ἐπεισάγων τῇ Ὀλυμπιάδι ἅπαντα τὸν βίον ἑαυτοῦ συνέχεεν. Apertum est scribendum esse ἐπεισαγαγών.

XIII, 558. a. In Anaxilae loco vs. 2. scripsi οὐδὲν ἂν γένος δύναιτο, vulgo οὐ γένος τίς ἂν δύναιτο. Vs. 6. οὐδ' ἐν ἔσθ' Herwerdeno auctore dedi pro οὐκ ἐνεσθ'.

Ibid. d. In eiusdem Anaxilae fragmento dedi φησὶν ἢ 'ν προσῇ θρόνος i. e. ἢ ἂν προσῇ. Libri φησὶ τὴν πρὸς (vel τὴν πρὸς) ἢ θρόνος.

Ibid. e. In Alexidis loco supplevi ἄρ' οἶ.

XIII, 559. b. Amphis ἢ δ' οἶδεν ὅτι ἢ τοῖς τρόποις ὀνητέος. Sic Cobetus pro ὀνητέος, qui praeterea ὀτιή τοῖς. In sequente Eubuli loco δεύτερος scripsi pro δεύτερον ante Cobetum V. L. p. 205. Vid. Com. graec. III p. 359. et Add. V p. CCXXVII. Fritzsche apud Toeppel. de fragm. Com. II p. 12. scribebat κακὸς κακῶς ἀπόλοιθ' ὁ γήμας δεύτερος | γυναικα.

Ibid. c. Πηνελόπη δὲ γε Cobetus, vulgo Πηνελόπεια δέ, libri fere Πηνελόπη δέ. Vs. 7. scribendum suspicor ἴσως Φαίδραν ἐρεῖ κακὴν τις. Aliud κακῶς τινα λέγειν, aliud κακὸν τινα λέγειν. Vs. 8. erat χρηστή τις ἢν μέντοι . . . τίς — recte distinxit Cobetus.

Ibid. d. Aristophon κακὸς κακῶς ἀπόλοιθ' ὁ γήμας δεύτερος. Sic primus omnium Iacobs. Exerc. crit. I p. 11. scripsit, postea idem Cobetus VL. p. 250. Vulgo γένοιθ', cui quae ex scriptoribus infimae aetatis similia affert Lobeck. Paral. p. 151. nullius momenti sunt in poeta Attico. In Antiphanis loco τί σὺ λέγεις pro σὺ τί λέγεις restituit Dobraeus.

Ibid. e. In Menandri loco erat γεγάμηκα γὰρ αὐτός. Vs. 5. σωθείης δὲ νῦν ἄληθινόν Iacobsius. Vid. Iacoby Add. p. CCXLIII. Vs. 7. post Αἰγαῖον Grotius supplet οὐδ' Αἰγύπτιον, Scaliger οὐδ' Ἰώνιον (Ἰωνικόν?), Cobetus οὐδὲ Σικελικόν.

Ibid. f. Ingeniose Zedelius *Μεταγένης*.

XIII, 560. a. οὐ σύμφορον propter Theognidis locum, quem manifesto Theophilus respicit, dedi pro συμφέρον cum Valckenario. Vs. 4. τῷ πηδάλῳ Herwerden Obs. crit. p. 82. Hoc dicere videtur, non uno enim se regi patitur gubernaculo, ut cymba. πηδάλιον ambigue dixit, cf. Aristoph. Pac. 142.

Ibid. e. ἐρεθισθεὶς corruptum videtur, blanditiis illius illectus interpretantur. Ibid. πείθεται pro πείθει probabiliter Schweighaeuserus.

Ibid. f. Δούρις δ' ὁ Σάμιος καὶ πρῶτον γενέσθαι πόλεμόν φησι δύο γυναικῶν. Casaubonus *Ἡπειρωτικόν*. Si sana est edita scriptura, sensum esse dixerim, primum bellum, quod duae mulieres inter se gesserunt, fuisse Olympiadis et Eurydicae. Video tamen quid obstat.

XIII, 561. a. Euripides παίδευμα δ' Ἔρως σοφίας ἀρετῆς πλεῖστον ὑπάρχει. Pro ultima voce scripsi παρέχει, Amor sapientiae alumnus plurimum virtutis impertit. Cobetus Mnem. VII, 66. μετέχει pro ὑπάρχει corrigebat. Heimsöth Comm. crit. (Bonnae 1866) p. XV ἀρετῆς τ' ἐσθλὸν ὑπάρχει.

Ibid. b. De Amoris vi disserens inter alia poetarum testimonia hoc Euripidis apposuit:

σὺ δ' ὦ τύραννε θεῶν τε κἀνθρώπων Ἔρως,
ἢ μὴ δίδασκε τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλά,
ἢ τοῖς ἐρῶσιν, ὧν σὺ δημιουργὸς εἶ
μοχθοῦσι μόχθους, εὐτυχῶς συνεκπύνει.

His versibus, quos in Andromeda positos fuisse ex Luciano constat, simillimi sunt quos non addito fabulae titulo ex Euripide attulit Stobaeus Flor. 64, 6.

σὺ δ' ὦ κάκιστε (Dobraeus κράτιστε) θεῶν τε κἀν-
θρώπων Ἔρως,
ἢ μὴ δίδασκε τὰ κακὰ φαίνεσθαι κακά,
ἢ τοῖς ἐρῶσιν εὐμενὴς παρίστασο.

At hi non Euripidis sed ab alio poeta, fortasse comico, ex Euripideis leviter detorti videntur Matthiae. Eam sententiam amplexus est qui de Andromeda Euripidis optime disputavit Fritzsche ad Aristoph. Thesm. p. 507. a iuvene improbam meretricem deperiente illa dicta fuisse existimans. Ego vero

non video quo pacto aliquis precari possit: aut ne coge quae improba sunt videri proba, aut amantibus fave! Quae vereor ut apta sit sententiarum oppositio. Nam qua tandem in re Amoris favorem cerni dicamus, si improba amare nos Amor docuerit? an ut in mentis errore perseveremus? Rectissime igitur Arsen. et cod. B pro κακὰ habent καλά, ut legitur apud Athenaeum. Iam sublata, quam Matthiae sibi deprehendisse videbatur, parodia, conficitur versus a Stobaeo servatos eosdem esse quos attulit Athenaeus, qui quod eos partim integrius et plenius scriptos attulit quam leguntur apud Stobaeum, etiam in aliis Euripidis fragmentis Stobaeus miras habet lectionum ab aliis differentias. Ex multis ut unum exemplum afferam, mihi non dubitandum videtur quin primus fragmenti e Meleagro fabula a Stobaeo Flor. CXIX 9. servati versus, *τερπνὸν τὸ φῶς μοι, τὸ δ' ὑπὸ γῆν ἄδου σκότος*, idem sit quem affert Etymol. M. p. 803, 36. *φῶς ἀντὶ τοῦ φωτὶ σὺν τῷ ἱ. Εὐριπίδης Μελεάγρῳ «τὸ μὲν (leg. τὸ τερπνὸν) ἐν φῶς, τὸ δὲ κάτω σκότος κακόν»*. Sic igitur scribendum videtur: *τὸ τερπνὸν ἐν φῶς, τὸ δὲ κάτω σκότος κακόν*, | οὐδ' εἰς ὄνειρον ἀδεῆς (sic Musgr.) ἀνθρώποις μολεῖν | ἐγὼ μὲν οὖν γεγῶσα τηλικήδ' ὅμως | ἀπέπτυσ' αὐτὸ κοῦποι' εὐχόμεθα θανεῖν. Exercit. philol. II p. 26.

Ibid. c. Ποντιανὸς δὲ Ζήνων ἐφη τὸν Κιτιέα ὑπολαμβάνειν τὸν Ἔρωτα θεὸν εἶναι φιλίας καὶ ἐλευθερίας, ἔτι δὲ καὶ ὁμονοίας παρασκευαστικόν, ἄλλου δ' οὐδενός. Haec Zenonis de amore sententia fluxit e Socratico fonte. Euclides apud Hermiam ad Platonis Phaed. p. 312. οἱ δὲ ἀπλῶς ἀστεῖον, ὡς *Εὐκλείδης φιλίας εἶναι τὸν ἔρωτα καὶ οὐκ ἄλλον τινός, κατὰ συμβεβηκός δέ τινος ἐκπίπτειν εἰς ἀφροδίσια*. Quae ad Euclidis Ἐρωτικόν referenda esse, recte, opinor, statui ad Fragm. Com. graec. IV p. 171. Nunc addo post *φιλίας* fortasse adiciendum esse *παρασκευαστικόν*. Ad Eroticum Euclidis refero etiam quae leguntur apud Stobaeum Flor. VI 65. in sermone de luxuria: *ἔστι δὲ ὁ μὲν ὕπνος νεώτερος καὶ μειρακιώδης δαίμων, εὐπείστος καὶ ῥάδιος ἀποφυγεῖν, ὁ δὲ ἔτερος οὗτος πολὺς καὶ γέρον, ἐν (δὲ) τοῖς πρεσβυτέροις τῶν ἀνθρώπων μάλιστα ἐμπεφυκὼς ἀπείστος καὶ ἀπαραίτητος. τούτου δὲ (δὴ?) τοῦ δαίμονος ἐργῶδες ἐστὶν ἀπαλλαγῆναι*

ὅταν ἅπαξ παρῇ. οὔτε γὰρ λόγοις προσέχει οὐδὲν οὔτε ἀκούειν τὸ σύνολον δύναται· κωφὸς γάρ ἐστιν· οὔτ' αὖ δεικνύων αὐτῷ ἐμφανίσαις τι ἄν· τυφλὸς γάρ ἐστιν. Quorum verborum etsi haud facilis est explicatio, hoc tamen certum videtur, alterum illum daemonem Amorem esse. Ad eundem Euclidem refero quae habet Stobaeus Flor. vol. IV 196. Lps. et glossam Hesychii, *Ανύξιον*: ἄβρωτον. *Εὐκλείδης*. Lege *Ανυκτον*: ἄτρωτον. Idem νύξεν explicat per ἔτρωσε. Ex. phil. II p. 27.

Ibid. d. *Ἀθηναῖοι δὲ τοσοῦτον ἀπέσχον τοῦ συνουσίας τινὸς διαλαβεῖν προεστάναι τὸν Ἔρωτα* — Pro διαλαβεῖν scripsi ὑπολαβεῖν. Ibid. erat *Ἀκαδημίας* et *Αλεια*, quae *Ἀκαδημείας* et *Ἀλεία* scripsi.

XII, 562. a. *διὰ τοῦτον* Casaubonus, vulgo *διὰ τούτων*.

Ibid. b. In Alexidis fragmento vs. 7. *ἀλλὰ που συννηγμένος*. Ita haec nunc correxi, libri *ἀλλὰ συννηγμένος*. Casaubonus *συννηγμένος*, Herwerdenus Obs. crit. p. 79. *ἀλλὰ συμμεμιγμένος*. Conicere etiam possis *ἀλλ' ἐς ἐν συννηγμένος*. Vs. 11. fortasse praeter necessitatem dedi *παντόθεν ἐν ἐνὶ τύπῳ τε πόλλ' εἶδη φέρων*. Libri *πανταχόθεν ἐνὶ τύπῳ* etc. Vs. 12. *Amori tribuitur πόνος ἀδάμαντος*. Nisi πόνος de duritie adamantis et in ferendis ictibus quasi patientia interpretari licet, suspiceris pro *ἀδάμαντος* scribendum esse *Ἀτλαντος*.

Ibid. c. In eadem Alexidis ecloga vs. 14. fortasse corrigendum *διὰ ταῦτ' pro καὶ ταῦτ'*. Versu ultimo scripsi cum Emperio *ἐγγύς τ' εἰμὶ τοῦ νοήματος pro τοῦ ὀνόματος*. Sed praestare opinor τοῦ νοήματος. Dobraeus *που τοῦ πράγματος*.

XIII, 562. f. ὁ δ' αὐτὸς οὗτος ποιητής. Imo Alexis, ut ostendi Hist. crit. p. 520. cuius locus qui affertur, in eius vs. 1. *φησι* scripsi pro *φήσει*, et vs. 2. ex L. dedi οὓς δεῖ τὸ πρῶτον, libri *ἔδει τὸ πρῶτον*. Dobraeus *εἰ δεῖ τὸ πρῶτον*, quod nunc praefero. Vs. 5. *εὐ πόρους pro εὐπόρους* Iacobsio debetur. Vs. 6. *αἰμυλωτάτους*, erat *ἀθλιωτάτους*, dubitanter recepi quod coniecit Herwerdenus Observ. crit. p. 76., *ἀλκιμωτάτους* Dobraeus.

XIII, 563. a. Theophilus *ἢ πού τις ἐστὶ τοὺς λόγους ἀβέλτερος*, i. e. τοὺς λογισμούς. Sic fort. recte scripsi pro

τοὺς τρόπους, quod aegre coit cum ἀβέλτερος. Vs. 8. dedi *ἢν εἰσιδεῖν ἥδιον pro ἢν ἰδεῖν ἥδιόν ἐστιν*. Praefero nunc quod Burneus voluit, *ἢν ἐστ' ἰδεῖν ἥδιον*. Denique vs. 9. *αἰτοῦσιν* scripsi pro *ἔχουσιν* cum Dalecampio.

Ibid. b. In Aristophontis vs. 2. Porsonus *εἰκότως τ'*.

Ibid. c. In Amphidis loco vs. 1. *τί φῆς σύ*; dedi cum Dobraeo, vulgo *τί φῆς*; *σύ* — Vs. 2. *ώραῖον φιλῶν pro ὥραίων φιλῶν* scripsi cum Iacobsio, *ὥραϊαν φιλῶν* voluit Nauckius Bulletin de l'Acad. de St. Pétersb. VI p. 29. Vs. 4. *σώφρων τ' ἀληθῶς* correxit Dobraeus, vulgo *ἄφρων τ' ἀληθῶς*, Iacobsius *ἄφρων γ' ἀληθῶς*.

Ibid. d. e. Alexis *ἀπιστον αὐτὸν πᾶσι τοῖς ἄλλοις ποιῶν*. Scribendum τοῖς καλοῖς ποιῶν. Ibid. in Hermiae Curiensis loco ὃ *στώακες* dedit Dindorfius pro ὃ *στοάκες*. Fortasse praestat ὃ *στοίακες*. Vs. 3. *πρίν τι τῷ σοφῷ δοῦναι*. Fortsan *πρίν τι τῶν σοφῶν δοῦναι*, priusquam aliquid sapientiae vestrae impertiatis.

Ibid. e. *Θρυλεῖτε γὰρ ὅτι δεῖ μὴ τῶν σωμάτων ἀλλὰ τῆς ψυχῆς ἐρᾶν*, οὔτινες μέχοι ὀκτῶ καὶ εἴκοσιν ἐτῶν δεῖν λέγοντες συνέχειν τοὺς ἐρωμένους. Participium λέγοντες unde pendeat non apparet. Itaque, nisi aliqua exciderunt, aut οἱ legendum pro οὔτινες, aut scribendum λέγετε pro λέγοντες. Sequuntur haec: *καὶ μοι δοκεῖ Ἀρίστων ὁ Κεῖος ὁ περιπατητικὸς οὐ κακῶς εἰρηκέναι* — *πρὸς τινὰ Ἀττικόν, μέγαν τινὰ κατὰ τὴν ἡλικίαν, ἐπιδεικνύντα ὥς καλόν, ὃ Δῶρος ἢν ὄνομα, τὴν πρὸς Δύλωνά μοι, φησί, δοκῶ παρ' Ὀδυσσεῶς ἀπάντησιν ἐπὶ σε μεταφέρειν* Ἡ ῥα νύ τοι μεγάλων δώρων ἐπεμαίετο θυμός. Mirifice horum verborum sententiam pervertunt interpretes, qui Dorum ipsius illius Atheniensis nomen fuisse existimant et ἐπιδεικνύντα ὥς καλόν intelligunt qui formam suam ostentabat, quasi ἐπιδεικνύμενον scriptum esset. Immo Atheniensis iste Aristoni Dorum quendam, hominem aetate grandem, ostendebat eiusque venustatem laudabat. Tum ille tu, inquit, magnorum Dororum cupidus es. Delendum igitur quod sententiam obscurat post ἡλικίαν comma. Iam apparet etiam quo sensu Aristo *μεγάλα δῶρα* intelligi voluerit. Exercit. philol. II p. 27.

XIII, 564. a. καὶ γὰρ τὸ παλαιὸν παίδων ἥρων, ὥς καὶ Ἀριστοφῶν ἔφη, ὅθεν καὶ καλεῖσθαι τοὺς ἐρωμένους συνέβη παιδικά. Nescio quem hic dicat Aristophontem, certe neque orator neque comicus poeta intelligi potest. Quam ob rem Ἀρίστων scribendum suspicor, cuius Ὅμοια ἐρωτικά paulo ante (563 f.) laudavit scriptor. Exercit. phil. II p. 28.

Ibid. πρὸς ἀλήθειαν γάρ, καθάπερ φησὶ Κλέαρχος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἐρωτικῶν Λυκοφρονίδην εἰρηκέναι φησί. In his alterum φησὶ delendum videtur. Lycophronidis versus hi sunt:

οὔτε παιδὸς ἄρσενος οὔτε παρθένων
τῶν χρυσοφόρων οὔτε γυναικῶν βαθυκόλπων
καλὸν τὸ πρόσωπον, ἀλλὰ κόσμιον πεφύκει·
ἢ γὰρ αἰδῶς ἄνθος ἐπισπείρει.

In hoc carmine, cuius de metro rectius Hermannō D. M. p. 445. statuit Bergkīus Lyr. poet. p. 867. mirum est neminem hae-
sisse in tertio versu, qui intelligi non potest nisi ita correctus
καλὸν τὸ πρόσωπον, ἂν (ἐὰν) μὴ κόσμιον πεφύκει.
Hoc enim dici debuit, nullam esse pulcrā faciem, nisi pu-
doris et modestiae commendatio accedat. Ceterum non ausim
cum Bergkio Lycophronidem in poetis ante Alexandrum floren-
tibus numerare. Exerc. phil. II p. 28. Recepi hanc emen-
dationem, nisi quod fortasse sine causa pro ἂν vel ἐὰν po-
sui ἦν. Vs. 1. libri ἄρσενος habent, et vs. 2. τῶν, quod sen-
tentiam pervertit, delendum est; sed fortasse παρθενικῶν
χρυσόφορων scribendum.

Ibid. c. Σοφοκλῆς περὶ τοῦ κάλλους τοῦ Πέλοπος δια-
λεγομένην ποιήσας τὴν Ἰπποδάμειάν φησι
τοιάνδ' ἐν ὧν λύγγα θηρατηρίαν
ἐρωτος ἀστραπὴν τιν' ὁμμάτων ἔχει.

Ita haec in libris scripta sunt, nuper autem certatim viri docti
corrīgere voluerunt τοίαν Πέλοψ Ἰνγγα, non memores illi
eam iam Valckenarii ad Hippol. 468. fuisse coniecturam. Atqui
Pelopis nomen si Athenaeus in Sophoclis loco scriptum rep-
erisset, nihil sane causae habuisset cur ista de Pelope intel-
ligenda esse disertim lectorem admoneret. Λύγξ Hesychius
interpretatur verbis τὸ πάθος ὁ λυγμός, καὶ τόξον. Quorum

alterum aptissimum est ad Sophoclis locum, nisi quod hoc
significatu illud nomen rectius scripseris λίγξ, utpote a verbo
λίζειν vel λίγγειν, quo nervi stridor indicatur, formatum. Cf.
Lobeck. Paral. p. 110. Itaque Pelops in oculis amoris quasi
arcum gestare dicitur. Cf. Aeschylus Suppl. 983. πᾶς τις
παρελθὼν ὁμματος θελκτήριον τόξον ἐπεμψεν ἡμέρου νι-
κώμενος. Exercit. philol. I p. 40. Fugerat me hanc iam
Erfurdti coniecturam fuisse. Vs. 3. ἐκθάλλεται pro ἐνθάλλ-
πεται recte dedit Ellendt.

Ibid. c. In Licymnii loco pro ὅσοις ἐκοίμιζε scripsi ὅ-
σοισιν ἐκοίμισε, ut numerorum ratio postulat. De Sapphus
fragmento proxime illato v. Bergkium. In Anacreontis frag-
mento servavi elegantissimam Erfurdti emendationem σὺ δ' οὐ
κλύεις pro σὺ δ' οὐκ αἰεῖς.

Ibid. e. In Pindari loco recte quidem καρδίαν addidi ex
p. 601 d, neque vero ψυχράν delere debebam, sed ψυχρᾷ
[φλογί] scribendum erat, ut recte legitur l. l.

Ibid. f. In Ibyci fragmento

Εὐρύαλε, γλαυκῶν Χαρίτων θάλος
καλλικόμων μελέδημα —

post θάλος unius versus lacunam indicavit Bergkīus, in quo
oculorum splendorem laudatum fuisse suspicatur. Ac sane
tale quid indicare videntur Athenaei verba; sed ea ad γλαυ-
κῶν, quod malis coniecturis tentatum est, et ad ἀγανοβλέ-
φαρος referenda sunt; γλαυκαὶ enim Χάριτες sunt Gratiae
γλαυκοβλέφαροι sive γλαυκώπιδες. Vs. 2. post καλλικόμων
adieci Μουσῶν sive potius Μουσέων. Idem coniecit Hecker
Philol. V p. 505. sed male idem tentat versum primum.

XII, 565. a. τῶν προτέρων exhibui pro τῶν πρώτων.
Possis etiam τῶν πρὸ τοῦ.

Ibid. b. In Alexidis loco vs. 1. ἂν addidi, nisi cum Iacobsio
mavis εἶ. Vs. 2. δυοῖν supplevi cum Erfurdtō. Tum pro
ἔχει τι Cobetus Mnem. IV, 132. ἔχειν δεῖ coniecit, quod re-
cepi. Alia vide in Com. gr. vol. III p. 509. Vs. 3. ἢ γὰρ στρα-
τεύειν. Sententia tale quid flagitat quale placuit Herwerdeno
Nov. Add. crit. p. 34. ἦτοι γὰρ ἐταιρεῖν. Vs. 5. τούτῳ τι
scripsi, recte vero Dindorfius τοιοῦτο, vulgo τοῦτον, L τού-
τῳ. Vs. 8. ἐπινοεῖς pro ὑπονοεῖς Iacobsius.

Ibid. e. καὶ τῶν ἥλων ἐμπιπλάντες τὰ καττύματα. Libri ἐμπιπλάνται. Porsonus ἐμπιπλάντες. De clavorum usu in calceamentis rusticitatis signo v. Casaubonum ad Theophrasti Char. IV p. 58 Lps. Praeterea malim ἥλων sine articulo.

Ibid. f. σκύνων scripsi pro σκυτίνων. V. Com. graec. III p. 64. Μοχ αὐτὸς τὸ κάλλος dedi pro αὐτὸ τὸ κάλλος. Tum post καὶ γὰρ excidisse videtur Ἀθήνησι. In sequentibus ἐν ταῖς εὐανδρίαις τοὺς καλλίστους ἐγκρίνουσι καὶ τούτους πρωτοφορεῖν ἐπιτρέπουσι. Verbo πρωτοφορεῖν Valesius πορθοφορεῖν, Lobeckius Aglaoph. p. 1025. ῥοδοφορεῖν, Struvius ib. p. 1358. κροκωτοφορεῖν subsitui voluerunt. Praestare opinor κρωσσοφορεῖν. Pulcerrimos quosque deligebant eosque in solenni pompa hydrias sacris faciendis necessarias portare iusserunt. Compara sequentia καὶ ἐν Ἡλιδι κρίσις γίνεται κάλλους τὸ εἶδος κάλλιστος τὰ τῆς θεοῦ φέρειν τεύχη δίδοται. Cui mori consimilis fuit Tanagraeorum de quo Pausanias IX 22 in. ὅς δ' ἂν εἶναι τῶν ἐφήβων προκριθῇ τὸ εἶδος κάλλιστος, οὗτος ἐν τοῦ Ἑρμοῦ τῇ ἑορτῇ περίεσιν ἐν κύκλῳ ἔχων ἄρνα ἐπὶ τῶν ὤμων. Ad κρωσσός cf. Theognostum Bekkeri Anecd. p. 1392. κρωπὸς ἢ ὕδρεια. Scribendum κρωσσός. Exercit. phil. II p. 28. Casu et me invito κροκωτοφορεῖν impressum est.

XIII, 566. a. Heraclides Lembus κατὰ τὴν Σπάρτην θαυμάζεται μᾶλλον ὁ κάλλιστος καὶ γυνή ἢ καλλίστη. Scribendum ὁ κάλλιστος [ἀνὴρ] καὶ γυνή ἢ καλλίστη.

Ibid. b. ὅτι βασιλίσκους ἀντὶ βασιλέων τοῖς Σπαρτιάταις γεννᾶν προαιρεῖται. Optimi libri ταῖς σπάρταις, quod male in τοῖς Σπαρτιάταις mutatum est. Scribendum erat τῇ Σπάρτῃ, quod τῇ Σπάρτῃ scriptum facile in ταῖς σπάρταις corrumpi potuit.

Ibid. In Cratini loco pro ταυτὶ erat ταύτῃ, correctum a Dobraeo.

Ibid. f. ἐκείνου τοῦ ὁμωνύμου σοι ποιητοῦ τὴν κνήμην φορῶν, ὅς ἐν τοῖς καπηλείοις καὶ πανδοκείοις αἰεὶ διαιτᾶται. Sunt Cynulci ad Myrtilum verba, in quibus quum Myrtilus cognominis poetae τὴν κνήμην gestare dicatur, Schweighaeuserus Myrtilum antiquae comoediae poetam intelligi voluit. Incertus haeret Casaubonus. Mihi non dubitandum videtur, quin

Palium quendam poetam Myrtilum Athenaeus intellexerit, qui si comicum dicere voluisset, non videtur dubitandum esse quin in tanta huius poetae obsuritate id aliquo modo indicaturus fuisset; accedit quod nunquam scriptor Myrtilum poetam ad partes vocavit. Pro διαιτᾶται autem recte Schweigh. διαιτᾶ coniecit, quod sequentia confirmant. Exercit. phil. II p. 29. Tota quae h. l. inesse putatur difficultas concidit, si πολίτου pro ποιητοῦ scripseris. Tum in Isocratis loco οὐδ' ἂν οἰκέτης ἐτόλμησε. Pro οἰκέτης libri Isocratis habent ἐπιεικῆς. Scripsi utroque coniuncto οὐδ' ἂν οἰκέτης ἐπιεικῆς ἐτόλμησε.

XIII, 567. a. Edebatur οὐ μεθ' ἐταίρων ἀλλὰ μετὰ ἐταίρων.

Ibid. ὦ τῆς καλῆς σου πολυμαθίας, ὡς κατ' οὐδὲν ἐμμήσω. Malim ὅς, ut est lit. b. ὦ τῆς καλῆς πολυμαθίας — ὅς οὐδ' ἐγκαλύπτεται.

Ibid. d. ἐπειδὴ πρὸς κλεψύδραν συνουσίαζεν, ἕως κενωθῇ. Malim ἐκενώθη vel κενωθείη.

Ibid. e. αὐτός scripsi pro ὁ αὐτός, articulum libri omittunt.

Ibid. f. In Timoclis loco pro Κοναλλίς cod. A κοναλῖς. Nescio quid hoc nominis sit, ac fort. Κοβαλῖς poeta scripsit.

XIII, 568. b — d. Alexidis ecloga στηθὶ' ἔστ' αὐταῖσι τούτων ὧν ἔχουσ' οἱ κωμικοί. Scripsi cum Iacobsio partim e Clemente τιτθὶ' ἔστ' αὐταῖσι. Sequentia correxi praeunte Dobraeo et ex parte Sylburgio. Libri προσθεῖσαι τοιαῦτα γοῦν αὐτῶν τῆς κοιλίας, Clemens προσθεῖσα ουτοντύνδυτον (Sylb. τοῦνδυτον) τῆς κοιλίας. Vs. 15. ἀπήγαγεν Clemens, ἀπήγαγον Athenaeus. Vs. 27. ὅψεις διὰ τούτων σκευοποιοῦσι τῶν τεχνῶν, qui incerti comici versus est, ab Alexidis fragmento separavi.

Ibid. e. σου Dobraeus pro οὐ. Tum οἶσθα Cobetus N. L. p. 138. pro οἶδας. Statim φιλωδούς pro φειδωλούς Dobraeus reposuit.

XIII, 569. a. Versus ultimos Ἑλλάδος ἔγωγε etc. aliunde hic illatos esse credo, nisi aliquammulta exciderunt.

Ibid. b — d. In Xenarchi loco scripsi ὅπου παρουσῶν pro ὅπου γὰρ οὐσῶν. Dobraeus ὡς οὐ παρουσῶν. Vs. 10. μὴ κλῆμακα στησάμενον εἰσβῆναι λάθρα. Sic correxi, libri μὴ

κλίμακ' αἰτησάμενον. Vs. 11. εἰσδύναι Dobraeus pro ἐκδύναι. Vs. 13. αὐταὶ dedi cum eodem pro αὐται. Vs. 18. τὰς δ' Iacobsius; locus non integer est. Nauckius ὁρῶντ' ἀθρεῖν σαφῶς. Alia tentavit Dobraeus, quem vide. De vs. 20. confer quae dixi Com. graec. III p. 619.

Ibid. d. προϊστορῶν scripsi pro προιστορῶν.

Ibid. e. In Philemonis loco vs. 4. legebatur καὶ μοι. Vs. 8. πριάμενον τότε dedi pro πριάμενόν τοι.

XIII, 570. a. Verba τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον (non etiam λέγων) seclusi ut spuria; adscripta fuere ad τὸ δεινόν, quod a Schweigh. et Dindorfio deletum ex ABP revocavi.

Ibid. b. In Epicratis loco verba parenthesi inclusa feliciter supplevit Cobetus Mnem. IV 129.

Ibid. c — e. In eiusdem Epicratis fragmento vs. 6. Porsonus coniecit ὑπὸ τῆς ἰσχύος, quod verum videtur. Vs. 7. supplevi θεῶν et vs. 10. edidi καὶ Λαῖς ὁρθῶς νῦν νομίζοιτ' ἂν τέρας. Libri pro νῦν habent γοῦν, om. B. Vs. 11. αὕτη γὰρ οὖν ὁπότ' ἦν νέοττος καὶ νέα. Ita scripsi ex B. Vulgo αὕτη γὰρ ὁπότ' ἦν νέοττος καὶ νέα. Dindorfius αὕτη γὰρ ὁπότ' ἦν μὲν νέοττος ex emendatione Porsoni. Tum pro νέα Herwerdenus Nov. Add. crit. p. 29. corrigit καλή, frustra, ut opinor, vide Lobeckium Paral. p. 61. et Ephippum in Com. graec. III p. 320. ἐποίησέ θ' ἱλαρὸν κἀπέδειξεν ἴλεων. Vs. 13. fort. ῥᾶον pro θᾶττον scribendum est. Vs. 14. erat δολιχόν. Vs. 15. ἰδεῖν μὲν αὐτὴν ῥᾶόν ἐστιν ἢ πτύσαι recte ut videtur Herwerdenus Observ. crit. p. 66. Pro ἐστιν ἢ πτύσαι vulgo est ἐστι καὶ κύσαι. Ipse suspicabar καὶ βλίσσαι, lasciviter attrectare, βλιμάσαι. Vs. 17. ἐξέρχεται τε πανταχόσ' ἤδη πιομένη. Fortasse πενομένη scribendum est. Vs. 2. ὦ φίλταται A.

Ibid. e. In Anaxandridis loco malim ἦνθαι καὶ Λαγίσκιον τότε. Libri ἦνθαι τότε Λαγίσκη ἦν δὲ τότε κτέ, quae ita scripseram ἦνθαι τότε Λαγίσκιον, τότε ἦν | καὶ Θεολύτη μάλ' εὐπρόσωπος καὶ καλή | ὑπέφαιν' ἐσομένη, κῶκιμον λαμπρὸν πάνυ. Cf. Dobraeum. Ceterum εὐπρόσωπος καὶ καλή coniunxit poeta exemplo Aristophanis Plut. 976. frustra a me ipso nuper tentati.

Ibid. f. Timocles ἡ στιφρότης τὸ χρώμα πνεῦμα, δαίμονες.

Rectius fuerit τὸ χρώμα τὸ πνεῦμα. Sequ. versu erat τὸ μὴ σφόδρ' εἶναι πάνθ' ἔτοιμα. Scripsi τό τε μὴ σφόδρ' εἶναι πάνθ' ἔτοιμα.

XIII, 571. a. θαπισθῆναί γε καὶ πληγὰς λαβεῖν. Sic Iacobsius pro τε.

Ibid. c. ἄς οὐ Κύνουλκος τολμᾷ λοιδορεῖν. Malim οὐδέ.

Ibid. d. In loco Sapphonis erat ταῖς ἐμαῖς. Facilius tamen Seidlerus scripsit ταῖς ἐμαῖσι. Pro αἰίσω fort. αἰίδω scribendum est. Sed conf. ad Stobaei Ecl. phys. p. XI. Tum καθὸ δὴ dedi ex B, abest vulgo δὴ.

Ibid. e. Menander π. ε. οὐχ ἐταίρων, Παρ[μένων, μὰ Δί' ἀλλ' ἐταιρῶν]. ταῦτά δ' ὄντα γράμματα — Ita supplevi et correxi quae in libris sic scripta feruntur πεποιήκατ' ἔργον γὰρ ταῦτά δ' ὄντα γράμματα. Praeivit quodammodo Casaubonus οὐχ ἐταίρων [νὴ Δία· μᾶλλον δ' ἐταιρῶν.] ταῦτά δ' ὄντα γράμματα — in quibus νὴ Δία soloecum est.

Ibid. f. In Ephippi loco malim ἔπειτα δ' εἰσιόντ'. Vs. 5. scripsi χανοῦς' ὁμοίως pro χανοῦς' ὁμοίως. At pro πολέμιον vel πολέμιος quid scribendum sit non dispicio.

Ibid. In Eubuli fragmento ἔσαττεν et ἀπέβρυκεν, fort. etiam ποιουμένη corrigi voluit Herwerdenus Obs. crit. p. 59.

XIII, 572. a. Antiphanes ἐκ γειτόνων αὐτῷ κατοικούσης τινός. Corrigendum ἐν γειτόνων.

Ibid. b. Anaxilae locum ita constituit Herwerdenus Observ. crit. p. 63., ut post λέγουσα adderet τῶν φίλων. Pro λέγουσα idem φρονοῦσα et vs. 6. ἐστιν οὖν. Possis etiam μετρίως ἔχουσα χρημάτων, vel ὅταν δὲ δὴ τις μέτρι' ἔχουσα χρήματα.

Ibid. c. Alexis non ἐπιδειπνεῖ sed ἐπεδείπνει scripsit; monuit Cobetus N. L. p. 121. In Ephippi fragmento Dobraeus dedit ὅταν τις ὦν νέος | ἀλλότριον ἐλθὼν ὄψον ἐσθίειν μάθῃ. Libri ὅταν γὰρ ὦν et εἰσελθὼν habent. Suspica-bar ὅταν γὰρ ὦν νέος | ἀλλότριον εἰσελθὼν τις ὀψοφαγεῖν μάθῃ. Vs. 3. ἀσύμβολος scribendum coniecit, ni fallit memoria, Nauckius.

Ibid. d. ἑορτὴν τὴν ἐταιρίδεια. Si verum est quod narrat Hegesander hoc festum a Iove ἐταιρείῳ (B ἐταιρίῳ) nominatum esse, corrigam ἐταιρίδεια.

XIII, 573. a. Clearchus συναγαγὼν τοὺς ἐκ τῆς χώρας

Λυδοὺς πάντας ἔχωσε μὲν Λυδίας τὸ νῦν ἔτι καλούμενοι τῆς ἑταίρας μνήμα εἰς ὕψος ἄρας. Absurdum est Gygen omnium quotquot Lydiae agros inhabitabant incolarum ministeric usum monumentum illud struxisse. Itaque pro Λυδοὺς cor- rexi δούλους. Vitium item alunt verba μὲν Λυδίας, quibus in verbis, cum μὲν nihil significet, nomen illius mulieris la- tere suspicor; nec male, opinor, scripseris Μενεμυδίας, quod Lydiacum nomen fuisse conicere licet ex epigrammate apud Welckerum Spicil. p. 246. quamvis corrupto. Denique post ὕψος excidisse videtur ἑξάισιον cll. Posidonio apud Athen. VIII p. 333 c. κῦμα ἔξαρθέν εἰς ὕψος ἑξάισιον.

Ibid. b. καταλέξω δέ σοι — Ἰωνικὴν τινα ῥῆσιν, ἐκτεί- νας κατὰ τὸν Αἰσχύλον, περὶ ἑταίρων, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς καλῆς Κορίνθου. His verbis praefatur scriptor longo sermoni de meretricibus. Excidit autem fabulae nomen, in qua Aeschylus verbo ἐκτείνειν de longe sermone dixerat; quod enim cui- vis in mentem veniat Αἰσχύλον, merito reicit Dindorfius. Su- spicor fuisse ἐκτείνας κατὰ τὸν Αἰσχύλον [Ἀγαμέμνονα] cll. eius fabulae vs. 808. θεοῖς μὲν ἐξέτεινα φροῦμιον τόδε, et 809 μακρὰν ἐξέτεινα. Exercit. phil. II p. 29.

Ibid. d. Erat τὸ ἐπίγραμμα. In ipso Simonidis epigram- mate pro εὐθυμάχων e Plutarcho ἰθυμάχων posui. Dobraeus praeterea ἰθυμαχῶν.

Ibid. e. ἀπάξειν αὐτῇ τακτὰς ἑταίρας. Ita in VL. corre- ctum est quod ABP habent καὶ τὰς ἑταίρας. Praestat fortasse καινὰς ἑταίρας.

XIII, 574. a. κορὰν ἀγέλαν ἑκατόγγυιον τελείαις (sic Boeckh pro τελείαις) ἐπήγαγ' εὐχολαῖς ἰανθείς. Pro ἐπήγαγ' scripsi ἀπήγαγ'. Cfr. p. 573 e. Ad ἑκατόγγυιον ἀγέλαν i. e. quinquaginta puellarum gregem, iam olim comparavi Sopho- clem Oed. Col. 722. τῶν ἑκατομπόδων Νηρηίδων ἀκόλουθος.

In sequ. Pindari loco vs. 5. ὑμῖν ἀνευθ' ἀπαγορίας ἔπορεν — ὥρας ἀπὸ κάρπον δρέπεσθαι, edidi ἐπαγορίας, absque vituperio, cll. Hesychio Ἐπαγορίαν ἔχει ἐπίμωμός ἐστι *). De ceteris v. Bergkium PL. p. 261.

*) Idem nunc repperit Bergkii in tertia editione lyri- corum graecorum.

Ibid. b. ἐδιδάξαμεν χρυσὸν καθαρὸν βασάνῳ. Scripsi cum Heckero ἐδείξαμεν. Pro καθαρὸν vulgo καθαρόν legitur. Cfr. ad Theocritum XV 36.

Ibid. c. In Alexidis loco μεθύειν adieci cum Porsono, con- iectura incerta, sed probabili. Aliter statuit Herwerden Nov. Add. cr. p. 33.

Ibid. d. Incerti comici fragmentum restitui addita parti- cula ἀλλ' ante Ἀλκιβιάδης.

Ibid. e. δύο ἑταίρας ἐπήγετο. Scripsi περιήγετο.

Ibid. f. Συννάδων reposui pro Συνάδων.

XIII, 575. b. Μαραθῶν. Holstenius Μαιωτῶν aut Σαρματῶν. Aliud nomen latere videtur.

Ibid. e. κιρνῶσαν. Imo κιρνᾶσαν, ut habent BP.

Ibid. f. ὅπου πεπόρευται. Malim ὅποι.

XIII, 576. b. In epigrammate incerti auctoris φημί e Plu- tarcho scripsi pro φασί. Fortasse φαιμί.

Ibid. e. ἐγέννησεν αὐτῷ τέκνον Λεοντίσκον καὶ Λάγον. Erat Λάγον. Pro τέκνον malim τέκνα.

XIII, 577. d. Machonis hic versus leguntur, quorum po- stremi ita corrigendi sunt: φασί καὶ τὴν Μανίαν | τὸν βα- σιλῆ' εὐμελῶς κελητίσ' ὑπεράγαν | ἐπαινεθῆναι θ' ἢ δὲ τοιοῦτ' ἀπεκρίθη. Vulgo Λάμιαν legitur, quod ut Athe- naeus scripsit, Macho tamen scribere non potuit. Reliqua in libris ita scripta sunt τὸν βασιλέα εὐμελῶς κελητίσαι ὑπερ- επαινεθῆναι θ' ἢ δὲ τοῦτ' ἀπεκρίθη. Nusquam Macho bre- vem syllabam ante mutam cum liquida produxit. Exercit. phil. II p. 29. Nescio quomodo factum sit ut ediderim κε- λητίσαι ποτὲ | ἐπαινεθῆναι θ', ἢ δὲ τοῦτ' ἀπεκρίθη. Malim nunc locum ita scribi φασί καὶ τὴν Μανίαν | τὸν βασιλέα μάλ' εὐμελῶς κελητίσαι | ἐπαινεθῆναι θ' ὑπεράγαν ἢ δ' ἀπεκρίθη.

Ibid. e. σχεῖν φασί Schweighaeuserus, vulgo ἔχειν φασί.

Ibid. f. Editur vulgo νάρδον τινὰ διένενσ' ἐνεγκεῖν εὐχερῇ, ubi pro εὐχερῇ, nisi id, quod non puto, de vili et fa- cile parabili unguento dixit poeta, scribendum δυσχερῇ, quem- admodum Pausanias V, 5, 5. dixit δυσχερῆς ὁδμή et Nico- stratus Athenaei XI p. 499 c. δυσχερῆς λάγυνος ὄξους. Exercit. phil. II p. 29. Dobraeus εὐτελῇ coniecit.

XIII, 578. b. τῶν νῦν ἀκροατῶν. Fortasse τῶν συνακροατῶν scribendum est.

Ibid. c. Macho fortasse mirum videri posse dicit Atticam mulierem Phrygio nomine Maniam appellari: ἢ τὴν Ἀθηναίων τί κωλύσαι πόλιν, ὅφ' ἥς ἅπαντές εἰσιν ἐπηνωρθωμένοι. Scribendum suspicor:

πλὴν τὴν Ἀθηναίων τί κωλύσει πόλιν,
ὅφ' ἥς ἅπαντές εἰς ἐπηνωρθωμένοι;

Quamquam, inquit, quid Athenienses impedit, qui ceteris Graecis omnium rerum norma extiterunt? Exercit. phil. II p. 30. Recepi κωλύσει. Sequuntur πάνν δ' εὐπρόσωπος οὖσα καὶ καταπληκτική. Nonne κἀπιληπτική, dicax?

Ibid. d. ὅπουπερ περὶ γυναικός. Desidero articulum, fort. ὅπου περὶ τῆς γυναικός. Ibid. αὐτῇ τὸ πλεῖον. Secutus sum Schweighaeuserum αὐτῇ conicientem.

Ibid. εὐθύς scripsi pro εὐθύ, quod non impedio quominus servetur. Tum libri habent

διὸ τῆς μανίας ἐπίρρημα ἐκτείνας δοκεῖ
καλέσαι τις αὐτὴν τῶν ἐραστῶν Μανίαν.

Pro ἐπίρρημα scribendum videtur ῥηματίον ell. vs. 18. ῥηματίον εὐθύς τοῦτο μανίαν ἀνεβόα, nisi praeferas τὸ ῥῆμα ἐπεκτείνας. Vs. 26. ἐνουθετήθη Lobeckius pro ἐνομοθετήθη.

In sequentibus Maniam lapide, Gnathaenam autem κοιλίᾳ προπετεστέρα laborasse dicit. Tum sic pergit:

μετὰ ταῦτα δ' ἡ Γνάθαινα πρὸς τὴν Μανίαν
ἐλοιδορεῖτο καὶ λέγει «τί τοῦτο; παῖ·
εἰ δὲ λίθον εἶχες» — ὑπολαβοῦς ἡ Μανία,
ἔδωκ' ἄν, ἔν' ἔχης, φῆς, ἀποψᾶσθαι, τάλαν.

Gnathaenae verba male vulgo intellecta non recte ita distinguuntur: τί τοῦτο, παῖ, εἰ δὲ λίθον εἶχες; Nimirum proverbialis dicendi forma erat εἰ λίθον εἶχες, in eos iaci solita qui ad conviciandum propensi essent. Vid. Paroem. Append. Gott. p. 396. εἰ καὶ (δέ?) λίθον εἶχες: λείπει τὸ ἔβαλες, ἐπὶ τῶν προχείρως ὀνειδιζόντων. Ad eandem formam refingendus est XIII p. 584 c. ubi eadem de Phryne et Gnathaena narrantur. Postremo illorum versuum notatu dignum est τάλαν feminine dictum, comparandum cum οὗτος, ὦ τῶν et similibus apud

Lobeckium Techn. p. 332. et Lehrsium Herod. p. 336. In eiusdem Machonis loco lit. f. recte libri habent καὶ συνεῖχ' αὐτὴν μόνος γαμετῆς τρόπον γυναικός, ubi Dobraeus scribebat καὶ συνῆν αὐτῇ. Cf. Athenaeus XIII p. 563 f. Exercit. phil. II p. 30.

XIII, 579. a. παρὰ πληγὴν adieci Dobraeum secutus.

Ibid. b. τῆς Μανίας ἄριστα παιζούσης σφόδρα | ἀνισταμένης τε πολλάκις εἰς δασύποδα. Invertit verborum ordinem Epit. unde scribendum videtur τῆς Μανίας ἀνισταμένης τε πολλάκις | κᾶριστα παιζούσης σφόδρ' ὥς εἰς δασύποδα —

Ibid. Malim αὐτὴν ἐπικροῦσαι βουλόμενος πρὸς θεῶν, ἔφη, μειράκια. Neque enim omitti posse videtur ἔφη.

Ibid. c. Corruptissimi leguntur versus:

ὁ δὲ στρατιώτης ὑπὸ τι σκυθρωπάσας
ἀπέπεμψε ταύτην, διαλιποῦσα δ' ἡ ἑταῖρα,
μηδὲν παρὰ τοῦτο, φησί, λυποῦ φίλτατε —

Quorum primo legendum esse ὑπὸ τι δὴ σκυθρωπάσας vidit iam Casaubonus. Sequentia ex pluribus contracta videntur Dindorfio, in quo non assentior viro doctissimo, sed pro ἡ ἑταῖρα scribendum arbitror ἡρέμα, quod cum φησί coniungendum. Exercit. phil. II p. 30. Pro ἀπέπεμψε ταύτην praeceunte Iacobsio scripsi ἐμέμψατ' αὐτὴν. Malim vero ἐπέμεμψατ' αὐτὴν. Tum pro ἡ ἑταῖρα dedi quamvis dubitanter ἡτέρα sc. Mania. Sed totus locus corruptior est quam ut certo emendari possit. Pro διαλιποῦσα expectaveris ὑπολαβοῦσα.

Ibid. d. Quae hic leguntur πότερ' ἄνω θέλεις | ἐλθοῦς' ἅμα βαλεῖν ἢ κάτω, intelligi non possunt. Pro ἅμα βαλεῖν correxi ἀναπεσεῖν, quod proprium de accumbentibus verbum est. V. Lobeck. Phryn. p. 216. Ac confirmant hanc emendationem quamvis paulo audaciorem sequentia ὑπὸ τι γὰρ δέδοικά σε | μὴ μου προπεσοῦσης τοῦμπλόκιον ὑπεκτράγης. Exercit. phil. II p. 31. Vitium haeret etiam in ἐλθοῦσα, quod fortasse ἐμοῦ γ' scribendum. Pro ὑπεκτράγης nescio an scribendum sit ὑπεκτράπης.

Ibid. e — f. Quattuor versus ut spurios et ab imperito homine e sequentibus effictos seclusi. Ibid. λήθη corruptum est.

Mox leguntur haec:

καὶ τῶν ἐραστῶν Συριακοῦ τινὸς ξένου
πέμψαντος αὐτῇ χιόνα σαπέροδην θ' ἓνα.

Ineptus vero amator unum saperdam amicae dono mittens. Scribendum σαπέροδην θ' ἅμα, in quo σαπέροδης colectivo sensu accipiendum, ut ἐψητός et alia. Exerc. phil. II p. 31. Possis etiam et fortasse melius conicere χιόνα σαπέροδην κτένα.

XIII, 580. b. ποτ' ὦν vulgo pro ἔτ' ὦν, quod meo suasu posuit Dindorfius, nec tamen ita locus sanatus est; vitium latet in ἐνήλατο, quod ineptum est per se et sequente ἐνέπεσεν prorsus absurdum.

Ibid. Exhibui scripturam cod. B δικαίως τοι γάρ, vulgo δικαίως τε γάρ, Dindorfius δικαίως τοιγαροῦν. Fortasse scribendum διακαῶς σὺ γάρ, qua coniectura etiam numeris consulitur. διακαῶς autem dicit meretricula in ambiguo ludens, quoniam homo in pyram se decidisse simulaverat.

Ibid. c. Scripsi ὁμολογουμένη propter τελέως, vulgo ὁμολογουμένως.

Ibid. Pro ἐστῶτα dedi ἰστώντα carnes appendentem. Confirmant sequentia πῶς ἴστης; quanti appendis?

Ibid. d. Στρατοκλῆς δ' ἐρίφους vulgo. Non sequi debbam Στρατοκλῆς ποτ' ἐρίφους corrigentem Dindorfium; scribendum Στρατοκλῆς δὲ ἐρίφους. Vs. squ. ἐνάλμους pro συνάλμους scripsi cum Dobraeo. Quae sequuntur καὶ δίναν ὑπολειπόμενοι insanabiliter corrupta sunt. Vs. 64. καὶ ὀυπαρόν scripsi Curis crit. p. 66. pro καὶ λιπαρόν. Post vs. 69. indicavi lacunam cum Dindorfio et vs. 72. πρὸς ἔω scripsi pro πρὸς cum Dobraeo; praestat fortasse ἐς πρῶ. Sequentia ὅτε τὰς ὕς ἐπὶ νομὴν καιρὸς ἐστὶν ἐξάγειν nihil acrimoniae habent, nisi ὕς, ut alias χοῖρος, turpiculo sensu dictum statuas. Cf. Aristophanes Lys. 684.

XIII, 581. b. ἔταξεν scripsi pro ἔταξ'. In seqq. addidi τόσον. Nisi potius post ὅσον adiiciendum est φησὶν, quod saepe hic scriptor post εἶπεν infert, ut p. 582 c. ὁ κναφεὺς δ' (sic scrib.) εἶπεν, ἂν γ' ἐλαδίου | ταρτημόριά*) μοι, φησί, προσενέγκης τρία.

*) Ita Porsonus pro τεταρτημόρια. Pollux IX 65. τεταρτημόριον καὶ κατὰ ἀποκοπὴν ταρτημόριον. Cfr. Photius

Ibid. d. συγγενέσθαι. Scribendum συγγεγενῆσθαι ex B. XIII, 582. a. εἰ θέλεις. Sic Dindorfius e melioribus libris pro εἰ θέλει; sed repugnant reliqua.

Ibid. τὸν μηδὲν ὠφέλημα τὸν ὑπὸ τὰς στέγας. Hoc posui ex A, vulgo τῶν pro τόν, quod fortasse probandum, si αἱ ὑπὸ στέγας de prostibulis interpreteris; sed vereor ne locus corruptus sit. Sequenti versu vulgo legitur τὸ κοινὸν Ἄργος δωρεὰν θέλοντ' ἔχειν. At si meretricula suum illud Ἄργος publici iuris esse et omnibus patere dicit, non intelligitur cur id Andronico negaverit. Scripsi igitur τὸ κοῖλον Ἄργος, quod usitatum Argorum cognomen est, inprimis apud Sophoclem.

Ibid. b. ἡ Γναθαίνιον εἰς Πειραιᾶ κατέβαινε πρὸς ξένον τινὰ — εὐτελῶς ἐπ' ἀστράβης. In his εὐτελῶς corruptum est. Quo pacto enim Gnathaenium cum tribus asellis totidemque ancillarum uniusque praeterea agasonis nutricisque comitatu stipata εὐτελῶς i. e. tenuiter iter fecisse dici possit vix intelligas. Non dubitandum igitur quin Macho scripserit κατέβαινε εὐμελῶς ἐπ' ἀστράβης, ut Gnathaena scite et concinne mulo vecta esse dicatur, quo sensu idem dixit apud Athen. XIII p. 577 b. εὐμελῶς κελητίσαι. Exerc. phil. I p. 40. Praetuli nunc εὐσταλῶς.

Ibid. ὅς οὐ δυνάμενος τότε παρελθεῖν ῥαδίως ἀλλὰ στενοχωρῶν. Scripsi ἅμα στενοχωρῶν, fortasse sine iusta causa.

Ibid. d. Λαῖδα λέγουσι — Εὐριπίδην ἰδοῦσαν — γραφεῖον ἐξηρητημένον ἔχοντ' ἀπόκριναι — ὦ ποιητά μοι. Pro ἔχονθ' desiderabam verbum finitum quod pendeat a λέγουσι. Scripsi εἰπεῖν.

Ibid. f. Machon: ὠνησόμενος χελιδονείας ἰσχάδας. Hirundineae ficus unde nomen traxerint, satis constare videbatur ex iis quae interpretes Athenaei III p. 75 c. Schneiderus Ind. script. rei rust. p. 137. et in Lexico v. χελιδόνιος collegerunt,

Lex. p. 570, 7. Ταρτημόριον δίχαλκον. Apud Plinium HN. VII, 49, 160. tetartemorium editum est e coniectura Budaei. Libri artemorium, itaque scribendum tartemorium. Similem apocopen passum est μέδιμνος in ἡμίδιμνος pro ἡμιμέδιμνος, de quo v. Didymus apud Priscianum de Ponder. p. 1350. Adde Reiskium ad Constant. Porph. p. 567. Exercit. phil. II p. 31.

cum nuper Sauppius in doctissima ad Hermannum epistola p. 99, 15. eas a Chelidonia, Atticae demo, denominatas esse docere conatus est. Atqui is commenticius demus est, recteque Lobeckius apud Arcadium p. 99, 15. *χελιδονία νῆσος* scripsit pro *χελιδονία δῆμος*. Quod enim singulari nomine Arcadius usus est, cum alias constanter *χελιδονία νῆσοι* commemorantur, id neque per se mirum videri potest, praesertim si compares Suidae glossam *Ἐχινάς, νήσου ὄνομα*, neque hoc loco cur fecerit grammaticus obscurum est. Itaque chelidonias uvas, etiam a Clemente Alex. Paed. II 1. memoratas, non magis ac lepores chelidonios (Fragm. Com. graec. IV p. 375) vel piscem chelidonium (schol. Arati 224) vel gemmas chelidonias (Plin. HN. 37, 154) a loco nomen traxisse arbitror. Exercit. phil. I p. 40.

XIII, 583. a. *Καλλιστόος δὲ τῆς ὕος καλουμένης*. Sic Casaubonus sequente Dindorfio. Libri *Καλλιστοῦς*. Praetuli *Καλλιστίου*.

Ibid. b. *ἀλλ' ἐγχεέτω μοι τέτταρας κοτύλας ἔπειτ' | εἰς τὴν μεγάλην*. AP *ἔπειτα*. Recte forsitan Iacobsius *κοτύλας ὁ παῖς εἰς τὴν μεγάλην*. Possis etiam *λέγει* vel *ἔφη* conicere. Pro *μεγάλην* scribendum opinor *λεκάνην*, et in sqq. *μεγάλην* pro *λεκάνην*. Causa quaerentem non latebit.

Ibid. d. *Πύθων, φησί, | ἐπειδὴ τῶν ὕων ἐγένετο διάμεστος*. Correxī *Πύθων, φήσ'*, ἐπεὶ | ἤδη τι τῶν ὕων διάμεστος ἐγένετο. In quibus ἤδη τι dictum est ut *σχεδόν τι, ὁμοῦ τι* etc. atque ipsum illud ἤδη τι habet Antiphanes Athenaei I p. 8 e.

Ibid. *Ἀπολλόδορος δὲ τούτων πλείους, Γοργίας δὲ πλείονας*. Praecedentia docent scribendum fuisse *Γοργίας δ' ἔτι πλείους*, quamquam ne sic quidem locus integer est. Excidisse videtur numeri notatio ante *πλείους*, e. c. *δέκα*.

Ibid. e. *Ἀθηναϊτόκυστος* permirum meretricis nomen est, intelligerem *Ἀθηναϊόκυσθος*; at *Θαυμάριον* quod sequitur (om. in Stephani thes.) incorruptum videtur, quamquam suspicari possis *Θευμάριον*.

Ibid. f. *τί γάρ; οὐκ ἠρμένος ἦκεις*; iocus Gnathaenae non intellectus est ab interpretibus, nec intelligi potest, nisi *ἠρμένος* interpreteris irrigatus, ab ἄρδω, quamquam exemplum huius participii habeo nullum.

XIII, 584. a. *ὑποτυχοῦσα ἡ Γλυκέρα — σέ τε λέγουσι διαφθείρειν τοὺς ἐντυγχάνοντάς σοι*. Contra usum dictum est *ὑποτυχοῦσα*, pro quo quilibet graeci sermonis peritus expectet *ὑπολαβοῦσα*. Neque *ἐντυγχάνοντας* recte dictum est de philosophi discipulis, scripsi igitur *συντυγχάνοντας*. In Agathonis loco cum Porsono edidi *γυνή τοι σώματος δι' ἀργίαν*. Libri *γυνή τὸ σῶμα δι' ἀργίαν*. Rectius iam olim correxi

γυνή τὸ σῶμ' [ἀνειμένη] δι' ἀργίαν

ψυχῆς φρόνησιν ἔντος οὐκ ἀργὸν φορεῖ.

ἀνειμένος et *ἀργός* coniunxit etiam Plutarchus Fort. Alex. p. 332 e.

Ibid. c. *εἰ δὲ λίθον εἶχες*; sustuli interrogationis signum. Vide quae annotavi ad XIII p. 578 d.

Ibid. d. *ἐν ᾧ (ἀγῶνι) τοὺς Ἐπιγόνους εὐημερῆκει*. Excidisse videtur *διδάσκων* vel *ὑποκρινόμενος*. Dobraeus τοῖς *Ἐπιγόνους*.

XIII, 585 b. *ἐμμελὴς δὲ ἦν πάνν ἡ Γνάθαινα καὶ οὐκ ἀνάστειος φθέγγασθαι*. Pro *φθέγγασθαι* expectabam *ἀποφθέγγασθαι* idque rescripsi. In sequentibus *καθ' ὃν ἔδει* posui pro *καθ' ὃν δεῖ*.

Ibid. e. *ποῖ πορεύεται* scripsi pro *ποῦ πορεύεται*.

Ibid. *λαβὲ — καὶ κατὰτραγε*. Apparebit iocus si scripseris *καὶ ταῦτα τράγε*. Ad hircosum haec dicebat Lais, ludens in *τράγε*, quod et hirce et vescere significat.

Ibid. Pro *κρήμνυνται* B habet *κρήμανται* i. e. *κρέμνυνται*.

XIII, 586. f. *Ἐρατ' Ἀντίκυραν* et paulo post *Νικόστρατος καὶ ἀποθνήσκων*.

XIII, 587. a. *Ῥπερίδης*. Correxī ubique *Ῥπερείδης*. Tum edebatur *διόπερ οὐδ' εἰς ἀκρόπολιν ἀνεισι τὸ ξῶν*. Ipsa sententia postulabat ut scriberetur *ἀνιεῖσι*, sc. Athenienses. In Sophoclis loco *αὐλιτῶν* scripsi cum Bekkero pro *αὐλητῶν*. Vs. 2. erat *χιμαῖρα* et vs. 3. *παρὰ λίαν* dedi ex B pro *παρ' ἄλλαν*.

Ibid. b. *προσκήνιον ἐπεκαλεῖτο ἡ Νάννιον*. Causam nominis explicui Comment. miscell. I p. 40. sive ad Fragm. Comicorum graec. IV p. 722.

Ibid. c. Vulgo *κεκώλυτο* et lit. d. *Μετάνειραν*, quod correxit Schweighaeuser.

Ibid. d. Nicostrati fragmentum diu ante Cobetum N. L. p. 140. correxit Dobraeus, libri *στροφάματ' αὐτὴν κέλευ' ἔφη καὶ παρ' Ὀκίμου*. Sed recte praeterea Cobetus *Ὀκίμου*.

Ibid. e. In Menandri loco dedi *Ἀντίκυραν* pro *Ἀντίκυραν*. Vs. 2. erat *ὠραίαν*, quod fortasse revocandum est. Philetærus vs. 2. pro *αἰδῆς* scripserat *ἀηδῆς*, ut recte monuit Herwerdenus *Observ. crit.* p. 61. Idem vs. 5. *Ἰσθμιάς* δὲ *κατασέσηπε καὶ Νέαιρα*.

Ibid. f. In Theophili loco seclusi verba ἢ *Νάννιον* ἢ *Μαλθάκην*, nisi *Ναννάριον* scribere et haec cum lacunae indicio post vs. 3. transponere mavis.

XIII, 588. a. *καθαρὸς πάσης παιδείας* fort. recte Schweigh. et Wachsmuth ad Timonis fragm. p. 70. In Timonis loco ex Diogene dedi *γραμμοδιδασκαλίδην* pro *γραμμαδιδασκαλίδην*.

Ibid. b. ἢ δὲ οὐδ' ὅτε φιλοσοφεῖν ἤρξατο ἐπαύσατο. Ita scripsi pro οὐχ ὅτε. Ibid. erat *Τεκάρων*. V. ad VII 327 b.

Ibid. d. *ἐγὼ γὰρ αὐτὴν εἰς μέλλουσαν ἀπόλυσιν μετ' οὐδ' ὅλην τριετίαν καλὴν ἀποδείξω*. Haec respondit Apelles mirantibus amicis, quod Laidem annis immaturam apud se receperit. Apertum est pro *καλὴν* scribendum esse *ἱκανήν*.

Ibid. e. *Ἀρίστιππος* — *ὄνειδιζόμενος ὑπὸ οἰκέτου*. Non credo talia famulum Aristippo exprobrare ausum esse. Scripsi igitur *οἰκείου*, a familiari. Atque ita, ut nunc video, iam Dobraeus correxit.

Ibid. f. *πόρνη* fortasse delendum est.

XIII, 589. a. In Strattidis loco dedi ἡδὲ *Μεγακλέους* cum Porsono. V. *Com. gr.* II p. 774.

Ibid. b. In epigrammate incerti auctoris erat *θετταλικοῖς*, elegantius tamen poeta scripsisset *Θεσσαλῆς*.

Ibid. c. Legebatur *ἐπαιδοποίησε*.

Ibid. e. *Ἀντισθένης* ὁ *σωκρατικός*. Imo *Αἰσχίνης*, ut vidit Iacobsius.

XIII, 590. a. b. *ἐπεὶ περ ἡμῖν ἐμποδὼν ἐγένου κατάλογον γυναικῶν ποιούμενοις*, οὐ κατὰ τοὺς *Σωσικράτους* τοῦ *Φαναγορίτου* *Ἡόλους*, ἢ τὸν τῶν γυναικῶν κατάλογον *Νικαινίτου* τοῦ *Σαύλου*. In hoc scriptorum recensu Hesiodi *Eoas*

ne verbo quidem commemoratas esse prorsus incredibile est, ut non dubitem, quin earum memoria exciderit scribendumque sit οὐ κατὰ [τὰς *Ἡσιόδου* *Ἡόλας*, ἢ] τοὺς *Σ. τ. Φ. Ἡόλους*. Pro *Σωσικράτους* e Stephano Byz. v. *Μυκάλη* Heckerus *Philol.* V p. 421 *Σωστράτου*.

Ibid. b. *ἐπισχῶν* scripsi pro *ἀποσχῶν* praeunte Corae.

Ibid. c. τὸν περὶ τῶν καλῶν γυναικῶν κατάλογον. Apparet aut περὶ delendum esse aut pro *κατάλογον*, quod e praecedentibus illatum videri potest, scribendum *λόγον*.

Ibid. e. *χρησαμένους* ex L posui pro *χαρισαμένους*.

Ibid. f. Phryne *ἐχέσαρκον* *χιτώνιον* ἡμίσκετο καὶ τοῖς δημοσίοις οὐκ ἐχρῆτο *βαλανείοις*. Pro *ἐχέσαρκον*, quod sensui repugnare Iacobsius intellexit, fortasse *στεγέσαρκον* scribendum est. In verbis τῶν *Πανελλήνων* πάντων postremo vocabulo impune carebimus. Mox pro *ἀποτιθεμένη* scripsi, quod res postulat, *ἀποθεμένη*.

XIII, 591. d. *ἐπλούτει δὲ σφόδρα ἡ Φρύνη καὶ ὑπισχνεῖτο τειχεῖν τὰς Θήβας*, εἰς ἐπιγράψωσι *Θηβαῖοι* «*Ἀλέξανδρος μὲν κατέσκαψεν, ἀνέστησε δὲ Φρύνη ἡ ἑταῖρα*». Scribendum *ἀνατειχεῖν* et *ἐπιγράψωσι*. Post *Θηβαῖοι* ex B adieci ὅτι.

Ibid. f. Posidippus τὴν ἡλιαίαν εἶχε. Sic Schweigh. Rectius fortasse Cobetus εἶδε, libri εἶλε.

XIII, 592. b. ὥσπερ αἱ *γλαῦκες* ἐπὶ τάφῳ κάθηται. Legebatur ἐπὶ τάφῳ. Ibid. de Isocrate *Μετάνειραν* εἶχεν *ἐρωμένην καὶ καλὴν*. Scripsi *ἐρωμένην παγκάλην*. Dobraeus *παλλάκην*.

XIII, 593. a. *υἱὸς ὦν τοῦ Φιλαδέλφου*. Valckenarius νόθος post ὦν addebat.

Ibid. b. Nicolaus Damascenus: *ἐρραине τοῦ αἵματος τοῖς βωμοῖς*. Dobraeum secutus *ἐνέρραине* scripsi. Mox lit. c. ὥς *γράφει Φύλαρχος* διὰ τῆς δωδεκάτης τάδε, post τάδε addidi *λέγων*, rectius fortasse facturus, si τάδε cum B delevissem.

Ibid. d. Phylarchus: ἡ *Λαοδίκη* — *κατεκρήμνισε τὴν ἄνθρωπον*, οὐδὲν τῶν γεγενημένων *φιλανθρωπῶν* ἐπισυμβαλλομένη. Correxi ἐπὶ νοῦν *βαλλομένη*. Ibid. *τοιαύτην χάριτα παρὰ τοῦ δαιμονίου λαμβάνω*. Scribendum *χάριν*.

Ibid. e. Phylarchus: *συλληφθεῖσα ἀνήχθη μετὰ τῶν ἄλλων αἰχμαλώτως*. Scripsi *ἀπήχθη*.

Ibid. f. ἡ δὲ Νέαιρα ἦν Στρατοκλείδου ἐρωμένη καὶ Ξενοκλείδου τοῦ ποιητοῦ καὶ Ἰππάρχου τοῦ ὑποκριτοῦ καὶ Φρυνίωνος τοῦ Παιανιέως. Non iniuria aliquis haereat in eo quod cum reliqui Neerae amatores ab artis quam facitabant professione vel a demo accuratius designentur, unius Stratoclidae nudum nomen positum sit. Adde quod apud Demosthenem, cuius ex oratione c. Neeram haec omnia derivata sunt, Stratocles ne verbo quidem commemoratur. Quo modo expediendus sit locus, ostendit cod. B in quo καὶ ante Ξενοκλείδου non comparet, neque aliter ut suspicor Venetus. Vix igitur dubitari potest quin Στρατοκλείδου ex Στρατόλας, quod praecedit, et ex sequente Ξενοκλείδου per errorem illatum sit.

XIII, 594. c. Πλαγγὼν τε τὸ ἄζηλον συνιδούσα τῆς Βακχίδος τὸν μὲν ἀπέπεμψεν ἐκείνη, τῷ δὲ ὠμίλησε. Post τὸν μὲν excidisse suspicor quod omitti vix potuit ὄρμον.

Ibid. d. De Plangone Milesia et Bacchide Samia cum exposuisset Athenaeus haec addit: ἐφ' οἷς Ἴωνες ἀγασθέντες, ὥς φησι Μενέστωρ ἐν τῷ περὶ ἀναθημάτων, Πασιφίλαν ἐκάλεσαν τὴν Πλαγγόνα. μαρτυρεῖ δὲ καὶ Ἀρχιλόχος περὶ αὐτῆς ἐν τούτοις.

Συκὴ πετραίη πολλὰς βόσκουσα κορώνας,
εὐήθης ξείνων δέκτρια Πασιφίλη.

Plangonem memorat in Neottide et Timocles in Orestautoclide, vixit igitur mediae Comoediae temporibus. Nec minus de Bacchidis aetate constat, quae cum Pythionicam, Harpali concubinam, servam habuerit (Theopompus Athenaei XII p. 595 a) et Glycae aemula fuisse dicatur ab Alciphronē Ep. I, 29 Corinthi eam habitasse fingente, de aetate eius nulla potest esse dubitatio. Samiam appellat Menestor apud Athen. I. I., Milesiam Plutarchus Erot. IX, 5. nisi ea, quod non puto, diversa fuit a Samia. Eandem duabus fabulis celebravit poeta Alexandri M. temporibus clarus Sopater Paphius, quarum altera Βακχίδος μνηστῆρες inscripta fuit, altera Βακχίδος γάμος. V. Athenaeum et inc. comici fragm. in Comicis graec. IV 671. Haec ideo afferenda putavi, ut Archilochum Plangonem sive Pasiphilam commemorare non potuisse intelligeretur; quocirca aut corruptum est nomen Archilochi aut Athenaeus Parii poetae car-

men perperam de eadem illa Pasiphila interpretatus est. Cui quidem coniecturae ipsa poetae verba fidem faciunt, quae Archilochi Pasiphilen lenam fuisse haud obscure indicant. Cf. Comicos graec. IV p. 642. Exercit. philolog. I p. 41.

Ibid. e. συμφωνίαις restitui ex L. Libri εὐφωνίαις.

Ibid. f. κατὰ τὴν ἀπ' Ἐλευσίνος τὴν ἱερὰν ὁδὸν καλουμένην. Alterum τὴν fortasse delendum est. Sequuntur statim haec: καὶ γὰρ ἐνταῦθα καταστάς, οὗ ἂν ἢ τὸ πρῶτον εἰς Ἀθήνας ἀφορώμενος νεὼς καὶ τὸ πόλισμα, ὥσπερ παρὰ τὴν ὁδὸν αὐτὴν ὠκοδομημένον μνημα. In his, quae Dicaearchi verba sunt locum describentis, ubi sumptuosum Pythionicae monumentum conditum fuit, unde pendeant verba εἰς Ἀθήνας non intelligitur. Scribendum videtur οὗ ἂν ἢ τὸ πρῶτον ὁ τῆς Ἀθηνᾶς ἀφορώμενος νεὼς καὶ τὸ πόλισμα, in quibus τῆς Ἀθηνᾶς νεὼς de Parthenone, τὸ πόλισμα autem de acropoli intelligendum est. Accuratissime igitur Dicaearchus situm monumenti illius indicavit, cuius cum tam ingens magnitudo fuerit, ut nullum eius vestigium superesse hodie vix credi possit, videant quibus Atticam peragrarē concessum est, an Dicaearchei loci ductu et indicio aliquid reliquiarum indagare queant. Exerc. phil. II p. 32. Mox φήσκει scripsi pro φήσκει.

XIII, 595. a. πάλιν δ' ὅταν ἐξετάσῃ Πυθιονίκης τῆς ἐταίρας ἥντινα χορὴ προσδοκίαν λαβεῖν αὐτόν. In libris nil auxilii est. Scribendum vero ὅταν ἐξετάσῃ Πυθιονίκης τῆς ἐταίρας εἶναι, τίνα χορὴ προσδοκίαν λαβεῖν αὐτόν;

Ibid. c. Theopompus de Pythionica Harpali concubina: ἦν γὰρ πάντες ἤδεσαν κοινῆς δαπάνης κοινὴν τοῖς βουλομένοις γιγνομένην, ταύτης ἐτόλμησεν ὁ φίλος εἶναι σου φάσκων ἱερὸν καὶ τέμενος ἰδρύσασθαι. Verba κοινῆς δαπάνης Casaubonus deleri volebat, non docuit tamen unde illata fuerint. Scribendum potius ὀλίγης δαπάνης. Nimirum aberravit librarius ad sequens κοινὴν, qui frequens depravationum fons est. Exercit. philol. I p. 42. Recepi ὀλίγης. Potest vero etiam ἱκανῆς δαπάνης conici.

Ibid. d. Erat καὶ σὲ καὶ αὐτόν.

Ibid. f. καὶ τῆς μὲν Πυθιονίκης ὥς τεθνηκυίας μέμνηται (Agenis auctor), τῆς δὲ Γλυκείρας ὥς οὔσης παρ' αὐτῷ

καὶ τοῖς Ἀθηναίοις αἰτίας γενομένης τοῦ δωρεὰς λαμβάνειν παρ' Ἀρπάλου, λέγων ὥδε·

ἔστιν δ' ὅπου μὲν ὁ κάλαμος πέφυχ' ὅδε
φέτωμ' ἄορον· οὐξ ἀριστερᾶς δ' ὅδε
πόρνης ὁ κλεινὸς ναὸς, ὃν δὴ Παλλίδης
τεύξας κατέγνω διὰ τὸ πρᾶγμ' αὐτοῦ φυγὴν, κτλ.

Scenam igitur dramatis, cuius e prologo hi versus petiti sunt, Babylonem poeta transtulit, id quod e tertio versu efficitur, ubi qui commemoratur ναὸς πόρνης de Babylonio Pythionicae monumento intelligendus est. Theopompus: ἐτόλμησεν (Harpalus) ἱερὸν καὶ τέμενος ἰδρύσασθαι καὶ προσαγορεύσαι τὸν ναὸν καὶ τὸν βωμὸν Πυθιονίκης Ἀφροδίτης. In dextra scenae parte quid repraesentatum fuerit incertum est propter corruptum illud ἐφέτωμα vel φέτωμα. Arundinis tamen in versu primo commemoratio indicare videtur, lacum quendam aornum hic commemoratum fuisse. Postremam partem prologi Agenis consideranti, ἐνταῦθα . . . μάγοι τινὲς | ἔπεισαν ὡς ἄξουσι τὴν ψυχὴν ἄνω | τῆς Πυθιονίκης, haud inepta videbitur coniectura verbis illis utcunque vitiatiss indicari locum in vicinia Babylonis eum, quem his verbis describit Lucianus Necyom. 9. εἶτα (superato Euphrate) εἰσεπλεύσαμεν εἰς τὸ ἔλος καὶ τὴν λίμνην εἰς ἣν ὁ Εὐφράτης ἀφανίζεται, περαιωθέντες δὲ καὶ ταύτην ἀφικνούμεθα εἰς τι χωρίον ἔρημον καὶ ὑλῶδες καὶ ἀνήλιον. Eo autem loco νεκρομαντεῖον fuisse e sequentibus intelligitur, quo magis mihi persuasi in verbis φέτωμ' ἄορον lacus illius latere memoriam; aornos enim lacus cum necyomantiis fere coniunctos reperio, velut in Thesprotia, apud Cumas Italicas aliisque locis. Exercit. philol. I p. 42. et II p. 44. Non male conicias scripsisse poetam ἔλωμ' ἄορον, cuius nominis nullum quidem exemplum habeo, at recte formatum est; compara πέτρωμα, χρύσωμα, θύρωμα, ἀργύρωμα alia. ἔλη καὶ καλαμῶνες circa Babylonem commemorantur a Strabone XVI p. 740. λίμναι δονακώδεις ab Apiano Syr. 56. et Diodoro Sic. XVII, 116.

Nomen Παλλίδης, quo Harpalum significari diserto Athenaei indicio constat, ad quodnam etymon revocandum sit vel quo acumine Harpalo imposuerit poeta, nondum quaesitum video. Suspiciabar ex Φαλλίδης detortum esse, quo libidines homi-

nis non male indicarentur. V. de hoc nominum genere Lobeckium ad Sophoclis Aiac. 880. et quae ipse attuli Comic. gr. vol. II p. 22.

XIII, 596. c. ἡ τοὺς περιβοήτους ὀβελίσκους ἀναθεῖσα ἐν Δελφοῖς, ὧν μέμνηται Κρατῖνος διὰ τούτων. Post τούτων aliis praeceuntibus lacunam indicavi, fortasse recte, probabilius tamen mihi nunc videtur scribendum esse διὰ Πλούτων, in fabula Πλούτοι inscripta. De praepositione διὰ sic usurpata vide ne longe abeam XIII p. 594 d.

Ibid. d. Posidippi epigramma:

Δωρίχα, ὅστέα μὲν σὰ πάλαι κοιμήσατο, δεσμῶν
χαίτης, ἥ τε μύρων ἔκπνοος ἀμπεχόνη,
ἥ ποτε τὸν χαρίεντα περιστέλλουσα Χάραξον
σύγχρους ὀρθρινῶν ἤψαο κισσυβίων.

Vs. 1. satis apte ad sententiam Iacobsius coniecit ὅστέα μὲν σὰ πάλαι κόνις, οἷ τ' ἀπόδεσμοι χαίτης. Sed ἀπόδεσμος nisi de fascia pectorali non dicitur. Fortasse igitur praestat ὅστέα μὲν σὰ πάλαι κεκόνισθ' ὅ τε δεσμὸς χαίτης, vel κόνις ἔσθ' ὅ τε δεσμὸς. Vs. 2. ἔκπνοος recepi ex VL. ἔκπνοος AB. Vs. 3. scripsi ἡ ποτε, ut Doricha Charaxum sua veste texisse dicatur. Vs. 4. σύγχρους scripsi pro σύγχρους. De productione penultima in ὀρθρινὸς immerito dubitat Dobraeus Adv. II 346. Cf. poetam incertum cuius locum tractavi Anal. Alex. p. 402. Altera pars carminis Posidippi haec est:

σαπφῶαι δὲ μένουσι φίλης ἔτι καὶ μενέουσιν
ὥδῃς αἱ λευκαὶ φθεγγόμεναι σελίδες.
οὐνομα σὸν μακαριστόν, ὃ Νάυκρατις ὥδε φυλάξει,
ἔστ' ἂν ἔη Νείλου ναῦς ἔφαλος γεγάνη.

In his Iacobsius ad Brunckii Anal. II, 1 p. 157 λευκὰς σελίδας chartas illustres interpretatur. Malim αἱ λευκαὶ φθεγγόμεναι, clara et perspicua voce loquentes chartae. V. Casaubonus ad Athen. IX p. 383 a. Pro μακαριστόν e cod. A. enotatur μακάριστον. Ibid. ἥδε φυλάξει scripsi pro ὥδε φ. Ultimum versum adscripsi ut legitur in libris. Dobraeus ἔστ' ἂν ἔη Νείλου ναῦς ἔφαλος στεγανή. Melius Iacobsius ναῦς ἔφαλος τεγανή. Sed verum est haud dubie quod ipse dedi:

ἔστ' ἂν ἔη Νείλου ναῦς ἐφ' ἁλὸς πελάγη.

Ibid. c. ὁμώνυμος addidi suasu Casauboni. Quae statim

sequuntur Νικαρέτη δὲ ἡ Μεγαρίς οὐκ ἀγεννὴς ἦν ἑταίρα, ἀλλὰ καὶ γονέων καὶ κατὰ παιδείαν ἐπέραστος ἦν. Malim καὶ Νικαρέτη — οὐκ ἀγεννὴς ἦν ἑταίρα. Post γονέων Schweigh. supplevit εὐγενέων, Coraes ἔνεκα. Utroque praestat opinor καὶ γονέων [εὐ ἦκε] καὶ κατὰ παιδείαν, qua dictione praeter alios usus est Aelianus VH. IV, 15. εὐ γὰρ γένους ἦκων εὐ δὲ καὶ πλούτου.

Ibid. ὥς οἱ τὰ Ἀργολικὰ γράψαντες ἱστοροῦσιν. Consimili modo Schol. Ven. Homeri II. ψ, 142. ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς Ἀργολικοῖς συγγραφεῦσιν et schol. Sophoclis Elect. * * Res Argolicas plures explicuerunt, Socrates, Agias, Deicylus, Ister, Anaxicrates alique, quibus adde quem nunc primus in lucem produco incertae aetatis scriptorem Damenem. Herodianus Dict. sol. p. 32, 9. μόνον τὸ δαμῆν ἐφύλαξε τὸ ἦ. δαμῆνος γὰρ ἐπιγράφεται Ἀργολικαῖς. Scribendum Δαμῆνος γὰρ ἐπιγράφεται Ἀργολικά. Cf. Choeroboscus Bekkeri Anecd. p. 1360. ἀντίκειται τῷ κανόνι — τὸ Δαμῆν ἔχον τὸ ἦ καὶ φυλάττει ἐν τῇ γενικῇ. Δαμῆνος γὰρ. ἔστι δὲ ὄνομα κύριον. Exerc. phil. I p. 43. Monuit nunc etiam Lehrsius.

Ibid. f. Στρατοκλῆς ὁ ῥήτωρ ἐρωμένην εἶχε τὴν ἐπικληθεῖσαν Δήμην ἑταίραν, τὴν καλουμένην Παρόραμα, διὰ τὸ καὶ δύο δραχμῶν φοιτᾶν πρὸς τὸν βουλόμενον. Haec postrema ut cum superioribus conciliarent viri docti variis coniecturis ipsum illud Παρόραμα tentaverunt, velut Valckenarius ad Adoniaz. p. 315, qui δίδραχμον coniecit. Atqui Παρόραμα non sollicitandum erat; qui enim λήμη dicitur, idem recte dicitur παρόραμα. Cf. Photius Lex. p. 220, 5. Δημᾶν χύτραις — ἐπὶ τῶν λίαν παρορῶντων καὶ ἀμβλυωτῶντων. Itaque ante διὰ τὸ aliquid excidisse suspicor. Exercit. phil. II p. 32. Indicavi lacunam.

XIII, 597. b. Sequitur nobilissima omniumque laudibus celebrata Hermesianactis elegia. Vs. 3. vulgo ἀπειθέα, Hermannus ἀπενθέα, ἀπεχθέα scripsi cum Hauptio, et vs. 4. dedi quod ad Theocritum p. 317 proposui κυανὴν ἔλκεται εἰς ἄκατον, libri ἀκοήν, Lennepius κοινήν. Vs. 5. συρομένη Hermannus pro ῥυομένη.

Ibid. c. Vs. 9. Hermannus ἀνέθιστον ἐπ' ὀφρύσιν οἰδήσαντα, vulgo ἀθέμιστον ἐπ' ὀφρύσι μειδήσαντα. Quae si

non vera, tamen admodum probabilis est emendatio. Idem vs. 9. εἶδε pro ἦδέ. Vs. 11. ἐν πυρὶ μὲν φωνὴν τεθοωμένου, ἐν πυρὶ δ' ὄμμα. Fortasse εὐ πυρὶ μὲν — εὐ πυρὶ δ' ὄμμα.

Ibid. d. Vs. 17. πολὺν μύστησιν Blomfieldus Diar. Cl. VII 233. Libri fere πολυμνηστησιν. Vs. 19. vulgo ῥάδιον. Tum ὀργειῶν νόμῳ Hermannus pro ὀργίων ἀνέμῳ. Vs. 20. legabatur Δήμητρα, Hermannus Δημήτρα, pro quo scripsi Δημητρι. Vs. 21. φημὶ δὲ καὶ Βοιωτὸν ἀποπρολιπόντα μέλαθρον. Pro Βοιωτὸν, quae imperiti librarii interpolatio est, scripsi πατρῶον. μέλαθρον exhibent P alique, AB μέλαθραν. Vs. 23. ἐκόνθ' Dalecampius, libri meliores ἔχων, L ἔχονθ', Schubartus ἐρῶνθ', quod recepi.

Ibid. e. Vs. 25. πόλλ' ἔπαθεν, πάσας δὲ λόγων ἀνεγράψατο βίβλους. Suspicio πλήσας δὲ γόων ἀνεγράψατο βίβλους. Ex his γόων etiam Schneidewin coniecit. Sed sequentia quoque non integre tradita sunt. ἐναρχόμενος posui pro ἀνερχόμενος cum Emperio. Vs. 28. ἦδει τὸν Cobetus repperit, libri ἦδιστον. Vs. 29. λεπτήν δ' εἰς Ἰθάκην ἀνετείνετο libri, correxit Bergk. Vs. 33. ἔκλεε δ' Ἰκαρίου Bergk. vulgo ἔκλαιεν δ' Ἰκάρον, Hermannus κλαῖεν δ' Ἰκαρίου. Vs. 32. λειπόμενος non corruptum videtur. v. Nicander XVp. 683b. ubi λείπων pro λιπών.

XIV, 598. a. Vs. 37. πολλῶ (πολλῷ) δ' ἐπὶ πολλάκι λωτῷ κνημωθεὶς κόμους σίχε συνεξαμύη. Sic fere libri; Hermannus ad Orph. 1293 κνημωθεὶς et Dindorfius σὺν Ἐξαμύη, pro σίχε alii στεῖχε, alii alia coniecerunt. Scripsi εἶχε. Sed priora nondum emendata sunt. Suspicebam πλαγίῳ δ' ὑπὸ πολλάκι λωτῷ, i. e. ὑπὸ πλαγιαύλῳ, ex quibus ὑπὸ recepi. Vs. 39. ἦχθετο Bergk. libri ἦχθεε (ἦδ' ἦχθεε A), Hermannus δήχθη. Ibid. Φερεκλῆν pro Φερέκλην Hermannus. Vs. 40. οἱ ἀνέπεμψεν Hermannus, τ' οἱαν ἔπεμψεν A. Vs. 41. Λυδηίδος Ruhnkenius, libri Λυσηίδος. Ib. ἔρωτι scripsi pro ἔρωτος, quod revocandum.

Ibid. b. Vs. 43. Σαρδιανὴν Lennepius, libri fere σαρδάνη, malim vero Σαρδιακὴν. Cfr. ad II p. 48 b. Ibid. Vs. 44. καλλιωναῖζον A. κλαίων, αἰάζων Ilgenius, Τρωάλιον αἰζαόν Hermannus, κλαίων Αἰζάνιον Bergk. Aezanium Phrygiae oppidum intelligens. Vs. 45. ἄκρον ἔσω ego, ἄκρον ἔς libri meliores, ἄκραν ἔς deteriores, ἄκρην ἔς Hermannus.

ἄκρον ad Αἰζάνιον traho. Vs. 46. γῆρας scripsi, nescio meam an alienam coniecturam secutus, ἱεράς AP, ἱράς VL. Ibid. παυσόμενος Schubart. Vs. 47. ἀνεδείξατο Mitscherlich, vulgo ἀνεδέξατο.

Ibid. c. Vs. 51. ἐφωμίλησεν Ἀνακρέων dubitanter Hermannus, ἐφωμίλησ' Ἀνακρεῖων vulgo, ἐφωμίλησ' Ἀνακρέων A, ἐφημιλλήσατ' Ἀνακρέων Bergk. Vs. 53. 54. ἄλλοτε δ' αὐτὴν οἶνηρὴν δοῦριν κεκλιμένην vulgo. Scripsi ὄρεσιν cum Schneidewino. Fortasse ἄλλοτε δ' ἀκτὴν οἶνηρὴν ὄρεσιν. Vs. 55. Λέσβον ἐς εὐοῖνον. Suspicio εὐοῖκον. Cf. Anacreon Athenaei XIII p. 599 c. ἀπ' εὐκτίτου Λέσβου. Homerus Od. 4, 342. ἐνκτιμένη ἐνὶ Λέσβῳ. Ib. Μύσιον G. F. Wensch Progr. schol. Wittenb. 1829. Libri μυρίον. Pro Λεκτόν libri λέκτρον, Casaubonus Λέκτον. Vs. 57. Κολωνόν Lennepius pro κολώνην. Libri κολώνην, Ruhnkenius κολώνην.

Ibid. d. Vs. 59. ἐγέραιρε Θεωρίδος Lennepio, qui Theoridis nomen latere vidit, praeunte dedit Bergk. A αγειραιθειαρειδος, ἀνέγειρε Θεωρίδος Hermannus, qui tum οἶσθα addidit. Vs. 62. σπανίων — συνόδων Hermannus pro πάντων — συνόχων. Vs. 66. Αἰγειῶ scripsi dubitanter, Αἰγείων libri. Possis etiam Αἰγειῶ vel Ἀργειῶ.

Ibid. e. Vs. 67. σοί Bergk. Vs. 68. Ἀμφιβίου Hermannus pro ἀμφὶ βίου. Vs. 69. ἄνδρα δὲ τὸν Κυθήρηθεν, ὃν ἐθρέψαντο τιθῆναι Βάκχου, τὸν λωτοῦ. Sic haec correxi Com. graec. III p. 645. Vulgo ἄνδρα δὲ, τὸν Κυθήρηθεν ἀνετρέψαντο τιθῆναι, Βάκχου καὶ λωτοῦ. Partem veri vidit Hermannus, qui ὃν ἐθρέψαντο correxit. Vs. 71. Μούσαις scripsi cum Schneidew. pro Μοῦσαι. Vs. 72. Ὀρτυγίην Bergk. dedit pro ὠρυγῇ.

Ibid. f. Vs. 76. στήσαν Heckerus, vulgo θῆκαν. Ad statuum hanc Philetæ positam fortasse referendum est fragm. poetae apud Athen. V p. 192 e. θρήσασθαι πλατάνῳ λασίῃ ὑπο. Vs. 76. Βαττίδα Scaliger, libri Βιττίδα. Vs. 78. τρυόμενον Hermannus, vulgo ὀνόμενον. Vs. 79. ἐκτῆσαντο Porsonus. Vs. 80. σκοτίνην Heinrichus. Vs. 81. λιτή pro αὐτῇ dedi, tenuis et subtilis. Praeferrem tamen λεπτή. Tum ante Riglerum erat περὶ πικρά. Vs. 82. κῦρος pro κῦδος

scripsi cum Heckero, κῆδος cod. A. Vs. 83. οὐδ' οἷ δεινὸν recipiendum erat ex V. Libri οὐδ' οἶδεν ὄν, οὐδ' οἶδ' αἰνόν Westonus. Tum ἀπετρέψαντο scripsi ex PVL, ἀπεστρέψαντο AB.

XIII, 599. a. Vs. 85. ἐλίκων κομψὰ γεωμετρίας. Forsan cum Heinrichio καμψά. Vs. 88. ἀπομασσομένον Hemsterhusius, vulgo ἀποτασσομένον.

Ibid. b. Vs. 94. λόγῳ codd. Id prae λόγων probat Hermannus. Vs. 95. ἄνδρα δὲ Κυρηναῖον ἔσω Hermannus, vulgo ἄνδρα Κυρηναῖον δ' εἴσω vulgo, at δ' om. ABP. Vs. 95. δεινὸς pro δεινὸν Ruhnkenius. Vs. 96. ὅτ' ἀπιθάνης Hermannus, quod dubitanter secutus sum, εὐπιθάνης Ruhnkenius, ὅτ' Ἀπιδανῆς libri. Vs. 98. οὐδ' ἀνέμων ἐξεφόρῃσε βίῃ Schneidewinus, libri οὐδαμένον ἐξεφόρῃσε βίῃ. Hermannus εὐλιμένων ἐξ Ἐφύρης (sic Porsonus) ὀρίων, quod fortasse praestat. Pro βίῃ male impressum est βία.

XIII, 600. b. Aeschylus in Danaïdibus

ἐρᾷ μὲν ἀγνὸς οὐρανὸς τρῶσαι χθόνα.

Scripsi πληῖσαι et vs. 3. εὐνάοντος dedi pro εὐνάεντος. C εὐνάοντος. Cf. ad Bionem p. 425 et ad Moschum p. 452. Vs. 6. γάνους Hermannus, vulgo γάμου.

Ibid. d. De Euripidis fragmento alio loco a me dictum est.

Ibid. Critiae vs. 1. edere debebam:

τὸν σὲ γυναικείων μελέων πλέξαντά ποτ' ᾠδᾶς.

Vulgo τὸν δὲ, quod ferri non posse sequentia docent. Delenda igitur quam post vs. 4. lacunam Bergkii suasu indicavi. Vs. 4. corrige (operarum vitium) φιλοβάρβιτον.

Ibid. f. Post πρῶτον fortasse excidit ἐρωτικόν vel τοιοῦτο. In sequente Alcmanis fragmento pro δ' αὐτε Buttmanus δεῦτε, Bergk. δαῦτε. Tum edebatur συμμέτρως ἐρασθεῖς, quorum illud Schweigh. alterum Cobetus correxit.

XIII, 601. a. In Alcmanis loco pro ἀδειᾶν μοῦσαν H. Stephanus emendavit ἀδειᾶν μουσᾶν. Dialectum restituere Bergk. et Schneidewinus. Pro μωσᾶν malim μῶαν. Sequuntur haec τῶν ἁσμάτων, ἃ δὲ καὶ τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο παιδιὰ καὶ παιδικά. Malim παιδεῖα, ut coniecit etiam Hecker Philol. V p. 505. Statim σεμνὸς aptius dixisset quam μέγας.

Ibid. b. παιδεράστριαν Schweigh. restituit pro παιδερα-
στάν. Statim κάπεδέχοντο scripsi pro καὶ ἐδέχοντο.

Ibid. De Ibyci loco v. Bergkium, qui retinuit μηλίδες, κή-
πος, ὑφ' ἔρνεσιν, quibus alios secutus substitui μαλίδες, κή-
πος, ὑπ' ἔρνεσιν. Vs. 9. ἀθαμβῆς ἐγκρατέως Hermannus.
Α ἀθάμβησε κραταιῶς.

Ibid. e. De Pindari fragmento v. Bergkium.

Ibid. παρὰ γὰρ ταῖς ἄλλαις ταῖς εὐνομουμέναις πόλεσι
σπουδασθῆναι τόδε τὸ ἔθος. Pro ταῖς ἄλλαις ταῖς scripsi
ταῖς μάλιστα.

Ibid. f. Ζηνὶς ἢ Ζηνεύς. Scripsi Ζῆνις. Ibid. Echeme-
nis nomen male suspectavit Hecker Philol. Gott. V p. 427.

XIII, 603. c. Carystius de Alexandro ὥσπερ γὰρ ἦν ἐρω-
τικὸς ὁ βασιλεὺς οὗτος, οὕτως καὶ πρὸς τὸ καθῆκον ἐγκρα-
τὴς καὶ πρὸς τὸ πρεπωδέστατον. Postrema aperte vitiosa
sunt. Scribendum καὶ πρὸς τὸ πρέπον (vel πρεπῶδες) αἰδοί-
εστατος i. e. αἰδοιότατος. V. Eustathium ad Hom. p. 1441,
11. Exerc. phil. I p. 43.

Ibid. e. — 604. d. In Ionis Chii loco restitui ubi oblitera-
tae erant formas ionicas. Erat Σοφοκλεῖ — ἔπλει εἰς —
παιδιῶδει — ξένου — προξένου — ἐστιῶντος — ἐρυθριά-
σαντο — Σοφόκλεις — ποιήσει — τουδί — Ἐρετριεῖ Σο-
φοκλῆς — ξένε — Σιμωνίδειον — τοῖς Ἑλλησιν — εἰς
ρόδεον — χεῖρας — ἐπιραπίζει — ἀφαιρετέοντα — καθορᾶ
— καθορᾶν — ἐαυτοῦ — ἤγεν — ἄσσοτέρα — χειρὶ ἐφί-
λησεν — σὺν — στρατηγεῖν — Περικλῆς ποιεῖν — στρα-
τηγεῖν — οὖν. De ceteris sic habeto:

603. f. ἐστεῶς ὁ τὸν οἶνον ἐγγέων παῖς . . ἐὼν δῆλος
ἦν. Res ipsa docet post παῖς excidisse aliquid in hanc fere
sententiam dictum παῖς [ἠρυθρίησε, ἥσσαν τοῦ κάλλεος ὁ
Σοφοκλῆς] ἐὼν δῆλος ἦν. Ibid. ἔτι πολὺ μᾶλλον. Fort.
ἔπειτε πολὺ (vel πούλῳ) μᾶλλον.

XIII, 604. a. Verba ἢ Ἐρυθραῖος om. P. vide ad XII 516
c. Tum εἰκάζειν ἂν γελάσας. Coraes εἰκάζειν· ἀναγελάσας,
recepitque Dindorfius. Praetuli εἰκάζειν· καὶ γελάσας. Ver-
bum ἀναγελαῖν ab h. l. alienum est.

Ibid. b. In Simonidis versu ἀπὸ seclusi exemplo aliorum.

Paullo post vulgatur ποιήσειε· γελασάντων δέ, quae ita cor-
rexī ποιήσει· ἐκγελασάντων δέ.

Ibid. c. ὁ δὲ πάλιν τοῦ παιδὸς τῶν λόγων εἶχετο. Ita
scripsi pro τῷ λόγῳ. Cf. Herod. VII, 5. VIII, 60. In sequen-
tibus pro ἄσσοτέρα scripsi ἄσσοτέρῳ. Pro γένηται malim
γένοιτο.

Ibid. d. μελετῶ. Α μελέτω. Scrib. μελετέω. Tum pro
ποιεῖν με ἔφη malim ποιεῖν μὲν ἔφη με, et sic Schweigh.
Ibid. πίνου ἢ παίζου. Sic Toupio auctore dedi pro πίνου
ἢ πρᾶσσοι.

Ibid. e. τὸν δὲ Σοφοκλέα διὰ τὴν ἀκολασίαν καταφρονη-
θῆναι. Pro ultima voce sententia requirere videtur κατα-
σοφισθῆναι vel simile quid.

Ibid. f. In Sophoclei epigrammatis vs. 2. σοὶ δὲ φιλοῦνθ'·
ἑτέραν, non credo incorruptum esse φιλοῦνθ'· ἑτέραν. Re-
vocavi igitur scripturam cod. BC φιλοῦντι ἑτέραν, vitiumque
latere opinor in ἑτέραν. Vs. 4. πειρῶν Heckerus Comm. crit.
de Anthol. p. 20.

XIII, 605. a. Βρομιάδι pro Βρομιάδι Dindorfius (corr.
operarum vitium). Tum ἔμελλε καὶ scripsi pro καὶ ἔμελλε.
Ibid. Τριχολέου nomen de vitio suspectum est. Ad verba στέ-
φανον δάφνης desidero χρυσοῦν et inter verba ὁ παῖς et
πρὸς Φίλιππον excidit fort. ὕστερον.

Ibid. c. τῷ Ἐπιλύκῳ τοῦ Ἀμφιπολίτου νῖψ ὄντι καλῷ
Δαμίπῳ Πλεισθένους ἀνάθημα Ὀνόμαρχος ἔδωκε. Aper-
tum est post Δαμίπῳ intercidisse aliquid, quo donarium
illud quodnam fuerit accuratius indicatum erat; vidit hoc etiam
Schweighaeuserus. Praeterea pro Πλεισθένους non dubitavi
rescribere Κλεισθένους, sive Sicyonium illum sive Athenien-
sem, Megaclis filium, intelligere velis.

Ibid. d. εἰκάσει γυναικί. Imo γυναιξί.

Ibid. f. διὰ τὴν ψυχρότητα καὶ τὸ ἀντίτυπον τοῦ λίθου.
Pro ψυχρότητα scripsi ἰσχυρότητα. Sequuntur statim haec
προβαλλόμενος τὸ σαρκίον ἐπλησίασε. Scribendum erat τι
σρκίον. Foedo libidinis explendae homo utebatur artificio.

XIII, 606. b. Polemo: ἐν Δελφοῖς ἐν τῷ πινάκῳ θη-
σανρῷ παῖδες εἰσι λίθινοι δύο. Pro πινάκῳ θησανρῷ,
quod perinepte dictum est, reposui Σπινατῶν θησανρῷ.

Spinatarum thesaurum in templo Delphico commemorat Strabo V p. 214. et IX p. 421. Cfr. Dionysius Halic. A. R. I, 18. et Plinius H. N. II, 120. Dixi de hac re in Gerhardi Ephem. Archaeol. 1857 p. 102. ubi quem attuli Stephanum Byz. p. 584, 12. Σπίνα, πόλις Ἰταλίας, ὡς Εὐδοξος καὶ Ἀρτεμίδωρος, τὸ ἐθνικὸν Σπινάτης, in eo cum optimi libri καὶ omittant, scribendum πόλις Ἰταλίας ἔνδοξος, ὡς Ἀρτεμίδωρος, cll. Strabone V 214. Σπίνα, νῦν μὲν κωμίον, πάλαι δὲ ἑλληνὶς πόλις ἔνδοξος. Post ὁμιλίαν excidit fortasse μνημόσυνον vel simile quid.

Ibid. e. παραστησάμενος. Dobraeus παραιτησάμενος. Quae h. l. de Coerano Milesio narrantur, mirifice consentiunt cum iis quae Plutarchus de solert. an. 36. de Coerano Pario memoriae prodidit. Cfr. Archilochi fragm. 113.

Ibid. f. Phylarchus: δεινὴ τις φιλοστοργία γέγονε τοῦ θηρίου πρὸς τὸ παιδίον. οὔτε γὰρ ἀπ' αὐτοῦ χωριζόμενον τὸ βρέφος ὑπέμενε, ὃ δὲ εἰ μὴ βλέποι τὸ παιδίον ἤσχαλλεν. Locus haud dubie corruptus et lacunosus sic videtur redintegrandus esse: δεινὴ τις φιλοστοργία γέγονε τοῦ θηρίου πρὸς τὸ παιδίον [τοῦ τε παιδίου πρὸς τὸ θηρίον]. οὔτε γὰρ ἀπ' αὐτοῦ χωριζόμενον τὸ βρέφος ὑπέμενε, ὃ δὲ εἰ μὴ βλέποι τὸ παιδίον ἤσχαλλεν. Ita demum dicuntur quae dicenda erant, mutuum fuisse bestiae et infantis amorem: neque infans sustinuit elephantis absentiam, et elephas nisi parvulum praesentem videret, tristitia afficiebatur. Quod post οὔτε γὰρ — τὸ βρέφος infertur ὃ δὲ (i. e. ὃ τε ἑλέφας), ea pervulgata est structurae anomalia.

XIII, 607. a. Pergit Phylarchus: τοὺς καλάμους λαμβάνων καὶ τῶν παρατιθεμένων χορτασμάτων καθεύδοντος τοῦ βρέφους τὰς μυίας ἀπεσώβει. Sua loco ratio constabit deleta particula καί. Elephas de apposito pabulo arundines sumebat iisque muscas a dormiente infante abigebat.

Ibid. c. εἶθ' ὕστερον πωλουμένης τῆς αὐλητοῦδος — ἐν τῷ ἀγοράζειν πάνυ νεανίσκος ἦν. Correxī νεανικός, ut recte vidit Schweighaeuserus.

Ibid. e. Antigonus: συναισθόμενος συνείλκυσε τὴν παιδίσκην καὶ συγκατέκλεισε τῷ Περσαίῳ. Pro συνείλκυσε scri-

bendum εἴλκυσε, aberravit scriba ad praecedens συναισθόμενος, vel quod sequitur συνέκλεισε.

XIII, 608. a — d. Οἶνεὺς περὶ παρθένων τινῶν διηγούμενος ὧν ἐθεᾶτο. Posui quod scripsisse auctorem certum est ἐτεθέατο. De Chaeremonis fragmentis unus omnium optime meruit Hermannus in Bergkii Annal. 1843 p. 637. quo auctore versuum ordinem ita immutavi ut factum vides. Vulgo vs. 1—5 leguntur post 16. De ceteris vide infra.

Ibid. d. ἐπικατάφορος δὲ ὧν ὁ ποιητὴς οὗτος καὶ ἐπὶ τὰ ἄνθη ἐν Ἀλφεισιβοίᾳ φησί. Atqui cum in Alphesiboeae fragmento nulla reperiat florum memoria, sed aperte virginum descriptio in Oenei loco inchoata continetur, haud improbabilis videri potest coniectura, quod nunc Alphesiboeae fragmentum habetur cum fragmento Oenei esse coniungendum, excidisse autem locum Alphesiboeae eum, in quo flores commemorati erant, i. e. eum versum, qui nunc Oenei quintus est: ἔρση *) δὲ θαλερὸς ἐκτραφεὶς ἀμάρακος, qui eo quo nunc legitur loco a poeta poni nullo pacto potuit.

Sic igitur totum Athenaei locum constituendum arbitror:

ὑπνωμέναι δ' ἐπιπτον ἐλενίων ἔπι,
 ἴων τε μελανόφυλλα συγκλῶσαι πτερὰ
 κρόκον θ', ὅς ἡλιῶδες εἰς ὑφάσματα
 πέπλων σκιᾶς εἶδωλον ἐξωμόργνυτο,
 5 λειμῶσι μαλακοῖς ἐξέτεινον ἀνχένας.
 ἔκειτο δ' ἢ μὲν λευκὸν εἰς σεληνόφως
 φαίνουσα μαστὸν λελυμένης ἐπωμίδος,
 τῆς δ' αὖ χορεία λαγόνα τὴν ἀριστεράν
 ἔλυσεν· γυμνῆς δ' αἰθέρος θεάμασιν
 10 ζῶσαν γραφὴν ἔφαινε, χροῶμα δ' ὄμμασιν
 λευκὸν μελαίνης ἔργον ἀντηγύει σκιᾶς.
 ἄλλη δ' ἐγύμνου καλλιχειρας ὠλένας,
 ἄλλης προσαμπέχουσα θῆλυν ἀνχένα.
 ἢ δὲ ῥαγέντων χλανιδίων ὑπὸ πτύχας
 15 ἔφαινε μηρόν, κάζεπεσφραγίζετο

*) Libri πέρσης, praeclare Lobeckius ἔρσαις, sed poterat lenius ἔρση, ut Bergkii scripsit.

ὥρας γελώσης χωρὶς ἐλπίδων ἔρωσ.
καὶ σώματος μὴν ὄψις ἀντηνυγάζετο
στίλβουσα λευκῷ χρωτὶ καὶ διεκπρεπῆς·
αἰδώς δ' ἐπερρύθμιζεν ηπιώτατον
20 ἐρύθημα λαμπρῷ προστιθεῖσα χρώματι·
κόμαι δὲ κηροχρῶτες, ὥς ἀγάλματος
αὐτοῖσι βοστρύχοισιν ἐκπεπλασμένου,
ζουθοῖσιν ἀνέμοις ἐνετρύφων φορούμεναι.
ἐπικατάφορος δὲ ὢν ὁ ποιητὴς οὗτος καὶ ἐπὶ τὰ ἄνθη ἐν
Ἀλφεισιβοίᾳ φησὶν
ἔρση δὲ θαλερὸς ἐκτραφεὶς ἀμάρρακος.
ἐν δὲ τῇ Ἰοῖ ἔαρος τέκνα προσαγορεύει τὰ ἄνθη
ἀνθηροῦ τέκνα
ἔαρος πέριξ στρώσαντες.
Dicam nunc de singulis. Vs. 1. ὑπνωμέναι Lobeckii est emen-
datio, libri ὑπτωμέναι. Vs. 4. σκιᾶς pro οἰκίας Casaubonus.
ἐξωμόργνυτο ego pro εἰσομόργνυται. v. Ruhnk. ad Tim. p. 113.
Vs. 5. ἐξέτεινον, quae librorum scriptura est, revocavi, male
omnes Scaligerum ἐξέτεινεν scribentem secuti sunt, non facturi
si versum praecedentem huc non pertinere vidissent. Virgines
dicit poeta mollibus in pratis cervices flectentes sive deponen-
tes. Vs. 6. ἔκειτο δ' ἢ μὲν Iacobsius, libri ἔκειτο γὰρ ἢ μὲν.
Vs. 9. λαγόνᾳ τὴν ἀριστεράν ἔλυσε recte explicat Boissona-
dus ad Theophyl. Simoc. p. 299. laevum latus nudaverat
saltatio, ut iam Grotius locum explicaverat. Vs. 11. revocavi
nunc librorum scripturam temere a me ipso sollicitatam Do-
braeo praeunte. Vs. 14. ἢ δὲ ῥαγέντων scripsi, libri fere ἢ δὲ
κλαγέντων, Casaubonus ἢ δ' ἐκραγέντων. Vs. 15. revocavi
quod libri habent κάξεπεσφραγίζετο, pro quo Hermanno
auctore edidi κάξαπεσφραγίζετο. Si quid mutandum, vs. 16.
scripserim γελώσης, χωρὶς ἐλπίδων δ', ἔρωσ. Vs. 17. libri
habent καὶ σώματος μὴν ὄψις κατειργάζετο, quae partim
ex Hermanni coniectura, qui ἀντηνυγάζετο restituit, exhibui.
Scripsi igitur καὶ σώματος μὴν ὄψις ἀντηνυγάζετο, et vero
etiam corporis species lucebat. Nihil enim adhuc de
eximia venustate puellarum poeta dixerat. Sequentia in libris
ita scripta sunt: στίλβοντα λευκῷ χρώματι διαπρεπῆ. Emen-
davi στίλβουσα λευκῷ χρωτὶ καὶ διεκπρεπῆς. Potest tamen

fortasse etiam στίλβοντα λευκῷ χρωτὶ καὶ διεκπρεπῆ (vel
διεκπρεπεῖ) scribi, si praecedente versu σωμάτων reponas.
Notum est non raro participia ad illa vocabula referri, quae
periphrasi circumscribuntur, ut σωμάτων ὄψις — στίλβοντα
recte dictum sit pro στίλβόντων. Vs. 22. αὐτοῖσι βοστρύχοισι.
Non recte Emperius λυτοῖσι coniecit. Ibid. ἐκπεπλασμένου scri-
psi pro ἐκπεπλασμένοι, praeterea praestat fortasse εὖ πεπλα-
σμένου. Vs. 23. ζουθοῖσιν ἀνέμοις. Herwerdenus O. C. p. 132.
inutili coniectura scripsit κούφοισιν. Vide quae supra anuo-
tavi 235. Ibid. erat φορούμενοι, quod correxit Nauckius.

XIII, 608. e. In Chaeremonis loco ἐνθ' αὖ μὲν scripsi pro
ἐνθεν μὲν et vs. 2. ἄλογχον pro ἀλόγων, quod Hermannus
scribebat ἀλόγχων. V. Commet. misc. I p. 29. Vs. 3. θηρώ-
μεναι scripsi pro θηρωμένων iam olim, postea idem Hermannus,
qui totum versum ad Aristotelis A. P. p. 98. sic scripserat θηρω-
μένων πάμμιχτα λειμώνων τέκνα, postea θηρωμένων κο-
μῶντα λειμώνων τέκνα. Nauckius θηρώμεναι θάλλοντα λ. τ.
In eiusdem poetae loco ex Ulixē secutus sum Iacobsium, vulgo
σώματ' εὐειδῆ, quod qui ζώματ' εὐειδῆ scribi voluerunt, non
reputarunt ζῶμα de capillorum redimiculo nullo pacto dici
posse.

Ibid. f. Locus ex Chaeremonis Minyis ita vulgo scribitur:
πολλὴν ὀπώραν Κύπριδος εἰσορᾶν παρῇν
ἄγκραισι περκάζουσιν οἰνάνθαις χρόνον.

Quae cum alio tempore aliter tentassem, nunc ita constitui, ut
feci apud Nauckium Fragm. Tr. p. XVI. ἀβραῖσι περκάζουσιν
οἰνάνθαις ὁμοῦ. Sic enim volui, non περκάζουσιν. De sensu
vide me apud Nauck. l. l. Similiter ὄμφακας ἡλικίας de imma-
turiis pueris dixit poeta Anthol. Pal. II p. 791 no. 98.

XIII, 609. a. Δείνων ἐν τῇ πέμπτῃ τῶν Περσικῶν τῆς
πρώτης συντάξεως. Dinonem Schweighaeuserus historias suas
rerum Persicarum in duas partes distribuisse coniecit, ut altera
vetustiore altera recentiore historiam complecteretur. Non
recte haec disputata esse docet schol. Nicandri Ther. 613. qui
laudat Dinonem ἐν τῷ πρώτῳ τῆς τρίτης συντάξεως. Itaque
Dino historias suas in complures libros (συντάξεις), libros in
capita distinxerat. Exerc. phil. II p. 33. Pro πρώτης Mülle-
rus Fragm. Hist. II p. 93. corrigit τρίτης.

Ibid. c. Ἀθηνᾶς σωτήρας scripsi Valckenario auctore pro Ἀθηνᾶς πείραν.

Ibid. d. Erat Ἀκαδημία et lit. e. Μελαμποδίας.

Ibid. e. περὶ οὐ (ἀγῶνος τοῦ κάλλους γυναικῶν) Νικίας ἐν τοῖς Ἀρκαδικοῖς διαθεῖναι φησιν αὐτὸν Κύψελον πόλιν κτίσαντα ἐν τῷ πεδίῳ περὶ τὸν Ἀλφειόν, εἰς ἣν κατοικίσαντα Παρρασίῳ τινὰς τέμενος καὶ βωμὸν ἀναστήσαι Δήμητρι Ἐλευσινία. Schweighaeuserus Telpusam urbem intelligit; atqui haec non ad Alpheum sita erat, sed ad Ladonem. Tu Basilida intellige, ubi Cereris Eleusinae templum a Cypselo conditum fuisse discitur e Pausania VIII, 29, 5. At nomen urbis omitti non potuit a Nicia, quare ante πόλιν inserui Βασιλίδα.

Ibid. f. Θεόφραστος δὲ ἀγῶνα κάλλους φησὶ γενέσθαι παρὰ Ἡλείοις. Sequentia docent scribendum esse γίνεσθαι.

XIII, 610. b. πουλυμαθημοσύνης τῆς οὐ κενεώτερον οὐδέν, Ἴππων ἔφη ὁ ἄθεος. ἀλλὰ καὶ Ἡράκλειτος ὁ θεῖός φησι «πουλυμαθίῃ νόον ἔχειν οὐ διδάσκει». καὶ ὁ Τίμων δὲ ἔφη «ἐν δὲ πλατυσμὸς πουλυμαθημοσύνης τῆς οὐ κενεώτερον οὐδέν». Neque Hipponem versibus scripsisse credo, neque Timonem Hipponis versu pro suo usum esse mihi persuadeo. Itaque nescio an aliud quid Hippo in eandem sententiam dixerit, quod cum excidisset in lacunam ipse ille Timonis versus suffectus est. Exerc. philol. II p. 33.

Ibid. b. πάντας ἐπιτρέψαι μᾶλλον. Non aptum ad loci sententiam πάντας, pro quo cum ex B πάντων enotatum sit, id πάντως scripsi.

Ibid. e. In Alexidis loco vs. 1. doleo librorum scripturam me intactam reliquisse; verissime enim Dobraeus coniecit ἐς κόρακας ἐρρίφασιν ἐκ τῆς Ἀττικῆς, merito probatum Herwerdeno.

Ibid. f. ἔπειτ' οὐκ οἶδ' ὅπως κατεδέξαντο. Sententia postulat ὅπως [αὐθις] κατεδέξαντο.

XIII, 611. b. Διότιμος scripsi pro Θεότιμος, ut voluere Ionsius et Menagius.

Ibid. d. οὐδὲν γὰρ ἔστι τῶν φιλοσόφων φιλοσοφώτερον. Corrigunt ἀφιλοσοφώτερον. Argutius fuerit φιλασοφώτερον. Exercit. phil. II p. 33.

Ibid. e. νομίζω δ' Sauppius, libri νομίζων.

XIII, 612. a. In Pherecratis loco erat τί μαθόντ', praeterea Dobraeus coniecit κατὰ μυροπωλεῖν· τί παθόντ'; ἂν δὲ χρῆ καθήμενον — et vs. 3. ξυνέδριον τοῖς μειρακίοις ἐλλαλεῖν.

Ibid. b. γεγονότα Sauppius, libri γεγονέναι.

Ibid. c. προδόσεις scripsi cum Cobeto Mnem. IV p. 500. Vulgo προπόσεις.

Ibid. d. In Lysiae loco post διαφθείροντα lacunam indicavit Sauppius.

Ibid. e. αὐτὸν δ' ἀντὶ Bekkerus pro αὐτὸν δὲ ἀντί.

Ibid. f. Verba ὅσου ἐλάττους ἦσαν secluserit Casaubonus.

XIV, 613. f. Εὐριπίδης ἐν τῇ δεσμώτιδι Μελανίππῃ ἔφη
μισῶ γελοίους, οἵτινες μὲν ἐπὶ σοφῶν
ἀχάλιν' ἔχουσι στόματα· κεῖς ἀνδρῶν μὲν οὐ
τελοῦσιν ἀριθμὸν, ἐν γέλῳτι δ' εὐπρεπεῖς·
οἰκοῦσι δ' οἴκους —

Primo versu male correctum est quod codd. habent οἵτινές τι εἴ τι σοφῶν. Melius Musgravius οἵτινες σοφῶν ἐπὶ, quod recepit Nauckius. Scribendum vero erat οἵτινες τῇτι σοφῶν ἀχάλιν' ἔχουσι στόματα, quod recipere non dubitavi. Ac coniecit hoc ipsum etiam L. Dindorfius ad Stephani Thesaurum v. τῆτος. Pro ἀνδρῶν suspicabar ἀστῶν et sequentia ita scribenda putavi: ἐν γέλῳτι δ' ἐκπρεπεῖς οἰκοῦσιν οἴκους — nisi forte σὺν γέλῳτι δ' εὐπρεπεῖς οἰκοῦσιν scribendum est i. e. εὐτράπελοι, quod proprie de scurris dicitur.

XIV, 614. a. In Pythiae oraculo

δώσει σοι μήτηρ οἴκῳ, τὴν ἔξοχα τίε.

pro οἴκῳ scripsi οἴκοι.

Ibid. b. Semus Delius: πάντα κατὰ τὴν νῆσον θαυμάζων ἦλθε καὶ εἰς τὸ λητῶν. In cod. B νῆσον ξ̄ θαυμάζων, quae si etiam Ven. scriptura est, non dubitandum est quin recte πάντα ἀποθαυμάζων scripserim. Nimirum compendium quo ἀπὸ scribebatur, fere formam literae ξ̄ referebat, unde passim ξ̄ et ἀπὸ confusa esse reperias. V. Cobeti V. L. p. 275. Sequuntur continuo haec: νομίζων τῆς Ἀπόλλωνος μητρὸς ἀγαλμά τι θεωρήσειν ἀξιόλογον, ἰδὼν δ' αὐτὸ ξύλινον ἄμορφον παραδόξως ἐγέλασεν. Suspicebam scripsisse

Semum ἰδῶν δ' αὐτόξυλον ἄμορφον, sed verum est haud dubie ἰδῶν δ' αὐτὸ ξύλον ὃν ἄμορφον.

Ibid. c. Anaxandrides καὶ τοι πολὺ γε πονοῦμεν. Et metrum et quodammodo etiam sensum restituere licebit scribendo καὶ τοι πολλοὶ πολλοῦ γε πονοῦμεν. Cf. Dindorfius ad Aristophanis Nub. 915.

Ibid. f. Βῖθυν scripsi pro Βίθυν. V. ad VI 246 d.

XIV, 615. b — c. In Polybii descriptione triumphalium spectaculorum a Lucio Anicio Romanis exhibitorum cum alia obscura et corrupta sunt tum ea quae leguntur litt. c. συνεπιστρέψαντες δὲ τοὺς μέσους χοροὺς πρὸς τοὺς ἄκρους οἱ μὲν αὐληταὶ φυσῶντες ἀδιανόητα καὶ διαφέροντες τοὺς αὐλοὺς ἀπῆγον ἀνὰ μέρος ἐπ' ἀλλήλους. Quibus in verbis mirum profecto videri debet pro uno choro, quem initio memoraverat, subito commemorari plures. Quae difficultas vide an ita tolli possit ut pro μέσους χοροὺς scribatur μεσοχόρους. Nec minus corruptum videtur quod continuo sequitur ἅμα δὲ τοῖς ἐπικτυποῦντες οἱ χοροὶ καὶ συνεπεισιόντες τὴν σκηνήν, ubi fortasse χορευταὶ scribendum est. In sequentibus quod simul cum pugilibus in scenam prodeunt tubicines et buccinatores, id Tyrrhenorum more factum est, qui ad tibiae cantum pugilatu contendebant, Athen. IV 153 f. Pollux IV 56. Neque initium loci Polybiani vitiorum immune videtur. Verba ἅμα πάντας e sequentibus temere repetita esse suspicor, cetera fortasse ita scribenda sunt: πρῶτους εἰσῆγεν αὐλητάς, οἳ τινες ἐπιφανέστατοι ἦσαν· οὗτοι δ' ἦσαν Θεόδωρος ὁ Βοιωτός, Θεόπομπος (excidit fortasse ὁ Ἑρμιονεύς), Ἑρμιππος ὁ Ἀνσιμαχεύς. Exercitt. phil. I p. 33. Ἀνσιμαχεύς correxerat iam Schweighaeuserus, qui etiam illud recte monuisse videtur lit. c. pro ἀπαγαγεῖν scribendum esse ἐπαγαγεῖν. Pro συνεπεισιόντες τὴν σκηνήν Hermannus Jenaische A. L. Z. 1843 n. 147 p. 600 a. corrigit συνεπισείοντες τὴν σκηνήν, quae acuta est et vera emendatio.

Ibid. f. In Dionysii Sinopensis fragm. Herwerden O. C. p. 81. vs. 3. pro τὴν σχολὴν corrigit τῇ σχολῇ. Vs. 4. Dobraeus, quem secutus sum, ἐντυγχάνοντα scripsit pro τοῦτον τυχόντα. Vs. 5. ἥσυχα καθεῖναι Iacobsius, libri ἢ συγκαθεῖναι, quo recepto versus fort. ita scribendus est: ἥσυχα καθιέναι δ' ἐπὶ

τῇ βακτηρίᾳ. Emperius ἥσυχα κατιέναι δ' ἐπὶ τε τῇ βακτηρίᾳ.

XIV, 616. a. In Theogneti loco dedi praeunte Bergkio αὐτὸς ἄστὸς τοὺς ξένους, quo adiutus Herwerdenus refinxit αὐτὸς ἄστὸς ὧν ξένους. Libri αὐτὸς αὐτοὺς τοὺς ξένους.

Ibid. e. Melanippides: Ἀθάνα C, ἀθάνατα ABPV, recte ut videtur L' Ἀθαναία. Vs. 3. σωματόλυμα scripsi pro σώματι λύμα. Vs. 4. ἐμὲ πᾶδ' libri, η με τᾶδ' Hermannus, οὐ με τᾶδ' Bergkii.

Ibid. f. Ad Telestis versus de Minerva tibiam aspernante, quos tractavi Com. graec. vol. III p. 637. comparari meretur Plutarchus de Ira p. 456 d. καὶ γὰρ τὴν Ἀθηναίαν λέγουσιν οἱ παλῶντες αὐλοῦσαν ὑπὸ τοῦ σατύρου (Marsyam dicit) νουθετεῖσθαι καὶ μὴ προσέχειν,

οὔτοι πρόπει τὸ σχῆμα. τοὺς αὐλοὺς μέθες,
κᾶθ' ὅπλα (καὶ θᾶπλα) λάξου καὶ γνάθους εὐσχη-
μύνει.

Θεασαμένην δὲ τοῦ προσώπου τὴν ὄψιν ἐν ποταμῷ τινὶ δυσχερᾶναι καὶ προέσθαι τοὺς αὐλοὺς. Quae cum aperte e satyrico dramate derivata sint, fortasse ad Euripidis fabulam eam referenda sunt, ex qua haec de Marsya dicta attulit Strabo XIII p. 616. τὰς διανομασμένας | ναίει Κελαινὰς ἐσχάτοις Ἰδης τόποις. Exerc. phil. II p. 34. In Telestis loco fortasse ἂν σοφὸν scribendum pro ὃν σοφόν. Vs. 2. malim δῖαν Ἀθάναν. Vs. 3. ἐκπλαγεῖσαν non recte scripsi pro ἐκφοβηθεῖσαν. Metro satis facit Bergkii transpositio ἐκφοβηθεῖσαν αἰσχος. Vs. 5. χοροκτύπῳ φηρί posui, libri χειροκτύπῳ φηρί.

XIV, 617. a. ἃ παρθενίαν Dobraeus, αὶ γὰρ παρθενίαν A, α γὰρ παρθενίαν Schweighaeuser. Fort. praestat τᾶ γὰρ παρθενίαν. De sequentibus τὴν αὐλητικὴν λέγει τὰν οὐ μεριδοτάταν v. Bergkium, qui criticorum coniecturas apposit de loco insanabiliter corrupto.

Ibid. b. In Telestis loco erat ἥρμοσε et μούσης νομοαίολον, quod correxit Dobraeus.

Ibid. c — f. De Pratinae hyporchemate dixit Bergkii, quem in omnibus fere secutus sum, nisi quod vs. 12. ubi Iacobsii vestigiis insistens παῖε τὸν Φρύγ' αἰδοῦ ποικίλου προαχέοντα edidit, librorum scripturam retinui.

XIV, 618. a. In Ehippi loco scripsi *μειράκιον*, εὖ | ἢ 'ν τοῖσιν. Abest vulgo εὖ. Dindorfius *μειράκιον* ἢ | ἐν τοῖσιν, Dobraeus *μειρακίδιον* | ἢ 'ν τοῖσιν. Vs. 4. fortasse scribendum *συναρμόσῃ τοῖς συνοῦσιν οἱ τρόποι*. In sequentibus suspicabar *ἀγνοουμένης* δὲ παρὰ πολλοῖς τῆς *συναυλίας* *λεκτέον* [τί ἦν]. ἦν τις *ἀγών* etc. nisi sufficit *λεκτέον* [ὅτι] ἦν τις *ἀγών*.

Ibid. b. Antiphanis fragmentum. Vs. 3 et 4. ὥστε τοὺς αὐλοὺς σὺ τε | αὕτη τε λήψεσθ', εἰθ' ἃ μὲν σὺ *τυγχάνεις* αὐλῶν *πέβαινε*. Sic correxi quod in libris est αὕτη *τελετή* *ψεθείθαμεν* *συντυγχάνει*. Postrema εἰθ' ἃ μὲν σὺ *τυγχάνεις* Dindorfius repperit. Vs. 6. Dobraeus ἤδη τι *κοινόν* *ἔστιν*, οὐ *χωρὶς* —

Ibid. c. *πρῶτος* εὐρεῖν pro *πρῶτον* εὐρεῖν praebuit C. Mox καὶ *ἠῦλῃσε* malim quam καὶ *κατηύλῃσε*. Quae ibid. commemoratur *σικινοτύρβη* fuit saltatio lasciva cum petulante tibiae cantu coniuncta. Scribebatur *σικινοτύρβη*.

Ibid. e. Semus Delius in libro de paeonibus: καὶ τοὺς ὕμνους εἰς τὴν θεὸν (Cererem) οὐλοὺς καλοῦσι καὶ ἰούλους. *δημητρίουλοι* καὶ *καλλίουλοι*. καὶ «*πλεῖστον οὐλον οὐλον ἔει, ἰούλον ἔει*». Scribendum videtur:

πλεῖστον οὐλον ἔει, ἰούλον ἔει.

ut sit versus hendecasyllabus Phalaecius. De οὐλος et ἰουλος cfr. Lobeck. ad Aiac. p. 313. Idem metri genus reddendum suspicor incerto poetae apud Plutarchum de Rep. ger. p. 823 a.

Κροισείων ἐλετώτεροι στατήρων.

Ubi vulgo legitur *αἰρετώτεροι*. Exercit. philol. II p. 34. In versu apud Semum fortasse nihil novandum est; neque enim in tali epiphonemate hendecasyllabus necessario requiritur.

XIV, 619. a. καὶ τῶν μισθωτῶν δέ τις ἦν ᾧδῇ — καὶ *βαλανείων* ἄλλαι. Scribendum erat *βαλανέων*.

Ibid. d. Aristoxenus ἦδον αἱ ἀρχαῖαι γυναῖκες *καλύκην* *τινὰ ᾧδὴν*. Non ἀρχαῖαι scripserat Aristoxenus, sed Ἀργεῖαι vel Ἀχαιοί. Cui non repugnat quod statim addit *ἐγένετο δὲ τὸ πάθος περὶ Λευκάδα*.

Ibid. b. ἦδοντο δὲ Ἀθήνησι καὶ οἱ *Χαρώνδον νόμοι* παρ' οἶνον. Heckerus Philol. Gott. V p. 421. Κατάνησι corrigit, fortasse recte.

XIV, 620. d. Ἰάσων δ' — ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φησὶν ἐν τῷ *μεγάλῳ θεάτρῳ* ὑποκρίνασθαι Ἡγησίαν τὸν *κωμῳδὸν* τὰ *Ἡροδότου*, Ἐρμόφαντον δὲ τὰ Ὀμήρου. Parum mihi credibile videtur Herodoti historias in theatro actas esse, quae res tam mihi mira visa est, ut Herodoto Hesiodi nomen substituere non dubitaverim.

Ibid. e. ὁ δὲ ἰωνικός λόγος τὰ Σωτάδου καὶ τὰ πρὸ τοῦτου ἰωνινὰ καλούμενα ποιήματα. Recepi verissimam Dobraei emendationem ὁ δὲ ἰωνικολόγος. De Pyrete Milesio, qui continuo commemoratur, vide quae dixi Anal. Alex. p. 245.

XIV. 621. c. *παραγινόμενον* scripsi pro *παραγενόμενον*.

Ibid. e. In Alexidis loco vs. 4. Herwerdenus Obs. crit. p. 71 coniecit *τρουβλίον*. Vs. 5. pro *σευτλίον* scripsi *τευτλίον*, vs. 6. *σεῦτλον* pro *τευτλίον*; sed ἡδέως pro *ἀσμένως* per errorem illatum est.

Ibid. f. In Strattidis fragmento vs. 4. ὀρτάλιχα, τὸν *ιατρὸν* δὲ δῆ. Ita correxi librorum scripturam ὀρτάλιχον, τὸν *ιατρὸν* δέ, quam veram esse credo emendationem, quamvis formae ὀρτάλιξ nullum exemplum habeam. Vs. 5. erat *βλέφυραν* δὲ τὴν *γέφυραν*.

Ibid. f. — 622. c. *Σικινῶνιοι* μὲν γὰρ *φαλλοφόρους* αὐτοὺς (mimos) καλοῦσιν, ἄλλοι δ' αὐτοκαβδάλους, οἱ δὲ *φλύακας*, ὡς Ἱταλοὶ σοφιστὰς δὲ οἱ πολλοί. *Θηβαῖοι* δὲ τὰ πολλὰ *ιδίως* ὀνομάζειν *εἰωθότες*, *ἐθελοντάς*. In his quod mimos istos vulgo σοφιστὰς appellatos esse dicit, novum est neque aliunde cognitum; videntur autem ideo sic appellati esse, quoniam non delectare tantum, sed etiam prodesse volebant. Ac constat sophistas et philosophos omnis generis poetas subinde dici. Rhintonem phlyacographum Hesychius s. v. ἄσεκτος Tarentinum philosophum appellat. Quod addit Athenaeus, Thebanos multa singulariter et figurate dixisse, id in sequentibus insigni Strattidis loco comprobavit, ex quo eos *ὀπιθοτίλα* de sepiā, *σάκτας* de medico, *κωτιλάς* de hirundine et alia huius generis dixisse intelligitur. His addi potest *ἀνωδόρκας*, de quo Hesychius: Ἀνωδόρκας, βροίγχος ὁ *ἰχθύς* ὑπὸ *Θηβαίων*. In sequentibus Athenaeus Semo auctore de Ithyphallis disputat: *σιγῇ* δὲ διὰ τοῦ *πυλῶνος*

εἰσελθόντες, ὅταν κατὰ μέσῃν τὴν ὀρχήστραν γένωνται, ἐπιστρέφουσιν εἰς τὸ θέατρον λέγοντες·

Ἀνάγετ' ἀνάγετε πάντες· εὐρυχωρίαν
τῷ θεῷ ποιεῖτε.
ἐθέλει γὰρ ὁ θεὸς ὀρθὸς ἐσφυδωμένος
διὰ μέσον βαδίζειν.

In his πυλῶνα dicit haud dubie conclave ex quo in orchestram aditus patebat, cuius in mediam partem cum venissent histriones, ad spectatores conversi ithyphallicum illud cauebant, cuius primus versus in libris ita scriptus est: ἀνάγετε εὐρυχωρίαν. Quibus quam Tyrwhittus medelam attulit ἀνάγετ' ἀνάγετε κῶμον, εὐρυχωρίαν — ea immerito criticorum plausu excepta est: κῶμου enim, si quid video, nullus hic locus est. Hoc tamen recte monuit ἀνάγετε bis scribendum esse. Cfr. Eurip. Phoen. 1369. ἀνάγετ' ἀνάγετε κωκυτόν. Scripsi igitur ἀνάγετ' ἀνάγετε πάντες, recedite, recedite omnes. Consimili modo apud Aristophanem Acharn. 239. appropinquante pompa chorus dicit: ἀλλὰ δεῦρο πᾶς ἐκποδῶν. Versu tertio vulgo legitur sine sensu ἐσφυδωμένος, quod ἐσφυδωμένος scribendum esse monui Fragm. Com. graec. III p. 610. Cfr. Athenaeus X p. 428. e. οὐ καλῶς — οἱ ἄγοντες (τὸν Διόνυσον) ἐπὶ τῆς ἀμάξης διὰ μέσης τῆς ἀγορᾶς οἰνωμένον. De phallophorum habitu Semus l. l. haec scripsit: οἱ δὲ φαλλοφόροι προσωπεῖον μὲν οὐ λαμβάνουσι, προπόλιον δὲ ἐξ ἐρπύλλου περιθέμενοι καὶ παιδέρωτας (—έρωτος) ἐπάνω τούτου ἐπιτίθενται στέφανον (τε) δασύν ἴων καὶ κιττοῦ. In his haud immerito interpretibus offensionem fuit vocabulum προπόλιον, quod qui προβόλιον scribi voluere Coraes (non Casaubonus, ut Dindorfius dicit) et Welcker ad Theogn. XC. venabulum pro capillitio intulisse censendi sunt. Rectius scribendum censuissent προκόμιον, de quo Pollux II, 30. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ πηνίκη, καὶ προκόμιον προσθετὸν οὐ γυναιξὶ μόνον ἀλλὰ καὶ ἀνδρῶν οἱ ἐνδεῶς τριχῶν ἔχοντες εἰς κόμης λόγον πράττουσι. Ubi πράττουσι ex περι-άπτουσι corruptum videtur. Confer praeterea Strab. III, 4. 17. Athen. XII p. 523 a. Suidam s. v. πηνίκη. Forsan tamen servari potest προπόλιον, quod nomen cum proprie de capillitio canis obtegendis destinato dictum esse videatur.

postea ut fit de quovis capillitio usurpari potuit. Exercit. phil. I p. 41.

XIV, 622. c. καυνάκας pro αὔνακας scripsi cum Casaubono.

Ibid. c. ἐβουλεύοντο τί χρὴ ποιεῖν, ἕως παρελθὼν ὁ Σόφων αὐτῷ μάγειρος γεγωνότερον ἐφθέγγετο, ὥς πάντας ἀκούειν, τὰ ἐξ Αὐγῆς ἔπη Εὐβούλου. Pro ἔπη, quod de iambicis versibus Athenaeus vix dixerit, cod. B habet εἶπεν. Idem cum reliquis libris post γεγωνότερον addit δέ, quod Schweighaeusero praeceunte deleuit Dindorfius. Scribendum potius: ἕως παρελθὼν ὁ Σόφων αὐτῷ μάγειρος (γεγωνότερον δὲ ἐφθέγγετο ὥς πάντας ἀκούειν) τὰ ἐξ Αὐγῆς εἶπεν Εὐβούλου. Exercit. phil. I p. 45.

In ipso Eubuli loco vs. 5. vulgo legitur κατηλόηται γαστρός ἐν μέσῳ κύκλος, ubi cum κατηλόηται vix recte dictum sit et codd. fere habeant κατήλοισται, id κατηλόκισται scribendum putavi collata Hesychii glossa Κατηλόκισται· ἀνηλόκισται, ἀνέσχισται. Videtur hunc ipsum Eubuli locum respexisse. Vs. 5. προσκᾶεθ' de vitio suspectum est. Vs. 7. νενωγάλισται scripsi pro ἐνωγάλισται. Vs. 9. παρεγνέκαπται σταμνί' ἐννέ' ἢ δέκα. Ita Valckenarius dedit pro στέρανι' vel στάρνι'. Dindorfius τ' ἀρνί', quod neque propter particulam τε neque aliam ob causam, quam indicavi Fragm. Com. III 213, probari potest. Herwerdenus Observ. crit. p. 58 κρανί' coniecit. Vs. 10. λαβεῖν scripsi pro φαγεῖν.

XIV, 623. a—c. In Antiphanis loco Βοιωτίας scripsi pro Βοιωτία. Nomen puellae fortasse fuit Κωπαῖς. Vs. 8. λέγεις μάγειρον ζῶντα. Haec per interrogationem efferenda erant, id quod sententia loci postulat. Hoc enim dicit, coquum qui talia apparet in tota rerum natura non reperiri. Vs. 10. λοπισθεῖς C, probante Cobeto, quo auctore ἀλσι' addidi et πασθεῖς ex C posui pro σπασθεῖς. Ib. ἐκστραφεῖς pro στραφεῖς Cobetus. Vs. 11. μέρος quod vulgo post τέλος legitur deleui. V. Com. gr. III p. 127. et Iacoby Suppl. p. CLXXI. Vs. 15. ἐπῳδὰς Cobetus. Vs. 17. σύννομον Herwerden. Vs. 21. σαρκὸς πυρωτοῖς ἀνθρώκων ῥαπίσμασιν corrigunt πυρωθεῖς. Si quid mutandum est, malim omnino πυρωποῖς. Tum ῥαπίσμασιν Abreschius. Vs. 22. ξανθαῖσιν αὔραις.

Piersonus malebat ἀνγαῖς. Sed v. Com. graec. l. l. et Quaest. Menandr. I p. 6.

Ibid. c. In Clearchi fragmento γόγγρων τε λευκῶν κρέασι refinxī pro γόγγρω τε λευκῶ πασι, et vs. 4. περίσαρκον pro περίσαργον posui, ut Schweighaeuserus suaserat.

Ibid. e. Eupolis ἡ μουσική πρᾶγμ' ἐστὶ βαθύ τι καὶ καμπύλον. Grotius βαθύ καὶ καμπύλον. Fortasse βαθύ τι καὶ καμπύλον.

Ibid. f. In Anaxilae vs. 2. Dobraeus scribebat αἰεὶ τι τίκτει κατ' ἐνιαυτὸν θηρίον. Libri αἰεὶ τι καινὸν κατ' ἐνιαυτὸν τίκτει θηρίον, correxit Morellus. In sequente Theophili loco erat βέβαιος ἡ μουσική.

XIV, 624. f. Pratinas μήτε σύντονον δῶκε μήτε τὰν ἀνειμέναν ἱαστὶ μοῦσαν. Cf. Eunapius p. 80 Bonn. de tra-goedo dicens σφοδρότερον ἤχησε, καὶ ὑφῆκεν αὐθις, εἴτα ἐπήγαγεν ἁρμονίαν σύντονον. Vs. 2. μέσαν pro μέσαν scripsi ex PVL, μέσαν B, propter numeros totius loci, qui puris trochaeis constant. In sequente eiusdem poetae fragmento πρέπει τοι πασιν αἰοιδὰ λαβράκταις αἰολὶς ἁρμονία, recte ut videtur Bergkii coniecit αἰοιδολαβράκταις, nisi praeferas αἰοιδοῖς λαβράκταις. Cod. A αἰοιδὰ i. e. αἰοιδός.

XIV, 625. c. σκολιὰ scripsi pro σκαιὰ cum Casaubono, qui σκόλια. Statim malim [τὴν] ἱαστὶ.

XIV, 627. a. De Alcae fragmento v. Bergkium, quo auctore praeter minutiora quaedam vs. 5. scripsi κοιίλαι et vs. 6. κυπάτιδες. Vulgo κοῖλαι et κυπατίδες.

XIV, 628. a. Archilochus apud Philochorum ὡς Διωνύσου ἀνακτος καλὸν ἐξάρεαι μέλος. Sic Hermannus, libri ὡς Διωνύσοιο ἀνακτος. Vs. 2. οἶνω συγκεραννωθεὶς φρένας. Respicit Callimachus Fragm. 223. τοῦ τε μεθυπλήγος φροῖμιον Ἀντιλόχου, ubi Ἀρχιλόχου scribendum et ego monui apud Bergkium P. L. p. 553. et Heckerus Comm. Callim. p. 146. sed utroque nostrum prior Ruhnkenius Ep. a Tittmanno ed. p. ** quamvis versus Archilochei immemor. Ceterum ex Philochori verbis apud Athenaeum conicias in Archilochi carmine aliquid de Apolline secutum esse. Itaque nescio an cum versibus illis coniungendus sit hic ab Athenaeo IV p. 180 e. servatus αὐτὸς ἐξάρχων πρὸς αὐλὸν Λέσβιον παίηονα, ubi fort.

καὺτις ἐξάρχων scribendum, participium pendebat a sequentibus. Praeterea in Philochori verbis Hermannus pro μέλποντες corrigit μέλπουσι.

Ibid. e. μηδὲν λέγοι. V. Hermannum ad Aeschyli Agam. 158. cf. p. 628 b.

Ibid. f. In Platonis loco libri ὄρχοιθ' εὖ, nescio quis ὄρχεῖτ', recte opinor. Vs. 2. fortasse τάδην ἐστῶτες ὠρύνονται pro στάδην; notum est quid sit τείνειν φωνήν, quamquam στάδην ἐστάναι per se recte dictum est, v. Lobeck Paral. p. 533.

XIV, 629. a. Epigramma poetae anonymi:

ἀμφότερ', ὠρχεύμαν τε καὶ ἐμμῶσως ἐδίδαξα
ἄνδρας. ο δ' αὐλητὰς ἦν Ἀνακὸς Φιαλεύς.

Pro ἔν μῶσαις, quod non intelligo, scripsi ἐμμῶσως i. e. ἐμμούσους. Alii fortasse praeferent εὐμῶσως. Vs. 3. εἰμὶ δὲ Βακχείδας. BP βακχίδα, unde scripsi Βακχιάδας. Continuo Dindorfius Καφισίας pro Καφησίας in notis.

Ibid. c. Multa τῶν καλουμένων πυρριχῶν genera esse dicit, ὡς παρὰ Κρησὶν ὀρσίτης καὶ ἐπικρήδιος. Hoc postremum nomen si ad Cretam spectat, ἐπικρήσιος potius quam ἐπικρήδιος scribendum videtur.

Ibid. d. μακροτυπίας pro μακρυπίας scripsi cum Schweighaeusero. Coraes μακτριστρίας. Mox pro ποικιλώτερα Coraes ἀποικιλώτερα. Aliud latere videtur.

In sequentibus memoratur saltatio Τελεσιῶς dicta: μακεδονική δ' ἐστὶν αὕτη ὄρχησις, ἣ χρησάμενοι οἱ περὶ Πτολεμαῖον Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου ἀδελφὸν ἀνεῖλον. Attigit haec Wesselingius ad Diodorum Sic. XV 71, qui quod telesiadem ab armatis saltatam esse suspicatur, id non in coniectura positum est, sed disertim testatur Hippagoras Athenaei XIV p. 630 a. Ptolemaeum autem dicit Aloritam, de quo cf. schol. Aeschinis de parapresb. § 22, ubi interfecto Alexandro quinque per annos Macedoniae imperium tenuisse dicitur, qua in re notandus est dissensus ab Athenaeo. Exere. phil. II p. 34.

Ibid. e. παρὰ δὲ Συρακοσίοις καὶ Χιτωνέας Ἀρτέμιδος ὄρχησις τίς ἐστὶν ἴδιος καὶ αὐλησις. Haec verba Schweigh. ita intellexit, ut Χιτωνέας ipsum saltationis nomen fuisse id-

que masculino genere ὁ Χιτωνέας efferendum existimaret. Non credo id fieri posse, sed corrigendum potius arbitror χιτωνέα. De Diana Chitonea dixit Stephanus Byz. v. Χιτώνη οὕτως ἢ Ἀρτεμις λέγεται· καὶ Χιτωνία, ὡς παρὰ Μενίππῳ ὁ Βυζάντιος*) καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Σφιγγί

καὶ τὸ τῆς Χιτωνόης αὐλησάτω τίς μοι μέλος.

Ita haec in cod. Vratisl. scripta sunt. Corrigendum τὸ τῆς Χιτωνέας, quam formam praeter Athenaeum tuetur Hesychius Κιθωνέα· ἐπίθετον Ἀρτέμιδος, ubi fallitur Alberti Cithonem Dianam Hesychii errore pro Itonia memoratam existimans. Imo ut κιθὼν dicitur pro χιτῶν, ita etiam Κιθωνέα recte dictum est pro Χιτωνέα. Haud raro enim diis cognomina a vestimentis, quibus eorum imagines indutae erant, imponebantur. Ceterum his exemplis formae Χιτώνεος uti poterat Lobeck. ad Aiacc. p. 119. Pro ἴδιος sine causa requirunt ἰδία, ut praeter Herodianum Dict. solit. p. 7, 6. docet Athen. XI p. 489 c. περὶ τὴν ἴδιον τροφήν. Ita enim corrigendum pro αἰδίων, non ut Schweigh. voluit ἰδίαν. Exercit. philol. I p. 45. II p. 35.

Ibid. f. ἦν δὲ ὁ σκῶψ τῶν ἀποσκοπούντων τὸ σχῆμα, ἄκραν τὴν χεῖρα ὑπὲρ τοῦ μετώπου κεκυρτωκότων. Αἰσχύλος ἐν Θεωροῖς «καὶ μὴν παλαιῶν τῶνδ' εἰ σοὶ σκωπευμάτων». Diversa confundit scriptor saltationis genera, quorum quod verbis hisce describit, non σκῶψ dicebatur sed σκοπός, quod ipse in sqq. memorat Athenaeus. Cf. Hesychius ὑπόσκοπον χεῖρα· Αἰσχύλος· ὥσπερ οἱ ἀποσκοποῦντες οὕτω κελεύει σχηματίζει τὴν χεῖρα, καθάπερ τοὺς Πᾶνας ποιοῦσι. σχῆμα δὲ ἐστὶν ὀρχηστικὸν ὁ σκοπός. Tale Thesei schema est apud Sophoclem Oed. Col. 1650. Longe aliud est σκῶψ et σκῶπενμα a scope avi imitatrice dictum, de qua (v. Aelianum H.

*) Menippus illam Chitoneae Dianae saltationem in Symposio commemorare potuit, in quo ille de aliis quoque saltationum generibus egerat. Athenaeus l. l. καλεῖται δὲ καὶ ἄλλη ὀρχησις κόσμον ἐκπύρωσις, ἧς μνημονεύει Μένιππος ὁ κυνικός ἐν τῷ Συμποσίῳ. Ex quo corrige Hesychium Κόσμον ἐκπύρωσις· ὀρχησις, quod ἐκπύρωσις scribendum est. Sed in Stephani loco, qui aperte corruptus est, egregie placet quod Salmasius legendum esse coniecit ὡς Παρμένων ὁ Βυζάντιος. Exerc. phil. I p. 45.

A. XV, 28. et Polluc. IV, 103. In Aeschyli versu καὶ μὴν παλαιῶν τῶνδ' εἰ σοὶ σκωπευμάτων fortasse τῶνδ' εἰ σου scribendum est.

XIV, 630. b. πρώτη δὲ εὔρηται ἡ περὶ τοὺς πόδας κίνησις τῆς διὰ τῶν χειρῶν. Pro πρώτῃ scripsi προτέρα. In iis quae continuo sequuntur εἰδὼ δὲ τις οὐ καὶ φασὶ ποιητικῶς τὴν σίκιννιν ὀνομάσθαι ἀπὸ τῆς κινήσεως, aperte corruptum est ποιητικῶς, quod vide an πολιτικῶς scribendum sit. Vitium item haeret in sequentibus οὐ γὰρ ἔχει πάθος αὕτη ἡ ὀρχησις (ἡ σίκιννις), διὸ οὐδὲ βραδύνει. Quid enim magis convenit concitato illi saltationis generi quam πάθος? Itaque ἡθος scribendum videtur, de quo v. egregiam Valckenarii notam ad Theocriti Adon. p. 329.

XIV, 631. b. ἐρρύθμους φορὰς τινὰς ἀποτέμνοντες καὶ σχήματά τινα τῶν χειρῶν κατὰ τὸ ἀπαλόν. Scribendum ex C ἀποτελοῦντες et e Schweighaeuseri coniectura κατὰ τὸ ἄπαλον.

Ibid. d. ἡ δ' ἐμμέλεια σπονδαία, καθάπερ καὶ ἡ παρ' Ἀρκάσι κίδαρις. Hoc saltationis genus, a nemine praeterea commemoratum, Cereri sacrum fuisse suspicor, quam Κιδαρίας nomine a Pheneatis cultam fuisse e Pausania VIII, 15. intelligitur. Nominis haec opinor causa fuit, quod Ceres apud Pheneatas capitis tegumento Persicae tiarae adsimilato ornata erat. Paulo post lit. e. Casauboni admonitione adiutus corrigo ἠύλησεν ἀπὸ τῶν αὐτῶν αὐλῶν πάσας τὰς ἀρμονίας.

Ibid. f. διατρέβων αὐτὸς ἔτι ἐν τῷ ὑποσκηνίῳ. Nisi scriptor τὸ ὑποσκηνίον novo significatu de loco scenae vicino h. e. pone scenam sito dixit, memor frequentissimae praepositionum ὑπὸ et παρὰ permutationis pro ὑποσκηνίῳ correxerim παρασκηνίῳ. Cf. Philol. Gotting. XXIII p. 314. In sequentibus erat Ἀντιγενίδου.

XIV, 632. b. εἰς μεγάλην διαφθοράν προελήλυθεν ἡ πάνδημος μουσική. Sunt Aristoxeni verba, in quibus περιελήλυθεν requiro.

Ibid. c. ἔοικεν ἡ παλαιὰ τῶν Ἑλλήνων σοφία τῇ μουσικῇ μάλιστα εἶναι δεδομένη. Recte Casaubonus et Schweigh. ἐνδεδεμένη. Aeschyli versum, qui ibidem affertur, restituit Butlerus, erat καλὰ pro κάρτα.

Ibid. d. τοὺς πολλοὺς. Delendus articulus.

In sequentibus scriptor de versibus ἀκεφάλους, λαγαροῖς et μειούροις disserit. Ad postremum hoc quod attinet, magna ubique deprehenditur librorum inconstantia, quorum alii id μειούρος alii μύουρος scribunt. Ac mihi unice analogiae convenire videtur altera forma, quam etiam metri lex sustentat apud Nicandrum Ther. 225. νηδύος· ἡ δὲ μύουρος ὑφ' ὀλκαίῃ τετάνυσται et apud Dionysium Perieg. 404. εἰδομένη πλατάνοιο μυουρίζοντι πετῆλω. Eandem requiro apud Terentium Maurum vs. 1929. ubi editur quemque mioureon Achaica gens vocitare solita est. Nec respuit lex metrica apud Nicandrum Ther. 287. τέτριπται μύουρος (vulgo μειούρος) ἀπὸ φλογέοιο καρήνου. Cui consimile est quod legitur Ther. 417. σπέρχεται ἐκ μύωπος ἀηθέα δέγμενος ὀρμήν. Contrariam sententiam tuetur Bernhardt ad Dionysii l. l. qui quod non dubitari posse dicit, quin falsum vocabulum μύουρος sensim in libros et vulgarem scripturam irrepserit, id ego de altera potius forma dixerim, quam tuentur optimi libri Pausaniae X, 16. omnes apud Aristotelem A. P. XXVI, 6. aliisque locis. Quem paulo post Athenaeus affert in λαγαρῶν exemplis versum Homericum, αἶψα δ' ἄρ' Αἰνείαν υἱὸν φίλον Ἀγχίσαο, is neque in nostris Homeri exemplis comparet *). neque lagari versus numeros habet, nisi aut Αἰνέαν scribatur aut φίλον υἱόν, quorum etsi neutrum satis probabile est, tamen alterum secutus sum. Exerc. phil. II p. 35.

Ibid. μηδεὶς ἀκέφαλος ἔσται μήτε λαγαρὸς μήτε μύουρος. Corrige μηδεὶς [μήτε] ἀκέφαλος.

XIV, 633. a. Pratinæ versum qui sic vulgo legitur λάκων ὁ τέττιξ, correxit Dobraeus, qui quod acute restituit λακωνο-τέττιξ, apte comparari potest cum ἀττικοπέττιξ. In lyrico versu μέλεα μελιπτέρωτα Μοισᾶν, vulgo Μουσᾶν scribitur.

Ibid. c. εἰς τὸ συμφανές. Intelligerem εἰς τὸ συμπαθές.

Ibid. d. ἡγήσατο et alia quaedam h. l. corrupta videntur.

Ibid. e. τῶν καθ' αὐτό scripsi pro τῶν καθ' αὐτόν.

*) Non magis in nostris Homeri exemplaribus comparent quae leguntur apud Athenaeum IV p. 137 f. καὶ γὰρ ἐκεῖνος (Homerus) τοὺς ἀριστεῖς συνάγων πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα φύρετο δ' ἄλφιστα φησίν.

Ibid. f. Philetaerus εἰς τὸν πλῆθον φέρουσι τὸν τετραμέ-νον. Qui post hunc sequebatur versus, in eius initio fuit fortasse ὕδωρ.

XIV, 634. e. De Anaxandridis versu,

μάγαδιν λαλήσω μικρὸν ἅμα σοι καὶ μέγαν,

v. ad IV p. 182 c.

Ibid. f. ἐλλείπειν οὖν δεῖ παρὰ τῷ Ἴωνι τὸν τὲ σύνδεσμον. Pro δεῖ requiro λέγει. In Ionis fragmento ex Omphala servato:

ἀλλ' εἶα Λυδαὶ ψάλτραι παλαιθετῶν

ὕμνων ἀοιδοὶ τὸν ξένον κοσμήσατε,

pro κοσμήσατε scripsi κοιμήσατε. Herculem dicit bene potum et coenatum Lydiarum puellarum cantu consopendum esse.

XIV, 635. a. Si recte Theophili locum intelligo, vs. 3. οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ταῦτόν ἄσεται μέλος nescio an ἡμῖν poeta scripserit.

XIV, 636. a. Διογένης ὁ τραγικὸς διαφέρειν πηκτίδα μαγάδιδος λέγων οὕτως ἐν Σεμέλῃ. Diogeni Sinopensi, cynico philosopho nobilissimo, Diogenes Laert. VI, 80. septem tragoedias tributas fuisse memoriae prodidit, easque hoc ordine recensuit: Ἑλένη, Θυέστης, Ἡρακλῆς, Ἀχιλλεύς, Μήδεια, Χρῦσιππος, Οἰδίπους. Has tragoedias nunquam, ut mihi quidem videtur, in scena exhibitas atque ei tragoediarum generi, de quo Lobeckius Aglaoph. p. 977 exposuit, adnumerandas, Satyrus Philisco Aeginetae, Diogenis discipulo *), Phavorinus autem Pasiphonti nescio cuius Luciani filio assignabat. Diog. Laert. l. l. εἶγε αὐτοῦ αἱ τραγωδίαὶ καὶ μὴ Φιλίσκου τοῦ Αἰγινήτου ἐκείνου γνωρίμου ἢ Πασιφῶντος τοῦ Λουκιανοῦ, ὃν φησι Φαβωρίνος ἐν παντοδαπῇ ἱστορίᾳ μετὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ συγγράψαι. Idem § 80: τὰ τραγωδίαρ' εἴ φησιν ὁ Σάτυρος Φιλίσκου εἶναι τοῦ Αἰγινήτου, γνωρίμου τοῦ Διογένης. Eundem dissensum commemorat Iulianus Orat. VI p. 210 c. τὰς ἀναφερομένας δὲ εἰς τὸν Διογένη τραγωδίας, οὓσας μὲν καὶ ὁμολογουμένας κυνικοῦ τινος συγγράμματα, ἀμφισβητουμένας δὲ κατὰ τοῦτο μόνον,

*) De Philisco Aegineta cfr. Naekii sched. crit. p. 25 sq. et Goellerum de Philisto hist. p. 114.

εἴτε τοῦ διδασκάλου τοῦ Διογένης εἰσὶν, εἴτε τοῦ μαθητοῦ Φιλίσκου, τίς ἐπελθὼν (adde οὐκ ἂν) βδελύξαιτο καὶ νομίσαιτο (f. νομίσαι) ὑπερβολὴν ἀρρητουργίας οὐδὲ ταῖς ἐταίραις *) ἀπολελεῖσθαι; Idem VI p. 186 c. αἴτε γὰρ θρολόμεναι Διογένης τραγωδίαι Φιλίσκου τινὸς Αἰγινήτου λέγονται εἶναι· καὶ εἰ Διογένης δὲ (add. δὴ) εἶεν, οὐδὲν ἄτοπὸν ἐστὶ τὸν σοφὸν παίζειν. Quibus adde quae idem dicit Orat. VII p. 212 in. οὗτος οὖν ὁ Διογένης ὁποῖός τις ἦν τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ τὰ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, μὴ διὰ τῶν Οἰνόμαου λόγων μηδὲ τῶν Φιλίσκου τραγωδιῶν, αἷς ἐπιγράψας τὸ Διογένης ὄνομα τῆς θείας πολλὰ ποτε κατεψεύσατο κεφαλῆς, ἀλλὰ δι' ὧν ἔδρασεν ἔργων ὁποῖός τις ἦν γνωρίζεσθαι. Quae omnia si quis animo comprehendat, nihil his sive Diogenis sive Philisci tragoediis immundius, nihil cothurni sanctitate indignius fuisse intelliget. Atque idem etiam Clemens indicat Strom. II p. 177, 31 Sylb. τί γὰρ ἔτερον ἢ τρυφὴ ἢ φιλήδονος λιχνεία καὶ πλεονασμὸς περιεργος πρὸς ἡδονάθειαν ἀνειμένων; ἐμφατικῶς Διογένης ἐν τινὶ τραγωδίᾳ γράφει·

Οἱ τῆς ἀνάνδρου καὶ διεσκατωμένης
τρυφῆς ὑφ' ἡδοναῖσιν ἀχθέντες κέαρ
πονεῖν θέλοντες οὐδὲ βαιά —

καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις, ὅσα αἰσχροῦς μὲν εἴρηται, ἐπαξίως δὲ τῶν φιληδόνων. Quorum versuum secundus ita scribendus est: τρυφῆς ὑφ' ἡδοναῖσι σαχθέντες κέαρ, cll. Cercida apud Stobaeum Flor. IV, 43. ἀνέρες ὧν τὸ κέαρ | παλῶ σέσκαται καὶ δυσεκνέπτω τρυγί. Quam alienae autem hae tragoediunculae a scenae dignitate fuerint vel ea docent quae e Thyesta commemoravit Diog. Laert. I. I. § 73. μηδ' ἀνόσιον εἶναι τὸ καὶ τῶν ἀνθρωπείων κρεῶν ἄψασθαι, ὡς δῆλον ἐκ τῶν ἀλλοτριῶν ἐθῶν· καὶ τῷδε (fort. τῷ) ὀρθῶ λόγῳ πάντα ἐν πᾶσι καὶ διὰ πάντων εἶναι λέγων. καὶ γὰρ ἐν τῷ ἄρτῳ κρέας εἶναι καὶ ἐν τῷ λαχάνῳ ἄρτον· καὶ τῶν σωμάτων τῶν λοιπῶν ἐν πᾶσι διὰ τινων ἀδήλων πόρων καὶ ὄγκων εἰσκρινομένων καὶ συνατμιζομένων, ὡς δῆλον ἐν τῷ Θυέστη ποιεῖ. Ex quibus intelligitur Diogenem Thyestae fabula

*) Ita pro ἑτέραις correxit Menagius ad Diogenem Laert. I. I.

ita usum esse, ut humanarum carniū esum defenderet. Cf. Chrysippus apud Diog. Laert. VII, 188. et Sext. Emp. p. 170 Bekk. Eodem spectat Theoph. ad Autol. III, 4. πρὸς τούτοις ἀδιωτέρα τις φωνὴ εὐρίσκεται ἢ τοῦ Διογένης διδάσκοντος τὰ τέκνα τοὺς ἐαυτῶν γονεῖς θυσίαν ἄγειν καὶ τούτους κατεσθίειν. His expositis Suidae locum expendamus, apud quem haec habes: Διογένης ἢ Οἰνόμαος, Ἀθηναῖος, τραγικός· γέγονεν ἐπὶ τῆς τῶν λ καταλύσεως. δράματα αὐτοῦ Ἀχιλλεύς, Ἑλένη, Ἡρακλῆς, Θυέστης, Μήδεια, Οἰδίπους, Χρυσίππος, Σεμέλη. Ubi aetatis notationem ab Eudocia omissam qui ineptissimum additamentum appellat Bernhardius, etiam de patria quae adduntur in dubium vocare debebat. At verissime sine dubio Suidas, nisi quod diversos Diogenes temere confudit, alterum cynicum, cuius septem fabulas etiam a Laertio commemoratas recenset, alterum Atheniensem poetam tragicum, post solutam triginta dominationem clarum, cuius ex Semele quod Athenaeus affert fragm. XIV p. 636 a. id ipsum est quod nobis haec commentandi ansam praebuit. Horum enim versuum ea est indoles, ut a foeda Diogenis cynici dictione longissime recedant. Neque omittendum apud Suidam Semeles nomen ceteris fabulis, quas litterarum ordine recensuit *), postponi. Nimirum tribus auctoribus, ex quibus sua de Diogene tragico derivavit, Suidas usus est, primum anonymo, cui priora debet Διογένης — καταλύσεως, tum Diogene Laertio, ex quo fabularum titulos immutato ordine apposit, denique Athenaeo, cui Semeles fabulae notitiam debet. Unum restat de quo aliquid dubitationis mihi subnatum est, dico Diogenis Atheniensis cognomen Οἰνόμαος, cuius dum quis probabilem rationem reddiderit, suspicari licet hac etiam in re Suidam a recta ratione aberrasse. Nimirum Oenomaus Gadarens et vitae genere et philosophiae professione et scriptorum indole et instituto Diogeni cynico extitit simillimus: uterque fuit cynicus, uterque scripsit Πολιτείαν, uterque denique cynicarum tragoediarum auctor habitus est. Iulianus I. I. p. 210, commemoratis Diogenis tragoediis ita pergit: ταῖς Οἰνόμαου

*) Idem fecit in recensu fabul. Aristoph. Cratet. Platon. Stratt. aliorumque plurium.

δὲ ἐντυχῶν (ἔγραψε γὰρ καὶ τραγωδίας τοῖς λόγοις τοῖς
ἑαυτοῦ παραπλησίως) ἀρρήτων ἀρρητότερα καὶ κακῶν πέρα,
καὶ οὔτε (leg. οὐδὲ) ὅ τι φῶ περὶ αὐτῶν ἀξίως ἔχω, καὶ τὰ
Μαγνήτων κακά, καὶ τὸ Τερμέριον, καὶ πᾶσαν ἀπλῶς
αὐτοῖς ἐπιφθέγγωμαι τὴν τραγωδίαν μετὰ τοῦ σατύρου καὶ
τῆς κωμωδίας καὶ τοῦ μίμου· οὕτω πᾶσα μὲν αἰσχρότης,
πᾶσα δὲ ἀπόνοια πρὸς ὑπερβολὴν ἐν ἐκείνοις πεφιλοτέχνη-
ται. Tam germano Diogenis simio non mirum est sive ab ipso
sive ab aliis Diogenis cognomen fuisse impositum. Hoc Sui-
das arripuit, sed ita arripuit, ut solita ἀκρισία rem inverteret
atque Diogenem et Oenomaum eiusdem hominis nomen fuisse
arbitraretur. De fabulis Diogenis cynici praeter ea quae ex
Clemente attuli nil superest. Ad Herculem monente Fabric.
B. G. II p. 294. spectat Tertull. Apol. 14. Sed et Dioge-
nes nescio quid in Herculem ludit, et Romanus
cynicus Varro trecentos Ioves sive Iupiteres sine
capitibus introducit. Suspiciari quidem possis quae apud
Aelianum V. H. III, 29. leguntur: Διογένης ὁ Σινωπεὺς συν-
εχῶς ἐπέλεγεν ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ὅτι τὰ ἐκ τῆς τραγωδίας ἀρὰς
αὐτὸς ἐκπληροῖ καὶ ὑπομένει· εἶναι γὰρ

πλάνης ἄοικος πατρίδος ἐστερημένος,
πτωχὸς δυσείμων βίον ἔχων ἐφήμερον,

ex ipsius Diogenis Oedipo petita esse, praesertim si compares
Iulianum Orat. ad Themist. p. 256 d. ἢ τὸν Διογένην ἐκεί-
νον «ἀπολιν ἄοικον πατρίδος ἐστερημένον», quo versu ite-
rum ille utitur Orat. VI p. 195 b. ἀρὰ σοι μικρὰ φαίνεται
ἀνὴρ «ἀπολις ἄοικος πατρίδος ἐστερημένος», οὐκ ὀβολόν,
οὐ δραχμήν, οὐκ οἰκέτην ἔχων. Sed tamen incerta ea con-
iectura est, possuntque illa Iuliani verba, τὸν Διογένην ἐκεί-
νον, satis commode in eam sententiam accipi, ut ille a
Diogene multum celebratus intelligatur; nisi forte Διο-
γένη scribendum est. Itaque Euripidi potius et quidem Oe-
dipo eius illos versus adscripserim. Quae apud Stobaeum Flor.
LXIV, 1. et LXXV, 1, 10. leguntur Diogenis fragmenta, non
dubito quin sint Diogenis Atheniensis. De eodem Fabricius
I. I. recte intellexit Plutarch. Aud. poet. p. 41 c. ubi obscurum
dicendi genus, quo Diogenes usus est, a Melanthio, Diogenis
aemulo, notatur. Non recte enim istic Diogeni Dionysium

substituit Xylander, quem imprudenter secutus sum ad
Euphor. Fr. CXI.

Ceterum hunc de utriusque Diogenis tragoediis excursus
diu ante Welckeri de eodem argumento disputationem (Trag-
gr. p. 1035 sqq.) literis mandavi. Uter rectius causam dis-
ceptaverit penes lectores iudicium esto. Exercit. philol.
I p. 46 — 49.

Ibid. In Diogenis loco vs. 1. Ἀσιάδας pro Ἀσιάδος scripsi
cum Dalecampio. Vs. 2. reposui κυβέλας, ut adiectum sit,
pro Κυβέλας. Vs. 6. βαγκίας scripsi pro βαντιάς, certe
Bactrianae virgines quo pacto Halyn accollere dici possint,
nescire me fateor. Vs. 10. pro ὁμονοεῖ fortasse ὁμοθροεῖ
scribendum est.

Ibid. b. Erat σαμβύκαι et ἰαμβύκαι.

Ibid. d. De fragmento hymni in Cererem v. Bergkium PL.
p. 1027. In Hermippi loco pro κρεμβαλίζουσι Dindorfio
auctore scripsi κρεμβαλιάζουσι.

Ibid. f. Ἀπολλόδορος δ' ἐν τῇ πρὸς τὴν Ἀριστοκλέους
ἐπιστολὴν ἀντιγραφεῖ. Aristoclis epistola musici argumenti
fuit, unde conicere licebit Aristoclem hunc eundem esse, cuius
musica scripta Athenaeus IV 147 c. XIV 620 c. aliisque locis
commemoratur. Quae si vera sunt, simul aetatem viri tenemus,
siquidem Apollodorus, ad quem epistolam illam dederat, vix
alius esse potest quam quem omnes norunt literator Athenien-
sis. Exercit. phil. II p. 36.

XIV, 637. a. In Telestae fragmento scripsi

κερατόφωνον ἐρέθιζε μάγαδιν,
ἐν πενταράβῳ χορδᾶν ἀριθμῶ
χεῖρα καμψιδίαυλον ἀναστρωφῶν τάχος.

Vulgo πενταράβῳ, pro quo C. suppeditavit πενταράβῳ. Pro
ἀριθμῶ fortasse scribendum est ῥυθμῶ, et ἀναστρωφῶν
ταχύς pro ἀναστρωφῶν τάχος. De primo versu dixi ad Theocr.
XXV, 146. et Com. graec. III p. 180.

Ibid. b. Σῆμος — τοὺς ἀγκῶνας αὐτοῦ ἐξεργάσασθαι.
Recipere debebam quod Schweigh. coniecit ἐξεργάσθαι. Nisi
forte τὸν εὐρόντα excidit, quod etiam aliam ob causam com-
mendatur. Sequentia, in quibus cod. A ἥς ante Σκάμων in-
serit, nondum emendata sunt.

Ibid. e. διείρας δὲ τὴν εὐώνυμον χεῖρα πρὸς τὴν ἐπιβολὴν καὶ τῇ ἐτέρᾳ χρησόμενος τῷ πλήκτρῳ καθ' ὅποιαν ἂν πρώτην ἤρειτο τῶν ἁρμονιῶν μετέστρεφε τῷ ποδὶ τὴν βάσιν εὐτροχον οὖσαν. Omnino necessaria est non memorata a Dindorfio Schweighaeuseri emendatio διείρας pro διείρας. Tum malim τὴν ἐτέραν, utramque enim manum artifex extendeat, alteram ut instrumentum ea prehenderet, dextram ut plectro uteretur. In sequentibus καθ' ὅποιαν ἂν πρώτην ἤρειτο τῶν ἁρμονιῶν, scribendum καθ' ὅποιαν οὖν πρώτην.

XIV, 638. b. Timomachus tradiderat πρῶτον (Stesandrum) ἐν Δελφοῖς κιθαροδῆσαι τὰς καθ' Ὅμηρον μάχας ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς Ὀδυσσεΐας. Possunt haec sane ad Ulixis cum procis pugnam referri; nihilominus Ὀδυσσεΐας suspectum est, ac fortasse Διομηδεΐας scribendum est.

Ibid. ἄλλοι δὲ πρῶτόν φασι παρ' Ἐλευθερναίοις κιθαρίσαι τὰς ἐρωτικὰς ᾠδὰς Ἀμίτωνα τὸν Ἐλευθερναῖον, οὗ καὶ τοὺς ἀπογόνους Ἀμίτορας καλεῖσθαι. Amitoris posteriori cuius analogiae lege Amitores appellari potuerint non intelligitur. Accedit quod neque Ἀμίτων neque Ἀμίτωρ graece sonat. Quo modo haec expedienda sint cod. Ven. docet, qui pro Ἀμίτωνα habet Ἀμήτορα, et Ἀμήτορας pro Ἀμίτορας. Proinde scribendum est Ἀμήτορα τὸν Ἐλευθερναῖον, et τοὺς ἀπογόνους Ἀμητορίδας. Quod plane confirmat glossa Hesychii Ἀμητορίδας· κιθαριστάς. Κρητες. Exercit. phil. II p. 36.

Ibid. c. In Anaxandridis loco εὐρύθμως scripsi praeunte Schweighaeusero; libri εὐρύθμος.

Ibid. d. e. Chionides ταῦτ' οὐ μὰ Δία Γνήσιππος οὐδὲ Κλεομένης. Vulgo οὐδ' ὁ Κλεομένης. Praeterea malim μὰ Δί' οὐ Γνήσιππος οὐδὲ Κλεομένης. V. Com. graec. II p. 27. Vs. 2. erat ἐννέα χορδαῖς. Porsonus ἐννέ' ἂν χορδαῖς, Schweigh. ἐννεαχόρδοισιν. Tum libri κατεγλυκάνατο. In sequente fragm. vs. 2. Dindorfius ἀειδέν, et ἔστ' Hermannus. Vs. 4. Herwerdenus Observ. crit. p. * * * ἔχουσιν pro ἔχοντας scripsit, citra necessitatem. In Cratini loco ἐρῶντα pro ἐρῶτα Dalecampius. Tum Dobraeus ὦ Γνήσιππέ πω; πολλὴ χολή, vulgo ὦ Γνήσιππε; ἐγὼ πολλῇ χολῇ. Mox ante σκώπτει lacunam indicavit Casaubonus. V. ad Com. graec. I. I. p. 27.

Ibid. f. In Cratini loco vs. 2. Κλεομάχου cum Dobraeo dedi pro Κλεομάχῳ et in sequente fragm. revocavi librorum scripturam ὁ Κλεομάχος. Schweighaeuserus ὁ Κλεόμαχος sequente Dindorfio. De metro loci cf. Com. gr. I. I. p. 163.

XIV, 639. a. τὰ ἐρωτικὰ ἄσματα καὶ τὰ λοκρικὰ καλούμενα. In his καὶ vel τὰ ante λοκρικὰ fortasse delendum.

Ibid. c. Βηρωσὸς ἐν τρίτῳ Müller Fragm. Hist. graec. vol. II p. 4, 98. Ibid. Σακαῖα scripsi pro Σακίαν.

Ibid. d. διὸ καὶ Εὐφορίωνα εἰρηκέναι που· Πειῶνι μοῦνοι μὲν ἐλεύθεροι ἱεροεργοὶ κτλ. Sic haec corrigere tentavi. Libri fere διὸ καὶ φύλαρχον εἰρηκέναι σουρίνι μοῦνοι μὲν — Poeta Phylarchus a nemine commemoratur. Scripsi igitur auducula quidem nec tamen improbabili coniectura Εὐφορίωνα, quem Πειῶνι, cuius nomen, quod necessario h. I. requiritur, pro ριηι restitui, de Iunone dixisse constat ex Etym. M. p. 703, 10. Πειῶνι· τὴν Ἥραν φησὶν Εὐφορίων. Cf. Anal. Alex. p. 147. Vs. 2. παρ Κώοισι dedi pro πρὸς κείνοισι. Ibid. fort. ἄμαρ ἄγουσιν.

Ibid. e. Pro ἀναγγεῖλαι malim ἀπαγγεῖλαι, ut est lit. f.

Ibid. Βάτων — ἐν τῷ περὶ Θεσσαλίας καὶ Αἰμονίας. Heckerus Philol. V p. 421. καὶ Ἀθαμανίας.

XIV, 640. a. θύοντας Διὶ Πελωρίῳ τραπέζας τε λαμπρῶς κοσμοῦντας προτιθέναι. Πελωρίῳ scripsi pro Πέλωρι ex C, ubi πελώριω. Pro προτιθέναι malim παρατιθέναι. Tum προσαγορεύειν πελώρια scripsi pro πελωρίαν.

Ibid. b. Euripides:

πλήρης μὲν ὄψων ποντίων, πάρεισι δὲ
μόςχων τε σὰρξ τέρεινα χηνεῖα τε δαῖς.

Ita haec Porsoni praecipitem coniecturam secutus edidit Dindorfius. Libri μόσχων τέρειναι σάρκες χηνεῖα τε δαῖς, quae Euripides ita potius scripsisse videtur

μόςχων τέρειναι σάρκες ἀρνεία τε δαῖς.

Quae emendatio, si ad palaeographicas rationes exigitur, facilima videbitur. Exercitt. phil. II p. 36. Qui Euripidis fragmento praemittitur versus αἱ δευτεραί πως φροντίδες σοφώτεραι, eum a reliquis separavi. V. Valckenarius ad Euripidis Hippol. 435.

Ibid. c. Pro πύος scripsi πνός ex L.

Ibid. d. ἀμυγδαλαῖ dedi ex A. Vulgo ἀμυγδάλοι. In Sophili loco vs. 2. οὐχὶ δώδεκα κνάθους — ὑποχεῖς scripsi praeunte Cobeto V. L. p. 123. Cod. A οὐχὶ β κνάθους — υποχει. Vs. 4. κατακλινεῖς Batavi.

Ibid. f. Philyllius ἀμυγδάλια καρύδι' ἐπιφορήματα. Legabatur ἀμύγδαλα et κάρυα, pro quo καρύδια est p. 641 b. ubi item ἀμύγδαλα edebatur. Potest vero etiam ἀμυγδάλοι scribi, sed ἀμυγδάλια commendatur deminutivo καρύδια.

XIV, 641. a. In Pindari loco erat ἀμφίδευρα, pro quo quum A ἀμφι δευρα habeat, id ἀμφὶ δεύτερα scripsi. Afferit enim haec Athenaeus in exemplis τῶν δευτέρων τραπεζῶν. Coniecit hoc etiam, sed sprexit Bergkii.

Ibid. f. Antiphanes μαλακὰς σφόδρα, δι' ἃς μέλιτι προσπαίζειν βία. Pro μαλακὰς C et Eustathius μαλλον, om. σφόδρα. Pro βία C ut videtur δείαν, δέδοται Eustathius; locus depravatus. Vs. 5. legebatur ὥν δὲ καταπίνοιμ' ἄν ἄλλον δὴ τινος. Nunc malim fere τρώγοιμι· ναί. A. ὥν δέ; B. καταπίνοιμ' ἄν. A. ἄλλον δεῖ τινός;

XIV, 642. a. In Amphidis loco ναὶ τοῦτ' Cobetus pro αἶ τοῦτ'.

Ibid. b. τῶνόματα Herwerdenus, vulgo ὀνόματα. In Anaxandridis loco ἢ τράπεζ' εἰσήγετο scripsi pro ἐπήγετο. Vs. 3. εἰ γέγονε Hirschigius pro ἔνδον ὄντ'. Cf. p. 637 b. Nauckius Bulletin de l'Acad. de St. Pétersbourg IX p. 397. οὐδ' εἰ γέγον' ὄντως οἶδ' ἐγώ. Vs. 4. Χρηστε κούκ' ἔζων. Ita correxi iam olim librorum scripturam χρηστῶς οὐκ ἔζων. Idem postea Dobraeus.

Ibid. c. In Clearchi loco scripsi ἢ παῖς ἐπιτίθει, ut voluit etiam Dobraeus. Deest in libris ἢ. Olim ego ὦ παῖ σὺ δὲ τίθει, quod receperat Dindorfius.

Ibid. d. Alexis. Vs. 4. νομίζεται | τοῖς νυμφίοις μετιοῦσι τὴν νύμφην λέγεις | παρέχειν ἄμητας. Parum probabiliter Herwerdenus Nov. Add. crit. p. 32. τὴν γαμουμένην pro τὴν νύμφην λέγεις. Vs. 7. Iacoby ἦδωμ' ὦ θεοί; cod. A ηδ' ὁμοῦ θεοί. Hoc verum videtur.

Ibid. e. Ἀπίων δὲ καὶ Διόδωρος — ἐπαίνκλειά φασὶ καλεῖσθαι τὰ μετὰ τὸ δεῖπνον τραγήματα. Excidit παρὰ

τοῖς Λακεδαιμονίοις vel τοῖς Δωριεῦσι, quod omitti non potuit. Pro Διόδωρος nonnulli libri Ἡρόδωρος.

Ibid. Lacunas in Ehippi loco cum aliqua probabilitatis specie sic explere licebit:

καὶ μετὰ δεῖπνον κόκκος [κνίδιος],
ἐρέβινθος, [ἀχράς, βόλβος], κνάμος.

In eiusdem poetae fragmento e Cydone verba βράχος (om. C) βρυγμός corrupta sunt.

Ibid. f. Alexis: ἀρτέον | τράπεζαν, ἀπονίψαι δοτέον κτλ. Sic Porsonus pro ἀπονίψασθαι, quod servari potest, si scripseris ἀρτέα | τράπεζ', ἀπονίψασθαι δοτέον — Dobraeus ἀρτέος | τράπεζ'. ἀπονίψασθαι —

XIV, 643. a — d. De Philoxeni Cytherii loco diximus ego Fragm. Com. graec. vol. III p. 635 sqq. et Bergkii P. L. p. 990 sqq. unde petere licebit quidquid ad crisin carminis corruptissimi pertinet. Lit. a. pro πέπλοις συγκαλύπτων corrigi Cobetus πέπλοιςιν καλύπτων, de metro tacens; fort. πέπλοις ἐγκαλύπτων. Ibid. ex B scribendum μὴ κατίδη τις. Lit. c. corrige operarum errores χοιρίναις pro χοιρίνας et σασαμορυτοπάγη pro σασαμορυτοπαγή.

Ibid. d. In Antiphani loco vs. 2. πρῶτιστα Dobraeus, libri πρῶτα, Casaubonus τὰ πρῶτα. Vs. 7. κισσόπλεκτα scripsi, libri κισσόπληκτα.

Ibid. e. Verba τούτων σοι καὶ μεταδώσω utpote ex sequentibus lit. f. repetita delenda suspicor. Oratio paulo liberius formata est. Mox ἀναγράφοντα praebuit B. Vulgo ἀναγράψαντα.

Ibid. f. Commemorantur πλακουντοποικὰ συγγράμματα cum aliorum tum Μητροβίου, ἔτι δὲ Φαίτου. Hoc nomen mihi quidem parum graece sonat, ut nesciam an Φαίστου scribendum sit. Exercitt. phil. II p. 36.

XIV, 644. a. Dindorfius ἐνιαυτίζομαπλάκουντος, cf. Iacoby supplem. Add. vol. V p. CII.

Ibid. b. Alexis ὦ τὴν εὐτεύχη ναίων Πάρον ὀλβιε πρέσβυ. Scripsi εὐτειχῇ pro εὐτεύχη, libri εὐτυχῇ.

Ibid. d. Evangelus τέτταρας τραπέζας τῶν γυναικῶν εἰπά σοι. Post τέτταρας inserui ποιεῖν.

Ibid. e. πάντα δ' αὐτόπτης. Cod. B πάντα τ' αὐτόπτας.

Vs. 5. insanabiliter corruptus est. V. Herwerden Observ. crit. p. 113. Vs. 9. ἔστω pro ἔστιν Dalecampius.

Ibid. f. Ἰωνες δὲ — ἄμην αὐτὸν καλοῦσι. V. Lobeck. Aglaoph. p. 1061. Paulo post legebatur Τηλεκλείδης· Αὐτομάται δὲ κίχλαι — correctum ex aliis locis. V. Fragm. Com. vol. II p. 363.

XIV, 645. a. In Philemonis loco vs. 2. erat σπονδήσιμα, quod σπονδὴν ἅμα scripsi. Coraes σπονδὰς ἅμα. Mox ἐκεῖνη τῇ ἡμέρᾳ explicat Lobeck. Aglaoph. p. 1062.

Ibid. b. Semus Delius: ἐν τῇ τῆς Ἑκάτης νήσῳ τῇ Ἰριδι θύουσι Δῆλιοι τοὺς βασυνίας καλουμένους. Non Iridi, opinor, cui litatum fuisse neque Pausanias neque alius mythographus memoriae prodidit, sed τῇ Ἰσιδι, ni coniectura fallit, operabantur Delii; novitius igitur hic cultus fuerit. Sequuntur haec καὶ τὰ καλούμενα κόκκωρα, ἰσχὰς καὶ κάρυα τρία. ubi fortasse κοκκωτά et ἰσχάδα vel ἰσχάδας scribendum, nisi praestat κοκκωτά, [ἔστι δ'] ἰσχὰς καὶ κάρυα τρία. Ficus enim granis plena est.

Ibid. c. In Hipponactis loco vs. 3. pro οὐδ' ἀττανίτας scripsi quod grammatica postulat, οὐκ ἀττανίτας, eoque etiam libri ducunt. Ceterum Hipponactis locus cum eo quem servavit Athenaeus VI p. 304 b. ad unum fragmentum coniungendus est.

Ibid. e. μνημονεύει αὐτῶν καὶ Ἐπίχαρμος καὶ ἐν τοῖς Χειργάστορσι Νικοφῶν. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Δαναοῖσι καὶ ποιητὴν φησὶν αὐτῶν εἶναι ἐν τούτοις «μῆτ' ἄρμα μ' εἶναι ἐγκριδοπώλην». Φερεκράτης δ' ἐν Κραπατάλοις — ἐγκρίδας. Sic haec in libris leguntur. Emendavit Bergkii Comment. de vetere Com. p. 426. et ad Aristophanis fragm. p. 1053. quem secutus sum.

Ibid. f. γούρος. Imo γῦρος, ut recte habet C, idemque in Solonis loco restituendum. Vid. Vindiciae Aristoph. p. 95. Vs. 4. scripsi cum Bergkio οὐθ' ὅς ἀνθρώποισι γῆ φέρει. Libri meliores οὐδ' ἔνασσαν ἀνθρώποισι γῆ φέρει, quae ab aliis ita scripta sunt οὐδέν· ἄσ' ἂν ἀνθρώποισι γῆ φέρη, quod ferri non posse apertum est.

XIV, 646. a. τῷ σχήματι μαστοειδεῖς εἶναι φάσκων αὐτούς. Haec non ad κυριβάνας (ante Casaubonum κυριβάνας)

mihi pertinere videntur, sed ad γύρους, quamquam eadem habet Athenaeus III p. 115 a. Cfr. Vindic. Arist. p. 95. Sed fortasse hoc placentorum genus a semicirculari et papillarum similitudinem referente furnorum forma dictum erat, ut nihil novandum videatur.

Ibid. c. νᾶνος. P ναῦος. Rectius videtur νᾶνος esse. Pherecratis locum Herwerdenus Observ. crit. p. 10. probabiliter ita refingit λήψει δ' ἐν ἄδου κραπάταλον καὶ ψωθίαν.

Ibid. c. Cratinus καὶ δρόσον βάλλων ἔωθεν χλιαρὸς ταγηνίας. Pro ἔωθεν suspicabar ἄνωθεν.

Ibid. f. Ἀμορβίτης πλακοῦντος εἶδος, παρὰ Σικελοῖς. οἱ δὲ παισά, πλακοῦντια παρὰ Κῳοῖς, ὥς φησιν Ἱεροκλῆς. Haec sic fortasse refingenda sunt Ἀμορβίτης· πλακοῦντος εἶδος παρὰ Σικελοῖς· οἱ δὲ . . . Παισά· πλακοῦντια παρὰ Κῳοῖς, ὥς φησιν Ἱεροκλῆς.

Ibid. Antiphanes σησαμίδας ἢ μελίπηκτον ἢ τοιοῦτό τι. Ita Dindorfius pro μελίπηκτα. Possis etiam σησαμίδας ἢ μελίπηκτα; ναὶ τοιοῦτό τι.

XIV, 647. b. Lynceus in epistola ad Diagoram scripta: τῇ δὲ περὶ τὸν ἄμμητα δόξῃ τὸν καινὸν ἀνταγωνιστὴν ἐπὶ τῆς δευτέρας εἰσάγουσα τραπέζης ἐχῖνον. Scribendum εἰσάγουσι, sc. Rhodii, ut intelligitur ex iis, quae leguntur III p. 109 d. ἀρχομένου μὲν τοῦ δείπνου καὶ μεσοῦντος οὐδὲ λειπομένου ἐπιφέρουσιν, ἀπειρηκότων δὲ καὶ πεπληρωμένων ἐπεισάγουσι διατριβὴν τὸν διάχρηστον ἐσχαρίτην καλούμενον. Adde III p. 75 e. καὶ ταῦτα (τὰ ἐρινεά) οὐκ ἀπὸ δείπνου — ἀλλ' ἀθίκτον τῆς ἐπιθυμίας οὔσης πρὸ δείπνου παρατέθεικα, ubi παρατεθείκασι scribendum erat. Alia eorum ratio est, quae leguntur in eadem epistola XIV p. 654 a. τῷ δ' ἐκεῖ καλουμένῳ βότρυνι Νικοστρατεῖῳ Ἰππώνειον ἀντεκτρέφουσι βότρυν. Corrigendum ἀντεκτρέφουσα, sc. ἡ γῆ, ut intelligitur ex p. 652 d. ἡ δὲ γῆ ταῖς μὲν χελιδονείαις ἰσχάσιν ἀντιπαρατιθεῖσα τὰς βριγινδαρίδας καλουμένας, τῷ μὲν ὀνόματι βαρβαρίζουσας, ταῖς δὲ ἡδοναῖς οὐδὲ ἥτιον ἐκείνων ἀττικίζουσας. Quibus proxime illata fuisse suspicor quae leguntur III p. 75 e. τὰ δὲ ἐρινεά (Rhodiaca) τοῖς Λακωνικοῖς (ita delicatissimae ficus dicebantur Athenis) ὥστε συκάμινά σύκοις δοκεῖν ἐρίζειν, ubi minus recte Casaubonus supplet

ἀντιπαραβάλλονσι. Nimirum in illa ad Diagoram epistola Lynceus hoc egerat ut Rhodi insulae esculenta Atticis non cedere efficeret, fecitque id haud dubie in Diagorae amici gratiam, quem patria Rhodium fuisse vel nomen indicat. Nec terrae tantum fructus, sed etiam quae mare gigneret inter se comparaverat, ut docet locus lib. VII p. 285 f. ταῖς μὲν Φαληρικαῖς ἀφύαις τὰς Αἰνειατίδας καλουμένας ἀφύας, τῷ δὲ γλαυκίσκῳ τὸν ἔλοπα καὶ τὸν ὄρπον ἀντιπαρατιθεῖσα· πρὸς δὲ τὰς Ἐλευσινιακὰς ψήττας καὶ σκόμβρους — ἀντιγεννήσασα τὸν ἀλώπεκα καλούμενον. ubi ad participia feminina subaudiendum ἢ θάλαττα. Exerc. philol. II p. 37.

Ibid. b. Lynceus ὑπὲρ οὗ — πειράσσομαι πλείω περιθεῖναι λόγον. Pro περιθεῖναι expectabam διαθεῖναι.

XIV, 648. a. τὰ δὲ ψευδεπιχάρμεια ταῦτα ὅτι πεποιήκασιν ἄνδρες ἔνδοξοι, Χρυσόγονός τε ὁ αὐλητής, ὥς φησιν Ἀριστόξενος ἐν ὀγδόῳ πολιτικῶν νόμων, τὴν Πολιτείαν ἐπιγραφομένην Φιλόχορος δ' ἐν τοῖς περὶ μαντικῆς Ἀξιόπιστον, τὸν εἶτε Λοκρὸν γένος ἢ Σικυνώνιον, τὸν Κανόνα καὶ τὰς Γνώμας πεποιηκέναι φησὶν· ὁμοίως δὲ ἱστορεῖ καὶ Ἀπολλόδωρος. Posui lacunae signa in hanc fere sententiam explendae: καὶ ὁ δεῖνα τὴν τε Ὀψοποιίαν καὶ τὸν Κανόνα καὶ τὰς Γνώμας. Inter Epicharmi fabulas quattuor spurias fuisse habitas constat ex Anonymo de Comoed. quem edidi Fragm. Com. graec. I p. 535: σώζεται αὐτοῦ δράματα μ, ὧν ἀντιλέγονται δ. Earum nomina fuerunt Πολιτεία, Κανών, Γνώμαι, denique Ὀψοποιία, cuius memoriam unus servavit Antiattic. p. 99, 1. Ἡμίνα: ἐν τῇ ἀναφερομένη ἐῖς Ἐπίχαρμον Ὀψοποιία. Ex his quattuor fabulis seu potius carminibus Politiam Aristoxenus a Chrysogono, ceteras autem ab alio quodam, cuius nomen intercidit, compositas fuisse tradiderat, Philochoro Canonis et Gnomarum auctorem pro-dente Axiopistum. Exercitt. phil. I p. 49.

Ibid. f. In Clearchi verbis aut λέγειν aut εἰπεῖν deleverim.

XIV, 649. a. ἐπὶ τε τῶν τραγημάτων. Scripsi ἔτι.

Ibid. c. ἅπερ ἦν εἰρηγ παρὰ τίνι κεῖται, δώσω σοι οὐ χρυσέους δέκα στατήρας κατὰ τὸν Ποντικὸν λεσχηνετήν, ἀλλὰ τουτὶ τὸ ἔκπωμα. Latere in his Heraclidis Pontici,

Lescharum scriptoris nobilissimi, versum hendecasyllabum Phalaeceum:

δώσω σοι χρυσέους δέκα στατήρας,
ostendi Anal. Alex. p. 378.

Ibid. d. Fort. ἀντήσιν pro ἀφίησιν.

Ibid. f. In Agathoclis Cyziceni loco restitui ubi neglectae erant formas ionicas. Erat εἷς — ἀνεβλάστησεν — ἐπονομάζουσιν — μεγέθει — καρποφορεῖ — ποιοῦσιν (scr. ποιέουσι).

XIV, 650. a. Ἀλεξίς ἐν Βρεντία. Imo Βρεττία. V. Hist. crit. p. 398. In ipso Alexidis fragmento vs. 1. recte Dobraeus πίνουσιν. Libri πεινοῦσιν. Vs. 2. scribendum videtur ἐν ὕδατι; B πολλὰ πολλάκις δῆπον. V. Com. graec. vol. III p. 399.

Ibid. e. Ἀλεξίς [Ἑλένης] μνηστῆρσι: ῥοὰν γὰρ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν. In his supplevi Ἑλένης Hist. crit. p. 391. De fragmento ipso vid. Add. ad Com. gr. vol. V p. CCIV.

XIV, 651. a. Menandri locum Dobraeus sic refingebat μετ' ἄριστον γὰρ ὡς ἀμυγδάλας | παρέθηκ' ἐγὼ τῶν ροιδίων ἐτρώγομεν. Cobetus autem Mnem. IV p. 257. sic: ἀμυγδάλας ἐγὼ | παρέθηκα καὶ τῶν ροιδίων ἐνετρώγομεν, de prima parte loci tacens.

Ibid. f. περὶ αὐτῶν τῶν Δαναῖδων Dobraeus. Vulgo περὶ αὐτῶν τῶν γὰρ αἰδων. In Melanippidis fragmento vs. 1. οὐ γὰρ ἀνθρώπων ἔχον μορφᾶν εἶδος suspicabar ἀνθρώπων cll. Hesychio Ἀνθρώπῳ γυνή. Tum μορφᾶν εἶδος Emperius et Dobraeus dederunt pro μορφᾶν ἐνεῖδος, Bergkius suspicatur φοβεῦντο | μορφᾶν ὄνειδος. Vs. 2. οὐδὲ τὰν αὐτὰν libri, Casaubonus οὐδὲ τὰν αὐδάν, Dobraeus οὐδὲ τὰν δλαιταν, Bergkius οὐ δλαιταν τάν. Vs. 3. ἀν' εὐδι' ἄλσεα, πολλάκις scripsi, libri ἀνευη λιάσδεα πολλάκι. Vs. 4. θήραις pro θῆρες Porsonus et Iacobsius. Vs. 5. ἱερόδακρυ pro ἱερόδρακν Emperius. Vs. 6. σύρια σπέρματα pro Συρίας τέρματα scripsi ego (corr. typoth. errorem στέρματα).

XIV, 652. d. τὰς βρυγινδαρίδας καλουμένας. Brigindarides sive Brygindaricae ficus a Brygindaris, Rhodiaco demo, nomen duxisse nunc demum innotuit ex titulo Rhodiaco a Rossio Inscr. III p. 31. edito.

XIV, 653. a. πεφωγμένας et in Pherecratis fr. πεφωγμένων pro πεφωσμένας et πεφωσμένων Porsono aucto rescripsi.

Ibid. f. καὶ μύελον. Bergkii κ᾿μυλον.

XIV, 654. a. In Lyncei loco Ἰππώνειον et ἀντεκφέρουσα correxi pro Ἰππώνιον et ἀντεκτρέφουσι. V. ad p. 647 b.

Ibid. b. In Menandri fragmento Cobetus « ἡγόρακά σοι περιστέρια ταῦτ' ἀξιοῖ· τοῦρνιθάριον pro ταῦτ' ἀξιώ. εἴτ' ὀρνιθάριον, quorum alterum recepi, recipiendum etiam ἀξιοῖ.

Ibid. e. Antiphanes τῶν τῶν μὲν ὡς ἅπαξ τις ζεῦχος ἤγαγεν μόνον. Scripsi ἤγαγ' ἐν μόνον praeunte Herwerdeno.

Ibid. f. In Alexidis loco edidi λαγώ pro λαγοῦ cum Schweighaeusero.

XIV, 655. a. Anaxandrides τοσούτου δὲ. Ita Coraes. A τοιούτους ἴδου. Dobraeus, quem cum Dind. secutus eram, τοιοντοῦσι δὲ.

Ibid. f. Epicrates ἐνθα δελφάκων ἐγὼ κρέα | κάλλιστ' ὄπωπα πυρὸς ἀκμαῖς ἡνθισμένα. Cod. B ἀκμῇ, unde probabiliter Blaydesius ad Aristoph. Acharn. p. 130. emendavit πυρὸς ἀκμῇ ἥανθισμένα.

XIV, 656. b. ὡς φησιν Ἀριστοτέλης. Cf. Problem. anecd. III, 43. et Busemacker Praef. p. XIX.

Ibid. Archippus: τὰ δ' ἄλλα χολῶν ἀκροκώλια μικρῶν. Correxi ταῦτ' ἅμα, adiuvante cod. A τὰ διδάλλα. Vs. 3. pro φλογίδες, quod ex praecedente versu iteratum est, correxi σχελίδες.

Ibid. f. Sopatri versus est anapaesticus tetrameter in fine truncatus, ut nihil mutandum sit. Pro ἔτρουξεν autem scribendum ἔγρουξεν, ut vidit Schweighaeuserus.

XIV, 657. a. Plato comicus: δέλφακα δ' ἀραιότατον. Ita scripsi numeris paeonicis pro δέλφακα δὲ ῥαιότατον. Eupolidis qui sequitur versus in cod. Veneto ita scriptus est οὐκ ἀλλεύθιον δέλφακα ὠδονθ' ἦστια. Correxi

οὐκ ἀλλ' ἔθνον δέλφακ' ὠδον θῆστια

καὶ μάλα καλήν.

Sed ὠδον non expedio; nisi forte ὠδόν scripsit poeta, verniliter sic grunnientem suam dicens.

Ibid. b. καὶ οἱ Θάσιοι ἐπεμψαν. Prababiliter Wichers καὶ ὁ Τάχως ἐπεμψεν et lit. c. τῶν τοῦ Ταχῶ [στρατηγῶν] pro τῶν Θάσιων.

XIV, 658. a. Aristomenis versum nescio quo auctore restitui addendo κρέα. In Philemonis fragmento vs. 5. σκευή de vitio suspectum est. Crediderim σκευήν i. e. ἱματισμὸν poetam scripsisse. Nec κτήματα sanum puto, nisi forte de gregibus id intelligi potest.

Ibid. c. In Simonidis versu cum Bergkio adieci ἦ, et in altero fragmento τρομικὸς scripsi pro τρομίλιος, quod a Τρομίλεια formari non potest, potest vero τρομικὸς. V. ad I p. 22 b.

Ibid. d. ἀποπάτημα bis scripsi pro ἀποτράγημα. V. Com. graec. II p. 542.

Ibid. e. τὰ δὲ πυρίεφθα pro τοὺς δὲ πυρίεφθας correxit Schweighaeuserus.

Ibid. f. Versus anonymi poetae aut sic scribendus est ἐγὼ δὲ φεύξομαι γεγῶς ἐλεύθερος, ut voluit Iacobsius, aut cum Schweigh. γ' addendum post φεύξομαι.

XIV, 659. d. Posidippus πότερ' οὖν ἀφείσαι; libri πότερον ἀφείσεια. Correxit Cobetus. Dindorfius cum aliis ἀφείεις ἔα.

Ibid. e. In Menandri loco ἀκόλουθε pro ἀκολουθῶν Cobetus, qui vs. 2. φέρ' οἶνον Σωσία pro φερεω vel φέρεω πλείωωσια. Piersonus φέρ' ὦ παῖ Σωσία. Vs. 3. libri εὐχον, quod ἔγχει scripsit Piersonus, ἐγχοῦ Cobetus.

Ibid. f. ἰρῶσι Heckerus Anthol. I p. 248; libri εἰδῶς τι.

XIV, 660. a. καὶ ἀπόστειλον πρὸς ἐμὲ τὴν ταχίστην. Scribendum videtur ἀνταπόστειλον. Ib. Πρωτογονείας scripsi, libri Πρωτογενείας, Heckerus Philol. V p. 422. Ἡρωογονείας voluit.

Ibid. d. οἷς καὶ τὰ τοῦ πλήθους ἐνεργεῖν ἔργον ἦν Siebelis. Quae non sufficiunt.

Ibid. e. Ἀθηνίων. V. Iacoby Add. Com. gr. vol. V p. XXI.

Ibid. f. θύσας pro ἔθυσ' margo P. Vs. squ. malim αὐτοὺς ἔτ' οὐκ.

XV, 661. a. In Athenionis loco vs. 21. pro ὡς δ' ἡρεσ' αὐτοῖς ὕστερον fortasse scribendum ὡς δ' ἡρεσαν τοῖς ὕστερον. Mox Grotius γεγραμμένα pro γεγραμμένων.

Ibid. b. Libri ἀκριβῶς ἐρίφρον. Seclusi ἀκριβῶς cum Dobraeo; eodem auctore vs. sq. διεγύγγρας' scripsi pro δι' ἐπύγγρας.

Ibid. c. Scripsi ὡς πολὺ δὲ pro ὡς πολὺ, Dindorfius ὡς πολὺ τι. Vs. 40. malim ἀπαρχόμεθ' pro καταρχόμεθ'.

Ibid. d. Vs. 45. erat ὑπὲρ εὐσεβείας οὖν ἄφες παῦσαι λέγων. Emendavit Cobetus. Tum scripsi cum Dobraeo δεῦρο νῦν συνείσιθι ἐμοί. Libri δεῦρο συνέσιθέ μοι.

Ibid. Ἀλέξιος ἐν Λεβητίῳ. Scripsi Λέβητι. V. Hist. crit. p. 400.

Ibid. e. οἱ τὰ ὁψαρτυτικὰ συγγράψαντες Ἡρακλείδης τε καὶ Γλαῦκος ὁ Λοκρός. Excidit opinor ad Heraclidis nomen patriae notatio Ἡρακλείδης τε [ὁ Συρακόσιος] καὶ Γλαῦκος ὁ Λοκρός. Cf. Pollux VI, 70. In Cratini Gigantibus vs. 1. ἐνθυμῆ cum Cobeto scripsi pro ἐνθύμει, olim dederam ἐνθυμείσθε, Dindorfius ἐνθυμοῦ.

Ibid. Ante ὡς cod. B φασί addit, quod φησὶν scribendum hoc modo: ἐνθυμῆ δὲ τῆς γῆς (φησὶν) ὡς γλυκύ. Vs. 2. εὐωδέστατος Bergkii, libri εὐωδέστερος. In sequentibus edebatur et cum Cratini loco coniuncta erant παραπλησίαν ὁσμὴν λέγεις ἀμφοῖν γλυκύς. Separavit haec a Cratini versibus et Athenaeo dedit Dobraeus leviter correctam sic: παραπλησίαν ὁσμὴν λέγει ἀμφοῖν. καὶ ὁ γλυκύς Ἀντιφάνης δ' ἐν Δυσπρατίῳ. Vulgo καὶ Ἀντιφάνης δ' ἐν Δυσπρατίῳ.

Ibid. f. — 662b. In Menandri loco ante Cobetum erat καθάριος. Sequitur locus Posidippi: ἐγὼ μάγειρον ἀναλαβὼν ἀκήκοα. Ita libri, quae ita correxi: ἐν' ἐγὼ μάγειρον λαμβάνων ἀκήκοα. Praesens λαμβάνων sensus requirit. Dindorfius e Corai coniectura ἐγὼ μάγειρον ἓνα λαβὼν ἀκήκοα. Vs. 2. fort. καθ' ἕκαστον, ut voluit Dobraeus; in fine versus distincti et vs. 3. ἀντερογολαβοῦντες scripsi cum Grotio pro ἀντερογολαβούντος. Ib. ἔχοι Dobraeus. Vs. 4. ὅτιν' στόμα Dobraeus, ὅτι στόμα libri, ὅτι τὸ στόμα Iacobsius. Vs. 6. ἐμίλινε Cobetus, libri ἐνιά τε.

XV, 662. c. In Batonis fragmento libri ἀναγεγράμμεθ', Cobetus ἀναπεπαύμεθ', quod recepi; sed corr. oper. sphalma.

XV, 663. a. Κριτίας Casaubonus, libri Κρατίνος.

Ibid. b. ἡ μᾶζα addidit Schweigh. Pro τὰ μάλιστα fort. scribendum τὰ μάγματα, vel ut Iacobsius voluit τὰ μασήματα.

Ibid. c. Pro Ἀρτεμίδωρος scribendum esse Ἀπολλόδωρος vidit Schweighaeuserus.

Ibid. f. In Philemonis fragmento pro καὶ διὰ τριῶν — suspicabar καὶ δὴ διὰ τριῶν.

XIV, 664. a. ὁ γραμματικὸς Ἀριστοφάνης ἐσπούδασε συσχολάσαι αὐτῷ. Correxī σχολάσαι.

Ibid. b. In loco Machonis vs. 3. post πλὴν γ' ὅτι μουσικωτάτου τινὸς Athenaeus omisisse videtur εὔρημα γέγονεν ἀνδρός vel simile quid.

Ibid. c. In Nicostrati fragmento scribebatur οὐδέτερον εἶδε.

Ibid. e. Menippus in Arcesilao: πότος ἦν ἐπικωμασάντων τινῶν καὶ ματτύην ἐκέλευσεν εἰσφέρειν Λάκαινά τις. Frustra hic turbat Schweighaeuserus. Lacaenam intellige servam. Theognis El. 980. χέρονιβα δ' αἴψα θύραζε φέροι, στεφανώματα δ' εἴσω | εὐειδῆς ῥαδινῆς χερσὶ Λάκαινα γυνή. Claudianus Eutrop. II 202 quibus Argivae pulchraeve ministrant Thessalides, famulas et quae meruere Lacaenas. Mitto alia. Exercit. phil. II p. 37. In sequentibus legebatur περδίκια ὀλίγα καὶ χηνία. Scripsi περδίκια (sc. κρέα) et ex C. καὶ χήνεια. Praeterea malim ὀλλύ ἄττα. Continuo restitue e PVL ἐπαικλον, pro quo ἐπαῖκλον editum ex C. Pro ἐπέδειπνα malim ἐπίδειπνον.

XV, 665. b. Platonis locus e Laconibus. Vs. 3. νίπτρον Casaubonus, libri λίτρον. Ib. παραχέων futurum est, ut non necesse sit corrigere παρέξων. Vs. 5. τῇ παιδί τοὺς αὐλοὺς ἐχρῆν ἤδη προχείρους εἶναι. Sic libri. Secutus sum Cobetum, quamvis satis audacter haec sic refingentem: τὴν παῖδα τοὺς αὐλοὺς ἐχρῆν ἔχειν πάλαι προχείρους. Fortasse nihil novandum est praeter προχείρους, quod πρόχειρας scripserim, quod recte formatum esse docent adiectiva ὑπόχειρ, ἐκατόγχειρ, εὐχειρ et quae sunt similia. Ac ne sequentia constructione excidant, fortasse καὶ προαναφύσα scribendum est, ut haec subita conversione ad tibicinam facta dicantur. De καὶ sic posito v. Sophoclis Antig. 487. καὶ νιν καλεῖτε. Vs. 6. προαναφυσᾶν Cobetus, vulgo προσαναφυσᾶν. Ibid. παραχέων βαδίζω Bergkii, libri παράχρον βαδίζων. Vs. 9. in libris sic scriptus

est καὶ δὴ κέκραται· τὸν λιβανωτὸν ἐπιτιθεῖς εἶπε. Recepi Elmsleii coniecturam indicata post κέκραται duarum syllabarum lacuna, et pro εἶπε scripsi εἶτ' ἐ[πάγει]. Omissa esse aliqua vidit etiam Cobetus, qui verba τὸν λιβανωτὸν ἐπιτιθεῖς εἶπε Athenaeo tribuit, quae parum versimilis coniectura est. Fortasse καὶ δὴ κέκραται. Α. κατὰ τὸν λιβανωτὸν ἐπιτίθει σύ. εἶτ' ἐ[πάγει]· σπονδὴ μὲν κτλ.

XV, 666. a. εἰ μὴ τι σὺ τοὺς Ἀμειψίου ἀποβλύζειν ὑπολαμβάνεις. Ante ἀποβλύζειν supplevi quod ad sententiam necessarium est ἀποκοτταβίζοντας.

Ibid. b. μάθε παρ' ἐμοῦ ὅτι πρῶτον μὲν ἡ τῶν κοττάβων εὗρεσις Σικελικὴ ἐστὶ παιδιὰ, ταύτην πρῶτων εὐρόνων Σικελῶν. Haec inepte dicta sunt; postrema fortasse delenda sunt, nisi sufficit εὗρεσις expungere.

Ibid. c. τὸν ἀπὸ τῶν ποτηρίων κότταβον. Haec non sine vitio scripta sunt. In Euripidis loco erat αἰθλα κοττάβων.

Ibid. d. In Platonis loco verba πάνν βούλομαι Cobeto praeunte alteri interlocutori tribui.

Ibid. e. Lacunam in fragmento Platonis explet Dobraeus ποίων φιλημάτων, melius Cobetus ἰδοὺ φιλημάτων. Vs. 5. δέ adiecit Dobraeus, sed recte Cobetus τίθῃμι κοττάβεια. Vs. 8. erat αὐτή.

XV, 667. a. In Antiphanis fragmento λαβεῖν pro λαβὼν Bergkii.

Ibid. c. Aeschylei fragmenti vs. 1. fortasse scribendum Εὐρύμαχος, οὐ γὰρ ἄλλος, οὐδὲν ἦσσανας — Vs. 3. σκοπὸς pro κότταβος Dobraei est emendatio, qui reliqua ita refingebat: τοῖσδ' ἀγκυλητοῖς κοσσάβοις ἐπίσκοπα | ὅσων ἐμῶν ἠβῶσα χεῖρ ἐφίετο.

Ibid. d. Post Εὐπόλις indicavi lacunam, quae fabulae nomen absorpsit, quod non omisisse scriptorem cetera docent.

Ibid. e. Verba πληγεῖσαν τῷ κοττάβῳ, quae vulgo post ὑποκειμένην leguntur, huc transposuit Dobraeus.

Ibid. f. In corrupto Cratini loco πατρίοις pro πατρικοῖς restituit Herwerdenus Observ. crit. p. 5. qui in sequentibus feliciter τοῖς ἐπινέουσιν coniecit pro τὸ κεινέου. Statim ante Dobraeum erat βάλλειν μὲν τῷ πόντῳ δὲ βάλλονται. In Ari-

stophanis loco fortasse ἔγνωκ'· ἐγῶδα χαλκίον . . . ἰστάναι καὶ μυροίνας.

XV, 668. a. Hermippus κνημῖς δὲ περὶ σφυρὸν ἀρθροῦνται. Ita Porsonus et Erfurdtus haec scripserunt. Libri κνημίδες δὲ περὶ σφυρὸν ἀρθροῦνται. Corrigendum igitur:

κνημῖδε περὶ σφυρὸν ἀρθροῦνται.

Post Hermippi locum sequitur Achaei fragmentum, in quo ῥίπτοντες pro ῥιπτοῦντες dedit Nauckius. Ibid. Casaubonus τί δ' οὐ λέγοντες. Tum ὅτι κάλλιστον Ἡρακλεῖ λάταξ Dobraeus, quem vide. Casaubonus Ἡράκλεις.

Ibid. b. Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ ἀφροδισίαν εἶρηκε τὴν λάταγα· ξανθὴ δ' ἀφροδισία λάταξ παισὶν ἐπεισκήπτει δόμοις. Pro παισὶν sine dubio παῖσιν scribendum. Id qui intellexit Toupus Emend. II p. 471. cetera sic constituit: ξενὴ δὲ κάφροδισία | λάταξ ἅπασιν νῦν ἐπεισκήπτει δόμοις, ut cottabi lusus tanquam pestis omnes familias invasisse dicatur. In quo ille a sententia non minus quam a metro aberravit. Apertum enim est e glyconico systemate haec ducta esse, in quo pacis otii-que commoda et gaudia celebrata esse suspicor. Docet hoc Hermippi locus, qui ingruentem belli tempestatem describens nullum iam cottabi lulum esse dicit, ῥάβδον δ' ὄψει τὴν κοτταβικὴν ἐν τοῖς ἀχύροισι κυλινδομένην, μανῆς δ' οὐδὲν λάταγων ἄξει Com. graec. II p. 397. Comparandus item Euripides in Plisthene apud Athenaeum I. I. πολὺς δὲ κοσσάβων ἀραγμὸς | Κύπριδος μελωδὸν ἀχεῖ | μέλος ἐν δόμοισιν. In verbo εἰσκήπτειν i. e. ἐπισέρχεσθαι facile agnoscas vernilem sermonem Satyrorum. Exercit. phil. I p. 49. Pro ἐπεισκήπτει meliores libri ἐπεκύνπει habent; recepi Nauckii emendationem ἐπεκύνπει, nisi malis ἐπικτυπεῖ, de quo v. Phil. Gott. XIX, 145.

Ibid. c. καὶ Ἰππαρχος ἐν Παννυχίδι Porsonus. Libri Κάλλιππος ἐν Παννυχίδι. Fragmentum Hipparchi recisis verbis τὰ κοττάβια (τὰ κοττάβεια AP) quae interpolatoris sunt, ad numeros systematis iambici dimetri revocavi. Vulgo ὁ διαγρυπνήσας πυραμοῦντα λήψεται | τὰ κοττάβια καὶ τῶν παρουσῶν ἦν θέλει | φιλήσει.

Ibid. e. In Dionysii Aenei vs. 1. Emperius Opusc. p. 305. pro τρίτον tentabat πρέπον. Vs. 4. ἐκεῖνον ἰδεῖν. Dalecampius ἐκεῖνον ἰεῖν, Bergkii ἕκαστον ἰεῖν. Vs. 4. ὄμματι βη-

ματίσαισθε τὸν κατὰ αἰθέρα τὸν κλίνην. Fuit qui σηματίσαισθε scribendum putaret; sed ὁματι βηματίσασθαι, mit den Augen abschreiten, affectato dicendi genere, quo utitur aeneus ille Dionysius, satis dignum est. Certius est pro αἰθέρα me recte scripsisse αἴερα, habetque hoc ipsum cod. B. Vs. 6. Hermannus ἐκτέεται.

XV, 669. a. Sequitur eiusdem poetae locus, cuius vs. 1. Emperius p. 305. scribi voluit ὕθλους οἰνοχοεῖν. Infinitivus pendere videtur ab δυνατοῖ vel simili verbo, quod in superioribus legebatur. Vs. 4. Emperius τοῦδ' ἀπὸ συμποσίου. Vs. 5. Φαίανας pro Φαίακος Casaubonus. In Cratini fragmento Bergkio praeunte scripsi μάχαι δ' ἄλλοισι καὶ πόνος μέλοι, pro πόνοι. Alii μάχης — καὶ πόνου μέλοι. Videntur Herculis verba esse.

Ibid. b. ὁ τῶν Συρβηνέων χορός. Sic scripsi pro Συρβηναίων, idemque restitui p. 669 b. et 697 e. de quo multis annis ante Cobetum (ad Hyperidis orat. p. 46) admonui Com. graec. vol. II p. 67.

Ibid. d. In Callimachi epigrammate ἀπὸ στομάτων Anthologia, ἀπὸ στεφάνων Athenaeus. Exhibui felicem O. Schneideri emendationem ἀπ' ὀστρίγγων. Pro ἐγένοντο Ruhnkenius ἐχέοντο.

Ibid. e. In carmine Dionysii vs. 3. σοὶ πρώτῳ χαρίτων ἐγκεράσας χάριτας, scribendum κύλικας, ut vidit Lehrsius Aristarch. ed. nov. p. 478. Ib. vs. 4. τόδε exhibui pro τότε ex emendatione Spanhemii. Vs. 5. συμποσίου κόσμον recte Lehrsius.

Ibid. f. ἄλλα πολλὰ καὶ τοῦτο. Constans dicendi usus postulat ἄλλα τε πολλὰ καὶ τοῦτο.

XV, 670. a. πρὶν κρατήσωσι τοῦ ἔρωτος. Interposui ἄν.

Ibid. b. τὴν τοῦ στεφάνου δῆλωσιν σημείον τοῦ περὶ τὸν ἔρωτα δεσμοῦ ἔρᾶν φασὶ τοὺς τοιούτους; Corrigunt δὴ λύσιν aut διάλυσιν. Sufficere opinor δῆλῃσιν.

Ibid. c. στεφανομένους περιρρεῖν αὐτῶν τὸν στέφανον Inter περιρρεῖν et αὐτῶν excidisse suspicor ἔαν.

Ibid. d. χαλεπὸν γὰρ — θεῖναι. Fortasse μεῖναι scripsit Clearchus, quod respondeat praecedenti ἐπίμονος. In proximis ante στεφανοῦσι aliqua videntur excidisse; nisi malis κα-

θάπερ τινὸς θεοῦ τὰ πρόθυρα, recisis verbis στεφανοῦσιν αὐτῶν. Etiam in sequentibus haud pauca depravata sunt, quae in ordinem redigere eorum est, qui cum maxime colligendis illustrandisque Aristotelicorum reliquiis insudant.

Ibid. e. Ven. ἐμποδῶν. In Lycophronidis loco edidi τόδ' ἀνατίθημι σοὶ δόδον καλὸν ἄνθημα καὶ πέδιλα καὶ κυνέαν. Vulgo pro ἄνθημα i. e. donarium legitur νόημα. Hermannus μνῆμα scripsit, Bergkius ἀνάθημα. Quod ipse posui iam Casaubono placuisse video, sed male postea reiecit. Vs. 3. post ἄλλα apud Dindorfium nescio quo errore excidit κέχυται, quae res fraudi fuit Bergkio. Non credo tamen locum vitii immunem esse. Quid enim hoc est: omnia mea tibi dedico, quoniam in aliam puellam animus effusus est. Pro ἄλλα codd. habent ἄλλαι, V ἄλλό. Fortasse scripserat poeta

ἐπεὶ τοι νόος αμῖν (vel ἄμὸς) κέχυται
ἐπὶ σὲ τὰν Χάρισι φίλαν παῖδα καὶ καλάν.

XV, 671. a. ἐλέγομεν μὴ συνδειπνεῖν τῶν πέντε γε πλείους. Post συνδειπνεῖν excidisse videtur δεῖν.

Ibid. d. In Alexidis loco scripsi ἃ παρέθηκ' αὐτοῖς ἰδεῖν. Vulgo ἅπερ ἔθηκ' αὐτοῖς ἰδεῖν.

Ibid. e. Anacreon στεφάνους δ' ἀνὴρ τρεῖς ἕκαστος εἶχεν. Ita haec ex VL correxi, latetque idem manifesto in scriptura cod. A στεφάνου ὁ δ' ἀνὴρ. Dindorfius et Bergkius ex B ediderunt στεφάνους ὁ δ' ἀνὴρ.

XV, 672. a. Τέναρος δὲ ἀγροίκων εἶναι λέγει στεφάνωμα τὴν λύγον. Huius scriptoris nomen Ταίναρος potius quam Τέναρος scribendum arbitror, ut voluit Casaubonus. Statim οἱ ἄλλοι δὲ scripsi pro οἱ ἄλλοι γε.

Ibid. b. Menodotus de templo Iunonis Samiae: ἐπιμεληθῆναι τοῦ ἱεροῦ, τοῦ καὶ νῦν ὑπάρχοντος, πρότερον δὲ ὑπὸ Λελέγων καὶ Νυμφῶν καθιδρυμένου. Permirum est hoc templum a Nymphis conditum dici, quamquam Samum ab Anacreonte Nympharum urbem dici non ignoro. Scribendum videtur καὶ Μιλυῶν, quos cum Lelegibus coniunctos memorat Plutarchus Quaest. graec. p. 302 b. ubi Μιλυῶν pro Μινυῶν corrigit Palmerius Exerc. p. 216. Eos Μινύας perperam appellat eorumque nomen ad Minoem refert Eustathius ad Hom. p. 635, 39. Σόλυμοι (Lyciae populus) Μινύαι ἀπὸ Μίνως

ἐκαλοῦντο, οὗ ἀδελφοὶ Σαρπηδῶν καὶ Παδάμανθους. Cfr. Herodotus I, 173. et Stephanus Byz. v. Μιλύαι. Ibid. τοὺς δ' Ἀργείους πυθομένους καὶ χαλεπαίνοντας — πεπεισμένους τοὺς Ἀργείους, ὥς πάντως τι κακὸν — ἢ Ἀδμήτη πείσεται. Apertum est alterum τοὺς Ἀργείους delendum esse.

Ibid. ληστρικῶ τῷ βίῳ χρωμένους. Ita scripsi pro ληστρικῶ τε βίῳ χρωμένους. Ibid. c. corr. op. err. ἀπαίρειν.

Ibid. d. Erat ἡιόνος et ἡιόνα. Ibid. καθ' ἕκαστον ἔτος ἀποκομίζεσθαι τὸ βρέτας εἰς τὴν ἡόνα καὶ ἀφανίζεσθαι ψαιστὰ τε αὐτῷ παρατίθεσθαι. Quis non videat pro ἀφανίζεσθαι scribendum esse ἀφαινίζεσθαι? habetque hoc ipsum cod. B.

Ibid. e. καὶ καλεῖσθαι Τόνεα τὴν ἑορτήν, ὅτι συντόνως συνέβη περιειληθῆναι τὸ βρέτας. Pro Τόνεα rectius scripseris Τόνεια. Pro συντόνως Dobraeus ἐν τόνοις. Malim τόνοις sine ἐν. Librario συντόνως scribenti obfuit vicinia sequentis συνέβη. Exercit. philol. I p. 50.

Ibid. παραγενομένων εἰς Ἰβλαν. Probabiliter v. d. in Miscell. Observ. crit. II, 1. p. 251. Ἰλαν corrigat. Idem postea coniecit O. Müllerus Dor. I 259. Cfr. tamen Lobeck. Paral. p. 302.

XV, 674. a. Μεγίστης. Revocavi ubique librorum scripturam Μεγίστης. Ibid. προμαχίων ἑορτή. Rectius fuerit προμαχείων.

Ibid. d — f. De Alcaei Sapphonisque locis v. Bergkium. Eorum in illo qui lit. e. legitur, fortasse scribendum vs. 2. ὄρπακας ἀνήτω συνείρραις ἀπάλαισι χέρσιν. In quo συνείρραισα cum diaeresi dictum est pro συνείρρασα, ut οἶδα Aeoles dixerunt pro οἶδα.

XV, 675. a. ὁμοπαθεία scripsi pro ὁμοιοπαθεία, confirmat B. in quo ὁμοπαθείς scriptum est.

Ibid. a. b. Philonides: πρὸς ἄμετρον ἀπόλαυσιν τῶν πολλῶν ἐκτρεπομένων ἄκρατόν τε προσφερομένων αὐτῶν, οἳ μὲν αὐτῶν μανιωδῶς παρέπαιον. Ita haec leguntur in A. Vulgo deest prius αὐτῶν, quod in ἀντίκα mutatum sequentibus iunxi. Mox οἱ Ἕλληνες τῷ μὲν παρὰ (μετὰ Palmerius) δεῖπνον ἀκράτῳ προσδιδόμενῳ τὸν ἀγαθὸν ἐπιφωνοῦσι δαίμονα, τιμῶντες τὸν εὐρόντα δαίμονα. Delenda est vox

postrema; praeterea scribendum τῷ μὲν παρὰ δεῖπνον ἃ ἀκράτῳ h. e. πρῶτῳ ἀκράτῳ. Cfr. sequentia τῷ δὲ μετὰ (παρὰ Palmer.) δεῖπνον κεκραμένῳ πρῶτῳ προσδιδόμενῳ Δία σωτήρα ἐπιλέγουσι.

Ibid. e. λευκοῖνον pro λευκοῖον Schweighaeuserus. Statim ex epitome pro περιστάτεον restitue παραιτητέον.

XV, 676. a. b. Polycharmus in libro de Venere ἢ δὲ θεὸς — αἰφνίδιον ἐποίησε πάντα τὰ παρακείμενα αὐτῇ μυρρίνας χλωρᾶς πλήρη ὁσμῆς τε ἡδίστης ἐπλήρωσε τὴν ναῦν ἥδη ἀπειρηκόσι τοῖς ἐμπλέουσι τὴν σωτηρίαν διὰ τὴν πολλὴν ναυτίαν. γενομένου δὲ ἐμέτου πολλοῦ καὶ ἡλίου ἐκλάμψαντος κατιδόντες τοὺς ὄρους ἦκον εἰς τὴν Ναύκρατιν. Pro μυρρίνας aut μυρρίνης scribendum aut deletο πλήρη scribendum μυρρίνας χλωρᾶς. Post ναυτίαν sustuli interpunctionem et τε scripsi pro δέ. Praeterea τοὺς ὄρους corruptum puto scribendumque opinor τοὺς ὄρους. In sequentibus libri habent θυσίας τε τῇ θεῷ καὶ ἀναθεῖς τῇ Ἀφροδίτῃ ἄγαλμα. Casaubonus θύσας, non minus probabiliter corrigas θυσιάσας. Exercit. phil. II p. 37.

Ibid. e. f. Chaeremon στεφάνους ἐτοιμάζουσιν οὓς εὐφημίας | κήρυκας εὐχαὶ προὔβαλλοντο δαιμόνων. Praesens ἐτοιμάζουσιν non potest conciliari cum sequente προὔβαλλοντο. Credo Chaeremonem scripsisse ἐτοιμάσαντες, Athenaeum autem, quod etiam alias fecit, orationis structuram suo consilio adaptavisse. εὐχαὶ δαιμόνων, si incorruptum est, audacissime poeta dixit pro εὐχόμενοι δαίμοσιν; fort. εὐχαῖς. In Chaeremonis loco στεφάνους τεμόντες ἀγγέλους εὐφημίας, non male Nauckius coniecit στεφάνους τ' ἔχοντες. Sed vide quae dixi ad Theocriti Id. XVIII, 40.

Ibid. f. τὸ γὰρ παρὰ Κρατίνῳ κατὰ παιδιὰν εἴρηται ναρκισίνους ὀλίσβους. Repugnant haec praecedentibus, quibus Cratini locus conciliari non potest, nisi ita scriptus Ναρκίσσου ὀλίσβους, ut non de flore, sed de nescio quo Narcisso (fortasse de mythico illo Thespiensi) Cratinus loqui putandus sit.

XV, 677. a. Revocavi librorum scripturam κατημαξευμένων, quod nescio quam ob causam Dindorfius καθημαξευμέ-

νων scripserit. In Platonis loco vs. 4. *κἄν καλλιερῇτε, γλῶτταν ἀγαθὴν πέμπετε*, nescio quis τέμνετε coniecit.

Ibid. d. *Καλλίξενος ὁ Ῥόδιος καὶ αὐτὸς γένος*. Delent articulum; sed fort. transponendum est *ὁ καὶ αὐτὸς Ῥόδιος γένος*.

Ibid. f. In Pancratis loco recepi quod Schweigh. ex Dioscor. II 172. coniecit *γλαυκοῦ* pro *λευκοῦ*. Vs. 4. non necesse est scribi *φύη*. V. quae dixi ad Theocritum p. 255.

XV, 678. a. Quod Philetas affert incerti poetae distichon ex epigrammate sepulchrali ductum videtur.

Ibid. c. Ante Wyttenbachium erat *χοροὶ δ' εἰσὶ τὸ μὲν προῶτον τὸ δ' ἐξ ἀρίστων ἀνδρῶν*.

Ibid. e. f. *Ἀγωνίδι*. Imo *Ἀγωνίδι*. De Eubuli loco dictum est ad Theocrit. p. 178. Paucis interiectis leguntur haec: *σὺ γὰρ εἰ ὁ τὰ ἐν βιβλίοις οὐ μόνον ἀπόρρητα ἐκλέγων ἀλλὰ καὶ διορύττων*, quae intelligerem sic scripta ἀπόρρητα οὐ μόνον ἐκλέγων ἀλλὰ καὶ ἐξορύττων.

XV, 679. a. In Sophoclis loco probavi Nauckii emendationem vs. 3. *μητρὸς* scribentis pro *γαστρὸς*. Ibid. ἐπειδὴ οὖν ἤδη καὶ σὺ ἐμπεπλήρωσαι οὐ μόνον τῶν τοῦ γλαύκου κρανίων, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀειζώου βοτάνης, ἧς ὁ Ἀνθηδόσιος ἐκεῖνος δαίμων ἐμφορηθεὶς πάλιν ἢ τις γέγονε, λέγε ἡμῖν καὶ περὶ τοῦ προκειμένου. De herba, qua Glaucus Anthedonius immortalitatem consecutus esse ferebatur, dixi *Analectis Alex.* p. 238. Sed corruptissima verba ἧς ὁ Ἀνθηδόσιος — *γέγονε* quomodo corrigenda sint difficile dictu est. Interim correxi ἧς ὁ Ἀνθηδόσιος ἐκεῖνος ἀλιευτῆς (vel ἀσπαλιευτῆς) ἐμφορηθεὶς δαίμων θαλάσσιος γέγονεν. Id enim dici debuit, Glaucum gustata herba ex piscatore deum marinum factum esse. *Exercit. phil.* I p. 50 et II p. 38.

Ibid. b. Verba ἐν τῷ περὶ ψυχῆς seclusi, nisi ea post *Πλάτωνα* transponere praestat. Eubuli locum correxi ut potui, nec vero perpurgatus est. V. *Com. gr.* III p. 251. Vs. 2. *στρούθιον ἀεροφόρητον* metro repugnant, fortasse ἀερόφοιτον. Vs. 3. *συνίλλεται* scripsi pro *συνίλλεσται τε*. Vs. 4. pro ἡδυπότατον correxi olim ἡδύτατον. Vs. 6. fort. αὐξομένας ὥρας, ut voluit Bergkiius.

Ibid. d. In altero Eubuli loco, de quo *Com. gr.* III 252.

dictum est, vs. 2. fortasse citra necessitatem τὸν adieci. Vs. 3. ὑγρότατον Hirschigii emendatio est pro γρυπότατον. Vs. 4. *Libri τίς γὰρ αὐτὸν ἔχουσα φιλήσει*. Scripsi cum Iacobsio *τίς γὰρ ἂν αὐτὸν ἔχουσ ἀφίλητος*; Rectius fuerit *τίς γὰρ τοῦτον ἔχουσ ἀφίλητος*.

Ibid. e. In eiusdem Eubuli fragmento legebatur τῶν μυρτίνων βουλόμεθα τούτων. σὺ τᾶλλα πῶλει πάντα πλὴν τῶν μυρτίνων. Dobraeus βουλόμεθα τουτωνί. σὺ δὲ | ἅπαντα πῶλει τᾶλλα πλὴν — Ego praetuli τῶν μυρτίνων βουλόμεθα τουτωνί δίδου, τὰ δ' ἄλλα πῶλει πάντα πλὴν τῶν μυρτίνων.

Ibid. f. De Chaeremonis loco v. Nauckium *Poet. trag.* p. 305.

Ibid. et 680. a. Hellanico restitui formas ionicas. Erat ὄνομα — *ιερόν* — *πόλει* — *ιεροῦ* — *ἄνθους* bis — *ἀεί*. Praeterea post *μέλαιναι* addidi καὶ et statim pro ἐπ' αὐταῖς οἱ στέφανοι, ubi articulus ferri non potest, posui ἐπ' αὐτῇσι στέφανοι. Alterum ἄνθεος deleverim. Denique ante τοὺς στεφάνους adieci τούτους.

Ibid. b. In Demetrii loco ἀνθεῖ δ' οὗτος ὅταν ὥρα ᾗ, καὶ τῷ χρώματι τὸ ἄνθος καλλιφεγγές, postrema vox e Salmasii coniectura scripta est, libri καὶ ἀφεγγές habent, quod lenissima mutatione ἡλιοφεγγές scripsi. Vides quam prope nihil inter *ΚΑΙΑΦΕΓΓΕC* et *ΗΛΙΟΦΕΓΓΕC* intersit.

Ibid. d. ἐπὶ τὸν στέφανον ἀγωνιζομένους. Malim περὶ pro ἐπὶ. In Simonidis epigrammate Heckerus *Philol. Gott.* V p. 509. corrigit *Φοῖβος ἐσαγεῖται Τυνδαρίδῃσι χορόν, σὺν δ' ἄμετροι* etc.

Ibid. *Ἀκίνιοι στέφανοί τινες καλοῦνται οὕτως οἱ ἐκ τῆς ἀκίνου τοῦ φυτοῦ πλεκόμενοι, ὥς φησιν Ἀνδρῶν*. Quod medicus, qualem Andronem fuisse constat, de corollis explicuit, non mirum videri potest, si quidem multum ad valetudinem interesse putabatur, quo quis in conviviis sertorum genere uteretur. Cf. *Plinius H. N.* XXI, 3, 9. graecum auctorem secutus: apud Graecos quidem de coronis privatim (ιδίως) scripsere Mnesitheus atque Callimachus medici, quod et in hoc est aliqua valetudinis portio (ὑγιείας μέρος), in potu atque hilaritate praecipue odorum vi subrepente fallaciter. Hinc est quod *Philonidis*, nobilis medici, librum περὶ μύρων καὶ στεφάνων

laudat Athenaeus XV p. 675 a. et Claudii Saturnini de coronis
scriptionem habes apud Tertullianum de Cor. VII p. 205.
Exercit. philol. II p. 38.

Ibid. e. λείριον. Cod. A αἴριον i. e. λίριον.

XV, 681. a. De Alcmanis loco v. Bergkium.

Ibid. Cratinus ἐρπύλλοις κρόκοις ὑακίνθοις ἐλιχρύσου
κλάδοις. Dubitare licet an Cratinus secundam in ἐλίχρυσος
produxerit, quare malim ὑακίνθοισιν.

Ibid. Θεμισταγόρας δ' ὁ Ἐφέσιος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ
χρυσῇ (χρυσῇ) βίβλῳ ἀπὸ τῆς πρώτης δρεψαμένης νύμφης
Ἐλιχρύσης ὄνομα τὸ ἄνθος ὀνομασθῆναι. Adscripsi haec si
qui forte alii huius libri inscriptionem χρυσῇ βίβλος expediant.
Historici argumenti fuisse intelligitur e loco ab Etymol. M. p.
166, 22. allato: Πατροκλῆς (Προκλῆς) καὶ Τεμβρίων ἀποικίαν
στεύλιντες εἰς Σάμον, πρὸς τοὺς Κᾶρας κοινωνίαν
θέμενοι ὥκησαν παρὰ τὸν Χήσιον ποταμὸν καὶ εἰς δύο
φυλάς τὴν πόλιν διένειμαν, ὧν τὴν μὲν Χησίαν ὠνόμασαν
ἀπὸ τοῦ Χησίου ποταμοῦ παρακειμένου τῇ πόλει, τὴν δὲ
Ἀστυπάλαιαν, ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ ἐκεῖσε οντος ἄστεος· οὕτω
Θεμισταγόρας ἐν τῇ χρυσῇ βίβλῳ. Insigne item fragmentum
servavit scriptor Epimerismorum apud Cramerum Anecd. Oxon.
I p. 80, 10. Θεμισταγόρας δὲ καὶ ἐν τῇ χρυσῇ βίβλῳ φησὶν·
Αἱ μὲν κατὰ τὴν Ἀλόπην τὴν νῦν καλουμένην Λυδίαν, τὴν
πρὸς τῇ Ἐφέσῳ, γυναῖκες μιᾷ συμβουλῇ τὰ συνήθη ταῖς
γυναῖξιν ἔργα ἀπαρνησάμεναι καὶ ζῶναις χρῆσθαι καὶ
οπλισμοῖς τὰ τῶν ἀνδρῶν πάντα ἐπιτήδευον· πρὸς δὲ τὰ
ἄλλα (leg. τοῖς ἄλλοις) καὶ ἡμῶν σὺν αὐταῖς ταῖς ζῶναις
(ὅ ἐστιν ἐθέριζον)· διὰ τοῦτο καὶ Ἀμαζόνες κεκλησθαι τὰς
σὺν ταῖς ζῶναις ἀμώσας. Praeterea non memini Themista-
goram a quoquam ad partes vocari, nec commemoratum
reperio a Gublio in recensu scriptorum Ephesiacorum.
Exercit. philol. II p. 38.

Ibid. c. Clearchus: ὄρα τοὺς τὸ κοσμοσάνδαλον ἀνευρόν-
τας Λακεδαιμονίους. Natalis Comes in coronas necten-
tes i. e. ἀνείροντας, quod recipere non dubitavi.

Ibid. f. ὅλα interposui e Theophrasto, ubi ὅλως libri, quod
ὅλα scribendum esse vidit C. G. Schneiderus.

XV, 682. a. In Alcmanis versu χρύσειον ὄρμον ἔχων ῥα-

δινᾶν πετάλοισι καλῶν, post πετάλοισι excidisse videtur
ἴσον hoc modo πετάλοις ἴσον | καλῶν.

Ibid. e. Post Στασίνοσ indicavi lacunam cum Welckero
Epic. Cycl. I p. 305. Recte idem praeunte Hemsterhusio post
σοῦ inseruit οὐ. Pro Κύπρια quamvis repugnante Welckero
malim cum Hemsterhusio Κυπρίου. Erunt fortasse qui Heckero
Phil. V p. 433. assentiantur totum Athenaei locum ita refin-
genti: Δημοδάμας δὲ ὁ Ἀλικαρνασσεὺς ἢ Μιλήσιος ἐν τῷ
περὶ Ἀλικαρνασσοῦ Κυπρία (a Κυπρίας) Ἀλικαρνασσεύς
αὐτὰ εἶναι φησι ποιήματα. Μοχ ἐν τῷ ια' (Dind. ἐν τῷ ἐν-
δεκάτῳ) corruptum videtur ex ἐν τῷ α', de quo post Heynium
admonuit Welckerus Ep. cycl. II 511.

Venustissimum Cypriorum fragmentum, in quo Helenae or-
natus describitur, tractavi olim in Gerhards Ephemer. Archaeol.
1845 p. 29. Recepi quas ibi proposui emendationes fere
omnes; nunc totum locum ita corrigendum puto:

εἴματα μὲν χοῦ ἔστο τὰ οἱ Χάριτες τε καὶ Ὀραι
ποίησαν καὶ ἔβαψεν ἐν ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν,
οἷα φοροῦσ' ὦραι, ἐν τε κρόκῳ ἐν θ' ὑακίνθῳ
ἐν τε ἴῳ θαλέθοντι ῥόδου τ' ἐνὶ ἄνθει καλῷ
ἡδέϊ νεκταρέῳ, ἐν τ' ἀμβροσίαις καλύκεσσιν . . .
ἄνθεσι ναρκίσσου καὶ λειρίον, οἷ' Ἀφροδίτη
ὀδμαῖς παντοίαις τεθυμένα εἴματα ἔσται.

Versu primo εἴματα Canteri est emendatio, in libris εἰμάτια
scriptum, qui reliqua ita exhibent μὲν χοιᾶς τότε αἱ χάριτες
τε καὶ ὦραι. Pro χοιᾶς Schol. Luciani de Salt. 5. paulo pro-
pius vero habet χοιᾶς. Reponendum quod edidi χοῦ ἔστο
τὰ οἱ Χάριτες. Vs. 3. οἷα φοροῦσ' ὦραι. Male scriptum erat
Ὀραι. Magis tamen οἷα φέρουσ' αὐταὶ placeret, ut οἷα ad
εἴματα spectet. Heckerus Phil. Gott. V p. 423. ὅσσα φέρουσ'
ὦραι. Post vs. 5. aliquid excidisse videtur, e. c. οἷνάνθης
μύρτου τε καὶ Ἴριδος, ἐν τ' ἐρόεντος — Vs. 6. Libri fere καλ-
λιρόον, cod. B καλλιρόον, quod καὶ λιρίον sive malis καὶ
λειρίου scribendum erat. Vs. 7. Mire dictum est et sine dubio
corruptum quod vulgo editur ὦραις παντοίαις τεθυμένα, pro
quo ὀδμαῖς παντοίαις scripsi. Vix placebit enim cuiquam
quod Heckerus voluit ὦραιοις πᾶσιν. Denique pro ἔστο

scripsi ἔσται. Versibus illis Athenaeus ex eodem carmine subiecit haec:

ἢ δὲ σὺν ἀμφιπόλοισι φιλομειδῆς Ἀφροδίτῃ
πλεξαμένη στεφάνους εὐώδεις ἄνθρα γαίης
ἂν κεφαλαῖσιν ἔθεντο θεαὶ λιπαροκρήδεμνοι,
Νύμφαι καὶ Χάριτες, ἅμα δὲ χρυσῆ Ἀφροδίτῃ
καλὸν αἰίδουσαι κατ' ὄρος πολυπιδάκου Ἰδῆς.

Mirum est in his nihil mali suspicatos esse criticos, qui si ad sententiae vim attendissent, non dubito quin duo fragmenta coniuncta esse vidissent:

ἢ δὲ σὺν ἀμφιπόλοισι φιλομειδῆς Ἀφροδίτῃ
πλεξαμένη στεφάνους εὐώδεις ἄνθρα γαίης . . .

[καὶ πάλιν: πλεξαμέναι στεφάνους εὐώδεις ἄνθρα γαίης]

ἂν (ἐν?) κεφαλῇσιν ἔθεντο θεαὶ λιπαροκρήδεμνοι—

Apertum enim est etiam post secundum versum ad sententiae absolutionem aliquid desiderari. Ceterum verba ἄνθρα γαίης non per appositionem praecedentibus adiuncta sunt, sed noto dicendi genere ita videntur intelligenda esse, ut Venus flores ad corollas coniunxisse dicatur. Praeterea Heckerus ἄνθρα ποίης conicit ell. Odyss. IX 449. Vs. 4. scribendum erat χρυσῆ, vulgo χρυσῇ.

XV, 683. a — 684. e. Sequitur septuaginta duorum versuum ecloga e Georgicis Nicandri derivata, multis illa quidem vitiis deformata, at quorum partem tamen, praesertim post S. (i. e. Ottonis Schneideri) operam, satis tuto tollere licuit.

Vs. 1. recte ut videtur S. ὅσσ' ὥραϊα. Eodem duce vs. 2. posui ἄνθρα Ἰαονίηθε pro ἄνθρα Ἰαονίηθε. Comparabam Hesiodeum illud Μοῦσαι Πιερίηθεν et Virgilianum pastor ab Amphryso. Quibus alia adiecit S.

Ioniam autem intellige Eliacam, cuius perrara apud veteres memoria est. Cf. Strabo VIII p. 346. ἐνταῦθα δὲ καὶ ἄλση τό τε Ἰωναῖον καὶ τὸ Εὐρυκύδειον, quod frustra in vitii suspicionem vocatum est. Eodem pertinent nymphae Ionides in sequentibus a Nicandro commemoratae. Adde Pausaniam VI, 22, 7. ὀνόματα μὲν ἐκάστη τῶν νυμφῶν Καλλιφάεια καὶ Συνάλλαξις (Συνάλλαξις Lobeck. Pathol. p. 510) καὶ Πηγαία καὶ Ἰασις, ἐν κοινῷ δὲ σφισιν ἐπὶ κλησίς Ἰωνίδες. λουο-

μένοις δὲ ἐν τῇ πηγῇ καμάτων τέ ἐστι καὶ ἀλγημάτων παντοίων λάματα. καλεῖσθαι δὲ τὰς νύμφας ἀπὸ Ἰωνος λέγουσι Γαργητοῦ μετοικήσαντος ἐνταῦθα ἐξ Ἀθηνῶν. Exercit. phil. II p. 40.

Ibid. γένη γε μὲν ἰάσι δισά. In his ἰάσι pro ἰοῖς dictum accipit S. allato Lobeckio Path. Prol. p. 443. Vereor ne non recte, sed scribendum opinor Ἰάδι, quo nomine ipsa illa, de qua modo diximus, Ionia significari potuit.

Ibid. Vs. 6. χλύννηνδε posuit S. ad apri latibula, ell. Homero II. 24, 378. Πηλείωνάδ' ἐκέσθαι et Apoll. Rh. 3, 647. αὐτοκασιγνήτηνδε. Ego post ἦνυσε γὰρ aliquid intercidisse arbitror.

Ibid. b. Vs. 7. erat λῦθρον et vs. 8. νύμφαισιν, pro quo nunc malim omnino νύμφαις σὺν Ἰαονίδεσσι νυχεύσων.

Ibid. Vs. 10. in libris legitur ὁδὸν διπάλαιστα τελέσκων. Scripsi ὅσον διπάλαιστα. Pro τελέσκων olim probabam Lobeckii coniecturam τελίσκων. Sed vide S.

Sequentia egregie expedit Schweighaeuserus. Odoniam, quam a rosarum praestantia commendat poeta, omni florum genere abundasse, etiam illud indicio est, quod fuere qui Proserpinae raptum in loca illa transferrent, cuius rei testem habemus Appianum Bello civ. IV, 105. rosasque centifolias de Midiae hortis lectas commemorat Tertullianus de Coron. p. 110 A (ed. Rig.); easdem in Pangaeo et apud Philippos novit Theophrastus H. Pl. VI, 6, 4. Cf. Plinius HN. XXI, 17.

Ibid. c. ἀγασσαμένη pro ἀγασσαμένης Schweighaeuserus. Vs. 17. S. κλῶν' εὐρυρρίζου. Tum vs. 19. idem θρασκίω favonio spirante et vs. 20. βλαστοδόπει δὲ χύτ' οἶα i. e. germina solitaria. Idem ἐς pro εἰς et ὄρσεο κόρσην cum J. G. Schneidero pro ὄρεοκόρσην. Vs. 21. σπεῖραν ὅπως et ὑποζυγέοντε κόρυμβοι S. cum Cantero pro κορύμβοις. Dele comma in fine versus.

Ibid. d. Vs. 23. μέσσα vulgo, quod μέσφα scripsi. Vs. 25. σπέρματι μὴν S. pro σπερματίνην. Vs. 26. ἀργήεις, v. supra p. 66.

Ibid. e. Vs. 31. ἱρις δ' ἂν S. Idem ἀγαλλιὰς ἢ θ' pro ἀγαλλίδι ἢ δ', quod recepi. Vs. 33. ἢ τ' S. vulgo αἴ τ'. Vs. 36. vulgo σὺν καίπερ τοξία χοιρῇ λυχνίς. Correxi σὺν καί

πέρ τ' ὀξεῖα χοῦν λυχνίς, quo adiutus S. recte dedit σύν καὶ ἀπερ τ' ὀξεῖα χοῦν λυχνίς.

Ibid. f. Vs. 39. φλόξ τε pro δὲ Schweigh. Tum vulgo editur ἀνερχομένη ἄουσα, ubi corripiebam ἀνερχομένου ἰσάζουσα, S. ἀνερχομέναις γανάουσα. Malim nunc ἀνερχομέναις σελάουσα cll. Ther. 691. πυρὸς σελάοντος. Vs. 40. libri ἔρπυλλον δὲ φριάλευσί τ' ἐν βώλοισι φυτεύσεις. Casaubonus ἔρπυλλον δ' ἐφύδροισι φ. Merkelius ἔρπυλλον δ' ἐν φρικαλέοις βουνοῖσι φυτεύσεις. S. ἔρπυλλον δ' ἐφύδροισιν ἐπ' ἀμβώνεσσι φυτεύσεις. Ego quod posui nunc reicio scribendumque suspicor ἔρπυλλον δ' ὀφρύησιν (vel ὀφρύεσσιν) ἐν εὐβώλοισι φυτεύσεις. Vs. 42. ἡδὲ pro ἡ I. G. Schneider. Tum pro κατακρεμάησιν fort. κατακρεμάς ἦσιν, quod adiective dictum est, ut ἐντυπὰς et alia eiusdem generis. Vs. 45. libri φυλάσσειν — διοιγομέναισιν. Correxit S.

XV, 684. a. Vs. 49. πῆξαν pro πλῆξαν S. Idem vs. 50. post quem alium excidisse recte statuit, πη βρώμην pro πω βρώμην, B πεβρώμην, Canterus πω βρώμην. Vs. 51. ὠλίσθησαν pro ὠλίσθησαν dedit S. Idem revocavit ἐνιχρίμψαντε ex A. Vulgo ἐνιχρίμψαντα e coniectura Canteri. Vs. 52. βλασταὶ βαθεῖ — κόπρος S. pro βλάστα βαθεῖ — καρπὸν. Vs. 53. κήπων vel κήποις S.

Ibid. b. Vs. 54. erat ἐπιπορσαίνουσιν.

Vs. 58. ναομένοισι τόποις. Libri νεομένοισι. Scribendum igitur ναιομένοισι, quae ionica forma est. Homerus Od. IX 222. ναῖον δ' ὄρω ἄγγεα πάντα. Quod asserens Apollonius Lex. p. 114, 30. explicationis causa addit ἀντὶ τοῦ νεανικῶς i. e. ἀντὶ τοῦ νέον ἰακῶς vel ἰωνικῶς. Cf. Archestratus Athenaei IV p. 136 b. βούγλωσσόν θ' ὅς ἐναιεν ἐν ἄλμῃ μορμυρούσῃ, ubi vide quae adnotavi. Exercit. phil. I p. 51.

Ibid. c. Vs. 59. εὐειδὲς S. vulgo εὐῶδες. Vs. 60. κάλχας pro χάλκας Casaubonus, fortasse sine causa, vide S. Vs. 62. ὑψῆέν τε πανόσμεον scripsi pro ὑψήεντα πανόσμεον. Vs. 63. νεοδουπέσιν vetus mea coniectura est pro νεόχου παισίν. Vs. 64. ἡιδέας optime scripsit S.

Ibid. d. Vs. 68. βρεττέεσσιν Lobeck. Rhem. 316. Ib. ὅτε scripsi pro ἄτε. Vs. 69. πολλάκι θέλκια καλὰ sanum puto. Hesychius Ζέλκια· λάχανα. Φρύγες. Potuit etiam floris

genus esse. Ib. τότε pro τό τε Schweighaeuserus. Vs. 70. στήλῃσιν S. στήλαισιν vulgo. Vs. 72. pro εὐτραπέας ad Theocritum p. 239. conieci εὐστραφέας. Et sic Schweigh.

Ibid. f. Timachidas θήσειόν θ' ἀπαλὸν μήλω ἐναλίγκιον ἄνθος. Nisi, quod non puto, μῆλον de flore mali explicari potest, equidem μίλω scribendum putarim.

XV, 685. a — c. Pherecrates ὦ φιλῶν μὲν ἀμάρακον, προσκινῶν δὲ σέλινα. Scripsi cum Hermanno προσκυνῶν. In altero eiusdem poetae loco vs. 1. Herwerden Observ. crit. p. 11. ἀπαλῶν. In Cratini loco de vs. 4. dixi ad p. 681 a. Vs. 6. lacunam expleveris scribendo ἀνθρύσκου φόβῃ[σί τε καὶ σμίλῳ καὶ θρυαλλίδι], v. Com. gr. vol. V p. 17. Vs. 7. ἀειφρούρῳ μελιλώτῳ. Cf. Hesychius Αἰφρουρος· ἀεὶ διαμένων, ἀειθαλής. Σοφοκλῆς Τηλέφῳ. Ita enim correxit corruptam glossam Porsonus apud Dobraeum ad Nub. 518. diu ante Cobetum. Vs. 8. δὴ inserui.

XV, 686. a. κατὰ τὸν Σοφοκλέα, ὅς ἐν Συνδείπνοις φησί· φορεῖτε, μασσέτω τις, ἐγχείτω βαθὺν κρατῆρα. Pro φορεῖτε olim conieci φυρᾶτε, nescius tum placuisse idem etiam aliis. Praestat fortasse ἔφη· σι[τία] | φορεῖτε κτλ. Vox σιτία, qua tragici poetae in tragoediis non utuntur, a satyrica poesi non aliena putanda est.

Ibid. b. Alexis: στεφάνων δὲ τε τούτῳ χύδην πεπλεγμένων. Ita cod. B, στεφάνων δὲ τούτων A. corrigunt στεφάνων δὲ τούτων. Nescio an praestet στεφάνων δὲ τούτων τῶν. Sequentia in libris ita habentur κατὰ τὸν Ἀντιφάνους ἐνεγκεῖν δεῦρο τῶν χρηστῶν δύο, quae viam monstrante Casaubono ita correxi κατὰ τὸν Ἀντιφ[άνη· στεφ]άνους ἐνεγκεῖν δεῦρο τῶν χρηστῶν δύο — Praeterea non satis intelligo quid sit χρηστὸν πῦρ, quare vide ne poeta scripserit τῶν χρυστῶν δύο καὶ δᾶδα χρυστὴν ἡμμένην χρυστῶ πυρί, ubi χρυστὸν πῦρ intelligo ignem in quem unguenta iniecta sunt. Eadem Casauboni fuit coniectura, Dindorfio neglecta. Corollam unguento delibutam habes apud Aelian. V. H. XIV, 39.

Ibid. c. οὕτω γὰρ τὴν τῶν λόγων διέξοδον ὥσπερ δράματος ποιήσομαι. Recte in praecedentibus legitur τὸν περὶ τῶν μύρων λόγον διεξέρχεσθαι, persequi sermonem de unguentis. At hic agitur de fine disputationi coronariae

imponendo, qui cum dramatis exitu comparatur. Is autem non διέξοδος dicitur, sed ἔξοδος, quod etiam hic pro διέξοδος reponendum arbitror. Exempla dittographiae in διεξ passim vidimus in superioribus. Cf. Cobetus V. L. p. 224.

Ibid. d. De Xenophontis loco v. Cobetum Mnem. VII 147.

Ibid. e. Erat ἐλευθέρων.

XV, 687. b. Clearchus: Παρράσιος δ' ὁ ζωγράφος, καίπερ παρὰ μέλος ὑπὲρ τὴν ἑαυτοῦ τέχνην τρυφήσας καὶ τὸ λεγόμενον ἐλευθέριον ἐκ ῥαβδίων ἐκ τινῶν ποτηρίων ἐλκύσας — Dindorfius ἐκ ante τινῶν delevit; malim ἐκ ῥαβδίων ὥς ἐκ (vel ὡσεὶ) τινῶν ποτηρίων. Quid autem sit libertatem ex bacillis tanquam ex poculis ducere nescire me fateor. Alludi videtur ad πῶμα ἐλευθερίας. Pro τέχνην fort. τύχην scribendum est. Supra XII 543 d. ubi similia de Parrhasio narrantur, ὑπὲρ τὴν γραφικὴν scriptum est. In versu Parrhasii ἔγραψα pro ἔγραψε scripsi. V. ad XII p. 543 c.

Ibid. c. ἡδονικὴν pro ἡδονήν posui cum Nauckio et χρομένην pro χρωμένην. V. Casaub. ad p. 689 c.

Ibid. d. e. Alcaei fragmentum exhibui prout voluit Bergk P. L. p. 714.

XV, 688. a. Sophoclis locus sine sensu ita scriptus erat θυμῷ δ' οὔτι φαιδρὰ χορεύει τάρβους θυγάτηρ. Scripsi literis transpositis καρδία pro φαιδρὰ et ουκέτι a Brunckio adoptavi. Numeri sunt glyconici. Compara homericum τὸ δ' ἐμὸν κῆρ ἄχνηται ἐν θυμῷ.

Ibid. b. In Anaxandridis loco Dobraeus malebat ἐπιχαιρέ-κακόν πως.

Ibid. c. Archilochus ἐσμυρισμένη κόμας | καὶ στῆθος, ὥς ἂν καὶ γέρον ἠράσσατο. Sic Wakefieldus fortasse recte scripsit pro ἐσμυρισμένας.

XV, 689. a. καθ' ὃν χρόνον ἔζη Βερενίκη ἡ μεγάλη. Prorsus novum mihi accidit Berenicen appellari τὴν μεγάλην, pro quo non dubium quin recte Schweigh. a Dindorfio neglectus reposuerit ἡ Μάγα. Exercit. phil. II p. 41.

Ibid. b. Achaeus:

ἰσαργύρου τ' ἐς χεῖρα κυπρίου λίθου

δώσουσι κόσμον, χοιμάτων τ' αἰγυπτίων . . .

Ita haec scripsi indicata in fine lacuna, cuius hanc rationem

habui, quod recte quidem λίθου κόσμος dicitur, non autem χοιμάτων κόσμος. Fallitur enim de Ionis loco Athenaeus XV p. 690 b. ubi σαρδιανὸς κόσμος ad vestitus ornatum referendum est. Fortasse in sequ. versus initio fuit ἄλειμμα. Pro ἰσαργύρου τ' ἐς Dindorfius ex Heringae coniectura ἰσάργυρόν τ' εἰς. Cod. A εἰσαργυροῦν τις. Praeterea praestat fortasse ἐς χεῖρε.

Ibid. d. ἡ τε Κύπρος καὶ τὸ κρόκινον. Vulgo ἐν δὲ Κύπρω καὶ τὸ κρόκινον. Apud Theophrastum est καὶ ἡ Κύπρος καὶ πρὸς τούτοις καὶ τὸ κρόκινον. Dindorfius ἔτι δὲ κύπρος καὶ τὸ κρόκινον.

Ibid. e. f. In Antiphanis loco vs. 1. cod. B habet λοῦται δὲ ἄλλῃθῳ, in quo manifestum est aliud quid latere quam quod nunc editur; nisi forte ου ο ex sequente versu huc translatus est. Vs. 6. indicavi lacunam, v. ad XII p. 553 d.

XV, 690. a. πρὸς τῷ μυροπώλῃ. Schweigh. probabiliter coniecit πρὸς τῷ Πέρωνι. Vs. 2. αὐτόν seclusi et τὸ adieci cum Herwerdeno Observ. crit. p. 43. Ibid. δὲ pro τε Bergk.

Ibid. b. In Hipponactis fr. βακκάρι pro βακκάρει restitui ex C et deletis quae Dindorfius intulit post ῥῖνας lacunae signis οἷά περ scripsi pro οἷη περ. Voluerunt hoc etiam alii. Heckero Phil. V p. 484. verba οἷάπερ κρόκος spuria videntur. In Ionis fragmento βακκάρεις dedi pro βάκκαρις. Dindorfius βακκάρεις.

Ibid. Pherecrates, v. Com. gr. II p. 298. ubi quod pro ἰοῦσιν conieci εἰσιούσιν, teste Cobeto ad Orat. de arte interp. p. 127. confirmavit Ven. Fort. scribendum ἔστην δὲ κἀκέλευον «ἐγχεάσθε νῶν | βρένθειον, ἵνα τοῖς εἰσιούσιν ἐγχεῶ μύρον». Pro βρένθειον vulgo βρένθιον.

Ibid. f. Strattis: καὶ λέγ' ὅτι φέρεις αὐτῇ μύρον. Ita Erfurdtus pro μύρον φέρεις αὐτῇ. Malim cum Iacobsio καὶ λέγ' ὅτι μύρον αὐτῇ φέρεις. Vs. 4. fort. οὐτ' οἶδεν pro οὐτ' εἶδεν. μεγάλλειον pro μεγάλλιον scripsi et hic et in sequ.

XV, 691. a. In Amphidis loco ante ἐρίοισι τοὺς τοίχους excidisse suspicor ἐμπεταννύναι λέγω vel simile quid in eadem sententiam dictum. V. Com. graec. vol. III p. 312. In Anaxandridis loco βασιλὶς ἀνομασμένη de regia virgine de-

sponsata explicui. Sed locus de vitio suspectus est, ac fortasse recte nonnemo coniecit ἡγλαϊσμένη. Nimirum in cod. archetypo scriptum erat . . . σμένη, quod librarius pro captu suo supplevit. Vs. 2. Herwerden μεγαλλείους τὸ σῶμ'.

Ibid. b. In Menandri loco παῖ· νῆ Δί' ἡδύ cum Dobraeo scripsi pro παιδίον· ἡδύ.

Ibid. Ἀλκαῖος ἐν Παλαίστραις. Scripsi Παλαίστρα.

Ibid. e. Alexidei fragmenti vs. 2. librorum scripturam γινόμενον αἰὲ κρονικόν emendavit Herwerdenus.

Ibid. vs. 3. εἰς οὐχὶ ταῦτόν μὰ Δία τὴν αὐτὴν μύρον. Ineptum est τὴν αὐτὴν, cui τὴν ὁσμὴν Dobraeus, τον μέγαν Herwerdenus, ego τὰς πάσας substitui. Nec absurdum esset εἰς οὐχὶ ταῦτόν μὰ Δία ληκύθιον μύρον. Vs. 8. ἡλειφόμεν θνόμενος ἰρίνω μύρῳ. Scripsi ὕόμενος.

Ibid. f. πρὸς θεῶν, φίλοι, ποία ἡδονή, μᾶλλον δὲ σαλακωνία θαίματ' αἰ μολύνεσθαι; Sic Dindorfius edidit praeunte Cantero pro μᾶλλον δ' οὐσα λακωνία. Crediderim unius literulae transpositione scribendum esse μᾶλλον δ' ὕσαλακωνία, cui similiter formatum est ὕμουσία.

XV, 692. a. τὴν εἰς μετέωρον τῶν οἴνων φορὰν ὑποπτεύσαντες. Fortasse ὑποτοπήσαντες scribendum est.

Ibid. d. συμβαλοῦμαί τι μέλος ὑμῖν εἰς ἔρωτα. Cf. Com. gr. IV 555.

Ibid. e. Italicas et Siculas urbes plerasque in numis praesentare dicit πρόσωπον δικέφαλον. Scripsi διπρόσωπον κεφαλὴν, quod res postulat. Quis enim nescit in numis illis non faciem cum duobus capitibus effictam esse, sed unum caput cum duplici facie? Paullo ante ni fallit coniectura supplendum est τῶν κατὰ τὴν [μεγάλην] Ἑλλάδα.

XV, 693. a. In Alexidis loco ante Cobetum erat Διὸς γε, quod Dobraeus Διὸς σύ scribebat. Vs. 2. χρησιμωτάτου dedi pro χρησιμώτατον. Sequitur Nicostrati fragmentum, quod cum sic in libris scriptum esset καὶ γὰρ φιλτάτη μετανιπτρίδ' αὐτῷ τῆς ὑγείας ἔγχεον, ego ἄγ' ὦ φιλτάτη scribendum duxi; non male tamen Iacobsius κατ' ὦ φιλτάτη.

Ibid. b. In eiusdem Nicostrati loco ἀπενεγκάτω μοι τὴν τράπεζαν ἐκ ποδῶν, malim utique ἐκποδῶν.

Ibid. c. In Xenarchi fragmento vs. 2. γὰρ adieci. Vs. 2.

restituit Cobetus, vulgo abest ἄκρατος, quod e cod. A revocavit. Idem in Eriphi loco, qui in cod. sic scriptus est ἐκπεπιη δέκας πρὶν ἀγαθοῦ πρῶτον δαίμονος λαβεῖν, feliciter restituit ἐκπεπήδηκας πρὶν ἀγαθοῦ πρῶτα δαίμονος λαβεῖν. Pro πρῶτα autem fortasse πῶμα scribendum est.

Ibid. d. καὶ ὥσπερ ἰκετεῖαν τινὰ ποιούμενος. In his καὶ fortasse delendum est.

Ibid. e. ἐκέλευσε βασταχθῆναι τὴν τράπεζαν. Pro τὴν cod. B αὐτὴν, quod fort. recte αὐ τὴν scripsi.

XV, 694. a. ὅτι σχολιὸς ἦν. Ita Schweigh. pro ὅστις.

Ibid. b. ὁπότε τὰ κοινὰ καὶ πᾶσιν ἀναγκαῖα τέλος λάβοι. ταῦτα γὰρ — Libri λάβοιεν. Scribere debebam τέλος λάβοι· ἐνταῦθα γὰρ, ut vidit etiam Cobetus ad Orat. p. 105.

Ibid. d. Ἀπόλλω Ilgenius pro Ἀπόλλων, quod fort. revocandum est. In scolio quarto scripsi ἐπ' ἐμαῖς εὐφροσύναισι, ταῖσδ' αἰοδαῖς κεχαρημένος. Libri — εὐφροσύναισι ταῖσδ' αἰοδαῖς αἶδε, nisi quod pro αἶδε B habet αἰοιδε. Hermannus εὐφροσύναισι, αἰοδαῖς κεχαρημένος. Alii fortasse rectius τᾶδ' αἰοιδᾶ. In quinto scolio Bergkii ὡς φίλης Ἀθηνᾶ.

Ibid. e. In sexto scolio πάλιν τ' Dindorfius.

Ibid. f. Anaxandrides τὸ μὲν ὑγιαίνειν πρῶτον ὡς ἄριστον ὄν. Ita scripsi pro ἄριστον ἦν, ferri tamen potest etiam ἦν.

XV, 695. a. Grotefendus ἐκ γῆς [μὲν ἄνδρα] χρὴ κατιδεῖν πλόον. Alia v. apud Bergkium. Ibid. cum Cobeto supplevi τᾶ ante χαλᾶ, possis etiam χαλαῖσιν scribere, ut voluit Heckerus Philol. V p. 510. Tum εἶμεν dedi cum Cobeto, libri ἐν μεν et ἐν μὲν. Casaubonus ἔμμεν.

Ibid. b. In nobilissimo Callistrati scolio ἐν μύρτου κλαδί τὸ ξίφος φορήσω | ὥσπερ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων vix credibile est particulam καὶ elisionem passam esse, cuius rei unum tantummodo idque pessimi poetae Diogenis Laertii exemplum habeo IV, 9, 69. καὶ ὃ μὲν οὐδὲν ἔλασσον ἔβη κατὰ γῆς. Fortasse igitur Ἀρμόδιός τ' Ἀριστογείτων τ' scribendum est. Exercit. phil. I p. 52. Alia elisae particulae καὶ exempla, item ex pessimis poetis ducta, vide apud Welckerum Museo Rhen. 1843 p. 266. In Callistrati loco καὶ primus edidit Brunckius. Revocavi librorum scripturam ὥσπερ Ἀρμό-

διος καὶ Ἀριστογείτων, idemque vs. 10. restitui ex cod. B. Itaque hac versus forma Callistratus usus est — — — — —. Vs. 3. κανέτην Cobetus, libri κτανέτην et κατανέτην. Eadem lectionis varietas in scolio 13.

Ibid. b. φασὶν ἐσθλόν Bergk, libri φασὶ τὸν ἐσθλόν, Lowthius φασιν.

Ibid. e. εἰ χρὴ τοῖς Porsonus, εἰ δὲ χρὴ libri, εἰ δὲ χρῆς Bergk, ἢ χρὴ τοῖς Dobraeus, quod recepi.

Ibid. f. μεγάλην Bergk pro μεγάλην.

XV, 696. a. In Hybriæ Cretensis scolio scripsi cum Hermannō δέσποτα μνωίας pro δεσπότης μνοίας, et in versu antistrophico βασιλῆα pro βασιλέα. Idem vs. 9. κυνεῦντί τε scripsi pro κυνέοντι. Lacuna absorpsit verbum a quo pendent accusativi γόνυ ἄμὸν. Sic enim Hermannus correxit vulgatum ἐμόν. Sed potest locus etiam sic describi πάντες γόνυ πεπτηῶτες ἄμὸν | κυνεῦντι — — — — — δεσπότην, timore percussi gēna mea exosculantur, ut in strophico versu πατέω bisyllabum sit.

Ibid. b. Δημόφιλος εἰς αἰδῶ τε. Boeckhius Δημόφιλος τις διέδωκε, in quo διέδωκε verum videtur. In Aristotelis hymno post vs. 10. indicavi lacunam, nisi κάρπον ἀθάνατον scribendum est. Vs. 8. καὶ γονέων μαλακαυγήτοιο θ' ὕπνου. Ineptum ad meum quidem sensum est virtutis fructum parentibus et somno praestantiorē esse dici. Fortasse οἶνον pro ὕπνου poeta scripserat, quarum vocum frequens est permutatio. Neque repugnat, si tamen incorruptum est, adiectivum μαλακαυγήτον.

Ibid. d. Ἀχιλεὺς pro Ἀχιλλεύς Bergk. Tum ἀέλιου et Μναμοσύνας Diogenes, vulgares formas habet Athenaeus. Versu postremo ἄζουσαι Schaefer, ἄζόμεναι Bergk. Nullam video mutandae receptae scripturae causam.

Ibid. βεβαίον pro βεβαίως Diogenes.

XV, 697. a. ἐπ' Ἀντιγόνῳ δὲ καὶ Δημητρίῳ φησὶ Φιλόχορος Ἀθηναῖος ἄδειν παιᾶνας τοὺς πεποιημένους ὑπὸ Ἑρμῖππου τοῦ Κυζικηνοῦ, ἐφαμίλλων γενομένων τῶν παιᾶνας ποιησάντων πολλῶν καὶ τοῦ Ἑρμοκλέους προκριθέντος. Verissime Schweigh. eundem utroque loco poetam memoran-

dum fuisse ac proinde utrobique aut Ἑρμῖππον aut Ἑρμοκλέους scribendum esse intellexit. At fortasse neutrum nomen genuinum est, sed reponendum Ἑρμοδότου, quem Antigoni laudes carminibus celebrasse auctor est Plutarchus Apophthegm. p. 182 c. et de Is. et Os. p. 360 d. Atque idem hoc nomen nescio an reddendum sit Stobaeo Flor. XCVIII, 66. lyricos quosdam versus afferenti Ἑρμολόχου nomine adscripto. Ea certe aliquanto lenior coniectura fuerit, quam Pflugkii, cui Σιμωνίδου reponendum videbatur, quod secutus est Schneidewinus Delect. p. 393. Exerc. phil. II p. 41.

Ibid. c. In cantilena Locrensi eos verum vidisse credo, qui vs. 4. pro ἡμέρα καὶ ἡδη scribi voluerunt καὶ δὴ, quod qui eam ob causam spreverunt, quoniam καὶ δὴ in fine sententiae poni non possit, immemores fuere, ut alia mittam, Aristophanis Pac. 942. ὁ γὰρ βωμὸς θύραζε καὶ δὴ et Sophoclis OC. 173. ψαύω καὶ δὴ. Exerc. phil. I p. 52. In eodem carmine vs. 1. ἄμ' edidi cum Bentleio pro ἄμμ'. Vs. 3. ante Bergkium erat τὴν δειλάκραν et vs. 4. pro οὐκ ἐσορῆς dedi οὐκ εἰσορῆς, quod aperte latet in scriptura cod. A οὐκ ἐκορῆς. Præterea fortasse vs. 2. praestat scribere μολῆν κῆνον pro μολὲν (μόλιν A) κεῖνον.

Ibid. d. Αἰταλὸς δικαστὴν καθεστάνει βασιλικῶν τῶν περὶ τὴν Αἰολίδα. Scribendum opinor βασιλικόν.

Ibid. e. Ter scripsi Συρβηνέων pro Συρβηναίων. Cf. ad p. 669 b. Ibid. cum Schweigh. addidi καὶ ὅς.

Ibid. f. sq. Matro parodus Εὐβοιὸς τε καὶ Ἑρμογένης διοί τε Φίλιπποι. Aut διὸς τε Φίλιππος scripserim aut Εὐβοιοί τε καὶ Ἑρμογέναι, quod commendat quem expressit Matro versus homericus Il. κ', 429. καὶ Λέλεγες καὶ Κανύκωνες διοί τε Πελασγοί. Vs. 5. ᾧ καὶ τετθνεῖωτι λαλεῖν πόρε Φερσεφόρεια. Repugnant haec praecedentibus, ex quibus Cleonicum adhuc in vivis fuisse intelligitur. Videntur compluscula ante hunc versum excidisse.

XV, 698. b. εὐρετὴν μὲν οὖν τοῦ γένους (parodicae poesios) Ἰππῶνακτα φατέον τὸν ἱαμβοποιόν· λέγει γὰρ ἐν τοῖς ἑξαμέτροις. Scribendum erat ἐν τόνοις ἑξαμέτροις. Cf. Herod. I 47. ἐν ἑξαμέτρῳ τόνῳ. Suidas s. v. τόνος. καὶ τὸ ἑξάμετρον ἔπος. « πνυθικὸν ἦν προμάντευμα ἐν τόνοις ἑξαμέτροις, οὕτω προ-

λέγον τὴν τελευταίην». In Hipponactis versibus fortasse πάντο-
χαρυβδιν scribendum, ut voluit olim Bergk. κακὸς κακόν
scripsi pro κακῇ (om. A) κακόν cum Cobeto. Idem recte
ὀλεῖται.

Ibid. d. In Hegemonis Thasii fragmento multa corrupta
sunt, sed quorum nec facilis nec tuta medela est. Primo sta-
tim versu

ἐς δὲ Θάσον μ' ἐλθόντα μετεωρίζοντες ἔβαλλον
πολλοῖσι σπελέθοισι —

non credo vitio vacuum esse μετεωρίζοντες, pro quo fortasse
μέγα κρίζοντες scribendum est. Vs. 6 — 9.

μνημ' ἀνέπεισε γέροντα καὶ οὐκ ἐθέλοντ' ἀναβῆναι
καὶ σπάνις, ἢ πολλοὺς Θασίων εἰς ὀλκάδα βάλλει
εὐκούρων βδελυρῶν ὀλλύντων τ' ὀλλυμένων τε
ἀνδρῶν, οἳ νῦν κεῖθι κακῶς κακὰ φασγανόουσιν.

Horum versuum primo λῆμ' ἀνέπεισε scripsi cum Iacobsio, at
repugnant sequentia οὐκ ἐθέλοντα, quare praestat fortasse
λῆμμα scribere lucri studium. Vs. 8. εὐκούρους Prellerus
Polem. p. 77. de hominibus delicatioribus interpretatur. Non
credo hoc probari posse, sed legendum suspicor οἰκουρῶν,
ut paupertas Thasios otii et desidiae amantes ad navigationis
necessitatem compellere dicatur. Ὀλλύντων τ' ὀλλυμένων τε
sunt Homericæ. Cf. Plutarchus de an. et corp. affect. p. 502 a.
συνέρρωγεν ὀλλύντων καὶ ὀλλυμένων. Alia indicavit Wytten-
bach Bibl. crit. II 2 p. 66. Sequentia κακῶς κακὰ φασγανό-
οῦσι non recte de sycophantis interpretatur Dobraeus Adv.
II p. 354. Vs. 10. pro ἐπίθησα cod. A ἐποίθησα, unde con-
iecit ingeniose Iacobsius ὥς καὶ ἐγὼ μετὰ τοῖς σίτου χορή-
ζων ἐποίησα. Lenius fuerit οἷς καὶ ἐγὼ μέγα τοι σίτου χορή-
ζων ἐπίθησα. At pro μέγα requirebam μάλα. Vs. 11.
αὐθις δ' οὐκ ἐπὶ κέρδος ἀποίσομαι. Ita cod. A. VL αὐθις
δ' οὐκ ἐπὶ κέρδος ἀπείσομαι. Sed nolo celare lectorem, quae
ingeniose olim Hermannus de vss. 9—12. ad me perscripsit:
Hegemon scheint sich als einen armen Teufel dar-
zustellen, der das verdiente Geld durchbringt und
seiner Frau nur wenig davon zukommen lässt.
Nach dieser Annahme dürften vs. 9 u. f. wohl so zu
schreiben sein:

ἀνδρῶν δ' οἳ νῦν κεῖθι κακῶς κακὰ φασγανόουσιν
εἰς καὶ ἐγὼ μετὰ τοῖς ἴσα χορίζων ἐπέρησα.
αὐθις δ' οὐκ ἐτι κέρδος ἀπώσομαι, ἐς Θασίους δὲ
μηδὲν πημαίνων, Κλυτοῖ ἄργυρον ἐγγυαλίξω.

Seine Frau scheint Κλυτὴ geheissen zu haben.
Denn ἐγγυαλίξω erfordert einen Dativ, und κλυ-
τὸν ist ein seltsames Epitheton zu ἄργυρον. Dann
passt das Folgende gut. Vs. 14. Casaubonus τὸν ἀχαιῶν
ἄρτον conicit. Ib. notabile est πεσσομένης pro πεσσοῦσης.
Vs. 16. ὥς Φιλίων ὁρμήν παρ' Ἀθηναίοισιν αἰείσας πεντή-
κοντ' ἔλαβε δραχμάς. Frustra interpretes laborant in expli-
canda voce ὁρμήν, pro qua fortasse ὁρμοῖ vel πρώην scriben-
dum est. Sed etiam Φιλίων nomen vitii suspectum, ac for-
tasse pro ὥς Φιλίων scribendum Ἀσφαλίων vel Ὀφελίων.
Vs. 17. ἐπέψω cod. A, recte vulgo ἐπέμψω, quamvis satis
audacter hoc dictum est pro ἐπεμψας.

XV, 699. a. χώρει 'ς τὸν ἀγῶνα Casaubonus correxit pro
χώρ' εἰς τὸν ἀγῶνα. In sequentibus Φιλίνην scripsi pro Φι-
λίνην. Duæ huius nominis formæ sunt Φίλινα et Φιλίνη,
tertia non datur.

Ibid. b. περὶ τῆς τῶν βαλανέων μάχης
βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείρσιν.

Sic recte iam Dalecampius scripserat pro βαλανείων, quod
prorsus ineptum est. Nec sanum est ἐγχείρσιν, quod ex ho-
merico loco II. σ', 543, quem parodia ludit Euboeus, male
illatum est. Schweighaeuserus ἀγγείοισιν coniecit. Fortasse
reponendum est ἐγχεύεσθαι, cuius nominis etsi nullum exem-
plum est, recte tamen formatum esse docet cognatum ἐπίχυν-
σις. Nisi fuit ἐγχεύεσθαι.

Ibid. c. De Alexandri Aetoli carmine abunde dictum est
Analectis Alex. p. 231. In alia omnia abit Heckeri Philol.
Gott. V p. 421. disputatio, quam expendant, quibus volupe est.

Ibid. f. Aristophanes καὶ διαστίλβονθ' ὀρώμεν | ὥσπερ
ἐν καινῷ λυχνούχῳ | πάντα τῆς ἐξωμίδος. Ita Salmasius.
Cod. ἐν κενῷ λυχνούχῳ. Pollux X 116. ἐν κενῷ λυχνούχῳ.
Herwerdenus qui vitium loci perspexit Nov. Add. crit. p. 14.
ὥσπερ εὐκέρω (εὐκερῶ) λυχνούχου. Fort. ὥσπερ εἰ καινῶν

λυχνούχων, sive malis καινοῦ λυχνούχου, quamquam ne sic quidem locus satis intelligi potest.

Ibid. Indicante Cobeto ad Orat. de arte interpretandi p. 65. haec in cod. A ita leguntur: προειπὼν λυχνούχον οἶμοι κακοδαίμων φησὶ λυχνούχος ἡμῖν οἴχεται εἴτ' ἐπιφέρει· καὶ πῶς ὑπερβὰς τὸν λυχνούχον οἴχεται· εἴτ' ἐπιφέρει καὶ ἔλαθεν. Correxerit partim Bergkii ad Aristoph. fragm. p. 1060. partim Cobetus.

Ibid. In Alexidis loco ὥστ' ἐξελὼν ἐκ τοῦ λυχνούχου τὸν λύχνον | μικροῦ κατακαύσας ἔλαθ' ἑαυτόν, ὑπὸ μάλης τῇ γαστρὶ μᾶλλον τοῦ δέοντος προσαγαγών, pro ὑπὸ μάλης Herwerdenus Nov. Add. crit. p. 31. coniecit ὑπὸ μέθης. Forsan ὑπὸ μάτης temere et inconsulto. Substantivum μάτη recte mihi in Timonis versibus agnovisse videor apud Sextum Emp. XI 171. Vid. Philologus Gott. XV p. 331.

Ibid. φι . . . της δ' ἐν Τριόδοντι. Fortasse Φιλιππίδης δ' ἐν Τριόδοντι, ut conieci Comment. Miscell. I p. 35. cll. Photio Lex. p. 238, 5.

XV, 700. a. Alexis ἦν τις κηδεμὼν τῶν δακτύλων. Pedum digitos recte intelligit Berglerus ad Aristoph. Equ. 874.

Ibid. c. Ἀριστοφάνης. Porsonus Ἀντιφάνης, quod ipsum ego proposui Curis crit. p. 75. V. Fragm. Com. gr. III p. 57.

Ibid. Hermippi versus, qui vulgo ita legitur τῇδ' ἐξιόντι δεξιᾷ, ὃ λυχνίδιον, fortasse sic corrigendus est τῇδ' ἐξιόντι δεῖξον, ὃ λυχνίδιον, hac excedenti mihi ostende (viam). Dobraeus τί δ' εἶχεν ἐν τῇ δεξιᾷ; β'. λυχνίδιον.

Ibid. e. Verba uncis inclusa certa coniectura supplevi. V. Fragm. Com. ed. min. p. 762.

Ibid. f. Quae uncis circumscripsi addidit Porsonus e Poluce VI, 103.

XV, 701. b. καὶ ὁ Κύνουλκος — ἐμοὶ δὲ παῖ δωρόδειπνε ἄσσαριον κανδήλας πρόω. Sunt haec Cynulci verba morae impatientis et convivium quantocius relinquere gestientis. De δωρόδειπνε inopes consilii sunt interpretes. Crediderim ἄωροδειπνε sive mavis ἄωροδείπνω scribendum esse, ad multam noctem enim convivium protractum erat.

Ibid. c. ἐν τῷ προτέρῳ. Scripsi ἐν τῷ πρώτῳ.

Ibid. d. τῆς χαλκῆς εἰργασμένης Αἰγυῖος. Pro χαλκῆς

scriptum est χαλκοῦ. Sed librorum scripturam tuetur ipse Athen. XI p. 470 a. ἐν εὐνῇ χρυσῇ κατεσκευασμένη. Quae in sequentibus commemoratur platanus Delphica, eam commemorant etiam Theophrastus H. P. IV, 13, 2. et Plinius H. N. XVI, 238.

Ibid. f. μακρῶν μὲν τῶν πρώτων δύο συλλαβῶν λεγόμενων. Scribendum erat μακρῶς. Vide sequentia.

XV, 702. b. In Aripheonis carmine Bergkii recte fortasse ex Hoeschelii epit. scripsit καὶ λάμπει χαρίτων ἔαρι. In Sopatri qui his subicitur loco,

κρεανομοῦμαι καὶ τὸν ἐκ Τυρρηνίας
οἶνον συνόκτω λαμβάνειν ἐπίσταμαι,

neque συνόκτω a Dindorfio scriptum, neque σὺν ὀκτώ, quod libri habent, intelligo. Suspiceris σὺν ὀπτῷ scribendum esse. Sequebatur fortasse in iis quae omisit Athenaeus ὄψω, nisi id ipsum pro ὀκτῷ restituendum est.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

I, 11. c. Antiphanis fragmentum Cobetus N. L. p. 108. sic constituit [πρὸς τὸ] συνακρατίσασθαι πῶς ἔχεις μετ' ἐμοῦ; nescio quo metri genere.

II, 36. b. Quod in Epicharmi loco μῶκος pro κῶμος scribendum esse conieci, confirmat Alexis X p. 421 a. φιλεῖ γὰρ ἢ μακρὰ συνουσία | σκῶψιν· ἢ σκῶψις δὲ λυπεῖ μᾶλλον ἢ τέρπει πολύν.

Ibid. d. Quae ad h. l. de σφαλίζειν et σφαλός dixi, iis adde ἀποσφαλίζειν ex Ὀρνιθοσκοπίῳ p. 557, 1. ubi Hercherus ἀπασφαλίζειν edidit.

II, 38. a. Semus Delius: εἰς οὓς (τρίποδας) τὸν οἶνον ἐξεκεράννουν. Scribendum διεκεράννουν, nihil hoc errore frequentius. V. indicem.

II, 50. d. ὁ δὲ καρπὸς τὰ μὲν ἄλλα πάντα [κεράσῃ] ὅμοιος. Ita scribendum erat, ut vidit Lehrsus in Herodianeis p. 435.

II, 69. b. ἐντὸς ἐξήκοντ' ἐτῶν. Hic veterum iudicio quasi terminus fuit robustae et vegetae aetatis. Cf. Aelianus apud Suidam v. Ἀπίκιος sive apud Hercherum fragm. 110. ὥς μὴ ἂν πιστεύειν πέρα ἐξήκοντα ἐτῶν εἶναι. Hinc etiam est quod Caesar Augustus, nisi fallit memoria, dicere solebat, ineptire qui medicum post sexagesimum annum consulant.

III, 78. f. συκοβασίλεια. Fort. συροβασίλεια. V. Addenda ad XI p. 500 d.

III, 94. e. χορδῶν τε μέμνηται Ἐπίχαρμος ἃς ὀρύας ὀνομάζει ἐπιγράψας τι καὶ τῶν δραμάτων Ὀρύαν. Difficile ad credendum est Epicharmum Ὀρύαν drama illud suum eo quo Athenaeus existimasse videtur sensu inscripsisse. Alio ducit glossa Hesychii Ὀροῦα (sic)· χορδή. καὶ σύντριμμα πολιτικόν, εἰς ὃ Ἐπιχάρμου δράμα. Ubi σύστρεμμα scribendum videtur, factio civilis. Photius Συστρέμματα· στα-

σιαστῶν πλήθῃ. Hesychius Συστρεμμάτων· θορύβων. Ad scripturam nominis quod attinet, Aristarchus id ὄρνια scripsisse videtur, si recte intelligo Theognosti verba apud Bekkerum Anecd. p. 1333. ἰγνύα, ὄρνια. Ἀρίσταρχος συστέλλει τὸ ἄ καὶ ἐκτείνει τὸ ὕ καὶ προπαροξύνει ὥς φησιν Ἡρωδιανός. Exercit. phil. I p. 10. In Theognosti loco scribendum videtur ὄρνια. Apud Arcadium p. 194, 5 (219, 8) καὶ ἀργυρᾶ καὶ ἀργυρᾶ ὅτε μὲν ἐκτείνεται ὀξυνόμενον παρ' Ἰωσιν, ὅτε δὲ βαρύνεται καὶ συστέλλει αὐτό, recte Schmidtus coniecit ἀγνιά καὶ ὄργνιά.

III, 95. d. Συοθήρα. Revoca quod inconsulto tentavi Συοθήραις.

III, 106. b. καρίδες δὲ βραχέως καὶ τευθίς. De his vide Lobeckium ad Phryn. p. 171.

III, 109. f. Cantilenis proverbialibus ad h. l. allatis adde quam Suidas p. 97 Bekk. servavit ἀνὰ σοὶ τάδε πάντα Λεπαργέ, in quo Λεπαργος vaccae nomen est, et qua Hesychius utitur Ἐξάγω χολὸν τραγίσκον.

III, 123. d. Adnotationi addere licebit haec: Σάτυρος ἐν τοῖς περὶ χαρακτήρων Athen. IV p. 168 c. Διόδωρος ἐν τοῖς περὶ βιβλιοθήκης XV p. 541 e. Ἀντιφῶν ἐν τοῖς περὶ γεωργικῶν XIV 650 e. Διονύσιος ἐν πρώτῃ περὶ ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας Stephanus Byz. s. v. Ἀγγλῆς. Ἀνακρέων ἐν τῷ περὶ ῥιζοτομικῶν Schol. Nicandri Ther. 596. Δικαίαρχος ἐν πρώτῳ περὶ βίων Diog. Laert. III, 1, 5. ubi περὶ expungebat Fuhrius. Ἠγήσανδρος ἐν τοῖς περὶ ὑπομνημάτων Suidas v. Ἀλκνονίδες. Cf. Wyttenbach ad Plutarch. p. 8 a.

IV, 137. d. In Alexidis loco Heimsoethi Comm. crit. p. XVIII corrigit

λιμὸν παρέχειν φίλοιςιν, ἀλλὰ δεῖ καθ' ἐν ἑκάστον αὐτοῖς προτιθέναι μεγαλοπρεπῶς.

IV, 141. f. ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ καὶ εἰκοστῇ. Recte Brueknerus ἐν τῇ πέμπτῃ καὶ εἰκοστῇ.

IV, 153. a. Σελεύκου. Schweigh. Add. vol. VIII p. 422. Δημητρίου.

Ibid. e. Posidonius de Germanis ἄριστον προσφέρονται κρέα μεληδὸν ὥπτημένα. Müller Fragm. Hist. III p. 264.

ἀμεληδόν corrigit, voce vix recte formata. Melius esset [όλο]μεληδόν.

Ibid. f. κορεσθέντες δείπνου καὶ μέθης εἰσεκάλουν τοὺς μονομάχους. Non recte dici credo κορεσθῆναι μέθης. Excidit fortasse ἐμπλησθέντες.

IV, 158. b. De βαβαὶ Μύξος proverbio, quod in annotatione attigi, v. Bergk. Annal. Marb. 1845 p. 174.

IV, 159. d. Heimsoeth Comm. crit. p. XIV. Alexidis versum ita supplet et refingit ἀλλ' οὖν πένητας εὐπατρίδας οὐδεὶς ἔρεῖ.

IV, 165. c. Axionicus Πυθόδηλος οὕτως ὁ Βαλλίων προσέρχεται ἐπικαλούμενος. Nomen Βαλλίων, Pythodelo inditum ut homini extremae lascivitatis, cognatum est cum verbo βαλλίζειν.

Ibid. d. Post δημαγωγῶν lacunam indicare debebam. De sequentibus, quae mirifice perturbata sunt, nihil dum quod satisfaciat prolatum est.

IV, 166. c. τὰ δὲ post στρατεῖαι adiecerat iam Villebrunius, qui scripsit τὰ δ' αἰ πολυτέλειαι.

IV, 192. e. De θρηῖσαι, quod Philetæ restitutum ivi, cf. Lobeck. Πηματ. p. 6.

V, 206. d. αὐλητοῦ καὶ μάγον. Probabiliter Iacobsius coniecit μαγῶδοῦ.

V, 210. f. De κατασανλοῦσθαι, quod Posidonio restitui, v. ad XII p. 527 f. et quae in Herme Hübneri I p. 423 annotavi.

V, 211. c. γέλωτος οὖν πολλοῦ καταρραγέντος ἔμενεν ὁ φιλόσοφος καὶ τὴν λυσιπρὸν ἐπαινῶν οὐκ ἐπαύσατο. Ante ἔμενεν excidit fortasse ἄτρεπτος vel simile quid, nisi sufficit διέμενεν scribere.

V, 219. a. Oraculum εἴη μοι τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυνῶνος. Quaeri potest quem locum deus Corinthum inter et Sicyonem situm designare voluerit. Credo equidem indicari Teneam, vicum Apollinis cultu nobilitatum. Cfr. Zenob. Prov. III 96. εὐδαίμων ὁ Κόρινθος, ἐγὼ δ' εἶην Τενεήτης. κώμη ἐστὶ πλησίον τῆς Κορίνθου Τενέα, κατάφυτος. ὥς οὖν τῶν ἐν τῇ κώμῃ ὁμολογούντων μὲν Κόρινθον εἶναι εὐδαίμονα, αἰρουμένων δὲ ἥττονα κώμην ἔχειν, οὕτως εἴρηται. Haec paulo melius scripta leguntur in C. ἐπὶ τῶν ὁμολογούντων

[Κόρινθον] μὲν ὀλβίαν εἶναι τινα πόλιν, προαιρουμένων δὲ ἀθορύβως ἥττονος κώμης. ἔστι γὰρ κώμη ἐν ᾗ ἱερὸν Ἀπόλλωνος Τενεάτου. Quae sic redintegrandae sunt προαιρουμένων δὲ ἀθορύβως [ζῆν] ἥττονος κώμης [ἐνοίκους ὄντας]. Situm Teneae satis accurate indicat oraculum ab Athenaeo servatum. Atque hinc ap. Stephanum Byz. Τενέα· κώμη μεταξὺ Κορίνθου καὶ Μυκηνῶν, pro Μυκηνῶν, quod nullo pacto ferri potest, scribendum Σικυνῶνος. Distabat a Corintho sexaginta stadia teste Pausania II, 5, 4.

V, 221. b. κατώβλεπον, pro quo κατώβλεπα (non κατωβλέπα) scripsi, revocandum est. Cf. Lobeck. Paralip. p. 294. et Schweigh. vol. VIII p. 431.

V, 224. a. In Anaxilae loco παλαίστρας σοι corruptum est. In Timoclis fragmento quod exhibui debetur Cobeto ad Orat. p. 64.

V, 226. d. ἀλλ' οὐχὶ τιτθὰς εἰσάγουσι non mea, sed Cobeti emendatio est Lect. Nov. p. 130. qui in sqq. non suppleverat quod ego dedi, sed μείζων βλάβη οὐκ ἂν γένοιτο μετὰ γε.

Ibid. e. Nescio quid facias viro eximio in Diphili loco πλουσιώτατος conicienti, quamquam sic (ex mea emendatione) iam multos ante annos Dindorfius ediderat.

VI, 229. b. Quae ad h. l. de ἥγανον apud Photium et Etym. M. restituendo in Exerc. phil. II p. 11. dixi, non legerat Bernh. ten Brink Phil. Gott. VI p. 56. Recte autem eandem formam reddidit Hipponacti apud Athen. XIV p. 645 c.

VI, 235. a. In Clearchi verbis pro ἔτοιμον Müllerus Hist. gr. II p. 303. fortasse recte scripsit ἄτιμον.

VI, 241. b. Alexidei fragmenti versum postremum Nauckius Bulletin de l'Acad. de St. Pétersb. IX p. 397. ita redintegravit οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνος ἂν καλῇ τις [ἂν τε μή].

VI, 250. b. τῶν Φρυνίχου. Veram nunc puto Heckeri emendationem τὸν (sic libri) Τυννίχου.

Ibid. c. οὐδὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἁσμάτων κατέχειν. Scribendum arbitror τὸν ἑυθμόν.

VI, 254. a. Alexidis verba sic distingui malim B. φέρε τὸν τρίτον. A. Φίλας Ἀφροδίτης. B. χαίρει ἄνδρες συμπόται.

Ibid. e. Diphilei fragm. vs. 2. Nauckius Bulletin de l'Acad. de St. Pétersb. IX p. 398. conicit καὶ φίλους χῶλας πόλεις. Vs. 3. idem λόγω πανούργῳ pro κακούργῳ, quod verum puto.

VI, 254. a. χάριν γὰρ ἀποδιδόντας. Recte Bruecknerus ἀποδιδόντα.

VI, 256. e. Τρίκης. Rectius Τρίκης. Cf. Vindicias Strab. p. 156.

Ibid. f. Pro κολακεύεσθαι v. d. apud Schweigh. vol. VIII p. 437. conicit βλακεύεσθαι.

VI, 260. f. στρατιώτας tamen tenet Polybius.

Ibid. τὸ δ' ἐπιτορκεῖν καὶ φενακίζειν ἐν τῷ σεμνοτάτῳ ὑπελάμβανον. Iure opinor haesit Casaubonus. Scribendum videtur ἐν τῶν σεμνοτάτων.

VI, 265. c. ταῦτ' ἔχειν. Non operarum hic error est pro τοιαῦτ' ἔχειν, sed sic scripseram e Polybio.

Ibid. e. Distingue πῶς γὰρ; ὁπότε —

VI, 266. f. Eupolis Χῖος δεσπότην ὠνήσατο. V. Cobetum Nov. Lect. p. 156.

VI, 270. e. f. Versus anonymi poetae τέτλαθι δὴ — λιμὸς ἀτερπής, fortasse Metageni assignandi sunt. Cf. p. 271 a.

VI, 276. f. In Plutarchi verbis, quae ad h. l. in Anal. p. 120. tractavi, pro ἀναδιδόντας Coraes ad Heliod. p. * * ἀλύοντας coniecit.

VI, 283 f. καὶ τὸν εἰς τὴν ἀκτὴν διαγαγόντα αὐτὴν διαπεραιοῦν. Nullus hic locus composito διαγαγεῖν. Scribendum ἀγαγόντα, erroris originem ostendit quod statim sequitur διαπεραιοῦν.

VI, 284. a. In Apollonii versu Heckerus Phil. Gott. V p. 448. pro αἰήονα conicit παιήονα.

Ibid. Theocritus ὃν λεῦκον καλέουσιν, ὃ γὰρ φιαρώτατος ἄλλων. Corrigendum φιαρώτερος.

Ibid. f. διαγενομένων. Rectius διαγινομένων.

VI, 285. c. Archestratus de ἀφρῶ agens

καὶ τῇ περικλύστῳ

ἔστι Ῥόδῳ γενναῖος, ἐὰν ἐπιχώριος ἔλθῃ.

Postrema male intelligunt nisi aliunde advecta fuerit. Scribendum videtur ἐὰν ἐπιχώριος ἔλθῃς. Etiam in Rhodo, si illuc veneris, bonas apuas reperies.

Ibid. d. Corrige οἱ μὲν ἐνταῦθα pro οἱ μὲν ἐ.

VI, 290. b. In Hegesippi loco, in quo vs. 6. edidi ἐν ἔτεσιν δυσίν, revoca δυεῖν et v. Franckium in Philol. Gott. 1860 p. 444.

VI, 291. a. Recte corrigunt εἶσομαι δ' ἐὰν λέγῃς.

VII, 292. f. In Archedici loco servata librorum scriptura scribendum κοτύλης τε παραναλωμένης σέσωκά μοι.

VII, 293. d. ἀπέπνιξ' ἐν ἁλμῇ τοῦτον εὐανθεστέρῳ. Praestare videtur εὐανθεστάτῃ.

VII, 295. a. Ad Lyncei locum ἀδικία κτήσασθαι τὴν ἐπιθυμίαν immemor fui pro ἐπιθυμίαν recte legi VI p. 285 f. ὀψοφαγίαν, quo recepto nihil in loco difficultatis est.

VII, 300. e. et 286. b. περὶ ζώων. Rose Arist. pseudop. p. 296 et 306. περὶ ζωικῶν.

VII, 301. c. καρδίαν τρίγωνον λευκήν. Rondelet de pisc. p. 148—49. καρδίαν τρίγωνον, [ἥπαρ] λευκόν. v. Rose l. l. p. 306.

VII, 302. c. διοιστρέσοντι correxit iam Iacobsius, sed male versuum reliquias distinxit. Pro δρόμον Heckerus Phil. V 422. conicit πόρον; at fretum, per quod thynni ultro citroque discurrunt, recte δρόμος vocari potuit.

VII, 303. a. De Alexidis versu v. Dobraeum, qui conicit οὔτος πρότερον, κεφαλὴν τιν' εἰ λάβοι θύμον, iste olim, cum pauper esset, vilissimo cibo contentus erat; nunc dives factus vel lauta opsonia aspernatur.

Ibid. b. Pro αὐξανόμενον malim αὐξανομένην.

VII, 304. c. Numenius εἰναλίην πυτίνην. Pro πυτίνην libri πύτινον; malim igitur πύτινον ut 327 f. Compares κίθαρος piscis nomen a κιθάρα deslexum. Sed εἰναλίην num recte dederim pro ἐννυχίην dubitare licet; debebam, opinor, εἰνάλιον.

VII, 305. c. νωτόγραπτα — κολίας. De his v. Rose p. 297.

VII, 309. a. κυπρίνος — κέκτηται. V. Rose p. 309.

VII, 312. c. λάβρακες. V. Rose p. 310.

Ibid. f. μυξίνον. Schneider Hist. pisc. p. 178. μύξωνα e Plinio H. N. 32, 37.

VII, 316. f. *μνίοις* qui parum caute me scripsisse affirmat Rose p. 363. vellem causas huius iudicii explicuisset.

VII, 319. e. Archestratus *ἀλλά γε χοή ῥίνης λόγον* — ποιεῖσθαι. Fort. *ἀλλά σε χοή*.

VII, 320. a. Archestratus *Καρῶν πέλας ἀγκυλοκώλων*. Non satisfaciunt quae de his dixi. Corrigendum videtur *ἀγκυλοκώων* obliquas cristas gestantium. Cares cristarum inventores perhibentur a Plinio H. N. VII, 200.

VII, 321. b. Numenius *κόσσυφον ἢ κίχλας ἀλιειδέας*, ἄλλοτε δ' ἄλλη | *σάργον ἐπικελσάντα*. Mirum hoc et haud dubie corruptum cinclorum marinarum epitheton est, quod vide ne *ἀλιιδινέας* scribendum sit. Idem voluit Schweigh. Vs. 2. malim *ἐπεισκέλσοντα*.

Ibid. d. Archestratus *τὸν δ' ἀγαθὸν μαλακὸν τε*. Fort. *ἀγανόν*, quod melius opponitur *τῷ σκληρῷ*.

VII, 322. f. Numenius *τοῖσι κε θηρήσαιο λαβὼν λεληγμένον ἰχθύν*. Scribendum videtur *λαβεῖν* cum Casaubono.

VII, 323. b. *κέστραν μὲν ὕμεις ὠττικοὶ κικλήσκετε*. Recte Schweigh. *ὠττικοί*.

VII, 328. d. V. Rose p. 298.

VII, 329. a. *Νίκανδρος ἐν β' οἰταικῶν*. Hecker Phil. Gott. V p. 425. conicit *Αἰτωλικῶν*.

VII, 333. d. *ἡ δῖνα*. De hac forma quae dixi p. 148. iis adde Hesychium *Βορεασμοί· Ἀθήνησιν οἱ ἄγοντες Βορέα ἑορτὰς καὶ θοῖναν (θοῖναν)*. Ex eodem genere est *τριγλα* pro *αἰτῶ* *αἰτῶ* *αἰτῶ*, restituendum illud ex codd. Archestrato apud Athen. p. 320 a. item *κίχλα* Babrio fab. 72, 19. *Αἰτνα* pro *Αἰτνη* habes apud Constantinum Porph. Them. II p. 65, 18. *Βέργα* pro *Βέργη* apud Scymnum Per. 654. *πτέρνα* pro *πτέρνη* apud Photium Lex. 469, 23. *τρῦπα* (non *τρύπα*) apud Eustath. ad Hom. p. 1069, 22. Exercit. phil. II p. 4.

VII, 336. a. *καὶ ἐφύβρισα*. Nauckius Bull. de l'Acad. de St. Pétersb. IX 402. *κάβροχθισα*.

VIII, 339. a. Antiphanes *τοῖς καθαρωδοῖς* — *ἅπασιν οὗτος ἐπιπεφυκῶς λανθάνει*. Fort. *ἐπικεκυφῶς*.

VIII, 360. a. *ἰφθίμους* praecepit M. Haupt Phil. I. 366.

VIII, 375. e. In Aeschylī verbis ad *δονοῦσα καὶ τρέπουσα*

desidero accusativum. Fort. in sequentis initio versus posuerat poeta *ἅπαντα*.

IX, 376. a. *Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἐν δευτέρῳ περὶ τελετῆς*. Imo *περὶ τελετῶν*, de quo admonuit Müllerus Hist. gr. vol. III p. 8.

IX, 381. f. *ὑπὸ πλούτου τῆς τρυφῆς*, ob nimium luxum, conicit Boissonade apud Schweigh. Add. VIII p. 966.

Ibid. *ἅμα ἔσως*. Boissonadus *εὐμούσως*.

IX, 382. c. Heimsoeth Comm. crit. p. XVII. *χολᾶς, εἰ τοὺς μέροπας τοὺς σοὺς με γινώσκειν δοκεῖς*, quae per-elegans emendatio est, at dubito propter articulum. Recte dicitur *οἱ σοὶ μέροπες*, non item *οἱ μέροπες οἱ σοί*, nisi ubi *τοὺς σοὺς μέροπας* aliorum *μέροπιν* opponas.

IX, 386. a. Alexis *θερμότεροις χαίρεις ἀεὶ | τοῖς ὀψαρίοις, ἢ τὸ μέσον, ἢ κατωτέρω*; Importunum h. l. est *ἀεὶ*. Fortasse scribendum *χαίρειν λέγεις*.

IX, 388. d. *πενταδάκτυλός τε ὦν τὸν μέσον ἔχει μέγιστον*. Rose l. l. p. 290. *τετραδάκτυλος*, quod non video quo pacto cum ceteris conciliari possit.

IX, 390. b. Ad h. l. quae in annotatione dixi, iis adde Aelianum II. A. IV, 13. *οἱ Κιρραῖοι πέρδικες — παλαμῶνται ἑαυτοὺς ἀβρώτους παρασκευάσαι — σκόροδα σιτοῦνται προθυμότατα*.

Ibid. f. *οὐκ ἔστι δὲ νυκτερινός*. Rose p. 293. cum Schweighaeusero *οὐκ* delet.

IX, 392. d. *ὥς κατεῖδεν Ἐρυσίχθων Ἀήλον*. Recte Casaubonus *κατεῖχεν*.

IX, 393. c. Hipparchi locus cum alio fragmento III p. 101 a. coniungendus est ad unum fragmentum in hunc modum:

*οὐδέ μοι Αἰγυπτίων βίος ἦρεσεν οἶον ἔχουσιν
χέλλια τίλλοντες καὶ κητῖα δεισαλόεντα,
ἀλλὰ λοπὰς μ' εὐφραίν' (leg. εὐφραν') ἢ μήτρης
καλὰ πρόσωπα
ἐκβολάδος, δέλφαξ δ' (leg. τ') ἐν κλιβάνῳ ἡδέα
ὄζων.*

X, 402. d. Primus Antiphanēae eclogae versus ita distinguendus erat *ἥδιστ' ἂν ἐσθίοις; τίνος; et tum B. εἰς εὐτέλειαν*.

X, 408. a. In annotatione scrib. ἦγε — πυνέψια et b. Τοιούτων pro Τοτούτων.

X, 411. b. Ἰων δ' ἐν Ὀμφάλῃ — καὶ τοὺς ἄνθρακας. Haec post sequens Pindari fragmentum transponenda esse videntur.

X, 412. c. Εὐριπίδης ἐν τῷ πρώτῳ Ἀντολύκῳ. Nauckius Tr. P. p. 350. ἐν τῷ σατυρικῷ Ἀντολύκῳ. Fortasse delendum est πρώτῳ i. e. α̃, quod ex sequente litera natum fuerit. Nam duas fuisse satyrici dramatis recensiones, vix credere licebit.

X, 416. a. πυνθανομένου δὲ τοῦ βασιλέως ὅ τι ἀπὸ τούτων ἐργάζοιτο, εἶπε Περσῶν ἀναριθμήτους συγκόψειν. Scribendum erat ἐργάζοιτο.

Ibid. c. In Alemanis fragmento pro ἔσθιν rectius scripsissem ἐσθίεν.

Ibid. f. Philetaerus καὶ δὴ τροχάζω στάδια πλείω Σωτάδου. Ita Dindorfius pro δέη, quod revocandum hoc modo καὶ δέη τροχάζω —

X, 421. c. Diphilus ἐμὲ μὲν οὖν ὀρᾶς πεπωκότα —. Hoc posui pro οὐχ ὀρᾶς, quod recte habet si locum per interrogationem extuleris. Vs. 2. fortasse servanda est librorum scriptura καὶ θυμούμενον. Vs. 3. recte Ἀστερίωνος restitutum videri iam indicavi. Fuit autem Asterion ille sive Asterius Gigantum unus, de quo Aristoteles apud schol. Aristidis p. 323, 9. (ed. Dind.) ἡ τάξις τῶν ἀγῶνων κατὰ Ἀριστοτέλην γράφεται· πρώτα (leg. πρώτος) τὰ Ἐλευσίνια διὰ τὸν καρπὸν τῆς Δήμητρος, δεύτερον (cod. B δεύτερα i. e. δεύτερος) δὲ τὰ Παναθήναια ἐπὶ Ἀστερίῳ τῷ γίγαντι ὑπὸ Ἀθηνᾶς ἀναίρεθέντι. τρίτος κτῆ.

Ibid. d. Quod ad h. l. attigi Hermodoti fragmentum, alio loco Stobaeus Menandro tribuit. V. Com. gr. IV p. 324.

X, 424. c. Alcaeus κεραννύουσιν ἀφανίζουσί τε. Fortasse nihil novandum, v. Com. gr. II p. 829.

X, 430. d. α̃ δ' ἑτέρα τὰν ἑτέραν κακκεφαλᾶς κύλιξ | ὠθεῖτω Hecker Phil. Gott. V p. 500.

X, 435. e. ἐννέα tamen etiam Plutarchus Dion. 7. habet, nihilo minus Aristotelis numerum vitii suspectum habeo.

X, 436. b. Τιμολάου — Τιμόλαον. Theopompus sine dubio Τιμόλα et Τιμόλαν scripserat.

X, 443. a. πορνευομένων Schweighaeuseri emendatio est, libri πορευομένων, quod servavit Dindorfius. Hinc corrige annotationem.

X, 446. b. ἀπεσκοτώθης φίλτατε σπάσας οἶνου τοσοῦτον. Videntur haec comici poetae esse, qui scripserit ἀπεσκοτώθης φίλτατε | οἶνου σπάσας τοσοῦτον.

XI, 784. c. πολλαῖς καὶ ποικίλαις ἰδέαις Nauckii emendatio est.

XI, 475. c. Euphorionis versum ἦλὲ πόθεν ποταμῶν κελέβη. ἀποήφυσας ὕδωρ; (sic enim pro ἦε scribendum) ad Ποτηριοκλέπτην retulerat iam Casaubonus. V. Anal. Alex. p. 110.

XI, 478. a. Βογχορηίδος Dobraei est emend. non Lobeckii, qui voluit Κοσροηίδος. V. Müller Fragm. hist. gr. III p. 54.

Ibid. ψυκτήριον in Hipparchi fragmento occupavit v. d. apud Schweigh. in Add. vol. VIII p. 499.

XI, 482. a. Alexis ὦ τάλαιν' ἐγὼ κακῶν. Ex his verbis coniecturam capere licebit de argumento fabulae Alexideae Ἰππεύς inscriptae; nimirum eques iste meretrici quicquid haberet vasorum abstulerat miseramque in sicco destituerat. Eodem fortasse respexit Anaxilas Athenaei XIII 558. εἰς μόνος δ' Ἰππεύς τις αὐτῆς (Plangonis) τὸν βίον παρείλετο, πάντα τὰ σκευὴ γὰρ ἔλκων ὥχετ' ἐκ τῆς οἰκίας.

Ibid. d. Quod in Ephippii loco scribi volebam Διονυσίου δ' εἰ δράματ', iam Bergkii proposuerat.

XI, 483. b. In Critiae verbis corr. oper. err. τῷ pro τοῦ.

XI, 487. b. φυστὴ μαινὲς ante me restituit Nauck. Phil. VI p. 416.

XI, 496. c. Ἀλέξανδρος δ' ἐν Τιγονίῳ. Cf. ad Com. gr. IV p. 554.

XI, 497. c. In ithyphallico carmine σωτήρια Heckerus Phil. Gott. V p. 423. recte ad solennia in Ptolemaei Soteris honorem acta trahit.

XI, 500. d. Damascenas tamen ficus impense laudat Iulianus Epist. 24. ut ficus Syriacae nihil iam habeant, in quo quis offendere possit. Cf. Add. ad III p. 78 f.

XII, 511. c. τὸν Ἀνανίου ὄντως ἀοράτου κατὰ δόξαν

ὄντος corrigit Beruh. ten Brink Phil. Gott. VI p. 77. in quo ὄντως praeivit Pursanus. Pro Ἀνανίου fort. Νινύου scribendum, de quo v. Athen. XII p. 528 c. Ceterum tota haec disputatio Clearchi ingenium redolet.

XI, 526. b. Xenophanes τυραννείης ἦσαν ἐπὶ στυγερῆς. Sic scribendum ex VL. Ven. ἦσα νευ στυγερῆς.

XI, 527. e. Posidonius ἀπὸ τῆς περὶ τὰναγκαῖα κακοπαθείας. Probabiliter Bakius ἀπο[ύσης] τῆς περὶ —

XII, 532. f. διὸ καὶ παρασίτων καὶ ἐταιρῶν πολλῶν Sintenis ad Plutarchi Per. p. 318.

XII, 534. c. ὑποδήματα — ἃ ἀπ' αὐτοῦ ἀλκιβιάδες καλεῖται. Corrigendum esse ἀλκιβιαδίδες monui in annotatione, sed eodem iure possis ἀλκιβιάδεια, ut σμινδυρίδεια ὑποδήματα dicuntur a Smindyride.

XII, 535. d. μέχρι τῶν κλείθρων τοῦ Πειραιέως. Piraei portuum, quos claustris munitos fuisse plurium scriptorum testimonio constat, nomina viri docti fuisse credunt Cantharum Zeam Aphrodisium. Ex his Canthari et Zeae frequens memoria. De Aphrodisio afferunt schol. Aristoph. Pac. 144. Κανθάρον λιμὴν: μέρος τοῦ Πειραιῶς, ὡς Καλλικράτης φησὶν ἢ Μενεκλῆς ἐν τῷ περὶ Ἀθηνῶν γράφων οὕτως «ἔχει δὲ ὁ Πειραιεύς λιμένας τρεῖς πάντας κλειστούς· εἰς μὲν ἐστὶν ὁ Κανθάρον λιμὴν καλούμενος, ἐν ᾧ τὰ νεώρια ἐξήκοντα, εἰτα Ἀφροδίσιον, εἰτα κύκλῳ τοῦ λιμένος στοαὶ πέντε». Atqui apertum est omnia ad unum Cantharum referenda esse, in quo primum navalia fuisse dicit, post navalia Aphrodisium i. e. Veneris templum, post Aphrodisium porticus. Veneris templum haud dubie dicit illud a Conone in Cnidiae victoriae memoriam conditum de quo Pausanias I, 1, 4. Sed in Callicratis verbis etiam ἐξήκοντα corruptum esse et res ipsa docet et ex articulo ineptissime ante νεώρια posito intelligitur. Itaque ἐξῆς scribendum suspicor, sed ita ut in reliquis literis κοντα templi vel aedificii nomen latere videatur, quod proxime a navalibus abfuerit. Tertius Piraei portus, sublato Aphrodisio, fuit fortasse quem κωφὸν λιμένα dixit Xenophon Hell. II, 4, 31. Exercit. philol. I p. 39.

XII, 541. a. Δούρις δ' ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν περὶ Ἀγαθοκλέα. Hüllmann ἐν τῇ τετάρτῃ. Cf. Müller Hist. gr. II p. 479.

XII, 544. b. τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν ἀξιοῦντες. Vereor ne vitium lateat.

XII, 545. a. τὸ θεῖον τιμῶντες. Cf. p. 363 b.

XII, 547. f. Antigonus Carystius ἃ δὴ πάντα ἐφαίνεται λόγου μὲν ἀλλότρια καὶ φιλοσοφίας (malim λόγου μὲν καὶ φ. ἀλλότρια) εἶναι, τρυφῆς δὲ καὶ περιστάσεως οἰκειότερα. Ad περιστάσεως desidero μεγαλοπρεποῦς vel simile quid, vix enim περιστάσις per se de magnifico apparatu accipi potest.

XII, 550. a. Νύμφις — ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ Ἡρακλείας. Müller Hist. gr. III p. 15. ἐν τῷ ιβ'.

Ibid. f. καὶ Πύθων δ' ὁ Βυζάντιος ῥήτωρ, ὡς Λέων ἱστορεῖ. Müller Hist. gr. II p. 329. tentat ῥήτωρ [ἢ Λέων], ὡς Λέων ἱστορεῖ. Aliter Bernhardt ad Suidam v. Λέων. In sqq. pro στασιάζωμεν malim στασιάζωμεν propter ὁμονοῶμεν.

XII, 551. f. Lysias ἀντὶ νομηνιαστῶν κακοδαιμονιστὰς σφίσιν αὐτοῖς (αὐτοί?) τοῦνομα θέμενοι πρέπον μὲν ταῖς αὐτῶν τύχαις. Scribendum πρέπον μέντοι ταῖς.

XIII, 567. f. τούτων τῶν ἐταιρῶν καὶ Ἀμφίς μνημονεύει. Hoc non verum esse docebit subiectum Amphidis testimonium. Scribendum videtur πλουσίων τῶν ἐταιρῶν, quod Amphideae eclogae argumentum egregie commendat.

XII, 569. b. In Xenarchi ecloga vs. 11. nondum emendatus est

μηδὲ δι' ὁπῆς κάτωθεν εἰσδύναι στέγης.

In quo στέγης explicare frustra conatus sum Com. gr. III p. 618. Scribendum erat στενῆς, dicit angustam cellae subterraneae fenestram.

XIII, 572. c. Ehippus fortasse scripserat ἀλλότριον ἐλθὼν ὄψον ἐσθίη μάτην. Cf. Menander Com. gr. IV p. 119. διπλάσια γοῦν ἔσθει μάτην.

Ibid. d. ἐορτὴν τὴν ἐταιρίδεια. Malim ἐταιρεία, i. e. Iovis ἐταιρείου sacra; ἐταιρίδεια ad ἐταιρίδας referendum esset.

Ibid. e. Κλεάνθης ἐν τοῖς Μυθικοῖς. Müller Hist. gr. III p. 11. probabiliter Νεάνθης corrigit.

XIII, 573. a. Verba μὲν Ἀυδίας suspectavit etiam Schweig-

haeuser *Μεναλίας* coniciens; melius fuerit *Μενεδηίας*, at sufficit fortasse *Μενελυδίας*.

Ibid. d. *Ζηνοφάνης*. *Ξενοφῶν* latere putat cum Schweighaeusero Dobraeus.

XIII, 576. b. οἱ *Πρωτιάδαι* καλούμενοι. Α *Πρωτός* nisi a poetis formari non potest patronymicum *Πρωτιάδης*. Fort. *Πρωτίδαι* scribendum.

XIII, 578. a. κωλύσει praecepit Dobraeus.

Ibid. d. ὅπου περ Dindorfii coniectura est pro ὅπου. Dobraeus ὅπου δέ.

XIII, 579. c. μετὰ ταῦτα κτλ. Haec a praecedentibus separanda sunt; apparet novam historiolum narrari.

Ibid. διαλιποῦσα δ' ἡτέρα. Fortasse verum est quod olim conieci διαλιποῦσα δ' ἡμέραν vel διαλιποῦσα δ' ἡρέμα.

Ibid. e. πάρεργον δ' ἐπεκράτησε. Interposui δ'.

XIII, 580. c. ἐπεὶ προέβη τοῖς ἔτεσιν ἢ *Γνάθαινα*. Cod. B τοῖς ἔτεσι *Γνάθαινα*. Itaque valde probabilis est Pier-soni emendatio ἐπεὶ δὲ προὔβη τοῖς ἔτεσι *Γνάθαινα*.

Ibid. αὐτὴν ἐξίνα. Α ἐξεῖναι. Dobraeus αὐτὴν ἐσιέναι.

XIII, 582. a. κοῖλον voluisse videtur etiam Dobraeus.

XIII, 583. b. Dobraeus ἀλλὰ κοτύλας τις ἐ. μοι τέτταρας.

XIII, 589. d. In Platonis epigrammate e Diogene Laertio vs. 4. scribendum *πρωτοπλόου*.

XIII, 593. f. *Δίνλλος*. Cf. Müller Hist. gr. II p. 261.

XIII, 594. c. ὥς φησι *Μενέτωρ*. Heckerus offensus nomine *Μενέτωρ* Phil. Gott. V 426. ὥς φησιν Ὀνήτωρ conicit; poterat facilius *Μενέστωρ*. V. Theophrastum Hist. Plant. V, 9, 6. Sed nihil mutandum est.

XIII, 596. e. *Νύμφις ἐν Περίπλῳ Ἀσίας*. Müller Hist. gr. III p. 16. *Νύμφις ἐν β' περὶ Ἡρακλείας*.

XIII, 598. e. Hermesianax:

εἰσόκε σοὶ δαίμων, *Εὐριπίδης*, εὖρετ' ὄλεθρον
Ἀμφιβίου στυγνῶν ἀντιάσαντι κυνῶν.

Ita ex Hermannii coniectura scripsi pro ἀμφὶ βίου. Nunc dubito de emendationis veritate scribendumque conicio εὖρετ' ὄλεθρον ἀντὶ βίου.

XIII, 599. d. Personata Sappho:

ἐκ τᾶς καλλιγύναικος ἐσθλᾶς
ὁ Τήιος χώρας ὃν ᾄειδε τερπνῶς
πρέσβυς ἀγανός.

Ita libri. ὁ non delendum, sed ad primum versum trahendum est, ο ἐκ τᾶς i. e. ὥκ τᾶς. Articulus necessarius est.

XIII, 600. f. καὶ ἐκδοῦναι — εἰς τὰς διατριβάς. Heckerus Phil. Gott. V p. 499. haec ita sibi correxisse videtur καὶ ἐκδοῦναι πρῶτον μέλος ἀκόλαστον, ἔχοντα καὶ περὶ τὰς γυναικας καὶ τὴν τοιαύτην μουσαν τὰς πλείστας διατριβάς.

XIII, 601. e. Pindarus κηρὸς ὡς δαχθεῖς ἔλα ἱρᾶν μελισσᾶν τάκομαι. Ita nunc Bergkii haec scripsit pro ἐλαιηρᾶν, in quibus ἔλα praeivit Ahrens, libri ἐλεηρᾶν, quod fortasse ἔλα ἡρ[ιν]ᾶν scribendum est.

XIII, 603 — 604. In Ionis fragmento praeterea ionismos his locis requiro. Lit. f. φαντός δὲ — ἐποίησε. Pag. 604 a. σύ γε εἰς — οὐ κε ἔτι. b. οὐδὲ ὁ ποιητής — ἐποίησε — χειρόν κε ἦν. Lit. c. ὥς δὲ ἦν. Lit. d. ἐπρησσε. Neque in corruptum videtur ὥς ἂν τις εἴς.

XIV, 623. a. Verba λέγεις μάγειρον ζῶντα per interrogationem efferenda esse indicavit etiam Dobraeus.

XIV, 633. a. διὸ καὶ οἱ ποιηταὶ διετέλουν προσαγορεύοντες οὕτω τὰς ᾠδὰς «γλυκντάτων ὕμνων πρύτανιν» καὶ «μέλεα μελιπτέρωτα Μουσᾶν». Hoc dicere videtur scriptor, Lacedaemonios in magno pretio habuisse lyrica carmina, ideoque eorum poetas exquisitis laudibus extulisse. Ex quo apparet allata exempla non Pindari esse, ut statuit Dindorfius, sed poetarum laconicorum. In altero exemplo nihil mutandum videtur, eadem audacia dictum est μέλεα ἀνθεσιπότατα, quod ridet Antiphanes Com. gr. III p. 321.

XIV, 637. e. ὥστε νομίζειν τριῶν κιθαριστῶν ἀκούειν διαφόρως ἡρμωσμένων. Pro κιθαριστῶν scribendum videtur κιθαρῶν, nisi post κιθαριστῶν excidere verba καὶ κιθαρῶν.

XIV, 638. b. Ametoris nomen restituerat iam O. Müller Dor. II 370.

XIV, 640. f. Archippi locum Dobraeus ita constituit: ἱτρίοις | ἄλλοισι τ' ἐπιφορήμασιν γέμουσα.

XIV, 642. b. Anaxandrideae eclogae vs. 3. Nauckius Bull.

de l'Acad. de St. Pétersb. IX p. 591. ita corrigit: οὐ δ' εἰ γέγον' ὄντως οἷδ' ἐγώ.

XIV, 645. c. Hipponax οὐ τηγανίτας σησάμοισι φαρμάσσων. Recte Bernh. ten Brink οὐκ ἡγανίτας, v. supra Add. ad VI p. 229 b.

XIV, 679. d. Corr. Αἰγίδιον pro αἰγίδιον.

XIV, 699. b. Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς — ποιήσας ἐλεγείον. Postremam vocem recte de epigrammate interpretatur Hecker. Vs. 8. verum nunc puto ἀτηρῇ σὺν κακοδαιμονίῃ et vs. 11. τοῖα Συρηκοσίους καὶ ἔχει χάριν.

SUPPLEMENTUM

CORRIGENDORUM ET ADDENDORUM.

III, 86. a. Sophron μελαινίδες γὰρ τοι νησοῦντι ἐμὴν ἐκ τοῦ μικροῦ λιμένος. In his νησοῦνται quod proposui praecepit Dobraeus, nisi quod νησοῦνται vel νεισεῦνται coniecit.

IV, 131. e. In Anaxandridis loco τέττιγες ὅποι pro τέττιγες ὅποιοι reponendum esse conieceram ego iam ad Euphor. p. 84. Moneo ne quis me de alieno liberalem fuisse arguat. Idem postea coniecit Dobraeus, maluit tamen ὅπος.

V, 217. e. Fugerat me de Athenaei loco disputatio Ritschellii in commentatione de Agathonis poetae tragici aetate p. 13. (Opusc. philol. I p. 424), ubi refutato, cuius supplementum recepi, Casaubono impeditissimum locum ita fere restituendum coniecit: Περικλῆς δ' ἀποθνήσκει κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου. [ἐπ'] ἄρχοντος Ἐπαμείνωνος. [ἀφ' οὗ ἔτεσιν ὀκτὼ πρότερον τὴν Μακεδόνων ἀρχὴν Περδίκκας διαδεξάμενος βασιλεύει ἕως Πεισάνδρου.] ἐφ' οὗ τελευτᾷ τε Περδίκκας καὶ τὴν βασιλείαν Ἀρχέλαος διαδέχεται. Sed vide ipsum inventi rationes docte et acute explicantem.

VI, 232. f. Quod in oraculo conieci αὐτοῖσι τεθρόπποις

pro αὐτοῖσι σὺν ἵπποις, etiam nunc verum esse puto, quamvis Homerum αὐτῇ σὺν πῆληκι et similia dixisse me non fugiat.

VIII, 313. c. Ad h. l. quae annotavi tetro sphalmate depravata sic scribenda sunt 'Imo πείσει, ut voluit iam Cobetus Mnem. VII 157. Ibid. e.'

X, 454. d. Agathonis vs. 5. in Ven. ita scriptus legitur ὅπερ δὲ τὸ τρίτον ἦν τελευταῖον πάλιν. Ad τελευταῖον desidero articulum. Fortasse igitur scribendum est ὅπερ δὲ τὸ τρίτον, ἦν τὸ λοιπὸν πάλιν, quemadmodum in Euripidis loco, quem expressit Agatho, habes τὸ λοιπὸν δὲ τῷ τρίτῳ προσεμφορές.

XI, 485. f. In annotatione post 'non' excidit 'recte'.

XII, 524. a. Ad ea quae ex Heraclide Pontico de gergithibus apud Milesios traduntur, comparanda sunt quae leguntur apud Suidam v. ἀπωλεύτων· τὰ τέκνα αὐτῶν ἀθροίσαντες εἰς τινα ἄλω καὶ ἵππων ἀγέλην ἐπελάσαντες ἀπωλεύτων, μάλα ἀνοίκτως διέφθειραν. Haec Aeliani esse et ad gergithum internecionem spectare intellexit Rasmus apud Hercherum Aeliani fragm. 135. et in Hübneri Herme vol. I p. 448.

In oraculo ibid. lit. c. servato, si integrum apposuit scriptor, ut videtur sane, scribendum κάμοι γεργίθων τε φόνος μέλει ἀποτολεμίστων.

Ibid. f. Callias vel Diocles scripsisse videtur

τί γὰρ ἡ τρυφερὰ καὶ καλλιτράπεζος Ἰωνία
λέξον ὅ τι πράττει.

Libri εἰφ' ὅτι πράττει. Hesychius Λέξαι· εἰπεῖν. Dobraeus εἰπὸν ὅ τι πράττει, qua forma antiquae poetam comoediae usum esse non credibile est.

Ibid. Hermippus

χαῖρ' ὦ διαπόντιον

στράτευμα, τί πράττομεν;

Ita e Dobraei emendatione edidi pro πραττομένων. Rectius fuerit τί πράττεις, ut τὸ μὲν sit dittographia sequentium verborum τὰ μὲν, ὧν autem per errorem illatum sit.

XII, 525. d. In Democriti Ephesii verbis καταπέπασται pro καταπέπλασται scribendum esse, iam Dalecampius monuerat.

Ibid. e. Frustra et ego et Hermannus tentavimus metroque adstrinximus proverbium apud Plutarchum οὐδὲ εἰς εὐεργέτη βούν' ἔθυσεν ἀλλ' ἢ Πυρρίας. V. Heraclidem Polit. 38 p. 28. ibique Schneidewinum.

XII, 534. e. Pro Θρασύλλου scribendum Θρασύλου et in sequentibus Θρασύλω et Θρασύλον.

XII, 554 e. Pro Θράσυλλος scribendum Θρασύλος.

XIII, 561. a. In Euripidis loco, quem in annotatione p. 259. tractavi, scribendum videtur οὐδ' εἰς ὀνείρων ἀδελῆς ἀνθρώποις μολεῖν, ubi εἰς ὀνείρων dictum est ut εἰς ἄδου et similia.

XIII, 587. e. Φιλέταιρος ἐν Κυναγίδι. De titulo fabulae dixi Com. graec. III p. 294. Fortasse tamen verum est, quod h. l. PVL habent, Κυναιγίδι, dignum scorto nomen, comparandum illud cum κυναλώπηξ et similibus.

XIII, 598. b. In annotatione ad h. l. p. 284, 3. pro γῆρας corrigendum γηράς.

XIII, 603. b. ο Κρατερός ἐκέλευσε τὸν παῖδα καταφιλεῖν τὸν Ἀλέξανδρον. Dutheiliius ὁ Χάρων.

XIV, 634. b. ταῖς ναυσὶ κυαθίζειν. Haec ita interpretatur Dobraeus Adv. II p. 356. haurire mare navibus demersis, deinde in aerem sublatis ut e cyatho vinum.

XIV, 654. e. Dobraeus in Antiphanis fragm. vs. 2. coniecit σπάνιον ὃν τι χρῆμα pro σπάνιον ὃν τὸ χρῆμα, quod probandum videtur.

Ibid. f. Alexidis locum Dobraeus ita refingebat

καταφαγεῖν αὐτὸς τοσοῦτον ἀργύριον οὐκ εἶχον ἄν,
οὐδ' ἄν εἰ λαγῶς, μὰ τὴν γῆν, καὶ ταῶς κατήσθιον.

XIV, 663. b. Recte Dobraeus in τὰ μάλιστα latere statuit nomen a verbo μάσασθαι fluens.

XIV, 664. a. Μάχων δ' ὁ Σικυώνιος τῶν μὲν κατὰ Ἀπολλόδωρον εἰς ἐστὶ καὶ αὐτός — Post Σικυώνιος excidisse opinor ὅς. Interrupta oratio rursus excipitur verbis ἐποίησε δέ.

XIV, 665. b. In Platonis Laconibus revocanda videtur librorum scriptura παράχεον βαδίζων.

XV, 679. b. συνίλλεται, quod in Eubuli fragmento pro συνίλλεσται τε reposui, praecepit Schweighaeuserus.

XV, 688. c. 'Athenaei locus manifesto mutilus. Sensus fuisse videtur, a diversis formis μύρον et σμύρον fluxere μύρρα et σμύρνα, vel potius μύρον et σμύρνον a μύρρα et σμύρνα.' Dobraeus.

XV, 699. d. ἄλλος δὲ ἐλάνην, ὃ δέ τις ἐλάνας. Aut scribendum ἄλλος δέ τις ἐλάνας, aut ἐλάνην corruptum est.

XV, 700. e. τὸ παρὰ Θεοπόμπῳ ὀβελισκολύχνιον. Non recte haec Müllerus Hist. gr. I p. 329. ad Theopompum Chium rettulit. v. Com. graec. II p. 794.

Praeterea Anal. crit. 160, 11. a. f. corrige λῶστε et p. 277. ult. αἰχμαλώτων.

INDICES.

I. INDEX GRAECUS.

A

ἄ — πρῶτος 322. 354.
 ἄβροσύνη — ἀφροσύνη 242.
 ἄγαγον imperativus pro ἄγα-
 γε 50.
 Ἀγῆν 26.
 ἀγκυλόκωλοι sive ἀγκυλόκω-
 νοι Cares dicti 192. 352.
 ἄγνός urbium epitheton 54.
 ἄγριοι θεοί Lyciorum 189.
 ἀγωνισταί — ἀθληταί 87.
 ἀγωνιστής — ταγηνιστής 181.
 ἀδάμας — ἄτλας 260.
 ἀειδής — ἀηδής 276.
 ἀείσω — ἀείσομαι 267.
 ἀεξίλογα γράμματα 13.
 Ἀθηναῖοι — Θηβαῖοι 23.
 αἰγιον — αἰγίδιον 174.
 αἰδοιέστατος — αἰδοιότατος
 286.
 αἰδῶ τε — διέδωκε 340.
 αἰζήεις 84.
 Αἶνος et Αἶνος 43.
 Αἰολεῖς — βασιλεῖς 212.
 Αἰολίδας Ulyxes 214.
 Αἰσχίνης — Ἀντισθένης 276.
 Αἰσχρέας et Αἰσχέας 217.
 αἶττης an media brevi dictum
 sit 194.
 Ἀκαδημικός, Ἀκαδημιακός,
 Ἀκαδημαϊκός 9. 234. 235.
 ἄκαπνα θύουσιν αἰδοί 6.
 Ἀκέστιος — Ἀκείσιος 237.
 Ἀκίδας 169.
 ἄκονιας piscis 144.

ἀλιδινής — ἀλειδής 352.
 ἀλκιβιαδίδης et ἀλκιβιάδεια
 246. 356.
 ἄλλοπίας — ἔλλοπίας 144.
 ἄλλος — καλός 261.
 ἄλογχος στρατός ἀνθέων 291.
 Ἀμητορίδαι 310.
 ἀμυγδάλιον 306.
 ἀμφάκανθος 42.
 ἀμφιαράειος 24.
 ἀμφίβιος — ἀντὶ βίου 358.
 ἄν — δη 191.
 ἀνάγετε ἀνάγετε 298.
 ἀνακοιρανεῖν 140.
 ἀναπείσειν — ἀναβαλεῖν 271.
 ἀνάπτειν — συνάπτειν 217.
 ἀναραῖζειν — οὖν ῥαίζειν
 246.
 ἀναφῦσαι 249.
 ἄνδρες ἰχθύς 147.
 ἀνδρῶν — ἀνθρώπων 199.
 ἀνευρεῖν — ἀνείρειν 330.
 ἀνεύρετος βίος 236.
 ἀνθρωπῶ = γυνή 317.
 ἀνιστάναι — ἀνατιθέναι 8.
 ἀντέπλεξε — πάντα ἐπλησε
 247.
 ἀνωδόρκας 297.
 Ἀξιοθέα, non Βιοθέα, Nico-
 creontis uxor 154.
 ἃ παρέθηκε — ἃπερ ἔθηκε 325.
 ἀπέχεις ταῦτα 84 sq.
 Ἀπολλόδωρος — Ἀρτεμίδωρος
 321.
 Ἀπόλλων viri nomen in Grae-
 cia inusitatum 227.

I. INDEX GRAECUS.

365

ἄρα et ἄρα 16.
 ἀργήεις — ἀργήεσσαι 66.
 ἀργιοφόντης 230.
 Ἄργος κοῖλον sensu turpiculo
 273.
 ἀρείων conchae species 147.
 Ἀριδίνης et Ἀρίδικος 186.
 ἀριθμός — ὁυθμός 309. 349.
 Ἀριστοφάνης — Ἀντιφάνης
 164.
 Ἀρίστων — Ἀριστοφῶν 262.
 ἄρνεος — χήνιος 311.
 Ἀρτεμίδωρος — Ἀπολλόδωρος
 321.
 Ἄρτεμις κιθωνέα 302.
 ἄρτος et ἄρκτος 175. 354.
 Ἀρτυσίλεως Deliacum nomen
 82.
 Ἀρτυσίτραγος Deliacum no-
 men 82.
 Ἀστερίων gigas 187. 354.
 ἀττᾶν 51.
 αὐλεῖν ἑαυτόν 155.
 αὐτή — λυτή 237.
 αὐτοῖς τεθρόπποις 100. 360.
 αὐτός — ἄλλος 212.
 ἀφαγνίζομαι — ἀφανίζομαι
 326.
 Ἀφεται Thessaliae oppidum
 22.
 ἀφύη non ἀφύα 130.
 ἀχάριστος et ἀχάριτος 143.
 156. 199.
 ἀχέων et Ἀχαιῶν 85.
 ἀχθεῖς — σαχθεῖς 306.
 Ἀχίλλειον duo huius nominis
 oppida 23.
 ἄωρόδειπνος — δωρόδειπνος
 344.

B

βαβαῖ βαβαί 75.
 βαβαῖ Μνῆος 75.
 Βακχιάδας — Βακχίδας 301.
 βάκχαι — βάκτριαι 309.
 βαλλιάζειν — βαλλίζειν 160.
 βαρύτης — βαθύτης 95.
 βασιλεῖς — Αἰολεῖς 212.

βαύκαλος et βουβαύκαλος 60.
 βερβέριον — κερβέριον 243.
 βηματίζεσθαι ὁμματι 324.
 βιβλιολάθας Didymus 68.
 βίθος — πίθος 101.
 Βῖθυς non Βίθυς 294.
 Βίων — Ζήνων 85.
 βλίσαι — κύσαι 266.
 Βόκχορις 222.
 βολβίτις et βολβιτίς 141.
 βόλος — βολή 206.
 Βοῦθος = Βούθοος 225.
 βοῦς ἐν πόλει 171.
 βρέχειν — βρέχεσθαι 11.
 βρυτικός et βρεττικός 225.
 βρύχιος 134.

Γ

γεγλωσσημένον στόμα 170.
 Γέλας et Καταγέλας 138.
 γένος — κλέος 162.
 γλίσχραι conchae species 43.
 Γνάθων edacis parasiti no-
 men in comoedia nova 123.
 γόος — ῥόος 94.
 γῦρος placenta 60.

Δ

δακτυλωτόν quale poculi ge-
 nus 215.
 δέ — δύο 272.
 δέ — λέγουσι 156.
 δέ τῆς — λιτῆς 225.
 δεῖ — λέγει 305.
 δεινὰ ἀνήκεστα 243.
 δεισαλόεις 170.
 δέκαμνος et δεκάμνοος 90.
 δεσποτοναῦται 118.
 δήλησις — δήλωσις 324.
 Δημήτηρ Κιδαρία 303.
 Δημήτηρ σπερμοῦχος 183.
 δια — ἐξ 91.
 διαγαγεῖν — ἀγαγεῖν 350.
 διακαῶς — δικαίως 272.
 διαναγιγνώσκειν — ἐξαναγι-
 γνώσκειν 39.

διαπίνεσθαι 225.
 διαπυτίζειν — ἐκπυτίζειν 130.
 διάρας — διείρας 310.
 διαττάν 51.
 διαφθαρήναι — διαφορηθῆ-
 ναι 238.
 δίδωκε — δέδωκε 231.
 διειλημένος — διειλημμένος
 241.
 διεξέρχομαι — διέρχομαι 335.
 δίεφθος — ἐξεφθος 142.
 Διῆς et Διεύς viri nomen 92.
 δικαιοσύνας χρύσειον πρόσω-
 πον 250.
 δῖνα — δῖνη 148.
 Δίονυς — Θεόνυς 249.
 δίορθος — ἐξορθος 229.
 διορχήσασθαι — ἐξορχήσα-
 σθαι
 Διότιμος — Θεότιμος 292.
 διωχημένα Ionicum 95.
 δουλίστερος — δουλότερος 241.
 δούριος ἵππος et βοῦς χαλ-
 κοῦς in arce Athenarum 171.
 δρᾶσθαι — ὀρᾶσθαι 225.
 δριμεῖα λέξεις 207.
 δυσαλῆς — δυσάλωτος 170.
 δυσχερής de malo odore 269.

E

ἐγγυαλίζειν 343.
 ἐγγυοθήκη — ἐγγυθήκη 53.
 ἐγκαλύπτειν — συγκαλύπτειν
 313.
 ἐγκέφαλος — κέφαλος 166.
 ἐγχει — οὐχί 192.
 ἐδαψα — ἐδαισα 244.
 ἐδυνα et ἐδυν 216.
 εἰκῶν — ἔργον 213.
 εἰ λίθον εἶχες 270.
 εἰς = πρῶτος 117.
 ἐκ νυκτός εἰς νύκτα, non ἐξ
 νυκτῶν εἰς νύκτα.
 ἑκάτη — ἐκάστη 50.
 ἑκατοντάγνιος ἀγέλη 268.
 ἐκλάπτειν ὅον 252.
 ἐκορῆς — εἰσορῆς 341.

ἐκτενῶς — κενῶς 251.
 ἐκφορτιῶσαι 82.
 ἐλθεῖν θάλατταν 37.
 ἐλλός pernix 254.
 ἐλλός — ἐμός 254.
 ἔλωμα 280.
 ἔμελλον ἄρα et ἔμελλον ἄρα 16.
 ἐμώσως — ἐν μώσαις 301.
 ἔμπεδος — ἔμποδος 162.
 ἐν τῷ καθόλου 15.
 ἔνδοξος — Εὐδοξος 288.
 ἐννεόργνιος et εἰνορόργνιος 64.
 ἐνουρεῖν οἶνω 14.
 ἐντυγχάνω — συντυγχάνω 275.
 ἐνωγάλισται — νενωγάλισται
 291.
 ἐξάμετροι τόνοι 341.
 ἐξιέναι — ἐσιέναι 358.
 ἐξομόργνυμαι — εἰσομόργνυ-
 μαι 29.
 ἔξυπνος — ἔξιονος 154.
 ἐορτῶν — τούτων 86.
 ἐπέντρωμα 250.
 ἐπηγορία vituperium 268.
 ἐπικατάφορος 170.
 ἐπικενυφώς — ἐπιπεφυκώς
 352.
 ἐπικουρεῖν τινί τι 47.
 ἐπικρήσιος — ἐπικρήδιος 301.
 ἐπίπλοος et ἐπίπλους 48.
 ἐπισυμβάλλομαι — ἐπὶ νοῦν
 βάλλομαι 277.
 Ἐπίχαμος — Ἐπαρχίδης 15.
 ἔρασθαι cum accusativo vi-
 tiose coniunctum 192.
 ἔργον et εἰκῶν 213.
 Ἐρμιππος — Ἐρμολῆς — Ἐρ-
 μόδοτος — Ἐρμόλοχος 341.
 ἐρμούχος — σπερμούχος 183.
 Ἐσχαρος et Ἐσχαρῖνος 114.
 ἑταιρεῖδια 267.
 ἑταιρεῖα — ἑταιρίδεια 357.
 ὁ ἕτερος euphemistice dictum
 175.
 ἔτρουξεν — ἔγρουξεν 318.
 εὐδειπνίας 71.
 Εὐδοξος — ἔνδοξος 288.
 εὐκονρος — οἰκονρος 342.

Εὐκράτης et Σωκράτης 51.
 Εὐκράτων 82.
 Εὐλέυς et Εἰλέυς 132.
 εὐπρόσωπος καὶ καλός 266.
 εὐρουδίνης 53.
 εὐτελῶς — εὐσταλῶς 273.
 εὐτρεπής fort. idem quod εὐ-
 τράπελος
 εὐτυχής — εὐτειχής 312.
 εὐχερής — δυσχερής 269.
 ἐφέστιος — Ἐφέσιος 164.
 ἐχέσαρκος — στεγέσαρκος 277.
 ἐχεσθαι τῶν λόγων 287.

Z

ζ compendium pro ἀπό 293.
 ζέλικια = θέλικια 334.
 ζεφυρηῖς et ζεφυρῖτις 141.
 Ζῆνις 286.
 Ζήνων et Βίων 85.
 ζῶα — ζῴα 235.
 ζῶμα non potest dici de capil-
 lorum redimiculo 291.

H

ἡγανον Ionibus usitatum pro
 τήγανον 99, 349, 359.
 ἡδη τι 274.
 ἡθος — πάθος 303.
 ἡλῆ et ἡῆ 219.
 ἡμέδιμνος — ἡμιμέδιμνος 273.
 ἡμέρα θύνειν 229.
 ἦν ἄρα et ἦν ἄρα 16.
 Ἡράκλειον δέπας 230.
 Ἡράκλειος et Ἡρακλεωτικός
 72, 238.
 Ἡράκλειτος et Ἡρακλέων 223.
 ἡρμένος ab ἄρδω ? 279.
 Ἡρόδοτος — Ἡρόδωρος 30.
 Ἡρόδοτος — Ἡσίοδος 297.
 τὰς ἡσυχίας ἄγειν 177, 228.

Θ

θανατηγός et θάργηλος 177.
 θάργηλος χύτρα 177.
 Θανμάριον meretricis nomen
 274.

θαύματα de loco dictum, ubi
 miracula exhibebantur 4.
 θέλικια = ζέλικια 334.
 Θεότιμος — Διότιμος 292.
 Θεωρος et Θεόδωρος 224.
 θῆρ — Θηραῖος 113.
 Θῆρ — Φθείρ — Φθίρ 113.
 θῆραι — θῆρες 247.
 Θηράσαι νῆσοι 195.
 θηρίον vulpecula 230.
 θοῖνα — θοῖνη 148, 352.
 Θρασύλος — Θρασύλαος 362.
 θυγατριδῶν — εὐπατριδῶν
 178.
 θυναῖα non θυναῖον 132.
 θυσαί — μούσαι 251.

I

Ἰάς = Ἰωνία 333.
 ἱατρός heros Atticus 11.
 ἴδιος, ἡ 302.
 ἴδιος — ἰδιώτης 199.
 ἱερὸς γάμος Hymenaeus 105.
 ἱκανός — καλός 276.
 Ἰκαρία et Ἰκαρία 41.
 ἱκος terminatio adiectivorum
 a substantivis in εια exeun-
 tibus 9.
 Ἰνδικός — νεανικός 198.
 Ἰπνος — Ἰπνοῦς 147.
 Ἰρις — Ἰσις 314.
 Ἰσος nomen 172.
 Ἰσχύς et Ἰχθύς 133.
 ἰφθίμος et ὀφθαλμός 158.
 ἰχθυδάριον 98.
 ἰχθυολογεῖν de piscibus collo-
 qui 147.
 ἰωνικολόγος 297.

K

καί elisum a poetis pessimis
 339.
 καὶ ἀφεγγής — ἡλιοφεγγής
 329.
 καὶ δὴ in fine sententiae po-
 situm 341.

καὶ λειρόν — καλλιρόον 331.
καὶ τὰς — καινὰς 268.
Καίκαλος — Κίκαλος 7.
κακηγορία — κατηγορία 231.
κακὸς κακῶς γένοιτο 257.
καλεῖν — παρακαλεῖν 201.
καλὸς — ἄλλος 261.
καλὸς — ἱανὸς 276.
καννωτός 85.
καπάνη — ἀπήνη 185.
καρδία — φαιδρά 336.
καρχαρινὸν ἔκπωμα 240.
κασίγνητος apud Ionas i. q.
ἀνεψιὸς vel συγγενής 157.
Καταγέλας et Γέλας 138.
καταλαβὼν — παραλαβὼν 245.
καταλοκίζειν — καταλοᾶν 299.
κατανενιμμένος nive con-
spersus 117.
καταπέπασται — καταπέπλα-
σται 240.
καταράσσειν apud Ionas con-
fringere 228.
καταυλούμενος — κατασαν-
λούμενος 91. 242. 348.
κατῶβλεψ — κατῶβλέπον 349.
Καύνκαλος viri nomen 180.
κέγχροι ornamenta poculorum
granis milii assimilata 240.
Κεῖος — οἰκεῖος 221.
κεκλημένοι — καθήμενοι 128.
κερβερίον 245.
κερχνωτοὶ πίνακες 241.
κεφάλαιον ποιητικόν 208.
Κηπίδος σκέλος in proverbio 3.
κῆρ ἐν θυμῷ 336.
Κητεὺς de homine obeso 253.
Κιδαρία Δημήτηρ 303.
κίδαρις saltationis genus 303.
κιθαρίζειν τινά 155.
κίρνασθαι — κινᾶσθαι 192.
κίχλα et κίχλη 352.
Κλεάνθης — Νεάνθης 357.
Κλεισθένης — Πλεισθένης 281.
Κλυτώ mulieris nomen 343.
κλύω qua mensura utatur 244.
Κοβαλῖς — Κοναλλῖς 265.
κόγχος fabae genus 76.

κοιλοειδής — κυκλοειδής 146.
κοῖλον Ἄργος sensu turpiculo
273.
κοιμήσατε — κοσμήσατε 305.
κοινη — ὀλίγη 279.
κόλυμβος aviculae nomen 98.
Κουβών — Κομήων 200.
Κονώνειος — Κονώνιος 226.
κορεσθῆναι μέθης 348.
κορνθάλεια — κορνθαλία 68.
κόσμος χριμάτων non recte di-
citur 337.
κόσμον ἐκπύρωσις saltationis
species 303.
κοχύζειν — κοκκύζειν 15.
Κράγος, εἰς τῶν σκληρῶν
θεῶν in Lycia 189.
κραιπάλη ebrietas 195.
Κρέοντος et Κρέωνος 198.
κρίβαναι 314.
κριθολόγοι Opuntii dicti qui
aliis παράσιτοι 101.
Κριτίας — Κρατῖνος 320.
κρωσσοφορεῖν 264.
κυβέλαι γυναῖκες 309.
κύβιον num piscis nomen 54.
κύειν ἐν ἑαυτῇ graece non di-
citur 203.
Κύνδα Menandro restitutum
225.
κύλικες — Χάριτες 324.
κυνικοὶ — γυναῖκες 35.
κυνὸς εὐναί piscis nomen 138.
κύψαντα εἰς ἑαυτὸν ἐσθίειν
de avide edentibus 3.
κωθωνόχειλος 216.
Κῶοι — κείνοι 311.

Λ

λαβρός et λαμπρός 36.
λαγῶς et λαγός 173.
λακωνοτέτιξ 304.
Λεάνδρος — Λεάνδριος — Μέ-
νανδρος 143.
λέγει — δεῖ 305.
λελογισμένος 104.
Λεόποδον — Λεώπεδον 114.

Λέσβος εὖοικος 284.
λεσχὴν Timoni restitutum 26.
τὰ λευκὰ ἀναβάλλειν 243.
λευκὸν ὕδωρ de aqua marina
63.
λευρός — πλευρόν 131.
ληκύνθιον ἀπώλεσα 3.
Λημή meretrivis nomen 282.
Ληναϊόκυστος — Ληναϊτόκυ-
στος 274.
λῆρος πολὺς 47.
λίγξ arcus 262.
Λίθος an viri nomen 207.
λιπαρόσαρκος 207.
λιπόνεως — λειπόνεως 172.
λόγια sermones 202.
λόγος — τρόπος 260.

Μ

Μάγα — μεγάλη 336.
Μάγισ Deliacum nomen 82.
Μανία — Λάμια 269.
Μάντης Hesiodo qui Μάν-
τιος Homero 229.
Μαντινικός, non Μαντινιακός
10.
Μάρεια λίμνη, non κρήνη 17.
μάτη, ὑπὸ μάτης inconsulto
344.
Μάτρις, non Μάτρεις 180.
Μάττων et Δαίτων 83.
μέγας εἰ 196.
μελαινίς 135.
μέλιτα mella n. plurali 235.
Μενεμυδία vel Μενελυδία
fortasse nomen lydiacum
268. 357.
μεσοτρίβης — μεξοτρίβης 51.
μεταμφοτέρος 211.
μηδὲν λέγειν 301.
μήχι 102.
Μιλησία κυπάρισσος 90.
Μιλυῶν — νυμφῶν 325.
Μινύαι — Μιλύαι 325.
μνίοις — μόνοις 140.
Μόνος an graecum nomen
fuerit 1.
ATHEN. IV.

Μόξος et Μόψος 153.
μούπηλθε i. e. μοι ἐπήλθε
Euripidi restitutum 127.
Μουσῶν — Θυσιῶν 251.
Μύλων vel Μυλῶν πόλις i. e.
Μύλασα 149.
μυξῖνος et μύξων 351.
Μύξος 75. 348.
μύουρος — μείουρος 304.
μυρίαῖς μοίραις προσελθεῖν
96.
μῦρος, non μύρος 138.
μῶκος — κῶμος 19. cfr. p. 346.

Ν

ναίομαι — νέομαι 334.
ναίω — νάω 65.
νάνος — νάνος 315.
νεκνομαντεῖα quibus potissi-
mum locis condita fuerint
280.
νενωγάλισται — ἐνωγάλισται
299.
νεοττός καὶ νέα recte iungun-
tur 266.

Ξ

ξένια 31.
Ξοῦθος 236.
ξουθὸς agilis, non flavus
236.
ξυρίας piscis nomen, Plinio
novacula 144.

Ο

ὀβολός prostibulorum merces
198.
οἶδα pro οἷδα 326.
οἰκεῖος — οἰκέτης 276.
οἶκος — οἶκοι 293.
οἶνος — ὕπνος 340.
οἶον — ὦον 222.
ὀλλύντες τ' ὀλλύμενοί τε 342.
ὀλομεληδόν — μεληδόν 347.
ὁμοίως καὶ παραπλησίως 40.

ὄμφαξ ἡλικίας 291.
 ὄμορος — ὄμοιος 40.
 ὄνητέος — ὠνητέος 257.
 ὀξύρυγχος — ὀξύρυγχος 53.
 ὀπλομαχίας auctores 10.
 ὀρθρινὸς penultima longa 281.
 ὄρυς — ὄρυον 133.
 ὄροι — ὄροι 327.
 ὀρετή ab Atticorum usu alienum 114.
 ὀρεῖν commovere 9.
 ὀρησεις ἐνόπιος 10.
 ὀσιος — θεῖος 137.
 οὕτως in citationibus 169. cf. Dobraeus Adv. II p. 356.
 οὐχ οἶον = οὐ δήπου 106.
 ὀψητήρ, ὀπιτητήρ, ἔψητήρ 98.
 ὀψόπωλις (ἀγορά) 4.

Π

πάθος — ἦθος 303.
 παλαιομάγαdis — πλαγιομάγαdis 84.
 πάλιν — πάλιν 177.
 Παλλίδης — Φαλλίδης 280.
 πᾶν τούναντίον 57. 106.
 παραθεῖναι — προθεῖναι 209.
 παρακαλεῖν — καλεῖν 251.
 παραλένκος 87.
 παρᾶξαι — πατάξαι 201.
 παραρρύματα 91.
 παρασκήνιον — ὑποσκήνιον 303.
 ἐν παρέργω τιθέναι 249.
 παρέχω — ὑπάρχω 258.
 παροινεῖν ὑπὸ μέθης 197.
 Παρόραμα meretricis nomen 282.
 Παρράσιος — Πηράσιος 213.
 Πατανίων coqui nomen 81. 171.
 πάτερ — πότερον 128.
 πελάγη — τενάγη 256. 281.
 πελλή — πολλή 244.
 πελώρια, τά, non ἡ πελώρια, solennitas Iovi πελώριω sacra 311.
 πέμπουμαι pro πέμπω 343.
 πενίη — πείνη 120.

περδίκια — περδίκεια 321.
 πέρδικος σκέλος in proverbio 3.
 περικαλλής non format comparativum 256.
 περίστασις 357.
 πέσσομαι pro πέσσω 343.
 Πηράσιος — Πειράσιος 213.
 πιθόγαστρος 53.
 πίθος — βίθος 101.
 πίμπλη, non πίμπλα 192.
 πινόμενον — γινόμενον 211.
 πῖνον (vel πῖνος) potus hordeaceus 302.
 πλαγιομάγαdis — παλαιομάγαdis 84.
 πλάγιος λωτός — πλαγίανλος 283.
 Πλεισθένης — Κλεισθένης 287.
 ποδῶν κύτος 181 sq.
 ποικιλερυθρομέλας 146.
 πολίτης — ποιητής 265.
 πολλή — πελλή 244.
 Πολυνεράτων nomen 82.
 πορδῶν ἐορτή 178.
 πότερον — πάτερ 128.
 πρόδοσις — πρόποσις 293.
 πρόμαλος, species ut videtur τῆς ὀξύης 84.
 προπόλιον — προκόμιον 298.
 προσκήνια — ὑποσκήνια 246.
 προσκήνιον Nannii meretricis cognomen
 προτεῖναι αἶνιγμα, non προθεῖναι 208.
 πρόχειρ — πρόχειρος 321.
 Πρωτιάδαι — Πρωτίδαι 358.
 πρωτογύναικες et πρωτοπόσεις 101.
 πτέρνα — πτέρνη 352.
 πῦος — πνός 47.
 πυτίνη vel πύτινος piscis nomen 146. 351.
 πῶμα — πρῶτα 339.

Ρ

Ῥειώνη Iuno 311.
 ῥεύσομαι ab Atticorum usu non abiudicandum 118.

Ῥήνεια, non Ῥηνία 226.
 ῥομβῶν figurae vestibus in-textae 240.
 ῥυθμός — ἄριθμός 309.
 ῥύτον — τρίτον 229.

Σ

σαθρός et σαπρός 99. 105.
 σακαῖα — σακέα 311.
 Σαρδιακός — Σαρδιανός 25. 283.
 σατραπόπλουτος — σαπρόπλουτος 231.
 σαχθεῖς — ἀχθεῖς 306.
 σελᾶν 334.
 σελινούσος — σελινούσιος 162.
 σικινοτύρβη 296.
 σικινῶνται ἀμυγδάλαι nullae 154.
 Σικινῶνος — Μυκηνῶν 349.
 Σίνδος et Σινδός 153.
 σιτία 335.
 σικηνή — σκενή 89.
 σικρός — σικηρός 174.
 σικηροὶ θεοὶ Lyciorum 189.
 σκοπός — σκῶψ schematum nomina 302.
 σκῶπες piscis nomen 146.
 σκῶπτειν τινὰ εἰς τι 204.
 Σμίνθεια, non Σμίνθια 201.
 σοφισταί dicuntur mimi 297.
 σπερμούχος in ἐρμούχος corruptum 183.
 Σπινατῶν — πινάκων 287.
 στεγέσαρκος — ἐγέσαρκος 287.
 στενή — στέγη 357.
 στήσαθαι — αἰτήσασθαι 264sq.
 στρογγύλα πυκνώματα 151.
 συγκαλύπτειν et ἐγκαλύπτειν 199.
 Συκῆ nympa 28.
 συμβαλοῦμαι μέλος εἰς ἔρωτα 338.
 συνακροατής — νῦν ἀκροατής 270.
 συνεῖρραισα aeolicum pro συνείρρασα 326.
 συνιόνως et συντόμως 153.

συρβηνεὺς χορός, non συρβηναιὸς 324.
 συροβασίλεια fort. restituendum pro συκοβασίλεια 346.
 σφαλός et σφαλίζειν 18. 346.
 σχολάζειν et συσχολάζειν 80. 321.

σωματόλυμος 295.
 σῶφρων — ἄφρων 261,

Τ

ταγηνιστήριος — ἀγωνιστήριος 81.
 ταγηνιστής — ἀγωνιστής 81.
 τάδην — στάδην 301.
 Ταίναρος — Τέναρος 325.
 τάλαν feminine dictum 270.
 Ταναγραῖον κῆτος 253.
 ταρτημόριον — τεταρτημόριον 272.
 τενθικός 199.
 Τήλεφος et Τληπόλεμος 205.
 τῆτος 293.
 Τίμων et Τίμαιος 238.
 τις pro ὅστις 198.
 Τληπόλεμος et Τήλεφος 205.
 Τόνεια — Τόνεα 326.
 τόνος ἐξάμετρος 341.
 τοῦρθρίου — τοῦ ὀρθρίου 251.
 τοῦψον — τοῦτον 162.
 τράγε ambigue dictum hircus et vescere 275.
 τράγον imperativus 50.
 τραπεζῶν — τραπεξοποιῶν 251.
 Τρεμίλης, ου et ητος 189.
 τρέφειν ἀπήνην 185.
 τρεῖγλα — τρεῖγλη 352.
 Τρίκη — Τρίκκη 350.
 τριχιδιφθερίας 182.
 Τριχόλεος nomen de vitio suspectum 287.
 τριχωμάτιον — τρίχωμα οἶον 113.
 Τρομικὸς 319.
 τρόπος — λόγος 260.
 τρυπα — τρυπη 352.
 τρώσαι — πλῆσαι 285.
 Τύννιχος — Φρύνιχος 349.

Υ

- Υβλα — Υλα 326.
 υγιέστερος κολοκύνθης 31.
 υδατεινός 66.
 Υκαρα — Υκαρία 41.
 Υκαρα, non Υκακα 145.
 Υμηττός primam ancipitem
 habet 34.
 υσαλακωνία 338.
 υπάρχω — παρέχω 258.
 υπεκτραγείν — υπεκτραπείν
 271.
 Υπερείας, non Υπεριάς 16.
 υπερθύειν supraestuarē
 217.
 ὕπνος — οἶνος 340.
 ὑποσκήνιον — παρασκήνιον
 303.
 ὑπώδελος et ὑπώβολος 160.
 ὕς sensu turpiculo 272.
 ὕστερος — δεύτερος 239.
 ὑψιπετήεις = ὑψιπετήεσσαι
 66.

Φ

- φαγεῖν — λαβεῖν 299.
 ὁ φαγών vorax 186.
 Φαῖστος — Φαῖτος 313.
 Φαλλίδης — Παλλίδης 280.
 φαλλός — θάλλος 120.
 φαρμακός — φαρμακόςσαι
 66.
 φειδίτια et φιδίτια 69.
 φειδωλός — φιλωδός 265.
 φθέγγασθαι — ἀποφθέγγα-
 σθαι 275.
 Φίλινα — Φιλίνη 343.
 Φιλίων nomen de vitio sus-
 pectum 343.

- φιλόσοφοι mimi dicti 292.
 φλέως — φλέω 98.
 φοινικικός et φοινίκινος 14.
 φυσικός — φυλετικός 251.

Χ

- χάννα et χάννη 141.
 χαράκται dicti eruditi Museo
 Alexandrino inclusi 11.
 χάριν — χάριτα 277.
 χάρις, χαριστός 143.
 χελιδόνειοι ισχάδες 273.
 Χελιδονία non deminomen 274.
 χῆμος et χῆμη 144.
 χίδρα — χείρα 99. 157.
 Χιτωνέα Ἀρεμῆς 302.
 χναῦμα 174.
 χορόκτυπος — χειρόκτυπος
 295.
 χρᾶσθαι — χρῆσθαι 175.
 χρῆ — χρῆν 191.
 χρῆμα pro χρήματα 160.
 χριμάτων κόσμος 337.
 χρισται δᾶδες 335.
 χριστός — χρηστός 335.

Ψ

- Ψολόεις gens Boetica 66.

Ω

- ὦδος δέλφαξ 318.
 ὠνομασμένη desponsata?
 337.
 ὦραι — ὀδμαί 331.
 ὠρολογητής Prodicus sophista
 propter Horas dictus 176.
 Ὠφελίας 161.

II. INDEX LATINUS.

- Aegeum mare sensu angustio-
 re de mari circa Aegae Les-
 biacas 124.
 Alexinus et Alexis 186.
 Ametor Cretensis 310.
 Amipsiae Ἀποκοτταβίζοντες
 322.
 Ammonius Lamptrensis scri-
 psit περὶ βωμῶν καὶ θυσίων
 220.
 anapaestus in fabulis satyricis
 114.
 Anaxilae Io 111.
 Antenor pancratiasta 64.
 Antheas Lindius 201.
 Antiphanes tragicos imitatur
 14.
 Aphrodisium in Piraeo a Co-
 none conditum
 Apollonius Acharnensis scri-
 psit περὶ ἐορτῶν 86.
 Apollonius Theraeus, inter-
 pres Hippocratis
 Apollonius Tyanensis 220.
 Archestratus poeta ὀψοδαί-
 δαλος 122.
 Argolicarum rerum scriptores
 282.
 Aristo Chius 186.
 Aristocles musicus quando
 vixerit 309.
 Aristodemus Nyssensis 107.
 Asterius vel Asterion gigas
 354.
 Astyanax Milesius pancrati-
 sta 64. 180.
 Athenaei codices lacunosi 1.
 Atticorum sacrorum scripto-
 res 226.
 Babylon paludibus circum-
 data 280.
 Basilis urbs 292.
 Bellerophontis fabula 190.
 Berenice Magae filia 336.

- Bonchoris Aegyptius 222.
 Brigindara demus Rhodiacus
 317.
 brigindaricae ficus 317.
 Caecilii, halienticorum scri-
 ptoris, nomen de vitio su-
 spectum 6.
 cantilenae populares sive pro-
 verbiales 50.
 Capito quando vixerit 155.
 Cepis in proverbio 3.
 Cerberii = Cimbri in Phrygia
 235.
 Cereris cultus apud Basiliden-
 ses in Peloponneso 292.
 Cirrhaeae perdices mali saporis
 353.
 clavi in calceis 264.
 Clearchi dictio
 Clearchus 248. 355.
 Cleostrati Tenedii ἀστρολογία
 122.
 Coeranus Milesius et Parius
 288.
 cottabi lusus pacis indicium
 323.
 Cratini Πλοῦτοι 281.
 Critiae dicendi genus 224.
 Damascenae ficus 355.
 Damen (Δαμήν) rerum Argo-
 licarum scriptor 282.
 Demeas vel Demonax τῆς ἐν-
 οπλίου ὀρχήσεως auctor 10.
 Demetrius Neptuni filius 110.
 Dinon (Δείνων) scriptor 291.
 Diodorus Aspendius cynicis
 praelusit 78.
 Diogenes Atheniensis poeta
 tragicus 305 sqq.
 Diogenes Sinopensis qualium
 fabularum auctor
 Dionysii Aenei dictio 324.
 dittographia nominum 237.

- Eliensium *ὀψαρτυτική* 12.
 Epicharmearum fabularum
 spuriarum tituli 316.
 erinacei terrestres artes 42.
 Erythraei maris conchae 132.
 Euclides Socraticus 259.
 Euphorioni versus vindicati
 qui vulgo Phylarcho tribu-
 untur 311.
 Euthydemus, personatus He-
 siodus 53.
 Glaucus Anthedonius 328.
 Habro Calliae filius 220. scri-
 psit *περὶ ἐορτῶν καὶ θυ-
 σιῶν* ib.
 Halienticorum auctores 6. 7.
 Hedyllus Callimachi epigram-
 mata videtur interpretatus
 esse 226.
 Hegemo Thasius 3.
 Hegesianax Alexandrinus 72.
 hendecasyllabus apud Plutar-
 chum restitutus 296.
 Heraclides Syracusanus 320.
 Heraclidis Pontici *λέσχει* 317.
 Herculis poculum 230.
 Hermodotus poeta 110.
 Herodori scripta 29. 30.
 Herodoti historiae num in
 theatris actae 292.
 Hippo non scripsit carmina
 292.
 Homerici versus in nostris
 poetae exemplaribus non
 reperti 304.
 iambi *καταλογάδην* scripti
 201.
 iambographorum fragmenta
 167. 176.
 Iapygum origo cretica 239.
 ithyphallica poesis 116.
 Iridi num litatum sit 314.
 Lacaenae in conviviis mini-
 strantes 321.
 lunae foecunditas 29.
 Lyncei epistola ad Diagoram
 49. 315.
 Lysanias sculptor 172.
 Maeandrus vel Maeandrius
 Milesiacorum scriptor 143.
 Mantinenses *τῆς ἐνοπλίου ὁρ-
 χήσεως* auctores 10.
 Matris thebanus hymnogra-
 phus 23.
 Matro parodus 62.
 medici de sertis et corollis
 scribentes 329.
 Medius Larisaeus 196.
 mel decima pars ambrosiae
 21.
 Melanthii poetae gulositas 4.
 Milesia cupressus 90.
 Milyae 325.
 miraculis ostentandis peculia-
 ris locus assignatus 4.
 muraenarum et serpentum
 coitus 65.
 Myrtilus poeta comicus 265.
 Myrtis Argivus 112.
 Neptunus a Sicyoniis cultus
 130.
 Nicandri in syllabarum men-
 sura negligentia 34.
 Nicandri Oetaica 146.
 Ninyae mollities 243.
 novacula piscis nomen 144.
 Numenius Heracleota quando
 vixerit 6. 7.
 numerus CCCLX sollennis
 256.
 Odonia rosis abundans 333.
 Pancratis carmen *Βογχορηΐς*
 221.
 parabasis fabularum satirica-
 rum 179.
 phallophori 297.
 Philetæ platanus 284.

- Philippidis fabula *Τριόδους*
 344.
 Philiscus Aegineta 305.
 Philopappus 155.
 Philoxenus Leucadius 123.
 Phocas Phocionis filius 81.
 Phocylidi versus vindicatus
 85.
 Piraei portuum nomina 356.
 piscium nomina in *ᾤς* desinen-
 tia 144.
 Plango num ab Archilocho
 commemorata sit 278.
 Polemonis locus de auctoribus
τῆς ἐνοπλίου ὁρχήσεως 10.
 Posidippi *Ἀσωπιάς* 227.
 Potalina (Puteolana) vina 12.
 Promathidae *ἡμίλμβοι* 129.
 Proserpinae raptus in Odo-
 niam translatus 333.
 Protagoridæ *ἱστορίαι κωμι-
 καί* 58.
 proverbium metricum 241.
 Prytanis philosophus 221.
 Ptolemaei Corintho oriundi
 109.
 Ptolemaeus Alorita 301.
 pulchritudinis certamina 269.
 Pythionicae monumentum in-
 ter Athenas et Eleusinem
 279.
 Pytho Catanaeus et Byzantius
 26.
 Rhinto *φιλόσοφος* 297.
 Salii 10.
 Satadeus versus 242.
 Sclerias — Sciras 174.
 scythici arcus figura 128.
 Semi Delii *Ἀηλιάς* et *Νησιᾶς*
 56.
 sexagesimus annus vegetae
 aetatis terminus 346.
 Simonides 16.
 Sostratus Priensis 106.
 Spinatarum thesaurus delphi-
 cus 287.
 syriacae ficus 230.
 Tarentini singulis diebus pu-
 blica festa agentes 79.
 Tenea Sicyonem inter et Co-
 rinthum, locus amoenissi-
 mus 348.
 Terpsion et Terpicles scripto-
 res *ἀφροδισιακῶν* 144.
 Thebani multa appellant 297.
 Themistagorae *χρυσὴ βίβλος*
 330.
 thynni caput 133.
 Timonis Phliasii Prodicus 167.
 Tyrrheni ad tibiae cantum
 pugnantes 294.
 Uranopolis ubi sita 44.
 Zenonis sententia de amore
 259.

III. INDEX SCRIPTORUM.

- Aelianus 228.
 Agathon tragicus 361.
 Alcaeus 40.
 Alexander Aetolus 360.
 Anaxilas comicus 355.
 Anecdota Cramerii 113.
 Apollonius Dyscolus 220.
 Apollonius sophista 30. 113.
 335.
 Appollodorus 121.
 Arcadius 279.
 Archilochus 304.
 Aristophanes 16. 191.
 Aristoteles 19. 354.

- Babrius 18.
- Callimachus 98. 304.
Cicero 124.
Clearchus 355.
Clemens Alexandrinus 306.
Cyclici poetae fragm. 2.
- Demosthenes 71.
Diogenes Laertius 306.
- Epicharmus 15. 16. 346.
Etymol. M. 34. 99. 259. 276.
Euphorio 311.
Euripides 16. 71. 73. 127. Sthenoboea 188sq. 361. Phaethon 232. Melanippa 250. Andromeda 258. Meleager 259. fabula satirica 295. Autolycus *πρώτος* 354.
- Festus 241.
- Helladius 31.
Hermesianax 358.
Hermias ad Platonem 259.
Hesiodus 21.
Hesychius *ἀνύξιος* 260. *ἀσπαστήν* 16. *Ἀστόριον* 187. *βοῦς ἐν πόλει* 171. *γλίσχραι* 43. *ἡγάνεα* 99. *ἡπίαλος* 5. *Κήπιδος σκέλος* 3. *Κιθωνέα* 302. *κόσμον ἐμπύρωσις* 302. *κρίος ἀσελγόνερος* 172. *μελίγκτας* 40. *ὁμορίτας* 51. *σμικρίζεσθαι* 52. *σφαλός* 18. *Ταναγραίων φνὴν* 253.
Hipparchi Ilias Aegyptiaca 353.
Horatius 111.
- Ionis tragici fragmentum 43.
- Isocrates 4sq. 265.
Iulianus 306.
- Libanius 241.
Lycophro 186.
- Macrobius 241.
Menander 3.
- Numenius 7.
- Panyasis 189.
Philo Iudaeus 121.
Philodemus 6.
Photius Lex. 64. 99. 180.
Pindarus 237.
Plinius 273.
Plutarchus 10. 120. 233. 241. 296.
Pollux 114.
- Sappho 358.
Scholiasta Apollonii Rhodii 56. 143.
— Aristidis 354.
— Aristophanis 23. 99. 188.
— Euripidis 122.
— Homeri 50. 107. 158.
— Nicandri 7.
— Pindari 57.
Scylax 180.
Sophocles 237. Camicii 6.
Sophron 361.
Sosithei Lityerses 182.
Stephanus Byz. 288. 349.
Stobaeus 259.
Suidas 306.
- Terentianus Maurus 304.
Timo sillographus 260.
- Varro 98.
- Zenobius 143. 349.

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES

0021142092

88At4

IE58

Athenaeus

v.4

Athenaei Deipnosophistae.

FEB 25 1967

BINDER

R-106